

Part 8
w. 88

R.5
1/10

REGVLARVM

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

LIBRIS CIVILIS

Antiqua

Bina

Antiqua

Bina

Antiqua

Bina

Antiqua

Bina

Antiqua

Bina

Antiqua

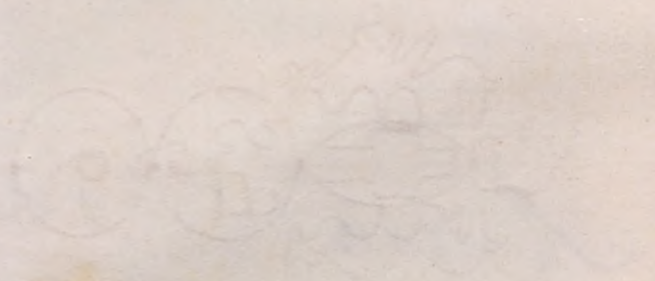
Bina

501140

R.5
1/10

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document, mostly illegible due to fading and bleed-through.

3.5

REGVLARVM

IVRIS CIVILIS

A C. PONTIFICII, EX

CELEBERRIMIS I.V.D.

COLLECTARVM.

TOMVS SECVNDVS.

*M. San. Inaric
de Alvaro & Alvaro*

E. 9. t. E.

*Riz de On. Jan. horda de
de Nou. hiff*

L V G D V N I.

Apud Stephanum Michaëlem,

M. D. LXXXVII.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

REVOLVIM

Siendo visto este libro por el padre fr. Luis de
mendoca Calificador del S. to o ffao dice que
se queda. Leer sin escupulo ninguno sin letupulo
alguna —

TOMVS SECVS

Mr. [illegible]
[illegible]

3. 5. 9. 9

REVOLVIM

annum Michaelm.

EX LIBRIS

VILLICIO REGIS

mont
in

REGVLARVM

RIS CIVILIS ET PONTIFICII

Liber Decimus.

LABORATORES in prædio alieno alterius nomine, licet do minum in possessione turbae rint puniendi tamen non sunt. Arc. in c. decernimus. ext. de iudic. Bar. in l. in rem. §. tignū. per gl. ibi. ff. de rei vendic. hanc gl. ad hoc citat Bal. in d. l. in rem.

§. tignū. pro quo citat l. quicū que. §. fi. de seruis fugit. Ias. in l. j. §. nuntiatio. ff. de ope. nou. nunt. Hæc regula vsque adeo vera est, vt laboratores non teneantur inquirere, cuius sit petia terræ: verba sunt Bald. in conf. cxxix. volum. iij.

Limita, quando dominus possessor inhibuisset laboratoribus, ne laboraret in suo prædio, vt tenet Bart. in l. de pupillo. §. nūtiationem. ff. de no. ope. nunt. Alex. Alberi. & Ias. idem Alex. conf. xxxvj. incip. visis his. Rip. in c. decernimus. ext. de iudic. Parisius in addi. ad Bart. ad §. nuntiatioem. in ij. requisito.

Fallit, quando tales laboratores & opifices fecissent actum, qui esset de genere prohibitorum: ita limitat Bal. in l. non ideo minus. vers. & nota quod lex. C. de accusat. quem refert Ripa, in dict. cap. decernimus. citat etiam Salic. ita tenentem in d. l. non ideo minus. Ias. in d. §. nuntiatioem.

Fallit, quando eiusmodi laboratores scirent prius turbarum possidere, puta, quia sunt vicini: tunc propter scientiam non effingunt dolum, & temeritatem. Gandinus in tractatu malefic. titul. de pœnis. vers. pone quod ego. Alexand. in dict. §. nuntiatioem. quem refert & sequitur Paul. Paris. in d. §. tignum. Ripa in dict. cap. decernimus. Ideoque si operarij essent vicini prædio vnico, perturbatum, i. sto casu tenerentur: quia vnicus præsumitur habere notitiam de possessione vicini, tex. in c. quosdam. de præsumpt. vbi docto. Cano. Bartol. in l. j. argument. illius text. versic. quæro quid in teste. ff. si cert. pet. tex. in l. filiū. ff. de iis, qui sunt sui, vel alieni iur. l. si vicinus. C. de nupt. & vtrobique notat gl. & doc.

Fallit, quando isti laboratores, seu operarij excederent fines operis mandati. ita limitat Rip. d. c. decernimus. post Bal. in conf. 436. inci. statuto cōmunis Papiæ. & vide Alex. d. conf. xxxvj. vol. j. Prat. reg. 460.

LABOR. Laborem cuiusque digna compensatione remunerari æquum est. C. de allu. l. fi. §. similiter. Cessante labore, cessare quoque debet remuneratio. De præben. c. cum secundum. Ruisvich.

LAICVS non admittitur ad accusandum, vel denuntiandum clericum civiliter de crimine, quia laicus non debet se immiscere de clericis. c. Osius, extra de elect. cap. fin. in fi. xxix. distinct. nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur, de quo infra.

Fallit primo, nisi laicus sit patronus, vel parochianus,

quia ipsius interest, & potest crimen clerici denunciare. Io. de Anna. in c. illa. de accus. xvj. q. j. c. constitutum, & c. filiis. xvij. q. iij. & c. venerabilis. de offi. deleg. & ideo cōtra prælatum electum, possunt laici quorum interest excipere vel opponere de crimine vel defectu, secundum gl. in c. vt circa. in vers. aliqui. de elect. in vj. & ibi Domini. in prin. nu. 4. Innocen. & Anton. in c. cum Bertoldus. de re iudic.

Fallit in crimine de quo si clericus à laico denunciare tur redderet suam institutionem nullam ipso iure, secundum Ant. de But. & Fel. in c. ex parte. nu. 6. de testib. & Anch. in cle. abusionibus. de pœn. & remis. Fallit, quando agitur de dilapidatione bonorū ecclesiæ, quia in subsidium clericorum admittitur quilibet laicus ad denunciandum. Felyn. in c. ex parte. num. 10. de temp.

Fallit etiam, quando agitur de crimine famoso, & scādalofo, quia laicus potest clericum denunciare, quia inferior potest arguere superiorem quando ex malo exēplo timetur scandalum. ij. q. vij. c. Paulus. in fi. Ita Bald. in d. c. ex parte. de testib. & ibi Fely. qui mouetur tribus mediis, seu rationibus.

Fallit etiam, quando procedit monitio fraterna, & hoc ad excitandum iudicis officium ad inquirendum de obiectis contra clericum, secundum opin. Bald. in d. c. ex parte, de testib. & ibi Fel. num. 2. quod tu nota & obserua.

Fallit etiam in omnibus illis casibus, in quibus laicus potest accusare clericum de crimine criminaliter, vtpote si suam vel suorum iniuriam prosequatur, vt de crimine hæresis, vel simoniæ, quæ consistit tam in dando quā in remittendo, secundum Abba. in capitu. veniens. il. j. ij. notab. de testib. & ibi Felyn. Sand. ac etiam potest consistere in sacramentorum necessariis. vt Felin. in cap. dilectus, il secundo. de simon. quando sacramenta spiritualia gratis non administraret, sed aliquid ex pacto acciperet, quia Presbyter debet omnia subministrare infirmo, nec aliquid ex pacto capere. Fely. in cap. suam. not. ij. de simon. Ia. Nouel. re. 54.

LAICVS contrahens cum clerico, licet possit conueniri coram seculari iudice, non tamen clericus ibi conuenitur. auth. statuimus. C. de epis. & cler. si diligente. de fo. comp. l. fi. C. vbi in rem ac. Med. re. 9.

LAICVS iudex non potest citare clericum: esset enim in præiudicium iudicis ecclesiastici, ideo fieri debet citatio sub conditione, videlicet, si sua inter sit. Ang. l. l. hæc stipulatio. ff. de si cui plus, quā per l. Falc. C. pol. caut. 147. ampl. etiam si communiter pro laico habeatur. Bald. l. 2. in 2. lect. ff. si quis in ius voc. non ierit. Medic. reg. 8.

LAICVS iudex non potest de causa clerici cognoscere, dixi supra in ampl. 61. addo quod non admittitur laicus ad accusandum, vel denunciandum.

dum clericum de crimine, quia laicus de clericis se intromittere nō debet, c. oñius. de elect. c. fi. 29. dist. nisi laicus suam causam prosequeretur, facit arg. à contrariis, tot. tit. de cleric. vel monac. Med. reg. 2.

¶ **LAICORVM** statutum cum de modico præiudicio agitur, ligat clericos, Feder. de Sen. conf. 85. Dom. c. fi. de Immu. Eccl. Card. c. perpendimus. quæstio. 10. de sent. excom. Dec. c. Ecclesia Sanctæ Mariæ. column. 26. de const. dummodo habeat rationabilem causam. Medic. reg. 5.

¶ **LAPSUS** temporis præfixi à iure, non tollit naturalem obligationem, secundum Bald. in l. si plenè. ff. de condit. indeb.

Fallit, in criminalibus, vbi lex inducit totalem abolitionem. Bald. in d. l. si pœnæ. per text. in l. si vnus. §. si autem. de iniuriis. S. Ian. reg. 158.

¶ **LATA** culpa. De ver. sig. l. cedere. 213. Vlp. l. lib. Reg. Dd. in l. quid.

Nerua Dep. Latissimum sup. Iudex.

Latenter. vide Vis. Riisvich.

¶ **LAVDVM** Relatio, in qua sciri specificè non potest quid in instrumento conuentionis contineatur, ad quod laudum se refert irreleuatoria est, Decis. Pedem. 34. num. 4. Pau. conf. 139. num. 5. Cra. in trac. de antiq. temp. 2. p. num. 4. & cum pendeat laudum à vi compromissi. l. non distinguemus. ff. de recept. arbitr. non potest esse, nisi quatenus refertur in eo. Decis. Pedem. d. loco, num. 5. Medic. reg. 10.

¶ **LAVDVM** arbitri æquum, & iustum esse debet: & pro eo præsumitur, tex. in c. nisi essent. de præben. in vol. Gregor. Ioan. And. in addi. ad Spec. tit. de arb. §. sequitur. vers. item quid, si cōpromissum. in additio. incip. Dinus in regu. Alexan. Imo. in conf. cxxxv. incip. circa primam dubitationem. vol. xj. & consil. xliij. incip. quia dupliciter. eod. volumi. Alciatus in tracta. præsumpt. regu. iij. præsumpt. xij. in princ. per l. j. ff. de lega. ij. vbi lex præsumit pro arbitrio, & arbitrum bonum virum, talémque à testatore electū. facit tex. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. Anto. Butrius & Abb. & alij veteres & recentiores interpretes in c. quoniam cōtra extr. de probat. Io. de Imol. in c. in præsentia. de renuntiatione. Ludo Roman. in l. secundum. ff. de verbo. oblig. Abbas in c. Quintauallis extr. de iureiur. facit text. in c. bonæ. el. j. de elect. ad fi. vers. nos autem. facit tex. in simili c. cum inter. & c. si cui. in fi. ext. de re iudi. valet enim argumentū de laudo, siue arbitrio ad sententiam, vt colligitur ex conf. xliij. d. Alexand. vbi parificare videtur sententias iudicum & arbitratorum, & quod laudum æquum præsumatur, tenuit Socin. conf. cclj. vers. tertio quia.

Amplio in laudo & sententia arbitratorum. Hanc ampliationem videtur tradere Alex. d. consil. xliij. post Din. in consilio incip. Ptolomæus. per l. ab ea. ff. de prob. & hanc esse communem opin. tradit Alcia. in tracta. de præsumpt. regu. iij. præsumpt. xij. num. 1. post Dinum. conf. xix. incip. Ptolomæus. Calderin. consil. v. de arbit. Fel. in c. quoniam contra, supra allegato.

Quæ regula & ampliatio vsque adeo veræ sunt, vt qui contrarium dixerit, incumbat ei onus probandi: nepe laudum iniustū. per l. ab ea parte. in fi. ff. de prob. & ita concludit Alex. conf. cxxx. ad finem.

Fallit, quando clarè constaret, & apertè, arbitrium & laudum iniquum, & iniustū esse, quod ex inspectio- ne laudi apparebit, vt docet Alex. d. conf. cxxxv. in fin. & princ. illius conf. latissimè scribit.

Fallit, quando à laudo reclamatum esset: nam tunc pro

laudo amplius non præsumeretur. ita Anto. Butr. & Abba. Siculus in c. quoniam contra. extr. de præsumpt. Alexan. d. conf. cxxxv. quem refert & sequitur Io. Nicolaus Arelatanus in adnotat. ad tract. Alci. de præsumpt. regu. 3. præsumpt. Rom. d. l. sciendum. ff. de verb. oblig. In eadem quoque causa est sententia, à qua prouocatum est: quia pro ea non præsumitur. §. illud quoque determinare. in auth. de iis, qui ingr. ad appell. Specul. in titu. de instr. edit. §. restat. vers. in summa.

Fallit, si arbiter, vel arbitrator aliquid ageret extra cōpromissum: quia tunc non præsumeretur pro eis: nec partibus obesset pactum, vel compromissum. Ang. conf. cxxvij. incip. visa narratione. Alc. d. præsumpt. xij. Quia omnis arbitratorum potestas dependet à compromisso. l. non distinguemus. §. de offic. ff. de arbit. c. cum delectus. ext. eo. Curtius cōf. xxxj. Vnde & meritò concludit Alciat. in d. præsumpt. xij. non præsumi pro laudo arbitratorum, vel arbitratorū nisi quatenus fecerint, quæ eis facere ex forma compromissi permissum erat: & ita intelligit Alciat. cōmunem opinionem procedere. Prat. reg. 461.

¶ **LAVDVM** corrigi non debet pro modica læsione. Bal. l. i. col. 2. C. de his quæ pœnæ nom. l. si de meis. §. recepisse. de arb. Docto. com. c. Quintauallis. de iur. iur. Rom. l. arbitrio. ff. qui sat. cog. Sa'y. l. si societatem. §. arbitratorū. q. 18. ff. pro socio, nā arbiter potest in modico lædere alteram partem. Bar. l. idem Pomponius. ff. de arbi. Bald. l. pe. C. de pact. l. si hæc dis. ff. de man. test. pro bono enim pacis de modico non curatur. Bal. l. i. column. 2. C. de his quæ pœn. nom. c. cum adeo. column. 2. de rescriptis. Med. re. 5.

¶ **LAUDEMIUM** debet solui à nouo emphyteuta. glo. in l. fin. in fin. in verb. accipere. C. de iur. emphy. Cuius sententiam probant Bald. Paul. de Castr. & Ias. in d. l. fin. facit text. in d. l. debet autem. vers. quid ergo. ff. de ædilit. edicto. quem text. dicit ad hoc singularem Ludo. Rom. sing. ccc cclx xxiiij. incip. per Italiam. Ratio, quia laudemium debetur pro inuestitura, vt docent scribentes in d. l. si. quia inanis esset labor, quem nulla præmia sequuntur. l. si à sub- stituto. ff. de legat. præstand.

Declaro regulam nostram procedere in emptore, iuribus supra allegatis.

Limitant hanc regulam cum ampliatiōe sua Petr. de Anchar. in consil. lj. & Ias. in d. l. si. vt non habeat locum, nec debeantur laudemia, si dominus approbet venditionem, & in eam consentiat. Sed ferenda non est hæc restrictio. Nam laudemium soluitur pro labore inuestituræ: qua nouum emphyteutam, & sic emptorem inuestit, & in possessionem, vt demonstraui d. l. si. C. de iur. emphy. Concludendum igitur ex inuestitura & recognitione, quam facit dominus laudemia deberi.

Fallit in filiis, & nepotibus primi emphyteutæ, ita limitat Bald. Perusinus d. l. regulam. l. fin. in d. l. fina. vers. item quinquagesimū. per gloss. in auth. si quas ruinas. C. de sac. sanct. eccles. & ratio est, quia primi emphyteutæ sunt comprehensi sub prima inuestitura, vt docet Bald. & hanc partem tenebat præceptor meus Bereng. Fernandus, dum d. l. finalem prælegeret Tolosæ 1540. magna auditorum frequētia, quam limitationem ab eo in Relectis meis excepi.

Limitabat etiam idem præceptor meus in quocunque hærede vniuersali ex Bald. vt filij, nepotēsve non teneantur recipere inuestituram. Quod ait Bald. hæc-

hæredes non teneri inuestituram recipere, vt non procedat in feudo. Nam si feudatarius moriatur, relictis liberis illi tenentur petere & recipere inuestituram, & facere homagium. Bald. in d. l. si. per capit. j. quo temp. miles inuest. petere deb. in vsib. feudo. quia iuramentum fidelitatis non transmittitur: cum sit personale. Ita Fernandus in d. l. finali, Baldi doctrinam sequutus. Prat. reg. 462.

¶ **LEGATA** vltra hæreditatem, id est, vires hæreditarias, non valent. text. in l. si vniuersæ. C. de legat. tex. in l. j. §. si is, qui quadringenta. ff. ad S. C. Trebell. And. Alciat. l. j. ff. de legat. j. text. in l. successores. C. ad leg. Falcid. Hinc dicit Barto. in d. l. si vniuersæ. C. de legat. Italicè, mal da chi non ha. & bald. ibidem, nemo dat quod non habet. Nemo enim plus iuris in alium transferre potest, quàm habet. l. traditio. ff. de acquir. rer. domi.

Ampliat Bald. in d. l. si vniuersæ. in donatione causa mortis: quia (inquit) semper intelligitur deducto ære alieno. Sed & non amplius ad quenquam legatorum nomine pertinere videtur, quàm, quod deducto eo, quod explendæ conditionis causa datum esset, superesset. l. non amplius, in prin. ff. de legat. primo.

Limitat hanc regulam Alciatus in d. l. j. vt non procedat, si hæres non fecerit inuentarium: allegat pro hoc textum in §. si verò non fecerit, in auth. de hæred. & falcid. & hanc limitationem ante Alciat. prodiderat Bart. in auth. sed cum testator. C. ad leg. falcid. versic. item nota, quod inuentario. & hoc ideo, quia præsumitur res hæreditarias subtraxisse. vnde mirum videri non debet, si ad integram legatorum solutionem compellatur hæres, qui inuentariū non confecit.

Fallit, si hæres testamento interfuisset, permisissetque testatori se legata solutorum. Bart. in l. cum quis decedens in prin. ff. de legat. 3. atque ita Ancharanus respondit consi. cccxlvi. Nam sibi imputet, qui se in ea necessitate posuit soluendi. arg. l. ij. §. si quis cautio. quem text. nemo ante me ad hoc ponderauit. Nec tali promissori proderit exceptio inuentarij confecti. Alci. d. l. j. versic. rursus si hæres.

fallit, si causa conditionis implendæ tantum à legatario sit ipsi hæredi datum, quantum creditoribus sufficiat, debetur legatum, quamuis supra vires hæreditarias sit: ita restringit Paul. Cast. in l. seruum filij. §. si idem seruus. ff. de legat. j. & in addit. ad Bal. in l. si vniuersæ. supra allega. Alciat. in d. l. j.

Fallit, si specie legata ab ipso legatario aliquid relictū sit, valet specie legatum propter affectionem quæ in stum rei valorem censetur auxisse. Hanc limitationem dedit Alciat. d. l. j. per l. Imperator. in fin. princ. de lega. ij.

Limitat Bald. dict. l. vniuersæ quando legatum consistit in specie, quæ erat in dominio testatoris: nam transit ipso iure dominium in legatarium, licet renouari possit per creditores, quia æs alienum non perimit fundum. vt l. fideicommissum. §. tractatum. ff. de iudic. Baldum refert, & sequi videtur And. Alciat. d. l. j.

Valent legata supra vires hæreditarias, si creditores non reclamauerint. Alex. in d. l. si vniuersæ. Alciatus dicta l. j. Prat. reg. 463.

¶ **LA VD VM** latum inter certas personas non præiudicat tertio, sicuti de sententia dictum est, Abba. c. cum super. nume. 6. c. quamuis. nume. 8. vbi Fel. nu. 3. & num. 5. de sent. & re iud. sunt enim redacta ad inst.

iudiciorum. l. i. ff. de arb. Euer. in loco de indi. ad arbi. & test. ideo pars citari debet. Bald. auth. ei qui com. C. de tempo. appellat. Medic. reg. 8.

¶ **LAEDERE**. Papinian. Lib. III. Respons. Lex lxxxj. al. lxxxij.

Quæ dubitationis tollendæ causa contractibus inferuntur, ius commune non lædunt.

Coniunge cap. 66. mandati. Viuiennus.

¶ **LAEDERE** alium. l. 75. non debet alteri. l. 76. nemo potest mutare. l. 198. factum. 206. iure naturæ.

Naturalis & ciuilis ratio suadet alienam conditionem meliorem etiam ignorantis nos facere posse, deteriorem non posse. l. 38. De neg. gest.

Bono & æquo non conuenit, aut lucrari aliquem cum damno alterius, aut damnum sentire per alterius luctum. de ritu nup. l. 6. §. fin.

Nullum Patris delictum Innocenti filio pœnæ est. lib. 50. tit. 2. l. 2. §. nullum.

Nemo alterius facto debet prægrauari. De hæ. inst. l. 42. Riisvichius.

In Aut. de hæ. & falc. §. si verò nō. Az. ru. 104.

¶ **LEGARE**. Per substitutam personam aliquem posse idem aliunde legare, de iurisdictione quæ mandatur.

In Aut. de sanct. Episc. §. in ascriptitis.

In Aut. de collat. §. prohibemus.

C. de decurio. l. nullus. lib. 10. Azo. ru. 104.

¶ **LEGARI** ædibus affixa regulariter non possunt. l. cætera circa. ff. de leg. j.

Primò fallit, vbi aliqua esset illicitè ædibus affixa: quia tunc talia legari possunt, vt est text. in l. fideicommissa. §. si quis illicitè. ff. de leg. iij.

Secundò fallit, in rebus affixis quas remouere possumus sine ædiū destructione, seu deformatione. text. est sing. in l. inuiti. §. primo. de legatis tertio. quem text. ad hoc reputat sing. Ioan. de Imo. in d. l. circa. §. sed si ea.

Tertiò fallit, nisi leuarentur ea quæ essent affixa parui domui. vt est text. in l. senatus. §. Marcellus. de legatis primo.

Quartò fallit, in casu l. Marcellus. cū ibi not. de donat. inter vir. & vxorem.

Quintò fallit, vt in d. l. circa. §. si qs. de le. j. B. Soc. 273.

¶ **LEGANS** extraneus mihi rem meam alteri tertio pignoratam, censetur grauare hæredem vt illud pignus liberet, soluendo debitum principale. text. est in l. si tibi homo. in princ. ff. de leg. j.

Amplia vno modo, & limita quatuor modis hanc regulam, vt per Ias. in d. l. si tibi homo. B. Dias re. 404.

¶ **LEGANS** rem communē cum alio scribendo meam, partem suam legare intelligitur, l. serui. §. cum fundus. ff. de legat. prim. & l. si colonus. §. fina. & l. quod in rerum §. secundo. ff. eodem titul. per gloss. in l. vicino. §. fundus. ff. de legatis secundo. & in l. Stichus. ff. de vsufru. legat. & l. vxor. C. de legatis.

Primò fallit, vbicunque testator non scriberet partem fundi esse suam, sed putasset fuisse alienam in totū: nam tunc, quia legatur tanquam aliena, & intendit grauare hæredem onere redimendi in totum, ideo totus fundus debetur: ita tenet Pau. de Cast. in d. §. cum fundus. quia lex nihil sequitur nisi voluntatē defuncti: quia sic voluit grauare redimendo in totum, à fortiori in parte redimendo. ita tenet manifestè Paul. de Cast. per rationem in l. j. C. qui testamenta facere possunt. qui dicit ita notabiliter limitari debere dictum §. cum fundus, & ita fuit etiam de mente Barto. in l. seruum filij. delegatis primo.

Secundò fallit, quando testator dixit, lego tibi talem fundum qui erat communis testatoris & ipsius hæredis: quia illo casu videtur legasse nedum partem suam, sed etiam partem hæredis. ita tenuit Bartol. in dict. §. cum fundus. quem sequitur Bald. & Angel. ibi adde Petrum de Anch. & Imol. in l. filius. C. de test. & Bal. in l. cum alienam. C. de leg. per text. in l. cum filius. §. donationis. ff. de leg. j. qui text. non est alibi secundum Ang. in dict. §. cum fundus. hoc tamen intelligunt, nisi testator dixisset, lego fundum meum, quia talis dictio meum, restringit legatum ad portionem testatoris, per dic. §. cum fundus. sed certè illud quod ipsi dicunt allegando d. §. donatio nis: non videtur iure seruari: quia ibi loquitur de usufructu, qui erat hæredis: quo casu idem fuisset, si fuisset alterius: vt est casus in l. vicino. §. fundū legatum. de leg. ij. secundum Dyn. & Ray. & Imol. ibi, intelligendo quòd usufructus erat alienus. licet Barto. ibi dicat illum tex. aliter intelligi.

Tertiò fallit, vbiunque testator dixisset, lego talem fundum, quia dato quòd sit communis, nihilominus totus debetur, per tex. singula. in l. Iulianus. in princip. de legatis ij. per quem tex. ita tenuit Barto. in dict. l. cum alienam. C. de legat. Bart. & Angel. in d. l. Iulianus. in princip.

Quartò fallit, quando testator haberet proprietatem nudam rei, quam legaret, & usufructus esset alius, quia tunc legando fundum non videtur tantum legasse ius quod habet, sed etiam usufructum: quoniam tale ius usufructus deficiens auferret ipsum emolumentum fundi legati. vt est text. valde notab. in dict. l. Lucius. §. fundo legato. ff. de leg. ij. secundum intellectum Dyn. Ray. & Ioan. de Imol. ibi, & idem Ioan. de Imol. in dict. capit. pastoralis. post alios, extrà, de donationibus. licet Barto. in d. §. fundum. aliter intelligat.

Prædictas fallentias, & nonnullas alias habes per doct. omnes in l. hac consultissima. C. de testamen. & in l. qui se patris. C. vnde lib. & de lib. & posthu. per totum, & latissimè per Canon. in c. Raynutius. & cap. Raynaldus, extrà, de testam. B. Socin. re. 263.

¶ **LEGANDI** verbum generale est ad omnem testatoris dispositionem, puta hæredis institutiones, legata, fideicommissa, libertatis, & tutelæ dationes pertinēs. Hæc regula probatur in l. xij. tabularum: quam memorant Pomponius iuriconsultus, Pomponius in l. his verbis. ff. de verbor. signific. & Iustinianus Instit. de leg. Falcid. & idem Imperator in authen. de nupt. §. disponat. quam & explicui libr. iij. veteris Iurisprud.

Restrinxit hanc significationem interpretatio legum, vel iura constituentium. d. l. verbis. Primò igitur fallit in l. j. ff. si cui plus quàm per leg. Falcid. & tot. titu. C. de legat. & Instit. eod. & ff. de legat. j. ij. & iij. & alibi sæpe: vbi legatum accipitur pro particulari donatione à defuncto relicta, vt definit Imperator in §. legatum. Instit. de hæredib. instit. atque hanc significationem strictam in eum sensum retinuit quotidianus testantium vsus, in hunc modum in formulis Tabellionum. Item præfatus testator donat, & legat Titio. & in hanc significationem sumitur in l. filium. §. sed & si.

Dabiles quoque sunt casus, quibus verbo, legandi, sola hæredis institutio significatur, veluti si nemine instituto, ita testator dicat, Hæreditatem meam lego Titio: nam tunc de hæredis institutione id accipiendum putant Alciat. in dicta l. verbis. & Cor-

naus l. ij. C. cõmu. de legat. meritò, nam verba secundum actus naturam accipienda sunt. l. si stipulatus. ff. de vsuris. & ibi notant Doctores. Prat. re. 464.

¶ **LEGATÆ** rei dominium à testatoris morte recta via in legatarium transit. l. à Titio. ff. de furt. & ibi per doct. in l. cum pater. §. furdo. ff. de leg. ij. & vide glo. & Bart. in l. si quis ita. ff. de cond. insti.

Primò fallit, quando testator dixerit, lego partem bonorum meorum: quoniam in tali legato non transit dominium recta via in legatarium, vt vult Bart. in l. si quis bonorum, ff. de leg. j. quem ibi sequitur Bald. Angel. & Paul. de Castr. tamen idem Bart. videtur tenere contrarium in l. non amplius. §. si. eo. tit. què sequitur ibi Ioan. de Imo. qui conatur repellere primam opinionem.

Secundò fallit in legato tacito: quia non transit dominium in legatarium, secus in expresse. l. seruum filij. §. si. ff. de leg. j. secundum Bald. in l. si à focero. §. Lucius. ff. sol. matrim. Ad cuius limitationem vide ibi Ioan. de Imol. Paul. de Castr. & doctor. Modern.

Tertiò fallit in legato conditionalis, vt l. si cui. in princ. ff. de leg. j. & l. si quis hæreditatem. ff. de cond. insti. & est glos. reputata sing. in l. si rem. in princip. ff. de rei vend. ponit Iacob. de Arer. in l. si Stichum. §. si de cem. ff. de nouationibus, & in l. verum. C. cõmunia de legatis.

Quartò fallit dicta regula, & limitatur habere locum, quando res per testatorem relicta erat testatoris, secus si esset hæredis: quia tunc dominium rei legatæ non transit in legatarium recta via. text. est melior, quàm sit in iure, in l. si quis inquilinos. §. cum seruū. ff. de leg. j. quod not. ad dicta in l. si hæredis seruus. eodem titul. B. Socin. reg. 274.

¶ **LEGATARIVS**, cui facultas eligendi competit, debet rem mediocrem eligere. text. in l. fin. §. j. commun. de leg. text. in l. si quis argentum. §. ij. C. de donat. text. in l. legato generaliter. & in l. si hæres generaliter. ff. de legat. j.

Limita dupliciter, vt per Ias. post omnes doct. ibi, in d. l. generaliter. B. Dias re. 406.

¶ **LEGATARIVS** habens electionem legati alternatiui, non potest eligere partem in vno, & partem in altero, quando in vna parte alternatiuæ legatum est vnum, & in altera plures quantitates subrogatæ loco vnius. text. est in l. si ex toto. §. si ita legatum. ff. de leg. j.

Limita tripliciter hanc regulam, vt per Ias. post Pet. de Bexu. in d. §. si ita legatum. B. Dias re. 405.

¶ **LEGATARIVS**, qui rem legatam propria auctoritate occupat cum vitio cadit omni iure suo. text. est in l. non est dubium. C. de legat. qui sing. est secundum Pau. ibi.

Amplia, siue sit legatū generis, siue speciei, notat Bart. & communiter doct. in l. extat. ff. quod met. caus. & notat Alex. in d. l. non est dubium.

Limita non habere locum in legatario, cui data est licentia propria auctoritate apprehendere rem legatam, l. Titia cum testamento. §. j. secundum vnū intellectum gloss. ff. de leg. ij. & Alex. in d. l. nō est dubium. vbi vide Ias. latius in hoc scriben.

Secundò limita non habere locum in legatario, qui esset exequutor testamenti: not. Bald. Ang. Salic. & Paul. in d. l. non est dubium. quos ibi refert Alex. alios etiam ad hoc referendo: & vide ibi Ias. qui idè sequitur.

Tertiò limita in instituto in re certa, quia licet talis censeatur legatarius dato coherede vniuersali, tamen

men potest illam rem propria auctoritate apprehendere, nec incidit in poenam priuationis. Ita limitat Ias. in d. l. non est dubium.

Quarto fallit in eo, cui relictus sunt annui fructus certi fundi, quia si hæres neglexit facere coli & seminare fundum, potest legatarius propria auctoritate apprehendere possessionem talis fundi. Notat Bald. in l. vnica. §. excepto, C. de cadu. toll. quem refert Ias. in d. l. fin. sic restringens istam regulam: cōsultuit tamen Bald. vbi suprā, quod tutius sit in hoc protestari. B. Dias reg. 407.

¶ **LEGATARIUS**, si stipuletur ab hærede seruum in specie sibi legatum non esse fugitiuum, nihil plus sibi debetur, quàm esset in legato per stipulationis adiectionem. text. in l. si à substituto. §. fin. ff. de leg. j. & in l. si legati serui. eodem titu. vbi notatur: facit text. in l. v. §. conuentionales. ff. de verb. obli. & tex. in l. j. §. si quis sub conditione. ff. vt leg. vel fideicō. nom. cauea.

Limita dupliciter: vt per Ias. in d. l. si legati serui. nu. 3. vsque ad finem. B. Dias re. 408.

¶ **LEGATARIUS** in causa testamenti testes esse possunt. Ita cōcludit Abb. in c. insuper. de testib. cui assentitur ibi Felin. licet dicat quod est passus difficilis, de quo ad varia Doct. loca se remittit: & ita videtur tenere Ias. in l. dictantibus. in princ. C. de testa. probat tex. in §. legatariis. Inst. de testam. & in l. qui testamenta, in princ. ff. eod. text. in l. si quis ita. ff. de reb. dubiis. Vide tu, Hispane, l. xj. titulo primo, partitu. vj.

Limita dupliciter, vt per Felin. in dicto capit. insuper. B. Dias re. 409.

¶ **LEGATARIUS** præiudicat transactio facta in causa querelæ inter hæredem scriptum, & hæredem non scriptum, & hæredem legitimum. l. Papi. §. si ex causa. ff. de inoffi. testam. l. cum duobus. C. eod. tit. l. cū filius. ff. de leg. 2. leg. controuersia. ff. de transact. vbi Ias. Alexand. l. sæpe numer. 130. ff. de re iud. Seuerinus in tract. de transact. quæstio. 25. Fulgos. cōsilio 182. Medic. re. 8.

Legatariis regulariter præiudicium non fit per factū hæredis, neque per sententiam si dicatur testamentū nullū ex causa præteritionis. gl. l. Papinia. §. si. ff. de inoff. test. l. cum filius. ff. de le. 2. Bar. l. filio præ. ff. de iniur. rupto. doc. cō. auth. ex Causa. C. de liber. præter. Alex. in term. huius reg. l. sæpe. numero 24. dicit hanc esse communem, & numero 133. latè declarat. Medic. re. 8.

¶ **LEGATVS** à latere ab omni excommunicatione etiam Papæ reseruata regulariter absolueri potest, probatur in cap. ad euidentiam. cum simil. adductis ibi per doct. de sentent. excomm.

Fallit, in excommunicato ex aliquo casu arduo, qui nō potest absolui à legato à latere, vt est text. in clem. si Abbatem. de electio.

Fallit, quando in constitutione esset apposta dictio duntaxat à Papa, vt est text. in clement. grauis. de sentent. excommu.

Fallit, quādo ipse legatus fuisset percussus, quia suum percussorem non absoluet. cap. felicis. de poenit. in sexto.

Fallit, in excommunicato viua voce à Papa. Specul. in titu. de lega. §. nunc dicamus. versic. ecclesia, & c. S. Ianuarius re. 159.

¶ **LEGATVS** de latere, nec cardinalis ei æquiparatus. non potest causam appellatione remota committere. gl. in Clemen. sæpe. verbo, mādamus. de verb.

signi. & in Clemen. ne Romani. in princ. de elect. & in c. quod translationem. de offic. deleg. & in cap. in demeritatibus. verbo, sine strepit. de elec. in vj. & in Clemen. 2. de rescrip. Tex. ibi & glo. in ca. dilectus. de præbendis.

Limita dupliciter, vt per Iaso. in l. nemo potest. nu. 8. ff. de leg. 1. B. Dias re. 418.

¶ **LEGATVS** de latere Papæ, potest absolueri ab omni excommunicatione etiam seruata Papæ sec. Felin. in c. ad eminentiam, de sententia excom. iuncto c. si quis suadente. 17. quæstio. 4. Dec. in capitul. cum tu. nu. 3. de off. ord. ex quo reputatur ordinarius iudex in loco suæ legationis.

Fallit primò, nisi alias fuisset excommunicatus propter casum arduum, vt Lapp. in c. si abbatem. de ele. in vj. in versic. translationē. in glos. vbi dicit, quod legatus potest omnia, nisi sint sibi specialiter prohibita, dico in loco suæ legationis, vt Dec. in cap. cum tu. suprā.

Fallit etiam quando in constitutione diceretur, dūmodo, vel duntaxat à Papa. Ita tex. in clem. Grauis, de sent. excomm. & ibi Cardin. in vlt. quæst. & vide gl. in clem. ij. in versic. tantummodo, de cler. ægrot. in vj. cum multis aliis infinitis. quod not.

Fallit etiam quādo legatus ipse fuisset percussus, quia eo casu non poterit suum percussorem absolueri. Ita tex. in cap. Felicis, de poen. in vj. Imo. & Ant. in c. excommunicatus. de offi. legat. glos. no. 94. distin. c. si quis autem.

Fallit etiam, nisi ille talis esset excommunicatus à Papa viua voce. Ita Specul. tenet in ti. de leg. §. nunc dicamus. versic. ecclesia autem, & c.

Fallit itidē quādo Papa intellexisset illum talem esse à iure excomunicatum, & dixisset reseruamus excommunicationē illius talis à nobis fore absoluendum, ita Lap. & Dominic. in dict. ca. si Abb. de elect. in 6. quod tu no.

Fallit etiam nisi quis esset excommunicatus à statuto alicuius inferioris iudicis, quod postea esset à Papa confirmatum. Ita glos. not. in cap. ex frequentibus, de insti. ibi Abb. & Ioan. Andræ.

Fallit similiter, quando esset excommunicatus à Legato Papæ, quia eo tunc solus Papa potest illū absolueri, mortuo legato. Ita not. Specu. in ti. de legat. §. nunc ostendendum. ver. xxvj. & d. Io. Andr. & Ant. de But. in c. prudentiam. §. vj. de off. deleg. 1. Nou. re. 71.

¶ **LEGATVS** idem priuilegium consequitur si mittatur per aliquam ciuitatem ad Principem, sicuti si mittatur à Principe ad ciuitatem. glos. l. 2. §. legatis. ff. de iudic. Medic. reg. 9.

¶ **LEGATVS** non cōmittit causam, sublato iuris ordine. Abb. in c. j. de rescr. alleg. gl. in c. si. in gl. maior. quasi in si. de hære. li. 6. & vide quæ alle. Fel. in d. c. j. Amplia dupliciter, & limita 5. modis, vt per eū ibi, alibi secundū eū nō reductis: & vide Ias. in lege, nemo pōt. ff. de leg. 1. vbi hāc regulā scripsit per generaliora verba, videlicet quod cardinalis vel legatus de latere, non committit causam, vt in ea procedat summarie, simpliciter, & de plano, iuris ordine nō seruato: quam limitat dupliciter. Prateius re. 420.

¶ **LEGATVS** non creditur quis, nisi ostendat literas: probat tex. à contrario sensu in c. ad eminentiam. de sentent. excom. & in c. quod translationem. de offic. legat & in l. vnic. C. de mand. princ.

Limita hanc conclusionem tripliciter: & omnes tres limitationes sublimita semel, vt per Felin. in d. cap.

ad eminentiam.in principio.

Legatus, vide suprà, in verbo, absolueret. B. Dias re. 419.

¶ **LEGATVS** Papæ in conferendis beneficiis non potest præiudicare patrono laico, sed ecclesiastico sic: glo. c. dilectus. de offi. delegati. gloss. c. 2. de præb. 6. Spe. in titu. de legato, vers. nunc tractamus. c. decernimus. 16. q. 4. cap. si. de concess. præb. 6. Abb. c. si. de iure patronatus. Med. re. 8.

¶ **LEGATVM**. l. 18. quæ legata. l. 121. §. fin.

Possunt illi legare, qui testari non prohibentur. De leg. 1. l. 2.

Legatum quod non valet, si testamenti facti tempore testator decessisset, quodcumque is discedat non valebit. De reg. Ca. l. 1.

Legatum cum donatione causa mortis est exæquatū. De don. cau. mor. l. in mortis. De leg. præst. l. interuenit.

Regula iuris ciuilis est, quæ efficit, ut quibus ipsis legare possumus, eorū quoque seruis possumus. De leg. 1. l. si mihi &.

Quod legatur si quidem per personalem Actionem exigitur, ibi dari debet ubi est: nisi si dolo malo heredis subductum fuerit: tunc enim ibi dari debet, ubi petitur. Præterea, quod pondere, aut numero aut menfura continetur, ibi dari debet, ubi petitur: nisi adiectum sit centum modios ex illo horreo, aut vini amphoras ex illo dolio. Si autem per in rem actionem legatum petetur, etiam ibi peti debet, ubi res est. Et si mobilis sit res ad Exhibendum agi cum hærede poterit, ut exhibeat rem: sic enim vindicari allegatorio poterit. Licij. lib. 4. Reg. De iud. l. 38.

Legato tempus prodest, ex quo legatus creatus est, non ex quo Romam venit, sed si non constat, legatus sit, an non: Romæ Prætor de hoc cognoscit. Scæu. lib. 1. Reg. De legatis. l. 5. Eodem lib. Scæuolæ.

Legatū nulli alij adimi potest, quā cui datū est. Quapropter si filio vel seruo alieno legatum fuerit, domino aut patri, legatum adimi non potest. De adi. le. l. 5. vide Voluntas. Riisvich.

¶ **LEGATVM** accipiens non potest petere rescissionem testamenti. Ratio quia quod approbo, improbare non debeo, ita tenet Rom. singu. 482. accipiens, & Bald. in consi. 140. num. 2. volumi. iij.

Amplia hoc idem in donatione causa mortis, text. est in l. si verò. versicu. sed si mortis. ff. de bon. lib. ubi si libertus causa mortis donationem fecerit patrono, & ille legatū agnouerit, utique repellitur à bon. poss. contra tabu. Ratio est, quia patronus acceptando post mortē liberti donationem causa mortis utique arbitrat, quod erit etiam grauatus in testamento.

Fallit nisi legatarius legatū agnosceret præmissa protestatione quæ legatū accedit sine præiudicio iurū suorū circa incisionē testamenti, ita de muliere, quæ absente marito protestatur, quod non vult assentiri alienationi fundi dotalis: si postea assentit, talis protestatio sibi iuuat, non in c. cū matrimonij. de offi. deleg. docto. in l. de pupillo. §. si quis ipsi. ff. de oper. no. nunc. Pet Gerard. singul. 81. Nouell. re. 67.

¶ **LEGATVM** annuum mortuo legatario transmittatur ad hæredes suos, ut puta relinquo staria decem frumenti omni anno Sempronio, an eo defuncto hæredes Sempronij possint petere d. annuum legatum ab hæredibus testatoris. Bart. in l. generali. §. hæredis. ff. de usufruct. leg. Roman. in sing. lxxj. ad finem, tenet quod non in legato annuo, nisi pro annis præteritis & decursis ante mortem legata-

rij. text. est in l. singulos. ff. de annu. leg. secus in usufructu.

Fallit primò secundum Rom. in annuo legato facto super prædio seu fundo testatoris de stariis decem frumenti relictis Titio, quia tunc porrigitur ad hæredes. per text. in l. generali. §. hæredis. ff. de usufruct. legat.

Fallit etiam quādo relinquitur Sempronio staria xx. frumenti vsque ad tempus xxv. annorum, quod intelligitur non de ætate annorum xxv. legatarij, sed de annis xxv. post mortem testatoris. Ita Ias. in l. si cui legetur. §. hoc autē. nu. 3. ff. de l. j. Ia. Nouell. re. 61.

¶ **LEGATVM** annuum potest præstari pro annis futuris. per text. in l. j. C. de fideicommissi. & pro præteritis, peti etiam potest, in eadem specie in qua debetur, iuxta tex. in l. si certis annis. C. de pact. & ibi Angel. in sua repet. & Bartol. in l. j. C. de sacrosanct. ecclesi. Ita Guido Papa quæst. dlxxvij. numero 56. ratio est, quia aliud pro alio inuito creditore solui non debet.

Fallit hæc regula in annona specierum in annis præteritis exigenda, quia præstatio rerum speciarum pro annis præteritis potest peti in pecunia numerata. text. est in l. nulli. C. de erog. mil. anno. lib. xij. quod nota.

Fallit etiam quando res est legata, ut ex ea recipiatur annuus redditus, quia eo tunc videtur res ipsa legata & non redditus. l. si fundum per fideicom. num. 23. ff. de leg. j.

Fallit itidem si non potest consequi ab hærede, & per eum non stetit. Ita notab. Ias. in l. fideicommissum num. 3. ff. de reg. iur. & ibi Bald. in d. l. & l. si non remunerandi. §. final. ff. mandat. cum aliis ibi allegat. Nouell. re. 56.

¶ **LEGATVM** continens alterius vtilitatem, si est validum producit actionem ex testamento, Bart. in l. i. ff. de legatis primo.

Amplia siue factum sit legatum in testamento, vel codicillis: ut per gloss. in l. 3. de iure codicillorum. & in l. i. ff. de testamentis.

Amplia etiam si testamentum rumperetur ex causa præteritionis vel exheredationis: quo casu legata & fideicommissa sustinentur. authent. ex causa. C. de liberis præteritis. nam etiam tunc competit actio ex testamento, per text. in l. fina. ad fin. ff. de hæred. inst. & Bartol. in l. i. in ix. quæstion. ff. de iure codicillorum.

Primò fallit, quando legatum non concernit vtilitatem alicuius, sed solum honorem testatoris: quia agitur officio iudicis, ut per Bartol. in l. i. de leg. j. & per text. in l. hæreditas. in fin. ff. de petitione hæreditatis.

Secundò fallit, quando legatum continet vtilitatem non æstimabilem per pecuniam: ut in grauato emancipare filium, ut probatur in l. si cui legatū. ff. de condition. & demonstra. & in l. filiusfamil. §. secundum vulgarem. ff. de leg. j.

Tertio fallit, quando conditio adiecta legato habetur pro impleta de iure speciali: ut in casu l. cum ita datur. ff. de conditio. & demonstra. quia tunc competit actio in factum, vel officiū iudicis: ut tenent Bartol. & Imo. in l. testamento. la. 2. ff. de conditio. & demonstr.

Quartò fallit si testator voluisset, vel per statutum caueretur, quod legata debeantur hæreditate etiā non adita. ita tenet Bald. in l. j. in fi. C. si quis omissa causa testament. B. Soc. reg. 276.

¶ **LEGATVM** non censetur ademptū, nec fideicommissum propter leuē offensam. facit l. scio. ff. de in int. rest. l. metum. ff. quod met. causa. l. si oleum in fine. ff. de dolo. l. res bona. ff. de contrah. empt. l. 2. ff. quod cum eo. l. si ex causa. ff. de minor. gloss. l. si quis. §. sed & si. ff. de pig. act. l. j. ff. de coniu. cum eman. lib. in §. illud. l. licet. ff. de adim. leg. l. lex Cornelia. §. si tamen. ff. de bon. eorum qui sibi mort. leg. fin. §. idem. ff. de man. test. Med. reg. 5.

¶ **LEGATVM** à debitore creditori factum regulariter non valet. l. si creditori. §. Marcellus. cum leg. sequ. de leg. j. & Instit. de legat. §. ex contrario.

Primò fallit, quando legatum determinatum non fuisset purum, sed sub aliqua conditione, & ex tali legato sentiret commodum: quia tunc debetur purè, ut est casus in d. l. si creditori. §. Marcellus. cum l. sequenti, & dicto §. ex contrario. & in l. j. §. si quis rem. de legatis tertio.

Secundò fallit, in aliquo casu valde notabili, ut quando creditor cui fuit legatum determinatè, dum peteret illud deter. in iudicio habuisset sententiā contra, vel quia probare non potuit, vel alia legitima causa: quia tunc incipit valere legatum, ex quo apparet non fuisse debitum ex alia causa, & sic à vero debitore ut legatum peti potest, ut est casus in l. Aurelius. §. fin. ff. deliberat. lega.

Tertiò fallit, quando istud debitum non fuisset legatum cum intersit creditoris plures habere debitores, ad hoc, ut magis tutus sit. casus est in l. tertia. §. fin. in fin. de libe. legata.

Quartò fallit, quia licet non valeat tale legatum per viam directam, quò ad probationem determinati, quia prodest creditori talis confessio testatoris ad probandum suum debitum, & ideo tale suum commodum ad hoc facit valere legatum, ut not. dicit Bald. in l. prima. C. de fur. dicit tamen ibi quòd talis confessio testatoris non facit plenam, nec semiplenam probationem sed aliqualem præsumptionem, de quo articulo, quantam fidem faciat testatoris confessio, etiam vide Bartol. in l. cum quis, §. codicillis. de leg. iij. & in lege, generaliter. C. de non numerata pecunia. & Baldum in l. prima. C. ad legem Falcid. & Bartol. in l. si quis in graui. §. primo. ff. ad Syllam.

Quintò facit etiam quo ad interrumpendam præscriptionem, quæ currebat. ut dicit Bal. in l. j. C. de furt.

Sextò fallit generaliter, quando creditor quoquo modo ex tali legato sentiret commodū, ut per doctores in d. l. si creditori. de legatis j. & est text. in d. l. j. §. ex diuerso. & §. si quis rem. & l. j. §. si quis creditori. ad l. Falc. & l. verbis. eodem titul.

Vltimò fallit *, quando legatum factum à debitore * creditori in dubio videatur factum animo compendi. vide Bald. in l. quoniam in prioribus. C. de inoffic. testament. & l. si adiecta. C. de hered. actio. & l. si vxor. C. de bonis auctoritate iudic. possidend. l. cōtrouersia. & ibi etiam Angelus ff. de trāsfactionibus. Bartolus, & doctores in l. si cum dotem. §. si pater. ff. soluto matrimonio. & l. secunda. §. penultim. ff. de legatis iij. & doctores in l. huiusmodi. §. si pater. de legatis j. Bald. in l. vnica. §. illo. C. de rei vxor. actio. Pau. de Cast. in cons. 64. 65. & 66. B. Soc. reg. 278.

ADDITIO.

* Vltimò fallit. Ad hanc fallentiam adde Corneum in consilio cxv. incipien. quanquam. per totum. in quanta parte, & in consilio cclviij. incipien. quo ad

princip. in litera c. B. Vad.

¶ **LEGATVM** non durat amplius re legata destructa in totum. Gem. c. licet. colum. 3. de ele. §. si grex. inst. de leg. nisi reficiatur. l. quid tamen. ff. quæ ad. v. usufr. amitt. l. si ita. §. fin. ff. de leg. i. l. si grege. ff. eo. conc. l. si seruum filij. §. si areæ. ff. de leg. i. l. si ex toto. ff. eo. l. cum fundus. ff. de leg. 2. Bart. l. si ita. ff. de auro, & argen. leg. Alex. cōsi. 178. colum. 2. vol. 2. Doc. l. fin. C. quæ res pignor. obli. poss. l. filia. ff. de. cond. & demon. l. quod in rerum. §. pen. ff. de leg. i. l. qui tutelā. ff. de testa. tutel. l. tutor. §. i. ff. de excusa. tutor. l. etiā si. ff. de leg. i. Bart. l. demonstratio. §. quod autem. ff. de cond. & dem. l. si ex legati. ff. de ver. obli. fideicommissa. §. si rē. ff. de leg. 3. l. in tātū. ff. de rer. diuif. Bart. l. legatum. ff. de usufr. leg. Med. re. 6.

¶ **LEGATVM** factum alicui sub cōditione si remanet caducum, utique remanet apud hæredem sine onere, text. est in l. quidam non referunt. ff. de iur. codicil. & l. vnica. §. cum triplici. & §. in princip. itaque. C. de cad. tollend.

Fallit id relictis ad pias causas, ut voluit Bart. & Flo. ac Soc. in l. pater Seuerinam. ff. de condi. & demonst. Anch. in Clem. 2. de reli. domi. Tiraquel. de priuileg. pia causa. quæst. 38. num. 1. in princ.

Fallit etiam, quando hæres est grauatus cum onere, quia res semper transit cum onere suo. Affli. decisi. 17. num. 5. Dec. cons. 596. nu. 5. & minus dicitur res illa valere ratione oneris iniuncti & annexi. ita Dec. cons. 167. nu. 2. Abb. in cap. in aliquibus, de deci. in 2. nota. quod not.

Fallit etiā, quando testator dixisset, quòd ad quencūque transiret dicta res legata, quòd transiret cum tali onere, quia voluntas testatoris pro lege est seruanda, ut §. disponat. auth. de nup. Ang. cōsilio 243. incip. Corn. cons. 264. nu. 2. volu. 4. Nouel. re. 74.

¶ **LEGATVM** factum alicui de fundo instructo, si in fundo adsit instrumentum domini, & etiam coloni, intelligitur solum de instrumentum domini, cum ad aliud legatum se referri non possit, & quando non est nisi vnum, ad quod possint verba referri, ad illud necessariò referuntur, quamuis sit tale, quod alias non veniret, doct. l. si fundus. ff. de fundo instr. conc. quæ dixi super amp. 58. Iaso. l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 63. ff. de verb. obli. item legatum factum per testatorem grauantem hæredem ad soluendum cōtenta in schedula manu ipsius scripta, & dimissa penes manum Guardiani. S. Francisci, an tale legatum valeat? resp. quòd sic. Bartol. l. si ita. ff. de condic. & dem. & est. com. opi. de qua per Alex. l. ait prætor. §. si iudex. nu. 2. vbi Ripa. nu. 3. ff. de re iud. sed quid si Scheda prædicta non reperiatur? resp. quòd stabitur assertioni illius guardiani dicentis cōtenta in ea, sed pone quòd testamentum sit nullum, an debeantur legata in eo relictā? resp. quòd sic, si verisimiliter alias ea reliquisset. Doct. Aut. ex causa. C. de liber. præter. Med. re. 10.

¶ **LEGATVM** domus factū simpliciter, est derisorium & sic inutile, quando testator nullas domos in patrimonio habebat. neque hæres tenetur aliam domū extra patrimonium testatoris redimere. text. est tibi. Alex. rationem assignat, Iason verò ibi reprobatur, & addit alteram in l. si domus. ff. de legat. j. in princ. versi. quòd si nullas. aliam ponit Zasius lib. intellectu singularium. c. v. de obli. gener. & videndus Gul. bened. in repetit. ca. Raynuius. de testam. verbo, domum.

Amplia vno modo, & limita tribus, vt per Iaso. in d.l. si domus. B. Dias regul. 412.

¶ **LEGATVM** factum ecclesiæ, aliter non specificando nomen, intelligitur de parochiali. secundum Bart. in l. quæ conditio. §. cum ita. ff. de conditio. & demonstrat. Cyn. in l. vlt. & ibi Saly. C. de sac. sanct. eccle. Ias. in l. qui insulam. ff. de verb. obl. Tiraq. priui. 56. in tract. pia causa.

Fallit hæc regula vbi in ciuitate sunt plures ecclesiæ, quia tunc de principali ecclesia diocesis, vel ciuitatis intelligitur. Ita voluit & sentit Io. Fab. & Aret. in §. sed ius quidē. inst. de iur. na. ge. Host. & Ioa. Andr. in c. indicatē. de testa. Anch. & Imo. in c. indicatē. l. quæ conditio. §. cum ita. ff. de cond. & demonstrat. nu. 5. & Ancha. consi. ccxiiij. Franciscus. versi. octaua ratio. vbi relictum factum pauperibus intelligitur de pauperibus domicilij. Nouel. re. 72.

¶ **LEGATVM** factum fratri per testatorem an intelligatur de carnali. Abb. Bal. & Card. in cap. licet. de offi. delegat. referunt Bal. intelligere de carnali, quia ita se habet communis vsus loquendi qui attendendus est, ratio quia verba debent intelligi in potiori significato, vt §. quotiens. inst. de iur. na. gent. Item vbi cōcurrit veritas & fictio, veritas præualet fictio ni. l. filio. ff. de lib. & posth. & ratio naturalis vincit accidentalem. l. qui habebat. ff. de tutel. & cap. requirere. de testa. & fratres octo modis dicuntur. vt De ci. in c. causam quæ. nu. 4. de iudic. Corne. consi. 57. volumine 2.

Amplia, etiam vt omnes religiosi & monachi fratres propriè dicuntur de iure, sed aliter de communi vsu loquendi, secundum Abb. & Dec. in c. causam quæ. num. 6. de iudic.

Amplia etiam, vt omnes Christiani fratres dicantur, quia propter lauacrum regenerationis habent vnum patrem. Ideo fratres dicuntur. xj. quæst. 3. c. ad mensam. & ideo Ioan. And. tenet in c. Ioan. de reg. quod fraternitas dicitur octo modis.

Fallit in materia odiosa, appellatione enim fratrum non veniunt monachi. capitul. ex literis. de sponsal. cap. quanquam. xj. quæst. vij. Abb. in c. sanè. de foro compet. cum aliis. & minus foror. Decius consilio 230. nu. 4. Bald. con. 460. vol. 1. Anch. in c. j. de cōst. Nouell. re. 73.

¶ **LEGATVM** factum per maritum vxori de omnibus vestibus quas habet domi, an veniant vestes existentes penes futorem. Tu tene, quod sic. Ratio, quia de stinatio mariti non erat, vt perfectæ domum reducerentur ad beneficium vxoris. Ita respondit Bart. in l. ex facto. §. rerum. nu. 2. ff. de hæred. instit. Crem. sing. lxxiiij.

Fallit primò, quando vestes essent prohibitæ portari ex forma statuti, vel ex decreto principis. Ita Bart. in l. quamuis. nume. 3. ff. de aur. & arg. leg. licet Bald. teneat quod extimatio debeat, in l. cum te. nume. 6. C. de dona. ante nup. & in rubr. C. de cond. furt.

Fallit etiam, quando vestimentis legatis, ornamenta super eis essent prohibita, quia cum separari non possint, vtique vestes in legato venirent. Ita Bald. in d. l. cum te. nu. 6. ad fi. C. de donat. ante nupt. & vide Can. in c. indicantem. de testib. Nouel. re. 57.

¶ **LEGATVM** factum seruo sine libertate non valet, nec reconualescit, licet post mortem testatoris efficiatur liber. tex. est in l. seruus. C. de lega. facit text. in l. ex fideicommissio. C. de fideicom. & in l. si legatarius. §. j. ff. de lega. iij. & in l. quidam. §. illo. C. de necess. ser.

Limita quadrupliciter, vt per Iasonem in dict. l. seruus. B. Dias re. 415.

¶ **LEGATVM** ita factum, vt si legatarius perderet, quod ei in testamento relictum est, hæres rursus id præstet, non intelligitur, vt quoties perdidit toties id restituere teneatur, sed tantum si post præstationem legati, semel legatarius perdidit, non etiam si post iterum amiserit, & per consequens de prima tantum amissione intelligitur. l. fideicommissa. §. si quis. ff. de leg. 3. l. i. §. si cui. ff. vt leg. nom. cau. simile Ias. l. diuortio. §. quod si. ff. sol. ma. Med. reg. 3.

¶ **LEGATVM** factum Titio q. Sempronij cum duo sint Titij in ciuitate, quæro cui eorum debeat? Dic, quod referendum est ad eum Titium, ad quem testator maiorem censetur habuisse affectionem, & amicitiam. Ita Roman. consilio 408. nume. 8. & Bal. in l. voluntatis. C. de fideicom. numer. 11. facit in argumento. text. in l. si quis ita. §. si quis cum ignoraret. ff. de testa. tuto. vbi decusum est dationem tutoris testamento à patre filij, generaliter factam ad eos solos extendi, quos pater se habere sciebat: non autem ad eos quos ignorabat, quia de illis sensisse non censetur, quia sibi incognitus nulla prosequabatur dilectione.

Et in iis terminis lata fuit sententia, secundum text. in l. qui habeat. ff. de reb. dub. & Bald. in l. voluntatis. in lectura antiqua. C. de fideicommiss. numero 11. Ia. Nouellus re. 62.

¶ **LEGATVM** factum vxori per testatorem, donec ipsa steterit in domo cum filiis, an legatum per mortem filiorum sic intelligatur esse extinctum. Tu conclude quod sic, & quod vxor legatum petere nullo modo possit. per text. in l. legatum. C. de condic. infert. Dec. consi. dcxx. casus. numer. 1. ratio, quia conditio morandi cum aliquo intelligitur eo viuo, sed post eius mortem testator non censetur voluisse conditionem apponere. Ideo dispositio remanet pura, simplex, & sine conditione. Ratio rationis est, quia quatenus conditio nuptiarum pendet ex insidiis fortunæ, fortuna potest obesse: sed si pendet ex facto alterius, Alteri per alterum iniqua conditio afferri non debet. Ita Bald. in d. leg. legatum. & l. j. C. de legatis.

Fallit hæc regula in causa alimentorum, quia conditio mixta deficiens per casum, non facit deficere legatum alimentorum. Ita Bald. in l. j. C. de legatis, quia causa alimentorum est causa pia. text. in l. Mella. ff. de alim. & cib. leg. ibi pietatis intuitu, quod not. Nouel. re. 4.

¶ **LEGATVM**, seu fideicommissum simpliciter relictum fratribus, intelligitur de primis tantum fratribus, non etiam de vltioribus. Bart. l. Lucius. §. quæ situm. ff. de leg. 3. Bal. l. iubemus. §. si. C. ad sen. Conf. Treb. l. vxor. C. qui accus. non pos. Bal. c. x. de feud. March. c. quæ in Ecclesiarum. col. pe. de con. Ange. l. i. ff. de inoffi. test. Medic. re. 4.

Legatum filiabus debentibus maritari intelligi debet de filiabus, quæ primum nubere debent, non de viduis. Card. Flor. consi. 49. dixi supra Ampl. 41. simile cō. Fel. c. licet. de test. Dec. cōf. 112. Cur. Iun. cōf. 178. nu. 24. Soc. consi. 25. vol. 2. Alex. consi. 6. vol. 4. nu. 8. cum mil. Medic. re. 4.

¶ **LEGATVM** in genere si minimū vtile sit: tunc illud minimū debetur, in l. legato generaliter. de legat. 1. Primò fallit in §. quod autem. auth. de fideiussorib. vbi creditor potest eligere rem meliorem debitoris, & hoc est, quia cogitur accipere rem pro pecunia.

Secundò

Secundò fallit in l. Stichus. de leg. iij. vbi quando legatur seruus cum hoc, quòd exerciter artem, tunc debet inspicere ingenium serui ad quam artem est magis idoneum.

Tertiò fallit in l. si cui. ff. de ali. & cib. leg. quando legata sunt alimenta: quia debet etiam inspicere conditio personæ cui alimenta sunt legata.

Quartò fallit, quando datur electio legatario, qui debet eligere medium: vt est gloss. in l. cum post. §. gener. ff. de iure dotium. B. Socin. reg. 277.

¶ **LEGATVM** quantūcūque minimum, si ab hærede non præstatur incidit in pœnam l. quamuis. ff. vt in poss. leg. & prætor legatarium, siue fideicommissarium in possessionem omnium bonorum mittit causa seruadōrum legatorum. Tiraquel. in tract. de iudic. in reb. exig. non fer. fall. 5. Medic. re. 5.

Legatum mulieri factum cum vidua erit, intelligi debet de prima viduitate immediata. Bald. cōf. 42. volu. 5. & l. matrimonij. ff. qui & à quib. l. filia. ff. sol. mat. l. si. C. de ind. vid. toll. simil. Doct. comm. l. 1. C. de success. edict. l. quintus. ff. de annuis lega. Medic. reg. 4.

Legatum nullum est ante formam testamenti, hoc est ante hæredis institutionem. §. ante hæredis. inst. de legatis. sed facta hæredis institutione si contigerit testamētum dici nullum ex causa præteritionis, vel exhæredationis, nihilominus legata quæ testator veri similiter voluisset facere cum validitate testamenti debentur, auth. ex causa. vbi Ias. nu. 8. & com. Doc. C. de liber. præ. Medic. reg. 7.

Legatū perpetuū creditur indefinitè relictū, habita ta men ratione testatoris. doct. l. cū quidam. ff. de annuis legatis. l. annua. §. 2. ff. eod. itē quando dicitur quòd legatū potest adimi, indefinitè intelligi debet vt totum possit adimi. Iaso in terminis huius reg. in rep. l. re coniuncti. numero 26. ff. de legat. 3. gl. cap. vt circa. de elect. 6. §. trāsferri. inst. de adept. leg. Docto. commun. in Rubric. de reg. iur. 6. Medic. reg. 2.

¶ **LEGATVM** rei alienæ factū à testatore scienter, valet. text. in l. cum alienam. C. de lega. & §. non solum. Instit. eo. Habes tu Hispane l. x. tit. ix. part. vj. quæ idem disponit.

Amplia quatuor modis, & limita tribus, vt per Ias. in d. l. cum alienā, & in materia huius regulæ, vide aliā regulam, quam habes suprā, in litera A. in verbo, alienæ. B. Dias reg. 416.

Legatum alienæ rei factum à testatore ignorante, & sic errante non valet. text. est in l. cum alienam. C. de legat. & in §. non solum. Instit. de legat.

Concordat tibi Hispane l. x. tit. ix. part. vj. Limita octo modis, vt per Iaso. in d. l. cum alienam. B. Dias reg. 30.

¶ **LEGATVM** rei alienæ regulariter non valet. l. proprias. C. de legatis.

Primò fallit, vbi cūque talis res potest afferre aliquam commoditatem legatario quia tunc legatum valet. casus est secundū vnam lecturam, Cyn. & doct. in l. si tibi homo. §. primo. ff. de leg. j.

Secundò fallit in re mea, quæ alij debebatur, non solum per actionem sibi competentem, vt in l. apud Iulianum. in §. si Titius. de legatis j. sed etiā per officium iudicis, vt est casus in lege, de vno quoque. §. si ex bonis. eo. tit. no. glo. in d. l. si tibi homo. in §. j. de legatis primo. B. Socin. reg. 279.

¶ **LEGATVM** p rei legatæ alienationē. extinguitur tex. est in l. fideicō. §. si rē. ff. de leg. iij. §. sed & si rē. inst. de leg. & ibi Ang. Alex. cōf. clvj. nu. 1. vol. vij.

Amplia d. reg. etiā si testator rem legatam pignoraue- rit factò & ad instantiam legatarij. Ratio, quia eo tūc res transit cum cōmodo & incommodo, id est, cum onere & honore, vt l. cum pater. §. mense. ff. de legat. iij. quod secus est si pignoraasset pro factò alie no, quia hæres teneretur rem obligatam luere, & le- gatario præstare, vt d. §. si rem. & ibi Bart. & doct. omnes. & Ang. in d. §. sed si rem. instit. de leg. nu. 2. & no. Bart. in l. si tibi homo. in prin. ff. de leg. j.

Fallit hæc reg. in ij. fall. quas ponit Soc. in cōf. clxxvij. Fallit etiam vltra prædictas fallen. quando appareret de firma & manifesta voluntate testatoris, declaran- tis suam intentionem, postea transcurri essent, anni xx. quia tunc ex cursu decēnij, cum declaratione te- statoris arguitur animus & voluntas testatoris: ita Bald. cōf. xxxix. & xl. vol. ij. Nouell. reg. 66.

¶ **LEGATVM** per rei legatæ alienationem extin- guitur. l. fideicommissa. §. si rem. ff. de leg. iij.

Primò fallit, quando testimonium redderetur nullum vel subiaceret querelæ, vt quia esset legatū factum filio: nam hoc casu alienatio voluntaria non extin- guit legatum, sed saltem debetur æstimatio. ita not. doct. in d. l. sancimus. in prin. C. de inoffi. testam.

Secundò fallit, quando alienatio fuisset nulla, & lega- tum erat expressum: secus si erat inclusum sub gene- ralitate verborum: vt probatur in l. iij. §. si. ff. de fun. instr. & ita intelligitur gloss. in l. seruum filij. §. idem seruus. & glo. quæ incipit quod filius. & ibi Paul. de Cast. & vide in simili l. cū dominus. §. filius. ff. de pe- nu. leg. Bal. in rub. C. de verbo. sign. ad finem. & vide tex. omnino in l. pen. §. si. ff. de auro & arg. leg.

Tertiò fallit, si alienantur res vnde testator solui desi- gnauerat: vt est in l. testamento. de leg. primo.

Quartò fallit si soluit contractum, vel conuentionem factam alienando, non autem tradendo sibi rem, vel pretium recipiendo: quia solus contractus non extin- guit leg. l. perdia. de fun. instr. ff. & Bal. in l. iij. C. de negot. gestis.

Quintò fallit si leg. fuit conditionale si res mea erit. ca- sus est in lege Pōponius. in fine. ff. de auro, & argen- to legat. & not. per Ludouicum de Roma. in l. Sti- chus qui meus erit. ff. ne legatis j. & est text. in l. falsa demonstratio. ff. de cond. & demonstr.

Sextò fallit si legetur res, vel æstimatio. vt in l. Lucius, de legatis ij. & ibi glo. & Bald. in d. l. iij. C. de legat.

Septimò fallit in libertate, vt si seruus cui relictæ est li- bertas alienatur, & a priori patrono redimatur: ita not. Bal. in d. l. iij. C. de leg. licet secus sit in aliis, per text. in l. cum seruus, de adim. leg. ff.

Octauò fallit, quando testator alienauit titulo onero- so: quia in dubio videtur alienasse ex necessitate, se- cūs si titulo lucratiuo. ita dicit Butrig. in d. l. tertia. C. de legatis.

Nonò fallit si testator permittit hæredi, quòd alienet rem legatam: nam non videtur reuocari leg. tex. est in l. x. in fi. ff. vt leg. nomine caue. & Bald. in d. l. iij.

Decimò fallit vt not. Bart. in l. Iulianus. §. ij. de leg. j. Vndecimò fallit vt per eundem Barto. in d. l. apud Iu- lianum. §. ij. de leg. j. vbi vide per Bald. duas limita- tiones. B. Socin. reg. 276.

¶ **LEGATVM** quantitatis similis in eodem testa- mento, pluries relictum, in dubio semel tantum de- betur. tex. est in l. planē. §. si eadem. ff. de leg. primo. quem ibi notant doctores,

Limita tripliciter hanc regulam, vt per Ias. ibi. B. Dias re. 413.

¶ **LEGATVM** reuocatur propter inimicitia emer- gentem

gentem inter testat. & legatarium. text. est in l. iij. §. fin. ff. de adm. leg.

Fallit primò, quando legatarius ignoranter incidisset in inimicitiam cum testatore, quia tunc legato non priuaretur. Item Bald. in ca. j. vers. pone quod vasallus. quib. mod. seu. amit. vbi si vasallus insultat dominum quē ignorat esse dominum suum feudo nō priuatur, quia error & ignorantia excusat. l. res. C. de crim. expillat. hæredit. & vide quæ dixi in tract. meo ad def. in causis capit. numer. 50. in vers. error, vbi multa accumulati.

Fallit etiam secundò, quando inimicitia processisset ex culpa & defectu testatoris, ita tenet Bartol. in l. cum tabulis. §. j. ff. quib. vt indig. Ias. in l. si filiā tuā. in princip. num. 2. C. de inoffi. test. Pet. Gerard. in sing. num. 5. quod not.

Fallit etiam si legatarius occideret testatorem reperi- tum in actu venereo cum vxore legatarij, quia tunc non priuatur legato, vt Pet. Gerard. in sing. num. 5. quod not. Iac. Nouel. reg. 59.

Legatum soluitur morte legatarij, nisi habuerit con- iunctum, vel substitutum, Ampl. etiam in morte ci- uili. vt, si damnatus esset in metallum, secus si depor- taretur in insulam, quia ipse potest in ciuitate resti- tui. l. interdic. ff. de con. & demon. si verò legata- rius mortuus fuerit post mbrtem testatoris, legatū tunc transmittitur ad eius hæredes, si legatum erat purum, seu relictum in diem certum, l. i. §. cum igitur. C. de ca. tollen. & onus impositū legato comi- tatur legatum, Bartol. l. filio. §. matri. ff. de adm. leg. Bal. l. i. C. de cōd. insert. l. i. §. pro secūdo. C. de ca. tollend. Item mortuo legari non potest, Dec. & Cag. l. Meratius. ff. de regulis iur. sicut ei hæreditas dari nō potest. Marf. l. fin. numer. 31. ff. de quest. l. 2. l. Diuus. §. fin. ff. de iure cod. l. quo loco. ff. de hære. insti. Doct. l. Celsus. l. pater. ff. de le. 2. Medic. tract. 2. part.

LEGATVM non vitiant angustie tēporis, & diffi- cultas præstationis, seu possibilitatis, quæ concernit eius executionem, seu præstationem. text. est in l. si mihi, & tibi. in §. si quis seruos. ff. de leg. j. per quem ibi notant Doctores, communiter. facit text. in l. non tantum. C. de legatis.

Limita tribus modis, vt per Iasonem in dicto §. si quis seruos. B. Dias reg. 414.

Legatæ rei dominium transit in legatarium ipso iure, §. i. C. commu. de leg. l. si tibi homo, §. cum seruos, ff. de leg. i.

Ampliat in 4. casibus, & limitatur in 14. per Iaco. de Nig. in l. i. ff. de lega. i. numero 65. & sequē. fallit in 5. casibus, vt per Zasum in l. planē, §. si ita Titio, numero 6. ff. de leg. i. Ampliat in 2. casibus, & li- mitatur in 12. à Rip. in d. l. vbi Ias. numer. 124. ff. de leg. i. & ultra istas, Ampliat in 13. casib. & limita- tur in 9. à Pet. Duen. reg. 210. fallit in 7. casib. quos no. Hieron. Butrig. in l. omnia, ff. si certum petatur, numero 7.

Ampliat & limitatur in 4. casibus, per Maria. Socin. in d. l. i. nume. 357. & 384. fallit in 4. casibus, vt per Socin. reg. 221.

Pro legatis pro quibus competit actio personalis da- tur hypothecaria, no. dd. in l. i. ff. de leg. i.

Fallit in 8. casib. quos no. Iacob. de Nig. in d. l. i. nume- ro 76. & quando legatur res testatoris specificè de- monstrata, & simpliciter pro ea datur actio in rem. Ampliat & limitatur in 4. casib. vt per Marian. So- ci. iun. in l. i. nu. 357.

Pro legato continente vtilitatem alterius, & quod de iure communi validum est, competit actio persona- lis, l. i. C. commu. de lega.

Ampliat in 3. casibus & limitatur in 5. à Crot. in l. i. ff. de lega. i. numero 29. ver. prima sit cōclusio. Am- pliat in 4. & limitatur in 3. à Maria. Soci. iun. in d. l. i. ff. de leg. i. numero 263. Fallit in 5. casibus, vt per Iacob. de Nig. in d. l. i. numer. 29. ver. prima cō- clusio. Ampliat in 3. casibus, & limitatur in 5. à Ias. in d. l. i. num. 100. Ampliat in 2. casibus, limi- tatur in 7. à Ias. in l. i. C. commu. de legat.

Hypothecaria datur pro legato etiā de iure antiquo. l. creditoribus, ff. de separat.

Fallit in 4. casibus, quos refert Crot. in l. i. ff. de leg. i. numero 41. datur etiam rei vendicatio, vt per Ripā in dict. l. i. vbi limitat in 12. casibus, numero 48. & sic pro legato competunt tres actiones.

Fallit in multis casibus, vt per Baptista. à Villa. conclu. 46. in litera L. Ampliat in 2. casibus, & limitatur in 7. à Rip. in d. l. i. nume. 38.

Legatum continens alterius vtilitatem, si est validum producit actionem. Bar. in l. i. ff. de leg. i.

Ampliat in 2. casibus, & limitatur in 4. per Soci. reg. 55. in add.

In casu, in quo testator prohibuit Falcidiā de legatis posse detrahi, debentur legata hæreditate non adita per hæredē scriptū, no. in l. nemo potest, ff. de leg. i.

Fallit in 2. casib. vt p Crot. in d. l. nemo, numero 16.

Testator legando rem cōmunem cum alio, intelli- gitur solum legare partem, quam in ea re habet, l. ser- ui. §. cum fundū, ff. de leg. i. l. si colonus, §. si. l. quod rerum, §. 2. eod. tit.

Fallit in 4. casibus, quos not. Soc. reg. 224. Ampliat in 4. casibus, & limitatur in 4. à Iaso. in d. §. cum fun- dus, numer. 1. & 28. fallit in 4. casibus, vt per Ripam in l. cum fundus. ff. de leg. i. nume. 4.

Testator legans rem simpliciter, censetur tantummo- do legare ius quod habet in re, l. si domus, §. si fun- dus, ff. de leg. i.

Ampliat in 7. casibus, & limitatur in 7. à Soci. reg. 95. in add.

Fallit in 4. casibus, secūdam Alex. in l. serui electione, §. cum fundus, ff. de leg. i. nu. 2.

Legatarius habens electionem legati, nō potest elige- re partem in vno, & partem in altero, l. si ex toto, §. si ita legatum, ff. de leg. i.

Fallit in 3. casib. quos no. Ias. in d. §. si ita legatū, n. 51. Illud quod possum legare domino, possum legare eius seruo, l. non ideo minus. ff. de hære. insti. & contra- rio illud, quod possum legare seruo, non possum le- gare eius domino, l. neque, ff. de hære. insti.

Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in l. si mihi, & tibi, §. re- gula, ff. de leg. i. nu. 2. & seq.

Quod minimum est censetur esse in legato, l. legato ge- neraliter, ff. de leg. i.

Fallit in 4. casib. quos no. Soc. reg. 319. Fallit in 3. casib. vt per Ias. in l. si ita sit scriptum, ff. de leg. 2. nu. 17.

Fallit in multis casibus, vt per Alexand. in d. l. si ita sit scriptum, nume. 4.

Angustia temporis, quæ cōcernunt executionem, seu præstationem legati, non vitiant ipsum legatum, l. si mihi, & tibi, §. si quis seruos, ff. de leg. i.

Fallit in 3. casib. vt per Iaso. in d. §. si quis seruos. nu. 9. Legatum factum filiabus non comprehendit post hu- mam, de qua non est facta mentio in testamento, l. qui filiabus, vbi no. ff. de leg. i.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 8.

In legato partis bonorum non veniunt fructus nisi à tēpore, quo hæres fuit in mora, l. si quis bonorum, ff. de leg. i.

Fallit in 2. casib. vt per Iason. in d. l. si quis bonorum.

Fallit in 18. casibus, vt per Rip. in l. fideicommissariam. ad Trebellia. colum. 2. videas in tractat. de fructibus.

Legatum factum hæredi à semetipso non valet, l. legatum, §. i. ff. de leg. i.

Fallit in 2. casib. vt per Iaso. in l. planē, §. si duob. ff. de leg. i. nu. 5. & seq.

Legatarius si stipuletur ab hærede seruum in specie si bi legatum non esse fugitiuum, per talem stipulationem nihil plus debetur, quàm si esset in legato, quare hæres debet præstare talem, qualis est. l. si legati serui, ff. de leg. i.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 1.

Quando testator legat domum simpliciter, & nullum habet in patrimonio, tale legatum est defitorium, & sic inutile, & hæres non tenetur aliam domum extra patrimonium testatoris redimere, doct. in l. si domus, ff. de leg. i.

Ampliatur, & limitatur in 3. casib. vt per Ias. in d. l. si domus, nu. 10.

Quando testator legat domum simpliciter, & habet in patrimonio plures domos, electio est hæredis, quam velit dare, d. l. si domus, ff. de legat. i.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 2. à Iaso. in d. l. si domus, nu. 5.

Testator legando domum, videtur legare vnam ex illis, quas habet in patrimonio. l. 3. & ibi Bart. ff. de vi no, trit. & oleo leg.

Fallit in 2. casib. vt per Socin. reg. 94. in addi.

Legari potest ab omni debitore, leg. si pecunia, ff. de leg. i.

Fallit in 2. vt per Ias. in d. l. nu. 8.

Quando extraneis legat mihi rem meam alteri obligatam, pignoris censetur grauare hæredem, vt illud pignus liberetur soluendo debitum principale, l. si tibi homo, ff. de leg. i.

Ampliatur & limitatur in 4. casib. per Ias. in d. l. si tibi, nu. 4.

Legatum ad pias causas hæreditate non adita non debetur: hæc esse communem opinionem testatur Ias. in l. habeat, C. de sacros. eccl.

Fallit in 3. casibus, vt per eundem in d. l. numero 29. Fallit vt per Franc. Turzan. regu. 40. in suis conclusionibus.

Pactum tamen factum in legato ad pias causas non valet.

Fallit in 3. casib. vt per Alexan. in l. si certis annis, C. de pact. nu. 3.

Legatum vñ fructus omnium bonorum à testatore factum vxori, & post eius mortē instituit fratrem, nō valet, hæc est communis opinio.

Fallit in 4. casib. quos not. Ias. in l. extraneum, C. de hæred. inst. nu. 6. vt tenendo tamen.

Legata non conseruantur per Authen. ex causa, C. de lib. præd.

Si testamentum sit nullum, præteritione filij ignoranter facta.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. Authen. ex causa, nu. 4. & seq.

Legata, & alia disposita in testamento hodie sustinentur per Auth. ex causa, non obstante, quod filius sit præteritus, vel exhæredatus.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. Auth. num. 16. vbi vide

Bald. de Nobi. qui limitat multis modis, nu. 15. Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 4. à Io. Bolog. in d. Auth. nu. 70.

Testator pignorando, vel hypothecando rem legatā, non intelligitur legatum reuocare, l. qui post. C. de legat.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 2.

Testator vendendo, vel alienando rem legatam, si alienauit voluntariē, intelligitur reuocare legatum, secus si sine necessitate, quare saltem debetur æstimatio. d. l. qui post.

Fallit in 4. casib. vt per Ias. in d. l. qui post, nu. 2. fallit prima pars regulæ in 11. casib. quos not. Soc. re. 218.

Hæres tenetur luere rem legatam, quā testator pignoraui, d. l. qui post.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 4. fallit in 4. casib. vt per eundem in d. l. prædia, C. de fideicomm. numero 2. fallit in 3. casib. quos not. Bened. Cap. in suo tract. numero 11. reg. 107. fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 171.

Legatum factum seruo sine libertate non valet, nec re conualefcit, licet post mortem testatoris efficiatur liber. l. seruus, C. de legat.

Fallit in 4. casib. vt per Iaso. in d. l. nu. 1.

Legatarius propria autoritate accipiens rem legatam perdit illam, & eius actionem, l. non est dubium, C. de legat.

Fallit in 4. casib. vt per Ias. in d. l. numero 2. Ampliatur in vno casu, & limitatur in 4. per Dias regul. 407. videas Plot. in rep. l. si vnquam, C. vnde vi. numero 58. fallit in 2. casib. vt per Alexan. in l. non dubium, C. de leg. numero 3. & contra eum qui propria autoritate occupauit competit interdictionem quorum legatorum.

Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 5. à Ripa in l. hoc interdictione, ff. quorum legato.

Legatum rei alienæ factum à testatore sciente valet, l. cum alienam, C. de legat. Fallit vt per Baptist. à Villa. concl. 3. litera L.

Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 7. à Ias. in d. l. nu. 2.

Fallit in 4. casib. quos not. Bened. Cap. in suo tract. reg. 105. sed si res est tradita, hæres non tenetur de cunctione. Fallit vt per eundem. re. 106.

Legatum rei alienæ factum à testatore ignorante, & sic errante, non valet, d. l. cum alienam.

Fallit in 8. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 4. fallit in 7. casib. quos not. Bened. Capra in suo tract. re. 106.

Si pater filium impuberē exhæredauit aliis institutis, & filio exhæredato dederit pupillarem substitutum, à substituto non potest alteri legare, l. cum quidam. C. de legat.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 3.

Si fiat legatum mulieri sub conditione si non nupsierit, conditio hodie reiicitur, & legatum remanet purum, & sic mulier debet habere legatum, siue nubat, siue non, l. cum relictum, C. de ind. viduitate tollenda.

Fallit in 5. casib. quos not. Ias. in d. l. nu. 3.

Legatarius cui facultas eligendi competit, debet rem mediocrem eligere, l. i. §. i. C. commun. de legat. l. si quis argentum, §. 2. C. de dona. l. legato generaliter, & l. si hæres generaliter, ff. de leg. i.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. generaliter.

Legata reuocantur per solas inimicitias superuenientes post factum testamentum, licet hæredis institutio non. l. ex parte, ff. de adi. legat.

Fallit vt no. Gerar. de Petra Sancta, sing. 5. incip. regu. Tom. 2. Reg. Iur.

la est.

Legata peti non possunt hæreditate non adita, l. si nemo. ff. de testa. tut. l. si quis omiffa. ff. si quis omiff.

Fallit in 26. casib. quos not. Bened. Capr. in suo tract. reg. III. fallit in 12. casib. quos no. Ias. in l. eum quem, C. de fideicom. numer. 20. fallit in 12. casib. vt per Soci. reg. in 12. in add. vide Dec. in l. si nemo, ff. de regul. iur. fallit vt per Viuium in suis concl. in ver. hæreditate non adita.

Legatum quantitatis in eodem testamento pluries relictum in dubio, semel tantum debetur, l. planè, §. si eam, ff. de leg. 1.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. colum. 3. fallit in 3. casib. vt per Alex. in l. si plurib. §. si eadem, ff. de leg. 1. nu. 2.

Modus mixtus pendens ex facto honorati, & alterius tertij, si deficiat per factum illius tertij, vel per casum fortuitum mortis, non facit deficere legatum. fallit in 2. casib. vt per Ias. in l. si Titio, ff. de leg. 1. numero 2.

Quantitas quando legatur vt certum corpus existens in aliquo loco, tunc non iudicatur, vt quantitas, sed vt species, l. talis scriptura, ff. de leg. 1.

Fallit in 2. casib. vt per Iaso. in l. sed & si certos, quam legit cum §. si numerus, & leg. si seruus, pluries. ff. de leg. 1.

Legatum ad certum vsum in alium conuerti non potest, Cle. quare contingit, de relig. dom. l. 1. ff. de admi. rerum ad ciuita. perti.

Fallit in 8. casib. quos not. Bened. Capr. reg. II. 2.

Incertitudo vitiat legatum, gl. & Pari. in l. legato generaliter, ff. de leg. 1. Bar. in l. quidam, ff. de reb. dub.

Fallit vt colligitur ex distinctione, quam facit Bened. Capra in suo tract. reg. II. 3.

Legatum à debitore creditori factum, regulariter non valet, l. si creditori, §. Marcellus, cum l. seq. ff. de leg. 1. §. e contrariò, Inst. de leg.

Fallit in 7. casib. quos not. Soc. reg. 220.

Legari ædibus affixa regulariter non possunt, l. circa, ff. de leg. 1.

Si testator legauit alicui omnem quantitatem pecuniæ, quam sibi mutuo dederat, de cuius quantitate voluit stare eius simplici dicto, huiusmodi legatum valet, not. Doctores in l. nemo potest, ff. de leg. 1.

Fallit in 3. casib. vt per Crot. in d. l. nu. 38.

Res mea mihi legari non potest, l. proprias, C. de leg.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 223. Fallit in 5. casib. vt per Alex. in l. si domus, §. si fundus, ff. de leg. 1. nu. 1.

Pater promittens decem pro filia, si postea ei leget animo compensandi dotem promissam legare videtur, l. si quis mandati, §. cum pater, ff. de leg. 1.

Fallit in 5. casib. quos no. Socin. reg. 282. fallit in 3. casib. vt Alex. in l. huiusmodi, §. cum pater, ff. de legat. 1. nu. 1.

Pater filiis naturalibus vnam vnciam legare potest legitimis existentibus. glos. in leg. cogi. §. hi qui. ff. ad Trebel.

Fallit vt not. Soc. reg. 285.

Legatum factum prælato, contemplatione ecclesiæ factum non censetur: hanc communem opinionem attestatur Franc. Turza. concl. 14. vbi limitat, sed legatum factum extraneo censetur factum contemplatione ecclesiæ.

Fallit in 3. casib. vt per Socin. in l. ciuib. ff. de reb. dub. nu. 15.

Legatum factum vxori, in qua relinquitur usufructuaria omnia bonorum, institutis filiis, intelliguntur

solum legata alimentaria. hanc esse communem opinionem attestatur Baptista à Villa. conc. 15. in litera I.

Legatum si factum est in testamento minus solenni, non tenetur hæres soluere: hanc esse communem opinionem attestatur Baptista à Vil. conc. 20. in litera L. vbi limitat in 4. casib.

Legata facta in testamento paterno non confirmantur per existentiam sui hæredis, leg. si filius patri, ff. de vulg.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. in d. l. nu. 10. Fallit in 4. casib. vt per Alex. in d. l. nu. 8.

Expresse conditionis quæ tacite inest in legato, non facit illud conditionale, not. Doctor. in l. hæc verba, ff. de leg. 1.

Fallit in 7. casib. vt per Socin. in dicta leg. numero 1. & sequent.

Commodum rei legatæ cedit legato, l. quod in rerum, §. si quis post, ff. de leg. 1.

Fallit in 4. casib. quos no. Rip. in l. si ex toto, ff. de leg. 1. nu. 8.

Testator legando secundo quod prius alteri legauerat sub commemoratione primi, censetur totum adimere à primo, §. transferri, Inst. de ademp. leg.

Fallit in 3. casib. vt per Rip. in l. re conuicti, ff. de leg. 3. nu. 23.

Vocati censentur in vnam portionem, qui per collectiuam vocantur, l. si quis Titio, ff. de vusu. accref.

Fallit in 5. casib. quos not. Rip. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 103.

Hæres apud quem remanet aliqua quota hereditatis tenetur legatariis pro rata quota, l. 1. & 2. C. ad Treb.

Fallit in 3. casib. vt per Rip. in l. explicito, §. sed si quadraginta, ff. ad Treb. nu. 2.

Legata relicta ab instituto, videntur in dubio repetita à substituto. Fallit in multis casib. vt per Alex. in l. licet Imperator, ff. de leg. 1. nu. 9.

Legatum non valet si æs alienum absorbet totam hæreditatem, l. si vniuersa, C. de legat.

Fallit in 3. casib. vt per Alexan. in d. l. vniuersa. Donat. Fina, lib. 2.

¶ LEGATA. Pompo. lib. vj. ad Sabin. Lex xvij.

Quæ legata mortuis nobis hæredes nostros transeunt, eorum commodum per nos iis, quorum in potestate sumus, eodem casu acquirimus, aliter atque cum stipulati sumus: nam & sub conditione stipulantes, omnimodò eis acquirimus, etiam si libertate nobis præstita à dominis, conditio existat.

ADDITIO. a ad hæredem nostrum in P. Flo. al. hæreditatem nostram. b quod in P. Flor. c libertate præstita dominis: sed libertatis nobis potestate domini in P. Flor.

Coniunge c. 78. de verb. oblig. Viuien.

¶ LEGATA bis diuersis personis relicta, eadem censenda non sunt, sed vtraque præstari debent, & quilibet suum habere debet. Bart. in l. re coniuncti. q. j. vers. j. de coniunct. re tantum. ff. de leg. 3. Iaso. d. l. re coniuncti. vers. quid ergo. & si scriptum. nu. mihi 10. Franc. Ripa in d. l. re coniuncti. ver. accedo ad quaestiones Barto. Citant omnes supra allegati. l. quingenta. alias quinquaginta. ff. de prob. & l. si pluribus. §. j. ff. de leg. ij. qui tex. (si bene inducantur) hoc probant. Raph. Cuma. in l. si plurib. ff. de leg. j. quem refert & sequitur Ioan. Crotus in d. l. re coniuncti.

Vnde infert Alciatus in d. l. re coniuncti. quoties in legatis bis eadem summa expressa est, diuersas præstationes esse: vt si dictum sit, Titio decem, Scio decem

cem lego, non intelligentur eadē decem: idque (ait) receptius est. Quod maximē procedit, si dictum sit dena dari: intelligitur enim decem singulis. l. si quis testamento. vbi Petrus, Cinus, Rain. Imo. & Raph. ff. de leg. j.

Fallit, quoties id expressum est, vt quia addita sit dictio, eadem; Inst. de duob. reis. §. duob. ibi, eosdem decem. Alciat. d. l. re coniuncti. ver. j. quoties.

Fallit quando quantitas iterata non est, puta, Titio, & Seio decem. idque etiam si sub nomine collectiuo conceptum esset legatum, puta filiabus meis nascituris relinquo mille aureos. l. qui quartam. in fin. ff. de leg. j. vna mille omnibus relicta censentur. Alciat. vbi §. apud quem vide alias limitationes. Prat. reg. 468.

¶ **LEGATA**, & fideicommissa adæquata sunt, textus formalis in l. j. ff. de legat. j. l. ij. C. commu. de legat. Hanc regulam tradit Iason in d. l. j. notab. j. Ripa ibi dem notab. vltimo. G. Benedict. in repetit. capitu. Rainutius. in verb. si absque liberis. part. ij. nu. 144. ext. de testam. Azo. in Summa. C. commu. de legat. Ludo. Roma. consi. cccclxxx. incip. in casu proposit. nu. 2. Ang. in §. legatum. Institut. de legat. Ex ista regula Bartolus tres colligit in dict. l. quæ huius generalis sunt declaratorie. Prima est hæc, legata particularia sunt exæquata legatis particularibus. Secunda fideicommissa vniuersalia, & legata vniuersalia, sunt exæquata in omnibus, & per omnia. Tertia fideicommissa vniuersalia non sunt exæquata legatis singularibus. Probari ait primam regulam ex d. l. prima, ff. de legatis primo. & l. secunda. C. commu. de legat.

Regula nostra sic ex Bartolo declarata ampliatur primò per Azonem in Summa, vt procedat in nomine, vt omne legatum possit fideicommissum appellari, & econuerso. quod an verum sit, cogita. Ias. in d. l. j. per l. ij. ff. de lega. j.

Extenditur etiam ad cessionem, & transmissionem. l. v. nica. §. si autem aliquid. C. de caduc. tol.

Amplia quo ad personas actiue, & sic respectu personarum relinquentium, quia qui potest legatum relinquere, potest & fideicommittere Iason in d. l. j. ff. de leg. j.

Amplia vt etiam passiuè procedat: quia cui fideicommitteri, eidem & legari potest. Ias. vbi §.

Amplia quia quæ legari, ea fideicommitteri posse ait.

Amplia ad relinquendi modum, & sic ad verba: quia per quæ verba relinquuntur legata, & possunt & relinqui fideicommissa. l. ij. C. commu. de lega. Barto. in d. l. j. ver. quæro, video. ex quo Ias. has quatuor supra proximas limitationes desumpsit.

Amplia ad actiones: quia illæ tres actiones, quæ competunt pro legatis, competunt & pro fideicommissis. gl. in d. l. j. & ij. C. commu. de leg. Sunt autem hæc, actio personalis ex testamento, rei vindicatio, & hypothecaria, d. l. j. C. commu. de leg.

Amplia ad leges, vt quæ de legatis loquuntur, habeant locum in fideicommissis, & econuerso. Ratio, quia quando duo equiparantur à lege, quidquid statuitur in vno, intelligitur & statutum in altero. gloss. in l. si quis seruo alieno. C. de fur. gl. in l. quod verò cetera. ff. de legi. Bar. in l. Marcellus. in prin. ff. ad S. C. Treb.

Amplia ad executionem: nam sicut legata non habent executionem paratam, ita nec fideicommissa. Hanc ampliationem colligo ex dictis G. Bened. in c. Rainutius. ver. si absque liberis moreretur. nu. 191. part. ij. extra de testa.

Limita in legatis singularibus, & fideicommissis vniuersalibus: nam non æquiparantur. glo. in d. l. j. ff. de leg. j. vbi Ias. nu. 30.

Limita in libertate relicta, vbi est differentia an legatur, fideiue committatur. Ias. vbi §. nu. 31. quod ita de clarat Alciat. in d. l. j. nu. 6. quoad rei effectum. Nam etiam hodie subest differentia inter libertatem directò relictam, quæ per fideicommissum relicta fuit. l. si. C. qui manumit. non pos.

Sed & in nomine adhuc differentiam esse inter legata, & fideicommissa. Nam propriè loquendo, aliud est legatum, quod præceptiuis verbis fit, aliud fideicommissum, quod precariis concipitur. Alciat. in dicta l. j. numero 5. Nam si lex municipalis, puta statutum, vel consuetudo odiosa, vel correctoria loqueretur de legato, ad fideicommissa non traheretur Angel. consilio sexto. Amplia hanc limitationē ad dispositionem testatoris: cum constaret de altero tantum eum intellexisse: non enim à verborum proprietate temerè recedendum est. l. non aliter. ff. de legat. iij.

Fallit in legatis, & fideicommissis seruitutum. Alciatus vbi §.

Fallit in legatis exæquatis retractandis: quia difficilius reuocantur fideicommissa, quàm legata. Ratio diuersitatis est hæc: quia fideicommissa præstita duorum voluntate nituntur, testatoris scilicet & hæredis. Legata verò sola voluntate testatoris. Ripa d. l. prima, ff. de leg. j. versic. vltimò nota. Prat. reg. 468.

¶ **LEGATA** omnia de manu hæredis capiendā sunt, & licet legatarius non possit auctoritate propria legatum accipere, & aliter teneretur hæredi restituere, prout voluit tex. in l. vnic. C. quorum leg. Id tamen in quibusdam casibus locum nō habet. prout Capra consi. iij. circa hoc plura in fine.

Limita quod legatum libertatis dicitur pium, quando fit pro anima vel amore Dei, alias secus. Ita Bart. in l. j. C. de sacr. sanct. eccl. & ibi Ias. in vtraque lectura vers. not. istam lim. Tiraq. in tract. pia causa in præfatione. vers. limita, quod d. legatum.

Fallit hæc regula in legatis ad pias causas, quæ auctoritate proprii legatarij capere possunt, & rem vendicant, vt tenet Corn. Perus. consi. cxl. circa hanc consulti. l. 50. vol. j. & Capra consi. cccij. punctus, in iij. dub. quod not.

Fallit etiā in legato libertatis, quia disposita in libertate locum habent ad alias pias causas. Spe. in tit. de instr. edi. §. nunc aliqua. vers. & scias. Bald. in l. ij. & l. pen. C. de fideic. lib. Tiraq. in tract. pia causa. n. 2. vers. si. item legatum liber. in præfat. l. Nouel. reg. 63.

¶ **LEGATA** peti non possunt, hæreditate non adita. text. est in l. si nemo. ff. de testa. tutel. & in l. si quis omissa. ff. si quis omis. caus. testam.

Limita viginti modis, vt per Barb. in rub. de testamen. vbi prius assignat tres rationes huic regulæ. Vigesimo secundo limita: quia hodie ex l. nostri regni Castellæ, etiam non adita hæreditate debentur: vt in l. j. titu. de los testamentos. libro v. in ordi. regal. B. Dias reg. 411.

¶ **LEGATA**, repudiata hæreditate, nullo iure peti possunt. l. si quis omissa. ff. si quis omissa causa, & l. eam quam. C. de fideicommissis. & l. j. C. si quis omis. causa testa. cum aliis.

Fallit hæc regula in relictis ad pias causas. priu. xxxij. tract. priuileg. pia causa d. Andr. Tiraq. Bal. consilio cclxviij. An cæcus, versic. sed secus est in legatis. vob.

lum. & consilio eccclviij. viso testamento. volum. ij. numero 2. & consilio clxvij. Thema. numer. 5. versi. Item voluntas. volum. ij. & consi. clxvij. numero 2. allegatis, volum. iij. & consi. cclxxxvij. numer. 5. ad fin. d. & a mulier domum. nu. 5. eo. iij. volum. vbi in terminis tenet hanc communem opi.

Fallit etiam in ij. casibus positus per Ias. in d. l. eam quā. C. de fideicom. & Bald. in l. j. C. si quis omitta causa testam. quos vide, & obserua. Salic. in l. j. quāst. xij. C. de sacrosanct. eccle. cum multis aliis ibi adductis & allegatis. Nouel. re. 69.

LEGATA, rupto agnatione posthumi ignoranter præteriti testamento, non conseruantur. Hanc regulam, & conclusionem tradit Bar. in authen. ex causa. ver. aut præteritio est facta. C. de lib. præter. idē Bar. in l. filio præterito. versic. secundū est videndum an, authen. ff. de iniusto rupt. Bar. in consi. lxx. inci. quidam nomine Lopus. volum. ij. Hanc opinionem Bartoli tenet Franc. Aretin. consil. xcij. incip. viso legato. G. Bened. in repetit. c. Rainutius. in verbo, in eodem testamento relinquens. j. nu. 232. de testam. in antiq.

Amplia hanc conclusionem Bartoli, vt procedat etiam in testamento ad pias causas Barto. in l. j. ver. secundū quāro, an relicta ad pias causas. C. de sac. fan. eccl. Pau. & Alexand. in d. authen. ex causa. Alexand. consilio xlj. viso tenore. volum. j. & consilio xlvij. libro ij. incipient. abundē. & illam conclusionem Bartoli tenet Iason in d. authent. ex causa. Bald. in repet. l. j. C. de sacrosanctis ecclesiis, versiculo, super quarto quāro.

Ampliat Iason in d. auth. ex causa, dictam conclusionem Bartoli habere verum, si postea nato posthumo, testator post eius natiuitatem aliquot annis fu peruixerit, quia semper testator præsumitur filium prædilexisse legatariis: & allegat Aretin. sic consil. xcij. s. allegato. quem & refert, & sequi videtur G. Bened. vbi s.

Conclusio Bartoli sic ampliata, & extensa fallit, si frater, fratre præterito, turpem personam instituerit: quia rupto fratris testamento per inofficiosi querelam [l. fratres. C. de inoffi. testam. s. soror autem. Instit. eo. vbi Ang. Faber. & Virgilius,] legata non conseruari censuit Decius, in l. j. versi. & illum tex. induxi. C. de bon. poss. contra tabu. Equidem hoc examinaui in libello ad Constantinum Impera. auctorem d. l. fratres. quō loco materiam d. l. fratres, tractaui. & nota bene hanc limitationem: quia eam vide in praxi.

Fallit in legatis necessariis factis pro male ablati, puta pro restitutione vsurarum, vel aliter pro anima, quæ testator verisimiliter fecisset, etiam si de filio cogitasset. Nam talia legata conseruantur, non obstante præteritione de filio ignoranter facta: quia pater præsumitur plus dilexisse animam suam, quam filium, ita eleganter decidit Baldus in d. l. filio præterito: quem ibi sequuntur Ange. & Imo. & Bald. in l. Titius. ff. de liberis & posthumis. iuxta illud Euangelicū, nōne anima plus est, quā corpus, & pro hac limitatione vide G. Bened. in verb. in eodem testamento relinquens.

Limita conclusionem Bartoli procedere, quando testator, qui ignorabat, præterit filium, & legata fecit, non cogitauit de filio, non in genere, nec in specie, vt quia testator graui infirmitate detentus, carens vxore, & in periculo mortis constitutus, & sic

desperauit, & testamentum fecit, & demum post re conualescentiam, vxorem duxit, ex qua posthumū habuit, certē tunc non conseruantur, secundum Baldum consilio ccccl. libro primo, incipiente, quia vltimus passus. & in repetit. l. j. C. de sac. fan. eccle. secus si saltem cogitauit in genere, & fiat alterius propositi, si etiam filium se habere sciret, legata tamen deberi volebat, iuxta l. qui iure militari. ff. de milit. testam. Ang. Pau. Castrenf. & Alexand. in d. authen. ex causa.

Restringe conclusionem Bartoli, quando testator nulum alium filium hæredem instituit, & legata reliquit. Sed si aliquem filium hæredem instituit, & legata reliquerit, quamuis alium filium ignorat præterierit, tamen legata debentur, d. auth. ex causa. Quia sicut vnum filium, quem instituit, grauauit legatis, verisimile est, quod ita fecisset, si de alio, quem præterierit filio cogitasset, arg. l. Titius. s. j. ff. de liber. & posthu. ita vt decidunt Bald. & Alex. in d. auth. ex causa.

Limitat Aretinus consil. xcij. suprā citato: conclusionem Bartoli procedere in legatis, quæ de per se, aut iuncta cum aliis totum exhauriunt patrimonium testatoris, vel maiorem partem: nam in iis, quæ sunt intra dimidiam, non procedit sententia Bartoli: imò talia legata substinentur, non obstante filij nati, vel nascituri præteritione ignoranter facta, & ita ponderat Bartolum voluisse in d. l. filio præterito. vers. præterea hoc tenere esset. vbi dicit, quod quando testator fecit plura magna legata, non est verisimile, quod fecisset, si de filio cogitasset. Sentit ergo, quod si legata nō essent magna, sed infra dimidiam patrimonij: de quibus verisimile est, quod testator illa reliquisset, & cauisset, si filios se habiturum cogitasset: nam talia legata debentur. Idem voluit Ange. in l. vxorem. ff. de manu. testamen. Sed hoc committendum putat arbitrio boni iudicis, inspecta quantitate patrimonij, & personarum qualitate, & sequitur Paulus, & Ias. Nota hanc limitationem, quia cum euenisset casus, obtinui, anno 1565. Prat. reg. 466.

LEGATA, rupto per bonorum possessionem contra tabulas testamento, liberis & parentibus conseruantur. text. est in l. liberi. vbi Bartol. Bald. Dec. & alij. C. de bon. posses. text. in l. j. in princip. ff. de leg. præstan.

Fallit quando legata nulla essent. l. sed & si mortis. s. si. ff. de lega. præstand. vbi dicit Iuriscon. ea sola legata præstant qui contra tabulas bonorum possessionem accipiunt, quæ vtiliter data sunt: ergo inutiliter data non præstant. d. s. si. arg. à contrario sensu.

Fallit in seruis liberorum, & parentū. d. l. sed & si mortis. s. hoc autem. Caterū.

Limitatur, quando liberi, & parentes essent grauati alij restituere: quia tunc non conseruantur, ex quo illis emolumentum non debetur. d. l. sed et si mortis. s. item si quis. & ibi glo. quod declara, vt latē per Dec. in d. l. liberi. C. de bon. poss. contra tab. à quo has & sequentes limitationes acceptas refero.

Fallit vt non procedat in contra tabulante, cui relicta legata non conseruantur. text. est notab. in l. filium. s. omnibus. ff. de legat. præstan.

Extende hanc limitationem, vt procedat in filio præterito, cui quid legatum fuit, si patitur alium ex eius persona contra tabulare: vt tradit Alexan. in l. ita tamen. s. qui rogatus. ff. ad S. C. Treb. quem refert & sequitur

quitur Dec.in d.l.iberi.ver. quartò nō conseruatur.
Fallit vt non conseruentur legata coniunctis personis,
quando relictum excedit, quod emancipatus habe-
bit, qui contratabulauit. l. Sabinus Aristo. ff. de leg.
præstand.

Fallit vt fratribus, & sororibus legata non conseruen-
tur. tex. in l. iij. §. liberis. ff. de lega. præstand. vbi text.
hoc apertè dicit.

B. Dias reg. 465.

¶ LEGATA reuocantur per solas inimicitias superue-
nientes post factum testamentum, licet hæredis in-
stitutio non. l. ex parte. ff. de adimen. leg. ponit Ias.
in l. hæreditas. C. de his quib. vt indig. vbi vide ratio-
nem diuersitatis. Et nota quòd tales inimicitia de-
bent probari per quinque vel septem testes: ita dicit
Bartol. post Dylum in l. hæredes palam. §. & si quid
post. ff. de testam. quod dicit mirabile Ias. & sequi-
tur idem Ias. in l. filio quem pater. ff. de lib. & posth.
Contrarium tenet idem Ias. referendo Pau. ibi, in l.
fideicommissum. C. de fideicommiss. imò quòd duo
testes sufficiunt.

Limita primò, nisi inimicitia processissent culpa tes-
tatoris: tenet Barto. in l. cum tabulas. §. quoniam. ff.
de his quib. vt indign. qui sic summat illum. §. quod
dicit singu. Ias. & non legisse alibi, quod tamen ibi
dicit falsum esse, & adducit fundamenta in contra-
rium. Et idem contra dictam doctrinam Barto. dicit
ipse Ias. in l. si filiam. C. de inoffi. testamen. vbi eadē
posuit, quæ in d. l. hæreditas. in hoc passu: & opinio-
ni Iaso. contra Barto. assentitur Gerardus de Petra
sancta in singu. v. incipien. regula est. & Ioan. Lup. in
repeti. rubr. de don. inter vir. & vxor. cumulat, quæ
contra Barto. vrgent. Et dictæ opinioni Iason. con-
tra Barto. assentitur etiam nouissimè Ripa in cap. j.
de iudic. versic. j. conclusio. & respondet ad dictam
l. in qua se fundat Bart. tu vide Barb. in cap. j. de prob.
vbi dicit illum text. valde celebrem, & non re-
fert doctrinam Bar. refert Philipp. in capi. cum spe-
ciali. de appella. Istam etiam regulam aliter limita,
vt per Gerard. in dicto singul. quinto. B. Dias
reg. 410.

¶ LEGATA non reuocantur, si necessitate ductus tes-
tator rem legatam alienauerit. text. est in l. fidei-
commissa. §. si rem. ff. de legat. iij. & in l. rem lega-
tam. ff. de adimen. leg. per gloss. & doctor. in l. qui
post testamentum. C. de legat. confirma. quia actus
necessitate celebrati non eos effectus operari so-
lent, quos si voluntariè fierent, sortirentur: vt per
plura cumulat comprobata Hippo. in l. j. prætereà.
ff. de quæstio.

Limita procedere, quando illa necessitas sit circa res
familiares, secus si à lege inducta vel imposita. Ita te-
net Albericus in l. filia legatorum. C. de lega. quod
dicit mirabile ibi Ias. circa princ.

Legatum, vide suprà, in verbo, actiones, & in verbo,
aliena. & in verbo, alimenterum. B. Dias re. 417.

¶ LEGATA serui optione, semel duntaxat optari po-
test. l. serui electione. ff. de leg. i. l. apud. ff. de opt. leg.
simil. conc. Fel. c. 2. de treug. & pac. col. 3. Euer. in lo-
co à vi numeri. nu. 2.

Med. reg. 3.

¶ LEGATA tota, & integra si testator solui iubeat, vi-
detur per geminationem istam prohibere Falcidia.
Bald. authen. sed cum testator. C. ad l. Falcid. gloss.
l. decem. ver. tota. ff. de fidei. libe. Roman. l. Marcel.
§. i. ff. ad Treb. l. si post. §. i. ff. ad legem Falc. Barbat.
confi. 66. col. 6. vol. i. per c. examinata. de iudi. Med.
reg. 3.

¶ LEGATORVM, fideique commissorum nomine

competunt tres actiones, personalis ex testamen-
to, rei vindicatio, & hypothecaria. C. communia de
legat. Bar. in l. prima, versiculo circa istud. ff. de le-
gatis primo, & ibidem Baldus versiculo quæro, cum
& Iason versiculo, quærit Barto. & vide Bartolum,
Bald. & Cin. & alios doctores in dicta l. j. C. comm.
de lega. & vide Alexan. in consilio iij. volumine se-
cundo. Rationem assignat Imperator Iustinianus in
dicta l. prima, his verbis, Si enim testator ideo lega-
ta, vel fideicommissa dereliquit, vt omni modo per-
sonæ ab eo honoratæ ea percipiant, apparet ex vo-
luntate etiam præfatas actiones contra res esse in-
stituendas.

Amplia vt non solum detur contra hæredem, sed &
contra legatarios, & alias personas grauatas. dicta
leg. j. vbi vel alterius personæ, quæ grauata est. & C.
commu. de legat. quod tamen intellige, vt per Bar.
in d. l. j. num. 2. & nu. 3.

Extende, vt procedat in legatis relictis ab intestato.
Barto. & alij in d. l. j.

Porrigere ad legata relictæ ex testamento rupta ex cau-
sa præteritionis, vel exhæredationis, secundum Bar-
in authen. ex causa. C. de libe. præte. versicu. quæro,
qua actione.

Produci potest regula ad legata, quæ conseruantur
coniunctis personis, per l. j. in princ. ff. de legat. præ-
stan. secundum Bald. in l. j. C. de bono. posses. contra
tab. in finalibus verbis. gloss. in d. l. j. ff. de lega. præ-
stan. in verb. præstarent. & ibi Barto. Sed hoc non
constanter adseuerat Barto. Nam cum gloss. in dict.
verb. præstarent, dixisse tagi pro legatis, testamen-
to rescisso, legata peti officio iudicis, vel actione vt
li ex testamento. Addidit Bartolus, vel actione in fa-
ctum. tandem subiecit, tene quam vis. quod mouit
Iasonem ad tenendum contrarium.

Amplia vt procedat in legato facto in codicillis. Ias. l.
j. ff. de leg. j. nu. 100.

Regula nostra sic ampliata fallit, primò, secundum
Bar. & alios communiter, vt procedat in legatis &
fideicommissis alterius vtilitatem concernentibus:
secus, si ad honorem, & auctoritatem testatoris dun-
taxat referuntur: tunc enim non competit actio ex
testamento, sed officium iudicis. l. Quintus. ff. de
ann. lega. l. hæreditas. in fin. ff. de peti. hæred. l. Ma-
uia. in fi. de manumif. testa. per quæ iura putat Paul.
Castren. quòd si testator mandat Capellaniam con-
strui, Pro isto legata non competit actio ex testa-
mento, sed officium iudicis nobile. Aduersus hanc
limitationem faciunt sequentia fundamenta, quia le-
gata pro sepultura, & capellania constituenda, di-
cuntur legata pia, vt ex Panorm. refert Ripa. in d. l. j.
num. 42. Atqui pro legatis ad pias causas competit
actio personalis ex testamento. in d. l. j. & ver. & præ-
cipuè cum talia sint. C. commu. de lega. Ripa in d. l.
j. num. 42. in fin. ff. de legat. j. credit non solum tres
actiones, sed & officium iudicis competere: atque
ita à Lud. Roma. in auth. similiter. in secundo spe-
ciali piz causæ, in vltimis voluntatibus. C. ad l. Falc.
determinatum ait. Equidem ita soluen. d. l. quin-
tus. & d. l. hæreditas. in fi. procedunt, quia sola testa-
toris voluntas, & auctoritas interuenerat: ideoque
nulla actio competebat. Tu pro solutione exactius
rem expende.

Restringe regulam, vt procedat in legatis, quæ susti-
nentur iure communi: secus, quæ de iure speciali
tantum, vt in legatis conditionalibus, quorum con-
ditio habetur pro impleta de iure speciali: pro qui-

bus competit actio in factum, vel officium iudicis, secundum Bar. & Raph. Cuma. in l. in testamento. ff. de statulib. & l. cum ita datur, ff. de condi. & demonstra. vbi gl. exponit constitutum ius, id est, singulare. Sed aduersus hæc obest text. l. j. §. lex Falcidia. ff. ad leg. Falc. vbi etiam in iis, in quibus legata sustinentur de iure speciali, habet locum leges testamentariae, vt dicit ille tex. ergo pro legato, quod iure cōmuni sustinetur, competit actio ex testamento, strigit. tex. in l. Stichum. §. penult. ff. de statulib. vbi conditio habetur pro impleta speciali iure fauore libertatis: & tamen ibidem dicitur, quod libertas ex testamento debetur. Ripa in d. l. j. nu. 43. ff. de leg. j. conciliat. vt ibi per eum, & cogita.

Non procedit in legatis, quæ conseruantur per edictū, si quis omissa causa testa. pro quibus datur actio in factum, non actio ex testamento, secundum Bart. in l. si quis pecuniam. ff. si quis omis. caus. testamen. Sed hoc ibi apertè non dicit Barto. Hanc limitationem non esse veram multis fundamentis ostendit Ripa.

Limita, vt non procedat, quando testator, vel statutum disponent legata deberi, etiam hæreditate non adita: nam tunc datur conditio ex statuto, vel officio iudicis, & non actio ex testamento. Iason in d. l. j. nu. 109. ff. de leg. j. post Bal. in l. j. ver. & idem dico in locis. C. si quis omis. caus. testa.

Fallit si pater grauetur emancipare filium: quia iure actionis compelli non potest, sed officio iudicis tantum. l. si cui legatum. ff. de cond. & demon. & l. filius. familiæ. §. secundum. & ibi gl. hoc no. ff. de leg. j.

Fallit in legatis relictis personis incapacibus, nisi in causam alimentorum: quia pro talibus legatis, quæ in causam alimentorum duntaxat sustinentur, competit officium iudicis, secundum Barto. in l. seruus ad custodiam. ff. de alimentis & cibar. lega. Has limitationes accepi ex Iasone, & Ripa in dicta l. j. Ripa autem à Iasone acceperat. Tu virunque consule. Prat. reg. 469.

Superius diximus pro legato tres actiones competere, primam ex testamento, de qua proximè tractatum fuit, secundam, rei vendicationem, vnde faciamus regulam.

Legati nomine competit rei vendicatio, d. l. j. C. commu. de legat. vbi Barto. Bald. & alij. Ias. Ripa, Alciat. in l. j. ff. de legat. j. Ratio, quia dominium in legatarios & fideicommissarios transit. l. à Titio. ff. de furtis.

Amplia in institutione rei certæ. Ripa l. prima, nu. 48. ff. de leg. j. nam in re certa institutus habetur loco legatarij. l. quoties. C. de hære. inst. Quia illa res certa vendicari potest, secundum Bal. in l. ex facto. magna. ff. de hæred. inst.

Amplia etiam si res propria testatoris possideretur per tertium, & testator legat mihi rei vendicationem: quia videtur legare ipsam rem, dominium ipso iure transit in legatarium, secundum Bal. in l. si creditoris. C. de fideicommissis. vers. ex hoc sequitur, vbi hoc etiam limitat, & pro hac ampliatione vide eundem Bal. in l. j. C. commu. de lega.

Extende, vt procedat etiam quando legatur res, quæ non est verè, nec realiter testatoris, sed causatum causa immediata, vt seruitus personalis vsusfructus vel realis, transfertur ipso iure dominium vsusfructus in legatarium, & ei competit rei vendicatio. Iason in d. l. prima, nu. 124. ff. de legat. j. post Bar. quem refert.

Limita in legatis & fideicommissis vniuersalibus, in qui

bus dominium non transit in fideicommissariū, nisi facta restitutione per hæredem. l. facta in prin. ff. ad S. C. Treb.

Amplia hanc fallentiam respectu translationis dominij procedere etiam in casibus, in quibus nulla requiritur restitutio: nam adhuc non transit dominium in fideicommissarium ipso iure, nisi sequuta scientia, & acceptatione fideicommissi. l. j. §. sed & quoties. & ibi docto. ff. ad senatusconsult. Trebellia. Casus autem in quibus nulla exigitur restitutio, recenset glossa in l. penultima. C. de senatusconsult. Treb. in verb. ipso iure. quos vide, vt per eam. In fideicommissis quoque vniuersalibus nouem casus enumerari scribit Alciatus l. j. ff. de lega. primo, numero vigesimotertio, ad finem. quibus speciali ratione ipso iure transeunt actiones, & pro hoc citat l. penul. C. ad senatusconsult. Treb. vbi text. in fi. enumerat tres casus. glossa verò ibidem in verb. ipso iure, enumerat reliquos.

Amplia etiam in legato vniuersali alicuius quotæ hæreditatis, secundum Bar. in d. l. j. ff. de legat. j. per l. si quis seruum. §. fi. ff. de legat. ij. iuncta ibi gl.

Amplia in legato generali omnium bonorum: quia habet vim vniuersalis fideicommissi, l. cogi. in princ. ff. ad S. C. Treb. prout Alex. in rub. ff. de leg. j.

Sublimita hanc limitationem, vt non procedat in legatis & fideicommissis vniuersalibus relictis ecclesiæ, vel ad pias causas, secundum Mathesillanum notab. xlij.

Sublimita etiam procedere in legato vniuersali iuriū, secus in legato vniuersali corporum, vt in legato gregis. l. grege. ff. de leg. j.

Limita regulam nostram, vt non procedat in legato partis bonorum pro quo non datur rei vendicatio. l. si quis bonorum. ff. de legat. j. quia incertū est, quid sit in solutione: cum sit in facultate hæredis soluere æstimationem, vel dare partem bonorum. l. non amplius. §. fi. ff. de leg. j.

Limita in legato quantitatis propter incertitudinem. l. j. §. si decem. argumen. à contrario sensu. vt leg. seu fideicommissorum no. caue.

Fallit in legato generis, in quo non transfertur dominium in legatarium nisi facta electione. l. legato generaliter. ff. de legat. primo, & l. apud Aufidium. ff. de optio. leg.

Non procedit in legato alternatiuo per incertitudinē. l. huiusmodi. §. Stichum. ff. de leg. j.

Fallit in legato rei alienæ, l. cum alienam. C. de legat. Ripa, & Alciat. in d. l. prima, ff. de leg. primo. Ratio nem adfert idem Ripa ibidem. quia lex vt pote æqua noluit transferri dominium in præiudicium rei alienæ. argum. l. ij. §. meritò. & §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publico.

Restringe in re hæredis legata, ad quam non datur rei vendicatio, secundum Bar. & communiter docto. in l. si hæredis seruus. ff. de leg. j.

Non habet locum regula in legatis tacitis, vt tenet Ripa in d. l. j.

Limita in legato vsusfructus, qui non constituitur re-cta via, secundum Aretinum per tex. in l. si ab hærede. ff. si vsusfruct. per. Sed hæc limitatio non est vera per l. si Titio fundus. ibi vendicare. ff. de vsusfruct. lega. & ideo meritò hanc limitationem improbat Ripa post Soci. in d. l. j.

Fallit in vsusfructu earum rerum, quæ vsu consumuntur, qui non constituitur ipso iure, nisi præstita cautione de restituendo tantundem in genere. l. si tibi

tibi vini. ff. de usufruct. earum rerum quæ usu consu. Ancharan. consilio 368. incipien. Principale dubiū. Bartolus in l. prima. §. si tibi decem. ff. vt lega. no. caue.

Fallit in legato in diem. Imo. Aret. & Alexand. in d. l. j. ff. de leg. j. per l. Sempronius Attalus. ff. de usufruct. legat.

Fallit si testator prohibuisset dominium transferri in legatarium ante adprehensam possessionem. Bald. in l. secunda, in principio, Cod. vt in possess. leg. & quando satisfacere debeat. Sed tu vide ibi addit. quæ incip. vide Baldum. Hanc tamen limitationem probat Alciatus, dicta l. prima, numero 28. limitatione quinta, quia (inquit) plus nunc voluntati testatoris tribuetur.

Fallit in legato conditionali, in quo ante conditionis euentum non transfertur dominium: adeo vt si ex mora hæredis legatum fuit purum, adhuc non transeat. Alciat. d. l. 1. Bar. l. si tamen. ff. de leg. 2.

Legitima viuo patre peti non potest. Hæc regula probatur in l. 1. §. si impuberi. in fi. ff. de collat. bono. Bar. in l. fin., versic. quæro an filius. ff. de libe. agno. Bar. in l. j. §. si impuberi. ff. de collat. bono. Bal. in l. si quædo. §. illud. per illum tex. C. de inoffic. testa. Dec. 438. lib. 3. incip. accuratè, & diligenter. Guid. Pap. decisione 486.

Amplia hanc regulam, vt procedat etiam si filius sit condemnatus. c. 2. de delict. puero. in antiq. & ibi hoc no. Parnorm. Ananias, & alij. Idem Ananias in c. Iudæi. 2. de Iudæis. Specu. in titu. de senten. excommu. §. sequitur. versicu. quid si filius. Baldus in l. lex Cornelia. ff. de vulga. & pup. quod tamen per quàm durum puto.

Fallit nisi statuto aliter cautum esset scilicet, vt pater teneatur prestare legitimam filio. Bal. in d. l. lex Cornelia. allegat gl. rubr. de decurio. lib. x. C. puto. q. voluerit citare dictam gl. in l. j. C. de decurio. in verb. excussis.

Fallit in dote: Nam cum dos sit loco legitimæ. l. vnica. §. quod à nobis. C. de rei vx. actio. & pater viuus teneatur dotare filiam. l. qui liberos. ff. de rit. nuptia. & l. fi. C. de dotis promiss.

Fallit nisi pater volens petenti filio traderet legitimam, cuius rei exemplum est in Euangelio secundum Lucam, capitu. xv. de filio prodigo: cuius hæc verba sunt, Pater, da mihi portionem substantiæ, quæ ad me redit: & diuisit illis substantiam, qui locus valde repugnat regulæ nostræ. Posset dici verba Euangeliiographi renunciatiua esse: atque ideo ius non constituere. Bartol. in oppos. ad l. ex hac scriptura. ff. de dona. Bartol. in oppos. ad l. ex hac scriptura. ff. de dona. quod tamen intellige: vbi per eundem & alios. Si igitur adsit patris, & filij consensus, viuo etiam patre peti potest. l. 2. si quando. §. fi. C. de inof. testa.

Fallit si pater prodigus sit, bonæque sua omnia dissipet: idque propter spem, quam filius habet in bonis patris. Hanc limitationem dedi ad regulam nostram lib. 1. Rerum quotidianarum, capit. 4. idque argumento à simili peto de dote ad legitimam. Nam tamen si dos peti non possit à viro nisi soluto matrimonio, si tamen maritus, matrimonio constante, ad inopiam vergat, exactionem dotis competere scribit Iurisconsultus in l. si constante. in princip. vbi doctores. ff. soluto matrimonio. & Imperator in l. vbi adhuc. Cod. de iure dotium quod benigna interpretatione, ac æqua ad filij legitimam, viuo pa-

tre prodigo, produci potest propter rationis similitudinem. Nam valet argumentum à simili, & cum euenisset casus obtinui anno Domini 1545.

Fallit in filio Iudæi. Christiano effecto: quia pater teneatur ei assignare legitimam etiam se viuo. c. Iudæi. 2. extra de Iudæis. quod nota etiam pro filis hæreticorum, qui si ab hæresi resipuerint petere possunt legitimam patre viuo. Dias reg. 471.

LEGATIS bonis alicui mulieri, quæ sui usus ea præparata sunt, non censentur legata ea quæ sunt parata causa communis cum altero. Ita tex. in l. legatis. ff. de legat. 2. & in lege censoria. ff. de verb. sign. Rom. sing. dcxxxvij. Legans vxori, & vide Bald. in l. Pomponius. §. sed & is. ff. de procura. & Pet. Gerard. sing. 44.

Fallit in vxore quia bonis sibi legatis etiam ea veniunt quæ parata sunt gratia communis: vt sing. in l. cum quæreretur. §. lana. ff. de legat. iij. vt puta in lana & lino quæ spectant mulieri, secus in iis rebus quæ sunt in promiscuo usu, vt gloss. dict. §. lana. quæ nota & obserua. & ita tenent Barto. & Bald. & doctores. in d. l. legatis. de leg. 2. vt bonis legatis, ea venire dicuntur quæ sunt propria testatoris tantum, & non quæ sunt communia cum aliis, & est communis, & hoc ideo Bal. in d. §. sed & is. ff. de procurat. ponit casum de sententia, & tu considera text. in l. si quis seruos. ff. de legat. secundo. vbi serui legati etiam communes continentur. I. Nouel. reg. 60.

LEGERE scholaris potest pro doctore per modicum tempus, licet consuetudo in contrarium esset, Bald. l. parabolani. C. de episcop. & cler. Baptista de sancto Seuer. in tract. de debitor. fugit. quæst. 3. Thom. Gram. §. tutor autem. nu. 8. inst. de auct. tutor. conc. l. qui habebat. ff. de his, qui sunt sui. l. 2. §. si. C. si contra ius vel util. public. auth. quod cum eo. C. de collat. §. pen. inst. de iniur. cap. ex parte. de fid. instrum. Med. reg. 5.

LEGITIMA. Emphyteosis accepta pro se, & filiis, imputatur in legitimam. fallit in 2. casib. quos not. Maran. in l. is potest. ff. de acq. hæ. nu. 32. Ampliatur idem procedere in feudo, sed fallit, vt no. Rip. in l. in quartam, ad l. Falc. nu. 178.

Quod filius capit extra substantiam, seu patrimonium defuncti, non imputat sibi in legitimam, arg. l. sci-mus, §. repletionem, C. de inof. testa. & est communis conclusio.

Fallit vt no. Pau. de Monte Pico in l. in quartam, ff. ad l. Falcid. nu. 59. ver. secunda conclus. vbi etiam Rip. nu. 134. limitat.

Filius debet habere legitimam iure institutionis, aliàs testamentum non valet, nec potest tractari de imputatione legitimæ, §. aliud quoque capitulum, in auth. & cum de appel. cog.

Fallit vt no. Pau. de Monte Pico in d. l. in quartam, nu. me. 60. vers. quarta est conclusio. fallit in 4. casib. vt per Alex. in l. cætera. ff. de lib. & posthu. num. 3. fallit in 8. casib. quos not. Ias. in auth. nouissima. C. de inof. testa. nu. 23. fallit vt per Baptista. à Vill. conclusio. 57. in litera l.

Dos imputatur in legitimam filiarum. Barto. in l. in quartam, ff. ad l. Falc.

Ampliatur & limitatur in multis casibus, quos ponit Pau. de Monte Pico in d. l. in quartam, num. 60. ver. quinta est conclusio. Ampliatur etiam in nepotibus ex filia, quæ tenentur imputare dotem matris in legitimam. fallit ista Ampliatio in 5. casib. vt per Pau.

- de Monte Pico. in d. l. numer. 82. ver. decimò dubitatur.
- Donatio valida facta filio non imputatur in legitimā.**
Bar. in d. l. in quartam, C. de inof. test. l. si quando talis, §. generaliter.
- Fallit in multis casib. vt per Pau. de Monte Pico. in d. l. in quartam, nu. 62. ver. septima conclu. fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. §. & generaliter, nu. 2. fallit vt no. Soc. reg. 287. fallit in 2. casib. vt per Dec. in l. illud, C. de collat. nu. 8.**
- Peculium filio concessum imputatur in legitimam, l. si luum quem habentem, C. fami. erscis.**
- Fallit in 2. casib. & ampliatur in vno, vt per Pau. de Monte Pico in d. l. in quartam. nu. 66. ver. vltima conclu.**
- Acquisitum in vita non imputatur in legitimam, Bar. in d. l. in quartam.**
- Fallit in 2. casib. quos not. Ruin. in d. l. in quartam, nu. 21. ver. secundò dicit. fallit in 7. casib. quos ponit Rip. in d. l. nu. 143.**
- Legitima quanta esse debeat inspicitur tempus mortis patris, nec curatur in aliis temporibus an habuerit ampliores facultates, l. cum quæritur, C. de inoffic. testam.**
- Fallit in 3. casibus, quos not. Ias. in d. l. in quartam, & in Authen. nouissima, C. eo. numero 9. & 12. fallit in 2. casib. vt per Rip. in c. cum M. Ferrariens. de constit. numer. 38.**
- Omne grauiamen, omnis dilatio, & conditio à legitima reicitur, l. quoniam in prioribus, C. de inoffic. testamen.**
- Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 7. à Iaso. in dict. l. quoniam in prioribus. Ampliatur in 11. casib. & limitatur in 27. ab Anton. Gabr. in lib. 6. de legi. conclu. 1. vide Roder. à Xarez. in repe. d. l. quomodo in prioribus, vbi Ampliat in 16. casib. & limitat in 17. Ampliatur & limitatur vt per Port. lib. 1. regul. 42. fallit vt no. Viuius in suis conclusionibus, in ver. legitima nullum.**
- Pater filium legitima priuare non potest, l. si quando, C. de inof. test. l. quoniam in prioribus, C. eo.**
- Fallit in 3. casib. quos not. Soc. reg. 283.**
- Sipater in testamento aliquid pro legitima reliquit filio in quantitate, potest filius dicere nolo pecuniam, sed volo legitimam in corporib. hæreditariis, no. Doctores in d. l. scimus, C. de inof. test.**
- Fallit in 2. casib. quos not. Ias. in d. l. num. 7.**
- Fallit in 3. casib. quos not. Rip. in l. in quartam, ffad l. Falcid. nu. 126.**
- Legitima renuntiatio non venit in generali renuntiatione. Ampliatur in 4. casibus, & limitatur in 7. ab Anton. Gabr. lib. 6. de legibus, concl. 8.**
- Fructus non computantur in legitimam, l. in fideicommissariam, ffad Treb.**
- Fallit in 7. casib. vt per Ripam in d. l. nu. 8.**
- Legitima per statutum tolli non potest, licet vtraque opinio sit communis, vt dicit Iero. Concalon. in addit. ad Dec. in l. iura sanguinis. ff. de reg. iur. fallit vt no. Dias reg. 143. contrariam opinionem tenet Benedi. & de Bened. in suo tract. reg. 8.**
- Donatio ob causam in filium à patre facta, habet in legitimam computari. Bar. quem sequuntur doct. in d. l. in quartam. ffad l. Falc. glo. in auth. ex testamento. C. de collat.**
- Fallit in 5. casib. vt per Pet. Duen. reg. 222.**
- Legitima non debetur filio in vita patris, l. 1. §. si imputari, ff. de collat. bono. l. 2. §. interdum, ff. de vulg.**
- Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 6. à Pet. Duen. reg. 356. videas latissimè apud Viuium in ver. legitima. fallit vt per Soc. reg. 288.**
- Prohibitum alienari per testatorem si fuerit alienatum à filio, non reuocatur alienatio, sed imputatur in legitimam. fallit in 3. quos no. Soc. in l. filiusfam. §. Diui. ff. de leg. 1. num. 375.**
- Data à patre filiis ob causam dotis, vel donationis propter nuptias, vel etiam ob causam militiæ, imputantur in legitimam, licet data fuerint à patre viuentem, l. quoniam nouella, C. de inoff. testa.**
- Fallit vt no. Soc. in d. l. in quartam. nu. 223.**
- Filius non capit legitimam de bonis legatis. fallit vt not. Marian. Soc. in d. l. in quartam, nu. 145.**
- Filius si hæreditatē adire nolit, legitima priuatur, Bar. in l. Marcellus, §. quare poterat, ff. ad Treb.**
- Fallit in 3. casib. quos not. Soc. reg. 155. fallit in 3. casib. vt per Alex. in l. quare poterat, ff. ad Treb. nu. 2.**
- Pater filio legitimam assignans, ea dilapidata tenetur ei nihilominus alimenta subministrare, sed aliam legitimam dare non tenetur. Bar. & Bald. in l. cum dotem, §. si post solum, ff. sol. mat.**
- Fallit vt not. Fran. Turz. concl. 181.**
- Filius ad supplementum legitime agit conditione ex lege, & potest peti in perpetuum: hanc esse communem opinionem attestatur Ant. Rub. conf. 115.**
- Fallit vt per Bapt. à Villa. concl. 103. in litera F.**
- Mater si renuntiavit legitime non præiudicat filiis: hæc esse communem opinionem attestatur Viuius in suis concl. in ver. legitime renuntians, vbi limitat.**
- Pater potest assignare legitimam in vno, vel pluribus corporib. l. scimus, §. repletionem, C. de inof. test.**
- Fallit in 5. casib. quos not. Ripa in d. l. in quartam, numero 128.**
- In legitimam imputatur, quod filius capit ex testamento, l. quoniam nouella, C. de inof. test. l. etiam, §. pen. ff. de bo. liberto.**
- Fallit in 3. casibus, quos not. Rip. in d. l. in quartam, nu. 140.**
- Lucrum acquisitum ex pecunia patris imputatur in legitimam, gl. in l. cum oportet, C. de bonis quæ lib.**
- Fallit in 5. casib. quos not. Rip. in dict. l. in quartam, nu. 157.**
- Dos data nepoti, & donatio non venit filio in suam legitimam imputanda, l. dedit dotem, ff. de col. bono.**
- Fallit in 4. casib. quos not. Rip. in d. l. in quartam. nu. 202. Don. Fina, lib. 2.**
- ¶ **LEGITIMA non debetur, nisi de bonis paternis tempore mortis. Doc. com. l. in quartam. ff. ad l. Fal. Ias. l. cum quæritur. C. de inof. test. l. in quantitate. ff. ad l. Falc. Bald. l. si qua poena. ff. de his, qui sunt sui. Bernard. Dias in tract. fal. regu. 321. Ias. d. l. cum quæritur. lim. 3. Med. reg. 6.**
- ¶ **LEGITIMA non minuitur filio ex eo, quod eius pater confitetur debitum absorbens totum patrimonium, Cyn. l. 1. C. de confess. Spec. in titu. de confess. ver. nunc videndum, quia filius in legitima est, quasi creditor. l. quoniam. C. de inofficio. testamen. & ex magna quantitate debiti præsumitur fraus. l. Lucius, §. omnes. ff. quæ in fraud. cred. idem est in alienatione, quam facit pater, gl. & Doc. cap. Raynutius. versicu. irregulariter. de test. Barto. l. 2. ff. si quis à patre fuer. manum. Abb. c. quamuis. nu. 33. de sent. & re iud. Med. reg. 8.**
- ¶ **LEGITIMA quanta esse debeat, inspicimus tempus mortis, nec curatur, an aliis temporibus habuerit defunctus ampliores facultates. text. est ex quo ibi istam regulam colligit Ias. in l. cum quæritur. C. de inoffic.**

Inoff. testam. facit textus in l. in quantitate. in principio. ff. ad l. Falcid. & notat Didacus de Segura notando dictam l. cū quæritur. in l. Imperator. ad Trebellianum. qui refert Bal. idem tenere in l. si qua pœna. ff. de is, qui sunt sui vel alieni iuris.

Limita tribus modis, vt per Iason in d. l. cum quæritur. & vide eum latius in auth. nouissima. C. de inoff. testam. vbi duas ex dictis limitationibus latius ponit. B. Dias reg. 421.

Legitima est quota bonorum, & debetur fratri ac sorori in bonis testatoris turpi persona instituta, text. est cum gl. in l. fratres. & l. fratres. C. de inoff. testa. & ibi glos. Affli. decif. 125. nu. 2. & debetur sine aliquo onere. l. quoniam nouella. & quoniam in prioribus. C. de inoff. testa. deducto semper ære alieno & funeris impensa, secundum Deci. consil. 89. viso puncto. nu. 5. in fi. vol. 1.

Fallit nisi turpis persona instituta hæreditatem repudiat, nec in illa se immisceat, quia eo casu querela non nascitur, secundum Bald. in d. l. fratres. num. 7. ex quo repudiando non intendit habere beneficiū dictæ hæreditatis, quia in bonis sibi præiudicat iuri vulga.

Fallit etiam quando statutum aut loci cōsuetudo prohibet filiam, vel sororem dotatam posse petere ultra, id quod est eidem relictum à patre, vel fratre, quia eo casu nullo modo agere poterit ad supplementum legitimæ, secundum Roma. in consil. 16. nume. 5. & 6. Boer. q. 188. num. 7. & Castr. conf. 196. in antiquis. vers. secundò, verò inspecto. cum aliis infinitis. I. Nouel. reg. 58.

¶ LEGITIMAE si non relinquatur, vel aliquid eius loco, testamentum est nullum, ex quo non est seruata forma legis. §. aliud quoque, auth. vt cum de appel. cognoscit. Alex. auth. non licet. num. 11. C. de liber. præ. Iaso. l. vt certi. C. de testam. milit. nisi causa ex hæredationis exprimat, glo. §. ex hæredatos, Auth. de hæred. & Falc. Imol. cap. Raynutius. de testamen. Doct. com. auth. nouissima. C. de inofficio testam. Euer. in loco à defectu formæ. num. 4. & nume. sequ. Med. reg. 7.

¶ LEGITIMAE non præiudicat generalis renunciatio. Beroius cap. Raynutius. numer. 210. de testam. idem in cap. 1. num. 187. de iudiciis, Ias. l. si quando. §. & generaliter. numero 5. de inoff. testamento, Caphal conf. 117. num. 9. Dec. conf. 505. num. 3. Rui. conf. 117. numer. 10. lib. secundo, & conf. 54. numer. 7. lib. 3. & conf. 27. libro primo. Parisius conf. 7. lib. 2. quod procedit etiam si filius, cum iuramento renunciasset hæreditati paternæ, Bero. dicto loco, Guilielm. de Cuneo. l. de his. ff. de his transactio. Are. §. actiones. numer. 4. inst. de act. Alex. l. lex Cornelia. col. 1. ff. de vulg. Ias. in terminis. d. §. generaliter. nu. 5. & nu. 5. Med. reg. 1.

¶ LEGITIMAE ius & Trebellianicæ, an ad hæredes extraneos transmittitur. Anchar. in consil. ccccxiij. nu. 3. Ang. in consil. cccxlij. punctus. & l. quanquam. & ibi glo. & Cy. C. ad leg. Falcid. tenent quod transmittatur. ita Ange. conf. 118. & alleg. l. Papinianus. quarta. ff. de inoff. testamen. & hoc idem firmat in consil. not. cccxiiij. solus d. Dalmatij. versic. ad secundum. & sic duas quartas deducendi ex hæreditate ad hæredes tenet Corn. conf. 116. volum. 2. numer. 5. ibi & maximè. & Castr. consil. 172. vol. antiquo, & conf. ccccxviij. & idem Barth. Socin. conf. j. vers. postea posito. vol. 2. Fallit quando filia renunciasset, & sic exclusa fuisset:

quia tunc ad tales liberos post mortem patris de cuius successione agitur conceptos nullo modo trāsmitteret, vt voluit Castr. in d. consil. ccccxviij. & Bal. in l. si quando. §. illud. C. de inoff. testamen. quia ex persona matris venire non possunt ob renuntiationem factam per eam, & idè omnino exclusi intelliguntur. & ita sentit Corne. conf. cxvj. volum. ij. quod nota.

Fallit etiam quando in institutione fit mentio de masculo, appellatione hæredis non porrigitur ad extraneos. Barto. in l. Gallus. §. etiam. ff. de libe. & post. huc. si clerici. §. 2. de feud. alie. Guid. Pap. q. 485. numero 3.

Fallit etiam quando dispositio prouidet in masculis, & est limitata ad masculos, quia censetur esse prohibita in foeminis, quia quod vni applicatur, cæteris videtur esse denegatum. l. quod in rerū. §. si quis post. ibi, quod alij destinatum est cæteris ademptum esse videtur. ff. de leg. j. & l. fideic. §. cum esset. ff. de leg. 3. I. Nouel. reg. 53.

¶ LEGITIMAE filij ius agendi ad supplementū, quanto tempore præscribatur. Bald. & Sas. in l. si quis filium. C. de inoff. testam. dixerunt, quod durat annis 30. sicut & aliæ actiones personales. hoc idem Ang. in l. Papinianus. la. iij. §. si conditione. ff. de inoff. testa. Barto. verò tenet, quod præscribatur quinquennio. Itaque lapso quinquennio obstructus est agendi ad supplementum legitimæ, & vide Bar. conf. xvij. & conf. clxxxj. vbi se fundat in l. si quis filium. in fi. C. de inoff. test. Franc. Crem. sing. cxxix. antiqua, & ista opinio de quinquennio non seruatur in Gallia. Ita Guid. Pap. conf. lxxxij. in v. decif.

Fallit quando ex forma legis municipalis esset limitatum tempus annorum x. vel xx. ad petendum supplementum legitimæ, secundum Inno. in c. 1. de consti. Bald. in l. & si seuerior. C. ex quib. caus. infir. de iis qui not. inf. Anchara. conf. ccccxxxix. in vers. venio ad tertium. Bal. in l. illud. nume. 2. ff. quod cuiusque vnuer. vbi dixit quod lex municipalis est obseruanda & omnino exequenda, quia lex cum sit benigna mater calumniari non debet. l. benignius. nu. 2. ff. de legib. & senat.

Fallit lapso quinquennio per tex. in l. si quis filium. in fine. C. de inoff. testamen. nam ius petendi supplementum legitimæ subrogatur loco querelæ. vt l. nuper. & l. omnimodo. & l. quoniam in prioribus. C. de inoff. testamen. si ergo querela tollitur lapso quinquennio. l. contra maiores, & l. si quis filium. in fin. C. de inoff. testamen. si ergo ius petendi supplementum legitimæ sit subrogatum in locum querelæ, ergo assumit naturam querelæ inoff. testa. ergo necessario per lapsum quinquennij tollitur, cū subrogatum sapit naturam illius in cuius loco subrogatur, vt l. j. §. hæc actio. ff. si quis test. liber esse iussus fuerit, cum aliis concordant.

Fallit quando filius, vel filia renunciasset omni iuri sibi debito iure naturæ, vel quacunque alia ratione, vel causa quæ imaginari posset, promittens non contrahere, etiam cum iuramento stantibus instrumentis, vt per Alex. in consil. clxxx. nu. 1. 2. 3. vol. 5. & vide Bal. in l. quamuis. C. de fideicommiss. & vide Alexan. in cōf. subsequi. nu. 181. nu. 3. vol. v. eo. quod nota perpetuo. I. Nouel. reg. 50.

¶ LEGITIMAM in pecunia assignari non posse regulare est, pro hac regula est text. in §. prohibemus. ver. nō licebit. in auth. de triente & semis. Bar. l. ius quoque,

- quoque. ver. quæro, si filio, ff. de hæred. inst. tex. l. maximum vitium. C. de lib. præter. l. scimus. §. repletio- nem. C. de inoff. testa. facit tex. in l. non amplius. §. si. ff. de leg. 1. Bald. in d. §. repletionem. vers. sexto, no. & in l. filium quem habentem. vers. sed tu dic, q. gl. C. fami. ercisc. l. 2. & ibi not. Docto. C. quando & quib. 4. pars. lib. x. Paul. Castrenf. conf. 256. incip. super primo dubio. secundum vet. impressionem. Ludo. Roma. conf. 185. incip. pro decisione quæstorū. & de hac Reg. vidi disputari.
- Fallit nisi bona consisterent in pecunia, & quantitate tantum: nam tunc in pecunia assignari posset, & pro hac limitatione est glo. in §. 1. in verb. quantitate. in auth. de triente & semis.
- Fallit, vbi consuetudo, vel statutum esset in contrariū. Bertrand. conf. 314. libr. 1. & conf. 242. inci. ponitur in facto. lib. 3. quod passim etiam in patria iuris scripti obseruatur. Ripa in l. in quartam. nu. 127. ff. ad l. Falcid.
- Fallit in legitima ascendentium. Bal. in cap. si pater. de testa. lib. 6. & ibi vide Phil. Francū, qui sequitur Bal. P. Prat. re. 472.
- ¶ **LEGITIMVM.** Legitima adminicula non sunt deneganda. Auth. de nup. 22. §. & hoc quidem. Authen. de con. quæ dig. §. pen. C. de adul. l. adulter. Broc. rubric. 18.
- Quod legitimè factum est, nullam pœnam meretur. C. de adul. l. Gracchus. Vide de reg. iur. l. 28. Actus vide sup. Factum. Riisvich.
- ¶ **LEGITIMATIO,** quæ fit per subsequens matrimonium intelligitur non tantum de primis nuptiis, sed etiam de secundis, Doct. com. c. tanti qui sint legit. Host. in tit. de fil. pref. §. 1. & hoc fauore matrimonij. Med. reg. 2.
- ¶ **LEGITIMATIONIS** impetratio in qua dicitur, quem natum, de adulter. non prodest si impetrans natus sit ex adulterio geminato, id est ex duobus coniugatis. Oldr. conf. 247. Ioan And. ad Spe. in tit. qui sint filij leg. Bald. leam quam. C. de fideicom. Ever. in loco à vi Gem. nume. 11. Corset. in tract. de verb. Gem. num. 22. c. venerabilem. qui filij sint legit. Rom. l. si verò. §. de viro. ff. solu. matr. Barbatia. conf. 30. volum. 2. Bald. l. si non lex. ff. de hæred. insti. Anchar. conf. 428. Felin. cap. postulasti. de rescript. Med. reg. 2.
- Si legitimatus fuerit filius viuentis patre, ista legitimatio præiudicat venientibus ab intestato. Bar. in l. Galus, §. & quid si tantum, ff. de lib. & posth.
- Fallit in 5. casib. secundum Crot. in d. §. & quid si tantum. 128.
- Fallit in 7. casib. vt per Ias. in d. §. nu. 91. in j. & in 2. lect. nu. 36.
- Legitimatus post mortem patris, non potest auferre bona, nec hæreditatē illis: qui ab intestato successerunt, gl. & Bar. in d. §. & quid si tantum.
- Declaratur ista conclusio per Ias. in d. §. nu. 119. & per Crot. nu. 113.
- Si pater dum viuuit filium suum faciat legitimare, vel mandet in testamento, quod legitimetur, non est citatio necessaria aliquorum. Bar. in dict. §. & quid si tantum.
- Fallit vt per Crot. in d. §. num. 139. vbi Ias. nu. 130. limitat in 2. casib.
- In legitimatiois priuilegio pater de agnatis mentionem facere non tenetur, hanc esse communem opinionem attestatur Port. in lib. 3. suarum concl. reg. 3. vbi limitat.
- Filius naturalis efficitur legitimus ex appellatione parentis, si interuenit instrumentum publicum, vel scriptura manu propria scripta, habēs subscriptionem trium testium fide dignorum, Auth. si quis liberos habens, C. de natu. lib. gl. in c. per tuas, qui filij sint legit.
- Fallit in 4. casib. quos not. Pet. Duen. reg. 348.
- Filius naturalis legitimatur per subsequens matrimonium, c. tanta, qui filij sint legitimi, §. si. Inst. de nup. Ampliatur in 20. casib. & limitatur in 4. per P. Duen. regu. 350. Ampliatur in 10. casib. & limitatur in 5. à Porr. lib. 4. reg. 35. Ampliatur in 5. casib. & limitatur in 3. à Bapt. à Villa. concl. 69. in litera F.
- Ampliatur procedere etiam si matrimonium fuerit contractum per existentem in articulo mortis. fallit ista ampliatio in 4. casib. vt per Socin. in l. sed est quæsitum. ff. de lib. & post. nu. 4.
- Filius legitimatus non succedit in feudo, gl. in l. etiam filij, ff. sol. matr.
- Fallit in 5. casib. vt per Rom. in d. l. etiam filij, nu. 1. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 3. à Pet. Duen. reg. 360. videas Port. lib. 4. reg. 36. 37. & 38.
- Bona fides vnus ex parentibus prodest ad legitimatio- nem, c. 2. vbi Abb. qui filij sint legit.
- Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 4. per Port. lib. 4. suarum concl. reg. 39.
- Legitimatio si facta sit post obitum patris non retractatur ad successionē aliis tempore mortis patris ab intestato delatā, in casu quando bona non sunt vacantia tēpore legitimatiois: hanc esse communem opinionem attestatur F. Turz. cōcl. 166. vbi limitat.
- Legitimatus excludit substitutum: hanc esse communē opinionem attestatur Bapt. à Villa. concl. 67. in litera L. vbi limitat. fallit in 2. casib. vt per Matth. in suis concl. in ver. legitimatus. fallit vt notauit j. in tit. de pupil. concl. 2.
- Legitimatus idem importat, quod legitimus: hanc esse communē opinionem attestatur Cur. Iunior cōs. 145. nu. 10.
- Ampliatur & limitatur in 5. casib. per Bapt. à Vil. in suis concl. in litera L. concl. 69.
- Legitimatio si impetratur pro filio adulterino ex vtroque parente, debet fieri expressio ex vtroque adulterij: hanc esse communem opinionē attestatur Bapt. à Vil. concl. 90. in litera L. vbi limitat.
- In legitimatioe facta ad requisitionem peremptam aliorum citatio: communis est opinio secundū Dec. in conf. 367. Soci. Iun. conf. 14. vol. 1.
- Fallit vt per Dec. in d. conf. 367. & in conf. 307.
- Statutum quod stantibus masculis filiarū fœminarū non succedant, non habet locum in legitimatis: est magis communis opinio secundum Deci. in conf. 52. col. 2. licet Curt. Iun. dicat contrariam esse magis communem, & veriore, in conf. 153. vol. 2.
- Fallit prima opinio, vt per Matth. Gri. in suis concl. in ver. legitimatio, in pen. conc.
- Legitimatio non valet facta de eo qui narrauit se spurium, & non dixit, quod erat spurius ex adulterio geminato, puta ex coniugata, & coniugato, no. in c. postulasti. de res.
- Fallit in 5. casib. vt per Fel. in d. c. postulasti, nu. 2.
- Potestas legitimandi concessa per Principem Comiti, est fauorabilis.
- Fallit in 5. casib. vt per Alc. in l. 2. ff. de verb. obli. nu. 51. Don. Fina, lib. 2.
- ¶ **LEGITIMVS,** stante concessione feudi indefinitè vt in ipsum non succedat nisi legitimus intelligitur etiam

etiam legitimatus per subsequens matrimonium. comm. cap. tanta. qui filij sint legitimi: Caphal. con. fil. 23. num. 113. in terminis: secus autem si simpliciter per rescriptum legitimetur. c. naturales, si de feudo fuer. contr. Oldr. consilio 247. Bald. cons. 229. libro 3. Calde. consilio 5. Signor. cons. 220. Dec. cons. 276. num. 9. Paris. cons. 14. num. 29. lib. 2. Socin. Iun. cons. 72. num. 49. lib. 1. si tamen in specie per rescriptum fiet habilis admittetur. Socin. consil. 3. libro 3. Curt. cons. 156. num. 15. Dec. cons. 624. num. 5. Ripa. ex fa. cto. §. si quis ita. num. 18. ff. ad Treb. Boer. q. 123. nu. 4. Med. reg. 2.

¶ **LEGITIMVM** vnum ex pluribus filiis ex eadem muliere si pater in testamento nominat prodest aliis. Docto. com. auth. item si quis. C. de nat. liber. Ang. §. ad hæc. auth. Matr. & auia. Alexand. l. sæpe. numero 51. ff. de re iud. item not. quod citandi non sunt filij legitimi in legitimatione naturalium filiorum viuentis patre. Cyn. & Bald. l. nam ita. ff. de adopt. Doct. com. capit. per venerabilem. qui filij sint leg. Feder. cons. 57. Calder. consil. 30. qui filij sint legit. Med. reg. 8.

¶ **LEGITIMATVS** excluditur per subsequens matrimonium, si testator vitur verbis geminatis, vocando aliquem legitimum, & naturalem, atque ex legitimo matrimonio natum, Ruin. cons. 92. nu. 14. volum. 3. Dec. cons. 155. Bald. cons. 167. volum. 3. Caphal. in terminis. consil. nu. 14. multo minus dicitur per rescrip. legitimatus, licet dixerit princeps, sit & habeatur pro legitimo. Capha. d. loco. nume. 15. Med. reg. 3.

¶ **LEGITIMATVS** non præiudicat tertio cum declaratur per sententiam, atque agitur de præiudicio tertij, secus, quo ad ius publicum. Bald. l. res inter alios acta. C. res inter alios acta. Ant. c. quamuis. vbi Abb. num. 18. de sent. & re iud. Doct. com. l. sæpe. ff. eod. item non potest fieri in præiudicium legitimorum, ideo citari debent. l. fin. ff. de natal. rest. Ant. de Rosellis. in tract. de legit. p. 2. nu. 20. Fel. d. c. quamuis. nu. 9. Med. reg. 8.

¶ **LEGITIMVS** verè, & propriè is erit quando dispositio dixerit talis habeatur, & sit, quia propter huiusmodi geminationem verbum, quod importat fictionem, pro veritate habebitur: dixi suprà, ver. ciuis, Bald. in cons. si. colum. 5. per l. i. §. si. ff. quod quisque iur. Barbat. cons. 16. volum. 1. & in Rubr. C. qui admitti. l. 2. §. furiosus. ff. de iur. Codicil. Medi. reg. 3.

¶ **LEGITIMATI** faciunt deficere cōditionem fideicommissi, atque excludunt substitutum: quoniam non distant à verè legitimis. Imo. & Ripa. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad S. C. Trebel.

Fallit nisi testator esset nobilis, aut in dignitate constitutus. Bald. in cons. 466. lib. 3.

Fallit quantum ad feuda, text. in c. vnico. §. naturales. si de feud. fuer. contr. inter do. & agna. in v. lib. feud.

Fallit nisi in loco esset communis vsus loquendi, q. legitimi appellatione filiorum non cōtinerentur. Pau. Castr. in l. cum acutissimi. C. de fideic. Alex. cons. 25. lib. 1. inci. circa primum.

Fallit in legitimatis post mortem testatoris, & sic post ius acquisitum substituto: quo casu legitimatus non excludit substitutum. Ripa in dicto §. si quis rogatus.

Fallit quando substituta esset ecclesia, vel alius existens in dignitate. Curt. cons. 73. & cons. 85.

Fallit nisi grauatus sit hæres sub conditione, si decess-

serit sine liberis legitimè natis. Bal. in l. si quis posthumus. ff. de libe. & posth. vbi dicit quod spurius legitimatus potest contineri sub institutione posthumus, si testator alium posthumum habere non poterat: vt quia erat clericus constitutus in sacris. B. Dias reg. 473.

¶ **LEVI** a crimina & minima negotia debent discuti de plano sine strepitu, & figura iudicij, Barto. leg. leuia. ff. de accus. Angel. in tract. malef. in principio, quæ dicuntur leuia secundum qualitatem peccati. Barto. l. non solum. §. si mandato. ff. de iur. iu. gl. c. cum illorum. de sent. exc. vbi dicit hoc relin qui iudicis arbitrio. conc. c. iudices. 1. q. 1. c. bonæ. 12. q. 2. gl. c. pen. de reb. eccl. non alien. gl. c. requisiti. de testa. Med. re. 5.

¶ **LEVIS** quælibet solemnitas omissa, si pro forma tradita sit, vitiat actum, Anch. cap. ea quæ. columna 72. de reg. iur. Felin. capitu. fin. §. is autem. de offi. deleg. Dec. cap. prudentiam. nu. 4. eod. titu. Tiraquini. trac. de retr. Lignagier. §. 36. glo. 2. num. 26. Guid. Pa. pæ. cons. 24. col. 2. Ang. cons. 186. nume. 2. Alexand. cons. 137. num. 15. vol. 2. Soci. Sen. cons. 24. nu. 2. vol. 2. Plot. l. si quado. nu. 372. C. vnde vi. dixi super reg. v. fall. 35. Med. re. 7.

¶ **LEX**. Bonifa. 8. in sexto decre. Reg. 57. Contra eum, qui legem dicere potuit, apertius est interpretatio faciendâ.

L. cum in lege. & l. Labeo. de contrahend. emp. & vendition. Viuiennus.

¶ **LEX**. Bonifac. Reg. 85. Contractus ex conuentione legem accipere dignoscuntur.

Vid. §. præterea. quib. mod. re. cont. in inst. Viuiennus.

¶ **LEX**, necessitas. Beda in homiliis. Reg. seu cap. 4.

Quod non est licitum in lege, necessitas facit licitum. Nam & sabbatum custodiri necesse est ex præcepto: Machabæi tamen sine culpa sua in sabbato pugnâti: sic & hodie si quis ieiunium fregerit ægrotus, reus voti non habetur. Viuiennus.

¶ **LEX** abrogata regulariter allegari, nec ex ea argui potest, text. est not. & ibi Bar. & Docto. in l. fin. ff. de fur. & per Arch. in c. frequēs. de rest. spol. in 6. & per Cano. in c. nouit. extrà, de iudic. in antiquis.

Primò fallit, quando allegatur ad hoc vt habeatur notitia de casu nihil antiquitatis ignoretur, vt voluit gl. in d. c. nouit.

Secundò fallit, quando allegaretur ad finem ostendendi effectum concedentis eam: vt glo. in d. c. nouit, & not. 11. q. 1. qui tenet.

Tertiò fallit, quando eius ratio durat: quia tunc allegari potest: vt glo. in d. c. nouit. & not. in d. c. qui tenet. & d. Anto. & Inn. in c. 1. extrà, de constit.

Quartò fallit ultra gloss. si allegaretur per principem, cum per eum allegari possit. & extat arg. C. de constit. pecu. l. 2. §. pen.

Quintò fallit, quando ipsa lex transiisset in priuilegium concessum ecclesiæ, vt not. per text. in d. cap. nouit. extrà, de iudic. & ibi per Innoc. pro quo facit d. cap. cum suis concord. secundum Ioan. And. qui hoc tenet: imò videtur velle ex eorum not. singulariter, secundum do. Flo. & do. Anton. quod vbi lex, vel statutum transit in priuilegium non subditi, reuocari non potest, nisi per condemnationem. & hoc etiam voluit Archidiaconus in d. capit. qui tenet. 11. quæst. 1. idem si transit in contractum cum non subdito. l. qui semel. cum ibi not. per Bart. ff. de decret. ab

ab ord.fac.l.omnes populi. ff.de iust.& iur. Et hoc etiam voluit Ang.in quadam sua disputatione, secundum quod eam recitat Nic. in d. c.nouit. extrà, de iudi. aliàs verò si non transisset in priuilegium subditi, vel contractum cum subdito, & tunc reuocari potest, per id quod not. Innoc. in c. in nostra. extrà, de iniuriis. secundum Ant.& Flo. qui ita transeunt. d.c.nouit. quod vltimum dictum procederet quando iusta causa subsisteret, aliàs si causa non subesset tolli non posset per id de quo habetur in c. quæ in ecclesiarum. extrà, de constitu. per Innoc. secundum Ioan. de Imo. circa fi.

Sextò fallit, quando ipsa lex abrogata fuisset Canonizata, & tunc reuocari non possit per id, quod voluit gloss. not. in verbo, vbi lex. 6. q. 1. in primis. quod verum est, quando esset canonizata per habentem potestatem in hoc: aliàs aliud esset. per not. extrà, de rescript. vbi vide in c. 1.

Septimò fallit, quando lex abrogata consonat cum iure nouo: nam tunc allegari potest cum concordantia iuris noui: vt in prima constitutio. C. ad hoc quod not. in c. fin. de offic. deleg. in 6. imò etiam vt det ali quod robur. extrà, de restitut. spol. super eo. quod tamen fallit si allegaretur ad decisionem casus de præterito, vel tempore quo non erat alleganda, in auth. vt cum de appel. cog. in princ. & quod not. per Bar. in d. l. fi. & per Anto. in d. c. 1. circa quod ibi vide, vbi plenè not. B. Soc. re. 285.

¶ **LEX** Barbarius de offic. Prætor. an & quando locum non habet.

Primò fallit, & locum non habet si Barbarius sit factus prætor electione non præcedente, secundum Inn. in c. nihil est. in fi. de elect. & per Bar. in l. actuarios. C. de num. & adiu. lib. 12.

Secundò debet limitari, quando officium Barbarij fuit publicum auctoritate, & vtilitate: secus si auctoritate sit publicum, vtilitate priuatum: vt de tutore dicit Bal. in concl. Spec. in tit. de actore.

Tertiò, quando valerent gesta per Barbarium, tamen quia ipse non fuit Prætor, non deberet habere salariū: vt ibi dixit Bar. in repetitione. & Bar. in l. 2. C. de feruit. & aqua.

Quartò debet limitari, quando inhabilis, licet sit facta, tamen non est imponenda: vt not. dicit Bald. in l. 2. de ma. vin. & in l. si arbiter. C. de sent. Barba. licet esset seruus, tamen poterat fieri liber. sed quando foret infamis, quo casu esset inhabilis habitu & actu, non procederet d. l. Barbarius. & de intellectu d. l. vi de quæ no. Bal. in l. testium. ff. de testa.

Quintò limitari potest, si iudex excommunicatus, qui communiter habeatur pro habili, excommunicauerit, vel absoluerit aliquem ab excommunicatione: quia non valet talis sententia: vt est gloss. xxiiij. quæstio. j. in secunda. Innoc. in cap. si verò. de senten. excommu.

Sextò fallit, quando illa communis opin. vel toleratia non est probabilis, vt quia quis non fuerit publicè excommunicatus: quia gesta per eum valent, per not. in cap. 1. de post. præl. nisi iam diu fuisset excommunicatus, & in loco lóginquo: vt per d. Anto. in c. ad probandum. de re iud.

Septimò fallit, quando talis sciebat vitium: vt per Io. Andr. in c. dilectus. el. 2. de præb. has tres vltimas fallentias ponit Barbatius, in d. c. dilectus. de præben. B. Soc. reg. 282.

¶ **LEX**, Barbarius. ff. de offi. præt. habet locum etiam in delegato. facit gloss. & ibi communiter doc. in c.

sciscitatus. de refer. in antiq.

Limita tripliciter vt per Fel. ibi. B. Dias re. 422.

¶ **LEX** canonica, ciuilis, aut alia, maximè præceptiua, seruanda est in foro conscientie.

Limita istam regulam vndecim modis, vt per Syluest. in sua Summa, in verbo, lex. §. nonò quæritur. Et vide Fel. in c. 1. de consti. nu. 11. vbi ponit decem limitationes. B. Dias re. 427.

¶ **LEX** vbi cœptum. ff. de iudiciis. dicitur regulam, quæ ibi est iudicium finiendum, vbi est inchoatum regulariter.

Fallit quando reus fuit contumax in primo iudicio quia alibi conueniri potest, & non potest allegare litis pendentiam, secundum Abba. in capitu. ex tenore. de iudici. & Bartol. in l. sepulchri. ff. de sepul. viol.

Fallit quando primus iudex esset negligens etià si modò se offerat ad negligentiam. Bar. Romanus & Imola. in l. quamuis. ff. de dam. inf.

Fallit quando quis non potest consequi effectum iustitie coram primo iudice propter impotentiam de facto ortam. Abb. & Anch. in c. postulasti. per illū tex. de homicidio.

Fallit respectu iudicis: quia talis regula non obstat iudici sed bene parti. Ioan. monach. & Ioannes And. in c. accusatus. de hære. in sexto. Gemin. in d. c. accusatus. in §. de quæst.

Fallit in casu necessitatis, puta potestas nunc cognoscit, post est officium sublatum, tunc cognoscit Capitaneus, Bar. & Ang. in d. l. vbi cœptum. per text. in l. sed & si dies. ff. de iud.

Fallit quando citatus potest declinare iudicium per priuilegium suum. Ang. d. l. vbi cœptum.

Fallit quando, sunt delegati cum clausula, quòd si non omnes. Ang. d. l. vbi cœptum.

Fallit in crimine hæresis. Ang. ibid.

Fallit quando non excipitur, vel opponitur, quòd alibi fuit inchoatum. Innoc. in c. cum. M. de constitutio. S. Ian. reg. 161.

¶ **LEX** non conditur pro re minima, sed in arduis tantum, & difficillimis rebus, dixi latè de hac re in trac. de leg. & stat. in 3. p. quæst. 10. per totum. conc. Alexand. in rubr. ff. sol. matrimonio. nu. 3. Ripa in trac. de peste. p. 3. num. 301. Decis. Neapolit. 129. numeto 15. Iacob. l. si post. ff. Commod. Præposit. capi. Moyfes. 7. distin. Ias. l. cætera. nu. 7. ff. de leg. 1. Socin. Iun. l. stipulatio hoc modo. nu. 23. ff. de verb. oblig. Med. reg. 5.

¶ **LEX**, cum de in rem verso, ff. de vsur. limitatur supra in verbo, allegans. & lex 2. C. de refc. vèd. in verb. defectus. & l. vbi acceptum. ff. de iudic. §. in ver. iudicium. B. Dias reg. 435.

¶ **LEX** est donum Dei, & primis nostris parentibus data est. Genes. in capitu. 2. Ibi, in quacunque enim die comederis ex eo, morte morieris. postea data fuit Moyfi in monte Sinai, quæ consistit in decem præceptis. cap. Moyfes. 7. dist. & capit. ac deinceps. Exodi cap. 34. & 35. ad beneficium populi Hebræi, & Dauid seruo suo, cui dedit Deus prudentiam & sensum, vt regere possit Israel, & custodire legem Dei viuientis, vt capitu. 22. Paral. & homo sensatus credit legi Dei, & lex illi fidelis. vt capitu. 33. in principio. Eccle. cumque filij Dei in terra multiplicassent, & omnis caro ad malum prona esset, malitiæque creuisset super terram, superuenit lex ciuilis, quæ cunctis nationibus data fuit, & vnaquæque ciuitas sibi regem eligebat, cui populus

omnimodam sibi præstabat obedientiam, ad hoc ut quietè quilibet viuere posset: nam si sine legibus viuerent, nihil à feris atrocissimis discrepàret, quo fit ut Licurgus Lacedæmonis legem dedit. Zoroaster Persis, Trimegistus Aegyptiis, Minos Creten-sibus, Carondas Carthaginensibus, Solon Athenien-sibus, Mahometus Arabibus, Zamolexus Scythiis, So-crates, Pythagoras, & Plato, Magnesiis & Siculis, Ca-rundas Italici, Rex Foroneus Græcis, vnde locus iu-dicij dictus est forus à Rege Foroneo prædicto, & Numa Pompilius Rex populo Romano, leges de-dit, procedente deinde tempore, eorum loco Impe-ratores posteris eas leges attulerunt, quas homini-bus constitutum iri volebant, & tempore Iesu Chri-sti primus Imperator fuit Octavianus, & postea Cō-stantinus: licet aliqui teneant quòd Iulius Cæsar fuit primus Imperator. secundum Glossin l. j. ff. de adult. Corn. consili. j. volumi. iij. numer. 6. A quibus leges civiles processerunt, & postea superueniente tempo-re gratiæ quo tempore D. N. Iesus Christus venit in mundum, tres leges prodierunt in seculo, pro indi-gentis hominum, videlicet euangelica, apostolica & canonica. Nouissimis verò tēporibus cū diuinæ placuit bonitati sapientes viros religionem & æqui-tatem sectantes secula edidere, qui sacras, civiles & canonicas populis leges attulerunt. A quibus postea vnaquæque ciuitas pro eorum indigentis proprias & peculiare leges instituit quas aliqui vocant statu-ta, constitutiones, patriæ prouisiones. Aliqui verò ius Longobardorum, & Francorum: constitutio re-gni Neapol. decis. Rotæ vrbis Romæ. Etiam præ-ter alias felicissima hæc nostra ciuitas propria sibi leges constituit, quæ statuta vocantur, quibus aliæ ciuitates huic imperio subiectæ obsequuntur, & in-seruiunt, & illis deficientibus loci consuetudo spe-ctanda: quia in iudiciis quod consuetum est fieri ob-seruatur propter actuum frequentiam. Ita Deci. in c. canonum statuta. nū. 83. de constitu. Afflict. decis. cccxxj. nume. 17. Guido Pap. q. xxij. num. 3. Guliel. de Ludo. singu. xxxvij. act. de iudic. §. illo Custod. Doct. in c. 2. de consu. l. de quibus. & leg. minimè. ff. de legib. Bal. conf. cccxxv. casus. numer. 4. vol. ij. & in consi. cccxlj. nume. 8. vol. 5. vbi statuta & consue-tudo etiā minores ligant. & est in vol. j. conf. cxlviij. numero 8. & in consi. lvij. numer. 8. vol. ij. incipi. in restit. & consi. xlvij. nume. 3. vol. iij. incip. super vni-tate. in fin. vbi dixit quòd consuetudo est interpreta-tiua statutorum, allegando l. facularij. §. sunt quidam. ff. de extraord. crim. I. Nouel. re. 79.

¶ Lex in dubio debet intelligi in casu habente maio-rem rationem dubitandi. De testa. l. Dominus. Ad mun. l. i. vide Probitio, Doctor, Testamentum, Es-se, Intellectus.

Inciuitile est, nisi nota lege perspecta, vna aliqua parte eius proposita iudicare vel respondere. Cel. De leg. l. 24.

Auxilium legis frustra implorat qui in eam cōmittit. De min. l. auxilium.

Fieri debet lex de bono, vili, honesto & dubitabili. De Car. ed. l. quod Labeo. C. de furtis. l. ancillæ.

Corrigens lex intelligitur secundum terminos legis correctæ. Auth. de fil. ante do. in. na.

Interpretans lex intelligi debet secundum naturam legis interpretatæ. De coniungen. cum eman. lib. l. nihil. vbi Bart.

Non fit excusatio aduersus præcepta legū ei, qui dum leges inuocat, contra eas committit. De min. l. 37.

§. fi.

Præcedens lex determinatur per sequentem. De legib. l. non est. Ad leg. Aqu. l. i.

Erubescimus cum sine lege loquimur. Auth. de trien. §. consideramus. C. de colla. l. illam in fi. Ad Treb. l. quæsitum. §. Sabi. Cc. De pœnis. l. fin. de dol. legum qui.

Dubia lex intelligitur secundum naturam tituli, sub quo est situata. De in diem ad. l. Imperatores. in fin.

Lex quæ varios patitur intellectus, ad decisionem ca-suum induci non potest. De reb. du. l. in ambiguo. & ibi Bart.

Vbi non distinguit lex, nec nos distinguere debemus. de of. Præf. l. Præses prouinciæ. 3. de pub. l. de precio. Qui & à qui. ma. l. prospexit. de postu. l. quo prohi-bet de iud. l. i. §. cōuenire. in fi. de ali. l. i. §. qui verò. Nisi per aliam legem distinguatur. de testib. l. 13. de in ius voc. l. quamuis.

Indistinctè loquens lex omnem casum complectitur, dato quòd maior sit ratio in vno, quàm in alio. De leg. præf. l. i. §. in infinitum.

Simpliciter & indefinitè lex loquens, distingui debet secundum alias leges, specialiter & distinctè loquētes. De ac. & ob. l. filiusfam. iuncta l. prima. Ad Mac. l. septima. §. si paciscar. De pact. l. transigere. & ibi glos. magna. in fi. C. de transact. Simplicitas.

Simplicitas legibus amica est. Inst. libro 3. titu. 2. §. Cæ-terum.

Patere legem quam tuleris. De cōst. c. cum omnes. cir-ca. fi. Quod quisque iu. l. i. De admi. tu. l. antepe.

Lex est, quicquid in ratione consistit, distin. 1. cap. con-suetudo.

Legum conditores æquitatis conuenit esse fautores. C. de pac. con. l. hac. leg. De eo, quod certo. l. quod. §. fin.

Nouare leges nemini licet. De iur. & fact. jg. l. regula, in prin.

Leges generales debent ab omnibus observari. C. de legib. l. leges.

Non debent leges esse ludibrio, nec per quenquam ir-rideri. De iud. l. si Præf. authent. de æqual. do. §. pri-mo. & ibi gloss.

Semper lex loquitur. C. de hæred. l. Arrian.

Non verbis sed rebus leges imponuntur. C. com. de leg. l. i.

In paupertate neminem viuere, nec in anxietate mori, leges permittunt. Auth. de hære. & fal. circa finem.

Non dedignatur leges sacros Canones imitari. Auth. vt cle. apud. pro. ep. circa fin.

Hominis ministerium non requiritur, vbi lex ipso iure operatur. C. fa. her. l. ea.

Inferior lex superiori nō præiudicat. De min. l. minor. Ro. conf. 2.

Concordare leges legibus omnibus modis debent. Vi-de latius de Regulis Vlnorum.

Interpretari leges eius est, cuius est condere. C. de legi. l. leges sacratissimæ. l. ii. §. i.

Correctio legum est euitanda. de legib. l. minimè. De const. prin. l. in rebus. de elect. c. cum expediat.

Certum est quod, is committit in legem qui verbale-gis complectens, contra legis nititur voluntatem. Reg. fin. in vj.

Quæ contra leges fiunt pro infectis habenda sunt. Loc. C. de sacros. Eccl. iubemus. §. prædia.

Verba legis captari non debent. Ad exhi. l. pe.

Non corrigitur lex ad causas finitas. C. de sacrosanct. Eccl. l. pe.

Tom. 2. Reg. Iur.

Non præterita, sed futura lex determinat. De constit. c. si. de l. leges. 2. Auctoritas legum & diuinas & humanas res bene disponit, & omnem iniquitatem expellit. C. de vet. iu. enue. l. i. §. cum itaque.

Quod de vno statuitur vel dicitur, in reliquis denegatur. 25. dist. capitu. qualis. De præsum. capitulo nonne. de testa. l. qui testamento. l. ex ea. de iud. l. cum Prætor. 12. Clau. Cantuicula in Top. de locq. a contrario sensu. vide capitul. contractus. & quæ notantur in fin. Rubr. de Reg. Item vide Esse, Superfluum.

Nemo potest facere, quin leges locum habeat. De leg. 1. l. nemo. Huc refert. ex tit. De Reg. l. 123. quæ propter necessitatem. l. 184. quæ contra rationem. l. 43. nemo. ex his. l. 149. §. quæ rerum natura. l. 73. §. neque paciscendo.

Mendacium lex punit. De nox. l. quoties. §. prætor. scripsi ad reg. 44. vide hæreditas. Mitis. Rursus vic.

Lex secundâ. C. de rescind. vend. an, & quando locum non habeat.

Primò locum non habet vbicunque in instrumento dicatur, quod quis vendit rem pro tanto, & illud plus quod valebat dedit, & donauit emptori. ita tenet Bart. in l. si quis cum aliter. ff. de verbo. oblig. quod habet locum etiam in habente errorem rei: vt not. Bar. in dicta l. 2. & sequitur ibi eum Bald. in l. cum filius. §. pater. de leg. 2. & idem tenet Ioann. de Imo. in capitu. cum contingat. in xxxv. chart. de iureiur. Pet. de Anch. & Inn. in d. cap. cum contingat, dicunt hoc esse verum quando in instrumento diceretur, & illud plus quantumcunque sit: quia tunc propter verbum quantumcunque, non habebit locum remedium dict. l. 2. vt ibi per eos, & istud fuit de mente Guliel. in l. si tibi. x. in princ. ff. de pac. vbi text. not. in l. fin. §. idem quæsiuit. & ibi Bartol. ff. de cond. indeb. & ibi Bald. & in rub. C. de contrahend. empt.

Secundò locum non habet, vbicunque venditio facta esset cum decreto iudicis. l. 1. C. de præd. cur. lib. x. quam ad hoc ibi ponderat Barto. in verbis, immoderatus venditor & emptor iniustus inuenitur. Sed contrarium tenuit Io. de Imo. & Lud. de Ro. in dic. l. si quis cum aliter, per tex. in l. 2. C. de fide instru. & iur. hast. fife. libro 10. vbi propter iniustum pretium venditio rescinditur, & tamen in illo contractu interuenit decretum iudicis requisitum vt ibi: iuncta l. 2. C. si propter pub. pen. quia aliàs sequitur quod rei venditæ per minorem cum decreto non posset peti restitutio in integ. l. si quidem. C. de præd. mino. & c. Adde tamen quod cum opi. Barto. concordat Ang. in consilio cxlvij. incip. tutor vxoris. in fin. & idem tenuit ipse in l. pretia rerum. ff. ad l. Falc. per tex. quem dicit esse singu. in dicta l. & idem tenuit Bald. in l. eadem. & in dicto capitulo cum dilectus. de empt. & vend. sed eandem opinionem tenuit Barto. in l. prima. C. de præscriptio. triginta annorum. Sed vt idem dicit Bartol. fuit defectus circa iniustitiam pretij, & sic rescinditur, & idem etiam tenuit Imol. in dicta l. pretia rerum. & Bald. in repet. dict. l. secundæ. in verbo, super quanta. C. de rescind. vend. Abb. in dicto capitulo, cum causam; vbi pro hoc allegat l. magis. §. pen. ff. de verbo. oblig. & in cap. j. de reb. ecclesi. non alien. libro vj. & ista pars de iure videtur verior.

Tertio locum non habet, quando venditio esset facta ad publicum incantum. Ant. in repet. l. sciendum. ff.

de verb. oblig. per text. not. in l. j. C. de præd. curia. lib. x. & idem tenuit in d. leg. pretia. & in l. j. C. de præscrip. xxx. annor. per tex. singu. in d. leg. j. C. de præcuria. Bart. tenuit contrarium in l. j. C. de præscrip. xxx. anno. per text. in leg. si quos. C. de rescind. vend. Ludo. Rom. idem tenuit in d. l. si quis cum aliter. sed Ang. in præalleg. leg. pretia. respondet, quod ibi clare probatum fuit quod fraus, & ambitio interuenit in subastatione, quæ tamen responsio violat dictam leg. si quis cum aliter. & idem teneo opinionem Bart.

Quartò locum non habet in adiudicatione insoludum facta creditori per iudicem, quæ habet vim quasi transactionis: vt leg. à diuo Pio. §. pignora. ff. de re iud. Bal. in l. ordo. C. de excep. rei iudic.

Quintò locum non habet in venditione facta per alium, quam per dominum, puta per procuratorem: quia tunc non requireretur quod esset deceptus in dimidia, sed sufficit quod sit deceptus in sexta parte totius: vt singulariter voluit Bartol. in leg. societatem. §. arbitrorum. ff. pro socio. iuncta leg. vnde si Neruæ. eodem titulo. quod tamen non firmat: sed contrarium tenuit Ludouic. de Rom. in d. leg. si quis cum aliter. per leg. si voluntate. C. de rescind. vend. per quam leg. ita tenuit Io. de Imo. in dicto c. Quintauallis. in vj. quæst. & idem tenet Abb. in ij. artic. & Imol. in d. l. si quis cum aliter. in fi. ff. de verbo. oblig. Abb. in d. c. cum causam, quia imputari debet domino, qui talem procuratorem elegit, arg. l. cum mandato. §. si. ff. de mino. circa quod vide etiam per Bal. in repet. d. l. 2.

Sextò locum non habet, vbicunque facta esset venditio minus, quam sit dimidia iusti pretij, cum hoc, si pretium conuentum non sufficeret, paciscatur, vt suppleatur iustum pretium. ita tenet Bald. in capit. j. versic. qualiter. de appel. in princ. per rationem de qua ibi per eum.

Septimò locum non habet, quando quis esset grauatus à testatore de vendendo fundum Sempronio, & vendidit minus quam esset dimidia iusti pretij, nam tunc non habebit locum d. regula: quod intellige tamen vt ibi per Imol. & Bald. in l. si fideiussori. §. meminisse. per illum text. ff. de legat. j.

Octauò locum non habet in contractu transactionis vt tenet gloss. in dict. cap. cum causam. & ibi hoc tenet Imola, Inn. & Io. And. & Pet. de Ancha. & Spec. in tit. de empt. & vend. §. nunc videndum. versiculo, restat. Guli. de Cug. in l. ex causa. C. de vsucap. pro emp. Bald. in l. ordo. C. de execu. rei iudic. & in l. iij. §. j. ff. de transact. & ibi gloss. in verbo. debere. Bald. in l. j. in princip. C. communia de leg. & idem in l. j. C. de pact. & est tex. optimus in l. in summa. in principi. in verbo, nulla res. & ibi not. ff. de cond. indeb. ad idem tex. in l. à diuo Pio. in §. pignora. ibi veluti, & c. ff. de re iudic. & in l. si super. iuncta l. j. C. de do. sed Bart. in dicta l. si quis cum aliter. tenet contrarium: dicit tamen quod haberi debet respectus ad æstimationem dubij euentus, super quo transactio est facta, & non ad veram æstimationem rei. & ita intelligit gl. in dicta l. Lucius. ff. ad Trebel. & idem tenuit Rayn. Bartol. & Ang. & Imol. & Ludouic. de Ro. in d. l. si quis cum aliter. & Ioan. de Imol. in d. c. Quintauallis. in vj. char. de iureiur. & Abb. in d. cap. cum causam. de emp. & vendit.

Nonò locum non habet in contractu feudi: quia feudum sapit naturam gratiæ, vt not. in Spec. in tit. de feudis. §. nunc videndum. versic. sed nunquid refert Bald.

fert Bald. in d. l. 2. vers. an habeat locum.

Decimò locum nō habet in contractu emphyteutico: vt dixit Spec. in d. vers. §. nunc videndum, sed Bald. tenuit cōtrarium: & bene in dicta l. 2. vers. sed nunquid. & est ratio, quia ille contractus emp. similis est locationi: vt in §. adeò. Inst. loc. in qua constat remedium d. l. 2. habere locum etiam in omnibus cōtractibus bonæ fidei: vbi per glos. & doct.

Vndecimò locum non habet vbi super contractu interuenisset iuramentum ex certa scientia: vt not. Bald. in l. que sub conditione. §. j. ff. de cond. institu. nisi aduersarius eum induceret ad iurandum suis persuasionibus: quia tunc non obstante iuramento & tali scientia, retractari potest venditio quantumcunque iurata, sicut etiam posset retractari si interpositum est per errorem facti: vt colligitur ex no. in tex. d. l. 2. vers. non d. quæro.

Duodecimò locum non habet vbiunque quis renuntiat beneficio illius l. quia renuntians est similis scienti. l. quæritur. §. venditor. ff. de æd. edic. nisi renuntiatio processerit ex renuntiantis simplicitate, vel facilitate: nam tunc non præsumitur scientia, sed error: nisi talis renuntians appareat certificatus de beneficio d. l. ita not. dicit Bald. in dicta l. 2. vers. 4. quæro. si autem renuntiaret omnibus beneficiis, talis renuntiatio non porrigitur ad renuntiationem illius l. & de materia vltra prædicta, vide Bartol. in dicta l. si quis cum aliter. vbi etiam ponit an remedium dict. l. 2. habeat locum in stipulatione, in qua quis fuit deceptus vltra dimidiam iusti pretij: & communis conclusio est quod sic: & vide etiam plenè per Bald. in rep. dict. l. ij. & circa istam transactionem vide & adde dato, quod cessaret remedium d. l. ij. tamen, si apparet contra me motam esse litem, super qua transigendo deceptus sum, tunc transactio est ipso iure nulla. tex. est not. in l. in summa. de con. indeb. & prædictis addo quod remedium d. l. 2. non tantum competit venditori, sed etiam emptori: vt not. glos. in præalle. l. 2. & ibi not. tenet Bart. & Bal. & etiam creditori cui res est obligata, & vendita est infra dimidiam iusti pretij: vt est glos. not. in l. ved. §. j. ff. de bon. auto. iud. pos. secus autem si ipse creditor illam rem insolutum accepisset, sed iudicis auctoritate vt Bald. in d. j. C. de execu. rei iud. & de materia vide plenè per Cano. in capit. cum causam. de empr. & vend. B. Soc. re. 281.

¶ **LEX** 2. C. de resc. vend. dispositionem facit cessare geminatio verborum, vt si instrumēto dicatur, & si plus valet donat, vel si dicatur omne totum, vel quicquid plus valet donat, non rescinditur venditio ob deceptionem vltra dimidiam iusti pretij. Bal. d. l. 2. q. 7. C. de resc. vend. Euer. in loco. à vi. Gemin. n. 6. Paul. conf. 385. vol. 2. col. 2. Abb. conf. 71. vol. 1. Bella mera conf. 24. col. 5. Deci. conf. 192. col. 2. conf. 216. col. fi. Alex. conf. 133. col. 3. conf. 139. conf. 167. vol. 3. Socin. conf. 86. col. 4. vol. 1. Corn. conf. 11. conf. 140. volum. 3. Crau. in term. conf. 151. num. 31. consili. 160. nume. 3. & num. 6. Socin. conf. 85. numer. 6. volum. 1. Cepha. conf. 142. numer. 5. Rubeus conf. 133. numero 9. conf. 147. nume. 18. ratio est quia geminatio consensus tollit præsumptionem erroris, quod est fundamentum beneficij. d. l. 2. Cepha. conf. 261. num. 11. Deci. conf. 599. nume. 5. Felin. capitul. fin. nume. 1. de offi. delega. Marfil. l. 1. §. quæstioni. nu. 3. ff. de quæst. Arius tamen Pinellus in l. 2. par. 3. cap. 1. numero 36. C. de rescind. vend. contrarium tenet per rationes, de quibus ibi & adducit auctoritatem Corne. con-

sil. 40. lib. 3. Crau. consil. 114. & consil. 151. numero 31. Gramma. consil. 71. numer. 3. lib. 1. sed tu vide omnino Dec. cōf. 216. Chassan. in consu. Burg. Rub. §. 12. nume. 37. Couarru. cap. quamuis. part. 3. §. fi. num. 6. Rubeus conf. 133. numer. 9. vbi concludunt per generalitatem huius reg. contrarium procedere, secundum Rom. l. si verò. §. de viro. fallen. 31. ff. solut. mat. Felin. cap. si cautio. numero 39. ff. de fide instrumen. Hippol. l. 1. §. quæstioni. ff. de quæst. Cur. Sen. conf. 49. numer. 83. Ripa l. si insulam. num. 77. ff. de verb. obliga. declaratur tamen cum secundus consensus geminatus, haberet causam executionis, nam si in eo concurreret idem error, non procederet: ita in terminis declarat Arius d. l. 2. §. l. c. 4. nu. 52. C. de re sci. ven. per doctrinam Bar. l. pe. num. 7. ff. de cond. ob turpem causam. Med. reg. 2.

¶ **LEX** pen. C. de prædi. minor. & l. pupillorum. ff. de re eorum qualiter limitetur.

Primò fallunt, vbiunque minor faceret suam conditionem meliorem: & dicitur facere suam conditionem meliorem, si habeat rixosum vel damnosum, vt est tex. notab. in leg. si conuenerit. ff. pro socio. & not. Bal. in l. j. si aduer. transact.

Secundò fallunt quando maior dilapidaret bonam, vt habetur per Gul. de Cu. in d. leg. pen. & per Di. & Doct. in leg. inter pupil. ff. de aucto. tut. adde tamen quod vna ecclesia potest aliam ad diuisionem prouocare, vt not. in c. ex literis de prob. gl. in d. leg. iubemus. & quod supra dictum est, quod minor potest maiorem ad diuisionem prouocare, * limita hoc esse verum, nisi minori esset bonis interdictum: quia tunc non poterit ad diuisionem prouocare, vt in leg. ex castrensi. in princ. de Castrensi peculio. qui tex. reputatur à Doctoribus singul. B. Soc. re. 283.

ADDITIO.

* Prouoca. Vide Bald. in d. si conuenerit. ff. pro soc. & Franc. Aret. in d. l. j. si aduer. trans. B. Vad.

¶ **LEX** generaliter loquens an debeat per aliam legē restringi, vide quæ scripsi in tractat. de legibus, & ita tut. par. 3. quæstio. decima octaua, & Socin. in regu. 184. Iaso. authen. ex causa. colum. secunda. C. de liber. præter. glos. magna authen. ex testamento. C. de collatio. cap. cōtra. de hæret. 6. docto. authentic. offeratur. C. de lit. cont. gl. & doct. l. sciendum. ff. de his, qui satisd. cog. doct. l. non est nouum. ff. de legibus. Euer. in loco ratione legis. num. 10. Medic. re. 1.

¶ **LEX** generaliter loquens generaliter intelligi debet l. de pretio. ff. de publica. & Lud. de Ro. in l. si verò. §. de viro. soluto matrimo. ff.

Primò fallit quando est facta in suitate, quia intelligitur si hæres non erit, quia non potest: vt est glo. val de not. in l. Gallus. §. quidam rectè. de lib. & posthu. ratione dignæ personæ. l. si condit. §. si arbit. ff. de arbit. l. ij. C. de sentent. ex peric. reci. & l. sed & reprobari. §. amplius. ff. de excusat. tutor. facit ad hoc l. & not. singularitatis secundum aliquos. & l. ad bestias. ff. de pœnis. pro quo vide do. Lau. de Palazo in quorum. ff. de pig. in repe. sua: & omnino vide & ibi signa per me.

Secundò fallit propter vilitatem personæ: nam licet mulier non possit carcerari. l. j. & in authen. ibi posita. C. de offic. ciui. iudi. tamen mulier vilis poterit, secundum Bald. in l. consentaneum. C. quomodo, & quando iudex. quod limita vbi esset maritata: quia tunc etiam vilis habet priuilegium, secundum Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de iniur. &

de dam. dato. in prin. fallit tamen regula in dicta l. j. in authent. ibi posita in tribus casibus, qui habentur per Bartol. saltem duo in l. si quis ita. de testa. tutel. videlicet, quando esset meretrix, item quando mulier conuinceretur ex administratione tutelæ, vt ibi dem.

Tertiò fallit propter modicitatē rei: nam licet ex forma statuti puniatur ille, qui extraxit sanguinem alicui, non puniretur ille qui extraxit guttam tantum. Bald. in l. j. §. item sciendum. ff. de ædil. edic. pro hoc facit vna glo. sing. xv. quæst. 2. cap. non licet, quæ docet, quod licet regulariter licitum sit aduocato seu doctori consulenti petere salarium, tamen hoc non habebit locum in eo qui paucissimo labore & sine chartarum reuolutione laborauit consulendo vel aduocando. illam tamen gloss. reprobatur Ioannes Andr. in additionib. Spec. in titu. de salario aduoc. §. sequitur circa princip. eo, quia debet remunerari labor præteritus, propter quæ de præsentis sine chartarum reuolutione potest, alias essent deterioris conditionis periti quam ignorantes, & intel. dictum Ioannis Andrææ, quando propter laborem præteritum in puncto consuluit: si autem consulisset sine reuolutione chartarum, quia casus erat clarus, quem omnes sciunt, vt putat si aliquis esset interrogatus de casu, §. gallinarum. Instit. de re. diu. tunc locum habet gloss. supra alleg. & ita soluunt Doct. illam gloss.

Quartò fallit, nam ratione dignitatis quis non potest citari nisi in scriptis: licet aliquis alius posset sine scrip. tex. est in l. quoties. C. de dign. lib. 12.

Quintò fallit, nam licet regulariter tantum illi qui sunt sufficientes debeant promoueri ad doctoratum, l. meminerint. C. de aduoc. di. iu. fallit nisi quis fuerit præstantis ingenij, qui licet non studuerit legitimo tempore, tamen est spes futuræ scientiæ, secundum Intr. cap. cum iussionis. de elect. facit tex. iuncta glo. l. j. C. quibus & aduer. quos. vbi si minor xxv. annorum, est præstantis ingenij & diligens paterfam. ita quod non fuerit verisimile per ætatem esse læsum, non restituitur.

Sextò fallit ratione pacis: nam ratione futuræ pacis matrimonium contrahi potest inter eos, inter quos regulariter propter ætatem esse non potest: vt not. in cap. j. de despõ. impu. li. 6. ego addo ad hoc dictum. Ioann. Andr. in regu. actus legitimi. de regul. iur. in vj. vbi dicit, quod ratione futuræ pacis Papa potest dispensare cum monacho & moniali, vt virum vel vxorem accipiat.

Septimò fallit ratione futuri periculi. l. si quis officium. §. fina. ff. de ritu nup. nam ratione futuri periculi licitum est officiali maritare filiam suam in loco cui præest, licet aliquis ciuis non posset vxorem deducere.

Octauò fallit ratione promotiõis, & dignitatis, vt per Sali. in l. j. vt dig. or. seruet. & idè solet dubitari, an doctorati per Imperatorem debeant præferri doctoribus creatis per collegia. & est dicendum, quod aut Imperator creauit ipsum doctorem cum examine riguroso, & tunc præfertur: alias non. ita dicit Pau. de Cast. in l. quoties. C. vbi de cri. agi oportet.

Nonò fallit ratione publicæ utilitatis: vt l. portio. C. de offic. reg. prouin.

Fallit x. ratione loci, vt in ca. licet. de pcen. & remis. vt in Mediolanensibus, qui faciunt regulam hebdomadarum.

Fallit xj. ratione sterilitatis: vt in l. ij. C. de arg. & cen-

fit. lib. xj. & ibi per Bar. nam licet quis conducat aliam quam possessionem, & promittat eam colere per quadriennium, eam non deferere, si superuenit magna sterilitas, eam tenetur colere: vt ibi probatur.

Fallit xij. ratione nimie austeritatis & crudelitatis, nam licet dominus possit seruum suum impunè verberare, vt Instit. de iure personarum. tamen si nimium ipsum crudeliter verberat, tenebitur, vt Instit. de iis qui sunt sui vel alie. iur. §. fin. & leg. j. eodem titu. ff.

Fallit xiiij. ratione ciuitatis: nam si sunt in rotulo duo Doctores, vnus aduena, & alius ciuis ceteris parib. non erit locus gratificationi, licet aliquis alius esset, sed ciuis præfertur: vt leg. ecclesias. de episcop. & cleric.

Fallit xiiij. ratione hostilitatis: vt leg. minimè. de religiosis. ff. nam licet filio patrem offendere impunè si est hostis patriæ, licet alias secus.

Decimoquintò fallit ratione coniunctionis sanguinis, leg. j. & ij. ff. de recept. nam coniunctus sanguine celans maleficio non punitur ita, sicut puniretur alius, qui non esset coniunctus. leg. ij. ff. de recens.

Decimosexto fallit ratione coniunctionis hinc inde: vt l. non solum. §. de vno. ff. de rit. nupt. nā licet frater non posset cogi deponere contra fratrem, vt l. Iulia. ff. de testi. hoc verum, nisi deponeret pro alio fratre contra fratrem, per illum text.

Fallit xvij. ratione æquitatis, nam licet quis per formam statuti non possit legere per substitutum, hoc verum nisi substitutus esset æqualis scientiæ: vt not. Bal. in l. abolendæ. de episc. & cler.

Fallit xvij. ratione subrogationis: nam licet rector non possit facere aliquid in vniuersitate, nisi adsit maior pars consiliariorum, hoc tamen verum, nisi essent alij subrogati sufficientes. ita voluit Bal. in l. vnic. C. quando non peten.

Fallit xix. ratione magnæ meliorationis: vt in totis tit. ff. & C. locati. & per Bar. in l. qui tenet. C. de omni agro defer. lib. xj.

Fallit xx. ratione metus: vt in in clemen. j. de foro. compet. nam ratione metus quis potest exercere iurisdictionem extra territorium: licet regulariter secus. l. fin. ff. de iurisd. om. iud.

Fallit xxj. ratione concessionis, nam princeps reuocando privilegia concessa ciuib. alicuius ciuitatis, non videtur in dubio reuocare privilegia clausa in corpore statutorum, per glo. in auth. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi oportet. & l. heres absens. ff. de iudi. & l. ij. §. j. eodem tit.

Fallit xxij. si privilegium concessum per principem transit in contractum, nam tunc non poterit illud reuocare, licet alias posset. Bal. in d. l. ambrosiana: de decret. ab or. fac. & in l. qui se patris. C. vnde liberi.

Fallit xxiiij. ratione paupertatis: nam iudex, qui habet multas causas, primò debet expedire causam pauperis. glo. est j. q. j. c. primis. & in l. non obstante. de iure fisci.

Fallit xxiiij. ratione futuri scandali: vt in c. quam cito. de consue. nam licet subditi debeant obedire superiori, hoc verum nisi sequeretur scandalum. & idè tunc debet rescribere superiori si timet de scandalo: vt in c. si quando. de rescript.

Fallit xxv. ratione personæ. §. iste frater. ff. de pen. lega. vbi est iste casus.

Fallit xxvj. ratione amicitie: vt est gloss. in leg. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. nam si aliquis legat centum, ratione amicitie, cognoscetur nunquid

quid de maiori vel minori summa legauerit. facit leg. sed & hæc. ff. de procu. & in leg. exigendi. co. tit. vbi vnus amicus potest admitti sine mandato pro amico. l. inter amicos. de verb. sig.

Fallit xxvij. ratione absentia paterna: vt leg. si longius. §. filiusfamil. ff. de iudic. nam ratione absentia paterna filius admittitur ad agendum, qui alias non admitteretur.

Fallit xxvij. ratione affectionis paterna: leg. qui officij. de contrahen. empt. nam ille qui præest venditioni, potest emere, etiam filius in potestate, licet alias non possit. l. si in emptione. ff. de minor.

Fallit xxix. ratione si finiatur causa, nam licet ex forma statuti vxores bñitorum debeant expelli de ciuitate, non debent expelli si vxores remanserunt vidua. secundum Bar. in l. Titia. §. v. furas. de leg. ij.

Fallit xxx. ratione fama, nam licet regulariter ille, qui doctoratur, debeat examinari. fallit si est aliquis bonæ fama, qui publicè visus est legere, & conferre, vel facere alia, ita qd ex fama sit doctus. nam iste poterit sine alia examinatione licetè doctorari * secundum Io. And. in c. cōstit. el. ij. extra, de appel.

ADDITIO.

* Doctorari. Adde idem tenentem felin. in c. cleri. circa finem, de iudic.

Fallit xxxj. ratione geminationis, nam licet concessio facta per principem bonorum alicuius banniti non valeat: vt l. j. C. de pet. bono. sub. li. x. fallit nisi geminauerit suam cōcessionem. vt est tex. in leg. nec dānosa. C. de precib. imper. offeren. sicut & alias dicimus in simili in l. si quādo. de resc. in ant. item licet confessio facta absente parte non probet. leg. certū. §. si quis absente. de cōfess. fallit nisi emanauit geminata confessio: nam talis probabit, secundum Bar. in l. cum scimus. de agric. & censit. lib. xj. fallit, vt in l. j. in fi. de cōst. pecu. & in l. antiquis. C. ad Velleia.

Fallit xxxij. ratione magnæ iniquitatis, nam licet ex forma statuti contra sententiam non possit opponi exceptio: fallit nisi opponatur exceptio euidentis iniquitatis, secundum Io. And. in addit. ad Spec. in tit. de sentent. §. vt autem. & facit quod not. Oldr. in consi. xvij. & Bal. in l. j. C. ne liceat tertio prouoc. nam quando lata sunt tres sententia conformes, licet non possit regulariter opponi exceptio, poterit opponi exceptio nullitatis, vel iniquitatis euidentis, vel etiam exceptio non recte formatæ inquisitionis, secundum franc. de Capil. in l. licet. C. de procuratorib.

Fallit xxxiij. ratione præiudicij: nam si princeps promisit seruare statuta, non promississe intelligitur de illis per quæ generatur sibi præiudicium: vt in c. si gratosè. de rescrip. & Cyn. in leg. cum oportet. C. de bonis quæ libe.

Fallit xxxiiij. ratione perseverantia. leg. si. ff. de except. nam priuilegium, quod datur aliquibus, qui sunt in aliqua arte, non intelligitur datum illis, qui desinuerunt de illa arte. pro hoc facit, quod not. Bald. in authen. habita. C. ne fil. pro pat. vbi voluit, quod scholaris, qui non intrat, sed vadit vagabundus, non possit dare vocem. pro hoc facit glos. in leg. antea. §. si quis. ff. de acquir. posses. nam aliud est esse in studio & aliud studere. pro hoc etiam vide glos. in leg. vnicuique. C. de sacrosanct. eccles. & 3. quæst. ij. ca. gloria episcopi. quæ voluit quod ad probandum quem peritum, non sufficit allegare quod diu studuit, sed bene studuit. facit glos. not. in c. literis. de integ. restitui.

Fallit xxxv. ratione affectionis paterna, nam si aius diligat nepotes & eos tractat vt filios, continebuntur filij appellatione: vt l. alimenta. de alim. & cib. legatis.

Fallit xxxvj. ratione affectionis, nam licet tres tutela procurare possint executionem, l. tria onera. de excu. tuto. hoc verum, nisi fuerint affectata l. spadonem. in prin. ff. de excu. tut.

Fallit xxxvij. ratione necessitatis officij, nam licet ex forma statuti debeatur præmium capienti bannitū, non tamen debetur capienti officiali potestatis. secundum Bartol. in l. si quis maior. in §. vtrum. ff. ad Syllan.

Fallit xxxviij. ratione reprobationis, nam nunquā quis poterit petere officium, à quo fuit expulsus tāquam indignus. vt c. nullus. de pact. lib. 6.

Fallit xxxix. ratione necessitatis propria personæ: nam licet ex forma statuti omnes lapides, qui extrahuntur ex lapidicinis Padi debeant vendi communitati: tamen quis non tenetur vendere illos quos extrahit pro sua necessitate. l. venditor. §. si constat. ff. communia prædiorum.

Fallit xl. quando esset periculum in mora, nam potest capi debitor nullo iuris ordine seruato, secundum Bal. in l. consentaneum. C. quomodo, & quando iudex. & per Bartol. in l. si creditores. ff. de priuil. cre. & est gl. not. & Bal. in l. fin. C. de fessis. iuncta alia glo. Instit. de act. in princ. in verbo, iudicio.

Quadragesimoprimum fallit ratione absentia iudicis: nam si aliquis non habeat copiam iudicis, poterit in eius absentia appellare, quamuis alias non possit: vt not. in l. 2. §. biduum. ff. quando appe. sit. facit quod not. in cap. ex suscepto. extra, de foro comp. & quod not. Bal. in c. j. de vasa.

Fallit xlij. ratione simulationis, nam statutum puniens mulieres portantes monilia, siue perlas, non obligauit eam, quæ portat monile cōtrafactum, vel perlas simulatas, secundum Bartol. in l. j. ff. de fonte.

Fallit xliij. ratione viduitatis: nam vnum verbum, vel vna oratio recipit interpretationem ratione clausulæ vel orationis præcedentis, vel sequentis, secundum Bartol. in l. qui filiabus. de leg. & glos. ordinari. in l. si seruus plurium. §. fin. eod. tit.

Fallit xliiij. ratione infirmitatis, nam legatus, qui finita legatione rediens domum, moratur infirmus in aliquo loco, habet priuilegium, quamuis si moreretur, non haberet, vt l. si cui. §. tamen dominus. ff. ex quibus caus. maiores.

Fallit xlv. ratione impedimenti: nam licet caupo, postquam apposuerit signum in caupona, teneatur omnes hospitari: tamen non tenebitur, si habet multos in domo, aded quod non possit omnibus sufficere, vel locus esset incapax. & hoc probatur in l. facti aduersi. ff. nautæ caupo. stabu. & idem notatur in iudice, vt per Bartol. in l. munerum. ff. de muner. & hono.

Fallit xlvj. ratione immunitatis criminis: nam eius ratione potest pœna alterari, secundum Inno. in capi. j. extra, de constit. quem refert & sequitur Bald. in authent. sed nouo iure. C. de ser fugi. intellige quod poterit alterari per principem, non autem per minorem à principe: vt l. diuus. de fals. ff.

Fallit xlvij. ratione magnæ contumacia: nam poterit prætor ratione magnæ contumacia mittere aliquē in possessionem ex primo decreto: & quod non admittat dominum in possessione: sed regulariter secus. l. 4. §. duas in verbo, deceditur. ff. de dam. infec.

eadem modo poterit iudex denegare audientiam. leg. sed & si per prætorem. §. sed & si dū decreto. ff. ex quibus caus. maior.

Fallit xlvij. ratione beneficii præteriti circa rem publicam, de quo non fuit quis remoratus nam ea ratione quisquam minimè punitur ex delicto. l. non omnes. §. fin. ff. de re milit.

Fallit xlix. ratione personæ cōcedentis dignitatem: nā ille qui primus descriptus est in matricula præferatur aliis, nisi postea esset primò descriptus, & receptus ex permissu dignitatis. ita vult Bar. in leg. j. de albo scriben. & Bal. in c. his qui de præb. in vj.

Fallit 50. ratione inventionis de nouo: nam licitum est alièui aliquando vti instrumentis de nouo repertis, aliàs non posset vti. leg. admonendi. ff. de iureiuran. & leg. sub pretextu. C. de transact. & facit dictum Bal. leg. inuitus. C. de procur. vbi vult oppositum, quando quis appellat ab interlocutoria.

Fallit quinquagesimoprimum ratione ignorantie: nam quis excusatur ab incestu. leg. qui contra. C. de incest. nupt. & not. in cap. ij. qui filij sint legitimi. & dicitur quis facere ignoranter, qui contraxit palam. leg. j. C. de interd. matrimo. vbi est glos. singula. in dicta. leg. qui contra.

Fallit quinquagesimosecundò ratione ætatis: nam testibus antiquioribus ereditur. vt leg. ob carmen. de testi. ff. §. fin. & ibi gloss. item senior Canonicus potest conuocare capitulum, quando deesset prælatus. secundum Inn. in c. j. de maiori. & obe.

Fallit quinquagesimotertiò ratione cōclusionis in causa: nam licet emptor possit denuntiare vèditori quolibet tempore, hoc verum nisi esset in causa conclusum. leg. si rem. §. quolibet. de euic.

Fallit quinquagesimoquartò ratione necessitatis. in l. ij. ad leg. Rhodiam, de iactu. & probatur in leg. j. C. de ope. li. & leg. si usufruct. ff. de iure dotium. vbi est casus, quod valet stipulatio facta ex necessitate de vno nummo, licet regulariter secus. l. si quis vno nummo. ff. de locato.

Fallit lv. ratione aliqualis probationis, not. per Inn. in c. cum dilectus. extra de accus. & per Bart. in leg. qui libertatem. ff. de peti. hære. quod licet res inter alios acta aliis non præiudicet, hoc verum quod ad plenam probationem. secus quod ad aliqualem præsumptionem. Hoc tamen limita, secundū Bart. in leg. admonendi. ff. de iureiuran. si testes sunt mortui, secus si essent viui, & pars vellet quod examinarentur de nouo: nam tunc nullam faciunt præsumptionem, secundum Bar. ibidem. B. Soc. reg. 284.

Lex ligare incipit post duos menses à tempore publicationis, auth. vt fact. non consti. Abb. in c. cognoscentes. de constit.

Fallit in statutis particularibus. Host. in procemi. Summæ. §. constitutio.

Fallit quando quis sciret constitutionem ante lapsum duorum mensium. glos. est in cap. 2. in verbo, hæcenus, de reb. ecclesi. non alie. Docto. in dicta l. omnes populi.

Fallit quando constitutio esset privilegiata, quia non operatur effectum ante quàm innotescat privilegia. to. Bar. in d. l. omnes.

Fallit quando constitutio haberet clausulam decreti si secus actum fuerit, quia statim ligat secundum Anro. de Butr. & Imo. in d. cap. cognoscentes, quia prædicta clausula ligat ignorantes. cap. j. de concessio. præben.

Fallit, quādo constitutio poneret tempus, quo elapso

vult quod ligat. reli. in d. c. cognoscentes.

Fallit, quando sumus in constitutione extendēte se ad præterita: quia tunc statim ligat. reli. in d. c. cognoscentes. S. Jan. reg. 162.

Lex vel statutum excludens omnem exceptionem, nunquam intelligitur excludere exceptionem innocentia. Bald. in leg. edita. C. de edend. Alexand. in consilio cxij. volumi. v. Anan. in consilio lix. visa in questione, & pro innocentia rei tuenda, iudex ex officio etiam inquisito non petente probationes, semper debet etiam à testibus domesticis, & minus idoneis recipere, ne innocens opprimatur. leg. absentem. de pœn. Spec. in titu. de inquisition. §. j. versu. sed nunquid ens. Anan. in d. consil. lix. Alex. in cōsili. xxiiij. animaduersis. vol. ij. Hippo. in singul. lix. innocentibus. M. Chærianus.

Lex incipit ligare post duos menses, à tempore publicationis. Tex. est in auth. vt factæ nouæ consti. in princ. text. in cap. nouerit. de sent. excom.

Limita sex modis, vt per relin. cap. cognoscentes. de constit. B. Dias re. 428.

Lex vbi introducit actionem pro pœna pecuniaria simpliciter imposita, propter delictum, tunc pœna applicatur parti. leg. iij. vbi glos. & Bart. ff. de sepulchro violato.

Amplia tripliciter, & limita duobus modis, vt per Io. Rip. in rubric. de iudic. per quem vide aliam bonam conclusionem in materia, cum duplici limitatione, scilicet quod vbi lex non introducit nec actionem nec accusationem, tunc pœna applicatur fisco. B. Dias reg. 424.

Lex non fingit super eo, quod est impossibile. glo. in leg. Gallus. §. si eius. ff. de lib. & posth. probat tex. in l. qui ad certum. ff. loc. & in l. certè in princ. ff. de preca. vide gloss. singularem in leg. talis scriptura. in verbo, hanc autem. ff. de legat. j. de qua facit mentionem Iaso. in l. si is, qui pro emptore. ff. de vscap. vbi refert Bald. cōmendantem eam in variis locis.

Limita septem modis, vt per Ioan. Crotum, in repet. d. l. si is, qui pro emptore. B. Dias. reg. 423.

Lex noua corrigens in vno de correlatiuis, putà in vxore, intelligitur corrigere etiam in alio, & sic in marito. Docto. com. leg. fin. vbi Ias. numero trigesimo C. de ind. vid. toll. Authent. quas actiones. C. de sacr. sanct. Eccle. Ancha. capitulo primo, questio. 6. de consti. item corrigens in actore, & in reo corrigi dicitur. gloss. l. per interuallum. ff. de iudic. gl. auth. qui semel. C. quomodo, & quando iudex. ampl. hoc procedere etiam in l. pœnali. l. fin. ff. de accep. Paul. cum lex. ff. de fideiussor. Sali. l. 3. C. quæ res iud. non poss. Euer. in loco à correlat. numer. nono. item lex interpretans intelligi debet secundum terminos legis interpretata, dixi ego in meo trac. de leg. & stat. parte tertia, questio 18. numero decimo, & sequent. Med. reg. 9.

Lex noua disponens in vno casu, procedit in alio, qui erat ei æquiparatus per legem antiquam. Probant regulam istam gloss. in l. si quis seruo. C. de furt. & in l. 2. C. de curat. fur. & l. quod verò contra. ff. de leg. notat. Bar. in l. & tantum. per illum tex. ff. de ser. cor. Ias. in l. transigere. C. de transact. & §. ex maleficiis. Instit. de act. Calcanus consil. 15. & consil. 57. & Barbat. capitu. at si clerici. de iudic. Vnde dicit ipse, quod ita infamat confessio, sicut sententia, cum ista sint æquiparata: & tenet contra Bar. in l. infamem. ff. de public. iudic. qui alium voluit.

Amplia istam regulam procedere etiam in exorbitantibus

tibus à iure communi. vt not. Alexan. in l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. pro quo allegat glos. in d. l. ij. C. de cur. fur. quæ, voluit secundum eum quod omnia priuilegia concessa minoribus extenduntur ad furiosos minoribus æquiparatos. de qua gloss. Bald. meminit in locis ibi descriptis ab Alexand.

Limita sex modis, vt per Crottum, repet. l. si constan- te. ij. lectur. ff. solu. matr.

Primò videlicet quando lex noua, quæ aliquid dispo- nit, illud non disponit in materia in qua à lege anti- qua fuit facta illa adæquatio, seu æquiparatio, pro quo allegat glos. in c. j. in verb. declaramus. ne cler- vel mon. lib. 6. & Rom. cons. cxxix.

Secundò fallit quando dispositio est correctoria, se- cundum Aret. ibi, quem ad hoc refert dictus Crot- tus, cuius tamen contrarium tenet, & respondet ad fundamenta Aretin. Tu adde quòd si idè tenet Bar. in l. Marcellus. in princ. ff. ad Trebel. & in authent. sed cum testator. C. ad leg. Falcid. vt refert Iaso. in dicta l. transigere. & sic quòd regula ista procedat etià in correctoriis. Vnde ista fallètia non est vera, imò poteris ampliare regulam, vt etiam militet in correctoriis, & tenet hoc etiam idem Iason in lege, qui condemnare. ff. de re iudic.

Tertiò fallit secundum eundem, quando dispositio est pœnalis, pro quo etiam refert Aret. ibi, & tandem contrarium tenet per gloss. in ca. si postquam. de e- lect. in vj. & respondet ad fundamenta Aret. Et vltra eum adde quod eandem sententiam, & sic quod i- sta regula procedat etiam in pœnalibus, tenet Pa- norm. per gloss. ibi, in ca. de multa, de præben. quod sequitur Ias. in d. l. transigere. & pro hac etiam con- clusione allegat d. gloss. in cap. si postquam. & in ca. de multa. Ias. in d. j. ex maleficiis. reprobata gl. ibi, quæ cōtrarium voluit. & vide Decium in regula, in pœnalibus. versicu. quintò fallit. ff. de regu. iur. & vide Syluestrum in sua summa, in verbo, pœnam. versicu. quartò quæritur, vbi dicit quod tunc habet locum ista conclusio quando aliqua duo sunt pari- ficata communiter, & eadem est ratio expressa, vel indubitatè præsumpta. qui nihil allegat, fundatur i- sta sua sententia ex v. & vj. limitationibus infra po- sitis: vide tamè Crottum, vbi suprà, qui saluat istam fallentiam Aret. in vno casu, ex quo dat quartam li- mitationem quæ sequitur. Quartò fallit quādo per legem nouam imponitur pœna ipso iure. Allegat gloss. in cap. licet. canon. in verbo, parochialis. de e- lect. lib. 6.

Quintò fallit quando non esset eadem ratio in casu, ad quem fit extensio, quia in illo non videtur facta æquiparatio ex mente legis. Allegat Bar. in l. hæres absens. §. j. ff. de iudic.

Sextò fallit quando adæquatio fit de iure antiquo, sed non per modum regulæ. Allegat text. quem sic in- telligit in l. si. iuncta authent. quas actiones. C. de sacrosanctis eccle.

Lex nulla est eius forma omisa. dixi ego in meo tract. de leg. & stat. p. 3. q. 1. numero 4. item not. quòd quādo forma data est à lege in dubio cēsetur substantialis. Alex. cons. 50. nu. 4. volum. 5. Afflict. dec. 355. n. 4. Ias. l. sed si. §. quæsitum. numero 27. ff. si quis caut. l. Gallus. §. quidam rectè. num. 1. ff. de li- ber. & posth. Felin. cap. 2. columna secunda. de testi- bus. Decis. Ped. 162. n. 16. Dec. consi. 532. numero 5. Med. re. 7.

Lex nulla est sublata ratione illius. cap. erit. 4. dist. cum ratio. ff. de bon. damn. quia ratio legis est

anima legis. l. adigere. §. quamuis. ff. de iur. patr. l. quod dictum. ff. de pact. dixi ego latè in meo tract. de leg. & stat. p. 3. q. 9. nume. 1. & seq. Euer. in loco à ratione legis. num. 2. gl. & Barto. l. i. ff. de leg. tutor. gl. l. i. §. filiusfamilias. ff. de don. causa mort. Iac. l. 2. C. de cond. ob caus. Bal. cōf. 178. num. 8. vol. 1. Saly. auth. ingressi. col. 3. C. de sacrosanct. eccl. Imo l. si ve- ro. §. de viro. num. 9. ff. sol. mat. Med. re. 6.

Lex vel statutum prohibens fieri actum vel con- tractū licet non procedat vltra annullando, tamen actus est nullus. text. est melior de iure, & ibi not. Bart. & doct. in l. non dubium. C. de legib.

Limita quinque modis, vt per Iaso. ibi. B. Dias re. 425.

Lex suum non tuum tollit auxilium. l. fin. C. de pa- ctis conuen.

Primò fallit nisi auxilium legis habeatur pro expresso per viam legis, quia tali casu prouisio hominis tolli- tur per prouisionem legis, vt per Rom. in cons. cxxj. incip. circa primum.

Secundò fallit & limitatur ista regula habere locum in casibus expressis in iure, sed extra illos casus pro- uisio hominis bene potest tolli per legem, vt tradit Vitalis de Camb. in tract. clausularum, in clausula ciiij. B. Soc. re. 286.

Lex à Zenone. C. de quadrienn. præscrip. limitatur viij. modis, vt per Mart. Laudens. in tract. de princi- pibus. §. xj. incipient. notandus est. Vide latius per Balbum in tractat. de præscript. vbi limitat xj. mo- dis in ij. parte quintæ partis principalis, & vide Fe- lin. in capitu. quæ in ecclesiarum. numero 34. in con- stit. vbi ponit quinque limitationes. Et his limita- tionibus potes tu Hispane restringere legem 53. tit. v. partita quinta, quæ lex est conformis d. l. bene à Zenone. B. Dias reg. 426.

Lex is indefinita etiam in odiosis æquipollet vni- uersali, secus est si fuerit prolata ab homine, nam plus dicitur, quod si lex vni dicitur, omnibus loqui- tur. Barto. l. i. §. sed & si. nume. 3. ff. de ventr. in post. mit. doctor. com. l. 2. ff. de liber. & posth. & in l. con- sti. C. in fine. Iaso. l. & ex duobus. ff. de vulg. l. qui filius. §. i. ff. de leg. i. add. adad Barro. d. §. sed & si. Medic. re. 2.

Lex is natura est semper fututis prouidere, l. leges. C. de legi. c. fi. de const. aliquando etiam ad præteri- ta. Maria. Soc. Iunior. in rub. ff. sol. ma. numer. 14. sed hoc fallit in 3. casib. secundum bened. de bened. in suo trac. reg. 6. Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 10. à Feli. in d. c. fi. de const. fallit in 2. casib. se cundū Io. Bolog. in l. omnes populi. ff. de iust. & in. nu. 156. vbi latissimè videas de ista reg. per numeros sequen- tes, nam num. 162. ponit vnā limitationem, & po- stea sublimitat in 4. casib.

Lex generaliter loquens, generaliter debet intelligi. l. de pretio. ff. de publi.

Fallit in 55. casibus, quos no. Ro. in l. si verò. §. de viro. ff. sol. matr. num. 22. Ampliatur in 4. casibus, vt per Pet. Duen. reg. 133. fallit in 56. casibus quos no. Soci. reg. 229.

Lex noua quantumcūque generaliter & indistinctè lo- quens debet intelligi & distingui secundum leges antiquas. l. filiusfamil. ff. de act. & obligation. iun- cta l. i. ff. ad Macedoni. l. iurifgentium. §. si paciscar. ff. de pact. iuncta l. transigere. vbi glos. magna. C. de transactio.

Fallit in 3. casib. quos no. Iaso. in l. sciendum. ff. qui sa- tis. cog. num. 4.

- Lex declaratoria trahitur ad omnes leges non solum futuras, sed præteritas.
- Fallit in 3. casib. quos not. Iaso. in l. non dubium. C. de legib. num. 10.
- Lex prohibitiua simpliciter loquens, semper intelligitur habere clausulam derogatoriam & annullatiuam actus: unde non est necesse quod ultra annullet, quia prohibendo satis dicitur annullare. §. si aduersus. Institut. de nupri. l. non dubium. C. de legibus.
- Fallit in 5. casib. vt per Iaso. in d. l. non dubium. C. de legi. numer. 17.
- Erubescimus cum sine lege loquimur. §. cōsideramus. in Authen. de trien. & semis. l. illam, in fine. C. de colla.
- Fallit in tribus casibus, vt per Iaso. in d. l. illam. numero 9.
- Lex canonica, ciuilis, aut alia, maximè præceptiua seruanda est in foro conscientie, vt per Beatum Thomam in 2. parte, q. 1. & per Innoc. in c. quia plerunque, de immunit. Ecclē.
- Fallit in 11. casib. quos no. Syluest. in sua summa, in verbo, lex, §. nono quæritur. fallit in 10. casibus, vt per Felin. in c. 1. de const. num. 11. fallit in 5. casibus, vt per Bened. Capra. in suo tractat. conclu. 1.
- Lex incipit ligare post duos menses à tempore publicationis: c. norit. de sen. excom.
- Fallit in 6. casib. vt per Felin. in c. cognoscētes. de cōst. colum. 2.
- Fallit in 3. casibus, vt per Bened. Capram in suo tractat. regu. 5. Videas pulchram Io. Bolog. distinctionem in l. omnes populi. ff. de iust. & iure. nu. 150. & postea limitat regulam in 4. casib. num. 152.
- Mitius agitur cum lege, quàm cum homine. l. Celsus. de arb. Barb. in l. amplius. ff. rem ratam haberi.
- Fallit in 3. casib. secundum Rip. in d. l. si insulam. ff. de verbor. oblig. num. 56.
- Lex noua disponens in vno casu procedit in alio, qui erat æquiparatus per l. antiquam. l. sciendum. & ibi gloss. in princ. ff. qui satisd. cog. Auth. offeratur. de lit. contest.
- Fallit in 6. casibus, vt per Diaz. reg. 429.
- Legem diuinam potest princeps interpretari ex causa. c. quæ in ecclesiarum, de const.
- Fallit in 3. casibus, vt per Felin. in d. ca. quæ in ecclesia.
- Legis verba an sint consilij vel præcepti attenditur, & secundum illorum naturam denominatur, & lex quæ non constat, an materia eius sit præcepti vel cōsilij, potest se habere ad vtrumque.
- Fallit in 6. casib. secundum Felin. in c. nam concupiscentiam. de consti. num. 4.
- Leges transgredi ex causa licitum est. l. 1. C. de precib. impe. offer. Inno. in c. 1. de const.
- Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. 1. num. 3.
- Leges Imperatorum regulariter comprehendunt Clericos, & omnes. cap. 1. de oper. noui nunciat.
- Fallit in 4. casib. quos no. Felin. in c. ecclesie sancta Maria, de const. colu. 13. fallit in 3. casib. secundum Bened. Capram in suo tractat. reg. 4. & reg. 15. vbi limitat in 6. casib. fallit vt per Felin. in c. accessissent. nu. 37. de const.
- Faciens contra legem peccat mortaliter. no. Doct. in ca. nam concupiscentiam. de const. fallit in 2. casib. vt per Bened. de Bened. in suo tractat. reg. 3.
- Contra legem facit qui sequitur mentem, verba contra mentem. c. certum est, de reg. iur.
- Fallit vt per Din. in d. c. certum est.
- Lex ciuilis seruari debet in foro canonico, vt per Beat. Tho. in 2. part. q. 1. articulo 6. & per Inno. in c. quare plerunque. de immuni. ecclē.
- Fallit in 5. casib. secundum Bened. Capram in suo tractat. reg. 4. & 16.
- Lex tollitur per non vsum. c. in istis. §. leges. 4. distin. gloss. in c. cum multi. 15. q. ult.
- Fallit vt colligitur ex distinctione, quam ponit Bened. Cap. in suo tractat. reg. 14.
- Lex abrogata allegata, nec ex ea argui potest. l. si. ff. de furt. Archi. in c. frequens. de restit. spol. in 6.
- Fallit in 7. casibus. vt per Soc. reg. 230. fallit in 4. casib. vt per Felin. in c. fraternitatis. de hæret. num. 1.
- Lex suum non tuum tibi denegat beneficium. gloss. & Doct. in l. 1. C. si aduersus vendit. facit tex. in l. lex asse. ad Trebel.
- Fallit in 2. casibus, secundum Socin. Regu. 56. in addi.
- Lex debet ferri secundum idioma vsitatum inter eos, quibus dirigitur. fallit in 5. secundum Felin. in Rub. de const. num. 15.
- Legis vel canonis decisionibus Papa non subiacet. ca. canonum statuta. de const.
- Fallit in 6. casibus secundum Felin. in d. c. canonum, numer. 33.
- Legibus prævalent canones in terris ecclesie. ca. cum accessissent. de consti.
- Fallit in 6. casibus secundum Felin. in d. c. cum accessissent. numero 37.
- Leges ignorare nemini licet. l. regula. in princ. ff. de iuris & fact. igno. l. leges sacratissimæ. C. de legib.
- Fallit vt per Sebast. Sap. in l. precibus. C. de impub. numero 54. declara, vt per Aret. in §. susp. Insti. de susp. tut. Alexand. in l. 1. §. si quis ita. numer. 9. ff. de verb. obligat. Ias. in l. quod te. ff. si certum petat. num. 35. Abb. in c. 1. num. 9. extra locat. fallit, vt per Viui. in ver. leges sacratissimæ.
- Lex debet esse de casu dubio. l. quod Labeo. ff. de carbo. edicto. l. ancillæ. C. de furt.
- Fallit in 3. casib. vt per Aldro. in §. affinitatis. Instit. de nupt. vide Dec. in l. illam. C. de collat. num. 1. & in l. liberi. C. de bon. pos. contra tab. Roman. sing. 748. fallit in l. filium diffinimus. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. Don. fina, lib. 5.
- ¶ **LEGIS potestas.**
Vt ff. de fund. dot. l. eam. Azo rub. 104.
- ¶ **LEGIS** verba an sint consilij, vel præcepti attenditur, & secundum illorum naturam denominatur lex quādo non cōstat an materia eius sit præcepti vel consilij, & potest se habere ad vtrumque. Hanc regulam colligit Felin. in c. nam concupiscentiam. de constitut. vbi addit exempla & alia pro ornamento materie.
- Limita sex modis, vt per Felin. ibi. B. Dias reg. 432.
- ¶ **LEGEM** diuinā potest princeps secularis limitare, seu interpretari ex causa. Inn. in cap. quæ in ecclesiarum. de constitut. Anton. Imol. & Abb. ibi, sequētes Inn. Bart. etiam in 1. constit. Digest. glo. etiam in l. j. in gloss. fin. ff. de constitutio. princip. bald. in authentic. ad hæc. C. de vsur. & in l. ij. ad fin. C. de prec. imper. offer. Felin. in d. c. quæ in ecclesiarum.
- Limita hanc conclusionem tripliciter, vt per Felinum ibi. B. Dias reg. 430.
- ¶ **LEGEM** si à principio aliqui suscipiunt in eodem loco, & aliqui non, & Papa simpliciter sustinet, nec aliquid super illo disponit, tunc tolerantia Papæ non excusat à peccato, nec dispensationem inducit. Abba. in capitul. cum olim. de cleric. coniugat. & in ca. treugas. de tren. & pace. per capit. cum iamdudum. de præ-

de præben. & nutrit. in ca. quia circa. ad finem. de consangu. & affinitate.

Limita tripliciter, vt per Felin. in d. c. treugas. qui in versic. quinta declaratio. ponit supradictam regulam.

B. Dias re. 43 i.

¶ **LEGEM** transgrediens in vno, factus est omnium reus. Iacob. Apostol. epist. c. 2. cōc. c. defleat. de reg. iur. cap. 1. c. fi. de pœnit. distinc. 5. & Euang. Luca c. 16. qui fidelis est in minimo. idem cap. 19. ibi quia in modico fuisti fidelis. & Ioann. cap. 12. ibi adhuc modicum lumē est in vobis. & Apost. c. 5. ad Galat. ibi modicum fermentum vniuersam massam corrumpit. & Iac. c. 3. ibi nauis à modico gubernaculo circumfertur. & iterum modicus ignis magnam accendit materiam. c. in synodo. de consec. dist. 4. cōc. simil. l. si vnus. C. de testam. l. cum hi. §. si prætor. ff. de transa. l. non tantum. C. de leg. c. maioribus. de præb. Med. reg. 5.

¶ **LEGES** Imperatorum regulariter comprehendunt clericos. tex. in c. j. de noui oper. nunt. text. in cap. si in adiutorium. x. distinc. & in c. quoniam. & in ca. de capitulis. & in c. quis autem. cum multis ibi positis. eadem distinc. & confirmat Felinus in cap. ecclesia sanctæ Mariæ de constit.

Limita quatuor modis, vt per eum ibi, vbi ex secunda limitatione infert ad aliqua bona in materia, & ad tertiam limitationem ponit octo declarationes, & etiam ad quartam subnequit totidem. Bernard. Dias reg. 452.

Faciens aliquid contra prohibitionem legis certam pœnam non statuentis, extra ordinem arbitrio iudicis punitur. gl. est sing. & communiter approb. in l. nemo martyres. C. de sacrosanct. eccles.

Lex vel statutum loquens de homicidio, semper intel ligitur de dolo, secundum Bart. in l. data opera. C. qui accus. non pos. Bald. & Alexan. in l. si seruus. de noxal. Felin. in cap. lator. de homici. M. Cherianus.

¶ **LEGES** transgredi ex causa licitum est. Inn. in cap. j. de constit. refert Bald. in l. etsi seuerior. C. ex quib. cau. irrog. inf. & ibi Sali. idem Bald. in authentic. sed nouo iure. C. de seru. fugit. de qua doctrina vide Fel. in d. c. 1. de constit. & Iaso. in l. 1. C. de prec. imperat. offer. de quo dicto Inn. meminit Dec. in regula, quoties æquitatem. in princ. ff. de reg. iur. quod dictum etiam celebrat doctor. relati ab Hippol. in l. vnus. §. cognitum. ff. de quæstio. vide etiam eūdem in l. 1. ff. de quæstio. dicit etiam singulare illud Barb. in cap. at si clerici. in princ. de iudic. l. diuus. iuncta glos. ff. de falsis. per quem tex. dicunt destrui illud dictum sing. Innoc.

Limita hanc conclusionem dupliciter, vt per Iasonem in d. l. j.

B. Dias reg. 433.

¶ **LEGVM** Figmenta.

In Instit. quib. mod. patr. pot. sol. §. si ab.

In Instit. de act. §. alienat.

ff. quod cuiusque vniuersitatis. §. & quidem.

ff. de relig. & sumpt. fun. l. 1.

ff. de dolo. l. nam is.

C. de capt. & postlim. l. 1.

ff. de pet. hæred. item l. veniunt. §. id ex eo.

ff. de pecul. licet. §. sed & si.

ff. quib. ex caus. in pos. ea. l. 3. in fin.

Figmenta legum, &c.) Contingit sæpe legem fingere, contra id quod in veritate fuit alicuius publicæ vtilitatis. Causa similiter interpretatur contra veritatem quandoque, vt in hac & sequenti Rub. continetur, & vt dixi supra eod. in illa Rub. Quod factū

non est, pro facto habetur.

I. de iud. Rub. 1. interpretatur gestum.

Infrā, esse & non esse. Rub.

Suprà, de æqual. facto. Rub. quod non est satis.

Ius interpretatur contra veritatem.

In Auth. de iureiu. à mo. præ.

C. de inoffi. testa. l. si mater.

C. de instit. & substit. l. 1. & l. generaliter.

C. de capt. & postli. reuer. l. in omnibus.

ff. de iud. l. proponebatur.

ff. de dam. infect. l. hoc amplius. §. alterius.

ff. si pars hæred. pet. l. antiqui.

ff. de solut. l. qui res. §. aream.

ff. de stat. lib. l. hoc amplius. §. suc. habere.

ff. de adimen. leg. l. seruus.

Ius Interpretatur, &c.) Hæc Rub. exposita est supra in illa Rub. Figmenta legum.

Ius interpretatur absentem qui præsens est.

ff. quib. ex caus. in pos. ea. l. si pupillus.

C. de iud. l. properandum.

Azo, rub. 19.

Non videtur esse factum quod non legitimè factum.

ff. de his qui ve. etiam omnes. Rub. 3.

ff. qui satisf. cog. l. quot. de re. §. 1.

I. de temporibus rubr. videtur.

ff. de pact. l. Imperator. §. 1.

ff. ad Vell. l. quamuis. §. 1.

ff. quor. leg. l. 1. §. pen.

ff. de fideius. l. 3.

Non videtur, &c.) Hæc Rub. exposita est supra in illa Rub. Quod fieri non debet, rescinditur. & in alia Rub. Quod fieri debet omisum esse nocet. supra de contract. Rub. in contractibus. supra de æqualitate factorum. Rubrica, supra de infam. Rub. de potatus. Azo rub. 19.

Factum esse non sufficit ciuilitèr.

C. de his qui ven. æta. l. vlt.

ff. de don. inter vir. & vxor. l. si minor.

ff. de verb. obli. l. ex parte. §. penult.

ff. de leg. 2. l. si ita quis. §. is cui.

ff. de don. inter vir. & vxor. l. res.

ff. de donat. quæ sub mo. l. vlt.

Azo rub. 19.

Imò sufficit ciuilitèr factum esse, & si taliter factum non fuerit.

C. de epis. & cler. l. vlt.

In auth. de nup. §. distrahitur.

C. de inst. & substit. l. si mater.

C. de don. quæ sub mo. l. vlti.

ff. de leg. 3. l. 11. §. si cui.

ff. quando dies leg. ced. l. si ita.

ff. ad Treb. l. mulier. §. Brasidas.

Non sufficit, &c.) Regulare est cum aliquid est faciendum, vel dandum naturaliter, id ipsum fieri oportet, vt in hac Rub. continetur: si autem fiat ciuilitèr, id est, pro eo quod naturaliter erat faciendum, aliud factum est. Siquidem quod factum est, repræsentat eundem, omnino effectū, id est, vt C. de inst. & sub. l. si mater. & C. de epis. & cler. l. vlt. & ita intelligitur cōtraria Rub. potest etiam intelligi quasi in eo casu, quando lex fingit factum esse, quod factū nō est, vt C. de inoff. testa. l. si mater. Vbi autem non repræsentat eūdem effectū, aliud est, puta promissisti cum morieris, ecce deportatus es, deportatus omnino pro mortuo non reputatur, cum sit libera persona & obligari, & obligare sibi alium possit. vt ff. de verb. oblig. l. ex parte. §. penul. & ita intelligitur hæc Rubrica. Azo rub. 19.

Pœnam

Pœnam promissam præstat, & si de facto
contra promissa venit.

ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. vlt.

C. si man. ita fuer. aliena. l. ea.

Id videtur posse fieri quod de iure fit.

ff. commodati filius qui.

ff. de testat. tu. datos. l. datos.

suprà Rubr. tertia.

C. non de sta. defun. l. vlt. §. pen.

suprà de contract. cum etiam contractus.

ff. de lib. & posth. l. filius ap. in fin.

In Instit. de hæz. quæ ab intest. in prin.

ff. de cond. & demonstr. l. hæc conditio.

C. si man. ita in aliena. l. ea quidem.

ff. quomodo dies leg. l. qui pup. & l. pen.

ff. de solut. l. si seruus decem.

ff. de leg. 3. l. 3. §. condem.

CONTRA.

ff. de stat. lib. l. Stichus.

ff. de contract. Rub. in contractibus.

ff. de cond. instit. l. mulier. §. si quis.

C. de adul. l. eum qui.

Id videtur posse fieri, quod de iure fit.) Cum id demū
videatur esse factum quod est legitime factum, vt su
prà eod. in illa rubr. non videtur esse factum, & ea
dem ratione id videtur posse fieri, quod de iure fieri
potest, vt hîc continetur hoc in his, quæ de iure le
gitimum fortiantur effectum, vt in contractibus de
testamentis & decretis, & ita intelligitur hæc Ru
bric. nisi in casu, vt ff. de cōd. inst. l. mulier. §. si quis.
& de sta. lib. l. Stichus. §. si hæres. & l. si hæredi. in a
liis autem non sortiuntur de iure effectum, imò pu
niuntur vt maleficia, & si iure fieri non possunt, ta
men videntur esse facta, vt C. ad l. Iul. de adul. l. eum
qui. Ita intelligitur contraria Rubrica. Azo,
rubr. 19.

Ius quod nondum competit, repudiari
non potest.

quor. leg. l. 1. §. qui ait.

ff. de leg. 2. §. si ita quis.

ff. de stat. lib. l. statu libero. §. vlt.

ff. de acquir. hæz. l. is qui. §. si quis.

ff. de lib. leg. l. autem. §. testa.

ff. de fund. instr. leg. l. quæ. §. vlt.

ff. quib. ad lib. proclam. non lic. l. si vnus.

ff. quemad. seru. amit. l. si per.

ff. de leg. 3. l. qui potest. §. 1.

ff. de solut. l. & per ius. §. qui ita.

C. de ann. except. l. 1. in fin.

Ius quod nondum competit, &c.) Hæc rubrica exposi
ta est suprà, in illa Rubrica, Obest mihi pactum de
iure, &c. Azo rub. 19.

Qualiter iuris possessio haberi potest.

ff. de furt. l. vlt. Azo rub. 19.

Possidetur ius.

ff. quib. ex caus. maior. l. ait prætor. §. 1.

ff. de precario. l. 2.

ff. commun. prædior. l. 2.

Possidetur ius.) Verè iura non possidentur, vt ff. de ac
quirend. rer. domin. l. seruus. §. incorporales. & de
acquirend. posses. l. possideri in princip. Si ergo ali
cui dicatur possideri ea, subaudi, quasi. vt ff. de seru.
vrb. præd. l. si ædes. §. libertas. & de seru. l. quoties.
Et hæc impropria possessio est, & quædam impro
priissima, quæ nullum ius tribuit. vt cum dicat lex à
debitore. l. hæreditario, quasi à possessore peti hære
ditatem. vt ff. de petit. hæredit. l. generaliter. & l. e-

tiam. §. vltimo. possessio autem seruitutis in pro
pria possessione, de qua dictum ius tribuit, scilicet,
confessoriam in rem actionem. vt de seru. rust. præ
diorum. l. 1. §. vltimo. & titu. si seru. ven. l. 2. in prin
cipio. Azo rub. 19.

Ius statuit non ex eo quod est, sed quod
esse potest.

ff. de seru. rust. præd. l. qui sella. §. 1.

In Instit. ad l. Aquil.

In Instit. de act. §. sed furti quidem.

C. de dona. l. sancimus. §. pen.

C. de vsufr. l. ambiguitatem.

In Instit. quib. mod. t. in fin. §. postu.

ff. ad S. C. Maced. l. filiusfam.

ff. ne quis eum qui in ius. l. 4.

ff. de furt. l. eum qui. §. Pap. & l. qui tabulas.

Ius statuit non ex eo quod est, sed quod esse potest. In
iure inspiciuntur non tantum ea quæ sunt, sed quæ
contingere possunt. Distingue autem an contra ea
quæ plerunque contingunt, & facile contingere pos
sunt, an vix & raro. In primo casu intelligitur ista
Rubrica. In secundo fallit. vt ff. de re iudic. l. si quis
ab alio decem. & t. qui & à quib. l. vlt. Azo, rub. 19.

Quod ipso iure non tenet, cautione præ
toria non tenet.

In Instit. quib. alie. non lic. §. ac ex.

In Decret. 2. q. 1. in primis.

ff. quod fal. tut. l. 2.

ff. de cond. ob turp. caus. l. ided.

ff. quod met. caus. l. nec timorem.

ff. qui admit. ad bon. pos. l. bonorum quidem.

C. de iur. delib. l. si in fur.

ff. de minor. l. ait prætor. §. permittitur.

ff. de tut. l. in fin.

ff. quæ in fr aud. cred. l. qui act. §. ad Labeonē.

ff. de appel. l. 1. §. si quis.

CONTRA.

Quod maioris autoritas non prodest, vbi ius deficit,
quod adesse debet.

ff. de manu. vind. l. pupilli.

ff. pro emptore. l. 2. §. si apud.

ff. de ap. l. cum in vna. §. tutor.

ff. ad Trebel. l. restituta.

Quod ipso iure, &c.) Verum quidem est, autoritatē
prætoris vicem tutoris gerere, in his tamen quæ
prætoris desiderant præsentiam & officium, puta in
bon. pos. dandis, & in integr. rest. petendis. vt ff. de
minorib. l. ait prætor. §. permittitur. C. de iur. delib.
l. si infanti. in fin. Et intelligitur ita hæc Rubrica. In
aliis autem, in quibus prætor non desideratur, velu
ti in contractibus, & in adit. hære. tutor necessarius
est, nec prætor aliquid operatur. vt ff. de opp. l. eum
in §. tutor. & in Instit. de aut. tut. §. neque autem. Et
ita intelligitur contraria Rubr. Azo, rub. 19.

Legum & Iuris statuta. Qui facit contra
leges, per eas non adiunetur, vel ali
ter: Qui legem offendit, eius
non vtatur præsidio.

Infrà de pœnis. Rub. non debet quis.

ff. de mino. l. auxilium. in fin.

ff. de ritu nupt. l. filio. §. 1.

In Decret. 17. q. 4. frater. & cui.

In decret. 30. q. 1. dicunt.

ff. quod met. caus. l. sed & §. 1.

ff. de bon. pos. cont. tab. l. non pu. §. si quis fur.

C. de epis. aud. l. nemo.

C. de iur. delib. l. sancimus. §. si verò.

C. de in-

C. de incest. nupt. l. quæ contr.

In Aut. vt liceat mat. vel aui. §. qui.

Qui facit contra leges, &c.) Qui contra leges aliquid facit, delinquit, & in eo non meretur legis auxiliū, imò pœnam, nisi prætendatur priuilegium ætatis, & tuac non semper succurritur, id est, in atrocioribus. vt ff. de minor. l. auxilium. & l. si ex causa. §. nūc. In aliis autem non damnatur, in quibus non delinquit, imò habet legis auxiliū, licet in vno vel alio deliquit, alioquin contra, vt ff. de pœnis. l. sancimus. & ff. de his quibus vt indig. l. rescrip. Azo, ru. 18.

Contrarius legis sensus pro lege accipitur.

ff. de pact. l. iurifgentium. §. prætor. §. dolo.

ff. locati. & de similibus contrā.

ff. de eden. l. si quis. §. prætor.

C. de long. temp. præscrip. aut malæ fidei.

ff. quod cum eo qui mal. l. si filius. in fin.

In Decret. d. 32. l. hospitium.

C. de iur. om. iud. l. in ciui.

ff. de neg. gest. l. ex facto. §. cum pœ.

ff. de iur. dot. l. mater.

ff. de pecul. l. i. §. si cum.

ff. de test. l. ex eo.

ff. de iud. l. cum prætor.

ff. de pœn. l. i.

ff. de pig. act. l. tutor.

ff. de itin. act. que priu. l. i. §. sibi.

ff. de pact. dot. l. inter. §. cum.

ff. solut. mat. l. si cum dotem.

ff. quibus ex caus. in pos. ea. l. 2. in prin. §. 2.

CONTRA.

C. de Epif. & cler. l. conuenticulam.

C. comm. le. pen.

ff. de rei vend. l. qui si ar.

ff. de mand. l. Titia.

C. de instit. & substit. l. generaliter.

C. de cond. indeb. l. i.

C. de cond. ob turp. caus. l. dictum.

C. de mulieribus quæ seruis suis.

In Decret. dist. 5. at eius.

Contrarius sensus, &c.) Ex contrario sensu legis probabilis sumitur argumen. quod lex vocat fortissimum. vt ff. de offic. eius cui mand. est iurisdic. l. i. vel dic fortissimum esse, vbicunque disunctiua coniunctio Si, ponitur pro Quia, vt in prædicta l. ponitur, si proficiscatur, id est, quia proficiscitur: tunc enim causa cessante tollitur effectus. Si verò Si ponatur conditionaliter, probabile est argumentum. fallit enim vbicunque lege vel argumento probari potest, non esse recipiendum. vt C. de cond. caus. dat. l. dictam. ibi enim non recipitur argument. à contrario sensu, ne sit contraria alij legi, in eodem capitul. i. Similiter & in hunc modum loquitur Rubrica, §. & vbicunque subaudimus maximè. Si verò probari non possit, contrarium est, vt in hac Rubr. continetur. Azo, rub. 18.

Lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.

Argum. quod non debemus fingere interpretationes.

ff. de quib. act. l. in rem. §. de precio.

ff. solut. mat. l. si vsus. §. si si.

ff. si à paren. ma. l. pater.

ff. de re iud. l. à diuo. §. sic.

ff. ad Treb. l. Marcellus. §. quidem.

ff. de reb. aut. iud. pos. l. inuen. §. de tempore.

ff. qui & à quibus ma. l. prospexit.

ff. de verb. oblig. l. quicquid.

In Decret. dist. 50. ver. si euangelicā.

ff. de leg. præst. contra tab. bon. pos. l. i.

ff. de mil. test. l. in fraudem. §. vlt.

ff. de alien. iud. mut. caus. l. i. §. 2.

ff. pro empt. l. 2. & 3.

Imò determinare debemus.

ff. de test. l. quæsitum.

In decret. 31. quæst. i. quod dominus.

ff. de rei vend. l. in fundo.

ff. de vsur. l. mora. si.

ff. de offi. assess. l. liberti.

ff. de in lit. iur. l. videamus. §. 3.

Si lex non distinguit, &c.) Quod lex indistinctè statuit vt in hac Rubr. continetur, nisi alia lege, vel ar. iur. simil. distinctio sit facienda, vt ff. de leg. & sanat contra naturam, vt & l. non est nomen, & l. ided. & ita intelligitur contraria Rub. & ita etiam soluitur contrarium, quod est Inst. de pup. substit. §. sed si institutio. & de hæred. instit. l. si pater. Sic & soluitur aliud contrarium quod est in ff. de postulando. l. Imperator. & ff. ad municip. l. ordine. Azo, rub. 18.

Legis præsumptio non admittit contrarij probationē.

ff. ad Maced. l. vlt. in fin.

ff. ad Vel. in rebus.

C. de quadrien. præsc. l. 2.

ff. quod met. caus. l. 2.

C. rem in præsent. §. accedit.

ff. de neces. hæred. l. quidam.

CONTRA.

C. de mun. per l. generaliter.

C. de pign. l. vlt.

ff. pro socio. l. merito.

C. de contra. stip. l. optimam.

ff. ad l. Aquil. l. si seruus. §. vltimo.

ff. quod met. caus. l. nec. in fin. & l. vlt.

ff. de probat. l. si citò.

ff. mand. l. si tutor.

ff. de pact. l. iurifgentium. §. quod ferè.

C. de vsufr. l. cum antiquitas.

C. qui & aduers. quos. l. i.

Legis præsumptio, &c.) Cum lex aliquid præsumit, aut super eo facto quod certum est & indubitatum, aut præsumit ided quod facti qualitas est obignota. In primo casu nō admittitur probatio in contrarium. vt puta, certum est, legi reuersum ab hostibus captum fuisse, præsumi tamen captum nō fuisse: item certum legi mulierem stipulatam dotem non fuisse, præsumi tamen stipulationem tacitam interuenisse, & ita in consimilibus. vt in Institut. quibus mod. sol. pat. potest. §. si ab hostibus. & C. de rei vx. act. l. in re præsent. §. accedit. Et ita intelligitur hæc Rub. In secundo casu autem admittitur probatio in contrarium: si producat in lucē quod legi fuerat dubium, vt puta incertum est legi, vtrum acquirat mulier ex rebus mariti, an aliunde præsumit lex, ex bonis mariti quæsitum esse, causa vitandæ turpis suspicionis, cui præsumptioni derogatur cum iudici clarificationis, cui præsumptioni derogatur cum iudici clarificationis fuerit aliunde quæsitum. vt C. de don. inter vir. & vxor. l. etiam. Et ita intelligitur contraria Rubrica, quisque enim potest per se ponere infinita exempla.

Qui contra legis fecit interdictum, ipso iure actione cadit.

C. de procurat. l. quicunque.

C. ne liceat potentioribus.

C. de his qui poten. l. nomine.

Si qua

Si qua lex in principio generaliter proponitur, quam postea singulariter in aliquo casu loquatur, nihilominus generaliter intelligitur. ff. de iur. & facti ign. l. ult. in fin. C. ad l. Vell. l. iubemus. Azo rub. 18.

Consilium lex tribuit, necessitatem tamen non apponit.

C. de transf. l. pacta.

In Decret. dist. 4. §. & hæc.

ff. de pign. act. l. si conuenit. §. si quis.

ff. de neg. gest. l. at qui. §. cum me.

ff. de leg. 2. l. cum Titio.

CONTRA.

ff. de leg. 3. l. fideicommiss. §. hæc versatur.

ff. de arb. l. qui cum. §. planè. in fin.

ff. de inof. test. l. ult.

Sæpe verba consilij ad vim necessitatis trahuntur, & sic ut verba præcepti ad vim consilij, ut in Decret. dist. 30. domino sancto. & distin. 26. quis mihi. sed & verba permissionis necessitatem habet. ut C. quemad. test. ad l. i.

Consilium, lex, &c.) Virtus legis in quatuor præcipue consistit, scilicet in vetando, imperando, in permitendo, in puniendo, sed plerunque admittit quintum, ex sua benignitate volens consulere, ut ff. de rei vñd. l. is quidem. & de vsur. l. si bene colo. & in hoc quinto casu intelligitur hæc Rub. Azo rub. 18.

Malignari à lege docetur.

ff. de inof. test. l. Pomp. §. sed an.

ff. de neg. gest. l. at qui. §. cum.

ff. de cont. empt. l. fistula. §. i.

Malignari, &c.) Hæc Rub. cum sequenti, in vnâ & eandem concurrunt sententiam, & vtrique de plano negari potest, nec enim malignatur, neque dolum committit, qui legis autoritate in suo facto munitur, ut ff. de reg. iur. nullus videtur dolo facere, & de leg. 1. l. cum pater. §. Titio. Azo rub. 18.

Fræus à legibus permittitur.

In Auth. de nupt. §. si verò.

ff. de neg. gest. l. atque. §. cum me.

ff. de stat. lib. l. statu liberos.

ff. de minor. l. in causa.

ff. de col. l. i. §. i.

ff. de alien. iud. l. i. §. i.

C. de alien. iud. l. i.

C. de necess. hæc. l. i. Azo rub. 18.

Cum à lege specialiter non prohibetur, tamen citè permittitur.

ff. de procurat. l. mutus. §. conqueritur.

ff. ex quib. caus. maior. l. ne non. §. quod eis.

C. de relig. & super. tu. l. statuas.

ff. ad municip. l. magistratus.

In Decret. 28. iam nunc.

C. de donat. inter vir. l. si quis.

Idem in delegante, ut ff. de iud. l. 2. §. si iudex.

Idem in priuilegium dante, ut C. de diu. reser. l. 2.

CONTRA.

C. de coll. l. 3.

ff. si quis à patre man. sue. l. pater.

Cum à lege, &c.) Regulare est cum quis dicit id quod factum est, non esse legitime factum, probare debet ut ff. de probat. ab ea parte quasi videatur esse permittum, nisi prohibetur prohibitum, ut ff. de testib. l. i. Excipitur in his, quæ nominatim sunt à lege prohibita, ut in collegiis quæ generaliter sunt prohibita, nisi specialiter probentur permissa, ut C. de col. leg. l. 3. Azo rub. 18.

Cum lex in præteritum quid indulget, in futurum vetat.

In Auth. de non alien. aut permut. §. ult.

In auth. de æqual. do. §. i.

ff. de leg. & constit. l. cum lex.

Cum lex in præteritum, &c.) In hac Rub. ponuntur quædam leges, in exempla quæ sint. ut ff. de ll. cum lex. Et hæc Rub. potius exposita ex præterito, seu generali, debuit assignari. Azo rub. 18.

Generalitate legis esse standum.

ff. ne quis eum qui in ius. l. quod si quis. in fin.

ff. de offic. prætor. l. 3.

C. de accus. & inscrip. l. ult.

ff. de pact. l. iuris gentium. §. pen.

ff. de transf. l. cum hi. §. i.

ff. de aleato. l. i. §. quod.

CONTRA.

ff. si quis caut. l. sed & si. §. quæsitum.

Generalitate, &c.) Hæc Rub. cum sua contraria, exposita est supra eod. in illa rub. Verba generaliter item dicta. Azo rub. 18.

A lege aliquid prohibetur, factum toleratur.

ff. de feriis. l. i.

Suprà, multa fiunt quæ fieri non debent.

ff. de reb. eor. qui sub. tut. vel cu. sunt. l. filius.

ff. quando appel. sit. l. i. §. biduum.

ff. de interd. & rel. §. ad tempus.

ff. de sepul. violat. l. i.

ff. de vsur. l. in fundo.

ff. quod met. caus. l. ult. §. ult.

ff. de rit. nup. l. qua in prouincia.

In Decret. 30. quæst. 2. nec illud.

In Decret. 9. quæst. Lugdunensis.

A lege aliquid prohibetur, &c.) Hæc Rubrica supra exposita est in illa Rub. Multa fieri non debent facta, tamen tolerantur. Azo rub. 18.

Adminicula legitima non sunt deneganda.

Nec litis auxilium afferri, nec diminui posse.

C. ad l. Iul. de adulter.

C. de sententiis præ. l. 2.

ff. de re iud. l. 3. §. si quis condem.

ff. de aq. quot. & æst. l. i. §. penult.

C. de transf. l. cum. §. si prætor.

ff. de feriis. l. i.

Legitima adminicula, &c.) Licet beneficia quæ priuatis conceduntur, aliquando tractantur, ut in Institu. de act. §. alie. tamen legis beneficium semper est mansurum, & nulli denegandum, ut in Auth. de nupt. §. hoc quidem. & in auth. constitutione quod digni da. §. penult. Azo rub. 18.

Alia via non esse legi occurrendum.

C. si man. ita ne. l. ult.

ff. de tut. l. ab his scient.

ff. de vulg. l. verbis.

ff. de dolo. l. arbit. §. dolo.

ff. de transf. l. cum hi. §. sicut lis.

ff. de inof. test. l. pap.

ff. de execut. rei iud. l. ult.

ff. de cond. instit. l. si quis.

ff. ad Maced. l. item. §. mutuum.

Alia via, &c.) Cum lex aliquid prohibet, in eius fraudem nihil est faciendum, ut ff. de legib. & senatuscons. l. contra leges. & C. si man. ita ven. l. vlti. Fallit tamè quandoque fauore libertatis, ut ff. de inof. testam. l. Pomp. §. cum ergo. Azo rub. 18.

Minus patitur lex iniuriam sibi fieri,
quàm ministro suo.
Sed melius dixisset: Mitius agi cum lege, quàm cum
homine.

ff. de arb. l. si foemina. l. si cum. §. pen.
ff. de compen. l. si cum. §. cum tu.
ff. de diuers. temp. præscrip. l. 2.

CONTRA.

ff. de arb. l. Celsus.
ff. de iur. patr. l. si libertus.

Minus patitur, &c.] Hoc quidem regulare est, quod
Rub. continetur, nec fallit: si tamen bene intelli-
gatur: si enim quis offendat legem, tunc minus pu-
nitur: si offendat ministrum legis, grauius: & est ra-
tio: quia tunc videtur offendere duo, scilicet homi-
nem & legem, quæ fauet ministri sui facto. Vbi au-
tem aliquis non offendit legis ministrum, puta iu-
dicem, vel consimilem, sed alium hominem qui le-
gi non ministrat: non punitur aded grauius, vt ille
qui offendit legem, vt ff. de iur. patr. l. si libertus. l.
minorem. §. diuersitatis.

Minus legis quàm hominis potest
prohibitio.

ff. de fund. dot. l. 1.
ff. de verb. obl. l. si ita. §. ea.
ff. de leg. 3. l. peto. §. fratre.
ff. de acq. rer. dom. l. quædam.

Hominis vtilitas legis exasperationem
* non meretur.

ADDIT. * alij negatiuum non habent.

ff. de adul. l. adulterium.
C. si de mom. posse. l. app. fu.

Hominis vtilitas, &c.] Cum propter sui vtilitatem vi-
lis homo non sit dignus legis obseruatione, vt C. ad
l. iul. de adult. l. adult.

Leges occasionem non querere.

C. de episc. & cler. Auth. sed neque curam, &c.
Azo, rub. 18.

Legum aliquot fallentia. Ex ff. veteri.

LEX, auxilium §. in delictis ff. de minorib. quæ ha-
bet quod minor in delictis in integrum restitutio-
nem non meretur.

Restringitur in delictis leuioribus, per textum ibidem
à contrario sensu, dicentem vtique atrocioribus: er-
go secus in leuioribus.

Aliam limitationem videtur dare ibidem Iuriscôn-
sultus, his verbis, nisi (ait) quatenus interdum mi-
seratio ætatis ad pœnam mediocre, iudicem pro-
duxerit.

Limita, vt non procedat, quando res in speciem non
est illicita: quia sicut succurritur ignorant, ita æ-
tati. l. si adulterium. §. fratres. & §. iidem Pollioni.
ff. de adult. vbi gloss. in verbo, propter ætatem. &
ita tradit Alcia. responso 458. incipien. opera mea.
Dias reg. 474.

L. & si sine. §. quæsitum, ff. de mino. quæ vult mino-
res aduersus emptores restituui.

Fallit in rebus quæ fortuitis casibus subiectæ sunt:
nam tunc restitutioni locum non esse districtè pro-
bat Iuriscôn. in d. §. quæsitum. versicu. & districtè.
Sublimitat tamen ipsemet his verbis, nisi aut for-
des, aut euident gratia tutorum siue curatorum
doceatur.

Limitatur, vt non procedat, si minor venditionem in-
reiuando corporaliter præstito confirmauerit. l. 1.
C. si aduer. venditionem.

Restringitur in specie l. 2. C. si aduers. venditi. pign.

Cuius hæc verba sunt, Rem, quam à patre vestro cre-
ditor eius obligatam sibi distraxit per ætatem ve-
stram postulantium reuocare desiderium non ha-
bet rationem. Prat. reg. 475.

L. vbi numerus ff. de testib. volens pluralē locutio-
nem duobus contineri, & in duobus verificari debe-
re: (quod & regulare esse dicit ibi glossa.)

Limitatur quando ratio pluralis est eadem in singula-
ri. Franc. Ripa in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad
S. C. Trebel. vbi exēplificat in multis casibus. Prat.
reg. 476.

L. i. ff. solu. matri. cautum est dotis causam semper
& vbiq; præcipuam esse.

Limitatur in causa debiti primipilaris, quæ doti præ-
fertur. l. satis notum. C. in quibus caus. pign. taci-
contrah. l. vtilitas. Ratio huius limitationis reddi-
tur. C. de primipil. libr. xij. Panormit. cap. ex parte.
ad finem. de consuetud. in antiquis. qui assignat a-
liam rationem ibidem: quam vide, vt ibidem per
eundem.

Non procedit in causa funeraria, l. impēsa. ff. de relig.
& sumpt. fune. & ibi gloss. Prat. re. 477.

L. verbis. ff. de vulg. & pupil. qua dicitur verbis ci-
uilibus factam substitutionem post quartum deci-
mum annum ætatis frustra fieri, ideoque non tenere,
neque habere locum.

Restringitur, vt non procedat, quando testator non
verbis ciuilibus, sed simpliciter directis vsus esset:
flecti enim hæc facilius possunt, quàm ciuilia. Alcia-
rus in d. l. verbis: numero 17. argu. à contrario sensu.
c. si pater, de testam. lib. 6. &c. Raynutius. de testam.
in antiq.

Non habet locum in substitutione, quæ à morte testa-
toris effectum habet. Barto. in l. Lucius. ff. de vulg.
& pupil.

Limitatur in substitutione obliqua, Barto. in l. centu-
rio. ff. de vulg. quem refert Alciat. in l. Gallus. §. qui-
dam rectè. ff. de liber. & posthumis. Ibidem.

L. Titia. in fin. ff. ad leg. Falcid. quæ iubet trientem
prædiorum prælegatorum legi Falcidiæ imputan-
dum.

Fallit, quando prælegata in restitutione fideicommiss.
veniunt. Ange. Imo. Pau. Castrenf. & Alexand. in
d. l. Titia. Alciat. in l. in quartam. numero 17. ff. co-
dem.

Fallit, cum cohæredes grauati sunt fundum hæredita-
rium ei dare. Censetur enim pro portionibus hære-
ditariis grauari. l. si fundum sub conditione. §. si
libertus. ff. de leg. i. vt metitò portio ipsius, qui de-
tracta quarta, hæreditatem restituere debet, non
possit videri legato comprehensa. Alciat. d. l. in
quartam.

Limitatur, cum non de prælegatis tractatur, sed de his,
quæ cōditionis implendæ causa præstantur. Alciat.
vbi supra. Prat. reg. 479.

L. hæc verba. 3. ff. de leg. i. quæ vult expressionē cōn-
ditionis, quæ necessariò inerat, nihil operari.
Cessat, quoties conditio aliter exprimitur, quàm taci-
tè inerat. ita Alciatus d. l. hæc verba, qui hanc limi-
tationem variè exemplificat.

Habes etiam formam conditionis, quo ad verba. Ias.
in d. l. hæc verba. per l. Cornelius. ad fin. ff. de hæred.
institu. Prat. reg. 480.

L. nemo potest. ff. de leg. i. qua cauetur neminem fa-
cere, quin leges locum habeant in testamento.

Fallit in iure accrescendi, quod testator prohibere po-
test. l. quoties. §. si duo. ff. de hæred. institu. vbi
Tom. 2. Reg. Iur.

- Bartol. in versicu. præterea sicut institutio. in fina. Angel. §. hæreditas. in fin. Institut. de hæredibus institu.
- Fallit & in licentia danda tutori, vt non expectato iudicis decreto rem administrare incipiat. Bartol. in l. legitimos. ff. de legiti. tuto.
- Fallit & in remissione inuentarij, quam testator tutori remittere potest. l. si. C. de arbit. tu. in §. si. Plane non potest filiis confectionem inuentarij prohibere in eorum præiudicium. ita Albericus de Rosat. in d. l. nemo potest. argumentum l. j. ff. de vsu fructu.
- Fallit, vt etiam prohibere possit, ne interdicto, quorū bonorum, locus sit. l. Titia. j. §. j. ff. de leg. ij.
- Potest & grauare hæredem, vt dicto Titij stet, quatenus sibi debeatur. Alexand. in conf. 53. lib. 2. l. Theopompus. ff. de dot. præleg.
- Fallit & in Mutiana cautione, quam testator remittere potest. l. fina. ff. de manumiss. testa. §. præfata. in auth. de nuptiis.
- Limitatur & in conditionis implemento: potest enim testator statuere, vt conditio non habeatur pro impleta, quamuis per debitorem stet, quo minus impleatur. l. vter ex fratribus. ff. de condit. instit. & ibi Bartolus hoc adnotauit.
- Limitatur & in his legibus, quæ priuatum hæredis fauorem respiciunt. Bartol. in d. l. nemo potest. in 3. opposit.
- Limitatur & in eis, quæ fauorem fideicommissarij respiciunt. l. cum tale. §. Titius hæredem. ff. de condit. & demonstr. auth. contra cum rogatus. C. ad S. C. Trebel.
- Fallit & in regula Catoniana, quam testator potest suo testamento remouere. gloss. & Bartol. in l. potest. ff. de hæred. instit.
- Cæteras fallentias vide apud doctores in dict. l. nemo potest. Prat. reg. 481.
- ¶ L. si legatum. §. fin. ff. de ann. leg. ita scriptum est, si cui certa quantitas legetur: & quoad præstetur in singulos annos certum aliquid, veluti vsuras, iusserit testator præstari, legatum valet.
- Limitatur per Alciatum lib. Respons. num. 5. Respon. 8. non procedere, quando legatum est de pecunia ex bonis soluenda: quia est vsuarius. & ad hoc citat Bartolum in d. l. si.
- Fallit, quando testator dixisset se relinquere singulis annis pro introitu, seu pro fructu legati præfati: apparet enim vsuram non esse, sed potius legatum annuum, secundum Socinum l. 2. ff. de iis, quæ pæn. no mi. Prat. reg. 482.
- ¶ L. legem. C. de pactis, quæ constituit ex pacto, nudo actionem non nasci.
- Restringitur in specie l. & eleganter. §. seruus pactionis. ff. de dolo malo.
- Limitatur, vt non procedat in vasallo propter fidelitatem, argum. l. inter socerum. §. conuenit. ff. de pact. dotalib.
- Limitatur in viro, atque vxore propter fidelitatem. d. §. conuenit.
- Fallit inter mercatores: quia inter eos non curamus de apicibus iuris. l. Quintus Mutius. ff. mand. Idem re. 483. ex Codice.
- ¶ L. in bonæ fidei. C. de pactis limitatur per l. si pacto, quo pæn. C. eo. subsequentem: quia non procedit, si pactum est principale continens conuentionem principalem: & idem quod contra-
- ctus. Ita d. l. in bonæ fidei, limitabat d. Mar subracius præceptor meus, dum titulum C. de pactis legeret. Prat. reg. 484.
- ¶ L. pactum, quod de dotali. C. de pactis, quia pactum futuræ successionis non tenet.
- Fallit in casu l. licet. C. de pact. idque fauore militis.
- Fallit in pijs causis per illum text. quia bonum est argumentum de militia ad pias causas.
- Limita per Salicetum, quando pater haberet alios liberos: quia tunc filia dote contenta posset per pactum renuntiare successioni. Ita limitat Salicetus in d. l. pactum, quem vide.
- Limita, vt non procedat, quando illud pactum esset ad positum propter necessitatem præcedentis contractus. Bart. in l. si quis seruum. per illum text. ff. de actio. empti. quia appositum fuit iuxta emptionis contractum. vnde dicunt Scribentes per illum textum, quod pactum de futura successionem propter necessitatem matrimonij est seruandum. l. cum maritus. ff. de pact. dotalib. cap. vnic. de filiis naturalibus, ex matrimo. ad Morga. contract. in vlibus feudo. & nota textum d. cap. vnic. pro limitatione d. l. pactum quo valet pactum, vt primogeniti succedant, non secundogenitis: sed hæc à quarta proximè præcedenti pendet. Iacobus tamen de Beluifio dicit in dicto cap. vnic, quod illud capitulum vnicum, & illa eiusmodi pacta continent magnam iniquitatem: vt in authen. de nuptiis. §. illud quoque super hoc. & C. de pactis. l. pacta. & l. si. Quibus addo rationem l. maximum vitium. C. de lib. præteritis: quæ vult filios & filias æqua lance ad successionem parentum venire. Prat. reg. 485.
- ¶ L. si creditores. C. de pactis, quæ habet, quod per receptionem partis debiti ab vno ex reis debendi, inducitur diuisio.
- Limitatur, vt procedat, si vnus ex reis soluat simpliciter: non tanquam partem sibi contingentem.
- Fallit, quando fieret solutio de vsuris, non autem quoad sortem principalem. Ratio est, quia principale non regulatur secundum naturam accessorij. l. quod per manus. ff. de iure codicil.
- Fallit, quando creditor reciperet cum protestatione l. si debitor. §. j. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solui. vbi bonus textus. Prat. reg. 486.
- ¶ L. Traditionibus. C. de pactis, quæ vult vt traditionibus, non pactis dominia transferri: ergo sine traditione non transferri.
- Limitatur in fundo dotali in casu l. in rebus. C. de iure dot. vbi soluto matrimonio reddit ad mulierem absque retraditione.
- Fallit, quoties vniuersalis titulus personæ accedit: vt in casu l. si adoptauero. ff. de precario. vbi si aliquem, qui rem aliquam precario habebat, ego quoque precario possideo, idque alia traditione.
- Fallit in sententia lata in iudiciis communibus, puta finium regundorum, familiæ eriscundæ, & communi diuidendo, per §. fin. Institut. de officio iudicis, quæ locum satis declarauit in commentariis ad eum titulum.
- Fallit in casu l. commissoriæ. C. de pactis inter empt. & vendit. vbi venditori competit rei vendicatio: ergo non est translatum dominium, & sine traditione res ad eum reddit, vt dicit ibi gloss.
- Fallit in pacto adiectionis in diem, si die præstituta non fuit allata conditio melior. l. si quis hac. à contrario sensu. ff. de rei vendicatione.

fallit, si creditor pignus vendat, paciscaturve cum emptore, vt si debitor pecuniam soluerit, ad eum res reuertatur, sequuta oblatione, res statim ad eum transferatur, & debitor rem suam vindicare poterit. l. si cum venderet. ff. de pign. act.

Limitatur in concessionibus principum. capit. fin. de concess. præbend. in c. & c. proposuit. eodem titu. in antiq.

Fallit in spiritualibus, in quibus ius quæritur, & tamen traditio necessaria non est. Bertran. in c. cum. M. Ferrar. de constit. in antiq.

Fallit in ecclesia, in quam transfertur dominium absque traditione. l. fin. C. de sacros. eccle.

Limitatur in fisco, in quem transit dominium sine ulla traditione. l. vnic. §. ne autem. C. de cad. tol.

Limitatur in donatione causa mortis. Alciat. d. l. traditionibus. post alios.

Fallit in re duobus donata hoc modo, vt altero mortuo ad alterum pertineret: nam fiet superstitis absque alia traditione: sicut in ea re testis est Speculator in titulo, de loca. §. nunc aliqua. versiculo lxx. argu. §. Titius ex semisse. l. liber homo. ff. de hæred. instit. in fin.

Fallit in casu, §. interdum. Inst. de rer. diuisio.

Fallit in l. clauibus. ff. de contrahend. emptio, vbi per traditionem clauium rei emptæ, absque alia traditione dominium rei transfertur. Prat. reg. 487.

¶ L. vnica. C. de prohib. sequestr. pecuniæ, quæ prohibet sequestrationem.

Limitatur, vt non procedat in suspecto de fuga. l. si fideiussor. §. si. ff. qui satisfd. cog. vbi verbum, deponere, pro sequestrare ponitur.

Fallit in casu l. litibus. C. de agric. & censit. lib. ii. vbi si controuersia sit inter dominum, & colonum de dominio, terræ fructus deponi debent in æde sacra. vbi vide Bart. de Platea, & Odofred.

Fallit in re immobili. l. si fideiussor. ff. qui satisfd. cog.

Fallit in casu l. §. frater. ff. de collat. bono. vbi frater, qui debet conferre, cauere debet, si conferre nequeat, alioquin portio eius sequestranda est.

Fallit, quando timetur ne partes collitigantes veniant ad arma. l. æquissimum. ff. de vsufruct.

Fallit, quando res contentiosa habet aliquod onus, vt in beneficio, quod debet seruitium personale, vt quia curam habet animarum: vt est textus, in clem. vnica. de sequestr. posses. & fruct. vbi dicit tex. quod sequestrer debet esse persona idonea. per leg. 2. ff. qui satisfd. cog.

Alios casus fallentiales recenset glossa in verb. sequestrum. in c. 2. de sequestr. posses. & fruct. & ibi vide Panor. & alios Canonistas. Prat. reg. 488.

¶ L. sicut. C. de act. & oblig. quæ vult contractus à principio voluntarios esse.

Limitatur in casu l. si quis sepulchrum. ff. de religiof. vbi si quis sepulchrum habeat, viam autem ad id nō habeat, & à vicino ire prohibeatur, poterit cogi vicinus iter præstare iusto pretio, & ibi dicit gloss. in verb. compellere.

Fallit in casu l. in princip. C. de commu. seruo manumiss. vbi si vnus seruo libertatem relinquat testamento, hæredibus vendere partem compelleretur socius: & hoc definiuisse Ælium antiqui iuris conditorem refert ibidem Iustinianus.

Fallit in casu l. si locus. §. fin. ff. quemadmod. seruit. amitt. vbi si via publica vel fluminis impetu, vel ruina amissa sit, vicinus proximus viam præstare debet.

Fallit in casu §. fin. Instit. de iis, qui sunt sui, vel alie. i. vbi dominus cogitur vendere seruos, quos durius quàm oportet, tractat.

Fallit, si consuetudine data caueatur per l. venditor. §. si constat. ff. commu. prædio. Dicit ibi textus si constat, & probatum sit in tuo agro lapidicinas esse, in quibus consuetudo sit, vt quis velit ibi eas cadere, hoc faciat te inuito.

Fallit si causa superueniat, puta annonæ penuria. l. annonam. ff. de extraordinariis crimi. Nam si locupletes coemptos fructus, frumentum, vel vinum supprimunt, vt carius vendant, possunt cogi vendere iusto pretio. Eiusmodi Dardanarios numerosissimos tota ferè Gallia triplex nouit. P. Prat. reg. 489.

¶ L. j. & totus titulus iuncto nig. C. plus valere quod agitur, quàm quod simulatè concipitur.

Restringitur in casu. l. si ex pretio. C. si certum petatur quem tex. vide per te.

Fallit, si id quod actum est, non constaret: quia tunc pro scriptura præsumitur: quia nemo præsumitur dixisse, quod mente non cogitauerit. per l. Labeo. ff. de supel. legat.

Limitatur, quando aliud esset scriptum errore nominis appellatiui. l. 2. respons. 2. de leg. j.

Limita Bald. in d. rub. in literarum obligatione propter consensum præsumptum. Sed limitationem non esse putabat præceptor meus, quia etiam post biennium admittitur probatio. l. in contractibus. C. de non num. pecu.

Limita, vt per glo. & Bald. in l. & eleganter. ff. de dolo malo. P. Prat. reg. 490.

¶ LEGIBVS non exemplis iudicandum est. l. nemo, C. de sent. & interl. om. iud. cum simi. B. Soc. re. 280.

ADDITIO.

* Exemplis. Et an quando exemplis sit iudicandum, vide Feli. remissive in c. 2. in prin. de præsumpt.

Primò fallit, nisi sint exempla publicæ personæ, vt est Imperator aut Papa: & ita no. in c. verum. extrà, de iure iur. ad hoc facit tex. in c. causis. de re iud. & in c. si. xx. distin. & ibi hoc not. tenet gloss.

Secundò fallit, quando apparerent exempla publica personarum plurium: quia plurium personarum exemplis iudicandum est, non paucorum: vt no. in c. quoniam. de iure.

Tertiò fallit, quando ius non reperitur expressum, nā tunc iure deficiente, iudicandum est secundum exempla aliorum. ita limitat gl. in præallegato. c. fin. xx. distin. quam tene menti. B. Soc. re. 280.

¶ LEGISLATORI referenti tenorem alterius legis creditur, licet de lege non constet, nec reperiatur, amplia procedere etiam in statutis referentibus aliud statutum. Pau. l. admonendi. numer. 14. vbi Ias. num. 35. ff. de iur. iur. item no. quod hoc procedit in eo, qui habet potestatem condendi legem, secus in simplici doctore, cui non creditur, nisi secundum l. quam allegat. Bar. l. non solum. §. liberatio. ff. de lib. legata; dixi ego in tractat. de leg. & stat. p. 2. q. 12. & sequen. Med. reg. 10.

¶ LIBELLVS. Vlp. libro secundo, de offic. Procons. Lex 71. al. Iauolen. lex 73.

Omnia quæcunque causæ cognitionem desiderat, per libellum expediri non possunt.

Coniunge l. ne quicquam. §. vbi decretum. de offic. procons. Viuiennus.

¶ LIBELLVS ad hoc, vt lis contestati possit, petitionem seu conclusionem continere debet, aliàs re-

cipiendus non est: cum sententia sine petitione dici non possit. l. vi fundus. ff. commu. di. & extrà, de sumo. cap. licet. el. i. pro quo vide etiam quod voluit Innoc. in cap. i. extrà, de litis contest. vbi etiam per gloss. & doct.

Primò fallit & non tenet hæc regula quando factum proponeretur coram Papa: cum tunc sufficiat ipsa facti narratio: & responsio rei ad ipsam litem inducendam. extrà, de institu. capit. cum venissent. supplet enim princeps eius omnem solennitatem. extrà, de transact. capit. i. secundum Innocen. in dicto cap. i. & hoc tenet Gul. de Cu. secundum Ioan. Andr. ibidem.

Secundò fallit, quando agitur de electione seu postulatione ecclesiarum, secundum Host. in d. c. j. §. certum. in his, enim hodie procedi potest sine litis contest. vt in cle. sape, de ver. sig.

Tertiò fallit, quando agitur de spiritualibus inter religiosos. extrà, de iud. ca. dilecti. secundum Host. in d. c. j. de lit. contest. & de his, plenè dicendum est, vt in c. j. extrà, de transact.

Quartò fallit * secundum quosdam, quando agitur possessorio: cum tunc admittatur talis libellus, con queror de tali, qui me spoliavit, absque alia petitione: prout not. gloss. tertia quæstione quarta, præfatus. per illum textum, & secunda quæstione prima, non tamen. extrà, de causa posses. & propr. sed hoc non est verum: cum in possessorio requiratur litis contestatio: ca. primo & secundo, de lit. contest. not. extrà, de offic. deleg. cap. consultationibus: vt aliis non procedat talis libellus: vt not. Innoc. in cap. nostra. extrà, de sep. & etiam tenent Domi. de Rota. decis. cccxj. secundum dom. Anto. in d. c. i. extrà, de lit. contest. Nec obstant in contrarium inducta: cum constet quòd exceptio ibi facta fuit. Et hoc voluit Hostiens. in dicto cap. primo, & Nicol. in dicto capi. secundum quem credi poterit quòd dicta iura loquantur, quando factum fuit propositum coram Papa. B. Soc. reg. 288.

ADDITIO.

* Quartò fallit. Pro qua fallent. vide Corn. in consil. cccxxix. incipien. ostenso. per totum, in j. parte. Bened. Vad.

Quintò fallit in summaris, in quibus potest procedi sine strepitu & figura iudicij, prout voluit Bartol. in extrauag. ad repri. in verb. sine figura. sed certè in his requiritur quod saltem apud acta appareat talis petitio, vt apparet ex not. in d. cle. sape. de verborum significat.

Sextò fallit in casibus, in quibus index procedere potest ex officio: cum in eis sufficiat sola narratio sine conclusione siue petitione: vt not. Io. de Lig. extrà, de resti. spol. c. j. dicens, sic intellige ca. qui præfatus. secundum Ant. in d. c. j. de quo plenius extrà, de iud. c. examinata. & per Nic. in d. c. j. qui dicit idem esse eadem ratione, in quibus exuberat officium iudicis, vt in eis sufficiat sola narratio absque conclusione. ad hoc quod not. Inn. extrà, de iureiur. c. ad nostram. el. 2. & quod not. in l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infecto. Et plenius in d. capit. per eundem Host. qui ponit de generali conclusione libelli. Et quando conclusio est latior, quàm narratio, vel contrà. vide extrà, de lib. ob. c. i. & extrà, de ord. cog. c. cum dilectus. B. Soc. reg. ead.

¶ LIBELLVS ante litem contesta. emendari & corrigi potest, vt est gloss. in cap. fin. extrà, de libel. obla.

* & in l. edita. * C. de eden. B. Soc. reg. 291.

ADDITIO.

L. edita. Vbi vide Franc. Aret. in ver. secundum, & in ver. 2. fallit. & se. B. Vad.

Primò fallit, quando lapsus temporis impediret agi, cum tunc pariformiter impediatur edi: vt habetur in l. bonorum. ff. rem ra. ha. & l. cauere. de adul. prout est si statutum sit, quod Potestas non possit punire delictum retro commissum per duos menses ante principium officij: cum tunc si hoc tempus sit elapsum emendatio fieri non possit secundum domi. Anto. in d. c. fin. de libel. obla.

Secundò fallit, quod emendatio adderet aliam rem nõ inclusam in libello actione deducta: vt voluit Bar. in l. edi. & Cy. in d. l. fin.

Tertiò fallit, quando semel emendasset: Nam non posset iterum emendari, vt C. de rebus credi. l. 2. secundum Bald. in c. fin. B. Soc. ibid.

¶ LIBELLVS post lit. contesta. emendari * non potest. l. edita. C. de eded. & c. fi. & ibi per doc. extrà, de libelli obla. B. Soc. reg. 292.

ADDITIO.

Emendari. Vide Felinum in capitulo, significantibus, versiculo, ad illam materiam. & versiculo, circa mutationem. & versiculo, vnum ultra omnes, de lib. obla. B. Vad.

Primò fallit, quando vellem emendare detrahendo aliquid à re perita, & quòd ad id liti renuntiando, cum possit etiam vsque ad sententiam: nam sicut potest in totum detrahere & liti renuntiare. l. postquam. C. de pactis. ita etiam potest in parte. ad hoc quod not. extrà, de pact. cap. cum pridem. ff. si cert. pet. l. quidam. Ant. & Imo. videntur etiam velle in d. c.

Secundò fallit, quando talis emendatio esset circa accessoria occurrentia, pendente lite, cum in his possit etiam fieri litis contestatio. de ædi. edicto. §. ædiles. & §. item sciendum. C. de iudi. l. 2. & secundum Ant. & Nic. in d. cap. fin.

Tertiò fallit, quando emendatio fieret circa qualitatem, quæ non habet immutare substantiam facti, nec formam suam, sed solum habet diuersificare exceptionem suam, cum tunc fieri possit vsque ad sententiam. l. delictis. §. si detracta. ff. de noxa. secundum Innoc. qui circa hoc voluit in d. cap. fi. & communiter per doct.

Quartò fallit in iudiciis vniuersalibus, cum in eis possit fieri emendatio & additio post litem contestat. vsque ad sententiam. & hoc voluit Inno. in d. c. fi. & gloss. in l. edita. ad hoc Institu. de act. §. si minus. de petit. hæred. l. 4. quia procedit non solum si conclusio fuisset generalis, vt quia petat declarari se hæredem, quia non fuit sibi satisfactum: sed etiam si actor ponat in libello exceptionem legitimam competentem, puta si dicat peto decem, quæ mutui & es mihi obligatus: nam non obst. pacto de non petendo, ipse actor est audiendus si non probat aliquid allegando eam, pro hoc apparet libellum esse iniustum, debet enim libellus contra libellantem seruari. C. de libe. causa. l. cum per. & extrà, de iudi. c. examinata. per Cano. in c. fi. extrà, de verborum sig.

Quintò fallit, ubicunque libellus relatiuè non narratiuè loqueretur, vt quia dicit, quòd tale quid sic fuit, vt continetur in instrumento. ita not. Paul. de Cast. in l. Gallus. §. idem credendum. in fi. ff. de liberis & posthumis.

Sextò fallit quia dicta regula procedit quando lis est cõtestata super re, ante verò litem contestatam potest emendari, iuxta materiam l. edita. C. de eden.

Septimò

Septimò fallit, quando pars aduersa acceptat id, quod in libello est narratum, secus autem si illud negat. ita tenet Bald. in d. l. eum. & idem dicendum est in narratis in exactionibus, quia ille fuit libellus rei, l. 1. C. de his, quæ pœnæ nomine. & ideo dicitur, quod in exactionibus reus est actor. & ideo non potest quid narratiuè dici in libello vel in exactionibus per pœnitentiam reuocari: vt est gloss. notab. in d. l. eum. nisi ante litem contestat. vt not. gloss. in l. qui familiæ. ff. fam. ercisc. & Bald. in l. ex hac scriptura. fin. ff. de donat. & vide Paul. de Castr. in l. exempla. ff. de pact. B. Soc. 292.

LIBELLVS. Generalis libelli oblatio omnium litium interruptionem facit.

C. de ann. except. l. vlt.

ff. de iudic. l. solemus.

Imò, vt quidam dicunt, & vnus contestatione, omnes quotquot sint, perpetuantur.

Simplici conuentione non fieri rem litigiosam.

C. de rei vend. l. certum.

ff. quod quisque iur. l. 1.

ff. de vsufr. l. videamus. §. in frau.

ff. de furt. l. si quis vxori. §. neque.

CONTRA.

In Auth. de litig. in prin.

C. vbi in rem act. l. 1.

ff. de per. har. l. item veni. §. speci.

ff. de dam. infec. l. si fund. §. eleganter.

ff. ne vis fiat ei. l. à constitutionibus.

Simplici conuentione, &c. & contra.] Hanc Rubr. intelligo fatuè positam: siquidem dicit apertè, quæ res dicatur litigiosa esse: quæ est in C. de litig. Aut. litigiosa res. Leges autem in hac vel contraria Rub. signatæ, aliud dicentes quantum ad hunc casum, pro nullis reputantur. Azo. rub. 74.

LIBELLVS generalis non procedit, quia generalitas parit obscuritatem, & obscurus libellus non admittitur. maior probatur. l. ita fidei. ff. de iure fisci, Abb. capitulo secundo. numero 8. de appellatio. idem c. ex parte. numer. 6. de offic. delega. Angel. in tract. de testibus. numer. 34. conc. l. 3. ff. de iure fisci, glo. l. veteribus. ff. de pactis. l. duo. ff. de testam. tute. Capha. conf. 33. num. 109. Crau. conf. 70. num. 20. minor probatur. gloss. l. siue. §. quia. ff. de liber. agnosc. Bald. l. Gallus. §. si eius. ff. de liber. & posth. Alexand. l. inter stipulantem. §. 1. ff. de verbo. oblig. Alex. cōf. 181. lib. 2. num. 8. & Ias. §. curare. num. 27. & seq. inst. de act. Med. reg. 1.

LIBELLVS generalis, & incertus admitti non debet text. in cap. significantibus. de libel. obla. & facit text. in cap. i. eod. titu. & l. si in rem. in princ. ff. de rei vendicat. Panorm. in d. c. significantibus. Faber, Ange. & Iason. in §. curare. Instit. de action. Specu. in tit. de libel. concep. §. iuxta. versicu. item non valet. atque ita respondit Paul. Castr. consil. cccxcix. incipien. viso quodam libello. secundum impressionem vetustissimam. vbi consuluit libellum incertum non admittendum. Quæ regula procedit siue in personam. siue in rem agitur. d. l. si in rem. & ibi notat. Cuius rationem adsignat gloss. in d. c. significantibus. in verb. significantibus. j. quia generalitas parit obscuritatem. l. ita fidei. ff. de iure fisci. vbi tex. hoc clarissimè probat, facitque rem ambiguam. vt dicit glo. in d. l. ita fidei. in verb. reum. vsque adeo vt reus deliberare non possit, super quo conueniatur: cum tamen ita edenda sit actio, vt reus proin-

de sciat an velit contendere. l. 1. ff. de eden. & dicit Panorm. in d. cap. significantibus. nota, quod in libello res debet ita specificari, vt euitetur obscuritas & æquiuocatio.

Fallit in iudiciis, siue actionibus vniuersalibus: in quibus sufficit in libello vniuersaliter proponere. Originalis limitatio Accursij in d. §. curare. in glossa; in verbo. possibile. & in l. 1. in verb. proinde. ff. de edendo. quam ibi expressiùs probare videtur Bartolus. idem in l. 2. C. de sentent. quæ sine cert. quant. profer. vniuersalis autem actio qualiter accipiendâ sit, docet idem in d. l. 1. explicans glossam illam magnam.

Fallit in iudiciis generalibus secundum gloss. in d. §. curare. & in d. l. 1. Barto. in dict. l. 2. Iason in d. §. curare. re. in 1. fallentia. Hæ duæ limitationes an veræ sint, & qualiter admittendæ sint, docet Ripa in rubr. sol. mat. cuius verba huc non refero.

Limitatur, quando incertitudo proueniret ex facto aduersarij, vt in obligatione alternatiua, cuius electio spectat ad debitorem. Ias. in d. §. curare. limit. 2. vbi hanc limitationem multipliciter exemplificat: & pro hac limitatione est textus in l. j. §. nonnunquam. ff. quor. legat. & ibi hoc not. gloss. in verb. incertum. Barto. in l. stipulationes non diuidun. in fine. versic. quando declaratio incerti. ff. de verborū obligatio.

Non procedit in legitima, in qua admittit libellum generale & incertum, ait Baldus in cap. conquerete, de officio ordinarij, quem refert Franciscus Ripa in dicta rubric. ff. soluto matrimonio, numero quinto.

Fallit ratione incertitudinis in re petita consistentis, vt cum ageretur ad factum, quia facta sunt incerta: l. vbi autem. §. qui illud. ff. de verborum oblig. vbi Bar. in l. stipulationes non diuiduntur. in octaua q. ff. de verb. oblig.

Fallit, vbicunque aliquid accessorij petitur: vt quando petuntur fructus, vel expensæ: nam in eis procedit libellus incertus, non specificatis fructibus, vel eorum quantitate, eodem modo pro expensis factis vel fiendis. Pro quo dicit Iason in dicto §. curare. esse textum in §. primo, Instit. de officio iudi. & l. cum propria. C. si quis alteri, vel sibi.

Fallit, quando peteretur Castrum cum iuribus & pertinentiis: nam procedit talis libellus incertus, tamen illa, & pertinentiæ nō exprimantur. Ita tenet Ioan. Faber in dicto §. curare. & Innocentius in cap. cum ad sedem. de restitut. spoliato. in antiq. vbi bonus textus pro hac limitatione, & vide ibi Panorm. qui hoc expressissimè ibidem tenet, vers. secundò. gloss. & vers. sequen. & vide ibi Modernos Repet. Sed aduersus hanc limitationem adfert Ange. cum Barto. textum in l. tertia. §. armamenta. ff. de rei vendicatio. vbi dicit Iurisconsultus, armamenta nauis singula sunt vindicanda. Scapha quoque separatim vindicabatur, ex quo infert Bartolus, quod non procedit libellus, peto domum cum massariis. sed debet specialiter exprimi. Super quo Angelus cogitandū reliquit: & sic ille textus pugnat cum dicto capitulo, cum ad sedem.

Limita, quando esset incertitudo, quæ tamen non reseruaret, vt quia de ea posset constare iudici. Hanc limitationem tradit Iason in dicto §. curare. nu. 13.

Non procedit dicta regula quantum ad interrompendam præscriptionem, quæ potest sub generalitate cōprehendi. tex. est in l. fi. C. de annali exceptione.

Fallit, quando probationes sunt certæ & specificæ. Bald. in repet. Paduana. in l. edita. C. de eden. quem ibi videas.

Fallit, si non opponatur à parte per gloss. magnam in l. finali. C. de annal. exceptio. Hinc illud Prouerbiū Gallicum, Tout passe qui ne contredit. c. Abbate. §. seruus. de re iudic. lib. 6.

Non habet locum prædicta regula in causis summaris: doctrina est Bartol. in extrauagan. ad reprimendum. in verbo, & figura. versic. ex quo infero. Iason & Rip. in l. edita. C. de edend. numero decimoquinto.

Fallit in reuocatione attentatorum, secundum Imo. & Abbatem Panorm. in capitulo consuluit, secundo, de appellationib. Quas omnes fallentias mente tene. Dias reg. 491.

LIBELLVS licet debeat esse clarus, si tamen non sit, & non opponatur, procedit. Ita notat Bald. in l. edita. C. de eden. probat text. in ca. Abbate sanè. de re iudic. in 6. in vers. secus notat Ias. in l. 1. in 2. not. C. de succes. edict.

Limita quinque modis, vt per Purpura. in d. l. edit. C. de edend.

Primò, dummodo non sit tanta incertitudo libelli, vt reo auferat defensionem.

Secundò fallit in criminalibus, in quibus libellus generalis non recipitur, etiam parte, non opponente: & pòderat etiam Barto. velle idem in ciuilibus descendentibus ex crimine.

Tertiò, quando aliquo casu speciali iurisdicctio competit, quia coram tali iudice libellus generalis non admittitur.

Quartò, quando iudex vellet cogere ad declarandum etiam parte non petente.

Quintò, quia licet talis libellus à principio procedat, tamen ex postfacto debet declarari, etiam parte nō opponente. Allegat gloss. singul. in l. j. §. si quis argentum. ff. de positi. B. Dias reg. 437.

LIBELLVS incertus admittitur cum de modico præiudicio agitur, etiam si incertitudo non procedat ex facto aduersarij. Cæpol. l. 1. §. sciendum. ff. de ædil. edic. l. fin. §. fin. C. de bon. quæ liber. conc. Bal. c. cum causa. de sent. & re iud. vbi momētaneum dominium non infringit regulas mendicantium, no. l. si quis ira. de cond. & demon. item not. quod libellus non datur pro minima re, neque pro modico viatur. dixi suprā in Amp. 112. Med. reg. 5.

LIBELLVS ineptus debet lacerari, gloss. in l. 1. ff. de off. affes. arg. l. 2. C. vt nemo priuatus, gloss. in c. sacerdotibus, 2. q. 1.

Fallit in 4. casib. quos no. Nig. in d. l. 1. nu. 6. vbi etiam Iaso. limitat in 4. casib. numer. 4. fallit in 4. casib. vt per Io. Bolog. in d. l. 1. nu. 18.

Ad esse libelli requiritur scriptura, l. edita, C. de edendo, vbi no. Doct.

Fallit in 2. casib. quos not. Iacob. de vico Merca. in d. l. edita, num. 20.

In omni casu requiritur libellus, ca. 1. & ibi per Doct. extra, de libelli oblat. c. 2. §. 5. q. 1.

Fallit in 30. casibus, quos not. Ioan. de Vico Merc. in l. edita. C. de edendo, num. 20. fallit in 21. casib. vt per Soc. reg. 233.

Libelli emendatio potest fieri vsque ad litis contestationem, gl. Bar. & Doct. in l. edita, C. de edendo.

Fallit in 5. casib. vt per Ioan. de Vico Merc. in d. l. edita, nu. 34. Ampliatur in 3. casib. & limitatur in multis, à Franc. Purp. in d. l. edita, num. 7. vbi Ias. & Soc.

limitant in 3. casib. Fallit in 11. casib. vt per Fel. in c. significantib. de libel. obla. num. 27. Ampliatur in 7. casib. & limitatur in 11. à Io. Bolog. in d. l. edita, numer. 84. & num. 94. ponit vnā ampliationem, & eam limitat in 7. casib. videas duas regulas limitatas per Alex. in d. l. edita, num. 6. fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 235.

Libellus post litem contestatam non potest emendari, l. edita, C. de edendo, cap. fin. & ibi per doc. extra de libel. obla. fallit in 10. casib. vt per Io. Bolog. in d. l. edita, num. 85.

Fallit in 7. casib. vt per Soc. reg. 236. emendatio declaratoria potest fieri vsque ad sententiam. fallit in 3. casib. vt per Io. Bolog. in d. l. edita, num. 80.

Libellus generalis non procedit parte opponente, sed parte non opponente procedit, doct. in l. 1. C. de edendo.

Fallit in multis casib. vt per Franc. Purp. in d. l. edita, num. 7. vbi vide Lud. Goz. num. 1. fallit in 6. casib. vt per Ias. in l. 1. ff. de edend. num. 1. fallit in criminalibus, vt per Battand. in praxi crimi. reg. 6. fallit in 5. casibus, secundum Feli. in c. ignarus, §. significantib. de libel. obla. nu. 5. fallit prima pars regulæ in 4. casib. vt per Rip. in d. l. edita, nu. 26. vbi Io Bolog. ponit 4. limit. nu. 14. & 18.

Libellus non procedit sine conclusione, no. in l. edita, C. de edendo, & in cap. examinata, de iud.

Fallit in 7. casib. vt per Soc. regu. 231. fallit in 7. casib. vt per Ias. in d. l. 1. nu. 14. fallit in 10. casib. vt Fel. in c. olim, de litis contestatio. nu. 7.

Quando in libello fit mentio de aliquo instrumento, de quo reus non debet esse instructus, tunc instrumenti copia danda est ante litem contestatam, no. Doc. in d. l. edita.

Fallit in 3. casib. vt per Francisc. Purp. in d. l. edita. numero 72.

In libello non est necessarium locum, & tempus exprimere. Barto. in l. an eandem. §. actione, ff. de excep. rei iud.

Fallit in 5. casib. vt per Maria. Soc. in c. significantib. de libel. obl. colum. 21. fallit in libello iniuriarum: nam non valet sine adiectione loci, & temporis. fallit in 3. casib. quos no. Beninc. Perus. in §. superest. Inst. de de act. num. 294.

Libellus non potest esse alternatiuus, l. prætor edixit, §. quod autem: ff. de iniu.

Fallit in 9. casib. vt per Soci. in d. cap. significantib. de lib. obla. colum. 2.

Libellus non potest esse condicionalis, l. nam quemadmodum, ff. de iud. l. fin. ff. quando dies legati cedat, Doct. in c. 1. de lib. oblat.

Fallit in 4. casib. vt per Maria. Soc. in d. c. significantib. colum. 53.

Si in libello quis se dominum proposuit, & probauit postea se vsumfructuarium, non debet succumbere. Fallit in 3. casib. quos no. Soc. in l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. poss. num. 50.

Libellus ad hoc vt lis contestari possit, petitionem, seu conclusionem continere debet, aliàs recipiendus non est, cum sententia sine petitione dici non possit, l. fundus, ff. commu. diui. c. licet heli. extra, de fimo.

Fallit in 6. casib. vt per Socyn. reg. 232. & sufficit quod concludat præsumptiuè. fallit hoc in 5. casib. secundum Fel. in c. dilecti filij. de libel. obla. nu. 3.

Libellus siue actione reali agatur, siue personali, siue id iudiciis singularibus, siue particularib. res specificè

ficè continere debet, c. fin. & ibi glos. & doct. de lib. oblat.
 Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 234.
 Libelli verba ambigua in libellantis fauorem interpretari debet, l. si quis. ff. de iud.
 Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 237.
 In libello nomen actionis exprimi debet, l. edita, C. de edendo.
 Fallit in 2. casib. vt per Dec. in d. l. nu. 2.
 Libellus continens contraria, est ipso iure nullus, doc. in d. l. edita.
 Fallit in 5. casibus, vt per Ripam, in l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. poss. nu. 178.
 Libellus potest offerri die feriata. fallit in 6. casib. secundum Fel. in c. significauerunt, de iud. nu. 17.
 Qui stipulatur pecuniam mutuo sibi reddi quàm postea in libello petit, tanquam mutuo datam, isto casu reus debebit absolui. Fallit in 4. casibus, vt per Crot. in l. i. §. si quis ita, ff. de verb. oblig. num. 12. ver. tertius casus est. Donat. Fina, lib. 3.
LIBELLVS in qualibet causa offerendus est, nec etià si à parte non petatur, admitti potest: cum de iudicij substantia, tam de iure ciuili, quàm de iure Canonico requiratur, vt in c. j. & ibi per doct. extrà, de lib. ob. & facit v. quæst. j. cap. i.
 Primò fallit, quando proceditur per viam inquisitionis: cum in ipsa inquisitione, quæ procedit ex mero officio iudicis dari non possit: cum non sit qui offerat, sed loco eius danda sunt capitula, super quibus inquirendi sunt. extrà, de accus. c. qualiter, §. debet, secundum Host. & Ioan. Andr. & Anto. in d. c. j. de lib. obl. secundum Imo. in tit. de inquisit. erit offerendus si petatur, & tempus ad deliberandum debet eidem dari. l. ij. ff. de requirend. reis. & in authentic. offeratur. C. de litis contestatione, & secundum Bald. in dicto capitulo primo, & hoc quando proceditur ad inquisitionem ex mero officio & neutro præsentis: alias si procedatur ad eam aliquo præsentis, eo scilicet qui eam impetrauit, tunc erit dandus, cum requiratur lit. contest. prout est text. in d. c. j. & c. cum dilectus. extrà, de priui. vbi de hoc, & extrà de re iud. c. cum L. & extrà, vt lit. non contest. capit. quoniam. §. sunt & alij. secundum dom. Nicol. in d. c. j. de lib. obla.
 Secundò fallit in causa, quæ celeritatem desiderat: vt in causa dam. infe. secundum Do. in d. c. j. quod procedit, quando iudex hoc arbitraretur arbitrato suo: sed an in hoc requiratur libellus vel non, not. in l. iij. §. quoties. ff. eod. tit. & l. j. §. si. ff. de fer. secundum Host. & Io. Andr. in d. c. 5. & ita resideas ibi cum Ant. & dom. Nic. circa quod vide quod not. Bald. & alij in d. l. iij. §. hoc autem iudicium.
 Tertiò fallit, quando contra neminem specialiter ageretur, nec aliquis appareret contradicitor: cum tunc non sit cui offeratur: vt in d. auth. offeratur. ad hoc autem si casus tales erunt, secundum Host. & Io. Andr. & Ant. in d. c. j. de lib. ob. sed certè, & tunc licet non requiratur, quod libellus alicui specialiter offeratur, vt contra aliquem recipiatur, nec tunc litis contest. fit facienda, vt not. in d. auth. si omnes libellus tamen generaliter erit iudici offerendus, secundum Bald. in d. capit. j. circa quod vide quod not. extrà, de offic. iud. cap. fin.
 Quartò fallit in casibus vilibus, seu modicis, vt voluit gloss. in c. si. extrà, de li. ob. & per doct. Cano. in d. c. si quis cum clerico. ad hoc authent. nisi breuiore. C. de sent. ex peri. rec. & tunc non requiritur scri-

ptura, prout ibi habetur, quæ autem dicatur modica causa vel vilis, qualitas personarum attenditur. l. plenum. §. æquitij. ff. de vsu, & hab. vt voluit Ioann. Andr. in addit. ad Spec. §. nunc videndum. & secundum Anton. in d. c. j. qui hoc videtur tenere, quod placet Nic. ibidem, secundum quod Bart. voluit in d. auth. nisi breuiore.
 Quintò fallit cum litigantes rudes sint, vt agricolæ, vel similes, ad hoc facit text. in auth. de man. princ. §. fit tibi. & in auth. de quæst. & extrà, de rescrip. c. j. secundum Innoc. & Ioan. Andr. in d. c. j. de lib. obl. facit ad quod not. in d. vers. per Gul.
 Sextò fallit, quando est talis causa, in qua non exigitur lit. conte. quia tunc non requiritur libellus secundum Inno. & Anto. in d. c. j. qui ita transeunt in præal. c. j. quod non est verum: quia ista duo, scilicet, libellus, & lit. conte. sunt duo substantialia iudicij separata, vnde, vna sublata, non intelligitur alia. Instit. de nup. §. affinitatis. adde quod not. per glo. in d. c. j. secundum Innoc. ibi.
 Septimò fallit, quando vertitur negotium inter episcopum, & suos clericos: vt d. cap. si quis cum clerico, quod, vt dicunt quidam, locum habet etiam si agerent coram delegato: cum non sit diuersitatis ratio. extrà, de consti. c. translata. quod etiam placet Imo. & Cu. in d. §. nunc videndum. ver. sed nunquid. sed hoc non videtur verum, cum sit contra text. in d. capit. j. de libel. obla. secundum Host. secundum quæ non obstat. d. c. si qui. cum loquatur in causis breuibus siue modicis, &c.
 Octauò fallit, quando agitur de reddenda ratione per administratores, seu officiales, vel ex syndicato: vt in auth. vt iudices sine quoquo suffr. §. necessitate m. & C. vt omnes tam ciuil. quàm crim. l. si. secundum Host. & Ioan. Andr. in d. c. j.
 Nonò fallit, quando factum proponeretur coram Papa. de quo extrà, de lit. conte. cap. vnico, ad hoc quod not. in l. enim, C. de testam.
 Decimò fallit quado agitur inter religiosos, de iis, quæ pertinent ad religionem. extrà, de ap. c. reprehensibilis. & de reli. cap. si.
 Vndecimò fallit etià in notoriis. xj. quæst. j. de manifesta. & extrà, de accus. c. euidentia. & de iureiur. c. ad nostram. secundum Inn. & Io. Andr. ad hoc, quod habetur extrà, de si. instru. c. conueniatur.
 Duodecimò fallit, quando agitur de beneficiis auctoritate rescripti Apostolici committendis, secundum aliquos: vt no. ex. de ara. & qua. c. accepimus. secundum Inn. & Io. Andr. in d. c. j. cum rescriptum loco habeatur libelli: vt in d. §. nunc videndum. ver. tunc. sed Bal. in l. j. & Imo. dicunt non solù de beneficiis obtinendis vigore rescripti, sed etià cum agitur de causa beneficii, non requireretur libellus: vt expressum est in clement. dispendiosam. de iudic.
 Decimotertiò fallit in causa matrimoniali, si in ea iudex ex officio procedat. vt extrà, de cland. desponsa. cap. fin.
 Decimoquartò fallit in causis, in quibus sufficit summaria causæ cognitio. ff. ad exhi. l. ij. & iij. §. ibidem. secundum Host. & Ioan. Andr. in dict. c. j. & ibidem Ant. ita transit, quod verum est, si tales causæ sunt ita summarie, quod in eis procedi potest ita simpliciter de plano, & sine figura iudicij, vt sunt duæ causæ prædictæ legis, quando agitur de vsuris. aliud si sint tunc solùm summarie, & tunc vnus cognitio non inest sub alia causa, & sic nec libellus nec lit. conte. sed solùm inducuntur, vt breuiter, & breuio

ribus dilationibus procedatur: vt not. per Barto. in extrauag. ad reprimendum. in verbo, summarie. ad fi. quod not. per gloss in ver. figura, in d. cle. saxe. secundum Inn. circa quæ vide eundem ibi de quolibet instrumento verbo so. fallit tamen in causis merè spiritualibus. extrà. de dolo, & contu. c. j. secundum Io. Andr. & Ant. in c. j. extrà, de lib. ob. sed hoc non probatur ibi, nec est verum per d. clem. dispendiosam. quæ enumerat certas causas speciales. vnde secus est in aliis. extrà, de præscript. not. in l. maritus. secundum Imo. in d. c. j.

Decimoquintò fallit, quando consuetudo disponderet circa libellos, & esset seruanda: cum talis consuetudo valeat, vt Cod. de priuileg. fisc. libro duodecimo, & extrà. de eo, qui mit. in poss. cap. tertio, secundum Imol. & Ioan. Andr. in præalleg. capitu. primo, quod procedat non solum in conuentione, sed in statuto alicuius municipij, vt voluit Bald. in dict. capit. primo, & in l. nec quicquam. §. præfinito. ff. de offic. procon. & in d. cle. saxe. & quod habetur in cap. fin. de appellat. in vj. nec potest consuetudo vel statutum inducere, quod saltem petitio non fiat apud acta, cum esset rationalis, quod no. in dicta clementina, saxe.

Decimosexto fallit, quando imploratur officium iudicis à parte incidenter, & deseruiens actioni, vt si petatur mitti ex secundo decreto, secundum Innoc. in capit. primo, de lib. obla. ad hoc quod not. ff. de inoffic. test. l. Papinianus. §. sed si filius. & ff. de ædil. edi. l. ædiles. §. item sciendum. extrà, de sepul. c. certi ficari. & d. l. nec quicquam. §. vbi decretum. vbi de hoc vel quando extraordinarie imploratur. ff. de cond. & demon. l. quibus diebus. in prin. aliàs regulariter requiritur libellus, vt not. in d. c. fin. sed illud voluit gl. in rub. ff. de interrogat. actio.

Decimoseptimò fallit in casibus, in quibus non est necesse, quod sententia referatur in scriptis: vt not. in gloss. in authen. offeratur, secundum Antonium in d. capit. j.

Decimooctauò fallit, quando agitur de re per sententiam, transactionem, vel compositionem finita, ne lites ex litibus oriantur. l. fi. C. de fide instru. secundum Imo. in d. c. j. quod verum est, si excutitur liqui dè & imploratur offic. iu. cum tunc non requiratur libellus. ad hoc quod not. per gloss. de inoffic. testament. & quod habetur in l. minor xv. annis. ff. de minor. aliàs intentatur per executionem sententiæ actio iudicati, vel alia actio descendens ex ipsa sententia, transactione, vel compositione: quia tunc libellus, & c. vt voluit Bar. de in lit. iu. & supra, de re iud. Bal. in d. c. j. de li. obla. do. Ant. quod procedit, vt not. In no. de except. in c. cum venerabilis.

Decimononò fallit in appellatione, cum appellatur ab interlocutoria: cum tunc non requiratur libellus, vt not. per Guliel. in d. §. nunc videndum. versic. sed nunquid in causa appel. vbi dicit ita in curia seruari, secundum Bal. in d. c. j. qui tamen dicit hoc verum, si vtraque pars sit præsens: cum tunc offerendus sit libellus, secus quando contestatio litis est necessaria. C. de tempo. appel. l. illud. §. fi. extrà, de testam. cap. Raynald.

Fallit xx. quando libellus fuisset productus contra illum à quo quis haberet causam, & processum: cum teneat lit. conte. facta cum habente causam: nā processus cū eo agitur absque alia productione libelli, pro quo facit quod habetur. ff. de re iud. l. saxe. extrà, de re iud. c. quamuis. vbi de hoc per Anton.

Fallit xxj. quando partes in hoc conueniunt, quod iudex non in figura iudicij, sed de plano ex officio veritatem audiat, qui reperta veritate dicat, & ordinet quod vult. & ita procedit casus in l. quoties. in fi. C. de priuileg. & hoc secundum ipsum Host. in d. c. j. qui etiam ad hoc not. extrà, de arbi. cum tempore. & in aut. de off. iud. §. si non contingit. non tamen posset fieri ex consensu partium pactum, quod iudex omisso libello sententiā ferat. ad hoc not. in c. fin. de iud. in vj. secundum Io. Andr. in d. c. j. qui ita refidet. sed Inn. nec pacisci voluit posse partes, vt procedat iudex de plano & non in figura iudicij: cum non possint renunciare partes ipsis solennitatibus substantialibus iudicij: vt not. de off. deleg. c. de causa. per gl. & ij. q. j. in primis. nec illis de ipsis loquentibus. ff. de leg. j. l. nemo potest. extrà, de foro compet. c. si diligenti. Sed vide de iis latius per Cano. in d. c. extrà, de libel. oblatio. & sic sufficit. B. Soc. reg. 289.

LIBELLVS non exhibetur in iudiciis datariarum. Ita Bald. in consilio ducentesimo trigesimo octauo. in principio. volumine primo. ratio est, quia si conductores datiarum inquietarentur iuris mediis, nullus utique reperiretur, qui datia conduceret, sed ipsi procedunt & offerunt capturam, carceres, & rerum retentionem, prout Bald. in loco præallegat. quod not. quia coram iudicibus datiarum non proceditur via ordinaria, sed summarie via prædicta.

Fallit hæc regula nisi aliter ex forma statuti, seu prouisionis localis prouisum esset, quia statuta sunt obseruanda, & fiscus semper est deterioris conditionis quam priuatus: vt not. Odo. in l. penul. C. de fund. patrim. nu. 2. quod tu nota.

Fallit etiam lapsò quinquennio, quia facta denuntiatione per creditores hæreditarios fiscus non potest molestare, vel inquietare debitores. secundum Bar. in l. omnibus. ff. de diuer. & temp. præscript. & vide Egid. Boss. in tit. de fisco & priuileg. eius. num. 51. vbi latè. I. Nouel. re. 83.

LIBELLVS nō potest esse alternatiuus. Tex. est in l. prætor edixit. §. quod autem. ff. de iniuriis.

Limita nouem modis. vt per Marian. in c. significantibus. de lib. oblat. B. Dias reg. 438.

LIBELLVS non potest esse conditionalis: probatur in l. non quemadmodum. ff. de iudi. & in l. fi. ff. quan. dies legat. cedat. notant Doctor. in capit. j. de libel. oblat.

Limita quadrupliciter. vt per Maria. in c. significantibus. de lib. oblat. B. Dias re. 439.

LIBELLVS non potest emendari, vel mutari post litem contestat. etiam si in eo sit clausula, saluo iure addendi, vel minuendi: vt est gl. sing. in c. inter dilectos. de fid. instrum. in verbo, addendi. quam ibi sequitur Abb. & sic asserit teneri communiter. Eam dicit singul. Ias. in l. non solum. §. morte. ff. de noui oper. nuntiat. & sequuntur eam plures doctores relati ibi à Felin. vide Thomam Ferrat. in cautela xxxiiij.

Limita tripliciter. vt per Ias. in l. edita. C. de eden. pro quarum finali limitatione, vide melius per Felin. B. Dias re. 440.

LIBELLVS nullus dicitur: cum peccat in materia. So. sen. c. 2. art. 23. de libell. obl. Paris de put. in tra. de find. §. an dictū. col. 2. Vât. in tract. de nullit. in ti. de nullit. ex defectu processus. num. 23. Medi. re. 6.

LIBELLVS obscurus non potest interpretari in præiudiciura

præiudicium partis, ideo citatio partis requiritur. ad hoc Doc. c. cum olim. de sent. & re iud. Doctor. lege, si quis intēctione. ff. de iud. dixi super. ampl. 139. Med. reg. 8.

¶ **LIBELLVS** semel declaratus non potest secundo declarari. Bald. l. fin. C. de codicil. c. i. col. 6. de cōst. gl. c. fi. de translat. Epif. Bal. c. dilecti. de iudic. Mat. sing. 172. doc. Com. l. edita. C. de edendo. Med. re. 4.

¶ **LIBELLVS** simpliciter formatus contra plures valet, vt si petatur filios alicuius condemnari in decem si indefinitē dicatur, omnes pro virili condemnari dicuntur. l. i. C. si plures vna sententia. l. Paulus. ff. de re iud. not. Bart. in terminis l. si pluribus. nu. 1. & 2. ff. de leg. 2. Med. re. 2.

¶ **LIBELLVS** siue actione reali agatur, seu personali, siue in iudiciis singularibus, siue particularibus, res specificē continere habet: vt in c. fi. & ibi per glo. & doct. de libelli obla.

Primò fallit, quando contra ipsum libellum nō opponeretur nec peteretur ipsum declarari, vt dicit tex. in d. c. fi. & vt habetur in l. fin. C. de annali exceptio.

Secundò fallit, quando res ipsæ petita per ipsum actorem, probabiliter certificari non possunt, tunc admittitur libellus non facta aliqua specificatione. & ita procedere poterit dictum Innocent. in d. capit. final. dicentis, quod sufficit petere fructus extali fundo absque expressione, & si non extant, poterit peti æstimatio in sententia, & non erit exprimenda quantitas, vt C. de senten. quæ sine certa quantitate. l. ij. & iij.

Tertiò fallit, quando res accessoriæ veniunt, cum in ipsis accessoriis admittitur libellus incertus, sed non procederet libellus iste, peto mihi restitui talem fundum cum fructibus perceptis, vt voluit Innocent. in cap. certificari, de sepult. & cap. tanta. qui fil. sint legit. & not. extrā, de ordin. cognit. cum dilectus. & per Cyn. in l. certum. C. de rei vendicat. l. cum propria. C. si quis alteri, vel sibi secundum Antonium in dicto cap. fin. ad hoc quod not. per gloss. in l. fundi. ff. de except. rei iudic. & per Bar. in l. j. ff. de eden. circa princip. vbi hoc tenet, quæ opin. omnino seruatur, & consuetudine interpretatur, vnde est seruanda. c. cum dilecti. extrā, de consuetudine. Soci. reg. 240.

¶ **LIBELLVS** sine conclusione regulariter non procedit, neque valet: vt not. in l. edita. C. de eden. & in cap. examinata. de iudic. in antiq.

Primò fallit in iuribus realibus, quia etiam libellus in habilis toleratur sine conclusione. ita dicit Inno. in c. j. de lit. contest. & in c. in eum. de sepult. Bald. in l. vsus fructus. in prin. de vsufru. in apōsti. & adde. j. q. iij. præfulatus.

Secundò fallit, quia sine conclusione libellus procedit coram Papa, & fortē etiam coram alio, si conclusio sit vniformis & responsio colligi possit: arg. ff. de auto. tut. l. j. & nota. j. q. iij. præfulatus, & vide ad hoc Inno. in c. j. de lit. contest.

Tertiò fallit in libello criminali, casus est in capitul. licet. de simo. & vide Bar. in l. libellorum. in fi. princ. de accus. ff.

Quartò fallit, si libellus formetur hoc modo, conqueror quod Titius alienauit bona sua in fraudē meā, quia ista verba satis concludunt, vt not. in l. omnes. §. Lucius. ff. quæ in fraud. cre. & Idem, si quis dicat conqueror de Mar. cui mutuauit x. quæ reddere recusat. allegatur ad hoc l. Paulus respōdit. §. Lucius. ff. quæ in frau. credi.

Quintò fallit in possessorio. j. quæst. iij. quia præsumitur. Innocent. in cap. j. de lit. contest. & in capit. dilectus. de ord. cog. & vide Ant. in d. c. ex literis, vbi dicit tutius tamen esse quod ponatur spoliatio. & per eundem in c. causam. de cau. poss. & pro. Bald. in l. edita. C. de edendo. vbi ponit despolia. agentis possessorio recuperandæ.

Sextò fallit in iis, in quibus iudex potest supplere ex officio suo: quia tunc non requiritur conclusio. ita Bart. in l. si quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his, qui no. infam.

Septimò fallit si sic generaliter concludatur, peto mihi iustitiam ministrari. & omnes prædictas limitationes ponit Ant. de But. in c. examinata, extrā, de iud. vbi ponit plures conclusiones circa materiam conclusionis libelli. B. Socin. re. 287.

¶ **LIBELLVS** si refertur ad instrumentum, quod non reperitur, si contēta in eo aliter probantur, valebit, alias non. gl. l. admonendi. vbi Ias. numer. 33. ff. de iur. iur. qui refert Rom. cons. 21. & not. quod libellus est relatum sententiæ, ipsa enim secundum illum intelligi, & ferri debet, quemadmodum dicam infer. ver. sententia. Med. re. 10.

¶ **LIBELLI** declaratio soluitur morte libellantis, vnde per successorem fieri non potest, Ias. l. si quis à filio. §. si quis. nu. 4. ff. de le. l. gl. l. Pomponius. §. si. ff. de rei vend. l. inter stipulantē. §. i. ff. de verb. obl. Paulus. l. si quis intentione. nu. 4. ff. de iud. no. l. interminatio. C. de fruct. & lit. exp. Curt. l. edita. nu. 140. C. de edendo. Amp. in aliis in dubio prolatis. Bald. l. idem. nu. 1. ff. de rei ven. Abb. c. cum ad sedē. nu. 16. de resti. spol. not. idem cons. 187. li. 2. Ant. c. cum dilectus de caus. poss. & propriet. Bart. l. naturaliter. §. nihil commune. numer. 13. vbi Bereng. nume. 105. ff. de acq. poss. Curt. l. edita. nume. 61. C. de edendo. Med. tr. 2. p.

¶ **LIBELLI** verba ambigua in libellantis fauorem interpretari debent. l. si quis. ff. de iud.

Primò fallit, quia dicta regula procedit in libello ciuili, secus autem in criminali: vt not. Lud. de Roma in l. diuortio. ff. solut. matr. pro quo alleg. decisio. nem Bald. in l. quoties. §. si quis. ff. de hæred. institu. quod esset valde sing. si verum esset: sed hoc non putato verum, nec de iure probatur.

Secundò fallit, quādo in criminalibus proceditur ad instar ciuiliū causarum. l. absentem. ff. de pœnis.

Tertiò fallit, quia in his terminis Bar. contrarium voluit in l. libellorum, in prin. ff. de accusa. ver. quæro, aliquis percussit aliquem per aliquot dies, & c. quem sequitur Ioan. Fab. Instit. de act. in princ. nec obstat decisio Bald. in l. diuortio. & in dictis locis alleg. quia illa procedit ex eo, quia in d. l. quoties. §. si quis. ff. de hæred. instit. præsumitur ibi, quod etiam probatio accusationis non aliter concludebat quàm concludebant verba accusationis: & ideo cum probatio ambigua debeat interpretari contra ipsum probantem, vt in cap. in præsentia. de pro. non interpretantur dicta verba incontinenti contra accusatorem & ita apertē declarat Balb. in dicto §. si quis. el. ij. de hæredibus instituendis. Bar. Socin. reg. 293.

¶ **LIBELLO** non est necessarium locū & tempus exprimere: tenent Inn. Ioan. Andr. & Domi. in c. abbate sanē. de re iudic. in vj. Bar. in l. an eandem. §. actio nes. ff. de excep. rei iud.

Limita quinque modis, vt per Maria. in c. significantibus. de libel. oblat. B. Dias reg. 436.

¶ **LIBER**

¶ **LIBER** mercatoris plenè non probat contra tertium. Bartol. l. quædam. §. nummularios. ff. de edendo. Alexan. l. argentarius. ff. eod. Bar. l. admonendi. colum. 6. ff. de iur. iur. idem l. nuda. ff. de dona. Bald. in addit. ad Spec. in tit. de instr. edit. §. nunc dicendū. Med. re. 8.

¶ **LIBER** rationum in modicis probat pro scribente. Bal. l. vnica. colum. 3. C. de confes. Abb. cons. 56. vol. 2. Curt. cōsi. 122. col. 3. Anch. cons. 44. col. 3. Af. in praxi iudic. §. 7. fal. 59. nam in minimis admittuntur probationes, quæ regulariter in arduis reiciuntur. Doct. comm. l. thesaurus. ff. ad exhi. dixi super. Amp. 306. Med. re. 5.

¶ **LIBER** rationum non probat pro scribente: notat Bart. in l. admonendi. ff. de iureiur. probat text. in l. exemplo. C. de probat.

Limita septem modis, vt per Iason. in dicta lege, admonendi. & duabus primis limitationibus se remittit ad Bartol. & ipse addit alias quinque: & vide in materia huius regulæ quod habetur suprà, in regula, cōsuetudo. la. j. B. Dias re. 441.

¶ **LIBER** rationum probat contra scribentem, Bar. in l. nuda ratio, de donat. col. 2. & in l. admonendi. ff. de iureiur. vbi Ias. latissimè, col. 46.

Fallit in 8. casib. vt per Franc. Curt. in l. i. C. de edendo numero 2. vbi Io. de Vico Mercat. etiam limitat, numero 8.

Fallit in 8. casib. vt per Lanf. de Oria. in d. l. admonendi. nu. 13. vbi videas Rip. qui ampliat in 4. casib. nu. 117. Fallit in 6. casib. vt per Fel. in c. scripto, nu. 29. de fide instrum. Fallit in 6. casib. vt per Ioan. Bolog. in dict. l. i. nu. 17.

Liber rationum non probat pro scribente, l. exemplo, C. de probat.

Ampliat in vno casu, & limitatur in 6. à Rip. in l. admonendi. ff. de iureiurand. numero 121. vbi Ias. limitat etiam in 6. casib. numero 81. Fallit in 6. casib. vt per Fel. in c. scripta, de fide instrum. num. 25. Fallit in 4. casib. vt per Ioan. de Vico Mercat. in l. i. C. de edendo, nu. 15.

Liber, seu scriptura quantumcūque antiquissima plenam fidem non facit, sed inducit præsumptionem, quæ relinquitur arbitrio iudicis, l. in cōiunctorum, C. de relig. & sumpt. fune.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 238.

Statutum iubens libris camporum, seu mercatorum adhiberi plenam fidem, valet: hanc esse communem opinionem attestatur Viuius in suis conclusionibus, in ver. statutum iubens, vbi limitat in 5. casib.

Liber rationum pro tertio, & contra tertium non valet, doct. in c. scripta, de fide instrum. vbi Fel. limitat in 2. casib. nu. 31. Don. rina, lib. 3.

¶ **LIBRI** rationum pro tertio & contra tertium non probant, doct. in d. c. ex scriptura.

Fallit in libr. communi confecto ab habente officium de publico, dict. §. nummularios.

Fallit quo ad semiplenam probationem, Bart. dict. §. nummularios. S. Ian. reg. 165.

¶ **LIBRI** rationum regulariter probant contra scribentem. Bartol. in dicto §. nummularios. & Doct. in d. cap. scriptura.

Fallit in memoriali: quia non plus probat, quàm confessio facta ad obligandum coram testibus, parte absente. Bald. in rubr. C. de constit. pec.

Fallit in libro alterius priuatæ personæ non camporum, nec mercatoris, sed contentis penes se libros

rationum: quia tunc habet locum l. certum. §. si quis absente. ff. de confess. & censetur confessio nuda. Imol. in cap. si cautio. de fide instrum. & in l. nuda. ff. de donationib. quod intellige, vt ibi latius per Romanum.

Fallit, quando liber ille cōtineret vnū actum tantum, & non esset facta scriptura in forma rationis, quia non prodest ad probandum rationem si confecta esset parte absente, Baldus in rubr. C. de fid. instrum. vers. item dubitatur an ista scriptura, &c.

Fallit quando scriptura habet insertam nullam causam, secundum Ioan. Andr. in Specu. in tit. de instrumento. edit. §. nunc videndum. & in Specul. in tit. de deposit. Anton. in dicto capitu. ex scriptura. S. Ian. re. 164.

¶ **LIBRI** rationum regulariter non probant pro scribente. l. exemplo. cum concor. C. de probatio.

Amplia etiam in habente conficere librum iure publico. Bartol. in leg. quædam. §. nummularios. ff. de edendo.

Fallit, quando liber contineret aliquod dependens merè à voluntate scribentis. lege Nessennius. ff. de nego. gest. quem ad hoc allegat Bartol. in d. §. nummularios.

Fallit, quando ex qualitate, & quantitate rei de qua in scriptura fit mētio verisimiliter præsumi possit pro ipsa scriptura, vt si tutor scripsit tantum expendidisse pro alimentis, & doctrina pueri, quem constat profecisse. Imol. in capi. scriptura. de fide instrum. Fallit in scriptura defuncti, qui honorabiliter vixit. Abb. d. cap. scriptura.

Fallit quando consuetudo, vel statutum dicat vt libris credatur. Doct. in d. cap. scriptura.

Fallit in libris executorum testamētorum, quia probant pro eis minutas tantum distributiones cum iuramento. Bal. in l. id quod pauperibus. in penult. quæst. C. de episcop. & cleric. per Specul. in tit. de instrum. §. nunc aliqua. in versic. sed nunquid, &c. S. Ianuar. reg. 163.

¶ **LIBER**, qui refertur ad alium librum, non probat, nisi constet de relato, vel nisi in eo dicatur omne, quod in relato haberi potest, tradit Ripa l. admonendi. nume. 36. ff. de iur. iur. Cagno. anthe. si quis in aliquo. numer. 75. C. de edendo. Socin. cons. 129. num. 4. vol. 4. dixi super amp. 64. Medic. reg. 10.

¶ **LIBRI** docto. & scholarium ac eorum vestimenta non veniunt in generali obligatione bonorum suorum. vt doct. in l. obligatione generali. cum l. seq. ff. de pignoribus.

Fallit hæc regula nisi in cōuentione dicatur, quod omnia bona sua obligat, & ea præsertim quæ specialem mentionem exigit, ac requirit. Mathes. in sing. 136. not. vnum. num. 2. & 3. Negusa. in tracta. de pignor. in 3. membro 2. partis. num. 37.

Fallit etiam quando quis habet specialem obligationem, quia specialis non derogat generali, secundum Bald. in l. si generali. C. quæ res obliga. poss. quando maximè per eam est sibi ius quæsitum. vt not. ibi Baldus.

Fallit etiam in fisco, quia omnibus creditoribus antepositur, secundum Bald. in dict. l. si generali. circa medium. quod not. quia pacta inter contrahentes non nocent fisco. secundum Odofr. & doct. in l. j. C. de fund. pat. num. 1.

¶ **LIBER** l. seu scriptura quantumcūque antiquissima plenam fidem non facit. præsumptionem verò inducit, quæ arbitrio iudicis relinquitur. l. in cōiunctorum.

etorum. C. de reli. & sum. fu. & vt voluit Ioan. Andr. in c. cum causam. extra, de prob. & in rub. de confes. eccle. vel alta.

Primò fallit in libris, seu scripturis receptis sub custodia publica, & fidei, seu in loco ubi reponuntur solum scripturæ authenticæ, vt in archiuo publico, cum tales faciant fidem: vt voluit Ioan. Andr. in dicto capitu. cum causam. cum ibi reponuntur. ad hoc not. per gloss. in l. ij. §. exactis. in verb. per resti. de orig. iur.

Secundò fallit, in scripturis, quibus ab antiquis nostris communiter est creditum, vt in libris historialibus seu chronicis: vt voluit Bart. in l. j. ff. si cert. peta. ubi ex hoc dicit quòd credendum est libris Aristot. & Hypocra. cum magistris maioribus communiter sit fides adhibita, ad hæc quod not. per gloss. in verbo. magis. in cap. inter directos. extra, de fide instrum. & per gloss. in verb. transtulit. in c. per venerabilem. extra, de loca. quod similiter locum habet in scripturis quæ olim fiebant in albo, hoc est in loco dealbato ante domum prætoris, de quibus gloss. in verbo albo. extra, de iudic. cum & istæ faciant fidem, ex quo ab antiquis nostris fides fuerit adhibita. B. Socin. reg. 294.

LIBRI, seu scriptura priuata cuiusvis personæ quā- tuncunque antiquissima plenā fidem non facit, præ- sumptionem tamen inducit, quæ arbitrio iudicis relinquitur. Ioan. Andr. in c. causamque. de proba. doctor. omnes in l. instrumenta domestica. de proba- tionibus.

Fallit ex forma statuti, vel constitutionum, aut Duc. prouisionum aliter prouisum foret.

Fallit etiam in duobus casibus annotatis per Socin. in reg. cccxiij. quos vide & obserua.

Fallit etiam in libris rationum confectis à sociis, vel ab vno alio commisso ab eis. secundum Bald. in rubric. de fide instrumento. & Bartol. in l. eandem. ff. de duobus reis. & Alexand. in conf. clxxxvj. visis, numero 1.

Fallit etiam in libris massarij vilarum, quibus credendum est, quando sunt subscripti manu publici not. ita Bald. in l. Imperator. ad finem. ff. de stat. homin.

Fallit in scriptura mercatoris, quæ continet data & accepta tam pro se quàm contra se, quia semiplenè probat Bar. in l. admonendi. versi. circa secundum, de iureiu. Felin. in cap. ij. versi. quartò limita. de fide instrumen.

Fallit etiam quando in priuata scriptura partes solemn. conuentione promiserunt stare dict. scripturæ, quia tunc probat, secundum Fel. in dict. cap. ij. num. 13. versi. fallit sextò. de fide instru.

Fallit etiam in multis aliis casibus annotatis per Felin. dict. c. j. quas tu more solito considerabis, & studendo videbis in dies. I. Nouel. reg. 79.

LITIS regulariter dicitur postquam est facta contentio. gloss. in cap. super quæstionum. in verbo, exordium. deleg. Barto. & Angel. in l. causas vel lites. C. de transactionibus.

Fallit, quando agitur de fauore liberationis, putà de peremptione ipsius litis: quia potest accipi lis etiam antequam sit contestata. Salic. in l. postquam liti. C. de pactis.

Fallit, etiam quo ad inducendum vitium litigiosi: quia res dicitur litigiosa ante litis contestationem, gloss. in dict. super quæstionum, & probat text. authen. litigiosa. C. de litig.

Fallit quoad effectum inducendi pendentiam litis, gl.

& tex. habes in clem. ij. de verbo. signific.

Fallit, quo ad perpetuandam iurisdictionem, d. c. super quæstionum, facit tex. in c. gratum. & in c. relatum, de offi. deleg. S. Ian. reg. 166.

LIBERI patrem sequuntur, cum legitimè nuptiæ factæ sunt. Celsus l. cum legitimè. De statu ho. Huc pertinet. De reg. iur. l. 148. si quis prægnantè. Riisv.

LIBERVM si quis esse dixerit per sententiam, talis sententia non nocebit tertio agenti illum esse suum seruum. gl. l. cognitio. §. 1. versu. variè. de liberali causa. Inn. c. nostra de procur. Doc. com. leg. ingenium. ff. de stat. hom. Doc. capitul. quamuis. de senti. & re iud. Alex. per hæc reg. l. sape. nu. 66. ff. de re iud. Med. re. 8.

LIBERA præsumitur omnis res. Si ser. ven. l. sicut. §. sed si quæ. Riisvich.

LIBERA, & allodialis quælibet res præsumitur. Hæc regula probatur in lege, altius. Cod. de seruit. & hoc ibi notat Accursius, & ibi hoc notat Baldus, Alexand. in consilio centesimovigesimonono, ponderatis iis, vol. j. ubi allegat concordant. & consilio lx. perspectis. versu. circa aliud dubium. quo quæritur. in iij. volum. Decius consi. cccclxvij. superiori anno. & consi. cccxcvij. viso casu. & cccclxxxvij. viso puncto. & cccclxxij. proponitur. Pau. Castren. consilio clxxix. in causa quam magnificus. j. volum. nouissimo.

Hæc regula & ad personas porrigi potest. Nā omnes homines nascebantur liberi. l. manumissiones. ff. de iustitia & iure. Angel. Institut. de libert. notab. v. in princ. Nam quilibet est liber, nisi probetur seruus. Instit. de libertinis. in princip. & est text. in l. ingenium. C. de ingen. & manumis. ubi si aliquis se ingenium dicat, nec probet, non tamen libertatem amittit: & hoc ideo, quia præsumitur ingenuus & liber. Quod ad res attinet, regula nostra probat.

Regula sic ampliata procedit in Ecclesia, quæ nullum præsumitur habere patronum, præter Episcopum. Bald. & Imol. in c. venerabilis. de exceptio.

Amplio, vt procedat in Comite qui sit sub dominio Regis. in dubio enim præsumitur habere comitatū iure proprio, non autem tanquam feudalem, vt dicunt Host. Ioan. Andr. l. fin. in verb. respondit. supra de iudic. cap. nimis. ubi Anto. de Butrio. ff. de iure iur. Alex. cōf. xv. volum. v. Cardi. Alexandrin. in Rub. feudo. versu. xv.

Limita, nisi facti essent aliqui actus, qui essent de natura feudi, veluti petitionem inuestituræ. c. vnico. §. si verò. quid sit inuestitura, in vñb. feud. vt declarat Cardin. Alexand. in d. rub.

Fallit, quando esset fama, quòd talia bona sunt feudalia, & essemus in antiquis: quia tunc fama plenè probat. c. veniens. j. de testib. c. quid per nouale. extr. de verbo. signific. Alex. Imol. di. consi. xv.

Fallit, quando constaret in genere, quòd aliquis haberet bona feudalia talis domini: & requisitus à domino, pro quibus bonis præstaret homagium, hoc nõ faceret. Spe. tit. de locat. §. nunc aliqua. versu. lxij. la. cob. Beluif. & Bald. c. j. §. vassallus. si de feud. defun. conten. sit inter domi. & agn. in vñb. feud. Bal. cōf. cccxv. vol. j.

Fallit, quando probaretur, quòd antecessor habuisset illa bona in feudum: quia præsumuntur in eodē iure, & qualitate peruenisse ad hæredem, secundum Baldum in leg. si cuius. ff. de vñufr. And. Sicul. consi. xvij. vol. ij.

Fallit

Fallit in Ecclesia, quæ concedit Iurisdictiones, vel pensiones: quia in dubio præsumitur concessisse in feudum. c. ad audientiam, vbi Bald. extr. de præscript. Fallit, quando probaretur res esse emphyteutica, vel seruitutem debere. glos. & doct. in d. l. altius. Prat. reg. 492.

¶ **LIBERTVS**: sententia lata contra libertum præiudicat patrono scienti, & patienti. Bart. & Alexan. l. sape. numero 100. ff. de re iud. l. patronum. ff. si liber ingen. esse dicatur. Innoc. capitulo quamuis. de senten. & re iud. Doct. com. capitul. cum super. eodem titulo. Bal. l. si sine. C. ad vell. Ant. c. inter. de maior. & obed. Med. reg. 8.

¶ **LIBERTVS** relationem habet semper ad patronum, vnde quemadmodum liberto persona patroni semper honesta & sancta videri debet, ita libertus patrono semper obediens se præstare debet, lege, liberto. ff. de obsequiis. Euer. in loco de liberto ad vasallum. num. 7. per hanc reg. de qua per Ioan. Roncheg. l. eandem. numero 43. ff. de duo. reis. Iaf. l. fin. nu. 29. C. de ind. vid. toll. Decis. Pedem. 113. nu. 10. Boer. decis. 48. numer. 3. Dec. 242. num. 10. Bald. Nouel. in tract. de priuileg. dot. num. 15. Afflic. Decis. 209. num. 2. Boer. Decis. vigesimatercia. numero 7. Iaf. leg. transigere. numer. secundo. C. de transac. Med. reg.

¶ **LIBERTI** sententia non præiudicat patrono, etiam scienti. gl. l. sape. ver. interueniente. vbi Alex. nu. 1. ff. de re iud. qui dicit hanc esse com. quemadmodum ipsemet declarat. nu. 100. Med. re. 8.

¶ **LIBERALITAS**. De re. iu. l. diuus. 24. Vide Necessitas. Liberi. Riisfvich.

¶ **LIBERTAS**. Paul. lib. ij. ad edictum. Lex cxvj. al. cv.

Libertas inæstimabilis res est.

Res sola quum æstimetur quæ patrimonio, & vsui sub iicitur: ideo libertas per pecuniam æstimari non potest. l. non est. §. infinita. inf. cum simil. l. procurator. §. fin. rem rat. haber. §. penult. in ver. cum libertas. Inst. qui manum. non poss. Viuien.

¶ **LIBERTAS**. L. 165. Gaius libro octauo ad edictum provinciale.

Libertas omnibus rebus fauorabilior est.

Iunge ad l. 106. libertas, l. 21. l. 137. §. fin. de manu. test. l. si ita scriptum, l. si ita fuerit libertas, de re iud. l. inter pares, C. de ser. pig. l. 1. ff. de ma. tes. l. Iunia patronis. de cõ. ser. ma. l. 1. §. fi. Exc. ad Treb. l. si patroni, §. sed etsi sine, de lega. l. 1. l. si seruo leg. §. si seruus, de ma. test. l. cum ex plu. l. libertas, de leg. l. 1. l. si quis à filio, §. si quis plu. C. de hæredibus instituend. l. extraneum. Riisfvich. paratit.

¶ **LIBERTAS**. Caius lib. v. ad edic. Prouin. Lex cxij. al. xvj.

Libertas omnibus rebus fauorabilior est.

Vid. l. quoties. l. in obscu. eod. hoc ti.

¶ **LIBERTAS**. L. 136. Paulus libro vndecimo ad Plautium.

In his quæ officium per liberas fieri personas leges desiderant, seruus interuenire non potest. §. Non debeo melioris conditionis esse, quàm auctor. meus, à quo in me ius transit.

ADDIT. a al. In omnibus officiis.

In his. Al. in iis of. Al. in omnibus officiis. Faber legit: In iis quæ ex officio. inf. l. 180. in omnibus off. inf. l. fin. de recep. ar. l. Pedius, §. 1. si quis cau. l. si quis seruum. DESIDERANT. C. de testib. l. quoniam libe-

ri, de arb. l. parui, §. in seruo, Inst. qui da. tu. poss. §. seruus autem. al. qui mil. non poss. pen. §. fi. de proc. l. seruum quoque, §. 1. C. de tabell. l. generali. Exc. de off. præ. l. barbarius. Terentius: Seruum hominem causam orare leges non sinunt, nec testimonij dictio est. Riisfvich. paratit.

§. Non debeo. Iunge ad l. 55. l. 166. nemo plus, l. 138. qui in ius, l. 120. aliud. ad Vel. l. fin. §. 1. de acquir. posses. l. 14. Pomp. §. 1. de cõtrahen. empti. l. alienam, Instit. de vsuc. §. furtiuè, §. quod autem, de exc. do. l. 4. §. de auctoris, §. sed si cum, ad Treb. l. postulante, de exc. rei iud. l. 1. in princ. l. fin. in fin. Exc. de hæredib. tut. l. 1. Riisfvich. paratit.

¶ **LIBERTAS & seruitus**. L. 33. Vlp. 43. ad Sabinum. a al. l. 32.

Quod attinet ad ius ciuile, serui pro nullis habentur, non tamen & iure naturali, quia quod ad ius naturale attinet, omnes homines æquales sunt.

§. l. in personam, 23. inf. l. seruitutem, 209. l. in omnibus off. 136. l. qui in serui. 16. l. cum seruus, 108. de testamētis, l. qui testamento, §. seruus, de verborum signification. l. illa verba, de appel. l. serui, l. creditor, de c. mi. l. liberos, in fin. C. de tab. l. generali, ad legem Aqu. l. 2. respon. 1. & 2. si quadru. pau. leg. 1. de nox. leg. si extraneus. NATURALI. L. naturaliter, 13. l. 6. de cond. ind. iuncta l. ius ciuile, de iust. & iu. de ac. & ob. leg. 19. seruus non in omnibus. Gellius libro 2. cap. 7. Exc. De iud. l. vix, de fal. l. nullo, de accu. leg. hos, §. si seruus, de sol. l. Stichum aut, §. vsum fruct. Insti. de stip. ser. §. sed cum factum, de ali. le. l. seruos, de his qui pro non script. l. 3. C. de hæredib. insti. leg. cum proponas, in fin. ad Trebellian. l. seruo inuito, de eden. l. Prætor, §. sed etsi seruus. NVLLIS. De iure dot. l. 1. Riisfvich. paratit.

¶ **LIBERTAS**. Pompo. lib. vij. ad Sabinum. Lex xxv. al. xxj.

Quoties dubia est interpretatio libertatis, secundum libertatem respondendum erit.

Vid. gloss. & tex. l. Iulia. de manumiss. l. inter pares. de re iudic. Viuien.

¶ **LIBERTA S. L.** Pomponius lib. 6. ad Sabinum.

Quoties dubia interpretatio libertatis est, secundum libertatem respondendum erit.

Interpretatio benigna, iunge inf. l. 140. in obscuris. l. libertas, de rebus dub. leg. 1. l. 11. §. final. de manu. test. l. si peculium, §. final. Sim. inf. 86. l. in ambiguis, de probat. l. cum de ætate. Ratio, inf. l. semper in du. C. de fideicom. l. cum inter, 14. in fi. sup. eod. tit. l. si quis in test. l. si seruus legatus, de manu. test. l. si ita scriptum. l. si ita fu. 40. l. si peculium, de test. tu. l. si hæredit. §. fin. 10. LIBERTATIS. Phrasis similis est, si quis omis. caus. test. l. 1. §. qui sub. Alias malet Faber legere Voluntatis. Exc. de manumiss. test. l. cum à pluribus, de rebus dub. l. si quis de pluribus. Riisfvich. paratit.

¶ **BIBERARE**. Paulus lib. lxxv. ad edictum. Lex cliij. al. cxvj.

Ferè quibuscunque modis obligamur, iisdem in contrarium actis liberamur: quum quibus modis adquirimus, iisdem in contrarium actu amittamus. Vigetur nulla possessio adquiri, nisi animo & corpore potest: ita nulla amittitur, nisi in qua vtrunque in contrarium est.

ADDIT. a cum in P. Flor. aliàs vt. b amittim. in P. Flor. c. deest in P. Flor. Coniunge l. quemadmodum. de acquirend. possessio. & vid.

Tom. 2. Reg. Jur.

LICERE. Vlpian. lib. xxvij. ad Sab. Lex xxij.
Non debet, cui quod plus est. *b* licet, quod minus est
non licere.

ADDIT. *a* deest in P. florent. *b* deest ibid.
Coniunge legem, si legato. xj. de manumiss. testament.
cum ergo filiofamilias militi liceat condere testa-
mentum licebit & codicillos. & concordat hæc re-
gula cum regula cui licet. in vj. Viuiennus.

LICERE & facere. Vlpian. libro xxvj. ad Edictum.
Lex xlij. al. xlij.

Non debet actori licere, quod reo non permittitur. In
re obscura melius est fauere repetitioni, quam ad-
uentitio lucro.

Hinc est quod licet reo, dilatio amplius quam semel fa-
cilis non tribuatur, & actori facilius denegetur, uti
habetur hæc reg. non debet actori. eodem titul. in
6. Et in effectu actor non debet esse melioris condi-
tionis quam sit Reus: eo quod sicut reus, non possit
post litem contestatam reuocare procuratorem. l.
post litem. sup. de procur. pariter nec actori licet. l.
quæ omnia. eod. tit. Viuiennus.

LICERE Tempus. Paulus libro lxij. Ad Edictum
Lex cxliij. al. l. cvij.

Non omne quod licet, honestum est. In stipulationib.
id tempus spectatur, quod contrahimus.

Coniunge l. si filiusfamilias 61. de verbo. oblig. nam li-
cet circumuenire in emptione, sed non decet. & vid.
inf. l. semper in contractibus. Viuiennus.

LICERE. Bonifac. Reg. lxvij.

Quod alicui suo non licet nomine, nec alieno licebit.
Vide Maxel. hic & Ang. Viuiennus.

LICITVM. De reg. iur. l. non debet cui. l. quod alicui.
l. 187.

Non omne quod licitum. in vi. ca. 57. Quod alicui suo
licet nomine, alieno licebit.

Quod non est licitum, necessitas facit licitum. De fer.
cap. licet. de off. eius. l. 1. §. 1. De pet. hæc. l. diuus.

Licitum prætextu illicitum non committi. De ex. cri. l. 2.

Licitum coarctari ut illicitum cuitetur. De sus. tu. l. tu-
tor. §. 1. Ruisvich.

LICITVM illud est, cuius contrarium est illicitum.
Bart. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. Declaratur ista regu-
la à Io. Bolog. in d. l. vt vim. nu. 12.

Cui licet quod est plus, licet etiam quod est minus. c.
cui licet. de reg. iur.

Fallit ut per Dyn. in d. §. cui licet, contrariam regulam
cum suis limitationibus ponit Damas. reg. 135.

Licitum cui non est suo nomine, nec alieno licet, c. quod
alicui, de reg. iur.

Fallit ut per Dyn. in d. c. quod alicui.

Licitum quod mihi est agere meo nomine, etiam alie-
no licet. c. potest quis. de reg. iur.

Fallit ut per Dyn. in d. c. potest.

Licitum quod est in genere, non est licitum in specie.
fallit ut per Damas. reg. Donat. Fina, lib. 5.

LICITVM. Quod est licitum in genere, non est li-
citum in specie.

PRO.

Ext. de off. ord. c. si sacerdos.

8. q. 2. c. quod autem.

13. q. 2. non æstimemus.

D. de quæst. l. 1. §. qui quæstion.

D. de iniuriis. l. item apud. §. cui.

CONTRA.

Ext. de appell. c. inter cætera.

Ext. de rescrip. c. ad hæc.

Ext. de dol. & contu. c. ex literis.

D. si quis caut. l. sed & si. §. quæsitum.

SOLVITIO.

Quod licitum est in genere, & è conuerso, nisi descen-
sus ad specialia occasionem mali inducat, ut patet
per exempla posita in prima parte Rubricæ. & C. quæ
res pig. oblig. poss. l. 1. Damas. reg. 27.

LICITA tantum veniunt in generali dispositione.
l. quod seruus. ff. de acq. poss. l. si pat. ff. de his, quæ in
fraud. cred. l. si procurator. ff. de cond. inde. Abb. cõ-
silio 63. num. 2. lib. 1. conc. l. qui peculij. ff. de pecu-
lio. l. 3. §. plane. ff. quod vi aut clam. dixi supra in fal.
l. 1. Medic. reg. 1.

LIMITATA relatio limitatum relatum declarat, i-
ta in terminis Paris. consi. 102. num. 25. volu. 1. sicuti
limitata causa limitatum producit effectum. l. in a-
gris. ff. de acquiren. rerum dom. Dec. consilio 21. nu.
18. Medic. reg. 10.

LITERÆ beneficiales subreptitiæ, sunt ipso iure
nullæ. Innocent. & communis opinio doctor. in ca-
pitu. ad audientiam. lo. ij. de rescriptis. vbi vide Fe-
linum.

Amplia tripliciter, & limita dupliciter, ut per eum ibi.
B. Dias reg. 445.

LITERÆ ad lites impetratæ sine speciali mandato
non valent, nisi impetrentur per coniunctam perso-
nam. c. nonnulli. §. sunt & alij, de rescrip.

Ampliat in 7. casib. & limitatur in 8. per Felin. in d. §.
sunt & alij.

Literæ priores in data regulariter prævalent, c. capito-
lium, de res.

Fallit in 3. casibus, ut per Felin. in dicto capitulo capi-
tolium.

Literæ ad lites subreptitiæ non sunt nullæ ipso iure,
sed ope exceptionis, c. ad audientiam, de rescrip.

Ampliat in vno casu, & limitatur in 11. à Felin. in d. c.
ad audientiam.

Literæ beneficiales subreptitiæ, sunt ipso iure nullæ,
no. in d. c. ad audientiam.

Ampliat in tribus casibus, & limitatur in 2. per Felin.
in d. cap. col. 13.

Literæ plures ad diuersas ecclesias sub eadem data im-
petratæ non valent. Fallit in duobus casibus, ut per
Felin. in cap. in nostra, de rescriptis. vbi est communis
opinio.

Tres alias conclusiones videas infra, in lib. v. regularum
communium. in ver. literæ. Don. Fin. lib. 1.

LITERÆ ad lites impetratæ sine speciali domini
mandato, non valent, nisi impetrentur per coniun-
ctam personam. text. est in capit. nonnulli. §. sunt &
alij, de rescriptis.

Amplia septem modis, & limita octo modis: quarum
vltimam limitationem limita sex modis, ut per Fe-
lynium ibi. B. Dias reg. 442.

LITERÆ priores in data, regulariter prævalent,
tex. in cap. capitulum. secundum communem intel-
lectum, de rescriptis. text. in cap. si duobus. cum glos.
verbo, non apparet. eodem tit. lib. 6. text. in capitu-
lum cui. de præbend. libro sexto. & ibi gloss. quod
tanquam regulare præsupponunt doct. in cap. eam
te. de rescriptis.

Amplia vno modo, & limita tripliciter, ut per Felin. in
d. ca. capitulum. vbi primam limitationem ampliat
vno modo, & limitat dupliciter. B. Dias reg. 443.

LITERÆ ad lites subreptitiæ, non sunt nullæ ipso
iure, sed ope exceptionis: probatur in cap. si autem.
& in capit. plerunque. de rescriptis. & doctor. tenent
in capitulo cæterum. eodem titulo. firman. domi-
ni de Ro-

ni de Rota in decis. decimatertia. titulu. de officio de leg. in nouis.

Amplia vno modo, & limita vndecim modis, vt per Felinum in capit. ad audientiam. lo. ij. de rescriptis. B. Dias reg. 444.

¶ **LITERAE** missae soluuntur morte, si mors peruenerit antequam sint acceptae, nec obligant haeredes, Bartol. l. Aretusa. ff. de stat. hom. Baldus l. i. colum. 13. C. de confess. Innocen. capitu. cum dilectus. de success. ab intest. Ant. capitu. fin. de cōf. Barth. cap. cum dilectus. capitu. post cessionem. de proba. Giral. singu. 27. Marfil. Rubric. C. de proba. Paul. l. qui Romae, §. Augerius. ff. de verborum obligatio. Medic. tract. 2. par.

¶ **LITERAE** plures ad diuersas ecclesias, sub eadem data impetratae non valent, Hostiens. & Ioan. Andr. Cald. but. Imol. & Abb. in capitu. in nostra. de rescriptis. & est communis opinio secundum Felinum, ibidem contra gloss. Innocentium & Abb. antiquum.

Limita dupliciter vt per Felin. ibi. B. Dias reg. 446.

¶ **LITERAE** Principum geminatae habent vim motus proprii, Bald. in l. nec damnosa. C. de praec. imper. offer. Roma. l. si verò. §. de viro. 51. fallen. ff. solu. matrimo. Medic. reg. 3.

Literarum relatio clausulae in literis posita est ad contenta, & concessa in eis, & non ad extra fieri debet. Augu. Ber. conf. 15. nu. 4. vol. 1. l. haeredes palam. §. sed si. ff. de testa. l. si seruus plurium. l. talis scriptura. ff. de leg. l. l. numinis. ff. de leg. 3. Bald. l. i. C. de his, quae ante apert. tab. Medic. reg. 10.

¶ **LITERIS** ordinarij iudicis credendum est, & illis fides omnino est praestanda, licet testes in eis non sint subscripti, & hoc propter eius auctoritatem. ca. j. & c. quoniam. de probat. dist. lxx. cap. non det. doc. in c. post cessionem. de probat.

Fallit primò, quando literae non sunt sigillatae, secundum Ioan. de Imol. in l. post cessionem. de proba. & gloss. not. in l. si procuratorem, in verb. intelligendum. ff. de procurat. & Domini. decis. cccxlviij. incip. Item quod voluerunt.

Fallit, etiam quando consuetudo loci, & stylus curiae aliter suaderet, quia stylus & consuetudo est obseruanda. Innocen. in capitu. j. de procurat. Ange. conf. liij. Alexander conf. cxix. numer. 10. volum. vj. immò dicit Alexan. quòd plus operatur consuetudo, quam statutum, quod not.

Fallit etiam quando tractaretur de maximo praedicio scribentis, quia nulla sibi fides esset praestanda propter suspicionem, & ad praediciu alterius. Ita Deci. in dict. cap. post cessionem. num. 27. & 34. max. in iudicialibus.

Fallit etiam quando contra iudicem scribentem, esset suspicio fraudis. Ita Deci. in d. capit. num. 33. de qua suspicione maxima, & fidelis fieri debet indagatio, secundum can. in c. j. de procurat. & Domi. de Rota decis. x. l. Nouel. reg. 80.

¶ **LITERIS** ordinarij creditur sine testium subscriptione, quando de modico praedicio agitur. Calder. confilio 3. in titu. de fid. instrum. Dec. c. causam. colum. 2. de prob. numer. 6. capitu. post cessionem. colum. 8. eod. titu. conc. simil. Bart. l. si quis à liberis. §. si quis. ff. de libe. agnosc. l. 3. §. causa. ff. de Carb. ed. & in tract. ad reprim. vers. summaria. colum. 3. Bald. l. i. C. vt in poss. leg. Cau. Crau. conf. 182. num. 15. Felin. cap. quoniam contra. colum. 1. de probat. l. scio. ff. de in integ. rest. Medic. reg. 6.

¶ **LITERIS** ordinarij iudicis non creditur, si in eis testes descripti non sunt. vt in c. j. & in capit. quoniam. de proc. & plenè per cano. in cap. post cessionem extrà, de prob. in antiq.

Primò fallit, quando consuetudo loci est quod credatur: cum ipsa consuetudo loci attendenda sit in hoc vt voluit Innocet. in dict. cap. j. de proc. in ij. oppo. & Ioan. Andr. in dict. capit. post cessionem. & Ioan. Cald. ibid. & ita comuniter tenetur per cap. cum dilectus. extrà, de fide instrum. & per id quod habetur in l. j. & ij. C. de summa Trinitate.

Secundò fallit, quando tales literae eius sigillo sunt sigillatae, vel contra producentem facerent fidem, per id quod habetur in l. si procuratorem. ff. de procura. & C. de rebus credit. l. ij. & extrà, de sim. capitu. si ad quorundam. & in clem. j. de proc. secundum Ioan. Cald. & Ioan. de Imol. & Nic. in dict. c. post cessionem. de probat.

Tertiò fallit, in literis commissionis iurisdictionis, vt quia per eas delegatur iurisdictionis: cum talibus literis credatur sigillatis sigil. ipsius ordinarij, extrà, de offic. deleg. c. cum in iure. ad hoc quod not. domini de Rota, decis. cccxlviij. quae incipit, Item voluerunt. & quod habetur in l. si per calumniam. C. de episcopis & cler. & Gul. de Cu. & Bar. in dict. l. si procuratorem. pro quibus facit quod habetur in c. significauit. extrà, de appell. à contrario sensu. & quod not. Anch. in c. j. de offic. deleg. in 6.

Quartò fallit in literis citatoriis, monitoriis, seu requisiatoriis: cum talibus literis cum sigillo ipsius ordinarij credatur, per id, quod habetur lxx. distinct. nō det. & extrà, de offic. deleg. prudetiam. in prin. & c. cum causam. xvij. dist. si episcopus. imò & creditur literis sigillatis per capitulum: per ipsas enim recognoscitur canonicus ad electionem. xvij. q. iij. statutum, extrà, de elect. c. cum inter I & P. & etiam secundum Ioan. Cald. & Imol.

Quintò fallit, in leuibus, seu in his quae sunt modici praedicii: cum in his credatur literis ipsius ordinarij suo sigillo sigillatis. & vide de his plenè per can. in d. c. post cessionem. extrà, de probat.

Sextò fallit, in literis testimonialibus attestantibus factum, de praesenti emanantibus super his, quae fuerunt in iudicio de pertinentibus ad officium ipsius scribentis, seu scribi facientis: & hoc si fecerit ad requisitionem propriam, cum tunc eis credatur: praesertim si papa in commissione dixerit se fidem relationi habiturum. extrà, de appell. c. intimasti. & de purg. can. capitu. cum dilecti. vers. igitur. secundum Ioan. Cald. & Imol.

Septimò fallit, in his literis testimonialibus emanantibus super his, quae fiunt in iudicio tempore datae. de pertinentibus ad officium scribentis, quando in his literis concurrerent plura sigilla plurium ordinandorum: ordinariorum: cum tunc ipsis literis credatur. extrà, de dolo & contu. c. cum olim. & dict. cap. veritas. secundum ipsos Ioan. Cald. & Imol. dict. cap. post cessionem. extrà, de probat.

Octauò fallit, in ipsis literis testimonialibus attestantibus factum extrà iudicium, praesertim commissum coram se ad officium ipsius scribentis: cum tunc credatur ipsis literis, secundum Hostiens. in d. cap. post cessionem. & Imol. in dict. capit. 2. ad quod not. in dict. c. j. in 3. opposit.

Nonò fallit, in factis valde antiquis, in quibus fortè sufficit praesumptiua probatio: cū tunc credatur literis testimonialibus ordinariorū, etiam enuntiati-

uis, si enuntient fines antiquos. vt c. si Papa. de priuilegiis in 6. & c. cum causam. extra, probationib. vbi etiam in literis Papæ. B. Socin. reg. 303.

¶ **LITERIS** testimonialib. de iure non est adhibenda fides, etiam Episcopi.

Fallit in his quæ sunt leuissimi, aut leuis præiudicii, ita communiter voluerunt Doctores in c. post cessionem, de præb. refert & sequitur Ab. in cons. 53. lib. 2.

Literarum comparatio, vnà cum litera ad quam fit comparatio, facit semiplenam probationem. fallit vt per Viuium in suis conclu. ver. comparatio.

Literarum data in beneficialibus est inspicienda. fallit vt per Bello. in litera D. in ver. data.

Quinque alias conclusiones videas suprâ in primo lib. in litera L. ver. literæ. Don. Fina. l. 5.

¶ **LITIGARE** tenetur quis per se in iudicio, maximè criminali. l. fin. C. de procur. & in cap. pastoralis, de iudiciis.

Primo fallit, in magistratibus, quia ratione officij possunt per alium litigare. l. non solum. ff. de procur.

Secundo fallit in excommunicato, quia per alium debet litigare. vt in c. intelleximus. de iudic.

Tertio fallit, in episcopo, qui per aliū litigare potest. vt v. q. j. c. quia episcopo.

Quarto fallit in vniuersitate. vt in litem eorum. & in l. j. ff. quod cuiusque vni. nomine.

Quinto fallit in illustribus personis quæ per alium litigare possunt. d. l. fi. C. de proc.

Sexto fallit in his, qui nō habent discretionem, vt sunt pupilli, prodigi, & furiosi, & similes. vt not. dicit Anton. de Butr. in c. pastoralis, de iudic. qui ponit 6. supra sc. fallent.

Septimo fallit, quando delinquens esset positus in carceribus: quia propter necessitatem datur procurator, nisi pro alio delicto fieret inquisitio contra eum in alio loco: vt dicit Bald. in l. eos. §. super his. in fi. ff. de appel. & vide quod not. Bald. in l. minimè. C. de appellat. B. Socin. in reg. 302.

¶ **LITIGANDI** iustam causam, prætere potest reus. secus est in actore. l. qui in alterius. vbi Doct. ff. de reg. iur. Medic. reg. 9.

¶ **LIS** inter patrem, & filium regulariter esse non potest. vt l. lis. ff. de iudi. & l. actiones. ff. de act. & obli. sine veniæ petitione. l. fi. C. de in ius voc. & sic eodē modo contractus non valet. l. j. §. fin. de contrahen. empt. & §. post mortem. Instit. de inu. stipu. & l. j. C. de inoff. dona.

Primo fallit, vbicunque vellet filius agere contra patrem extraordinario officio iudicis: quia tunc posset bene agere, venia tamen petita: vt in gloss. valde not. iuncto tex. in l. cogi. §. si pater filio, ff. ad Trebel. & not. in l. 3. §. si ea. ff. de bon. poss.

Secundo fallit, in causa alimentorum: nam si pater denegat alimētare filium, vel filius patrem, eo casu inter eos poterit esse lis. text. in l. si quis à liberis. in prin. ff. de lib. agno. & tex. in l. fin. §. ipsum autem. C. de bonis, quæ liberis. & in l. nec filius. C. de pat. pot.

Tertio fallit, in castrensi vel quasi castrensi: nam in his bonis poterit esse lis inter patrem & filium, vt est text. iuncta gloss. in l. adop. in prin. ff. de in ius voc. & tenet gloss. in dict. l. lis nulla. & est textus in l. cum oportet. in §. eo. C. de bonis quæ lib.

Quarto fallit vbicunque inter patrem, & filium esset facta obligatio, & firmata iuramento: quia tunc inter eos poterit esse obligatio. ita notanter tenet Bald. in l. iij. C. pro donato. Quia iuramentum est de iure naturali, quo iure non consideratur patria

potestas. Et idem etiam tenuit Ioan. Andr. in tit. de test. gloss. in verb. Vber. de Bob. in addit. Specu. Et hoc est secundū eum: quia ista donatio non est prohibita per legem, nec reprobata, secundum ea quæ not. in l. cum lege. de fideiussor. & per Bald. in l. non dubium. ff. de legat. Sed Paul. de Castr. in suo consilio ciiij. consuluit contrarium & malè. nec fuit recordatus de eo, quod dixit Bal. in dict. l. iij. C. pro do. nec de regulis quas ponunt doctores in capit. cum contingat. de iureiurand. vbi dicunt, quod quando actus est prohibitus, quia est contra bonos mores ciuiles, non vitatur iuramentum, quod est de iure naturali: vnde ius canonicum non considerat aliud, nisi an iuramentum possit seruari sine peccato, vel non: istud ponderat text. in dict. capit. cum contingat. & in capit. licet mulieres. eod. tit. lib. 6. & capit. ij. de pac. eod. lib.

Quinto fallit, si filius alieno nomine, putà tutorio, vel curatorio nomine conueniat patrem: quia hoc casu potest. text. in l. quæsitum. ff. de in ius voc. & in authentic. vt liceat matri & auia. in princ. quod secus esset, si esset procurator in rem suam: quia non licet filio accipere cessionem actionum contra patrem, vt est casus secundum vnā lect. in l. actiones. ff. de actio & obli. & ita tenet Ang. in d. l. lis nulla. qui dicit illum text. esse ad hoc perpetuò notandum.

Sexto fallit quia ista regula procedit de iure ciuili, secus autem de iure canonico: quia de omni causa inter patrem, & matrem & filium potest esse iudiciū. ita not. Ioan. Andr. in c. in anima. in gloss. pen. de iud. libro 6. & idem tenet Angel. in dict. l. lis nulla. qui dicit hoc esse vtile in terris ecclesiæ. & ego allego de hoc gloss. de iure cano. valde not. vna est. xxij. quæstio. 4. c. si ecclesia. alia ij. quæstio. vij. quare. tertia est in c. fin. in gloss. pen. de iud. lib. vj. quas communiter sequuntur, & pro hoc allego bonum text. in capit. non est nobis. de spons. qui text. vult quod in causa matrimoniali inter patrem & filium possit esse iudiciū.

Septimo fallit, quando pater filium maledixit, & contra pietatem tractat: quia tunc filius potest cogere patrem vt ipsum emancipet. vt not. in l. quidam, cum filium. de verbor. oblig.

Octauo fallit, quando pater dissiparet fideicommissū: quia tunc obligatur filio existenti in potestate restituere ante conditionis euentum: & sic filius poterit petere vt remoueatur ab administratione. vt est casus not. in l. Imperator. ff. ad Trebel. & ibi per doctores. per Bart. solum in l. fin. in fi. de sentent. pas. & per eundem in l. 3. §. quod si mihi patris. & in l. fin. in princ. ff. sol. matri. alios casus vide per gloss. & doct. in d. l. lis nulla. de iud. & per tex. in l. ius certū. ff. eodem. B. Socin. reg. 301.

¶ **LIS** inter patrem & filium esse nō potest. l. lis. ff. de iud. l. actiones. ff. de actio. l. fi. C. de in ius vocando.

Fallit in 8. casib. vt per Soc. reg. 244. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 8. vt ego notau in §. hi, inst. de oblig. quæ ex delicto, nu. 4.

Litigare quis tenetur per se, maximè in iudicio criminali. l. fin. C. de procu. c. pastoralis, de iud.

Fallit in 7. casib. vt per Soc. reg. 245.

Lis propriè dicitur quando esset facta cōtestatio. Bar. Fulg. Paul. de Castro in l. causas, C. de transact.

Fallit in 4. casib. secundum Socy. reg. 37. in add.

Lite contestata nihil innouari potest. fallit vt per Damas. reg. 110.

Litis pendentia inducitur per solam citationem. hanc esse com-

esse communem opinionē attestatur Dec. in l. moræ, ff. de iurisd. num. 46.

Fallit in 2. casib. secundum Baptist. à Villa. concl. 131. in litera L. Dona. Fina. lib. 3.

¶ **L** i s propriè dicitur quando est facta contestatio. ita Barto. Ful. & Paul. de Cast. in l. causas. C. de trasact. intellige, quando verbum lis, infertur ad actus iudiciales, seu refertur in materia iudiciali: vt probatur in cap. sape, in fi. de appel. & ibi Abb.

Primò fallit quo ad inducendum vitium litigiosi: quia inducitur sola citatione. gloss. in verb. exordium. in c. super questionum. de officio deleg. & Bart. in l. j. ff. de litig.

Secundò fallit, etiam quò ad perpetuandam iurisdictionem, vt probatur in capitu. gratum. de officio delegati.

Tertiò fallit, quò ad inducendam litis pendentia, quæ inducitur sola citatione: vt in lite pendente.

Quartò fallit, vbicunque tractatur de liberatione: quo casus lis etiam dicatur ante litem contestatam. B. Socin. reg. 295.

¶ **L** i t i s contestatio in iudiciis possessoriis, videlicet retinendæ, adipiscendæ, & recuperandæ possessionis requiritur: tenet gloss. & Barto. in l. j. C. si de momentum. possess. gloss. & ibi Ioan. Andr. Bald. Abb. & alij in c. consultationibus, de offi. delegat. & ita dicit communiter teneri Salicet. in l. fi. C. si per vim vel alio modo. & eam dicit communem sententiam Alexand. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquirenda possessione, qui multa allegat in materia.

Limita dupliciter, vt per Claudium Marmerium in repet. §. nihil commune. l. naturaliter. ff. de acquiren. posses. quem vide singulariter loquentem circa ipsam principalem regulam, quas limitationes ante eum scripsit Ludo. Bolognin. in dict. §. nihil commune, & habuerunt eas ab Alexand. ibi.

Primò in possessorio recuperandæ, in quo delegata est iurisdicção iudici ad certum tempus limitatum, quia tunc potest procedi contra reum etiam lite non contestata, etiam ad diffinitiuam sententiam. Ita limitat Ioan. Andr. in cap. consultationibus. de offi. deleg. vt refert Bologninus, & Claudius, vbi suprâ, post Alexandrum.

Secundò, quando periculum est in mora, quia tunc nõ requiritur litis contestatio. Ita Bald. in l. in certi. C. de interd. Sed hanc limitationem dicit non esse veram Alexander in dict. §. secundum Bologni. vbi suprâ: & vide nouissimè Ripam in dict. §. nihil commune. vbi istam regulam ampliat duobus modis, & limitat aliis nouem. B. Dias reg. 447.

¶ **L** i t i s contestatio. L. 487. Paulus libro 7. Quæstionum. al. l. 86.

Non solet deterior conditio fieri eorum, qui litem contestati sunt, quàm si non, sed plerunque melior.

ADDIT. a deest essent in Flo.

De litis cõtestatione l. 125. pœnalia 139. omnes act. 182. de noua. l. 29. SOLET Conciliatio. l. si quis stipulatus 112. de verborum obligation. Iunge l. 3. de pec. §. idem, l. sic, C. de act. l. omnes act. de proc. l. pluribus, C. eod. tit. l. neque, l. cum quis, de iud. l. qui prior, l. vbi, C. de præscript. triginta annorum, l. fin. de compen. l. in rem, de vsur. l. videamus. §. si actionem, l. 38. de min. l. Emilianus 38. de dano, l. 13. §. si quis opus.

DETERIOR. Hinc de compen. l. 8. CONTESTATI. Concil. l. liberum, C. de fideiuss. l. si per imprudẽtiam, §. fina. de euict. MELIOR. C. de iud. l. de noua. l. aliam, de leg. l. si pluribus, de verborum obli-

gation. l. si Titius, l. si insulam, de vsur. l. lite, Instit. oblig. in princ. iuncta l. quod fauore, C. de legibus. Vide Harmonopolium. Riisvich. paratit.

¶ **L** i t i s contestatio. De reg. iur. l. 182. omnes actiones. l. 125. pœnalia. l. 187. non solet deterior. l. 88.

Iniuste litem mouens tenetur ad expensas. C. de iud. l. properandum. §. fin. §. si verò. C. de ep. l. omnes. §. præterea.

Verecunda cogitatio eius qui lites execratur nõ est vituperanda. in Vlp. De al. iud. l. item si res. §. potest.

Non differendarum litium causa, sed tollendarum ad iudicem itur. de recep. arb. l. quamuis.

Contumacia litis damno coercetur. De re iud. l. contumacia.

Renuntians liti non videtur fateri: Sing. l. si te. C. de inge. man. & ibi Bald. Ias. in l. postquã liti. C. de pact. Riisvich.

¶ **L** i t i s contestatio requiritur in iudiciis possessoriis: hanc esse communem opinionem attestatur Iaso. in l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. pos. numero. 165.

fallit in 2. casib. vt per Claud. Mari. in d. §. nihil cõmu. nu. 58. fallit in 3. casib. vt per Soc. iur. nu. 373. in d. §.

Fallit in 2. casib. vt per Baptist. à Villa. conclusio. 124. in litera L.

Per litis contestationem non fit deterior conditio cõtestantis, l. non solet, ff. de reg. iur. vbi Dec. limitat.

Lite non contestata, iudex non potest ad sententiam procedere, no. in l. fi. §. illud, C. de temp. appel. Doc. in c. quoniam frequenter, vt lite non contestata.

Fallit in 8. casib. vt per Soc. reg. 239.

Lite non contestata in causa appellationis ad sententiam diffinitiuam perueniri non potest, l. fi. §. illud, ff. de temp. appel.

fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 240.

Litem contestandi animus in dubio, tam ex parte rei, quàm actoris præsumitur, c. 1. & ibi doct. extra de litis contest.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 241.

Lite non contestata testes regulariter recipiendi non sunt, c. quoniam frequenter, & ibi per doct. extra vt lite non contest.

fallit in 13. casib. vt per Soc. reg. 242.

Lite incontestata contra absentem regulariter procedi non potest, vt per Innocen. in c. veritatis, extra de dolo, & contu.

fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 243. videas in ista materia Lâcil. in tract. de off. præto. in tit. de litis cõtest.

Litis contestatio non requiritur in criminalibus. fallit vt per M. An. Blan. in praxi cri. fol. 8. nu. 4.

Tres sunt exceptiones peremptoriæ quæ litis cõtestationem impediunt, videlicet rei iudicatæ, trasactionis, & litis finitæ. Ampliatur & limitatur vt per frâ. Turz. concl. 15.

Pactum de non petendo litis contestationem nõ impedit.

fallit vt per fran. Turz. concl. 15. nu. 4.

Litis contestatio in iudicio possessorio necessaria est, doct. in d. §. nihil commune.

fallit in 9. casib. vt per Rip. in d. §. nu. 182.

Post litem contestatam an dominus qui dedit procuratorem possit ipsa interuenire in iudicio, distinguendo declarat Bart. in l. mutari, nu. 5. ff. de procur. Donat. fina. lib. 3.

¶ **L** i t i s contestatio. Tempus ante litis contestationem spectandum.

C. quod met. caus. l. 1

Tom. 2. Reg. Iur.

ff. de condit. ob turpem causam. l. vlt.
 ff. quod ad met. caus. l. si ipsa.
 C. de furt. l. subtracto.
 ff. ad l. Aquil. l. 2.
 ff. de cond. indeb. l. in summa. §. sed & agere.
 ff. de cond. furt. l. in re. §. 1.
 ff. de condic. tritic. l. in hac. in fin.
 ff. de constit. pec. l. 1. §. vlt.
 ff. mand. l. hominem.
 ff. de action. empt. l. 3. §. 4.
 ff. rerum amot. l. pen.
 ff. de vi & vi arm. l. 1. §. rectissimi. & l. pen.

Tempus litis contestatæ spectandum.

ff. de neg. gest. l. lite contest.
 ff. commod. l. 2. §. in hac.
 ff. quod met. caus. l. quantum.
 ff. de minorib. l. si minor.
 ff. si quis cau. l. qui autem. §. illud.
 ff. si cert. pet. l. vinum.
 ff. de don. inter vir. & vx. l. quod autē. in princ.
 ff. de condic. tritic. l. vlt.
 ff. mandat. l. hominem.
 ff. depos. l. 1. §. inde scribit Nera. si res.
 ff. de solut. l. in pupillo.
 ff. de act. empt. l. si sterilis. §. cum per.
 ff. de leg. 3. l. quæsitum. §. vlt. Azo, rub. 2.

Tempus ante litem contestatam spectandum.

Tempus litis contestatæ spectandum.

Istæ duæ Rubricellæ, tempus contract. spectandum, & in sequenti proximo expositæ sunt: nam vbi ante litis cōtestationem fuit quis in mora, à tempore moræ fit æstimatio interesse: alioquin à tēpore litis cōtestatæ. Item spectatur tempus litis: & tunc censetur quis malæ fidei, quoad quædam: vt aliàs notauimus plenè, in l. & ex diuerso. in prin. ff. de rei vend.

AD IECTIONE.

Vnde notandum est, quod bonæ fidei possessor post litem contestatam, vt in vsucapione triennij complēda in fructibus percipiendis, vt faciat suos, vt nō teneatur de fatalitate. vt ff. pro empto. l. 2. in fi. & de vsufr. quid sit. §. vlt. & de pet. hæred. illud in quibusdā maleficiis, vt quia tenetur de fructibus restituendis, licet suos fecerit: item quia rem vsucaptam restituere debet. vt ff. de rei vēd. qui petitorio. & l. sumptus. & C. de rei vend. l. certum. in quibusdam nullo modo possessor, vt in præscript. long. temp. & longiss. vt quæ interpellatur. vt C. de præscript. 10. vel 20. ann. l. 1. §. quid si prior. & l. nec. & C. de præscript. 30. ann. l. vlt. Causa. Azo, rub. 2.

¶ **LITIS** pendentiæ mentio fieri debet in rescripto ad lites. gloss. in capitu. prudentiam. §. sexto. verbo, ob causam. de officio delegati. quam ibi valde notat Abb. gloss. in cap. vt debitus. verb. dicat. de appellationibus.

Amplia quadrupliciter, & limita, vt per Felin. in capitu. super literis, de rescript.

Lite pendente. vide suprā, ius superueniēs. Dias. re. 448.

¶ **LITE** non contestata contra absentem regulariter procedi non potest: vt per Innocen. in c. veritatis. extrā, de dolo, & contu.

Primò fallit, quando ipse actor agere nō posset de præsententi: vt quia debitum sit conditionale in diem, vel pendeat ex alterius arbitrio: cum tunc recipi possit lite contest. ff. ad l. Aquil. & extrā, de verb. signif. & l. ea, quæ. vt plenè videtur in dictis iuribus.

Secundò fallit, quando ipsa pars esset præsens & impediret litem contestari, per id quod habetur extrā,

de iudic. c. pen. & fin.

Tertiò fallit, quando dignitas excitaretur, extrā, ne se de vacant. c. vltim. circa quod vide quod ibi not.

Quartò fallit, quando exigitur parte præsentente, quod vnum malitiosum tyrannum conuenire actor nō audeat nec recipi testimonium eadem denun. cū tunc index subueniat eidem actori iustè timent. argum. extrā, de app. c. si iustus. & considerata negotij qualitate, & aliis circumstantiis, recipiet testes quo ad poterit, & diligenter sustinebit interesse rei in ipso rum examinatione, reseruando sibi exceptionem in personas in dict. causa, secundum Hostiens. & Ioan. Andr. in dict. capitu. quoniam. vt lit. non contest. & not. ad hoc etiam in cap. fin. extrā, de hæret. in vj. secundum Nicol. non ob. text. in præall. g. capitu. quoniam. faciens mentionem, de reo, quando est contumax vel absens, cum habeat respectū ad id quod communiter accidit, secundum Nicol. in præallegat. capitu. quoniam frequenter. vt lite non contestata. B. Socin. reg. 300.

¶ **LITE** non contestata in causa appellationis, ad sententiam definitiuam perueniri potest: vt est casus in §. illud. ff. de tempo. appel.

Primò fallit, coram iudice à quo, secus coram iudice ad quem: vt dicit Baldus in capitu. per tuas. de appellationibus.

Secundò fallit, quando partes essent præsententes tempore litis contestatæ. quia debent litem contestari, aliàs non audiuntur. ita dicit Baldus in authentica qui semel. C. quomodo & quando iudex. qui dicit quod si comparet in medio tempore probationis, non debet audiri ne lis contestetur, vt patet. B. Socin. reg. 297.

¶ **LITE** non contestata, ad sententiam diffinitiuam perueniri non potest: vt not. in l. fi. §. illud. C. de tempo. appel. & Bald. in authentica. at qui semel. C. quomodo & quādo iu. & ibi per Bald. & doct. in c. quoniam frequenter. vt lit. non contesta.

Primò fallit in causa appellationis: vt in d. §. illud.

Secundò fallit in causa nullitatis annexa appellationi. Bald. in l. ambæ. C. quomodo & quando iudex.

Tertiò fallit, quando actor se absentat: vt per Bar. in dict. authen. qui semel. & ibi etiam Bald.

Quartò fallit, quando intentaretur officium iudicis, vt pars se absentet, vt dicit Bald. notab. in dicta auth. qui semel. vide Bald. & Bar. in l. ab eo. & in dict. §. illud. qui examinat istam materiam.

Quintò fallit in causa criminali, in qua potest ferri sententia etiam lite non contest. vt est gloss. singul. in l. absentem. ff. de pce. Sed contrariū tenuit Azo in summa. C. de requi. reis. & istud est verius.

Sextò fallit, quando iudicium non dirigitur cōtra certam personam, nec ab ea petitur aliquid dari vel fieri, concluditur tamen iudicium: nam tunc poterit procedi ad sententiam lite non contestata. vt l. aut si omnes. C. si iu. adhi. & ita procedere poterunt iura Legistarum secundum Anton. & Imol. in c. 3. vt lite non contestata.

Septimò fallit, quando agitur de libertate obtinenda: vt habetur in l. prima. C. de assert. tol. & l. j. §. si verò subuentum. ff. de fideiussoribus. pro quo facit quod notat in simili, in c. cum olim. extrā, de iudiciis.

Octauò fallit, in causa beneficii, vt est expressum, in capitu. primo. C. de eo qui mittitur in posses. in vj. B. Socin. reg. 296.

¶ **LITE** pendente nihil innouandum est. gloss. in rub. extrā, vt lite pend. nihil inno. iunct. rub. c. vnic. iuncta gloss.

Agloss. & eodem tit. in clemen. capitu. j. & ij. eod. titu. in 6. Panor. in rub. extr. eod. in vol. Gregor. qui regulam negatiuam esse ait, tex. in c. j. ext. eo. in eo. vol. tex. in l. cum aliquis. C. de iur. delibera. vbi Bal. in ij. notab. dicit singulariter quod lite pendente nihil innouandum. Specul. titu. vt lite pendente. nihil. Ioan. Andræ. ad ca. eum qui, de præbend. in 6. in vlti. gloss.

Quando autem lis pendere dicatur, quòve modis, videamus ante, quàm ad limitationes veniamus. Primò quidem lis pendet libelli oblatione. l. prima. C. vt lite pendente. Secundò per appellationem, toto titu. ff. nihil innoua. appella. Tertiò per consultationem, & cōsultationem factam superiori per iudicem. l. ex illo tempore. C. de appel. Quartò per recusationem iudicis. cap. secundò requiris. §. tertiò postulas. & c. cum speciali. de appel. in antiquis. & l. apertissimi. de iudic. Sed cum non entis nullæ sint qualitates, l. quod non est, non consideratur. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudicat. Quod igitur non est, pendere non potest. Atqui lis non potest dici ante, quàm inchoetur, vt colligitur ex dict. l. apertissimi. inchoatur autem per litis contestationem, atqui ante litis contestationem proponendæ sunt recusationes. dict. l. apertissimi. ergo per recusationem lis non pendet, cum nulla sit, argument. clement. ij. vt lite pendente. Nam ad litis pendentiam Cardinalis requirit litis contestationem. Quintò lis pendet per in integrum restitutionem postulatam. l. vnic. C. in integr. restitu. postul. quid no. fiat. vbi regula nostra apertissimè probatur. Sextò per libelli porrectione Principi factam. l. prima, & ij. C. quando libel. principi datus litis fa. cōtest. Septimò lis pendet per impetrationem iudicis capi. suggestum. de appellat. in antiquis. Octauò lis pēdere dicitur per commissionem. Cardinalis clement. secunda. vt lite pendente. Nonò inducitur litis pendentia per citationem solam. ca. gratum. de offic. delegat. maximè quando citatio veniat ad notitiam citati, & hoc tradit Francisc. Ripa in l. edita. numer. 38. C. de edend. per clem. j. vt lite pendente. So cin. cōf. xij. libro primo. incip. ante, quàm. Et hi nouem modi sint pro totidem ampliacionibus ad nostram regulam.

Amplio, vt etiam pendentia litis super nullitate impediatur executionem. Paul. Castren. in l. quarta. §. condemnatum. ff. de re iud. per clement, vt calumniis, de sentent. & re iudic. quod admittit Francisc. Ripa dict. §. condemnatum. numer. vigesimooctauo, tribus concurrētibus, primò, quòd index nullitatis præuenit iudicem executionis, secundò, quòd sit opposita nullitatis exceptio, tertiò, quòd iudex executionis fuerit inhibitus per iudicem nullitatis. tunc enim (ait) propter præuentionem & inhibitionem, pendentia litis super nullitate impedit executionē. arg. c. non solū. de appellatio. in vj. & vide exactissimè eundē Ripam in dicto §. condemnatū. Limita primo, vt non procedat in causa matrimonij, in qua, etiam lite pendente, potest contrahi matrimonium cum altero: idque Specul. prodidit titu. de sponsalib. §. ij. versicu. 53.

Sublimita, nisi probatum fuerit matrimonium, quo casu non poterit per capitu. quos Deus coniunxit, homo non separet. xxxij. q. 2.

Fallit, quādo timeretur, quod possessor fructus rei possessæ dilapidaret: quia tunc, lite pendente, fit sequestratio. Bal. in l. finali. versic. tertiò præmitte. nemo

tamē dilapidare præsumitur, nisi probetur. l. Imperator. ff. ad Senatusconsultum Trebellianū. lege Imperatores. §. fin. ff. de appellationibus.

Limito, quòd pendente lite de contractu coram iudice seculari potest recurri ad Episcopum super obseruatione iuramenti apppositi super contractu, vt notat. in l. secunda. C. de reb. & iureiurand.

Quartò, regula non habet locum in tertio innouante, Bal. in l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniusto rupto testam. tex. in l. creditor. in principio. vbi gloss. & Bald. ff. mandati. citat Iacob. de Aren. l. hæres à debitore. ff. de fideiuss.

Fallit, in casu capitu. 2. in fin. vt lite pendente, in sexto. vbi pendente lite super dignitatibus, personatibus vbi aliis ecclesiasticis beneficiis, poteritis, cuius interest, petere se admitti ad defensionem litis. Dias regu. 494.

¶ LITIS contestandi animus in dubio tam ex parte rei, quàm actoris præsumitur, vt in cap. j. & ibi per doct. extra, de lit. contest.

Primò fallit, quando in loco esset consuetudo talis, vt animus litis contestatæ exprimat: cum tunc nisi exprimat non præsumitur talis animus, nec inducitur lit. contest. vt voluit dom. Nicol. in dict. cap. primo. de lit. contesta. l. semper. ff. de regulis iuris. & l. liberorum. §. quod tamen Cassius. ff. de legatis tertio.

Secundò fallit, quando illud apparet, videlicet, de non lit. contesta. quia actor proponendo factum, & reus respondendo protestatus fuit, quod hoc facit non tamen animo litis contest. cum talis protestatio ipsam lit. contest. impediet: vt voluit gloss. in dicto capit. primo. & in l. vnica. C. de lit. contest. Innocent. in capitu. cum M. de constit. & Domin. in cap. j. de lit. contest. B. Soc. reg. 298.

¶ LITIS esse motam non sufficit scire, ad hoc vt sciēti præiudicet, nisi sciat in illa ius sibi competere. Innocent. capit. suborta. de sentent. & re iud. ignorans enim nō videtur cōsentire. l. mater. ff. de inoff. test. c. placuit. 38. dist. Med. reg. 8.

¶ LITIGIOSI. Qui litigium habent, ad Ecclesiam se transferre non debent: nec sunt recipiendi tales. ff. de iur. fisci. l. res. §. lites. Azo, ru. 104.

¶ LOCARE quilibet potest regulariter, eodem titulo loc. ff. & C. argum. cap. cum apud, de sponsa. & l. j. ff. de testamentis.

Fallit, quando locaret Iudæi volentibus ibi vsuras exercere. Felyn. in c. quia, de Iudæ.

Fallit, quando quis locaret Christianis exercentibus vsuras, vt probat textus in capitulo primo, de vsur. in sexto.

Fallit, quando quis locaret meretricibus, quorum domibus sunt personæ honestæ, vt est gloss. in capitulo primo, de vsuris in sexto. cum similibus adductis per me in tracta. meo elemosyn. in verbo, peccator.

Fallit, quando vellet locare fabris lignariis & aliis personis exercentibus artem manualet molestam doctoribus. scribent. in l. prima. ff. soluto matrimonio.

Fallit, quando vellet locare pestiferis, dict. §. ex hoc. Fallit, quando tali locatione fieret damnum ecclesiæ. c. pridem. ibi. q. j. S. Ianu. re. 167.

¶ LOCARE rem suā quilibet potest cui voluerit, nec primus conductor potest impedire secundum, iux. tex. in l. ne cui. C. locat. & ibi Bald. Angel. Saly. Bar. & Alber.

Fallit j. in rebus & bonis fiscalibus, in quibus primus conductor omnibus aliis antepositur conductoribus, si tantum dare voluerit quantum alij posteriores conductores dare obtulerint, secundum tex. in l. congruit æquitati. C. de præd. fisca. l. x. & de loca. præd. ciuil. l. xj. & c. ex rescripto. de locat. & conduct. & ibi Innoc. & Host.

Fallit ij. in dominibus locandis magistris & scholaribus, qui cæteris paribus, omnibus aliis scholaribus anteponuntur, prout per doct. in d. c. ex rescripto. extra locat. & conduct.

Fallit etiam nisi via & medio pacti cautum foret, quod non liceat domino alij locare quandiu ipse conductor rem conductam habere vellet & tantum dare, quantum alius dare se offert, vulg. l. ne cui. ibi, nisi forte pacta. & ibi glo. C. locat. & Bal. & Saly. & Bal. in l. contractus. ff. de reg. iur.

Fallit etiam, quando in loco & regione cautum reperiretur ex vi consuetudinis, quod dominus teneatur confirmare rem locatam primo inquilino & conductori, & nota quod aliud est relocare, & aliud in contractu antiquo persistere. l. certæ. ff. de precario, pro eo pretio & pensione, quod à nouo reperit, dimitte re, iuxta dict. l. congruit æquitati. cum aliis similibus, quod not. quia quod potest per pactum stipulari, potest etiam per consuetudinem introduci. l. nō impossibile. ff. de pact. Ant. de Bu. in d. c. ex rescripto. de locat. & conduct.

Fallit etiam quādo vsus domus locandæ est exceptus, quia eo casu nō licet domino alteri locare. per tex. in §. j. institu. de vsu. & habit. & l. si quis binas ædes. ff. de vsu. & ibi Ange. & Afflict. decisio. ccccj. & Fl. in d. l. qui binas ædes. ex quo est electa industria per sonæ, & ideo non potest alteri locare. vulg. l. inter artifices. ff. de solut.

Fallit itidem quando vult locare domum alteri æquē idoneo, quia eo casu potest. l. apud Iulianum. §. si quis alicui. ff. de legat. j. & ibi Bald. latè Felin. in cap. causam. v. declaratione, extra de rescript. & idem in consilio 3. ideo Bald. legebat Papiæ, & in lectionib⁹ filium suum sustinebat, prout Roma. singu. dclxx. ille. numer. 2. I. Nouel. reg. 85.

¶ **LOCARI** res prohibita, & conducti prohiberi dicetur. glo. leg. cætera. §. hoc senatus. ff. de leg. i. Do. l. tertia. C. quæ res vendi non possint, per hanc regulam de qua l. i. C. de cupress. li. ii. Alexand. l. generaliter. §. cum autem. nume. 4. C. de inst. & sub. Alex. consi. 131. nume. 2. vol. 5. Ruin. consi. 33. nume. 11. vol. 1. consi. 174. numer. 9. vol. 1. Soci. consi. 56. num. tertio. vol. 1. Natta consi. 201. num. 4. vol. 1. Cephal. consi. 109. num. 7. Augu. ber. consi. 240. num. 17. vol. 1. c. ad nostram. num. 5. de empt. & vend. Paris. consi. 82. num. 33. vol. tertio. Med. reg. 9.

¶ **LOCARE** domum potest compelli dominus scholari. ita tenet Gulielmus de Cugno, in l. decernimus. C. de episcopis & cler. Bal. in l. prima. ff. soluto matrimonio. in fine. & ibi Alexand. & Iason nume. 48. & ibi etiam Ripa, numero 142. Gulie. Pontanus nume. 99. Petrus Rebuffus in tract. in priuilegiis scholarium: in priuilegio vij. num. 1. Panorm. in cap. j. nume. 6. de empt. & vend. Alexan. in addit. ad Bart. in l. j. C. de digni. lib. xij.

Amplia primò procedere, quod licet dominus possit expellere conductorem si indigeat domo locata pro se. l. edem. C. locati. in capit. propter sterilitatem. in §. si. de locato. tamen scholaris non poterit expelli de domo conductæ à domino, etiam si dominus ve-

lit eam habere pro vsu suo. ita cōcludit Bald. & Ludouicus Bologn. in authent. habita. C. ne filius pro patre. quos sequitur Ripa in l. j. numero 142. ff. solu. matrim. Petrus Rebuffus in tractatu de priuilegiis schola. priuilegio viij.

Amplia secundò, quod rector studij potest taxare pretium pro dictis domibus. ita Panor. in ca. j. de locato. quem sequitur Ripa in d. l. j. num. 142. Petrus Rebuffus in tractatu de priuilegiis scholarium, in vij. priuilegio. numer. 9. nisi essent aliqui officiales per Vniuersitatem deputati ad hoc, vt patet in constitutione xxv. de domibus. conducendis.

Amplia tertio, vt valeat statutum quod definita locatio ne domus conductæ à scholari, non possit dominus alteri, qui non sit scholaris locare, ita concludunt Ioan. Andr. & doct. in cap. j. de loca. idem est iure communi. Nam si scholares velint pro locatione domus vel cubiculi præstare quantum dominus inuenit ah alio, veniunt præferendi: vt in l. fi. C. de locatione prædio. ciui. lib. xj. & ibi gl. in l. ne cui. in verbo, locandi. C. locati. & ibi expressè Albericus & Salic. Iaco. Rebuffus in l. congruit. C. de locatione prædiorum ciui. lib. xj. Bald. in Margarita in verbo, Scholaris. quæstio. ij. Ioan. de Platea l. si tempora. C. de fide instrument. & iure hæstæ fiscalis. lib. x. Alexand. in l. j. numer. 56. ff. soluto matrim. & ibi Ripa nume. 142. Petrus Rebuffus in tract. de priui. scho. in ix. priuilegio. nume. 1.

Quartò amplia, habere locum in Doctoribus: nam Doctores bene possunt compellere dominos ad domos sibi locandas: nam cum suprà dictum est permissum esse scholaribus, à fortiori debet esse permissum doctoribus, ita tenet Alexand. in additionibus ad Bartol. in l. prima. C. de dignitatibus. libro decimo. Bald. & Ang. in l. j. ff. soluto matrim. Petrus Lesnauderius in tract. de Doctoribus, in ij. parte. in §. xxvij.

Quintò amplia non solum habere locum in vna domo, verum etiam in vno cubiculo & camera, dum quis haberet plures cameras vacuas, vt teneatur vnam vel duas locare: cum sit bonum argumentum de toto ad partem: vt in l. quæ de tota. ff. de rei ven. in c. pastoralis. in §. j. de officio deleg. & ita expressè vidisse seruari firmat Iacobus Rebuffus in tract. de priuilegiis schola. in vij. priui. num. 8.

Amplia sextò, non solum procedere in domo, sed etiam in equo: nam si scholasticus vellet recedere de studio, potest compellere habentem equum, si illum consueuerat locare, ad sibi locandum. ita tenet Iacobus Rebuffus in l. cursum. C. de cursu publico. libro xij. argumento illius legis: nam hospes postquam signa hospicij erexit, cogitur hospites recipere: l. vnica. in §. j. & ibi Barto. ff. furti aduersus nau. ita tenet Petrus Rebuffus in dicto tractatu, de priuilegiis schola. in vij. priuilegio. numero 3. facit quod tradit Decius in regula, inuitus, ff. de regu. iuris, libro sexto.

Limita primò, quando scholaris esset ignotus: nam tunc non tenebitur dominus domum, vel equum locare, non datis sibi fideiussoribus: quia priuilegiū debet intelligi sine præiudicio alicuius: vt in l. impuberi. ff. de administ. tut. & in l. ij. in §. meritò. ff. ne quid in loco publico. in l. neque auus. C. de emancipationibus liberorum. ita tenet Iacobus Rebuffus in dicto priuilegio vij. num. 6.

Limita secundò, non habere locum in scholari, qui non studet nec intrat scholas: ita tenet Raphael Cuman,

Cuman. in l. j. ff. soluto matrimo. per text. in l. qui duas. in §. penultimo. ff. de excus. tutor. facit etiam gloss. in c. porrectum. de regula. & in capi. ij. de statu monach. gloss. in verbo, commorantibus. in proce. vj. & ibi doct. Pro qua opinione facit: nam scholaris quamvis sit scriptus in matricula, si non studet nec intrat scholas, non gaudet privilegiis scholarium. ita tenet Barto. in l. qui sub prætextu. C. de col legiatis & chartopratis numulariis. libro xj. per textum ibi, idem Barto. in l. qui sub prætextu. per illum text. C. de sacrosanct. eccles. & in l. semper. in §. si. ff. de iure immun. Bald. in Authen. habita. C. ne filius pro patre. & in proce. Digestorum. Abb. in capitu. j. in fin. de iudic. Alexad. & Iason in l. scriuarios. C. de testamen. milit. Alber. in l. nec non. ff. ex quibus causis maior. Felin. in dicto proœmio Gregoriano, numer. 43. pro qua opinione est text. in cap. cauere. xxij. quæst. v. vbi probatur quod ille qui dicit se esse Christianum, & non facit opera Christi, mentitur. hanc opinionem tenet Petrus Rebuffus in d. tract. de priui. schola. in iij. priuilegio, num. ii.

Contra quam opinionem tenet idem Bart. in l. j. C. de tyronibus. libr. xj. numer. i. vbi cõcludit, quod scholaris quamvis vagus gaudet priuilegio scholarium, facit gloss. in dicto proœmio vj. in verbo, commorantibus, vbi tenet quod scholaris existens in studio quamvis parum studeat, nihilominus gaudet priuilegiis scholarium. idem tenet ibi Geminianus vbi dicit quod ita fuit aliàs iudicatum. Paulus de Leazar. & ibi Canonistæ, præcipuè Card. in numer. 3. in principio. quam opinionem sequitur Iason in dicta l. j. numer. 59. ff. soluto matrimonio. vbi dicit quod si scholaris honestè viuit, licet non studeat, gaudet priuilegio scholarium. quam opinionem Iaso. reprehendit, ibi Franciscus de Ripa numer. 138. sed ipsemet Ripa in capit. primo. numer. 94. de iudiciis. concordat has opiniones: scilicet, quod si non est omnino vagus, & aliquantulum studet, licet parum, dummodo honestè viuatur, vt supra dicunt Car. & Iason, gaudet priuilegio scholarium. P. Duen. reg. 213.

¶ **LOCATIO.** Inuecta & illata sunt tacite hypothecata pro pensione, litem quare, ff. de pact. l. certi iuris, C. locat.

Fallit in 3. casibus, quos not. Iason in l. item quare, ff. de pact. num. i. Fallit in casib. quos no. Soc. reg. 192.

Dominus potest compelli ad locandum domum scholari. Bald. in l. i. ff. solu. matr. vbi Alex. & Ias. nu. 48.

Ampliatur in 9. casib. & limitatur in 2. per Pet. Duen. regu. 213.

Locator potest expellere conductorem, si re conducta opus habet, l. adem, C. locati.

Fallit in 4. casib. quos not. Port. in lib. i. suarum conclu. reg. 33. fallit in re data in emphyteosim, nam eam nõ potest dominus propter necessitatem ad se aduocare. Marfil. sing. 94. fallit in 4. casib. vt per Ant. Gabri. in lib. 3. de locat. conclus. 3.

Locatio an dicatur solita ex vna tantum locatione. videas. Por. lib. 2. reg. 10.

Locatio ad vitam an naturam perpetuæ locationis habeat, videas Por. d. lib. 4. reg. 21.

In locatione fit remissio pensionis quando damnum afficit magno incommodo ipsum colonum, seu sterilitatē inducat, l. ex conducto. in prin. §. i. & capitu. propter, extra, eod. tit.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 10. per Bened. Ca. reg. 88. vbi latissimè videas de remissione pensionis.

Locare ad longum tempus non potest alienare prohibi-

bitus. no. in l. codicillis, §. instituto, ff. de leg. 2.

Fallit 8. casib. vt per Soc. reg. ii.

Successor singularis colono stare non tenetur, l. emptorē, C. locati. fallit in 5. casib. quos no. Soc. re. 287.

Ampliatur in 3. casib. & limitatur in ii. à Pet. Duen. reg. 240. Fallit vt no. Franc. conclus. 48.

Locatio facta per meritum, de bonis dotalibus, non præiudicat mulieri soluto matrimonio: hanc opinionem dicit esse communem Bapti. à Villa. in conclu. 135. in litera I.

Ampliatur & limitatur ibi per eundem. Don. Fin. li. i.

¶ **LOCATIO** facta indefinitè alicui, vt in casu tempestatis remissio mercedis fiat, intelligi debet in casu scilicet, cuiuslibet tempestatis. l. si merces. §. vis maior. l. si vno. §. vbicunque. ff. locati. Docto. com. c. po tuit. eod. Caph. conf. 199. num. 23. Medic. reg. 2.

Locatio facta hoc modo videlicet, locamus secundum formam qua olim locata fuit alteri, nisi constet de alia locatione, non valebit locatio, nisi certa pensio fuerit expressa. Pau. l. penultim. C. de inst. & subst. vbi etiam Angel. conc. Iaso l. admonendi. lectu. i. numer. 39. vbi Pau. numer. 13. ff. de iur. iur. not. l. si prior ff. solu. matr. Iaso l. Marcellus. num. 14. ff. ad Trebel. l. placet. num. 22. ff. de liber. & posth. Alexan. l. ait prætor. §. si iudex. numer. 2. vbi Ripa nu. 5. ff. de re iud. Alexand. consilio 23. numer. 9. lib. 7. consi. 87. nu. 6. volumine 6. Dec. consilio 63. num. 6. Dec. Pedem. 23. numer. 41. Paris. consilio 19. num. 68. consilio 80. num. 43. volumine 2. Crau. consilio 88. num. 3. Medic. reg. 10.

¶ **LOCATIO** nudo & tacito consensu conualescit. Loc. l. quia certum.

De dolo & lata culpa vterque contrahentium tenetur C. de loc. l. in iudicio.

Locuplex. l. 127. qui rem. al. l. 169. locupletior.

Præposterum est ante nos locupletes dici quàm acquiescerimus. ff. lib. 35. tit. 2. l. 63.

Locatio indefinita ad futura extenditur. C. quæ res pig. ob. po. l. si. C. de fer. vr. præ. l. senatus. de priuileg. c. quia circa. Bar. plenè ad l. si ita.

De aur. & ar. leg. Fallentias habet Socin. Riisvich.

¶ **LOCATIO** redditur nulla destructa re locata, neque conductor tenetur, nisi fuerit in mora, vel in culpa tradit Ægid. Bossius in titulo de remiss. merced. numer. 91. allegat Bald. leg. licet. C. locati. not. Doc. comm. l. i. C. de iur. emph. dixi ego supra ampl. 35. not. Doc. §. adeo. instit. loc. & in leg. 2. ff. de usufr. Medic. reg. 6.

¶ **LOCATIONIS** & conductionis fideiussor datus intelligitur tantum de prima vice, qua conducitur, atque locatur. l. item quæritur. ff. locati. in §. impleto. vbi in term. l. si cum. C. eo. Ioan. And. in addi. ad Specu. in titu. de fideiussor. l. socius. la. 2. §. Paulus. ff. de adm. tutor. doct. capitu. præterea. de appel. Tyraq. in tracta. titu. 2. §. i. gloss. 7. nu. 32. conc. simil. Cardin. Flor. consilio 49. Felin. capit. 2. de treuga, & pace. Benedic. capit. Rainutins. ver. cætera. numero 19. extra de testam. Alexand. consilio 16. num. 8. volum. 4. Dec. consilio 287. Ioan. Andr. capitu. super. eo. col. 3. de cond. appof. Tiraque. l. si vnquam, in præfat. num. 24. Medic. reg. 3.

¶ **LOCATIONE** finita si statutum disponat, vt intelligatur facta reductio iisdem pensionibus, & qualitatibus, nisi per tres menses ante sit renuntiatum, debet id statutum intelligi de prima conductione, nõ autem de cæteris. Alexad. conf. 16. volum. 4. Fel. c. 2. col. 3. de treu. & pace. Ias. l. in duo. §. si ei. col. 2. nu. 15. ff. de

ff. de iur. iur. idem l. diuortio. §. quod si. nu. 2. ff. sol. mat. concl. simile l. antiquitas. C. de usufr. Tiraq. in tra. de retrac. tit. 2. §. 1. gl. 6. 17. Alex. conf. 83. vol. 3. & tract. primogeniorum. q. 40. num. 33. Med. reg. 3.

¶ **LOCATOREM** non comprehendit statutum loquens de conductore, quando principaliter dispositio statuta, siue fauorabilis, siue odiosa respicit conductorem, not. Doct. l. item. §. non impleto. l. qui ad certum. ff. locati. Medic. reg. 9.

¶ **LOCATOR** fundi, eueniente sterilitate, debet remittere pensionem pro rata fructuū. l. licet. j. C. loc. cap. propter. ext. eod. titul. quod accipe, si sine culpa conductoris contigerit, puta casu fortuito. vt dicit tex. dict. cap. licet.

Amplia, vt procedat in locatore perpetuo. Tu vide Bald. in l. j. C. de iure emphy.

Amplio, vt procedat in contractu innominato, qui habet quid simile cum locatione: vt si loco tibi fundum, vt tale quid facias. est contractus innominatus. §. præterea. Instit. locati. & l. secunda. §. adeo. ff. eodem.

Amplio, si sit magna sterilitas. argument. à contrario sensu, l. habitatores. ff. loca. idque probat, tenet Alciatus in additionib. ad Bart. in dict. l. habitatores.

Restringitur ista conclusio, vt non procedat, si pacto conuentum sit, ne ob sterilitatem fieret remissio. l. j. & l. iuris gentiū. §. prætor. ff. de pact. l. pacta. C. eo. & pro hac limitatione vide Barto. in l. si merces. §. vis maior. ff. loca.

Limita, quando sterilitas aliis annis compensari posset. c. propter sterilitatem. de loca. in antiq. atque ita respondit Lud. Rom. conf. cccxxxij. incip. quo ad primum. Baldus in dicta l. licet. in ix. quæst.

¶ Fallit, si sterilitas est modica. l. si merces. §. vis maior. ff. loca. & cap. propter sterilitatem. ext. eo. vbi Abbas, & reliqui Canonistæ.

Fallit in colono partiario. dict. §. vis maior. versic. adparet. Ratio, quia is, quemadmodum lucris, ita damni particeps esse debet.

Limita, quando sterilitas prouenit ex natura fundi. l. si fundus. ff. loca.

Restringe, quando nati sunt modici fructus. l. si vno. ff. loca.

Fallit, in contractu emphyteutico: sed hoc ea distinctione accipiendum, de qua in l. j. C. de iur. emphy. quam ad locationem eadem æquitatis ratione producere poterimus. P. Præteius reg. 495.

¶ **LOCATOR** an possit recedere à contractu, si conductor petit remissionem fieri ob damnum incursum in frugibus. Bald. qui nil ignorauit in l. licet. C. locat. tenet, quod si conductor vult esse colonus partarius, locator non potest inquietare conductores, & ita sentit Egid. Boss. in tit. de remiss. merced. conduct. num. 49.

Fallit hæc regula si ex forma statuti, vel constitutionis vel pragmaticæ sanctionis, prouisum esset conductoribus terrarum, molendinorum, aut inquilinis, circa damnum occursum vi fluminis, vel iudicio Dei, in rebus conductis, prout considerat Corne. Perusinus concordando opin. doctor. in consi. 128. videtur primo aspectu, numer. 9. vol. j. quod not.

Fallit etiam quando communis hominum opinio iudicat annum, de quo agitur non esse sterilem, vel quando fructus qui supersunt non ascendunt ad valorem medietatis pretij, quod soluit ipse conductor pro fructu, seu mercede petita. secundum Corn. cō. cxxvij. num. 9. vol. 2. l. Nouel. reg. 83.

¶ **LOCATOR** præiudicat conductori si sententia lata contra ipsum fuerit, conductor autem non contradixerit, cum sciuerit, sed passus est ipse causam agi. Anton. capitulo quamuis. de senten. & re iud. Alexand. l. sæpe. in termin. huius reg. numer. 172. ff. de re iud. Medic. re. 8.

Locator. sententia lata contra locatorem non præiudicat domino, nisi dominus vocatus fuerit. Ant. capitulo quamuis. de senten. & re iud. Bart. l. peregrè. §. quibus. ff. de acq. poss. l. 2. ff. vbi in rem actio. do. c. quoniā. §. si super. vt lite non conte. l. bona fides. ff. depositi. gloss. magna. cap. cum super. de senten. & re iud. Alexand. per istam regulam l. sæpe. num. 113. ff. de re iud. Medi. re. 8.

¶ **LOCUPLETARI** nemo debet cum alterius iactura. l. nam hoc natura. ff. de cond. indeb.

Fallit vt per Dy. in c. locupletari. de reg. iur. fallit in 3. casibus, vt per Deci. in l. si me & Titium. ff. si certū petatur. fallit vt per Deci. in l. iure naturæ. ff. de reg. iur. Don. Fina. lib. 5.

¶ **LOCUPLETARI** non debet quis cum alterius iactura, ex generali immunitate sibi concessa, Crau. conf. 33. nume. 8. conf. 70. num. 28. l. 2. §. meritum. ff. ne quid in loco publico. Bart. l. toties. ff. de pollicit. l. ambitiosa. ff. de decret. ab ord. fac. l. cū Aquiliana. ff. de transact. l. tres fratres. ff. de pact. Alex. conf. 46. col. 3. vol. 1. c. locupletari. de re iur. 6. l. obligatione. ff. de pignor. Med. reg. 1.

¶ **LOCUPLETARI**. Non debet aliquis locupletari cum aliena iactura.

ff. de cond. indeb. l. nam natura.

CONTRA.

C. de sacros. Eccl. l. iubemus nullam.

C. de neg. gest. l. ult. Azo rub. 104.

¶ **LOCUPLETARI** non debet quis cum alterius iactura. l. locupletari. de re iur. 6. concl. l. si quis presbiter. C. de epi. & cle. l. si. C. de vsucap. pro emptore. l. si quis micipiis, §. proculus. ff. de insti. l. naturaliter. ff. de condi. indebiti. quandoque tamen ob bonum publicum recedimus à reg. ista, vt in vsucapione. l. 1. ff. de vsucapion. Med. reg. 8.

¶ **LOCVTIO** indefinita ad futura regulariter extenditur. l. fin. C. quæ res pigno. oblig. poss. & in l. senatus & in l. seruitus. ff. de seru. vrba. præd. & in capitu. quia circa. de priuileg. & habetur plenè per Bar. in l. si ita. ff. de auro, & argent. leg.

Primò fallit, in iuramento, quia iuramentum est stricti iuris, & ideo non debet de facili extendi propter periculum periurij, etiam si sit generale. ita tenet Hostiens. in capi. pen. extra de iureiurand. & ibi etiam & hoc d. Abb. qui dicit hoc bene esse notandum. & idem tenet d. Gaspar. Cal. in ca. cum contingat. eod. tit.

Secundò procedit hoc in fauorabilibus, secus autem in odiosis: vt tenent præfati doct. in locis præalleg. & de hac materia habetur etiam per Bald. in l. si ex toto. in §. j. ff. de legat. primo. vbi etiam in materia format talem quæstionem de eo, qui promissit non offuscare domum alicuius luminibus suis, an etiam intelligatur promississe & stipulatum etiam fuisse de futuro. Et eodem modo dicas, si alicui concessa sit immunitas collectarum, & postea veniant guerræ, & ponantur nouæ collectæ: an ille, cui concessa est immunitas teneatur collectam soluere? de quibus omnibus habetur per Bald. in loco præallega. qui alleg. in hac materia tex. valde not. in dicta leg. seruitus, de seru. vrba. præd. qui tex. innuit quod talis pro

lis promissio de presenti, extendatur etiam ad futura, quem tex. habeo pro not. & videtur esse in simili per Ioan. Andræ. in addit. ad Specul. in titu. de treu. & pace. in penultim. quæstione. & per Bartolū in simili in l. damni infecti. §. si vicinus. ff. de damno infecto. & per Bal. in l. iubemus. C. de sacrosanct. eccles. & per Paul. de Cast. Rapha. & Imol. in dict. l. si ex toto. B. Soc. re. 304.

¶ **LOCVTIO** indefinita regulariter ad futura porrigitur. l. si. C. quæ res pign. oblig. poss. Bart. in l. si ita. ff. de aur. & arg. legat. c. quia circa. de priuileg.

Fallit in iuramento, quia quamuis sit generale, non tamen se extendit ad futura, & hoc propter periculum periurij, & quia est etiā stricti iuris, secundum Host. in c. penultim. de iureiur. & ibi Abb. & Barb. & Cal. in c. cum contingat. de iureiur.

Fallit etiam in fauorabilibus, secus verò in odiosis, secundum Bald. in l. si ex toto. §. j. ff. de le. j. vbi si quis promittit non offuscare domum alicuius, intelligitur de presentibus, & non de futuris.

Fallit in pactis vbi indefinita non se extendit ad futura. Ita Dec. in c. cum omnes. num. 1. de consti. & in cōsil. xxx. numer. 4. & consil. xxxiiij. numer. 4. & Bald. consil. cccclxxxiiij. statuto. nume. 4. vol. v. idem Bal. consil. cccxcviiij. de detractione. nu. 5. in fi. vol. j. vbi prohibitio alienandi facta Titio, non se extendit ad filios nascituros, quia habet causam prohibitionis personalem. Ideo ad futuram prolem non se extendit. I. Nouel. reg. 81.

¶ **LOCVTIO** indefinita regulariter ad futura porrigitur. l. si. C. quæ res pign. oblig. poss. Bart. l. si ita. ff. de auro, & arg. leg. c. quia. de priuileg. & hoc quando materia est odiosa, aut stricti iuris, Hosti. ca. pen. de iur. iur. Bal. l. si ex toto. §. i. ff. de leg. i. Deci. c. cum omnes. nu. 1. & seq. de cōst. cōsi. 30. nu. 4. Bal. consil. 384. nu. 5. vol. 4. consil. 498. nu. 5. vol. 1. Medi. re. 2.

¶ **LOCVS** restringit dispositionē generalem. c. vt animarum. de const. 6. glof. l. i. ff. de eo quod certo loco. gl. l. si duo. ff. de const. pec. Anchar. consil. 163. glo. & Abb. c. si proponente. de rescr. c. licet. de pœnit. & remiss. l. aut facta. ff. de pœnis. Medic. reg. 1.

¶ **LOCA** indefinitè prolata vniuersaliter intelligi debent, vt si dicatur promitto tibi soluere in districtu Senensium, in quolibet loco vniuersalis districtus poterit solui: ita è cōtra vniuersale per speciale prolatum declaratur. l. si ex pluribus. de solu. Bart. l. sub pretextu. C. de transact. Abb. consil. 114. num. 4. li. 2. Fel. c. i. num. 7. de iud. Rom. consil. 271. Bal. l. quoties. C. fa. here. Bart. l. i. C. de hered. vel act. vend. Rom. consil. 180. num. 11. Med. re. 2.

¶ **LOCA** pia non dicuntur confratriæ, seu scholæ. Bal. in l. illud, ver. qui de eo. C. de sac. sanc. eccles. & in Auth. hoc ius porrectum. C. eo.

Fallit in 2. casib. vt per Port. in lib. 5. concl. 6.

Locus pius non dicitur Hospitalis. Bald. in d. auth. hoc ius porrectum, ver. sed hic quæro.

Fallit vt per Port. in d. lib. 2. conclu. 7. Donat. Fina, li. 5.

¶ **LOCA** si sint expressa in instrumento, vel aliquo cōtractu in quo fieri debeat solutio per debitorem, & postea subiiciatur clausula generalis, an intelligatur de locis, non multum distantibus ab expressis, tunc tene quod vniuersale, seu generale restringitur, secundum species præcedentes, vt l. si ex pluribus. ff. de solu. & ibi Barto. & in l. sub pretextu. C. de transact. & Abb. in consil. cxiiij. numer. 4. & 5. vol. ij. Ita Fel. in c. j. vers. ij. declara. num. 7. de iudic. Rom. consil. cclxxj. vis tota. Bald. in l. quoties. C. famil. ercisc.

vbi tenet, quod verba generalia indefinita recipiunt intellectum à specialibus præcedentibus. Bart. in l. j. C. de hære, & act. vend. in fi. vbi dicit, quod verba generalia debent generaliter intelligi, nisi limitentur per præcedentia, quod tu subtilis nota & stude, si vis scire.

Amplia regulam, vt si quis promittit soluere debitum Florentiæ, & Senis, & vbiq. locorum, ista clausula intelligitur de locis existentibus sub iurisdictione, locorum præcedentium eiusdem iudicis, quia illa generalitas recipit intellectum à specialibus præcedentibus, secundum opinio. Dec. in c. j. nu. 157. de iudic. alleg. in argumentum c. sedes. de rescript. & Roma. consil. clxxx. si admittimus in fi. numer. 11.

Fallit quado in contractu, vel instrumento diceretur, quod debitor possit conueniri & astringi ad instantiam creditoris in omni loco, & territorio non expressis aliquibus locis, quia tunc in omni loco poterit debitor conueniri, ne promissio reddatur delusoria, & propter generalitatem promissio non vitiatur, vt signa. Bart. in l. Titium. §. tutores. ff. de administratio. tuto. Bartol. etiam in l. penul. C. de pac. Alex. in l. si conuenerit. in x. fall. ff. de iurisdic. omni. iud. ex quo creditor habet eligere locum vbi velit sibi solui, vt not. Bald. in rubri. C. de constit. pec. vers. modo venio ad locum, in fine. & ista est magis communis opinio. vt Dec. d. c. j. num. 154. de iudic. Alex. consil. 3. in causa & lite. vol. j.

Alias plures fallentias videre poteris in cap. j. per Deci. Fel. Imol. & Barba. ac etiā in d. l. si conuenerit. ff. de iuris. om. iud. per Ale. Im. & Mod. I. Nou. re. 86.

¶ **LVBRICVM** linguæ ad pœnam trahi facile non debet. Ad leg. Iu. ma. l. famosi. Riisvich.

¶ **LVCRATIVA** causa facit actū iterari qui aliàs simpliciter indefinitè procederet, Alexan. l. diuortio. §. ob donationes. colum. 3. ff. solu. matrim. & est cōdictum. Medic. reg. 2.

¶ **LVCRVM** facere. Pompo. lib. xxix. ad Sabin. Lex xxxviiij. al. xxxix.

Sicuti pœna ex delicto defuncti hære teneri non debet: ita nec lucrum facere, si quid ex ea re ad eum peruenisset.

Coniunge l. ii. de oblig. & actionib. Viuiennus.

¶ **LVCRM.** Vlpian. libr. lxvij. ad edictum. Lex xlix. al. cxcij.

Ex qua persona quis lacrum capit, eius factum præstare debet.

Annette l. cum à matre. C. de rei vendic. l. si ab eo. C. de nego. gest. l. vxor. C. de bon. aucto. iudi. possiden. lege si tertius. §. fin. de aqua pluui. arcend. Paul. de Castr. in consilio xvij. in caus. quæ vert. Fulgosi. consil. lxvij. paterfam. col. ij. vt si ex ipsius contractu conueniantur. Viuiennus.

¶ **LVCRM.** Hermogenia. §. lib. iij. iur. Epit. Lex xcviij. §. al. Hermogenes.

Quoties vtriusque causa lucri ratio vertitur, is præstendus est, cuius in lucro causa tempore præcedit. ADDIT. a al. in vtriusque. b lucrum in P. A.

Vid. l. quoties. C. de rei vendic. cum simil. & Vid. reg. contractus. Viuiennus.

¶ **LVCRM** quod alicui inferitur contemplatione alicuius, debet ei applicari, cuius contemplatione datum est: hanc regulam cum sua limitatione ponit Baptista à Villa. consil. 139. in litera L. Dona. Fin. li. 5.

¶ **LVCRM** fructus fundi non pertinet ad uxorem, si fundus traditus sit ex causa donationis propter nuptias per maritū, licet secus sit in fructib. quos percepit

percepit maritus ex fundo dotali. gl. s. est & aliud. in
 tit. de don. licet dos, & donatio propter nupt. corre
 latiua dicantur. l. si. C. de dona. ante nup. Med. re. 9.
 ¶ **LV CRVM** l. 93. ex qua persona l. 34. in eo quod vel.
 l. 99. quoties vtriusque. l. 39. sicuti. l. 42. s. in re obscu
 ra. l. in pari. l. 12. secundum naturam.
 Turpia lucra ab hæredibus quoque sunt extorquen
 do. De calum. l. in hæredem. vide Factum.
 Concordia lucro præferenda est. Valer. C. de inst. & sub.
 l. reprehendenda.
 Species lucri est ex alieno largiti. & beneficij debito
 rem sibi acquirere. de fur. l. 65. Rursus.
 ¶ **LV DVS** est prohibitus, Arif. lib. 10. cap. 6. Cice. li. 1.
 officio. Card. Alex. in c. episcopus. 35. distinctio.
 Ampliatur in 15. casibus, & limitatur in multis casibus
 à Lancilloto in tracta. de off. præto. in caus. crim. in
 cap. de luforibus.
 Ludus est permissus, si cõsistit in ingenio, vt est ludus
 Scacorum. Auth. interdicimus. in corpore, vnde su
 mitur, de sanct. episcop. & hæc est cõmunis opinio.
 Fallit in 9. casib⁹, vt per Bened. de Bened. in suo tract.
 conclu. 86. num. 3. & seq.
 Ludere non potest clericus ad ludum qui partim con
 sistit in ingenio, & partim in fortuna, vt est ludus ta
 bularum, & aliarum.
 Fallit in casib. quos not. Bened. Cap. in d. tract. & con
 clusio. num. 33.
 In foro contentioso licet retinetur quod vincitur in
 ludo permissio de iure vel consuetudine. gl. in l. si. de
 aleator. fallit in 4. casibus, vt per Bene. Capr. in d.
 tractat. in conclus. 86. num. 52. vbi videas latissime
 de ludo. Don. Fina, lib. 5.

**REGVLARVM IVRIS
 CIVILIS ET PON
 TIFICII,**

Liber Vndecimus.

M

MAGIA. Qui domum suam ma
 gicis & incantorib. lustrat
 vel aliud facit, & qui ei hoc
 consulit, annis quinque pœ
 niteant.

xvj. quæst. v. qui diuinatores,
 & c. nō liceat. Viuien. re. 43.

MAGISTRATVS, durante
 magistratu, conueniri non potest.

Amplia, quod etiam non tenetur per procuratorem
 comparere, aliàs nullum esset eorum priuilegium.
 Bart. in l. 2. s. si quis in iudicio. ff. si quis cau.

Primò fallit, quādo magistratus citatur vt compareat
 durante magistratu, secus si citetur vt compareat, si
 nito magistratu. l. si tempus. ff. de hæred. insti. gloss.
 cap. prohibentur. ij. j. cano. in cap. legebatur. de ma
 io. & obed.

Secundò fallit, quando conuenitur pro delictis in offi
 cio commissis. gl. & Bart. in l. nec magistratibus. de
 iniu. l. iubemus. & ibi gl. C. ad l. Iul. repetundarum.
 quam dicit singularem Romanus consil. ccccxv.

Tertiò fallit, quando habent dignitatem sine admi
 nistratione, vt sunt Comites, Marchiones, & Duces,

quia tales possunt cõueniri. l. ij. C. vbi senatores, vel
 clarissimi. & Bart. in d. l. nec magistratibus.

Quartò fallit, quādo magistratus esset extra locum
 sui officij, vt in patria sua. gloss. l. si præfens. C. de e
 piscopali audientia.

Quintò fallit, nisi imponatur pœna à iure remotionis
 ab officio: nam tunc poterit, durante magistratu,
 conueniri: quia si expectaremus finem officij, fru
 strâ fieret talis amotio. ita Bald. in tit. de pace Con
 stan. in verb. prudentia. ad fin.

Sextò fallit, quando faciunt aliquid contra iurisdictio
 nem superioris: tunc etiam si sint maximi magistra
 tus, possunt diminuto officio conueniri. l. si appella
 tionem. & ibi Bald. C. de appellat.

Septimò fallit in furto, de quo durante officio, potest
 conueniri, vt in auth. vt iudi. sine quoquo suffrag.
 & s. si verò. in auth. defenso. ciuitatis. & tenet glo.
 in d. l. 2. de in ius vocan.

Octauò fallit, si coram principe conueniatur, qui solu
 tus est legibus, vt not. gloss. in auth. de mand. prin.
 & in d. s. si vero. in auth. vt iud. sine quoquo suffrag.

Nonò fallit in magistratu perpetuo sine dubio: quia
 iudicantur perpetui. arg. l. sufficit. de cond. indeb.
 glo. in cle. 2. de rescrip. qui bene possunt conueniri,
 dum sunt in officio: vt not. in l. principali. ff. si cert.
 pet. & idem dixit Bar. in l. de pupillo. in s. si quis præ
 tori. ff. de no. ope. nu. & Ang. in d. l. 2. ff. de in ius vo.
 & Spe. in tit. de actio. s. 1. ver. illustres. & Bald. in d. l.
 prin. fallit etiam vbicunque magistratus esset extra
 suum territorium: quia tunc poterit citari, vt voluit
 gl. in l. prima. C. de epi. aud.

Decimò fallit, quando actio esset tempore peritura:
 quia potest tunc in ius vocari ad præscriptionem
 interrumpendam, vel actionem perpetuandam, vt
 l. senatus. ff. de offi. præsi. facit l. sed si restituatur. s.
 sed si dies. ff. de iudiciis.

Vndecimò fallit, si subiiciat se alterius iurisdictioni:
 Nam & Imperator potest subicere cuiuslibet iurif
 dictioni, secundum gloss. singul. in c. statuto. de off.
 deleg. B. So. re. 306.

¶ **MAGISTRATVS** multam taxatam in l. eos. C. de
 mo. mult. magistratus excedere nō potest. d. l. eos.

Fallit, quia dicta lex procedit, quando iudex in præce
 pto suo nullam expressit quãtitatē: secus, si iudex
 diceret, præcipio tibi, vt compareas ad talem diem
 sub pœna centum: quoniam si tunc non comparue
 rit, & postea citatus non allegaret excusationem le
 gitimam, iudex poterit ipsum punire in centum, vel
 in illa quantitate quam expressit. ita dicit sing. Old.
 in consil. suo xij. incip. cur processum, & c. ibi alleg
 tex. in l. si quis reum. ff. de custod. reorum. Specula
 etiam dicit, & idem videntur innuere verba Hosti
 in titu. de sentent. & re iudi. & in s. item not. quæ
 sit nulla. versi. possit etiam. vbi alleg. l. j. s. j. ff. de ser
 fug. & l. diuus. quæ est l. 4. eodem titu. & adducit rati
 onem in l. quod quis. ff. de regul. iur. & dicit, quod
 hoc etiam de consuetudine deductum seruari de
 bet. l. minimè. de leg. cap. cum dilectus. de consuet.
 B. Dias reg 305.

¶ **MAGISTRATVS** l. 137. non est singulis. l. 103. qui ve
 tante. leg. 160. nemo potest dolo. lc. 71. nemo potest
 gladij.

Equalitatis & iustitiæ amator esse debet Magistratus.
 Auth. ne mul. s. prospeximus.

Magistratus dignitatem suam tueri debet. de postul.
 l. prima.

Quod alium facientem ex officio prohibere necesse
 habuit.

habuit, id ipse committere non debuit. Si ser. vñ. l. 15. Riisvichius.

Maiores pars l. 121. refertur ad vniuersos.

Maiores parte anni possedisse quis intelligitur, etiam si duobus mensibus possederit, &c. De ver. sig. l. 156. Licin. lib. 10. Reg. vide minor. Riisvich.

Malis hominibus purgare prouinciam debet Magistratus. De off. Præf. l. Præf.

Minus malum inter duo eligendum est. l. 201. quoties nihil. dist. 133. c. duo. 22. q. 4. c. nō solum. c. iurauit. Ad l. Aquil. si ita vulneratus. de doli exc. l. si Procurator. C. de proc. l. exigenda.

Malus semel semper præsumitur malus. c. semel. in vi. De accu. l. si cui crimen. §. iisdem. De suspect. tu. l. 3. §. item erit. De sena. l. cassius. Et hoc obinet in eodem vel simili genere mali. Alc. in 2. reg. præsum. 7. in tractatu de præsum.

Non sunt facienda mala, vt eueniant bona 22. q. 2. c. primum. & c. faciat. dist. 14. c. qui ait. De vsur. c. super eo. C. 11. q. 3. c. intercessor. De fur. c. si quis.

Malitiæ suæ commodum nemo reportare debet. De iudic. c. intelleximus. De trans. l. 8. §. si quis. De ser. l. Is.

Malorum mores infirmitas animi non excusat. Seuerus & Anto. C. si ad del. l. 1.

Impunita non oportet esse maleficia. De iud. l. si longius. §. si filius. Ad l. Aquil. 52. §. pe.

Aetatem supplet malitia, C. si ma. fac. l. si alterius.

Maleficia voluntates & propositum distinguunt. Pau. De furtis. l. 55. qui iniuriæ. vide Voluntas.

Pœnas ob maleficia solui magna ratio suadet. l. 70. §. id quod vulgō. De fideiuss.

Peccata nocentium nota esse oportet, & expedit. ff. 47. lib. tit. 10. l. 18. j. Parla. Riisvich.

¶ MAGISTRATVI esse obtemperandum.

PRO.

11. q. 3. c. l.

8. q. 1. c. sciendum.

C. dist. c. contra morem.

19. dist. c. memoriam.

Ext. de off. deleg. c. quando. & c. pastoralis.

Ext. de temp. ord. c. ad aures.

Ext. de præf. c. cum non liceat.

CONTRA.

Ext. de temp. ord. c. ex tenore.

Ext. de rest. spol. c. literas.

Ext. de sent. exc. c. inquisitioni.

50. dist. c. mandatum.

11. q. 3. c. non semper. & c. quid ergo. & c. cui est illata.

23. q. 1. c. quid culpatur.

12. q. 2. c. non liceat.

SOLVTIO.

Sententiæ excommunicationis lata à suo iudice ante appellationem est obediendum, siue iuste siue iniuste feratur. 11. q. 3. c. si ante sententiam, & c. si episcopus, dummodo non contineat expressum errorem, ext. de sentent. excommunicat. c. per tuas. Et idem in sententia suspensionis. Sed in sententia definitiua, dummodo ipso iure teneat sententia, hoc est, vbi à suo iudice est lata, & iuste, vel etiam ius litigatoris lædit, sed aliàs debito modo est lata: necesse est obtemperare, vel appellare. ext. de sent. & re iud. c. cum inter. Item sententiæ præceptionis, cum præcipitur aliquid quod pertinet ad officium eius, obediendum est ei: alioquin non, 7. q. 1. c. quia frater. & D. de regu. iur. l. factum à iudice. Et hæc, vbi non est certum id,

quod præcipitur, esse iustum vel iniustum: nam in dubiis est obediendum, 24. q. 1. c. quid culpatur. si autem præcipiat quod iniustum est, & contra salutem, subditi non tenentur ei obedire, 11. q. 3. c. non semper. & d. c. literas. Si verò admoneat tantum, non inducet necessitatem admonitio. 14. quæst. 1. cap. non debet. Damas. reg. 17.

ADDIT. * ante. nusquam extat.

¶ MAGISTRATIBVS non denegatur modica castigatio. l. magistratibus, ff. de iurisd. omn. iudic. l. item quæritur. §. Iulianus. ff. locati. l. sed, & quæcunque. §. si. ff. ad l. Aquil. Anton. in tra. de mini. numero 39. facit l. scio. de rest. in inte. l. si oleum. in fi. ff. de dolo. Med. reg. 5.

¶ MAGISTER non obligatur ex facto discipuli sui, nisi ex talib. consueuerit negotiari. Bald. rubr. C. de const. pec. no. l. Titius. ff. quod cum eo. l. cuiunque. ff. de inst. Med. reg. 8.

¶ MAIUS. A maiori argumentum duci. PRO.

31. dist. c. tenere.

59. dist. c. si officia.

3. q. 3. c. de induciis.

38. dist. c. si in laicis.

Ext. de elect. c. cum cunctis.

Ext. de concess. præben. n. o. vocat. c. nulla. §. cum enim.

CONTRA à MINORI.

D. de interdictis & releg. l. relegatorum.

D. de seru. expor. l. cui pacto.

Ext. de par. c. & alien. par. c. c. a. c. nullus.

9. q. 2. c. nullus primas.

SOLVTIO.

Argumentum à maiori sequitur, si assumam affirmatio sic: Conceditur huic quod maius est, ergo concessum intelligitur illud quod minus est, ext. de decimis, c. ex parte tua, & infra, si sit eiusdē censuræ, cuius est illud, quod expresse intelligitur. Argumentum autem à minori assumitur negando: sic, Negatur huic quod minus est: ergo negatum intelligitur illud quod maius est, secundum regulam istam, Qui indignus est inferiori ordine, indignus est superiori. D. de senato. l. qui indignus. Damas. reg. 71.

¶ MAIOR pars collegij, vniuersitatis, vel capituli, quicquid facit, valet in rebus ipsorum. l. quod maior. ff. ad municip. gl. in c. j. verbo, tractatus. de reb. eccl. nō alien. lib. vj. gl. in clemen. pastoralis. in princ. verbo, plures. de resc. Abb. c. cum in veteri. de elect.

Amplia vno modo, & limita xiiij. modis, vt Felin. in c. cum omnes, cum duab. seq. de const. B. Dias.

¶ MALEFICIO per alium perpetrato qui interfuit, magis casualiter quam consulto interfuisse videtur: quoniam in dubio benignior interpretatio, vel presumptio est capienda. l. merito. pro soc. l. cum creditor, de furt. Fel. in d. c. sicut. de homi. Are. in d. consi. ccxvj. Hypp. in l. si in rixa. de siccar. Matth. Cherian.

¶ MALA non sunt facienda vt eueniant bona.

Fallit vt per Damas. reg. 107.

In malis quod minus est eligendum. c. iurauit. & c. nō solum. 23. q. 3. Don. Fina, lib. 5.

¶ NON sunt facienda mala vt eueniant bona. PRO.

22. q. 2. c. primum. & c. faciat.

14. dist. c. qui ait.

1. q. 2. c. non est putanda.

14. q. 5. c. forte.

23. q. 4. c. sicut non sunt.

Tom. 2. Reg. Iur.

ff

Ext. de vsur. c. super eo.

Ext. ne cler. vel mona. non magnopere

CONTRA.

11. q. 3. c. intercessor.

50. dist. c. fidelior.

32. q. 4. c. dicit Sara.

32. q. 7. c. offerebatur.

34. q. 5. c. tunc saluabitur.

De conse. dict. 5. c. discipulos.

Ext. de furt. c. si quis.

SOLVTIO.

Prima regula simpliciter vera est. Contraria autem non obstant: quia licet in eis malum prætextu, vel compensatione boni videatur factum fuisse, non tamen in veritate factum fuit malum in se, licet esset de genere malorum, cum auctoritate canonis excusetur. d. c. antecessor. & ext. de iureiurand. c. si verò, Da mas. reg. 97.

¶ MALA fides auctoris nocet successori in materia præscriptionum, secundum gl. & doct. in c. fi. & c. si diligenti, de præscript. cum, secundum iura ciuilia & canonica, titulus & bona fides omnino requiruntur, secundum d. c. fi. & Guido Pap. decis. ccccxvj. numero 10.

Fallit in præscriptione longissimi temporis annorum xxx. & xl. secundum Roma. in sing. cccclvij. tu scis. alle. gloss. in c. placuit. §. quod si ab eo. versic. continuare in fin. xvj. quæstio. iij. & capitu. possessiones. xvj. quæstio. iij. & capit. de quarta. de præscr. Guid. Pap. decis. ccccxvj. numero. 10. & Dyn. in regu. possessor. de regulis iuris, & Ioan. de Grass. in dicto cap. si diligenter.

Fallit etiam in personis particularibus, secus verò in successoribus vniuersalibus, cum illi teneantur exonerare conscientiam defuncti. vt c. fi. de sepul. & ibi Anto. de But.

Fallit etiam quando cum præscriptione annorum xxx. concurrat autoritas stridarum, cum visum sit maioribus nostris illi silentium imponere qui tanto tempore tacuit. Ita Guid. Pap. deci. 3. nu. 15. quod tu semper nota. I. Nouel. re. 88.

¶ MALA fides probatur ex eo, quod res non sit sua, quia scire debuit esse alienam. C. vnde vi. l. fi. Præsumitur ex fuga mala fides. C. de lon. tem. præ. l. 1.

Præsumptio malæ fidei post 30. annos admittitur. dict. l. fi.

Tenetur de culpa malæ fidei possessor. De rei vendica. l. si homo. & ibi Bar.

De negligentia & interitu rei tenetur malæ fidei possessor. De regu. iur. in 6. c. possessor. De præscrip. cap. vigilant. De pet. hæ. l. ei. §. fi. l. illud. De rei ven. l. ite verberatum. §. si seruus.

De fructibus tenetur malæ fidei possessor. C. eod. titu. l. fructus. l. domum. vide possessor. 61. Riisvich.

¶ MALA fides temporis momentanei impedit præscriptionem. Bal. c. fi. de præscr. per c. veniens. eod. titu. Med. reg. 5.

¶ MALA fides soluitur morte, vnde mala fides defuncti non nocet hæredi, Alexand. consil. 4. numero. 1. volum. 2. quia successor iustam ignorantia causam habuit, l. qui in alterius. ff. de reguli. iur. c. cum quis. eodem titu. 6. l. Marcellus. ff. rerum amotar. l. fin. ff. pro suo, Authen. malæ fidei. C. de præscr. long. tempor. Innoc. c. cura. de iure patro. Barto. l. vitio. C. de acqu. poss. l. cum hæres. ff. de diu. & tempor. præscr. Aretin. l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acqu. poss. Baldus consil. 224. volum. 5. Paulus consil. 158. volum. 2. Cy.

l. nihil. C. pro hærede. Corn. consil. 176. volum. 1. Ioan. And. c. cum quis. de regul. iur. 6. Socin. in consil. 293. volum. 1. & in reg. 389. Paul. consil. 89. volum. 2. Fel. c. si diligenti. de præscr. Ruin. consil. 34. volum. 2. Ang. §. furtiuè. Inst. de vsuca. Anto. c. cura. de iur. patr. Abb. consil. 275. colum. 3. Rom. consil. 149. Alex. consil. 84. volum. 1. quibus tamen in locis habetur, quod hæres malæ fidei non potest à se ipso præscriptionem inchoare. Gomes. §. sed ista. Instit. de act. Calcan. consil. 74. Abb. consil. 19. lib. 2. & hoc etià de æquitate canonica Curt. consil. 177. Barba. consil. 9. volum. 2. Dec. consil. 272. Balb. in tract. de præscr. 2. part. 3. par. prin. q. 12. numero. 3. Imol. c. fi. de præsc. Gozad. consil. 56. Bert. consil. 66. volum. 1. Paris. consil. 27. volum. 1. Crau. consil. 146. Ampl. procedere in omni hærede mediato, vel immediato. Bertrand. consil. 191. volum. 1. Soci. Iun. consil. 76. volum. 1. Grat. consil. 125. volum. 1. Ruin. consil. 68. volum. 1. Io. Monac. c. 1. numero. 16. de præsc. Fallit tamen nisi hæres alio titulo, quàm à defuncto præscribere vellet, l. an vitiu. §. fin. ff. de diu. & temp. præscr. l. 1. Pomponius nu. 20. ff. de acqu. poss. Paris. consil. 23. nu. 212. volum. 1. Secundò fallit quando adesset mala fides præsumpta decis. Neapol. 86. numero. 7. Paris. consil. 24. numero. 14. volum. 1. Socin. Iun. consil. 76. numero 98. volum. 1. Bertran. consil. 179. numero. 2. volum. 2. Ruin. consil. 170. volum. 1. Tertio fallit in successore dignitatis. Docto. cum gl. c. cura. de iur. patr. Iaso. dicta l. Pomponius. decisio. Neapo. 4. numero 14. in nou. Quarto fallit in hærede cum beneficio l. & inuentarij. Paris. consil. 23. numero 211. volumine 1. Amp. & secundò hoc idem esse de iure ciuili, gloss. l. sequitur. §. hæres. ff. de vsucap. glo. l. eum qui. §. in hac. ff. de publi. l. si ego. §. partus. ff. eodem. gloss. l. 3. ff. de vsucap. l. nihil. C. eod. titu. l. vitia. C. de acquir. poss. Sed in isto articulo ita distinguendo dicas, aut sumus in successore vniuersali, aut in particulari. Primo casu, aut loquitur de rigore iuris ciuilibis, aut de iure canonico, si loquamur de iure ciuili, hæres vniuersalis succedit in malam fidem defuncti. l. legato. C. de fruct. & lit. exp. l. cum hæres. ff. de var. & extra. cogn. l. 1. C. de præscript. long. temp. si verò sumus in materia iuris canonici, mala fides auctoris non nocet successori vniuersali existenti in bona fide, præscribere volenti, Alex. d. consil. 4. numero. 1. volum. 2. Dyn. c. 2. nu. 42. de reg. iur. 6. Quod dictum verum non creditur respectu præscriptionis, vt dicitur modò: si verò sumus in successore singulari, tam de iure Cæsareo, quàm Pontificio, mala fides auctoris non nocet successori. not. l. cum hæres. ff. de diu. & tempor. præscrip. Anton. Gabriel. tit. de præscrip. concl. 5. Dyn. dicto capitu. 2. Sed hæc distinctio non videtur vera quoad præscriptionem, sed bene quoad fructus restitutionem, vt latè dixi in trac. de compens. part. 1. quæst. 9. numero. 3. & sequent. idèd isto in casu facio has præsentis conclusiones, quarum prima sit, quòd successor vniuersali mala fides auctoris nocet, quia eadem persona fingitur, l. cum hæres. ff. de diuers. & temp. præscr. Doct. Comm. c. si diligenti. de præscrip. Successor enim conscientiam eius exonerare debet, cui succedit. c. fi. de sepul. quod dictum procedit tam de iure canonico, quàm ciuili, Baldus Authen. ad hæc. Cod. de vsur. Specul. titu. de præscript. §. fin. Ioan. And. in addi. ad Specul. §. finatitu. de præscrip. Imol. c. fin. de præscriptionib. Alexander consilio 213. numero 14. volumine 2. consilio 99. numero 4. volumine 4. consilio 87. numero 8. volumine 7. consilio 63. numero 11. volum. 4. l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acquir. poss. Paulus l. 4. hæres. ff.

res. ff. de vfucap. not. l. fequitur. §. si viam. ff. de vfuca. Sal. Authen. ad hanc. C. de vfur. Roma. confil. 201. numero 6. confilio 149. numero 4. Decius confilio 303. numero 6. Imola confilio 73. Corn. confilio 176. numero 9. volum. 1. confilio. 294. numero 12. volum. 3. Bertran. confilio 41. numero 11. volum. 1. Aret. §. fed ita. In ft. de actio. vbi ponit 12. limitat. ad Authen. malæ fidei. C. de præfcrip. long. temp. not. Barto. l. 2. numero 1. ff. de fruct. & lit. exp. Socinus confilio 76. numero 24. confilio 144. numero 52. volum. 1. Baldus l. ancillæ. numero 7. C. de furt. Salic. l. litigator. numero 2. C. eodem. Feli. dict. c. si diligenti. colum. 5. Cyn. l. fequitur. §. hæres. ff. eodem. de vfucap. glos. c. cum quis. de reg. iur. 6. Abba. c. iura. de iure patro. Doct. Comm. §. res fisci. Inftitu. de vfucap. gloss. & Salic. l. 2. C. de vfucap. pro hærede. Abba. cap. grauis. numero 10. de reftitut. spol. Barto. & Baldus l. si ego. §. partus. ff. de public. Bologn. l. tutor. ff. de adminiftra. tutor. Decifio. Delphin. 416. Imol. confilio 44. columna 2. Paulus l. si quis sub conditione, in fine. ff. de cond. inftitu. l. fequitur. §. si viam. ff. de vfucap. Cuman. confilio 67. Igneus l. neceffarios. §. non alias. numero 98. ff. ad Sylla. Balb. d. tract. de præfcri. 2. part. quæftio. 12. nume. 12. & est mag. Commu. opinio. vt ex. relat. conftat. Quæ conclusio procedit, quando fuccelfor ab auctore malæ fidei titulum habuit, fecus si aliunde, vt dictum est, quia eo cafu, etiam si hæres non effet, præfcribere poffet. l. an vicium. §. fina. ff. de diu. & tempor. præfcri. Bald. l. eum qui. §. in hac. ff. de public. Angel. l. ait prætor. ff. eodem titu. Idem est in eo, qui in aliqua dignitate fuccelfit, gloss. & Docto. Comm. c. cura. de iure patronat. capitu. de quarta. de præfcrip. Abba. capi. grauis numero 10. de reftit. spol. qui enim in dignitate fuccedit, non ducit ius ab eo. gloss. dicto capitu. cura. Abba. & alij. capitu. de fol. Imol. cap. fin. de præfcript. Secunda conclusio. fit, quod cum iure proprio non præfcribitur, etiam fingulari fuccelfori mala fides auctoris nocet, vnde quicquid defunctus obtinuit mala fide, fuccelfor eius fiue vniuerfalis, fiue fingularis, reftituere debet, Angel. in tractat. de arte test. gloss. 18. numero 3. Anton. cap. si diligenti. de præfcri. Imol. capitu. fin. eodem titu. si verò præfcribatur iure proprio, eo differt fingularis fuccelfor ab vniuerfali, quia fingularis fpatio 30. annorum præfcribere poteft, vniuerfalis autem non. Docto. capitu. 2. de regu. iuris 6. Angel. §. fed ita. numero 12. Inftitu. de act. not. Baldus l. ancillæ. numero 7. C. de furt. Paulus l. nihil. numero 5. C. de vfuca. pro hære. no l. omnes. l. ficut. C. de præfcri. 30. annor. numero 12. Abba. dicto capitu. grauis. numero 10. de reftit. spol. con. Alexand. confilio 99. numero 4. volum. 4. Paulus l. 4. §. hæres. ff. de vfucap. Roman. confilio 146. numero 4. Dec. confilio 303. numer. 6. Corn. confilio 176. numero 9. volum. 1. Bar. l. 2. numero 1. ff. de fruct. & lit. exp. Tertia, & vlt. conclu. fit, quod mala fides auctoris foluitur morte, nec dicitur continuata in fuccelforem, fiue vniuerfalem, fiue fing. quoad reftitutio nem fructuum perceptorum per ipfos, fecus, quoad fructus perceptos per auctorem malæ fidei, vt latè dixi in tractat. de compenf. part. 1. quæft. 9. & fequent. Med. tract. 2. par.

¶ MALÆ fidei poffeffor de perceptis fructibus propter titulum excufatur. l. si fundum. ff. de rei vendic. per Cano. in c. grauis. de refti. fpoliato.

¶ Primò fallit in eo, qui in fraudem creditoris emit. ff. quæ in fraudem credito. l. emit. §. prætor ait.

Secundò fallit in eo, qui emit cōtra interdictum legis. C. de agrico. & cenf. l. quemadmodum. & l. si. li. xj.

Tertiò fallit in eo qui emit à fisco non feruata folenni tate. C. de fide inft. & iur. haft. lib. x.

Quartò fallit in eo qui emit à vendente per metum. ff. quod metus causa. l. fed & si parens. & ibi per glos. de his quatuor cafibus, qui procedunt quando conftat eum fuiſſe malæ fidei, cum in dubio præſumatur eſſe bonæ fidei iuſto titulo vſque ad litem cont. vt voluit d. Anto. in d. c. quamuis. & Do. de Rota in decif. xxxij. ſecundū dom. Nic. in d. c. grauis. ad hæc adducit quod not. extrā, de præbend. c. de multa. & extrā, de cau. poſſeſſ. & proprie. c. cum ſuper. & de præſcr. c. si diligenti.

B. Soc. reg. 308.

¶ MALÆ fidei poſſeſſor ſi quis à principio fuerit, ex poſt facto verò bonæ fidei pro rata temporis malæ fidei, & bonæ fidei iudicandus eſt, ſecundum Anto. & Inn. in c. grauis. extrā, de reſtitu. ſpoliat. quicquid dixerit Bar. in l. & ex diuerſo. ff. de rei ven. qui non decidit, ſecundum Can. in d. c. grauis.

¶ Primò fallit, quando efficeretur bonæ fidei poſſeſſor ex poſt facto, non ſuperueniente aliqua legitima cauſa: cum & tunc reputetur malæ fidei poſſeſſor. l. non ſolum. §. j. ff. de iure iur.

¶ Secundò fallit quando effectus fuiſſet bonæ fidei poſſeſſor repræſentatione talis perſonæ, quæ repræſentat primam perſonam: vt quia hæres, qui eſt in bona fide, ſuccellit defuncto qui erat in mala fide: nam cum tunc ipſe repræſentet primum defunctum, cenſetur eſſe in mala fide: C. de fru. & lit. expen. & l. cū hæres. ff. de diuerſis & temp. præſcript. & l. ſequitur, ff. de vfuc. in §. fructus. vbi gl. & Bart. hoc voluit, ſecundum Nic. in d. c. quamuis. de reſtit. ſpol. qui idem tenuit per d. l. & ex diuerſo. ff. de rei vend. B. Socin. re. 307.

¶ BONIFAC. Reg. ij. malæ fidei Poſſeſſor illo tempo re non præſcribit.

Acced. l. ait prætor. §. ſi quis. vt in fraud. credit. l. virilis. §. ſi adiecit. de leg. præſtand. Viuienn.

¶ MALEFICIA geminata aggravant pœnam. Doct. l. ſeruus. C. ad l. Iul. de vi public. Bald. Authen. ſed nouo. C. de ſeru. fugit. Ancha. cap. ſi de foro compe. Abba. c. veritatis. in 2. colum. de dolo, & contuma. vnde ſtante ſtatuto, quod qui commiſit homicidiū puniatur in centum, qui autem, duo commiſerit decapitetur, ſi quis cōmittat duo homicidia, licet pro primo ſoluerit centum, tamen decapitabitur, quia primum aggravat ſecundum. Bald. Authen. qui ſemel. C. quomodo, & quando iudex. colum. pen. Anch. c. l. colu. 6. de conſtit. Anto. ſing. 442. Euer. in loco à vi Gemin. nu. 13. Doct. comm. l. vni. C. de exa. lib. x. Med. re. 2.

¶ MALEFACTORVM appellatione indefinitè à ſtatutis veniunt vniuerſaliter omnes, ita in terminis Alb. in tra. ſtat. lib. 2. q. 121. nu. 11. per l. ſi quis ita. §. ſi quis filio. ff. de teſta. tut. l. ſi ita. & l. ſi pluribus. ff. de leg. 2. l. ſi plures. ff. de leg. 3. doct. in Rub. de reg. iur. 6. Med. reg. 2.

¶ MANDANS aliquem tantum percuti, vel vulnerari, citra animum occidendi, licet mandatarius occidit, de occiſo nō tenetur, ſed mitiùs de culpa punietur. Eſt magis communis opinio docto. vt pater, & Anto. de Roſellis in confilio xxxv. in hac quæſtione. Franc. de Capite Cifte. in conſil. xxxvj. in cauſa argu. filij. Paul. de Caſtro in conſ. xxxvij. viſis, inter confilio. Capol. Decius in confilio 483. pro reſolutione. Hyppolyt. in confilio lxxvij. veriſ exiſtan-

- tibus, & in singu. lxxvj. voluntas. Licet contrarium teneant Capol. in consi. xxxiiij. si vnquam. Alexand. in consi. cxl. videtur volunt. & l. ij. Angel. Aretin. in addi. ad Angel. tractat. maleficiis. in verb. appensatē. Hyppo. in consi. lxiij. veris existen. & c. M. Charian.
- ¶ **MANDANS** facere homicidium, & mādarius, qui illud perficit, æquali pœna puniuntur: vt notat Bar. in l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. ff. de acquirend. hæred. & in l. si pecunia. §. si seruus. ff. de condict. ob. turpem caus. & Bal. in l. mandatum. C. mandati. quos refert & sequitur Alex. in l. non solū. §. si mandato. ff. de iniuriis.
- Amplia istam regulam tribus modis, & limita aliis tribus, vt per Io. Villemati in repet. l. diuus. ff. ad l. Corneliam, de sicar. B. Dias re. 453.
- ¶ **MANDANS** non comprehenditur à statuto, quod punit delinquentem personaliter, licet mandato eius quis deliquerit. Card. cle. l. col. 8. de vita, & hone. Cleric. & est limitatio ad c. qui per alium. de reg. iur. 6. Bal. l. non dubium. C. de legibus. addētes ad Abb. c. quāuis j. nu. i. de sent. & re iud. item sententia lata contra mandatarium delinquentem non nocet mandanti, Bal. leg. iuris. C. quibus res iud. non noceat. l. nihil. in fin. ff. de adult. Doc. l. i. ff. si furt. fam. fec. dicatur. Alex. in termi. per hanc reg. l. sæpe. num. 44. ff. de re iud. Med. re. 8.
- ¶ **MANDATVM** directum Episcopo eo mortuo non dirigitur. capitulo, sed non ē contra. Compost. c. eāte. de resc. Bap. in tract. de correl. nu. 222. Med. re. 9.
- ¶ **MANDATVM**. Mandatum extinguitur morte mandantis, l. mandatum, C. mand.
- Fallit in 3. casib. quos ponit Marf. singu. 44. fallit in 8. casib. vt per Iason in l. eius qui in prouincia, §. placebat, ff. si cer. pet. nu. i. & seq. fallit in 5. casib. quos no. Fel. in c. relatum, de off. dele. nu. i. fallit in 10. casib. vt per Socin. reg. 254. fallit in 6. casibus, vt per Dec. in d. l. eius, qui in prouincia, §. placebat. Ampliatur in 5. casibus, & limitatur in 12. per Anto. Gabr. libro 2. de procur. conclusi. 3. & in illis casibus in quibus mandatum morte extinguitur, potest per hæredem reuocari. fallit in 3. casibus, vt per Alexand. in l. fundi venditor, ff. de acquiren. possesi. & etiam mandatum iurisdictionis extinguitur morte mandantis. fallit in 3. casib. vt per Bened. Capr. in suo tract. reg. 37. eodem modo mandatum iurisdictionis expirat morte mandarij.
- Fallit in duobus casibus quos not. Bened. Cap. vbi §. re gul. 57.
- Re non integra morte non finitur mandatum, d. l. mandatum.
- Ampliatur in 9. casib. & limitatur in 2. ab Anto. Gabr. lib. 2. de proc. conclu. 3.
- Mandatum necessarium non reuocatur morte mandantis, l. fundi, §. item si amicus, ff. de acquiren. pos. communis est opinio, vt testatur Iaso. in l. quas verò, ff. si cer. pet. nu. 8.
- Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. quas verò, nu. 8. ver. tenendo ergo communem.
- Mandatum de soluendo alteri, potest reuocari re integra, l. si cum Cornelius, ff. de solu.
- Fallit vt not. Marf. sing. 58.
- In mandato quantumcunque generali nunquam intelligitur mandatum procuratori, quod indebitum reciperet, aut illicitum faciat, l. si procurator, ff. de condict. indeb. glo. 2. in c. dilecto. vbi Innoc. no. de prebend.
- Ampliatur in 3. casibus, & limitatur in 8. à Iaso. in d. l. si
- procurator, nu. 4. & seq.
- Si mandauit alicui, quod Titium vulneraret, vel verberaret, etiam si expressè dixi, quod eum nullatenus occideret, tamen teneor de occiso, cap. fin. de homicid. in 6.
- Fallit in 4. casibus, quos not. Ias. in l. si quis mihi bona, §. si coram, ff. de acquir. hæred. numer. 7. contrariam regulam, scilicet, quod mandatarius excedens fines mandati, in criminalibus efficit, quod mandans non teneatur. facit Carer. in praxi crimin. in §. circa, numero 73.
- Administratores publici dicuntur habere mandatum generale cum libera. l. præses prouincie, C. de transf. actionibus.
- Fallit in tribus casibus quos not. Ias. in d. l. præses, numero 7. & seq.
- Quidam cum iniuriam ab alio recepisset, dixit famulo suo, non reuertaris vnquam mihi in domum, nisi sentiam verum de tali negotio: ille famulus iuit, & occidit eum, præsumitur quod mandato domini occidisset, not. Ias. in l. seruum fugitiuum, C. de ser. fug.
- Fallit in 6. casibus, vt per Iaso. in d. l. seruum, numer. 27. & sequen.
- Fallit in 8. casibus, vt per Carer. in praxi crimin. §. circa, nu. 37.
- Qui debet actum expedire consilio alterius, si illud omitteret, actus est nullus, quasi nō seruata forma mandati, not. in c. ex parte, de consi.
- Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. ex parte.
- Consors eiusdem litis potest agere pro consorte sine mādato præstita satisfactione, gl. in c. cum M. de consi. gl. in c. cum dilecti, de dolo. & contu. facit l. si petitor. de iudi. l. 2. C. de confort. eius lit.
- Fallit in 4. casib. vt per Fel. in d. c. cum M. nu. 19. fallit in 4. casib. quos not. Bern. de Luca, reg. 131. fallit in 5. casib. vt per Rip. in d. c. cum M. nu. 53.
- Mandatum procuratoris intelligitur ipso iure reuocatum mutatione conditionis eius in deterius, puta si bānitus efficiatur, vel prodigus, l. cum quis, vbi Bar. l. si cum Cornelius, ff. de solu.
- Ampliatur, & limitatur in 4. casibus, vt per Iason. in l. rogasti, §. si fugitiuus, ff. si cert. pet. Fallit in 4. casib. vt per Soc. in d. §. si fugitiuus.
- Mandare dicitur, qui patitur pro se interuenire, l. semper. ff. de reg. iur. vbi Dec. limitat.
- Mandato æquiparatur ratihabitio, c. ratihabitionem, de reg. iur. l. si. C. ad Maced. l. si pecuniam, C. de negot.
- Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 6. à Dec. in l. semper. ff. de reg. iur.
- Mandatum re integra reuocari potest, d. l. mandatum.
- Fallit in 2. casib. vt per Dec. in l. singularia, ff. si cer. pet. nu. 24.
- Mandans facere homicidium, & mādarius, qui illud perficit, æquali pœna puniuntur. Bart. in l. si quis mihi bona, §. sed quid si mandauit, ff. de acq. her. Bal. in l. mandatum. C. mand.
- Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 3. à Io. Villemati. in rep. l. Diuus, ad l. Corn. de sic. Fallit in 17. casib. vt per Carer. in praxi crim. §. circa, nu. 75.
- Mandatum nunquam præsumitur per mille annos, Bal. in l. 2. C. si ex falsis, Instit. & in l. i. vbi Sal. C. de reb. alie. non alie. Alex. in l. sciendum, colum. 4. ff. de verbo. oblig.
- Fallit in 3. casib. quos not. Bartol. Romul. in d. l. sciendum, nu. 39. Fallit in 2. casib. vt per Fel. in c. sicut, de re

de re iud. Ampliatur in 4. casibus, à Viuiò in suis cō-
clus. ver. mandatum. Ampliatur in 3. casib. & limita-
tur in 20. à Port. lib. 4. suarum conclus. reg. 29.
Mandatum habens aliquid emendum, vel faciendum,
si illud emit, vel emere fecit, nomine mandantis fe-
cisse præsuntur, l. qui vero aliena. §. qui seruum, vbi
gloss. & Bar. ff. de itine. actūque.
Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 253.
Sine mandato amicus non potest agere pro amico, l.
tutori, ff. de neg. gest. Alex. in l. exigendi, C. si cer. pe.
Fallit vt per Viuium in suis conclusioni. in ver. amicus
non potest.
Mandatum vniuersale cum litera tantum operatur, quan-
tum mandatum speciale facit, l. qui ad agendum, in
fi. ff. de proc. in 6. l. nam & nocere, cum gl. ff. de pact.
Fallit in 6. casib. quos no. Ias. in l. iusiurandum, §. procu-
rator, ff. de iur. iuran. nu. 4. fallit in 4. casib. secundum
Alex. in d. §. procurator. num. 1.
Mandatum procuratoris ita potest probari per testes,
sicut per instrumentum: hanc esse magis communem
opinionem attestatur Ias. in l. cautio rati. C. de proc.
Fallit in 5. casib. quos not. Ias. in d. l. cautio. nu. 6.
Fines mandati sunt à procuratore diligēter custodiendi,
l. diligenter, ff. mand. c. cum dilecta, de resc. c. per
tuas, de arbit. c. porro, & ibi gl. de priuilegiis. l. si procura-
tor, C. de proc.
Fallit in 11. casibus, quos not. Iaso. in d. l. si procurator,
nu. 7.
Ampliatur in vno casu, & limitatur in 12. à Lancillo. in
tract. de decu. nu. 75. Fallit in 5. casibus, vt per Socin.
reg. 252.
Coniuncta persona admittitur sine mandato, ad agen-
dum pro coniuncto, l. exigendi, C. de proc.
Ampliatur in 4. casibus, & limitatur in 17. à Iason. in d.
l. exigendi, nu. 3. Fallit in 11. casib. vt per Alex. in d. l.
nu. 4. & 17.
Fallit in 5. casibus, vt per Felin. in c. coram, nu. 3. de off.
dele. Fallit in 4. casib. vt per Petr. Duen. reg. 123. Fal-
lit vt per Rip. in d. c. cum M. de consti. nu. 60.
Mandato quis de delicto participat, & quot modis quis
de delicto participet, declarat Bened. Capra in suo
tract. reg. 80.
Mandans non dicitur verē facere, l. item si obstetrix,
ff. ad l. Aquil. Bal. in l. 1. C. de ser. fug.
Fallit in 2. casib. quos no. Bened. Capr. in d. tracta. reg.
80. nu. 16.
Mandatarius puniendus est vt principalis, l. nō solum,
§. si mandato, ff. de iniuriis, vbi Bar.
Fallit in 2. casib. quos no. Bened. Capr. in d. tract. regu.
80. nu. 23. vbi etiam sublimitur.
Mandatum non requiritur in eo, qui absentia causam
vult proponere: hanc esse communem opinionem
attestatur Baptista à Villa. conclus. 11. vbi ampliatur, &
limitatur.
Canonicus non potest agere pro canonico sine man-
dato.
Fallit in 2. casib. quos no. Rip. in d. c. cum M. nu. 61.
Vicarius potest agere pro iuribus concernentibus vi-
cariam suam, absque alio mandato, quando habet ti-
tulum. no. in c. perpetuus, de fide instr.
Fallit in 4. casib. vt per Fel. d. c. perpetuus. nu. 14.
Qui mandato iudicis facit, non videtur dolo facere, c.
quod quis, de regi. iur. argu. l. iuste possidet, ff. de ac-
quir. poss. lib. 1. vbi etiam sublimitur.
Fallit vt per Dynum. in d. capit. quod quis. Donat. Fin.
lib. j.
MANDATVM factū per aliquod collegium, seu con-

mune contra omnes personas, vel aduersus omnes
homines, se extendit contra commune, vel vniuersi-
tatem, secundum Bal. in l. sed & si hac. §. qui manu-
mittitur. ff. de in ius vocand. & cap. cum in multis,
de rescrip. in vj. & vide Corne. no. in consilio cccxij.
viso tenore. numero 2. volumine iij. Ioan. Monach.
in cap. generali, de regu. iuris. Ratio: quia manda-
tum contra omnes homines potest adaptari in v-
niuerso, & in particulari, vt singuli homines. text. in
l. in tantum. §. vniuersitatis. ff. de rerum diuis. & Bal.
in c. j. §. conuenticula n. g. de Pace iur. firman. in vfi-
bus feud. tenet quod appellatione personarum non con-
tinetur vniuersitas. Roman. consi. cxcv. nu. 3. etiam
tenet quod appellatione personarum, continetur vni-
uersitas largo sumpto vocabulo, & improprie, quod
nota.

Fallit quando mandatum non esset factum seu cele-
brandum legitimo modo ac solenniter congregatis
syndicis d. communis, ac duarum partes d. vniuersita-
tis, secundum text. in l. actuarios. Cod. de numer. &
actu. l. xij. & l. ij. C. de decur. l. x. ibi solenniter in cu-
ria conuocatis ter non se extenderet contra vniuer-
sitatem: & hoc ratione illegitimi mandati non solen-
niter ordinati ex causis predictis, secundum Corn.
consi. 177. eo. vol. ij. I. Nouel. re. 94.

MANDATVM fuit à summo Pontifice aliquem pro-
uideri de beneficio vacaturo, intelligi debet hoc de
prima vice vacantis beneficii, vnde si ille, pro quo
mandatum fuerat, negligens fuerit in primo bene-
ficio petendo, consumpta, extinctaque erit gratia il-
la: doc. Com. c. si clericus. de prab. 6. conc. simile. gl.
l. quicquid. versi. secundum. ff. de verb. obli. gl. c. ordi-
narij. ver. ea quæ. de off. ordi. 6. c. non potest. de pre-
ben. 6. Doct. com. c. dudum. de elec. Ias. l. prator. §. 2.
aliquando. ff. de nou. oper. nunc. Med. re. 3.

MANDATVM geminatum, seu qualificatum distri-
buitur in duo mandata: gl. & doc. c. constitutus, de
rescr. Abb. c. Pisanis. de res. spo. Item not. quod quā-
do pontifex dicit mandatum dedimus, & præceptū,
per ista verba significatur præcisa intentio summi
pontificis. Bal. c. eam te. col. 2. de rescr. l. sape. de offi.
præsid. Med. re. 2.

MANDATVM generale cum libera tam in contra-
ctibus, quàm in iudiciis æquipollet speciali. glo. est
no. in l. nam & nocere. ff. de pac. & ibi Bald. & Ias. in
l. iusiurandum. §. vlti. in gloss. in versi. vniuersorum.
ff. de iureiu. numero 4. 9. 10. 11. & 12. hoc verum in
mandato vniuersitatis, secus in particulari, secundū
Bal. & Moder. in l. præses. C. de transactio. & gl. in
l. mandato generali. in versi. exercendis. ff. de procu-
ratoribus.

Fallit in materia donandi: quia in mandato quantun-
cunque vniuersali cum libera, nunquam censetur
quis habere libertatem donandi l. contra iuris. §. j.
ibi donandi ius non habere. sequitur ff. de pac. & l. si
liusfa. ff. de donat.

Fallit etiam in remittendo, vt puta, si quis haberet mā-
datum cum libera administratione non posset de-
bitum gratis remittere. Ita in specie consuluit Fe-
der. de Senis consilio ij. Bald. in l. procurator. C. de
procurato.

Fallit quoque in delictis: nam si quis habet generale
mandatum nunquam sibi videtur commissum quod
faciat quid illicitum, vt l. si procurator. post mediū,
ibi, quoniam nil de hoc mandasse videtur. de condi-
indebit. & ibi docto. facit l. creditor. §. Lucius. ff. mā-
dati.

Fallit etiam quando casus requireret in indiuiduo speciale mandatum, quia non sufficeret mandatum cū libera. Ita Angel. Aret. in §. præterea. il. ij. numero 33. vers. ad vnum. inst. de except. & qui sunt casus qui requirunt speciale mandatum, vide Ancha. in c. qui ad agendum, de procura. in vj. & Bar. in l. filius fa. in prin. de dona. ff.

Fallit etiam in delatione iuramenti, quia & si procurat. habet generale mandatum cum libera, non tamen habet libertatem deferendi iuramentum actori, quia in hoc requiritur speciale mandatum. Ita Ias. in d. §. procurator. num. §. alleg. gl. in d. c. ad agendū, de procur. in 6. cum multis infinitis, quæ ibi vide. l. Nouel. reg. 95.

¶ **MANDATVM** generale non extenditur ad turpia & inhonesta l. 3. §. si procurator. ff. quod quisque iuris. Alexan. consi. 3. 2. colu. 4. vol. 2. Imo. c. dilecto, de præb. colu. 2. glo. l. si procurator. ff. de cond. indeb. Secundò nec veniunt ea, quæ speciale mandatum requirunt, Barto. l. 1. §. cum vrbem. ff. de offi. Præf. vrb. Carq. in clem. 2. q. 3. de procurat. not. c. 2. de offi. vic. 6. Tertiò habens generale mandatum donare non potest. l. contra iuris. ff. de pact. Barto. l. procurator. ff. de procurat. Bald. l. fina. C. quod cum eo. Quartò nec potest dare in solutum: docto. l. nam & cum, & l. seq. ff. de pact. Quintò nec vllò pacto alienare. Bald. l. procuratorem. C. de procurat. Alexand. consi. 1. volum. 4. Sextò non potest compromittere nec de iure, neque de facto. Septimò non potest pro alio fide iubere. Paul. l. contra. ff. de pact. in §. fin. Bart. l. mandato. column. 2. C. mandati. Octauò nec actus obligatorios celebrabit. Bald. d. l. mandatum. Nonò nihil agat contra gesta domini. Bart. l. si hominem. ff. mandati. l. si ambitiosa. ff. de decr. ab ord. fac. §. ideòque. l. const. C. l. actione. §. renunciare. ff. pro socio. Decimò non obligat dominum ad pœnam. Alexan. l. iij. §. si procurator. ff. quod quisque iuris. l. sed & si. §. i. ff. de damno infecto. Vndecimò non veniunt ea, quæ sunt extra patrimonium mandantis. l. nec mulierum. ff. de man. vind. Duodecimò neque potestas conferendi beneficia. cap. 2. de præb. Clem. 2. de procur. Decimotertiò non veniunt in generali mandato, nisi quod dominus mandare consuevit. Bar. l. vel vniuersorum. ff. de pigno. act. l. Seio. §. medico. ff. de annuis legat. quod non possit compromittere probatur c. per tuas. de arbitr. Dec. l. transactionis. numer. 3. de transact. Guido Decis. 69. num. 3. Roman. sing. 227. nu. 3. Med. reg. j.

¶ **MANDATVM** habens ad aliquid emendum, vel faciendum, si illud emit vel emere fecit, nomine mandantis fecisse præsumitur, vt est glo. & Bart. in l. qui verò aliena. ff. de itine. actūque priua. §. qui seruum. Primò fallit, cum mandatum fuisset repudiatum: quia non præsumitur nomine mandantis emisse vel fecisse. Bald. in l. qui literas. C. man. & satis patet per Angel. in d. l.

Secundò fallit, quando illud fecisset ex interuallo longi temporis: quia tunc non præsumitur illud fecisse nomine mandantis. vt est gl. Inst. de ob. quæ ex malef. §. ope. Inno. in c. ad audientiam. de homi.

Tertiò fallit, in multis casibus, de quibus Ang. in l. procurator. & Bal. in l. j. §. denuntiatio. ff. de ope. no. nū. B. Socin. re. 310.

¶ **MANDATVM** l. 6. l. sēper qui nō prohi. vide Mulier. Fines mādati diligenter custodiēdi. Man. l. §. diligēter. Suscipere mandatum voluntatis est: exequi autem necessitatis. Inst. de man. §. mandatum. Man. l. si man

dauero. §. sicut autem.

Contra bonos mores mandatum non est obligatoriū. Inst. d. tit. §. illud.

Morte mandantis expirat mandatum. §. item si quis. §. Inst. d. tit. vide fallen. Soci. Riisvich.

¶ **MANDATVM** iudicis. Bonif. Reg. xxiii. Quod quis mandato facit iudicis, dolo facere non videtur, cum habeat parere necesse.

L. qui cū maior. §. si pater. ff. de bon. libert. l. mater. C. de calum. Viuien.

¶ **MANDATVM** procuratoris intelligitur ipso iure reuocatum, mutatione conditionis eius in deterius: puta si bannitus efficiatur, vel ribaldus. tex. est in l. cū quis. vbi no. Bar. & in l. si cum Cornelius. ff. de solu. & in l. eum qui. §. qui filio. vbi Alex. ff. de verb. obli. & in l. rogasti. §. si fugitiuus. vbi Ias. allegat alia iura. ff. si cer. pet.

Amplia, & limita istam regulam quatuor modis, vt per Ias. d. §. si fugitiuus.

Primò idem in tutore. l. pater hærede. §. finali. de testatutela.

Secundò idem in executore vltimæ voluntatis. l. liberato. §. largius. ff. de annuis leg.

Tertiò amplia, etiam si statum mutaret in melius. Ale. & Iaso. post Bartol. in dicto. §. si fugitiuus. licet Decius contrarium teneat cum eodem Barto. aliàs sibi contrario.

Quartò amplia, vt etiam certioratio domini nō requiratur. Bal. ibi.

Primò limita dictam regulam procedere quo ad debitorum scientes conditionem mutatam: secus si non scirent.

Secundò limita in mandato voluntario, secus in necessario: puta legitimi administratoris.

Tertiò limita, nisi vnum esset promissum principali, aliud adiecto ad solutionem: quia per mutationem status adiecti, principalis non reuocatur.

Quartò limita in procuratore simplici: secus si in rem suam. B. Dias re. 452.

¶ **MANDATVM** quod prima vice non habuit effectū si culpa in prima vice non interuenit iterari poterit. l. error. C. de iur. & fact. ignor. c. dominus. de sec. nup. doct. com. c. 1. de re iud. Rot. decis. 16. in tit. de re iudic. l. si vt proponis. Cod. quomod. & quando iudic. item mandatum indefinite ad agendum intelligi debet vniuersaliter ad omnes lites. vt dicam infra, ver. procurator. Med. re. 2.

¶ **MANDATVM** redditur nullum destructo eo cuius causa fuit factum. glo. c. si pauper. ver. cesset. de præb. 6. item & morte vtriusque. Host. in summa de procurat. num. 15. per c. auditis. eod. tit. l. mandatum. le. inter causas. C. mand. §. item. inst. eod. Med. re. 6.

¶ **MANDATVM**, re integra, expirat morte mandatis. §. rectè. Inst. mandat. c. relatum. de offi. del. & l. mandat. C. mandat. & l. si quidem. C. de actio. & oblig.

Fallit in mandato ad pias causas, nam si mandauit Sempronio, vt dotaret ecclesiam, vtiq; eo mortuo hoc mandatum non expirat. c. exiit. §. in eo vero casu, de verb. sign. Bal. in auth. si qua mulier. nu. 20. C. de sacros. eccl. Roma. auth. similiter. C. ad leg. fal. in xvij. priui.

Fallit in libertate, nam si mandatur Titio, q̄ liberet seruum Sempronij, defuncto Titio mandatum non expirat. l. pater filio. ff. de manu. vindi. in gl. fauore. Ang. in l. traditionib. C. de pact. & in l. quæsitum. §. si. ff. qui & à quibus manu. quod not.

Fallit etiam fauore dotis, quia mandatum factum fauore

more dotis non expirat morte mandantis. Ita Bal. in c. cum venissent, extra de testibus, & in l. si ego. ff. de iure dot. & Roma. in l. j. ff. solut. matr. Item Bal. in l. sicut. C. de act. & obli. nu. 6. & in l. mandatum. C. mand. nu. 6. & 7.

Fallit itidem in mandato facto fauore mandatarij, vt si mando vni, quod accipiat possessionē & tenutam alicuius fundi qui sit suus, vtique mandatum morte non extinguitur. Inno. in c. causis, post medi. vers. ad hoc sic respondeo. de electi. & in c. constitutus. de concess. prab. & facit l. si cum fundum. ff. de pact. & c. si cui nulla. de prab. in vj.

Fallit etiam in mandato post mortem, vtputa in mandato concernente sepulturam, quod vtique est extensibile post mortem, vt ex text. in l. si verò non remunerandi. §. si. ff. manda. Bal. in l. mandatum. nu. 5. & 6. C. manda.

Fallit quoque quando in mandato expressè sit metio, q̄ extendatur, seu durare habeat post mortem, vt sic dico, facio te procuratorem meum post mortem vt voluit Bald. in l. id quod pauperibus. C. de episc. & cleric. & in l. quotiens. C. de fideicommiss. Innoc. in capitul. cum olim. Abb. de officio delega. & in capitulo in nostra. de procur. & gloss. not. in c. j. in ver. sic. procurator, de procurat. in 6. Domi. de Rota deci. 414. quæ incipit si aliquis tibi, quod nota. I. Nou. re. 96.

¶ MANDATVM regulariter morte mandantis reuocatur. * l. & quia. ff. de iuris. om. iud. B. So. re. 311.

ADDITIO.

* Reuocatur. Vide Fel. in c. relatum. circa si. de off. de le. & in c. licet. in si. j. cod. tit.

Primò fallit, quado res definit esse integra, vt in dictis iuribus.

Secundò fallit, quando esset mandatum cum iuramento, quoties mandantem abesse contingerit. c. si dilectus. de off. deleg.

Tertiò fallit, quando mandatum est adhibitum ad placitum sedis apostolicæ: vt c. gratiosè. de rescri.

Quartò fallit, quando executores essent deputati ab Apostolica sede. vt in cap. super gratia. de off. dele. in vj.

Quintò fallit, quando executores sunt dati super re, ad quam trahendam quis erat obligatus: l. fundum. de acq. possess.

Sextò fallit, in institore. l. si quis emancipatus. §. si impubes. & ibi gl. de instit. act. & ratio est quia ibi erat mandatum generale secundum vnum intellectum: vt not. ibi Pau. de Cast. vt l. si quis per epistolam. de acquir. her. & in l. eius qui. ff. si cer. pet.

Septimò fallit, in mandato: seu in commissione facta nuntio curiæ ab ipso iudice: vt not. Bar. in l. fundi. §. j. ff. de acquir. poss. & Paul. de Cast. in d. l. si per epistolam. in fin. vide omnino Lud. de Ro. in consi. 22. quod inci. morte mandantis, & c. vbi dicit, q̄ si dominus credebatur procuratorem mortuum viuere, reuocasset mandatum: casus sing. in l. libera. ff. de peri. secundum eum.

Octauò fallit, quando est mandatum ad plures causas: quia hæres non potest illud reuocare: vt in cle. exiui de paradiso. §. in verbo. & non est alibi secundum Bal. in auth. si qua mulier. C. de sacrosanc. eccle. in fin. & not. etiam Bal. in l. fin. de sol. vbi etiam dicit q̄ idem in mandato de donando aliquid per l. si ego. §. j. ff. de iure dotium.

Nonò, fallit quando dominus satisfecit procuratori, etiam in instrumento procuratorio: quia tunc res

definit esse integra: vt not. Bartol. in l. si defuncti. ff. de procurat.

Decimò fallit, quando mandatum debet, & potest exequi post mortem: vt in cle. registrando. & not. Alb. de rosa. in l. si verò non remunerandi. §. mandati. B. Soc. re. 311.

¶ MANDATVM speciale requiritur in compromisso faciendo, text. in capitulo per tuas. de arbitris. Dec. in l. transactionis. numero tertio. C. de transaction. Guid. Pap. dec. lxxix. numero tertio, prout in solutio. faciendæ, secundum Rom. singu. cxxvij. iij. incip. & illam l. & ad causas spirituales. Rom. singu. dxxix. & ad pacem faciendam, vt Roma. not. cccclxvj. & in aliis multis casibus requiritur speciale, & non sufficit generale.

Fallit quando interueniens vult promittere de rato. secundum Marf. in sing. ccvij. agens. Castren. in l. mutus. §. is qui. ff. de procurato. Socin. consilio lxxvj. visio. volumine quarto: quia eo casu mandatum procur. non est seruandum, eum sufficiat cautio de rato, quæ mandato æquipatur. l. si quis offerenti. ff. d. solut. & tacitum mandatum expresso æquipatur. l. qui patitur. ff. manda. Inno. in capitulo ex parte Decan. de rescri. Deci. in cap. epistolæ. de probat. nume. 590. quod nota.

Quæ promissio de rato operatur vt plenè sit consultum quo ad commodum pecuniarium actoris, sed si tractaretur de honore & fama alicuius, tunc promissio de rato non sufficeret. Ita singu. Iason in l. iusiurandum. §. procurator. nu. 6. ff. de iure iur. alle. gloss. in l. iusta. ff. de manu. vind. glo. in c. suam. de pœnis. I. No. uel. re. 89.

¶ MANDATVM soluitur morte mandantis, & mandatarij, l. inter causas. ff. manda. quando res est integra, Felin. capitulo, eam te. numero decimo, de rescrip. Bartolus l. fundi, §. etiam. ff. de acquir. possessi. vbi dicit hoc non procedere, quando mandatur aliquid, quod agi debeat ex officio. Item fallit in mandato Papæ, cui successor defuncti obedire debeat, gloss. l. tale pactum. §. pater, versicu. exceptionem. ff. de pact. nisi ad personam tantum fuerit directum. l. cum pater. §. cum existimaret. ff. de legat. 2. conc. cū conclusi. præd. §. item. Institut. mand. l. mandatum. C. eodem. Imol. l. qui in aliena. §. is qui. ff. de acquir. hered. Socin. consilio 31. numero 6. volumine primo. Abb. capitulo mandato. de procur. Felin. capitulo, relatum. de procur. Socinus regu. 245. Fulgo. l. more. numero vigesimo quinto. ff. de iurisdict. om. iudic. l. cum actum. §. si viuo. numero secund. ff. de neg. gest. Curti. l. eius q̄bi. numero vndecimo. ff. si cer. petat. Vant. in tracta. de nullit. in titu. de nullit. ex defectu mand. numero 170. Gozzad. consilio 28. numero 8. & intelligere integra, id est, ante litem cōrestatam. l. si defunctus. ff. de procurato. capitulo relatum. de offic. deleg. Card. capitulo quoniam Abb. 6. quæst. eodem titu. Guid. decisi. 119. Alexand. consil. 128. vol. 6. Ampl. etiam si esset in mandato delegantis, not. c. gratum. de offic. deleg. Calder. consil. 4. de offic. deleg. Dixi super. conclus. 31. Secundò ampli. siue procurator sciuerit, siue ignorauerit, gloss. Clemen. 1. de renunc. Bartolus l. si procuratorem. ff. de procurat. Felin. in capitulo ex parte, de rescript. Paulus l. fundi. §. item. cum gloss. de acquirend. possessi. Fab. §. item. Institut. mand. Tertiò ampli. etiam in procuratore, ad donandum ex causa renunciationis, not. l. si quidem. C. de act. & oblig. Quartò ampli. in mandato substituti, Oldrad. consilio cxxx. Quintò hoc idem

est in fauorabilibus. Felin. capitulum. licet de offi. deleg. & not. quod morte substituti expirat mandatum & substituentis etiam, quando substituens iure proprio substituit, vt quando factus est dominus litis, non autem, quando substituit ex facultate sibi data à principali, tunc enim non attenditur mors substituentis, sed mors principalis, Cardinal. Clem. fin. quæst. 15. de procur. Bellam. decis. sexta. Dec. capit. relatum. de offi. deleg. Rui. consilio 74. volu. tertio. Franc. capitulum 1. §. licet. de procur. 6. Fallit hæc conclusio multis modis. Primò, quando actus perficiendus confertur post mortem. gloss. & Doct. leg. mandatum. C. mand. gloss. leg. mortis causa. §. Titia. ff. de don. causa mor. gloss. leg. final. ff. de sol. Baldus consilio 57. volumine quinto. Baldus l. si defunctus. ff. de procur. Alber. leg. si verò. ff. mand. Soc. consilio 60. volumine 1. Areti. consil. 66. Dec. leg. eius. §. placebat. numero 8. ff. si cert. petat. Corn. consilio 86. volumine 4. Ruinus consil. 7. volumine 2. Secundò fallit, quando mandatum fit super eo, ad quod quis de necessitate tenetur, tunc enim morte mandantis non expirat, Bartol. leg. si defunctus. ff. de procur. lega. 2. §. sed & si quis. ff. de don. leg. fundi. ff. de acquiren. poss. Bald. consilio 57. volum. 5. Socin. regul. 254. Salic. leg. inter causas. ff. mand. Roman. consilio 202. Marfil. sing. 44. Imol. leg. fundi. ff. de acquirend. poss. Tertio fallit, quando principalis satisfecit pro procuratore, Bartolus leg. si defunctus. in 2. opp. ff. de procurat. Baldus leg. mandatum. not. 2. C. mandati, Abb. capitulum. mandato. de procur. Socin. regul. 254. in 9. fallen. Areti. §. rectè. Institui. mand. Bartol. leg. si ante. ff. iud. solui. gloss. & Card. Clem. final. de proc. Iaso. leg. eius. §. placebat. col. 7. ff. si cert. pet. Quarto fallit in mandato facto institutori, quod non reuocatur morte mandantis. gloss. fin. leg. si quis. ff. de inst. Paulus leg. si per epistolam. ff. de acq. hæred. Ruin. consilio 115. vol. 1. Bart. leg. more. ff. de iuris. om. iu. Card. cap. quoniam Abbas. quæst. 7. de officio. dele. Sali. leg. inter causas. ff. mand. Alex. leg. more. nu. 28. ff. de iuris. om. iud. Anchar. Clem. 1. de renunciati. nisi cum morte mandantis sequeretur mutatio status, Doct. Com. leg. eius. ff. si certum petat. vel si esset mandatum generale. Cyn. leg. mandatum. C. mand. Rom. leg. secunda. ff. de don. Bauer. sing. 306. Cuna. leg. more. numero 18. ff. de iuris. di. omnium iudiciu. Quintò fallit in mandato facto à iudice nuncio curiæ, Bartol. leg. fundi. ff. de acquir. poss. Soci. regul. 254. limit. septima. Caccial. leg. more. vers. 2. ff. de iuris. di. om. iudi. Doctor. leg. si per epistolam. ff. de acq. hæred. Sextò fallit, quando factum est mandatum cum clausula. Donec reuocauerit, Bartolus leg. more. ff. de iuris. di. om. iudic. Ias. leg. eius. §. placebat. ff. si cert. petat. Bart. leg. centesimis. §. final. ff. de verbor. obliga. Ioan. And. capit. si graciosè. de rescrip. 6. Gozzad. consil. 22. numero 3. Septimò fallit in procuratore à vulnerato ad faciendam pacem, quia eius mandatum morte mandantis non expirat, Baldus in additionib. ad Specul. titulo de homicid. Marfil. singul. 44. Dec. & Iason. d. leg. eius. §. placebat. ff. mand. Octauò fallit in procuratore in rem suam, cuius mandatum morte mandantis non expirat, Bartolus leg. secunda, §. sed & si quis. ff. de donat. l. prima, C. de act. & oblig. Salic. l. inter causas. ff. mand. Alber. leg. eius. ff. si cert. petat. dummodo cum hærede decedat, alias secus, Bartol. leg. 1. ff. de acti. & obli. Baldus leg. mandatum. leg. illam. C. mand. Nonò fallit in negotiis connexis, Felin. capitulum. pastora

lis. §. quoniam. de rescrip. Marfil. l. prima. §. Diuus. ff. de quæstio. Ruin. consilio 115. volumine 1. Decimò fallit hoc fauore piæ causæ, capitulum exiit. §. in eo. de verbo. signifi. 6. Baldus Authen. si qua mulier. versic. 4. C. de sacrosan. eccles. Roman. consilio 119. Roman. Auth. similiter. numero 42. C. ad leg. Falci. Fel. c. relatum. ff. de offi. dele. Decius leg. eius. §. placebat, numero 3. ff. si cert. petat. Marfil. sing. 44. Roma. leg. si pecuniam. numero 26. ff. de cond. ob causam. Socin. regul. 254. limit. 8. Vndecimò fallit, fauore libertatis, gloss. leg. si pater. ff. de manu. vind. Alber. Iaso. & Decius leg. eius. §. placebat. numero quarto. ff. si cert. petat. Salic. leg. mandatum. C. mand. not. leg. inter causas. ff. eod. Duodecimò fallit, fauore dotis, Bart. leg. secunda. §. si pecunia, ff. de don. Baldus c. cum venisset. de testibus. Doct. leg. mandatum. C. mand. Salic. leg. inter causas. 11. opp. ff. mand. Cremen. sing. 143. Felin. cap. relatum. versiculo 2. de offi. deleg. Alberic. leg. eius. ff. si cert. petat. Decimotertio fallit in mandato re non integra, quod morte mandantis non soluitur. leg. mandatum. C. mand. §. item. Institui. eodem. Fallit hoc in beneficialibus, in quibus etiam re non integra expirat mandatum morte prælati, Clem. fin. de procur. Salic. leg. mandatum, in secunda opp. Cod. mand. Bartol. leg. si per epistolam. ff. de acqui. hæred. Card. capitulum quoniam Abbas q. 7. de offi. deleg. Ioann. Fab. §. item. Institui. mand. decisio Tholos. 264. Guid. quæstio. 119. Roma. consilio 374. etiam si renuntiaret, nedum si moriatur. Cassand. decisio. secunda, numer. 2. de appel. Sarn. Reg. de annali. quæ. 62. numero 2. Cardin. Clem. fin. numero 13. de procu. Rom. consil. 314. decis. Tholo. 264. Bert. consilio 250. volumine 2. Ampl. idem esse in Commendatario, Sarn. Reg. de trien. quæst. 5. nu. 19. Item hoc idem in hospitalario, cuius mandatum reuocatur etiam quo ad iudicium cceptum, Felin. capitulum de quarta. versiculo 12. de præscrip. idem est in constituto à vicario perpetuo, Doct. d. Clem. fin. de procura. Quarto ampl. etiam si super titulo beneficii esset constitutus. Rom. consilio 374. Cassand. decisio. sexta, titulo, vt litè pendent. numero 3. decisio. secunda. nu. 2. de appel. Quintò hoc idem in vicario constituto, expirat enim morte mandantis, gloss. & Card. Clem. fin. de procurat. Sextò ampl. hoc dictum procedere non solum ad iudicia, sed etiã ad negotia, Doct. d. Clem. fin. Septimò ampl. etiam si prælatus suum proprium nomen non expressisset, Card. d. loco, quæstio. 6. Octauò ampl. etiam si utilitas Ecclesiæ exigeret, vt procurator constitutus perseveraret in actu, Vital. d. Clem. fin. Nonò ampl. etiam si procurator fuerit constitutus non à solo prælato, sed etiam à prælato & capitulo, gloss. dicta Clementina finali, versiculo, reuocari, vbi Cardinalis numero quinto. de procurator. nisi hoc esset negotium commune prælati, & capituli. Doct. d. loco. Fallit secundo loco hæc decimatertia declaratio, nam etiam re non integra expirat mandatum, quando constituens sine hærede decedit. leg. prima, C. de actio. & obligat. leg. si per epistolam. ff. de acq. hæred. Roma. consilio 374. Anton. Gabriel tit. de procur. conclusio. 2. & 3. latè. concl. Guid. decisio. 547. not. leg. 1. C. de actio. & obligat. Innocent. capitulum licet. de offi. delega. Ampl. etiam conclusam procedere in morte ciuili, Angel. §. præterea. Institui. de exc. Dec. consilio 460. In casu autem, quo mandatum naturali morte mandantis expirat, processus cum huiusmodi procuratore agitur

agitatus indistincte est nullus, Fulg. leg. ante. num. i. ff. de procur. leg. si procuratorem. nume. 7. ff. eod. l. de qua re. §. cum absentem. ff. de iud. etiam si mors ad notitiam partis, vel iudicis non perueniat. Barto. dicta leg. si procurator, Abb. capitulo mandato. de procurat. Cassad. decisio. 2. numer. 10. de rescriptis. Aegidius quæst. 495. quando autem dubitatur de morte procuratoris, dominus illum reuocare tenetur, Roman. sing. 215. leg. libera. de pecul. Sed utrum conclusi. dicta habeat locum tam in generali mandato, quam in speciali? Respon. quod pariter locum habet in utroque, Fulgos. leg. more. numero decimo octauo. vbi Curt. numero 76. & Docto. Com. contra Bart. dicto loco. ff. de iurisd. omn. iud. Bellamera capitulo ad nostram. numero 2. de iure iu. l. si verò. §. si mandauero. ff. mand. confertur tamen mandatum generaliter post mortem tribus modis. Primò ex natura actus, vt quando testator aliquid mandat hæredi, tunc enim confirmatur morte, non reuocatur. leg. cum pater. §. mand. ff. de leg. secundo. Secundo, ex natura rei, vt quando testator mandat sepeliri, nam solum post mortem conferri intelligitur. leg. si verò. §. si. ff. mand. Baldus consilio 57. numero 7. volum. quinto. Tertiò, ex forma verborum, tunc enim post mortem durat, donec reuocetur ab hærede. not. leg. mandatum. in prima oppos. Cod. mand. leg. si defunctus. ff. de procur. leg. fundi. ff. de acqu. poss. l. cum pater. §. Mauius. ff. de leg. ij. vt mandatum de soluendo creditoribus, Bald. consilio 57. volum. quinto. Finitur ergo mandatum morte domini, vel procuratoris. Secundo modo soluitur finita causa, gloss. & Docto. capitulo si pauper. de præbend. 6. Tertiò finita die, ad quam constitutus fuerat, nam etiam si per iudicem prorogetur, non potest procurator amplius agere, Ioan. And. in add. ad Spec. tit. de procurat. §. ratione. columna 3. capitulo cum olim. il. 1. de offic. deleg. capitul. significauit. de appellat. capitul. si quem. de proc. vj. l. qui mutuam. §. non ideo. ff. mand. Aegid. conclusi. cxxxv. Quartò finitur furore superueniente. Barto. l. qui seruum. ff. de acq. hæred. Baldus l. fin. §. j. C. de administ. tutor. Quintò qualibet mutatione status in peius respectu vtriusque. l. si cum. ff. de solu. l. cum quis, eodem tit. l. confirmando. de confir. tutor. l. pater. §. final. C. de test. tutela. Sextò finitur per sententiam latam, Barto. l. si procurator. ff. de procurato. Septimò finitur per reuocationem, dixi latius super. conclusio. 31. Octauò soluitur si à iudice ei interdicitur officium, Baldus dict. l. mandatum. quæst. j. Nonò soluitur etiam morte ciuili, Docto. Commu. l. post litem. ff. de procurato. Decimò, si fiat affinis. l. aut affinitate eodem titul. Sed quatenus dixi mandatum reuocari ad voluntatem mandantis, Bartolus l. si verò. §. si mandauero. ff. mand. procedit etiam si fuerit factum cum pacto, ne reuocetur. Bartolus l. cum precario. ff. de precario. Vndecimò mandatum soluitur per compartitionem domini, Bartolus l. qui mutuam. §. non ideo. ff. mand. nisi dicat citra reuocationem procuratoris. Ioann. Andr. capitulo si quem. de procurat. vj. debet tamen reuocatio mandati intimari aduersario, Cyn. l. mandatum. quæstion. tertia. C. mandati Speculat. titulo de excom. §. quarto, versiculo, & si iudex. ex quibus satis conclu. hæc declarata videtur. Med. trac. 2. par.

MANDATI actio. L. 61. Vlp. libro 10. disputatio-
num. al. 60.

Semper qui non prohibet pro se interuenire, mandare

creditor, sed et si quis ratum habuerit quod gestum est obstringitur mandati actione.

De mandati actione, Iunge de op. pub. l. prima. Pab-

HIBET. §. præsens, sciens, & patiens, man. l. ex man.

l. qui fidem, l. qui patitur 18. l. 6. §. si passus, C. eodem

titulo, l. si fideiussor, 6. Sim. capitulo qui taceret, in. vj.

SED ET SI. Iunge l. cxcvj. §. deiecit. Ratio, de exerci-

ci. l. §. magistrum autem, C. de acquirenda possessi-

l. secunda, capitulo decimo, rati habitationem, in. vj. de

iud. l. licet, & ibi gloss. ij. quæst. vj. capitulo non fo-

let, vj. quæst. j. cap. error. C. ad Mac. l. fin. C. de dona-

inter virum, & uxorem, l. donatio, de pig. l. si fundus,

§. j. de sol. l. si quis officio, l. cum decem, §. j. procura-

quod iussu, l. prima, §. ratum, j. l. clij. hoc iu. §. j. Ge-

STVM EST, scilicet validum suo nomine & tempo-

re, nec ob. capitul. nono, ratum, in. vj. l. vj. §. sed si e-

go, de negoc. gest. l. si seruus, de preca. capitul. cum

quis, de sen. ex. in. vj. Rem ratam hab. l. bonorum, de

ap. re. l. j. de acqui. hæred. l. si quis mihi, §. iussu, de re-

stitut. spoliat. capitulo cum ad sedem, de vi & vi. l. j.

§. deiecit. Limit. plures habet Deci. Vide prior.

axiom. fin. Intelligit Faber hanc legem in iis perso-

nis, quæ pro aliis interuenire solent, de iniur. l. non

solum, §. agere. Sim. de sol. l. qui hominem, §. si Ti-

tium. MANDATI. Sim. quod iussu, l. j. §. si ratum. Ra-

tio, de sol. l. vero procuratori, in. fin. 12. j. l. clij. §. hoc

iu. §. j. vt & in causis procedit, in quibus requiritur

speciale mandatum, de iure iurand. in. vj. capitulo fin.

de min. l. quod si speciali, vt Deci. latius hic probat.

Risvich. paratit.

MANDATI fines diligenter seruandi sunt, etiam in

minimis, præsertim quando sumus in essentialibus.

Docto. cõmuniter. l. diligenter. ff. mandati. Med. re. §.

MANDATI fines diligenter custodiendi sunt. l. dili-

genter. ff. mandati.

Primò fallit, quando actus sunt connexi, & dependen-

tes: quia quando mandauit vnum, etiã videtur man-

dasse aliqd. vt not. Ange. in lege, qui procuratorem,

ff. de procurat.

Secundò fallit, quando dedisset mandatum ad cõtinen-

dum, & peruenisset aliquid ad aures procuratoris

propter quod nõ deberet confiteri: quia non debet

confiteri, vt not. Bald. in c. j. extra, de lit. cont.

Tertiò fallit, quando procurator excedit mandatum,

præsente domino & non contradicente: vt not. Bal.

in aut. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi. oport. vbi

omnino vide plenè per eũ & per alios docto. in aliis

allegatis locis in d. l. diligenter. B. Soc. re. 309.

MANDATI fines possunt in modicis transgredi.

Barb. cons. 74. lib. 4. glo. c. quo ad cõsultationem, de

rescr. Tiraq. in tract. de iudi. in reb. exig. non fer. nu.

87. contrarium tenet, quia fines mandati diligenter

sunt seruandi. l. diligenter. ff. mandati. Med. re. §.

MANDATI forma intuentia est ad cognoscendam

auctoritatem nuncij vel procuratoris. Bald. leg. vni-

ca. col. 19. C. de confessis, Docto. c. ex parte. col. 6. de

rescr. l. si l. qui Romz. §. Callimachus. nu. 17. ff. de ver.

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

obligatio. quod adimpleri debet in forma specificata

Limita

Limita dupliciter, vt per Felin. in capi. sicuti. de iudic. B. Dias re. 451.

¶ **MANDATO** quantumcunque generali, nunquam intelligitur mandatum procuratori, quod indebitum recipiat, aut illicitum faciat. Probatum ista regula in l. si procurator. ff. de cond. indeb. & in glo. c. dilecto. de prae. vbi Imo. norat.

Amplia tripliciter, & limita octo modis, vt per Iaso. in d. l. procurator. B. Dias re. 450.

¶ **MANDATARIUS** cum se refert ad aliud mandatum secundum illud procurator agere potest, Beneu. stracha. in tract. de mercatura. in tit. Mand. nu. 13. per l. si ita. ff. de cond. & dem. l. asse. toto. ff. de hered. instit. l. in testamento. ff. de hered. instit. Dec. consilio 63. numero 6. Alexand. consilio 9. volumine 5. numero 2. si verò nullum mandatum apparuerit, nihil agere poterit procurator. Bald. auth. si quis in aliquo. vbi Dec. nu. 32. C. de edend. Card. c. si. de fid. instr. Med. reg. 10.

¶ **MANIFESTVM.** Manifesta probatione non indiget. Qui satisd. cog. l. si verò. §. 1. De act. empt. l. ex empt. in fi. r. resp. C. de accu. l. ea. Riisvich.

¶ **MANISCALCVS.** qui curauit equum, poterit illum retinere pro modica mercede ei debita pro curatio merita in terminis dixit Anto. Corf. in tracta. de minim. nu. 90. Med. reg. 5.

¶ **MANVMISSI** non procedit non seruata forma iuris, de qua in capitu. multis. inst. de libert. leg. 1. C. de his, qui in eccle. man. l. 2. C. commun. de man. dixi super. amp. §. Med. re. 7.

¶ **MANVMISSIO** l. 140. Paulus libro decimosexto ad Plautium.

In obscura voluntate manumittentis fauendum est libertati.

Iunge ad l. 21. quotiens dubia, de manu. test. l. si peculium §. si. l. si ita. Coniunge de statuliberis, l. si peculium, de his qui in test. de. l. proxime, §. si. Ratio, §. l. 137. semper. Exc. de manu. test. l. cum ex pluribus, de rebus dub. l. si fuerit, §. item si ex plu. de adi. leg. l. 3. §. si duo bus. Riisvich. paratit.

¶ **MARITVS** confitens recepit dotem, quam non habuit, in dubio praesumitur spe futurae numerationis fecisse, & non donationis. Alex. leg. diuortio. ff. solu. matrim.

Fallit quando talis confessio esset facta inter coniuges dispare. Vide Bartol. & Alexand. in dicta leg. diuortio.

Fallit quando talis confessio fieret in vltima voluntate, quia tunc praesumitur facta animo donandi: & non futurae numerationis, vt est gloss. in leg. prima. C. de fal. cau.

Fallit quando euidenter appareret de donatione: quia praesumitur donatio, & est casus in leg. prima C. de dona. an. nup. S. Ia. re. 168.

¶ **MARITVS**, constante matrimonio, ex causa donationis dotem uxori constituere non potest. l. si constante. de don. ante nup.

Primò fallit fauore libertatis: l. j. C. de ser. pign.

Secundò fallit in alienatione, quam fecit fiscus, & hoc eius fauore: vt l. si hypothecas. C. de dis. pign.

Tertiò fallit in alienatione pignoris, quasi sit vnus de creditoribus cum solennitate per proclama vocatus, & tacentibus praedudat taciturnitas, vt leg. si eo tempore. C. de dis. pig.

Quartò fallit nisi studiosè, & dolosè faciat vt decipiat illum, qui super interesse suum contrahit: vt C. de lati. li. tol. authent. ad hanc. & leg. si res alienas

pignor. l. ij. C. de distra. pign. mulier. & d. leg. si sentent. & c.

Quintò fallit ratione sanguinis seu coniunctionis: vt leg. si seruus communis. ff. de donatio. inter virum & uxorem.

Sextò fallit si potior sum eo in iudicio eodè cuius primo loco mihi competit prosecutio: leg. sape. de re iudi. vide de hac materia per Lu. de Ro. in l. quaz do. ff. solut. matr. B. Soc. reg. 313.

¶ **MARITVS** potest accusare uxorem suam de adult. sed non vxor maritum. l. Iul. ff. de adulter. Med. reg. 9.

¶ **MARITVS** regulariter non tenetur nisi in quantum facere potest. l. maritum. ff. solut. matr.

Primò fallit in marito procuratore: vt est textus in capitu. j. de donationib. inter virum & uxorem, secundum communem intellectum Ioan. And. & doct. quicquid gloss. aliter dicat, & idem tenuit Iacob. de Belui. in dispu. sua quam ponit in leg. vnica. C. de rei vxoria action. & Ioann. de Imo. in leg. diuortio. §. impendia. ff. soluto matrimonio. & leg. filio. ff. eodem. titu.

Secundò fallit, vbicunque maritus conuenitur constante matrimonio, & ad dotem, eo quia malè vtitur substantia sua, secundum gloss. in leg. vbi adhuc. C. de iure dotium in verbo, ita tamen. & in verbo substantiam. sed de hoc dic, vt per Bartolum & alios in leg. si constante. in viij. questione & vlt. ff. soluto matrimo.

Tertiò fallit, si maritus à princip. sciens se non posse solidam dotem reddere illam accepit, vel confessus fuit illam accepisse: vt gl. not. iuncto text. in leg. pe. in fi. ff. de iure dot. Bar. in leg. maritum. §. eleganter. ff. sol. matr.

Quartò fallit, si res dotalis existit apud maritum, quia species sit in dotem data: quia marito videtur concessum hoc priuilegium, nisi quando data esset in consistentibus in pondere, numero, vel mensura, leg. vnica. §. cum autem. C. de rei vxor. actio. pro hoc bene facit leg. in bonaz fi. in princ. de no. feu. & Ioan. de Imo. in leg. si fundum. ff. soluto matrimonio Bartolus in l. Nefennius. §. si fundus. ff. de re iudic. & latius in d. l. si filio, tenet expresse contrarium, quod dic vt ibi per Domin. & idem videtur dicendum si res dotalis non extaret, sed alia empti, & acquisita ex re dotali, per leg. si cum dotem. §. si. ff. sol. matrimo. argu. leg. Imperator. §. si. ff. de leg. iij. & in terminis videtur tex. in leg. maritus. ff. de dona. inter virum, & uxorem.

Quintò fallit si maritus conuentus negauit fuisse maritum, per leg. sed hac ita. in fi. de reg. iur. & l. verum. §. si. & leg. si vnus ex sociis. §. fin. ff. pro socio. & in terminis firmatur per Bart. per verbum, puto, in leg. etiam. sol. matr.

Sextò fallit, nisi maritus promississet alteri quam mulieri dotem restituere, per d. leg. Nefennius. in princ. & procedit secundum d. gl. not. ibi, & in leg. si prior. ff. sol. matr.

Septimò fallit, si mulier in iudicio iurasset maritum sibi debere centum ex causa dotis: vt est tex. not. in l. eum. §. si mulier. ff. solut. matr.

Octauò fallit, si vltra dilationem legalem, marito esset concessa longior dilatio in restituenda dote, quam habere deberet de iure communi: vt in casu leg. licet. & ibi not. ff. de pact. dot. text. est not. secundum vnā lectionem gloss. in leg. si ex parte. §. sed etiam. ff. quod cum eo. quam limitationem posuit Lud. de Rom. in d. l. maritum. sed Barto. ibi tenuit contra

contrarium secundum aliam leſturam.

¶ Nonò fallit, ſi maritus vel eius liberi artifices ſint: quia ex artificio commodè viuere poſſent: vt eſt gloſſ. in l. maritus in id. & ibi doct. ff. ſol. matrimo. & not. gl. in l. ſi quis argentum. C. de donat. limita etiam vltra prædicta, regulam prædictam ſex aliis modis, vt per Bartolum in dict. l. maritum. ff. ſoluto matrimonio. B. Soc. re. 314.

¶ **MARITVS**: ſententia lata contra vxorem non nocet marito, nec etiam eius factum. Bald. l. doce. C. de rei vendic. Aret. leg. Iulianus. §. qui fundum. ff. de verborum obligation. Alexand. leg. de die. §. qui mulierem. ff. qui ſatis. cog. Abb. c. quamuis. nu. 12. de ſent. & re iud. Med. re. 8.

¶ **MARITVS** vxorem alere non tenetur, ſi dos ſibi promiſſa non detur. vt eſt gloſſ. not. in auth. de non eligen. ſecundò nu. §. ſi verſ. onera. & eam expellere poterit, probatur in l. ſi. C. ad Velle. & illum tex. ad hoc ponderat Bald. Cy. & Sali. in l. quod in vxorem. C. de neg. geſt. Bald. in l. de diuiſione. ff. ſolu. matr. & in l. ſi cum dotem. in §. ſi autem. ff. eod. ti. vbi etiam per moder. & per Bart. in l. ſi donaturus. ff. de condi. cauſ. non ſeq. cauſa.

¶ Primò fallit, niſi mulier, quæ dotem promiſit, dedit id, quod poteſt marito: quia non tenetur, niſi quatenus facere poteſt: vt l. ex diuerſo. circa prin. ſoluto matrimo.

¶ Secundò fallit, vbicunque alius, vtputà pater vel alia perſona promiſſet, & daret pater id quod poteſt: quia hoc caſu non poſſet mulier expelli: quia pater mulieris habet beneficium ne teneatur genero, niſi in quantum facere poteſt. vt l. penultima. ff. de iure dot. & dict. l. ex diuerſo. in princ. ita tenet Rapha. in dict. l. ſi cum dotem. §. ſi maritus. cum l. ſeq. ff. ſoluto matri. & optimè, & probatur in auth. de reſti. & ea, quæ parit. §. quia verò. & not. Mod. in dicta l. ſi donaturus.

¶ Tertio fallit, vbicunque nulla dos fuiſſet promiſſa viro: quia hoc caſu etiam tenetur alere, nec eam poſſet expellere. vt probatur in §. quia autem. in aut. quib. mod. natur. efficiantur ſui. bene facit l. quod ſi nulla. ff. de relig. & ſump. ſu. & cap. per veſtras. de dona. inter virum, & vxorem. & ita etiam tenet Bald. in l. pro oneribus. §. ſi. ff. de iure dotium, pro hoc alleg. rationem: quia mulier tenetur operari viro. vt not. in l. ſi cut. C. de ope. libe. B. Soc. re. 315.

¶ **MARITVS** ſi ex forma ſtatuti debet lucrari certam partem dotis, & vxor aliquid ei leget in teſtamento, tale legatum quamuis ſimpliciter factum, computatur in lucro talis ſtatuti. Hanc dicit communè ſententiam Iaſon. in authentic. præterea C. vnde vir & vxor.

¶ Limita dupliciter, vt per eum ibi. B. Dias re. 454.

¶ **MARITVS** non poteſt concedere licentiam ſeu conſentire vxori, vt ſecum contrahat, caſu quo mulier vigore ſtatuti, ſine licentia viri non poteſt contrahere, prout cauetur lege noſtri regni Hiſpaniæ in l. Tauri. Ita concludit ſubtilis Didacus de Segura in eleganti repetitio. §. ſi vir. l. prima. ff. de acqu. poſſ. & vide doctor. del Caſtillo, in commento legum Tauri. in l. lv. in glo. in verbo, ſine licentia. vbi refert Ro. in l. pactum quod dotali. C. de coll. & Bart. in l. cum pater. §. libertus. ff. de leg. ſecundo, ad hoc quòd quædo mulier contrahit cum marito, non requiritur licentia.

¶ Limita quatuor modis, vt per eundem Didacũ de Segura in d. loco, per totum. B. Dias re. 455.

¶ **MARITI** conſenſus ſi ex forma ſtatuti requiritur in contractibus mulierum, ſi non fuerit interpoſitus cõtractus reddetur nullus, fallit niſi maritus fuiſſet abſens. Bald. conſ. 488. volum. i. conſ. 316. vol. 7. Af. in praxi iudic. §. 3. cap. 37. numer. 4. ſtatuti enim forma ad vnguem ſeruari debet. Feli. cap. cum dilecta. nu. 36. de fide inſtr. Dec. conſ. ii. nu. 9. Pariſ. conſ. 61. numer. 15. libro 3. Gratus conſ. 81. numero 7. volu. i. Med. reg. 7.

¶ **MARITI** iure qui accuſant, calūniæ periculum non euitant. Scæu. lib. 4. Reg. de adul. l. 14. Is cui ope. §. ſi. Riifvich.

¶ **MASCULO** excludente ſcœminam per ſtatutum ſuſcit maſculum momento extitiſſe, vt perpetuo maneat excluſa. Ant. conſ. 20. Iaſ. l. inter ſtipulantem. §. ſacram. col. 8. ff. de verb. ob. Bal. l. ſi quis poſthumos. §. i. col. ſi. ff. de lib. & poſth. & l. in quib. C. de ſec. nup. Alexand. conſ. 29. lib. i. Aret. l. 2. l. ſi ante. ff. ſol. matr. Med. reg. 5.

¶ **MASCVLINVM** concipit ſcœmininum. l. ſi ita ſcriptum. ff. de leg. 2. l. i. ff. de ver. ſign.

Fallit, vt per Maſſi. in ſingu. 20. Ampliatur in 10. caſib. & limitatur in 27. à Port. lib. 2. ſuarum concl. reg. 7. fallit in 9. caſib. vt per Soc. reg. 255. fallit vt per B. pt. à Villa. concluſi. 25. in litera M. videas Alex. in l. ad ſi hoc. §. liberos. ff. de in ius vocan. Ampliatur in 7. caſib. & limitatur in 14. à Iaſo. in l. ſi quis id quod. ff. de iuriſd. numer. 1. & ſeq. fallit in 6. caſibus, quos no. Dec. in l. ſcœminæ. ff. de reg. iur. nu. 90. & an iſta regula procedat in criminalibus, declarat Maſſi. in l. ſi quis negandi. de ſica.

¶ Maſculinum in contractibus non cõcipit ſcœmininum, communis eſt opinio, ſecundum Iaſ. in d. l. ſi quis id, quod, vbi limitat in 4. caſib. nu. 23.

Fallit in 3. caſib. quos no. Dec. in l. ſcœminæ. ff. de reg. iur. num. 106.

¶ Maſculinum concipit ſcœmininum in legis diſpoſitione, l. i. ff. de conſt. pecu. l. 3. ff. de neg. geſt.

Ampliatur & limitatur in 4. caſib. ſecundum Dec. in d. l. ſcœminæ, nu. 11. Don. Fina, lib. 5.

¶ **MASCVLINVM** concipit ſcœmininum: hæc indefinita vniuerſaliter debet intelligi in materia indiſſerenti, & in omni diſpoſitione, dummodo militet eadem ratio in vtroque. Dec. l. ij. ff. de reg. iur. Bal. l. in multis. ff. de ſtat. hom. l. ſi quis. ff. de verb. ſign. l. qui duos. ff. de leg. iij. l. legatis. eo. Alex. cõſ. cxxxv. nu. 4. volu. j. Bal. cõſ. vj. nu. 6. vol. v. Dec. conſ. cccxj. nu. 4. Docto. com. l. ſi ita. ff. de leg. ij. Rom. conſ. cxxxv. nu. 3. Iaſ. l. ſi quis. nu. 14. ff. de iuriſd. om. iud. l. quicunque. C. de ſer. fug. Bal. conſ. cccxvj. nu. 4. vol. v. Cum. conſil. clxvj. Anc. conſ. cxx. num. 4. conſ. cxxxvij. vol. ij. Bald. conſ. xxj. nu. i. vol. iij. Dec. c. cum in cunctis. nu. 51. de reſc. Bal. conſ. ccj. nu. 3. vol. j. l. j. §. j. ff. de conſtit. pecu. l. iij. ff. de neg. geſt. Alb. l. ſi quis id quod. ff. de iuriſd. om. iud. Ang. conſ. cclxxxix. l. ſi quis in tantum. C. vnde vi. Signor. conſ. clxxx. Old. conſ. clj. Doct. c. ſi. de Simon. Med. re. 2.

¶ **MASCVLINVM** concipit ſcœmininum. Baldus in l. in multis. ff. de ſtat. homin. & l. ait prætor. ff. de neg. geſt. l. ſi quis. ff. de verbo. ſign. ex mente legiſlatoris, & non quantum ad verba. ſecundum opin. glo. Ita in l. qui duos mulos. ff. de leg. iij. & l. legatis ſeruis. ff. eod. tit. & latè Deci. in l. ſcœminæ. ff. de reg. iur. Alexand. in conſ. cxxxv. circa primum dub. num. 4. vol. j. Bald. conſil. vj. numer. 6. in vol. v. Dec. conſil. cccxcj. nu. 4.

¶ Amplia, id locum habere in materia indiſſerenti, vt Iaſo.

Iaso. de Aren. Cyn. Alber. & Docto. in l. si ita scriptū sit. ff. de leg. 2. Rom. conf. 35. nu. 3. Doct. in l. si quis, id quod. ff. de iurisd. om. iud. & ibi Ias. nu. 14. & l. qui cunque. ff. de seru. fug.

Amplia hoc idem in materia fauorabili. vt Baldus in consili. 226. in præmissis. numero 4. volum. 5. Cuma. consilio 146. Anch. consilio 120. nu. 3. & conf. 46. & Bar. in liura. in fi. ff. de legi. Corne. Perus. conf. 13. l. 9. volu. 2.

Amplia etiam in vltimis voluntatibus, & testantium dispositionibus. vt l. qui duos mulos. & l. legatis seru. ff. de leg. 3. Corn. consilio 138. d. volum. 2. Deci. in l. fœminæ. num. 12. ff. de reg. iur. Bald. conf. 21. nu. 1. in 3. volu.

Amplia d. reg. vt masculinum concipiat fœmininum, vbi est eadem ratio in vtroque. Ita Dec. in c. cum in cunctis. num. 51. de elect. Bal. conf. 201. nu. 3. vol. 1. & conf. 47. nu. 1. vol. 5.

Amplia hoc idem in dispositione legali, vbi si lex loquitur in eo etiam locū habet in ea. l. j. §. j. ff. de con. sti. p. c. & l. 3. in prin. ff. de neg. gest. Alber. in l. si quis id, quod. ff. de iurisd. om. iud. Ange. consilio 289. & l. si quis. ff. de verbor. signific. & l. quis in tantum. C. vide vi.

Amplia hoc etiam in priuilegiis, secundum Bald. in c. ad audientiam. Il primo, de rescript. Signorol. consil. 108. Oldra clij factum, in prin. Dec. in consilio 443. num. 1. & 8. volu. 2. Corn. consil. 177. h. volum. 4. do min. in c. Genera. vers. tertio casu. Abb. & Ioan. And. in c. si. de Sym. & do. in c. quamuis. Il 2. de præbend.

Amplia etiam in rescriptis, vt sub masculino etiam fœmininum includatur, vt c. significauit, & ibi Io. And. Flor. Imol. de rescript. Philip. Fran. in c. cum in mul. tis. Il 2. de res. Tira. in tract. de vtroque retrac. §. 50. gl. 6. nu. 204. vbi plura accumulatur, quod vide.

Fallit hæc regula in materia differenti, quia masculinū non complectitur fœmininum. Bar. in l. j. ff. de verb. sign. & l. j. in fi. ff. de pecu. Bal. in l. seruus. C. communia de suc. numero 1. & l. in multis. de stat. ho. Bald. conf. 201. nu. 3. vol. j. & latè dixi in tract. de iure pro thom. §. j. nu. 28. Corn. conf. 275. K. vol. 4. vbi multa allegat.

Fallit in contractibus, vt mascu. non concipit fœmininum. Guido de Suza. in l. veterib. ff. de pac. Cum. in consil. 166. Roman. conf. 145. Dec. in d. reg. fœminæ. numer. 104. de reg. iur. Anch. consilio 125. numer. 7. vers. cum igitur. Alex. consil. 80. nu. 11. ver. approbat. volum. j.

Fallit in materia correctoria, quia masculinū non concipit fœmininum. Alexand. in l. Gallus. ff. de libe. & posth. nu. 10. Ias. ibi. nu. 60. & 61. Deci. in d. l. fœminæ. nu. 111.

Fallit hæc regula in statutis, maximè odiosis. Alexand. consil. 135. num. 4. vol. j. Cor. conf. xliij. l. v. & vij. vol. ij. Bald. conf. vj. nu. 6. vol. v. Alexand. consil. xxliij. nu. 13. & 33. vol. ij. Corn. conf. xcv. in princ. vj. vol. ij. Bal. in l. j. C. qui admit. Anc. c. j. de const. Alex. conf. 234. nu. 5. & 9. vol. vj.

Fallit etiam in sententiis, & verbis iudicis ex quo sunt stricti iuris. Ita Imo. in l. si ita scriptū. ff. de le. 2. Ale. in consil. j. nu. 16. vol. v. Bar. in l. Iulianus. ff. de cond. ind. Dec. consilio 44. in fi. & l. fœminæ. nu. 15. ff. de reg. iur.

Fallit etiam in officiis. Bald. in c. ad audientiam. il primo, circa fin. de rescrip. Deci. in d. l. fœminæ. numer. 116. Ias. in l. si quis. id quod. nu. 14. ff. de iurisd. om. iud. Dec. conf. 348. num. 6. alle. Bart. in d. l. Iulianus. Soc.

conf. 134. vol. i.

Fallit quoque dictis testium, vt masculinum non amplectitur fœmininum, cum eorum verba prolata contra testificantem & producentem semper sint interpretanda. Ita gloss. in capitu. in præsentia, extra de prōba. in ver. dubium. Alexand. consilio 179. viso processu. numero 15. volum. v. Tiraq. in d. §. & gloss. numero 185.

Fallit etiam in feudis, quia fœmina regulariter non succedit in feudis. Bald. consilio 401. in prin. volum. 5. & consilio 232. in prin. vol. 3. idem in prælud. feudorum. ver. natura feudorum. Deci. conf. 390. nu. 1. & 2. I. Nouel. re. 90.

¶ **MASCVLINVM** concipit fœmininum. De iurisd. l. si quis id. De leg. 3. l. qui duo mil. De verb. signi. l. j. Riisvich.

¶ **MASCVLINVM** in contractibus non continet fœmininum. Ista est commu. opin. prout testatur Ias. l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iud.

Limita quatuor modi. vt per Ias. in d. l. si quis id quod. nu. 23. B. Dias reg. 456.

¶ **MASCVLINVM** regulariter fœmininum* cōcipit: vt in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iud. l. mancipia. C. de ser. fu. tex. in l. qui duos milites ff. de le. 3. & habetur plenè per Dyn. in l. j. ff. de verbor. signific. cum si. B. Soc. re. 312.

ADDITIO.

* Fœmininū. Ad materiam vide Cor. in consil. 50. inci. pro decisi. in litera A. & in consil. 13. inci. ad huius. in litera m. & in consil. 94. in c. circa, per totū. & in consil. 138. inci. placet. in litera d. & in consil. 199. inci. In præfenti. in litera o. la ij. in ij. parte. & consil. 96. incip. licet per totum & in consil. 171. inci. repetito. per totum. & in consilio 211. inci. quanquam. in litera a. & in consil. 222. inci. quanquam, per totum in 3. parte. B. Vad.

Primò fallit in contractibus: quia appellatione filiorū non comprehenduntur filiz fœminæ. ita dicit Aret. in c. si quis suadente diabolo. 17. q. 4. Et ideo dicit Ioan. de Imo. in c. potuit. de locato. quod si in instrumento cōcedatur feudum pro me & filiis, & c. & ita tenet Bal. in l. j. ff. de li. & po. allegando Arch. in d. c. si quis suadente diab.

Secundò fallit, vbicunque esset consuetudo, vel esset statutum in ciuitate quod filiz fœminæ non succedant: quia tunc appellatione filiorum non debent comprehendere filiz fœminæ. ita mirabiliter Petrus de Anchar. in l. tres fratres. ff. de pact. pro quo facit quod signanter tenuit Bartolus in l. penultim. ff. ad Trebel. & text. not. & etiam Raph. Ful. in l. prima. C. de condi. infer. facit quod not. tenuit Bartolus in l. hæredes mei. §. cum ita. ad Trebe. & l. vt iurif. iurandi. ff. de ope. lib. vbi dicit, quod si quis accepit feudum pro se, & filiis: & tunc appellatione filiorum non comprehenduntur filiz fœminæ, vbi in ciuitate vigeret consuetudo quod filiz fœminæ non succedant.

Tertiò fallit, dicta regula vbicunque in statuto fieret mentio de filiis: quia tunc appellatione filiorum non includerentur filiz fœminæ: ita Car. Zaba. in ca. Quintauallis. extra, de iure iur. qui ita dicit se consuluisset. Ratio est, secundum eum, quia licet appellatione filiorum comprehendantur filiz fœminæ, vt in d. leg. si quis id, quod de iur. om. iud. cum sitamen hoc non est ex propria significatione: sed per interpretationem & extensionem vt leg. iusta. ff. de verbo. sign. vbi dicitur, quod iusta interpretatione

ne sæpe filij appellatione continetur filia, & sic non semper. ad id est gloss. not. in l. Lucius. §. quæsitum. ff. de leg. iij. quæ dicit, quod si nomen fratris conferatur in plurali, quod etiam continetur soror: vt in l. Lucius. iuncta gloss. ff. fa. er. habet locum non ex vi verborum, seu ex propria significatione verbi: scilicet ex eo quod masculinum concipit fœmininum, sed statuta non recipiunt extensionem, cum propriè debeant intelligi: prout in l. iij. §. hæc verba. ff. de ne. gest. l. non aliter. ff. de leg. iij. & l. j. §. is, qui nauen. de exercitor. & ideo infert ipse Card. in loco præalleg. quod modo statuti appellatione filiorum non includuntur filia fœminæ, per rationem de qua supra. & de materia habetur, per Cyn. & doct. in l. quicumque. C. de ser. fug. per Bald. in l. si ita. de irri. & ru. testa. & in l. cum ex filio. §. ex filio. ff. de vul. & pu. & in l. in multis. ff. de statu ho. & per Bald. in l. j. in princip. ff. de libe. & posthu. & in clemen. prima de elect.

Quartò fallit dict. regula, vbicumque tractaretur de odio, & sic masculinum confertur in materia odiosa & pœnali: quia tunc masculinum non concipit fœmininum. gloss. est quæ alleg. l. j. quæritur. ff. de vent. inspi. iuncta l. si quis exheredato. & in l. si quis. ff. ad leg. Iul. maie. & est optimus text. in c. quamuis. de pœn. in vj. no. Doct. de hæret. eod. li. vbique alia esset mens loquentis: quia tunc in hoc casu masculinum non concipit fœmininum: vt in l. Lucius. in §. quæsitum. ff. de legatis tertio. & ibi casus. & ita tenet gloss. in dict. l. prima, digestis, de verborum significatione.

Quintò fallit, vbi masculinum profertur à iure qualificatum, sicut si esset doctor, medicus, religiosus: nã hoc casu masculinum non concipit fœmininum. casus est in cle. v. de consang. & aff. & ibi hoc tenet Paul. de Leaz. Car. Flo.

Sextò fallit, vbicumque masculinum profertur in materia differenti, quæ non congruit fœminæ sicut viro: nam tunc etiam masculinum non concipit fœmininum: vt in l. fin. ff. de tut. iuncta l. ferè. ff. de regulis iuris. & hoc est quod dicit Bal. in lege, in multis, ff. de statu homi. vbi dicit, quod masculinum non concipit fœmininum in iis, quæ differunt ratione consuetudinis, vel causæ finalis, & ponit exemplum de consuetudine: putà dicit statutum quod magnates possint intrare palatium: nam tale statutum nõ extenditur ad fœmi. quia non conuenit mulieri intrare palatium.

Septimò fallit, vbi profertur masculinum, & fœmininum separatim: nam masculinum non concipit fœmininum. ita concludit Bal. in d. l. in multis. ff. de statu homi. & probatur in l. si in prin. C. ad Tertyl.

Octauò fallit, vbicumque quis prolatus est sub nomine proprio: nam tunc etiam non concipit fœmininum: vt l. si quis ita. cum ibi nota. ff. de testamen. tutela. & est conclusio omnium. Hæc tamen regula patitur vnam limitationem: nam tale masculinum est probatum à iure condendo legem. vt in prima conclusione. & tunc efficitur lex continens, quia lex debet esse vniuersalis, vt lege, omnes populi. & ibi per Bartol. ff. de iustitia & iure. de quo vltra prædicta habetur per doct. in clem. prima, de electione. in vj. & Specul. tractat. in titu. de disputa. in §. post hæc Bald. in lege fin. C. de hæred. instit. & dicta lege, in multis. de statu hominum. habetur in lege, qui domum. coniuncta l. mater. §. mulieres. ff. ad legem Iuliam de adul. & l. vnica iuxta finem. C. de rap. vir.

Nonò fallit, vbicumque sequeretur correctio legum: quia tunc masculinum non concipit fœmininum. ita Bal. in l. quicumque. quas limitationes bene not. B. Soc. reg. 312.

¶ **MASCVLINVM.** Fœmin. In masculino non semper intelligitur fœmininum.

In Aut. tit. eo. §. causas rectè. Azo, ru. 104.

¶ **MATERIA** fauorabilis, facit vt indefinita vniuersaliter procedat, & facit vt res vnico actu non dicatur compleri, sed extēdi toties, quoties fuerit opus. Fel. c. 2. in 2. lim. de treuga, & pace. l. hæc cōdictio. ff. de cond. & dem. Are. l. serui electione. ff. de leg. l. placet. de lib. & posth. Med. re. 2.

¶ **MATERIA** sublata, in qua statuitur qualitas, corruit qualitas ipsa. l. 2. de vsufr. l. si. de collat. bon. l. 4. ff. de actione emption. leg. prima. ff. de hæred. vend. dixi ego in meo tract. de leg. & stat. in procem. nu. 16. not. Doc. com. l. 1. C. de iur. emp. §. adeo, inst. loc. Med. re. 6.

¶ **MATERIA** vincitur à forma. Bal. leg. fin. C. de seru. fugit. las. l. 1. columna 5. cum gloss. l. ff. de verb. oblig. Craue. rubr. de leg. i. num. 150. l. an inutilis. ff. de acceptil. dixi ego in tract. de leg. & stat. p. 3. q. 1. num. 1. Med. re. 7.

¶ **MATERFAMILIAS** etiam vt ducatur ad iudicium personaliter capi non potest. l. j. & authen. ibi posita. C. de off. diuer. iud. & in auth. nouo iure. C. de cust. reo.

Primò fallit secundum Ang. in l. consentaneū. C. quomodo, & quando iudex. hoc debet esse verum nisi absque eius præsentia iudicium expediri non posset: quo casu absque suo debitore in iudicio esse possit. l. j. §. quod agitur. ff. de ventre inspi. & ibi patet exemplum secundum Ang.

Secundò fallit secundum Bald. in d. l. consentaneum. illud quod dicitur quod materfamilias non potest capi: quia non habet locum in muliere honesta, secus in meretrice vel luxuriose viuentē, quæ potest personaliter capi. ar. authen. de resti. & ea quæ parit in xj. mense. §. si. & per Bald. ibi. facit etiam l. j. C. de off. diuersorum iudi. & gloss. in d. l. consentaneum. loquitur de matrefa. licet materfa. dicatur illa, quæ honestè viuit. vt not. gloss. in d. l. mancipiis. in princ. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. item de illa, quæ est notæ autoritatis. vt est text. in l. iij. §. iustum. ff. de lib. exhi. sed meretrix, & luxuriosa, & leno, & similes non: quia Bald. in d. l. cōsentaneum. limitatur de l. j. & auth. ibi posita. C. de off. diuer. iudi.

Tertiò fallit, & hoc limita verum, nisi ista meretrix haberet maritum: quia tunc propter reuerentiam mariti gauderet priuilegio d. l. j. & authen. ibi posita. & fuit dictum Ioan. And. in addi. Spec. in tit. de iureiu. vbi dixit quod si ex forma statuti puniatur meretrix, impunè offendi non poterit, si est maritata. l. si vxor. §. diuus, tyranno. & §. adul. ff. de adu. melius facit tex. in ver. præcedenti. in d. l. si vxor. & ponunt Mod. in l. si verò. §. de viro. ff. solut. matr.

Quartò fallit, quia non habet locum quando in criminali pro ferendo testimonio duceretur: quia tunc bene posset cogi ad iudicium. gloss. est singu. in cap. j. de test. cogen. secundum Lud. de Ro. in singu. suis. ratio potest esse, quia tunc non curatur de honore, secus quando pro suo crimine conueniretur: quia tunc capi non posset nec duci ad iudicium. l. ad carcerem. vt est text. in authen. vt nulli iudicium. §. nouit. ver. si verò. & auth. sed nouo iure, C. de cust. reorum.

Quintò fallit vbi mulier pateretur, & esset contenta venire ad iudicium. c. mulieres. de iudi. libro vj. ibi, in illas. & ita transit do. Petr. de Anch. sed Cyn. & Petr. in l. nec honores. C. de episcopis & cle. dixerunt, quod privilegio dato eminenti personæ, putà quòd iudex accedat ad illam, vt l. ad egregias. ff. de iureiur. non potest renunciari. & Ludo. de Ro. in lxx. sing. dicit de hoc dicto Cyn. esse casum in c. iij. §. cæteris. de iudic. in vj. sed dic, quòd fortè ille text. loquitur in casu speciali in monialibus: ergo in contrarium est ius commune. l. ius singulare. ff. de leg.

Sextò fallit, nisi rescripto Apostolico hoc exprimeretur: quia tunc ad hoc iudicium etiam plures casus not. in c. j. de iudi. in vj.

Septimò fallit in muliere, quæ acceptauit tutelam filij sui: & renouauit secundis nuptiis, & omni alij legum auxilio: quia tunc isto casu pro tali debito potest capi mulier, & incarcerari, licet alias non posset: ita sing. dicit Bart. in l. si quis sub conditione. ver. quæro, quid si renouauerit secun. nup. ff. de test. tu. ita no. Barto. in authen. neque & à verò. C. quando mu. tut. fun. potest. versic. & isto casu. Bar. S. c. re. 317.

MATER meretrix non potest filiam suam exheredare propter ipsius filie meretricium. Ita Bar. Bald. & Fulg. in l. in arenam. per tex. ibi. C. de inoff. test. quod ibi sequitur Ias. in vers. iij. nota.

Limita dupliciter vt per eum ibi, quarum limitationum primam examinat. B. Dias re. 457.

MATER non potest præiudicare filiis suis in administratione tutelæ, ideo pro hoc dotem obligatam habet, quæ à filiis retineri potest, donec ratio administrationis reddatur. Soc. in termin. consil. 280. vol. 2. nu. 3. Bar. auth. matri, & auia. C. quando mul. tut. offi. fung. Med. re. 8.

MATER quandoque cogitur dotare filiam. not. l. 3. C. de præscr. longi temp. l. cognouimus. C. de hæreticis: filia autem nunquam matrem dotare compellitur. l. neque. C. de iur. dot. item non potest vendere filium, licet pater possit. leg. 2. de patr. qui fil. distrah. vbi doc. Med. reg. 9.

MATER, quæ filio suo impuberi intra annum tutorem non petiit, priuatur eius successione. tex. est in §. fi. inst. ad Tertyl. & in l. sciant cuncti. C. de legit. hæred. & probat tex. in l. fin. C. si aduer. deli. & in l. matres. C. ad Tertyl. per locum ab speciali.

Amplia vndecim modis, & limita quatuordecim, vt copiose per Neuizan. in sylua nuptiali. Adde vltra eundem quintam restrictionem ad regulam quando mulier propter mortalitatem non posset adire iudicem, quia tunc excusaretur. Ita not. Bartolus in l. interdum. in princ. ff. de iudiciis. B. Dias reg. 458.

MATER regulariter non habet filium potestate. ca. fin. de conuer. infide. nota. in §. j. Inst. de pat. po. vbi dixi.

Fallit, quando mater esset in necessitate: quia eo casu potest filium suum dare in seruitutem, & eo casu erit in materna potestate. Ita fin. Luc. de Pen. in l. quicunque. C. de fund. patrimo. libro vndecimo.

Fallit in bastardis, & natis ex coitu damnato quos dico esse in potestate matris, & non patris, facit tex. in dicto §. j. vbi dixi ibi, in potestate autem nostra sunt liberi quos ex iustis nuptiis procreamus, & c. S. Ian. reg. 169.

MATER si per sententiam serua declaretur, & eius

filiij serui dicuntur esse: eius enim ipsi conditionem sequuntur, secus si fuerit lata super validitate matrimonij, isto enim casu filiis non præiudicatur natis ante sententiam. Abb. c. quamuis. num. 29. de sent. & re iud. Bar. & Docto. com. l. ingenuum. ff. de statu homi. Bald. l. 2. C. quib. res iud. non noceat. gl. leg. 1. ver. apparuerit. ff. de Carb. edicto. Alexand. l. sæpe. numero 68. ff. de re iud. in termin. huius reg. Med. reg. 8.

MATER, Filia spiritualis. Quicunque filiam suam spiritualement vel matrem cognoscit: septem annis pœniteat.

Et similiter ei consentientes. xx. qu. iij. non oportet. Viuiennus.

MATRICIDA pœniteat x. annis secundum formam satis aperte traditam xxxij. q. ij. latorem. vxoricidæ verò grauior pœnitentia debet imponi. Talis enim & qui dominum occidit, nunquam equitat: nec vehiculo portatur, nec matrimonium contrahit: vsq; ad x. annos carnes non comedit, nec vinum bibit, & alia quæ habentur alibi.

Vt puta xxxij. q. ij. admonere. & c. quicunque. Imponitur autem pœnitentia maior vxoricidæ: non quòd illud peccatum sit grauius isto: sed quòd homines prouiores sunt ad occidendum vxores quàm matres. Maius enim peccatum est occidere matrem, quàm vxorem. vt dicit Bonauentura. iij. sent. & communiter omnes Doctores. Guil. verò Duran. tenet contrarium in repertorio, pro eo, quòd vxoricidæ imponitur pœnitentia maior. mihi autem magis placet sententia aliorum. Sed qualem pœnitentiam agere debent qui filios occidunt? Respond. aut est certum quòd ipsimet scienter interfecerunt: & sic debet eis imponi pœnitentia maior quàm pro alio homicidio. Arg. ext. eo. c. vlti. tex. & glos. & de homic. cum iuramento. de pœnit. distinct. j. aut facta. In hoc tamen casu vir vxorem recuperat quam coactus abiurauerat, & ipsa pœnitentiam agit secundum arbitrium episcopi, ita vt si habeat alios filios gubernare pacifice possit eos vxor. ext. eod. intelleximus quòd si virum non habet, induci debet, vt in tret religionem: ad quòd si non potest induci, tutius est ei dare licentiam nubendi: vt extr. c. veniens. Et hoc quando timetur de inconuenienti: aliàs non: vt patet xxxj. q. ij. in adolescentia. Et si pater sit clericus, ab officio altaris debet perpetuò abstinere. & ei grauior quàm laico non tamen publica [nisi veniat in publicum] pœnitentia debet imponi: vt extra de pœnit. quæsitum. Aut certum est quòd non interfecerunt sponte nec in culpa fuerunt, sed casu fortuito contigit: & sic distincto iure nullo tenentur. Arg. extr. de homicid. ex literis. ij. & c. Ioannes. & cap. vlt. Nisi velint ad cautelam pœnitere. In dubio tamen præsumitur quòd non ex certa scientia, sed potius ex incuria prouenerit, extra de præsumption. asserte. Aut certum est quòd non exhibuerunt omnem diligentiam quam potuerunt & debuerunt. Et sic culpa præcessit casum. Et si sit grauis culpa, vt si posuit puerum in medio vtriusque: secundum arbitrium pœnitentiarij imponitur pœnitentia quinque vel septem annorum. l. distinct. si qua scemina. & capit. seq. & capit. si quis sponte. occulta si sit occultum, publica si sit publicum, & maior si in lecto suffocetur, quàm si in cunis: & maior presbytero græco quàm laico: vt extra de pœnit. quæsitum. Et licet dispensetur quòd ad pœnitentiam quæ est arbitraria, vt dicitur ibidem: non tamen quòd

quò ad ordines propter homicidium quod est delictum enorme, & indispensable. distinct. l. miror. Si autem culpa quæ præcessit casum sit levis, vt si posuit puerum in eodem lecto longè tamen à se: imponitur pœnitentia trium annorum. Secundum hoc intellige illud extr. eod. de infantibus. Monendi ergo sunt parentes quòd tam tenellos secum in vno non collocent lecto, ne qualibet negligentia interueniente opprimantur & suffocentur. vt ij. q. v. consulisti. Et hoc modo distinguit Hostiens. & Ber. extr. de infant. Quid de illis qui filios vel seruos suos infantes vel etiam adultos languidos relegata pietate exponunt, id est, extra se ponunt ante ecclesias, vt aliqui moti misericordia colligant eos. Respond. Tales grauitur peccant: quia cum ignoretur sæpe consanguinitas expositorum: contrahere possent matrimonium cum sorore vel consanguinea: ideo exponens tenetur de hoc peccato pœnitere, & est puniendus: sicut expositus, si scienter cum tali contraheret puniretur. extr. de pœnit. officij. secundum Hostiens. Talis enim secundum Ray. est tanquam homicida iudicandus, qui hominem sibi ita coniunctum periculo mortis exponit. Consideratis tamen circumstantiis, & utrū ob hoc mors secuta fuerit, vel non fuerit: pœnitentia moderanda erit. Erunt autem tales irregulares secundum Ray. si mors inde sit secuta: quia scilicet fuerunt in culpa eos exponendo, vel alimenta negando. Tamen secundum Ro. si in nulla culpa fuissent: quod fortè nec elemosynas quærendo, nec aliter eos alere possent: irregulares non essent, nec peccarent. Viuien. reg. 17.

¶ MATRIMONIUM contrahere metu pœnæ adstringi quis non potest: tamen spe præmij & lucri ad eum contrahendum inuitari potest. l. Titia. & ibi doct. ff. de verb. oblig.

Primò fallit, quando lucrum percipiendum est ante contractum matrimonium ab altero ex futuris coniugibus, vt si dixerit, Promitto tibi centum, si consenseris in me, vt in maritum: quia tunc non valet, cum contineat turpitudinem, & causam turpis amoris. l. si ita stipulatus fuero te sisti. in fi. & ibi Bar. ff. de verb. oblig.

Secundò fallit, quando esset amisso magni lucri: quia tunc induceretur iustus metus: vt per Petrum Ancha. in c. j. in fi. quod metus causa. in vj.

Tertiò fallit in matrimonio spirituali, in quo nec metu pœnæ, nec spe præmij quis potest induci. Vnde si fieret promissio Abbati vel Abbatissæ de aliquo dando si receperit talem monachum, vel in monasterium, non valet: imò esset simonia. c. non satis. capit. quoniam. & c. dilectus de simo.

Quartò fallit quantum ad instituendum hæredem: quia aliquo modo non potest inuitari per pœnam nec per præmium. vt l. stipulatio hoc modo. ff. de verb. oblig. & per doct. in l. cum donationis. C. de transact. B. Soc. reg. 316.

¶ MATRIMONIUM contractum sub conditione si pater consenserit, & primum pater dissenserit, postea mutata voluntate consenserit, non propterea erit cōtractum matrimonium, cū intelligatur de primo cōsensu, aut dissensu. Ioan. And. c. super eodem. de cond. apposit. Tyraq. d. §. hoc sermone. num. 81. conc. simil. Bald. l. contra. columna 1. C. ad l. Aquil. idem leg. prima. C. de furtis. l. matrimonij. ff. qui, & à quibus l. cum qui columna 2. ff. de iureiurand. &

in c. dudum. de elect. Roma. d. l. cum qui. Ias. l. diuortio. §. quod in annum. colum. 3. ff. solut. matr. Medic. reg. 4.

¶ MATRIMONIUM habetur pro contracto, quando de proximo est contrahendum. Salyc. leg. cum te. C. de donat. ant. nupti. quia potentia proxima actui habetur pro actu. Ias. l. admonendi. lect. 1. numero 58. ff. de iur. iur. item matrimonium metu factum non intelligitur ratificatum per contractum dotis statim factum. Cald. cōf. 2. in tit. quod met. causa, quod enim in continenti fit, cēsetur inesse. l. lecta. ff. si cer. pet. Tyraq. in tract. de retr. conu. §. 1. gl. 5. numer. 22. Med. re. 5.

¶ MATRIMONIUM momentaneum sufficit vt vir lucretur tertiam partem dotis. Aret. l. 2. & l. si ante. ff. sol. matr. Ias. l. inter. §. sacram. ff. de verb. obl. quia videtur substituisse onera matrimonij propter quæ solet deferri tale lucrum. leg. pro onerib. C. de iur. dot. Ias. l. si donatione. §. 1. ff. de cond. causa data. Bal. l. 1. C. de priuileg. Med. re. 5.

¶ MATRIMONIUM illegitimum. Qui contrahit cum aliqua alij desponsata per verba de præsentia ipsa dimissa xl. diebus ieiunet in pane & aqua, & sequentibus septem annis pœniteat.

Extra de sponsa. duor. c. accepisti. Viuien.

¶ MATRIMONIUM. Licet metu pœnæ quis non possit astringi matrimoniū contrahere, tamen spe præmij, & lucri potest ad matrimonium inuitari. l. Titia centum. §. 1. ff. de cond. & demon.

Fallit in 4. casib. quos no. Ias. in l. Titia, ff. de verb. obl. nu. 9. & seq. Fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 58. in ad di. si extraneus promisit mihi sub pœna se facturū, & curaturum, quòd Titia mecum matrimonium contraheret, talis adiectio pœnæ per extraneum valet, & tenet, & potest talis pœna ab eo efficace peti si matrimonium non sequatur, not. in d. l. Titia.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. Titia, numero 11. & sequen.

Contrahens matrimonium in gradu prohibito, ipso iure, bona ipsius sunt publicanda, Auth. incestas, C. de incest. nupt. c. cum secundum, de hæret. lib. 6.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 4. à Petr. Duen. reg. 150. Ampliatur, vt per Viuium in suis concl. in ver. matrimonium.

Clerici non possunt contrahere matrimonium. c. Ioannes. de Cleri. coniugatis, ca. vnico, eod. tit. lib. 6.

Fallit in multis casib. quos colligere potes ex distinctione, quā ponit Bened. de Bened. in suo trac. re. 97.

Mulier cōtrahens matrimonium infra tempus luctus, infamis efficitur, & alias pœnas patitur, de quibus in l. 2. C. de secund. nup.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. re. 272.

Contrahere potest filiusfamilias, sine consensu patris, de iure Canonico, secus de iure ciuili. cōmunis est opinio, vt refert Cur. iunior in conf. 37. nu. 3.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in vno, à Baptista à Villa. conc. 152. in litera F.

Matrimonium sub conditione contractum, adueniente conditione, non est necessarius alius nouus consensus, Abb. in cap. de illis, de condit. appo.

Fallit, vt per Baptista à Villa. concl. 40. in litera M.

Mulier contrahens secundum matrimonium, perdit dominium rerum, quas ex liberalitate primi viri consecuta est, & solam potestatem fruendi retinebit, & filiis ex primo matrimonio genitis restituere Tom. 2. Reg. Iur.

cogitur, l. fœminæ, & authen. ex testamento, vbi doctor. C. de secund. nupt.

Ampliat, & limitatur in 3. casib. per Viuium in suis conclus. in vers. mulier ad secundas.

Cognitio causæ matrimonij pertinet ad capitulū. fallit in 4. casib. secundum Fel. in c. præterea, de test. cog. num. 1.

Priuilegia matrimonij 24. enumerat Felin. in rubr. de sponsal. num. 15.

Statutum laicorum disponens circa substantiam matrimonij inhiendo, vel impediendo matrimonium, vbi ecclesia non improbat nec impedit, non valet, cap. de Francia, vbi not. de sponsa.

Ampliat in 4. casib. & limitatur in 8. à Fel. in d. c. de Francia, num. 17.

Quoad solutionem adhibendam in ipso contractu matrimonij attendi debet locus contractus. fallit in 2. casib. secundum Fel. in d. c. de Francia, de sponsal. num. 26.

In matrimonio seruatur consuetudo vigēs in terra mariti. Fallit in 7. casib. secundum Fel. in d. c. de Francia, nu. 30.

Per se sequens matrimonium legitimantur filij antea nati, c. tanta, extra qui filij sint legitimi.

Fallit in 5. casib. quos not. Port. in lib. 4. suarum conc. reg. 53.

Matrimonia debent esse libera. Fallit, vt per Damas. re. III. Don. Fina, libr. 1.

¶ MATRIMONIUM nullum est non seruata forma iuris. capit. cum inhibito. de clandest. despons. c. 1. sess. 24. in titul. de reforma. matr. concil. Trid. Dec. & Cagnol. leg. nuptia. numero 4. ff. de reg. iuris. Med. reg. 7.

¶ MATRIMONIUM nullum est, si caret consensu, ideo solui non dicitur: ita in terminis huius reg. no. glo. ver. accusari. c. ad dissoluendum. de desp. impu. l. quidam. §. 1. ff. de iur. cond. c. audientiam. de eccle. ædific. l. nam & sub conditione. ff. de iniust. rupt. l. fin. ff. si seruit. vend. l. 1. §. nemo. C. de annali exc. l. si quis alia. ff. quemad. seru. vendic. vbi colligitur, quod nullius entis nullæ sunt qualitat. Med. reg. 6.

¶ MATRIMONIUM regulariter indiuiduum est, ibi, quos deus coniunxit, homo non separaret, vt in Euāgelio Matth. xix, c. habetur in c. scripsit nobis, cum simili. xxvij. quæstio. j. facit tex. in l. consensu. C. de repudi. & est tex. in §. j. insti. de nup. cum simil. vbi dixi.

Fallit, quando ista separatio fieret antequam copula carnalis fuisset sequuta. casus est in c. commissum, de spons. & per totum, de conuersio coniug.

Fallit in crimine adulterij. Doct. vbi supra.

Fallit in crimine hæresis. c. illa. de diuort.

Fallit in crimine læsæ maiestatis. Doct. l. quisquis. C. ad leg. Iul. Maiest.

Fallit violenter cognita à viro. Abb. in c. verum. de conuers. coniuga.

Fallit in casibus l. consensu. C. de repud. S. Ian. re. 170.

¶ MATRIMONIUM, si pronuntiatur esse illegitimum, non nocet filiis etiam scientibus. Ale. in ter. huius reg. l. sæpe. numero 61. ff. de re iud. Anton. cap. causam. il. 2. qui fil. sint legit. Abb. c. quamuis. num. 29. de sent. & re. iud. item si sententia feratur contra vnum ex duobus fratribus de impedimento matrimonij contracti cum duabus sororibus non præiudicat alteri. Abb. d. loco. nu. 27. vbi etiam Fel. n. 10. gloss. capitulo dilecto. de præbendis. alter enim po-

tuisset melius probare, vel obtinuisset dispensationem. c. quia circa. de consang. & affin. Med. re. 8.

¶ MATRIMONIUM soluitur morte alterius coniugis, Paul. 1. ad Cor. cap. 7. §. deinceps. Auth. de nupt. gloss. §. illud. de non elig. secund. nub. vnde si maritus, vel vxor resurgant, non recuperant se, gloss. c. licet. 32. q. 5. Doct. com. l. nam ad ea. ff. de leg. Tiraq. in tracta. de leg. conn. versicu. consentement. gloss. 6. num. 19. Paul. l. si quis stipuletur. ff. solu. matrim. Alexan. l. si cum dotem. §. maritus. ff. solu. matrim. Bart. l. si quis. eo. ti. l. rerum. ff. rerum amot. Angel. l. si marito. ff. solut. matrim. Doct. c. fraternitatis. de frig. & malef. Fallit in morte ciuili, vt per deportationem. §. deportatio. Auth. de nupt. glo. l. si cum dotem. ff. solu. matrim. Doct. l. 1. C. de repud. nec per bannum, vel exilium. Bar. d. l. 1. nec per damnationem in metallum. d. Auth. de nupt. §. deportatus. Item, nec per ingressum religionis alterius coniugis, sed bene quoad ingressum arborum, cap. verum. c. coniugatus. c. cum sis. de conuers. coniug. glo. & Bald. Authent. sed hodie. C. de adulte. sed non consummatum dissoluitur per ingressum vnius tantum. c. ex publico. de conuers. coniug. Imol. l. si cum dotem. ff. solu. matrim. Bald. l. Deo nobis. C. de episc. & cle. Card. Clemen. 1. quæst. 22. de cons. & affin. si tamen mulier consentit virum promoueri ad ordines, continere se debet dum vixerit, Cardin. c. ex parte. de conuers. coniug. c. Agatosa. 28. quæst. 2. c. mulier. 33. q. 5. conc. cū hac limi. DD. §. distrahuntur. Authen. de nup. & hæc procedunt quoad vinculum matrimonij. Sed nunquid habeat locum hæc limitatio in dispositione statuti de lucro dotis mortua vxore, Doct. Com. l. Deo nobis. C. de episcop. & cleric. tenent quod sic, gloss. & Bald. §. illud. Authent. de monachis. §. si vero. Authen. de sanct. episcop. Salic. l. cum te. C. de secund. nupt. Ias. consilio 135. volumine 1. Bald. consilio 110. volum. 2. Ruin. consilio 98. numero 13. volumine 2. gloss. §. adultera, versu. habitum. Authent. vt nulli iud. Boer. decisio. 22. numero 39. Bald. Nou. tract. de dot. priuileg. II. Aug. ber. cap. in præsentia, num. 477. de probat. Doct. l. si cum dotem. ff. solut. matrim. Bald. Nou. d. loco, part. 6. priuileg. II. numero 8. not. c. fina. de donat. inter vir. & vxor. Bar. l. si ab hostibus. §. si vir. ff. solut. matrim. nam qui religionem proficitur, vt mortuus habetur. c. placuit. 16. quæstio. 1. c. nullus. ead. quæst. 7. Socin. cons. 92. volum. 1. Anch. consil. 273. quo casu mors ciuilis eundem effectum operatur, quem mors naturalis. Crot. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. Imol. Rub. de testam. Doct. l. ex facto §. si quis rogatus. ff. ad Trebellia. not. c. si episcopus. de supplenda neglig. prel. dixi super. latè in prima parte. Non tamen habet locum in morte ciuili, per bannum, seruitutem, vel deportationem, Phanuc. in tractat. de lucr. dot. versicu. per mortem, numero 8. gloss. cū approb. l. si cum dotem. ff. solut. matrim. deportatio enim non tollit contractum iuris. not. leg. 1. C. de testam. not. tamen quod Phanuccius dicto loco tenet, quod per ingressum religionis mulieris etiam post consummatum matrimonium vir non lucretur dotem, cuius opinioni consentio, hac ratione, quia de consensu mariti, vel quia propter sanctitatem eius coacta fuerit ingredi religionem, aliàs procedit opinio Com. superius relata, & cum hac 2. opin. conc. Anch. consil. 273. consil. 438. Soc. consil. 8. num. 12. vol. 3. Felin. Rubr. de sponsal. col. 4. Petrus de Vbaldisc Raynutius.

Raynutius. colum. 50. de testam. Statutum enim, & qualibet dispositio debet intelligi naturaliter, non autem ciuilitur. l. ex parte. §. insulam. ff. de verbor. obligat. l. sed & si §. tam igitur. ff. de don. inter viri & vxor. l. cum pater. §. hæreditatem. ff. de lega. 2. l. Statius. §. Cornelius. ff. de iure fisci. Imol. Rubric. de testam. nume. 4. Alexan. consi. 139. volum. 12. Marfil. §. opportunè, in praxi crim. nu. 48. l. fideicommissa. ff. de cond. & dem. l. fin. C. de his, qui ven. æt. impetr. c. suspectum. de rescript. 6. glo. c. placuit. 16. q. 1. Item quia expressè fieri non potest per statutum, quod vir lucretur dotem per ingressum religionis, ne tollatur animus melius agendi, Doct. c. in præsentia. de prob. Auth. nisi rogati. C. ad Trebel. Auth. si qua mulier. C. de sacrosanct. eccle. §. si verò. C. de sanct. epif. Alex. consi. 121. vol. 2. Ruin. con. 98. libr. 2. Ripa lex facta. §. si quis rogatus num. 30. ff. ad Trebel. C. Cassad. auth. de sac. san. eccle. Et dispositio tacita non trahitur ad ea quæ expressè non conceduntur, Lapus alleg. 119. l. generali. de pign. c. in generali. de reg. iur. 6. Bald. Nou. de tract. parte 7. priuileg. 10. numero 2. Tertio, quia etiam si filios haberet, diuidenda dos esset cum monasterio, quod loco filij habetur, Lapus alleg. 129. Augu. Ber. d. ca. in præsentia. numero 477. etiam si esset ordinis mendicantium. Gemi. c. non solum numero 11. de reg. iur. 6. Lapus alleg. 4. secus autem est quo ad hæreditatem, cuius Mendicantes non sunt capaces, Doct. C. om. Auth. si qua mulier. C. de sacrosanct. eccle. Phanucius d. tract. de lucro dot. vers. per mortem. numero 16. & seq. Quare autem vir lucretur dotem, quando ipsa ingreditur monasterium absque culpa viri, vel consensu, est ne sit in potestate mulieris impunè virum deludere confugiendo ad religionem, cum eius damno, qui in nuptiis, & propter onera matrimonij multas expensas fecit, Boer. decisio. 22. Soluitur igitur morte matrimonium. Secundo, si fuerit contractum per errorem personæ, vt si credidit contrahere cum Berta, contraxit cum Ioanna. Errans enim consentire non dicitur. l. si per errorem. ff. de iurisd. om. iudi. l. non idcirco. l. cum per testamentum. C. de iur. & facti ign. c. cum locum. de sponsa. & matri. c. tua. eod. Tertio, si quis credidit contrahere cum libera, quæ erat serua. c. proposuit. de coniug. seru. Quarto votum solemne, not. c. 1. de voto. 6. Quinto cognatio carnalis spiritualis, & legalis, Hostiens. in summa. de matr. numero. 26. Sexto crimen, vt si duxit eam, quam polluit per adulterium, secundo, si de facto contraxit, & eam polluit. c. 1. & seq. de eo, qui duxit eam quam poll. per adulte. tertio, si machinatus est in mortem prioris viri. capit. laudabilem. de conuers. infid. Septimo, cultus disparitas: vt, si vnus sit Iudæus, alter Paganus, vel Christianus. 28. quæst. 1. per totum. c. gaudemus. de diuort. Octauo, vis, quia in matrimonio requiritur libera voluntas. cap. gemma. de sponsa. Nonò, ordo sacer, quia in his est votum continentie. c. quod votum. de voto. libro 6. Decimo, ligamen, id est, vinculum alterius matrimonij. c. quomodo. 31. quæst. j. c. nuptiæ. 32. q. 2. Vndecimo, honestas. cap. dilectus. de sobole suscepta ex secund. nupt. Duodecimo, si deficit consensus vt furiosus cap. dilectus. de spons. & matr. Decimotertio, affinitas, not. c. non deber. de consang. & affini. Dicimoquarto matrimonium soluitur per impotentiam coeundi, quando erat ante, secus si superuenit. cap. 2. & seq. de frig. & malno. Hostien. in Summa. de matr. num. 26. & sequen-

Med. tr. 2. par.

¶ MATRIMONII causa, vel similis, potest per secularem iudicem tractari, quando quæstio facti incidet, secus si iuris: voluit Bar. in l. Titia. ff. solu. mat. in lectura antiqua. & in l. omni nouatione cessante. C. de sacrosanct. eccle. & in l. quoties. C. de iudic. & Abb. vbi dicit quod ista opinio videtur magis communior in c. cum sit generale. de foro compet. & vide Alex. in d. l. Titia. vbi plures refert idem sequentes, & hanc dicit communem opinionem, licet aliqui contrarium teneant.

Limita decem modis, vt per eum ibi. B. Dias re. 317.

¶ MATRIMONII fauore recedimus à regulis iuris communis. c. ex publico de conuers. coniug. doct. c. fina. de spons. duorum. Euer. in loco à matrimonio carnali ad spirituale. num. 1. & seq. tradit Neuiza. in Sylua nupt. lib. 2. numer. 7. & seq. latissime Tiraq. in tract. de leg. conn. in prin. Med. re. 1.

¶ MELIORATIO maxima facta facit restringi pactum generale. Bart. l. qui tenent. C. de omni agro. lib. xj. Socin. regu. 284. fallen. 19. in terminis huius reg.

¶ MATRIMONII par libertas esse debet maris, & femine. Doct. com. l. fin. C. de ind. vid. toll. l. 1. C. de sponsa. leg. prima. C. de cupress. lib. 11. Med. re. 9.

¶ MATRIMONIA libera debent esse. l. neque ab initio. C. de nuptiis, not. in l. Titia. ff. de verborum obligationibus, tex. in capitulo requisit. extr. de sponsa. ita not. Bald. in d. l. neque ab initio. Panormit. in d. capitu. requisit, quod & subindicat Telemachus apud Homerum Odyss. 20. & apud Terent. Parmenio in Hecyra. Act. 1. Nam deterius quid contingere posset ex matrimonio inuito, vt dicit text. in c. extr. de sponsa. & matrim. Matrimonia inuita sunt euentus periculosissimi.

Limitat Damasus, vt compellatur quis ducere virginem quam stuprauit: pro quo citat capitulum primum, extra, de accusationibus, in primo respons. qui tex. ex 22. Exodi sumptus est, illic enim ita scriptum est: Si quis seduxerit virginem nondum desponsatam, & dormierit cum ea, dotabit eam, & habebit uxorem.

Regula procedit in matrimonio contrahendo, secus autem in iam contracto, capitu. horrendo. & capitu. præceptum. xxxij. quæstione quinta, vbi vide Archidiaconum. P. Prat. re. 493.

¶ MATRIMONIA Libera esse.

PRO.

20. q. 3. c. præfens.

C. de nup. l. neque.

C. de verb. oblig. l. Titia.

31. q. 2. c. vbi.

74. dist. c. vbi.

Ext. de spons. c. veniens: & c. requisit.

CONTRA.

Ext. de adult. c. 2.

Ext. de spons. c. ex literis Siluani.

Ext. qui cler. vel vouen. matr. c. 2.

Ext. de cler. coniug. c. 1.

22. q. 4. inter. altera.

SOLVITIO.

Ab initio libera debent esse matrimonia omni creaturæ humanæ, vt contrahat, vel non contrahat, aut cū hoc, vel cum illo contrahat. Postquam verò contracta fuerint, compelluntur retinere matrimonium contractum hi qui contraxerunt, nec nullus prætextus attenditur. 32. quæst. 5. c. præceptum. & c. horrendus. etiam si sponsalia sola fuerint contracta ab

initio. d. c. ex literis. Quandoque tamen compellitur quis contrahere ratione delicti: quia corrumpendo virginem matrimonium initiasse præsumitur. extr. de adult. c. 1. Non autem compellendus est, si virgo non fuerit, vt ibidem traditur. Damas. reg. 101.

¶ **MEDICVS**, qui promisit curare ægrotum non tenetur, nisi semel. gl. & omnes l. maritus. ff. locati. Spec. in tit. de Sal. §. fin. Ioan. Andr. cap. contractus. 2. q. de reg. iur. 6. doct. Com. c. presbyterum. de homicidio. Tiraq. l. si vnquam. ver. suscepit. numero 180. C. de reu. donat. conc. simil. l. dotis promissio. ff. de iur. Dot. l. cum pater. §. pater. ff. de leg. 2. l. in duobus. §. si ei. vbi Doct. ff. de iur. Med. reg. 4.

¶ **MEDICI**, vel alij periti, qui de peritia artis debent deponere, debent esse saltem duo: probat text. in c. significasti. el. ij. de homic. iuncta regula, pluralis. de reg. iur. libr. vj. notant Barto. & Bald. in procemio. ff. in fine prin. Sal. in l. comparationes. C. de fide instr. Ang. in auth. de non alien. §. quod autem.

Limita tribus modis, vt per Fel. in d. c. significasti. el. ij. de homic. B. Dias reg. 461.

¶ **MEDICI**, vel alij periti in arte, vt ipsis de eorum peritia credatur saltem debent esse duo, facit tex. in significasti. de homi.

Fallit, quando adhiberetur peritus qui ad hoc esset salariatus à publico: quia tunc statur tantum dicto ipsius, secundum Bar. in l. semel. C. de re mili. lib. xij.

Fallit, quando partes contentarentur, vt dicto vnus tantum stetur, facit tex. in l. j. §. si. ff. de verb. oblig.

Fallit, quando casus non esset arduus, & in loco illo nõ reperiretur nisi vnus peritus tantum, Bar. in d. l. semel. nam si casus est arduus, dico quod est mittendum ad alias conuicinas ciuitates, secundum Fel. in d. c. significasti. B. Dias reg. 462.

¶ **MEDICINAM** recipiens à Iudæo, peccat mortaliter. Est tex. in c. nullus. xxvij. quæ. j. quem not. Doc. ad hoc in c. j. de Iudæis.

Limita dupliciter, vt per Fel. in d. c. j. in fin. Ber. Dias reg. 460.

¶ **MEDIVM** esse spectandum.

Iuxta illud: Cum media semper gaudebam ludere forma.

Maiores enim mediis gratia rebus inest.

Medium tenere beati.

Medio tutissimus ibis.

Ext. de testi. c. cum tu filij.

Ext. de testi. spol. c. literas.

10. q. 2. c. hoc ius porrectum.

D. si pars hæredi. pet. l. antiqui.

D. de oper. ser. l. vlt.

D. de ædilit. edict. l. sciendum.

D. de ver. obl. l. continuus. §. item qui insulam.

D. de acq. rer. do. l. adeo. §. cum quis ex aliena.

SOLVTIO.

In contractibus initium spectatur, quotiescunque quaeritur, an contractus valeat, an non. Item in maleficio vel quasi, cum quaeritur, an contrahatur ex eo obligatio poenæ, vel non, & quanta, in decretal. & constitutionibus, & in quolibet negotio, ex quo possit actio oriri. Nec obstat exemplum de matrimonio. Lia cum Iacob. 28. q. 1. §. 1. nam ibi & in consimilib. ratio habitio retrahitur, & mandato comparatur, & sic initium spectatur. Neque obstat quod dicitur, medium esse spectandum. nam hoc locum habet in dissensione * opinionum, tum opinionem mediam auctoritas iudiciaria sequi debet. Item in promissio-

sionibus in genere factis, quæ ad mediocritatem reducendæ sunt, vt colligitur per concordantias. Nec obstat quod dicitur, finem seu euentum considerandum esse: nam hoc locum habet quando quaeritur, an dederit quis, an non dederit, vel quando quis dedisse videatur, vel quando possederit, vel restituere vel capere debuerit. auth. de nupt. §. quia verò hactenus. Damas. reg. 64.

ADDIT. Opinion. * In diuersitate opinionum mediam viam ingredi tutus.

¶ **MEDIVM** tenendum.

Maiores enim mediis gratia rebus inest.

In Instit. de rer. diuis. §. cum ex aliena.

ff. de offic. procon. l. solent. §. non vo.

ff. de petit. hæred. l. sed & si leg. §. adeo.

In Inst. quibus ex caus. man. non potest. §. vlt.

ff. si pars hæred. pet. l. antiqui.

In Auth. de nupt. §. quoniam infirmis.

In Inst. de similibus, & contra, Rub. ex contrario.

Finis spectandus.

In Auth. de nupt. §. quoniam infirmis.

C. de natur. lib. l. nuper. circa finem.

ff. de minor. l. denique. §. 1.

ff. de const. pec. l. item illa. §. quod adiicitur.

ff. de peculio l. licet. §. idem scribit.

Inst. de æqualitate falsorum. Rub. vlt.

ff. de alim. leg. l. Mela. §. 1. in fi.

ff. de iure fisci. l. non intelligitur. §. si quis.

C. de testa. mel. l. 1.

ff. quod quisque iur. l. 1. §. hoc.

ff. qui satisda. cogan. l. Iulia.

ff. de inof. test. l. Pomp. §. meminisse. §. si condi.

ff. de petit. hæred. l. item videndum.

ff. de furt. l. pro parte.

ff. de re. ven. l. fin autem. §. possidere.

ff. de nox. act. l. sed si postea.

ff. de peculio l. quæsitum. §. his.

ff. ad Maced. l. si filius. §. vlti. & l. quia quod. & l. contra.

ff. de ritu nupt. l. eos qui in patria.

ff. de don. int. vir. & vx. l. fin autem. §. si inter extraneos.

ff. de iur. codicil. l. eum qui.

ff. de leg. 3. l. si deportati.

ff. de cond. & demonstr. l. filia. §. Titia.

ff. de acqui. poss. l. si quis autem conduxit post.

ff. de vsucap. l. iusto. §. & si.

ff. pro soluto, l. si ancillam.

ff. quorum legatorum. l. vlt. in fin.

ff. de except. rei iudicatæ. l. si à te. l. si rem.

ff. de fidei. tut. l. si debitor. §. si filius. Azo ru. 1.

¶ **MEDIVM**. vide Hæres, sumptus, Extrema.

Medium tenendum. In Inst. de re. di. §. cum ex aliena. De off. proc. l. solent. §. non vo. Si pars hæ. pe. l. antiqui. Broc. 4. rub. 1. Vnde illud.

Maiores enim mediis gratia rebus inest. Riisvich.

MELIOR conditio. l. 87. non solet. l. 88.

Per quos nobis acquiri stipulationibus potest, per eosdem pactis conuentis, meliorem conditionem nostrā fieri posse placet. Pau. lib. 3. Reg. l. 59. De pact.

Ea dicta, quæ dubium est, quo animo fiant in meliorem partem interpretamur. de reg. iur. c. 2. Riisvich.

¶ **MENDACIVM** & falsitas. Ex falsitate nemo fructum consequitur, sed aliquando poenam.

C. de diuers. rescrip. l. vlt.

C. ad Macedon. l. 1.

C. si minor se maior dix. l. 2.

C. de reb. cred. l. vlt.
C. si contra ius vel vtili. pub. & l. si legib. l. 3.
C. si ex fal. all. l. 9.
ff. de iud. l. pratoris. §. Mace.
ff. quod cum eo qui inal. pot. l. sed si ex. §. interdum.
ff. de excus. tut. l. qui ex te. & l. tutor.
ff. de reb. cor. qui sub tu. vel cu. l. i. §. i.
ff. de natal. rest. l. i. §. si præsens.
ff. de re iud. l. quodcunque.

CONTRA.

In Instit. de adopt. §. vlt.
In Instit. qui & à quib. §. semel.
ff. de contrah. empt. l. ea quæ.
ff. de rei vend. l. 2.
ff. de reb. dub. l. sciendum eam. §. ea.

Ex falsitate, &c.] Ex falsitate sua nemo debet consequi præmium. Euenit tamen quandoque, vt alius consequatur fructum falsitatis ab alio factæ, vel assertæ: vt in contraria R. dicitur, & in Instit. de adop. §. vlt. &c. quib. ex caus. ma. l. non pos. §. semel. Item euenit quandoque, vt aliquis non patiatur pœnam falsitatis: quia est quod imputetur alteri, vt ff. de ædil. edic. l. sciendū. §. 1. & 2. & de contrah. empt. l. ea quæ.

Permittitur quandoque mentiri.

C. de legib. & const. l. digna.

In Instit. de act. §. aliq.

Punitur quis ex mendacio, & in inficiatione patitur damnum.

In Instit. de act. §. futuri.

In Instit. de fideicom. liber. §. vlt.

In Instit. de obli. quæ ex quasi contrac. in fi. ti.

In Auth. de trien. & semis. §. istud. & §. illum.

C. ad l. Aquil. l. quæ.

C. qui pot. in pig. hab. Aut. item.

C. de non nu. pec. Aut. contra qui.

C. de his qui non scrip. ha. l. i.

ff. si ex nox. caus. ag. l. 2. l. §. i.

ff. de rei ven. l. vlt.

ff. ad l. Aquil. l. inde Neratius. §. hæc actio.

ff. si quadr. paup. fec. dicatur. l. i. §. interdum.

ff. de interro. act. l. de ætate. §. 2. & 3.

ff. quod cum eo. l. sed si. §. 1.

ff. de probat. l. cum deinde.

ff. de pos. l. i. §. i.

ff. de reg. iur. l. sed hoc.

ff. de fideiuf. l. si dubi. §. ita demum.

ff. ad l. Fal. l. hæreditarium. in fin.

CONTRA.

In Aut. de triente & semis. §. illud verò.

C. de ingen. man. l. pen.

ff. de interro. act. l. si seruus ab. §. i.

ff. de re iud. l. nemo ex his qui.

Punitur quis, &c.] Vt in hac R. dicitur, & ex suo mendacio, & inficiatione quis patitur pœnam.

ADIECTIO.

Ad rem facere non percipio: quia & ibi damnum ad me spectaret.

CAUSA.

Contingit tamen quandoque contrà: vel quia nemo læditur ex ea causa. vt C. de ing. ma. l. pen. vel quia impossibile continetur in mendacio, vt ff. de inter. act. l. si seruus. §. i. & ita determinatur contraria R. vel dic, patitur pœnâ extraordinariâ saltem, non tamen illam, vt amittat libertinitatem, vel alia iura sibi competentia, vt ff. de re iur. l. nemo ex his. Nec est

contrà, quod dicitur in Aut. de trien. & semis. §. illud verò: quia ibi patitur pœnam possessionis amissæ.

Falsum non in totum videri quod iuuatur primordio veritatis.

C. de fideiud. l. tutor.

ff. de leg. 2. l. cum filiusfam. §. hæres meus.

ff. de vulg. sub. l. ex facto. §. iul.

ff. ad l. Aquil. l. nam sicut.

ff. de adop. l. in omni.

ff. de rit. nup. l. si quis tutor. §. vlt.

Non in totum videri, &c.] Licet definat aliquid esse, vel dissoluatur, quod dudum habuit locum, & tenuit: & tamen in quibusdam perinde habetur, ac si non teneat, vt in hac R. dicitur, & induco aliud simile. ff. de vulg. sub. l. in sub. Et aliud in eod. tit. l. ex facto. §. Iulianus. & accedit illud generale, quod huiusmodi est, re ipsa sublata, manet proprietas. Contraria possunt tamen assignari arg. ad l. Aquil. nā sicut. & de adop. l. in omni. & de ritu nupt. l. si quis tutor. §. vi. Et est ratio in his: quia quod factum fuit, fingitur nec fuisse factum. Idem ergo in contrariis. vt in captis ab hostibus, si quærat, fur rumpit liberi vel serui: & in actione furti manifesti, si queritur, nata fuerit à principio, necne.

Argumentum de falso rumore.

ff. quando actio de peculio. l. quæ sint.

C. de mil. test. l. si cum.

ff. de inof. test. l. mater.

ff. de hære. inst. l. vlt.

ff. de adul. l. miles. §. mulier.

Arg. de falso, &c.] Quod causa falsi rumoris factū est, aperta postea veritate, dissoluitur vel ipso iure, vel quantum ad commodum: id autem, cui error non præstitit causam, manet: vt in hac R. & ff. quando de pec. act. an. est. l. i. & l. quæsitum. Azo, rub. 44.

¶ MENDACIVM necat priuilegium. C. si contra ius. l. pe. De rescrip. c. sedes. in fi.

Precator mendax caret penitus impetratis. d. l. pe.

Mens potentior est voce. Celsus De sup. leg. l. Labeo. in fi. vide verba. Riisvich.

¶ MENSIS mentio quando fit, in dubio de mense xxx. dierum intelligitur, secundum Barto. in l. cum bisextus. ff. de verb. signi. & Bald. in auth. qui semel. C. quomodo, & quando iudex. & in l. eos. C. de apellation.

Primò fallit, quando prosequeretur vltra lex vel statutum vsque ad xxxj. diem: quia tunc intelligitur de mense habente xxxj. diem, & est casus in ca. cum interioribus. extrà, de tem. app. & secundum Doct. in locis præalleg.

Secundò fallit, vbi assignantur menses à iudice pro termino partis, vel aliter profertur ab ipso: quia tunc intelligitur de mense habente tot dies, quot habet mensis ille, in quo fuit assignatus ille mensis pro termino suo. Ioan. An. in c. quàm sit periculosum. de electio. in 6. & ita tenet Bart. in l. cum bisextus, de verb. signi. B. Soc. reg. 318.

¶ MENSIS pro triginta diebus accipitur, l. vbi lex, ff. de reg. iur.

Fallit in 2. casib. secundum Soci. reg. 260. fallit vt per Dec. in d. l. vbi lex. Don. Fina, lib. 5.

¶ MENS contrahentis declarat quando dispositio in vno de correlatiuis extēdatur ad alterum, glo. rubr. C. de reb. cred. vbi Doct. Bapt. in tractat. de correl. num. 148. & seq. Med. reg. 9.

¶ MENTIO cum fit vnius ex correlatiuis intelligitur & alterum, Boer. decif. 262. num. 10. decif. 140. num.

7. Fel. procem. decretal. nu. 10. c. fi. nu. 4. de iud. Abb. c. postulatis. num. 12. de concess. prab. Ber. c. ad nostram. num. 5. de emp. & vend. Med. reg. 9.
- ¶ **MERCATOR.** Notari ad l. 91. in omnibus quidem. Riisfvich.
- ¶ **MERCATOR** qui dixerit in suo libro, Titius debet dare centum prout apparet in libro viridi, sig. A. si postea talis liber non reperiatur an probet suum creditum? Resp. quod si partita erit perfecta cum suis partibus, probabit, alias non, ita in terminis. Ripa l. admonendi. nu. 36. ff. de iur. iur. & libr. 2. Respon. c. 6. Socin. conf. 129. num. 4. vol. 4. Cagno. auth. si quis in aliquo. nu. 75. C. de edendo. dixi super. amp. 73. Med. reg. 10.
- ¶ **MERCATORIS** scriptura creditur, quando persona notabilis esset ac fide dignus, & quantitas esset modica, secus si esset quantitas magna, Bal. l. 8. col. 3. C. de confess. unde nec etiam per consuetudinem introduci potest, vt in magna quantitate credatur mercatori, quia daretur occasio falsi committendi, Tirac. in tract. de iud. in reb. ex. nō fer. in prin. ver. confirmantur. Med. reg. 5.
- ¶ **MERCATORI** si filia testatoris nubere debeat in d. finitē intelligi debet nedum de primis nuptiis, sed etiam de secundis nup. Oldr. conf. 16. per l. si sic. ff. de verbo. obl. benedictus l. matrimonij. ff. qui & à quibus, Alb. l. si. col. 4. de sponsa. l. hæc conditio. ff. de cond. & demonstra. Signorol. conf. 68. & conf. 71. Bald. l. si vt proponis. C. quomodo, & quando iudex. Med. reg. 2.
- ¶ **MERCATORES**, & artifices nostri temporis qui consuerunt tenere libros rationum tenetur illos edere in iudicio reo. est in l. si quis ex argentariis. ff. de eden. & per moder. in c. ex epistolæ, prob. & in l. edita. C. de eden.
- Fallit, quādo esset simplex memoriale, quia illud non tenetur edere: nam tunc tantū operatur sua cōfessio facta coram testibus etiam parte absente, quantum ipsa editio, secundum Bal. in rub. C. de const. pecu. circa prin. in casu clemen. primæ de vsuris.
- Fallit, quando dicta per ipsum ex dispositione legis vel statuti plenē probarent. Sign. dica. ex epistolæ. S. Ian. reg. 172.
- ¶ **MENSURANS** in falsa mensura triginta diebus in pane & aqua ieiunet.
- Extra de contrah. empt. vt mensuræ. de qua pœna verò falsarij literarum, hab. extr. eodem. ad audientiam. & c. dura. & c. ad falsariorum. & de verb. sign. nouimus. Viuiennus reg. 24.
- ¶ **METVS.** l. 146. Vanitati.
- Turpitudinis metus maior, quàm mortis, bonis viris esse debet. Quod me. cau. l. isti. §. quod si dederit. Riisfvich.
- ¶ **METVS** ratione limitatur generaliter dictū. Cle. l. de foro compet. quis enim ratione metus potest exerceere iurisdictionem extra territorium, licet regulariter secus, no. l. si. ff. de iurisd. omn. iud. Soci. d. reg. 284. fall. 20. item quilibet actus metus causa factus non tenet, qui alias regulariter valeret, Doct. com. l. qui in carcerem. ff. quod met. cau. Med. reg. 1.
- ¶ **METVM**, aut turpitudinem commissam in contractu, purgat solutio spontanea sequēs. Probatur ista regula in l. 2. C. quod met. cau. & in l. si ob turpem. ff. de condit. ob turpem causam. cuius rationem assignat gl. in d. l. 2.
- Limita sex modis, vt per Ias. in d. l. si ob turpem. Metus. vide infra, in regula. patris. Dias reg. 462.
- ¶ **MEVM** quod est, non possum tibi auferre. C. de sacros. eccl. Auth. si qua. C. de sec. nup. l. si. Riisfvich.
- ¶ **MILES.** l. ius nostrum. Riisfvich.
- ¶ **MILITIA** non est dignitas: probat tex. in l. si quis in conscribendo. C. de pactis.
- Limita tripliciter, vt per Ias. ibi. B. Dias reg. 463.
- ¶ **MILITIA.** Ab omni militia prohibentur serui. Martianus.
- Adulteri inter milites non sunt recipiendi. De re mil. l. qui cum vno. §. adulterij.
- Milites omnes qui discedere signis sine periculo non possunt, Reipublicæ causa abesse intelligantur. Scæuola lib. 1. Reg. ex quib. cau. ma. l. pe. vide Inuitus. Riisfvich.
- ¶ **MINIMVS** defectus formæ vitiat actum. Bal. l. ordo. col. 2. C. de exc. rei iud. Dec. conf. 536. Iaso. conf. 167. vol. 2. Cagn. in terminis leg. & si. nu. 2. ff. de reg. iur. Gram. dec. 79. num. 14. Abb. c. si. de rest. spo. ca. prudentiam, no. 4. de off. deleg. Bal. l. testium. 6. de testa. Tirac. in tract. Lignagier. §. 1. glo. 21. nu. 11. dixi ego latius super. in reg. 5. fal. 35. est enim forma res indiuidua, quæ non potest pro parte adimpleri. dixi super. amp. 51. Boer. conf. 2. nu. 1. vol. 2. Med. reg. 7.
- ¶ **MINVS** à plus Bonifa. Reg. 53.
- Cui licet quod est plus, licet vtique quod est minus. Exempla pete ex l. videamus. §. pen. ff. de in lit. l. tam is. §. 1. ff. de don. caus. mort. Viuiennus.
- ¶ **MINVS.** l. 200. quoties nihil sine cap. l. minus. l. III. in eo quod plus. l. semper in obsc. vide Modus.
- Est perquam ridiculum eū, qui minoribus pœnæ causa prohibitus sit ad maiores aspirare. Vlp. l. 7. §. si. §. constitutum. De inter. & re. Reg. 22. nō debet cui.
- De minimis considerationem non habendam. De in int. restit. l. scio. Calistratus. Scio illud à quibusdam obseruatum, ne propter satis minimam rem vel summam, si maiori rei vel summæ præiudicetur, audiatur is qui in integrum restitui postulat. De dolo. l. si oleum. §. si. De simo. c. et si quæstionis. Com. l. in rebus. §. possunt. De con. emp. l. res. Contrā. De dam. infec. l. si proprietarius. Insti. de rerum di. §. gallinarum. Riisfvich.
- ¶ **MINIMUM** non curat lex. l. scio. ff. de rest. in integ. ibi ne propter minimam sanē rem vel summam si maiori rei vel summæ (præiudicetur) audiatur is, qui in integrum restitui postulat, conc. l. si oleum. §. si. ff. de dolo. ibi nā Ecce. in primis si modica summa sit, vbi notatur in terminis huius regulæ, quod de minimis nō curat prætor, cōc. Ant. Corf. in trac. de minim. quem dicit non vidisse Tirac. in trac. de iud. in reb. exig. nō fer. in prin. ver. his accedit. Ego ultra istos ponam plures casus ad hanc reg. singulares sequuto ordine, vt insuper. Et in primis adduco nonnullos textus concord. cum auctorit. Doct. & primò facit leg. 1. in fine. ff. de ventr. in spi. leg. senatus. §. Marcellus. ff. de leg. 1. l. habitatores. ff. locati. l. si tamen. §. si. ff. de æd. edi. c. terrulas. 12. q. 2. cap. cæterum. de donat. cap. per vestras. de donat. inter virum, & vxor. l. si debitor. ff. de iudi. Bal. l. quamuis. ff. de cond. & demon. Beroius c. 1. numer. 79. de integ. rest. Alexan. rubr. ff. solut. matr. numer. 3. Caphal. conf. 39. num. 3. Ripa in tract. de peste. p. 3. numer. 301. Apostilla ad Alexand. loco. nume. 3. Dec. Neapol. 129. numer. 15. Iac. Butr. l. si post. ff. commodati. Præposit. c. Moyse. 7. dist. Ias. l. cætera. num. 7. ff. de leg. 1. auth. qui rem. numer. 15. C. de sacr. sanct. eccle. Socin. Iun. l. stipulatio. numer. 23. ff. de verbo. oblig. l. naturaliter. §. nihil commune. nume. 301. ff. de

de acquir. pos. Rom. sing. 332. Corn. conf. 206. col. 5. lib. 3. barba. l. quemadmodum. C. de Agrico. & cē. si. lib. 11. Barto. 2. §. prius. ff. de vulg. & pupil. docto. com. l. precia. §. fin. ff. ad l. Falc. Abb. ca. 3. de probat. Fel. c. quoniam. colum. 1. ver. 8. eod. Ang. l. ff. ad l. Iul. de vi publ. ratio huius reg. est, quia parum, & nihil æquiparantur, unde qui parum distat nihil distare videtur, nimirum ergo si eius nullæ sunt qualitates, nam nullius entis nullæ sunt qualitates. c. ad dissoluendum. de spon. impub. vt infer. latius dicitur. Seb. Med. reg. 5.

¶ **MINIMUM** quod est, in dubio censetur esse in legato. tex. est in l. qui cōcubinam. §. 1. & in l. nūmis. ff. de lega 3. in l. si ita. ff. de verbo. oblig. & in l. apud Iulia. §. Seio. & in l. si ita sit scriptum. ff. de leg. 1.

Limita tripliciter secundum Iaso. in d. l. si ita sit scriptum. B. Dias reg. 464.

¶ **MINIMUM** relationem habet ad maius. Arist. in prædicamēto ad aliquid, comparatiuū enim supponit positiuū. l. vbi autem. ff. de verb. obl. Saly. auth. sed nouo. C. de ser. fu. l. certū. ff. si cer. pet. Med. re. 9.

¶ **MINIMA** res non comprehenditur in generalitate verborum, nam generaliter statutum loquens, vt ille, qui extraxerit sanguinem alicui, puniatur, non comprehenditur ille, qui vnā tantum sanguinis guttam extraxerit, Bal. l. 1. §. item. ff. de ædil. ed. gloss. cap. non licet, xv. q. 2. & dicam infer. latē suo loco. Med. reg. 1.

¶ **MINIMUM**. De minimis considerationem non habēdam, l. scio. ff. de in integ. rest. l. si oleum, ff. de do. lo. c. cū te, de re iud. l. quamuis. ff. de cond. & de. Bal. in l. si prædium, C. de ædi. actio. l. quæsitū. de re iud.

Fallit in 4. casib. quos latissimē refert Ant. Corset. in tract. de mini. qui est in 1. vol. tract.

Minus prohibetur cui maius conceditur: hanc regulam cum suis limitationib. ponit Damas. regu. 135. Don. Fina, lib. 5.

¶ **MINOR** aduersus solutionem sibi factam restitui debet.

Primò fallit, vbicunque pecunia esset deperdita casu fortuito, nō autē facilitate ipsius minoris: quia tūc non poterit restitui in inte. aduersus dictam solutionē, ita nō tenet gl. in l. verum. §. sciendum. ff. de mino. quam ibi Bar. dicit ad hoc esse notandam, & eam reputat esse singularem Pau. de Ca. in d. l. j. C. si aduer. so. pro limitatione d. glo. B. Soc. re. 321.

¶ **MINOR** si ex forma statuti contrahere non potest sine consanguineorum consensu, si contrahat, talis contractus ipso iure * est nullus. ita Bald. in l. si quis mihi bona. ff. de acqui. haredi. §. quod si mandata. B. Soc. reg. 319.

ADDITIO.

* Ipso iure. Vide ad materiam quæ habentur per Bal. in conf. 487. in 3. parte. & per Bertach. in reperi. torio, in versic. statuta de contractibus. vers. lviij. B. Vad.

Primò fallit, nisi talis pupillus contraheret cū patre: quia in eo casu cessat ratio, nam statim pater eum decipere non præsumitur. l. fina. in princ. cum si. de eur. fur. & hac ratione requiritur cōsensus consanguineorum, ita consuluit Bal. & ipse Bal. ponit in l. pactum dotali. C. de colla.

Secundò fallit in quasi contractibus, in quibus talis solennitas statim non requiritur: vt voluit idem Bal. in l. i. ff. de acqu. hære.

¶ Tertiò fallit, si contractus pupilli esset ad sui lucrum, secus si ad suum damnum: quia hoc casu require-

rentur consanguinei, vt per Bal. in d. l. j.

Quartò procedit, quādo ipse pupillus habet consanguineos, sed si non habet tūc procedit contractus absq; eis dē, secundum Bal. in l. turpia. in fin. de leg. j. & in l. j. & l. si cum dotem. §. eo autem tempore. & §. si autem. in fin. ff. solu. matr. & Ange. in l. j. in fi. ff. quod cuiusque vni. no. & c.

Quintò fallit si habet consanguineos inhabiles: quia absque eis contractus procedit, secundum Bal. in l. 1. C. qui admit. Tutius est tamen in his duobus casibus interponi decretum iudicis. l. viduæ. & l. furioso. & ibi per Bald. C. de nupt.

Sextò fallit, nisi isti consanguinei reperiantur furiosi, cum eorum consensus non possit interuenire. l. qui seruum. ff. de acq. hær. secundum Bal. in l. cū hæres. eo. tit. has limitationes ponit Lud. de Ro. l. si quis mihi bona. §. si quis in bona. ff. de acq. hære.

Septimò fallit, quando mulier, & pater gessere actum minoris, qui principaliter ordinatur ad acquirendū, dum, licet in consequentiā ad obligandum, vt not. in l. quamuis. in prin. de acq. pos. & Iaco. de Iret. & ita Ang. in l. mutum. §. j. ff. de acq. hære.

Octauò fallit, quando minor diu possedit hære. tatē, vel curator: quia præsumitur habuisse consensum propinquorum. l. similis. ita dicit Ange. in l. qui in aliena. ff. de acq. hære. §. 1.

Nonò fallit quādo illud decretum fuisset in hære. ditate, nam valuisse aditio minorum sine consensu consanguineorū, quæ probatiō transfertur in aduersarium: quia in dubio factus quis non præsumitur debitor, & hoc dicit Ange. de Peru. in l. intuitu. ff. de acqui. hære. §. 1. B. Soc. re. 319.

¶ **MINOR**, publicatis attestationibus, regulariter restitui debet, vt testes producere possit. Bart. in l. j. §. nuntiatio. ff. de ope. no. nun.

Primò fallit, nisi minor diligentē inquisitionē fecisset in perquirēdis testibus, ante, quā attestationes publicaretur: & eos inuenire nō potuit: nā ex hoc non fuit læsus dolo aduersarij nec sui facilitate, & ideo nō debet restitui. ar. l. fi. C. de in int. rest. mi. ita. sing. voluit Spe. in ti. de rest. in int. in §. si. ver. qd si causa.

Secundò fallit, nisi peteretur restitutio ad producēdos testes super aliqua exceptione dilatoria, vel declinatoria iudicij, quæ nō concerneret merita causæ: quia illud diceretur modicū in iure, dato quod non probaretur. ar. l. si fideiussor. §. quædā. ff. man. & pro modica læsione non cōpetit restitutio. l. sicut. de in inte. rest. ita fuit de mēte Inno. in c. causam. felicis. de rest. in inte. & Bal. l. sicut. & in l. peremptoriā. circa. C. senten. resc. nō po. vbi etiā ad hoc alleg. Arch.

Tertiò fallit, vbicūque minor poterat restitui ad probandū crimē, quod opposuit cōtra aduersariū, vtputā minor opponit contra aliquē qui erat infamis, vel aliquē accusauit de aliquo crimine, & doct. Bal. in d. §. nūtia. nō habet locū in criminali: vt etiā glo. no. in cle. nō pōt. in vers. pe. de procu. & no. Spe. in ti. de rest. in int. in §. si quis autē. ver. sed pone. bene facit tex. in d. l. auxiliū. in prin. & hoc no. Bar. ff. de mino. & quod no. gl. in l. i. §. accusationis. in verbo, merito cōsequēti. ff. ad Tur. Adde etiā quod idē voluit Ant. in c. qd elect. & Ab. in c. auditis. de rest. in inte. Lud. de Ro. in d. §. nūtiatio. sed in cōtrariū allego gl. in l. minor 25. annis omīssam. ff. de mi. & ibi Bal. q. dicit, q inuenitur quēdā dec. Spe. quē dicit q minor 25. annis nō restituitur in int. vt possit, publicatis attestationib, pducere nouos testes super eisdē articulis: ita dicit Bal. in add. & nō in lect. postea dicit

dicit quòd ego allego gloss.in l.minor xxv.annis omiffam,& postea soluit,aut in tali causa criminali veniebat aliquid quærendum minori & non restituitur, aut nihil: tunc procedit doctri. Spec.& de hac materia habetur per Bar.& Bald.post gl.in d. l.minor xxv. annor.omiffam per Angel.post antiquos in l.vbi. ff. de eden.& per Bar.in l.nam & post ea. §. si minor. ff. de iureiur. & in l.minor si sit quasi contumax. ff. de mi. & per Card. in cle. j. de restit. in integ. & xvj. q. per Io. And. Ant. de But. & per Imo. in d. c. auditis. vbi dicitur, quòd iura, quæ dicunt, q̃ publicis attestacionibus, admittitur minor, debet intelligi, quando sui facilitate fuit deceptus, de qua deceptione debet præcedere causæ cognitio: & sic debet citari pars aduersa, & idem in ecclesia. vbi dicit Car. in præal. cle. j. quòd si etiam habetur testis qui melius probat, & si vult eum producere super eisdē capitulis, quòd prius requiritur cognitio causæ super suæ deceptionis facilitate, & videtur etiam verum circa prædicta, sed adde quòd Iac. But. in d. l.minor xxv. annis. ff. de mino. tenet contrarium, scilicet, quòd nunquam restituitur. quem textum ibi Barto. etiam putat sing. in l. qui res. in prin. ver. tunc applicatur. in gl. sua. ff. de so. vbi dicit, quòd restitutio in integrum concessa maiori nunquam prodest eius aduersario in aliquo, si læsio minoris aduersarij præcessit. B. Dias reg. 320.

¶ **MINOR:** sententia lata contra minorem indefensum non valet, licet valeat pro minore indefenso, no. l. nō eo. C. de proc. gl. ru. C. de reb. cre. Me. re. 9.

¶ **MINOR.** Minoribus ætas in damnis subuenire non in rebus prosperè gestis obesse consuevit. Gordian. C. de proc. l. non eo minus. 14.

Si id quod magis necesse videtur non inest, neq; illud inerit quod minus. Vel si conceditur id quod maius est, ergo & id quod minus est. 16. q. 1. c. visis. De dec. c. ex parte. 38. dist. c. si in laicis. 3. q. 3. c. de iudic. C. de ep. Auth. Multò magis. De super. l. 1. §. quod ait.

Non debet adultis nocere, quicquid eo tempore statutū est. quo defensione iusta, & curatoris auxilio fuerant destituti. Imp. Valerian. C. quo. & quan. l. 6. Minoribus auxilium debet ferre Magistratus propter fragile & infirmum ætatis consilium. De min. l. auxilium.

Non semper ea, quæ cum minoribus aguntur, restituenda sunt, sed ad æquum & bonum redigenda. De mi. l. quod si. §. non semper. Riisvich.

¶ **MINOR** viginti annis, non admittitur ad probandum in causis criminalibus. tex. est in l. in testimoniu. ff. de testib. & in §. in testimoniu. 4. q. 3. Sed habes, Hispane, tex. in l. 9. ti. 16. 3. par. qui in causa accusationis exigit, quod testes 25. annum compleuerint, & idem in causa inquisitionis. quam rex præcipit fieri contra aliquem de delicto mortis, membri, vel relegationis pœna infligente infamatum.

Limita primò, quando aliæ probationes haberi non possunt: vt puta, si duo minores viginti annis viderunt aliquod delictū, & alij non, quia tunc admittitur. Ita tenet Alber. in d. l. in testimoniu. & Io. And. in addit. ad Spec. in ti. de teste. ver. item excipitur quod est impubes, quod dicit pulchrum & vti le. Ias. in l. fi. C. de his quib. vt indign. Aduerte tamē an obstat huic dicto, quod habes infra in regula incip. testes qui aliās non sunt idonei. Dias re. 465.

¶ **MINOR** viginquinque annis aduersus criminis, de quo minus legitimæ extabant probationes, confessionem, vel nullo errore proposito, restitui po-

test. Ang. in l. certum. §. in pupillo. ff. de confes. vbi est aureus textus. tex. cum glos. j. ca. ij. de in integr. restitui. in vj. sequitur pedetētim Alex. in l. nam posteaquā. §. si minor. de iureiuran. & in conf. cxvj. cum inquisitione. vol. 2. Etenim eo solo, quòd confessus crimen haud legitimè probatum legitur, in eum læsio irrepsisse & serpsisse conuincitur: vnde restitui, præcipuè confessione sine curatore data, potest. Affli. decisio. ccvij. l. clarum. C. de auctor. præstand. vbi in criminalibus, minoribus, tutoris auctoritas adsit, necesse est: saltem modo quo regula seq. dicitur. Ita tamē vt minores ipsi respōdeant, tutores verò aut curatores, eis adsint: d. l. clarum. Hæc denique procedere creduntur, si culpa, non si dolo, crimen in minorem irrepsisse dicatur. l. j. C. si aduer. delic. restit. postu. Alij in delictis, omissione, non factione (vt sic dicam) perpetratis, restitutionē concedendam autumant. De his glo. in verb. non subueniuntur. l. si ex causa, §. nunc videndum. ff. de minorib. xxv. annor. Ange. in malef. Tract. in verb. cōparuerunt dicti. versic. nec non sis bene. num. 7. cum sequen. maximè num. 10. & in ver. sciēter & dolo. sē. num. 12. vbi de puerorum, & minorum delictis, & quæ horum delicta puniātur: Albert. Gandin. in eius malef. Tract. titu. de pœnis reorum. nu. 30. de pœna minoris xxv. annis. l. si quis. C. ad legem Cor. de sicar. & l. impunitas. C. de pœnis. de confessione minoris extraiudiciali. Hyp. de Marf. eius in Pract. §. diligenter. nu. 77. C. B.

¶ **MINORI** etiam pupillo currit præscriptio legalis inchoata cum defuncto, sed datur restitutio, Casus est in l. i. C. si aduersus vsucap.

Amplia, vt procedat etiam contra existentem in vtero. Casus in l. etiam ei. & ibi gl. & Bar. ff. de mino.

Limita in præscriptione xxx. annorum, quæ etiam inchoata cum defuncto non currit contra pupillum, durante tempore pupillaris ætatis, sed interim dormit. Casus est in l. sicut. C. de præscri. xxx. annor. & ita bal. ibi, in fin. ponit bald. supradicta in d. trac. de præscrip. in 6. parte. B. Dias re. 467.

¶ **MINORI** non currit hodie præscriptio x. vel xx. annorum, vel minoris temporis. l. si. C. in quibus cau. restit. in integ. non est neces. & ibi Doct. Vide Hispane l. 8. ti. 29. par. 3.

Limita sex modis, vt per balb. in d. tract. præscr. in 6. parte principali. Dias reg. 468.

¶ **MINORI** etiam pupillo currit præscriptio cōventionalis procedens ex contractu defuncti, sicut currensset contra defunctum, sine spe restitutionis. Casus est in l. Æmilius. ff. de mino. & in l. ea, quæ à patre. C. de restitu. milit. notant Doct. in l. fi. C. in quib. cau. in integ. rest. vbi Pau. assignat rationem & est gl. in l. si cum militaribus. C. de resti. milit.

Amplia tripliciter, & restringe tribus modis, vt per bald. in tract. de præscriptio. in 6. parte principali. B. Dias reg. 466.

¶ **MISERICORDIA.** Beda in homiliis.

Re. seu Cap. 2.

Estote misericordes, sicut & pater, &c.

Hoc loco nihil aliud nobis præcipi existimo, nisi vt ea facta, quæ dubium est quo animo fiant, in meliorem partem interpretemur. Quod enim scriptum est, Ex fructibus eorum cognoscetis eos, de manifestis dictum est, quæ non possunt bono animo fieri: vt stuprum, blasphemia, furta, ebrietas, & similia: de quibus nobis permittitur iudicare. Viuicennus.

¶ **MISSAE** si celebrari debent in die obitus testatoris ex illius dispositione, sufficit illas celebrari primo die eius obitus, nec cogi debent hæredes ad alias, Cy.l. cum pater. §. pater. ff. de leg. 2. Petrus bella peritica. Alb. & Bar. l. cum quidam. ff. de Annuis leg. quia hæres minus grauari dicit quàm fieri potest, conc. Alex. l. dotis promissio. ff. de iur. do. Nat. Cle. sæpe. de ver. sig. Cur. Inn. conf. 178. l. item quæritur. §. si. ff. locati. l. inter. §. si. ff. de pact. dot. Med. reg. 4.

¶ **MISSAM** celebrare non prohibetur sacerdos ob modicum crimen. glo. c. testamentum. 6. dist. modici enim nulla habetur ratio. Ant. c. ex literis. de fid. inst. Ias. l. sciendum. numer. ii. ff. qui satisd. cog. l. cætera. nu. 7. ff. de leg. 1. Bar. l. idem Pomponius. §. recepisse. ff. de arbit. Bal. & Sal. l. societatem. ff. pro socio glo. & Bald. l. solo. C. de libe. cau. conc. l. res bona. ff. de contr. emp. l. metum. ff. quod met. caus. glo. leg. si ex causa. ff. de minor. leg. licet. §. si quis. ff. de adim. leg. auth. quod locum. C. de collat. Med. reg. 5.

¶ **MISSAM** canere. Qui canit missam, & non communikat, debet vno anno pœnitere, & interim missas non cantare.

De consecrat. distinc. v. relatum. Viuien. re. 26. dir.

¶ **MITTI** in possessionem si quis velit, contradictorem citari facere debet, qui si compareat, & tempore missionis expulsus sit, & non appellet, ad contradicendum amplius non admittitur. l. i. C. si de mōmen. pos. sue. appel.

Primò fallit, vbicumque fuisset citatus simpliciter ad contradicendū, non autem sub conditione, vt si haberet ius contradicendi & compareat, & ideo compareat seu comparere debeat, quia modo hæres vel alius, qui fecit eum citare pro legitimo contradictore, non admitteretur postea ad dicendum, quòd non esset postea legitimus contradictor. ita limitat Bal. in l. fi. C. de edi. di. Adri. tol. alle. no. per Inno. in c. cū inter. extra, de exce. & l. licet, & no. Bar. & Bald. & doct. in l. mulier. ff. sol. mat. & Bal. in l. suspecta. C. de inoff. test. & Ant. de aut. in ca. exhibita de iud. Cano. in d. c. cum inter. & facit quod dicit Bald. in l. testamenta. in fin. C. de testa. & Ange. in l. i. in §. hære. stipul. ff. si cui plus, quàm per l. Fal. Et ideo si statutum dicit, quòd propinqui, vel collaterales, vel vicini possint præsentare super venditionibus vsque ad certum tempus, & elapso tempore emptor denuntiat alicui affini, quòd si vult se præsentare super venditione prædicta debeat comparere, iste affinis comparet, emptor vi dens quòd affinis comparuit, opponit quòd non potest: quia elapsa sunt tempora comparendi. Dicendum est, quòd si emptor citauit ipsum probabiliter, & citatio fuit facta purè, & non conditionaliter, vt specialiter fuit facta illi affini, emptor non poterit postea opponere de inhabilitate: quia citando ipsum simpliciter videtur reputare ipsum legitimum cōtradicentem vel præsentatorem. Et idē esse etiam dicendum si statutum diceret sicut est Taruisij, & citatus comparuit: nam tunc non poterit citans opponere, quòd non sit habilis ex forma statuti, ex quo videtur ipsam approbasse citando ipsum simpliciter quia paria sunt exceptionem non competere, & non posse ipsam opponere, vt est glo. no. in l. habebat. ff. de ma. test. Et ideo sitis cauti in casib. prædictis & in similibus, quando vultis specialiter aliquem citari facere, vt concipiatis citationem conditionaliter hoc modo, citetur talis, vt compareat si habet ius comparendi, vel præsentandi, vel aliquid aliud faciendi, vel si sua putauerit interesse, quòd non creditur, debeat comparere, & non dicatis, vt faciunt ignorantes compareat talis, vel si talis vult præsentare debeat comparere ad deponendum pecuniam vel aliquid simile faciendum: quia tunc videretur approbasse personam suam: vt dictū est. B. Soc. re. 322.

¶ **MISSVS** in possessionem si reus intra annum veniat fructus nō lucratur. c. quoniam. §. in aliis. & ibi gl. extra, vt lit. non contest.

Primò fallit hæc regula, quando ipse reus non veniret intra annū, nam cum per annū efficiatur verus possessor, retinebit ipsam rem cū fructibus: nō enim au dictur ipse reus nisi super proprietate. d. §. in aliis.

Secundò fallit, quando statutum, vel consuetudo ita disponderet, vt ipse missus lucraretur fructus intra annum, ad hoc gl. in authen. de exhi. reis. §. si verò, per quam glo. Bal. in d. §. in aliis. hoc videtur velle, & loquitur in personalibus. sed vide Abb. in §. in aliis. & distingue vt ibi per eum.

Tertiò, quando iudex propter nimiam contumaciam rei, hoc decerneret, vt ipse missus recipiat, vel quòd lucratur fructus: vt est casus sing. ff. ex quib. cau. in pos. ea. l. Fulcinius. §. si secundum do. Nic. in d. §. in aliis. B. Soc. reg. 323.

¶ **MISSVS** in possessionem in personali secundo decreto interposito fructus non lucratur, sed reus contumax: licet ipse custodire possit. glo. in c. quoniam. §. in aliis. & ibi per docto. extra, vt lit. non contest. B. Soc. reg. 324.

ADDITIO.

* Fructus. vide Feli. in c. consultatio. in fi. circa prin. de offi. deleg. B. Vad.

Primò fallit, quando iudex propter victi contumaciam hoc decerneret: vt lucraretur, pro eo casus est sing. in l. Fulcinius. §. si. ff. ex quib. cau. in pos. ea.

Secundò fallit, quādo cōsuetudo hoc disponderet, vt voluit sing. glo. in authen. de exhi. reis. §. si verò. quod locum habet pariformiter in statuto, si ita disponat, cū sit seruandū: vt voluit Bal. in d. §. in aliis. non enim æstimantur dicti fructus per personam, si sint cōsumpti: cum percipiātur vitio contumaciæ iudicialis. secundum Bald. in d. §. in aliis. quod verè procedere posset quando consuetudo vel statutum ita disponderet propter contumaciam. ad hoc d. l. Fulcinius. sed si non ita disponat, sed potius respectu ad ipsum creditore vt lucratur fructus: & tunc cū sapiat speciē vsuræ, non valeret ipsa consuetudo vel statutum: vt voluit Bart. in l. fi. finita. §. Iulia. de dam. infec. & Nic. in d. §. in aliis. ad hoc quod no. in dicta clem. vnica, de vsur. B. Soc. ibid.

¶ **MISSIO** in possessionem ex secundo decreto non fit in bonis pupilli, donec ad tempora pubertatis veniat: & in hoc creditoribus expectandum erit. Text. est in l. apud Iulianum. post principium. ff. ex quib. causis in possessio. eatur.

Limita hanc conclusionem tripliciter, vt per Zas. in l. contra pupillum. ff. de re iud. B. Dias re. 469.

¶ **MITIOR** lege homo esse non debet. Auth. De iud. §. oportet. Riisvich.

¶ **MISTVM** non comprehenditur sub simplici, in materia odiosa. glo. est in c. nullus. in verbo homini. de temporibus ord. in 6. vbi dicitur, quòd appellatione hominis non venit clericus, sed purus laicus, & hoc in materia odiosa, & ibi Dominic. quam regulam examinat Rom. in l. 2. in prin. ff. de verb. obli. secus verò in materia fauorabili: ita doc. in l. si ita scriptū. ff. de lib. & posthu.

Fallit

Fallit, quando pœna tenderet ad salutem animæ: ita Anto. in c. omnes. de pœn. & remiss. & Fely. in cap. mandato. de simon. Abb. in c. vniuersitatis. de senten. excommu.

Fallit etiam quando in mixtura vna pars, plus incalcesceret alteri, ex quo mixtum attribui debet ei extremo, in quo plus incalcescit, vulgata l. quæritur. ff. de statu homi. Matt. sing. xxxix. nu. 2. inci. no. quod, & vide Roma in d. l. 2. ff. de verb. ob.

Fallit quoque in hermaphrodito, qui si possit esse testis in testamento, vel in feudo succedere, stabitur suo dicto cum iuramento, secundum Bal. in d. l. quæritur. ff. de statu homi. & illa qualitas, quæ erit potentior alteri præualebit. vulg. l. maiore parte. ff. de verbo. signif.

Fallit etiam secundum legem diuinam, quia masculinum etiam concipit fœmininum, vt in prole, secundum Dec. in conf. dlxx. num. 12. & Anchar. in conf. incip. pro ampliori. cccxxxix. numer. 4. nam illi de prole intelliguntur tam ex parte patris, quam ex parte matris, secundum Barth. Capo. conf. lxxij. per totum. & cap. si. de cond. apposit. & doct. in l. i. ff. de verb. signif. & in prouiso. Duc. Tar. 1441. 13. Augusti quod no. I. Nouel. reg. 10.

In mixto fit denominatio à digniori & potentiori, l. cum quæritur. ff. de statu homi.

Ampliat & limitatur in vno casu per Sebast. Sap. in l. imperium. ff. de iurisd. num. 1. & seq.

Fallit in 9. casib. vt per Gaspar. Valla. in d. l. imperium, num. 5. & seq.

Sub simplicibus non continetur mixtum. fallit in multis casib. quos not. Benincas. in §. omnium, inst. de actio. num. 241. & 247. & seq. fallit in multis casibus, quos colligere potes ex dictis per Alciat. in l. secunda. ff. de verborum obligatio. nume. 7. & seq. Don. Fina. lib. 5.

MODICVM: de modico non est curandum. De neg. gest. l. Nefennius. De iurisd. l. magistratibus. De con. dist. 2. c. reuera. d. 65. c. i. vide Mora, Minimum. Riisvich.

MODICVM iudicatur arbitrio iudicis, Afflict. decif. 73. numero 2. not. l. continuus. ff. de verborum obligatio. dicitur. tamen quandoque modica summa à duobus aureis infra, Bart. l. si oleum. ff. de dolo. Grammat. Decif. 67. num. 17. dixi supra. amp. 12. Med. reg. 5.

MODVS mistus pendens ex facto honorati, & alterius tertij, si deficiat per factum illius tertij, vel per casum fortuitum mortis, non facit deficere legatum. tex. est secundum commun. lectionem in l. si Titio. ff. de leg. i. vbi idem tex. assignat rationem, quam ibi confirmat Ias. nu. 2. & 3.

Limita dupliciter hanc regulam, vt per eum ibi. B. Dias reg. 470.

MODVS non curatur, quando constat de effectu. C. de inst. & sub. l. 3.

Honestus modus seruandus est, non immoderata cuiusque luxuria. De damno infecto. l. ex damni. §. primo.

Exceditur modus in eo quod est amplius, non in eo quod est minus. De off. cust. cap. custos. distinct. 51. cap. qui. in antiquo. 45. cap. disciplina. 41. cap. quis. quis. De pœn. l. respiciendum. C. de custo. & ex. re. l. si quis. in fin. De vita & hon. cle. cap. clericus. vide Multa. & Doct. tractant in l. quibus. §. Thermilius. De con. & dem. Riisvich.

MODVS & prohibitio. Bonifac. Reg. 34.

Cum quid vna via prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti.

L. scire oportet. §. si mater. ff. de tut. & curat. dat. & c. i. lib. 6. de cleri. coniug. Viuiennus.

MOLENDINVM conducens, vt illud teneatur reapte, ad hoc conductor semel tantum tenetur. Bal. l. licet. colum. 2. C. locati. ideo si post primam reaptationem destructum fuerit, non iterum tenetur reaptare, & fiet ei remissio mercedis, Alex. in add. ad Bar. l. boues. §. hoc sermone. ff. de verbor. signif. idem conf. 190. colum. 2. volum. 2. Alex. conf. 76. nu. 8. volum. 4. Cremenf. sing. 146. Berrachi. in tract. Gab. p. 2. q. 25. Ias. l. quo minus. q. 24. ff. de flu. idem conf. 36. colum. fin. volu. 3. Dec. conf. 109. nu. 6. cōf. 112. num. 9. Curt. conf. 178. num. 26. Socin. Jun. conf. 23. vol. 2. Ioan. And. in Add. ad Spe. in tit. locati. §. postquam. Med. reg. 3.

MOLENDINVM habenti in parte superiori licet recolligere aquam tempore siccitatis inuito domino molendini inferioris. Not. Bart. in l. quominus. ff. de fluminibus. 14. q. quia aqua quousque est in sua formula, propria est, vt in l. i. §. illud Labeo. ff. de aqua quoti. & æstuali.

Limita quinque modis vt per Ripam in repet. d. l. quominus. B. Dias reg. 471.

MOLENDINO destructo, facit remitti pensionem, quæ soluebatur pro ipso, Bar. l. si merces. §. vis maior. ff. locati. Doct. cap. quanto. de censibus. Ioann. de Plat. l. si. C. de omni agro. lib. 11. Doct. com. l. quominus. ff. de flum. Egid. Boss. in tit. de remis. merc. num. 61. Med. reg. 6.

MOMENTANEVS actus non attenditur, quia illud modicum tempus adhuc inesse facit rem censi: vnde momentanea acquisitio filii familias nihil prodest patri in acquisitione vsusfructus, Bald. cap. cum causa. de senten. & re iud. Docto. com. l. fin. §. fin. C. de bon. quæ liber. not. l. si quis ita. ff. de condition. & demonstration. not. l. pretia. §. fin. ff. ad legem falcid. l. si seruus. la 2. ff. de cond. furt. l. i. C. de senten. de eo quod inter. Barto. l. secunda. C. de resc. vend. Ange. §. si quis agens. colum. 5. in st. de act. conc. simil. l. quod dicit. Ias. & omnes l. lecta. ff. si cer. pet. l. admonendi. in 1. lect. num. 56. ff. de iur. iur. Med. reg. 5.

MOMENTVM. l. 171. cum Prætor. Riisvich.

MOMENTVM aliquod sufficit in casu, quo res aliquo tempore extare dicitur, ideo statutum excludens fœminas propter masculos sufficit quod masculus fuerit momento temporis, vt perpetuò remaneat exclusa, Ant. conf. 20. Ias. l. inter stipulantē. §. sacram. ff. de verborum obligation. Bald. l. si quis posthumos. §. 1. ff. de liber. & posthu. & l. in quibus. C. de sec. nupt. Alex. conf. 19. libr. 1. Aret. l. 2. ff. solu. matr. ratio est: quia quando quæstio est de momento, ea quæ post momentum fiunt non videntur inesse. l. Thais. §. intra. ff. de fideic. libert. Ias. l. edita. col. 5. C. de edendo. Tiraq. in tract. de retr. conuent. §. 1. glos. num. 23. not. tamen, quod quando fit mutatio momentanea rei non immutat rei naturam primam. l. ex facto. §. rerum. ff. de hære. inst. si tamen aliqua fuerint affixa rei, vt ibi perpetuò sint, dicuntur de re, & veniunt in alienatione rei. l. cætera. §. hoc senatus: vbi Alex. ff. de leg. i. momentanea vero non inducunt obligationem. l. cedere diem. ff. de verbo. signif. l. 5. §. fin. ff. de verb. obl. vnde non dicitur esse in domo, quod temporaliter ibi positum fuerit. l. generali. §. vxori. ff. de vsufr. leg. nec est in loco,

loco, id quod est in transitu, secundum quod non fortitur forum. Bart. l. fi. C. vbi in rem actio. Abb. c. fi. col. 10. de for. cōp. Bart. l. h̄eres. §. 2. ff. de iudiciis. vbi statim recessurus contrahēs nō pōt ratione contractus conueniri, & statutum prohibens pannos forenses intrare ciuitatem intelligitur de intrātibz, vt ibi remaneant, nō autem per transitum. Paul. l. cātera. §. sed & si quis. ff. de leg. 1. Ale. consi. 84. volu. 4. & fugere nō dicitur, qui fugit breui reuersurus. Bal. l. 1. col. 8. C. de seruis fugit. c. vulgaris. §. diuortiu. de p̄cnit. dist. 1. c. pr̄senti. de pr̄b. 6. ex quibz dictis infertur ad plura, & primò, quod quēlibet dispositio ad actum momentaneum non refertur. secundò nō sufficit aliquid esse factum, nisi duret factū. l. 2. §. fin. ff. ex quibus caus. Maior. le. si pro parte. §. versum. ff. de in rem verso, vbi gl. dicit non dicitur versū, quod non durat versum. l. pr̄tor. §. hoc autem. ff. denou. op. nun. l. 1. §. Diuus. ff. de var. & extra. cogn. nec dicitur venisse, qui non stetit. c. si quis autē. 18. dist. c. nō est. 11. q. 3. Tertiò statutum concedens, aliquid rōne affinitatis intelligi debet affinitate durante. l. cui. §. affinitatis. vbi Bar. ff. de post. Quartò reseruatis sibi fructibus, satis intelligitur, de his, qui sing. annis feruntur. l. cum manu. ff. de cont. empt. Med. reg. 5.

¶ **MONACHVS** declaratus per sententiā vbique Monachus reputandus est. Bal. & com. Doc. l. ingenuū. ff. de stat. hom. not. leg. de iure. ff. de stat. hom. not. l. de iure. ff. ad municipal. c. si iudex de sent. exc. 6. c. 1. de treuga, & pace. cap. curā. 11. q. 3. l. 1. ff. cōtr. tab. Ale. l. s̄ape. nu. 6. ff. de re iud. Med. re. 8.

Monachus si efficiatur pater, transit in potestatem monasterij, filij tamen remanent sui iuris. Bart. l. sic euenit. ff. ad l. Iul. de adult. Med. re. 9.

¶ **MONACHVS** non potest testamentū condere. Tex. in auth. ingressi. C. de sacrosan. eccles. & in c. quia in ingredientibus. cum seq. xix. q. 3.

Concordat lex xvij. tit. j. vj. part.

Amplia semel, & limita sex modis, vt per Ias. in d. auth. ingressi. vide Philip. in rub. de testamen. in vj. qui dupliciter tātū limitauit hanc regulā. B. Dias re. 472.

¶ **MONACHVS** nō potest agere nomine proprio. Ita concludunt Doc. in c. cum dilecta. de rescript. Limita octo modis, vt per Felin. ibi. B. Dias re. 473.

¶ **MONITIO** in denūtiatione facienda duplex requiritur: vt in c. nouit. * extra. de iudic.

ADDITIO.

* Nouit. Vbi vide Felin.

Primò fallit, quando peccatum esset notorium: vt in d. Canone secundum illud. xlv. distinctio.

Secundò fallit in matrimonio impediendo, cum tunc non requiratur aliqua monitio, extra. de despon. impu. ad dissolutionem, secundum Anto. qui dicit idem esse in peccato committendo: vt voluit in d. c. nouit. sed certè non cadit in his propriè denuntiatio pr̄dicta: imò potius quādam iudicis intimatio facta, vt procedat ad peccatum impediendū, in qua non requiritur aliqua monitio, ad hoc est quod not. extra. de iureiur. c. j. & c. ad nostram.

Tertiò fallit in denūtiatione facienda in foro ciuili, * eo casu quo fieri potest de plano, vt non requiratur monitio: prout voluit Inn. in d. c. nouit. per ea, quæ habentur ff. de off. pr̄fect. vrb. leg. j. §. quod autem. & §. vicarius. & de officio proconsul. leg. neque. §. de plano. Sed requiritur in tali denuntiatioe iudiciali pro eius forma, quòd existat in peccato, vt patet in textu, in d. c. nouit. vbi de hoc, alia profectione requisita in tali denuntiatioe facienda,

plenissimè ibi vide per Doct. B. Soc. re. 227.

ADDITIO.

* Ciuili. An autem in ciuilibus monitio requiratur, vide Fel. in c. ij. ante fin. ver. not. vberius. vbi quod in ciuilibus. de accu. & in c. j. B. Vad.

¶ **MONACHVS** regulariter testari non potest, not. in authen. ingressi. C. de sacrosan. eccles. ca. in pr̄sentia. de proba. c. quia ingredientibus. xix. q. iij.

Amplia, quod etiā per statutū habilitari nō potest ad testandum, secundum Bal. in d. auth. ingressi.

Fallit in testamento passiuè secundum Bald. in l. Deo nobis. C. de episco. & cleri.

Fallit, quando haberet licentiam à Papa siue ante, siue post monachatum. d. Ia. in d. auth. ingressi.

Fallit in monacho episcopo facto, qui potest testari de acquisitis post episcopatum, secundum do. Ia. in d. authen. ingressi.

Fallit in casu auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccles.

Fallit in monacho testante ante ingressum monasterij, secundum Ia. in d. authen. ingressi. S. Ianu. re. 174.

¶ **MONACHVS** regulariter non potest esse in iudicio sine licentia sui superioris. moder. in cap. cū dilecta. de rescrip. per illum tex. facit glos. in c. non dicatis. xij. q. j. quòd si monachus spoliatur cappa nō potest agere nomine proprio.

Amplia etiam nomine monasterij, secundum Ant. & Abb. & Imol. in d. c. cum dilecta.

Fallit in causa criminali de qua monachus accusatur. doc. ibi per tex. in c. ex parte. de accusatio.

Fallit causa suæ electionis, Doct. in d. c. cum dilecta. Arch. in c. pastoralis. ij. q. vij.

Fallit quando peteret restitutionem. Bal. & Abb. d. c. cum dilecta.

Fallit quādo Abbas est absens, & periculum est in morā. idem. ibid. S. Ian. reg. 175.

¶ **MONACHVS** testamentum condere non potest. c. quia ingredientibus. de testam.

Amplia quia licet statutum, vel consuetudo possit habilitare filiūfa. ad testandum: vt per Bart. & alios in. si quæramus. ff. de testa. & Imo. in c. ij. extra. eo. tamē consuetudo vel statutum nō possunt habilitare monachum ad testandum: quia repugnat regulæ monasticæ. capitulo, cum ad monasterium. de stat. monacho.

Primo fallit, nisi fuerit sibi data licentia à Papa ante, vel post: vt per Bal. in l. fi. C. vnde leg. sequitur Pau. de Castro. l. militibus. C. de testamen. mili.

Secundò fallit, quando monachus efficeretur episcopus: quia tunc potest testari, non de bonis iam quæsitis monasterio, sed de aliis postea obuenientibus, secundum Spec. in tit. de statu mona. vers. xxiij. & idi Bald. in additio. B. Soc. 326.

¶ **MONACHO** licentia data vt possit esse procurator intelligitur de prima vice, hoc idem procedit etiam in licentia vnicuique data à superiore. Fel. cap. 2. de treug. & pace. simile c. si clericus, in prin. de pr̄b. 6. c. nō potest. eo. tit. Inno. & omnes Com. Doct. c. dudum. il. 2. de elect. Med. re. 4.

¶ **MONACHVS, & Clericus.** Vt monachi non sint clerici.

In Aut. quomodo oport. Episc. iu. §. 1.

CONTRA.

In Aut. quomodo oport. §. si quis extra. §. illud quoque. Azor. rub. 104.

¶ **MONACHI**, vel clerici obfides dari non possunt. not. in l. ij. C. de pac. & in l. ij. C. de pat. qui fil. di. & gl. in c. ex rescripto. de iureiur.

Tom. 2. Reg. iur.

Pri^{mo} fallit, quando darentur per Papam, cum ipse eo s dare possit, & sic fieri vidi: & propriè obfides sunt, dummodo dētur pro pace vel simili causa, arg. viij. q. iij. c. cuncta per mundum. & c. principalem. & ita procedit glo. in d. c. vt prædictum est. xxiiij. q. ix. secundum Nic. in d. c. ex rescripto.

Secundò fallit quando ipsi darentur, nō vt sint propriè obfides, sed vt sint in certo loco: quo casu si quaratur de clericis secularibus ipsi dari poterunt per inferiorem à Papa; puta per episcopum, dummodo velint & iurēt ita manere, sicut supradictum fuit de laicis, idē erit de monachis per Abbatē suum: vt in præallegatis locis Canonistę sequūtur. B. Soc. re. 325.

MONIALES, quæ contulerunt electionem in episcopū suæ Abbatissæ, si semel de vna prouiderit, non poterit amplius aliam eligere. Doct. com. capitulo, causam. de elect. 6. capitulo, si compromissarius. eodem titu. 6. & simile not. Bald. auth. habita. ne filius pro patre. Iaso. l. in duobus. §. si ei. ff. de iur. iur. relin. capitulo, licet. de testibus. Bartol. l. si quis iusiurandum. C. de reb. cred. l. post legatum. ff. de his quibus et indignis. Bal. l. prim. C. de furtis. l. hac lege. C. de Bræuil. & sent. recit. Imol. l. ab executione. ff. de appellat. Iaso. l. qui ex pluribus. ff. de verborum oblig. Med. re. 3.

MONASTERIUM monialium licentia intrandi alicui concessa, intelligitur de prima vice tantum. Alber. in tract. stat. par. 2. quæst. 181. per c. non potest. de præb. 6. l. fideicommissa. §. alicui. ff. de leg. 3. Alexan. conf. 16. nu. 3. vol. 4. Felin. c. 1. col. fi. de rescr. idem c. 2. de treug. & pace. Ias. conf. 36. vol. 3. Dec. conf. 112. nu. 5. Soc. Iun. conf. 25. vol. 2. Med. re. 3.

MONASTERIUM ingrediens purè bona regulariter monasterio acquirūtur. auth. si qua mulier. C. de sac. san. eccle. Anch. consili. 69. contra donationem. num. 7. nam quæ religiosis adhærent, religiosa sunt. vt l. quæ religiosis, de rei vëdi. & capit. religioso. de sent. excom. in 6. imo bona decedentis infra annū professionis, remanent penes monasterium, secundū Iac. Ray. Per. & Cin. in aut. ingressi. C. de sacrosan. eccles. cum aliis ibi.

Fallit in bonis feudalibus ingredientis, quia ad eū non pertinet qui officium gerere non debet. capitu. j. de vafal. milit. qui arm. belli. depof. & in cap. j. si de feu. fuer. cōtr. inter. domi. & vafal. Bal. in l. finita. §. si ff. de euic. Alex. conf. x. vol. v. & Bald. in leg. Deo nobis. vers. iij. nota. C. de episc. & cleri. & idem in leg. si quis. in princ. C. eo. tit.

Fallit, etiam si esset tale seruitium quod à monasterio præstari posset, vt puta, si annua pensio in pecunia vel frumento præstetur, aut in tali seruitio persona li, quod honestè præstari posset ab ingrediente per se, vel per alium, secundum Cyn. in di. auth. ingressi. Ioan. And. Abb. & Dec. in capitu. in præsentia. num. 290. de proba. Spec. de stat. monach. §. j. versicu. 44. Bald. in d. l. si quis. in prin. C. de episc. & cleri. Alex. d. consili. x. Calder. consi. 2. an clericus.

Fallit in feudo de quo fœmina est inuestita, quia eo ipso quod fœmina est habilitata, pōt per substitutum seruire. Spec. in tit. de feu. vers. 21. §. quoniam. & ibi Ioan. Andræ. in addit. ad Specul. & latè Alex. d. cōf. x. volum. v. quod tu nota.

Fallit etiam quando esset feudum francum, id est liberum, quia eo tunc transit in monasterium. ita Bald. in l. si plures. C. de condit. infer. & idem in auth. nisi. vers. cæterum. ad Treb. Oldr. consil. ccxxiiij. factum est tale. Bal. in proce. feud. Idem Oldr. consil. 3. om-

ne datum. Afflict. decis. cclxv. nume. 37. Idem decis. 320. nu. 2. alle. Bal. in d. aut. nisi. & Alex. d. conf. x. n. 9. vol. 5. Gram. decis. 103. nu. 134. & 135. Boe. q. 114. n. 12. vbi tenet quod feuda in Gallia ex generali cōsuetudine possunt alienari, ex quo sunt ad instar bonorum patrimonialium. I. Nou. re. 27.

MONASTERIUM ingressi bona, & iura omnia in monasterium trāseunt. c. in præsentia *. & ibi doct. de probat. & in authentica, ingressi. de sacrosanctis ecclesiis.

ADDITIO.

* In præsentia. Vbi omnino vide Fel. & d. Ias. in d. aut. ingressi.

Primò fallit quando ipse haberet descendētes, quibus debetur legitima: cum tūc eius bona transeāt in monasterium salua ipsa legitima. xix. q. fi. c. j. secundum Io. Andr. & Inn. in d. c. in præsentia. & hoc habetur in aut. si qua mulier. C. de sacrosanct. ecclesiis. & facit ad hoc quod not. de reg. capit. cum scimus. & extrā, qui fil. sint legi. cap. j. imo & si supersint ascendētes, eorum legitima erit salua, vt voluit Innoc. & Ioann. And. in dic. ca. in præsentia. per id, quod habetur ff. de inoffi. testam. l. nam & si parentibus. & hoc quod habetur in authent. presbytero. C. de episc. & cleri. sed licet ipsis descendētibz detur legitima, & seruetur, tamen eam petere non possunt ante mortem naturalem ipsius ingredientis, sed postea: vt voluit Barto. in d. authent. si qua mulier. per illum tex. pro quo facit quod not. extrā, de testi. capit. Raynutius. interim tamen ipsi descendentes habebunt alimenta ab ipso monasterio: vt voluit Cyn. in dicta auth. si qua mulier. cum quo transit Nicol. in cap. in præsentia. cum fortè non procedat respectu legitimorum filiorum seu descendētiū, & dici possit fortasse per text. not. in dicto capitulo, cum scimus. vbi text. ad literam videtur probare, quod filius possit legitimam petere in vita patris. & hoc sentit ibi Ioan. Andr. & Petr. de Anchar. & domi. Flo. & Bal. in authent. ingressi. de sacrosanct. ecclesiis. secundum Nicol. qui hoc tenet plenius in dicto capitulo, in præsentia.

Secundò fallit, in eo, qui ingreditur ordinem, siue monasterium mendicantium, vt fratrum minorum prædicatorum mendicantium, circa quos licet fuerint opiniones, quibus eorum bona deputentur, de quibus per Innoc. in cap. in præsentia. & alios moder. tamen dici & concludi poterit quod si ingreditur monasterium fratrum minorum, quod tunc bona eius veniunt ad succedentes ab intestato: cum ipsi fratres non possint capere, nisi quod habetur in clem. exiui. de verb. signifi. prout voluit Federic. de Senis in consi. xxvj. & Bart. in tract. minoricarum. ad hoc leg. si in metallum. ff. de his, quę pro nō script. ff. de testamē. milit. leg. neque fratres. C. de hæred. institu. leg. j. secundum Anto. in d. ca. in præsentia. vbi latius per Can.

Tertiò fallit, quando tales ingredientēs monasterium decederent intra annum probationis: cum tunc eorum bona non perueniant ad monasterium: vt tenuit Cin. in d. authent. si qua mulier. & Anto. in d. cap. in præsentia. sed ad illos, quibus reliquerint si fuerint testati, cum testari possit intra annū probationis: vt voluit Ioan. Andr. in cap. beneficiū: de regu. iur. in vj. si verò non fuerint testati, & tunc ad venientes ab intestato deuoluuntur, ex quo expressè, vel tacitè nō fuerint collata in monasteriū. arg. l. si quis cū nullum. & leg. cōficiuntur. de iure

iure codi. secundum Ioan. de Imol. in d. cap. in præsentia. & hoc etiam disputando tenuit Petr. de Anchar. prout ipse refert. in d. cap. beneficium. de reg. iur. quod etiam habet locum in aliis casibus, in quibus plene per Cano. in d. cap. in præsentia.

Quartò fallit, quando ipsi ingredienti primò disposuissent de eorum bonis: nam tunc disponere possunt prout eis placuerit, ut habetur xvij. quæst. 3. capit. quia ingredientibus, & in authent. de monasteriis. Illud quoque decernimus. cum eorum bona non deuoluantur effectualiter & irrevocabiliter ad monasterium illud: quia disposuerunt ingrediendo. ut per Cano. in d. c. in præsentia.

Quintò fallit, ubicunque persuasione alicuius abbatis vel prelati quis ingrediatur monasterium: quoniam hoc casu bona ingredientis non applicabuntur monasterio: sed debebunt restitui eis, qui forent sui hæredes. text. est sing. xx. quæst. 3. constituit. quem tex. allegat gloss. in capit. penult. de offic. delegat. de limitatione d. authentic. vide per Imol. in l. cum mulier. ff. de solut. B. Socinus re. 225.

MONETA. Eadem mensura vel moneta debetur, quæ erat tempore contractus.

In Decret. i. quæst. i. principatus.

In Auth. ut cum de appell. cog. §. i.

ff. si quis caut. l. si quis quempiam. l. qui ante. §. illud.

ff. de eden. l. vbi. §. i.

ff. si cert. pet. l. 3. in fin.

ff. de euiet. l. bonitatis æstimationem.

ff. de leg. 3. l. Lucius Titius. & l. vxorē. & l. filiū. §. testamento ita pueros.

In Decret. dist. 31. ante triennium.

ff. de iud. l. si quis postea.

C. de præd. & omni re nauic. l. 2. lib. 10.

Suprà, initium spectandum, tempus contractus debere inspicere: suprà, Repetita die, &c.

I. de pact. Rubr. 1. & ult.

I. de empt. Rubr. 2.

Nota, quædam emuntur quæ loco venditorum supponuntur. Azo, rub. 12.

MONETA. Superueniens moneta vel mensura debetur, siue maior, siue minor sit.

In Decret. 23. quæst. 4. l. si Ecclesia.

ff. de cond. & demonstr. l. filia suæ. §. ult.

ff. de lib. & posth. l. placet omnem.

ff. de leg. 2. l. Imperator Antoninus. §. ult.

ff. si cert. pet. l. vinum.

ff. de pig. l. cum tabernam. Rubrica. 1.

ff. de furt. l. inficiando. §. infans.

ff. de fideiussorib. l. si quis. §. si nummos.

ff. de op. lib. l. 1.

ff. de verb. obl. l. inter stipulantem. §. ult.

ff. quor. leg. l. diuersum.

Eadem mensura, &c.) Solummodo eadem mensura debet præstari, & eadem moneta: vel si alia præstatur, habeatur ratio damni. Statuta post contractum facta, futuris contractibus dant formam, non præteritis. ut C. de leg. & const. constit. l. leges. Nec obstat quod legitur ff. de leg. 2. leg. Imperator. §. ult. & de pig. cum tab. & de furt. l. inficiando. §. infans. quia in his legibus non prohibetur, quin possint peti ea, quæ tempore testamenti vel contractus erant in hereditate, vel in bonis debitoris, & in taberna: vel quin petatur utilitas, quæ erat tempore delicti: sed dicit etiam in plus agi posse, vel dicitur, quod in primis duab. legibus facit illud tenor verborum testatoris. sic I.

de con. indeb. l. filia. §. ult. sic enim dixerat: Quod supererit ex hereditate, tempore mortis, vel quæ in ea erit, cum moriar. Item cum dicit tabernam, verisimile est id actum, ut res præsentis, & postea permutatæ vel substitutæ teneatur pignori: quia quotidie fit earum permutatio. Nec obstat quod legitur in ff. de reb. cred. l. vinum: quia ibi non loquitur in alia mensura, sed in eadem. Quæritur autem de æstimatione rei, quæ tempore sit spectanda. Aliæ leges contrariæ non videntur esse dignæ responsione. Azo, Rub. 12.

MONETA falsificans punitur graui pœna, sed an habeat locum in falsificatæ paruam monetam, vide Add. ad Alexand. rub. ff. sol. matr. numero 3. consi. Alexan. 103. vol. 2. resp. quod non. Dec. capitulo, de appellationibus. de appellat. cap. maioribus. colum. 1. de præb. Med. re. 5.

MONITIO requiritur ad incurrendam pœnam, quædo lex loquitur negatiue, videlicet, si non fecerit residentiam, si non fecerit inuentariū, vel quid simile: secus, si affirmatiue, ut si quis percusserit clericum, si accesserit ad monialem, quia tunc non requiritur monitio. Inn. in c. extirpandæ. ante si. de præb. quæ ibi sequuntur doc. Alex. in l. ita stipulat. la grande. ver. in contrarium autem. ff. de verb. obl. vbi vide. Eam refert etiam post Bald. idem Alex. in l. si mora. vers. subdit. ff. sol. matr. vide eundem Ale. in leg. j. C. de his quib. ut indig. & per Fran. de Aret. in capitulo, cum olim. de testib. Fel. in cap. j. versic. quinimo plus. de consti. vide eundem in cap. si autem. de rescrip. prope fin. Hippo. in leg. vnus. §. cogniturum. ff. de quæstio. vbi refert plures eam comendantes. Hanc conclusionem dicit esse communem Syluest. in sua summa, in verbo excommunicatio. lo vij. in excommunicatio xx. vers. secundò dubitatur.

Limita primò, nisi esset appositum tempus ad incurrendam pœnam in facto negatiue: quia tunc non requiritur monitio. Ita Feli. in capitul. ij. de magistr. post Bald. & Ancha. quos refert: quam limitationem tripliciter declarat.

Secundò fallit nisi esset constitutio synodalis, continens id quod ius commune, imponens facto negatiue pœnam, quia tunc illa incurritur omittendo, sine monitione. Ita tenet Fel. in d. c. 2. de magistr. referendo Fel. de Sen. consi. cix. & Anto. in c. quoniam frequenter. §. fin. verò. ut lite non contest. quos ante eum retulit Alex. sic restringendo dictam doctrinam in d. l. si mora. qui loquitur in statuto. Et vide eundem Fel. in d. c. si autem.

Tertiò fallit, quo ad Deum, quia quo ad ipsum, satis incurritur pœna vel culpa, sine monitione. Ita restringit Feli. in d. c. 2. de magistr. post Abb. quem refert in duo locis: & vide eundem Fel. in c. si autem.

Quartò limita, quando illud quod non est factum non habet in se aliquam verisimilem rationem excusationis: quia tunc eo ipso quod quis potuit facere, & non facit, incurritur pœna absque monitione. Ita limita Feli. in dict. cap. ij. de magistr. vers. 4. limita. post Abb. in locis per eum relatis. B. Dias re. 474.

MORA aliter, quam per interpellationem non committitur: ut not. in l. si ex legati causa. ff. de verb. obl. & glo. in l. amplius. ff. rem ra. habe.

Primò fallit, in eo, quod debetur fisco. l. cum quid. §. fisci. ff. de usu. & ibi not. & est sing. glo. de hoc, & no. Bart. in l. j. C. de his qui. ut indig. & not. Roma. in d. l. si ex legati causa. ff. de verb. obl.

Secundò fallit in eo, quod debetur ecclesiæ in vltima Tom. 2. Reg. Iur. h h 2

voluntate: vt est glo. sing. in §. item mixtæ. Instit. de actio. & not. Bal. in authen. hoc amplius. C. de fideicom. & Pet. de Ancha. in capi. accessorium. extrâ. de reg. iur. in vj. Ioan. de Imol. in c. breui. extrâ. de iure iur. & Rom. in d. l. si ex legati causa.

Tertio fallit in his causis, ex quibus debetur minori. l. in minorum. C. in quibus caus. in integ. restitu. non est neces.

Quarto fallit in dote post biennium. l. j. §. prætereâ. C. de iure dot. quo casu, per lapsum biennij constituitur in mora absque interpellatiõe, vt ibi & not. in l. diuisione. ff. solu. matri.

Quinto fallit in eo, qui tenetur ex delicto, quo casu committitur re ipsa: vt in l. j. §. rectissime. & l. merito. ff. de vi, & vi arma. equiparatur enim fur & morosus. l. inter stipulantem. §. pe. ff. de verbor. obligat.

Sexto limitatur in cõtractibus vltro citroque obligatorijs, in quibus vnus adimpleuit, nã videtur re ipsa alius constitutus in mora: vt in l. curabit. C. de acti. empt. & l. Iulianus. §. ex vendito. ff. eo. tit.

Septimo fallit, vbi qui iurauit aliquid præstare alicui & illis dare rem promissam: nam propter iuramentum absque interpellatione cõstituitur in mora, ita ut de mente Io. And. in capi. breui. extrâ. de iure iur. & ibi Io. de Imo. ponderat verba Io. And. quod valde nota: tamen non puto hoc iure probari, imò in contrariũ allego tex. in c. licet. si de feu. fuer. cõtro. uers. inter do. & agna. cõiuncto ca. j. de for. fide. adde quod specialiter in vasallo est permissum quãdo domino suo eminent magnũ periculum, nisi præstet suũ subsidiũ ad quod tenetur ex iuramento fidelitatis, dicitur esse in mora, & non aliàs: vt ibi in ca. j. §. ad hæc mutatio. hic finitur l. Cor. & nota. in ca. j. in verbo, inquisitio. hic de noua for. fide. & vide etiam quæ dixi tenendo oppositum in l. quod te. ff. si certum petat.

Octauo limitatur, vbicunque quis promisit se facturũ, & curaturũ: nam tunc non requiritur interpellatio, quia intelligitur quã primũ potest: vt tenet sing. Bal. in d. capi. j. §. ad hoc. per iura ibi alleg. per eum.

Nono limitatur vbicunque quis promississet mihi dare cẽtum vsque ad pascha ad mei petitionem, nam ad ueniente die paschatis est in mora absque aliqua interpellatione: ita Bar. singul. in l. ita stipulatus. in fi. ff. de verbo. oblig.

Decimo limitatur vbicunque quis promississet aliquid consistẽs in faciendo habens tractum successiuum, puta ædificare domũ: nã inest dies intra quem commodẽ fieri potest, & ideo transacto illo die remittitur stipulatio ad interesseratione moræ, in quã quis incurrit per interpellationem domini tacitẽ. l. si ita stipulatus. & ibi not. ff. de ver. obli. & in l. si insulam. & not. Bart. in l. si ita stipulatus. in q. 2. principali. ff. eo. ver. queritur quãdo committitur stipulatio, dum allegat l. si insulam. & clarẽ not. Paul. de Cast. in d. l. si ita stipulatus essem abs te.

Vndecimo limitatur nõ habere locum vbicunque debitor ipse interpellasset, & creditor dixisset se velle adimplere quod promisit, vt debet: quia est casus qui æquipollet interpellationi: vt probatur in dicto capitulo j. §. ad hæc. hic finitur, l. Cor. vnde videmus quod ille, qui dicit se velle ad causam cõparere, non est de necessitate ampliũ citandus neque requirẽdus. capit. j. extrâ. de dolo & contu. lib. vj. & not. glo. & doctor. in l. tres denuntiationes. C. quomodo & quando iudex. & in l. si. de in integ. rest. & alios casus vide etiam latẽ per gloss. in l. mora. in princip. gloss.

magnæ. ff. de vsur. B. Soc. re. 328.

¶ MORA. L. 40. Pomp. lib. 32. ad Sabinum.

In omnibus causis pro facto accipitur id, in quo^a per alium b mora fit, quo minus fiat.

ADDIT. a al. quis alium perhorrescit, quo b al. mora fit. hæc sola vitiosa est.

De loco factum repræsentante vtilitatis ergo, ob quã nonnunquam etiam repræsentat vel possessionem, vel rem, vel conditionem vel factum (l. 174. qui dolo desi. 199. semper qui dolo. l. 193. parem, l. 79. generaliter, l. 122. in iure.) Sic & culpa rem, res ipsam, & factum repræsentat factum. l. 203. quod quis, l. 15. qui actionem. l. 148. si quis pregnatẽ. l. 141. quod iussu, capit. 81. in 6. qui per al. l. 135. qui potest facere. Hæc repræsentationem refert Ioann. Ramus ad 3. iuris præceptum. Iunge l. 79. generaliter. Excep. C. de his qui per me iud. l. in quo temp. §. qui, l. i. de appell. l. cum quidam; §. Ex. C. de rela. l. i. de appell. capitulo final. C. eodem titulo, l. obligationes, quod vi, l. i. §. Aristo. arg. 3. l. 122. in iu. quod metus caus. l. metum autem. PRO FACTO. Fictionem denotant hæc verba, ac si Pomponius dixisset, perinde habetur, videtur, creditur, & c. arg. de vi & vi. l. i. §. deicere, de con. & del. iure ciuili, de min. l. in causæ, de op. no. nun. l. in provincialia, §. quod si socius, de ca. l. retrõ ceditur. Exc. De con. & demon. l. quib. diebus. de eo per quem. l. i. §. si reus, C. de con. inser. l. fin. de sol. l. qui decem. ALIUM. Sci. quam eum, qui se facturum curaturumue aliquid promiserit, quie facere dam natus fuerit. MORA E. Pet. fab. manult Mora legere. Exem. De vsur. l. cum quidã, §. si pupillæ, de eo per quem. l. i. §. si reus, si quis cau. l. secund. §. fina. Ratio, infra, l. 155. factum. De metu hic tractat Decius. Riisvich. parat.

¶ MORA. Quod de iure alicui imponitur, id à iudice neglectum non punitur.

C. qui da. tu. vel se. cu. poss. l. neque.

ff. de arb. l. si cum. §. si arbit.

ff. de cura. bon. dan. l. 2. §. vlt.

Quod de iure, & c.) Hæc Rub. falso posita est: sic enim debuit poni: quod non iure alicui imponitur, id neglectum non punitur. & id per l. subiectas apparet. Hoc, si ipso iure nullum sit decretum: alioquin contrã. vt ff. de arb. l. qualẽ. & l. diem. §. stat. Azo. ru. 77.

Si vterque fuerit in mora, cui nocere debeat.

ff. de pact. inter empt. l. si per emptorem.

Modica distantia, vel mora, pro nulla reputatur.

ff. de repud. l. 3.

Contrã, ff. de hæc. instit. l. 2. & 3.

Contrã, C. de dolo. l. non tantum.

Posterior mora nocet ei, per quem fit.

ff. de constit. pec. l. sed & si.

Mora purgatur.

ff. si quis caut. l. & si post.

ff. de arb. l. qui omnium. §. vlt. & l. vlt.

ff. de pet. hæc. l. item veniunt. §. item.

ff. de act. emp. l. Iul.

ff. locat. l. cum in le. §. colonus.

ff. de iur. & fact. ig. l. qui ergo.

ff. sol. mat. l. semel.

ff. de constit. pec. l. sed et si aliàs.

ff. de dam. infect. l. antiquam.

ff. de pub. l. & nec hoc edict.

ff. de dol. except. l. apud. §. quod si is.

ff. de verb. ob. l. interdum. §. vlt.

CONTRA.

ff. de mino. l. Emilii.

ff. de arb. l. Celsus. & l. quidam. §. Pap.

ff. de eo quod cert. loc. l. 3. §. item Iulianus.

ff. de act. & ob. l. traiec.

ff. de verb. obligat. l. insulam. & l. inter stip. §. vlt.

Mora purgatur, &c. & contra.) Quando mora possit, vel non possit purgari, dic vt planè notauimus, ff. si quis caut. leg. & si post. Si conditio stipulationis pœnalis suo tempore impleta non fuerit, M. indistinctè, & in pura, & in pœnali stipulatione, & in iudicio, & extra moram posse purgari dixit: nisi lis sit contestata, vel ius actoris deterius ex mora. B. idem in stipulatione pura, quæ non est pœnalis. vt Inst. de verb. obl. l. si insulâ. & l. si ita quis. §. Scia. sed secus in pœnali. vt ff. de act. & ob. l. traiecit. & C. de contr. stip. l. magnâ. nisi in his, quæ sunt circa iudicia, & arbitria: vt hic. & C. de fideiuss. l. sancimus. Sed & in arbitriis est idem, si vox arbitri cõtenta fuerit, quæ maioris est auctoritatis, quàm vox legis, vel litigatorum: vt Inst. de arb. l. Celsus. & l. si cum. §. vlt. nec mirum, si mitius alicui subueniatur: & hoc, quia in omnibus ferè exceptionibus, quæ in l. 2. continentur: aliæ enim difficultas dandi, ad incommodum promissoris, nõ stipulatoris pertinet. vt ff. de verb. obl. l. 2. §. quædam partis. in fin. §. 1. l. continuus. §. illud inspicitur. Et sic aliud est speciale, in l. 1. §. 1. Est & aliud speciale: vt ff. co. l. qui autè. §. 1. aliàs cõtrâ: vt ff. com. mo. l. si mihi. §. in hoc. Alij in cõditione potestatiua, idem quod M. dixerunt in casu: alij, quod nõs. Ergo in omni purgatione tres sunt sententiæ. Item sciendum, quod primæ tres sententiæ locum habent in ea purgatione quæ fit per oblationem: nam si alio modo fiat quodcumque, nulla postea erit quæstio. In cõmissione quoque pœnalis stipulationis, vel pacti, tres sunt sententiæ. Nam quidam dicunt, quod lite tantum cõtestata committitur. vt C. de contrah. & committ. stip. l. nuda. Alij, cū potuit facere. vt ff. de verb. ob. l. ita stipula. Nos idè quod primi, si præcesserit pactio, nõ obl. alioquin quod secundi, hoc in obligatione vera. Ceterum in interpretatiua, quæ fit per stipulat. distingue, vt dictum, ff. de ver. obl. l. scire. §. vlt. Sed videtur cõtraria lex ista. vt ff. de verb. obl. l. si Titius. Sed & illud cõtingit propter perplexitatem: imò cõtingit, quod istæ duæ sunt similes. Si illi non dederis, mihi dabis: & promittis mihi, aut illi solui possis. Statim ante litem contestatam finitur. vt ff. de solut. l. si quis sti. Item videtur esse cõtrarij, ff. de fideiuss. §. cum fid. Sed in principal. præcessit obligatio, quæ illud facit: in tertio, nec conditio videtur, sed potius gratia representationis appositâ, principali re cessante. Item videtur contra, ff. de mat. test. leg. libertus. §. 1. Sed illud est fauore libertatis, & ne inutile esset legatum. Azo, rub. 77.

¶ MORA. Ex mora pro speciebus ad vsuram tenetur.

ff. de pet. her. l. hæres. §. vlt.

ff. de usu. l. 3. §. vlt.

C. de vsu rei iud. l. 1.

Mora obest.

C. de cond. ob. tulp. caus. l. vlt.

ff. de dobl. l. 1. §. idem Pomp.

ff. de eo quod cert. loc. l. 3. §. penult.

ff. de acq. plu. arc. l. emptor.

ff. de precat. l. quæ situm. §. si seruum.

ff. de verb. ob. l. si seruum in fin.

ff. de cond. fur. l. vlt.

CONTRA.

ff. de vsur. l. videamus. §. item pe. in fi.

ff. de vi & vi arm. l. pen.

Mora obest, &c.) Certum est, alicui moram suâ obesse: vt leges subiectæ declarant, vsquè illuc, Fur assereus, &c. nec recipit contrarietatem. Azo, ru. 77.

¶ MORA. Fur offerens purgat moram, licet non consignet, vel deponat.

ff. de cond. fur. l. in re.

Azo, rub. 77.

¶ MORA, & Stipulatio, & Nouatio. Quando purgatur stipulatio, facta animo nouandi, siue res præsens siue absens fuerit.

ff. de cond. fur. l. parui.

ff. de verb. obl. l. si rem. §. si à fure.

ff. de nouat. l. quoties.

Si res est absens, nouatio non fit.

ff. de sol. l. qui decem. §. cum mihi.

ff. de verb. l. si rem.

Azo, ru. 77.

¶ MORAM in absentem vel renitentem de facultate teneri.

ff. de pet. her. l. illud.

ff. de rei ven. l. item ve.

ff. de nox. l. elec.

ff. de consti. pecu. l. si duo.

Azo, rub. 77.

Propter negligentiam à dignitate repellitur.

ff. de off. præf. Orien. l. 2.

ff. de cust. reo. carce. l. milites.

Fur offerens, &c.) Hæ omnes sunt notæ, vt

Quando purgatur, &c.) Sciatur, quot modis pur-

Si res est absens, &c.) getur mora. Azo, ru. 77.

Propter neglig. &c.

Quia non vult se administrationi immiscere.

C. de admi. tu. l. vlt.

C. de procur. l. eum.

C. de sent. tri. l. 1. in fin.

C. de legib. & cons. l. 2. & vlt.

C. de trans. l. si quis ma.

C. de appell. l. nec.

C. de interdic. matrimo. l. si tutor.

C. de his qui not. infam. l. decreto. & l. pen.

C. ad Turp. l. 2.

ff. de post. l. 1. in prin.

ff. de ritu. nup. l. palam. §. quæ situm & §. vlt.

Azo, ru. 77.

Qui sunt infames per sententiam ipso iure.

In Instit. de pœn. temer. litig. §. ex quibus. &

§. vltim.

C. de calum. l. 3.

ff. de his qui not. infam. l. deci. & l. vlt.

Qui sunt infames, &c. Qui per sententiam, &c.) Hæ sunt notæ. Azo, ru. 77.

¶ MORA. Bonifac. Reg. lx.

Non est in mora, qui potest exceptione legitima se tueri.

L. lecta. ff. si certum petat. l. si pupillus. de verb. ob. l. obligatione. Abbas, & Felin. in rubrica de exceptio. in princip. Angel. Arctin. Instit. de except. in rubri.

Vuiennus.

¶ MORA. Sczuola Lib. v. Quæstion. Lex lxxxiij.

al. xcix.

Nulla intelligitur mora ibi fieri, vbi nulla petitio est.

ADDIT. intelligitur in P. Flor.

Ex l. si pupillus. de verb. obligat. Vuiennus.

¶ MORA. Petitio. L. 89 Sczuola lib. Quæstionum.

2 al. l. 88.

Nulla intelligitur mora ibi fieri, vbi nulla petitio est.

ADDIT. a al. intelligitur.

Ex l. si pupillus, de verborum obligation. MORA. capitulo 61. non est in mora, in 6. Iunge l. 100. non potest improbus 134. §. penulti. 64. qui sine dolo, l. nihil. PETITIO. Id est, actio vel interpellatio, de vsur. l. mora, §. in bona fi. 32. l. videamus. si certum petita. l. vinum. Vel talis datur quæ per exceptionem elidi possit, vt sctit Pet. Fab. de pactis, l. si pactus sim. Ratio, si cert. pet. l. lecta, §. sed cum fortis, §. penulti. Exemp. dict. l. si pupillus, l. cum filius, de verborum oblig. ob. de compen. l. cum alter, de iud. l. non videtur, de re iud. l. contumacia, §. fin. de vsur. l. cum quidam, §. si pupillo. Secus C. de pact. l. si pacto, C. de contrah. sti. l. nuda. Is igitur pupillus moram facere non videtur qui ad solutionem cogi non potest, vt pote naturaliter tautum obligatus, vt tradit Faber. Riisvich. parati.

MORA. L. 64. Idem lib. 17. Digestorum.

Qui sine dolo malo ad iudicium prouocat, non videtur moram facere.

De mora, & improbitate. MALO. Et lata culpa, si certum petatur, l. quod a te. arg. dep. l. quod, de iur. & facti igno. l. si quis contra: de verborum obligation. l. nemo, §. l. sed iuste & bona fide: de vsur. l. si quis solutioni, C. de dist. pig. l. si residuam, dep. l. si quis inficiatus: in princip. PROVOCAT. scilicet ante moram, de con. fur. l. fina. **MORAM.** De vsur. l. sciendum, quod vi aut clam, l. 3. §. si quis paratus. Iunge l. 109. non potest improbus, c. 6. non est in mora, lib. 6. Contra vt leg. no. l. is etiam. Riisvich. parati.

MORA. Bonifacius Reg xxv.

Mora sua cuilibet est nociua.

L. quod te. ff. si cert. petat. l. l. si in Asia. ff. de posit. §. si. & leg. si ex legati causa. ff. de verborum obligation. Viuiennus.

MORA. Julian. li. xvij. Digest. Lex lxiiij.

Qui sine dolo malo ad iudicium prouocat, non videtur moram facere.

Scilicet malo, vt Bartol. l. quod te. col. 4. in vers. venio. si cert. petat. Viuiennus.

MORA. Dies interpellat pro homine & constituit in mora, l. traiecit, §. l. l. magnam, C. de cont. & com. stip. l. 2. de iure empt. c. potuit, de locat.

Ampliat in 4. casib. & limitatur in 9. à Iaso. in l. ex legati causa. ff. de ver. obli. nu. 12. Ampliat in 7. casib. & limitatur in 7. per Purp. in l. vinum n. 13. ff. si cert. pet. Fallit in 3. secundum Ioan. Sodal. in l. quod te. ff. si cer. pet. nu. 62. Ampliat in 7. casib. & limitatur in 20. à Port. l. 4. suarum conc. reg. 23.

Ampliat & limitatur vt per Baptist. à Villa. conclus. 128. in litera M. Fallit in 4. casib. vt per Ioan. Bolog. in d. l. vinum, vbi etiam ampliat.

Iuramentum an constituat debitorem in mora, videas Port. lib. 4. conc. 14. & qui iurauit sub pœna, non potest moram purgare. Fallit in 3. casib. vt per Rip. in d. l. insulam, ff. de verb. obli. nu. 90.

Ad constituendum debitorem in mora sufficit interpellatio extraiudicialis, glo. in l. vinum, ff. si certum petat. denunciasset, in princ. ff. de adu. l. e.

Ampliat in 2. casib. & limitatur in 4. à Ias. in d. leg. si ex legati causa, numero 15. Ampliat in 4. casib. & limitatur in 6. per Purp. in d. leg. vinum. Ampliat in 10. casib. & limitatur in 12. à M. Anton. Baue. in tractat. de Mora, videas Petr. Duen. reg. 181. fallit in quatuor, vt per Ioan. Bolog. in dict. l. vinum. numero 47.

Interpellatio requiritur ad constituendum debitorem in mora, doct. in d. l. vinum.

Fallit in 12. casib. quos no. Io. Sodal. in d. l. quod te, ff. si certum petatur, num. 67.

Reus potest moram purgare vsque ad litem contestatam, l. si insulam, ff. de verb. oblig.

Fallit in 7. casib. vt per Ias. in d. l. numer. 23. fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 60. in addit.

Hæres monitus à iudice vt impleat voluntatem defuncti, non poterit moram purgare, auth. hoc amplius, C. de fideicom.

Ampliat & limitatur in 2. casib. vt per Iaso. in d. l. si insulam, numer. 32.

Mora rei principalis nocet fideiussori, sed non econtra, leg. mora rei, ff. de verb. obligat. vbi Io. ampliat in 2. casib.

Vltima mora nocet, l. illud, ff. de peri. & cōmo. rei vcd. l. semel mora, ff. solu. matr.

Fallit in 3. vt per Ias. in l. si seruum, §. sequitur, ff. de ver. obligation. nume. 6. fallit in 3. casibus, vt per Socin. reg. 270.

Mora principalis debitoris perpetuat obligationem fideiussoris, l. mora, & l. si seruum, §. nunc videamus, ff. de verb. oblig.

Fallit vt per Ias. in d. §. num. 1.

Mora purgatio in conditionibus non admittitur. Ias. in l. 1. ff. de inst. & sub.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. & mora purgatio debet esse celer. fallit vt per Viuium in suis conclu. ver. mora purgation.

Mora purgatio non admittitur, quando executio est facta à leg. vel ab homine, l. si is cui, ff. de leg. 2. Bart. in l. si insulam, ff. de verb. oblig.

Fallit in 2. casib. vt per Iason. in d. l. si insulam, colu. 17.

Difficultas non excusat debitorem à mora. Bar. in leg. quod te, ff. de si cert. petat. & hæc cōmunis opinio.

Fallit in 8. casib. vt per Pet. Duen. regu. 199. fallit in 4. casib. vt per Ruin. in d. l. quod te. fallit in 11. casib. vt per Purp. in d. l. fallit in 4. casib. vt per Iacob. de Sancto Georgio in d. l. quod te, vbi hanc quæstionem latissime disputat Buttig. & limitat in 6. casib. nu. 40. fallit in 12. casibus, vt per Socin. in d. l. quod te, nu. 33. fallit in debitore facti, qui excusatur propter difficultatem. Ampliat in 4. casib. & limitatur in 8. per Rip. in d. l. quod te, numero 38. & numer. quinquagesimo, vbi ad propositum videas multas conclusiones.

Non est in mora, qui ad iudicium prouocat, gl. in l. qui solutionis, ff. de vsu. l. sciendum, ff. eo. tit. l. 3. §. si quis paratus, ff. quod vi aut clam.

Fallit in 2. casib. vt per Dec. in l. qui sine, ff. de regu. iur. Mora non est, vbi non est petitio, l. si pupillus, ff. de ver. obli. l. lecta, ver. dicebam, ff. de reg. iur.

Fallit vt per Dec. in d. l. nulla. fallit in 11. casibus, vt per Soc. reg. 249. fallit in 12. casib. vt per Ioan. Sodal. in l. quod te, ff. si certum petat. nu. 67. in quibus mora committitur absque interpellatione, & petitione. fallit in 8. vt per Ioann. Bolog. in dicta l. quod te. numero 61.

Mora efficit, vt contra morosum iuretur in litem, hanc esse communem opinionem attestatur Plot. in repet. l. si quando, C. vnde vi. vbi limitat numero 611. Mora sua cuique nocet non alteri, l. in condemnatione, §. vnicuique, ff. de reg. iur.

Ampliat & limitatur vt per Deci. in dicto §. vnicuique. Dinus in c. mora sua, de reg. iur.

Mora purgari potest per eum, cui iudex terminum assignauit

- gnauit, vt instrumentum producat si ille in mora producendi sit. Ang. in l. insulam. ff. de verb. obliga. Cin. in l. 1. §. edenda. ff. de edendo.
- fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 271.
- Mora debet purgari intra modicum tempus. docto. in d. c. si insulam.
- Fallit in 3. casib. vt per Ripam, in d. l. num. 30.
- Vbi est apposita dies & pœna, non admittitur purgatio moræ, hanc esse communem opinionem attestatur Rip. in d. l. si insulam.
- Fallit in 4. casib. vt per Ripam in d. l. num. 37. vbi Cro. limitat in 2. nu. 19. fallit in 14. casib. vt per Ange. de Vbal. in d. l. si insulam. numero 15. vbi Alexan. limitat in 9. casib. fallit in 3. casibus, vt per Iaso. in d. l. numero 17.
- Donatarius, qui propter alimenta non præstita, donatori incidit in pœnam priuationis, non poterit purgare moram. Doctores in d. l. si insulam.
- Fallit in 3. casibus, vt per Rip. in d. l. num. 86.
- Moræ purgatio non admittitur, quando stipulatio est commissæ propter malefactum. fallit in 2. casib. vt per Ripam in d. l. si insulam. num. 95.
- Mulier non tradita dote, sine tamen interpellatione viri, in mora re ipsa constitui non potest. fallit in 3. casib. vt per Zas. in libr. 2. resp. c. 16. nu. 1. & 8.
- Purgatio moræ nõ admittitur in terminis. l. si quis maior, C. de transact.
- Fallit in 3. casib. vt per Ioan. bolog. in d. l. nu. 93.
- Iuramentum interpositum super aliquo contractu im-pedit purgationem moræ. Docto. in d. l. si insulam.
- Fallit in 2. casib. vt per Crot. in d. l. num. 49.
- Fallit in 3. casib. vt Rip. ibi, num. 90.
- Mora purgari potest de æquitate, d. l. si insulam.
- Fallit in 12. casibus per Angel. de Vbald. in dicta l. numero 17.
- Fallit in 16. casib. vt per Alex. in d. l. num. 23.
- Qui per officium iudicis tenetur aliquid facere per solam interpellationem extraiudicalem non constituitur in mora. l. cum postulassem. in fin. ff. de damno infecto. Bart. in l. vbi, in fin. ff. de damno infecto.
- Fallit in 2. casib. vt per Ioan. bolog. in l. 1. nume. 53. ff. de iurisdic.
- Æstimatio quæ fuit tempore moræ debet præstari. l. si vinu m. ff. si cert. petatur.
- Fallit in 3. casib. vt per Io. bolog. in d. l. si vinum. nume. 16. & vide eundem numer. 68. vbi ponit 8. limitationes.
- Don. Fina, lib. 3.
- ¶ MORA geminata purgari non potest, vt quia præcesserit geminata interpellatio. l. si insulam. vbi docto. com. ff. de verb. oblig. Rom. l. si verò. §. de viro. in 16. casu. ff. sol. matr. l. traiecit. §. de illo. ff. de actio. & obligat. Corset. in tract. de verb. Gemina. numer. 58. Euer. in loco à vi Gemina. numer. 9. Alexan. in addit. ad bar. l. cum scimus. numero 7. C. de agro. & censu. lib. 11. Ripa dict. l. si insulam. numero 77. ff. de verbo. obligat. Marfil. consil. 2. nume. 61. Cap. Decisio 19. numer. 4. Cephal. in terminis consilii. 25. nume. 2. Med. re. 2.
- ¶ MORA. l. 40. qui sine. l. 99. nulla. l. in condemn. §. vnicuique sua. Latè Dd. in l. si insulam. De verb. obl.
- Non est in mora, qui potest ex ceptione legitima scueri. Reg. lib. 6. Mora sua cuiuslibet est nociua. Ibidem.
- Immodici temporis mora Damnum magnum nõ est. De iudiciis. l. si debitor. Vide Brocard. Azo. Ruffvichias.
- ¶ MORA, licet principalis debitor purgando moram
- excludatur ex aliquo casu, tamen fideiussor eius non propterea tollitur à purgatione moræ. l. sancimus. C. de fideiussor. l. fideiussor. ff. de except. doli. vbi Doct. Med. re. 9.
- ¶ MORA, quemadmodum debitor qui fuit in mora soluendi tenetur de casu fortuito, ita & creditor, qui fuit in mora recipiendi tenebitur, not. Doctores. com. l. quod te. ff. si cert. pet. l. vinu. §. eo. l. si insulam. ff. de verb. obl. Med. re. 9.
- ¶ MORA principalis debitoris, perpetuat obligationem fideiussorum. text. est in l. si seruum Stichum. §. nunc videamus. & in l. mora. ff. de verb. oblig. Amplia vno modo, & limita dupliciter, vt per Iaso. in d. §. nunc videamus. B. Dias.
- Qui modo incogitato causam mortis præbuit, lege Cornelia de sicar. non tenetur, sed mitius punitur, veluti si volens occidere aduersarium hasta aut gladio ad casum impulit, vnde occiso in lapidē capite expirauit, quia mors non immediatè ex ictu sequuta est, sed mediante casu, & lapidis collisione, hic modo incogitato insultans de occiso non tenetur. Est singul. dictum Are. in consil. cxlvj. visa consultatione. sequitur Felyn. in cap. de cætero. de homicid. Hippo. in l. nihil interest. de sicar. per text. in l. qua actione. §. 1. ad l. Aquil. M. Cherianus.
- ¶ MORA purgari potest per eum, cui iudex terminum assignauit, vt instrumentum producat, si ille in mora producendi sit, tenet Ange. in l. insulam. ff. de verb. obl. Cin. in l. quandiu. & l. ij. ff. de acquir. hære. & in l. j. §. edenda. ff. de eden.
- Primò fallit, nisi terminus esset præfixus à lege, vel à statuto, nam tunc elapso termino non poterit reus vel actor purgare moram, ita sing. tenet Innoc. in c. cum in tua. qui matr. accu. pos. & idè tenet bal. in au the. ad hoc. C. de vsur. & in l. diffamari. C. de ingen. manumif. & in cap. j. quo tempore miles. facit not. per Bart. in l. postquam liti. C. de pact.
- Secundò fallit nisi iudex assignasset terminum alicui in causa modici præiudicii, vtputà, interloquendo, vt est text. in cap. pastoralis. de excep. & hoc voluit Cæpo. in l. iudicis. C. de iudic.
- Tertiò fallit nisi iudex assignasset terminum alicui ad respondendum positionibus, & illè sit in mora in respondendo, quia tunc non poterit amplius moram purgare, ita tenuit Ang. & Io. de Imo. & Lud. de Roma. in d. l. si insulam. B. Socin. re. 331.
- ¶ MORA purgari potest vsque ad litem contestatam, ad euitandum condemnationem, interesse vel pœnam. l. si insulam. & ibi Barto. ff. de verb. oblig.
- Primò fallit nisi intersit actoris. l. si ita quis. §. Scia. ff. eod. titu.
- Secundò fallit quando est adiecta dies & pœna, quia tunc non admittitur purgatio moræ, vt per Bar. in d. l. insulam. in tertia opposi.
- Tertiò fallit in Iudæis, qui non admittuntur ad purgandum moram: quia contra eos seruatur rigor, & non æquitas, vt per Ias. in l. si insulam. in iij. not. ff. eod.
- Quartò fallit in casu, quo esset prohibita appellatio: quia etiam tunc repellitur remedium purgandi moram. glo. in c. cupientes. §. quod si per viginti. in verbo, expectari. de elect. in vj. & ibi Gemin. de quo tamen dubitatur per Imolam ibi.
- Quintò fallit, quando intercessit geminata interpellatio, & sic geminata mora, vt per Barto. in l. si insulam. in j. q. ff. de verb. oblig. B. Soc. re. 330.
- ¶ MORA vltima nocet. l. illud. ff. de peri. & commod. rei ven. cum simil.

Primò fallit si sumus in diuersis personis, quia vltima mora rei principalis non nocet fideiussori, qui constituit creditorem in mora ei offerendo, vt est text. sing. in l. mora. & ibi Paul. de Cast. ff. de verb. oblig. Secundò fallit fauore reipublicæ, quia attēditur prima & non vltima mora. text. est. & ibi Bartol. in l. nulli. C. de erog. milit. anno. lib. xij.

Tertiò fallit quando hoc fieret in fraudem, quia tunc vltima mora nocet. vt l. si per emptorem. in fi. cum glo. ff. de actio. empt.

Quartò fallit in edicto, casus est, & ibi Bar. C. de erog. mili. annonæ. lib. xij.

Quintò fallit quando quis fuit in mora, & per moram habebatur conditio pro impleta. ita dicit Bald. in l. j. in fine. de instit. & subst. sub cond. factis. & vide Paul. de Cast. in l. si seruus. §. sequitur. ff. de verbor. oblig. B. Soc. reg. 329.

¶ MORA soluitur morte creditoris, vnde si postea periret species, debitor esset liberatus, etiam si creditor interpellauerit debitorem speciei, vt solueret re integra, hoc est, specie nondum perempta, nec etiam deteriorata: quo casu limitantur iura dicitur ad constituendum quem in mora sufficere vniuersam interpellationem. l. mora. ff. de vsur. l. si ex legati. ff. de verborum obligation. l. Titia. §. vsuras. ff. de legat. 2. gl. d. l. mora. Bart. l. de pupillo. §. si quis. ff. de oper. noui nuntia. quia cum interpellatio consistat in mera voluntate, voluntas autem morte extinguitur. Ita Iaso. in termi. l. non solum. §. morte. numer. 9. ff. de oper. nou. nunc. capitulo, si gratiosè, de refer. 6. Med. tract. 2. part.

¶ MORAE modici temporis nō est periculum. l. si debitori. ff. de iud. Ant. Corf. in tractat. de minim. numer. 34. Docto. l. quod te. ff. si cer. pet. c. potuit. locati. l. si in lege. §. colonus. ff. eod. non enim magnum damnum adfert mora modici temporis. l. si post. ff. si quis cant. l. sed & alia. ff. de const. pec. Barba. conf. 58. lib. 4. Bald. cap. cum idē. de refer. no. l. plerique. ff. de rit. nupt. Medic. reg. 5.

¶ MORAE purgatio in conditionibus non admittitur. not. Bal. in l. si super possessione. in fin. C. de tras. actio. per tex. in l. Thais. §. in ira. ff. de fideicom. libertat. not. Ias. per eandem l. in l. prima. C. de institut. & substit.

Limita duobus modis, vt per eundem Ias. ibi, qui huic regulæ assignat duas rationes. B. Dias reg. 475.

¶ MORAE purgatio non admittitur, quando executio est facta à lege, vel ab homine. text. est in l. si cui. ff. de l. ij. tenet Bart. in l. si infulam. in 3. q. ff. de verb. oblig. vbi Ias. ex hac regula infert duo notabilia.

Limita hanc regulam dupliciter, vt per Ias. in d. l. si infulam. B. Dias reg. 476.

¶ MORIENTIVM desideria ex arbitrio viuentium colliguntur. C. de natu. lib. l. quoniam. vide Pauper. tas. Ruisvich.

¶ MORTVVS homo non dicitur amplius homo, sed cadauer, quia caret anima, quæ est pars integralis, seu essentialis hominis, vnde pro delicto commissio non debet pœna plecti corpus, nisi essemus in atrocioribus, pro quib. vide Iaso. l. ex facto. num. 43. ff. de vulg. not. Sp. cu. in titu. de accusatore. §. i. num. 33. Hipp. l. qui falsam. §. accusatio. num. 8. ff. de falsi. Bart. l. promissor. la 2. ff. de const. pec. ca. Moyses 32. quæstio 2. Card. Clem. 1. de homicid. Ange. §. publi. ca. num. 3. inst. de act. Gom. §. superest. num. 19. inst. eod. tit. Hippol. l. i. nu. 2. ff. de quæst. dixi latius su-

præ ampl. 46. Med. re. 6.

¶ MORTVVS regulariter non potest condemnari, vt est tex. in c. si quis. de hære. facit glo. in summ. 24. quæst. j. in ca. j. & est ratio, quia mors omnia soluit. §. deinceps. in auth. de nupt. dixi in tracta. eleemosi. in verbo, morientem.

Fallit in hæretico, vt est tex. in d. cap. si quis. gloss. habes in d. sum. per tex. in cap. sanè. ead. quæst.

Fallit in instituyente hæreticos hæredes. habes in d. ca. si quis.

Fallit in notoriè decedente in peccato mortali. capit. neque. lxxxvij. distinct.

Fallit in crimine læsæ maiestatis. glo. in d. summ. & est tex. in l. fin. C. ad leg. Iuliam ma.

Fallit in crimine repetundarum. gloss. in d. summ. vbi vide de aliis casibus. rō. 127.

¶ MORS ciuilis æquiparatur naturali. l. Gallus. §. quid si tantum. ff. de lib. & posthu.

Fallit, vt colligitur ex dictis Maria. Soc. iu. in d. §. quid si tantum. nu. 13. & seq.

Mors omnia soluit. §. deinceps. in Auth. de nupt.

Ampliat in multis casib. & limitatur à Marf. in l. qui sine accusatoribus. ff. de quæstio. nu. 19.

Boni viri debent potius velle nunquam peccare. l. isti quidem. ff. de eo quod metus cau. Declaratur à Bel. lo. in litera B. in ver. boni viri. Don. Fina, li. 5.

¶ MORS, Delictum. L. 181. Paulus lib. vigesimo septimo ad edictum.

Omnis hæreditas quamuis postea adeatur, tamen cum tempore mortis continuatur. §. Nunquam crescit ex postfacto præteriti delicti æstimatio.

Iunge l. 154. omnia. TEMPORE. De iud. l. sed etsi restituitur. §. etsi dies.

§. Nunquam. L. 189. ad legem Aq. l. qui occidit. §. fina. 28. de furt. l. eum qui furti. Excipe de pœnis. l. aut dā na. §. quisquis. de extraor. cri. l. i. §. fin. de fal. l. impuberem. §. i. de sic. l. eiusdem. §. senatus. de dam. l. 15. l. 16. Præteritum delictum vocat iam semel natum, & forma sua consummatū, vt Ramus ait, Quod quidem conciliat l. in furti. l. inficiendo. §. infans. de furt. Ratio, nam in his, quæ iuris sunt, spectamus ininitia. Ruisvich. paratit.

¶ MORS. Ex negligentia aliquem mori debere. In aut. de armis.

CONTRA.

In Aut. vt liceat mat. & au. §. his quoq. Az. ru. 104.

Mori ex præsumptione aliquem debere.

In Aut. de depo. & denun. in princ. titu. §. videamus. Azo. rub. 104.

¶ MORS omnia soluit. §. deinceps. Authent. de nupt. l. i. C. ne ex edicto def. §. non autem. Instit. de perpet. & tempor. act. §. nos autem. Instit. de pub. iud. Docto. Commu. cap. priuilegium. de regul. iur. 6. l. maritum. ff. de solut. l. si filio. ff. sol. matr. Alex. l. nō tantum. ff. de re iud. Host. in summa. de offic. deleg. num. 3. c. quorundam. 23. distinct. Arc. §. publica. nu. 3. Inst. de publ. iud. Angel. in tract. malef. ver. dominus. numero 41. Gomel. §. superest. numero 19. Inst. de act. l. diuus. ff. de accusat. Dixi ego in meo tractatu de legibus & stat. par. 4. q. 30. num. 5. Paul. confil. 45. volum. 3. numer. 22. Cagnoli. Neratius. nu. 1. ff. de reg. iur. l. inter. ff. de mand. l. Titio. ff. usufructu. §. finitur. Instit. eod. Dec. l. pupillum. §. in hæredes. num. 3. ff. de reg. iur. l. defuncto. ff. de pub. iud. l. 1. & sequent. C. si reus, vel accus. vtilissimum esse duxi in hoc præsentis tractatu summo cum studio, ac diligentia ponere, quomodo & quando hoc dictum procedat, pro

dat, pro cuius clariori intelligentia hoc opus in tribus partibus diuidam. Diuisio enim operis animū legentis incitat, memoriam artificiosē reformat, glos. §. igitur. ver. partiri. in procem. Instit. dixi ego in tract. de leg. & stat. p. 3. quæst. 19. numer. 6. Totū istum tractatum tres principales partes continebunt, in quarum prima, nonnulla præmittam, quæ conducere videntur ad rei declarationem, iuxta no. 1. proponebatur. ff. de castr. pec. l. 1. ff. de orig. iur. l. 2. ff. de dol. mal. exc. l. 1. ff. si cert. pet. Dixi ego in tractat. de defin. in procem. num. 22. In secunda ponam casus qui morte soluuntur. In tertia autem casus ponentur, qui morte non extinguuntur. & hæc erit forma quæ dabit esse huic nostro tractatui. I. Iulianus. §. sed & si quis. ff. ad exhib. dixi ego in tractatu de reg. iur. Reg. 6. nu. 1. latiss. per totum. Et inuocato in primis, & ante omnia diuino Trinitatis præsidio, quod mihi præstet bonum initiū, melius medium, & optimum finem. capitulo, in nomine Domini. de testibus. l. Deo nobis. C. de episco. & cleri. dixi ego in tract. de compensat. in procem. numer. 3. à definitione initium sumā, quia omnis quæ à ratione suscipitur de aliqua re institutio, debet à definitione proficisci, vt intelligatur quid sit id de quo disputatur. Cagnol. l. omnis definitio. nume. 4. ff. de reg. iur. dixi ego in d. tract. de defin. in procem. num. 1. & seq. latissimē.

Primò igitur præmitto, quòd mors est separatio animæ à corpore. Ioan. Bellon. in tractat. Etymol. ver. mors, not. l. si mater. C. de insti. & subtit. Rebuff. in praxi benef. Reg. de infirm. benef. resign. glo. II. Roland. in tracta. de lucro dot. q. 95. nume. 8. Hippoli. in praxi crimi. §. & quia. nume. 28. Augustin. Ber. cō filio 102. num. 4. vol. 2. l. si quis sic. ff. solu. matrim. l. moris. ff. de pœn. Iacob. in suo lexic. Iur. ver. mors. August. conf. 76. num. 128. vol. 1. Cicer. Tuscul. sunt qui discessum animi à corpore putent esse mortem. & Horat. libro 1. Epist. epist. 17. Mors vltima linea rerum est. idem Cic. 1. Tusc. vbi mors est discessus animæ à corpore, corpus enim est animæ sepulchrum, Plato in Cratylo refert. Tiraq. in tractat. de nobil. c. 3. l. nu. 506. dicitur autem mors à morfu primi hominis, qui p esum pomi mortē incurrit. Cardin. Clemen. 1. titul. vt lit. pend. Bertach. in suo Reper. ver. mors. vnde Apostolus, per vnum hominem introiuit peccatum in mundum, & per peccatum mors, ita & in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt. cap. 5. ad Rom. & alibi idem statutum est omnibus hominibus semel mori. cap. 9. ad Heb.

Secundò præmitto quòd statutum mentionem faciēs de mortuo non habet locum in vulnerato ad mortem, quia verba in statutis propriè, non fictè sunt intelligenda, præsertim in pœnalibus. Doct. authen. sed nouo. C. de seru. fug. not. l. quicquid adstringenda. ff. de verb. obli. Bart. l. hæres. ff. de acq. hæ. l. 3. §. hæc verba. ff. de neg. gest. Bal. l. meminimus. C. de leg. hæred. Spec. tit. de accus. §. 1. col. 2. Ampli. hoc idem in consuetudine. Abb. conf. 77. vol. 1. conc. l. damni. §. Sabini. ff. de damno inf. Bald. l. nō quemadmodū. ff. de iudic. Bart. l. si vulneratus. ff. ad l. Aquil. Bal. Rub. ff. de exc. tutor. c. 1. col. 1. quib. mod. feud. amit. Hippol. in Praxi crimin. §. quoniam. numero 60. & §. sequitur. nume. 23. & §. & quia. nu. 35. idē in Rubri. extr. de homic. numero 28. l. itē. §. Celsus. ff. ad l. Aquil. l. huic. ff. eod. Fel. cap. de cætero. eod. tit.

de homicid. Roman. sing. 256. Crem. sing. 55. Marfi. l. 1. ver. 15. ff. de sic. Non enim verè mortuus est qui adhuc viuit. leg. qui duos. ff. de man. test. l. in hac, ff. de tritic. Qua tamen in re ita distinguendum est, aut sumus in casu in quo actus consummatus requiritur, aut non. primo casu procedit opi. Comm. qua habetur quod vulneratus ad mortem non habetur pro mortuo, secundo autem casu vulneratus ad mortem mortuo æquiparatur, ita firmat Bal. l. j. C. de nundin. capit. 1. quib. mod. feud. amitt. glo. Inst. de Fus. Can. toll. versiculo, morientibus. quod enim est proximè actui, pro actu iudicatur, non enim illud paruum momentum consideratur sicuti dicitur, quæ in continenti fiunt, censentur inesse, & proximè accingendum, haberi pro accincto, accitiam quod parum distat, nihil distare videtur, de quibus omnibus dixi ego latè in tract. de reg. iur. regu. 5. per totum. & ampl. 236. titu. de nato in octauo mense. numero 4. vbi tenet pro mortuo haberi illum qui viuere non potest. Doct. Com. l. septimo mense. ff. de stat. homi. in materia indifferenti moriens dicitur proximior mortuo, quam viuo, non enim habet velle, neque nolle, glos. l. fin. ff. quando dies leg. ced. Salomon. l. Gallus. §. quid si. numero 48. ff. de libe. & posthum. vnde in puncto ipso mortis magis mortuus, quàm viuus dici debet, gloss. & Doctor. l. fin. ff. quando dies leg. ced. l. 2. §. si emancipato. ff. de coll. bon. l. qui duos. §. 1. ff. de man. test. Tiraquel. in tractat. de iure const. tertia parte. 2. numero 12. Signoro. consilio 578. Bal. l. fin. C. de bon. quæ liber. Paul. consilio 241. volumine secundo. Ias. l. si quis posthum. §. si filium. ff. de liber. & posthum. Bertran. consilio 19. volumine 1. barbat. cap. Rayn. colu. 2. de testa. Et ille dicitur in extremis laborare, qui ex tali infirmitate defecerit sine vllis sanis interuallis. l. alumne. §. fin. ff. de adim. leg. Bald. cap. 1. colum. fin. de pace Const. Barto. l. 1. quæstio. 3. C. de crofanct. ecclesi. Iaso. l. si quis posthumus. §. si filiū. numer. 43. ff. de liber. & posthum. Ex hoc præmisso infero ad duo. Primò quod si quis ex intervallo vulnerauerit aliquē, & occiderit, tenebatur de vulnere, & de homicidio, secus si incontinenti. Bald. l. illud. §. 1. ff. ad l. Aquil. Barto. l. nunquam. column. 4. ff. de priu. del. l. quod ait. ff. de adulte. glos. l. qui de crimine. C. de accusat. Bartol. l. inficiando. §. infans. ff. de furt. Anch. consilio 272. Barto. l. diuortio. ff. soluto matrimo. l. 4. C. ad l. Iuli. de vi publ. Alber. in secunda parte stat. quæstio. 34. Abba. capit. 1. de pœn. Bal. l. quicunque. C. de seru. fug. Nel. in tractat. bannit. 3. parte. quæstio. 58. Marfi. in praxi crim. §. pro complemento. numero 38. Secundò inferitur, quòd conditio de filiis natis, verificatur in eo, qui statim atque natus fuerit, illico decessit. Quia ea quæ stant per modum conditionis, in paruo momento verificantur. l. qui res. §. aream. ff. de solut. Tiraquel. l. si vnquam. ver. suscepit. numero 155. & sequent. C. de reuoc. don. Ripa l. ex facto. §. si quis autē. ff. ad Trebel. Aretin. consilio 50. colum. 3. Alexand. conf. 139. numero 3. volum. 6. Dec. consilio 139. Abba. consil. numero 2. volum. 1. Ang. §. quoniam. auth. de nup. & est Com. vt attestatur Phanucc. in tractat. de lucr. dot. vers. sine liberis. num. 15. dixi ego in d. tract. de reg. iuris. §. limit. 9. & sequent. & illico mori dicitur qui ante Baptismum moritur. Bald. capitul. 1. §. 1. titul. episcop. vel Abba. secus est si mortuus nascitur, quia qui mortui nascuntur, neque nati, neque pro-

creati

creati videntur, quia nunquam liberi appellari poterunt. l. qui mortui. ff. de verbo. sign. nec mori dicuntur non nati, quia mors est priuatio vitæ, quæ præsupponit habitum. l. de cem. ff. de verb. obligat. l. Maui. ff. de hæred. inst. Aug. boer. conf. 102. nu. 4. volum. 2.

Tertiò præmitto, quòd duplex dicitur mors per Doctores, ciuilis videlicet, & naturalis, ita distinguunt cap. cum quidam. de celeb. miss. Gemin. c. in præsentia. numer. 4. de præb. 6. Phanuc. in tracta. de lucr. dot. vers. per mortem. nu. 1. Port. Inst. quibus mod. ius patr. pot. solu. in prin. numer. 7. Ias. l. Gallus. §. & quid si tantum. numer. 8. ff. de liber. & posthu. idem Auth. si qua mulier. nume. 51. C. de sacrosanct. eccl. Alexand. l. si cum dotem. nume. 12. ff. solu. matr. l. si decesserit. nu. 6. ff. qui sat. cogantur. Ioa. Crot. l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 15. ff. de liber. & posthu. Ruin. d. loco. nume. 3. Niconit. Rub. ff. sol. matr. numer. 155. Bald. Nouel. l. 1. nu. 425. ff. sol. matr. doct. Com. leg. Deo nobis. C. de episc. & cleric. Barto. l. 1. §. qui habeat. ff. de bon. pos. contra tabul. l. ex parte. §. si insulam. ff. de verbor. obligat. Sed vtrum mors ciuilis æquiparetur morti naturali? Resp. distinguendo, quòd aut sumus in morte ciuili meritoria, & ista non æquiparatur morti naturali, l. Deo nobis. §. 1. C. de episc. & cleric. aut verò in morte ciuili demeritoria, & tunc si loquamur de his, quæ concernunt effectum iuris, vt succedere in hæreditatem, & testari tunc æquiparatur naturali. not. Instit. quibus mod. ius patr. pot. solu. l. 1. §. fin. ff. de contr. tabu. si verò loquimur in his quæ concernunt effectum facti, vel iuris naturalis non æquiparatur naturali. Vnde licet non valeat legatum factum mortuo naturaliter alimentorum, valet tamen factum mortuo ciuilitè. l. 2. ff. de his, quæ pro non scripto habentur, eodem modo conditio, si moreretur, non verificatur, nili per mortem naturalem. l. ex ea. §. insulam. ff. de verbor. obligatio. implementum enim huius cōditionis est facti. l. qui hæredi. ff. de cond. & demonstr. Item mors ciuilis non æquiparatur naturali, nisi expressè hoc dixerit lex. Ioan. Mon. c. placuit. 16. quæstio. 1. glos. capitu. susceptum. de rescr. 6. l. Statius. §. Corneli. ff. de iure fisci, vbi coactus restituere hæreditatem post mortem suam, non intelligitur de morte ciuili. clem. ne Romani. de elect. Archid. cap. veteri. 77. dist. Anto. c. licet. de offic. deleg. Bald. authen. si qua mulier. C. de episc. & cleric. Oldrad. consil. 284. Ange. l. si decessit. ff. qui satisd. cog. Anchar. consilio 396. idem conf. 438. Alexand. conf. 282. volumine 2. Iaso. l. in pupillari. colum. 2. ff. de vulg. not. l. furiosus. ff. qui testam. fac. pos. vnde stante statuto, quòd mortuo viro restituatur dos, intelligi debet de morte naturali, vt dicam in 2. part. in vers. matrimonium, & vers. dos. Præterea mors ciuilis æquiparatur morti naturali, quando operatur eundem effectum. Paris. consilio 65. numero 9. volumine 2. gl. capitu. susceptum. de rescr. 6. Doctor. Commun. au then. ingressi. C. de sacrosanct. eccl. cap. cum sit, de conuers. coniug. capitulo, placuit. 16. quæstio. 1. Doctor. l. Deo nobis. C. de episc. & cleri. secus quando per ipsam vitaretur dispositio, quæ aliàs effectum posset assumere expectando mortem naturalem. l. interdicat. ff. de cond. & demonstr. l. res donatas. C. de don. inter virum & vxor. Paris. consilio 5. numero 154. volumine 4. Ruin. consilio. 123. nume. 1. volum. 3. not. c. in præsentia. de probat. Alexan. l.

si cum dotem. numero decimotertio. ff. solut. matr. mon. l. si decesserit. numero sexto. ff. qui sat. cog. Iaso. authen. si qua mulier. numer. decimosexto. C. de sacrosanct. Eccles. l. si decesserit. numero decimo. ff. qui satisd. cogant. secundum naturam mors est triplex, acerba infantium, immatura iuuenum, matura autem senum. Cardin. clemen. 1. vt lit. pen. columna 1.

Quartò præmitto quòd appellatione mortis continetur tam ciuilis quàm naturalis. Ias. l. Gallus. §. & quid si tantum. numer. 8. ff. de lib. & posthu. indefinita enim æquipollet vniuersali. dixi ego in tracta. de reg. iuris, reg. secunda. Sed quia hoc 4. præmissum fraternizat cum proximo præcedenti. ideo vltra ad ducta superius ita distinguendo dico, aut mortis mentio fit in dispositione legis, aut verò in dispositione hominis. primo casu, aut fit mentio mortis in dispositione legis canonice aut ciuilis. primo casu aut sumus in materia pœnali aut non, primo casu venit sententia excommunicationis, quia ipsa non imponit pœnam sanguinis. Valascus l. imperium. num. 180. ff. de iur. omn. iud. Abb. c. per venerabilem. qui fil. sint leg. c. 1. de homici. est enim separatio animæ à Deo, qui est vita animarum. c. si quis non obed. de maior. & obed. glo. c. 1. de senten. excommu. Vnde excommunicatus æquiparatur deportato. gl. §. minor. Inst. de ca. dim. Secundò æquiparatur relegato. glo. fina. cap. pastoralis. de appell. Card. c. perpendimus. de senten. exco. Tertiò æquiparatur bannito. Bald. l. j. colum. 2. C. de hæred. inst. Gaspar Valascus dicta l. imperium. numer. 180. si verò non sumus in materia pœnali, tunc appellatione mortis venit tam ciuilis quàm naturalis, quòd ciuilis mors eundem operatur finem, quem mors naturalis. Vnde si fiat mentio mortis ad hoc, vt locum habeat fideicommissum, intelligi debet de naturali. Bal. l. cum acutissimi. C. de fideicommi. l. ex ea. §. insulam. ff. de verb. obli. Bart. l. cum pater. §. hæreditatem. ff. de leg. 2. Cardin. clemen. 1. q. 9. vt lite pend. Alex. l. si cum dotem. nume. 12. ff. sol. matrim. Paris. consil. 154. volum. 4. Verba enim in his naturaliter, non ciuilitè debent intelligi. Doctor. Comm. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. l. fina. C. de his, qui ventr. nom. Ias. d. §. & quid si tantum. nume. 6. Fortun. nume. 63. Galiaula, num. 5. Crot. nume. 12. Ruin. numero 2. qui omnes concl. idem esse in dispositione legis ciuilis & hominis, ex quorum dictis eliciuntur plures conclusiones, quarum prima fit, quòd per interdictionem aquæ & ignis amittitur patria potestas. Inst. de pat. pot. in princip. l. ciuium. ff. de his qui sunt sui, non tamen amittuntur iura gentium per hanc mortem ciuilem. l. quidam. ff. de pœn. Secundò amittit iura ciuitatis, ex qua est deportatus, non tamen alterius. l. relegatorum. ff. de interdict. & releg. Barto. l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de cap. dim. l. cum pater. §. hæreditatem. ff. de leg. 2. l. ex facto. §. si quis. ff. ad Trebe. Tertiò relegatus non potest testari de bonis subiectis eius ciuitatis. Doctor. l. j. C. de hæred. institu. Fort. l. Gallus. §. & quid si tantum. num. 21. ff. de liber. & posthu. Quartò seruus in iudicio esse nō potest. l. seruus. de iud. quia quod attinet ad ius ciuile, pro mortuo habetur. l. quod attinet. ff. de re. iur. Quintò Monachus dicitur mortuus mūdō, idēd testari nō potest, nec esse testis. Ioan. Faber. §. testes. Inst. de testā. Doc. l. Deo nobis. C. de episc. & cleric. Auth. in-

Aut. ingressi. C. eod. æquiparatur enim Monachus etiam seruo. Salic. l. cum fundus. §. seruus. ff. si cert. per. Bart. l. si seruus. ff. de stip. seru. Bal. l. fin. C. quod cum eo. l. seruus. C. com. succes. Ioan. And. cap. quæ à iure. de re. iur. 6. Bal. l. 1. C. de his, quæ ptena. nom. Ioan. And. cap. non est. de regu. iur. 6. Docto. l. interpositas. C. de transact. Bald. l. si liber. C. de cond. ob causam. Archid. cap. pastoris. 2. quæst. 7. Abb. conf. 88. volum. 1. Docto. cap. nisi essent. de præb. vnde patet de lucranda dote post mortem verificatur per ingressum religionis. Fortunius l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. numero sexagesimo quinto. Idem est si quis grauatus fuerit restituere hæreditatem alicui si decesserit sine filiis. nã p ingressum religionis locum habebit fideicommissum, si monasterium non fuerit capax propria possidere, quia alioquin monasterium habetur loco filij. Fortun. dicit hanc esse Com. dict. §. & quid si tantum. numero. 72. Barto. in tract. Minor. 3. part. vers. item Docto. Commu. Authen. ingressi. C. de sacrosanct. ecclesi. sicuti testamentum confirmatur post professionem fratrum minorum. Fortunius d. loco, numero. 76. Ex quibus videtur qualiter mors ciuili æquiparetur naturali. Fallit primò in donatione causa mortis, quæ per mortem ciuilem non confirmatur. l. si aliquis. ff. de don. causa mort. Secundò fallit, quando de morte naturali fuerit facta specialis mentio, expressum enim facit cessare tacitum. ca. susceptum. de rescr. Tertiò fallit quando non militat eadem ratio, nec operatur eundem effectum. Ruin. l. Gallus. §. & quid si tantum. numero 14. ff. de libe. & posthum. Socin. d. loco. numero 12. Salamon. numero 25. Euer. in loco ab æquipol. numero 10. glos. capit. susceptum. de reg. iur. 6. Rol. in tract. de lucro dot. quæstio. 95. numero 2. deci. 28. in nou. in tit. de procur. Duen. tractat. reg. in reg. 256. columna 4. Port. consilio 13. numero 18. Natta consili. 282. numer. 8. volu. 2. Mortui ciuilitè, mortui dicuntur, vt monachus, seruus deportatus, excommunicatus, bannitus, & relegatus, amittunt enim non solum ea, quæ iuris municipalis sunt. Vant. in tract. de nullit. ritu. de nullit. ex defectu inhabil. seu mand. numero 51. Tiraq. in tract. de retr. §. 1. glos. 9. numero 28. Alex. consilio 26. numero 1. volum. 1. Corn. consilio. 55. numero 22. volum. 2. Nellus in tract. bannitor. quæst. 5. & quæst. 37. par. 1. & 2. Mathesil. tract. de succes. ab int. artic. 3. numero 37. Paul. consilio 56. numer. 1. volum. 1. Ruin. consilio 123. num. 1. volum. 4. Bal. in tracta. stat. vers. sententiam. numer. 8. Gozzad. consil. 96. nume. 4. sed etiam iuris ciuili. Fortunius l. Gallus. §. & quid si tantum. num. 20. ff. de lib. & posth. Socin. consilio 28. numero 14. volumi. 3. Paul. l. 1. numero 4. C. de hæred. institu. Corn. consilio 222. numer. 3. volu. 1. Paul. consilio 212. numero 2. volum. 2. Ripa l. fin. quæstio. 23. num. 86. C. de reuoc. don. Curt. consilio 182. numero 7. Faber §. cum autem. numero 4. Inst. quib. mod. ius patr. potest. sol. Dec. l. vt vim. num. 19. ff. de iust. & iure. Ruin. consil. 49. nume. 1. volumi. 4. consilio 26. numero 5. volumin. 5. Claud. d. l. vt vim. nume. 18. ff. de iust. & iure. Valascus l. imperium. num. 178. ff. de iurisd. omni. iud. Maranta l. is potest. numero 119. ff. de acquir. vel amitt. hæred. Dec. conf. 438. numero 8. Afflict. decis. 6. numero 4. Specul. in titu. de instr. ed. §. testamenta. numero 5. tit. de cess. act. nume. 26. Bald. l. si qua pœna. numer. 2. ff. de his, qui sunt sui. Alexand. conf. 75. nu.

7. volum. 1. conf. 116. numer. 3. vol. 2. Marsilius l. qui duobus. nume. 15. ff. ad l. Corn. de fal. idem in praxi crim. §. aggredior. numer. 87. Corn. conf. 59. numer. 2. volum. 1. Ange. in tract. de testamen. in prin. num. 29. Bald. in tract. de pace const. nume. 82. Bellamer. c. ex parte. nume. 37. de alien. iud. mut. caus. fact. Signorol. conf. 119. barbatia conf. 42. volu. 3. Maran. in tract. de ord. iud. 4. parte. distin. 2. num. 7. Pontanus l. 1. num. 17. ff. de acq. pos.

Quintò ego præmitto, quòd quemadmodum mors ciuili æquiparatur morti naturali, vt dictum est, ita etiam mors ficta æquiparatur veræ. tantum enim operatur veritas in casu vero, quantum fictio in casu ficto. l. 1. ff. de adopt. l. cum ex oratione. ff. de excusat. tutor. & appello mortem fictam id quod morti simile est, quod esse potest in duplici differentia. Primò quatenus mors ciuili dicitur, vt in superiori præmisso dictum est, secundò prout proximus morti vel ei similis dicitur, vt dormiens, ebrius, furiosus, infirmus, iracundus, senex, absens, pauper, & amans. Qui omnes repelluntur ab agendo, & excusantur ac si mortui dicerentur, quemadmodum in octauo præmisso latius dicam de singulis suo loco.

Sextò præmitto, quòd quemadmodum fictio habet locum circa mortem, ita etiam locum habebit præsumptio, vnde mortuus repertus in carceribus, lex præsumit mortuum esse culpa custodis. l. fina. ff. de de cust. reor. not. l. diuus. ff. de offi. præf. l. carceri. ff. de cust. reorum. Aret. consil. 38. Alcia. in tract. præg. reg. 2. præf. 15. numero 5. Secundò not. quòd mulier prius præsumitur mortua, quàm maritus, si casu contigerit videre in dubio quis prius decessisse dicatur. l. qui duos. §. si maritus. ff. de rebus dub. idcò portio dotis ad maritum, deinde ad eius hæredes pertinebit. Bart. d. l. qui duos. §. si maritus. vbi Docto. Com. ff. de reb. dub. glo. l. cum hic. §. si ambo. ff. de don. inter vir. & vxor. Signor. consil. 9. col. 1. Bald. l. pro hæreditariis. col. 3. C. de hæred. act. Bald. & Alber. l. si possessor. vbi Asin. nu. 5. ff. de relig. & sumpt. funer. Cremen. sing. 52. Lucas de Penna l. principes, in 44. casu. C. de princ. agen. in reb. lib. 12. Quod dictum procedit si statutum de vxore in matrimonio decedente loquatur, si verò de vxore prædecendente, vt quia si vxor prædecesserit, lucrum dotis, vel eius partis maritum facere velit, contrarium verius esse putant. Quandoquidem si simul moriantur, nõ præsumetur maritum superuixisse, ita vt tale lucrù faciat. Paul. l. qui duos. §. si maritus. l. quod ff. de reb. dub. Quia cum requiritur aliquem præmori, non sufficit quòd simul moriantur, vel non apparere quisham prius mortuus sit, sed euidenter id apparere debet. Paul. l. si inter. columna 2. de rebus dubiis. Signor. conf. 9. Præp. c. fin. column. 4. de don. inter vir. & vxor. ob id enim quòd prius decesserint, confunditur prius ac posterius. l. Aretusa. ff. de stat. hom. Docto. Com. l. Deo nobis. C. de epis. & cleric. vbi ambo ingressi simul monasterium ne mo lucratur dotem. Anch. consil. 273. & consil. 438. Docto. in Rub. ff. de reb. dub. Ioan. Anan. in ca. fin. de don. inter vir. & vxor. Rol. in trac. de lucr. dot. quæstio 60. add. ad Abb. c. contingat. de rescr. Asinius d. l. si possessor. nume. 6. de relig. & sumpt. funer. in donatione tamen inter virum & vxorem, maritus, seu donator semper præsumitur prius mortuus, Ancha. conf. 438. Marsil. iu rub. de prob. numero. 416. Docto. l. si inter. ff. de reb. dub. Asin. dicto loco. nu. 6.

Tertiò

Tertiò not. quod in dubio prius mortuus præsumitur pater, quam filius, siue de morte naturali, siue de violenta nos dicamus, prius enim natus prius præsumitur mori. not. l. scripto. ff. Vnde liberi. l. nam & si. ff. de inoffic. testamento. Bartol. leg. qui duos. §. cum in bell. le. cum pubere. ff. de reb. dub. Deci. consilio 250. numero 2. in bello tamen, vel in naufragiis prius filius impubes mortuus præsumitur quam pater vel mater propter teneram, ac imbecilem ætatem. l. inter foecum. ff. de pact. dot. Af. l. si possessor. numero 5. ff. de rel. & sumpt. fun. gloss. dicta l. inter. Paul. consilio 101. volumine 2. Maranta in tract. de ord. iud. in procem. numero 15. not. l. liberorum. ff. de verb. sign. August. B. consili. 98. numero 10. volumine 2. Fallit secundò fauore patroni, ne excludatur à successione liberti. Tertiò fallit quando facta fuisset substitutio hoc modo, videlicet si decesserit sine liberis, & ipse decesserit simul cum liberis, tunc filij primò præsumuntur mortui, ne excludatur substitutus. l. ex facto. §. si quis autem. ff. ad Treb. Paul. l. si inter. numero 4. ff. de reb. dub. l. qui duos. §. cum in bello. numero 1. ff. eodem. Quartò not. quod ex duob. simul digladiantibus, præsumitur eum, qui mortuus est, fuisse aggressorem, & hoc fauore viuētis. l. i. §. cum arietes. ff. si quadr. pauper. fec. dic. Faber §. ius autem. Institut. de iure nat. gent. & ciuil. Alcatus tract. de præsump. reg. 3. præsum. 39. vbi in termin. ampl. & declarat Iacob. Menoch. in tract. de Arbitr. iud. libro 2. centuria 4. cas. 363. numero 19. dicit hoc esse iudicis arbitrio, & hoc nisi vnus ex his antea iniuria fuerit affectus. Felinus capitu. dilecti. numero 14. de excep. Cæpola consilio 8. Alexand. consilio 14. numero 9. volumi. 3. Grammat. consilio 29. numer. 16. Blanch. in praxi crimin. in ult. part. numero 14. item declaratur, nisi vnus armis armatus, ac valde munitus fuerit reptus. le. 3. §. vi. ff. de vi & vi arm. item fortior validiorque: & sui natura rixosus, Cæpola consilio 28. Alcatus dicto loco, numero 4. Boer. quæstio. 237. numero 2. consil. 36. volumin. 2. Crau. consilio 119. numero 9. not. l. i. C. ad l. Cor. de sic. Gramma. consilio 29. numero 18. Marfil. consilio 51. numero 46. Cardin. Clem. j. quæstio. 33. de homicid. Boer. quæst. 237. numer. 2. Innoc. c. significasti. de homicidio. Bald. l. i. numero 7. C. vnde vi.

Quintò no. quod mortuus præsumitur quis ab habitantibus, itē & ab eo, qui frequentius in strata transire solebat, si in strata repertus fuerit mortuus, item & ab eo qui ducitur coram cadauer, quod sanguinem emittit propter præsentiam eius. Paris tract. de syndic. ver. tortura. Marfil. in praxi crimin. §. diligenter. numero 81. Blanch. l. fin. numer. 408. ff. de quæstio. Iacob. Menoch. in tract. de arbitr. iud. lib. 2. cent. 3. cas. 270. numero 18. Sextò not. quod quando non habetur certa coniectura an vulneratus ex vulnere mortuus dicatur, hæc tota præsumptio relinquatur arbitrio iudicis. Cæpola consilio 41. colum. 3. Marfil. consilio 7. numero 28. l. quæstionis. numero 32. de quæ. Grammat. consilio 49. numero 31. quod si. §. mancipium. ff. de ædil. edicto. Menoch. tractat. de arbitr. iudicium. lib. 2. centuria 3. cas. 275. Qui iudex iudicio medicorum stare debet, an scilicet mortuus fuerit ex vulnere, an ex negligentia medici. Aegidius Bossius in titu. de homici. numero 15. si autem decesserit infra paucos dies, præsumitur decessisse ex vulnere illato. Felin. cap. presbyterorum. de homici. Socin. consilio 178. colum. 2. gloss. l. i. C. de emend. seru. c. 2. de cleric. perc. not. capi. significasti. de ho-

mici. Boer. qu. 23. Decius consilio 145. numero 7. Alexand. consilio 148. volumi. 1. c. 2. de clerico perc. Prapof. c. si qua pœna. 50. disti. & præsumitur culpa, si medicus non adhibetur, vel si imperitus fuerit adhibitus, Bart. l. si in rixa. ff. de sicar. glo. & doctor. l. i. C. de emend. seru. Alber. in tract. stat. par. 2. qu. 39. Gandin. in tract. malefic. in tit. de homicidio, vbi concludit in dubio mortuum fuisse ex vulnere, an char. consil. 285. Septimò not. quod mortuus ex pluribus vulnerantibus, in dubio præsumi debet ab omnibus fuisse mortuus. not. Menoch. in tracta. de arbitri. iud. lib. 2. centuria 4. numero 18. vbi concludit eos puniri arbitrio iudicis. Octauò & vltimò. no in hoc sexto præmisso, quod vulneratus in infirmitate præsumitur ex infirmitate mortuus, non autem ex vulnere, nisi aliter clarè constiterit. not. c. 2. de clerico percussore. l. cõtinebatur de homicidio. l. item. §. Celsus. ad l. Aquil. Socin. c. ad audientiam. quæst. 7. de homicid. & hoc dictum procedit quoad dispositionem Regu. Cancel. de infirm. benefic. resign. se cus autem quoad delinquentem. l. vnica. Cod. de emend. seru. Felin. cap. presbyterorum. de homicid. Rebuffus in praxi benef. in Reg. de infirm. ben. resign. gloss. 11.

Septimò præmitto quod mors probari debet ab eo, qui eam allegat, est enim mors quid facti, facta autem non præsumuntur, nisi probentur. gloss. & Bart. l. 2. §. si dubitetur. ff. quemadmodum test. apr. Cor. i. consil. 181. vol. 2. Tiraq. l. si vnquam. in præfat. nu. 103. C. de reuoc. don. Bart. l. si quidem. C. sol. matr. idem est in eo qui se fundat in alterius vita quam ipse omnino probare debet, Butigella. l. quod te. numero 71. ff. si cert. petatur. qua quidem in re vtili quidem ac necessaria ponam hic nonnullos modos & casus, quibus probatur mors, ad hoc, vt clarum hoc præmissum reddatur. Quorum primus sit quod post cētum annos homo mortuus dicitur, quo casu probata ætate probatur mors. l. si. C. de sacrosact. eccle. siis. Secundo probatur per apertum testamentum, quod accipit vires tantum à die mortis, Bartol. l. si. C. de edicto diui Adrian. tol. Tertiò probatur quando quis intrauit in mari, vel in ciuitate pestifera, nec amplius ipse postea repertus est. l. & si. §. fin. ff. ad Syl. Bart. in tractat. de testib. vers. mortuus. Quartò probatur post lapsum quinquennij post nouum de morte. Barto. l. fin. ff. de infamibus. & in dicto vers. mortuus. Bald. c. i. tit. quo tempore miles. Alexand. consil. 24. vol. 4. Cor. consil. 131. vol. 4. Quintò mors animalium gregatim pascentium probatur si communiter alia in regione periisse constiterit. Bar. l. 3. C. de murileg. lib. 11. Sextò probatur ex eo quod cō sanguinei luctum fecerunt atque sumpserunt vestes viduales. Barto. l. quoties. C. de naufrag. lib. 11. Septimò probatur per vnum testem. Abb. cap. in præsentia. numero 6. de probat. ca. quoniam. §. fiant. vt lite non cont. gl. l. si quidem. C. sol. matr. Oldr. consil. 101. vol. 1. Bar. l. de minore. §. tormenta. ff. de quæst. Lan franc. l. admonendi. ff. de iureiur. c. quoniam. §. statuimus. num. 107. de probat. c. quoniam. §. porro. num. 10. vt lite pend. Anton. sing. 32. vers. Mors. Rebuffus l. quoties. C. de naufrag. li. 10. l. i. C. de muril. eod. lib. Baldus l. 3. C. de probat. Cagno. l. i. numero 130. ff. si cert. petatur. Didacus 2. parte. Epit. c. 7. numero 4. decisio. Capel. Thol. 316. Salic. l. si quidem. C. sol. matrim. Alexand. consil. 4. numero 15. volum. 2. Cassan. in Procem. consuet. Burg. capi. 10. Octauò Mors per famam probari debet. Boer. decisio. 388. numero

numero 1. & hoc in ciuilibus: in criminalibus autem requiritur plena probatio. gloss. l. si quidem, vers. de functam. C. solut. matrimon. Alexand. conf. 87. num. 5. volum. 6. Cæphalus consil. lxxv. volum. 1. numero 45. Bart. in tracta. de testibus. vers. mortuus. Crau. consil. cxxvij. numer. 17. Baldus conf. cccxcvij. vol. ij. Ias. l. cum ea. C. de transact. Alex. consil. xxv. volum. ij. consil. xxvij. vol. vij. Ioan. And. in ad d. ad Spec. titu. de confes. §. postremo. Dec. conf. dclij. consil. lxxxij. num. 5. Nonò probatur mors ex libris rectoris ecclesie deponentis de morte, quando agitur de paruo præiudicio, secus si de magno præiudicio agatur, tunc enim tales libri faciunt tantum aliqualem præsumptionem, l. si quidem. C. solut. matrimon. Crau. in term. in tract. de antiq. temp. parte 1. versic. videamus. numer. 1. conc. simile Alexand. consil. iij. volum. ij. num. 10. consil. xxv. vol. iij. num. 6. cum enim agitur de paruo præiudicio, sufficiunt volentæ probationes, Barto. l. genero. ff. de infam. Docto. Com. cap. quoniam frequenter. §. porro. vbi Abb. & Felin. numer. 24. vt lite non cont. Barto. tract. de testibus. vers. mortuum hominem. numer. 40. Decimò, in leuissimo præiudicio statur iuramento asserentis de morte, Barto. l. 2. §. si dubitatur. ff. quemadmodum. test. aper. Alexand. consil. clxxij. num. 8. vol. vj. Vndecimò modo mors probatur per ea, quæ mortuis accidunt, vt non habere sensum, per funus, sepulturam, Bald. in tracta. de test. 3. p. numero 15. Barto. l. j. §. fin. ff. quemadmodum. test. aper. l. quoties. C. de naufrag. lib. 11. Lanfranc. tract. de test. num. 101. Corsetus sing. 12. Barto. & Rebuff. l. quod ad præsens. nume. 2. C. de murileg. lib. ij. l. inde. §. fina. ff. ad l. aqu. Duo decimò creditur posito in articulo mortis, quod fuerit ab aliquo vulneratus, Mars. consil. cxj. nume. 7. Afflict. decisio. cclxix. numero 7. Socin. consil. lxxj. volum. j. consil. xxxj. numer. 33. volum. ij. Grammat. consil. xij. numer. 17. Iac. Menoch. in tract. de arbi. iud. lib. ij. centuria 1. cas. 99. numero 16. Decimoterziò modo probatur mors, eo quod testis deponat vidisse aliquem talem, qui de necessitate naturæ viuere non potuerit, sequitur quod sit mortuus, Bald. l. ex persona. colum. 2. C. de probat. Bald. l. conuenticulam. C. de episcop. & cler. Decimoquartò modo mors probatur, ex eo quod inter consanguineos talis est habitus, Corn. consil. xcvi. volum. 4. Decimoquintò probatur mors, si testis dicat eum vidisse expirare, vel mori, Barto. in tract. Qualiter mors probetur, in fine, & l. secunda. §. si dubitetur. ff. quemadmodum. test. aper. Decimosexto modo mors probatur, eo quod testis dicat eum vidisse proici in mare, vel de ripa, & postea non fuit visus vltorius: nam ex hoc præsumitur mortuus. idem si dixerit eum vidisse decapitari, vel abscindi venas gulæ cum sanguinis effusione: Barto. l. ij. §. si dubitetur. ff. quemadmodum. test. aper. Maranta l. is potest. nume. 143. ff. de acquir. vel omitt. hæred. Decimo octauò probatur eo ipso quod quis in bellum ingressus, nec amplius visus fuit, nam in conflictu mortuus dicitur, doctor. l. si. ff. de his qui not. infam. Maranta dict. loco, numero 145. idem si vagabundus non reperitur, Alexand. consilio iij. volum. ij. Decimononò probatur eo ipso, quod aliquis petiit à iudice, vt mittat nuncios, exploratores, & illis missis non reperitur de eo aliquid nouum, nam ex tali relatione præsumitur mortuus, Barto. leg. 2. §. si dubitetur. ff. quemadmodum. test. aper. Alexan. consil. iij. volum. ij. Barto. l. si certus. §. si vnus. ff. ad Syllan. Ma-

ranta d. l. is potest. num. 145. Vigestimò modo mors probatur per productionem alicuius instrumenti, in quo fit mentio de aliquo per dictionem, quondam, ex hoc enim probatur, quod sit mortuus, Bald. consil. ccccvij. volum. j. gloss. l. eius. ff. si certum petat. Quæ omnia procedunt, cum agitur de re pecuniaria, seu de præiudicio reparabili, secus autem, vbi de re graui agitur, seu de præiudicio irreparabili, Maranta l. is potest. numero centesimo quadagesimoseptimo. ff. de acq. hæred. nam tunc plenè mors omnino probari debet.

Quomodo autem mors probetur, not. Abb. capit. in præsentia, numer. 6. de sponsal. vbi not. quod tribus modis mors probatur ad hoc, vt excuset vxorem transeuntem ad secunda vota. Bald. l. quod præsens. numer. 41. C. de murileg. l. conuenticulam. nume. 8. C. de episcop. & cleric. l. ex hæredatum. numer. 2. ff. de his, qui not. infam. gloss. l. si quidem. C. solu. matrimon. decis. Pedem. 108. numer. 7. & sequen. Boer. decisio. cclxxxvij. num. 6. & seq. Bar. in tract. de modo probandi mort. num. 36. Crau. in tract. de antiq. tempor. parte 1. §. vidimus. num. 1. Didac. Couar. in Epito. par. 2. cap. 8. §. 3. num. 4. Corn. consil. x. vol. j. Alex. consil. iij. num. 15. volum. 2. Chassan. consuetu. Burg. in procem. col. xx. Soci. Iun. consil. xxvj. vol. ij. Abbas ea. quoniam frequenter. §. porro. col. 6. vt lit. non contest. Bald. l. genero. ff. de infam. Felin. d. cap. quoniam frequenter. §. porro. numer. 24. Alex. consil. lxxxvij. num. 5. vol. 6. Cæphal. consil. lxxv. nu. 45. vol. 1. Alexan. consil. xxij. vol. 4. Crau. consil. 127. nume. 17. Bald. consil. cccxcvij. lib. 2. Ias. l. cum ea. C. de transact. Corn. consil. ccij. volum. ij. Alexand. consil. xxvij. colum. ij. libr. 7. Dec. consil. lxxxij. numero 5. consil. dclij. numer. 1. consil. dlxxv. numero 9. August. Ber. consil. cxxix. num. 10. volum. j. tracta. com. opin. ver. mors. not. l. fin. C. de ed. diu. Adr. tollen. vbi Sapia nume. 24. vbi Dec. nume. 28. Zuchard. num. 250. decis. cccxij. Capellæ Tholo. & in minimis probatur per famam, Barto. l. 2. §. si dubitetur. numer. 1. ff. quemadmodum. test. aper. Corn. consil. x. numero 6. volum. 1. gloss. & Bart. l. si quidem. num. 2. ff. solu. matri. Gozad. consil. lxxvij. numer. 9. Boer. quæst. 288. num. 2. Crau. consil. cxxvij. Iacob. Menoch. in tractat. de adipisc. remed. 4. nume. 674. Barto. in tract. de test. nume. 39. Ludouic. Gomef. in reg. de infirmis resig. quæst. xj. numer. 1. vbi tres casus ponit ad dignoscendum quando quis mori dicatur ex eadem, vel noua infirmitate.

Octauò præmittò, plures casus morti similes esse, vltra super adductos in 3. & 4. præmissis. Quorū primus sit, quod mors & longa absentia æquiparantur, cap. faciat. 22. quæst. 2. cap. præsentata, de testibus, not. cap. 2. de procur. 6. add. ad decis. lvj. Capellæ Tholosa. numer. 2. Vnde capitulum potest omnia absente episcopo, quæ potest mortuo, Innoc. cap. ad abolendam. cum gloss. magna de hæretic. Ioann. Andr. cap. contra. de offic. delegat. 6. Card. clemen. 1. 18. quæst. de offic. vic. Et quemadmodum mortuus resuscitatus recuperat cuncta sua bona, cap. licet. 32. quæst. 7. Ioann. Andr. cap. fraternitatis. de frig. & malefic. gloss. Bartol. & Alexand. l. 4. ff. de leg. 1. Florian. l. seruitutem. §. si sublatum. ff. de seruitut. vrbano. prædior. ita absens ex iusta causa, si reuertitur, recuperat bona, nisi sint tradita ex secundo decreto secundum Communem opinio. de qua per Felin. capit. consultationibus. numer. 3. de offic. deleg. Tertiò quemadmodum compromis-

sum soluitur morte, ita absentia illud expirare facit, quod intelligas in longæua absentia, Abb. cap. præsentata in 2. not. de testibus, vbi felin. numer. 12. Et cum sit mentio absentia, venit perpetua, & naturalis, quæ est mors, Dom. de S. Gemin. cap. si delegatus de offic. vicar. 6. in 2. not. Abb. & Felin. cap. quoniam. vt lit. non contest. not. l. absentem. ff. de verborum signific. Quartò mortuus regulariter in corpore punitur, nec etiam absens, l. ea quæ. C. quomodo & quando iud. l. absentem. ff. de pœn. Ange. l. nemo. C. de exact. lib. xj. Secundò principaliter not. quòd matrimonium æquiparatur morti ad effectum consequendi legatum in euentum mutationis vitæ debitum, Socin. consilio v. volumi. iij. numero 3. Lancelotus Galiaula l. Gallus. §. & quid si tantum. numero 17. ff. de libe. & posthum. Tertio mors, & tortura æquiparantur, l. interpositas. C. de transact. Quartò, mortuus pro parte dicitur, cuius bona pro parte sunt confiscata, Bald. l. prima. C. de fideiussor. mors enim est solatium priuato omnibus bonis. Quintò, somnus æquiparatur morti: vnde mors dicitur magnus somnus, ex quo sequitur, quòd si quis quicquam agat, quod sapiat naturam delicti, dum dormit, non punitur, Card. clem. vnica. quæst. 6. de homici. doct. Commu. l. prima. §. adipiscimur. ff. de acquirend. possessio. Flor. l. sed & quæcunque. §. in iniuriam. ff. ad l. Aquil. not. cap. i. 6. distinctio. Diu. Thom. 2. 2. quæst. 154. arti. 5. Fallit tamen, quando in culpa fuerit dormiens, quando sciebat se tali vitio laborare, & non cauit. Item fallit, quando quis dormiendo deliquit, vigilando deinde ratum habuit. Ioann. l. diuus. numero 85. ff. ad leg. Corn. de sic. Ripa l. si. numero 89. C. de reuoc. don. Qui dormiens pœna arbitrio iudicis puniatur, gloss. cap. fin. de his, qui fil. occid. l. tertia. §. ex senatus. ff. ad leg. Corn. de sic. Doct. Com. l. prima. §. adipiscimur. ff. de acquirend. posses. Dec. l. vt vim. numero 29. ff. de iust. & iur. Marf. l. prima. num. 40. ff. ad l. Corn. de sic. Iul. Clar. li. 4. sent. iur. §. si. q. 60. Iacob. Menoch. in tract. de arb. iud. lib. 2. cent. 4. cas. 326. numero 1. Tiraq. in tract. de pœn. tempe. causa 5. numero 8. Item & paupertas æquiparatur morti, imò ea est solatium priuato omnibus bonis, l. fin. C. ad leg. Iul. maiestat. Vnde amissionis omnium bonorum metus morti æquiparatur, Barto. l. athletæ. ff. de excusa. tutor. Iacob. l. propter litem. ff. eodem titu. Doct. Com. l. isti quidem. §. si is. ff. quod metus causa, Barto. l. pen. colum. fin. ff. de cond. ob turpem causam. Abb. cap. 2. quod metus causa, Alciatus l. interpositas. C. de transact. Marf. l. si vt allegas. numero 5. C. sic. imò ex mente Bald. l. certa. C. de iure fisci, libro x. dicit maiorem esse pœnam omnium bonorum, quàm mortis, quod tamen non est dicendum, quia quælibet pœna corporalis est maior qualibet pœna pecuniari, l. in seruorum. ff. de pœn. Potest tamen dici paria esse, insidiari vitæ, & omnibus bonis, Auth. quod mater. C. de reuoc. donat. Tiraq. in tract. de nobil. cap. 31. Barto. l. ad monendi. colum. pen. ff. de iureiurandi. l. testium. ff. de testibus, Doct. Com. l. parentes. C. eodem. Anchar. consi. xxvij. & consi. lxiiij. Ias. consi. clxxvij. lib. ij. Doct. Com. l. reum criminis. C. de procur. stulti tamen sunt, qui pecuniam animæ anteponunt, vt habetur in Enchiridio parium. ver. pecunia. Sed quia in hanc materiam incidimus, videamus quis sit pauper, quis miserabilis, tertio à quibus actibus repellatur, quarto, à quibus excusetur, quinto quæ

privilegia habeat paupertas. Ad primum respon. quòd quandoque paupertas dicitur secundum communem vsum loquendi, id est, modica bona, l. Lucius. §. hæredum. & ibi Barto. ff. ad Trebel. Bald. Rubric. ff. de verborum signific. sed etiam pauper, quàm miserabilis persona arbitrio iudicis dicitur inspecta qualitate personarum, Barto. l. si constante. nu. 14. ff. sol. matrimo. Dec. Auth. præterea. numero 15. C. vnde vir & vxor. & consi. clxiiij. numero 5. Didac. lib. 2. var. resol. cap. 6. numero 8. Barb. consi. xxj. vol. ij. Socin. Sen. consi. cxxj. numero 27. volum. iij. Gigas in tract. de pension. q. 89. numero 10. Ruin. consi. lv. numero 45. vol. j. Marf. l. quæstionis. numero 8. ff. de quæst. Alci. consi. cclij. numero 2. Tiraq. l. si vnquam. ver. omnia. numero 31. C. de reuoc. don. Valascus l. imperium. numero 264. ff. de iurisd. omni. iud. & no. differentiam esse inter pauperem, inopem, mendicum, & miserabilem: nam pauper habet minus, quàm diues: inops autem minus quàm pauper, medicus verò minus, quàm inops: miserabilis verò caret omnibus bonis: quæ omnia iudex considerat inspecta qualitate personarum, Afflict. decisio. 179. Ias. l. si constante. numero 144. ff. solut. matrim. l. si ab arbitro. nume. 13. ff. qui sat. cogantur, Doct. Com. Auth. præterea. C. vnde vir & vxor. Alberic. in tract. parte 1. q. 3. Calcan. consi. lvij. num. 12. & Guid. q. 566. Ripa l. si constante. numero 30. ff. soluto matrimo. Sed qualiter probatur paupertas? Respon. quòd per famam, Ang. l. in fundo. ff. de rei vend. Secundò per æstimum, Bald. l. quæcunque. C. de seruis fugit. Tertio per testes, Doct. Com. Auth. præterea. C. vnde vir & vxor. Quartò, quando constat aliquem non esse soluendo debita, Bald. d. Auth. præterea. Quintò, per discussionem factam ab amicis, & vicinis, Bald. l. quæcunque. C. de seruis fugit. Sextò quando quis non potest stare in proprio domicilio, Doct. Com. l. in fundo. ff. de rei vend. Septimò quando constat non habere in bonis cētum aureos. §. sed nostra. cum gloss. ver. nullum. Inst. de success. liber. Octauò quando vadit ostiatim victum quæritans, c. Odoardus. de solu. Nonò, si cessit bonis, Doct. d. c. Odoardus. Decimò, quando quis retinet pecunias sub vsuris, gloss. l. 2. ff. soluto matr. c. quanto. de vsuris. Vndecimò, quando quis stat in hospitali infirmus, & victum sibi querere non potest, Bald. l. si quis. C. de episcop. & cleric. Duodecimò, & vlt. quando est in termino quo non potest supplere oneri sibi iuncto, §. sed & propter. Inst. de exc. tutor. Ad tertium præmissum resp. quòd pauper repellitur à testimonio, præsertim quando suspectus est. Item hoc idem in causa crimin. sicuti ab accusatione repellitur. Tertio idem est quando quis incidit in paupertatem propter vitium suum, ita declarat Bart. Soci. in reg. 357. Doct. l. 3. ff. de test. & c. si qui. eodem tit. Cro. in tract. de test. numer. 24. Secundò vt dictum est, non admittit: ad accusandum, Doct. l. qui accusare. l. nulli. ff. de accus. Fallit, nisi sit fidus, & diligens. Spec. tit. de accus. ver. item. Tertio repellitur à munerib. public. subeundis, l. cura. §. inopes. ff. de mune. & hon. Ad quartum iam præmissum resp. quòd pauper ab onere tutelæ se excusat. §. sed & propter paupertatem. Inst. de exc. tutor. Secundò paupertas excusat à delicto in necessitate perpetrato, cap. qui propter. de furtis. vbi furtum factum necessitate famis non imputatur. Tertio paupertas idem operatur, quod mors, maxime circa dilationem legalem, Inno. c. ex ratione. de ap

de appellat. Bald. l. 2. §. si quis in iudicio. ff. si quis caut. quia factum paupertatis causa à multis excusat. est enim ipsa species necessitatis, glo. & Doc. c. quærelam, de iureiurand. cap. fin. 34. q. 1. Archid. ca. pauper. 11. q. 3. cap. statutum. §. in super. de rescrip. 6. Luc. l. j. colum. ij. C. de lat. lib. x. l. curiales. C. de decur. lib. x. Bald. & Felin. cap. si qui testium. de testib. Bald. & Alber. l. prima. ff. de offic. consi. Rom. l. si verò. §. de viro. fall. 15. de soluto matrimo. Alexan. l. præsidis. ff. si certum petat. Felin. & barbat. c. significantib. de offic. deleg. Card. c. non debet de consang. & affin. Ias. l. admonendi. lect. 2. num. 214. ff. de iureiur. Quintò pauperes excusantur ab oner. personalib. cum sint occupati in quærendis sumptib. pro victu. Bald. Auth. defuncto. C. ad Tertul. l. Indictiones. vbi Doct. C. de anno. & trib. lib. x. sextò excusat paupertas à pœna arbitr. Bald. l. acceptam. q. 23. C. de vsur. Aret. l. inuitus. C. de procur. Septimò excusat à desertione, ne appellanti fatalia currant, Bal. l. eos. §. super. C. de appe. Octauò prodest, quia, Cantabit vacuus coram latrone viator.

glos. §. sed & propter. Inst. de excusat. tutor. Nouò excusat etiam in foro conscientie: nam excommunicatus absconditur non facta satisfactione ob paupertatem, Docto. Comm. cap. à nobis. de senten. excommun. Sed quæ priuilegia habet paupertas? Respon. quòd pauperes habent priuilegia ecclesiæ. Bald. l. pen. colum. fin. §. fina. C. ad Trebel. Bald. l. illud. C. de sacr. sanct. eccles. l. fina. vers. captiuorum. C. de sacrosanct. eccle. Item confert hæc septem bona, videlicet peccatorum recognitionem, virtutum conseruationem, cordis quietem, desiderij impletionem, spiritualium bonorum dulcedinem, meritorum exaltationem: & cœlestem hæreditatē, S. Thom. capit. 48. super Isaiam. Vlt. not. quòd, paupertate cessante, cessant & ea, quæ propter ipsam statuta sunt, l. non tantum. §. eos. ff. de excusa. tutor. l. cura. §. deficientium. ff. de muneribus, & honoribus.

Sextò not. quòd mors, & negligentia æquiparantur. not. l. vnica. C. quando non pet. part. l. meminimus. §. fin. C. de leg. hæred. §. pen. Inst. de bon. poss. Paris. consi. cxix. num. 27. vol. iij. Septimò mortuus & ex hæredatus æquiparantur, præsertim existens in primo gradu, l. i. §. si pater. ff. de coniun. cum emanc. lib. Angelus l. in suis. numero 89. ff. de libe. & posth. Octauò not. quòd casus mortis, & casus finiti officij æquiparantur, l. Lucius. ff. de fideicom. libert. l. cum apud. ff. de iud. solu. Sic videmus quòd morte locatoris vel precario concedentis quoad volet, finitur morte voluntas in contractu, l. 4. ff. locat. Idem in mandato, l. mandatum. C. mandati. §. item. Inst. mand. Sic. in delegato iurisdictionis re integra, l. & quod. ff. de iurisdic. omn. iudic. cap. fin. de offi. deleg. Item in reseruatione præbendæ facta legato, quæ morte legati finitur, glo. l. si certum. §. fin. ff. de mili. testam. sic vidimus mandatum officialis, vel prælati morte eiusdem finiri, clem. fin. de proc. Bartol. l. si per epistolam. ff. de acq. hæred. Sic vidimus gratiam ad beneplacitum concessam morte Papæ concedentis finiri, c. si gratiosè. de rescrip. 6. Sed in contrarium videtur dicendum, quia iudex temporalis, vel eius sententia perpetuò arctat. l. i. C. de postul. l. seruus. C. de pœn. gl. & Archid. c. Salomitanæ. 36. distin. Et id quòd ad beneplacitum conceditur perinde habetur, hac si perpetuò fuisset concessum, l. iuris peritos. ff. de exc. tut. l. sufficit. de cõd.

indeb. glos. cap. fin. de rescript. 6. Bart. l. de pupillo. §. si quis. ff. de ope. noui nunt. Item statutum durat post mortem statuentium, not. cap. à nobis. de sent. excommun. sicuti gratiam & decretum exemptionis facta à legato durat vltra tempus legationis. c. fin. de offic. deleg. Specul. in titu. de leg. §. superest. Qua quidem in re dicendum est, quòd quoties fit nominatio sub nomine appellatiuo, puta sub nomine dignitatis, vel ipsam dignitatem, videtur esse directa intentio, ideo comprehenditur vicarius, vel successor, l. secunda. C. de offic. eius, Alber. l. i. C. de postul. item quando fit aliquid ab vniuersitate cuius homines fuerunt mutati, vel mortui sunt, tunc eius factum durat, nisi vniuersitas sit penitus destructa, l. pater. §. Tusculanus. ff. de leg. 3. Tertiò quando fit aliquid, ad quòd destruendum requiritur dictum aliquod, vel factum, tunc semper non expirat morte concedentis, seu facientis: Sicut si, Papa cum clausula concedat aliquid, donec aliud super hoc duxerit ordinandum, tunc enim & eo casu morte Pontificis gratia non expirat, cap. si delegatum. de offic. delega. 6. l. cum pater. ff. de leg. 2. l. fin. C. de vsufruct. l. ambitiosa. ff. eodem. Quando autem fit aliquid, quòd venit reuocandum per nudam ac simplicem voluntatem, tunc morte facientis soluitur, Ioann. Bapt. l. omnes populi. numero 168. ff. de iust. & iure. Nonò not. quòd mortuus, & ad mortem vulneratus æquiparantur. Bald. cap. i. tit. quib. mod. feud. amitt. & in l. prima. C. de nundinis. l. in bello. ff. de exc. tutor. l. damni. §. Sabini. ff. de damno infecto. l. huic scripturæ. ff. ad legem Aquil. Ancharan. consilio cccxxx. not. l. ita vulneratus. ff. ad legem Aquil. Qui enim est in articulo mortis mortuo æquiparatur. not. l. in hac. ff. de cond. trit. Baldus l. dos data. C. de don. ante nupt. glos. l. qui Stichum. ff. de confes. §. primo. ver. morientibus. ff. de leg. Fus. Can. toll. not. in vol. Comm. opin. ver. mortuus. Tiraq. in tract. de leg. con. l. xv. numer. 18. glos. 1. p. part. Decimò not. quòd ebrietas æquiparatur morti, ideo irritatur quælibet dispositio facta in ebrietate, glos. capit. vnusquisque. versicul. quòd ebrius. 22. quæst. 4. cap. sanè. 15. q. 1. Rom. & Barb. l. i. ff. de verborum obligat. Bald. l. i. C. de dol. mali exc. vbi contractus celebratus in ebrietate nullus est. Secundò, non valet testamentum in ebrietate conditum, Bald. cap. crapula. de vita & honest. cle. Tertiò, testis ebrius esse non potest, Bald. & omnes Comm. cap. i. de testibus. Quartò, matrimonium cõtractum in ebrietate nullum est. Dec. consilio cxij. Caret enim consensu, l. nuptias. ff. de regulis iuris. not. §. i. Instit. de nuptiis. Quintò, ebrius delictum committens, mitius punitur. l. omne. §. per vinum. ff. de re iud. cap. sanè. cap. inebriauerunt. 15. q. 4. l. respiciendum. §. delinquent. ff. de pœnis. Baldus cap. à crapula. de vita & honest. cleric. ebrietas enim furor est, cap. venter. 35. distin. Docto. Com. c. 2. de maled. Amplia omnia hæc etiam si statutū dicat, quòd delinquens nullam esset sequutus misericordiam, Docto. Commu. l. quid ergo. §. pœna. ff. de his qui not. infam. Secundò ampl. vt ille qui propter ebrietatem aliquem percutit, non dicatur frangere pacem, l. aut facta. §. causa. ff. de pœn. Bald. l. prima. C. vnde vi. l. data opera. C. qui accus. non poss. Cardin. clemen. 1. column. 8. de homicid. Abb. cap. sicut, column. 2. de test. Flor. l. sed si. §. iniuriam. ff. ad legem Aquil. Ioann. And. cap. fin. de his qui fil. occid. Tertiò amp. etiam si ebrius malè fuisset.

set locutus de principe. Ang. l. prima. C. si quis imperatori maledix. Fallit tamen primò, quando de-dita opera inebriatus esset, Bald. l. i. numero 40. C. vnde vi tunc enim duplici pœna plectendus esset, videlicet propter ebrietatem, ac etiam ob delictum in ea perpetratum. Secundò fallit, quando levis ebrietas esset propter quam non minuitur pœna ordinaria, Barto. l. data opera. colum. 2. C. de his, qui accus. non pos. Ang. in tract. malefic. vers. scienter. numero 17. Ioann. l. diuus numero 86. ff. de sic. Ripa. l. fin. numero 79. C. de reuoc. don. de minima enim re lex non curat. dixi ego in tract. de reg. iur. reg. 5. Tertiò & vlt. fallit, quando per ebrietatem gloriarentur de delicto commisso, tunc enim talis consensus retrahitur, & punitur, Ripa d. l. loco, numero 79. Crau. consilio clxix. Iacob. Menoch. tract. de arb. iud. libro 2. centuria 4. cas. 126. numer. 7. Tiraquel. in tract. de pœn. temper. causa 6. Vnde-cimò not. quod furiosus mortuo æquiparatur, & quicquid agit, pro non facto habetur, l. qui ad certum. ff. locat. l. bonorum. ff. rem ratam hab. gloss. l. si quis alium. ff. de acquirend. hæred. nec ei imputari debet. l. defuncto. ff. de pub. iud. Doct. l. ex facto. vbi Ias. numero 45. ff. de vul. ampl. vt furor post delictum adueniens excuset à pœna corporali: non tamen à bonorum adnotatione. Doct. commu. l. furiosum. C. qui test. fac. poss. l. humanitatis. C. de impub. Bald. cap. i. titu. an ille qui interf. fr. dom. sui, afflictio enim non est addenda afflictio. Flor. l. sed & si. §. iniuriarum. ff. ad legem Aquiliam. Aret. in tract. malefic. vers. scienter. colu. 3. Ias. l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui. l. tam dementis. C. de episc. audi. Vnde furiosus loco absentis habetur, & ignoratis, l. sed & si. §. filio. ff. de iniuriis. l. Iulianus. ff. de diuort. l. prima. §. adipiscimur. ff. de acquirend. posses. l. 2. §. furiosus. ff. de procur. l. vbi. §. furiosus. ff. de regulis iur. l. 2. §. furiosus. ff. de iure codicil. Ideo si furiosus puniendus erit, distinguendum est, aut furor superuenit post delictum aut erat antea. Primo casu aut sumus in atrocioribus, aut non. Si sumus in atrocioribus, puniri debet, l. diuus. C. de sic. si verò non sumus in atrocioribus, tunc aut tractatur de pœna corporali: aut pecuniaria: primo casu non punitur, secundo autem sic, Tiraq. in tract. de pœn. temper. causa 3. numero 5. si verò sumus in delicto commisso tempore furoris, tunc nec in corpore, neque in ære punitur, Doct. l. furiosum. C. qui testam. fac. pos. Fallit, nisi essemus in atrocioribus, nam tunc propter exemplum punitur. l. diuus. ff. de offic. præf. Secundò fallit, si haberet dilucida intervalla tempore commissi delicti, Iaso. l. patre furioso. numero 39. de his qui sunt sui, Didac. clem. si furiosus: par. 3. numero 2. de homicid. Tertiò fallit nisi in furorem sua culpa quis incidisset, gloss. ca. sed hoc. 13. quæst. 2. Doct. clem. 1. de homicid. So-cin. cap. ad audientiam. quæst. 5. de homicid. Iacob. Menoch. tract. de arb. iud. libro 2. centuria. 4. cas. 325. numero 9. Dec. l. in negotiis. numero quarto. ff. de regulis iur. Clar. libro 5. sent. §. si. q. 60. Marf. l. quæstionis. numero 34. ff. de quæst. not. l. infans. ff. de sic. l. illud. §. sanc. ff. de iniuriis cap. indicast. 3. q. 9. glo. l. si quis in tantam. C. vnde vi. l. fina. de adm. tutor. furiosi enim nulla voluntas est, §. furiosus. Insti. de inut. stip. l. furiosi. ff. de regulis iuris. §. præterea. Inst. quibus non est permillum fac. test. & dicitur furiosus, qui eligit impossibilia. l. apud Iulianum. ff. de leg. 1. Secundò qui stultè loquitur, l. is

qui. §. Diuus. ff. de tutor. & curat. dat. ab his, Tertiò, qui proiicit lapides, gloss. l. si cum dotem. §. si autem. ff. soluto matrimonio. Quartò qui clamat etià coram populo, l. quidam. ff. de cond. Inst. Et furor debet per allegantem probari, Cardin. clem. 1. de hom. & probato furore, per verba, vel per signa, præsumitur durare per triennium, Alc. tract. præf. reg. 1. præ. 38. nota. §. item. Inst. de test. Alexan. l. furiosum, C. qui test. fac. pos. Card. cap. cum inter. de elect. Barto. in tract. de test. ver. opposita, Barto. l. 2. ff. de bon. poss. Card. clem. 1. quæst. 2. de homicid. not. cap. semel. de regul. iur. 6. Et furor reuocat mādatum quoad gerenda, non autem quoad gesta, l. qui seruum, l. si quis alicui, vbi Barto. ff. de acquirend. hæred. l. furor. de spons. Cagnol. l. in negotiis: numero 5. de reg. iur. Bald. l. humanitatis. column. 4. C. de impub. Marf. l. vnus. §. cognitorum. numero 70. ff. de quæst. l. cum seruus. numero 7. ff. de cond. causa data. cap. mulier. vbi Doct. 15. q. 1. Marf. tract. crim. ver. diligenter. numero 179. Tiraq. tract. de leg. con. leg. 9. numero 83. Ign. l. 3. §. ignoscitur. numero 78. ff. ad Syll. cum simil.

Duodecimò not. quod infirmitas grauis æquiparatur morti, vnde valdè infirmi non tenentur in ius com-parere, nec eorum actus validus existit, l. si quis in graui. ff. ad Sylleia. Item valdè infirmus æquiparatur furioso. l. secunda. §. si verò. ff. si quis caut. l. 2. ff. de term. moto, gloss. & Doct. l. ferè. ff. de regul. iur. cap. tanta. 86. distinc. cap. tempora. 26. quæst. 7. Doct. l. quid ergo. §. pœna. ff. de his qui not. infam. l. & si. C. eod. gloss. cap. pœnitentes. 50. distinc. Baldus c. 1. de maior. & obed. & not. quod infirmitas est, habitus cuiusque corporis contra naturam, l. prima. §. sed si ff. de ædific. seu infirmus dicitur, qui intrinsecus morbo aliquo ex humorum excessu causato laborat, Ripa in tractat. de peste, in princip. num. 2. & est duplex infirmitas, animi scilicet & corporis, Abb. cap. querelam. de procu. Infirmitas autem corporis prouenit plerunque ex infirmitate animi, cap. cum infirmitas. de pœn. & remiss. & probatur pluribus modis. Primò per medicos, quibus standum est, Barto. l. contumaciam. §. pœnam. ff. de re iud. l. semel. C. de re mil. libro 12. Barto. l. prima. ff. de ven. insp. not. l. septimo mense. ff. de stat. homin. Secundo modo probatur per iuramentum infirmi, Specul. tit. de appell. §. 7. ver. quid ergo, Cardin. clem. sicut. q. 4. de appell. Tertiò per domesticos, & familiares, necnon per aspectum faciei, & per vicinos, l. quæsitum. ff. de re iud. Cardi. clem. sicut. quæst. 4. de appel. not. cap. quanto. de præsumpt. & præsumitur durare decem annos, cap. communiter. 23. distinc. Card. cap. inter. de elec. Doct. l. furiosum. C. qui test. fac. pos. Quæ quidem infirmitas excusat à multis: & primò, vt testes ad domum sint examinandi, cap. si quis testium. de testibus. Secundò excusantur à muneribus, quæ corpore adimplenda sunt, l. 2. §. corporis. ff. de vac. mun. Tertiò infirmus delegatus subdelegare potest, cap. si pro debilitate. de offic. deleg. Ias. l. 1. numero 83. ff. eod. Valaseus l. imperium. numero 14. ff. de iurisd. omn. iud. Quartò excusat à contumacia, Doct. c. tenor. de re iud. Spec. titu. de cit. §. 1. ver. item. Quinto facit supersederi iudicium motum, gloss. l. si quis instituat. §. fin. ff. de hæred. inst. etur tamen infirmus excusatur remittere. Et not. quod infirmitas hominibus venit pluribus ex causis: Primò per peccatum, c. cum infirmitas. de pœnit. & rem.

Secun-

Secundò, vt iustus per pœnitentiam in meritum crescat, vt legitur de Iob. Erat enim Iob vir iustus, & rectus, ac timens Deum. Tertiò, vt manifestetur gloria Dei, vt in cæco, quem CHRISTVS illuminauit. Quartò ad initium pœnæ, sicuti in hærede. cap. percusso. 7. q. 1. Quintò ad custodiendum virtutem, vnde Apostolus, Dum infirmor, fortior sum: ac iterum, Virtus in infirmitate consistit. not. cap. nisi cum pridem de rem. Ex quibus inferitur, quòd pestis tempus, dicitur tempus mortis, in quo soluuntur omnia iura, tam respectu contractuum, quàm iudiciorum, & vlt. vol. de quib. latè tradit Ripa in tract. de priuil. causa pest. not. cap. negotiatorum. 88. distinct. not. l. 2. ff. si quis caut. Doct. l. si in ge. §. si domus. ff. de loc. l. ite. §. exercitui. ff. loc. Ab. cap. propter sterilit. de loc. Docto. Comm. l. fin. C. de testa. com. l. conficiuntur. §. codicil. ff. de iur. codi. Flor. l. milit. C. de test. mil. Alex. l. scriarios. C. eo. Ang. §. fin. inst. de test. Corn. conf. cxxxj. volum. iij. Port. Inst. de test. mil. in princ. clem. pastoralis. de re iud. clem. fi. de foro competen. cap. ex parte. de appel. l. quæsitum. ff. de re iud. cap. accedens. il. 2. vt lite non contest. Et not. quòd non solum infirmitas, sed etiam magna senectus morti dicitur similis, ambæ tamen arbitrio iudicis dicuntur, & iudicantur, Barbat. conf. xxj. volum. ij. & consilio xxij. volum. 3. Doctòr. cap. quoniam frequenter, vt lit. non contest. Barbat. conf. lxxx. volum. 3. consilio xliij. volum. iij. Flor. l. Aquilia. ff. ad legem Aquil. Item & mortis in periculo peregrinantes dicuntur esse per loca periculosa, vt per mare, not. cap. quoniam. vt lite non contest. l. 3. & sequen. ff. de donat. causa mortis, Bald. capit. pastoralis. numero quarto. de offic. ord. sicuti etiam in castris militantes in periculo mortis sunt, not. l. vt vim. ff. de iustit. & iur. l. ex hoc iure. ff. eod. Alba. consi. j. nume. 6. cum similibus.

Nonò præmittendum est, Mortuum suspendi nõ posse, Ange. l. secunda. C. qui test. fac. pos. l. defuncto. ff. de publ. iud. l. qui à latronib. §. si quis. ff. de test. Fallit in atrocioribus, & hoc relinquitur arbitrio iudicis, Marf. l. fin. numero 40. ff. de quest. Doctòr. Com. d. l. defuncto, boer. decis. 319. numero nono. Alin. l. prima. numero 82. ff. de relig. & sumpt. fun. Imol. c. Rayn. num. 144. de testa. Cy. l. 2. C. qui test. fac. pos. Dec. l. si is num. 8. C. eod. Ang. l. imperium. numero 16. ff. de iurisd. omn. iud. cap. quorundam. 23. distinct. cap. 1. 24. q. 2. Dec. l. pupillum. §. in hæredes. ff. de reg. iur. glo. clem. pen. de pœn. & remis. Rom. l. si verò. §. de viro. 16. fall. ff. soluto matr. Bal. capit. 1. §. iniuriam, de pace iur. firm. Cagnol. d. §. in hæredem. numero 3. Quando autem suspenduntur cadauera, fit ad exemplum, seu terrorem multorum, glof. l. 2. ff. de arb. fur. cæf. c. mulier. 15. q. 1. Pontanus l. stipulationum. §. Cato. numero 59. ff. de verborum obliga. Ratio huius noni præmissi est, quia crimina morte extinguuntur, l. 1. C. ne ex delicto def. §. non autem. Instit. de perp. & temp. act. §. non autem. Inst. de public. iud. c. quorundam. 23. distinct. gl. l. 2. §. pen. ff. de hæred. vel act. ven. not. l. crimen. ff. de pœn. glo. l. in hæreditariis. C. de hæred. act. Af. flic. decis. 145. nume. 2. Ruin. conf. xxxvij. numer. 5. vol. 1. conf. xxj. numero 7. vol. 4. Abb. conf. xc. nu. 2. c. ecclesia. num. 23. de const. c. parochiano. nu. 4. de vsur. c. nobis. nu. 13. de sent. exc. Alex. l. 2. num. 3. C. qui test. fac. pos. Dec. l. imperium. num. 16. ff. de iurisd. omn. iud. Clar. lib. 5. sent. §. fin. q. 51. vt dicam la

tius infer. suo loco.

Decimò præmitto, quòd mortuus resurgens beneficium non recuperat, nec vxorem, cap. licet. 33. q. 7. glof. magna in extr. suscepti. vers. vacantium. in extrauag. com. tit. ne sede vac. recuperat tamen omnia bona patrimonialia, Ioan. And. cap. fraternitatis. de frig. & malef. glof. Barto. & Doctòr. l. 4. ff. de leg. Flor. l. seruitutem. §. si sublatum. ff. de seruitut. urbano. præd. Barto. l. nam ad ea. ff. de leg. dicit quòd recuperat filios, sed non vxorem. conc. Alexand. l. si marito. ff. soluto matr. nec debet iterum ordinari, si fuerit sacerdos, nec baptizari, si fuerit Christianus. Abb. cap. non potest. de re iud. glof. capit. 2. 32. q. 7. Spec. in tit. de stat. Mon. §. 2. q. 13. Ang. l. si marito. ff. sol. matr. not. l. seruus. ff. de act. & oblig. Ang. l. nam & Demonsthenes. nu. 3. ff. de leg. l. intercidit, ff. de cond. & dem. Feder. consilio xxvij. Vnde condemnatus ad mortem, si ab inferis resurgat, nõ punitur, not. Tiraq. l. si vnquam. vers. suscepit. nume. 170. C. de reuoc. don. Barto. Brix. in q. Dom. q. 54. Ana. cap. fraternitatis. de frig. & malef. Alber. l. inter stipulantem. §. sacram. colum. 2. ff. de verborum oblig. Paul. post. Bald. l. intercidit. ff. de cond. & demon. Brun. conf. cxij. Rom. in rubric. ff. soluto matr. column. 4. vers. an resuscitatus. in 1. lect. Bertach. in tract. de episc. 4. par. 8. p. prin. lib. 4. q. 4. Gulielm. in extr. suscepto. Bald. conf. cclij. col. j. vol. j. Alber. l. adeò. ff. de acq. rerum dom.

Vndecimò præmitto, quòd mors prorogatur condemnato multis modis: Primò, si ab eo petatur redditio rationū, Cyn. & Ang. l. prima. C. de bon. profscr. Rayn. l. post. mortem. §. quamuis. ff. de leg. 1. Barto. l. 2. de cust. & exh. reis. l. interdum. ff. de public. vbi Alexand. Din. Barto. & Ange. l. seruus. ff. de leg. 1. l. seruo. §. seruus. ff. cod. Floria. l. Pomponius. ff. fam. herc. Cæpol. caut. 4. l. 1. §. si autem. C. de com. man. Secundò prorogatur, si accusetur cõdemnatus de crimine grauiori, l. 1. §. fin. ff. nih. nou. appel. pēd. Barto. l. 2. §. fin. ff. de custo. reis. Pontan. sing. 441. Tertiò prorogatur per appellationem à sententia mortis, l. & in maioribus, C. de appella. l. non tantum. ff. eod. cap. de appellationibus. de appel. Quo casu si in termino appellationis ducatur ad iustitiam, potest interim eximi impunè de manibus officialium, Baldus & Angel. l. addictos. C. de appell. Innoc. c. si quando. de offic. deleg. Areti. §. penult. Instit. de act. nisi esset criminofus, vel delinquens manifestus. Quartò prorogatur, si petatur à principe imponi duriorē pœnam, talis enim durior pœna retardari debet per triginta dies, l. si vindicari. C. de pœn. cap. si quando. de rescr. glo. §. sed neque. Auth. de mand. princ. gloss. cap. 1. de const. 6. ca. fi. de fil. presb. Ang. Auth. vt determin. sit numer. cler. in princ. Flor. l. 4. §. sed & si. C. fam. herc. Quintò si condemnatus ad mortem sit decurio, vel consiliarius ciuitatis, quo casu non potest fieri executio eius mortis, nisi rescribatur à superiore ciuitatis, l. Diui fratres. §. primo. de pœnis. not. l. 2. §. 1. ff. de bon. eorum, qui sibi mort. consc. l. prima. §. simili. ff. quando appel. sit. l. si quis filio. §. eius. ff. de iniusto rupto. l. qui cedere. ff. de sicar. nisi aliter tumultus sedari non possit, glo. d. §. simili modo, & dict. l. qui cedere. Sextò & vlt. Mulier prægnans non potest damnata ad mortem occidi ante partum, Baldus l. interpositas. C. de transact. ampl. hoc etiam si esset prægnans vnus dies: secundò ampl. etiam si grauida facta esset post capturam: Tertiò ampl. vt

non possit etiam torqueri: quartò amplia, vt nec etiam banniri possit.

Duodecimò præmitto, quòd mortis executio multis modis impeditur: Primò, si pater offerat filium decapitandum morti, tunc filius non est morte plectendus, l. milites agrum. §. desertorem. ff. de re mil. Salic. l. propter. C. qui accus. non possunt. l. non omnes. §. quod. ff. de re mili. qui cum. §. eum, qui. ff. eodem titul. Item secundo loco, si reus obuiet Cardinali. Baldus l. addictos. C. de appellatio. Tertiò, si allegetur quòd reus mortis sit optimus artifex, l. ad bestias. ff. de pœnis, Roman. sing. 197. Luren. l. quoniam. ff. de pignor. Quartò si probetur homicidium fuisse casuale, Paul. l. i. C. vbi sen. vel. clar. glos. & Bald. l. etsi. ff. de infam. Quintò, si deprehensi in adulterio decapitandi confiteantur contraxisse matrimonium inter se, gloss. l. penultim. C. de fideiuss. quòd est verum, si matrimonium esse possit inter eos, Bald. cap. i. §. iniuriari, de pac. iur. firm. Bald. l. si quis non dicam. C. de episcopis & clericis. Sextò, puella si reum mortis in maritum poposcerit, eum liberat ex consuetudine Franciæ, Iacobus de bella pertica, in Pract. crim. tit. de lenocinio. vers. 26. Ma luerius in pract. crimin. tit. de pœniten. §. item Chassanæus in comment. consuetu. Burgund. §. secundo, vers. s'il n'a grace, colum. 2. vers. duodecimus casus, tit. Des iustices, vbi dicit se nullam huius rationem afferre posse, nisi quòd per matrimonium maior reo videtur pœna imponi, quàm per mortem refert And. Tiraq. in tract. de pœn. temper. aut remitt. causa 56. in term. num. 2.

Decimotertiò & ult. præmitto nonnulla priùs notanda esse, quàm ad casus speciales deueniamus: & primò, quòd mortem alterius expectare damnabile est, l. inter. §. sacram. ff. de verborum obligation. l. si quis posthumus. ff. de lib. & posthu. Petrus in tract. de testam. lib. i. cap. 16. numero 5. Hinc regulariter literæ expectatiuæ ab ordinario non dantur. Quint. Mand. in reg. de idiomate, quæst. 3. numero 8. Nec regressus conceduntur qui hæreditariæ successio nis imagines referunt, nonissimè Conc. Trid. sess. 25. cap. 7. titu. de reform. qua etiam de causa aperi ri non debent testamenta ante mortem testantis, toto tit. quemadmodum testam. aper. Hinc nonnulli dixerunt substitutiones esse odiosas ex eo: quia præbent occasionem captandæ mortis, Dec. consilio cccxxvj. Crau. consilio clxxx. & consilio cxlvij. idem rubr. ff. de leg. i. numero 103. Socin. Iun. consilio clxxxv. numero 9. vol. 2. Ioan. Sylu. consil. lxxij. numero 19. Mant. consilio cccxxvij. Alciat. conf. cccclxxxij. Fulgos. conf. lxxxv. Est etiam alia ratio, quia substitutio est grâuamen hæredi, l. cohæredi. §. cum filie. ff. de vulg. impedit enim bonorum alienationem. l. fin. C. com. de fideicom. l. filiusfamil. §. diui. ff. de leg. i. quæ prohibitio odiosa videtur esse, l. non vsque. ff. si à par. fuer. man. sed retorquendo istam rationem mag. Doct. Com. dixerunt substitutionem fauorabilem esse fauore agnationis, vt bona conferrentur in familia, Alex. consilio xxxix. numero 3. vol. 1. Dec. consilio dclij. numero 7. Socin. Iun. consilio clxvij. numero 9. volumin. 2. Bald. consilio ciiij. volum. iij. vbi in dubio semper pro fideicommissio est iudicandum, Socin. consilio ccclix. numero 25. volum. 2. l. cum auus. col. 54. ff. de cond. & dem. l. si filius. col. 17. ff. de vulg. præsertim quando de agnatione mentio fuit facta, Anchara. conf. xxvij. col. iij. Cum. consil. ij. num. 4. Goza conf.

lxxxix. num. 12. Curt. conf. xxij. num. 11. Paris. consil. lxxij. num. 27. conf. xxxv. num. 38. vol. 2. Capic. decis. 108. num. 15. Aug. Ber. c. in præsentia. nu. 247. de probat. Crau. conf. ccvij. num. 3. Paris. conf. vij. num. 40. vol. iij. Abb. conf. lvij. num. 17. & larga sit interpretatio in fideicommissio ad actus validitatem, sed fideicommissio valido præsupposito strictè in terpretari debet, Dec. l. in testamentis. ff. de regulis iuris. Crau. conf. ccvij. num. 3. Secundò not. quòd mortis cogitatio omnia mundana ostendit esse vana. Ripa in tractat. de rem. ad cur. pest. numero 152. Vnde moriens censetur memor salutis æternæ, decis. Pedem 79. nu. 20. l. fin. C. ad l. Iuliam repet. Grammatic. conf. lxxv. numero 1. c. sancimus. 1. quæst. 7. Marf. consilio cix. numero 30. Paris. consilio xliij. num. 15. volum. 1. Thom. Grammat. decis. 56. numero 15. nec censetur cogitare aliquid dolosum, Angel. l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. ad Syllan. Cæpha. consilio cclxxv. numero 34. Marf. rubric. ff. de fideiussio. numero 44. Ruin. conf. ccxx. num. 2. volum. v. Cæphal. conf. lxxxv. num. 18. Vnde licet moribundus non sit in testem examinandus, quia perfectam memoriam non præsumitur habere, l. quidam. ff. de furt. Cæphal. consilio cclxxvj. numero 42. Est enim mors omnium rerum terribilissima. Tirac. trac. de nobil. cap. 31. num. 58. cuiusque cogitatio sensum turbat, adeo vt ea turbati omnes solent affirmatiuè respondere, Ripa l. i. §. si quis ita. num. 10. ff. de verborum obli. nihilominus quia moriens non præsumitur mentiri, eius confessio fortius probat, l. fin. C. ad l. Iuli. repet. c. sancimus. 7. quæst. 1. cap. significauit. de homicidio. Bald. in titu. de pace Const. ver. vasalli. glos. cap. fundamenta. de elect. 6. Vnde scripturæ mortui fortius probant, quàm viuentis: cum verisimile non sit morientem reliquisse falsam scripturam, l. scripturas. C. qui potior. in pign. hab. Paul. conf. cxxxij. colum. 1. vol. 1. Ias. l. admonendi. colum. 46. ff. de iureiurand. Bal. conf. cccclxxvj. volum. v. Calder. con. xv. titu. de vsur. Curt. conf. lxx. Barbat. conf. xxx. volum. 1. Dec. l. i. colum. 3. ff. si certum petat. Corn. conf. clxxxvj. conf. ij. vol. 1. Federic. conf. 8. Crau. conf. 6. num. 53. Mors enim habet vim iuramenti, Paul. conf. 301. in tertio dubio, volum. 1. Dec. l. i. no. 2. C. de æd. c. literas. de præb. c. facimus. 1. q. 7. Crau. conf. 276. nu. 6. conf. 274. nu. 4. Cæph. conf. cccxxv. num. 8. Ias. admonendi. num. 105. ff. de iureiur. vbi Bart. num. 27. Paris. conf. 7. numero 18. volum. 4. Bald. l. comparationes. C. de fid. instrum. l. inter cartulas. C. de conu. fisci. libro x. Socin. consilio 161. volum. 2. consilio ccxcv. colum. 2. volum. 2. Alexan. l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de oper. noui nunt. conf. 59. vol. 2. conf. 189. vol. 7. Corn. cōf. 4. colum. 3. volum. 2. Dec. c. 2. col. 5. de fid. instrum. Item constitutus in mortis articulo concubinam ducere potest in vxorem, & filij legitimantur per subsequens matrimonium, Ias. l. sed & si. num. 4. ff. de lib. & posthu. c. tanta. qui filij sint legit. item potest condere testamentum, dummodo articulatè loquatur, alias non. Ias. l. si mihi. §. si quis seruos. numer. 2. ff. de leg. i. l. post dotem. num. 32. ff. sol. mat. Tertiò no. quòd honor, atque libertas præfertur vitæ, quamuis mors sit rerum omnium terribilissima, l. si. ff. de pœn. glos. fin. ver. supplicis, vt non lux. hom. contra nat. Barbat. conf. 47. volumin. 1. iuxta illud, potius mori quàm fœdari, Ioann. Neuiz. in Sylu. nupt. lib. 1. numero 34. Doctor. l. isti quidem. ff. quod metus causa. est enim mors turpitudini anteponenda. Luc. de Pen

de Penna l. i. C. de cap. ciu. cens. exim. libr. xj. Item non omitto, quod mors citius venit propter peccata. glos. capit. qua frôte, de appellat. c. qualiter. il. 2. de accusat. Nam per vnum hominem introiuit peccatum in mundum, & per peccatum mors, fuitque terminatus terminus vitæ hominis per centum viginti annos: ex quo lex præsumit vltra centesimum annum hominem non viuere, l. fin. C. de sacrosanctis ecclesiis. Sebast. Med. tractatus parte prima.

MORS omnia soluit. Iam satis dictum est à nobis, quibus in casibus habeat locum hoc dictum, reliquum est videre in quibus non procedat: & primò scias hoc non esse verum in spiritualibus, prout est in anima, quæ penitus immortalis est, & incorruptibilis, Diuus Thom. i. part. Summæ, quæst. lxxv. arti. vj. iuxta dictum Saluatoris nostri, Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem occidere non possunt. Vnde in his quæ in anima imprimuntur, mors non tollit, vt caracter Sacramentorum, Baptismi, confirmationis, & ordinis, vt nouissime in Conc. Trident. Sess. 7. c. 9. Quæ sacramenta iterari non possunt etiam si quis à mortuis resurgeret. Secundò non procedit in contractibus vlt. volun. & iudi. tam ciui. quàm crim. quemadmodum de singulis dicemus modò. conc. l. stipulatio ista. ff. de verb. oblig. l. fin. C. de act. emptio. Bart. l. eadem. ff. de verborum obligation. l. si decesserit. ff. qui satisf. cog. Signor. consilio cxxij. numero 3. l. cum à matre. C. de rei vend. l. siue. C. de euict. Socinus consilio cxxiiij. numero 76. vol. i. Dec. l. Neratius. numero 3. ff. de reg. iur. Marfi. l. fin. 53. de quæst. l. sepulchra. ff. de sepulchro viol. l. meminisse. C. ad l. Iul. maiest. l. ex iudiciorum. ff. de accusat. c. fina. 24. quæst. 2. c. neque. lxxvij. distinct. l. apostatarum. C. de apostat. l. ex hoc iudicio. ff. de accusat. l. fin. ff. ad leg. Iul. pecu. Felin. c. si quis Episcopus. numero 3. de hæret. Paris consilio clv. numero 6. vol. iij. glo. cap. Summæ, cxxiiij. quæstio. ij. Tertiò, quemadmodum maritus alimenta præstare tenebatur vxori, ita & eius hæres. Alexan. l. diuortio. numero 15. ff. solut. matr. nisi transierit ad secunda vota, Alexan. consilio cxij. numero 6. volum. v. potest tamen per statutum loci certa quantitas declarari, Alexand. consilio 31. num. 8. volum. vj. Paulus consi. xl. num. 12. vol. iij. Quartò licet singularis successor non teneatur stare colono, l. emptorem. C. loc. l. qui fundum. ff. eo. Tiraq. in tract. lignag. §. i. glo. vij. nume. 37. Alba. consilio lxxxj. numero 1. decis. Pedem. 85. nu. 6. vniuersalis tamen tenebitur. Romul. l. filiusfamil. §. Diui. numero 189. ff. de legat. i. Alex. l. diuortio. numero 5. ff. solut. matrim. Alba. consi. cvij. nu. 1. Caphal. consilio cxxxj. nu. 5. consilio celiij. Guid. decisio. cccclxxx. nu. 4. Fallit hoc dictum quinque modis, de quibus per Bar. Soc. in tract. fall. vers. successor. Vnde nisi successor necessarius non tenebitur stare colono, de qua re conc. Caphal. consilio ccclvj. numero 1. decis. Bon. liij. in term. num. i. Paulus l. nihil §. fructus. numero 2. ff. de leg. j. Rol. consilio cccix. numero 2. volum. ij. Quintò debita defuncti heres tenetur soluere, Lucas l. si. C. de primi. lib. xj. Boer. decis. lvij. numero 4. Sextò, de euictione tenetur, Ioan. in tracta. de exec. vlt. vol. §. consularis. numero 26. not. l. cum pater. §. euictis. ff. de leg. ij. glo. & Bald. in l. si familia. C. fam. ercisc. Bart. l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. obligat. not. l. pro hæreditariis, C. de hæred. act. l. i. eodem tit. Barto.

dicto §. duo fratres. numero 25. Septimò actiones tam actiue, quàm passiuæ transeunt etiam in hæredes. l. vnica. C. vt act. ab hæred. & contr. hære. not. l. j. C. ad Trebellia. Bald. l. j. C. quorum leg. Bald. l. vnica. §. videamus. C. de rei vxor. act. Ampl. etiam si sit fiscus hæres. l. eum qui. ff. de iure fisci. Ias. consilio lxxxvij. volumine iij. Secundò ampl. etiam si esset minor. l. pupillus. §. sed & si. ff. de author. tutor. l. prima. C. quando decr. opus non est. Octauò stante statuto, quòd debitor carcerari possit, eo mortuo eius hæres rectè carcerabitur, Barto. l. postulante. ff. ad Trebe. Ias. l. si cui. §. si. nu. 3. l. diuortio. §. interdum. nu. 6. ff. solut. matr. Gomef. §. fuerat. nume. 35. Insti. de act. Iac. l. i. num. 18. si cer. pet. Chassan. consue. burg. tit. des cens. Rub. xj. §. vj. nu. i. Abb. consi. lxxxvj. nu. 4. vol. iij. Dec. consi. dxxxvj. num. 2. Fallit hoc quando debitor suam personam, & sua bona obligauit, Bart. l. si decesserit. num. 13. ff. qui satisf. cog. Asin. l. v. numero 164. ff. de relig. & sumpt. fun. Nonò executio sententiæ contra defunctum latæ etiam contra hæredem fieri potest. nor. l. ex contractu. ff. de re iud. l. si seruus. §. qui marg. ff. de leg. i. l. hæredem ff. de reg. iur. l. hæres. ff. de vlt. capio. Res enim transit cum sua causa. l. vitia. C. de acq. poss. l. Pomponius. ff. eod. tit. Ias. §. fuerat. numero 60. Institui. de act. Duen. reg. 277. vbi ampliat, & limitat pluribus modis, Ange. l. creditores. numero 7. ff. de pignor. Paris consilio xxix. numero 22. volumine i. Socin. in consilio xxiiij. numero 8. vol. 3. Fallit intra tempora conficiendi inuentarium. l. si. §. donec. C. de iur. delibe. Ias. d. §. fuerat. nume. 61. Boer. decis. x. numero 3. Duen. d. reg. 277. limit. i. Chassan. consuetud. burg. titu. des successions. Rubr. 7. §. i4. columna iij. numer. 9. Secundò fallit intra nouem dies à morte defuncti. Bart. Authen. vt cum de appel. cognosc. §. hæc autem. col. 8. Tertiò limitata in hærede conuentionali. not. leg. licet. C. de pact. Duen. d. reg. 277. limita. vij. Quartò fallit in hærede cum beneficio inuentarij, contra quem executio non datur vltra vires patrimonij. l. si. §. si verò. C. de iure deliber. Socin. l. si decesserit. numero 7. ff. qui satisf. cogan. Quintò procedit tantum post adi tam hæreditatem. l. iij. §. si quis ita. ff. de hæred. inst. l. iij. §. si quis hæred. ff. de stat. liber. Bar. l. si in diem. ff. de cond. & demon. Alexan. consilio xxxvij. numero 11. volumine 3. Dec. l. hæredem. numero 8. ff. de reg. iur. Doct. tua nos. de vsuris. Sextò & vlt. procedit, dummodo citetur, Petrus in sua praxi, nu. 14. Ang. l. i. ff. de iud. Doct. Com. l. oratione. ff. de fer. Calta. consi. 18. nu. 6. Capi. decis. i. nu. 14. Ang. l. iudicio. nu. 29. C. de iud. Decimò factum defuncti per hæredem confirmari debet, Alba. consilio lxxiiij. numer. 3. Fallit quando hæres non habet illud, quod tenebatur testator ei relinquere, Curt. consilio i. gl. k. 2. versic. familia. C. de inoffi. don. vbi Commun. Doct. l. ij. C. si quid in fraud. patro. not. l. cum à matre. C. de rei vend. Ratio huius decimi dicti est, quia censetur eadem persona cum defuncto. l. fina. C. de impub. Secundò, quia ex qua persona quis lucrum capit, not. l. secundum naturam. ff. de reg. iur. Alba. d. consilio lxxiiij. numero 2. Ro. consilio xcviij. num. 48. volum. j. consilio lvij. par. iij. nu. 72. Vndecimò furtum non soluitur morte, quoad restitutionem faciendam per hæredem, Docto. Commun. l. si profure. ff. de cond. furt. Baldus leg. i. C. ne ex delicto defuncti. Duodecimò, hæres repræsentat perso-

nam defuncti, Ias. l. duos numero 3. ff. de leg. j. l. re coniuncti. numero. 99. ff. de leg. 3. Fallit in his, quæ sunt facti, Ripa leg. hæredes. numero 137. ff. de vulg. Decimotertiò interdictum recuperandæ datur hæredi, sicuti defuncto dabatur. l. j. §. hoc interdictum. ff. de vi. & vi arm. quia vna, eadēque persona censentur. §. j. Authen. de iureiur. à mor. præst. l. cum quidam. §. fiscus. ff. de vsur. l. is cui. ff. de reg. iur. ideo vititur iure defuncti, Socin. l. rem quæ nobis, columna 6. ff. de acquirend. possel. Et licet possessio defuncti non transeat sine noua apprehensione. l. cum hæredes. ff. de acquirend. possessio. l. Pomponius. §. quæsitum. ff. eod. l. si homo. ff. de vsucap. l. j. §. apparet. ff. de crim. expil. hæred. l. j. §. Scauola. ff. si quis test. lib. esse iussus fuer. l. si forori. C. de iure delib. §. j. Auth. de iureiur. à mor. præst. Docto. c. cum sit. de appel. l. i. C. de edicto diui Adr. toll. Cyn. l. ea lege. C. de cond. ob causam, tamen si defunctus spoliatus fuisset sua possessione, eius hæres restitui ante omnia deberet. Fallit, si defunctus possidebat tempore mortis, quia tunc hæredi non competit interdictum recuperandæ, sed adipiscendæ, Alexand. d. l. cum hæredes. & cōsilio xl. volumine iij. Afflict. lib. ij. const. regni. in Rub. circa violen. columna iij. numero 3. decis. Bon. xij. numero 1. & seq. in term. dummodo intra annum spoliati hæres nomine testatoris agere velit. glo. c. cum ad sedem. versic. interdictum. de rest. spol. c. significauerunt. de testib. vbi Abb. in 3. no. Tiraquel. in tract. le mort saisit le vif. vj. parte. declar. iij. numero 8. Iacob. Menoch. in tract. de recuper. poss. Remed. j. numero 364. secus post annum, Benedictus c. Raynutius. versic. mortuo. numero 87. de testam. Didac. lib. vlt. var. resol. cap. v. numero 5. Zuchard. l. fina. numero 108. C. de edicto Diu. Adr. toll. Alexan. consilio lxxxij. numero 3. volumine ij. Afflict. cap. j. §. sciendum, in fine, de feu. cogn. Sed nunquid hæres sit restituendus, quando mortuo patre vera possessio statim à spoliatore occupatur? Resp. quod sic. Ias. consilio lxxxv. column. j. volumine 3. consilio cxlvj. lib. iij. volum. iij. Ripa l. j. §. hoc interdictum. numero 14. ff. quorum bon. l. fina. numero 135. C. de reuoc. don. consilio j. numero 48. lib. j. Respon. Cæphal. consilio xlvij. numero 41. Alc. Responso ecl. numero 14. Crot. l. i. numero 44. de acquir. poss. Rebuff. in commen. Reg. Const. volu. 3. tit. de mater. poss. numero 41. Tiraq. in tract. le mort saisit. vj. part. declar. iij. numero 4. Dec. consilio lxxxij. Paris consilio xlv. nu. 12. vol. i. Bellonus cons. xxxv. numero 8. Didac. d. li. iij. var. resol. c. v. numero 6. Alex. consilio xxxvij. nu. 5. vol. j. consil. 87. nu. 9. vol. 3. Contrarium tenuerunt nonnulli hac in re, sibi ipsis contrarij. Ale. l. in suis. nu. 9. ff. de liber. & posthu. Zasius cons. x. nu. 22. vol. j. cōf. liij. nu. 33. libr. iij. Alciat. in tracta. præsumpt. re. iij. nu. 6. Zuchard. d. l. fin. numero 107. C. de edicto diu. Adr. toll. Bereng. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 77. ff. de acq. Coras. lib. 9. Miscell. iur. c. xij. numero 4. Bald. Authen. defuncto. colum. 3. C. ad Tertullianum. Hoc idem est in remedio adipiscendæ, quod datur etiam sceminæ. Curt. consilio 21. numero 7. Brun. consilio j. numero 8. Afflict. decisio. cxix. Gozad. consilio 7. columna 1. Ruinus consil. 18. numero 20. volum. j. Paris consilio 21. num. 66. volum. j. Socin. Iur. consilio lxxv. numero 28. lib. i. Alciat. consilio cclvij. Tiraq. in tractat. le mort saisit. part. iij. decl. v. nu. 21. Port. consilio i. nu. 47. Rol. consil. j. nu. 27. volum. 3. dicit Com. esse, refert Iac. Menoch.

in tract. de adipisc. Remed. iij. num. 375. ad quem te remitto, qui latè de his loquitur.

Decimoquartò ius patronatus transmittitur ad hæredes. Rochus in tract. de iure pat. vers. ipse. nu. 1. & seq. latè in termin. per totum declarat.

Decimoquintò præscriptio continuatur in hæredem. Bar. l. litigator. C. de fru. & lit. expen. not. l. cum hæres. ff. de diuers. & tempor. præsc. l. sequitur. §. fructus. ff. de vsucap. Ioann. Andr. in addit. ad Specu. §. fin. tit. de præscr. Docto. Com. c. si diligenti. de præscr. Paulus l. sequitur. §. si hæres. §. de vsucap. Pont. l. Pomponius. §. j. ff. de acquir. hæred. Bald. l. Ancillæ. C. de furt.

Decimosextò pignoris obligatio non soluitur morte, sed ad hæredes transit quando est annexa cum principali obligatione. l. eum qui. §. qui ita. ff. de verb. oblig. §. si ex condicionali. Instit. eo. Paul. consilio cccxv. numero 7. volumine j. Decimosseptimò publiciana, quæ competeat defuncto hæredi competere potest, not. Doct. l. j. ff. de pub. l. cum sponsus. §. is cui. ff. eod. Alex. consilio lxxxvij. cons. xc. vol. 3. Balb. l. Celsus. in 2. par. num. 4. ff. de vsuca.

Decimooctauò dominium non soluitur morte, Doct. Commun. l. cum hæredes. ff. de acquir. poss. §. fin. Instit. de hæred. qua. & diff. l. in suis. ff. de lib. & posth. Vnde ex dominio existente penes defunctum, successor rei vendicatione agere potest. l. domum. C. de rei vend. l. siue possidetis. C. de prob. Bald. l. cum res. l. inducia. C. de prob. Paris consilio ciiij. numero iii. vol. i.

Decimononò pactum de retrouendendo transit etiā ad hæredes, Aug. Ber. consilio clxij. numero 2. numero 13. volumine j. consilio clxij. numero 9. eod. volumine. Doct. Comm. l. 2. C. de pac. inter emp. & vend. Alexan. cōsilio x. volumine 1. l. qui fundum. l. fundi partem. ff. de cont. emp. l. si sterilis. §. si tibi. ff. de act. empt. l. fin. ff. de contr. empt.

Vigesimalò, salarium quod assessori debitum erat, post eius mortem hæredi debetur, Docto. Com. l. diem functo. ff. de offic. assessor. Alba. consil. xcj. ampl. idem esse salario aduocati. Curt. de l. idem functo. numero 53. vbi Ias. numero 38. Decius numero 15. Secundò ampl. in doctore legente, Calefatus, l. j. numero 165. ff. de offic. eius. Tertiò ampl. in medicis, Cæphal. consilio vj. volumine i. Viu. libro j. comm. opi. versicu. lxxxvij. Emanuel tracta. de commun. opin. versic. mortui.

Vigesimalprimò mortuorum scripturæ fortius probant. not. l. scripturas. C. qui pot. in pig. habeantur. Paul. consilio cxxxij. Ias. l. admonendi. columna xlvj. ff. de iureiur. Crau. consilio vj. numero 53. Decius consilio xlvj. Bald. l. comparationes. C. de fide inst. l. inter cartulas. C. de cōue. fisci. lib. x. decis. Neapol. xl. decis. Cap. Thol. cccxcvj. Paul. cōf. cccj. vol. 1. Habet enim mors vim iuramenti. Dec. l. i. col. ij. C. de ædendo. not. c. 2. de fid. instr. Bar. l. admonedi. col. vij. ff. de iureiur. Boe. decis. cv. Item mors notarij vim habet signi. & subscriptionis, Ale. consil. 14. lib. j. Cur. consil. clxij. col. ij. Ias. l. j. col. 3. ff. si cer. petat. Docto. l. contractus. ff. de fide instr. Præterea instrumentum notarij mortui, carens aliqua solennitate semiplene probat, quod aliàs viuens nihil probaret, Bart. l. admonendi. col. vij. ff. de iureiur. Alex. consil. lix. vol. ij. consil. clxxxvij. vol. 6. Corn. consil. 22. libr. 3. Quartò mors testiū habet vim recognitionis. l. scripturas. C. qui pot. in pign. hab. Paulus cōf. cxxxij. lib. j. Cōtrarium tamen tenuit consil. 405. lib. 2. Dec. consil.

consilio xlij. Socin. consilio cclxxiiij. libr. 2. Baldus consilio cccclxxvj. libro v. Ratio prædictorum est, quia nemo præsumitur mori in peccato cum mendacio. §. si. Inst. de iniur. Crau. in termin. cons. clviij. nume. 7. latè.

Vigesimo secundò, mortui testis fides augetur, quia in mortis articulo mortis æternæ memor esse præsumitur. l. si. C. ad leg. Iul. repet. c. sancimus. vij. quæst. j. c. significauit, de homi. Baldus consilio cccclxxvj. volumine 5. Calde r. consilio xxv. de testam. consilio xxv. tit. de vsur. Barto. & Doctor. l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. ad Sylla. Cur. consilio lxx. c. sicut. de testib. Barb. cons. xxx. libr. j. Corn. cons. clxxxvj. lib. j. Crau. cons. vj. numero 52. Fallit, quando esset in præiudicium alterius, quia tunc tantum præsumptionem faceret, Baldus, & Salic. Authen. si dicatur. C. de testibus. glo. ff. & Angel. l. mater. C. de calum. Alexan. consilio xliij. vol. iij. Socin. consilio liij. volum. iij. Sed ad hoc vt dictum morientis probet, oportet quod parte citata, & autoritate iudicis examinetur: satis enim est quod respondeat super interrogatoriis substantialibus. Barbat. c. Rayn. c. colu. 3. de testamen. Ioan. in pract. de arte test. cau. ii. numero 5.

Vigesimo tertio quælibet dispositio vlti. vol. nostræ ac capit vires à die mortis disponentis, vt testamentum. l. ff. de testam. Codicillus. l. j. de iure codicil. Legatum. liij. ff. de leg. iij. §. legatum. Iusti. de legat. & donatio causa mortis. §. in summa. Insti. de donat. causa mortis. De quibus per Doct. Inst. de test. in prin. Roland. in tract. de don. cau. mort. nu. 2. dixi ego in tracta. de Defin. defin. lxxvj. num. 1. & defin. lxxvij. & seq. nu. 6. latè.

Vigesimo quarto, vsurarij hæres tenetur omnia bona acquisita per vsuram restituere, gl. §. j. versic. vnā. Authen. de iureiur. à mor. præst. gl. l. hæres. ff. de vsu. cap. c. tua nos. de vsur. Innoc. c. Michael. de vsur. Senens. cons. xj. Salic. l. j. C. ne ex del. def. num. 8. Auth. ad hæc. C. de vsur. l. j. vbi Bar. nume. 8. ff. de priu. del. Paul. l. mulier. nume. 4. ff. de condi. instit. idem Rub. ff. de acq. hæred. num. 4.

Vigesimo quinto vsucapio non finitur morte, sed continuatur in hæredem, gl. §. j. versic. vnam. Authen. de iureiur. à moriente præst. l. hæres. ff. de vsucapio. Distingue, vt per gloss. cum qui. §. prætor. versic. nec poterit. ff. de publi. in re act. l. cum miles. ff. ex quib. caus. maior. l. nunquam. §. vacuum. ff. de vsuca. l. ceptam. ff. eod. tit. Tiraq. in tract. Le mort saisit. par. j. declar. iij. nu. 4.

Vigesimo sexto pœna quæ à l. imponitur transit ad hæredes. l. si ipsa. ff. quod met. causa. l. in hæredem. ff. de calum. l. Caius. ff. ad Syllan. cap. patrochiano. de vsur. Doct. c. fin. de præscrip. c. in nostra. de testib. l. furti. C. de fur. c. quanquā. de vsur. vj. Berta. in tract. de Gabel. iij. par. nu. 31.

Vigesimo primo vidua cōmittens stuprum post mortem viri non priuatur dote, sicuti priuaretur per adulterium eo viuente, Alex. l. fororem. C. de his, quib. vt indig. Ias. l. fideicommissum. nu. 3. C. de fidei Dec. c. pastoralis. nu. 8. de iud. cum quædam. nu. 12. ff. de iuris. om. iud. Guliel. l. in ambiguis. nu. 208. ff. de re. iuris. Minor enim est iniuria, quæ fit mortuo, quam ea, quæ fit viuenti. Didac. iij. lib. Decretal. ij. par. c. vij. §. vj. nu. 10. Chassan. consuet. Burg. Rub. def. iij. §. vj. nu. 80. Düen. reg. 12. limit. 3. in fi. latè de hoc.

Vigesimo octauo mors non soluit id, quod loco defuncti subrogatur. leg. si cum. §. qui iniuriarum. ff. si

quis cau. §. fuerat. Instit. de act. Nihil enim perpetuum esse potest, nisi per subrogationem. l. cum debere. ff. de seruitutibus vrbano. prædiorum. l. quædam. §. nihil. ff. de ædendo. ca. ecclesia il primo. vt lit. pend. Dec. consilio iij. numero. 2. cons. clxxxij. numero 10. consilio cccxxxij. numero 20. Caphal. consilio xx. numero 2. Alba. consilio lxxij. nume. 18. Oliuer. in tract. de succes. ab intest. num. 12. Socin. in tract. fall. reg. cclxxv. Socin. lun. l. j. numero. 241. ff. de leg. j. l. j. num. 147. ff. solut. matr. Bart. l. pater. nu. 19. ff. de inoffic. testam. dummodo tendat ad idem, secus autem si ad diuersum dirigatur. l. cum fundo. §. si fundo. §. si fundus. ff. de iur. dot. Bart. l. comperimus. nu. 4. C. de prox. sacri. scrip. lib. xj. Alex. l. certum. num. 7. ff. si cert. petat. Dec. l. cum pro eodem. numero 81. C. de sent. quæ pro eo. Tobia §. sed neque. nu. 5. Inst. de testa. Nam subrogatum dicitur illud, quod in alterius loco ponitur, Gramm. in sua Dial. leg. lib. 2. c. de subrogato.

Vigesimo nono, excipiendi ius morte non soluitur, sed transit etiam in vniuersalem successorem, Bart. l. in hoc. §. si inter. ff. com. diu. Alex. l. si tibi. §. pactum, ff. de pact. Bar. l. si tertius. §. si prius. ff. de aqua plu. Doct. c. quia. de iud.

Trigesimo, filius locum patris mortui succedit. l. si. C. de impu. §. si. Inst. de patr. pot. Caph. cons. cxxxiiij. numero 8. Felin. c. afferte. columna ij. de præser. est enim filius pars corporis patris. l. cum scimus. §. fin. C. de agr. & cens. lib. xj. Tiraq. l. si vnquam. in princ. numero 15. C. de reuoc. dona. vnde in fideicommissum succedit in locum patris, & in omne ius, quod regulariter transfertur ad suos. glo. l. cum ita. §. in fideicommissum. ff. de leg. 2. Alexan. consilio, xxv. lib. iij. Socin. consilio lj. numero 19. volumine 4. Ias. consilio ccxv. volumine 2. Bert. consilio cclvj. volumine 3. Ruin. consilio xij. numero 14. volumine 1. Comm. cit. Crau. consilio lxxvj. numero 5. Dec. consil. lxxix. Goza. cons. 4. numero 16. Paris consilio lxxvj. nu. 6. volum. 2. Corn. consilio cij. volu. 2. Duran. in titu. de art. test. artic. v. caut. xxvij. §. cum filius. Inst. de hæ. qual. & differ. Vnde stante statuto, quod nemo habeat officium in ciuitate, nisi habeat centum pro æstimo, si filius non habeat æstimum, satis est quod habeat ad hoc, vt filius admittatur ad officium, gl. l. 2. C. qui ætat. lib. x. Ampl. etiam si seorsum haberent, Bald. l. prætor. §. sed si. ff. de æd. add. ad Bar. l. si. nu. 3. C. de impub. & gl. & Doc. d. l. cum scimus. C. de agric. & cens. lib. xj.

Trigesimo primo, mortuo monacho non expirat substitutio, nec fideicommissum, quia illud habetur loco filij, glo. Authen. nisi rogati. C. ad Trebel. glo. ff. & Barto. l. si ita. §. ea lege. ff. de verborum obligatio. Caphal. consilio lxij. numero 51. Nicol. de Vbal. in tract. de succes. ab intest. quæstio. ij. numero 6. Alexan. l. vtrū. ff. de verb. oblig. Afflict. decis. cccxx. nume. 9. c. si qua. §. nunc. xix. quæst. vlt. Doct. Corn. Authen. ingressi. C. de sacrosanct. eccle. Aug. Ber. cap. in præsentia. numero 260. de probat. Fallit hoc dictum quando testator expressit, quod monachus non succedat, Decius d. c. in præsentia. numero 58. consilio cclix. columna ij. Alciat. consilio dij. nu. 4. Cum. l. si ita. §. is cui. ff. de leg. ij. Didac. libro j. var. ref. cap. xix. numero 18. Lup. Rubric. de don. inter vir. & vxor. §. xlvij. numero 8. Cagnol. l. ij. numero 122. C. de pactis inter empt. & vend. Ripa. l. ex facto. §. si quis rogatus. numero 9. ff. ad Trebel. Emil. consil. cix. numero 17. Secundò fallit, quando monasterium

rium est incapax bonorum, vt dixi super. in 1. part. Tertio fallit in successione feudi, & hoc quando monasterium commodè præstare non potest seruitium debitum, Affli. decisio. cccxx. in termi. Capit. decisio. x. numero 10. vbi dicit, hanc esse Com. conc. Affli. decisio. lxxxij. numero 14. vbi dicitur, quod monasterium dicitur filius fictus, Boer. decisio. ccclij. nu. 4.

Trigesimosecundo seruitus realis non soluitur morte, sed transit ad successorem, etiam singularem, Doctor. Com. l. cum fundo. ff. de seruitutibus rusticorum prædior. Dyn. l. si. ff. de noui. oper. nunc. Florian. l. vt pomum. ff. de seruit. Angel. l. fluminum. §. adiicitur. ff. de damno infecto, Bart. l. si sub vna. §. j. ff. de verborum obli. Alex. l. stipulatio ista. §. hi qui. ff. de verbo. oblig. gl. l. 3. §. opus. ff. de alie. iud. mut. causa fact.

Trigesimotertio, successor in ius defuncti eo iure, quo ille vii debet. c. is qui. de regul. iur. 6. l. qui in ius. ff. eodem tit. Docto. l. quædam. §. nihil. ff. de ædendo. Ias. l. aut prætor. numero 5. ff. de iure iur. Alexan. con. filio xij. numero 8. volum. iij. Non enim melioris conditionis successor est, quam sit auctor. l. nemo plus. l. in omnibus. ff. de re. iur. quod intellige in iure reali, quo casu actio iniuriarum transit ad hæredes, quando continet rei persequutionem, Dyn. d. cap. is qui. numero 12. leg. iniuriarum. ff. de iniur. l. pœnales. ff. ad l. Falci. §. sed hæredibus. Instit. de perpet. & tempor. act. l. fin. ff. de naut. scen. l. j. ff. de priu. del. gloss. l. final. C. de hæredit. vel act. vend. l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut. conc. l. hæredem. ff. de reg. iur. ibi, hæredem eiusdem esse potestatis iurisque, cuius fuit defunctus, constat. leg. hæres. ff. de acquir. hæred. l. cum hæres. ff. de acquir. poss. Cagnol. l. ij. numero 45. C. de pact. inter empt. & vend.

Trigesimoquarto mors inimicitiam non tollit, vnde sepulchra hostium defunctorum de iure ciuili violari possunt, Marfil. l. si. nu. 53. ff. de quæst. Doct. l. sepulchra. ff. de sepulchro viol.

Trigesimoquinto mortuo priuilegium dari potest, vt ille, qui viuus in ciuitate permanere non potuit, in eam mortuus inferatur, Decius l. Neratius. nu. 3. ff. de reg. iur.

Trigesimosexto mortuus absolui potest ab excommunicatione, gloss. c. à nobis. il secundo. de sent. exc. Cagnol. d. l. Neratius. numero 2. & hoc quando apparet viuus inuistè fuisse excommunicatum. glo. Summæ. xxxij. quæstio. ij. c. fin. ead. q. Ioan. de Lig. in tracta. de cen. eccl. §. xxvj. quæst. xlv. nu. 21. Sicuti econtra post mortem quis excommunicari potest, gloss. c. ad hæc. de priu. Et ad funus ducendo mortuum excommunicatum incidit quis in excommunicationem. cap. sacris. de sepult. vbi Abb. & c. cum ad monasterium. de stat. monach. in prin. cap. is cui. §. talis. de sent. excom. 6. Marfil. l. fin. nu. 43. ff. de quæst.

Trigesimoseptimo, vbi quis viuus manere non potest, nec etiam mortuus sepeliri poterit, Decius leg. si is qui. numero 10. C. qui test. fac. poss. Barto. l. ij. ff. de cadauer. pun. Marfil. d. l. si. numer. 26. ff. de quæstio. Butigella in addit. ad Gandin. in praxi malef. Rub. de ban. in prin. numero 2. Nell. in tract. bannit. part. ij. temp. iij. quæstio. ij. Docto. cap. cum ad monasterium. de stat. monach. cap. j. de torneam. c. super eo. de raptor. d. c. is cui, §. talis. de sentent. excommun. 6. Dom. c. omnis. de pœn. & remis. gloss. c. ex parte.

de sepult. Anch. Clemen. x. de pœn. & remis. ossa. tamen ipsorum, qui in vrbe sepeliri non possunt, afferri poterunt ad ciuitatem, quia aliud est cadauer, aliud ossa. l. 2. §. prætor. l. ossa. l. liberum. ff. de relig. & sumpt. fun.

Trigesimo octauo, mortuo iniuria quandoque inferri potest, gloss. l. sororem. ff. de his, quib. vt indig. Barto. l. penul. ff. eodem. tit. §. j. Insti. quib. ex caus. man. nō licet. §. quæ verò, in fi. Authen. de nup. Decius l. si is. numero 12. C. qui test. fac. pos. not. l. final. ff. de pub. iudic. l. fin. ff. de vi publ. l. nemo. C. de infam. Salic. l. sororē. numero 4. C. de his quibus, vt indig. Flor. l. binas. ff. de seruitutibus rusticorum prædio. Dec. l. pupillum. §. in hæredem numero 3. ff. de reg. iur. not. l. i. ff. de adm. l. Salic. l. r. C. de secundo. nup. Vnde quis efficitur indignus concubens cum vxore defuncti. l. fideicommissum. C. de his, quib. vt indig. Anan. ca. i. de malef. Bart. l. j. ff. de his, quib. vt indig. Bald. consilio cccvii. vol. j. Barr. l. licitatio. §. quod illicitè. ff. de publ. & vectig. Doct. l. 4. §. Cato. ff. de verb. oblig. Alexan. l. sororem. C. de his, quib. vt indig. gl. & Paul. l. fideicommissa. C. de fidei. l. penul. C. de adulter.

Trigesimonono, stante statuto quod quis impunè spoliare possit bannitum, non habet locum in mortuo bannito, Baldus d. l. sororem. Rom. l. gerit. ff. de acquir. hæredit. nisi eodem actu, quo perficitur, etiam spoliatur, quia ea, quæ incontinēti fiunt, censentur inesse. Marfil. l. final. numero trigesimotertio. ff. de quæst. dixi ego latè in tract. de reg. iur. reg. v. amp. clxv.

Quadragesimo, mors non soluit crimen hæresis. gloss. c. in Summa. xxij. quæstio. ij. c. fin. ead. quæst. Secundo nec crimen apostasiæ, l. apostatarum, C. de apostatis. Tertio, nec crimen læsæ Maiest. l. meminisse. l. fin. C. ad l. Iul. maiest. l. ex iudiciorum. ff. de accus. & hoc quando contra principem facta est conspiratio, alioquin morte accusatio, & pœna perimitur. l. fin. ff. ad leg. Iul. maiest. Quarto, moriens in notorio crimine condemnatur. capit. neque. lxxxvij. distinct. Quinto, crimen perduellionis morte non soluitur, & repetundarum. l. ex hoc iudicio. ff. de accusat. Sexto, crimen peculatus morte non soluitur. l. vltim. ff. ad l. pecul. Felin. c. si quis episcopus. numero 3. de hæret. Imol. capit. quoniam. vt lite non contesta. l. defuncto. ff. de pub. iud. gloss. §. per contrarium. Insti. de hæred. qual. & differ. Patris consilio clv. numero 6. volumine iij. Felin. cap. cum nobis. columna iij. de præscript. Septimo, crimen vsuræ non soluitur morte. not. Felin. d. c. si quis episcopus. glo. c. quorundam. xxij. distinct. c. tua nos. de vsur. Ioann. Andr. c. in litis, versic. idem. de raptor. Abb. c. Michael. numero 4. de vsur. Si hæres fecerit inuentarium, tenetur tantum quatenus ad eum peruenit, non autem ad integras vsuras: si autem inuentarium non fecerit, tenebitur ad integras vsuras, etiam vltra vires hæreditarias. Fallit hoc secundum dictum in foro conscientiæ. gloss. c. tua nos. c. Michael. vbi Innoc. de vsur. c. in literis. de raptor. not. cap. episcopus. xij. quæstio. ij. Ioan. Andr. cap. ij. de vsur. 6. numero 11. c. fin. de sepult. not. cap. literas. de rescrip. 2. de vsur. vj. c. cum tu. de vsur. capit. 3. de solut. In foro enim conscientiæ non habet locum præsumptio, ideo asserenti standum est, qui vltra id quod accepit, grauari non debet. l. non debet. ff. de regulis iuris. Et in foro conscientiæ ratio cessat conficiendi inuentarium. facit cap. cum cessante de

de app. conc. cum hac declaratione l. j. vbi Bartol. numero 75. C. de sacrosanct. eccles. Bald. leg. filium. C. famil. ercisc. idem Rub. de acq. hæred. l. fin. q. 6. C. de iure liber. l. j. C. de his, quæ pœnæ nom. l. furti. C. de furt. Innoce. c. quia. de immun. eccle. Ioann. Andr. c. quanquam. de vsur. 6. Ant. cap. fin. de solut. Ioan. Andr. c. in literis. colum. 8. de raptor. Igneus l. necessarios. §. non aliàs. ff. ad Senatusconsult. Syllan. Angel. l. si cui. §. hæc stipulatio. numer. 5. ff. si cui plus quam.

Quadragesimoprimò, mors non soluit pœnam, quæ imponitur à lege, quæve rem ipsam consequitur. Item, & pœna, quæ imponitur à iudice, in his videlicet, quæ pendent ex contractu, quando delictum actione purgatur. Item non soluitur in his, quæ nõ descendunt ex contractu, dummodo lis cum defuncto fuerit cõtestata, sin minus, tenebitur quatenus ex delicto percepit, si nihil percepit, non tenetur præterquam in conditione furtiua, pœna autem, quæ personæ cohæret, morte soluitur. l. fancimus. C. de pœn. c. quæsiuit. de his, quæ à maiori parte cap. lin. hærede. ff. de calum. l. j. ff. de priu. del. l. sicut. ff. de reg. iur. l. pupillum. §. j. ff. eodem titu. Doctor. l. quoties. eodem titu. l. defuncto. ff. de public. iud. §. non omnes. Insti. de perpe. & tempor. act. l. in Senatus. §. si propter. ff. ad Turpil. l. fin. C. si reus, vel acc. mort. fuer. Angel. l. ij. C. qui testam. fac. poss. Marfil. l. fin. numero 18. ff. de quæstio. sed non quæ rei cohæret, Paulus l. Caius. ff. ad Syllan. vbi Igne. numero 15. l. si pro fure. §. final. ff. de cond. fur. Nam ab hærede turpe lucrum extorquetur, licet ipsa crimina iam extincta esse intelligantur. l. in hæredem. ff. de calum. d. l. sicuti. ff. de reg. iuris. l. in hæredem. ff. de dolo. l. toties. ff. de reg. iur. l. j. §. final. ff. de vi. & vi arm. l. vi pulsus. C. vnde vi. l. 3. §. ex furtiu. ff. de pecul. l. cum ex actione. §. Pedius. ff. quod met. causa. l. final. ff. de eo, per quem factum erit. Deci. l. pupillum. numero tertio. ff. de reg. iur. l. quod in hæredem. §. si seruo. ff. de tributor. Brix. quæstio. lxxxij. Ange. in tract. de testamen. glo. fin. numero 6. Cor. consilio xxxvij. numero 24. volumine 3. Ampl. vt contra ipsos actio perpetua detur. l. quod autem. ff. quod met. causa. Bertach. tract. de gabellis, part. 9. versicu. v. Barr. l. 2. C. de vectig. Quia pœna tunc ipso iure transit in heredem, & hæc in pœna, quæ imponitur à l. quando autem à iudice, tunc idem est, ac si ex contractu descendat, Pau. consilio lxij. numero 3. volumine ij. si autem ex delicto, tunc ad hæredes transit, si lis contestata fuit, dummodo vires hæreditatis non excedat, Bart. l. i. ff. de priu. delict. l. as. l. si. c. §. qui iniuriarum. numero 5. ff. si quis cau. l. si equum hominem. ff. de fideiuf. Dec. l. pupillum. §. j. numero 5. ff. de regul. iur. Ange. in tracta. de testam. §. fin. numero 8. Abb. cap. 2. numero 75. de ordin. cogn. Quod dictum intellige in actionibus ciuilibus, quæ ex delicto nascuntur, non autem in criminalibus, & publicis iudiciis, cum hæres in his, nisi lata sententia non teneatur. l. Iudiciorum. ff. de accusat. Bart. & Doct. Com. l. j. C. ne ex del. def. Si verò lis contestata non sit, hæres ad ea tantum, quæ ob tale delictum est consequutus, obligatur, nisi in actione furtiua, in qua etiam damnum refarcire tenetur. §. fin. Insti. de oblig. quæ ex del. nasc. Angel. l. contra. §. si post. numero 2. ff. rerum amot. l. si pro fure. §. fin. ff. de cond. fur. Bartol. l. j. numero 2. ff. de priu. del. & hoc ad repellendam furtorum frequen-

tiam. l. aut facta. §. si. ff. de pœn. Cor. cons. ccccxliij. numero 6. volum. j. Marfil. l. si is qui cum telo. numero 75. C. de sicar. Quadragesimosecundò, dignitas non moritur. ca. liberti. xij. quæstio. ij. c. si gratiosè. de resc. 6. vnde successor in dignitate ad onera tenetur. Abb. c. 2. numero 57. de or. cogni. l. licet. §. ex furtiua. ff. de pecul. Innoce. c. cum dilectus. de ord. cogn. c. ij. de oper. no. nunc. Bartol. l. is cui. ff. eodem titulo, & contractui inito obedire debet. c. dilecti. de foro compet. Quadragesimotertio, hæres de iure canonico ex delicto defuncti ratione rei tenetur, etiam lite non contestata, vt defuncti anima liberetur, Ambros. in tract. de vsu. versic. sed quid, numero 234. Abb. c. si. numero 6. de sepul. Ana. c. in literis. de raptor. c. sanè. xxiiij. quæstio. ij. c. episcopus. xij. quæstio. ij. c. quanquam. de vsur. vj. cap. Episcopum. xvj. quæst. vj. c. benè. xcv. distinct. c. tua. de vsu. c. 3. de pign. Bertach. in tract. de gabellis. iij. part. q. 20. numero 31. Florian. l. inde. §. hac actione. ff. ad l. Aquil. Bald. l. furti. ff. de cond. furt. sunt enim bona pro restitutione obligata. c. Parrochiano. de sepul. c. Archiepiscopatu. il primo. de rapt. Bald. l. j. C. ne ex del. def. glo. l. filium. C. fam. herc. glo. c. tua. de de cim. Brix. quæstio. 81. Ange. l. contra. §. si post. ff. de act. rerum amot. Decius l. pupillum. §. j. numer. 8. ff. de reg. iur. Dom. consi. 3. Bal. l. furti. C. de furt.

Quadragesimoquarto, iudicis delictum, non soluitur morte, sed eius hæredes obligati sunt in syndacatu post litem contest. Angel. l. Iulianus. ff. de iudic. Baldus l. si filius. numero 3. ff. de iudic. Ang. l. j. ff. de priu. del.

Quadragesimoquinto, negligentia non soluitur morte: vnde hæres tenetur de negligentia eius, qui vltro aliena negotia administravit, l. tutor. C. de neg. gest. l. quicquid. C. de arbitr. l. ij. §. hæc autem. ff. de nego. gest. idem est de dolo, & lata culpa, Paulus l. curatoris. numero 8. C. de nego. gest. Bertr. consilio lxxvij. numero 23. volumine j. & si verò necessitate cogente aliquid defunctus egit, hæres eius de dolo tantum, vel lata culpa tenetur, non autem de leui, seu de negligentia, Alexand. l. curatoris. numero 1. vbi Salic. numero septimo. C. de negoc. gest. Cum leg. quod ad hæredem. ff. de magist. conuen. Fallit primò, nisi lis cum defuncto fuerit contestata, quia tunc etiam de negligentia tenebitur. Secundò fallit, si cum damno pupilli quæstum fecerit. Tertiò, si damnum gratia præstitum sit. l. prima, & sequen. C. de hære. tut. l. alio. C. de in litem iur. gloss. d. l. curatoris.

Quadragesimosextò regulariter obligatio cum defuncto inita in hæredem transfertur. l. si pactum. ff. de probat. l. veteris. C. de contr. & com. stipu. l. iuris gestium. §. pactorum. ff. de pactis. Dec. l. hæredem. numero 6. ff. de reg. iur. Nam qui pro seipso promisit, suum quoque hæredem obligasse intelligitur, Soc. cõsilio xxiiij. numero 3. vol. 2. Tiraq. in trac. de retr. §. j. gl. 6. num. 1. l. stipulatio ista ff. de verb. oblig. l. fin. C. de act. empt.

Quadragesimoseptimò, prohibitio alienationis non extenditur ad alienationem post mortem, Ange. consilio vij. cõsilio lvij. columna iij. l. as. cons. xcvj. consilio 101. vol. 4. consi. 120. vol. 1. Doct. Com. l. si liusfamilias. §. Diui. ff. de leg. 1. Soci. consilio clxij. numero 20. volum. ij. Quia post mortem cum transfertur in hæredem, videtur quodammodo & ipse retinere, ideo dicimus hæredem factum defuncti re-

Et reprobare non posse. l. ea quæ. C. de restit. mi. l. venditrici. C. de reb. alien. non alien. l. 2. C. de adu. vend. l. si creditoribus. C. de seru. pignor. l. si ab eo. C. de liber. causa. l. cum à matre. C. de rei vendica. l. si ab ea. C. de neg. gest. l. successores. C. de sol. le. si vxor. C. de bon. author. iud. possid. l. si fundum. C. de reb. alien. non alien. l. si Titio. ff. de pignor. l. i. ff. de exc. rei iudi. Bald. l. qui se patris. C. vnde liber. Bertran. consilio 296. numero 4. volumine 1. Corn. consilio 74. numero 4. volumine 1. Cagnol. l. ex qua persona. ff. de re. iur. Tiraq. in tract. de retr. conu. §. 1. gloss. 9. numero 54. Butigella. l. pater. C. de inoffi. donat. Crau. consil. 131. numero 14. volumine 1. Vnde hæres impugnans defuncti dispositionem priuatur iure, quod habet. §. si quis autem. Authent. de hæred. & Falc. Authenti. hoc amplius. C. de fideicom. l. pen. C. de lega. Doct. l. si. C. de fideicommiss. Corn. consilio 272. numero 5. volum. 4. Rom. cõsil. 493. nu. 5. Paris consil. 91. num. 55. volum. 2. vnde non potest impugnare venditionem defuncti, alioquin incidit in pœnam l. si quis maior. C. de transact. Bertran. consilio 191. numero 4. vol. 1. consil. 152. num. 4. vol. 2. Et regulariter hæres impugnans contractum incidit in pœnam, in quam mortuus si viveret, incideret. Ias. l. cum filius. §. in hac. numero 2. ff. de verborum obligationib. Secundò testamentum defuncti hæres impugnare non potest. Signo. consil. 122. numero 3. l. cum à matre. C. de rei vend. l. siue. C. de euct. Socin. consil. 124. numero 76. vol. 1. l. vnum. §. si rem. ff. de leg. 2. l. hæredum. C. de fideic. Soci. consil. 150. nu. 4. volum. 1. Tertio, non potest venire contra transactionem defuncti, nisi ab altera parte contrauentum sit. l. cum proponas. l. secunda. C. de pact. c. peruenit. il secundo. de iureiur. Betr. consilio 291. num. 4. volum. 1. consil. 8. numero 1. volum. 3. Quarto approbare debet reuocationem donationis factam defuncto, Paris consilio 16. numero 38. volum. 2. Quintò, alienationi factæ per defunctum standum est, Abb. cap. 1. numero 3. de testamen. Roman. consilio 259. Corn. consilio 304. numero 6. volumine 3. Sextò, hæres impugnare non potest prohibitionē diuisionis ad aliquod tempus. l. in hoc. §. si conueniar. ff. com. diu. Doct. Com. l. 4. ff. de cond. insti. Bart. l. quintus. §. argento. ff. de auro & argento leg. Doct. l. si nō sortem. §. si centum. ff. de cond. indeb. Septimò, locationem hæres impugnare non potest, Ange. l. viam. C. loc. Ferret. §. mortuo. Inst. eod. titu. Corn. cõsilio 103. numero 7. volum. 2. Octauò, hæres impugnare non potest confessionem de dote factam à marito constante matrimonio. Soci. consilio 76. numero 34. volum. 4. nisi esset inualida cõfessio. Salic. l. si ego. numero 1. ff. de iure dot. Afflict. decisio. III. numero 7. Nondò, hæres non potest impugnare instrumentum, vel librum, Paulus consilio 314. numero 3. volum. 2. Qua in re aut ex cõtractu defuncti descendit obligatio in hæredem, aut non, tunc factum defuncti ratum haberi debet, secundo vero casu non, Bald. l. defuncto. numero 2. C. si in fraud. patr. Secundò distinguendo dico aut factum defuncti fuit secundum leges, aut non. Primo casu illud ratificare debet, si verò in fraudem legis, non, & adeo verum est primum dictum, vt carcari possit sequuta citatione pro obseruantia facti defuncti, ita Bald. capitu. 1. §. item. titu. de not. feud. Cor. consilio 2. numero 2. volumine 4. Cagnol. l. hæredem. numero 14. ff. de regul. iur. Tiraquet. in tract. de iure const. par. 3. lim. 30. numero 27. Bald. l.

in ipsius. num. 75. C. famil. herc. Crau. cõsil. cxxxj. nu. vij. Ang. l. Pantonius. num. 3. vbi Cuman. nu. ff. de acq. hæred.

Quadragesimooctauo dotandi debitum non soluitur morte, vnde hæres, filiam eius, cuius est hæres, dotare compellitur. Marfil. consilio cxxv. numero 9. volum. 1. Bart. l. marito. §. si voluntate. l. insulam. ff. solut. matrim. Alexand. l. post dotem. numero 23. ff. eod. si tamen dos pereat, iterum dotare non compellitur, sicuti pater viuus teneretur. Barto. l. si socius. ff. pro socio. Soci. consil. ccxcvj. nu. 5. vol. ij. Sicuti hæres mariti eam alere tenetur infra annum luctus, si bona, vnde se alat, aliunde nō habeat, Abb. cap. salubriter. num. 5. de vsur. nisi hæres statim assignet dotem, Alex. l. diuortio. nu. 21. ff. sol. matr. Campeg. de dot. q. xvij. par. ij. Post annū verò luctus mulier dotem petere debet, nam hæredes eam alere non tenentur. Campeg. tract. de dot. part. v. quæst. lxxvij. nu. 2. Ange. consil. cxxxvij. consil. ccc. Abb. d. c. salubriter. nu. 4. de vsur.

Quadragesimononò, priuilegium non soluitur morte mariti ne cõueniatur vltra quàm facere possit, sed ad hæres quoque transfertur, Alex. l. etiam. nu. 1. ff. sol. matr. Paul. l. eum qui. §. si mulier, num. 4. ff. de iureiuran.

Quinquagesimò, interpretandi facultas non soluitur morte, vnde quemadmodum hæres suam ambiguum voluntatem potest interpretari, ita etiam hæres eius. Alexan. l. si quis à filio. §. si quis plures. numero 2. ff. de leg. 1. Ias. l. numero 17. ff. de acq. hæred. Soci. consil. lx. colum. 6. volum. 1. Crau. consil. cxcvj. numero 4. Ratio est, quia in dubio electio est debentis. l. si domus. ff. de leg. j. l. qui ex pluribus. ff. de verb. obliga. l. legato. ff. de legat. j. dummodo cum damno alterius declaratio non fiat. Iaso. l. si sic. §. si quis ita. ff. de legat. j. Paulus l. si quis. numero 4. de iudic. l. in terminato. C. de fr. & lit. exp. Curt. l. ædificata. numero 140. D. de æd. Bald. l. idem. numer. 1. ff. de rei vend. Abb. c. cum ad sedem, num. 16. de restit. spol. Roman. consil. ccc. nu. 20. dixi ego super. in parte 8. concl. 62.

Quinquagesimoprimò instantia non soluitur morte, sed hæres succedit in eam, quæ contra defunctum iam mota fuit, Doct. Com. l. hæres absens. ff. de iudic. Nicon. cap. quoniam contra. numer. 47. de probat. Doct. c. quia. de iudic. l. si prætor. ff. eod. tit. l. serpus. ff. de his, qui not. infamia. l. 1. C. si pē. appel. mors interu. Ange. l. tam ex contractibus. ff. de iudic. Socin. consilio xxx. volum. 8. Ampl. procedere etiam in clerico, Paulus l. cum quædam. ff. de iurisd. omn. iud. c. clericum. xj. qu. j. Fallit tamen in fisco, not. l. si constante. §. fin. ff. sol. matr. Socin. consil. 46. volum. 4.

Quinquagesimosecundò successori quandoque plus licet, quàm defuncto. vnde minori succedenti defuncto maiori datur restitutio in integrum, quæ aliàs defuncto, si vixisset, non fuisset concessa. l. Pantoni. ff. de acquiren. hæred. not. l. 1. C. de restit. in integ. Bart. l. si infanti. numero 11. C. de iure deliberand. Fulg. l. si quis affirmauerit. §. item. numero 3. ff. de dolo. l. qui in aliena. §. Scæuola. ff. de vsucap. l. fin. C. de euct. Salic. d. l. si infanti. numero 13. Bald. cõsilio cccxxvj. numero 1. volum. 2. d. l. j. num. 4. de rest. in integ. Soci. consil. cxvj. numero 12. volum. 2. Regula tamen est, melioris conditionis non esse hæredem, quàm defunctum. Ias. leg. Pomponius. §. quæsitum. numero 8. ff. de acquirend. posses. Tiraq. in trad.

in tract. de retr. §. 1. gloss. 9. num. 48. Salic. l. emptori. §. 1. ff. de euct. Ratio prædictorum est, quia hæres adeundo hæreditatem, videtur eodem modo se obligare, quo erat obligatus defunctus, Bal. l. scimus. numer. 1. C. de iure deliber. l. nemo potest. num. 28. ff. de leg. 1. Grammat. consil. 100. numer. 18. Paris consil. num. 30. vol. 3.

Quinquagesimotertio venditio retractari non potest in præiudiciū defuncti, nor. l. cum à matre. C. de rei vendi. l. si ab eo. C. de nego. gest. l. successores. C. de solut. l. si fundum. C. de rebus alien. non alien. l. si Titio. ff. de pign. l. 1. ff. de excep. rei vend. Tiraquel. tract. de retr. §. 1. gloss. 9. numero 48. & §. 12. gloss. 1. nu. 7.

Quinquagesimoquarto, alienationem feudi factam per defunctum, hæres non potest reuocare, quam aliàs posset, si hæres non fuisset. Doct. Comm. capit. primo. §. hoc quoque. de success. feudi. Paulus consilio 207. volumine secundo. & consilio 290. eodem volum. Afflict. decisio. 112. l. filius familiars. §. cum præter. ff. de leg. 1. vbi ampl. hoc dictum, etiam si hæres eius filius esset.

Quinquagesimoquinto, pactum reuenditionis non soluitur morte, sed ad hæreses transit, licet de his mentio facta non fuerit. l. si pactum. ff. de prob. Doctor. Comm. l. secund. C. de pact. inter empt. & vendi. l. si decem. ff. de verborum obligatio. Bartol. l. à testatore. ff. de condi. & dem. Bald. & Iaso. l. epistola. §. 1. ff. de pact. Bald. capit. ex parte. colum. 1. de rescr. consil. 38. volum. 3. Iaso. l. cum seruus. ff. de verborum obligatio. Omnia enim pacta actiue, & passiue transeunt in successorem, quamuis de his mentio non fuerit facta. Vnde statutum loquens de venditore, vel alio contrahente, locum habebit in eius hærede: & hoc sufficit nisi dispositio habeat dictionem duntaxat, vel taxatiuam tantum. Bert. consilio 184. volum. 2. Bartol. l. 1. ff. si quis ius dicenti non obtemperauit. not. l. non solum. §. tale. ff. de liber. leg. Idem si dicat ipse contrahens, & non alius, Bartol. l. 3. §. cum Titio. ff. de adim. leg. de hoc vide Tiraquel. tract. de retr. conu. §. 1. gl. 6. nu. 1. & seq.

Quinquagesimosextò, promissio de facto suo non soluitur morte, sed ad hæreses transit, Docto. l. stipulatio ista. ff. de verborum obligatio. Bald. l. final. C. de act. empt. Ampl. etiam si promississet factum suum ratum: nam dictio taxatiua excludit personas prorsus extraneas, Roma. in Rubric. de arbit. column. 9. not. l. hæres. ff. de acquir. hær. Alexan. consilio 28. libro 5. Curt. Sen. consilio 76. Aret. §. fin. Instit. de empt. & vendi. Ruin. consilio 94. volumine 1. Tiraquel. in tract. de retr. conu. §. 1. gl. 6. nu. 4. Euer. in loco de natura dict. taxat. nu. 6.

Quinquagesimoseptimò, vidua post mortem viri, retinet omnia priuilegia viri dum in viduitate permanet. Docto. l. fin. C. de verborum significatio. Bal. l. cum te. C. de nupt. l. filij. §. vidua. ff. ad municipal. no. l. sceminæ. ff. de senat. capit. is qui. §. mulier. de sepult. 6. gloss. & Docto. Comm. Clem. ne Romani. §. sanè. de elect. Docto. l. cum quedam. ff. de iurisdic. omn. iudic. Doctor. capit. super eo. l. secundo. de testamen. Socin. in consilio 12. consilio 36. volum. 1. Ampl. primò, vt familiam viri retineat, Bartol. & Fulg. l. fin. C. de verborum significatio. Secundò retinet ciuitatem, Bald. l. cum te. C. de nupt. Franc. capit. is qui. §. mulier. de sepult. 6. Tertiò retinet ipsa domicilium, Alber. l. sceminæ. de senator. Ang. consil. 34. & consil. 369. Cardin. consilio 135. Aret. §. 1. Instit. de

patr. pot. Quartò vidua Regis dicitur Regina, gloss. cap. scripsit. 27. quæstio. 2. gloss. cap. ex parte. in fine, de foro compet. vbi Doct. Com. Alber. d. l. sceminæ. ff. de senator. Dom. capit. is qui. §. mulier. de sepult. 6. Ant. de pot. reg. quæstio. 29. Quintò ampl. etiam in exorbitantibus à iure communi, Bartol. l. si. C. de priu. schol. lib. 12. Alexan. consilio 207. vol. 6. Sextò, vidua nobilis genere ignobilis. retinet mariti mortui conditionem, Guid. Pap. decis. 349. idem decis. 381. nisi hæc iterum nubat marito nobili, tunc enim illustratur radiis secundi viri, Ioan. Raynu. tractat. de nob. quæstio. 6. Tiraquel. in tract. nobil. capit. 19. numero 38. Septimò, vidua viri mortui vera imago dicitur, Bal. l. pignoris. C. de pigno. act. testatur. Dinus Hiero. lib. 1. in Iouinianum, vnde sequitur octauo loco quod dum vidua manet, censetur stare in eodem matrimonio, Docto. Comm. l. fina. C. de bon. matern. l. de emancipatis. C. de leg. hæredi. §. primo. Authentic. de non elig. secun. nub. §. non solum. Authentic. de nupt. gloss. l. iubemus. C. de erog. mil. ann. lib. 12. gloss. l. 1. §. exactio. C. de rei vxor. act. Bartol. l. filij. §. vidua. ff. ad municip. Bald. l. diuortio. ff. solu. mat. Archidiaco. capit. is qui. de sepult. 6. Alexand. l. cum quedam. ff. de iurisd. omn. iud. Bald. l. voluntas. C. de fideicommiss. vbi quandiu vidua est, viuit lege mariti. Idem consilio 459. volumine 1. Angel. consilio 142. Salic. l. si. C. de verborum significatio. Roma. l. 1. C. vnde vir & vxor. Paul. consilio 147. volum. 2. Ifern. & Mart. Laud. capit. si quis miles. titu. de feudo sine culpa amit. vbi vasallus priuatur feudo, si cum vidua concubuerit, ac si cum vxore domini, Alexan. consilio 207. volumine 6. Socin. consil. 56. volumine 3. Guid. decisio. 380. quæ procedunt dummodo honestè vidua viuatur. Bal. l. his solis. C. de reuocan. don. Bal. consilio 446. volumine 2. Abb. c. vxoratus. not. 2. de conu. coniug. gloss. l. sororem. C. de his, quibus vt indignis. glo. l. fideicommissum. C. de fideicom. Bartol. l. penultim. C. de adult. Ias. l. 2. ff. sol. matr. Felio. capit. pastoralis. de iud. Marfil. sing. 234. Bartol. l. si. C. de bon. mat. Franc. c. is qui. §. mulier. de sepult. 6. Vnde vidua impudica definit esse de domicilio viri, Angel. l. cum quedam. ff. de iurisd. omn. iud. §. 1. Authentic. de restitu. & ea quæ par. & perdit legatum sibi à viro factum, gloss. & Doct. Comm. l. fideicommissum. C. de fideicom. Item & tutelam filiorum. l. fin. C. quando mul. tut. officio fung. Authentic. sacramentum. vbi Salic. C. eodem titu. Bartol. l. si quis sub conditione. ff. de testamen. tutela. Ang. §. actionum. quæstio. 19. Inst. de act. Tiraquel. in tract. de nobil. capit. 18. numero 14. Tertiò amittit dotem secundum Communem opinionem, de qua in decis. Pedem. 77. numero 15. Quia vidua dicitur durare in primo matrimonio, Paulus l. sororem. numero 4. C. de his, quibus vt indignis per l. fin. C. de bon. mat. Iacob. d. l. sororem. numer. 6. Felio. c. pastoralis. nu. 9. de iud. Ias. l. 2. numer. 6. ff. sol. matr. addit. ad Angel. tract. de malefic. versic. [che hai adulterato] numer. 30. Petr. sing. Marfil. sing. 416. l. unica. numero 48. C. de raptu virg. Paul. consilio 148. volumine 2. Bartol. l. fideicommissum. C. de fideicommiss. Vnde hæres concubens cū vxore mortui testatoris redditur indignus. Bartol. l. numero 3. ff. de his quibus vt indignis. Quintò vasallus priuatur feudo si concubuerit cum vxore domini defuncti. Docto. Comm. capit. plerumque. de don. inter vir. & vxor. Angel. in Summa sua. versic. dos. numer. 18. Crot. l. 4. §. cato. nu. 96. ff. de verbo. obligat. Lupus in Rubr. de don. inter

vir. & vxor. §. 67. numero 6. Neuz. in Sylua nup. ver
 sic. seni non est nubendum. fol. 65. consilio 2. nume
 ro 37. consilio 6. numero 17. Vidue enim luxuriantes
 damnationem habere debent, Paul. ad Timo. capit.
 3. & hæc opinio est causa honestatis seruandæ, Bald.
 Authentic. cui delictum. C. de indict. vid. tol. Socin.
 l. hæc conditio. ff. de cond. & dem. Curt. consilio 81.
 numero 9. §. mulieres. Authentic. de lenonibus. Cō
 tra hanc conc. tenet Alexand. d. l. sororem. C. de his,
 quibus vt indig. Boer. decisio. 338. numero 7. Salic. l.
 quoniam. C. ad l. Iul. de adult. Crau. consilio 205. nu
 mero 24. Ripa l. secunda, numero 8. ff. solu. matrim.
 Soci. consilio 111. numero 7. volumine 3. dicit hanc
 esse mag. Communem opinionem, capitu. Rayn. 3.
 part. numero 201. Didac. in Epito. de sponsal. capitu.
 6. §. 6. nume. 20. Parisienses in consuetud. Parisien. §.
 30. quæstio. 38. Ampl. l. 6. numero 142. Guliel. in am
 biguis. nume. 208. ff. de reg. iuris. Rol. consil. 87. volu
 mine 2. Quæ opin. reconciliari possunt hoc pacto, vt
 si adultera reperta est domo viri, tunc amittat do
 tem, si verò extra domum habitat, secus, quia vide
 tur quodammodo renunciari priuilegio domus vi
 ri. Seu melius dicas, aut loquimur de stupro cōmis
 so infra annum luctus, aut post: primo casu procedit
 opinio affirmatiua, secundo autem negatiua, ita de
 cisio. Pedem. 77. numero 37. & not. quòd licet nu
 bens infra annum luctus sit expers infamiz, perdit
 tamen gloriam matrimonialis pudoris. Tiraquel. in
 tract. de leg. connu. l. 9. gloss. 9. numero tertio. Sed
 vtrum magis peccet vidua stuprando quàm virgo?
 Resp. quòd vidua magis peccat. Afflict. capitu. 1. §.
 item. columna secund. titul. quibus mod. feu. amit.
 Tiraquel. tracta. de leg. connub. leg. 2. numero 27. &
 l. 9. gloss. 9. numero 116. non tamen perdit legatum
 ei relictum cum conditione, si castè vixerit, quia ma
 trimoniū castitas est, dixi ego in tract. de re iur. reg.
 2. ampl. 119. Si verò viduæ legatum erit factum, intel
 ligi debet de prima viduitate, dixi dict. loco. regul.
 quarta, amplia. 117. Fallit in legato habitationis,
 quòd venit in omni viduitate, quemadmodum latè
 dixi d. tracta. regu. secund. ampl. 121. de reg. iur. No
 nò vidua sortitur forum mariti mortui, Barto. l. fœ
 minæ. ff. de senator. Barto. l. fina. C. de verborum si
 gnificatio. l. prima. C. de mul. & in quo loco. l. fin. §.
 penultim. ff. ad munic. l. filij. §. vidua. ff. eodem tit. l.
 semper. §. immunitati. ff. de iur. immun. l. si. vbi Doc.
 C. de bon. matern. leg. fina. C. de incol. libro 10. l. fi
 na. C. de priuileg. schol. Cyn. l. secund. C. de episco. &
 cler. Bald. l. voluntas. C. de fideicom. Quod verum
 est in fauorabilibus, secus in odiosis. in contractu
 autem dotis inspicitur consuetudo fori viri. l. exige
 re. ff. de iud. Decimò, vidua potest mortuo viro ban
 nito reuerti ad ciuitatem non obstante statuto de
 vxoribus bannitorum expellendis, Barto. l. Titia. ff.
 de leg. 2. Aret. l. si. C. qui ad liber. peru. non licet. l. cū
 acutissimi. C. de fideic.
 Quinquagesimo octauò, filius censetur eadem persona
 cum patre. not. l. fina. C. de impuber. & aliis substit.
 Tiraquel. l. si vnquam. in prin. numero decimoquin
 to. C. de reuocan. don. est enim filius portio patris,
 capitulo iam itaque. 1. quæstio. quarta. Bald. l. fin. C.
 de seru. fug. & licet efficiatur nouus homo propter
 nouam animam, non tamen dicitur primus homo
 omninò extinctus, Paulus consilio 264. colum. 3. vo
 lumine 2. Sicuti in simili dicimus, quòd nec arbor
 ob id mortua dicitur, quòd antiquis radicibus mor
 tuis, quæ loco animæ sunt, cum vitam suppeditent,

nouas egerint. l. qua ratione. ff. de acquiren. ret. do.
 Ampl. verificari hoc dictum, etiam in nepote. not.
 Doct. Commu. l. cū acutissimi. C. de fideicommi.
 l. generaliter. C. de institu. & subst. l. cum auus. vbi
 Doctor. Commun. ff. de condit. & demonstra. Ideo
 nepos dicitur natus ex auo, sicut filius, quicquid
 enim est causa causæ, est etiam causa causati, l. pri
 ma. C. de cond. in ser. l. Lucius. la secunda. ff. de hæc.
 institu. vbi cōditio si decesserit sine filiis ex se natis,
 deficit si reliquerit nepotes, qui appellatione liber
 rorum continentur, l. liberorum. ff. de verborum si
 gnificatio. est enim in nepote sanguinis continua
 tio, & immediatè dicitur fieri quod per rerum na
 turam continuatiue vnum est. & idem Paul. consil.
 410. volumine primo. Guid. decisio. 176. Barto. con
 silio primo. numero 33. volumine secundo, consilio
 302. volumine tertio. Nec esse debent deterioris cō
 ditionis nepotes, quàm ipsi filij. l. maximum vitiū.
 C. de liber. præter. imò transmittit ad nepotes por
 tionem lucris, quod sibi prouentum erat, l. in quibus.
 C. de sec. nupt. & propterea nepos dicitur primoge
 nitus, sicuti, & pater illius, vnde in ius primogeni
 turæ succedit, quæ est dignitas, quæ nō soluitur mor
 te. capitu. quoniam Abbas. de officio deleg. Tiraqu.
 in tractat. de iur. primog. quæstio. 40. numer. 47. no.
 capit. gratiosè. de rescr. 6. Ex quo inferitur quòd stan
 te statuto, quòd frater excludat sororem, ita & ne
 pos amitam. Barto. d. l. liberorum. ff. de verborum si
 gnificatio. Doct. Commu. l. maximum vitium. C. de
 liber. præte. l. venia. C. de in ius vocan. Anchar. cap.
 1. quæstio. 14. de const. Fulgos. l. de quibus. colum. 3.
 ff. de leg. idem consilio 78. Roma. consilio 129. Abb.
 consilio 75. volumine 1. Natta cap. quamuis. quæstio.
 11. de pact. Iaso. l. qui se patris. numero 57. C. vnde li
 be. Dec. consilio 372. Bened. cap. Raynutius. versic.
 duas. numer. 150. de testam. De qua re vide per Tira
 quel. tract. de iure primogenituræ. quæstio. 40. num.
 57. & sequen. latè. Ampl. secundò, vt filius retineat
 nobilitatem patris defuncti, no. l. senatoris. ff. sena
 tor. Bal. l. cum antiquioribus. colum. 8. C. de iure de
 liber. Lucas l. mulier. C. de dign. libro 12. nobilitas e
 nim à primogenitoribus seminatur in posteros. Car
 din. clem. 1. quæstio. 2. de bapt. Abb. c. licet. de censu
 bus. quod dictum extenditur ad filios natos etiam
 ante nobilitatem patris, Docto. l. senatoris. ff. sena
 tor. not. l. fin. C. de decur. lib. 10. Cardin. cap. cum ita
 que. 1. quæstio. 4. Tiraquel. in tract. de nobil. capit. 15.
 numer. 2. & nume. 7. latè per totum: ideo filius ferre
 debet insignia paterna. idem d. loco, cap. 8. numero
 21. Calamitas tamen patris aut matris filio nato, vel
 iam concepto nocere non debet, l. emancipatum. §.
 fin. ff. de senator. §. & è contrario. Inst. de ingen. Sed
 si filius repudiat hæreditatem patris, vtrum legiti
 mam amittat? Respon. quòd sic, Bart. l. gerit. colum.
 5. ff. de acquirend. hæred. l. quia poterat. ff. ad Trebel
 lia. Docto. Comm. l. hæres. C. de impuber. Roma. l.
 1. C. quando non pet. part. Bal. l. scimus. columna 5.
 C. de inoffic. testa. Paul. l. quoniam. eodem tit. Ang.
 consil. 81. Corn. consilio 119. volumine secundo. Se
 cundò, si mortuo rege filius repudiet hæreditatem
 patris, mox regnum deuoluitur ad secundum geni
 tum, glo. l. prima. §. assignare. l. 3. §. 1. cum duabus leg.
 sequen. ff. de assigna. liber. Tertiò, quamuis feudum
 sit debitum filio, non potest filius hæreditatem re
 pudiare, & feudum retinere, not. capitu. 1. tit. an agn.
 vel fil. rep. hæred. ca. filius. titu. de cap. qui cur. vend.
 cap. 1. de grad. succel. Host. in tit. de feud. §. quod iā
 versic.

versic. 37. Barto. l. si patroni. ff. ad Trebellia. Bart. l. item. §. nunc videamus. ff. de pet. hære. Paul. Authen. post fratres. C. de leg. hære. Ifern. capitu. 1. de alien. feudi. Bald. capitu. 1. de success. feudi. Bald. l. quæstio. 2. ff. de rerum diu. consilio 215. volu. 2. Alber. l. tres fratres. ff. de pact. Angel. §. si verò. Authent. de nupt. Doct. l. si quis. ff. de acquiren. hære. Alexand. consilio 19. volumin. 1. Ratio est, quod si hoc verum esset, pater ex causa non posset præiudicare filio, ex quo sequitur quòd quando sumus in feudo, vel emphyteusi, in quo pater filio præiudicare non potest, tunc filius poterit repudiata hæreditate retinere feudum: vt, quando ei quæsitum esset ex mera liberalitate cõcedentis, Baldus l. 1. Cod. per quas perso. nob. acqui. Doctor. Commun. l. apud. §. si quis. ff. de legat. 1. Iaso. l. si. C. de iure emphyt. Tiraquel. in tracta. de nobil. capitulo 37. numero 6. vbi latè, & Iul. Clar. libro 4. senten. quæstio. 76. in term. numero 1. Dida. libro 2. resol. capit. 18. numero 4. Curt. consilio 138. numero 19. Imol. capit. ex parte. numero 29. de feud. Item declara hanc conclu. vt, si sit feudum nouum, non potest retineri repudiata hæreditate. Tertiò hoc idem, si fuerit antiquum, sed merè hæreditarium. Quartò idem est, si fuerit antiquum feudum, id est, nulla habita mentione filiorum, vel hæredum. Quo casu filius illud retinere non potest repudiata hæreditate: agnatus autem benè quidem poterit. si verò fuerit feudum mixtum, hoc est pro se, suisque descendentibus, vel pro filiis, & hæredibus, tunc per filios retineri poterit repudiata etiam hæreditate, ita Iul. Clar. d. quæstio. 76. libro 4. senten. more solito doctissimè distinguit, Ampl. omnia hæc etiã in emph. Iul. Clar. libro 4. senten. quæstio. 37. Quia distinctione ita retenta, sequitur quod filius exhæredatus in feudum, vel emphyteusim succedat. Paris consilio 1. numero septimo, volumine 1. Iul. Clar. libr. 4. senten. §. feudum. quæstio. 74. in termin. In his verò, in quibus pater præiudicare potest filiis, filij tenentur ratificare factum patris. idem Iul. Clar. libr. 4. senten. §. feudum. quæstio 42. Arius Pinel. l. 1. in 3. part. nu. 85. C. de bon. matern. & numer. 74. & numer. 75. dicit mortuo patre filium hæredem non admitti ad reuocandam donationem, vel aliam alienationem, Bald. l. 2. numer. 3. C. si quid in fraud. patr. De hac 58. conclus. vide Tiraquel. in præfat. l. si vnquam. numero 15. & seq. C. de reuo. dona. Not. tamen quòd licet natiuitate filij reuocetur donatio, non tamen reuocatur natiuitate nepotis, quando pater erat viuus tempore donationis. Tiraquel. dict. loco. vers. filius numero 12.

Quinquagesimo nonò notandum est, quòd morte eius, cuius causa aliquid statutum est, non soluitur dispositio, sed durat in viridi obseruantia quando causa erat impulsua. Doct. Commun. l. prima. §. sexum. ff. de postul. Idem est, quando erat causa efficiens, vnde mortuo legillatore, adhuc lex permanet in viridi obseruantia. dixi ego in tract. de leg. & stat. part. 3. quæstio. 8. num. 6. & seq. no. l. Arrianis. C. de hære. latè per Tiraq. in tractat. Cessante causa. num. 130. & seq.

Sexagesimò, & vltim. not. quòd mortuus repræsentatur per hæredem. l. hæredem. ff. de reg. iur. Secundò per filium. l. fina. C. de impub. Tertiò per vxorem, quæ dum est vidua, dicitur imago viri. l. filij. §. vidua. ff. ad munic. Quartò & vltim. per successorem, siue vniuersalem, siue singularem, in re, & causa, in quam succedit. l. qui in ius. ff. de reg. iur. cum distinctioni-

bus, de quibus suo loco satis superiùs dictum est pro declaratione huius nostri tractatus, Mors Omnia Soluit.

Sed quid dicemus de resuscitato, vt rùm recuperet bona? Respon. quòd sic. no. Ang. l. nam Demosthenes. numero tertio. ff. de leg. gloss. l. ex his. ff. eodem. not. l. 3. ff. de diuor. Doct. Comm. l. seruitutes. §. sublatum. ff. de seru. vrbano. prædiorum. Ang. l. debitor. ff. de senten. pass. Doct. Commu. l. si marito. ff. solut. mat. gloss. l. seruus. ff. de act. & oblig. Brix. quæstio. 54. An cap. fraternitatis. column. 2. ff. de frig. & malef. Alber. l. inter. §. sacram. column. 2. ff. de verbor. obli. l. quod dicitur. ff. de impen. in reb. dot. fact. Bal. & Paul. l. intercidit. ff. de cond. & demon. Bal. l. 1. C. de sacrosanct. eccle. capitu. 1. de elect. Brun. consilio 112. Roman. Rubric. ff. solut. matrimo. versic. an resuscitatus. Betr. tract. de episco. 4. part. 8. part. princip. quæstio. 4. Gulielm. extr. suscepto. versicu. vacantiu. Bald. consilio 243. libro primo. Alber. l. adeo. ff. de acquirend. rerum dom. Not. tamen, quòd mortuus nõ dicitur, qui statim ex morte ad vitam reuocatur, gloss. d. l. ex his. not. l. 3. ff. de diuor. sicuti natus non dicitur, qui statim mortuus est, nec dicitur venisse, qui non stetit, Archidiac. capitu. licitè. 12. quæst. 7. non enim consideratur illud paruum momentum, Abb. capit. nam ego. de verborum signifi. gloss. cap. 1. §. quin etiam. tit. Episc. vel Abb. vbi Doct. Comm. cap. 1. §. fin. de success. feudi, Bald. l. 1. §. in nouissimo. C. de cad. tol. Paulus consilio 191. libro 2. Iaco. tract. feud. vers. sceminis. Betr. consilio 276. libro 1. Tira. l. si vnquam. vers. suscepit. numero 167. quibus in locis pro non nato habetur, qui statim moritur. conc. l. ex facto. ff. de hæred. institu. l. seruus. ff. de leg. 3. Bald. consilio 299. libro 2. l. Cæsar. ff. de public. Si cuti etiam abesse non dicitur ille, qui statim redditurus est, Anchara. consilio 90. not. l. cum antiquis. C. de iure deliber. l. si longius. §. filius. ff. de iudic. l. penult. ff. de vac. muner. Innocen. capitu. prudentia. de officio dele. Decius l. 1. ff. de officio eius, vbi Purpur. numero 603. Roman. consilio 263. gloss. & Doct. Comm. cap. si postquam. de elect. 6. Item non consideratur precium paruo tempore duraturum. l. precia. §. fin. ff. ad l. Falci. Barto. l. si seruus. la seconda. ff. de cond. furt. not. l. 1. C. de sentent. quæ pro eo. l. qui sic. ff. de sol. l. si pro parte. §. versum. ff. de in rem vers. Marfi. l. fin. numer. 155. ff. de iuris. omn. iud. l. prima. §. quod ait. ff. quorum legat. Ex quo sequitur primò, non puniri de fuga carceris, qui statim ad eum reuertitur, Bartol. l. sicut. §. superuacuum. ff. quibus mod. pig. vel hypothe. solu. Bald. l. 1. C. de seru. fug. Betr. consilio 61. volumine secundo. Marfi. l. is qui. numero 54. C. de fidei. idem tract. de fideiussor. numero 373. consilio 122. Barto. l. quid si. §. 1. ff. de ædil. edict. Rom. l. admonendi. columna vigesima quarta. ff. de iureiurand. Bald. l. 1. C. de ædil. act. Sequitur secundò, quòd condemnatus ad restituendum fundum sub pœna, si restituat, & postea statim occupat in pœnam incidisse dicetur, Bald. l. Titio. ff. de condit. & demonstr. Docto. Comm. l. sed si. ff. de iureiurand. Bald. l. si quis hæredem. C. de institu. & substit. l. qui licitam. C. vt lite pendens. l. debitori. C. de pact. not. capitu. cum in cunctis. de elect. capitu. significasti. de offic. deleg. Ange. l. permisceri. §. species. ff. de acquirend. poss. l. si fideiussor. §. meminisse. ff. de leg. 1. Betr. consilio 232. num. 14. vol. 3. l. inter. ff. de arbit. Fabian. in tract. de empt. quæstio. 4. princ. l. si quasi. ff. de pig. act. cõc. quæ dixi in hac materia, in tract. de

regu.iur.regu.5. ampl.165. Quid autem est dicendum quando dispositio fiat per modum conditionis? Respon. quod conditio, si decesserit sine filiis, verificatur, etiam si momento fuerint patri superstites. lex facta, §. si quis autem. ff. ad Trebellian. Bald. capitulo primo. §. quinetiam. titu. Episco. vel Abb. Ias. l. si quis heredem. C. de institu. & substit. not. l. cum acutissimi. C. de fideicom. satis enim est grauatum habuisse filios, licet postea moriantur, Bald. consil. 57. volumine secundo. Dec. consilio centesimotrigesimonono. Capolla consil. 50. l. heredibus. ff. ad Trebellian. l. cum uxori. C. quando dies leg. ced. not. l. si quis heredem. C. de institu. & substit. in conditionibus enim accipimus principium primæ existentie, & non curamus successum eius, ideo conditio causalis, vel mixta sufficit semel fuisse impleta, licet non durauerit, in qua sufficit fuisse factum, licet non duret factum. gloss. dict. l. si quis heredem, conc. Oltrad. consilio vigesimoprimum Ioann. Andræ. add. ad Specu. titu. de testam. §. in primis. Cy. Auth. sed si. C. de sec. nupt. Bald. l. fin. C. de hære. instit. consilio. 56. volumine secundo. Fulgos. consilio 46 Paul. l. ex facto. §. si quis. ff. ad Treb. l. in substitutione. ff. de vulg. Ruin. consilio 131. numero 4. volumine 3. Dec. consilio 13. Bertra. consilio 8. volumine 1. Ias. d. l. si quis in heredem, ex quo dicto sequitur primò quod excusatio tutelæ ob liberos, non irritatur si liberi moriantur, Ioan. Andr. capitu. decet. de regu. iur. 6. Alber. l. 2. ff. de exc. tutor. Imol. consilio 76. Mart. in tract. de fisco. conclus. 198. Fulgos. consilio 52. Paul. l. si cum dotem. l. si maritus. ff. de sol. Anan. consilio 105. Dec. Authentic. præterea. C. vnde vir & vxor. l. in omnibus. ff. de reg. iur. capitu. cum cessante. de appel. Marfil. l. etiam. ff. de quæstio. Secundò inferitur quod foemina ob masculos semel exclusa, manet perpetuo exclusa, etiam si masculi moriantur, nisi statutum aliter expresse disponat, Barto. l. fina. ff. ad Tertullia. Bald. Authentic. sed si. C. de sec. nupt. Docto. Commun. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. Docto. Comm. l. si auus. C. de libe. præ. Bal. l. videamus. ff. quod met. causa. Imol. consilio 27. Anto. capitu. Raynaldus, de testamen. Fulgos. consilio 98. Paul. consilio 159. volumine secundo. Cor. consilio 404. volumine 3. Decius consilio 87. Iaso. consil. 229. volumine secund. Ruin. consilio 167. numer. 11. volumine 3. & sufficit si masculus fuerit momento temporis ad hoc, ut foemina dicatur perpetuo exclusa, Bald. l. si quis posthumos. §. primo. ff. de liber. & posthum. l. in quibus. C. de secun. nupt. Tiraquel. l. si vnquam. versic. suscepit. numero 193. C. de reuocan. dona. vbi dicit neme. 203. non confirmari donationem post mortem filij, si tamē pater eam non reuocauit videtur decessisse cum ea confirmata. ita Tiraquel. dicto loco, numero 212. conc. Bald. l. Titia. §. legato. ff. de leg. 2. l. 1. C. de inoffic. don. consilio 167. volumine quinto. Corn. consilio 176. libro secundo. Ruin. consilio 60. numero 17. libro tertio. Paris consilio 72. numer. 61. volumine 1. Quod dictum procedit quando filius natus post donationem, talis erat natus, qui secundum naturam viuere potuisset, Bal. l. eam. C. de accusatio. cōsilio 121. volumine primo. is enim non reuocat donationem, sicuti non rumpit testamentum. l. quod certum. C. de posthum. hæred. instit. nam non dicitur natus qui immaturè natus est ut viuere non possit, Docto. Commun. l. septimo mense. ff. de stat. hom. Docto. l. quod dicitur. ff. de liber. & posthum. Fulgos. consilio 96. Capolla

consilio 50. Bald. consilio 113. libro 5. Bêtr. consilio 117. numero quinto, volumine primò. Marfil. l. si. numero 160. ff. de iurisd. omni. iud. Paris consilio 55. volumine secundo. Sed quatenus super. numero 126. dixi dispositionem legis, vel statuti vigere etiam post mortem statuentium, vel eorum mortem, quorum causa fuit constitutio facta, declar. secundum Docto. Nam quod fit mentio causæ in dubio, de finali intelligi debet, qua cessante cessat dispositio legis. l. adigere. §. quamuis. ff. de iure patro. capitu. cum cessante. de appel. l. ita. ff. de admin. tutor. l. illud. ff. ad legem Aquil. l. 1. §. hoc interdictum. ff. de fonte. Docto. Commun. l. si. C. de ed. diu. Adr. tollen. l. 1. C. de liber. præ. glo. l. cum tale. §. falsam. ff. de cond. & de mon. not. l. 2. §. fin. ff. de dona. Bald. capitu. 1. §. & quia. tit. qui feud. dare poss. not. l. si certis. C. de pact. no. l. 1. C. de fideicom. Imol. l. si filius. ff. de vulga. & pupil. vnde correpta ratione legis ipsamet lex correpta dicitur esse, & eius essentia, Bald. consilio 179. volumine 1. Salic. Authent. ingressi. C. de sacrosanct. eccles. Imola. l. dotalem. ff. solu. matrimo. l. si verò. §. de viro. ff. eodem titu. Docto. l. 2. ff. de vulg. Roman. l. secund. §. fin. ff. de don. Imol. cap. post translationē. de renunc. Alexand. l. si conuenerit. nume. 12. ff. de re iud. l. quod dicitur. ff. de verbor. obligatio. l. 1. columna 3. ff. solut. matr. num. 9. Paris in tract. Synd. versic. contra, Feli. Dec. & August. Ber. cap. 1. numero 86. de const. Fel. c. si. de rescr. cap. quanto de iudic. cap. tua. numer. 7. de iureiuran. Ias. l. quod dictum. numero 3. ff. de pact. l. si quis filium. C. de inoffic. testam. l. posthum. C. de bon. poss. contra tabul. numero 15. Curt. Iun. consilio 12. numer. 15. Aug. Ber. c. quæ in ecclesiarum. numer. 189. de consti. gloss. l. 1. §. filius. versic. item. ff. de donat. causa mor. glo. l. 1. ff. de conu. cum emanc. liber. gloss. l. 2. versic. filio. ff. de vulg. gloss. l. 1. ff. de leg. tutor. gloss. l. 1. C. eodem titu. l. generali. C. de sacrosanct. eccle. nam legis ratio est anima legis, capitu. fin. vbi Doctor. de regu. iur. & sicuti cum anima à corpore separatur, corpus moritur, ita sublata ratione legis, lex ipsa mortua redditur. ita dixi latè in tract. de Leg. & Stat. part. 3. quæstio. 9. numero 4. & seq. Cyn. l. non dubium. numero sexto. C. de legibus. Docto. Commun. l. cum mulier. ff. solut. matr. Bald. l. 1. ff. eodem l. scire. §. aliud. ff. de accusat. Bal. l. fin. ff. si cert. per. Imol. l. maximum vitium. numero 11. C. de liber. præ. l. 1. numero 6. C. de interd. l. 1. C. quæ sit longa consuetud. Angel. consilio 211. Cor. cōsilio 193. volumine 1. consilio 90. volumine tertio. vnde Bald. dicebat rationem legis esse animam, verba autem esse corpus, l. si quis seruo. C. de furt. l. fin. C. de hæred. institu. l. secund. C. de leg. hæred. not. §. 1. Instit. de legit. patr. tutela. capitu. 1. §. 1. & quia titu. qui feud. dare poss. l. emptor. §. fin. ff. de rei ven. Abb. capitu. nihil. numero 15. de elect. consilio 73. volumine 1. Roma. l. 2. §. fin. ff. de don. Socin. consilio 30. volumine 1. Alexan. consilio 52. numero 9. volumine 3. Curt. consilio 45. colum. 6. Felin. cap. tua. de iureiur. gloss. l. 2. C. quæ sit longa consuet. Bal. consilio 467. volum. 2. l. cum tale. §. penult. ff. de cond. & demon. Abb. c. fin. de rescr. c. 1. num. 14. de re iud. Corn. consilio 15. numer. 9. volum. 1. Dec. consil. 64. Vnde quælibet dispositio ampliatur, & restringitur ab eius ratione, Bart. l. contra. ff. de leg. Cyn. l. quicunque. C. de seru. fugit. Iaso. l. de quibus. ff. de legibus. glo. l. 2. C. quæ sit longa consuetu. Docto. Commun. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de leg. 2. l. pater. §. fundum. ff. de leg. 3. l. lex facta. ff. de vulga. gloss. & Doctor. Commun. l. si

mun. l. si quis animo. versic. amittere. ff. de acquir. posses. l. cancellauerat. ff. de his quæ in test. del. l. ita. ff. de adm. tutor. l. hæc actio. ff. de calumn. l. non omnium. C. de tutor. Angel. consilio 281. idem consilio 221. Sal. l. 2. C. de noxal. act. Fulgos. consilio 119. Roman. consilio 16. Paul. consilio 436. volumine secundo. Alexand. consilio 75. volumine 5. Limitata enim causa limitatum producit effectum. l. in agris. ff. de acqui. rerum dom. l. cum seruo. ff. de contrah. empt. l. si gratuitam. §. 1. ff. de præscrip. verb. l. milites. ff. de remil. Doctor. l. age. C. de transact. Aretin. l. qui superstitis. ff. de acquir. hæred. capitul. de cætero. de senten. exc. Alexand. consilio 94. volumine 3. Socin. consilio 26. volumine 1. Cor. consilio 299. numero 3. volumine 4. Curr. Sen. consilio 50. numero 66. consilio 70. numer. 13. Ias. l. fundum. numero 9. ff. de leg. 1. Decius consilio 379. numer. 7. Afflict. capi. Titius. numer. 7. titu. si de feud. contr. fuer. Grat. consil. 7. volumine 1. consilio 65. numer. 31. libro 1. Paris consil. 102. numero 17. lib. 1. consil. 65. num. 28. volumine 2. consil. 1. numer. 124. volumine 3. consil. 41. nume. 77. lib. 3. consil. 42. numer. 41. eodem volum. Felin. capitulum ordinem. de rescript. vbi enim eadem est ratio, idem ius statui debet. l. illud. ff. ad leg. Aquil. l. à Titio. ff. de verb. obligat. l. his solis. C. de reuocan. donat. not. l. non possunt. ff. de legibus. Alexand. consil. 75. nume. 3. volumine 5. Tiraquel. l. si vnquam, versic. libertis. numero 45. C. de reuocan. donat. gloss. Clement. l. de elect. Doctor. Commun. Authentic. quas actiones. C. de sacrosanct. eccles. Imola l. fin. ff. de hæred. instit. not. l. cum mulier. ff. solut. matrim. l. quamuis. C. de fideicom. Abb. cap. fin. de rescri. Aretin. consil. 27. Curt. consilio 81. numero 7. Quæ dicta intellige de ratione finali, & hoc fallit quando alteri ius quæsitum esset, quia tunc licet tollatur ratio, non tamen aufertur ius quæsitum, secus autem est, vt dixi super inratione impulsua, nam mortua persona cuius causa lex cõdita fuit, remanet adhuc dispositio legis, l. 1. §. sexum. ff. de postul. Docto. comm. l. 2. §. fin. ff. de dona. l. sed & si. §. fin. ff. de donat. inter vir. & vxor. l. generali. §. Diuus. ff. de usu, & usufruc. l. cum tale. ff. de condit. & demonstra. not. §. 1. Auth. de non elig. secun. nub. gloss. & Doct. capitulum ex parte, il secundo. de conuers. coniuga. capitulum magnæ. de voto. card. capitulum duæ. 7. quæstio. 1. not. capitulum tantum. 32. quæstio. 7. gloss. & Bald. l. 1. ff. de fer. gloss. l. si pecuniam. ff. de cond. ob causam, Docto. c. ex parte. de conuers. coniug. Ioan. c. cupientes, nume. 4. de elect. 6. capitulum fina. de hæret. 6. Barto. l. in omni. ff. de adopt. causa enim impulsua non est essentialis legis: neque perpetua, Alber. l. si vnquam. C. de reuo. do. not. cap. cum infirmitas. de pœnit. & remiss. Ias. consil. 63. volumine 3. Dec. capitulum quoniam. de offic. deleg. Ripa l. ex facto. numero 14. ff. de vulg. Cyn. l. generaliter. C. de episcopo. & cler. vnde ex causa impulsua non sumitur argumentum, Ioan. Andr. cap. 1. de tempor. ord. 6. Ias. Auth. quas actiones. numero 21. C. de sacrosanct. eccles. Docto. Commun. l. conuenticulam, C. de episcopo. & cler. Ant. capitulum cum publicato. de elect. cum apostolica. de his, quæ fiunt à maiori parte, sine consil. capitulum Alexand. & Ias. l. 1. ff. de offic. eius. Felin. capitulum significasti. de foro competen. Fallit hoc dictum in rescriptis, quæ vitiantur per subreptionem non solum causæ finalis, sed etiam impulsuæ, Docto. capitulum postulasti. de rescript. Dec. capitulum cum cessante, de appel. Oldr. consilio 256. cap. super literis. de rescri.

Ripa l. ex facto. numero 15. ff. de vulg. & not. quod impulsua causa dicitur, cum lex in odium alicuius conditur. l. 1. §. sexum. ff. de postul. capitulum Afros. 98. distin. quibus mortuis, vt dictum est, non tollitur dispositio legis. Item in contractibus in dubio causa impulsua præsumitur, nisi contineat interesse illius, qui causam apposuit, l. 2. §. fina. ff. de donat. vel nisi sit de essentia actus, l. sed & si. §. fina. ff. de donat. inter vir. & vxor. l. si quis. C. de don. not. quod cum causa dispositionis tendat in fauorem accipientis, dicitur impulsua, Docto. Commun. l. si mulier. C. de iure dot. gloss. l. tertia. §. si quis. ff. de cond. ob causam. & hoc nisi necessario requiratur, quia tunc finalis causa dicitur, Docto. Commun. l. sed si mors. §. fin. ff. de don. inter vir. & vxor. Secundo fallit in re favorabili, quia tunc finalis causa dicitur. Doct. l. generaliter. C. de episcopo. & cler. l. cum his. §. mulier. ff. de cond. indeb. Tertiò hoc idem fallit, quando commodum Reipublicæ coniunctum sit cum commodo accipientis: vt si donem mulieri, vt nubat, l. 1. ff. solut. matr. Item not. quod si alicui concessum sit priuilegiu ob numerum filiorum, si contingerit quod aliquis eorum mortuus fuerit, non soluitur ex morte priuilegium, not. l. sciendum. §. si. ff. qui satis. cog. §. illud. Authentic. vt const. quæ de dign. Ioan. Andr. capitulum decet. de reg. iur. 6. not. l. 2. §. oportet. ff. de exc. tuto. Fulgos. consil. quinquagesimosecundo. Imo. consil. septuagesimoseptimo. Mart. tracta. de fisco, conclusio. 198. Anan. consilio 105. Dec. Authentic. præterea. C. vnde vir & vxor. l. in omnibus. ff. de reg. iur. Ripa l. ex facto. ff. de vacat. muner. Quod dictum procedit in muneribus consumantis. l. incola. ff. ad municipales, secus à futuris, quia res deuenit ad casum, à quo non potuit initium sumere, l. Titia. §. vsuras. ff. de leg. 2. Bal. consil. 117. volumine primo. Ripa l. ex facto. numero decimoseptimo. ff. de vulg. Soc. l. si cum dotem. §. si maritus. ff. sol. matrimo. Quod autem extincta causa efficienti non soluitur dispositio legis, quia mortuo legislatore adhuc viget dispositio legis, præsertim cum effectus causæ fuisset consummatus. l. fin. ff. vnde liber. l. inter stipulantem. §. sacram, versic. nec reuocantur. ff. de verborum obligatio. vbi Iaso. numero 41. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui. l. qui res. §. aream. ff. de sol. l. Tutelas. ff. de capitulum dim. capitulum quæris. versic. contrahitur. de consec. dist. 4. capitulum de bigamis. de bigamis. capitulum sanè. de renunc. cap. fin. de offic. leg. Doct. generaliter. C. de episcopo. & cler. Balb. tract. præf. 3. par. quæstio. 9. Ozer. §. 1. numer. 5. Inst. de exher. liber. Curt. Iun. l. 2. numero 78. de reuo. do. Grat. consil. 63. numero 37. volumine 2. Secundo reuocatio donationis ob superuenientia filiorum, non cessat si ipsi moriantur, Tiraquel. l. si vnquam. versic. suscepit. nu. 203. C. de reuoc. donat. Tertiò mater non reassumit tutelam post mortem secundi mariti. §. quia Authentic. vt sine prohib. matr. & auia. Quarto femina semel exclusa ob masculos, perpetuò exclusa dicitur, etiam si masculi moriantur, sicuti perpetuò retinet hereditatem ille, cui delata est ratio agnationis, licet agnatio per mortem extinguatur. Tiraquel. tract. cessante causa. fall. 12. numero 14. Quintò, quando causa & effectus sunt in diuersis subiectis, vt pater & filius: mortua causa, quæ est pater, remanet adhuc filius eius effectus, quæ est pater, cum cessante. de appel. not. l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui. l. qui libertinos. ff. de oper. liber. l. 2. ff. de excus. tut. Sextò, & vltimò, quando plu-

tres personæ ad idem concurrerent, nisi coniuncti
requirantur ad actum, una sublata, vel extincta, & mor-
tua non corrumpit actus, not. l. si non lex. ff. de hare. in
stit. Tiraq. d. tracta. Cessante causa. limit. 22. num. 1.
& numer. 55. & not. quæ scripsi pro declaratione hu-
ius 3. par. in tract. de reg. iur. reg. 6. nu. 120. & seq. Btu.
in tract. de interitu. Marfil. si. de quæst. Sebast. Medi.
Tractat. par. iij.

¶ **MOTVS** proprius arguitur ex concessione gemina-
ta eiusdem gratiæ. Bald. l. nec damnosa. C. de præc.
imper. offer. l. 1. C. de pet. bon. subl. lib. x. Authen. de
iudic. in prin. Ber. in Rubric. de constitu. nu. 88. Me-
dic. reg. 2.

¶ **MVLCTA** modica potest arbitrari per iudicem de
leg. Innoc. c. 1. de offic. deleg. Archid. c. legitima. de
appel. 6. Spe. §. species. colum. 7. in tit. de sent. Petr. l.
eos. C. de mod. mul. no. l. 2. C. de sportul. Host. c. 1. de
offic. del. Decis. capellæ Tholof. 273. nu. 1. in termi-
nis. Med. reg. 5.

¶ **MVLCTA** requirit nouam citationem: not. Bald. in
l. j. in fin. princ. ff. si quis ius dicen. non obtem. & ibi
Ang. in §. j. Anch. in c. j. de dolo & contu. in vj. & Ar-
chi. in c. certum. xj. quæst. 3.

Limita quatuor modis, vt per Felin. in c. primo, de iu-
dic. B. Dias reg. 488.

¶ **MVLIER** adultera propter adulterium perdit do-
tem, donationem propter nuptias & bona para-
phernalia. Si maritus illam accusauerit, & pro se sen-
tentiam obtinuerit. iux. tex. in l. consensu. C. de repu-
diis. l. Lucius. l. cum mulier. ff. sol. matr. & c. plerun-
que. & ibi gloss. ff. de donat. int. vir. & vxor. & in auth.
vt liceat matr. & auiz. §. quia verò pluries. & Roma.
in sing. cccxij. & Ias. in l. fideicommissum. C. de fidei-
commiss.

Fallit quando mulier adulterium commisisset de vo-
luntate, & consensu mariti. d. l. cum mulier. & l. quo-
niam. C. de adult. & ibi Saly. & Alexan. quoniam vo-
lenti non fit iniuria.

Fallit etiam quando vir cum alia muliere adulterium
commisisset, quoniam mutua delicta paria compen-
satione tolluntur, vt l. viro, atque vxore. ff. solu. matr.
& Bar. & Moder. in l. is, qui reus. ff. de pub. iud.

Fallit quado vir cum ea reconciliauerit & eius mores
approbauerit, secundum tex. in d. l. Lucius. ff. sol. matr.
& d. c. plerumque de dona. int. vir. & vxor. Rom. con-
silio 286. Bal. consilio 303. vol. iij. numero 5. & cons.
310. nu. 3. vol. j.

Fallit etiam si filia habet patrem, quia pater non debet
perdere dotem propter adulterium filię, secundum
Cyn. Bald. & Ang. & Saly. in l. si cum dotem. C. de iu-
re dot. & in l. j. §. si voluntate. ff. sol. matr. & ibi Iaso.
Cast. Imo. Alber. Bart. & Alexan. Ang. & Ioan. de I-
mo. in l. filius fa. ff. de dam. inf. Boer. in quæstio. 237.
nu. 5. & 6.

Fallit etiam si habet liberos ex primo matrimonio,
quia tunc non applicabitur secundo viro, prout di-
cunt Abb. Sic. Ant. de Butr. in capit. vt lit. pendent.
& Bal. hac edictali. de secund. nupt. & Franc. Crem.
in sing. 86.

Fallit etiam quando maritus non facit debitum erga
vxorem ab ea requisitum, quia tunc vxor nullo mo-
do punitur, per text. in cap. si tu abstines. xxvij. quæ-
stio. ij. Ratio quia qui occasionem damni dat, dam-
num dedisse videtur, vulg. qui occidit. §. in hac. ff. ad
l. Aquil. & ibi Flo. Zabba. in clem. in cap. cum ex eo
in prin. ver. oppo. post Guliel. de Monte, de sent. ex-
commun. & dicit ibi Bald. August. si tu abstines sine

vxoris voluntate, tribuis ei fornicandi licentiam, &
peccatum illius tuæ imputabitur abstinentiæ, sed il-
la debet omnia mala pati, potius quam peccati vi-
tio consentire. & vide Bald. consi. vj. num. 7. volum.
v. Alexand. in consi. clvij. in fi. volum. v. Fulgo. consil.
136. in causa crim. I. Nou. reg. 97.

¶ **MVLIER** etiam pro filio suo non admittitur in iu-
dicio ad defendendum: licet filius esset pupillus. Ca-
sus est in l. alienam. C. de procur. facit text. in l. quia
absente. eod. tit. & in l. neque fœminæ. ff. eod.

Limita nouem modis, vt per Ias. in d. l. alienam. B. Dias
reg. 480.

¶ **MVLIER**. l. 2. l. iij. §. mulieribus.
Parcendum & subueniendum est mulieribus. C. de fal-
mo. l. 1. Ad Tur. l. 1. §. mulier. Cc. de Sical. fin. C. ad
Vel. l. 5. Broc. vlt. rub. 76.

Si mulieri dederim pecuniam, vt eā debitori meo sol-
uat, vel expromittat, si expromiserit locum non esse
Senatusconsulto Pomp. scribit: quia mandati actio-
ne obligata, in rem suam videtur obligari. Pau. libr.
6. reg. Ad S. C. Vel. l. 2. Ex eodem lib. l. 9. Sed si pro
alieno seruo intercedat, quemadmodum in patrem-
familias priorem rerum restituitur actio, ita in do-
minum quoque restituenda erit.

Mulier familiæ suæ & caput & finis est. De verb. sign.
l. 195. in fi. Riisvych.

¶ **MVLIER** ignorans defectum matrimonij, cessante
defectu per consensum perseverato cõfirmatur ma-
trimonium ita etiam ignorante viro. Inn. c. 1. in fine.
de eo qui duxit in matr. eam quam polluit per adul-
Bapt. in tract. de correl. num. 64. Med. reg. 9.

¶ **MVLIER** si iurauit nō alienare in futurum rem do-
talem, & postea alienet cum iuramento, nihil valet
alienatio iurata, propter iuramentū primum. gl. est
sing. in c. licet mulieres. in glo. si. de iure iur. lib. 6. quā
tenet Bar. in l. si prædiū. C. de iure dot. & in l. si quis
pro eo. in tertio membro princ. ff. de fideiussor. & vi-
de Alex. in l. duob. reis. §. idem Pomponius. ff. de iu-
re iur. vbi dicit, quod illa gl. in terminis suis est magis
communiter approbata. Eam dicit sing. Ias. in auth.
sacramenta puberum. C. si aduers. vend. in quinta li-
mitatione, vbi eam extēdit ad minores, & sic restrin-
git. d. auth. & allegat Doct. pro ea, licet idem Ias. in
§. item si quis postulante aduersario. Inst. de act. at-
testetur, & malē, quod illa gl. solet communiter re-
probari: vide eundem Ias. in d. §. idē Pomponius, vbi
ponderat, & allegat contra dictam gl. quatuor deci-
siones, in quib. valet actus cōtra iuramentū prius præ-
stitū celebratus, & tādē tenēdo eā limita trib. mod.

Primò, vt procedat in terminis suis, scilicet, quādo mu-
lier iurauit non alienare rem dotālē, & sic iuramen-
tum fuit præstitum super eo, quod erat prohibitū à
iure communi: quia tunc tale iuramentū quod con-
currit cum prohibitione iuris communis, bene im-
pedit actum secundū in contrarium factum, quāuis
iuratū. Ita limitat Io. de Imol. in c. dilecto. de præb.
& in istis terminis procedit text. in c. intellecto. de
iure iur. qui solet allegari pro illa gloss. & ita limitat
Ias. vbi §.

Secundò limita, quia regula procedit, quando ille, cum
quo celebratur alienatio, vel actus, sciebat talē actū
fieri cōtra iuramentū prius præstitū: secūs si ignora-
bat (prout in dubio præsumitur) quia tunc valebit
actus, non obstante primo iuramento. Ita Ias. vbi §.
referendo Imol. in l. cū vir. ff. de vsuc. & ante eum Io.
Fab. Inst. quib. alie. licet vel non. in prin. refert etia
hoc Alexand. in cons. cccclxxxj. & vide addit. Alex. in
d. §. idem

d. §. idem Pomponius. qui refert aliquos pro ista limitatione.

Tertio limita dictam gloss. quando iuramentum fuit præstitum à muliere in manibus patris, vel alterius cuius interesse poterat: aliàs si non iuravit in manibus alicuius, tanquam iuramentum sit nudum, non impedit actum fieri. ita limitat Bal. in §. idem Pomponius. vbi Ias. refert eundem Bald. alibi, & Alexan. idem firmare, quibus limitationibus sic extenuata est d. gloss. nimirum si vera sit. B. Dias reg. 479.

¶ MULIER iurans nō alienare dotē absque auctoritate iudicis, si alienauerit iurans non contravenire, nihilominus prima dispositio geminata seruari debet. Host. cap. cum contingat. de iur. iur. glo. & doct. ca. eam te. capit. intellecto. eodem titu. cap. licet. de iur. iur. & limitatur per hoc auth. sacramenta puber. C. si aduer. vend. Imola l. æstimatio. ff. solu. matr. l. cum vir. ff. de vsucap. l. si prædium. C. de iur. dot. Medic. reg. 3.

¶ MULIER, mortuo viro, alenda est intra annum ab hæredibus viri, si non habet vnde alatur aliunde. glo. est, quam communiter ibi Docto. sequuntur in l. diuortio. in princ. in verbo, facto. ff. solut. matrim. & in l. vnic. §. exactio. in verbo, redimendis. de rei vx. actio. C.

Limita dupliciter, vt per Ias. in §. fuerat. in princ. Instit. de action. B. Dias reg. 481.

Mulier omnibus creditoribus præfertur.

In Aut. de æqual. do. §. his. Azo, rub. 104.

Expressa profunt, non expressa nocent.

In Aut. de æqual. dot. §. quomodo.

In Aut. de imperfec. testa. §. etsi qui inde.

In Aut. vt cum de appel. co. §. 2. Azo, rub. 104.

¶ MULIER prægnans dicitur quasi valetudinaria. tex. in l. inuiti. ff. de testib. & habetur in l. ij. §. sed & si nō propter. ff. si quis caut.

Fallit in muliere grauida paucorum dierum in d. §. sed & si non propter. per Floria. S. Ian. reg. 178.

¶ MULIER præsumitur acquirere ex bonis viri, per l. Quintus. ff. de donat. inter vir. & vxor. & l. etiam. eod. tit. & ibi Ang. Bal. Alber. & Saly. & non de suo causa euitandæ suspitionis turpis quæstus. Ita Boer. q. 81. nu. 1. & 2.

Fallit primò, quando mulier constare vellet ante matrimonium habuisse pecuniam, & illam marito non consignasse, secundum Bal. in l. fi. C. de pign. nume. 3. & l. si vxor. vers. denuo quæro. nume. 4. C. de cōd. infert. & Alexand. cons. xliij. nu. 2. vol. v.

Fallit etiam quando, cōstante matrimonio, appareret ex aliquo titulo. Illa bona sibi euenisse ab aliquo at. rinēte suo, ex qua pecuniam fecit, & illam inuestiuit se in fundo. vt Bald. in d. l. si vxor. vers. ceterum si vxor diceret. C. de cond. infert.

Fallit tertio, quando mulier haberet aliquam artem texendi telam, obstetricis, seu chirurgiam, vel si manibus propriis faceret aliquod aliud exercitium, cuius causa pecuniā acquisiuisset, ex dictis operibus: quia tunc cessaret omnis mala suspicio, & mulier ad præceptum viri non tenetur negotiari, neque operari, nisi in obsequialibus, & reuerentialibus, secundum Bal. in d. l. si vxor. & Gerard. de Perr. Sanct. sing. xcix. & Imol. in capitu. j. de donat. inter vir. & vxor. I. Nouel. reg. 96.

¶ MULIER non potest esse testis in testamentis: probat tex. in l. qui testamento. §. mulier. ff. de test. in §. testes. inst. eod. tit. vbi Faber ponit rationes. & in l. 17. tit. 16. par. 6.

Fallit quatuor modis, vt per Dec. in l. scēminæ. ff. de reg. iur. nu. 28. vsque ad 35. inclusiue: quarum tres priores descripsit Doctor del Castillo in commēto leg. tertiaz, in parte, siete testigos. immemor Decij, vbi supra. B. Dias reg. 482.

¶ MULIER non punitur non petens tutorem filiis im- puberibus, habentibus patrimonium pusillum. l. 2. §. quod si. ff. ad Tertull. Roma. l. si vero. §. de viro. col. 10. ff. sol. matr. item tutor datus in hereditate parua non tenetur conficere inuētariū, quia in minimis recedimus à reg. iur. leg. scio. ff. de in integ. rest. Medic. reg. 3.

¶ MULIER regulariter non succedit in feudo, nec ex ea descendens, in bonis & rebus feudaliibus. vt c. j. de succel. feud. & c. j. de gradibus succed. in feud.

Amplia, vt nec etiam filij naturales legitimati. vt c. ha- turales. si de feudo fuer. contro. & gloss. in c. j. de nat. succe. feud. Cyn. auth. sed & si quis. C. de secun. nup. Guid. Pap. q. 59. nu. 1.

Fallit nisi hoc pacto feudum fuerit acquisitū, vt etiam filia deficientibus masculis in feudo succedant, vt c. l. §. & quia vidimus. de grad. succel. & de iis qui feu- dare poss. & ibi Bald.

Fallit etiam, quando mulier est nominata in instrumēto inuestituræ, quia tunc ratione denominationis suæ personæ est capax bonorum feudalium. secundum Henr. Boyc. in capit. per venerabilem, qui filij sint legit. Host. in summa de feud. §. apud quem, & latè Ias. Bald. & Aluar. in capit. j. de succel. feud. & in Gallia feudum est ad instar patrimonij, & alienari potest, secundum Boer. quæst. 202. nu. 3. & quæst. 114. nu. 12. & 13.

Fallit etiam, quando in inuestitura facta de bonis feudalibus dictum fuit pro se hæredibus suis vtriusque sexus: quia tunc tã mares, quã scēminæ sunt capaces d. bonorum feudalium. secundum Corne. cons. 199. vbi Rom. volum. 2. Afflic. decis. cccv. numer. 15. 16. & 17. quia ex conuentione feudum acquiratur, secundum Afflic. & Bal. I. Nouel. reg. 98.

¶ MULIER, quæ intra tempus luctus nubit, infamis est, & etiam pœnas patitur. de quibus habetur in l. 2. C. de secundis nuptiis. & est gloss. in cap. cum om- nes. vj. quæst. j.

Primò fallit, nisi mulier nubat de consensu filiorū ma- riti primi: quia tunc euitabit pœnas prædictas. ita te- nuit Ang. in l. mater. C. ad Trebel. alleg. glo. sing. in authentic. de non elig. secund. nub. in princ. verbo, copulatiue: quod etiam fortificatur ratione: nam ra- tio quare mulier transiens ad secunda vota intra tē- pora luctus venit punienda, est, quia per secundum matrimonium facit iniuriam filiis primi matrimo- nij, vt §. certo, in authentic. de nup. Sed hic cessat fi- liis consentientibus: quia scienti & volenti nō infer- tur dolus neque iniuria. l. j. vsque. cum ibi not. gloss. ff. de iniur. & l. j. de act. emp. quod etiam videtur sex- tire Bald. in l. hac edictali. vers. pone statutum, & c. C. de ser. fugi. & propterea dico, quod statutum vel dispositio l. hac edicta. C. de secū. nupr. quæ vult ma- trem transeuntem ad secunda vota teneri reserua- ri lucrum primi matrimonij filiis eiusdem matri- monij, & hoc per ea quæ habentur in l. scēminæ. C. eo- dem titu. nō vendicat sibi locum, quādo filius con- sentit ad matrimonium matris: & propterea si cu- pis viduam habere in vxorem, prouideas habere fi- liorum consensum: & quæ dicta sunt in matre habēt etiam locū in patre: cū & ipso in pœnas multas inci- dat propter trāsitum ad secūda vota, vt in auth. de

non eligendo secundò nubentes. §. est quoque.

Secundò fallit, vbiunque mulier nubit intra annū lūctus de consensu primi mariti dantis licentiam in eius testamento: quia tunc vxor non pateretur pœnas legales. ita tenet Bald. in l. filium, quē habentem.

C. famil. etc. & in l. j. C. de sec. nup. quia, habita licentia à testatore, videtur habere hanc licentiam à lege, per illum tex. sed Lud. de Ro. in sing. suo, nu. 263. incipien. tu scis. ponit istam q. & in ea ita distinguit, quòd aut maritus ita permittit quòd nubat intra annum, & hoc casu non euitat pœnas iuris: & mouetur ista ratione, quia nubit intra annū quod est contra bonos mores de iure ciuili. & alleg. casum in d. l. j. ibi, ne in his quæ corruptionem morum, &c. cum in his testator disponere non possit: vt l. turpia. & l. si quis inquilinos. ff. de leg. j. &c. aut de permissione viri nubit post annū, & in tali casu nō incidit in pœnas: & dicit de hoc esse gloss. secundum eum in d. §. duo. in auth. de nup. vers. vnum. & pro hoc ipse adducit rationem quare mulier punitur si post annū nubat, quia facit iniuriam animæ primi mariti per secundas nupt. vt in §. quia verò. in auth. de nup. vers. nos igitur. sed marito permittente nulla fit iniuria. d. l. j. ff. de act. emp. in prin.

Tertiò fallit in muliere minore xxy. ann. arg. gloss. sing. quæ hoc probat in l. ij. C. si aduer. delictum. alleg. l. pen. C. ex quib. caus. infam.

Quartò fallit, quia d. regula procedit de iure ciuili, secundus autem de iure cano. quia d. ll. sunt correctæ: vt dicit gloss. in l. j. C. de secund. nupt. per illum dictum, quòd, mortuo viro nubat in Domino: & idem tenet gloss. in l. si liberorum. §. non tamen. ff. de his, qui not. infam. Sed contrarium tenet gloss. in l. decreto. C. ex quib. caus. infam. & idem tenet in c. si. de sec. nup. & in c. ex parte. de appel. vide per Bal. in d. l. j. C. de secund. nup. vbi de hoc disputat. B. Soc. re. 332.

¶ MULIER de Velleiano non certiorata, si renūtiat, non tenet renuntiatio. * l. antiquè. §. ne autem. C. ad Velleianum. B. Socin.

ADDITIO.

* Renuntiatio. Vide Felin. in cap. si diligenti. de foro comp. circa fin. in vers. circa primum correlarium. & in capit. ex rescripto. vers. in gloss. pen. de iure iur. B. Vadius.

Primò fallit, quando renuntiatio facta est in iudicio: quia tunc calore iudicij absque certioratione valet, vt l. fin. ff. ad Velleianum. argum. gl. in l. rem. §. fin. ff. de pign. act.

Secundò fallit, nisi interueniat iuramentum, secundum Bart. in l. sciendum. ff. de verborum obligatio. facit quod no. in l. si duo. §. iurauerit. ff. de iure iur. & quod not. Bald. in authentic. sacramenta pub. C. si aduer. vend. & in l. j. C. de reb. cred. & in l. ij. C. de peri. & commo. rei vend. & per Can. in c. quamuis, de pact. in sexto.

Tertiò fallit in renuntiatione facta prætextu tutelaris officij, quod pro suis suscepit, per authentic. matri, & auiæ. C. quando mul. offi. tut. fungi po. facit quod not. Barto. in l. si quis sub conditione. ff. de test. tut. & istas limitationes ponit Ludo. de Roma. in l. repudianda. ff. de acq. hær. B. Soc. re. 333.

¶ MULIER Velleiano regulariter renunciare non potest. gloss. & ibi docto in ca. si diligenti. extra, de foro competen.

Primò fallit, quando ipsa mulier renunciat in iudicio. l. si mulier. §. planè. ff. ad Velleia.

Secundò fallit, quando ipsa mulier renunciat iuris au-

toritate, vel iure permittente. C. quando mul. tu. of. sic. fun. potest. auth. & iure.

Tertiò fallit, quando mulier renuntiat per contractū ex intervallo: vt per biēnium. lege. sed mulier. C. ad Velleianum.

Quartò fallit, quando interuenit iuramentum, cum tunc potest absque dubio. extra, de iure iur. capi. cum contingat. & dicit Io. And. in cap. si diligenti. extra, de foro comp. & præsumitur tunc certiorata, vt voluit Archidiaconus. in c. secundo. de pact. in vj. secundum Anton. in d. c. si diligenti. & hoc etiam voluit Bar. in l. sciendum. ff. de verb. obli. vide plenius in d. c. cum contingat. B. Soc. re. 334.

¶ MULIER vilis carcerari potest, licet alias regulariter mulieres carcerari non possint. Bald. l. consentaneum. C. quom. & quando iudex. Bar. l. si quis ita. ff. de testam. tut. fallit nisi esset maritata. Ioan. And. in addit. ad Spec. in tit. de iniur. & damno dato. Dec. l. 2. ff. de reg. iur. Med. re. i.

¶ MULIER vxorata tenetur operari marito, eo autem vita functo, tenetur operari eius hæredibus, si ab eis alimenta recipit: sicut & filius si operatur patri, victum habere debet. Cor. sing. in vers. vxor. licet fuerit dictum Bal. in l. si vxorem. nu. 6. C. de cõd. infer. & in auth. ex testa. C. de collat.

Fallit si transit ad secunda vota, quia eo casu tenetur operari secundo viro, cui adhæret, & à quo habitationem, vestes, & alimenta recipit, & cui etiam parere necesse habet: & ideo perdit tutelam filiorum, & excluditur à spe successionis filiorum, secundum Corn. cons. 113. eodem. volum. 4. & contristatur anima primi mariti per transitum ad 2. vota in auth. de nupt. §. quæ verò. Roma. singul. xxy. incip. tu scis. numero 2.

Fallit quando constaret mulierem acquisiuisse ex sua industria, & ex suis iustis laboribus, vt quia esset nutritrix, chirurgica, obstetrix vel baylla, seu lanifica, quia quicquid acquirit ex istis operibus, sibi & non viro dicitur acquirere, & ad præceptum viri negotiari non tenetur, præterquam in obsequialibus & reuerentialibus, secundum Alexan. cons. 133. volum. 1. inc. verè crudelis. nu. 4. & Boer. latè q. 81. nu. 4. & 5. l. Nou. reg. 99.

¶ MULIERES non possunt interesse ad statuta condenda: probat text. & ibi not. Barto. in princip. l. j. ff. de legibus, & sic in condendis legibus, vel statutis non est exquirendum mulierum consilium, propter earum fragilitatem, secundum Cynum, & Bald. ibi. Limita tripliciter, secundum Ias. ibi.

Primò in Comitissa, quia illa potest leges, statuta, siue consuetudines in suo territorio condere, siue introducere. Facit l. 4. tit. 4. part. 3.

Secundò, nisi ex speciali priuilegio mulier haberet iurisdictionem.

Tertiò in his, quæ ad mulierum artem spectant: & quæ allegant, breuitatis causa non transcribo. vide tu textum. B. Dias re. 483.

¶ MULTVM transgrediens corrumpitur virtus in actu suo. Bald. l. si prædium. C. de ædil. act. secus si parum disceditur è medio. Bertac. in Repert. versicul. modicum: quia qui parum transgreditur, non dicitur è via discedere, cum parum, & nihil æquiparentur. Med. re. 5.

¶ MULTA transeunt in vniuerso, quæ singulariter nō transirent. De acqui. re. do. l. quædam. De con. em. l. in modicis.

Profunt multa simul iuncta, quæ singula nō sufficiunt. De pro-

- De proba. cap. causam quæ. & ibi gloss. & Dd. C. eo. titu. l. rationes. l. instrumenta. l. non nudis. De testib. l. 3. 4. quæstio. 3. c. si testes. De iud. cap. causam quæ. vt li. non contest. c. accedens. De suc. ab in. c. cum dilectus. de præsump. c. illud. Quæ regula in hunc versiculum redigitur. Quando non profunt singula multa iuuant: scilicet si tendant ad eundem finem (sic conciliatur l. spadonem. §. qui iura. l. 2. §. si. De excu. tu. in cap. cum causam. De prob. Et non repugnent in modo. Ab. in cap. transmissæ. Qui si. sint le. Mynsin. obserua. vlt. centu. 2. per l. vbi repugnãtia. de reg. iu. Importunitatis ergo multa cõceduntur, quæ aliàs non concederentur. C. de pe. bo. sub. l. 1. lib. 10.
- Imperfecta multa vnum perfectũ constituere non possunt. C. qui nu. tu. l. 1.
- Multa cadunt inter calicem supremæque labra. De acqui. re. do. l. naturalem. §. 1. in fi.
- Prohiberi multa possunt ad tempus, sed nõ perpetuò. De an. leg. l. Quintus. vbi Bar.
- Permittuntur multa in consequentiam, quæ principaliter denegantur. De admi. tu. l. 1. De con. & de. l. pupillus conditionib.
- Plura Mat. Gribal. lib. 1. de ratione studij sup. Facta, Expressa. Riisvich.
- ¶ **MVLTITVDO.** Multitudinis ratione quisque à pœna excusatur. dist. 50. cap. si. dist. 4. c. denique. 1. quæst. 7. capitu. quoties. capitu. vt constitueretur. Broc. 4. rub. 16.
- Onerosa multitudo nil habet honesti. de eta. c. cum sit. Auth. de refe. §. 1. Cõtra dist. 64. c. extra conscientia. De off. de. c. prudentiam. C. de fideic. l. si. vbi no. Per ampliores homines perfecta veritas reuelatur.
- Non ad multitudinem, sed ad synceram testimoniorũ fidem respici oportet. De testib. l. ob carmen. Riisvich.
- ¶ **MVNVS.** A munere, quòd vocatur capitatio, nemo eximitur.
- Fallit in multis casib. vt per Thom. Parp. in l. placet. C. de sac. san. eccl.
- Clerici, & personæ ecclesiasticæ, & ecclesiæ nõ debent subire munera personalia, sed sunt immunes, & sic non tenetur soluere collectas, neque aliud tributũ, c. non minus, & c. aduersus, de immu. eccl. c. peruenit. 86. distin.
- Ampliatur in 5. casib. & limitatur in 18. à Pet. Due. reg. 100. multas regulas, fallẽtias, & distinctiones, videas apud Bene. Capr. in suo tract. reg. 96.
- Munus, seu collecta, non potest imponi forensibus, etiam respectu possessionum quas forenses habent in territorio collectantis. Barto. in l. 1. C. de mul. & in quo loco, lib. 1. 1. & in l. munerum, §. patrimoniorũ, ff. de mu. & hono. & hanc esse communem opinionem attestatur Curt. Iun. in cons. 60. & 61.
- Fallit in 7. casib. vt per Port. libr. 5. suarum concl. reg. 3. contrariam regulam, cum 4. fallentiis refert Thom. Parp. in l. placet, C. de sac. eccl. nu. 20.
- Ecclesia non tenetur ad collectas pro rebus solitis collectari, cum imponatur personis. hanc esse communem opinionem tenet Bellon. columna 40. numero tertio.
- Fallit in quatuor casibus, vt per Baptist. Villa. concl. 1. in litera E.
- Clerici vel ecclesia non tenetur pedagia, vel gabellas soluere, Clement. præsentis, extra de censib.
- Fallit in tribus casibus, vt per Parpal. in d. l. licet, numero 34.
- Scholaribus non possunt imponi onera, etiam si studeant in loco proprio originis, l. 1. vbi Barto. C. qui ætate, vel profes. lib. 10.
- Fallit in 2. casibus, vt per Thom. Parp. in d. l. placet. nu. me. 22. Don. Fin. lib. 3.
- ¶ **MVNVS** paruum non facit iudicem corrupti. cap. statutum. §. insuper. de rescr. 6. cap. si quæstiones, de sim. Thom. Gram. §. tutor autem. numero 13. inst. de auct. tutorum. leg. solent. §. non verò. ff. de off. proc. c. statutum. §. insuper. de rescr. 6. not. leg. si oleum. in fine. ff. de dolo. Med. reg. 5.
- ¶ **MVTATIO.** Marcellus lib. iij. Digest. Lex clxxxij. all. cxliij.
- Et si nihil facile mutandum est ex solennibus, tamen vbi æquitas evidens exposcit, subueniendum est.
- ADDIT. * poscit. in P. florent.
- Ex titu. de in integr. restitut. idem concordat cum eo. Ang. & l. iudex posteaquam, de re iudic. vt citato nõ respondententi, & eo contrariam sententiam merenti. Viuien.
- ¶ **MVTATIO.** l. 176. nemo potest mutare. 144. et si nihil in Nouum.
- Rectè quod fieri debet, per odium vel gratiam non debet immutari. De recep. ar. l. reo. C. de rescin. ven. l. si quos debet. Brocar. Azo.
- Mutare consilium quis non potest in alterius detrimentum. Reg. vi. c. 33.
- Sapientis est in melius mutare propositum. De col. bo. l. nonnunquam. Institu. de leg. in princi. & ibi Ang. Aret.
- De mutatione, cumulatione, & emendatione actionũ tractant Dd. in l. edita. C. de eden.
- Mutans iudici pecuniam vnã cum iudice relegatur. C. si cer. pet. l. quisquis. Riisvich.
- ¶ **MVTATIO** nomini s regulariter est prohibita. l. vnic. C. de muta. nomi. Alex. in j. constit. Digest.
- Fallit, quando nemini noceret. Bal. in c. vnic.
- Fallit quando mutatio esset facta sine fraude. Bald. in l. j. C. quæ res ven. non poss. S. Ian. reg. 180.
- ¶ **MVTILATVS** membro per sententiam regulariter testari potest, vt probat tex. in l. qui manus. ff. de testamen.
- Fallit, nisi naturaliter moriatur in mutilatione, vel de ea moriturus sit omnino, Bald. in l. si veritas. C. de fideiuss.
- Fallit quando mutilatio esset talis, quæ auferat testamenti factionem. Barto. in d. l. qui manus, per illum tex. ff. de testam. S. Ian. reg. 181.
- ¶ **MVLTITVDINI** delinquenti regulariter parcitur. gl. c. dilecti, de simonia.
- Fallit quando multitudo defenderet delictum. gloss. c. comm. 44. distin.
- Fallit in maximis delictis. Arch. c. denique. 4. dist.
- Fallit, quando loqueremur de pœna æterna. gl. d. c. denique.
- Fallit quando cessaret scãdalum. c. latores. de cleri. excom. ministr. S. Ian. reg. 179.
- ¶ **MVTVVM.** Mutuus pecuniam alicui in refectionẽ domus, vel ædificij, habet priuilegium, vt præferatur omnibus creditoribus. l. 1. ff. de cess. bo. l. interdum, ff. qui pot. in pign.
- Fallit in 4. casibus, quos not. Iaso. in l. creditor, ff. si certum petatur. Fallit in 4. casibus, vt per Dec. in d. l. creditor.
- Filiusfam. non tenetur de mutuo, l. 1. vbi Docto. ff. ad S. C. Maced.
- Fallit in 5. casib. quos ponit tex. in l. 2. C. ad Maced. Fallit in 11. casib. quos no. gl. in §. illud. Inst. quod cũ co. & vltra

& vltra supra dictas limitationes duas ponit Petr. Duen. reg. 369. Fallit in 3. casib. quos no. Io. Bolog. in Rubric. si certum petatur, numer. 59. Fallit etiam, si est filiusfam. studens, nam ei mutuum factum potest repeteri à patre. Ampliatur hoc in 4. casibus, & limitatur in 5. à Petr. Duen. reg. 370.

Mutuum non consistit in pane: communis est opinio in Rubric. ff. si certum petatur. Fallit in casibus, secundum Ludo. Bolog. in d. Rubr. num. 46.

Mutuans ludenti repetere potest. Azo in summa. C. de relig. & sumpt. funer. Barto. in l. si quis cum sciret. ff. pro emptore, l. si. cum gl. in §. si. ff. de aleat. in verbo. accepit.

Fallit in 5. casibus, quos no. Bened. Capr. in suo tractat. reg. 86. nu. 64.

Mutuum consistit in pecunia numerata, l. secunda, §. j. ff. si certum petatur, §. i. Inst. quibus mod. re contrah. oblig.

Fallit in 3. casib. quos no. Ludo. Bolog. in rub. ff. si certum pet. nu. 46.

Socius mutuo pecuniam communem dare non potest nisi socij consentiant, l. nemo, in princip. ff. pro socio.

Fallit in casib. quos no. Dec. in l. si sociis. ff. si cert. pet. num. 2.

In mutuo pecunia sola commissione censetur consumpta, not. in l. singularia, ff. si cert. pet.

Fallit in 5. casibus, quos not. Socin. in d. l. singularia, num. 13.

In mutuo debet fieri de meo tuo. Fallit vt colligitur ex Bart. distinctione in l. mutuum damus, §. appellata, ff. si cert. pet. Don. Fin. lib. i.

Mutuum ciuile stipulatione contrahi.

Cad Maced. l. 3.

Azo, rub. ii.

¶ **Mvrvs & surdus.** L. 194. ^a Paulus libro decimosexto ad edictum ^a al. Idem.

Vbi non voce, sed presentia opus est, mutus si intellectum habet, potest videri respondere. idem & in surdo. hic quidem & respondere potest. §. furiosus absentis loco est. & ita Pomp. libro primo epistolarum scribit.

Libr. 16. Petr. Fab. legendum libr. 17. & ad tit. de inter. in fac. pertinere asserit. **VOCES.** De verborum obligation. l. i. de act. l. consensu l. in quibusdam, de contrah. l. i. in fin. **PRÆSENTIA.** Id est, presentis & intelligentis consensu. Ratio, de verborum obligatio. l. ex consensu, §. i. **SURDO.** Discretè hoc subiicit, nam qui utroque morbo prorsus à natiuitate laborat, inutilis homo est, teste Oldédorp. per l. discreto muto, & surdo, C. qui test. fac. poss. Mutus autem & surdus aliàs quoque comparantur, de proc. l. mutus, de hæredibus instituend. l. mutus, l. pater, §. mutus, de iure do. l. mutus, surdus, de spons. c. cum apud. c. tua frat. de don. l. qui, §. mutus de act. l. furiosus, de tutel. l. i. §. si. de pact. l. item quia.

§. Furiosus. Iunge ad l. 41. furiosi, sup. l. in negociis. §. Lo co. Hoc est, non potest magis consentire in re, quæ agitur, quam qui abest aut dormit. Ramus de iure cod. l. 2. §. 2. Secus de proc. l. 2.

¶ **Mvrvs, Surdus, Furiosus.** Paul. al. Vlpia. lib. xvj. ad edict. Lex cxliij.

Vbi non voce, sed presentia opus est: mutus, si intellectum habet, potest videri respondere. Idem ^a & in surdo ^b hic ^b quidem responderi potest. Furiosus, absentis loco est. & ita Pomponius libro primo epistolarum scribit.

ADDIT. ^a deest in P. flo. ^b quid respondere ibi.

L. mutus. in princ. de procur. Viuienn.

¶ **Mvrvs & surdus** insimul à natura, non potest testari, nec vltimam voluntatem condere. Regula est text. in l. discretis. C. qui testam. facere possunt. vbi eam ponit Iaso. Habes Hispane text. in l. xij. tit. primo. vj. parti.

Limita tripliciter, vt per Ias. ibi, vbi quamlibet limitationem examinat. B. Dias reg. 484.

¶ **Mvrvs & surdus** à natura testari non possunt, text. est in l. discretis. C. qui testam. fac. non poss. Ratio est, quia impedimentum hoc naturale consensum excludit. l. cum prator. §. penul. ff. de iudic. imò pupillo æquiparatur. l. seruo. §. cum prator. ff. ad Treb. Fallit primò, in testamento ad pias causas, nam mutus & surdus à natura potest testari ad pias causas, & testamentum pro valido habetur, secundum Corn. Roma. Bal. Bar. & omnes doct. in d. l. discretis. C. qui test. fac. poss.

Fallit etiam quando princeps dispensaret, quod mutus & surdus à natura possent testari, sec. Cyn. Alex. & Rom. in d. l. discretis. C. qui test. fac. poss.

Fallit etiam in muto & surdo à natura, quem constat intelligere & testari velle ex signis & indiciis, prout voluerunt Io. Fab. in §. quinimo, insti. de milit. test. & Salic. Con. Alex. & Ias. in d. l. discretis, secus de eo, qui prorsus intelligit, secundum Bart. in l. j. ff. de verbo. oblig. quod not. I. Nouel. reg. 93.

¶ **Mvrvs** regulariter contrahere non potest. doct. in l. j. ff. de verbo. oblig.

Fallit quando contrahit per signa. Bart. in l. cui eorum. §. si. ff. de postu.

Fallit quando contraheret per nuntium, vel per epistolam. Bar. in d. §. si.

Fallit quando vellet contrahere matrimonium, quia potest, no. in l. ex facto, vbi doc. ff. de vul. & pup. doc. post gl. in c. tuæ fraternitatis, de spons. Alex. in l. mutus, de iure doti. & in l. j. ff. de verbo. obli. vide per do. Ant. de Butr. in c. cum apud, de sponsa.

Fallit quâdo vult ingredi religionem, quia potest. Bal. & Imo. post Dy. in d. l. ex facto. Cyn. in c. vbi non voce, in vj. Ang. in l. mutum. ff. de acq. hære.

Fallit quando recipit dotem quia potest. Barto. in l. mutus. ff. de iure dot. & in l. prima. ff. soluto matrimon. S. Ian. reg. 182.

REGVLARVM IVRIS CIVILIS ET PONTIFICII,

Liber Duodecimus.

N

NARRATIVA verba non disponent. De priui. in c. si Papa. de sent. ex c. si summus. Riifvich.

¶ **NATURA** rei facit cognoscere quando dispositum in vno de correlatiuis censeatur in alio, doct. inst. de auct. tutorum in prin. post gloss. Med. reg. reg. 9.

¶ **NATURA.** nihil tam nat. 36. l. nihil peti. l. 85. §. is a tura debet. l. 149. §. quæ in rerum natura.

Natura

Natura nihil frustra aut perperam agit. Instit. de adop. §. minorem.

Labitur facile ad delicta natura hominum. Authen. de mona. §. si verò.

Fallere naturam graue est. C. de inof. testa. l. si quis testam. in fi.

Natura comparatum est, ut homines faciles sint ad dissentiendum. De arb. l. item. §. principaliter.

Reuertitur res facile ad suam naturam. De pa. l. si vnus 28. §. quod & distin. 35. capit. ab exordio. de præben. in vi. c. 2.

Naturalem rationem sine lege allegare sufficit. De pœ. l. fin.

Rationes naturales pro legibus amplectendæ sunt. De bo. dom. l. cum ratio.

Naturæ & rationis ordinem, & legem generalem Dei nulla constitutione humana coartari aut dissolui posse. 25. quæstio. 1. cap. quæ ad perpetuam. cap. sunt quidam. cap. Violator. 22. quæstio. 2. cap. si quis per. 1. quæstio. 1. cap. fi. De regu. iur. c. qui scandalizauerit. 27. quæstio. 1. cap. nuptiarum. dist. 10. c. non licet. De vsu. cap. super eo. 9. quæstio. 3. c. nullus. C. dist. 14. c. sicut. dist. 50. c. ut constitueretur. De iud. c. At si cleri ci. De cons. dist. 2. c. reuera. De diuor. c. gaudeamus. Latius Damasus in reg. 132.

Multas formas edere natura deperperat. C. de vete. iur. enucl. l. 2. §. sed quia diuinæ instit.

Obligatio naturalis iureiurando tollitur. de iureiur. l. fi. Riisvich.

Naturalis actus potentior est violento. Bartol. in l. qui iusiurandum. §. qui ita. De accepti. vide Legere. Riisvich.

NATURALIS possessio soluitur morte, Doctor. Commun. l. clam possidere. §. fin. ff. de acquir. posses. Imol. consilio 16. numer. 3. not. l. 2. C. de noxal. Barb. consilio 68. volum. 2. Ias. consil. 147. lib. 2. consil. 85. lib. 3. Curt. consilio 108. Tiraquel. in tract. le mort sai fit. part. 3. decl. 2. numer. 3. Soluitur etiam & adimitur possessio inundatione, l. cum vnus. §. fi. ff. de bon. authorit. iud. poss. l. Pomponius. l. qui vniuersas. §. item. ff. eod. Terriò hoc idem per mortem ciuilem. not. l. qui vniuersas. §. 1. ff. eodem. Quartò per præscrip. tionem. l. fructum. §. fundi. ff. de vsucap. Quintò ferarum possessio amittitur, cum in naturalem se receperint. l. possideri. §. item. ff. de acquir. pos. nisi volandi & redeundi consuetudinem habeant, not. §. pa uonum. Instit. de rer. diui. Bartol. l. qui in ea. ff. de fur. Sextò, mobiles res quas per colonos possidemus ignorantes amittimus. l. peregrè. §. pen. ff. de acquir. poss. Septimò, per traditionem rei. l. 1. §. sunt. ff. eod. Med. tract. 2. part.

Naturale vide Discere, Libertas.

NATURALE Obligatio. Vlpian. lib. xxxviij. ad Sab. Lex xxxv. al. xxxvj.

Nihil tam naturale est, quàm eodem genere quodque dissoluere, quo colligatum est: indeque verborum obligatio verbis tollitur: nudi consensus obligatio contrario consensu dissoluitur.

Ex l. an inutilis. de acceptilat. quod verbis contrahitur contrariis verbis tollitur. Viuiennus.

NAVTA patronus non tenetur de damno dato per famulum, quem communiter omnes reputant bonum. Bald. l. & ita. §. 1. ff. naut. caup. stab. Alexand. l. si cum dorem. §. 1. ff. sol. mat. Bartol. debet. ff. naut. caup. stab. Med. reg. 8.

NAVIS appellatione venit etiam minima scapha. l. scapham. ff. de cuiet. nor. simil. l. fin. ff. de fun. instr. v-

bi notatur plus & minus non differre specie. Bald. l. prima. §. executoribus. ff. naut. caup. stab. Medic. reg. 5.

NAVLYM pro minimo non soluitur. Antio. corl. in tract. de minim. numer. 45. per l. sed addes. §. si quis mulierem. ff. locati. ibi probandum est pro infante nihil deberi, cum neque vectura eius magna sit, vbi gloss. ver. magna, dicit de minimis impendiis non esse curandum. conc. l. omnino. C. de imp. in reb. dota. factis.

NAVICVLARIJ & mercatores olearij, qui magnam partem patrimonij & rei contulerunt, intra quinquennium muneris publici vacationem habent. Scæ uola lib. 1. Reg. De mun. l. 5.

His qui naues maritimas fabricauerunt, & ad annum populi Romani præbuerunt, non minores quinquaginta milium modiorum, aut plures, singulas non minores decem milium, donec hæ naues nauigant, aut aliæ in earum loco, muneris publici vacatio præstatur ob nauem. Senatores autem hanc vacationem habere non possunt, quod nec habere illis nauem ex lege Iulia repetundarum licet. Scæuol. lib. 3. reg. De vacat. l. 3. Riisvich.

NECESSITAS, Reg. Quæ propter nec. lib. vi. & in antiquis. c. quod non est licitum, necessitas facit licitum. De fer. c. licet. De offic. iur. l. 1. §. 1. De pet. hæ. l. diuus. l. 129. §. qui iussu.

In vi. c. In argumentum trahi nequeunt, quæ propter necessitatem aliquando sunt concessa.

Necessitas legem non habet. De off. con. l. 1. De excu. tu. l. tu. l. non solum. §. fin. De cons. distin. 1. capitulo sicut. De consuetud. capitul. 4. De off. Procon. l. aliquando.

Necessitas ferias non habet. de fer. l. 1. §. sanè.

Non succurritur illi, qui ipse sibi necessitatem imposuit. Qui satisf. cog. l. si fideiussor. §. si necessaria. De die. in fi.

Omissio necessariorum nocet, non abundans cautela. C. de testa. l. testamentum.

In necessitatibus nemo liberalis existit. Mod. De adi. leg. l. rem legatam.

Impensæ necessariae sunt, quibus non factis dos immittitur. Vlp. §. reg. lib. De impen. l. 14.

Quicquid necessitate fit, citò soluitur: quod voluntate arripitur, perseverat. S. Hieron. De cons. dist. 5. cap. quicquid. vide Voluntas.

Excusat magis necessarius actus, quàm voluntarius. Loc. l. qui insulam, in prin.

Actus à necessitate iuris dependens, non secundum hominis voluntatem, sed iustum arbitrium regulatur. De adop. l. si arrogator. §. sed an impuberi.

Meritum non habet actus necessarius. De adi. leg. l. rem legatam. De leg. 2. l. vnus ex fa. §. 1. De ritu nupt. l. proximè. Riisvich.

NECESSITAS. Bonifac. Lex lxxviij.

In argumentum trahi nequeunt, quæ propter necessitatem aliquando sunt concessa.

Iuxta l. sancimus. quæ concordat. C. de sacrosanct. eccles. & idè non debet in argumentum trahi: quæ enim contra ius commune conceduntur, non debent ad consequentiam trahi. l. quod verò. ff. de leg. & senat. & leg. in iis. & leg. ius singulare. ff. eodem. Viuiennus.

NECESSITAS. Paul. lib. lxx. ad Edict. Lex clxij.

Quæ propter necessitatem recepta sunt, non debent in argumentum trahi.

Utilitas & æquitas recepta non trahitur ad conse-

consequentiam. licet enim receptum sit, minorem
posse rescindere commercium, non tamen hoc in
commune præiudicat. necessitas non habet legem,
sed ipsa legem facit. quæstio. j. in c. remissionem. de
consec. distict. j. in c. si cur. in c. quantò. de consuet.

¶ NECESSITAS & officium. Refert inter voluntatē
& necessitatem.

C. de fund. dot. l. 2.
C. de prædiis min. l. vlt.
Augur. C. de calum. l. 2.
C. de distr. pig. l. 2. §. quæsitum.
ff. de min. l. quod si circa.
ff. de inof. test. l. nam et si. §. si filius.
ff. de rei vend. l. item. §. 1.
ff. fam. her. qui erant.
ff. de cond. furt. l. non.
ff. de furt. l. 1.
ff. de dam. inf. l. cum posthumus. §. 1.
ff. de oper. lib. l. patronus.
ff. qui satis. cog. l. si si. §. sine.
ff. de leg. 2. l. per. §. prædium.
ff. de fund. dot. l. 1.

Refert, &c.) Hæc est nota. **Azo, rub. 67.**

Officium suum nemini debet esse damnosum.

ff. de test. l. si quando.
C. de allu. l. vlt. prope fin.
ff. quib. ex caus. ma. l. videl.
ff. mand. l. idemque.
ff. de pet. her. l. sui. & l. penult.
C. si aduer. trans. l. 1.
ff. de adm. tut. l. qui negocia.
ff. quemad. tes. ap. l. si quis exci.
ff. quib. vt indig. l. post lega. §. adu.
ff. de furt. l. feruus communis. §. quod non.
Est tamen interdum.
ff. de adm. tu. l. quoties. §. 1.
C. de dol. l. non.
C. de in lit. tu. dan. l. 2.

Officium, &c.) Non obstat, quod dicitur in **ff. quib. vt
indig. l. post. §. his.** quia ibi obtulit se testimonio, nõ
fecit ex necessitate. arg. **ff. quib. ex caus. ma. l. 4.** alio
quin contra, vt in proxima Rub. **Azo, ru. 67.**

ADIRECTIO.
Imò distinguitur, an agatur de lucrando: & tunc suum
officium non nocet. vt **C. de acqui. l. vlt.** **Causa.**

**¶ Quod ex necessitate officij geritur, non
obest gerenti.**

In Instit. de inof. test. §. si tutor.

C. de adm. tu. l. cum quidam.

C. de calum. l. 2.

C. de inof. test. l. aduersus. §. tutores.

**¶ Qui ex necessitate tuetur, hoc ipso com-
mittere non videtur.**

In Inst. de fideic. her. in fi. tit.

C. de lib. cap. l. si ab eo.

C. de reb. al. non ali. l. venditrici.

C. de in lit. dan. tu. l. 2.

C. de enict. l. si ab. siue post.

ff. de seru. vend. l. si altius.

ff. de cond. indebl. frater à fratre.

ff. de enict. l. vend. l. sed. §. sed à su. **Azo, ru. 67.**

Inuitus nemo obligatur.

ff. de act. & obli. l. sicut.

ff. de pecul. l. si quis.

ff. de reg. iur. l. inuito.

Contra, ff. de acqui. rer. dom. l. etiam.

ff. de verb. ob. l. vetante.

SOLVITIO.

**Non obligat vel obligatur directò, sed per obliquum,
persona alia mediante.** **Azo, rub. 67.**

**¶ Ex necessitate quædam fiunt, quæ aliàs
fieri prohibentur.**

C. de hæred. l. pen.

C. de patr. qui fi. dis. l. 2.

C. de testa. l. vlt. §. 1.

ff. ad l. Aquil. l. si quæ fue.

ff. com. diu. l. item. §. 1.

ff. de iur. dot. l. si vlt. §. 1.

ff. de cur. bon. dan. l. 3.

ff. de fideic. l. furem.

ff. de decur. l. eos.

In Decre. dis. l. c. pen.

In Decre. 30. q. r. ad limina.

¶ Quod ex necessitate, &c.)

Hæ notæ sunt. **Azo, rub. 67.**

Ex necessitate, &c.)

¶ NECESSITAS & Paupertas. Quædam propter pau-
pertatem fiunt, quæ aliàs fieri prohibentur.

C. de bon. lib. l. 1.

C. man. l. si pro ea.

C. de pa. qui fil. distra. l. vlt.

C. de cond. ex lege. l. 1.

C. de iur. iur. l. adhuc.

C. de iur. dot. l. mutus.

C. de rei vxor. actio. l. rem in præsent. §. cum

autem.

ff. de coll. l. 1. §. sicut.

ff. pro soc. l. verum. §. id.

ff. man. l. si pro. §. si igno. **Azo, rub. 88.**

¶ Quando necessitas vel paupertas non

habet legem.

In Instit. de excus. tut. §. si propter.

C. de pat. qui fil. dis. l. 2.

C. de oper. lib. l. 1.

C. de mo. mulc. l. vlt.

ff. de distr. pig. l. quasi.

ff. man. l. si procura. §. si igno.

ff. de offi. proc. l. aliquando.

C. de fideic. her. l. cum si diem.

ff. de pet. her. l. diuus.

ff. de neg. gest. l. si autem.

ff. fam. her. l. alienationes.

ff. ad exhib. l. si pro. §. si mag. & §. si igitur.

ff. de oper. l. 2. quod vbi.

ff. de eo qui sub tut. l. 3.

ff. de cust. reor. l. 2. §. paupertas.

¶ Quædam fiunt propter pauper. &c.)

¶ Quædam necessitas, &c.)

Necessitas excusatur.

C. de fundo dot. l. vlt.

C. de prec. mi. l. inter.

C. de adult. l. Gracchus.

C. de calum. l. 2.

C. de his qui sibi adscrib. l. vlt.

ff. de inof. test. l. aduersus.

ff. qui satis. cog. l. fide. §. vlt.

ff. de his qui nor. inf. l. liber. §. vlt.

ff. ad l. Aquil. l. quæ fue. §. 1.

ff. locat. l. habir. §. 1.

ff. de enict. l. si dicit. §. vlt.

ff. de aq. plu. arc. l. 1. §. de ea.

ff. ad leg. Falc. l. Titius.

ff. quib. vt indig. l. in frau. l. tutor.

CONTRA

C. si tu. non gessit. l. 1.
ff. de dam. infec. l. hoc amplius. §. 2. & 3.
ff. de ac. l. seruus.

Necessitas, &c. & contrā.) Verum est propter necessitatem quem mereri excusationem: vt in hac Rub. Nec obstat quod legitur in contraria Rubr. in C. si tut. non gessit. l. 1. quia ibi excusatur ab eo, quod facere non potuit, id est, ab accusatione (ponitur enim ibi actio pro accusatione:) non tamen excusatur à simplici postulatione: potuit & sine accusatione postulare aliū adiungi, vel eum remoueri. vt ff. de susp. tut. l. tutor. §. praterea. & l. si tutor. Quod autē dicitur in C. de excus. l. humanitatis. respon. ibi non imponitur necessitas. Quod autē legitur in ff. de dam. infec. l. hoc amplius. magis consonat, quā discor- det. Quod aut dicitur, ff. de accusat. l. seruos. expo- ne vt Ioan. ibidē denotauit. Necessitas, si vult eam pœnam subire legitimā, imò si vult accusare pupil- lū: vel necessitas non præcisa, sed accusandi solenni- tas, id est cū inscriptione. Ioā. denotauit ibi hoc mo- do: ergo antē ponitur secundum Mar. vt in Auth. C. de lit. contest. Auth. offeratur. & in Auth. vt differen- tes iudices. §. si verò contingit. Sed hæc vltima pro nobis est: quia aliis ei adiungitur, nō recusatur. Pri- ma loquitur in delegato. vt ff. de liber. caus. l. si pari- ter. sed illa non loquitur de reo, sed in actōre: quod non diffitetur. Vel ibi propter causæ cognitionem exigitur. Nec pōt dici, quod in delegato loquatur: quia non cognoscit de liber. caus. qui delegatur. vt C. de pedan. iud. l. placuit. nisi diceret, in delegato à principe. B. verò nec antē, nec pōst dicit posse recusa- ri. Pro eo facit, C. de pedan. iudic. l. vlt. & C. vbi quis decur. l. vlt. & §. vlt. & vt C. si quacūq; præd. por. l. 1. §. illo. & C. quan. imp. inter pup. si enim quibuslibet posset recusare, non cōcederetur vt priuilegiū m. vt ff. ad municip. l. 1. & ff. de leg. 1. l. si quādo. Azo, ru. 88.

¶ NECESSITAS non habet legem: hæc indefinita vniuersaliter est intelligēda. c. sicut. de conse. dist. 1. l. 1. ff. de off. cons. l. item. ff. com. diuid. c. quod non est. de reg. iur. 6. Boer. q. 44. num. 27. gl. c. pastoralis. ver. mortis. de offic. ord. Ioan. And. c. 1. de fer. Iaso. l. diuus. num. 3. ff. eod. c. discipulos, de consecr. dist. 5. Ange. consi. 278. colum. 3. l. 2. vbi Doct. com. C. de patr. qui fil. distrax. gloss. c. veniens. de transa. Bar. in Rub. de reb. eccl. non alien. num. 62. Rom. sing. 601. Luc. de Pen. l. curiales. numer. 7. C. de decur. libro 10. Medic. reg. 2.

¶ NECESSITAS. In necessitatibus leges non serua- ri. l. vt gradatim. §. 1. ff. de mune. & hono. Fallit in 2. casibus secundum Deci in l. que propter, ff. de regu. iur.

¶ NECESSITATIS causa recedimus à generali dis- positione. c. qui propter. de furtis. Bar. l. si quis ma- ior. §. vtrum. ff. ad Syllan. l. venditor. §. si constat. ff. commun. prædior. simile l. si cui. §. tamē. ff. ex quib. caus. maior. Bar. l. munere: ff. de mune. & honor. l. si facti. ff. naut. caup. stab. ratio est: quia necessitas non habet legem. l. 1. C. de oper. liber. l. 3. de offic. consul. Doct. commu. l. 2. ff. si cert. pet. Cardin. Clem. 1. de reb. eccles. non alien. Felin. capitu. si pro. colum. 2. de offic. deleg. Med. re. 1.

Sibi imputat, qui se in necessitatem deduxit.

vel in periculum.

ff. si quis caut. l. 2. §. si tamen.

ff. quib. ex cau. ma. in integ. rest. l. sed & §. si se.

ff. qui satisf. cog. l. si fieri §. si finem.

ff. quod met. caus. l. si mulier.

C. de temp. in integ. rest. l. peten. Azo, ru. 67.

Quando hoc verbum Oportet, conti-
net necessitatem.

In Aut. de iud. §. oportet.

C. vnde vi. l. si quando.

C. de appel. l. eos. §. vlt.

C. de trans. l. causas.

C. de dona. l. si do.

ff. ad l. Aquil. l. si seruus. l. 2.

ff. de iurisdic. om. iud. l. eum.

ff. de bon. lib. l. 3. §. 2.

ff. pro socio. l. vt sit.

ff. de act. emp. l. except. & l. pro eo.

ff. de his qui sui vel al. iur. l. si iudex.

ff. de reb. dub. l. si is qui.

ff. ad Treb. l. de euiet.

Quando non continet.

ff. de excep. rei iud. l. si à te. §. 1.

ff. de verb. ob. l. inter stip.

ff. de relig. l. si vnus §. fu.

ff. de act. emp. l. ex empto. §. etiam.

ff. de hæ. instit. l. quoties.

ff. de oper. nau. nuni. l. de pupillo. §. vlt.

ff. de al. iu. mut. cau. l. cum miles.

C. de sponsa. l. sponsa.

C. de episcopis. l. omnes.

ff. de al. iu. mu. caus. fa. l. videamus. §. 1.

Quando hoc verbum; Oportet, &c. & contrā.) Hæc Rubr. denotat diuersam verbi acceptionem. igitur secundum mentem literæ, vel ad hanc, vel ad illam aptatur significationem. Azo, rub. 67.

Ex officio suo monachus à secularibus
remouetur.

C. de reb. cred. l. cum in.

In Decret. 12. q. 2. pontifices.

ff. de leg. 2. l. peto. §. mater.

ff. de ann. leg. l. annua. §. si à Titia.

ff. de fideicom. lib. l. Tays. §. 2.

Officij ratio, Magis inspicitur quā personæ.

C. ne quis in sua causa. l. 1.

C. de vsur. pupil. l. vlt.

ff. de eden. l. argentarij.

C. de fur. l. tabularij.

Ex officio, &c.) Magis, &c. Hæc est nota. Azo, ru. 67.

Inuitum accipias, & qui non consentit, vel
consentire potest.

ff. de seru. rus. præd. l. inuitum. Azo, rub. 67.

Inuitis cogitur agere.

C. de inge. ma. l. diffamari.

C. de remiss. pig. l. si eo tempore.

ff. de Carb. edict. l. Carbo. §. duz.

ff. de cura. bon. dam. l. 1.

Azo, rub. 67.

¶ NEFANDVM. Nefandorum hominum arrogan-
tia omnibus modis opprimi debet. Zeno. De pri-
car. l. 1. Riisvich.

Quod de vno negatur, de altero non
negato conceditur.

PRO.

Ext. de præsump. c. nōne.

15. q. 3. c. ex eo.

27. q. 2. c. lex diuina.

Dist. 25. c. qualiis hinc quāq.

D. de procurat. l. mutus. §. 1.

CONTRA.

Ext. de translat. episc. c. inter corporalis.

24. q. 2. c. sanē.

Tom. 2. Reg. Iur.

23.q.4.c.fortè.

22.q.4.c.mulier.fi fide.

32.dist.c.hospitiolum.

45.dist.c.disciplina.

D.de procur.l.Pomponius.s.1.

SOLVITIO.

Regulæ istæ habent locum in immediatè contrariis: quia si vnum contrariorum immediatè est bonum, reliquum est malum. d.c. hospitiolum: dummodo illa contraria sint species diuersorum generum, vt sunt virtus, & vitium, vel vbi sunt vitia tantum, vt auaritia, prodigalitas, &c. Secus in virtutibus. At si sunt eiusdem generis, vt nubere, & non nubere, sunt quidem contraria opposita, sed sunt species eiusdè generis, & vtrumque est bonum. 28. q.1. c. sic enim. Vnde minimè sequitur, quod si cõcedatur nubere, inde intelligi prohibitum aliàs, ne nubatur: quia vnum connexorum non intelligitur diuersum à reliquo. Vnde quicquid dicitur de vno connexorum, & de reliquo dictum intelligitur. ext. de constit. c. translato. Et idem in similibus. ext. de rescript. c. inter cæteras. in fin. Damas. reg. 48.

¶ **NEGANS** de mendacio conuictus, sæpè priuatur iure suo. Probatur ista regula per text. in l. fin. ff. de rei vendic. cui consonat lex iij. titu. iij. part. 3. & dicta per Abbatem in cap. cæterum. de iudic. post Innoc. & per Ias. s. omnium. de acti. Instit. vbi inter alia refert notabile dictum Ange. quod si emphyteuta negat rem esse emphyteuticam, & de mendacio conuincitur, priuatur iure suo.

Limita quinque modis, vt per Feli. in d. cap. cæterum. B. Dias reg. 485.

¶ **NEGANS** propriam scripturam regulariter puni-
tur in duplum, vt probat text. in authent. cõtra qui. C. de non numerat. pecun.

Amplia, quod iudex potest cogere partem ad compa-
rationem scripturarum faciendam. tex. est in authen.
de instr. cau. & fide. vbi Ang. in prin. coll. vj.

Amplia, etiam officio iudicis & sine libello, secundum
Bart. in d. authent. contra qui.

Fallit quando actor probat scripturam. Bald. in d. au-
thent. contra qui.

Fallit quando negat scripturam factam manu tertij.
Bald. ibidem. S. Ian. reg. 185.

¶ **NEGANS** sententiam vel possessionem, priuatur
commodo sententiæ, vel possessionis. l. fin. vbi Bart.
ff. de rei vend.

Fallit, quando libellus actoris negatus esset ineptus.
Bald. l. edita. C. de edend.

Fallit, quando nesciebat possidere. Bart. d. l. fin.

Fallit quod ãnegans pœniteat ante, quàm agens pro-
bet cõtrarium, puta, tu dicis me fideiussorem Titij,
nego, antè quàm tu probes me fideiussorem, possum
reuocare meam negationem, secund. Bald. in l. de
estate. s. si. ff. de interrog. actio. fact. tex. in d. l. fin.

Fallit quando quis negat ea, quæ non sunt causa be-
neficii, vt colligo ex Barto. in l. si dubitet. in s. j. ff. de
fideiussor.

Fallit, quando dicit, nego narrata, prout narrantur.
Bart. in d. s. j. Nouel. reg. 134.

¶ **NEGANS** vnum, aliud concedere videtur: & è con-
trario. De proc. l. maritus. in fin. De præsump. c. non
bene. De iud. l. 12. cùm prætor. distin. 45. c. discipli-
na. 25. c. qualis. 2. quæst. 1. sic.

Negans non tenetur probare. De prob. l. 2. vide obli-
gatio. Riisvich.

¶ **NEGATIO** quando præcedit verbum potest, indu-

cit necessitatem præcisam, & priuat potentiam: vt
est gl. ordin. in c. j. de regul. iur. in vj. tenet Bart. in l.
de his. ff. de transact. Bal. in l. j. C. qui admit. & po-
nit hanc conclusionem Ias. allegando illam glo. in
l. j. in princ. ff. de verb. oblig.

Limita primò, quando talis negatio poneretur ab eo,
qui non habet potestatem priuandi potentiam.

Secundò, quando resultaret absurdus intellectus. Po-
nit has limitationes Ias. in l. Gallus. in princ. ff. de
lib. & posth. B. Dias re. 487.

¶ **NEGATIO** reddit rem dubiam. l. iij. C. quibus ad
liber. procla. non licet. gl. in c. j. de offi. deleg. lib. vj.
glo. magna in medio gl. j. in c. veniēs. de renuntiat.

Limita hanc conclusionem quatuor modis, vt per Feli.
in cap. coram, de offic. deleg. B. Dias reg. 486.

¶ **NEGATIO** reddit rem dubiam, l. 3. C. quibus ad
libertatem procl. non licet. c. i. de offi. deleg. lib. 6.

Fallit in 4. casibus, vt per Feli. in c. coram, de off. dele-
gat. colum. 3.

Negatio quando præcedit verbum potest, inducit ne-
cessitatem præcisam, & priuat potentiam, gl. in c. i. de
reg. iur. in 6. Bar. in l. de his quæ trans.

Fallit in 2. casib. quos no. Ias. in l. Gallus, in prin. col. 3.
ff. de lib. & post. col. 5.

Qui in negatiua se fundat agendo, siue excipiendo, te-
netur illam probare. Bar. in l. in illa stipulatione. ff.
de verb. oblig.

Fallit in 5. casibus, quos not. Iason in dicta l. colum. 5.

Negans de mendacio conuictus sæpè priuatur iure
suo. l. fin. ff. de rei vend.

Fallit in 5. casibus, quos not. Feli. in c. cæterum, colu-
pen. de iud. & plures casus in quibus negans puni-
tur, vide per Bald. in Auth. contra qui propriam. C.
de non num. pecun. Cotta in memo. iuris, in verb.
negans, videas suprà in verbo, feudum.

Duo negatiua affirmant. fallit in 3. casibus, quos no.
Beninc. in princ. Instit. de act. nu. 37. Don. sina. lib. 5.

¶ **NEGATIO** rem dubiam facit. l. j. C. de procu.

Primò fallit quando notorium est in contrarium, ar-
gum. l. iij. s. duæ causæ. ff. ad Carbon.

Secundò fallit quando fit post conclusionem in cau-
sa: vt not. tertia quæstione prima. nos. & l. Pompo-
nius. ff. de procurat. s. rati.

Tertiò fallit, quando negatur calumniosè, vt est gloss.
not. in l. post rem. ff. de transac. & in l. quidam exi-
stimauerunt. ff. si certum pet. & vide de hac mate-
ria per Inno. in c. statutum. de officio deleg. B. Socin.
reg. 235.

¶ **NEGATIO** vnus regulariter inducit probationem
alterius. cap. nonne de præsump.

Fallit in connexis cap. translato. de constit.

Fallit, quando vnum principaliter veniret in disposi-
tione aliud consequente vel adhibitivè. gloss. ca. po-
stulasti. de rescript. in antiq.

Fallit, quando esset eadem ratio responsionis in vtro-
que casu, quia vtrumque videtur affirmatum, secun-
dum Bar. & Bald. in l. j. C. de diuer. rescript.

Fallit, quando disponderetur de vno ratione maioris
frequentiz: quia tunc non negatur de alio simili: se-
cundum Innoc. in clem. j. de rescript. per gloss. ibi in
verbo, præsidentes, in fine.

Fallit, quando sermo præpositus esset affirmatiuus:
quia si ex duobus propositis quis vnum confitetur,
aliud non videtur negare secundum Abba. in clem.
volentes, de hære. vide Feli. in d. ca. nonne, vbi alle-
gat pro & contra.

Fallit, quando interrogatio fieret cum verbis qualiter
catis.

etatis, quia responsio facta simpliciter, & non ad qualitatē non negat qualitatem, secundum quod nota. Imol. & Paulus de Castro. in l. si cui. §. j. ff. de leg. 1. cum concor. allegat. per relin. in dicto capitu. nonne. Ian. reg. 186.

NEGATIVA fundans se agendo, siue excipiendo, tenetur illam probare. Bar. in l. in illa stipulatione, ff. de verb. oblig. post Innoc. in capi. super his. de accusat. & ita communiter tenetur secundum Alexan. in d. l. & sequitur Iaso. in l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudic.

Limita quinque modis, ut per Iaso. in d. in illa. B. Dias re. 488.

NEGATIVA generaliter prolata generaliter negat. Ias. l. pacta, quæ contra. C. de pact. & est comm. theor. fallit hoc quando scilicet essent duæ negativæ, quia tunc affirmare dicuntur: sublimitatur hoc tamen nisi vna ex his ex abundanti posita fuisset, ut si dicatur, nemine nihil faciente. l. 1. C. de seru. fugit. Bar. l. scemine. ff. de senator. l. manifestè. ff. de iur. iur. Cardina. Clemen. i. de offic. deleg. Abb. c. & si Christus. de iur. iur. Alciat. l. duobus. ff. de ver. sign. Bart. l. fluminum. ff. de damno infecto, idem l. qui pignoris. ff. de acq. poss. Medic. reg. 1.

NEGATIVA dispositio debet etiam in minimis obseruari: præsertim cum à lege profertur, Cuius vis longè maior est, quàm si affirmatiua, ut suo loco latius dicetur. Med. re. 5.

NEGATIVA dispositio indefinita non solum de primo actu, sed etiam in infinitum extenditur. l. si sic. vbi Ias. in 2. not. ff. de ver. oblig. Doct. comm. l. hoc genus. ff. de leg. 2. plus enim negativa negat, quàm affirmatiua affirmet. Dec. c. nam concupiscentiam. de const. l. quicquid. adstringendæ. ff. de ver. oblig. l. Iulianus. §. si. ff. de seru. vrb. præd. l. si is qui. §. vtrum. ff. de reb. dub. Bald. in procem. decre. col. 4. Fulgos. l. iurisdictionum. §. sed si. ff. de pact. vnde ei, qui ait, incumbit onus probandi, non autem neganti. l. 2. de proba. & actore non probante reus absoluitur. l. qui accusare. C. de edendo. Med. re. 2.

NEGLIGENS in suo officio puniri debet, & priuatur officio. Abb. & Deci. in c. dilecti. viij. not. nu. 18. de appel. & ibi Bal. xc. dist. c. prælatum, & Bal. in l. congruit. ff. de offi. præsid. §. furioso. num. 2. & negligentia probatur per lapsum termini, secundum Bart. cons. cij. charissime. Deci. in c. si autem. num. 16. de rescrip. Alex. l. consi. lxxxj. nu. 5. vol. iij. Card. cons. lv. Bal. in l. solā. C. de testib. And. Sicul. cons. lx. iij. & in iudice negligente iustitiam facere peccatum est, glo. est not. in c. ea quæ de offi. ordin. & alia est magna, alia verò lata, ut l. magna. ff. de ver. signif. Guid. Pap. quæst. cccclxxij. & Lucas de Pen. in l. si quis. numero 21. vsque 47. de nauf. Cil. xj. quod not.

Limita, quod officiali negligenti in officio suo salariū minuitur, secundum Abb. in c. ea quæ, de statu monacho. Bar. in l. iudices. C. de bon. vacan. lib. x. & Bald. in l. mancipia. C. de seru. fug. Deci. in c. delecti. num. 20. & 21. de appe. Bal. in cons. exciij. in fine dicit, quod negligens ex temporis cursu non læditur, quod intellige de parua, & non de magna. prout supra dictum fuit. I. Nouell.

NEGLIGENTIA, & Desidia: Negligentia sua cuique nocere.

In Lombar. de aggressionē inuito fac. supra, quæcunque querela. de incendiariis. l. si quis secundo fuerit. Azo, rub. 63.

Desidem circa suum ius damno affici.

C. depositi. l. vlt.

C. de cond. insert. l. si plures.

C. de agri. & cens. l. vlt.

C. de trans. l. 3.

ff. ad l. Aquil. l. qui occi. §. vlt.

ff. de dam. infect. l. qui bona. §. tutus.

ff. si pars. hæ. pet. l. 1. §. si ego.

ff. fam. her. c. l. Lucius Titius.

ff. de reb. aut. iud. l. si mo. Azo, rub. 62.

Desidem non damnificari.

In Aut. de appel. co. §. ad hæc.

C. de long. tem. præsl. quæ pro li. l. 1. & vltima.

ff. de verb. oblig. l. si seruus sti.

ff. de fideiuss. l. fideiuss. credi.

ff. de adult. l. marit. le.

Desidem. & c. & econtrā.) Verū est, ut in ista Rub. continetur, negligentiam esse puniendam: nec obstat lex contraria, in Aut. cum de appel. §. ad hæc. quia nihil facit ad rem. Item non obstat, quod legitur in ff. de fideiuss. l. fideiussor creditori. quia non omnis qui negligit, punitur, sed ita, si negligentia sit culpa bilis, & eam puniat natura contractus: alioquin contrā. ut ff. de verb. ob. l. si seruus. in prin. ibi autem nō erat culpabilis. nec enim hoc ipso sum in culpa, & aliquid negligo: imò quādoque est culpa, quod facio, ut ff. de re iudicat. l. culpa. Item nō obstat, quod dicitur ad l. Iul. de adult. l. mariti. quia ibi punitur negligentia. Item non obstat, quod legitur de præscript. lōg. temp. quæ pro li. l. 1. & vlt. quia ibi fauor est libertatis.

ADIECTIO.

Imò videtur contrā: & idēd solvendum dico, quod prima loquitur, vbi fuit in dolo: secunda vbi fuit in culpa. Sed non videtur posse stare propter illam legem, ff. ad l. Rhod. Nam ibi videtur, quod in dolo fuit: quare postea perpetuū debet teneri: nam sufficit, semel dolo fecisse, ut ff. de po. l. 1. §. si rem. Respōdeo, & dico quod dolus absuit, sed obiciens saltem culpa non defuit: ergo de damno, quod accusatione sue culpe subsequutum est, teneri debet, ut ff. locati. l. videamus. §. vlt. & l. item queritur. §. 1. Distingue ergo, & dic quod de suo dolo quidē absolute tenetur. In culpa verò distingue, an eodem modo perierit, quo erat peritura, vel non. Causa.

Alterius negligentiam alteri non obesse.

C. depositi. l. vlt.

C. de diuiden. tit. i.

C. de præscrip. 30. ann. l. cum notis.

ff. de euct. l. rem.

ff. de trans. l. 3. §. 1.

ff. de lib. caus. l. si pater.

ff. de bon. aut. iud. posl. si verò. §. si pa. & §. 2.

ff. quæ in fraud. cred. l. pupil.

ff. de nox. l. electio. §. vlt.

ff. de inter. act. l. si defensor.

ff. de fideicom. li. l. quum queritur. §. 1.

Quandoque obest.

In Instit. de contra. emp. §. sed.

ff. pro socio. l. verum. §. si cum.

ff. de hæ. instit. l. si quis sempro.

ff. de man. tesl. l. si ita.

ff. de stat. lib. l. si duo.

ff. de verb. oblig. l. si quis arg.

Alterius negligentia, & c. & contrā.) Regulare est, ut alicui non noceat alterius negligentia, vel iniuria: ut in tertia Rub. Nec est contrā, quod legitur in Instit.

Tom. 2. Reg. Iur.

de contrah. emp. §. sed quia ibi non nocet venditori alterius negligentia, sed sua. Item in ff. pro socio. l. verum. §. si cum. Non nocet alterius desidia: quia alter nō fuit in culpa, vñ in litera proponitur: sic enim dicit, Quod facere, &c. Lex autem de verb. oblig. si quis ar. non facit ad rem. Similiter respond. ei, quod legitur ff. de hær. instit. l. si quis Sempro. Ei autem quod legitur de ma. test. l. si ita respon. quia non nocet alterius negligentia: imò prodest alterius factū, cum omnes videantur eam implese, & nisi aliud appareat. Azo, rub. 63.

Alterius iniuria nec ad alium transfertur.

ff. de eui. l. emptori fundi.

ff. de fideius. l. excepta.

ff. de eui. l. si per.

ff. rem rat. hab. l. si sine. Azo, rub. 63.

Contra negligentes, & alios malos administratores.

C. vt in poss. leg. l. vlt.

C. de seru. fug. l. mancipium.

ff. de pact. l. imperat.

ff. de transf. l. cum hi. §. si prætör.

ff. ad l. Aquil. l. si seruus. §. si for.

Contra negligentes, &c.) Hæc est nota. Azo, rub. 63.

Desidia vel inertia socij, alteri socio obest.

C. de posit. l. vlt.

ff. de lib. caus. l. si pariter. in prin.

ff. pro soc. l. si socius.

ff. fam. herc. l. item Labeo.

Desidia, &c.) Hic non loquitur in socijs, sed in coheredibus & similibus: alioquin contra: vt supra in illa Rubrica, Quando obest, &c. pro l. ff. pro soc. l. verum. §. si cum. Azo, ru. 63.

Negligentia clericorum Ecclesiā damno affici.

In Aut. cū de appel. co. §. si quis in. Az. ru. 104.

¶ NEGLIGENTIA dissoluta prope dolum est. Vlp. Man. l. si fideius. foribus.

Negligentia cum negligentia compensanda l. cum pa. De regul. iur. De compen. l. si ambo. vide Culpa. & Regu. 74.

Non subuenitur negligentibus, sed necessitate rerum impeditis. Ex quib. cau. ma. l. non enim.

Quod à iure alicui imponitur, id à Iudice neglectum nō punitur. C. qui da. tu. pos. l. neque. De arb. l. si cū. §. si arbi. Brocard. 77.

Neminem lædere. Vide Lædere. Riisvich.

¶ NEGOTIORVM gestor domino præiudicare non potest. Bar. & Bal. l. tutori. C. de neg. gest. Bar. l. si pupilli. §. videamus. ff. eod. nec quærit dominium domino, nisi ratihabitione domini sequuta. Bart. l. qui mihi. ff. de donat. l. si ego. ff. de neg. gest. Med. re. 8.

¶ NEGOTIORVM gestor regulariter tenetur de casu fortuito. l. negotium. C. de nego. ge.

Fallit, quando inchoauit solita negotia. l. si negotia. & ibi Bart. ff. de nego. gest.

Fallit, quando non procedat culpa. l. si debitor. & ibi Bart. ff. de nego. gest. l. siue hæreditaria, Aretin. in l. si cogitati. C. de nego. gestis. S. Ian. reg. 189.

¶ NEPOS institutus à testatore, hoc pacto, instituo ne potes, qui mihi ex meo filio nascetur, statim nato nepotes institutio suum habet effectum, in eius prima persona. l. Gallus. §. idem credendum. ff. de liber. & posth. Bar. l. liberorum. ff. de libe. & posth. simile l. cum heres. §. Stichus. ff. de stat. lib. l. statu liberos. l. 3. §. si ita. ff. eod. Med. reg. 4.

¶ NEPOS propriè non dicitur filius fratris. l. Iuriscō. sultus. §. 2. gradu. & l. liberorum. §. sed & Papirius. ff. de verb. sig.

Fallit in 3. casib. secundum Ias. in l. si auie frater. ff. de suc. ces. edictali. nu. 10. contrariam regulam facit Fel. in c. per tuas, de probat. nu. 5. vbi eā limitat in 4. casib.

Nepos vel neptis ex filia non debet melioris esse conditionis, quā ipsa filia. l. si viua matre. C. de bon. mar.

Fallit in 11. casibus, vt per Port. in lib. 3. suarum conclusio. reg. 40. Don. Rina, lib. 5.

¶ NIHIL additū tale, facit rem desinere esse talem. Exemplum est in homine, quia licet ab infantia crescat, augeatur, semper est idem homo: & in grege, in populo, & similibus.

Istam regulam describit, declarat, & limitat Brun. in tract. de augmento monetarum. vers. quarta conclusio. B. Dias re. 489.

¶ NOBILIS genere à natiuitate an præferatur nobilitati scientiæ, & sic an nobilis à natura, præferatur nobili ex accidēti. Tu in hoc dic quod nobilis tripliciter dicitur secundum Bald. in l. nobiliores C. de comme. & merca. vbi dicit quod aliqui sunt nobiles stirpe, aliqui virtute, aliqui verò diuitiis, & inde nobilis scientia præfertur nobili genere. Sap. 7. omnibus nobilibus nobilior est sapientia, & ceteris est præponenda. secundum Luc. de Pen. in l. mulieres. nu. 5. de dignitati. C. l. 12. & vide Cyn. in l. pro uidendum. C. de postul. quod ille qui ex propria virtute nob. acquisiuit. est magis nob. quā ille qui est nob. genere. & Iac. Aluar. in cap. j. tit. qui dicatur Dux, vel march.

Fallit primò qui artem mechanicam exercet, aut vile officium, vt not. gloss. in c. qui contra ecclesiæ pacē. xxiii. q. j. Gui. Pap. q. ccxcij. sed quid de nob.

Fallit secundò qui periurium aut falsum testimonium committit, secundum c. j. de purga. cano. Luc. de Pen. d. l. mulieres. num. 18. C. de digni. Guid. papa q. cxcvj. in prin. nam privilegium nobilitatis amittit clericus qui secularibus negotiis se immiscet: vt c. si. de vita & honest. cler. ita nobiles vitiosi gaudere non debent immunitate nobilium, de qua in l. iij. §. j. ff. de muner. & honor. & peccatis perditur nobilitas & genus, c. vt Christus, de conse. distinct. j. & sic propter vitia perditur nobilitas.

Fallit tertio in muliere nobili, quæ si nubit plebeio ipsa desinit esse nobilis, text. est in l. j. C. de dignitat. & l. scemina. ff. de senat. l. Nouel. re. 98.

¶ NIHIL, & parum æquiparantur. Bald. auth. præterea. C. vnde vir & vxor. Corn. cons. 63. lib. 1. cons. 77. lib. 2. cons. 29. libr. 3. not. c. de multa. de præb. Soci. cons. 108. col. 3. c. de quarta. de præscript. ibi nullus, aut rarus. no. c. coram. de offi. deleg. c. licet causam. de prob. vers. nulla vel modica. l. 2. ff. quod cum eo. §. sed quia. inst. de hæred. & falc. ver. pro nullo aut modico. gl. §. pen. auth. de instr. caut. & fid. vbi equa lis est conditio nihil scientis, & parum scientis, nam id nihil deesse videtur quod parum deest. Tiraque. in tract. de iud. in reb. exig. nō fer. nu. 8. Medic. re. 5.

¶ OMNE nimium vertitur in vitium. Auth. 3. Vt sit deter. nu. cle. in prin.

Nimia conuersatio coequalium contemptionem parit. De off. Præf. l. obseruandum. Riisvich.

¶ NOBILITAS dicitur qualitas, quæ sine virtute consistere non potest. Bar. l. 1. col. 9. C. de dig. li. 12. dixi ego in meo tract. de defin. p. 2. defin. 42. nu. 2. Bon. de Curt. in tract. nobilit. p. 2. nume. 4. vnde infamis nobilitatem amittit. l. 2. C. de dignit. li. 12. Io. Ru. n. in trac.

in trac. de nobil. quæstio. 6. num. 27. Bon. in d. loco. p. 7. numer. 13. Tiraquel. in tracta. de nobil. c. 24. nu. 2. nulla enim est sine honestate nobilitas, Bald. leg. si qua. C. de sec. nup. leg. diuo. C. de quæstio. l. cum antiquioribus. numer. 8. C. de iur. deliber. Seb. Medices reg. 6.

¶ **NOBILITAS** geminata clarior est, quando scilicet quis eam habet virtute propria, & ex parētibus suis. Tiraq. in tract. Nobil. c. 18. num. 26. vsque ad num. 38. l. 1. C. de natural. libe. l. semper. §. 1. ff. de ritu nup. c. pēn. de præb. dixi ego in tract. de defin. parte 2. de fin. 42. num. 25. Med. re. 3.

¶ **NOBILITAS** nominata soluitur morte, nec transit ad posteros, nisi in cōcessione aliter fuerit dictū: secus est in nobilitate innominata, quæ descendit veluti è radice in posteros, dixi super concl. 35. con. Docto. commu. l. 1. & sequen. C. de dign. lib. 12. l. senatoris. ff. de senator. Bald. l. cum antiquioribus. C. de iure delibe. Nobilitas tamen filiorum non transit ad parentes, licet cohonestentur. l. 1. ff. de senator. l. 1. §. casum. ff. de postul. Nec etiam ad transuersales, nisi in casu, quo nobilitas comitatur, vt in ducatu. Tiraquel. in tractat. de nobil. capitu. 17. Item nec ad maritum transit nobilitas vxoris, nisi ipsa esset Regina, Docto. l. fœminæ. ff. de senat. Ampl. conc. relata quod soluatur nobilitas quælibet morte ciuili, quando culpa præcessit, vt quando infamia irrogatur, Docto. Commu. dict. l. 2. item per viles artes, Bon. de Curt. tractat. de nobil. 7. part. numer. 7. Tiraquel. de tractat. cap. 36. num. 1. dixi ego in tractat. de defin. part. 2. defin. 24. numer. 29. Medic. tract. 2. part.

¶ **NOBILIS.** Nobiliores præsumptiones semper in dubiis eligendæ sunt. Pro soc. l. merito. Riisvich.

¶ **NO CERE.** Modestinus. Lib. vj. Differ.

Lex cxcv. al. l. cl.

Expressa nocent, non expressa non nocent.

Ex l. nonnunquam. de condi. & demonstratio. est hæc reg. sumpta. Viuiennus.

¶ **NO CERE.** scientia nocet sine denuntiatione.

In Aut. eo. §. si quis inf. §. 1.

In Aut. vt lic. mat. & au. §. quia verò presbyteri.

In Aut. de alie. emph. §. œconomus. Az. ru. 104.

Nocumentum. vide Prodesse. Riisvich.

¶ **NOCTIS** tempore omnia commodè fieri possunt quæ specialiter non sunt prohibita. Ita Deci. in cap. consuluit. num. 34. de off. deleg. Anto. de But. in c. j. not. ij. de treng. & pace. vbi infert ad locatum operas, quia intelligitur lucente sole, quod not.

Fallit in sententia iudicis ordinarij, quia lata noctis tempore non valet, nisi partibus contentantibus. auth. de iudicibus. §. sedebunt. Balb. in l. in eos. §. fina. nu. 10. de appel. Rom. & Ias. l. more Romano. nu. 12. ff. de feri. & doct. in l. non minorem. C. de transact. & ibi Alexan. & Rumina.

Fallit etiam in sententia arbitri in omnibus, vt supra dictum est. Soc. reg. cccxlv. in v. fal. Spec. in titu. de arbitro & arbit. §. differt. Feli. in c. consuluit. Iaso. & alij, in d. l. non minorem. C. de transact. & Pet. Duenas ij. limit. reg. lvij.

Fallit etiam in sententiis latis in regno, secundum stylum curiæ. Ita Io. And. ad Spec. in titu. de sententia. §. iusta. vers. sed nunquid, quia scripturæ semper factæ de nocte dedita opera per notarios redolent & sunt suspectæ, secundum Bal. in c. j. vers. Item ait. ex præ, de fide instr. l. Nouel. reg. 99.

¶ **NOCTVRNVM** furem licitū non est occidere pro

minima re furata. Ang. l. 1. C. vnde vi. Mattes. no. 33. l. si plagis. §. tabernarius. ff. ad l. Aquil. Aret. in tract. Malefic. versic. vestem. colum. 2. Alexand. post Barto. leg. furem. ff. de Sic. Felin. capitu. interfecisti. colum. 2. de homicid. Iaso. leg. vt vim. ff. de iust. & iur. Medic. reg. 5.

¶ **NOLLE.** vide Velle.

¶ **NOLENS** comparere in iudicio facit vt sententia lata inter alios noceat aliis. glos. & cō. doc. l. res. C. quomodo & quando iudex. Doc. com. l. fin. ff. de interrog. act. Boer. Dec. 206. numer. 7. Corne. authen. qui semel. C. quomodo, & quādo iudex. n. 6. Tiraq. in trac. res inter alios acta. lim. 9. Ioan. l. quod te. numer. 89. ff. si cert. pct. Medic. reg. 8.

¶ **NOMINANDI** ius habens episcopus in sua noua creatione vnum canonicum in qualibet ecclesia collegiata si vnum nominauerit, qui quidem acceptauerit, non poterit amplius alium nominare. De Rotz. num. 31. l. apud. ff. de opt. leg. Arch. c. cum in mul. ti s. c. gratia. de rescr. 6. simil. Cum. l. hæc conditio. ff. de cond. & dem. Bald. l. contra. C. ad l. Aquil. 2. C. de fur. l. matrimonij. ff. qui, & à quib. l. cum qui. ff. de iur. iur. l. Titius. ff. de exc. tut. l. sororē. C. de his quib. vt indignis. l. fideicommissum. C. de fideicom. Din. l. adulter. §. fin. ff. de adul. Bald. l. cum virum. C. de fideicom. Medic. reg. 4.

¶ **NOMINATVS** prior in legato, vel scriptura descriptus dignior, & maior iudicari debet de primo: si anis singulis relinqueretur vsusfructus Titio, & Sempronio, primò Titio, deinde Sempronio præstandum esset, & sic si staria v. framēti ex forma vnus manuscripti danda essent Caio, & successiue Antonio: vtique prior nominatus cōsequi debet staria v. & postea Antonius, quia prior nominatus & dignior, & antiquior præsumitur cōmuniter, Cano. in c. Auaritiæ, de præb. & ibi latè Deci. num. 4. insti. de iure nat. gen. & ciui. §. si. vers. signorentur. Bald. consi. cccc. vers. ij. vol. v. & l. j. ff. de albo scribend. Bald. in l. cum quidem. C. de verb. signifi. in ij. op. po. vbi dicit quod prior nominatus maior cæteris præsumitur. & idem Deci. in c. sedes. num. 22. de rescrip. & si instrumentum loquitur de Titio, ille præsumitur, qui producit instrumentum. c. si iudex laicus, de sent. excommu. in vj. Et idè si reperiantur, duo instrumenta eadem die confecta, & dubitatur, quod factum fuerit prius, ratione prælationis in pignore & hypotheca. In quo præfertur qui prior est tempore, secundum text. in l. si fundum. C. qui potio. in pignore habeantur. Id considerabitur ex ordine scripturæ appositæ in prothocollo notarij, quod etiam locum habebit in duobus testamentis eadem die confectis, secundum Alber. in l. j. §. quibus. vers. primis quidem. C. de nouo. C. faciēd. & in l. si. C. de edic. diui Adri. tollen. & prior nominatus, An & quando aliis præferri debeat, vide Ias. in l. si quis testamento. §. apud Iulianum. numero 4. ff. de leg. j.

Fallit in beneficiis collatis monachis, qui tanquam in institutione antiquiores, & perfectiores aliis canonicis præferrentur, & maxime Romæ in processionibus alios præcedunt, secundum Deci. in c. auaritiæ. num. 10. vsque xiiij. de præb.

Fallit etiā in tempore vbi prioritas horæ etiam consideratur. secundum Bar. in l. Imperator. Il. j. ff. de sta. hom. ac etiam puncti. vt Bal. in l. in rebus. C. de don. ante nup. vbi dicit quod prioritas horæ vel puncti attenditur & cōsideratur. Abb. in c. dilecto. Tom. 2. Reg. Iur.

de præben. Deci. in c. pastora. numer. 16. de rescrip. 500. consil. xlvij. vol. iij.

Fallit etiam in his quæ momento aguntur, quia in illis non attenditur prioritas neque posterioritas. Ias. in l. ij. §. lib. nu. 3. ff. de condi. causa da. & idem in l. illud. num. 3. ff. quod cuiusque vniuersit.

Fallit etiam in ætate currente secundum ordinem debitum, & naturaliter, & non secundum fictionem, ne imagine naturæ veritas obumbretur, nam prior in tempore; & ætate aliis posterioribus est anteposendus, secundum ordinem naturæ: arg. l. si viua matre. C. de bon. matern. & l. cum ita legata. §. fina. ff. de leg. ij. L. Nouel. re. 140.

Nominati in testamento plures collectiuè, vel sub nomine familiæ omnes, gradatim censentur inuitati, textus est in l. finali. C. de verborum significatione. Corne. consil. lv. pro decisione. L. M. volumine primo, quando enim dispositio alicuius confertur in plures, sub nomine collectiuo, inter quos cadit ordinata prælatio, dispositio accipit ordinem successiuum, ut qui priores sunt in gradu primitus admittantur, aliis exclusis. text. est in l. peto, §. fratre. ff. de legat. secundo. & l. cum ita legatur. §. in fideicommissi. ff. de lega. secundo. Ratio, quia verisimiles est testatorem velle seruare inter filios ius successionis ab intestato. ut l. penult. C. de impub. & aliis substi. & Cor. consil. cxlvj. in hac consult. M. vol. ij. idem Corne. & in consil. xcij. eo. vol.

Amplia ut d. regula locum habeat etiam in contrariis, secundum Corne. in consil. lxxiij. ff. de duobus. volu. j. allega. Bald. in l. liberti libertæque. C. de ope. lib. & l. j. C. per quas pers. nob. acqui. Ange. & Pau. de Cast. in l. apud Iulianum. §. idem Iulian. ff. de lega. primo.

Fallit hæc regula, quando aliter ex forma statuti prouisum foret. secundum Corn. consil. cxlvj. vol. ij. per totum.

Fallit etiam quando plures sunt vocati sub nomine collectiuo, & alius sit specialiter nominatus, quia tunc illi plures sub illa dictione collectiuâ comprehensi pro vna tantum parte admittuntur, & specialiter nominatus pro alia parte admittitur. secundum Roma. consil. xcix. viso propositâ, in princip. num. 1. Bal. in auth. causa, quæ sit cum monacho. C. de episcop. & cle. vbi dicit, quod causa commissâ capitul. & prioribus, capitulum pro vna voce, priores verò pro reliqua admitti debent. Abb. consil. lvij. num. 2. Deci. in consil. cxxxij. idem Dec. in c. pastor. num. 28. Nouel. reg. iij.

NOMINATIS contractibus, etiam re integra, non est locus pœnitentiæ, ut resoluator contractus, sed bene debet agi ut impleatur: ut in l. sicut. C. de actionib. & oblig. & in l. commodato. §. sicut. ff. commodat. iuncta l. inciuilem. C. de rei vend.

Amplia dupliciter, & limita tribus modis, ut per Ias. in l. si pecuniâ. ff. de cond. caus. dat. B. Dias re. 491. in l. si pecuniâ. ff. de cond. caus. dat. B. Dias re. 491.

NOMINATIM exheredatus filius, & ita videtur, filius meus exheres esto, si nec nomen eius expressum sit, si modò vnicus sit, &c. Vlpia. lib. 6. Reg. lib. De lib. & post. l. 2.

De nomine proprio vel appellatio tractât in l. si quis in fundi. De leg. 1. Riisvich.

NOMEN corrui, cum res è medio tollitur, iuxta illud, si re priueris, nec nomen habere mereris. cor Episcopi. 68. distin. nomina enim sunt consona rebus, illisque deferunt. §. est, & aliud. inst. de donat. quæ si sunt diuersa, rei diuersitatem osten-

dunt. l. non codicillum. C. de codicillis, quorum tamē sola, ac nuda disputatio pertinacibus relinquitur. l. 1. & seq. C. de cōst. pec. & ex malo nomine mala præsumptio oritur. Doct. com. rubr. ff. solut. matr. item not. quod nomen debitoris extinguatur, si testator extinguat debitum, & per consequens legatū non debetur. l. filio. §. si. ff. de adim. lega. l. fideicommissa. §. si rem. ff. de leg. 3. Med. re. 6.

NOMEN diuersum correlatiuorum est l. veteres, & l. sequen. ff. de act. emp. l. si idem. C. de codicillis. Med. dices. reg. 9.

NOMEN mutari non potest in præiudicium tertij. not. Doc. leg. prima. C. de mut. nom. Bal. leg. prima. C. de hared. institut. idem in rubric. C. de fide instr. Medic. reg. 8.

NOMEN proprium non est necesse poni quando relatio fit ad proxima. Iaso. in termin. l. placet. numero 22. ff. de liber. & posthumis. l. fin. §. qui indiuisam. ff. de leg. 2. Barto. l. serui electi. §. fina. ff. de leg. 1. item not. quod relatio nominum, & pronominum facienda est ad testatorem, potius quàm ad heredem. Ioan. in tract. vltim. volunt. tit. 3. de liber. instit. cautela 10. num. 4. Barto. l. cum in testamento. ff. de auro & argen. leg. l. ex facto. ff. ad Treb. Alexand. consil. 23. columna 1. lib. 2. consil. 198. columna 1. lib. 6. Barto. l. si cognatis. columna penultima. ff. de reb. dubiis. item not. quod nomen debet esse consonans rei, cum ad ipsam referatur. §. est & aliud. instit. de donat. Medic. reg. 10.

NOMEN delinquentis designandum est, ut certi hominis factum arguatur: probat text. ex quo ibi notant Baldus & Florian. in lege, licet, §. possumus. ff. nautæ, caupon. stabul.

Limita tripliciter, ut per Felin. in c. auditis. num. 27. ad fin. de præscript.

Primò, nisi probetur per testes, quod aliquis qui est capus commisit maleficium, licet ignoretur eius nomen.

Secundò, limita, quando accusatus, quamuis non sit præsens, habet notabile signum, in quo errari non potest.

Tertiò limita, nisi agatur actione quod metus causa, ad recuperandam rem, & probaretur de violentia illata à pluribus: vel de nocte, quia licet nomina vim inferentium ignorentur, obtinebit. B. Dias regu. 490.

NOMINA denotant essentiam nominati in tatum, quod si quis caret qualitate demonstrata per nomen, caret etiam effectu nominati. l. à nullo. C. de feri. l. decernimus. in fin. C. de episc. & cler. cap. 1. 16. q. 1. cupis. & c. 3. de reg. iur.

Fallit in 4. casibus, ut per Ioan. Bolog. in l. 2. §. appellata. ff. si certum petatur, num. 6. Donat. Fina. lib. 5.

NOMEN. Nomina significandorum hominum gratia reperta sunt, quæ si aliquo quolibet modo intelligantur, nihil interest. Inst. de leg. §. siquidem. Vide Opinio. Riisvich.

NOSTRUM. De reg. iur. l. 1. id quod. Riisvich.

NOTARIUS nihil agit, si iuris formam omittit. Alexand. consilio 48. volumine 5. consil. 46. volumine 6. Cagnol. l. si librarius. numer. 38. ff. de reg. iur. & si non apponat signum suum, instrumentum aliter redditur suspectum. Dec. capitulo, scripturam. numero 37. de fide instrumen. Capol. l. aiut. §. si intelligatur. numero 12. ff. de edil. edicto. Bald. rubric. C. de fide instrumen. numero 40. Boer. Decis. 37. numero 7. Deci. cap. 3. numero 5. de probat. item nisi rogetur à parti-

partibus, instrumentum redditur nullum. Fel. ca. 1. num. 20. de fide instr. Med. reg. 2.

¶ **NOTARIUS**, Conuictus de falso regulariter amplius instrumentum conficere non potest. leg. si quis. C. de suscep. prapo. Arca. lib. xj. habes glos. not. in largentum. §. j. ff. de edend.

Fallit in instrumentis factis ante sententiam latam. In no. d. c. fraternitatis.

Fallit in notario delinquente extra officium tabellionatus. Bartolus d. leg. iij. ff. ad leg. Iul. repetund.

Fallit quando iudex ex causa reseruasset condemnato facultatem conficiendi instrumenta. Bartol. leg. si quis in principio testamenti. §. si. per illum text. ff. de leg. iij.

Fallit quando partes requirerent notarium, quia tunc non valebit, vt instrumentum, sed bene, vt confessio secundum d. Maria. in cap. fraternitatis. argu. l. 4. C. communia vtriusque iud.

Fallit quando fecisset plurima instrumenta, nam propter communem publicam vtilitatem tenebunt, secundum d. Maria. in d. ca. fraternitatis. per not. per Innoc. in cap. cum dilecta, in 2. glos. de rescrip.

Fallit quando haberet socium non falsarium cum quo confecisset instrumentum, quia tenebit saltem ex persona socij, secundum Bald. in leg. imperator. ff. de statu homi. & in capit. tertio loco. de proba.

Fallit nisi notarius copieret instrumentum notarij nō falsi, qui deinde se subscriberet, secundum Bal. in d. leg. imperator. Bart. in leg. si quis ex argentariis. §. j. ff. de eden. S. Ian. re. 106.

NOTARIUS qui commisit falsum, perdit potestatem conficiendi instrumenta. tenet Inno. in cap. fraternitatis. de hæreti. probatur in leg. si aliqui. C. de suscep. & arca. lib. x. not. glo. in leg. si quis ex argentariis §. j. ff. de eden.

Amplia etiam instrumentum ad pias causas. tenet Bal. Imol. in l. in fraude. §. si quis. ff. de testa. milit.

Limita decem modis vt per Felin. in d. cap. fraternitatis. de hæreti. vbi etiam refert & sequitur supra scriptam ampliationem. & vide Iaso. in leg. barbarius. ff. de offic. prapo. vbi ponit quinque limitationes, & ponit regulam in notario condemnato de falso. b. Dias re. 494.

¶ **NOTARIUS**, si non commisit falsum, sed aliter deliquit, ex quo est effectus infamis, valebunt instrumenta confecta per eum. ita Bar. in leg. iij. ff. ad leg. Iul. repetund. Sequitur Abb. & Anch. in c. fraternitatis. de hære.

Limita quatuor modis, vt per Felin. in d. cap. fraternitatis. versic. fallit secundo. b. Dias re. 493.

¶ **NOTARIUS** excommunicatus potest facere instrumenta. Bal. in leg. in exercendis. C. de fid. instrumenti. nota. in c. decernimus. de sent. excommun. in vj. in gl. & in c. pia. de excep. in vj.

Fallit in publicè excommunicato, licet nondum per sententiam condemnato. Car. in Cleme. j. in ix. quæstio. de except. Feder. de Sen. in consilio lxxj. Bartol. in authentic. credentes. C. de hære. & Bald. in rubr. qui accu. non possunt. Alexan. in leg. lege Iulia. ff. ad leg. Iul. repetunda.

Fallit nisi esset excommunicatus ex hæresi, & stetit per annum. uar. in d. authen. credentes. Aret. in leg. feruus. de testamen.

Fallit quando tempore quo fuit creatus notarius, erat excommunicatus, quia tunc videtur tacitè dispensatum. Bald. in leg. ij. de leg. Corra. in vsib. feu. & hoc quando erat persona, quæ potuerat absolvere, aliàs

non, vt dixi in prima regula. S. Ian. re. 196.

NOTARIUS si declaretur falsus, quia confecerit falsum instrumentum, non præiudicat partibus. Alex. l. sape. numero 39. ff. de re iudic. Abb. c. penultimo, numero 26. extra, cod. tit. Ant. capitulo, causam. il. 2. qui filij sint legit. not. capitul. dilectus. de ord. cog. leg. Lucius. ff. de his qui not. infamia. doct. com. l. si librarius. ff. de reg. iur. Med. rei. 8.

¶ **NOTARIUS** infamis regulariter alio delicto, quàm in officio tabellionatus, conficere potest instrumenta, dixi supra.

Fallit in tabellione principis, quia cum est dignitas. l. vnic. C. de mand. prin. infamis erit incapax. secundum Bartol. in leg. 4. ff. ad legem Iuliam repetunda.

Fallit quando esset delictum, propter quod fortè veniret deponendus. Bald. in leg. in exercendis. C. de fide instrumenti.

Fallit quando esset officium ex decreto superioris, puta ad bancham iudicis, quia sapit dignitatem secundum Bar. in d. l. 3.

Fallit quando infamia esset notoria, & gratis. Bald. in leg. cunctos populos. §. appellatione. C. de summa Trinit. & fide cathol. dummodo eodem in loco secundum Bal. in l. j. C. de testa.

Notarius debet regulariter per seipsum scribere instrumenta, & non per alium. tex. cum glos. in §. nos autem. de tabel.

Fallit quando notarius esset legitime impediens. Bart. l. generaliter. C. de tabul. & scrib. lib. io.

Fallit quando discipulus scribit, & notarius se subscrit. Ioan. Andr. in addition. Specul. in §. instrumentum. in versic. item opponitur. in titul. de instrumenti. editio.

Fallit quando notarius esset mortuus ante leuamen instrumenti in forma. Doct. in capitulo cum P. de fide instrumen.

Fallit quando consuetudo se haberet in contrarium. cum dilectus. de fide instru.

Fallit quando commissio fieret ex iudicis licentia. Hostien. in cap. quoniam contra. de prob. facit tex. in d. cap. cum P.

Fallit quando partes consentirent. faciunt not. in cap. si. de offi. delegati. S. Ian. re. 191.

¶ **NOTARIUS** si in instrumento mutui apponat verbum numeravit, & probetur quod tempore celebrati contractus nulla pecunia fuit numerata, potest puniri de falso, nec potest aliquo modo excusari. Bartol. in leg. singularia. ff. si certum pet. quæ doctrina est communis secundum Dec. ibi, Ias. ibi, numero 48. contra eundem post Iaco. in leg. prædia. ff. de acquir. poss.

Amplia vno modo & limita quadrupliciter, vt per Iaso. vbi supra. Ampliatio est quod doctrina Bartol. nō procedit, quando nulla apparuit pecunia, sed etiam quando apparuit, in bursa tamen vel in sacculo, non tamen numerata fuit. Bart. singu. Rub. C. de fide instru. quod alibi in specie Ias. dicit, vbi supra non legisse.

Limita primò nisi consuetudo & stylus notariorum esset apponere verbum numeravit, quando partes consentirent numerationem, licet pecunia non fuerit numerata, quia talis consuetudo excusaret, & refert aliàs defendisse ita notarium Placētini à falso. Allegat Bald. in tribus locis, & confirmat hanc limitationem optimè.

Secundò limita hanc regulam, vt non procedat: quando notarius attestatur in instrumento, quod vidit

in presentia sua pecuniam actualiter numerari ante quam esset rogatus à partibus de confectioe instrumenti, quia tunc tanquam priuatus vidit, non tanquam notarius, & ideo non potest de falso puniri. Bald. in l. ex his verbis. de testam. milit. vbi refert istam doctrinam esse Inno. in capi. quoniam contra. de probat.

Tertio limita hanc regulam, non procedere quando notarius fuit rogatus conficere instrumentum de consilio sapientis, quia tunc excusatur. Baldus in similibus terminis l. captatorias. de testament. milit. C.

Quarto limita & vltimò non procedere, quando notarius in instrumento mutui diceret, quod Titius fuit confessus accepisse & habuisse centum à Sempromio dante & numerante, quia tunc licet probeatur quod nulla numeratio fuerit, tamen notarius non posset puniri de falso, quia ista verba censentur verba confessionis partium. notat Baldus in l. vnic. C. de confessis. & alibi, vt per Ias. vbi suprà. b. Dias regula 492.

¶ NOTARIUS potest statim corrigere suam originalem scripturam etiam in his, quæ respiciunt partes, quia quod paruo momento fit adhuc censetur inesse. Doct. c. ex literis. de fid. instrum. Specul. in tit. de inst. ed. §. instrumentum. Doct. l. imperator. la j. ff. de sta. hom. Doct. com. l. si librarius. ff. de regu. iur. sup. amp. 44. Med. re. 5.

Notarius licet puniatur poena falsi, quando adscribit sibi aliquid in testamento. l. si quis legatum. ff. ad leg. Cor. de fals. fallit hoc quando adscribit aliquid sibi sub pluribus geminatis conditionibus. gloss. & Bart. l. diuus. §. si. ff. eodem tit. de fal. Rom. l. si verò. §. de viro. 31. fallen. ff. soluto matri. Euer. in loco à vi Gemin. nu. 3. Med. reg. 3.

Notarius qui singulo mense tenetur referre & nomina re instrumenta ab eo confecta episcopo loci sub poena priuationis officij: an dicatur satisfecisse statuto si retulerit episcopo fecisse instrumenta, de quibus in libro protocolli habetur. resp. quod sic. Abb. consilio 28. lib. 1. Rip. in termin. huius reg. l. ait prator. §. si iudex. num. 4. ff. de re iud. Paris. cons. 39. num. 5. volumi. 3. cons. 21. numer. 32. volumi. 4. cons. 97. nu. 94. volumi. j. Augustin. Ber. cons. cxlvj. nu. 36. vol. 2. consil. xx. numero 9. volumine iij. not. l. institutio. ff. de condi. inst. l. si prior. ff. soluto matr. Dec. consil. 532. Grat. consil. 105. numer. 3. lib. 2. item not. quod Notarius conficiens instrumentum referens se ad aliud, quod vidit non probat, quia rogatus esse non potest, nisi de his quæ partes faciunt, vnde si quis dixerit notario, vt conficeret instrumentum de homicidio comis. vel de quolibet alio facto per alium, notarius super tale dictum relatum non potest instrumentum facere. Bart. auth. si quis in aliquo. vbi Deci. numero 29. C. de edendo. not. l. item senatus. ff. ad Turpi. Bald. l. fina. C. de probat. sicuti non prof. ad Turpi. Bald. l. fina. C. de probat. sicuti non probatur natiuitas filij relata hoc pacto, nisi interponatur auctoritas iudicis, tale tamen instrumentum fatetur auctoritas iudicis, si quis in aliceret indicium. Dec. in dict. authent. si quis in alio. quo. nu. 29. Abb. capitu. 1. de fid. instru. Bal. rub. co. titulo. M. d. reg. 10.

Notarius reperiens falsus in minimis, de rigore iuris vituperari debet, atque puniri. l. quid ergo. §. poena. ff. his. qui not. infamia. l. respiciendum. §. furta. ff. de poenis, quod procedit cum dolus contra notarium arguitur. capit. 2. de remune. 6. l. dolum. C. de dolo. Med. reg. 5.

¶ NOTARIUS subscribens in instrumento mutui verbum numerauit, si non viderit pecuniam numerari punitur de falso, si probatur quod nulla pecunia fuerit numerata.

Primò fallit nisi consuetudo, & stylus notariorum illius loci esset apponere verbum numerauit, quado partes consentunt, licet pecunia non fuerit numerata, quia tunc consuetudo excusat notarium. Bald. in capi. primo de feu. cogni. in visib. feud. & in l. vni. C. de confes. circa fin.

Secundò fallit quando notarius attestatur in instrumento se vidisse pecuniam actualiter numeratam antequam esset rogatus. ita Bald. in l. ex his verbis. C. de testa. milit.

Tertio fallit quando notarius fuit rogatus vt conficeret instrumentum de consilio sapientis. ita in simili notat Baldus in l. captatorias. C. de testamento milit.

Quarto fallit, quando notarius in instrumento dicat quod talis fuit confessus habuisse & recepisse centum à Titio dante & numerante, quia ista verba censentur verba confessionis partium, ita concludit Bald. in l. vnic. C. de confes. idem Bald. in l. si ex pretio. C. cod. titu. & in l. si ex cautione. C. de non num. pecu. B. Soc. re. 336.

¶ NOTARIUS suum errorem vel defectum regulariter corrigere non potest. Ioa. And. in data sext. post Imo. ibi. & in cap. inter dilectos. de fide instru.

Fallit quando esset error non vicians instrumentum vt falsa latinitas, quia potest corrigere sine iudicis, vel alterius officialis auctoritate. Barto. in l. si librarius. ff. de reg. iur.

Fallit quando instrumentum nondum est productum in iudicio, & sic non est ductum in controuersia, nec copia data est parti aduersæ. Ioannes Andræ. in data sex. Imo. & Bald. in Rubrica. C. de fide instrumento rum. S. Ian. re. 194.

¶ NOTARIUS. Sacerdos non potest esse tabellio, seu notarius. c. sicut. ne Cler. vel Mona. Bart. in l. vniuersas. C. de decu. lib. 10.

Fallit in 9. casib. vt per Ias. in l. 1. §. huius studij. ff. de iust. & iur. nu. 8.

Notarius condemnatus de falso, non potest instrumentum conficere. not. doctor. in l. Barbarius. ff. de offici. prator.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. Barbarius. numero 58. fallit in 10. casib. vt per Fely. in cap. fraternitatis. de hæret.

Notarius non potest cogi, quod det instrumentum in forma publica ei qui non arguit. docto. in l. prator ait. ff. de edendo.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 9.

Notarius punitur de falso si dixerit, numerauit, licet pecunia esset in sacculo præsens, si non sit numerata. Bart. & doct. in l. singularia. ff. si cert. petat.

Fallit in 4. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 48. fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 61. in addit.

Notarius si non commisit falsum, sed aliter deliquit ex quo effectus est infamis, valebunt instrumenta confecta per eum. Bar. in l. 3. ff. ad l. Iul. repet.

Fallit in 4. casib. vt per Fely. in c. fraternitatis. de hæret. columna 2.

Notarij error non nocet parti. l. si librarius. ff. de re. iur. Fallit vt colligere potes ex Dec. in d. l. fallit in multis casib. vt per Fel. in c. ex literis. de fide inst. vbi trac. ista materia.

Notarius non potest conficere instrumentum extra territorio.

ritorium illius, à quo auctoritatem accipit, hanc esse communem opinionem attestatur Prap. in cap. per venerabilem. §. quod autem, qui filij sint legitimi. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 3. à Port. libro 5. reg. 30.

Notarius si non dicit in testamento testes esse rogatos, non valet quod agitur, hanc dicit esse communem opinionem Boer. decisio. 34. numero 4.

Fallit in 2. casib. vt per Baptista. à Villa. conclus. 20. in li. tera N.

Notarius potest scribere instrumentum per alium. fallit in 3. casib. secundum Fel. in cap. inter dilectos, de fide instr. num. 30.

Notarius non potest testes examinare. fallit in 2. casib. secundum Mars. in leg. de minore. §. plurimum quoque. de quaestio.

Notarius censetur rogatus apponere clausulas consuetas. Bart. in leg. 2. ff. solut. matrim. & hanc esse communem opinionem attestatur Thom. Purp. in d. l. 2. num. 103.

Fallit in multis casib. vt per Fel. in c. cum M. Ferrar. de cōst. videas suprā in tract. de claus. Don. fina lib. 3.

¶ **NOTARIUS** tenetur apponere signum suum solitum: aliter instrumentum redditur suspectum. Bar. & Bal. in procmio Digest. & in leg. ad testium. §. si quis. ff. de testamen. & ibi Bal. & in leg. fideicommissa. §. quoties. ff. de leg. 3. & idem Bald. in leg. Lucius. ff. de testamen. milit. & Innoc. 1. & 2. de fide instrum. & in capitul. causam. de probat. Anch. con. filio 432. Deci. in c. scripturam. nu. 37. de fide instr. & absque signo non valet instrumentum nota. ex consuetudine hactenus & vsque ad hæc tempora obseruata. Bald. in auth. quod sine. de testamen. C. Ang. consi. 220. Alexan. consi. 153. videtur prima cōfide. vol. 2. per totum. Corn. consilio 226. l. capitul. vol. 3. Cap. in l. aiunt ædiles. §. si intelligatur. num. 12. ff. de ædilit. edict. Bal. in leg. tribunus. C. de testa. milit. Io. And. in c. ad audientiam. extra. de crimin. fals. idē in c. quamuis. de proba. in vj. in nouella. gl. & doct. in cap. significauit. de appella. Bar. & doct. in leg. prohibitum. C. de iur. fisci. lib. x. Bal. in ru. C. de fid. instr. num. 40. idem in c. 1. §. 1. de controuer. inuest. in vers. in breui testato. Ang. in leg. consentaneum. C. quomodo & quando iudex. Spec. in tit. de instru. edit. §. breuiter. in fin. Ang. in d. cons. cxx. probantem per auth. diuinæ scripturæ Hier. c. xxxij. ibi. emi agrum, cui est anathot. & appendi ei argentum septem stateres & decem argenteos, & scripsi in libro & signavi & adhibui testes. Bal. in consi. dvij. tenor. num. 1. vol. eo. Bar. in rep. rubricæ de fide instr. vers. sed an requiratur signum. not. Corn. Perusi. consi. vij. num. 1. vo. iij. & cxvij. D. eo. vol. Cyn. in leg. contractus in fin. C. de fide instrum. Alex. consi. lxxxiii. vol. v. & Boe. deci. xxxvij. nu. 10. vbi multa accumulatur. Bald. in rubrica. de fide instr. vers. sed hic quæro: vbi dicit, quod quicquid reperi scriptum in libro mercatorum, existente apud eum: præsumitur de eius voluntate annotatum, hoc idem Deci. d. loco. nu. 4. 5. 8. & 9. de prob.

Amplia hoc, quod clerici falsificantes literas regias, post verba leu. degradationem, sibi character in fronte imprimatur, & postea in exilium mittitur. secundum cap. audientiam. de falsis. Boe. q. lxxxij. nu. 3. & ibi doct. per multj. quod no.

Fallit in falsificante literas Papæ, Imperatoris, vel consil. Decem Venet. quia tunc est pœna mortis, secundum Saly. in leg. maiorem. C. de fals.

Notarius à partibus debet rogari, aliter instrumentū confectum non valet, secundum Abb. in capitul. primo. ver. xij. & ibi Felin. num. 22. vers. item requiritur, quod nota de fi. instr. ex quo instrumentum de pender à voluntate partium, secundum Fel. in c. j. in ver. & debet notarius. nu. 31. de fide instr.

Notarius non potest in instrumentis rogatis corrigere errorem suum, maxime in pertinentibus ad partes, & ad substantiam contractus. Bartol. in leg. si librarius. ff. de reg. iur. in verb. quandoque est erratum. Fel. in capitulo, ex literis. in verb. secunda conclusio. numero 2. de fi. instr. & hoc nisi interueniat auctoritas iudicis. Fel. in c. ex literis. num. 6. de fi. instr. Card. in cle. j. vel quando error notarij esset notorius, quia iudicis auctoritas in notoriis non requiritur. Cyn. in le. j. C. de legib. Fel. in d. c. ex literis. n. 8. & 9. de fi. instr.

Notarius Papæ non potest conficere instrumenta in terris, & castris imperij, & contra imperialis non potest conficere instrumenta in terris ecclesiæ. Host. & Abb. in c. sicut. ne clerici vel monachi. Fel. Imola & Butri. in d. capitulo, cum P. tabel. de fi. instrum. nu. 17. quod nota.

Notarij forinseci ex forma statutorum huius urbis nō possunt conficere in hac ciuitate testamenta, vel instrumenta, secundum capitul. j. stria v. libro iij & cap. 45. in libro sexto, nisi modis & forma, vt in d. c. & in parte maioris consi. 1376. & 1404. quod nota perpetuo & tene menti.

Notariis asserentibus amisisse instrumentum, vel protocollum non creditur, nec sibi fides præstatur, ex quo de eis debent habere curam, & vt omni diligentia in illis custodiendis secundum Bart. in l. si quis ex argentariis. §. fina. ff. de edendo. & ibid. Deci. Bald. in l. si creditor. C. de pignor. Felin. in c. fina. nu. 1. de probat. cum aliis, quod no.

Notarius si fecit in instrumento aliquem errorem interlineando vel abradendo, debet de hoc facere vnā notam, vel additionem cum die ac millesimo, de ipso errore, aliter instrumentum esset nullum, vel suspectum reddetur. secundum Bar. in leg. prima. §. & ideo. ff. de iis quæ in testamen. delent. idem in leg. si vnus. in fine. C. de test. & ibi Alexan. Felin. in capit. ex literis. numero 10. ver. quinta decla. de fi. instr. Archi. in §. j. 35. q. 9. quod no. In Nouel. re. 3.

¶ **NOTARIJ** ex leg. tenentur dare copiam actorum partibus, & si denegant cogi possunt, hæc indefinita vniuersaliter procedit in omni iudicio, ciuili scilicet & criminali. Ad leg. 1. C. de edendo. cap. qualiter. il. 2. §. debet. de accusat. Bart. leg. fin. colum. fin. ff. de quaest. Alex. consi. 65. numer. 1. volum. 1. Dec. & com. doct. leg. 1. num. 14. C. de eden. idem c. 1. n. 48. de prob. Bal. leg. præcipimus. §. in his. C. de appel. & c. quoniam cōtra. de prob. l. 2. C. de lite pēd. Alex. consi. 58. numer. 4. volu. 1. Bald. leg. quadam. §. nihil. ff. de eden. in fin. Med. re. 2.

¶ **NOTARIJ** ex lege tenentur dare copiam actorū partibus, & si denegat cogi possunt. Bal. l. præcipimus. §. in his. C. de appel. & in leg. 2. ver. deinde. C. vt lit. pend. cap. quoniam cōtra. de prob. & ibi canonistæ.

Amplia 1. vt regula non solum locum habeat in ciuilibus, sed etiam in criminalibus. Ita Bal. in leg. 1. C. de eden. alleg. cap. qualiter & quando. il. j. §. debet. de accusa. Bart. in leg. fin. ff. de quaest. vers. quæro. vtrum. idem consi. xc. Ale. lxxv. habita. numero 1. volu. p. Bartho. Veron. consi. lxxv. decreuit. nu. 1. Doc. d. l. j. nu. 14. C. de eden. non attinet ad civile solum.

Amplia,

Amplia quodd non solum editio fit partibus, sed etiam omnib. aliis quorum interest. vt Bartol. in l. secund. §. editiones. ver. ego puto. ff. eodem titulo. Deci. capit. 1. num. 248. de proba. & Bart. in l. ij. §. diuus. il j. vers. Ego reassumo. ff. de iu. fis. Idē Bart. in l. in fraudem. §. neque instrumenta. ff. eod. tit. Anch. cle. j. §. j. de vsur.

Amplia etiam vt acta edi debeant totiens, quotiens petuntur, vt Ang. & Castren. vt l. si quis ex argentariis. §. fina. ff. de eden. eo. tit. quod secus est in instrumentis & rationibus, quod exhibent sine causa, vt dict. l. si quis. §. fina. nisi instrumenta essent communia, quia eo tunc edi deberent, vt capit. G. proprius, de fi. instrumen. quæ quidem acta edi debent toties, quoties à iudice mādātum fuerit, à quo ex iudice facta sunt, à partibus tributa videntur, quod tu subtilis no.

Amplia etiam, vt in qualibet parte iudicij acta edi debeant secundum glos. in ca. j. vers. requisitus. de sct. excomm. in vj. quod secus est in instrumentis, secundum Alex. in d. l. j. C. de eden.

Amplia quintò, vt etiam à tertio editio actorum peti potest, ac etiam instrumenta, si sua interest & iurauerit in manibus aduocatorum de suo particulari interesse, prout quotidie practicatur. vt Alex. conf. 58. circa primum. num. 4. vol. 1. Bal. in l. quædam. §. nihil. ff. eo. tit. quod tu nota.

Fallit j. hæc regula in interrogatoriis quæ sūt testib. quia illorum copiz parti producenti testes, non datur. glos. no. in capitulo ij. in ver. interrogatoriis, de testibus in 6. hoc idem Bald. in l. data opera. versic. nota tamen quod in ciuili. numero 53. C. qui accus. non pos. Inno. in cap. per tuas. in prin. de testib. quæ solum dantur interrogatoria, ad informationem examinantis. Specul. in titul. de testib. versic. iam de interrog. in prin. quod tu no.

Fallit ij. in allegationibus iuris, quarum copia aduersario dari non debet. vt Rom. sing. cclxij. fuit interrogatus, ex quo dantur ad instructionem iudicis, vt Inn. in d. c. per tuas. Rom. & Alex. in l. i. §. edenda. ff. eo. & in l. iubemus. de iudi. C. & ibi Alex. secus verò si essent in actis productæ, & essent allegationes in facto consistentes, quia tunc parti dari debent, secundum Deci. in d. l. i. nu. 20. ad fi.

Fallit in iudiciis habitis ante inquisitionem, quia iudici dantur pro informatione curie potestatis, de quibus alicui dari non debent. vt Ang. in l. quæstionis. ff. de quæstion. & Bart. in l. fi. eo. tit. & ibi etiam Salyce. in fi. Alex. in conf. 180. in causa angelorum. vol. ij. nu. 8. Cor. conf. lxxvij. aliquandiu. vol. ij. vers. coadiuuatur. num. 10.

Fallit positionibus consistentibus in facto proprio, quarum copia aduersario non datur, sed illico respondere tenetur. vt sing. Bal. in l. ij. C. vt lite pendens. in vltimo nota, & Deci. in l. j. num. 22. C. de eden.

Fallit in fisco, contra quem non fit editio actorum. l. in fraudē. §. neque. ff. de iure fisci. & ibi glos. magna circa finem. & Alex. & Deci. in d. l. prima. nu. 23. C. de edendo. & fiscus non est priuilegiatus, nisi quatenus de iure reperitur expressum. vt Deci. in l. iustum nu. 2. C. de edendo. glos. nota. in l. item veniunt. §. in priuatorum. in versicu. publica. ff. de petitio. hæreditatis. I. Nouel. re. 113.

NOTITIA alicuius rei est duplex, alia per conuersionem, alia verò per famam, secundum Bald. in consilio cccclxvij. nu. 16. vol. 5. & idē notitia debet esse clara & aperta, ne quis circumueniatur in

negotiis seculi. secundum Capo. in l. aiunt Aediles. numero sexto. ij. not. ff. de ædil. edict. & ob id quando celebrantur venditiones alicuius fundi, non sufficit agnato scire tali pretio fuisse venditum ad excludendum eum à iure prælationis, vel protomiseos, sed debet scire alienationem fundi in tali loco, infra tales confines, tali pretio, quia ille dicitur habere notitiam de aliqua re, quando habet perfectam notitiam de effectu, proprietate ac qualitate eius quod agitur. ita not. Deci. in capitulo, nam concupiscentiam. numero 27. & 28. de constit. & latē dixi in §. 7. numero 11. de iure prothom. tractatu meo, & idē si testis deponat, de bona vel mala fama, & nesciat. declarare, quid sit fama, non probat. Ita Deci. in d. c. num. 28. Alex. consil. cl. num. 18. vers. sup. decimo cap. volum. v. Cor. cons. cl. ij. l. e. vol. 4. Item si mulier renunciat beneficio Velleiani, & nesciat quid sit Velleiani beneficium, non valet renuntia. Ita Dec. & alij in l. j. ver. varios. numero 11. ff. si cer. petat. I. Nouel. re. 113.

NOTITIA vndeunque sufficit, quando non præiudicatur parti, vel arctatur is cui fit intimatio, aliàs debet fieri cum solennitate, de qua in Clemen. causa. de elect. Hanc conclusionem colligit Feli. in ca. cum contingat. de rescript.

Limita dupliciter vt per eum ibi. B. Dias re. 495.

NOTORIA probatione non indigēt, secundum Bal. in cons. 229. nu. 5. vol. 1. Alex. cons. 145. nu. 12. vol. vj. Are. in cons. 164. vol. 50. barbarius ff. de offi. prætor. l. j. C. qui, & aduer. quos max. in notorio actus permanentis. Inno. c. per tuas. de test.

Fallit in notorio extra locum, quia illud probari debet. vt Sali. in l. ea quidem. de accu. C. num. 90. & c. pudendo. 24. qu. 1. & cap. præsentium. 17. qu. 4. nam iudex in vniuerso populo non potest sine sinistra suspicione iudicare, vt l. si vicinis. C. de nupt.

Fallit etiam in notorio actus transeuntis, quia illud probari conuenit. secundum opi. Sali. in d. l. ea quidem. num. 77. C. de accu. glo. in c. ad nostram noueris, de iureiur. & latē dixi in tract. meo. crimi. in prin. n. 32. ver. & no. quod longa.

Fallit etiam in notorio facti interpellati. docto. in cap. diocesani. in gl. in ver. manifestos. de vsu. & 2. q. 4. ca. eorum. in fi. & Saly. in d. l. ea quidem. num. 79.

Fallit etiam, quando dubium est an sit notorium, vel nequid in re ambigua debemus accipere partem tutiorem. vulg. l. semper in obscuris. ff. de reg. iuris. glo. 2. in cap. 1. de offi. deleg. in 6. Mars. in rubr. C. de proba. numero 240. & pars in notoriis citari debet.

Notorium autem pluribus modis probatur, per instrumentum, per rei euidentiam, per duos testes, per confessionem, per sententiam, per aspectum iudicis sedentis pro tribunali. secundum Bart. in l. scriptas. ff. de relig. & sumpt. funer. Deci. in consilio cccxxij. numero 13. Abb. in capitulo cum olim. de cõsib. Deci. in cap. at si clerici. nu. 143. de iudi. prout latē dixi in tract. meo. crimin. ad offensam. nu. 34. in prin.

Fallit etiam in crimine notorio, vbi absque alia sententia procedi potest ad executionem pænæ secundum Deci. in c. at si clerici. numero 142. de iudi. tex. cum glo. in l. iustus fustig. ff. de iis qui no. infra. & c. vestra. de cohab. cler.

Fallit etiam in facto merè negatiuo, vbi notorietas non cadit secundum Bartol. in l. si constante. ff. soluto matrimonio. licet aliqui doct. teneant id cōtra Bald. vt l. iso ibi numer. 151. & Albe. Cast. & alij, vt puta talem non esse soluēdo, talem nihil habere, vel tale esse in

esse inhabilem ad aliquod officium, aut esse inopem contrarium esse probandum. cum per rerum naturam negantis factum nulla sit directa probatio. vulg. leg. actor. C. de proba. cum multis infinitis. I. Nouel.

Notarius debet habere mercedem de contractu, de quo alius est rogatus, aliàs sine mercede regulariter non cogitur conficere instrumenta. dixi in j. ampliatione præmissæ regulæ per leg. prætor. cum gloss. & ibi Bar. ff. de eden.

Amplia quòd potest agere contra eos, pro quibus fecit contractum pro sua mercede, habet actionem vtilem locati contra eos. secundum Ang. in authentica, de aliena. & emphy. §. hoc autem. vide etiam Bal. in leg. omnes. C. de vsur. & in leg. debet. ff. de ædili. actioni.

Amplia quòd toties debet habere mercedem, quoties contrahit, secundum Barto. in leg. prima. ff. de testamen.

Amplia etiam si in primo rogatu recepit mercedem pro stipulatione, quia non tenetur dare assumptum publicum partibus, nisi ipsi nouiter soluantur. gloss. habes not. in leg. fin. C. de princi. agent. in rebus. libro xij.

Fallit in paupere, quia in ipsis debet notarius gratis instrumenta conficere, vide quod dixi suprà in regul. lxxij. in antepen. fallent. & in regul. clxxj. in prima fallen.

Fallit quando notarius esse salariatus, à publico, vt omnibus conficiat instrumenta, quia eo casu non debet habere salarium à partibus, secundum Specula. in titu. de sala. S. Ian. re. 106.

NOTORIUM cum est crimen, seu causa apparet notoriè, quòd tertius nullum ius habet, potest ferri sententia absente parte. doct. com. cap. cum olim. de re iud. Gozad. conf. 9. num. 62. Ripa l. is cui. numero 29. ff. de verb. oblig. Rom. conf. 483. conf. 499. Lappus alleg. 227. Afflict. Decis. 182. nume. 1. Grat. cõf. 1. nu. 7. volu. 1. Ferretus conf. 121. numero 6. Soci. consil. 77. num. 100. vol. 1. August. Ber. cap. 1. nume. 214. de iudiciis. nellus de S. Gemin. in tract. bñitorum. 1. p. nu. 4. in notoriis. n. nō est opus coniecturis. l. cōtinuus. §. cum ita. ff. de verb. obliga. Med. reg. 8.

NOTORIUM licet releuet ab onere probandi, secus tamen ab onere proponendi. gloss. in capitu. appellanti. de appella. gl. & doct. in c. super literis. de res. l. si adulterium. §. idem Pollioni. ff. de adult.

Fallit in 7. casib. vt per Felin. in cap. cum ordinem, colum. 8. res. videas Viuium in ver. notorium.

Fallit in 5. casib. quos refert Lancil. in tract. de of. præto. in titu. de notorio. num. 26. sed aduerte quòd licet notorium non sit probandū, tamē fallit in 2. casib. quos no. Franc. in trac. de negatiua. numer. 60.

Notorij ratione iudex aliàs incompetens non fit competens. c. at si clerici. de iud.

Fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. col. 2.

In ciuilibus notorium non excusat à modo agendi ordine iuris non seruato, quare in talibus iudex non supplet de facto principaliter agendo, leg. 1. Cod. vt quæ def. aduo. leg. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. inf.

Fallit in 5. casib. vt per Lancil. in tra. de offic. præto. in tit. de notorio. nu. 19.

Confessio in iudicio facta inducit notorium. c. tua nos & c. si de cohabita. cleri. & mulie.

Fallit in 6. casib. vt per Bened. Capra. in suo tract. de notorio. num. 27. fol. 77.

In notoriis non est necessaria citatio, aliàs non valet sententia. c. bonæ. el primo. de electio.

Fallit in 9. casib. quos not. Bened. Capra in suo tra. de notorio. in 4. membro. nu. 21. fol. 81.

De notorio multas quæstiones videas apud Carerium in praxi crim. leg. obseruare. num. 45. videas Bened. Capr. in d. tract. Don. Fin. lib. 3.

NOTORIUM licet releuet ab onere probandi, non tamen ab onere proponendi. ita gloss. in Clemen. appellanti. de appella. facit tex. in leg. si adulterium cum incestu. §. iidem Pollioni. ff. de adult. Felin. & Doct. post gloss. in c. super literis. de rescript. Abb. & scribentes post gloss. in cap. si duobus. de appel. Scriben. post gloss. in c. veniens. de appel.

Limita istam regulam septem modis, vt per Felin. in c. cum ordinem. de rescript. b. Dias re. 497.

NOTORIUM ratione iudex aliàs incompetens non fit competens. Istam regulam ponit Felin. pro qua ponderat tex. in c. at si clerici. de iudi.

Limita dupliciter, vt per eundē Fel. ibi, b. Dias re. 496.

NOVATIO esse nō potest, vbi nullum obligationis debitum interuenit. leg. 1. ff. de nouat. Doc. §. 1. inst. quib. mod. tol. obl. dixi ego in meo tractat. de defin. p. 2. defin. 74. numero 9. facit in simili, quia priuatio supponit habitum. Cagn. l. non videtur. numero 1. ff. de reg. iur. Roland. in tract. de lucr. dot. quæst. 93. num. 5. Decis. Pedem. 120. numer. 7. Ias. l. non erit. §. si neque. numero 6. ff. de iur. iur. Cephal. consil. 93. numero 9. Iacob. Menoch. in tractat. de recuper. poss. Rom. 13. numero 57. Petr. in tract. de testamen. cap. 4. numer. 1. Decis. 15. num. 1. in tit. de procurat. in antiquior. Med. re. 6.

NOVATIO non fit per constitutum generale. Bartol. leg. vbi quis. ff. de const. pec. similiter restringitur vt factum pro masculis, & fœminis pro masculis tantū intelligitur. Bald. l. antiqua. C. ad Vel. Med. reg. 7.

NOVATIO nulla redditur eius forma nō seruata. leg. obligationum. ff. de act. oblig. §. final. inst. quibus modis tol. oblig. negus. in tract. de pignor. & Hypot. 6. par. princ. 3. Membri. numero 2. Host. in summa de nou. numero 3. dixi ego in tra. de defi. p. 2. de defi. nit. 66. nu. 12. Med. reg. 7.

NOVATIO. Secunda stipulatio cōtinens plusquàm prima inducit nouationem primæ. l. qui vsumfructū, ff. de verb. oblig.

Fallit in 3. casib. quos no. Ias. in d. l. qui vsumfructum, numero 1. & seq. videas pulchram Bart. distinctionē in leg. singularia. ff. si certum petat. num. 1.

Quando secunda stipulatio continet minus quàm prima, nō inducitur nouatio primæ d. l. qui vsumfructum.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in vno. à Iaso. in d. l. qui vsumfructum. nu. 6.

Si iubeo campfori debitori meo, quòd soluat, dicitur facta nouatio per viā delegationis, & sum liberatus secuta promissione campforis. not. in d. l. singularia. ff. si cert. pet.

Fallit in 5. casib. quos not. Socin. in d. leg. singularia, numero 19.

Stipulatio pœnalis non nouat præcedentem obligationem. l. si quis socio. l. duo socie. ff. pro soci. l. prædia. ff. de act. empt.

Fallit in 10. casib. quos no. Rip. in l. ita stipulatus. ff. de verb. oblig. nu. 56.

Propter commissionem stipulationis pœnalis nō nouatur obligatio præcedens. l. duo societatem. ff. pro soci. l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb. oblig.

Fallit in vno casu, & fallentia declaratur in 4. à Rip. in d. l. ita

d.l. ita stipulatus. nu. 66.

Debitum mihi ab vno, an & quando possit conuerti in aliud debitum, debendum mihi ab alio, & indebitum ex alio contractu distinguendo, declarat Barto. in l. singularia. nu. 18. & 21. Don. Fina, lib. 1.

¶ **NOVVM.** vide Mutatio.

In rebus nouis constitutendis euidenter debet esse utilitas, vt recedatur ab eo iure quod diu æquum visum est. De const. prin. l. in rebus. 2. Riisvich.

¶ **NOVVM** generaliter dictum seu dispositum nõ extenditur ad supervenientia de nouo, etiamsi intercesserit iuramentum, nam illud intelligi debet rebus stantibus. l. qui cum tutoribus. ff. de traas. gl. & Commun. docto. capit. cum inter. de renunciat. gl. & docto. capit. quemadmodum. de iureiurando. Alexan. & Iaso. l. quod seruis. ff. de cond. causa data. Bal. l. si. C. de non num. pecun. l. Claris. C. de fideic. Med. re. 1.

¶ **NOVVM** operis nunciatio locum non habet contra facientem fossam, vt mortuus sepeliatur, & hoc propter publicam utilitatem ne cadauera insepulta iaceant. argu. tex. in l. de pupillo. §. si quis Riios. ff. de no. oper. nunc. & Ripa in tract. de peste. in c. de præseruat. remed. nu. 138. & nu. 70. quia non minus reipsum expedit mortuos sepeliri, quam viuentes conseruare. l. si. & ibi Bal. ff. de nego. gest.

Fallit quando mora est periculum allatura, secundum Alex. in d. l. de pupillo. §. si quis Riios. ff. eod. tit. l. quod not. contra fugitiuos & de fuga suspectos qui retineri possunt etiam in diebus feriatis, ex quo mora est periculum allatura.

Fallit etiam quando quis ædificat in fundo ab alio posseto videlicet ecclesiam vel hospitale, quia tunc solum cedit edificatio contra iuris regulas, sed hoc est speciale fauore religionis, secundum Alex. in l. j. §. nunciatio. num. 5. ff. de oper. no. nunc. alleg. glo. not. in capit. Apostolic. xij. quæstio. ij. in ver. construxisse. l. Nouel. re. 103.

¶ **NOXA** caput sequitur. Com. l. rem mihi. Riisvich.

¶ **NVBRE.** si testator dixerit, filia mea sit hæres si filio Titij nupserit, contingit, quod ipse illam ducere noluit, deinde pœnitentia ductus, illam petiit, quæ ipsam recusauit, an ista filia hæreditatem amittet? Resp. quod cum primò per se non stetit quominus conditio fuerit adimpleta non priuatur hæreditate. l. si quis hæredem. C. de inst. & subst. Bald. in term. l. 1. q. 12. C. eo. lmo. l. in testamento. ff. de cond. & de. Alex. l. si seruum. §. seq. col. 2. ff. de ver. obidem cõs. 102. vol. 1. conf. 16. nu. 8. vol. 4. Med. re. 4.

¶ **NVNCIATIO.** Causa in nunciatione non debet exprimi. communis est opin. in l. 1. ff. de noui op. nunc. Fallit in 3. casib. quos not. Ruin. in d. l. 1. nu. 58. Fallit, vt per Horma. Det. in d. l. 1. nu. 1. ver. secunda conclus. Fallit in 4. casib. quos not. Maria. Soc. iunior in d. l. 1. numero 143.

Nunciatio noui operis facta per eum qui non habet ius nunciandi, ligat, & nocet iuste ædificati. l. 1. §. sed si is. ff. eo. l. prætor ait. ff. eo. cap. 2. extra eo.

Fallit in 6. casib. quos no. Ias. in l. 1. nu. 3. ff. de no. ope. Fallit in 3. casib. quos not. Plot. in repe. l. si quando. C. vnde vi. nu. 121. Ampliatur & limitatur per Viu. in suis conclus. ver. nunciatio.

Nuncians qui possidet, non habet necesse adire iudicem, nec in nunciatione, nec in prosecutione. Hanc regulam ponit Ruyn. & eam limitat in 3. casib. in l. 1. §. nunciatio. ff. de nou. op. nunci. numero 17.

Quis non potest tollere propria authoritate opus fa-

ctum. l. de pupillo. §. opus. ff. de nou. op. hanc regul. facit Bar. in l. 1. §. nunciat. ff. de nou. op. nunc.

Fallit, vt per Ruy. in d. §. nunc. nu. 27. vbi Ias. facit regulam contrariam, etiam cum limitat in 3. casib. & vbi nunciatio est facta per eum modum, per quem possessio non amittitur, possum propria auctoritate ædificatū in fundo à me possessio tollere. Fallit in 4. quos not. Horma. Det. in l. 1. §. nunciatio. ff. de nou. op. nunciat. nu. 4.

Morte nunciantis extinguitur nunciatio. l. non solum. §. morte. ff. de no. op. nunc.

Fallit in 3. casibus, quos not. Ant. Rub. in d. §. morte. numero 22.

Nunciati hæres non tenetur ad impensas restorationis operis, quare in tali restitutione versatur pœna, & in pœna hæres non succedit. l. pen. ff. eo. ff. de priuat. delict.

Fallit in 3. casibus, quos no. Ant. Rub. in dict. §. morte. numero 31.

Simplex conductor, vt est colonus vel inquilinus nunciare non potest. l. j. §. si ego. ff. de nou. op. nunciat.

Fallit in 4. casib. quos not. Alexand. in d. §. si ego. nu. 3. Don. Fina, lib. 1.

¶ **NVNCIATIO** soluitur morte nunciantis. no. l. non solum. §. morte. ff. de oper. noui nunciat. Hostiensis eodem titulo, numero 11. l. prætor. §. hoc interdicto ff. eodem. Ias. dic. §. morte. numero octauo. Horm. numero 23. Crot. numero 14. Rubens numer. 10. Ratio est quia pendet à voluntate, quæ morte definit esse. l. iij. ff. loc. capit. si gratiose. de rescrip. vj. l. ceteris. de verborum obligati. Cyn. l. fin. C. de contra. empt. Specu. titulo, de loc. §. vj. dixi super. conclu. 67. Ea enim quæ sunt facti non transeunt ad hæredes, nisi de his fuerit facta expressa mētio. l. diem. §. 1. ff. de arbit. Horman. d. §. morte. numero 34. l. stipulatio. §. si quis. ff. de verborum obligati. Secundò modo soluitur nunciatio per rei alienationem. Roma. l. stipulationes non diuid. columna 17. ff. de verborum obligation. quia quando facta meo definit esse meum interesse, definit etiam competere actio, quæ ad illud competebat. l. & ideo. ff. de condition. furt. nisi de successore, vt dictum est, mētio facta sit in nunciatione. l. prima. §. fina. ff. de oper. no. nunc. Iaso. d. §. morte, numero quarto. Tertiò extinguitur furore. l. qui seruum. ff. de acq. hæred. l. qui furere. ff. de stat. homi. l. iudex. ff. de iudic. Quia deficit voluntas. Horman. dicto §. morte, numero trigesimo. Quartò finitur si denunciatis dat se in arrogationem, quo casu transeunt omnia in patrem, qui eum arrogauit. Aret. l. qui seruum. ff. de acquir. hæred. l. qui liberis. §. testamento. ff. de leg. 3. Quintò soluitur morte prælati, si proprio nomine nūciauit, secus autem si nomine dignitatis. leg. eum post. §. primo. ff. de adm. tutor. Rubens dicto §. morte, numero 36. Sextò hoc idem, morte tutoris. idem dicto loco. numero vigesimoquinto. l. de pupillo. ff. de op. no. nunc. Septimò soluitur per mortem ciuilem, primò per excommunicationem, quia deuenit ad eum casum, à quo incipere non potest, idem per deportationem. l. in metallum. ff. de his quibus vt indig. Rubens dicto §. morte, numero centesimoquingessimò. Quæ omnia procedunt in persona nūciantis. secus autem in eius persona, cui nunciatio facta est, nam extenditur ad successores tam vniuersales, quàm singulares, quia nunciatio fit contemplatione rei. l. de pupillo. §. nunciationem. ff. de oper. no. nunciat. Vnde in seruitutibus, quæ cōpetūt ratione rei, n-

tentia datur prædicto. l. qui in aliena. §. si. ff. de neg. gest. Secundo declaratur, vbi est satisfactum, gloss. l. prætor ait. §. hoc interdictum. ff. de oper. no. nunc. Tertiò fallit, vbi nunciatus petiit nunciationem confirmari à tutore, & nunciatus contradixit. l. de pupillo. §. qui opus. ff. eodem titu. Quartò, vbi in vita aliquid de opere factum esset, tunc enim morte nunciatus nunciatio non soluitur, Rubeus dict. §. morte. nu. 107. Med. tract. 2. p.

¶ **N V N C I V S** referens, facit vt ei in minimis præstetur fides etiam si non in scriptis relatio fiat. Med. reg. 5.

¶ **N V N C I V S** relationem habet ad mittentem, ideo consequitur eadem privilegia si mittatur per aliquam ciuitatem ad principem, sicut si mittatur à principe ad ciuitatem, gl. l. 2. §. legatis. ff. de iudic. dixi super. amp. 47. Med. reg. 9.

¶ **N V N C I V S** ad vnguem seruare debet eius mandati formam. Doct. Com. l. diligenter. ff. mandati. Afi. in praxi iudi. §. 3. cap. 37. nu. 3. Iaf. l. qui Romæ. §. Cal. limacus. nu. 14. ff. de verb. obl. Bal. l. vnica. col. 19. C. de confess. Med. re. 7.

¶ **N V N C I O** creditur in his, quæ non pertinent ad officium suum cum de modico agitur. Innoc. c. 1. de fid. instr. Doct. com. c. post cessionem. de fid. instru. Bald. & Cin. l. pacta nouissima. C. de pact. Abb. cap. cum ecclesiis. de maior. & obed. c. 1. de cler. peregr. Afi. in praxi iud. §. 9. cap. 4. nu. 1. in terminis. Med. reg. 5.

¶ **N V L L I T A S** simplex venit in decreto quod disponit vt dici non possit de nullitate, secus procedit in geminata nullitate. Barbat. conf. 38. col. 7. volu. 1. quem refert Anton. Corse. in tract. de verb. Gemin. numero 20. Med. reg. 3.

¶ **N V L L I T A T I** sententiæ potest quis pacto renunciare, & sic se adstringere, vt de ea non possit agere vel excipere. Ita notat Angel. in repetit. §. qui prouocauit. in l. tale pactum. ff. de pact. in versicu. iuxta prædicta quæro, & consuluit idem in consi. cxcviij. incipien. A. & B. facit text. & gloss. in l. si creditoribus. C. de seruo pignor. dat. manu. facit quod notat Bart. in l. properandum, j. C. de iudic. & Imo. in c. pen. de iudiciis.

Limita in 4. casibus, vt per Philip. in c. dilecto. de ap. pel. in quest. 50. b. Dias reg. 498.

¶ **N V L L I T A T I** sententiæ potest quis pacto renunciare, & sic se adstringere, vt de ea non possit agere, vel excipere, Angel. in l. tale pactum, §. qui procurauit. ff. de pact. Imo. in cap. penult. de iudic. Fallit in 4. casib. vt per Philip. in c. dilecto, de appellat. quest. 50.

Nullitas quæ à statuto excluditur, non tamen intelligitur quæ prouenit ex defectu iurisdictionis, gloss. in Clement. 1. de seq. poss.

Ampliatur in 7. casib. & limitatur in 10. à Port. libr. 4. suarum concl. reg. 24.

Partes possunt per partes renunciare nullitati sententiæ, no. DD. in c. de causis, de off. deleg. Fallit in 4. casib. vt per Fel. in d. c. nu. 12.

Nullitas ita deuoluit causam, sicut appellatio. Fallit in 4. casib. secundum Fel. in c. literis, de off. deleg. nu. 8. Don. Fina, lib. 3.

¶ **N V L L V M**. l. quod nullius. 143.

Nullus etiam actus quandoque pœnam sustinet. C. de sacros. Eccl. l. nemo martyres. iuncta glo. De adul. l. cum qui duas Bart. in l. vbi pactum. C. de trans.

¶ **Q**uod nullius est, id ratione naturali occupanti con-

ceditur. Caius De ac. re. do. l. 3. Riisvich.

¶ **N V L L V S** delinquere præsumitur regulariter. l. merito. ff. pro soci. cum simili.

Fallit, quando delictum esset sibi fauorabile. l. vt vim. ff. de iust. & iur. text. est in l. singu. in glo. qui nunciat se. §. si pater. ff. de iure dot. d. Alex. in consi. lxx. in prima par. S. Ian. re. 197.

¶ **N V L L I V S** entis nullæ sunt qualitates. c. ad dissoluendum. de desponsat. impub. cum gl. ver. accusari. not. l. quidam. §. 1. ff. de iur. Cod. c. audiētiam. de eccle. ædificand. l. nam, & sub conditione. ff. de iniust. rup. Med. re. 6.

¶ **N V M E R A T A** pecunia. Multa sunt singularia præcepta circa pecuniam numeratam.

ff. si cert. pet. l. certi. §. si nummos.

ff. de postu. l. rogasti singularia.

ff. de in lit. iuran. l. nummis.

ff. ad l. Falc. l. in quarta.

ff. de leg. 2. l. cum pater.

ff. de admin. tut. l. quoties. §. sicut. Az. ru. 124.

¶ **N V M E R V S** minor inest maiori. l. j. §. si stipulanti. ff. de verb. obl. l. idem. §. si plures. & ibi hoc. de arb. l. si vnus. §. cum mihi decem. de pac. vbi Bar.

Fallit, quando agitur de obseruantia mandati. gloss. c. plus semper. de reg. iur. lib. vj.

Fallit, nisi actum faciens protestetur, quod intendit consentire in maiore summa, non in minori. Ange. in §. item quæro. leg. ex facto. ff. de vulga. vbi etiam Paulus Castrensis. S. Ian. reg. 199.

¶ **N V M E R V S**. Pluralis locutio, duorum numero est contenta. c. pluralis, de reg. iur.

Fallit vt per Dy. in d. c. pluralis. Don. Fina, lib. 5.

¶ **N V P T I A E**. pater quemadmodum transiens ad secundas nuptias tenetur reseruare successionem aliis liberis primi matrimonij, si succedit alicui filio, ita in matre succedente alicui filio, ipsa transeunte ad secundas nuptias tenetur reseruare liberis primi matrimonij, Barto. & Saly. leg. fœminæ. C. de secundis nupt. Bapt. in tract. de correl. num. 94. Boer. deci. vigesimatertia. num. 7. Decis. Pedem. 115. nu. 10. Med. reg. 9.

¶ **N V P T I A E**. Vlpian. lib. xxxvj. ad Sabinum.

Lex xxx. al. xxxj.

Nuptias non concubitus, sed consensus facit.

Affectione, sequente tamen ductione, fit matrimonij: coniunge l. 15. de condit. & demonstr. Viuien.

¶ **N V P T I A E**. l. 30. nuptias non. l. in contrahendis.

Pubertas non ex annorum numero, sed ex dispositione corporum æstimatur. De sponsa. puberes.

Idcirco filios filiasue concipimus atque edimus, vt eorum earumque diuturnitatis nobis memoriam in æuum relinquamus. De ver. sig. l. 2. io. §. si.

Nupta non videtur, quæ virum pati non potest. Quando di. leg. ce. l. pe.

Nihil interest ex iustis nuptiis cognatio descendat an verò non. Nam & vulgò quæsitam sororem quis vetatur vxorem ducere. Scauo. libro 1. Reg. De ritu nup. l. 54.

Matrimonij causa ancilla manumissa à nullo alio vxor duci potest, quàm à quo manumissa est. Rufi. libr. 1. Reg. De ritu nup. l. 51. Riisvich.

¶ **N V P T I A E** nullæ sunt vbi cōsensus deficit. l. nuptias cū gloss. Dec. & Cagnol. ff. de reg. iur. l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui vel alien. iur. c. si. de spons. duorum. d. c. ad dissoluendum. cum glo. ver. accusari. l. cui. ff. de cond. & dem. Med. re. 6.

¶ **N V P T I A E** soluuntur morte, §. deinceps. Auth. de Tom. 2. Reg. Iur.

nupt. Ange. l. nam Demosthenes. nu. 3. ff. de legibus, dixi super. concl. 66. Alexand. l. si marito. ff. sol. matr. brix. q. 54. not. c. fraternitatis. de frig. & mal. dicam infer. vers. sponsalia. Med. tr. 2. p.

¶ **NVPTIARVM** appellatione de primis intelligi debet, unde non veniunt viduæ in dispositione, quæ se nubant. Car. consilio 49. doct. in rub. de se. nupti. sicuti cum de vidua fit mentio, de ea, quæ primo vidua est, intelligi debet. bald. consi. 42. lib. 5. l. matri. monij. ff. qui & à quib. l. filia. ff. solu. matr. Do. l. fin. C. de indic. vid. tol. Med. re. 4.

¶ **NVPTIARVM** conditio non solum de primis sed etiam de secundis intelligitur. l. hæc conditio. ff. de cõd. & dem. Old. consi. 16. & tot. tit. de incestis nup. Med. reg. 2.

¶ **NVRVS** socero obedientiam præstare debet, ad debitum honorem: secus contra. not. l. si. ff. de accept. l. pen. C. de ind. vid. tollenda. bapt. in tracta. cor. rel. col. ii. dicam in seq. limit. Med. reg. 9.

REGVLARVM IVRIS CIVILIS ET PON- TIFICII,

Liber Decimus tertius.

O

BEDIRE parentibus liberis debent, sed non econtra: doc. l. veluti. ff. de iust. & iure. c. 2. de maio. & obed. glo. rub. C. de reb. cre. Medic. reg. 9.

OBESE. vide Prodesse. Riif.

OBLATIO cum consignatione debiti, liberat debitorem, & impedit cursum vsurarium, ius pignoris soluit, & trãsfert periculum in creditorem. l. acceptam. C. de vsur. l. si creditrici, & l. ex prædio. eod. tit.

Fallit, quando non fit cum auctoritate iudicis loci rei offerentis, & in loco à iudice deputato. bald. in d. l. acceptam. in xiiij. q. vbi alij.

Fallit, quando fit in sacculo, Regula tenet, quando fit in pecunia numerata. bart. in l. cum secundus. ff. de condi. & demonst. & bal. in d. l. acceptam. in xj. q.

Fallit, quando fit in loco non idoneo ad electionem boni patrisfamil. si à iudice non eligatur. bar. in l. si solutus. ff. de solu. bal. & alij in d. l. acceptam.

Fallit, quando fit de tribus immobilibus de se patentibus: quia ista non requirunt consignationem. Bart. in l. secunda. C. quando & quibus quar. pars deb. ii. x. S. Ian. reg. 200.

¶ **OBLATIO** libelli est de forma iudicij, qua sublata redditur iudicium nullum. licet de Simo. cle. sape. de verb. signi. l. pen. C. de arbitr. Doct. com. l. i. ff. de edendo. tot. tit. de libelli oblat. Vant. in tract. de nullitat. in tit. de nullit. sent. ex defectu iuris. nume. 18. com. dicit. Med. re. 7.

¶ **OBLATIO**, quæ fieri debet alicui Ecclesiæ de bonis testatoris, intelligi debet de prima, non autem ad alias tenebitur hæres, nisi se ita velle expresserit testator: dixi supra Ampl. 65. cõc. simi. l. i. C. de abolit. l. si is. C. ad sen. cõf. Tur. l. mulic. §. i. ff. eo. l. si quis

ex argentariis. §. fin. vbi doct. com. ff. de edend. l. no uatione. C. de fideiussor. Med. re. 3.

¶ **OBLATIO** verbalis impedit distractionem pignoris. l. si prius. C. de distr. pig.

Fallit, quando distractio pignoris esset facta per verba lem oblationem, d. l. si prius.

Fallit, quando sit pignorum, & traditum creditori. arg. l. creditorem. & ibi Bal. C. si anter. credi.

Fallit, quando talis oblatio non sit facta à debitore. d. l. si prius.

Fallit, quando oblatio verbalis facta prima creditori à secundo creditore cum protestatione de non vendendo impedit distractionem pignoris. l. fin. & ibi Bal. C. si ante. credi. S. Ian. reg. 199.

¶ **OBLATIONES** non tenentur facere Christiani ex præcepto, nec ex debito in dominicis diebus, vel festiuis, in ecclesiis parochialibus, nec in aliis. Ita concludit S. Thomas. ij. ij. in quæst. lxxxvj. in arti. j. quem refert & sequitur Calcaneus in consi. lvij. de quo per Ioan. And. & Card. Floren. in rub. de paroch. & vide l. iij. & iij. tit. xx. par. ij.

Limita in quatuor casibus. vt per sanctum Thom. vbi supra, quos remissiuè sequitur Calc. in loco iam alleg. & ponit Abb. in d. rub. de paroch. & Syluest. in verb. decimæ. §. secundò quæritur. B. Dias reg. 499.

¶ **OBLATIONES** tractantur. C. de vsur. l. cõceptum. Riifvich.

¶ **OBLIGARE** quis non potest vnum ex suis hæredibus, ad vniuersum debitum in contractibus. l. continuus. §. si. & l. cum qui ita. §. j. ff. de verb. obl. vtputa si T. promittit dare Sempronio ducat. 100. ad libitum, obligans se, & omnia bona sua, & hæredes suos vtique eo defuncto debito non soluto, hæredes si plures sunt, omnes pro rata tenebuntur. l. pro hæreditariis. C. de hæred. actionib. & l. tale pactum. §. fin. ff. de pact. cum aliis infinitis.

Fallit hæc regula in vltimis voluntatibus ad effectum, vt hæres grauatus potest cohæredes, vel ex testamento, vel iudicio familiæ eriscundæ, ad vniuersum debitum compellere exsoluendum. Iux. dict. l. pacto successorum. C. de pact. & l. seruo legato. §. si testator. ff. de legat. j. Bald. in d. l. ij. C. de hæred. act. nu. 6. Bart. in l. iij. in prin. ff. de liber. legata. & l. ij. eod. tit.

Fallit, quando debitum est indiuiduum, quoniam hæredes tenentur in solidum. vt in l. in executionibus. §. ij. ff. de verb. obligat. hoc idem in omni seruitute. vt dicit gl. in versic. secunda. d. §. ij.

Fallit, quando relinquitur aliquod pro forma, & forma est quid perfectum ex omnibus suis partibus. ajiàs non est forma: secundum Bal. in d. l. ij. num. 4. C. de hæred. act.

Fallit si res, quæ debet restitui ab vno, ille teneatur in solidum. l. si duo. ff. de posit. & l. iij. §. si hæres. ff. com. moda. & hoc, quando dolus committitur, & ista materia tractatur amplè in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. oblig. & ibi Bar. & Moder.

Fallit v. quado pollicitatio est facta ad honorem, apud gentes pro republic. l. j. ff. de pollici. §. si quis. & l. ex pollicitatione. ff. eod. tit.

Fallit vj. in materia alimentorum, quæ vel voluntate defuncti, vel iudicis auctoritate petuntur, secundum opinionem gl. in d. l. pro hæreditariis. C. de hæred. act. & l. iij. in prin. & §. j. ff. de alim. & hoc propter facilitatem exactionis. l. solent. ff. de annu. leg.

Fallit vij. in actione funeraria, quæ contra hæredes bonorumve possessores, ceterosque successores datur in solidum & intentatur, Deci. cons. clvij. numer. 2.

& l. at si quis. §. si. ff. de relig. & fump. fun.
 Fallit propter rerum connexitatem, nam mandatum generale est ad omnia cōnexum, & non potest pro parte reuocari. l. cum duo. ff. de in diem addict. & l. j. ff. de procurat.
 Fallit in seruitutibus, quæ diuisionem non recipiunt, ex quo proportionabilis vtilitas, ad quam sunt inuentæ à iure in parte assignari non possunt. Bald. in d. l. ij. nu. 3. de hæred. act.
 Fallit in vsu, quia est inuentus ad sustentationem vitæ, qui si minuitur, corrumpit subiectum, & cibaria, nō secundum naturam exhibita, corrodunt subiectum, & sic vsus aquæ personalis est, & ad hæredes non transit, de primo est text. in l. vsus pars. ff. de vsu. & habit. de secundo est text. in l. vsus aquæ. ff. eod. tit.
 Fallit ratione possessionis in solidum constitutæ, apud vnum, nam ille in solidum tenetur, quia tota obligatio discurrit in vnum, ac si vnus solus esset hæres, quia velut debitor indiuiduus tenetur ex asse. l. iij. §. hæres. ff. commoda.
 Fallit fauore dotis, & vltimæ voluntatis. l. cum qui ab vno. ff. de leg. ij. vbi consensus creditoris ad vnum inducit obligationem ad alios: vtpote, sicut inter viuos possum delegare vnum promissorem creditori meo. Ita in vltima voluntate, secundum Bald. in d. l. ij. nu. 6. C. de hæred. act.
 Fallit etiam, quando intentatur actio, quæ non scinditur per partes, vt l. in executione. §. pro parte. ff. de verb. oblig.
 Fallit ratione euitandæ absurditatis, l. si non fortem. §. si centum. ff. de condi. indeb. & l. fundus ille. ff. de contrah. empt. quia non fit compensatio de specie ad quantitatem, secundum §. si centum. quod no.
 Fallit, quando actio personalis est vnita cum actione reali, quia tunc sequitur possessorem fundi, vt doc. in l. eadem. §. Cato. ff. de verb. oblig.
 Fallit, quando hæreditaria portio est incerta, & in pendenti, & creditores re indiuisa non possunt actiones sibi competentes intentare, prout in l. controuersia. ff. de transact.
 Fallit etiam ratione repellendæ varietatis. l. neminem. ff. de legat. ij. & l. legatarius. ij. respon. ff. de legat. j. quia legatarius non potest in partem legatum acceptare rei in solidum legata, & in partem repudiare. Nouel. reg. 119.
 ¶ **OBLIGARE** non potest clericus futuros redditus sui beneficii: saluo quantum sit, pro tertia parte sibi de iure tangente, & deducto eo, quod sit pro sustentatione & alimento suæ vitæ. Ita Inn. & Mod. in c. peruenit. de fideiuss. in verb. redditibus. in gl. Bald. in l. spem eorum præmiorum. C. quæ res pign. obli. poss. & Bald. & Alber. in l. stipendia. C. de execu. rei iudic. & ibi Bal. Ang. & Sali. Decis. in c. reprehensibilis. nu. 28. de appel.
 Fallit j. quādo obligatio tendit ad beneficium & subsidium suæ ecclesiæ, vel commodis Reipublicæ. Ita quod seruire possit indigentis suæ patriæ vel commodis suæ ecclesiæ, quia in supradictis casibus, bene potest clericus redditus sui beneficii obligare & hypothecare, secundum Boer. quæstio. ccxxvj. num. 2.
 Fallit etiam, quando obventiones & fructus beneficii obligantur laico, vel seculari, & non personæ ecclesiasticæ, prout in c. xvij. sessio. xxij. & l. si. C. qui res pigno. oblig. possunt. Bald. consil. cccxx. magnifica. num. 2. vol. iij. Boc. q. ccxxiiij. nu. 3.
 Fallit etiam, quando sunt decepti aliqua infirmitate,

vel corporali necessitate, vt in c. vnico. de cle. non resid. in vj. & Doct. in ca. cum non deceat. de elect. eo. tit. Old. cons. cxvij. & Bal. in l. si. C. de cond. in fer. Bar. & doct. in l. quæsitum. ff. de leg. iij. Bal. in l. j. C. de iis quib. vt indig. Boc. q. xvij. nu. 5. 6. & 7.
 Fallit etiam in seruitoribus Papæ, qui licet sint absentes, percipiunt tamen fructus suorum beneficiorū, quos ipsi possunt obligare pro suis vrgentibus necessitatibus, secundum Boer. d. q. xvij. num. 8. alleg. tex. in c. bonæ. de postul. præl. & Abb. Ioan. And. & Ant. de Butr. in c. cum dilectus. de cleric. nō residen. & possunt assignari creditoribus, ex quo fructus beneficiorū sunt tēporales, secundum Boer. q. ccxxvj. num. 3. ad fin. d. q.
 Fallit, quando imponeretur aliqua gabellā, vel taxa in communi pro refectione pontium vel viarum, quæ per currus, & plaustra destruuntur: tunc clericus poterit obligare partem suorum reddituum agentibus pro communi pro publico beneficio tuendo, secundum Deci. in c. sanctæ Mariæ. nu. 272. de const. Bal. in l. ad instructionem. C. de sac. san. eccle. Feder. de Sen. cons. ccvij. nos. Nouel. reg. 116.
 ¶ **OBLIGARI** consilio. Bonifac. Reg. lxiij.
 Nullus ex consilio, dummodo fraudulentum non fuerit, obligatur.
 Dynus Muxell. hoc tit. Viuien.
 ¶ **OBLIGARI**. Rem alienam ignorante domino recte obligari posse, & obligationem tenere.
 In Aut. eo. §. si quis inf. Azo, ru. 104.
 ¶ **OBLIGATVR** in iudicio reus actori, ex quasi contractu, & econtra. leg. tertia. §. idem. ff. de peculio. gl. auth. qui semel. C. quomodo, & quādo iudex. Ias. leg. quod dicitur. numero 36. ff. de verbor. obligat. Bald. leg. voluntatis. numero 7. ff. de rebus dubiis. Med. reg. 9.
 ¶ **OBLIGARI** non potest pupillus sine tutoris auctoritate, §. i. Inst. de auth. tuto.
 Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in l. morte, ff. de acquir. hæred. nu. 8. & seq.
 Obligatio sui natura est perpetua, & non finitur ipso iure, & partium conuentione, sed ope exceptionis, leg. cum qui ita, §. qui ita stipulatur, ff. de verborum obligatio.
 Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in d. §. qui ita, nu. 1. & seq.
 Obligatio ad interesse dicitur esse diuidua, l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verb. oblig.
 Fallit in 2. casib. quos not. Ias. in d. l. nu. 7.
 Obligatio dandi est præcisa, nec succedit obligatio ad interesse, d. l. stipulationes non diuiduntur.
 Fallit in 6. casib. vt per Ias. d. l. nu. 23. duas alias limitationes ponit in l. fundi, §. hæc stipulatio, ff. de verb. obligatio.
 In obligatione dandi si debetur quantitas, tunc obligatio est diuidua, quoad obligationem, quare diuiditur inter plures hæredes, & quo ad solutionem, quare solutio partis liberat à parte, l. i. §. i. ff. de verbo. oblig. l. in executione, §. i. ff. eo. l. stipulatus. §. i. ff. de solu.
 Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verb. oblig. nu. 26.
 In obligationibus facti non tenetur quis præcisè ad factum, sed soluendo interesse liberatur, l. si quis ab alio, ff. de re iud. l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verb. oblig.
 Fallit in 10. casib. quos not. Ias. in d. l. stipulationes, nu. 32. fallit vt per Bapt. à Vil. concl. 14. in litera O.
 Fallit in 3. casib. quos not. Soc. reg. 62.
 Tom. 2. Reg. Iur. m m 2

Sufficit præstatio triennalis ad inducendam obligationem in casu fauorabili. l. 1. C. de fideicom. l. si certis annis, C. de pact.

Fallit in 8. casib. quos no. Ias. in d. l. si certis annis, nu. 4. & seq.

Obligatio, vel onus, augetur, aucta re, ex qua, vel propter quam aliquid debetur, l. & contra, ff. de vulg. & pupil. l. paterfamilias, §. duob. ff. ad l. Falcid.

Fallit in 6. casib. quos not. Alb. Bru. in tracta. de aug. & dimi. sol. 14. versic. decimatertia conclusio.

Obligatio est materia actionis, gloss. in §. 1. Instit. de act. vbi Iaso. limitat in 2. casib. colum. 2. versic. ista tamē conclus.

Obligatio dandi in contractibus imminentis, succedit ad interesse, nec est præcisa, l. naturalis, §. 1. ff. de præ. verb. l. 1. in fi. ff. de rerum perm.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 2. per Iason. in d. l. stipulationes non diuiduntur, col. 14.

Obligationis conditio non mutatur per personarum mutationem, l. 2. §. ex his, ff. de verb. obl. l. executio- ne, §. pro parte, ff. eod. l. 2. C. de fruct. & lit. expens.

Fallit in 2. casib. quos no. Ias. in d. l. stipulationes, nu. 7.

Obligatio nõ perit mortua persona, cui aliquid competit, vel fuit concessum, aut relictum, vel promissum, sed ius competens transit ad hæredes, l. 1. C. vt act. ab hæred.

Ampliatur in 8. casib. & limitatur in 19. ab Albe. Bru. in tract. de inter. & perempt. in 11. con. nu. 57.

Mulier se obligare non potest, l. 1. ff. ad Vellei. fallit in multis casib. quos no. ibi gloss. & Alex. in l. in repudianda, ff. de acq. hæred. Aret. in §. item qui in iudicio, de excep.

Seruus nec obligare, nec obligari potest, l. in personā, ff. de reg. iur. vbi Dec. limitat in 2. casib.

Obligatio operis faciendi regulariter inter hæredes non diuiditur, sed quilibet in solidum tenetur, tanquam ad indiuiduum. hanc esse communem opinionem attestatur Mar. Soc. iunior. in l. stipulationes non diuiduntur, nu. 321. vbi limitat in 2. casib.

Vniuersitas non obligatur, l. sed si dolo, §. 1. ff. de dolo.

Fallit in 4. vt per Io. Bolo. in l. vinū. ff. si cer. pet. nu. 20.

Obligatio generalis non comprehendit, quæ in specie quis minimè obligatus fuisset, l. obligatione generali, ff. de pigno. iunctis ll. seq.

Fallit in 3. casib. quos no. Por. l. 2. suarum conc. reg. 45.

Obligatio personalis vniuersalem, non singularem fundi successorem sequitur, l. 1. §. si hæres, ff. ad Treb.

Fallit in 2. casib. quos not. Soc. re. 276. fallit in 8. casib. vt per Ripam in d. §. si hæres, nu. 2. & sequen.

Fallit in 8. casib. vt per Paris. conf. 32. nu. 17. vol. 1.

Obligatio personalis, & instantia contra successorem non transeunt, l. 1. C. si cer. pet. c. quare verò, extra de iud.

Fallit in 5. casib. quos no. Soc. reg. 277.

Obligatio quare contrahitur, non potest in plus contrahi, quam datum sit, l. si tibi. in prin. ff. de pact.

Ampliatur & limitatur per Dec. in l. rogasti, §. si tibi, ff. si cer. pet. in 3. notab.

Obligatus ad dandum aliquid in genere, præstando partem non liberatur in totum, nec in illa parte: hanc esse communem opinionem testatur Alciat. in l. 2. §. 1. ff. de verb. oblig. nu. 55.

Ampliatur & limitatur in vno casu, per Baptist. à Villa. conc. 11. in litera Q.

Obligatio ad interesse, & sic ad pecuniam dicitur diuidua, & ideo contra hæredes promissoris agi potest proportionem hereditaria. Bar. in l. stipulationes

non diuiduntur, ff. de verb. oblig.

Fallit in 2. casib. quos not. Soc. reg. 63. in additio.

Impossibilium nulla est obligatio, l. impossibile, ff. de reg. iur.

Fallit vt no. Dyn. in c. nemo potest, de reg. iur.

Obligatio de agendo nomine proprio, inter hæredes diuiditur, not. in l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verb. oblig.

Fallit in 3. casibus quos not. Alciat. in l. 4. §. Cato, ff. de verb. oblig. nu. 171.

Pater non obligatur ex contractu filij. Fallit in 4. casib. quos ego notauit in §. actiones, inst. de actio.

Nomine alieno, vel ob alterius vtilitatem quando aliquis contrahit, vtrum obligetur dominus tantum, an contrahens tantum, an vterque declarat Bart. in l. si pupilli, §. item si procuratori, ff. de neg. gestis. Don. fina. lib. 1.

¶ **OBLIGANS** omnia bona sua præsentia, & futura, non censetur ea obligare bona, quorum causa veniret puniendus. gloss. est in auth. de restit. in vers. si verò contigerit. Ita Bal. in l. voluntas, in fin. verbis. C. de fideicom. vbi dicit, quod in generali sermone non continentur prohibita. & in cap. j. §. imperialē. in j. versic. sed nunquid si contrahit. de prohib. feud. alien. per Fed. in vsib. feud. Alex. conf. clviij. numero 6. vol. ij. Barb. in c. Raynal. de testa. & Bal. in l. j. ad fi. ff. de re. diu.

Amplia, vt nec ea quidem, quæ quis in specie non esset obligaturus. l. obligatione generali. ff. de pignori. cum aliis si.

Amplia ij. quod seruo pignori dato, non venit eius peculium. vt l. j. §. j. ff. de pigno. & ibi Bal.

Amplia, vt in generali etiam donatione non veniunt suppellectilia, secundum Corne. conf. clxxvj. d. vol. ij. Matth. sing. cxxxvj. nu. 3.

Fallit hæc regula, quando quis non haberet nisi vnicā rem tantum, quia eo casu censetur etiam illam obligare, ad hoc vt obligatio non efficiatur inutilis, & frustratoria. Ita Bal. in l. liberti. C. de op. libe. vbi filia nullum ius habet in bonis patris & nullū ius habet nisi dotis, censetur illud ius dotis cedere, necesse cessio redatur inutilis. Ita Gera. fin. 35. No. re. 123.

¶ **OBLIGATIO** non causatur ex confessione, nec ex præscriptione longi temporis, sed probatur iam inducta, Bald. in l. si ex cautione, in x. quæstio. C. de non num. pec. & in l. generaliter. C. eod. tit.

Fallit in mutuo, & in dote. l. affiduis. C. qui po. in pig.

Fallit, quando confessio emanaret ab administratore. Bal. auth. si quando. C. de constit. pecu.

Obligatus ad factum præstādo interesse liberatur. l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. obl.

Fallit, quando iuramentū interuenit. gloss. in verb. necesse. l. si quis pecuniam. ff. de condict. caus. da.

Fallit fauore vltimæ voluntatis. l. fideicommissa. §. fin. de legat. iij. & ibi Bart. & in d. l. stipulatione, & in l. vnica. C. de sen. quæ pro eo quod. S. Ian. reg. 203.

¶ **OBLIGATIO**, Arbitrium. Vlpia. lib. xxvij. ad Sab. Lex xxij.

In personam seruilem nulla cadit obligatio. Generaliter probandum est, ubicunque in bonæ fidei iudiciis confertur in arbitrium domini vel procuratoris eius conditio, pro boni viri arbitrio hoc habendū esse.

Scilicet ciuilis, quæ nec actiue, nec passiuè cadit in seruū. Coniunge l. 7. hæc venditio. de contrahen. empt. l. serui. de act. & oblig. l. nec seruus. de pecul. ciuilitè enim seruus non obligatur, nec ciuis iure

iure tamen naturali, quo liber est, naturaliter obligatur. G. Viuien.

¶ OBLIGATIO Paul. lib. iij. ad Plautium.
al. Vlpian. Lex clxxj. l. cxxxj.

Nemo ideo obligatur, quia recepturus est ab alio quod præstiterit.

Veluti si procurans tuum negotium soluerit, actione negotiorum gestorum à te poterit exigere: non tamen ideo tuo creditori est obligatus. hæc regula inferitur l. supra iter. §. apud ferocem. de aq. plu. ar. cend. quia melius est non soluere, quam solutum repetere. l. fin. C. in quibus caus. in integr. resti. non sit necess. & l. j. quādo liceat vnic. sine iud. se vindic. Viuien.

¶ OBLIGATIO, stipulatio. Pau. lib. x. ad edict.
Lex cxv. al. cxvj.

Si quis obligatione liberatus sit, potest videri accepisse. Nō potest videri accepisse, qui stipulatus potest exceptione summoeri.

ADDIT. accepisse, in P. Florent.

Ex tit. de calumniatoribus. coniunge l. 2. eod. tit. quæ idem penè principium habet. Viuien.

¶ OBLIGATIO & stipulatio. Obligatus pro alio, antequam soluat, agere potest.

27. quæst. l. de notari.

ff. de neg. gest. l. si quis mandato.

ff. mandat. l. Lucius Titius Publio.

ff. commun. diu. l. si socius serui.

ff. famil. ercisc. his consequenter. §. sumptum.

ff. de hæred. vel act. vend. l. 2. §. vltimo. 32. q. i. si quis uxorem.

Obligatus pro alio, &c.] Fideiussor quidem antequam soluat, agere non potest: quasi non aliter videatur impleuisse mandatum fideiussionis, quod est de se obligando, & soluenda pecunia. ff. de cond. indeb. l. indebitum. Officium ergo tale intempestiuè: nam potest reuocare, quia adiuuari, vt ff. commod. in commod. §. 2. nec enim perfectum mandatum est hoc, vt ff. mand. l. si mandato, nisi in casibus: id est, quando damnatur, vel quando diu stetit in obligatione, vel cum reus bona sua dilapidabat, vel si hoc specialiter conuenit. C. mand. l. si pro ea. & ff. mand. l. Lucius. Est ratio: quia principalis debitor est obligatus in solidum, & prior excutiendus: aliàs autem etiam antequam quis soluat, agere potest, vt ff. de neg. gest. l. si quis mandat. Nec obstat quod legitur. ff. de pecul. l. sed & si. §. vlt. quia ibi pater vel dominus loco fideiussoris habetur pro filio & pro seruo. ff. de verb. oblig. l. cum filius. in i. responso.

ADIECTIO.

Videtur quod hoc solummodo possit reprobari per l. quæ est ff. de pecul. Marcell. sed ibi non agebat, sed conueniebatur. Sed hoc non valet: quia in agendo dicimus, quia fideiussor quod ad hoc, est habendus: nec enim habet priuilegium deductionis, nisi cum aliquid ei abesse cœperit. ff. de verb. oblig. l. cum filius. Idem dico in nominis alienatione, scilicet vt utilis non quærat, nisi ubi lex dixerit, sed necessaria sit cessio. arg. Cod. de act. & obligat. l. i. ff. de pecul. l. si Stich. Et est hoc generale in omnibus innominatis contractibus, nisi in subsidium: puta si is qui promisit, sine hærede decesserit. vt in eadē l. i. C. de act. & oblig. dicitur. Causa. Azo, rub. 14.

Obligatione principali sublata, tenet accessoria.

C. de sacrosanct. Ecclesiis iubemus.

C. quod cum eo qui in alien. l. dominos.

l. de redhib. Rub. item.

C. de bon. matern. l. i.

C. de prædiis min. l. & si is.

C. de præscrip. 30. ann. l. cum notissimi.

C. de luit. pig. l. 2.

ff. de arb. l. si pupilli.

C. quib. mod. pig. vel hyp. l. i. §. cum venditor.

ff. de rei vendic. l. fin. autem. §. si homo

ff. de verb. oblig. l. si pupillus.

ff. de solut. l. cum quis. §. vlt.

ff. de pact. l. quod dictum.

ff. ad Maced. l. sed & si pater. §. non solum.

ff. ad l. Aquil. l. qui occidit. §. qui.

ff. de neg. gest. l. sed videamus.

ff. de consti. pec. l. item illa. §. quod adiicitur.

Sublata principali non durat accessoria.

ff. si quis caut. l. si seruus. & l. si eum. §. qui iniuriarum.

ff. de reg. iur. l. cum prin.

ff. de pact. l. & hæredi.

C. de vsuris. l. eos qui. in princ.

C. de his qui non do. ma. l. vlt.

ff. de rei vend. l. redemptores. §. i.

ff. de leg. commiss. l. penult.

ff. de pecul. l. i. & 2.

ff. de verb. oblig. l. si pupillus.

ff. de arbitris. l. aduersus sententia.

Regulare est, sublata principali tolli accessariam, vt ff. de reg. iur. l. cum principalis. & de pecul. leg. l. 2. & C. de l. & cōst. l. non dubium. Distinguit tamen, utrū tollatur principalis ipso iure, an per exceptionem. In primo casu obtinet Rubr. iam dicta: scilicet obligatione principali sublata, &c. recipit tamen exceptiones, quæ in ista Rubrica continentur. In secundo casu, siquidem eadem ratione posset dici inutilis accessoria, qua dicitur inutilis principalis: eodē modo tollitur accessoria, quo principalis. vt C. de remiss. pigno. l. debitum. alioquin durat accessoria, licet principalis vitietur. vt ff. quibus mod. pig. vel hypot. sol. l. i. §. cum venditor. & C. de luit. pign. l. 2. Azo, rub. 14.

l. 38. §. si. contrā l. 42. §. in obscur. Riisvich. paratit.

¶ OBLIGATIO. Consensus. L. 36. Vlpian. lib. 45. ad Sabinum.

Nihil tam naturale est, quàm eo genere quidquē dissoluere, quo colligatum est: ideo verborum obligatio verbis tollitur, nudi consensus obligatio contrario consensu dissoluitur.

Hæc regula velut Amphion totum Iuristarum orbem circumuoluit. Iunge c. i. de regu. iur. inf. l. i. omnia, l. 196. ferè quibuscunque, l. 8. iura sanguinis, Instit. quibus mod. toll. ob. §. i. §. si. C. quando lic. ab emp. dis. l. i. C. de repu. Auth. contrā filij, in fi. de accepti. l. an inutili, de acquir. possess. l. quemadmodum. Instit. de rer. diuis. §. ferè. COLLIGATVM EST. Hoc est obligatum, contractum, alligatum, astrictum, de petit. hære. l. si promissor, §. penultim. C. ad Vel. l. 22. VERBIS. Hoc est, habita in contrarium stipulatione, atque acceptilatione soluitur ciuilitè, & solutione, naturaliter, de accepti. l. an inutilis, leg. in diem, l. si ex plu. de sol. l. penul. l. prout. de ac. & ob. l. obligamur, §. verbis, iuncta l. i. §. si quis. ita & l. seq. de verborum obligatio. Et procedunt hæc omnia quando necessario in conficiendo actu aliquid requiritur, vt Bar. Deci. & alij docent. Et quando vin-

colum est antea inductum, arg. l. fin. C. qui admit. Iason no. C. quando non pe. tem. par. nu. 18. C. **CONSENSVS.** De pac. l. ab emptione, de rei vend. l. emptio, C. de do. l. si quis argentum, C. de pig. l. maior. Secus in spiritualibus, de praela. c. inter corporalia, C. de repu. l. consensu. Item de sol. l. perpetuo. l. pen. arg. cc. de pec. l. non statim. **CONSENSV.** De ac. & ob. l. in quibuscunque. d. l. prout, C. quan. li. ab em. dis. l. i. de rei vend. l. 3. Ac multo magis obligatio ex consensu orta verbis tollitur, quibus consensus scilicet accedat, veluti nouatione, vt docet hic Faber. Rationem habet Arist. in Topicis, quod eadem in vnaquaque re sunt destructionis initia, quæ sunt constructionis. Hinc colligitur eandem solennitatē requiri in destruendo actum quam in construendo. facit, C. de præd. min. l. si ad resoluendum. Notat Iason in l. quod iussit, ver. secundò principaliter, nu. 21. de re iud. Riisvich. paratit.

¶ **OBLIGATIO** consilij. Socius. Vlpian. libr. xxx. ad Edict. Lex xlvij. al. xlvij.

Consilij nõ fraudulenti nulla est obligatio. Cæterum si dolus, & calliditas intercesserit, de dolo actio competit. Socij mei socius meus socius non est.

Ex tit. mandati. vid. l. 2. & vid. iij. distinct. cap. fin. in fine. & l. ij. §. fin. mandat. Dans consilium quamuis nõ expediens non tenetur: Quia liberum cuique est experiri an expediat. Sed dolo interueniente, de dolo teneor. G. Viuien.

¶ **OBLIGATIO** dandi in contractibus innominatis succedit ad interesse, nec est præcisa. Text. in l. naturalis. §. j. de præscript. verb. & in l. j. ad fi. ff. de rerum permut. gloss. in l. cum precibus. C. de eodem tit. gl. in l. vnica. C. de sentent. pro eo, quod inter.

Amplia vno modo, & limita dupliciter, vt per Ias. in l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verbo. oblig. B. Dias reg. 502.

¶ **OBLIGATIO** dicitur alienatio, secundum communiter Docto. in l. fin. C. de reb. alien. nõ alien. & l. qui post. C. de legat. Alexand. consi. cxlxi. num. 5. volum. vj. vbi prædio legato si testator post testamentum prædium obligaret, vtique testamentum quo ad prædia legata, robur & integras vires retinet, quia pignoratō æquipollet alienationi, vt l. j. §. eam rem. ff. quæ res pign.

Fallit hæc regula in statutis, quæ restringi debent, & nomine alienationis non venit pignus, secundum Areti. eximie domine. consi. cxxv. Soc. consi. lxxv. circa præsentem. Bal. in c. j. §. aut si libellario, in fin. vbi dicit, quod obligatio bonorum impropriissimè dicitur alienatio, & meritò non habet locum in statutis, secundum Areti. in consi. xliij. inci. viso, quia regula locum habet de iure communi, secundum Deci. consi. cccccxlv. nu. 6. & 9. & prohibita alienatione videtur etiam prohibita hypotheca. d. consi. nu. 5. & prohibitus extra familiam alienare, non potest extra familiam hæredem facere. Decis. consi. cccccxxj. nu. 2. quod not. Sed tu vide ea, quæ latè scripsi in tract. meo, de ordin. procedendi. in vers. alienari. nu. 5. & de iur. protho. §. j. nu. 199. vsque 213. quod not. Nouel. reg. 124.

¶ **OBLIGATIO** est mater actionis, gl. est. Institut. de actio. in prin. verb. actio. in medio gloss.

Limita dupliciter, vt per Iaso. ibi, versicu. ista tamen conclusio. B. Dias reg. 501.

¶ **OBLIGATIO** facta per artificem alicui ratione industriae personæ, extincta persona, cessat, & ad hæredes non se extendit. l. inter artifices. ff. de sol. l. nem o

est qui nesciat. ff. de duob. re. Bart. in l. si sit stipulatus, in fi. ff. de verborum obli. Rom. sing. cccccclxx. Fel. in c. quoniam. §. is autem. numero 5. de officio delegat.

Fallit hæc regula, nisi hæredes promittentis essent eiusdem artificij, quia licet sit electa industria personæ, attamen transit ad illius hæredes. Ita Alber. in l. inter artifices. ff. de sol. Pet. Due. & reg. clxxvij. limita ij.

Fallit etiam, quando hæres promittentis esset eiusdem conditionis, & virtutis, vt doct. quando potest obligatus seruire per substitutum æqualis conditionis, prout voluit Bart. in l. j. C. de præpo. agen. in rebus. l. xij. vt c. fi. & c. iis cui. de offic. deleg. in 6. Rom. in l. j. ff. de in ius voc. & sing. l. Nouel. reg. 118.

¶ **OBLIGATIO** facti non obligat quem præcisè ad factum, sed soluendo interesse liberatur. l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verbor. oblig. & in l. si quis ab alio. ff. de re iudicata.

Primò fallit, quando obligatio ad factum inducitur à lege præter propositum principale eius, qui obligatur: quia tunc potest præcisè compelli ad factum. l. si cum exceptiones. §. sed & si quis. & ibi Barto. ff. quod metus causa. & idem Barto. in l. j. §. j. ff. de no. oper. nun.

Secundò fallit, vbi quis obligatur ad factum ex dispositione testatoris: quia tunc præcisè tenetur, nec soluendo interesse liberatur. l. fideicommissa. §. fin. ff. de legat. iij. & ibi Bar.

Tertiò fallit, quando est tale factum, quod de facili potest expediri, quia tunc præcisè compellitur ad factum: vt per Ioan. And. in addit. Specu. in tit. de rebus eccl. non alien. B. Soc. re. 338.

¶ **OBLIGATIO** facti soluitur morte. hoc idem obligatio ad interesse. dixi super. concl. 29. & concl. 24. & concl. 67. Secundo modo tollitur obligatio quælibet solutione eius, quod debetur. Institut. quibus mod. tol. obliga. in princip. dixi ego in tract. de cõpen. in procem. numero 11. nihil. C. de solut. Tertiò tollitur præscriptione. l. omnes. C. de præscript. 30. annor. Quartò tollitur pacto, Bart. l. legitima. ff. de pact. & not. l. quod licet obligatio soluatur morte, eius tamen effectus transit ad hæredes. Doct. le. qui Romæ. §. Augerius. ff. de verborum obligationibus. Quintò acceptilatione, nouatione, & contrario consensu tollitur obligatio. §. i. §. præterea hoc amplius. Institut. quib. mod. tol. obligat. Medices tract. 2. p.

¶ **OBLIGATIO** indefinitè facta vniuersaliter intelligitur, quando ex mente contrahentium verisimiliter intelligi potest. Ang. l. si ita. ff. de fidei. l. si ita stipulatus. ff. de verbor. obligatio. Tiraq. in l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. oblig. lim. 26. in fi. item facta de bonis suis intelligi debet, vt veniant etiam ea quæ bona fide quis pos. cum titulo iudicis decreto. Bal. l. si finita. nu. 4. ff. de damno infe. idem l. certi iuris. n. 13. C. locati. Rom. sin. 636. nu. 1. Lucas l. omnes. nu. 23. C. de dec. lib. x. Med. re. 2.

¶ **OBLIGATIO** ad interesse, & sic ad pecuniam, dicitur diuidua: & ideo ad quemlibet ex hæredibus promissoris agi debet pro portione hæreditaria. Bart. in l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verbo. obligat.

Primò fallit, quando interesse petitur iure actionis & obligationis: vt per Bar. in l. j. §. ex his. ff. de verbo. obl. secus autè, quando interesse veniret accessorie per officium iudicis necessarium: quia tunc referetur

tur indiuiduum, vt per Bart. in dicto loco.

Secundò fallit, quando ageretur ad interesse ratione moræ commissæ, secus si ratione doli in faciendo circa speciem restituendam: quia tunc competit actio in solidum in quemlibet committentem dolum. l. 1. §. si apud duos & l. si duos. §. si lancem. ff. de positi. B. Soc. reg. 339.

¶ **OBLIGATIO** ad interesse, & sic ad pecuniam, dicitur esse diuidua: & ideo contra quemlibet ex hæredibus promissoris agi debet pro portione hæreditaria. Text. est vbi notatur in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. oblig.

Limita dupliciter, vt per Ias. in d. l. stipulationes. nu. 7. vbi primam dicit singularem. B. Dias reg. 504.

¶ **OBLIGATIO** ad interesse regulariter non succedit in obligatione dandi. l. vbi autem. §. fin. ff. de verb. oblig. cum simil.

Fallit in contractibus bonæ fidei. Regula tenet in contractibus stricti iuris gloss. est Institut. de actio. in §. actionum.

Fallit in contractibus bonæ fidei. l. naturalis. & ibi Bal. ff. de præscript. verb. & in l. vnica. C. de sent. quæ pro eo quod interest. & in l. stipulationes non diuiduntur. vbi Bar. plenè & alij. de verb. oblig.

Fallit in actione emptio. l. j. & ibi Barto. & alij. ff. de action. empti.

Fallit, quando est dandum reuocabiliter. Barto. in l. si pœna. de verb. oblig.

Fallit, quando vnus contrahentium est obligatus ad dandum, alter ad faciendum. Alex. in cons. 66. in 4. parte. Areti. in l. qui Romæ. ff. de verborum oblig. S. Ian. reg. 202.

¶ **OBLIGATIO** inserta in instrumento publico est probatio probata, & nõ requiritur aliqua alia probatio, & eo stante, debitor tenetur ad debiti solutionem & satisfactionem, secundum I. Gal. Decif. q. 4. & Boer. q. 154. numero 9. Roman. singular. cccclxxix. & in cons. cccclxvj. & Marsil. in l. pen. num. 170. ff. de quæst.

Fallit j. quando in d. instrumento nulla esset inserta causa. l. non nudis. C. de probat. & c. cum venissent. circa med. ibi faceret quod sibi placeret, de instit. vbi concludunt ibi Doctor. quod obligationes & promissiones generales de lo ben faremo non obligant. Boc. quæst. 153. num. 37. text. in l. 2. §. circa. ff. de dol. mal. except. & ibi gloss. vbi loquitur de stipula. & promiss. sine causa.

Fallit, quando instrumentum est fictum, & simulatum & non factum, secundum stylum & consuetudinem regionis. l. venditores. C. locati. l. 2. C. de pact. inter empt. & vendi. Barto. & Bald. in l. 2. C. de rescind. vend. latè Cap. in suo tracta. de contract. simulat. numero 15. Cuid. Pap. quæst. cccclxvj. numer. 2. Boc. q. clxxxij. nu. 16. alleg. Ias. in l. pacta nouissima. C. de pact. & Bal. in l. per retentionem, nu. 2. C. de vsur. Alex. cõs. 122. vers. ideo prima facie. vol. 2. Barb. cõs. 5. in prin. vol. 1. gl. not. in l. generali. C. de tab. l. x.

Fallit etiam, quando in instrumento appareret de errore manifesto appposito per notarium, sicut etiam error adiectus in sententia impedit executionem sententiæ, vbi incontinenti ex actis apparere potest de ipso errore. Ita Io. de Imo. in ca. cum uerta, extra de re iudi. Guid. Pap. q. 50. num. 2. verum maxime quando nullitas, ita etiam inficit instrumentum, vt ex eo nullam meretur executionem, quia vbi error est, ibi consensus non adest. vulga. l. consensui. §. fin. ibi non videntur consentire, qui errant, ff.

de regul. iur. I. Nouel. reg. 120.

¶ **OBLIGATIO** l. 131. nemo ideo obligatur. l. 190. l. 36. nihil tam naturale. l. in omnib. ob. 101. omnia. 185 cum amplius. vide Geminum.

De facti obligatione tractant in l. stipulationes non di. De verb. ob.

Obligatio est mater actionis. de proc. l. licet. §. ea. Naturaliter obligamur ad antidora. de pet. hæ. l. sed et si lege. §. consuluit. de fideius. l. si testamento. de hoc tractatur in l. frater. de con. ind.

Non potest quis ad pœnam personalem se obligare. Ad leg. A qui. l. liber.

Transcunt obligationes generaliter ad hæredes. C. de const. pec. l. 1. & ibi Bal. Vide inf. Tempus.

Vltra id quod accipit neminem obligari posse cõstat. Diocl. C. de non nu. pec. l. 9.

Quando quis tenetur ad duorum alterum, sub alternatione vtrum voluerit præstando liberatur. de rescip. c. inter cæteras. De verborum signifi. l. Hæc verba ille aut. 124. de iu. do. l. plerunque. §. fin. Exc. De con. & de l. per fideicom. l. sub diuersis. De leg. 2. l. Lucio. Et cum duo in solidum tenentur. De con. ind. l. planè.

Damasus. Reg. 6. in Brocard.

De ciuili obligatione tractat in l. Iulianus. De con. ind.

Onus & obligatio augetur aucta re, propter quam aliquid deberur. De vul. l. & contra.

Abesse alicui id videtur, in quo obligatus fuerit. De neg. gest. l. si quis mandato. l. 2. Mandati. l. inter causas. §. abesse. §. si is qui fideiussori. De leg. 1. l. planè. in fi. Brocard. 14. Azo.

Agere potest obligatus pro alio antequam soluat. 27. q. 1. denotari. Neg. gest. l. si quis mandato. Man. l. Lucius Ti. Broc. 1. rub. 14. Azo.

Extra id quod agitur, tacitè obligatio nascitur. Com. l. si is qui. in fin. De con. ind. l. si in area. Brocard. 14.

Plus non contineri in stipulatione, quam in obligatione. De vsur. l. si stipulatus. Vt le. no. ca. l. 1. §. si quis sub. De verborum obligat. l. qui sic stipulatur. Brocard. 14.

Sæpè committitur, & in se resoluitur obligatio. Vfus quemad. ca. l. 1. §. habet. Si cui plus quàm per legem Falcid. l. nisi dolo. §. quæsitum. Rempu. sal. fo. l. 4. §. si Procurator. Brocard. vltim. rubric. 14. Notau in Reg. 189.

Vbi de obligando quæritur, propensiores esse debere nos, si habeamus occasionem ad negandum. Vbi de liberando ex aduerso, vt faciliores sumus ad liberationem. De ac. & ob. l. Arrianus ait. 46.

Non tollitur obligatio per sententiam. Inst. de exc. §. item si. Riisvich.

¶ **OBLIGATIO** naturalis geminata parit actionem. Docto. commu. l. fin. C. ad legem Falcidiã. Matthe. not. 38. l. 1. §. debitum. l. qui autem. §. fin. ff. de const. pec. §. de constituta. vbi Are. Faber. & Ias. inst. de act. Bald. l. antiquæ. C. ad Velleia. l. eum qui. C. de const. pec. Euer. in loco à vi Gemin. numero 8. Anto. Corf in tracta. de verb. Gem. numero primo. Felin. cap. si cautio. de fide instrum. Alexand. Ias. Ripa. Alba. & commu. Docto. Rubr. de verbor. oblig. Med. reg. 3.

¶ **OBLIGATIO** nulla est re perempta cum materia, & forma. not. Docto. cõm. leg. 1. C. de iur. Emphyt. item si mortua est persona, cuius industria fuerit electa. leg. inter artifices. ff. de sol. Felin. cap. quoniã. §. is autem. numer. 3. de off. deleg. Rom. sing. 670. idem cons. 417. Med. reg. 6.

¶ **OBLIGATIO** nulla est vbi deficit essentialis forma, ita in terminis Ripa per re. istam. l. nemo potest. nu. 29. ff. deleg. 1. Doc. com. inst. de obli. in prin. in ver. secundum nostrā ciuit. iura. Med. re. 7.

¶ **OBLIGATIO**, vel onus augetur, aucta re: ex quā, vel propter quam, aliud debetur. Probatur ista regula in l. & si contra. ff. de vulga. & pupil. notatur in l. paterfa. §. duobus. ff. ad leg. Falcid. scripsit eam, corroborat & limitat sex modis Albert. Brun. in tract. de augment. & dimi. mone. versicu. decimatertia conclusio. B. Dias reg. 500.

¶ **OBLIGATIO** personalis, & instātia contra successorem non transeunt. l. 1. C. si certum petat. & no. in c. quia verò. extrā, de iudi.

Primo fallit in casu d. capit. quia. extrā, de iudi. in quo transit in odium succedentis scienter in vitium: ibi not.

Secundò fallit, quando esset inchoata cum filio: quia transit ad patrem, ex quo succedit in bonis: vt l. tam ex contractibus. ff. de iudi. ex eo, quia hodie pater succedit vt hæres. vt in authen. de hære. quæ ab inte stat. §. si autem.

Tertiò fallit, quando fuisset inchoata cum defuncto sub nomine dignitatis, vel administrationis: cum tunc transeat in successorem in dignitate, vel administratione: secus autem si non sub nomine dignitatis, sed procuratorio, secundum Imo. in d. ca. quia. & ibi circa hoc dic vt habetur in cap. 2. vt lite pendente. in 6.

Quartò fallit, quando fuisset inchoata cum procuratore: quia tunc transit, vt in l. qui nomine. ff. de procurat.

Quintò fallit, quando mortuo accusatore cōstaret de crimine accusati per eius confessionem: quia tunc si crimen remanet impunitum, inde poterit prosequi illum impunitum & illum punire. l. quamuis. C. de adult. secundum Innoc. & Io. And. in d. c. quia extra, de iudic. B. Dias reg. 340.

¶ **OBLIGATIO** personalis non sequitur singularem successorem, nec fundi possessorem. l. ea lege. C. de conditio. ob causam. Ias. in consi. lxxxviii. in præfenti. volum. 3. Alexand. consi. 12. num. 6. vol. 4. l. 3. §. opus. ff. de alie. iud. mut. causa facta. Barto. in l. fin. in fi. ff. de contrah. emp. & Affl. decisi. 62. nu. 5. quia obligatio personalis, non dicitur alienatio, secundum Alexand. consi. 18. nu. 4. vol. 5. Cæp. consi. 13. num. 1. in consi. ciuilib.

Fallit in iure consequendi legitimam, quæ actio est personalis ex lege, & non realis. l. actionū. ff. de act. & obl. & datur filio super omnibus bonis hæreditariis, quia est quota bonorum. l. Papinianus. §. quarta. ff. de inoffic. testa. Bart. in l. generaliter. §. in iis. C. de secund. nup. ergo sequitur obligatio personalis bona hæreditaria, tu itaque cogita.

Fallit in tribus casibus positis à So. in regula 336. Quas limitationes considera, quia subtiles sunt.

Fallit etiam, quando sine determinatione quantitatis cōceditur alicui posse cedere lapides in fundo, quia nō est obligatio propriæ, sed censetur seruitus vsus, & ita intelligitur tex. in l. Mela. §. si. ff. de ali. & cib. leg. & ita Cy. in rub. C. de vsufr. No. re. 117.

¶ **OBLIGATIO** personalis vniuersalem nō singularem fundi successorem sequitur, vt l. 1. §. si hæres. ff. ad Trebe. cum simi.

Primò fallit in possessore rei feudalis, vt possit compelli ad præstandum iuramentum fidelitatis, quasi quodammodo sit ius reale. ita tenet Ange. in dicta

l. j. in §. si hæres. ff. ad Trebe. alleg. l. omnes. §. fina. cum gloss. in verb. ciuem. ff. de vsufr. quemadmo. caue. sed Io. de Imo. & Ludo. de Rom. in dicto §. si hæres. dicunt quòd nec ille tex. nec etiam gloss. hoc dicit: quia illa gloss. loquitur in hærede seu successore vniuersali, de quo non est dubium, vt habetur per Cy. in l. 1. C. de noua. & ponit Iacob. & alij in l. ff. solut. matr. bar. in l. debitorem. C. de pact. in c. dilecti. de maio. & obedientia.

Secundò fallit in casu. l. pen. secundum Ang. ibi. ff. de acquir. hæredit.

Tertiò fallit in subsidium. l. j. §. si is qui. ff. ad Trebe. & plenè not. gloss. in eadem l. in §. si. in gloss. magna. & de materia vide plenè, per Ange. in l. si debitori, per illum tex. C. si aduer. cred. etiam per Bald. in l. j. C. communia de legat. in verbo, not. hic de dictio. ne super. vbi singu. dicit quòd si statum disponat, quòd in causis vertentibus super instrumentis procedatur omni modo, non habebit locum si agatur non contra debitorem, sed contra tertium possessorem per d. §. si hæres. quod dictum sequitur etiā Petr. de Anchar. in repet. cap. canonum statuta. de cōstit. in verb. cōtra istam extensionem, & c. pro quo bene facit, quod voluit Ioann. de Imo. in l. si. in pen. chart. in verb. aduerte tamen in quantum dixi. ff. à quibus ap. non licet, & faciūt no. per Bal. in repet. l. creditores. in 4. quæst. principali. in versu. item dubitatur, quia de successione vniuersali. C. de pign. v. Soc. reg. 337.

¶ **OBLIGATIO** statim cum oritur, moritur. ff. de don. inter vir. & vx. l. si sponsus. §. concessa.

Et l. quod autem. §. vl. & pen.

l. de pœn. Rub. pœna semel.

ff. de nouat. l. si Stichum. §. si quis ita.

Obligatio statim, & c.) Hoc potius est nota, quàm generale.

Obligatio in se resoluitur, & sæpius committitur. ff. de vsufr. quem. caue. l. 1. §. habet autem.

ff. si cui plus quàm per l. Falcid. l. nisi dolo. §. quæsitum.

ff. rem pup. sal. for. l. 4. §. si procurator.

ff. de verb. ob. l. si sic stipulatus. §. vlt.

ff. de solut. l. sub conditione.

Obligatio in se, & c.) Obligatio dicitur solui vel resolui, cum semel fuit commissā & ipsa iterum resurgit vt ad aliud committatur: sicut & cum homo semel corpus & animum suum ad aliquid applicat faciendum, & cū illud factū fuerit, tunc voluit corpus suū & animum, & soluit se, siue expedit ab eo quod fecerat, vt aliud aggrediatur. Circa hanc secundam cōmissionem distingue, vtrum sit stipulatio pœnalis, an talis quæ contineat interesse. Prima tātum semel committitur, nisi actum fuerit vt sæpius committatur, vt ff. de arbit. l. si duo. §. vl. Secunda sæpius committitur, vt ff. de verb. oblig. l. si sic stipulatus. §. vlt. hoc ideo, quia sæpius interesse potest. In pœnali vero stipulatione non inspicitur quid intersit, vt inst. de inut. stipu. §. alteri. Quòd dixi sæpius commit. verum est ad aliud, nō ad id in quo semel est commissā, vel ad eiusdem rei æstimationem, vt ff. de hære. vel act. vend. l. venditorū exhæredi. in prin. & planè notauit in d. l. si Sixti stipulatus. §. vlt.

Vsuræ circa stipulationem non petuntur.

ff. mand. l. idem que. §. si quis Titio.

ff. de præscript. verb. l. Titius.

C. de vsur. l. quamuis.

Vfuræ circa, &c.) Hoc speciale est in fœnibri pecunia, secus in contractibus bonæ fidei, vt ff. de pos. l. Lucius. & de vfur. l. cum quidam. §. ex locato. C. de pos. l. 2. Item duo assignantur specialia, ff. de vfur. l. etiam & de nau. fœno. l. periculi. Azo, rub. 14.

Tacita obligatio. Id ei abesse videtur, in quo mihi quis obligatus fuerit.

ff. de neg. gest. l. si quis mandato, & l. 2.

ff. de maior. l. si cui.

ff. mand. l. inter causas. §. abesse. & §. si is qui fideiussori.

ff. de leg. 1. & l. planè. in fin.

ff. si quad. paup. fec. l. 2. contr.

ff. de pecu. l. Marcellus.

Id ei abesse videtur, &c.) Hæc Rub. exposita est suprâ, in illa Rubrica, Obligatus pro alio, &c.

Extra id quod agitur, tacitè obligatio nascitur.

ff. commod. l. si is qui. in fin.

l. de dat. & concess. Rub. 5.

ff. de cond. indeb. l. si in area.

l. de oblig. quæ ex recon. §. 1. §. is quoque.

Hoc non tantum in delicto soluto, sed in omni quasi contractu dici potest; nec enim id agitur inter partes, vt ex quasi contractu nascatur actio, vt ff. de ac. & oblig. l. ex maleficio. §. 1. 2. 3. & 4.

Non contingi plus in stipulatione, quàm in obligatione.

ff. de vfur. l. si stipulatus.

ff. vt leg. no. ca. l. 1. §. si quis sub conditione.

ff. de verb. oblig. l. qui sic stipulatur.

ff. de leg. 1. si legati.

Non contineri, &c.) Hoc si præcedens erat obligatio, & stipulatio subsequitur, ad idem interponitur.

Vtrunque promissorum sub disunctione esse in obligatione.

ff. de pact. l. si vnus. §. si cum mihi decem.

ff. de leg. 1. l. huiusmodi. §. si Titio Stichus.

ff. de verb. oblig. l. si duo rei.

ff. de condit. indeb. l. cum is. §. vlt.

ff. quand. dies leg. cum illud. in prin.

ff. de minor. 25. ann. l. ait. §. hodie certo.

ff. qui & à quibus. l. cum hæreditas.

Vtrunque promissorum, &c.) Verum est, vtrunque esse in obligatione, alternatiuè tamen, vt ff. de min. l. & si sine. circa princ. licet quidam cōtradican, asserentes vnum tantum esse in obligatione: si quæras quod, respondent se nescire, nec dicere possent, ar. pro eis dici potest. ff. quando dies leg. ced. l. cum illud in princ. secus in re iudicata, vt ff. de re iud. l. miles. §. 1. & C. de nox. act. l. 2.

ADIECTIO.

Albericus dicit, sub alternatione sententiâ ferendam.

Vbi nudè promittitur.

ff. de verb. sign. l. sancimus.

ff. de euct. l. si dictum fuit.

Vbi nudè promittitur.) Nuda promissio vno modo dicitur inefficax obligatio: vt suprâ eo. dixi, in illa Rub. ex nudo pacto, &c. alio modo dicitur nuda, licet sit efficax, quæ non est munita fideiussorum vel pignori datione: & ista appellatur nuda cautio. nomine enim nuda cautionis, fideiussor non venit, vt ff. man. l. si mandato Titij Calpurnius. §. vlt.

Obligatio conditionalis non purificatur: & sic conditio. per pactum fuerit remissa. ff. de consti. pec. l. id quod sub conditione. Quis proprium suum gerendo negocium, alium obligat.

ff. de negot. gest. l. si pupilli. §. sed & si quis

negocia.

ff. qui pot. in pign. l. si prior.

ff. famil. ercisc. l. si pignori.

ff. de vusufruct. l. si absente.

Obligatus in genere, interitu speciei liberatur, vt de act. nox. & de pecu.

CONTRA.

C. de cond. infer. l. cum quidam. Azo, ru. 14.

OBLIGATIO tanta est in termino referente quantâ fuit in termino relato. Bald. l. si prior. ff. solu. matr. not. l. 1. C. de sent. quæ sine certa quanti. Bald. l. si defensor. §. qui. ff. de interro. act. Ripa l. ait prætor §. si iudex. nu. 1. ff. de re iud. no. l. certum. ff. si cert. pet. l. vbi autem. §. illud. ff. de verb. oblig. las. l. qui sic. columna 2. ff. eod. l. hæc venditio. §. huiusmodi. ff. de contr. empt. l. quem hæredi. ff. de reb. dub. l. si defensor. §. qui interrogatur. ff. de interro. actio. Med. re. 10.

OBLIGATIO tantum oritur ex parte promittentis in pollicitatione, & stipulatione. l. 1. ff. de polli. l. 5. §. stipulatio. vbi Iaso. numero 6. ff. de verborum oblig. doc. com. rub. ff. eodem. vbi Alba. num. 86. dixi ego in meo tracta. de defin. p. 2. defin. 46. nu. 15. & defin. 45. num. 17. Med. reg. 9.

OBLIGATIO oritur, & parit actionem in minimis, quando interuenit iuramentum. dixi suprâ, ver. actio. & in ver. iuramentum; Euer. latissimè in sua centuria in loco à vi energiz, seu efficacia iur. Med. regul. 5.

OBLIGATIONIS conditio non mutatur per personarum mutationem. Textus, in l. 2. §. ex his. ff. de verb. oblig. & in l. in executione. §. pro parte. eo. tit. & in l. 2. C. de fruct. & lit. expen.

Limita duobus modis, vt per Iaso. in dict. §. ex his. numero 3. B. Dias reg. 503.

OBLIGATIONIS liberatio fit per vnicum implementum, Anch. c. non potest. col. 2. de præb. 6. idem conf. 404. per l. dotis promissio. ff. de iur. do. l. inter focerum. §. si. ff. de pact. dot. l. matrimonij. ff. qui, & à quib. l. cum pater. §. pater. ff. de le. 2. l. 1. §. si cui. ff. vt l. nom. cau. l. si. ff. de bon. auth. iud. pos. l. sciendum. ff. de verb. obl. gl. & Bald. l. ab emptione. ff. de pac. glo. l. Pom. §. sed & si ver. de rato. ff. de procur. l. si cum fundum. §. tradat. ff. de contr. emp. Barto. l. Clodius. ff. qui pot. in pig. hab. authen. sacramenta puberum. C. si adu. vend. docto. Com. permisceri. §. species. ff. de acq. poss. Tiraq. l. si vnquam. ver. susceperit. nu. 191. C. de reuoc. don. Med. reg. 3.

OBLIGATIONEM non inducunt verba generalia prolatam ad complacentiam alicuius; Abb. ca. cum veniunt. nu. 5. de instit. itè obligatione generali nō veniunt ea, quæ verisimiliter in ea nō cōprehenduntur, l. obligatione. ff. de pigno. Tertiò non veniunt ferui, neque bona se mouentia, Bart. l. quintus. §. argento. ff. de auro & arg. leg. l. qui potest. de auth. tu. Quartò nō veniunt res prohibitz alienari. Bal. l. voluntas. C. de fideic. l. 1. C. quæ res pign. obli. poss. Alex. l. si constante. col. 12. ff. sol. matr. quintò non veniunt bona hæredis. l. Paulus. ff. de pigno. Cy. l. assigniunt bona hæredis. l. Paulus. ff. de pigno. Sextò nec bona patris prodigi assignata filiis pro alimentis, & legittima, Bal. l. 2. C. si quis in frau. patr. Septimò nec bona quæ sita post obligatione, Bal. l. cum tabernâ. ff. de pign. Octauò, neq; bona, quæ in potestate, seu dominio directo obligantis non sunt, vt emph. seu ius patr. & similia, vt superius dictum est. Med. re. 1.

OBLIGATIONIBVS dandi, nō succedit obligatio ad in

ad interesse: sed obligatus tenetur præcisè dare, & sic dominium transferre. Text. est, quia ad hoc, secundum Ias. ibi tota die allegatur in fundi. §. hæc stipulatio. ff. de verb. oblig. tenet Bar. in l. stipulationes non diuiduntur, & in l. vbi autem. eod. tit.

Limita octo modis, quarum sex limitationes ponit Iason in dicta l. stipulationes non diuiduntur: aliàs duas ponit idem Ias. in dicto §. hæc stipulatio. B. Dias regu. 505.

OBLIGATIONIBVS facti succedit obligatio ad interesse, ita Barto. in l. stipulationes non diuiduntur. in prin. in decima opposit. & in q. ix. ff. de ver. oblig. & Pont. in l. hæreditatem. ff. de donat. Cor. cōf. cclvj. primus A. & B. volum. 4. Soci. in l. qui Romæ. §. Flavius Hermes. num. 3. ff. de verb. oblig. Soci. in Regu. 337. qui ponit tres fallent. quas omnino vide & considera infrascriptas.

Fallit de iure cano. vbi si in obligatione facti interuenit iuramentum, iurans præcisè tenetur ad factum. Ita Anto. But. in cap. fin. extra ne prælati vi. suas. & Cor. d. conf. 256. l. 6. vol. 4. quod not.

Fallit etiam fauore libertatis. Ita Soc. in d. §. Flavius. num. 3. ff. de verb. oblig. alleg. tex. in l. liber homo. §. decem. il. secundò. ff. de verb. oblig.

Fallit quoque, quando quis per eam obligationem à statuto introductam obligaretur ad aliquod merum factum, quia cum statuta sint stricti iuris, utique tenetur præcisè ad obseruantiam d. obligationis, quòd no. Dec. conf. 645. nu. 62. vol. 2. Are. conf. 14.

Fallit, quando quis habet modum, facultatem, & commoditatem tradendi, quia eo casu potest cogi ad tradendum præcisè. Ita Bart. & gl. in l. j. ff. de act. empt. & l. ex empto. in prin. ff. eo. ti. Bal. in l. si. C. de pac. Ang. Aret. conf. 28. vers. plus dicit Bal. Dec. no. cōf. 501. nu. 2. vol. 2. quod not.

Fallit §. quando quis est obligatus vigore testamenti ad aliquod factum, quia obligatus ex dispositione testatoris, ad factum præcisè, eo tunc astringi potest. tex. est in l. fideicommissa. §. si. ff. de le. 3. Dec. d. cōf. num. 2. vers. 3. ex alio capite. Dec. conf. 274. num. 6. quod not. tene menti. Nouel. reg. 122.

OBLIGATIONIBVS facti, non tenetur quis præcisè ad factum, sed soluendo interesse, liberatur. Text. est in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verbor. oblig. & in l. si quis ab alio. ff. de re iud.

Limita quatuor modis, ut per Iaso. in d. l. stipulationes vbi dicit, quòd alias quatuor limitationes ponit Alexand. ibi. & alias quinque Bald. in addit. ad Specu. in ti. de interesse, versicu. & nota quòd aut merum factum, & dicit quòd alio modo limitat Roma. in qua limitatione licet non fuerit ausus decisuè se affirmare, refert tamen Abba. in duobus eam tenentè contra Anto. B. Dias re. 506.

OBLIGATIO Pompo. lib. v. ad Sabinum. Lex xliij.

In omnibus obligationibus, in quibus dies non aponitur, præsentì die debetur.

ADDIT. a ponitur in Pand. Florent.

Nisi locus adiectus, spatium temporis inducat, quò illò perueniri possit, & haberetur idem. l. cum qui Kalendaris. §. quoties. de verb. oblig. cum simil. alleg. in gl. ad idem tex. l. si dies in princip. quand. dies legat. ced. §. omnis. Inst. de verb. oblig. G. Vinien.

OBSCVRVM cum aliquid in controuersia est, sequimur minimum in eo, cap. in obscuris. de reg. iur. 6. ampl. i. procedere hoc dictum in contractibus. l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. Cagn. l. sem

per. nume. 12. ff. eo. Dyn. d. c. in obscuris. num. 7. l. fideiussorem. ff. mand. leg. fin. ff. de præst. stip. l. si quis venditor. ff. de ædi. edic. l. si stipulatus. l. si ita. ff. de ver. oblig. Cyn. l. cum quidam. C. de ver. sig. l. si ita. §. si. colum. 3. ff. de leg. 3. l. Mæuius. §. duobus. ff. de leg. 2. Ias. §. in bonæ fidei. inst. de act. secundò hoc idem ampli. in vlti. volun. ut hæres dicatur minus grauatus, quàm fieri possit. l. si ita relictum. de leg. 2. l. qui concubinam. §. cum ita. l. nummis. ff. de leg. 3. Doct. com. §. sed generaliter. insti. de legatis. Ias. §. præter ea. inst. de act. Bart. l. legato generaliter. ff. de leg. 1. l. cum certum. ff. de vin. tri. & oleo leg. l. si domus. ff. de leg. 1. Din. d. cap. in obscuris. numero 8. Cagn. d. l. semper. numero 10. ampli. etiam. Tertiò & vltim. loco in iudiciis tam ciuilibus quàm criminal. not. inter partes. ff. de re iudic. Felin. cap. aduersario. l. inter partes. ff. de re iudic. Dec. conf. 43. & sic in delictis quod est minimum sequimur. Fe. cap. quo ad consultationem. de re iudic. l. absentem. ff. de pœnis. l. si præses. ff. eo. Barto. l. 2. §. exercitus. ff. de his, qui no. infamia. Inno. cap. cum dilectus. de fid. instru. sed in hac 59. ampl. huius reg. nota quæ scripsi in meo tract. de leg. & stat. p. 2. q. fi. & p. 3. q. 18. & seq. Rom. conf. 12. Ancharan. consilio 219. Alexand. conf. 162. volum. 2. & quia ut dictum est minimum iudicatur arbitrio iudicis, non potest in hoc dari, reg. firma. glo. l. 2. ff. quod cum eo. Barto. l. scio. ff. de in integr. rest. gl. & Flor. l. res bona. ff. de contra. empt. tamen ponam hîc nonnulla quæ pertinent ad declarationem huius dicti, & primo parum, & nihil æquiparantur. Caphal. consilio 179. numero 16. Cor. conf. 29. volum. 3. Marf. fin. 276. Ias. l. cætera. numero 7. ff. de leg. 1. auth. qui rem. numero 15. C. de sacr. sanct. Eccle. Socin. Inn. l. stipulatio hoc modo. numer. 23. ff. de verborum obliga. l. naturaliter. §. nihil commune. numero 301. ff. de acquir. pos. Soc. conf. 108. colum. 2. volum. 1. Cagn. l. imaginaria. num. 12. ff. de regu. iur. & l. fin. numer. 242. C. de pactis. Crauetta. conf. 46. numero 13. Marf. l. furem. nu. 8. de Sicar. & in pract. Crim. 4. & quia. num. 6. Ber. in rubr. de iur. patr. nume. 102. secundo not. quod modica summa dicitur vsque ad duos aureos, l. si oleum. & l. seq. ff. de dolo. Tertiò minima causa dicitur, quæ ad sumptus iudiciales non sufficit. c. de appellationibus, de appellat. quartò quandoque dicitur vsque ad decem libras auri. §. illud auth. de appellat. quintò dicitur aliquando vsque ad quadraginta aureos. l. 1. C. de defens. ciuit. Sextò dicitur minima id est tertia pars totius. l. si quis in suo. ff. de inoffi. test. Septimò minima dicitur respectu maioris partis. Spec. in ti. de dolo. §. illud. vers. sic concipe, octauò dicitur minimum id est non maximum. l. si quid venditor. ff. de ædi. edic. Nonò duo millia quadoque cum donat Rex dicitur ipse modicum donare, gl. & Bar. l. sed & si. §. 1. ff. de iudic. glo. & Bar. l. 3. §. cum igitur. ff. de vi & vi arm. Bald. l. insulam. 2. oppos. ff. de ver. oblig. Decimò minimum tempus dicitur spatium decem mensium. l. 2. C. de secund. nupt. quandoque decem dierum. l. promissor. §. 1. ff. de const. pec. quadoque viginti. l. j. §. hæc. ff. de itinere actûque priu. item quandoque quatuor mensium. l. si debitor. ff. de iudic. Med. reg. 5.

OBSCVRVM vide Dubia. l. 82. in obscura. vol. 140. c. cum sunt. c. inspicimus. vide Paria, Possessor. Sermo obscurus contra proferentem interpretari debet. De pact. l. veteribus. De contrahen. empt. l. Labeo. De ser. vrb. præd. l. si arborem. §. hæc lex, & il.

Bart. Rūsvich.

¶ **OBSERVVM.** L. 42. Vlpianus libro 26. ad Edictum. a al. 41.

Non debet actori licere, quod reo non permittitur. §. In re obscura melius est favere repetitioni, quam aduentitio lucro.

A reo ad actorem argumentatur, l. nam §. iusiuran. l. si servus iuncta l. sed et si ser. de iureiurand. Iunge l. 168. favorabiliores, scilicet in eo quod. de iureiuran. l. 34. §. fin. de proc. l. post litem, iuncta l. quæ omnia. in 6. cap. nō licet actori, 32. l. in iudiciis. Auth. præcep. præf. const. 17. §. deinde conveniens, 9. q. 4. cap. 2. C. de prox. fa. scri. l. in sacris, l. 3. §. & quoniam, 3. quæst. 9. cap. nullus, de iurisd. l. nemo, Auth. vt omnes ob. §. hoc considerantes, de prob. l. verius, C. de in integr. restit. l. petendæ, de mutuis peti. cap. 2. cum gloss. E contra de proc. l. post litem, l. per omnia. Excipe. C. de episcop. l. cum clericis, de iud. l. folemus, l. si quis intentione, qui satisfda. cog. l. de die, de except. do. l. purè, §. C. de dila. l. si quando. quorum legatorum, l. 1. §. quia. Contrā l. 197. cum par, l. nemo prædo. **ACTORI.** De accusatore idem intelligit Faber. **REO.** Nec vtriusque successoribus iud. fol. l. iam tamen, §. §. penult. arg. l. 5. de po. ac. ad legē Aquil. l. scientiam, in fi. de con. ob. tur. cau. l. 3.

§. In re. De interpretatione benigna in damno euitando, secundum Accurs. Deci. & Ra. ne obstat l. 34. in eo quod vel. l. 35. semper in sti. l. in pati. l. servum, §. fina. de min. l. si servum, §. sequitur, de verborum obligation. C. de cond. ind. l. fin. C. de iud. del. l. fin. §. si vero, de eo quod cer. lo. l. 2. §. proinde, de rei ven. l. iul. §. si in area, ibi nisi de damn. infect. l. Proculus, de his qui in frau. cre. l. qui autem, arg. l. fi. de iur. fis.

¶ **OBSCVRA.** Ne obstat l. quod à quoquam inf. **FAVERE.** scilicet illi qui repetit suum, quàm qui actio ne prosequitur lucrum, non ex ea ipsa re, quæ repetitur, sed aliunde adueniens, C. de bon. quæ libe. l. cum opus. Exc. Arg. de do. inter virum & uxorem, l. 33. §. præsentiam, in fi. & §. sed si ambo 2. Rūsvich. paratit.

¶ **OBSERVVM.** In obscuris minimum est sequendum. c. in obscuris, de reg. iur.

Fallit vt per Din. in d. c. in obscuris.

In obscuris inspicimus, quod est verisimilius, vel plerumque fieri consuevit. c. inspicimus, de reg. iur. vbi Dinus limitat, & declarat. Don. Fina, lib. 5.

¶ **OBSCVRA.** Bonifac. Reg. xxx.

In obscuris minimum est sequendum.

Vide super hanc reg. Dinum Muxellan. satis dilucidè tractantem. Viuiennus.

¶ **OBSCVRA.** Vlpianus. Lex ix.

Semper in obscuris, quod minimum est, sequimur.

Vide cap. in obscuris. in sexto. eod. tit. Viuienn.

¶ **OBSCVRA.** L. 115. Paulus lib. 9. ad edictum.

In obscuris inspicere a folere, quod verisimilius est, aut quod plerumque fieri solet.

ADDIT. a al. solet.

Interpretatio à verisimili. Sim. loc. l. si in lege, libro 6. cap. 45. inspicimus. Iunge l. 129. §. fina. Inst. qui manu. nō pos. §. idem 32. q. 1. c. si quis acceperit, de frig. c. 1. de fid. inst. inter dil. Exem. de prob. l. si pactum, 9. in fi. de pact. l. 7. §. quod ferè. **VERISIMILIVS.** Quod ex consuetudine contrahentium disponen- tis, & regionis cognoscitur, de con. & d. l. cum ser- uus, ad fi. Zas. conf. 2. to. 1. nu. 2. de leg. 1. l. si servus plu- riū, §. fi. de vsur. l. qui semisses, §. fi. qui test. fac. pos. heredes palam, in fi. de pig. ac. l. vel vniuersorum,

sup. l. 35. semper. Consuetudine autem deficiente, ex antecedentibus & consequentibus, natura actus vel personis conicitur, de leg. 1. l. cum servus pluriū, §. fi. Locati. l. ea, qui po. in pig. l. insulā vendidi, de ver. obl. l. Titia, §. 1. de an. leg. l. si cui annum, de ali. leg. l. pen. de vsu & hab. l. plenum, §. equidem, C. de inof. test. Auth. non li. de iud. l. si quis intentione, sup. l. semper in stip. conciliat l. in omnibus, sup. Lorio. a- xio. 91. **PLERVVMQVE.** Inf. l. ea quæ rarò 69. Nā ple- nius tractanda sunt quædam, quoniam quotidiana sunt, & plerūque accidunt, & sæpissimè vsu veniūt, de lib. leg. l. legati, de vsuc. l. iustè, ne quid in lo. pu. l. 2. §. meritò, lo. Bellonus de argumentis legum, c. 15. de argumento à communiter accidentibus. Ad fi. ad l. Falc. l. pretia. Rūsvich. parat.

¶ **OBSERVVM.** Bonifac. Reg. xlv.

Inspicimus in obscuris, quod est verisimilius, vel quod plerumque fieri consuevit.

Dyn. in cap. contra eum. eod. tit. Viuienn.

¶ **OBSTARE.** Vlpian. libro 62. ad edictum.

Lex xxix. al. clxxxvj.

Quod ipsis qui contraxerunt, obstat: & successoribus eorum obstat.

Ex tit. de reb. auth. iudic. possidend. Viuienn.

¶ **OCCASIO.** Vlpianus. Lex cxxx.

Capienda occasio est, &c.

Vide legē seu regulā incipientē, Rapienda. Viuienn.

¶ **OCCASIO.** l. 129. capienda, vide Delictum.

Qui occasionem damni præstat, ipse damnum fecisse videtur. Pau. ad l. Aquil. l. 3. §. pe. Brocard. Azo. 87.

Meliùs est occurrere in tempore, quàm post exitum vindicare. C. lib. 3. tit. 27. l. 1. §. 1. Rūsvich.

¶ **OCCASIO.** 168. L. 129. Idem lib. 1. ad Plautium.

Rapienda occasio est, quæ præbet benignius respon- sum. §. Quod factum est, cum in obscuro sit, ex adfe- ctione cuiusque capit interpretationem.

ADDIT. al. Capienda.

OCCASIO. Id est, interpretatio & causa. Sim. ad leg. Aquil. l. qui occidit, §. in hac, secundū Card. ad Cle. causam, de elec. & Cagn. Iunge sup. l. semper in ob. l. 157. semper in dub. l. 153. §. in re dubia, de pœn. l. si Præses, de re iud. l. inter pares, de arb. l. diem, §. si plu- res, de cond. inde. l. dominus testamento. Secus de test. tu. l. duo. Rationem habet Oldendorp. fol. 368. Iustinus. Utendum occasione & rapienda incremē- ta virium.

§. Quod factū. De interpretatione à sentētia proferē- tis. & affectione facientis. Sim. sup. l. in ambiguis, 87. Exc. §. fina. l. si servus plurium, de leg. 1. Iunge l. 113. in ob. C. de leg. l. cum alienam, C. de inoffic. test. l. 3. C. de inst. & sub. l. generaliter, §. cum autem, C. de sic. l. 1. Rūsvich. paratit.

¶ **OCCASIO Affectus.** Paulus lib. 1. ad Plautium.

Lex clxviii.

Rapienda occasio est, quæ præbet benignius respon- sum. Quod factum est, cum in obscuro sit, ex adfectione cuiusque capit interpretationem.

ADDIT. al. Capienda. Viuienn.

¶ **OCCASIO** lenis interdum est magni ponderis. l. ergo. §. si ex die. ff. de fideic. liber. cum gl. vers. modi- ca data occasione, Bal. c. per tuas. col. 1. de prob. le. in vsucapione. ff. de diuers. temp. præscr. Med. re. §.

¶ **OCCASIO** damni. Qui occasionem dat damni, dā- num dedisse videtur.

PRO.

Ext. de homicidio. c. de cætero.

Ext. de testibus. c. sicut.

86. dist. c. pasce.

1. q. 1. c. placuit. & c. vnusquisq.

33. q. 5. c. de occidendis.

50. dist. c. studeat. & c. hi qui. & c. saepe.

27. q. 2. c. si tu abstines.

D. ad l. Aquil. l. qui occidit.

D. ad l. Cor. de fidei. l. nihil interest.

D. vi bon. rap. l. penu. §. si quis. in fin.

CONTRA.

Ext. de concess. prab. c. quia diuersitatem.

Ext. de diuort. c. significasti.

33. q. 5. c. de occidendis.

D. de seruo corrup. l. Neratius.

D. de fur. l. verum.

D. de actio. empt. l. si sterilis. §. cum per venditorem.

SOLVTIO.

In præmissa regula supplendum est, Qui occasionem damni dat cum culpa. Et sic soluitur cap. illud, de occidendis. Item is, qui occasionem damni dat cum culpa, videtur dedisse damnum, si dedit occasionem proximam: secus si remotam, dict. l. Neratius. Quando autem aliquis dat occasionem mortis: quantum tum ad inductionem irregularitatis, distinguitur: quia si dabat operam rei illicitæ, imputatur ei: si vero rei licitæ, & adhibuit diligentiam quam debuit, non imputatur ei, ext. de homic. cap. ex literis. & cap. tua nos. & cap. vltim. Dicta autem lex, si sterilis, loquitur in contractibus, & non in delictis. Damaf. reg. 41.

¶ OCCIDERE alium est licitum etiam pro rerum defensione, gl. in l. vt vim, ff. de iust. & iur. Bar. in l. furem, ff. ad l. Corn. de fidei.

Ampliatur in 3. casib. vt per Ias. in d. l. vt vim, & limitatur in 4. videas Dias re. 507.

Pater non potest committere alteri, vt occidat filiam suam adulteratam. Bal. in l. accusationibus, C. quod metus causa, l. officium, ff. com. diui. Fallit vt no. Dias reg. 134.

Occidere licet furem nocturnum. Fallit vt per Marf. in l. si vt allegat, ff. de fidei.

Filius occidens patrem, & pater filium, de parricidio tenetur, l. 1. ff. de parricid.

Ampliatur & limitatur per Carer. in praxi. cri. in trac. de homi. num. 128. Don. Fina, lib. 4.

¶ OCCIDERE alium est licitum etiam pro rerum defensione. gl. est in l. vt vim, ff. de iusti. & iur. no. Barto. in l. furem, ff. ad l. Corne. de fidei. hanc opinionem approbat lex nostri regni, in ordi. reg. lib. 8. tit. 13. l. 4. hanc etiam sententiam tenet Ioan. Villemati in repet. l. diuus. ad l. Corn. de fidei. ff. & vide Syluest. in verb. excommunicatio. lo. 6. in 4. notabili. vers. nonò in eod.

Amplia tripliciter, vt per Iaso. in dicta l. vt vim. vers. in gl. ibi: & vide Ioan. Villemati vbi supra, qui ampliat dupliciter.

Limita quatuor modis, vt per eundem Ias. vbi supra, post Anan. in cap. 2. & in cap. suscepimus, de homicid. & tandem residet in opinione dictæ glossæ, quæ est communis secundum eum. Sed opinionem Io. de Ana. in locis supra allega. defendit, Fortunius Garcia in dicta l. vt vim. vbi etiam respondit fundamētis Ias. adductis pro communi: & vide Iacob. Boullen. in repet. §. famulos. l. capitalium. ff. de pce. vbi etiam decem fundamentis confirmat opinio. Ioann. de Anan. & respondet ad fundamenta vrgentia pro contraria parte, & residet in opinione

prædicta, licet dicat quodd opinio gl. & Barto. est communis: & vide Philipp. in dicta l. vt vim. B. Dias reg. 507.

¶ OCCIDERE furem licet domino pro defensione rei suæ nisi esset ei subtracta modica res. Mathesi. sing. 39. not. l. si ex plagis. §. tabernarius. ff. ad legem Aquil. Ange. l. 1. C. vnde vi. Mathesi. not. 127. refert Thom. Gram. §. tutor autem. nume. 9. inst. de auth. tutor. Med. reg. 5.

¶ OCCIDERE licitum est aliquem dum se incontinenti defendit, gl. 1. c. vnde vi. Barto. & Doctor. com. l. vt vim. ff. de iust. & iur. Cyn. & Bald. l. cum antiquitas. C. de test. Doct. clem. si furiosus. de homicid. Doct. c. olim. de rest. spo. Bal. c. 2. de vit. & hon. cler. item no. quodd vulneratus, qui illico moritur: præsumitur ex eo vulnere mortuus, Ias. latè in l. l. cta. numer. 20. ff. si cert. peta. quia quæ incontinenti fiunt, &c. Med. re. 5.

¶ OCCIDENS aliquem dicitur homicida, licet vnicum homicidium commiserit, & hoc propter atrocitatem Criminis, vnde vt homicida puniri omnino debet, regulariter tamen quis non efficitur talis vnico actu: vnde mercator non dicitur, qui semel tantum fuerit mercatus aliquid, gl. 1. 1. §. merces. ff. de trib. bar. in procem. ff. numero 10. & in l. legatis. ff. de leg. 3. l. mariti. §. qui quæstum. ff. de adult. Bald. in rubric. de const. numero 8. Cor. conf. 23. volum. 3. Aret. §. introduxit. num. 2. inst. quod cum eo, Alexand. l. imperator. numero 10. ff. ad Trebe. Fe. c. clericus. numero 5. de iud. Dec. c. 1. nu. 29. eod. tit. Petr. in trac. de duob. fratr. quinta p. numer. 34. latè Stracha. in tra. de Mercat. q. 1. num. 6. vbi cum com. concludit quem vnico actu mercatorem non dici. Med. re. 7.

¶ OCCIDENS hominem tenetur ad expensas medicorum, & ad expensas operarum interfecti, id est, habita reione ad tempus quod occisor viuere potuisset. l. fina. ff. de iis quæ deiec. vel effund. & ad æstimationem operarum, & ad artem, quam exercere solitus erat, secundum formam l. hæreditatum. ff. ad legem Falcid. Ita Spec. in titu. de iniur. & damno dato. §. sequitur. versicu. sed nunquid. cum sequen. prout in crimine falsi. vt l. qui nomine. ff. de fals. & hoc quando proceditur ciuilitè, secus vero, quando criminaliter virtute legis Cornelie de fidei. quia vna tendit ad vindictam, altera vero ad persecutionem rei familiaris. Ita Cyn. in l. si non conuicij. quæst. xy. C. de iniur. Socin. conf. 146. volum. 1.

Fallit regula iis, quæ eueniunt in pura rixa, quæ casualiter euenit. nam si occiditur vnus & cõstat postea de vulnere illato per vnum ex pluribus ibidem adstantibus, non tenetur alij, secundum cons. Salyc. & Ancharan. in consilio ccxvj. numero 5. & Cassa. cõf. 58. licet pro parte. & Thom. Grammati. decif. 25. num. 5. & 6.

Fallit in homicidio commissio ad necessariam defensionem, quia naturale quippe est, vt in crimine, quis se defendat. vulga. l. vt vim. ff. de iusti. & iure. Flori. in l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad leg. Aquil. etiam per fas, & nefas: quia natura viuendi ratio, dulcedo est. arg. qui cum maior. §. v. ff. de bon. lib. & huic defensionem nec Papa, vel Imperator derogare potest. secundum Clem. pastoralis, de re iud. & aduersus periculatam rationem naturalis permittit se defendere, quia arma & manus sunt instrumenta apta, & generata ad tutelam corporis, prout sunt vngues & ro-

& rostra auium ad subsidium naturæ, & ad defen-
sam corporis, pariter & in homine. prout latè dixi
in tract. meo ad defensionem in causis criminalibus, in
princip.

Fallit etiam in omnibus delictis casu, & non ex propo-
sito commissis, prout doct. omnes in dict. §. qui cum
aliter. ff. ad leg. Aquil. & ibi Florian. & Ang. in vers.
& d. Tit. se defend. num. 2. & 7. in suo tract. C. & in
pract. mea. ad defens. nu. 105. I. Nouel. re. 109.

¶ **OCCIDENS** parentes punitur pœna parricidij leg.
Pompeiana: ita è contra parentes occidentes liberos.
l. prima. C. de his qui par. vel liber. occid. per hanc
regu. de qua decis. Pedem. 140. nume. 7. Fel. in proce-
mio decretal. num. 10. Ronchegal. leandem. nume.
43. ff. de duobus reis. Decis. Pedem. 115. numero 10.
Med. reg. 9.

Occidens, sententia lata contra occidentem, non præ-
iudicat ei, contra quem proceditur ope, vel auxilio,
Ange. & Barto. l. si his. §. hoc tamen. de furtis. Ange.
& Salice. l. l. C. de raptu Virgin. Alexand. l. sape. nu-
mero 44. ff. de re iudicata. dixi sup. amplia. 121. Med.
regula 8.

¶ **OCCULTANS** se ne ad ipsum citatio perueniat,
sententia inter alios acta, præiudicabit ei etiam, ita
in terminis Tiraq. in tract. res inter alios acta. limit.
12. Inno. & Host. c. ad petitionem. de accus. Monac.
c. Romana. §. contrahentes. de foro comp. 6. Alex. l.
contumacia. Fall. 9. ff. de re iudi. Marant. in tract. de
ord. iud. par. 6. nu. 33. Med. re. 8.

¶ **OCCULTA**, & incognita illi sunt relinquenda, qui
solus nouit corda filiorum hominum. Stephanus 2.
q. 4. consuluisti. Riisfvich.

¶ **OCCUPATIO**. Occupantis est melior cōditio. De
trib. l. non enim. C. de leg. l. si plurib. in fi. De pro.
l. plurib. De duob. reis. l. 3. De rei vend. l. inter eos.
De nox. l. si quis. De pec. l. si verò. Brocar. 5. rub. 52.
Vide Debitum. Riisfvich.

¶ **OCCUPATIO**. Caius lib. xxiii. ad Edictum pro-
uinciale. Lex cxlvij. al. cxc.

Semper generalibus specialia insunt.

Quod nullius in bonis est, occupati conceditur. Et fe-
ræ bestiar, pisces occupantium sunt. Viuiennus.

¶ **ODIUM**. c. Odia restringi, fauores ampliari opor-
tet. in vi. De pœ. l. si de interpre. De lib. & post. l.
cum quidam. de ac. & ob. l. Arrianus.

Conueriti in fauorem odium non debet. De hæ. inst. l.
quoties. §. si quis nomen. Et econtrà. C. de legibus. l.
quod fauore.

Alieno odio non debet prægrauari alius. Nam pecca-
ta suos auctores tenere oportet. C. de pœn. l. sancimus.
De inoff. test. l. si quis testamento. §. Legis. De
Reg. iu. in vi. c. non debet.

Longè grauius est æternam quàm temporalem offen-
dere maiestatem. C. de hæret. Aut. Gazaros. Riisfvich.

¶ **ODIUM** soluitur morte: vnde si filius priuatur pa-
tria propter odium patris, eo mortuo restituatur ip-
se. Bald. l. 2. C. qui ad libert. peru. non poss. cōc. l. j.
C. si rector prouinc. Bellam. c. cum ecclesia. num. 8.
de causa possess. & propr. numer. 6. Ruin. consil. 122.
numero 7. volumine 5. Decius consilio 456. numer.
12. Doct. Commu. l. Titia. §. vsuras. ff. de leg. 2. Din.
l. j. §. qui in perpetuū. ff. si ager vectig. vel emphyt. l.
omnes populi. colum. 7. ff. de iust. & iur. l. si seruus.
ff. de public. in rem act. l. in omni. ff. de adopt. l. cum
acutissimi. C. de fideicom. l. voluntas. C. eo. l. fin. C.
de iniur. Albe. in tract. stat. par. 4. p. 62. Amp. etiā si
statutum dicat, quod sint perpetuò banniti, Ang. l.

incola. col. 10. ff. ad munic. Flor. leg. si quis. ff. de no-
xal. Alexan. consil. 20. vol. 2. consil. 207. volumine 6.
Aret. leg. Pomponius. §. fin. ff. de acqui. hæred. Cor-
ne. consil. 50. vol. 4. consil. 90. vol. 3. Felin. capitulo,
ex parte. col. pen. de foro compe. cap. quæ in eccle-
siarū. col. 12. de consti. las. leg. 1. col. 13. de offic. eius.
Marfil. leg. final. col. 6. de quæstio. Secundò ampl. vt
odium inductum in vsurarium soluatur eius mor-
te. capitulo, cum tu. de vsur. cū gl. versic. donec. Bal.
Rubr. C. eod. col. 2. Laurent. capitulo, consuluisti. col.
4. de vsur. Ioan. And. capitulo quia. eod. titu. Romā.
consilio 404. Dummodo vsuræ præteritæ restituā-
tur. leg. 1. C. de æd. leg. prætor ait. §. is etiam. ff. eod.
dixi super. concl. 14. Med. tract. 2. part.

¶ **ODIO** alieno neminem prægruari, l. si quis in suo,
§. legis. ff. de inoff. test.

Fallit vt per Dyn. in capitulo nō debet. de reg. iur. fal-
lit in 3. casibus, vt per Bello. in suis conclu. ver. alte-
rius odio.

Odia restringi, fauores ampliari debere, leg. cum qui-
dam, ff. de lib. & posthu.

Fallit vt per Dy. in c. odia, de reg. iur. Don. Fin. lib. 5.

¶ **ODIUM**. Bonifac. Reg. xv.

Odia restringi, & fauores conuenit ampliari.

Muxellan. egregiè, hoc loco cum Dec. Viuienn.

¶ **ODIOSA** non comprehenduntur in generali dis-
positione, capitulo statutum. de elect. 6. leg. cū qui-
dam. ff. de liber. & posth. leg. si vnus. §. pactus. ff. de
pactis. l. Arrianus. ff. de act. & obligat. Alex. l. cætera.
§. sed etsi quis. ff. de leg. 1. Bart. l. 2. §. exercitij. ff. de his
qui not. infamia, Ioan. de Plat. le. quemadmodum.
C. de agricol. & cens. lib. ij. Bald. leg. 1. quæst. 4. C. de
liber. præter. odia enim restringi, fauores autem cō-
uenit ampliari. c. odia. de reg. iur. Medic. re. 1.

¶ **OFFENDENS** stipulatorem, vel eius personam re-
presentans non tenetur ad interesse. leg. stipulatio
ista. §. alteri. ff. de verb. obliga. & leg. cum pœna. ff.
de arbit.

Amplia, etiam si non offendatur representans stipula-
torem, sed etiam extraneus expressus in stipulatio-
ne: quia tunc non attenditur interesse: leg. stipulatio
ista. §. alteri. de verb. oblig.

Primò fallit, quando est stipulatus pœnam sibi, quan-
do non daretur illi tertio: quia tunc cōmittitur pœ-
na, dato quod omnino intersit dari illi tertio: vt in
d. §. alteri. vt probatur in l. arbit. intra certum. &
ibi Bart. & Bal. ff. de arbit. & Bart. in l. j. ff. de iur. sis.

Secundò fallit quando pœna fuit apposta nudo pacto
iuxta contractum, quia tunc nō potest agere ad pœ-
nam, nisi sua interesset. leg. seruus. ea leg. ff. de seru.
exportandis.

Tertiò fallit, in pœnis iudicialibus, vel prætoris, in
quibus cōsideratur an intersit, aliàs peti nō possent.
vt probatur in l. ij. & ibi Ang. ff. si quis in ius voca-
non ierit. & gl. in §. alteri. in verb. ci. Insti. de inuti. l. si
pu. & Bal. in l. & si post tres. ff. si quis caut.

Quartò fallit, quando pœna est adiecta stipulationi ac-
cessoriè, non autem principaliter, vt in stipulatione
de iudicio sisti sub pœna, & c. quia talis non potest
committi nisi intersit. leg. si eum. §. qui iniuriarum.
ff. si quis cautio. intelligendo vt per Bart. in leg. qui
eum. ff. eod. tit. & ita voluerunt Rapha. & Fulg. in l.
fin. ff. si quis cautio.

Quintò fallit, nisi petitio pœnæ fundetur super aliqua
causa finali: quoniam si in illa causa non vertitur in-
teresse partis, nulla potest committi pœna. ita noui-
ter limitat Petr. de Anchar. in consil. lxxvj. quod con-
Tom. 2. Reg. Iur.

fi. incip. pro clariori decisione.

Sextò fallit in curia mercatorum, vbi non potest peti poena vltra quàm realiter & effectualiter interfit: vt per Ang. in c6l. 2 19. incip. arbitra. d. Pet. nã & Aret. §. Cato. de verb. oblig. B. Dias reg. 308.

¶ **OFFENDENS** in vno factus est omnium reus. Iac. Apost. cap. 2. cap. defleat. de reg. c. i. c. fi. de poenit. distinct. 5. vnde dubius in fide infidelis est, & errans in vnico articulo, hæreticus dici potest, secundum Diuū Thomam. 2. 2. quæst. 5. artic. 3. in corpore vnde sumitur. Med. reg. 5.

¶ **OFFENSIO** soluitur morte, not. capit. fin. de dona. Ripa l. fina. numero 256. C. de reuoc. dona. Dixi ego in tractat. de regul. iur. Regu. 8. numero 106. & super conclus. 56. not. capitulo quamuis. de sent. & re iud. l. iniuriam. ff. de iniuriis. Iul. Clar. §. donatio. quæst. 21. Angel. l. his solis. C. de reuoc. dona. Doct. l. omni modo. C. de inoff. test. l. i. vbi Doct. C. de inoff. do. Med. tra. 2. p.

¶ **OFFICIALIS** dum est in officio cum subditis contrahere non potest. l. nō licet. ff. de contrah. emptio. & l. vnic. C. de contract. iudi.

Primò fallit, quando contraheret non per se, sed per vniuersitatem, cui præst. l. Caius. ff. de vsur.

Secundò fallit, quia in loco originis potest contrahere: vt in l. præsidis. ff. si cert. petatur. secundum vnam lectionem.

Tertiò fallit, cum contraheret cum nō subditis: vt not. in d. l. præsidis.

Quartò fallit: quia causa necessitatis potest contrahere: d. l. vnica. C. de contra. iudi. & c.

Quintò fallit, quia palam, & publicè potest contrahere: glos. in d. l. non licet. de contrahen. empt. licet Ricar. teneat contrarium.

Sextò fallit, quando conceditur à rege vel à principe, vt possit contrahere, vt d. l. licet. & d. l. j. C. de cōtra. iudic.

Septimò fallit, quando esset officialis perpetuus, vt d. l. præsidis. si certum petat. B. Dias reg. 342.

¶ **OFFICIALIS** si malè iudicat ex imperitia, non excusatur. Angel. in l. j. C. de iis qui la occul. bal. in l. mancipia. C. de ser. fugiti.

Fallit, quando assessor esset datus à superiore, secundum id, quod not. baldus in l. j. C. de poena iudi. qui mal. iudica.

Fallit in assessore approbato pro Doctore in studiis generalibus, per id, quod not. Salic. in l. fin. C. de poen. iudi. qui ma. iudic.

Fallit in assessore etiam non doctore, sed exercitato in aliis assessoratibus, in quibus se bene gessit, nam officialis excusatur. Sali. in d. l. fin. S. Ian. reg. 206.

¶ **OFFICIALIS** regulariter duplici officio fungi nō potest. l. parte. & ibi gloss. & baldus. C. de proxim. sacri. libro xij. & in l. prima de præpo. agen. in re. eo dem lib.

Fallit, quando potest vtrique officio deseruire, & ambo sint compatibilia. Bar. in d. l. j. bal. in l. constit. C. in §. ideoque.

Fallit ex causa, quod nedum potest duplici officio fungi, sed etiam triplici, secundum Barto. in l. fina. C. de execu. & ratio. lib. x. Specu. in titu. de cens. §. ij. Aret. in l. doli clausula. de verb. oblig. & in l. plurium. de acqui. possess. in j. not. l. dominicus labeo. ff. de testam. S. Ian. re. 210.

¶ **OFFICIALIS** regulariter non debet recipere munera à subditis. l. j. C. de contra. iudi. habes gl. & Docto. in l. eqs. C. si cert. petat.

Amplia, etiam quod non debet ire cenatum foras cum subditis, secundum Aul. Gel. in libro secundo, capitulo cxxij.

Fallit, quando vellet recipere esculenta, & poculenta: quia potest ea tantum recipere, habes glos. in capit. statutum. §. insuper. de rescriptis. Alexan. in l. fin. post Bar. ad leg. Iulia. reper. & in l. j. §. diuus. ff. de vari. & extraordina. cogni. glo. nota. xj. quæst. iij. capit. non licet. S. Ian. re. 207.

¶ **OFFICIALI** creditur extra suum officium cum de minimis agitur. Docto. com. cap. post cessionem. de probat. Inn. ca. i. de fid. inst. Abb. cap. cum ecclesiis. de maior. & obed. & cap. i. de iud. Bal. l. pacta nouissim. colum. fin. C. de pact. Bal. l. diuus. §. cum autem. de offi. proc. Med. re. 5.

Officialis non est syndicanus si non obseruauerit iura in leuib. Bal. l. quamuis. ff. de cōd. & dem. idem l. obseruare. §. proficisci, & cap. cum te de re iud. Ias. leg. i. C. vt omnes iud. tam ciui. quàm crim. colum. 2. conc. simil. Docto. l. omnem. C. ad sen. cons. Tertul. Medi. re. 5.

¶ **OFFICIALES** non possunt mutuare, nec alios contrahere, durante officio eorū. textus in l. principalibus. ff. si certum petat. vbi vide per gloss. concordantia iura.

Amplia hanc regulam vnico modo, & limita x. modis, vt per Ias. in d. l. principalibus. B. Dias re. 508.

¶ **OFFICIALES** non possunt mutuare, nec alios contrahere, durante eorum officio, l. non licet. ff. de contrah. emp. l. i. C. de contr. iud.

Fallit in 7. casibus, vt per Socin. regula 278. Fallit in 10. casibus, vt per Iason. in l. principalibus, ff. si certum petatur, vbi etiam ampliat in 6. casibus, vt dicit Lancil. in tract. de præto. §. i. nume. nono. Fallit in 6. casibus, vt per Pet. Duē. regul. 31. Fallit in 7. casibus, vt per Dec. in dicta l. principalibus, vbi etiā ampliat in 8. casibus.

Officialium vel famulorum excessus dominis imputatur, l. i. §. famuli, ff. de publ. leg. i. §. ait prætor, ff. de vi, & vi armat.

Fallit in 9. casibus, vt per Fel. in capit. Petrus, de homi. columna 2.

Officium publicum pupillus gerere non potest, l. Lucius, §. pro infante, ff. ad muni.

Ampliat & limitatur, vt per Dec. in l. scemina, §. item impubes, ff. de reg. iur.

Contra officialem fugientem iuratur in litem.

Fallit in 2. casib. vt per Plot. in repet. leg. si quando, C. vnde vi. num. 632.

Officialibus debetur salarium residui temporis, doct. in l. diem functo, de off. assel.

Fallit in 4. casibus vt per Ripam, in tract. de peste, in princ. num. 120. Don. Finaz, lib. 3.

¶ **OFFICIUM** horarium. Qui in dicendis horis canonicis, & aliis officiis diuinis discrepat à consuetudine propriæ metropolitane ecclesiæ, sex mensibus priuatur, cōmunionem si hoc accadat ex contemptu. xviij. distinction. de his. Viuiennus re. 32.

¶ **OFFICIUM** iudicis potest implorare, timens ab aliquo offendi, vt ipsum compellat ad præstandam cautionem. Ita Bart. in l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de offi. Præsid. & in l. sanctum. ff. de rerum diuis. & in l. denuntiamus. C. de iis qui ad ecclesi. confu. & in l. qui bona. §. damni. §. de dam. infect. & ibi Ang. Bal. in auth. habita. C. ne fil. pro pat. in l. fin. ff. de off. præfect. Vigi. Abb. Panor. in rubri. de treug. & pace. vbi Felin nu. 10.

Limita & declara istam regulam ix. modis, vt Felin. in d. rub. num. 10. B. Dias reg. 508.

¶ **OFFICIO** iudicis præscribitur spatium triginta annorum: notat gl. in leg. sicut. C. de præscriptio. xxx. vel xl. annorum. in verbo, persequutione. & in leg. querela. C. de fals.

Primò fallit, quando officium iudicis succedit loco exceptionis, quia tunc est perpetua vitæ.

Secundò fallit, quado officium habet causam ex iure, quod in futurum semper instat.

Tertiò fallit ratione subiectæ materiæ, pro qua competit, quia secundum eam aliquando prorogatur in longius, aliquando durat breuius. Iura & alia in fauorem huius regulæ & restrictionum suarum vide per bal. in tract. rescript. in iij. parte partis principalis. in xxx. q. princ. B. Dias reg. 509.

¶ **OFFICIUM** iudicis regulariter non imploratur, quando per statutum tollitur omnis defensio, Ancha. in clem. j. de except. & in clement. de prohi. sequest. moder. in capitulo iudicis officium. de offic. iudic.

Fallit, quando factum esset ita notorium quod iudex suppleret ex seipso non ad petitionem partis, vt si est euidentis calumnia vel prauitas, secundum bal. & Alex. in l. planè. ff. de peti. hære. S. Ian. re. 211.

¶ **OFFICIUM** iudicis. Officium non postulatum iudex non tenetur impartiri. l. 4. §. hoc autem iudiciū, ff. de damno infecto.

Ampliatur & limitatur in 6. casibus, vt per Rip. in dicto capitulo.

Fallit in 35. casib. vt per Soc. reg. 197. Fallit in multis casib. vt per Viuium in ver. iudex non potest.

Officium iudicis præscribitur spatium 30. annorum, gl. in leg. sicut. C. de præf. 30. vel 40. anno. leg. querela. de falsis.

Fallit in 3. casib. vt per Balb. in tractat. præf. in 4. part. partis prin. q. 30.

Officio duplici potest quis fungi extra iudicium, vel in iudicio iurisdictionis voluntariæ, vbi est impedimentum iuris vel facti, capitulo ex literis, de probat.

Fallit in 4. casib. vt per Feli. in d. c. num. 14.

Officium iudicis potest implorare timens ab aliquo offendi, vt ipsum compellat ad præstandam cautionem. bar. in leg. illicitas, §. ne potentiores, ff. de off. præsid. leg. sanctum, ff. de rerum diui.

Fallit in 9. casib. vt per Feli. in rub. de treg. & pace, numero 10.

Vbi verba legis ad iudicem referuntur, oritur officiū iudicis. Bart. in l. 1. de cond. & demo.

Fallit in 6. casib. secundū Dec. in l. si foror, C. de collat. Quando imploratur officium iudicis afferendus est libellus, sicut in actionibus. leg. 4. §. hoc autem iudicium, ff. de damno infecto.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 2. in dic. §. numero 38.

Officia non sunt perpetua. doct. in capitu. significauerunt, de iud.

Fallit in 6. secundum Fel. in d. c. num. 11.

Ex officio ad priuatam vtilitatem etiam in criminalibus iudex procedere non potest, nisi petatur, capitulo innotuit, extra de elec. leg. 3. §. hoc autem iud. ff. de domno infecto. l. cum postulasset, eod. tit.

Fallit in 7. casib. vt per Soc. reg. 200. Don. Fin. lib. 3.

¶ **OFFICIUM** suum nemini debet esse damnosum. l. sed & si. ff. quemadmod. testam. aper. leg. si seruus. §. quod verò. ff. de furtis. leg. sancimus. C. de pœnis. l.

non debet. ff. de reg. iur. itē not. quod officialis non tenetur in syndicatu de eo, quod gessit mādante suo superiore. leg. liber homo. ff. ad leg. Aquil. Alex. leg. non solum. ff. de iniuriis. Cepolla Caut. 69. leg. iniuriarum. §. si quis. ff. de iniuriis, Angel. l. liberorum. §. accusantur. ff. de infamibus. Bald. leg. non ideo. C. de accusat. Med. re. 8.

¶ **OFFICIUM** suum nemini debet esse damnosum. De fur. leg. 63. §. quod verò. De testa. leg. sed si quis. Tantundem in bonæ fidei iudiciis officium iudicis valet, quantum in stipulatione nominatim eius rei facta interrogatio. ff. lib. 3. tit. 5. l. 7.

Qui officium gerit, non debet committere id, quod alium ex officio prohibet facere. Si ser. ven. leg. altius.

Duplici officio quis fungi nō potest regulariter. C. de prox. fa. scri. l. patres. De adop. l. si consul Rom. De pact. l. si plures. §. nam.

Remoto officio, remouetur etiam præmium. C. de ep. l. si quis ad declinandum fal. §. omnibus.

Olim. Ex eo quod olim fuit præsumitur modò esse. 16. quæst. 5. cap. in parochia. C. de rei vend. l. partum. De statu ho. l. pe. Broc. Azor. rub. 10. Riisvich.

¶ **OFFICIO** duplici potest quis fungi, extrā iudiciū, vel in iudicio iurisdictionis voluntariæ, vbi non est impedimentum iuris vel facti. Istam regulam tradit Felin. in capitulo ex literis. de prob. quam ibi limitat quatuor modis. B. Dias re. 511.

¶ **OFFICIO** iudicis, quod expediri potest, potest fieri partibus absentibus Pontan. Rub. de Arbitr. num. 22. Marfil. l. de vno. numero 82. ff. de re. iud. Bald. l. non dubium. col. 6. C. de legibus. Innoc. capitul. dudum. de præscr. Bal. l. neque. C. de proba. l. quinquaginta. ff. de excusat. tutor. Med. re. 8.

¶ **OFFICIUM** soluitur morte: vnde mortuo prælato, cui coadiutor datus erat, soluitur & officium coadiutoris, capitulo grandi. de suppl. negli. præl. 6. Baldus & Ripa leg. ex facto. numero 11. ff. de vulg. Ioan. Andr. capitulo statutum. numero 4. de rescr. 6. not. l. Lucius. ff. de fideic. libert. not. l. generaliter. C. de episco. & cler. l. tutel. ff. de capit. dim. not. l. solet. ff. de tutel. leg. si quis. C. de offic. præf. præf. Doctor. Com. leg. diē functo. ff. de offic. assess. vbi Bart. Bal. Paul. Alexan. Ias. & Dec. Hosti. in Summa, de offic. ord. numero tertio. Curt. leg. more. numer. 76. ff. de iurisd. omn. iud. bellam. cap. ad nostram. il. 2. numero 2. de iure iur. c. cum venisset, numero 12. de testa. Dixi super. concl. 31. Secundo modo soluitur per renunciat. capit. 1. de renunc. Tertiò, per dispositionem. capit. veritatis. de dolo. Quartò per translat. capitulo si quis. 21. quæstio. secunda. Ex qua concl. infertur, quod successor non tenetur ad malè gesta per antecessorem, no. l. prouidendum. C. de decur. libr. 10. Bald. l. filiofamilias. §. fin. ff. solu. matri. nec etiam ad debita præcessoris, nisi officij causa facta essent, Bart. l. 1. numero 10. C. ne ex delicto def. nec habet arbitrium concessum præcessori, Bart. l. neminemisse. quæst. fin. de offi. proc. Si tamen erit successor in officio nunciij, poterit exequi commissio. nem factam præcessori, Ang. Auth. ad hæc, vt nulli iud. item potest interpretari sententiam eius, Feli. capit. cum venissent. col. 1. de iud. Tertiò potest punire præcessorem, Doctor. leg. quamuis. ff. de reb. dub. Quartò expedire potest omissa per præcessorem, & iudicare ex iisdem actis, Doctor. leg. consentaneum. C. quomodo & quando iudex. Doctor. leg. sed & si. §. ædium. ff. de iud. l. qui in alterius. ff. de Tom. 2. Reg. Iur.

reg.iur. Med.tra.2.par.

OFFICIA & dignitates. L.2. Vlp.lib.1. ad Sabinum. Fœminæ ab omnibus officiis ciuilibus, vel publicis remotæ sunt, & ideo nec iudices esse possunt, nec magistratum gerere, nec postulare, nec pro alio interuenire, nec procuratores existere, §. item b impubes ab omnibus officiis ciuilibus abstinere debet.

ADDIT. a al. procuratrices. al. curatores. b al. impuberes. c al. debent.

A personis aptè orditur sequens Institutionum ordinem, iunge l. in multis 10. de statu homin. l. 7. de bo. poss. inf. l. qua tutela. Exo. 18. Ciuile officium dicitur tam publicū quàm priuatū, Ar. Ad Vel. l. 1. de mun. l. honor, §. munus. l. 1. §. personalia. CIVILIBVS, id est, virilibus. de proc. l. alienam, distinct. 32. capitulo fin. 23. ca. sacratas, capitulo, mulier, de cohabi. cleric. capitu. j. in fin. de pœnit. capit. noua, de arb. capit. 4. ET PVBLICIS, id est, muneribus personalibus, de verborum significatio. l. munus tribus, de mun. l. 3. §. corporalia. Sic non obstat de censu. l. ætatem, de interd. l. relocatorum, in fi. de sen. l. fœminæ, C. de mun. l. penultima. Excipe, nisi aut nullam aut sexui convenientem habeant administrationē, C. de mul. in quolib. 10. l. 1. IDEO. Quia iudicare est ciuile, & publicum officium, de mun. l. fin. §. iudicandi, de op. va. mun. l. Prætor, l. 2. respon. de cap. dimin. l. amissionē, §. fina. cum leg. seq. de iud. l. Quippe iudicare facit, de tut. l. fin. C. quando mu. off. tu. l. 1. de testa. l. pater, de edendo, l. fœminæ, de iniu. l. 2. IUDICES. De iud. l. duodecima, §. non, C. de recept. arb. l. fina. inf. quæstione septima, cap. tria, quæst. 5. c. mulierē, nisi iure hæreditario, priuilegio Principis, aut consuetudinis hoc ei competit, de arb. c. dilecti, vt Decius docet. MAGISTRATVM GERERE, dict. §. corporalia. Ext. de arb. capit. dilecti, de iud. l. 4. POSTVLARE. De postu. l. j. §. sexum. Exc. de post. l. j. §. fina. PROCVRATORES ESSE, scilicet in iudicio, de proc. l. neque fœminæ 54. vbi Alexand. l. fœminæ, C. eodem titulo, l. alienam, C. de negoc. gest. l. 2. Exempla alia de testa. l. qui testamēto, §. mulier. de edēd. l. penultima. de iu. fis. l. deferre, de po. act. l. mulieri, distinct. 23. cap. sacratas, de pœn. cap. noua, 33. quæstio. 5. c. mulierem, Instit. de hære. qua. §. cæterum, Instit. de adopt. §. fœmina, de testam. tu. l. pater, qui feudum dare poss. §. hoc autem, de feudi cogni. cap. 1. Auth. non el. se. nu. §. 1. Auth. de nupt. §. cum nos, de iniur. l. 1. l. 2. C. de adult. l. 1. vt l. non cōtest. c. j. de adult. capit. penultim. de foro competen. ca. ex parte, de Sena. l. fœminæ. Plura vide apud Petrum Bomelium, Decium, & in pulcherrima Franci tabula. Exc. nego. gest. l. 3. §. j. ad Tur. l. j. §. accusationem, de iure fis. l. deferre, de pig. act. l. mulieri. de lib. ho. ex. l. 3. §. sed si iniu. C. commu. de manu. l. fin. §. id man. l. si fideiusor, §. quidam. Latius Deci. PROCVRATORES. De tu. l. antepenul. l. fin. C. quando mulier tu. l. 1. nam mulierem à mollitie deriuant Lactatius, M. Varro, & Alciatus. Aliæ rationes sunt apud Platonem de rep. lib. 5. vel de iust. libro 31. de legib. lib. 34. Aristot. 2. Polit. ait: Mulieres ad administrandam Rempublicam in idoneas. item libr. 1. Mulieris consilium inualidum, pueri autem imperfectum esse, ad fin. de tu. & cu. l. scire oportet. Riisvich. paratit.

§. Impubes. OFFICIIS, scilicet & dignitatibus administrationem habentibus, & non hæreditariis, de suppl. neglig. gent. in sexto capitulo secundo, cum gl. C. de milit. test. l. fin. de elect. in vj. cap. ex eo, ne ob-

stet, l. fina. C. de test. milit. ABSTINERE. De iure immun. l. secund. §. impuberes, de decu. l. non tantum, Arg. Ad municip. l. luctus, §. pro infante, de mun. leg. ad Rempub. de postu. leg. prim. §. pueritia, C. de falsa mo. leg. prim. §. impuberes. Ratio, Instit. de excu. tu. §. item maior, Instit. quibus nō est permiss. fa. test. §. præterea, de iud. l. 12. §. non. Plato de legib. 7. Arist. 7. Physic. lib. Riisvich. parat.

OMNE quod est in relato, dicitur esse in referente. l. si ita. ff. de cond. dem. l. penultim. C. de sentent. quæ sine certa quant. l. in testamēto. ff. de cond. & demō. l. secund. ff. de hæred. instit. Deci. consilio 63. nume. 6. Alexand. consilio 9. numero 12. volumine quinto, Domin. capitulo præterea. 25. distin. capitulo, homin. 50. distin. l. 1. Marcellus. numero 14. ff. ad Trebellia. l. placet. numer. 22. ff. de liber. & posthu. Alexand. l. ait prætor. §. si iudex. num. 2. ff. de re iud. Medi. re. 10.

OMNES quod tangit ab omnibus debet approbari. Reg. lib. 6. c. quod omnes. C. de au. præ. in fin. vide Commodum, Obligatio.

Non ex opinionibus singulorum, sed ex communi vsu nomina exaudiri debere Seruius fatetur. De sup. leg. l. Labeo. & gloss. j. leg. cum quidam. De sup. leg. Riisvichius.

OMISSVS casus dispositioni iuris communis relinquitur. De lib. & post. l. commodissimè. De fideicō. l. 7. volūtatis. de iud. l. cum Prætor. 12. Riisvichius.

OMISSIO modicæ solemnitatis non vitiat dispositionem nisi aliàs dispositio careret forma. l. j. in fine ff. de vent. inspic. gloss. & Bald. l. rem non nouam. C. de iudic. glos. c. nostrates. 30. q. 5. Bart. leg. si opus. ff. de oper. nou. nūc. Doct. com. l. 1. ff. de lib. & posth. Fel. c. cum dilecta. de resc.

ONVS, & emolumentum. Ad quem spectat onus, & emolumentum.

PRO.

12. q. 2. c. caritatem.

16. q. 6. c. de lapsis.

Ext. de simo. c. cum sit Roman.

Ext. de sepult. c. nos instituta.

Ext. de his quæ fi. à prælat. c. quanto.

Ext. de ecclesiast. ben. c. vnico.

Ext. de præb. capitulo, cum secundum Apostolum.

D. de reg. iur. l. secundum naturam.

CONTRA.

Ext. de cleri ægro. c. 1.

30. q. 3. c. constituit.

D. de nego. gest. act. leg. si negotia absentis.

SOLVTIO.

Prima regula vera est: ad quem spectat onus, & emolumentum, nisi aliud culpa inducat. Nam si geram noua negotia absentis, & ignorantis, lucrū pertinebit ad absentem, sed damnum agnoscere non tenetur, quia ego fui in culpa, noua & inusitata negotia inchoando, d. l. si negotia. E conuerso obtinet regulā, ad quem spectat emolumentū, & onus: fallit tamen in casibus, vbi scilicet is, qui debet habere emolumentum, sine culpa sua efficitur inhabilis ad onus subeundū. ext. de cler. ægro. c. 1. Item fallit propter fragilitatē sexus in muliere, quæ vocatur ad successionem manumissi à se, nec tamen suscipere tutelā cogitur. Inst. de leg. pat. tut. in fin. Damaf. reg. 75.

ONVS non augetur aucta re, circa quam, vel in qua aliquid onerosum versatur, vel debetur.

Istam regulam tradit Brunus, cum quinque limitatibus, in

nibus, in alleg. tract. de augmen. moneta. B. Dias reg. 512.

¶ **ONVS**, Commodum. Bonifa. Reg. lv. Qui sentit onus, sentire debet commodum: & contrā. L. post perfectam. C. de peric. & commod. rei vendit. & l. id quod. ff. eod. Viuiennus.

¶ **ONVS**. Qui sentit onus, sentire debet emolumentum. c. qui sentit. de reg. iur.

Fallit vt per Din. in d. cap. qui sentit. fallit vt per Damas. reg. 58. Don. Fina. lib. 5.

¶ **ONVS**. Bonifac. Reg. lxxvij. Rationi congruit, vt succedat in onere, qui substituitur in honore.

L. filium. §. si legata. ff. de legat. præstand.

¶ **ONVS**. Neminem multiplici onere prægrauandum, l. nauis. §. cum autem. ff. ad l. Rhod. de iactu.

Res transit cum onere suo. fallit vt per Damas. re. 103. Don. Fina. lib. 5.

¶ **OPEM** præstare dicitur, qui stat armatus, tempore quo maleficio committitur, etiam si arma non mouet. ita Bal. in l. data opera. versic. item notando. numero 19. C. qui accusa. non poss. Ioan. Andr. in capitulo perfodiens. de homicid. Bart. in l. iij. §. armis. numero 1. ff. de vi & vi arma. Anc. cōf. cxij. nos. Bart. num. 4. Felin. in cap. sicut. nu. 5. versic. & adde, quod illud dicitur præstare. de homicid.

Fallit, quando quis esset præfens, & assistit alicui simpliciter, quia tunc aliquo modo opem ferre non dicitur, Bart. in l. j. §. si in eo. ff. ad Syllan.

Fallit etiam, quando quis assisteret maleficio post delictum commissum, quia non dicitur opem præstare. Ita Bart. in leg. non solum. §. si mandato. & leg. si quis in graui. §. fin. ff. ad Syllan. & l. furti. §. opem. ff. de furt. num. 6.

Fallit itidem, quando tractatur de crimine heresis, vbi præstans opem punitur etiam post actum commissum, vt capit. excommunicauimus. §. credētes. extra de hæret. nam appellatione fauoris etiam comprehenditur qui post actum fauorem præstat, vt Abb. in clemen. j. de poen. & quod dicitur de hæresi. Idem videtur in aliis atrocissimis delictis, prout in raptu, crimine legis maiestatis, in crimine imprimendæ, vel formadæ monetæ, at l. prima. C. de iis qui latro. occult. vel dicamus, quod in dictis casibus, ita sit per leges expressum, quod not.

Fallit etiam in casu pacis ruptæ, etiam, quod ignoraue rit pacem ruptam, & hoc ob pacis priuilegium, ratio, quia in excessibus dans operam rei illicitæ tenetur etiam ultra intentionem, vt not. Bart. in l. diuus. ff. de fidei. & cap. si. de homic. in vj. & Ang. in §. si. in auth. de eccl. tit. vbi instruit formare inquisitionem contra auxiliantem, vt dicatur, quod præstitit auxilium scienter, quod not. Rom. consi. xxvij. præmissa, in prin. quod tu not.

Fallit itidem, quando cooperans mittit manum delicto faciēdo aliquem actum, secus verò, si nihil egit, vt in capit. sicut dignum. §. illi etiam, iuncto §. præcedenti. de homic. & fuit opinio Dini relata per Sal. in l. vnic. C. de rapt. virg. Ang. in l. is, qui opem. & l. furti. §. ope. ff. de furt. Anch. consi. cxvij. & Bart. in l. si quis rem, la ij. §. si Titium. ff. de furt.

Fallit quoque, quando verba legis, vel statuti sunt scripta in personam, vt si dicatur si quis fecerit, vel percusserit, nam præstans opem non dicitur proprie delictum committere. Ang. Bart. & Marfi. in d. l. is qui o. ff. de furt. Ang. in ver. astitit. ver. ij. in suo trac. C. Alex. consi. cxl. videtur. vol. ij. Bart. in leg. hæc verba.

ff. de adult. & in l. aut qui aliter. §. fina. ff. quod vi aut clam.

Fallit etiam, quando l. aliter disponit de persona delinquentis, & aliter de præbente auxilium, quia à dispositione legis non est aliquo modo recedendum, vt doct. in d. l. is qui opem. & l. vnic. in fi. C. de Nili agg. non rumpen. Fel. in capitul. sicut dignū, de homici. Hypp. consil. xviij. nu. 28. & latè Angel. in l. j. C. de Nil. ager. nō rump. & cōsilio clxxij. quod not. l. Nouell. re. 513.

¶ **OPEM** præstans punitur vt faciens. Glo. in clemen. j. verbo, defensorauerit. de poen. Docto. vbi allegant iura in cap. j. de offi. deleg.

Amplia tripliciter, & limit. septem modis, vt per Fel. ibi. B. Dias re. 513.

¶ **OPINIO** & Negociatio.

Al. Plus est in re, quàm in veritate.

In Instit. de leg. §. si quæ rem suam.

C. de iur. & fact. ig. l. cum fal.

ff. si pars hæ. l. is scien.

ff. mand. l. siue Titij.

ff. de crim. expi. hæ. l. si rem.

ff. de cōtrah. emp. l. quod tamen. & l. si in empt. §. item.

ff. de iur. & fact. ig. l. qui igno.

ff. mand. l. inde. & l. pater. §. quoties.

ff. de acqui. poss. l. i.

ff. de furt. vulg. l. si quæ pio.

ff. pro emptore. l. 2. in prin. §. cum isti. & §. Cel.

ff. pro do. l. i. in fin.

ff. de iniur. l. cum. §. si in.

CONTRA.

C. de restit. l. i.

ff. quib. mod. vfus. am. l. is qui.

ff. iud. sol. l. 3. §. i.

ff. de contrah. emp. l. si in empt. §. item it.

ff. de vfucap. l. nunquam. in fin. & l. si fur. §. i.

ff. pro suo. l. vlt. & l. cum qui. §. cum aliquis.

Plus est in re, &c.) Et cōtrā, vt in ista Rub. dicitur. Plus est in re, quàm in opinione: id est, magis attendere debemus veritatem, quàm opinionem: nisi veritas opinioni est contraria. id est, contrarium inducit effectum. Attende tamē, si opinio alicuius singularis personæ, an vniuersitatis, si personæ, magis est veritas attendenda, quàm opinio: nisi res super qua quæritur, fuerit talis, vt opinionem exigat interuenire, vt est in vfucapione: & tunc non magis vnum quàm alterū, imò æqualiter vtrunque consideratur. id est, & quod res sit in vfucapibilis: itē quod præcessit causa, nisi in casibus, & quod putat sibi licere vfucapere: alioquin, si non ita putat, magis specto opinionē, vt noceat, quā veritatem, vt profit. vt ff. de vfucap. l. nunquā. §. vlt. & l. si fur. §. i. & ff. pro suo. l. vlt. & pro emptore. l. 2. in prin. & §. si à furio. & est ius faciendū super eo quod dicit, Plus nō sit, &c. æqualiter enim vtrūque cōsideratur: quia si res pupilli vel furio si, nūquam cōtingeret vfucapio. vt ff. de acqui. rer. dom. l. bonæ fidei. §. nec interest. & de publ. l. cū. Et ita specto veritatē cū opinione. Idēque in repudiatione hæreditatis: quia & ibi est necessariū, quod verē possit repudiare, & quod putet se posse repudiare. Sic ergo cōsideratur vtrūque. Si autē nō putet se posse repudiare, cū possit, specto magis quod est in opinione, vt noceat. vt ff. de acqui. hæ. leg. is qui. & l. hæres. & leg. sed si de sua. §. sed & si cū. Si verò vniuersitatis sit, opinio magis attenditur quàm veritas. vt C. de testamentis. leg. 1. & de senten. & inter.

l.2. & de off. præf. l. Barbarius. & ad Maced. l. si quis pa. Nec ad re pertinet, quod legitur in ff. de min. l. Illud & leg. eum. & t. iud. sol. l. 3. Itē nō obstat, quōd legitur in ff. quib. mod. usufr. amit. l. is qui. quia ibi non ex opinione, sed quia suo iure non vitur, patitur dispendium. Quod autem legitur ff. de contrah. empt. si in empt. §. item si empto. non obstat: quia & ibi veritas consideratur, vt quantum ad rem, semper nulla sit venditio: licet quantum ad contrahentes, propter bonam fidem sic videatur esse aliqua, vt decipiantur. vt in ff. de cōtrah. empt. §. vlt. Azo. ru. §8. Precium seu Commodum, non ex re, sed ex negotia-
tione.

C. de rescind. vend. l. si ea.

C. communia vtriusque iud. l. si pareat.

ff. de bonis, quæ lib. l. cum oportet. §. si autem.

ff. de distr. pig. l. si maritus.

ff. mand. l. ex mand.

ff. de hæ. vel ac. vend. l. si venditor ex.

ff. de redhib. l. bouem. §. si quæ.

ff. ad l. Falc. l. hæres. §. si ex.

ff. de vsur. l. videamus. §. si ac.

ff. de donat. inter vir. & vx. l. si autē. l. si defunc.

CONTRA.

ff. fam. herc. l. non est.

ff. de con. ob caus. dat. l. si pro.

ff. de neg. l. si quæ ne.

ff. de pet. hæ. l. si post. §. ait.

ff. de pecul. l. eo tempore. §. seruus.

ff. pro socio. l. socium.

ff. de pig. l. cum tab.

ff. de redhi. l. cum manda.

Commodum seu precium, &c. & cōtrā.] Illud certum est, precium rei non esse ex re, sed ex negociatione. vt ff. de hæ. vel act. vend. l. vē ditor. ex hæ. & ad l. Fal. l. 3. & vt in hac Rub. dicitur: nec enim est naturalis accessio, vt fructus: & ideo licet quis sit mihi ad rem restrictus, non tamen ad precium: vt in prædicta l. de hæ. vel act. vend. nisi sit obligatus ex cōtractu, quē meo nomine instituit, puta gestor. vel procuratio. vt ff. de procur. l. qui proprio. §. vt in certis. & de neg. gest. l. si autem. §. pen. & l. si quis ali. & t. mād. l. idēque. l. 2. Vel instituit meo nomine, & suo: puta quia socius est. vt ff. pro socio. l. socium, vel nisi in iudicio vniuersali teneatur. vt ff. de pet. her. l. si possessor. Nec obstat, quod legitur in ff. de pig. leg. cum tabernam. quia ibi sequentes merces, non quia ex priorū pecunia sint emptæ, sunt obligatæ, sed quia debitor & eas obligasse videtur in prima pactione, hoc in precio, aliud in commodo, quod ex ipsa re prouenit, puta fructu. vt C. fam. her. l. non est. & de vsur. l. videamus, §. ex causa. Et differunt fructus ab vsuris: quia vsuræ non ex re sunt, sed propter rem præstantur. lex autem de cond. ob caus. da. in ff. l. si pro. item de redhibet. leg. cum man. non faciunt ad causam. Azo, rub. §8.

¶ OPINIO communis etiam in minimis debet seruari, ac sequi. docet Mathesi. in tract. de elect. ver. opin. latissime Neuz. in Sylua nupt. lib. 5. & sequē. Doct. com. c. l. de cōst. Alciat. in tract. præsump. par. l. reg. 51. Dec. l. vt vim. ff. de iust. & iur. dicit hoc idē esse in opinione glossæ. dixi ego in meo trac. de leg. & stat. part. 2. quæstio. 16. num. 6. & sequent. Med. reg. 5. Opinio Doctoris nulla est, sine le. vel ratione, ideo dici solet, quōd intelligi debet secundū legem, quam allegat Barrolus l. non solum. §. liberatio. ff. de liber. leg. Alber. leg. sed licet. ff. de officio præf. l. illam.

C. de collat. §. consideramus. authē. de triente, & semisse. Iaso. l. Præf. columna 1. de transactio. Neuz. in Sylua nupt. libro 5. numero quinto. Euer. in loco à l. cessate. nu. 1. dixi ego in meo tract. de leg. & stat. p. 2. quæst. fin. numer. 8. not. cap. is qui. de sent. exco. Med. reg. 6.

¶ OPINIO & veritas. Quōd opinio non præiudicat veritati.

PRO.

3. q. 7. c. infamis. §. tria sunt.

15. q. j. c. illud per æquē.

Ext. de iur. patron. c. consuluit.

Ext. qui fil. sint legit. c. cum inter.

Ext. de pres. non bapti. c. vlt.

Ext. de sent. excommun. c. si verē.

D. de offi. præsid. l. Barbarius.

D. de solut. l. vero procuratori.

D. pro empt. l. quod vulg. & l. 2.

D. de iu. & facti igno. l. regul. §. qui ignorauit.

CONTRA.

Ext. de bigam. c. nuper.

Ext. qui fil. sunt leg. c. referente.

Inst. de leg. §. si quis rem.

Instit. de vsucap. §. error autem.

D. de vsucap. l. si fur. §. 1.

D. de leg. 3. l. 1. in prin.

SOLVTIO.

Distinguendum hic est. Opinio de aliqua re, vel est omnium. & tunc aut est emendabilis apparente meliore, atque sic cedit, & euanesceat comperta veritate, 8. dist. c. si consuetudinem: aut re minimē integra emendari non potest, & sic opinio publica loco veritatis manet. vt, si aliquis cōiungatur affectu matrimoniali in facie ecclesiæ cōsanguineæ suæ: licet post modum appareat nullum fuisse matrimonium, tamen propter publicam opinionē perinde habetur, ac si verum fuisset matrimonium, & filij legitimi reputabuntur. d. c. cum inter. Opinio autem singularis personæ non præiudicat veritati, vtpote, si coniungatur quis consanguineæ suæ, & ignoret illam esse consanguineam suam, ecclesia autem sciat, propter opinionem singularem non reputatur matrimoniu, nec filij erunt legitimi. d. capit. referente. fallit tamen in vsucapionibus, vbi opinio singularis personæ pro veritate habetur. d. l. quod vulgō. & in maleficiis. d. c. nuper. Damas. reg. 115.

¶ OPINIO vltima videtur approbari, quando statutum. l. gloss. vel doctor plures opiniones enumerat. Notat Bald. & Ang. & text. ibi in l. si idem cum eodem. §. fin. de iurisdic. omn. iud. ff. de probat. gl. in l. qui filium. §. Sabinus. ff. ad Trebel. notat Bart. in l. bona fides. ff. de posi. per illum text.

Limita tripliciter, vt per Ias. in dicto §. si. quem refert describēdo easdem limitationes Neuz. in Sylua nuptiali. B. Dias, reg. 514.

¶ OPINIO vltima videtur approbari, Bald. & Angel. in l. si idem cum eadem. ff. de iurisd.

Fallit in 3. casibus, vt per Iaso. in d. l. si idem. §. si vna actio.

Communis opinio vel error facit ius. l. fina. ff. de off. præto.

Fallit in 3. casib. vt per Bello. in litera C. in ver. communis opinio.

Opinio non præiudicat veritati. fallit vt per Damas. reg. 25.

Opinionem communē iudex sequi debet. l. 1. ff. de quæst. l. minimē. ff. de legib.

Amplia

Ampliatur in 7. casibus, & limitatur in 17. à Lancillo. in tract. de off. præto. in causis civilibus, numero 21. videas latè apud Viuium. yer. iudex in iudicando. Ampliatur in 3. casibus, & limitatur in 6. à Ioan. Bo log. in l. i. ff. si certū petatur, nu. 43. Donat. Fina, li. 5.

¶ **OPINIONEM** referens alicuius doctoris, secundū ipsam eius dictū est intelligendum. Barto. & cō. Doct. l. non solum. §. liberatio. ff. de liber. leg. dictū enim doctoris est intelligendum secundum legem quam allegat, & nihil allegati non creditur. l. illam. C. de collationibus. §. consideramus. auth. de triente, & semisse. dixi ego latè de hac re in tract. meo de leg. & stat. 2. p. q. 16. per totum. Med. reg. 10.

¶ **OPPONERE** non potest qui bis idem aliquid facit, nam vbi interuenit geminatio ibi præsumitur plena deliberatio. Auth. vt nulli iudicium. §. & hoc, col. la. 9. Bal. in cons. scisma. posito in Rub. c. si quis aliquē test. prohib. Euer. in loco à vi Gem. nu. 1. Ceph. cons. 192. nu. 19. Goza. cons. 1. nu. 37. cons. 70. nu. 7. rel. c. si cautio, nu. 31. de fid. inst. Med. re. 2.

Pactum geminatum de non petendo tollit ipso iure obligationem, sed non simplex. Doctor. commul. legitima. ff. de pact. vt dicam in sequen. Ampliat. Med. reg. 2.

¶ **OPPOSITVM** in opposito idem operatur quod propositum in proposito. De leg. 3. l. fi. De leg. 1. l. quia quantum. l. 8. si ex toto. C. de nu. l. cum proponas. 2. Riisvich.

¶ **OPTIO** serui. l. 78. actus. leg. Riisvich.

¶ **ORDINARIVS** potest causas meri, vel misti imperij delegare ex causa infirmitatis, sicut ex causa absentia. Communis est conclusio Doct. in l. j. ff. de offic. eius. cui man. est iuris. & ibi ita dicit communiter teneri Ias. in prin. licet Fulg. ibi & Roma. aliter sentiant. Et tu, Hispanie, poteris extendere cum ista regula l. xvij. tit. iij. par. iij. quæ quando ordinarius vocatur à rege, vel iustè abesse debet, permittit talium causarum delegationem.

Amplia dictam conclusionem, non solum si infirmitas sit propria ipsius indicis, imo si sit filiorum, vxoris, vel suorum. arg. gl. in c. communis. in verbo, suorum. xxij. distinct. quam gl. commendat Abb. in c. quere lam. de procur. & Alex. in l. quæ situm. ff. de re iud. & per illam gloss. motus ita in specie extendit istam regulam Ias. in d. l. j. in prin. licet non referat predictos doct. illam commendantes.

Limita quatuor modis vt per eundem Ias. vbi supra. B. Dias re. 517.

¶ **ORDINARIVS** vnus ex duobus datis simul, potest sententiā interlocutoriam ferre sine alio. Gloss. est, quæ sic communiter intelligitur secundum Alex. ibi, in l. fi. vni. ff. de re iud. voluit Bal. in l. cum magistratus. C. quan. prou. non est neces.

Limita dupliciter secundum Alexand. vbi supra, quas limitationes transcripsit Feli. in c. causam matrimo nij. de offic. deleg. in princ.

Primò, in interlocutoria habente vim diffinitiuæ: & hæc limitatio fuit Bart. d. l. fi. vni.

Secundò, quia non potest talis ordinarius sine alio citare ad audiendam sententiā diffinitiuam, vt per eos, vbi supra. B. Dias re. 515.

¶ **ORDINARIVS** vnus ex pluribus procedere potest, quia habet in solidum iurisdictionē: tenet Bal. in l. j. ff. de off. Procōsu. Abb. in c. prudētiam, super gl. verbo, teneatur. de off. delega.

Limita tripliciter, vt per Feli. ibi. B. Dias re. 516.

¶ **ORDINARIJ** litteris creditur sine subscriptione

testium vbi de modico præiudicio agitur. Calder. cons. 3. de fid. instr. Dec. c. cum causam. de probat. conc. quia cum de minimis agitur admittitur etiā fictæ probationes, Dec. consilio 175. Bald. auth. sed iam necesse. C. de donat. ante nup. Abb. c. super. de testib. Marfi. l. fi. colum. fi. ff. ad leg. Cor. de sic. Med. reg. 5.

¶ **ORDINATIO** non nocet sententia lata contra ordinatorem, quādo agitur ad pœnam, quia respectu pœnæ non est connexitas iuris creati, secus è cōtra, vt si sententia lata fuerit vt ordinans ordinare non potuerit, non erit ordinatus. Abba. ca. quamuis. nu. 22. de sent. & re iud. in termin. huius regulæ. vbi Fe. num. 10. Med. reg. 8.

¶ **ORDINATIO** præiudicabit sententia lata contra ordinatorem, quando scilicet lata esset super defectu potestatis ordinandi, seu ordinantis, quia in his, à quibus causa habetur præiudicat sententia inter alios lata. Doct. capit. quamuis. de sent. & re iud. c. tantis. 81. distinct. not. ca. ad petitionem. de accusat. l. adulter. §. si eo. ff. de adulteriis. & est com. opi. Ale. l. sape. num. 34. ff. de re iud. Med. re. 8.

¶ **ORDO**. vide Dubia. Dd. in l. 2. §. prius. De vul. l. prolatum. C. de sen.

In coniunctis ordo non attenditur. Alphenus De pec. leg. l. quidam testamento. Riisvich.

¶ **ORDO** scripturæ est attendendus. fallit vt not. Benincasa. Institu. de act. in princip. numer. 109. fallit in 4. casibus, vt declarat Felin. in c. cum dilecta, de rescript. num. 7. & an & quando attendatur ordo scripturæ, videas Barto. in l. Gallus. §. i. ff. de liber. & posthum. Marfi. in singu. 672. Cagno. in proce. florū. numero 120. Maranta de ordi. iud. in 3. parte, numero 108.

Ex ordine arguitur prorogatiua. gloss. not. in c. quorūdam, in verbo, prædicatorum, de elec. lib. 6.

Fallit in 4. casibus, vt per Euerardum per centum modi. arg. nu. 15. in loco ab ordine. Do. Fina, lib. 5.

¶ **ORDO** si non seruatur, quando pro forma est, corrumpit actus. capitu. cum dilecta. de rescript. Doc. com. l. prolatam. C. de sent. & interl. omn. iud. Marata in tracta. de ordi. iudic. in procemio. nu. 12. Euer. in loco ab ordine. numero 4. dixi ego in tracta. de leg. & stat. in procem. num. 7. eodem pacto dicitur modus, Paris. cons. 19. nu. 8. lib. 2. Grat. con. 107. nu. 7. vol. 2. Med. re. 7.

¶ **ORDO** iuris est seruandus in possessorijs. gloss. est in capitulo consultationibus. in verbo nisi prima. de offic. deleg.

Primò fallit, quando in isto possessorio concurrunt quatuor concurrenda: quia tunc potest procedi iuris ordine non seruato. Bald. in l. incerti. C. de interdic.

Fallit contra inuasorem contumacem. Bald. in dicta l. incerti.

Fallit, vbi periculum est in mora, secundum Bald. in disputatione accusatus, &c. de quarum fallen. veritate. vide latius per Feli. in d. ca. consultationibus. in versu. glo. in verbo, &c. S. Ian. re. 214.

¶ **ORDINEM** scripturæ esse seruandum.

In Aut. de hæ. quæ ab intest. defer. §. si quis ex. In Aut. de her. & falc. §. si quis autem in hoc. Az. rub. 104.

Contrà, maiori parti concedendum.

In Aut. de hæ. & falc. §. si quis autē. Az. ru. 104.

¶ **ORATIO**. In oratione vniuersali semper intelligi-

tur excepta persona loquentis.

Fallit vt per Marf. in l. i. §. si feruus, ff. de quæstio. nu. 2. Ambigua oratio interpretatur secundum intentione proferentis, declara vt per Deci. consi. 77. & in rub. de edendo, in fi. Alexan. in l. si finita, §. Iulianus, ff. de damno infecto. Soci. re. 237.

Oratio indefinita æquipollet vniuersali, videas supra in ver. indefinitum, in prima conclusione. Donat. Fina. lib. 5.

¶ **ORIGINE** inspecta procedit semper, vt posito vno de correlatiuis ponatur alterum. docto commu. rubric. C. de reb. cred. gloss. l. hæredem. ff. mandati. l. 2. ff. de adopt. gloss. clement. i. versicu. æternaliter. de summa Trinit. & fid. Cath. gloss. magna. l. fi. C. ne fideiuss. dot. dent. glo. penultima, capitulo sunt. de elect. 6. Ripa l. si plagij. num. 11. ff. de verb. oblig. Soc. l. moribus. numer. 102. ff. de vulg. rubr. ff. de acq. pos. numer. 93. Med. reg. 9.

¶ **ORIGINALE** est relatum exempli, & quicquid dicitur in vno, in altero repetitū videtur, & quoad vim dicitur idem referens quod relatum, re ipsa tamen longè diuersa sunt, quicquid dicat Bald. l. vnū. C. de testam. facit capitu. quoniam cōtra. de probat. Ripa l. admonendi. numero 148. ff. de iur. iur. not. l. Titia. §. si. versic. perinde. vbi Docto. com. ff. de verborum obliga. l. sed si lege. §. perinde. ff. de pet. hæred. Tiraq. in tractat. de leg. connub. glos. 7. nu. 187. Medic. reg. 10.

REGVLARVM IVRIS CIVILIS ET PONTIFICII,

Liber Decimus quartus.

P

ACTVM, quod debitor bonis cedere non possit, nō valet, cum ad carcerem se obligare videatur, quod est contra bonos mores: vt l. alia. §. ele gāter. ff. sol. mat. vbi etiā per Bart. & Cy. & Bal. in l. j. C. q. bo. ce. pos. vbi refert id qd

per Iac. de Aret. consultum fuit: facit quod habetur in auth. imo. C. de act. & ob. vbi idē voluit Ric. Mal. Primò fallit, quando debitor dilapidauit omnia bona. l. creditor fisci. in fi. ff. quæ in frau. cre. & pro hoc vltra Bart. facit quia ex delicto vel propter dolum in cōtractu commissum, perdit quis beneficium, ne condemnatur, vel ne cogatur vltra quā facere potest. l. si rem. ff. de re iud. l. ij. §. j. ff. sol. mat.

Secundò fallit, quando tempore cōtractus debitor sciebat se non esse soluendo. l. pretiū. ff. de iure dot.

Tertiò fallit, secundum Ang. in d. §. eleganter. quando debitor vellet cedere bonis, nec acceptare velit inducias quinquennales: vt l. si. cum ibi not. ff. qui bo. ce. pos.

Quartò fallit, secundum ipsum quando acceptauit inducias quinquennales: quia tacitè videtur renuntias se facultati cedendi bonis: vt ibi per glo.

Quintò fallit, secundum Imo. in d. §. eleganter, quando statutum prohiberet cessionem bono. & hoc

voluit Barto. per plures rationes in l. Titio. §. ij. de condi. & demon.

Sextò fallit, quando debitor præcisè tenetur ad factū: quia tunc potest cedere bonis, per Cy. in j. q. C. qui bo. ced. pos.

Septimò fallit, quando debitor negat debitum: quia ad hoc vt possit cedere bonis, requiritur quod confiteatur à prin. aut quod negans conueniatur & cōdemnetur, vt est tex. in l. si. ff. de ces. bo. vel ex postfacto cōfiteatur vel neget: & hoc est quod subtiliter sentit Bal. in d. l. j. C. qui bo. cede. pos. quia multum facit quod negans maritum perdit beneficiū: de quo in l. maritum. fo. mat. & est tex. in l. sed hoc ita. §. si. de re iud.

Octauò fallit, quando persona est affecta, nō respectu alicuius præstationis, sed officij: quia tunc cessio bonorum nihil sibi prodest. l. si quis vniuersale. C. de epi. & cle. secundum Bal. ibi in fin.

Nonò fallit, quod sicut in foro pœnitentiali non habet locum beneficium in condemna. vt exigatur vltra quā facere possit, & secus sit in contentioso, vt est gl. no. in c. cum tu. in vers. facultatibus. extrā, de vsu. & ibi Abb. Sicut ita videtur quod bonis cedere non possit, sed dubium facit: nam facilius denegatur primum tanquam beneficium specialius. ar. l. e. ius militis. §. militia missus. ff. de mili. testa. sed non videtur debere consequi dictum beneficium post cessionem, ne condemnatur vltra quā facere potest: licet secus in contentioso: vt est glos. no. in d. c. cum tu. ver. facultatibus. extrā, de vsu. & ibi Abb. & ita dici videtur quod non possit cedere bonis, iuxta l. qui bonis. & l. j. ff. de ces. bo. & hoc casu loquitur gl. & Abb. in d. c.

Decimò fallit, nam non potest quis cedere bonis in præiudicium reipu. vt l. nemo cedere. C. de exact. tribu. lib. x.

Vndecimò fallit, quando quis est obligatus ex instrumento guarentigiæ, quod habeat executionem paratam, contra quam guarentigiam possit opponi exceptio cessionis bonorum: nam per huiusmodi cessionem bonorum debitor non liberatur: dicta l. j. C. qui bo. ce. pos. & ita dicit Ang. in l. nemo carcerem. C. de exac. lib. x. in sua repetitione, sed diceret aliquis quod Bal. in d. l. j. tenet contrarium, dum dicit, quod stante statuto, quod instrumentum guarentigiatum mandetur executioni per carcerē, vel aliam institutā viam, quæ placuerit creditori, potest cedere bonis: per no. in d. l. fin. §. in computatione. C. de iure deli. quia non potest videri beneficium sublatum cessionis: sed dicas quod Bal. & Ange. in diuersis casibus loquuntur in terminis, nec ob. Ang. & Bar. nec gl. nec Ang. in aposti. in d. §. in computatione, vbi tenet quod stante statuto quod instrumentum habeat executionem contra debitore & eius bona, intelligitur nisi hæres fecerit inuentarium, & sic statutū recipit interpretationē à iure cōmuni. l. ij. C. de noxa. cum si. nam eadem ratione videtur interpretandum, nisi cedendo bonis: quia exceptio cessionis permittitur à statuto in terminis simpliciter, confirmat regulam statuti in non exceptuatis. l. nam quod liquidè. ff. de penu legat. & si statutum remouet vniuersaliter omnem aliam exceptionem, & cessionis bonorum, quod facere potest: vt dixi supra in v. fallen. cum per huiusmodi factum suum deludat creditorem & statutariā dispositionem, dictum verò Baldi non præsupponit statutum recipere aliquā exceptionē quæ habeat confirmare

firmare regulam in non exceptuatis, & ratio vera dicitur in terminis suis: licet Pau. de Cast. in d. §. eleganter improbaverit Bal. contra quem dicit vidisse Florentiæ feruari, & quod ibi omnes fauent dicto Bald. malè dicit.

Duodecimò fallit, si maritus est conuentus de dote, constante matrimonio: quia non potest cedere bonis, sicut non habens beneficium, ne condemnetur vltra quàm facere possit, & sic etiam dicto casu receditur à quibusdam aliis regulis, per ea, quæ dixi in d. §. eleganter. & in d. l. si constâte. per alios: nam dicto casu non potest facere mulier eum incarcerationi eo non existente soluendo, facit text. in l. si cum dotem. §. si autem in sœuissimo. ff. solu. mat. per doc. in d. verb. d. l. constante. & si cessat ratio propter quâ fuit inuentum beneficium cessionis bonorum. causa euitandi carceres. C. qui bo. ce. pos. l. j.

Tertiodecimò fallit, quando non vult præstare cautionem, quòd si ad pinguiorem fortunâ peruenierit, satisfaciet in solidum, aliàs quatenus facere poterit: imo debet de vltima causa cautionem offerre. l. vnica. §. cum autem. de rei vx. act. vbi text. in fi. loquitur conditionaliter per ablatium absolutum, per quem text. etiam solenniter limita l. maritus. & l. si miles. ff. solu. matri. nam si vult gaudere illo beneficio: debet cautionem præstare, & vltra etiam offerre, & quod præstare deberet & etiam cautionem: vt voluit Raph. Cumanus in d. l. maritus.

Quartodecimò fallit, secundum quosdam quando nō confecit inuentarium: quia præsumitureum esse malignum, & sic esse in dolo, vt in authen. de hæred. & Fal. §. sancimus. ideo non potest cedere bonis vt supra. in prima & secunda fallen. Tu autem super hoc casu diligenter aduerte, quia si facit inuentarium, propter tale inuentarium non potest personaliter capi, vt tenet Bald. & moder. in l. fi. in §. in computatione. de iu. del. ergo tunc. non est opus beneficio cessionis bonorum, ne propter non confectum inuentariū videatur & dicatur adeo delinquere, quòd perdat beneficium cessionis, per d. l. j. quæ indistinctè loquitur, & lex ponit remedium, & beneficium ad euitandum seruitutem carceris, & vltèrius potest imaginari plures alios casus, in quibus quis non potest cedere bonis, videlicet in omnibus, in quibus nō potest quis personaliter capi, & incarcerationi: quia tunc cessat ratio inductiua facultatis cedendi: vt d. l. j. C. qui bo. ce. pos. & dicta locum habent in clerico qui regulariter cedere potest: vt in c. dominus. extra. de solu. & habet beneficium, ne exigatur vltra quàm facere possit: vt est glo. in l. miles. in prin. ff. de re iud. & etiam ecclesia quæ similiter bonis cedere potest, vt solet allegari text. fin. in authen. vt determinatus sit numerus clericorum. in §. cum verò demonstrabiles. ibi secundum Adria. omnem infelicissimam causam, &c. Ex quibus etiam dico, quòd sicut in duabus primis fal. Bartol. potest renunciari dem ratione & in aliis fallentiis prædictis, sicut est in eisdem: sicut etiam dicimus valere pactum, vt creditor possit capere debitorem propria autoritate, iuxta ibi notata, hoc accommodari potest ad antedictas fallentias, &c. idem sequitur eadem ratione, vt valeat pactum, quod obliget ad crimen publicum vel priuatum, secundum l. v. ff. de adulte. & facit, quia hæc pacta dictis casibus concordant iuri communi. l. legitima. de pact. cum ibi not. per oss. & doctor. & in habentibus symbolum facilis

est transitus. l. in rem. §. item perforationem. ff. de rei ven. & l. sed cum paruo. ff. de bon. pos. & quia cōstat ratione quod non est contra bonos mores. B. Socin. reg. 342.

¶ **PACTVM** l. 73. neque. 28. Nec. 46. §. priuatorū. 133. in contrahenda.

Cum duo sub alternatione debentur, si super vno paciscatur quis, & super altero pactus videtur. De pact. l. si vnus. 28. §. si cum mihi. De cond. institu. l. qui sub. §. si quis. C. de rei vend. l. Paulus, Brocard. 3. rub. 96.

Ne ex pacto actio nascatur. Vlpian. de pact. l. i. §. idem respon.

Ad hæredes pactum non transit. De leg. i. l. apud. §. si quis. De verb. oblig. l. stipulatio ista. §. si quis ita. C. de pact. l. 7. §. pactorum. C. vt ab hæ. l. i. Broca. l. dict. rubric.

De nudo pacto Dd. in l. 7. §. sed cum de nulla. De pact. tractant, vt de pacto, de hæreditate viuentis. in l. fin. C. de pact. De retrouendēdo. C. de pact. inter empt. l. 2. vide bonum, Alienum. Riisvich.

¶ **PACTVM** factum de hæreditate perdenda non valet. l. fi. de suis, & legitimis, & l. pactum. C. de colla. & c. quamuis. de pact. in vj. l. si quando. C. de inoff. testamē. & ibi ponitur ratio, sed nō generalis: quia in filiis tantum. aliam ponit Bar. in l. stipulatio hoc modo. de verbo. obli. Sed contra eam facit text. in l. j. C. de pact. aliam ponit Bald. in l. pacta quæ cōtra. eo. titu. Aliam ponit Bal. in l. quamuis. C. de fidei-commis.

Primò fallit, quando habet admixtum delictum: vt in l. j. §. si vel parens. ff. si quis à par. sue. ma. secundum vnum intellectum.

Secundò fallit, quando recipit suum debitum ab illo qui renuntiat: vt in d. §. si vel parens, secundum aliū intellectum.

Tertiò fallit, quando pater paciscitur de non succedēdo filio: quia potest, quia non est contra sed præter ius naturale: vt dicit Bal. in d. l. quamuis.

Quartò fallit, secundum Ange. in repeti. sua d. l. stipulatio. quando pactum non est inter patres & filios, sed fit inter alias personas de hæreditate: quia tunc dicit quòd valet prout occurrit in Elau qui remisit iura sua primogenituræ fratri suo Jacob. sed hoc dictum reprobatur Rapha. & concor. Moder. in l. de questione. C. de pac. sed posset responderi dictæ legi, de questione, quòd ibi non erat pactum de perdenda possessione.

Quintò fallit, quando interuenit iuramentum, vt in c. quamuis. de pac. in vj. B. Soci. re. 345.

¶ **PACTVM** factum ab ingrediente monasterium de retinendis bonis propriis, non valet, & ingressus remanet purus. Glo. est in authen. ingressi. C. de sac. sanct. eccles. & in authen. de monachis. §. illud. & in l. si pater. la j. glos. ij. ff. de adopt. & in cap. solet. xxxij. quæst. ij. tenet Innoc. Hostiens. Ioan. Andræ. & Anton. in cap. fin. de cond. appof. vbi hanc dicit Antonio. communem opinionē. & idem dicit Imol. cap. cum M. de constitu. vide Ias. qui refert quinque opin. in hoc, & tandem ita concludit in d. authen. ingressi. cum tribus sequent.

Limita supra scriptam communem sententiam tripliciter, vt per eundem Ias. in dict. authen. B. Dias reg. 521.

¶ **PACTVM** in continenti factum contractui inesse dicitur, nam illud minimum momentum non curatur, & quæ in continenti fiunt dicuntur inesse. Do. com.

com.vbi Ias.num.24.lecta.ff.fi cert.pet.l.in bonæ fidei.l.petens.C.de pact.l.iurifgētium. §. adeo. ff. de pac. Barto. l. contractus. C. de fide instr. etiam si post vnum diem fiet, quia vna dies non dicitur magnum interuallum. l. si ex duobus. ff. de duob. reis. Barto. 1. §. 1. ff. de verborum obliga. l. Paulus. ff. de re iudic. gloss. & Barto. leg. in operis. ff. locati, & hoc etiam quia ex propinquitate temporis præsumuntur partes ita ab initio conuenisse. leg. 1. §. quæ onerandæ. ff. quarum rerum act. non detur. concor. simi. gloss. l. si ventri. §. fina. vbi Doctor. commu. ff. de priuileg. cred. Barto. le. pen. §. si vir. so. l. matri. Cin. & omnes l. si quis post. quæstio. 2. C. de bon. præscr. Alber. l. si tibi. ff. si cert. pet. bal. leg. per diuersas. C. man. Cur. Sen. consilio 55. columna 3. no. l. cum antiquitas. C. de testam. l. hæredes palam. §. vno. ff. eod. Corn. con filio 319. lib. 3. Med. reg. 5.

¶ **PACTVM** factum cum relatione ad aliud, si de relatione non constat, pactum redditur nullum, nisi exprimitur, quid seruandum sit. Iaso. l. admonedi. nu. 39. lec. 2. ff. de iur. iur. dicit hoc idem in omnibus contractibus, conc. simi. l. ait prætor. §. 1. vbi Alex. nu. 2. Ripa num. 5. ff. de re iud. l. institutio. ff. de cond. inst. Ias. l. Marcellus. nu. 14. ff. ad Treb. Soc. cons. 170. nu. 33. volum. 2. Med. re. 10.

¶ **PACTVM** factum in contractu nuptiali, quod soluto matrimonio, duæ partes dotis restituantur heredibus mulieris defunctæ, tertia retenta, quia ita lege Senatus 1420. cautum reperitur, & minimè sunt mutanda quæ certam semper interpretationem habuere. l. minimè. ff. de legibus. & est tex. in l. ij. C. de iure dot. & l. quamuis. C. de pac. conue. & bar. & in cons. cxxvj. & l. debitor. §. si. ff. ad Treb. & maximè stâte generali cōsuetudine in hac ciuitate vsque ad hæc tempora obseruatissima virtute d. legis 1420.

Fallit hæc regula in vidua, vt in fine d. l. 1420. & hæcenus ita ex consuetudine obseruatur in hac ciuitate.

Fallit etiam quando tale pactum initum est inter contrahentes de tota dote restituenda in casu soluti matrimonij per mortem coniugum, quia contractus ex conuentione partium legem accipiunt, & contractus matrimonij in dubio intelligitur factus secundum loci consuetudinem mariti. Affli. deci. ccxxvj. num. 1. & 10. quod tu no.

Fallit etiam, quando in ciuitate esset statutum de lucrando tertiam partem dotis, prout est in multis locis Italiæ, vt in specie consu. bald. in cons. cij. volu. iij. & idem bal. cons. cxxiiij. quæstio. eo. vol. per totum. quod no.

Fallit quoque, quando maritus non supportat onera realia matrimonij, prout faciunt & facere debent viri sustinentes onera matrimonij, ex fructibus dotis. prout bald. cons. liij. quædam d. Richabella. numer. 2. volum. v. & docto. in l. si ab hostibus. §. si vir. ff. solu. matri.

Fallit itidem, quando maritus occidit vxorem deprehensam in adulterio, prout Roma. singu. cccxv. incip. propter adulterium. Gerar. singu. xl. Marfi. singu. cccxxiiij. paria delicta. & latè in praxi crimi. §. vj. numero 149. boer. decisi. cccxxviiij. in princ. Ias. in l. fideicommissum. C. de fideicommi. numero 4. Quæ supradicta locum non habent, in iij. casibus, vt infra dicam, si mulier adulterium committit de consensu, & voluntate viri, secundò, si vir viuente vxore concubinas retinet, quia paria delicta. Tertiò, si post commissum adulterium cum ea se reconciliauerit mores approbando, vt l. viro atque vxor.

re. ff. soluto matrimonio. gloss. ibi & doct. quod not. l. None. re. 148.

¶ **PACTVM** factum per patrem filio, quod non possit eum exheredare propter ingratitude, valet. l. omnimodo. C. de inoffi. testa.

Primò fallit, vbi non remitteretur ingratitude præterita, sed futura: quia tale pactum inuitat ad delinquendum. l. cum ventre. & ideo non valet. ff. de pac. dota. l. quidam decedens. ff. de admini. tuto.

Secundò fallit in casu l. ij. C. de libertis, & eorū liberis. Tertiò fallit, nisi remaneret incapax hæreditatis in genere, non obstante tali remissione, secundum Imo. & Gemi. in c. ij. de pact. B. Soc. re. 347.

¶ **PACTVM** contra formam iuris factū est ipso iure nullum. l. cum precario. ff. de precar. l. pacta quæ cōtra. C. de pactis. Doc. com. l. nemo potest. ff. de leg. 1. l. pen. C. de pact. Med. re. 7.

¶ **PACTVM** de hæreditate certo modo disponenda vel diuidenda non valet. l. si. C. de pact. & l. quidam de iure. §. si. ff. de dona.

Primò fallit, si interueniret consensus illius, de cuius hæreditate agitur, & in eo perseueret vsque ad mortem, per dictam l. si. C. de pact.

Secundò fallit, quotiescunque sit pactum super hæreditate incerti hominis: vt probatur in l. iij. ff. pro socio.

Tertiò fallit, quotiescunque tale pactum fieret in consequentiam alterius contractus liciti præcedentis: vt est casus in l. si seruum. in prin. de act. empt.

Quartò fallit, vbi fieret pactū ad liberandū paciscentem, putà quia filius daret certum quid creditoribus hoc pacto quod ipsum non molestant si contingat eum succedere patri. l. & suum. §. filius. ff. de pact.

Quintò fallit, vbi hæreditas veniret, accessorie: vt quia in hæreditate vendita continebatur substitutio pupillaris. l. ij. §. illud. in verbo, maximè. ff. de hære. vel actio. vendita.

Sextò fallit in patre emancipante filium, & accipiente aliquid in præmium emancipationis. l. ij. §. si vel parens. ff. si quis à parente fuerit manumissus.

Septimò fallit in filio spurio, vel naturali legitimo: quia tempore quo legitimitur, potest facere pactū de non succedendo patri: vt per bar. in l. quæsitum. ff. de adopt. sequitur Roma. in l. qui superstitis. de acq. hæreditate.

Octauò fallit, quando filius paciscens accepisset tantū à patre, quantum ascendebat sua legitima: quo casu valet pactum, secundum alium intellectum per d. §. si vel parens. & per bald. & Ang. in l. stipulatio hoc modo concepta. de verbo. oblig. & per bar. & bal. in l. si. C. de pac. contrarium tamen tenuit idem bal. in l. pactum. C. de colla. B. Soc. re. 344.

¶ **PACTVM** de hæreditate viuentis nō valet. tex. in l. si. C. de pactis. & in l. quidam in iure. §. si. ff. de don. Nat. in repet. cap. quamuis, de pactis, lib. vj. limita quinque modis, vt per eum ibi.

Primò si ille de cuius hæreditate agitur consentiret. d. l. fin. dummodo in tali consensu perseueret vsque ad mortem, vt ibi.

Secundò fallit, vbi fieret pactum super hæreditate incerti hominis l. iij. ff. pro socio.

Tertiò fallit, vbi tale pactum disponendi de hæreditate fieret in consequentiam alterius contractus liciti præcedentis. l. si seruum. in principio. ff. de ac. empt.

Quartò fallit, vbi fieret tale pactum ad liberandum paciscentem: puta, pater habet multos creditores filii.

filius in vita patris dat certum quid creditoribus, hoc pacto, quod ipsum non molestant, si contingat eum succedere patri. l. & eum. §. filius. ff. de pactis.

Quintò fallit, ubi talis hæreditas veniret accessorie, puta vendendo hæreditatem in qua erat annexa substitutio pupillaris, ad quam venditor sperabat venire ex pupillari, certè in hac venditione hæreditatis potest fieri pactum de hæreditate pupilli viventis, quæ venit accessorie. l. ij. §. illud. in vers. planè. in verb. maximè. ff. de hæred. vel act. vend. & ita Bald. in d. l. fi. Vide tamen eum ibi, qui contra hanc limitationem facit ponderationem. Dias re. 524.

PACTVM initum inter partes ut non liceat appellare, valet. l. j. §. j. ff. à quib. appel. non licet. l. fi. §. fi. C. de temp. appe.

Limita dupliciter ut per Ioan. Crotum in repet. l. nemo potest. ff. de leg. j.

Primò, in causa criminali. Alleg. glos. in l. pactum inter hæredem. ff. de pact. & Bald. in dict. §. fi.

Secundò in procuratore etià habente mādātū cū libera. allegat Bal. ubi supra, & An. in d. §. j. Dias re. 520.

PACTVM initum cum vna persona, etsi hæredis mentio non fiat, an ad hæredes porrigatur, ista difficultas est ardua, & disputabilis propter varietatem docto. inuicem contendentium: nam alij tenuerunt partem negatiuam, quidam verò affirmatiuā. Tu dic, quod est tex. in l. fi. C. de contrahēd. & commit. stipu. & l. si pactum. ff. de probat. l. viam veritatis ignoras. C. locat. l. ij. C. de pact. inter emp. & vendi. & l. iuris gentium. §. pactorum. ff. de pac. & l. si vnus. §. ante omnia. ff. eo. titu. l. si necessarias. §. de vendendo. ff. de pign. ac. Bal. in consi. xxxvij. proponitur. volu. iij. Idem consi. lxx. vers. j. nume. 7. Idem consi. cxij. volu. ij. in prin. & consi. cccxvij. volu. v. circa med. Bar. & Soc. in l. à testatore. ff. de condi. & demon. Deci. consi. dclxxx. vers. circa primum, nume. 10. Bald. in c. ex parte decani. de rescri. communiter tenent quod pacta actiue & passiuè transeunt in hæredes, etiam quod de illis nulla fiat mentio, licet Bald. in consi. cccxvij. aliter senserit, & tenuerit, quod pacta personalia ad hæredes non transmittantur. Tiraquei. in tracta. de vtroque retract. in §. j. gl. vj. nu. i. vsque 40. & tene opinionem Bald. in consi. cxij. in prin. quod si natura verborum, & natura contractus & res in contractu deducta hoc patiat, quod sit transmissibile ad hæredes transmittitur. Aliter non.

Fallit, si in pacto adiecta sit dictio taxatiua, tātum, vel solum, quia tunc non extenditur ad hæredes, secundum Bert. consi. clxxxiiij. vidi casum. vol. j. Bar. in l. j. ff. si quis iusd. non obtemp. Bar. & Ang. in l. si sic stipulatus. la. ij. ff. de verbo. obli. Deci. consi. xxvij. Rom. consi. cccclvj. in proposito.

Fallit etiam, quando pactum fuit appositum in contractu societatis, quia natura contractus non est, quod transmittatur ad hæredes, quia morte soluitur. l. societate. §. dissoluitur. & l. verum. §. fin. ff. pro socio. Corne. consi. liij. nume. 6. volu. j. & consi. lxx. ubi a. eo. volu. j.

Fallit quoque, quando est facta demonstratio personæ per dictionem ipse, vel per gemina. tu tu. secundum Bald. consi. ccciiij. nobilis vir. volu. v. & docto. omnes in l. filius. §. diui. & ibi Iaso. Ange. Ripa. ff. de leg. j.

Fallit in conditionibus potestatiuis, secundum Soc. & doc. in l. qui Romæ. §. Augerius. ff. de verbo. obli. quia cum sit collata ad arbitrium alicuius, illa facul-

tas morte expirat, secundum communiter omnes docto. & Cagno. in rep. l. ij. C. de pact. inter empt. & vendi. q. xj. per l. si quis arbitratu. ff. de verborum obli. cum simi.

Fallit similiter in pactis temporalibus, quæ ad hæredem nullo iure transeunt, tex. est & ibi Iaso. Angelus & Alexan. numero 2. in l. episto. §. de inofficio so. ff. de pactis, rationibus ibi adductis per docto. quod not. l. Noue. re. 154.

PACTVM inter virum & uxorem, de inuicem succedendo, valet. tex. est in l. licet inter priuatos. C. de pac. & in auth. sed hodie, in fine. ibi pactis instrumentorū in omni casu seruadis. C. de ad. doc. in l. si pater puellæ. C. de inoffi. test. Ias. in l. ex hoc iure. num. 51. ff. de iustitia & iure. Bal. consilio xxix. nu. 1. vol. v. dicit pactum vim l. habere. l. Cæsar. ff. de publica. & l. penult. C. de dona. inter vir. & vxor. Deci. consilio ccij. nu. 5. Oldra. consi. cxxxix. ad habendam, vers. ad se, secundum.

Amplia, ut d. regula habeat locum appositis pactis in donatione reciproca, secundum Castren. in dicta l. pater puellæ. & ibi Bald. & Iaso. numero 6. Roma. singula. dcccxx. prohibiti. Oldrad. consilio cxxxix. prout etiam de donatione remuneratoria, quæ in sinuatione non indiget. Romanus consilio xxvj. numero 3.

Fallit in vj. casibus positis per Cassanæum in consue. Burgund. rub. iij. §. vij. quos omnino vide.

Fallit etiam in locis maritimis, ubi datur beneficium ex forma statu. viro & vxor. succedendi inuicem ex inueterata consuetudine quæ vim pacti habet, secundum Bald. consi. clxxxij. num. 5. volum. j. & Deci. consi. dlxxxvj. num. 6. l. Noue. reg. 149.

PACTVM de litigando coram incompetenti iudice, non facit illum competentem: & pacifcens conventioni stare non cogitur. tex. est in l. si conuenierit. ff. de iurisdic. omn. iud.

Limita decem modis, ut per Alex. ibi. B. Dias re. 519.

PACTVM de non petendo factum à creditore reo principali prodest fidei. l. fi. ff. de pac. unde si postea pactum sit, ut à reo pet. pos. non censetur sublata exceptio. quæ sita fideiussori ex priori illo pacto de nō petendo, tanquam scilicet concepta sit, & perfecta illa liberatio priore illo pacto quicquid postea actum sit, nisi ipse fideiussor posterior actioni consentiret. l. si vnus. §. pactus. ff. de pac. l. cum hærmes. C. locati. l. nouatione. C. de fideiussor. simile Lanfrancus c. quoniam contra. col. 6. de probat. Cur. Sen. consi. 27. Matet. no. 172. Med. re. 4.

PACTVM nudum non producit actionem, l. legem, C. de pac. l. iuris gentium, §. sed cum nulla, ff. de pac. Ampliatur in duobus casibus, & limitatur in 15. à Soc. trac. fal. regu. 9. Fallit in 8. casibus, ut per Felin. in c. Antigonus. ff. de pac. Ampliatur, & limitatur, ut per Viuium in suis conclusio. ver. pactum. fallit regula de iure canonico, nam producit actionem. Sublimitatur hoc in 4. casibus, ut per Socin. in d. l. legem. Ampliatur ista limitatio in 4. casib. & limitatur in 2. per Iaso. in d. §. sed cum nulla, numero 4. Ampliatur, & limitatur ista limitatio per Viuium, in ver. pactum, fallit principalis regula in 17. casibus, ut per Iaso. in d. §. sed cum nulla. Item oritur actio ex pacto nudo in ligis, & triegis: hæc limitatio Ampliatur, & limitatur in 4. casibus, ut per Pet. Duen. reg. 16.

Item oritur actio in donatione. Ista limitatio ampliatur in 8. casib. & limitatur in 3. à Pet. Duen. reg. 19. Expa-

Ex pacto nudo oritur exceptio, l. iurisgentium, §. sed cum nulla, ff. de pact. l. i. §. id quod natura, ff. ad l. Falcid.

Ampliat in 6. casib. & limitatur in 7. à Petro Duen. reg. 265.

Pactum nudum vestitur rei traditione, l. legem, C. de pact. l. si intra, vbi Bar. & alij, ff. de pac. l. rebus, C. de rerum permutat.

Fallit in 2. casibus, quos not. Fra. Curt. in l. legem, C. de pact. numer. 1. & in l. si certis annis, C. eod. numer. 2. Fallit in 3. casib. quos not. Iaso. in l. in traditionibus, ff. de pact.

Pactum nudum appositum in continenti, iuxta contractum, vestitur coherencia contractus, l. in bonæ fidei, C. de pact. l. iurisgentium, §. quinimò, ff. de pac. l. petens, C. de pact.

Ampliat in 10. casib. & limitatur in 10. à Ioan. Bolog. in l. lecta, ff. si cert. petat. num. 9. Fallit in 2. casib. quos not. Franc. Curt. in d. l. in bonæ fidei. Ampliat in 3. casib. & limitatur in 10. à Iaso. in d. §. quinimò, num. 3. & in d. l. lecta, numero 2. & seq. Ampliat, & limitatur per Dec. in d. l. bonæ fidei. Fallit in 5. casib. quos no. Socin. in d. l. lecta, nume. 15. Fallit in tribus casibus, vt per Alexand. in d. l. in bonæ fidei, nume. 2.

Ex pacto nudo appposito ex interuallo, iuxta contractum non datur actio, d. l. petens, C. de pact. & l. iurisgentium, §. quinimò, ff. de pact.

Fallit in multis casib. quos no. Franc. Curt. in d. l. in bonæ fidei, num. 9. C. de pact.

Pactum affirmatiuum de succedendo alicui affirmatiuum nullius est momenti, l. stipulatio hoc modo cōcepta, ff. de verborum obliga. l. cum donationis, C. de transactio.

Fallit in 3. casibus quos not. Alexan. in l. pactum quod, C. de pact. numer. 2. Fallit in 5. casib. quos not. Franc. Curt. in d. l. pactum, num. 3. & sequen. Fallit in 4. casib. quos not. Soc. reg. 66. in add. ampliat, & limitatur in 4. casib. vt per Baptist. à Villa. conclus. 1. in litera P.

Pactum de succedendo inuicem non habet vim ultimæ voluntatis, l. licet inter priuatos, C. de pact.

Ampliat in 4. casib. quos no. ibi Franc. Curt.

Pactum debitorum inuicem conuenientium non nocet creditoribus, l. 2. C. de pactis, l. debitorum, C. eo.

Fallit vt not. Franc. Curt. in d. l. debitorum, numero 8.

Pactum super hæreditate viuientis certo modo diuidenda, & disponenda, inter ipsos paciscentes, absque consensu ipsius viuientis, de cuius hæreditate agitur, nullius est momenti, & efficaciz, c. non est obligatorium, de regu. iur. in 6. l. quæstione, C. de pact. Ampliat in 6. casibus, & limitatur in 7. à Ias. in d. l. de quæstione, nume. 5. Fallit in 5. casib. quos not. Geor. Natta. in c. quamuis, de pac. in 6. Ampliat, & limitatur in 4. casibus, vt per Baptist. à Vi. conclus. 1. in litera P.

Ampliat in 15. & limitatur in 16. à Io. Bolo. in l. si. C. de pact. num. 1.

Fallit in 4. casib. quos no. Franc. Car. in d. l. de quæstione, num. 5.

Fallit in 8. casib. quos not. Soci. in tract. fallent. reg. 65. in addit.

Fallit in 5. casibus quos not. Viuius in suis conclu. ver. pactum.

Pactum de perdenda hæreditate, id est, de non succedendo, non valet, l. pactum dotali, C. de pac. l. ex eo. C. de inut. stipu. l. cum donationis, C. de transact. l. si.

C. de pact.

Fallit in 5. casib. quos not. Franc. Curt. in l. de quæstione, C. de pact. num. 33. Fallit in 7. casib. quos not. Ias. in d. l. pactum dotali. Fallit in 6. casib. quos no. Geor. Natta. in repet. c. quamuis pact. de pact. in 6. sed si super eo fuit iuramentum interpositum, valet. Fallit hoc in 11. casib. quos no. Cro. in l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verb. oblig. num. 22. Fallit prin. regula in 6. casib. vt per Ias. in d. l. de quæstione, nu. 27. Inter pacta & transactiones nulla est differentia: hanc esse communem opinionem attestatur Fran. Curt. in l. si de certa, C. de transact. vbi limitat in 2. casib. numer. 4.

Pactum de lucranda dote, si maritus decesserit superstiti muliere, non valet, not. in l. 2. ff. solut. matrim.

Fallit in multis casib. quos no. Crot. in d. l. 2. nume. 21. & sequen.

Validum est pactum inter partes, quod non liceat appellare, l. 1. §. 1. ff. à quib. app. non licet, l. si. §. si. C. de temp. appe.

Fallit in 2. casib. quos no. Crot. in l. nemo potest, ff. de leg. 1. nu. 38.

Pactum, quod quis non possit rem suam propriam alienare, non valet, l. ea lege, C. de cond. ob causam, l. si ita quis, §. ea lege, ff. de verb. obli.

Fallit in multis casib. quos notauimus supra in tit. de alienat. in concl. incip. Alienatio non potest impediri.

Pactum factum possessori hæreditatis non prodest, neque nocet vero hæredi, l. si quis paciscatur, §. cum possessor, ff. de pact.

fallit in 2. casib. quos not. ibi Iaso. nu. 1. & seq.

Pactum principalis debitoris prodest fideiussori, l. & hæredi patris, §. in his qui, ff. de pact.

fallit in 5. casib. quos no. Ias. & glos. in d. l. in his, nu. 1.

Pactum de non petendo, factum extraneo non valet, nec ratum haberi potest. communis est opinio, cū glo. in l. idem in duobus, §. personale, ff. de pact.

fallit in 3. casib. quos not. Iaso. in d. §. personale, nu. 3.

Pactum de non petendo, non tollit ipso iure actionem, l. si vnus, §. pactus ne peteret, ff. de pact.

fallit in 6. casibus, quos not. Iaso. in d. §. pactus, numero 14.

Pactum de non petendo elidit ciuilem obligationem, cū producat exceptionem, l. creditori, C. de pact. l. 3. §. 1. ff. de lib. legat.

fallit in 5. casib. vt per Io. Bolog. in d. l. iurisgentium, §. pactus, ff. de pact. nu. 33. & seq.

Pactum de non petendo tollit obligationem naturalem ipso iure, l. Stichum, §. naturalis, ff. de solu. l. si. in fi. ff. de iureiur. l. fideiussor obligari, §. fideiussor, ff. de fideiuf.

fallit in 5. casib. quos not. Iaso. in d. §. pactus, nu. 14. ver. ultimo. fallit in 5. casib. vt per Ioan. Bolog. in d. §. pact. nu. 31.

Si ex forma statuti non posset mulier se obligare nisi interueniente consensu duorum propinquorum, non posset etiam facere pactum de non petendo debitori, non seruata forma statuti. Bart. in l. Mæuia, §. 1. ff. solu. matr. & hanc esse communem opinionem tradit Ias. in d. l. si vnus, §. pactus.

fallit in 5. casib. quos not. Ias. in d. §. pactus, nu. 21. & sequen.

Pactum factum cum vna persona, non extenditur ad aliam, l. si vnus, §. ante omnia, ff. de pact.

fallit in 2. casibus, vt per Iason. in d. §. ante omnia, numero 1.

Pactum factum super vna re, non extenditur ad aliam, l. si

d. l. si vnus. §. ante omnia.
 Fallit in 3. casibus, vt per Ias. in d. §. ante omnia, nu. 8.
 Non valet pactum factū ab ingrediente monasterium de retinendo bona propria, sicut non valet promissio, vel pactum, quando quis fit Monachus, sub promissione sequendæ Abbatiæ, vel alterius dignitatis, c. cum ad nostram, vbi gloss. fin. de electio. hanc esse communem opinionem testatur Iaso. in d. Auth. ingressi, C. de sacro. eccl.
 Fallit in 3. casib. quos no. Ias. in Auth. ingressi, nu. 37.
 Pactum initum inter patrem, & filium, super hæreditate patris nullam inducit obligationem, l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verb. oblig. l. ex eo, C. de inut. stipu.
 Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 4. à Ias. in l. pactū quod dotali. C. de pact. nu. 1. & seq.
 Pactum seu conventio inter partes, q̃ debitum non possit probari, nisi per instrumentū, non valet. Ang. & Imol. in c. si diligēti, de for. comp. Bal. Pau. de Castro in l. pactum inter hæredes, ff. de pact.
 Fallit in 2. casibus, quos no. Iaso. in Auth. iubemus, C. de iud.
 Pactum nudum non vestitur calore iudicij, l. siue apud acta, C. de iudic. trans. l. si præcedenti, §. Lucius. ff. mand.
 Fallit in 2. casibus, vt per Rip. in l. numer. 22. ff. de verbo. oblig.
 Pactum de litigando coram incompetenti iudice non facit illum competentem, & paciscens conventioni stare non cogitur, l. si conuenerit, ff. de iurisdic.
 Fallit in 10. casibus, quos not. Alex. in d. l. si conuenerit.
 Pactum de succedendo, non obstante ingratitudine inter patrem & filium, valet, l. omnimodo, C. de inoff. testa.
 Fallit in 3. casib. vt per Geor. Nat. in rep. c. quamuis pactum, de pact. libro 6. Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 67. in addit.
 Pactum ambiguum contra venditorem interpretandum, l. in contrahenda, ff. de reg. iur.
 Fallit in 4. casib. quos not. Ias. in d. l. in contrahenda.
 Pactum de quota litis, non valet, & paciscentes puniuntur, gl. & Bal. Sal. & Aret. in leg. litem, C. de proc.
 Fallit in 2. casib. quos not. Plot. in repet. l. si quando, C. vnde vi. nu. 535.
 Pactum de stando iuramento partis, valet, & præiudicat: communis est opinio, vt refert Ias. in l. iusiurandum, quod ex conventionione, ff. de iureiurand.
 Fallit in 8. casibus, quos refert Plot. in repe. d. l. si quando, nu. 740.
 Pactum, quod debitor bonis cedere non possit, non valet, arg. l. alia, §. eleganter, ff. solut. mat. vbi per Bart. Cyn. & Bal. in l. i. C. qui bon. cede. poss.
 Fallit in 14. casib. quos not. Soc. reg. 279.
 Pactum de hæreditate perdenda, non valet, l. si. ff. de suis & legitimis, l. pactum, C. de collat. c. quauis, de pact. in 6. l. si quando, C. de inoff. test.
 Fallit in 5. casib. quos no. Soc. reg. 280. Fallit in 3. casib. vt per Ioan. Bolog. in l. si. C. de pact. nu. 107.
 Pactum per quod tollitur libera testandi facultas, non valet, l. ex eo, C. de inut. stip. l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verb. oblig.
 Ampliatur in 10. casib. & limitatur in 6. à Dec. in l. pactum, quod dotali, C. de pact. vbi Ias. ampliatur, & limitat in 4. casib.
 Fallit in 4. casibus, vt per Soci. reg. 66. in addit. Fallit in 6. casibus, vt per Geor. Natta in rep. cap. quamuis. de 1. et. in 6. Fallit in 5. casibus, vt per Franc. Cur. in d. l.

pactum, nu. 3.
 Pactum, quod donatio non reuocetur prætextu ingratitudinis, non valet: hanc esse communem opinionem testatur Baptista à Villa. vbi limitat conclus. 12. in litera P.
 Pactum de hæreditate certo modo disponenda, vel diuidenda, non valet, l. si. C. de pact. l. quidam de iure. §. si. de don.
 Fallit in 8. casib. quos not. Soci. reg. 65. in addit.
 Pactum per quod renūciatur exceptioni simulationis, non valet. hanc esse communem opinionem testatur Ripa in l. nemo potest, ff. de leg. 1.
 Fallit in 3. casibus, vt per eundem in dicta l. nemo, numero 68.
 Pactum non valet, nec consuetudo, vel statutum, si videtur spiritualia vendi. hanc opinionem cum 4. limitationibus ponit Ripa in c. cum M. Ferrariensis, de const. nume. 177.
 Pactum de amittendo beneficio, si non fecerit tale quid valet. Fallit in 3. casibus, quos not. Fel. in c. p. & G. de off. del. nu. 5.
 Pactum super principali re appositum, iuxta contractum, vel pactum de appenditiis contractus, resoluitur, resolutō cōtractu, licū emptor, ff. de res. vend.
 Fallit in 3. casibus, quos no. Io. Bolog. in l. petens, C. de pact. num. 75. ver. circa primum.
 Si pactum est factum de retrouendendo, si vnus ex hæredibus vult redimere partem suam, non admittitur.
 Fallit in 2. casibus, secundum Crot. in l. 4. §. Cato. ff. de verb. oblig. nu. 11.
 Partis priuatorum ius publicum non tollitur. Fallit, vt colligitur ex distinctione Barto. in leg. ius publicū, ff. de pact. Fallit in 5. casib. quos not. Ias. in d. l. ius publicum. Don. Fina, lib. 1.
 ¶ PACTVM nudum geminatum parit actionem. l. 1. §. penult. ff. de constit. pec. Doctor. commun. vbi Arc. Faber. & Ias. §. de constituta. inst. de act. Doct. com. l. si. Cad. l. falc. c. per tuas, de arb. Anto. c. cum contingat. de iur. iur. Alexand. l. iurisdictionem. §. sed cum nulla. ff. de pac. Cor. conf. 68. vol. 3. Alb. in rub. de verbo. oblig. nu. 114. vbi Ripa. num. 30. Alex. & Ias. in addit. ad Bar. cum scimus. nu. 7. C. de agrico. & cens. lib. x. Med. reg. 2.
 ¶ PACTVM nudum non vestitur calore iudicij, vt in l. siue apud acta. C. de transact. & in l. si præcedenti. §. Lucius. in verb. pactus. ff. mandati.
 Limita dupliciter, vt per Ripam in l. j. in prin. ff. de verbo. oblig.
 Primò, vt non procedat in casibus, quibus pacto nudo promittitur aliquid, quod tendat ad coadiuuandum iudicium: vt puta de iudicio fisci, de iudicato soluendo, & expensis restituendis, quod declarat, vt per eum ibi.
 Secundo limita, in pacto nudo habente implicitam cōfessionem de iustitia, sententia cōtra se lata. B. Dias reg. 518.
 ¶ PACTVM nullum est sine consensu partium. l. 1. ff. de pac. dixi ego in trac. defin. part. 2. defin. 46. nu. 1. item, pactum cum taxatiua duntaxat redditur nullū nec transit ad hæredes. Bart. l. si sic. ff. de verbo. obli. Ias. l. si tibi. §. si quis. ff. de pac. item pactum de detinendo ad hæredes non transit. Alexand. l. alia. §. eleganter. ff. solu. matr. sed extinguitur morte paciscentis. l. si licet. ff. qui satisf. cog. Alexand. l. postulante. ff. ad Trebel. Fel. c. refer. de iur. iur. hoc idem est de pacto limitato ad tempus. l. epistola. §. de inoffic. ff. de pac. Med. reg. 6.
 Tom. 2. Reg. Jur.

¶ **PACTVM** redimēdi, seu de retrouendendo præscribitur annis xxx. Ita voluit Ioan. Fab. in l. cum notisimi. C. de præscri. ann. xxx. Paulus de Castro consil. 429. in prin. Ias. in l. petens. nume. 10. vers. circa ista. C. de pact. Boer. deci. 351. num. 6. Ange. consil. lv. Ancha. consil. 331. visis. vers. iij. est aduertendum, Boer. q. 183. nu. 5.

Fallit quando in contractu posita esset dictio, in perpetuum, vel quodocunque, secundum docto. tenentes quod dictio quodocunque arguit tempus in infinitum. Fulg. consil. clvj. stante statuto Lucannæ. Corn. consil. cxcix. h. volum. 2. Bald. Ias. & Sali. in l. petens. C. de pac. Tiraquel. in gl. x. de retract. conue. nu. 34. vbi multa accumulatur.

Fallit etiam, quando dictio quodocunque semper, vel in perpetuum esset apposita ad vitā alicuius T. vel A. tantum, quia eatenus vita illorum se extenderet, vniuersalis prædicta restrictionē pateretur. Ita Bert. consil. 184. vidi casum, in ij. dubio, volu. j. de iure respondit, Bart. in l. j. ff. si quis iusd. non obtemp. tex. in l. non solum. §. tale. ff. de lib. leg. Tiraquel. in §. j. gl. vj. nu. 2. & 3. de retrac. conuen.

Fallit etiam, quando in pacto redimēdi apposita essent illa verba, quod ille talis tantum posset redimere infra annos x. quia ad alias personas & tempus ultra præfixum non se extenderet. Ita no. Bald. in consilio ccciiij. nobilis. volumi. v. & Iason. in rep. §. diui. vers. ficu. pro ampliacione, numero 97. ff. de leg. 3. & Rip. numero 3. Tiraquel. in §. j. gloss. vj. numero 24. & 25. de retrac. conuentionali, vbi multa congregat. I. Nouel. reg. 150.

¶ **PACTVM** de retrouendendo quodocunque appositum in contractu emptionis & venditionis aliis concurrentibus facit præsumi contractum simulatum, vsurarium & fœneratitium. tex. cum gloss. in c. ad nostram, extra de empt. & vendi. cap. illo vos, de pigno. & ibi doct. in summa Ber. Inno. Host. & Gof. de pignore, in fin. communiter tenent, quod paruitas pretij, pactum de retrouendendo & quod emptores soliti sint fœnerari, facit præsumi contractum fœneratitium. Ita Czpol. in tract. de simu. contr. numero 105. Roma. consilio cccxxij. pro pleniori, per totum. Corne. consilio cxvij. Cast. consil. cccxxvj. idem in eo. consilio v. & doct. in l. emptione. C. plus valere. quod agitur, quam quod sim. Archidia. cap. plerique. xiiij. quæstio. 3. & doct. in cap. conquestus. de vsur. Dec. consilio 692. num. 2. & consilio cccix. numer. 5. Abb. consilio lxxvj. in j. volum. num. 2. Inn. consil. lv. & consil. 99. in quæstio. v. Alex. consil. cix. nume. 17. vol. 4. Bald. in c. j. in prin. de feud. dat. in vim. l. comm. in fi. vbi not.

Amplia d. regulam vt locum habeat si pactum apponitur tempore emptionis & venditionis. & sic tempore dictæ conuentionis, secus si ex intervallo. Cor. in consilio cxxxiij. h. volum. j. Gramma. decis. lxxvj. numer. 7. & 8. Boer. decisio. 183. & v. & contra naturā actus, quia insolita arguunt simulationem, Corne. consil. 288. a. volum. 3. & Cap. in trac. simul. contrac. in prin. ibi principa. no.

Fallit hæc regula, quando in celebratione emptionis & venditionis nulla interuenit dolus, lesio vel fraus, sed emptor emit iusto precio fundum prædictum & tempore venditionis remanet in possessione pacifica rei venditæ, & soluit annuas grauedines pro fundo vendito illustrissi Duc. Do. & non est solitus fœnerari, nec ad vsuram dare, de quibus omnibus late Czpo. in d. tract. versic. 3. num. 13. & 19. quia eo tunc

pactum retrouendendi non est sufficiens pro se solū maculare contractū, doct. in d. c. ad nostram, & locis supra citatis.

Fallit quando in cōtractu apposita fuit dictio semper, & quodocunque, vel in perpetuū, quia eo casu hæredes venditoris poterunt semper redimere & recuperare possessionem venditam & hoc propter duplicatam illarū dictionum semper & in perpetuum: quia illæ dictiones geminatæ arguunt voluntatem, vt voluit doct. in l. 2. C. de pact. inter empr. & vend. Et alias iudicatum fuit ann. 1549.

Fallit etiam, quando ex communi vsu ciuitatis tolleratur, quod fiant liuella super fundis, seu proprietatibus vrbis in ratione quinque vel 6. duc. pro c. absque aliquo pacto retrouenditionis, quia tunc carent scripto occultæ simulationis, & super illis competit agnatis & vicinis ius prælationis, prout late dixi in tractatu meo de iure protomis. I. Nouel. reg. 15.

¶ **PACTVM** in societate appositum quod lucrum, & damnum inæqualiter diuidatur, non est improbabile, secundum Corne. consilio cccxxij. viso diligenter vbi a, quoniā maximè alter immittit in societate plus altero. Ita Nic. de Matthare. & Bald. in l. j. quæstio. 4. C. pro Soci. Deci. in l. si pascenda pecora. numer. 5. C. de pac. quia contractus ex conuentione legem accipiunt. l. j. §. si conuenerit. ff. de positi. & similiter quod lucrum & damnum æqualiter diuinatur, licet plusquam alter vnus immiserit in societate. Ita Deci. in d. l. pascenda, numer. 7. C. de pac. alleg. Corne. consilio 187. vbi eo. volu. 3. quia habet instar fraternitatis, secundum naturam societatis, si omnia in idem communicantur, l. si societatem vniuersorū. cum l. seq. ff. pro Soci. quæ supradicta locum non habent, quando vnus plus contulit altero in societate, & aliter conuentum nō est, secundum Cor. consil. 85. vbi 9. in fi. vol. 3. quod no.

Amplia regulam, vt quādo alter ex sociis ponit in societate plus pecuniæ, siue operarum vel rei maioris existimationis debet proportionabiliter & respectiue plus lucri percipere, secundum Corne. consil. clij. ad euidentiam 3. volumi. & consilio cccxij. b. eodem volum. Bal. in auth. ex testamento. C. de bonis quæ lib. in prin. & doct. in l. i. ff. de leg. 1.

Fallit regula, quādo capitale positum in societate est æquale, secundum Corn. consilio cccxj. vbi b. volum. 3. & inst. pro Soc. §. j. Ange. consilio cxiiij. quid autem si fuerit, quia æquale debet esse & lucrum, iuribus prædictis.

Fallit etiam, quando contrahitur societas, vel vniuersorum bonorum vel rerum cum aliquo, quia dotes vxorum contrahentium nullo modo includuntur, secundum Barth. Soc. in cōsilio xlj. numero 8. in consil. ciuilibus.

Fallit etiam cum Saracenis, hæreticis, & hostibus, cum quibus nulla nobiscum nobis potest esse societas seu participatio lucris, secundum doct. & maximè Innoc. in cap. quod super iis, de voto. & vo. re. Deci. consilio lj. numer. 3. & Bald. cōsilio cccxxviiij. num. ii. volum. vj. Felin. in cap. Ego enim, de iure iur. & vi de decis. Boer. num. 179. numer. 7. sunt enim leges, & decreta, quæ prohibent eorum commercium, & eis deferri aliquas res, prout in capitu. ad deliberandam. c. significauit, & c. quod olim. de Iudæis. & l. secund. C. quæ res expor. non debent. I. Nouel. reg. 152.

¶ **PACTVM** soluitur morte quādo ita pacifcenti adheret, vt sua ipsius natura obligatio hæredem attingere nō possit. Barto. l. eadem. ff. de verborum obligati. l. si

gatio. l. si fideiussert. ff. qui satisd. cogantur. l. postulante. ff. ad trebel. Doct. l. iurisg. §. pactorū. ff. de pac. Vnde in hæredem non transfertur pactum, quod quis capi possit, Abb. capit. compromissum, numero 7. de arbitr. dixi super. conclusio 20. regulariter tamen ad hæredes extenditur, Dec. l. hæredem, numero 6. ff. de reg. iur. conclusio. 71. numer. 3. Socin. consilio 24. numero 3. volumine 3. Tiraquel. in tractat. de retract. §. 1. gloss. 6. numer. 1. §. 1. Auth. de iure iu. à mort. præst. Paulus consilio 197. nume. 2. volum. 2. Gemini. c. 2. numer. 10. de iur. cal. 6. Socinus consilio 60. numer. 18. volum. 1. consilio 24. numero 7. volum. 4. Med. tract. 2. par. 1.

¶ **PACTVM**, & stipulatio. L. 32. Vlpian. lib. 42. ad Sabinum. a al. l. 31.

Verum est, neque pacta, neque stipulationes factum posse tollere, quod enim impossibile est, neque pacto, neque stipulatione potest comprehendi, ut Vti lem actionem aut^b factum efficere possit.

ADDITIO. b al. pactum.

De cap. l. 12. §. fractæ, de acquirenda possess. l. 1. §. si vir. Authentic. de æqua. do. §. 1. ver. quæ igitur, est pac. l. 50. ex qui cau. ma. l. denique. **IMPOSSIBILE.** S. fact. **STIPVL.** C. de con. sti. l. non moriturum. **VTI LEM.** Id est efficacem stricto iure: sic non obstat l. si quis ita stipulanti, de euct. **POSSIT.** S. mirum non sit id quod re vera est. Ita non obstat, l. nō dubium, C. de legib. Ratio j. l. 145. impossibilium, l. 178. ea, ad fi. §. sed nec iure ciuile infirmari. Riisvich. parat.

¶ **PACTVM** factum de succedendo cum eo, de cuius hereditate agitur non valet. l. ex eo. C. de inut. stipul. l. si. C. de pact. cum simi.

Primò fallit, quotiescunque tale pactum esset approbatum à statuto, vel consuetudine: ut per Bald. in l. cum Archimedoram. C. ut in possessio. leg. de quo tamen per Moder. Bonon. in l. pactum. C. de collationibus.

Secundò fallit in militibus tendentibus ad bellum, inter quos valet pactum de inuicem succedendo. l. licet. C. de pactis.

Tertiò fallit, vbi pactum de succedendo non tollit directò facultatem testandi, sed reservatur alia forma disponendi de bonis. l. quidam cum filium. de verbo. oblig. iuncta glo. magna in fi. secundum Ro. in l. stipulatio hoc modo. eo. tit.

Quartò fallit, vbi pater, cui pactum factum est, decederet intestatus: nam tunc valet inter liberos: quia nihil refert quomodo declarat voluntatem suam, in l. fi. C. famil. ercisc. B. Soc. reg. 346.

¶ **PACTVM** de succedendo non obstante ingratitudine inter patrem & filium, valet: text. in l. omnimodo. C. de inoff. testa. & tenet Nat. in repet. c. quamuis pactum. de pactis, lib. vj.

Limita tripliciter hanc regulam, ut ibi per eum.

Primò fallit, vbi non remitteretur ingratitudo præterita, sed futura, puta, si dicatur, quod non obstante ingratitudine committenda, filius succedat patri, quia tale pactum inuitat ad delinquendum, ideo non valet. l. conuenire. ff. de pact. dotal. l. quidam de cedens. ff. de administr. tut. capit. ut fama. de sent. ex communic.

Secundò fallit in casu l. ij. C. de lib. & eorum liber. vbi liberto propter ingratitudinem in seruitutem reuocato, non potest remitti talis ingratitudo, nec à domino dari libertas, principe inconsulto.

Tertiò fallit, quando non obstante tali remissione, vir

tute delicti commissi, ille remanet incapax hereditatis in genere & iure succedendi, per l. j. C. de hæ. instir. secundum Ioan. de Imol. & Gemin. in d. cap. quamuis.

¶ **PACTVM** de non succedendo non valet. text. in l. ex eo. C. de inutil. stipul. & in l. cum donationis. C. de transact. & in l. fi. C. de pact. & in l. pactum quod dotali. Cod. de collat. Georgius Nata in repe. capitulo. quamuis pactum. de pactis. libro vj, vbi ponit tres rationes.

Limita sex modis, ut per eum ibi.

Primò, vbi tale pactum à statuto vel consuetudine esset approbatum. Ita singulariter Bald. in l. cum Archimedoram. C. ut in poss. leg. per capit. mulier. & per capit. filij. si de feudo fuer. contro. inter dom. & agnat. in vñbus feudorum. Videtamen Nat. ibi, qui in contrarium allegat Bald. & Modern. Bononienses, in quorum opinione residere videtur, & respondet ad fundamenta Bald. in dict. l. cum Archimedoram.

Secundò fallit in militibus tendentibus ad bellum, inter quos valet pactum de inuicem succedendo. l. licet. C. de pactis.

Tertiò fallit ad pias causas, secundum Bald. singulariter in l. fi. C. de pact. quia si valet fauore armatæ militiæ, ut prædixi, fortius valebit fauore cœlestis militiæ. l. milites. cum gloss. C. locati. & est glo. in l. milites. §. j. ff. de re iudicat. Et vide eundem Nat. loco præalleg. vbi saluat opi. Bald.

Quartò fallit, si pactum de succedendo est iuratum, secundum Bal. in c. j. §. moribus si de feu. fue. contr. inter dom. & agna. Vide tamen Nat. vbi §. dicentem in contrarium esse veritatem.

Quintò fallit, vbi pater, cui factum est pactum de succedendo, intestatus decederet, nam inter liberos tale pactum erit seruandum: quia inter ipsos non refert quomodo pater, vel per epistolam, vel aliter, declarat suam voluntatem, ut secundum illam filij succedant. l. fin. C. famil. erciscund. quod est notandum, si ponamus, quod pactum contineat filios debere succedere portionibus inæqualibus, & sic aliter quàm ab intestato successissent, quo casu filij ex pacto succederent, non autem æquali portione.

Sextò & vltimò fallit, vbi per tale pactum de succedendo, directò non tollitur facultas testandi, sed reservatur alia forma disponendi de bonis, per text. in l. quidam cum filium. iuncta gl. magna circa finem. ff. de verb. oblig. secundum Lud. in d. l. stipulatio hoc modo. B. Dias reg. 52.

Pactum de successione futura est illicitum.

PRO.

C. de pact. l. vlt.

C. de inutil. stip. l. ex eo.

Ext. de concess. præb. c. nulla. & c. ex tenore. & c. relatum.

CONTRA.

Ext. de præb. & dig. c. relatum.

Ext. de concess. c. proposuit.

D. pro socio. l. 3. §. de illo.

SOLVITIO.

Dicunt quidam quod in genere potest fieri promissio beneficij non vacantis: ut puta si dicat quis, promitto tibi beneficium, argumen. illius leg. D. pro socio. leg. 3. vbi valet pactum de futura hereditate in genere, Sed hæc solutio reprobat, extr. de concess. præbend. c. vlt. Alij dicunt, quod cum consensu illius per

sonæ, cuius beneficiū promittitur, valet promissio.
C. de pact. l. postquam. Sed nihil est quod dicūt: quia dicit decretal. quòd non valeat promissio beneficij non vacantis, ne aliqua inde oriatur obligatio, cū sit contra decreta Lateranensis concilij. d. c. ex tenore. Quidam tamen dixerunt, quòd licet promittens non obligetur ad aliud beneficium, teneri tamen ad interesse. Damask. reg. 70.

¶ **PACTVM** de futura successione inter fratres reciprocum de iure est validum. text. est in l. licet. C. de pact. Alexand. consilio lxxxij. numero 15. volu. 2. l. certi conditio. §. quoniam. ff. si certum petat. & consilio xx. numer. 3. volum. 3. & consilio xxvij. num. 8. volum. 3. in terminis, & licet aliqui teneant, quòd illa lex loquatur in militibus, attamen communis opinio est, quòd tale pactū valet. Ita tenet Boer. dec. cccij. num. 15. & 16. & no. glos. notabi. in c. quamuis, de pact. in 6. vers. improbet, & l. pactum quod dotali. C. de pact. Deci. consi. dcxij. num. 2. & consilio ccxxv. nu. 1. & 2. quod no. Old. consilio ccxvij. viso in strumento pacti, vbi concludit valere, sed periculum fore omnibus.

Amplia d. regulam vt si promissio de futura successione fieret post mortem contrahentium, quia eo casu esset donatio facta causa mortis, quæ valeret, secundum Alexand. in consi. xxvij. ponderatis, numero 8. volu. 3. & communis opin. docto. in l. stipulatio hec modo concepta. ff. de verb. obli. & Bar. Ang. & Sali. in l. pactum quod dot. C. de pact.

Fallit fauore matrimonij, maximè quando adest consuetudo, vt Ioan. And. Anto. de But. in capit. j. vt lite non contesta. Decis. consi. ccxxv. numer. 1. Bald. in c. j. §. filij nati. si de feud. fuer. contro. inter do. & agn. Guid. Pap. q. cclxvij. pactum. vbi in terminis Bellā. consi. xvij. in fi.

Fallit in pacto de succedēdo in parte hæreditatis, quia de alia parte poterit testari, & sic non impeditur libera voluntas testātis, secundum Bal. in l. si. vers. sed quid si donat. C. de pact. Alex. consi. xxix. nu. 20. vol. v. Deci. consi. ccxxv. nu. 1.

Fallit in testamento, secus in contractu, cum sit contra bonos mores, attamen cum iuramento valet & tenet iuxta dictam dispositionem capit. quamuis. de pac. in 6. & Alexand. d. consilio xxvij. numer. 8. vol. 3. quod no.

Fallit etiam in pacto facto ad piam causam, secundum Deci. in l. licet. nu. 4. C. de pact. alle. Bald. in l. si. vers. venio ad secundam quæstionem. C. eod. tit. Anch. consi. 39. propter clariorem. I. Nouel. reg. 151.

¶ **PACTVM**, Obligatio, Contractus, eorumque communia.

Pactum non transit ad hæredes.

C. de legat. l. apud Iul. §. si quis.

ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista. §. si quis ita.

C. sine cens. vel reliq. l. 1.

ff. de seruit. rust. præd. l. pecu.

ff. de pact. l. si quis decem. §. si quis pa.

ff. de seruit. l. mater filiz.

CONTRA.

ff. de pact. l. iuris gentium. §. pactorum.

ff. de pigno. l. si necesse. §. pe.

ff. de probat. l. si pactum.

C. vt ab hærede. l. 1.

C. de contrah. & commit. stip. l. vlt.

Pactum non, &c.] Quando pactorum beneficium detur hæredi, vel contra hæredem, dic plene, vt notauimus in distin. 7. de actionibus. Azo, rub. 96.

Aliquando etiam lite contestata non transit ad hæredes.

ff. solut. mat. l. si marito. §. si volunt.

ff. de oper. lib. l. si operas.

¶ **PACTVM**. Cum duo sub alternatione debentur, si super vno paciscatur, & super altero pactus videtur.

ff. de pact. l. vnus. §. si cum mihi.

ff. de cond. instit. l. qui sub cond. §. si quis.

ff. de libera. lega. l. non solum. §. si is qui.

Contra, ff. de rei vend. l. Paulus.

Cum duo, &c.] Hæc est nota.

Quando ex alieno pacto utilis.

C. de vsur. l. accept. in fin.

C. quand. ex facto tutor. l. 2. §. vlt.

ff. de neg. gest. l. si pupil. §. si quis.

ff. de seru. vend. l. 4. §. 3.

ff. de const. pec. l. 5. §. vlt.

ff. manda. l. si manda. §. si procur.

ff. de pact. dot. l. cum dos.

ff. de verb. obli. l. si ita stipul. §. Chrysogonus.

Quando ex alieno pacto, &c.] Hoc plene supra exposuimus. Azo, rub. 96.

Rerum inhonestarum nulla societas.

ff. famil. hercis. l. cætera. §. mala.

ff. pro soc. l. nec potest qui sepe. §. 2.

ff. de fideiuss. l. si a reo. §. vlt.

ff. de tut. & rat. distra. l. 1. §. si plures. in fin.

Rerum inhonestarum, &c.] Hæc est nota.

Qui promisit inducere socium, quandoque se induceret, quamuis hoc faciat

ea ratione, quia velit ad curiā pro-

ficisci, tamen socium inducet.

ff. de testam. milit. l. in fraudem. in fin.

In Auth. de alie. emphy. & pa.

CONTRA.

ff. de testam. tut. l. pater.

ff. de solut. l. cum quis.

ff. de re iud. l. à diuo. §. etsi post.

Qui promisit, &c.] Hic videntur signari contraria arg. huic m. quæ tamen non multum faciunt ad causam, nec etiam videntur bene posse aptari: dico tamen, quòd teneatur inducere propter verbum, quandoque indefinitè prolatū, vt ff. de seruit. vrb. præd. l. si seruitus. Azo, rub. 96.

Non tenetur, si non facit, quod facere conuenit.

ff. de pet. hæc. l. ei qui. §. 1.

ff. locati. l. quaro. §. item.

ff. de pact. resc. l. si pacto

ff. pro socio. l. si conuenit.

ff. de pact. dot. l. si pater.

ff. vnde vi. l. §. si pacta sit.

CONTRA.

ff. de separ. l. 1. §. illud.

ff. de pos. l. si hominem. §. quoties.

ff. de furt. l. interdum. §. furtum.

Non tenetur, &c.] Qui conuenit aliquid facere, tenetur si id non facit: vt in hac Rubrica & prætor ait: Pacta seruabo. Nec obstat, quod dicitur in contraria Rubrica. ff. de separ. l. 1. §. illud. quia illud est propter iustissimam ignorantiam, vt ibidem dicitur. Quod autem dicitur de furt. l. interdum. §. furtum. & ff. de pos. l. hominem. §. quoties: non video quid ad re faciat. Azo, rub. 96.

Locatio sine pecunia esse potest.

ff. locati. l. & hæc distinctio. in fin.

Non potest.

ff. locati. l. 1.

Locatio, & c. Non obstat, quod legitur in ff. locati. l. & hæc distinctio. §. illud. quia ibi improprie ponitur verbum locare: vt C. locati. l. si olei. Azo, ru. 96.

Res sacra vendi potest.

ff. de contrah. empt. l. pacta.

Non potest.

ff. de cont. empt. l. & de sacra.

Res sacra, & c. Hoc distinguitur: vt ff. de contrah. empt. l. & liberi hominis. Azo, rub. 96.

Liber homo potest emi a sciente.

ff. de liber. caus. l. liberis. §. si duobus.

CONTRA.

ff. quib. ad liber. proclam. l. vlt.

Liber homo, & c. Hoc ideo, quia alius erat ignorans: alioquin contra, vt in contraria Rub. Azo, ru. 96.

Vsurarius vendere potest vsum.

ff. de vsu & habit. l. diuus. in fi.

Nequaquam potest vendere.

ff. comm. diuid. l. item quam. §. i.

ff. de vsu & hab. l. sed neque.

Vsurarius, & c. Solutio. Non vendit, nisi in casibus: vt in hac Rub. & vt notaui in Instit. de vsu & habitat §. minus.

In quibusdam casibus habet tantum, quantum vsufructuarius, vt ff. de vsu & habitat. l. diuus. & l. fundi. & de vsu ear. rer. quæ vsu consum. l. §. vlt. & l. antepe. Azo, rub. 96.

Prædium minoris sine decreto vendi & obligari potest.

C. de oper. pub. l. pen.

C. quando decret. opus non est leg. secunda, & tertia.

C. de episc. & cler. l. orphana. in fi. l. quasi. & Auth. sed liberi.

C. de adm. tut. l. vlt. §. defensione.

Non potest.

C. de præd. minor. l. inter.

Prædium minoris, & c. Certum est, quod sine decreto alienari non potest, nisi in casibus: vt in hac Rub. & in contraria. Azo, rub. 96.

PACTIO, & obligatio. L. 28. Pompon. libro 16. ad Sabinum.

Nec ex Prætorio, nec ex solenni iure priuatorum conuentione quicquam immutandum est, quamuis obligationum causæ pactione possint immutari, & ipso iure, & per pacti conuenti exceptionem, quia actionum modus vel lege, vel per Prætozem introductus, priuatorum pactionibus non infirmatur, nisi tunc, cum inchoatur actio, inter eos conuenit.

Al. Vna lex est cum præcedenti leg. Iunge l. 46. neque pign. §. priuator. 17. de pac. l. ius pub. 37. §. i. si paciscar. l. §. tibi. §. i. §. quini, l. ius agnationis, C. de test. l. testandi. de adm. re. ad ci. per. l. 2. §. ius Reip. C. sine cen. l. i. l. 2. de religiosis. l. 20. Nerat. de foro cōpeten. capit. si diligenti. PRAETORIO. Exem. De verbo. obligatio. l. in conuentionalibus, de præst. l. i. §. fin. l. in prætoriis. SOLENNI. Exem. C. de inut. stip. l. 2. Exc. De verbo. oblig. l. si ita. 19. PRIVATIORVM. Arg. C. de mono. l. i. C. de admin. rer. ad ciuit. pertine. l. 2. §. ius reip. de mag. cō. l. i. §. si inter. OBLIGATIONVM CAUSAE. Id est, qualitates, & accidentia ipsius contractus. Ratio, quod conuentio & contractus à voluntate contrahentium (quæ est priuata & singulorum) formam accipit, adeo, vt iuris ciuilibus, leg. 12. tabularum, & aliarum legum populi Ro. auctoritas, quæ solennis, & publica est, ei non accedat, nisi contractu iam perfecto. Macrob.

Satur. c. 6. Faber statum & modum causæ intelligit, de mor. cau. do. l. vbi ita, 27. vt le. no. ca. leg. i. §. si quis sub. qui & Græcorum interpretationum refellit, de pac. l. i. §. pe. de act. l. obligationum ferè, de pac. l. 7. §. quini, arg. sol. mat. l. i. l. 1. de rer. di. §. cum in suo Secus in pœnalibus, de inuti. stipu. l. quod ex causa. IMMUTARI. Non tamen in persona hæredum, de verbo. oblig. l. 2. §. i. inf. l. 23. contractus, de pact. l. in emptionib. 43. C. de tem. & re. in fi. IPSO IURE. De ac. & ob. l. obligationum ferè, de pact. l. 28. §. pactus, Ratio C. de pac. l. in bona fi. PER PACTI. Pacti conuentione per exceptionem, d. l. 7. §. si cum nulla. MODVS. Conciliatio l. si quis crediderit, de re iud. si conuenerit, 14. pro em. Vide Old. de ac. & ob. l. obligationum ferè, §. placet. Nisi Græci videntur legisse, Ne si, vel, Nec si cum inchoatur (vt & quidam Codices habent) pactio, hoc est, in initio contractus potest intelligi aut reponi pro actio, obligatio, vt in l. 3. §. idem scri. de pecu. de pac. 7. §. quini, & seq. INFIRMATVR. Quæ tamen naturalem aliquando producant obligationem, de cond. in l. frater, de nouat. l. i. C. de præd. min. l. et si is, de verbor. obligat. l. stipulatio ista, §. alteri, ad Vell. 2. §. i. ad Mac. l. i. Secus. C. de temp. & re. ap. in fu. arg. cc. de pact. l. pacisci. cc. soluit. Old. ad fi. §. Nominatim & expresse. Faber, ne obstat l. non rectè, §. pe. C. de fideiuss. d. l. obligationum ferè. §. siue in tradendo, iuncta l. si fundū, sub §. qui fundum, de leg. i. Riisvich. paratit.

PACTIO. Quod non potest pactio, potest stipulatio.

C. locat. l. si tibi.

C. de iur. dot. l. auia.

ff. de relig. l. quod si locus.

C. de vsur. l. quamuis.

Quod non potest pactio, & c. Potest & alius casus addi, in C. de vsur. l. quamuis. item alius, vt ff. de ser. expor. l. seruus. §. ea lege. & l. si venditor. §. vlti. Casum autem qui est in C. locat. l. si tibi. non multum approbat ad hoc probandum: quia ibi non dicit, quod pactum fuerit in rei traditione appositum: nec ego id intelligo, & ita quod non fuit vestitum, nulla datur ex eo actio. Potest & econtrario assignari, quod plus possit pactum quam stipulatio, sicut est in mutuo: quod alij stipulari nequeo, pacisci verò possum. vt ff. de reb. cred. l. certi conditio. §. quoniam. & §. si nūmos. & de contra. empt. l. si fundus ille. & in Inst. de inut. stip. §. quod si quis. & sunt ista specialia. aliàs enim sicut pactum est nullum, ita & stipulatio: & si stipulatio tenet, & pactum. item, si non tenet stipulatio, nec pactum. vt ff. de pact. l. iuris gent. §. si paciscar. in fin. §. ibi & si stipulatio sit interposita, & c. & ff. de reg. iur. l. quo tutela. §. vlt. Azo, rub. 13.

Quandoque pactum pro stipulatione interpretatur.

ff. de iud. l. solemus.

ff. qui sat. cog. l. de die. Rub. i.

ff. de contrah. empt. l. si in empt. Rub. i.

ff. locat. l. ea lege.

ff. de verb. ob. l. continuus §. cum ita.

Quandoque pactum pro stipulatione interpretatur. Regula est, contra stipulatorem, venditorem, locatorem interpretandum esse, vt ff. de pact. l. veteribus & de verbordm obligatio. l. quicquid, & de contrahend. emp. l. Labeo. fallit tamē in iudiciis, duplici ratione: ne semper dicat reus se de hoc non sensisse, & quia iudicium redditur inuitum. vt ff. de iud. l. solemus. & l. si quis intentione, & de verb. oblig. l. inter.

§. stip. & similiter solui potest, quod dicitur ff. qui satisf. cog. l. de die. quia & ibi loquitur in iud. Illud non dico speciale, quod legitur, vt ff. de contrah. empt. l. si inept. quia distinguendum est, an venditor apponat legem: nisi tunc obtineat, quod dictum est, an emptor. & tunc fit interpretatio contra eum: dum tamen meminerimus, eum semper videri apponere legem, ob cuius utilitatem est dicta. & ita solui potest quod dicitur in ff. qui pot. in pig. l. insulam. Non placet illa distinctio, vt in re principali contra venditorem, in re accessoria contra emptorem fiat interpretatio: quia in accessoriis, puta seruitute, dicit lex contra. vt ff. de pact. inter empt. l. cum in lege. Item, non obstat quod legitur in ff. locati ea lege. quia ideo ibi fit interpretatio pro locatore, ne corrumpatur alia regula, quæ est in C. de ll. & const. l. quod fauore. nam si illud pactum quod sui fauore locator apposuit, non esset appositum, certum esset quod vel teneretur restituere, licet plures locasset. nunc ergo non tenetur. Item, non obstat quod legitur ff. locat. l. in lege. Nam ibi fit ideo interpretatio contra conductorem, ne secunda pactio nil operetur: cum enim primo dictum esset ne cederet. & id videbitur comprehensum, vt & alium facere non patitur: quia si pateretur, facere videtur. vt ff. de his qui not. infam. l. quid ergo. §. certe. Cum ergo illud prima clausula contineatur, non videtur repetitum in secunda: sed magis aliud adiicitur, scilicet vt det operam ne alius faciat ne nil operetur. vt ff. de leg. l. si quando. Similiter responderi potest ad l. de verb. obligat. l. cum qui Kal. l. Rubr. & l. continuus. §. cum ita. quia si non de proximo intelligeretur tempore, non magis posset dici de 2. quam de tercio, & ita in infinitum: & ita nulla esset. Vnde eligitur proximum tempus.

ADIECTIO.

Si enim aliter non posset valere stipulatio, nisi secundum stipulatorem interpretemur: tunc secundum stipulatorem est interpretandum, vt res potius valeat, quam pereat.

Quod non potest stipulatio, potest pactio.

ff. de contrah. empt. l. fundus. §. quod.

ff. si cer. pet. l. certi. §. quoniam.

Pacta contra ius facta valent.

In Decret. l. 2. q. 4. in mal.

ff. si quis caut. l. & si quis. §. vlt.

ff. de pact. l. pacisci.

ff. de nou. op. nun. l. 1. §. potest. & §. pen.

ff. de dam. inf. l. si finita. Rubr. 1.

ff. de excep. l. an inutuli. Rubr. 1.

CONTRA.

In Decret. l. 4. q. 4. innocens.

C. de sac. san. eccl. l. iubemus.

C. de legib. l. non dubium.

C. de pact. l. pacta. & l. pactum quod.

C. de inof. test. l. si quando. §. 1.

C. de rei vx. act. l. rem in presenti. §. illud etiam generaliter.

C. de pact. dot. l. ex morte cuiuscunque.

C. de repudiis. l. consensu. §. pactiones.

ff. de pact. do. l. conueniri non potest.

ff. de distract. pig. l. si creditor. §. vlt.

ff. solut. matr. l. alia. §. 1.

ff. de precar. l. cum precarium.

Pacta contra ius facta, &c.] Verum est, quod pactio contra ius facta, quæ ius fieri prohibuit, nulla est, vt C. de legib. l. non dubium. C. de pact. l. pacta quæ. Si autem non prohibuit, sed cum quis beneficium habet sibi

indultum, per pactum remittit, tenet ex certa conscientia, vt ff. si quis caut. l. sed & si quis. §. vlt. non enim est contra legem: imò secundum legem. vt ff. de adi. edict. l. quæritur. §. pen. C. de pact. l. pen. nec obstat quod legitur in ff. de pact. l. pacisci. quod enim dicit contra edictum, ita exponit: id est, contra beneficiū ab edicto indultum. vel dic contra, id est, præter. vt C. de reb. cred. si cer. pet. l. nec filius. Azo, rub. 13.

Ex nudo pacto quod est contra ius, non oritur actio.

C. de pact. l. pacta quæ contra.

ff. de verb. oblig. l. generaliter Titia.

Ex nudo pacto, &c.] Vide quæ notauimus in d. ll. pacta. & l. generaliter. & l. Titia. Azo, rub. 13.

Pacta impossibilia, vel sub impossibili conditione, non valent.

In Decret. dist. 4. erit.

ff. de pact. l. iurisgen. §. prætor ait pacta. & l. ius autem agnationis.

ff. de reg. iur. l. verum est, neque pact.

Pacta impossibilia, &c.] Hic ponitur impossibile, pro difficili. vt supra illa Rubrica, Quis obligatur ex impossibili. Azo, rub. 13.

Pactis priuatorum ius publicum non lædi, & non licet renunciari his, quæ tam pro se, quam pro communi utilitate sunt introducta.

Decret. d. 17. consilia.

C. de recept. l. vlt.

C. de epis. & cler. l. si quis in hoc.

C. de rapt. virg. l. 1.

ff. si quis caut. l. sed & si, §. quæsitum. ibi, continet speciale pactum.

ff. de precaria, l. cum precario.

Sed ibi non fecit pactum de non petendo, tunc enim tenetur, sed concessit ad tempus, & interim mutat voluntatem: ideo, quia cum vnum speciale pro eo cui conceditur, inducatur, scilicet ne teneatur nisi de dolo & lata culpa, hoc contra eum inducunt. vt ff. de iureiur. l. cum qui. ex quibus ex caus. maior. l. 1. ff. de precario. l. quæsitum. §. illud. C. de lib. caus. l. nec si. Sed non sunt ibi verba pacti, vt diximus supra, de iur. & fact. igno. l. cum testa. Sed quid si verba pacti vel testamenti essent expressa: puta, quia dixit libertinum venire ad me. dicit Io. eos non sequi libertatum, quia non sunt verba idonea. arg. contra. de constit. pec. l. Titius. §. quidam. & ff. de confess. l. certum.

C. de inof. test. l. si quando. §. 1.

C. de usufr. l. si usufr.

C. de iudæ. l. iudæi.

C. de iur. iur. propter cal. l. 2. §. sed & quasi contra publicam utilitatem, vt Instit. de poen. tem. litig. in prin.

C. de testa. l. testandi.

C. de testib. l. parentes.

C. ad Vell. aut. siue à me.

C. de Latin. liber. toll. l. 1. §. illo proculdubio.

C. de fideiuss. l. non recte.

C. de rei vx. act. l. rem in presenti. §. & cum lex Iulia.

C. vt in possidere debetis.

C. debit. ven. pig. imp. non. l. 1.

C. de quæstion. l. seruos. ibi, non fuit pactum.

C. ad Trebel. l. iubemus.

C. de collat. l. pactum. §. de bonis mortui.

ff. de postulando.

Quos prohibet & publica utilitas, ne impunite

maleficia. vt ff. ad l. Aqu. l. ita vulneratus.

ff. de transact. l. cum hi. sed speciale est.

ff. ad l. Falcid. l. quod bonis. §. 1.

ff. de procur. l. filius fa. §. pen.

Hoc ideo, quia contra publicam vtilitatem.

ff. de pact. l. iurifgentium. & l. pactum. & l. iurifgentium. §. & generaliter.

ff. de vsufr. l. sed et si quid in adificauerit. §. vlt.

& l. Proculus.

Sed expone litem vt ibi diximus. & maxime in d. §. vlt.

ff. de admin. tut. l. quidam decedens.

ff. de const. pec. l. cum qui. §. 1.

ff. de pig. act. l. ideo qui. & l. pen. & l. 3. speciale est ibi.

ff. de pact. dot. l. si pater. §. 1.

SOLVTIO.

Speciale est ibi: vel quasi contra pub. vtilitatem est, ne impediatur nubere, quod publice interest.

ff. solut. matr. l. 1.

C. de patr. potesta. l. abdicatio. ibi, non fuit pactum.

C. de pig. l. vlt.

Speciale est ibi, ne creditores in diuitiores nimia suam extendant auaritiam.

ff. de lib. caus. l. 2. & 3. Rubrica.

Non tantum est renunciantis, sed etiam madantis causa est, vt Leo. l. quoniam.

ff. solut. matr. l. alia. §. eleganter. Rubrica.

Hoc ideo, quia contra bonos mores, vti dicitur.

ff. qui test. fac. pos. l. 3. & 6.

ff. de leg. 1. l. nemo potest.

ff. de pecul. leg. l. vlt.

ff. de don. l. si patronus.

ff. de re iudic. l. quidam coniun.

C. de sentent. pas. l. 2.

ff. de verb. obligat. l. si conuenit. Rubrica, speciale est.

ff. de act. & oblig. l. obligatio.

ff. de mag. con. l. 1. §. si inter.

ff. de iudic. l. neque pignus. §. priuatorum. & l. nec ex pratorio.

C. de Episc. & cler. si quis in conscrib. & aut. generaliter.

C. de pact. l. vlt. & pen.

C. de fideiuss. l. iure nostro.

C. de temp. & rep. l. vlt. §. vlt.

ff. de iniur. l. si iudex circumuento.

ff. de edil. edict. l. quare. §. si venditor.

ff. de recept. arb. l. diem. §. si quis litigato.

ff. ad Vell. l. si mulier.

ff. de verb. sign. l. in itinere.

ff. de donat. inter vir. & vxor. l. si sponsus. & l. si vxor.

ff. de no. op. nunc. l. 1. §. potest.

Pactis priuatorum, &c.] Si vocas publicum vtilitate & auctoritate, sine dubio non potest legi. vt C. sine inf. vel reliquis. l. 1. & 2. & ff. de pact. l. inter. Si vero auctoritate tantum, & non vtilitate vocas publicum: nam & illud publicum appellatur, vt in Instit. de excus. tut. prima Rub. distingue vtrum vtilitate renunciantis, an communi vtilitate sit statutum, si fauore renunciantis tantum, vel vtilitate, id est, dicentis tunc, siue de privilegio quis habet beneficium, siue de publico iure. Si aliquod ius ex aliquo contractu competit, renunciare potest: nisi si in cabus, qui notantur in C. de pact. l. pen. vt probatur in C. de pact. per tot. & in ff. de trans. in C. & ff. de nouat. & accep. in C.

& ff. Et ita intelligitur contraria Rubr. Si vero communi vtilitate aliquid statuatur, non licet alicui renunciare ei iuri, vel pacto immutare. vt ff. de adm. tut. l. quidam decedens. & de oper. liber. l. cerdonē. & de iur. iur. prop. cal. da. l. 2. §. sed quia. Et ita intelligitur hæc Rubrica, & secundum hanc eandem distinctionem intelliguntur sequentes duæ Rubr.

ADIECTIO.

Hæc distinctio potest reprobari per l. quæ est ff. de feriis & dila. l. 1. §. 1. Vnde credo fore distinguendum, an contineat præceptum vel prohibitiones, an permissionem quod est dicere, aut consistit in præcepto, vel prohibitionem: & tunc non est licitum renunciare, aut in permissionibus: & ideo licet, vel, ita ius quoddam est generale: & tunc licet alicui renunciare, vt ff. de posthu. l. quos prohibet. Speciale, odio fauorēve indultum: & tunc licet, maxime cum in fauore.

Azo, rub. 13.

ADDITIONE. al. remittere.

Quod fauore alicuius inductum est, ad eius iniuriam retorqueri non debet.

C. de rei vx. act. l. rem in præsentem.

C. de legib. l. quod fauore.

ff. de trans. l. cum hi. §. ea.

ff. de Carb. edict. l. §. diuæ.

C. de fid. instrum. l. plures.

ff. de pericul. rei vend. l. si vina.

ff. locat. l. sed addes. §. si dominus ea lege.

C. de quæst. l. pridem.

Hic multa assignantur contra primum, ff. de trans. l. cum hi. §. ea. sed illud non contingit, quod eius fauore sit factum, sed quia acida & munda non erant in obligatione deducta: & per hoc fuit ius commune, non privilegium, secundum assignatum, ff. quod quis iur. l. 1. sed ibi ad postulationem fuit datum, hic mera liberalitate indultum. argum. C. de petit. bon. sub. & ff. quod quisq. iur. l. 3. Tertium est Institut. de aucto. tut. §. neque tamen. sed certe aduersari poterat ibi incise, vt ibi dicit, vel saltem inutilibus sumptibus fuit vexatus. vt ff. de mino. Item contra, ff. de iur. aur. annul. l. 2. sed ideo illud contingit, quod impetrando ius, illud tali privilegio videtur renunciare, imò melius, non privilegium erat in libertis, sed patronis tantum. Item contra, C. de iud. l. die sabbati.

ADIECTIO.

Solutio. Vt omnibus dem vnam generale solutionem, verum est: quia quod fauore, &c. nec fallit regula illa, nisi constitutio ultra processerit, sicut in illa C. de iud. l. die sabbati. facit C. de quæstionibus. l. pridem contra. sed illud contingat ratione perplexitatis, quia pro eo non posset torqueri, quin & contra eum torqueretur, quia omnē veritatem debet docere. Cetera, quæ videntur contraria, solue prout latius notauimus in d. l. quod fauore. C. de leg. bus Senat. consult. & ff. eod. l. nulla. Vbi plenē dixi, & contraria solui. Azo, rub. 13.

Formæ iuris prætorij per pactum non derogatur,

C. vt in poss. leg. sciens.

ff. de verb. oblig. l. in conventionibus.

ff. de postul. l. quos prohibet.

ff. de op. libe. l. cerdonem.

Nec formæ iuris civilis.

ff. ad l. Falcid. l. quod de bonis. 1.

ff. de don. l. si patronus.

C. de quæst. l. seruos.

ff. de procur. l. filius. §. miles.

Formæ iuris prætor. &c.] Hæc Rubrica, cum sequent.

suprà proxima Rubrica est exposita. Azo, rub. 13.

Pacta contra naturam actionis
valere.

ff. de pact. dot. l. si mulier.

ff. commodati. l. 1.

Ex his duabus legibus habes, ex deposito & locato do-
minium transire.

ff. de post. l. Lucius Titius.

ff. locati. l. ex in naue Saupheij. §. 1.

C. de pig. act. l. quæ fortuitis. & l. pignus.

ff. de pact. l. iurifgentium. §. sed cum nulla.

ff. de præscr. verb. l. naturalis. §. sed si facio.

CONTRA.

In Decret. 30. q. 2. solent.

ff. de pac. dot. ab. res. §. vlt. l. 2. & l. Pomponius.

ff. pro socio. l. adeo.

ff. de precario. l. cum precarium.

Pacta contra naturam act. & c. & contra.] Certum est,
singulares actiones proprias sortiri naturas, & cer-
ta & designata in eis venire, quæ per pacta augentur
& diminuuntur: puta, in contractibus non præstan-
tur casus fortuiti. Ex pacto aliud dici potest. vt C.
com. l. 1. idque in culpa assignari potest. vt ff. de pos-
sess. l. 1. §. si cōuenit. & §. sæpe. Illud etiã accedit, quod
natura depositi est, item locationis, vt remaneat do-
minium penes deponētem & locatorem suum. si ta-
men aliter inter contrahentes cōueniat, ratum e-
rit. vt ff. de po. l. Lucius & loca. l. in nauem. Hoc regu-
lare est: fallit autem, quoties contra publicam utili-
tatem pactum interponitur: vt in non restituenda
dote. vt ff. de pact. dot. l. 2. vel restituenda, dicitur ali-
ter quàm præcipiat lex. vt ff. de pact. dot. l. de die. nã
& publ. interest, & c. vt ff. solu. matrim. l. 1. Item fallit
propter summam captionem vitandam, ne socij hæ-
res prorsus inutilis in societatem succedat. vt ff. pro
socio. l. adeo. & ff. de aur. & arg. leg. l. si vxori mūdus.
Item fallit in precario. vt ff. de precario. l. cum pre-
cario. fortè ideo, quia cum vnum speciale inducatur
pro eo quod precario rogauit, l. scilicet ne teneat-
ur, nisi de dolo, & lata culpa: licet sua gratia rātum
accipiat, quod aliàs reperitur falsum. consentaneum
fuit, alium contra eum induci, scilicet vt possit quan-
docunque reuocari. vt ff. de precario. l. quæsitum. §.
illud. & t. commo. l. si vt certo. §. 1. & §. interdictum.
l. in reb. commo.

ADIECTIO.

Valet hæc Rubrica, an partes testium iusiurādum pos-
sint remittere. Azo, rub. 13.

Vtriusque partis consensu aliquid de iure
relaxari.

D. de testa. l. si non speciali.

C. de episc. & cler. Auth. generaliter.

In Auth. vt clerici. l. apud propr. ep. §. 1.

In Auth. de test. §. quoniam verò legem.

ff. de feriis. l. 1. §. 1. §. si feria.

ff. de in ius voc. l. quamuis. §. vlt.

ff. de procur. l. filius. §. miles.

ff. de re iud. l. si conuenit.

ff. ad S. C. Turpil. l. vlt. §. item.

In Lombard. de iis qui falsam cartam. l. 2.

C. de temp. & re. app. l. vlt. in fi.

C. de iur. iur. prop. cal. l. 2. §. sed quia veremur.

Vtriusque partis consens. & c.] Hæc Rubrica exponen-
da est secundum distinctionem, quam feci eo. pactis
privatorum, & c. Et vt in simili notauimus, C. de iur. iur.
pro. cal. l. 2. §. sed quia veremur. Azo, rub. 13.

Ex nudo pacto utilis competit actio.

ff. de pact. dot. l. inter socerum. §. conuenit.

CONTRA.

C. de pact. l. legem.

Ex nudo pacto, & c.] Generale est, ex nudo pacto actio-
nem non nasci: vt C. de pact. l. legem. fallit tamen in
casibus, in constituta pecunia, in donatione, in dotis
pollicitatione, & in vsura nautica ciuitati promissa,
& accessione frumenti. vt Institut. de act. §. de pecu-
nia. C. de donation. l. si quis argentum. §. sin autem.
& de dotis promissione. l. ad exactionem. ff. de vsu-
ris. l. etiam. & de naut. scen. l. periculi. §. vlt. & C. de v-
sur. frumēti. item ex pacto quo quid promittitur ci-
uitati ob honorem decretum vel decernendum, a-
liàs enim non parit actionem. Nudum enim est pa-
ctum, quod nec re, nec rei interuētu, nec verbis, nec
literis, nec consensu, nec contractus coherētia est
vestitum. Et de hoc dixi in d. §. de pecunia.

ADIECTIO.

Vestitur enim pactum prædictis sex modis: id est, re, vt
in mutuo, vt Institut. quibus modis re contrahat. in
princ. & per totum. verbis, vt in stipulatione. Instit.
de verb. oblig. in princ. literis, vt cum quis scripsit se
debere pecuniam, & post biēnium in chirographo.
Institut. de lit. oblig. in princ. consensu, vt in vendi-
tione. Institut. de oblig. ex consens. rei coherētia.
vt si pactum fiat in continenti ff. de pact. l. iurifg. §.
quinimò. rei interuentu. vt in do vt des, facio vt fa-
cias, facio vt des, do vt facias. vt d. t. de pac. l. iurifg.
§. sed & si in alium. Et latè notauimus in d. §. quinimò in
princ. Causa. Azo, rub. 13.

Lex, pactum, seu conuentio, sunt
synonyma.

ff. de actio. empt. l. si per emptorem. §. quòd si
fundum. & leg. si mercedem. §. si habitatori
bus.

ff. commu. de seru. præd. vrb. & rust. l. 2.

ff. locat. l. ea lege.

ff. de reg. iur. l. contractus.

ff. de pos. l. 1. §. si conueniatur.

Lex, & c.) Quid propriè sit lex, dicitur ff. de leg. l. 1. & 2.
& Institut. de iur. nat. §. lex. sed improprie ponitur
quandoque pro quolibet legitimo pacto, eo quòd
vt lex debet seruari, vt C. pro socio. l. penu. ff. pro so-
cio. l. vlt. Azo, rub. 13.

Ex pacto non agitur præcisè vt quid fiat vel
detur, sed ad interesse.

ff. de hæred. vend. l. 2.

ff. de act. empt. l. 1.

CONTRA.

C. de præscr. verb. l. cum præ. & l. quoniam.
18. q. 2. Eleutherius.

Ex pacto, & c.) Solutio. Præcisè ad actionem vel fa-
ctum agi potest, secundum quod petitori placeat,
nisi iusta causa interueniat. ff. de nou. ope. nunc. l. sti-
pulatio. §. siue autem. de aq. plu. arcend. l. si tertius. §.
officium. & de procur. l. sed & hæc. §. defendere. &
l. filius familiars. §. vltimo. & ita de facto consulti Bo-
noniæ omnes Doctores responderunt. Excipitur in
casibus, in quibus lex dat facultatem reo liberandise
præstito interesse: vt in actione ex empto. ff. de acti-
empt. l. 1. quanquam Marc. & Albericus ibidem con-
tradican. Et hoc si res vel factum sit in obligatione:
quadoque enim solum interesse est in obligatione:
vt si agatur acti. præscript. verbis, ex innominato cō-
tractu. ff. de rerum permutatione. l. 1. & 2. in fine. &
hanc solutionem innuit lex, ff. de rei vend. leg. qui
restituere.

ADIECTIO.

Est differentia, an factum vel datum sit in obligatione. Vbi datum est post moram, non succedit obligatio ad interesse. ff. de verbor. obligatio. l. stipulationes non diuiduntur. Item alia differentia, ff. de verb. obligat. l. continuus. §. vlt. Azo, rub. 13.

Non potest remitti pacto ius ei competens.

Sed neque dignitatis imperium quis amittit, à se abdicando, vt ff. de off. præs. l. legatus. C. de liber. caus. l. nec si volens. C. de duobus re. Authen. hoc ita. C. de thesau. l. lib. 10. ff. de testam. l. qui in potestate.

ff. de precario. l. cum precario.

ff. de distract. pig. l. si creditor. §. vlt.

ff. de usufruct. l. sed etsi. in fin.

Non potest remitti pacto, &c.) Ius quidem competens pacto remitti potest, vel non : vt plenè dictum est in illa Rubrica, Pactis priuatorum, &c. nec obstat quod legitur C. de duobus reis. Aut. hæc ita, quia ibi non vitiat talem conuentionem, si vnus ex reis renunciet illi beneficio, vt pro parte in se detur actio, vnde tenebit. Ita non obstat quod legitur ff. de usufruct. l. sed etsi quid. & §. vltimo. quod enim dicit, non consentiente fructuario imponere potest, verum est, nisi consentiat, vt durat usufruct. vt si dicat: consentio, saluo iure meo. ff. quibus modis pig. vel hypo. soluitur. l. si debitor. §. si vendendo. quod autem legitur de precario, cum precarium, solutum est supra in Rubrica, pactum quod contra naturam, &c. quod legitur ff. de testamentis. l. qui in potestate. solutum est supra de pactis priuator, &c. Nam, vt dixi, statutum est de bono publico & iure. ff. eodem. l. tertia. Item non obstat quod legitur C. de liber. caus. nec si velit: quia nullum ibi fuit pactum, sed sola scriptura: vel quia fauor libertatis. ibi illud speciale est, & cōtra regulam communem: quia licet thesaurum in meo quærere possum, alij tamen id concedere non possum. C. de thesaur. l. 1. Similiter ff. de solut. l. fugitiuus seruus. & sic ff. de vi & vi armat. l. cum fundus. Azo, rub. 12.

Obest mihi pactum, de iure competitio factum.

ff. de pact. dot. l. cum dos. & l. Atticilius Proculo suo salutem. §. cum inter.
ff. de pact. l. & hæredi. §. filiafamilias.
ff. de don. l. quidam. §. donationem. & l. si. in. fi.
C. de pact. l. 1.
ff. quib. app. non licet. l. 1. §. si quis ante.
ff. de acceptil. l. an inutilis. in prin. & §. fin.
ff. de minor. l. 3. §. si quid minori.

CONTRA.

ff. de acquir. hæred. l. is qui hæres. & l. is qui putat. & l. qui patri.
ff. de leg. 2. l. si ita sit scriptum. §. si sub conditione.
ff. de op. leg. l. homine legato.
ff. de donat. l. si pater.
ff. ad leg. Falc. l. quod de bonis.
ff. de reg. iur. l. qui potest. §. quis.
ff. quorum legat. l. 1. §. quod ait prætor.
C. de colla. l. pactum.
C. de inof. test. l. si quando. §. vlt.
ff. de pact. dot. l. 2.
ff. de pact. l. si vnus. §. pacta.
ff. de act. emp. l. si quis seruum.
ff. solut. matr. l. alia. §. 2.
C. de pact. l. 1.

Obest mihi pactum, &c.) Illud certum esse debet, non

solum præsentia, sed etiam futura iura pactis posse remitti & concedi. C. de donat. l. sponsus. ff. de pact. l. & hæredi. §. filiumfamilias. C. de pactis. l. prima. ff. de mino. viginti quinque annis. l. 3. §. si quis mi. Et ita intelligitur hoc generale. aliud autem est in repudiatione: nam repudiamus ea tantum, quæ si vellemus quærere, possemus. ff. de re iud. l. qui potest. §. 1. Et est ratio, quia pactum nititur voluntate & obligatione, repudiatio non vnus tantum voluntati, & nulla nititur obligatione. & ita soluuntur pleræque leges cōtrariæ Rubricæ: scilicet illa quæ est. ff. quorum legatorum. l. 1. §. quod ait prætor. & ff. de acquir. hæred. l. is qui. & de leg. 2. l. si ita §. si sub cōditione, & de opt. legat. l. hominem. Pactis remitti posse dixi, legitimis non improbatis aliqua speciali ratione, & ita soluuntur cōtraria. ff. solut. matr. l. alia. §. 2. & de pact. si vnus. §. pacta. & in tit. C. de inof. testa. l. si quando. §. 1. & ff. de pact. dot. l. 2.

ADIECTIO:

Hæc solutio reprobat per legem. ff. à quibus appell. non licet. l. 1. §. si quis ante. Sed illud ideo: quia quod sequitur legitimum factum, & obligat, scilicet sententia, vel propter autoritatem rei iud. vel propter odium litium. Causa. Azo, rub. 13.

Pactum de futura successione valet.

C. de pact. l. licet. l. vlt.

ff. de hæred. vel act. vend. l. 2. §. vlt.

ff. de act. empt. l. si qui seruum.

ff. pro socio. l. 3. §. de illo.

ff. ad Trebell. l. ex facto.

ff. de hæred. institu. l. quidam cum filiusfamilias.

CONTRA.

C. de pact. l. vlt.

C. de don. int. vir. & vx. l. si ex voluntate.

ff. de dona. l. quidam. §. 1. & l. si pater.

ff. ad l. Falc. l. quod de bonis.

Pactum de futura, &c.] Pactum de futura successione, improbat ob improbabile votum captandæ mortis alienæ, vt C. de inut. stip. l. ex eo. Excipitur, nisi ille consentiat, de cuius successione agitur. C. de pact. l. vltim. Est autem pactum de futura successione, quando quis de sua hæreditate tota, vel quota eius portione, vel duo de hæreditate eius, purè vel sub conditione paciscuntur, vt succedant, vel non succedant. C. de inof. testa. l. si quado. §. illud. & C. de colla. l. pactum. Et est hoc notandum: quia licet alij consentire possim, non tamè ego de mea hæreditate paciscor. vt C. de pact. dot. l. hæreditas. scus si promitto me daturum cum moriar. vt act. C. ob hæred. vel contra hæred. l. 1. quia non id agitur per pactum, vt mihi succedas. est tamen circa hoc distinguendum vtrum de hominis certi hæreditate duo paciscantur, aut incerti. Si de incerti, tenet. ff. pro socio. l. 3. §. de illo. Si de certi, siquidem hoc agatur vt succedat, non tenet, vt dictum est. Si verò id agatur, vt vnus alteri, quod ad se peruenerit, restituat, tenet. ff. de act. emp. l. si quis seruum. Azo, rub. 13.

Pactum pro traditione accipitur.

C. si quis alteri vel sibi. l. 2.

C. de acq. possess. l. 1.

C. de iure dot. l. profectitia. in prin.

ff. si seru. vend. l. si à te.

Instit. de rer. diuis. §. interdum.

Pactum pro traditione, &c.] Melius dixisset, Patientia pro traditione habetur, vt ex legibus subiectis appareat.

Etis apparet: etiam ita, si possessio vel proprietas sit penes patientem, alioquin licet habeat venditor distrahendi & alienandi potestatem, fortè non transferret proprietatem: quia necessaria est inductio in possessionem. C. de distr. pig. l. qui pradium.

Periculum ex pacto suscipi potest.

C. commod. l. 1.

C. de pign. act. l. quæ fortuitis,

ff. locat. l. item quæritur. §. si gemma. & l. si quis demum. & §. si quis vitulos.

ff. commod. l. si vt certo. §. nunc videndum. & §. commodatum autem.

ff. de pact. l. iurisgen. §. si paciscar. & §. sed & si quis.

ff. de reg. iur. l. contractus.

ff. mandati. l. & Aristoni.

ff. de pos. l. 1. §. sape.

ff. de annal. excep. l. vlt.

ff. de contrahend. emp. l. fistulas. §. vlt.

CONTRA.

ff. si quis caut. l. sed & si. §. quæsitum. & §. vlt.

ff. commun. præd. l. in tradendis.

ff. de acq. hæc. l. si quis mihi bona. §. iussum.

ff. de ritu nupt. l. generali mandato.

ff. de pœnis. l. moris est.

ff. de falsis. l. 1. §. item. & §. is qui.

ff. de vsur. l. quod in stipulatione.

ff. loca. l. si merces.

ff. de arb. l. si ita die.

ff. de transact. l. cum hi. §. qui trans.

Periculum ex pacto, & c.) Casus fortuiti periculum, pacto speciali, casibus nominatim expressis recipi potest: generale verò pactum non proficit, quo magis de fortuito casu non teneatur. ff. si quis caut. l. sed & si quis. §. quæritur. plus enim debet operari specialis casuum nominatio & exceptio, quàm generalis: vt in contraria Rubrica cõtipetur. Si verò per pactum quis se velit obligare ad omnem rei diligentiam & culpam, etiam generale proficiet pactum. & ita intelliguntur ll. contrariæ Rubricæ. vt ff. commod. l. sicut. §. commodatum & de pos. l. 1. §. sape. Et hoc secundum B. M. contra naturam idem in casibus fortuitis, quod in culpa dicebat, vt plenè notauit in d. l. sed & si quis. §. quæsitum. Azo, rub. 13.

Licetum est specialiter, quod non licet generaliter.

ff. commun. diuid. l. in hoc. §. si conueniat.

ff. de pact. l. si vnus. §. illud.

Renuntiationem vim pacti obtinere.

ff. de min. l. destitisse.

ff. ad Turpil. l. destitisse. & l. qui destitit.

ff. de iud. l. destitisse.

ff. de accus. l. hi tamen.

C. de pact. l. postquam.

C. qui accus. non possunt. l. accusationem.

ff. de min. in integ. rest. l. si inter. r.

Renuntiationem, & c.) Sed hoc aliquando verum est, scilicet ad ea quæ in ll. subiectis continentur: non autem simpliciter verum est, vt dixi s. eod. Rub. Obest mihi pactum. Azo, rub. 13.

Pacta turpia non debent seruari.

ff. de in ius voc. l. adoptium patrem.

C. de pact. l. pacta.

ff. de pact. l. si vnus. §. pacta.

ff. de verb. ob. stipulatio hoc modo.

C. de inut. stip. l. 2.

Pacta turpia, & c.) Si pactum turpe contineat id dari

vel fieri, quod lex improbat, ipso iure nullum est. ff. de verbo. obliga. l. generaliter. Si verò non sit turpe, turpiter tamen sit conceptum: puta, promissisti mihi per metum, quod dares decem: dare quidem non est turpe, sed quia turpiter concepta est stipulatio, nascitur actio, si eliditur per exceptionem. C. de inuti. stip. l. dolo vel metu. Azo, rub. 12.

Pactum vnus vel stipulatio, alteri prodest.

C. de pac. l. deb.

C. de transact. l. 1. & l. transact. placitum.

C. per quas perso. l. 1.

C. de iur. dot. l. si genero.

C. res inter alia facta. l. si cum fratre.

C. de inut. stip. l. si cum. l. vlt. inter.

C. de don. l. cum res.

C. de reb. cred. l. nec filius.

Instit. de inut. stip. §. si quis alij.

ff. de pact. l. si tibi. §. si pactus. & l. hæredi. §. nos autem.

ff. de pac. dot. l. inter. §. cum per se filia.

ff. de op. no. nunc. l. de pupillo. §. si plurium.

CONTRA.

l. q. §. quicumque.

ff. de pact. l. si vnus.

Pactum vnus, & c.) Hoc regulare est, vt ff. de reg. iur. l. quoties. §. vlt. Fallit tamen in casib. l. nominatis. vt ff. solut. matr. l. Cains. & C. ad exhib. l. si res & notatur j. eod. quot modis, & c. hoc secundum B. M. verò ex equitate sui cordis dicebat dari vtilem actionem, ex pacto alterius. Azo, rub. 13.

Quando quis facit quod conuenit ne faceret, non videtur contra pactum facere.

ff. locat. l. quæro, §. item locatorem.

ff. quæ res pig. obl. possunt. l. Aristo. §. 1.

ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. cohæredes.

Quod quis facit, & c.) Generale quidem est, legitima pacta seruari: vt ff. de pac. l. iurisgentium. §. prætor. sed quodcumque contrarium est: vt in legibus subiectis apparet. Et quare? quia videntur inesse tacitæ conditiones: vt in eisdem continetur. Vnde verius dici potest, pacta seruari propter tacitam conditionem quæ inest. ff. l. quæro. §. inter. vel quia ex persona alterius quis nititur. vt ff. quæ res pign. l. Aristo. §. primo, vel quia per eum qui debuit facere, non stat, vt ff. de verb. oblig. l. qui Romæ. §. cohæredes. vel quia turpe continetur in stipulatione, vt C. de inut. stip. l. 2. Et ita intelligitur Rubricæ allegatio. Azo, rub. 13.

¶ PALLA altaris. Presbyter, qui mortuum clericum inuoluit in palla altaris, pœniteat decē annis & mensibus quinque; diaconus verò triennio & dimidio.

De consec. dist. j. nemo per ignorantiam. Viuien. re. 27.

¶ PALLOR, & trepidatio in præsentatis, & carceratis est indicium fallax, & debile, sed iudici arbitrariū: quia saepe videmus, quod homines de proprio honore solliciti, dum se in carceribus conspiciunt, nihil aliud cogitant, nisi quem labem sit carceratio allatura, & quæ futura sit hominum opinio, & ob id discretus iudex debet animaduertere esse circumspectus, secundum Bal. in l. presbyteri. C. de epis. & cle. nu. 2. quia dicit Lucas de Pen. in l. quoties. nu. 42. de dignit. l. 12. quod erubescere, pallere & incōstanter loqui, sunt signa malæ conscientie, & secundum Ouid.

O quam difficile est crimen non prodere vultu.

Et vide Gramma. vot. xxx. nu. 4. & 5. & idem Lucas in l. qui. nu. 12. C. de cur. publi. l. xij.

Fallit hæc regula in homine à natura pallido, quia p

fiditas cum sit à natura est inuariabilis, & immutabilis, nisi vltra palliditatem euenirent accidentia signa & indicia proxima delicto obiecto, qui tunc esset aliud præsumendum, secundum ea de quibus in l. fina. ff. de act. & obliga. in fi. considerando tempora causas, & personas. I. Nouel. reg. 144.

¶ PAPA diem functo, potestas data conseruatoribus expirat quo ad negotia nondum cepta. text. in capit. hac constitutione officiorum. de officio delegat. in vj. & ibi Anchara. in ix. not. & Ioan. Fab. in §. item si adhuc. inst. mandat. num. 1. & Guid. Pap. quæst. 247. in princ.

Fallit si conseruator esset delegatus ad vniuersitatem causarum vel legatus de latere, vt cap. quamuis. extra. de offi. deleg. & ibi Deci. num. 1. & idem in legato de latere qui proconsuliz equiparatur. vt in c. 2. de offi. legat. in vj. sed legati proconsulum iudices dare possunt, ergo subdelegare etiam possunt, vt l. legatus. ff. de offi. proconsul. & ibi Bart. & Bald. in terminis hoc tenet in l. à iudice, in princ. C. de iudic. & ibi Alber. & latè Deci. in c. si pro debilitate. nu. 18. de offi. deleg. quod not.

Fallit etiam in inquisitoribus hæreticæ prauitatis, qui videtur habere ordinariam potestatem, & Papa defuncto non expirat eius iurisdicção, & hoc fauore fidei, nam in ordinariis regulariter non expirat officium per mortem superioris, vt in cap. 2. de off. legat. in vj. Ita Dec. cap. in causam matrimonij. num. 42. de off. dele.

Fallit etiam si causa fuit commissa sub nomine appellatiuo, quia per mortem pontificis transit ad successorem, secundum Deci. in c. quoniam Abb. num. 13. vers. iij. de offi. deleg. & maxime, quando in delegatione causæ dictum fuisset ad beneplacitum sedis apostolicæ, quia per obitum Papæ non expirat commissio, per c. si gratiosæ. de referip. in vj. & ita not. & tene menti.

Fallit etiã in executore super gratia dato à Papa: nam eo defuncto non expirat eius iurisdicção exequendi per obitum superioris. Ita tex. in c. si super gratia. de offi. deleg. in vj. & do. Dec. in c. relatum. nu. 21. de offi. deleg. I. Nou. reg. 130.

¶ PAPA potest dispensare super quolibet iuramento per viam commutationis, dispensationis, vel totalis relaxationis. Ista conclusio describitur à Felin. in c. ij. de sponsa. pro qua refert Specul. S. Thom. Card. Archid. Florent. Anto. Imol. & Abb. in c. quanto. de iureiur. & plures alios.

Limita hanc conclusionem tribus modis, vt per Felin. vbi s.

¶ PAPA ex causa potest interpretari ius diuinũ, constitutione, vel rescripto, licet non in totum tollere, tex. in c. licet. de feriis. & in clemen. præsent. de sensibus, & in capit. quamquam. de censibus, in vj. & in c. non minus. de immu. eccles. Ioan. Andr. in c. cum ad monasterium. de stat. monac. & in regula, semel Deo. de reg. iur. in vj. Felin. vbi plura, & ibi referens S. Thom. in cap. quæ in ecclesiarum. de constit. num. decimonono.

Limita tripliciter per Deci. in d. c. quæ in ecclesiarum. nu. 15.

¶ PAPA restituit famæ clericos, & laicos subditos, alios verò non. Innoc. communiter omnes notant in c. cum te. de re iud. Archi. & Dom. in §. hinc colligitur. ij. quæst. iij. S. Thomas ij. ij. quæstio. lxxij. artic. vlt. in fine.

Li mita hanc regulam duobus modis, vt per Felin. in

d. c. cum te.

Primò, nisi casu, quo Papa indigeat isto infamato ad clericatum, quo ordinato, cessat infamia.

Secundò limita, nisi restituat laicum non recognoscen- tem superiorem in temporalibus. B. Dias reg. 526.

¶ PAPAE auctoritas in iuramento, regulariter cense- tur excepta. c. venientes. de iureiur. doct. omnes in c. constitutus, de rescri. vbi Felin. ponit aliqua dicta, quæ infert ex hac regula.

Amplia tripliciter, & limita quadrupliciter, vt per eũ ibi, cum duabus sequent. B. Dias reg. 528.

¶ PARCI. Parcitur rusticitati, & imperitiæ.

In Instit. de mil. tes. in prin.

In Instit. de inut. stip. in prin.

C. qui admit. ad bon. poss. l. quicumque.

C. de testamentis. l. vlt.

ff. de fideic. lib. l. cum verò.

ff. qui satis. cog. l. de dic. §. minori.

ff. de probat. l. cum de in.

ff. de eden. l. i. §. vlt.

ff. si quis in ius voc. l. 2. §. 1.

C. de interdic. l. 1.

C. de rei vx. act. l. rem in præf. §. vt in ple.

C. de iurisd. om. iud. l. si quis doli.

ff. ad Syllan. l. si quis in gra. §. quis igno.

CONTRA.

C. de in ius voc. l. venia.

C. de interdic. ma. l. 1.

C. de fals. mon. l. 1.

ff. ad l. Aquil. l. ita.

Imperitiæ, & c.) Imperitiæ & rusticitati parcitur, vt in ista Rubrica continetur. Fallit tamen, vbi quis est imperitus iuris naturalis: vel vbi quis se obligando, non adimplet quod pollicitus est facere, vt C. de mi no. l. venia. & ff. ad l. Aquil. Idem iuris est, & ita intel ligitur contraria Rubrica. Et hæc plenè discussimus, ff. de iur. & fact. ignor. Lex autem quædam signata, C. de fal. mon. l. 1. §. duas autem. contraria Rubrica non facit ad contrariam, sed ad primam Rubr. Azo, rubr. 70.

Puerilitati parcendum.

ff. de nox. l. electio. §. neque.

In Decre. 24. dif. fraternitati.

Antiquitati & senectuti parcitur.

C. de ed. instrum. l. vlt.

Puerilitati, & c. Antiquitati, & c.) Hæ duæ sunt notæ, nã recipiunt contrarietatem. Azo, rub. 70.

ADIECTIO.

Aliquid ad quod iure cogi poterat, vel spontè confi- tenti.

CAUSA.

ff. de dolo. l. eleganter. §. si dolo.

ff. de al. iu. mu. caus. fac. l. 3. §. vlt. Azo, rub. 70.

Potior est conditio maris, quàm femina.

In Aut. vt liti. iur. in prin.

C. de arb. l. vlt.

C. de reputa. l. consensio.

C. de don. ante nup. l. si à sponso.

C. de obsep. patro. præstan. l. 2.

ff. de stat. hom. l. in multis.

ff. de oper. liber. l. sicut.

ff. de iur. fisci. l. differre.

ff. de accus. l. qui accus.

ff. de re iud. l. 2.

ff. de fid. instr. l. si ita.

ff. ad l. Iul. de adul. l. 1.

In Instit. de adopt. §. sed illud.

In Inst

In Instit. de testamentis. §. testa.

CONTRA.

C. ad l. Iul. maieft. l. quisque.

ff. de fideiuff. tut. l. 1.

In Aut. cum de app. co. §. causæ.

In Aut. vt nulli iu. §. si verò quis.

C. de his qui ven. ata. l. 2.

ff. de reb. dub. l. si fuerit in fin.

Potior est maris, &c. & contra.) Regulare est, vt potior sit maris, quàm scēminæ conditio, vt ff. de stat. hom. l. in multis. Videtur tamē in casibus aliud esse, vt in crimine læsæ maieftatis: quia non est verisimile, propter fragilitatem sexus, vt tam enorme moliantur delictum, vt C. ad l. Iul. maieft. l. quisquis. Idē etiam in suspiciendo negocio, quod masculo iniungitur, scēminæ propter fragilitatem remittitur, vt ff. de fideiuss. l. 1. & in Aut. cum de app. co. §. causas. Et ita intelligitur contraria Rubr. Azo, rubr. 70.

Plus militi, quàm minori parcur.

ff. quib. ex caus. inter. re. l. si quam.

Aliquando minus.

ff. de interro. in iu. fac. l. de ata. §. 2.

Parcendum minoribus, & subueniendum.

C. si aduer. delict. l. vlt. & l. licet.

C. de fals. mon. l. 1.

C. quib. ex caus. infal. l. pr.

C. ad Syll. l. in pu.

ff. de eden. l. 1. §. vlt.

ff. ad Turp. l. immerito.

ff. de minor. l. si quis minor, §. 1. & 2.

ff. de bon. lib. l. qui cum ma. in prin.

ff. de pub. l. imperator. §. item.

ff. de quæstio. l. denique.

ff. de confes. l. certum. §. pen.

ff. de arbit. l. cum lege.

In Aut. de hæ. & fal. §. vlt.

CONTRA.

In Aut. de temp. non so. do. §. generaliter.

C. si aduersus de. l. 1.

C. pro empt. l. vlt.

C. de pœn. l. in pu.

C. si aduers. ven. l. 1.

C. de exact. tributo. l. vlt.

C. de fid. instr. & iure hastæ si. l. quicumque.

C. ne de stat. defunc. l. si mater.

ff. de mind. l. si ex. §. Papi.

ff. ad Syll. l. excipi.

C. de pact. pig. l. vlt.

ff. de dam. infecto. l. si fun. §. si pu.

ff. de relig. l. earum, qui. & l. si pœna. §. 2. & 3.

ff. quib. ex caus. in pos. eat. l. apud Iul.

Parcendum, minoribus, &c. & contra.) Vt quæ sub ista Rubrica & contraria dicuntur, breuiter enarremus, sciendum est, minoribus circa præscriptiones & contractus subueniri, sed differenter: nam in præscriptionibus, in quibus olim lædebantur, non iuuabantur, hodie ipso iure conseruantur illæsi. Sed fallit in casu: vt in Aut. de temp. non solu. pec. §. generaliter. Sed in quibus lædebantur, & non iuuabantur, nec hodie. præscriptio tamen longissima 30. vel 40. ann. hodie currit à 24. an. vt C. in quibus cas. in integ. rest. non est nec l. vlt. & C. ne de stat. defunc. l. si mater. & de præscrip. 30. ann. l. sicut in prin. An autē minor restituatur contra præscript. 30. ann. dubitabatur. ait enim Alb. non esse restituendum minorem. Ioan. contra: & ego cum eo sentio: generalia enim sunt verba prætoris, Gestum esse dicetur, vt ff.

de min. l. ait prætor. In contractibus autem subuenitur, si decipiatur sui facilitate, vel aduersarij calliditate. vt ff. de mino. l. non omnia. Quid in delictis? in illis distingue: vt notaui in summa, C. si aduer. deli. Azo, rub. 71.

Parcendum est mulieribus, & subue-

niendum.

C. quando imper. in priua.

C. de fals. mo. l. 1.

C. ad Vell. l. 1. §. quamuis autem sit.

ff. ad Turpil. l. 1. §. mulier.

ff. de edend. l. 1. §. vlt.

ff. de fals. l. diuus.

ff. de solutio. l. Stic. §. aliquando.

ff. quib. vt indig. l. 2. prope fi.

ff. qui sat. cog. l. de die. §. minori.

CONTRA.

C. ad l. Corn. de sica. l. vlt.

C. ad Vell. l. 3. §. si sine.

C. ad l. Iul. de adul. l. ædif.

C. ad Vell. l. si non. §. si mulier.

Parcendum est mulieribus, &c.) Mulieribus in plerisque casibus, propter fragilitatem sexus, vt in hac Rubr. dicitur: non tamen dico, semper esse parcendum, sed in casibus illis tantum, quibus innēitur expressum. vt C. de iur. & fact. ig. l. vlt. Intelligitur contraria Rubrica: Azo, rub. 70.

¶ PARCI, & succurri. Paulus libro 4. Ad edictum.

Lex cviij. al. cix.

Ferē in omnib. pœnalibus iudiciis, & ætati, & imprudentiæ succurritur.

Veluti minori ætati, in furto & damno, & c. maiori, im prudentiæ. Ex tit. de in ius vocando. & tit. ne quis eū qui in ius voc. vi. l. j. §. impuberes, C. de falsa mone. l. infans. §. de sica. Viuiennus.

¶ PARS. l. 190. cuius effect. l. 114. in toto. 121. §. refertur ad vniuer. l. 153. ea quæ in partes.

Meliūs est partem habere, quàm toto priuari. Inst. ad l. Fal. §. ex diuerso.

In omnibus rebus id perfectum est, quod ex omnibus suis partibus constat. De orig. iu. l. 1.

Etiam partis bonorum vsusfructus legari potest, si tamen non sit specialiter facta partis mentio, dimidia pars bonorum continetur. Vlp. lib. 7. Reg. De vsuf. l. 43. Paul. Riisvich.

¶ PARS. Maioris partis iudicio standum. Ad mun. l. quod maior pars. Quod cu. vni. n. l. nulli. De ser. l. super fundum. De elec. c. auditis. c. quia. Riisvich.

¶ PARS, & totum. Idem est in parte quo ad partem, quod est in toto quo ad totum.

In Aut. de non elig. secun. nub. §. hoc autē quid sit. & §. si autem omnes. §. illud.

In Aut. de nup. §. quia ini. & §. quia ita.

In Aut. de temp. non solu. pec. Azo, rub. 104.

Contr. tollitur ex illa diffinitione: Vtrum omnia bona, an pars bonorum ali- cui auferatur.

In Aut. de non elig. sec. nub. §. ita. & §. illud quo que.

In Aut. quomodo oport. Episc. §. sed non.

In Aut. de lenonibus.

In Aut. vt defunct. fu. §. 1.

In Aut. qui obli. res mino. hab. §. vlt.

¶ PARS, & totum. Caius libro tertio Ad edict. Pro. Lex cxliij.

In toto & pars continetur.

Adnecte regul. in sexto. in toto. cum simil. in gloss. aut.

annotatis. & fac. reg. infra, eodem. semper in generalibus spec. nam si quis fundum petens obtineat, vel cadat: & de parte cecidisse, vel obtinuisse creditur. Viuien.

¶ **PARS** maior collegij regulariter in gerendis per ipsum collegium sufficit. capitu. j. de his quæ à ma. par. capi.

Fallit, quando collegium admittit ad dandum vocem aliquem quando debet admitti nemine discrepante, secundum doct. ibi.

Fallit, quando collegium vellet facere contra statutum ab eo prius conditum. Innoc. in c. humilis, de maio. & obedient. Bal. in l. j. C. de auto. prastand.

Fallit, quando tractaretur de renūciatione libertatis. l. si quis seruum. §. pen. ff. de rei vend. Alex. in l. quod maior. ff. de municipa.

Fallit, quando maior pars collegij vellet ratificare extra collegium id, quod maior pars decreuisset. Ale. in d. l. quod maior.

Fallit, quando agitur de remissione vindictæ. Angel. in l. ij. in fin. ff. de verborum obligationib. Alex. in d. l. quod maior.

Fallit, quando minor pars habet iustam causam contradicendi. doct. in dict. l. quod maior. per glos. in c. cupientes. §. ij. de elect. in vj.

Fallit in tractatu vniuersitatis obligato, nota. glos. in l. ij. C. quæ sit longa consue. S. Ian. reg. 206.

¶ **PARS** maior creditorum potest præiudicare regulariter minori parti creditorum in quota debiti remittenda hæredi debitoris. l. mar. §. hodie. ff. de pac.

Amplia etiam in iudiciis, vel moratoriis concedendis. Paul. de Cast. & alij in d. §. hodie.

Amplia etiam citata parte minori, in d. §. hodie.

Fallit, quando creditor haberet hypothecam, l. rescriptum. de pact.

Fallit, quando minor pars haberet fideiussorem. Alex. d. §. hodie.

Fallit, quando debitor principalis viuit, Angel. d. l. si plures. ff. de pactis.

Fallit, quando hæres adiisset hæreditatem. Alexand. d. l. si plures.

Fallit, quando in vna parte, æqualibus tamen, de omnibus, esset coniunctus debitoris: quia præualet in qua est coniunctus debitori. l. Imperatores. & ibi Bald. ff. de pactis Roman. l. j. ff. de in ius vocan. plenius per d. Alex. d. §. sed hodie.

Fallit in maiori parte quæ in præiudicium minoris partis debitum non remittit, licet ipsa petere non possit, probatur in l. cum in eo. ff. de pact. S. Ian. re. 204.

¶ **PARS** maior non sufficit si fiat aliquid ex dispositione, in qua omnes, & singuli conuenire debent. c. vbi periculum. §. item. ver. singuli. de elect. 6. Barbatia. c. vnico. colum. 17. de plus pet. Bald. l. si cui. §. si à filio. ff. de lega. 1. Doct. c. cum omnes. de constitu. c. quod omnes. de reg. iur. 6. vbi Din. & Boer. post gl. Med. reg. 2.

¶ **PARS** vna potest aliam cegere ad concludendum in causa: hæc vniuersaliter intelligitur etiam coram arbitro. Cyn. l. si quis ex consensu. C. de episc. aud. gl. & Rom. l. 1. in 3. col. ff. de arb. Fel. c. cum dilectus. de fid. inst. Marf. sing. 55. Cuid. Deci. 585. c. auditis. de proc. Doct. com. c. quoniam contra. de probat. auth. iubemus. C. de iud. Med. reg. 2.

¶ **PARTIS** appellatione in dubio intelligitur de dimidia. l. nomen filiorum, §. portionis. ff. de verb. sig. gl. in l. etiam. de vsu.

Fallit in 5. casibus, vt per Diaz. reg. 529.

Pars continetur in toto. l. in toto. ff. de reg. iur. c. in toto. de reg. iur.

Fallit vt per Dyn. in d. c. in toto.

Partis quo ad partem idem iuris est, quod de toto quo ad totum. l. quæ de toto. ff. de rei vend. l. an pars, & ibi Bart. ff. pro derelicto. c. pastoralis, in prin. de off. deleg.

Ampliat in 2. casibus, & limitatur in 6. à Iaso. in l. qui sine. ff. de cond. sine causa. Deci. in l. cuius effectus. ff. de regul. iur. vbi limitat. Ampliat in 3. casibus, & limitatur in 4. à Nicol. Euerard. in suis topicis.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in l. iuris gentium. §. adeo. ff. de pact. nu. 3.

A parte meliori & potentiori fieri denominationem. l. cum quaritur. ff. de statu homi.

Fallit vt per Damas. reg. 144.

Partem non facit is qui nō admittitur ad partem, nec admitti speratur, & ideo non impeditur ius accrescendi. l. planē. §. si duobus. ff. de leg. 1.

Fallit in 6. casib. vt per Crot. in l. re cōiuncti. ff. de leg. 3. col. 20. Don. Fina, lib. 3.

¶ **PARTIS** quo ad partem idem iuris est, quod & de toto quo ad totum: vt in l. quæ de tota. ff. de rei ven. & in l. an pars. & ibi Barto. ff. pro derelicto. & in l. si seruus eius. & ibi Moderni. ff. de acquir. hæred. in c. pastoralis. in prin. de offic. deleg. & vide glo. quæ allegat iura pro & contra, in l. qui scit. ff. de vsu.

Amplia dupliciter, & limita sex modis, vt per Iason. in l. qui sine. ff. de cond. sine causa. & vide Decium in l. cuius effectus. ff. de reg. iur. vbi ampliat tripliciter, & limitat quatuor modis. & Nicol. Euerardum, loco à parte in totum. vbi vnam ampliationē, & limitationes describit. B. Dias re. 531.

¶ **PARTIS**, seu portionis appellatione, in dubio, intelligitur de dimidia. text. est in l. nomen filiarum. §. portionis. ff. de verborum signif. gloss. in l. etiam. ff. de vsu fructu.

Limita primò, nisi iungatur cum aliquo termino denotante minorem portionem, quia tunc illam tantum includit. Ita limitat Philip. cap. ij. §. statuimus. de deci. lib. vj. per tex. ibi in prin.

Secundò limita, nisi verbum, pars, vel portio, iungatur cū dictione aliqua, quia tunc verificatur in qualibet parte: glos. in clem. j. in verb. aut earum parte. de for. competen. Abb. in c. super eo. de eo qui cōg. consan. vxoris suæ. Corset. in sing. pars. Philip. vbi supra, & Felin. in cap. significatibus. de lib. obla. post Abb. in cap. pastoralis. de offic. deleg. ex quo sic limitatur prædicta regula, & vide Ias. in l. j. C. de pactis. in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & substit. Quam limitationem subintellige, quando subiecta materia patitur, quod verbum pars, iunctum verbo, aliqua, possit probabiliter ad quamlibet partem referri quæcunque sit: secus si non patiatur. Ita intelligit Soc. conf. liij. in quarto vol.

Tertiò limita ex gloss. iij. in c. maiores. xvj. quæstion. vij. quæ dicit, quod si aliquis debet partiri, non intelligitur de dimidia. secus si debet pars dari. Ita restringit Fel. vbi supra.

Quartò limita, nisi petantur duæ partes, quia non intelligitur de duabus dimidiis, sed de duabus partibus respectu tertiæ: notat Domin. post Anch. in c. indēnitatibus. §. si verò. per illum tex. de elect. in vj. Ita limitat Felin. quem vide: & vide Corset. in singul. supra alleg.

Quintò limita, nisi ex mente loquentis appareat quod Tom. 2. Reg. Iur.

appellatione partis, intendit includere minorem partem dimidia, vt probat text. in cap. j. de senten. excomm. in vj. secundum Domi. quem refert Philip. in dict. §. statumimus.

Sexto limita, quia ratione incertitudinis quandoque comprehenditur totum appellatione partis, vt in l. vxori. in princ. ff. de legat. tertio. vbi dicitur, quod si testator legat vxori domus partem, in qua morari consuevit, & testator tam tempore testamenti, quam mortis, totam domum in usu habuit, tunc tota domus debetur ratione incertitudinis, secundum glo. ibi. Ita limitat Philip. vt supra. B. Soc. reg. 529.

P A R T E M non facit is, qui non admittitur ad partem, nec admitti speratur, ideo non impeditur ius accrescendi, vt in l. planē. §. si duobus. ff. de leg. j.

Limita sex modis, vt per Ioan. Crotum in repet. l. re coniuncti. ff. de leg. iij. B. Dias re. 530.

P A R T I V M assertioni statuit vbi de paruo præiudicio agitur. Abb. cap. fin. de prob. Dec. leg. si donatione. colum. 6. de collat. quia in minimis inconueniens non est, in quibus etiam vni creditur testi. no. l. si quando. C. vnde vi. c. si. quod met. causa. gl. l. vbi. C. de iur. dot. Med. reg. 5.

P A R. 197. cum par del. 171. in pari causa. c. 65. in pari delicto. vide Esse. Prohibitio.

Paria sunt non vendere, & modico pretio vendere. De leg. 3. l. non dubium.

Paria delicta mutua compensatione tolluntur. So. mat. l. viro. in fi.

Imperium par in parem non habet. Ad Treb. l. ille. §. tempestiuium. De arb. l. nam & magistratus. De elect. c. innotuit. §. quamuis.

Paritas vinculi paritatem iudicis inducit. De leg. tu. l. si reliquero. Notauit ad rub. De reg. iur. Riisvich.

P A R I U S, Succedere. Bonifac. Re. xlvj.

Is, qui in ius succedit alterius, eo iure, quo ille, vti debet.

Decius l. qui in ius. & l. quod ipsis. & l. inuitus. §. plerunque. ff. de eod. Viuien.

P A R E N T E S. Parentum necessitatibus liberos succurrere iustum est. C. de alen. li. l. i. Vide lib. 2. Gribal. de ratione studij. Riisvich.

P A R T Y S sequitur ventrem. C. de rei vendic. l. partum. Riisvich.

P A R V M, & nihil æquiparantur, & nihil deesse videtur quod parum deest. gloss. §. penultimo. versic. inter quos. de fide instrument. in authent. §. sed quia. inst. ad legem Fal. leg. 2. ff. quod cum eo. §. sed quia. institu. de fid. com. hæred. c. de quarta. de præscript. dixi supra ampl. 132. Corne. consilio 29. lib. 3. Med. reg. 5.

P A S S I O non concurrit cum actione circa idem in eodem subiecto. gloss. capit. debitum. de Bapt. c. fi. de inst. l. pe. ff. de arbi. not. l. vbi repugnantia. ff. de reg. iur. Med. reg. 9.

P A S T O R. Non potest esse Pastoris excusatio, si lupus oues comedit, & Pastor nescit. Greg. c. pen. De reg. iur. Riisvich.

P A T E R. Ex notis Marcelli constat nec patribus aliquid ex castris bonis filiorum deberi. Pomp. lib. sing. De cast. pet. l. 10. Riisvich.

P A T E R in aduentitiis habet vsumfructum. l. j. C. de bon. mater. & l. si viua. C. eod. tit. Old. consil. ccxiiij. factum. Roman. singu. cccix. pr. & sing. d. xlvij. scis. l. cum oportet. §. pen. C. de bo. quæ lib. & §. j. Inst. per quas perso. nob. acqui.

Fallit, si filius est emancipatus, quia quæritur patri vsu-

fructus pro virili, id est, pro medietate, si vnus est filius. tex. est in l. si viua matre. C. de bo. mat. Rom. sing. c. xlvij. scis. Old. consil. ccxiiij. factum, quia pater habet vsumfructum, & legitimam administrationem in bonis mater. vt l. j. C. de bon. mat. Corn. consil. j. vol. ij.

Fallit etiam, si pater efficiatur monachus, quia in totum perdit vsumfructum. Sali. in authent. ingressi. nu. 7. & 9. C. de sacr. sanc. eccl. Abb. Sic. in e. in præsentia. vers. sed circa hoc. de probat. & ibi Deci. nu. 255. & 256. Boer. decis. cxcvij. nu. 10.

Fallit etiam in bonis feudalibus, in quibus pater nullum habet vsumfructum. Bald. in l. si uxorem. in vlt. questio. C. de condi. infer. Boer. deci. cxcix. num. 2. & 3. ratio est, quia fundum est seruitus, & daretur seruitus seruituti, quod est impossibile. vt l. j. ff. de vsumfruct. leg. I. Nouel. re. 135.

P A T E R licet alienationem inter filios fieri prohibeat, tamen ultra ipsos, nisi expresse dixerit, regulariter talis prohibitio non extenditur. glo. est repu. sing. in §. nos igitur. in authent. de restit. fideicommi. & idem tenent Dyn. Ray. Bart. & Io. de Imo. in l. si tibi homo. in §. diuus Seuerus. ff. de leg. j. Bal. & Salicet. in l. voluntas. C. de fideicommissis. Bald. in l. Lucius. in l. voluntas. C. de fideicommissis. Bald. in l. Lucius. in §. j. ff. de legatis tertio. & Bald. in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maieft. cum aliis concordantiis.

Primò fallit, vbicumque pater non prohibuisset filios, sed liberos, ne alienarent, quia tunc huiusmodi prohibitio extenderetur etiam ad nepotes, & alios descendentes: vt not. Cyn. in leg. voluntas. C. de fideicommissis.

Secundò fallit, quando testator non prohibuit filios, sed hæredem suum: quia tunc intelligitur prohibitus hæres hæredis: vt probatur in l. pater. §. Iulianus ff. de legatis tertio. & l. Lucius. argumen. à contrario sensu, de quo vide Bartolum in l. filiusfam. §. diuus Seuerus. ff. de legatis primo. & l. Lucius. ff. de legatis secundo. & per Cynum in dicta l. voluntas. C. de fideicommissis. & per Ludo. de Rom. in l. si quis filium. ff. de acquirend. hæredita. & vide etiam textum in §. penulti. in authent. de restit. fideicommissis. vbi dicitur, quod licet hæres prohibeatur alienare fundum, vt familia remaneat: dicta tamen prohibitio non extenditur ad quartum gradum, seu ad quartam generationem post testatorem: vt est casus in d. §. penulti. & ibi etiam per Angel. & Bart. in d. §. diuus.

B. Soc. reg. 351.

P A T E R cum aliquod consequitur priuilegium, non per hoc etiam filio conceditur, nisi contrarium expresse caueatur. Bald. leg. prima. C. de patr. qui fil. distinx. Med. reg. 9.

P A T E R potest cōferre in filium titulo donationis rem stabilem, seu prædium pro bona summa, dummodò patri remaneat tantum, quod alius filius, vel filij non possint excludi à querela, secundum textum in l. j. C. de inoffic. donat. Baldus in l. fi. C. de vsucapio. Guid. Pap. consil. xx. viso facto. nu. 3. & consil. 104. num. 3.

Amplia, vt donatio inter patrem, & filium valeat, & teneat, dummodò iuramento firmetur, secundum Doct. & præsertim Bald. in dict. l. fina. de vsucapion. Guid. Pap. consilio cclxiiij. incipien. honesta mulier. numero 2. versic. j. quia dicta donatio. Bald. in l. ij. versicu. contra primam partem. C. de inoffic. donat. numero 6.

Amplia, vt donatio facta filio in potestate constituto

intu

intuitu, & contemplatione matrimonij, valet & tenet Guid. Pap. eonfi. cxij. ex facti narratione. num. 1. & q. cxlv. nu. 2. Bald. in l. ij. C. de inoffic. donat. & ibi glos. & Guid. Pap. q. cxlvj. in princip. & eonfi. xx. viso facto. nu. 3. versic. & si forte, & c.

Fallit etiam in donatione remuneratoria, seu ob causam, secundum text. in l. si pater. §. j. ff. de donat. & Bald. Sal. in l. cum post diuortium. §. patrona. ff. de iure dot. & ibi Bar. Bal. & Jacob. de S. Geor. & Boer. q. xxvj. in princ.

Fallit etiam in donat. propter nupt. l. fina. C. cōmunia vtriusque iudic. & l. ij. C. de bonis, quæ lib. & l. illa. C. de collat. & Guid. Pap. q. cxlv. num. 5. versicu. sed iuxta præmissa. & q. cclxxiiij. nu. 1. & in authen. sed quæ nihil. C. de pact. conuent. I. Nou. re. 132.

PATER quemadmodum cogitur præstare alimenta filiis suis, ita etiam filius cogitur alere parentes inopes. Bald. l. C. de patr. qui fil. distr. gloss. clem. 1. versic. æternaliter. de summa Trinit. & fid. Cath. De cis. Pedem. 140. nu. 2. Med. reg. 9.

PATER potest cogi obligare se, & sua bona pro restitutione dotis mulieris, cum qua filius est matrimonium contracturus, vbi aliàs non posset commodè cum alia, vel illa contrahere, in loco vbi non est in obseruantia, quod pater teneatur ad constituendam donationem propter nuptias: voluit Bartol. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. soluto matrim. vbi vide Imo. Rom. Paul. de Castr. & Alexan. de qua materia vide Lupum in repetitio. rub. de donatio. inter virum & uxorem.

Limita istam conclusionem sex modis, vt per Bal. Nouellum in tracta. de dote. vers. infertur ex prædictis. B. Dias reg. 535.

PATER si dissipat bona sua, potest ei interdici administratio, & alimenta filio decerni, text. est cum gloss. in l. cum filio. ff. de legat. j. licet Doct. v. Salic. Bald. & Paul. de Cast. dicant, quod aut pater dissipat bona sua propria, & libera: & possunt filij petere, quod assignentur tot bona libera, ex quibus viuere possint, secundum l. fina. C. de senten. pass. si vero dissipat bona fideicommissio subiecta. Tunc sibi bonorum aufertur possessio, & datur filiis: vt pater inde alatur, vt l. Imperator. ff. ad Trebel. Quamuis Bal. teneat in l. non potest. ff. de adopt. quod eis datur tantum pecuniæ pro alimentis de mense in mensem, vt viuere possint, & hoc in principio cuiuslibet mensis. per l. fin. ff. de lib. agnoscen. Tu vide Ias. in l. si constante. quæst. vij. ij. par. in fin. ff. solu. matr. & Boer. decis. lxj. num. 15. 16. 17. & 18. quod not. & no. G. de Lud. singul. lxxvj. & Bald. in l. filius. ff. de proc. num. 1. vbi tenet, quod si patris vita est deformis filio, ius concedit habenas administrationis filio, & Bald. in l. quamuis. C. de fideicom. nu. 5. dicit, quod si pater est dilapidator bonorū filij priuatur administratione, & potest filius agere contra patrem, & Socin. in consil. xxxiiij. volum. j. vers. iij. conclusio. quod not.

Fallit hæc regula, nisi pater dilapidaret facultatem intuitu, & contemplatione filij: quia eo casu filius contra patrem agere non posset, & quotidie videmus parentes magis cruciari de incommodatibus filiorum, quàm de suis propriis: prout docet experientia, & alibi Bald. in l. Papinianus. num. 1. ff. de inoffic. testam. dicit, quod pater magis tenetur filio, quàm Imperatori, & tueri filium quàm seipsum, ob nimiam affectionem quam gerit erga filiū: vt quo-

tidie videtur. I. Nouel. reg. 135.

PATER & filius censentur vna & eadem persona. l. fi. C. de impub. & aliis subtit.

Ampliat & limitatur per Sebast. Sap. in dict. l. fin. nu. 6. fallit in 3. casib. vt per Iaso. in d. l. fi. num. 2. omnes casus in quibus pater censetur vna & eadem persona cum filio enumerat Marfil. in l. 1. C. de rapt. o. vbi latissimè videas. Don. Fin. lib. 5.

PATER ad filium* emancipandum regulariter compelli non potest. l. nemo potest. ff. de adoptionib. Institutionib. quibus modis patria potestas soluitur. §. filij. B. Soc. reg. 353.

ADDITIO.

* Filium. vide Iasonem in authentica, si qua mulier, de sacrosanct. eccl. nu. 48. B. Vad.

Primò fallit in quatuor casibus enumeratis in gl. d. §. filij. & in d. l. nemo potest. putà, si agnouit legatum relictum filio sub conditione si emancipet eum: vt in l. si cui. ff. de cond. & demonst.

Secundò fallit, quando vitricus adoptat: priuignū suū impuberem, & factus pubes doceat non expedire se esse in potestate patris adoptiui, vt l. nonnunquam. §. fina. cum seq. ff. de adopt. quem casum glo. illius l. extendit ad quemlibet adoptiuum.

Tertiò fallit, si pater prostituit filiā, imponēs ei necessitatem peccandi: vt l. si lenones. C. de episc. audi.

Quartò fallit, quando pater contra pietatem paternā afficit filium iniuria. l. fi. ff. si quis à parent. fuerit manum.

Quintus casus est, qui non numeratur in d. glos. videlicet, quando filius promississet aliquid patri per stipulationem: nam potest tunc compellere vt ipsum emancipet per officium iudicis, vt est casus notabilis, secundum Doct. in l. virum. ff. de verb. obligat. cum similibus. B. Soc. reg. 353.

PATER filium sua legitima regulariter priuare nō potest. l. si quando. C. de inoffic. testam. & l. quoniam in prioribus. ff. eod. tit.

Primò fallit, vbicunque pater ex causa onerosa omnia sua bona promittat alteri post eius mortem: nam cū legitima eius detrahatur post æs alienum. l. Papinia nus. §. quarta. ff. de inoffic. testam. deductis illi bonis, vt æs alienum, nihil restabit filio, & sic filius hoc casu priuabitur legitima. ita tenet Dy. in l. hæreditaria. ff. de bon. auctor. iudic. pos. Sed Bart. ibi dicit nō esse bonum: quia adducit pactum de non petendo, iuxta dictum Aug. Qui vult, inquit, filium exhæredare, & alium instituere, ab alio quàm ab Augustino consilium querat. c. de quo. not. gloss. in l. si quis ad declinandam, C. de episcop. & cleric. si tamen appareat de fraude, filius posset rescindere venditionē pro sua legitima: vt tenet Io. de Platea in §. item si quis. ad fin. Instit. de inutil. stipulat. & per Bart. in d. l. hæreditaria.

Secundò fallit, quando pater institueret filium in nuda proprietate, & alium in usufructu, dummodo valor dictæ proprietatis æquiualeat legitimæ: nam tunc etiam hoc casu habebit legitimam inutilē, ita tenet Augu. in §. prohibemus. per gl. ibi in auth. de trien. & semis. adde Bart. in d. l. hæreditaria. Sed iste modus non est verus, & contra tex. in auth. nouissima. & ibi gl. C. de inoffic. testam. vbi filius debet habere usufructum suæ legitimæ, de quo Bar. tangit in l. vxōri meæ. de vsufr. legato.

Tertiò fallit, quando pater haberet in hæreditate solos seruos, & eos manumitteret: nam tunc filius nō

hil habebit, vt probatur in d. §. prohibemus. alios casus, in quibus potest filium priuare, vide per glos. not. in c. Quintauallis. de iureiur. & in §. aliud quodque. in auth. vt cum de appella. cog. Adde, quod in illis est casus, quo pater filiis, & filiabus potest denegare alimenta. & ibi hoc tenet Bar. in l. si quis a liberis. §. idem iudex. de lib. agno. & idem Bar. in l. si patrum. & l. si. C. de lib. agno. & l. diuus. ff. ad leg. Pom. de parri. & idem tenet Io. Andr. & Petr. de Anchar. in d. cap. Quintauallis. de quo se remittunt ad Spec. in tit. qui fil. sint legit. vers. quod si filia. & vers. seq. dicit tamen Spec. in ti. præal. quod si filia vult pœnitere de peccato, vt quia luxuriosa erat, & nunc vult seruare continentiam, pater debet eam alere. argu. c. ferrum. 50. dist. & hoc sequitur Bart. Io. de Imo. & Abb. in d. c. Quintauallis. qui plus dicit, quod etiam pater tenetur eam dotare: quia causa dotis non est minus fauorabilis quam causa alimentorum: vt no. Cyn. in l. non idéo. C. de admin. tut. facit l. j. ff. solut. matri. & faciunt not. per Bart. in auth. ex completu. C. de incest. nuptiis. vbi dicit, quod pater potest relinquere filio spurio vsque ad quantitatem sufficientem in alimentis, & eodem modo filia spuria pro dote: quia sine dote non potest alicui nubere.

B. Soc. reg. 355.

¶ PATER si filio aliquid donat, illud in legitimam non computatur, nisi dictum sit: vt in l. si quando. §. generaliter. C. de inoff. testam.

Fallit, nisi pater filio simpliciter dedit. ita Bart. in l. parente. ff. si quis a parent. fuer. man. facit illud quod ipse vult in l. cum quo. in fine, ff. ad legem Falcid. & in l. Titio centum. §. genero. ff. de iure dotium. Bart. Soc. reg. 354.

¶ PATER filiis naturalibus: legitimis existentibus, vnam vnciam tantum legare potest. gloss. in l. cogi. in §. ij. qui ff. ad Trebellianum. quam gloss. sequitur Ludouic. Rom. in l. ij. C. de natur. lib. & idem etiam tenet glo. in l. Lucius. in prin. ff. de vulg. & pup. quæ gl. iuncto tex. probat, quod olim de iure Digestorum filius naturalis poterat in totum capere hæreditatem patris, & sic ultra vnciam, licet contrarium teneat gl. in l. Plautius. ff. de cond. & demonst. quæ tenet, quod etiam hodie pater potest eis legare duas vncias existentibus legitimis.

Primo fallit, vbiunque filius naturalis esse vulgariter substitutus in totum, tunc filio legitimo repudiante, filius naturalis vulgariter substitutus poterit capere totam hæreditatem, ac & perinde erit si esset legitimus. Ita Bart. in l. si is, qui bonis. ff. de vulg. & pupil. quem sequuntur ibi Iacob. de Aret. Din. Bald. & Ang. & communiter omnes, & assignant rationem: quia sicut potest filius naturalis tantum non existentibus legitimis & naturalibus capere ultra vnciam, vt in authenti. licet. C. de naturalibus liberis. Ita potest filius naturalis substitutus vulgariter in totum: quia tunc demum vocatur filio legitimo repudiante: quo casu perinde est ac si non extarent legitimi. arg. l. ij. §. si. & §. si filius. ff. de bon. quæ lib. cum siml.

B. Soc. reg. 352.

¶ PATER filiam dotare tenetur. l. filiam *. C. de dotis promissione. B. Soc. 348.

ADDITIO.

* Filiam. Adde Corn. in cons. ccxlij. in litera M. in iij. par. & Felin. in j. c. quæ in eccles. statim post mediū. de constitu. B. V.

Primo fallit, si filia esset Iudæa, vel hæretica: quia non tenetur illam dotare. gloss. est singul. in l. si verò. ff.

de in rem verso.

Secundo fallit, quia non tenetur dotare filiam naturalem nisi si pauper. ita notat Bal. in l. si de iure. ff. de iure dotium.

Tertio fallit, si pater esset egenus, & non posset eam dotare, secundum Ludouicum in l. j. soluto matrimonio.

Quarto fallit, quando accepit virum indignum sine consensu patris. ita not. Lud. in d. l. j. aliàs Bald. in l. fin. C. de do. promiss.

Quinto fallit, quando esset contractum cum viro sine dote: quia non tenetur illam dotare pater. Lud. in d. l. j. & ita dicit Bar. tenuisse. Sed Bal. tenet contrarium in auth. res, quæ. C. comu. de leg. B. Soc. re. 348.

¶ PATER ex iuris censura in bonis filij nascituri habet vsumfructum, ex quo habetur pro iam nato, cum de eius comodo agatur, l. qui in vtero. ff. de stat. ho. maxime in bonis aduentitiis, & profectitiis, gl. est not. in l. ij. C. de contrahen. & commi. stip. & l. j. C. de bonis mat. & l. cum oporteat. & l. non solum. C. de bonis, quæ lib. & patria potestate durante filius nudam habet proprietatem, quæ soluta per mortem patris, ad filium, vel filiam, pleno iure deuoluitur, secundum iura. vt Anc. in cons. cvj. nu. i. in fine, & in cons. clxxvj. num. i. ad fin. ver. verum filius vel filia, in hac. versic. ciuit. extat cap. viij. lib. iij. statut. vrbs n.

Fallit, quando filius, vel filij, matre defuncta, eleuaret, vel eleuarent vadimonium in officio proprij, & in solutum acciperent dotis solutionem in bonis paternis debitoris d. dotis, pro summa, vt in sua vadia, quia eo casu pater nullum haberet vsumfructum in dictis bonis dotalibus, sic vt supra in solutum habitis in dicta curia, prout in multis casibus & iudicatum & obtentum fuit.

Fallit etiam in patre ponente filium in hospitali, quia eo casu perdit omne ius & priuilegium, quod habet in filio, vt Bal. in l. ij. C. de filiis instat. expositis, vbi dicit, quod si ciuis conspiciat ciuitatem periclitantem & non subuenit, perdit ciuitatis beneficiū, & definit esse ciuis. Ita Gerard. singula. ij. numer. 9. quod nota.

Fallit itidem, quando pater filium vulnerat, vel eum male tractat, quia eo casu pater cogi & compelli potest ad eum emancipandum, & in hoc perdit vsumfructum. Ita Guliel. de Lud. singu. nu. 24. alleg. text. in l. prætor edi. §. sed & si quis. in glo. in versu. atrox. ff. de iniuriis.

Fallit similiter, quando pater ingreditur monasteriū, quia, eo viuente, filio legitima illico debetur, pro vt est tex. in c. cum scimus, de regulari. & gloss. not. in c. transmissa. in versu. more, extra qui filij sint legit. & ibi Abb. idem in c. in præsentia num. 59. de proba. & ibi Feli. num. 55. Corset. in sing. suis. in versu. legitima. in prin. numero 1. Ias. in auth. nouissima. num. 8. C. de inof. testam. & in authen. si qua mulier. C. de sac. sanct. eccl. num. 50. Maria. Socin. iunior cons. l. j. nu. 7. vol. j. de proba. Pari. in c. in præsentia. nu. 165. aliter sentit.

Fallit etiam in filio clerico, eo quod in bonis eorum aduentitiis nullum patri quaeritur vsumfructum, vt in authen. presbyteros. C. de episcopis, & cler. & ibi Bal. & Saly. Dec. in d. c. in præsentia. num. 253. & 254. allega. Imo. & Abb. in cap. quia nos, de testamen. & ibi Anto. de Butr. & hoc per Decium traditur, pro cautela, vt filius efficiatur clericus ad hoc vt pater amittat vsumfructum in bonis aduentitiis filij, etiam

in minoribus ordinibus constituti.

Fallit etiam, quando bona relinquuntur filiis, vel filiabus, ea lege, vel conditione aut ordine, ut nullo modo patri acquiratur ususfructus, quia eo casu stante dispositione testatoris, vel testatricis, patri nil debetur, ut auth. item excipitur. C. de bonis quæ li. ex quo voluntas testatoris omnino est obseruanda. l. j. C. de sac. san. eccles. cum capitu. j. statu nostrorum. l. Nouel. reg. 155.

¶ PATER si instrumento donationis confiteatur se recepisse seruitia à filio, non statur in hoc eius confessioni, sed oportet quod benemerita, seu seruitia probentur. gloss. est sing. in l. si donatione. C. de collat. & ponit Ioan. Lupus in repet. rubr. de donat. inter vir. & vxor. vers. sed quarum. gl. not. etiam Ias.

Limita tripliciter, ut per eundem Ias. ubi supra. Et vide eundem Ias. in l. frater à fratre. in lectu. ff. de conditio. indebit. B. Dias reg. 533.

¶ PATER de iure tenetur alere filios suos, indefinita debet vniuersaliter intelligi, ut teneatur etiam ad indumenta, & ad filias dotandas secundum facultatem patrimonij sui. l. verbo victus. cum l. sequē. ff. de verb. sign. l. necare. l. si quis ex liberis. §. si quis. ff. de lib. agno. l. si. C. de dot. prom. Rom. sing. 788. Soc. conf. 150. vol. 2. Corn. con. 77. vol. 2. Alex. conf. 134. nu. 30. lib. 6. conf. 83. vol. 4. quæ dos nō debet esse minor legitima: quia succedit in locum alimentorum. l. si. de dot. prom. Bal. conf. 323. nu. 3. lib. 3. Gramma. Dec. 101. nu. 29. Boer. Dec. 62. nu. 6. Dec. conf. 171. nu. 5. Sal. Auth. res quæ. C. com. deleg. Med. re. 2.

¶ PATER iure tenetur alimentare filios suos. l. necare. leg. si quis ex liberis. §. si quis ex iis. ff. de lib. agno. & filias dotare. l. fina. C. de dot. promiss. cum infinitis.

Amplia, ut non alimentare, sed etiam tenetur ad indumenta, secundum gloss. not. in dict. §. si quis ex iis. in versic. non tamen onera. & l. verbo. cum l. seq. ff. de verb. signif.

Amplia, ut nō solum filiam dotare teneatur, sed etiam si vidua remanserit, pater potest etiam compelli ad dandam eandem dotem secundo viro. Ita Roman. sing. dcclxxxvij. authen. & refert Ioan. Andr. in tit. qui filij sint legitimi. §. in hoc. in additio. ad Spec. in vers. Martinus de Fano. & Bald. Nouel. in tract. de dot. parte j. & parte vj. priuileg. xvj. Ias. in §. fuerat. de actio. instir.

Fallit, quando pater non habet redditus pro se alimentando: quia non tenetur eo tunc ad alimenta pro filiis. gloss. not. in l. si quis à liberis. §. fin. in vers. libertō. ff. de liber. agno. quia debet magis sibi prospicere quàm aliis, cum prima charitas incipiat à seipso, secundum Bald. in l. vnic. C. de inoffic. dot. l. Iulianus. ff. si quis omi. causa testa. ita Afflict. dec. ccxcix. numer. 9.

Fallit quoque, quando filius habet conueniens officium seu exercitium; quia tali casu pater non tenetur alimentare filium, seu ad præstationem alimentorum. ita Deci. in capitu. Episcopus. numer. 10. de præbendis. Bartol. in l. si quis. §. 15. vers. sed si filius. in versicu. ut operis. ff. de liber. agnoscend. vel quando manibus propriis potest sibi victum quærere: quia eo tunc pater non tenetur: ut Deci. ibi. numer. 10. quod not.

Fallit, quando filia præter consensum patris matrimonium contraxerit: quia eo tunc pater non tenetur. Ita Boer. decis. cxxx. numero 8. citando Barto. Angel. & Doctores in authenti. in l. obligamur. §. lege.

ff. de actionibus & obligationibus. & Doctor. in authen. res quæ. C. communia, de legat. Bald. Nouell. in suo tracta. de dote, circa medium. versicu. in fratre tamen eam alere tenetur. & Baldus in l. finali. C. de iure dotium. & pluries iudicatum fuit anno 1562. in mense Octob.

Fallit etiam, quando filia esset hæretica: quia parentes eam dotare non tenentur, secundum Alexand. post Bald. in l. ij. C. communia de legat. & gloss. in l. mater. C. de iure dotium, in versicu. mater. & l. cognouimus. C. de hæretic. Alexand. in l. prima. num. 21. ff. soluto matrim. & Carte. in tract. de hæretic. numer. 148. l. Nouel. re. 131.

¶ PATER potest filium exheredare.

Fallit, quando ante mortem patris prænitisset, isto casu pater eum exheredare non potest, dixi cautela xxxv. pater filiam, &c.

Fallit, quando filius committeret ingratitudinem officio seu permisso superioris, argum. l. Gracchus. C. de adult. & cap. miles. xxxij. q. iij. & vide quæ not. doct. in l. ut vim. ff. de iust. & iure. & in l. j. C. vnd. vi. & Nel. in tract. de banni. in j. part. secund. temp. in x. q. vbi habes in filio occidente patrem bannitum. S. Ian. reg. 220.

¶ PATER (si vult) potest in testamento relinquere filiz spurie non solum alimenta, sed etiam dotem. ita Bart. in l. si. ff. de iis, quib. ut indig. & hoc de iure canon. per d. cap. cum haberet, de eo qui dux. in mat. & fuit sing. Matth. Mat. cxlvj. no. & idem Bart. in l. Marius. §. duobus. iij. q. nu. 23. ff. de legat. ij. & l. vxorem §. pater naturalis. ff. de legat. iij. Bald. in l. mater. C. de iure dot. Abb. consilio xv. videtur princip. nu. 1. vol. ij. vbi tenet, quod dos succedat loco alimentorum, & si potest alimentari filia spuria à patre, multo magis potest dotari: ut concludunt Doctores in auth. ex complexu. C. de incest. & inutil. nup. Bal. in cons. cccclvj. nu. 7. 8. & 9. vol. eod. & Abb. consil. 50. eod. vol. ij. Boer. dec. cxxvij. in prin. Dec. c. per tuas, de probat. nu. 1. & 2. & Anch. ccxxv. vers. super alio dubio, & dos à patre profecta, ad patrem redire dabet, non iure successionis, sed iure reuersionis, secundum Abb. in d. cons. 50. nu. 4.

Amplia, ut non solum spuriz, sed etiam incestuosæ filiz pater in testamento potest relinquere aliquid filiz, dummodo dicat, quod ex causa alimentorum, vel pro ea dotanda, secundum Guid. Pap. q. cclxxx. in qua refert fuisse iudicatum de anno 1430. & ita tenet Rom. cons. xliij. nu. 4. alleg. authen. licet. C. de natur. liber. l. Nouel. 134.

¶ PATER non potest committere alteri, ut occidat filiam suam adulterantem, seu adulteram: Bald. in l. accusationib. C. quod met. caus. & in l. ad officium. C. commu. diuid. & Paul. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. solut. matrim. facit quod habetur in meis doctrinis magistralibus, doctrina incip. vindictam facere.

Limita, nisi pater hoc demandaret filiis suis, Bartolus in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniur. Salyce. in l. Gracchus. C. ad leg. Iul. de adult. quibus assentitur Felin. cap. si verò. lo. j. versicul. limita. de sententia excomm. B. Dias re. 534.

¶ PATRIS sola præsentia, siue alterius, cui reuerentia debetur, non inducit iustum metum reuerentialem ad rescindendum actum, nisi probentur minæ, vel verba præcedentia. Barto. in l. prima. §. qui oneranda. ff. qua. rer. actio non detur. & ibi Angel. idem Bartol. in l. ad Inuidiam. C. quod met. caus. Docto.

mero 3. versiculo 10. & ultimo, cum dos sit quid vniuersale, eo quia à se potest recipere augmentum, & diminutionem, secundum Corn. consilio xlvij. b. vol. 2. & cons. lxxvij. c. eod. vol. 2. Mat. sing. cxx. & Campeg. in tract. de dote. in 1. par. q. 4.

Fallit etiam in dote data filiae, quæ si vsque ad mortem facultates sunt auctæ etiam dos augeri potest, secundum Philip. Fran. in c. quamuis pactum. vers. 3. limit. de pact. in 6. quia dos succedit loco legitimæ. vt l. quoniam Nouella. C. de inoff. testam. Paul. de Cast. cons. 206. aliàs cons. 211. Boer. q. 62. nu. 6. Bal. in 1. pactum. oppo. 6. C. de collat. Nouelire. 133.

¶ **P A T R** viuens legitimam filio dare non cogitur: vt in l. prima. §. si impuberes. C. de collatio. bon. & not. gloss. in c. Raynuius. de testament. & no. Bart. in l. post emancipat. de liberat. legat.

Primò fallit, si dissiparet bona sua, quia tunc cogitur filio dare legitimam, eo etiam viuentem. ita Bald. in l. 2. ff. si quid in frau. pat. & in l. 1. in 4. q. C. de inoff. dona. pro quo facit quod not. tenet Bart. in l. 1. in §. si in patris. ff. soluto matrim. & in l. si constante. in princip. ff. eod. vbi not. dixit, quod si vxor alicuius decessit, remanentibus filiis hæredibus relictis, & dos remaneret apud patrem, qui dissipat omnia bona sua, quod tunc filiae poterunt agere contra patrem, vt eorum dos non consumatur, de quo habetur etiam per Bar. in l. si. C. de sen. pas. vbi ponit an filij possint petere, vt pater remoueatur ab administratione, quando pater habet malos mores, & dissipat bona filiorum, vt habetur per Bal. & Doct. in l. Imperator. ff. ad Trebel. B. Soc. reg. 335.

¶ **P A T R** is delictum nocet filiis quo ad penam pecuniariam, si statutum de hoc expresse cauerit, secus autem quo ad penam corporalem, Bal. in l. 1. C. ne fil. pro patre. Anch. cap. 1. de const. lex tamen irrogat infamiam filiis ob delictum patris, videlicet ob crimen læsæ maiestatis, & ob crimen hæresis. l. quisquis. C. ad leg. lul. maiest. Innoc. cap. grauem. de senten. exc. auth. Gazaros. C. de hæret. Din. capitu. non debet. cap. sine culpa. num. 6. de reg. iur. 6. Med. reg. 8.

¶ **P A T R** e m impubè filius occidere potest ratione hostilitatis: ab his nunquam ei licet præiudicium inferre, & hoc ratione fauoris publici, doct. l. minimè. ff. de relig. Socin. in terminis huius reg. in reg. 284. fall. 14. Med. reg. 1.

¶ **P A T R** es. Quod sanctorum Patrum documento sancitum non est, superstitiosa adinventione non est præsumendum. Steph. 5. 2. q. 4. c. consulisti. De infan. vide Delictum, Dignitas, Filius, Vox.

Quicquid filius acquirit, patri acquireret, cum in eius sit potestate. Inst. per quas per. no. ac. in princ. De acqui. pos. l. qui seru.

Parco: Qui sibi non parcit, multò minus aliis parceret. De bo. eo. l. si. Riisvich.

¶ **P A T R** i a potestas soluitur morte, §. is verò. Inst. quib. mod. ius patro. potest solu. ibi, ij verò, qui in potestate parentis sunt, mortuo eo sui iuris fiunt, quod intellige nisi auus viuus fuerit, nam eo viuente omnes in eius potestate sunt: Doct. Inst. de patro. potest. in princ. Ampl. procedere etiam in morte ciuili, vt per deportationem, l. 1. §. fina. ff. de contr. tab. §. cum autem. Institu. qui. mod. ius patr. potest. solu. si tamen restitutus fuerit, & ei omnia in pristinum statu restituentur. §. sed si. Insti. de eod. tit. Tertio modo soluitur per seruitutem. §. ius autem. Insti. de patro. potest. §. pcena. Inst. quib. mod. ius patr.

pot. solu. l. quod attinet. ff. de reg. iur. Quartò soluitur banno, Doct. Com. l. si cum dotem. §. si patri. ff. sol. matr. Doct. l. 1. C. de hæred. inst. nisi statutum aliter se habeat, Baldus Auth. incestus. C. de incest. nupt. l. 3. C. si pend. appel. mors interuen. Quintò soluitur per emancipationem. §. præterea. Inst. quibus mod. ius patr. potest. solu. Sextò, per adoptionem, manumissionem, & arrogationem; Doct. Inst. de adopt. Septimò, si filius fuerit factus sacerdos, monachus & episcopus, Baldus l. apud hostes. C. de suis & legit. Doct. l. Deo nobis. C. de episc. & cler. Auth. Episcopalis. C. eod. Octauò per dignitatis assumptionem, vt patritius, & similibus, Bald. l. fin. §. necessitatem. C. de bon. que lib. Doct. §. filius. Insti. de patro. potest. Quæ intellige ultimo loco dicta procedere quoad commodum tantum liberari, secus autem quoad incommodum, nam succedunt nihilominus in hæreditate, & retinent quæ sunt commoditatis familiaræ, Doct. d. Auth. episcopalis. Bald. l. fin. §. necessitatem. C. de bo. que liber. cum simi. Med. tr. 2. par.

¶ **P A T R** i a: Patriæ & parentibus parere tenemus. Põpon. de iust. & iu. l. veluti. Riisvich.

¶ **P A T R** i debes, quod tu alij feceris, idem ab eo.

In Aut. de sanct. Epif. §. reuerendissimi.

Vnam personam vicem plurium sustinere.

In Aut. de sanct. epif. §. spectaculorum.

Ratione incertitudinis deferendum esse.

In Aut. de nup. §. sed captiuitatis.

In Aut. de sanct. Epif. §. si quis autem ad monasticam.

Vt sportulæ tantum à reo exigantur.

In Aut. de sanct. Epif. §. spectaculorum. Azo, rub. 104.

¶ **P A T I** ens habet relationem ad agètem, sicuti reus ad actorem, no. l. non debet. ff. de reg. iur. item not. quod agentes, & consentientes pari pœna puniuntur. vulg. iur. Med. reg. 9.

¶ **P A T I** e n t i a habetur pro consensu. gloss. ca. sancto rum. lxx. distinct.

Fallit in casib. in quibus actus verus requiritur. Bald. l. licet. C. de iur. delib.

Fallit in iis, quæ sunt magni præiudicii. Bart. l. cum de in rem verso. ff. de vsur. reg. 224.

¶ **P A T I** e n t i a habetur pro præcepto. De his qui not. inf. l. liberorum. in fin. Arg. reg. 185. qui tacet.

Qui patitur, quod potest prohibere, ipse facere dicitur. De nox. l. 2. d. l. liberorum. C. de sacros. Eccl. l. iubemus. §. œconomos. De iu. pa. l. adigere. Riisvich.

¶ **P A T I** e n t i a. Multa tolerari facta, quamuis prohibita essent, ne fierent.

PRO.

9. q. 2. c. Lugdunensis.

1. q. 1. c. quodd quidam.

2. q. 6. c. biduum.

7. q. 1. c. episcopus in diocesi.

14. q. 6. c. comperimus.

Ext. qui cleri. vel vou. c. rursus.

Ext. de eo qui cogn. consanguin. cap. transmissa.

Ext. de matrim. contrac. con. interd. eccl. cap. fin.

CONTRA.

10. dist. c. vides.

27. q. 2. c. nuptiarum.

Ext. qui matr. acc. pos. c. videtur.

Ext. de sponsa. duor. c. tua fraternitas.

C. de leg. & consti. l. non dubium. §. 1.

D. de verb. oblig. l. si stipuler. §. fin.

SOLVTIO.

prohibita fieri, si fiant, non tenet, si prohibitio habeat perpetuam causam prohibitionis, & quælibet prohibitio intelligitur habere perpetuam causam. d. l. non dubium, nisi constitutio prohibens exprimat prohibitum, neque id temerè. ext. de fil. presbyt. c. ad abolendam. Atque ita omnia contraria ferè conciliantur. In prohibitionibus autem circa matrimonium factis, vel faciendis contraria regula obtinet. Licet enim omnes casus ibi intelligantur prohibiti ne fiant, tamen si fiant, tenebunt: quia matrimonium res est fauorabilis. ext. de matrim. contract. contra interdic. c. 2. & ideo prohibitio cōtra illud inducenda est restringenda. Damal. reg. 99.

¶ PATRONVS qui variare in præsentatione potest, intelligitur vt semel tātum possit, Cald. consi. 21. in tit. de iur. pat. Dec. consi. 119. Regulariter tamen patronus variare non potest, vt in totum à primo discedat: accumulando tamen variare potest. ca. cum autem. de iur. pat. gl. c. cum vos. de offi. ord. Roch. de Curte. in tracta. de iur. patro. vers. honorificum. nu. 30. no. doct. c. quod semel. de reg. iur. 6. Med. reg. 4.

¶ PATRONVM non excludit modica particula à bonorum pos. l. vt si. ff. de bon. libert. Anto. Corf. in trac. de Minim. nu. 38. concor. simil. Bal. auth. quamuis. C. vnde vir & vxor. Corn. consi. 63. lib. 1. ca. licet causam. de probat. capitu. coram. de offic. deleg. Med. reg. 5.

¶ PATRONVM expellunt liberi in quacunque etiam minima parte instituti. l. si ex modica. ff. de bo. quæ liber. conc. l. si tamen. §. si. cum gl. ff. de ædil. ed. l. ex facto. §. si quis autem. ff. ad Treb. Med. re. 5.

¶ PATRONO inscio, nihil potest fieri in præiudicium iuris patronatus. Gemin. in c. quamuis. de rescript. lib. 6. Abb. & omnes Docto. in ca. cum accessissent. de constit. cum similibus.

Primò fallit, nisi immineret necessitas, per quam pro utilitate ecclesiæ episcopus moueretur ad disponendum de beneficio patroni, aliter quam eius natura exigit: quia etiā patrono inuito hoc poterit fieri. ita Abb. in d. c. cum accessissent. & ibi Fel. adde pro hoc benefacere glo. in c. j. x. distinc. quæ concludit, quòd vbi subest iusta causa potest episcopus parochiam diuidere inuito rectore, licet sine causa non posset, per quam gl. ita determinat Abb. in c. ad audientiam. de ecclesiis ædificandis.

Secundò fallit, in patronatu ecclesiastico: quia ipsi potest præiudicari, vt per Feli. in tract. quando literæ apostolicæ, &c. & per Rom. in consi. 361. incip. in casu propositæ consultationis.

Tertiò fallit, in iure patron. quod habetur ex consuetudine, vel præscriptione: quia legatus de latere potest ipsi derogare: vt per Fed. consi. lxxv. incip. infra scriptæ quæstiones. idem tenet Abb. in c. dilecte. de off. deleg. & Alex. in consi. lxxv. incip. viso puncto. in 4. vol. quamuis contrarium tenuerit Io. de Imol. & Bar. in d. c. cum dilectus. B. Soc. re. 356.

¶ PATRONATVS ius non acquiritur ecclesiæ non congruenter dotata, vt si modica fuisset dos, gl. ca. quicunque. 16. q. 7. Abb. consi. 106. col. 2. libro 2. Iaso. rubr. ff. solu. matr. col. 7. idem auth. præterea. C. vnde vir & vxor. not. gl. in summa. 63. disti. cap. pie mentis. 16. q. 7. Innoc. & Docto. comm. rub. de iur. patr. Rochus de Curt. in tract. de iur. patro. versic. dotauit. colum. 5. nouiss. in concil. Trid. sess. 14. in

decreto. de reform. capitu. 1. versicu. competente r dotauerit. Med. re. 5.

¶ PAUPER ad testimonium regulariter admittitur: vt est glo. in l. 3. in prin. ff. de testi. & glo. in c. si qui*. extra, eod. tit. B. Soc. re. 357.

ADDITIO.

* In c. si qui. Vbi vide Feli. in vers. gloss. si. ibi aliàs. cum sequen. B. Vadius.

Primò fallit, nisi esset suspectus: quia tunc debet repellere à testimonio, vt in dictis gloss.

Secundò fallit in causa criminali: quia tunc etiam repellitur à testimonio, sicut pauper etiam repellitur ab accusatione, vt 2. quæstio. 1. in princ. Et ita tenet Tancred. in præallegato cap. si qui. & istud sequitur Anto. de But. & communiter omnes scribentes ibi. Sed Ab. ibi tenet contrarium: dicit enim quòd non videt causam diuersitatis in hoc: nā paupertas reddit testem suspectum, quia timetur ne fuerit corruptus per producentē. Nam hæc ratio limitat etiam in causa ciuili: vnde ipse dicit pauperem nō esse ad mittendum ad testimonium, sed iudex secundum qualitatem personæ, & qualitatem causæ arbitratibitur quanta sit fides testi adhibenda. Et sic Abb. non facit differentiam inter causam ciuilem & criminalem, &c.

Tertiò fallit, cum quis incidit in paupertatē propter vitium suum: quia tūc etiam non est idoneus testis, secundum Bal. in c. præalle. si qui. quia hoc casu non solū rerum, sed etiam famæ suæ est prodigus, & videtur talis: vnde talis est expellendus à testimonio: quia qui vitiosus in se presumitur esse, multò magis in alium vitiosus erit. l. si. C. de sent. pas. secus in eo, qui incidit in paupertatē sine vitio, & tunc bene fauet: quia tunc talis bene esset idoneus, & dicit etiā ipse Bald. vbi supra, qd magis est credendum pauperi virtuoso, quam diuiti vitioso, dicit tamen ibi quòd quando pauper nō est bonæ, aut malæ famæ, tūc bene admittitur ad testimonium, sed minùs ei creditur: quia qui deficit in fide tātum numero suppletur. Allegat gloss. notabilem & menti tenendam in l. 3. §. eiusdem quoque. in prin. in verbo, nunc. ff. eod. quare quando testes non sunt multum: putà, quia deficiunt in fide, supplet numerus: putà, si quis probaret per tres, aut quatuor testes, qui non essent omnino integri, vnus testium suppleret defectum fidei. quam gloss. semper tenebis menti decidendo. dicit tamen Bal. quòd hæc omnia ibi remittuntur iudicis arbitrio: quia nō potest dari ista discretio quando dicatur plenè probatum, sed relinquitur in iudicis arbitrio. de hoc etiam est tex. melior quam sit in iure. scilicet, quand dicatur plenè probatum in l. 3. §. an magis scire potest. & in §. eiusdē. in prin. ff. de testib. Et vltra prædicta adde, quòd testis ad hoc, vt non dicatur pauper, debet habere tātum in bonis quantum est summa negotij, de quo vertitur ipsa quæstio: vt habetur elegantissimè in gloss. sing. in §. si verò autem sunt. in auth. de hæred. & falc. quam alleg. Rom. in l. si constāte. in prin. ff. sol. matr. B. Soc. reg. 357.

¶ PAUPERES non sunt in corpore puniendi propter leues abusiones. l. quicunque. col. 2. C. de seru. fugit. not. l. illicitas. de offic. præsid. l. 2. §. si. de his qui sunt sui. item pœna pecuniaria in corporalem transmutari non potest pro minima re, Bald. d. l. quicunque. col. 2. C. de seru. fugit. Ias. §. pœnales. colum. 8. inst. de act. quo casu limitatur regula, qui nō habet in ære luat in corpore: quia quælibet

nima pœna corporalis est maior qualibet pœna pecuniarum. l. in seruorum. ff. de pœnis. Med. reg. 5.

¶ PAUPER TAS. vide lex.

Causa pauperis prius est tractanda, quàm diuitis. 16. q. 6. c. de lapsis. C. de epis. l. si quis ad declinandam. de Fal. Riisvich.

¶ PAUPER TATIS causa limitatur ius commune, gl. 1. non obstante. ff. de iure fisci, & in c. primis. 1. q. 1. vnde pauperi non currit tempus vnius anni appellatio nis deserta, Auth. ei qui. C. de temp. appel. item nō tenetur ad onera personalia, Bal. auth. defuncto. C. ad Tertullia. l. in dictiones. C. de ann. & trib. lib. x. item excusat à pœna arbitraria, Bald. l. acceptam. q. 23. C. de vsur. Areti. l. inuitus. C. de procura. col. 3. item excusat à satisfadatione, Specu. §. 9. in tit. de primo, & secundo Decre. item non tenetur soluere mercedem notatio, glo. l. tam dementis. C. de epis. aud. Med. re. 1.

¶ PAX si fuerit inita cum aliquo, pro qua ex forma statuti aliquid solui deberet, si defecerit vnus nūmus non procedit concordia, Angel. l. si seruus. §. pluriū. ff. si quis caut. Alex. conf. 106. volu. 3. conc. Ang. l. in executi. §. item, & Doct. com. ff. de ver. obl. Rom. l. 2. ff. ad Syll. Med. reg. 5.

Appellatione pacis non venit treuga, sed appellatione belli.

Fallit in 2. casibus, secundum Fel. in c. significauit, de iud. num. 2.

Ad pacem seu concordiam nemo compelli potest. c. humilis, de treug. & pace.

Fallit in 7. casibus, vt per Fel. in dicto cap. humilis, numero 1.

Capitaneus guerræ non potest facere pacem.

Fallit in 3. casib. secundum Ias. in l. conuentionum, ff. de pact. num. 7. Do. Fina, lib. 5.

¶ PACIS ratione limitatur ius commune: vnde ratio ne pacis matrimonium inter eos contrahi permittitur inter quos regulariter non permitteretur. cap. 1. de sponsa. impub. 6. Ioan. Andr. ca. actus legitimi. de reg. iur. 6. vbi dicit quod ratione pacis pontifex dispensare potest cum monacho, & moniali, vt virū, vel vxorem accipiat, Soci. d. regu. 284. fall. 6. Me. reg. 1.

¶ PACEM qui cum proximo suo non facere iurat, anno vno pœniteat, & ad pacem redeat.

xxij. quæst. ij. qui sacramento. Viuien. reg. 44.

¶ PACEM tutor vel curator possunt super iniuria patri pupilli illata, componere, si modo id pupillo uti lius fuerit. hanc esse communem opinionem alteratur Fran. Turz. concl. 32.

Fallit in multis casibus quos colligere potes ex dictis Croti. in l. 4. §. Cato, ff. de verbor. oblig. nu. 15.

Non sufficit habere pacem cum hæredibus occisi separati.

Fallit in 4. casib. secundum Crotum, in l. 4. §. Cato, ff. de verbor. oblig. nu. 107.

Pax debet fieri à maiori parte hæredum. Doctor. in d. §. Cato.

Fallit in 5. casib. secundum Ang. de Perig. in d. §. Cato, numero 59. Do. Fina, lib. 4.

¶ PECCATVM non dimittitur, nisi restituatur ablatum. Reg. in 6.

Peccati venia non datur, nisi correctis. Reg. in 6.

Defensor propriæ salutis in nullo peccare videtur. Gordia. C. de Sic. l. 3.

Peccata suos teneant actores, nec ulterius progrediatur metus, quàm reperiatur delictum. Arcad. &

Ho. De pœ. l. 22.

Peculium. l. 59. ex pœnalibus. pendens Regu. 130. §. quod pendet. Riisvich.

¶ PECCATVM minimum confiteri non est necesse, quia non est mortale, & mortale tantum peccatum materia confessionis est, Doct. capit. omnis. de pœn. & remiss. cautius tamē esset de eo se confiteri, præsertim, quando veniale peccatum geminatum esset, quia tunc disponit ad mortale. doct. d. loco. Med. reg. 5.

¶ PECCATVM veniale ex geminatione efficitur grauissimum. §. criminis. 25. dist. Rom. l. si verò. §. de vi. ro. in 16. casu. 31. fallen. ff. solut. matr. Corset. in trac. de verb. Gem. num. 57. Euer. in loco à vi Gem. nu. 6. & seq. Alex. in add. ad Bar. l. cum scimus. nu. 7. C. de agri. & censu. lib. 11. Med. reg. 2.

¶ PECCATVR reus. Augustin. in libr. de pœnit. Reg. seu Cap. ix.

Defleat peccator: quia offendens in vno, factus est omnium reus.

Vid. hic Ioan. Andr. & Innoc. Viuien.

¶ PECVLIVM. pater tenetur pro filio, quatenus est in peculio, l. quod si Ephesi, ff. de eo; quod certo loco.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 6. vt par Zas. in §. actiones, Instit. de act. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 5. vt ego notauit in d. §. actiones.

Pater in pœnalibus, de peculio non tenetur, l. ex pœna libus, ff. de reg. iur.

Fallit in 2. casib. quos not. Dec. in d. l. Don. Fina, li. 1.

¶ PECVLIVM non debetur extincto eo, in quo constitutum erat. l. quid tamen. & l. seq. ff. quemad. vusu. fru. amitt. Med. reg. 6.

¶ PECVLII actio. L. 59. Vlpian. lib. 2. disputationū. Ex pœnalibus causis non solet in patrem de peculio actio dari.

ADDIT. 2. al. l. 58. b actio in patrem de peculio dari.

Ex tit. de peculio. Exc. à §. actiones autē, §. de act. Iug. l. 94. filius. Rerum am. l. cōtra nurum, §. item cum, de pec. l. 3. §. idem scribit. Sim. C. relig. l. si. Instit. de nox. §. si. de his qui deie. l. 1. §. si filius. POENALIBVS. Conciliatio l. 57. tam de iud. CAUSIS, scilicet, priuatis, ex maleficiis, vel quasi maleficiis ortis, ne obstet. de pe. l. 3. §. si. SOLET. Nā excipitur de pec. l. 3. §. ex furtiua, §. idem scribit, §. si. de his qui deie. l. 1. §. cum seruus, de vi & vi. l. 1. §. si filius, §. si. de ed. ed. l. cum autem, l. 23. §. si seruus. Rerum amotarum, l. 3. §. si filius fam. l. contra nurum, §. item cum, de cōd. fur. l. penulti. de ac. & ob. l. 48. ex cōtractibus de cast. pec. l. ex castrensi, versic. si quando, C. de bo. quæ lib. l. si. §. vbi. Riisvich. parat.

¶ PECVLATVS seruus dicitur ille, qui vnicum tantum nummum habuerit in peculio. l. si quid creditor. §. si. de pec. Arch. cap. non debet. de præb. 6. not. Doct. l. 2. C. de resc. vend. conc. l. qui duos. §. si. ff. de reb. dubiis. Bald. c. 1. §. quin etiam. in titu. epis. vel Abb. Med. reg. 5.

¶ PECVNIA ante terminum peti non potest, vt in c. vnico, & ibi per Doct. extrā, de plus peti.

Amplia istam regulam habere locum etiam in debito conditionali.

Primò fallit, secundum Bal. & Alex. in l. pecuniam. ff. si cer. pet. nisi conditio esset purificata, pendente iudicio, per l. si rem. §. si. de pig. actio.

Secundò fallit etiam in fisco, cui si quid debetur in diem, vel sub conditione, statim peti potest: & hoc proce-

procedit, quādo esset necessitas rei publicæ, per tex. in l. i. C. de condic. ex lege. vbi Bald. notat.

Tertiò fallit, quando maritus vergit ad inopiam. l. vbi adhuc. C. de iure dotium.

Quartò fallit, quando debitor fugit. ff. quæ in fraud. cred. l. ait prætor. §. si debitorem.

Quintò fallit, quando debitor esset suspectus: cū tunc ab eo peti possit eo inuito. ff. qui satisfda. cog. l. si fideiussor. §. si. ff. iud. sol. in omnibus, secūdm Host. & Io. And. in c. vnico. de plus peti. B. Soc. re. 358.

¶ **PECVNIA** non est de rebus quæ seruando seruari potest, ex quo sequitur quòd potest sine iudicis decreto alienari, glo. in l. prima. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebel.

Fallit in 2. casibus, vt per Iaso. in d. §. fuit quæsitum, colum. 5.

Pecunia in statutis & materia odiosa capitur pro nummis tantum, licet regulariter secus sit. l. 2. §. creditū. ff. si certum petat.

Fallit in 3. casib. vt per Ioan. Bolog. in d. §. creditum. num. 8. & sequen. Do. Fina. lib. 5.

¶ **PECVNIA** non est de rebus, quæ seruando seruari possunt: ex quo sequitur quòd potest sine iudicis decreto alienari, glo. est sing. in l. j. §. fuit quæsitum. in verbo, necessaria non est. vers. sed hoc non reperitur in adulto. ff. ad Trebel. Bald. in l. si curatorem habens. C. de in integr. restit. mino. & in l. sed si ex stipulatu. ff. de verb. oblig. in l. i. circa prin. ff. de reb. cor. Iaso. in d. §. fuit quæsitum. vbi refert, plures, qui tenent cum d. glos. Et eam confirmat & defendit.

Limita duobus modis, vt per Iasonem in dicto §. fuit quæsitum. B. Dias reg. 537.

Licet ad faciendam semiplenam probationem, vel indicium de actu principali, requiratur vnus testis idoneus, & omni exceptione maior, secundum Bar. & Doct. in l. admonendi. de iureiu. tamen ad probandum indicium remotum, sufficiunt duo testes minus idonei, nec omni exceptione maiores. Bal. Saly. & alij communiter in l. cūctos populos. in fi. C. de summa Trinit. Bart. in l. i. §. quæstio. de quæst. Bru. in tract. de iudi. Soc. in cons. 54. vol. i. M. Charian.

¶ **PECVNIA** communis si non potest amoueri habet etiam locum in vno nummo, Ang. l. si quis dederit. §. prætor. ff. de acqui. hær. Bru. in trac. stat. super fœmi. art. 9. num. 110. Ant. Cors. in tra. de min. num. 93. Med. reg. 5.

¶ **PECVNIA** communis ab alio, quam à camerario solui non potest, fallit in exigua, Barto. l. fi. C. de can. larg. lib. 10. not. l. diuus. ff. de bon. dam. conc. sim. Barto. l. mediteraneæ. C. de Ann. & tribus leg. si cui. ff. de ædil. edicto. glos. cap. testamentum. 6. dist. Med. re. 5.

¶ **PECVNIAE** formæ mutata censetur mutata substantia, glo. extrau. vnica. de sent. exc. §. si verò. ver. taxetur in terminis. Med. reg. 7.

¶ **PENDENS.** Vt aliquid sit in pendenti.

In Aut. de non elig. seruo nub. §. hæc autem.

In Aut. de nup. §. quia enim. Az. ru. 104.

¶ **PENSIO**, vel merces augetur, vbi augmentum rei est in bonitate, seu redditu, & intrinsecum. Hæc regulam firmat Brit. in tracta. de augment. monet. versic. de cima quarta conclus. quam limitat vndecim modis, periti in arte. vide suprà, in verbo, medici. B. Dias reg. 550.

¶ **PENSIO** nulla debetur de re destructa pœnitus. Egidius Boss. in tit. de remiss. merced. numero 61. 3 art. l. si merces. §. vis maior. ff. locati. Doct. comm.

c. quanto. de censu. Ioan. l. fi. C. de omni agro deserto. lib. 11. Doct. consil. l. i. C. de iur. Emphy. dixi in trac. de defi. p. 2. defi. 50. nu. 6. Med. re. 6.

¶ **PENSIO** nulla est non seruata iuris, Abb. c. extirpanda. not. 2. de præb. & dig. Doc. c. ad audiētiam. de re script. vt quando sine causa cum labe simoniæ absque auctoritate superioris, imponeretur, Abb. ca. cum causam. de præb. Hiero. Gigas in trac. de pens. quæstio. 5. Med. re. 7.

¶ **PENSIO** potest in multis à Pontifice moderari, ac limitari absque citata parte, Caccialupus in trac. de pensio. quæstio. 24. num. 4. Pontanus consil. 28. quia quod potest fieri aliquo inuito multo magis eo ignorante fieri poterit, leg. qui potest. ff. de reg. iur. Med. reg. 8.

¶ **PENSIO** soluitur morte pensionarij in totum, sicuti vsusfructus morte vsufructuarij. §. finitur. In st. de vsufr. Hiero. Paul. in lib. pract. Cæcel. pag. 48. Gigas in tract. de pens. q. 97. num. 9. & q. 12. num. 1. & q. 1. num. 5. Caccial. in tracta. de pens. q. 8. Secundo modo soluitur morte ciuili, vt per ingressum religionis post professionem. Gig. dict. loco, q. 57. numero nono. Tertiò per contractum matrimonij. idem Hier. Gig. quæst. 54. numero 4. Caccial. q. 30. Quod dictū declaratur quando esset reseruata alicui, vt clerico: per renunciationem, vel per titulum, cap. quòd à te. de cler. coniug. & hoc quando matrimonium fuit contractum per verba de præsentī, Rot. decis. 481. in antiq. & decis. 26. secus autem si de futuro contraxit, vel si vt laico assignata fuerit. Med. tract. 2. part.

¶ **PEREMPTA** maiori parte rei, & dispositio, quæ erat in ea cessat, Docto. com. l. peculium. §. quadrigæ ff. de leg. 2. l. seruum filij. §. si ante. ff. de leg. 1. de com. attestatur, Albert. Bru. in tract. de inter. & perempt. conc. 8. fall. 5. num. 44. Bal. rubr. C. de per. & com. rei vend. Med. re. 6.

¶ **PERFECTVM.** vide Capere. Riisvich.

¶ **PEIERARE.** peierans in manu Episcopi vel in cruce consecrata: pœniteat tribus annis. Si verò in cruce non consecrata, vno anno. Qui verò coactus & ignorans ignorantia iuris, & postea cognoscit pœniteat tribus quadragesimis. Qui verò coactus pro vita redimenda vel qualibet causa vel necessitate peierat (quia corpus plus quàm animam dilexit) tribus quadragesimis pœniteat.

xxxij. q. v. c. ij. & c. si quis coactus. Alij inducunt tres annos: & vnum ex his in pane & aqua. Viui. re. 22.

¶ **PERIVRIVM.** Qui compulsus conditionaliter à domino scienter peierat: si liber sit, xl. diebus in pane & aqua, & hoc secund. glos. intellige vel continuè vel interpolatè pœniteat 7. annis sequen. non tamen in pane & aqua. Si verò seruus sit eius qui cum coegit, tribus quadagesimis & legitimis feriis.

L. ij. iij. & vj. xxij. quæst. v. qui compulsus. Viuiennus regu. 21.

¶ **PERIVRIVM.** periurus xl. diebus in pane & aqua ieiunet: & septem annis sequentib. pœniteat, & semper debet esse in pœnitentia.

Scilicet, interiori: 6. q. 1. quicunque. Viui. re. 20.

¶ **PERIVRIVM.** Ex periurio aliquem puniri, In Aut. vt lic. mat. & au. §. causas.

CONTRA.

In Aut. vt lic. mat. & au. §. q. autē. Az. ru. 104.

¶ **PERIVRVS** est infamis de iure ciuili. Ab. in c. quere cam. de iureiu. Bar. Ang. in l. Lucius. ff. de infam. gl.

& Doct. in l. si quis maior. C. de transact. bald. in l. 2. C. de rebus cred. Luc. de Pen. in l. quoties. num. 18. de dignit. lib. 12. C.

Amplia, ut dicatur etiam, quod est infamis infamia canonica, secundum Abb. in c. testimonium. vers. sed contra hunc, de testib. & ibi Felin. nu. 21. & nu. 20. vers. sed est difficultas. maxime gloss. in d. l. si quis maior. C. de transactio.

Amplia, itidem ut quantumcunque emendatus non admittitur in testem, neque in civili, neque in criminali. Ita Abb. in d. c. testimonium. vers. venio ad tertium. & ibi Felin. num. 19. 6. q. 1. c. infames. & l. j. C. de infam. lib. x.

Amplia quoque, ut periurus agere nullo modo possit, imò à limine iudicij repelli potest, secundum Fel. in d. c. dilecti. num. 2. de except. Spe. in tit. de actore. §. j. vers. item quod est periurus Rom. singu. cccxcix. incip. tu scis. Alex. cons. 17. num. 6. vol. 3. & hoc durante prædicta infamia. Ita Fel. in ca. intelleximus. nu. 6. vers. vtrum periurus. de iudic.

Fallit, quando periurus vellet agere in causa in qua iurauerat, quoniam repelleretur ab agendo propter periurium: quia frustra l. auxilium inuocat, qui in legem committit. ita Rom. sing. cccxcix. Alex. cons. 17. num. 6. vol. 3. & Dec. in c. intelleximus. nu. 80. de iudi. & in c. dilecti filij. nu. 3. not. de excep.

Fallit etiam quando per summum Pontificem periurus adeptus fuisset absolutionem à iuramento & per iurio. Ita tenet Federic. cons. ecc. factum tale est. Affl. decis. cccx. in causa. nu. 19. Rota decis. 297. licet in nou. cum aliis ibi.

Fallit insuper, quando periurus fecit instrumentum cum creditore, & in eo interuenit iuramentum, petitaque fuit nullitas instrumenti per actorem coram iudice laico, seu seculari, eaque pendente subsequuta fuit ratificatio primæ obligationis, utique ratificatio tollit allegationem nullitatis: ut probatur in l. fi. C. ad Mac. & l. licet. ff. de iudic. ita tenet Affl. dec. cccx. num. 19. vers. v. & vlt. I. Nouel. re. 160.

¶ **PERMANENS** actus facit ut dum eo in statu durat indefinita possit iterum, ac iterum sæpius iterari, Bald. in fin. C. qui bon. ced. poss. Tiraquel. l. Bo. ues. §. hoc sermone. limit. 24. ff. de verborum signif. Med. reg. 2.

¶ **PERMISSA** sunt omnia, quæ per legem prohibita non inueniuntur. Ex quibus cau. ma. l. nec non. §. sed quod egit. De prob. l. ab ea. De testi. l. i. §. i. De procu. l. mutus. §. conqueritur. C. de relig. l. statuas. Riisvich.

¶ **PERMUTATIO** permissa fieri hæredi à testatore, intelligi debet de prima tantum permutatione, Ias. in terminis cons. 36. colum. fin. volum. 3. simile leg. duo. §. l. ff. de arbit. Doct. com. leg. si sic. ff. de verb. oblig. Med. reg. 3.

¶ **PERMUTATIO** nulla est ubi certa species pro certa non datur. l. quoniam. C. de rer. permut. alioquin esset contractus innominatus do, ut des. l. naturalis. ff. de præscr. verb. l. i. §. permutatio. ff. de rer. permut. Host. in summa, eo. tit. nu. 2. Med. re. 7.

¶ **PERMUTATIO**. L. 166. al. 123. Vlpianus libro decimo quarto ad edictum.

Nemo alieno nomine lege agere potest. §. Temporalia permutatio ius provinciarum non innouat.

L. 14. Jeodem ex lib. & Vlpia. deprompta est concordans l. 8. de inoff. test. Azo legit hanc congruentiori fortè ordine post l. omnes act. 181. & intelligit quando quis agit alterius nomine, ut & Accurs. De

ci. Cagnol. & quod ascribitur Commentariolū Placentino, & Vige.

C. si certum pet. l. cum te, de neg. gest. l. 38. soluendo, §. item si cum, §. fi. l. 30. §. quanquam, de pro. ver. l. 15. §. sed si facio, ibi sine quo exigi. Exemp. elegans, si ser. ven. l. 4. §. competit, C. de act. hæ. l. 3. C. de noua. l. 7. Ratio, de in ius voc. l. quæsitum, de his qui vti indig. l. tutorem, si vsufr. pe. l. vti. Exc. primò de neg. gest. l. 6. §. fin. C. de don. l. si filius, de proc. l. sed & hæ. C. eo. tit. l. exigendi. Secundò de lib. cau. l. i. l. 2. l. 3. Tertiò de appel. l. non tantum. Quartò de legit. tu. l. legitimus, de adm. tu. l. i. l. quidam, §. ex quo, C. in quibus cau. tu. hæ. l. licet. Quintò C. de bon. mater. l. i. C. de hæ. ven. l. 9. de proc. l. i. 68. quod procurator ex re. de ap. l. 6. C. de noua. l. 7. de pign. act. l. 18. si cōuenit, C. quādo fil. l. 2. de acqui. hæ. l. 37. sup. hæreditas. Postremò si actoris interfit, de lib. cau. l. i. l. 2. 3. AGERE POTEST, scilicet, solenni formula, impetratis solēniter actionibus apud magistrū experiri. Cicero pro Murenā, de of. præ. & barbarius. Vnde legis actiones, de origin. iur. l. 2. Ita Ramus. Sed Oldē

dorpius interpretatur iuxta l. i. & fi. de off. eius, ne obstat l. solet, de off. procons. & l. eunt, de iurisd. Ac Petrus Faber etiam de actibus legitimis eleganter intelligi posse scribit de off. iu. Alexan. l. i. de off. procon. l. 2. §. fi. l. 3. de adopt. l. 15. §. fina. iuncta l. neque absens, 24. de acqui. hæ. l. 9. de accep. l. 3. l. penul. C. de vin. l. i. l. penul. C. qui ma. nō pos. l. penultim. de manul. 16. C. Com. de ma. l. i. §. fin. Exc. de acceptil. l. & per iusiuran. 13. §. tutor, l. an inutilis, §. filius fa. l. species, §. sed etsi seruo, de tut. & cur. l. i. de manu. vin. l. etiam, l. conditionis, §. plures.

§. **Temporalia**. Nam quæ facti sunt, & momentanea, imperium non habent, in ea quæ iuris sunt, ut est consuetudo, de his qui sunt sui, l. patre fur. Exc. de off. procon. l. obseruare, §. etiam. Secus in desuetudine, de legibus, l. de quibus, l. ea. Riisvich. parat.

¶ **PERMUTATIO**. Quæcunque beneficia ecclesiastica, dummodo vacant per resignationem, permutari possunt. fallit in 5. cas. quos no. bened. Capra in suo tract. de permut. benef. nu. 78. Don. Fina, l. i.

¶ **PERMUTATA** res facit fortiri naturam rei, cum qua permutata est, item quod indefinitè circa re dispositum transit dispositio ad rem permutatam, Bal. con. 112. vol. 1. Masuer. in tit. de societ. in §. item quæ situs, Alb. l. fi. ff. de neg. gest. Med. reg. 2.

¶ **PERICULUM** euitandi causa receditur à regulis iuris. l. si quis offic. §. fin. ff. de rit. nup. item quando periculum est in mora potest debitor capi ordine iuris non seruato, bald. l. consentaneum. C. quomodo, & quando iudex. Bart. l. creditores. ff. de priuileg. cred. gl. & bald. l. fina. C. de feriis, glos. instit. de act. in princ. ver. iudicio. Med. reg. 1.

¶ **PERITI** in arte sua quando debent deponere in aliquo casu de aliquo actu suæ peritiæ, an plures vel ad minus duo esse debent. Doc. tenent, quod ad minus duo in conformitate, secundū Bar. in proœmio Digest. Sal. in l. cōparationes. C. de fid. instr. Fel. in cap. proposuisti. nu. 7. ver. secunda conclusio, de probat. Fel. in c. significasti. nu. 6. & 7. de homici. & tenetur iurare de credulitate tantū. ut Bar. in d. proœ. Dig. in vers. sed aduerte. Bal. in c. proposuisti. de probat.

Fallit, quando peritus esset salariatus à populo, quia is solus sufficit. Ita Bar. in l. i. C. de pond. & auricu. lib. x. Felin. & Cal. in cap. proposuisti. de probatio. nu. 7. & 9. quod not.

Fallit etiam, quando partes acquiescerent de vno, secundum

secundum Rom. in l. i. §. ff. de verb. oblig. & Fel. in d. c. proposuisti. & Bar. in d. proce. Digest. vet. Fallit etiam, quando vnus solus peritus esset in loco castri, vt Bar. in l. j. in fi. ff. de verb. oblig. & in l. si in rixa. ff. de sica. Abb. in d. ca. proposuisti. vers. nunc discutiamus, de probat.

Fallit etiam, quando tractatur de re multum ardua, & ponderosa, quia plures esse debent, vt c. præterea. de testib. & in hoc resident Ange. Abb. & Dec. in d. ca. proposuisti. num. 23. de probat. Alexand. conf. xxx. visa scriptura. in fi. volum. j. & Barto. in l. iuris ignorantia. in 2. q. C. qui admitti. vbi inquit, quod ille qui ignorat iura, debet consulere plures peritiores, quando sunt plures in loco, & si sunt plures periti, electio fieri debet de peritioribus. vt Ang. in l. qui lupinibus. in pri. ff. de ser. vrb. prædior. quod not. I. Noue. re. 159.

PERITO in arte statuitur, dicit Barto. l. i. §. ff. de ven. inspici. & in proce. Digestorum. & tenet Innoc. in ca. proposuisti. de probationibus & ad hoc bonustext. in cap. fi. extra, de frigid. & malefic. facit lex prima. §. si neque. C. de veter. iure enucleando. & quod notatur in capitulo primo, de constitutionibus.

Primò fallit, quando in loco plures reperirentur periti de illa arte: quia tunc omnes adhiberi debent, vt in dicto cap. proposuisti. quod procedit, quando agitur de re grauis præiudicij, quia non ita de facili percipitur per vnum, sicut per plures: cum tunc plures exhibendi sint, si in loco reperiri possunt: aliàs sufficiat vnus. & ita procedit dictum Barto. & Ant. & Imo. aliàs si agatur de re parui præiudicij, in qua non requiritur magna industria, tunc sufficiat vnus, etiam si in loco reperirentur plures: vt in dicto ca. quia indicante. secundum Innoc. in dicto cap. proposuisti.

Secundò fallit, quando agitur de graui præiudicio ad damnum alterius, ita quod ipsi periti habent deponere tanquam testes, cum tunc debeant esse multo plures, & si non sint in loco debent reuerti ad loca vicina, ad hoc quod not. in cap. præterea. de restitu. in integr. & 2. quæstio. 5. præsul. secundum vnum intellectum. ad hoc etiam quod not. extra, de fideiuss. c. constitutus. & l. si quando. secundum Nic. d. c. proposuisti.

Tertiò fallit, quando de crimine agitur, & de re multum ardua: vt quia si agatur de vita hominis, & dicitur vulnus mortale: cum tunc requiritur iudicium multorum: & sic requiruntur plures periti, si in loco reperiantur: aliàs committi debet ad loca vicina propiis: in istis enim arduissimis debent esse probationes luce clariore, maxime in hoc casu, in quo periti deponunt de credulitate, & non de scientia. ad hoc facit dictum cap. proposuisti. & ca. significasti. B. Soc. re. 362.

PERITIS in arte standum est. ca. fi. ext. de frig. & malef. facit l. i. §. si neque. C. de vet. iur. enucle. not. in c. i. de const.

Fallit in 3. casibus, vt per Soc. reg. 294. Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 5. vt per Franc. Hercula. in tracta. de negatiua, numero 225. vsque ad num. 233. Do. Fina, lib. 5.

PERNICIES. In bono & æquo plerumque perniciosè erratur. Pau. de verbo. obl. l. si seruum. §. sequitur. Riisvich.

PERPETVVM. vide Prohibitio. Violentum. Riisvich.

PERPETVA sunt ad excipiendum, quæ temporalia ad agendum. tex. est in l. purè. §. fi. ff. de dol. excep. cum aliis.

Limita istam regulam quinque modis, vt per Feli. ca. si autem. versicu. temporalia. de rescript. B. Dias reg. 551.

PERSECVI. Prospici. Paulus libro 13. quæstion. l. Lex 87. tal. 86.

Nemo enim persequendo deteriorem causam, sed meliorem facit. Denique post litem contestatam hæredi quoque prospicitur & hæres tenetur ex omnibus causis.

ADDIT. a al. enim in sic Pand. Flor. habent. bal. post litem contestationem. c. prospiceretur. in P. Florentin.

De hoc vid. Dec. & Bart. hic. Viuien.

PERSEVERARE, quis debet in exercitio, cuius causa immunitas generalis concessa est: alioquin immunitate non gaudebit. l. si. ff. de except. bald. auth. habita. C. ne fil. pro patre, vbi priuilegium concessum scholaribus non competit non perseverantibus in studio. c. c. glo. l. antea. §. si quis. ff. de acq. poss. aliud enim est esse in studio aliud est studere, gl. l. vnicuique. C. de sac. sanct. eccl. c. gloria. 3. q. 2. gl. c. l. iteris. de in integ. rest. Med. reg. 1.

PERSEVERANS in geminatione actus nocet, bal. l. si mulier. in 1. nota. C. ad Velleian. per l. balista. ff. ad Treb. Anto. Corset. in dict. tract. de verb. Gemin. colum. 7. Med. reg. 2.

PERSEVERANTIA. In Aut. tit. cod. l. si quis. Azo, rub. 104.

PERSONA. Qualiter personæ adesse debeant, plus minúsue intelligatur. Maioris partis consensus exigitur.

C. qui bon. ced. poss. l. vlt.

C. de decur. l. nominatorum.

ff. de pact. l. maiorem. in fi.

ff. de arbit. l. diem. §. 3.

ff. de pos. l. si plures.

ff. mand. l. si præce. §. 1.

ff. de curat. bon. dan. l. 2.

ff. de tutel. l. vbi.

ff. de re iud. l. duo ex. & l. sicuti.

ff. de administ. tu. l. si plures. §. vl. & l. 3.

ff. ad munic. l. qui ex. qui man.

ff. quemad. test. aper. l. sed ma.

ff. de re iud. l. aliud. §. 1. & l. alterum. §. 1.

In Decret. dist. 8. quæ contra mores.

Contra, ff. de seruit. rust. præd. l. per fundum.

Contra, C. de ser. com. manu. l. 1. Azo, ru. 91.

Imò omnium: quia quod omnes tangit, ab omnibus debet approbari.

C. de aut. tut. l. vlt.

C. de seruit. rusti. præd. l. vlt.

ff. de eden. §. 1.

ff. de in diem adiect. l. qui autem. §. vlt.

ff. de re iud. l. duo.

In Decret. 7. q. 1. licet.

Maioris, & c.] Maioris partis consensus refertur ad vniuersos: vt in hac Rubr. & de re iud. l. aliud. §. re. Nec obstat, quod dicitur in C. de aut. tut. l. vlt. quia eandem regulam tenet, nisi in casu, id est, quando soluitur tutela. Vel tenet regula circa vniuersitates, collegia, seu corpora, non circa res communes duobus vel tribus. In illis enim obtinet regula Sabini. vt ff. com. diuid. l. Sabinus. & ff. de seruit. rust. p. d.

præd. l. per fundum. Et ita etiam soluitur, quod dicitur ff. de in diem adiect. l. quod autem. §. vlt. Communes dico, si plurium sit proprietas: aliud, si debeat pluribus. ut ff. de pact. l. maiorem. quasi singuli non videantur tantum habere, quantum si portio etiam minima, esset singulorum. Quod autem dicitur in ff. de re iud. l. duo. ideo statuitur: quia possibile est, quod absens trahat præsentem in æquorem sententiam. ut ff. de re iudic. l. sicuti. Si autem sint omnes præsentem, obtinet regula, ut ibi dicitur, Azo, ibid.

Maior pars non pro personarum numero, sed pro cumulo debiti debet

computari.

C. qui bon. ced. poss. l. vltim.

C. de pact. l. maiorem.

ff. de pos. l. si plures.

ff. de testib. l. ob carmen.

ff. de fid. instrum. l. vlt.

Maior pars non, &c.] Hæc est nota. Azo, rub. 91.

Minus offerendo confert meliorem.

conditionem.

ff. de in diem adiect. l. quicquid.

CONTRA.

ff. de in diem adiect. l. licet.

Minus offerendo, &c.] Hoc, si alia interueniât, quibus fiat melior conditio, alioquin contra: ut in contraria Rubrica, & ead. l. Azo, rub. 91.

Non numerus, sed fama consideratur.

C. de cond. indeb. l. si quis seruum. Azo, rub. 91.

Per minorem vel æqualem causam alteri non fit præiudicium.

C. de iure emphy. l. 1.

ff. de iud. l. per minor.

ff. locat. l. habita.

ff. de contr. empt. l. res. do. domum.

ff. de in diem adiect. l. quod si nolit.

CONTRA.

ff. de usufr. l. si cui insulæ.

De duobus malis, minus est eligendum.

In Auth. de non eligen. seruo. minor. §. cum i-gitur.

ff. de per. & com. rei vend. l. 3. §. pen.

In Decret. dif. 2. priuilegium.

In Decret. dif. 4. denique.

De duobus, &c.] Hæc est nota. Azo, rub. 91.

Maius malum est minus bonum.

In Auth. vi cum de app. cog. §. cum satis.

C. de Lat. lib. toll. l. 1.

ff. de peric. & com. rei vend. l. 1. §. vlt.

Maius malum, &c.] Hæc est nota. Azo, rub. 91.

Impensa, Vel Castigatio modica, & damnum æquo animo ferendum.

ff. de usufr. l. sed sicuti.

ff. de relig. l. offa. §. 2. de imp.

ff. locat. l. item queritur.

ff. ad leg. Aquil. l. sed & si in fin.

ff. de iurisd. om. iud. l. mag.

ff. de impens. in reb. l. omnino.

In Auth. de nuptiis. §. ascriptitius. Azo, rub. 92.

PERSONA. vide Verba Pignus.

Coniuncta persona agere potest pro coniuncta ea inuita: quando agitur de suo interesse. De lib. cau. l. 2.

1. 3. De ap. l. non tantum. Ruisvich.

PERSONA: indefinita circa personas in fauorabilibus æquipollet vniuersali. Alex. in terminis cōf. 171. nu. 5. lib. 2. vnde relictis alimentis vxori alicuius, debentur nedum primæ vxori, sed etiam secundæ, itē si indefinitē instituuntur Posthumi, veniunt omnes, etiam si posthumus in singulari numero instituat. Ias. l. placet. nu. 5. ff. de libe. & posthu. vbi Doct. com. Med. reg. 2.

PERSONA. L. 150. Idem libro decimotertio Digestorum.

Pupillus nec velle, nec nolle in ea ætate, nisi adposita tutoris auctoritate, creditur: nam quod animi iudicio fit, in eo tutoris auctoritas necessaria est.

De infantia proximo l. 101. §. pupill. l. 112. pupillum, l. in negociis. §. de ac. em. l. 13. si quis a pu. Ratio, C. de falsa moneta, l. 1. de acqui. hæred. l. pupillus, de verborum obligation. l. si pupillus. Velle. si ad suum præiudicium. Nolle. si quom minus teneatur & vile geratur, C. de fals. monet. l. 1. C. de auc. præst. l. si. na. l. neque actiones, C. de rep. hæ. l. pupillorum. Tutoris. Mandati, l. si. na. de ac. & ob. l. 1. §. furiosum, l. 42. obligari. IVDICIO. Insti. de act. §. furti. Secus vbi ex re actio proficiscitur, de ac. & ob. l. furiosus.

PERSONA. L. 192. Vlpianus libro sexagesimo septimo ad edictum.

Ex qua persona quis lucrum capit, eius factum præstare debet.

Alienissimum esse hoc cap. ab hoc titu. Cuiacio videtur. PERSONA. Conciliatio. l. si negocia absentis, de nego. gest. Iunge ad l. 10. secundum naturam. C. de rei ven. l. cum a matre, C. de negoc. gest. l. si ab eo, C. de bo. au. iu. pos. l. vxor, de aqua pluui. arcen. l. si tertius, §. fin. C. de inuti. sti. l. 1. Exemp. de lib. cau. l. si lilius ad hoc, C. de euct. l. siue possessio, si quis omis sa cau. test. l. si non solus, de inst. ac. l. 1. de eden. l. Prætor, §. sed et si filius, de aqua pluui. arcend. l. 6. §. finali, pro soc. l. & quicquid, de except. do. l. 4. §. de aucto ris, cum §. seq. C. vnde lib. l. qui se patris, versic. item quaritur & ibi Bal. & Dec. C. de re. don. l. 2. pro soc. l. 21. C. de acqui. hære. l. 7. de ac. poss. l. 1. Pōponius, §. cum quis, C. de dona. l. 21. l. 24. l. 13. Contra de pro. Lignorantis. LVCRVM. Sup. l. sicuti pœna. Ad fin. Hoc est explere quasi propriam sit, Oldend. Limitatur autem per Alex. cōf. 107. lib. 4. cōf. 19. lib. 5. Vide Paul. Castr. cōf. 17. in causa quæ ver. Fulgositum, cōf. 67. paterfa. col. 2. Ruisvich. paratit.

PERSONA. L. 107. Idem libro secundo ad edictum. Libertas inæstimabilis res est.

Exceptio à lipen. §. & neminem, C. de const. pec. Iuge l. 165. libertas omnibus, l. 137. §. fin. l. 169. §. 1. l. quoties dubia, de acqui. re. do. l. liber. Sim. si quadrupes pau. l. ex hoc, de verborum oblig. l. liber. de his qui de. l. 1. §. sed cum liber, l. si. ad legem Rhod. l. 2. §. corporu, l. liberorum, de leg. 2. filiusfam. §. secundum vulgare, Inst. qui. ma. non li. §. sed, de si. li. l. Paulus, de re. di. l. sacra, §. fin. arg. l. 3. si quadrupes. Libertatem produendam censet Faber ad ciuitatem Romanam, & ad libertatem legis Eliæ Sentia. Exc. Inst. de iure pers. §. pe. de stat. ho. l. & seruorum. Ruisvich. paratit.

PERSONA. L. 176. Idem libro quinto ad edictum prouinciale.

Melior conditio nostra per seruos fieri potest, deterior fieri non potest.

C. de pact. l. seruus, sup. eod. titu. l. si autem man. l. seruus meus, de polli. l. si quis rem, §. voto, C. de episcop. l. iubemus, §. seruos. Auth. si seruus, de verbo.

Tom. 2. Reg. Iur.

rum obligation. l. seruus vetante. **SERVO S.** Si de proc. l. quicumque, l. ignoratis, C. de pact. l. 3. l. filius. Si de inuest. de reb. al. §. contrario. Exc. de pec. l. si quis seruum, §. etiam, 30. de vi. & l. 1. §. quid igitur, C. de acquirenda possess. l. fin. de hæredib. instituend. l. 3. in fin. Excipitur etiam nisi fortè scierimus. Paulus lib. 5. Sententiarum, cap. 12. in fin. & Pet. Fab. Riisvich. paratit.

¶ **PERSONA. L. 152.** Idem libro trigesimalotertio Digestorum.

Neratius consultus, an quod beneficium dare se quasi viuerti Cæsari rescripserat, iam defuncto dedisse existimaretur, respondit, non videri sibi principem, quod ei quem iubere existimabat concessisset, defuncto concessisse, quem tamen modum beneficii sui vellet, ipsius existimationem esse.

De beneficio principis. Duas theses ex hac propositio ne colligit Oldendorp. l. Quæ conceduntur tanquā viuenti, ea non porriguntur ad hæredes. 11. Interpretatio priuilegij à principe extra ordinem indulti, pertinet ad principem. **BENEFICIUM.** s. personale, de quo de censibus. l. 3. §. 1. l. 4. §. quamquam, ex quib. cau. ma. l. si cui, de origin. iur. l. 2. §. primus. August. ad quæ ut ad beneficium aquæ ex publico loco ducendo (de aqua quotid. l. 5. §. permittitur, de quo vide Iulium Frontinum) & quod ad libertatem & ad pecuniæ largitionem cōcessum refertur à Sueton. in Nerone, cap. 24. huius reg. vim contra Bartolum accommodat Faber, qui ex cap. 8. de Vespasiano Suetonij notandum ducit, quod beneficia, quæ Cæsar indulgebat, si is decessisset, ab eius successore post Vespasianum confirmari solebant, idque hodie in usu esse Regibus Franciæ. Iunge ad l. 97. in ambiguis, l. in omnibus causis, 69. C. de legib. l. cum de nouo. l. fin. in vul. l. ex facto, C. de sacrosanct. ecc. l. omni. **CONSULTVS.** Institu. de iure nat. §. respōsa, de origi. iur. l. 2. §. Seruius. Sim. quæ sen. sine ap. re. l. penultim. C. de cadu. tol. §. in primo, de iure codi. l. 2. versicu. Quod si ei, de iud. l. 74. §. fin. **MODVM.** De vulgari, l. ex facto, argum. C. de legib. l. 2. si men for fal. mo. dix. l. 1. Secus de fid. lib. l. cum quasi absente 30. l. cum viro, §. subiectum, ad fin. l. si eum, §. 1. 26. **EXISTIMATIONEM.** Dubitationem facit l. beneficium, de const. prin. l. quidam consulebant, §. fin. de re iud. l. fin. C. de sen. pas. Riisvich. paratit.

¶ **PERSONA. L. 137.** Idem libro decimotertio ad Plautium.

Non est singulis concedendum, quod per magistratum publicè possit fieri, ne occasio sit maioris tumultus faciendum. §. Infinita æstimatione est libertatis & necessitudinis.

Ex titu. de iniur. Vide l. 13. & l. 14. eodem titu. inf. l. 137. qui auctore quod met. cau. l. extat. 13. C. vnde vi. l. si quis in tantam, C. de Iudæis, l. nullus. rem ra. hab. l. procurator, §. fin. de fid. lib. l. Paulus, de vsuf. l. si cuius, §. sed et si, de iur. fi. cap. 1. §. 1. vbi Bald. notat plures casus, in quibus regula non procedit.

§. Infinita. Iunge ad l. 107. libertas. rem rat. hab. l. procurator. Ad fin. de iust. & iur. l. fin. de his qui de. l. 1. §. sed cum liber. Exc. C. de pa. qui fi. dis. Necessitudo hîc accipitur pro coniunctione sanguinis, l. fin. de iust. & iur. l. in fideicommissis, §. cum Polidius, de vsur. l. si filium, C. de lib. cau. Institu. ad Tertull. in princip. Riisvich. paratit.

¶ **PERSONA. L. 157.** Idem libro octauo Regularum. Priuilegia quædam causæ sunt, quædam personæ & inde quædam ad hæredem transmittuntur, quæ

causæ sunt, quæ personæ sunt, ad hæredem non transseunt.

ADDIT. a quidem. b hæredes. c hæredes.

Quod l. 69. in omnibus causis latius, de generali beneficio, hîc de speciali tractat. ex titu. de iure immunitatis, nam semper transit res cum sua causa, de ac. re. do. l. traditio. De priuilegio quod est contra ius commune, ne obstat l. penultim. de const. prin. l. 1. 69. in omnibus causis: quæ conciliant. l. 61. de iure iur. capitu. in causis, de re iud. **PERSONAE.** In 6. cap. priuileg. de au. vel vsu. pal. capitu. 2. de cōstit. prin. l. 1. in fin. soluto matrimon. l. maritus, l. fin. de priuileg. cre. l. 4. §. penultim. al. est l. dabimus, de reb. au. iur. poss. de censibus, l. 3. in fin. l. 4. §. 3. de re iud. l. et si fideiussor, §. si maritus. Sim. l. sunt qui in id, l. patronus, l. miles, l. item miles, l. tempus, l. sciendum, de relig. l. penultim. 7. quæstio. 1. capitu. petisti, de off. de. capitu. quoniam, de trans. capitu. de cætero, capitu. veniens, de pact. l. 7. §. pactorum, de arb. capitu. fina. Excipe solut. matrimon. l. marito, l. etiam, 18. **HÆREDES.** Nec alios. C. de legibus, l. 2. **CAVSÆ.** De præsum. capit. mandata, Ad fin. argumen. Insti. de vsufr. §. finitur. Cessante tamen priuilegij causa cessat & ipsum priuilegiū, de leg. 2. l. Titia, §. vsuras, & ibi Bart. latè, Feli. in c. cum accessissent, de con. Riisvich. paratit.

¶ **PERSONA. L. 189.** Paulus libro sexagesimosecundo ad edictum.

Quod quis dum seruus est egit, proficere libero facto non potest.

Iunge ad l. 178. l. 181. Ratio de sol. l. qui res, §. aream, vbi Paulus: In perpetuum enim sublata obligatio restitui non potest, et si seruus effectus sit, alius videtur esse, de negoc. gest. l. 16. vbi Vlpian. Eum actum, quem quis in seruitute egit, manumissus non cogitur reddere. Cōtra C. an seruus ex suo facto. l. 2. Exc. de ex. rei iur. l. 1. §. si seruus, de pact. l. 7. §. sed et si quis §. retulimus, de iure do. l. si seruus seruo. Riisvich. paratit.

¶ **PERSONA. L. 209.** Vlpianus libro quarto ad legem Iuliam & Papiam.

Seruitutem mortalitati ferè comparamus.

De seruis dominorū & pœnæ intelligit Old. de quibus ad Tertul. l. 1. §. qui mortis, Auth. de his qui nup. ite. 22. §. illud quod per, §. sed & captiuitatis, l. vel. §. si verò decretū, sup. l. 108. inf. l. si. l. 22. in persona. de don. inter vi. l. 33. §. si donator. C. eo. titu. l. res, ad Trebel. l. ex facto, §. si quis rogatus, ver. sed si seruus, de pœn. l. qui vltimo, de testa. l. si filius, l. qui testamento, §. seruus, C. eo. titu. l. quoniā, de arb. l. parui, §. si in seruū, de iud. l. 12. de con. & de l. interdicat, in fi. 58. ad l. Aq. l. 2. resp. 1. & 2. si quad. pau. l. 1. **FERE.** l. 33. quod attinet ad ius ci. de bo. dam. l. 1. de sol. l. qui res §. areā. Secus de his qui non pro scrip. l. si in metalum, de acq. hæ. l. si quis mihi bona. §. si quis. iuncta l. si paterfa. de hære. insti. Riisvich. paratit.

¶ **PERSONA. L. 4.** Paulus lib. 6. ad Sabinum.

Velle non creditur, qui obsequitur imperio patris vel domini.

ADDIT. a al. partis.

De delictis intelligenda est hæc reg. inf. l. 199. Ad ea ne obstat, l. 2. de iust. & iur. l. si filius, C. de patri. potesta. l. 1. pet. 2. **VELLE,** s. simpliciter rem ipsam imperatā. 15. quæst. 1. c. merito. Ar. de bap. c. maiores, §. item ne obstat, de eo quod metus cau. l. si mulier, §. penultim. de ritu nupt. l. si patre cogente, C. de hæred. inf. sti. l. cum proponas, qui & a qui. l. si priuatus, Ratio, volun. a-

voluntarium enim coactum reprobatur, ad legem Falci. l. si tacitum, de his qui. vt indign. l. 10. in fi. 18. q. 1. cap. sciendum, Instit. de iur. per. §. & libertas, C. de iu. do. l. nec onere, sup. & C. si quis al. test. pro. l. 1. §. 1. despon. cap. veniens, 2. infr. nemo inuitus, de mi. no. l. si iudex, inf. nemo de domo. Lor. axiom. 10. Alciatus 5. paradox. capitu. 19. CREDITVR, Improprietatis verbum: velle enim dicimus, cum sponte & expressim volumus, vel aduersarij facto velle non possumus, Loriot. axiom. 42. & seq. exactius de trib. l. 1. §. scientiam, inf. in omnibus causis, 16. quæstio. 1. capit. 1. Argu. cap. 1. §. ex volun. 15. quæst. 1. inf. l. donare. Hinc colligit Pyrrhus, quod in iis, quæ proprie sumenda sunt, vt in statutis & odiosis regula non procedat, quemadmodum nec in immanibus delictis, de ac. & ob. l. seruus non in omnibus, C. de iu. publ. l. seruus, tum quia publica pax interrupta, tum quia solum factum attendi soleat, iustum est eo nomine seruos plecti, vt in suis auctoribus vendicetur, de iniuriis, l. non solum, mandato. Gellius 2. libr. capitul. 7. Quod nemo mirabitur, inquit Franc. qui cognouit bestias olim atque etiam statuas cædis fuisse damnatas, & lege Solonis, Instrumenta, quibus homicidium erat perpetratum, poenas dedisse, vt Pausanias refert in Attica, ad fin. vel iudicis, vel Reipublicæ, vel testatoris, inf. l. non videtur, §. qui iustum, quemadmodum ser. amitta. l. si locus, in fin. ad Trebel. l. nam, §. 1. C. de lega. l. ab administratione, de damn. infe. l. 4. §. 1. Ruisvich. paratit.

PERSONA, & Tutela. L. 74. Quintus Mutius Scauola libro singulari. al. l. 75. al. Paulus.

Quo tutela redit, & hæreditas peruenit, nisi cum fœminæ hæredes intercedunt. §. Nemo potest tutorem dare cuiquam, nisi ei, quæ in suis hæredibus, cum moritur, habuit, habiturusque esset, si vixisset. §. Vi factum id videtur esse, quæ de re quis, cum prohibetur, fecit. §. Clam, quod quisque dum controversiam haberet habiturumve se putaret, fecit. §. Quæ in testamento ita sunt scripta, vt intelligi non possint, perinde sunt, ac si scripta non essent. §. Nec paciscendo, nec legem dicendo, nec stipulando quisquam alteri cauere potest.

ADDIT. a al. incipit Quintus Mutius Semp. pro. Quo tutela. b al. eo & al. quod. c al. speraret.

Hoc primum definitum fuisse Scauolæ temporibus hinc Iaco. Reuardo videtur, quod scribat Lucius li. 39. P. Ebutius, cuius pater publico equo stipendia fecerat, pupillus relictus, mortuis deinde tutoribus, sub tutela Duroniæ matris & vitrici T. Sempromij Rutilij educatus fuerat, ad l. secundum naturam 10. Exc. l. 1. §. 1. de leg. tu. institu. de leg. pat. tu. §. fina. Authen. de hæred. ab in. §. ex his, de leg. pat. tu. §. penulti. §. interdum. F. contra l. 1. l. 3. l. fin. de leg. tu. Authen. quæ iu. agna. 118. enim uero. Ratio. C. de iuris & facti ignor. l. quamuis, de tu. l. tutela, sup. l. secundum naturam, 16. de leg. l. INTERCEDUNT. Id est, impediunt agnatum gradu remotiorem, ne succedere possit, qui nihilominus ad tutelam cogitur, d. l. 1. Idem de minoribus asserit Olden. Excipe C. de leg. tu. l. si. sup. eod. titu. l. 1. §. 1. si apud hostes, l. 3. §. sed si.

§. Nemo. De test. tu. l. 1. Instit. qui da. tu. poss. §. permissum, §. cum autem. TVTOREM. Ne obstat §. 1. Institur. de cur. Secus de test. tu. l. pater hæredi, C. de leg. tu. l. si. NISI ET. si instituto, vel præterito, de test. tu. l. 4. l. si hæreditas, §. qui filium, in fin. l. 1. §.

pen. IN SVIS. Hinc Instit. de tu. §. si. de confir. tu. l. naturali.

§. Vi factum. Quod vi, l. 1. §. quid sit, l. 3. §. fin. argu. l. 4. QVIS. s. edificans, ne obstat quod metus caus. l. 2. l. extat, teste Oldendorp. FECT, vel fieri iussit.

§. Clam. Quod vi, l. 3. §. si. de acquir. possess. l. clam, 6. Contra de itin. l. 3.

§. Quæ in testamento. Ad l. 12. in testa. l. 17. cum testa. referri, §. potest. Ad verbum est de his qui pro non scrip. l. 2. l. 1. §. sed etsi legi, §. sed hoc, de testa. tu. l. quo, de iure fisc. l. ita fidei, in fin. de adi. leg. l. 3. §. si duobus, de verborum obligation. l. quicquid. INTELLIGI. Conciliatio. l. 1. §. 1. de his qui in test. de.

§. Fi. De don. l. donationes, §. penultim. C. eod. tit. l. cum res, C. de pac. l. debitorum Exc. de pac. l. 40. §. fin. de pac. dota. l. 26. §. filia, l. 54. si debitor, l. 28. §. procurator, 24. 17. 18. 21. §. nos. LEGEM Id est, conuentionem, C. de pac. l. legem, C. de pac. conuen. l. 1. C. de pign. l. etsi frater, C. de dist. pig. l. si maritus. Exc. C. ad exh. l. si res, dep. l. publi. STIPULANDO. Stipulationis appellatione significantur omnes obligationis contrahendæ modi, quibus adhiberi solet stipulatio, idque in hac reg. satis apparet, inquit Faber, de ac. & ob. l. quicumque, C. si quis al. l. multum, §. si verò, de contrahen. emp. l. si fundus, de inuti. sti. l. si quis alij, argum. de act. l. actionum genera, §. 1. de verborum obligatio. l. 126. §. Chrysogonus, Instit. de iniuri. sti. §. si quis alij, §. alteri, C. de contrah. sti. l. 3. C. de insti. l. 6. Ratio, l. quæcunque 10. de actionibus, ad legem Aquil. l. si ex plagis, §. in cliuo, de verborum obligation. l. 38. §. alteri, quo quidem §. excluduntur multæ antinomix ibi notatæ. Remedium autem ad hanc reg. est, de mag. con. l. 1. §. exigere, de adop. l. 2. rem pu. fal. fo. l. 2. in fin. ALTERI. s. extraneo, cuius iuri subiectus non est, C. de iu. do. l. si genero, l. cum patrem, de pac. l. 18. §. si pactus. QVISQUAM. s. homo liber & sui iuris, vt puta procurator, C. de iu. do. l. cum patrem. CAVERE. Id est, consulere, l. auus, de pac. & de pac. do. Exc. C. de pacti conuen. l. pater, soluto matrimon. l. Caio Senio, si certum petat. l. certi conditio, §. si nummos, de sol. l. fideiubere, l. soluere. Ruisvich. paratit.

PERSONA loquentis non comprehenditur in generali sermone. l. inquisitio. C. de solut. Ripa l. 1. num. 59. ff. de vulg. & pupil. dixi ego in tract. de leg. & stat. p. 4. q. 3. num. 7. gloss. l. si mercedem. §. fin. ff. de act. empt. l. qui insulam. §. fin. ff. locati. Bald. l. cum acutissimi. C. de fideic. Alexan. in add. ad Bart. l. Paulus, §. si sciète. ff. de pignor. Bart. l. si quis legauerit. ff. de leg. 2. Crau. conf. 25. numer. 5. Bald. conf. 102. colum. 3. lib. 3. Paul. conf. 50. lib. 1. Caphal. conf. 235. num. 6. ratio est, quia nemo præsumitur seipsum ligare, & differentia est inter dantem, & accipientem, hinc est quod statuentes non obligantur suis statutis, dixi d. trac. p. 4. q. 3. in terminis per totum, c. si. de inst. glo. c. per vestras. de iure pat. l. 2. ff. de stip. seru. l. peni. C. de Arbitr. Ioan. cõsi. 3. nu. 9. Alb. conf. 19. fallit nisi in tali sermone non posset comprehendendi, nisi persona loquentis. Hyppol. de Marf. l. 1. §. si seruus, l. 2. ff. de quæstio. Bart. l. si quis legauerit. ff. de leg. 1. secundò fallit, nisi constet aliter de mente loquentis. cõc. cum hoc dicto l. quicquid. ff. com. præd. l. si peculium. §. sicut. ff. de pecul. leg. glo. & Bart. l. Paul. ff. de pigno. Bald. c. cum in iure. de offic. deleg. Bald. l. j. ff. de rer. diuis. glo. c. de forma. 22. q. fin. c. Imperiale m. §. fin. de prohib. feud. alienat. Med. reg. 1.

Tom. 2. Reg. Iur.

PERSONA feruilis. L. 23. Vlpian. lib. 28. ad Sabinum. In personam feruilem nulla cadit obligatio. §. Generaliter probandum est, vbiunque in bonæ fidei iudiciis cōfertur in arbitrio domini, vel procuratoris eius cōditio, pro boni viri arbitrio hoc habēdū esse. Iunge ad l. 209. feruitutem. Iunge inf. l. 33. quod attinet 108. cum fer. de contrahen. empt. l. hæc conditio 7.

OBLIGATIO. S. ciuilis de act. l. ferui. de pec. l. nec feruus, 42. Ita non ostat, l. ferui. l. hæres à debitore, §. feruo. de fideiuss. l. naturaliter, l. si id quod, de con. ind. Excipe de fideiuss. l. sed et si ferui, C. an feruus ex suo facto, l. promisso, C. de pet. hæ. in fin. C. si per vim, l. 1. C. vbi cau. ff. l. fin. feruum non esse Afinalakton, Ratio de act. l. sub. de verb. obligat. l. à Titio. Iun. l. libertas.

Generaliter. C. de dotis pro. l. si cum ea. **BONAE FIDEI**, Conciliat hoc verbum l. centesimus, §. si. l. stipulatio non, de verborum obligation. l. si fideicommissaria, inf. §. quanquam, de fid. lib. **CONDITIO**. Hoc est qualitas alicuius rei approbanda vel improbanda vtrinque iam obligatione contracta, Instit. de empt. §. pretium, Loc. l. si merces, l. si in lege, de contrahen. empt. l. 35. l. quod sæpe, §. 1. C. eod. tit. l. fina. pro soc. l. si societatem, ad fin. de contrahen. empt. l. hæc venditio. 7. Bonum virum definit Ollendor. cuius nihil interest in negotio. fallere, vel aliter æstimare, quàm iustum est, de vsuf. l. si fundi, de leg. 2. l. 1. Rursus vicæ, paratit.

PERSONA vnica non potest supplere vicem duarum. c. sanctorum. lxx. distinct.

Fallit, quando ex dispositione legis, vel hominis habetis officium, prohibeatur habere aliud, & acceptando secunda collatio esset ipso iure nulla, & acceptando admittit primum cum salario, secundum Barto. in l. fin. per illū text. C. de cohor. lib. xij. & in l. j. C. de princ. agen. in reb. lib. xij. C.

Fallit, quando cum actu voluntariæ iurisdictionis esset mista causa, vel contentiosa sit: quia tunc seruatur media via causæ: nam in cognitione processus quis non fungetur duplici officio, sed in pronuntiando solus poterit pronuntiare. Bald. in l. j. in fin. ff. de off. consul. per illum text. cum gloss.

Fallit, quando in officiis etiam compassibilibus vellet habere: quia non potest ad hoc etiā ex causa etiam per superiorem habilitari, secundum Bar. in l. si per illum text. C. de exactio. tribu. lib. x. & hoc, quando vellet, omnia simul vno momento exercere: secus autem si diuersis temporibus. Abb. in c. cum inter vniuersas, de elect. S. Ianua. reg. 225.

PERSONAE affectio generalitatem restringit. Berous c. quoniam Abbas. num. 60. ff. de offic. deleg. l. Aurelius, §. Titius. ff. de lib. leg. Roman. l. si verò, §. de viro. ff. sol. matr. in 27. fall. l. Procula. ff. de probat. affectionis enim ratio maximè haberi debet. Specu. in tit. de treuga, & pace, vers. quid si. Bal. l. mater tua. C. de oper. liber. dixi supra, ver. amicus. Med. reg. 1.

PERSONAE cum aliquid conceditur non extenditur ad eius correlatiuum, no. capitulo priuilegium. de reg. iur. 6. item statutum disponens venditorem debere gabellam soluere non comprehendit eius correlatiuum, videlicet emptorem, quia dispositio statuti ad personam venditoris dirigitur. l. veteres. ff. de act. empt. Medic. reg. 9.

PERSONAE industria tunc censetur electa, vbi cōmittitur factum, quod per alium non potest expediri. text. est in l. inter artifices. ff. de solut. Bart. tex. ibi, in l. fideicommissa. §. j. ff. de leg. iij.

Limita dupliciter, vt per Felin. in c. fin. §. is autem. de offic. delegata. B. Dias re. 552.

PERSONAE qualitas limitat generaliter dictum. l. 2. C. de sent. ex peric. recit. l. sed & reprobari. §. amplius. ff. de excusat. tutor. not. l. ad bestias. ff. de pœnis, Bald. l. consentaneum. C. quomodo, & quando iudex, Bart. l. 1. ff. de Alb. scr. dixi in tract. de leg. & stat. p. 4. q. 3. nu. 6. c. 1. & seq. 29. dist. Med. reg. 1.

PERSONALIS actio non transgreditur personam, Ray. l. 1. ff. de liber. agnos. Doct. com. l. 2. C. quib. res iud. non noc. Alexan. l. sæpe, num. 68. ff. de re iud. l. sancimus. C. de pœnis. l. nō debet. ff. de reg. iur. not. Doc. c. priuilegium. de reg. iur. 6. Doc. l. si qua pœna. ff. de his, qui sunt sui. leg. si filius. ff. sol. mat. leg. secunda. ff. si ex nox. causa agatur. Alber. 1. p. sta. par. 7. Medic. re. 8.

PERSONALIS citatio requiritur, nec sufficit ad domum, in monitione quæ requiritur ad excommunicationem inferendam. Innoc. in c. fin. de eo qui mitt. in poss. cau. rei fer. ante mediū. sequitur Rota in decis. xij. tit. de sen. excom. in antiq. & in vij. eiusdem tit. in nouis.

Limita dupliciter, vt per Felin. in c. cum sit Romana. de appellat.

Primò, nisi agatur de reincidento in eandem excommunicationem malè absolutum, quia tunc valet citatio per audientiam, licet personaliter non apprehendatur. Alleg. d. decis. vij.

Secundò fallit, nisi appareat quòd citatio malè exequuta, & sic facta ad domū, induxit notitiā citato, quia fortè misit procuratorē: quia tunc inepta executio non nocet, quod reputat solenne. B. Dias re. 553.

PERSONALIS actio soluitur morte, l. 3. §. morte. ff. quib. mod. vsuf. amitt. l. & quia. ff. de iurisd. omn. iudic. gloss. cap. vnico. de iure patron. 6. Cagnolus l. qui in ius. numer. 3. ff. de regu. iuris. not. cap. priuilegium. de reg. iur. 6. §. finitur. Instit. de vsuf. l. hæreditatem. ff. ad leg. Falc. l. 2. ff. quando dies leg. ced. l. habitatio. ff. de vsu, & hab. l. iurisd. gentium. §. pactorum. l. si tibi. §. pactum. ff. de pact. l. pe. ff. de seru. leg. Specul. tit. de stat. mon. §. 1. vers. 52. Quod dictū procedit, primò in priuileg. secundò in vsuf. d. §. finitur. tertio in vsu, & habit. l. habitatio. ff. de vsu, & hab. quarto in pactis. d. §. pactorum. quintò hoc idē in seruitutibus, d. l. pen. ff. de seru. leg. sexto ampl. in actione criminali, Ruin. consi. 37. num. 5. vol. 1. consil. 21. num. 7. volum. 4. Alba. consi. 90. nu. 2. Abb. cap. ecclesia. nume. 23. de const. dixi super. conclu. 32. Med. tr. 2. par.

PERSONALIA quæ sunt, atque personæ coherent vt vsufructus, qui datur intuitu personæ morte extinguuntur. §. finitur. inst. de vsuf. l. hæreditatem. ff. ad l. Fal. amp. hoc idem in vsu, & habit. in prin. leg. 2. & sequen. ff. quando dies leg. ced. l. habitatio. de vsu, & habit. idem in pactis personalibus, quæ personā nō ingrediuntur. leg. iuris gentium. §. pactorem. leg. si tibi. §. pactum ff. de pact. idem est in seruit. persona l. l. penul. ff. de seru. leg. Medic. re. 6.

PERTINENTIARVM appellatione veniunt omnia quæ ad rem pertinent, Imo. in ca. cum ad sedem. extra, de restit. spoliat.

Fallit in 4. casibus, vt per Socin. reg. 295. Don. Fina, lib. 5.

PERTINENTIARVM appellatione veniunt omnia quæ ad rem pertinent: vt dicit Io. de Imo. in c. cum ad sedem. extra, de restitut. spoliat.

Licet igitur appellatione pertinentiarū veniāt omnia, quæ

quæ perrinēt ad rē, de qua tractatur, siue pertineant de iure communi, siue cōsuetudine, vel statuto, siue sint corporalia, siue incorporalia, & etiam veniant sub nomine alicuius ecclesiæ, vt rei, vt per Io. And. & Innoc. de restit. spol. c. cum ad sedem. fallit tamē in quibusdam casibus, vt ibi per Canonist.

Primò fallit in his, quæ acquisita essent aliquo iure speciali, secundum Innoc. in c. cum ad sedem: putà priuilegio vel ex postfacto, vt voluit Anto. & Io. And. ibidem. cum talia non veniant nomine perrinētiarum: vt voluit Innoc. ibidem, esto quòd in aliis voluerunt contrarium in hoc per c. cum de causa. extrà, de causa possess. & propriet. & de his vide latius in cap. cum ad sedem.

Secundò fallit in possessionibus, quæ non fuerunt assignatæ pro dotæ ecclesiæ, vel alterius rei, sed ex postfacto acquisitæ, cum non veniant nomine perrinentiarum, sed sunt exprimendæ: vt voluit Innoc. in d. c. cum ad sedem. cuius dictum procedere poterit quando peteretur ecclesia: vel alia res cū possessionibus & perrinentiis. ad hoc l. ex facto. §. j. ff. de vulg. & pup. aliàs si simpliciter fuisset facta mentio de ipsa re cū perrinentiis: & tunc veniant sub verbo perrinentiarum, vt d. l. verbum perrinere. ff. de verb. sign. secundū Ant. & Imo. in d. cum ad sedem.

Tertiò fallit, quando qualitas petitoris aliud suaderet, cum eius qualitas sit attendenda: vt voluit Innoc. in d. c. cum ad sedem. de restit. spol. vnde si episcopus petat ecclesiam cum perrinentiis: veniunt beneficia respectu iurium episcopaliū, non respectu administrationis, secundum Nic. in d. c. cum ad sedem. ad hoc quod not. ff. de usufruct. l. plenum. §. equitij.

Quartò fallit, quando peteretur simpliciter ecclesia quo ad ius episcopale, seu ius episcopi in ea re cum perrinentiis: cum tunc in ea probationes fiant generaliter, & sic inducatur ius commune: secus si probatur simpliciter iura episcopalia deberi: cum tunc veniant illa iura episcopalia, quæ sunt debita de iure communi vel eorum loco subrogata: vt per doct. in d. c. cum ad sedem. vbi latius per eos: B. Soc. reg. 363.

¶ PERVERSUS. vide Sanctus. Riisvich.

¶ PETERE. Frustra petit debitum, qui quod debet, non impendit.

PRO.

- Ext. de vsur. c. frustra.
- Ext. de app. cap. an sit.
- Ext. de relig. dom. cap. constitutus.
- Ext. de iura. cal. cap. peruenit.
- Ext. de mut. pet. cap. 1. & 2.
- Ext. de adult. & stup. cap. intelleximus.
- 95. dist. cap. esto subiectus.
- 35. quæstio. 6. cap. nihil.
- C. de transact. l. si quis maior.
- D. de compens. per totum.

CONTRA.

- 33. q. 1. cap. noli.
- 33. q. 5. cap. quod Deo.
- Ext. de rest. spol. cap. in literis.
- Ext. de iureiuran. cap. debitores. & c. tua.
- Ext. de diuort. c. significasti.
- D. de furt. l. qui vas. §. si ego.

SOLVITIO.

Non prestans vel soluens debitum, si petat id quod sibi debetur, repellitur opposita compensatione, si debitum sit liquidum. C. de compensat. l. fin. Idem est in dolo, qui actione de dolo tenetur, non aget de

dolo, l. si duo. D. de dolo. si in eadem re dolo commissus sit: si autem in diuersis, secus, d. c. in literis. Idē in criminibus. d. c. intelleximus. & d. c. significasti. Sed contingit etiam contrà propter fauorem matrimonij. Damas. reg. 35.

¶ PETITOR. l. 34. In eo quod. inf. Possessor. Riisvich.

¶ PETITIO hereditatis contra titulo possidentem non intentatur. l. ij. C. de petit. hered. & ibi per Docto. & maximè Paul. de Cast. in l. pro herede. & l. nec vllam. ff. de petit. heredit.

Primò fallit, quando quis intentaret petitionem hereditatis, & rei vendicationem simul in vno libello: quia agens probaret se dominum, vel defunctum, & tunc auocatur res à possidente. ita Paul. de Cast. in l. ij. de petitio. hereditat.

Secundò fallit, quando titulus fuisset acquisitus post mortem defuncti: quia talis titulus non obstat agenti petitio. heredit. secus, si esset acquisitus ante mortē defuncti. Bald. in l. fin. C. de edicto diui Adria. tollen. & l. j. C. si iudi. no. pos. fac. appel. & l. incerti. C. de interdictis. licet Paul. teneat contra Bal. in d. l. ij. §. si post motam.

Tertiò fallit, quando quis emisset ius vniuersale, vel quotam hereditatis: quia si quis ageret petitio. heredit. singulariter ad quamlibet rem, tunc illi non prodesset titulus, cum habeat titulum vniuersalem. ad hoc est text. in l. ij. de herede. vel ac. vend.

Quartò fallit, quando haberet titulum ab illo in quem alienauit rem quam simpliciter possidebat à patre: quia contra illum potest intentari petitio hereditatis, vel ad rem, vel ad pretium. ff. de petit. heredit.

Quintò fallit, quia ille, qui emit rem, aut emit iniusto pretio, & intentatur petitio heredit. aut iusto: & tunc ille qui vendidit aut non est soluendo, & non intentatur: aut est soluendo, & intentatur: vt per gl. in l. j. & ij. C. de petit. heredit. & ita dicit Ioan. de Prato. C. de edicto diui Adria. tollen. l. fin. & vide gloss. in hac materia in l. hereditatem. C. in quib. caus. cessat longi temporis præscript.

Sextò fallit, quando titulus non esset aptus ad translationem domini: vt puta titulus commodati, vel depositi: quia contra potest intentari petitio hereditatis, vt in loco præallegato. B. Soc. re. 364.

¶ PETITIO hereditatis, est actio bonæ fidei. §. actio nū. vbi not. Faber, & omnes. Instit. de act. ibi Ias. ponit subtilem rationem, quare fuerat dubitatum ante illius §. aditionem apud antiquos.

Limita, vt per Zas. in d. §. actionum. B. Dias re. 554.

¶ PETITIO hereditatis pro modico etiam datur. licet. ff. ne petit. heredit. Ant. in tracta. de minim. num. 16. Med. reg. 5.

¶ PETITIO. Lucrum. Pomponius Lib. xxij. Ad Sab. Lex xxxij. al. xxxiiij.

In eo quod vel is qui petit, vel is à quo petitur b lucrum petiturus est, durior causa est petitoris.

A D D I T. a petitur, lucrum facturus est. sic in P. florent. b lucrum causa facturus est in aliis impr. vet. lib.

Quoniam inter omnes quibus ex simili causa debetur, occupantis melior est conditio.

¶ PETITIONIS forma semper inspicere debet ad cognoscendū, cuius sit iurisdictio. Affli. deci. 207. nu. 3. gl. c. cū sit. de foro compe. l. pe. ff. de iuris. omn. iud. gl. c. cæterum. c. cum sit. de for. com. Med. re. 7.

¶ PETITORIVM: sententia lata in petitorio an obstat agere valenti in possessorio recuperandæ super eadem re? Ant. cap. pastoralis. §. si verò. de causa pos.

& propriet. Din. cap. qui ad agendum. de reg. iur. 6. Barto. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 18. ff. de acquir. pos. addentes ad Abb. c. penult. nu. 1. de sent. & re iud. Med. re. 8.

¶ PETITORIVM vbi non est, neque possessorium reperitur præsertim in personalibus annuis præstationibus. not. Doct. com. l. naturalite. §. nihil commune. ff. de acquir. pos. l. si duo. ff. uti poss. Cin. l. si certis annis. C. de pactis. Card. capitulo peruenit. quæstio. 8. de censibus, Specu. §. nunc dicamus. de rest. spol. Bapt. in tract. de correl. numer. 15. Barto. l. fin. ff. quorum bon. Doct. capitulo querelam. de electio. Bal. leg. iubemus. C. de sacr. sanct. Eccle. l. hac edictali. §. si is. C. de secun. nupt. Euer. in loco à correlat. num. quinto. Medic. reg. 9.

¶ PIGNVS esse non potest extincta re pignorata, neque creditor tenetur, nisi fuerit in culpa. l. pignus. l. creditor. C. de pignor. actio. l. si domo. ff. eo. leg. Paulus. §. domus. ff. de pignor. l. seruum. §. si pocula. l. ff. de leg. 1. fallit in grege, in cuius locum oves subrogata fuerint. l. grege. ff. de pignor. item fallit in domo, cuius pignus in area remanet. not. Doct. l. sicut. ff. quib. mod. pig. vel hyp. solu. Med. reg. 6.

¶ PIGNVS. indefinita æquipollet vniuersali etiam in tract. Pignoris, vel hypothecæ. bald. l. si. c. quæ res pignor. oblig. poss. per l. si seruitus, ff. de seru. vrba. præd. l. si pluribus. ff. de leg. 2. idē bald. l. si. C. de iure deliber. Item not. quod non admittitur pignoris ius, licet creditor cedat possessioni pignoris, nam illam recuperare poterit hypothecaria actione. Doct. comm. l. si. C. de præd. pign. l. is cui. §. quasi. ff. ut in poss. leg. gl. l. si quis missum. §. si. ff. de damno infecto. Inno. c. contingit, de dolo. nisi expresse creditor cōsenferit alienationi rei pig. l. si. C. de remis. pignor. Medic. reg. 2.

¶ PIGNVS. l. 119. creditor.

Tam mobilia quàm immobilia: item tam corporalia quàm incorporalia in pignus damus. De pig. l. 1. §. cum prædo. l. cum conuenit.

Meliùs est pignori incumbere, quàm in personam agere. Auth. de man. prin. §. neque autem. Reg. Plus. 26. Riisvich.

¶ PIGNVS pro modico etiam distrahitur. l. quamdiu. C. de dist. pignor. l. in executione. ff. de verbo. oblig. Anto. Corf. in tract. de minim. num. 115. item pro modico venditur. bald. d. l. quandiu, & Anto. d. loco, num. 80. Medic. reg. 5.

¶ PIGNVS si perdat, vel euincatur, non nocet creditori, sed periculum debitoris est, Abb. caput. quamuis. n. 7. de sent. & re iud. leg. creditor. ff. si cert. per. l. tuto. §. contrarium. ff. de pig. act. & Abb. d. c. quamuis. nu. 9. & seq. eod. tit. Medic. re. 8.

¶ PIGNVS. In generali pignore, vel hypotheca bonorum, bona præsentia, & futura continentur, l. fin. C. quæ res pigno. oblig. pos.

Ampliat in 7. casib. & limitatur in 9. per Ant. de Fano. in tract. de pignor. in 2. parte princ. in 2. memb. num. 1. & seq.

Ampliat in 6. casib. & limitatur in 6. à Rip. in l. conuentio generalis, ff. de pig. & hypothe. num. 2.

Res propria pignori non potest, l. si rem alienam, la 2. ff. de pigno. actio.

Fallit in 2. casibus quos not. Dec. in l. neque pignus, ff. de reg. iur.

Pignus demittit creditor, qui permittit rem venire, l. creditor, ff. de reg. iur.

Fallit in 4. casib. quos not. Dec. in d. l. creditor.

Creditor, si accepit pignus minus idoneum, sibi non præiudicat, l. creditor, la 2. ff. si certum petatur.

Fallit in duobus casibus quos not. Dec. in d. l. creditor, numero 5.

Hypotheca ad hoc, ut possit intentari contra tertios possessores, requiritur, quod fiat excussio in bonis principalis: hanc dicit esse communem opinionem Baptist. à Villa. conclu. 63. in litera H. vbi ampliat in 3. casib. & limitat.

Qui prior est tempore in pignore, potior est iure, cap. qui prior. de reg. iur. in 6.

Ampliat in 13. casib. & limitatur in 26. per Ripam, in leg. priuilegia, ff. de priuileg. credito. nu. 3.

Socius non potest pignori dare partem consocij, not. in l. coniunctio generalis, ff. de pigno.

Fallit in tribus casibus quos not. Ripa in d. l. conuentio. num. 16.

Mutans ad refectionem ædificiorum habet tacitam hypothecam in ipsis ædificiis priuilegiatam, l. Senatusconsulto, ff. in quibus causis.

Fallit in 8. casibus quos not. Rip. in d. l. Senatusconsulto, num. 6.

Res empta ex pecunia alterius, non est illi tacite hypothecata, l. quamuis, C. de pign.

Fallit in 8. casib. quos not. Rip. in d. l. Senatusconsulto, ff. in quibus causis, nu. 11.

Pignus & hypotheca quantum ad actionem non differunt, §. item seruiana. inst. de actio.

Fallit in 3. casibus quos notauimus in dicto §. item Seruiana.

Creditor qui accepit pro pignore re forte subtracta, tenetur domino eam restituere sine pretio, arg. l. in ciuile, ff. de furt.

Fallit ut no. Marfi. in sing. 13. Donat. Fina. lib. 1.

¶ PISCARI in fluminibus, & portu omnibus regulariter est permittum. Instit. de rer. diuis. §. flumina.

Fallit, quando flumen est priuatum. l. iniuriarum actio. §. fin. ff. de iniur.

Fallit, quando ius piscandi esset priuatum: quia esset venditum per Principem, quod potest. arg. d. §. fin. cum l. sequenti.

Fallit, quando esset facta conuentio cum vicino, ut in domo sua non possit piscari. probat text. in l. venditor. ff. communia prædio. S. Ian. reg. 220.

¶ PLERVQVE. Regul. 115. in obscuris. l. 35. in stip. Riisvich.

¶ PLUS: hæc dictio refertur etiam ad modicum. c. literæ. de dilat. Bar. l. 2. C. de resc. vend. vbi si quis prædium vendiderit pro decē, atque donauit illud plus quod valet, talis dictio plus ad modicum refertur. Bal. l. cū filio. §. pater. ff. de leg. 2. gl. l. Meuius. ff. eo. l. hæc adiectio. ff. de l. 3. c. fin. de despons. impub. l. id est. de dolo, quæ tamen arbitrio iudicis relinquitur. Sali. l. 2. q. 7. vbi Crem. nu. 58. & Cagn. nu. 129. C. de resc. ven. Ale. l. si. nu. 5. ff. si quis caut. Cepolla l. si fugitiui. nu. 43. C. de ser. fug. Medic. reg. 5.

¶ PLUS. De re. l. In eo quod plus. l. aliud. §. l. vide totū. Solutio prohibitio. C. plus va. quod agitur.

Frustrā fit per plura, quod per pauciora fieri potest. Reg. iur. & medicinæ. De don. l. in donationibus. Instit. de le. §. 1. C. de rap. Virg. l. raptores. Instit. quod cum eo. in prin.

Pluralis locutio duorum numero est contenta. Reg. vi. De testi. l. vbi numerus. De verbo. signific. l. inter illam cond.

Si pluribus eadem res legata fuerit, siquidem coniunctim, etiam si alter vindicet, alter ex testamento a

non plus quàm partem habebit is, qui ex testamento agit. Quòd si separatim, si quidem, & evidentissimè apparuerit, ademptione à priore legatario facta, ad secundum legatarium testatorem conuolasse, solum posteriorem ad legatum venire placet. Si autè hoc minimè apparere potest, pro virili portione omnes ad legatum venire: scilicet nisi ipse testator scriptura manifestissimus esset, vtrumque eorum solidum accipere. Pau. libro 3. reg. De leg. j. l. 33.

Aquæ ductus vel haustus per eundem locum vt ducatur etiam pluribus concedi potest: potest etiam vt diuersis dieb. vel horis ducatur. Si aquæ ductus sufficiens est, potest etiam pluribus per eundem locum concedi. Nerat. 4. re. lib. De ser. l. 2.

Specialia plura ad idem minimè cumulatur. C. de dotis promiss. l. j.

Difficile est plures in vnum cōuocare. De iust. & iu. l. ex hoc iu. Inst. de iure nat. §. Senatuscou. & ibi vide. Riisvichius.

¶ PLVS. Bonifac. Reg. xxxv.

Plus, semper in se continet quod est minus.

Quando nempe pluri seu maiori summæ inest. l. qui quartam. ff. de leg. j. l. quoties. §. sed si. de hared. inst. Viuiennus.

¶ PLVS. Expromissor, Pupillus, Verba, Mulieres. Pau. lib. vj. ad Edictum. Lex cxj.

In eo quod plus sit, semper inest minus. Memo alienæ rei expromissor idoneus videtur, nisi cum satisfactione. Pupillus pati posse nō intelligitur. Vbi verba coniuncta nō sunt, sufficit alterutrum esse factum. Mulieribus tunc succurrendum est, cum^b defraudatur: non vt facilius calumpnietur.

ADDIT. a nisi si cum. in P. Flor. b defendatur in P. Flo. aliàs defraudentur.

Ita dum quis viam stipulatus est, & ire tantum potest, si velit. & ferè concordat. cum reg. inf. non debet. & nō potest videri improbus. l. j. §. si stipulatus. de verbo. ob. ita vt regula hæc videatur procedere de proprietate sermonis, dū aiatur: semper inest. vt in viginti & decem inesse. & l. qui quartam. in pri. de leg. j. l. qui concubinam. §. cum ita. de leg. 3. l. si quis. de except. rei iud. Viui.

¶ PLURA cum requiruntur in aliquo actu pro forma, vno omisso vitiatur actus. gl. l. cum hi. §. si pretor. ff. de transactio. leg. ad testium. §. si quis. ff. de test. Ias. l. quod si. nu. 29. ff. de liber. & posthu. Medi. regu. 7.

¶ PŒNA. Qui non habet in ære, luat in corpore. l. si quis id quod, ff. de iurisd. omnium iud.

Fallit in 4. casib. vt per Iaso. in d. l. nu. 28. vbi etiam Soc. limitat in 3. casib. nu. 12. fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. ad deliberandum, de iud. nu. 3.

Ampliat, & limitatur, vt per Alexan. in d. l. si quis id. numero 5.

Pœna delictorum non transit contra hæredes, l. vnica, C. ne ex delicto defuncti.

Fallit in duobus casibus, secundum Iaso. in l. si quis iniquum, §. quod autem ait, ff. quod quisque iuris, numero secundo, fallit in 5. casibus, vt per Socinum regu. 291. fallit de iure canonico de quo tenetur hæres ex delicto defuncti. fallit hæc limitatio, vt per Bened. Capram in suo trac. concl. 67. fallit in 12. casib. vt per Pet. Due. regula 13. fallit in 3. casib. vt per Bened. Capram in suo trac. conclusio. 67. nu. 20. fallit si pœna est à lege, vel à canone arrogata ipso iure: nā efficit, quòd post mortem hæredes teneantur ad illam soluendam, & conueniri possunt. Ampliat, & limitatur, vt per Baptist. à Villa. conclusio. sexagesi-

matertia. in litera P.

Vbi pœna accedit quātitati, vel speciei, vel generi, tūc particularis solutio non impedit quin pœna in totum cōmittatur, siue vnus sit qui teneatur, siue plures etiam hæredes. fallit in duobus casibus, vt per Iaso. in l. si seruus, §. si plurium; ff. si quis cautio. numero 7.

Pœna petentis ante diem vel conditionē, est quòd duplicantur induciæ, & tempus, c. 1. de plus petitio.

Fallit in 5. casib. quos not. Ias. in l. pecuniam, ff. si cert. pet. num. 8.

Per lapsum diei appositi in solutione, committitur pœna etiam cōtra hæredem innocentem, l. ad diem, ff. de verb. oblig.

fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 2.

In pœnam falsi incidit, qui rem duobus vendidit. l. qui duobus, ff. de fals.

fallit in 3. casib. vt per Iaso. in l. quoties, C. de rei vendicatio. nu. 49.

Dignitati defertur in pœnis, gl. in l. si. ff. de pœnis, glo. in l. desertorem, §. j. ff. de re milita. Bal. in l. nemo, C. de sacrosanct. eccles.

fallit in 9. casib. vt per re. in c. pastoralis, in pri. col. 1. de off. deleg. fallit in 3. casibus, vt per Bellouisum in repet. l. capitalium, §. famosus, de pœnis. contrariam regulam, quòd dignitas personæ delinquentis regulariter augeat delictum, & per consequens pœnam facti. fel. in cap. cum quidam, de iure iur. vbi declarat in 6. casib.

Iudex ex causa potest pœnam à iure statutam moderare: quid ergo, §. pœna grauior, ff. de his qui nō. inf. Innoc. in c. qualiter, & quando. el. 2. de accu.

fallit in 6. casib. vt per re. in d. c. qualiter. fallit in 2. casib. vt per Blac. in praxi crimi. fol. 74. nu. 83. vbi enumerat causas, propter quas iudex potest moderare: Ampliat & limitatur in multis casib. relatis per Viuium in suis conclu. ver. iudex vbiq. fallit in 6. casib. vt per Fel. in c. sicut olim, de accu. nu. 10.

Iudex cuius arbitrio aliquo casu pœna est relicta, potest vsque ad pœnam mortis arbitrari; Doct. in c. inquisitionis, de accu.

fallit in 3. casib. quos no. Fe. in d. c. col. si. & in c. ex literis, de const. num. 47.

Lex vbi introducit actionē pro pœna pecuniaria simpliciter imposita propter delictū, tunc pœna applicatur parti, l. 3. vbi gl. & Bart. ff. de sepu. violato.

Ampliat in 3. casib. & limitatur in 2. à Ripa in rub. de iud. Ampliat & limitatur per eundem in c. extra de iud. num. 103.

Lex vbi non introducit nec actionem, nec accusationem, tūc pœna applicatur fisco, fallit in duobus casibus, vt per Ripam in dict. rubri. de iudic. Ampliat, & limitatur in duobus casibus, vt per Ripam in capitulo secundo, extra de iud. numero. centesimo secundo.

Monitio requiritur ad incurrendam pœnam quando lex loquitur negatiue, videlicet si non fecerit residetiam, si non fecerit inuentarium, & simile. secus si affirmatiue. Innoc. in capitulo extirpandæ, de præbend.

Fallit in 4. casib. quos not. Fel. in c. 2. de magistris, col. 1. pœna imponitur absque admonitione. Fallit vt per Damaf. re. 67.

Pœna seu multa requirit nouam citationem, Bar. in l. 1. ff. si quis ius dicenti.

Fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. 1. de iud. col. 6.

Pœna imposita pro contumacia regulariter scdū li-

- mitēs contumaciæ, cap. ex literis, de consti. Bar. in l. si a dultorium, §. i. ff. de adult.
- Ampliat & limitatur in 2. casib. vt per Fel. in d. cap. ex literis.
- Pœna promissa ab extraneo qui se facturum & curaturum obligauit, quod Titia cum aliquo cōtraheret, potest peti matrimonio non secuto, Bar. & alij in l. mulieri, & Titio, cum gl. i. ff. de cond. & demo. com muniter Doct. in leg. si. C. de spons.
- Fallit in 3. casib. vt per Iaso. in l. Titia, ff. de verb. oblig. col. 5.
- Culpa lata nō æquiparatur dolo, vbi pœna corporalis venit imponenda, Bar. in l. lege Cor. ff. ad l. Cor. de fisa.
- Fallit in 9. casib. vt per Diaz. re. 540. Fallit vt notat Bl. in praxi criminali, fol. 59. nu. 147. Fallit in 5. casib. vt per Marf. in l. lege Cor. ff. de fisa. nu. 4.
- Pœna capitalis vbicunque à lege vel statuto imponitur, non debet imponi actualis computatio capitis, gl. in l. i. C. ne Christ. manc.
- Fallit in 4. casib. vt per Diaz. re. 541. & pœna capitalis intelligitur de pœna exilij perpetui, vel deportationis. fallit in 4. casib. vt per Fel. in cap. sicut olim, de accusat.
- Pœnam vbi episcopus imponit licet possit eam retinere, honestius tamen pro euitanda suspitione cupiditatis in pium casum deputabit. Abb. in c. de causis, de off. deleg.
- Fallit in 2. casib. vt per Fely. in capitulo cæterum, de off. ord.
- Statuta pro ipso facto pœnam imponentia nunquam habent locum nisi præcedat declaratio, quod qui eam incurrit. not. Dom. in cap. i. de homi. Marf. in rub. ad l. Cor. de fals.
- Fallit in 5. casib. quos no. Fel. in cap. cum non ab homine, de iud. & in c. i. de const. nu. 45. & in c. præterea, de sponsa. num. 2.
- Pœna vbi imponitur à lege positua non est soluenda in foro conscientia, gloss. in c. fraternitatis, 12. q. 2. Abb. in c. i. de const.
- Fallit in 5. casib. quos no. Fely. in d. c. i. fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. audiuius, de simonia, nu. 1. & seq.
- Pœna pecuniaria singulariter à lege imposita propter delictum applicatur fisco, vbi lex introducit accusationem. Abb. in rub. de iud. leg. multarum, C. de modo multa.
- Ampliat & limitatur in 2. casib. vt per Rip. in rub. de iud.
- Pœnam pecuniaria potest iudex ecclesiasticus imponere, si illa magis timetur, Abb. & Doct. in l. ceterum, de offic. ord. Abb. in c. de causis, de off. deleg.
- Fallit in 4. casib. vt per Fel. in d. c. cæterum, col. 2. ecclesia nō debet exigere pœnam pecuniariam. Fallit vt per Damas. reg. 139.
- Pœnis impositis alternativè à lege, iudicis, non rei est electio, glo. in c. sicut, de iud. Bald. in l. cunctos populos, C. de sacrosanct. eccles.
- Fallit in 7. casib. per Fel. in c. sicut Iudæi, de iud. col. 2. nu. 5.
- Pœnalis dispositio nullam temporis præfinitionem tamen, vel expresse continens, in dubio censetur perpetua, leg. seruus, ff. de pœnis, vbi Bal. & Bart.
- Fallit in 3. casibus, vt per Fel. in cap. ex literis, de consti. colum. 8.
- Filius puniri non debet pro delicto patris, l. 2. §. nullū patris, ff. de decu. l. crim. de pœn. l. sancimus, C. de eo.
- Fallit vt per Pet. Due. reg. 345.
- Pœna capitis punitur fugiens fractis carceribus, l. i. in pri. ff. de effraeto. l. milites agrum, §. eum tamen, ff. de re milita.
- Ampliat in 3. casib. & limitat. in 9. Pet. Due. reg. 393.
- Pœna non debet egredi delinquētem, lego 2. §. nullum patris, ff. de decurio. l. erimen, ff. de pœnis.
- Ampliat in vno casu, & limitatur in 16. à Petr. Due. reg. 345. fallit in 4. casib. quos not. Bened. Capra in suo tract. reg. 66. num. 2. contrariam regulam, quod quis puniendus sit pro delicto alterius, facit Dama. & limitat re. 21.
- Ad euitandam pœnam statuti loci sufficit probare se forensem, cum ipse forensis videatur probabiliter ignorasse tale statutū. fallit in 4. casib. vt per Bened. Capra in suo tract. conclus. 5. num. 33.
- Pœna non imponitur cogitanti qui potuit perficere, & noluit, l. qui falsam, ff. ad l. Cor. de fal. l. i. apud, §. si iuravit, ff. de iniur.
- Fallit in 9. casibus, vt per Bened. Capra in tract. concl. 66. numero 16. fallit in 4. casib. quos no. Blan. in sua praxi. fol. 120. numero 2. Fallit in 4. casib. vt per Fely. in tractatu quando conatus puniatur, numer. 6. contrariam regulam, quod imò animus puniatur in delictis facit Io. à Villa. in l. diuus, ff. de fisa. vbi limitat in 8. casib. nu. 75.
- Qui cogitauit committere delictum, & peruenit ad actum facti proximum, & immediatum, punitur ac si consummatum esset, l. is qui cum telo, C. ad l. Cor. de fisa. l. si quis, C. de epif. & cler.
- Fallit in 2. casibus, vt per Bened. Capra in suo tract. conclus. 66. numero 25. fallit in 8. casibus, vt per Soc. reg. 31.
- Fallit in 8. casib. vt per Fely. in tract. de conatu. quas limitationes ponit etiam Marf. in l. is qui cum telo, ff. ad l. Cor. de fisa. fallit in 10. casib. vt per Matthe. de Ass. in constit. Neapolit. lib. i. Rub. 71. nu. primo.
- Fallit vt notauit infra in libro quinto, in tractat. de affectu.
- Qui cogitat, agit, & perficit, delictum punitur, nec poenitentia sibi prodest, l. qui ea mente, ff. de furtis.
- Fallit in 5. casib. vt per Bened. Capra in suo tractat. cōc. 66. nu. 28.
- Pœnæ plures cum reperiuntur impositæ, quænam sit imponenda, distinguendo declarat Bened. Capra in suo tract. concl. 78.
- Plures pœnæ non sunt imponendæ pro eodem delicto l. fenatus, ff. de acc. l. ad senatus, ff. de iniur. c. at si Clerici, de iud.
- Fallit in 9. casibus, vt per Bened. Capra in d. tract. conclusio. 69.
- Pœna conuentionalis exigi potest, gl. in c. dilecti filij, de arbi. & per contrauentionem competit actio ad pœnam, etiā quod nihil intersit stipulatoris, quod fuerit contrauentum. Ampliat in 2. casib. & limitatur in 8. à Galia. in leg. 2. §. item si in facto, de ver. oblig. num. 1. fallit in 3. casib. vt per Alex. in d. §. itē in fact. nu. 7.
- Fallit in multis casib. vt colligere potes ex distinctione, quam facit Bened. Capra in suo tracta. regu. 70.
- Pœna peti non potest vt stetur ipsi laudo, gloss. in d. c. dilecti filij.
- Fallit in quatuor casibus, vt per Bened. Capra in suo tractat. conclusio. 71.
- Pœna non imponitur sine accusatore, c. de manifest. 2. q. 1. & ibi gl. c. i. & ibi glo. vt eccle. benef.
- Fallit in 27. casibus, quos not. Ben. Capra in d. tract. conclusio. 74.

Iudicis authoritas regulariter à pœna excusat, leg. ait prætor, §. pen. ff. de mino. & ibi gl. in leg. furti, §. qui iussu, ff. de his qui not. in fa. leg. 2. §. casus, ff. de aqua plu. arcenda.

Fallit vt per Soc. reg. 202.

Sed ingrediēs possessionem alterius, authoritate iudicis inualida, non excusatur à pœna. fallit hoc in 3. casib. secundum Fel. in cap. cum causam, de off. deleg. numero 3.

Pœna. leg. si quis in tantum, C. vnde vi. fallit in multis casib. vt per Soc. reg. 292. fallit in 22. casibus. vt per Matthæum de Afflict. in const. Neapol. lib. 1. rub. 8. nu. 14. idem limitat in 38. casib. in capitu. 1. de pace iuramento firmand. numer. 43. Ampliatur in 40. casib. & limitatur in 42. ab Ant. Gabr. lib. 5. de acq. vel amit. pos. concl. 1. Ampliatur per Mariā. Soc. in leg. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. pos. numero 343.

Fallit in 20. casib. vt per Anto. de Tremu. in add. ad præti. Vbert. de bono accur. regul. 9. fallit in 4. casib. vt per Socin. reg. 34. fallit vt per Plot. in l. si quando, C. eo. numer. 53. & nu. 684.

Rusticus vel miles aliquid contra ius positum committens excusandus est, not. in l. vnica, C. de in ius vocand. l. si quis in tantam, C. vnde vi.

Fallit vt per Socinum regu. 348. vbi limitat in quatuor casib.

Testator potest remittere pœnas legales, quæ imponuntur pro secundis nuptiis. Fallit in 2. casib. vt per Dec. in Rubric. de secundis nuptiis. num. 8.

Pœna iuris communis potest alterari per statutum, Bar. in l. i. ff. de Publ. iud.

Fallit vt per Blan. in praxi crim. fol. 69. nu. 43.

Pupillus ex delicto non punitur, l. quod infans, ff. de rei vend. l. infans, ff. ad l. Corn. de fca.

Fallit vt per Blanc. in praxi crim. fol. 77. nume. 2. Ampliatur in 9. casib. & limitatur in 3. à Petr. Duen. regu. 259.

Fœmina punitur vt masculus, l. si quis id quod, ff. de iurisdic. l. quamuis, C. de adult.

Fallit vt per Blanc. in praxi crim. fol. 77. nu. 10. Attetatum punitur pœna ordinaria. Fallit vt per Careriū in praxi criminali, §. circa, num. 8.

Opem præstans maleficio, punitur eadem pœna. Bart. in l. is qui opem, ff. de fur.

Fallit vt per Carer. in praxi. crim. §. homicidium, nu. 70. & 76. videas infra in lib. 4. in tract. de ope. Fallit in 7. casib. secundum Io. de Villa. in l. diuus, num. 11. de fca.

Pœna extraordinaria quis punitur per excessum defensionis, Rom. sing. 3.

Fallit in 6. casib. vt per Carerium in 5. circa quartum, num. 156. & sequent.

Pœna contractui licito loco interesse adiecta, potest excedere duplum, gl. in l. i. C. de sent. quæ pro eo, quod interest.

Fallit vt colligitur ex distinctione, quam facit Franc. Turz. concl. 182.

Furiosus non potest puniri pro delicto commisso ante furorem. docto. in l. ex facto, ff. de vulg.

Fallit in 4. casib. vt per Rip. in leg. ex facto, ff. de vulg. numer. 72.

Vno ex pluribus principalibus contrafaciente facto indiuiduo pœna & interesse committitur in solidū contra ipsum contrafacentem, leg. 4. §. Cato, ff. de verb. oblig.

Fallit in 2. casib. vt per Ripam, in d. §. Cato, numero 3.

no ex pluribus hæredibus contra faciente facto indiuiduo pœna & interesse committitur in solidum cōtra omnes pro portionib⁹ hæreditariis, d. §. Cato. Fallit in 6. casib. vt per Rip. in d. §. nu. 42.

Contra principalem promissorem in parte contrauenientem facto indiuiduo committitur integra pœna, doct. in d. §. Cato.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 5. à Rip. in d. §. Cato, num. 69.

Agentes & consentientes pari pœna puniuntur. l. iube mus, §. œconomus, vbi gl. C. de sac. sanct. eccles. c. notum. 2. q. 1. c. facientes, distinct. 86.

Fallit vt per Bello. in litera A. in ver. agentes. Fallit vt per Damas. reg. 121. Fallit in multis casib. secundum Fel. in capit. quare quæsitum, de of. deleg. numer. 8. Ampliatur in 6. casib. & limitatur in 11. à Lancil. in tract. de of. præt. in tit. de consentientib. Fallit in 6. casib. vt per Io. de Villa. in leg. diuus Adr. ff. ad leg. Corn. de fca.

Veniens contra Canones incurrit infamiam Canonica, c. Canonum statuta, de consti.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. num. 12.

Pœna quæ debet solui, potest retineri in foro consciētia, Doctores in dicto capitulo Canonum statuta.

Fallit, in 5. casib. vt per Fel. in d. c. nu. 58.

Illi possunt multare qui habent exercitiū iurisdictionis, not. in c. cum omnes, de consti.

Fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. n. 19. ver. & hoc limita.

In pœnis ipso iure incurtis declaratoria sententia requiritur. Fallit in 4. casibus vt per Felin. in capitul. Rodolphus, de ref. nu. 63. Fallit in 5. casib. vt per Fel. in c. cum non ab homine, de iud. num. 11.

Socius in delicto pari pœna punitur, Docto. in c. quare quæsitum, de off. delegat.

Ampliatur & limitatur in multis casib. vt per Felin. in d. c. num. 11.

Dominus certi loci non potest iudicando, vel statuendo imponere pœnam pro offensa suis subditis facta extra territorium, licet offendens habeat ibi bona. fallit in 3. casib. vt per Felin. in c. postulasti. de foro competenti. nu. 12.

Procurator potest facere dominum incidere in pœnā. Fallit in 4. casib. vt per Felin. in c. ad hoc decus, de litis contest. nu. 22.

Conatus punitur, l. is qui cū telo, C. ad l. Corn. de fca.

Fallit in 7. casib. vt per Felin. in c. sicut noxius, de præsumptionibus, nu. 3. fallit in 8. casibus, vt per Fely. in tract. quando conatus puniatur. fallit in multis casib. quos no Io. Bolog. latissime in l. i. §. hæc verba, ff. quod quisque iu. nu. 14.

Temperari pœna debet quando iudex mouetur ad cōdemnandum ex præsumptione violenta, doct. in c. afferte, de præsumptio.

Fallit in 4. casib. vt per Fel. in d. c. nu. 10.

Calor iracundiæ non excusat à peccato. Fallit vt per Feli. in c. sicut ex literis, de iureiurando, nu. 3.

Si crimen de quo excipitur contingit causam, & constat per cōfessionem punietur ordinariē, no. in cap. pastoralis, de except.

Fallit in 4. casib. vt per Felin. in d. cap. pastoralis, nu. 14.

Si crimen de quo excipitur contingit causam, & de ipso constat per probationem, punietur pœna ordinaria in eodem iudicio. fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. pastoralis, nu. 15.

Prouocatio non excusat à pœna, leg. vt vim, ff. de iust. & iur.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. delecti filij, de excep. n. 15. Parcitur

Parcitur multitudini, Doct. in c. dilectus, de sumo. Fallit in 7. casibus, vt per Fel. in d. c. dilectus, numero 3. Iudex si ex pluribus pœnis vnâ eligit, nō potest aliam eligere, c. quod olim, de Iud.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. quod olim, nume. 4. In pœnis benignior interpretatio est facienda, cap. in pœnis, de reg. iur. vbi Dyn. declarat.

Si vulneratus à duobus decedat, ambo tenentur. Fallit in tribus casibus, secundum Zas. in lib. sing. intellec. capitulo 7.

Pœna si imponitur ipso iure, operatur quinque notabiles effectus, quos not. Crotus in l. 1. §. qui præsens, ff. de verbo. oblig. nu. 1.

Pœna in totum potest peti, tam in obligationib. dandi, quàm faciendi, si in totum principalis promissio non fuerit obseruata. Fallit in 8. casib. vt per Alciat. in l. §. Cato, ff. de verb. oblig. num. 147.

In obligatione dandi vno hærede contra faciente pœna committitur contra omnes pro portionibus hereditariis. Fallit in 4. casib. secundum Ang. de Perigli. in d. §. Cato, num. 36.

Si quis promisit nō petere reductionem ad arbitrium boni viri sub certa pœna, qui tamen petiit, & succubuit, pœna est commissa, doct. in l. qui Romæ, §. duo fratres, ff. de verb. oblig.

Fallit in 5. casib. vt per Crotum in d. §. num. 10.

Furti pœna est in quadruplum, §. pœna, inst. de oblig. quæ ex quasi delicto.

Fallit in 16. casib. quos ego notauit in d. §.

Dispositio pœnalis vbi incipit à præcedenti conditione ad hoc, vt committatur exigit, vt desinat posse existere conditio, doct. in l. ita stipulatus, ff. de verb. obligatio.

Fallit in 4. casib. vt in dict. l. ita stipulatus, nu. 11.

Incēdij pœna est multiplex, vt colligitur ex distinctione Bart. in l. apud, nu. 4. ff. de off. præf. vigi.

Puniri quis non potest post mortem, fallit, vt per Damas. re. 89. Mors enim omnia soluit, §. deinceps, in auth. de nuptiis. fallit in multis casib. vt per Marf. in l. qui falsam, §. accusatio, ff. de falsis, l. si. ff. de quæsti.

Pœna mutari ac tolli potest. fallit vt per Damas. re. 97.

Quilibet punitur in eo in quo deliquit, vt per Damas. re. 136.

Pœna mortis puniri debet cōfitemens, fallit in 4. casib. vt per Marf. in l. repet. ff. de quæstio. nu. 27.

Dispositio imponens pœnam pro actu intelligitur de actu valido de iure, l. 1. §. hæc verba, ff. quod quisque iuris.

Fallit in 2. casib. vt per Ioan. Bolog. in d. l. nu. 7.

Pœna capitis punitur eximens aliquem de manibus familiaris cōdemnatum, vel in carcere existentem, l. cuiuscunque, & ibi Bar. ff. ad l. Iul. maiesta. Bar. in lege addictos, C. de Episc. audi.

Fallit in 3. casib. vt per Iason. in §. pœnales, nu. 102. Inst. de actio. & vltra ipsum limitat in 2. casib. Pet. Due. re. 281. Fallit, vt per Marf. in l. 1. ff. de quæst. nu. 16.

Consulens pari pœna punitur, vt ille, cui cōsiliū dat. Ampliatur in 4. casibus, & limitatur in 13. à Lanci. in trac. de off. præf. in tit. de consulente. Fallit in 6. casib. vt per Ioan. de Villa. in l. diuus Adr. ff. ad l. Cor. de fca. nu. 7.

Mandans fieri homicidium, & mandatarius, qui illud perficit, æquali pœna punitur, not. in dict. l. diuus.

Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 3. per Ioā. de Vill. in d. l. num. 11.

A pœnis quis excusatur propter 50. causas, quas enumerat Tirac. in tract. de pœnis. Do. Fina, lib. 3.

¶ **P**OENA adiecta in promissione pacis seruandæ, siue offensæ non faciendæ intelligitur de prima offensa, nisi aliter dictum fuerit. Ioan. And. in add. ad Spec. in tit. de treug. & pace in fi. per l. si duo, §. 1. ff. de Ar. Rom. conf. 155. Alex. conf. 16. nu. 8. conf. 115. vol. 4. si mil. Bal. l. si. C. de codicill. gl. c. ordinarij. de offic. ordinarij. cum simil. Med. re. 4.

¶ **P**OENA capitalis, vbicunque à lege, vel statuto imponitur, nō debet imponi actualis amputatio capitis. gl. est in l. prima. C. ne Christia. mæ. per quam ita tenet Ana. in capit. qualiter. el. 2. de accusat. Ioā. de Villemati. in repetit. l. diuus. ff. ad leg. Cor. de fcar. Quod procedit, etiam si statutum diceret, pœna capitis. Ita tenet Ioā. Andræ. post Gofr. & Hostie. in cap. quāto. super glos. j. de iureiur. & sequitur ibi I. mol. & in l. 2. ff. de pu. iud. Ana. in cap. 1. de homic. & supra dicta etiam sequitur Ias. in l. transigere. C. de trasac. prope fi. & in l. si quis iniquum. §. hæc pœna. ff. quod quisque iur.

Limita primò, nisi aliter constaret de mente statuentium: putà, quia diceret statutum quod anima separaretur à corpore. Ita restringit Fel. in dicto capitul. qualiter. el. 2.

Secundò limita, nisi statutum imponeret dictam pœnam eodem casu, quo imponit ius commune pœnā mortis: quia cum statutum interpretetur secundum ius commune, vt in capi. cum dilectus. de cōsuet. si simpliciter loquitur, interpretabitur de pœna mortis. Ita Fel. Facit etiam vltra eos text. in c. cum dilectus. de cleric. non residet. & quæ per eum not. Alexand. in l. si. §. in computatione. vers. in eadem. ibi. C. de iur. delib.

Tertiò limita, nisi lex, vel statutum exprimeret alias pœnas mortis, & postea nominet pœnam capitis: quia tunc intelligitur de morte naturali. Hoc probat tex. cum gloss. in leg. relegati. ff. de pœnis. quam limitationem scribit Felinus. Et ego eam arbitræ intelligendam, quando casu, cui tale statutum infligit pœnam capitis, esset similis aliis, quibus imposuit pœnam mortis: quasi si esset dispar, tunc etiā procederet regula nostra, propter casuum dissimilitudinem.

Quartò limita, nisi lex dicens, capite puiatur, declaratur per alias leges, quod intelligatur de morte naturali: probatur in l. secularij. §. sunt quidam. ff. de ex traord. crimin. & in l. j. ff. eodem. & in l. j. C. de eunuchis. & in l. præfenti. C. de his, qui ad eccle. cōf. & in l. nemo. C. de malef. Ita restringit Fel. quæ vide. quia aliqua refert contra istam regulam, quibus tandem satisfacit. B. Dias re. 541.

¶ **P**OENA corporalis, quæ debetur, quādo quis in ære non potest soluere, procedit etiā si quis potest eam totam soluere excepto vno nummo. Bal. l. cum sit. C. de sepulchro viol. Ant. Corf. in trac. de min. num. 99. nā qui non habet in ære luat in corpore. vulg. reg. leg. penultima. ff. de in ius voc. capit. finem litibus. de dolo, & cont. & hoc ne delicta remaneāt impunita. l. ita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. quod procedit in vili persona, & pro enormi delicto, & est notandum quia quælibet pœna pecuniaria est minor quælibet pœna corporali. leg. in seruorum. ff. de pœnis. Med. re. 5.

¶ **P**OENA corporalis, vbi venit imponenda, lata culpa non æquiparatur dolo. text. vbi not. Bartol. in l. lege Cornelia. ff. ad legem Corneliā. de fcar. idē Bartol. in l. prima. §. non autem. ff. si quis test. libet. esse ius. fuer. de quo latè per Hippolyt. in leg. de mī nore

nore in princip. ff. de quaestio. & istam dicit communem sententiam Ias. in leg. in actionibus. ff. de in lit. iur. voluit Soci. in regula xciv. incipien. dolus lata culpæ, & c. in j. fallentia, & sequent. Vide in materia optimè per Ioannem Villemati, in repetit. l. diuus. ff. ad legem Corne. de sicar. & vide Syluestr. in sua summa, in verbo, pœna. in xvj. q. & in verbo, culpa, vers. decimò quæritur.

Primò limita in casu leg. penult. C. de custod. reor. & in l. milites. ff. eod. vbi imponitur commentariensi pœna corporalis, licet tantum propter suam culpā, & sine dolo incarceratus aufugerit. Ita limitat Angel. in dicta l. lege Cornelia. & ibi Hippol. & Ias. & Iacobus Bou. in repet. §. famosos. l. capitalium. ff. de pœnis.

Secundò limita in Castellano, siue arcis custode, quia talis capite punitur, siue dolo, siue culpa perdat arcem. Notat Oldrad. consil. xcij. incip. Rex habebat arcem. & Bald. in l. ad commentariensem. ff. de custod. reor. quos refert & sequitur Ias.

Tertiò fallit in casu l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœnis. videlicet in eo qui abortionis, aut amatorium poculum dat: quia talis, etsi sine dolo dederit, ultimo supplicio punitur: secus tamen, si mulieri vt conciperet medicamentum dederit, quo sumpto mortua fuit. l. iij. §. adiectio. vers. sed ex senatusconsulto. ff. ad leg. Corne. de sicar. Ratio diuersitatis, secundum Bartolum, & Hippolyt. in dicto §. adiectio. est, quia primo casu dabat operam rei illicitæ, secundo verò licitæ: & istam limitationem, ponit etiam Iacob. vbi supra, in dicta repetit. §. famosos.

Quartò fallit in casu leg. penult. ff. de incen. rui. nau. secundum Ang. in d. l. lege Cornelia. quem ibi sequitur Hippolyt. Ita etiam limitat Iacob. in d. repetit. vbi allegando l. qui ædes. in d. tit. de incen. rui. nau. in j. limitatione ad istam regulam, dicit quod hoc fallit, quotiescunque is cōtra quem competit actio ex delicto culpa commissio, non habet in ære, quia tunc potest puniri in corpore, licet culpa, & non dolo deliquerit.

Quintò fallit in medico imperito, qui asserit se peritum, si eius imperitiā moriatur infirmus: quia talis punitur pœna corporali. Ita Flor. in l. idem iuris. §. mulionem. ff. ad leg. Aquil. ad quod allegat gl. in l. ij. ff. quod quisque iur. quod sequitur Hippo.

Sextò fallit in assessor imperito, qui allegat se peritū qui fecit aliquem indebitè perire: not. Flor. in quadam sua disputatione incip. inquisitus de crimine capitali, & sequitur Hippo. vbi supra.

Septimò fallit in casu l. quoniam multa. C. ad legem Iuliam, de vi pub. secundum Flor. & Hippo. vbi supra. Et hanc etiam limitationem sequitur Iacob. in loco præallegato.

Octauò fallit in casu l. omne delictum. §. exploratores & §. qui in aciem. & in §. sed si caligatus. ff. de re milit. secundum eisdem, vbi supra. Vide eundem Hipp. in l. iij. §. diuus. ff. ad leg. Corne. de sicar.

Nonò fallit in dicto Bart. in l. iuste possidet. in fi. ff. de acquir. posses. vt refert Hippo.

Decimò limita, quādo ex lata culpa oritur dolus à lege præsumptus, nam tunc ex culpa quis incidit in pœnā leg. Corne. de sicar. Ita limitat Iacob. in dict. repet. in vlt. limitatione ad hanc regulam, vbi vide exemplum. B. Dias re. 540.

POENA, & Maleficium. Ex quibus causis pœnæ irrogantur.

PENAE. Delicti & Maleficii, Pœnæ irrogantur cōue-

tionaliter.

ff. de admi. tut. l. debitori.

C. de arb. tut. l. quicquid.

C. de trans. l. cum proponas.

C. de spons. l. vlt. §. vlt.

C. de contrah. stip. l. mag.

ff. si quis caut. l. si duo. §. si seruus. & §. si pu.

ff. de trans. l. pen.

ff. pro soc. l. cum quis à socio.

ff. de arb. non disti. §. cum ar.

ff. de ser. expor. l. seruus.

ff. de act. emp. l. prædia.

ff. de pact. do. l. si pater. §. si mulier.

ff. de pact. l. rescrip. §. si pacto.

ff. de do. excep. l. apud. §. Labeo.

ff. de verb. ob. l. stip. §. alferi.

ff. de re iud. l. quod à quòquam.

ff. de off. præsid. l. diuus. in fi. Azo, ru. 85.

Puniuntur quidam per denegationem iurisdictionis.

ff. de re iud. l. contumacia.

ff. quib. ex caus. ma. res. l. sed & §. actio.

Facientes & cōsentientes pari pœna puniuntur.

In Decret. 2. q. x. negligere.

Abacta pudicitia punitur.

C. de his qui latro. vel aliis. l. x.

ff. de sepu. viola. l. 3. §. diuus.

Contrà, ff. de public. l. si mulier.

ff. de iur. patron. l. adigere.

C. de sacros. Ecc. l. iubemus. §. œcono.

Contrà, C. de Epis. & cler. l. raptores.

Abacta punitur.

C. de secund. nupt. Authent. idem.

C. de renoc. dona. l. his so.

ff. de iniur. l. item §.

Prætermissa puniuntur.

C. de secund. nup. l. x.

ff. de his, quib. vt indig. l. i.

Bene gesta etiam puniuntur.

C. de neg. gest. l. vlt.

ff. de re mi. l. 3. §. in libello.

Punitur quis in eo, in quo deliquit, vel delinquere voluit.

C. de furt. l. si quis.

C. de vsur. l. pecuniaz.

In Insti. de socie. §. sed planè.

C. de legib. l. non dubium.

ff. de vulg. & pup. l. ex fac. §. Iu.

ff. pro soc. l. actionem. §. diximus.

ff. de furt. l. qui vas.

Punitur quis in eo, in quo non deliquit.

ff. de dona. l. quidam iniur. §. vlt.

ff. ad Tr. l. si hæres.

Punitur festinatio.

ff. de don. l. quidam.

C. de secund. nup. l. i.

In Insti. pro soc. §. manet.

Quando pœna conuentionalis)

Abacta pudicitia)

Bene gesta)

Prætermissa)

Hæ omnes sunt notæ. sed illam arguo: Bene gesta. & c.

debuisset enim dicere, bona gesta: nam in ff. de re mil.

l. 3. §. in bello. & de neg. gest. l. vlt. in C. nō erat bene

factum, & si bonum primum vtile esset: alioquin nō

puniretur. vt ff. quod quisque iur. in alterum stat. l.

vlt. Azo, ru. 85.

Punitur

Punitur cogitatio.

C. de his qui ad Eccles. confugiunt. l. vlti.

CONTRA.

ff. de poenis. l. cogitationis.

ff. de fur. l. j.

In Decret. dis. 32. erubesc.

Punitur cogitatio: & contra. Ita tamen, si progredia-
tur ad actū: alioquin contra, vt in cōtraria R. Vel di-
stingue inter maleficia & cōtractus: vt, in maleficiis
conatus solus sufficit, in cōtractib⁹ nō. Vel dicas, q̄
in cōtract. vel priuilegiis nō sufficit solus affect⁹, si
in iure effect⁹ ibi desideretur, vt ff. quod quis iur. l. j.

Contra punitur negligentia.

C. de sacr. & pag. l. j. §. vlt.

C. de bon. proscript. l. si qua.

Punitur negligentia, & c. Hæc est nota.

Punitur affectus, ac si secutus fuisset effectus.

C. de his qui ad Ecc. confugiūt. l. 2. §. pe. & vlt.

ff. de extraord. cri. l. j.

ff. de postu. l. j. §. Nescen.

C. de amit. tu. l. amplissimi.

C. ad l. Iul. de adult. l. cum.

C. de Epif. & cler. l. si quis non dub.

ff. de rer. diuis. l. si quis.

ff. de calum. l. & generaliter. §. j.

In Decret. dis. 18. Anastasius.

CONTRA.

ff. de iniur. l. item apud. §. si cum.

ff. de his qui not. infam. l. qui autem.

Punitur, & c. & contra. Hoc, si progrediatur ad aliquē
actū preparatorium cogitationis: alioquin nunquā
punitur: sed neque tūc punitur semper, nisi enorme
fuerit, ad quod accesserit. ar. ff. de his qui not. infam.
l. qui autem. & l. in actionibus. Azo, ru. 85.

Audacia punitur.

C. de Epif. l. si quis non.

C. de hæret. l. quicumque. §. idcirco.

C. si rect. prouinciar. l. j.

Cessantem in eo quod facere debet, puniri.

C. de admi. tu. l. debitoribus & cu.

C. de susp. tut. l. 2.

C. arb. tut. l. quicquid.

C. qui pet. tut. l. 2.

C. de off. præf. l. diuus Mar.

ff. de pet. hæ. l. si vt.

CONTRA.

C. ad S. conf. Tert. l. matres.

ff. ad Tertul. l. 2. §. vlt.

C. quibus, vt indig. l. quid oportet.

ff. de pet. hæ. l. quod si post.

ff. de usufr. ear. rer. quæ usu. l. hoc senatus. §. j.

ff. ad exhib. l. Iul. §. si tibi.

ff. de euct. l. si fundus meum.

ff. de reg. iur. l. si quis. §. si vnus.

Cessantem, & c. & contra. Si obligatus sum aliquid fa-
cere, & non facio, teneor ob id vt in hac Rub. Nec
obstat, quod dicitur in C. ad Tert. l. matres. quia ibi
mater nō erat obligata petere tutores. Similiter res-
pondet in ff. de pet. hæ. l. quod si post. quia & ibi excusan-
te eū iusta ignorantia, nō tenebatur exigere cautio-
nem. similiter respondeo in ff. usufr. l. quemad. ca. l.
omnes. §. vlt. & ad omnes alias quæ sunt in cōtraria
Rub. Nec enim sunt casus, in quibus quis facere te-
neatur, sed poterat, si vellet. Quod autē opponitur
in ff. ad Tert. l. 2. §. vlt. non facit ad rem. Azo, rub. 85.

Esse illicitum puniendum.

C. de hæ. l. quicumque

C. ad l. Iul. re. l. j.

C. de pos. l. bona fides.

ff. de legib. l. j. & ij. & l. nam & Demosth.

ff. ad l. Aquil. l. si ita vul. §. pesti.

ff. de except. dol. l. si procur.

ff. de sol. l. Stichum. §. j.

ff. de adult. l. si pi. §. si lib.

ff. de poen. l. antepen.

ff. de iniur. l. item Labeo. §. si sic.

CONTRA.

C. de reli. l. mili.

C. quib. vt indig. l. non oportet.

C. de his qui ad Eccl. conf. l. vlt.

C. de pigno. l. creditores, qui.

ff. de pet. hæ. l. hæredi.

ff. de relig. l. si quis. §. hæc autem. & §. si dolia.

ff. de sep. viol. l. prætor. §. non per.

ff. de leg. j. l. seruo. in fi.

ff. de furt. l. creditor cum edi.

Omne illicitum, & c. & contra. Sciendum, omnia illicita
punienda: vt in hac Rub. sed tamen illicitorū ad-
hibetur discretio: quædam. n. etsi dicatur illicita, nō
tamen puniuntur: quia adeo leuia sunt delicta, vt nec
curauerit lex talia punire, in quibus à poena excusat
aliquem leuitas criminis: vt in casibus contra. Rub.
Dicuntur ergo illa delicta illicita, id est, iure non ad-
missa: si verò sint illicita, vt prohibeantur tanquam
grauia, vel grauiora, seu grauissima, sine dubio pu-
niantur. Semper autem intelligo puniendum, & gra-
ue esse delictum, admissum lege nō concedente, nisi
lex nominatim dicat non esse puniendum, vt in casi-
bus contrariæ Rub. notatis. Azo, ru. 85.

Punitur species.

ff. de diuers. rescrip. l. sicut. in fi.

ff. de pet. bon. sub. l. j.

Punitur species. Hæc est nota.

Quod non malo animo fit, punitur.

C. si cert. pet. l. 1. 2. & 3.

C. de contract. l. 1.

ff. locat. l. si quæ igno.

ff. de redhib. l. qui scit. §. apud.

ff. de vulg. & pup. subst. l. si filius.

ff. de oper. lib. l. si quis lib.

ff. de lib. cau. l. cum ma. §. si patris.

ff. de ac. plu. arc. l. j. §. denique.

ff. quod vi aut clam. l. si alius. §. est.

ff. de furt. l. si is qui.

ff. de sic. l. 1. §. diuus. & l. diuus.

ff. de iniur. l. si quis cum qui. §. vlt.

ff. de poen. l. aut. §. eum.

ff. de incend. rui. nauis. l. quoties. §. non.

CONTRA.

ff. ne quis eū qui in ius voc. l. si quis. §. prætor.

ff. ad l. Aquil. l. scientia. §. qui cum ali.

ff. de vi bon. rap. l. prætor. §. sanè. §. sed autem.

ff. de poen. l. si quis aliquem. §. qui arbor.

ff. de furt. l. inter. §. pen.

ff. si mens. fals. mod. dix. l. in pu. §. 1.

Quod non malo, & c. Hæc Rub. est intelligenda in his
tatum causis, ex quibus de dolo tantū tenetur quis:
vt plene diximus supra, eo. de iur. & fact. ign. Et ita
non obstat, quod dicitur ad l. Aquil. l. scientia. §. qui
eum. quæ in l. Aquil. non dolo tantum, sed etiam
culpa leuissima venit. vt ff. ad l. Aquil. l. in lege. Nec
obstat, quod allegatur in cōtraria Rub. in ff. ne quis
eum, qui in ius voc. l. quod si quis. §. vltim. ibi eni
non cessabat dolo, quantum ad eximentē, vel ex-

ptum, sed quantum ad vocantē in ius: vnde nihilo-
minus tenetur. Quod autem legitur, ff. de vi bon. ra-
pt. l. prator. non video contra id facere. Quod autem
dicitur in ff. ad l. Cornel. de sica. l. eiusdem. non ob-
stat. Verum est, non puniri factum non dolo: adeo
subaudi, vt puniretur dolo commisso, punitur tamē
leuius, quandoque propter vitandum malum exem-
plum, vel propter lasciuas cohibendas, vt in prædi-
cto tit. l. lege. §. i. & in leg. & de pœnis. l. si quis. §. qui
aborti. Azo, rub. 85.

Pœna non debet imponi sine culpa.

ff. de pœn. l. absentem.

Contrā, in Decret. dis. 2. 2. renouantes.

Peccatum suos teneat autores, vel, pœna non debet
egredi delictum.

C. de pœn. l. sancimus.

ff. quib. ex caus. in poss. cat. l. Fulci. §. qui scit.

Contrā, ff. quod quisque iur. l. 3. §. hæc pœna.

ff. de iud. l. 2. §. sed si agant.

ff. de pœn. l. aut facta. §. vlt.

ff. de iniur. l. eum. §. iniuriam. Azo, rub. 85.

Quod non malo animo fit, non punitur.

ff. de rei vend. l. sin autem. §. si homo.

ff. de tutel. l. 1. §. nec.

ff. de nox. l. electio. §. 2.

ff. de cond. & demonst. l. quæsitum.

ff. si mens. fals. mod. dix. l. 4.

ff. de fal. l. in pu. §. 2.

ff. de furt. l. inter. §. pe.

Etiam quod malo, &c.] Quod fit malo animo, meretur
pœnam: vt supra eo. Omne illicitum, &c. si tamē in-
ducat effectum, id est, vt efficaciter contrahatur de-
lictum: alioquin contrā, vt ff. de furt. l. inter. §. vlt. &
ad l. Cornel. de fal. l. impuberem. §. 2. Item meretur
pœnam, dico, etsi non quadam altera tamē actione.
vt ff. de rei vend. l. sin autem. §. si homo. Si tamen con-
tigisset actori, etiam non admissio delicto, excusatur
delinquens: vt §. de nox. l. electio. §. si is. Et ita soluun-
tur leges huius Rubr. Azo, rub. 85.

Quia negligens circa suum factum fuit,
ideo puniri debuit.

C. de testib. l. si quando.

C. de pagan. & eorum fa. l. Christianis.

Qui malè cœpit, & non compleuit,
non punitur.

In Lombard. de fur. l. hominem.

C. de plus pet.

C. quod quisque iur. l. 1. §. vlt.

ff. de in ius voc. l. quamuis per alium.

ff. de his qui nor. infam. l. qui autem.

ff. quib. vt indig. l. vlt. §. vlt.

ff. de inof. test. l. Pap. §. memi.

ff. de bon. lib. l. si verò qui cum. §. si Pa.

ff. rem rat. hab. l. amplius.

ff. de fal. l. qui falsam.

ff. de furt. l. vulga. §. qui fur.

ff. de verb. sig. l. si pœnæ.

ff. de dolo. l. cum decem.

ff. de iniur. l. item. §. si curauerit.

ff. de iur. fisci. l. 3. §. 1.

CONTRA.

C. de Epif. l. si quis non dicam.

C. de Epif. aud. l. nemo.

C. de his qui ad Eccl. confug. l. fideles.

C. de tranf. l. si quis maior.

C. de asse. l. nemo.

C. de hæreti. l. quicumque prope fi.

C. de furt. l. si quis.

C. si quacunq. præ. po. l. 1. §. 1.

C. ad l. Iul. Maiest. §. maior quisquis.

C. de fals. l. qui fal.

C. de adult. eum.

C. de pet. bon. sub. l. 1.

ff. de crim. sacril. l. vlt.

ff. quod quisque iur. l. 3. in prin.

ff. de postu. l. 1. §. item re.

ff. de calum. l. & genera.

ff. de orig. iur. l. in necess. §. primus diuus.

ff. de alien. iud. mut. caus. l. 2. §. 1.

ff. de cond. ob turp. caus. l. si à seruo.

ff. de pact. l. 1. in fi. & l. 3.

ff. de pœn. l. si quis ad. §. vlt.

ff. de sica. l. 1. §. diuus. & l. diuus.

ff. de ext. ord. crim. l. 1.

In Aut. de his, qui ingre. de app. §. illud.

Qui malè cœpit, &c. & contrā.] Si quis aliquid malè in-
cipiat gerere, nec consummauerit, non tenetur: vt
hac Rub. nisi ea res fuerit adeo turpis, vt etiam con-
silium solum cum rei principio debeat puniri. vt ff.
de his qui nor. infam. l. qui autem, & per exempla mul-
ta in contraria Rub. posita, idem probatur: vt & §. di-
xi, Omne illicitum, &c. & supra eo. Punitur affectus,
Azo, rub. 85.

Magis punitur, qui in dignitate delinquit,
quàm priuatus.

In Aut. vt lic. mat. & au. §. qui autem.

In Aut. vt nulli iud. §. necessarium.

In Aut. vt defunc. seu fu. §. 1.

C. de Epif. l. presbyteris.

C. de hære. l. cum antiq.

ff. de re mil. l. 2.

ff. de pœn. l. quædam delic.

CONTRA.

In Inst. de impu. sub. l. in prin. §. lex, & §. eadē.

C. de episc. l. presbyteri. & l. plerunque in fi.

C. de pagan. l. nemo.

C. res ven. non poss. l. vlt.

ff. de abigeis. l. 1.

ff. de effract. & ex. l. 1.

ff. de crim. stel. l. 3. §. 1. in fi.

ff. de sica. qui eadem. l. pen.

ff. ad l. Iul. rep. l. sacrile.

Magis punitur, &c. & contrā.] Dignitas non auget pœ-
nam delicti, sed minuit, vt in contraria Rubrica, nisi
in sacerdotali dignitate. vt C. de Episcopis. & pres-
byteris. quod hodie per Aut. ibidem positam reci-
pit correctionem: quia mitius puniuntur, quàm alij
clerici inferioris ordinis. In milite tamen, propter
dignitatem augetur pœna: nec semper, sed in qui-
busdam delictis. vt ff. de pœn. l. quædam. Quod autē
legitur in ff. de re mil. l. 2. ad milites tantum restrin-
gendum est, quod dicitur, vt in cæteris Auth. vt li-
ceat mat. & au. & lex in C. de hære. cuncti nihil video
ad rem facere.

ADIECTIO.

In pecuniariis pœnis grauius puniuntur, qui sunt ma-
iores: in corporalibus, mitius: vel distingue, an ali-
quid in eo habent priuilegium: & tunc grauius de-
linquere intelliguntur, & grauius puniuntur: an in
alio, quo casu propter dignitatem mitius puniun-
tur. Azo, rub. 85.

Magis delinquit qui clām, quàm
qui palām.

C. de ep. l. officiales.

Tom. 2. Reg. Iur.

C. de coll. l. detegere.
 ff. de ritu nup. l. ult.
 ff. de aut. tu. l. 5.
 ff. de adm. tu. l. cum est.
 C. de malef. & math. l. 1.
 C. de diuor. l. vxor.
 C. mand. l. alumna.
 ff. quod vi aut clam. l. si. §. est semper. §. 3.
 ff. de iniur. l. qui senu.
 ff. de iure fisc. l. non intelligitur.
 ff. ar. fur. cal. fam.

CONTRA.

ff. de sum. trin. l. nemo clericus.
 ff. vi bon. rapt. l. 2. §. in hoc. in fi.

Magis delinquit, &c. & contra. Hec Rub. est intelligenda, cum dubitatur, vtrum scienter, an ignoranter quis commiserit delictum: præsumitur enim scienter commissum, propterea quod occulte est admissum, si quando constat de scientia, æqualiter ambobus puniuntur, cum idem sit vtriusque delictum. Nec obstat, quod in contraria Rub. dicitur: quia illud specialiter in fide catholica, ne si publice disputetur, detur materia dubitandi, & errandi circa fidem nostram, quod esset valde periculosum: vt in eadem lege dicitur, ibi, ex hoc tumultus, &c.

ADIECTIO.

Imò dico distinguendum, an tale sit, quod in publico sit faciendum, vt nuptiæ: nam clandestinæ sunt prohibitiæ: an tale, quod publice fieri sit inhibitum, vt C. de sum. trin. l. disputare. Azo, ru. 85.

Magis punitur, & crimen augetur, si perseuerauerit in delicto.

In Aut. de trien. & sem. §. studium.
 In Aut. de man. prin. §. sed etiam.
 ff. de inof. test. l. si quis seruo.
 C. de epis. aud. l. nemo.
 C. de postu. l. si quidem.
 C. de fideic. lib. l. si quis in suo.
 ff. quod met. caus. l. si cum. §. si quis.
 ff. de pœn. l. capita. §. solent.

CONTRA.

ff. de ritu nupt. l. qui in prouincia.
 ff. de fur. l. ei qui furti.
 ff. de pœn. l. si diutius. §. verbum.

Magis punitur, &c. & contra. Illud indubitanter verum est, criminis augeri pœnam propter perseuerationem, attende tamen, quod quædam sunt crimina, quæ à principio accipiunt exitum & consummationem, & à principio sunt pœnales: quædam ex post facto tantum, & ex perseuerantia, vt in Instit. de act. §. omnes. In omnibus tamen criminibus augetur pœna ex perseuerantia: vt in hac Rubr. augetur dico, criminaliter intentata accusatione: etsi nō augetur in ciuili petitione, vt ff. de furtis. l. ei qui furti. & de pœnis. l. capitalium. §. solent. Nec obstat, quod dicitur in ff. de ritu nupt. l. qui in prouincia. §. 1. quia ibi ab initio crimen non fuit contractum, dolo cessante quia iuris ignorantia facta fuit coniunctio: & ideo non damnatur perseuerantia. Et ita soluitur contraria Rubrica. Azo, ru. 85.

Nihil interest, quis ab initio delinquat, an ex post facto.

ff. de pos. l. si quis inficiaturus.
 ff. de redhib. l. qui scit. §. idem ait.
 ff. de pet. har. l. sed si le. §. de co.
 ff. de dol. excep. l. 2. §. si quis.

ff. si quis omis. caus. test. l. 1. §. pe. in fi.
 ff. de act. empt. l. Iul. §. si sterilis.

C. de seruis fug. l. quicumque.
 C. de furt. l. si quis seruo. Azo, rub. 85.

¶ **POENA** ex delicto contra hæredem non transit: vt in l. vnic. C. ex delic. defun. Primò fallit, nisi pœna sit imposita per legem, prout dicit gl. in l. si quis iniquum. §. quid autē. ff. quod quis que iuris.

Secundò fallit, quando ope exceptionis irrogatur pœna delicti: vt dicit Angel. in d. §. quid autem, vnde si prohibetur quis, ne agat per statutum, si tale quid non fecerit, talis exceptio transit contra hæredē ad repetitionem. Ita dicit Bal. in d. §. quid autem.

Tertiò fallit, quando non est mera pœna, vt putā, quia ex parte actoris est prosequutum ad interesse: vt dicit Bar. in d. l. vnic. C. ex delictis.

Quartò fallit, quando delinquens erat confessus delictum: vt dicit Spec. in tit. de confes. §. sequitur. verfi. quod si.

Quintò fallit, quando delinquens fuit confessus delictum, quia passus est: nam tunc dicit Bald. eleganter in l. j. ne. ex delic. q. illa confessio transit in constitutum, per textum in l. qui numeratum. de consti. pec. B. Soc. re. 359.

¶ **POENA** vbi imponitur à lege positua, non est soluendo in foro conscientie. gl. est singul. in c. fraternitatis. xij. quæstio. ij. in glo. fi. in fi. quam dicit nō alibi Abb. in c. j. de consti. in c. si egressus. de iniuriis. idem in c. suam. de pœnis. pro qua gl. Fel. in d. c. j. de constitut.

Limita quinque modis, vt per eundem Felin. vbi supra: & in cap. audiuius. de simonia. B. Dias reg. 544.

¶ **POENA** imposita pro contumacia, regulatur secundum limites contumacie. Casus est in capitulo, ex adulteris. de constitutio. de quo Bar. pulchrè in l. si adulterium cum incestu. §. j. ff. de adulteriis. alleg. illum textum Baldus in l. j. C. de postulan. & per cum Fel. ibi cumulauit sex dicta notanda.

Amplia, & limita, vt per Fel. ibi. B. Dias re. 538.

¶ **POENA** imposita vni ex correlatiuis, extenditur ad alterum. l. j. C. de capress. lib. xi. doct. com. l. fin. C. de acceptil. Bald. cap. j. qual. dom. propr. priu. Medic. re. 9.

¶ **POENA** imposita vni ex correlatiuis in specie ad alterum non extenditur. §. item mixta institutio, de actio. Baldus capitulo porro. il. secundo. tit. quæ fuit prima causa. ben. amitt. & hoc in dispositione legis: ampl. etiam procedere in dispositione hominis. Baldus cap. j. qualiter dom. proprie. priuatur. Med. reg. 9.

¶ **POENA** legalis regulariter per iudicem minui, vel mutari potest: vt l. quid ergo. in §. pœna grauior *. ff. de his, qui not. infam. & not. in c. archiepiscopatu. de rap. & habetur in c. ad repetitionem. extra, de accu. B. Soc. reg. 360.

ADDITIO.

* Pœna grauior. Vide vbi Bal. & Franc. Aret. in l. improbum. C. ex quib. caus. infam. & Fel. in c. qualiter & quando. in §. fi. vers. 4. de accu. B. V.

Primò fallit, vbiunque iudex non procederet ex denuntiatione, vel per inquisitionem, sed per accusationem. ita Host. in d. ca. archiepiscopatu. per l. in fi. C. ne sanctum baptis. & per l. seruos. in fi. C. de vi pub. vel priua.

¶ **POENA**

Secundò fallit, quando probatur plenè & iure: secùs, si per supplementum probationum: quia est iusta causa mentiendi: vt not. in §. si quis hominum. in j. gl. in tit. de pac. constan. de quo vide per Dyn. in c. indultum. de reg. iur. in vj. per Cyn. in auth. qui semel. C. quomo. & quando iud. & per glos. in c. Romana de appellationib. & in d. c. ad petitionem. plenius per Albe. in opere statutorum. in rubric. in j. parte. B. Soc. reg. 360.

POENA l. si quis in tantam. C. vnde vi. in locis, seu causis, rebùsque ecclesiarum locum non habet, etià si talis rigor pactionibus approbatus sit: vt est glos. & ibi communiter per Doct. in c. j. extrà, de dolo, & contum.

Primò fallit, quando prælatus ita deliquisset in re spectante ad eius mensam: cum tunc leuis sit pœna illius legis, cum priuatur dominio iuris: quod habet in re in eius vita. vt not. dicit Anr. in d. c. j. de dolo, & contu. per id quod habetur in c. si clericus. in tit. de capit. Corradi, in v. lib. feud. & cap. verum. extrà, de foro comp. c. ceterum. & c. constitutus. de relig. domi. & quod locum habeat d. c. si delinquit in re spectante ad ipsius mensam, vt priuatur iure quod habet in re ipsa in vita ipsorum viuentium & delinquentium, sentit Nic. in d. c. j. de dolo & contu.

Secundò fallit, quando prælatus cum capitulo ecclesie, seu communicato consilio ita deliquisset, inuadendo rem ipsius ecclesie, cum tunc locum habeat pœna d. l. si quis in tantam. C. vnde vi. per l. iubemus. C. de sacr. sanct. eccles. vbi Barto. hoc idem videtur velle in d. l. quod etiam videtur tenere glos. in regu. delictum. in vj. & in c. j. de ordin. cognit. & Host. & Io. And. in d. c. ecclesia. & Anton. in d. cap. j. de dolo & contuma. ex eo, quod tale delictum non est totaliter punibile in persona prælatis, vel capituli: cum ea pœna sit priuatio dominij, quod spectat ad ecclesiam. ad hoc in d. l. iubemus: vbi hoc videtur exprefsum, secundum Innocetium in d. c. secundum quem hoc commune est: imò videtur casus in dicto c. j. extrà, de ordi. cognit. uncto eo quod not. ibi per gl. quæ dicit in prælato ecclesie non habente capitulum seu collegium, per id quod notatur per glos. extrà, de loc. c. potuit. ad hoc etiam quod not. extrà, de capel. mo. c. dilectus. d. c. j. extrà, de dolo & contuma. vbi latius. B. Soc. re. 360.

POENA l. 47. quod à quoquam pœnæ. l. 198. §. in pœnalibus. l. 179. illi debet. l. 199. ad ca. l. 12 §. pœnalia iudicia. l. in pœnis. l. clxxij. nunquam act.

Quoties nimium multis personis grassantibus exemplo opus est, supplicia exacerbantur. De pœ. l. xvj. §. nonnunquam.

Pœna personalis. vide. Obligatio, Victus. Ad heredem transeunt pœnales actiones. de ser. cor. l. hæc actio.

Solvente vno in pœnis non liberatur alter. De iurisd. l. si quis id. §. si cum leg. seq. Ne quis cum. l. pe. §. si. l. si. De cond. fur. l. j.

Magis est rei persecutionem, quam pœnam continere. Vlp. Si quis omitt. cau. test. l. xij. §. si.

Ibi pœna esse debet, vbi noxia est. Arcadius, Theod. & Hon. C. de pœn. l. xxij.

Quod non malo animo fit, non punitur. De rei vend. l. si autem. §. si homo. de tut. l. j. §. nec. De nox. l. electio. §. j. De con. & de l. quæsitum. Si men. fal. l. iij. Vide Broc.

Sine culpa, nisi subsit causa, non est aliquis puniendus. Reg. vi. De pœ. l. absentem. dist. xxij. c. renouantes.

Brocard.

Qui malè cœpit, & non compleuit, non punitur. De in ius voc. l. quamuis per alium. De his qui hot. infra. l. qui autem. Quibus vt indig. l. fin. Cc. C. de episc. l. si quis non dicam. C. de ep. auil. nemo. C. de his qui ad Eccl. confu. l. fideles. vide Broc. Azonis.

Magis punitur, qui in dignitate deliquit, quam priuatus. Auth. vt li. ma. §. qui autem. vt nulli iud. §. necessarium. C. de ep. l. presbyteris. De re mil. leg. ij. Cc. Inst. de impu. sub. in prin. §. lex. §. eadem. C. de paganis. l. nemo abi. l. j. vide Broc. Azon. Nihil interest ab initio quis delinquat, an ex post facto. Dep. l. si quis inficiat. De æd. ed. l. qui scit. §. idē ait. De pet. har. l. sed si. §. de eo. C. de ser. fu. l. quicumque. Vide Broc.

Sub alterius prætextu alium non puniri. C. de do. inter vir. & vxor. l. Res. C. de admi. tu. l. non est. C. de malef. l. final. Cc. ad legem Iul. ma. l. quisquis. Brocard, lxxxv.

Similes sunt in pœna, qui similes sunt in culpa. De off. Præf. l. diuus. C. de episc. l. si quis.

In pœnis benignior interpretatio est facienda. Re. vi. Priora maleficia, per posteriora impunita relinqui. Ne quid in loc. pub. l. ij. §. idem ait. Quod vi. l. si alius. §. bellis. l. fin. Arg. Cc. Ad leg. Aquil. l. illud. §. fin. vide Broc. Azon.

Per cōtumaciam pœna infertur. De re iud. l. ceterum. De pœ. l. 4 Broc. antep. rub. lxxxv.

Vnius pœna alteri præmiū esse non debet. Metia. ad Syll. l. si sequens.

Maleficiorū pœnas timere expedit. De pact. l. si vnus. xxvij. §. pacti.

Puniendus est in corpore, qui laborat inopia. De iurisd. l. si quis id. §. in feruos. De in ius voc. l. si. De dolo. l. nam is nullum.

Satius est impunitum relinqui facinus nocentis, quam innocentem damnari. De pœ. l. absentem.

Sine culpa pœnam non infligi. de pœ. l. sancimus. Molliendæ potiùs quàm exacerbandæ sunt pœnæ. Her mog. De pœ. l. pe.

In pœnalibus non fit extensio, etiamsi maior ratio id suadeat. de pœ. l. si præses. Reg. vi. Omnis. vbi leon. And. Grib. in reg. criminal. quem latius vide. Vide Prouocatus.

Vbicunque agitur de imponenda pœna corporis afflictiva, requiritur delictum fuisse dolo perpetratum. de sic. l. lege Cor. & Azon. in sum. eiusdem tit. Bart. in l. Quod Nerua. Dep. Grib. in reg. crimi.

Causa quælibet iniusta excusat à dolo, & pœnam extenuat. l. Igitur. §. j. de lib. cau. l. Plagij. C. de plag. gl. in l. Non satis pœnæ. De in ius voc. in l. Non potest dolo. de reg. iur. Dec. conf. clxx. viso tenore.

Vide Exemplum, Dolum.

Vbicunque aliquid certo modo permittitur, si quis eum excedat non de toto, sed excessu tantum puniendus est. C. de adul. l. Gracchus. ff. eodem tit. l. Si adulterium. §. Imp. Alex. conf. 140. ad fi. 2. vol. conf. Phures vide in reg. crimin. Grib.

Puniuntur abacta pudicitia. C. de his qui la. l. 1. De sep. vi. l. 3. §. diuus.

POENA non potest esse sine culpa. leg. sancimus. C. de pœnis. capit. sine culpa. de reg. iur. 6. l. aliud. ff. de verbor. signif. fallit in his, in quibus præsumptio est continuationis criminis, vt in crimine hæresis, ac etiam læsæ maiestatis. lege quisquis. C. ad leg. Iuli. maiesta. authent. Gazaros. C. de hæretic. l. quisquis. §. filij. ff. de ædil. edic. not. simil. leg. prospexit. ff. qui, Tom. 2. Reg. Iur.

& à quibus. l. vnus. §. testes. ff. de quæstion. l. j. C. de prec. imper. offer. not. capit. renouantes. 22. distinct. Med. reg. 6.

¶ **POENA** pecuniaria, condemnatus soluere debet virtute statuti, si non solvatur integra infra terminum statutum, non liberatur etiam si in vno tantum numero quis defecerit. Alexan. consil. 106. libro 3. Angel. Imo. & Alexan. l. in executione. §. item. ff. de verbo. obl. Rom. l. 2. ff. ad Sylla. Barb. consil. 34. vol. 4. Med. reg. 5.

¶ **POENA** pecuniaria in corporalem transmutari non debet pro minimis. Bal. l. quicunque. col. 2. C. de seru. fug. l. 1. §. pœnales. col. 8. de actio. inst. ex quo limitatur regula, qui non habet in ære leuat in corpore, nã quælibet pœna pecuniaria, est minor quælibet minima pœna corporali. in seruorum. ff. de pœnis. Med. reg. 5.

¶ **POENA** pecuniaria simpliciter à lege imposita propter delictum, applicatur fisco, vbi lex introducit accusacionem: notat Abb. in rubr. de iudic. qui allegat text. in l. multarum. C. de modo multan. & ibi etiam Decius, qui allegat text. in capitul. j. quæ sunt regalia.

Amplia dupliciter, ac limita aliis duobus modis, vt per Rip. in d. rub. de iud. B. Dias re. 545.

¶ **POENA** promissa ab extraneo, qui se facturũ & curaturum obligauit, quod Titia cum aliquo contraheret, potest peti matrimonio non secuto. glos. est in l. Titia. ff. de verborum obligationibus. cum qua ibi tenet Bartol. & alij, per l. mulieri & Titio. cum glos. prima. ff. de conditio. & demonstratio. Idem tenet glos. Cyn. & communiter Doctor. in l. si. C. de spons.

Limita tribus modis, vt per Iasonem in d. l. Titia. ff. de verb. oblig. B. Dias reg. 539.

¶ **POENA**, quæ indefinitè ponitur pro delicto commissio intelligi debet toties quoties fuerit commissum deberi. Bal. in add. ad Spe. §. nunc aliqua. in tit. de emphy. quæst. 37. idem l. si duo. §. 1. ff. de arb. Bald. in termin. in tract. stat. ver. Pœna. nu. 33. latè. Med. reg. 2.

¶ **POENA**, quæ virtute statuti remitti debet confitentis: si quis primo negat nihil proderit ei confessio postea facta ad remissionem pœnæ, quia statutum intelligitur de primo actu responsionis. Bald. l. contra. col. 1. C. ad l. Aquil. & l. 1. C. de fur. per l. matrimonij. ff. qui, & à quibus, Bald. l. cum qui. col. 2. ff. de iur. iur. & c. dudum. il. 2. de elect. Anchor. cap. & si **CHRISTVS**. in 1. not. de iur. iur. Iason l. diuortio. §. quod in anno. col. 3. ff. solut. matri. Barbat. consil. 82. vol. 2. Rom. consil. 59. Ias. §. ex maleficiis. nu. 28. inst. de acti. Med. re. 4.

¶ **POENA** soluitur morte. l. penultim. ff. de oper. nou. nunc. nam ipsa non extenditur ad hæredes. c. non debet. de re. iur. 6. Nec mortuus pœna plecti debet. l. defuncto. ff. de publ. iud. Doctor. Commun. leg. 1. C. ne ex delicto defuncti. Cyn. l. 1. C. qui testam. fac. poss. Bald. l. humanitatis. C. de impub. & aliis subst. Doctor. l. ex facto. ff. de vulg. non enim est addenda afflictio afflict. l. tam dementis. C. de episco. aud. Tiraquel. in tract. de pœ. tempe. caus. 3. numero tertio. Aug. Ber. consilio 98. numero 31. volumine j. consilio xlix. numero 14. volum. iij. l. eius. ff. si cer. pet. Bal. l. fin. C. de reuo. donat. c. quorundam. xxij. distinct. c. sine culpa. vbi Docto. de regul. iur. 6. Aret. §. publica. numero 3. Inst. de publ. iud. Angel. in tract. malef. versic. Dominus. numero 41. Bellam. c. ex par-

te, numero 17. de arbitr. Cur. l. imperium. numero 4. ff. de iurisd. omn. iud. dixi super. conclu. 27. Med. fr. 2. p.

¶ **POENA** vbi ipso iure imponitur, ferri sententia potest absque citatione. Abb. capitulo reprehensibilis. de appellat. Socin. rubr. de dilatio. columna tertia. clementina secunda, de pœnit. capitul. quæ Lotharius. secunda quæstio. prima. Cardinal. capitulo extirpandæ. de præben. Rom. leg. is cui. ff. de verborum oblig. Marfil. leg. de vno. num. 88. ff. de re iudi. Med. re. 8.

¶ **POENAE** promissio valet, etiam in decuplum. ff. si quis caut. l. sed & si. §. vlt. Azo, rub. 104.

Pœna purgatur, suscipiendò debitum.

ff. si quis caut. l. 2. Azo, ru. 104.

Pœna restituitur à lege inducta.

ff. de pet. hæ. l. illud. §. actiones cui.

Non autem sine conuentione contrahentium.

ff. de pet. hæ. l. at vbi.

Pœna post diem * interpellationis potest purgari.

ADDIT. * alias, appellacionis.

C. de dilat. Aut. quod fieri.

C. de fideiuss. l. sancimus.

C. de temp. appel. l. vlt.

ff. si quis caut. & l. si tres.

ff. de const. pec. l. sed etsi alia. Azo, ru. 104.

Pœna pro parte soluta pecunia, nihilominus in totum committitur.

ff. fam. hercis. l. hæres. §. illa.

ff. de verb. obli. l. 4. §. sed si for. insolitum. Azo, rub. 104.

Pœna, committitur, etsi per promissorem non steterit, sed per casum.

ff. de constit. pecun. l. ait prætor.

ff. si quis caut. l. 2.

Vniuersalis actio etsi ad plura cõpetat capitula, si propter vnũ specialiter fuerit intenta, obstat exceptio, ex æquitate tamen inuatur. Azo, ru. 104.

¶ **POENA**. Restitutio. Caius lib. x. ad edict. Prou. Lex xlvj.

Quod à * quoquam pœnæ nomine exactum est, id idè restituere nemo cogitur.

ADDIT. a quoquo. in P. Floren.

Ex tit. de pignorib. Viuien.

¶ **POENAM** ipso facto iura imponentia, nunquam habent locũ, nisi præcedat declaratio, quod quis eam incurrerit. not. Dominic. in c. j. de homicid. in vj. §. fina. quem refert Felin. in capit. cum non ab homine. de iudic. Hippol. in rubric. ff. ad legem Cornel. de fals.

Limita, vt per Felin. vbi supra, & eundem Felin. in c. j. de constit. numero 45. & in c. præterea. de spon. numero 2.

Primò, nisi factum esset adeò notorium, quod nulla opus sit declaratione, quia tunc ipso facto pœna est incurta: tenet Abb. in d. c. cum non ab homine. & alij per Felin. relati vbi s. Vide Hyppo. circa hanc limitationem in d. rub.

Secundò limita, quando factum, & qualitas iam aderat ante inchoatum iudicium, tunc non requiritur declaratio: secus, si competit, & adsit iam inchoata litte: notat Ioan. And. in add. ad Spec. in rub. de app. in fi. & alij relati per Felinum.

Tertiò limita, nisi agatur de pœnis trahentibus secum

executionem, quia in istis non requiritur declaratio: notat Dominicus in cap. felicis. de pœnis. libro vj. vide Felinum ubi supra, quia contra hoc aliqua adducit.

Quartò limita in casu capit. periculum. §. præterea. de electio. libro v. secundum Felinum ubi supra, quem vide. B. Dias re. 543.

¶ POENAM ubi episcopus imponit, licet possit eam retinere, honestius tamen pro euitanda suspitione cupiditatis, in pium casum deputabit. Abb. in c. de causis. de offi. deleg. & in c. cæterum. de offic. ordin. tenent plures alij, quos ibi allegat Fel.

Limita dupliciter, ut per eum ibi. B. Dias re. 542.

¶ POENAM pecuniariam potest iudex ecclesiasticus imponere, si illa magis timetur. Abb. firmat post Hostien. & Ioan. Andr. in c. cæterum. de offic. ordin. idem Abb. in c. de causis. vlti. notab. de offic. deleg. Fel. ubi plura circa eam in d. c. cæterum. in prin.

Limita 4. modis, ut per eum ibi. B. Dias re. 546.

¶ POENAS mutari, mitigari, at tolli posse.

PRO.

Ext. ut lite non contest. c. quoniam. in fi.

Ext. de voto. c. i. & c. ex multa.

45. dist. c. omnes qui.

32. dist. c. presbyter.

24. q. 4. c. prodest.

D. de his qui not. infam. l. quid ergo. §. pœna grauior.

D. de effracto. & expilat. l. i. §. i.

D. de pœnis. l. ad bestias.

CONTRA.

Ext. de offi. deleg. c. de causis.

Ext. de pœnis. c. licet.

16. q. 1. * c. omnes. & c. decimas.

2. q. 3. si quem pœnituerit.

4. dist. c. in istis.

ADDIT. omnes. * Non extat.

SOLVTIO.

Dicunt quidam pœnam in iure statutam iudicem non posse mutare: quia pœnæ persecutio legis arbitrio reseruatur, non autem iudicis, d. c. si quem pœnituerit. Verius tamen est pœnam posse mutari, si pœna in qua fit commutatio, magis sit. Deo accepta, ext. de voto. c. i. si in odò commutetur antequam infligatur: infligta enim per sententiam non potest reuocari, d. c. si quem. Damas. reg. 87.

¶ POENIS impositis alternatiuè à lege, iudicis, nō rei est electio. gl. in c. sicut Iudæi. de Iudæis. in gl. fi. & in c. à crapula. de vita & honesta. cleric. & in c. fraternitatis. xxxiii. dist. ubi Domin. glo. & Archid. in summa. xj. q. ij. tenet Bal. in l. cunctos populos. vers. vlt. te rursus oppono. C. de sacr. eccl. & in l. conuenticula. C. de epis. & cler. & vide notab. dist. quam facit Cæp. in repet. l. fugitiui. C. de ser. fug.

Limita septem modis, ut per Fel. in d. c. sicut Iudæi. vers. sic. in gl. fi. vsque ad finem, qui notabiliter & latè loquitur. B. Dias reg. 547.

¶ POENALIS dispositio nullam tēporis præfinitionem tacitè vel expressè continens, in dubio censetur perpetua. Casus est in l. seruus. C. de pœn. ubi Cyn. Bar. Bal. Sal. tex. in l. fi. C. ut lite pend. & alia plura allegat Fel. in loco infra allegando.

Limita hanc conclusionem tripliciter, ut per Fel. in c. ex literis. de consti. B. Dias re. 548.

¶ POENITERE licet eum, qui impleuit ex parte sua in cōtractibus innominatis: secus in nominatis. tex. est in l. si pecuniam. de cond. caus. data.

Limita hanc cōclusionem tredecim modis, ut per Ias. d. l. si pecuniam. B. Dias reg. 549.

¶ POENITENTIA eiusque varietas. Pœnitentia in contractibus, & in aliis prodest.

In Instit. de donat. §. maritus.

In Instit. man. §. rectè.

C. de epis. aud. l. si legibus.

C. de repud. hæred. l. vlt.

C. de his qui not. infam. l. quid autem.

ff. de die. iud. mu. caus. l. ex hoc.

ff. locati. l. si vile. §. dominus.

ff. de cond. ob. caus. da. l. edi. §. 2. non ob.

ff. de pom. l. i. §. post.

ff. de don. inter vir. & vx. l. cum his. §. 2.

ff. de repud. l. pœnit.

ff. de coll. bon. l. nonnunquam.

ff. ad Terrul. l. filij. §. mater.

ff. de verb. ob. l. si quis ita stip. §. cum,

Non prodest.

In Instit. de rer. diu. §. religio.

C. de iur. fact. & ign. l. 2.

C. de seruit. & aq. l. vlt.

C. si cer. pet. l. eos.

ff. de reuoc. don. l. si apud. §. 2. contra.

ff. de repud. l. dissen.

C. de act. & ob. l. sicut.

ff. com. diuid. l. Sabinus.

ff. de don. int. vir. & vx. l. cum hic status. §. 2.

ff. de aq. plu. arc. l. in diem.

ff. de leg. l. l. serui electio.

ff. quor. leg. l. i. §. prodest.

ff. de sol. l. dispensari.

ff. de iur. iu. l. non sol. §. i.

ff. de adul. l. si mari. §. si verò.

ff. ad Treb. l. nam quod. §. quicunque.

ff. de vacat. mun. l. pen.

Pœnitentia in contractibus. & c. & contra. ¶ Pœnitentia in contractibus regulariter est respicienda in alterius præiudicium: ut dicit regula generalis. C. de act. & ob. l. sicut in initio. Videtur tamen in quibusdam aliud esse: puta in contractu innominato, qui inducit cōditionem ob causam. ff. de cond. ob. caus. l. 3. §. i. & l. si pecunia. §. i. Et in eo tamen distingo, an sit pactum appositum gratia vtriusque, an dantis tantum. In primo casu non liceat pœnitere: in secundo, contra, ut ff. de seru. expor. l. quæsitū. & l. si quis. Sed in contractu quodam nominato, pœnitentia dissolui obligationem, re tamen integra: ut in mandato. ut ff. mandati. §. rectè. Idem est in deposito: quia gratia dantis tantum, sicut dixi in contractu innominato. ut ff. de pos. l. i. §. penult. Sed & iusta de causa quandoque licet alicui pœnitere in contractu, ut C. de Episc. au. l. si legibus. & ff. pro socio. l. si conuenit. & l. vlt. & l. idem. Alia autem pœna in contractibus non est admittenda in alterius præiudicium, ut quis dissoluat obligationem, semel sua voluntate contractam. Illud tamen animaduerte, quod multæ leges sub hac Rubric. ponuntur, quæ videntur esse contrariæ, sed non sunt, imò nec faciunt ad rhombum, quod enim legitur in C. de repud. hæred. l. vlt. nihil ad rem facit: quia ibi non loquitur in contractu. siquidem repudiare non est contrahere. Idemque respondet ad l. ff. de repud. l. si pœnituerit: & ad illam de codicill. l. nonnunquam. & ad illam ad Terrul. l. filij mater. Similiter & eligere, non est cōtrahere, unde licet variare ex tenore stipulationis. ut ff. de ver. ob. l. eū qui certarū. Item, quod legitur ff. de his qui

not. infam. l. iustam. §. autem. quia non obstat ibi pœnitere potest, & sic non notatur infamia: non autem pœnitentia, ne teneatur * contrahenti ex contractu secum. Similiter respondeo, quod legitur ff. de don. inter vir. & vx. l. cum hic status. §. 2. non obstat: quia ibi non tenuit contractus. qualiter ergo impediretur ex contractu, ne veniret contra.

ADDIT. * al. continenti.

Pœnitentia in iudiciis prodest.

C. de plus pet. l. 1.

C. de reb. cred. l. si quis.

C. de non nu. pec. Aut. contra propriam scrip.

C. de his quib. vt indig. l. aliam.

C. de appell. l. si quis libel.

C. qui bon. ced. poss. l. si quanti.

C. de procur. l. ante litem.

ff. de iuris. om. iud. l. si conue.

ff. quod met. caus. l. si cum. §. 1.

ff. de in ius voc. l. quamuis.

ff. de mino. l. si iudex.

ff. de rei vend. l. is qui se.

ff. de inoff. test. l. Pap. §. me.

ff. de inter. act. l. de ætate. §. vlt.

ff. de bon. lib. l. si verò quicumque.

ff. de public. l. 1.

ff. rem rat. hab. l. amplius.

ff. de sepul. viol. l. 3. §. si is.

ff. de cess. bon. l. qui pœna.

In Instit. de fideic. hæc. §. vlt.

In Instit. de bon. l. quasi ex contr. §. pen.

ff. solut. matr. l. sicut. §. vlt.

CONTRA.

C. de transact. l. quamuis.

ff. de oblig. l. quæ ex del. §. qui.

C. de fid. inst. l. si aduersa.

C. de pact. l. postquam.

C. de furt. l. vlt. §. 2.

ff. de procura. l. qui procura.

Pœnitentia, &c. & contra. In iudiciis dico pœnitentem suæ confessionis audiendum esse, si prætendat facti errorem, & ætate sententiam. Vel formidine tormentorum. vt C. quor. app. non rec. l. ob. & ff. de q. l. i. §. diuus. nisi perduret in eadem confessione: vt in eadem l. §. si quis. vlti. & ff. de conf. l. non fatetur. & C. de iur. & fact. ign. l. error fa. & in Inst. de obl. quæ ex del. nal. §. quæ de fullone. Si autem errauerit in iure, non est admittenda pœna: vt in prædict. l. non fat. dicitur. & C. de fid. inst. l. si aduersa in iudiciis. Dico, post lit. contest. cum aliquis contra se confitetur ante litem contest. licet alicui pœnitere: vt ff. de rei vè dic. l. is qui se obtulit. & l. sin autem. Vbi autem aliquis in iudiciis non confitetur contra se, sed cum fecerit, vult ad aliud transigere: vel eligere, vel à facto desistere potest. vt C. de reb. credit. l. si quis. & C. de plus petit. l. 1. & de pact. l. postquam. & multa exempla quilibet sub hac Rub. notare potest, nisi aduersarij interfit, non admitti variationem, vt ff. de inter. act. l. de ætate. §. Celsus. vel nisi aliquis obligauerit se per pactu de non recedendo, vt C. de trans. l. quamuis. Et ita determinatur contraria Rub. & quod in ipsa continetur.

ADIECTIO.

In prædictis distinguendum est: si aduersarij interfit nō licet pœnitere: vt si nō interfit, licet. Vel vt aliter: si res nō integra, nō licet pœnitere. si autē fuerit integra, licebit. vt in Inst. de empt. & vèd. in prin. tit. Quæ distinctiones ad inferiores leges porriguntur. Causa.

Non est locus pœnitentiæ, vel, quod semel omititur, non recuperatur.

C. de cond. infer. l. cum quidam.

C. de ero. mi. anno. l. nulli.

C. de ædile. dic. l. actio quaeritur. §. si vendi.

ff. de statulib. l. statu. §. Stichus.

ff. ad l. Iul. de adult. l. si mari. §. si non.

Contra, ff. de sepul. viol. l. prætor. §. pen.

Contra, ff. ad Tertul. l. filij. §. si quis.

Pœnitentia in delictis prodest.

C. de summ. Trin. l. reddentes.

ff. de publica. l. hoc edicto.

ff. de sepul. viol. l. 2. §. si his ante litem.

C. Epis. aud. l. mater.

C. de nupt. l. Imperialis.

C. ad l. Iul. ma. l. quisquis.

ff. de adul. l. si adul. §. idem.

ff. de re mil. l. qui cum vno. §. vlt.

ff. de fal. l. qui fal.

C. de crim. stell. l. 1.

Non prodest.

C. de apost. l. hi qui.

ff. de lib. & eor. liber. l. 2.

C. de fal. l. si fals.

ff. de calum. & l. genera. §. si igitur.

ff. de posit. l. 1. §. si rem.

ff. de redhib. l. quod sit. in prin.

ff. de furt. l. qui ea.

ff. de vi bon. rapt. l. non prodest.

ff. de adult. l. si vxor. in fi.

Pœnitentiæ, &c. & e contra. In delictis pœna non prodest, si delicta fuerint cœpta & consummata: non prodest dico, quo minus aliquis legitimam patiat pœnam. vt ff. de pos. l. 1. §. si rem. & de redhib. l. quis sit. in prin. & ita intelligitur contraria Rub. Prodest tamen quantum ad Deum viuum, vt C. de sum. Tri. l. reddētes. Item, quantum ad Imperatorem: si tamē specialis principis indulgentia interueniat. vt C. de Epis. aud. l. mathematicos. & C. de Manich. l. Manichæos. & C. de nup. l. Imperiali. Vbi autem delictum non est cōsummatum, subuenitur alicui propter pœnitentiā. vt ff. ad l. Corn. de fal. l. qui falsa. Sed & subuenitur alicui, si sponte confiteatur crimen occultū, licet sit consummatum. vt C. ad l. Iul. maies. l. qui. §. quis. Et ita determinatur hæc Rub. Azo, ru. 71.

¶ Pœnitentia emendatus malus vltius non dicitur. De ædil. edi. l. quod ita. De test. c. testimoniū. Not. per Io. An. in c. semel malus. De reg. iur. in 6. Riif.

¶ Pœnitentia. Pro periurio, adulterio, homicidio, dantur pro pœnitentia regulariter septem anni, & similiter pro fornicatione: licet non ita aspera pœnitentia iniungatur.

xxij. quæst. j. prædicandum. xxxij. q. j. hoc ipsum, & §. seq. Vinien. re. 45. dir.

¶ Pœnitentiæ locum non esse.

In Aut. de hæc. & fal. §. non autem.

CONTRA.

In Aut. vt nulli iud. §. quia verò aliqui.

Ex iusta causa repeti vel retineri posse.

In Aut. de hæc. & fal. §. non autem. Az. ru. 104.

¶ Pœnitentiæ locus. Locum esse pœnitentiæ in actibus hominum.

PRO.

Ext. de iur. patr. c. quod autem.

Ext. de regula. & transeu. c. ad nostram.

Ext. de præben. & dig. c. cum non ignores. & cum iam dudum.

D. de cond. causa dat. l. dedi. & l. si pecuniam.
D. de iurisd. om. iud. l. si conuenerit.

CONTRA.

Ext. de iur. patr. c. cum autem aduocatus.
Ext. de concess. præben. vel eccl. non vac. c. cum
pro quæst.
Ext. de præben. & dignit. c. cum pro illorum.
32. q. 5. c. horrendus.
C. de transact. l. quamuis.
C. de act. & oblig. l. sicut.
C. de contr. empt. l. non idcirco.
C. si mancip. ita fuer. aliena. l. si is qui.

SOLVTIO.

Huiusmodi generale tangitur in illo generali, * Non
dicitur factum quod non durat factum. Sanè regu-
la ista obtinet in cōtractibus innominatis, & in his,
quæ in fauorem nostrum tantummodo introducta
sunt: quia in illis pœnitere possumus. Et generaliter
illud obtinet in delictis: quia omnia delicta per pœ-
nitentiam tolluntur, quantum ad Deum, i. q. 7. c. si
quis omnem. Item in illis, quæ planè inchoata non
sunt, vt si paciscamur, vt adeamus iudicem, qui non
est noster, possumus pœnitere ante litem contesta-
tam. d. l. si conuenerit. Et patronus potest pœnitere
post præsentationem suam. d. c. cum autem aduoca-
tus, & alium potest præsentare: quia antequam epi-
scopus admiserit præsentatum, nullas vires habet
præsentatio patroni. ext. de iur. patr. c. quod autem.
Damas. reg. 791.

ADDIT. * Non dic. * Alias Reg. 85.

¶ POLLICITATIO non producit actionem. l. i. ff.
eo. fallit in 3. casib. quos no. Alcia. in rub. ff. de verb.
oblig. num. 6. Don. Fina. lib. 1.

¶ POLLICITATIO non est, vbi non seruatur forma
iuris, videlicet vt sit sola offerentis promissio: dixi e-
go in tract. defin. p. secunda, defin. 46. nu. 16. l. i. ff. de
pollicit. Alba. rub. ff. de verb. obl. nu. 76. vbi Docto.
com. Med. reg. 7.

¶ PONTIFEX mandans alicui prouideri de beneficio
cum consensu episcopi, intelligitur de primo con-
sensu, aut dissensu illius, Ioan. Mon. c. si pro te. de re-
scr. 6. Bal. l. fin. C. qui bon. ced. poss. conc. simil. Tira-
quel. l. si vnquam. vers. suscepit. nu. 216. C. de reuoc.
don. l. stipulatio. de dote. ff. de reg. iur. dot. l. diuort.
§. quod in anno. ff. sol. matr. Curt. Iun. cons. 178. Pau-
la. nu. 4. ff. de lib. & posth. Med. reg. 3.

¶ PONTIFEX, cum profert sententiam diffinitiuam
contra detinentem indebitè res ecclesiasticas, hoc
facit etiam non citatis partibus, Io. And. cap. olim.
de re iud. Bal. l. 2. C. quomodo, & quando iudex. Ni-
conitius cap. quoniam contra. numer. 57. de probat.
Med. reg. 8.

¶ PONTIFEX vacante imperio supplet pro Imperat.
c. licet. de foro comp. tamen secus est de contra. c. qua-
liter. de iud. c. de sponsa. de concubinato. no. c. soli-
tæ. de maior. & obed. Med. reg. 9.

¶ POPVLVS carens iurisdictione, potest condere sta-
tuta super administratione rerum suarum. Bar. in d.
l. omnes populi. ff. de iust. & iure.

Limita dupliciter, vt per Ias. ibi, in l. ec. B. Dias re. 556.

¶ POPVLVS habens iurisdictionem præscriptam, vel
concessam à Principe, potest per se facere statuta,
nec requiritur confirmatio superioris. Colligitur
ista conclusio ex traditis per Bar. in l. omnes popu-
li. ff. de iust. & iure.

Limita, nisi Princeps in ciuitate esset, quia tunc nō va-
lerent statuta populi sine Principis confirmatione.

Ita tenet Bald. in l. humanum. 4. notabili. per illum
text. C. de legib. & in l. priuatorum. C. de iurisd. om.
iud. & in l. fina. post Cyn. cod. tit. refert Ias. in d. l. o-
mnes. in lect. i. per quod sic limitat prædictam regu-
lam. B. Dias reg. 255.

¶ PORTIO iam acquisita si deficit, non facit locum
iuri accrescendi. l. aquam. §. si. quemadmodum serui.
amittantur. l. i. §. interdum. de vsufru. accres-
cend. Primò fallit in casu legis primæ. §. i. ff. de vsufru. ac-
crescend.

Secundò fallit in assignatione libertorum. l. vtrum. in
prin. & ibi not. ff. de assi. liber.

Tertiò fallit quando deficit ex postfacto per restitu-
tionem in integrum: quia tunc accrescit nolenti: vt
in l. si minor. ff. de acquir. hæc.

Quartò fallit, quando ius accrescendi habet vnionem
in substitutione pupillari: vt in l. qui patri. ff. de acq-
hæc. B. Socin. reg. 365.

¶ POTEST. l. qui potest facere.

Potest quis per alium quod potest facere per seipsum.
Reg. 6.

Posse censetur illud, quod cōtimodè possumus. De
verb. sig. l. nēpos. Inst. de inuti. sti. §. si. gl. c. facit 22.
q. 2. Ruisvich.

¶ POSSE. Parere. Repudiare. Paulus † lib. 8. ad Plaut.
* Lex 174. † al. Vlp. * l. 135.

Qui potest facere, vt possit conditioni parere, iam pos-
se videtur. Quod quis, si velit, habere non potest, id
repudiare non potest.

Coniungel. 8. de bono. posses. Viuien.

¶ POSSE, & velle. Quando locum habeat illa regulat
Quod potuit, noluit: quod voluit, non potuit.

C. si quis al. vel sibi multum. l. vlt.

C. de iur. do. l. si genera. & l. 3.

C. plus valere quod ago. l. vlt.

C. de donat. l. si veniam.

ff. de iur. codic. l. i.

ff. de hæc. inst. l. quoties. §. tantum.

ff. de const. pec. l. i. §. eum qui. & l. 3.

Quādo locum habet, & c.] Ex his quæ in ista Rub. sub-
iiciuntur, & quæ in superiori diximus, euidentius
colligitur, vbi habeat locum regula, cuius facit men-
tionem Rub.

Est & alia huic similis, quando potuit, noluit.

C. de don. ante nupt. l. quod spon.

ff. de man. test. l. libertus. Azo, ru. 60.

¶ POSSIDERE. Paulus libro 22. ad edictum.

Lex 31. al. 174.

Qui dolo defierit possidere, pro possidente damnatur,
quia pro possessore dolo est.

ADDIT. a. possessione. in Pand. Flor.

Ex tit. de nox. action. Viuien.

¶ POSSIDERE. Possidens tit. de percipiendis tenetur
in tribus casibus.

Vbi emit in fraudem creditorum.

Vt ff. quæ in frau. cre. hait prætor. §. per hanc.

Vbi metum intulit, vt sibi venderetur.

Vt ff. quod met. caus. l. sed & paratus.

Vbi contra legem emit.

Vt C. de fid. iur. asta. §. l. i. Azo, rub. 104.

¶ POSSIDENS, si ille per quem possidet de possessio-
ne expellatur non tantum naturalem, sed etiam ci-
uilem perdit, & idem si sponte tradatur: vt est gl. in
c. cum olim causam. extra. de restit. spoliator. & per
gl. & Doct. in l. si. C. de acquir. poss. & maxime per
Bar. & Ang.

Primò fallit in ecclesia, quæ ipsam possessionem ciui-

lem non perdit: vt in cap. quisquis. secundum Bal. & in d. cap. cum olim causam. de resti. spol.

Secundò fallit in fisco, vel pupillo eadem ratione, ad hoc quod not. extrà, de rest. in integ. cap. primo.

Tertiò fallit quando ille, qui nomine alieno possidet, eam non traderet merè sed sub conditione si domino placuerit: cum tunc non perdat ipsam possessionem ciuilem, vt colligitur in d. cap. cum olim causam, sed licet dominus perdat possessionem, etiam ciuilem, per traditionem ipsius rei nomine possidentis sponte & simpliciter facta: tamen ipse dominus poterit eam recipere per conditionem. l. fin. ff. de acquir. posses. imò etiam poterit ipse dominus si veniat, & non fuerit admissus illum incontinenti repellere, cum ipse si sit dominus ad eum pertinere videatur: & tunc eum expoliare potest. ad hoc facit tex. in d. capit. cum olim causam, qui ita procedere potest quando ipse dominus veniret incontinenti, cum ille incontinenti tradit ipsam possessionem: aliàs si ex interuallo non possit, & si in illum translata fuisset poss. ciuilis & naturalis: secùs si tantum naturalis, vt quia fuisset tradita non simpliciter, sed sub conditione: vt suprà dictum est. & ita procedere potest tex. in d. cap. cum olim causam. extrà, de restitutio. spoliatorum, vbi latius vide. B. Socin. reg. 356.

¶ **POSSIDENS** momento publiciana experiri potest. l. cum sponus. §. fin. ff. de public. in rem actio. vbi habetur per hæc verba, sed etiam is, qui momento possedit, rectè hac actione experietur, no. l. si pecuniam. ff. si cert. pet. vbi ex actu momentaneo trāfertur dominium. Med. reg. 5.

¶ **POSSESSIO.** Per aspectum oculorum, acquiritur nobis possessio, l. quod meo. §. si venditorem, ff. de acquir. pos.

Fallit in 3. casib. quos not. Iaso. in l. possessio. §. si iusserim, ff. de acq. pos. nu. 12. Fallit in 3. casib. vt per Rip. in l. 1. ff. de acq. pos. num. 51.

Incerta pars ratione & loci, & quotq. non potest possideri, l. locus, ver. incerta, l. si for. §. si. ff. de acq. pos.

Fallit in 7. casib. quos no. Ias. in l. possideri, §. partem incertam, ff. de acq. pos. num. 9.

Possessio potest acquiri ex pluribus causis etiam diuerso tempore concurrentibus, l. 3. §. ex pluribus, ff. de acq. pos.

Fallit in multis casib. quos no. Dec. in l. non vt ex pluribus, ff. de reg. iur.

Absens retinet animo ciuilem possessionem sui fundi vacantis, l. si id quod, §. si. ff. de acq. pos. l. clam possidere, §. qui ad nundinas, ff. de acq. pos.

Fallit in 3. casib. quos no. Iaso. in d. §. qui ad nundinas, numero 17.

Fallit vt colligitur ex Franc. Turza. in suis concl. reg. 112. fallit. in 2. casib. vt per Ripam in l. 1. ff. de acquir. pos. num. 77.

Possessio non continuatur in hæredem absque apprehensione, l. si forori, C. de iure delib.

Fallit in 3. casib. quos no. Ias. in d. l. si forori. fallit in 3. casib. quos no. Dias regu. 262. & ideo si vis, vel robaria, aut furtum fuit commissum in re hæreditaria adita hæreditate, hæres non habet furti actionem, fallit in 2. casib. quos notat Plot. in l. si quando, C. vnde vi. nume. 837.

Possessio præsumitur de præsentis ex possessione de præterito. Abb. & Doct. in c. cum ad sedem. de test. spol. Bar. & alij in l. siue possidetis. C. de probat.

Ampliat in 3. casib. & limitatur in 4. per Rip. in cap.

cum ecclesia Sutrina de causa pos. & prop. num. 23. sed negans hodie possidere, non præsumitur possidere propter possessionem de præterito. fallit in 3. casib. vt per Rip. in cap. cum ecclesia, extra de caus. pos. & proprie. num. 27.

Possessionem alterius ingrediens autoritate iudicis inualida non excusatur à pena legis, §. hac actione, Insti. de vi. bono. rap. l. is demum, ff. eo. Bar. in l. iustè, ff. de acq. pos.

Fallit in 3. casib. vt per Relin. in cap. cum causa, de off. delegat.

Possessionem propria autoritate quis capere non potest ex titulo, quem in re iustè habet, l. si. ff. quorum legato. l. nec ex vera, C. de acquir. pos.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. si ex stipulatione, col. 1. fundi parte apprehensa, censetur possessio totius fundi apprehensa, l. possideri, ff. de acq. pos. l. vulgaris quæstio. ff. de furt.

Ampliat in 4. casib. & limitatur in vno, à Zas. in d. l. possideri, nu. 20.

Filius familiars rem peculiarem possidere non dicitur, l. filiusfam. ff. de reg. iur. vbi Dec. ampliat, & limitat.

Possessio prout acquiritur animo, & corpore, ita amittitur animo & corpore, l. quemadmodum, ff. de acquir. pos.

Fallit vt no. Dec. in leg. ferè quibuscunque, ff. de regu. iur. contrariam regulam, scilicet, quòd possessio acquiritur animo, & corpore, sed admittitur solo animo, facit Baptist. à Villalob. conclu. 100. in litera P. vbi ampliat, & limitat eam.

Si quis in possessione sine titulo præsumitur mala fides. hanc cōclusionem dicit esse communem Balb. in l. Celsus, ff. de vsucap. vbi limitat in 2. casib. nu. 23. ver. quarta conclusio.

Ampliat in 2. casib. per Rip. in cap. cum ecclesia. numero 94.

Quilibet possessor habens titulum verum, vel putatiuum, vt in iusto errore, præsumitur bonæ fidei. Ampliat & limitatur in 2. casib. per Balb. in d. l. Celsus, nu. 25. ver. regula est.

Possessoris mala fides probatur si sibi fuerit denuntiatur, quòd res erat alterius. fallit vt per Balb. in d. l. Celsus, nu. 25. ver. sexta conclusio. vbi vide quot modis probatur mala fides.

Possessio præsumitur continuata: hanc cōclusionem ampliatam, & limitatam in 4. casib. tradit Balb. in d. l. Celsus, nu. 29. ver. secunda conclusio.

Si testis dicat, quòd Titius possedit per decem annos, & ultra, quòd illa adiectio nihil operatur in teste, cum sit incerta: hanc opinionem cum 4. limitatio. ponit Balb. in d. l. Celsus num. 32. ver. quinta habetur conclusio.

Per inundationem perditur possessio, l. possideri, §. Labeo. ff. de acq. pos.

Ampliat in 4. casib. & limitatur in 3. per Iaso. in d. §. Labeo. fallit in 3. casibus, vt per Alexand. in d. §. Labeo. num. 1.

Missum in possessionem ex primo decreto in personilibus non possidet, sed dicitur custodire, & habere nudam tenuram, l. possideri, §. genera, ff. de acq. pos. Ampliat in vno casu, & limitatur in 3. per Ias. in d. §. genera, num. 10.

Ex contractu non intelligitur data licentia apprehendendi possessionem propria autoritate, l. si ex stipulatione, ff. de acq. pos. Fallit in 5. casib. quos no. Ias. in d. l. nu. 3.

Possessor quilibet bonæ fidei præsumitur, no. glo. in §. lia,

alia; Inst. de act. l. pen. C. de euidio. c. præsuntur, de reg. iur. in 6.
 Fallit in 15. casib. quos no. Per. de Vbal. in repet. cap. si diligenti, de præscrip. num. 25. quæ repet. est in primo vol. repet.
 Possessio si est antiqua, pro titulo beneficij præsuntur, ideo possidens non cogitur ostendere: hanc regulam cum 4. limitationibus ponit Felin. in c. licet eli. de fimo.
 In possessorio præfertur qui habet possessionem de præfenti, & eam probauerit: hanc opinionem limitatam ponit Plot. vbi latissime tractat de possessorio in l. si quando, C. vnde vi. nu. 95. & seq.
 Possidere negans, si conuincatur de mendacio, possessione priuatur, l. si. ff. de rei vend. glos. in §. penult. in Auth. de iure, & cent. & in Auth. item si possessor, C. qui pot. in pig.
 Fallit in 5. casib. quos not. Port. in libr. i. suarum conclu. regu. 30. fallit in 5. casib. vt per Felin. in c. ceterum, colum. pen. de iud. Ampliatur in 10. casib. & limitatur in 11. ab Ant. Gab. in li. 5. de acq. pos. concl. 5.
 Possessor non prohibetur suam continuare possessionem, etiam ipsa lite pendente. gl. in cle. 2. in verb. in nouari, vt lite pendente, c. cum teneamur, de appell. Fallit in 3. casib. quos no. Port. lib. 5. suarum conclusionum, reg. 32.
 Interdictum retinendæ possessionis cum petitorio intentari non potest: hanc esse communem attestatur Soc. reg. 187. vbi limitat in 2. casib.
 Fallit in 3. casib. vt per Rip. in l. naturaliter, §. nihil commune, nu. 166. ff. de acq. pos.
 Interdictum recuperandæ, vel adipiscendæ possessionis simul cum petitorio intentari potest: communis est opinio in l. fundi, ff. de vi, & vi armat. glos. & doct. in l. incerti, C. de interd.
 Fallit in 2. casib. quos not. Soci. reg. 188. fallit in multis casib. quos no. Rip. in l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. pos. nu. 142.
 Interdicto uti possidetis, seu retinendæ agens si possidere, & in sua possessione turbari dicent, ideo vt contrarius audiendus non est, vt in c. sollicitudinem, de appellat.
 Fallit in 2. casib. quos not. Soc. reg. 189.
 Malæ fidei possessor si quis à principio fuerit, ex post facto vero bonæ fidei, pro rata temporis malæ fidei, & bonæ fidei iudicandus, Anto. & Imol. & c. grauis. extra de rest. spol.
 Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 250.
 Malæ fidei possessor, de perceptis fructibus, propter titulum excusatur, l. si fundum, ff. de rei vend. Doc. in c. grauis, de rest. spo.
 Fallit in 4. casib. vt per Socin. reg. 251.
 Mitti in possessionem si quis velit, contradictorem citari facere debet, qui si compareat, & tempore missionis expulsus sit, & non appellet, ad contradicendum amplius non admitti, l. i. C. si de momentanea pos. fuerit appella.
 Fallit vt no. Soc. reg. 264.
 Missus in possessionem si reus infra annum veniat, fructus non lucratur, c. quoniam, §. in aliis, vbi gl. extra de litis contest.
 Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 265.
 Possidens si ille, per quem possidet, de possessione expellatur, non tantum naturalem, sed etiam civilem perdit. gl. in c. cum olim causam, extra de rest. spol. gl. & Doct. in l. si. C. de acq. pos.
 Fallit in 3. casib. quos not. Soc. reg. 297.

Possessor bonæ fidei licet fructus lucratur, tamen illos cum impensa compensare tenetur, l. fructus, ff. de vfu. & ibi glo. l. sumptus, ff. de rei vend.
 Fallit vt per Soc. reg. 298.
 Possessorium adipiscendæ, & recuperandæ petitorium, primo intentatum suspendere facit, c. pastoralis, extra de causa pos. & propriet.
 Fallit in 3. casib. quos not. Soc. reg. 300.
 Ille qui non possidet, nec detinet, non est legitimus contradictor ad impediendum heredem mitti in possessionem, l. si. C. de edict. diu. Ad.
 Ampliatur, & limitatur in 2. casib. quos not. Dec. in d. l. si. nu. 40.
 Possidens ciuilitur, si naturaliter possessionem per decennium negligat, etiam civilem amittit, hac esse communem opinionem testatur Franc. Turz. in suis concl. reg. 112.
 Pupillus possessionem acquirere potest, si institutus de auth. tuto. fallit vt colligitur ex distinctione, quam facit Bartholo. Socin. in l. i. §. adipiscimur, ff. de acq. posses.
 Cum iura partium sunt obscura, pro possessore iudicandum est, quare in dubio possessor præsuntur dominus, l. 2. C. de prob. l. si. C. de rei vend. c. inter dilectos, extra de fid. instr.
 Fallit in 3. casib. quos no. Bello. in suis commu. opin. in litera B. in ver. cum iura.
 Agenti possessorio recuperandæ obstat notorius defectus proprietatis, declaratur ista regula à Fel. in c. ad petitionem, de accus. nu. 6. & 7.
 Pro possessore habetur, qui dolo desit possidere, c. pro possessore, de reg. iur.
 Fallit vt not. Din. in d. c. pro possessore.
 Possessoris conditio melior est in pari causa, c. in pari, de reg. iur. vbi Din. declarat.
 Si possidens ciuilitur ignorat suam naturalem possessionem ab alio occupari, non amittit civilem, leg. quamuis saltus, ff. de acq. pos.
 Fallit in 2. casib. secundum Parl. in c. vigilandi, de præscri. nu. 9.
 Sciens naturalem possessionem ab alio occupatam, amittit civilem, si dubitat se posse repelli, l. si id quod, §. si. ff. de acq. pos.
 Fallit in 2. casib. secundum Paris. in d. c. vigilanti, nu. 11.
 Possessio amittitur per negligentiam, & lapsum temporis arbitrio iudicis declarandum, Bart. in l. 3. §. cum igitur, & in l. qui pos. de vi & vi armat. videas Paris. & Doct. in c. si vigilanti, de præscr. nu. 11.
 Fallit in 3. casib. quos no. Alex. in l. si de eo, §. si forte, ff. de acq. pos. nu. 6. Don. Fin. lib. 1.
 ¶ **POSSESSIO** si est antiqua, pro titulo beneficij præsuntur, ideo possidens non cogitur ostendere. Illud voluit Imo. in cap. illud, de præsump. Angel. & Bald. in l. qui aliena, §. quod si adierit, ff. de acquirenda hereditate. tradit istam conclusionem Feli. vbi pro ea plures refert in c. licet Heli. de simon. versicul. tertia conclusio. Sequitur etiā hanc conclusionem Ias. in d. l. qui in aliena, in princip. vbi aliqua colligit, quæ operatur diuturnitas temporis, de quo etiā per eundem in l. cum aliquis, C. de iur. delib. & per Fel. in c. Albericus, de testib. per Hipp. in repet. rubr. C. de prob.
 Limita quatuor modis, vt per eundem Fel. vbi 5. B. Dias reg. 563.
 ¶ **POSSESSIO** sententia lata contra aliquem dicentem se esse subiectum alicui, præiudicat ei, cui dicitur subiectus, si sciuerit, & non contradixerit, & hoc quoad

quo ad possessionem secus autem quo ad proprietatem, capitulo suborta, de senten. & re iudic. Doctor. com. c. cum super. eod. titu. & in c. penult. vbi Abb. & omnes. d. loco, Alex. per hanc reg. l. saepe. nu. 102. ff. de re iud. Med. re. 8.

¶ **POSSESSIO** non transfertur in emptorem, quando est clausula, vendidit, tradidit, & c. l. pradia. ff. de acquir. poss.

Fallit, quando res immobilis esset præsens, Bart. in d. l. pradia.

Fallit quando res esset mobilis & tradi potuisset. Bal. in rubr. C. de contrahend. C. emptio. in decimanona quaestione. & in §. per traditionem. Institutio. de rerum diuisione.

Fallit, vbi in instrumento esset appositum constitutum: quia tunc transfertur possessio, & probatur per ipsum instrumentum, secundum Spec. in titu. de contrah. emptio. in §. sciendum. versic. si verò res, & c. habes text. in l. quod meo. in prin. ff. de acquir. posses. vbi Doct. S. Jan. reg. 220.

¶ **POSSESSIO** regulariter transfertur per reservationem vsusfructus apud donantem: quia in donatariū tunc transfertur dominium, & possessio ciuilis. glo. in l. quis. C. de dona.

Fallit quando donans non possidet. Ang. d. l. quis.

Fallit quoad præiudicium tertij, Bald. l. emptio. C. plus valere quod, & c. Ian. reg. 229.

¶ **POSSESSIO** rerum hereditariarum, in heredem nisi mediante apprehensione non transit. text. est in l. cum heredes. ff. de acq. poss. & in l. 1. §. Sczuola. ff. si quis testa. li. esse ius. fuer.

Limita primò, nisi sit statutum, vel decretum disponens quòd possessio defuncti in heredem continuetur ipso iure, ac si esset apprehensa: tenent Pau. & Alexan. in l. forori. C. de iur. deliber. & sic limitat ibi hoc Ias. Ratio huius est, quia lex, vel statutū potest absque vlla apprehensione, vel absque vllò alio facto transferre possessionem ipso iure, sicut dominium. text. est. de quo ibi exclamat Bar. in l. raptor. C. de episcop. & cler. & ista est communis opinio, vt firmat Ias. referendo Alex. in l. 1. C. commu. deleg. vbi refert plures huic opinioni assentientes, & reprobat. Bal. ibi, qui aliter sentit. Sublimita tamen supradictam restrictionem, nisi mortuo defuncto possessio esset ab alio apprehensa, quia tunc impeditur illa ficta continuatio inducta à statuto, vel decreto: quod voluit Cum. in loco per Ias. descripto in d. l. si forori. qui refert etiam Alex. idem tenentem, & allegat gl. pro hac nemine allegatam. Et no. quòd hæres virtute talis statuti, si ageret possessorio recuperandæ casu quo ab alio res esset possessa, succumberet. ita Iaso. in d. l. si forori. referendo Bal. Io. Fa. & Ale. in variis locis hoc firmantes.

Secundò limita in bonis feudalibus, quorum possessio sine apprehensione transit ad filiū, vt voluit Bal. in l. cum in antiquioribus. C. de iure delib. versic. x. quem refert Ias. in d. l. forori.

Tertiò limita in suis heredibus, quia in his possessio, sicut dominium continuatur sine apprehensione. gloss. est in l. in suis. ff. de lib. & posthum. alia in §. sui. Institu. de hære. quali. & differen. Contrarium tenet Barto. in d. l. in suis. per gl. contrariam in l. cum miles. ff. ex quibus causis ma. cum qua concordat glo. in l. cum heredes. in princip. ff. de acquir. posses. vbi hoc tenet Bartol. & alij sequuntur, de quo ibi per Francisc. de Aretin. & per Alexand. & ita communiter tenetur: & sic ista fallentia non est vera, nec

intentio glo. in d. l. in suis. fuit hoc dicere, prout ibi eam defendit Iason. B. Dias reg. 567.

¶ **POSSESSIO** soluitur morte, nec transit ad heredes ante nouam apprehensionem, Anton. l. non solum. §. morte. numero 43. ff. de oper. noui nun. Bal. l. cum antiquioribus. C. de iure deliberand. nisi de hoc per statutum aliter disponatur, Cuman. cons. 134. Tiraquel. tract. le mort. fait. declar. 3. numero 2. l. Pomponius. §. quæsitum. l. cum heredes. vbi Bar. l. qui vniuersas. §. quod per colonum. ff. de acq. pos. l. si homo. ff. de vsucap. l. 2. §. apparet. ff. de crimi. exp. hære. Ampl. etiam si hæres adierit hereditatem, nec actua liter adhuc possideat. l. 1. §. Sczuola. ff. si quis test. liber esse iussus fuerit, Baldus l. si forori. C. de iure delib. §. 1. Authentic. de iure iurand. à mort. prest. colla. §. cap. cum sit. de appel. not. l. 2. C. de edict. diu. Adr. tollen. Cyn. l. ea lege. C. de cond. ob causam, de qua re not. latissimè Tiraqu. dicto loco, & in declar. seq. conc. quæ dixi super conclu. 68. Med. trac. 2. part.

¶ **POSSESSIO** transfertur regulariter ex constitutione precarij. d. l. quod meo. & ibi per Aret. & l. interterdum. §. si. vbi per Doct. ff. de acq. poss.

Fallit quando constituens precarium non possidebat tempore precarij constituti. Oldr. in consilio xciiij. Alexander in consilio x. in iiij. parte. gloss. & Doct. in l. quamuis. §. si conductor. ff. de acquir. posses. Lanfranc. in c. quoniam contra. in verbo, testes, de probat.

Fallit in rebus stabilibus, regula tenet in rebus mobilibus tantum, secundum Baldum in l. vnica. C. de suf. frag.

Fallit in possessione ciuili. Regula tenet in possessione naturali, Bald. in l. iij. in q. fin. C. plus vale. quo. agi. Bart. in l. ij. C. de acqu. poss. Abb. in c. ij. in glo. fin. de consuetud.

Fallit quando confertur ante mortem constituentis. Alex. in cons. 82. in 2. parte. S. Jan. reg. 228.

¶ **POSSESSIO** vide Emptor. Duo. Iustè.

De cumulatione petitorij & possessorij tractant in l. naturaliter. §. nihil commune. De acquirend. possession.

Vitiosa possessio iurat contra extraneos. De acq. poss. l. si. Riisvich.

¶ **POSSESSIO**. Dolus. Bonifac. Reg. xxxvj.

Pro possessore habetur, qui dolo desit possidere.

L. si autem. §. sed & is. ff. de rei vendic. & l. qui dolo. ff. eod. & l. parem. ibid. Viuien.

¶ **POSSESSIONEM** adipiscendi facultas alicui concessa, expirat post quā semel adeptus fuit. Arch. c. si cui. de præb. 6. Ioan. Andr. c. pro illorum. eod. tit. Abb. in concil. Basil. col. 18. Phil. Franc. executor. numer. 7. de præb. 6. Med. reg. 2.

¶ **POSSESSIONEM** alterius ingrediens auctoritate iudicis inualida, non excusatur à pena legis. text. in c. cum causa. de off. dele. & in §. hac actione. Institu. vi bon. raptor. & in l. his demum. ff. eod. tit. Bar. in l. iustè. ff. de acq. pos.

Limita istam regulam tripliciter, vt per Felin. in d. c. cum causa.

¶ **POSSESSIONEM**, & dominium transferre videtur ille, qui geminat actum dationis, scilicet in solutū, & receptionis ad vsum, Bartol. l. cum scimus. col. 1. C. de agri. & censu. lib. xj. l. balista. ff. ad Trebel. C. pha. cons. 152. nu. 20. Dec. cons. 588. nume. 17. P. consil. 33. numero decimo octauo de treug. & pace. Med. reg. 3.

Quartò fallit, quando requiratur aliquid fieri tempo-
re actus, de hoc est glo. not. in c. vt circa. in verbo
præstato. de elect. in 6. ex quo inferitur, qd si statutum
dicat quòd nullus debeat admitti ad magistratū
vel eligi, nisi satisfdet vel præstet iuramentum, qd ra-
lis debeat offerre ante administrationem, aliàs ele-
ctio vel assumptio ad magistratum non valebit, &
prædicta faciunt ad quæstionem statuti dicenti
quòd appellans tenetur præstare satisfactionem in-
fra decem dies à die appellationis, aliàs appellatio
intelligatur esse deserta: nam hoc casu appellans te-
nebitur infra decem dies offerre satisfactionem, aliàs
appellatio erit deserta, & pro hoc adducitur text.
not. in l. si. C. quæ leg. qui text. non apertè hoc pro-
bat: sed pro hoc videtur esse gloss. in terminis in d. c.
cupientes. §. si verò. ff. de elec. in 6. quæ dicit, quòd
quotie scunquē apponitur dies, vel terminus in sta-
tuto, vel in lege, quòd tunc non est necessaria pe-
titio: quia dies interpellat pro homine. d. l. magnā
de contrahen. & com. stipu. & ita etiam videtur te-
nere gloss. in l. cum patronus. in glo. 2. ff. de bon. lib.
Pro hoc alleg. bonum tex. in l. 2. C. de iur. emphyte-
quæ dicit, quòd si emphyteuta non soluit canonem
intra triennium, aut biennium prout ibi, quòd pri-
uatur emphyteusi. & dicit ibi text. quòd ipse debet
offerre debitum spontanea voluntate, & persolue-
re, & sic non requiritur interpellatio, vt constitua-
tur in mora. & ita illum text. quasi in terminis. no-
stris tenuit Bart. in l. fin. §. fin. ff. quo leg. Sed in con-
trarium facit quod not. Gul. in l. 1. super gloss. 1. ff. de
iur. om. iud. vbi dicit, quòd iudex ita demum tene-
tur, si non fecit illud, quod sibi erat commissum, si ab
eo fuerit petitu: aliàs non. & alleg. tex. in l. 2. §. magi-
stratibus. ff. de magist. conue. vbi Bal. pro quo facit
text. in l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno in-
fecto. Item pro hoc videtur gloss. quæ hoc expres-
sè tenet in c. fin. extra. de referi. confirmatur per id
quod voluit Anton. de Butr. in c. veritatis. de offic.
deleg. vbi dicit stante statuto, qd iudex teneatur fi-
nire causam intra certum tempus, aliàs debeat pu-
niri, qd habet locum, si aliàs fuit petitu. Item pro
hoc facit quòd, tenet glo. in l. vniuersi. C. de precib.
impe.

impe. off. quæ dicit, quod si quis impetrauit à principe, quod non teneatur creditoribus satisfacere, nisi vsque ad certum tempus, post quod ipse satisfaciât creditoribus: quod hoc est verum si ab eo fuerit petum: vt ibi dicit glos. & ad idem facit gl. in l. peto. ff. de leg. 2. & per dictas gl. ita tenuit in terminis Pan. de Cast. in præal. locis. quod stante statuto, quod appellans teneatur præstare fideiussionem intra decem dies, aliàs appellatio intelligatur esse deserta, quod tale statutum debet intelligi, si à parte fuerit petum, aliàs non, & pro ista opin. facit glo. in l. de pupillo. §. qui procuratorio. ff. de nou. oper. nun. quæ dicit, quod licet quis nuntiet nouum opus procuratorio nomine, debet tamen satisfacere, & aliàs nuntiatio reicitur, quod procedit si fuerit petita satisfactio, aliàs autem non. accedit quod tenet glo. in cap. 2. in titul. de ea quæ interfecit fratrem viri sui. in glo. super verbo, not. quod quis. & quod not. Cardin. in capit. quapropter. §. penult. in 17. quest. de elect. & quamuis 1. opinio in puncto iuris videatur verior, tamen communis seruatur in pract. & ad adducta contra 1. opi. potest responderi, quod ibi nulla fuerat dies appositæ ad satisfaciendum, sed quandoque poterat satisfacere, quod secus erat in proposito: igitur & pro ista opinio. etiam vltra superius alleg. adduco glos. quæ hoc videtur velle in terminis in l. mora. ff. soluto matrimonio quam glos. Bald. Rapha. & Fulgos. ibi ad hoc reputant not. dignam. quæ glo. vult, quod mortuo viro hæredes tenentur restituere dotem mulieri elapso anno, aliàs tenentur ad vsuras: vt not. in l. diuortio. in princ. ff. soluto matrimo. etiam si nulla fuerit interpellatio facta: quia dicit gloss. quod lapsus anni interpellat. B. Soc. reg. 368.

¶ **POSSESSOR** is præfertur, qui anterior est in possessione. c. licet causam, de probat. c. cum ad sedem, de restit. spol. cum simili.

Fallit quando primus possessor sciuerit, & non contradixerit alteri post possidenti, secundum Angel. in §. quadruplici. Instit. de actio. per l. 1. §. Aristo. de aqua quorid. & æstiuæ.

Fallit in eo, qui habet titulum. Bald. in l. si duo. ff. vt possid. & in cons. xij. in questione domini Cioni de Camerino, & c. per Barto. Bald. in l. qui accusare. C. de eden. Alexand. in l. 1. C. de edicto diui Adriani tollend.

Fallit in eo, qui de præsentis possidet: quia præfertur ei, qui olim possidebat. Bal. in l. cum res. C. de probatio. vers. nunc ergo restat, & c.

Fallit in eo, qui habet testes maiores dignitate: nam si duo litigant super possessione, & ambo plenè probat quod ille est potior cuius testes sunt nobiliores. sec. Barto. in dict. l. si duo. vt possi. vbi Alex. S. Janu. reg. 231.

¶ **POSSESSOR** præsumitur de præsentis ex possessione de præterito, tenent Abb. & doctor. in ca. cum ad sedem. de restit. spoliat. Bar. & alij in l. siue possidetis. C. de probationibus.

Amplia primo, etiam in possessione rei mobilis. Abb. in d. c. cum ad sedem.

Secundò, etiam si constaret quod medio tempore aliquis fuisset in possessione.

Tertiò, etiam si pro forma requireretur determinata probatio certi temporis, quia adhuc sufficeret talis præsumpta probatio.

Limita primò, dummodo allegetur, quia licet præsumatur, tamen debet allegari, vt dicimus, in bona fide.

Secundò limita, dummodo de possessione antiqua constet aliter, quam per confessionem aduersarij, quia aliàs confessio extenderetur contra confitentem: quod esse non debet.

Tertiò limita, quando quis se fundat in possessione propria: secus si in possessione tertij, ad elidendam intentionem aduersarij.

Quartò, quando ille, qui allegat continuationem possessionis de præterito in præsens tempus, possidet de præsentis, aliàs secus. Et supradictas ampliationes & restrictiones, ponit Ioan. Francisc. de Rip. in c. cù ecclesia Sutrina. de causa posses. & propr. B. Dias reg. 559.

¶ **POSSESSOR** non tenetur ostendere titulum. Bal. in l. siue, de probat.

Fallit quando diu non possedit. Bal. ibid.

Fallit quando haberet contra se iuris præsumptionem. Bal. ibid.

Fallit quando quæstio est de feudo: quia debet ostendit inuestitura per vassallum actorem, vel reum. c. 1. §. cum domino. & ibi Bal. de nat. feud. & Bal. in terminis. in l. 2. in vers. sed nūquid dominus feudi, & c. C. quomodo & quando iudex.

Fallit in possessore beneficij ecclesiastici, in c. 1. de reg. iur. in 6. & in c. ordinarij, de offic. ordin. in 6. Bal. in d. l. 2. in vers. porro, & c. S. Ian. re. 230.

¶ **POSSESSOR**: quidam conuenitur rei venditione, qui non possidet, neque detinet, an sententia lata contra ipsum præiudicabit Domino scienti, & patienti causam agere respon. quod non. Aut. c. cum super. in 3. q. de sent. & re iudi. sed fiet executio contra condemnatum in litis æstimationem. l. nec vllam. §. non solum. ff. de pet. hæred. Innoc. & Doct. com. d. c. super. Alex. l. sæpe. numero 17. ff. de re iud. sed nec sententia lata contra possidentem præiudicat proprietario secundum comm. opin. de qua attestatur Alexand. d. leg. sæpe. numero 104. & numero 106. gloss. l. Pomponius. §. si is. de acq. poss. l. si pater. ff. de liberali causa, Anto. & doct. comm. c. pen. de sent. & re iud. Med. re. 8.

¶ **POSSESSOR** quilibet in dubio præsumitur bonæ fidei.

Limita quindecim modis, vt per Pet. de Vbald. in rep. c. si diligenti. de præscr. in 1. volu. repetitionum iuris canonici. B. Dias reg. 558.

¶ **POSSESSOR** quilibet habens tit. verum, vel putatiuum causarum, etiam in iusto errore præsumitur bonæ fidei. Hanc regulam elicit ex dictis per eum Bal. in tract. de præscr. in repetitio. l. Celsus. ff. de vsuc. qui eam ampliat vnico modo, & dupliciter restringit. B. Dias reg. 557.

¶ **POSSESSORIUM** adipiscendæ, & recuperandæ, petitorium primo intentatum suspendere facit: vt in c. pastoralis. extra de cau. pos. & proprie.

Primò fallit, quando proponeretur post conclusum in causa ipsius petitorij, vel postquam renuntiatum esset probationibus. vt patet in d. c. pastoralis.

Secundò fallit, quando ipse proponens possessorium, vellet suspendere petitorium, cum nō possit. ad hoc not. in c. pia. de excepti. in 6. & ipse suspendens semel postea rediret ad possessorium suspensum cum non sit locus ipsi nisi semel: nam ex quo intetatur possessorium, cogetur in eo perseverare: vt in auth. qui semel. C. quomodo, & quando. Similiter in petitorio, ad quem redit per d. auth. qui semel. quæ in hoc quidem non reperitur limitata: vnde cogetur verumque prosequi, secund. Nic. in c. cur. hoc tenet,

tenet, quicquid ibidem dicat Ant. de But. & dom. de Rot. in deci. xxj. circa quæ vide per dom. de Rota in deci. clij. quæ incipit, item suspendens.

Tertiò fallit, quando comparens pro suo interesse in iudicio possessorio, vellet suspendere petitoriū, cum non possit: vt voluerūt do. de Rota in deci. 158. quæ incip. item si inter nos. & vide latius per doct. in d. c. pastoralis. B. Soc. reg. 369.

¶ POSSIBILE. Quod possibile est, pro esse habetur.

In Decret. de consec. dist. 4. sanè. in fin.

ff. ne quis eum qui in ius voc. l. si eximendi.

ff. de furt. l. eum qui. §. Papinianus tractat.

Sup. de qualitate factorum. Rub. quod non videtur esse.

Licer sit possibile, non habetur pro esse.

In Decret. dist. 86. non satis. in prin.

ff. de in ius voc. l. quamuis.

ff. de bon. liber. l. qui cum natu maior.

ff. de solut. l. cum decem mihi.

ff. rem rat. hab. l. amplius.

Quod possibile est, &c.] Et econtrà, id quod nō est, est tamen possibile, attenditur plerunque in actione: scilicet quādo alicui suum delictum vel factum obici potest, propter quod incidit in obligationem. vt ff. de leg. Aquil. l. in lege. & l. inde Neratius. in prin. & §. 2. & de furt. l. eum qui. §. Pap. & de tab. exhib. l. locum. §. condemnatio. nec obstat quod legitur in eo. ti. de fur. l. qui tabulas. quia tabulæ nō sunt alicuius estimationis, quia in facto cōtrā est. Quod autem dixi, possibile, attendendum est. si facile possit contingere: sed si cum difficultate multa, vel vix contingat, non est respiciendum. vt ff. qui & a quib. man. l. iul. & de re iud. l. si quis ab alio. & est arg. pro hac solutione, ff. de legib. & Senat. l. nam ad ea. leges autem scriptæ in contraria Rubr. nihil pertinent ad hoc generale. Azo, rub. 11.

¶ POSSIBILE tantum generaliter dictum cōprehendit. l. cum non facile. ff. si cui plus quam per l. Ceph. conf. 270. nu. 3. ampl. nec etiā valde difficile. l. si quis in graui. ff. ad Syll. æquiparantur. n. ista à iure. Dec. l. nemo plus. ff. de reg. iu. c. nemo potest. de re iu. 6. di xi sup. in fal. 52. Med. reg. 1.

¶ POSITIO seu negatio, semel tantum reuocari potest. Barto. l. post legatum. ff. de his, quibus vt indig. per l. si quis iusiurandum. C. de reb. cred. bal. l. i. col. fin. C. de fur. conc. simil. glo. l. quicquid adstringenda. ver. secundum. ff. de verb. oblig. doc. c. non potest. de prob. 6. Med. re. 3.

Positio nulla est, nisi fiat de re, de qua agitur. l. cōfessio nibus. ff. de interroga. act. not. Spec. in tit. deposit. §. 5. nu. 4. & cum olim. de offi. iud. deleg. Med. reg. 7.

¶ POSITIO tota non debet negari, sed admitti pars vera, quare petens totū nō videtur excludere partē, gl. in c. 2. de confessis. lib. 6. & in c. præsentiū, de test.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. nam concupiscentiam, de const. col. fin.

Positionibus respondere nolens, habetur pro confesso, tribus concurrentibus, primo quòd positiones sint sibi lectæ, secundo quòd sit iussus, & monitus respōdere à iudice in præsentia, & non per nuntium, tertio quòd absque rationabili causa recusetur respondere. c. si post præsistum, vbi glof. de iure iu. in 6.

Fallit in 7. casib. vt per Franc. Curt. in tract. de posit. & interrog. col. 4. in 1. vol. tract. fallit in 3. casib. secūdū Fel. in c. nam concupiscentiam, de const. num. 15.

¶ dico me promisisse si naus ex Asia venerit, hoc modo nō dicetur simplex responsio. doc. in l. 1. §. si quis

simpliciter, ff. de verb. oblig.

fallit in 3. casib. secundum Alexand. in d. §. si quis simpliciter. Don. fina, lib. 3.

¶ POSITIO tota non debet negari: sed admitti pars vera: quia petens totum, non videtur excludere partem. Hanc conclusionem ponit. Fel. in c. nam concupiscentiam. de cōstit. post Ant. Imo. & doct. glof. magna in cap. 2. de cōfes. lib. 6. & in ca. præsentiū. verbo. sigillatim. de testib. eod. lib.

Limita hanc conclusionem tripliciter, vt per felinum vbi suprā. B. Dias reg. 564.

¶ POSITIONES in continenti reuocari possunt, quia illud modicum interuallum nō curatur, cum ea quæ incōtinenti fiunt cēseantur inesse. l. lecta, vbi Doct. com. ff. si cert. pet. glo. capi. fin. ver. iusta de iur. iur. 6. Doct. l. edita. C. de edendo. Angel. l. 1. §. si quis simpliciter. ff. de verbo. oblig. Abb. cap. scriptum. de elect. Rom. l. si verò. §. de viro. fall. 31. ff. solut. matri. idem cōsili. 59. fallit primò nisi essent redactæ in scriptis. not. c. olim. de cēf. Doct. com. c. ex literis. de diuor. secūdò fallit nisi fuerint ab aduersario acceptæ, tunc enim nō possunt etiā statim reuocari nisi clare probetur error. Rom. & com. alij l. 1. §. si quis. ff. de verb. oblig. & conf. 434. Alexand. conf. 25. lib. 2. Med. reg. 5.

¶ POSITIONIS ordo. Nota, Iustinianum in l. diuersorum titulorum, positionis ordinem non obseruare.

C. qui test. fac. poss. l. nemo.

C. de bon. quæ lib. l. cum oportet. §. si filius.

In Decret. dist. 31. §. huic.

Vnam ciuitatem Imperator in duas debet diuidere, si hoc viderit expedire.

C. de offi. præf. prætor. l. in nomine domini. Azo, rub. 104.

Sufficiens redditio rationis.

ff. de vsuc. l. si is qui. §. vlt.

Species nomen generis sibi assumit.

ff. de adopt. l. 1.

In Decret. dist. 1. omnes leges, lex diuina.

Vocabuli significationem applicari.

ff. de iurisd. om. iu. l. si quis. §. quòd si fundum. Azo, rub. 104.

¶ VENDITIO, Locatio, Qui vendidit, vel locauit, vt aliquid faceret, tanti minus vendidisse videtur: vnde actione ex vendito, tanquam precium peti potest.

ff. de act. empt. l. si sterilis. §. pecunia.

ff. de contrah. emp. l. fundi partem.

ff. de seruis expor. l. si vendidit. §. si quid empt.

ff. de pact. do. l. si conuenerit.

Iudicandum fore pro eo, pro quo plura faciunt.

C. de iur. & fact. ign. l. 1.

In Decret. dist. 4. duo mala.

Sæpe subauditur, quòd præzit, aut sequitur.

ff. de sena. l. emanc. §. illa.

ff. de publica. l. eum qui à fut. §. publi.

Accidentale originali præualere.

ff. de orig. iur. l. necessaria. §. postea.

ff. de offic. assess. l. si eadem.

ff. de lib. & posthum. l. si quis post.

Pactum vestiri ab eius tantum parte, qui rem tradit.

C. de condic. fin. caus. da. l. si petam. in princi. Tom. 2. Reg. Iur.

ff. de præscript. verb. l. naturalis.

ff. si cert. pet. l. lecta.

ff. de iureiur. l. si duo.

C. de iur. dot. l. 2.

Sed non rei coheræntia, sed coheræntia contractus vestiuntur. Azo. rub. 104.

Manifesta probatione non indigent.

ff. qui satisd. cog. l. si verò. §. quod rei.

ff. de act. empt. l. ex empto. §. emptorem.

In Decret. c. 2. q. 1. manifesta.

Quod emergente noua causa, res iudicata retractari non possit.

ff. de edend. l. argen. §. cum verò.

Arg. de tanquam & quasi, quando locum habent, quandoque diffiniunt.

ff. de eden. l. quidam sunt.

ff. de eo quod cuiusq; vniu. nom. l. inter eorum.

¶ **P O S I T I O N I B V S** respondere nolens, habetur pro confesso, tribus concurrentibus. Primò, quod positiones sint sibi lectæ, & datæ intelligi. Secundò, quod sit iussus, & monitus respondere à iudice in præsentia, & non per nuntium. Tertiò, quod absque rationabili causa recuset respondere. Probatum ista regula ex text. & gloss. in capit. si post præstitum. de iureiur. in vj. & ex notatis per Bald. in leg. si. §. quod si actor. C. de iura. cal. & tradit eam Fran. Curt. in loco infra allegato. Et vide leg. j. titu. liij. lib. iij. in ordin. regal.

Limita hanc conclusionem septem modis, vt per Franciscum Curt. in tract. positionum & interrogatorium. & ille tractatus habetur in j. vol. Tractatum. Primò fallit in beneficialibus & spiritualibus.

Secundò in criminalibus: de quo vide Spec. in ti. de positionibus. §. septimò videndum. in fin. Bart. in leg. Marcellus. §. j. ff. re. amot. Abba. post Ionnoc. in capit. lj. de confess. Felin. in cap. cum dilecti. de accusat. Alex. & Ias. in leg. qui iurasse. §. si pater. ff. de iureiur.

Tertiò fallit in interrogationibus, & regula procedit in positionibus, quia interrogans nihil ponit: & hæc etiam fallentiam declarat vt ibi per eum.

Quartò quando positio esset posita scienter falsa ab aduersario: & hanc & præcedentem ponit Bald. in l. sicut in fin. C. de repu. hæred.

Quintò fallit in nò respondente libello: & ista est impertinens fallentia ad hanc regulam, vt patet.

Sextò, quando positio esset facta minùs debite: & quando positio nò sit debite facta, vide in d. trac. vbi plures defectus positionum inferuntur, quibus stantibus, quis non tenetur eis respondere.

Septimò fallit, quando qualitas causæ non exigit condemnationem: vt quia libellus esset ineptus, vel nò concludens, vel manifestam defensionem rei continens. B. Dias re. 565.

¶ **P O S I T I O N I B V S** respondens hoc pacto, videlicet, fateor prout in tali instrumento continetur, si in eo nihil reperiatur, nil sibi præiudicat. Baldus leg. se. nihil reperiatur. Roman. consilio 303. C. de errore aduocat. Iaso. leg. admonendi. numero 36. ff. de iur. iurand. Ripa l. 5. §. i. numero tertio. ff. de re iudi. not. leg. i. ff. de receptor. Med. re. 10.

¶ **P O S I T I O** vno de correlatiuis, necessariò ponitur & alterum. Bartol. l. libetorum. §. i. de his qui not. infamia. leg. i. C. de cupress. libr. ii. Cephal. consilio 109. numero 17. Neuiz. in Silua nupt. lib. i. numero 214. Socin. leg. minoribus. numero 102. ff. de vulg. gloss. rubr. C. de reb. cred. Bald. Nouell. in tract. de

privileg. Dot. parte 7. privileg. i. num. ero 15. Afflictus decis. 209. numero secundo. Boer. decis. 23. numero 7. Crau. consil. 91. numero 1. Tiraque. tra. & li. gnag. §. 31. gloss. i. numero 4. Ronchegal. l. eandem. numero 55. ff. de duob. reis. Decis. Ped. 140. numero 2. Felin. capit. fin. numer. 4. de iudiciis. idè in pro. decretal. num. 5. Ias. l. legem. num. 30. C. de ind. vid. toll. Medic. re. 9.

¶ **P O S T E A** quæ emergunt, auxilio indigent. Vlpia. l. ii. §. ex causa. & ibi Bart. De ven. in l. i. Riisvich.

¶ **P O S T E R I O R A** derogant prioribus. l. pacta nouissima. C. de pact. cōtrariam regulam facit Damas. reg. 5. vbi dicit, quod posteriora non derogant prioribus, nisi fiat mentio, & hoc ibi limitat.

Posterorum appellatione non veniunt descendentes ex fœmina: hanc regulam cum 2. limitationibus ponit Ferd. Loaz. in l. filiusfamil. §. diui. ff. de leg. i. nume. 27. Don. fina. lib. 5.

¶ **P O T E S T A S** concessa alicui faciendi, & reformandi intelligitur de prima vice, non in aliis. Alexan. cōst. 65. col. 7. vol. 6. consil. 119. eod. vol. consil. 76. n. 3. vol. 4. conc. simil. Doct. com. c. si propter. de resc. 6. Cy. l. cum pater. ff. de leg. 2. Fel. capitul. 2. de treug. & pace. Port. consil. 138. nu. 5. Bar. l. i. ff. ad leg. Iul. maief. l. dotis. ff. de iur. dot. cap. i. de præb. 6. Anch. consil. 317. idem Port. consil. 76. num. 5. & num. 11. Alba. cōst. 17. num. 4. Socin. consil. 43. col. fin. volu. i. Dec. consil. 50. Crau. consil. 161. nume. i. & num. 4. l. fin. ff. ad Trebel. cap. gaudemus. de diuortis. c. cum in nullis. §. si. de præb. 6. Bal. consil. 242. vol. 3. Innoc. cap. debitum. de big. fallit nisi sit eadem ratio in pluribus, quæ in vno. l. si quis ita. §. i. ff. de leg. i. Dec. cap. prudentem. §. dicimus. de off. dele. Calcan. cōst. i. col. 20. Crau. d. consil. 161. num. 4. Paulus l. 2. num. 4. de lib. & posth. Ias. manumissiones. 25. ff. de iust. & iur. fallit in sermone negatiuo. Ale. l. decem. num. 44. de verb. obl. l. diuortio. §. quod in anno. numer. 14. ff. solu. matri. tener. Med. re. 4.

¶ **P O T E S T A S** ff. eo. l. 19. l. 72. nemo potest gladij. Riisvich.

¶ **P O T E S T A S** ad suum beneplacitum modicam pecuniam communem in suos vsus conuertere potest, licet magnam non possit, nisi in vsu communis. l. præcipimus. §. prouidentibus. C. de can. larg. lib. 10. addentes ad Alex. in rubr. ff. sol. matr. nume. 3. not. l. diuus. ff. de bon. damnat. Med. re. 5.

¶ **P O T E S T A S** libera est vnicuique, habendi, vel non habendi contractus.

C. de act. & ob. l. si quidem.

Sed huic regulæ multæ sunt exceptiones.

ff. com. diuid. l. si debitor.

ff. de act. empt. l. Iul. §. etiam.

ff. de man. l. si mand. Iul. qui.

ff. de com. ser. ma. l. i. §. i.

ff. de relig. l. si quis sepulchro.

ff. de leg. i. l. & si ego.

ff. de reb. dub. l. quoties.

C. comm. rus. præd. l. 2.

Renunciare semel constitutæ obligationi, aduersario non consentiente, minime quis potest.

C. de act. & ob. l. sicut.

Sed hæc regula multas recipit exceptiones.

ff. de pom. l. i. & penul.

ff. man. l. si mandauero. §. ult.

ff. pro socio. l. verum. §. ult.

ff. de precar. l. cum precarium.

¶ **POTESTAS** si declaratur inualida super electione, vel ordinatione per sententiam, præiudicabit electo, vel ordinato. glo. capit. hi quippe. 3. q. 7. capit. ad petitionem de accus. ratione connexitatis, & ratione causam habentis. l. adulter. §. Scio. ff. de adulter. l. de nuntiass. ff. eodem. Innoc. capit. quamuis. de sent. & re iud. Arc. c. tantis. 81. distinct. c. cupientes. §. cate- rum. de elect. 6. Salic. l. 2. C. quibus res iud. non no- ceat. Imo cap. statuimus. de elect. Alex. saxe. nu. 54. ff. de re iud. Med. reg. 8.

¶ **POTESTAS**, & administratio. Nullam spirituaalem seu ecclesiasticam personam habere in terris aliquam potestatem, & administra- tionem secularem.

P R O.

11. q. 1. c. magnum. & c. te quidem.
12. q. 1. c. clericus. & c. cui portio. & c. duo sunt.
Ext. de maio. & obed. c. solitæ.
88. dist. c. perlatum.
96. dist. c. cum ad verum. & c. si Imperator.
Ext. qui fil. sint legit. c. causam quæ inter.
97. dist. c. eccles. & c. Victor.
21. q. 8. c. reprehensibile. & c. seq.

C O N T R A.

Ext. de maio. & obed. c. omnes.
12. q. 1. c. futuram.
63. dist. c. ego Ludouicus. & c. Hadrianus. ver.
per singulas.
96. dist. c. quis dubitet. & c. Constantinus.
11. q. 1. c. omnes itaque. vers. volu.
23. q. 8. c. igitur. & c. hortatu. & c. vt pridem.

S O L V T I O.

Nemo Deo militans implicare se debet negociis secu- laribus, dict. capit. reprehensibile. Neque spirituale Christi regnum, cui sacerdotium ministrat, est sub elemētis huius mundi quærendum, d. c. duo sunt. & quia ratio capitis est temporalium depositio, vt ibi- dem dicitur, ideo non obstant quæ in contrarium adducuntur. Nam illa parim loquuntur de functio- ne ecclesiastica, quæ ad principem nō pertinet, par- tim etiam vbi de potestate seculari dicūt, est allega- tio partis de facto præsumptā, d. c. igitur. & c. Cōstā- tinus. Quantum ad dispensationem rerum ecclesiæ, non debet prælatus se eis totum immiscere, neque œconomi officium, quem episcopus debet consti- tuere, subire, 89. dist. c. volumus. sed debet esse dis- cretus in suo officio persoluendo, 36. & 39. dist. & Le- uitica portione (si reuera indiget) contentus, respec- tum habebit, vt peculium ecclesiæ ac reditus tan- tum ad necessariam egentium sustentationem reli- cti, ritè per suos dispensentur. 12. quæstio. 1. c. ex his. & 88. dist. c. perlatū. & c. episcopus nullam. In tēpo- ralibus verò superioritatibus, & omnibus iuribus mūdānis sicut Deus, & Apostoli in terris Imperato- ri subditi fuerunt, * ita quoque successores eorundē subiici debent, ne sibi iudicium acquirant, di. c. ma- gnum. & 11. q. 3. ca. qui resistit. Nam imperialis pote- stas à Deo est. d. c. si Imperator. Quomodo autē Pa- pa vtrumque gladium, & cœlum, & terram à Deo in solidum acceperit, Deus nouit. Damas. re. 118.

A D D I T. Ita quoque. * Omnia iura Pontifi- cis, saluo verbo Dei, in manu Imperatoris sunt. 23. q. 8. conuēnior. & Pontificalis apex imperatoris po- testati inest. 21. dist. clericos.

¶ **POSTHVMVS**: Qui in vtero est, perinde ac si in re- bus humanis esset, custoditur: quoties de commo- dis ipsius partus quæritur, quāquam alij antequam

nascatur nequaquam proficit. De statu hom. l. 7. l. 26. Riisvich.

¶ **POSTHVM I** appellatione indefinitè omnes intelli- guntur. Alexan. in terminis l. placet. num. 2. vbi Ias. nu. 6. ff. de lib. & posthu. Ioā. And. in add. ad Specul. in titu. de testam. col. 3. dummodo sit legitimus. l. cū inter. C. de fidei. libert. l. si ita. §. 1. ff. de test. tot. An- ge. conf. 50. & est com. opin. Old. conf. 12. Bal. conf. 12. lib. 4. latè Alex. d. l. placet. Med. reg. 2.

Posthumi natiuitate rumpitur testamentum etiam si illico decesserit. l. 2. & seq. C. de posthum. hered. inst. momento enim temporis rumpitur testamen- tum. gloss. leg. si tamen. §. fina. vers. simplicem. ff. de ædil. edict. l. ex facto. §. si quis autē. ff. ad Trebellia. l. qui duos. §. fin. ff. de reb. dubiis. Medic. re. 5.

¶ **POSTHVM A** de qua non est facta mentio in testa- mento, non comprehenditur in legato facto filiabus. text. est in l. qui filiabus. ibi, si mentionē, & c. vbi no- tant doct. ff. de leg. 1.

Limita dupliciter, vt per Ias. ibi, nu. 9. cum duobus seq. vbi dicit posse haberi alias limitationes, ex cōiectu- ris, quas ibi tradit Bart. B. Dias re. 566.

¶ **POTENTIA**. L. 135. Idem libro 8. ad Plautium.

Qui potest facere, vt possit conditioni parere, iam pos- se videtur. §. Quod quis si velit habere non potest, id repudiare non potest.

Ad edict. si quis omiff. caus. test. leg. 4. §. penultim. leg. j. §. qui sub. §. & parui, leg. si quis sub. cum l. sequent. Coniunge leg. 8. de bon. poss. Summa huius regulæ est, potentia faciendi quodammodò representat fa- ctum. Iunge leg. cxxij. in iure, de contrahen. empti. leg. Labeo, de leg. ij. l. si quis seruo, de con. & de leg. si cui legata, §. si cui recte, xiiij. quibus ad lib. proc. non li. leg. Lucius, §. sed etsi is qui adhuc, ne quid in loc. leg. ij. §. antepenult. de acqui. hæ. leg. is qui, xvij. si quis omiff. cau. test. leg. j. §. qui sub, quibus ex cau. m. leg. ei etsi, leg. xxvj. §. ait, distinct. 83. capit. error. Hinc colligit Azo Brocardicum vltimum Rubrica xj. Qui potest facere, vt possit, iam posse facere, intel- ligitur facere, de æd. ed. leg. quis sit, §. idem ait, de bo. lib. leg. qui cum natu maior, §. sed si minor. Vice versa hæc reg. colligitur ex l. mater, §. j. à Fabro hoc modo: Qui non potest facere, vt possit conditioni parere, iam videtur non posse. **FACERE**, scilicet fa- cile, de re mili. l. qui cōmeatus. Secus quib. ad li. pro. leg. penult. §. penultim. Ad fin. de verborum obliga- tion. l. in executione, in fin. de contrah. emp. l. 50. La- beo, l. hæc vend. viij. modò adstringatur ad facien- dum aliquid, de elect. cap. finali. Riisvich. parat.

§. Quod quis. Iunge ad l. 3. eius est velle, l. lxxxiiij. non videtur rem amit. cvij. nō potest, de l. 2. l. si ita scri- ptū, §. si sub, de con. & de l. xiiij. arg. Com. diui. leg. in hoc, xiiij. de acqui. hæ. leg. prim. §. qui hæres. E- contrā sup. leg. is potest. Negatiuè tātum intelligē- da est reg. Secus de suc. edic. lege j. §. decretalis. Riisvich. paratit.

¶ **POTENTIOR**. Potentioribus nobis pares esse non possumus. Caius De alie. iud. l. 3. Riisvich.

¶ **POTENTIALITER**, seu virtualiter dicitur esse in referente quod est in relato in actu. Ripa. l. ait præ- tor. §. si iudex. num. 1. & num. seq. ff. de re iud. vnde est fictè, & non verè in referente id quod in relato continetur. l. Titia. §. fin. ff. de verbo. oblig. d. l. ait prætor. §. 1. Med. reg. 10.

¶ **PRAEBENDA** non venit in materia stricta appella- tione beneficij. Abb. in cap. postulasti. de rescrip. v- bi Felin. ponit aliqua.

- Limita quadrupliciter, vt ibi per eum. B. Dias. re. 567.
- ¶ **PRAEBENDAE** nulla collatio est, nisi pure, palam, liberè, & sine diminutione conferatur. cap. final. de pact. cap. quàm pio. 1. quæstio. 2. cap. vnico. §. porro. vt benefi. eccl. capitu. perniciosam. 18. q. 2. c. Clericus. 81. di. c. quia propter. de elect. c. relatū. de præb. c. ad supplicationem. de renun. c. 1. & seq. vt Eccl. bene. sine dimin. conf. c. 1. de reg. iur. 6. vbi glo. Din. & Boer. Med. reg. 7.
- ¶ **PRAECEPTVM**: Qui ex timore facit præceptum, aliter quàm debeat, facit, & ideo non facit. August. c. 7. De reg. iur. Riisvich.
- ¶ **PRAECEPTVM** comminatorium iudicis non valet, si metam taxatam de iure excedat. ita tenet Bar. in l. vnica. ff. si quis ius dicen. non obtem.
- Primò fallit, nisi causæ cognitio interuenisset, puta quia iudex, causa cognita, percipiat, quòd talis restituat familiam sub pœna cētum, & c. ita tenet sing. Inn. in capitul. cum in tua. qui ma. acc. poss. alleg. l. ea quæ. C. commi. vel. epis. idem fuit de mente Spe. in tit. de sen. prolat. §. species. versic. sed nunquid iudex. quod dictum sequitur Ang. in l. debitor. C. de pact. igitur, & c.
- Secundò fallit, vbicunque fit comminatio ista vigore statuti: exemplum in lege, tutor, qui repertorium. §. solet. ff. de administratione tutorum. & ita etiam tenet Imola in præallegato capit. cum in tua. qui matris. accus. possunt. B. Soc. in reg. 370.
- ¶ **PRAECEPTVM**. Interdictionem siue præceptum esse seruandum.
- In Auth. de hæc. & falci. §. si quis autem. Azo. rub. 104.
- ¶ **PRAECEPTVM**. Præcepta executiua regulariter sunt prohibita, l. 1. C. de execut. rei iud.
- Fallit in 5. casib. quos not. Ripa in l. de pupillo, §. meminisse. col. antepenult. ff. de noui. op. nuntiat.
- Præceptum comminatorium iudicis non valet, si metum taxatum à iure excedat. Bar. in l. 1. ff. si quis ius dicenti non obtempe.
- Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 301.
- Præceptum iudicis nudum à causæ cognitione, non valet, not. Doctor. in d. l. si quis ius dicenti.
- Fallit in 6. casib. vt per Rip. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. l. num. 117.
- Præceptum factum sub pœna excommunicationis late sententiæ, si detentus impedimento non compareret, est excommunicatus.
- Fallit in 3. casib. secundum Fel. in ca. cum super causæ, de testib. cog. nu. 7.
- Præceptum sub pœna excommunicationis non inducit excommunicationem post contrauentionem, no. Doct. in c. sicut tuis, de simo.
- Fallit in 3. casib. secundum Fel. in d. c. num. 5.
- Præceptum iudicis continens impossibile est ipso iure nullum, etiam si iudex hoc ignoret, DD. in l. si decesserit. ff. qui satisfd. cog.
- Fallit in 2. casib. vt per Nicol. Euand. in sua Centuria, in loco, ab impossibili. nu. 2. Don. Fin. lib. 3.
- ¶ **PRAECEPTA** executiua, regulariter sunt prohibita, vt in l. j. C. de exe. rei iud. & in l. j. C. com. vel. epis.
- Limita in quinque casib. quos descripsit Ripa in leg. de pupillo. §. meminisse. ff. de noui. ope. nunt. vbi etiā de aliis casibus se remittit. B. Dias reg. 568.
- ¶ **PRECARIVM** non dicitur si datur alicui ad certum tempus, ita vt ante petere non possit. l. 1. l. cum precario. ff. de precario. Med. reg. 7.
- ¶ **PRAECARIVM** soluitur morte illius, qui se con-

stituit precario possidere, Angel. leg. quamuis. §. si conductor. ff. de acq. poss. Oldr. consil. 139. Alex. consil. 63. colum. 2. volumin. 2. Baldus leg. principaliter. C. de liber. causa. non tamen soluitur morte concedentis: l. cū precario. ff. de prec. not. cap. fin. de precariis. Tiraquell. in tract. de iur. const. par. 2. ampl. 13. num. 1. & seq. Secundo modo soluitur sublata obligatione per solutionem. l. si debitor. ff. de precat. Tertio modo soluitur transacto tempore, ad quod constitutum fuit, & per reuocationem. l. cum precario. ff. de precario. Quarto modo, si res alienetur, capit. fin. eod. titu. de prec. Hosti. & Marfi. d. loco, in Summa, col. 3. Med. tr. 2. par.

¶ **PRAECEDENS**. Præcedentem intentionem non declarat actus sequens. C. de adul. l. si hi qui. Inst. de re. di. §. paonum. De leg. 1. l. si seruus plurium. §. si. Bar. in l. cætera. §. si. De leg. 1. Riisvich.

¶ **PRECES** iustas ex necessitate esse audiendas.

PRO.

Ext. de elect. c. postquam.

Ext. de appell. c. cum parati.

35. * q. 9. c. veniam.

36. dist. c. cum multa.

ADDIT. * q. 9. In manuscript. habetur, q. 8.

CONTRA.

Ext. de post. c. bonæ memoriæ.

Ext. de his quæ fi. à prælat. c. 1.

D. de iudic. l. non quicquid.

SOLVTIO.

Si aliquid aliquis iustè petat, id est, quòd ius habeat petendi, iniustè denegabitur ei quod petit. Si autè non habet ius petendi, nō dicitur quis iustè petere, iuxta illud, Nam Stultum est petere, quod possit iure negari: & alibi, Quod iustum est, petito, vel quod videatur honestum. & ideo potest ei negari quod petit iniustè. Damas. reg. 9.

¶ **PRECES**. Relatio in precibus relata facit rem clarā atque manifestā. l. ait prætor. §. 1. vbi Alex. numero 2. ff. de rei iud. Socin. rubr. ff. sol. matr. numero 40. Cepha. cōf. 63. nu. 17. not. l. si quis seruum. §. fin. ff. de l. 2. l. factio leg. ff. de pœ. bal. cōf. 99. vol. 1. Me. re. 10.

¶ **PRAEDECESSOR**. Prædecessoris factum reuocare potest successor. De elect. c. nostri. De precat. c. 2. 2. q. 2. c. sed & illi. 25. quæst. 2. prædecessorum. De his quæ fi. à præ. capit. cum nos. C. de elect. capit. innotuit. §. par. De cle. con. cap. diuersis. De si. præf. capit. demens. 25. quæst. 2. c. si ea. De rec. arb. l. nam magistratus. Damasus Reg. 73. Riisvich.

¶ **PRAEDECEDENTIA** restringunt & declarant sequentia generalia. Crau. consil. 86. nume. 15. gl. auth. offerat. C. de lit. cont. l. sciendū. in prin. ff. qui satisfd. cog. l. nā & poster. ff. de legib. Dec. con. 179. col. fi. Cor. con. 142. col. 3. lib. 2. con. 77. eo. volum. ita & ecōtra, leg. pacta nouiss. C. de pactis. vbi vltima derogant primis. Medic. reg. 1.

¶ **PRAECISA** verba legis directā vni ex correlatiuis non extenduntur ad alterum. Mathe. leg. omnes populi. ff. de iust. & iure. Bald. l. cum virū. C. de fideic. l. 2. C. de exe. rei iud. Med. reg. 9.

¶ **PRECIVM** in particularibus loco rei non succedit. l. venditur. ff. de hæc. vel act. vend. l. si quis vxori. §. si Titius. & l. quas. §. si. ff. de furt.

Fallit in 12. casib. vt per Socin. reg. 302. Don. lib. 5.

¶ **PRECIVM**. Sine precio venditio nulla est, nō autem precij numeratio, sed conuentio perficit sine scriptis habitam emptionem. Iurisconsult. in l. 2. De cond. empt. Riisvich.

¶ **PRAEDIA** minoris sine decreto vendi vel obligari non possunt. de præd. min. l. inter. broc. vlti. rub. 96. Riisvichius.

¶ **PRAEDILECTIO** geminata arguit vehementiorem voluntatem testatoris. c. & si **CHRISTVS**. de iur. iur. C. de emen. c. j. in fine. Old. conf. 233. Crau. cōfi. 326. nu. 6. no. c. 1. de treuga. & pace. Med. reg. 3.

¶ **PRAED O. L. 169.** Vlpianus libro 5. ad edictum.

Nemo prædo est, qui pretium numeravit. §. Locupletior non est factus, qui liberum adquisierit. §. Cum de lucro duorum quærat, melior est causa possidentis.

ADDIT. a al. liberum.

Ex titu. de petit. hæred. l. etiam. l. pro hæred. l. ij. l. xij. l. xij. Exc. d. l. etiā, §. si quis sciens. **NVMERAVIT**. scilicet aut aliā iustam possidendi causam se habere putavit, siue in iure, siue in facto errarit, dum tantum dolo careat, de petit. hære. l. sed et si. leg. §. quod autē, & tribus seq. legibus, l. si quis possessor. §. sicut.

§. Locupletior. De liberto, qui ignoravit suam conditionem commercij tempore intelligit Oldendorp. ne obstat l. 2. si liber ingenuus esse di. in prin. ex qui. cau. ma. l. sed et si per Prætozem, §. ait, de proc. l. penultim. & fin. Iunge l. 107. libertus. C. de rei vñd. l. si fundum. Secus de vñd. l. non solum, §. j. **LIBERTVM**. Al. liberum. scilicet hominem. Ratio, de verborum obligation. l. 38. §. sacram. Exemp. de præscrip. ver. l. naturalis. j. & fin. respon. Ramus intelligit filium filiamve, nepotem & c. sup. tit. j. l. liberorum. arg. C. de testa. l. non codicillum. **ACQVISIVIT**. scilicet de facto, §. serui. Instit. de iure perso. l. homo liber, de stat. hom. arg. de pet. hæ. l. vtrum.

§. Fi. Iunge ad l. prox. inf. l. in eo quod, l. nemo, C. de rei ven. l. quoties, de ac. em. l. si ea res, §. vñque. inf. l. 197. cum par delictum. Hinc sequitur l. si possessor, §. nā Iul. de petit. hære. & l. quæritur. Addit Faber: Et par eorū causa sit, de min. l. verum, §. fin. Idem de damno, de verb. oblig. l. xij. §. sequitur. Riisvich. paratit.

¶ **PRAED O.** Lucrum. Vlpian. libro xv. ad Edictum. Lex cxxvj. al. clxix.

Nemo prædo est, qui precij numeravit. Locupletior non est factus, qui liberum adquisierit. Cum de lucro duorum quæritur, melior est causa possidentis.

ADDIT. a al. libertum. in P. Flor. b quærat. ibidem.

Ex titu. de petit. hæred. l. etiam. nisi scilicet, emerit ab eo qui nū vñdere potuerit: nam prædo est meritō & iure dicendus, qui ut lucrum captet, scienter à furioso vel infante vendendi potestatem non habente: vel si quis rem alienam sciēs emerit eadem de causa, puta lucri gratia. leg. etiam. §. si quis sciens. de petit. hæred. l. Viuiennus.

¶ **PRAEGNANS.** l. si quis uxorem. Riisvichius.

¶ **PRAEIVDICIVM**: Actus quantumcunque pius ac favorabilis in alterius præiudicium non subsistit. Inst. Qui manu. non li. in prin.

Non dicitur actus præiudicialis illi, cui non principaliter, sed in consequentiam præiudicat. glos. fin. in c. quantuis. De pact. in vi.

Premia virtutum benè merentibus tribui. C. de sta. l. & virtutum. Riisvich.

¶ **PRAEIVDICIVM**. Generalibus præiudicare specialia.

PRO.

Ext. de rescript. c. cum sit Romana. & c. pasto. ralis. §. quod autem.

D. de reg. iur. l. in toto iure.

C. de procurato. l. maritus.

D. de suppl. lega. l. legata.

CONTRA.

Ext. de offic. deleg. c. ex parte.

Ext. de filiis presbyt. c. ex tua.

Ext. de rescript. c. cum ordinem.

D. de suppl. lega. l. legata.

D. de auro & arg. lega. l. pediculis. §. Labeo.

SOLVITIO.

Præmissa regula vera est: fallit tamen in mandatis generalibus, quæ sunt effectu specialia. d. c. ex tua. Itē ubi generale mandatum non est executioni mandatum: quia sic speciale mandatum re existente integra derogat generali. d. cap. cum ordinem. Item fallit in privilegiis, quia speciale non derogat generali, nisi de eo faciat mentionem. Extra de rescript. veniēs. Item in legatis, puta in legato generali, si per imperitiam specierum fiat adiectio, non derogabit id generali. Vnde subaudi in regula: Specialia derogant generalibus, quantum ad illam speciem specialiter expressam. Item aliud subaudi, Si specialia de generalibus non faciant mentionem, ut d. cap. pastoralis. §. quod autem. Damas. re. 3.

¶ **PRAEIVDICIVM**. Res inter alios acta aliis nō præiudicat.

PRO.

24. q. 1. c. subdiaconus.

15. q. 3. c. nemini.

2. q. 5. c. interrogatum.

Ext. de offic. deleg. c. super eo.

Ext. de sent. & re iud. c. cum super.

Ext. de transact. c. iuuenis.

Ext. de iud. c. at si clerici.

D. de lib. causa. l. si vñd. fructum.

D. quib. ex caus. maior. l. Lucius.

C. res inter al. act. per totum.

C. quibus res iud. non noc. l. res inter.

CONTRA.

Ext. de accusat. c. de his criminibus.

Ext. de sent. & re iud. c. cum super.

Ext. de rapt. c. in literis.

Ext. de verb. sig. c. abbate.

D. de libe. causa. l. diuus.

D. de liber. agn. l. si parens.

D. de inoffi. test. l. Papinianus. §. fin.

D. de re iud. l. s. p. l. 2. in prin.

D. de præto. stip. l. 2. in prin.

SOLVITIO.

Regulare est, quod res inter alios acta aliis non præiudicat: fallit tamen in casu, ubi ratione latæ sententiæ inter alios, res per executores datur illi, pro quo lata est sententia, d. cap. cum super. Tunc enim tollitur possessio illi, contra quem non fuit lata sententia. In omnibus item casibus, in quibus ex sententia fit ius: ut puta in causa liberali: quia ex quo quis pronuntiatur liber, vel ingenuus, nullus de cætero poterit, illū super libertate impetere. d. l. diuus. Item in causa filiationis: quia ex quo quis pronuntiatur filius alicuius esse, nullus de cætero poterit super hoc quæstionem mouere. d. l. si parens. Item in quæstione in officio testamenti: d. l. Papinianus. Item in accusatione: quia semel absolutus nō reaccusabitur. d. c. de his. Item in sententia lata pro consuetudine, d. c. abate. Item si primū accusatio, vel defensio, cōpetit alicui, & tunc sōstinet sequentem agere, sit ei præiudicium, & qui patitur eum, à quo causam habet, experiri. ext. de sent. & re iud. c. quāvis. Damas. reg. 24.

vel suæ administrationis. ar. c. dilectione. de sent. excom. in vj. aliàs si nomine proprio non posset quātuncunque habeatur ad alios subditos, nam cum hoc dependeat à potestate clauium non potest cōpetere nomine proprio. arg. extra, de pœnitent. & remis. c. ij. in vj. vt voluit Ioan. And. in d. c. cum contingat. B. Soc. reg. 375.

¶ **PRÆSCRIBITIO** non potest per naturaliter possidentem, quandiu dominus retinet possessionem civilem rei, quæ in absentia solo animo retinetur, nisi transeat tantum tempus, per quod verisimiliter inducatur obliuio, & perdatur civilis possessio. gloss. l. j. C. de ser. fug. vbi Ias. dat glo. similes, in §. sed aliquando. Instit. de vsucap. & in l. male agitur. in gl. magna, circa medium. C. de præscript. xxx. vel xl. ann. pro quibus adducit bonam rationem.

Limita primò, si res præscribenda sit talis, in qua apprehensione eius facta per alium dominus perdit statim civilem: vt in seruo fugitino.

Secundò fallit in præscriptione xxx. anno. quia illa nō impeditur, ex eo quòd dominus retinet civilem.

Tertiò, si talis possidens naturaliter, vellet præscribere non principale dominium, sed ius fortè feudale, vel emphyteuticum, vel vsumfructum.

Quartò, in præscriptione rerum incorporalium, putà feruitutum: quia eam non impedit possessio civilis domini, quæ statim perditur. B. Dias re. 574.

¶ **PRÆSCRIBENS** multa requirit, quæ non extinguuntur ex persona eius, contra quem præscribitur. Bapt. tractat. de correlat. numero 192. vbi rationem assignat. Medic. reg. 9.

¶ **PRÆSCRIPTIO.** Ad præscribendum merum imperium, requiritur, quòd labatur tantum tempus, cuius initij memoria non extet: hæc est communis opinio in l. imperium. de iurisd.

Fallit in 8. casib. quos not. Gasp. Valla, in d. l. imperiū, numero 76.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. num. 20. & seq.

Ex præscriptione longi temporis acquiritur vtile dominium: hanc esse communem opinionem refert Franc. Curt. in l. traditionibus. C. de pact. num. 7.

Fallit in 12. casib. quos no. Ias. in d. l. traditionibus. numero 14.

Fallit in 4. casib. secundum Soc. reg. 97. fallit vt per Dec. in d. l. nu. 11.

Fallit in 9. casib. vt per Felin. in Rub. de præscri. nu. 4. vbi videas etiam Parisi. num. 14. Fallit in 3. casib. vt per Igne. in l. contractus, ff. de reg. iur. nu. 45. Fallit in 3. casib. vt per Alex. in d. l. traditionibus, nu. 2.

Translatio domini, & præscribendi vel vsucapiendi conditio æquiparatur. Fallit in 5. casibus, quos not. Fran. Balb. in l. Celsus, de vsuca. numero 14. ver. non conclusio.

Per pactum renunciari non potest præscriptioni. Bar. in l. nemo potest, ff. de leg. 1.

Fallit in 6. casib. quos not. Crot. in d. l. nemo potest, nu. 45. Fallit in 7. casib. quos no. Feli. in rub. præscri. nu. 18.

Fallit in 5. casib. quos ponit Paris. in d. Rubr. de præscri. num. 24.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 3. per Balb. in tractat. præscri. in 5. parte, quintæ partis prin. colu. 7. Ampliatur & limitatur per Baptista à Villa. cōclus. 272. in litera P. & ideo pactum, quòd seruitus præscribi non possit, non valet. Fallit in 9. casib. quos not. Ri. in d. l. nemo potest, ff. de leg. 1. num. 105.

Præscriptio 30. anno. per solam citationem interrumpi non potest, cum notissimi, in princ. C. de præscri. 30. anno.

Ampliatur in 7. casib. & limitatur in 7. à Ias. in l. ex hoc edicto, ff. de eo, per quem factum erit, num. 5. videas Felin. in c. illud, de præscrip. in tract. de interrupt. da præscriptio. fallit in 4. casib. vt per Soci. in d. l. ex hoc edicto. nu. 16.

Præscriptio x. vel xx. anno. interruptitur per litis cōtestationem. Bar. & docto. in d. l. ex hoc edicto. l. minor, C. de rei vendicat.

Fallit in 3. casib. vt per Soci. reg. 304. fallit in 4. casibus quos refert Iaso. in d. l. ex hoc edicto. num. 11. & Soc. re. 308. Ampliatur, & limitatur per Baptista à Villa. cōclus. 266. in litera E.

Mala fides authoris nocet hæredi vniuersali quo minus possit præscribere, etiā si ipse esset bonæ fidei, glo. in l. 2. C. de vsucap. pro hæred. & in l. si ego, §. partus, ff. de publi.

Ampliatur, & limitatur per Ias. in l. Pomponius, §. cum quis, ff. de acq. poss. num. 20. fallit in 4. casib. vt per Balbum, in tractat. præscri. in 3. parte, colu. 45. videas Dec. in l. quod ipsis, ff. de reg. iur. videas Soc. in tract. fallent. vbi limitat in 2. casib. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 4. ab Ant. Gab. in lib. 5. de præscri. cōclus. 5. fallit in 6. casib. quos not. Paris. in c. nihil, de præscri. nu. 12.

Mala fides hæredis nocet in præscript. inchoata perficienda.

Fallit vt no. Ias. in d. l. Pomponius, §. quæsitum. ff. de acq. poss. nu. 13.

In illis casib. in quibus contra priuatum præscribitur 12. vel 20. vel 30. annorum spatio, contra ecclesiā nūquam præscribitur minori tempore, quàm 40. anno rum, c. de quarta, & c. illud, de præscri.

Ampliatur, & limitatur in 2. cas. per Iaso. in Authent. quas actiones, C. de sacrosanct. eccles. nu. 1.

Omnis ecclesia, excepta Romana, patitur præscriptionem 40. annor. tã de iure Civili d. Auth. quas actiones, C. de sacrosanct. eccle. quàm de iure Canonico, c. de quarta, & c. ad aures, & c. illud, de præscrip.

Ampliatur in 6. cas. & limitatur in 2. per Balb. in tractat. præscri. in 5. parte prin. col. 1.

Ecclesia Romana patitur præscriptionem centū annorum, c. ad audientiam, de præscri. Auth. quas actiones, C. de sacrosanct. eccles. Balb. in l. 2. C. de ser. & aqua.

Ampliatur in 4. cas. & limitatur in 6. per Fel. in d. c. ad audientiam, in d. Auth. quas actiones, num. 7. videas Paris. in d. c. ad audientiam. nu. 10.

Ecclesia non patitur minorem præscriptionem, quàm 40. annorum, d. Auth. quas actiones, C. de sacrosanct. eccles. c. de quarta, & c. ad aures, & c. illud, de præscrip.

Fallit in 5. cas. quos not. Diaz reg. 22. & contra ecclesiam exemptam currit præscriptio. Fallit in 3. casib. secundum Paris. in d. c. ad audientiam, de præscri. nu. 13.

Præscriptio non inchoatur, nec currit, hæreditate non adita, licet continuetur iam cæpta. l. cæpta, l. iusto, §. nondum, de vsucap. l. cum miles, circa prin. ff. ex quibus causis maiores.

Fallit in 4. casib. vt per Balbum in tractat. præscri. in 6. part. princ. ver. vigesimus quintus. fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. de quarta, de præscri. vbi Paris. quinque considerat casus nu. 4.

Minori etiam pupillo currit præscriptio conuentionalis procedens ex cōtract. defuncti sicut currisset cōtra defunctum, sine spe restitutionis, l. Emilius, ff. de mi. l. ea quæ à patre. C. de rest. tmino. no. doct. in l. fin. C. in quibus causis.

Ampliatur, & limitatur in 3. casib. per Balb. in tractat. præf. in 6. part. prin. col. 12.

Minori etiã pupillo currit præscriptio legalis inchoata cum defuncto, sed non datur restitutio, l. 1. C. si ad uer. vsu.

Ampliatur, & limitatur, per Balb. in d. tract. in 6. parte, colum. 13.

Minori non currit hodie præscriptio 10. vel 20. anno. l. fi. c. in quibus causis.

Fallit in 6. casib. vt per Balb. in d. tracta. in 6. parte, colum. 16.

Officium iudicis præscribitur spacio 30. anno. gloss. in l. sicut, C. de præf. 30. vel 40. ann. l. querela, C. de fals.

Fallit in 3. casib. vt per Balb. in tract. præf. in 4. parte partis prin. in 30. questione pri.

Credulitas cum errore iuris non facti suadens, quod titulus non iuridicus, sit iuridicus, non prodest ad præscribendum, l. nunquam, ff. de vsuc.

Fallit in 5. casibus, vt per Fel. in c. de quarta, de præsc. ver. secunda doctrina, col. 8.

Præscriptio licet currat contra ignorantem, ignorantem competit restitutio ex capite iustæ ignorantie. Bar. in l. 1. §. si quis autem, ff. de itin. actu priuato: & ista communis opinio, vt firmat Fel. in c. vigilanti, de præscr.

Fallit in 7. casib. vt per Fel. in d. c. vigilanti, nu. 3. & regulariter præscriptio currit contra ignorantem. fallit in 3. casib. quos not. Soc. reg. 305. fallit in 5. casib. vt per Pari. in d. c. vigilanti, num. 5.

Præscriptio iurisdictionis in vna specie, non extenditur ad diuersam, Iaso. in l. imperium, ff. de iurisd.

Fallit in 2. casib. vt per Balb. in tract. præscr. colum. 3.

Præscriptio iurium incorporalium requirit scientiam aduersarii, Abb. in c. de quarta, de præscr. & in c. 1. eod. tit. Bart. in l. 1. §. 1. ff. de itin. actu priuato.

Fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. de quarta, col. penult. Capo. in tract. seruitutum, c. 20. colum. 4.

Præscriptio, vel cõsuetudine quæri potest, quod est possibile privilegio, c. duo simul, de off. ord. c. cum contingat, de foro competat. Bar. & Soc. reg. 306.

Fallit in 4. casibus, vt per Fel. in c. accedentes, de præscr. colum. 3.

Præscriptio tutus, si soluit, repetit tanquam indebitum, Bart. in l. si. ff. rem ratam haberi.

Fallit vt not. Fel. in c. ad aures, de præscr. colum. 2.

Præscriptionem impedit mala fides in actione personalis, sicut in reali, glo. & Imo. in c. si. de præscr.

Fallit in 4. casibus, vt per Fel. in c. si. de præscr.

Præscriptio non extenditur, glo. in c. auditis, de præscr. & ibi Innoc. & Doct.

Ampliatur in 6. casib. & limitatur in 11. à Port. lib. 3. suarum conclus. reg. 29. fallit in multis casib. vt per Fel. in c. auditis, de præscr. nu. 27. fallit in 5. casibus, vt per Fel. in c. cum ex iniuncto, de hæret.

Præscribitur ius offerendi saltem spacio 30. ann. cõmunis est opinio, vt refert. Ar. in §. actionu, inst. de act.

Fallit in 3. casibus, quos not. Port. lib. 3. suarum conclus. reg. 32.

Fallit vt per Baptist. à Villalob. concl. 179. in litera I.

Facultas non præscribitur viam publicam, ff. de via publi. gl. in c. vt privilegia, de priuileg.

Fallit in 8. casibus quos not. Port. lib. 3. suarum conclus. reg. 33.

Ius adeundi hereditatem extraneo competes præscribitur 30. annorum, gl. in l. quandiu, l. 1. ff. de acqui. hered. vbi Bart. Bald. & Pau. de Cast.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 5. à Port. lib. 3. re. 43.

Ius immiscendi, præscribitur spacio 30. ann. gl. in l. licet, C. de iure delib. gloss. in l. vnica, C. quando non ten. partes.

Fallit in 5. casib. quos not. Port. d. lib. 3. reg. 35.

Facultas implendi conditionem, præscribitur, Bart. in l. pignore, in fi. ff. de vsuc.

Fallit in 2. casib. quos not. Port. d. lib. 3. reg. 36.

Libero arbitrio, & liberæ voluntati non præscribitur, gl. in l. vnica, C. de anna. exceptio.

Ampliatur in 6. casib. vt Port. de lib. 3. reg. 37.

Pactio de retrouendendo, præscribitur, non obstante clausula, quando cunque, Iaso. Dec. & Doct. in l. pe-

tens, C. de pact.

Fallit in 6. casib. secundum Port. d. lib. 3. reg. 38.

Malefidei possessor non præscribit, c. si. de præf. c. possessor, de reg. iur. in 6.

Fallit in 6. casib. quos not. Port. in lib. 3. suarum conclus. reg. 46. Ampliatur & limitatur in multis casib. per Baptist. à Villa. conclus. 204. in litera p. Fallit in multis casib. vt per Fel. in c. si diligenti, de præf. nu. 11. Fallit in 7. casib. vt per Par. in c. quoniam omne, de præsc. num. 16. fallit in 8. casib. vt per Alex. in l. pomponius, §. cum quis, ff. de acqu. pos. nu. 11. fallit in 9. casib. vt per Campeg. in tract. de testi. concl. 426. fallit in multis casibus, vt per Socin. regul. 33. & reg. 431.

Filius hereditatem præscribere, vel vsucapere nõ potest, l. 2. filium, ff. pro hæred. l. nihil. C. eo. tit.

Fallit vt per Soc. reg. 154.

Præscribi possunt ea, quæ sunt iurisdictionis. Bar. in l. 1. ff. de aq. plu. arc.

Fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 306.

Præscriptio contra ius commune titulum requirit, c. 1. de rescrip. in 6.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 307. fallit in 9. casib. vt per Fel. in cap. si diligenti, de præf. num. 12.

Seruitus quæ causam discontinuam habet ad hoc vt præscribatur, requiritur tantum tempus cuius initij memoria non extet, l. hac in re, §. ductus aquæ, ff. de aqua quot. & æsti.

Fallit vt not. Soc. reg. 373. fallit in casib. quos not. Pari. in c. de quarta, de præf. nu. 22.

Seruitus habens causam continuam, præscribitur per 10. annos inter presentes, & 20. inter absentes, l. si quis diurno, ff. si seruitus vendicetur.

Fallit in multis casib. quos not. Fel. in c. de quarta, de præsc. nu. 49. fallit in 3. casib. vt per Paris. in d. c. de quarta, nu. 20.

Succedens in iuribus defuncti, præscribere non potest, si à defuncto incipere vellet, secus si à se, l. cū hæres, ff. de diuer. & temp. præsc.

Fallit in 2. casib. quos not. Soc. reg. 389.

Titulum habens à malæ fidei possessore longo tempore non præscribit, Authen. malæ fidei, C. de præscr. long. temp.

Fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 431.

Præscribi non potest ius patronatus. ca. cura, de iur. patron.

Fallit vt per Fran. Turz. concl. 11.

Malæ fides superueniens circa vnum, interruptit præscriptionem, & in aliis hanc esse communem opinionem refert Bap. à Villa. concl. 223, in litera P. vbi limitat.

Fiscus præscribit, quando rem alienam vendit per quadriennium: communis est opinio, vt refert Baptist. à Villa. concl. 223. in litera P. vbi limitat.

Scientia, & patientia domini requiritur in præscriptione

ptione iurium incorporalium: hanc esse communē opinionem testatur Baptista à Villa. conclus. 244. in litera P. ubi limitat.

Non præscribuntur ea, quæ sunt meræ volūtatis, vt ire ad Molendinum, & similia: hæc esse communem opinionem refert Baptista à Villa. conc. 245. in litera P. ubi limitat.

Alienari prohibita præscribi nō possunt: hanc esse communem opinionem attestatur Ferd. Loaz. in l. filius familiæ, §. Diui, ff. de legat. 1. num. 101.

Fallit in multis casib. quos not. supra in titu. de aliena. ver. res prohibita alienari, si alienatur.

Potestas suprema pontificis est impræscriptibilis, cum nobis, de præsc.

Fallit in 3. casibus, quos not. Fel. in d. c. cum nobis, numero 3.

Visitatio præscribi non potest, cap. cum ex officij, de præscr.

Fallit in 6. casib. secundum Fel. vt per Felin. in c. cum ex officij, num. 10.

In actionibus personalibus non procedit vsucapio, c. quoniam, de præsc.

Fallit in 4. casib. vt per Fel. in d. c. quoniam.

Sine possessione præscriptio nō procedit, l. sine possessione, ff. de vsuc.

Fallit vt per Dyn. in c. sine possessione, de re. iur.

Præscriptio non currit excommunicato, ex qua agere non potest, c. intelleximus, cum similib. de iud. & non valenti agere, non currit præscriptio. l. fi. C. de anna. except.

Fallit in 2. casib. quos no. Pari. in c. placuit, num. 19. de præscr.

Denunciatio extraiudicialis nō causat malam fidem, nec interruptit præscriptionem inchoatam, l. pen. ff. de vsuca. pro empto. Barto. in l. naturaliter, de vsuca.

Fallit in 5. casib. quos no. Pari. in c. nihil, de præsc. nu. 13.

Error iuris, in quo versatur possessor, impedit præscriptionem, l. nunquam, in princ. & l. si fure, §. 1. ff. de vsucap.

Fallit in 5. casib. quos not. Fel. in d. capitu. de quarta, numero 26.

Fallit in 4. casib. quos not. Paris. in d. c. de quarta, nu. 9.

Fallit in 6. casib. secundum fran. Balb. in l. Celsus, ff. de vsucapio. in prima parte, in 4. notabi. nu. 17. videas Anto. Gab. lib. 5. de præscript. conclus. 5.

Iudex etiam parte non opponente, potest repellere actorem, cui obstat legitima præscriptio, no. Doct. in c. ad aures, de præsc.

Quatuor circa hoc considerat casus Pari. in d. c. ad aures, num. 6.

Laicus non potest præscribere decimas, Abb. in c. causam quæ, de præscr.

Fallit in 2. casib. quos not. Paris. in d. ca. causam, nu. 9.

Interruptio præscriptionis, nō operatur effectum, quoad tertium, not. Docto. in c. illud, de præscr.

Fallit in 2. casib. quos not. Pari. in d. c. illud, nu. 35.

Præscriptio nō currit, sed dormit in multis casib. quos not. Paris. in c. ex transmissa, de præscr. num. 9.

Præscriptio regulariter procedit, ca. 1. & per totum tit. de præscr.

Fallit in 18. casib. quos not. Paris. in c. cum non liceat, de præscr. nu. 36.

Obedientia, ac reuerentia, quæ per inferiores debetur superioribus, non potest præscribi, not. glo. & Doc. in c. cum non liceat, de præsc. nu. 42.

Secundum præscribi potest, no. gl. & Docto. in c. ad au-

dientiam, de præsc.

Fallit in 2. casibus quos not. Pari. in d. c. ad audientiam, num. 16.

Bona fides sufficit absque titulo possidenti, quādo ius non resistit, c. illud, de præscr. l. si quis emptiois, C. de præsc. 30. anno.

Fallit in 3. casib. quos no. Pari. in c. si diligenti, de præsc. num. 44.

Statutum non valet si disponat, quod malæ fidei possessor possit præscribere, no. doc. in c. quoniam omne, de præscr.

Fallit in 9. casib. quos not. Pari. in d. c. quoniam omne, num. 23. & seq.

Si post perfectam, & completam præscriptionem fuerint mala fides, & scientia rei alienæ quam præscripsit, nō tenetur eam restituere etiam in foro conscientie, communis est opinio in cap. quoniam omne, de præscr.

Fallit in 2. casib. quos not. Paris. in d. c. quoniam omne, nu. 42.

Don. fina, lib. 1.

¶ PRÆSCRIPTIO. l. semper. Sine possessione vsucapio non procedit. Lici. Ruffin. De vsu. l. sine. Re. vi. c. sine. Ex quib. cau. ma. l. denique. l. nec utilem.

Triginta annorum præscriptione tollitur omnis actio. C. de præ. 30. an. l. sicut. l. fi.

Contra minorem non currit præscriptio. C. in quibus cau. rest. l. fi.

In præscriptione rerum ecclesiasticarum bona fides & iustus titulus exigitur. Alex. de præsc. c. si diligenti. 17. c. fi. c. vigilant. 34. q. 2. c. si virgo. Riisvica

¶ PRÆSCRIPTIO. Bonifa. Re. iij.

Sine possessione præscriptio non procedit.

Super hoc pete tit. tot. de vsucapion. & præcipue l. iij. Viuienus.

¶ PRÆSCRIPTIO licet currat contra ignorantem, tamen ignorantia competit restitutio ex capite iustæ ignorantie. Ita concludit Bart. in l. j. §. si quis autem propter. ff. de itine. actūque priu. tenet etiam Abb. in c. vigilant. in vlt. not. de præscr. allegat bonam gl. in l. j. C. de pat. pot. & ista est communis opinio, vt firmat Fel. in d. c. vigilant.

Limita septem modis, vt per Fel. ubi supra, quorū tres refert Balb. in tract. de præscr. B. Dias re. 571.

¶ PRÆSCRIPTIO per lit. contest. interruptitur, & actio perpetuatur. l. sicut. & in l. cum notissimi. C. de præscr. xxx. anno.

Primò fallit, nisi agens renuntiauerit liti: quia non dicitur interrupta præscriptio: ratio, quia actio habetur pro non intentata, & ita tenet Bened. de Plumb. in l. si quis seruum. C. de furtis.

Secundò fallit, nisi quis ageret eā intentione vt præsc. interrupteretur, & sic animo nō perseuerandi litis: & tunc præscriptio non interruptitur, ita tenet Spē. in tit. de rescri. rep. §. ratione. & idem Abb. Sicu. in c. illud. circa si. extra, de præscr. Addo sing. gl. xvj. q. vj. c. placuit. el. ij. §. potest. ad hoc pro sing. alleg. Lud. de Ro. in l. si verò. §. de viro. ff. sol. ma. in xxxij. fallen. principali, & habetur per Ang. in l. j. de priua. de lic. & in l. cum lite mortua. ff. de iud. P. Soc. reg. 377.

¶ PRÆSCRIPTIO longissimi temporis per litis contest. interruptitur. l. minor. C. de ei vend.

Primò fallit *, nisi agens desisteret renūtiando lit. vt *

* not. bene in l. script. ff. ne de sta. defunc. B. Soc.

ADDITIO.

Primò fallit. Adde Fel. in c. illud. in ver. & scias vnum casum, de præscr. B. Va.

Fallit secundo, quando quis fraudulenter lit. contest. vt interruptatur præscriptio, & postea litem non prosequitur: vt in Spe. in tit. de rescri. præsentatio. §. ratione autem impetra. ver. quid si quis utitur ita literis.

Fallit tertio, in præscriptione libertatis, quæ seruitute non interruptitur per lit. contesta. l. si cui. de ser. & aqua. C. & ff. & notat Paul. de Cast. in l. si. §. si quæ- ratur. ff. si serui. ven. B. Soc. re. 373.

¶ **PRAESCRIPTIO** eadem ratione qua non currit contra pupillum, nec eadem ratione contra maiorem habentem rem communem cum pupillo indiuiduè, secus si diuiduè sit. Abb. c. quamuis. nu. 14. de sent. & re iudic. l. si communem. ff. quemadmodum seruitus amittatur. l. si. C. in quibus causis in integ. rest. non est necesse, in indiuiduis enim quis consequitur per socium quod non potest cõsequi per se. capitu. sacris de sepult. c. quam magnum. 33. q. 4. secus est in re diuisibili. Doc. c. cõuenissent de institut. Med. re. 8.

¶ **PRAESCRIPTIO** * contra ignorantem regulariter currit. l. si. C. de præscrip. long. temp. B. Soc. **ADDITIO.**

* Præscriptio. Adde Fel. in c. vigilate. de præsc. & Pau. de Cast. in cõf. cccxliij. incip. ego Pau. & Bal. plenius in l. j. xxliij. oppo. C. qui admit. B. Vad.

Primo fallit, quia licet currat præscriptio contra ignorantem, tamen si fuerit iusta ignorantia, dabitur restitutio contra præscribentem: vt dicit Bar. in l. j. §. si quis propter. ff. de itin. actûque pri.

Secundo fallit, quia non habet locum d. l. in præscribente seruitutem regulariter: quia requiritur scientia domini: vt per tex. & gl. in l. ij. C. de serui.

Tertio fallit, & est limitanda dict. l. j. secundum auth. malæ fidei. C. de præscri. long. temp. quæ nõ habet locum in sciente secudum Bart. in l. Pompo. §. cum quis. ff. de acq. poss. & Bal. & Sal. in d. authent. malæ fidei. C. de præscri. long. temp. B. Soci. re. 134.

¶ **PRAESCRIPTIO** interruptitur per solutionem vnus nummi. l. i. §. cepisse. ff. de pollicit. Bald. capi. illud. de præscri. l. as. auth. qui rem. C. de sacrosanct. eccle. Dec. capit. de appellationibus. column. i. de appellat. Med. re. 5.

¶ **PRAESCRIPTIO** interrupta non dicitur præscriptio propter inuadationem quæ paulo post recessit, licet regulariter propter illam interruptatur. Bal. ca. illud. de præscri. l. vniuersitas. §. idē. ff. de acq. poss. no. l. si ager. ff. quemadmodum vsufr. amitt. Docto. com. l. rerum mixtura. §. Labeo. ff. de vsucapion. Medic. re. 5.

¶ **PRAESCRIPTIO** iurisdictionis in vna specie, non extenditur ad diuersam. Ita concludit Ias. in l. imperium. in ff. de iurisd. omnium iud.

Limita dupliciter, vt per Balbum in tractat. de præscript.

Primo limita secundum eum, in iurisdictione retinenda, quia tota retinetur per exercitiũ vnus actus: & regula procedit in acquirenda.

Secundo limita, quando nullus alius est in quasi possessione iurisdictionis, quia tunc quasi possessio vnus actus, causat ius vniuersale. B. Dias re. 575.

¶ **PRAESCRIPTIO** cõtra ius commune titulum requirit. vt in c. j. de præscri. in vj.

Primo fallit in præscriptione tanti temporis, cuius initij memoria non existat in contrarium: vt in c. j. de præscri. in fi.

Secundo fallit, vbi ius commune non facit pro illo,

sed præscriptionem impugnatur, licet non faciat cõtra præscriptionem: vt in glo. in d. clem. de præscri. per Archid. & Ioan. And.

Tertio fallit, quando tractatur in præscribendo in actu, qui simul in præscriptione creatur, vt dicit Paul. in d. c. generali. de elect. in vj. & ibi vide not.

Quarto fallit, quando ius commune nõ facit iniustam rationem præscribentis, licet faciat cõtra præscribentem: vt in c. cum ecclesia: de causa pos. & proprie. secundum Ant. in d. c. si diligenti. extra. de præscri. B. Soc. reg. 376.

¶ **PRAESCRIPTIO** iurium incorporalium requirit scientiam aduersarij: tenet Abba. in c. de quarta. de præscr. & in c. j. eod. titu. Barto. in l. j. §. j. ff. de itin. actûque priu. facit l. quoties. la. ij. de seruit. & l. quorum. C. eod. titulo.

Limita dupliciter, vt per Fel. in dicto c. de quarta. qui se remittit ad Paulum in l. seruitutes. ff. de seruit. & latē Capol. in tracta. de seruit. c. xx. & capitu. xxliij. B. Dias re. 576.

¶ **PRAESCRIPTIO** nulla est sine possess. c. 3. de re. iu. 6. l. deniq. l. nec vtilem. ff. ex quib. caus. maior. l. i. §. i. idem vsuca. Bal. l. generaliter. C. de Episc. & Cler. quod intellige à principio vt non p. ocedat, idest vt inchoetur, licet aliquando inchoata mediante possessione continuetur etiam sine possessione. Din. d. c. 3. num. 7. de reg. iur. 6. Med. re. 6.

¶ **PRAESCRIPTIONI** non potest per pactum renũtiari: not. Bal. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccles. Abb. in rub. de præscr. cum concord. de quibus ibi per Fel. qui hanc regulam tradit.

Limita sex modis, vt per Ioan. Crotum in repetit. l. ne mo potest. ff. de leg. j. & vide eum pro ipsa regula, vi de Felin. vbi supra, qui ponit septem fallentias huic regulæ: vide Balb. in tracta. de præscri. in v. parte quintæ partis principalis, vbi & ponit vnā ampliationem, & tres limitationes. B. Dias re. 573.

¶ **PRAESCRIPTIO**, quæ infra paucissimos dies est perficienda habetur pro perfecta. no. l. si fundum. §. si. ff. de fund. dot. Ias. l. admonendi. num. 60. lect. i. ff. de iur. Bald. c. fin. de præsc. not. l. rerum mixtura. §. Labeo. ff. de vsucap. vbi conceditur restitutio in integrum ad consequendum lucrum præscriptionis quando pauci dies restabant. not. Din. & Bart. l. qui fundum. §. qui bona. ff. pro emptore. Barto. Imol. & moderni l. generaliter. ff. de vsur. l. naturaliter. de acquir. poss. Bal. & Angel. l. i. ff. de annali exce. Ange. l. is. §. i. ff. de furt. Doc. com. l. possideri. §. Labeo. ff. de acq. poss. Rom. leg. si constante. §. quoties. ff. sol. matrim. Alexan. l. cum quidam. col. 2. ff. de acq. poss. & est com. opin. Medic. reg. 5.

¶ **PRAESCRIPTIO** sine possessione ciuili, & naturali nõ currit, item neque absque tit. & bona fide. Docto. com. c. 2. de reg. iur. 6. vbi Boer. num. 5. dicit hac esse com. ac procedere tam in præscriptione reali, quàm personali. Fel. capit. causam num. 13. de præsc. Barto. l. 3. §. ex contrario. ff. de acq. poss. Mathes. not. 24. Rom. conf. 166. Docto. com. c. i. de præsc. 6. Alexā. conf. 188. volum. 2. Med. re. 7.

¶ **PRAESCRIPTIO** sine possessione ciuili, & naturali non currit. Abb. & Felin. in ca. causam. num. 13. de præsc. Bar. in l. iij. §. ex contrario, in princi. ff. de acquirend. possess. & l. naturaliter. ff. de vsuca. Abb. in c. illud, & Antonius de Nutr. in c. non liceat, de præscri. in antiq.

Amplia, vt contra absentem causa reipublicæ currat præscri. vt Abb. in ca. ex transmissa. ver. viij. & ibi Fel. in

Fel. in vers. prædicto. de præscript. sed eidem datur restitutio in integrum aduersus lapsum temporis, & hoc ex illa clausula, si qua mihi iusta causa videbitur.

Fallit in actionibus personalibus, & iuribus incorporalibus. Ita Bar. in l. si. ff. de eo per quem fact. erit. & l. fin. C. de edic. di. Adr. toll. Deci. in l. petens. in j. gl. nu. 6. C. de pact.

PRÆSCRIPTIONE omne ius tollitur, & extinguitur spatio an. 30. l. omnes. & l. sicut. C. de præf. 30. vel xl. ann. Cyn. in l. si certis annis. C. loc. can. in c. peruenit. de censib. Din. & Anchar. in c. sine possessione, de reg. iur. in vj. can. in c. si. de præscript.

Contra pupillum furiosum & prodigum præscriptio non currit, gl. & doct. in c. cum non liceat. & ibi Felin. nu. 9. de præscr. Anch. cons. v. circa fin. Bart. in l. impera. ff. de re iud. Cast. in l. tutor. ff. de iureiur. Spec. in rub. de præscr.

Contra filium familiæ viuentem patre præscriptio non currit. l. j. in fin. C. de anna. except. Abb. in dicto capitulo transmissa. versiculo quarto. casus, & ibi Felin. de præscript. Deci. consil. ccccxliv. numer. 48. Bald. consil. lxxvij. nu. 1. vol. iij. idem consil. clxvij. nu. 2. consil. cccxxxj. numero 4. vol. iij. idem consil. ccccxxxix. nume. 4. vol. iij. & consil. cccclxxxvij. numero 8. vol. quinto. Ratio, quia non valenti agere non currit præscriptio.

In rebus, & bonis dotalibus constante matrimonio non currit præscriptio. l. j. C. de priuileg. dotal. Abb. consil. liij. in prin. vol. ij. l. sicut. C. de iu. dot. Bald. consil. xij. num. 1. volum. iij. Idem consil. cclxxxvj. num. 8. vol. iij. & l. in rebus. §. omnes. C. de iu. dot.

In bonis, & rebus quæ debentur sub conditione non currit præscriptio. Abb. & Felin. in cap. transmissa. vers. vj. casus, de præscr. Bald. consil. cclxij. numer. 2. volum. j. & grege. §. si sub conditione. ff. de pign. & l. cum notissimi. §. illud. C. de præscr. anno. xxx.

In collectis, & publicis functionibus non currit præscriptio. l. competit. C. de præscr. anno. xxx. Bald. consil. cxij. numero 8. volum. ij. Idem consil. cclxliij. num. 1. vol. ij.

Coloni & inquilini nullo modo præscribunt, ex quo rei alienæ conscientiam habent. l. malè agitur. C. de præscript. annor. xxx. & xvj. quæstio. iij. cap. clerici. Bald. consil. xliij. in j. volum. num. 4. l. malè agitur, in fin. & l. cum notissimi. C. de præscr. xxx. ann.

Decima à laicis possessa nullo modo præscribi possunt. vt cap. causam, de præscr. ex quo sunt de iure diuino. Bald. in consil. clxxx. numer. 2. vol. j. Card. consil. lxxxix. capitulum Ciuitatense. Felin. in cap. de quarta, in prin. de præscr. Host. in tit. de decimis. §. vtrum. vers. vij. & cap. reuertimini. xvj. quæst. j. Felin. in cap. ex parte. num. 26. de rescript. & cap. duobus, de rescript. in sexto.

Quarta debita episcopo præscribi non potest, bene verum est, quod secundum Craue. consil. cxxiiij. nu. 3. quod præscribitur, si cessatum fuerit in eius solutione per longum tempus ad longum, secundum Bald. in l. si quis ad declinandam, in quæst. ij. C. de episc. & cler. Cur. Iun. consil. xx. circa med. & requiritur, quod loca relicta sint religiosa, pia, atque sibi subiecta, secundum Inno. & Ioan. And. in cap. officij, de testa. Rom. consil. cccclxxvij. num. 16. & 19. & illa quarta debetur episcopo ratione suæ iurisdictionis & curæ, quam habet in suis ecclesiis, & in hac ciuitate est lex.

Contra supremam authoritatem, & potestatem pa-

pæ non currit præscriptio. Bald. in auth. quas actiones. nume. 22. C. de sacrosanct. eccles. Abbas in cap. cum nobis. vers. soluit glos. de præscriptio. & idem in capitu. ex gestis. de cler. non resid. vbi dicit quod Cardinales non possunt præscribere, quod Papa nõ faciat ardua sine eorum consilio. Inn. in cap. bonæ. il. ij. de postul. præla. Imol. in cap. quinto. de consuet.

In rebus spiritualibus, quæ iusto titulo sint acquisitæ non currit præscriptio, vt capitu. præterea. il. ij. de transact. Rom. consil. clxvj. nume. 6. vbi tenet, quod in præscriptione titulus requiritur. alleg. text. in l. diutina. C. de præscr. long. temp. & l. nullo. C. de rei vend. Corn. consil. ccvij. vers. non ob. in j. volu. quod tu diligens no.

In causis prælati tempore suspensionis non currit præscriptio, vt cap. quia diuersitatem, de concess. præbendæ, maximè, quando prælatus non est negligens in petenda absolutione, vt communiter doct. in dicto. cap. quia diuersitatem, quod no.

Vacante ecclesia non currit præscriptio, nec tempore schismaticis. c. de quarta, & c. cū à nobis. de præscr. vide Felin. in cap. j. num. 3. de rescrip. vers. quod hic dicitur. Host. in cap. olim. il. primo, de resti. spol. & ibi Ioan. Andr. & in cap. pen. de supplen. neg. prælat. in vj. cum aliis ibi no.

Via publica, & ius publicum præscribi nullo modo potest. l. viam. ff. de via pub. & l. præscriptio. C. de oper. public. Bald. in consil. ccvj. nu. 2. in j. volum.

In feudis similiter non currit præscriptio, capitu. j. §. si quis per triginta. si de feud. fue. contr. in vlib. feu. Deci. consil. cxliij. num. 3. & ca. j. §. si de feu. fue. contro. Bald. consil. cccxxx. numer. 4. volum. iij. Bald. consil. ccclij. numer. 13. volumine j. & in hac ciui. est pars consil. Rog. 29. Decemb. 1563. cum Deci. consil. cccclxvij. num. 2. & cccxcvij. nu. 2. & consil. cxliij. numero 3.

In pœnis spiritualibus non currit præscriptio. glos. est not. in capi. admonere. xxxij. quæst. ij. in vers. præfenti. Baldus in l. prima. C. qui accus. non pos. Felin. cap. cū à nobis. nu. 13. de præscr. vers. Et scias, quod not. Corn. consil. xliij. nu. 1. volum. ij.

Præscriptio non currit cum mala fide. c. vigilant, de præscr. Abb. in c. si. ver. aduerte, de præscr. & ibi Fel. qui tenet quod ius cano. corrigit ius ciuile. Bald. in consil. iij. num. 4. vol. ij. ratio, quia leges non dedignantur imitari sacros cano. propter eorum æquitate, sed titulum requirit, secundum Rom. consil. clxvj. nu. 6. quod tu nota & stude sine libris, si vis scire.

Annua pœsiones liuelleriæ præscribi nõ possunt, Abb. in c. auditis, de præscr. Alex. in l. de pupillo. §. si pluribus. nu. 9. in prin. ff. de ope. no. nunc. & Bassani, ex tat statutum in titu. de præscr. Bald. consil. cccxv. nu. 1. vol. iij. & nu. 2. & consil. ccvj. nu. 4. eod. volum.

Actio hypothecaria præscribi non potest, nisi spacio 40. anno. tex. est in l. vniuers. C. ne rei do. vel tepl. cõfili. cccxxxj. nu. 1. in iij. vol. idem consil. ccxv. puctus. nu. 2. vol. v. & in consil. iij. nu. 3. volum. iij.

Omnis præscriptio per pactum remoueri potest. Bal. no. in consil. xliij. nu. 1. vol. v. idè in l. ij. C. vt in poss. lega. & maximè quando apponitur dictio quando-cunque, secundum Cor. cõf. cccxcix. vol. ij. l. h. Bald. consil. lxvij. nu. 3. vol. iij. Io. de Ana. consil. xxxix. Fulg. consil. clvj. Craue. consil. lxxj. nu. 1. volum. j.

Tempore hostilitatis non currit præscriptio. c. ex trasmissa, de præscr. Anch. consil. cccclij. num. 12. & d. de Rota deci. xij. in nouis. Felin. in d. cap. transmissa. nu. 4. vers.

4. versi. quòd autem est dictum. eod. titu.

Actio de dote præscribi potest, vt Bal. conf. xij. num. 1. in iij. vol. & cõf. iij. nu. 2. vo. iij. Ita quòd iudicatum Opitergi. die 8. Maij. 1550.

In iuribus incorporalibus præscriptio requirit sententiam, & patientiam eius, cui tale ius competit. Crauet. conf. cxxxij. num. 14. & 18. & Laur. de Pinu in suo tract. de præscri. iuris incorpor. num. 51. in par. ij.

Querelæ & iuri petendi legitimam & eius supplementum præscrip. nō currit. vide Bal. in cõf. 50. num. 1. vo. v. Ber. in l. si quis filium, in fi. C. de inoff. test. vbi Barto. tenet, quòd lapso quinquennio præclusa sit via agendi querela inofficiosi testamenti, sed nō agēdi ad supplementum legitimæ, ex quo est remediū fauorabile, & est communis opinio, prout Bald. in d. conf. 50. nu. 4. eod. vol.

Hæreditate iacente, an currat præscriptio. Baldus in conf. xlvij. num. 1. volu. j. tenet, quòd præscriptio vsurpatiuæ domini non currat hæreditate iacente, sed bene facit vnam not. distinctionem Bald. in cõf. cccxvij. num. 2. in volu. ij. Idem cõf. cl. numer. 8. volum. ij. Fel. in c. de quarta. num. 19. & 22. de præscrip. Bald. in l. licet. C. de iure delib. in fi. Spec. §. j. in tit. de præscr. ver. item not. Cor. cõf. lxx. n. h. vo. iij. al. l. ea quæ. C. de temp. in integ. resti. & ibi Bal. Cast. Imo. & Albe.

Pestis tempore, nō currit præscriptio, sed dormit vbi ius nō redditur, & multū sæuiebat, in loco. Ita Abb. in d. c. ex trãsmis. versi. Ita nec quòd ius. licet do. de Rota teneat contra. in deci. xij. in nouis. in tit. de dolo & contu. Imo. in l. pe. §. ad crime. ff. de pub. iudic. & max. quādo in loco non est episcopus, secūdum Abb. in d. c. ex trãsmis. nu. 8. versic. in quātum verò ponit. quod not.

In fideicommissis nunquam currit præscriptio. l. j. §. si testator. & l. ij. §. cum igitur. C. communia de lega. Deci. conf. cccclxv. num. 6. & Craue. consilio 57. nu. 9. Cor. consilio xxij. l. pe. ver. nec refragatur. vol. ij. & idem in cõf. ccvij. I. V. il. j. volu. j. ratio quia non valenti agere nō currit præscr. vulg. l. j. in fine. C. de anna. except. & conf. cxvij. n. f. & volu. j. & l. fi. §. si autem sub conditione. C. communia de legat. I. Noue. re. 159.

PRÆSCRIPTIO. Quot modis interrumpatur præscriptio.

Quatuordecim sunt modi interrumpēdæ præscriptionis: septem naturales, septem ciuiles. Item, duobus modis præscriptio interrumpitur: naturaliter, & ciuilitur. Nam si possidenti vi res eripiat, vel furto subtrahatur. ff. de vsucap. l. naturaliter. Item, si possessorem possessam dereliquerit. Item, si flumen inundauerit. Item, si is cui aliquid debetur, rem suppositam sine violentia tenuerit. Item, per litis contestationem facta per executores, per secundam cautionem, vt C. de annali except. l. vt perfectius. Siue per solutionem, siue per querimoniam simplicem, apud iudicem expositam, vbi domicilium habet possessor. Si in iudicio, vel cum trium testium subscriptione. Si per iurisiurandi delationem, vt ff. de iur. iur. l. nam postea. §. 3. & l. si duo. §. itē Iulianus. Azo, Rub. 7.

De temporibus præscriptionum.

Varia quidem tempora sunt in præscriptionibus statuta, vt infra eodem continetur. nec sunt inter se contraria: quia sunt omnia statuta depositiua iustitia. Vnde secundum qualitatem factorum, vel maio-

rum vel minorum seu breuiora tempora, vel maiora, ratus est prætor sufficere ad rem de qua queritur, vt ff. de post. l. i. §. pueritiam. Azo, rub. 6.

De momento ad momentum tempus inspicitur.

ff. de minor. l. denique. §. maiorem.

ff. de vsuca. l. in vsuc.

ff. de act. & oblig. l. in omnibus.

ff. de verb. sig. l. cum bisextus auunculus non statim.

Hæc Rubrica suprà in illa Rubrica, Quod cœptum est & c. plenè exposita est. Azo, Rub. 7.

Ante momentum præscriptio finitur.

ff. de diuers. temp. præscr. l. in vsucapione.

ff. de mu. & ho. l. ad rempublicam.

De præscriptione horarum.

Est præscriptio 20. horarum, de viro qui debet tenere adulterum deprehensum cum vxore. vt ff. ad leg. Iu. de adult. l. capite quinto.

De præscriptione vnus diei.

Est præscriptio vnus diei. de eo qui viua voce noluit appellare: dissoluta figura iudicij, si nō illic appellauit, non postea sine libello auditur, vt C. de appe. l. litigatoribus.

Est & alia, scilicet iudicis, qui sententiam tulit: qui eadem die quæ defuit, supplere poterit, vt ff. de reg. iur. l. Paulus.

Est & alia, illius qui per vnam diem aquam duxit per fundum. vt ff. de aq. quot. & æstiuæ. l. i. §. quod autem scriptum.

De præscriptione duorum dierum.

Est duorum dierum præscriptio, quæ obiicitur ei, qui ornatum iumentum vendidit, si ante bidnum ornatum iumentum habuit, vt ff. de red. l. ædiles autem. §. vendendi.

De præscriptione trium dierum.

Est trium dierum præscriptio, de eo qui potest recusa re iudicem, ab Augusta seu principe datum, C. de iud. l. vlt.

Est & alia trium dierum, sed non ad reculationem iudicis. illa enim fit intra 20. dies. sed post reculationē, fit ad alterius arbitri electionem. C. de iud. l. vlt. & C. vt lit. contest. offeratur.

Est alia, scilicet vt liceat glādem suam colligere de agro alieno. vt ff. de gland legen. l. i. interdum autem de glande legenda non dico tolli præscriptionem trium dierum, quia hoc non cōtinetur in l. dicit enim, tertia die potest legere: nō autem prohibet de quarta, vel vltiori tempore: dicam ergo regulam communem seruari: scilicet, vt cum tale inter dictū contineat rei persecutionem, perpetuò detur. vt ff. de act. & oblig. l. in honorariis.

Est & alia, scilicet iudicis, qui potest intra triduum errorem suum corrigere, vt C. de erro. aduo. l. vlt. Item iudicis, qui potest corrigere errorem suum. Imò cōtrā: nec enim ibi dicitur, quòd intra triduum tātum posset corrigere errorem suum: imò ita contigerat, quòd iudex post triduum à tempore erroris, tulerat sententiam, vnde dicit, eum non esse audiendum: cū & lata sit sententia, & habuit spacium corrigēdi errorem intra triduum. Si autem non esset lata sententia, admitteretur quādoque, vt C. de iur. & fac. ig. l. error. & C. de error. aduo. l. i.

De præscriptione 5. dierum.

Est præscriptio quinque dierum, illius scilicet, qui promisit hominem iudicio sisti certo die, post dies 5. vult exhibere, vt ff. si quis cau. l. & si post. Hoc falsum est: quia

est: quia ibi non præfinit certum tempus in præscriptione: si enim dicitur pluresve dies. Dicam igitur, huius præscriptionis tempus per iudicem terminandum, ut ff. de iur. delib. l. 1. §. ult.

De præscriptione 9. dierum.

Est præscriptio nouem dierum, ut non conueniatur quilibet ex persona defuncti, ante nouem dies, ab obitu numerandos, C. de sepul. viol. l. autem. Auth. sed neque.

De præscriptione 10. dierum.

Est præscriptio 10. dierum, quæ prodita est appellare volenti, ut in Auth. de appel. col. 4. licet olim per se foret biduum, per alterum dierum trium. Idem in sententia arbitri, ut infra. hoc tantum resistit, C. de arb. l. pen.

Est & alia, scilicet constituentis se soluturum per alium. ff. const. pec. l. promissor.

De præscriptione 15. dierum.

Est dierum præscriptio quindecim, ne testis ultra detineatur inuitus: ut C. de testibus. l. si quando.

De præscriptione 20. dierum.

Est dierum viginti præscriptio, quæ competit pulsato, ad remouendum iudicem. ut C. de sent. & interloc. l. onus. vid. §. aut. & consequenter.

Est & alia, quæ concepta est ad deliberandum, vtrum quis cedat, an contendat. ut C. de litis contesta. l. offeratur.

Est & alia, quæ datur iudici, qui officio deposito discedit de prouincia, si causa fuit civilis. ut C. ut omnes iudic. tam ciui. quam milita. l. in fin. & in aut. de exhib. reis.

De præscriptione 30. dierum.

Est & tringinta dierum præscriptio, de pupillo qui vestigal non soluit. ff. de publi. l. Imperatores. §. item rescriperunt.

Est & alia præscriptio, scilicet creditoris, qui scripsit se accepisse pecuniam debitam. ut C. de non numer. pec. l. in contractu. §. super.

Est & alia, scilicet illius qui usus est via. ff. de itinere actusque priuato. l. 1. §. hoc interdicto. ver. siue igitur.

Est & alia, puta quando princeps subiectis vindicandis, vult scire contra naturam. ut C. de poen. l. si vindicari.

Est & alia, de eo qui debet inuentarium inchoare, postquam nouerit tabularum aperturam. C. de iur. delib. l. scimus. §. si autem.

Est alia, quæ comparata est ad flagitandum apostolos. C. de appel. l. quint.

Est & alia, quæ obicitur damnum passio, tertio capite legis Aquil. ut ff. ad l. Aquil. l. si seruus seruus. §. 3. aut.

Est & alia, quæ datur reo si accusatur mortuus, vel impeditus fuerit contra voluntatem, ex integro rem petere. ff. de act. empt. l. 3. §. ult.

Est & alia, quæ datur ei qui reducitur ad res suas disponendas, mæstrosque penates componendos. ut C. de exhibend. & tran. l. nullus. & ff. de lib. ag. l. prima. §. permittitur.

De præscriptione 50. dierum.

Est præscriptio dierum quinquaginta, ad excusationem tutorum prodita. ut in Instit. de excusat. tut. §. qui autem excusare.

Est & alia, quod iudex qui deposito officio in eadem ciuitate vel prouincia commorari debet. ut C. ut omnes iud. tam ciui. quam milita. in princ.

De præscriptione 60. dierum.

Est dierum 60. præscriptio, quæ competit taliter ven-

denti, si res displicuerit. ff. de ædilit. edict. l. quoddam non. §. si quis ita.

Est & alia, quæ datur nomine ornamentorum non præstitorum ad iumenta redhibenda. ff. de ædilit. edict. l. ædiles aiunt.

Est & alia, scilicet illius qui iure mariti accusationem voluit intentare. C. ad l. Iuliam de adult. l. iure mariti.

Est & alia, quæ actor repellitur, si litem contest. non fuerit. C. de litis contesta. l. aut libellum verò.

Est & alia iudicis, qui iudicat contra clericum, in civili crimine. C. de episc. & cle. l. aut clericus.

Est & alia illius, qui fideiussit de representatione personæ sine scriptis. ut C. de fideiuss. l. scimus.

De præscriptione centum dierum.

Est centum dierum præscriptio, quæ competit agnatis vel cognatis, ad petendam bonorum possessionem. ut C. de bon. poss. l. 2. Instit. de bonor. poss. §. 2.

De præscriptione duorum mensium.

Est mensium duorum præscriptio ad seruos torquendos post remissionem repudij. C. de adult. l. ult.

Est & alia, ut inuentarium impleatur. C. de iure delib. l. vltim.

Est & alia, si ancilla fuerit vendita, ut manumittatur, si tamen præfens fuerit. ff. qui sine manu. ad liber. perue. l. vlt. §. sed si non appareat.

Est alia, si quis velit fisco compensationem opponere, debet docere sibi fiscum debere. ff. de iure fisci. l. qui vult dilationem impetrare in minoribus causis. ff. de iure fisci. l. in fraudem fisci. §. fiscalibus. quæ causæ dicatur maiores, significatur, C. de defen. ciui. Est & alia, de eo qui fideiussit sine scriptura, siue ad tempus in causis priuatis: secus in publicis. ut C. de fideiuss. l. si fideiuss.

Est & alia, de emphytheota, ut possit vendere post denuntiationem. C. de iure emph. l. pen.

Est & alia, ut clericus qui deliquit, puniatur. ut in Auth. clerici. l. apud. §. 1. In civili causa contra. C. de episc. & cler.

De præscriptione trium mensium.

Est præscriptio trium mensium, de exceptione non numeratæ dotis, à marito opponenda, mortua uxore. infra in Auth. de temporibus non solutæ dotis. §. generaliter. in fin.

Est & alia, ut hæres repudiet hereditatem. C. de iur. de lib. l. scimus. §. cum igitur.

Est & alia, cum vnus ex litigatoribus renouauit testibus, & alter non. ut in authentic. de apellationibus cogn. §. 3.

Est & alia, si opus nouum fuerit nunciatum, reusque satisfacere non sit paratus. C. de ædific. priuatis. l. vlti. & l. prima.

Est & alia, ut debitor fisci petat dilationem in maioribus causis. ff. de iur. fisci. l. in fraudem. §. fisci.

Est & alia, quæ competit creditori hereditario aduersus hæredem. C. de iur. delib. l. vlt.

Est & alia, de eo qui non debet morari in sua prouincia. C. de assesso. & dom. l. in consiliariis.

Est & alia, quæ repellitur qui dilationem petit, nec testes nec instrumenta protulit. C. de dilat. l. 1.

De præscriptione 4. mensium.

Est præscriptio quatuor mensium, quæ datur socio, qui impedit in refectione, si socius nolit conferre. C. de ædific. priuat. l. si ut proponis. ff. pro socio. l. cum duobus. §. idem.

Est & alia, quæ datur presbyteris, ad extraneorum tu-

relas nominatis. C. de episc. & cler. Anth. presbyteros, diaconos.

Est & alia, quæ datur contra clericum, tutorem vel curatorem, qui causam consanguineorum cepit, sicut et si causam restitutionis non peregerit. C. de excus. tut. l. quinquaginta.

De præscriptione 5. mensium.

Est quinque mensium præscriptio, de eo qui potest redhibere animal emptum. ff. de redhibitoria. l. sciendum. §. vltimo.

De præscriptione 6. mensium.

Est & sex mensium præscriptio, de hæredescripto, manente in eadem prouincia, si querela inofficiosi testamenti speratur. ff. de inoff. test. l. pen. §. vlt.

Est & alia, de eo qui impetrauit dilationem, si fuerit ex continentibus prouinciis. C. de dilat. l. i.

Est & alia, de eo qui manumisit ancillam, causa matrimonij: vt Instit. qui & à quibus. §. iustè nisi iniusta causa impediatur. ff. manumiss. vindicta. l. si collataneus.

Est & alia, qua repellitur qui adulteram vult accusare. ff. adulter. l. maritus. §. sex.

Est & alia, C. de cens. & censitor. l. vlt. §. verum. lib. ii.

Est & alia, qua repellitur qui mancipium vult redhibere. ff. de redhibitoria. l. sciendum.

Est & alia, quæ competit relictis sub conditione. C. ne in possessionem legatorum. l. certa.

De præscriptione 9. mensium.

Est præscriptio nouem mensium, de eo qui impetrauit dilationem, si habitabat in transmarinis partibus. C. de dil. l. i.

Est & alia, qua repellitur qui à præsid. dilationem petit. vt C. de iur. delib. l. vlt. §. sed quia quidam.

De præscriptione 10. mensium.

Est decem mensium præscriptio. vt in Auth. ne litigantes. §. i. in fin. col. 4.

De præscriptione vnus anni.

Est vnus anni præscriptio, de seruo alieno, qui rapuit in scio domino: infra annū in quadruplum punitur, post in simplum. C. vi bon. rapt. l. de his.

Est & alia, quæ datur ad bon. poss. parentū. vt Inst. bon. poss. §. liberis.

Est & alia, de eo qui absuit causa reip. vel alia iusta de causa. ff. ex quibus caus. maior.

Est & alia, de eo qui alienauit caus. iudicij mutandi, vt ipse postea habeat. ff. aliena. iud. mut. causa. fac. l. item. §. 2.

Est & alia, de seruo interempto, retrò computatione facta. ff. ad l. Aquiliā. l. si ita vulneratus. §. æstimatio.

Est & alia, quæ datur pro homine mortuo, ex eo quod deiectum erit. ff. de his qui deiecerunt. l. si verò. §. hæc autem.

Est & alia, cum agitur quanti minoris. ff. redhib. l. sciendum. §. vltimo.

Est & alia, quando hæres abstulit quod donatrix contulerat. C. vi bon. rapt. l. 2. 3. & vlt.

Est & alia, si quis pecuniam accepit, vt negotium faceret alicui vel non fieret. ff. calum. l. i.

Est & alia, si quis conuicium fecit. vt C. de iniur. l. si nō conuicij. ff. quod met. causa. l. si cum exceptione. §. 3.

Est & alia, si nouerca rapuit in quadruplum, post annū in simplum. vi bon. rapt. l. vlt.

Est & alia, si cui per met. facta sit iniuria. ff. quod met. caus. l. si cum. §. 2.

Est & alia, si quis per metum vendit. C. quod met. caus. l. tertia.

Est & alia, si quis accepit rem propter reū absentem post sententiam. C. præscriptione triginta annorum. l. si quis emptionis. §. sed & si quis.

Est & alia, vt à scripto hærede adeatur hæreditas. C. de inof. test. l. pen. in fin.

Est & alia, quæ datur in patrē, nomine pecul. C. ad Macedoniani.

Est & alia, si quis per vim fuerit expulsus. vt C. vnde vi. l. secund. l. licet. C. de exceptionibus. l. licet. vnde vi interdum.

Est & alia, de seruo cum peculio vendito, precio statu. ff. de pecul. ancillar. §. 2.

Est alia, de eo qui in fraud. cred. alienauit. vt C. de reuo. cend. his. quæ in fraud. cred. l. vlt.

Est & alia, vt fiat inuentarium de rebus alibi existentibus. C. de iur. lib. l. scimus. §. scientes.

Est & alia, de periclitante pro libertate, si citatus non venit. C. de asser. tol. l. i. §. scientes.

Est & alia, vt hæres soluat legata vel fideicommissa. vt in Auth. de hæred. & Falcid. l. illud.

Est & alia, de creditore qui rapuit res obligatas. C. vi bon. rapt. l. res obliga.

Est & alia, de eo qui vocauit eum in ius, quem vocare non debebat. ff. de in ius vocan. l. penult.

Est & alia, de accusato qui petebat honores. ff. de mun. & bon. l. reus.

Est & alia, de eo qui vi exemptus de iudicio. vt ff. ne quis eum. l. quod si per. §. vlt.

Est & alia, vt Episcopus extra Ecclesiam suam nō stet. Auth. de sanct. ep. §. inter.

Est & alia, de eo cui incumbere tutoris petitio. C. de legit. iud. l. sciat.

Est & alia, de eo qui voc. nō venit ad iudicium. C. de requir. reis. l. 2. ff. eodem. l. anni.

Est & alia, prodita in causa appellationis. vt C. de tēp. & repar. Auth. ei qui appellat.

Est & alia, de dote soluenda solut. mat. vt C. de rei vx. act. l. rem in præsent. §. exactio.

Est & alia, si iurisdictioni non est obtemperatum. ff. si quis iud. non obtemp. l. i. in fin.

Est & alia, quæ obiicitur extraneis hæredibus. vt C. de iur. delib. l. cum antiqui.

Est & alia, quæ obiicitur domino, cum seruus factus clericus est. vt in auth. de sanct. epif. §. si seruus. in Decret. 4. d. si seruus.

Est & alia, quæ obiicitur filiis emancipatis, petentibus bonorum possessionem veteri iure. vt Instit. de bon. posse. §. liberis itaque.

Est & alia, quæ obiicitur postulantibus bona sibi addici, rebus venditis creditoribus. vt C. de iure delib. l. vltima.

Est & alia, si quid alicui relictum sit, ne nubat secūdō, vt C. de indic. viduit. l. ambig.

Est & alia, qua remouentur suspecti & officiales, si officium regulariter receperint. vt C. de crim. sacri. l. vlt. C. de susp. tut. l. neminem.

Est & alia, quæ datur de absenti reipubl. causa, & reuerso, si ad nouam tutelam vocentur. vt in Instit. de excus. tuto. §. item ij. qui reipubl.

Est & alia, quæ obiicitur ecclesiæ, defuncto clerico, siue ægroto, vt in authentic. vt cum de appel. cog. §. si verò liberi.

Est & alia, quæ obiicitur minori, si de dote non numerata non queratur. vt C. de tempor. in int. rest. Authentic. si minor.

Est & alia, quæ obiicitur, si maritus scripsit se dote accepisse.

cepisse quam non accepit: si mortuus intra biennium sit, post annum solvere cogitur. vt C. de dot. cau. nō. num. l. in dotibus.

Est & alia, quæ naufragiis obicitur, si res amissas repetunt tertio, vt C. de naufrag. l. 2. lib. 11.

Est & alia, quæ remouet fortissimos milites si annonā nō repetierunt. vt C. de erog. mil. anno. l. fortissimi. libro 12.

Est & alia, quæ obicitur his qui sine comeatu de castris cesserāt, si redire voluerint. vt C. de comeatu. l. vltima. lib. 12.

Est & alia, si mulier intra annum nubat, nihil lucrabitur: vt C. de secund. nupt. l. 1.

Est & alia, quæ obicitur vasallo, si inuestituram feudi non petierit, vt in const. Freder. l. Imperialem decet solertiam. §. si quis maior.

De præscriptione duorum annorum.

Est præscriptio duorum annorum, quæ obicitur conquerentibus. de dolo. vt C. de dolo. leg. non possunt obesse.

Est & alia, de non num. pec. vt C. de non num. pec. l. in contract.

Est & alia, de locatore horrei. vt ff. locat. l. cum domini horreorum.

Est & alia, de primicerio fabricæ. vt C. de fab. l. 2. li. 11.

Est & alia, de muliere perfectæ ætatis, quæ pignus dedit, vel cauit, vt C. ad Vell. l. si mulier.

Est & alia, qua repellitur emphyteota qui debuit soluere debitum canonem. vt in Auth. de non alien. aut per. §. 2.

Est & alia, vt causa criminalis sopiatur. vt C. vt intra certum tempus. & c. l. cui quis. §. vlt.

Est & alia, de tributo deserti prædij. vt C. de omni agr. defer. l. qui agros.

Est & alia, de conductore, nisi soluat pensionem. vt ff. locati. l. quero. §. inter.

Est & alia, de don. propter nupt. in Aut. siue.

Est & alia, de submers. vt C. de naufr. l. de submers. li. 11.

Est & alia, de don. sis. vt C. de aduoc. diuer. iud. leg. sci. mus. & Aut. de Episc. & cler.

Est & alia, de defuncto in transmarina legat. vt C. de leg. l. 3.

Est & alia, de dormiente creditor. vt C. de reb. aut. inter poss. l. vlt.

Est & alia, de pignore debitoris. vt C. de iur. do. impe. l. vltim.

De præscriptione trium annorum.

Est annorum trium præscriptio in vsucapione. vt in Instit. de vsucap. §. 1. & C. de vsucap. l. 1. in medio.

Est & alia, vt mater alat filiam. vt C. de patr. pot. l. nec filium.

Est & alia, vt mulier diuertat à viro, si vir coire nō potest. vt in Auth. de nupt. §. per hanc. ff. de diuort. & repud. l. vxores.

Est & alia, vt lites non protelentur. vt C. de iudiciis. l. properandum. §. 1.

Est & alia, de emphyteota. vt C. de emphyt. iur. l. 2. §. si autem nihil.

Est & alia, de clerico qui ludit ad tabulas. vt C. de episcop. & cleri. in Authent. interdiciamus sanctissimis episcopis.

Est & alia, vt si seruus sit in monasterio. vt C. de episc. & cler. l. aut verum.

Est & alia, quando contra fiscum est iudicatum: secus, si pro eo. vt C. de sent. contra fisc. l. 1.

Est & alia, si filius hæres paternam hæreditatem recusaerit. vt C. de repud. hæred. l. vlt.

De præscriptione quatuor annorum.

Est præscriptio quatuor annorum, quæ fisco in rebus vacantibus cedit, & de eo qui habet actionem contra fiscum, vt C. de quadriennij præscriptione. l. notum.

Est & alia, de nunciacione vacantium. vt ff. de iur. fisc. leg. prima.

Est & alia, quæ est pro restit. minorum. C. de temp. in integ. rest. l. vlt.

Est & alia, quæ creditorib. prouenit. vt C. de bon. aut. iud. poss. l. vlt.

De præscriptione quinque annorum.

Est annorum quinque præscriptio, de eo qui administrat ne donationem accipiat. vt C. de contra. iud. leg. 1.

Est & alia, de capto ab hostibus. ff. de diuort. leg. vxores.

Est & alia, ne de statu defunctorum queratur. vt C. ne de stat. def. l. 1. & l. si pater. ff. eo. l. 2. & vlt. nisi sit cōtestata intra quinquennium, vel si non stet per hæredem defuncti. ff. de euct. l. si verò. §. 1.

Est & alia, de nauiculariis & mercatorib. vt ff. de mun. & hon. l. nauicularij.

Est alia, de eo qui accusatur de adulterio. vt ff. de adul. l. miles. §. adulterij.

Est & alia, vt adita hæreditate separatio fiat. vt ff. de separat. l. 1. §. 1. quod dictum est.

Est & alia, de filio per patrem excluso, qui tacuit vel repudiavit. C. de de inoffi. testamen. leg. si quis filium suum.

Est & alia, de interfecto à familia. vt ff. ad Silla. l. 6. incogni.

Est & alia, de morato in libertate post manumissionē. vt ff. de manu. test. l. vxor.

Est & alia, quæ fisco obicitur in re vectigali. vt C. de vectigal. l. 2.

Est & alia, de collusionē detegenda. vt ff. de collusion. deteg. l. 2.

Est & alia, quæ obicitur hæredi minorum de dote nō querēti. vt C. de in integ. restitut. leg. aut si minor.

Est & alia, quæ obicitur facto maiori petenti rem quā vendidit. vt C. si quis maior. fact. l. vlt.

Est & alia, de redempto ab hostibus. vt C. de post. reuerf. l. vlt.

Est & alia, de reuocandis cubiculariis, qui serui dicuntur. vt C. de præpos. fac. cubic. l. penultim. vers. sed & sicut.

De præscriptione 7. annorum.

Est annorum septem præscriptio de pupillo, instituto vt hæreditatem adeat. vt C. de iur. deli. l. si infanti.

De præscriptione 8. annorum.

Est annorum octo præscriptio, de hærede, vt præstet alimenta simpliciter relicta. vt ff. de alimen. leg. l. naturale.

De præscriptione 10. annorum.

Est annorum decem præscriptio, de seruo, plagium committente. vt ff. de manu. leg. Flauia.

Est & alia, de damno sine tēpore ff. de pœnis sine præ. §. ari.

Est & alia, de inope fisci debitore qui seruum manumisit. vt ff. qui & à quibus, lege si cum. §. Aristo re. spondit.

Est & alia, de eo qui inter præsentēs bona fide possedit. vt C. de præscription. triginta annorum. lege, si quis.

Est & alia, de eo qui fecit testamentum, & nihil cōtrarium ostenditur. vt C. de testa. l. sci. mus.

Est & alia, de eo qui seruitute vel usufructu usus non est, vt C. de de fer. l. vlt.

De prescriptione 12. annorum.

Est annorum duodecim prescriptio, vt mulier possit testari. vt de his qui test. fac. poss. l. qua ætat.

Est & alia, de dote non soluta. vt C. de temp. in integ. restit. l. autem. §. si minor de dote.

De prescriptione 13. annorum.

Est & annorum tredecim prescriptio, quæ datur decurionibus & silentiariis. vt C. de silentiariis, & decur. cor. l. 3. in fin.

De prescriptione 14. annorum.

Est annorum quatuordecim prescriptio, de masculo testatore, & manumittente. vt C. qui testa. fac. poss. l. si frater. & ff. eodem. leg. 5. & in Authentic. vt spōs. larg. §. 2.

De prescriptione 15. annorum.

Est annorum quindecim prescriptio, de eo cui opera vel cura publica operis est commissa. vt C. de oper. pub. l. omnes qui.

De prescriptione 17. annorum.

Est annorum septemdecim prescriptio, vt possit quis postulare. vt ff. de posit. l. 1. §. pueritiam.

Est & alia, de manumisso vindicta à minore, vt procurator sit.

Est & alia, vt electus non ordinetur. vt Auth. de sanct. epis. §. presbyteris.

De prescriptione 18. annorum.

Est annorum octodecim prescriptio, de eo qui manumisit. ff. de manu. vind. l. si colla. Inst. quibus ex caus. manu. §. cum ergo. §. iustæ autem.

Est & alia, de eo qui adoptat vel arrogat. Inst. de adop. §. minorem.

Est & alia. ff. de re iud. l. cum quidam.

Est & alia, de muliere quæ veniam impetrauit. C. de his qui veniam ætat. impetrauerunt. l. omnes.

Est & alia, qui neglexit parentem captiuum redimere. Auth. cum de appel. cognoscitur. §. si vnum de prædictis.

De prescriptione 20. annorum.

Est annorum viginti prescriptio, de eo qui rem alienam in absentia possedit, C. de prescriptio. triginta ann. l. si quis.

Est & alia, qui veniam ætatis impetrauit vt venderet. C. de his qui veniam ætatis impetr. l. 2.

Est & alia, de eo qui bona fide in possessione libertatis remanserit. C. de long. temp. prescrip. l. præstat.

Est & alia, de bonis, quæ etiam circa notam reorum requirendorum contra fiscum obseruatur. C. de iur. fisci. l. 1. §. pen. postquam scit accusare se posse. vt C. de requir. reis. l. 2.

Est & alia, de querela falsa. C. de falsis querelis.

Est & alia, de milite à militia dimisso. C. quan. prouoc. non est necess. l. veteranis. C. de his qui in pœnam stipulantis stipulationis. l. vlt. lib. 10.

Est & alia, quæ obicitur cōtra fiscum. ff. de diuer. prescript. l. in omnibus.

Est & alia, quæ se tuetur qui contraxit cum eo qui veniam ætatis impetrauit. C. de his qui veniam ætatis. l. secunda.

De prescriptione 25. annorum.

Est annorum viginti quinque prescriptio, de eo qui non debet rem pub. administrare. ff. de muner. & honor. l. ad rem. ff. de postul. l. 1. §. pueritiam contra.

Est & alia, de muliere quæ peccauit in corpus suum. vt in Auth. vt cum de appel. cog. §. si præter.

Est & alia, de eo qui mentitus est in ætate sua. C. de his

qui veniam ætatis. l. vlt.

Est & alia, de eo qui habet annos 20. & filios quinque, quorum quilibet pro anno reputatur. ff. de min. l. 2. & ibi not. cont.

Est & alia, de filiafam. quæ in corpus suum peccauit, & sine patris consensu matrimonio se copulauit. Aut. cum de appel. cog. §. si præter.

De prescriptione 27. annorum.

Est annorum vigintiseptem prescriptio, quæ à minoribus petitur. Hoc falsum est, quia post 25. annos habet minor 4. annos. vt C. de temp. in integ. rest. l. super vacuum. possit tamen assignari contrarium, cum contra dotem petitur restitutio. dantur enim 12. anni à tempore nuptiarum contrahendarum. vt C. de temp. in integ. rest. in Auth. si minor de dote.

De prescriptione 30. annorum.

Est annorum triginta prescriptio. C. de prescript. 30. ann. l. sicut in rem.

Est & alia, de regia Ecclesia, vel de alio venerabili loco. vt in Auth. de alien. emphyt. §. 2.

Est & alia, qua omnis actio ferè tollitur. C. de sacrosan. eccles. l. scimus autem quas actiones.

De prescriptione 35. annorum.

Est triginta quinque annorum prescriptio, de eo qui non debet esse presbyter. in Auth. de sanctiss. episc. §. presbyteris.

De prescriptione 40. annorum.

Est prescriptio quadraginta annorum de eo, qui tenuit domum, ipse quoque poterit domum remouere. C. de prescriptioe 30. vel 40. annorum. l. male igitur.

Est & alia, de prædiis agnetheticis. C. de fund. patr. l. iubemus.

Est & alia, de iure competenti alicui Ecclesiæ. C. de sac. sanct. Eccles. aut. quas actiones.

Est & alia, de hypothecaria actione. C. de prescrip. 30. vel 40. ann. l. cum notissima.

Est & alia, de actione deducta in iudicium per litem contestatam. l. de prescript. 30. vel 40. annorum. l. sepe. C. de annali exceptione. l. 1. in fine.

De prescriptione 50. annorum.

Est annorum quinquaginta prescriptio, vt non ordinetur Diaconissa. C. de episco. Auth. Diaconissa. 27. q. 10. Diaconi.

De prescriptione 55. annorum.

Est annorum quinquaginta quinque prescriptio, quæ se excusant ad onera vel munera vocati. vt C. qui æta. l. inuiti. & ff. de testibus.

De prescriptione 60. annorum.

Est annorum sexaginta prescriptio, de eo quod debet arrogari per principem. ff. de adopt. l. 2.

De prescriptione centum annorum.

Est annorum centum prescriptio, quæ competit soli Romanæ ecclesiæ & ciuitati. C. de sacrosan. ecclesi. l. vlt. ff. de usufr. l. an usufructus.

De prescriptione quæ nullo tempore terminatur.

Est prescriptio perpetua, id est nullius temporis meta diffinita, scilicet in feudis. vt in constit. Frid. vt imperialem decet solertiam. §. 1. C. com. de leg. l. vlt. §. fin autem. in fi. C. de usufr. l. neque fructuarii. Az. ru. 7. **PRESCRIPTIONI**, seu ad prescribendum non prodest credulitas cum errore iuris non facti, suadens quod titulus non iuridicus sit iuridicus: vt in l. nunquam. ff. de usucap. & not. Abb. in ca. de quarta. de prescript.

Limita quinque modis, vt per Fel. in d. cap. de quarta. versi.

verfic. secunda doctrina. B. Dias re. 570.

¶ **PRAESCRPTIONEM** actione personali impedit mala fides, sicut in reali tenet glo. & Imol. in c. fi. de praescriptio. quam ibi sequuntur omnes canonici docto. maxime Butrigar. & Imol. & ista est vera & communis opinio, licet Hostien. Bart. & aliqui alij, quos late refert Balbus in loco infra allegando, contrarium tenuerint.

Limita quatuor modis, ut per Felin. in d. c. fin. de praescrip. Balb. in tractat. de praescript. B. Dias re. 578.

¶ **PRAESCRPTIONE**, vel consuetudine, quæri potest, quod est quæsiibile privilegio: ut in capi. duo simul. de offic. ord. & in capi. cum contingat. de foro compet. notat Card. post. Lap. in clem. 1. de relig. domib.

Limita quatuor modis, ut per Felin. in c. accedentes. de praescrip. B. Dias reg. 577.

¶ **PRAESCRPTIONE** etiam longissimi temporis, mala fides defuncti indistincte nocet hæredi: adeo quod hæres, nec canonico iure, neque civili præscribere poterit, eo casu quo defunctus non poterat, licet ipse sit in bona fide, & velit à seipso inchoare præscriptionem. Ista est communis conclusio doctorum contra Dinum, qui contrarium voluit in c. possessor. de regulis iuris in sexto.

Limita quatuor modis, ut per Balb. in tract. de praescri. in 4. parte princ. B. Dias reg. 572.

¶ **PRAESCRPTIONE** tutus, si soluat, repetit quasi indebitum. Bartol. in l. final. ff. rem ra. habere. sequitur Abb. in c. ad aures. de praescript. facit quod in simili ponit Ioann. And. in regula, possessor. de regul. iuri. libro vj.

Limita vno modo, ut per Felin. in dicto capi. ad aures. B. Dias re. 579.

¶ **PRAESENS** habetur pro consentiente cum de modo præiudicio agitur. Bar. l. quæ dotis. col. fi. ff. sol. mat. l. quam Tuberonis. §. sunt quidam. ff. de pecul. l. Sabinus. ff. com. diuid. l. Labeo. ff. de aqua plu. ar. l. qui bona, §. si quis iussus. ff. de dam. infe. Fel. c. cum M. col. 8. de cõst. Dec. c. super eo. col. 4. de off. deleg. Abb. c. ceterum. de foro com. Med. re. 5.

¶ **PRAESENS** iudicio non est citandus. l. de vnoquoque. ff. de re iud. cum si. ut per Alexan. in rub. C. de in ius voc.

Primò fallit quando citatio fit solum ad simplicem finem comparisonis, ut citatus simpliciter compareat: secus si fieret in finem responsionis, & defensionis.

Secundò fallit, quando citatio requireretur per modum formæ, secundum Bald. in capit. 1. de mi. vassal. qui contumax est.

Tertiò fallit, dum modò pars præsens in iudicio certificetur per iudicem de actu, qui debet fieri, aliàs cesset factus tanquam contra absentem, secundum Bartol. in l. furioso. ad finem. ff. de re iudic. quem sequitur domi. Antonius de Butrio in d. capit. j. de re iudi. B. Soc. re. 378.

¶ **PRAESENTIA** alicuius, cui debetur reuerentia, non inducit iustum metum ad rescindendum actum nisi probentur minæ, vel verbera præcedentia, ita Bartol. in leg. ad inuidiam. C. quod merus causa.

Primò fallit, quando actus fit cum eo, cui debetur reuerentia ut per Roman. in leg. si cum dotem. §. eo autem tempore. ff. soluto matrimonio. In contrarium tamen vide per Bald. in leg. pactum. C. de collatio.

Secundò fallit, ubi est talis actus, qui requirit liberam voluntatem, ut in matri. quia tunc sola præsentia inducit iustum metum reuerentialem: ut per Antonium de Butrio in cap. cum mirum. de regul. 7.

Tertiò fallit, quando ille, cui debetur reuerentia, erat solitus in simili inferre minas vel verbera contra subiectam personam, & probatur per ea quæ voluit Bart. in l. j. §. & post operis. de op. no. nun. & doct. in ca. fi. de appella.

Quartò fallit, ubi actus taliter factus enormiter læderet personam subiectam: quia tunc absque eo, quod probentur minæ, præsumitur metus reuerentiæ: ut in simili voluit Fede. in consi. 179. incip. quæritur an dicta Margarita. & Petr. de Anchar. in regula, accessorium. & Paulus de Castro in consi. 175. incipien. in Christi nomine. B. Soc. reg. 379.

¶ **PRAESENTIA** alicuius, cui debetur reuerentia non inducit iustum metum ad rescindendum actum, nisi probentur minæ vel verbera præcedentia, Bartol. in l. ad inuidiam. ff. quod met. caus. Don. Fina, lib. 5.

¶ **PRAESENTIA** in dubio non præsumitur, nisi probetur absentia. Bar. in l. 2. C. de statu. & imag. per illum text. & facit quod notat idem in l. Theopompus. prope finem. ff. de dote prælegata.

Limita quatuor modis, ut per Felin. in capit. tenor. de re iudi. B. Dias re. 580.

¶ **PRAESENTIA** & absentia. Præsentia plurimum facit:

ff. de recept. l. item si. §. vlt. & l. arbit.

ff. quib. mod. pig. sol. l. sicut. §. vnde vi. & l. Titius se. §. Titius.

ff. de euct. l. quidam ex parte. & leg. duo ex tribus.

ff. de rei vend. l. hæc si res.

ff. mand. l. qui fide.

ff. ad munic. l. 2.

ff. de verb. sig. l. coram Titio.

ff. quib. mod. pig. sol. §. sed et si.

Præsentiam nihil facere:

ff. de iud. l. si furto.

ff. de pig. l. Gaius.

ff. fam. l. si ex par. §. pater.

ff. de rescin. vend. l. Titius.

ff. de tuto. & cura. l. illud.

ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. l. sicut. §. noui.

ff. de aut. tut. l. 1. §. vlt.

ff. de leg. 2. l. Titia. §. Lucia.

ff. de re iud. l. qui potest.

Præsentia consensum inducit, si favore rei interueniat: aliàs non.

C. de Episc. aut. sed neque.

C. de præpos. sacri. l. iubemus.

C. de donat. l. si plures. §. præses.

ff. de decur. l. honores. §. vlt.

In Decret. dist. 28. diaconi. §. quicumque.

Præsentia plurimum, &c. Et contra, ut omnis soluat. Contra distingue, an id quod agitur, valeat etiam sine præsentia & scientia, an non. Si valeat, habet contra Rub. scilicet ut præsentia nihil operetur. Verbi gratia: legas rem meam, vel vendis me præsentem: non paratur mihi præiudicium: quia scio ius meum ubiq; durare. ut & de illo dicitur, qui rem sibi obligatam videt distrahi. ut ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol. leg. sicut. §. non videtur. Nec obstat, quod legitur de euctionib. l. quidam: quia ibi non propter præsentiam, sed quia accepit precium sibi præiudicat. Est & alia ratio: quia etiam in retinente, rem meam ven-

Tom. 2. Reg. Iur.

dere vel legare potest. vt ff. de pig. act. l. Gaius. & de contrah. emp. l. rem alienā. & in Inst. de leg. §. si res. potest excipi, nisi quod agitur, spectet principaliter meam voluntatem, vel secundariō, puta publicam. vt ff. mād. l. qui fide. & ff. ad munic. l. 2. Item secus, si patior alium rem meam dare. vt ff. de donat. caus. mort. l. quod stat. lib. idemque cū delegatur. vt ff. de tut. & curat. illud. & de iud. l. cum furiosus. Lex aut illa, quæ est in ff. fam. herc. l. ex parte. §. pater. nō facit ad rē: quia ibi nō de præsentiā patris est quæstio, sed de consensu contractū est quod minimē verum est, propter præcedentia verba in testamento posita, quæ erant: vt quisque æs alienū, quod habet vel habebit solus substineat. vbi autem quod agitur, valere nō potest sine mea præsentiā, locum habet hoc generale. vt ff. de arbit. l. si in tres. & de re iud. l. duo. de verb. sig. l. si communia. Idem est, etsi sola voluntas mea sit necessaria, & sufficiens ad id quod agitur me præsente. prodest enim præsentiā, quia inducit cōsensum, maximē si fauor interueniat: vt in sequenti Rub. dicitur. Idem dico, & si nō interueniat: licet Rub. aliter cōtineat. nec enim probatur per legē: puta, obligas rem meam me præsente, nō tenet obligatio sine meo consensu. prodest ergo præsentiā, vt inducat patientiā: & patientiā, vt inducat consensum. vt ff. de pig. l. fideiussor. §. pater. & C. ad Vel. l. si sine volunt. §. quod si. & l. quis probauerit se non inter fuisse, non vt dominus, vel vt de dominio suo diminuat, sed vt testis, vel vt alterius officij homo. vt ff. de rescind. vend. l. Titius. & de leg. 2. l. Titia. §. 2. Lucius. Hæc de præsentiā hominum. rerum enim præsentiā prodest sine dubio, ad dominij translationē. vt ff. de rei vend. l. hoc si res.

plus facit absentia, quā præsentiā.

ff. de arbit. l. item si vnus. §. vlt.

plus facit, &c.) Verius dixisset, præsentiā prodest, vt valeat res de qua agitur: quæ nulla esset, absentia interueniente: vt probatur per legem subiectam, vt ff. de arbit. l. si in tres. aliās debent pro l. item si vnus. §. vlt. Azo, ru. 56.

¶ **PRAESENTIA.** Vbi aliquorū præsentiā exigitur, in eorum absentia nihil agi potest.

PRO.

58. dist. c. obeuntibus.

* 22. q. 2. c. animaduertendum.

Ext. de offi. deleg. c. causam matrimonij.

Ext. de elec. c. quod sicut. & ca. venerabilem.

D. de re iud. l. duo ex tribus.

D. de transac. l. cum hi. §. si prætor.

D. ad l. Aquil. l. 3.

C. de testam. l. si vnus.

ADDI. * 22. q. manuscip. 24. q. 3.

CONTRA.

15. q. 7. c. felix.

64. dist. c. 2. & penult.

Ext. de tempor. ord. c. si Archiepiscopus.

Ext. de elec. c. cum inter.

Ext. qui matr. accus. poss. c. videtur.

C. de repud. bon. poss. l. 1.

C. de postul. l. velamento.

SOLVTIO.

præsentiā alicuius desideratur duobus modis. Aut propter necessitatem, & tunc vera est prima regula: aut propter honestatem, & talis absentia non vitiat factum, vt in contrariis, & 32. quæstio. 2. c. honorantur. Damas. reg. 26.

¶ **PRAESENTANDI** potestas alicui concessa ad ali-

quam ecclesiam, intelligitur tantum de prima præsensatione. Dec. cons. 109. colum. 1. & quid de postulatione, vide Roch. de Curt. in tract. de iu. patro. numero 32. Med. re. 3.

præsentiatio facta ab his, qui semel literas impetrarunt, non potest in præiudicium præsentiati variari. gl. c. duobus. ver. eligere. de resc. 6. c. publicato. de elect. 6. l. si is qui. ff. de procurat. Anch. consi. 224. idē est in electioe. c. nulli. de elec. 6. l. serui electione. ff. de electione. ff. de leg. 1. l. huiusmodi. §. Stichum. ff. de l. 2. l. statu liberum. §. Stichum. ff. de opt. leg. l. apud. ff. de decur. l. si. ff. de confir. tut. doct. com. l. dotem. ff. sol. mat. Rebus. l. præcipi. num. 7. C. de can. largit. li. 10. l. si quis, num. 1. & seq. C. de decur. eod. li. Card. Clem. 1. §. nos. de iur. iur. Din. & Boe. c. quod semel. num. 11. de reg. iur. 6. Med. re. 4.

¶ **PRAESENTATIONIS** forma omiſſa nullum ius tribuit præsentiati. c. si. de æt. & qual. nisi fiat à delegato de latere. Crau. cons. 177. num. 5. Alin. in praxi iud. §. 3. c. 37. num. 13. Med. re. 7.

¶ **PRAESTARE** suum. Si præstem patrociniū petenti rem meam, facio mihi præiudicium.

PRO.

Ext. de transac. c. ex literis.

Ext. de his quæ fi. à maio. par. c. ex ore.

63. dist. c. cum Hadrianus.

D. de inoff. test. l. vlt.

CONTRA.

Ext. de rer. permut. c. cum vniuersorum.

D. de rei vind. l. inter officium.

D. de re iud. l. sæpe.

D. de pig. act. l. Gaius.

SOLVTIO.

Distingue scientē & consentientem ab ignorante, quia ignorātia facti nulli nocet. D. de iur. & fact. ignor. l. error fact. nisi esset supina. D. de iur. & fact. ignor. l. regula. §. 1. Damas. reg. 29.

¶ **PRAESTATIO** gratuita hinc inde extinguitur morte, nec transit ad hæredes. cap. fin. qui dicatur Dux March. vel Com. conc. simil. l. qui in futurum. §. si ex altera. ff. de pact. Flor. l. si pactum, in 2. casu. ff. de proba. Med. reg. 6.

¶ **PRAESTATIO** gratuita hinc inde soluitur morte, nec transit ad hæredes. capit. fin. quis dicatur Dux, March. vel com. dixi ego in trac. de reg. iur. regul. 6. numero 86. Med. trac. 2. par.

¶ **PRAETANTIAE** integræ solui debent, alioquin deficiens in vno nummo in poenam incidit. Bald. l. quādiu. C. de dist. pig. idem l. stipulatio hoc modo. ff. de verb. obli. Med. reg. 5.

¶ **PRAESVMITVR** ignorantia, vbi non probatur scientia, text. est in cap. præsuntitur, de reg. iur. in vj. Gramma. deci. xxxvj. numero 16. & not. quod ignorantia est triplex, bona mala, & indifferens; & alia est iuris, alia verò facti: iuris ignorantia multiplex: facti verò certi, vel incerti, de qua vide Luc. de Pen. in leg. generali. C. de tabul. logog. libro 10. numer. 6. 7. 8. & 9.

Fallit in notoriis, quia illud publicè scitur quod publicè est notorium: quia eo tunc præsuntitur scientia vbi non probatur ignorantia, gloss. est ord. in leg. si tutor petitus. C. de peric. tut. Bal. in l. 1. C. de recep. & l. 1. C. qui aduer. quos. Bart. in d. l. si tutor. doct. in capitulo, quoniam contra. §. 1. vt lit. non contest. gl. in clem. 1. de sepul. in vers. publicè. Idem Bal. in l. iudicia. C. de rei ven. & Gram. cop. in d. deci. xxxvj. numero 17. 18. 19. & 20.

Fallit

fallit etiam in ignorantia probabili quæ omnino excu-
sat, quando maximè est sine culpa, prout Ab. & De-
ci. in c. 2. de const. numero 22. & facit text. in l. 1. ff.
de recep. in vers. latrones. Abb. consilio 35. numero 3.
& Roma. consilio 473. numero 1. & 2. Capo. consil.
21. numero 31. & 32. Pet. Ger. sing. numero 2. Rom.
consilio 186. numero 5. & 6. Dec. consilio 440. n. 1.
I. Nouell. re. 145.

¶ **PRAESUMPTIO.** præsumitur ignorantia, ubi scien-
tia non probatur. Reg. vi.

In criminalibus etiam violenta præsumptio quæ in ci-
uilib. vim habet plenæ probationis, non sufficit ad
condemnandum. de præsumpt. c. afferte. c. quia veri-
simile. C. de prob. l. si cum ibi not.

Præsumptio transfert onus probandi in aduersarium.
De fid. lib. l. 24. §. sed et si ita. in fi.

Ex præsentī præsumitur futurum. C. de adul. leg. si
qui adulterij. in glos. C. de no. l. cum quis. Auth. de
rest. & ea quæ pa. §. verum si quidam. §. mulier. aut.
vt mul. §. si quis verò accusat.

Præsumptiones iuris tribus reg. absoluit Alci. in tract.
præsumptio. quarum prima est, quæ naturæ præsum-
ptio appellatur à Dd. ad capitulo is, qui fidem. de
spon.

Qualitas quæ naturaliter inest homini, semper adesse
præsumitur. Quod me. cau. l. isti. De reb. eo. l. si pu-
pillorum. §. si pater. firmat etiā Ang. in repe. l. scien-
dum. de verb. oblig.

In meliorem partem fiet præsumptio. pro soc. l. meri-
to. §. Reg. l. semper in dubiis.

Mutatio non præsumitur. C. de ser. l. ali. Riisvich.

¶ **PRAESUMITUR** esse in relato, quod apponitur in
referente, præsertim cum relatio est in instrumento
publico. Dec. auth. si quis in aliquo. nume. 29. C. de
edendo. l. Titia. §. ff. de verborum obligatio. l. 5. §.
1. ff. de re iud. Tiraquel. in tract. de leg. Connub. glo.
7. num. 187. Med. reg. 10.

Præsumitur certa scientia non error in geminatione
actus. glo. c. ex literis. ver. amonita. de diuor. Alexa.
l. 1. C. de error. calculi. c. si quis iratus. 2. quæst. 2. gl.
auth. vt nulli iud. §. ad hoc. capit. olim. de rescr. Dec.
conf. 15. col. 1. conf. 60. nu. 2. conf. 599. nu. 5. rel. ca. fi.
n. 1. §. quæstioni. nu. 3. ff. de quæst. Cephal. conf. 261.
nu. 11. c. 1. de of. deleg. c. si cautio. col. 10. de fid. inst.
Marfili. l. 1. in terminis. Menoch. 4. Resp. causæ fina.
nu. 52. Port. conf. 130. num. 3. Med. re. 3.

¶ **PRAESUMI** non dicitur forma nisi ex diuturnitate
temporis, quia tunc etiam extrinseca præsumetur.
Doct. com. l. sciendum. ff. de verb. obl. l. qui in aliena.
ff. de acq. hered. Gozad. in conf. 73. Crau. in termin.
conf. 317. num. 2. Dec. conf. 442. col. 5. Alexan. conf.
179. col. 3. vol. 7. Corn. conf. 181. col. 6. vol. 2. Ias. cōf.
64. vol. 1. Dec. conf. 638. nu. 8. Med. re. 7.

¶ **PRAESUMPTIO.** Quomodo ex priori facto quid
præsumatur.

C. in integ. rest. l. si minorem.

In Decr. c. 2. quæst. 1. in primis.

In Dec. distinct. 40. q. 8. sicut.

Inf. de præsumpt. Rub. immod. præsumpt.

ff. de suspect. tut. l. tutor. §. si tutor.

ff. de act. l. si cui. §. iisdem.

ff. de re mil. l. non omnes. §. Barbarius.

ff. de prob. l. cum tacitum.

C. de proba. l. ex persona cum termino rem.

In Auth. de rest. & ea quæ. §. vnde.

Quomodo ex priori, &c. In ista Rubrica sumitur con-
iectura, ex eo quod olim contingit in alicuius per-

sona, vel leges suppositæ declarant. sed & quandoq.
propter præsentia declarantur præterita, vt in sequē-
ti Rubrica. & C. ad l. Iul. de adul. l. si qui adulterij.
& ff. de re iud. l. quædam. Azo, rub. 10.

¶ **PRAESUMPTIO**, & correctio. Licet generaliter di-
cat, non tamen præsumi, quicquid lege veteri di-
cebatur correctum per omnia.

In Auth. vt fin. prohi. ma. & ha.
Aequalitatem spectandam.

In Auth. de æqual. do. §. hæc igitur.

¶ **PRAESUMPTIO** modica restituit appellantem, in
integrum. Bellamera Deci. 334. nu. 1. in termin. in ti-
tu. de rest. in intest. Med. reg. 5.

Præsumptio non potest esse ubi non adest præsumen-
di causa. Bald. leg. si certis annis. C. de pact. l. si quis
adulterij. C. de adulter. l. diuus. ff. de rest. in integ. l.
omnes. §. Lucius. ff. quæ in fraud. cred. l. non solum.
§. de viro. ff. de rit. nupt. l. non omnis. §. a barbaris.
ff. de re milit. Corn. conf. 308. vol. 1. Rom. l. admonē-
di. no. 265. ff. de iur. iur. Med. reg. 6.

¶ **PRAESUMPTIO.** præsumptioni standum est.

In Instit. de verb. ob. §. itē vn. & §. item script.

Inst. de fideicom. §. vlt.

C. de Episcopis & cler. l. si quinquam.

C. de probat. l. fidei præ. l. iubemus.

C. ad Maced. l. vlt. in fin.

C. de reb. ali. l. 1.

C. de commer. & mer. l. 2.

C. de secund. nup. Aut. nunc autem.

C. de mili. test. l. 1.

C. de rei vx. act. l. rem in præsentī. §. accidere.

C. de dona. inter vir. & vx.

C. ad l. Fal. l. vlt.

C. de fideicom. lib. l. & si non.

C. de distrah. pig. l. & quæ sub.

C. de contrah. stip. l. si quis spon.

C. de don. l. censualis.

C. de adult. l. si quis ad.

C. ad l. Iul. de sic. l. 1.

C. de male. & ma. l. vlt.

C. de iniur. l. si conuicia.

C. quemad. test. aper. l. non codi.

C. de repud. l. quod ait. §. illud.

Et valet ad quæstionem, an qui fuit in clericatus habi-
tu, clericus præsumatur, vel si habuit præbendam
archidiaconi. Item contra clericos, in Ecclesia hæc
habuit vel fecit, quodd consenserint.

ff. si quis caut. l. 2. in prin.

ff. de his qui sui iur. l. filium cum.

ff. de procurat. lege, si quis cum proprio. §.
vltim.

ff. quod met. caus. l. non est.

ff. ad Maced. l. vlt. in fin.

ff. de iud. l. sed & si fu. §. sed & si.

ff. de ritu nup. l. in liberæ non solum. §. 1.

ff. de redhib. l. quod si. §. qui iam percipiunt.

ff. de public. l. quæcunque. in fin.

ff. fam. herc. l. quædam.

ff. de re iud. l. vlt.

ff. de dona. inter vir. & vxor. l. quintus.

ff. de cond. ob caus. l. si extraneus.

ff. man. l. si verò. §. si præ. contrā.

ff. de proba. leg. Procula. leg. cum de. quidam
chirog.

ff. de adm. tut. l. tutores. §. non est.

ff. de suspect. tut. l. 3. §. idemque.

ff. de stat. lib. l. antepe. in fin.

ff. ad Trebel. l. quadrigæ.
 ff. de doli excep. l. ult. §. 1.
 ff. de diuor. l. 3.
 C. de Episc. au. l. nemo.
 ff. de probat. l. emptorem.
 ff. quæ in fraud. cred. l. omnes debi. §. Lucius.
 ff. de verb. obl. l. sciendum. l. Titia. §. idem.
 ff. ad l. Cornel. de sicca. l. 1. §. diuus.
 ff. de bon. eor. quæ ante sen. l. ult.
 Non est.
 C. de sacros. Eccles. Aut. hoc ius.
 C. de epis. & cler. l. eum qui.
 C. de probat. l. non epistolis ad proban.
 C. de pact. l. si certis annis.
 C. de inof. test. l. omnimodo.
 C. de ingen. ma. l. ingenuam.
 C. de condit. indeb. l. ult.
 C. de dolo. l. dolum.
 C. de bon. proscript. l. si quis post hæc.
 C. de testib. l. testium.
 C. de positi. l. de fide.
 C. de pæn. l. qui sententia.
 C. de non num. pec. l. nec. in prin.
 C. de dona. inter vit. & vxor. l. si maritus.
 C. de fideicommiss. l. ex fide. l. fundum.
 C. quando licet vnique. l. 3.
 ff. de of. præsid. l. Barbarius.
 ff. de verb. obl. l. quicquid astringit.
 ff. de trans. l. non est. l. ult.
 ff. de pæn. l. absentem.
 ff. de exercito. l. ult.
 ff. de re mili. l. non omnes. §. à barbaris.
 ff. de bon. eor. qui ant. l. qui rei idem. §. si quis.
 ff. de ritu nup. l. non so. §. de.
 ff. solut. ma. l. si cum dotem.
 ff. de quæstio. l. 1. §. diui.
 C. de trans. l. transactione.
 In Aut. de trient. & sem. §. in talibus.
 ff. de probat. l. chirographum.
 C. de contrah. & commit. stip. l. optima.

Præsumptioni, &c.) Et contrà, vt in Rub. ista continetur, standum est præsumptioni, donec contrariū fuerit probatū, si tamen liceat probare cōtrariū, quod quando liceat, vel non, supra eo. in illa R. Cōtra iur. præsum. &c. & contrà, plenè comprehendit. Nec obstat quod in contraria Rub. ponitur, C. de sacrosan. Eccle. Aut. hoc ius. in fin. ibi enim ideò habet necessesse creditor probare, conuersam esse pecuniā in utilitatem Ecclesiæ, quia pro eo qui petebat, nihil præsumebatur à lege super eo quod assererat, nec erat aliqua ratio, quare præsumi deberet, quæ ergo fronte quis diceret, per illam legem non esse standū præsumptioni, cum lex illa super factū nihil præsumat? Et ita determinantur ferè omnes leges contrariæ Rubr. sic enim fatuæ reliquæ omnes, vt prima inducuntur, eadem ergo clauē, quia eodem vinculo tenentur, soluantur. Quod autem legitur ff. de pæn. l. absentem, non obstat. Verum est enim in causa criminali de suspitione aliquem non posse dānari, suspitione dico qualibet, scilicet leui, vt ff. de min. l. denique. §. idem tamen ait. Ceterum si præsumptio fuerit violenta, propter quam aliquis habeatur pro cōuicto, vel Cōfesso, secus est, vt C. ad l. Iul. de adul. l. si quis adulterij. & in Aut. vt lic. mat. & auiz. §. quia verò comperiuntur, Quod aut legitur ff. de ritu nup. l. non solum. §. de vno. facit potius pro hac Rubrica, quàm contrà, sic enim dicit, quia par affectio-

nis causa fraudem admouet. & ita patet, quia sibi præsumit non intercedere dolum, nisi contrariū fuerit probatū. Item non obstat, quod legitur de quæstio. l. 1. §. diui. Nam & ibi admittitur præsumptio ex cōfessione, si tamen in ea fuerit perseveratum, vt in eadem l. §. si quis vltro. Azo, rub. 54.

Locus præsumptionem inducit, item potentia, dignitas.

ff. quod met. caus. l. ult.

Item paupertas & munus, bonarum opinionum.

ff. de eden. l. si quis. §. 1.

Hic sunt notatæ præsumptiones extraneæ, & interpretationes.

C. de fideicom. l. quamuis.

ff. de pact. dot. l. pater.

C. si cert. pet. l. 1.

ff. de his quæ in fraud. cred. l. omnes. §. 1.

Dolus præsumitur si potuit denunciare, & non fecit.

ff. de euct. l. si fundo. §. sicut.

Præsumitur per absentiam, quod malam habuit causam.

ff. de euct. l. si ideo.

De voluntate transferendi domini præsumpta.

ff. de iure dot. l. sed nisi.

Ex loci distantia & proximitate præsumitur.

C. de fals. mon. l. 1.

In certis, non incertis, locus est coniecturis.

C. de his qui ad eccles. confug. l. præsumpt. cum suis concord.

Qualiter in obscuris sit præsumendum.

ff. de iur. delib. l. ult.

Instrumenta præsumptionem afferunt.

C. de non num. pec. l. generaliter. Nequaquam afferunt.

In Auth. de instr. cau. §. sed etsi.

C. de probat. l. cum pluribus.

C. de non numer. pecu. l. 1. §. si ex.

C. de lib. cau. l. interrogatam.

Instrumenta præsumptionem, &c. & contrà.) Instrumentorum magna est vis, inducunt enim obligationem, si ad hoc interponantur, vt in Instit. de obligationibus. Item probationem si publica fuerint, & aliquid in eis asseratur, vt C. de probat. l. instrumenta. & C. arb. tu. l. vi. Si verò non asseratur, sed innuatur: puta confessus est in publico priuatoque instrumento, te ex tali causa debere, distingue causam mutui à cæteris, nam in mutuo nullum paratur ibi præiudiciū, vt C. de nō num. pec. l. si ex caus. Idem etsi ex ea causa confitearis te debere, quæ ex iure ciuili nō est approbata, nisi confirmetur, vt C. de do. cau. l. quod de suo. Et ita intelligitur contraria Rubr. aliās enim paratur præiudiciū, donec contrarium probetur, vt in hac Rub. dicitur. & C. de probat. l. cum precib. & C. de lib. caus. l. inter.

Verba præsumptionem afferunt.

ff. de pact. l. tale. §. vlti. cum suis concordant.

Præsumptio est pro his, qui se aliud fecisse dicunt.

ff. rem rat. hab. l. ne satis.

ff. de leg. 1. l. si quis. §. cod.

Non est

Non est.

C. de prob. l. res.

D. com. vtriusque iud. l. scriptura.

ff. de leg. 2. l. Titia omne.

Præsumptio, &c.) Si quis dicat se aliquid fecisse, si qui dem in suum præiudicium & in alterius commo dū, vel onus præsumptio est, quod fecerit, vel (quod verius est) quasi modò videatur facere. vt in ff. de donat. l. ex hac scriptura. & tit. rem rat. hab. leg. ne fat. & ita intelligitur hæc rub. Nec obstat quod dici tur ff. de hæ. instit. l. ex facto etiam. quia ibi testator non dixit se instituisse, vel si habes aliam literam su per legem illā, hanc scilicet quā mihi institueram: respon. institutionem non fieri in præiudicium te statoris, vt donationem, & similes cōtractus. Vnde quia dixit in suo testamento se aliquid fecisse, prop ter quod si fecisset, in nullo sibi præiudicasset, quo minus vel adimeret, vel mutaret. verisimile est q̄ nec nunc voluerit sibi in aliquo præiudicare, vel quòd aliquid videatur modò facere, puta institutio nē. Similiter responderi potest ad l. quæ est de leg. 2. l. Titia. vel aliter, quia ibi non apparebāt species. legatū ergo non poterat dici aliquid. vel aliter quia non se fecisse, sed facturum dixit, quæ autē de futu ro sunt, magis incerta sunt, & ideo quia nihil certū significauit testator, non videtur aliquid legatum, nisi contraria apparet eius voluntas. sicut & dico in exhæredatione, quæ sicut & in testamēto, pēdet ex voluntate testatoris. Vnde licet testator dicat, se eā fecisse, si tamen non apparet eius voluntas, scilicet quòd modò velit eam facere non habeo filium pro exhæredato. vt ff. de hæ. instit. l. qui valebat. Vbi au tem scribo in alterius extranei, cui mea voluntate præiudicare non possum, nihil nocet si non in præ iudicium hæredū dicam me aliquid fecisse, vel esse, non præiudicatur eis, nisi iusiurandum à testatore factum, firmauerit ea quæ asseruit. vt C. de probat. l. rationes quæ. ff. de l. 3. l. cum quis decr. §. codicill. & C. com. vtriusque iud. l. scriptura. Azo, rub. 54.

Præsumptio de præsentī ad præteritum.

In Aut. de rest. & ea quæ parit in ii. mense.

C. de probat. l. 3. cum te.

Imò de præterito ad præsens.

In Auth. de testib. §. si verò dicant.

C. de mil. l. si minorem.

ff. man. l. si verò. §. inde Papin.

ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol. l. sicut. §. super.

ff. de susp. tut. l. 3.

præsumptio, &c.) Sicut de præsentī ad præteritum, vt in hac rub. dicitur, ita de præterito ad præsens su muntur coniecturæ, vt in cōtraria Rub. dicitur, quā nullo modo contraria sed diuersam esse, plus quā manifestum est. Azo, rub. 54.

præsumptio pro absente inducitur.

ff. de inof. test. l. meminisse. §. Pap.

C. de resti. mil. l. si Valerianus.

præsumptio, &c.) Non probatur per leges subiectas, quod in hac rub. continetur. Quod ergo dicitur ff. de inof. test. l. Pap. §. meminisse. & C. de test. mil. l. si Valerianus. non ideo dicit quòd aliquid in persona absentis præsumatur, sed vt ei subueniatur, cum vs que ad sententiam in lite improba non perdurauit, vel quia iusta de causa absuit. Azo, rub. 54.

Dominicus actus præsumptionem inducit.

C. de iur. delib. l. 2.

In Instit. de hæ. qual. & dif. l. vlt.

ff. de act. hæ. l. si pui. l. si seruum.

Dominicus actus, &c.) Q. d. Vbi quis facit aliquid, tan quam ipse esset dominus, præsumitur quod velit do minus esse, nisi contrarium probetur. vt C. de iur. delib. l. 2. & in Instit. de hæ. qual. l. vlt. Azo, rub. 54.

¶ PRAESUMPTIO mali. Bonifac. Reg. viij.

Semel malus semper præsumitur esse malus.

Exemplū pete ex l. si cui. §. iisdem. ff. de accu. Viuien.

¶ PRAESUMPTIONEM facit res inter alios acta, licet regulariter non noceat alteri. doct. c. cum super. ca. quamuis. de sent. & re iud. Alex. l. sape. colum. 8. de re iud. doct. l. 1. C. quibus res inter alios acta non no ceat. & in Rub. C. res inter alios acta, & dicam suo loco latius infra.

Med. reg. i.

¶ PRAESUMPTIO. præsumptionem iuris admittere probationem in contrariū.

PRO.

6. q. 8. in præsentium.

35. q. 2. & 3. c. extraordinaria.

Ext. de renuntiat. super re. & c. in præsentia.

Ext. de præsump. c. quia verisim.

Ext. de rest. spo. c. audita. & c. i.

C. de negoc. gest. l. alimenta.

C. de don. inter virum & vxor. l. etiam si.

D. quod met. caus. l. non est verifi.

CONTRA.

Ext. qui mat. accus. pos. c. in sup.

Ext. de relig. & transeunt. ad relig. cap. vidua.

Ext. de condit. appo. c. per tuas.

37. q. 1. c. viduas autem.

C. ad Macedon. l. vlt. in fi.

C. de rei vxor. ac. l. vna.

D. de adop. l. his verbis.

SOLVTIO.

Vbi ius super certo facto fingit aliter, quā veritas in se habet, vt si aliquis reuertatur ex captiuitate, fin git ius ipsum non fuisse in captiuitate, vide Instit. quibus mod. ius pat. potest. sol. §. ab hostibus. in hu iusmodi casu non admittitur probatio in contra rium. Si verò præsumit super facto incerto, admitti tur probatio in contrarium. d. c. quia verisimile. nisi expressē aliud in iure reperiatur cautum. Tūc enim non admittitur, C. ad Macedon. l. fin. & d. c. in super. nisi ipsum ius dixerit talem probationē in contra riū esse admittendā. d. l. alimenta. In summa, semper admittitur probatio in contrarium, nisi in casibus specialibus, vbi ius dicit probationem non admitti, d. c. vidua. Damasc. reg. 49.

¶ PRAESUMPTIONES iuris quot sunt, declarat Cam peg. in tract. de testib. conc. 438.

præsumptiones iuris & de iure quæ dicantur, declarat Campeg. in d. tract. conclus. 439.

Circa materiam præsumptionum videas blanc. in sua praxi crim. fol. 124.

Ignorantia in dubio præsumitur. l. verius. ff. de appell.

Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 177. fallit vt per Din.

in c. præsumitur ignorantia. de reg. iur.

præsumitur ignorantia in facto alieno. leg. verus. ff. de probat.

Ampliat in 12. casib. & limitatur in 16. a Rob. Marā. in l. is potest. ff. de acq. hæred. num. 224.

Fallit in 10. casib. vt per Soc. reg. 176. Fallit in 15. casib. quos not. Ant. Gab. in lib. sexto. de reg. iur. concl. 5.

Ignorantia facti proprii non est tolerabilis, nec de iu re præsumitur. l. quanquam. ff. ad Velleia. leg. fin. ff. pro soc.

fallit in 6. casib. vi per Rob. Marā. in l. is potest. ff. de acq. hæred. nu. 227. fallit in 10. casib. quos no. bened.

de

de bened. Capra in suo tract. conclusio. 76. Fallit in 8. casib. quos not. Soc. reg. 175. Fallit vt per Alexan. in l. si legati. ff. de leg. 1. vbi limitationem sublimitat in 3. casib.

Vicinus præsuntur scire facta vicini, idem in coniuncto, & consanguineo. l. octau. ff. vnde cog. l. de tutela. ff. de in inte. rest. mino. l. si vicinus. C. de nuptiis. c. quosdam de præsumptio. c. nulli. 53. dist.

Fallit in 5. vt per Maran. in d. l. is potest. nu. 233.

Fallit in 5. casib. vt per Pet. Duen. reg. 125. fallit in 5. casib. quos no. Hiero. Butig. in l. 1. ff. si certum petatur. nu. 35. fallit in 4. vt per Camp. in tract. de testib. reg. 441. Nouem casus circa hanc regulam considerat Soci. in d. l. 1. ff. si certum petatur. num. 22. fallit in 5. casib. vt per Fel. in c. literis. de præsumpt. fallit in 3. casib. vt per Alex. in d. l. is potest. num. 13.

Probando veritatem aliter se habere error præsuntur gloss. in l. de ætate. §. fin. ff. de inte. rest. l. non fatetur. de confes.

Fallit vt per Iaso. in l. si post diuisionem. C. de iuris & fact. igno. num. 3.

Temporis diuturnitas inducit præsumptionem, quod omnia intelliguntur solemniter acta. hanc esse communem opinio. attestatur Ias. in l. 1. C. qui admitti. Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. num. 10.

Filius in dubio præsuntur in potestate patris. no. in l. si emancipati. C. de collat. fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 21.

Acquisita per mulierem constante matrimonio præsuntur acquisita de bonis mariti. fallit in multis casib. vt no. supra in tract. de acq.

Animus percutientis an fuerit occidendi, vel non, ex qualitate armorum præsuntur. cap. significasti. el 2. de homi. l. 1. §. diuus. ff. ad leg. Corn. de sicar.

Fallit in 2. casib. secundum Fel. in d. c. significasti. colu. 4. bonus quilibet præsuntur c. fin. de præsumpt. ca. 1. de scruti.

Fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. cum in iure. de of. deleg. fallit in 4. casib. vt per Pet. Duen. regul. 75.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 3. à Soci. reg. 39. fallit in 4. casib. vt per Felin. in c. dudum. de præsumpt. numero 10.

Si quis habitauit decennio, præsuntur ibi constituisse domicilium. l. 2. vbi gloss. C. de incol. lib. 10. Bart. & Ang. in Lex Cornelia. §. domum. ff. de iniur.

Fallit in 2. casib. quos not. Maria. in c. fina. de foro cōpet. col. 15. Fel. in c. dilectus. el 2. de res. col. 7.

Hæreditatis filiofa. delatæ detentio longo tempore per ipsum facit præsumi iustum præcessisse, communis est opinio. vt per Iason. l. 1. C. qui admitt.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. 1. num. 10.

Mandati solennitas non præsuntur ex diuturnitate, alicuius temporis. Bal. in l. 1. C. de reb. alie. Alex. in l. sciendum. ff. de verb. oblig.

Fallit in 2. casibus. vt per Felin. in cap. sicut. de re iud. columna xvj.

Fallit in 2. casib. vt per Bartol. Romul. in rep. l. sciendū. ff. de verb. obl. nu. 119. Ampliatur in 3. casib. & mandatum non præsuntur etiam per mille annos. fallit vt per Baptista. à Villa. concl. 7. in litera M.

Limitatur in 20. à Port. lib. 4. suarum conclus. reg. 29.

Possessor quilibet habens titulum verum, vel putatiuum causatum etiam in iusto errore, præsuntur bonæ fidei. not. in l. Celsus. ff. de vsucap.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 2. à Balb. in rep. d. l. Celsus. col. 36.

possessor quilibet in dubio præsuntur bonæ fidei, c. si

diligenti. de præf.

Fallit in 15. casib. vt per Pet. de Vbal. in rep. d. capitu. si diligenti. nu. 25. & illa repet. est in primo vol. repet. fallit vt per Baptista. à Villa. concl. 40. in litera B. videas quæ dixi in tracta. de fide. infra in 5. lib. fallit si quis contra iura mercatur. c. qui contra. de reg. iur. vbi videas Dinum.

possessio præsuntur de præfenti ex possessione de præterito. Ab. & doc. in c. cum ad sedem. de rest. spoliato. Bart. & alij in l. siue possidetis. de probat.

Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 4. à Rip. in c. cum ecclesia Sutrina. de caus. pos. & propr. & qui semel possedit. censetur in futurum possidere. hanc esse communem opinionem attestatur Port. in lib. 1. suarum conclus. reg. 29. vbi dicit etiam contrariam opinionem esse communem.

possessio si est antiqua, pro titulo beneficii præsuntur, ideo possidens non cogitur ostendere. Imol. in c. illud. de præsump. Ang. & Bal. in l. qui aliena. §. quod si adierit. ff. de acq. pos.

Fallit in 4. casib. vt per Felin. in ca. licet Heli. de simo. præfentia in dubio non præsuntur, nisi probetur. Bart. in l. 2. C. de statuis & imag.

Fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. tenor. de re iud. contrariam regulam, quod pro sententia præsuntur, facit Viuius in suis conclusio. in ver. sententia.

Testamentum si apparet cancellatum, & non appareat an id fuerit factum voluntate testatoris, in dubio voluntate testatoris factum præsuntur. Bart. in l. si vnus. C. de testa.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. col. 2.

Acquisita per vnum ex fratribus simul post mortem patris habitantibus præsuntur acquisita de comuni. arg. l. fratres. ff. pro socio. Specu. in tit. de iud. §. sequitur.

Fallit in 4. casib. vt per Alciat. in tract. præsump. in 1. re. præsump. 25. fallit in multis aliis casib. vt per Pet. Duen. regula 3.

Apocha in qua quis ostendit se tribus annis proximis soluisse, retrò soluisse præsuntur, nisi contrarium probetur. l. quicunque. C. de Apoch. pub. lib. 10.

Ampliatur & limitatur in 2. casibus, vt per Petr. Duen. regula 4.

Comes sub dominio regis in dubio præsuntur habere comitatum iure proprio, non autem tanquam feudalem. Host. Ioan. And. in capitu. fin. de iud. ca. nimis, de iure iur.

Fallit in 5. casib. vt per Alc. in tract. præsump. in 2. reg. præsump. 3. num. 2.

facta non præsuntur. l. in bella. §. facta. ff. de cap. l. emancipati. C. de collat.

Fallit in 2. casib. vt per Diaz, reg. 280.

Decretum iudicis, præsuntur interpositum ex iustis causis. glo. in l. 1. C. de fide instrum. lib. 10. l. 2. C. de off. ciuil. iud.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 5. per Pet. Duen. regula 189.

Famulus si aufugit eo ipso res amissas per dominum, præsuntur subtraxisse. gloss. in §. si verò, & in auth. de exhib. reis. facit tex. in l. 2. §. fin. autem reus. §. & si actor. C. de iura. calum.

Fallit in 5. casib. vt per Pet. Duen. reg. 307.

Filius natus in domo præsuntur esse mariti. capi. per tuas. de prob. l. filium diffinimus. ff. de his qui sunt sui vel alie. su. l. si vicinus. C. de nup.

Ampliatur in 6. casib. & limitatur in 3. per Petr. Duen. regu. 344. ampliatur, & limitatur in multis casib. vt

per

vt per Port. lib. 1. suarum conclu. conclu. 8.
 Præsumptionem habens pro se, probare non tenetur,
 l. 1. ff. de præsump.
 Fallit in 5. casib. quos no. Fran. Hercula. in tract. de ne-
 gatiua. nume. 44. & seq.
 Id omne quod in actis scriptum non reperitur, præsu-
 mitur non actum. l. quicquid astringenda. ff. de ver-
 bor. oblig.
 Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 10. per Fran. Her-
 cul. in d. tract. de negatiua. nume. 176.
 Vivere quis præsumitur vsque ad centum annos. l. fin.
 C. de sacrosanct. eccles. c. in præsentia. de spons.
 Fallit in 2. casib. vt per Port. in lib. 1. concl. 11.
 Fallit in 7. casibus, vt per Soci. in l. si inter virum. ff. de
 reb. dubiis. nume. 6.
 Pro sententia præsumitur. Ab. in ca. quoniam contra,
 de probat. Rom. in l. sciendum. ff. de verb. oblig.
 Ampliatur & limitatur per Port. in l. 3. suarum cōc. reg.
 42. videas Fel. in d. c. quoniam contra, vbi ponit regu-
 las, & limitationes. nume. 37.
 Fallit in 5. casib. vt per Paris. in d. c. num. 105. fallit in
 8. casib. vt per Soc. reg. 362.
 Consanguineus præsumitur scire facta consanguinei,
 l. de tutela. C. de in inte. rest. l. octau. vnde cog. l. 1.
 vbi Barto. ff. locat.
 Fallit in 2. casibus, vt per Soc. reg. 71. Ampliatur in 6.
 casibus, & limitatur in 8. per Port. lib. 4. suarum cōc.
 reg. 31.
 Allodialis & libera præsumitur res in dubio, & nō feo-
 dalis. Hostien. in c. nimis, de iureiurando. & ibi om-
 nes doctores.
 Fallit in 6. casib. vt per Port. lib. 5. reg. 13.
 bona quæ sunt intra fines prouinciæ, siue ciuitatis præ-
 sumuntur esse illius cuius est prouincia, vel ciuitas.
 Abb. in capit. si diligenti. de præf.
 Fallit vt per Port. in d. lib. 5. reg. 12.
 In principe causa non præsumitur quando au fert rem
 alterius. Abb. in cap. quæ in ecclesiarum. de constit.
 Ias. in l. quominus. ff. de flu.
 fallit in 15. casib. vt per Port. lib. 5. reg. 16. fallit in multis
 casib. quos notavi infra in tract. de causa. in lib. 5. sed
 in dubio præsumitur quod princeps moueatur ex
 causa rationabili, dato quod non appareat.
 Fallit in 6. casib. vt per Fel. in c. quæ in eccles. de cōst.
 nume. 82.
 Incendium præsumitur causa inhabitantium. l. vendi-
 to, ff. de peri. & commod. rei vend. glo. in l. si modo.
 ff. de leg. 1.
 fallit in 2. casib. vt per Soc. re. 178.
 Instrumentum si penes debitorem reperitur, creditor
 ipsum liberasse præsumitur. Bal. in l. 3. C. de pact.
 Fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 183.
 Libri seu scriptura etiam antiquissima præsumptionem
 tantum inducit. l. in cōiunctorum. C. de relig.
 & sumpt. fu.
 Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 238.
 probatio contra probationem iuris, & de iure non ad-
 mittitur, l. antiquæ. C. ad Velleia. capit. qui fidem.
 de spons.
 Fallit in 5. casibus, secundum Felin. in c. quantò, de præ-
 sumpt. nume. 5. fallit in 7. casib. secundum Soc. reg.
 314. fallit vt per Carer. in praxi crim. nume. 54. fallit
 in probatione ex partis confessione, prout attestatur
 esse communem opinionem Franc. Turz. conc.
 5. vbi limitat, nume. 3.
 Solennitas præsumitur, videas multas conclusiones li-
 mitatas in tract. de solennitate.

Tacens præsumitur consentire, videas in tract. de taci-
 tur. fallit in multis casib. quos no. Fel. in ca. nonne,
 de præsump. vbi latissime tractat istam materiā. fallit
 in multis casib. vt per Alexan. in l. quæ dotis. ff. sol.
 matr. nume. 27.
 Contractus in dubio vsurarius non præsumitur. l. roga-
 sti. §. si tibi. ff. si certum petatur.
 Fallit vt per Dec. in d. §. num. 6.
 Princeps in dubio non præsumitur velle vti plenitudi-
 ne potestatis. no. doct. in l. in testamento. C. de test.
 milit.
 Fallit in 3. casib. vt per Dec. in d. l. in testamento. nu. 12.
 Dolus nō præsumitur. l. quoties. §. qui dolo. ff. de pro-
 l. dolum. ff. de dolo.
 Fallit vt per Marc. Anto. Blanc. in praxi crim. fol. 54. nu-
 mer. 26. Fallit quoties aliquid de genere prohibito-
 rum committitur. fallit hæc limitatio, vt per Socin.
 reg. 49.
 Aggressor quis præsumitur ex multis causis, quas po-
 nit Blanc. in praxi crim. fol. 147. numero 14. & etiā
 ponit Carer. in prax. crim. in §. circa quartam. nume-
 ro 173.
 Insultatus quis præsumitur ex multis causis, vt per eū-
 dem. fol. 147. nume. 20.
 Semel malus semper præsumitur malus. capit. semel
 malus. de reg. iu.
 Fallit vt per Blan. in praxi crim. fol. 159. caut. 14. fallit
 vt per Dy. in d. c. semel.
 Condemnatus ex præsumptione iuris, & de iure non
 appell. Fallit in multis casibus, quos not. Carer. in
 praxi crim. l. obseruare. numer. 54. videas supra in
 tract. de appel.
 Dans pecuniam non præsumitur animo donandi. Soc.
 in l. cum quidam. ff. si certum petatur, vbi commu-
 nem dicit.
 Fallit vt per Baptist. à Villa, conclu. 3.
 Diuisio inter fratres præsumitur si diu fuerint separa-
 ti, & vnusquisque partem possidens. hanc esse com-
 munem opinionem attestatur Boeri. Dec. 58. Ias. cō-
 si. 127. vol. 1.
 Fallit vt per Baptist. à Villa. concl. 83. in litera D.
 Sui heredes præsumuntur ignorare fideicommissum,
 & cetera contenta in testamento, fallit vt per Rip.
 in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verborum obliga-
 tio. nume. 50.
 Heres extraneus præsumitur habere notitiam fideicō-
 missi, & ceterorum fideicommissorum, & retento-
 rum in testamento. Fallit in 3. vt per Rip. in d. §. duo
 fratres. nume. 57.
 Tertius successor nō præsumitur habere notitiam vio-
 lentie. Fallit in 3. casibus, vt per Rip. in ea. sæpe. de
 resti. spol. numer. 43.
 Quamuis in sententia dicatur viso libello visa litis cō-
 testatione, per hoc non magis præsumitur pro pro-
 cessu quā m alius præsumeretur, si naturaliter dea-
 ctis appareret. Doct. in c. quoniam contra, de prob.
 Fallit in 4. casibus, vt per Fel. in d. c. nume. 57.
 Fallit in 3. casib. vt per Paris. in d. capi. quoniam cōtra.
 numer. 121.
 Pro iustitia reccitudine laudi arbitri, vel arbitratoris,
 ita præsumitur, sicut pro sententia. Doct. in d. c. quo-
 niam contra. de probat.
 Fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. nume. 62.
 Pluralitas actuum non præsumitur. Io. Bolog. in l. 2. C.
 de bono. pos. secundum tab. nu. 12.
 Fallit in 2. casibus, vt per Fel. in ca. cum Ioan. de fide in
 strum. nume. 7.

Qui ex duobus illatis alterum negat, reliquum affirmare præsumitur. c. nonne. de præsumpt.

Fallit in 7. casib. vt per Fel. in d. c.

Sententia si est formata in prima persona, præsumitur lata solenniter, secus si in tertia. Fallit vt per Fel. in c. si cū de re iud.

Cōtraxisse vnusquisque intelligitur in eo loco in quo vt solueret, se obligaret. l. cōtraxisse. ff. de act. & ob. l. 4. ff. de bo. auth. iud. pos.

Fallit vt per Bello. in suis conclusion. vet. contraxisse. Mala fides non præsumitur. Doctores in cap. si diligēti. de præsumpt.

Fallit in multis casibus, vt per Paris. in d. capitu. numero 26.

Delictum non præsumitur. fallit in 6. casib. vt per Anti. Gab. in lib. 7. de crimin. concl. 2.

Fallit in 4. casib. vt per Alciat. in tract. præsumpt. reg. 3. Donatio inter viuos in dubio præsumitur.

Ampliatur & limitatur in 8. casib. vt per Ias. in l. quæ dotis. ff. solu. matr. Ampliatur in 4. casib. vt per Io. Bolog. in fin. C. de pact. num. 121.

Testium rogatus non præsumitur. doc. in l. sciendum. ff. de verbor. oblig.

Fallit in 2. casib. vt per Butrig. in d. l. num. 49. vbi etiā Alex. limitat in 3. casib. num. 37.

Præsumendum est regulariter pro facto papæ.

Fallit vt per Marf. sing. 8.

Seruitium præstitum non præsumi licet longo tempore sit præstitum. fallit vt per Damas. regu. 105. Don. fina, lib. 3.

PRAESUMPTIONES iuris dicuntur liquidissimæ probationes, max. in illis casibus in quibus præsumptiones plenè probant. vt l. j. §. debeat. in vers. verè filius. ff. de lib. agno. & c. quoniā. §. si. in autem. in ver. præsumatur. vt lit. non cont. Dec. in rub. de prob. numero 17. vt in filiatione, & probatione adulterij, & contra præsumptionem iuris, & de iure non admittitur probatio. xv. qui fidem. despons. glos. si. in l. si duo. ff. de acq. hære. bald. in rub. C. de proba. vers. et go aliter probo. Dec. in rub. nu. 40. & 41. de prob. & ideo habens præsumptionem pro se non tenetur aliter probare, sed l. ipsa probationem facit. idem Deci. in d. rub. num. 167. de proba. & euident probatio dicitur præsumptio iuris, secundum glos. in l. licet imperator. ff. de leg. j.

Amplia d. regulā vt quilibet præsumatur scire ea quæ publicè sunt in aliqua provincia. vt puta scientes, & notitiam habentes per stridationes de venditione alicuius prædij facta alicui de illa prouincia excluduntur à beneficio iuris præsentandi, vt latè dixi in tractat. meo de iure protho. in §. j. quod secus est in absentibus, vt latè Deci. in c. ad hæc in beato. numero 47. de post. præla. Roma. cons. lix. & Angel. in l. tres fratres. C. de pact.

Amplia & dic quod præsumptio quæ insurgit ex sententia & re iudicata recipit probationem in contrarium, per c. in nostra, de procurato. & hoc per inspectionem, secundum Barto. in l. ij. qui ad ciuilia. C. de appel. Anto. de Butr. in c. ad sedem. vers. not. limitationem. de rest. spol. Fede. cons. cxlij. domino. Cast. cons. xlvij. in causa. Dec. cons. ccc. & in c. quoniam contra. nume. 174. de probatio. idem Ant. de Butr. in c. j. de lit. contest.

Fallit in confessione facta per partes, quæ admittitur contra præsumpt. iuris, & de iure, prout est glos. not. in authentic. de æqual. dot. §. si. in autem. super versic. scribat. Corn. cons. xxxix. volumine iij. cum multis

aliis ibi adduct. quod not.

Fallit etiam in iis quæ non apparent, quia præsumptio assumitur ex iis quæ apparent. Aymo. Cra. consilio ccxij. numero 9. alleg. Ancha. con. ccij. materia de qua. post med. ver.

Fallit etiam in iis quæ sunt difficilis probationis, quia concursus pluriū præsumptionum facit plenam probationem, vt Aym. Crau. consilio 73. numero 19. volum. j. Rom. consilio 7. consilio. 54. ad fin. & consilio 27. ad fi. Cast. consilio 143. & 169. volum. 2. prout est occultatio scripturæ contra quem admittitur probatio: iuramentum, & contra laceratē informationem etiam admittitur probatio, prout Aym. Craue. consilio ccxj. numer. 6. & 8. & duæ præsumptiones simul iunctæ habent vim vnus testis. Ita Craue. consilio cxlij. numer. 11. & consil. clvij. num. 11. & cons. clxxvij. nu. 9. Bal. cons. cxlix. volum. j. circa med. Old. cons. cccxxij. circa med. probare verò fraudem difficile est. Ideo quæ non possunt determinari per certam regulam subtilitati iudicum committitur. I. Nouel. reg. 160.

PRAETERMISSA. C. de secund. nup. l. j. De iis qui. vt indig. l. i.

Festinatio. De don. l. i. Inst. de Soc. §. manet.

Negligentia. C. de paga. l. i. de bo. præscri. l. si qua.

Andacia. C. de episc. l. si quis non. C. de hæret. l. quicūque. §. idcirco.

Cogitatio punitur. C. de his qui ad eccles. con. l. si. Cc. de pœnis. l. cogitationis. De furt. l. j. dist. 32. ca. erubesc. de pœn. dist. j. capit. cogitatio. Vide Brocar. 3. rubr. 85.

Cessans in eo quod facere debet, punitur C. de admin. tu. l. debitorib. De suspect. tu. l. 2. C. ad Sen. C. Tert. l. matre. ff. eo. l. 2. §. si. de pet. hære. l. quod si post. de vsufr. ear. re. l. hoc S. C. §. j. Brocard. 85. Riisvich.

PRAETERITVS ad hoc vt filius dici non possit ad rumpendum testamētum, sufficit si in vno nummo instituat. Bald. capitu. per tuas. colum. fin. de probat. not. doct. comm. l. si quis. la. i. ff. ad Treb. l. denique. §. sed vtrum. ff. de appellatio. bald. authen. omnimodo. C. de inofficio. testamento. glossa §. aliud. authentic. vt cum de appellat. cogn. Franciscus, ca. pitulo 1. de testam. 6. Bald. leg. hac edictali. C. de secund. nup. Ang. consil. 99. glo. authentic. nouissima. C. de inof. testa. Med. re. 5.

PRAETERITA non comprehendit lex generaliter loquens. Bart. l. omnes populi. 2. q. 5. q. princip. num. 39. ff. de iust. & iur. l. cum leg. ff. de legibus. l. leges. C. eo. Ias. l. si quis caut. Feli. c. fi. C. de testib. Bar. l. 2. ff. de cond. & dem. l. si. ff. de fals. l. ex placito. C. de rerū perm. coct. com. c. cognoscētes. de cōst. dixi ego latè in terminis part. 4. p. 35. n. i. ff. de leg. & stat. Salic. l. 2. C. de gener. abol. Med. re. i.

PRAETERITIO filij facta à matre sine inserta causa legitima redditur testamentum nullum. §. aliud quoque. authen. vt cum de appellatione cog. Euer. in loco ab ordine. nu. Ias. l. si vt certi. C. de test. mil. bald. cons. 2. vol. i. Med. reg. 7.

PRAETERITIO. Filius institutus in primo gradu in totum vel in partem, licet sit præteritus in secundo, testamentum non rumpitur. l. si posthumos. §. quod vulgo. ff. de lib. & posthum.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. quod vulgo. nu. i. vsq. ad num. 6.

Mater ignoranter si præterit filium, præteritio non habetur pro exheredatione. l. si mater. C. de inof. testamen.

Fallit

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 6.

Præteritione filij iam nati, vel nascituri testamentum patris dicitur nullum à prin. hanc esse communem opinionem attestatur Franc. Turza. conclu. 59. vbi limitat.

Fallit in 6. casib. quos ego notauì in §. i. inst. de exheredat. lib.

Præteritio posthumi testamentum non rumpit, l. i. & 3. ff. de iniust. rupto.

Fallit in 6. casib. quos ego notauì in §. posthumi. inst. de exhered. lib. num. 2.

Existente defectu præteritionis, vel exheredationis in testamento legata, & cætera capitula testamenti cõ firmantur, auth. ex causa, C. de lib. præterit.

Ampliatur in 3 casib. & limitatur in 4. à Io. Bolog. in d. auth. ex causa, nu. 70. fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. auth. nu. 16. fallit in multis casib. vt per Bart. Nouel. in d. auth. num. 15. Don. Fina, lib. 2.

¶ **PRETIUM** in particularibus loco rei non succedit. l. venditor. ff. de hæreditate, vel actione vendita. l. si quis vxori. §. si Titius. & l. quas. §. fina. ff. de furtis.

Primò fallit, quando quis ignoranter emit rem furto subtractam. Nam isto casu pretium succedit loco rei, & est speciale, & potest esse ratio: quia emptor tractat de damno vitando, ne videamur locupletes fieri cum aliena iactura. casus est in l. Labeo. & l.

* Sab. §. item si dominus*. de verb. obl. B. Soc. re. 371.

ADDITIO.

* §. item si dominus. Et ibi vide Capol. B. Vad.

Secundò fallit, quando quis emit rem sibi legatam. l. testa. de lega. §. si res. & l. planè. §. si rem. ff. de legat. i. ratio est in præcedenti casu.

Tertiò fallit in illa ratione, quæ oritur ex contractu, vt si commodatarius, vel depositarius vendiderit suo nomine ignoranter: quia tunc actio depositi vel commodati datur ad pretium, etiam si res sit falsa. casus est in l. vim. & ibi per Doct. C. de rei vendic. & ibi per Bart. & Doct. in l. si cum seruum. in fin. ff. si cert. pet.

Quartò fallit, quando venditio rei meæ esset facta necessitatis causa inuenta à superiore, vt si possidebam rem meam, & superior me compulit ad ipsam vendendam, vt daret eam militibus: nam possum petere à te pretium perceptum, quia non sum regressurus ad rem. l. item si verberatum. §. si. ff. de rei vend. & arg. l. qui solidum. §. i. de legat. 2. & ita no. dicit Paul. de Cast. in l. in re. de rei vendi.

Quintò fallit, vbi apparet de consensu partium expressè, secus si tacitè: quia tunc pretium succedit loco rei. l. in pertinentibus. in fin. & l. ita constante. & l. ex pluribus. & l. fin. ff. de iur. dot. & l. quoties. eodem tit.

Sextò fallit in re emptæ ex vsura rei, quia ita iudicatur de re, sicut de ipsa vsura: vt nor. Innoc. in capit. cum tu. & ibi per Doct. extra, de vsu. sed dic quòd in hoc pretium non dicitur succedere loco rei, sed bene res loco pretij.

Septimò fallit in foro animæ: vt not. in Specu. in titu. de vsur. vers. pone vsurarius. & Bald. in addit. Specu. eodem tit. in princ.

Octauò fallit*, quando res esset perempta, & si contra possessorem non esset mihi succursus: quia tunc contra venditorem possem agere ad pretium, & sic pretium succedit loco rei, ne venditor locupletetur cum iactura mea, vt l. non omnes. & l. si cum seruum. ff. si cert. pet. B. Soc. reg. 371.

ADDITIO.

Octauò fallit. vide domi. Bartho. Capol. in suprà alleg. §. item si dominus. in i. quæst. in vers. i. casu fallit. B. Vad.

Nonò fallit, in actio. quod metus causa: vt l. si papa. ff. quod met. causa. de quo dic, vt per Capol. in d. §. ite si dominus, in opposit. i. in 2. casu.

Decimò fallit in hæredi. peti. vt l. si rem, vel pretium. ff. de pact. quod dic vt per gloss. & Capol. in dicto §. item si dominus.

Vndecimò fallit in hæreditatis restitutione: vt l. Imperator. cum l. seq. de legat. 2. de quo dic, vt per Capol. in dicto §. item si dominus. in opposit. prima. in 4. casu.

Fallit 12. in re data in dotem: vt l. res in dotem data. ff. de iure dot. de quo dic vt per gloss. Barto. Capol. in dicto §. item si dominus*. in opposit. prima, in secundo casu. B. Soc. re. 371.

ADDITIO.

* §. item si dominus. Et ibi de omnibus his fallent. vide Cap. & dic vt ibi per eum. B. V.

¶ **PRETIUM** quod durat momento temporis non attenditur, not. l. pretia rerum. §. fin. ff. ad l. fal. nam res tanti est, quantum vendi potest, non vno die, vel momento, sed pluribus diebus, Bart. l. si seruus. ff. de eod. furt. l. i. C. de sen. quæ pro eo, Bart. l. 2. C. de resc. vèd. Aret. §. si quis agens. inst. de act. item not. quòd quædo res valde pretiosa paruo venditur pretio facit censerì alius contractus, videlicet donatio. 7. Med. reg. 5.

¶ **PRETIUM** rei sciens, si offerat aliquid vltra, tunc nulla est deceptio, & quod vltra est datum, legitime retinetur: not. Abb. in c. j. de empt. & vend. & ibi Ioan. Imol.

Limita tripliciter, vt per Ant. burgos, in c. cum dilecti. de emp. & vendi. B. Dias re. 581.

¶ **PRAETOR** Reg. 106. Vbicunque causæ cog. vbi vide quis prætoris appellatione veniat. inf. vnum.

Prætoris boni est potius restituere litem, vt ratio & æquitas postulabit, quàm actionem famosam constitutuere. De in int. rest. l. Diuus Ant.

Prætor reddere ius dicitur, & cum iniqua decernit. De iustit. & iur. l. ius pluribus, mo. Ruisvich.

¶ **PRIMOGENITVS**, qui debet succedere in regno in telligitur de primogenito non de secundo, Bal. c. i. de fil. nat. ex matr. Ias. l. quoties. C. de rei ven. Lapus in rub. de donat. inter virum, & vxor. §. 69. Tiraq. in trac. primogen. q. 3. conc. simil. Natta Clem. i. colu. 61. de verb. signi. Fel. ca. 2. de treug. & pace. Med. reg. 3.

¶ **PRINCEPS** in confessionibus nunquam intendit inferte iniuriam tertio. tex. est. & ibi gl. not. in vers. generali, C. si cont. ius vel public. utilita. & l. i. §. merito. & §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publ. si. Rot. decisio. 331. in not. & Bald. in l. rescripta. C. de precib. Imper. offerendis.

Fallit in 4. casibus enumeratis, in glò. d. l. fin. & ibi Ias. in 6. limitationibus.

Fallit in concessionibus factis viduis & pupillis, & licet illudmet concedatur alicui tertio cum clausula non obstante, attamen nullo modo censetur derogatum, nisi fiat specialis mentio de dictis viduis & pupillis, secundum Alberi. in l. i. C. quando imper. inter pupil. Felin. in cap. accedentes, de præsumptionib. Grammatic. decisio. xx. numer. i. Iason in l. i. de constitutionib. princip. vbi princeps non intendit mutare contractus præcessoris, & Deci. in

re. nemo potest mutare. ff. de regul. iur.
fallit etiam, quando princeps procedit de plenitudine potestatis ubi imperator sine causa potest tollere nobis dominium rerum, & qui aliter dicunt mentionem, prout Ang. in l. 2. C. de quadr. præscript. & l. item si verberatum. §. 1. ad fin. ff. de rei vend. & latè Deci. in cap. quæ in ecclesiis. num. 103. vsque 112. de constit. latè Barto. conf. 24. vol. 2. & conf. 62. vol. 4.

4. I. Nouel. reg. 144.

¶ **PRINCEPS** si facit actum, qui potest de potestate ordinaria valere, tunc in dubio præsumitur vsus iure communi, & ordinaria potestate, non autem plenitudine potestatis. Doctor. in l. ex facto. ff. de vulga.

Fallit in 2. casib. quos no. Maria. Soc. iun. in l. Centurio. ff. de vulg.

Princeps sine causa non potest tollere alicui ea quæ sunt iuris naturalis, Curtius iunior conf. 138. num. 5. dicit hanc esse communem conclusionem.

Ampliatur & limitatur in multis casib. vt per Baptist. à Villa. concl. 292. in litera P. Don. Fina, li. 5.

¶ **PRINCEPS** ius modicum priuatis etiam sine causa auferre potest, not. l. quoties. C. de prec. impe. offer. no. A. fin. in praxi iudic. §. 3. c. 27. nu. 6. conc. Bart. l. si. C. si contr. ius vel vtil. publ. Ias. l. quominus. q. 11. de flumin. dixi sup. ampl. 14. Med. reg. 5.

¶ **PRINCEPS** cum profert sententiam non adstringitur ad citationem demandandam, Marata in Specu. iud. p. 6. §. proposui. num. 7. Bald. l. cessante. C. quomodo, & quando iudex. l. nec causas. C. de appell. præsumitur enim in eo semper causa iusta, Abb. capitulo inter quatuor. columna prima. de maior. & obed. Roma. conf. 369. Alex. conf. 87. volum. 2. Dec. consilio 269. numero 16. Brun. consil. 16. numero 18. Paris. consil. 1. numero 72. volumine 2. Riminaldus consilio 425. numero 39. volumine 2. Alc. consilio 61. num. 7. Med. reg. 8.

¶ **PRINCEPS** referens aliquid in sua scriptura, licet relatum non appareat, valebit nihilominus pius dispositio, glo. c. si Romanorum. 19. distinc. etiam si sit in præiudicium alterius, Anchara. consilio 398. Pau. conf. 158. Aret. conf. 23. conf. 164. colum. 2. Alex. conf. 114. col. 2. vol. 4. conf. 15. vol. 5. Soc. conf. 27. col. 2. vol. 3. Fel. c. ad aures. col. 6. de resc. c. cognoscetes. de const. Hyp. l. 1. §. si serui. ff. de quæst. Cagn. auth. si quis in aliquo. nu. 95. C. de edend. Med. reg. 10.

¶ **PRINCEPS** regulariter potest, quæ vult, alienare. glo. in l. continuus. §. cum quis. ff. de verb. oblig. l. apud Iulianum. §. fin. ff. de leg. 1.

Fallit, quando alienaret per metum alicuius potentis alienando ipsi, vel alteri mandato suo. Bart. in l. prohibere. in §. planè. ff. quod vi, vel clam.

Fallit, quando ex alienatione ipsa sequeretur maxima regni diminutio. cap. intellecto, de iureiurand. S. Ian.

¶ **PRINCEPS**, vel Papa, non potest sine causa iuri alicuius præiudicare, rem illius alteri dando. Ita Barto. in l. fin. C. si con. ius vel vtil. publ. & in locis alleg. per Deci. ubi ponit regulam in c. quæ in ecclesiis. num. 25. de constit.

Amplia habere locum, etiam in bonis infidelium, secundum Abb. & Innocen. quos allegat Deci. ubi supra.

Limita & declara septem modis, vt per Felin. in d. ca. quæ in ecclesiis. nu. 40. ubi Deci. quinque duntaxat posuit limitationes. B. Dias reg. 582.

¶ **PRINCEPS**, vel populus non recognoscens su-

periolem, potest esse iudex in causa propria. Ita firmat Felin. in cap. cum venissent. de iudic. motus ex eo quod not. Bald. in l. 2. ad fin. C. de senten. quæ sine cert. quan. profe. & Barto. in l. si alius. §. bellissime. ff. quod vi, aut clam. & Ange. in l. vnic. C. ne quis in sua causa.

Limita hoc procedere quo ad subiectos, non quo ad alios. Ita tenet Hostien. in cap. nouit. de iud. & ibi Abb. quos refert Fel. ubi supra, qui asserit ita vidisse iudicatum.

Secundò fallit, nisi princeps vel populus sit reus: quia tunc subditus potest eos conuenire coram Papa. Ita Abb. in cap. 1. de prob. dicens ibi esse text. sing. sed hoc impugnat ibi Aret. tenendo contrarium: & eius opinionem contra Abb. assentitur Felin. ubi supra. B. Dias re. 581.

¶ **PRINCEPS** dum procedit de plenitudine potestatis nunquam citatio necessaria est, secundum communiter Doct. prout Bal. in l. nec causas. num. 4. C. de appel. Bal. in l. 2. C. de temp. appel. & idem Bald. in l. 1. in princ. C. quomodo, & quando iudex. & idè in l. executorem. vers. præterea. C. de execu. rei iudi. & Panorm. in c. inter quatuor. de maior. & obed. Soci. conf. 87. vers. capio sextam. volum. 3. Alber. Brun. conf. 19. vers. quarto moueor. Th. Grammat. decis. lxxv. nume. 50. vsque 63. & c. sicut in iure. in fin. de excess. prælator. Tiraq. in tract. res inter alios acta, limi. 7. & Soc. in conf. lix. in causa nobilium. vers. 6. & vlti. vol. 3. licet in hoc multi teneant citationem esse necessariam, prout Iaso. & alij infiniti. in l. Gallus. §. & quid si tantum, in vtraque lectu. ff. de lib. & posthum. Abb. & Ant. in ca. cum olim. de re iudic. & cano. in c. nostra. de procura. & c. inter quatuor. de maior. & obed. Soci. conf. xx. Memini, volum. 3. Bar. in extrauag. in vers. sine figura, & in d. cap. 1. de causa poss. & proprie. Bald. & cano. in c. in præsentia. de probat. & idem in conf. clxxxvj. volumin. v. & in repetit. rubr. ff. de arbit. & in l. fin. C. de legib. & ibi Bal. ubi tenet. Citationem in sententia principis fore necessariam. & Barto. in l. 1. C. de condit. infert. l. 2. ubi tenet, quod princeps in causis debet obseruare iuris ordinem & ibi Luc. de Pen. quia licet sit legibus solutus, attamen secundum leges viuere debet. Deci. conf. cccclxiiij. ad fin. & secundum eius bonam conscientiam, vt Bald. in l. ij. iij. not. C. de fideicom. & Barto. in l. vnic. C. vt quæ def. aduoc. in fin. & Bald. in l. fin. in princip. C. de iure deliberan. & quamuis dicatur principem esse dominum legum, non tamen est dominus morum, secundum glof. in clemen. j. de baptis.

Amplia, quando princeps procedit per viam extraiudicalem: quia tunc non est necessario citatio, secundum Roma. conf. cccclxix. circa primum, in v. dubio. & Deci. conf. cxcj. nume. 6. & Bal. in l. nam ita diuus. ff. de adopt.

Fallit in contractibus, quia princeps non potest tollere de plenitudine potestatis ius alicui quæsitum ex contractu. Ita Bald. in l. fin. vers. dicas etiam. C. sententiam rescin. non pos. & cap. 1. §. ad hæc. vers. Item no. ex gl. de pac. iur. firman. sed agere possunt ad interesse. Card. conf. cxxxvj. & Anchara. consil. clxxxvij. num. 4. Deci. conf. ccccx. num. 22. & 23. & Ancharan. in consilio ccccxvij. numero tertio. alleg. cap. quamuis. & cap. si pro te. de rescript. in 6. & Ioan. Andr. in mercur. in cap. sine culpa. de regul. iur. in 6.

Fallit etiam in legitimatione, quia principis potestas

stas latissima est in submouendo maximè impedimenta, eo quia per suum indultum potest tollere omnes actus inhabilitationis ad hereditatem, secundum l. imperialis. C. de imperiali. ibi nam omni macula penitus deleta, & suis quasi natalibus reditus, & Ancharan. in consilio cccvii. numero 2. & 3. & Brunus, consil. j. & iij. & Decif. consil. cccix. nu. 4. & Bald. in l. cum filius. ff. de testament. milit. & Bald. latè in l. rescripta. C. de precib. imperat. offerend. l. Nouel. reg. 142.

¶ **PRINCEPS**. Principis æstimatio. l. 52. Neratius.

Beneficia principum in alterius iniuriam non tribuuntur. C. de eman. lib. l. nec auus.

Indulgentia principis non infamiam, sed pœnam remittit. C. de generali ab. l. fi.

Concessio principis habet vim decreti. Aure. C. quando de op. non est. l. i. vide Geometra.

Decet concessum à principe beneficium esse mansurum. Reg. 6. Iustius est eum teneri, qui princeps fuerit delicti, quam eum quari, ad quem res perlatæ sunt. Pau. De ser. cor. l. in hoc. C. de pœn. l. sancimus. C. ex del. de. l. i. Riisvichius.

¶ **PRINCIPIS** Duritia legum humanitate emendatur. Valent. C. de leg. l. 9. Riisvich.

¶ **PRINCIPIS** rescriptum est lex: probat text. in l. diui Seuerus. ff. de adimend. leg. & probatur variis locis.

Limita sex modis, vt per Ioan. Villemati in repet. §. diuus. ff. ad l. Cornel. de sic. Et vide Felinum, in cap. in causis. de re iudic. qui per text. ibi, & in l. i. ff. de constit. princip. & in l. fin. C. de legi. facit regulam, quod sententia principis facit ius generale: quam limitat quinque modis ibi. B. Dias reg. 585.

¶ **PRINCIPIS** rescripto potest concedi debitori dilatio ad soluendum. Text. est in l. quoties. C. de precib. Imper. offeren. Habes Hispane l. iij. titulo xxiiij. part. iij.

Limita primò, nisi debitum sit iuratum, quia tunc rescriptum non extenditur ad illud. Alexand. consil. xxxvii. in iij. vol. Ias. in d. l. quoties. gloss. in capitulo cum non deceat, in gloss. fin. de elect. in 6. quæ voluit, quod clausula non constante, vel alia derogatoria nunquam tollit actum iuratum: Iaso. in l. fin. prope fin. C. si contra ius vel vtili. public. Felin. in c. constitutus. de rescript. Ferra. cautel. lv.

Secundò limita, vt procedat data idonea fideiussione, aliàs non: vt in l. vniersa. C. de precib. imper. offerend. Ita limitat Ias. in l. allegata. l. quoties. B. Dias reg. 583.

¶ **PRINCIPIS** secunda iussio idem operatur quod motus proprius. Bald. in l. nec damnosa. C. de prec. imper. offeren. Fulg. & Rom. in l. si verò. §. de viro. xxxj. fallen. ff. soluto matrimonio. dicit illud dictum nouum. Sequitur Alexand. in l. 3. circa princ. ff. quod quisque iur. Felin. in capitulo si quando. de rescript. Ias. in dicta l. nec damnosa. ex quo dixit notandum, quod tunc cessabit omnis exceptio subreptionis, vel obreptionis, sicut quando princeps concedit motu proprio, & ita dicit obtinuisse in facto.

Limita, vt procedat quando in secunda iussione, vel in secundo rescripto fieret de prima, vel de primo: quia aliter geminatio non haberet effectus motus proprii. Ita Bal. in l. 2. C. de pet. bon. sub. lib. x. quod dicit sing. Ias. pro limitatione huius regulæ, in d. l. nec damnosa. fin. ver.

Principis materiam. vide supra, verb. dispositio, &

verb. dominiū, & verb. causa iusta. B. Dias re. 586.

¶ **PRINCIPIS** voluntas præcipue geminatione verborum ostenditur, Dec. Ped. 128. nu. 14. Tho. Gramma. Dec. 66. nu. 56. Port. consil. 28. p. 10. per c. i. de treuga, & pace, auth. itaque. C. com. de succes. idem Port. consil. 33. nu. 18. Med. reg. 3.

¶ **PRINCIPI** reseruata, non veniunt in generali concessione. Text. in cap. quod translationem. de offic. leg. & in cap. fin. de offic. vicar. lib. 6. & in l. i. ff. de offic. eius cui mand. & plura congerit Fel. in c. quæ in ecclesiis. de constitut. nu. 32.

Limita tripliciter, vt per Felin. vbi supra, num. 33. B. Dias re. 584.

¶ **PRINCIPALE**. Cassato principali, cassatur accessorium. l. non dubium. C. de legib. l. cum lex, ff. de fideiuss.

Fallit vt per Deci. in d. l. cum principalis. ff. de regulis iuris. fallit in 5. casibus, vt per Bello. in litera C. ver. Cassato.

Concesso principali conceditur accessorium. l. i. de iurisd.

Fallit vt per Damas. reg. 23. Don. fina, lib. 5.

¶ **PRINCIPALE** habet relationem ad accessorium, & è contra. l. cum principalis. ff. de reg. iur. c. accessorium. de reg. iur. 6. vnde statutum in vno ad aliud extenditur, idem est de dispositione principij, & finis. l. oratio. ff. de spons. Medic. re. 9.

¶ **PRINCIPALE**, & accessorium. Pactum in principali factum, in accessorio intelligitur repetitum.

ff. si quis caut. l. 2.

ff. si cert. pet. l. lecta.

Concesso principali, conceditur accessorium.

ff. si seruit. vend. l. testatrix.

ff. de act. empt. l. creditor fundum. §. an do.

ff. de pign. act. l. si conuenit. §. si nuda.

ff. de pignor. l. grege. pignori.

ff. de neg. gest. l. ait prætor. §. hæc verba.

ff. de pact. dot. l. inter socerum.

Idem iuris quod est in principali, est in accessorio.

ff. de iud. l. si legationis. Azo, ru. 14.

¶ **PRINCIPALITER** relatio facienda est ad id quod dictum est principaliter, non autem ad incidenter dicta. Bar. l. si. §. Titia. ff. de liber. leg. Aret. §. Apium. in 4. not. inst. de rerum diuis. Ruin. cōs. 181. nu. 3. vol. 2. Dec. c. 2. de appe. Caphal. consil. 43. nu. 17. l. si quis nec causam: vbi Dec. nu. 5. ff. si cer. petat. cum multis adductis per eum ibi. Med. reg. 10.

¶ **PRINCIPIVM** siue initium spectandum. fallit vt per Damas. reg. 104.

Rem cœptam haberi pro impleta, & sufficit si cœpta sit. fallit vt per Damas. reg. 104. Don. fina, lib. 5.

¶ **PRINCIPIVM** cœptum: quod est, prodest, licet cōpletum non fuerit.

Dimidium facti qui bene cœpit, habet: incipere aude.

C. de procur. l. inuitus.

ff. si quis cautionibus. l. si seruus. §. 1.

ff. de aur. & arg. leg. l. & si non. §. argento.

ff. ad Trebel. l. quod filium. §. dabis.

ff. de mun. & hon. l. ad rem. p. Azo, rub. 1.

¶ **PRINCIPIVM**. vide Initium. Principia male inchoata non conualescunt, quamuis ad eum statum deueniant, à quo rectè initium capere possent. 7. quæstio. 1. cap. episcopum. De elect. capit. auditis. Authentic. vt iud. si quo. suff. §. cognitum.

Tom. 2. Reg. Iur.

Qui ponit principium, totum supplere debet. De cōf. dist. c. nullus episcopus. Riisvich.

¶ **PRIOR:** Reg. 6. Qui prior est tempore, potior est iure. De rescript. c. si pro te. c. tibi qui gratiam. col. lib. 6.

Deterior semper est, qui prior delinquit. Ne quis eum. l. in fin. Riisvich.

¶ **PRIUS:** Prior in tempore potior in iure. cap. qui prior, de regu. iur. in l. in operis. ff. locat. c. cum cui. de præb. in 6.

Fallit ut per Dec. in l. quoties utriusque. ff. de reg. iur. Don. Fina, lib. 5.

¶ **PRIORI** alicuius conuentus si ita relictum fuerit, lego omnibus fratribus talis conuentus cappam, & priori bibulam, per talem geminationem, priori dabitur cappa, atque etiam bibula, Bart. & Ci. l. cum quaestio. §. sed & aliam. C. de legat. l. quaestum. §. si quis fundum. ff. de fund. instr. dixi supra in Ampl. ver. bibula. Med. reg. 3.

¶ **PRIVATVS** omni iure collegij, si restituitur, non recuperabit locum suum primum, quem ante possidebat, Bart. per illum text. in l. 2. C. de decurio. ca. mandamus. xix. quaest. iij. ibi ultimus in choro maneat, &c.

Fallit, quando esset simpliciter amotus à collegio secundum Bart. in d. l. 2. Imol. in cap. ex transmissa. de renun.

Fallit, quando fuisset absens motu proprio, secundum Anchara. in cap. cum aliquibus, de rescript. in sexto.

Fallit, quando restitutio esset facta cum clausula non obstante aliqua constitutione, secundum Salicet. in l. fin. C. de sacrosanct. eccles. Card. in cap. quia te. de electio. & in cons. iij. vbi dixit etiam, quod restitutis, cum clausula, non obstante aliqua constitutione, recuperat omnia bona alienata per fiscum. S. Ian. reg. 236.

¶ **PRIVATIO:** Priuandum neminem esse in iure suo sine culpa sua.

PRO.

Ext. de cler. agro. c. 1.

Ext. de const. c. cognoscentes.

Ext. de his quæ fi. à maio. par. c. quaesuit.

CONTRA.

22. dist. c. renouantes.

Ext. ut lite non contest. cap. quoniam frequenter.

Ext. de cler. agro. c. tua.

16. q. 7. inuentum.

61. dist. c. satis peruersum.

SOLVTIO.

Nunquam est quis priuandus iure suo sine culpa sua, & sine causa. Quandoque autem si subsit causa, priuatur quis sine culpa sua, ut in contrariis. In illis enim suberat causa prærogatiua, scilicet, principis voluntas, priuare aliquem, & ius vnius alteri conferre volentis. d. c. renouantes. Et D. de offic. præt. l. Barbarius. Item reuerentia sacramentorum, casus superuenientes, vel scandalum. Damas. reg. 2.

¶ **PRIVATIO** non potest esse sine habitu. l. decem, vbi Bar. Alexan. Jaf. l. 2. ff. de verbo. obligat. inst. de libert. in princ. l. Titio. ff. de cond. & demon. l. Iulianus. ff. de rep. cap. ad dissoluendum. de despon. imnuber. Jaf. l. si quis maior, not. II. C. de transact. unde liberatus non dicitur, qui nunquam fuit obligatus, nec potest definire esse quod nunquam incipit, Bald. l. 2. C. de iur. aur. anul. Rol. in tractat. de

lucr. Dot. quaest. 93. nu. 5. Alexand. l. nulla. nu. 1. ff. de acquir. hæred. Pau. l. manumissiones. nu. 7. ff. de iust. & iur. vbi Jaf. nu. 12. Brun. in tract. stat. super. scemin. artic. 6. nu. 43. Bar. auth. si testis. nu. 1. C. de testib. Jaf. l. Marcellus. nu. 6. ff. ad Trebel. l. si quis maior. nu. 25. C. de transact. Petr. in tract. de testa. c. 4. nu. 1. Decis. pedem. 120. num. 7. Jaf. l. non erit. nu. 6. ff. de iur. iur. Dec. conf. 278. nu. 6. Med. re. 6.

¶ **PRIVATIO** præsupponit habitum. De iust. & iur. l. manumissiones. de def. impu. ca. ad dissoluendum. Regu. 3. Cant. in Top. loca à priuatiue oppositis. Riisvich.

¶ **PRIVILEGIUM** alicui indefinite concessum intelligi debet, ut consumi non debeat vnica vice tantum, sed perpetuo vniuersaliter sit mansurum, unde privilegium familiæ concessum extenditur ad successores in infinitum illius. Docto. com. c. decet. de regu. iur. 6. Felin. c. 2. lim. 7. de treug. & pace. Docto. c. licet. de priuile. in 6. c. si. de verb. sig. 6. c. quanto. de Censibus. Medic. re. 2.

¶ **PRIVILEGIUM** alicui concessum: non debet etaliter interpretari, ut per illud tollatur aliud privilegium ei debite competens: notant hoc Bald. Ange. Fulgo. & Alexand. in lege, si Rufinus. Cod. de testa. milit. ex text. ibi, ex quo inferunt, quod statutum disponens, quod scholares tractentur pro ciuibz, debet intelligi, quo ad commodum, non quo ad damnum.

Limita sex modis, ut per Jaf. ibi. B. Dias re. 596.

¶ **PRIVILEGIUM**, vel beneficium concessum in principali, trahitur ad eius augmentum. Facit text. not. in §. aliud. in authen. de æqual. dot. & ibi not. Ange. describit hanc regulam, & corroborat bene Albe. Brun. in tract. de augmento & deminut. mone. ver. nona conclusio.

Limita tribus modis, ut per eundem Alb. ibi. Bern. Dias reg. 595.

¶ **PRIVILEGIUM** concessum alicui, non extenditur ad suum correlatiuum, nisi expresse caueatur de ipso. Bald. l. omnia. C. de episcopis & cler. & si pariter expresse concedatur, si fuerit sublatum ab vno, alter non priuabitur illo, doct. l. 1. vbi Alexan. & alij. ff. de leg. 1. Med. reg. 9.

¶ **PRIVILEGIUM** concessum non subdito, non potest per concedentem reuocari. Felin. ex doctrina Innoc. in c. nouit. de iudic.

Limita nouem modis, ut per eundem Felin. ibidem. B. Dias reg. 587.

¶ **PRIVILEGIUM** concessum vni ex correlatiuis extenditur ad alterum, not. leg. fin. C. de fruct. & lit. exp. Bapt. in tract. de correl. num. 19. Doct. leg. secunda. §. in omnibus, ff. de iudic. Bapt. d. loco, nume. 48. Med. reg. 9.

¶ **PRIVILEGIUM** concedi potest à principe alicui in præiudicium tertij absentis, Doc. com. l. de vno. ff. de re iud. Doc. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. Abb. capitulo inter. de maior. & obed. Bal. l. nam ita. ff. de adopt. l. fin. C. quib. res iud. non noceat. Gozadin. consilio 9. nu. 62. Decis. conf. 194. Bellon. conf. 28. num. 14. Dec. l. qui potest. ff. de reg. iur. idem conf. 698. conf. 191. & consil. 390. num. 15. Campeg. conf. 2. nu. 48. Docto. com. c. licet. de re iud. Imo. c. nisi. de renunc. Abb. c. cum olim. col. 6. de re iud. Med. re. 8.

¶ **PRIVILEGIUM** per quod conceditur aliqua facultas, vel datum ad aliquid faciendum, perditur spacio decem annorum, si privilegiatus eo non utitur

tur: vt est casus not. in l. i. ff. de nund. de quo latè per Fel. in c. cum accessissent. de constit.

Limita quinque modis, vt per Balb. in tracta. de præscriptio. in quarta parte, quintæ partis principa. in quarta quæst. B. Dias reg. 588.

¶ **PRIVILEGIATVM** non comprehendit generalis dispositio, nisi res privilegiata sit in materia, de qua est sermo. l. in fraudem. §. pen. ff. de testam. milit. Ias. l. in 3. col. ff. solut. matr. Salic. l. fin. C. de iur. dot. Dec. c. sedes. colum. 6. de refer. l. 2. C. vnde liberi. Negusan. in tract. de pign. & Hypp. 8. p. q. 6. Crot. l. si constante. col. 4. ff. sol. matr. Ripa l. fin. q. 51. C. de reuoc. don. Papiensis l. hæres. ff. de iud. Cagno. l. i. num. 22. ff. de reg. iur. Med. reg. 1.

¶ **PRIVILEGIUM** non datur collegio, quod nondum est. Goffred. c. cum olim. de consuet. c. ad audientiam. il. 2. de eccles. ædific. gl. c. ad dissolendum. ver. accusari. de despons. impub. gloss. ca. quod vero. 32. quæst. 2. hoc idem petit si destruat res, vel persona, Doc. c. in nullo. 18. q. 2. not. ca. privilegium. de reg. iur. 6. hoc idem si causa deficit, cuius gratia fuerit concessum, not. l. idem. ff. de excusat. tut. Bart. l. Titia. §. vsuras. ff. de leg. 2. Doc. cum l. filius. §. i. ff. de lib. & posth. l. 2. §. omnes. ff. de iudic. Med. reg. 6.

¶ **PRIVILEGIUM** datum filiis, se extendit ad nepotes: quia agnationis semper debet esse salua dignitas: imò magis per nepotem generatio augetur, & generationis memoria conseruatur, secundum Rom. in consil. cxxij. licet magna, in fi. Fulgo. consil. lxxij. supposito. Bart. in l. liberorum. versicu. iis præmissis. ff. de verborum signific. Francisc. Curt. consil. lxxx. bald. in l. 2. C. de in ius voc. Ang. in §. i. num. 25. Instit. de iur. natu. gent. & ciui. Ias. in l. de quibus. ff. de legibus. Anchar. consil. cccxxij. viso puncto. & cccxlvij. num. 2. vbi liberorum appellatione veniunt nepotes, propter identitatem rationis, quod nota.

fallit hæc regula, quando in privilegio dictum fuisset, concedimus tibi, & filiis tuis tantum, quia dictio tantum, excludit omnes alias personas, secundum bald. consilio cccij. volum. v. Ias. in l. filiusfam. §. di ui. in 2. lectu. versicu. pro ampliatione. ff. de legat. 1. Deci. consil. 328. sup. Anchar. consil. 55. nu. 5. versic. visa de illo verbo: Steph. bert. consil. 184. vidi casum. in 2. dubio. volum. i.

fallit etiam quando esset statutum, quod stantibus filiis, nepotes non admitterentur, quia eo casu non daretur extensio propter claram statuentium dispositionem, quia vbi est cursus legis, non debemus aliam inuestigare rationem, secundum Dec. consil. 563. num. 7.

fallit etiam, quando esset statutum, quod stantibus filiis masculis foemina non admittantur, quia nepos ex filio excluderetur à masculino: secundum Angel. Aret. in §. i. num. 34. Instit. de iure nat. gent. & ciui. & Bart. in l. liberorum. §. i. ff. de verb. sign. & d. Bald. in l. pen. C. de summa Trinjt. & fid. Cathol. versicul. subsequenter quæritur dicit statutum. numero 40. & numero 41.

fallit etiam, quando esset aliud statutum, quod verba non interpretentur, neque glossentur, sed ad litteram vulgariter intelligantur, quia eo tunc non extenderetur ad nepotem, prout voluit Aret. in dict. §. primo. de iure nat. gent. & ciui. Instit. num. 17. 28. & 29. quod vide.

fallit itidem, quando persona fuit causa privilegij, quia videtur eo, tunc concessum personæ ob eorum

fidem, & industriam, & ideo intuenda sunt verba privilegij, secundum Anch. in regula privilegium, ver. tertio casu. de reg. iur. in 6. & Deci. in l. in omnibus. num. 3. ff. de reg. iur. Ang. consil. 117. versic. prætereà: Ista canonica. I. Nouel. reg. 141.

¶ **PRIVILEGIUM** si habet effectum momentaneum, perditur per vnum actum cōtrarium: probat tex. in cano. privilegium. ii. q. 3. notab. Bart. in l. 2. ff. de vetera. de quo vide Alexad. in consil. 193. in secund. vol. incip. ex themate præmissis.

Limita octo modis, vt per Iaso. in l. fin. ff. de constit. princ. B. Dias reg. 597.

¶ **PRIVILEGIUM** de iure Cano. per superueniens delictum non tollitur.

Primò fallit, quando reperitur aliquid in iure expressum: vt habetur in c. perpendimus. extrà, de sententia excom. in 6.

Secundò fallit, quando tale privilegium eximeret à iurisdictione respectu certi loci, cum tunc delinquendo, extrà locum perdat ipsum privilegium, vt in c. 3. q. 6. vbi de hoc.

Tertiò fallit, quando eximeretur à iurisdictione respectu minorationis personæ: vt est privilegium, quod inferior non possit iudicare: tale enim est privilegium si inferior delinquat in loco maioris: vt no. in c. si. per Doc. extrà, de foro comp. B. Soc. reg. 380.

¶ **PRIVILEGIUM** perditur propter mendacium, vt in l. qui cum se. ff. de re iudic. & in l. sed hoc ita. §. fin. eod. titu. & l. 4. §. interdum. ff. quod cum eo. & in l. hæreditatem. §. fin. ff. ad l. Falc. & in l. dubitetur. §. i. ff. de fideius. & in l. i. C. ad Maced.

Limita tripliciter, vt per Ripam in d. l. qui cum se. vbi etiam alias tres limitationes ponit remissive.

Primò, quando mendacium esset prolatum per ignorantiam: pro quo refert Ale. ibi, & alia fundamenta.

Secundò procedit regula, quando mendacium proferatur circa id quod est causa privilegij, aliàs secus, vt est exemplum in d. l. qui cum se, & in iuribus allegatis in regula.

Tertiò intellige regulam in casibus expressis in iure, non autem facienda est extensio ad alios casus non expressos. B. Dias reg. 592.

¶ **PRIVILEGIUM** personale soluitur morte personæ c. privilegium. de reg. iur. 6. Doc. Com. l. maritum. ff. sol. matr. l. si fideiussor. §. si maritus. ff. de re iudic. l. sunt. ff. de reg. iur. §. sunt. Instit. de act. l. privilegia. ff. de reg. iur. l. sordidorum. C. de exc. mun. lib. x. Quod dictum procedit, quando privilegium conceditur personæ, vt causæ finali, seu proxima, secus quando esset causa remota, alia autem proxima. l. non solū. ff. de integ. rest. l. minor. §. si. ff. de minor. l. ea quæ. C. ad Velleia. Dy. d. c. privilegium. num. 5. Doct. com. l. quia tale. ff. sol. matr. Bar. l. pen. ff. de seru. leg. Alex. l. i. de const. princ. Doct. com. §. quod Principi. Instit. de iure natu. gent. & ciui. In dubio privilegium Principis perpetuum esse debet. c. decret. de reg. iur. 6. dixi superius conclus. 49. & dicam infer. versicu. rescriptum. Med. tr. 2. part.

¶ **PRIVILEGIUM**, Persona. non fac. Reg. 7. Privilegium personale personam sequitur, & extinguitur cum persona.

Coniunge l. & si fideiussor. §. si maritus. de re iud. & l. sciendum. ibid. Viuenn.

¶ **PRIVILEGIUM** in dubio præsumitur concessum ad petitionem partis, & non motu proprio concedentis: tenent omnes doc. teste Alex. ibi, in l. si quis

- iniquum. ff. quod quisque iur. in princip. mouentur. per text. in c. si motu proprio. de præben. lib. 6.
- Limita tribus modis, vt per eundem Alexand. ibi, & vide etiam Petr. Raueanatem in suo alphabeto, verbo, motus proprius. in litera M. vbi hoc etiam limitat tribus modis. & vide Iaso. in d. l. si quis iniquum. ff. quod quisque iur. vbi hoc limitat quinque modis. B. Dias. reg. 594.
- ¶ PRIVILEGIUM secundum contra primum generale, valet, non facta eius mentione: siue contineat ius commune, siue aliquid vltra. Ita Hostien. Ioan. And. Card. Imol. & Doct. in cap. l. de rescr. Domi. in cap. quoniam. 18. distinct.
- Limita sex modis, vt per Fel. in d. c. 1. Et ibi primam limitationem tripliciter restringit. B. Dias re. 593.
- ¶ PRIVILEGIUM est strictè interpretandum: vt in l. si quando, in princ. C. de inoffic. testam. not. Arch. in cap. frater. 16. quæst. 1. gloss. magistra in capit. de consi. in 6.
- Limita dupliciter, vt per Iason. in l. penult. de constit. princip.
- Primò, quâdo verba eius essent tam plura & lata, quòd restringi non possent: not. Ange. in l. si. secundum Ias. vbi supra, & not. Anto. in d. c. olim.
- Secundò limita, quando priuilegium non priuaret legem communem, sed priuatam, puta statuariam: quia tunc non restringitur. Ita Ant. vbi supra, Ias. referente. B. Dias reg. 589.
- ¶ PRIVILEGIUM. l. 152. Neratius. l. 157. priuilegia. l. 68. in omnibus causis id. l. 69. inuito beneficium. l. 199. §. si. c. priuilegium.
- Hoc quod pro quibusdam introductum est, inferre ei iacturam minimè ratione còuenit æquitatis. C. lib. 4. tit. 21. l. 18. §. fin. ff. lib. 37. tit. 10. l. 3. §. Diuus.
- Non sunt amplianda priuilegia, nec ad alios casus trahenda. De legib. l. ius sing. l. quod verò.
- Stricti iuris sunt priuilegia. C. de inoffic. test. l. si quando. Ne quid in loc. public. l. 2. §. merito. §. si quis à principe.
- Vim priuilegij habet tempus, cuius initij memoria nō extat. De aqua quo. l. hoc. §. ductus. De verb. signif. c. super quibusdam.
- Semel faciens contra priuilegium, illud perdit. C. de iu. do. imp. l. 2. De priuileg. c. cum accessissent.
- Amitit priuilegium, qui permissa potestate abutitur. De priuileg. c. tuarum. cap. vt priuilegia. C. De Iudæis. l. Iudæis. De neg. gest. l. quæsiui. De peculio. l. liberum.
- Interpretari priuilegium oportet, neque minùs strictè, neque minùs largè, scilicet ne grauem aliis iacturam adferat. De vsu. pal. cap. ex tuarum. De eccl. æd. cap. ad audientiam. Ne quid in loc. pub. l. 2. §. si quis à principe. De admi. tu. l. impubes. De eman. l. nec vnus. C. de pre. imp. off. l. quoties. vide Extensio. Rüsvich.
- ¶ PRIVILEGIUM. Mulier vni, vel alteri priuilegio, & fauori, potest cum iuramento renunciare, cap. cum contingat, de iure iur. c. licet, eo. tit. lib. 6.
- Fallit vt per Maria. Socin. in l. i. ff. sol. matrim.
- Priuilegia multa conceduntur pauperibus, §. item propter paupertatem, instit. de excu. tuto. vbi doct. not.
- Fallit in 3. casib. vt per Crot. in l. 2. ff. soluto matrimo. numero 57.
- In dubio quis non censetur velle vt suo priuilegio, no. in l. centurio. ff. de vulg. & pup.
- Fallit in 3. casib. vt per Lancil. in d. l. centurio. nu. 140.
- Priuilegium principis in alterius præiudicium est strictè interpretandum, gl. in c. literas, de filiis præf. c. sanè, de priuileg.
- Fallit in 2. casibus, quos not. Ias. in l. beneficium, ff. de const. nu. 19. Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 10. à Soc. reg. 72. in addit. fallit in 5. casib. vt per Fel. in c. causam quæ, de resc. nu. 44.
- In priuilegiis, & beneficiis principis fit latissima interpretatio, l. si. ff. de const. l. si quando, C. de bo. vacanti. lib. 10. Bar. in l. i. §. initio, de off. præf. vrb. o. cum dilecti, de donat.
- Fallit in 6. casib. vt per Iaso. in l. beneficium, de const. nu. 31. & seq. fallit in 9. casib. quos no. Bened. Capra in suo tract. concl. 102.
- Priuilegium exemptionis regulariter propter delictum perditur, docto. in d. l. beneficium, de const.
- Fallit in 5. casib. quos no. Ias. in d. l. nu. 52.
- Priuilegium de iure canonico per superueniens delictum non tollitur. fallit in 3. casib. vt per Soc. re. 309.
- Priuilegium aliquid faciendo perditur per lapsum de cennij, c. cum accessissent, de const. Doct. in d. l. beneficium.
- Fallit in 2. casibus, vt per Iason. in dict. l. beneficium, num. 53.
- Fallit in 5. casib. vt per Balb. in tractat. præf. in 4. parte, quintæ partis princ. q. 4. fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. cum accessissent, de const. nu. 36.
- Si priuilegium habet effectum momentaneum, perditur per vnum actum còtrarium. fallit in 8. casibus, quos refert Ias. in d. l. beneficium, nu. 58.
- Qui negat illud quod est causa priuilegij, perdit ipsū priuilegium, l. qui cum se, & l. sicut autem, §. quod autem, de re iud.
- Fallit in 5. casib. vt per Iaso. in d. l. qui cum se: vbi Rip. limitat in 6. casib.
- Priuilegia regulariter sunt perpetua, l. falso asseueratur, C. de diuers. res.
- Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 1.
- Priuilegium reuocandi domum si competit alicui, & ccepit alium còuenire, durante causa concessiua dicti iuris, siue priuilegij, tunc potest còueniri, & cõgitur defendere se, l. 2. §. sed si agant, de iud. Doctor. in cap. fina. de foro competenti.
- Fallit in 5. casib. vt per Maria. Socin. in d. c. si. col. 28.
- Princeps non potest sine causa priuilegium in præiudicium iuris alicuius præiudicare rem illius alteri dando. Bar. in l. si. C. si contra ius.
- Fallit in 7. casib. vt per Felin. & Dec. in l. quæ in ecclesiis, de const.
- Priuilegium concessum non subdito, non potest per concedentem reuocari, doct. in c. nouit. de iud.
- Fallit in 9. casib. vt per Felin. in d. c. nouit.
- Priuilegio primo non derogat secunda dispositio còtraria non facta eius mentione, c. veniens, de præf.
- Fallit in 6. casib. vt per Fel. in c. 1. de rescript. colum. 8.
- Priuilegio dato ad aliquid faciendum reuocare videtur contraueniens ipsi, c. priuilegium. 11. quæstio. 3.
- Fallit in 6. casib. vt per Felin. in cap. cum accessissent, de constit.
- Priuilegium perditur per mendacium, l. qui cum rei. de re iud. l. sed hoc ita, §. si. eo. tit. l. 4. §. interdictum, ff. quòd cum eo.
- Fallit in 2. casib. vt per Rip. in d. l. qui cum se.
- Priuilegium secundum còtra primum generale valet non facta eius mentione, siue contineat ius commune, siue aliquid vltra. Host. Ioan. And. Card. & doc. in c. 1. de res.

Fallit in 6. casib. vt per Fel. in d. c. i. col. 4.

Priuegium in dubio præsumitur concessum ad petitionem partis non motu proprio concedentis, communis est opinio secundum Alex. in l. si quis iniquus, ff. quod quisque iur.

Fallit in 3. casib. vt per Alex. ibi.

Priuegium vel beneficium concessum in principali trahitur ad eius augmentum, §. aliud, in Auth. de æqualit. dotis, col. 8.

Fallit vt per Alber. Bru. in tract. de aug. & dimi. fol. 11. ver. noua conclusio.

Priuegium alicui concessum non debet taliter interpretari, vt per illud tollatur aliud priuegium ei debite competens, Bald. Ang. Alex. in l. Rufinus, C. de test. militis.

Fallit in 6. casib. vt per Ias. in d. l. col. penult.

Priuegium subdito concessum potest per concedentem reuocari, Fel. in c. nouit. de iud.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. nouit. fallit in multis casib. vt per Port. lib. 5. conc. 20.

Priuegium habet, & pro quocunque crimine, ab ea quis extrahi non possit, c. diffiniuit. 17. q. 4. c. reos, 23. quæst. 5. c. inter alia, de immu. ecclesia.

Ampliatur in 25. casibus, & limitatur in 39. à Remig. de Gon. in tract. de immu. ecclesia. & per Ioan. de Vischis in suo tract. de immu. ecclesia. nu. 18. & seq. vide Ias. in l. vinum, ff. si certum petatur, & ibi Dec. vide Boer. Dec. 109. Guid. Pap. quæst. 121. Alciat. de præsump. reg. 3. præsum. 33.

Priuegia fisci quot sunt, videas 32. apud Paul. de Castro, in l. si in te, numer. 3. C. de priueg. fise. priuegia, numero 66. ponit Iacob. de Sanct. Georg. in tract. feud. in verbo. sed an præterea. 91. priuegia, ponit Matth. de Afflict. in ca. si duo fratres, numero 15. de fratrib. de nouo inuestitis, in vsib. feud. videas 194. priuegia per Franc. Lucam de Parma. in tract. de fisco.

Priuegium personæ concessum cum persona extinguatur, l. in omnibus, ff. de reg. iur. §. sed quod principi, inst. de iure natu.

Fallit in 3. casibus, vt per Dec. in d. l. in omnib. fallit in 7. casib. vt per Zas. in lib. sing. responsio. ca. 4. fallit vt per Dynum in c. priuegia, de regu. iur. videas Barto. distinctio. in l. quod principi, numero 2. de const. prin.

Priuegium clericale amittit clericus ex multis causis, quos no. Bened. Capra. in suo tract. conclus. 94.

Priuegia piæ causæ sunt 62. quæ enumerat Socin. regu. 310.

Priuegium immunitatis: concessum alicui ab oneribus, & collectis ordinarij, & extraordinariis, solitis, & insolitis non extenditur ad onera quæ imponuntur ratione belli diuini, id est pestis, vel belli humani. fallit vt per Viuum, in ver. immunitas. fallit in 4. casib. vt per Rip. in tract. de peste, in tit. de remed. ad confer. vbert. nu. 235.

Priuegium concessum mihi, & omnibus descendens masculis, & fœminis non comprehenditur fœminas maritatas, vel viduas. doc. in l. cum quidam, ff. de iurisd.

Fallit in 5. casibus, vt per Socin. in d. l. cum quidam, numero 4.

Doctores & Scholares habent priuegium expellendi fabros malleantes. communis est opinio in l. i. ff. solut. matr.

Ampliatur & limitatur in 5. casib. per Rip. in d. l. numero 132.

Priuegium immunitatis concessum à collectis intelligitur ab extraordinariis tantum. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 2. per Rip. in l. si ex toto, ff. de l. i. nu. 13.

Priuegia ita sunt interpretanda, vt aliquæ contineant gratiam contra ius. c. sicut Romana, de rescript.

Ampliatur in 8. casib. & limitatur in multis, per Rip. in d. c. nu. 41.

Contraueniens priuegio dato ad aliquid non faciendum, videtur ipsi renunciare, Doct. in c. cum accessissent, de const.

Fallit in 7. casib. vt per Fel. in d. c. nu. 47.

Scholares Clerici habent priuegium, quod habeantur pro residentibus, c. si. de magistris.

Fallit in 6. secundum Fel. in d. c. si.

Priuegium reale transit ad quoscunque possessores, Doct. in d. §. sed quod principi.

Fallit, vt per Zas. lib. 2. sing. res. c. 4. nu. 2.

Socer mariti promittendo dotem si conueniatur constante matrimonio, non cõdemnabitur, nisi in quantum fieri potest.

Fallit in 2. casib. secundum Zas. in libro 2. res. ca. 9. numero 3.

Priuegium siue beneficium à iure indultum non est alicui auferendum, c. de cat. de reg. iur.

Fallit, vt per Dynum in d. c.

Priuegiorum interpretatio quomodo fiat cū distinctione declarat Bar. in l. beneficium, nu. 4. de cõstit.

Priuegium tollitur per abusum, vel per pactum contrarium.

Fallit, vt per Damas. reg. 137. Do. Fina, lib. 3.

¶ PRIUEGIUM, seu rescriptum. Rescripta admit-tenda.

C. de sacros. Eccl. priuegia.

C. de ll. & constit. l. vlt. & 2.

C. de vete. iur. enuc. l. 1. §. hoc etiam.

C. de precib. Imp. off. quoties rescript.

C. de diuers. rescr. l. sacrilegij. & l. vlt.

C. de concussio. l. in consti.

C. de contract. iud.

C. de iur. om. iud. in criminali.

C. de tab. l. vlt.

C. de nup. l. imperialem. Auth. quod eis.

In Auth. quib. mod. nat. §. illud.

In Auth. de episcopis. §. sed non.

C. ex quib. caus. ser. ac. lib. l. 1.

C. de quadrien. præscr. l. 2. & 3.

C. de temp. & repar. Auth. fed.

C. de mul. quæ prop. seru. fed. iunx.

C. de generali abo. l. indu.

C. de senten. pass. & res. l. si pater.

In Insti. de iur. na. §. sed quod.

In Insti. de vsuc. §. edi.

ff. de legib. & sen. cons. l. princeps.

ff. de adopt. l. nam.

C. de iure iur. propter ca. l. 2.

ff. de off. prætor. l. Barbarius.

ff. de in ius voc. l. sed si hanc. §. patro.

ff. qui satisf. cog. l. vlt.

ff. de mino. l. si ex causa. §. vlt.

C. de inco. tutor.

ff. de rei vend. item si. §. 2.

ff. de pign. l. vlt. §. vlt.

ff. ne quis in loc. pub. l. 2. §. si quis.

ff. de quæstio. l. 1. §. vlt.

ff. ad municip. l. vlt.

ff. de libert. & eorum lib. l. manu. in fi.

C. ad S. C. Tertu. l. si qua. in prin.
ff. de sepu. violat. l. prator. §. diuus.
ff. de reb. eo. qui sub tut. l. 2.
ff. de hær. insti. l. vlt.
ff. de leg. 1. l. is qui leg.
ff. de vac. mun. l. si inter.
ff. de admin. rer. ad ciuit. pert. l. ede.

Non admittenda.

In Instit. quib. mo. test. infir. §. vlt.

In Auth. de nup. §. 3.

C. de sum. trin. l. nullus.

C. de sacros. eccles. l. iubemus.

C. de episcopis. l. quisquis, §. quicumque.

C. de diuers. rescrip. l. vlt.

C. de pag. l. vlt. & l. sicut.

C. de legib. & constit. l. 2. & 3.

ff. de precib. imperat. off. l. nec rescrip.

C. vt lit. pen. l. 1. 2. & 3.

C. de trans. l. causas.

C. de erro. aduoc. l. si non.

C. de in ius voc. l. 2.

C. de procu. l. militem.

C. de inof. test. l. si quando.

C. de rei vend. l. inciuile.

C. de rescin. vend. l. 3. §. ratas.

C. de pact. inter emp. l. si rata.

C. de vect. & commis. l. si quis.

C. locati. l. vlt.

C. de donat. propter nup. l. certè.

C. sen. rescin. non poss. l. vlt.

C. si nup. ex resc. per. l. 1.

C. de nat. lib. l. 1.

C. de testamentis. l. ex imperfecto.

C. de caduc. tollen. ex facto. §. pen.

ff. de vulg. subst. l. ex facto.

In Auth. de non ali. vel permut. §. quia verò.

C. de præscri. 30. ann. l. sicut.

C. de fruct. & lit. expens. l. 6.

C. de temp. & repa. l. 1. & l. nemo.

C. de appel. l. 1.

I. quib. mod. nat. §. vlt.

C. vnde vi. l. meminerint.

C. de abig. l. nullus.

C. si per vim vel alio modo. l. vlt.

C. de op. pub. l. præscriptione.

C. de duobus reis stip. l. 2.

C. de eman. l. nec auus. & l. 3.

C. de fals. mon. l. vlt.

C. de communi agro deserto. l. quicumque.

C. de præpos. agen. in re. l. omnia.

C. de decurio. votiua omnis.

De rescriptis admittendis, &c.] Vt omnis cõfusio tot & tantarum contrarietatum tolli possit, distinguendum est, an rescriptum indulgeatur contra ius diuinum, puta nouum testamentum, vel prophetarum auctoritatem: & tunc nullum est: quia cum par pari imperare non possit, multo minus superiori. vt ff. de arb. l. non magis. Si verò contra ius quod est cõmune vel humanum impetretur, siquidẽ sit de his quæ lex dicit impetrari posse; vt ff. de aqu. quot. & æst. l. 1. §. pen. & C. de decurion. l. neq; tunc dicendum est, quòd omni modo teneat. Idem dicendum est, si simile sit his quæ dicuntur posse impetrari, non aliter tamen: nisi vel non lædat alium valde, & pro sit peccati: vel nisi crimen remittat, vel nisi moratoriam præscriptionẽ indulgeat. vt C. de precib. imp. off. l. quoties. & l. pen. & ff. ne quid in loc. pub. l. 1. §. siquis

à pri. & de flum. & ne quid in flum. publ. l. 1. §. vlt. alias verò non tenet: nisi in rescripto supponat princeps, non obstante lege illa quæ dicit ita, argu. ff. de leg. 2. l. si quæ. in prin. & C. de testam. Aut. hoc, & ita utroq; interueniente, & rectè: non enim præsumitur quòd voluerit, etsi sciat cõraria, & maxime, quia in principio suæ creationis iurat de consuetudine, se obseruaturum leges. Imò per ambitionem & nimiam instantiam videtur indultum. vt ff. de minor. l. deniq; in prin. & C. de bon. pet. sub. l. 1. & vlt. & C. de rescript. l. 1. Item non potuit Iustinianus legem sequentibus imponere, sed hortari, vt C. de legibus & const. l. digna vox. specialis autem sit adiectio, arg. ff. de leg. 3. l. si quis. in prin. & in Aut. de testamentis imperfect. §. & siquidem.

Nota, quòd priuilegium personale, cum pecunia priuilegiato satisfactum est, etsi de hoc cum creditore non conuenit.

ff. de extraord. cog. l. 1. §. non autem.

ff. de priuileg. cred. l. si vt tibi. §. ratio.

De priuilegiis fisci.

C. de commun. rer. alie. l. vlt.

C. de condic. ex leg. l. 2.

ff. de fideiuss. l. nec.

C. quib. mod. pign. tac. contra. l. 2.

C. de fideiuss. l. pen.

C. de iure fisci. l. si curator.

C. de diuers. temp. præf. l. inter quid.

C. de aduoc. fisci. l. vlt.

C. de trans. l. nulli procur.

De priuilegiis, &c.) Sub hac Rubrica quædam assignata sunt priuilegia, ad fiscum pertinẽtia. sunt tamen & alia multa: nec enim omnia comprehendere facile possunt, potest tamen de quibusdam poni exemplum, quod dic, vt ff. de vsur. l. cum quidam. §. fiscus. & ff. vt leg. vel fideicom. nom. ca. l. 1. §. si ad fiscum. & ff. si cui plus quàm per legem Falcid. l. nisi. §. item sciendum.

De priuilegiis creditorum primi gradus.

C. ad Trebe. l. iubemus.

C. de poen. l. honor.

C. de hær. insti. l. sed & si. §. 1.

Priuilegiatorum vsus, legatorumque libertatis, puta, Titio est legatum, cum duo sint Titij, valet legatũ. vt ff. de leg. 2. non autem libertatis, vt ff. de manum. test. cum ex. item in alio casu, vt ff. de man. test. l. si quis liberta.

Quod ab indigno aufertur, fisco non applicatur.

C. de incest. nupt. Auth. incestas.

C. de secund. nup. l. 1.

C. de hær. insti. l. nec apud. si pater.

C. de leg. l. si legatarius.

C. de episc. & cler. Aut. si capti.

C. de inof. test. l. sed illud solum.

C. de episc. aud. l. 2.

C. de litigios. l. vlt.

C. de calumniis. l. generaliter.

CONTRA.

C. de ser. fug. l. quicumque.

C. de poen. iud. quia mal. iud. Auth. nouo.

C. de inof. testa. l. Papi. §. Mæuium.

Quod ab indigno, &c.) Regulare est, vt quod ab indigno aufertur, fisco applicetur. vt in Rub. contraria continetur. Fallit tamen quandoque religionis fauore, vt C. de episc. & cler. Aut. si cap. & de Ep. aud. l. 2.

1. 2. vel quia fiscum alia persona præcedit proximior, cui nihil, ne succedat, obici potest, vt C. de senupt. Auth. incestas. vel quia fiscus vult tale commodum permittere, vt ff. de litig. l. vlt. & de calum. l. & generalis. §. illud.

Privilegium marito indultum, videtur &

marito indulgendum.

C. de legib. & const. l. princeps.

C. de dignit. l. milites.

In Auth. de consulis.

Quando privilegium opponitur privilegio,

maritus præiudicat minori.

C. ne de stat. defunct. l. si mater.

C. de iur. & fact. ign. l. i.

In Decret. dist. 77. de ieiunio.

C. de iur. dot. l. dotis.

C. si aduc. fisc. l. i.

ff. de minor. l. verum. in fid.

ff. quib. ex caus. maio. l. vlt.

ff. qui pot. in pig. l. in conuen.

Nota, privilegiatus contra privilegiatum, habet

beneficium, & contra vasallum.

ff. quib. ex caus. maio. l. vlt.

ff. de naut. caup. stab. l. sed & §. i.

Mulier in sola dote habet privilegium.

In Auth. de æqual. do. §. aliud.

Officit causa, sed non privilegium.

ff. de iur. dot. l. si sponsa.

C. de pact. l. i.

ff. sol. mat. l. si cum. §. si casum.

C. de vsuf. l. ambiguitatem.

ff. de priuileg. cred. l. 2. §. si sponsus.

C. de donat. l. sancimus. §. vlt.

Officit causa, &c.] Huius Rubricæ sententiam nō percipio: nec leges sub ea positæ, quid faciunt ad Rub.

Melior est reipubl. conditio, quàm Ecclesiæ. vt C. de sacros. Eccles. l. vt inter diuinum. nam, corrigitur Ecclesia, sed non iure publico. Item melior est fisci, patrimonio Cæsaris. vt C. de seru. fug. l. si quis edens. C. qui da. tu. l. nemo contra. C. de excus. tut. l. confor. ti. Item melior est Ecclesiæ, fisci: vt C. de sacros. Eccles. l. vt inter diuinum. ff. de diuers. & temp. præscr. l. in omni.

Quod idem sit in causa priuata, quod in publica.

ff. de pet. har. l. item veniunt. §. ait. §. senatus.

ff. de iur. & fact. ignor. l. regula. §. si quis.

C. de seru. fugit. l. diuus.

C. de iud. l. properandum. in prin.

ff. ad S. C. Maced. l. nihil interest. §. vlt.

ff. ad Trebel.

His melior priuati, quàm fisci.

Contra, C. de seru. fug. l. incipia.

Contra, C. de sacrosanct. Eccles. vt inter diuinum. & l. illum.

ff. de mino. l. verum. §. vlt.

Contra, ff. quib. ex caus. maio. l. res.

Quod idem sit, &c.] Hoc in plerisque verum est, vt in hac Rubrica notatur. fallit autem, vt C. de sacros. eccles. l. inter di. & supra eo. in illa Rubrica, de priuilegiis fisci.

ADDITIO.

Vel melius hoc verum est, cum aliquid gratia exempli dicitur, vt illud, incendium ære alieno. aliàs obtinet Rubrica superior, de priuilegiis fisci.

Religiosa loca plus iuris habent, quàm publica.

ff. de seruit. l. seruitutes. §. vlt.

ff. ne quid in loco publ. l. 2. §. si quis.

Vt quod impetrauerit simpliciter, com-

munitur impetrass. e videatur.

C. de test. l. si non specialiter.

C. de inoff. test. l. quando.

ff. ne quid in loco publ. l. 2. §. si quis à prin.

ff. de bon. lib. l. Paulus.

ff. de serui. l. si cui.

C. de fid. cathol. l. nullus.

C. de pisto. l. i.

C. de decu. l. vacua. l. ex plo. l. quoties. & l. vlt.

C. de bono pet. sub. l. i. & 2.

In Aut. de test. §. quia.

C. de thesaur. l. i.

C. de cano. fru. l. neminem.

In Aut. de non ali. aut permitt.

C. de suspect. tut. l. si aliquis.

C. de sacr. eccl. l. iubemus.

C. de diuers. præ. l. vlt.

CONTRA. l. i. non

ff. ad munic. l. i.

ff. de iniust. rupt. test. l. si quis. §. quoties.

Vt quod simpliciter, &c.] Communiter dicitur, id est, secundum communem vtilitatem hominum: non contra, vt lædatur multum: modica enim læsio toleranda est propter rescriptum. vt C. de precibus. Imp. off. l. quoties. & ff. de sum. l. i. §. item, & vt dixi supra de admit. rescript. Posset etiam aliter intelligi Rubrica, vt vbi in communi negotio, vbi tantum de sociis rescribatur, omnibus qui preces porrexerunt, videntur respondisse. vt C. de diuers. rescript. l. si liberis. & l. i.

Non debet quis postulare, quod aduersarius non erat postulaturus.

C. de vsur. l. si ea.

C. si cert. pet. l. i.

C. de rescin. vend. l. 4.

C. de solutionib. l. pen.

CONTRA.

C. de rescin. ven. l. si ita.

ff. locati & cond. l. ea lege.

Non debet quis postulare, &c.] Hoc verum est, nisi aliud appareat actum fuisse inter partes. vt ff. locati. l. ea lege.

PRIVILEGIO dato ad aliquid faciendum, renuntia re videtur contraveniens ipsi. Text. est in argumentum in cap. privilegium. xj. q. iij. & in cap. cum accessissent. de constit. vbi Abb. allegat textum in l. ij. C. de iure dom. impe. & Fel. plura allegati.

Limita septem modis, vt per eum ibi. B. Dias re. 591.

PRIVILEGIO primo non derogat secunda dispositio contraria, non facta eius mentione. Text. in c. veniens. de præscript. quem ita supponunt esse regulare omnes doct. in cap. j. de rescrip. vbi vide quæ dicit Felin.

Limita sex modis, vt per eum ibi, vbi quintam fallentiam restringit quatuor modis. B. Dias reg. 509.

PRIVILEGIA debent striete interpretari. gloss. in ver. ordinarij. in c. literas. de fil. presb. cum concor. vt per Fel. in c. causam. de rescript. & tex. in ca. sanè. de priuileg. in antiq.

Ista regula ampliatur, vt etiam privilegium non extendatur ad causam habentem eandem rationem vel maiorem, secundum Host. & communiter Doc. in cap. postulandi. & ibi Fel. vers. circa iij. quæstio. & vers. limita j.

Hanc limitationem declara, & restringe, nisi illud minus, vel illud cuius est eadem ratio, veniret per modum antecedentis, vel consequentis, aut connexi, iuxta ea quæ tradunt Mo. in l. ij. de iur. om. iud. Fel. in dict. c. postuladi. in iij. limitatione. & in vj. & viij. limitatione, gl. & Cano. in c. per venerabilē. §. quod autem, extra, qui si. sint legitimi.

Amplia secundò dictam regulam, quòd adeo stricte sunt interpretanda priuilegia, vt etiam verba improprietur, ad hoc vt minus lædant ius commune. l. si quando. in princ. C. de inoffic. testa. & c. cū dilectus. de consuet. & multa ponit Fel. in c. j. & in d. c. causam, quæ. de rescript.

Hanc ampliatiōem declara, & restringe dupliciter: primò, nisi verba essent adeo lata & clara, quòd nō possent restringi salua ratione recti sermonis, secundum Butr. & Panorm. in dict. cap. olim. & Ioan. Andr. in addit. ad Spec. in rubri. de fil. presb. quem refert Fel. in dict. c. Postulandi. & ideo dicit Bald. in dicta l. ij. in iij. nota. C. de legib. quòd verba priuilegij non sunt obscure, nec calumniose interpretanda.

Facit vulgare dictum Bald. in d. c. causam. quòd licet ambigua probatio & dictum testis obscurum interpretetur contra producentē. c. in præsencia. de probatio. tamen verba testium non sunt calumnianda sed interpretanda.

Bene faciunt etiam not. per Barto. & Doctōr. in l. si de certa. & in l. sub pretextu specierum. C. de transact. cum concord.

Tertiò intellige, & declara. dummodò verba rescripti aliquid operentur: vnde si sint lata, & generalia, debent restringi secundum formam iuris, dummodò aliquid possint operari, vt latè Felin. in dict. cap. causam quæ. in ij. declaratione. & latius per eum in cap. j. de rescript. bene facit doctōr. Bartol. in l. j. §. nunciatio. ff. de oper. no. nun. cum concor. ibi traditis. faciunt etiam no. in leg. j. §. huius rei. in glo. in versic. fortissimum. ff. de officio eius cui mand. est iurisd.

Primò fallit, nisi appareat de mente principis, vt quia velit præiudicare tertio, putà quòd dicit non obstante præiudicio tertij, per tex. in l. ij. §. meritò. & §. si quis à principe. ff. ne quid in loco pub. & intellige in his in quibus princeps potest præiudicare, puta vbi tractatur de modico præiudicio. iuxta gl. in l. nec auus. C. de eman. li. & in l. si cum heredem. ff. ad Treb.

Secundò fallit, quando tale beneficium concerneret præiudiciū reipublicæ, ita procedat text. in l. si aliquando. C. de ope. public. secundum Angel. & Mod. & idem vult Panorm. post Io. And. in cap. ij. de immu. eccl. & ad hoc multa adducit Fel. in cap. causam, quæ. versicu. v. declaratio. de rescrip. & ista fallentia est de indubitabili attenta prædedenti fallentia.

Tertiò fallit, quando tale beneficium concederetur ad supplicationem partis, secundum Ang. hic per l. si aliquando. Io. And. & Panor. in d. c. ij. de immu. eccl. quod qualiter intelligatur, dicetur in gl. sequenti, in materia priuilegiorum.

Quartò fallit, quando princeps concederet non solita concedi, ita potest intelligi d. l. si aliquando. secundum Ang. & Mod. bene faciunt not. in l. more. in materia præscrip. meri imperij. & in l. imperium. in illa quæstione an regalia veniant in generali con-

cessione. ff. de iurisd. om. iudi.

Quintò fallit, quando tale beneficium induceret plura specialia, secundum Bal. hic in j. lect. per l. si quādo. in prin. C. de inoff. testa. Subiicit tamen postea ipse Bal. quòd illa l. non loquitur in beneficiis, sed in priuilegiis: vnde in priuilegiis adduceretur hæc fallen.

Sextò fallit, & intellige de beneficiis propriè & stricte prout declarant Bart. & Doct. secus autem est in rescriptis ad beneficia ecclesiastica: quia illa tanquā. ambitiosa sunt restringenda, c. quamuis. el primo. de præben. in vj. & bona gl. in c. quamuis. el ij. eod. tit. & lib. & ita declarāt Bal. Alb. & Mod. hic & Fel. in d. c. causam quæ. vers. vij. declarando. & in c. Rodolphus. eod. tit.

Septimò fallit, quando beneficium esset concessum ex certa causa: quia restringitur ad illam causam. l. ij. §. capitis debilitas. ff. de vac. mune. faciunt multa, quæ ponit Fel. in c. cum ordinem. de rescrip.

Octauò fallit, quādo qualitas personæ repugnaret per tex. & quod ibi not. Ang. in l. plenū. §. equitij. ff. de vsu. & hab. ad quod multa ponit Fel. in d. c. causam, quæ. in vers. quibus adde. & Barb. j. vol. in conf. v. in ij. & bene facit quod decidit Bal. & sequitur Mod. in c. in generali. in tit. si de feudo fue. controuersia. in vsibus feudorum.

Nonò fallit, quando materia subiecta aliter suadet: nam debet intelligi secundum materiam subiectā. ar. l. si vno. in princ. ff. loca. cum concord. & est de mente Felin. in d. c. Rodolphus. ad quod adduco decisionem Panormita. in c. dudum. el secundo, circa finem, extra. de electione, & elect. potestate, in vol. Gregor.

Decimò fallit, & intellige quòd debet fieri latissima interpretatio, quæ ex verbis concipi possit. ista est gl. not. quam ibi sequuntur Doctores, maximè But. in cap. fin. in glo. si. de translat. episco. bene facit tex. in l. Gallus, §. j. ibi quod ex verbis concipi possit. B. Soc. re. 381.

PRIVILEGIA confirmata per summum Pontificē, puta si dicat confirmo exemptiones alicuius Ecclesiæ, si non constiterit prius Ecclesiā priuilegia habuisse exemptionis, valebit nihilominus talis huiusmodi concessio. gl. c. si Romanorum. 19. di. Arch. c. præsentium. 7. q. 1. Ant. de autr. c. ex insinuatione. de rescr. Dom. c. 1. column. 3. de sen. exc. 6. Cardin. Zabar. confi. 119. Ias. l. admonendi. nu. 30. ff. de iur. iur. Cagno. auth. si quis in aliquo. nu. 93. C. de edendo. Med. reg. 10.

PRIVILEGIA pia causa, quæ sint, & dicitur relictū ad pias causas, quod pro anima relinquatur est priuilegiatū: vt dicit Bar. in l. si quis Titio. ff. de legat. ij. per gl. ibi positam. ad hoc vide gl. & Bald. in l. illud. C. de sacrosan. eccles.

Primum priuilegium est in dilationibus fraudulentis: nam si quis sine iusta causa differret soluere legatum pio loco, & expectaret strepitum iudiciallem, condemnatur ad duplum æstimationis rei legatæ, de quo latius infra videbitur. & sic not. specialiter in pia causa, vt teneatur morosus ad duplū. Sunt & alia specialia multa: quia in piam causam dominium sine traditione transfertur ex contractu. l. fina. C. de sacrosan. eccles. secus est in non pia causa. l. traditionibus. C. de pact. & l. si ego. C. de rei vend.

Priuilegium ij. est quòd valet donatio bonorum præsentium & futurorum ad pias causas, vt not. Bart. in l.

in l. fi. C. de pact. & Bald. in authen. si qua mulier. C. de sacrofa. eccles. nam cum possit totam suam partem vouere & donare pio loco, fortius vniuersa bona, quæ sunt introducta gratia personæ. Instit. de re. di. §. interdum licet regulariter secus, l. stipulatio hoc modo. ff. de verb. oblig.

Priuilegium iij. est, quod mulier ad pias causas fideiubendo non iuuatur Velleiano. l. pen. C. ad Velleianum.

Priuilegium iiii. est, quando aliquis fideiussor cum pacto non obligatur, in piam causam verò obligatur. l. fi. C. ad Velleia.

Priuilegium v. est, quia licet non possit quis alteri stipulari. l. stipulatio ista. §. alteri. de verbo. oblig. tamen poterit pro pia causa, vt ecclesia: vt est gl. sing. j. q. vij. ca. quoties cordis oculus. & glos. & Bald. in l. illud. C. de sacrosanct. eccle. licet Doctor. quidam velint quod de iure Cano. indistinctè quis possit alteri stipulari: quod etiam sentit glos. in dicto capit. quoties.

Priuilegium vj. est, quod licet non valeat pactum defuccedendo defuncto, cum inducat votum captadæ mor. l. fi. C. de pact. l. cum donationes. C. de transac. tamen valet ad pias causas, secundum Bald. in dict. l. fi. sicut in militibus, dum sunt in expeditione. l. licet. C. de pact.

Priuilegium vij. est, quia licet donatio omnium bonorum, vel alicuius partis per non filios retractetur per liberorum superuenientiam. l. si vnquam. C. de reuo. don. tamen non infirmatur facta ad pias causas. gl. sing. xvij. q. iiii. & ponderat Bar. in l. iij. §. Imperatores. de leg. ij. & Bal. in l. ij. ff. de donat.

Priuilegium viij. est, quia ordinatio per viam constitutionis, vel cōsuetudinis facta per municipia de distribuendo aliquid erogandum per pias causas in elemosynam, non potest per idem micipium tolli. tex. est not. in l. priuilegia. C. de sacros. eccl. & vide Bar. & est tex. in l. ad epistolam. eodem ti. & Ioan. Andr. in addit. Specu. in tit. de instr. edit. §. nunc aliqua. licet dici soleat quod facta ad liberalitatem non inducunt necessitatem. l. solet. §. si. ff. de off. Pro conf. & l. Seio amico. §. medico. ff. de leg. iij. vbi interueniret casus dominij. l. cum de in rem verso. ff. de vsuris, & ideo si rusticus ordinaretur de aliquid donando omni anno, nisi interueniret alia promissio, non obligaretur ex eo quod vsus fuerit in certis vicibus illa liberalitate: vt dicit Bar. in d. l. cum de in rem verso.

Priuilegium ix. est, quia licet emptio rei facta per me & meo nomine sit mea, licet pecunia sit aliena. C. de rei vend. l. si de tuo. & l. si ex ea. & l. si patruus. & tamen si pecuniæ sint ecclesiæ vel pupilli secus. l. si vt proponas. C. de rei vñd. & no. cano. in c. dicendū. de pe. cler. & videtur probare xij. q. iiii. c. j. & c. seq. in hñe. & q. vlt. Et adde quod prædicta limitantur, quia per earum administratorem emitur, si tamen per aliū, tunc nō est ecclesiæ: licet empti sit de eius pecunia, & idem in pupillo: quia si emitur de eius pecunia res per alium quàm per eius administratorem non suam facit: aliàs secus. ita intelligunt Doc. hanc materiam, ita refert Paul. de Cast. in d. l. si ex ea. & in d. l. si vt proponas. C. de rei ve. & l. si de tua. cod. tit. quod not.

Priuilegium x. est, quia licet aliquod ædificium factū in alterius solo perfectæ ædificati one ædificium cedit solo, de quo §. cum in suo. Insti. de re. di. tamen si pecunia ecclesiæ ædificat quis in proprio solo,

ædificium tunc non cedit solo: imò solum ædificio. glo. est singu. xij. q. ij. c. Apostolos. quam sequitur Bald. qui solus inter legistas sciuit illam glo. l. tantum, ff. de re. di. & no. Spec. in tit. de emp. & vend. §. tertio loco. el. j. vers. quod si clerici. & videtur tex. xvij. b. vij. cum seq.

Priuilegium xj. est, quia si aliquis vendiderit diuersis temporibus duobus vnam & eandem rem, non præfertur ille, cui primo vendita fuit, sed ille cui primo traditur. l. quoties. C. de rei ven. & l. si ea res. §. vterque. ff. de act. empt. licet per primum agatur ad interesse contra vendentem: vt ibi. l. siue autem. §. fin. ff. de publican. fallit in pio loco, & in ecclesiastica persona vendente: quia præfertur qui primo emit. singulare fuit dictum Ioan. And. & postea aliorum in c. continebat. de his quæ sunt à ma. par. c. quoniā elusio in personis ecclesiasticis maxime reprobatur: vt clem. mulier.

Priuilegium xij. est, quod licet aliquis prætendat sibi generaliter bona alicuius obligata, & velit agere hypothecaria ad vnam rem, quam dicit fuisse debitoris, & quam conuenienter possidet iure donationis illius rei, tamen non præsumitur hypothecam generalem fuisse factam: vt est casus in leg. rebus. C. de don. ante nuptias. & l. & quæ nondum. §. quod dicitur. ff. de pigno. tamen fallit in pia causa: quia iuris præsumptio est, quod donatio fuerit facta post hypothecam, nisi donator probet eam præcessisse: ita consuluit sin. Franc. de Ramp. dicens, quod cum hoc sit in fisco per causam. l. j. C. de inst. iure hastæ fisci. libro x. etiam si sit non pia, idem in pia causa, cum æquiparentur. l. fina. C. de sacrosan. eccles. & in authentic. de non ali. §. si minus, & c. Tu tamen aduerte, quia in leg. j. de iure fisci. hoc non est specialiter in fisco: quia præsumitur contractus donationis factus post hypothecam, vt ibi de hoc, si reperiuntur duo contractus, & non appareat quis fuerit celebratus ante vel post: tunc in fraudem fisci præsumitur hypothecam præcessisse, & hoc speciale in fisco. & ita Barto. intelligit dictam l. primam.

Priuilegium xiiij. est, quod repudians hæreditatem debitoris fscalis occasione tributi, omnibus bonis priuatur, quæ accepit inter viuos à defuncto debitor: vt est casus memoriæ commendandus in l. hæredes. C. de omni agno deser. libro xj. secus in repudiante hæreditatem debitoris piæ causæ: puta occasione decimarum, quæ dicuntur tributa animarum, vt in cap. tua nobis. de decimis. vj. quæst. v. decimis. non priuabitur omnibus bonis, quæ idem hæres repudians recipit inter viuos à defuncto, vt est ibi casus no.

Priuilegium xiiij. est quia sub generali prohibitione donationis per statutum, vel testamentum, non videtur prohibita donatio in piam causam: vt singu. Bal. dicit in l. sponsus. §. si vxor. ff. de dona. inter vir. & vxor. quia videtur excepta persona Dei, sicut in sacramento fidelitatis intelligitur persona Imperatoris excepta. §. cōtra imperialē. de prohi. feud. alie. per Feder. in vsibus feudorum.

Priuilegium xv. est, quia in alienatione ad pias causas non est necessaria solennitas alicuius laicæ constitutionis, secundum Bald. in l. generali. C. de sacros. eccles. & reddit rationem, quia alienatio ad pias causas ducitur spiritu Dei, & ille non est sub lege. c. licet. de reg. & xvij. q. ij. duo sunt.

Priuilegium xvj. est, quia licet mandatum morte manda

mandatis finiat re integra. Institu. de mandat. §. si adhuc retinet. l. inter causas. in prin. ff. man. & plenè per ca. mandato. de procu. tamen in fauorem piæ causæ, secus. ita mirabiliter dicit Bald. in auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccles. & l. mandatum. C. m. vbi alleg. l. si ego. §. si. ff. de iure dot. in v. limitatione.

Priuilegium xvij. est, quia regulariter in contractibus innominatis habet locum pœnitentia: sed in fauorem piæ causæ non ita dicit Bald. in l. sicut ab initio. C. de actio. & ob. & alleg. l. si quis pro empt. C. de donat.

Priuilegium xvij. est, quod si creditor potest pacisci cum debitore, vt possit propria auctoritate intrare possessionem rerum obligatarum. l. creditores. C. de pigno. tamen non habet locum, quando sunt ecclesiæ debitores: quia tunc non valebit eiusmodi conuentio. xij. q. ij. nulli liceat. & firmatur in c. xij. de foro compet.

Priuilegium xix. est, quia à sententia lata super pia causa non potest appellari. arg. not. per Bart. in l. ancilla. ff. de alimen. & ciba. lega. vbi vide per l. fi. C. de acquir. posses. non enim licet appellare à sententia, in causa alimentorum.

Priuilegium xx. est, quod licet aliàs reus ad fundandam intentionem actoris non teneatur edere instrumenta apud se existentia: vt plenè not. in l. fin. C. de eden. & l. j. §. creditores. ff. eodem titu. tamen cum pia causa agit, est introductum quod reus ad intentionem fundandam cogatur edere iura actori ad intentionem fundandam. fuit singu. dictum Butr. in c. j. de probat. arguendo de fisco, ad piam causam: quia si illud est in fisco temporali, fortius, in fisco spiritali, siue in omni causa pia. argu. ca. vt gentes. de hære. in vj. & ad fauorem fisci reus edere cogitur: vt l. ne quisquam. secundum vnam lecturā. ff. de ede. & Ioan. Andr. in addit. Spec. de instrumē. edit. §. nunc videndum. vbi vult quod in causa matrimoniali fauore anime, cum sit res piissima, cogatur reus edere instrumenta ad fundandam intētionem actoris.

Priuilegium xxj. est, quod exceptio non numeratæ pecuniæ potest solum intra biennium opponi. Instit. de lit. obligat. per totum. & l. in contractibus. C. de non numer. pecu. & per Cano. in ca. fi. de solu. & ibi plenè. tamen pius locus semper opponere poterit: vt voluit Bal. in auth. hoc ius porrectum. C. de sacrosanct. eccles. Ratio est in promptu, cum non debeat sufficere sola confessio: sed expedit quod probetur versa in vtilitatem pij loci, per dictum ca. fi.

Priuilegium xxij. est, quia in pia causa proceditur non solum diebus feriatis in vtilitatem hominum inuentis. l. publicus. C. de feriis, & sunt ad exemplum causarum publicarum & fiscalium, vt ibi per tex. in tit. de fer. §. sequitur. circa prin. Sed etiam diebus feriatis in honorē Dei: vt in c. conquestus. de feriis.

Priuilegiū xxij. est, quod relictum ad pias causas repletum cæcellatum in vltima voluntate, cēsetur in dubio iuris præsumptione incōsultè cæcellatum absque testatoris intentione si non constaret de eius voluntate. l. proximè. in fi. ff. de his, quæ in test. del. & text. loquitur determinatè licet debeat extēdi ad piam causam.

Priuilegium xxij. est, quod relictum ad vnum vsum pium non potest etiam commutari ad alium vsum pium sine licetia Papæ, etiam si hæres, & legatarius

consentirent. in cle. quia conting. de relig. dom. & l. legatum. de adm. tut. nec valet quod ex æquipollentibus fit. l. simplex. C. de instit. & substit. sub conditio. fact.

Priuilegium xxv. est, quod licet aliqua conditio adiecta in legato in personam virginis, impeditur a matrimonio & viduitatem inducens reiiciatur. l. quoties. & l. talis. §. rescriptum. de condit. & demon. & plenè no. in auth. cui relictum. C. de indi. vidui. tol. tamen fallit nisi conditione impeditiua matrimonij defecta vocetur pia causa ad legatum: quia tunc non reiicitur, text. est singula. in l. Titio usufru. §. si. ff. de cond. & demo. & vide plenè per Pau. de Cast. in §. j. illius legis. Ego autem limitarem ea dicta cū sua tota causa, ne verisimiliter sit sterilis per id qd dicit Bald. in l. conuenticu. C. de epis. & cle. circa prin. legis. nam sicut patronus inducit dicere & iurare libertam suam vt nubat ne amittat ius patronatus. Ratio finalis prohibitionis est, vt possit nubere & filios legitimos habere & ciuitatem liberis replere. leg. j. ff. soluto matrimonio, ita & in proposito.

Priuilegiū xxvj. est, quia donatio per verba generalia facta in codicillis non comprehendit legatum piæ causæ: nam non obtinēte tali donatione tale legatū debetur. tex. est singu. loquens in libertate, & extenditur per Nico. de Ma. ad piam causam in l. libertus. §. posthumus. ff. de ali. & ci. le.

Priuilegium xxvij. est, quia aliàs relictum anno tali vel tali die vel mense, & sic per verba tempus denotantia, in casu obiecto nō potest peti nisi finito tempore. l. qui à nobis. ff. de verbo. oblig. nihilominus relictum taliter ad pias causas poterit peti in initio temporis. casus est in l. si ita fuerit libertas relictā. ff. de manumif. testa.

Priuilegium xxvij. est, quia relictum alicui cum ad talem ætatem peruenerit, peti non potest illo ad ætatem non peruenerit, tanquam cōditione nō impleta: vt l. fundus. & l. Mæuius. ff. de condi. & demo. & l. qui habebat. ff. de vulga. & pupi. nihilominus tale relictum ad pias causas peti potest etiam si ipse ad ætatem morte præuentus non peruenerit: vt est tex. in l. ita scriptum. de ma. testa.

Priuilegium xxix. est, quia licet aliquis filius illegitimus non possit institui à patre. l. si. ff. de his qui. vt indig. nec etiam substitui. l. is qui. ff. de vulg. & pup. potest institui si intrat monasterium, & sic pium locum, secundum Gu. de Cu. singu. in l. j. C. de sacrosanct. eccles. & pro quo possunt adduci tres rationes. Prima quod intrans monasterium omnem maculam illegitimationis abstergit: vt in authenti. de Christia. Secunda, quia oblatus curiæ temporali censetur legitimari, quod ad successionem offerentis. l. coniuncta. C. de naturalib. liber. fortius si sit oblatus principi spiritali. Tertia quia cum apud talem illegitimum non sit remansura hæreditas, sed transitura immediatè in monasteriū, vt in auth. ingressi. C. de sacrosanct. eccles. meritò deferri debet: quia est capax. l. cogi. §. is. ff. ad Trebell. quod intellige quod ad successionem, sed non quod ad hoc vt possint beneficia ecclesiastica sibi conferri: quia tunc non procederet, quia illegitimus factus monachus, si postea conferatur sibi beneficium (quod fieri potest etiam quādo habet curam animarum) vt possit esse in statu monachorum. xvj. quæst. j. per totum, necessaria est dispensatio specialis, vt in c. j. de filiis presbytero.

Privilegium xxx. est, quia filius factus monachus ex hæredari nō potest occasione ingratitudinis, quā ante, quā esset monachus in patrem commiserat. & licet doct. & multalij legistæ dubitauerint. l. Deo nobis. C. de epis. & cle. tamen ego do. tex. expressum 19. q. vlt. non licet.

Privilegium xxxj. est, quia licet aliās legatum rei alienæ valeat, si testator scribat rem alienam, quia tenetur hæres eam emere, si potest habere, & si non, dare æstimationem. Et hoc si legatarius testatori est extraneus: quia si esset coniunctus, valeret legatum suum, si testator sciuiſſet rem alienam, siue ignorasset. l. alienam. C. de lega. tamen indistinctè valet ad pias causas, sed hoc nō videtur specialiter in pia causa, quia si testator legat rem hæredis, valet legatum indistinctè, etiam si testator ignorabat esse rem alienam. l. cum pater. §. hæreditatem. ff. de leg. j. aliās est. §. cum æstimaret. sed non est ita in pia causa. l. vt filius. iuncta gl. de testa.

Privilegium xxxij. est, quia testes non requiruntur rogati in relictis ad pias causas: vt not. Ioann. Andr. in addi. Spec. de instrum. edi. §. nunc verò aliqua. sicut in testamento facto per patrem inter liberos: vt no. gloss. ordin. in l. final. §. j. C. de codicil. & not. in authent. inter liberos. C. de testam. & regulariter requiritur quòd in testamentis sint testes rogati ab ore testatoris. leg. hac consultiſſima. in princip. C. de testam.

Privilegium xxxiij. est, quando sunt duo testamenta nec apparet quod prius sit vel posterius: præsumitur posterius quod est ad pias causas, sicut dixi in debitore fisci habente fiscum in creditorem per causam. l. j. C. de iure fisci. lib. x. quia illud fortiùs dicendum esset in contractibus vel saltem in vltimis voluntatibus. l. seruum filij. §. eum qui chirographum. de leg. j. regulariter verò duo testamenta, quorum vnum non appareat prius vel posterius, se inuicem concidunt: vt plenè not. per gl. in l. fi. C. de edict. diu. Adria. tollen. & per Bar. in l. j. §. hoc autem. ff. de bon. pos. secun. tab.

Privilegium xxxiiij. est, quando aliās non valet testamentum, in quo tabellio scripsit solam voluntatem testatoris: sed nō publicauit, si testator mortuus fuit, vt dicit not. Bar. in l. fideicommissa. §. j. de leg. iij. tamen fallit si esset ad pias causas: ita consuluit Dy. in l. Lucius. ff. de test. mi.

Privilegium xxxv. est, quia licet aliās substitutio fideicommissi vel sub conditione adiecta si decesserit sine liberis, intelligatur deficere substituto ingredientem monasterium, tãquam illud habeatur filij loco & excludat substitutum: vt in auth. nisi rogati. ad Trebellian. & in cap. in præsentia de proba. tamen fallit, vbi sub prædicta conditione substituta esset pia causa: quia tunc ingressus monasterij non facit illam deficere: imo si ille, qui ingressus est monasterium decessit sine liberis ex suo corpore descendantibus, vocatur pia causa, substituto monasterio, excluso quod erat prius institutum: vt est casus in auth. de sanctis. episcopis. versu. si tamen vniuersaliter. sed ista conditio, si sine liberis, non intelligitur, nec verificatur in filiis ciuilibus, putà in adoptiuis. l. si ita quis. §. j. ff. de legatis secundo. imo nec etiam verificatur in naturæ filiis tantum: quia sic daretur materia fornicandi vt l. generaliter. §. j. C. de instit. & substit. sub cond. fac. nam aliās relictæ nominatim in testamento non debentur à substituto: casus est singularis in l. iij. §. Lucius. ff. de alim. & cib. leg. Tu

adde, quòd si testator decessit sine filiis vel liberis, quòd etiam filius naturalis excludit substitutum. casus est in l. facto. §. ex facto. ff. ad Trebel. sed quando testator grauât filium, vel filiam, vel alium, vel seruum descendantem de restituendo hæreditatem vel legatum post mortem suam, hoc casu lex subintelligit illam conditionem, si sine liberis decesserit. §. cum autem. in l. generaliter. allegata. C. de instit. & substit. sub cond. fact.

Privilegium xxxvj. est, quia licet mulier in testamento non possit esse testis. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testam. tamen poterit esse testis ad pias causas, ad similitudinem testis, quia profertur inter liberos: vt plenè in authent. quo sine. & in authent. inter liberos. Cod. de testament. vtrum autem mulier possit esse testis tempore pestis, vide Bart. not. firmantem. in l. j. de bonor. posses. vbi dicit bonam esse prouidere per statuta.

Privilegium xxxvij. est, quia licet scriptum per notas inuitas sit inualidum. l. sed cum patrono. §. fina. ff. de bonor. poss. tamen ad pias causas valet, ita consuluit Dyn. ad similitudinem militis, per d. l. Lucius. ff. de testa. milit.

Privilegium xxxviii. est, quòd si testamentum est imperfectum ratione voluntatis, quia testator nō compleuit, quia mors superuenit: ergo est nullum. l. si is qui. ff. de testam. tamen si reperitur, quòd fuerit ad pias causas, illud valebit. l. in testamento. & ibi Bar. ff. de fideic. liber.

Privilegium xxxix. est, quia licet hæreditate non adita non debeantur legata. l. si nemo. ff. de testam. tutel. & l. eum quem. C. de fideic. tamen debentur ad pias causas. Bar. in l. miles. §. ita hæres. ff. de testam. milit. in fine.

Privilegium xl. est, quia licet aliās filius non possit de consensu patris testari in aduentitiis, in quibus pater habet vsumfructum. l. qui in potestate. ff. de testa. l. seruum. C. cod. tit. tamen valet ad pias causas, si de consensu patris fiat. c. licet. de sepult. in vj. Fed. de Senis in consil. 278. & 239. Bar. in d. l. qui in potestate. & ibi per doct.

Privilegium xli. est, quia licet aliās in dubio in legato facto in genere, & in legato facto in specie, multoties quòd minus sit debeatur, vt not. plenè in l. qui concubina. §. sequen. de leg. iij. & l. generaliter. de lega. j. ad pias causas debetur id quod est maius: casus est singularis in l. Titia. §. finali. ff. de auro & argèto legato.

Privilegium xliij. est, quia licet testator legat, & postea superueniat alienatio: & sic non debeatur legatum nisi constet quòd non adimendi animo voluerit alienare, & affinitas personæ cui factum est legatum suadeat contrarium. l. fideicommissa. §. si in rem verſo. ff. de legat. iij. & Inst. de lega. §. si rem suam. tamè fallit vbi esset legatum ad pias causas. l. filia. §. Titia. ff. de cond. & dem. si tamen sequatur recuperatio rei legatae alienata: casus est in l. verum de manu testa. & idein dicit Bal. in l. qui propter. C. de lega. & vide in simili Bar. in l. placet. de lib. & posthu. Sed generaliter licet sequatur recuperatio, non remittitur legatum, per iura §. alleg.

Privilegium xliij. est, quia licet vbi aliās aliquid est relictum, putà si non fecerit, & requiritur pro implemento cautio mixta, vel mutiana. ff. de condi. & demon. tamen ad pias causas non exigitur. Casus est vnicus in iure in l. liber. §. j. ff. de manu testa. nisi alio modo appareat de mente testatoris, vt l. final. co-

dem titulo.

Privilegium xliij. est, quia licet in conditione pendente adiecta legatario, superueniat aliquid, quod faciat legatarium seruum, aut legatarius sit mortuus, puta damnatus in metallum vel ad fodendum arenam, ipsum legatum adeo extinguitur, quod etiam si pendente appellatione restituatur, nihilominus non reuiuiscit legatum: vt est text. in d. l. j. de cond. & demon. tamen secus est in legato ad pias causas, vt l. arca. de manu. testam.

Privilegium xlv. est, quod licet verba adulatoria directata ad honoratum non inducant dispositionem dicti cap. cum venissent. de Instit. & si testator dicat, volo quod Titius faciat quod ei placet: quia talia verba non sunt obligatoria. l. si tibi mandauero. §. si tibi. ff. mand. sicut etiam dicimus inter viuos omnia bona mea sint tua: tamen propterea non erunt tua, nec quis ex his verbis obligatur: vt dicit glo. no. C. in quibus cau. coloni. libro xj. nec inducunt dispositionem in eo, qui pluries dicit quod volebat talem instituere: quia etiam si esset Imperator, qui fuisset talia verba prolatus, non propter ea capiet per illa verba: text. est in l. fin. de testam. tamen in pia causa secus: vt in libertate, vt si testator dicat seruo, scio quod hæres egit sibi gratias: nam hæc verba inducunt libertatem, vt est text. in l. Paulus. ff. de liber. & posthum.

Privilegium xlvj. est, quia licet legatum incertum ratione sententiæ non valeat. l. Titia cum testamento. de leg. ij. sicut nec stipulatio. l. si ita stipulatus fuero. ff. de verbo. oblig. nihilominus si dicatur lego ad pias causas, vel volo quod distribuatur de bonis meis, legatum accipiet interpretationem ex quantitate patrimonij, & ex qualitate personæ legantis, vt tantum distribuatur ad pias causas: vt in l. si cui. de leg. iij. & l. pen. de arbit. & in l. Stichus. de leg. 3. & l. quidam. de leg. ij.

Privilegium xlvij. est, quia licet aliàs in legatis conditio existens non trahatur retrò, l. j. §. serui. ff. ad Syl. l. vbi si seruus debeat liber fieri sub conditione, & eueniat conditio, non tamen intelligitur fuisse seruus hæredi. tamen fauore piæ causæ trahitur retrò. l. Neratius. de manumi. testa. vbi si lego libertatem seruo, si vnus seruus mihi nascitur ex ventre vxoris, de qua dubitatur an sit prægnans & postea reperitur esse prægnans, tamen retrò fingitur fuisse liber quantum ad libertatem, non tamen quantum ad opera præstita, pendente conditione.

Privilegium xlvij. est, quia licet pluribus conditionibus in diuersis partibus testamenti legatis adscriptis vltima conditio sit implenda pro consequutione legati: vt l. quod trahitur. de cond. & demonstr. tamen fauore piæ causæ attendimus leuiorem. vt l. v. & l. quod vulgo. de manu. test.

Privilegium xlix. est, quia licet legatum ad pias causas detur, & deficiant duo gradus, quorum vno impleto, illud iterum debeatur, & impleatur primus, quo deficiente, relictum erit à secundo gradu, quia iuris præsumptione & pietatis fauore ab vtroque gradu intelligitur relictum. casus est singularis in l. ij. de man. testam. vt Titium hæredem instituo: & si hæres non erit, Sejum substituo. est causa legatum certum, quoniam intelligitur causa, si Titius hæres sit, & sic si impleatur primus, in cuius defectum testator posuit secundum: legatum primum nihilominus est debitum, quod est mirabile.

Privilegium quinquagesimum est, quia tempus interpellatum etiam contra testatorem fauore piæ causæ coniungitur. casus est in l. Paulus. §. Gaio. ff. de lib. leg. aliàs est l. Aurelio. & l. fideicommissaria libertas. §. si. de fideicommiss. liber. & sic relictum sit tale sub conditione, si continuis annis quid fecerit: nam nihilominus tale legatum consequitur, si ex pluribus temporibus adinuicem coniunctis resultaret tempus perfectum, posito quod non continuaret, & regulariter non sit recedendum à verbis testatoris. l. non aliter. ff. de leg. iij.

Privilegium quinquagesimum primum est, quia licet regulariter legatum incertum ratione personæ sit nullum: vt instit. de leg. §. incertum: & l. j. C. de his quæ pro non scriptis habentur: fauore tamen piæ causæ valet. l. j. & l. id quod pauperibus. de episcop. & clericis. C.

Privilegium liij. est, quia licet requirantur vij. testes in testamento, l. hac consulti. C. de testam. fallit tamen in pia causa: quia duo cum parochiano etiam in foro seculari sufficiunt: vt est text. not. in c. relatum. extra. de testamen. & not. Bartol. in l. j. C. de sacrosanct. eccl.

Privilegium liij. est, quod tutor datus, cui aliquid legatum est, perdat illud, si tutelam recuset. l. qui tutelam. ff. de testa. tutel. & l. Nescennius. de excu. tuto. hoc fallit, nisi aliquid esset sibi legatum, quod postmodum deberet ecclesiæ restituere: quia non perderet pia causa, scilicet ecclesia, quod ratione hoc casu inductum est: vt l. Titius. §. ancilla. ff. de fide.

Privilegium liij. est, quia licet dicamus quod quamuis admittatur conditio iurisiurandi adscripta legato: vt l. quæ sub conditione. §. quædam. ff. de condi. institu. tamen ad pias causas non admittitur illa conditio: vt l. si quis libertatem, cum sequenti. ff. de man. testam. & clarius in l. si quis ita. §. qui ita. ff. de testamen.

Privilegium lv. est, quod licet aliàs legatum deficiat, vbi deficit conditio mista, illi adiecta ob causam su peruenientem in personam illius cui debet impleri. l. in testa. la. ij. de condit. & demonstr. non tamen ad pias causas speciali fauore deficit relictum, licet deficiat conditio illi adiecta, secundum Bartol. in d. l. in testamento. de condit. & demonstr. & probatur apertius in l. si peculium. §. is cui ff. de statuli. & in l. cum ita datum. de conditionibus & demonstrationibus.

Privilegium lvj. est, quod licet aliàs modus adiectus concernens fauorem eius, cui relinquitur, censeatur in se continere causam impulsuam: & ideo sit necesse præstari cautionem, vt l. Titio centum. ff. de condi. & demonstra. nihilominus adiectus legato factus ad pias causas, etiam si fauor eius, cui legatur, dicatur continere causam finalem, tamen non præstatur cautio de implendo. d. l. Titio. secundo responso. & est casus in l. si ego. in principio. ff. de iure dotium. in l. si quis pro redemptione. C. de donationibus.

Privilegium lvij. est, quod licet aliàs vt quis consequatur legatum sub modo, sit necesse præstare cautionem de implendo: vt l. quibus diebus. §. finali. ff. de cond. & demonstr. aliàs priuatur legato. l. j. C. de his quæ sub modo. tamen in relictis ad pias causas, si modus adiectus sit incontinenti, præstanda est cautio: vt l. libertas. §. ij. ff. de man. testa. si verò ex interuallo: & tunc non cogitur. l. imperator Seuerus. secundum

cundum lect. glos. eod. tit.

Privilegium lviij. est, quia in piis causis proceditur sum mariæ, & de plano: vt in clem. dispendiosam. de iudic. & in clem. sape. de verb. signific.

Privilegium lix. est, quia iudex ipse ex proprio officio nemine petente, facere potest eas, quæ pia sunt, vt de exequendo dotem, per tex. in l. profectitia. vers. sed si proponas. ff. de iure dotium. vbi est expressè iudicem propter auctoritatem posse dotem filiarum decernere, eo quod pater est absens vel captus, facit l. que erat. ff. familiarum ercisc. Quod autem dos sit causa pia, tex. est in l. cum is. de condic. indeb. & sic potest dubitari, an talis causa possit agitari in die feriato introducto in honorem Dei, vt regulariter definitur in causis piis. vt in c. fi. de feriis, not. in l. dies festos. C. eod. tit.

Privilegium sexagesimum est etiam in alio speciali, quod licet donatio facta sub modo, non impleto, per conditionem ob causam possit reuocari, vel agi præscriptis verbis ad modum implendum, & sic est in electione agentis: vt l. si proponas. de condic. ob causam. & l. j. C. de donat. quæ sub modo. tamen si donetur ecclesiæ sub modo, eo non impleto non potest agi ad repetendum donationem factam, vt modus impleatur, nisi in donatione fuerit expressè dictum, vt modo non obseruato donatio sit nulla, text. est singularis in c. verum. de donationib. Item de materia legati ad pias causas, vide Bald. in l. j. C. de sacrosan. eccle. & in c. cum esset. de testament. & Bar. in l. proximè. de his, quæ in testamento delent. & l. si vnus. C. de test. & d. l. Titia. & ibi per Paulum de Castro in §. ff. de cond. & demon. Bal. in l. iij. C. de fideic. libert. fac. xix. q. ij. c. duo sunt. & tex. in l. fi. C. de seruò communi man. & Bald. in l. illud. C. de sacrosan. eccle. & And. Barb. in c. significantibus. de officio delegati.

Sexagesimum primum privilegium est, quod licet merus executor non habeat actionem contra heredem ad petendum legata. l. Lucius. §. j. ff. ad Trebel. tamē fallit in legatis piæ causæ, vt vult not. Bar. in l. si quis Titio. de leg. ij. & d. l. Lucius. §. j. & vide Bal. in l. nullam. C. de epis. & cler.

Sexagesimum secundum privilegium est, quia licet conditio in legatis debeat impleri in forma specifica. l. Mæuius. & l. hæredi. ff. de condit. & demonstr. hoc tamen fallit in pia causa: quia debetur legatum, licet conditio non fuerit impleta in forma specifica: vt vult sing. Ro. in l. si ita stipulatus essem à te. ff. de verb. oblig. per text. sing. in l. Paulus. §. grauius. ff. de liber. causa. quem ad hoc ipse ponderat. B. Socin. re. 382.

¶ PRIVILEGIUM. Modest. lib. 8. Reg. Lex 196. al. 157.

Privilegia quædam causæ sunt, quædam personarum. & ideo quidē ad hæredes transmittuntur, quæ causæ sunt: quæ personarum sunt, ad hæredes non transeunt.

ADDIT. a quædam in P. florent. b hæredem. ibi. c & hæredem in P. florent.

Ex tit. de iur. immunitatis. Viuien.

¶ PRIVILEGIIS omnibus confirmatis generaliter non intelliguntur confirmata, quæ sunt contra ius commune. l. si. l. illud. numero 11. ff. quod quisque iuris. l. nominis. ff. de in litem iur. numero 13. Doct. l. 1. & 2. ff. de his, qui sunt sui. Bald. c. l. lect. 2. in titu. per quos fiat inuest. Abba. c. in nostra. de sepultur. Med. reg. 1.

¶ PROBATIO. Probatur frustra, id quod probantem non releuat. De præscript. capit. quia verisimile De exc. c. dilecti filij.

Semel probatum reprobari non potest. De neg. gest. l. Pomponius. §. sed eo.

Incumbit probatio ei, qui non negat. de prob. l. 2.

Probationes de domo rei sumi non debent. De quaestio. l. de minore. §. tormenta. vide Qualitas. Præsumptio, Actor. Et Dd. in l. admonendi. De iure iur. & in rubr. C. de probatio. vbi de omnibus probationibus tractant.

Serui responso tunc credendum est, cum alia probatio ad eruendam veritatem non est. Modest. lib. 3. Reg. De testib. l. 7. vide Iudex. Rursus vic.

¶ PROBARE impedimentum solo iuramento cum de re modica agitur. l. thesaurus. ff. ad exhib. Dec. capit. pastoralis. columna 2. de exceptio: item etiam fama plenè probat in istis. glos. leg. vbi adhuc. Cod. de iur. dot. Barto. leg. de minore. §. plurimum. ff. de quaestio. l. Iaso. leg. admonendi. in fine. ff. de iure iurand. item credimus literis ordinarij absque subscriptione testium. Calderin. consil. 3. in titu. de fid. instrum. Dec. cap. cum causam. columna 2. de probat. quarto testis singularis probat, vbi de modico præiudicio agitur. Abba. consil. 113. columna 4. volum. 2. quinto, in modicis admittuntur testes consanguinei. Bald. consil. 188. volum. 4. sexto vbi de modico præiudicio agitur, verbis enunciatiuis etiam notarij creditur. glos. & Innoc. cap. olim. de censib. Abba. consilio 64. columna 4. volum. 1. septimò hoc idem de libro rationum est dicendum, qui in minimis etiam pro scribente probat. Bald. lynica. colum. 3. C. de confess. Abba. consilio 36. volum. 2. Curt. consil. 112. colum. 3. Anch. consilio 44. colu. 3. Octauò vbi de modico præiudicio tractatur, statut assertioni partium etiam vbi partes liberam disponendi facultatem non habent. Abb. cap. fin. de probat. Dec. l. si donatione. colum. 6. C. de collat. Nonò hoc idem dicat vt sufficiant probationes per argumenta. Bellamer. consil. 10. volumine 1. Decimò, & vltim. reg. sit quod cum de modico præiudicio agitur, sufficit ficta, vel semiplena probatio. Barto. l. si quis à liberis. §. si quis ex his. ff. de liber. agnosc. l. 3. §. causæ. ff. ad Carb. & in tracta. ad repr. ver. summaria. columna 3. Bald. l. 1. C. vt in poss. leg. cau. cap. quoniam frequenter. §. quod si. vt lit. non cont. vnde in leuioribus statuitur simplici verbo iudicis. Barto. aut. nisi breuiore. C. de sent. ex per. recit. Dec. cap. post cessionem. colum. 8. de prob. Crau. consil. 182. nu. 15. A sin. in praxi Iudic. §. 7. fal. 59. num. 8. conc. leg. si quando. C. vnde vi. gl. leg. vbi. C. de iur. dot. Medic. re. 5.

¶ PROBARE referens per id quod est in relato. l. asse toto. ff. de hæred. instit. l. 5. §. 1. vbi Ripa num. 4. & Alexan. num. 2. ff. de re iud. Auth. si quis in aliquo vbi Dec. num. 28. & Cagno. num. 70. C. de eden. l. si quis seruum. §. fin. ff. de verb. obliga. Grat. consil. 105. num. 3. lib. 2. Paris. consil. 7. num. 3. volu. 3. consil. 5. nu. 17. volum. 4. Aug. Ber. consil. 20. nu. 9. vol. 3. consil. 110. nu. 58. volu. 2. Med. reg. 10.

¶ PROBARE quilibet potest post terminum datum ad probandum dummodo in continenti probare velit, quia modicum tempus non curatur, cum ea quæ in continenti fiunt censentur inesse. l. lecta. ff. si cert. per. Bald. l. fin. columna 2. ff. de feriis. leg. diffamari. colum. 1. C. de ingen. Man. l. edita. columna 6. C. de edendo. leg. non solum. §. morte. ff. de nou. Tom. 2. Reg. Iur.

oper. nunc. Med. reg. 5.
PROBARI debet de forma, alioquin non præsumitur. August. capitulo cum dilecta. numero 1. de emp. & vend. Bartol. l. si fortè. ff. de castr. pec. dixi super amp. 89.

Med. re. 7.
PROBARI nõ potest qualitas alicuius rei nisi prius probetur eius subiectum. Bald. consi. 191. vol. 2. conc. Bal. l. i. C. de vsuca. Imol. l. sequitur. §. si viam. ff. eod. Bal. l. i. C. de cond. ob caus. l. adeo. §. infulam. ff. de acqu. rer. dom. l. apud. ff. de auro. & arg. leg. l. hæredita tem. ff. de hæred. vel act. vend. l. non ignorat. C. qui ac cufare nõ poss. Medic. re. 6.

PROBANDI facultas soluitur morte delinquentis, vnde probatio, quæ fit contra vsurarium post mor tem eius non probat eum fuisse manifestum vsura rium, Bal. consi. 459. nu. 5. vol. 4. dixi super. concl. 2. Med. tract. 2. part.

PROBATIO. Probandi auctori incumbit necessitas.

In Instit. de empt. & vend.
 C. de eden. l. qui accusare.
 C. de probat. l. frustra. l. actor.
 ff. de probat. l. 2. Imò reo.
 ff. de prob. l. 3. & l. ab eo. si filius. cum deinde.
 ff. de iur. fisci. l. status.
 C. de inof. test. l. liberi.
 C. de probat. l. siue ex persona.
 C. de pericul. tut. l. si tutor.
 C. de cond. ob turp. caus. l. 1.

Auctori incumbit, &c.] Et affirmanti, non neganti incu bit onus: vt hîc continetur: euenit tamen, vt præsum ptio transferat onus ab auctore in reū, vt C. de prob. l. siue possidetis. Sed & quandoque intumbit reo: quia non simpliciter negat, sed affirmat: puta si dicat se non teneri, quia soluit. vt C. de probat. l. i. vel si di cat: Lex ita statuit cõtra me. vt ff. de probat. l. ab eo. nec obstat quod legitur. C. de con. ob turp. caus. l. 1. & de pericul. tut. l. si tutor. probat ex voluntate, non ex necessitate: vel probat hoc ipso, quod non proba tur contrarium. Idem respondetur legi, quæ est in ff. quib. ex caus. maior. l. etiam eadem. nam etsi nega bat, dicens se suis reb. superesse non posse: affirma bat tamen casum, vnde debet illum probare. Eodem modo respondetur illi, quæ est in C. de codicillis. l. nec codicillos. Nam etsi cum sanæ mentis negare tur, cum tamen fuisse furiosum assererat. Eodẽ mo do respondetur legi, quæ est ff. de prob. l. si filius. Imò vtrique incumbit probatio. C. de albo. fall. Azo, rub. 21.

Non aduersario, sed iudici est fides facien da, vel probatio.

ff. de cond. ob turp. caus. l. 1.
 C. de don. inter vir. & vxor. l. 2.
 ff. de probat. l. 50. Azo, rub. 21.

Qui dicit solennitatem intercessisse, pro bet: quia non propter scripturam contractus, solennitas præsumitur.

ff. de publi. l. quæcunque. §. vlt.
 C. de fideiuss. l. i. & vlt.
 C. de probat. l. pen.
 C. de contrah. & com. stip. l. i. & pen.
 ff. ad l. Corn. de falsis. l. vlt.

Sed hoc intellige de his, quibus nihil extrinsecus desi deratur. vt Inst. de act. fideiuss. §. vlt. Vel dicas quod hoc contingit ratione, scilicet super qua cõtrahitur. vt ff. de pub. l. quæcunque. §. vlt.

Qui dicit testamentum inmutatum, vel emendatum,

vel reuocatum, probare debet.

ff. de except. rei vend. l. 1.
 ff. de probat. l. 2.
 C. de fideicom. l. commissum. Azo, rub. 21.
 Vfus rei creditur gratuitus, nisi probetur

merces, data vel promissa.
 In Auth. vbi litigan. iud. in prin.
 C. de vsucap. l. creditor.

C. de inst. & subst. l. si testa. Azo, rub. 21.
 Cuiusvis contractus formam asserens probet.

C. commodati. l. cum eum.

Suprà de lon. probat. ff. de pign. act. l. ne creditor. Azo, rub. 21.

Qui casum allegat, ipsum probet.

C. de testibus. l. testium.
 C. de testamentis. l. 2.
 ff. de cust. & exhib. reor. l. non est facile.

Creditores probare debere, se pignus per didisse sine dolo & culpa sua.

C. de probat. l. vlt.
 l. de generalibus. dict. Rub. generaliter.
 C. de testibus. l. testim.

ff. de pign. act. l. si creditor.
 ff. de eden. l. si quis. §. prætor. & §. vlt.
 ff. de cust. & exhib. rei. l. vlt.

ff. de nox. act. l. quot.
 ff. pro socio. l. cum duobus. §. 2.

ff. locati. l. si quis. §. in pi.
 ff. de probat. l. emptor. l. in exceptione.

CONTRA.
 ff. de admin. tut. l. chirographis.
 ff. de leg. 2. l. cum itaque. §. 1.
 ff. de aur. & arg. leg.

ff. de probat. l. quot. §. qui dolo.
 ff. de nox. act. l. si seruus. l. depositus. §. vlt.
 ff. de iud. l. si prætor.

Qui casum allegat, &c.] Sciendum est, eandem regu lam in culpa & dolo seruari: vt sicut is qui negat se commississe dolum vel culpam, necesse non habet probare se non commississe, sed qui affirmat esse commissam. vt C. de doli. l. dolum. & ff. de probat. l. quot. §. qui dolo. & ita intelligitur contraria Rubrica. Illud tamen indubitanter verum est, quod is ne gat se amisisse, quod constat eum habuisse ex cõtra ctu, probare debet. vt C. de pign. act. l. scire. Hic ta men distinguebat Bulgarus, an actor cõfiteatur amif sionem, an neget: sin neget, reus debet probare, sine culpa amisisse. & est ratio: quia cum probet factum, & eius qualitatem probare, vel culpam eius qui com misit. & secundum distinctionem possunt determi nari leges huius Rubricæ. Nec obstat quod legitur de edendo, & de cust. & exhib. contingit enim illud propter publicum officium: ex publico officio quod quis gerit, magis astringitur. vel dicas, quod de edẽ do agebat, excipiebat excipiendo. vnde non obstat regulare. vel melius dic, vtroque casu auctori incube re onus probandi dolum vel culpam. tantum enim debet facere probare negatæ amissionis, quantum rei confessio. æquum est enim in eo probando, quàm grauari: quo probato, debeat releuari, vt ait Irne rius: potest enim esse, quod reus bene potest proba re se amisisse, puta quod latrones abstulerunt: non ta men sine culpa sua: puta quod obiicitur ei: Deuisti per aliam viam ire: vel, Sine sociis tuis non debuisti ire. ipse autem probare non potest, se iuisse cum so ciis suis, vel fuisse impeditum, ne iret per aliã viam. Intelliguntur ergo leges huius Rub. vt imponat ne cessita

cessitatem probandæ amissionis tantum. vel si in aliquo condemnatur sine dolo & culpa, dic quod illud ex voluntate, non ex necessitate est, vel hoc ipso quod non probatur contrarium. arg. C. de his qui mihi. non poss. l. frater. l. ius. Azo, rub. 21.

Ex authentico tantum probatio inducitur.

C. de præscr. nupt. of. l. vlt.
C. de diu. rescript. l. scimus.
In Auth. vt spon. lar. §. 2.
ff. fam. ercisc. l. Pomp.
ff. de fideiuss. l. 1. §. auus.
ff. de bon. poss. secund. tab. l. 1. §. si quis indu.
ff. de fid. instr. l. 2.
ff. quemad. testam. aper. l. vlt.

Imò ex transcripto.

C. de testam. l. publicari.
ff. de iur. fisci. l. in fraud. §. neque.
ff. de eden. l. si legatum.

In Auth. vt fratrum filij. §. illud.

Ex authentico tantum probatio Inducitur. Id quidem verum est de probatione plena: vt in hac Rubrica continetur. inducit enim præsumptionem, si constet à tabellione ita fuisse transcriptum, vt colligitur ff. de iure fisci. l. in fraudem. §. neque instru. Potest autem assignari contrà, vt in Authen. vt fratrum filij. §. illud. Sed certà insinuationes instrumentorum, quia sunt cum solennitate, & præsentia iudicis, valent etiam perempto originali, vt C. de testament. l. publicari. Azo, rub. 21.

Sufficit probare amissionem instrumentorum.

C. de probat. l. si depof.
C. de test. l. testium.
C. de fid. instr. l. cum quidam.
ff. de reuoc. donat. l. si apud.

In Decret. cap. 1. q. 1.

Non sufficit.

C. de test. testium. in fin.
C. de fid. instr. l. sicut iu.

Sufficit amissionem probare, &c.) Hæc Rubr. est intelligenda, vbi probo me amisisse per aduersarium. contrà respondetur, quando per casum. Azo, rub. 21.

Interest, an in continenti, an ex intervallo probare velit, qui possessionem retinere intendit.

ff. ad exhib. l. 2.
ff. de Carb. edict. l. 3. §. causæ.
ff. vt in poss. leg. l. si is à quo.

Ex scriptura tantum probari.

C. si mino. se ma. dix. l. si alterius.
ff. de prob. l. cum de indebito. in fi.
C. de non nu. pec. §. generaliter.

Probatur intelligitur, quousque in contrarium probetur: & iustum intelligitur, eo quod in contrariu non probatur.

C. qui ma. lib. non fi. l. super seruis.
ff. de iur. dot. l. dote.
ff. de excep. rei iud. l. si rem.
ff. de admin. tut. l. iusta.
ff. de fideic. lib. l. si cum. §. placere.

Actor probare debet se emisisse, & precium soluissse, & sibi rem traditam fuisse: & qui tradidit, dominam fore.

C. de probat. l. cum res.
C. de assert. tol. l. vlt.

C. qui pot. in pign. Aut. item.

ff. de pign. l. si separatus.

Qui causam ob quam petit, vel exceptionem sufficientem proponit, eam probare debet: quod si verum esset, non esset locus exceptioni, vel replicationi.

C. de cond. ex lege. l. vlt.

C. mandati. l. si maritus. §. si per ea.

C. de probat. l. materiæ.

C. de pet. hæc. l. 2. §. vt liquidò. Azo, rub. 21.

Verba pro actore, locatore, venditore intelligenda sunt.

ff. qui satis. cog. l. de die.
ff. de pact. resp. 2. contrà.
ff. locati. l. quæro.
ff. de iud. l. si quis. §. solemus.
ff. de contrah. empt. l. si in emptione.
ff. de verb. oblig. l. cum qui calend. si mihi. §. si si.

Azo, rub. 21.

Verba pro reo, emente, conducente intelligenda sunt.

ff. de pet. hæc. l. si in rem.
ff. de ser. vrb. præb. l. si arbor. §. hæc.
ff. de pact. l. veteribus.
ff. de contrah. empt. l. pacto. §. Pap.
ff. de redhib. l. 1. §. con.
ff. de verb. oblig. l. stipulatio ista.
ff. de reg. iur. l. in contract.

Verba pro actore, &c.) In iudiciis pro actore, & contra eum fit interpretatio. vt ff. de iud. l. solemus. & si quis intentione ambigua, in contractibus fit pro reo, qui legem non protulit: vt tamen illa semper videatur protulisse, cuius causa posita, siue sit actor, siue reus, nisi ex ea interpretatione fiat inutilis pactio. vt not. ff. de verb. oblig. l. quotiens. Et ita distinguuntur istæ Rubr. Hoc melius notatum est supra de pact. Rubr. Azo, rub. 21.

Electio danda actori.

C. si tut. vel cura. interue. l. etiam his.
ff. de procur. l. si is qui Stich. l. si acto.
ff. de verb. oblig. l. si scriptum.
ff. quod met. caus. l. antep. §. vlt.
ff. de rei vend. l. vbi man. l. quod si tam. §. 2.
ff. de nox. act. l. in delic. §. idem si plurium.
ff. de eo quod cert. loc. l. 3. §. 1.
ff. de solut. l. si quis à fid.
ff. de exerci. ac. l. 1. §. est autem.
ff. de oper. no. nunc. l. stip. §. sine.
ff. de trib. act. l. quod in hæredem.
ff. de contrah. empt. l. si ita.
ff. de præscr. verb. l. naturalis. §. 1.
ff. de eden. l. argentarius. §. cum aut. Azo, rub. 21.

Electio danda reo.

ff. quod met. cau. l. si cum exceptione. §. hæc autem.
ff. de pet. hæc. l. si res & poss.
ff. de poss. l. ei apud. §. 1.
ff. de eo quod cert. loc. l. 3. §. 1.
ff. commo. l. in commodati. §. vlt.
ff. de pign. act. l. si seruus. & l. cum & soc.
ff. de pact. l. cum in eo.
ff. de lib. caus. l. cui.
ff. de probat. l. circa eum.
ff. de verb. oblig. l. si ex pluribus.
ff. de solut. l. 1.

De electione danda actori, &c.] Rubricæ istæ potius diuersæ sunt, quàm aduersæ. alio enim & alio respectu dicitur reus & actor habere electionem: sicut Tom. 2. Reg. Iur.

- in consimili casu dicitur, vt C. de edend. l. vlt. habet enim actor electionem, cum ex pluribus causis competit ei auxilium contra eum quem conuenit. vt ff. de procur. l. actor. & de nox. act. l. si plurium. & l. electio. & l. si tutor vel curator etiam. vel ex qua causa agat. vt ff. quod met. caus. l. antepen. §. vlt. & de pact. l. rescriptum. §. si ipsius. & de tribut. l. quod in hared. §. 1. & de præs. verb. l. naturaliter. §. 1. & de nox. act. l. in delictis. §. 1. & 2. vel ex qua causa soluat. vt ff. de solut. l. j. vel ibi agat, in foro tamen competenti. alioquin tolles ei actionem, dum vis obseruare reo opinionem. vt ff. de eo quod cert. loc. l. 2. §. proin. Reus verò habet electionem, cum quidam sub alternatione promisit quidem, soluat. vt ff. de eo qui cert. loc. l. 2. §. 1. & 2. & ff. de compend. l. siquidem. & de iur. dot. l. plerunque. §. vlt. vel vbi exhibeat. vt ff. de rei vendic. l. si res mo. & l. 3. & l. si verò mu. & depof. lapud. §. 1. Habet & quandoque reus electionem: quia actor non distinguit. vt ff. de solut. l. 1. & de pign. act. l. cum & fortè. Alię leges in Rub. positę, vel nil, vel valde parum faciunt ad rem. Et si actori incumbit probatio, nihilominus reus volens admittitur. C. de inof. test. ff. de lib. caus. l. Diui. Azor. rub. 21.
- PROBATIO.** Illi incumbit onus probandi, qui allegat ætatem ad declarandum intentionem alterius, doct. in l. de ætate, ff. de mino.
- Fallit in 5. casib. vt per Sebast. Sapiam, in d. l. de ætate, nu. 65.
- Minor ætas potest probari per coniecturas, doc. in d. l. de ætate.
- Fallit vt per Sebast. Sap. in d. l. nu. 34. & cui incumbat onus probandi ætatem maiorem, vel minorem distinguendo declarat Bar. in d. l. de ætate.
- Quasi possessio status, vel qualitatis, quę inest actualiter, vel est apta in esse ab origine, transfert onus probandi in aduersarium, l. circa, & ibi glos. ff. de probat. l. liberis. §. si. ff. de lib. causa.
- Fallit in 3. casib. quos not. Iaso. in l. si prius. ff. de oper. no. nunc. nu. 43.
- Fundans se in negatiua, siue agendo, siue excipiendo, siue sit negatiua facti, siue iuris, tenetur illam probare, communis est opinio, vt attestatur Ias. in l. illa sti pulatione, ff. de verb. obliga. Ampliatur & limitatur in 3. casib. per Rip. in d. l. nu. 13. Ampliatur & limitatur per Port. lib. 4. reg. 34.
- Fallit in 5. casib. vt per Iaso. in d. l. nu. 15. Ampliatur & limitatur in multis casibus, vt per Franc. Hercul. in tract. de negatiua, vbi limitat in 27. casib. à nume. 1. vsque ad nu. 123. vbi nu. 65. facit regulam, quod negatiuam iuris quis probare non tenetur, & limitat in 5. casibus.
- Exemplum instrumenti nõ probat nisi originale ostendatur, vel exhibeatur, l. procurator, C. de eden. l. 2. de fide inst. l. Pomponius scribit, ff. fam. ercif.
- Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 11. vt per Iaso. in Authen. si quis in aliquo, nume. 2. Ampliatur vt per Franc. Turz. concl. 149. Ampliatur & limitatur in 10. casib. vt per Io. Bolog. in d. Auth. si quis in aliquo, vbi Alexan. limitat in 6. casib. Fallit in 2. secundum Soc. reg. 32. Fallit in 7. casib. vt per Roma. in d. Auth. si quis in aliquo. Fallit in 8. casib. vt per Iacob. de S. Georgio, in d. Auth. num. 19. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 10. per Purp. in d. Auth. nu. 6. Fallit in 10. vt per Dec. in d. Auth. nu. 14. videas Fel. in c. si instru menta. de fide instru. nu. 9. vbi facit regulam, quod exemplum solenniter sumptum habet eandem vim quod originale, & limitat in 6. casib.
- Probatio debet de necessitate concludere, l. matre, vbi Bal. ff. de prob. l. neque natales, C. de proba.
- Fallit in 10. casib. vt per Ias. in l. non hoc, C. vnde legit. nu. 2. vbi Dec. limitat in 3. casib. nu. 4.
- Allegare vel dicere non sufficit nisi illud probetur, gl. in c. non. de consuetud. lib. 6. Fel. in c. cum dilectus, de accu.
- Fallit in 9. casib. quos not. Hippo. in l. 1. §. si quis dicatur, col. 1. ff. de quæstio. fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. quoniam contra, de prob. col. 19.
- Probatur ignorantia per iuramentum, gl. in c. præsumitur, de reg. iur. in 6. gl. in c. innotuit, de elect. c. si verò, de sent. excom.
- Fallit in 7. casib. vt per Fel. in c. 2. de const. col. 6.
- Probatur iuramento instrumentorum amissio. Bart. in l. emancipatione, C. de fide instru.
- Fallit in 3. casib. vt per Marfi. in repet. rub. de prob. col. 26. Fel. tamen in c. sicut, de re iud. col. 6. facit regulam contrariam, videlicet, quod amissio instrumenti debet probari per probationes legitimas, sicut etiam amissio cuiuslibet alterius rei, & limitat in 2. casibus.
- Probatio quę fit ex coniecturis legitimis dicitur euidens licet expresse non appareat, l. si quis locuples, ff. de manu. test. l. licet Imperator, ff. de leg. 1.
- Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. licet.
- Probationi testium, & instrumentorum potest in iudicio renunciari, DD. l. iubemus, C. de iud.
- Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 6.
- Probatio de non iure aduersarij non prodest agenti in beneficialibus, nisi probet de iure suo, c. olim, de re script.
- Fallit in 5. casib. vt per Fel. in d. c. col. 6.
- Mandatũ procuratoris probari potest per testes, hanc esse communem opinionem attestatur Ias. in l. 1. C. de procu.
- Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l.
- Actore non probante, reus debet absolui, l. qui accusare, C. de edend.
- Fallit in multis casib. quos notauit 3. in tract. de actore, concl. 4.
- Appellanti propter exceptionem nõ admissam, cuius probationem in continenti obtulerat, non est necesse ad iustificandam appellationem probare veritatem exceptionis, sed sufficit, quod probet, se opposuisse exceptionem, obtulisse probationem incontinenti, c. interposita, de appellat.
- Fallit in 16. casib. vt per Præpo. in d. c. nu. 4.
- Ætas vbi est fundamentum intentionis alicuius, siue sit actor, siue reus, ille debet eam probare, leg. cum te, C. de probat. leg. si minorem, C. de in integ. rest. l. cū de ætate, ff. de proba.
- Fallit in 4. casib. vt per Alciat. in tract. præsump. in 2. regu. præsum. 14. nu. 1.
- Fama regulariter plenè non probat. l. 3. §. eiusdem, vbi glos. ff. de testib. gl. in c. si testis, §. sæpe etiam. 4. q. 3.
- Fallit in 24. casib. vt per Pet. Duen. reg. 299.
- Fama in criminalibus nõ facit semiplenam probationem, gl. in c. veniens, de testi. vbi doct. omnes.
- Ampliatur in 5. casibus, & limitatur in 6. à Pet. Duen. reg. 300.
- Fama in criminalibus non probat indicium ad torturam. Bar. in l. milites, C. de quæst.
- Fallit in 5. casibus, vt per Pet. Duen. reg. 301.
- Filiatio ex sola nominatione non probatur in extraneis, l. non nudis, & l. non epistolis, C. de probat.
- Ampliatur & limitatur in 3. casib. per Pet. Duen. re. 341. & de

& de probatione filiationis plures regulas limitas videas apud Fel. in c. per tuas, de probat. nu. 10. & seq.

Filiatio non probatur ex sola nominatione parentum, nisi alia adminicula concurrant, cap. ex transmissa. qui filij sint legitimi, capit. per tuas, de probat. glos. communiter approbata in l. non epistolis, C. de probatio.

Fallit in 3. casib. vt per Pet. Duen. reg. 342.

Filiatio probatur ex solo tractatu de aliquo tanquam de filio, & si non nominetur, doct. in l. quidā quasi, ff. de probat. Doct. in c. ex transmissa, qui filij sint legitimi, Bar. in l. 2. ff. de lib. agno.

Ampliat in 2. casib. vt per Fel. in c. per tuas, nu. 13. de prob. videas Bar. in l. filium diffinimus, ff. de his qui sunt sui, Ias. in l. nec professio, C. de testa.

Scripta approbata per summum Pontificem, vel Imperatorem, vel habentem potestatem legis condendæ probant. Doct. in l. 1. ff. si cert. petat.

Fallit in 3. casibus, vt per Iacob. de Nig. in d. leg. 1. numero 56.

Iuramentum regulariter plenè nō probat, Marf. in Rubr. C. de probat. nu. 119.

Fallit in 19. casib. vt per Marf. in d. Rub. quos refert Lancil. in tract. de off. prætor. in tit. de iu. nu. 13. Fallit in 20. casib. quos refert Iac. Pet. de Ptol. in l. admonendi, ff. de iureiur. nu. 126.

Comparatio literarum plenè non probat, Doct. in l. admonendi, ff. de iureiur.

Fallit in 4. casibus, vt Pet. de Tholom. in d. l. admonendi, nu. 180.

Negans sibi factum, vel solutum, id quod sibi solui, vel fieri oportebat, probare non tenetur. Ampliat in 4. casib. & limitatur in 4. à Fran. Hercula. in tract. de negatiua, nu. 35. vsque ad nu. 44.

Præsumptionem habens pro se, probare non tenetur, c. 1. de præsum.

Fallit in 5. casibus, vt per Franc. Hercula. in d. tract. de negatiua, numer. 44. vsque ad num. 56. & videas nu. 8. & seq.

Probare non tenetur negans factum. Ampliat & limitatur per Franc. Hercula. in d. tract. nu. 54.

Negans aliquem habere legitimam personam standi in iudicio, probare non tenetur. Ampliat & limitatur in 2. casib. vt per Franc. Herc. in d. tract. numero 86.

Negans intentionem agentis probare non tenetur. fallit in 4. casib. vt per Franc. Hercula. in d. tract. numero 102.

Negatiua est improbabilis directo per rerū naturam, doct. in l. in illa, ff. de verb. oblig.

Fallit in multis casibus, vt per Franc. Hercula. in d. tract. numer. 127. fallit in 3. casib. vt per Rip. in d. l. in illa, sed negatiua quomodo probari debeat, octo casus ponit Rip. in c. cum ecclesia, extra de causa poss. & prop. nu. 79.

Difficultas probationis, & odium delinquentis facit vt admittatur probatio per iuramentum actoris, doct. in d. l. admonendi.

Ampliat in 55. casib. à nu. 125. & limitatur in 61. nu. 755. per Plot. repet. l. si quando, C. vnde vi.

Probare non tenetur qui dicit bona non sufficere ad debitum, sed aduersario incumbit onus probandi. hanc esse magis communem opinionem attestatur Port. in lib. 8. suarum concl. reg. 23. vbi limitat hanc communem, & contrariam, quæ etiam communis est.

Onus probandi aliquem esse factum locupletiorē cui incumbat, declarat Port. lib. 3. suarum concl. reg. 12. vbi limitat vtranque opinionem.

Dolus probari debet per allegantem, l. quoties, §. qui dolo, ff. de probat. gl. in c. sedes, de ref.

Fallit in 4. casib. vt per Bened. Capr. in suo tract. concl. 78. numer. 45. & dolus quomodo probetur, declarat Carer. in praxi crimi. l. obseruare, in tract. de homi. §. 2. nu. 30.

Debitum per diuturnam solutionem probatur, l. cum de in rem verso, ff. de vsu. vbi Bar. gl. in l. seruitutes, ff. de seruit.

Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 82. Fallit in 2. casibus, vt per Ias. in l. si certis annis, C. de pact.

Literæ ordinarij iudicis non probant, si in eis testes descripti non sunt, c. 1. & c. quoniam, de procur.

Fallit in 9. casib. vt per Soc. reg. 246.

Probato termino ad probandum elapso, secundum communem opinionem amplius nō admittitur. Bar. to. in leg. 1. C. de dilat. Bal. in l. 3. ff. si ex no. causa agatur.

Fallit in 12. casib. vt per Soc. reg. 311.

Probatio contra instrumentum, cui ex dispositione iuris communis, vel municipalis, stari debet, nec contrarium probari potest, regulariter non admittitur. Canonist. in d. cum Ioannes, de fide instru.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 213.

Probari possunt in causa appellationis non deducta & probata in causa principali, not. in l. per hanc, C. de temp. appell.

Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 323.

Defensio quomodo probetur, declarat Carerius in praxi crim. §. circa quartum, nu. 133.

Dominium probatur per communem opinionem, vel famam. hanc esse communem opinionem attestatur Baptista Villa, cons. 107. in litera D.

Nuntio publico creditur, communis est opinio, vt per Viuium in suis conclu. ver. nuntio publico, vbi limitat.

Probationes factæ in iudicio summario fidem non faciunt in plenario, l. 1. vbi gl. ff. quorum bo. c. venientes, de testib.

Fallit vt per Rip. in l. qui Romæ, §. duo fratres, ff. de ver. bo. obl. fallit in casib. vt per Soc. reg. 311.

Fuga neque plenè, neque semiplenè probat crimen, quod est plenè probandum. Bar. & doct. in l. admonendi, ff. de iureiurando.

Fallit in 3. casib. vt per Ripam, in d. l. nume. 167. fallit in 5. casib. vt per Fel. in c. nullus, de præsumpt. nu. 1. videas Bar. distinctionem in d. l. latè videas j. in lib. 4. in tract. de fuga. fallit in multis casib. vt per Marf. in rub. C. de prob. nu. 258.

Ad probandam prescriptionem sufficit probare initium possessionis, & allegare possessionem de presenti, Doct. in c. cum ecclesia, extra de causa poss.

Fallit in 3. casib. vt per Rip. in d. c. cum ecclesia, numero 38.

Ignorantia probatur per iuramentum, Doct. in c. cognoscentes, de const.

Fallit in 6. casib. vt per Fel. in d. c. nu. 20.

Registratio instrumenti, vel delegationis facta in actis probat originale, adeo quod non est amplius opus ipsum producere, Canon. in c. cum in iure peritus, de off. deleg.

Ampliat & limitatur in 3. casib. per Fel. in d. c. nu. 8.

Crimen non probatur instrumento, not. in c. cum eccle siis, de maior. & obed.

Fallit in 8. casib. secundum Fel. in d.c.
 Statutum, vel consuetudine exigens probationem maiorem, valet, capitulo sicut consuetudo, de probat.
 Fallit in 5. casib. vt per Fel. in d.c. nu. 10.
 Valet consuetudo, vel statutum restringens facultatem probandi ad vnum modum tantum, puta per instrumentum, vel per testes, capitulo sicut consuetudo, de prob.
 Fallit in 10. casibus, vt per Fel. in d.c. sicut, nu. 19.
 Vbi lex, vel statutum dicit debere stari dicto alicuius, sine iuramento, intelligi debet, nisi contrarium probetur.
 Fallit in 2. casib. secundum Fel. in capitu. proposuisti, de probat.
 Si statutum dicit, quod de certa re deberet stari iuramento alicuius, tamen posset probari contrarium per legitimas probationes. fallit in 3. casib. secundum Fel. in d.c. proposuisti, nu. 6.
 Quando standum est peritis tunc duo saltem esse debent. fallit in 3. casib. secundum Fel. in d.c. proposuisti, nu. 11.
 Deponentes de peritia artis suae, debent iurare solum de credulitate. fallit in 5. casib. secundum Fel. in d.c. proposuisti, nu. 15.
 Literae episcoporum, vel aliorum ordinariarum etiam sigillo authenticis munitae, vel testibus, qui se non subscripserunt, non probant, capit. post cessionem, de probat.
 Fallit in 12. casib. secundum Fel. in d.c. nu. 11.
 Probatio in genere facta, non probat, leg. neque natales, ff. de probat.
 Fallit in 6. casib. secundum Fel. in d.c. nu. 19.
 Falsitas directo probari non potest, c. licet causam, de probat.
 Fallit in 14. casib. secundum Fel. in d.c. nu. 61.
 Succumbens in qualitate probanda, succumbit in totum, c. licet causam, vbi doct. de probat.
 Fallit in 10. casibus, secundum Fel. in d. capitulo. numero 78.
 Consuetudo potest facere probationem inuvalidam valem, Doct. in c. cum dilectus, de fide instru.
 Fallit in 4. casib. secundum Fel. in d.c. nu. 23.
 Probatio non admittitur contra praesumptionem iuris, & de iure, l. antiquae, C. ad Velleia. no. in l. fin. C. quod met. causa, c. qui fidem, de spons.
 Fallit in 7. casib. vt per Soc. reg. 314. Fallit in 5. casib. vt per Fel. in c. quanto, de praesumpt. Fallit in 3. casib. vt per Alex. in l. a diuo, §. si pignora, num. 2. ff. de re iud. Fallit in probatione ex partis confessione procedenti: hanc esse communem opinionem attestatur Fran. Turz. concl. 5. vbi limitat.
 Vbi scriptura est de substantia probationis, tamen actus probari potest per duos testes, probando casum amissionis scripturae. Fallit in octo casibus, vt per Fel. in c. sicut, de re iud. nu. 31.
 Gratia non potest probari nisi per scripturam, c. ex diligenti, de simo.
 Fallit in 2. casib. vt per Fel. in d.c. nu. 4.
 Probationes non sunt sumendae de domo rei, l. qui accusare, de edendo.
 Fallit in 4. casib. vt per Marfil. in l. de minore, §. tormēta, ff. de quaestio.
 Quando verba legis, vel statuti, important plenam probationem, requiritur plena probatio. Fallit in casib. vt per Marf. in Rubr. C. de prob. nu. 7.
 Testes vnumquodque probare possunt, c. 1. de testib.
 Fallit in multis casib. in quibus non admittitur probatio

nisi per scripturam, quos enumerat Marfil. in rub. C. de probat. nu. 20.
 Statutum, quod aliquid non possit probari nisi per instrumentum, valet. Bart. & alij in l. certi conditio, §. quoniam, ff. si certum per.
 Fallit in 23. casib. vt per Marfil. rub. C. de probat. nu. 20. Don. Fin. lib. 3.
 ¶ PROBANTI semiplene infideli contra Christianum non deferatur iuramentum necessarium in supplementum, licet fidei deferatur. Bald. l. qui accusare, C. de eden. Roma. leg. admonendi. columna 16. ff. de iur. iur. Med. re. 9.
 ¶ PROBATIO non admittitur, termino ad probandum elapso, secundum communem opin. vt per Bar. in l. j. C. de dila. & in extraua. ad reprimendum, in verbo, dicto termino. & ad hanc regulam vide Bald. in l. iij. in prin. ff. si ex noxa. causa aga. & not. in l. ea quidem, C. de accus.
 Primo limita hanc regulam vbi petitur per viam restitutionis in integ. secundum Inn. in c. Ber. de re iud. & in c. cum ex praedictis, de in integ. rest.
 Secundo limitatur: nisi facto partis aduersae lapsus fuit. vt in c. ex literis, de testi. facit gl. in l. intra utile. ff. de minor.
 Tercio limitatur: nam aliud est determinatio in causa principali, aliud in causa appellationis, lapsus enim illius termini, quod ad probationem, restringitur ad causam principalem. l. per hanc. C. de temp. app. vt voluit Io. And. in c. si de re iud. lib. vj.
 Quarto limitatur de termino quod ad probationes testium seu instrumentorum, non autem quod ad probationes per confessionem: quia confessio proprie non est probatio: sed probationis reuelatio, secundum Io. And. in rub. de prob. secundum dom. Ant. in c. dudum. extra, de praesu. & per eundem in c. licet causam, de prob.
 Quinto limitatur, vbi in tempore probandi superuenisset aliquod impedimentum. Nam tunc conceditur probatio per in integrum restitut. si est tale impedimentum quod non potuit praevideri, vt possum facere. hoc etiam not. Specu. in tit. de dilat. §. j. vers. sic. sed quid certe. pro quo facit text. in l. sed si per praetorem, §. si feriat. supra ex quib. cau. ma. & Cyn. in l. ij. circa medium. ff. si quis cau.
 Sexto limitatur, illud non habere locum in causa beneficii, & matrimoniali, quae summarie expeditur. Nam in istis admittitur probatio post lapsum terminum datum ad probandum. ita etiam determinavit Rota deci. sua iij. quae dicuntur procedere de aequitate canonica per dictum Spec. in d. versi.
 Septimo limitatur, & procedunt praedicta quod ad fundandam talem probationem: sed declaratio probationum potest esse post terminum datum ad probandum, si talis obscuritas prouenerit ex defectu iudicis. & hoc voluit Inn. in c. per tuas, de testibus. & voluit Bal. & Ang. in l. veluti. ff. de eden. & voluit Ioan. And. in tit. de teste, §. nunc videndum. versi. hoc etiam not. secus si talis obscuritas ex culpa aduersarij: nam tunc sibi esset imputandum.
 Octauo limitatur, quod ad probationem faciendam per partes, secus est quod ad iudicem, qui lapso termino dato ad probandum poterit partem interrogare, & post conclusionem in causa, quod fieri potest in summaris, ex officio suo ad petitionem partis, vt voluit gl. not. in cle. saepe. de verb. sign. in verbo, interrogauit, quam sequitur Car. & ibi scribentes.
 Nono limitatur praedicta regula, vt non habeat locum in causa

in causa criminali: quia post terminum, & conclusio-
nem in causa admittuntur probationes, text. est in l.
diui fratres. & quod ibi per Bar. ff. de pœnis.

Decimò fallit, quia prædicta regula habet locum quò
ad partem, secus quò ad iudicem: quia in casibus, in
quibus iudex potest supplere terminum per eum da-
tum ad probandum, non excludit ipsum, sed tantum
aduersarium, ad hoc extra. de testi. c. cum clam. de fi
de instru. c. cum Ioannes Heremita. glo. & Anto. de
Butr. in c. pastoralis.

Vndecimò fallit, quia si est datus terminus ad produ-
cendum instrumenta, possunt produci instrumenta
post terminum, nisi aduersarij causa sit facta deter-
rior. Ang. in l. j. §. edenda. ff. de eden.

Fallit xij. quia si est datus terminus procuratori, vt in-
structus compareat, intelligitur cum testibus rece-
ptis, secus in recipiendis, est glo. vt in c. cupientes. §.
si verò. de elect. in vj. B. Soc. reg. 385.

¶ **PROBATIO** generalis non procedit quando quæ-
libet species generis non consequitur illū effectum
ad quem proponitur. Abb. in c. in præsentia. col. 4.
de prob. gl. c. pia. de exc. 6. Med. reg. 1.

¶ **PROBATIO** de non iure aduersarij, non prodest a-
genti in beneficialibus, nisi probet de iure suo. text.
in c. olim. de rescrip. quem text. ad hoc ponderauit
gloss. in capit. vno, de eo qui mit. in poss. lib. vj. gloss.
pen. in capit. j. & gloss. verbo, finita. in capit. 2. vt lite
pen. libro sexto, & gloss. verbo, debeat. in c. fi. de iu
reiuran. libro vj. & faciunt quæ cumulat Fel. in d. c.
olim.

Limita hanc regulam quinque modis, vt per eum ibi.
B. Dias, reg. 600.

¶ **PROBATIO** contra instrumentum, cui ex disposi-
tione iuris communis vel municipalis dari debet,
nec contrarium probari potest, regulariter admit-
titur. volunt Canon. & maximè Ant. de But. in cap.

* cum Io. * de fide instru. B. Soc.

ADDITIO.

* Cum Ioannes. Vbi vide Fel. in versu. in gl. 3. versu. sic
instrumentum. B. Vad.

Primò fallit, quando induceretur probatio in contra-
rium per confessionem, cum ipsa probatio per con-
fessionem admittenda sit, vt voluit gl. not. C. de do-
nat. ante nupt. authen. sed iam necesse. & in corpore,
vnde sumitur.

Secundò fallit, quando vellet probare instrumentum
esse falsum, & falsò fabricatum: cum tunc admitta-
tur probatio, etiam per testes: vt voluit Innocent. in
d. capit. cum Ioan. & post eum Anton. pro quo facit
l. j. ff. quod vi aut clam. per Bart. & d. cap. cum Ioan.
secundum Imo. & Bald. in l. diuus. ff. de re mi. & hoc
etiam est quod not. per Imol. in capitu. super literis.
de rescript.

Tertiò fallit, quando vellet probare defectum solenni-
tatis ipsius instrumenti: quia fatetur in veritate fuisse
se confectum, prout iacet: cum & tunc admittatur
ad probandum, per l. iuris gentium. §. fere. ff. de pac.
secundum An. & Imo. in d. c. cum Ioannes, quod etiā
voluit Bal. in d. l. j.

Quartò fallit, quando statutum factum, vel æquè pro-
baret ex quo patet effectus iuris: cum tunc admitta-
tur, per ea quæ habentur cle. in literis. de probat. in
gl. quod si talia, vbi glo. hoc exemplificat secundum
do. Ant. in c. cum Ioannes. extra. de fide instr. B. Soc.
reg. 383.

¶ **PROBATIO** contra præsumptionem iuris & de iu-
re regulariter non admittitur. l. antiquæ. C. ad Vell.

& not. in l. fi. quod metus caus. & in c. is, qui fidem
de sponsalibus.

Primò fallit, vbi quis cōfiteretur præsumptionem in con-
trarium, gloss. in §. aliud quoque capitulum. in auth.
vt cum, de app. cognos. & in authen. sed iam necesse
est. C. de don. ante nupt. Bal. in l. filium, quem haben-
tem. C. famil. ercisc.

Secundò fallit, si contra præsumptionem dictam dedu-
catur instrumentum publicum: vt colligit gl. in c. or-
dinarij. lib. vj.

Tertiò fallit, si fiat protestatio per illum contra quem
talis præsumptio surgit in contrarium, vt probatur
in c. j. in text. & gl. quod metus causa.

Quartò fallit, quando quis non opponeret probatio-
nem talem non esse admittendam, sed taceret, &
probatio assumpta esset in contrarium: nam tunc
talis probatio assumpta tolleretur vires præsumptio-
nis. sing. not. Innocent. in c. cum dilecta. de rescript.
& cap. cum Bertholdus. de frig. & male. & in c. mo-
nasterium. de re iud. per Imol. in l. inter stipulatē.
de verbor. oblig. §. si euictio. quod not. Bald. in l. cer-
ti condictio. §. si ff. si cert. pet. & in Spec. de teste, pro-
batio est de solennitate extrinseca quæ non præsu-
mitur. l. sciendum. de verbor. obligat. sed si oppo-
natur ab aduersario præsumitur. ita sing. dicit Com-
postellanus in cap. cum dilectus. de cons. & habetur
per Imo. & Lud. de Roma. in l. si quis mihi bona. §.
iussu. ff. de acquir. hæred.

Quintò fallit, vbicunque tractaretur de fauore publi-
cæ utilitatis. ita dicit Iacob. Butr. in l. siue possidetis.
C. de probat.

Sextò fallit, vbi demonstratum per indirectum contra
huiusmodi præsumptionem. secundum Anto. in cle.
in literis. de probat.

Septimò fallit, vbicunque videtur probatio notoria:
puta per inspectionem oculorum, secundum Innoc.
in c. fraternitatis. de frig. & male. Ratio est: quia cui-
cunque speciei probationi derogatur per inspe-
ctionem oculorum, vt si iudex vadit super locum de
quo est controuersia, &c. est sing. Bald. in rubr. C. de
prob. & per eundem in l. contra negantem. C. ad l.
Aquil. hinc est quod dicunt doct. & maximè Ant. in
l. qui bona. §. qui damni. ff. de damn. infect. quod si,
probatio damno per testes, iudex vadat super locū
& vidit contrarium, derogatum est probationi per
testes, & quia dictum est supra, quòd quādo habens
præsumptionem pro se confiteatur contrarium, q̃
tunc contra præsumptionem iuris & de iure admit-
titur probatio in contrarium. intellige tamen, vbi
est talis actus cuius esse dependet à partis volunta-
te, in quo potest sibi præiudicare: secus autem vbi
non dependet à partis voluntate. vt est text. & in c.
verum. & in c. vidua. de reg. iur. ita sing. not. Imo. in
c. quia plerique. de imm. eccl. & quæ dicatur præsum-
ptio iuris & de iure, habetur per Ang. in l. si duo. ff.
de acquir. hæred. vbi dicit, quòd præsumptio iuris
& de iure est, quando vult aliquid præsumi, & super
illo præsumpto se fundat aliquid statuendo: & ita
not. Bal. in l. siue possidetis. C. de probat. illa autem
quæ est iuris tantum: quia non est vera probatio. vt
in l. diuus. ff. de cond. & demon. bene recipit proba-
tionem in contrarium, aliquando per iuramentum
eius, contra quem est præsumptio: vt not. per gloss.
in c. si. qui accu. pos. quod ramen fallit, vbi agitur de
secreto sui cordis, quod aliter probari non potest,
vt est gl. in §. sed quia. Inst. de act. & in l. si tibi cui.
§. illud. ff. de trans. cum similib. B. Soc. reg. 584.

¶ **PROBATIO**

¶ **PROBATIO**, contra præsumptionem iuris, & de iure per confessionem partis, & non aliàs, regulariter autem admittitur, in authentic. Sed iam necesse cū nostra sua, vbi Bart. post Azo. & glo. & omnes. C. de dona. ante nupt. glo. in l. in contractibus. C. de non nu. pecu. Bart. in l. si. quod me. ca.

Amplia etiam in confessione ficta, Bartol. in consi. à domino Cyno, & c.

Fallit in causa matrimoniali, probatur in cap. super eo, de eo qui dux. confa. vxor. & voluit Barth. Capol. in cau. xxij.

Fallit in fictione iuris quæ præsumptioni equiparatur, secundum Bart. in leg. si duo. ff. de acquir. hæc. & in l. si. ff. quod me. cau. post gloss. ibi, & Barto. in l. siue possideris. C. de probatio. S. Ian. re. 240.

¶ **PROBATIO** per pugnam regulariter non est hodie permessa, vt nota in l. fin. C. de proba. cum aliis concordatis per Alexand. in lege, ex hoc iure. ff. de iust. & iur.

Fallit quo ad membri incisionem, regula tenet, quod probatio non est sufficiens per pugnam quo ad prænam mortis. Ita Bald. in d. l. si. vide Bar. in l. liberto. rum. C. de testib. Alex. in d. l. ex hoc iure, de iust. & iure.

Fallit secundum Bal. in d. l. si. in fi. in casu. §. contrariū. Inst. de hæc. quæ ab intestato deferunt.

Fallit in crimine læsæ maiestatis, secundum Cardin. in clem. ij. xv. not. de re iudi. S. Ian. re. 239.

¶ **PROBATIO**, quæ fit ex coniecturis legitimis, dicitur euident, licet expressè non appareat. text. in l. si quis locuples. in fin. de manu. testam. ff. & in l. licet imperator. ff. de leg. j. vbi Ias. plura iura allegat.

Limita dupliciter, vt per Iason. vbi suprà. numero 13. B. Dias re. 388.

¶ **PROBATIO** in iis, quæ sunt difficilis probationis, & quæ clām & occultè fieri consueuerunt, admittitur probatio per coniecturas secundum Alexand. conf. lxxvij. numer. 4. in fine, volum. sept. Mars. singu. j. in fine, in suis singula. Anton. But. in capitul. veniens. il. ij. de testibus. Bal. in auth. quas actiones, numero nono, C. de sacrosanct. eccles. in consil. ccxxix. numer. 11. volum. ij. Grammat. decisio. xlij. numero 11. dicit, quod vbi vertitur difficultas probationis fama sola iunctis aliquibus adminiculis inducit plenam probationem, quæ sufficit ad condemnandum. capitul. prætereā. & ibi not. de testibus. & l. cum super. C. de rei vendica. Alex. conf. xxiiij. nu. 20. vol. ij. & num. 6.

Fallit hæc regula, quando ex vna parte præsumptiuè apparet de innocentia rei, & ex alia parte apparet de assertionem offensæ, ex hoc solo non poterit quis torqueri, propter contrariam præsumptionem, secundum Bald. not. in lege prima, versiculo, item si testator. C. communia de legatis. vbi si testator lateraliter vulneratus exculpauit T. asserens, quod ab eo non fuit vulneratus, talis assertio offensæ, facit indicium innocentie pro Titio, & licet aliud indicium esset contra T. nullo modo ex illo solo iudicio torqueri poterit, licet aliàs illud fuisset sufficiens indicium ad torturam, & hoc propter contrarietatem præsumptionum innocentie quæ insurgit ex prædicta exculpatione, quod not. Alexan. in consil. xxiiij. nu. 15. vol. ij.

Fallit etiam in iis, quæ directo probari non possunt, quia cum probatio sit materia quæ principaliter consistit in arbitrio iudicis, vtique per coniecturas & præsumptiones probari possunt, Cornæ. consil.

vlj. vbi per volu. ij. & in l. dolum, ibi, indicis, ex perspicuis probari conuenit. C. de dolo, idem Cornæ. conf. ccxlv. M. volum. ij. & leg. ij. in fi. C. de in lit. iuran. & leg. non omnis. §. à Barbaris. ff. de re mili. Iun. in c. qualiter. il. ij. de accus. & cap. licet ex quadam. de testibus.

Fallit in causis criminalibus, vbi exactissimæ probationes requiruntur, vt leg. sciant cuncti. C. de prob. & lege, inde Neratius, in fin. ff. ad l. Aquil. Angel. in leg. si quidem. C. soluto matrimonio, Angel. & Bal. in lege final. §. fin. ff. de iis, qui not. infam. Alexand. in consilio xxvij. numero quarto, volum. vij. Iason in repet. leg. admonendi. numer. 10. versic. prædicta procedunt in causis ciuilibus. ff. de iureiur. Bart. in l. de minore. §. plurimum. quæst. ij. ff. de quæst. Mars. in d. §. nu. 86. ff. de quæst.

Fallit etiam in iis, quæ fiunt in Cymba seu naui, quia cum alij testes ibi adesse non possunt. Ideo probatio per eos admittitur, prout in casu sequuto, ita collatio. de duodecim anno. 1565. mense Octobr. I. No uel. re. 262.

¶ **PROBATIO** quolibet, & dictum testis debent de necessitate concludere. text. est in leg. non hoc. C. vnde legit. & cognat. & in cap. in præsentia. de proba. & in leg. pen. §. docere. & ibi Bar. ff. ne quis cum qui in ius vnde dicit Bar. in d. l. non hoc. quod articulus & positio debent de necessitate concludere.

Amplia istam regulā vndecim modis, & limita vt per Iason. in d. l. non hoc. B. Dias re. 601.

¶ **PROBATIO**. vide suprà in verbo, apocha. in verbo, consuetudo, lo ij. & in verbo, conuentio. & infrà, in verbo, qualitas.

¶ **PROBATIONI** testium, & instrumentorum potest in iudicio renuntiari: & valet conuentio facta in iudicio, quod quis non possit probare, nisi per instrumentum. text. est c. de testibus, & in capitulo cum venissent. eodem titu. quæ iura loquuntur quantum ad testes, & text. in c. cum dilectus. de fide instrum. qui loquitur in instrumentis, & tex. in l. iij. C. eod. Et istam regulam per suprà dicta verba tradit Ias. in l. iubemus. C. de iudiciis.

Limita dupliciter, vt per Ias. vbi suprà. B. Dias re. 389.

¶ **PROBATIONEM** offerens in peremptoriis exceptionibus, à quibus quis appellauit, per hoc non iustificatur appellatio, nisi causa appellationis probeatur, c. ex parte R. de appel. c. interposita. eod. titu.

Primò fallit, quando offertur probatio eo tempore, quo iudex tenebatur ex necessitate illam admittere, secus quando offertur eo tempore, quo iudex non tenebatur admittere probationem: quia tunc nihil operatur oblatio probationis. & ita procedit tex. in c. ex parte. de appel. & not. per Imol.

Secundo fallit in arbitrariis, & ideo in omnibus casibus, in quibus non est determinatum an probatio, vel exceptio sit admittenda, vel non, sed relinquatur arbi. iu. tunc ex sola oblatione probationis non iustificatur appellatio. ita probatur in d. cap. ex parte secundum alium intellectum. pro quo facit l. non quicquid. ff. de iudic.

Tertiò fallit in appellationibus extraiudicialibus, etiā si appellatur à iudice procedente tanquam pars: tunc enim oblatio probationis nihil operatur, sed debet probari de veritate ipsius causæ, vt probatur in cap. primo, de his, quæ fiunt à maiori parte. & ibi per Imol.

Quartò fallit, quando excipiens, qui obtulit probationem, & appellans vult solum consequi deuolutionem

tionem negotij principalis: secus si velit consequi finalem effectum ipsius exceptionis. ita Ioann. And. Imol. in c. interposita. de appellat. & in c. exhibita. de iudic.

Quintò fallit, quotiescunque causa esset commissa appellatione remota, vel alio iure prohibita esset appellatio à iudice in illo casu. ita probatur in c. j. & ibi Imol. de his, quæ fiunt à maiori parte.

Sextò fallit, quando excipiens obtulisset se probaturum, & eodem modo aduersarius vellet probare contrarium. ita not. per Imo. in c. Romana. de app. in vj.

Septimò fallit, quando non fuit admessa obligatio probationis: quia non stetit per iudicem, sed per tertium per hoc quod not. Arch. ij. q. vj. c. testes.

Octauò fallit, si offertur probatio tantum verbo, non realiter: vt quia habebat testes paratos, vt per Io. Andr. in add. Spec. in tit. de appel. §. qualiter. versic. sunt quibus. & in §. pen. super verbo, illud.

Nonò fallit, si offeratur probatio simpliciter, & non statim: vt per Anto. de Butr. & Panormitanum in c. interposita. de appel. B. Soc. re. 386.

¶ PROBATIONES factæ in iudicio summario fidem non faciunt in plenario: casus est in l. j. iuncta gloss. quorum bonorum. & est casus in c. venientes. de testib. & Bar. in l. ij. §. hæc lectio. ff. vi bon. rapt.

Primò fallit, vbi probationes resultarent ex confessione partis: quia tunc facerent fidem in iudicio summario & ordinario: vt tenet Inno. in c. cum dilectus de ord. cog. & refert Ant. de Butr. in capitul. causam. de testibus.

Secundò fallit, vbi in iudicio summario essent receptæ probationes: quia faciunt fidem in ordinario iudicio. ita dicit Iacob. Butr. in l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter. ff. ex quib. causis maior. & refert Ant. de Butr. in d. c. causam.

Terriò fallit, vbi partes consentiunt, vt acta facta in iudicio summario probarent in ordinario. & plenario. gl. est in c. cum dilectus. de ord. cog. in vers. igitur. B. Soc. re. 387.

¶ PROBATIONES inter alios actæ aliis non præiudicant. Abb. c. pen. num. 4. de sent. & re iud. c. inter. de fide instr. Inn. c. causam. quæ de testibus. Alex. leg. §. pe. ff. de re iud. l. si. ff. de interrog. act. Inno. c. qualiter. il. 2. de accusationi. dixi super. aimp. 17. Med. re. 8.

¶ In criminalibus, plures, & diuersæ probationum species (quales duæ semiplenæ probationes sunt) ad plenam probationem instillandam, vt ne cti, ac iungi non possunt. Bald. in c. veniens. num. 7. & ita glo. ij. ibi, præterea, de testib. & l. si quis ex argentariis, §. j. versic. quid enim. numer. 4. ff. de edend. Alexand. consil. cxliij. quum abundet. volum. ij. Salicet. in l. ea quidem. C. de accusatio. Decius in capitul. j. versic. secunda conclusio, de appellatione. & in c. cum causam. de probationibus. & in consilio clxxv. in causa falsitatis. circa fin. volumine j. Huiusmodi decisionem erigit Iason in l. admonendi. numero 213. in ij. interpretata. ff. de iur. iuram. Quamuis in contrarium, in causa civili, saltem non ardua, pedibus manibusque eatur. Baldus & Doctores locis præalleg. Iason tamen in loco præallegato, in civilibus semiplenas probationes, duas etiam in civili causa, nisi eiusdem farinae & speciei sint, haud sufficere opinatur. Baldo verò in dicto c. veniens. in criminalibus, duas semiplenas probationes, iudicis probatis fultas, sufficere placet: verbi gratia, Vno teste de veritate negotij, duobus item de fama deponentibus. Scio tamen nonnullos ex leg. non omnes. §. à barbaris. ff. de re

milita. In contrarium trahi, sed ea arguuntur à leg. vltima. C. de probationibus. colorem accipere crediderim. Hanc civilis & criminalis causæ differentiam, literis nobis consignatam reliquit Hippol. de Marfil. in Practic. §. expedita. numer. 81. & §. diligenter. nu. 14.

C. Batan, In criminalibus quò pœna mortis reus exuatur, testis de credulitate verba facientis testimonium admitti crebrius creditur: vt si testis (exempli causa) se credere reum aliquem occidisse, aut ei vulnus aliquod inflixisse, ad necessariam sui defensionem dixerit. Bal. numero 5. & Salicet. in leg. solam. C. de testibus. Hippolyt. in singul. xix. tu scis clarum. Alexand. in consil. lxxvj. visa in fine. & in consil. cix. visis. volum. j. Quamuis in causis civilibus, crebrius in contrariam, pedibus manibusque eatur sententiam, gl. mag. & Doctor. in leg. testimonium. C. de testibus. C. Batan.

¶ PROBITAS. L. 100. Venuleius libro duodecimo stipulationum.

Non potest improbus videri, qui ignorat quantum solvere debeat.

Excusatio à mora. Exc. à l. 44. man. Hæc thesis completur tantum illos, qui à tertio habuerunt eundem titulum in eadem re, ne obstat leg. si quis ante, de acqu. poss. l. pacta nouissima, C. de pactis, secundum Oldendorp. Iunge leg. 64. qui sine dolo, §. 1. nulla intelligitur, leg. 138. qui in ius, §. nemo, de leg. in testamento, in fin. de vsur. l. si quis solutioni. Lor. axiom. 56. IMPROBUS. Vt scilicet vsuras præstet, qui si dolo malo moram commiserit: improbus namque est, qui dolo malo aliquid facit, vt eo detur exceptio doli, propter improbitatem, de fideiuss. leg. si testamento, 49. de cuius leg. vindicantem, 17. Sim. de re iud. l. si quis, §. 1. C. de dist. pig. l. si residuum. Riisvvi. paratit.

¶ PROCESSVS factus super petitorio, & possessorio simul in casib. in quibus non admittitur concursus, valet, parte non opponente, c. cum dilectus. de ord. cogn. l. si mancipium, §. 1. cum gl. de cuius leg. 2. C. comm. diui.

Fallit in 5. casib. vt per Ripam, in l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. poss.

Processus factus vigore primi rescripti reuocati per secundum, valet donec per partem de secundo excipiat, doct. in c. taterum, de rescriptis.

Fallit in 9. casib. vt per Felin. in d. c. vbi ampliat etiam in 3. casib.

Processus agitatus per literas subreptitias valet, videas longam distinctionem per Bened. Capra. in suo tract. reg. 47.

Processus iudicis à quo, non valet, postquam requisitus appellationem denegauit, cap. Romana, de appellat. in 6.

Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 315.

Processus factus coram duobus iudicibus valet: hanc esse communem opinionem attestatur Rip. in cap. cum M. de const. n. 99.

Fallit vt per Baptift. à Vilalobos, conclusione 316. in litera P.

Processus iudicis valet, si iudex patiebatur defectum non oppositum. Fallit in 3. casib. secundum Fel. in c. sciscitatus, de rescriptis.

Processus est nullus, vbi iudex nullam habet iurisdictionem, c. si duobus, de appel.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in dict. capitul. si duobus, nu. 8.

Processus iudicis habentis iurisdictionem elidibilem non tenet, etiam si non excipitur, cap. si duobus, de appel.

Fallit in 3. casibus, vt per Fel. in d. c. nu. 13. Don. Fina, lib. 3.

¶ PROCESSVS factus vigori primi rescritti reuocati per secundum, valet, donec per partem de secundo excipitur: firmant Innoc. Compost. Butrig. Card. Imol. Domi. & Abb. in capitulo cæterum. de resc. quamuis Gofredus, & Ioann. Andr. contrā sentiant. Facit capit. audita. in fi. de restit. spol. confirmat Fel. in hanc regulam in d. c. cæterum. infert ex ea quinque correlaria.

Amplia, & extende tripliciter, limita, & restringe nouē modis, vt per eum, sublimita vno modo dictas restrictiones. B. Dias re. 603.

¶ PROCESSVS factus super petitorio, & possessorio, simul in casibus in quibus nō admittitur cōkursus, valet parte non opponente: vt in cap. cum dilectus, in vers. citra litis contestationem. de ord. cog. & in l. si mancipium. §. j. cum glo. ff. de euictio. & in l. 2. C. commu. diuid. quæ regula confirmari potest ex scriptis per Iaso. in l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui vel alieni iuris.

Limita quatuor modis, vt per Ripam in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. possessione. B. Dias regula 602.

¶ PROCESSVS iudicis à quo non valet, postquam requisitus appellationem denegauit, & infra tempus negligenter, & dolose apostolos non dedit. text. est in capitulo Romana. de appellatio. in sexto. §. finali.

Primò fallit, quando appellans renuntiasset appellationi: cum tunc valeat processus post dictam appellationem agiturus. arg. regulæ, non firmatur. de reg. iur. in vj. secundum Ioan. And.

Secundò fallit, quando esset talis casus, in quo ius excluderet appellantes ab eius prosecutione, vt patet. §. vt supra.

Tertiò fallit, quādo iudex à quo reuocaret grauamen ante negationem apostolorum tradendorum vel etiam ante tempus, cum tunc liberè reuocare possit, & in causa procedere: vt in capitulo, cum cessante. extra, de appel. in capitulo à iudice. libro 6. eodem titulo, secundum Ioan. Andr. & potest postea denegare apostolos, tametsi alias eos tradere teneatur, etiam si appellatio legitima fuisset: vt dicit Lap. in dicto capitulo, vt supra, & tenet etiam ibidem Doct. sed Ioann. Andr. videtur tenere contrarium, dicens quod etiam tunc tenetur tradere apostolos, & non bene, secundum Do. cum tunc cesset ratio quare teneatur tradere apostolos, de quo est text. in dicto capitulo, vt supra, & tunc cessat legis dispositio: vt in dicto capitulo cessante. de appella. in fin. & habetur alibi per multos doct. in locis præallegatis, vt patet. B. Soc. reg. 388.

¶ PROCESSVS nullus declarari potest non citatis partibus, Doct. capitu. causam quæ. de resc. Nicon. ca. quoniam. numero 62. de probat. Marfil. l. de vno. nu. 54. ff. de iud. gloss. fin. capitulo tua de offic. Vicar. l. l. ne quicquam. tolu. 6. ff. de offic. procons. & leg. fin. ff. quod met. causa. Rimi. consil. 425. nume. 46. volumine 3. idem cum de validitate tractatur. Inno. cen. capitu. de vterq. de transa. Bar. l. i. §. si. ff. ad Turpil. Marf. d. l. de vno. numer. 78. item hoc idem cum finis processus in consequentiam tendit contrarium. l. quisquis. C. ad l. Iul. Maiest. l. i. C. vbi. causæ

fiscal. Marfil. d. loco. nu. 96. Med. reg. 8.

Processus nullus forma iuris omissa. Port. cons. 155. nu. 1. item si forma rescritti fuerit omissa. c. venerabili, de offi. deleg. Ant. c. Pisanis. nu. 7. de rest. spol. Dec. consi. 603. nu. 10. Sebast. Vant. in tract. de nullit. in ti. de nullit. sent. ex defectu processus. nu. 30. Med. re. 7.

¶ PROCESSVS. Imperator Antoninus constituit, vt ad processus viri vxor ei donari possit. Licin. libr. 6. Reg. De do. inter vir. & vx. l. nam. 41. Riisvich.

¶ PROCVRATOR cōstitutus ad agendum: sicut non potest transigere, ita non potest facere compromissum in arbitratorem, quia censetur quædam transactio. Ita Baldus, Salicetus, Paulus, & Modern. in l. transactionis. C. de trans. per tex. ibid.

Limitas nisi ex forma statuti possit litigās compelli ad compromissum: quia tunc talis procurator posset il lud compromissum facere. Ita restringit Ias. vrgentibus fundamentis. d. l. transactionis. B. Dias re. 605.

¶ PROCVRATOR constitutus ad recipiendū numerationem pecuniæ, si in instrumēto non fuit scriptū quod recipit, sed quod fuit confessus se recepisse, non præiudicat domino: non cōtra eum ex tali confessione agi poterit, nisi numeratio probetur. Elegans doctrina Bar. in l. ij. §. fin. ff. si cert. pē. quam ibi defendit & probat, & communem demonstrat Ias. ibi, & demum confirmat nu. 20. & vide Hippol. sing. 265. incip. fines mandati.

Amplia hanc conclusionem vno modo, & limita trib. modis, vt per Ias. vbi supra, numer. 21. & 22. B. Dias regu. 605.

¶ PROCVRATOR excedere non potest formam, & fines mandati. Euer. in loco à defectu formæ. num. 4. Asin. in praxi iud. §. 3. capit. 37. num. 3. dixi super amp. 65. Ias. l. qui Romæ. §. Callimachus. num. 14. ff. de verb. oblig. Med. reg. 7.

Procurator si quis dicatur esse in aliquo instrumento nec probetur mandatum, nullam potestatem procuratoris habebit. l. in testamento. la. i. ff. cond. & de mon. Bald. auth. si quis in aliquo. num. 31. C. de edendo. Card. c. fin. de fid. instrum. Alexand. consi. 81. volumine 3. Aret. consi. 75. Barba. consi. 44. libr. 1. Dec. consil. 532. Abb. consilio 28. numero 4. libr. 1. Paris. consilio 97. nu. 94. volumine 1. consilio 21. numero 32. volumine 4. l. si quis seruum. §. fin. de leg. secund. Med. reg. 10.

Procurator generalis regulariter transigere non potest. Innocen. capit. 3. de arbit. facit l. transactionis. vbi Doct. comm. C. de transact. quia hoc negotium requirit speciale mandatum, fallit tamen hoc dictū in minimis reb. Angel. l. mandato generali. ff. de procurat. Curt. in addit. ad Alex. d. l. transactionis. C. de transact. Med. reg. 5.

Procurator habens generale mandatū non potest compromittere. Dec. l. transactionis. numer. 3. C. de transact. Quid. decisio. 69. numer. 3. Rom. sing. 227. num. 13. & singu. 619. & singu. 466. item non potest donare. l. contra. §. i. ff. de pactis. Secundò non potest remittere. Bald. l. procurator. C. de procur. Tertiò non potest illicitū. l. creditor. §. Lucius. ff. mand. Quartò nō potest in his, quæ requirunt speciale mandatū. Aret. §. præterea. nu. 3. inlt. de act. Quintò non potest de ferre iuramentum. doct. c. ad agendum, de procur. 6. Med. reg. 1.

Procurator indefinitè ad litem constitutus ad omnes lites constitutus dicitur. Ias. l. qui filiabus. §. si quis nita. nume. 5. ff. de lega. 1. in terminis per hanc reg. per l. si plures. ff. de leg. 3. l. si pluribus. ff. de leg. 2. Bar. l. i. §. sed &

§. sed & si. ff. de ventr. in poss. mit. gloss. c. vt circa. de elect. 6. Bar. l. is qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dub. Alex. consi. 66. volum. 1. & in termin. Specu. in tit. de procu. lib. 1. numer. 11. c. 1. 19. dist. c. quia. de priuileg. Med. re. 2.

¶ PROCURATOR siue ab initio litem exercuit, siue lite contestata, aliàs composita, ad eam transitum fecerit, dānandus est vt not. in l. j. de sent. & inter. l. om. iud. & ibi gl. & habetur in l. liber. §. fina. ff. de in integr. restit. & in l. temerē. §. si plures. de procurator. & in l. nihil. C. eodem titu.

Primò fallit, si procurator primò lit. contestando esset substitutus ad vnum actum solum, non ad totam causam, secundum Baldum in lege prima. C. de sen. & interlo.

Secundò fallit in sententia interlocutoria minus præiu. secundum Bal. in l. quoties. C. de sen. & interloc.

Tertiò fallit, quando dominus est præsens in iudicio: quia isto casu ipse est condemnandus, secundum Baldum in dicta lege prima, sed de consuetudine vterque semper condemnatur, secundum gl. in d. l. j. C. de sent. & interloc.

Quartò fallit in casu l. fin. C. de iniuriis. si est illustris: quia in causa criminali potest constituere procuratorem, & tamen ipse illustris est condemnandus, licet ipse litigauit per proc. & sic absens. no. in d. gloss. C. de sent. & interloc. om. iud.

Quintò fallit in causa matrimoniali, vt per gloss. in d. l. nihil. de procur.

Sextò fallit in procuratore seruitutis realis: quia prædium nec procurator condemnabitur: vt l. qui in aliena. §. si. ff. de negot. gest. B. Soc. reg. 389.

¶ PROCURATOR iudicialis, vel extraiudicialis non censetur reuocatus, nisi intimata sibi fuerit reuocatio. tex. est in cap. ex parte decani. de rescript. c. mādato. de procur. tex. in l. si mandassem. ff. man. gloss. magistra, vbi Arch. in ca. si tibi domino. lxij. distin. Innocen. Ioan. Andræ. Anto. & Imol. c. quidam. de renunt.

Amplia vno modo, & limita vndecim modis, vt per Felin. in dict. c. ex parte decani. vbi primam limitationem ampliat quinque notandis modis: secundam limitationem sublimitat duobus casibus, quorum primam ampliat tripliciter, & limitat bis: sextam limitationem sublimitat etiam duobus casibus. Item super octaua limitatione, vide tu Hispane lxxij. in princ. tit. v. par. vj. B. Dias re. 606.

¶ PROCURATOR de cuius mandato dubitatur, vt non habeat, de rato cauere tenetur. de quo per Anton. in l. tātus. §. is, qui. de procu. & Ludo. Ro. in singul. cxiiij. & in l. j. C. de procur.

Primò fallit, quando dominus fuit in ciuitate vel prope, ita quod de facili possit haberi eius præsentia, vt notat Ang. & Pau. de Cast. in l. mutus. §. hi qui sunt. per illum tex. ff. de procurat.

Secundò fallit, quando esset procurator constitutus ad exigendum, de cuius mandato dubitaretur, quia nō admitteretur cum cautione de rato. l. hoc autem. ff. de solu. ita not. glo. dum allegat l. non solum. §. qui alieno. ff. de proc. secundum Pau. de Cast.

Tertiò fallit, quia omnia iura dicentia quem admitti cum cautione rati, & dubitatur de mandato, procedunt nisi agatur de magno præiudicio, quia tunc etiam cum cautione non esset sufficienter prouisum. l. cogi. §. si seruo. ff. ad Treb.

Quartò fallit, vbi statutum diceret, quod processus in causis sine mandato non valeat: quia cautio de ra-

to & rati habitio domini non sufficit. l. si verò non remunerandi. §. si traditam, aliàs creditam. ff. man. Bald. in l. si vxorem. C. de cond. infer.

Quintò fallit in procuratore in rem suam, cum intelligitur potestas sibi data ad exigendum & ad solutionem recipiendam. & hoc dicit Bald. in dict. l. j. C. de procurat.

Sextò fallit, quando non conuenit procuratori in personam suam recipere illud, quod dicit esse mandatum. in l. qui ita. §. j. ff. ad Treb.

Septimò fallit in procuratore constituto super laudū, vel ad promittendum. l. non distinguemus. §. penul. de arbitris.

Octauò fallit, quando mandatum est de forma: nam tunc rati habitio nihil releuat, vt dicit not. Bal. in l. qui vxorem. C. de cond. infer.

Nonò fallit postquam pronunciatum fuit mandatum non esse licitum: nam tunc rati habitio nihil valet: vt dicit Bal. in auth. si qui. de temp. appel. & vide Lud. de Ro. in sing. cclxxvij.

Decimò fallit, quando dominus est præsens in loco: nā tunc si sit dubium de mandato, non admittitur cum cautione rati: vt est text. & ibi Ang. l. mutus. §. si is. C. de procur. & c.

Vndecimò fallit si reus velit probare contra procuratorem eiusdem mandati: ita dicit in l. inter quod. §. si alieno. de dam. infecto.

Duodecimò fallit, quia non admittitur cautio rati quādo opponitur procuratori de falsitate: vt dicit Spec. & Ioan. And. in titu. de procur. §. cum autem ratione formæ.

Decimotertiò fallit, nisi esset pronunciatum super habilitate personæ: quia tunc nō posset opponi quod non habeat mandatum vel petere cautionem: vnde nec obstat postea aliqua exceptio. cautela est, vt pronuntietur super inhabilitate personæ. Anton. de Butr. in capit. cum dilectus. de electio. ad hoc facit quod not. Angel. in lege, idcirco. §. j. ff. de iudiciis.

Decimoquartò fallit, quia procurator non admittitur licet sit factus procurator, nisi prius habeat mandatum: vt not. Ang. in l. dummodo. ff. de procu.

Decimoquintò fallit, quia licet quis sit admissus cum cautione de rato in causa principali, non admittitur in causa appellationis. Ange. in d. §. qui alieno. & ibi Bartol.

Fallit xvj. in procuratore ad recipiendum solutionem, quia non admittitur nisi ostenso mandato.

Fallit xvij. quia si contra contumacem iudex fecit aliqua acta ostenso mandato, nō potest postea ille veniens petere ostendi mandatum, si procurator dicat dominum habere: qui dominus est in longinquis partibus, & per consequens nec cauere de rato. Ang. in l. Pomponius. §. tria. de procur.

Fallit xvij. nisi esset aliquod gestum per procuratorem reuocatum: quia tunc rati habitio nihil operatur: vt in cap. ex parte. de rescript.

Fallit xix. in his, quæ requirent speciale mādatur. per gloss. in c. nonnulli. de rescript. Bald. in c. si vxorem. vers. iij. de conditionib. institu.

Fallit xx. nisi tractaretur de maximo præiudicio: quo casu non admittitur procurator cum cautione. casus est sing. in l. qui ita. §. j. ff. ad Treb. vide alias fallen tias in j. & ij. B. Soc. re. 391.

¶ PROCURATOR si de eius mandato certum sit, de rato cauere non tenetur. lege prima. & ibi nota. C. de procuratoribus.

Primò fallit, vbi dubitatur an mandatum illud sit sufficiens ad causam istam: nam tunc locus est cautioni de rato. l. illud. §. j. ff. de damno infecto. secundum Paul. de Cast. in lege, non solum. §. qui alieno. ff. de procuratoribus.

Secundo fallit, quando dubitatur, an illud mandatum sit reuocatum: nam tunc tenetur cauere de rato. l. vulga. ff. de adm. tut. Paul. de Cast. d. l. non solum. §. qui alieno. ff. de procurat. B. Soc. reg. 390.

¶ **PROCURATOR** Monachus de licentia factus superius intelligitur de prima vice. Feli. ca. 2. col. 2. de treug. & pace conc. simil. Bal. l. cum virum. colum. 2. C. de fideicom. idem. l. quanquam. C. ad l. fal. & in leg. si vt proponis. C. quomodo & quando iudex. Med. reg. 2.

¶ **PROCURATOR** ad negocia potest indistinctè, & quandoque alium substituere. text. in l. si procuratorem. §. si quis mandauerit. ff. mandati. clarior text. in c. j. §. si. de procur. libr. vj. Ias. in l. j. ff. de offi. proc. C. as. Concordat l. xix. tit. v. pa. iij.

Limita decem modis, vt per eundem Iason. in l. quod quis. C. de procur. B. Soc. re. 606.

¶ **PROCURATOR** præiudicat domino in hoc vt acta facta cum eo, licet fuisset reuocatus ex aliqua iusta causa, ista tamen acta faciunt fidem contra ipsum. leg. in causâ. §. si ex parte. ff. de procurator. ad dentes ad Bar. in terminis huius reg. l. i. C. res inter alios acta. ver. 13. hoc idem si excedit fines mandati sciente domino, Innoc. & Felin. capitu. ex parte. de rescript. Doct. sing. de reg. iur. 6. Anton. capitu. ceterum. de iudi. leg. secunda. C. de filiofam. leg. Caius. ff. de pigno. act. Alexand. leg. sape. numero 87. ff. de rei iud. Med. re. 8.

¶ **PROCURATOR** pro alio in causa capitali * tam ad agendum, quam ad defendendum regulariter non admittitur: vt l. penult. §. ad crimen. ff. de public. iud. l. seruum quoque. §. publicè. ff. de procu. & in cap. veniens. de accus. & in capit. cum dilecti. de do. & contu. B. Soc. re. 395.

ADDITIO.

* Capitali. vide Felin. in cap. meminimus. versiculo, not. ibi excusaret. cum sequent. de accus. & Paris de Puteo in tractatu syndicatus, versiculo, procurator. B. Vad.

Primò fallit, hoc esse verum, quando proceditur per modum accusationis, secus, si per modum inquisitionis, vel denuntiationis. Ita tenet Innocen. in cap. ex parte. in verbo, interpositum. extrâ, de testibus. textus in capitulo, veritatis. extrâ, de dolo, & contumac. circa fin. ibi defendendo. & ibi etiam est gloss.

Secundò limitatur, quoties impunitas delicti est notoria, vt si quis est accusatus de occisione banniti, quem notoriè constat apud acta causæ bannitum. nam tunc, vt libellus non sit frustratorius admittitur vnusquisque: istud fuit singu. not. Innocen. secundum Bal. in §. publicè. in cap. j. de offi. vica. ar. l. qui cum maior. §. libertus. de bon. libe. hoc etiam tenet Guli. de Cu. in l. quos prohibet. ff. de post. Cin. in l. reos. C. de accu. facit quod not. per glo. & doct. in l. j. ff. de offi. asses. & per omnes scribes.

Tertiò fallit, quoties quis impetraret à principe, vt possit litigare coram eo, cum clausula non obstat: nam si sine clausula impetrasset, non releuaret. casus est hic fin. secundum doct. in l. fin. de iniur. at tamen clausula apposita bene posset esse, vt dicit Angelus: nam quoties imperator derogat rescri-

ptis suis, tunc ea rescripta valent, si habeant clausulam derogatiuam: vt tenet Bar. in extrauag. ad repri mendum. in verbo, non obstante. per not. in l. si nõ speciali. & in auth. inter liberos. C. de testam. Bar. tenet & Angel. in l. j. C. de nat. lib. alias enim procurator non posset aliquem conuenire, & si litigaret coram Papa. casus est fin. in capit. veniens. extrâ, de accus. vel etiam corâ delegato ipsius: vt est text. not. cum gloss. valde singul. in capi. de quo vult Deo. de iudiciis.

Quartò limitatur, quando interuenitur in causa capitali pro absente, cum absens damnari possit: nã tunc quilibet admittitur ad allegandum causas absentie vt reo profit, & non obsit. casus est in dicto §. publicè. secundum intellectum Bart. qui tamen originaliter fuit suus in d. c. veniens. extrâ, de accu.

Quintò fallit, quoties crimen intentatur, non ad pœnam capitalem inferendam, nec ad pœnam pecuniariam parti applicandam, sed potius ad quandam satisfactionem iniuriæ, per quam nihil applicabitur fisco, nec parti aliquid pecuniarum: quia tunc venit procurator. exemplum in viro accusante vxorem ad separationem tori de adulterio coram iudice ecclesiastico, casus est sing. in cap. tuæ. extrâ, de procurat. in vj.

Sextò limitatur, quoties aliquis venit ad defendendū & obiecit crimen non principaliter propter eius defensionem, sed propter eius damnum euitandum. exemplum in domino veniente ad defensionem serui capitis accusati, l. fundum. ff. de publi. iudiciis. & in l. seruus. & in l. ij. C. de accusat. Ex quo nota limitationem. Dicit quoque potest, quod idem est in filio, quod in seruo, isti enim æquiparantur, vt dicit glo. not. in l. si quis seruo. C. de furtis: nam eo casu, quo pater tenetur ex forma statuti ex delicto filij, statutum tenet, vt est gloss. sing. in rub. de decurionib. lib. x. C. licet negari non posset quin tale statutum sit iniquum, vt per Guli. & Bald. in l. si qua pœna. ff. de his, qui sunt sui vel alieni iuris. & Spe. de executione sen. §. sequitur quid si filius poterit ideo interuenire pro suo interesse.

Septimò fallit in illustribus personis, lege fundi. C. de iniuriis.

Octauò idem ego limito casum esse in clericis, & primò per tex. in l. cum clericis. C. de episcop. & cleri. vbi per procuratorem possunt clerici litigare in criminali: dicit enim text. quod apud episcopū in causa criminali sunt conueniendi ciuilitè: secundò quia æquiparantur personæ illustres & clerici: vt l. apud similitudinem. C. de episc. & cleri. & in l. iij. C. de sum. Trin. & fide catholica: ergo idem ius statuendū est in illis. l. illud. ff. ad l. Aquil. & l. à Titio. ff. de ver. oblig.

Nonò fallit, quando impubes, vel infans est accusatus, licet crimen sit capitale: quia tutor potest interuenire. l. in minoribus. ff. de his, quib. vt indig. & l. Polla. C. eod. & in l. ij. C. qui accus. non poss. Sed si pupillus esset doli capax, tunc ipse debet accusari cum cō filio tutorum. l. ij. §. si pupillus. ff. de excus. tutor. & l. clarum. de auctor. præstan. C. de iur. iur.

Decimò limitatur, quod istud habet locum in aduocato, sicut in procuratore: aduocatus enim æqualiter potest interuenire. in l. ij. C. de exhibendis reis. ibi, quantum ad iudicem venit adhibita aduocatione. Ratio, quia licet procurator teneatur de damno, tamen aduocatus non, & facit text. in l. custodias. ff. de pub. iud. Potest fortè dari alia limitatio, quod quo

quotiescunque aliquis est debitor alicuius, & pauper est, ad eod quod non potest habere regressum ad bona, quo casu capitaliter accusatur, iste creditor admittitur propter interesse suum in casibus, in quibus alias non interueniret procurator, per supra dicta iura. & pro hoc facit, quod si aliquis detinet debitorem meum, & propter hoc non potest mihi satisfacere, cum opera sua non possit lucrari & mihi soluere, quod competit mihi actio iniuriarum contra eum vel de dolo, si scit se detinere eum in meum praedictum. item secundum Bald. ibi, competit interdictum de libero homine exhib. & eodem modo putarem esse dicendum quoties contra vasallum moueretur questio capitalis. Nam licet feudum non publicetur, imò instrumentum factum efficitur, ut est text. sing. secundum Bal. in c. j. de consuet. rec. feu. in v. lib. feu. tamen propter interesse operarum & obsequiorum, quae domino debentur, de quibus in c. j. §. iusiurandum. de pace iur. fir. faciunt quae not. Inn. in c. cum dilectus, extra, de appel. dominus poterit agere.

Vndecimò limitatur, quotiescunque reus esset incarceratus, vel in fortia officialis: nam tunc procurator admittitur, ita tenet Bart. in l. non tantum. ff. de ap. & in l. j. §. si. ff. de questionib. idem tenet Bal. in l. aduocatos. C. de epis. audien. & in l. eos. §. super is. C. de ap. ut habetur in d. §. publicè. contrarium tamen tenui disputando, ubi plenius dicam.

Duodecimò limitatur, quoties civilis questio incidit in criminalem: ut quia dicit statutum, quod non solvens collectam possit impune occidi. ita tenet Bal. in d. §. publicè. per text. in l. patris. C. ad leg. Iul. de plagiaris. qui casus est valde singularis. secundum Iac. But.

Tertiodecimò limitatur, & haec fuit sententia Baldi in l. reos. C. de accusat. quoties potest procedi ad damnationem memoriae, ut si procedetur contra haereticum mortuum, vel eum qui incidit in crimen laesae maiestatis, quod potest per l. fin. C. ad l. Iul. maiestatis; nam tunc si non admitteretur defensio per procur. omnis defensio excluderetur. quod esset iniquum, ut l. ut vim. ff. de iust. & iur. iste enim de per se non potest se defendere, quia mortuus: igitur per alium poterit defendi, ne violetur sepulchrum, ut l. questum. & per totum de sepulchro violato. cum similibus.

Quartodecimò limitatur, quotiescunque propter aliquod crimen, in quo regulariter non potest interuenire procurator. l. si. C. de proc. intentaretur actio contra aliquam vniuersitatem, vel vniuersaliter, seu ipsa contra alium intentaret: nam tenetur ad singula acta iudicii interuenire procurator. de hoc est casus in l. tam collatores. C. de re mili. & idem latissimè tenet Spec. in tit. de procur. §. j. vers. item quando secundum. & de hoc vide per Inn. in c. graue. extra, de sententia excommunic. & per Ang. in l. fur. ti. §. si quis alieno. ff. de his, qui not. inf. & per Bar. in l. ij. ff. de accusario.

Quintodecimò limitatur, quando filius interueniret pro patre in causa criminali, vel pater pro filio. ita tenet Bald. in l. exigendi. C. de procurator. argum. l. Lucius. de appellationib. & l. seruus. ff. eod. tit. & idem tenet Ioannes de Imol. hic, & Ioann. de Ana. in capitulo, veniens. extra, de accusatione. idem tenet Bald. in l. reos. C. de accusationibus. & in l. seruus quoque. §. publicè. ff. de procuratori. idem tenet Bal. in l. ij. in fine. C. qui accusari non possunt.

Sextodecimò limitatur, quoties opponitur accusatori, quod non sit legitimus accusator: & idem etiam in exceptione ineptitudinis libelli: nam per procuratorem opponi poterit, cum etiam ipse iudex ex officio suo teneatur repellere ineptam petitionem: ut not. Cy. in l. neque. C. de accus. & per Barto. in l. j. ff. de offic. assel. & c. de his qui ad eccles. confu. l. si seruus. & l. filiusfamilias. §. veterani. de procur. not. Ioan. Andr. in cap. examinata. de iudic. & Inn. cap. j. de offic. vicar. & ista fuit limitatio Bald. in d. §. publicè.

Septimodecimò limitatur praedicta conclusio in eo, qui est damnatus ad vltimum supplicium, quo casu admittitur procurator ad appellandum, casus est hic & in l. non tantum. ff. de appel. ut licet ille tex. non solum loquatur in amico, secundum quosdam, non autem in procuratore, tamen istud videtur mihi esse contrarium tex. expressè dum dicit non tantum si ille mandauit. Vnde intellige siue in procuratore, siue in amico, qui tamen solum ad actum appel. potest. Et hoc ratione cognitionis quam inter nos docens natura constituit: quoniam vocamur iure quasi fratres in Christo: ut legitur & not. in leg. ut vim. ff. de iustit. & iure. & in l. prima. de ser. export. B. Soc. reg. 395.

¶ PROCURATOR quemadmodum non potest constitui inuitus, ita etiam dominus non cogitur. not. l. inuitus. C. de proc. conc. simil. Brun. tract. stat. super foemin. Arti. 14. numero 12. Abb. in procem. decret. numero 10. vbi Feli. num. 5. Paris. consil. 82. numero 33. volumine 3. consil. secundo. numero 16. eodem volumine. Augu. Ber. consil. 140. numero 17. volum. 1. ca. ad nostram. num. 5. de emp. & vend. Ceph. consil. 109. nu. 17. Natta consil. 201. nu. 4. vol. 1. Soc. consil. 56. num. 3. vol. 1.

Producere quae non potest actor, non producet, nec etiam reus. Bal. l. per hanc. col. 5. C. de temp. appe. dix. super ampl. 1. Med. reg. 9.

¶ PROCURATOR regulariter non potest constitui monachus, nec à monacho, secundum Spec. in tit. de procu. §. secundo. in vers. Item quod est constitutus, & habetur in capit. cum l. de re iudicat. per Panormi.

Fallit, quando monachus haberet liberam administrationem secundum Cardin. in j. oppo. in cle. religiosus. de procurat. S. Ian. reg. 604.

¶ PROCURATOR regulariter procuratorem substituere non potest. l. nequis sibi. C. de procur.

Primò fallit, quando est procurator in rem suam, * ut * est gl. in d. l. ne quis. de procur. per text. in lillam. C. de collat. B. Soc. re. 392.

ADDITIO.

* In rem suam. Quis autem dicatur procurator in rem suam, vide Fel. in c. licet. ad fi. de offic. deleg. B. V. Secundò fallit, quando lis esset contestata: ut vult gl. in dicta lege, ne quis à contrario sensu, & hoc verum in causa civili: secus in causa criminali: ut dicit Angelin d. l. j. C. de procurat. & probat text. in l. fina. ff. de iniur.

Tertiò fallit * si sit procu. ad negotia. l. si procurator rem. §. fin. ff. mand. B. Soc. re. 392.

ADDITIO.

* Fallit. Pro qua fallen. vide Fel. in c. vno delegatorum. §. ceterum. circa prin. de off. deleg. B. Vad.

Quartò fallit, quando vertitur questio super vno articulo contingenti per vnum procuratorem, ut quia dicitur, quod non potest esse procurator: ut habet

tur in l. licet. C. de procur.

Quintò fallit in procuratore constituto ex parte rei qui præstat cautionem: nam tunc à princ. effectus est dominus litis, vt l. pen. ff. de procur.

Sextò fallit, quando procurator est cōstitutus sic: quia voluit valere quicquid per eum factum erit, licet in talibus quæ mandantur, requiratur industria personæ: nam hoc non obstante potest facere substitutum. Bal. in pen. §. mag. ff. de except. B. Soc. ibid.

¶ **PROCURATOR** tenetur appellare, sed non appellationem prosequi. tex. est in l. inuitus. C. de procu. & in cap. non iniuste. eod. tit. Vide Hispanie l. iij. tit. xxij. par. iij.

Limita secundam partem huius regulæ quatuor modis, vt per Ias. in d. l. inuitus. post princ. B. Dias reg. 610.

¶ **PROCURATOR** l. 166. nemo alieno nomine.

Dominus litis fit procurator à reo constitutus, postquam de iudicato soluendo satisfecit. De pro. l. Titius. Bar. circa l. Mandati. C. mandati.

Si procurator rem mihi emerit ex mandato meo, eique sit tradita meo nomine, dominium mihi id est. Proprietas acquiritur etiam ignoranti. Et tutor pupilli, pupillæ similiter, vt procurator emendo nomine pupilli & pupillæ, proprietatem illis acquirit, etiam ignorantibus. Nerat. lib. vj. Reg. De acquir. re. do. l. 13.

Factum procuratorum non prodest. De leg. 1. l. si seruus. §. 1. Riisvich.

¶ **PROCURATOR**. Factum à falso procuratore est ipso iure nullum, l. licet, C. de procu.

Fallit in multis casib. vt per Ber. Grammaram in l. falsus, C. de procu. nu. 3.

Procurator reuocatus, & certioratus dicitur falsus, & ideo gestum ab eo est nullum, leg. cum quis. in prin. §. 1. l. si cum Cornelius, ff. de solu. l. eius qui in provincia, ff. si cert. pet.

Fallit in 2. casib. vt per Ber. Grammaram in d. leg. falsus. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 8. per Bened. Capra. in suo tract. conclusio. 58. sed gestum à procuratore reuocato ipso procuratore, iudice, & aduersario ignorante valent, & tenent. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 7. à Bened. Cap. in suo tracta. conclusio. 59.

Procurator constitutus ad agendum, & exigendum nō potest recipere voluntarias solutiones. l. non solum, ff. sol. mat. l. 2. C. eo.

Fallit, vt per Bar. Gramma. in l. falsus, nu. 11.

Procurator ad litem tantum non potest solutionem recipere, l. sed si tamē. ff. de pact. l. hoc iure, ff. de sol.

Fallit, vt per Ber. Gramma. in d. l. falsus, nu. 14.

Gesta à falso procuratore reuocatalescunt per ratificationem domini: communis est opinio in l. si tu. C. in quibus caus. in integ. doct. in l. licet. C. de procu.

Fallit in 3. casib. vt per Ber. Clarum. in d. l. falsus, nu. 30.

Confessio procuratoris constituti ad accipiendam pecuniam mutuo facta, quod receperit pecuniam, non nocet domino: hanc esse communem opinionem attestatur Iaso. in l. 2. §. creditum, ff. si certum petatur, nu. 2. & seq. vbi limitat.

Procurator de cuius mandato dubitatur admittitur cū cautione rati, l. cautio rati habitationis, C. de proc.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 14. per Ias. in d. l. cautio, nu. 1. & cautionem præstare tenetur.

Fallit in 20. casib. vt per Soc. reg. 318. Fallit etiā in procuratore rei, qui etiam quod de mandato dubitatur, non tenetur cauere de rato. fallit in 2. casib. per

Bened. Capr. in suo tract. reg. 60.

Vbi certum est procuratorem nō habere mandatum, non admittitur cum cautione rati, DD. in d. l. cautio rati, C. de procu.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 4.

Procurator ad iudicia cōstitutus non potest ante litē contestatam alium substituere, l. quod quis, C. de procur. & regulariter procurator procuratorē substituere non potest, l. ne quis sibi, ff. de procu. fallit in 6. casib. vt per Soc. reg. 319. fallit, vt per Franc. Turz. concl. 87.

Contrariam regulam, quod imò potest substituere, facit Fel. in c. quoniam, §. ceterum, de off. deleg. num. 1. & seq. vbi ampliatur & limitatur.

Fallit in 9. casib. vt per Ias. in d. l. quod quis. num. 1. vbi Alex. limitat in 4. casib. nu. 1. sed post litem contestatam potest. fallit in 2. casib. secundū Alex. ibi. num. 4.

Procurator ad negocia potest indistinctē, & quando cunque alium substituere, l. si procuratorē, §. si quis mandauerit, ff. mand.

Fallit in 10. casib. vt per Ias. in l. quod quis, C. de procu. num. 2.

Adultus sine curatore non potest procuratorem constituere, no. in l. neque tutores, C. de proc.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 3.

Procurator non tenetur appellationem prosequi, c. nō iniuste. de appellat. l. si actor. C. eo.

Fallit in 4. casib. quos not. Ias. in l. inuitus, C. de procurato. nu. 4. fallit vt per Dec. in l. inuitus. ff. de reg. iu. fallit vt not. Franc. Turz. conc. 93.

Mulier non potest esse procuratrix, l. alienam, C. de procu.

Fallit in 9. casib. vt per Ias. in l. moræ, ff. de acq. hæred. fallit in 6. casib. vt per Dec. in l. scemina, ff. de reg. iu. nu. 14. fallit in 14. casib. vt per Pet. Duen. reg. 311.

Fallit in 10. casib. vt per Ias. in d. l. alienam, nu. 1.

Procuratorem timere non tenetur impeditus morbo, vel alio iusto impedimento, l. 2. vbi gl. & Bar. ff. si quis cautio. gl. in l. quæsitum, ff. de iud.

Fallit in 6. casib. vt per Zas. in dict. l. quæsitum, ff. de re iud. col. 2.

Procurator constitutus ad agendum sicut non potest transigere ita non potest facere compromissum in arbitratorem, quare censetur quædam transactio. Bal. Sal. Pau. in l. transactionis, C. de transact.

Fallit, vt per Ias. in d. l.

Procurator iudicialis, vel extraiudicialis non censetur reuocatus nisi tota sibi fuerit reuocatio, c. ex parte decani, de rescrip. c. mandato. de procur. l. si mandassem, ff. mand.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 11. à Feli. in d. c. ex parte decani.

Procurator constitutus ad recipiendum numerationē pecuniæ, si in instrumento non fuit scriptum qui recepit, sed quod fuit confessus se recepisse, non præiudicat domino, nec contra eum ex tali confessione agi poterit, nisi numeratio probetur: hanc esse communem opinionem attestatur Ias. in l. 2. §. si. ff. si certum petatur.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 3. per Ias. in d. §. si. nu. 20.

Procuratoris mandatum potest per testes probari: hæc esse communem opinionem attestatur Ias. in l. 1. C. de procu.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. 1. col. 3.

Procurator non potest petere salarium sibi constitui iudicis officio, gloss. in l. 1. §. aduocatus, ff. de variis, & ex

tiuum sententiam; vt supra, in consequentiam nocere debet quo ad executionem. argum. cap. prætereà. de offic. deleg. aliàs fragatur de vera possessione danda ex secundo decretò, & tunc cum quò ad ipsum requiratur vera contumacia eius de cuius bonis agitur. l. Fulcinius. §. primo. ff. ex quibus cau. in possess. eat. non nocebit contumacia procuratoris, vt d. §. si procurator. l. j. ff. si quis in ius voc. & non obstat dictum Ant. in d. c. j. dicentis quando procurat. fuit citatus aliàs vt dominus, & tunc quia contumacia est domini, si sit constitutus ab eo, licet non compareat. l. si procuratorem. §. tutorem. ff. man. tunc enim datur possessio. & hoc nisi appareat eum fuisse in vera contumacia: vt quia dominus misit procuratorem diligentem communi opin. cum tunc ab eo de facili reuocetur. secundum Ant. in d. c. j. extrà, vt lite non contestata.

Tertio fallit, quando non exigitur vera contumacia, nec apparens vera: sed sufficit præsumpta, & agatur de pœna respiciente contumaciam super interesse vt est condemnatio expensarum, cum tunc sit contumacia ipsius procuratoris, secundum ipsum Inn. in d. c. j. adde quod not. extrà, de rescriptis. in c. fi. & hoc sequitur Hosties. Io. Andr. & Ant. in d. c. licet. aliud voluit Bart. in d. §. si procurator. dicens, quòd licet propter contumaciam procuratoris posset domino audientia denegari: tamen non poterit in expensis condemnari, sicut nec multari. & not. bene, cum multa sit vera pœna expensarum secundum Innoc. in c. j. tunc contumacia procuratoris nocebit etiam ecclesiæ ad condemnationem expensarum, licet ipsa restitui posset, si fortè procurator non sit soluendo. & hoc nisi esset parui præiudicii: cum pro modico non detur restitutio. l. scio. ff. de in integrum restitutione. secundum Innoc. & Ioan. Andr. in d. c. j.

Quarto fallit, quando non oritur vera contumacia, sed sufficit taciturnitas, & tunc contumacia procuratoris nocet domino, vt si procurator iussus non respondeat positionibus, cum tunc habeatur pro confesso: vt in l. fina. de confes. in vj. secundum Ant. de But. qui hoc tenet in d. c. licet aliud voluit Bart. in l. ij. §. procurator. ratio est (vt voluit Salic. in d. l. iij. de procurator.) quia tunc agitur de iis, quæ respiciunt procuratorem & processum, secùs vbi ageretur de pœna extrinseca: ex quo non infert contumaciam procuratoris in nolendo iurare de calumniis ne noceat domino: cum tunc agatur de pœna extrinseca, quæ est valida caus. l. ij. §. actor. & ff. de iuram. calum. licet aliud voluit Ant. in hoc ultimo, secundum Ioan. de Imol. in dicto capit. j. vt lite non contestata.

Quinto fallit, quando culpa imputari posset ipsi domino: vt quia in contractu sibi talem procuratorem instituit, cum tunc negligetia vel cõtumacia ipsius procuratoris imputetur domino. l. si procuratorem. §. tutores. ff. mand. vt voluit Bart. in d. §. si procur. cum nullum impedimentum superuenerit in persona ipsius procuratoris, cum tunc dominus excusetur, per ea quæ habentur in cap. significante. extrà, de pig. l. cum à matribus. C. qui pet. tut. quod verum est, nisi talis procur. habuerit potestatem substituendi: quia tunc procuratori tali impedito si nõ substituatur, imputatur domino. Et hoc si habeat potestatem substituendi à iure, aliàs si ab homine: cum tunc ipsi domino non imputetur, secundum Innoc. in d. c. j. cuius dictum non bene probatur iu-

re, nec est verum: cum vtroque casu sit in culpa talè eligendo, secundum Inno. in cap. j. extrà, vt lit. non contest. B. Soc. re. 394.

¶ **PROCVRATORIS** factum, quod cadit in delictum, vel dolum, vt si falsum testimonium dicat, domino regulariter non præiudicat. l. si procurator. ff. de cõdi indeb. & lege, si procurator. ff. de except. cum sim. l. & gloss. in cap. j. & ibi per doct. extrà, vt lite nõ contesta.

Primò fallit, quando ipse procurator ad id directè haberet speciale mandatum, vel in consequentiam veniret, vel tempore illius dominus ratificaret expresse vel tacite, sciendo id suo nomine committi & nõ contradicendo: vt voluit Ioan. Andr. in dicto capit. j. vt lit. non contest. ad hoc l. j. §. deiecis. ff. de vi, & vi arm. & quod habetur in cap. cum quis. de senten. excom. in vj.

Secundò fallit, quando ex ipsius dolo aliquod ius esset acquisitum domino, ex quo agit: cum tunc contra ipsum excipi possit. lege. apud Celsum. §. quesitum. ff. de except. doli. imò & contra ipsum agi possit, quando dolus committeretur circa contractum, ex quo ipsi domino contrariatur, ff. de tribu. lege. procuratores. secundum Anton. in d. cap. j. qui dicit idè esse dicendum, si dubium sit an aliquid sit delictum vel non, vt si respondeat positionibus: vt l. certum. §. sed an & ipsos. ff. de confes. & vt plenius ibidè per ipsum tractatur, an & quando agitur excipi possit contra dominum ex dolo, vel delicto procuratoris, de quibus per Bar. in d. l. si procurator. & in d. c. j. per Ant. B. Soc. re. 393.

¶ **PROCVRATORIS** mandatum secundum communem sententiam, potest per testes probari, vt voluit gloss. in l. maritus. C. de procurat. in gloss. fi. in prin. & ibi notat doct. & gl. in c. j. eod. titu. in gl. j. circa prin. Et hanc dicit veram & magis communem opinionem Ias. in l. j. C. eod.

Limita quinque modis, vt per Ias. B. Dias reg. 609.

¶ **PROCVRATORIS** mandatum soluitur morte. l. inter causas. ff. manda. dixi super. conclus. 65. latè. Med. tr. 2. part.

¶ **PROCVRATORES** duo in solidum constituti ad eligendum si simul concurrant, & postulent se admitti non audiuntur, sed is tantum, quem capitulum elegerit primo. glo. cap. si quis iusto. vers. si ambo. de elect. 6. c. vt quis. eod. titu. 6. capit. i. in fine. de post. præl. 6. Anch. conf. 214. col. i. Ias. conf. 36. vol. 3. Medic. re. 3.

¶ **PROCVRATORES** multi constituere possunt, qui quidem constituti minime possunt, vt in scemina. l. sceminis. ff. de procurat. l. alienam. C. eod. Dec. l. 2. ff. de reg. iur. item licet procurator possit stipulari domino suo, vt domino queratur, non tamen dominus procuratori, vt acquiratur ei. leg. stipulatio ista. §. alteri. l. si procuratori. ff. de verb. obli. §. si quis alij. inst. de inuti. stipu. Med. reg. 9.

¶ **PROCVRATIO**, seu visitatio non potest præscribi. text. est in cap. cum ex officij. de præscrip. text. in capit. cum instantia. de censib. & in capit. accedentes. de præscrip. Tradit Specul. tit. de legat. §. super. vers. ficulo illud quoque. Cardin. & Imol. in clemen. j. de censu.

Limita septem modis, vt per Fel. in d. c. cum ex officij. & ante eum, vt per Marian. quem ipse non refert in tract. de visitatione.

Primò, dummodò loquamur respectu solutionis, secùs respectu modi procurandi, putà quod potius procu-

procuraretur in pecunia quàm in victualibus, & econtra. Ioan. Andr. Specul. & Anton. in variis locis, quos referunt & sequuntur Marian. & Felin. vbi supra.

Secundò limita, quomodo præscriptio allegetur ad defraudandum visitatorem, secus si solum ad damnificandum alium, putà ad hoc quòd aliqua tantum pars cleri subeat onus totius procurationis, ita Ioann. de Ligna. in capitul. accedentes. de præscript. Quem contra Abb. ibi sequuntur Marian. & Felin. vbi supra.

Tertiò, nisi præscriptio allegetur ab alio prælato, qui diceret se præscripsisse potestatem visitandi subditum alterius, & etiam ab ipso subdito contra prælatum suum, tunc enim poterit præscriptio non à visitatione tantum, verum à procuracione etiam, exclusiua induci, & non solum à prælato extraneo, verum à subdito ipsiusmet Episcopi, tex. & ibi Ab. in v. not. in d. cap. cum ex officij. & tenet Hostien. titu. de cens. versic. ex qua. Competeret tamen ex præscriptione hoc casu inferiori, quando vigil esset in ea exercenda, sed eo negligente posset ordinarius visitare, per text. in capitul. irrefragabili. in principio. de offic. ordin. & ibi latè Felin. & idem credit dicendum per illum textum idem Felinus vbi supra.

Quartò limita, nisi allegetur tanti temporis præscriptio, cuius initij non existat in contrarium memoria, ita Marian. vbi supra eo, quod talis præscriptio tituli constituti seu priuilegij vim habeat, de quo asserit se latius dixisse in cap. fin. de dila. quæst. iij. xxij. princip. argument. & respondet ad text. qui videbatur obflare in capit. venerabili. de cens. tribus modis, quem ad literam refert Felin. in d. capit. cum ex officij, vbi sequitur secundum intellectum Marian. ad d. cap. venerabili. Sed idem Felin. in ca. accedentes. de præscript. tenet contra hanc limitationem motus per text. in d. capit. cum ex officij. Dicit tamen quòd bene valet priuilegium super hoc, vt in capit. cum instantia. de cens. & potest probari priuilegium præsumptiuè per spatium dicti temporis iuxta intellectum secundum Marian. ad dict. capitul. venerabili, quem dicit veriores relin. vbi supra.

Quintò limita, nisi allegetur præscriptio super aliqua procuracione debita non respectu visitationis, sed ratione consuetudinis, seu oneris adiecti in foundatione beneficii vel ex priuilegio seu compositione, Imol. post Gul. in clem. i. de cens. per glos. in ca. accedentes. de præscriptio. in Abb. qui adhuc generalius loquitur, licet nimis largè secundum Felin. ibi, in d. c. cum ex officij.

Sextò limita, dummodo visitans velit visitare de iure communi, secus si de iure speciali, vt consuetudine, priuilegio seu præscriptione, vt Abbas vel prælati alius inferior, quia eo casu bene contra eum præscribi posset, ita Imol. & Guliel. in loco proxime allegato, quos sequitur Marian. vbi supra, & quamuis Felin. in d. capit. cum ex officij, casu quo quis acquisiuit simul procuracionem & visitationem, dicit cogitandum, quia communis opinio seruaretur in practica.

Septimò limita, Nisi inducatur præscriptio non super procuracione tota, sed super quota, quo casu valet. Ita Archid. Innoc. Butrig. Imol. & Lopus in locis variis relatis à Felin. vbi supra, & allegans doct. tenentes contrarium, dicit hanc limitationem pos-

se procedere, saltè maxime quando præscriptio diminueret quotam diminutionem, quæ non esset notabilis, nec verisimiliter retardatiua visitationis, quod ante eum tenuerat Maria. quem ipse non refert, vbi supra. B. Soc. reg. 396.

¶ PRODESSE alteri nemo cogitur, sed tantum obesse veratur. De aqua plu. l. in summa. §. item.

Quod nemini nocet, & alicui prodest, facile concedendum est. De aqua plu. l. 2. §. i. De preci. imp. off. l. rescripta.

Prodigorum materia tractatur in l. is cui, De ver. obl. Riisvich.

¶ PRODESSE. Res inter alios acta, aliis non prodest.

PRO.

Ext. de off. deleg. c. quoniam abbas Leicest.

ii. q. 6. c. ci qui appellat. §. definitiua.

C. quib. res iud. non noc. c. res inter.

C. de præscrip. 30. vel 40. an lylt.

CONTRA.

Ext. de elec. c. super eo.

Ext. de accusat. c. super his.

Ext. de verb. sig. c. abbate.

6. q. i. c. infames.

D. quemadmodum serui. amit. l. si communem.

D. si seruit. vind. l. loci. §. 2.

D. ad l. Iul. de adult. l. denunciasse.

D. nautæ, cau. sta. l. fin. §. fin.

D. de inof. test. l. posthumus. §. si quis.

SOLVTIO.

Primum est regulariter verum, contrariæ sunt exceptiones à regula. Damal. reg. 25.

¶ PRODESSE ceptum, quod est, non prodest, si completum non fuerit.

Nil credes actum, dum quid superest ad agendum.

In Inst. quib. mod. test. infirm. §. ex eo.

Inst. de verb. oblig. §. id autem qui nondum.

Inst. de pœnis. l. qui malè cepit.

I. Communia. de rescriptis. R. meum.

C. de fid. instrum. l. contractus.

C. qui testam. fac. poss. l. furiosum. in fin.

C. de his quibus vt indignis. l. pen.

ff. de edendo. l. i. §. edere.

In Decretal. d. 18. si quis autem.

In Decret. de pœnitent. d. 3. in cassum.

In Decret. 7. q. i. nihil.

ff. de pig. actio. l. si necessarias. §. si minus.

ff. si quis in ius voc. non ierit. l. vlt.

C. de test. l. cum antiquitas.

ff. de iur. immunit. l. maiores. Azo, rub. i.

¶ PRODIGVS notoriè, & manifestè prodigus, potest contrahere, & alienare ante, quàm sibi interdicatur à iudice. Ista est communis conclusio quam ponit Iaso. in l. is, cui bonis. ff. de verborum obligationibus.

Limita duobus modis, vt per eundem ibi. B. D. re. 611.

¶ PRODIGO non citato imò etiam inuito iudex administrationem interdicat, Docto. com. le. is cui. ff. de verbo. obli. Tiraq. in tract. res inter alios acta limit. 41. Ias. leg. nequicquam. §. vbi decretum. col. 6. de offic. procons. l. i. ff. de Cur. Furios. doc. com. l. de vno. ff. de re iud. Med. re. 8.

¶ PRODICI non possunt instrumenta, & alia acta nisi parte aduersa præsente, aut saltem citata. c. certè, 3. quæst. 9. l. iudices, vbi Bald. C. de fide instrum.

Fallit in 3. casib. vt per Iaso. in l. properandum, §. fin. autem, ff. de iud. num. 5.

Productio instrumentorum vsque ad conclusionem in

causa fieri debet, & non ultra.

Ampliat in 3. casib. & limitatur in 16. vt per Lancil. in tract. de off. præt. in §. 2. de instru.

Productio instrumentorum debet fieri citata parte. c. fi. de fide instr. c. penu. eo.

Ampliat in vno casu, & limitatur in 7. vt per Lâcil. lotum in tract. de off. præt. in tit. de instru. num. 2. fallit vt per Soc. reg. 185.

Productio instrumentorum facta de ea constare debet in actis notarij causâ, qui causâ scribit, c. quoniam contra, de probat. & non est facienda solo notario, sed etiam iudici, fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. num. 40. & 41. Do. Fina, lib. 3.

¶ **PRODUCI** & probari in causa appellationis possunt non deducta, vt probata in causa principali, vt no. in l. per hanc. C. de temp. appel.

Primò fallit, vbi appellans potuisset in causa principali deducere, vt quia sciebat, & noluit deducere vt fatiget aduersariû, secus si ignorasset. ita dicit Bal. in l. per hanc. C. de tempo. appel.

Secundò fallit in inquisitore, id est in iudice qui inquisit super aliquo crimine: quia non potest sustinere sententiam suam per nouas probationes, Bald. in dict. l. per hanc.

Tertiò fallit, vbi interuenit appellatio à sententia definitiva: quia ab interlocutoria non potest aliquid de nouo adduci: l. 2. ff. de appellat. Ratio quia prima interlocutoria est odiosa, quia impedit iurisdictionem illius iudicis: secunda ratio quia prohibita est appel. B. Dias reg. 396.

¶ **PRODUCENS** falsos testes, licet condemnatur de falso non per hoc dicitur, quod ipsi sint falsi, Abb. c. quamuis. per hanc reg. de sen. & re iud. l. Lucius. ff. de his, qui no. infam. c. cum dilectus. de ordi. cog. Abb. d. ca. quamuis. numer. 25. in term. huius reg. Med. reg. 8.

¶ **PROFECTVS**, commodum. Paulus lib. 62. ad edictû. Lex cclxxix.

Quod quis, cum seruus esset, egit, proficere: liberti facto non potest.

ADDITA dum in P. Flor. b est in P. Flor. c libro ibi. sic habetur in P. Flor. tamen in aliis impress. vet. exemplar. legitur.

L. qui res. §. aream. de solut. Viue.

¶ **PROFESSIO** patris facta filio ex tali muliere, quæ poterat esse vxor, per quem patet in publico instrumento vel in scriptura propria habente subscriptionem trium testium fide dignorum, vel in testamêto suo, vel in actis publicis dixerit, & appellauerit illû esse filium suum, non addito quod esset naturalis, talis professio ei proderit, secus si filius pro se professus fuerit aliquem esse suum patrem, cum matrimonium legitime contractum non constet, auth. item si. C. de natural. libe. not. l. 2. C. res inter alios act. Bap. d. tract. de correlat. col. 20. Med. re. 9.

¶ **PROHIBERI**. Quod directò & principaliter prohibetur, nec per consequentiam, vel obliquum admittitur.

In Aut. vt iud. sin. quoquo suff. §. eos.

In Aut. vt hi, qui bo. r. M. ha. §. quòd.

In Aut. de alie. emphy. §. œconomos.

In Aut. de testibus. §. quia verò.

In Aut. vt litigan. in prin. tit. Azo, ru. 104.

¶ **PROHIBITIO**. Bonifacius 8. in sexto Decretalium. Reg. xxxix.

Cum quid prohibetur, prohibentur omnia quæ sequuntur ex illo.

L. non dubium, C. de legi. & vid. Bald. l. oratio. ff. de sponsa. & Alexand. l. 2. ff. de iurisd. omnium iudic. Viuiennus.

¶ **PROHIBITVS** alienare bona hæreditatis sub pœna priuationis, alienando vnam rem etiam minimam tota hæreditate priuatur, Dec. c. de appellationib. col. 2. de appellat. ca. maioribus. de præb. Ang. conf. 168. idem est in prohibito alienare bona conducta quocunque titulo. Med. reg. 5.

¶ **PROHIBITVS** portare victualia extra territorium puniri debet, etiam si minimum portauerit, Bal. l. C. quæ res export. non debent. Barbar. in procem. clem. & conf. 57. lib. 1. quicquid dicat, Ias. l. 2. in fine ff. de iur. omn. iud. nisi causa gustus tantum vinum deferretur. Med. reg. 5.

¶ **PROHIBITVS** per testatorem alienare extrâ certû genus personarum, vt extra familiam, vel descendentes, tamen potest ex testamento transferre in eum, qui aliàs sibi esset successurus ab intestato: vt in filiis fœminis, quæ nupserunt extra familiam. gl. est sing. quam sequuntur communiter doctores in l. pater. §. Iulius Agrippa. ff. de legatis 3. & Bar. in l. pecto. §. fratre. ff. de leg. 2.

Primò fallit, nisi in prohibitione essent verba vniuersalia geminata, putà quòd talis res non possit extra familiam aliquo tit. vel quocunque tit. alienari, vt quod Areti. in l. Pantoni. §. 1. ff. de acquir. hæred. in contrarium tamen facit id quod notat Angel. in conf. 57.

Secundò fallit, si essemus in extraneo qui esset successurus ab intestato: secus autem in prohibito acquirere: vt in statuto, quo cauetur quòd nullus forensis possit aliquo tit. acquirere bona illius territorij, & aliquis forensis sit proximior consanguineus defuncto, & sic de succedentibus ab intestato: quia non poterit etiam ex testamento succedere, & hoc non videtur esse de mente Bart. in l. ventre. ff. de acquir. hæred. & ibi hoc ponderat Aret. B. Soc. reg. 400.

¶ **PROHIBITVM**. Quando prohibetur aliquid intelligitur prohiberi omne id, per quod peruenitur ad illud, l. oratio, ff. de sponsalib.

Fallit in 9. casib. quos refert Ant. Gabr. in lib. 1. de præsumpt. conclu. 7. fallit in 2. casib. quos not. Ias. in l. 2. ff. de iurisd. nu. 25.

Prohibere qui non potuit licet sciat non est in culpa, l. culpa, ff. de reg. iur. l. fundus, §. si. ff. loca. l. adigere in prin. ff. de iur. patro. l. 1. §. occisorum, ff. ad Sylla. l. si quis in graui. in prin. ff. eo.

Fallit in 2. casib. secundum Dec. in d. l. culpa.

Cum quid prohibetur, prohibentur omnia quæ sequuntur ab illo, c. cum quid, de re. iur.

Fallit vt per Dy. in d. c. cum quid.

Cum vna via prohibetur alicui id alia non debet admitti, c. cum quid, de reg. iur.

Fallit vt per Dy. in d. c. cum quid.

Permissum ad tempus, post tempus cœsetur prohibitum, l. statu liberum, §. Stichum, ff. de leg. 2. l. imperator, ff. de statu homi.

Fallit in 2. casib. vt per Iaso. in l. si ita quis, ff. de vulg.

Intelligitur concessum quod non est prohibitum. fallit vt per Damas. reg. 112. Do. Fina, lib. 5.

¶ **PROHIBITA** alienari, cum fideicommissi restitutioni subiaceant, causa tamen dotis alienari poterunt, auth. res quæ. & ibi not. C. communia de leg.

Primò fallit, quâdo testator expresse prohibuisset ex causa alienari: quia non poterit alienari etiam in causa dotis: vt not. Bald. in l. nulla. C. de iure dot. tenet

net Paul. de Cast. contrarium in conf. suo xij. quod incipit, in Christi nomine amen. quia per scripti-
nem eximij docto.

Secundò fallit, quando est res quæ sui natura prohibi-
ta est alienari, vt est res feudalis: quia non poterit
alienari propter causam dotis, vt dicit Bald. in §.
propter causam. & etiam Bal. in c. i. §. si donauero
in titu. qualiter olim feud. po. alie. & ibi tenet pri-
mam fallen.

Tertiò fallit, quia non habet locum in cōtractu inter
viuos, vt per Bald. in dict. authen. res quæ commu-
nia de leg. per eundem Baldum in l. nulla. C. de iur.
dotium.

Quintò fallit, quia si grauatur restituere aliquā rem,
potest illam alienare, si est incarceratus, vt se redi-
mat, vt dicit Pau. Cast. in dict. l. sancimus, & in au-
then. si captiui. C. de episc. & cler. & Ang. & Imol.
in l. si Marcellus. §. res quæ. ff. ad Trebe. licet Paul.
de Cast. dixerit contrarium. in d. authen. res quæ.
B. Soci. re. 397.

¶ PROHIBITA alienatione, ex causa dotis etiam cen-
setur prohibita, quando scilicet fuerit facta per
verba geminata, Rui. conf. 98. nu. 11. idem conf. 123.
& conf. 147. num. 14. vol. 1. Capha. conf. 296. nu. 14.
Med. reg. 2.

¶ PROHIBITA venditione, censetur etiam prohibita
donatio, & quælibet alienatio. Barto. in l. filius. §. di
ui. deleg. 1. glof. in l. 2. C. de vfuc. pro empt. quam
Bald. dicit singu. in rub. extra. de pact. & in c. literæ.
in fi. de dilationibus.

Primò fallit, nisi esset diuersa ratio in alienatione, quā
sit in venditione. l. sicut. §. sed & si permiserim. ff.
qui. mo. pig. vel hypo. sol. & l. si. cum glof. C. de iure
emphyteu.

Secundò fallit, nisi communis vsus loquēdi se habeat
in contrarium: quia tunc appellatione venditionis
non comprehenduntur alij cōtractus: vt per Ab. in
c. i. de iis quæ fiunt à prælato sine consensu capi. &
Bald. in l. i. C. de re. permu.

Tertiò fallit, nisi fiat mentio in prohibitione de pre-
tio, quia tunc venditio capitur strictè pro sola ven-
ditione. gl. in l. si. C. de præ. curi. lib. x. in gl. in l. apud
Celsum. §. si cum legitimo. ff. de except. dot. & gl. &
ibi Bald. in l. si cum dotem. C. de iu. doti. quod tamē
intelligit, quando pretium esset conueniēs rei, aliās
secus. gl. est not. in l. i. §. i. in verbo, agendo. de super
ficiebus. quam Bald. dicit singularem in c. literæ. de
dilation. B. Soc. re. 398.

¶ PROHIBITIO alienationis, nō impedit dominij trā-
slationem, quamuis contra faciens incidat in pœnā
conuentam, vel ad interesse teneatur. Hec est doctri-
na Bar. in l. filiusfamilias. §. diui. ff. de legatis primo.
& in l. qui absenti. §. i. ff. de acquir. pos. & est tex. secū-
dum Anto. ibi, in c. Raynaldus. verbo, transferendæ
in alium. de testam. & huic regulæ rationē assignat
Ias. ex qua infert duo, in d. §. diui.

Limita tribus modis, vt per Ias. in d. §. diui. B. D. re. 612.

¶ PROHIBITIO alienationis facta in cōtractibus
non impedit translationem dominij, quamuis con-
tra faciens incidat in pœnam vel ad interesse. Bart.
in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. 1.

Primò fallit, quando alienatio est irreuocabilis, vt in
libertate: vt probatur in l. ea quidem. C. si manci. ita
fuerit alienatum. & idem dicas in omnibus aliis cō-
tractibus vt per Barto. in l. si ita quis. §. ea lege. C. de
condi. ob causam.

Secundò fallit, nisi ille, qui apposuit tale pactum re-

seruasset sibi ius reale: quia tunc impedit translatio-
nem dominij, vt est casus in l. si creditor. §. si. ff. de
distract. pigno. de quo per Imol. in l. qui Romæ. §.
coheredes. ff. de verb. obl.

Tertiò fallit, quando pactum prohibitorium habetur
natura resolutionum cōtractus: vt si dictum fuit
quòd si contra fiat alienatio sit nulla, & deueniat res
ad venditorem, vt per doct. in l. prima. ff. de donat.
B. Soc. reg. 399.

¶ PROHIBITIO facta in vno ex correlatiuis, cen-
setur facta etiam in alio, vnde prohibita res vendi, at-
que locari prohibebitur conduci, ac etiam emi. ca.
1. locati. l. i. C. de cupref. lib. 11. C. de bon. Matern. l. 3.
C. quæ res vendi non possint. gl. i. fi. C. de resc. vend.
Abb. c. postulasti. nu. 12. de concess. præben. Brun. in
tract. stat. super scemin. arti. 14. nu. 12. Abb. in pro-
cem. Gregor. nu. 20. Paris. conf. 82. nu. 33 volu. 3. Au-
gu. Ber. conf. 140. nu. 17. volu. 1. c. ad nostram. num. 5.
de empt. & vend. Alex. l. generaliter. §. cum autem.
num. 4. C. de inst. & sublt. conf. 131. nu. 2. vol. 5. Ruin.
conf. 33. num. 11. vol. 1. Socin. conf. 56. num. 3. vol. 1.
Med. reg. 9.

¶ PROHIBITIO l. 61. semper qui non prohibet. l. vbi.
§. quæ rerum natura. sup. patientia. Permissum.

Post tempus prohibitum videtur ante illud fuisse per-
missum. De const. pec. l. promissor.

Prohibitum ad tempus, post tempus lapsum videtur
permissum. De postu. l. imperator. De leg. 3. l. pater
filium. §. fundum.

De pactis. l. si vnus. 28. de ver. ob. l. si minor.

Paria sunt, quid fieri tempore prohibito vel permissio,
& cōferri in prohibitum. C. de do. ante nup. l. quod
sponsæ. quod fallit quando casus sumit effectum de
præsenti. Bellonus conf. 74. num. 8. & 20.

Culpa similis est tam prohibita discere, quàm docere.
Valent. C. de malef. l. pe.

Quod quis suo nomine exercere prohibetur, id nec
per subiectam personam agere debet. ff. lib. 50. ti. 8.
l. 2. §. i. vide Brocar.

Reg. vi. 39. Cum quid prohibetur, prohibentur omnia
quæ sequuntur ex illo. dist. 4. c. deinde. C. de reb. al.
non al. l. si. de reb. Ec. non al. c. nulli. Item.

Cum quid vna via prohibetur alicui, ad id alia non de-
bet admitti. 12. q. 2. c. sine exc. Item: In re communi
potior est conditio prohibentis. c. 56. in vi. Si. De le.
2. l. pe. §. codicillis.

Quod leges fieri prohibent, si perpetuam causam ser-
uaturū est, cessat obligatio, inquit l. 35. §. item quod.
De verb. ob.

In pari causa turpitudinis melior est causa prohibētis.
l. Sabinus. Communi diui.

Vna prohibitio plus valet, quàm plurium concessio.
De serui. l. per fundum.

Ob plures rationes prohibitum non permittitur,
etiā si aliquot rationes cessent: nam vna vicens
ratio reseruat prohibitionis effectum. De iis qui
not. inf. l. liberorum. §. etsi talis. vide Re. in. 86. §. 1.
Riisvich.

¶ PROHIBITIO sequens ad aliquid non alienandum,
quando habet relationem vt suprā, inducit fidei cō-
missum, ne superflua sit. Dec. conf. 636. col. 3. Caph.
in termi. conf. 153. nu. 56. Med. re. 10.

¶ PROHIBITIO. Prohibitionis causa sublata, cessat
prohibitionis effectus.

In Aut. de monach. §. is qui. in fi.

In Aut. de nuptiis. §. si verò. §. nam. §. docta. §.
eius.

In Aut. vt si non pro ma. & au. §. quia.

In Aut. de priui. do. §. quia.

In Aut. de sanct. Episc. §. si seruus. Az. ru. 104.

¶ **PROLES** verbum indefinitè prolatum vniuersaliter intelligitur tam ex patre, quam ex parte matris vsq; ad quartū gradum. l. pronūciatio. l. familie. §. fœminarum. ff. de verb. sign. l. humanitatis. C. de impub. & aliis sublt. l. officiales. C. de episc. & cle. l. libero- rum: vbi gl. Alc. ff. de verb. sign. c. 1. de grad. Ias. in v. sib. feud. Cæpo. conf. 62. nu. 7. Dec. conf. 258. num. 1. Bal. conf. 334. nu. 8. vol. 3. Cur. conf. 3. Soc. conf. 96. nu. 26. vol. 4. Boer. Dec. 356. Ancha. conf. 95. num. 6. Med. reg. 2.

¶ **PROMERCIUM**: Excipiuntur arma, quæ quis pro- merçij causâ habuerit, hæreditatē ei obuenerint. Scæ. lib. 4. Reg. Ad l. Iul. de vi pub. l. Riisvvi.

¶ **PROMISSIO**. Paria sunt promittere & soluere. l. 1. C. ad l. falc. l. si patronus. ff. de donat.

Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in l. fuit quæstionis, ff. de acq. hæred. num. 4.

Promissio facti alicui non valet neque tenet, l. stipula- tio ista habere licere, ff. de verb. oblig.

Fallit in 8. casib. vt per Iaso. in d. l. stipulatio ista, num. 3. & sequen.

Fallit in 7. casib. vt per Soc. reg. 326. fallit in 8. casib. vt per eundem. reg. 77. in addit.

Promissio quæ fit inter coniuges, & futuros coniuges, & confertur in tempus matrimonij, non valet, l. si i- ta stipulatus fuero te sisti, §. si. ff. de verb. oblig.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. §. si.

Promittens aliquem facere securum, tenetur solum per stipulationem promittere, non autem dare fide iussores, vel pignora, l. 1. §. communes, & ibi Bar. ff. de præto. stipula.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in l. 1. ff. qui satisfd. cog.

Promittens simpliciter præsentare aliquem iudici, si semel præsentauit, est liberatus, glos. in l. duobus reis, §. si ei qui. ff. de iureiuran. fallit in 2. casib. quos not. Ias. in l. fideiussor. §. in fideiussorem, ff. de fide- ius. colum. 2.

Satisfacere si aliquis promisit in contractibus, intelli- gitur promittere, quod soluet. Auth. si quando, C. de constit. pecu. l. quod si non soluere, ff. de pig. l. re scripto, §. planè, vbi gl. ff. de mu. & ho.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in l. 1. ff. qui satisfd. cog. nu. 3.

Promittens simpliciter præsentanti die debet, l. in om- nib. ff. de reg. iur.

Fallit in 5. casibus, quos not. Dec. in dict. l. numero 1. & sequent.

Qui promisit aliquem facere securum tenetur solum per stipulationem promittere, nō autem dare fide- iussores, vel pignora, l. 1. §. communes, & ibi Bar. ff. de præto. stip. glos. in l. si mandato Titij, §. fin. ff. mand.

Fallit in tribus casibus, quos not. Ias. in l. 1. numer. 7. ff. qui satisfd. cogantur, si promisi non vendere alij i- stum fundum nisi tibi, per talem conventionem non possum astringi, ad vendendum tibi. Barto. in l. actione, ff. de trans. gl. in l. si eum, §. qui iniuriarum. ff. si quis cautio.

Fallit in 3. casibus, quos not. Iaso. in dict. §. qui iniuria. numero 37.

Promissio dotis incerta non valet, nō in l. ita stipula- tus, ff. de verb. oblig.

Fallit vt no. Mari. Soc. Iun. in d. l. num. 93.

Promittens aliquem per viam securam ducere, si per viam inuisitatam duxerit, & derobatus sit, ad dam-

niemendationem tenetur.

Fallit in 5. casib. quos no. Soc. 325.

Promissio conditionalis non dicitur nuda. Bart. in l. 2.

Titio, ff. de verb. oblig.

Ampliatur in 3. casib. & limitatur in vno à Soc. reg. 78. in add.

Promissio nuda non valet, c. si cautio. de fide instru- mentor.

Fallit in 16. casib. quos not. Felin. in dict. ca. si cautio num. 1. & seq.

Si quis promisit se facturum, & curaturū, quod Titius tale quid faciet, non addita pœna, tūc si faciet quod potest, liberabitur: communis est opinio, in l. 4. §. Cato. ff. de verb. oblig.

Fallit in 3. casib. quos no. Alc. in d. §. Cato. nu. 133.

Promitto verbum in scriptura appositum, impotrat stipulationem: communis est, vt per Doct. in Rub. ff. de verb. oblig.

Fallit in 4. casib. secundum Crot. in l. sciendum, ff. de verb. oblig. nu. 2.

Promittens alicui, quod eius stabitur arbitrio, non te- netur illi iniquè præcipienti obedire. fallit vt per Damas. reg. 11. Do. fina, lib. 1.

¶ **PROMITTERE**. Quod si quis promittat alicui, quod eius stabit arbitrio, non tenetur illi iniquè præci- pienti obedire.

PRO.

32. q. vlt. c. vlt.

Ext. de arbitr. c. non sine mult.

Ext. de iureiur. c. veniens. & c. quoniam.

D. pro socio. l. si societatem vniuersarum.

D. de oper. liber. l. si libertus.

CONTRA.

22. q. vlt. c. vlt.

22. q. 5. c. iuramenti huius.

Ext. de iureiur. c. si verò.

D. de arbitr. l. diem. §. stari.

SOLVTIO.

In sententiis interlocutoriis potest quis venire contra proprium factum, etsi arbiter sit, D. de re iud. l. Pau- lus. & D. de arb. l. diē. definitiuis minimè. D. de re iu- dic. l. Paulus. In aliis autem actibus potest factum suū, quod illegitimè fecit, retractare, nisi interdica- tur à superiori, illi qui scienter egit aliquid contra legem & canonem, ne retractet factum suū. d. c. ve- niens, & aliis diuersis ca. Damas. re. 11.

¶ **PROMITTENS** aliquem facere securum, tenetur so- lum per stipulationem promittere, non autem dare fideiussores vel pignora. text. est in l. 1. §. communes & ibi Barto. in si. ad hoc not. ff. de præto. stip. gl. in l. si mādato Titij, §. si. ff. mand. Spec. in tit. de empt. & vend. §. 1. vers. sed si instrumento. Bald. in l. sancimus. C. de verb. sign.

Limita tribus modis, vt per Ias. in l. 1. ff. qui satisfd. cog. B. Dias re. 613.

¶ **PROMITTENS** aliquem per viam securam ducere, si per viam inuisitatam ducit, & derobatus sit, ad dā ni emendationem tenetur. vt no. Bart. & Flor. in l. 1. §. 1. per illum text. ff. de leg.

Primò fallit, quando via inuisitata esset magis securā, vt l. eos. §. si. ff. de Fal.

Secundò fallit, quando esset cursor commissus non per viam vsitatam communiter itinerantibus, sed per non vsitatam, argu. l. 1. §. acquitij. ff. de vsu, & ha-

* bi. hoc sentit Barto. in l. itinere. * ff. de verb. sign. qui dicit quod incurrens debet facere transitum per quem vadunt correrij. B. Soc. reg. 403.

ADDITION.

* In itinere. Vbi vide Capolam. B. Vad.

Tertiò fallit, si per aliquam iustam causam amisit viam consuetam, propter excrecentiam fluminis: vt in l. secunda. §. qui diffinitis. ff. si quis cau. Florian. in dicto §. primo.

Quartò fallit, quando via visitata esset lubricosa: vt in l. qua actione. §. i. ff. ad l. Aquil.

Quintò fallit, quando esset actum propriè quod teneret viam inusitatam: quia tunc imputandum est mittenti: quia mala electio fuit sua. per doctor. in dicto l. in itinere. ff. de verb. signif. B. Soc. re. 403.

¶ PROMITTENS hodie dare, etiam nondum lapsa die conueniri potest. Hanc regulam ponit Iuriscōsultus, in l. liber homo. §. decem. ff. de verb. oblig. vbi vide Bart. Alberic. Iaso. Alciatum.

Hac regula vsque adeo vera est, vt si adiecta pœna sit: puta, & si hodie decem non delero, dabo Stichum, lapso die amplius mora purgari nequeat: quod Ange. Imo. & Besutius tradiderunt.

Fallit, si ista adiectio, hodie, esset adiecta solutioni, vt promittis decem dare, quæ solues hodie? Nam tunc debet expectari tota dies, vt ait Barto. d. §. decem. per illum text.

Fallit, quia licet possit peti statim, quoad exactionem tamen non debet venire cum sacco paratus. Albericus dicto §. decem. per l. quod dicimus. ff. de solut. Sed ista limitatio in idem quod prima reinci dere videtur.

Limitatur, si temporis angustia impedimento esset, puta, hodie Chartagini, vel Lutetiae dare spondes? cum promissio Romæ, vel Lugduni fieret per l. si mihi. §. primo, vbi Bald. ff. de legat. primo. Alciat. dicto §. decem.

¶ PROMITTENS dare aliquam summam infra aliquod certum tempus sub pœna: ipsa committitur in solidum, si quid summæ promissæ desit, Specu. in tit. de arb. §. si. verb. vt autem. l. stipulationum aliæ §. si sortem. ff. de verb. oblig. l. in executione. §. pen. ff. eo. l. quandiu. C. de distract. pign. Tiraq. d. loco. fol. 56. Med. reg. 5.

¶ PROMITTENS de faciendo aliquem securum tenetur regulariter facere securum promittendo per stipulationem tantum, non autem dando fideiussorem, vel pignora. tex. est in l. i. in §. 2. & ibi Bart. in fi. ff. de præt. stipula.

Fallit, quando quis antea se obligasset per instrumentum postea promississet facere securum, secundum Ang. & Paul. de Castr. & Alex. in d. l. i. Rom. in l. prætor. §. deinde. ff. de nou. oper. nunt.

Fallit, si promississet plenè vel idoneè facere eum securum. gl. in l. si mandato Titij. §. si. ff. manda. Bar. in l. prætor. ff. de præt. stipulatio.

Fallit, quando promittens esset forensis, secundum gl. in §. suspecto. in auth. de exhiben. reis. Pau. de Cast. & Alexand. in d. l. i. S. Janu. reg. 242.

¶ PROMITTENS factum alienum regulariter non tenetur: vt l. stipulatio ista. in prin. & in §. quæsitum. de verborum obligat. & in §. si quis alij. Instit. de iniuri. stipu.

Primò fallit, in casibus enumeratis per glo. in §. si quis alij, sed quia in aliquibus reprobatur, melius dic secundum doct. & maxime Pau. de Castr. in d. l. stipulatio ista, §. prætoris stipulationibus. & in l. quoties. ff. de verb. oblig.

Secundò fallit, in promissione euictionis, quæ de natura contractus venit: vt in toto tit. de euict. & in l.

inter stipulantem: secundum vnum intellectum, de verborum oblig.

Tertiò fallit, ad corroborationem præcedentis contractus, puta quod talis fideiubeat pro me. vt l. qui autem. §. i. ff. de const. pecu.

Quartò fallit, si promittitur non factum, sed qualitas rei, puta quod seruus venditus sit. l. si ita quis. de euictionibus.

Quintò fallit, quando promissit se facturum, vt est glo. in d. l. stipulatio ista.

Sextò fallit, si interuenit iuramentum, tunc promittens factum alienum cum iuramento obligatur ad factum præstandum: vt sic valeat iuramentum eo modo quod valere potest. arg. c. ad nostram. de iureiur.

Septimò fallit, in causa matrimoniali: vt in cap. ex literis. & in c. sicut. de spons. & ibi Anton. de But qui dicit quod in quacunque causa spiritali valet promissio de facto alieno, &c. B. Soc. re. 404.

¶ PROMITTENS præsentare aliquem accusatum intelligitur de prima præsentatione tantum, gl. l. in duobus. §. si ei. verficu. exhibuerit. ff. de iur. iur. vbi Doc. alij communiter, Ioann. Andr. in add. ad Spe. in tit. de accusat. in 3. parte. §. fin. Pau. leg. 2. §. fideiussorem. ff. qui sat. cog. Alexand. in addit. ad Bart. leg. graue. §. i. ff. de fideiussor. idem cons. 16. num. 5. volum. 4. Med. re. 3.

¶ PROMITTENS simpliciter præsentare aliquem iudici, si semel præsentauit, est liberatus. glo. est singular. in l. duobus reis. §. si ei qui. ff. de iureiur. in verb. exhibuerit. quam sequitur Paul. ibi. idem Paul. & Alex. in l. fideiussor. §. in fideiussor. ff. qui sat. cog. vbi etiam Ias. in vers. secundò limita, sequitur eam.

Primò limita, quando promissio non est facta contemplatione alicuius iudicii, vel litis, vt est quando familia aliquem cœpit, & ego peto eum relaxari: promittens eum præsentare potestati: vel quando peto relaxari incarcerationum, & promitto eum præsentare in iudicio. Ita limitat Ias. in dicto §. si ei qui secus si promissio fieret respectu alicuius iudicii, vel litis, vt per eum ibi.

Secundò limita, quando esset adiectum in promissione toties quoties, vel quando cunque fuero requisitus. Ita Pau. vbi supra, cui Ias. assentitur.

Prorogatio, vide supra, in verb. errans. B. Dias reg. 614.

¶ PROMISSIO. Reg. 6. c. 69.

In malis promissis fidem non expedit obseruari.

Honestum promissum est iure debitum. C. de sus. l. i.

Inst. De verb. oblig. in prin. C. de pac. l. i. Inst. De don. c. i. De pac. c. qualiter. De præben. c. relatum. 12. q. 5. c. quia. 32. q. fi. c. fi. De pac. l. i. & ibi Bar. Ruisvich.

¶ PROMISSIO facta de non instituendo aliquem heredem, habet locum siue res magna, siue modica fuerit promissa, Bald. l. stipulatio hoc modo, in principio. ff. de ver. oblig. vbi etiam Cuma, intellige dictam promissionem neque in magnis, neque in minimis procedere, Tiraq. in tract. de iudi. in reb. exig. non fer. nu. 41. Med. reg. 5.

¶ PROMISSIO facta sub conditione valet, licet aliam causam non habeat, quia ipsa conditio impleta: succedit loco causæ, Bar. in l. a Titio. ff. de verborum obligationibus.

Amplia primò, vt procedat non solum in conditione propria, sed etiam in conditione de presenti, vel de præterito: vt in l. cum ad præsens. & ibi Alexand. ff. de verb. oblig.

Amplia secundò, hoc procedere non solum quando ex implemento conditionis resultat commodum prom-

promissori, vel stipulatori. l. Labeo scribit. ff. de contrahend. emptio. sed etiam si aliquod commodum non resultaret. vt in d.l. cum ad præsens.

Ampliat tertio, hoc etiam procedere in pacto nudo: quia tunc non solum conditio habetur pro causa, sed etiam pro impleto: ita quod ex pacto nudo potest agi, vt per Ange. in d.l. cum ad præsens, de quo tamen vide ibi per Ias.

Primo fallit, nisi essemus in materia, in qua causæ essent limitatæ à iure: quia tunc conditio non sufficit pro causa: vt si testator dixit, exheredo filium meum si venerit in patriam infra annum: nam in materia exheredationis causæ sunt limitatæ à iure: vt in §. causas. in authen. vt cum de appellatione cognoscitur. & in ca. quinquauallis. de iureiurand. & ita limitat Bald. in l. si pater. in 6. q. C. de insti. & substit. B. Soc. reg. 402.

PROMISSIO liberè facta per fideiussorem de soluendo omne vel totum debitum pro Titio principali debitore, omni prorsus exceptione remota infra terminum trium mensium, an exactis tribus mensibus opponi possit discussio bonorum principalis debitoris, antequam perueniantur contra eum qui se pro fideiussore obligauit. Rom. cons. 211. concludit, quod fideiussor aliquo modo molestari vel inquietari non possit: idem sentit Iason in l. prima. num. 7. C. de sacrosanct. eccles. Bald. super statuto. Alber. in verbo. fideiussio esse, circa medium. versic. not. ergo quod terminus generalis omnis, seu totum restringitur ad ea, quæ sunt de natura contractus, secundum tex. in l. stipulatus. ff. de vsur. & l. quarto. §. inter locatorem. ff. locati. & illa verba omni prorsus exceptione remota, intelligitur de friuola, & non de ea, quæ venit ex forma legis, vel ex natura contractus, ita in c. ex parte. il. secundo. de offic. deleg. ibi in gl. 2. quod nota.

Amplia, etiam istam regulam vt inhabilis & incapax beneficiorum: habilitatus tamen per pontificem ad omnem dignitatem non obstante defectu natalium ex quo est filius sacerdotis incapax beneficiorum ecclesiasticorum, vt capit. 1. 2. 3. de filiis presbyter. non tamen poterit beneficium nisi habeat à Papa specialem dispensationem ad beneficia obtinenda, licet fuerit dispensatus ad omnem dignitatem, quia illa dictio omnis patitur restrictionem ex quo in hoc lex repugnat. Ita tenet Innocen. in ca. dilectus. il. 3. de præbend. Felin. in ca. veniens. de accus. Marf. singu. cccxxxij. & in repet. rubricæ de fideiussor. numero 267. quæstio. xxxvj. vbi tractat, an exceptio competens reo principali, competat etiã fideiussori. prout Bal. in l. cum mulier. vers. quarto, de vna alia q. quam dispu. Iacobus de Arena, cum aliis.

Fallit ista regula quando aliter ex forma statuti disponeretur prout in hac Venet. ciuitate cauetur, vt liceat creditori tenere se ad principalem & fideiussorem, prout voluerit, quod est contra dispositionem, authen. præsentem. C. de fideiussor. & ibi Bald. & Salic. vbi principalis fideiussor in hac ciuitate non potest opponere exceptionem discussionum contra debitorem, obstante statuto, & hoc ex consuetudine antiquissima vrbis hætenus obseruata. vt in c. 15. in vj. statu. nostr.

Hanc regulam ponit Due. nu. 335. quod fideiussor ante principalem debitorem conueniri non possit, cum ampl. §. & fallent. seu limit. 23. & ante eum Bart. Soc. in rub. 191. & 192. cum limit. 8. & 4.

Fallit, quando aliter in contractu conuentum esset, quia conuentiones ex pacto regulantur; nam si in conuentione dictum fuisset, quod fideiussor non molesteretur, nisi prius excusso principali debitore, poteritne creditor agere contra fideiussorem, non facta prius legitima discussione contra bona principalis debitoris? certè non, quia pacta incontinenti apposta nouam producant actionem præscriptis verbis, secundum communem opinionem Dec. in l. lecta. numero 25. ff. si certum petatur. quia conuentio partium operatur etiam contra ius commune, & regulariter omne inualidum efficitur validum ex conuentione partium, & pacto apposito in stipulatione, secundum Bald. in l. si. C. de testib. Ioan. Andræ. in ca. veniens. il. 2. de testib. Barto. in l. si. ff. de præst. stipu. Bald. in l. bonæ fidei. C. de reb. cred. Afflict. decis. xvj. nu. 14. Innocen. in ca. cum causam de testib. & Bald. in l. si. C. de testib. Bart. in l. §. 1. ff. de feriis.

Fallit etiam retenta dispositione statuti ad d. ca. xv. si ego alienaui fundum liberum & franchum, sed illud erat per prius obligatum generali hypotheca, pro dote uxori meæ, & dedi fideiussorem in & pro casu dictæ venditionis, emptor non poterit agere contra vtrumque, vt liberem ab illa obligatione dictæ dotis, si ego habeo alia bona super quibus dos possit satisfieri soluto matrimonio, quia illa generalis obligatio pro dote est condicionalis, & non potest agi, vt liberetur à dicta obligatione, secus verò si esset pura, ita etiam tenet Bald. in l. ex prædiis. in fi. nu. 6. C. de euict. & Afflict. decis. 241. nu. 5. l. Noue. reg. 402.

PROMISSIO facti alieni regulariter non valet. l. stipulatio ista. de verborum obligationibus. & ibi doctores.

Primo fallit in stipulationibus prætoriiis, vt si promitto Titium ratum habiturum, vel promitto aliquem sistere in iudicio: quia videor promittere acturum, & curaturum. l. quoties quis. ff. de verborum obligationibus.

Secundo fallit, si stipulatio interponitur super contractu, de cuius natura est, vt quis teneatur de euictione, & sic de facto alterius: quia etiam sine tali stipulatione tenetur de facto alieno. l. emptorem. §. qui autem. ff. de act. empt. & l. inter stipulantem. ff. de verb. oblig. in prin.

Tertio fallit, quando factum tertij tendit ad obseruationem eius, ad quod tertius tenetur: vt si debitor in centum promittit quod Titius pro ea fideiubeat: vt in casu l. qui autem. §. sed & si quis. ff. de constit. pecu. & ibi Barto.

Quarto fallit, quando quis promittit factum alienum, non vt personæ alienæ, sed vt qualitates rei subiectæ, vt seruum non esse fugitiuum. l. si ita quis. de euictionib.

Quinto fallit, si in promissione facti alieni interponatur iuramentum: quia tunc operatur vt actus valeat omni meliori modo, quo potest. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de leg. 2. & Barto. in l. si quis pro eo. ff. de fideiussor. & ita limitant Raph. & Rom. per c. ex literis. el. secundo. de sponsa.

Sexto fallit, in spiritualibus, vt in matrimonio, & in sponsalibus: vt per Bald. in l. si. in fine. de sponsa.

Septimo quando quis locauit, vel commodauit, vel deposuit seruum suum penes alium, à quo stipulatus est ne ab alio efficiatur seruus fur, vel fugitiuus, vt est tex. & ibi Bal. in l. non impossibile. ff. de pactis.

Octauo

Octauò fallit, quando apponeretur pœna vel interesse: vt in casu leg. stipulatio ista. ff. de verbo. obligat. de quo etiam vide per Abb. in cons. xliij. incip. vide tur primò, B. Socin. re. 401.

¶ PROMISSIO facti soluitur morte. Doct. Com. leg. qui Romæ. §. Augerius. vbi Alexan. numero 3. ff. de verbo. obligatio. Dixi superius conclus. 29. & conclus. 72. Medic. trac. 2. par.

¶ PROMISSIO nulla redditur extincta re promissa, neque promissor tenebitur. leg. inter stipulatē. §. Stichum. ff. de ver. ob. item promittens aliquem iudicio sistere, liberatur eo defuncto, nisi fuerit in mora. Barto. l. si decesserit. ff. qui satid. cog. item promittens de ratō, mortuo eo, qui ratificare debebat, euanesceat atque promissor liberatur. Barto. leg. penulti. ff. rem rat. haberi. Din. capitulo, rati habitio. de reg. iur. 6. Med. re. 6.

¶ PROMISSIO. Exturpi promissione neminē teneri. ff. de verb. oblig. l. generali. & l. veluti.

Exturpi promiss. &c.) Hæc Rubrica exposita est supra eo. in illa Rub. Turpia pacta. Azo, rub. 14.

¶ PROMOVENDVM non impedit modica deformitas corporis. capit. Thomas. de corpore vit. Anton. in tract. de minim. nume. 36. conc. simil. l. i. ff. de cōiung. cum em. lib. leg. lex Cornelia. §. si tamen. ff. de bon. eorum. leg. qui habebat. ff. de his, qui sunt sui. l. 2. §. si. C. si contra ius vel vt. pub. ca. ex parte. de fide instr. gloss. cap. pen. de reb. Eccles. non alien. requisiti. de testam. cap. Iudices. l. q. 1. Bald. l. si pater. q. 8. C. de inst. & subst. leg. si ex causa. ff. de minor. leg. 2. ff. quod cum eo. Med. re. 5.

¶ PRONOMEN si ex forma statuti apponi debeat in cōtractu, eius ommissio vitiat actum, quando scilicet statutum vltius procedit annullando. Iaso. leg. 1. nume. 5. in term. huius reg. ff. de liber. & posth. statuti enim forma seruanda est. Dec. cons. 42. nu. 5. Ale. cons. 138. nu. 6. vol. 7. Med. re. 7.

¶ PROPENSIO. propensiores esse debemus ad liberandum, quàm ad obligandum. De ac. & ob. l. Arrianus ait. Riisvich.

¶ PROPONERE contraria. proponentem contraria audiendum non esse.

PRO.

C. de furt. l. i.

Ext. de cens. c. cum olim.

Ext. vt eccles. benefic. c. vno.

Ext. de accus. c. cum dilectus.

Ext. de app. c. sollicitudinem.

D. de cond. & demon. l. Titia.

D. quando appel. sit, & int. l. 2. ver. sed si alius.

CONTRA.

D. de inoff. testam. l. * Papinianus. §. sed nec impubes.

D. de acqui. poss. l. naturaliter. §. nihil.

D. de colla. bon. l. nonnunquam.

Ext. de regular. & trans. ad rela. c. sicut.

Ext. de sent. & re iud. c. lator.

Ext. de præscrip. c. auditis.

Ext. de priuil. c. cum olim.

SOLVTIO.

ADDIT. papin. * Manus scrip. Pomponius.

Actor in vna & eadem instantia iudicij repellitur, vt in prima parte regulæ probatur per concordantias signatas. In diuersis instantiis non repellitur, d. leg. Papinianus. Reus verò etiam in eadem instantia iudicij poterit proponere contrarias & diuersas exceptiones, d. capit. auditis. & D. de excep. leg. nemo

prohibetur. Damas. reg. 66.

¶ PROPOSITIO dicitur pertinēs, quæ qualitercunq; que adiuuatur, etiā leui præsumptione, & indirecte. Bald. capitul. licet causam. col. 8. in titu. quis dicatur Dux. Com. Marc. Iac. l. incerti. C. de interd. Bal. capitulo, quoniam. de testib. glo. clem. 1. vers. aut earū. de foro comp. Med. re. 5.

¶ PROPRIETAS. vide Interpretatio. Protestationes tractantur in l. non so. §. morte. De op. no. nun. apud Alciat. in l. testatio. De verb. sig. Proprium: Recidere à propria verborum significatione non est licitum. De exer. leg. prima. §. 15. De leg. 3. leg. non aliter. Bar. & Ias. in leg. non dubium. C. de legib.

Quod proprium est ipsius, amplius fieri non potest. Inst. de leg. §. si rem De exc. re. iur. leg. an eadem. §. actiones.

Imperij nihil tam proprium est, quàm legibus viuere. C. de testa. l. 3. & ibi Alex. Riisvich.

¶ PROROGATIO. Lites ciuiles vel criminales vltra triennium vel biennium non prorogari.

C. de iud. l. propter an. circa princ.

Sed huic regulæ multæ sunt exceptiones.

In Aut. de hæ. & fal. §. illud. col. 1.

C. de Episc. & cler. Aut. clericus quoque.

C. vt omnes tam ciui. quàm crimin. iud. l. 1.

¶ PROROGANDI term. comprom. pot. concessa intelligitur de vnica, & prima prorogatione. Spe. in ti. de arb. §. excipitur. vbi Ioan. And. in add. ad Bal. capit. olim. col. 2. de rescri. Alex. consil. 70. vol. 2. Soci. cōs. 117. vol. 1. Fel. c. 2. de treug. & pac. Ias. l. diuortio. §. quod in anno. col. 3. ff. sol. mat. Dec. c. sua, de appellat. cons. 112. & cons. 109. nu. 6. quicquid dicant Rom. leg. 2. ff. de re iud. Natta clem. 1. col. 1. de verb. sig. de natura enim cōpromissi est impon. finē litib. non vt superfluas dilationes inducat. l. 1. l. quamuis. ff. de arb. Med. re. 4.

¶ PROROGATIO fit pacto de litigando coram iudice incompetente, cum iuramento. Alexan. & alij in l. si conuenerit. ff. de iurisdic. omni. iud.

Fallit, iure Cano. quia tunc obligat ad interesse. ita Alexand. in d. l. si contenerit.

Fallit, quando tale pactum fieret coram iudice presente acceptante, quia tunc non est ei locus pœnitentiæ, secundum Cyn. in l. est receptum. ff. de iurisdic. omnium iudicum.

Fallit, vbi pactū vestitum fuisset coherentia cōtractus, quia parit actionem ad interesse. l. in bonæ fidei. C. de pac. & voluit Spec. in §. quid ergo. si dictum, &c. in tit. de comp. iudi. adi.

Fallit quando per stipulationem fuisset facta hæc conuentio, quia tunc quamuis promittens non possit præcisè cogi comparere in causa principali coram incompetente, tamen eo quia non seruat promissa, tenebitur ad interesse, secundum Bart. & Ang. vbi Alex. post. Moder. in dict. l. si conuenerit.

Fallit, quando interuenisset iuramentum, quia cogi potest præcisè ad obseruantiam iuramenti ex quo potest seruari sine interitu salutis æternæ. c. si verò. & cap. cum contingat. de iureiuran. Alex. post. alios, in d. l. si conuenerit.

Fallit, quando quis non per modum promissionis, sed per modum confessionis se arctasset ad comparendum coram iudice incompetente, vt quia confessus fuisset illum competentem iudicem, seu se teneri coram eo comparere, & non erit locus pœnitentiæ, Bald. in l. si pater. C. de stat. defunct. Alexan. in

dict. l. si conuenerit.

Fallit, si iudex esset mero iure competens, tamen ob aliquam probabilem causam, poterat tanquam suspectus recusari, nam tunc propter pactum de quo hic non poterit ulterius recusari. Alexan. in dict. l. si conuenerit, post omnes ibi.

Fallit, ubi fieret pactum non de iurisdictione proroganda, sed de iurisdictione declinanda, ut quia erat iudex competens: sed alio speciali privilegio, poterat quis declinare. l. si quis in conscribendo. C. de episc. & cleric.

Fallit, quo ad gesta eorum iudice ante penitentiam, quia valebunt, secundum Alexand.

Fallit, ubi pactum fuerit conceptum per verba ista, promitto soluere vbicunque fuero inuentus. Nam tunc vbicunque fuero inuentus potero conueniri, nec erit locus penitentiae, secundum quod probat tex. in l. cont. raxisse. ff. de obligat. & act. Alexan. in d. l. si conuenerit. S. Ianu. reg. 247.

PROROGATIO termini censetur esse idem terminus: quia censetur facta cum omnibus qualitatibus suis. Barto. l. i. §. post operis. vbi Doct. commu. ff. de ope. nou. nunc. Bald. l. acceptam. quaestio. 7. C. de v. suris. l. i. quaestio. 10. C. de his, qui pen. nom. Tiraq. tractatu. de legib. connub. glo. 7. num. 186. Medic. regu. 10.

PROROGATIO. Laici regulariter prorogare possunt iurisdictionem alterius iudicis non sui, sine consensu superioris eorum, l. i. & 2. de iud. l. episcopale, C. de episc. aud.

Fallit in 4. casib. ut per Ias. in l. i. §. & post operis, ff. de de nou. op. nuntiat. numer. 110. fallit in 4. casibus, ut per Bened. Capra. in suo tract. prorogationis, num. 18. fol. 757. vbi videas de materia prorogationis.

Fallit in 5. casib. ut per Fel. in c. significasti, de foro com. per. num. 2.

Dominus feudi cognoscit inter vassallos, nec potest fieri prorogatio. Felin. in cap. ceterum, de iud.

Fallit in 13. casibus, ut per Fel. in d. capitu. ceterum, numero 13.

Fallit in 3. casib. ut per Maria. Soc. in c. ex transmissa, de foro com. per.

Error impedit prorogationem iurisdictionis, l. si per errorem, ff. de iurisd.

Fallit in 6. casib. secundum Soc. in d. l. si per errorem, vbi Iaso. ampliat in 4. casibus, & limitat in 4. numero 106.

Prorogatio iurisdictionis fit ex pacto, l. i. de iudic.

Fallit ut per Soc. in l. si conuenerit, ff. de iurisd. nu. 1. & pactum de proroganda iurisdictione, factum in praesentia iudicis est irrevocabile, fallit in 3. casibus, ut per Fel. in c. de quo vult, de iudic. num. 10.

Prorogatio dicitur idem tempus, capitu. de causis, de off. deleg.

Fallit in 8. casib. ut per Fel. in d. c. num. 4.

Potestas delegati prorogari non potest. fallit in 5. casib. ut per Fel. in c. P. & G. num. 6. de off. deleg.

Iurisdicatio ordinaria respectu certi generis non potest prorogari ad diuersas causas, & dissimiles expressis.

Fallit in 4. casibus, ut per Fel. in capitu. ceterum, de iud. numero 2.

Instantia causae principalis non prorogatur, c. venerabilis, de iud.

Fallit in 5. casibus, ut per Fel. in d. capitu. venerabilis, numer. 15. Don. Fina. lib. 3.

PROTESTARI non potest negotiorum gestor. Sentit istam proregula Barto. in l. non solum. §. morte.

de noui oper. nunt. ff. dum dicit quod non potest de nuntiare debitori Titij, cuius nomen est mihi cessum, iuxta l. nomen. C. quae res pigno. oblig. pos. l. 3. C. de nouat.

Limita tripliciter, ut per Felin. in d. capitu. cum M. de constit. B. Dias reg. 618.

PROTESTARI procurator potest, nomine domini. Barto. in dict. l. non solum. §. morte. de noui oper. nunt. Innocen. in cap. cum in iuuentute. de praesumpt. Nec requiritur speciale mandatum, secundum Bar. in l. i. iuxta princip. ff. de libe. agno. & in l. de pupillo. §. cum procuratorio. ff. de noui oper. nunt. Angel. & Imol. contra gloss. ibi.

Limita hanc conclusionem vno modo, & sublimita altero hanc limitationem, ut per Fel. in c. cum M. de constit. B. Dias. reg. 619.

PROTESTANS suae protestationi renuntiare potest, ut est text. & ibi Cano. in c. praesentium. de testi. primo fallit, quando aduersarij interesset propter impensas factas vel aliud interesse: cum tunc desistere non possit nisi illud interesse remoueret, satisfaciendo de eo. ff. de reg. iur. l. nemo. extra, de app. ca. cum interposita. secundum ipsum Innocen. & Ioan. Andr. in d. c. praesentium.

Secundo fallit quando ipse protestans produxisset testes ad reprobandum testes productos: nam cum ipsi testes iurauerunt pro vtraque parte, xij. quaest. v. capitu. sane non poterit penitere. secus autem esset, si produxisset instrumentum: cum post productionem possit desistere, secundum Innocen. in d. capitulo, ad praesentium: ut latius per ipsum: ut not. Ioan. Andr.

Tertio fallit, quando ipse protestans obtulisset se probaturum exceptionem contra testes: cum ex hoc sit quaesitum ius parti. ad hoc authentic. qui semel. C. quomodo, & quando iud. & c. ab eo. de elect. in xj. v. voluit Ioan. Andræ. post Innocen. in c. j. eod. titu.

Quarto fallit, quando res non esset magna, ut quia testes, contra quos protestatus fuit, deposuissent, cum tunc obistere non possit: ut l. si quis libellos. C. de appella. secundum Anton. & Imol. in cap. praesentium. B. Socin. reg. 225.

PROTESTATIO debet fieri illi, cuius interest. l. si mandassem. ff. mand. capit. ex parte decani. de rescri. cum concor.

Primo fallit, seu intelligitur, ubi ille quem protestatio tangit, est certus, sed si est incertus, sufficit talem protestationem proponi publice. ut per Barto. in §. morte. ver. quandoque per hanc protestationem, de ope. noui. nun. pro quo faciunt no. per Do. in capitu. si. in fine. de elect. in vj. vbi dicit, quod ubi non petitur certus aduersarius, sufficit generalis citatio per dictum.

Secundo fallit, ubi materia tangit aliquem secundario, non autem principaliter: quia tunc sufficit protestari ei ad quem spectat principaliter: ut per Ioan. Ana. in reg. in generali. de re. iur. in vj. per c. pastoralis. §. fin. de offic. ord. vbi contra iudicem facientem aliquid ad commodum partis, fit protestatio coram eo non coram parte: quia principaliter agitur de rescindendo factum iudicis.

Tertio fallit, ubi non potest haberi copia illius, contra quem esset protestandum: quia sufficit protestari secundum formam d. c. pastoralis. §. fin. & l. v. perfectius. C. de anna. excep. & l. j. §. dies. ff. quando app. sit. & capitu. iustus metus. de appellationib. in antiq. B. Soc. reg. 407.

PROTESTATIO. In pendentia voluntate duorum requiritur, quod protestatio innotescat parti, & consentiat expresse, vel tacite, doct. in l. non solum. §. morte, ff. de no. op. nuntiatio.

Fallit in 2. casib. vt per Franc. Curt. in l. pacta nouissima, num. 29. C. de pact. Fallit in 4. casibus, vt per Ant. Rubeum, in d. §. morte, nu. 40. fallit in multis casib. vt per Ripam in c. cum M. Ferrariensis, de consti. numero 106.

Protestatio simpliciter facta non porrigitur ad actum qui fit ex interuallo. Ant. Rub. in d. l. non solum, §. morte, nu. 35. ver. tertia est conclusio. hanc esse communem opinionem attestatur Franc. Turz. conc. 4. vbi limitat.

Fallit in 6. casib. vt per Ant. Rub. in d. §. morte. fallit in 4. casibus, vt per Rip. in ca. cum M. Ferrariensis, de consti. nu. 110.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. cum M. nu. 75. fallit etiam in protestatione facta per verba generalia directò respiciētia tempus futurum, trahitur etiam ad actum qui postea ex interuallo fit. fallit in 4. casib. vt per Horman. Det. in d. §. morte, nu. 17. ver. secunda conclusio.

Actus ipsi protestationi contrarius non tollit protestationem, imò protestatio facit vt ille actus nihil valeat, doct. in d. §. morte.

Fallit in 4. casib. quos no. Ant. Rub. in d. §. morte. n. 37. contrariam regulam scilicet, quod protestatio tollitur per actum ei contrarium, ponunt Doct. in c. cū M. Ferrar. de constitu. vbi Felin. eam ampliat in vno casu, & limitat in 6. col. 24. & sequ. Fallit in 3. casib. vt per Rip. in d. c. cum M. de cōst. nu. 83. & vbi protestatio est contraria facto, si sit contemporanea cum ipso facto, valet protestatio, & vitiatur actus. Fallit in 6. casibus, quos not. Anton. Rub. in d. §. morte, nume. 45. ver. alia colligitur conclusio. Fallit etiam in protestatione declaratoria, quæ tollitur per actū contrarium. Fallit in 2. casib. vt per Horman. Det. in d. §. numero 17.

Vbi actus geritur cum alio, isto casu videtur à protestatione recessum, Doct. in d. §. morte.

Fallit in 2. casib. vt per Ant. Rub. in d. §. num. 39.

Vbi actus potest multipliciter intelligi, declaratur per protestationem præcedentem. Ampliatur & limitatur ab Anton. Rub. in d. §. morte, nu. 39. ver. tertia colligitur conclu.

In illis casibus, in quibus protestatio fieri debet parti, requiritur eius consensus, Barto. in d. §. morte.

Ampliatur & limitatur per Ant. Rub. in d. §. num. 43. Fallit in 11. casib. vt per præpos. in c. sollicitudinem, colu. 19. de appel. Fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 79. in addit.

Fallit in multis casib. vt per Ripam in dicto cap. cum M. num. 123. Fallit in 5. casibus, vt per Fel. in d. capit. numero 55.

In protestatione non sufficit tacitus consensus, doct. in d. §. morte.

Fallit in multis casib. vt per Ant. Rub. in d. §. vbi vide casus, in quibus expressus vel tacitus consensus requiritur, nu. 23. fallit in 5. casib. vt per Felin. in d. c. cum M. de constitut. colum. 15.

Protestatio regulariter non debet fieri in scriptis, d. §. morte.

Fallit in 5. casib. vt per Ant. Rub. in d. §. num. 50. ver. alia est conclusio. fallit in 5. casib. vt per Ias. ibi nu. 21.

Emphyteota si alienat, & protestatur se alienare rem emphyteoticam, saluo & reseruato consensu do-

mini, talis protestatio non releuat.

Fallit in 3. casibus, vt per Ant. Rub. in d. §. n. 53. fallit in 2. casib. vt per Rip. in ca. cum M. de consti. num. 80. Vbi scientia procuratoris nocet domino, protestatio inhibitoria potest fieri procuratori, doct. in d. §. morte.

Fallit in 2. casib. vt per Anto. Rub. in d. §. num. 72. fallit in 3. casib. vt per Herm. Det. ibi nume. 24. fallit in 3. casib. vt per Felin. in cap. cum M. de consti. nu. 59.

Protestatio inhibitoria debet fieri ante actū celebratū. Fallit in 2. casib. vt per Anto. Rub. in d. §. morte, nu. 72. ver. vltima sit conclusio.

Protestatio inhibitoria ne fiat id, quod à lege est permisum, parendum est. Fallit in 4. casib. vt per Ant. Rub. in d. §. morte, numero 72. ver. circa secundum membrum.

Simplex protestatio inhibitoria non constituit aliquē in mala fide. Fallit in multis casibus, quos not. Ant. Rub. in d. §. morte, nu. 73.

Protestatio incitatoria extraiudicialis non constituit protestatum in mora. Ampliatur & limitatur, vt per Ant. Rub. vbi suprā, num. 87.

Vbi talis protestatio incitatoria fit in damnum illius, qui nec præcise, nec accusatiue tenetur, isto casu nullus est momenti. Fallit in 4. casib. vt per Ant. Rub. in d. §. morte, numero 88. versiculo quarta sit conclusio.

Vbi quis tractat de amittendo lucrum, & sumus in legatis, vel fideicommissis particularibus, in isto casu protestatio incitatoria constituit eum in mora, vt lucrum perdat. Fallit in 2. casib. vt per Ant. Rub. in d. §. num. 90.

Protestatio certificatoria non interruptit prescriptio nem. Fallit in 7. casib. vt per Ant. Rub. in d. §. nu. 98.

Protestatio contraria actui qui geritur, nihil releuat. c. sollicitudinem, in fi. de appellat. Fallit in 3. casib. vt per Iaso. in l. si extraneus, ff. de acqu. hæred. num. 6. Fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. cū M. de cōst. col. 24.

Protestatio verbalis non tollitur per alium actum verbalem, c. sollicitudinem, de appel.

Fallit vt per Ias. in l. pacta nouissima, C. de pact. nu. 12.

Impeditus aliquid agere debet protestari. Abb. in c. ex transmissa. de præf. c. sciscitatus, de ref.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. ex transmissa, num. 10. vbi videas Paris. num. 14.

Impeditus in termino actum facere excusatur, dato, quod non fuerit de impedimento protestatus. Rip. in tract. de peste. in 2. parte, secundæ partis, in 6. q. vbi limitat in 3. casib. contrariam regulam ponit Fel. in d. c. ex transmissa, de præscrip. & eam limitat in 3. casibus.

Protestari non potest negotiorum gestor. Bar. in d. §. morte.

Fallit in 3. casibus, vt per Fel. in d. cap. cum M. de consti. col. 15.

Procurator protestari potest nomine domini, nec requiritur speciale mandatum. Bar. in l. ff. de liagn. fallit vt per Fel. in cap. cum M. de consti. col. 21. vbi Rip. limitat in 2. casib. num. 136.

Protestatio contra substantiam actus non valet. fallit in 3. casibus, vt per Fel. in d. c. cum M. de consti. num. 79.

Protestans suæ protestationi renuntiare potest, §. protestantium, de testib.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 327.

Protestatio debet fieri illi cuius interest, l. si mādassent, ff. mand. c. ex parte decani, de ref.

fallit in 9. casib. vt per Soc. reg. 80. fallit in 3. casib. vt per. fel. in d. c. cum M. de const. nu. 49.

Ingrediens religionem si protestetur se velle retinere propria bona, talis protestatio non valet. fallit in 2. casib. vt per Rip. in d. capitulo cum M. de const. numero 82.

Protestatio declaratoria per quam protestans exoneratur. & alius posset decipi. seu ladi. debet fieri in praesentia illius vel ei saltem intimari. Doct. in d. capitulo, cum M.

fallit 7. casib. vt per Ripam in d. c. num. 108.

Protestationi inhibitorie ne detur. vel fiat id, quod protestatur tenetur, facta ex vera causa non est parendum. fallit in 3. casib. vt per Ripam in d. capitulo. cum M. numero 152.

Protestatio fieri potest etiam per tertium, cuius interest. Doct. in d. c. cum M.

fallit in 2. casib. vt per fel. in d. c. nu. 56. Don. rinas. li. 3.

¶ **PROTESTATIO**, quae fit in iudicio inhibendo, vt nulla fiat nouitas super tali possessione regulariter debet fieri cum expressione causae: alias est inanis. Bald. in l. fin. in viij. oppo. C. de edict. diui Adriani tollend.

fallit, quando pars non opposuerit. Angel. in l. j. ff. de exceptio. facit dicta per las. in l. patre furioso. ff. de iis qui sunt sui, vel alieni iuris.

fallit in protestatione voluntatis declinatoria, secundum Barto. in d. §. morte. S. Ian. re. 250.

¶ **PROTESTATIO** fieri potest procuratori in casibus in quibus sententia procuratoris nocet domino, secundum Bart. in dict. §. morte. & in l. procuratoris. in princip. ff. de tributo. & in l. apud Celsum. §. quæsitum. ff. de do. except.

fallit, quando requireretur plena notitia domini: quia non sufficit quod fiat protestatio eius procuratori. Roma. in dict. §. morte. per gl. in clement. causam. de elect. ibi Card. vbi dixit Imol. quod habet etiam locum in procuratore habente speciale mandatum.

fallit, quando protestatio potest fieri domino secundum Ioan. Andræ. post Ioan. Monach. in regula in generali. versic. sed quæritur. de reg. iur. in vj. Bart. in dict. §. morte.

fallit, vbi in actu requiritur scientia & fides alicuius in actu concernente personam, quia protestatio est facienda sibi domino, & non procuratori, secundum Bald. in l. item veniunt. §. petitam. per illum text. ff. de petit. hæredi. Ian. reg. 248.

¶ **PROTESTATIO** fieri potest procuratori, in casibus in quibus scientia procuratoris nocet domino, secundum Barto. in l. non solum. §. morte. allegat per l. procuratoris. in princ. de tributaria actione. probat clem. causam. de elect.

Limita tripliciter hanc conclusionem, vt per felin. in d. c. cum M. de const. B. Dias, re. 620.

¶ **PROTESTATIO** facta simpliciter non operatur, nisi illo actu, qui tunc fit, vel postea incontinenti. Bart. in d. §. morte. in princ. materiam huius. & idem in l. item §. si. de pactis. & in l. qui in aliena. §. fin. de acquirenda hæred. & in l. Titia. §. pen. ff. de verborum obligat. & alia quæ colligit Felin. in capitulo. ex hac conclusione.

Limita tripliciter, vt per felin. ibi. B. Dias, reg. 621.

¶ **PROTESTATIO** geminata magis declarat mentem protestantis. Are. conf. 103. Soci. conf. 42. nu. 2. vol. 2. Fel. capit. si cautio. de fide inst. Gozad. conf. 1. Crau. conf. 105. numero 3. conf. 42. simile Ruin. conf. 147. numero 14. vol. 1. Decis. Pedem. 128. num. 14. Thom.

Gramma. decis. 56. numero 59. Doct. l. cum scimus. C. de agric. & censu. lib. xj. port. conf. 40. numero 16. Corn. conf. 52. numero quinto. volumin. secundo. Paris. conf. 31. numero 17. volum. secundo. Dec. conf. 1. 666. nu. 4. Med. re. 2.

¶ **PROTESTATIO** vt noceat requiritur expressus consensus eius cui fit, nec sufficit si simpliciter taceat. gl. iij. in cap. Cumana. de elect. vbi Hostiens. & Abb. not. Ioan. Andræ. in cap. in genesi. eod. tit. vbi notab. Innocent. in proposito. text. est etiam, non cauillando literam, in leg. fin. §. item si prædixerit. ff. nauæ caupo. stab. ibi consenserunt vectores. Bartol. sentit in leg. non solum. §. morte. ff. de noui operis nuntiatione.

Limita quinque modis vt per felin. in d. c. cum M. ferar. de const. B. Dias, re. 616.

¶ **PROTESTATIO** nulla est si fiat contraria facto, est enim contra iuris formam. l. cum plures. §. locator. ff. locati. cap. solitudinem. de appella. Doc. com. l. non solum. §. morte. ff. de noui oper. nunc. A sin. in praxi iudi. §. 17. capitulo secundo, numero tertio, & est com. opin. Ceph. conf. 133. numero 86. Med. regul. 7.

¶ **PROTESTATIO** potest fieri etiam per tertium cuius interest. puta si Titius protestatur, tibi inhibendo ne soluat Sempronio ereditori tuo. Not. Bart. in l. non solum. §. morte. versicul. circa primum. ff. de noui oper. nunt. per Bal. Ang. & Imol. in leg. heres. la. j. ff. ad Trebell. Barto. in l. si furioso. cum sequent. in fin. ff. si cert. petat. facit in l. iij. C. de nouatio. & in l. si. ff. de lege commissio.

Limita & declara hanc conclusionem dupliciter vt per felin. in cap. cum M. de const. B. Dias, re. 617.

¶ **PROTESTATIO** regulariter fieri potest, omni die, etiam die feriato. dict. §. morte.

fallit quando actus, ad quem quis citatur per protestationem esset expediendus in iudicio, quia tunc dies feriatus non est congruus, nisi protestatio fieret die feriato, vt actus fieret die feriato, secundum Bart. in dict. §. morte. S. Ian. re. 254.

¶ **PROTESTATIO** regulariter fieri potest sine scriptura, vt probat tex. in l. fin. ibi in scriptis & sine. C. de neg. gest.

fallit, in casu Auth. querelam. C. de non numerata pecunia. & ibi per Cynum.

fallit, vbi protestatio succedit in locum actionis. l. vt perfectius. C. de an. except. Barto. in d. §. morte. fallit in casu auth. presbyteros. vbi Bal. C. de episco. & cleric.

fallit, quando agitur de periculo irreparabili, authent. si quis ei. C. de adulter. Rom. in d. §. morte.

fallit, in casu §. si quis principi. in authent. vt cum de appel. cognosci. & ibi Barto. S. Ian. reg. 249.

¶ **PROTESTATIO** regulariter tollitur per contrarium actum subsequentem protestationem. Bald. in l. Nefennius. ff. neg. gest.

fallit, quando actus contrarius protestationi pendet solum à voluntate protestantis, pone exempla per fel. in d. c. cum in iuuentute. per plures cotas.

fallit in iudicialibus, in quibus valet protestatio, contraria facto, saltem vt iuuat protestantem, vt quousque reiciatur à iudice non audiatur, tex. no. secundum Ioan. Andr. in cap. sollicitudinem. de appellat. fallit quando actus contrarius protestationi, non processisset ex sua propria voluntate, sed contra suam propriam voluntatem, Ioan. Andræ. post. Hostiens. in C. Cumana. de elect.

Fallit, in foro conscientie, in quo statur protestationi declaratorie voluntatis, licet fuerit factum aliud contrarium. Abb. & Anton. in c. tua. de sponsa.

Fallit, quando protestatio interpretatiua actus futuri fit ex causa iusta, quæ concernit etiam tempore ipsius actus: quia tunc etiam si actus contrarius fiat ex intervallo, valet protestatio, secundum Abb. post Anto. in dict. cap. tua.

Fallit, quando factum contrarium protestationi non esset factum certum, & determinatum contra protestationem, secundum Ant. in d. capit. tua no. 3 & c. S. Ia. re. 251.

PROTESTATIO regulariter tollitur, per factum ipsi contrarium: ita communiter doct. in dicto capitulo cum M. & in l. pacta nouissima, ubi Bald. C. de pactis. glo. & Anton. in capitulo cum olim. de censibus.

Amplia vno modo limitatio eum & limita sex modis. vt per Fel. in dicto capitulo cum M. B. Dias re. 623.

PROTESTATIO requirit expressum consensum illius contra quem facta est, ad hoc vt sibi noceat: Bar. in leg. non solum. §. morte. in fin. de oper. noui nunt. Abb. in cap. Cumana. de elect. & Ioan. Andræ. in capitul. in genesi. eodem tit. & Fel. in capitul. nonne. de presumpt.

Primò fallit, in casibus, in quibus tacens habetur pro consentiente in actu oneroso: vt per Bartol. in leg. quæ dotis. ff. solut. mat. & per Felin. in d. cap. nonne. de presumpt.

Secundò fallit ubi is, cui fit protestatio: non simpliciter tacet, sed facit actum tacitum denotentem consensum. per not. in l. filius fa. ff. ad Macedon.

Tertiò fallit, ubi ageretur de paruo præiudicio eius, cui fit protestatio, vt colligitur ex notatis per Bar. in dict. l. quæ dotis. in fin. ff. solut. matr. dum tractat an præfens & tacens videatur consentire.

Quartò fallit, ubi ille qui protestatur agit de exonerando se ab obligatione, quæ debet oriri ex pacto non præambulo, sed secuto: vt per Imol. in ca. Cumana. de elect. in antiq. B. Soc. re. 406.

PROTESTATIO semper præiudicat taceti, & non contradicenti. glo. l. fin. §. item. ff. naut. Caup. stab. c. 1. dist. 26. gl. l. 1. §. pœna. ver. cum denuntiauerit. ff. de liber. & posthu. Bar. l. non solum. §. morte. ff. de nou. ope. nunc. Abb. capitulo, Cumana. de elect. Bart. leg. 1. ff. de lit. conte. Abb. & Doc. com. capit. cum M. de const. leg. Labeo. ff. de aqua plu. arc. l. cum ostendemus. §. fin. ff. de fideiussor. capit. 2. de his, quæ fiunt à prælatis. glo. l. Caius. ff. de pig. act. leg. fideiussor. §. pater. ff. de fideiussor. l. Titia. §. Lucia. ff. de leg. 2. ca. Diacon. 28. distin. gl. & Din. cap. is qui tacet. de reg. iur. 6. Alexand. in termin. huius reg. l. sæpe. num. 17. ff. de re iud. Medic. reg. 8.

PROTESTATIO contra substantiam actus regulariter non valet. Anton. & Imol. in dict. capitul. cum M. de constit. per l. cum precario. ff. de precariis. & Felin. in dict. c. cum M. ponit tria dicta notanda.

Limita tripliciter vt per Felin. ibi. B. Dias re. 622.

PROTESTATIO soluitur morte protestantis, Docto. Com. l. non solum. §. morte. ff. de oper. noui nuntia. Dixi super. concl. 70. not. in tract. Com. opin. Franc. Viuius vers. morte protestantis. Med. tr. 2. p.

PROTESTATIONEM nisi faciat, impeditus actum facere in termino statuto, non excusatur: not. Doct. in c. cupientes. in §. quod si per viginti. ex gloss. ibi. in verbo, proposita, de elect. in vj. Refert Dec. in leg. in omnibus causis. vers. tertiò queritur. ff. de

reg. iur. qui tradidit bonum exemplum post Domini ubi supra. & refert hoc tenere Alexand. in variis locis, & tenet hoc etiam idem Philip. in capit. ex ratione, de appel. loquendo in impedito ad proseguendam appellationem.

Limita tribus modis, vt per Felin. in c. extranmissa de præscriptio. Rip. in tracta. de peste. in ij. part. secundæ partis princip. in vj. quæst. ubi in ista materia refert opiniones contrarias & tandem firmat regulam contrariam huic: videlicet, quod impeditus in termino actum facere, excusatur, dato quod non fuerit de impedimento protestatus, & limitat eam tripliciter. B. Dias re. 408.

PROTESTATIONIS actus, si prima atque vna vice consumatur, iterum, ac sæpius iterari potest donec suum sortiatur effectum. l. de pupillis. §. si quis. ff. de nou. ope. nunc. l. mora. ff. de vstis. cont. l. Titia. §. vsuras. ff. de leg. 2. no. l. in contractibus. §. pe. C. de nonum. pec. l. vt perfectius. C. de annali. & c. doc. com. d. leg. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. ubi Bart. Paul. Roman. Alexan. Ias. ff. de nou. operis nuntiatio. Tiraquel. in l. boues. hoc §. sermone. limit. 28. ff. de verborum. significat. Med. reg. 2.

PROVISIO ecclesiarum, quæ subsunt plebibus, vel aliis ecclesiis inferioribus, regulariter pertinet ad episcopum. text. in can. omnes. xvj. quæst. septima. textus in cap. cum venerabilis. de except. per quæ iura ibi tenet Innocent. & notant doctores.

Amplia dupliciter, & limita quinque modis, vt per Felin. ibi. B. Dias re. 624.

PROVISIO facta per modum dispositionis purè in vnum casum non extenditur ad alium. arg. l. si extraneus. ff. de cond. ob causam.

Fallit in 5. casibus, vt per Iaso. in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. 5. ff. de lib. & posthu. fallit in multis casibus, quos refert Marianus Socin. in d. §. quid si tantum. nume. 33. & seq.

Prouisio ecclesiarum quæ subsunt plebi vel aliis ecclesiis inferioribus regulariter pertinet ad Episcopum. capitulo omnes. 16. quæst. 7. capitul. cum venerabilis. de excep.

Ampliat in 3. casibus. & limitatur in 5. Imola, & Felin. ibi col. 10.

Prouisio hominis facit cessare prouisionem legis. l. si. C. de pact. conuent. l. maritus. C. de procu. l. & habet. §. cum quis. ff. de preca.

Fallit in multis casibus, vt per Iaso. in leg. in emphyteoticariis. C. de iure emphy. numero 143. & facit cessare prouisionem legis specialis, non autem legis communis. leg. 2. ff. de hæred. inst. Bar. in l. fin. C. de pact. conuent. Don. Fin. lib. 5.

PROVISIO facta per modum dispositionis purè in vnum casum, non extenditur ad alium, quia casus omissus relinquitur dispositioni iuris communis, vt in leg. si extraneus. ff. de condit. caus. dat. Istam regulam tradit Ias. cum quinque limitationibus, recol ligens dicta per Bart. in l. Gallus. & quid si tantum. de liber. & posthu. B. Dias re. 625.

PROVOCARE. Ecclesia, respub. pupillus possunt prouocare, si socium iniuriosum habeant, vel damnosum. ff. pro soc. l. si conuenerit. Azo. ru. 104.

PROVOCARE tertiò in vna eademque causa non licet. casus est in l. j. C. ne lic. tertiò prouoca.

Primò fallit, quando iudex secundum appellationem suam magis grauasset illum purè in expensis: quia tunc super illo licet ei appellare, ita dicit Ang. in d. l. j. C. ne li. tert. prouo.

Secundò fallit, quando illud, quod dicitur, quòd non licet tertio alicui prouocare, intelligitur vni parti, sed ambabus partibus bene licet, quando, scilicet, prouocat quælibet pars, &c. vt dicit Bart. in dict. l. j. B. Soc. reg. 408.

¶ **PROVOCATVS** facto aduersarij, nunquam vera poena delicti tenetur, sed minùs punitur. de bon. li. l. qui cum minor. de iure fisci. l. 2. in prin. C. de adul. l. Gracchus. ff. eod. tit. l. si adulterium. §. Imp. de sic. l. 1. §. diuus. Hippol. per l. 2. C. eod. tit. Gribal. in reg. criminalib. Riisvic.

¶ **PROXIMÈ** accingendus habetur pro accincto, seu illud quod debet proximè fieri, habetur pro facto: & sic potentia proxima actui habetur pro actu, non enim curatur illud modicum tempus. gloss. h. penul. ff. de testam. milit. l. j. §. sed si vbi Barto. ff. ad Syllan. vnde paria sunt, latam esse sententiam, vel esse conclusum in causa. l. si mater. §. ea. in fine. ff. de exec. rei iudic. Bal. l. error. quæstio. 4. C. de iur. & fact. ignor. idem l. si certi. colum. 6. C. de interd. Abb. ca. pasto. ralis. de excep. vnde proximè condemnandus habetur pro condemnato. l. qui poenæ. §. diuus. ff. manda. Bald. l. si pro ea. C. eod. l. quamuis. C. ad leg. Iuli. de adul. Ang. l. ex eo. ff. de test. mil. vbi poena statuti de offendente scholarem matriculatum habet locum in scholari, quem rector iubet matriculari. Alexan. l. si quis. ff. de iurisd. omn. iud. conc. Ange. l. item. §. prætor. ff. de pact. vbi etiam glo. ex quo inferitur primò, quòd ille qui est de proximo liberandus, habetur pro liberato. idè debet custodiri largius, quando quis esset carceratus. Bart. l. si pecuniam. §. item si. ff. de cond. ob. caus. secundò Basilica gaudet immunitate ecclesiarum, licet nondum consecrata, ex quo ipsa de proximo consecrari debet. Abb. cap. Ecclesia. not. 3. de immunit. Eccl. Doct. c. inter alia. eod. tit. & in c. ad hęc. de relig. Domi. Tertio mulier habetur pro coniuncta, & copulata viro, quæ de proximo est copulanda. Salic. l. cum te. C. de don. ante nupt. quarto facit, nã qui de proximo bannien. dus est, habetur pro bannito, & potest impunè occidi ex forma statuti, sicut si esset Bannitus. Pau. l. 3. §. feruus. ff. de acqui. poss. quinto fructus de proximo colligendi habentur pro relictis. Bart. l. diuortio. §. interdictionum. ff. sol. matr. sexto paria sunt, vel quòd res sit in conspectu, vel sit proxima, vt cito possit ad conspectum deduci. glo. 2. l. 1. ff. de acqui. poss. septimò facit, nam paria sunt, quòd præscriptio de proximo sit, vel quòd perfecta dicatur. l. si fundum. §. fin. ff. de fund. dotal. ratio prædictorum est, quia potentia proxima actui habetur pro actu, non enim curatur illud modicum tempus, vt latissimè doc. Iaso. leg. admonendi. pri. lect. numero 55. & sequen. ff. de iur. iuran. Medic. re. 5.

¶ **PROXIMIORA** semper respicit relatio. glo. l. 1. ff. de leg. præst. Abb. consi. 72. colu. 2. volumine 2. vbi conditio ad proxima fit, & intelligit ad proxima præcedentia, non autem sequentia. Crau. consilio 147. nu. 8. nisi absonus insurgat intellectus. Bald. cõ. si. 357. volumine 4. Dec. capitulo 2. de appell. Socin. consilio 156. numero 2. Cephal. consilio 296. nume. 7. consi. 23. nume. 7. consi. 107. numero 6. Paris consilio 24. nu. 32. consi. 16. num. 18. volum. 2. consi. 39. numero 4. vol. 3. Medic. re. 10.

¶ **PUBLICATIO** bonorum fit quando vita, libertas, vel ciuitas perditur, leg. l. vbi glo. & Bar. & leg. 3. ff. ad leg. Iuliam peculat. leg. metallum, & l. de portati, C. eod.

Fallit in 13. casib. quos not. Lancil. in tract. de off. præto. in titu. de publicat. bonorum, num. 2.

Publicatio bonorum non conceditur, nam bona pertinent aut ad descendentes, aut ad ascendentes, aut ad collaterales.

Fallit in 5. casib. vt per Lancillotum in tract. de offi. præto. in titu. de public. bonorum, nume. 13. Don. Fina, libr. 4.

¶ **PUBLICATIO** bonorū soluitur morte delinquentis, Salic. leg. fin. numero tertio. C. si reus vel accus. mort. fuer. leg. 2. ff. de pec. leg. Bart. leg. defuncto. ff. de publi. iud. Item leg. ex iudiciis. ff. de accusat. Bald. leg. vnica. numero tertio. C. ne ex delicto def. Ign. l. 1. §. si sibi. ff. ad Syllan. num. 67. Angel. l. 1. C. ne ex delicto def. Corne. consil. 185. numero 8. volum. 2. Dec. l. pupillum. §. in hæredes. numer. tertio. ff. de reg. iur. Ballamera cap. ex parte. numer. 17. de arbit. Cuman. leg. qui à latronibus. §. si quis. numero 5. de testamen. Baldus consil. 162. numero 5. volum. 2. Melius in pract. crimin. num. 10. Anton. consi. 58. numero primo. Paris consi. 155. nu. 6. vol. 4. Cur. l. imperium. numer. 4. ff. de iuris. om. iudic. l. si poena. ff. de poenis. l. si qua poena. C. de his, qui sunt sui vel alic. iur. Curt. consilio 60. Marfi. l. fin. nu. 16. ff. de quæst. Med. tract. 2. p.

¶ **PUBLICATIO** instrumenti cuiuscunque, publicatio partis citationem requirit, Cano. in ca. final. de fide instru.

Fallit in 7. casib. vt per Soc. reg. 185.

Publicatio attestationem impedit productionem super eisdem articulis, vel directo contrariis, tam in causa appellationis, quàm in causa principali, Doc. in cap. fraternitatis, de testib.

Fallit in 17. casib. vt per Fel. in d. ca. numero 5. Dona. Fina, libr. 3.

¶ **PUBLICVM** interesse cum tractatur sententia lata contra vnum nocet alteri. l. eum. §. in popularibus. ff. de iur. iur. l. si cui. §. iisque. ff. de accusat. gl. c. vt circa. de electio. 6. Alexand. l. sæpe. numer. 59. ff. de re iud. Medic. re. 8.

¶ **PUBLICA** vtilitas in causa est vt recedamus à reg. iuris: nam reg. est, neminem locupletari cū alterius iactura. c. locupletari. de reg. iur. 6. l. nō debet. ff. eo. & tamen bono publico vsucapio introducta est, ne dominia diu essent in incerto. l. 1. ff. de vsucap. simile l. portio. C. de offic. rect. prouinc. l. 1. ff. sol. matr. l. ita vulneratus. ff. ad l. Aquil. tot. tit. de iure fisci, & in tine quid in loco publico. Medic. reg. 1.

¶ **PUBLICÈ** interest delicta puniri. Ad l. Aquil. l. ita vulneratus. De pub. l. licitatio. §. quod illicitè.

Absentes à quibuscunque defendi publicè interest. De proc. l. feruum quoque.

Per itinera sine metu & periculo commeari publicè interest. De his qui deie. l. 1. §. 1.

Prouinciam malis hominibus purgari, vt in quiete permaneat, publicè interest. De offi. Præs. l. congruit.

C. quando lic. si iu. vin. l. 2.

Poenam delinquentibus non remitti publicè interest. C. de pœ. l. si operis.

Publicè interest, supremas hominum Voluntates effectum sortiri. Queinad. testa. ap. l. vel negare.

Homines saluos & incolumnes cõseruari. de bonis dā. l. ratio. §. pe.

Neminem suis rebus abuti. Instit. de his qui sunt sui. §. sed & maior.

Riuos & cloacas purgari, ne aeris salubritas inficiatur. De op. no. nun. l. de pupillo. §. si quos riuos.

Interest

Interest publicè dotes mulieribus conseruari, vt facilius nubentes repleant liberis ciuitatem. Sol. matr. l. 1. de priuileg. cred. l. interest.

publicè interest, vt dignitatum ordo seruetur, & non ignobilis misceatur cum nobili. Text. est in l. 1. §. sed et si seruus. De vent. in spi.

Vrbem non deformari, publicè interest. Ne quid in loco pu. l. fi.

Reipublicæ interest, plurimos habere defensores. De op. no. nun. l. nam Reip.

Locupletes habere subditos, Reipub. interest. Auth. vt iudi. si quo. sus. §. consideremus.

Vtilitas publica præferenda est priuatorum contractibus. C. de primi. l. 3.

publicè non prodest singulis legum adminicula denegari. C. de sen. præf. l. 1.

Publicatis bonis quicquid postea acquiritur non sequitur fiscum. l. si mandauero. §. his cuius. Riisvich.

¶ PUGNANTIA. Ratum. Celsus lib. xvij. Digestorum. Lex clxxxviij. al. clxix.

Vbi a pugnantia inter se in testamento inueniuntur, neutrum ratum est. Quæ rerum natura prohibentur nulla lege confirmata sunt.

ADDIT. a al. repugnantia. b iuberentur in p. florent.

Exemplificatur in glof. l. si Titius. de cond. instit. l. scripturæ. C. de fide instru. Viuien.

¶ PUNIRI, Laicus plus punitur quam clericus, si symoniam committit.

In Aut. quomodo oport. §. si quis.

In Aut. de Eccles. tit. §. si autem.

In Aut. de sanct. Epif. §. interdicimus. §. presbyteris. §. diaconis.

In Aut. de hæc. quæ ab intest. §. ex his. Azo, rub. 104.

Qui in vno delinquit, in cæteris punitur.

In Aut. eo. §. i. in fi. §. illud quoque. in princ.

In Aut. de hæc. & falc. Azo, rub. 104.

Quod contra leges fit, pro infecto haberi, & puniri.

In Aut. de hæc. & falc. §. si quis.

In Auth. de non alie. aut permut. §. 1.

In Aut. vt litig. iur. §. 2. Azo, rub. 104.

Quemlibet puniri, in quo deliquit.

PRO.

25. q. 2. c. ita nos.

11. q. 3. c. priuilegium.

17. q. 4. c. frater & coepisc.

Ext. de non ordinan. min. c. literas.

Ext. de elec. c. cum in cunctis.

Ext. de vsur. c. quia frustra.

Ext. de appel. c. an sit.

Ext. de cler. excom. c. ex literis.

CONTRA.

Ext. de rest. spol. c. in literis.

Ext. de dolo & contum. c. 1.

Ext. de iure iur. c. ad audientiam.

82. dist. c. presby.

16. q. 1. c. reuertimini.

SOLVTIO.

Si non puniri possit in quo deliquit, puniendus est per contraria remedia, & si nec per illa puniri possit, vel quia sit pœna insufficiens, puniatur in alia. Quandoque autem non punitur quis in eo in quo deliquit, quandoque indulgentur ei, quia modica fuit offensa. ext. de dolo & contum. c. 1. vel propter delictum aduersarii non infertur ei pœna in eo, in quo deli-

quit. d. c. in literis. Damaf. re. 126.

¶ PUNIRI, Pœna. Sub alterius prætextu alium non puniri. Pœna suos tenent authores.

C. de don. inter vir. & vx. l. res.

C. de admin. tut. l. non est.

C. de pœn. l. sancimus. & l. crimina.

C. de malef. & mathem. l. vlt.

CONTRA.

ff. ad l. Iul. maieft. l. quisquis.

Sub alterius, & c. & contra. Ibi tantum debet esse pœna, vbi delictum est, vt in hac Rub. Fallit tamen in casu, vt in contraria Rub. dicitur. Azo, rub. 95.

Similes sunt in pœna, qui similes sunt in culpa.

In Lombar. de ser. fug. l. si quis lib.

C. de epif. & cler. l. si quis.

ff. de of. præfid. l. diuus.

Similes, & c. Hæc est nota. Azo, Rub. 75.

Priora maleficia per posteriora impunita relinqui.

ff. ne quid in loc. pub. l. 2. §. idem ait.

ff. quod vi aut clam. l. si alius. §. bellis. & l. vlt.

CONTRA.

ff. ad l. Aquil. l. illud. §. vlt.

ff. de preca. l. quoniam.

ff. de nox. l. quemadmo. §. 1.

ff. de priuat. delic. l. 2.

Priora maleficia, & c. & contra. Hic non debuit signari contra, sed debuit dicere & arg. contra. nota est enim quia sunt casus, in quibus priora delicta per posteriora impunita relinquuntur, & e contrario, posteriora per priora impunita remanent quandoque, vt per subiectos casus apparet. Azo, ru. 85.

Paria delicta mutua compensatione tolluntur.

C. de hæretic. l. quoniam.

C. de inof. test. l. mate.

C. de testib. l. si quis.

C. de accusa. l. vlt.

C. de lib. caus. l. si filium.

C. de donat. l. si duo.

ff. de eo per quem fact. l. vlt. §. si Stic. & §. sed.

ff. de compend. l. si ambo.

ff. ne quid eum qui in ius voc. l. 2.

ff. ne quis in loc. pub. l. 2. §. idem.

ff. de adult. l. si vxor. §. 1. capite.

ff. de contrah. emp. l. domum. in fin.

ff. de Carb. edict. l. licet.

ff. de dol. excep. l. apud Cel. §. mor.

ff. de re iud. l. cum par.

In Aut. de his qui ingre. ad c. §. illud. Az. ru. 85.

Mutua crimina non compensantur.

ff. de suspect. tut. l. tutor.

ff. de dam. infect. l. dam. §. fund.

ff. de adul. l. si vxor. §. vides. & l. 2.

ff. de aq. quot. l. 1. §. si inter.

ff. ad l. Iul. ma. l. 5. in fin.

Paria, & c. & contra. Verum est paria delicta per compensationem aboleri, vt in hac Rub. dicitur, si tamē is qui compensationem obicit, suo tempore obii- ciat eam, alioquin contra. vt ff. sol. mat. l. viro. & ad l. Iul. ma. l. 1. §. si publico. & l. si maritus. §. præscrip- tiones. Item est intelligenda hæc Rub. cum is qui vult obicere compensationem, non præiudicauit sibi, approbando delictum, alioquin contra. vt ff. ad l. Iul. de adul. l. si vxor. §. vlt. Alias autē leges, signa- tas in contraria Rub. non video ad rem facere.

ADIECTIO.

In delictis & culpa dicimus compensationem ip-

so iure, antequam ab homine admittatur, admitti:
in aliis, nisi primò ab homine fuerit obiecta, vel me-
lius: in delictis locum habet, vt admittatur compen-
satio, cum ciuilitè ex eis agimus, volentes sequi
pœnam pecuniariam tantum. si criminaliter com-
pensatio nō admittitur, ne maleficia sint impunita.
vt ff. ad Iul. de adul. l. si vxor. §. iudex. Causa.

pœna propter contumaciam in-
fertur.

Ipso iure compensatio in delictis inducitur. Io. in quā-
titatibus minimè, vt contrahentes eam amiserint.

Ego autem credo, fore distinguendum inter contra-
ctus bonæ fidei & stricti iuris. vt. in inst. Az. ru. 85.

Pœna per contumaciam infertur.

ff. de re iud. l. ceterum.

ff. de pœn. l. 4.

ff. de re iud. l. non potest dolo.

Pœna per contumaciam, &c.) Hæc est nota.

Pœna semel commissâ, amplius non com-
pletur.

ff. iudic. sol. l. cum quero.

ff. de arbit. l. si duo. §. vlt.

ff. de ædil. edict. l. si tantum. §. 3.

ff. quod fal. tu. aut. l. vlt.

pœna semel commissâ, &c.) Si quidem stipulatio incer-
tum, puta factum contineat, sæpius committi po-
test. vt ff. de verb. obli. l. si sic. stip. Si verò contineat
pœnam certam, non nisi semel, nisi hoc actum est vt
in singulas causas cōmittatur, vt in hac Rub. Az. 85.

Plus facit factum quàm de-

lictum.

Contra, C. quando ciuilis actio præi. crim.

Sed vbi ciuilitè sæpius agatur, vel criminaliter est in-
hibitum, potest tamen agi ciuilitè & criminaliter,
nec intelligitur sæpius agi de admissio vnus, quia ad
aliquid agitur.

Plus facit factum, quàm delictum, &c.) Hanc Rubri-
cam inuenio falsam, sic enim debuit dicere: Plus fa-
cit factum quàm dictum. plus dico, id est, apertius,
ostenditur veritas, vt probatur per l. de ædi. edict. l.
si tamen. §. ei qui. Azo, rub. 85.

Non debet quis de eadem re precium, &
pœnam consequi.

ff. de neg. gest. si vt. & l. qui ei.

ff. de interd. & releg. l. rele. in fin.

ff. qui. ex caus. l. si cui concor.

ff. naut. caup. l. sed & ipse.

ff. ne quis eum qui in ius voc. l. 1.

ff. de minor. l. si cui.

CONTRA.

ff. de his quib. vt indig. l. 1.

ff. de excusa. tut. l. 3. §. si &.

ff. de suspect. tut. l. decreto.

ff. de test. l. testium. §. Iul.

ff. de procur. l. sed hæc.

ff. de his qui not. infam. l. 2. miles.

Non debet, &c. & contra.) Verum est, ex eodem facto
pœnam & præmium, quem nō debere sentire, vt in
hac Rubrica: vt intelligas factum, id in quo quis
delictum commisit. & ideo non est contra, quod
dicitur in contraria Rubrica, de excus. tut. l. sed &
miles. §. sed & igno. quia in ipsa missione non com-
misit delictum is qui mittitur, sed prius in
alio. Et ita determinatur lex de su-
spect. tut. l. decreto. & aliz

omnes. Azo, ru. 85.

Puniēd'. Quod puniēdus est quis pro delicto alterius.

PRO.

6. q. 1. c. quarto. §. verum.

1. q. 4. * item peccato. & c. homini.

15. q. vlt. c. cum multa.

20. q. vlt. c. cum multi.

23. q. 5. c. cum homo.

De confē. dist. 1. c. in sancta.

Ext. de elec. c. innotuit.

Ext. de off. deleg. c. sanē.

Ext. de spons. c. non est nobis.

Ext. de fil. presbyt. c. presentium. in fin.

Ext. de hæret. c. vergentis.

D. de calum. l. hæc actio.

D. de muner. & hon. l. qui originem. §. filius.

ADDIT. * item. tex. expres. habet. c. ecclesia. §. item
peccato.

CONTRA.

Ext. de his quæ fi. à maio. par. c. quæsiuit.

1. q. 4. c. nullus. & c. crimen.

56. dist. c. satis peruersum.

24. q. 2. §. si habes.

11. q. 3. c. illud planē.

2. q. 5. c. interrogatus.

D. de in ius vocan. l. adoptio. §. fin.

D. de ritu nup. l. generali.

D. de aliena. iud. mut. causa fac. l. 1.

C. de pœnis. l. sancimus.

SOLVTIO.

Nullus punitur æternaliter pro peccato alterius. d. ca.
nullus, sed temporaliter quādoque punitur quis, vel
propter enormitatem delicti. d. §. verum, vel pro-
pter terrorem, d. c. cum multi. Damas. reg. 21.

PVPILLVS. In criminalib. vt nec in ciuilibus, sine
tutore, vt pūbes, sine curatore, nec agit, nec defendit
tex. in l. clarum. vbi Bald. maximè numer. 3. versicu.
item licet. (vbi respondet §. ad crimen. l. penult. ff.
de public. iud.) C. de auctorit. præstand. & l. cum &
minores. C. si aduersus rem iud. & l. ij. C. qui legi-
standi in iud. perfo. hab. vel. non, aliàs iudicium cor-
ruit. gloss. vltim. in d. l. clarum. Salicet. in l. ij. C. qui
accusa. non poss. l. propter. C. ad legem Iul. de adult
ter. & in rubric. C. de in lit. dand. tuto. vel curato. Al
bert. de Gandin. in suo malefi. Tract. titul. de homi-
cid. & eorum pœnis. numero 17. hoc ita, si ciuilitè
& iure ordinario, non si extraordinariè agatur, ma-
ximè in capitalibus, & atrocioribus sceleribus ince-
datur. Cyn. in eo murus aheneus est, in dict. l. cla-
rum. iuuat. l. vlti. ff. de priuat. delict. Et hoc casu tu-
torem, aut curatorem, non habenti, detur saltem
curator in lites. dict. l. propter. & Salicet. in dict. l.
ij. In atrocioribus autem, & extraordinariis crimini-
bus, minor doli capax, personaliter respondet
sine alicuius auxilio, aut consilio. l. si ex causa.
§. nunc videndum. ff. de minorib. iuuat l. j. C. si ad-
uers. delict. l. auxilium. §. in delictis. ibi, sed vt ad le-
gis. ff. de minor. iuncta ibi gloss. in verbo, fateatur.
in capitu. j. extra. de delict. puero. & capitu. paruuli.
distinctio. iij. Baldus in authentic. sacramenta pue-
rorum. C. si aduers. vend. & ita vt ne quidem Pro-
curatore, aut Aduocato, vt nec maior vtatur tñt.
l. penult. §. vlti. ff. de public. iudic. scitè & Angel. in
malefic. Tractat. in verbo, comparuerunt dicti. ver-
ficulo, nec non. numero 7. cum aliis, per totum, vbi
de curatore minori saltem ad lites dando, & de mi-
noris tam in tortura, quàm extra, confessione, &
ibi plura August. cumulat, plurimùmque longè
latèque discrepantes sententias, & opiniones re-
cense.

tenet: idem Angel. in verbo, scienter, & dolose. numero 6. vbi qui & quando minores puniuntur. Est autem minor doli capax, omnium delictorum, carnis scelere dempto, compos. gl. in d. l. clarum. in ver. cōcedunt. & l. pupillum. ff. de reg. iur. Infans autem doli capax non est. §. in summa. Instit. de obligat. quæ ex delict. nasc. Capitis insuper supplicio, vel impubes plectitur. l. excipiuntur. ff. ad Senatuscon. Sylla. & ibi glos. & l. si adrogati. ff. de tutel. peccare enim possunt, tum agendo, cum omittendo scrib. in dict. capitu. 1. de delict. puero. Angel. in malefic. Trac. in verbo, scienter, & dolose. numero 12. vbi August. Quod fit, vt infantes rei delati, in iudicio, sine tutoris aut eo deficiente, curatoris saltem ad lites, auctoritate esse nequeant. d. l. clarum. aliàs fertur minoris confessio nulla. Bald. in dict. authentic. sacramenta puberum. de huius reg. materia apud Angel. eod. loci in verbo, comparuerunt dicti. versiculo, nec non. numero 7. tetigit August. in eo tractatu, in verbo, qui dominus. versic. tu autem. nu. 3. hanc regulam & eius declarationes, iuuant quæ regula sequenti dicuntur, maxime numer. 2. & 4. de hac regula Hippolyt. de Marfil. in pract. §. nunc videndum. num. 31. & numer. trigessimoprimo. & 33. vbi causæ cognitionem præstandæ auctoritatis, expostulat. dilatione intermedia. C. Batan.

In criminibus priuatis quidem: sed non in publicis, patris auctoritas, & consensus exposcendus venit, quamuis his curator ad litem detur, vt pluribus videtur, si sit filiusfamilias reus, minor xxv. annis. Hæc refert Communem Albert. de Gand. in malefic. Tract. ritu. de aliquibus quæstio. numer. duodecimo, cum sequent. & titu. qui accusare possunt. rub. de filiofam. numer. 32. Patris consensum, & auctoritatem in his posponit, conuincit l. inter. §. penulti. & l. filiusfamilias. ff. de adulter. & glos. in dicto §. penulti. vbi accusa. & l. noxali. & l. etsi condemnatus. ff. de noxal. actio. tex. in §. vltimo. in vltimis verbis. Instit. cod. vbi indiscriminatim filiusfamil. pro delicto siue publico, siue priuato (quod delicti verbum sit generale) conueniri potest. Quo iure hodie vimur, maxime si extraordinariè, & non ciuilitè incedatur. De hac regula Hippolyt. de Marfil. in pract. §. expedita. à num. 72. & §. sequens quæstio. n. 53. C. Batan.

¶ PUPILLVS ad diuisionem regulariter alium prouocare non potest. l. si pupillorum. in prin. ff. de re. eorum. & ibi per Bar. & docto.

primò fallit in fructibus diuidendis, vt per Bald. in l. Lucius. ff. fami. er. Bald. in l. j. ff. de rebus eorum. & Bal. in l. iubemus. C. de sacrosanct. eccles. & p. Flor. in d. l. Lucius præalleg.

Secundò fallit quando expedit pupillo, & tunc potest fieri diuisio cum decreto iudicis, vt per Bald. in l. j. ff. de rebus eo.

Tertiò fallit, quando esset diuisio facti & non iuris, puta gratia commodioris culturæ. l. cum ius. §. j. de lega. ij. & hoc probatur per glos. & ibi Paul. de Castr. in terminis in l. iubemus. C. de sacrosanct. eccles.

Quartò fallit, quando alius prouocaret eum ad diuisionem, quia tunc potest fieri, vt vult glo. not. in l. iubemus. C. de sacrosanct. eccles. ar. l. ij. §. de fun. do. & l. inter omnes. de prædiis minorum. & l. si pupillorū. alleg. vt patet. B. Socin. reg. 409.

¶ PUPILLVS. l. 1. in fi. l. in negotiis. l. pupillus. 809. l. Pupillū. 112. l. 158. neque interdicto. l. 150. pupillus si

ne tu. De priui. cre. l. si pupilli.

Adolescens & pupillus æquiparantur furioso. De recept. arb. l. diem proferre. §. coram.

Meliorem suam conditionem facere potest pupillus, etiam si sine tutoris auctoritate. De pact. l. contra.

Pupillus mutuum pecuniam accipiendo, ne quidem iure naturali obligatur. Licin. libro 8. Reg. De ac. & ob. l. antepen.

De pupillari substitutione tractatur in l. i. de vul. & pu. sub. Riisvich.

¶ PUPILLVS. Celsus libro xij. Digestorum. Lex clxxxix. al. cl.

Pupillus nec velle, nec nolle in eâ ætate, nisi apposta tutoris auctoritas necessaria est.

Velle quidem ad suum scilicet præiudicium, nec nolle quo minus teneatur & vtile geratur. l. i. C. de fal. moner. Viulennus.

¶ PUPILLVS suam hæreditatem auctoritate tutoris adire debet. tex. est in l. minor. & l. pupillus. ff. de acquirenda hæreditate.

Primò fallit, si in defectu tutoris iudex suum decretum interponat, vt tenetur, vt l. si infantis. in fi. de iure deli. & gl. in l. bonorum. C. qui admitt.

Secundò fallit, si ipsi pupillo delata sit hæreditas, patre viuente, & tunc absque consensu patris & auctoritate tutorum hæreditatem per se adire & repudiare potest, per tex. secundum Raph. Fulg. in l. fin. §. si autem in secunda ætate. C. de bo. quæ libe.

Tertiò fallit nisi ipse pupillus sit institutus sub conditione, quia tunc conditione per eum adimpleta immediate sua auctoritate fit hæres. tex. fin. in l. conditionibus pupil. ff. de cond. & demon.

Quartò fallit, nisi statutum hoc ei permetteret, ita dicit Ang. in leg. minor. ff. de acquirend. hæredit. §. rationis. B. Soc. re. 410.

¶ PUPILLI modica bona satisfactionem remittunt tutoris persona existente honesta. l. legitimus. ff. de legit. tutor. Ant. Corf. in loco de minimis. num. 24. conc. leg. scio. ff. de restitu. in integ. l. si oleum. in fi. ff. de dolo leg. metum. ff. quod met. causa. leg. res bona. ff. de contr. emp. l. j. C. si aduer. vend. auth. quod locum. C. de col. leg. 2. ff. quod cum eo. l. si ex causa. ff. de minor. l. 2. §. fin. C. si contra ius, vel vt pub. Bal. leg. si pater. quæst. 8. C. de inst. & subst. leg. qui habebat. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. capitul. requisiti. de testamen. §. pen. inst. de iniuriis. capit. ex parte. ff. de fid. instrum. Med. reg. §.

¶ PUPILLVS pati posse non intelligitur. l. in eo. §. pupillus. ff. de reg. iur.

Fallit in 2. casibus, vt per Dec. in d. §. pupillus. Don. Fina. lib. §.

¶ PUPILLVS regulariter non potest esse testis. l. iij. §. lex Iulia. & l. sequen. in fi. ff. de testi. & de instit. testamen. §. testes.

Amplia, etiam si non opponitur, quia ipso iure est nullum ipsum testimonium, secundum Ang. in §. j. per illum tex. in auth. de testi.

Amplia etiam si factum non posset aliter probari, fac. no. per Bal. in l. testium. C. de testi. licet Alb. in l. in testimonium, de testi. dixerat contra. sed male, de quo dic. in d. §.

Amplia etiam in criminalibus vbi requiritur ætas xx. an. vt in d. l. in testimonium.

Fallit quoad indicium faciendum, si sit doli capax, secundum glos. in l. inuiti. l. ij. ff. de testi. Bar. in l. si. per gl. ibi. De his, qui vt indign. & in leg. ex libero. §. si. ff. de

ff. de quæstio. non tamen facit indicium plenum, sed aliquale, secundum Bar. in l. maritus. ff. de quæstio. Fallit in crimine læsæ maiestatis. l. de minore. in princ. ff. de quæstio.

Fallit, quando factus maiore statur, pupillus enim potest testari maior factus, de his quæ vidit in pupillari ætate. secundum gl. in l. lex Iulia. & in d. §. testes. Barto. in l. ad testium. ff. de testamen. habes glos. in capitu. placuit, de conse. distinct. quarta. dixi latius in d. §. testes. S. Ianu. reg. 150.

¶ PUPILLVS solus sine tutoris auctoritate, non potest agnoscere bonorum possessionem. tex. est in l. bonorum. C. qui admit. vbi Ias. notat hoc ex tex. & assignat duplicem rationem.

Limita quadrupliciter, vt per eundem ibi. B. Dias reg. 626.

¶ PUPILLI, Pubertas, Furtum. Caius lib. II. Ad Aeditum provinciale. Lex cxj. al. Paulus l. cxij.

Pupillum qui proximus pubertati sit, capacem esse, & furandi, & iniuriæ faciendæ constat. In b hæredes non solent actiones transire, quæ pœnales sunt ex maleficio, veluti furti, damni, iniuriæ, vi bonorum raptorum, iniuriarum.

ADDIT. a deest in P. florent. b. hæredem ibid. c. sic in P. Florent. in al. deest.

Vid. l. impuberem. de furt. & gloss. ibi Instit. de inutil. stipul. §. pupillus. Viuiennus.

¶ PUPILLARIS expressa continet tacitam vulgarem. tex. in l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pup. Barto. & alij in l. 2. ff. eod. titu. num. 29.

Limita quatuor modis, vt per Ias. in d. l. iam hoc iure. nu. 5. quarum vna fuit Bar. vbi suprâ. B. Dias re. 627.

¶ PUPILLARIS substitutio comprehensa sub breuiloqua, matrem excludit. tenet Bar. in l. precibus. de impube. & aliis, quod dicit ab omnibus teneri Iaso.

Limita sin. vt per eundem Ias. ibi, quando talis breuiloqua esset facta verbis negatiuis cōueniētibus substitutione vulgari, veluti si testator instituit duob. filiis dicat, si alter vestrum hæres non erit, vos inuicem substituo, quia tunc pupillaris sub tali breuiloqua comprehensa, censetur omnino tacita, & per cōsequens matrem non excludit, quod dicit voluisse Bar. in l. Lucius. ff. de vulg. & pup. pone quod institutio, quod ibi dicit no. Imo. & refert etiam Alex. in duobus locis idem tenentem. B. Dias reg. 630.

¶ PUPILLARIS substitutio continetur tacite sub expressa vulgari. tex. est in l. quamuis. C. de impu. & aliis substit. cōcordat tex. in l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pupil. no. Barto. & ibi doct. in l. Gallus. & §. quid si tantum. ff. de liber. & posthum. Est tex. de iure regio in l. v. tit. v. par. vj.

Amplia duobus modis, vt per Ias. in l. i. ff. de vulg. & pupil. & in l. iam hoc iure. eod. titu.

Limita quadrupliciter, vt per Iaso. in l. quamuis. & per eundem in d. l. iam hoc iure. & eundem in d. l. j. nu. 60. vbi tripliciter limitat. B. Dias reg. 628.

¶ PUPILLARIS tacita, comprehensa sub expressa vulgari, non excludit matrem. Ita Ias. in l. precibus. C. de impube. nu. 7. vbi allegat quam plures docto. & dicit quod ista est communis opinio. & idem tenet Ang. de quo fuit in memor Ias. in princip. Instit. de pupil. substiti.

Fallit quatuor modis, & in quatuor casibus, de quibus per Ang. vbi suprâ.

Adde quintam fallentiam, quam ponit Iaso. vbi suprâ, quæ diuersa est à quatuor positis per Ang. puta quædo pia causa esset substituta. B. Dias reg. 629.

¶ PURGATIO. Quam omittit purgationem Ecclesia sticus, secularis adimpleat.

In Aut. de sanct. Episcop. §. si quis rapuerit, aut soli. Azo, rub. 104.

Purus actus plenior est conditionali. De hæc. inst. l. si ita scriptum.

Actus qui purè valere non potest, resoluitur in conditionalē. De test. tu. l. si hæreditas. §. si furiosus. & §. Sequ. Riisvich.

REGVLARVM IVRIS CIVILIS ET PON- TIFICII,

Liber Decimus quintus.

Q VADRIMESTRE tempus debet assignari de iure communi, condemnatis ad soluendū post sententiā, vt in l. ij. & in l. si. in pri. C. de execu. rei iud. & probatur in c. quo ad consultationem. de re iudic. & not. Bal. in l. executore. C. de

execu. rei iudica.

Limita quatuor modis, vt per Ias. in l. si arrogator. ff. de adopt. qui de aliis limitationibus se remittit. B. Dias reg. 631.

¶ QVADRIVIO priuilegium concessum, quod triuio concedi solet. Bal. auth. habita. C. ne fil. pro patre. in term. huius reg. Med. reg. 9.

¶ QVAILITAS, adiecta verbo, intelligitur secūdu tempus verbi, vt l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxa li. Ang. Aret. conf. 148. Alex. conf. 162. nu. 8. vol. 2.

Amplia, regulā locū habere in qualitate ad aliquā dignitatē vel prærogatiuā, quia illa etiā requiritur tempore quo dignitas vel prærogatiua deferretur. vt c. in notuit. & c. dudum. & ca. cum in cunctis. de elect.

Amplia similiter si pater ex forma statuti tenetur assignare legitimā filio delinquēti, vtique tenet assignare solū de bonis quæ pater habebat tpre quo filius deliquit, & nō de bonis postea quæsitis, quia incipit formari inquisitio cōtra patrē, & eo tēpore obligatio incipit habere vigore, & ideo nō debet extēdi in alio tēpore. Ita Bal. in l. lex Cornel. ff. de vulg. & pup.

Amplia etiā in casu statuti prouidētis dominū teneri pro delicto cōmisso à famulo, qd vtique non debet teneri pro delicto per eū cōmisso atēquā esset eius famulus, secundū flor. in d. §. si extraneus. nu. 3. ff. de noxa. & l. si. in prin. ff. nau. caupo. stab. cum aliis.

Amplia etiā si extaret statutū, quod doctor qui consuluerit habeat vnū duc. pro libra, & tūc quia verbū doctor regitur ab illo verbo cōsuluerit. Tūc sufficit q tpre cōsiliij sit doctor. Ita est tex. in l. precipimus. §. sanc. C. de appel. & ita Bart. format hanc quæsti.

Amplia, etiam vt si impetrans ecclesiam curatam tempore impetrationis erat inhabilis, nec teneat concessio, licet tempore vocaturæ reperiatu habilis, vt in c. si eo tempore, de rescrip. in vj.

Fallit in casu dotis, secundum Deci. in consil. v. nume. 4. in prima parte, volu. consil. vt puta, si extaret statutum, quod instrumenta omnia debeant registrari, seu insinu-

TQVA=

QUALITAS vbi in aliqua dispositione requiritur, illa omnino probari debet. Ioan. And. in c. j. de homici. in vj. & ibi canon. Marf. in Auerolda. §. quoniam, num. 52. vbi multa coacervat pro suo more, & sing. clxxxvij. Bal. in l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de epis. & cle. Bart. in l. i. §. j. ff. ne quid in loc. pub. Alexand. consil. vlti. volumi. 2. & consil. j. nu. 42. volu. iij. & consil. iij. nu. 5. & consil. xlv. volu. iij. Guli. de Per. consil. xxxvj. nu. 7. dicit, quod vbi aliqua qualitas adiecta maleficio alterat. l. dispositionem, si proponitur in iudicio ad puniendum debet singulariter & conclusiue probari, l. prator. §. docere. ff. vi bon. rapt. & non dicitur factum fuisse probatum nisi etiam probetur qualitas. l. si quis alium. §. docere. ff. ne quis eum qui in ius voc. Cy. Bal. & Sal. in l. ij. C. de proba. dicunt, quod si requiratur factum cum aliqua qualitate non est satisfactum iuri, si occurrit illud fieri sine illa qualitate. c. notificasti. xxxij. q. v. Bartol. in l. quid er go. §. poena grauior. ff. de iis quæ no. in fa. Corn. consil. cxcvii. vbi eo. vol. 2.

Amplia d. regulam etiam si tractetur de interesse publico, vt Bal. & docto. in d. l. ij. C. de proba. c. vt famæ, de sent. excommu. & Iacobus de Beluis. in consil. iij. nu. 28. in consil. crimi. dicit quod qualitatibus mutatio non facit nouam speciem accusationis, nec immutat formam delicti, l. in delictis. §. si detracta. ff. de noxal.

Amplia ij. in beneficialibus causis, vt c. si ab eo. & ca. si forte, de elect. in vj. & Deci. in cap. licet causam, de proba. nu. 182.

Amplia iij. quando reus confitetur delictum sine qualitate intertata, quia eo casu nullo modo poterit puniri poena. l. ordinaria. Ita Deci. consil. cv. numero 4. versicu. ij. potest responderi. & in consil. cl. numero 4. volu. iij. Ange. in l. si vacantia. C. de bon. vacant. in rep. vbi disputat, si formata sit inquisitio de furto, & in processu apparet de alio delicto. An absolutio sequi possit. Roma. consil. clxvij. in fine. nu. 8. & Signor. consil. x. idem Roma. consil. cccxlix. num. 7. & consil. cccxlvij. nu. 5.

Fallit j. quando ex deductis in processu constaret de eo dem facto. Bald. in l. j. nu. 67. versicu. super vij. C. qui accu. non pos. Bar. & Ange. in l. denunciaffe. §. quid tamen. ver. sed adde. ff. de adul. Imo. in l. is qui reus. ff. de pub. iud. extra glos.

Fallit ij. quando qualitas est de substantia actionis positæ, secus verò si non esset de substantia, quia deficiens in probatione qualitatibus obtinet in facto principali simpliciter probato. secundum Bald. in l. Titia. in prim. ff. sol. matrim. & Signo. consilio 141. procura. vbi dicit, quod quando qualitas adiecta delicto alterat delictum, & poenam si non probatur, absolvitur reus, aliàs secus per dictum §. si detracta. & ibi floren.

Fallit iij. quando negatiua aliqua proponitur, quia eo tunc non videtur se astringere ad illam probandum cum negantis factum nulla potest esse directa proba. vulgata, l. actor. vt Bal. in l. cum te. in fi. C. de proba. cum aliis infinitis.

Fallit iij. quando proponens in libello dicit non se astringens, vt Abb. & Deci. in c. ex parte. num. 67. de rescrip. Bart. in l. non ideo. in fin. C. de lib. causa, vbi protestatio actoris, non iuuat quando subest causa, & qualitas quæ necessario probari debet, & idem in l. diuus. ff. de probat.

Fallit v. quando apponitur clausula, super quibus om-

nibus, & singulis. Bald. in d. l. ij. C. de probat. & l. i. versicu. super hoc vij. puncto. C. qui accusa. non pos. sunt. Angel. in tractat. maleficiorum super quibus omnibus, & sing. Florent. in dicto §. si detracta. ff. de nox.

Fallit vj. quando proponens petit aduersarium condemnari secundum formam iuris & statutorum, quia tunc non probata qualitate de delicto simpliciter condemnari potest, secundum Bald. in d. l. ij. de probat. Barto. in l. rerum quidem amotarum. ff. rerum amot. Alexa. in l. Gallus. §. si eius. de ff. lib. & posthum.

Fallit vij. quando actor in fine libelli dicit, saluo iure ad dendi, minuendi, & corrigendi, secundum communiter docto. in l. edita. C. de edendo. & Bald. in c. inter dilectos. vers. saluo iure. de fide instr. Alber. in l. fin. C. de diuer. rescrip. & Barto. in l. a diuo Pio, in princ. ff. de re iudicat. & Deci. in cap. ex parte. num. 46. vsque 72. & in c. licet causam. à nu. 172. vsque 196 de probat.

Fallit viij. quando qualitas ex prouisione legis est appositæ in aliqua dispositione principali, tunc non censetur repetita in prouisione poenali & accessoria, secundum Socin. in l. multa. in prin. nume. 2. ff. de condi. & demonstra. Barto. in l. stipulat. §. Grifogonus. ff. de verbo. obliga. nume. 4. Gerardus singul. iij. num. 9.

Fallit etiam quando qualitas non inest à natura, quia tunc eam probare non tenetur, vt puta si quis allegat se esse clericum, tenetur omnino probare clericatum, quia nemo nascitur clericus, sed si attestaretur hominem carere testiculis, ex quo naturaliter homo habet testiculos, à natura suæ natiuitatis genitos, ideo si quis asserit illum non habere testiculos, tenetur vel probare per testes, vel per rei euidentiā, quia naturalia sunt omnia immutabilia iuribus vulgaribus. Ian. reg. 164.

QUALITAS, quæ exprimitur in persona alicuius correlatiui cessat in persona alterius. Bal. l. fin. C. de ind. vid. tol. Med. reg. 9.

QUALITAS non potest esse sine subiecto. leg. 2. ff. de vsuf. ibi est autem vsufructus ius in corpore, quo sublato, & ipsum tolli necesse est conc. Paul. l. si seru. uum. §. si modus. nume. 3. ff. de act. emptio. Alexand. consil. 233. num. 8. lib. 6. l. fin. ff. de col. bon. leg. 4. §. si ff. de actio. emp. nullius enim entis nullæ sunt qualitates. cap. ad dissoluendum. ff. de spons. impub. l. i. ff. de hære. vendit. vnde sublata substan. corrumpitur actus. l. naturaliter. §. access. ff. de acqui. pos. Alber. l. si eum. §. ei qui. ff. de ædil. edicto, Lancel. l. si. §. si quis. ff. de leg. 1. l. eius qui. ff. si cert. pet. Angel. consilio 390. Are. consil. 143. l. 2. C. sec. tab. neuiz. in Sylua nup. li. 1. numero 231. Fran. in tract. de testib. concl. 27. nu. 58. Soc. consil. 150. colu. 4. lib. 1. l. eius qui. §. quod si. num. 3. ff. si cert. pet. l. si ita. num. 5. ff. de verb. obligat. l. i. nume. 44. ff. de leg. 1. Corn. consil. 112. colu. 3. vol. 2. Bald. l. omnium. C. de testib. Tiraquel. in trac. primogen. quæstio. 40. nume. 121. Cephal. consil. 68. num. 8. Dec. consil. 583. numer. 9. consil. 222. numer. 2. Alexa. leg. Pomponius. §. sed si. num. 4. ff. de acqui. pos. pro declaratione huius reg. nonnulla prius præmittenda sunt. Et primo quid sit qualitas, & quid subiectum quotuplexque dicatur, de quibus vide quæ scripsi ego in meo tracta. de leg. & stat. p. 4. quæstio. 31. num. 3. & p. 2. quæstio. 2. non tamen omitto quod mutatione qualitatibus non mutatur substantia rei. §. minus. insti. de hære. quæ ab intest. defer. l. si fundus

fundus. §. si res. ff. de pignor. potest enim qualitas adesse, vel abesse præter subiecti corruptionem gl. leg. si quid bello. ff. de capt. & postli. reuers. vnde facilius probatur qualitas quam substantia. Crau. in tract. de antiq. tempor. par. 2. nu. 63. quæ quando requiritur probari debet omnino. Ioann. And. c. 1. de hom. 6. Alex. cōf. 1. nu. 43. vol. 3. & cōf. 3. nu. 5. vol. 4. Tertiò no. quod qualitas adiecto verbo, debet intelligi secundum tempus verbi. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxal. Angel. cōf. 148. Alexan. cōf. 162. nu. 8. vol. 2. Feli. ca. ex parte. nu. 25. de resc. Quartò not. quod qualitas agentis intentione demonstrat. l. non codicillum. C. de testam. Quintò qualitas adiecta in principali censetur in eius accessorio repetita. Bart. l. si ita. §. Chrisogonus. ff. de verb. ob. Bald. l. Titius. C. de oper. libert. Sextò vitiū qualitatis maius est vitio quantitatis. Din. c. plus semper. de reg. iur. 6. si tamen fiet prohibitio simplex, intelligitur facta respectu substantiæ nō qualitatis. l. generaliter. C. de non nume. pecun. Bar. l. iurifgentium. §. quod ferè. quæst. 8. ff. de pactis. Sept. no. quod qualitas in sustinendis actibus præcipua dicitur esse. Por. cōf. 2. nume. 15. l. si quæramus. ff. de test. l. cōficiuntur. §. quoties. ff. de iur. Cod. capitū. at si cleric. de iud. Oclaud qualitas naturalis potius quam accidentalis debet attendi. leg. quod habetur. ff. de tutel. l. fin. C. de his qui ven. æt. impet. cap. si forte. de elec. 6. Port. cōf. 164. num. 95. & cōf. 167. nu. 94. Nond, vbi duæ qualitates requiruntur non sufficit adesse vna ipsarum. Docto. com. c. nauiganti. de vsur. Decimò, not. differentiam esse inter subiectum, & qualitatem: nam subiectum est, quo primum res est, qualitas verò est quædam forma adhibita. Cephal. cōf. 171. num. 21. vnde pro ista reg. Abb. rub. de appel. nu. 3. & in ca. non vt opponeres. nu. 3. de Bapt. August. Ber. d. rub. de appella. num. 21. concil. si non fuerit. ff. pro socio. c. fin. de appellat. capitū. fin. de cond. apposit. Socin. lita stipulatus. num. 73. ff. de verb. ob. Abb. cap. tua. de spons. numero 10. Dec. leg. edita. numer. 40. C. de ed. & quæ dicantur substantia, formalia, & accidentalitæ contractus, vide quæ ego scripsi in meo tract. de leg. & stat. par. 3. q. 4. num. 3. & q. 5. nume. 2. item vide etiam in meo trac. de defin. par. 2. in defin. contract. & ibi per totum habetur, quod sit subiectum cuiuslibet dispositionis. ampl. reg. hæc multis modis, & primò, Dicemus nonnulla etiam de reg. priuationis, & habitus. Med. reg. 6.

Qualitas non potest, esse sine subiecto. l. 2. ff. de vsufr. l. fin. ff. de coll. bon. dixi supra. nu. 1. est tamen maius vitium qualitatis, quam quantitatis, nam talia sunt subiecta qualia prædicata demonstrant. l. 1. §. si quis. ff. de verb. obligat. l. 3. ff. de fund. instru. nihilominus qualitas adiecta in principali censetur repetita in accessorio. Bar. l. si ita. §. Chrisogonus. ff. de verb. obl. Med. reg. 6.

Qualitas requisita in dispositione probari debet, hæc indefinita vniuersaliter procedit, tam in interesse publico quam priuato. l. 2. C. de proba. capitulo, vt famæ. de sen. exc. Iacob. in consilio 3. num. 28. cōf. crim. leg. in delictis. §. si detract. ff. de noxal. Ioann. And. cap. 1. de homic. 6. Bald. l. hi, qui. C. de appella. Alexand. cōf. 1. numero 43. volum. 3. consilio 3. nu. 5. volum. 4. c. notificasti. 33. quæst. 5. Corn. consil. 197. volum. 2. Med. reg. 2.

¶ QV A L I T A S sine subiecto esse non potest. De ac. em. l. 4. §. si. De col. bo. l. si. Non entis nullæ sunt qualitates, ibidem & l. 1. De hæc.

vend. vide Intentionem. Instrumentum.

Qualitas adiecta verbo debet intelligi secundum tempus verbi. De nox. l. in delictis. §. si extraneus. De mili. test. l. si Titius. Latè Calca. cōf. 15.

Accidentia & qualitas possunt abesse vel adesse præter subiecti corruptionem. De impen. in re. do. fact. l. pro voluntariis.

Ex persona propria competens qualitas, potentior est ea quæ competit ex aliena. De cap. l. si quid bello. & ibi glossa.

Qualitas quæ inest de iure communi vel speciali iudicatur à pari. De excu. tu. l. cum ex ratione. C. de his qui ve. æt. l. 2.

Quando requiritur aliquid qualificatum, non sufficit, illud simpliciter interuenire. Ex quib. caus. in poss. ea. l. Fulcinius. §. cum hoc & ibi Bald.

Quilibet est talis, qualia verba refert. De cond. inst. lege penultima.

Vitium qualitatis maius est vitio quantitatis. De ver. oblig. l. 1. §. si quis simpliciter. §. seq. Dinus in c. plus. circa fin. de reg. iur. in vi.

Allegans qualitatem illam probare tenetur. C. qui ac. non pos. l. non ignorat.

Mutatione qualitatis rei substantia non mutatur. Inst. de hæ. quæ ab intc. def. 1. §. minus. de pig. l. si fundus. §. si res.

Quale quicquid est, cum petitur, tale dari debet. Vlp. De vsuc. l. 2. Riisvich.

¶ QV A L I T A T E cessante, tam in persona iurantis, quam etiam in persona, cui iuramentum defertur, non tenetur quilibet eorum iuramentum seruare, exemp. si iurauero episcopo, qui deinde depositus sit, nō teneor ei amplius, & si iuro, vt Canonicus me seruare statuta capituli, si desiero esse canonicus, nō tenebor amplius. Abb. capitulo veritatis, de iur. iuran. Bapt. in termin. huius regul. in tractat. correl. num. 90. Med. reg. 9.

¶ QV A L I T A T E omnes quæ sunt in relato dicuntur esse in referente, ipsa enim fit cum omnibus qualitatibus suis. Bar. l. si quis seruum. §. fina. ff. de leg. 2. leg. 1. §. fin. ff. si fam. furt. fec. dicatur. Dec. leg. in summa. ff. de re iud. Bald. leg. defensor. §. 1. ff. de itinere, actu que priu. Barto. l. prætor ait. §. erit. ff. vi bon. raptor. Dec. cōf. 519. nu. 9. Med. reg. 10.

Qualitates plures si ponuntur copulatiuè in aliqua dispositione, requiritur concursus vtriusque, quando, scilicet, pro forma positæ sunt. Socin. in termin. huius reg. leg. falsa. §. fina. num. secundo. ff. de cond. & demon. Corne. consilio centesimo quinto, volumine secundo. quæ enim introducta sunt pro forma debent ad vnguem obseruari. Bal. leg. secund. C. de suis, & legit. Duennas regula clxv. numero primo. Medic. re. 7.

¶ QV A L I T A T E si ponuntur copulatiuè in aliqua dispositione, An requiratur concursus vtriusque, vel vna tantum, dic quod est tex. in l. si is qui circa. §. vtrū. ff. de rebus dubi. & l. falsa. §. final. ff. de condi. & demonstra. & l. si plures. institu. ff. de condi. insti. & vide Bart. in leg. qui concubinam. in fin. ff. de leg. iij. Bald. in leg. prima. ff. de iust. & iur. & idem in leg. Gallus. §. & si apparere. ff. de lib. & posth. distinguit Socin. in d. §. vtrum. etiam distinguit hoc modo, aut plures qualitates respiciūt diuersas substantias, vel species, & tunc vna sufficit, vtputa si in testamento legantur serui albi vel magni, veniunt qui sunt absolutè albi, vel absolutè magni, & si legantur vestes empta vel parata, tunc sufficit altera earum, ita Barto. Tom. 2. Reg. Iur.

to. in dicta l. qui concubinā. in fine. aut illarū qualitates, seu accidentia respiciunt vnum subiectum certum & limitatum & multipliciter qualificatum, & tunc vtrique qualitas requiritur, vt d. l. si plures, aut qualitates & adiectiue plures respectu vnius generis, & tunc sufficit verificari in vno, vt puta si relinquatur quid doctoribus, & medicis, & tunc sufficit vna qualitas, prout Bald. in dicta l. i. ff. de iust. & iur. numero quinto. Ita etiam Gramma. decisio. lix. numero 37. & 38. Felinus Abb. & Deci. in capitulo 2. de rescri. Corne. consilio lxx. circa primum, in princip. volumine i.

Fallit i. quando plures qualitates sunt introductæ pro forma, quia tunc vna tantum non sufficit, secundum Soci. in l. falsa. §. fin. numero 2. ff. de condi. & demonstra. Corne. consilio cv. volumine 2. quia ea quæ sunt introducta pro forma debent ad vnguem obseruari. Bal. in l. si. C. de suis & legit.

Fallit etiam, quādo apposita esset, dictio hoc amplius, vt puta si relinquerentur duc. 200. Titio cum peruenit ad ætatem annorum xxx. Item & amplius etiā duc. 200. Sempro. An per istam dictionem censeatur facta repetitio præcedentis qualitatis annorum xxx. in personam Sempronij, tu tene quod sic, secundum Socinum in leg. plures testamento. ff. de rebus dub. Boer. decis. cccxiiij. nume. 6. & Roman. singu. clxxij. tu audiuiſti, quam not. & Petrus Gerar. sing. 3. numero 9.

Fallit, quando duæ qualitates simul concurrunt, quarum quælibet potest operari suū officium vna non derogat alteri. Ita tex. & ibi Bald. in l. Titiz textores, circa med. ff. de lega. i. Dinus in l. generi. de reg. iuris in vj.

Fallit, quando se habet vt genus, & altera qualitas, vt species non derogat generi, secundum Din. in d. regula, & Bal. in d. l. titiz textores.

Fallit etiam, quādo vna qualitas se habet, vt species, & altera vt indiuiduum, quia eo tunc indiuiduum derogat speciei, prout not. Din. in d. regu.

Fallit etiam, quando qualitates sunt compassibiles & nullam inuicem habent repugnantia, tunc vna non derogat alteri, vt puta si miles testatur iure cōmuni, non propter hoc renunciat priuilegio militari. l. iij. ff. de milita. testa. leg. antepe. ff. de priuileg. credito. l. Nouel. re. 165.

¶ **QUANDO VNQVE**, hæc dictio se extendit vsque ad annos xxx. ita Io. Fab. in leg. cum notissimi. C. de præscrip. anno. xxx. docto. omnes, Ange. Saly. Bald. Alberi. & Mant. in l. ij. C. de pact. inter emp. & vënd. Iaso. in l. petens. versic. circa ista. C. de pact. numero 2. Cast. consilio 429. volumine secūdo, & leg. si cum venderet. ff. de pign. actio. Boe. deci. cccij. numer. 6. & quæstio. clxxxij. in prin. Tiraquel. in tracta. de vtroque retractu intra certa tempora. §. j. gloss. ij. numero 6. Corn. consilio cxcix. h. volumine ij. Signor. consilio cxxxix. Bal. consilio. cccij. ad euidentiam. volumine j. numer. 3. vbi tenet, quod pactum, quod continet infinitatem à iure est improbatum, & non se extendit vltra annos xxx. Ange. consilio lv. Fel. in cap. cum accessissent. vers. ij. declaratur, de constitu. Dec. consilio clxiiij. non fuisset vers. de constitu. Anch. consilio venio ad illud dubium. numero 4. Anchar. consilio cclxvij. numero quarto, vbi tenet quod illa dictio est apta comprehendere omnem modum, tempus, & qualitatem. Cagn. in repe. l. 2. in versicu. ille. vers. cui factum est. numero 42. C. de pact. inter empto. Bal. in cap. i. in vers. quādoque. de feud. dat. in

vim l. commi. consil. lxxij. quia ex facto. versicu. non obstat si dicatur, quod in sententia. volum. tertio. & in consil. cclij. ad euidentiam. versic. quæro vtrum valeat pactum. & est text. in l. prima, in vers. præscriptum. C. de bon. matern. ibi, nullam poterit præscriptionem opponere filiis quādoque rem suam vendicantibus. gloss. in verbo, præscriptio. nisi xxx. annorum. Aretin. in l. cum stipulatus sum mihi. vers. tu autem cōsidera. ff. de verborum obligationibus. Barb. consilio lj. scripsit sapientia. capit. secundum, volumine j. & consilio xxij. clemen. in vj. dubio, volumine iij. Cassa. consil. xx. & consil. xxj. per totum. Fulgos. in consil. cxxij. & alij multi, quos referre & longum, & tædiosum esset.

Fallit regula, quando ex pacto dictum esset, quod semper, quādoque, & in perpetuum possent hæredes rem vendicare, prout iudicatum fuit Paduæ, vt in trac. meo prothom. in §. secundo, & tertio.

Fallit etiam, quando in venditionis instrumento dictū esset, quod non obstante aliqua temporis præscriptione & ad omnem petitionem & voluntatem venditoris vel hæredum suorum, possit, vel possint quādoque rem redimere vel recuperare: quia eo casu præscriptio non habebit locum, sed poterit semper venditor rem venditam consequi & habere. Ita Angel. in l. j. ff. de vlu. cap. & Boe. quæstio. clxxxij. numero 3. vers. tamen idem Fab. & numero 2. quod propter no. quia per pactum potest impediri præscriptio, prout tenent doct. relati pec Boer. in d. quæstio. clxxxij. numero 8. & 9. sed Guid. Pap. tenet contra q. cccix. in princip. quod vide.

Limita prædicta quando in d. instrumento dictū fuisset, quando venditor solus & non alius posset consequi rem venditam de manu emptoris, tamen quia hæredes venditoris nō possent intentare actionem contra alium rem possidentem, & hoc propter dictionem taxatiuam tantum, & propter dictionem, solus, & non alius. l. Nouel. re. 155.

¶ **QUANTITAS** quando legatur, vt certum corpus existens in aliquo loco, tunc non iudicatur, vt quantitas, sed vt species. text. est in l. talis scriptura. vers. pen. ff. de l. i. vbi Bar. & Ias. dicunt aliqua in materia. text. in l. sed & si certos. ff. eo. titu.

Limita dupliciter hanc regulam, vt per Ias. in d. l. sed & si certos, quam legit sub §. si numerus. l. si seruus plurium, quæ præcedit. B. Dias re. 634.

¶ **QUANTITAS** minima, vel magna consideratur arbitrio iudicis. Bar. l. j. col. 2. ff. de leg. 2. l. penult. ff. de alim. & cib. leg. si legatū. ff. de annuis legat. Com. leg. quidam. ff. de leg. 2. Iaso. l. si constante. numero 128. ff. solut. matr. Iac. Menoch. in trac. de Arbit. iud. lib. 2. cent. 1. Cas. 52. numer. 11. Bar. in tract. de testib. ver. quantitas Bald. l. voluntatis. numero 7. C. de fideic. idem l. quidam. ff. de leg. 2. Doctor. l. cum post. §. gener. ff. de iur. dot. conc. simil. de feudo. Afflic. in prælud. feud. num. 41. Iac. consilio 117. Ifernia c. j. §. sed si qui feud. dare poss. simile gloss. l. hætenus, vbi Doct. ff. de impens. in reb. dot. fact. Ange. l. fina. §. in computatione. C. de iur. deliber. Cor. consili. 81. lib. 4. Marf. l. quæstionis. num. 43. ff. de quæst. Tiraq. l. si vnquam. ver. omnia. num. 31. C. de reuoc. don. Arius Pinel. in l. i. part. 2. num. 71. C. de bon. matern. & est com. opin. Med. re. 5.

Quantitas, quæ non habet diuersitatem inter plures reos debendi, licet secus sit in die, vel conditione, facit hanc regulam locum habere: le. ex duobus. ff. de duobus reis: Bapti. in loco d. 79. decis. Pedem. 40. numero

numero septimo. Ronchegallus l.eandem.numero 43.ff.de duobus reis.Ias.l.fina.numero vigesimo nono.C.de ind.vid.toll.leg.quod dicitur.numero 39. ff.de verborum obligatio.Feli.c.fina.numero 4.de iudi. Med.re.9.

Quantitas relicta filię indefinitè in legato,intelligitur vniuersaliter,quod sit legatum annuum.l.Lucius. §. impuberem.ff.de leg.3.fecus est, in legato speciei.l. qui concubinam. §. vxori.ff.de leg.3.l.legatum.ff.de annuis legat.l.3.ff.de cōdit.& demonstrat.Imo.in leg. substitutione.ff.de vulg.Calcan.conf.20.colum.1. Med.reg.2.

¶ **QVARTA** de legatis, & fideicommissis detrahi potest.l.Marcellus. §. Pomponius.ad Trebel.

Primò fallit,vbi testator aliquid legat, & prohibet legatarium rem illam alienare.casus est in authentic. sed cum testator.C.ad leg.Falcid.

Secundò fallit in relicto alimentorum facto pauperi, secus si diuiti.ff.ad legem Falc.l.omissus.

Tertiò fallit, vbi testator adiecit legato hoc verbum, totum,integrum,vel plenum,vel simile. vt est sing. in l.decem. de fideicomm. quam Bald. tenet singu. in authent.sed cum testator. C.ad l.Falci.& dicit eā non esse alibi, sed de hoc est tex.in l.fi.

Quartò fallit, cum adducit legatum per fideicommiss. hoc verbum pleno iure. hoc voluit idem Bal.in leg. precibus.C.de impu.& aliis substi.Barto.in l.centurio.ff.de vulg.& pupilla.sed Ang.tenet contrarium. in leg.ad filios.C.quando,& quibus quar. pars debet.lib.x.& in authen.de hære.& Fal. §. si veri exprefsim. B.Soc.reg.402.

¶ **QVERELA** etiam non præparata transmittitur ad liberos.Regula est,quæ colligitur ex tex. in l.fi quis filium.C.de inoffi.testa. & notat gl.in l.cum mota. in gl.1. C.de transact.

Limita primò, vt procedat quando tractatur de hæreditate ascendentis, secus est in querela transuersalium quæ competit fratri: quia ista non præparata non transmittitur. Ita limitant Petrus & Ange.in l. scimus. §. fina. C.de inoffi.testa. & Paulus de Castro in d.l.fi quis filium.& sequitur ibi Iaso, qui ponit rationem diuersitatis: & sequitur etiā doctor del Castillo, in loco infra allegando, in fallentia 2. Quam ponit ad istam regulam.

Secundò limita in ascendentibus exhæredatis, qui nō transmittunt querelam nō præparatam. Ita limitat Iaso, quem etiam refert dictus doctor del Castillo in l.Tauri xxiiij. in gl. Se rompiere. illius glo. in l.j. limitatione ad istam regulam.

Tertiò limita, nisi hæres scriptus adiussset hæreditatē, & sic filius potuisset præparare querelam: quia tunc eam non præparatam non transmittit hodie, sicut nec olim. Ita limitat Salicet. in l.cum mota. in 2. oppo. C.de transactio. quod sequitur ibi Iaso, quasi in fin. & vide eundem in dicta l. si quis filium.

Quartò limita, vt solum procedat quo ad liberos, secus quo ad extraneos. Ita Iaso. referendo Bald. quæ limitatio clarè procedit ex verbo regulæ, liberos.

Quintò limita, quando tales liberi sunt sui, aliàs secus. glos. est singu. in l. si quis affirmauerit. in verbo, hæredes. ff. de dolo ma. Contrarium tenet Salicet. in d.l. cum mota. in 2. oppo. cui videtur assentiri Ias. in d. l. si quis filium. qui eius opinionem fundamento cōfirmat: & hoc firmat apertius idem Ias. in dicta l. cum mota. quamuis Raynal. & Albericus contra teneant.

Sextò limita, quando tales liberi sunt hæredes filij ex-

hæredati, aliàs secus. Ita Pau. in d. l. si quis filium, sequitur ibi Ias.

Septimò limita, actiue non passiuè. Ita limitat dictus doctor del Castillo vbi supra, in 3. limitatione ad istam regulam. referentes Iaso. in l. si hæredem. C. de inoffi. testamen. dicēs quod ille solus hoc notat ibi. B. Dias re. 635.

¶ **QVERELA** inofficiosi testamenti competit contra testamentum fratris instituentis turpem, aut vilem personam, l. fratris, C. de inoffi. testam.

Ampliatur in 4. casibus, & limitatur in 10. à Iaso. in d. l. fratres.

Querelam nō habet cui est relictum minus legitima, sed debet agere ad supplementum, l. omnimodo. C. de inoffi. testam.

Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 2. à Iaso. in d. l. omnimodo.

Querela etiam non præparata trāsmittitur ad liberos, l. si quis filium, C. de inof. testa.

Fallit in 6. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 2. Fallit in 7. casib. vt per Diaz. reg. 635.

Querela excluditur quinquennio, l. contra maiores, C. de inof. testam.

Fallit in 2. casib. vt per Iaso. in l. 2. C. in quibus causis.

Successorio edicto locus est in querela inofficiosi testamenti, & ideo excluso filio exhæredato à querela per lapsum quinquennij, vel morte, nepos succedit. Bar. in Rub. ff. de successio. edicto. vbi Iaso. dicit, hāc esse communem opinionem, & limitat in 2. casibus, col. fi.

Filius qualitercunque consentiat in testamento patris siue tacitè, siue expresse, excluditur à querela, l. parentib. C. de inof. testa. l. si proponas, §. si hæreditatem. ff. eo.

Fallit in 4. cas. vt per Pet. Duen. reg. 349. Don. Fin. li. 2.

¶ **QVERELA** inofficiosi testamenti competit contra testamentum fratris instituentis turpem, vel vilem personam. text. in l. fratres vel sorores. C. de inoffi. cioso testamen. concordat l. fratris. C. eo. & l. i. ff. eo. & §. soror. Institu. eodem. Et vide tu Hispanie l. 2. tit. 8. parte 6.

Amplia quatuor modis, vt per Iaso. in d. l. fratris. & limita aliis decem, vt per eūdem ibi, vide l. 2. d. tit. 8. & part. vj. vbi ponitur vnica limitatio ad regulam. B. Dias reg. 634.

¶ **QVERELA**. Querela inofficiosi testamenti soluitur morte, nec transit ad hæredes hæredis, si primus hæres destiterit ab illa. l. nam si. §. hæredi. ff. de inoffi. testa. sicuti querela non proposita per dominum viuentem contra feudatarium alienantem, non transit ad eius hæredes, Bal. c. 1. §. insuper, tit. de prohib. alie. feu. Paul. conf. 159. Con. cum hac cōcl. Doct. l. si quādo. l. si quis filium. C. de inof. test. Bal. l. si quis posthumos. §. filium. ff. de liber. & posthu. Bart. l. pater. ff. de inoffi. test. not. l. 1. C. de inoffi. donat. Alexā. l. emancipati. C. qui adm. Bart. & Baldus leg. cū mota. C. de transa. conc. quæ dixi super. conclusi. 36. Med. tract. 2. par.

¶ **QVERELA** refertur in totum ad testam. inofficiosum, vnde illud rumpit in totum, non autē pro parte tantum legitimæ. l. Pantonius. ff. si quis à parente fuer. manum. Bar. & Bal. l. fratres. C. de inof. testam. Bar. l. mater. ff. cod. not. Doct. commun. l. ius nostrū. ff. de reg. iur. M. d. reg. 10.

¶ **QVERELAM** inofficiosi testamenti dicere potest filius exhæredatus à matre, ob delictum patris. l. si quis in suo. §. legis autem. C. de inof. test. Din. c. nō Tom. 2. Reg. iur.

debet. nūme. i. de reg. iur. 6. conc. 1. 3. §. si emancipatus. ff. de bon. poss. contr. tab. Dec. & Cagno. l. non debet. ff. de reg. iur. Medic. re. §.

¶ **QVAESTIO.** quædam ponuntur in quæstione, & de quibusdam tantum respondetur.

C. ad exhib. l. si res.

ff. si ager vect.

ff. de feruit. vrb. præd. l. binas.

ff. de cond. furt. l. 4. Azo, ru. 45.

Argumentum, quod ad vtrumque videatur responsum.

C. de diu. rescip. l. i. & 2.

C. de aduoc. diuer. iud. l. restituendum.

In Aut. vt liceat matri & au. §. ad hæc.

Responsum quod est in vno, videtur responsum in alio.

In instit. pro soc. §. illud expe.

Quidam proponuntur, &c.] Hæc est nota, vt in sequenti Rubrica dicitur, ratione similitudinis ad vtrumque videtur responsum. vt C. de diuer. resc. l. i. secus, vbi apparet aliaratio in omisso: puta ius vetus, quod cuilibet in vno capitulo sit derogatum per nouam constitutionem, in alio tamen, in quo non fuit facta responsio contraria, iure antiquo est tenendum, vt C. de temp. & re. l. 2. §. vlt. Item intelligendum est hoc in responsione quæstionum, non promissionum, vt in Instit. de inutil. stip. §. quoties. & vt infra proximè dicitur, quando quæstiones, &c.

Vbi duo connumerantur, sufficit, si ab altero incipiat.

ff. de acq. rer. dom. l. possideri. §. imperator.

ff. ad exhib. l.igni. §. vlt.

C. de iur. delib. l. potuit.

C. de inoff. don. l. pen.

Contrà, ff. de itine. act. pr. l. vnde. §. hoc autem.

Cont. ff. de hæc. instit. l. si alien.

Cont. ff. de transf. l. cum his. §. si prætor.

Cont. ff. solut. matr. l. de diuisione.

Cont. ff. de diuor. l. vlt.

Cont. ff. si quis test. lib. l. i.

Cont. ff. quib. ex caus. in poss. ea. l. Fulcinius.

Vbi duo connumerantur, &c.] Regulare est, vt si duo exiguntur, non sufficiat alterum fieri, vt ff. de diuor. l. vlt. in prin. & in Instit. de hæc. §. si plures. Fallit tamen quandoque, si ab vno incipias: vt notatur in legib. sub hac Rub. notatis.

Quando duæ proponuntur quæstiones, si vni responsum est, in alia contrarium intelligitur.

In Instit. de inutil. stip. §. quoties.

C. de sacros. eccles. Aut. quas acti.

C. de annal. except. l. j. in fin.

ff. de pign. act. l. si pignus.

ff. de minor. l. et si. §. restitutus.

ff. de eui. l. quod dicitur.

ff. de lib. caus. l. in seruo emente.

Quando duæ proponuntur, &c.] Hæc R. exposita est supra, eo. in illa R. quædā prop. & c. lex. n. i. in Rub. posita, facit ad responsionē istā, vt ibidē diximus: alia verò nihil probant de eo, quod R. ponit: sicut ex tenore legum cuilibet attendere licet. Azo, rub. 42.

¶ **QVAESTIO** non potest esse sine dubitatione. l. vulgaris. ff. de furt. l. quæst. ff. de ver. sig. vnde dici solet, vbi est casus ibi nulla dubitatio est. l. Ancil. C. de furt. & in claris, nō est opus coniecturis. l. cōtinuus §. cū ita. ff. de ver. ob. dixi ego in trac. de l. & stat. p. 3.

q. 19. nu. 8. & ead. par. q. 10. nu. 2. latissime. Med. re. 6. ¶ **QVAESTIO:** In ipso causæ initio non est à quæstionibus inchoandum. Greg. c. Quum in cōtemplatione. De reg. iur.

Quæstionis habendæ causa ad exhibendum agitur ex delictis seruorū ad vindicandos subditos suos. Vlp. lib. 2. reg. Ad exhib. l. si. Ruffvich.

¶ **QVAESTIO.** Gregorius vii. Varien. Episc. Reg. seu Cap. vj.

Quum in contemplatione, &c. In ipso causæ initio non est à quæstionibus inchoandum. Viuiennus.

¶ **QVAESTIO.** Reus in quæstione constans omnes probationes abolet etiam plenas. Fallit, vt per Battan. in praxi crim. reg. 37.

In causa pecuniaria quæstio locum non habet. Guido de Suza. in suo tract. nu. 26.

Fallit in 4. casib. quos ego notauī in tract. meo de probationibus, in tit. de tortura, in princ. Fallit in 2. casib. vt per Mar. in praxi crim. §. expedita, nu. 60.

A quæstione seu tortura nemo dicitur exemptus nisi quatenus reperiatur expressū, l. i. ff. de quæstio. l. milites, §. oportet. C. eo.

Fallit in 17. casib. quos ego notauī in d. tract. in tit. de tortura, in c. de his qui à tortura exemp. Fallit in 30. per Soc. vt per Carer. in praxi crim. l. obseruare, nu. 180. Ampl. in 10. casib. & limitatur in 4. à Pet. Duen. reg. 190. videas Mar. in l. edictū diui, ff. de quæstio.

Ad quæstionem deueniri non potest nisi indicis præcedentibus, Doct. & Mar. in l. i. nu. 3. ff. de quæstio.

Ampliatur in 8. casib. & limitatur in 6. vt ego notauī in d. trac. in c. qualiter est perueniendum ad torturam.

Ampliatur in 6. casib. & limitatur in 24. à Lancil. in suo tract. in tit. de negatione crim. Fallit in multis casib. vt per Mar. in l. in crim. ff. de quæst. nu. 20. & 21.

Quæstio repeti non potest sine nouis indicis, Gandi. in tit. de quæstio. in ver. an quæstio possit repeti.

Fallit in 7. casib. quos ego notauī in d. trac. in c. de rep. torturæ.

Iudex ad quæstionem procedere non potest in 14. casib. quos refert Campeg. in trac. de test. regul. 440.

Don. Fina, lib. 4.

¶ **QVAE** in continenti fiunt censentur inesse. Ias. & Doct. com. leg. lecta. nūme. 14. ff. si cert. pet. glo. l. 2. ver. narrationem. C. de iur. cal. leg. inter omnes. ff. qui satisd. cogant. Rom. leg. si mulier. num. 13. ff. sol. mat. Aret. §. præterea. col. 12. inst. de exc. Ias. l. si quis mihi. §. iussum. ff. de acq. hæc. glo. l. Pomponius. §. rationibus. ff. de procurat. not. leg. petens. C. de pactis. leg. Modestinus. ff. sol. matr. gl. l. i. C. de bon. lib. vnde modicum temporis intervallum non curatur: ex quo sequitur quod matrimonium si fuerit metu contractum, non intelligitur sponte fuisse ratificatum per contractum dotis postea factum intra tres aut quatuor horas, quia ex modicitate temporis præsumitur idē metus durare. capitul. 1. quod met. causa. c. Lotharius. 31. q. 2. Alex. consil. 98. lib. 3. Cald. consil. 2. in tit. quod met. causa. secundo inferitur, quod si negans in continenti post negationem confitetur, evitat quod pœnam statuti punientis negationem, tanquam scilicet negasse non videatur. cap. fin. de iur. cal. 6. Bald. leg. ea quæ. C. de condit. indeb. Rom. consil. 59. Alex. consilio 83. lib. 1. tertio inferitur quod notarius potest in cōtinenti corrigere originalem. Doc. c. ex literis. de fid. instr. Spe. in tit. de instr. ed. §. instrum. ver. sed nunquid. Ang. l. impetator. ff. de stat. hom. Dec. l. si librarius. ff. de reg. iur. Bal. l.

in versu. num. 15.

Fallit etiam in muliere volente, quia in volente nō cadit violentia. l. raptores. C. de episcopis & cler. Din. in c. scienti, de regul. iur. & non apparet de dolosa persuasione & seductione, secundum Ioan. Fab. instit. de pub. iudi. §. si autem raptus, & Gilio Cremo. conf. xl. nu. 12. & aliās obtrui 1564.

Fallit etiam vbi præcessit tractatus de nuptiis, & matrimonio celebrando, quia raptus non est punibilis. secundum opin. col. Pisani, in conf. 104. ad sit. vol. 1. conf. crimin. all. Ant. de But. in c. pe. de rapto. in 1. & not. & Ioan. de Anna. & Abb. Cor. conf. 80. nu. 100. & d. vol. 2. Abb. in c. ex parte, nume. 24. & 28. de resti. spolia. Deci. conf. 234. in effectu. num. 8. Marf. in l. vnica. numero 302. C. de rapt. Soc. conf. 5. num. 1. volum. 3. I. Nouell.

Ratificari non possunt regulariter non gesta proprio nomine ratificantis. l. si pupilli. §. sed si ego. vbi glo. & Bartol. & alij. ff. de neg. gest. & in l. 1. versu. vlt. rursus oppono. C. qui admit.

Primo fallit fauore libertatis, glo. & Bar. in dicto §. sed si ego.

Fallit ad præiudicium proprium nō tamē, vt sibi quærat actio negotiorum trahatur ad ipsum. l. si fundus. §. 1. & ibi Bar. ff. de pigno.

Fallit in subsidium. l. mater. C. de rei vendicatio. l. cum seruus. si certum petat. Bartol. in l. si pecuniam. C. de nego. gest. quod intellige, vt in sequenti regula dicam.

Fallit in spiritualibus. Inno. in c. Messana. de elec. Alexand. in d. §. sed si ego.

Fallit in casu leg. cum fundus. §. 1. secundum Alex. ibi. ff. si cer. petat.

Fallit in casu l. si pupilli. §. si Titij seruus, cum glo. ordinaria. ff. de nego. gest. S. Ian. reg. 178.

¶ **RAPTORES** fugientes vbique capi possunt: procedit vniuersaliter indefinita hæc, vt criminaliter, & ciuiler puniri possint. leg. raptores. C. de episco. & Cler. l. vnica. C. de raptu virg. vbi Docto. com. l. 1. & seq. ff. vi bon. rap. l. lul. ff. de leg. 3. §. item. instit. de pub. iud. l. cum vir. C. de adul. le. 3. §. qui libidine. ff. de sic. Med. reg. 2.

¶ **RAPTORES** fugientes vbique capi possunt. C. de rap. l. 1. in fi. Riisvich.

¶ **RARO**. l. 61. ea quæ raro. Riisvich.

¶ **RARA**. Iulianus lib. xxix. digest. Lex lxxv.

Ea quæ raro accidunt, non temerè in agendis negotiis computantur.

Veluti qui ad monstrum vel prodigium nascitur declinans, veluti tergemini. Addetextum l. nam ad ea. de legib. cum simil. vt per gl. in c. per literas. de depōs. impub.

¶ **RATVM** quis aliquid habere minimè potest, quod eius nomine non fuerit gestum. capit. ratum, de reg. iur. 6. c. cum quis. de sent. excom. 6. l. si pupilli. §. si ego. ff. de neg. gest. l. si seruus. ff. de præc. l. 2. ff. de calumn. gloss. Din. Boer. & omnes d. cap. ratum. & seq. Med. reg. 6.

¶ **RASVRA** modica non vitiat instrumentum. Anto. de Butr. c. ex literis. de fid. instru. Thom. Gram. §. tu tor autem. nu. 7. inst. de auth. tutor. Iaso. l. sciendum. nu. 11. ff. qui satis. cog. conc. Bart. l. 1. §. item. & l. si cui. ff. de ædil. edicto. Bertach. in tractatu de Episc. 4. p. lib. 4. q. 1. nu. 3. Specu. §. fin. in titu. de instrum. edit. glo. cap. testamentum. 6. dist. Med. reg. 5.

¶ **RASVRA** quælibet modica in loco suspecto vitiat instrumentum. c. inter dilectos. de fid. inst. no. c. ex lite-

ris. eo. tit. Rebuffus in praxi iudic. in tit. opponi, quæ contra bullam possint. nu. 4. Med. re. 5.

¶ **RATIFICATIO** geminata ad confirmandum contractum plurimum valet. l. Balista. ff. ad Treb. Bart. l. cum scimus, vbi Alex. nu. 7. C. de agr. & cens. libr. xj. Afflict. Decis. 285. nu. 12. Paris. conf. 49. nu. 23. vol. 1. Crau. consilio 114. in fine, idem conf. 151. nu. 31. Cep. in term. consilio 51. nu. 17. Port. consil. 103. nu. 4. c. 1. de treug. & pace. Med. re. 2.

¶ **RATIFICATIO** debet fieri infra tempus, quo res geri debet, l. bonorum, ff. rem ratam haberi.

Fallit in 2. casib. quos no. Sebast. Sap. in l. bonorum, C. qui admit. nu. 72. Fallit in 6. casib. quos not. Dec. in l. semper qui non prohibet, ff. de regul. iur.

Ratificare potest dominus gestum à falso procuratore, vel cum falso procuratore, not. in leg. licet, C. de procu.

Fallit in 13. casib. vt per Ias. in d. l. num. 10. ver. pro cuius intelligentia.

Ratificatio non potest fieri in præiudicium tertij: hæc esse communem opinionem attestatur Cur. Iun. in conf. 76. nu. 6. fallit, vt per Baptist. à Villa. conclusi. 1. Don. Fina, lib. 3.

¶ **RATIFICATIO** vt valeat, debet fieri intra id tempus, intra quod actus, qui debet ratificari, fieri potuisset: probat text. in l. bonorum. ff. rem ratam haberi. & in l. 1. ff. de appell. recip. notat etiā Aretin. in cōsi. 122. incip. in causa quæ vertitur. qui refert Bald. in auth. hodie. C. de appel. in fi. probat glo. singu. ex qua colliges exemplum in ca. vt circa. de elect. in 6. in verbo, adhærentes. quam commēdat idem Aret. vbi hanc conclusionem tenet in l. Pantoni. de acquir. hæreditate.

Limita hanc regulam sex modis, vt per Philip. in dicta l. semper qui non prohibet. ff. de regul. iur. Et nota quod Ioan. Crotus in repet. l. si is qui pro emptore, ff. de vfucap. pro empto. ponit quandam regulam sub his verbis, videlicet, fictio translatiua non procedit, nisi ambo extrema sint habilia, videlicet extremum à quo, & extremum ad quod. Pro qua allegat. Cyn. post Iac. & Pet. in l. si. C. de sent. pas. & tex. in d. l. bonorum. ff. rem rat. hab. & limitat eam decē modis. B. Dias re. 537.

¶ **RATIO**. Vbi cōceditur aliquid duabus rationibus, vna cessante non cessat concessio. §. affinitatis. Inst. de nupt. l. liberorum. §. 1. ff. de his qui no. in fa. facit l. Titianus. ff. quod cum eo.

Fallit in 3. casib. vt per Ripam in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuil. cred. nu. 13.

Rationem esse omnium rerum reddēdam, fallit, vt per Damas. reg. 7. Don. Fina, lib. 5.

¶ **RATIO**. Reg. Quod contra rationem. vide Religio, Natura.

Ratio est anima legum. no. in l. non omnium. De leg. Mens & ratio legis magis est attendenda, quàm verb. C. plus va. quod agi. l. 1. De adi. leg. l. 3. §. cōditio. De verborum significati. capitulo, intelligentia. Loc. l. si vno.

Eadem ratio exigit idem ius. Ad leg. Aquil. l. illud quæ sitū. De verbor. obli. l. à Titio. De fonte. l. 1. §. interdum. De adul. l. si postulauerit. §. 2. De eden. l. quidā nummularios. Instit. quod cum eo. §. istas. Nau. cau. leg. nauta. §. final.

Sola ratio sufficit ad decidendum, etiam sublata lege. De excu. tu. l. scire. §. sufficit. De pœ. l. fin. De damno in l. cum vno. De præben. capitulo, si Romanus. dist. 8. c. frustra.

Dux rationes fortius ligant, quàm vna. Inst. de nup. §. sacrum. Riisvic.

¶ **RATIO** dispositionis quæ remanet post primum actum indefinitæ orationis, proceditur per ipsam ad secundum. Bal. l. fideicommissa. §. si quis. ff. de leg. 3. quia cum remanet ratio, restat etiâ iuris dispositio. l. illud. ff. ad l. Aquil. l. cum ratio. ff. de bon. damnat. Med. reg. 2.

Ratio diuersa quando militat in vno de correlatiuis, quæ in alio, facit regulam non procedere. l. inter sti pulatam. §. sacram. ff. de verb. obl. l. si maritus. C. de do. inter virum, & vxorem. l. si cõuenit. ff. de pactis. Med. reg. 9.

Ratio nulla, de minimis habetur. l. scio. ff. de in integ. rest. l. si oleum. in fine. ff. de dolo. l. metum. ff. quod met. causa. l. res bona. ff. de contr. emp. l. si ex causa. ff. de minor. l. 2. §. si. C. si contra ius, vel util. publ. l. si pater. q. 8. C. de inst. & subst. Anton. Corf. in trac. de minim. num. 124. Tiraq. in trac. de iudiciis in reb. exig. non fer. ampliat. 94. Albert. Brun. in trac. stat. Arti. 9. num. 96. Asin. in praxi iudic. §. 7. fal. 59. nu. 8. Thom. Grammat. §. tutor autem. numer. 8. in st. de auct. tutor. Crau. consil. 182. numero 10. Doct. com. auth. qui rem. vbi Dec. nu. 19. & Ias. nu. 25. C. de sacr. sanct. Eccl. Abb. & omnes c. de appellationibus, de appellat. Med. reg. 5.

Ratio quælibet minima ius nostrum reformat: nam ex facto ius oritur. leg. ex plagis. §. in cleuo. ff. ad l. Aquil. & vbi est eadem ratio idem ius statui debet. l. illud. ff. eod. nam ratio legis est anima legis. l. cum ratio. ff. de bon. damn. dixi ego de hac re latissimè in meo trac. de leg. & statu. parte 3. quæstio. 9. numero nono, & parte 3. quæstio. 9. numero quarto. Med. reg. 5.

¶ **RATIO**. Rationem omnium rerum esse reddendâ.

PRO.

Ext. de rescript. c. si quando. in fi.

18. dist. c. placuit.

16. dist. §. ecce. in fi.

23. q. 3. c. si habes.

D. de religios. & sump. fu. l. & si quis. §. sed inter dum.

CONTRA.

23. q. 4. c. Nabuchod. & c. sequen. de Tyriis & Sidon.

De pœnitent. dist. 4. c. si ex bono.

D. de leg. & constitut. leg. non omnium.

SOLVTIO.

De omnibus reddenda est ratio, secus tamen cõtingit in quibusdam propter impotentiam, quod non potest de iis ratio reddi. Damaf. reg. 7.

¶ **RATIONE** loci, temporis, causæ, & personæ generalis dispositio restringitur: vnde quando ratio eadem non est in omnibus comprehensis regula non procedit. Crau. consil. 3. per totum. in terminis dixi ego latè de singulis in trac. de leg. & stat. p. 4. q. 3. not. c. 1. & seq. 29. distin. & ratio specialitatis reddi debet, alioquin esset refugium miserorum. gl. l. filium quem. C. fami. herc. qua ratione sequitur ius commune in contrarium esse limitatum. l. 1. ff. ad municip. l. 1. C. de thesaur. lib. x. l. si quando. ff. de leg. 1. l. verba. ff. de cond. inst. l. quod verò. l. ius singulare. ff. de le. gl. l. si is qui. ff. de iure fisci. gl. c. 1. de hæret. 6. gl. l. fina. ff. de publ. iud. gl. l. eos. C. de fabric. lib. 11. Abb. c. inter. de immunit. eccl. cap. 1. de stat. Monac. Fel. c. cum ordinem, de rescr. Ias. auth. quas actiones. nu. 8. C. de sacr. sanct. eccl. Med. reg. 1.

Ratione sublata corrumpit lex, præsertim quando est ratio finalis. c. erit. 4. dist. l. cum ratio. ff. de bon. dam. dixi ego in trac. de leg. & stat. p. 3. q. 9. nu. 1. l. quod dictum. ff. de pac. l. adigere. §. quamuis. ff. de iur. patr. l. si verò. §. de viro. ff. sol. mat. l. ita. ff. de adm. tutor. gl. l. cum tale. §. falsum. ff. de cond. & dem. not. l. 1. C. de fideic. vnde correpta ratione legis, & ipsa lex dicitur correpta. gl. l. 1. §. filius fam. ff. de don. causa data. dixi super. in amp. 61. conc. l. in omni. ff. de adopt. l. si duas. §. pen. ff. de exc. tutor. l. planè. ff. de oper. libert. Med. reg. 6.

¶ **RATIONES** semel editas non tenetur quis iterum edere. l. si quis ex argèrariis. §. si. & l. seq. ff. de ed. Sp. §. postremo. de instr. edit. Bart. l. quædâ. §. nihil. ff. de edendo. l. si. ff. de tab. exhib. l. si. de bon. poss. aut. iud. pos. Bal. l. ne casu. in not. 4. C. de disc. li. x. Med. re. 4.

¶ **RATIHABITIO**. Quot modis fiat ratihabitio.

ff. de separat. l. 1. §. si quis.

ff. de pos. l. si bona. §. quot.

ff. de dol. excep. l. 2. §. verò.

ff. de iur. dot. l. improprie. §. si creditor.

Quot modis fiat, & c.] In hac & in sequentibus Rubric. notatur, qualiter quis habeat ratum: & primò acceptione, secundò petitione. sed hoc est ita, si accipiat quis efficaciter: id est, si capiat scièter, vel non: vt in contraria Rubrica cõtinetur. Eadem potest dari in cõtraria Rubrica. In eadè Rubrica assignari potest contrarium, quod legitur ff. de mino. l. 3. §. Seio. Respondeo ibidè, quia propter initiu statuitur. Tertiò aduocatione: ita tamè, si ex certa sciètia hoc faciat. alioquin contrà: vt in contraria Rubrica continetur.

Petitione.

ff. de minor. l. si filius.

ff. de inoff. test. l. vlt. §. vlt.

ff. de leg. commiss. l. poss.

Appellatione.

ff. rem rat. haberi. l. 3. §. falsus.

C. de filiisfam. & quemad. pa. l. 2. & 3.

C. de appel. l. si expressis. §. 1.

Patientia.

ff. locat. l. cum in plures. §. loca.

ff. de excusat. l. 1. §. magis.

ff. naut. caup. l. 1. §. 3.

Aduocatione & procuracione.

ff. de inoff. test. l. 1. in prin.

Dilationis petitione.

C. de re iud. l. ad solut.

Taciturnitate.

C. si min. se maio. dix. l. vlt.

ff. mand. l. si seruus. §. alienus.

Satisfactio quocunque modo facta,

vel per fideiussorem, vel solu-

tione, etiam tantum

accepta.

ff. de cond. indeb. l. indebiti.

ff. ad S. C. Maced. l. sed Iul. §. pen. & vlti. & l. si pater. §. non solum.

Non fit ratihabitio acceptione.

ff. quibus vt indig. l. pen. in prin.

ff. de abol. l. Paulus. §. si verò ideo.

ff. de fals. l. cum ignoranter.

ff. de inoff. test. l. mater.

ff. de pet. hæred. l. postquam.

C. de fals. l. 3.

In Instit. de inoff. test. §. pen.

Nec petitione.

ff. de minor. l. denique. §. scio.

ff. de cens. l. formæ. §. vlt.
 ff. de pet. hæred. l. postquam.
 In Instit. de rer. diuis. §. fisti.
 Neque fideiusoris datione.
 ff. ad Maced. l. sed si pater.
 ff. quod met. caus. l. si cum. §. Labeo.

Neque aduocatione.

ff. de rei vend. l. item.

ff. de pig. act. l. Gaius.

C. de rei vend. l. vnde.

ff. de acquir. rer. dom. l. si procura.

C. locati. l. qui rem propriam. Azo, rub. 33.

RATVM alterius negotium, non nomine meo gestum, neque re vsucapta per emptionem vel præscriptionem, possum habere.

C. de his qui à non domino ma. l. 1.

ff. de precario. l. seruus.

Ratihabitio retrahitur, & mandato comparatur.

C. de rei vend. l. mater.

C. de cond. indebiti. l. indebiti.

C. ad Maced. l. vlt.

C. de don. inter vir. & vx. l. donatio.

In Decret. dif. 68. Salomon.

ff. quod quisque iur. l. 3. §. 1.

ff. de calum. l. quin etiam.

ff. de neg. gest. l. si pu. §. idem ait. §. item.

ff. de iud. l. licet.

ff. de pig. l. si inter. l. si fundus. §. 1.

ff. de pig. act. l. aliena.

ff. de vi & vi arm. l. 1. §. quoties.

ff. de solut. l. vero.

ff. de leg. 1. l. cum incertus.

ff. de aq. plu. ar. l. si autem.

ff. de iud. l. 3. & l. etiam in emptione.

ff. de peric. & commod. rei ven. l. necessario.

CONTRA.

In Inst. de aut. tut.

ff. de his qui not. infam. l. quid ergo.

ff. de neg. gest. l. si pu. §. si quis.

ff. de donat. l. 1. §. si pater.

ff. communia præd. l. vlt.

ff. de off. procon. l. obseruare.

ff. ad Trebel. l. sed si autem.

Ratihabitio, &c.) Regulare est, quod in ista Rub. continetur. fallit autem in casibus, vt in contraria Rub. continetur. Et hoc est, quod dicimus, vt retrò facta trahantur ad præsens tempus, & potest idem dici de omnib. in quibus alicuius præsentia desideratur, in confectioe rei, & solemnitate, vt in testamentis, & sententiis. nec testamentum est, nec sententia, nisi ego ipse præsens feram, & disponam. Si ergo quod tuo nomine fecisti, ratum habeas, non trahitur retrò. Intelligitur ergo hæc Rub. quando res potest per alium expediri, & quando non desiderat personæ præsentiam: alioquin contrà. vt in Insti. de aut. tut. §. tutor autē. & ff. de acqui. hæred. l. si quis ho. §. iustus. & l. vlt. & ff. de seruit. rust. præd. l. per fundum. Item est intelligenda, quando quis per se id quod ratum est, & quando ratum habet, posset facere: alioquin contrà. vt ff. rem rat. hab. l. bonorum. Item intelligenda est, vt comparatur mandato, non iussui. vt ff. de his qui not. infam. l. qui ergo. Iustus. n. imponit necessitatem, mandatum autē nō: vt notatur ex verbis legis. vt ff. quod iussu. l. 1. §. sed ego quero. & C. quod cum eo. l. 1. & l. si mandatorum. Et est ratio in casu præmissio: quia filius per patris iussu, qui necessitatem imponit, excusatur.

Vbi ergo nō imponitur necessitas, excusari filius non potest. vnde pater euitat infamiam, quia non imponit necessitatem. & ideo specialia, & corū rationes assigno. Item est intelligendū, quādo quod meo nomine factum est, ratum habeo: alias non habeo ratum, nisi in subsidium re perempta vel præscripta. vt ff. de prece. l. si seruus. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. sed si ego. & l. vlt. & C. de reb. al. nō alie. l. 1. licet M. contradiceret.

ADDITIO.

Generalem trado regulā, quod ubicunque necessaria est alicuius præsentia, absens non sufficit, si ratum habeat. vt in Instit. de aut. tut. vel distingue in delictis. cuius nomine fiat: vel dicas specialia contra. vt argumentum vltro citroque. Causa.

ff. de his qui not. infam. l. furti. §. accipe.

Infirmundo quis ratum habet, quod sine infirmatione ratum non haberet.

C. de cond. indeb. l. indebiti.

C. de filiisfam. & quemad. pa. l. 2.

ff. de inoff. test. l. si insti. §. ei qui ce.

ff. de fideiuss. l. si seruus alie.

ff. rem rat. hab. l. si Titia. §. falsus.

ff. de appel. l. si expressum. §. 1.

Infirmundo quis, &c.) Hæc est nota, & non generale, & malè posita est. debuit enim dicere, exequendo quis negotium ratum videtur habere, nec enim leges sub ea positæ de infirmatione, sed de confirmatione loquuntur. nam etiam is qui appellat, confirmat sententiam: quia si non esset valida sententia, non posset appellare. Idem & in eo qui exhæredat, quia hoc ipso videtur asserere suum esse filium. alias enim exhæredare non posset quia extraneum exhæredare non posset. vt ff. de verb. obl. l. quidam cum. Idem in similibus. Azo, rub. 33.

Ratihabitio aliquem obligat.

C. de rei vend. l. mater.

ff. de instit. l. sed & si quis.

ff. de in rem vers. l. si res. §. 1.

ff. de oper. no. nunc. l. prætor. §. hoc edictum.

ff. de vi & vi arm. l. 1. §. quoties.

ff. de precario. l. si seruus. §. certē.

ff. de reg. iur. l. hoc iure. §. 1. & l. contractus.

ff. de inoff. test. l. sed & si quis.

ff. quod quisque iur. l. 3.

ff. de pet. hæred. l. antepen.

Ratihabitio, &c.) Sicut supra proximè dictum est, Ratihabitio comparatur mandato & obligat. quod cum superiore determinatione recipiendū est. Azo, rub. 33. Spacium ratihabitionis, nec minimum, nec maximum, sed magis intellectum percipitur, quam locutione exprimitur.

ff. de solut. l. ratam.

ff. rem rat. hab. l. quoties.

ff. de verb. obl. l. continuus.

ff. de duobus reis stip. l. duos.

ff. de codic. l. si quis filium.

ff. de leg. 1. l. si domus.

Spacium ratihabitionis, &c.) Hæc est nota, & non generale. Azo, rub. 33.

Alienum negotium mea ratihabitione non facio meum.

ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. itaque. §. si eius.

Alienum negotium, &c.) Hæc Rubri. exposita est supra in illa Rubr. Ratihabitio, &c.

Creditum ratum habuisse.

ff. de

ff. de leg. 3. l. si cum filium.
Retrò facta, ad præsens trahuntur.
ff. de seruit. rust. præd. l. si per fundum.
ff. de oper. nou. nun. l. de pupillo. §. si quis.

Retrò facta, &c.] Hæc exposita est suprà eo. in illa
Rubrica, Ratihabitio, &c. & induco ad hoc similia,
ad hanc Rubr. confirmandam contra illam. vt ff.
de offi. proconsul. l. obseruare. §. vlti. & ff. ad Treb. l.
sed & si.

Quod inutile est, ratihabitione
confirmatur.

C. com. vtriusque iud. l. 2.

ff. rem rat. hab. l. 2.

ff. de appell. l. si expressim. §. 1.

SOLVITIO.

Distingue, an aliquid sit inutile ratione iudicis: puta,
quia iudicauit in homines alterius iurisdictionis, &
tunc non confirmatur. nec obstat, quod videtur di-
cere lex illa C. com. vtriusque iud. l. 2. quia illud fuit,
non quia talis iudex interuenit, sed quia voluerunt,
& iudicis sententia illud possunt. Vel dicas, tacita ra-
tuhabitione non, possunt autem expresse. Sed etsi
est inutile ratione actoris, puta quia falsus procurat.
egit: tunc etiam tacite confirmatur. Azo, rub. 33.

¶ RATIHABITIO. Quod ratihabitio retrahitur,
& confirmat ab initio inualidum.

PRO.

Ext. de spons. & mat. c. ad id.

Ext. de condit. appo. c. de illis.

Ext. de clandest. despon. c. quod nobis.

Ext. qui mat. accus. poss. c. in super.

Ext. de renunc. c. quod in dubiis.

63. dist. c. Salonitanæ.

18. q. 2. c. de monachis.

31. q. 2. c. si verum est.

D. ad Maced. l. vlt.

D. de vi & vi ar. l. j. §. quod autem.

CONTRA.

D. de acquir. hæred. l. si quis mihi. §. iussum.

D. de his qui not. infam. l. quid ergo.

Ext. de elec. c. auditis.

Ext. de coniug. seru. c. ad nostram.

Inst. de auth. tut. §. tutor.

SOLVITIO.

Prima regula obtinet regulariter: contraria sunt casua
lia. Et tunc demum per ratihabitionem confirman-
tur res prius inualidæ, si earum perfectioni nihil ob-
stat, nisi dissensus habentium ratam. alioquin si ali-
quid obstaret, non confirmaret ratihabitio. d. c. au-
ditis. Damasc. reg. 106.

¶ RATIHABITIO mandato æquiparatur, l. si. C. ad
Maced. l. licet, de iud. l. si pecuniam, C. de neg. gest.
c. ratihabitionem. de reg. iur. nu. 6.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 6. à Dec. in l. sem-
per. de regul. iur. Fallit in 9. casibus, secundum Feli.
in cap. sicut tuis, de fimo. numero 7. & an idem sit in
delictis, videas conclusionem limitatam apud Ca-
re. in praxi crimin. in §. circa, numero 180. vsque ad
finem.

Ratum quis habere non potest, quod suo nomine non
est gestum, & ratihabitio retrò trahitur, c. ratum,
de reg. iur. & mandato æquiparatur.

Fallit, vt per Din. in c. ratum, de reg. iur. fallit in 23. ca-
sib. quos no. Bened. Capra in suo tract. reg. 54. vbi la-
tissime tractat materiam ratihabitionis. fallit, vt per
Din. in capit. ratihabitionem, de reg. iur. fallit, vt per
Damasc. reg. 116.

Sciens, & tacens actum geri suo nomine, videtur illi
ratum habere. l. scire, ff. de re iud. gl. in c. cum olim,
de off. deleg.

Fallit in 13. casib. quos no. Bened. Capr. in d. trac. re. 55.
Gesta per falsum procuratorem, vel per non habentē
mandatum per dominum rati haberi possunt, ita
quod valeat, l. licet, ff. de iudic. fallit in 5. casib. quos
not. Soc. reg. 165. fallit in 13. casib. quos not. Iason in
l. licet, C. de procur.

Ratihabitiones quæ, & qualiter sint, declarat Bart. di-
stinguendo in leg. Pomponius, ff. de nego. gestis.
Don. Fina, lib. 1.

¶ RATIHABITIO. Reg. Ratihabitio: 61. l. semper qui
non prohibet. 195. §. deiecit. c. Ratihabitionem re-
trahitur, & mandato non est dubium comparari.
Bonifa. in vltim. c. 9. Riisvich.

¶ RATVM. Paulus li. iij. ad Plautium. Lex 170. al. l. 132.
Factum à iudice, quod ad officium eius non pertinet,
ratum non est.

Card. in clement. j. §. fin. in fi. de celebrat. missar. & glo.
l. non videtur: §. qui iussu. sup. eod. vt si iudicauerit,
vel delegauerit in aliena iurisdictione, vel si procu-
rator fisci, vel pedaneus de ingenuitate sententiam
tulerint. Viuiennus.

¶ RATVM habere. Bonifac. Reg. ix.

Ratum quis habere non potest, quod ipsius nomine
non est gestum.

Vid. capitul. cum quis. in vj. de sentent. excommunic.
Viuiennus.

Ratum quis habere nō potest, quod ipsius nomine nō
est gestum. Bonif. in vi.

Facit ratihabitio actum censerī ratificantis. De neg.
gest. leg. 5. §. item quæritur. vide Acceptio. Alienū.

Quod meo nomine gestum est, ratum habere possum.
d. l. §. sed etsi. Riisvich.

¶ RATVM quis habere, non potest, quod eius nomine
non fuerit gestum. c. Ratum, de reg. iur. 6. c. cū quis.
de senten. exc. 6. leg. si pupilli. §. sed si. ff. de neg. gest.
l. si seruus. ff. de precatio. l. 2. vbi Doct. ff. de calum.
l. mater. C. de rei vendic. Med. re. 8.

¶ REAPTATIONEM, quam quis facere debet, de mo-
lendino intelligere debemus, vt semel tantum ipse
teneatur. Bald. l. licet. col. 2. C. locati. Alex. conf. 190.
col. 2. vol. 2. & conf. 76. nu. 8. vol. 4. Ias. conf. 36. volu.
3. Felin. cap. 2. de treuga & pace. Doct. l. cum pater.
ff. de leg. 2. Med. reg. 4.

¶ REBANNITVS potest impunè occidi, donec actua-
liter sit cancellatus propter probabilem ignoran-
tiam. Ita firmat Iaso. referendo Bald. & Paul. & Al-
ber. in diuersis locis in l. si creditoris. C. de fideicō-
miss.

Limita tripliciter, vt per eundē Ias. ibi. B. Dias re. 338.

¶ REBELLIVIRO si statuto cauetur ne eius vxor ma-
neat in ciuitate, postquam mortuus est, recte mane-
bit. Angel. l. incola. colum. 10. ff. ad municipal. Iac.
de Areti. l. Titia. §. vsuras. ff. de leg. 2. Bald. l. omnes
col. 9. ff. de iust. & iure. l. volūtatis. C. de fideic. l. fin.
C. de iniuriis. l. 2. C. qui ad libe. peru. non pos. leg. j.
§. qui in perpetuū. ff. si ager vectig. vel emphy. pet.
Med. reg. 6.

¶ REBELLIO soluitur morte, vnde stante statuto,
quod vxor & filij, patris & mariti rebellis sint rebel-
les, mortuo patre non erunt amplius rebelles, An-
gel. incola. columna 10. ad municipi. Felin. c. à nobis.
num. 7. de sen. exc. dixi super. conclus. 14. dixi ego in
tract. de regu. iur. regu. 6. numero 11. & num. sequen.
Med. trac. 2. par.

¶ RECIP-

- RECIPE.** Reg. 131. nemo idè obli. Riisvic.
- RECEPTANS** punitur, l. l. C. de recepta. Fallit in 8. casib. vt per Carer. in praxi crim. in tit. de homi. in §. homicidium, num. 28. Fallit in multis casib. vt per Marf. in l. l. C. de rapt. virg. numero 196.
- RECONDVCTIO** quæ cefetur facta in prædiis rusticis, atque vrbis, finita locatione debet intelligi de prima, Alex. confilio 76. volu. 4. Fel. c. 2. de treug. & pace. Iaf. l. diuortio. §. quod in anno. ff. sol. matr. conc. fim. Bal. l. contra. colum. 1. C. ad legem Aquil. Port. confilio 138. nu. 5. Bar. l. 1. ff. ad leg. Iul. maieft. l. dotis. ff. de iur. dot. c. 1. de præb. 6. Ancha. confil. 317. idem Port. conf. 76. nu. 5. & nu. 11. Alba. confil. 17. nu. 4. Socin. conf. 43. col. fi. vol. 1. Dec. conf. 50. Crau. conf. 161. nu. 1. & nu. 4. l. fi. ff. ad Trebel. c. gaudemus. de diuortis. cap. cum in nullis. §. fi. de præb. 6. Bal. confilio 242. volumine 3. Innoc. cap. debitum. de bigam. fallit nisi sit eadem ratio in pluribus, quæ in vno. l. si quis ita. §. 1. ff. de leg. 1. Dec. cap. prudētē. §. dicimus. de offic. deleg. Calcan. cōf. 1. col. 20. Crau. d. confil. 161. numero 4. Paulus l. 2. nu. 4. ff. de lib. & posth. Iaf. l. manumissiones. nu. 25. ff. de iust. & iur. fallit in sermone negatiuo. Alex. l. decem. nu. 44. de verb. oblig. l. diuortio. §. quod in anno. nu. 14. ff. sol. ma. tenetur. Med. reg. 4.
- RECIPROCA** substitutio pariter intelligitur facta in vno de correlatiuis, sicuti in altero. l. iam hoc iure. ff. de vulgar. & pupill. Doct. com. lege quamuis. C. de impub. & aliis subft. Med. reg. 9.
- RECONVENIRE** ante litis contestationem, vel in continenti post paria sunt, nam illud modicū intervallo, non curatur. Bal. c. 1. col. fi. de mut. pet. antequam scilicet, de calūnia iuretur. auth. & consequēter. C. de sent. c. 1. & 2. de mut. pet. Iaf. l. nō solum. §. morte. ff. de oper. nou. nunc. & l. edita. nu. 13. C. de edendo. Ripa lib. 1. resp. c. 8. & quæ in continenti fiūt censentur inesse. l. lecta. ff. si cer. pet. Med. re. 5.
- RECONVENTIO** actoris per reum coram eo iudice quo conuentus est, locum habet, l. cum Papinianus, C. de sent. & inter.
- Fallit in 18. casib. vt per Soc. reg. 332.
- Reconuentio fieri non potest post litem contestatam ex intervallo. c. ex litis, de mut. peti.
- Fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. num. 2.
- Causa reconuentionis mutat regulariter naturam, & in ea proceditur prout in causa conuentionis.
- Fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. ex literis, numero 4. Don. Fina, lib. 3.
- RECONVENTIO** actoris per reum coram eo iudice, quo conuentus est, licet aliàs iudex competens non sit, etiam pro causa diuersa, & separata à causa cōuentionis, locum habet, l. cum Papinianus. C. de sen. & interlocu. om. iud. & in c. j. & ibi per doct. extrà, de mut. peti.
- Primò fallit, quando reconuentio fieret post lit. contestata. ex intervallo super conuentione: cum fieri non possit. vt per glos. in d. c. j.
- Secundò fallit, quando agens recuperandæ pos. recōueniretur petitorio: cum tunc reconueniri non possit, cum quæstio spoliationis sit priuilegiata & prius discutatur: vt voluit gl. in d. c. j. & ibi per doct. & c. super spo. extrà, de or. cog. Sed certè tunc conueniri potest petitorio, & hoc nisi recognouisset: quia tunc repellitur per exceptionem spoliationis, vt d. capitul. super. de ordin. cog. secundum Ioan. And. in dicto. cap. j.
- Tertiò fallit, quando causa reconuentionis esset sum-

maria: nam tunc non potest fieri reconuentio de alia causa nisi sit similis summaria cognitioni, prout sentit gloss. in dicto. capitulo primo, & clarè In. & Host. ibidem super quo Ioann. remittit se ad not. in cle. sæpe. de ver. sig. super gloss. Paulus de Castro, & Bald. in authentic. & consequenter. C. de sen. & interloc. om. iud. & per do. Anton. in dicto capitulo primo, de mu. peti. & Ioann. de Imol. in præalleg. gloss.

Quartò fallit, quando reconuentio fieret coram iudice de tali causa de qua aliàs ipse iudex cognoscere non posset, vt gloss. circa fi. in dicto capit. j. & clarius tenent d. Anto. & Host. Inno. & communiter doct. vnde corā laico non poterit fieri cōuentio de spiritualibus, nec coram iudice inferendo libertatem, extrà, de iud. capitulo, quanto. & extrà, de or. cog. capitulo, tuam. prout voluerunt prædicti, quorum opin. procenere posset, quando esset talis iudex qui non posset cognoscere de prædicta causa, etiam incidenter, vel partibus volentibus. & ita procedere posset, quod voluit gloss. in dicta authentica, consequenter. secundum Bartol. ibi, vt habetur latius in dicto cap. j.

Quintò fallit, in omni appellatione cum coram iudice appellationis non habeat locum reconuentio. ff. de iudic. leg. à. §. legatis. & §. eum qui appel. secundum Host. in d. cap. 1. de quo per ipsum in summ. eodem titulo. §. v. vers. fi. & in Spe. de reconuen. §. ij. vel. sed nunquid. & per Io. in dicto cap. j. Bar. in d. authent. & cōsequēter. vbi indistinctè tenet post Bal. quòd procedit, nisi sit appellatum ante lit. contest. & ipsa appellatio sit iustificata: adeo quòd iudex appellationis possit cognoscere de causa principali: nam tunc sicut potest fieri coram iudice principali, ita poterit coram iudice appellationis, qui in eius locum succedit, quod videtur velle in dict. capitulo j. de mu. pe. secund. Io. An. & post eum dic de iure ibi, quicquid dicat ibidem Ant. idem si talis appellatio sit deserta, prout voluit Ioann. And. ibidem, & Bar. & hoc si appellatione iudiciali non sit appellatum, sed extraiudicialiter: nam in eo locum habet recōuentio: vt voluit Spec. in tit. de reconuentio. ver. sed nunquid. §. 2.

Sextò fallit, quando imploratur officium iudicis: cum tunc non sit locus reconuentioni: quod verum est quando imploratur incidenter, aliàs si principaliter. & tunc erit locus reconuentioni, per not. extrà, de off. dele. in d. c. j. secundum Ioan. An. quod voluit Bart. in d. authent. & consequenter. C. de sent. & inter. om. iu. alle. ad hoc. l. j. in fi. C. de ordi. cog. quod procedit, quando imploratur contra partem vel si cōcludatur tantum iudici: & tunc nō habet locum reconuentio secundum Anto. & Nico. in d. c. facit ad hoc quod not. extrà, de accusa. c. qualiter, & quādo. in gl. magna.

Septimò fallit, quando agitur pro rebus ecclesiæ malè administratis, id est alienatis. vt per Spec. de reconuen. §. nunc vide. vers. licet.

Octauò fallit, quando causa non est talis quod exeat iurisdictionem commissarij. not. per Spec. in d. tit. ver. literas. §. reus. vbi de hoc vide.

Nonò fallit in causis rerum post datum rescriptum: cum de eis impetrans reconueniri non possit coram iudice delegato absque nouis literis: vt voluit Ioan. And. in d. §. reus. in addi. Spec. in tit. de rescr. per §. vnamquaque cauendi. ver. pone quod etiam videtur tenendum. dicat quicquid velit Host. in d. c.

in d. c. i. errat, per not. extrà. de testi. in c. fi. & in d. s. reus. ybi dicitur de hoc. circa quod vide per d. de Rota in decisione 44. quæ incipit, fuit disputatum. & extrà, de nu. pet. cap. fi. & per Nic. vbi videtur tenere quòd etià possit conueniri. & quod tenet Flori. in dicto capitulo i. maxime ex eo quod in eo potest dubitari de fraude. & per d. s. reus. cum distinctè loquatur.

Decimò fallit, quando reconuentio fieret coram arbitris, & arbitratoribus: cum coram eis non habeat locum reconuentio. extrà, de arbitr. cum dilectus. quod etiam locum habet in iis qui sunt arbitri iuris, vt sunt arbitri electi in causa suspicionis: vt not. Sp. in tit. de recu. s. effectus. ver. sed nunquid. duplici ratione, & primo ne negotium recusationis plus debito differatur: quia tales arbitri iuris sunt veluti iudices certi & determinati articuli, & sic reconuentio non fit, vnde non debet se intromittere ecclesiasticus, secundum eum ibi, ex quibus rationibus colliguntur duæ aliæ fallentia: vt postea patebit. sed licet hoc procedat in arbitris iuris electis in causa suspicionis, vt supra, tamen aliud est in arbitris iuris electis in causa mota per episcopum contra subditum: vt habetur xj. q. 2. quòd si clericus. vel inter cõfanguineos ex forma facultatis, secundum Do. in c. i. circa quæ not. in d. c. dilectus.

Vndecimò, fallit, quando causa exigeret celeritatem. nam in ea non habet locum reconuentio: vt colligitur ex dicta ratione, primò, quod iudex in arbitrio relinquit, vt not. extrà, de ordi. cogni. capit. 2. & per Guiliel. in d. versic. sed nunquid. secundum dom. Ant. in d. c. i. vt est causa electionis vel alimètorum, secundum Bal. & idem tenet Nico. in d. c. i. per not. in d. c. 2. vbi plenius per eum.

Duodecimò fallit, quando reconuentio fieret coram iudice certi, & determinati articuli, cum tunc non admittatur reconuentio: vt colligitur ex dicta regula. ad hoc l. testium. C. de testi. quæ facit, vt si conuenirent scholarè coram rectore vel doctore: vel artificem coram massario siue camerario, neque possim coram eo reconueniri: quod videtur tenere in dicto capitulo i. extrà. de nu. pet. secundum Anto. facit quod no. in auth. habita. C. ne filius pro patre. vbi videtur idem tenere quod etiam videtur tenere in d. capitulo i. Secundum Inno. hoc dictum non videtur procedere, cum iste non sit iudex certi & determinati articuli, & eorum iurisdicção prorogabilis sit, vt not. in l. i. ff. de iudi. vnde videtur, quòd coram eis possit, reconuètio fieri, ad hoc quod not. in d. auth. & consequenter, C. de sent. per Bart. & hoc nisi scholaris cõuentus coram vno, elegisset conueniri coram alio: iuxta not. in d. authen. habita. cum tunc reconueniri non possit.

Decimotertiò fallit, quando conuentio fuisset facta coram delegato de communi consensu: cum tunc locum non habeat reconuentio, vt voluit Bar. in d. auth. consequenter. ar. d. c. cum dilectus. quod non placet Ant. nec Imol. in d. c. i. extrà, de mut. peti. Archi. in d. s. reus. sed quicquid dicat, fortè verum est, cum lex nõ suppleat nisi partes præuiderint. l. fi. C. de pac. do. secund. Nico. in d. c. i.

Fallit xiiij. in conuentione coram iudice ordinario, quem actor necesse habet adire, cum talis reconueniri non possit: vt voluit Do. d. ca. i. & hoc est quod not. per d. c. 2. & in auth. habita.

Fallit xv. in offerente se liti, cum talis reconueniri non possit, argu. not. extrà, de pact. c. inter.

Fallit xvj. in conuèto super nullitate: quia reconuenire non potest. l. absentem. C. de accus. quod videtur tenere Bal. in d. s. reus. quod fortè verum, quia principaliter non intentatur nullitas, cum pro ea imploretur officium iudicis: vt no. in c. i. extrà, de offi. vic. in quo loco habeat locum reconuentio si acceditur: vt supra dictum est, quo casu, procedere possit dictum Bald.

Fallit xvij. in causis criminalibus in quibus locum nõ habet reconuentio, vt voluit glos. in d. c. i. circa fi. & in cap. at si clerici. de iudi. quod qualiter procedat, vide in d. c. i. de mu. pe. per Inno. Io. And. & do. Ant. & Io. de Imo. & per Nic. & Bar. in d. auth. consequenter. & l. is qui reus. ff. de pub. iud. & l. i. & l. neganda. C. qui accus. non poss.

Fallit decimo octauò, quia non habet locum reconuentio, vbi petitur executio instrumenti confessioniati, secundum Bald. qui ita not. in authenti. consequenter. in prin. hoc idè, quia habet vim sententiæ, & post sententiam non habet locum reconuentio, B. Soc. re. 412.

RECONVENTIO an locum habeat coram arbitris necessariis ex forma partis 1555. & statuti. Tu tene res, quòd sic, per doctrinam Bar. in l. fi. C. de iudi. eo quia arbitria sunt redicta ad instar iudiciorum, & Bart. in l. si quis maior. C. de transact. contra c. cum dilectus. de arbitris, attamen, tu conclude, & tene partem negatiuam, stante maxime compromissio facto, in quo nil dictum fuit per partes de reconuentione: vnde consulo sine pecunia, quòd in compromisso adiiciatur, & apponatur cum beneficio reconuentionis, & aliter non poteris vti beneficio conuersi seu reconuentionis, & fuit sin. doc. Iaso. in l. est receptum. nu. 13. ff. de iurisd. omni. iud. eo quia iud. arbitri nullam habent, vel habere possunt auctoritatem, imperium, seu notionem inter partes, nisi quantum eis à partibus est attributa, secundum c. cum dilectus. de arbi.

Amplia, regulam, vt locum non habeat etiam in causa appellat. prout Spec. in tit. de reconuentione. nu. 12. s. nunc dicamus. versic. sed nunquid coram iud. appell. Gui. Papa q. 437. nu. 102. & idè Spe. in tit. de appell. s. de officio eius ad quem appel. versic. sed nunquid in causa appel.

Amplia, vt locum non habeat in iudiciis requirentibus celerem expeditionem, secundum Host. & Ro. sing. 781. & doc. in c. cum dilecti, de ord. cog. & Fel. in c. i. de mut. pet.

Amplia, vt non habeat locum in causis clericorum coram laico motis in causa spiritali, secundum Dec. in c. at si cleri. de iud. num. 53. glos. in c. tuam. de ord. cogn. & 3. q. 8. c. cuius in agendo, Mari. Soc. in c. i. de mut. pet. cum x. limit.

Amplia, in omnibus causis fauorabilibus non habet locum reconuentio, vt in dote, libertate, & matrimonio, secundum Dec. in d. c. At si cler. 200. de iud. vt in c. fi. de re iud.

Amplia, vt non habeat locum coram arbitro electo de consensu vtriusque par. secundum Barto. in auth. & consequenter. in fi. C. de sententiis. & Abb. in c. i. de mut. pet. & Ias. in l. 3. in fi. ff. quod quisque iur.

Amplia d. regulam, & dic quòd in causis executiuis non habet locum reconuentio secundum Bald. in auth. & Bar. in d. auth. & cõsequenter. in vers. quæro nunquid. Spe. in tit. de reconuen. s. nunc dicamus. ver. sed quid si agebam, & idem Bal. in l. 3. in prin. not. C. qui ad lib. proclam. non licet. I. Nouel. re. 172.

¶ **RECTOR** vt vitra biennium duret quis eligi non potest nisi reconfirmetur: vt in auth. de defen. ciui. in §. fi. Hæc regula maximè procedit, quando locus ille, vel ciuitas sub alicuius dominio esset, cum tunc multominus liceat sine consensu illius cuius imperio subest: vt extrà de excels. præ l. c. delicta. & de off. archi. c. ad hoc ad fi. secundum ipsum. Host. & in c. fi. extrà, de iudic. vbi plenius & hoc eius dictum regulariter est verum, tamen Fallit. Et primò, quãdo de antiqua, & approbata consuetudine appareret: vt est in Imperatore, & duce Venetorum, qui eliguntur quandiu vixerint. extrà de elect. c. per venerabilem. & constituuntur quandiu vixerint. extrà, de fide instru. c. per tuas. secundum Ioan. And. & per eum plenius in d. c. fi. de iud. circa quæ vide quod not. de ma. & obe. c. inter quatuor. B. Soc. re. 412.

¶ **RECTOR** petens fructus sui beneficii, tenetur ostendere primo titulum sui beneficii. ratio: quia administrator est similis procuratori, secundum legem, si quis inficiatus. ff. de pos. & ibi Bar. & Fran. de Curte, & idem Bar. consilio 185. & gloss. in c. fi. v. quæst. 3. & si procurator tenetur ostendere parti mādātum procu. in iudicio, vt l. procuratoribus, & l. nulla. de procurato. C. & l. non solum. §. qui alieno. ff. de procurator. in glo. in versicu. debet. circa uediam: ergo tenetur etiam administrator ostendere titulum sue exactionis. Inn. & Host. in c. j. de concess. præbend. in 7. Boc. latè in q. 313. nu. 1. & 2. Cassan. cons. 30. nu. 26. decis. Rot. in no. num. 4.

Fallit quando rector haberet liberam fructus sui beneficii administrationem, & diu esset in possessione iuris exigendi fructus sui beneficii, quia eo casu sufficeret probare communem reputationem, & quod est habitus, & tentus, & reputatus, pro administratore. argumento l. Barbarius Phil. ff. de off. præst. & sufficit communis reputatio secundum Boc. in d. q. nu. 2. & Bal. cons. 488. nu. 15. vol. 4. quod not.

Fallit 2. quando possessio alterius esset antiquior, quia titulus sibi in hoc non patrocinator, secundum Bald. in l. data opera. in fi. C. qui accusa. Alex. cons. 88. nu. 12. volum. 5. Dec. cons. 303. nu. 9. & c. licet causam. num. 97. de proba.

Fallit hæc regula cæteris paribus, quia qui habet titulum vincit alios. secundum Bald. in l. si duo. ff. vt possidet. l. i. C. eo. titu. & idem Bal. in l. qui accusare. C. de eden. nam ex titulo possessio præsumitur antiquior. secundum Bal. in leg. post sententi. C. de sent. Deci. in c. licet causam. num. 100. de proba. & sic titulus administratur possessioni, & iustificat possessionem, secundum Bald. in l. ordinarij. C. de rei vendica. & Barto. in leg. si de eo. §. fina. ff. de acqui. poss. quod no.

Titulus in iure multipliciter exponitur, secundum Lucam de pen. in l. absit. n. 3. vsque to. C. de priuile. do. Aug. lib. xj. & tit. per tempus probatur. tex. est melior in iure. in l. cum de in rem ver. ff. de vsu. ibi lōgo temp. præstitisset. quod no. I. Nouel. regu. 171.

¶ **REDUPERANDAE** possessorio agenti an obster sententia lata super confessoria? Anto. c. veniens. de præscr. vbi etiam an sententia lata in interdicto, vt possideris, obster agenti confessoria, vel interdicto recuperandæ? addentes ad Abb. c. quauis. in termin. huius reg. i. de sen. & re iud. Med. reg. 8.

¶ **RECVRVS** non habetur, ad superiorem, quando plus expenditur, quàm sit ipse valor causæ. Bartol. l. mediterraneæ. C. de annor. & trib. libro 10. Ant. in tract. de minim. numer. 16. item quando hæreditas

adeo modica est, vt plus expendatur in inuentario quàm sit in ea tutor excusatur, similiter iudex potest compelli per partes ad reddendum ius in aliquo certo loco in minimis. Med. re. 5.

¶ **RECVSANS** iuramentum ex delatione appellare potest iusta causa. leg. generaliter. §. i. primò. C. de rebus credit, item pariter, & ille, cui defertur. Salicet. dicta lege generaliter, Bapt. in tractat. de correlati. in termin. huius re. nu. 41. Med. re. 9.

¶ **RECVSATIO**. Iudicē nō posse recusari sine causa.

PRO.

Ext. de his quæ fi. à maio. par. c. i.

Ext. de eo qui mit. in poss. c. cum sicut.

Ext. de app. c. postremo. & c. 2. requiris.

CONTRA.

Ext. elec. c. quia diligentia.

Ext. de app. c. super eo. & c. 2. requiris.

2. q. 5. c. quia suspecti. §. fi.

C. quando imp. inter pup. & vid. l. i. §. fi.

C. si quacunq. præd. pot. l. i.

C. de iud. l. apertissimi. & Auth. si verò contigerit.

D. ad municip. l. 2.

D. de lega. 2. l. si quando.

SOLVITIO.

Vbi remouetur appellatio, non admittitur recusatio: nisi interponatur à manifesto grauamine, & ita reiciatur: sicut remota appellatione nō admittitur appellatio: nisi causa sublit. & assignetur, & probeatur. d. c. 2. requiris. quia remota appellatione, recusatio intelligitur remota, d. c. super eo. aliter nō est necesse causam appellationis assignare, d. c. 2. requiris. §. fi. Sed certè causa recusationis semper hodie est admittenda. ext. de app. c. cum speciali. Damas. re. 23.

¶ **REDHIBENTVR** reliqui correlatiui, vno ex correlatiuis existente in causa redhibitionis, vnde re. hæc locum habet in redhibitoria actione. leg. cum eiusdem. leg. plerumque. ff. de ædil. edicto, Bapt. in tract. correlat. nu. 110. conc. Ias. leg. transigere. numero secundo. C. de transac. leg. quod dicitur. numero 39. ff. de verborum obligation. leg. legem. numero 30. C. de ind. vid. vol. Felin. c. fina. numero 4. de iudi. Med. re. 9.

¶ **REDHIBITORIA** pro modico locū nō habet. Bal. l. fi. C. de ædi. act. not. l. iubemus. §. sanè. C. de sacr. sanct. eccl. A sinus in praxi iudi. §. 26. c. i. num. 8. l. si tamen. §. fi. ff. de ædil. edicto. conc. simil. Barba. in tract. de præst. Card. q. 8. p. partis. Cor. cons. 77. li. 2. Med. re. 5.

¶ **REDHIBITIO** nulla est sublato vitio, in quo erat. l. fi. §. quoties. cū gl. ver. finiatur, vbi Cep. nu. 2. ff. de ædil. edicto. idem Cepo. l. actioni. nu. 5. ff. eo. conc. l. si pro ea. C. mandati. Med. re. 6.

¶ **REFICERE**. Vlp. lib. 3. opinionum. Lex 61. al. 62. Domū suam reficere vnicuique licet, dum nō officiat inuito alteri, in quo ius non habet.

Hoc est, in suo fundo, facere quis potest quod volet, modo alteri non noceat in eo, in quo seruitutē non habet. Coniunge l. 2. de oper. publi. Viuiennus.

¶ **REFORMATIO** facta, quod quilibet soluere debeat decem pro collecta secundum formam statuti, si nihil disponatur, debetur nihilominus collecta, quia cum relatio fit de aliquo ab eo, qui ius disponendi habet, licet non constet relatum, nihilominus substatetur eius actus. gloss. Barto. & Iason l. admonendi. lectura 2. numc. 28. ff. de iur. iur. l. eum qui. §. Iuli. ff. de const. pec. Bald. leg. i. C. de episcop. & cleri.

& cleric. l. si donatio. C. de dona. Doct. l. ius civile. ff. de legibus. cap. 1. §. si. tit. qualiter olim feud. amit. Med. reg. rō.

REFUGIUM. Paul. lib. 1. ad edictum. Lex cilj.

Nemo de domo sua inuitus extrahi debet.

ADDIT. † sua extrahi in Pand. Flor.

Quum domus inhabitata sit cuiusque tutissimum refugium. ex tit. de in ius voc. Barto. in l. ne ea. de adul. l. quod ait. §. sufficit. vers. sed si pater. de adul. Albericus tractatu statutorum, in 2. parte. 35. quæst. item quæritur. vers. quid si aliquis. bona tamen eius & possideri & vendi possunt: & per consequens domus, quam quis non inhabitat. Viuicn.

REGALIA quæ dantur domini directi dominij pro labore inuestituræ & inducendo eum in possessione rei venditæ laudemia appellantur, secundum text. in l. fin. C. de iure emph. Bal. Ias. Sal. in d. l. & Guid. Pap. q. c. j. nu. 3. quæ possessio datur liuellario mandato iudicis. Citatis de iure citandis, secundum c. licet episcopus, cum glos. in vers. vocato. de præb. lib. 6. & c. potuit. extra loca. cum aliis in fi.

Fallit hæc regula, ut non habeat locum in eo, qui habet possessionem rei venditæ actualement per precarium vel per retentionem vsusfructus, aut etiam donatæ, vel causæ modo prædictæ ex quo præfertur postea habenti possessionem realem tantum sine precario, & hanc opinionem tenet Alber. in l. quoties duobus. C. de rei vend. & Iac. de Suffa. relati per Io. Andræ. in addi. ad Spec. in tit. de empt. & vend. §. i. in vers. not. quod si res.

Fallit etiam, quando primus emptor habuit fictam traditionem, sed bene habet instrumentum emptionis, seu inuestituræ, & primò fuit inuestitus & recognitus pro domino rei venditæ, vel inuestitæ, & is præfertur alteri, qui non habet instrumentum, vel fuit inuestitus. Ratio quia dominium, per traditionem realem, etiam soluto precio non transfertur in emptorem sine volūtate & assensu domini, quia res mea à me sine facto meo auferri non potest. Guido Pap. q. 112. & q. 36. & q. 171. l. Nou. re. 172.

Quando habemus regulas duas quarum vna est prohibitiua, altera permissiua, in dubio præfertur prohibitiua. Alex. in l. si conuenerit. ff. de re iudic. per tex. quem dicit no. in l. 3. circa prin. ff. de susp. tut. inducendo prout ipse Alex. ibi inducit. Turz.

REGIMEN. Ad regimina & dignitates non pretium vel ambitio, sed probata vita prouehere debet Theod. C. ad l. Iul. rep. l. fi. Riisvich.

REGNUM concessum alicui, ut post illos veniat ad primogenitum si primogenitus moriatur absque liberis non deuoluitur regnum ad eius fratres si simpliciter ita tantum fuerit cautum, Bald. cap. 1. de fil. nat. ex leg. Matr. Ias. l. quoties. C. de rei vendic. Tiraquel. in tract. primogen. quæstio. 3. conc. simil. Bald. conf. 42. volum. 5. Claud. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Trebel. Cardinal. Floren. consil. 49. Med. reg. 3.

REGVLÆ definitio. L. I. Paulus libro sextodecimo ad Plautium.

Regula est, quæ rem, quæ est, breuiter enarrat, non ut ex regula ius sumatur, sed ex iure quod est, regula fiat. Per regulam igitur brevis rerum narratio traditur, & ut ait Sabinus, quasi causæ coniectio est, quæ simul cum in aliquo vitiata est, perdit officium suum. al. vñ. † coniectio.

REM. id est, causam fori, quæ est Iurisconsultorum disputatione definita & consensu recepta. BREVI-

TER, ut dulci compendio memoriæ tenacius inhaereat. Sic Lycurgus suas Rithas breuiter composuit, ut non scripto mandari, sed in memoria tradi possent & deberent. Et rectè ille diuinus Plato dicebat, in politia optimè constituta paucissimas leges esse debere: multitudo namque confusionem, confusio antinomiam gignit, eamque ob causam similitudine breuitate olim concipiebantur leges in 12. tabulis, plebiscita, Senatusconsulta, edicta, interdicta, veterum principum placita, & responsa prudentum, vsque adeò, ut pleraque obscuritatem non euadant. Ex quibus quidam edicta, interdicta, plebiscita, & Senatusconsulta statim post Institutiones & has regulas tyronibus legendas quidem censent. Ex REGVLÆ occupatio. Idem de definitione scribit Pet. Lorior. de reg. Ca. l. fin. l. vs, scilicet, iam ante ipsam determinatum, ut interpretantur Bart. Deci. Alber. Bomelius, Hier. Francus, contra Lor. arg. non possunt, de legib. l. penult. C. de pactis. In aliis postea occurrentibus casibus adeò regula ius facit, ut qui pro se regulam habeat, etiam rem habere certam & intentione sua fundatam dicant communi sententia Doct. ut iudex ex ea decidere possit, nisi diuersa facti circumstantia fuerit probata, si quis cau. l. quoties, & ibi Bar. si quis in ius voc. l. 2. de restitut. spol. in 6. cap. fin. arg. de prob. hab. ea, communiter Doctor. & Francus contra Lor. axi. 6. ENARRAT. Nam est quodammodo summa & anima earum legum, in quas incidunt: ut enim forma dat esse re: ita regula dat esse & vitam legi, perinde atque anima homini, quam si strangules, necesse est ut hominem, ita & legem perire, testè D. Hieron. Franc. ad exhib. l. Iulianus, §. sed & si quis: Propterea D. Hopperus libro primo de arte iuris regulas Principia particularia, Hippocrates medicorum princeps Aphorismos, Dialectici theses, seu positiones vocant. Ex his quoque verbis apparet differentia inter definitionem, sententiam, & regulam: nam definitio vnum aliquod verbum, per genus & differentias propriè explicat. Regula per genus tantum multas hypotheses in vnum colligit, Sententia est iudicium animi acutè prudenterque conclusum, sed sapè vnum pro alio ponitur, de reg. Ca. l. i. inf. l. omnis definitio, de cond. & dem. l. Iulianus. inf. l. 63. hæreditas. REGVLÆ. Officiū regulæ FIAT. Quod ex his Paratitlis maximè elucet, vnde regulam iuris antiqui non ius regulæ dicimus. Et hæc verba eadem lege fecernunt, cum lex à facto oriatur: regula vero à lege principium sumit, inquit Anton. Massa libro primo de exercit. Iurisperit. Si norma naturalis ex præceptionibus Mathematicis absoluitur, non autem præceptiones Mathematicæ ex norma. Et apud Grammaticos (apud quos omnia auctoritate maiorum nituntur) præcepta seu regulæ non faciunt vsum, sed vsus præcepta, CONIECTIO. Hæc est brevis explicatio causæ, ac veluti summa comprehensio, quam actor in iudicio faciebat, antequam ad aduocatos & ampliorem disceptationem perueniretur: Asconius in tertiam Verrinam. CONIUNCTIO legit Harmenopolus, Accursius, Ioann. Ferrarius & alij quidem, quasi ex variis vna communis regula fiat, & coniungatur, quam lectionem refutat Francus & Duarenus ad tit. de pact. disput. 1. cap. 46. vide Alciat. Parer. 5. capit. 1. PARDIT. Hæc ratione Quintiliano semper moris fuit quam minimè se alligare ad præcepta, quæ Catholica vocant, ac, ut sic loqui possimus, vniuersalia ac perpetua.

lia, Quintilian. lib. 2. cap. 13. Et Massa ex Felino refert, docti & verè Iurisperiti non esse, consultoribus per generales duntaxat regulas & præcepta responsa tradere. Hinc & Iurisperiti magis per speciales facti definitiones, ciuilis disciplinæ præcepta tradiderunt, quod eis concessa de iure respondendi facultate, multorum quæstionibus satisfacere cogebantur, vt latius Matthæus Gribal. libro primo de ratione studendi, capitul. vndecimo. OFFICIUM. Hoc est potestatem & vim suam. infr. l. 8. generi. Hinc Anton. Massa definit propriè regulam esse compendiosam definitionem, seu vniuersalem, vel perpetuale præceptum, diuersarum rerum, quasi sub vnam eandemque causam cadentium, vniuersitatem complectens. Qui quidem Massa sic eam à generali siue vniuersali locutione, & principiis differre dicit. Sed tennes verborum differentias leges nostræ reiiciunt, C. de testa. l. quoniam indignū, C. com. de leg. l. 2. de verb. sig. l. licet inter, de const. pec. l. 2. de iniusto, l. 2. idèoque ab Hier. Franco regulæ definiuntur breues & compendiosæ sententiæ ex peruagatis definitionibus perstrictæ, obque eam definitionem existimat, nullam in hoc toto amplo regularum tractatu esse legem, in qua quid eorum facillè desideres. si pressius tum vim legum, tum mentem Iurisperitorum intuearis: nam hoc tit. regulæ appellatione prima iuris principia, seu generalissimæ quædam sententiæ, quales Dialectici maximas vocant, teste D. Nicolao Vigelio, significantur. Ad FI. scilicet, quasi per exceptionem vel varietatem circumstantiarum equitatēve exclusā. Et hoc quidem ex causa ad legem Aquil. l. ita vulneratus, de contu. l. vtilitatem, de le. l. si domum, §. qui confitetur: vel per accidens tantum, vt D. Præsidens Viglius in prin. tit. Instit. de testamentis, testatur, Auth. vt sine pro. ma. in prin. Vide l. 9. in omnibus quidem. & ibi Dec. Diuiduntur autem à D. Io. Ramo regulæ in generales & speciales, & generales vocat, quæ per totum ius sine certo aliquo de terminatōne loco, aut argumento diffusæ sunt. Speciales vero, quæ circa locos & titulos singulares versantur. Riisvich. paratit.

¶ REGVLAR. Paulus lib. 16. ad Plaut. Lex I. Regula est, quæ rem quæ est, breuiter enarrat, non^a vt ex regula ius sumatur, sed^b vt ex iure, quod est, regula fiat. Per regulam igitur brevis rerum narratio traditur: & (vt ait Sabinus) quasi causæ cōiectio, quæ simul eum in aliquo vitiata est, perdit officium suum.

ADDIT. a deest in Pand. Flor. b rursus deest ibid. c. al. coniunctio.

Alciat. lib. 5. Parer. capit. 1. & Duarenus i. disput. capit. 46. quasi causæ, & c. hæc erat brevis explicatio causæ, ac velut summa comprehensio, quam actor in iudicio faciebat, antequam ad aduocatos & ampliorem disceptationem deueniretur. Viuiennus.

¶ REGULA est, quod ante præsentationem literarum iurisdicção non cōfertur, nec aufertur iudici, refert Philippus Francus, in capitulo super eo. extra, de appellationibus. Bald. in l. prima, C. vt lite pend. idem Francus in capitulo, vt debitus honor, de appellatio. qui infrà scriptas tradit regulas videlicet.

Regula est, quod nullus potest recedere à iudice competentī per appellationem ante sententiam definitiuam, nisi appellet ex causa rationabili in specie expressa, alias appellatio esset nulla, requiruntur

tamen duo, primò, quod appelletur, secundò; quod exprimatur in appellatione causa rationabilis, & talis quæ si foret probata, legitima reputaretur, tex. c. se dicit in d. c. vt debitus, & in cle. appellanti. codè in tit. vide leg. ait prætor, §. præmittitur, ff. de mino. & ibi Baldus.

Regula alia, quod hodie quando quis grauatur à iudice, si vult grauamen reuocari, est necesse, quod specificè, & expressè appellet, quia nullus alius actus habet vim appellationis, & debet appellare coram iudice, à quo grauatur, & in eius præsentia, vt est textus secundum ipsum Francum in dicto capitulo vt debitus, & ex ipsa regula deciditur quod hodie non sufficit sola abreptio itineris ad Papam, vel missio nūtij ad curiam, nec habet vim apostolicam, nec suspendit iurisdictionem iudicis. à quo, vt in eodem textu habetur.

Regula alia, & tertia in materia rescriptorum, quod licet per antiqua iura secundæ literæ, facientes mentionem de primis, tollant primas, vt in capitulo cæterum, de rescriptis. & in capitulo secundo de dolo & contumacia. tamen per textum in dicto capitulo vt debitus, videtur, quod nunquam possit opponi, & excipi de hoc, nisi quando primæ literæ fuerant iam coram primo iudice delegato præsentatæ, & sic quod attendatur tempus præsentationis, an per secundas literas derogetur primis, vel econtrà. Et de dicto articulo, an indistinctè procedat, vide per eundem in loco allegato in quarta glossa in fine. & in gl. v.

Regula quarta, quæ probatur ex textu in dicto capitulo vt debitus secundum communem intellectum est quod iurisdicção delegati potest præueniri per ordinarium, dummodò literæ delegatoriæ non fuerint primo præsentatæ iudici delegato. Ex quo sequitur, quod si citatus coram iudice ordinario excipit, quod Papa, vel princeps primo illam causam commisit alteri, non auditur, & imputet sibi impetrans, ex quo prius literas non præsentauit, & textus procedit etiam si impetrans fuisset impeditus, vt non potuisset præsentare. Ratio fuit, fauor ordinariæ iurisdictionis, quæ est fauorabilis, & largo modo adiuuanda, & interpretanda, qui fauor non cadit in delegatam, quæ est extraordinaria, capitulo de cætero. ff. de transactionibus, & velut odiosa est restringenda, secundum glossam, nota. in verbo volumus. in Clementina fina. de officio ordin. vide latius per ipsum Francum in dicto loco.

Regula quinta quod iudex ad quem succedit loco iudicis, à quo, & deuoluitur ad eum cognitio, & definitio causæ negotij principalis, & ipse habet cognoscere, & definire de causa principali, sicut habebat iudex à quo fuit appellatum. Ita probatum ex text. in d. c. vt debitus, & tradit Spec. tit. de appel. §. de officio, vers. si autem peremptoria, concludens: quod quicquid debuit facere iudex à quo, debet facere iudex appellationis. F. Turz.

¶ REGULA nulla in minimis rebus dari potest, quia parum & nullum æquiparantur, atque nullius entis nullæ sunt qualitates. c. ad dissoluendum. de spon. impub. Bald. authent. præterea. C. vnde vir. & vxor. Corn. consilio 63. libro 1. idem consilio 29. li. 3. conc. c. de multa. de præb. c. de quarta. de præscrip. c. coram. de offic. deleg. licet causam. de sent. & re iud. l. 2. ff. quod cum eo. §. sed quia inst. de fideic. hered. gl. §. pen. auth. de instrumen. caut. & fide. vbi æqua-

lis conditio est nihil scientis, & parum scientis, Cy. & Bald. l. licet. C. de iur. dot. vbi mulier paruam habens dotem pro indotata habetur. Med. re. 5.

¶ REGULA quid sit, agitur Regu. 1. & l. Omnis definitio.

Standum est semper regulæ, donec limitatio probetur. Notauit ad d. l. i. De proba. l. ab ea parte. De restit. spol. cap. ad decimas. in vi. Si quis in ius voc. l. ex quacunque.

Sequens regulam iuris apertè loquitur. De spon. c. ex literis. Riisvich.

¶ REGULA suum amittit officium, cum in minimo etiam vitiatur, dixi suprâ in præfat. numer. 25. & in tract. de leg. & stat. p. 2. q. 9. num. 8. Din. Boer. & omnes in rubr. de reg. iur. 6. Dec. & Cagn. leg. 1. ff. cod. Med. reg. 5.

¶ REGULAE negatiuæ. Nemo potest facere, quin leges locum habeant in suo testamento. l. nemo. ff. de leg. 1.

Communis error non excusat illum qui scit de illo errore. Dec. in cons. cccvij. nu. 2. Cal. in c. ad probandum, de re iudic. vulg. l. Philippus Barbar. ff. de offic. prætor.

Observatio ordinis iudicarij nullo modo remitti potest. capit. de causis, de offic. deleg. Bald. in l. i. in fine. C. ne liceat in vna & ead. causa. Roman. sing. dclxx. num. 1.

Forensis possidens bona in alieno territorio, non potest collectari in loco originis, vel domicilij. Decis. cons. 694. num. 10. Bartol. in l. vers. Item quæro. C. de mulie. & in quo loco. l. ix. Alex. cons. 52. visis. nu. 1. & 5. vol. 5. & Bal. in l. etiam. C. de exe. rei in.

Absens ex causa reipublicæ vel ex alia iusta causa, non tenetur dimittere. procur. Dec. consilio cxxxvij. nu. 8. gl. no. in vers. absentia. c. i. quo tempore miles. in vsib. feud.

Bona alienari prohibita, non veniunt in generali obligatione. Bar. in l. codicillis. §. & instituto. ff. de leg. ti. Dec. cons. 422. nu. 7. vol. 2.

Captus relaxari non debet, si constat de debito, licet captura nulla sit, ita Pau. de Cast. cons. xxxix. in causa capturæ. in fi. l. i. §. si ff. quod met. cau. Dec. cons. 449. nu. 19. quod nota.

Certus certiorari non debet. l. cum qui. ff. de reg. iur. & l. i. ff. de actio. Dec. cons. 618. nu. 3. vol. 2.

Solutio census facta per tertium suo proprio nomine prodest vero emphyteutæ, secundum Spec. in §. nūc aliqua. versic. 82. in tit. de locat. Bald. in l. arboribus. §. quid tamen. in fin. ff. de vsufr. & Deci. in cons. 650. nu. 16. vol. 2.

Pactum seu cōuentio de hereditate viuentis non valet. l. fin. C. de pact. l. quidam. §. donationis. ff. de donat. Deci. cons. 31. nu. 1. vol. 1.

Promissum sub conditione nullo modo debetur nisi prius, adimpleta dicta conditione. Bartol. in l. i. §. diuus. vers. 2. casu. ff. de var. & extraor. cogn. Bald. in l. si vno. §. cum. vers. prædicta vera sunt. C. loc. Dec. in cons. 70. num. 1. vol. 1. I. Nouel. reg. 173.

¶ REGULAE semper est standum donec probetur limitatio. cap. ad decimas, de restit. spol. in 6. & l. ex quacunque. ff. si quis in ius voc. non ier. & qui habent regulam pro se dicuntur esse certi. vt l. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. & Bart. in l. si quotiens. ff. si quis cau. Deci. in c. in præsentia. num. 55. de probat. & regularum vna est permissiua, & altera prohibitiua: in dubio præfertur prohibitiua, secundū Alex. l. si conuenerit. ff. de re iudi. I. Nou. reg. 172.

¶ RELATIO est in referente cum omnibus qualitatibus suis, Decis. Pedem. 23. numero 41. Paris. consil. 19. numero 68. volumine 2. Crau. cons. 88. numero 31 Socin. cons. 170. num. 33. volum. 2. Ruin. cons. 84. nu. 4. volum. 1. Dec. cons. 63. numero 6. Iaso. l. Marcel. numero 14. ff. ad Trebel. Alexan. l. 5. §. 1. num. 2. ff. de re iudic. Beneuentus Stracha tract. de mercatura, tit. mandati. numero 13. August. Ber. cons. 20. num. 9. vol. 3. Capha. cons. 16. nu. 32. Portius. cons. 22. num. 17. Med. reg. 10.

¶ RELATIO fieri potest per nuncium absque citatione, quia persona eius iam fuit approbata, Bartol. l. Theopompus. ff. de dot. præl. glos. & Bal. l. in minorum. colum. si. C. de integ. rest. Soc. trac. dila. colu. 3. Marf. l. de vno. nu. 92. ff. de re iudic. cum multis aliis simil. Med. reg. 8.

¶ RELATIO non implet formam, Aretin. l. si is ad quem. ff. de acq. hæred. Doc. com. l. i. ff. de lib. & posth. Iaso. leg. Gallus. §. idem. ff. cod. doc. l. hac consultissima, §. per renunciationem. C. de testam. laic. prætor. §. i. ff. de re iudic. Ripa. l. 1. numer. 64. ff. de vulg. & pupil. substi. Bertrandus cons. 182. volum. 2. Gratus cons. 28. Tiraq. in tract. de leg. conn. gl. 7. nu. 88. Med. reg. 7.

¶ RELATVM est in referente. l. asse toto. ff. de hæred. institu. ibi quem hæredem codicillis fecero, hæres esto, Titium codicillis hæredem instituit, eius quidem institutio iure valet, ideoque licet codicillis dari hæreditas non possit, tamen ex testamento data videtur, quia agitur ex scriptura declarata non ex scriptura declarante, ita firmat Bartol. & cum eo com. Doct. d. l. asse toto. cōc. l. si ita. ff. de cond. & de mon. l. institutio. ff. de cond. inst. l. i. C. de codicillis. l. vnum. §. si de falcid. ff. de leg. 2. l. lege. ff. de verb. sig. l. si quis. in prin. ff. de leg. 3. l. i. C. de man. testam. Paris. cons. 2. numer. 50. cons. 7. num. 3. cons. 18. num. 24. cons. 51. numer. 17. volum. 3. Ias. l. Marcel. num. 14. ff. ad Treb. l. placet. numer. 22. ff. de liber. & posthum. Dec. Pedem. 23. numero 41. Decis. 10. num. 3. Ruin. cons. 84. num. 4. cons. 35. num. 40. vol. 1. cons. 134. nu. 20. vol. 2. cons. 114. nu. 16. vol. 3. Alex. laic. prætor. §. si iudex. num. 2. ff. de re iud. not. l. 2. ff. de hære. inst. Beneuentus in tractat. de mercatura, Tit. de mandato. num. 13. Alex. cons. 23. num. 9. vol. 7. cons. 87. nu. 6. vol. 6. Crau. cons. 88. nu. 3. Socin. cons. 170. nu. 33. vol. 2. & in tantum procedit vt dispositio à relato limitationem, & temperamentum recipiat. in testamento, ff. de cond. & dem. l. 2. ff. de hæred. institu. Dec. cons. 63. num. 6. Ber. cons. 20. nu. 9. vol. 3. cons. 93. num. 51. vol. 2. relatum enim inspicere debet licet aliter referens disponat. Alex. cons. 9. num. 12. vol. 5. cons. 147. num. 1. vol. 2. Beneuent. in tract. de mercat. in tit. Mand. nu. 13. vnde relatum nedum infert substantiam, sed etiam omnes qualitates, Paris. cons. 2. num. 53. vol. 3. cons. 19. num. 68. cons. 80. numer. 42. vol. 2. Crau. cons. 88. numer. 3. Socin. Iun. consil. 170. num. 33. vol. 2. Ruin. cons. 183. nu. 1. vol. 2. pro cuius declaratione nonnulla prius præmittenda sunt antequam inferam ad praxim regulam, istam, & primò quod relatio sit per dictionem, vt suprâ, quemadmodum secundum, & similia vt doctissimi per Caphal. cons. 153. nu. 59. Dec. cons. 182. numero 3. cons. 227. num. 3. cons. 394. nu. 1. Ruin. cons. 13. nu. 8. vol. 4. cons. 183. nu. 1. lib. 1. Paris. cons. 19. num. 67. consilio 41. num. 65. vol. 2. Decis. Pedem. 23. num. 41. si tamen relatio sit eo modo, quo specificè sciri non possit, quod in relato continetur relatoria non videtur, Tom. 2. Reg. Iur. Bb 2

Paul.conf.120.num.5.Crau.in trac. de antiq.temp.
p. 2.nu.4.Deci.Pedem.39. numer.4. secundo not.
quòd relatum est in referente verè.& propriè.Bald.
l. qui interrogatus. ff. de interro. act. Dec. l. certum.
ff. si certum petat.conf.489. numer.10.Crau.confil.
45. numero 4. Bart.l. quis seruum. §. fin. ff. de leg.2.
auth. si quis in aliquo. C. de edendo. Decif. Pedem.
110. num.3. Dec.conf.11. numero 18.conf.539. nume.
9.conf.686. numero 1.confilio 47. nume.2. Bal. con-
filio 338. volumine 2. Tertiò not. quòd licet relatum
non appareat, creditur referenti, in his quæ pen-
dent à voluntate partium, & voluntas apparet ex-
plicitè. Crauet. confilio 157. numero 3. l. si dona-
tio. C. de donat. Dec. l. liberti. in 4. not. ff. de offic. af-
fessor. Bald. auth. si quis in aliquo. C. de edendo. l. 2.
C. de episcop. & cleric. Angel.confilio 368. colum.1.
Socin. lun. l.1. numero 14. ff. de verborum obligat.
Ias. l. Marcellus. numero 14. ff. ad Trebel. Alexand. l.
ait prætor. §. si iudex. numero 2. ff. de re iud. quartò
not. quòd quando non est nisi vnum ad quod pos-
sint verba referri, ad illud necessariò referuntur,
quamuis sit tale, quod alias non veniret, Iaso. l. qui
Romæ. §. duo. fratres. numero 62. ff. de verborum
obligat. quintò not. quòd quando relatum non re-
peritur, si actus aliquo alio modo potest valere va-
lebit ad hoc, vt potius valeat, quam pereat. l. quo-
ties. ff. de reb. dub. Paris.confil.133. numero 12. volu-
mine 4. Ripa l. admonendi. numero 36. ff. de iure iu-
rand. sextò not. quòd relatio ad proximiora præce-
dentia non sequentia fieri debet, glos. l.1. ff. de legat.
præst. Abb.conf.78. columna 2. volumine 2. Crau.
conf.147. numero 8. Paris.conf.24. numero 32. con-
filio 16. numero 108. volumine 2. confilio 39. nume-
ro 4. volum.3. Socin.conf.156. numero 15. volumin.
2. Cæpha.conf.299. numero 7. Boer.decif.146. num.
2. septimò not. expressum esse, quod per relatio-
nem habetur, Doctor.com. l. ait prætor. §.1. ff. de re
iud. l. in summa. l. institutio. ff. de cond. inst. l. si ita. ff.
de cond. & demonst. l. si prior. ff. soluto matr. Decif.
Pedem.23. num.41. Paris.conf.19. numero 68. volu-
2. Crau.conf.88. numero 3. Socin.confil.170. nume-
ro 33. vol.2. Rui.conf.183. num.1. volum.2. Dec.conf.
63. num.6. Ias. l. Marcellus. nu.14. ff. ad Treb. infertur
reg. hæc ad multa. Med. reg.10.

¶ **RELATIVVM** quis, vel qui, iunctum antecedenti
sine copula, stat restrictiue. text. est in l. ea. tamen
adiectio. ff. de legat.3. de quo per Bartol. in l. omnes
populi. ff. de iusti. & iure. per Bald. in l. præcipimus.
in princ. de appel. C. per Ang. in §. ius autem ciuile.
in prin. Insti. de iure natu.

Amplia semel, & restringe sex modis, vt per Iaso. in l.
cunctos populos, in prin. j. lecturæ. C. de sum. Trin.
& fide cath. latius per eundem, in ead. l. in 2. lect. vbi
rescripsit easdem limitationes. B. Dias re. 641.

¶ **RELATIVVM** quis, vel qui; iunctum verbo futu-
ri temporis, inducit conditionem. text. in l. si de-
bitor. §. verisimile. vbi Bart. ad hoc not. ff. de con-
trah. empt. text. in l. nuper. vers. fin. ff. de leg.3. text.
in l. Stichum qui meus erit. ff. de leg. j. vbi Ias. ponit
rationem.

Amplia quinque modis, & limita dupliciter, vt per eū
ibid. B. Dias reg. 640.

¶ **RELATIVVM** quis, vel qui, iunctum verbo futuri
temporis inducit conditionem, no. glo. in l. Stichum
qui meus erit, ff. de leg.1.

Ampliat in 4. casibus, & limitatur in 2. à Iaso. in d. l.
Stichum, nu.5.

Ampliat per Ripam, & limitatur in 3. in d. l. num.26.
fallit in 4. casib. vt per Alex. in d. l. num.1.

Relatiuum iunctum verbo præsentis, vel præteriti tē-
poris, facit solum demonstrationem, & non condi-
tionem, l. demonstratio falsa, ff. de cond. & demon.
fallit in 2. casib. quos not. Ias. in d. l. Stichum, num.11.
vbi Ripa limitat in 4. casib. nu.8.

Relatiuum quis vel qui, iunctum antecedenti sine co-
pula, stat restrictiue, l. ea tamen adiectio, ff. de leg.3.
Fallit in 6. casib. vt per Ias. in l. cunctos populos, nu.2.
C. de summa tri.

Fallit in multis casib. quos no. Beuincasa in §. omniū,
inst. de act. numero 120. fallit in 3. casib. quos latissi-
mè ponit Ioan. Bolog. in l. omnes populi, ff. de iust.
& iu. nu.20. Don. Fina, lib.2.

¶ **RELATIVA** tractant in l.1. C. de sacr. tri. & in l. Sti-
chum qui meus erit. De leg.1.

Relatiuum. Relatiuorum vno posito, & aliud infertur.
De acquir. hæ. l. quamdiu. Reg.38. nemo qui con-
demnare.

Quis & qui relatiua iuncto verbo futuri temporis in-
ducunt conditionem. De contrahend. emp. l. si de-
bitor. §. verisimile est. De leg.3. l. nuper. De leg.1. l.
Stichum qui meus erit.6. Et ibi Barto. & Ias. iuncta
verò antecedenti sine copula stant restrictiue. de le-
gat.3. l. ea tamen adiectio. Riisvich.

¶ **RELICTVM**. Quando libertas, & hæreditas si-
mul seruo relinquitur, non potest vna sine altera
adimi, no. in l. si ita scriptum, §. regula, ff. de liber. &
posthum.

Fallit in 3. casib. quos no. Ias. in d. §. regula, nu.1.

Relictum poenæ nomine valet, l. superuacua, C. de his
quæ poenæ nomi.

Fallit in 4. vt per Ias. in d. l. num.2.

Relictum ad pias causas non debetur hæreditate non
adita, l. si nemo, ff. de reg. iur.

Fallit in 3. casibus, vt per Ias. in l. eam quam, C. de fidei-
comm.

Relicta ab instituto, repetita esse censentur à substitu-
to. l. licet Imperator, ff. de leg.1.

Fallit in 8. casib. quos not. Soci. reg.334. Ampliat in
7. casib. & limitatur in 8. à Ias. in l. licet Imperator,
ff. de leg.1. nu.45. & seq. Don. Fin. lib.2.

¶ **RELICTA** ab instituto repetita esse censentur sub
stituto. vt in l. licet Imperator, ff. de leg.1.

Primò fallit, cum euidentissimè apparet de contraria
voluntate testatoris: quia tunc relictæ ab instituto
non censentur esse repetitæ à substituto, vt in d. l. li-
cet Imperator.

Secundò fallit in secundo hærede scripto à milite, qui
potest scribere hæredem ad tempus: vt in materia
l. centurio. ff. de vulg. & pup. & per l. quærebatur. §.
si ff. de testa. milit.

Tertiò fallit in eo, qui est substitutus in locum primi
agentis à legis dispositione: vt est tex. no. in fin. ff. de
leg.1. in d. l. licet Imperator.

Quartò fallit in substituto pupillari, per ea, quæ habentur
in l.1. §. codicillis. ff. ad l. Falc. & per ea quæ not.
in l. quid ergo. §.1. ff. de leg.1. & in l. si fundum. in §.
si patre. ff. eod. tit.

Quintò fallit, quando legata sunt facta à substituto
quæ modo tempore testamenti non erant in rerum
natura: vt est casus & ibi Bar. in l. quidam referunt.
ff. de iure codicil.

Fallit 6. quando legata sunt facta ab instituto sub no-
mine proprio: vt est text. in l. si plures. ff. de legat. se-
cundo. & in l. Celsus. in §.1. & 2. ff. de leg.2. & in l.1.

§. id quod. ff. ad l. Falc.

Septimo fallit in substituto particulari in re certa: vt per Bald. in l. quoties in fi. C. famil. ercif. & in l. vnica. §. pro secundo. C. de cadu. tollen.

Fallit 8. quando quis est institutus sub conditione, quæ non est verifimiliter ventura, & est grauatus legatis, & ei datus substitutus simpliciter, aut sub contraria conditione verifimiliter ventura: vt per Cum. in l. licet Imperator. ff. de leg. 1.

Nono fallit, quando vnus & idem esset institutus & substitutus, vt est tex. in l. 1. §. si proponatur. ff. si quis omiffa causa testamenti. & Imo. in l. fi. §. Titius. ff. de vulgari. & pupil. & Pau. de Castr. & Alex. in l. si plures. §. si. cod. tir.

Decimo fallit in conditione appofita instituto: quia d. conditio non intelligitur repetita in substituto: vt in l. conditione. ff. de hære. insti. & per Bar. & Bal. in l. quæ conditio. ff. de cond. & demon. & in l. vnica. §. ne autem. C. de cadu. tollen.

Vndecimo fallit in instituto in secundo testamento, vt tenet Ioan. de Imol. in d. licet Imperator. B. Soc. reg. 414.

¶ RELIGIO: Ratio summa est, quæ pro religione facit. Papi. de relig. l. Sunt personæ. vide Iudex. Riifv.

¶ RELIGIONEM ingredi potest alter coniugum ante fecutam carnalem copulam, & remanens in seculo, se alteri nubere potest. Doct. comm. c. ex publico. de conuers. coniug. Med. re. 9.

¶ REMEDIUM ordinarium facit cessare extraordinarium, l. in causâ. ff. de minor.

Fallit in 2. casibus, vt per Horm. Detum in l. 1. §. hoc autem, ff. de noui ope. nunciat. nu. 8. vbi Ias. nu. 11. ponit duas limitationes. fallit in 6. casibus, vt per Ias. in l. in prouinciali. §. si in loco communi, nu. 9. & sequ. ff. de noui ope. nunciat.

Remedium vnum extraordinarium non tollit aliud, l. quemadmodum, §. magistratus, vbi gl. ff. ad l. Aquil. l. de pecoribus, C. eod.

Ampliat & limitatur in 3. casibus, vt per Iaso. in l. in prouinciali, §. si in loco communi, ff. de noui oper. nunciat. Don. Fina, lib. 3.

¶ REMEDIUM ordinarium facit cessare extraordinarium, l. in causâ, ff. de mino.

Fallit in 2. casib. quos not. Herm. Det. in l. 1. §. hoc autem, ff. de noui op. nunc. videas Barto. in l. in prouinciali. §. 1. ff. de noui ope. nunciat. Don. Fina, lib. 5.

¶ REMEDIA superflua leges non inducunt. Vt le. no. ca. l. hæc stipulatio. §. diuus. C. Quib. cau. rest. in int. non est ne. tot. tit. in l. const. C. §. quibus. De verbor. ob. l. qui his. Riifvich.

¶ REMISSIO. Remittenti ius suum amplius non datur regressus. Inst. de bo. pos. l. si quis itaque.

De remissione pensionum tractant in l. eorum. §. si. de pub. de fideicommissi remissione. in l. 1. C. de pact. Riifvich.

¶ REMISSIO, & arbiter. Remissio dolosa non præiudicat.

C. de transf. l. sub prætextu.

ff. de dona. l. si quis.

ff. de iud. l. si prætor.

Remissio dolosa, &c.] Quod dicitur non præiudicare, subaudi efficaciter, præiudicat enim mero iure, sed replica, vt Insti. de excep. l. circa princ. & C. de inu. stip. l. dolo.

Remissa actione vel transactione, super maleficio iterum agi.

ff. ad l. Aquil. l. si vulnerat.

ff. de nox. act. l. qui ex pluribus.

ff. de cond. indeb. l. eleganter. §. 1.

ff. ad l. Iul. de adult. l. si maritus.

ff. de parti. l. quod se. §. vlt.

Non agi.

ff. de pact. l. iurisgen. §. si paciscar.

ff. de iniur. l. sed si vnus. §. filio.

ff. de sepul. violat. l. sepulchri.

ff. de accusa. l. si cui. §. isdem.

ff. de bon. eor. qui ante sententiam. l. 2.

Remissa actione, &c.] In vltima parte huius Rubr. & idem datur intelligi, quod in primo, & amplius: generaliora enim sunt verba, vt extendantur etiam ad pecuniariam maleficij quæstionem. Si quid ergo dixerō in prima, idem intelligatur in secunda dictio: ne sed non econtra. Notandum est quoque, quod super pœnam maleficij fuerit transactum, tenet, vt ff. de pact. l. si tibi decem. §. quædam. super actione vero quæ nascitur ex maleficio, siquidem maleficium sit publicum, aut irrogat pœnam sanguinis: & tunc valebit remissio gratuita, & non gratuita, nisi in crimine adulterij: aut non irrogat pœnam sanguinis: & tunc non valebit remissio per pecuniam factam, præterquam in falsa, vt C. transf. l. transigere. & ff. de bō. eor. quæ cum sententia. l. 2. gratuita verò pactio non prohibetur, vt de iur. fi. l. 1. in fin. & ad l. Iul. de vi. l. qui cœtum. §. vlt. & ad l. Iul. de adult. l. si maritus. §. si autem. Nec obstat quod legitur ff. de sepul. l. 3. §. si is cuius interest. Nam ibi nulla fuit pactio: sed cum esset interrogatus, an agere vellet, respondit se nolle. Vbicunque autem dixi, transactionem lege improbari, ibidem & qui transigit, poterit contra eam venire, & ita potest intelligi hæc Rubrica, si verò sit aliqua, non poterit, & ita intelligitur contraria Rubri.

Vna seruitute remissa, altera videtur retenta.

ff. de testib. l. ex ea.

ff. de iud. l. cum prætor.

ff. de seruit. rust. præd. l. si mihi eadem.

ff. de compens. l. quod Labeo.

ff. de pact. l. inter. §. 2.

ff. de don. int. vir. & vx. l. cum hic. §. si quis.

ff. de leg. 1. l. si ex toto.

ff. de procur. l. maritus.

ff. de acq. hæ. hæres. l. nec his. §. hæres.

Vna seruitute, &c.] Quasi dicat: Quod in vno permittitur, in alio prohibetur, & hoc, si eadem ratio sit in omisso, quæ in prohibito.

Idem est, & si per plures manus ambulauit.

C. si man. ita fuer. al.

ff. de mino. l. sed inter.

ff. de iur. patr. l. diuus.

ff. de acq. pos. quæ in fin. qui mu. §. vlt.

ff. de pet. hæ. l. sed si §. proinde.

ff. de contrah. empt. l. si quis sub.

Idem est, & si per plures, &c.] Hæc est nota potius, quàm generale.

Accepta pecunia, pœna remittitur.

ff. si quis caut. l. si duo. §. quam.

ff. de pact. l. rescriptum. §. si pac.

ff. de arb. l. Celsus. in prin.

Suprà, sublato principali.

ff. de eo quod cert. loc. l. vlt. in fi.

ff. de iniur. l. sed si vnus. §. sed si.

ff. de do. except. l. item. §. Labeo.

C. de pact. l. 3. C. de transf. l. cum proponas.

C. de iur. dot. in pe. l. 2.

Accepta pecunia, &c.] Et si accipiens dicat in contra-

rium nisi conuenerit vt pœna soluta pactum sit firmum, vt ff. de transf. l. qui fidem. & C. de transf. l. cum proponas, etiam si ea pœna sit maior eo quod est in obligatione: alioquin vtranque videtur posse petere, licet nō fuerit dictum, vt ff. pro solu. l. si quis à socio.

Arbitria iudiciis in his casibus assimilantur.

C. quibus ex caus. maio. l. 1.

ff. de arbit. l. non disti.

C. de arb. l. cum antea. §. licet.

C. de iud. l. vlt.

C. de iure iur. propter cal. l. 2. §. sed quia.

C. de feriis. l. omnes dies.

C. de sententiis & interlocutoriis iud. l. nemo iud.

ff. de sentent. §. ex caus.

CONTRA.

C. vbi & apud quos iur. l. vlt.

C. de arb. Aut. decernimus.

C. de arb. l. apertissimi.

C. de appell. l. appellatio.

C. de adopt. l. 1.

ff. quibus ex caus. infam. irrog. quid erg. §. item promissio.

ff. de euiet. l. 2.

ff. de recept. l. peditis.

ff. de con. ind. l. si non sortem. §. si quis.

ff. de arb. l. si cum dies.

ff. de iud. l. hi. §. 1.

ff. de arb. l. sed neque.

ff. de iud. l. 2. §. 1. & l. cum furiosus.

ff. de arb. l. si cum. §. ple.

ff. de iud. l. solemus. & l. in priuatis.

ff. de arb. l. quin etiam.

ff. de iur. om. iud. quamuis. §. si prator.

ff. de off. eius. l. cui mand.

ff. de arb. l. cum lege.

ff. de re iud. l. quidam.

Arbitria in his casibus, &c.] Hic nō debuit signari contrarium: si enim arbitria in his casibus qui notantur in hac Rubrica, similia sunt iudiciis, in aliis autem quæ assignantur in contraria Rubrica, non assimilantur, non possunt dici contraria, imò diuersa. Illud porro pro regula teneo, vt nisi lege pto betur diuersitas inter arbitrium & iudicium, semper dicam vtrumque idem statui, vt ff. de arb. l. 1. Azo, ru. 27.

¶ REMISSIO. Legitimus administrator non potest debitum liquidum remittere, l. pactum curatoris, C. de pact.

Fallit in 4. casib. quos not. Ias. in d. l. pactum, vbi etiam Alex. limitat in 4. casib. fallit in 3. casib. vt per Fran. Curt. in l. præs. prouinciar. C. de transact. numer. 7. & in d. l. pactum, nu. 2. fallit in 4. casibus, vt per Dec. in d. l. pactum.

Remitti potest iniuria facta filio à patre, & ideo sufficit ad statutum remittens pœnam habenti concordiam de offensa, nam si offendatur filius, sufficit concordia patris, l. contra iuris, §. si filius, vbi not. ff. de pact.

Fallit in 3. casib. quos no. Ias. in d. §. si filius, nu. 15.

Remittere & dare paria sunt, l. si quis obligatione. ff. de reg. iur.

Fallit in 5. casib. quos no. Dec. in d. l. si quis.

Remissio pensionis propter sterilitatem fieri debet, si damnum est enorme: hanc opinionem dicit esse Fran. Turz. concl. 107.

Fallit in 4. casib. secundum Ias. in l. ius. C. de iur. emph. fallit vt per Viuium in suis conclu. vers. conductor.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 10. à Bened. Capr. regul. 88. vbi latissime videas de materia remissionis pensionis.

Remissioni non est locus in contractibus, etiam ciuilibus, ad locum contractus, si ibi non reperiatur, no. in l. 3. ff. si quis in ius vocatus, & l. 1. C. vbi de crim. agi oportet. l. hæres absens, §. 1. de iud.

Fallit in 8. casib. vt per Soci. reg. 336. fallit in 5. casibus, quos no. Ias. in l. alio loco, ff. de eo, quod certo loc.

Fallit in 4. casibus, quos not. Seba. Sapia. in d. l. hæres absens, §. si quis, numer. 6. fallit in 5. casib. quos refert Dias reg. 642. fallit vt per Soc. reg. 337. fallit in 7. casib. vt per Feli. in c. licet ratione. de foro compe. nu. 42.

Remissio in delictis locum habet, §. si quis. in auth. vt nulli iud. Bar. in l. 1. C. vbi crim. agi oport.

Fallit in 6. casib. quos no. Soc. reg. 335. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 9. à Lancil. in tract. de of. præto. in causis crim. in tit. de inqui. nu. 12.

Fallit in 3. casib. quos no. Sebast. Sap. in l. hæres absens, §. si quis tutelam, ff. de iud. nu. 18. videas Battand. in sua praxi crim. reg. 7. Don. Fina, lib. 1.

¶ REMISSIO in causis ciuilibus regulariter locum non habet: vt no. in l. 2. ff. si quis in ius vocat. & in l. 1. C. vbi de crimin. agi oport. & in l. hæres absens, §. 1. ff. de iud.

Primò fallit, quando debitor renūtiavit priuilegio fori, quia tūc habet locū remissio. gl. est sing. in d. l. 2.

Secundò fallit, quando quis iurat seruare promissa: nā in veritate istius iuramenti habetur remissio. ita consuluisset Bar. & Bal. in l. cum Archimedoram. C. vt in pos. legat.

Fallit 3. quando promittit quis se repræsentare in certum locum: quia tunc remissio in causa ciuili valet. vt nota. dicit Bald. in l. cum Archimedoram. dicens hoc etiam tenuisse Doctores antiquissimos etiam ante Accursium.

Fallit quartò, quando quis promittit se repræsentare, & iurat: nam tunc habet locum remissio in causa ciuili, vt Angel. in leg. hæres absens de iudic. allegat. text. singula. in §. si verò. in authen. de exhib. reis. sed aliter dicit Pet. de Anchar. in c. Rom. §. contrahentes. de foro comp. lib. 6.

Quintò fallit, quando quis esset debitor fiscalis. l. 2. C. vbi de crim. agi oport.

Sextò fallit vbi ageretur de statu ingenuitatis vel seruitutis, vt si quis cum esset in quasi possessione seruitutis, aufugit possessionem, & in quasi ingenuitatis poss. se malè constituit, &c.

Septimò fallit, si esset quæstio de conditione personæ quæ dicitur esse districta à corpore vel collegio à quo aufugit. C. vbi quis. de curia. l. 2. has limitationes ponit Ang. in l. hæres absens. ff. de iud.

Octauò fallit, quando dolosus de loco recessit vbi contraxit & ibi bona non possidet: nam tunc fit remissio, vt dicit Bar. in l. hæres absens. ff. de iud. B. Socin. reg. 416.

¶ REMISSIO in ciuilibus, non habet locum, vt notat Bart. in l. hæres absens, §. 1. ff. de iud. qui dicit de hoc esse casum hodie. in cap. Rom. §. contrahentes. de foro compet. in 6. & tenent doc. in d. §. contrahentes. idem Barto. in l. sicut. §. si. ff. de accusat. & est magis communis conclusio, vt firmat Maria. in c. dilecti. de foro compet. vers. circa tertium articulum. not. Ias. in l. 1. in 4. not. post Alber. & alios. ff. de eo quod certo loco.

Primò fallit, nisi contrahens renuntiaret priuilegio fori.

fori, quia tunc fit remissio. gl. est sing. in l. j. in verbo, pro non dato. ff. si quis in ius voc. non ierit. quam ibi sequitur Bar. in dicta l. hæres absens, in d. §. j. Bald. in l. cum Archimedoram. versic. quæro de fideiussoribus. C. ut in poss. lega. & per illam glo. ita limitat Roma. in singul. cclxxix. incipien. regula est. quam etiam sequitur Abb. in cap. si. de foro compe. & per illam gloss. & ita limitat Soc. in regu. cccxxxvj. incip. remissio. in prima fallen. & Barb. in c. si. de foro compet. & Felin. in d. c. si. vers. tertio fallit. & illa gl. communiter tenetur secundum Alexandrum ibi, Jafoin d. l. j. ff. de eo, quod cer. loc. & per illam gloss. ita limitat Petr. de Rauen. in suo alphabeto, litera R. in parte, Remissio. vbi eam etiam dicit singularem, licet Ange. ibi, & in dict. l. hæres. §. j. eam reprobat: cuius opinionem dicebat fortè meliorem Maria. vbi supra, qui sublimitat hanc fallentiam, ut ibi per eum.

Secundò fallit, quando quis iurat seruare promissa: quia tunc virtute istius iuramenti fiet remissio. Ita limitat Soc. vbi supra, in ij. fallentia, & allegat Bart. & Bald. in d. l. cum Archimedoram, sed neuter eorum hoc dicit. Ideo aduerte, quod hanc fallentiam posuit Marian. in d. c. dilecti. versic. octauò fallit. cuius litera est corrupta, & allegat solum text. in auth. ei qui. C. de bon. auct. iud. possid. & posuit ante eum Roma. in dicto singu. cclxxix. vbi tenet, quod dicta regula fallit, vbi contrahentes iurarunt se litigaturos in loco contractus. Posuit etiam Barba. in d. c. si. de foro comp. qui allegat Ange. in d. l. hæres absens. §. si quis tutelam. & remitti se de hoc. ponit etiam Felin. in dict. c. si. circa prin. versiculo quinto fallit, qui refert Ange. hoc tenere in §. si verò etiam in auth. de exhibend. reis. & defendit eum optima ratione à Card. qui videbatur tenere contrarium. Vide Ias. in alle. l. j. & in d. ij. limitatione ad istam regulam, vbi dicit eam limitandam, quando debitor promississet soluere certo loco, & iurasset, nam virtute iuramenti esset remittendus ad locum destinationis: allegat solum tex. in d. §. si verò etiam. & sequitur hoc M. Anto. in tract. de virtu. iuramen. in xl. effectu. & habetur ille tractatus in iij. vol. Tractatum.

Tertiò fallit, quando quis promisit se repræsentare in certo loco: tenet Bal. in l. cum Archimedoram. C. ut in poss. lega. & ponit Soc. vbi supra, in tertia fallentia. & Ias. vbi supra, in iij. fal. Adde Fel. qui idem sequitur in dicto c. si. vers. quarto fallit. & secundum hanc fallentiam superflua est quarta fallentia Soci. cum secundum eam iuramentum nihil adderet, cū sola promissio de repræsentando se, operaretur remissionem.

Quartò fallit, quando esset debitor fiscalis, per text. in l. ij. C. vbi de cri. agi oport. qua lege motus ita restringit Socin. vbi supra, in v. falle. Aduerte tamen, quia allegat corruptè, & lex illa nihil facit. sed debet allegare l. fina. C. vbi de ratio. agi oport. & l. fin. C. vbi decur. vel cohor. & ita allegat genitor suus Maria. in d. c. dilecti. de foro compet. vers. quinto fallit, vbi hanc etiam fallentiam descripsit.

Quartò fallit, in causa status, quando existens in quasi possessione seruitutis aufugit ad alium locum, & ibi vendicat se in libertatem: debet enim remitti ad locum unde aufugit. Ita restringit Marian. in d. vers. quarto fallit, referendo Cynum in l. j. & ij. C. vbi de ratioci. & Bal. & Ang. in d. l. hæres absens. tenet etiam filius suus in alleg. regula, in vj. fallentia,

ponit etiam Barb. in d. c. si. vers. quinto limita. de foro comp.

Sextò fallit, si agatur de conditione personæ, quæ dicitur astricta alicui corpori, vel collegio à quo aufugit. Ita Marianus in d. versic. vj. fallit per l. ij. C. vbi decuria. vel cohorta. refert Angel. in d. l. hæres. §. j. ponit etiam filius suus in alleg. regula, in fallentia pen. cuius litera est corrupta: & ponit Barb. in dict. vers. sexto limita.

Septimò fallit, quando quis turpiter se occultat, siue habeat bona siue non: tenet Barto. in d. l. hæres. §. j. & vide Marian. in d. versic. secundò fallit. descripsit etiam Felin. in d. c. fin. de foro compet. versic. vij. fallit.

Octauò fallit, quando reus latitat in alia provincia, & in loco contractus vel quasi non possidet bona. Ita Barto. in dict. l. hæres. §. j. qui ponit hanc limitationem distinctam à præcedenti; licet Marian. in loco proximè allegato vtrunque limitationem in vnam solam congesserit, quod est contra mentem Bartol. & idem etiam videtur velle filius suus vestigia patris sequendo, dum in dicta regula, in vltima fallentia refert Barto. & hanc fallentiam ponit Barb. in d. cap. fin. vers. vij. limita. qui dicit, quod prædictis duobus concurrentibus fit remissio, allegando Bar. vbi supra.

Nonò fallit, quando agitur de reddenda administratione, quia tunc debet quis remitti ad locum vbi administravit. Ita limitat Maria. versic. iij. fallit. per l. j. & ij. C. vbi de ratiocin. agi oport. & per glo. ibi & ita dicit tenere Anto. in d. c. si. de foro comp. vbi ita tenet Barb. Cuius additionem vide, quia se remittit de declaratione: & ponit etiam ibi Fel. in vers. fallit primò.

Decimò fallit, propter nimiam contumaciam. Ita tenet Maria. vbi supra, vers. vij. fallit. referendo Bald. ibi, in vltimo notab. & tenet etiam Fel. in d. c. si. vers. vj. fallit. vbi dicit quod tunc potest reus personaliter capi, & ad iudicem duci, referendo Bal. in l. cōsentaneum. C. quo. & quan. iudex. in 8. not. vbi hoc tenet per text. ibi, quem ad hoc dicit non alibi, cuius additionem vide: & ponit etiam Barb. in d. vers. iij. limita. & posuit ante eos Roman. in d. singular. cclxxix. in iij. fallentia. allegat d. l. consentaneum. & Bal. ibi.

Vndecimò fallit in vagabundo, quia potest vbilibet conueniri. Ita limitat Fel. in d. c. si. vers. secundò fallit. vbi ad hoc refert Salic. quod tamen relinquit cogitandum, quia ex eo quod possit vbilibet conueniri, non probatur quod sit remittendus: & in materia quis dicatur vagabundus, & vbi fortiaur forum, vide nota. per Maria. in d. c. si. de foro compet. versic. j. igitur quæro, & per totam.

Duodecimò fallit, nisi quis esset obligatus per instrumentum confessionatum: quia tunc habet locum remissio. Ita dicit solus Barb. in d. c. si. in d. vers. octauò limita. motus ex eo quod no. Bal. l. vnic. C. de sen. quæ pro eo quod interest inferun. vbi secundum eum dicit quod obligatus per instrumentum confessionatum tenetur præcise.

Decimotertiò fallit in casu text. in §. necessitatem, in auth. ut iudi. sine quo. suffra. secundum Io. And. in d. §. cōtrahentes, quem refert Maria. sic limitans hanc regulam in d. veaf. nonò fallit.

Decimoquartò fallit, quando lis esset inchoata in loco destinationis solutionis, quia tunc etiam in ciuilibus causis fit remissio personalis ad locum iudicii

inchoati. text. est in l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex quem ad hoc ibi notat Bal. in vij. not. & dicit, quod ille text. est ad hoc sing. nec est alibi in iure, ut refert Ias. qui ita limitat hanc regulam in d. l. j. ff. de eo, quod cer. loc. in ij. limita.

Decimoquinto fallit, quando debitor promississet solvere in aliquo loco, & certo & limitato tempore, ut fingatur per dolum abesse. Ita limitat Iason. in quinta limitatione ad istam regulam, referendo Innocent. in c. si aduersarius. de eo qui mitt. in posses. & Bald. in capitu. j. de milit. vas. qui contum. in vñbus feud.

Et aduerte quod Ripa, in capitulo j. de iudic. colligit ex dictis per Abb. ibi, regulam, quæ talis est: promissor non potest conueniri in loco destinatæ solutionis, nisi ibi reperiatur. Ampliat quinque modis, & limitat duodecim limitationibus, quæ omnes ferè sunt ex suprà dictis, & quia illa regula est similis in materia huic, ideo nolui illam per se ponere. B. Dias. Renuntiare rescripto impetrato vna pars, altera parte nolente, regulariter non potest. Moder. maximè Fel. in rub. de resc. r.

Amplia etiam si motu proprio fuit causa commissæ ad utilitatem priuatam. d. Abb. in c. ex cõquæstione. de rest. spol.

Fallit, quando rescriptum afferat ius alicui vltra instantiam. Bal. in l. postquam liti. C. de pac.

Fallit quando vellet satisfacere parti de expensis. Ant. in c. super literis. versic. & aduerte. de resc.

Fallit quando rescriptum esset tantum iudici præsentatum. Ant. in cap. ex parte decani. vers. not. j. de rescript.

Fallit quando citatio non emendasset parti, secundum Abb. & alios in d. c. ex cõquæstione.

Fallit quando rescriptum esset impetratum ad bonum publicum: quia illi renuntiare non potest etiam ante præsentationem. Hostien. in dicto capit. ex cõquæstione. vide ad hoc per Rot. in titul. de appellatione. decisio. lxxj. Item fuit dubitatum, & c. in nouis. S. Ian. re. 642.

¶ **REMISSIO** * in contractibus locum non habet sicut in delictis: ut no. in l. si. C. vbi de crim. agi oport. B. Soc. re. 417.

ADDITIO.

* Remissio. Vide Bald. in consi. clxvij. in iij. parte. B. Vadius.

Primò fallit, quando contrahentes in loco renuntiassent privilegio fori. ut not. gl. sing. in l. j. ff. si quis in ius voc. ibi plenius.

Secundò fallit, quando peteretur reddi ratio administrationis. ut l. j. C. vbi de crim. agi oport.

Tertiò fallit, quando est in causa status. ut l. j. C. vbi de causa sta. vbi plenius de hoc. & in aliis casibus similibus per Cyn. in d. j. contrah. B. Soc. re. 417.

¶ **REMISSIO** debiti fieri potest per maiorem partem creditorum non citatis aliis. Doc. com. l. rescriptum. ff. de pactis, & Bar. l. hæredes. §. peto. ff. ad senat. cõf. Trebel. l. si cui. ff. de re iud. Sali. l. & suum §. fin. ff. de pact. Tiraq. tract. res inter alios acta. limit. 34. Med. reg. 8.

¶ **REMISSIO** * in delictis regulariter locum habet. in authentic. ut nulli iud. §. si quis. & not. Bartol. in l. prima. C. vbi de crimine agi oport. B. Socin. reg. 415.

ADDITIO.

* Remissio. Vide Felin. in c. licet ratione. in versicul. ex dictis doct. cum plu. seq. de foro competent. B.

Vadius.

Fallit j. vbi prius esset condemnatus, quia ibi debet puniri non autem remitti ad locum delicti, Bal. in l. executionem. C. de exec. rei iud. alleg. not. in l. à diuo Pio. §. sententiam. ff. de re iud.

Fallit ij. quando aliquis esset sub eodem prætore: quia tunc non mittitur ad locum delicti, ut not. Barto. in l. delict. de requir. reis.

Fallit iij. quia iudex originis, vel domicilij non potest petere ut sibi remittatur delinquens: sed solum vbi commisit delictum. ut no. Bald. in l. executorem. C. de execut. rei iudic. & de ista materia vide per Bald. in d. l. j. C. vbi de cri. agi oport. & in d. §. si verò quis comprehensorum. in auth. ut nulli iud.

Quartò fallit, quando iudex domicilij format processum contra delinquentem, & eum condemnasset, antè, quàm fuisset requisitus à iudice vbi commisit delictum. ita Paul. de Castr. in d. l. à diuo Pio. §. sententiam. & ita tenet Dyn. per illum tex.

Quintò fallit, quia iudex non tenetur eum remittere nisi prius summarie cognouerit causam remittendam, & an commiserit maleficium: ut dicit gl. in capitul. pastoralis. de re iudic. & Angel. in l. fina. C. de accus.

Fallit vj. quia hodie de consuetudine nõ habet locum remissio: cū quælibet ciuitas habet suos terminos: ut dicit Angel. in l. hæres absens. ff. de iudiciis. & Baldus in l. requirendum. C. de seru. fugit. Barth. Socin. reg. 415.

¶ **REMISSIO** facta ex vno correlatiuorum non extenditur ad alterum. not. Doc. com. l. si vno. ff. locati. l. si conuenit. ff. de pact. conc. simi. l. i. ff. de rescind. vend. Sali. l. fina. C. de peric. & com. rei vend. Med. reg. 9.

¶ **REMISSIO** generalis non extenditur ad restitutionem rei. Bar. l. tres fratres. ff. de pact. l. ei. ff. de liber. leg. l. Aurelius. §. Mæuia. ff. eod. Bald. l. cum necessitatem. C. de fideicom. l. pactum. q. 12. C. de collat. l. si seruus. ff. de leg. i. docto. l. sub prætextu. C. de transactio. item non comprehendit dolum. gloss. & docto. l. transactio. C. de transact. Bart. l. Pomponius. col. 9. ff. de neg. gest. Ceph. consi. 34. nu. 23. cõf. 142. nu. 28. Paris. consi. 107. nu. 37. lib. 7. Ruin. l. i. nu. 16. de oper. nou. nunc. Med. re. i.

¶ **REMISSIO** mercedis fieri non debet quando quis paulo minus commodè vsus fuerit re aliqua. l. si ea. §. colonus. l. si merces. §. vis maior. ff. locati. not. l. habitatores. l. si fundus. ff. eod. Aegidius Bossius tract. de remiss. merced. nu. 107. Med. re. 5.

¶ **RENOVATIO** privilegij non facit nouum ius, nisi de inuolutione constet etiam si fiat per principem, nisi aliter per ipsum declaratur. c. cum dilecta. de confir. vtili, vel inutili. Abb. c. ex part. no. 2. de priui. Ias. l. admonendi. nu. 22. ff. de iur. iur. Med. re. 10.

¶ **RENUNTiare** iuri suo vel pro se introducto quilibet potest. c. ad apostolicam. extra, de regul. & l. si quis in conscribendo. C. de pact. & de hac materia vide gl. ad quam semper recurritur in c. si diligenti. extra, de for. comp. & ibi per Host. & Io. And. & per gl. not. in auth. ut sine prohi. ma. debi. & credi. tu. ge. mi. §. quia verò. & ibi per Iac. de Bel. & per Cyn. in l. iij. & Spec. de renunt. vbi concl. & per Bar. & Bal. in d. l. si quis in conscribendo. & ipsum Bar. in l. ius publicum. ff. eod. tit. & Io. de Imo. & alij referunt in d. c. si diligenti. de foro compet. & posita regula, dic. eã fallere in pluribus casibus in d. l. si quis in conscribendo. & illis addo alios casus. B. Soc. re. 419.

ADDI-

ADDITIONE.

* Introducto. Vide Fel. in c. si diligenti. de for. comp. B. Vad.

Primò fallit in iure naturali, vt est in iure sanguinis vel agnationis, vel cognationis, cui renunciari non potest. de regulis iuris. l. iura sanguinis. & ff. de pact. l. ius agnationis. & vt est ius defendendi: prout est in clem. pastoralis. de renunt. ff. de appella. cui similiter renunciari non potest: vt not. per gloss. ff. de pact. l. pactum inter hæredem. vbi de hoc. iura enim sunt naturalia, vt in v. dist. in prin. & hoc habet similiter locum etiam de iure diuino, quod & naturale, dicitur, de prob. & de consue. c. si. circa quod dic, prout ibi not. sexta dist. c. ex his.

Secundò fallit in iure positiuo, quando disponit circa aliquam solennitatem actus agendi: nemo enim potest agere quòd leges non habeant locum in actibus suis. quo ad solennitatem. l. j. de legi. & c. ne mo. extrà, de testib. vide ad hoc etiam quod not. extrà, de officio deleg. c. inquisitus. & per glo. in clem. sape. in gl. finali extrà, de verborum significat. nec in iis duobus casibus. proficit iuramentum, cum non præstitum sit secundum ius ipsum. in c. cum contingat extrà, de iure iur.

Tertiò fallit, quando tale ius non esset appropriatum ipsi renuntianti: sed quoddam fas, & quædam facultas, vt puta ius eundi per viam publicam. vt ff. de via publica. l. viam publicam. & ius testificandi, vt lege testificandi. & simil. nam istis renunciari non potest. vnde dicunt doc. quòd quis renunciare non potest facultati probandi per testes, nec valet pactum quòd quis paciscatur, vt probare non possit per instrumentum: vt voluit glo. in dict. s. & quia. & not. Ioan. Andr. in d. c. si diligenti. extrà, de foro competent. & ita communiter tenet Ioan. de Imo. pro quo facit, quia testificandi facultas communis est, vt in auth. de test. s. j. in princip. vnde minui non debet, sed potius adiuari. C. de reb. credit. l. generaliter. in princip.

Quartò fallit, quando nõ esset ius appropriatum personæ: sed datur à iure personæ inhabilitas ad renuntium, vt in minore renuntiante beneficio restitutionis in integrum, & in muliere renuntiante Velleiano. de quibus in gl. in d. c. si diligenti, plenius dictum fuit.

Quintò fallit, quando ius tale contineret priuatam utilitatem renuntiantis, & publicam similiter, & vna esset inseparabilis ab alia. ad hoc l. debitorum. ff. de pact. do. & in l. prima. ff. soluto matrimonio: & quod habes in capitulo primo, de iuramento calum. in vj. Hinc est, quòd non potest renunciari per clericum privilegio fori, cum tale publicum sit, vel diuinum, vt colligitur secundum Hostiensensem in dicto capitulo si diligenti. extrà, de foro competent. & procedit etiam si interueniat iuramentum: vt ibi. nec potest renunciari illi iuri disponenti, quòd persona idonea, & canon. eligatur: vt not. in c. quia. extrà, de elect. imò non poterit quis renunciari, seu pacisci, vt non liceat publicum offendere hostem sue reip. c. quantum. de pact. secundum Bald. in d. cap. si diligenti. secus si priuata utilitas non fuisset separata à publica: vel econtra. tunc bene potuisset quis renunciare siue pacisci, l. iuris gentium. s. si paciscar. ff. de pac. vbi hoc no. & in c. quem admodum, extrà, de iure iur.

Sextò fallit, quando ius esset ius præcepti iuris vel diuini, vel generalis, vel prouincialis, vel alterius su-

perioris, quæ transgressio induceret peccatum mortale. extrà, de consue. c. si. xxv. q. v. sunt quidam secundu- dum Host. & Ioan. And: tunc enim, quando ipsa renuntiatio fit contra bonos mores, vel inducat ad delinquendum, non valet: ad hoc l. alia. s. eleganter. ff. solut. matrim. & d. l. conuenire. ff. de pact. dot. & C. ne si. do. den. l. j. & de pac. l. iuris gent. s. pacisci. & nota. in l. de exceptio, de condition. indeb: hinc est, quòd iuri diuino renunciari non potest, vt voluit glo. in d. s. quia. verò. & in auth. si qua mulier. C. ad Velleian.

Septimò fallit, quando ius renuntiantis esset fundatum super iure misto quod concernit fauorem tertij, & est inseparabile à iure ipsius tertij, & hoc l. ij. & iij. s. vij. ff. de libe. causa. & quod not. extrà, de iure. & de instit. c. cum iurassent. aliud si esset separabile, tunc valet renunciatio in præiudicium renuntiantis: vt not. in d. c. cum venissent. extrà, de arbitr. & C. res inter ali. acta. per totum.

Octauò fallit, quando fundatur ius super causa odij in spicientis alterum, vt est in Macedoniano. vt est gl. in d. c. si diligenti. & in pacto legis commissoria, & in pignore. de quo etiam an validentur iuramento not. extrà, de pign. & c. significante. C. de pign. l. vlt. quod verum intellige, nisi renunciatio sit causa cessionis ipsius odij, cum tunc valeat. l. fina. C. ad Maced.

Nonò fallit, quando renunciatio esset contra naturam actus. l. cum precario. ff. de precario.

Decimò fallit, quando ius, cui renunciatur, non est de presenti: sed sola spe: prout not. extrà, de pact. c. cum fidei. l. j. C. de pact. & ff. de acq. hæ. l. qui superstitis. & c. ij. de pact. in vj. vbi de hoc. sed an tales renuntiationes validentur iuramento remittendū est ad doc. in iuribus s. alle. B. Soc. re. 419.

¶ RENUNTIARE quemque posse iuri suo.

PRO.

Ext. de privileg. c. si de terra.

Ext. de elec. c. cum nobis olim.

Ext. de renunc. c. quod in dubiis.

Ext. de regular. & transeun. cap. ad Apostolicam.

CONTRA.

D. de procur. l. filius fa. s. veteran.

D. de postulan. l. quos prohibet.

D. de pact. l. ius agnationis.

D. de iurisd. om. iud. l. si idem.

C. de pact. l. in conscribendo.

Ext. de for. comp. c. si diligenti.

Ext. de sent. excom. c. contingit.

7. q. 1. c. quàm periculosum.

SOLVTIO.

Quisque iuri quod pro se est introductum, potest renunciare. fallit tamen in casibus, quos notauimus in decretali illa, ad Apostolicam. Iuri autem quod non est introductum tantum pro me, in quantum tangit me, renunciare possum. d. c. ad Apostol. Fallit tamen hoc in tribus casibus introductis ad decorem ecclesie seruandum circa clericos. d. c. si diligenti. & c. contingit. Damasc. re. 128.

¶ RENUNTIARE non videtur, iuri sibi competenti, qui ius suum ignorat. l. nemo fraudare. ff. de reg. iur. & ibi Dec. Anch. cons. cxxviii. ad fin. quod not. Dy. in l. sciendi. de reg. iur.

Amplia, vt qui renunciat omni iuri, quod habet vel habere sperat intelligitur de spe subsistente ex causa de presenti, & non de ea quæ oriri posset de futuro.

turo, secundum Bar. in l. post emancipationem. ff. de lib. leg. & l. si vxor. §. diuus. ff. de adul. Fel. in c. si diligenti. versic. x. fallit, de foro compe. & doct. omnes in l. si quis in conscrib. C. de pact.

Fallit quando in renuntiatione diceretur, renūciauit omni iuri sibi competenti tam de presenti, quàm de futuro, vt Ab. in c. ex multiplici de decimis. Bar. Bal. & Sal. in l. hæredum. in prin. ff. man. & ideo qui renuntiat debet esse circumspectus, ne effuso sermone obloquatur, ne incidat in periculum.

Fallit in renuntiatione legitimæ, seu supplementi legitimæ, quia licet quis renūtiat omni iuri suo, nō tamē se extendit ad legitimam nisi ad ea sit facta specifica, & nominata renuntiatio, secundum Boer. in q. iij. numero 9. qui alleg. text. in l. si quando. §. & generaliter. C. de inoffi. testam. & l. omnes. in vers. specialiter & nominatim. ff. de præscript. annor. xxx. & ibi Bald. & Angel. Roma. consilio cclxxvij. Old. consil. cxxxij. Zab. consil. lx. & consil. xcviij. Bar. consil. lv. vol. ij.

Fallit hæc regula cum de fraude agatur, secundum Bal. in c. j. vers. sed nunquid. de plus petit. l. cum quis per suaserit. ff. de dolo.

Fallit etiam in dolosa persuasione, vt l. j. §. persuadere. de seru. corrup. nam ex consilio fraudulento homo efficitur deterior, & ob id sollicitando, instigando, & persuadendo si homo redditur deterior, tunc consulens, & persuadens tenetur de malo consilio, vt l. consilij. ff. de regul. iuris. Bald. in l. metum. in fine. C. quod metus causa. I. Nouel. re. 419.

RENUNTIARE non videtur iuri sibi competenti, qui ius suū ignorauit. Reg. iul. nemo fraudare. Petr. Duen. in Reg. vide Contemnere, Lis.

Regula iuris antiqui est, omnes licentiam habere iis, quæ pro se introducta sunt, renunciare. C. de pact. l. 29.

Datur ex hac lege & in hæredes actio intra annū duntaxat à morte eius, qui arguebatur. Ser. Scæu. Reg. lib. 4. Ad l. In. reg. l. 2. Riisvich.

RENUNTIARI non potest id, quod pro forma introductum est. l. si vnus. C. de testam. l. nemo potest. ff. de leg. l. l. cum precario. ff. de precario. leg. 2. ff. si cert. pet. l. cum hi. §. si prætor. ff. de transact. Doctor. auth. hoc ius. C. de sacrosanct. eccle. Bald. leg. fin. C. de suis, & legit. l. contractus. C. de fide inst. Fel. c. cū dilecta. nu. 20. de rescr. Maranta in tract. de ordin. iudic. p. 3. nume. 8. in principio, quia forma introducta est ob fauorem publicum, cui per partes renunciari non potest. l. ius publicum. ff. de pactis. decis. Ped. 165. nu. 7. Med. re. 7.

RENUNTIARE Sufficit si generaliter renuntietur. In Aut. vt sine prohi. ma. & ha. §. si quis verò.

In Aut. de hæ. quæ ab intest. §. ex hoc.

Denuntiationem contemni, & nihil facere. In Aut. de denun. & depor. in princ. ti. §. videamus. Azo, rub. 104.

RENUNTIANS vnus ex correlatiuis remedio leg. ij. C. de rescind. vendi. alter correlatiuis renunciare non dicitur, Bal. c. tit. qualiter Domin. propr. priuatur. Med. re. 9.

RENUNTIATIO & quis potior habeatur. Renuntiatio differt à mera donatione.

C. de necessar. her. l. quidam. §. illo. ff. de rei vend. l. si pro parte. §. si defunc. ff. man. l. idemque. §. vlt. ff. de donat. l. Aquil.

Renuntiatio, &c.] Hæc Rub. falsè exposita est. debuit

ita poni: renuntiatio differt à donatione, vt per l. aparet. Azo, ru. 104.

Renuntiat ignorans suo.

ff. de inoff. test. l. mater.

ff. de pet. her. l. legitimam.

Potior est, qui rem ad effectum perducit.

C. de vet. iur. enucl. l. 1.

C. de oper. pub. l. vlt.

ff. de pecul. l. si verò.

ff. qui pot. in pig. hab. l. potior.

Melioris conditionis est vilior.

ff. qui & à quib. manu. l. si quis ha.

C. de episc. & cler. l. si quis ad fal.

Qui præstantior est loco, potior debet esse religione. Azo, ru. 82.

In pari causa potior prohibentis conditio.

ff. com. diuid. l. Sabinus.

ff. de in diem adiec. l. quòd si vno.

ff. fam. herc. l. hæredes. §. si incerto.

Contrà, ff. de rer. diu. l. interim. §. reli.

Potior in pari causa est rei conditio.

C. de ser. fug. l. quicunque.

ff. de verb. obl. l. si seruum. §. sequitur.

In pari causa deterior est petitoris conditio.

ff. ne quis eum in ius voc. l. nam cum.

Occupantis non est melior conditio.

ff. de tribut. l. non enim.

ff. si ex nox. causaga. l. 2.

Occupantis est melior conditio.

ff. de procurat. l. pluribus. & consignatur ibi contrà.

ff. de leg. l. l. pluribus. in fine.

ff. de duob. reis. l. 3.

ff. de pecul. l. si verò.

ff. de re iud. l. inter eos.

ff. de nou. l. si quis.

Potior est, &c.

In pari, &c.

Occupantis, &c.

Hæ omnes sunt notæ, in prohibente tamen excipe: nisi id prohibeat, cuius gratia res est comparata, vt ff. cō. diuid. l. si ædes.

Occupantis, &c.] Sciendum tamen, quòd occupare dicitur quis plerunque litem contestando, quod dic, vt notauit, ff. de le. l. l. pluribus. §. vlt. quādoque hoc ipso, qd ad sententiam peruenit prior. vt ff. de pecu. l. si verò adhuc. vt occupantis, &c.

Qui potior est in gradu, non est potior in conditione.

Inst. de hæ. Rub. qui potior est.

Præualet id, quod nocet.

ff. de lib. caus. l. duob.

ff. de bon. lib. l. 2. §. vlt.

ff. ex quib. caus. in poss. eat. l. Falc. §. qui sit.

ff. de minor. l. verum. in fi.

ff. de ser. corr. l. doli. §. si quis.

ff. ad Maced. l. sed Iul. §. non solum.

ff. ad Syl. l. si quis in graui. §. vlt.

ff. ad l. Cor. de fal. l. si filius eman.

ff. haur. caup. l. debet.

ff. de pos. l. l. §. merito.

CONTRA.

ff. de inoff. test. l. si pars.

ff. de itin. act. priuat. l. l. §. vlt.

ff. de senat. l. eman. §. vlt.

Præualet, &c. & contrà.] Solutio. Id quod non nocet, præualet, nisi tractetur de contractu, vel quasi contr.

contractu, vel sententia cassanda: tunc enim statur
regula generali, quæ est in ff. de reb. dub. l. quoties.
& ut in contra Rub. Præualeat, quod principale est,
ut ff. de iniur. l. cum qui. §. si iniuria. ff. quod vi aut
clam. l. antep. §. sed & si quis. Azō, ru. 73.

¶ **RENUNCIATIO** facta parte absente, nō habet vim
pacti, nō in l. i. C. de pact. Fallit in duobus casib. ut per Gozad. in d. l. i. nu. 16.
Renunciari non potest iuri publico, l. ius publicum, ff.
de pact. Fallit, ut per Ias. in d. l. i. Iuri privato renunciari potest, Doctores in dict. l. ius
publicum. Fallit in 5. casib. ut per Ias. in d. l. ius publicum.
Favori suo quilibet renunciare potest, c. ad apostoli-
cam, extra de regula. l. si quis in conscribendo, C. de
pact. Fallit in multis casib. ut per glos. & Franc. Curt. in d. l.
si quis in conscribendo, nu. 8. Fallit in 10. casib. ut per
Soc. reg. 339. fallit in 22. casib. ut per gl. in l. pactum
inter hæredes, ff. de pact. fallit in 10. casibus, ut per
Fel. in c. si diligenti, de foro compet. vbi latissime vi-
deas, fallit, ut per Damas. reg. 138.

Defensionibus in criminalibus renunciari non potest.
doct. in l. pactum inter hæredes, ff. de pact. leg. i. §. si
quis ultro, ff. de quæstio. Bal. in c. i. nu. 7. de proba.
Fallit in 6. casib. ut per Ias. in d. l. nu. 13. fallit in 5. casib.
ut per Ias. in l. si quis in conscribendo, C. de pact. nu.
18. videas Battand. in praxi crim. reg. 22.

Mulier quæ renunciat Velleiano, debet certificari, aliàs
non valet renunciatio. fallit in 2. casib. ut per Iaso. in
l. in repudianda, ff. de acq. hæ. videas de hoc latissi-
mè apud Por. lib. 4. concl. 33.

Per semiplenam renuntiationem factam in absentia
partis, non potest ius de futuro remitti. gl. in l. con-
ditionis, C. de pact. Fallit in 4. casib. ut per Ias. in d. l. nu. 15.

Renuntians liti motæ intelligitur renunciare non so-
lum instantiæ, sed causæ, & iuri principali, l. postquā
liti, C. de pact. Fallit in 4. casib. ut per Ias. in d. l. nu. 1. vbi etiam Dec. li-
mitat in 2. casib. nu. 1. & ibi Goza. limitat in 2. casib.
nu. 2. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 3. per Io.
Bolog. in l. postquam liti, C. de pact. nu. 17.

Si quis renunciaverit testibus, vel instrumentis, nō ob-
stante renuntiatione, potest testes & instrumenta
producere, & sic talis renunciatio nihil præiudicat,
gl. in lege iubemus, C. de iud. Fallit in 2. casib. ut per Iaso. in d. l. nu. 5. & videas nu. 7.

Fallit in 9. casib. ut per Fel. in c. cum venissent, de te-
stib. nu. 10.

Vxoris renunciatio facta de hypotheca, quam habet
in bonis mariti, ut valeat, & sibi præiudicet, ne pos-
sit agere contra res mariti ab eo alienatas, oportet
quod tempore contractus sint bona mariti, ex qui-
bus possit dotem habere, alioquin renunciatio non
valet. Fallit in 3. casib. quos no. Io. Bap. in repet. Rubr. de don.
int. vir. & vxor.

Renunciatio facta per dividentes de omni iure quod
habent vel habere sperant inuicem in bonis alterius
in partem obuientis, non includit fideicommis-
sum futurum inter ignorantes. Ampliatur & limitatur per Sac. in l. qui Romæ, §. duo
fratres, ff. de verb. obl. nu. 121.

Renunciatio per filiam facta de bonis paternis, ex cau-
sa dotis habitæ, ipsam excludit ab illorū repetitio-

ne, c. quamuis, de pactis, in 6. Paris. consil. 69. vol. 3.
Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 13. à Por. lib. 4. con-
cl. 32. vbi contrariam opinionem etiam limitat.

Renunciatio simplex iuri de futuro non valet, l. i. qui
hæres, ff. de acqu. hæred. l. i. C. de pact.

Fallit in 4. casib. ut per Soc. reg. 138. Fallit in 5. casibus,
ut per Io. Bolog. in l. i. C. de pactis, nu. 72. & ius con-
ditionale non potest simplici renuntiatione remit-
ti. Fallit in 5. casib. secundum Ripam in l. conditio-
nis, ff. de pact. nu. 13.

Renuntiatione simplex ius reale non tollit, l. cōditionis,
C. de pact. Fallit in 4. casib. ut per Dec. in d. l. nu. 24.

Si minor, mulier, rusticus renuntiat beneficio l. 2. C. de
res. vend. tamen possunt rescindere, fallit, ut no. Frā.
Turz. concl. 132. Don. Fina, lib. 3.

¶ **RENUNCIATIO** feudi, emphyteusis, & iuris pa-
tronatus, & similiū fieri non potest in præiudicium
filiorum, nisi fuerit primus conductor. doc. cap. 1. de
alien. feudi. Pau. consil. 156. vol. 1. Arch. c. 1. de iur. patr.
Bal. l. qui se patris. col. 8. C. vnde liberi. Med. re. 8.

¶ **RENUNCIATIO** generalis non comprehendit le-
gitimam. Alba. consil. 66. in terminis per totum. Be-
roius c. Raynuius. num. 220. de testam. & in c. i. nu-
mer. 187. de iudiciis. Iaso. l. quando. §. & generaliter.
num. 5. C. de inoff. testa. Ceph. consil. 117. num. 9. Dec.
consil. 503. nu. 3. Ruin. consil. 117. num. 10. lib. 2. cōf. §. 4.
num. 7. lib. 3. Parisius consil. 7. lib. 2. Ampliatur etiam
si interuenisset iuramentum. Guliel. l. de his. ff. de
transactio. qui esset ei enormis læsio, nec verisimili-
ter hoc in specie fuisset. Secundò generalis renun-
tiatio metu facta non valet. Soc. consil. 263. col. 1. vol.
2. Curt. consil. 141. numero 19. Alba. consil. 77. numer.
27. Tertiò non extenditur ad futura. Docto. com. l.
qui Romæ. §. duo fratres. vbi Bart. Alex. Ias. & Alba.
numero 71. ff. de verbo. obliga. per l. qui cum tutori
bus. ff. de transact. l. damni infecti, la prim. ff. de dā-
no infecto. Bar. l. inter quos. col. 1. l. 2. §. cum parietē.
ff. eod. Ampl. hoc procedere etiā si verba renuncia-
tionis potrigantur in futurum. docto. com. d. §. duo
fratres. vbi Bar. q. 6. Paul. column. 3. Alex. numer. 57.
Ias. colum. 5. Ripa nu. 12. Dec. consil. 206. col. 1. idē in
Rub. de secundis nup. nu. 7. Old. consil. 294. l. emptor.
§. Lucius. ff. de pactis. Quartò renuntiatione generalis
casuum non veniunt casus fortuiti, Ias. l. sed & si §.
quæsitum. nu. 5. ff. si quis cau. dixi latē super ver. cas-
sus. Quintò generalis renunciatio priuilegiorum
non valet, ut notat latissime Ias. d. §. quæsitum. nu. 5.
Med. reg. 1.

¶ **RENUNTIATIO** non potest esse de iure futuro,
quod enim nondum est repudiari non potest. Doct.
Com. vbi Bart. Ale. Ias. & omnes modern. l. qui Ro-
mæ. §. duo fratres. ff. de verb. obl. l. i. qui. ff. de acq.
hæred. l. i. C. de pact. Corn. consil. 51. vol. 2. & consil.
249. eodem volum. est enim quædam priuatio, quæ
supponit habitum. gl. c. ad dissoluendum. ver. accu-
sari. de spons. imp. l. decem. de verb. obligi. l. manu-
missiones. ff. de iust. & iur. fallit hoc dictum quatuor
modis, ut per Soc. Reg. 418. ver. renuntiatione, qui plu-
ra adducit, & dicam ampl. seq. Med. re. 6.

¶ **RENUNTIATIO** simplex iuri de futuro nō valet*.
l. i. hæres. ff. de acq. hæred. & in l. j. C. de pac. B. Soc.
re. 418.

ADDITIO.

* Non valet. Vide Cor. in consil. l. j. incip. licet, in litera
p. in ij. parte. & in consil. ccxlix. incip. viso. in litera h.
in ij. parte. B. V.

Primò fallit, *quando per pactum quis renuntiat, & be
* ne potest se obligare ad renuntiandum. istud proba
tur in l. j. C. de pact. B. Soc. re. 418.

ADDITIO.

* Primò fallit. Huic præal. fal. adde Cor. in cōf. ccxcj.
incip. videtur, in litera a. in 3. parte. B. Vad.

Secundò fallit de æquitate canonica: quia simplex re
nūtiatio de futuro de iure cano. tenet: vt dicit Anto.
de But. in c. multipliciter. extrà, de deci.

Tertiò fallit, quando ista renunciatio fit à parte, cuius
interest: quia habet vim taciti pacti. ita dieunt doct.
in l. is qui hæres. ff. de acquir. hæred. & Bar. in l. si con
stante. in prin. in v. & vj. quæ. ij. partis princ. ff. soluto
matrim.

Quartò fallit, quando ista renunciatio fit iudici: quia
videtur esse facta iudice acceptante pro parte. glo.
est not. in l. postquam liti. C. de pact. & Bald. in l. is,
qui hæres. ff. de acq. hæ. & gl. in l. cum quo. ff. de in
ius voc. & etiam gl. in d. l. is qui hæres. & est gl. in l. j.
ff. de cu. bon. dan. & in l. in plurimis. de acqu. hæred.
B. Soc. re. 418.

¶ RENVNTIATIO soluitur morte, nam si filia renun
ciauit hæreditati patris propter masculos, si illi mo
riantur, talis renunciatio tollitur. Bald. consil. 437.
column. 2. volu. i. l. his honoribus. §. auctis. ff. de vac.
mun. Dec. consil. 86. Paris consil. 49. num. 41. volu. 3.
Med. tr. 2. p.

¶ RENVNTIATIO. Renunciationem tenere.

In Aut. cum de appel. co. in prin. tit.

Repetit, retinet, eligit, excusat, subuenit. Sumptus facti
in re aliena, possunt peti.

ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. sed & si quis.

ff. de cond. & demon. l. qui excep. §. si partes.

ff. locat. l. dominus. §. incon.

ff. de vsufr. l. Titius Mæuio.

ff. de pig. l. si seruos.

ff. de act. empt. l. ex emp. §. pen.

Sumptus, &c.] Si in re aliena impendam, siquidem
mandato domini, datur actio mandati: & ita intelli
guntur quædam leges sequentis Rubr. Si sine man
dato, & nomine alieno geram, habeo neg. gest. act.
Si verò meo nomine impendam, vt quia possideo,
nulla habeo actionem: quia nullum mihi obligare
volui. vt ff. comm. diuid. l. in hoc iudicio. etiam si sim
bonæ fidei possessor. vt ff. de cond. indeb. l. si in area.
& de dol. excep. l. Pau. & de act. emp. l. idemq. Quid
ergo faciet bonæ fidei possessor? Respondeo: Si fuit
à principio bonæ fidei, & cum ædificauit, habet do
li exceptionem. Si verò à principio fuit bonæ fidei,
cum autem ædificauit, fit malæ fidei, permittitur ei
auferre, vt ff. de rei vend. l. Iul. Si verò fuit à principio
malæ fidei possessor, donasse videtur, vt Instit. de rer.
diuis. §. ex diuerso. Si modò talis erat persona, quæ do
nare potuit: alioquid contrà vt in 3. Rub. Etia sciens
&c. M. verò distinguebat, vtrum voluit donare, an
non. arg. C. de rei vend. l. 2. Et de his sumptibus ple
nè dixi in summa. C. de rei vend. Azo, ru. 100.

¶ REPETERE. Paulus lib. iij. Quæstionum.

Lex lxxxij.

al. lxxxv.

Cum amplius solutum est, quàm debeatur: cuius pars
non inuenitur, quæ repeti possit, totum esse indebi
tum intelligitur, manente pristina obligatione. Is
natura debet, quem iure gentium dare oportet, cu
ius fidem secuti sumus.

ADDIT.

a debeatur.
Id quod soluitur quandoque pro parte diuisionem re
cipit, vt fundus, pecunia, quandoque non, vt via,

iter. Coniunge l. Iulian. de cond. indeb. l. si non for
tem. §. si centum. de cond. indeb. Cum ergo fundum
solui cuius tantum partem debui, partem repeto, si
viam solui, cum iter deberem, non partem sed to
tum reposco, manente integra pristina obligatione
itineris. G. Viuien.

¶ REPETITA intelliguntur in sequentibus dicta in
præfationibus. l. Titia. §. idem respondit, vt Doct. ff.
de verb. oblig.

Fallit in 4. casib. vt per Socin. in tract. fallent. reg. 8. in
addi. Don. Fina, lib. 5.

¶ REPETITA in sequentibus intelliguntur, quæ in
præfationibus dicta fuerunt. l. Titia. §. idem respon
dit. & ibi doct. ff. de verb. oblig.

Primò fallit, quando fieret ex intervallo: quia tunc præ
sumitur obliuio vel error. l. sed & si me putem. §. j. ff.
de cond. ind. & censerentur partes recessisse ab illis
prius dictis, vt per gl. & doct. in d. §. idem respōdit.
& Bar. in l. item quia. §. si. ff. de pact.

Secundò fallit, quando repetita sunt diffinitiuæ & se
parata, vt per Bal. in l. per retentionem. C. de vsur.

Tertiò fallit in prædicta regula, quia non procedit in
ter alias personas, vt est gl. & ibi Bar. in l. in repeten
dis. ff. de leg. 3.

Quartò fallit in repetitione odiosa: vt est in vsuris. ita
not. per Bal. qui limitat prædictam regulam in d. l.
per retentionem. C. de vsur. B. Soc. re. 420.

¶ REPETITIO. Paul. lib. xlij ad edic.

Lex liij.

al. lex liiij.

Cuius per errorem dati, repetitio est: eius consultò da
ti, donatio est.

Qui tutus exceptione pacti, doli, vel S. C. Velleiani si
ignarus soluit, potest repetere. ex l. si quid in fraud.
patron. & adde l. in fin. de cond. indeb. l. indebitum,
C. eod. Paul. de Castro. l. ex hoc iure. ff. de iustit. &
iur. verum si conscius prædictarum exceptionum sol
uit: quod donasse videtur, non respicit. Viuien.

¶ REPETITIO tanquam superflua est reiicienda. §.
in quibus. i. Constitutione Codicis.

Fallit in 5. casibus, secundum Fel. in proæ. col. si. nu. 6.
Don. Fina, lib. 5.

¶ REPLICATIO & repet. Vlpian. lib. lxx. ad edict.
Lex cliij.

al. clvj.

Cum par delictum est duorum, semper oneratur peti
tor, & melior habetur possessoris causa: sicut fit, cū
de dolo excipitur petitoris: neque enim datur talis
replicatio petitori, * Si non rei quoque in ea re do
lo actum sit. Illi debet permitti pœnam petere, qui
in ipsam non incidit.

ADDIT. a alias, aut si rei, vel, aut si non rei.

Ex tractatu interdictorum. Et hinc Phi. Dec. Sic est quā
do libertus, temerè in ius patronum vocat, & alius
vi eximit. Viuien.

¶ REPLICATIO euitatoria damni contra exceptio
nem lucrosam debet admitti, Abb. in c. cum venera
bilis. de except.

Primò fallit, nisi replicatio agentis de damno euitado
non tangeret merita causæ, sed personam excipien
tis: vt per doct. in d. c. venerabilis. pro quo facit do
ctri. Bal. in c. j. de statutis contra libertatem ecclesia
sticam, in vsib. feud.

Secundò fallit, dummodo replicatio euitatoria damni
sit de eodem facto, & præcisè exclusiua exceptionis,
vt per Anto. de Butr. & Abb. in d. c. cum venera. B.
Soc. reg. 421.

¶ REPLICATIO. Dicta in præfationibus intelligen
tur in sequentibus repetita, l. item quare, §. final. &
ibi

ibi gloss. ff. de pact. l. Titia. §. idem respondit, ff. de verb. oblig.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. §. idem. nu. 1.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 81. in additio.

Replicatio euitatoria damni contra exceptionem lucrosam debet admitti, Abb. in c. cum venerabilis. de exceptio.

Fallit in 2. casibus, vt per Soc. reg. 81. in add. fallit in 3. casib. vt per Felin. in c. dilecti filij, de except. nu. 4. fallit in 2. casib. vt per Paris. in d. c. dilecti, de exceptio. num. 73. Don. Fina, lib. 3.

¶ **REPRESALIAE** prohibita in persona vnus ex cor-
relatiuis censentur prohibita etiam in aliis, vnde
quemadmodum represalia non comprehendunt
scholares, nec etiam doctores comprehenduntur.
Bald. auth. habita. C. ne fil. pro patr. Medic. re. 9.

¶ **REPRESALIAE** soluuntur morte, nam contra mor-
tuum ipsa non dantur, Marfil. l. fina. num. 42. ff. de
quæst. Bal. l. cum. C. de sepulcr. viol. dixi super. cõcl.
52. & concl. 48. Medic. tract. 2. parte.

¶ **REPROBARE.** Non licet reprobare semel appro-
batum.

In Instit. quib. ex caus. manu. non pos. §. semel.
ff. de neg. gest. l. Pomp.

In Decret. dis. 9. q. 2. dilect.

ff. de excus. tut. l. si duas. §. philosophi. Azo,
rub. 104.

¶ **REPROBATO** aliquo, reprobatum quicquid venit
in eius concomitantiam, siue sit præiudiciale siue
pœnale. Ad l. Fal. l. Seius, & Bal. in l. si pactum. C. de
col. in prin.

Quod bene gestum est, alio euentu reprobari non de-
bet. De off. præto. l. Barbarius. Riisfvichius.

¶ **REPUDIARE** Abbas solus potest hæreditatem, vel
legatum monacho delatum. Bart. in l. tutor. in fi. ff.
de bono. pos. Bal. in l. 1. C. qui admittit: hanc esse ma-
gis communem opinionem attestatur Bero. in c.
Raynutius, de testa.

Fallit primò in prælato, qui hæreditatem, seu legatum
ecclesiæ relictum repudiare non potest absque capi-
tuli consensu. Alex. in l. legatum seruo. ff. de leg. 1.

Filio instituto repudiante pater præfertur substituto:
communis est opinio, vt per Ripam in l. 1. ff. de vulg.
numero 142.

Fallit in 2. casib. quos not. Ripa. in d. l. 1. num. 146. fal-
lit in 2. casib. quos no. Ias. in l. neque filius, ff. de acq.
hæred. numero 31.

Verba ista, nolo adire, non inducunt repudiationem:
hanc esse communem opinionem attestatur Sebast.
Sapia in l. qui se patris, C. vnde lib. num. 16. vbi limi-
tat in 3. casibus.

Fallit in 4. casib. vt per Ias. in d. l. num. 41. Fallit in 4. ca-
sib. vt per Dec. ibi, num. 18. Fallit in 5. casib. vt per
Io. Bolog. in d. l. qui se patris, numero 52.

Tacite repudiata censetur hæreditas per lapsum tem-
poris statuti, ad acquirendam hæreditatem, de quo
id l. licet, vbi gl. & Bald. C. de iur. delib.

Fallit in 4. casib. quos not. Rob. Maranta in l. 1. potest,
ff. de acq. hæred. num. 92. & seq.

Dubitans de morte testatoris non potest hæreditatem
repudiare, no. in d. l. 1. qui, ff. de acq. hæred.

Ampliatur & limitatur, vt per Ias. in d. l. num. 14. Don.
Fina, lib. 2.

¶ **REPUDIARI** nõ potest hæreditas ante tẽpus, quo
fieri potest aditio, Bart. l. his. ff. de acq. hæ. itẽ neque
legatum ante aditã hæred. Bart. l. si fund. §. si Titius.
ff. de leg. 1. per l. liberto, ff. de ope. liber. neque datur

repudium inter quos matr. non fuit. gl. c. ad diff. ver.
accusari. de desp. imp. cõc. simil. Petr. in tract. de te-
stam. c. 4. nu. 1. Decis. Pedem. 120. nu. 7. Ias. l. nõ crit.
§. si neque. nu. 6. ff. de iur. iur. Med. reg. 6.

¶ **REPUDIUM** non potest petere maritus sciens im-
potentiam suam, licet mulier possit. glossa Salic. &
Doct. leg. in causis, & auth. sed hodie. C. de repudi.
Med. re. 9.

¶ **REPUDIATIO.** Reg. 135. §. quod quis si. Riisfvich.

¶ **REPUGNANTIA.** l. vbi repugnantia maxima in lo-
co. A repugnantibus: Quod ad vnum finem ordina-
tum est, ad repugnantem deflecti nõ debet. De sol.
l. qui hominem. §. si. & ibi Dd. Cantuicula in To-
pici. Riisfvich.

¶ **RESCINDITUR** contractus emptionis propter ex-
cessum vnus nummi vltra dimidiã iusti pretij: Bald.
capitulo causam quæ. columna 1. de testam. leg. 2.
quæstio. 9. & ibi Doct. com. C. de rescindenda ven-
ditione. Anto. capitulo cum dilecti. colum. 4. de em-
ptione & venditione, & est com. opin. vt attestatur
Tiraquell. in trac. de iud. in reb. exig. nõ ser. fall. 50.
gloss. & Abb. capitul. cum causam. Ancha. capitul. 1.
colum. 120. de constitut. Med. reg. 5.

¶ **RESCISSORIA** sententia contra vnum alteri non
nocet, Puta quod lata sit super rescissione alicuius
instrumenti, non per hoc quo ad omnes faciet ius,
secundum com. opin. de qua attestatur Alex. l. sæpe.
nu. 67. ff. de re iud. Medic. re. 8.

¶ **RESCRIPTUM,** Beneficium, & acta imperialia per-
sonalia.

Iniqua vel ambitiosa decreta non sunt ali-
cuius momenti.

C. qui pro sua iurisd. l. in causarum.

C. de feriis. l. a nullo.

C. de sent. & interloc. om. iud. l. 2.

C. de sent. & peric. recit. l. vlt.

C. quom. & quan. iud. l. 4. 5. & 6.

ff. de trans. l. cum hi. §. si prætor.

ff. de feriis. l. 1.

ff. de recept. l. si cui. §. arbit.

ff. de testam. tut. l. iure ma.

ff. de tut. & curat. l. Seiz.

ff. de reb. eor. qui sub tut. vel cur. l. si quis ex.

ff. de fideicom. lib. l. cum vero. §. senat.

ff. de sentent. quæ sine app. l. vlt.

ff. de pœnis. l. capitalium. §. diuus.

CONTRA.

ff. de statu. homin. l. ingenui.

ff. de in ius voc. l. adopt. §. si patronus.

ff. quod met. caus. l. vlt. §. vlt.

ff. de iure patron. l. si iurauero.

ff. ad Trebel. l. seruo. §. cum prætor.

ff. de re iudic. l. præses.

ff. de interdict. & releg. l. ad tempus.

ff. de liber. exhib. l. 1. §. hoc.

ff. de bon. liber. l. si patronus. §. si quis eum.

Iniqua vel ambitiosa, &c. Si decretum sit iniquum, id
est, solennitate iuris destitutum, ipso iure est nullũ.
vt C. de sent. & interloc. l. prolata. & de appel. l. no-
minationes. Idem, & si non sit impositum a quo de-
buit, vel in quem debuit, vel quando: vt in hac Rub.
& notauit ff. in summa de iudiciis. Si autem omnia
illa interuenerint, feratur tamen contra ius litigato-
ris, tenet. vt ff. quæ sent. sine appel. rescin. l. 1. & in
hac Rubrica. Azo, rub. 93.

Feudatarius per substitutum seruire.

C. de Episc. & cler. l. quisquis ad similitudinẽ.

Tom. 2. Reg. Iur.

Cc

C. de nat. lib. 3.
 ff. quod vi aut clām. l. illud.
 ff. famil. hæreisc. l. 4.
 ff. de const. pc. l. qui autem.
 ff. locati. l. si quis domum.
 ff. de iureiur. l. non solū. §. 2.

Si alienatur propter paupertatem.

C. de oper. lib. 2.
 C. de pat. qui fil. distrax. l. 1.
 C. de contrah. empt. l. vlt.
 C. mand. l. si pro ea.
 ff. si cert. pet. l. vlt. in fine.

Beneficia quam plenissimè sunt interpretanda.

ff. de constit. pec. l. beneficia.
 ff. de precar. l. pen.
 ff. de sentent. pass. l. 2.
 Contrā, ff. de bonis lib. l. Paulus. §. patronus.
 Contrā, ff. de cond. indeb. l. vlt. §. vlt.

Sed distingue, an alium lædant, vel non: si lædunt, an multum vel parum. Azo, rub. 93.

Vt possit conuenire, qui feudum dedit.

C. de donat. l. cum res.
 C. de pact. l. debitor.
 C. de procur. l. si actor.
 C. de rer. permut. l. rebus.
 C. de contrah. empt. l. vlt. §. vlt.
 ff. de leg. 3. l. fideiuss.
 ff. de fideicom. lib. §. vlt.
 ff. de solut. l. inter artifices.

Feudatarius, &c. Si alienatur, &c. Vt possit, &c.) Hæ tres Rubri. ad idem tendunt, vt per alium implere possit feudatarius, quod ipse debet. Videtur tamen esse contrā, quod in proxima Rubr. dicitur, & ff. de statu lib. l. Stichum. §. vlt. Sed ibi loquitur in operis incertis, quæ sunt eius naturæ, vt per alium non impleatur. Aliud autem in operis certis: illæ enim velut pecunia petuntur, & per aliud soluuntur. vt ff. de oper. libert. l. à duobus. vt plenè notauimus in distinctione operarum, & vt in ea l. de statu lib. continetur. Nec obstat, quod dicitur in C. de solut. l. eum à quo. quia non aliud pro alio, sed idem videtur solui: nisi hoc actum est specialiter, vt huius tantum soluatur operæ. vt ff. de solut. l. inter artifices, & C. de cad. tol. §. ne autem. Azo, rub. 93.

Vt ipsemet iure seruire debeat.

ff. de stat. lib. l. Stichum. §. vlt.
 ff. de solut. l. eum à quo.
 ff. de donat. l. creditor.
 C. de adoption. l. inter.

ff. de adopt. l. post. mort. §. neque. Azo, rub. 93.

Totum debet soluere feudatarius.

ff. si ex nox. caus. agatur. l. si cum vno.
 ff. de seruit. rust. præd. l. fundum.
 ff. de vsufr. l. tutor. §. Lucius.
 ff. famil. hæreisc. l. hæredes. §. nulla.
 ff. de administ. tut. l. cum quere.
 ff. de leg. 2. l. 6.
 ff. de leg. 1. l. 8. si ita.
 ff. de oper. no. nunc. l. stipulatio. §. quæsitum.
 ff. de dam. infect. l. institui.
 ff. de redhib. l. quod si nolit. §. si plures. & §. idem ait.

Non videtur soluere, qui totum non soluit.

ff. de eden. l. 1. §. deinde.
 ff. de cuius. l. rem hæredi.
 ff. de verbo. oblig. l. 2. §. vlt.
 ff. ne quis in ius voc. l. in ex. l. vlt.

ff. si ex nox. caus. agatur. l. si cum vno.

ff. de arb. l. qualem. §. sed & sic.

Totum debet, &c. Nō videtur, &c.) Hoc, nisi in tribus casibus: id est, quando debitum totum liquidum nō est, & in libertate, & quando aliud est actum, vt ff. si cert. pet. l. quidam. & de vsur. l. tutor. §. Lucius. & de statu liber. l. cum hæres. §. vlt. Azo, rub. 93.

Beneficia inconsulto principe tribuuntur, non autem auferuntur.

ff. de off. procons. l. solet. §. sicut.

C. vbi senator. vel clariss. l. vlt.

Quod liceat imperatori, concedere facultatem testandi.

C. de testam. l. siue.

ff. de offic. præf. l. Barbarius.

Contrā, C. vnde vi. l. meminerunt.

C. de test. l. sine.

C. de transact. l. causas.

Quod liceat, &c.) Vt in hac Rub. dicitur, princeps potest concedere testandi facultatem. Leges autem si gnatæ in contraria Rub. nō sunt contrariæ, imò idē probatur. vt ff. de offic. præsid. l. Barbarius & C. de test. l. sine. Azo, rub. 93.

Imperator omnia potest donare.

ff. de rei vend. l. item. §. 2. & l. si verbū. §. 2. omnia donare potest mundi dominus.

ff. de cuius. l. Lucius.

C. de rapt. virg. l. 1.

ff. ad leg. Rhod. de iact. l. Græca deprecatio.

C. de quadrienn. præf. l. bene.

Contrā, C. de offic. rector. prouinc. l. si quis co.

Contrā, C. locati. l. func. & l. vlt.

ff. de offic. præf. l. Barbarius.

Imperator, &c.) Hoc, si donat rem alienam vt suam, vt C. de quadr. præf. l. 2. & l. bene. Alioquin non potest, nisi ratione partis, vt C. de vñd. rer. fisc. cum pri. ca. l. 1. si enim etsi non habeat partem, alienare posset, pro nihilo diceret ibi ratione partis. Imò alienare, donare potest, & si nullam partem ibi habeat: si hoc tamen reip. expediat. arg. C. de sacros. Eccles. Auth. sed & permutare. Sicut rem ad alicuius instā. tiam. C. de loc. præf. ci. l. vlt. Intelligas, si hoc publica utilitas exposcit.

Vt ff. de decur. l. decurio.

In Auth. de alien. aut permut. §. vbi autem,

In Aut. de appel. §. sin autem.

In Auth. de collat. §. ad hæc.

In Aut. vt omnes iudi. Azo, rub. 93.

Privilegium meretur amittere, qui concessa sibi abutitur potestate.

C. de sacros. Eccles. l. iubemus.

C. de Episc. & cler. Auth. si generaliter.

C. de Iudæ. & cælic. l. Iudæos.

ff. quod cum eo qui in alien. §. sed & si. §. 1.

ff. de in ius voc. l. sed etsi. §. item.

ff. de pignor. act. l. eleganter. §. vlt.

ff. locati. l. quæro. §. 2.

ff. de re iud. l. qui cum. l. sed hoc. §. 1.

ff. de fideiuss. l. si dubitetur.

ff. de re iud. l. si dolo.

Privilegium, &c.) Hæc est nota. Azo, rub. 93.

Beneficium confertur in inuitum.

C. de lib. caus. l. principaliter.

ff. de solut. l. si debitor.

ff. de neg. gest. l. soluendo.

ff. de appel. l. addictos.

ff. de constit. pec. l. vtrum.

CONTRA.

ff. de donat. l. hoc iure.

Beneficium, &c.] Hoc ita determina, vt notauit, ff. de regul. iuris. l. in inuitum.

ADDITIO.

Vt diximus supra de impedi. vel de beneficio speciali quod conceditur, intelligitur. Ceterum cum quis liberetur communi soluentem ab obligatione, in inuitum conferri potest: vel confertur beneficium in inuitum, non directò, sed volens ei aliquid donare, sed per obliquum: id est, aliqua persona mediante, puta soluendo creditor. Azo. rub. 93.

Prout quisque laborat, meretur.

C. de non num. pec. Auth. contra qui.

C. de poena iud. qui mal. iudic.

C. de sacros. Eccles. Auth. perpetua.

ff. de iuris. omni. iud. l. eum qui.

In Decret. 6. q. 1. ex merito.

In Decret. 8. q. 1. ita datur.

Prout laborat, &c.] Hec est nota. Azo. rub. 93.

RESCRIPTUM non datur ad futuras lites. cap. fin. de rescript. ita per istam reg. conc. glo. cap. ad dissoluendum. vers. accusari. de despons. impub. gl. c. quod vero. 32. quæst. 2. c. sicut. de homicidio. l. nam, & sub conditione. ff. de iniusto rup. l. bouem. §. fin. ff. de ædil. edicto, per istam reg. pro qua facit, quod dicit Paul. l. si seruum. §. si mod. num. 3. ff. de act. empt. Alexan. conf. 233. num. 8. lib. 6. leg. fin. ff. de collat. bon. l. i. ff. de hæred. vend. Alber. l. si eum. §. ei qui. ff. de ædil. edicto. Angel. conf. 390. Franc. in tract. de testib. concl. 27. num. 58. Ias. l. eius. §. quod si. nu. 3. ff. si cert. per. leg. si ita. num. 5. ff. de verb. obl. Bald. l. omni. C. de testib. Medic. reg. 6.

RESCRIPTUM in dubio præsumitur concessum ad postulationem partis, in l. si quis iniquum, ff. quod quisquis iuris.

Fallit in 5. casib. vt per Iason. in d. l. num. 2.

Rescriptum à quolibet impetrari potest, l. vniuersis; C. de precib.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. num. 1.

Rescriptum vel priuilegium impetratum à principe, lite pendente, & motu proprio principis non nocet parti aduersæ, l. supplicare, C. vt lite pendente.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. num. 2.

Rescriptum non vitiatur licet aliqua de contingentibus in facto fuerint in supplicatione omissa, l. non idcirco, C. si contra ius: vbi Ias. limitat.

Dominium rei meæ non potest princeps auferre per rescriptum, gloss. in l. omnes cuiuscunque, C. si contra ius.

Fallit in 7. casib. vt per Iaso. in d. l. num. 2.

Data tempus regulariter in rescriptis attenditur, c. ea te, de res. facit tex. in c. super, de offi. deleg. lib. 6.

Fallit in 6. casib. quos not. Felin. in d. c. eam te, colum. penult. in rescripto ad lites pendente mentio fieri debet, gloss. in capit. prudentiam, §. sexto, de offi. delegat. gloss. in c. vt debitus, de appel.

Ampliat in 4. casib. & limitatur in 2. per Felin. in c. super literis, de res.

Principis rescriptum est lex, l. diui Severus, ff. de adi. lega.

Fallit in 6. casibus, vt per Repetentes, in l. diuus, ff. ad l.

Corn. de fisa. Fel. in c. causis, de re iudic.

Ampliat in 3. casib. & limitatur in 5. à Io. Vell. in l.

diuus, num. 35.

Rescriptum impetratum tacens de sententia, quæ transiit in rem iudicatam, est subreptitium, c. exposita, de arb. gl. in c. super literis, de res.

Fallit vt per Felin. in d. c.

Rescriptum non valet, vbi lex Canonica vel civilis habet clausulam derogatoriam ad rescripta, nisi faciat mentionem de illa lege specialiter vel saltem per verba æquipollentia.

Ampliat in 6. casib. & limitatur in 4. per Fel. in c. nō nulli, de res. colum. 3.

Rescriptum secundum tacens de primo non est nullum, sed exceptionis ope annullandum. hanc esse communem opinionem attestatur Fel. in c. ceterum, de rescript. vbi limitat in 2. casib. videas pulchram distinctionem Bened. Cap. in suo tract. concl. 44.

Rescriptum non vitiatur falsa latinitate, cap. ad audiētiā, de res.

Ampliat in 5. casib. & limitatur in 11. vt per Fel. in d. cap. videas distinctionem quam facit Bened. Capra in suo tract. concl. 45.

Rescripto potest impetrator renuntiare inuito aduersario: Bal. in l. penul. C. vt lite pendente, & Maria. in c. fin. de crim. falsi.

Fallit in 6. casib. vt per Soc. reg. 83. in addit. Ampliat in vno casu, & limitatur in 5. secundum Fel. in rub. de res. fallit in multis casib. vt per Franc. Turza. concl. 33.

Rescriptum contra legem etiam non habens derogatoriā clausulā, non valet. Abb. in c. nonnulli. de res.

Ampliat in 2. casib. & limitatur in 9. à Felin. in d. c. nonnulli. fallit in 8. casib. vt per Rip. in c. sicut Romana, de res. num. 35. Ampliat in 4. casib. & limitatur in 5. à Io. Bolog. in l. omnes populi, ff. de iust. & iur. nu. 34. fallit in 4. casib. quos no. Ben. Capr. in suo tract. concl. 46. & an valeat contra ius commune, videas distinctionem, concl. 47.

Surreptionem rescripti fundans in tacturnitate actus quem prius impugnauit non auditur. Fel. in c. super literis, de res. col. 8. vbi limitat in 2. casib.

Rescriptum principis non valet contra sententiā quæ transiit in rem iudicatam, l. fin. C. sent. res. non pos. l. causas, vel lites, C. de transact.

Fallit in 2. casib. quos not. Dec. in l. res iudicata, ff. de reg. iur.

Rescriptum expirat morte illius, contra quem conceditur re integra, gloss. in c. significauit. de res. vbi Doctor. communiter.

Fallit in 4. casib. vt per Bene. Cap. in suo tract. concl. 34.

Rescriptum transit ad hæredes, gloss. in c. significauit, de res.

Fallit in multis casib. quos colligere potes ex distinctione, quam facit Bened. Cap. in suo tract. concl. 85.

Rescriptum non extenditur ad causas nouiter ortas, Rota in Decis. 244.

Fallit in 3. casib. vt per Bene. Capr. in suo tract. concl. 36.

Rescriptum dato concursu quod debeat præferri, declarat Bened. Cap. in suo tract. concl. 39.

Rescriptum si concurrat cum priuilegio præferatur, Host. in c. i. de res.

Fallit in 3. casib. vt per Bene. Cap. in suo tract. concl. 40.

In rescriptis ad lites subreptio ipso iure non vitiat rescriptum, seu literas, de ope exceptionis, Abb. in cap. ceterum, de res. Fallit in 5. casib. vt per Bene. Cap. in d. tract. concl. 41.

Primum rescriptum an tollatur per secundum, faciens mentionem de primo, videas distinctionem, quam facit Bened. Cap. in suo tract. reg. 42.

De primo rescripto debet fieri mentio. Ampliat in 4. casib. & limitatur in 10. à Felin. in cap. ceterum, de res. num. 2.

Per rescriptum iudices certi dari non possunt, pulchrā ponit distinctionem Bened. Capra conclus. 48.

Ordo in rescripto expressus seruari debet. fallit vt colligitur ex distinctione quam facit Bened. Capra in suo tract. reg. 50.

Rescriptum posterius derogat priuilegio continenti idem, quod ius commune, c. sicut Romana, de ref.

Fallit in 2. casib. vt per Ripam, in d. c. num. 70.

Perpetuatio circa expressa in rescripto non operatur quo ad non expressa, c. quoniam, de ref.

Fallit in 5. casib. vt per Fel. in d. c. num. 8.

Interpretatio rescripti fit secundum ius commune, c. causam, de ref.

Fallit in 6. casib. secundum Fel. in d. c. num. 36.

Rescriptum non valet nisi faciat mentionem de lege specialiter vel saltem per verba æquipollentia.

Ampliatur in 6. casib. & limitatur in multis à Felin. in c. nonnulli, de ref. num. 11.

Valet rescriptum impetratum ab excommunicato super prosecutione appellationis, licet de excommunicatione non faciat mentionem. Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 4. à Felin. in cap. venerabilem. de except. num. 2.

Rescripti ratione, licet quodd aliàs non liceret, c. 1. de ref. fallit vt per Damas. reg. 18. Donat. Fina, lib. 3.

RES CRIPTVM gratiosum soluitur morte, not. cap. si gratiosè. de rescr. 6. Gozad. consil. 22. numero 8. Dixi superius conclu. 49. & conc. 84. Med. tr. 2. p.

RES CRIPTVM geminatum habet vim clausulæ nõ obstante lege. & vim clausulæ ex certa scientia. Anton. c. quæ in ecclesiarum, de const. Bal. l. nec damnosa, C. de precib. imper. offer. vbi dicit rescriptum geminatum vim habere motus proprii, Franc. de Crem. sing. 136. Rom. l. si verò. §. de viro. fall. 31. ff. sol. matr. Ias. d. l. nec damnosa. Euer. in loco à vi Gemina. num. 7. Bart. & Alexand. l. cum scimus. num. 7. C. de agrico. & censu. lib. xj. c. si quando. de rescr. gl. c. 1. ver. noscatur. de cõst. 6. gl. 1. c. rescripta. 25. q. 2. Fel. c. si quando. nu. 14. de ref. Medic. re. 3.

RES CRIPTVM contra legem etiam non habentem derogatoriam clausulam, non valet. Ita regulariter esse præsupponunt Ioan. And. Ancha. & Dominic. in c. vno de excels. præla. lib. vj. bona glos. verbo, noscant. in c. j. de constit. lib. vj. tenet Abb. in c. nonnulli. de rescript. vbi Felinus aliqua dicit circa hanc conclusionem, & allegat Oldrad. consil. xxxvj. cum sequent. vsque ad fin. vbi loquitur copiosè de hoc.

Amplia dupliciter, & limita nouem modis, vt per Felin. ibi, vbi sublimitat aliquas ex dictis limitationibus, & ponit plura notanda. B. Dias re. 648.

RES CRIPTVM impetrari potest non citatis partibus. Doct. com. c. cum olim. de re iudi. capitulo causam. de rescript. Rebuff. tract. nomin. questio. 13. numer. 5. Socin. consil. 7. num. 23. consil. 164. numero 9. volum. 2. Med. reg. 8.

RES CRIPTVM impetratum tacens de sententia, quæ transiuit in rem iudicatam, est subreptitium. text. in c. exposita. de arbit. & ibi doct. gloss. in c. super literis. de rescript.

Amplia vno modo, & limita dupliciter, vt per Felin. ibi. B. Dias reg. 643.

RES CRIPTVM interpretari semper debet absque præiudicio tertij. l. 2. §. si quis à Principe. ff. ne quid in loco publico. Bald. l. ex facto. colum. 3. de vulg. gl. cap. 1. vt lite pend. nisi directè in eo rescribatur contra ius tertij. c. quamuis. de rescript. 6. c. super eo. de

offic. deleg. Io. And. c. 1. de rerum perm. 6. doc. com. l. si. C. si contra ius vel vtil. publ. vnde in interpretatione eius citatio partis requiritur. Inno. c. olim. de verb. sign. Bar. l. 2. C. de tempor. appel. Ias. l. quoties. C. de prec. imper. offer. Bald. l. adoptio. ff. de adopt. fallit si esset concessum de plenitudine potestatis. Doct. cap. in nostra. de procur. vbi glo. & Abb. Fel. c. cum olim. de sent. & re iud. Med. re. 8.

RES CRIPTVM ad preces refertur, secundum quas interpretari debet, videlicet si preces veritati nitatur, Rebuffus in praxi iudic. in titul. rescripta gratiæ, & iustitiæ. nu. 54. vt si ita est. cap. 2. vbi Doct. de rescr. item secundum ius commune intelligitur, idè tit. differentia inter rescripta priuileg. benefi. mand. num. 23. fallit in rescriptis gratiæ. idem d. loco super num. 55. Med. reg. 10.

RES CRIPTVM principis generale non concedit id quodd princeps regulariter non solet, & id in quo ipse se ad concedendum difficilem reddit. Cra. consilio 172. num. 4. Per l. quanquam. ff. de ritu nupt. l. si pater. ff. de his, quæ in frau. cre. l. Lucius. §. pe. ff. ad mun. Abb. c. à nobis. not. 3. de sent. exc. Ioan. Monac. c. 1. cum glo. 2. ver. natalium. ff. de filiis Presb. 6. Bal. c. naturalis. si de feudo contr. fuer. Crau. d. consil. 172. & consil. item semper interpretari debet procedere absque præiudicio tertij. l. 2. §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publ. Bal. l. ex facto. col. 3. ff. de vulg. c. 1. vt lite pendente. nisi directè in eo scribatur contra ius tertij. c. quamuis. de rescr. 6. c. cum super. de offic. deleg. Io. And. c. 1. de rerum permutat. 6. Bal. l. 2. C. de tempor. appel. Med. reg. 1.

RES CRIPTVM de providendo alicui de dignitate vacatura intelligitur de prima. gl. cap. quia. il. 1. ver. causa. de præb. 6. per l. apud. ff. de opt. leg. not. c. ex parte. de offi. deleg. c. si clericus. de præb. 6. Archid. c. gratia. de rescr. 6. Bald. consil. 228. vol. 3. conc. simil. Dec. consil. 112. & consil. 109. Bar. l. Titius. ff. de excusat. tutor. Tyraq. in tract. de vtroque retractu. tit. 2. §. 1. gl. 7. nume. 32. Doct. l. Lucius. la. 2. §. Paulus. ff. de adm. tutor. l. item. §. qui impleto. ff. locati. l. si cū hæc mes. C. eod. Med. re. 3.

RES CRIPTVM secundum, tacens de primo, non est nullum, sed exceptionis ope annullandum. Communis est regula secundum Felin. in c. ceterum. de rescr. & ab omnibus doctoribus approbata, excepto And. Sicu. cuius motiuis satisfacit Felin. vbi supra, vbi etiam confirmat communem conclusionem.

Limita dupliciter, vt per eum ibi. B. Dias reg. 645.

RES CRIPTVM non valet, vbi lex canonica, vel ciuili habet clausulam derogatoriam ad rescripta: nisi faciat mentionem de illa lege specialiter, vel saltem per verba æquipollentia. Istam regulam colligit Felin. in c. nonnulli. de rescr. vbi allegat doct. sic tenentes, & iura quæ sic debent intelligi secundum eum.

Amplia sex modis, & limita quadrupliciter, vt per eum ibi, vbi latissimè. B. Dias re. 644.

RES CRIPTVM nõ vitiatur falsa latinitate. ca. ad audientiam. de rescript.

Amplia quinque modis, & limita vndecim, vt ibi per Felin. B. Dias re. 646.

RES CRIPTVM nõ vitiatur modico defectu scriptoris dummodo colligatur voluntas Pontificis. Abb. & Doct. com. c. ex parte. de fid. instru. secus vbi mutatur verborum sensus. c. dilectus. vbi Do. eo. tit. Anto. Corset. in tract. de minimis. num. 66. dixi super. Amp. 73. Med. re. 5.

RES CRI-

- ¶ **RES CRIPTVM** vitatur si valor beneficij omittatur, etiam si beneficium modicum sit, capitu. si proponere. de rescr. 6. nisi facta fuisset gratia motu proprio, seu de certa scientia Pontificis, capitulo si motu. de rescr. 6. Bald. leg. imperialis. §. si miles. C. de nupt. lege impetrata. C. sent. res. non potest. capitulo si eo. de rescr. 6. Medic. reg. 5.
- ¶ **RES CRIPTI** forma omnino seruari debet, c. cum dilecta. vbi Fel. nu. 8. de rescr. August. c. cum sit Romana. num. 69. de rescr. Grammat. de cif. 79. num. 11. Anchar. cōf. 36. Dec. conf. 229. vol. 2. Bald. l. 2. ff. de seru. & aqua. Vant. in tract. de nullit. in titu. de null. sent. ex defectu iurisd. nu. 91. Dec. conf. 603. nu. 10. Ber. conf. 88. num. 6. volum. 1. Medic. reg. 7.
- ¶ **RES CRIPTVM**. Licet ratione rescripti, quod aliās non liceret.

PRO.

- Ext. de accusat. c. qualiter, & quando.
Ext. de etate, & qual. c. eam te.
Ext. de confit. vti. vel inuti. c. porrecta.
23. quæst. 3. c. rescripta.
85. dist. c. Archidiaconum Florentinum.
C. de emancipat. l. nec auus.
C. de transact. l. causas vel lites.

CONTRA.

- Ext. de appel. c. pastoralis.
Ext. de fil. presbyt. c. ex tuarum.
Ext. de cog. spirit. c. i.
Ext. de offic. deleg. c. ex parte. & c. sanè.
D. de leg. & constit. leg. non est nouum.
C. de condit. indeb. l. si tutor.

SOLVITIO.

- Non valet rescriptum contra nouum vel vetus testamentum impetratum: quia non potest minor in maiorem statuere. vt 21. dist. c. inferior. & 11. q. 3. c. qui resistit. licet Papa posset interpretari doctrinā legis, & Euangelij, & ampliare, & arctare interpretando. 28. q. 1. c. idololatria. Item cōtra ius commune impetratum non valet, nisi tale sit, quod isti profit, & nulli obsit, 25. q. 2. c. rescript. vel dilationē moratorium concedat. C. de preci. Imp. off. l. quotiens. vel nisi exprimat in eo, non obstante edicto tali, ar. ext. de rescr. c. ceterum. & D. ne quid in loco publico. l. i. §. si quis à principe. Damas. reg. 18.
- ¶ **RES CRIPTO** potest imperator renuntiare inuito aduersario. communior conclusio est in hac parte secundum Felin. in rubr. de rescript. allegat Bald. in l. j. C. vt lite pendet. Maria. in c. fin. de crim. falsi.
- Amplia vno modo, & limita quinque casibus, vt per Felin. quos restrinxit vno casu. vide per eum. B. Dias reg. 647.
- ¶ **RES CRIPTO** renuntiare potest. Bald. in l. j. C. vt lit. pen. & Marian. Soc. in c. fin. de crimine falsi. de quo tamen per doct. latissime in cap. ex conquest. de restit. spol.
- Primò fallit, nisi rescriptum afferat alicui ius vltra instantiam: vt per Bald. in l. postquam liti. in fin. C. de pact.
- Secundò fallit, dummodo renuntians satisfaciatur reo de expensis: vt per Ant. de Butr. in c. super literis. de rescriptis.
- Tertiò fallit, nisi rescriptum fuisset presentatum iudici: vt per eundem Ant. in c. ex parte decani. ver. no. primo. de rescript. de quo tamen vide per Abb. in d. c. ex conquestione. & per Aretin. in conf. xxxij. incipit consultatio præmissa.
- Quartò fallit nisi iam emanasset citatio, vt per Abba. in

d. c. ex conquestione. & per Ro. in cōsil. cccxlj. incip. ex themate.

Quintò fallit nisi rescriptum esset ad bonum publicū, quia etiam ante præscriptionem ei renuntiare non potest: vt per Abb. & Host. in d. cap. ex conquestione. B. Soc. re. 428.

¶ **RES CRIPTA** geminata in fauorem vniūmet si impetrentur ad diuersos iudices super diuersis causis non habet locum c. pastoralis, de rescr. Rom. cōsil. 160. Imo. d. c. pastoralis, Port. con. 54. num. 7. Parisi. conf. 36. nu. 28. vol. 2. Soc. Iun. conf. 98. nu. 11. conf. 133. nu. 3. vol. 1. Port. conf. 54. Medic. reg. 2.

¶ **RESERVATIO** facta secundum ius quod quis habet, refertur tātum ad illud, alioquin nulla est, Dec. cōsil. 19. col. 3. Alba. conf. 4. nu. 39. Ias. l. admonendi. num. 40. ff. de iur. iur. Medic. re. 10.

¶ **RESIDVI** appellatione, totum continetur. text. est in l. ij. C. de hæred. instit. concordat text. in l. quod si Mæuius. cum l. præce. ff. eod.

Amplia idem esse in dictione cæterorum, & in dictionibus superfluum, reliquorum, & amplius, & plus: vt per Ias. in d. l. ij.

Limita tripliciter vt per eundem Ias. ibi. B. Dias re. 651.

¶ **RESIDVVM**. Residui appellatione continetur totū. l. pater tuus. C. de hæred. instit.

Fallit in tribus casib. secundum Ias. in d. l. pater tuus. Don. Fin. lib. 5.

¶ **RESOLVTO** iure datoris, moritur etiā ius acceptoris. not. l. lex vectigalis. ff. de pign. l. si res. ff. quibus modis ius pigno. solu. Medic. tract. 2. par.

¶ **RESOLVTO** vno ex correlatiuis, & alterum resolui necesse est. Doct. commu. l. fin. ff. de accept. Angel. consilio 108. Bald. authent. si quas ruinas. C. de sacr. sanct. Eccle. l. nemo. C. eod. titu. l. fin. C. de don. ante nupt. Florian. authent. defuncto. C. ad Tertull. Medic. re. 9.

¶ **RESPONDERE** iudici quis regulariter tenetur, Doct. in Rub. & l. i. ff. de interrogat. actio.

Fallit in 18. casib. vt per Lancil. in tract. de off. prætoris, in tit. de interrogat.

Responsio positionum debet interpretari secundum Alciat. in l. i. §. si quis simpliciter. ff. de verbo. oblig. num. 36. Donat. Fina. lib. 3.

¶ **RESPONSIO**. Responsum fieri debet secundum interrogationem. De inter. l. si debitor. De fi. inst. c. inter dilectos. sup. Paria. Riisvich.

¶ **RESPONSIO** geminata reuocari non potest facta positione, seu interrogatione aduersarij. Specu. in titu. depositi. §. fin. glo. 1. c. apud 32. q. 1. Doct. c. ex literis. de diuort. gl. & Doct. cap. cum causam. de appel. glo. 1. c. scriptum. de elect. glo. & Abb. c. cum venerabilis. de excep. Medic. reg. 3.

¶ **RESPONSIO** facta positionibus hoc modo videlicet, fateor prout in tali instrumento continetur, & non aliter, si in illo nihil dicatur, nil sibi præiudicat, nisi vltius prosequatur. Bald. l. 2. C. de errore aduoc. Roman. consilio 293. Aretin. consilio 68. Iaso. l. uoc. admonendi. num. 36. ff. de iur. iur. Spec. titu. de teste. §. qualiter. versicu. certum. l. 3. §. quod obseruari. C. de iur. calum. Ripal. §. §. 1. numero 2. ff. de re iud. Medic. re. 10.

¶ **REQUISITIO** nulla est, nō extante persona cui fiat: ita in ter. huius Reg. Dec. conf. 222. num. 2. per l. eius. ff. si cer. pe. l. si ser. §. si modus, & ibi Bar. ff. de act. emp. Medic. re. 6.

¶ **REQUISITIO** soluitur morte, l. eius qui. §. quod si. ff. si certum petat. addentes ad cōsil. Decij 222. Tom. 2. Reg. Iur. Cc 3

numer. 2. Dixi ego in tractat. de regul. iuris, regu. 6. amp. 100. Medic. tract. 2. part.

RESTITUTIO. Spoliatum ante litis ingressum esse restituendum.

PRO.

3. q. 1. per totum.
Ext. de ord. cognit. c. cum dilectus.
Ext. de rest. spol. licet. & c. ex conquestione.
D. commodat. l. ita.
D. de vi pu. l. quæ recusat,

CONTRA.

Ext. de rest. spol. c. literas. & c. ex transmissa.
& c. accepta.
Ext. de ord. cog. c. intelleximus.
Ext. de diuort. c. significasti.
2. q. 1. c. in primis.
C. de donat. inter vir. & vxor. leg. si maritus.

SOLVITIO.

Regulare est, quod spoliatus ante litis ingressum principaliter sit restituendus, si tantum probet se esse spoliatum, & possedisse eo tempore, quo spoliabatur, ext. de off. deleg. c. consultat. fallit tamen hoc, ubi petenti restitutionem vxoris, opponitur cōsanguinitas: quia sit restitutio quantum ad familiam, & non quantum ad thorum, si probationes sint paratæ, d. c. intelleximus. Et fallit, ubi vxor repulsa adulteratur, d. c. significasti. Item, ubi vir qui petit restitutionem, est suspectus, d. c. ex transmissa. Item, ubi renuntiavit quis postea rei ablata voluntariè, d. c. accepta. Item, ubi scandalum timetur, d. c. in primis. Item, ubi simul agitur super possessione, & in proprietate: quia lata sententia præualeat proprietas in executione, ext. de caus. pos. & propriet. c. cum dilectus. Damasc. reg. 38.

RESTITUTVS ex banno ad bona, non recuperat per fiscum alienata. Cardin. in ca. quia diligentia. de elect. per text. in cap. quamuis. de rescript. libro vj. & per text. in cap. super eo. de off. deleg. idem tenet Abbas in cap. j. de parochiis. & in c. ex tua. de cler. non residen. & in c. inter quatuor. de maior. & obed. Bartol. in l. Gallus. §. & quid si tantum. de liber. & posthum.

Limita hanc regulam dupliciter, vt per Felin. in d. c. super eo. B. Dias reg. 652.

RESTITVI à quasi possessione matrimonij petenti concedendum est: vt in cap. j. & ibi per docto. extrà, vt lit. non contest. & c. ex conquestione, extrà, de rest. spol.

Primò fallit, quinque casibus enumeratis per gloss. in d. cap. j. vt lit. non contest. sunt & octo alij quos enumerat Ioan. And. post Host. in d. c. j. addas alium, & sic in totum erunt quatuordecim, de quibus per Io. And. in capit. inter alia extrà, de sent. excom. & per Gul. in Specul. in tit. de petit. & poss. §. fin. vers. penult. B. Soc. reg. 430.

RESTITUTIO. Dolo facit, qui petit quod restitue re oportet eundem. c. 59. de reg. iu. in vi. l. 134. §. dolo. Restitutionem petēs duo probare debet, scilicet possessionem, & spoliatum fuisse. De rest. spo. c. olim. Qui si. siot le. c. causam quæ. Riisvich.

RESTITUTIO in integrum intra quadriennium peti. & finiri debet l. fin. C. de temp. in integr. rest. pet. probat tex. in l. fin. C. de repu. hæred. & in cap. j. de in integ. rest. in vj. & in cle. vna, eod. tit. Nec perpetuatur litis contestatione, vt voluit gloss. in d. l. si. in verbo, finiendam, & in cap. tum ex literis. in gloss. ij. de in integ. restit. Quod procedit in tantum, quod

restitutio concessa post quadriennium, est nulla: tenet gloss. in dicta clementin. vna, in verbo, finiri. quam dicit Abbas non habere sociam in iure Canonico, & sequuntur eam ibi Paulus de Imola, & Anchar.

Limita primò, quando propter subterfugia partis aduersæ, esset eius cognitio impedita. text. est in l. intra vile. secundum Barto. ibi ff. de mino. vel facto iudicis, vt voluit vtrunque gloss. in d. clemen. vna, in verbo, finiri. & notat Abba. in d. cap. tum ex literis. notando ad hos gloss. ibi: & refert Ioan. Andr. ibi, idem tenentem, & ponderat text. in dicto cap. primo, dum dicit negligenter, & generaliter: nota quod non currit dictum quadriennium impedito facto iudicis vel aduersarij. Notat Felin. in c. j. de præscri. referendo Abb. & Card. in cle. vna. q. xxv. de restit. in integ.

Secundò fallit, quandiu durat vita, seu iurisdictio iudicis qui tulit sententiam, contra quam restitutio debet peti, quia propter verisimilem timorem, tunc non currit quadriennium: tenet Abb. notando multum dictum Inno. ibi, ad hoc in d. cap. tum ex literis. quod sequitur Felin. in d. c. j. de præscrip.

Tertiò fallit, si restitutio sit petenda per ecclesiam contra contractum, quo fuit læsa, & viuat ipse prælatus qui illum celebravit, & sic qui malè alienauit: quia tunc non currit quadriennium. Glo. est in d. cap. j. de restit. in integ. in vj. in verbo, causa quam sequitur Abba. & tenet Card. in d. clement. vna. de in integ. restit. in xxvj. quæstio. quod dicit singulare Fel. in d. cap. j. de præscriptio. referendo Abb. vbi suprà, & plures alios: & illam gloss. dicit communiter approbari à do. Ceminiano ibi, vt refert Balbus in tra. de præscriptio. in quinta parte prin. versic. sed est notandum, qui plus dicit, quod ista conclusio videtur non posse procedere, tanquam superflua, stante alia conclusione pro vera: videlicet, quod viuo prælato, qui malè alienauit, non currit præscriptio contra ecclesiam, & sic quod impossibile est quod concurrat quadriennium viuente illo, si præscriptio nō currit.

Quartò fallit, quando petitur restitutio aduersus sententiam, in quo nunquam transit in rem iudicatam, vt in causa matrimoniali, quia tunc etiam post quadriennium potest peti: tenet Felin. in cap. lator. de re iudic. pro quo refert Butri. in c. ex parte. de restit. spoliat. Dat rationem, quia quotidie affert præiudicium animæ obseruantia talis sententiæ erroneæ, quod ipse commendat: & prædictam conclusionem Anton. sequitur idem Felin. in c. accepimus. de fide instrumen.

Quintò fallit, quando minor impetrauit veniam ætatis suæ in vigesimo anno: quia tunc per totum subsequens quinquennium, potest petere restitutionē de gestis intra vigesimum annum. text. est, qui hoc notabiliter probat in l. ea quæ in prin. C. de tempo. in integ. resti. peten.

Sextò fallit nisi ille, cui competeret restitutio esset in probabili ignorantia læsionis, quia quandiu sic est, non currit sibi quadriennium: per dictum Bald. in l. falsam. C. si ex fals. instru. & per ea quæ notat Card. in d. clem. vna. ver. quintò quæro. Et illam sententiā Bald. not. Iason, in authen. quas actiones. C. de sacro sanct. eccles. Iacobi. de sancto Georgio in l. petēdz. C. de tempo. in integ. restit. peten. Balb. in suo elegantiori tractatu de præscriptio. in iij. parte, iij. partis principalis. in quæstio. xxix. Corn. consil. cxliij. me subscri-

- subscripti. ij. volum. & in quinta parte princ. ver. sed est notandum.
- Septimò fallit, in grauamine habente causam successiuam, quia tunc etiam ultra quadriennium posset peti restitutio. Ita voluit Felin. in c. accepimus. de fi. instrumen. in cuius fauorē faciunt ea, quæ cumulaui infra in regula incip. vniuersitas non dicitur, in secunda limitatione.
- Octauò fallit, quando læsio esset ultra dimidiam iusti pretij: quia tunc ecclesia, populus, vel Rex potest vsque ad xxx. annos petere restitutionem à die alienationis. Ita est lex singularis huius nostri Regni, in vj. parti. tit. fin. l. fin.
- Nonò fallit, si læsio fuit causata ex cursu temporis, quod est minus quadriennio: quia tunc debet necessariò peti restitutio infra tantum tempus, quantum est tempus læsionis, & non ultra. Ita tenet glo. in l. sed & si prætozem. §. quoties. ff. ex quibus cau. maio. & in l. diuus. ff. de in integ. restit. & in l. interdum. de mino. ff. & in l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter. ff. ex quib. cau. & hoc firmant ibi Bar. idem & Bald. Angel. Salic. & communiter Doctor. in l. su peruacuam. C. de temp. in integ. restit. peten. ita firmat Balb. per suprà dicta in tracta. præscriptio. in j. parte vj. partis principalis. versicu. interdum verò. Quod limitat in ecclesia, per tex. in cle. j. de restit. in integ.
- Decimò limita, quando læsio est enormissima, quia illa operatur, quòd lapsus quadriennij non noceat: notat Felin. in c. j. de præscriptio. allegat gloss. fin. in c. j. de rest. in integ. in vj. & refert plures doctores qui adhæserunt huic sententiæ. B. Soc. reg. 553.
- ¶ R E S T I T U T I O** in integrum infra quadriennium peti, & finiri debet, l. fi. C. de temp. in integ. rest. l. fi. C. de repu.
- Fallit in 6. casibus, quos no. Diaz. regu. 652. fallit vt per Fran. Turz. cōcl. 109. vbi dicit communem opinionem esse, quòd post quadriennium non competit.
- Deportatus, vel bannitus restitutus simpliciter per principem, intelligitur esse restitutus ad bona, qui reperiuntur apud fiscum. fallit in 3. casib. quos not. Lanc. in l. Gallus. §. & quid si tantum, ff. de lib. & posthum. num. 65.
- Minor publicatis attestationibus restitui debet, vt testes produci possint. Bart. in l. i. §. nuntiatio. ff. de no. op. nuntiatio.
- Fallit in 3. casib. quos not. Soc. reg. 262. fallit in multis casib. quos no. Roy. in l. i. §. nuntiatio. num. 171. Fallit in 3. casib. vt per Alexan. in d. §. nuntiatio, num. 1.
- Restitui non debent prioribus dominis bona ab hostibus capta, & recuperata: hanc opinionem cum vnicà limitatione ponit Herman. Detus, in l. i. ff. de acq. pos. num. 5.
- Restitutio non tollit iura alteri quæsita, not. in l. Gallus. §. & quid si tantum, ff. de lib. & posthum.
- Fallit in 3. casib. quos not. Fortu. in §. quid si tantum, numero 236.
- Restitutus ex banno ad bona, nō recuperat per fiscum alienata, Card. in c. quare diligentia, de elect. Bart. in d. §. quid si tantum.
- Fallit in 4. casib. vt per Felin. in c. inter quatuor, de maior. & ob.
- Ampliatur, & limitatur per Viuium, in suis cōclu. yer. bannitus.
- Fallit in 2. casib. vt per Felin. in c. super eo, de off. deleg. nu. 4. Fallit in 4. casib. quos not. Lancil. in l. Gallus. §. & quid si tantum, ff. de lib. & posthu. videas Plot. in repe. l. si quando, C. vnde vi, nu. 9.
- Fallit in 4. casib. vt per Soc. iun. in d. §. nu. 111. Fallit in 3. casib. vt per Bart. Soc. in d. §. nu. 18.
- Fallit in tribus casib. vt per Ias. ibi. nu. 70. & in repe. numero 26.
- Excommunicatus non potest petere restitutionem in integrum. Abbas in c. significauerunt, de except. vbi Felin. num. 11.
- Fallit in 5. casib. quos not. Pet. Duen. regu. 357. fallit in 3. casib. vt per Paris. in d. c. significauerunt, nu. 44.
- Filius contra patrem in integrum restitui non debet, §. cum apud veteres, C. qui vel aduers. quos, l. sed si hac lege, §. penult. ff. de in ius vocando.
- Fallit in 4. casib. quos ponit Pet. Duen. reg. 357.
- Minor aduersus solutionem sibi factam restitui debet, l. i. ff. de restit. Fallit vt not. Soc. reg. 263.
- Restitutio in integrum postulata, nihil est innouandum, l. i. C. de in integ. restitui.
- Fallit in 2. casib. quos not. Soc. reg. 346.
- Restitui à quasi possessione matrimonij petenti concedenda est, c. i. vbi Docto. extra vt lite non contest. c. cum ex quæstione, extra de restitui. spoliato.
- Fallit vt per Soc. reg. 347.
- Absens causa reipublicæ restituitur ad appellandum, arg. l. absentia, ff. de reg. iur.
- Fallit vt colligere potes ex distinctione, quam ponit Baptista. à Vill. conclus. vsque ad conclusionem decimam.
- Minor 25. annis de omnibus gestis per eum, dum est minor, habet restitutionem. l. i. ff. de mino.
- Fallit in 3. casibus quos not. Baptista. à Villa. conclus. 93. in litera M.
- Minori non competit restitutio, si successit non priuilegiato, nisi pro eo, quòd secum est gestum, not. in l. cum filiusfamil. §. in hac, ff. de verb. oblig.
- Fallit in 5. casib. quos not. Soc. in d. §. in hac, nu. 6.
- Restitutio non conceditur aduersus præscriptionem 40. annorum: communis est opinio secundum Dec. conf. 375. & conf. 29.
- Fallit vt per Matth. in suis conclus. in vers. restitui. conclus. 2.
- Ille contra quem legitimè est præscriptum, restituitur ex capite ignorantie, est communis opinio secundum Alexan. conf. 77. volum. 6. Gaza conf. 56. circa primum, nu. 11. Alexan. conf. 171. & 84. vol. 1.
- Fallit in 7. casibus, vt per Fel. in c. vigilantia, de præscr. num. 3.
- Ius restituendi ad famam non competit potestatibus inferioribus, c. cum te, de re iud.
- Fallit in 3. casib. vt per Felin. in d. c. cum te, num. 15. vbi tractat materiam restitutionis ad famam.
- Priuatus omni iure collegij, si restituitur, non recuperabit primum locum.
- Fallit in 2. casib. quos not. Felin. in c. ex insinuatione, de simo. nu. 6.
- Restituere qui tenetur dolo facit petere, l. in condemnatione, §. dolo, ff. de reg. iur. Fallit in 3. casib. vt per Dec. in d. §. Don. Fin. lib. 1.
- ¶ R E S T I T U T I O** in integrum semel tantum datur, neque bis peti potest. c. si sapius. de rest. spol. glo. l. fi. C. de iure liber. conc. Dec. conf. 112. Iaso. conf. 36. volum. 3. Benedictus capi. Raynuius. ver. in eodem. num. 174. de testam. Tyraque. in tract. primogen. q. 64. Corn. conf. 173. volum. 2. Bertrandus conf. 266. num. 4. lib. 1. Med. reg. 3.
- ¶ R E S T I T U T I O** soluitur morte, vnde Princeps literas mittens, dicens restitutos esse eos, ad quos

peruenerint, mortui non dicuntur restituti, ita in termin. Bald. & Bar. l. Aretusa, colum. 1. de stat. hom. Med. tract. 2. par.

¶ **RESTITVTIO** vnus nummi tantum, quæ fit incapaci censetur indignus tota hæreditate. Bald. leg. etiam. quæstio. penultima. C. ad legem Falc. sed vide Alexand. leg. ex facto. §. Iulianus. ff. de vulg. not. leg. hæredes palam. ff. de his quibus vt indignis. Med. reg. 5.

¶ **RESTITVTIO**. Causam restitutionis per procuratorem expediri non posse à masculino: & est notabile, cum sit ciuilis.

C. de his qui ven. ætat. impet. l. 1. Azo. ru. 104.

¶ **RESTITVTIONIS** in integrum beneficio quicunque vti velit, & eius correlatiuus aduersus eum vti etiam poterit. l. 1. C. de rep. quæ fiunt in iud. Bal. leg. ff. de accept. l. pen. C. de ind. vid. tol. Med. reg. 9.

¶ **RESTITVTIONE** in integrum postulata, nihil est innouandum, casus est in l. j. C. de in integ. rest.

Primò fallit ista regula si sententia est lata à principe: quia tunc nullo casu impeditur executio per restitutionem petitam. casus est sing. secundum vnum intellectum in c. suscitata. de in integ. resti. in vol. Grego.

Secundò fallit, si iudici appareat, quòd restitutio in fraudem differendi sit petita: vt est tex. in d. c. suscitata. secundum alium intellectum de in integ. restit. B. Soc. re. 429.

¶ **RESTRICITIO**: Dictum non restringit ratione generalem, sed non est nouum quòd ratio generalis restringatur per dictum speciale. Insti. de nup. §. fratres. & ibi gl. Riisvvic.

¶ **RES**: Si accepto latum fuerit ei, qui non verbis, sed re obligatur, non liberatur quidem, sed exceptione doli mali vel pacti conuenti se tueri potest. §. Inter acceptilationem & apocham hoc interest, &c. Vlpian. lib. 2. Reg. De accept. l. 10.

Tanti valet res, quanti vendi potest. de con. fur. l. si seruus. §. quod si pendente. De fur. l. si quando vxori. in fin.

Res magis intuenda, quàm verba. de iur. do. l. promittendo.

Res iudicata. Reg. 208. Res iud. Riisvvic.

¶ **RES. L. 94.** Martianus libro primo fideicommissorum. a al. l. 93. b al. Macianus.

Filius familiæ neque retinere, neque recuperare, neque adipisci possessionem rei peculiaris videtur.

ADDIT. a al. recipere. b al. apisci.

Coniunge de cast. pec. l. 18. sup. l. 59. ex pœnalibus, arg.

Insti. de stip. ser. §. sed cum factum. Comuni diu. l. qui hæred. Ratio, pro sol. l. iusto, §. si filiusfam. Hinc consequitur de pec. l. depositi, l. si quis cum, ad Mac.

l. 2. **RETINERE**. Insti. de interd. §. sequens. **POSSESSIONEM**, scilicet, quæ aliquid iuris habet, Insti.

per. no. ac. §. 1. de acqui. hæ. l. placet, de vsu. l. iusto. Ita cõciliatur. l. stipulatio ista, §. hi. 37. de verb. obl.

l. quicquid filius, l. 4. §. possessio quòque, de acqui. pos. **PECVLIARIS**, scilicet, profectiue tantum, secundum Accur. Ac. ne hodie obstat. l. cum oportet,

C. de bo. quæ lib. Ad si. quamuis reuera naturaliter possideat. l. Riisvvic. paratit.

¶ **RES. L. 79.** Idem libr. 31. Quæstionum. a al. l. 78.

Generaliter cum de fraude disputatur, non quid habeat actor, sed quid per aduersariũ habere non potuerit, considerandum est.

ADDIT. a al. deest.

L. 199. semper qui dolo, l. 193. parem, l. 174. qui dolo de

fierit, l. 122. in iure, l. 49. in omnibus causis, quæ in fraud. cred. l. ait, §. per hanc. Latius de rei v. l. 8. & ma- uis, §. si. quod vi, l. semper. §. hoc interdicto, vti posside. l. si duo, §. si. si vsufr. pet. l. vsufructuaria, §. fina. de fur. l. eũ. Exc. de rei ven. l. si fundum. Ratio, de libe. & posthu. l. in suis. Hæc regula ad interpretationem tit. pertinet, quæ in frau. cre. quo Faber referri posse ait, & sequentes has l. non alienat. l. nihil dolo, l. non fraudantur, l. nemo videtur, l. in condem. §. 1. Riisvvic. paratit.

¶ **RES. L. 208.** Paulus lib. 2. & 3. ad l. Iul. & Papiam. Non potest videri defuisse habere, qui nũquam habuit.

Iun. ad l. 84. non videtur rem amit. l. quod si quis velit, l. 35. l. de cõ. & de. l. Titio vsuf. serui, 93. de suis, l. nul-

la fœmina, quemad. ser. am. l. si quis alia, l. 18. l. 19. de iniust. rup. test. l. nã et si sub. de ver. obl. l. decem sti.

HABERE, scilicet, propriè, ne obstat. l. 3. §. definire, de vsuf. quemad. ca. l. qui alienã. Si. de con. ob cau.

l. si extraneus, si quid in frau. pat. l. 1. §. vtrum, de cui. l. si. Habere, scilicet, nec repudiare, de leg. 1. l. si ita scriptum, §. sub. Riisvvic. paratit.

¶ **RES. L. 81.** Idem lib. 33. Quæstionum. b al. 80.

In toto iure genere per speciem derogatur, & illud potissimum habetur quod ad speciem & directũ est,

ADDIT. c al. generi d al. deiectum.

DEROGATVR. Hoc est, modus generi per speciem datur, scilicet, quantum ad illam speciem specialiter expressam, & si de generalibus non faciat mentionem, de rescript. in 6. cap. pastoralis, §. 1. §.

quod ne obstat, de operis noui nuncia. l. 1. §. hoc autem ed. de pœnis, l. sancio. 41. & ibi Bar. & Cy. de off.

de. cap. ex parte, de vsuf. leg. l. si alij, §. Sempronius, §. si. l. 19. semper in generalibus 190. ca. 34. Generi in

6. de excu. tu. l. nequaquam, de iurisd. l. si. de verborum oblig. l. doli clau. l. stipulationes commodissimum, de leg. 3. l. vxorem, §. foelicissimo, §. codicillos.

40. l. seruis vrbans, l. quæsitum. 77. §. 1. de fun. inst. l. cum de lanionis, §. cum fundum, l. quæsitum, §. fin.

de vul. l. cohæredi, §. qui patrem, §. qui discretas, de ali. leg. l. alimenta, §. Basilicæ. l. Stichus, in prin. de alim. leg. l. 3. §. minor, de fundo, de man. test. l. 10. si pe-

culium, de rescript. in 6. cap. pen. Exempl. de leg. 3. l. seruis vrbans. Exc. de ali. l. c. l. verba 4. de sup. leg. 1.

legata, C. qui po. in pign. l. si generaliter, de præscr. c. veniens, §. non ob. dist. 93. cap. fina. de off. deleg. c. studuisti, de rescript. ca. 125. q. 2. c. in summa, de rescript. in 6. c. cum sit. Ratio, de iurisd. l. si. C. de proc. l. maritus, C. de conu. f. l. deb. l. quoniam, de off. præf. vr. l. 1. vbi Bar. de au. & arg. leg. l. pediculis, §. Labeo.

d. l. legata. l. cum aurum, l. si tale, de off. de. c. ex parte, de resc. c. cum ordinẽ, d. c. veniens, de fi. præf. c. ex tua, 22. q. 2. c. beatus Pau. de fun. inst. l. 12. §. si. §. itẽ. si

fundum. Excipiuntur quoque à Bar. Dec. Hier. Cag. vbi genus debet verificari in vna specie, de off. de. c. ex parte, de leg. 1. l. si à domino, de op. leg. l. hæc,

de fun. inst. l. 12. §. fin. Lor. ax. 136. Et **ILLVD**. Idem Cic. in lib. 2. de Inuent. Rhetorica, dum de contrariis legib. differit. Ad fin. Aliter genus & species distinguitur apud Dialecticos atque Iureconsultos

Vide Zasium in princ. Sing. intellectuum. Riisvvic.

paratit.

¶ **RES. L. 84.** Idem lib. 2. Definitionum. a al. l. 83.

Non videtur rem amittere, quibus propria non fuit.

ADDIT. b al. videtur. c al. cuius.

De priuatione arg. c. 63. Exceptionem iunge 108.

nō potest videri defuisse, l. 3. eius est velle, quib' modis

vsus

ususfructus. amitta. l. i. §. sed ita, quemadmodum ser. amit. l. si patrem, §. fina. l. 18. l. 19. Inst. de cap. dimin. §. seruus, de verborum obligation. l. decem, vbi Iason & Zas. NON VIDENTUR, scilicet, propriè, ne obstat l. pupillorum, de admi. tu. l. si seruum meum, ad legem Aquil. in fin. Inst. eod. titu. §. illud, Com. l. in commo. in fin. de euct. l. fina. de suc. ed. l. i. REM. Id est, proprietatem ac dominiū: similiter nec possessionem, Sim. de vi & vi. l. i. §. cum. §. interdictum. Riisvic.

¶ Res aliena. Paul. Lib. xxxviiij. Ad Edic.

Lex clxvj. al. Vlp. l. cxxvij.

Qui rem alienam defendit, nunquam locuples habetur.

Ex tit. de dampno infect. Viuiennus.

¶ Res alienata à principe, vel à fisco vendita, ab emēte vendicari non potest. l. bene à Zenone. C. de quadri. præl.

Primò fallit, quando fiscus, vel princeps alienet, vt l. bene à Zenone, vult, quod habeatur regressus contra ementem à principe & habente causam à fisco: nam non habet locum nisi in principe, non autem in inferiore à principe, secundum Bald. in c. apostolica. de re iudic. nisi princeps in territorio suo regalia & iura fiscalia exerceat, vel non recognoscat superiorem, vel possedisset regalia & iura fiscalia pro tanto tempore cuius initij memoria non existat. c. super quibusdam. de verb. sig. §. præterea. & l. hoc iure. §. ductus aquæ. de aqua quo. & æsti. faciunt not. per Bar. in l. ij. C. de iure fisc. lib. x. & in l. j. C. de bō. auctor. iud. poss.

Secundò fallit, quia non habet locum dicta l. bene à Zenone. quando princeps esset in mala fide: vt quia sciuit rem esse alienam, secundum Bar. in l. fi. C. si contra ius vel vtil. pub.

Tertiò fallit, quia non habet locum l. bene à Zenone. in casu dato per Bald. in proœ. decret.

Quarta limitatio est, quia non habet locum dicta lex, bene à Zenone. quando res veditur nomine creditorum secundum Bal. dicto proœ. decre. & vide in l. fi. C. si aduers. fisc.

Quinta limitatio est, quia non habet locum in rebus ecclesiasticis. secund. Archidiaconū. xxiiij. q. si cor.

Sexta limitatio est, quia non habet locum in rebus ecclesiæ non alienandis à principe vel fisco. gl. xij. q. ij. c. quousque.

Septima limitatio est, quia non habet locum in minore, cum posset aduersus hoc petere restitutionem in integrum. l. j. C. si. adu. fisc. secundū Ang. in rep. sua. l. j. C. de fid. & iur. hastæ fiscalis. lib. x.

Octaua limitatio est, quia non habet locum dicta lex, bene à Zenone. quando princeps alienat ante traditionem, secundum Bal. in c. j. §. fi. de noua forma fidelitatis, quæ not. & in Vñb. feud. B. Soc. 424.

¶ Res inter alios acta aliis præiudicare non debet. l. sæpe. ff. de re iudic. ibi sæpe constitutum est, res inter alios acta aliis non præiudicare. conc. ca. inter dilectos. de fid. inst. cap. cum super. ca. pe. extr. eo. l. Modestinus. ff. de except. tot. tit. C. res inter alios acta. l. 2. C. de fid. inst. l. i. & seq. C. quibus res iud. nō noc. leg. nam ita. ff. de adop. l. fin. C. si per vim, vel alio modo. cap. latet. de maior. & obed. capit. cum ex literis. de in integ. rest. cle. pastoralis. de re iud. Abb. consilio 68. volum. 2. l. sicui. §. iisdem. ff. de accus. l. i. ff. de exc. rei iud. Alexand. d. l. sæpe. numero 1. & seq. Tiraque. in tract. res inter alios acta. nume. 2. & seq. c. non debet. de re. iur. 6. l. si quis. §. legis. C. de inof.

test. Dec. & Cagno. l. non debet. ff. de regu. iur. Abb. & Fel. d. ca. pen. de sent. & re iud. exemp. huius reg. ex infra dicendis patebunt, vbi dicemus de his, quæ fiunt in iudicio, ac etiam extra iudicium, ad hoc vt materia huius reg. plenissimè discutiatur. ABBAS nō potest præiudicare monasterio, neque successori suo saltem in acquisitis. vnde alienare non potest solus. Bald. l. fi. C. de bon. quæ libe. gloss. & Anch. c. 2. de excess. præl. ideo in ard. req. consensum ca. c. pasto. de do. Abb. cap. edoceri. de res. Inno. cap. causam. de iud. Ioan. Mon. cap. super. de hæret. 6. & est commu. opinio. ca. iudicatum. 89. di. cap. si qua. 12. quæstio. 2. nec potest repudiare hæred. relicta Monac. inuito, licet secus in legato. Bal. ex repudiatione. C. de fideic. Docto. commu. l. legatum. ff. de leg. 1. Arct. l. seruus. ff. de vulg. Bald. l. fin. C. de bon. quæ liber. Med. reg. 8.

¶ Res an sit in cōspectu, vel proxima vt possit cito ad conspectum deduci nihil refert. gl. 2. circa medium. ff. de acq. poss. Iaso. l. admonendi, lect. 1. numer. 59. ff. de iur. iur. quia potētia actui proxima habetur pro actu. l. pen. ff. de test. mil. Bar. l. i. §. sed si. ff. ad. Syl. & dici solet proximè accingēdus haberi pro accincto. Bar. l. si mater. §. ea. ff. de exce. rei iud. Bal. l. error. q. 4. C. de iur. & fact. ign. l. qui pœnæ. §. diuus. ff. mād. Alex. l. si quis, id quod. ff. de iuris. omn. iud. cōl. 1. Bar. l. si pecuniam. §. item. ff. de cond. ob causam. Med. reg. 5.

¶ Res si dolo ad aliquē peruenit, ille secundariò & in subsidiū cōueniri potest. l. fi. ff. de eo, per quē la. erit. Primò fallit, quādo cōmodū pecuniarium non peruenit ad eum. vt not. Cyn. in l. licet. C. si aduers. lib.

Secundò fallit, quando ille primus potest conueniri, ad quem res peruenit, antē, quā conueniatur ille, qui dolum commisit, nisi quando participasset de dolo: quia tunc & postea potest conueniri: vt not. Bald. in l. j. C. de adu. diu. iud. & in l. si procurator. B. Soc. re. 422.

¶ Res empta per alium eius nomine de pecunia mea ementis est, & non mea. tex. est in l. si vt proponis. C. de prob. & in l. si ex ea. C. de rei vend. & conc. al leg. in gl. in d. l. ad probationem. C. de prob.

Primò fallit in re empta ex pecunia militis per eius ad ministratorem: vt d. l. si vt proponis.

Secundò fallit in re empta ex pecunia pupilli, vel minoris: vt in l. ij. ff. quando ex facto tu. l. curator. Car bit. tut. quod habet locum quando est facta emptio per tutorem ipsius: secus si per alium extraneum, nisi fuerit insolidum: vt l. filia. cum gl. ff. de sol. & ita tenet Bar. in l. Titium & Mæuium. §. altero. ff. de ad mini. tut. & in d. l. ij. ff. quando ex fac. tut. quod est not. dignum. & posset esse in practica quotidiana.

Tertiò fallit in re empta ex pecunia eius, cui bonis est interdictum, putā furiosi. secundum Bart. in d. l. si vt proponis. & procedit si ematur ab eius administratore, secus autem si ematur ab extraneo: quia tunc non efficitur sua, sed remanet sibi obligata hypothe ca legali: vt est casus not. in l. iij. in princ. ff. de re. eo. Bal. in l. tutor. C. de seru. pig. da. ma.

Quartò fallit in re empta ex pecunia dotali nolente vxore: quia tunc dotalis efficitur, l. ita constante. cum sequ. & l. si res quæ. ff. de iu. dot. secus autem si absit voluntas vxoris. vt not. in glo. l. j. C. si quis alteri, vel sibi. vel si non esset pecunia dotalis, cum tamen sit vxoris. vt in l. proculus. in fi. ff. de iu. dot. sicut etiam dicitur quod res empta ex pecunia mea non est mihi obligata.

Quintò fallit in re empta ex pecunia ecclesiæ per eius administratorem, vt dicit gl. in d.l. si quis alteri vel sibi: quia efficitur ecclesiæ, secus si empta sit per extraneum: quia non remanet obligata ipsi ecclesiæ ad instar minoris: vt not. Bald. in d.l. si vt proponis, per tex. in d.l. iij. ff. de reb. eorum, qui sub.

Sextò fallit in re empta ex pecunia vsuraria. vt in cap. ex contractu. de vsu. quod intellige, vt per Bald. in l. si tutor. C. de seruo pig. da. ma. Quod autem dictum est suprâ, quod res empta ex pecunia aliena est ementis, habet locum etiam in pecunia communi: nam licet instrumentum dicat quod ego emi ex pecunia mea & Titij, non propterea erit cõmunis. vt dicit Bal. in c. j. de beneficiis in vsib. feud. quod est vtile pro fratribus viuētibus in communi quorum vnus gerit negotia, & administrat, & omnia emit pecunia communi: nam res data fratribus communibus non efficitur res communis ex illa emptione, licet acquisita per socium debeant communicari: vt not. Bal. in d.l. vt proponis. & in d.l. j. C. si quis alteri, vel sibi. adde quod not. Bald. in l. cum proponas. C. pro soc. & habetur in l. iij. ff. de ma. test. & ideo Bar. in l. cum proponas dicit, quod fratres habitantes in communi debent esse cauti, quod ponant in instrumento quod vnus tantum soluit, quod pretium soluit, quod de communi pecunia. & dicit hoc esse perpetuo nienti tenendum, quia valebit tibi mille aureos. vide Bald. in l. cum duobus. §. fratres. circa prin. in ver. vnde de facto accidit quod duo fratres, &c. ff. pro socio & adde, quod si mando quod emas pro me certam domum, & tu dicis da mihi pecuniam, ego nō ita cito tibi dedi, & vadis & emis illā domum pro te, nihilominus videris emisse pro me. Bart. in l. ij. §. vnde quæritur. ff. mandati. & idem si simpliciter emisisti non expresse cuius nomine emas. Bar. in l. qui aliena. §. si is. ff. de acquir. hæred. & ideo reddito tibi pretio teneris rem emptam mihi tradere: vt not. Ben. de Plum. in d.l. ij. in §. si ab ignoto. de ma. test. quod intelligo, si incontinenti emisisti. secus si ex longinquo interuallo: quia tunc non videris mandato emisse: vt per glo. Inst. de ob. quæ ex qua. male. §. ope. & no. per Inn. in c. ad audientiam. de ho. item intellige, si pecunia fuit petita, vt suprâ. vel aliter mandatum esset acceptatum. si autem fuisset repudiatum, tunc non intelligitur propter mandatum emisse. per ea quæ not. Bal. in l. literis. C. mand. si autem emisisti nomine domini, & possessio acquiritur mihi recta via: vt in l. j. per procuratorem. de acq. pos. nam quando nomine meo vel simpliciter emisisti, tunc dominium tibi acquiritur, & teneris mihi dominium transferre actione mādati. l. si ita quis. ff. de verbo. obligat. & l. ex mandato. de acq. rer. do. not. Paul. de Castr. in l. qui aliena. ff. de neg. gest. B. Soc. reg. 425.

¶ Res indefinita in singulari prolata, siue circa res, siue circa personas æquipollet vniuersali, quando est eadem ratio contentorum sub ea. Alex. in terminis conf. 21. nu. 3. vbi concludit lib. 4. quod appellatione domus venit etiam hortus, & alia contigua. Ioā. And. c. Rainutius. de testa. l. prædiis. §. Balneas. vbi Doc. com. ff. de le. 3. l. creditori. §. si. act. de temp. gl. l. si ff. de seru. vrb. præd. l. testatrix. §. l. ff. si ser. ven. An. c. fi. 12. q. 2. & appellatione residui venit totū, quod superat. l. i. C. de hæc. in fl. l. vxori. ff. de lega. 3. Alex. conf. pen. lib. 2. Med. reg. 2.

¶ Res iudicata. Vlpian. Lib. 1. Ad Legem Iul. & Papiā. Lex clvij.

Res iudicata, pro veritate accipitur. Coniunge l. ingenuum de stat. hom. cum aliis. Teren. in Hecyra, act. 5. scena penult. Viniennus.

¶ Res iudicata. Laudum non transit in rem iudicatā, hanc cõmunem opinionem attestatur Fran. Tur. concl. 134. vbi ampliatur.

Sententia quæ habet vitium, non transit in rem iudicatam, not in c. lator. de re iud.

Fallit in 12. casib. vt per Fel. in d. c. num. 8.

Sententia censuræ non transit in rem iudicatam, Docto. in c. consanguinei, de re iud.

Fallit in 4. casib. vt per Fel. in d. c. num. 2.

Sententia corporis afflictiva transit in rem iudicatam, sed ex gratia principis potest reuocari. Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. consanguinei.

Sententia regulariter transit in rem iudicatam, Marfi. in l. i. C. de rap. virg.

Fallit in 18. casib. quos not. Marfi. in praxi crimi. in §. ordine, nu. 3. fallit in multis aliis casib. vt per Marfi. in d. l. i. num. 144. Don. Fina. lib. 3.

¶ Res litigiosa regulariter vendi*, aut alienari non potest: vt per totum tit. ff. de litig. & in c. j. de confirm. vti. vel inut. B. Soc. reg. 423.

ADDITIO.

* Vendi. vide gloss. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. vt lit. pend. & apud Bart. in l. clam. §. si dominus. de dam. infec. quod non prohibetur alienatio necessaria: & vide duo verba per Fel. in cap. venerabili. de off. deleg. in fi. B. Vad.

Primò fallit, quando iussu, vel licetia iudicis alienaret: quia tunc potest eam alienare, & valebit talis alienatio, vt est casus in l. diuus. ad fi. prin. ibi, sed res tempore perituras permittere debet prætor. ff. de per. hæc. & ibi Ang.

Secundò fallit, quando est iudicium vniuersale, & controuersiam faciens idoneè satisfecit secundum formam legis, secundum Ang. ibi per hoc not. & dicit, quod per has duas limitationes limitat materiam de litigiosis. B. Soc. reg. 423.

¶ Res mobilis regulariter triennio vsucapitur. l. unica. C. de vsuc. transfer. in princ. cum simil.

Primò fallit, quia dicta regula procedit, quando intervenit titulus bonæ fidei, & possessio, vt ibi. Sed si deficeret aliquod istorum, puta titulus, non præscribere retur minori tempore, quam præscriberetur res immobilis. vt l. seruum. cum ibi not. C. fam. etc. & ibi hoc not. Ang. not. qui dicit quod xxx. anni requiruntur, vt not. in l. nullo. C. de rei vend. & in l. in seruorum. C. in quib. cau. ces. long. tempor. præf. & ideo Ange. in d. l. in seruorum. dicit, quod tu scholaris sis cautus vt in libro tuo fieri facias tibi publicum instrumentum emptionis, ne deficias in probatione tituli, reperto libro penes alium sine titulo: quia tunc succumberes agendo rei vindicatione, vel publicianæ iuxta not. in §. sed ista. in fi. tex. In. de actio. per gl. & doc. in c. Abbate sane. de re iu. lib. vj. etiam si ille, apud quem est liber nihil doceret de iure suo: vt est casus not. in l. fi. C. de rei ven. Et idem dicas in aliis rebus pretiosis emptis, & loquor de pretiosis nunc, quia idem fit in aliis rebus mobilibus etiā minimis: sed de minimis non est multum curandū. Ex quo in eis non potest esse magnum præiudiciū. vt l. Scio. de in integ. rest. Sed tu qui habes librum alienum, ne vtaris, quia esset in detrimentum animæ tuæ. B. Soc. reg. 426.

¶ Res peculiaris. Metianus Lib. 1. Fideicommissorum. Lex xcij. Macianus in P. florent. al. xcij.

Filiusfamilas neque retinere, neque recuperare, neque adipisci possessionem rei peculiaris videtur.

ADDIT. a recipere. in P. florent. b apisci, in iisdem.

Annekte l. xvij. de castrens. pecul. & vid. l. quicquid. de acquir. possell. l. j. §. item. eod. titu. & §. j. Instit. per quas perso. no. ac. quum pater per eum hæc omnia faciat, licet ignoret filium in sua potestate. Viuien.

¶ RES in solum si detur pro maiori quantitate debiti, vitatur in totum datio insolutum. tex. vbi Barto. & scribentes in l. si non sortem. §. si centum. ff. de condict. indeb. vbi Ias. & idem Ias. in l. j. §. sed & si mihi. ff. de verb. oblig. text. in l. cum amplius. ff. de regulis iuris. vbi Decius.

Limita tripliciter, vt per Dec. in d. l. cum amplius. Ias. in d. §. si centum posuit. B. Dias reg. 549.

¶ RES sua. Vlpian. Lib. xxx. Ad Edict. Lex xlv. al. xlvj.

Neque pignus, neque depositum, neque precarium, neque emptio, neque locatio suæ rei consistere potest. Priuatorum conuentio iuri publico non derogat.

Quia neque ciuilis, neque naturalis obligatio in re propria consistere potest. Ex tit. de pignor. Priuatorum, veluti si quis ea lege emat, ne tributa agnoscat, sed immunis ab iis sit. vid. in hunc loc. l. si rem alienam. ij. ff. de pig. act. l. vti frui. in prin. ff. si vsusfruct. petat. l. in re cer. de seru. vrb. præd. l. cum in fundo. princ. ff. de iur. dot. Viuiennus.

¶ RES tantum valet, quantum vendi potest. * l. j. §. si hæres. ff. ad Treb. not. in l. pretia rerum. ff. ad l. Fal. & in l. si quis vxori. §. fin. ff. de fur. & in l. penult. ff. de reb. eorum. B. Soc. reg. 427.

ADDITIO.

* Potest. Adde Felin. in c. cum Ioannes. de fid. instr. vers. in tex. ibi, potuit. & Ias. Instit. de act. in §. plus autem. nu. 10. B. V.

Primò fallit vbicunque res venderetur non in loco publico, sed in locis priuatis: vt est casus sing. secundum vnam lect. & ibi not. Bart. in l. septem diebus. C. de erga. mil. anno. lib. xij.

Secundò fallit, quando venderetur homini scienti, & rem cognoscenti: secus si ignorant, vt est glo. sing. in l. si mortis causa. §. si. ff. de don. causa mort. ad quod facit l. si quis. C. de rescin. vend.

Tertiò fallit, nisi facta fuerit æstimatio auctoritate iudicis non existente communi pretio. l. fin. ff. de mag. conue. secundum lect. gloss. ibi.

Quartò fallit, in loco in quo exponitur vānalis: secus si in alio loco, vt est tex. sing. in l. si. C. de admin. tut. Et prædicta procedunt de rebus mobilibus, immobilia autem considerantur respectu reddituū & prout similes res venduntur. vt d. l. si quis. C. de rescin. ven. & per glo. Bart. Bald. & doct. in l. ij. C. eo. titu. & per Lud. de Rom. in d. l. j. §. si hæres. ff. ad Trebel. B. Soc. reg. 427.

¶ RES. Rei quantitas iuris diuersitatem inducit.

PRO.

1. q. 1. c. iudices.

2. q. 6. c. anteriorum.

Ext. de decimis. c. suggestum.

Ext. de simo. c. & si quæstion.

D. de abige. l. 1.

CONTRA.

Ext. de emp. & vend. c. ad nostram.

Ext. de appell. c. de appellationibus.

Ext. de simon. c. ex tuz. & c. 1.

14. q. 6. c. furtum.

SOLVTIO.

Optimum generale est, & obtinet in pecuniaria satisfactione vbi naturalem imitatur æquitatem. Contraria verò obtinent in maleficiis, vbi secundum iuris apices plus rigor quàm æquitas, plus factū quàm ius cōsideratur. D. ad l. Corn. de sica. l. in maleficiis. Quod de appellationib. adicitur, existimo speciale: hoc tamen habet commune cum prioribus, quod introducta est ad rigorem iuris obseruandum. Damas. reg. 124.

¶ RES. L. 15. Paulus lib. 4. ad Sabinum.

Is, qui actionem habet ad rem recuperandam, ipsam rem habere videtur. Viuiennus.

Deest hæc reg. in Florent.

¶ ACTIONEM in patrimonio & bonis nostris esse, minus tamen habere, qui actionem, quàm qui rem habet. Coniunge l. eadem. 71. de leg. 2. l. cum pater. 79. §. furdo, de reb. eo. l. §. fundum, quemadmodū seruitus amittatur, l. 19. §. fina. de testa. l. filiusfam. in fin. supr. titu. l. bonorum, l. Labeo, l. potestatis. Quæ in fraud. cred. l. 1. §. quod si nolit alius. de vsu. fru. leg. l. si. ad Trebel. l. si legatus. §. si quis bona, §. seq. de acquir. rerum do. l. 52. soluto matr. l. si verò, §. dabit, de petit. hæred. l. filiusfa. cum l. seq. de in integrum restit. l. 5. de eo quod metus cau. l. metum, §. licet. Ratio, sup. l. 13. non videtur, sup. tit. l. id apud se. 143. l. meorū. RECVPERANDAM. Conciliat. l. 205. minus infr. sim. l. 169. l. ad ea. §. 1. de acq. rerum do. l. rem in bonis, de acquirēda possell. l. nō videtur, §. si quis. ACTIONEM: Siue in personā, siue in rē, interprete Fab. Exc. Sup. tit. l. bonorū, de re iud. l. à Diuo, §. 2. soluto matr. l. si filiofa. §. j. 53. 54. de rei ven. l. is qui. Qui satisd. co. l. sciēdū, §. diuersa. Huc pertinet de leg. 1. l. quæ sitū, §. penul. VIDE TVR. Cōciliat hoc verbū l. scribit, §. nā. l. quint*, §. argēto, de au. & arg. ad fi. Procedit Reg. in correctoriis. Vide Alex. & alios in l. Gallus, §. videā. de libe. & posthum. Riisvich. parat.

¶ RESERVATIO geminata in fauorem vniusmet super eo beneficio potest operari aliquot notabiles effectus. Rot. Dec. 368. in tit. de præb. in termi. not. Doct. c. 1. de treug. & pace. Med. reg. 3.

¶ RESVRGENS mortuus, beneficiū nō recuperat, nec vxorē. c. licitē. 32. q. 7. nō erit tamē iterū doctorādus, Angel. l. nā & Demosthenes. nu. 3. ff. de leg. itē nec etiā iterū Baptizandus, Marfil. l. si. nu. 35. ff. de quæst. Docto. Com. c. à nobis. de sent. exc. 6. Ben. c. Raynuntius, vers. in extremis. nu. 12. de testa. Quia imprimi tur character indelebilis. gloss. c. 1. de sacra vnct. Bart. Brix. q. 54. Arch. dicto c. licitē. 32. q. 7. Docto. cap. fraternitatis, de frig. & malef. dicam infer. in 2. part. num. 127. Med. trac. 2. par.

¶ RETENTIO alicuius rei non potest fieri, nisi donec sibi fuerit solum debitum. Bart. in l. si non sortē. §. centum. de condic. indeb.

Primò fallit, nisi fieret retentio pro expensis: vt in factore, qui potest retinere vestem donec sibi fuerit satisfactum pro mercede. ita Bal. in l. fin. C. commo.

Secundò fallit in eo, qui exposuit pecuniam in funera libus scholaris mortui, quia potest eius libros licitē retinere donec soluatur pecunia: vt per Bald. in l. in restituendo. C. de petitione hære. B. Soc. reg. 431.

¶ RETENTIO alicuius rei non potest fieri, donec sibi fuerit solum debitum. Bart. in l. si non sortem, §. certum, ff. de cond. indeb.

Fallit in 2. casib. vt per Socin. in suo tract. regu. 94. in additio. Don. Fin. lib. 5.

RETRACTVS introductus ad fauorem agnationis an locum habeat etiam aucto precio, non obstante, quod res transisset per mille manus. Tu conclude qd sic, secundum Bolog. in cōf. xxv. in iij. dubio. vers. & not. qd tale ius & l. j. C. de fund. reipubl. l. ij. Bal. consi. ccccx. & cccclix. volu. iij. & cons. cccclx. pramissis. volu. ij. & l. qui officij. ibi præterquam patrē. ff. de contrahen. emp. & in l. hæc veditio. §. vlti. ff. de eo. tit. & ibi Bal. Boe. deci. lxxvj. nu. 6. 7. & latè dixi, in tract. meo. de iure prothom. §. iij.

Fallit hæc regula sequutis cridationibus rerum venditarum, & quietè decursis nullo contradicente, prout latè & amplè dixi in trac. de iure prothom. §. iij. & ij. nu. 17.

Fallit etiam in quando infra tempora à lege præfixa annotata est contradictio, in officio curiæ procu. & facto deposito lata est sententia document. per iud. d. curiæ.

Fallit etiam, quando est manifestus error in confini- bus apposis in instrumento venditionis, quia ne- que stridat, tempus potest officere iuribus præsen- tantium, prout amplè dixi in tracta. meo de iure prothom. in §. & præsertim quia error inducit ma- lam fidem, vt in regu. cclv. d. Petri Duen. l. Nouel. reg. 431.

RETRACTATIO. Bonifa. Reg. lxxij.

Factum legitimè, retractari non debet, licet casus pos- sea eueniat, à quo non potuit inchoari.

Exempla repete l. in ambiguis. §. non est nouum. ff. eo. de bonor. posses. cōtra tabu. l. j. §. sufficit. Dec. in l. in ambiguis. hoc tit. Viuien.

RETROTRAHERE. Bonifacius Reg. x.

Ratihabitionem retrò trahi, & mandato non est du- bium comparari.

L. si ego. ff. de negoc. gest. l. communis. §. procurator. de acquir. posses. Viuiennus reg. 10.

REVELATIO confessionis. presbyter qui reuelat cō- fessionem, de iure antiquo debet deponi, & omni- bus diebus vitæ suæ ignominiosus peregrinari.

De pœnitentia. distinct. vj. sacerdos. Viuiennus reg. 31. dir.

REVISIO rationum computum alicui potest com- mitti non citatis iis, quorum interest, Barto. l. 2. §. quod de frumentaria. ff. de adm. rerum ad ciuit. per- tin. Pau. leg. 2. C. vbi Dec. vel Clariss. Abb. c. bonę. colum. 4. de elect. c. 1. colum. 2. de causa poss. & pro- priet. c. cum sit. de appe. consi. 68. volum. 2. Tiraq. in termin. trac. res inter alios acta. limit. 16. Rom. cōf. 499. colu. 2. consi. 483. Lapus Alleg. 127. Iaf. l. si quis arbitrato. num. 23. ff. de verb. oblig. l. ne quicquā. §. vbi. num. 45. ff. de offic. proconf. Dec. c. cum sit Ro- mana. num. 27. de appell. Nicon. c. quoniam contra. num. 81. de probat. Med. reg. 8.

REVOCARE non est opus nulliter gestum, l. fin. ff. de eo, quod metus causa, l. 1. ff. de appel. recip.

Fallit vt per Franc. Turz. col. 158.

Reuocatio procuratoris fieri potest eo sciente, sed nō ignoratē. Ampliatur & limitatur in multis casibus, vt per Felin. in c. ex parte decani, de rescrip. num. 16. vbi latissimè tractat de reuocatione procurato- ris. Don. Fina. lib. 3.

REVOCARE nemo potest suam positionem nisi semel. Bar. l. post legatum. colum. fi. ff. de his, quib. vt indignis. per l. si quis iusiurandum. C. de reb. crea- dit. Bart. l. fi. ff. de prætor. stipu. conc. simil. l. dotis. promissio. ff. de iur. dot. l. inter focerum. §. fin. ff. de pact. dot. l. matrimonij. ff. qui, & à quibus l. cum pa-

ter. §. pater certā. ff. de l. 2. l. 1. §. si cui. ff. vt leg. nom. cau. l. fi. ff. de bon. aucto. iud. pos. l. sciendum. de ver. oblig. gl. l. ab emptione. ff. de pac. Med. reg. 4.

REVOCARE. Quod successor potest reuocare factū prædecessoris.

PRO.

Ext. de elec. c. nosti.

Ext. de prec. c. 2.

2. q. 2. c. & si illi.

25. q. 2. c. decessorum.

55. dist. c. pœnitentes.

Ext. de his quæ fiunt à prælat. c. cum nos.

35. q. 9. c. quod quis commiserit.

CONTRA.

Ext. de elect. c. innotuit §. par in parem.

Ext. de cler. coniug. c. diuersis.

Ext. de fil. presbyt. c. demens.

Ext. ne sed. vacan. c. vnico.

25. q. 2. c. si ea.

D. de arbit. l. nam magistratus.

SOLVTIO.

Quod bene fit à prædecessore, non debet euertere, sed potest confirmare successor. ext. de solution. cap. 1. Quod autem malè fit, potest reuocare, vt in cōcor- dantiis in priori parte assignatis. Nec potest ei præ- scriptio opponi ex tempore, quod currit ante tem- pus alienantis. 16. q. 3. c. si sacerdotes. Dam. re. 7.

REVOCARI non debet donatio rei modicæ ob su- peruenientiam filiorum secundum quod regulari- ter fit. l. si vnquam. C. de reuocand. don. Cor. consi. 4. col. 6. lib. 3. Iaf. generaliter. §. 1. limit. §. C. de inst. not. Ripa & Tiraq. d. l. si vnquam. C. de reu. donat. Med. reg. 5.

REVOCARI potest statim cōfessio in iudicio facta, nisi fuerit inscriptis redacta, atque à partibus acce- ptata. gl. c. scriptum. de elect. Abb. cap. fi. in fine. de confes. Doct. com. leg. 3. C. de errore aduoc. Abb. c. cum causam col. 2. de appel. c. præterea. col. 2. de te- stibus. dixi supra ampli. 165. Med. reg. 5.

REVOCANDI ius soluitur morte, vnde hæres factū defuncti reuocare non potest, Bald. l. successores. C. de solut. nec potest reuocare donationem ob ingra- titudinem. l. fi. C. de reuoc. dona. c. fi. de donat. dixi super. conclus. 36. & concl. 38. & concl. 43. conc. Bal. l. cum antiquitas. C. de vsufr. Alb. l. digna vox. C. de legib. Tiraq. l. si vnquam vers. suscepit. num. 212. C. de reuoc. don. Ang. l. his solis. C. de reuoc. do. not. l. 1. l. omnimodo. C. de inoffic. testa. Marfi. l. fi. num. 19. ff. de quæst. Medic. tra. 2. par.

REVOCATIO attentatorum appellatione pēdente pertinet ad iudicem appellationis. c. sollicitudinem. de appel.

Amplia, etiam si hoc ageretur ad petitionem appellā- tis, secundum tex. ibi.

Fallit, quando appellans vellet renuntiare appellatio- ni. d. c. sollicitudinem.

Fallit, quando attentata sunt notoria iniusta, ibidem iuncto c. cum teneamur. eod. titu.

Fallit, quando attentata non tangerent causam appel- lationis, quia tūc quilibet iudex potest se intromit- tere. d. c. cum teneamur. facit tex. à contrario sensu, in d. c. sollicitudinem. S. Ian. reg. 271.

REVOCATORIVS actus, facit vt sermo simplici- ter prolatus, & indefinitè de primo tātum intelliga- tur, nisi actus secundus sit reuocatorius primi, exēp. Princeps dat potestatem ciuitati vt statuta conde- re possit, prædicta ciuitas statutum, quod condidit, poterit

poterit reuocare. l. omniū. C. de testam. Ioan. And. c. non potest. de prab. Barto. l. omnes populi. col. 9. ff. de iust. & iur. l. 2. §. si. ff. de op. leg. l. abritiosa. ff. de decre. ab. ord. fac. item nota, quod quando aliquid non reuocatur, vel reuocatur in totum tolli, vel permanere dicitur. §. aliq. inst. de donat. l. perfecta. C. de donat. quæ sub modo, ita in terminis per hanc regu. firmat Dec. consi. 74. num. 17. Medic. reg. 2.

¶ **REVS** absens quemadmodum condemnari potest, ita & præsens condemnabitur, quando scilicet sunt contumaces. Ias. l. 1. C. quomodo, & quando iudex. l. eum qui. ff. de probat. Rom. l. 1. ff. de arb. item sicuti actor liti renūtiare potest, ita etiam reus. l. destituisse. ff. de iud. l. non debet. ff. de reg. iur. item quemadmodum reus obligatur actori ex quasi contractu. l. 3. §. idem. ff. de peculio, ita etiam actor, auth. qui semel. C. quomodo, & quādo iudex. conc. simil. Alex. l. generaliter. §. cum autem. numero 4. C. de inst. & subst. Alexan. consi. 131. nu. 2. vol. 5. Ruin. cons. 33. nu. 11. volum. 1. consi. 174. numer. 9. volum. 1. Socin. consi. 56. num. 2. volum. 1. Medic. reg. 9.

¶ **REVS** licet absoluator instantia iudicij, tamen debet pronuciari super iure actoris. Fundatur ista regula ex l. si à te. §. j. ff. de exceptio. rei iudica. & col legit eam Felin. ex dictis per Abbatem ibi, in ij. nota. in c. examinata. de iudic.

Limita tripliciter, vt per Felin. ibi.

Primò, nisi prius constet de ineptitudine intentionis actoris quā de ipsius iure. Ita dicit tenere Abb. post Cardinalem ibi.

Secundò, vbi actualiter non competit rei vendicatio, qua actor possidet, quia tunc non declaratur de iure suo, etiam si constet: regula autem procedit quando actualiter competit rei vendicatio, sed non contra reum, quia tertius possidet, & pro hoc refert Imo. ibi.

Tertiò limita, vbi sciret actor reū non possidere vel de tinere, quia tunc non potest sequi alia sententia, quā absolutoria ipsius rei conuenti: pro quo allegat Matthæila. sing. cxxxvij. incipien. nota quod si reus. Cuius bonam additionem vide. B. Dias. reg. 654.

¶ **REVS** constans in tortura, & in negando persistens, omnes probationes etiam plenas contra se militantes, adeò debilitat, vt ex eis Iudex nec condemnare, nec aliquid statuere possit. Glos. & Ab. in l. edictū. de quæsti. Barto. in l. vnus. §. j. eo. tit. Ang. Aret. in tractat. maleficiorum. in gloss. comparent dicti inquisiti, & negauerūt. Hypp. in d. l. edictum. & in cōsilio lxiiij. plura perfectio. & in sing. 262. quod potui nolui. Cæp. in consi. xxxij. quidam rustici. Item fatuus est Iudex, qui post delictum plenè probatū, adhuc reum torquere conatur: nisi cum propositio ne, quod non intendit eum torquere super probatis, vel vt appellare non possit: secundum Alber. in Rub. C. de quæsti. & Cæp. in d. consi. xxxij. ver. & Albericus. M. Charianus.

¶ **REVS** dicitur necessarius, ille ad quem expressè dirigitur actio, vel qui specialiter vocatur ad iudiciū. Doctrina Innoc. aurea c. cum inter priorem. de excep. quam sequitur commendando Felin. ibi, vbi plura cumulat pro ea.

Limita hanc conclusionem tripliciter, vt per Felin. vbi supra, & secundam limitationem cōfirmat, & defendit optimè. B. Dias. reg. 655.

¶ **REVS** inuito actore non potest renunciare liti, vel instantiæ, licet actor hoc idem agere possit, Bald. l. postquā. C. de pact. item reus indistinctè petere po

test ad eius libitum, vt sibi de iure respondeatur in iudicio. leg. qui prior. ff. de iud. leg. 1. C. vt nemo inuit. non tamen petere potest, vt actor agat contra ipsum, nisi in casu. leg. diffamari. C. de inge. man. Bartol. l. Titia. ff. de accusa. item licet reus possit habere iustam causam litigandi, secus autem est in actore. leg. qui in alterius. ff. de reg. iuris. Cagnol. l. fauorabiliore. ff. de reg. iuris. Medic. reg. 9.

¶ **REVS** l. 168. fauorabiliores, vide actor.

Excipiendo reus fit actor. de prob. l. quinquaginta. Non licet actori, quod reo licitum non existit. c. 32. De reg. iur. in vj. Riisvich.

¶ **RIPA**: Qui in ripa fluminis ædificat, nō suum facit. De acqui. re do. l. 15.

Rusticitas, Rusticitati parcendum. C. de testa. l. si. De iurisd. l. si quis. §. doli. De vent. in spi. l. 1. §. si. Ad Syl. l. si quis ingrauescente. §. quis ignorans. De ædil. ed. l. 1. Si quis in ius voc. l. 2. Riisvich.

¶ **REVS**, qui potest etiam summam soluere excepto vno nummo subiicitur regulæ, qui non habet in gre luat in corpore. Bal. leg. cum sit. C. de sepulchro violat. argumen. leg. 5. §. si seruū. ff. de verborum obligation. Ias. leg. secunda. colum. 16. C. de iur. emphy. Medic. re. 5.

¶ **REVS** regulariter tenetur edere propria instrumenta ad intèrionem fisci fundandam. l. nec quisquam. ff. de eden.

Amplia etiam in emptoribus gabellarum: quia ipsi sunt loco fisci, & ipsi edere tenetur reus. Doct. in d. l. nec quisquam.

Fallit in causa criminali: quia hoc casu reus non tenetur edere fisco, ex quo est contra se, quod esset nimis graue, quod reus teneatur edere fisco in causa criminali contra se, facit text. not. in l. ij. §. diuus. ff. de iure fisci. secundum Barto. ibi, vide Bart. Fulgo. Paul. de Cast. & alios, in d. l. ij. Barto. & Ang. in d. §. diuus. vide Barto. in l. in fraudem, in §. neque. ff. de iure fisci.

Fallit, quando fiscus peteret editionem ab alio fisco, quia fiscus contra fiscum non habet priuilegium. S. Ian. reg. 267.

¶ **REVS**. In sententiando magis fauetur reo, quàm actori, gl. in c. cum ad sedem. de restitut. spol. gl. in c. cum sint partium, & c. cōtra reum. de reg. iur. Doct. commun. in l. de die, ff. qui satisd. cog.

Fallit in 3. casibus, vt per Iason. in d. l. numero secundo. ver. capio vltimum membrum, vbi Soc. limitat in 2. casibus.

Circa merita causæ pariter fauetur actori, & reo. Doct. communiter in d. l. de die.

Fallit in 3. casib. vt per Iaso. in d. l. nu. 2. ver. capio secundum membrum.

In sententiando magis fauetur reo quàm actori, l. interpretatione, & l. præses, & l. sanctio legum, ff. de pœnis.

Fallit in 3. casibus, vt per Ias. in d. l. de die, ff. qui satisd. numer. 2.

Factum vel dolus vnus ex reis credendi sociis nocet alteri socio, quamuis non fuerit in aliquo dolo, cōmunis est conclusio, & probatur in l. si duo rei, ff. si quis cautio.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. num. 1. Reus conuentus opponens exceptionem solutionis vel pacti de non petendo, vel excipiens cōditionaliter, non hoc videtur fateri debitum præcessisse: gloss. & Doct. in l. Iulianus verum debitorem, ff. de cond. indeb.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d.l. num. 15.

Si reus vel debitor sit absolutus eo quare non sit debitor, tunc non potest actor probare debitum, & venire contra sententiam. Barto. in d.l. Iulianus.

Fallit in 3. casib. vt per Iaso. in d.l. num. 21.

Reus si in termino comparuit, & licentiatus à iudice recessit, non est contumax. doct. in l. qui ante calendas, ff. de verb. oblig.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d.l. num. 5.

Si reus citatus comparuit in primo, & secundo termino dilationis actor non, sed postea non comparuit in tertio termino eiusdem dilationis, vbi actor comparuit, tamen reus non dicitur esse contumax, sed bene ipse actor: hanc conclusionem cum 4. limitationibus ponit Ias. in d.l. qui ante, nume. 6. ff. de verbo. oblig.

Reus in criminalibus non potest renuntiare defensionibus, l. i. §. si quis ultro. ff. de quæstio. Bald. in c. i. nu. 7. de probat.

Fallit in 6. casib. vt per Ias. in l. pactum inter hæredes. numero 13. ff. de pact. fallit in 5. casibus, vt per Iason. in l. si quis in conscribendo. C. de pact. numer. 18. videas Battand. in prax. crim. reg. 22.

Correus credendi qui à debitore exigit, tenetur alteri correo communicare, l. qui hominem, §. 1. ff. de solutio. l. 3. §. 1. ff. de duob. reis.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in l. frater à fratre, col. 8. de con. indebit.

Reus licet absolatur ab instantia iudicij tamen debet pronunciari super iure actoris. Felin. in c. examinata, de iud. colum. 1. vbi limitat in 2. casib.

Reus dicitur necessarius ille ad quem expresse dirigitur actio vel specialiter vocatur ad iudicium. Felin. in c. cum inter priorem, de except. vbi limitat in 3. casib. col. 7.

Reus est fauorabilior actore, l. fauorabiliores, ff. de reg. iur.

Ampliatur & limitatur in 2. casib. per Dec. in d.l. videas Dyn. in c. cum sunt, de reg. iur.

Reus non ducitur ad mortem nisi post decem dies. Fallit in 3. casib. vt per Felin. in c. querenti, de off. deleg. nu. 4. Don. Fina, lib. 3.

¶ **REO** & actori pariter fauetur circa media causæ, & sic circa processum: not. Azo. in Summa, in titu. de reb. dub. & glo. in c. cum ad sedem, de resti. spolia. vide Barto. in l. inter stipulatam, §. j. ff. de verbo. oblig. Bald. in l. accusare. C. de eden.

Limita tripliciter, vt per Ias. in l. de die. ff. qui satisfactio. B. Dias re. 656.

¶ **REO** permittitur quicquid actori conceditur, sed non e contra gl. auth. qui semel C. quomodo, & quādo iudex, item in pari causa reo fauendum est potius, quā actori. capitulo cum sint, de regul. iur. 6. leg. fauorabiliores. ff. eodem titu. not. leg. secunda. ff. de probatio. leg. qui accusare. C. de edendo. Medic. regu. 9.

¶ **REI**. Caius. lib. v. ad edic. Prou. Lex cxv. al. clxviii. Fauorabiliores rei potius, quā actores, habentur.

Idem Aristoteles in problem. sectione partic. decima octaua, de his quæ ad ius ciuile pertinent. & facit l. Arianus de action. & obligat. & in reg. cum sunt paritum iura. eodem titu. in vj. & in ca. inter dilectos. in fin. de fide instrum. Viniennus.

¶ **REI** morte iudicij soluitur, not. l. i. & seq. C. si reus, vel accus. mort. fuer. l. crimen. ff. de pœnis. l. pupillum. §. in hæredes. ff. de regul. iur. l. i. ff. de priua. del. §. penultim. Insti. de perp. & tempor. act. capitul. admo-

nere. 33. quæstio. 2. capitulo causam quæ. il. 2. qui filij sint legit. l. ex iudiciorum. ff. de accusat. Marfil. l. fin. numero 28. ff. de quæstio. Aegid. Boss. titu. de accus. numero 34. gloss. in Summa. 24. quæstio. 2. Capolla cons. crim. 22. numer. 8. Didacus in Epito. 2. part. de spon. & matr. capitulo 6. §. 8. numero 6. Villalob. in tract. Com. opin. versiculo pœna. numero 63. Clar. libro 5. senten. §. fin. quæstio. 51. Fallit primò in atrocioribus, vt dicam in sequen. part. Secundò fallit, secuta sententia. Tertiò fallit, in pœnis pecuniariis, nam eo casu ferri potest in personam procuratoris domini litis effecti, mortuo reo post litem contest. ita in term. conclu. decisio. Pedem. 148. numero 9. Medic. tract. 2. part.

¶ **REI** plures debendi, vnus eorum potest obligari pure, vel in diem, vel sub cōditione, alter verò pure. l. ex duobus. ff. de duobus reis, licet secus sit in quantitate vel re. not. l. reos. ff. de duobus reis, l. Labeo. §. contractum. ff. de verborum significatio. Medic. regu. 9.

¶ **REI** quemadmodum duo, vel plures constitui possunt, lege cum te. C. si certum petatur. ita etiam duo vel plures rei debendi possunt constitui. lege si non singuli. C. si certum petatur. doc. l. si. C. de ind. vid. toll. Medi. reg. 9.

¶ **REX** regulariter alienare non potest regalia in præiudicium successoris. Baldus in extrau. de pace constan. vers. successorum, vnde non potest aliquam ciuitatem sui regni alienare. Bald. l. cum mater. C. de bon. quæ liber. & c. si generali. in tit. si de feud. con. tro. fuer. Hostien. capit. delicti, de maior. & ob. not. capitu. intellecto, de iur. iur. fallit hoc tamen primò, si minima res imperij donaretur & regni. Barto. l. prohibere. §. planè. ff. quod vi aut clam. Socin. consilio 7. libro septimo. secundò fallit, si esset donatio re muneratoria. Tertiò hoc idem si donaret ecclesiæ, prout donauit Cōstantinus Imperator Ecclesiæ Romanæ, cuius donatio ob has rationes omnino valida fuit, secundum Communem opinionem, de quæ attestatur Euer. in sua Centuria in loco à verisimili. numer. 15. Medi. reg. 5.

¶ **RUBRICA** habet relationem ad rubrum, nec ad aliud ponitur, nisi ad referendum, quod in nigro habetur. Bart. l. i. C. de cap. ciu. cens. eximen. libro 11. Abb. capitulo, si sacerdos. de offi. ord. capitulo ad audientiam, de offi. ord. capit. si. de re iud. Bal. l. i. C. ne liceat ter. prouoc. & habens orationem perfectam potest adduci ad decisionem causarum. not. rub. ff. quod quisq; iur. gl. Proce. 6. vers. titulis, & est com. opi. relata per Dec. l. i. numero 8. ff. si cert. pet. si tamen reperiatur in libro notarij rub. perfecta dicens, instrumentum venditionis talis, & c. postea spacium dimissum sit, & non reperiatur instrumentum nihil probabit. Dec. d. leg. 1. lect. 2. nu. 10. ff. si cert. pet. dixi ego in tract. de leg. & stat. parte 2. quæstio. 10. num. 4. not. quod lex. intelligi debet secundum titulum sub quo collocatur. leg. Imperator. ff. de in diem adiect. Med. re. 10.

¶ **RUSTICVS** non excusatur ab ignorantia omissionis formæ, not. Doc. l. properandum. C. de iudic. §. pupillus. authentic. de hæred. & falc. Bald. lege iuris. C. qui admitti. idem in tract. stat. versiculo concordia. numero 6, l. fin. C. de testam. Tiraq. in tract. de retra. conuent. §. 4. glo. 6. numero 32. Bald. l. si. C. de iur. deliber. Alexan. consilio 165. columna 2. vol. 6. Euer. in loco à defectu formæ. num. 8. not. Din. gl. & Boer. cap. ignorantia. de reg. iur. 6. Asin. in prax. iud

iud. §. 3. capitul. 49. num. 1. Doc. l. nemo potest. ff. de leg. 1. Medic. reg. 7.

¶ RVSTICVS, vel miles aliquid contra ius positivum committēs excusandus est: vt not. in l. ij. C. de in ius voc. & in l. si quis in tantum. C. vnde vi. cum simi.

Primò fallit, vbi rusticus, vel miles esset sagax: quia isto casu non excusaretur, vt dicit Bald. in l. si illud. ff. de iureiurando.

Secundò fallit, vbi iste miles vel rusticus allegat contraria: quia tunc non excusatur, sed expellitur sicut quilibet alius, ita Ioan. And. in c. cum Ioānes Here mita. de fide instrumentorum.

Tertiò fallit, quoniam rusticus vel miles nō excusatur si non conficiat inuentarium, sicut nec alij excusan- tur. Bald. in l. si. C. de iure deliberandi.

Quartò fallit, quando miles, vel rusticus committit ali quid contra iuris dispositionem, & regula est quòd non excusatur isto casu, vt est gloss. in l. fin. C. de in- cest. nup. & in l. j. C. de interdic. ma. contracto. & de tuto. & curat. l. pupil. B. Soc. re. 432.

¶ RVSTICIS erratibus in iure regulariter parcitur: vt in l. cum de indebito. ff. de proba.

Primò fallit in rusticis errantibus in iure naturali: quia tunc eis non parcitur, vt in l. ij. & ibi hoc nota. C. de in ius vocando. facit quod habetur in l. si adulteriū cum incest. & ibi not. per doct. de adulteriis.

Fallit ij. in rustico sagaci, vt est gloss. not. licet vulgata, in l. athletæ. §. rustici. de excu. tut. ff.

Tertiò fallit in rustico, qui clandestinè aliquid facit, vt habetur in l. qui contra. C. de incest. nup. & in l. j. C. de interdic. ma.

Fallit 4. in iis, quæ sunt inducta ad rigorem iuris con- seruadum, vel ad solemnitatem alicuius actus, vt in testamento: vt in l. iuris ignorantia. C. qui adinit. & ibi Bal. facit quod not. idem Baldus in l. quicūque. C. de seruis fugit. Ang. de Aret. Instit. de act. in prin. B. Soc. reg. 433.

¶ RVSTICITAS excusat à dolo, & ab ignorantia iuris, vnde rusticus personaliter citatus, & verus, cō- tumax, tamen auditur appellans, licet non compa- ruerit iudice sedente pro tribunali. l. diuus. ff. de in integram restit. secundum Bald. in l. 2. ff. si quis in ius vocat.

Fallit in 7. casibus, quos refert. Ias. in l. si quis id quod. ff. de iurisd. num. 32. & seq. Don. Fina, lib. 5.

**REGVLARVM IVRIS
CIVILIS ET PON-
TIFICII,**

Lib. Decimus septimus.

SACERDOS non potest esse tabellio, vt in cap. sicut. ne clerici vel mona. Barto. in lege, vniuersos. de decu- rio. libr. 10. idem & alij in l. seruus. ff. de testa.

Amplia idem esse in clericis minoribus habentibus suf- ficientia beneficia: tenet Floren. in 3. parte. tit. xij. c. ij. §. si. mouetur per c. j. de postul.

Limita nouem modis, vt per Iaso. in l. j. ff. de iust. & iur. quorum vltimū libuit referre, videlicet, quòd licet non possit esse tabellio, si tamen instrumenta confi- ceret, tenet: ita Barto. in d. l. vniuersos. & Ant. in vlt. de constit. hoc tamen reliquit ipse cogitandum. Vi- de eundem Ias. in l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui vel alieni iur. vide Alexan. vltra eum in l. prator. §. j. de eden. vbi dicit, quòd instrumenta sic cōfecta, nō sunt nulla, nisi specificè sit inhibitu clerico vel monacho à superiore, officium tabellionis: Dec. in regula, in ambiguis. in §. non est nouum. ff. de reg. iur. vbi simpliciter tenet, quòd instrumēta valeant: pro quo vltra prædictos alleg. Roma. consi. ccccix. quoad primum. in ij. dubio. B. Dias, reg. 657.

¶ SACERDOTIO summo translato, censetur trans- lata & potestas etiam legis condendæ. Doc. com. ca- pitulo translato. de const. Bar. in termin. huius reg. in tract. de correl. nu. 25. Medic. reg. 9.

¶ SACRAMENTVM, & Iusiurandum. Quòd sacra- mentum calumniæ non sit in criminali causa præ- standum.

ff. de acquir. rer. dom. l. vlt.

C. ne infra cert. temp. l. 1.

ff. de iniur. l. lex Cornelia.

ff. de appell. à proconsul. §. vlt. & l. vlt.

ff. de sepulc. viol. l. 1.

ff. de senat. l. non ante quid ergo. l. vlt.

ff. de præuari. l. 2.

Sacramentum calumniæ, &c.) In criminali causa non est iurandum de calumnia, sicut quidam dicunt, vt M. ar. quæ in hac Rub. dicuntur. sed B. & Io. & ego cō- trà sentimus, sicut est tradita Rubr. in omni causa iurandum esse. vt C. de iur. iur. propter cal. l. 1. Leges autem sub ista Rub. positæ, nihil videntur ad rem fa- cere, imò pertinent ad superiora, qualiter irrog. in- fam. per se tamen inducunt, quod legitur in Inst. de pub. iud. in prin. quod diligenter exposui in litera In- stit. & etiam in summa. Azo, rub. 77.

¶ SACRAMENTVM. In his casibus iuratur.

In Aut. de testibus. §. 4. & §. quamuis aliquis.

l. de hæred. & Falc. §. ius.

C. de sacros. Eccles. Aut. hoc ius.

C. de episc. & cler. Aut. sed iudex.

C. de episc. audien. Aut. iubemus.

C. de his qui ante domino ma. l. vlt.

Hic tenebatur iurare, quia suspectus erat, eo quòd pe- nes eum fur fugerat. ar. C. de fur. 2. & l. 5. Vnde se pur- gare tenebatur: vt,

l. de act. Rubrica, quando ex sola.

C. de iureiur. propter cal. dando. l. 2.

C. de iud. l. properandum. si vnus.

C. de testibus testium. l. si quando.

C. de fid. instrum. l. pen. & vlt.

C. de non num. pec. Aut. contra.

C. de vsur. lib. l. vlt. §. si verò. in fin.

C. de pos. l. antepen. in fin.

C. de indict. vid. Aut. mulier.

C. de asser. tollen. l. 1. §. omnes.

C. de pæn. iud. qui mal. iud. Aut. nouo.

C. de bo. aut. iud. poss. l. vlt. in fin.

C. vnde vir. l. si quand.

C. de donat. l. pen. §. vlt.

ff. de dolo. l. arbitrio.

ff. de rei vend. l. restituere.

C. de fideicom. l. vlt. in electione actionis.

ff. de noxa. act. l. quoties. §. prator.

ff. ad exhib. l. thesaurus.

Tom. 2. Reg. Iur.

Dd 2

ff. de pos. l. i. §. iniquius. & l. si quis.

ff. de manum. l. collecta.

ff. quod vi aut clam semper. in hoc. §. in fi.

ff. de furt. l. in hoc. §. de veste. Azo, ru. 28.

In his casibus non iuratur.

Sacramentum rei patrono non remitti.

ff. de iureiur. l. quotiens.

ff. de legibus. l. non est.

ff. de pos. l. & apud quem.

In his casibus iuratur, &c. Si Rubrica ita intelligatur, quod in casibus sub ea signatis tantum iuretur, & nō in aliis, malè & falso posita & intellecta esset, nō esse voluntarium sacramentum, quod lege non est improbatur & ita intelligitur sequens Rubrica, & tertia. & omne iudiciale, & omne necessarium, quorum infinita possunt poni exempla, recipiendum est. Illud notabile est, quia quando lex defert iusiurandum, nec potest quis referre, vt ff. de re. amo. l. si non ipse. §. vlt. & l. si vxor. §. vlt. & C. de bon. aut. iud. poss. l. vlt. in fi. & de iur. delib. l. sancimus. §. li centia. defert etiam quando lex causa euitandæ suspicionis. vt l. eo. in illa Rubric. Vbi suspicio, &c. idē dico in omni furti actione: vt iniuriarū, vt bon. rap. nisi lex permitat relationē, vt ff. de prob. l. cum de indebito. §. pen. aliās enim referri non potest. imō si voluit quis iurare, pœnam patitur, vt l. eo. in illa Rubrica, Si voluerit iurare, &c. Item si legi obediat, pœmium meretur, vt in illa Rubric. Et si iurauerit, &c.

In Aut. de sanct. episc. §. i.

C. de transf. l. si ex fund. secundum M. scripturis propositis & non tactis.

C. de episc. & cler. Aut. sed iudex.

C. de iudiciis. l. rem non nouam.

C. de episc. aud. l. decreto.

Secundum quosdam, id est, vt corporaliter, id est, tactis, & non tactis, vt C. si minor se maio. dix. l. si alterius. Azo, ru. 28.

Illicita sacramenta non sunt seruanda.

Ista Rubrica exposita est suprà in illa Rubrica, In his casibus.

C. de legibus & constit. l. non est.

C. de arb. Aut. decernimus.

C. de nupt. l. quod eis.

ff. de in ius voc. l. adopt. Azo, ru. 28.

In his casibus iuratur de calumnia, secundum veteres leges.

ff. de op. no. nunc. l. de pupillo. §. quod opus.

ff. de dam. infect. l. prator. in prin.

ff. de edend. l. si quis ex arg. §. exigitur.

ff. qui satisf. cog. l. de die. §. iubentur.

Hic nota expressè, quod iuramentum dicitur calumniæ, & quod remittebatur certis personis.

C. de iureiur. l. iusiurandum. §. qui missus.

ff. de prob. l. cum deinde. §. in omnibus.

ff. de rer. amot. l. Marcellus.

C. quem test. aper. l. eius.

Hodie autem in initio: & non est hoc quidem remittendum alicui, præterquam patronis & parentibus. secundum Ioan. remittebatur olim, & non est mutatum. quare ergo stare prohibetur. vt C. de testamētis. l. sancimus. Sed quidam contrā. In his casibus iuratur de calumnia. Quid prodest hos casus hodie notare, cum hodie in omni causa iuretur de calumnia: & semel tantum in eadem causa, & non in singulis licet olim aliud esset. vt C. de iureiur. propter calum. l. i. & 2. & Aut. hoc sacramētum. An hoc autem hodie parentibus & patronis remittatur: puto ta-

mē remitti: quia quod præsentī constitutione omititur, * id veteri regulare obseruandum est. vt C. de appel. l. præcipimus. §. vlt.

ADIECTIO.

Iterum procuratores olim de calumnia iurabant, vt ff. de dam. infect. l. prator. in prin. hodie verò non admitterentur. vt C. de iureiur. l. 2. sed quanquam iurent respondere tamen de facto domini non tenebatur. vt ff. de inter. act. l. si sine. §. alius. Causa.

¶ ADDIT. * forsā, id in veteri regula obseruandum.

Qui tutores & curatores non solum calumnia, sed veritatis sacramentum subire debent.

ff. de nox. act. quoties. §. tutor.

C. de iureiur. l. cum etiam.

ff. de in litem iur. l. videamus. §. i.

SOLVTIO.

Omne sacramentum, siue de calumnia, siue de re, dum tamen anceps non sit, vt hīc, subire compellitur.

Quod in sacramento calumniæ debet

adiici, quod non patet vllam dilationem arte protrahendi.

C. de iureiur. l. i.

C. de donat. l. i.

In Aut. cum de ap. co. i. respons.

Quod qui super calumnia interrogatur, debet habere tempus ad deliberandum, qualiter respondeat.

ff. de inter. act. l. qui interrogatur.

ff. de iureiur. l. iusiurandum.

Si noluerit iurare, pœnam patitur.

C. de fid. instrum. l. vlt.

C. de pedan. iud. l. qui ma. Aut. nouo.

ff. de nox. act. l. quoties. §. prator.

ff. de iureiur. l. iusiurandum & l. admo. §. vlt.

Iusiurandum vicem transactionis obtinet.

ff. de iureiur. l. 2.

CONTRA.

C. de transf. l. iure.

ff. de iureiur. l. duobus. §. vlt.

Maiores auctoritatis est iusiurandum, quàm res iudicata.

ff. de iureiur. l. 2.

ff. de iureiur. nam. §. si dam. & l. duobus. §. vlt.

C. quando prouo. non est necess. l. i.

ff. de iureiur. l. eum qui.

¶ IUSIURANDVM. Argumentum, quod ex iureiurando, quod consistit in dando vel faciendo, datur actio: & est notandum, quia specialissimum.

ff. de op. lib. l. vt iur. iuran.

ff. de lib. caus. l. vlt.

¶ IURARI. Cum agitur hypothecaria aduersus aliquem, in litem iuratur.

ff. de pigno. l. si fundū. §. mund. & §. si plures.

Ob illatam culpam in litem iuratur.

C. de in litem iurando.

Potest ignorantia vel incertitudine à sacramento excusari.

ff. de in litem iur. l. videamus.

ff. de pos. l. i. §. si quis.

Non est locus relationi quibusdam casibus, & ciuilibus.

ff. de rer. amot. l. Marcellus. §. si quis.

ff. de iniur. l. lex Cornelia. §. hac lege.

C. de fideicomiss. l. vlt.

Si iusiurandum pars deferat, est deferendum: si lex vel iudex, non esse potest deferendum. Azo, rub. 28.

Si iura-

Si iurauerit, à condemnatione eximitur,
& à delicto liberatur, vel excusa-
tur à crimine.

In Instit. de fideicommiss. hered. §. eum qui.

In Aut. de fide instrum. §. oportet.

In Aut. vt hi qui obsequi.

C. de fide instrum. l. vlt.

C. de fideicommiss. l. vlt.

C. de pos. l. pen.

C. de pœn. iud. qui mal. iud. Aut. nouo.

C. qui dari tut. poss. Aut. minoris.

C. de bo. aut. iud. pos. l. vlt. in fine.

ff. de pos. l. i. §. si quis argentum.

ff. de iureiur. l. si vnus. Azo, rub. 28.

Vt suspicio euitetur debet iurare.

C. de his qui ad Eccl. confug. l. vlt.

C. de pœn. iud. qui ma. iud. Aut. nouo.

C. de iur. delib. l. vlt. §. in con.

C. de bo. aut. iud. pos. l. vlt. in fin.

C. de iur. dot. l. vlt. §. sed non.

ff. si quis caut. l. de die. §. iubetur.

Vt suspicio, &c.) Suprà continetur illa Rubrica, In his casibus.

Iuramentum loco probationis haberi.

C. de reb. cred. l. si quis.

C. de fid. instrum. l. vlt.

C. de vsur. l. eos. in fin.

C. de iur. delib. l. sancimus. §. in con.

C. vnde vi. l. si quando.

C. de iureiur. l. si quis eundem.

Maius iuramentum est, quàm probatio.

C. de non num. pec. Aut. contra.

ff. de iureiur. l. eum.

ff. de ritu. nupt. l. in eo.

ff. de iure patro. l. qui.

Iuramentum loco, &c.) Non est loco probationis, sed ad aliqua. vt probatur ff. de iureiur. l. eum qui. & C. de non numer. pec. Aut. contra, qui propriam, & vt continetur in contraria Rubrica. Azo, ru. 28.

Iuramentum loco * probationis haberi.

* al. solutionis.

ff. de iureiur. l. vnus ad.

ff. de solut. l. Stichum. §. naturalis.

Iuramentum loco, &c.) Quantum ad effectum: qui in neutro casu conueniri de iure potest debitor. item quia in vtroque casu tollitur obligatio naturalis, vt ff. de iureiur. l. vlt. civilis verò remanet, prestito sacramento. Secus vbi facta est solutio: & in hac separatur. Azo, rub. 28.

Quando quis de periurio punitur.

C. de ep. & cler. Aut. presbyteri.

C. de trans. l. si quis maior.

C. de repudiis. Aut. hodie.

C. de pœn. iud. qui malè iud. Aut. nouo.

C. de abolit. l. vlt. in fin.

ff. de iureiur. l. si duo. §. intrò. & §. vlt. in fin.

In his casibus infamatur quis, & punitur periurium.

C. de trans. l. si ex falsis.

C. de repud. Aut. hodie.

C. de digni. l. pen.

In Aut. de nup. §. sin autem. Azo, rub. 28.

Non videtur quis deierare, qui ex concessa causa deserit sacramentum.

C. de arbitr. Aut. decernimus.

C. de reb. cred. l. 2.

C. de nup. Aut. qui eis.

C. ad l. Iul. ma. l. 2.

ff. qui satisfd. cog. l. vlt.

ff. de iure patro. l. adigere. §. vlt.

ff. de pact. iurisgen. in fin.

ff. de leg. l. si qui. §. vlt.

ff. ad mun. l. vlt.

Quando quis de periurio, &c.) Ex huius Rubricæ positione innuitur, quòd non semper de periurio quis punitur, sed in casibus sub ipsa Rubrica notatis: quod falsum est. Nam semper quis patitur pœnam, criminali instituta accusatione de stellionatu, vt ff. de crimin. stellionat. l. vltim. licet quædam personæ remoueatut ab accusatione propter delictum suum, & ita intelligitur Aut. quod est in C. de arbit. & de crimine. Ibi enim cum iuramento contra legem elegerat arbitrium: & idè eum de periurio conuenire non potest. Item non obstat, quòd legitur C. de reb. cred. l. 2. quòd enim dicit, satis habet Deum vltorè, idè dicit, quia pecuniariter ob periurium conueniri non potest: sed tamen criminaliter potest agere contra iurantem, vel accusare eum propter suum consensum. Fuit enim contractus iureiurando, bene malè sibi iuraretur. Item non obstat, quòd dicitur in C. ad l. Iuliam maies. l. 2. dicitur ibi, ne incurrat crimen læsæ maiestatis: non dicitur, ne puniatur aliquo modo, quòd verum est. Item non obstat, quòd dicitur C. de nupt. Aut. quòd eis. quia ibi illicitum erat iusiurandum. Vnde impunè venit quis contrà, similiter ad l. iurisgentium. ff. de pac. §. si paciscat. & de leg. 3. l. si quis. in prin. & ad muni. l. vlt. in prin. Itè non obstat, quòd legitur ff. qui satisfd. cog. l. vlt. quia ex causa iusta superueniente licet ei venire contra iusiurandum impunè.

Vbi lex ab aliquo plenam probationem exigat, non credo ab eo iusiurandum posse deferri.

ff. quòd met. caus. l. non est verisimile.

ff. de minoribus 25. ann. l. 3. §. 1.

Aduersus sacramentum, etiam à se delatum, licet venire.

C. de ll. & con. l. non est. in fin.

C. de trans. l. ex fai.

C. de non num. pec. l. vlt.

C. de reb. cred. l. si ad ex. & l. vlt.

C. de pœna iud. ma. iud. Aut. nouo.

C. de nupt. Aut. quòd eis.

ff. qui satisfd. cog. l. vlt.

ff. de pact. l. iurisgent. §. & generaliter.

ff. de donat. l. & legatarius.

ff. de iureiur. l. admo.

ff. de leg. l. si inquilinos. §. vlt.

ff. de oper. l. si libertus ita.

ff. de except. l. aduersus.

ff. de iureiur. l. vlt.

Et hoc est hic quòd dicitur, non licet de periurio queri, vt fallit tamè in vno casu, cum à iudice, vt ff. de iureiur. l. admonendi. in duobus aperte: vt C. de trans. l. si ex fals. & C. de rebus cred. l. si ad ex. & l. vlt. & C. de pœn. iud. mal. iud. Aut. nouo. Azo, rub. 28.

Imò semper cum à iudice licet queri, quia loco probationis cedat: si verò à parte in iudiciis vel extra, non licet.

C. de reb. cred. l. & generaliter.

Non licet.

C. quibus ex caus. in fa. l. non dam.

Tom. 2 Reg. Iur.

Dd 3

C. si aduer. vend. l. i.
 C. de probat. Aut. quod obtinet.
 C. si minor se maio. dix. l. pen.
 C. de reb. cred. l. i.
 C. de natur. lib. l. i.
 C. de ind. vidui. l. ambigua.
 C. de dolo. l. quis si certē.
 C. de iureiur. l. iurasse.
 C. de except. l. aduerf. ex.
 C. de transf. l. si quis.

Aduersus sacramentum etiam à se delatum, &c.) Regularum est, contra iusiurandum non licet alicui veni-
 re: vt in contraria Rubrica continetur, fallit tamen
 quādoque: quia illicitum fuit iusiurandum, vt C. de
 legibus & const. l. non dubium, & vt suprà proxima
 Rubrica continetur. Vel quia erat tacita conditio
 numerandæ pecuniæ, vel iustè arbitrandi, vel consi-
 miles, vt C. de nō num. pec. l. ult. & ff. de oper. liber.
 l. si libertus ita vel iustæ causæ superuenientes, vt ff.
 de iureiur. l. admonendi, & suprà proximè dixi, vel
 dolus aduersarij. vt C. de transf. l. si ex fal. & ff. de do-
 nat. l. si legatarius. His ergo de causis, vel similibus,
 si quæ reperiantur, licet venire contra iusiurandum,
 alias non. Azo, rub. 28.

¶ **SACRILEGIUM.** Committens sacrilegium eccle-
 siam violando, vel chrisma siue calicem sacrum pol-
 lutis manibus accipit, vel similia sacrilegia commit-
 tit, pœniteat septem annis. Primo anno extra cœ-
 miterium quod violauit consistat. secundo anno an-
 te fores ecclesiæ. tertio in ecclesia. & in hoc triennio
 carnes non comedat: vinum non bibat nisi in pas-
 cha vel natali, non offerat nec communionem ac-
 cipiat. quarto anno communicabit: & in illo, & in
 v. & in vj. & in vij. tribus feriis, à carnibus & vino
 abstineat ieiunando. xij. quæstio. ij. dæ. mon. com-
 burēs autem ecclesiam quindecim annis pœniteat,
 & eam restituat.

xvij. quæstio. iij. §. si quis. & in ver. maius. De pœna ve-
 rō raptoris siue furis rei ecclesiasticæ: & de pœna fu-
 ris & effractoris tam clerici quàm laici, habetur ea-
 dem quæstione. §. peccata. & capitu. si quis clericus.
 Viuiennus reg. 28.

¶ **SACRILEGIUM.** Stephanus Papa. Reg. seu
 Cap. vij.

Quæ multoties & infrà, &c.

Quicquid in sacratis Deo rebus, & Episcopis iniustè a-
 gitur, pro sacrilegio reputatur: quia sacra sunt & à
 quoquam violari non debent. Viuiennus.

¶ **SACRILEGI** omnes sunt excommunicandi: non
 autem ipso iure excommunicati. gloss. in c. conqu-
 estus. extrà, de foro competenti.

Primò fallit quando sacrilegium committitur in per-
 sonam ecclesiasticam: vt habetur xvij. quæstio. iij.
 ca. si quis suadente. quia essent ipso iure excommu-
 nicati.

Secundò fallit, quando committitur in ecclesia cum
 incendio vel ostiorum effractione extrà, de senten-
 tiis. excommun. capi. conquesti. & c. cum pro causa. vbi
 Hosti. dicit idem etiam in claustro ipsius ecclesiæ, si
 ita violetur.

Tertio fallit, quando committitur in ecclesia aliquid
 violentum: vt not. Hostien. in d. cap. cum pro causa.
 quod est verum quando interueniret incēdium, vel
 effractio: alias non esset ipse excommunicatus ma-
 iori, sed minori, prout not. in d. c. si quis. & d. c. cum
 pro causa.

Quartò fallit, quando bona ecclesiarum violenter ra-
 piuntur: vt sentit gloss. in d. c. conquestus. & in d. ca.
 cum pro causa. vbi plenius de his.

Quintò fallit, quando in ipsa ecclesia committitur sa-
 crilegium, percutiendo vel capiēdo aliquem in ea:
 cum immunitas ecclesiæ violetur: vt in eadem pro
 causa. xvij. quæstio. iij. ca. omnes, circa quod vnum
 dic quod est extrà, de immuni. eccle. non minus.

Sextò fallit, quando lata esset sententia in quemcūque
 hominem sacrilegum lædentem ecclesiam, vt est text. cum gloss.
 in d. c. omnes. & not. in d. c. cum pro causa, secundū
 Anto. in d. ca. conquestus. extrà, de foro competen-
 ti. & auferens libros vel calicem de ecclesia, non es-
 set ipso iure excommunicatus: vt dicit ibi Io. And. & c.

Septimò fallit in casu capituli generalis: de electio. in
 vj. vbi patet, quod ipso iure incurrunt excommunica-
 tionem occupantes custodias ecclesiarum vacan-
 tiarum, & bona ipsarum vsurpantes.

Octauò fallit in laicis occupantibus, dissipantibus, & v-
 surpantibus bona ecclesiarum vacantium, prout vo-
 luit Archi. in c. quia saepe. de elect. in vj. & per cano.
 in c. de laicis. xij. quæstio. ij. & per do. Nico. in d. c.
 conquestus. B. Dias, reg. 658.

¶ **SACRVM.** Bonifa. Reg. xxvij.

Semel Deo dicatum, non est ad vsus humanos vltius

transferendum.

Semel etenim quod concessum est, impudicum est re-
 uocari: quāto magis ergo semel Deo Opt. Max. di-
 catum non erit ad vsus humanos vltius transfe-
 rendum. vid. super eo l. in tantum. §. sacra. ff. de rer.
 diuision. l. de sacra. de cont. empt. Viuiennus.

¶ **SACRVM.** Dicatum. Semel Deo dicatum non esse
 vltius ad humanos vsus transferendum.

PRO.

Ext. de relig. dom. c. ad hæc.
 Ext. de rer. permut. c. mancipia.
 19. q. 3. c. quæ semel.
 De consec. dist. 1. c. altaris palla.

CONTRA.

Ext. de ser. non ord. c. nullus.
 54. dist. c. ex antiquis.
 11. q. 1. c. statuimus.
 Ext. de iudic. c. cum non ab homine.
 C. de episc. & cleric. l. seruis.

SOLVTIO.

Præmissa regula vera est quia eiusmodi res diuini iuris
 esse cœperunt, & extra commercium hominum. In
 situ. de rer. diuif. §. sacra. fallit tamen in contrariis
 propter delictum consecratorum, qui propter ex-
 cessum suum priuantur beneficio consecrationis:
 vt si seruus domino ignorāte faciat se ordinari, quia
 delinquit in promotione sua, domino ignorante se
 permittendo promoueri, restituitur ad humanos v-
 sus, d. c. ex antiquis. & in libero, si promoueatur in
 clericum & delinquat, & sit incorrigibilis, traditur
 curiæ, vt seruiat. d. c. statuimus. Damaf. reg. 88.

¶ **SACRORVM** dilapidatio Patronus, qui res eccle-
 siæ dilapidat, vno anno pœniteat.
 xvj. quæstio. vij. cap. filius. Viuiennus re. 42.

¶ **SALARIVM** duplex, duplexque stipendium habe-
 re debet duplex gerens officium. Ioan. And. & Abb.
 capitulo cum olim. column. secund. de re iud. Bal. l.
 si adscriptum. C. de appell. §. aliud. Auth. vt iud. sine
 quoque suffrag. vnde doctor tenens Cathedram iu-
 ris ciu. & iuris canonici debet habere duplex stipen-
 dium

diu. Bald. l. qui duobus. ff. de cond. & demonstra. simile idem Bald. cap. i. §. i. si de feud. Guardia. Bar. & Cin. leg. cum quæsti. §. sed alia. C. de legatis. leg. quæsitum. §. si quis fundum. ff. de fund. inst. leg. Titia. §. qui Marco. ff. de annuis legatis. no. doct. c. i. de treug. & pace. Medic. re. 3.

SALARIVM ubi debetur pro mercede laboris, tunc in fine debetur. l. diem functo. ff. de officio. assessor. & ibi Bald. Paul. de Cast. & Alexand. sed nota quod salarium iudicibus ordinariis de iure non debetur, ut in §. cogitatio. Auth. ut iudic. sine quo. suffragio, & minus de iure cano. ibi, estote contenti stipendiis v. ut lxxvj. distin. capitulo, non satis. & stipendia iis constituta sunt, ut gratis iustitia litigantibus ministratur, nec sit venalis, ut capitulo cum non ab omni. de vita & honesta. cleri. & ij. quæstio. iij. ca. non licet. lex enim dicit præfides gentium, qui civile administrationem habent, puris uti debent manibus, & ab omni abstinere acceptione, contenti iis quæ à fisco dantur. ita Anch. consi. ccj. præmittendum. & consi. 218. iuxta ordinem. num. i.

Amplia hoc idem in salario medici, ut tenet Bal. in leg. vnica, in ver. consequatur. C. de suffragiis. in 8. quæstio. & ibi glos. ubi dicitur, quod medicus debet habere salarium ab infirmo, cum sanus fuerit factus. idem Bart. in l. i. §. diuus. numero 16. ff. de var. & extraor. cogn. & est tex. in l. archiatrij. C. de professo. & medic. lib. x. & ibi Bar. Fel. in capitul. presbyterum. nu. 4. de homi. Ias. §. Tripl. nu. 56. de actio. insti.

Amplia hoc idem in aduocato. ut in l. diem functo. ff. de officio assessor. ubi debet habere salarium sui laboris in fine causæ. & ibi Iaso. numero 11. & numero 36. & leg. quisquis. C. de postu. & ita cauetur statuto Taruisino, sub rubrica de aduocatis, sub tract. quin to prouis. Ducal. c. 3. quod not.

Amplia, itidem in salario iudicum & assessorum. d. §. Rectorum. Ias. attestatur in d. l. diem functo. nume. 36. Dec. in consilio lxx. numero 2. Guido Pap. quæ. 112. Bologn. in consil. 71. Laur. Syluan. in consilio 28. num. 17. 18. & 20. glos. not. in d. §. diuus. in ver. repeti. in magna glo. quam omnino not.

Fallit tamen de consuetudine, vsque ad hæc tempora obseruatissima, quia salarium iudicibus ordinariis debetur, prout attestantur omnes docto. relati per Anch. in d. consi. ccj. & in d. §. cogitatio. & ibi Ang. doct. mod. quod not.

Fallit etiam quando ex forma statuti aut legis limitatur salarium iudicibus, prout in hac ciuitate Venet. in parte 1377. xvij. August. in Rogat. & 1452. die 2. Septemb. M. consilio, & incisis sententiis tenentur portare iudices infra mensem, & præsentare se d. Audit. & portare capitale & expensas, aliter v. quod not.

Fallit in multiplici salario operariis soluendo, quod utique non secundum maioritatem vel minoritatem, sed secundum mediocritatem exsoluendum erit, licet Ioan. And. in Mercu. in regula, obscuris. teneat spectandum esse id quod minimum est, secundum Guid. pap. quæst. 52. Ego verò ad mediocritatem re & salarium esse reducendum cenfeo. per gl. in l. Nescenius. ff. de nego. gest. ubi media via est eligenda more rusticorum. Boe. q. cxxix. nu. 22. Nouel. re. 183.

SALARIVM, quod debetur iudici delegato, non minus debetur ex parte actoris, quam ex parte rei. cap. statutum. §. prouisurus. de rescr. 6. doct. com. l. si. C. de fruc. & lit. exp. Med. re. 9.

SALARIVS conductus generaliter alicui datus, ut

conueniri non possit vsque ad tale tempus, non extenditur ad debitum iuratum. Fel. c. constitut. nu. 4. de resc. Im. c. dilecto. de præb. Cyn. & Salycet. l. si. C. si contrarius vel util. pub. Med. re. 1.

SALARIVS Conductus poterit à principe indefinite concedi, procedit hoc etiam in ciuitate non recognoscente superiorem, qui inuiolabiliter concessus seruari debet. Doct. com. leg. i. ff. ad leg. Iul. Maiest. Bar. l. utimur. ff. de sepulchr. viol. Luc. legi. nullam. C. de nauic. lib. 11. Alb. l. illicitas. ff. de of. præsi. Alex. consi. 75. col. 2. volu. 5. Dec. consi. 51. colum. 2. Marfi. consi. 84. numer. 41. idem sing. 540. Gui. Papæ decisi. 417. Bal. l. pacisci. ff. de pactis. Med. re. 2.

SCANDALVM cuitari debet ne eueniat malum, hoc dictum vniuersaliter procedit, ut omnino in omnibus procedat, adeo ut ad cuitandum scandalum recedimus à reg. iur. Doct. com. cap. 2. de rescr. Oldr. cōf. 268. Rom. l. si verò. §. de viro. in sept. falle. ff. fol. mat. capitulo 2. de cler. ægrot. c. cum olim. de Cle. coniug. cap. nullum. 28. distin. c. in summa. 3. quæst. in primis. 2. q. 1. Dec. c. cum teneamur. nu. 13. de præb. glo. 2. c. ex literis, de homicidio. gl. c. lator. 2. q. 7. 12. si quis in tantum. C. vnde vi. Ioan. And. capit. inquisitionis. de hære. 6. Rom. consi. 332. cap. super eode cogn. spiri. Abb. post gl. cap. considerauimus in. si. elect. Rom. consi. 307. nu. 4. Med. re. 2.

SALARIVS Conductus à solo principe, Imperatore, vel à Senatu, vel ab habente potestatem ab eis, dari vel concedi potest, alicui priuato, quæ fidantia, & securitas appellatur, & data non debet infringi, villo modo seu violari, per tex. in leg. i. ff. ad legem Iul. maiest. & ibi Ange. Alberic. & Barto. & leg. utimur. ff. de sepul. violato. & ob id offendentes eos, qui habent saluum conductum incidunt in crimen læsæ maiestatis, secundum doct. & præsertim Ang. Barto. Ioan. de Plat. & Luc. de Penna in l. nullam vim. C. de nauicu. l. xj. & Alber. in l. illicitas. ff. de of. sic. præsid. versi. sed quæro quid.

Amplia j. quod Veneti dant & concedunt securitatē, seu fidantiam salitis, hebræis, seu aliis personis indigentibus pro particulari eorum commodo & beneficio, & datus ab omnibus seruari debet, & inuiolabiliter manuteneri ob fidem publicam, secundum Alexand. consilio lxxvj. volum. v. Deci. consi. 15. in princip. versicul. vnde videmus. Marfi. consilio lxxx. iij. numero 41. volumine ij. & singu. dxi. hodie fui interrogatus. Guid. Pap. quæstione cccxvij. ante finem.

Amplia ij. quod domini supraconsoles ex autoritate sibi à senatu attributa dant & concedunt omnibus salitis fidantiam, seu saluum conductum per mensem vnum, & datus seruari debet, secundum Bald. in l. pacisci. ff. de pact. & Mar. Laud. in tractatu suo de confe. princ. not. xlvij. & xlix. Sunt etiam partes 1395. maioris consi. & postea per menses iij. iuxta partem M. consi. 1413. & insuper not. quod securitas data bannito veniendi, intelligitur in dubio pro prima vice, ut Abb. & Felinus in capitulo innouamus. de treug. & pace. Barto. in l. j. ff. ad l. Iul. maiest. Ange. in leg. utimur. ff. de sepul. viol. per tex. in leg. boues. in leg. utimur. ff. de sepul. viol. ubi hoc sermone, §. hoc sermone. ff. de verbo. signi. ubi hoc sermone, dum nupta erit, de primis nuptiis intelligendum est. Bald. in leg. lic. iij. quæstio. C. mand. ubi si quis promittit reaptare Molendinum intelligitur pro prima vice, quod tu not.

Fallit j. quando primus non tennit, & omnino est reite randus. Ita Bald. in capitul. olim. de rescript. ubi si

est data potestas prorogandi, intelligitur pro prima prorogatione. Bald. in leg. ij. ff. de off. leg. Roma. consi. cxxix. Bald. in leg. fi. C. de contrahen. emptio. vers. 4. quarto. Rot. capitulo j. de præbend. in antiquis. Bald. in l. si vi proponis. C. quomodo, & quando iudex.

Fallit, vbi sermo profertur in materia, quæ de consuetudine requirit reiterationem. Bald. in l. prima. C. de fideicommiss. vbi si testator iubet uxorem vestiri post mortem intelligitur, donec in viduitate permanserit, per leg. plenum. §. æquiritij. ff. de usu & habitatione.

Fallit quando licentia esset data vsque ad certum tempus, quia hoc non potest intelligi de prima vice, sed quoties voluerit infra illud tempus. Barto. & Raph. in l. si mihi & Titio. ff. de verbo. obli. & per tex. in l. sicut anno. ff. quibus mod. usu fruct. amittat. iunct. doct. Barto. in l. j. ff. ad l. Iul. maiesta. vt si est concessa securitas alicui eundi, & redeundi pro pace habenda, tunc intelligendum est, quod ille talis possit ire & redire, donec pendet tract. pacis.

Fallit quando per primum actum non est satisfactum menti disponentis, vt puta dicit statutum, quod cauete propinquorum debeant compromitti, vtique per primum compromissum non est satisfactum statuto, si est expiratum, sed debet iterum compromitti, quia intentio statuti est, quod lites inter coniunctos finiantur. Roma. consilio cccciiij. in casu proposito. Soci. consilio cccxxj. visa diligenter. ver. j. circa ea. volu. ij.

Fallit etiam, quando profertur sermo negatiuus, quia extenditur ad quemlibet actum, secundum Oldr. consilio xvj. thema tale est, vbi si testator dicit instituo filiam meam si nisi nupserit nobili, & si nupserit mercatori eam priuo hæreditate mea, filia primo nupsit mercatori, illo defuncto vult filia nubere nobili, vtique filia priuatur hæreditate, quia sermo negatiuus actu primario non finitur. alleg. leg. fi. ff. de verb. obli. leg. hoc genus. ff. de condi. & demon. cum aliis.

Fallit etiam quando dispositio inducta per viam priuilegij, esset temporalis, intelligendo de prima vice, quia hoc esset contra naturam priuilegij, quæ est, vt sit perpetuum, vt regula decet, de regu. iur. in sexto. Ita Ioan. Andr. in capitulo fina. versicu. sed pone quod episcopus. de verbo. sign. in sexto. Domi. in c. licet. §. j. de priuileg.

Fallit in bannitis, quæ fidentia dari non debet, & data seruari non conuenit, secundum tex. in leg. relegati. in fin. & leg. ad bestias, in fin. ff. de pen. & Albe. in l. presenti. C. de iis quæ ad eccl. cõfug. & pari. de Put. in tract. de re milit. lib. ix. capitulo xix. & eo maxime, quia est descriptus in libris publicis, & publicè proclamatus, & bannitus, non est sibi fides seruanda, secundum Bald. in leg. pacisci. ff. de pact. Salicet. in leg. cum indulgentia. numero tertio. C. de sententiam pass.

Fallit etiam in Duce, & capitaneo generali belli saluo conductu dato militi, quia fides omnino est seruanda, secundum Corn. in consilio clxxv. volumine j. & Dec. consi. dxxxj. accuratè. & Alexan. in l. cum proponas. C. de pact. nu. 6.

Fallit in debitoribus affectum liuellorum ac decimarum qui saluum conductum habere non possunt vigore partis 1477. die sexta Decemb. captæ in excellent. consilio Decè, prout in literis duc. diei primi Decem. indi. iij. 1516. Paduæ scrip. quas lege.

fallit etiam in debito iurato, nam si saluus conductus datus alicui ne cõueniri possit vsque ad tale tempus non extenditur ad debitum iuratum. Ita Felin. in capitulo, constitutus. nu. 4. de rescript. Imo. in edicto. de præben. Cyn. & Salic. in leg. fin. C. si contra ius vel pub. vtili. maxime cum saluus conductus præsumatur in dubio concessus ad postulationem patris: & nõ motu proprio. capitulo, si motu, in fin. de præben. libr. vj. & l. j. C. de petit. bon. subl. l. x. quod tu not. I. Nouel. re. 187.

¶ SANCTVS. cū sancto sanctus eris, & cū peruerso per uerteris. Psal. 17. de dam. in l. finita. §. sed & Riisfv.

¶ SANCTORVM patrum dicta sunt imitanda: text. est in c. cum apostolica. vbi Abb. de his quæ sunt à prælat. Inno. in cap. cum venerabilis. de excep. bonus tex. in capitulo. sunt nonnulli. ver. sanctorum patrū. 16. q. 1. & c. sancta. xv. distin.

Limita tripliciter vt per Felin. d. cap. ne innitaris, vbi etiam ponit tres casus quibus dicta sanctorū præbæ lent scriptis Papæ, si meliori ratione fundantur, qui casus deseruiunt pro limitationibus ad vltimam limitationem ibi per eum traditam. B. Dias re. 658.

¶ SANGVIS. Reg. 8. iura sanguinis. Redimere sanguinem suum unicuique licet. De excepta. leg. fin. Riisfvich.

¶ SANGVIS Domini. De stilla sanguinis altaris cadētis super terram, vel aliquo aliquo propter negligētiam presbyteri, debet presbyter pœnitere quadraginta diebus. Si cecidit super palio altaris pœniteat quatuor diebus.

De consecrat. distinct. ij. si per negligentiam. Viuien. reg. 37.

¶ SANGVIS interfecti profluens ante oculos inculpati facit indicium ad quæstionem & ad torturam, vt Boer. in quæstio. clxvj. numero 1. 2. & 3. vt Hippol. Marfi. in consi. xxiiij. numero 2. consi. ix. 3. consilio xcj. numero 4. & consil. 100. nume. 4. volum. 2. Par. de Put. in tract. find. in versicu. tortura. d. cap. mandauit. tex. vers. si occisus exhibetur, & hoc euenit in hac ciuitate Venet. & dum fui assessor clarissimi d. Federici Raynerio anno 1531. in quodam caduere illorum de Iulariis, & dum etiam essem iudex maleficiorum. Tar. sub clarissimo d. Ioann. Raynerio anno 1547. vidi in villa Vulpagi in caduere, cuiusdam de dicta villa, & hoc idem accidit in multis locis Italiæ, prout vidi dum fui assessor, quod est notabile signum concurrente fama, & inimicitia, seu iactatio imputati. I. Nouel. re. 184.

¶ SANGVINIS modica effusio non polluit ecclesiam licet regulariter ecclesia polluat per ipsius effusionem. Abb. capitulo proposuisti. de conse. eccles. verbum enim effusio significat copiam, & abundantiam. glo. c. illorum. §. quod si. de sent. exco. c. reuertimini. 16. q. 1. Gem. c. 1. de cons. eccle. Medic. re. 5.

¶ SATISDARE cogitur etiam qui modicam rei partem possedit, nam per eam non tollitur suspicio fuge. glos. leg. sciendum. in 4. parte. ff. qui satisf. eog. glos. l. si fideiussor. §. fin. ff. eod. glo. §. sed hoc. inst. de satisf. Anto. Corf. in tract. de minim. nu. 122. dixi super. ampl. 83. Medic. re. 5.

¶ SATISDARE non compellitur possidens rem minimam. not. leg. creditores. ff. de priuileg. cred. glos. l. si fideiussor. §. final. ff. qui satisf. cog. Bal. & Angel. leg. sciendum. ff. eod. conc. simil. §. hinc nobis. vers. facultatem. authen. de hæred. & falcid. glos. leg. cum quid. ff. si cert. pet. Med. re. 5.

¶ SATISDANDI impotentia operatur, quod stetur iuratoriæ

iuratoriæ cautioni. notat glo. in l. j. ff. qui satisfd. cog. in glos. fideiusforibus. per tex. in §. sed hodie. Instit. de satisf. & in auth. generaliter. C. de epis. & cler.

Limita 14. modis. vt per Ias. in d. l. j. B. Dias re. 670.

¶ **SATISDATVM** si semel fuerit non est necesse rursus cauere. l. si is. §. si semel. ff. vt in pos. leg. cau. cōc. simil. Socin. lun. conf. 25. col. 2. vol. 2. Alex. conf. 63. col. 7. vol. 6. Med. re. 4.

¶ **SATISDATIO**. Propter impotentiam satisfdandi statur iuratoriæ cautioni. glo. in l. satisfdatio. ff. qui satisfd. cog.

Fallit in 14. casibus, quos not. Ias. in d. l. num. 23.

Sine satisfdatione de iudicatum soluendo nemo admittitur ad defendendum alium, etiam si sit coniuncta persona. l. & ideo. §. si filia. ff. rerū amotarum. l. filius fam. ff. qui satisfd. cogant.

Ampliat in 3. casibus & limitatur in 6. à Iaso. in d. l. filiusfam. num. 1. vbi Soc. limitat in 3. casibus.

Qui possidet immobilia non tenetur satisfdare. de iud. fisti. l. sciendum. ff. qui satisfd. cogantur.

Fallit in 2. casib. quos not. Iaso. in d. l. num. 1. fallit in 10. casib. vt per Soc. in d. l. num. 10. vbi videas etiā Alex. nu. 2. qui limitat in 10. casib.

Possidens annuos redditus releuatur ab onere satisfdandi. Bar. in d. l. sciendum. vbi Ias. limitat in 3. casib. num. 23.

Sine satisfdatione de rato non admittitur quis ad defendendum. l. qui proprio. §. qui alium. & l. minor. ff. eo. l. re. & c. ff. de iud. etiam si constat de mandato. l. vnica. C. de satisfd.

Fallit in 5. casib. quos not. Ias. in l. exigendi. C. de procu. nu. 2. fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 83. Ampliat in 3. casib. & limitatur in 3. à Dec. in l. in eo. §. ne mo. ff. de reg. iur.

Bona possidens in alieno territorio non sub eadem iurisdictione sub qua conuenitur, non releuatur à satisfdatione. Bal. in l. sciendum. nu. 2. ff. qui satisfda. cogātur. & ibi Ias. nu. 2.

Fallit in 5. casib. vt per Roderi. Suar. l. 2. libr. 2. fori. numero 6.

Iudex officium suum impartiri solet timenti ne offendatur ab inimico suo, vt compellat eum cauere de nō offendendo. Marf. in l. i. §. præterea. numero 44. de quæstio.

Ampliat in 4. casibus, & limitatur in 6. vt per Marf. in d. leg.

Iudex ad citationē rei non debet procedere nisi actor prius satisfdet, de proseguendo, de expensis reficiendis. Bald. in auth. generaliter. C. de Episc. & Cler.

Fallit in 4. casib. vt per Lancil. in tract. de of. prætor. in tit. de satisfd.

Hæres grauatus restituere in diem vel sub conditione tenetur fideicommissario satisfdationē præstare. fallit vt not. Plot. in repetit. leg. si quando. C. vnde vi. num. 600. vbiunque quis simpliciter tenetur satisfdare, liberatur dando pignora absque datione fideiusforis. Fallit in 5. casibus. & quinta limitatio sublimitatur in 5. à Soci. in leg. satisfd. ff. qui satisfd. cog. Don. Fina. lib. 3.

¶ **SATISDATIO**. Defensor alterius nemo est sine satisfdatione. l. in eo. ff. de reg. iur.

Ampliat in 3. casibus, & limitatur in vno per Dec. in d. l. in eo. §. nemo.

Possessor bonorum legatariorum satisfdationem de legato sibi præstando offerre non tenetur, sed satis est quod non sit in mora, si legatarius satisfdationem petat. l. 2. §. 1. C. quorum legato.

Fallit in 5. casibus, quos no. Socin. regul. 299. Don. Fina. lib. 5.

¶ **SATISDATIO** ratihabitionis. fieri potest statim post pactum licet regulariter ante litis contestationem fieri possit & debeat. nihil enim refert an aliquid paulo momento fiat, cū ea quæ in continenti sunt, censcantur inesse. l. lecta. ff. si cert. pet. in terminis de hoc doct. l. petens. C. de pact. Ias. l. edita. col. 4. C. de edēdo. & l. ita denum. col. 8. C. de procurat. Seb. Medic. re. 5.

¶ **SATISFACERE** si aliquis promisit. in cōtractib. intelligitur promittere quod soluet, vt in auth. si quando. C. de constit. pec. & probat tex. in l. quod si non soluere. ff. de pign. & in l. rescripto. §. planē. cum gl. ff. de mune. & hono.

Limita dupliciter, vt per Ias. in l. j. ff. qui satisfdare cogant. qui d. conclusionem confirmat post Bar. & alios. B. Dias re. 659.

¶ **SATISFACTIO**. Vnumquemque cuiuslibet criminis causa posse ab ecclesia ad satisfactionē compelli.

PRO.

12. q. 1. c. vlt.

2. q. 1. c. si peccauerit.

32. q. 9. c. iucestuosus

Ext. de sponsalib. c. ad audientiam

CONTRA.

Ext. de iudiciis. c. nouit.

6. q. 3. c. scriptum.

11. q. 1. c. experientia.

23. q. 5. c. regum officium.

SOLVTIO.

In modum denuntiationis quilibet potest super crimine ad iudicem deferri. d. c. nouit. Directē verò non potest laicus apud iudicem ecclesiasticum accusari super crimine ecclesiastico, puta hæresi, periuriis. ext. de elect. c. venerabilem. §. obiectioni. & §. eos igitur. aut sacrilegio. ext. de for. compe. c. cum sit generale. Damaf. reg. 98.

¶ **SATIS** est, si quis vel in paucis amici opera 'consulatur. C. de neg. gest. l. tutori. Riisvii.

¶ **SCANDALVM**. Beda in homiliis. reg. seu Cap. iij. Qui scandalizauerit, &c.

Vtilius scandalum nasci permittitur, quàm veritas relinquitur. Viuennus.

¶ **SCANDALVM** est omnino euitandum, ne mala eneaniant. istam regulam posuit Felin. in c. 2. num. 8. de præscrip. & not. quod scandalizare est præbere tuiam dicto vel facto. secundum B. Thomam distin. xxxvii. q. ij. per totum. & Old. consi. cclxvii. quæstio est, in fin. vbi dicit quod est factum vel dictum minus rectum præbens occasionem ruinæ, & multa propter scandalum non puniuntur, sed sufficit maiores corripere & punire, vt fecit dominus omnipotens. Numeri c. xxv. Rom. aliqua in l. si verò. §. de viro. vij. fallen. ff. sol. mat. Pau. ad Roma. c. xiiij. Abb. & Can. in c. dilecta.

Amplia vt clericus propter scandalum nullo modo ad ministrat in beneficio, quamuis sit idoneus & sufficiens, vt c. tua est. cap. 2. & 3. & c. ex parte. de cler. agrotan.

Amplia etiam vt in ecclesia occidentali non eligatur clericus orientalis propter incontinentiā. c. cū olim. de cler. coniug. ratio quia clerici profitentur castitatem. vt cap. nullum. xxvii. distin. quod non obseruat clerici Græci. vt c. i. de cle. coniug. sed ipsi vxorem ducunt, vt omnibus notum est.

Amplia etiam, vt spoliatus ante omnia non restituitur pro.

tur propter scandalum. glos. not. in c. in primis. ij. q. j. & iij. q. j. in summa. & in c. ad petitionem. in ver. restituendus. de accusat.

Amplia quoque, vt ordinarius iudex non prouidet expectanti apostolicum ob scandalum occurrentem, vt ca. cum teneamur. de præben. & dicitur ibi, quod propter scandalum receditur à regulis iuris, vt in glo.

Amplia itidem quod clericus priuandus toleratur in ecclesia propter scandalum futurum. Innocen. in c. j. de cleri. coniug. Deci. in c. cum teneamur. nu. 13. de præben. cum ibi not.

Amplia similiter vt scādālū sine culpa facit quē haberi p. irregulari. gl. not. 2. in c. ex literis. de homicid.

Amplia, vt dispositio l. si quis in tantam. C. vnde vi, o-mittatur propter futurum scandalum. vt glo. no. in c. lator. in verb. 2. q. 7.

Amplia vt puniendus non punitur propter scandalum euitandum in prouincia, loco, vel ciuitate. Bald. no. in l. i. ff. de offic. eius. cui mand. est iurisd. per l. pen. de sicca.

Amplia etiam, vt si totus populus efficitur hæreticus, inquisitor nullo modo procedere debet contra vniuersitatem, sed scribat & notificet Papæ, secundum Ioan. And. in c. inquisitioni. de hæreticis. in 6.

Amplia itidem vt episcopus dato æquuali concambio priuatur, & hoc propter scandalum, vt Inn. in c. cum pridem. de renun. Abb. in c. j. de elec. Rom. cōf. 33 2. quod latè dixi in tracta. meo de priuileg. pacis. num. 16. & 18.

Amplia quoque, vt propter scandalum prohibetur episcopus dispensare cum clerico deficiente in purgatione, vt Hostien. in c. insinuatam. de symo. & ibi Abb. & Io. de Anania in fi. d. c.

Amplia, vt potest legitimè illis prohibere, ne contrahant matrimonium propter scandalum, esto quod inter ipsos nullum interueniat impedimentum, vt c. super eo. de coga. spiritual.

Amplia itidem, vt episcopus potest prohibere ne eligatur in aliqua dignitate, ille qui in nulla re deliquit, & hoc propter sedandum scandalum. Abb. in c. considerauimus. in fi. de elect. per tex. cum glo.

Amplia similiter, vt propter scandalum Papa potest dispensare super matrimonio non legitimè contracto, secundum opi. Lud. Roma. in cōf. 307. num. 4. per c. quia circa. de consang. & affinit.

Amplia etiā, vt inferior à Papa potest ponere manus ad causam deuolutā ad sedem pōtificalis, & hoc ad euitandū scandalū, vt Host. in c. constitutis. de appc.

Amplia xvj. vt propter scandalum ecclesia tolerat clericos inuitiles, quia propter pisces malos non rumpuntur retia, vt c. quisquis. 24. q. 1.

Amplia etiam in voto, si re vera non obligat, vbi potest peti absolutio, & hoc propter scandalum & salutem animæ, vt Abb. & cano. in c. magnæ. in fin. ibi vnde satis de voto.

Amplia etiam, vt episcopus loci potest propter futurum scandalum inter aliquas familias prohibere ne inuicem contrahant matrimonium. vt cap. cum in tua. & ibi Abb. & Felin. de sponsa.

Amplia quoque, vt licet tacens in actu oneroso præsumatur consentire quatenus est præsens, vt Inno. in c. vestra. extra locat. & Fel. in ca. cum omnes. de cōf. Attamen si tacet timore futuri scandali, non dicitur consentire. vt Rom. in l. quæ dotis. ff. sol. mat.

Amplia vt papa mandat clericis, & sacerdotibus conceditur id quod sibi non competit, videlicet libertatem & potestatem crismandi in ecclesiis pueros, vt

glos. not. in c. peruenit. xcij. dist.

Amplia quoque, vt licitum sit transire ad religionem strictiorem, quando is talis scandalizatur, vt not. Innocen. in capitul. licet. in glo. iij. de regula. & ibi cano. & summa Pisana. in ver. religio. v. & dixi in tra. meo de pace. num. 45.

Amplia etiam, vt quando spero vel dubito rem meam non posse consequi iudice auctore à te malis artib. occupatā, si tamen immineret scandalum potest illam iudex concedere. vt Innocen. in ca. olim. il. 2. de restit. spol. & Fel. & Deci. in c. j. de iudic.

Amplia quoque, vt si Papa scandalizat mundum, potest omnino deponi, vt glo. not. in cap. si Papa, in versicul. 40. distinctione, quam impugnat Petrus de Mōte. in tract. de papat. & Felin. in d. cap. 2. num. 3. versic. 33. de præscri. Deci. in cap. cum teneamur. num. 12. de præben.

Amplia itidem quando duo contendunt de papatu, potest vterque deponi, & hoc propter scandalum futurum, vt Bald. in c. olim. ad fin. de rescript. alle. Hugon. in c. duo. lxxix. distinc.

Amplia similiter, vt si populus non potest præuenire præcursores cardinalis iuxta dispositionem ca. Felicis de Pen. in vj. nisi cum maximo scandalo, non tamen incurrit pœnam d. c. Felicis. Ita Ioan. Andræ. post Archid. quod tu not.

Amplia etiam vt quando dubitatur de futuro scandalo potest episcopus mutare antiquissimam consuetudinem in conferendis beneficiis, rescribendo pontifici de confirmanda vel eradicanda d. consuetudine. vt Card. cōf. 8. proposita quæstio. ad fin.

Amplia vt quando episcopus vocatur ab Archiepiscopo, & à rege, vel ab aliquo alio superiore, debet parere Archiepiscopo, quam alicui alteri, nisi dubium sit de futuro scandalo. Ita Innocen. & Hostien. in capitulo cum parati. de appel. & Hug. in capitul. si episcopus. 24. distinc.

Amplia vt interdum propter scandalum remittitur pœna, vt puta si peccauit multitudo populi princeps, non punitur si non corripit propter scandalum futuræ multitudinis.

¶ SCANDALUM vbi timetur, citatio omittitur & præceptum iudicis substat. Imol. leg. de vno. vbi Marfil. numero 102. ff. de re iud. leg. de pupillo. §. si quis. ff. de nou. oper. nunc. leg. æquissimi. ff. de vsufr. Socin. tractat. Fallen. limi. 10. versiculo citatio, per totum. Med. re. 8.

¶ SCANDALUM vtilius sit, quàm vt veritas relinquatur. De reg. iu. c. qui scandalizauerit. Riisvich.

¶ SCANDALI euitandi causa receditur à communi regula. c. quā cito. de consuet. c. si quando. de resc. Spec. in tit. de inquis. §. quando. c. fi. de hære. 6. Ab. c. cum. de re iud. Gl. 1. de of. ordi. Card. Cle. 1. de immun. eccl. Doc. cū cap. nihil cum scādalo. de præsc. c. hac ratione. xj. quæst. j. Alex. cōf. j. col. 2. vol. 2. capitulo, non potest. 23. quæstio. 4. Cardin. Clem. 1. de pœnis. Med. re. 1.

¶ SCIRE parum & nihil scire æquiparantur. gl. §. pen. auth. de instru. caut. & fid. Marfil. in praxi. crim. §. & quia. numero 7. parum enim & nihil æquiparantur. Bal. auth. præterea. C. vnde vir & vxor. Corn. cōf. 63. li. 1. & cōf. 77. lib. 2. c. de quarta. de præscr. cap. de multa. de præb. Med. reg. 5.

¶ SCIENS causam agi, & non contradicens, si sententia feratur, non hoc ei nocet quominus agere non possit etiam ipse. Abb. capitu. cum super. numero 6. de sent. & re iud. & num. 17. idem cōf. 89. vol. 1. nec ei

nec ei præiudicat, quo ad proprietatem, secus autē quo ad posses. secundum com. opi. de qua attestatur idem Abb. d. c. cum super. num. 17. de sent. & re iud. Med. re. 8.

¶ **SCIENTIA & Ignorantia.** Parem esse scientis & ignorantis conditionem.

In Aut. de litig. §. sui autem.

In Aut. nulli iudi. §. si cui. Azo, rub. 104.

¶ **SCIENS.** Scienti & consentienti non fit iniuria neque dolus. Bonif. in vj. C. de trasl. cum donationis. Reg. nemo fraudare. vide inf. Voluntas. Riisvic.

¶ **SCIENS.** Bonifac. reg. lj.

Scienti & consentienti non fit iniuria neque dolus.

Annecte l. j. §. vsque adeo. ff. de iniur. Viuiennus.

¶ **SCIENTI** præiudicat res inter alios acta, licet non fuerit citatus. capit. penul. de sent. & re iud. Inn. c. in ter. cap. fin. de maio. & obe. c. in nostra. de procur. Bal. l. 2. C. com. diuid. l. 2. C. de fide inst. Imol. leg. de cē. ff. de verb. obl. l. si per lusorio. §. 1. C. de app. Pau. & Alexa. leg. sape. numero 16. ff. de re iud. vbi limi. §. modis. Med. reg. 8.

¶ **SCIENTIA** certa præsumitur ex actu geminato. gl. capitul. ex literis. de diuort. Alexan. l. 1. C. de errore calc. dixi super. in eadem regula. ver. error. not. Docto. d. leg. Balista. ff. ad Trebel. & capitulo 1. de treu ga & pace. Med. reg. 2.

¶ **SCIENTIA.** Scientia non nocet, quia alterius ignorantia alij prodest.

ff. de trib. l. 3.

ff. de lib. caus. l. liberis. §. si duo.

ff. de pig. act. l. si pignore. §. si prædo.

Scientia non nocet, quia alterius ignorantia prodest. Eodem modo posset vno responderi verbo, hæc sunt specialia. vel melius l. tertia. de tribut. nō probat hoc. nec enim ibi contingit propter ignorantia socij conuenti. Imò quia tali cōuenitur actione. Nā & si ego tali cōuenirer actione, idem esset, vt ibidē dicitur. Item quod legitur de liberali causa, leg. liberis. §. si duo. legi potest interrogatiuē, vt sit responsio, nō proderit vel statuitur illud in odium eius qui se venundari passus est, vel quia socij sunt, vt supra dixi. & notauit in leg. iniquissimum. ff. de iur. & fact. ignor. Azo, Rub. 3.

Quando scientia contrahentium vel ignorantia obest, vel prodest.

ff. de tributaria. l. non solum.

ff. de iur. & fac. ig. l. iniquiss.

ff. quibus ad lib. procla. non lic. §. vlt.

SOLVTIO.

Verū est inspecto exitu. Vel distingue an vnus ab alio causam habeat, vel non. Azo, rub. 3.

¶ **SCIENTIA.** Nocet scientia sine contradictione, vel consensus expressus.

In Aut. de non alie. aut permut.

In Aut. de nup. §. si verò.

In Aut. de aequal. dot. §. illud.

In Aut. vt liceat mat. & au. §. quia verò. §. quilibet. §. causas.

In Aut. de sanct. Epis. si seruus.

CONTRA.

In Aut. de nup. §. adscripti. Azo, rub. 104.

¶ **SCIENTIA.** Scientia vel ignorantia mandatarij, mandati obest vel prodest.

ff. de acquir. hæred. l. cum quidam. §. penult.

ff. de eo per quem fact. est. l. 1. §. 1.

ff. de iur. om. iud. l. si quis id quod. §. pen.

Non serui, sed domini, non filij, sed patris, nō procura

toris, sed mandantis scientia inspicitur, vt ff. quod vi aut clam. l. si opus. §. 1. Azo, rub. 3.

Scientia nocet.

C. de vsuc. l. pro empt. l. pater. in fin.

C. de cond. indeb. l. indebiti.

C. de spons. l. vlt. §. 2.

ff. quod vi aut clam. l. nam et si seruus.

C. de furt. l. manifesti. §. tales. in fin.

C. de præscrip. long. temp. l. aut malæ fidei.

ff. si quis caut. l. sed et si. §. vlt.

ff. de calum. l. annus. infra de scientia. Rubrica, scientia & consensus.

ff. ad l. Aquil. l. scientiam.

ff. de nox. act. l. si communis fa.

ff. de tribut. l. 1. §. scientiam.

ff. ad Vel. l. si decipiendi.

ff. de posil. si quis inficiatus.

ff. mand. l. inter causas. §. non omnia. in fin.

ff. de iur. dot. l. mater cum filia.

ff. de don. inter vir. & vx. l. si seruus communis.

Scientia non nocet.

ff. quib. mod. vsuf. amit. l. is qui vsumfructum.

ff. de excep. l. an inutilis.

C. præscrip. 10. vel. 20. an. l. aut malæ.

ff. mandat. l. si fideiussor. §. si cum debitor.

ff. de contrahen. emp. l. suæ rei.

ff. quibus mod. pig. vel hypoth. l. sicut. §. non videtur. Azo, rub. 3.

Scientia nocet, & econtra.

Circa hoc distingue. Vtrum ego aliquid faciā in meū præiudicium, contrahendo, vel quasi, id est vbi diminuat de iure quod prius habebam, an alius faciat in præiudicium meum, vel alij nocendo, me sciente, delinquam. In primo casu, si sciens faciam mihi præiudico, si verò factum ignorem, vel in iure errem, quod mihi puto imponere necessitatem super eo faciendo quod facio, mihi nō præiudico. ff. si quis caut. l. sed & si. §. vlt. & de sponsal. l. vlt. in fin. & C. de fur. l. vlt. §. tales. & de cond. indeb. l. inde. & in isto casu intelligitur prima Rubrica. Si verò alius contrahendo scienter mecum, facit aliquid me ignorante vt mihi nocet, sibi nocet, non mihi. vt ff. de act. empt. l. quero. & l. 1. & ff. mandati. l. inter causas. §. non omnia. & C. de Epis. aud. l. si legibus. Sin autē contrahat cum alio, me sciente in meū præiudicium, siquidem ille contractus valere possit, licet ego cōtradico, puto quod venditur res mea, donatur, alienatur, legatur, vel res mihi obligata alij obligatur: tenent enim isti contractus in rebus alienis, nec mihi scienti fit præiudicium, quia sci o ius meum vbique durare. ff. quibus mod. pig. vel hypoth. l. sicut. §. non videtur. nisi rei meæ venditæ me præsentem precium acciperet. tunc enim mihi præiudicāre. vt ff. de euict. l. quidam. Ex quo apparet, scientiam prodesse in retentione iuris nostri, sicut allegatur in cōtraria Rubric. vt ff. quibus mod. vsuf. amittatur. l. is qui. & de acceptila. an inutilis. & ignorantia nocere. vt ff. de acquir. pos. l. possideri. §. Nerva. & l. peregrè. hoc ita intelligitur in cōtraria Rubrica. Excipitur nisi affinitatis aut agnationis ratio meū consensum inducere videatur. vt ff. de dona. int. vir. & vx. l. si seruus communis vel potestati vt ff. de tribut. l. 1. §. scientia. idem in C. de epis. & cle. athen. si seruus. vel ratio patris potestatis. vt ff. ad municipi. l. quoties. & C. de nupt. l. si vt proponis. Si verò contractus vel negotium aliquod me inuito valere non possit, si fiat me sciente, præiudicatur mihi, puta, res mea

mea tibi obligatur, vel ducis aquam pluuiam per fundum meum, alioqui non, vt C. ad Vel. leg. si sine. quæ res pignori obligari pos. leg. qui filios. & de aq. pluui. arc. l. Labeo. & probatur prædicta distinctio, ff. de re iud. l. sæpe. §. cur autem. Si autem alius sciente me delinquat, si in delinquente habeam ius imperandi, teneor, si eū de facto prohibere possum. vt ff. de nox. act. l. in delictis. & notauit in l. 2. §. Celsus. ff. pro emp. Si verò non habeam ius imperandi, mea sola scientia non nocet, nec mihi nocet iussus, vt ff. ad l. Aquil. l. liber homo, si iussu alterius. Sicubi autem eum qui iussit, & non habet ius imperandi, teneri, inuenitur speciale in illis casibus dicebat, vt ff. de vi & vi arm. l. 1. §. quoties. & §. deiecit. & ff. de iniur. l. non solū. §. si mandato. & ff. arbo. furtim cas. l. furtim. §. sine. ff. quod vi aut clam, l. denique. §. vlt. Ioan. dicebat, vtrunque teneri, tam iubentem quàm obtemperantem, sicut prædictis aliis legibus manifestissimè declaratum est. Mihi videtur Ioannis vera esse sententia, nec obstat ei l. Martinus. ff. ad leg. Aquil. leg. liber homo. Licet enim dicatur, si non habuit ius imperandi, cum eo agendum est qui fecit: tamen non dicit ibi tantum. vnde nihilominus agi poterit cum imperante, etiam respondeo illi legi, ff. de act. & obl. l. seruus. Si enim seruus piraticam exercuit, iussu domini post libertatem, tenetur, non dicit enim, vnde & pro iussu conueniri dominus poterat cum nulla l. prohibeatur. præterea contra Martinus facit l. ff. de admini. tut. l. ita autem. §. gessisse. & ff. si mentor fal. mod. dix. l. 1. §. vlt. & ff. ne vis fiat ei qui in pos. miss. l. 1. §. si domini. ff. ad l. Cor. de fals. l. diuus. §. item senatus. & ff. de liber. caus. l. non solum. §. 1. ff. de fid. ius. l. 3. Azo, Rub. 3.

Non distinguitur, sciuerit an ignorauerit.

Non distinguo, sciuerit ab initio an ex post facto.

ff. de his qui not. infam. l. quid ergo.
ff. de act. emp. l. si minor.
C. de bonis maternis. l. 1.
ff. de ædil. ed. l. 1. §. causa.
ff. de pos. l. 1. §. si scista.
ff. de contrah. empt. l. siue.
ff. mandat. l. si fideiussor. §. quædam.
ff. locat. l. item queritur. §. si fullo.
ff. locati. l. sed addes. §. inquil.
ff. de iniur. l. 1. §. siue.
ff. de iur. fil. l. deferre. §. vlt.

Quia scire debuit.

ff. pro emp. l. qui fundum. §. seruus.
C. de rescind. vend. l. quisquis.
ff. de acquir. hered. l. si duo.
ff. de duob. reis. l. si ex duobus.
ff. quod vi aut clam. l. prohibere. §. vltimo. & leg. seruus.

ff. pro emp. l. qui fundum. §. Seruius.

ff. de fideiuss. l. si Titius ex Scia.

ff. ad l. Aquil. l. ob id. §. idem iuris.

Non distinguo, sciuerit &c. Hæc Rubricella appositæ est supra, Ignorantia prodest in fin. similiter est ibidem exposita, & ea quæ sequitur, nam vbicunque diximus, aliquem non probabiliter errare, vel ignorare, ibidem dicitur teneri, quia scire debuit. Az. rub. 3.

SCIENTIA, & Consensus.

Consensus siue scientia præiudicat.

C. de don. aut. nup. l. si tibi.

C. de eui. l. exceptio.

C. si al. res pig. da. l. 1. 2. & vlt.

C. de iuris. om. iud. l. est re.

ff. de his qui not. infam. l. quid ergo.

ff. ad l. Aquil. l. in leg.

ff. de pub. l. si ego. §. 1. & 2.

ff. de no. l. si communis fa. & l. 2.

ff. comm. diui. l. Sabinus.

ff. de interrog. act. l. de æta. §. qui ita.

ff. de mor. infe. l. si prius.

ff. de trib. l. 1. §. 1.

ff. de pec. l. licet. §. idem.

ff. de exerci. l. 1. §. magis.

ff. de eui. l. quidam ex.

ff. mand. l. si præceden. in fin.

ff. loca. l. cum in plures. & l. quæ loca.

ff. de pig. l. fideiuss. §. 1. & l. pater.

ff. de don. inter vir. & vxor. l. seruus.

ff. de leg. 1. l. si fundus.

ff. de aqua plu. arc. l. Labeo.

ff. de acquir. rer. dom. l. nouo.

ff. de do. ex. l. apud. §. quæsit.

ff. quæ in fraud. cred. l. qui aliter. §. præterea.

ff. quib. ex caus. in pos. eatur. l. hæc autem.

ff. ad munic. l. 1.

ff. ad l. Corn. de. fal. l. vxor.

Non præiudicat.

ff. de pig. act. l. Gaius.

ff. quibus mod. sol. l. si deb. §. vlt.

ff. de admi. tut. l. Lucius & Titius.

ff. de iuris. om. iud. l. si conuenit.

ff. de bon. lib. l. qui cum ma. §. si conuenerit.

ff. qui & à quib. man. l. si priuatus.

ff. de furt. l. si quæ seruo.

C. si aduer. do. l. 2.

C. de exercit. l. 1. §. mag.

ff. de tribut. l. 1. §. scientiam.

Scientia, siue consensus, &c.) Et contrà, vt in ista R. cōtinetur, & diximus supra prox. Præsentia plurimum &c. Certum est scientiam & consensum nocere, & præiudicare, nec obstat leges in contraria Ru. signata, si causa earū singulariter respōsioni subiiciamus. Quod enim legitur ff. de pig. act. leg. Caius. est ideo, quia cum scio alium relinquere rem meam, siue cōsentiam, siue non, siue etiam contradicam, nihilominus tenet relictū, vt in præfata R. dicitur, vnde mihi non præiudicat scientia. vt arg. ff. de re iud. l. sæpe. §. si scientibus. itē quod legitur ff. de ann. t. l. Lucius Titius Ga. est ideo, quia tutor erat testamentarius. Vnde quasi satis propter intimæ dilectionis affectū habuit pater suo testamento filio consultum, circa tutoris tantum personam, noluit lex patri tutoris ex sola scientia præiudicari. Aliud verò si datus esset à iudice tutor. tunc enim quia non ad eō plenè fit à iudice inquisitio, quem non incitat amoris vinculū sicut patrem, voluit lex pupillo pro patris tutoris scientia consulere, vt ff. de tut. l. si filius. Vel aliter, quanto magis est auctoritas magistratus, quàm testantis, tanto magis obligat præsentem, & non contradicentem. Quod autem legitur in ff. quib. mod. pign. vel hypo. sol. l. si debitor. §. vlt. ideo dicitur, quia id cui consensit creditor, nō est securū. cur ergo submo ueretur ab intētionē sua? Itē qđ legitur in ff. de bo. lib. l. qui cum ma. §. si pa. ideo dicitur, quia propter necessitatem rei familiaris, & periculum vitandum fit. Vnde etiam si scienter instituat calumniosam accusationem non punitur. Quod autem legitur ff. de iuris. om. iud. l. si conuenerit, speciale est aliàs licet cuiq. renūciare suo iuri. vt C. de pact. l. si quis in cōsc. Itē quod legitur in C. si aduers. donat. speciale est priuilegium

privilegiū ætatis, vt ibidem dicitur. Et quod legitur in C. ad Vell. Aut. siue à me. speciale est, propter fragilitatem sexus in fœminis. arg. ff. de iur. & fact. ign. l. regula. in prin. Item quod legitur in C. de furt. l. si quis ser. speciale est, vt in eadē leg. cōtinetur. Quod autem legitur ff. qui & à quib. ma. l. si priuatus. ideo dicitur: quia coactio interuenit, non ergo debet esse ratum, quod tali coacta voluntate est factum. Quod leg. in C. de coll. deteg. l. 1. est ideo: quia filius qui consensit, errabat, vnde sibi non præiudicat, vel ideo: quia filius non erat dominus, sed mater, vnde sibi consensus nihil operatur. Quod autem dicitur in C. de lib. causa. l. nec ideo. dicitur: quia sola mea, & nuda voluntate non possum fieri seruus. nec erat ibi consensus: quia alius mecum non contrahebat, vnde non paratur mihi præiudicium. arg. ff. de dona. nuda ratio. His ergo vinculis contrariorum solutis, habebit locum præsens Rub. & quod in sequenti Rub. similiter supponitur, aliàs scientia nocet.

Patientia consensui comparatur.

ff. de posit. l. si duo.
ff. de priuil. cred. l. sacri.
ff. de iur. dot. l. cum poss.
ff. ad l. A. qui. l. scientia.
ff. de donat. inter vir. & vx. l. si ser.
ff. de iure patro. l. si adigere.
ff. ad municip. l. 2.
ff. qui milit. non pot. l. 1. §. vlt.
ff. de acquir. poss. l. 2.
C. de Lat. lib. toll. Aut. ad hæc.

CONTRA.

C. de reb. al. non alien. l. 2.
ff. quib. mod. pig. sol. sicut. §. non.
ff. de pig. act. l. Gaius.
ff. de leg. 1. l. si fundum.
ff. de leg. 2. l. Titia. & l. iustè. §. Lucia.
ff. de rescind. vend. l. Titius. §. fideiuss.

Patientia, &c.] Certum est, ex scientia induci patientiam, & ex patientia cōsensum, vt in ista, & in suprâ, proxima Rub. dicitur. nec obstat duæ leges primæ in cōtraria Rub. signatæ: nullo enim modo ad rem pertinent: aliæ verò determinantur, vt suprâ, proxima Rub. diximus, & in illa, Præsentia plurimū, &c.

Qui non contradicit, pro consentiente habetur.

In Aut. de nouat. §. illud.
In Aut. de non al. aut per. §. vl.
In Aut. de nup. §. si verò ab
In Aut. de sanct. Eccl. §. si ergo.
C. de paga. l. nemo nec.
C. de leg. l. 3. in fin.
C. ad Vell. l. si sine.
C. de nupt. l. si vt proponis.
C. de his qui à non do. man. l. vlt.
C. de acq. poss. l. 2.
C. de fideicom. l. cum propo.
C. de remis. pig. l. si in pro.
C. quomodo & quando iu. l. 3.
C. de fals. mo. l. 2.
C. qui mil. pos. l. vlt.
ff. communi diuid. l. Sabinus.
C. de adopt. l. in adopt.
ff. de exerci. l. 1. §. 1.
ff. de nox. l. 3.
ff. quib. mod. pig. sol. l. si vnus. & l. semper. §. 1. & 2.
ff. de pig. l. fideiussor. §. cum pater.
ff. ad ad Maced. l. si filius fa.

ff. de don. int. vir. & vx. l. si seruus.
ff. solu. mat. l. 2. §. 2. & l. qui pati. & l. fideicom.
ff. de iure patro. l. adigere.
ff. de do. l. item quæritur. §. ille.
ff. de preca. l. in rebus.
ff. de decur. l. honores. §. vlt.
ff. de dam. infect. l. qui bona. §. si quæ iusta.
ff. de lib. cau. l. sed tunc pat. & l. imò quod. in fi.
ff. de aq. plu. arc. l. Labeo.
ff. ad municip. l. 3.
ff. de fideiuss. tut. & cura. l. cum hostem. §. vlt.
ff. de dol. except. l. apud Cel. in prin.
Non habetur pro consentiente.
ff. de pig. act. l. Gaius.
ff. de rescind. vend. l. Titius.
ff. de lib. caus. l. non videtur.
ff. de procur. l. filius inuitus.
ff. de seruit. vrb. præd. l. in fur.
ff. quib. mod. pig. sol. l. sicut. §. non vi.
ff. comm. diuid. l. Sabinus.
ff. de accen. l. an in vinculis.
ff. de seruit. l. si quæ in ser. l. pen.
ff. de contrah. emp. l. in hoc.
ff. de pact. l. super.
ff. de ritu nup. l. in eo. §. deinde.
ff. de leg. 2. l. Titia. & l. Lucius.
In Aut. vt spon. lar. §. rursus.

Qui non contradicit, &c.] Et contrâ, vt suprâ proximè Rub. dicitur, patientia seu non contradictio consensui comparatur: nam hæc Rub. cum superiori proxima, & alia quæ præcedit ipsam, eandem continēt sententiam. Est tamen vtraque intelligenda in his, quæ expressim non desiderant consensum, sed racito sunt contenta: alioquin contrâ, vt ff. de procur. l. filius. §. inuitus. & de seruit. vrb. præd. l. inuitus. & de furt. l. si quis in serui. §. ibi. & l. si qui vas. §. veta. & l. pen. Item non obstat, quod legitur in ff. de lib. caus. l. non videtur, & de ritu nup. l. in eo. §. deinde. quia quod dicitur, non contradicens habetur pro consentiente est intelligendum de eo, qui non contradicit, sciens id quod agitur. Quod autem dicitur de pig. act. l. Gaius. & t. quib. mod. pig. vel hyp. sol. l. sicut. §. non videtur. suprâ, tertia Rub. determinatū est: & ita soluitur Rub. contraria. Lex autem, quæ est in ff. de cōt. emp. in huiusmodi. & alia quæ est ff. ad l. Pomp. de parri. l. frater. non sunt contra, imò faciūt pro hac Rub. Item quod legitur ff. de accep. l. an inutilis. non obstat: quia contractus ipso iure nullus erat, vnde scientia præiudicare nō poterat circa cōtractum, qui nullus erat. Quod legitur ff. communi diuid. l. Sabinus. videtur facere pro hac Rub. nam & ibi dicit in socio patiente, quod non agit ad demolitionem operis, quantum ad hoc: ergo habetur pro consentiente, licet non omnino vice consentientis habeatur: agit enim ad interesse. Id autem quod dicitur in aut. vt spon. larg. §. rursus. & ff. de leg. 2. l. Titia. §. Lucius. de eis qui rem suam vendi vel diuidi patiuntur, solutum est suprâ, eo. Præsentia plurimū &c. & in illa Rub. Scientia, siue consensus, &c.

Qui non consentit, pro consentiente habetur.

ff. de procur. l. filius. §. inuitus.
ff. de seru. vrb. præd. l. inuitum.
ff. de ritu nupt. l. in eo. §. 1.
ff. de man. vind. l. 3.
ff. de furt. l. qui vas. §. qui ex.

Qui non consentit, &c.) Hæc Rub. & leges idem subiectæ, suprâ proximè expositæ sunt.

Tom. 2. Reg. Iur.

E c

Differt scientia à consensu.

ff. communi diuid. l. Sabinus.

CONTRA.

ff. de don. inter vir. & vx. l. si seruus communis.

ff. ad Maced. l. 2.

Differt scientia, &c. & contrà. Illud negari non potest, quin scientia simplex, id est, sine consensu, differat à consensu, vt in hac Rub. conuenit tamen in multis, vt in cōtraria Rub. & suprà, in illa Rub. Qui nō contradicit, & in illa, Præsentia, &c. & in illa, Sciētia, &c. Patientia traditionem inducit.

ff. de public.

ff. de iur. dot. l. si ego. §. dotis autem.

Sciens vfucapere potest.

ff. de nox. l. & generaliter.

ff. de dam. infect. l. prætoris. Azo, ru. 57.

¶ **SCIENTIA** soluitur morte, vnde qui in alterius locum succedunt, iustam habent causam ignorantia, an id quod peteretur, deberetur. l. qui in alterius. ff. de reg. iur. vbi Cagn. num. 2. dicit in facto alterius tollerabilem esse ignorantiam, l. fin. ff. pro suo, not. cap. cum quis. de reg. iur. 6. Quæ quidem conclusio ita distinguenda est, nam aut successor agit, aut cōuenitur, si agit, non excusatur, quia certus esse debet, cum sit in potestate eius, an velit experiri, & antè debet rem explorare, d. l. qui in alterius, secus autem si ipse conueniatur, nam restituitur ob probabilem ignorantia causam, Din. cap. cum quis. numer. 3. de reg. iur. 6. Ampl. primò, si quis promisit alicui nomine pœnæ ante calendas, si decedit, hæres non tenetur ad pœnam, Din. dicto loco, num. 1. Secundò ampl. in emphyt. nam hæres eius, vel successor excusatur, si non soluerit, non enim tempus cedit ignorantia. l. 1. §. dies. ff. quando appell. sit. annus. ff. de calum. l. cū sex. de ædil. ed. Doct. com. Inst. qui dari tut. poss. in princ. Din. d. loco. numer. 4. & si cadit à iure, restituitur per clausulam, Si qua mihi iusta causa. Doct. com. l. 2. C. de iure emphyt. Roma. consil. 166. Alexand. consil. 169. numer. 10. volum. 2. Decius consil. 58. & consil. 138. Ruin. consil. 150. lib. 1. Curt. Sen. consilio 50. Cagnol. l. qui in alterius, num. 4. ff. de reg. iur. Rom. consil. 123. num. 5. Bart. & Alex. l. cum filius. §. in hac. ff. de verborum oblig. Ti raq. in tract. retr. conuen. §. 1. gl. 2. num. 58. Cagn. l. 2. quæst. 72. C. de pactis. Tertiò ampl. vt hæres, qui re conductam à defuncto non restituit, non teneatur pœna l. penul. C. vnde vi. Bart. l. si quid cōductioni. C. loc. Roman. consil. 392. Felin. c. inter dilectos. colum. pen. de fid. instrum. Quartò ampl. in alienatione rei feudal. Ias. l. si. q. 15. C. de iur. emph. Cagn. d. loco, num. 9. Fallit tamen primò quo ad ea, quæ cōtinentur in testamento, quæ successor scire debet. l. non est ferendus. ff. de transact. Dec. l. eius qui. §. si. columna 2. ff. si cert. pet. consilio 287. & consil. 303. & hoc quādo immistio facta esset virtute testamēti, tunc enim præsumitur scientia contentorum in testamento, Alexan. consilio 4. volumine 2. vt quādo essent hæres extranei: nam in suis præsumitur ignorantia, nisi ex coniecturis aliud appareat, Bart. l. qui in prouincia. ff. si cert. pet. Cagnol. d. l. qui in alterius, num. 11. ff. de reg. iur. Secundò fallit, quando quis tractat de lucro captando, quo casu non excusatur hæres propter ignorantiam, sicuti quando tractat de damno euitando. §. si res legata. Instit. de legat. Tertiò fallit, quando successor agit, vt dictum est, per d. l. qui alterius. Quartò fallit, quando hæres prosequitur causam defuncti temere litigantis,

nam ipse etiam in expensis condemnatur, Bald. l. si pater. C. si pend. appell. mors interu. Ias. l. properandum. §. si autem. columna 1. C. de iud. Cagnol. dicta l. qui in alterius. numero 14. ff. de regulis iuris. Med. trac. 2. par.

¶ **SCRIPTOR** alicuius instrumenti si errauerit nō nocet partibus. doct. com. l. si librari. ff. de reg. iur. Fel. c. inter dilectos. columna 9. de fide instr. quod pro cedit siue error sit in omittendo, siue in committendo, dummodo cōstet de errore. Cag. d. l. si librarius. num. 6. Med. re. 8.

¶ **SCRIPTOR** potest retinere quinternum, donec sibi fuerit satisfactum. Ant. in tract. de min. nu. 90. & sic datur pro minima retentio. Med. re. 5.

¶ **SCRIPTURA** calumpniosa in iudicio non obtinet. de fi. inst. l. 2. Ruifvich.

¶ **SCRIPTURA** in casibus vilibus de iure non requiritur nec in processu, neque in sententia, neque laudo. Bart. auth. nisi breuiore. C. de sent. ex breu. recit. Abb. c. quoniam contra. not. 3. de proba. auth. vt iudices sine quoquo suffragio. §. veritati. Bart. l. diuus. ff. de cust. reorum. Abb. c. 3. de proba. §. sic tibi. auth. de mand. princ. Blanchus in tracta. de compr. q. 9. nu. 43. Med. reg. 5.

¶ **SCRIPTURA** manu alterius facta, & scriptura manu propria æquipollet ac si ipsemet totam scripturam fecisset. Inno. in c. quoniam contra. de probatio. quæ sequitur Abb. & Mod. pro quo facit text. in c. inter dilectos. de fid. inst.

Amplia, etiam si esset statutum requirens plures notarios ad vnum actum: vt per Bald. in authen. contra qui propriam. C. de non numera. pecu. & idem Bal. in rub. C. de fide instrum. vers. sed dubitatur nūquid tabellio.

Primò fallit, dummodò sit actus qui non poterat fieri me prohibente: quia subscribendo videor consentire, secus si esset actus qui omnino poterat fieri me prohibente: vt per gloss. & Barto. in l. Gaius. ff. de pign. actio. & Imol. in capitul. ex literis. de transactio.

Secundò fallit, nisi quis subscriberet se nomine alieno: quia non nocet sibi, secundum Imol. in capitul. si quis presbyterorum. de rebus ecclesiæ, non alienandis.

Tertiò fallit, nisi quis subscribat se ratione officij, vt docto. in d. c. si quis presbyterorum.

Quartò fallit, quando quis subscriberet se tanquam testis ad factum sibi non pertinens, per l. Gaius. ff. de pign. actio. secus si ad ipsum pertinebat & scienter se subscripsit: vt per docto. in capit. ex literis. de transactio.

Quintò fallit, nisi subscribens non legisset, nec legi audiuiisset illa, quibus se subscribit, secundum Ang. in l. ita stipulatus. §. Chrysogonus. ff. de verborum obligationibus.

Sextò fallit, dummodò sit specialis subscriptio, faciens mentionem de his, quæ superius in eadem charta scripta erant: vt per Bartol. in l. diuus. §. idem senatus. ff. de falc. & Paul. de Castr. cōsil. cccxlvij. incip. in Christi nomine. de causa præsentis. de quo tamē vi de Pet. de Ancha. cōsil. cccxv. incipien. prius de iuribus. & Bald. in auth. si quis in aliquo. C. de edendo. B. Soc. re. 435.

¶ **SCRIPTURA**. In his casibus est scriptura necessaria.

C. de sac. Eccl. Aut. presbyter, diaconus.

C. de mand. prin. l. si quis.

C. de

C. de ep. audien. Aut. liberi.
C. de duo. diuer. iur. l. in petit.
C. arb. tut. §. i.
C. de non num. pec. Aut. hanc.
C. de donat. propt. nup. Aut. ex decur.
C. de nupr. Aut. maximè.
C. de iur. emphyt. l. i.
C. de nat. lib. Aut. item siue. & Aut. hoc cum

quis.
C. quando mul. tut. off. fung. Aut. matri.
C. de testamentis. Aut. quod fie.
C. de iur. delib. l. sancimus. §. cum autem.
C. quomodo & quando iud. Aut. qui semel.
C. de sen. ex breuic. recit. l. i. & 2.
C. de Lat. lib. tol. §. si quis.
C. de accus. actorum.
C. de annal. excep. l. vlt.
C. de bon. aut. iud. poss. l. vlt.
C. de dona. l. si quis. l. sancimus.
C. de appell. eos qui. §. vlt.
C. de præd. minor. non ali. l. si vnum. §. vlt.
ff. de testibus. l. i.

C. fam. her. l. vlt. §. secundum quosdam.
C. de litis contest. Aut. offeratur.
C. de iudiciis. l. apertissimis.
C. de his qui veniam. l. 2.
C. de appell. l. à senten. §. vlt.
In Instit. quib. mod. ius pat. sol. §. sed &
ff. de libel. l. post.
ff. de fideicom. lib. l. cum verò. §. hæc.

In his non est necessaria, maximè
si de facto constet.
C. de contrah. empt. l. non ideo.
ff. de acquir. poss. l. 2.
C. de donat. in extraneo.
C. de fid. instr. l. non idcirco.

In his casibus scriptura, &c.] Generale est, vt tantam
efficaciam habeant testes, quantam & instrumenta:
vt in contraria Rubrica dicitur. Fallit autem in ca-
sibus, vt in hac Rubrica continetur. Et est ratio: quia
quædam sunt aliis solenniora, quædam verò, sicut
& facta sunt, voluit lex seruari. ne ergo aliquid deci-
dat à memoria hominū, maluit scripto commèdari.

Scripturæ non est standum.

In Aut. vt spons. larg. §. 2.
C. de lib. caus. l. nec si. l. iubemus.
C. de probat. l. non epistolas.
ff. de comp. l. vlt.
ff. de pig. act. l. Gaius.
ff. de instit. act. l. vlt.
ff. de mand. l. creditor.
ff. quib. mod. pig. sol. l. sicut. §. si debet.

Scripturæ standum est, etsi contra
factum sit.

C. de arb. tut. l. vlt.

Scripturæ non est standum, &c.] Quod in hac Rub. cō-
tinetur, indubitanter verum est, quod autem alle-
gatur in cōtraria Rub. C. arb. tut. l. vlt. est ideo: quia
inuentarium fit cum grandi solennitate, scilicet pu-
blicarum personarum: puta iudicis, consulum, & ta-
bellionum pub. vt ff. de admin. tut. l. tutores & cura-
tores. Vel dic, vbi nō est scriptura per tabellionem
facta, probat tutor per duos testes: vbi autē fit per
tabellionem, non est ita, nec enim magis duobus te-
stibus creditur, quàm scripturæ, imò magis scriptu-
ræ, si verò quatuor essent, vel quinque, contrarium
esset. Azo, rub. 39.

Scriptura propria non obligat.

C. de probat. l. non epistolis.
C. de lib. caus. l. nec si. l. iubemus.
C. de pact. l. epistola.
ff. mandati. l. hereditor. in fi.
ff. quib. mod. pig. sol. l. sicut. §. si debitor.
ff. de pig. act. l. Gaius.
ff. de instit. l. vlt.

Propria scriptura, &c.) Euenit quædoque, vt quis emit-
tat cautionem suam ad obligandum ad quod est in-
ualida, nisi in mutuo, vt in Instit. de oblig. quæ ex de-
lict. vt in hac Rubrica dicitur.

Scriptura licet propria non inducat obli-
gationem, inducit tamen præ-

sumptionem.
ff. deposit. l. publica. §. vlt.
ff. de leg. 3. l. cum quis decem. §. eddicillis.
C. de quadrienn. præf. l. 2. §. vlt.

Licet scriptura, &c.] Vbi emitto meam scripturam ad
probationem, siquidem aliquam causam adiciam,
fit mihi præiudicium, vt ff. de probat. l. cum de inde-
bi. §. vlt. & C. de non nu. pec. l. generaliter, & l. si ex
caut. Si verò causam non adiciam, mihi non præiud-
dicatur, vt ff. de probat. l. cum de indeb. §. vlt. & C.
de non num. pec. l. generaliter, & l. si ex caut.

Ordo scripturæ seruandus est, sed &
facti, & solutionis.

ff. de procur. l. si quis cum. §. vlt.
In Aut. de hæ. & Falc. §. i. in fine.
C. de edict. diui Ad. tol. l. i.
ff. de vsufr. l. sed & si. §. i.
ff. de vsufr. l. quoties. cum omnibus suis concor.
ff. de vulg. sub. l. 2. §. post. sed quædā gl. ibi posi-
ta. In aliis tamen libris totam conditionem
soluit.

ff. de stip. seru. l. ant. pen.
ff. de leg. 2. l. 9. vel 3. §. pen.
C. de fideic. l. i. §. generaliter. §. si quis.
ff. qui & à quibus. l. si quis hæres.
ff. de hæ. instit. l. qui soluendo.

Non est seruandus.

In Instit. de leg. §. pari ratione.
ff. de vsu. & hab. l. per seruum. §. in summa.
ff. de vsufr. earum rer. quæ vsu consu. l. si tibi.
ff. de vulg. l. 2. §. vlt.
ff. de leg. 2. l. cum pater. §. fideicom.
ff. de solut. l. in his. §. cum nec.
C. de testamentis. l. præpositis.
ff. de dam. infect. l. si finita.
ff. de pecul. leg. l. quidam.
In Instit. de inutil. stip. §. item si quis.
C. de appell. l. i.
In Decre. dis. 52. solliciti.
ff. deposit. l. si hominem. §. item.

Ordo scripturæ, &c.] Ordinem seruamus, quotiens
quæritur, quis homo cui personæ debeat præferri
in aliquo obtinendo: vt in contraria Rubrica con-
tinetur. Vbi autem non hoc quæritur in personis,
sed hoc, an valeat scriptura, an testamentum, vel in
qua causa debeat accepta ferri pecunia: nec specta-
mus ordinem scribētis, sed ius: vt in contraria Rub.
continetur. Et est ratio: quia prælatio ex ordine
consideratur an valeat, vel non, de iure. Azo, rub. 39.
Veritas rei potior habetur, quàm quod scriptura
contingit, errore vel simulatione: hoc
est, plus valet quod agitur, quàm
quod simulatè cōcipitur.

C. si contra ius vel util. pub. l. 1.
 C. de transact. l. cum ea.
 C. de err. aduoc. l. 2.
 C. de probat. l. cum precibus.
 C. si cert. pet. l. si verò non.
 C. ad Vel. l. pater.
 C. de non num. pec. l. si quasi.
 C. de vsur. l. 1.
 C. si quis alteri, vel sibi. l. multum.
 C. de don. inter vir. & vx. l. 2.
 C. de testam. l. errore.
 ff. de stat. hom. l. Imperator.
 ff. de off. præs. l. illicitas. §. veri.
 ff. mand. l. qui negocia.

Rei veritas, &c.] Hæc Rubr. exposita est supra in illa
 Rub. Scripturæ non est standum.

Charta in aliqua parte falsa, vel cancellata,
 non est in totum reprobanda.

C. de trans. l. si ex falsis.
 C. de donat. l. sancimus.
 C. fam. herc. l. sancimus.

In Aut. cum de appel. co.

ff. de iur. delib. l. si negotium.
 ff. de leg. 2. cum filius.
 ff. de vsufr. l. placuit.
 ff. de stip. ser. l. etsi.
 ff. de contrah. empt. l. si fundus.
 ff. de lib. caus. l. libertus. §. si duo.
 ff. si cert. pet. l. certi. §. quoniam.
 ff. de inoff. test. l. Titia.
 ff. de constitu. pec. l. hæcenus. §. sed si.
 ff. qui & à quibus manumit. l. si quis habens.

CONTRA.

ff. de testibus. l. 1.
 ff. de fideiuss. l. Græcè. §. illud.
 ff. ad Maced. l. sed Iul. non solum.
 ff. fam. herc. l. in hoc iudic.
 ff. de ser. rust. præd. l. vna est via.
 ff. de recept. l. parau. §. etiam seruum.
 ff. de procur. l. in causæ.
 C. de vet. iur. enuc. l. vlt. §. hoc autem.
 ff. de aq. quot. & æstiu. l. 1. §. Trebatius. §. se-
 quens.
 ff. de testibus. l. producer.
 C. de iur. delib. l. quoniam.
 C. de edic. diui. Adr. tol. l. vlt.

Charta in aliqua parte, &c.] Si charta in aliqua sui
 parte sit falsa, in aliis suis partibus vel capitulis sit
 vera, non reprobatur, vt C. de trans. l. si ex falsis. & ff.
 de his qui in test. delen. l. proximè. Et ita intelligun-
 tur omnes leges, quæ in ista Rubrica posite sunt:
 nec obstant leges inductæ in contraria Rubr. quasi
 in totum debeat reprobari ob id, quod in aliqua
 sui parte approbari non potest. Loquuntur enim le-
 ges in contractibus, vel quasi, vt ff. de fideiuss. l. fide
 iuss. §. illud. & ff. de recept. l. parau. §. vltimo. & ff. fa.
 herc. l. in hoc. Vel intelligitur etiam in eodem capi-
 tulo: in aliis. n. nec charta nec contractus est repro-
 bandus. Item non obstat, quod dicitur ff. de testib.
 l. produci. & de edict. diui Adr. toll. l. aliq. ibi non cõ-
 stabat, alias partes esse veras, vel testem qui semel
 tulit reum, qui postea probatur esse bonus, imò du-
 bitatur. Item non obstat quod dicitur de aq. quot.
 & æst. l. 1. §. item quæritur: quia vna aqua ab alia sepa-
 rari non poterat, alioquin aliud esset: vt in eadem l.
 continetur, §. Trebatius. Hic autem separari vnum
 ab altero, scilicet verum à falso potest. Item non ob-

stat, quod dicitur ff. de procu. l. in causæ: quia ibi do-
 mino sua cõstantia obiici potest: quia semel omnia
 concessit, vult autem postea particulatim auferre.
 hic autem talis inconstantia proponi non potest: nec
 enim qui producit instrumentum, aliquid potest di-
 ci consensisse, vel denegasse.

Nec in totum reprobanda, nec in totum ap-
 probanda, sed in aliis partibus præsu-
 mitur esse falsa, quo ad id

quod proferens pro-

bauerit.

C. de probat. l. iubemus.
 ff. de accusa. l. si cui. §. illum.
 ff. de suspect. tut. l. tutor. §. quæri.
 C. de caduc. toll. §. his ita diffi.

Nec in totum, &c.] Quid iuris sit, vbi constat, chartam
 in quadam parte falsam, & in alia veram, dictum est
 supra prox. Si autem constat, eam esse falsam in par-
 te, de alia verò dubitetur parte, præsumitur in totum
 falsa: vt in hac Rubrica continetur.

Vt liceat repetere, vel posteriorem scri-
 pturam terminare.

ff. de pact. do. l. cum pater inter. §. cum.
 ff. de iur. & fac. ign. l. vlt.

C. de probat. l. 3. §. vlt.
 ff. de pact. l. item quæritur. in si.
 ff. de re iud. l. repe.

C. de impub. & aliorum sub.
 ff. de leg. 2. l. cum pater. §. ob legatorum.
 C. fam. herc. l. quot.

C. de condict. & demon. l. auia. §. libertis.
 ff. de vsur. l. si ab eo.

C. de iur. dot. l. etsi.
 ff. de instrum. leg. l. 3. in fin.

ff. de alim. leg. l. verb. §. Gaio.
 ff. de verb. ob. l. qui sicut.

ff. de dol. except. l. vlt.

In Instit. ad l. Aquil. §. quemadmodum. §. is.

ff. ad l. Aquil. l. quemadmodum.

C. de donat. ant. nup. l. vlt.

ff. de leg. 3. l. Latinus deb. §. 1.

ff. de condi. insti. l. cum seruus.

CONTRA.

C. de vsur. l. eos qui.

ff. de contr. empt. l. qui fundum.

C. de caduc. tol. §. 2.

ff. de leg. 1. l. si quis à fide.

ff. de alim. leg. l. libertis.

ff. de fideicommiss. lib. l. vlt.

ff. de fund. instr. l. Seizæ.

ff. si cui plus quàm per l. Falc. l. 3. §. 1.

Vt liceat, &c.] Sicut in hac dicitur, licet alicui repetere
 in sequenti, quod dixit in præcedentibus: nec enim
 semper dico præsumi repetitionem: nisi id actum
 sit expressim, vel tacitè ex tenore & consequentia
 scripturæ appareat, vt C. de vsur. l. per repetitionem,
 & ff. de reg. iur. l. licet, & l. si quis à filio. & ff. de adim.
 leg. l. libert. & ff. de fideicommiss. lib. l. vlt. & ff. de cõ-
 trahend. empt. l. qui fund. Et ita determinantur le-
 ges contrariæ Rubricæ, quæ videntur facere ad re.
 Sequitur & aliud in Rubrica, vt liceat per priorem
 scripturam determinare sequentem, quod verum est.
 Item, per sequentem determinatur prior. ff. de leg.
 3. l. si seruus plurium. §. vlt. Azo, ru. 39.

SCRIPTURA principis facit fidem de alia ad quam
 se ipsa refert, licet ipsa non exhibetur. gl. c. si Roma-
 norum. ver. de sunt. 19. dist. Cardin. consilio 118. col.

2. Dec. 2. de confir. vtili, vel inutili. Fel. c. inter dilectos. colu. 5. de fid. instr. Dec. Auth. si quis in aliquo. nu. 41. vbi etiam Cagnol. nu. 94. G. de edendo. secus est si ab alio referatur, nam ipsa non probat si relatum non appareat, Roma cons. 254. & in consi. 305. Ang. in add. ad Bart. l. 3. C. de bon. vac. lib. 10. Fel. capit. inter ceteras. col. 1. de re iud. Doct. com. auth. si quis in aliquo. C. de edendo. addentes ad Bartol. l. assē toto. ff. de hær. instit. dixi super ampl. 64. Medic. reg. 10.

¶ **SCRIPTURA** priuata cum testium subscriptione, an testibus defunctis fidem faciat, tu tene quod sic, l. scripturas, C. qui pot. in pign. habeantur. c. scripta. de fide instr. & §. si quis igitur, in auth. de fid. instr. Bald. in auth. & si contractus. versi. viso. C. eod. tit.

Fallit, quando scriptura debitoris reperitur in manibus ipsius debitoris, prius existente in manu creditoris. Ita Salic. in l. admonēdi. ff. de iureiur. glo. in l. inter cartulas, & ibi Lucas de pen. C. de cōuen. fisc. debit. lib. x. & Bar. in l. tale pactum. in prin. ff. de pac. & Ioan. And. in Spec. in titu. de edi. instrum. §. postquam ver. instrumentum.

Fallit, quando scriptura esset deputata ad locum publicum, quia talis scriptura plenē probat, secundum Anto. de But. in cap. scriptura. de fide instr. Innoc. in cap. j. de procura. Bal. in l. exemplo. C. de probationib. cum aliis.

Fallit in scriptura veteri, quia facit præsumptionem, vel semiplenam probationem, secundum Specu. in tit. de instr. de edit. §. nunc dicendum, versic. regulariter. Abb. & Deci. in cap. cum causam. de proba. & doct. in cap. veniens, il primo, de testib.

Fallit etiam in scriptura mercatoris, quæ continet data & accepta, tam per se, quàm contra se, quia cum aliquibus adminiculis plenē probat, secundum Bald. in l. rationes, circa medium. nu. 7. C. de prob. & in l. in bonæ fidei. nu. 9. C. de reb. cred. de quo per eundē Bal. in l. instrumenta. C. de probat. & Bart. in l. quædam. §. numularios. ff. de eden. cum aliis ibi.

Fallit itidem, quando debitor confitetur in iudicio illam scripturam esse manu sua propria, quia tunc plenē probat. vt l. publica. ff. de compos. & l. cum de indebito. ff. de proba. & gloss. in cap. scripta, de fide instrum. & Bal. in l. si. C. si cert. pet.

Fallit quoque, quando scriptura de consensu partium, ita fuisset celebrata, vt eidem standum esset, esto quod careret omnibus iuris solemnitatibus, secundum Felin. & But. in d. c. scripta. Bart. post. Din. in l. fina. ff. de prætoria stip. & in l. Theopompus. ff. de dot. præle. Bart. in auth. si quis in aliquo. circa prin. C. de eden.

Fallit etiam, quando habet scriptura comparisonem aliarum literarum factarum ab eodem debitore, vt Imo. in l. nuda. & ibi Rom. C. de pro. Innoc. Abb. & Deci. in cap. cum causam, de testib. & in authen. de instrumen. caut. §. sed & si quis, & Felin. in d. ca. scriptura. num. 14.

Fallit octauo, ex quo scriptura priuata facit semiplenam probationem, & hoc propter præsumptionē emergentem, quia non est verisimile, quod quis faciat scripturam falsam. Ita Bald. in rubric. C. de fide instrumen. Bartol. in l. scripturas. C. qui pot. in pignore habe.

Fallit similiter, quando dicta scriptura esset subscripta manu duorum notariorum, vel testis & notarii, secundum Bald. in capit. cum à nobis. in fin. de testib. Deci. in capit. ij. de probatio. vbi multa congerit,

etiam Boer. quæst. clxxij. nu. 18. quod tu subtilis omnia considera.

Fallit itidem, quando tanta esset fides testium vel vis comparisonis literarum, quod iudex alteri soli fidem præstaret, vel iudicaret, ita esset omnino credendum, quia tunc plena fides est præstanda, secundum Bar. & Doct. in l. admonendi. de iureiur.

Fallit, quando scriptura priuata habet sigillum debitoris insertum, quia tunc optimè probat, & in hoc vide doct. cano. in d. cap. scriptura, de fide instrum. Ancha. in consil. xxiiij. incip. rationes, & hoc dummodo contineat causam, secundum Bald. in d. l. si. C. si cert. pet. & de reb. credi. quam difficultatem examinat Tiraq. de vtroque retract. in §. j. gl. vij. de retract. conuentio. num. 43. vsque 56. alleg. Anch. in consi. xxviiij. & Bald. consi. ccxlix. volum. j. & consi. cccc. in libris Thesaurariæ: libro v. Castr. in consilio cxxxiiij. in causa. & idem Castr. in consi. lxxxiiij. in causa mota. quod not.

Fallit, quando vna scriptura habet relationem ad aliā, quia vna sine alia fidem non facit, secundum Bald. in l. inciuile. nu. 3. ff. de legib. ratio quia vna per aliā recepit fidem & credulitatem. Ita Bal. in l. si quis. §. si inuitum. nu. 1. ff. de edendo.

Fallit quoque, quando essent plures scripturæ factæ ab eadē persona, seu chirographa, quia illa vtique præualet quæ vltimo loco celebrata, & confecta est, secundum Bald. in l. si quis. num. 1. ff. de vulg. & pupil. quia vltima derogat priori iuribus vulga. dixi supra regula clxxxv. I. Nouel. re. 195.

¶ **SCRIPTURA.** De scriptura priuata videas multa per Marf. in Rub. ff. de pro. nu. 267.

Subscribens scripturam scriptam manu alterius, censetur omnia in eo contenta approbare, & se obligare videtur, vt not. in l. fideiussor, §. pater, ff. de pig. not. in l. si ita stipulatus, §. Chrisogonus, ff. de verb. obligat.

Fallit in 3. casib. vt per Soc. regul. 385. Fallit in 3. vt per Ias. in l. si ita stipulatus. §. Chrisogonus, ff. de verb. oblig. nu. 2. fallit in 6. casib. secundum Fel. in c. quoniam contra. de probat. nu. 76.

Scriptura priuata plenē probat si habet subscriptionē partium à trium testium, quorum vice vel comparisone literarum coadiuuatur, l. scripturas, C. qui pot. in pig. hab.

Fallit in 3. casib. vt per Lancil. in tract. de prætore, in titu. de prob. numero 14. fallit in 13. casibus, vt per Iacob. Phil. Tholo. in l. admonendi, ff. de iur. iurando. numero 115. Ripa in d. l. admonendi, numero 96. facit regulam contrariam & limitat in 8. casib. videas Bar. distinctionem in d. l. admonēdi, nu. 25. Ampliatur in 8. casib. & limitatur in 11. à Felin. in c. scripta. de fide instrumen. in quib. scriptura non subscripta probat.

Scriptura approbata ab eo, qui habet potestatem legis condendæ, probat. doct. in leg. prima. ff. si certū petatur.

Fallit in 3. casibus in d. l. i. nu. 56.

Scripturis chronicis creditur, c. cum causam, de prob. l. i. ff. de offi. præfect. præt. Bar. in l. i. ff. si certum petatur.

Ampliatur in 4. casib. & limitatur in vno per Franc. Purp. in l. i. nu. 156. ff. si certum petatur.

Fallit in 2. casib. Niger in d. l. i. nu. 59. videas Barto. distinctionem in d. l. i.

Scriptura vbi opus est ex partium conuentione antequam illa conficiatur actus non dicitur perfectus, Tom. 2. Reg. Iur.

etiam si partes ipsæ conuentionem verbo firmas-
sent, Paul. de Castro in l. contractus. C. de fide instr.
& in l. cum res, C. de probat.

Limitat utramque opinionem Por. lib. 5. reg. 39.

Scriptura publica probat sine adminiculo, ca. 1. de fid.
instr. Doct. in c. fi. eo. tit.

Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 351. fallit in 3. casib. vt
per Rip. in l. admonendi, nu. 143. ff. de iureiur.

Factores licet mille literis scribant se debitores, tamē
proprio nomine non tenentur, l. si instituto rem, ff.
si cert. pet.

Fallit in 2. casib. vt per Dec. in d. l.

Scripturam minus solennem contra Titium productā
per Sempronium, non potest ipse Titius acceptare
in parte, & in parte non, & quando capitula sunt se-
parata. Corn. in conf. 81. col. 4.

Fallit, vt per Viuium in suis conclusio. in ver. scripturā.
Scriptura manu alterius facta, & subscripta manu pro-
pria, æquipollet, ac si ipsemet totam scripturam scri-
pisset, Inn. in c. quoniam contra, de probat. c. inter
dilectos, de fide instr.

Fallit in 6. casib. secundum Soc. reg. 85.

Scripturæ contrariæ ab eodem productæ, fidem non
faciunt. Ampliatur in 6. casibus, & limitatur in 4. à
Fel. in c. imputari, de fide instrum. numero 1. Donat.
Fina, lib. 3.

¶ **SCRIPTURA** publica publicatione non eget, cum
de se sine adminiculo probet. vt in c. j. de fi. instrum.
& per doct. in cap. fi. eod. tit.

Primò fallit, quando dubitaretur ne periret, vt in cap.
fin. de fide instr.

Secundò fallit secundum quosdam, quando in dona-
tione excederet summam quingentorum aureo-
rum, cum & ipsa publicanda sit. C. de donat. l. sancimus.
& videtur velle Anto. in d. ca. fin. post. Inn. sed
certè vt tangit Anton. ista non est propriè publica-
tio, cum non fiat ad finem conseruandæ probatio-
nis de qua loquitur hæc materia, sed ad finem, vt va-
leat ipsa donatio, quæ aliàs non valeret: vt in d. l. san-
cimus. & no. de dol. l. Modestinus.

Tertiò fallit in testamento, in quo dicendum est se-
cundum aliquos, quòd non probat, quantuncūque
confectum manu publica, & hoc, nisi probetur pu-
blica auctoritate iudicis, & scriba attestetur vera
esse omnia ea quæ scripta sunt: vt in l. publicatis. C.
de testamen. & l. testamenta. C. eodem. B. Socin.
reg. 436.

¶ **SCRIPTURA**, in qua incidenter fit mentio de ter-
tia persona non probat cōtra ipsam, nisi fuerit præ-
sens cum ipsa nominatur. Bar. l. admonēdi. col. 8. ff.
de iur. iu. Anton. cap. fin. eod. titu. Bald. l. 2. col. 4. C.
de edendo. Doct. com. in rubr. C. de fide instr. cum
simil. Med. reg. 8.

¶ **SCRIPTURA** in quibus casibus magis creditur
scripturæ quàm testibus.

In Auth. de æqual. dot. §. quia verò.

In Auth. de exhib. & intro. re. §. sancimus.

Azo, rub. 104.

¶ **SCRIPTURAE** mercatorum atque campforum pro-
bant in minimis rebus. Bal. l. vni. col. 3. C. de confes.
quia in minimis admittitur etiam probatio ficta, &
vni creditur testi. not. l. si quando. C. vnde vi. c. fina.
quod met. caus. gl. l. vbi. C. de iu. do. Bar. l. si cōstāte.
col. 2. ff. sol. matr. l. 3. §. causæ. ff. de Carb. ædict. l. 3. §.
sciē dū. ff. ad exhib. Abb. c. veniē. de test. Alex. conf.
188. li. 7. Iaf. l. admonēdi. in fi. ff. de iur. iur. Med. re. 5.

¶ **SCRIPTURAE** vitium, L. 95. b. Vlpia. lib. 2. fideicō-

missorum.

ADDIT. a al. l. 94. b al. Iulianus.

Non solent quæ abundant, vitiare scripturas.

ADDIT. c al. deest quæ.

Iunge ad l. 82. quæ dubitationis, c. 37. in 6. Vtile. de v-
fur. l. vfuras, 20. l. placuit, de aur. & ar. l. pediculis, §.
Lab. C. de don. l. fanci. C. de test. l. testamentū 18. E-
xemp. de manu. test. l. ideóque. de hæred. instit. l. hæ-
reditas, arg. Contrā l. 78. actus, qui da. tu. poss. l. pro-
priis. Riisvich. parat.

¶ **SCRIPTURAE** vitium. Vlp. lib. ij. fideicom. al. Iul.
Lex xciiij. l. xcv.

Non solent, qui abundant, vitiare scripturas.

ADDIT. a quæ in P. Florent.

Quando quidem abundans cautela non nocet. C. de te-
stam. & de hac reg. vid. quæ dicantur de reg. quæ du-
bitationis. eod. Viuienn.

¶ **SCRIPTVM**. Reg. 93. si librarius. 95. non solent quæ
abundant. Riisvich.

¶ **SCHOLASTICVS** semel eligens vnum ex iudicibus
variare nō potest. doct. l. i. C. de assert. toll. not. Doc.
com. simi. c. quod semel. de reg. iu. 6. Med. re. 4.

¶ **SCHOLASTICVS**. vide Iniuria. & Dd. in Auth. habi-
ta. C. ne si. pro pa. l. i. C. de dig. Riisvich.

¶ **SCHOLARIS**, qui iurauit non exire de districtu nisi
ad instantiam sui creditoris, si creditor ei indefinitè
licentiam concesserit, poterit ad libitum quando-
cunque etiam pluries exire de districtu. Fel. ca. inno-
uamus. num. 10. & ibi Doct. com. de treuga, & pace.
Ceph. in term. cum hac reg. conf. 193. nu. 19. M. re. 2.

¶ **SCHOLARIS**, qui proximè est laureandus, vt Doc.
habetur, & de proximo matriculandus, gaudet pri-
uilegio matriculæ. Alex. l. si quis id quod. col. i. ff. de
iurisd. omn. iud. potentia enim proxima actui pro
actu habetur. l. pen. ff. de test. milit. & dici solet pro-
ximè accingendus habetur pro accincto. Item not.
quòd scholaris paruo tempore potest legere pro
doctore: addentes ad Ale. rub. ff. sol. mat. nu. 3. conc.
quæ dixi suprā ampl. 163. Med. re. 5.

¶ **SCHOLARIS**. Scholares, seu studentes habentur pro
residentibus in beneficiis. c. fin. de magistr.

Fallit in 6. casib. quos not. Fel. in d. c. fi. Don. Fina, li. 5.

¶ **SCRVTINIVM**, quod fieri potest, & debet vigore
statuti, intelligitur de primo. Ioan. Mon. c. cum ex-
pediat. de elect. 6. per l. eum qui. ff. de verb. oblig. l.
fideicommissa. §. si quis. ff. de leg. 3. conc. Iaf. conf. 36.
vol. 3. Med. reg. 4.

¶ **SECRETVM**. Secretorum secreta debet esse causa.

C. de don. inter vir. & vxor. l. si maritus.

C. de edict. diui Adria. toll. l. 2.

C. de ord. cog. l. vlt.

C. de calum. l. vlt.

ff. de minor. 25. an. l. Pap. ex.

CONTRA.

C. de ordin. iud. l. quoniam.

ff. de tab. exhib. l. vlt. Azo, ru. 104.

¶ **SECVRITAS** indefinitè data & concessa veniendi
& redeundi pro pace tractanda, non intelligitur
pro prima vice tantum sed semper durante eo tra-
ctatu potest quis liberè ire, atque redire, Bar. l. i. ff.
ad l. Iul. maiest. per l. continuus. §. qui insulam. ff. de
verb. ob. l. vereres. & l. seq. ff. de itinere, actūque pri-
uat. Ang. l. vt iur. ff. de sepul. viol. Abba. & comm.
Doc. c. 2. de treuga, & pace, Natta Cle. sapè. de ver-
fig. Dec. conf. 112. col. 1. quia durante causa perma-
net id, cuius gratia introductum est, vulg. iur.
Med. re. 2.

¶ **SEC**

¶ **SECVRITAS** esse non potest sublato eo, cuius causa concessa fuit. Corn. cons. 122. volum. 4. Imol. cōf. 23. conc. simile id, quod Doc. com. dicunt cap. cum cessante. de appel. Med. reg. 6.

¶ **SEDE** vacante, non agitur causa ecclesię cathedralis, colligitur ex notatis in cap. si ne fede vacan. Notat gl. in clem. si. de procur. & Inno. in c. cum dilectus. de consuet.

Amplia tripliciter, & limita quinq; modis, vt per Fel. in c. edoceri. de rescr.

¶ **SEME** L bonus semper pręsumitur bonus. de re mil. l. non omnes. §. Barbaris. de pręsum. c. madata. Et ecōtrā: Semel malus semper pręsumitur malus esse. Reg. 6. vbi vide. c. semel Deo. c. quod semel.

Semel pauper semper pręsumitur pauper. De proba. l. non est. C. eod. titu. l. ex persona. Olim diues, pręsumitur etiam hodie diues. C. de proba. l. siue possideris. Riisvich.

¶ **SENI** ORES propinqui iuniorum errores corrigere debent. De emen. pro. l. i. vide Inuiti. Riisvich.

¶ **SENTENTIA** ad hoc vt valeat, citatio peremptoria * requiritur. l. peremptorium. & l. cessante. C. quomodo & quando iudex. B. Soc. reg. 437.

ADDITIO.

* Peremptoria. Vide Fel. in c. consuluit. B. Vad.

Primò fallit, quando iudex admonuisset partes in iudicio: vt est casus sing. in dicta l. cessante. secundum quartam lecturam glos. quod non habet locum in feudo, quādo dominus citaretur personaliter: quia vna citatio non sufficeret, sed tres requiruntur, casus est in c. i. vers. curia. in tit. de mili. vasa. qui conest. & hoc not. ibi Bald. & dicit, quod ratio est, quia non est tam rigorosa illa admonitio, quā ista propter reuerentiam domini.

Secundò fallit, si nuntius pręsente iudice, & mandato eius citat partem pręsentem. l. si procuratori pręsenti. ff. de verb. obl. & arg. gl. seq. in l. cum precario. ff. de in ius vocando.

Fallit tertio, quando citatus ad primam citationem dixit se nolle venire: nam citatio peremptoria non est necessaria. ita vult gl. in l. diuus. ff. de in integ. resti. & in l. Fulcinius. §. si. ff. ex quibus caus. in pos. ea tur. & glos. 24. q. 3. de illicita. & est casus secundum Bald. in d. l. cessante.

Fallit quarto, quando emanant tres citationes, quę licet peremptorię non dicantur, habentur tamen pro peremptoriis. casus est in l. tres denuntiationes. C. quomodo, & quando iudex, secundum gl. in d. l. cessante. in v. solu.

Fallit quinto, quando sententia fertur parte pręsente, licet non citata. ita tenet Ioan. Andr. in c. si. de elect. in 6. & per l. si, vt proponis. C. quomodo & quando iu. hoc tenet Bald. in dict. l. cessante. in ver. extrā quāro, aliquis fortuito casu. & hoc tenet Bal. in l. prolatam. C. de sent. nam cum effectus citationis fit, vt veniat citatus: ergo aliud non requiritur. facit quod not. Guliel. in Spec. de lib. concep. aliās obla. §. sequitur. vers. iam datur ibi reo pręsente, licet nō citato potest ferri libellus. sed Bar. in l. i. in vlt. quā. C. de sent. & inter. tenet contra Salyc. & Bald. ibi in versic. sed quārit ipse, quid si dominus. distinguit. dic vt ibi, per eum.

Sextò fallit, quando citandus fuisset inuentus & citatus personaliter, vt probatur in d. l. cessante.

Septimò fallit, quando citatus prima citatione ascendit statim equum, & vadit in longinquas partes: quia ffacit actum impassibilem, vt no. Inn. in c.

Iudaus, extrā, de probatio.

Octauò fallit, quando debet citari tyrannus, vel alius, qui sit persona terribilis citari: nam tūc sufficit vna citatio, Ioan. Andr. in c. non vicinis. de immu. eccl. in nouel. quem sequitur Bald. in c. in vers. adde. dicit Io. Andr. de milit. vasa. qui contu. est.

Nonò fallit, quando iudex comminaretur absenti citato, de quo vide tex. gl. & Bar. in l. si apparitores. de cohor. lib. 12. C. & Aug. in l. ex consensu. §. si. ff. de appel. vide Bar. in l. mancipiorum. ff. de op. lega.

Decimò fallit in causa matrimoniali, in qua simplex citatio, sine solennitate peremptorię, valet: vt not. Ant. de Butrio. in c. prolatam. in vlt. nota. extrā, qui fil. sint legi.

Fallit 11. in his, in quibus potest procedi sine figura iudicij: quia tunc vna citatio intelligitur peremptoria, vt not. Bart. per illum tex. in extraua. ad reprimen. in verbo, termino.

Fallit 12. in causis summarijs, in quibus est speciale, vt sine peremptorio possint ferri sententię definitiue: vt in clem. sape. de verbo. signi. & ita not. Alber. de Rosa. in l. ius denuntiationis. in prin. C. quomodo, & quando iudex.

Fallit 13. de consuetudine ciuitatum quando iudices maleuiciorum volunt facere sententiam aliquā ad sonum campanę: quia tunc sine aliquo peremptorio potest ferri sentētia definitiua, si ita est more ciuitatis: quia mos ciuitatis est seruandus. l. si. §. cum autem admonitus. C. de his qui ad eccle. confu. & Inst. de satisfda. §. si. ver. de iure. secus quando requiritur peremptorium: vt dicit Alb. de Rosa. in auth. qui semel. in vltima quęstio. C. quomodo, & quando iud. & per eundem in l. tres denuntiationes. in princ. eodem titu.

Fallit decimoquarto, si dicatur in citatione procedere contra eum ad sententiam priuationis: vt not. Inn. in c. ad petit. de accusat. & hoc etiam sequitur dom. Ant. de But. in c. eam te. extrā, de rescr. vide Bal. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de dam. infect.

Fallit decimoquinto, quando ab hærede conficiente inuentarium citantur creditores: quia tunc vnica requiritur citatio, etiam si non ponatur verbum peremptorię, considerato quod nullam habet iudex ferre sententiam, sed tantum coram eo actus inuentarij explicari debet. ita dicit Ang. in l. i. §. hæc stip. vers. solum ergo restat videre. in si. illius vers. ff. si cui plusquam per l. Falc.

Fallit decimosextò, in notario: quia in eo sufficit sola citatio peremptoria. ita dicit Io. Imol. in c. ex parte. per illum tex. extrā, de cleri. non residen.

Fallit xvij. in omni interlocutoria, quę infertur in paruum pręiudicium: vnde sufficit vna citatio ad interrompendam pręscriptionem: quia reputatur modicum pręiudicium: licet non fuerit dictum peremptorię, ita not. Ang. in l. ad peremptorium. ff. de iudic. qui etiam tenet quod in missione ex primo decreto non sit necessaria citatio peremptoria, idem tenet Pau. de Cast. in l. de vnoquoque. ff. de re iudi. idem dicit quando fertur sententia absolutoria ab obseruatione iudicij, cum sit interlocutoria: vt no. in clem. si. de appel. & hoc dicit Pau. de Castr. in l. ad peremptorium.

Fallit 18. quando par citat parem, vt iudex iudicem, arbitrum arbitrum, secundum ea quę habentur in c. prudentiam. extrā de offi. deleg. & in c. si. de arb. & est gl. in clem. i. de hære. & ita not. Pau. de Cast. in d. l. ad peremptorium. ff. de iud.

Fallit xix. si ille, qui erat citandus, appellauerat ab aliqua interlocutoria: quia per hoc videtur protestari, quod amplius coram iudice non vult comparere. ideo potest contra eum procedi ad diffinitiuam, eo ulterius non citato. vt est casus in c. ij. de dolo & contumacia. lib. vj. secundum Paul. de Cast. in dicta l. ad peremptorium.

Fallit xx. in casu l. consentaneum. C. quomodo, & quando iudex. vbi quando quis citatur ad proseguendum litem solenniter, vt ibi, potest ferri sententia diffinitiuam, absque eo quod mittatur aliud præceptum.

Fallit xxj. quando pars citatur personaliter, vel latitat dolo malo, ne citator tunc eum apprehendat, & sufficit vna citatio sine peremptorio: vt not. Inn. in c. ad peremptoriam. extrâ, de accusa.

Fallit xxij. in duobus casibus, quos ponit Bar. in l. presbyteri. C. de episc. & cleri. in §. fi.

Fallit xxij. in extraiudicialibus; quia sufficit vnica interpellatio sine peremptorio. gloss. est in l. qui Romanæ. §. cohæredes. de verbor. oblig. & glo. in l. Titia. de lega. 2.

Fallit xxiiij. in ferendo laudum per arbitratorem: vbi non requiritur peremptorium, secus in arbitro. ita dicit Bald. in cap. quinquaginta. extrâ, de iureiuran. facit quod not. Paul. de Cast. in l. si quis arbitratu. ff. de verbo. obliga. & Bald. in §. i. cap. i. de l. Corra. in vñb. feud.

Fallit xxv. si instat terminus: quia arbitrator viderit vtranque partem citatam ad illum diem propter suum peccatum, & per consequens non requiritur tertia monitio, & sic peremptorium. Bal. in dicto c. quinquaginta. vide quod not. Bald. in auth. ei qui. C. de tempo. appel.

Fallit xxvj. quando de voluntate partium est positus terminus ad decidendum litem: nam talis terminus habet vim peremptorij, Bald. in cap. iuramentum. de iureiur. vide quod not. per Barto. in l. si de meis. de arbi. vide gloss. in cap. i. de do. & contum. in 6. vide in cap. cupientes. §. quod si per viginti. de elect. lib. 6. & Anto. de But. in cap. pastoralis. extrâ, de exceptio.

Fallit xxvij. quando omnis terminus, qui datur in curia, in dubio intelligitur peremptorius ex consuetudine. ita dicunt domini de Rota, in conclusione xxxix. & conclusione cxxxix. in termino iuris. vt in c. cupientes. §. quod si per viginti. de elect. in sexto. B. Soc. reg. 437.

SENTENTIA ad hoc vt valeat libello conformis esse debet. l. vt fundus. ff. communi diuid. & c. licet. de simo.

Amplia, quod procedat non solum in ordinario sed etiam in arbitratore, vt nota. per Baldum in l. Aquiliana. ad fi. ff. de transactionibus. idem Bald. in l. si. §. i. C. communia de leg.

Primò fallit in causis criminalibus, secus in ciuilibus: vt per Bar. in l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de iis, qui no. infra.

Secundò fallit, quando interesse ex aptitudine actionis intentatæ comprehenditur: vt per Bald. in l. contra negantem. C. ad l. Aquil.

Tertiò fallit in causa matrimonij carnalis, vel spiritualis, vel in aliis concernentibus periculum animæ: quia in similibus fertur sententia secundum veritatem, licet non sit conformis libello. ita dicit Car. in clē. sape. in §. i. de verb. signif.

Quartò fallit, nisi quando de nouo aliquid emergat. l.

ædiles. §. item sciendum. ff. de ædilitio edicto.

Quintò fallit propter impositam necessitatem præstationis in obl. rem dari: tunc enim petitur, sed rei per iudicis officium mercenarium fit condēnatio in æstimationem. l. si seruum. §. effectus. de verb. obl. & ita tenet Bar. Bal. & doct. in l. vinum. ff. si cer. petat. & in l. stipulationes non diuiduntur. in 8. q. de verb. obl. Amplius dicit Raph. quod interesse poterit peti in vno libello in obl. dandi, licet non succedat obligatio ad interesse, tamē succedit officium iudicis, quo videtur posse peti æstimatio, vt l. illud. ff. de donatio. causa mort. & l. in summa. de cond. indeb. nā ex quo debetur officio iudicis licetē dicitur deberi, vt possit peti in libello: quia officio iudicis accedit fideiussor. vt c. quæro: de offi. dele. & potest cedi & novari. vt l. si eius, in prin. ff. ad Treb. & in l. 4. §. Ca. to. de verbo. obl. in gl. sed Mod. reprehendunt eam, de quorum intellectu vide Bar. in d. l. stipulationes nō diuiduntur: & bene: nā leges allatæ non loquuntur in simplici obligatione, & est clarum q̄ ista æstimatio de qua in tex. in d. §. effectus. debetur officio iudicis mercena. quod actioni deseruit: ergo nō potest intētari sine actione, sicut docet Bar. in l. vinū. si cer. pet. & in l. 4. de positi. & in l. si. & ibi not. ff. de eo quod certo loco.

Sextò fallit propter magnam confirmatē, quam habet vna res cum alia, sicut interesse cum obligatione: nam si petitur factum simpliciter, iudex poterit condemnare ad interesse. l. si quando. §. hæres. de le. 1. & hoc dicit Bar. in l. Julianus. de confes. & in d. l. stipulationes non diuiduntur.

Septimò fallit, quando id, ad quod fit condēnatio, saltem sub larga significatione vocabuli potest comprehendendi in verbis libelli. casus est singu. per Anto. de Bur. in c. cum dilectus. de relig. domibus. & in c. si. extrâ, de consuet.

Octauò fallit in sententia arbitramentali, vel in sententia arbitratoris, qui procedit tanquam bonus vir: nā sufficit quod pronuntiet super petita, vel iuxta petita, dummodò extraneum non sit à petito. casus est not. in c. à sententia. extrâ, de præb. & tenet Bar. in l. cum aliqua. iuxta fi. ff. de transact. facit tex. in l. iā transact. §. in hac. ff. de iud. sol. Bar. in l. scire debemus. de verb. oblig.

Nonò fallit, si partes consentiunt vt super alio pronuntietur, vt l. si conuenerit. de re iudic. & ita tenet Bal. in l. stipulationes non diui. & potest esse ratio, quia sicut quando pars confitetur in iudicio de alio, quā sit petitum, potest fieri condēnatio super illo, vt not. Spec. in tit. de accus. depositi. §. i. & ibi Bald. in addit. & not. in c. possumus. de resti. spol. per Io. And. ita quando partes consentiunt, q̄ feratur sententia super non petito, quia videntur tacitè velle remouere ordinem iudiciarium, & consentire quod feratur sententia de alio. Sed ista ratio non esset sufficiens, quia partes non possent renuntiare ordini iudiciario: vt in c. si. de re iud. libr. 6. & plenè in auth. offeratur. de lit. contest. & in l. prolatum. C. de sen. & interlo. omn. iud. vnde arbitrator distinguendum, quod partes aut non consentiunt vt iudex ferat sententiam, aut consentiunt, si ferat primo casu non valebit sententia, secundo sic: quia eo ipso volunt q̄ sic feratur sententia, quia videtur fateri sic, ergo & confessio dispensat contra solennitatem iudicalem, vt possit ferri sententia nō obstante ineptitudine processus, & quod aliud fuit petitum, iuxta ea quæ not. in l. si confessus. de cust. reo. & Inn.

& Innoc. in cap. qualiter. de accusat.

Decimò fallit *, quando non requireretur libellus, quia tunc si primò vritur reali, vel probatur, potest sequi condemnatio: vt dicit gloss. singul. in l. vinum. ff. si certum petatur. quam sequuntur omnes, per quam Barto. nota quòd vbi debet procedi sine figura iudicij semper potest ferri sententia in alio: quàm in eo quod est petatum: vt ibi not. in verbo figura, in extrauaganti, ad reprimendum. & pro ista gloss. allegat text. in l. iam tamen. ff. iudic. solui. & in l. i. C. de rei vxor. act. & quòd no. Bald. in l. si. C. de hæ. insti. & Ant. de Butr. & Mod. in c. examinata. de re iud. Adde ad prædicta quod not. Barto. in l. actor. ff. rem ratam haberi. vbi videtur tenuisse contra hanc sententiam, & quod not. Bald. in l. obseruare. §. proficisci. in 13. quæst. ff. de offic. Proconsul. B. Soc. reg. 442.

ADDITIO.

* Fallit. Ad quam fall. adde Corn. consil. cccxxix. incipien. ostenso. per totum in 1. part. vbi ponit. an sententia sit ferenda secundum formam petitionis in causis commissariis, in quibus ex forma rescripti proceditur summarie. & vide eum in consil. lxx. incipien. licet in litera o. in tertia parte: vbi ponit quod in iudicio summario, de quo etiam per eum in consilio cccv. incip. videtur. per totum in quarta parte. B. Vad.

Fallit II. vbi superuenit incrementum ex natura rei in prima petitione. vt l. ampliore. §. fin. de app. quod limita secundum Angel. in l. tabulas. §. i. de seruitu. qui allegat gloss. not. in authent. de defen. ciuil. §. & iudicare.

Fallit 12. vt not. Lanfran. in l. in re furtiua. in verbo, æstimationis. ff. de condi. furtiua. vbi petitur res in libello, quæ est perempta: quia iudex poterit condemnare ad æstimationem, & valebit sententia: licet non sit conformis libello. l. vt fundum. ff. communi diuid. & est speciale in hoc casu, vt no. gl. quæ est in l. fin. infra quæ sententiæ sine appel. re. & remittit ad Bartol. in l. stipu. l. non diuiduntur. & in l. C. in quibus caus. infamia irrogatur. est tamen videndum quòd oportet formare libellum alternatiue, vt petatur si extat, vel valor rei, vt faciunt boni practici: qui libellus, licet alternatiuus, admittitur secundum Barto. ita no. in d. l. sancimus. C. de sacro sanct. eccles.

Fallit 13. ista regula in Papa, & Imperatore: quia etiam ultra contenta in libello possunt ferre sententiam. Archid. in cap. 2. de restitu. spol. lib. 6. & Flor. in d. l. vt fundus.

Fallit 14. quando essemus in iure, in quo non posset aliter iudicari. gloss. singul. in 4. distin. cap. frequens. in gloss. 1. in fin. & notat Domi. de sancto Gemin. in ca. ex antiquis. maxime si ferent. est sen. super re iud. & potest etiam ferri ad exhibendum.

Fallit 15. in aliquo casu, puta, si peto v. ab vno, & postea dico quod sunt xv. & conuentus confitetur: nam potest ferri sententia super xv. ratione confessioni, licet in libello non sit dictum, & non fuerit petatum. gloss. est in l. præsens. §. notandum. ff. ad leg. Aquil. & notat Ang. in l. si vacantia. C. de bonis vacan. lib. x. in repeti. & hoc not. pro inquisitionibus, quæ fiunt contra malefactores, inquirendo super crimine vno, & ille confitetur de alio non inquisito: nam poterit ferri sententia super illo, & reus condemnari.

Fallit 16. quando vni competunt duo remedia, vnum

ad rescindendum, aliud ad exhibendum: quia tunc si peto vnum, tunc iudex poterit iudicare super illo: vt l. i. §. aliquando. ff. de ædil. edic. & ibi Bart. per Anto. de Butr. in singul. suo, quod incip. in quantum competunt plures.

Fallit 17. quando non dependet ab arbitrio partis, sed ab arbitrio iudicis exigent. iuram. in lit. vt l. videamus. §. iurare. §. de in litem iurando. plenè per Ant. de Butr. in capit. nostra. extra de cohab. cler. & melius in c. veniens. extra, de præscript. vers. sed pone quando Papa. & in c. cum ecclesia Sutrina. ver. x. de causa pos. & prop. & in c. super eo. extra, de elec. & in c. per elect. eod. titu. per Inno. in ult. gl. Bart. in l. huius rei. de suspect. tuto. B. Soc. re. 442.

SENTENTIA arbitri potest incontinenti quando-
cunque mutari, hoc vniuersaliter intellige tam inter
locutoria, quàm etiam indiffinita antequàm tam
iurent, Bald. l. quia arbitri. in 2. lect. no. 1. ff. de arb. l. 2. C. de sen. ex breu. recit. Capol. consil. 30. numer. 12. Corn. consil. 239. vol. 3. Med. re. 2.

SENTENTIA in causa beneficii lata in dem iudica-
tam transit. vt text. secundum vnam lecturam in c.
cum olim. extra, de dolo, & contumacia.

Primò fallit, quando ab ea fuisset appellatum: vt voluit
gloss. in dicto c. cum olim. in verbo, non transit.
Secundò fallit, quando subesset causa, propter quam
concederetur restitutio in integrum: cum tunc con-
cessa restitutione non transeat in rem iudicatam. ex
tra, de re iudic. c. cum Ber. & extra, de restitu. in inte-
grum. c. cum domino.

Tertiò fallit, quando ille, pro quo fuisset lata talis sen-
tentia, teneret beneficium iniuste, puta sine canonica
institutione cum peccato: cum non transeat, sicut
nec in matrimonio carnali non potest contra eum
procedi per viam denuntiationis vel inquisitionis:
eo quia iniuste & cum peccato definit. vt voluit In-
nocen. & etiam per viam inquisitionis cum iudex
ex officio suo possit contra eum inquirere non ob-
stante tali sententia. arg. c. cõsequen. extra eo: & ideo
ibi Papa de iure processit, quando voluit quòd ite-
rum de iuribus illorum inquireretur. propter præ-
sumptionem iniustitiæ: gratiam tamen fecit post-
quam audiuit dictum contumacem post confirma-
tionem solenniter factam, secundum dominum Nic.
in d. c. cum olim.

Quartò fallit, quando nouiter comparens vellet arguere
sententiam de crimine vel defectu super quo al-
liàs fuit obiectum, cum tunc admittatur etiam per
viam accusationis, si non potest sibi imputari quare
in principio, ante confirmationem non comparuit:
quia erat extra diocesim, vel graui infirmitate gra-
uatus: ita quòd ignorauerit vel apponit ea, quæ nouiter
scit: cum tunc etiam admittatur per viam ac-
cusationis, vt sentit Innoc. in d. ca. cum olim. per id
quod habetur extra, qui accus. non pos. c. si. nam. ille
qui eligit, potest ea, quæ essent sibi oçulta tempo-
re electionis, obicere postea, de electio. c. non nul-
li. in sexto. & auctor, saltem per viam accusationis
vel denuntiationis, ad hoc cap. finale, extra de pur-
gat. canon. & hoc sentit Federic. de Sen. in consilio
23. & 97.

Fallit 5. quando electio non fuisset ita solenniter con-
firmata, vt quia non interuēisset contradictor, nec
fuisset cognitum de causa, cum tunc postea contra-
dictor, seu accusator admittatur, licet non compa-
ruerit tempore confirmationis: vt sentit Inn. in d. ca.
cum olim. de electioni. & elec. pot. B. Soc. re. 449.

SEN-

¶ SENTENTIA contra sententiam non valet *, & * nulla est: cum secunda sine nouo processu, & noua instantia lata reperiantur. l. i. C. quando prouo. non est necess.

ADDITIO.

* Non valet, Adde Lanfranc. in ca. quoniam contrā, de proba. versicu. stat maxima. & in l. admonendi, de iureiurand. circa prin. & vide Fel. in capitu. inter monasterium. de re iudic. regulariter. vbi de sententia lata contra sententiam quæ transiit in rem iud. de quo vide etiam Corn. in cons. ccvj. incip. multum. per totum, in parte, & Franc. Aret. in l. ait prætor. §. si damnetur, de iureiur. & Alexand. de Imo. in cons. trigessimotertio. in l. parte. & in cons. xcv. in 2. parte. vbi ponit de sententia lata contra sententiam arbitratoris, quæ transiit in rem iudi. B. Vad.

Fallit 1. quando sententia est lata ex diuersa instantia, secundum Barto. in dicta l. i. quando prouo. non est necesse.

Fallit 2. vbi est summaria, & talis vt possit deueniri ad sententiam diffinitiuam iuris ordine non seruato: quia cessat ratio de qua in pri. secundum Ang. doc. in præalleg. l. i.

Fallit 3. vbi secunda sententia possit defendi à cōtrarietate primæ quamuis esset lata inter easdem partes & super eandem rem, & ab eodem iudice. secundū docto. in d. l. i. per illum tex.

Quartò fallit, vbi prima sententia fuisset inualida: quia sic secunda fuisset contraria primæ, tamen valet per l. i. C. de sent. quæ sine cert. quanti.

Quintò fallit, vbi cūque sententia esset data super remedio appellationis, vel restit. in inte. quia valet, licet sit contraria primæ. secundum docto. in præalleg. l. i.

Sextò fallit, vbi sententia est talis, quæ nunquam transit in rem iudicatā: vt est causa matrimonialis: quia licet sit lata sine nouo processu valet: quia speciale est in similibus causis: argu. d. l. i. Innoc. in c. significauit. de ordi. cog. Ang. in d. l. i. C. quando primo. non est necess.

Fallit 7. vbi cūque secunda sententia est lata inter dictas partes. c. causas. extrā, qui fil. sint legitim.

Fallit 8. vbi cūque prior sententia erit condemnatoria, & secunda absolutoria, ratio est, quia est quod mihi imputetur, quod iterum egerim, cum primam sententiam obtinuissim, secundum Gul. in l. duobus. ff. de except. rei iudi. & Ang. in d. l. i. C. quando prouo. non est necess.

Fallit 9. in sententiis criminalibus consulto cum superiore, vt in l. si. in fi. ff. de quæstioni.

Fallit 10. vbi essent duæ sententiæ interloc. per l. post sententiam. C. de senten. & interlo. om. iudi.

Vndecimò fallit, quando nō fuit appellatum à prima sententia: quia valet secunda contra primam, secus si non fuisset appellatum & exceptum: quia non posset verti contra primam: vt ponit Bald. in l. i. C. quando prouocare non est necess.

Fallit 12, quando partes expressè renuntiarent primæ sententiæ, tunc semper valeret secunda contra primam, intellige inchoata instantia. & ita dicit Bal. in l. si diuersa. C. de transactio.

Fallit 13. quando pars, quæ habuerit sententiam pro se confiteretur de iniustitia sententiæ: tunc enim semper posset ferri contra primam secunda: vt dicit Innoc. in c. quia plerique. de immu. eccle.

Fallit 14. quando pars contra quam lata est sententia

posset prius probare de iniustitia sententiæ, & de meritis causæ: cum enim iniustitia sententiæ est deducta in notorium, hoc casu poterit ferri secunda sententia contra primam, nec tunc audiretur pars allegans exceptionem rei iudic. ita dicit Anto. de But. in c. quoniam contrā, de proba. c. cum dilectus. B. Soc. reg. 433.

¶ SENTENTIA in criminalibus, statim mittenda est executioni. Tex. in l. cum reis. C. de pœnis. Spec. tit. de dila. §. i. vers. executione. Felin. in ca. quærenti. de offic. deleg. Iaso. in l. debitoribus. ff. de re iudic.

Limita 22. modis, vt per Neuiz. in sylua nuptiali, num. 92. cum aliis seq. las. & Felin. vbi suprā, posuerunt. B. Dias reg. 663.

¶ SENTENTIA debet ferri super toto eo, quod petitur, aliàs non valet, l. in hoc iudicio. ff. fami. ercisc. & in l. etiam. ff. de minorib.

Limita quatuordecim modis, vt per Felin. in ca. cum inter. de re iudic. B. Dias reg. 672.

¶ SENTENTIA debet esse conformis libello, l. in fundum. ff. com. diui. c. licet. de simo.

Fallit in 13. casib. vt per Soc. reg. 357. fallit in 7. casibus, vt per Ioan. de Vico Mercato in l. edita. C. de edendo, num. 27. Ampliatur & limitatur in multis casibus, vt per Dec. in l. vinum, ff. si certum peti. nu. 25. fallit in 31. casibus, secundum Fel. c. licet Hel. de simo. num. 18.

Ampliatur in 3. casibus, & limitatur in 9. per Io. Bolo. in l. vinum. ff. si certum peti. num. 70.

Sententia absolutoria lata in petitorio, & per quam reus fuit declaratus dominus non parit exceptionē rei iudicatæ in possessorio recuperandæ: est hæc cōmunis opinio in l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acq. pos.

fallit in 15. casibus, vt per Alexand. quorum quosdam ponit Horma. Det. in dict. §. numer. 12. ver. secunda conclusio.

Absolutoria lata in primo iudicio quando paret exceptionem rei iudicatæ in secundo, & condemnatoria lata in secundo parit reo præiud. in primo, concursus non admittitur: hanc esse communem opinionē attestatur Horma. Det. in dict. §. nihil cōmune, nu. 28. ver. tertia conclusio.

A sententia arbitri non licet appellare, l. diem proferre. §. stare, ff. de arb. & l. qualem, cod. tit.

fallit in 3. casib. quos not. Crot. in l. nemo potest, ff. de leg. i. num. 49. fallit in 3. casibus, vt per Soc. reg. 17. fallit in 3. casib. vt per Pet. Duen. reg. 57.

Sententia lata contra heredem, nocebit substituto, & fideicommissariis, & legatariis, nō citato, Bar. Ang. Imo. & Alex. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. i.

fallit in 2. casib. vt per Crotum in d. §. diui, nu. 42. ver. explanando tamen. fallit in 2. casib. secundum Soc. in d. §. diui, num. 237. fallit in 5. casib. secundum Alexand. in l. si seruus, ff. de leg. i.

Per sententiam acquiritur dominium directum: hanc opinionem dicit esse communem, Iaso. in l. ex hoc iure, ff. de iusti. & iure. vbi limitat nume. 45. videas pulchram Barto. distinctionem in d. l. ex hoc iure, numero 6.

Sententia lata contra ius partis, est ipso iure nulla, quādo error est in sententia expressus, gl. in l. ius pluribus, ff. de iusti. & iur.

Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 3. per Ias. in d. l. ius, nu. 3. videas Ioan. Bolog. qui ponit plures cōclusiones in d. l. ius pluribus, num. 15.

- Sententia lata contra ius**, non valet; l. 1. & 2. quando prouocare non est necesse, l. si expressim, de appel.
- fallit in 16. casib. vt per Soc. reg. 35.** Ampliatur in 6. casib. & limitatur in 5. ab Ant. Gabriel. l. 2. de senten. conc. Ampliatur in 7. casib. & limitatur in 12. à rel. in c. sententia, de senten.
- Sententia lata contra ius partis**, valet ac facit ius irrevocabile quando partes nō possunt appellare, sed si possunt appellare revocabile, l. res iudicata, ff. de re. iur. l. ab eo, C. quo. & quando iudex.
- fallit in 3. casibus, vt per Io. Bolog. in l. pen. & si. ff. de iust. & iure. num. 22.**
- Sententia etiam lata à principe sine partis citatione** non valet, glos. in l. fin. & ibi Bald. C. de legib. text. in clem. pastoralis, de re iud. c. 2. de caus. poss. & proprietatis.
- fallit in 2. casibus, vt per Iaso. in l. quod principi, ff. de const. num. 9.**
- Sententia ad hoc vt valeat, citatio peremptoria requiritur**, l. peremptorium, & l. cessante, C. quom. & quādo iud.
- fallit in 27. casib. vt per Socin. reg. 532.** fallit in 115. casib. quos refert Dias reg. 673. fallit in 19. casib. vt per Iaso. in l. nec quicquam, ff. de off. procon. numer. 23. Ampliatur idem procedere in sententia arbitratoris. fallit tamen hæc ampliatio in 10. casibus, vt per Ias. in l. si quis arbitrato, ff. de verb. oblig. numer. 22. vbi Zasius limitat in 7. casib. numer. 33. fallit vt per franc. Viuium in suis conc. ver. sententia. vbi ampliat & limitat.
- Sententia interlocutoria debet in scriptis proferri**, gl. communiter approbata in c. si. de re iud. in 6.
- fallit in 2. casib. vt per Ias. in l. nec quicquam, ff. de off. procon. num. 59.**
- Sententia debet ferri de die, & si feratur de nocte**, non valet, §. se debebūt, in Auth. de iud. not. in l. nō minorem, C. de transact.
- fallit in 7. casibus, vt per Ias. in l. more Romano, ff. de feriis, numero 12.** fallit in 9. casibus, quos no. Lanci. in tract. de off. præt. in tit. de senten. num. 41. fallit in 5. casibus, vt per Soc. reg. 359. fallit in 4. casibus, vt per relin. in ca. consuluit, de off. deleg. num. 18. fallit in 8. casib. vt per Ant. Nicel. in tractat. de concord. gl. concord. 21. qui tractatus est in primo vol. tracta. fallit in 4. casib. vt per Ias. in l. non minorem C. de transact. num. 3. Ampliatur idem procedere in arbitro, qui non potest sententiam de nocte proferre. fallit hæc ampliatio tribus casibus, vt per Pet. Duen. reg. 58.
- Sententia lata super libello inepto non valet**, gl. in pri. Inst. de act. in princ. Bal. in l. actor, C. de reb. cred. Bald. in leg. hoc iure, ff. de iust. & iu.
- fallit in 5. casib. vt per Ias. in l. si patronus, ff. de iureiurando.** fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 368.
- Sententia absolutoria tollit ipso iure civilem obligationem**, no. gl. in l. Iulianus verum debitorem, ff. de cond. iud.
- fallit in 2. casibus, vt per Iaso. in d. l. num. 26. ver. nunc assumo.**
- Sententia absolutoria non tollit nec elidit naturalem obligationem**, glos. & docto. in d. l. Iulianus verum debitorem.
- fallit in 4. casibus, vt per Iaso. in d. l. num. 26. ver. alia est regula.**
- Sententia lata ex falsa causa valet mero iure**, gl. & Bar. in l. si is ad quem, ff. de acquir. hæred.
- fallit in quinque casibus, vt per Ias. in d. l. is ad quem,**
- numero 13.
- fallit in 3. casib. quos no. Maria Soc. in l. qui Romæ, §. duo fratres, ff. de verb. oblig. num. 68.** fallit in 7. casib. vt per rel. in c. sicut, de re iud. num. 30. multos casus considerat Crot. in d. §. duo fratres, num. 7. fallit in 5. casib. secundum Alex. in d. §. num. 36.
- Non est licitum allegare sententiam pro se latam esse iniustā**, not. in c. si seruus plurium, §. si hæreditatis, ff. de leg. 1. vbi Ias. limitat in 2. casib. num. 4.
- Sententia lata prætextu falsorum testium**, mero iure valet, & tenet, gl. in c. licet de prob. Bar. in l. Diuus, ff. de re iud.
- fallit in tribus casibus**, vt per Iaso. in dicta l. Diuus, numero 1.
- fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 36.** fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. licet causam, de probat. num. 70.
- fallit in multis casibus, vt per Alexand. in d. l. diuus, ff. de re iud. communis tamen est opinio**, quod non valeat, vt attestatur Franc. Turz. conclus. 78. & licet non valeat, tamen contra eam datur restitutio in integrum.
- fallit in 3. casib. vt per Iason. in dicta lege diuus, nu. 7.**
- fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 367.**
- Sententia lata contra priuatum**, à quo non est appellatum, & sic transiit in rem iudicatam non retractatur prætextu instrumentorum de nouo repertorum, l. sub specie, C. de re iud. l. sub prætextu, C. de transact.
- fallit in 5. casib. quos no. Ias. in l. Imperatores, ff. de re iud. num. 1. vsque ad num. 8.**
- Sententia generalis lata super petitione generali si prosecutio fuit specialis ope replicationis, ad prosecuta restringitur**, l. licet iudice, C. de iud.
- fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. num. 2.**
- Sententia lata post lapsum triennij, & sic post finitam instantiam est ipso iure nulla**: hæc esse communem opinionem attestatur Iaso. in leg. properandum, C. de iud.
- fallit in 4. casib. vt per Ias. in d. l. num. 26.** fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. venerabilis, de iud. num. 25.
- Dominus qui litigauit per procuratorem, si sit citatus ad audiendam sententiam, vel ad alium actum iudiciarium, & fuit contumax, non valet sententia lata**, Bar. in l. furioso, ff. de re iud. Abb. in c. 2. de rest.
- fallit in 2. casib. quos no. Ias. in d. l. furioso.**
- Error elicited ex actis non reddit sententiam nullam**, ideo non impedit transitum in rem iudicatam, gl. Abb. & alij in c. inter cæteras, de re iud.
- fallit in 9. casib. vt per rel. in d. c. num. 2.** fallit vt per Dec. in l. 1. ff. de erro. calculi. num. 11.
- Sententia diffinitiva reuocari non potest à iudice**, l. Paulus, & l. iudex, de re iud. l. moris, & l. sed enim, & l. diui fratres, ff. de pœnis.
- fallit in 12. casibus, vt per Præpo. in c. cum cessante, de appellat.** fallit in 8. casibus, vt per relin. in cap. qualiter de accusat. Ampliatur in 8. casibus, & limitatur in 12. à Lanci. in tract. de off. præt. in tit. de senten. Ampliatur idem procedere in arbitro, qui nec potest retractare sententiam per se latam. limitatur hæc ampliatio in tribus casibus, vt per Pet. Duen. regu. 59.
- Bene verum est, quod iudex potest declarare suam sententiam, cap. qualiter, & quando de accus. vbi relin. limitat in 4. casibus.** fallit vt no. franc. Turz. conclu. 64.
- Sententia principis facit ius generale**, §. sed quod pri. inst. de iu. natu.

Fallit in 5. casib. vt per Felin. in c. in causis, de iudic. sed quando est lata in contumaciam non facit ius quo ad alios. fallit in 5. casib. secundum Fel. in cap. Bert. de re iud.

Sententia in criminalibus statim mittenda executioni. l. qui cum reis, ff. de poenis. Fel. in c. quærenti, de off. deleg.

Fallit in 12. casib. vt per Fel. in d. c. quærenti.

Fallit in 7. casib. vt per Ias. in l. de debitoribus, ff. de re. iu.

Sententia si apparet lata, & non apparet lata, parte instante est ipso iure nulla. Bart. in l. i. C. vt quæ defunt aduo. Ange. & Imo. in l. de vnoquoque, ff. de re iud.

Fallit in v. casib. vt per Iaso. in l. properandum, §. & si quidem, col. i. de iud.

Sententia lata super expensis dicitur interlocutoria, gl. in l. quod iussit, ff. de re iud.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l.

Sententia lata per ordinarium, qui per errorem iudicatur, vt delegatus cum non est, nulla dicitur. Bart. in l. prima. C. qui pro sua, gl. in cap. ex literis, de off. deleg.

Fallit in 4. casib. vt per Fel. in cap. cum ex officij, de præscr. num. 28.

Sententia in qua dicit iudex pronuncio, prout in consilio valet, Alexan. Aret. in l. i. §. i. ff. de verbo. oblig. Docto. in l. i. C. si aduersus libertatem.

Fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. cum venerabilis, de exceptio. fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 87. in add. fallit in 4. casib. secundum Crot. in l. i. §. si quis ita, ff. de verb. obl. num. 6. fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. si pro debilitate, de off. deleg. num. 11.

Sententia debet ferri super toto eo quod petitur, alias non valet, l. in hoc iudicio, ff. famil. herciscun. l. etiã, ff. de mino.

Fallit in 14. casibus, vt per Felin. in cap. cum inter, de re iudic.

Sententia lata super principali videtur reuocare exceptiones non compensabiles cum ea: compensabiles tamen remanent in suo robore. Abb. in c. suborta. de re iud. Pau. in l. quod in diem, de compensat.

Fallit in 8. casib. vt per Fel. in d. c. suborta.

Sententia quacumque venit declarandus aliquam poenam incurrisse, citationem exigit, gl. in cle. præsentij, de censib.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. cum non ab homine, de iud. & in c. parochianos, de senten. excommu. & in c. Rudolphus, de ref.

Sententia si per iudicem appellationis fuerit confirmata, per ipsum est exequenda, gl. in c. pastoralis, de off. deleg. Alex. in l. a Diuo pio, ff. de re iud. & ex ea agitur, & non ex confirmata. fallit vt per Bapt. à Villa. conc. 42. in litera S.

Fallit in 2. casib. vt per Alex. in d. l. num. 21.

Sententiam nõ vitiat falsa causa expressa in ea nisi per appellationem, vel alio remedio rescindatur, gl. in l. i. ad quem, ff. de acq. hered. Ang. in l. qui Romæ, §. duo fratres, ff. de verbo. obl. & causam non est necessarium exprimere. fallit in multis casibus secundum Fel. in c. sicut, de re iud.

Fallit in 7. casibus, vt per Fel. in c. sicut, de re iudic. col. 10. & iudex non tenetur causam in sententia exprimere. fallit in 16. casib. vt per Soc. reg. 196. videas Franc. Turza. conclus. 86. vbi dicit, quod communis est opinio, quod sententia propter deprehensum errorem non est nulla, nisi error in ea expressus sit. Viuius in suis conclusionibus in ver. non

tenetur. Ripa verò in §. qui Romæ. §. duo fratres, ff. de verb. obl. facit regulam contrariam, & ampliatur in 3. casib. & limitatur in 3.

Sententia lata ex probationibus priuilegiatis nunquã transit in rem iudicatam. Innoc. in ca. tua, de cohabitata. Cle. & mulierum, Ange. in l. i. C. qui sent. res. non potest.

Fallit vt no. Ias. in l. admonendi, ff. iureiurando.

Sententia tempore pronũciationis ab ipso iudice legi debet. c. fi. de re iud. in 6. Bal. in l. hac consultißima, C. qui test. facere pos. vbi Bal. limitat in 2. casib. Do mi. in d. c. fi. limitat in 3. casib.

Sententia lata non visis actis, vel sine præuia causæ cognitione est ipso iure nulla: hanc esse communem opinionem attestatur Franc. Turz. concl. 133.

Fallit in 6. casib. vt per Fel. in c. ecclesiæ sanctæ Mariæ, col. 6. de cõst. Ampliatur in 2. casib. & limitatur per Dec. in l. i. apud quem, C. de edend. nu. 34.

Sententia lata contra procuratorem offerentem se liti sine mandato traditur executioni contra eum, l. 4. ff. de re iud. l. Plaucius, ff. de proc.

fallit in 2. casib. vt per Rom. Alex. & Ias. in d. l. 4.

Sententia lata contra absentem præsumitur lata magis ratione contumaciæ, quàm ex eo quod iustam causam habuerit, l. si ideo, ff. de euictio.

fallit in 5. casib. secundum Fel. in c. cum Bert. de re iud. col. 8. fallit in multis casib. vt per Port. in l. i. suarũ concl. reg. 6.

Sententia lata contra notorium facti non est nulla, sed debet retractari. l. fi. C. ne filius pro patre. l. ciues, de appellat.

fallit in 3. casib. vt per Fel. in ca. per tuas, col. 2. de sent. excom. num. 6.

Sententia vnus testimonio lata est nulla, quamuis testimonium sit legitimum, c. licet vniuersis, & c. licet ex quadam, de testib.

fallit in 2. casib. vt per Socin. reg. 423. fallit in 6. casib. vt per Ioan. de Platea, in l. semel, num. 3. C. de re milita. li. 12. fallit in 22. casibus, quos not. Bonif. de Vital. in tracta. maleficiorum, in titu. de testi. §. restat, in 30. casibus, vt per Specu. in titu. de testi. §. restat, numero 7.

Sententia deportationis solum aufert ea, quæ in fiscũ transferuntur, l. ea sola, ff. de reg. iur. vbi Dec. limitat in 2. casib.

Sententia est ferenda parte præsentē & instante. fallit in 3. casib. vt per Lanc. in trac. de prætorē. in tit. de senten. num. 32. ver. dum autem.

Sententia lata regulariter est valida, l. i. & per totum tit. ff. de re iud. & in dubio iustè præsumitur lata. fallit in 8. casib. vt per Soc. reg. 362.

fallit in 63. in quibus sententia redditur nulla, vt per Lanc. in tracta. de prætorē, in tit. de sent. numer. 42. & sequen.

fallit in multis casib. vt per Baptista à Villa. conc. 26.

Sententia retractatur citra remedium appellationis in 15. casib. quos refert Cato Sachi. in l. admonendi, ff. de iureiur. & retractatur per instrumenta de nouo reperta. fallit in 15. casib. quos no. Iac. Pet. de Ptolomeis, in d. l. admonendi, num. 18.

Sententia regulariter transit in rem iudicatam, l. i. & per totum tit. ff. de re iud.

fallit in 22. casib. vt per idem Iacob. Pet. in d. l. admonendi, num. 50.

Sententia non retractatur ob nouas probationes seu instrumenta de nouo reperta, l. sub spe. C. de re iud. l. Imperatores, ff. eo.

Fallit in 13. casib. vt per Soc. reg. 361. Fallit in 18. casib. vt per Franc. de Cur. in d. l. admonendi, nu. 21. Fallit in 7. casib. vt per Ioan. de Prato, in d. l. nu. 13.

Ampliat in 4. casib. & limitatur in 7. à Felin. in c. inter monasterium, de re iud. nu. 10. Fallit in 4. casib. vt per Ioan. Bolog. in d. l. admonendi, nu. 30. contrariam regulam, videlicet quod sententia retractatur per instrumenta de nouo reperta facit Iacob. Petr. de Prolo. in d. l. admonendi, numero 17. vbi limitat in 15. casibus.

Sententia in qua exprimitur iuris error est nulla ipso iure. hanc esse communem opinionem tradit Franc. Turz. concl. 139.

A sententia arbitratoris petitur reductio ad arbitrium boni viri, stante enormi lésione, l. societatem, §. arbitrorum, ff. pro socio. l. si libertus, la. 2. ff. de leg. 2.

Ampliat in 15. casib. & limitatur in multis per Por. lib. 4. suarum conclusio. reg. 8.

Sententia lata sub conditione non valet, sed ab ea debet appellari, leg. 1. biduum, ff. quando appelladum sit.

Fallit in 5. casib. vt per Socin. reg. 369. fallit in 8. casib. vt per Port. lib. 4. suarum conclusio. reg. 9.

Fallit in 3. casib. vt per Alex. in l. à Diuo Pio. §. in venditione, ff. de re iud. nu. 19. fallit, vt per Damas. reg. 124.

Sententia contra sententiam non valet, & nulla est: cum secunda sine nouo processu, & noua instantia lata reperitur, l. 1. C. quan. prouo. non est necesse.

Fallit in 14. casibus. vt per Soc. reg. 353. fallit in 16. casib. vt per Fely. in capitul. inter monasterium, de re iud. nu. 21.

Sententia lata ab vno ex delegatis est nulla. l. cum magistratu. C. quando prouo. non est necesse.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 355.

Sententia lata per iudicem pecunia corruptum, est ipso iure nulla, leg. venales, C. quando prouo. non est necesse.

Fallit in 2. casib. vt per Soci. reg. 356. Fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. tua nos, de simo. nu. 4.

Sententia lata contra filium in bonis aduentitiis. in preiudicium patris, non potest mandari executioni, l. si condemnatus, §. si. ff. de noxa.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 358.

Sententia requiritur, si lex per verba futuri temporis loquatur, gl. in l. crimina, ff. de iurisd. gl. in Auth. habita, C. ne filius pro patre.

Fallit in 10. casib. vt per Soc. reg. 360.

Sententia in causa beneficii lata in rem iudicatam transit, c. olim, extra de dolo & contu.

Fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 363.

Sententia regulariter ius facit inter partes, l. ingenium, ff. de statu. homi. c. cum inter, de re iud. Doct. in cap. quoniam contra, de prob.

Fallit, vt per Dec. in l. res iudicata, ff. de reg. iur. Fallit in 9. casib. vt per Soc. regul. 365. & sententia super re lata an faciat ius, distinguendo declarat Bart. in l. de etate, de mino. nu. 16.

Sententia lata contra prælatum particularem pro ecclesia agentem eo casu, quo præiudicabit ecclesie, l. cum qui in populo, ff. de iureiurand. Doct. in c. cum olim, extra de testib.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 366.

Sententia lata per plures arbitros electos, quorum vnus condemnauit in 5. alius in 10. alius in 5. præualet illa quæ minorem summam continet. l. diem proferre. §. si plures, de arbi. c. 1. eo. tit. lib. 6.

Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 370.

Sententia lata in causa summatia vbi ordo iuris non seruatur, non est mera diffinitiu. fallit, vt colligitur ex distinctione quam ponit Dec. in l. impetium, de iurisd. nu. 22.

Sententia si relata sit ad acta in quibus sit error non valet, fallit in 2. casib. vt per Dec. in l. 1. C. de errore cal. cu. nu. 11.

Sententia lata contra principalem non habet locum contra fideiussorem. fallit, vt per Franc. Turz. conclusio. 140.

Sententia lata pro falso procuratore valet, & tenet, & sic potest ratificari. Bart. in l. si mater, §. hoc iure, ff. de except. rei iud.

Fallit in 9. casib. vt per Soc. reg. 86. in add. fallit in 12. casib. vt per Fel. in c. causam, de iud. nu. 21.

Sententia iniqua per quam fuit confirmatum laudum arbitratoris facit efficaciter poenam committi, docto. in leg. qui Romæ, §. duo fratres, ff. de verb. oblig.

Fallit in 5. casib. vt per Ripam, in d. §. duo fratres, nu. 13.

Sententia condemnatoria lata contra excipientem non parit exceptionem rei iudicatæ in alio iudicio intentato ad diuersum finem. fallit, vt per Ripam in d. §. duo fratres, nu. 27.

Sententia lata post tempus præfixum à statuto non valet, Doct. in c. de causis, de off. deleg.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. nu. 13.

Sententia nulla approbata, pacto nullo respectu regularatur, vt sententia, sed vt pactum, quod est vtile.

Fallit in 4. casib. secundum Fel. in c. significasti, de foro comp. nu. 10.

Deueniri non potest ad diffinitiuam lite non contestata, c. tua, vt lite non contest.

Fallit in vno casu, & limitatio sublimitatur in 3. per Fel. in dicto c.

Sententia lata ex causa notoria falsitatis est nulla.

Declaratur in 4. casib. per Fel. in c. inter cæteras, de re iud. nu. 17.

Sententia lata omissa publicatione testium est ipso iure nulla, Doct. in c. cum l. ff. de re iud.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. nu. 3.

Sententia à qua non est appellatum, vel appellatio est nulla, habet præsumptionem pro se taliter, quod contrarium probari non potest. Fallit in 3. casib. vt per Paris. in d. c. quoniam contra, de prob.

Si statutum dicit, quod iudex non possit ferre sententiam sine consilio sapientis, & lata fuerit sententia sine consilio, non valet. Fallit, vt per Alex. in l. si quis mihi, §. si coram, ff. de acq. har. nu. 6.

Si iudex indicaret in loco non visitato more maiorum, & in quo non esset salua eius maiestas, sententia non valet, l. sententiam, C. de sent.

Fallit in 5. casib. vt per Io. Bolog. in l. pe. & si. ff. de iust. & iur. nu. 30. Don. Fina, lib. 3.

SENTENTIA diffinitiu. potest in continenti reuocari licet regulariter ipsa non soleat reuocari, quia quæ in continenti fiunt censentur inesse, neque curatur illud modicum tempus, glo. in capitulo, prædicator, ver. imo. 16. quæ st. 1. no. l. quod iussit, ff. de re iud. Bald. §. quibus. col. 2. ver. deinde. in 1. const. C. l. non dubium. col. 6. C. de legib. l. 1. colum. 5. C. de furt. Ancha. consilio 208. Card. Flor. consilio 31. Fel. cap. qualiter, de accusat. Deci. consilio 445. Marfi. leg. is qui. numero 32. C. de sic. Docto. commu. leg. lecta. ff. si cert. per. vbi Iaso. num. 14. plura similia adducit. Med. reg. 5.

SENTENTIA eadē lata contra plures, si vnus obti-

neat, quia de iure suo docuit, & alij nō, victoria illius non prodest alijs, & ita e contra. Abb. c. cum super. num. 4. de sent. & re iud. not. l. si separatim. ff. de ap. pel. Bar. l. à sententia. de ap. pel. Abb. d. c. cum super. nu. 9. vbi Fel. nu. 3. Med. re. 8.

¶ **SENTENTIA** per falsa instrumenta, vel falsos testes lata valet, sed retractāda est: vt est in capitulo licet. de probat. & ibi per Canonistas, & Bart. in lege, diuus. ff. de re iud.

Primò fallit, quando sententia fuisset lata contra absentem ex falsis probationibus: cum tunc sit nulla, vt voluit l. si prator. §. Marcellus. ff. de iudic. secundum intellectum, de quo per Barto. in l. diuus, & in d. l. si is, ad quem ff. de acq. har.

Secundò fallit, quando fuisset lata contra minorem xv. annis: cum tunc similiter sit nulla, vt l. prima. & ij. C. si ex fals. alleg.

Tertiò fallit, quando fuisset lata contra fiscum: cum tunc similiter nulla sit, vt l. ij. C. de sen. aduersus fiscum latis. libro x.

Quartò fallit, quando est lata ex actis falso fabricatis ad instantiam partis, per not. l. si quis obrepserit. ff. ad leg. Cornel. de falsis. & not. extra, de rescri. capit. cum olim.

Quintò fallit in decreto quolibet, quod possit dici sententia, per not. ij. quæstio. j. in summa. per gloss. ipso tamen iure non valet, si ex falsa causa sit interpolatum. l. si vero. §. subuentum. de fideicom. liber. & leg. j. §. hæc. de fideius. & vide Ioan. de Imo. in d. capitul. licet. de prob. vbi plenè per ipsum, & communiter per doct. qui dicunt, quòd in istis casibus, in quibus sententia ipso iure nō valet, potest peti eius retractatio de facto, si cut quatenus de facto processit per officium iudicis, dummodo fiat intra xxx. ann. C. de pre scrip. xxx. l. sicut. B. Soc. re. 450.

¶ **SENTENTIA** ferri contra actorem absentem potest: secus autem est cōtra reū. doct. auth. qui semel. C. quomodo, & quando iudex, secus est contra reū. Bart. dicto loco, item sententia lata contra vnum de correlatiuis non nocet alteri. leg. denunciass. §. si. ff. de adul. Med. re. 9.

¶ **SENTENTIA** ferri debet super eo toto quod petitur, aliàs nō valet. l. in hoc iudicio. ff. famil. erc. & l. j. cum materia. C. si adie. re iudi. & l. etiam. ff. de mino.

Fallit, quando petita erant plura capitula diuisa, quia cum videantur totidem petitiones possunt ferri plures sententiæ, & lata sententia in vno capite non videtur in alijs absolueri nec condemnare. Idem Bal. in l. j. numer. 13. C. de iud. Anch. in regula, ea quæ ver. sed ego ex dictis. de reg. iur. in vj. & idē Bal. in l. quædam mulier. ff. fam. ercisc.

Fallit quando in petitione essent plures res consistentes in diuersitate factorum, quia lata sententia super vna re, alia relicta indiscussa, tenet sententia super illa parte, secundum Abb. Ioan. Andr. & Felin. in capitulo cum inter. de re iud. & cap. Abb. de sententia & re iud.

Fallit quando lite pendente periret instantia pro parte, quia tunc sufficit pronunciare super alia, secundum Bar. Bal. & doct. mod. in l. j. C. si aduer. rem iud. Abb. Bald. & Fel. in d. c. nu. 9. cum alijs consimilib. quod tu nota,

Fallit quando libellus esset oblatas contra plures personas, & à quolibet fuisset petita pars deducta in libello, & lata sententia contra vnum, nō videtur pronuntiatum contra reliquos, secundum Bar. in leg. de vnoquoque, in prin. ff. de re iudi. in l. ij. ff. de duob.

re. Inno. in c. cum venissent. de instituti. & cano. latē in d. c. cum inter. de re iud.

Fallit etiam, quando iudex in & super petitione producta pro summa duci 100. dixisset condemnare Titium in duci 50. tantum in reliquis videtur absolueri, ex quo super reliquo debet constare iudici, de credito. Ita Bar. in l. j. ff. si quis iud. non obt.

Fallit etiam, quando petitiones essent formatae in materia vniuersali vel generali, tamē partes essent prosectae certas species, nam sententia lata super illis valet, & super alijs nil dictum fuit. vtrique sententia rectē lata dicitur, secundum Abb. in d. c. cum inter. allegando l. licet. C. de iudi. & c. j. de transact. Card. conf. lxxij. Titius. ver. ad vnum allegando Innoc. in d. c. cum inter.

Fallit itidem in sententia iudicis appellationis, quia potest partem sententiæ laudare, & partē incidere. Hostien. in capitulo placet. de coniungat. decis. Rotæ capitul. xxij. de ap. pel. in antiquis. Bal. in l. tribus, §. si. ff. de testam. mil. vbi dicit quòd si reformatores statutorum cassant aliqua statuta, quòd videntur reliqua confirmare.

Fallit etiam, quando sententia fertur super toto libello, seu petitione, non tamen lata fuit super qualitatibus petitis. vt Bart. in l. j. C. si plures vna sententia, & cano. in d. c. cum inter. de sententia & re iudi. & ibi Fel. nu. 14.

Fallit quando iudex omisit sententiare super accessorijs, secundum Bar. in leg. terminato. C. de fruct. & lit. expen. loquens de expensis causæ ex quo iudex potest iudicare super principali, & omittere expensas ex quo sibi non liquet. per leg. Paulus. ff. de re iudica. Item Bal. in leg. j. C. si aduerf. rem iud. Anch. in regul. ea quæ de re viz. dicens, quòd omissio qualitatis, vel accessoriij non vitiat sententiam, & in ciuitate Taruifij extat statutum in hac materia, quòd not.

Fallit etiam, quando de voluntate partium iudicatur de parte tantum, secundum Bart. in l. si conuenerit. ff. de re iudi. per illum text. cum gl. ibi in ij. fol. quod alibi non reperitur, secundum Imol. in d. capitulo cum inter.

Fallit quoque, quando iudex condemnat super vna parte reum, qui opposuit super alia exceptionē peremptoriam, vt no. Bart. in leg. si plures, in fi. principij. ff. de fideius. nam super eam, vt veram, & claram videtur admittere, & super reliqua, videtur absolueri. Ita Castr. ibi circa med. ver. contra istam gl. quod tu curiosus nota.

Fallit quando super prima parte libelli liquet de summa petita per confessionem, vel per testes, & de parte debiti, & super residuo, causa poterit ventilari, secundum Anch. in d. regula ea quæ alleg. tex. in l. qui dam æstimauerunt. ff. si cer. pet.

Fallit in sententia arbitri, à cuius sententia lata super parte valet, licet non absoluat de reliquo. Io. And. in c. cum inter. vers. iij. opin. de re iud. Anch. in d. regula, ea quæ & l. diem proferre. §. plures. ff. de arbit. Bal. in l. j. circa prin. C. de sen. quæ sine cert. quantitat. quod tu subtilis cogita. I. Nouel.

¶ **SENTENTIA** ferenda est pro eo, qui iura fortiora allegat. C. de ed. D. Ha. t. l. si iusta.

Ante sententiam appellare non potest. De ap. pel. re. l. 2. vide Obligatio.

Quot capita, tot sententiæ. De cons. dist. 4. c. sicut in sac. Riisv.

¶ **SENTENTIA** lata contra absentem, præsumitur lata

tur lata magis ratione contumaciæ, quam ex eo qd iniustam causam habuerit, per text. not. in l. si ideo. ff. de euct. & probat tex. in l. Papinianus. §. meminisse. & in l. qui repudiantis. ad fin. ff. de inoff. testa. Et vide Card. in clem. j. de re iudic. & corrobora istā regulam, vt per Felin. in loco infra allegando, qui gloriatur de examinatione huius regulæ.

Limita quinque modis, vt per Fel. in c. cum Bertholdus. in de re iudic. B. Dias reg. 683.

¶ **SENTENTIA** lata contra absentem præsumitur lata ex contumacia. Papinianus §. meminisse, & ibi Barto. in iij. not. ff. de inoff. test. in leg. si ideo, per Bart. ff. de euct. Felin. in c. ex literis. de constitu. Bertrand. in consi. cxv. vol. ij.

¶ **SENTENTIA** lata cōtra filium in bonis aduentitiis in præiudicium patris executioni mandari non potest. l. si condemnatus. §. si. ff. de noxal.

Primò fallit, quando pater concessit, & dedit filio administrationem in bonis aduentitiis: quia videtur etiam consensisse quod possit obligare, secundum Bar. in l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de dam. infec. per glo. in l. si condemnatus. ff. de noxal.

Secundò fallit, vbi videtur pater consensisse ipsi filio agenti, & litiganti super bonis aduentitiis, ex quo ipsum in potestate habet, quia tunc huiusmodi ficto & tacito consensu sibi præiudicatur: ita dicit Bal. l. fin. in fin. C. de vsu. rei iud. per gl. in d. l. si condemnatus. B. Soc. re. 444.

¶ **SENTENTIA** contra ius expressè lata ipso iure non valet. l. j. & ij. C. quando prouo. non est ne. & in l. si expressim. ff. de appel.

Primò fallit, vbi falsitas colligitur ex similitudine legis. ita Inno. in c. cum speciali. circa princ. de appellatio. secus, si ex casu claro & manifesto legis.

Secundò fallit, quando sententia esset contra aliquam extravagantem, secundum Bar. in l. cum prolatam. ff. de re iud. pro quo est casus in c. pastoralis. de fideiussor. Ant. de Butr. in c. excommunicato. de rescr. Sed hoc fallit, quando esset nota in loco iudicij, & in scholis: quia non valet sententia, secus si ignoraretur. ita dicit Abb. Sicu. in c. j. de sen. & re iudi.

Fallit iij. quod sententia fertur contra cōsuetudinem ciuitatis, quæ tamen non est notoria, secundum Dyn. & Bar. in l. j. & ij. C. quæ sit longa consue. & Bar. in d. l. ij. C. quando prouo. non est necesse. & l. vnic. & C. vt quæ defunt aduo. par. & casus in c. cum venissent. extra de eo qui mit. in poss. causa rei seruau.

Quartò fallit, si quis produxerit iudici sententiam imperatoris in simili casu, & iudex pronuntiauerit contra: cum talis sententia non sit clausa in corpore iuris, valebit sententia contra eum, licet posset rescindi. ita dixit Paul. de Castr. in l. cum prolatam.

Quintò fallit, quando duæ causæ sunt expressæ in sententia, quarum vna est vera, altera falsa: quia tunc re vera falsa sustentatur ad eam quæ vera est, vt potius valeat quam pereat. ar. l. quoties. de reb. dub. & ita not. Inno. in c. in præsentia pro quo Anto. dat casum not. in c. per tuas. extra. qui fil. sint le. & vide eundem in c. ab excommunicato. in 6. de rescr. vide gl. in l. ij. C. de re iud. & gl. in l. si. de iur. om. iud.

Sed limita prædicta, quoniam si illa causa esset sufficiens non valeret dicta sententia. ita Pau. de Castr. in d. l. cum prolatam. alleg. glo. ad hoc in cap. ij. de rescr. & Cyn. in l. cum te. C. de proba. vide Cano. in c. si confirmatiuum. de elect. in vj. & gl. in l. si præco. §. Marcello. de iud. & tenet Abb. in c. j. de sent. & re iud. & ibi Ant. de Butr.

Sextò fallit, quando causa falsa contra ius esset expressa cum hac dictione maximè. quia tunc sustentatur sententia ex vera causa, reiecta falsa ex virtute illius dictionis maximè, quæ includit. l. j. §. vel maximè. de col. not. Butr. in l. j. §. ignorantia. de infa. & hoc intel lige prout Ant. in c. cum literis. extra. de in integ. re sti. & vide has limitationes per Lud. de Ro. in l. j. §. si is ad quem. de acq. hæc.

Septimò fallit, quando esset lata contra ius, de quo tamen sunt variæ opi. vel contra communem opi. doc. quia sententia valitura est. Ant. de Butr. in c. translatio. de consti. idem tenet in d. c. ab excommunicato. vide Bal. in l. iusti. ff. de iust. & iure.

Octauò fallit, quando in sententia exprimitur illud, quod necessariò & tacitè infertur in sententia lata contra legē: quia hoc casu valet, vt not. Ant. de Butr. in c. translatio. in ij. de consti. alleg. Inno. in c. j. & iij. de offi. deleg. idem tenet in c. ab excommunicato. al leg. gl. in c. peruenit. de testi. cogen.

Nonò fallit, quando sententia lata est contra ius tale, de quo iure sunt opi. ita dicit Cyn. in l. j. C. de erro. aduo. & Ant. de Butr. in d. c. ab excommunicato.

Decimò fallit, quando est error iuris expressus nō pertinens ad id, de quo agitur & ex toto: quia constat quod sententia non est ferenda in scriptis: ac si diceret, excommunico te, quia Padus currit. secus si talis error pertineret ad causam: ita not. doct. in c. per tuas. de senten. excommu. & Anto. de Butr. in d. c. excommunicato.

Vndecimò fallit, quando error iuris est expressus in actis, ad quæ sententia non referatur expressè. secus si iudex se referret: quia tunc valeret, licet sit aliqualis dubitatio per Ant. Butr. qui ponit istam in d. c. ab excommunicato.

Duodecimò fallit, in sententia imperatorii lata contra ius: quia talis sententia valet, secus si esset inferior à principe: vt Rex, Dux, Comes: quia eorum sententia rescinduntur tanquam iniquæ. ita Ange. in leg. j. ff. de fer.

Decimotertiò fallit, quando termini sententiæ sunt differentes à terminis legis quamuis sint propinqui, ita Bal. in l. ij. C. quando prouo. non est necesse. & l. non dubium. C. de legib.

Decimoquartò fallit, quando sententia est contra legē, per aliqua argu. sed nō directè, vel per aliquas rationes. ita no. Inn. in c. j. & iij. de off. deleg.

Decimoquintò fallit, quia si iudex dicit in sententia per x. vel v. est probatum, quia si isti dicunt se nihil scire, talis sententia valet. ita Bal. in l. j. in fi. C. de manu. vin. idem Bald. in l. ij. C. de re iudi.

Decimosexto fallit, quia valet ista sententia si iudex dicit isto modo quia x. & x. faciunt xx. ideo condemnate in viginti. ita Bald. in d. l. ij. C. de re iud. B. Soc. cin. re. 439.

¶ **SENTENTIA** contra mortuum non fertur, & si contra eum feratur, est ipso iure nulla, Barto. leg. defuncto. ff. de pub. iud. Angel. consilio 68. Curt. consilio 60. l. fin. C. si reus, vel accus. l. diui. l. libellorum. ff. de accusa. Marfil. leg. final. numero 16. ff. de quæstio. Curt. l. imperium. numero 4. ff. de iurisd. om. iud. Bald. consil. 162. numero 5. volumine 2. Decius leg. pupillum. §. in hæredem. ff. de regul. iuris. dixi superius concl. 32. Med. tract. 2. part.

¶ **SENTENTIA** lata contra notorium facti, nō est nulla, sed debet retractari: tenet Bal. in l. j. vers. sed quid si iste. ne fil. pro pat. & in l. ciues. C. de appel.

Limita tripliciter, vt per Fel. in capit. per tuas. de sent. Tom. 2. Reg. Iur. Ff. a

excommunic. quem vide pro ipsa regula principali, quia refert prius plures contrarium tenentes, licet tantum eum opinione Bald. resideat. B. Dias re. 684.

Sententia ferri debet super eo toto, quod petitur, aliàs non valet. leg. in hoc iudicio. ff. famil. ercisc. & leg. j. materia. Cod. si adie. rem iudic. & leg. & etiam. ff. de minor.

Fallit quando petita erant plura capitula diuisa, quia cum videantur totidem petitiones possunt ferri plures sententiæ, & lata sententia in vno capite non videtur in aliis absolueri nec condemnare. Idem Bal. in l. j. nu. 13. C. de iudi. Anchar. in regula, ea quæ, vers. sed ego ex dictis, de reg. iur. in vj. & idem Bald. in l. quædam mulier. ff. famil. ercisc.

Fallit quando in petitione essent plures res consistentes in diuersitate factionum, quia lata sententia super vna re, alia relicta indiffusa, tenet sententia super illa parte, secundum vt Abb. Io. And. & Felin. in c. cum inter. de re iudic. & capit. Abb. de sententia & re iudic.

Fallit quando lite pendente periret instantia pro parte, quia tunc sufficit pronunciare super alia, secundum Bartol. Bald. & Doct. moder. in l. j. C. si aduer. re iud. Abb. Bal. & Felin. in d. c. nu. 9. cum aliis consimilib. quod tu nota.

Fallit quando libellus esset oblatu contra plures personas, & à quolibet fuisset petita pars deducta in libello, & lata sententia contra vnum, non videtur pronunciatum contra reliquos, secundum Bart. in leg. de vnoquoque. in princip. ff. de re iudic. idem Bart. in leg. iij. ff. de duob. re. Innocen. in c. cum venissent. de instit. & cano. latè in dicto capitulo cum inter. de re iudic.

Fallit etiam, quando iudex in & super petitione producta pro summa duc. 100. dixisset condemnare Titium in duc. 50. tantum in reliquis videtur absolueri, ex quo super reliquo debet constare iudici, de credito. Ita Bar. in l. j. ff. si quis iud. non obt.

Fallit etiam quando petitiones essent formate in materia vniuersali, vel generali, tamē partes essent prosecutæ certas species: nam sententia lata super illis valet, & super aliis nil dictum fuit. utique sententia rectè lata dicitur, secundum Abb. in d. c. cum inter. allegando l. licet. C. de iudi. & c. j. de transact. Card. conf. lxxij. Titius. vers. ad vnum. allegando Inn. in d. c. cum inter.

Fallit itidem in sententiâ iudicis appellationis, quia potest partem sententiæ laudare, & partem incidere. Hosti. in capit. placet. de conuers. conjugat. decis. Rotæ, cap. xxij. de appel. in antiq. Bal. in l. tribus. §. si. ff. de testam. milit. vbi dicit quod si reformatores statutorum cassant aliqua statuta, quod videntur reliqua confirmare.

Fallit etiam, quando sententia fertur super toto libello, seu petitione, non tamen lata fuit super qualitatibus petitis, vt Bar. in l. j. C. si plures vna sententia, & cano. in d. c. cum inter. de sententia & re iudic. & ibi Fel. nu. 14.

Fallit quando iudex omisit sententiare super accessoriis, secundum Bar. in l. terminato. C. de fruct. & lit. expens. loquens de expensis causæ, ex quo iudex potest iudicare super principali, & omittere expensas, ex quo sibi non liquet per leg. Paulus. ff. de re iudic. Item Bal. in leg. j. C. si aduers. rem iud. Anch. in regula quæ, de re iud. dicens, quod omissio qualitatis, vel accessorij non vitiat sententiam, & in ciuitate Tar-

uisij extat statutum in hac materia, quod not.

Fallit etiam, quando de voluntate partium iudicatur de parte tantum, secundum Bart. in leg. conuenerit. ff. de re iudic. per illum text. cum gloss. ibi in secunda solu. quod alibi non reperitur, secundum Imol. in dicto c. cum inter.

Fallit quoque, quando iudex cõdemnat super vna parte reum, qui opposuit super aliam exceptionē peremptoriam, vt not. Bart. in leg. si plures. in fi. principij. ff. de fideiuss. nam super eam, vt veram & claram videtur admittere, & super reliqua, videtur absolvere. Ita Cast. ibi circa med. vers. contra istam gl. quod tu curiosus nota.

Fallit quando super prima parte belli liquet de summa petita per confessionem, vel per testes, & de parte debiti, & super residuo, causa poterit vtrillari, secundum Ancha. in d. regula ea quæ. alleg. tex. in l. qui dam æstimauerunt. ff. si cer. pet.

Fallit in sententia arbitri, cuius sententia lata super parte valet, licet non absoluat de reliquo. Ioan. And. in c. cum inter. vers. iij. opi. de re iud. Anch. in dicta regula, ea quæ. & l. diem proferre. §. plures. ff. de arbit. Bal. in l. j. circa prin. C. de sent. quæ sine cer. quantita. B. Dias, reg. 91.

¶ SENTENTIA lata contra prælatus particularem pro ecclesia agentem, eo casu quo potest, præiudicabit ecclesiæ, vt de cetero alius absque exceptione rei iudicatæ non admittatur. l. eum qui in popula. ff. de iureiur. vt dicunt Can. in c. cum olim. extra, de testib.

Primo fallit, quando ipse agens fuisset præuicatus, & de ipsa præuicatione seu collusione doceretur. ad hoc c. j. extra, de ecc. edific.

Secundo fallit, quando ille, cui sua interesset, ignorasset primum agere: cum eidem non præiudicet. ad hoc quod no. gl. extra, de elec. c. cum dilectus, & c. cupientes. §. cæterum. de elec. secundum Io. de Imo. d. c. cum olim. vbi plenius per Canonistas. B. Socin. reg. 453.

¶ SENTENTIA lata contra procuratorem offerentem se liti sine mandato, traditur executioni contra eum, probat tex. in l. 4. in prin. ff. de re iud. & in l. Plautius. ff. de procur.

Limita dupliciter, vt per Rom. Alex. & Ias. in d. l. iij. in princip. primo nisi procurator iusto errore putasset se habere mandatum: vel si credebatur mandatum quod habebat, esse legitimum, cum non esset, & hoc etiã iusto errore.

Secundo fallit, nisi aduersarius sciret offerentem se liti carere mandato. Iura quæ ipsi allegant, vide per tex. B. Dias, reg. 681.

¶ SENTENTIA lata cõtra vnũ non præiudicat alteri non vocato in ius. l. sæpe. vbi Doc. com. ff. de re iud. fallit, nisi tertius sciisset, & non contradixisset. c. cū super. de sen. & re iud. secundo fallit quãdo vocatus esset, passusque esset sententiam dici. Doct. d. l. sæpe. tertio fallit ratione connexitatis. ca. translatum. de const. quarto fallit ratione correlatiui. l. si. C. de ind. vid. toll. quinto fallit ratione indiuidui. Abb. c. quãuis. nu. 15. de sent. & re iud. Sexto fallit quando motu proprio à principe fieret hoc expresse disponente. Doct. com. leg. item. §. si quis. ff. de rei vend. Doc. com. leg. 2. C. de quadr. præscr. Med. re. 8.

¶ SENTENTIA lata non visis actis, vel sine præuia causæ cognitione, est ipso iure nulla. Hanc regulam ponit Felin. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de const. quæ probat veram tredecim fundamentis.

Limita

Limita hanc conclusionem sex modis, vt per Felin. ibi. B. Dias re. 680.

¶ SENTENTIA lata, liberatur fideiussor de iudicio f. sti. Colligitur ista regula ex gloss. in leg. fideiussor. §. in fideiussorem. ff. qui satisd. cogant. in verb. promittit. ex quo veniunt duo effectus. Primus, quod talis fideiussio non durat in executione sententiae, le. Græcæ §. & post litena. ff. de fideiuss. Secundus, quod non durat in causa appellationis: vt est gl. in auth. de his qui ingred. ad appel. in princ. not. Bar. in leg. cum apud. ff. iudicatum solui.

Amplia quadrupliciter, & limita dupliciter. vt per Ias. in d. §. in fideiussorem. B. Dias re. 670.

¶ SENTENTIA lata super exceptionibus, est interlocutoria. Gloss. magistra in clem. fi. in glo. ij. de appel. Bal. in l. statutis. C. de sent. ex breuic. reci. & in l. j. ad fin. C. commi. vel epist. Cald. in cons. vj. tit. de re iud. Pet. de Anch. cons. 409.

Limita dupliciter, vt per Felin. in rubri. de re iudi. nu. 8. & 9. B. Dias reg. 671.

¶ SENTENTIA lata ex probationibus privilegiatis, nunquam transit in rem iudicatam, quin semper possit retractari ex probationibus melioribus: notat Inno. in capitulo tua, de cohabit. cler. & mul. in glo. magna, in verb. sed est mirabile. quod reputat mirandum, & sequitur Ang. in leg. j. C. senten. rescindi nō pos. & in l. diuus Traianus. ff. de re milit. & in l. sub specie. C. de re iud.

Limita hoc procedere in probatione privilegiata, procedente inuita parte: secus in ea quæ procedit ex mera voluntate partium. Ita Iaso. in l. admonendi. ff. de iureiur. B. Dias, re. 678.

¶ SENTENTIA lata per ordinarium, qui per errorem iudicat vt delegatus, cum non sit, est nulla. Notat Specu. tit. de seuten. prolat. §. quoniam. vers. qui si dixit. Bar. in l. j. vers. tu dic. C. qui pro sua iurisdi. & vide glo. auream in c. ex literis. de off. deleg. in gl. fin. quam ibi not. Abb. & extollit Imol.

Limita quadrupliciter, vt per Fel. in c. cum ex officij. de præscrip. qui pro regula copiose allegat. B. Dias regul. 668.

¶ SENTENTIA lata sine causæ cognitione regulariter est ipso iure nulla, & non transit in rem iudicatā. Felin. in c. ecclesia Sanctæ Mariæ. in vers. ex quibus omnibus, & c. de constitutio.

Fallit quando iudex vidisset iura vnius partis & altera pars fuisset negligens in producendo iura sua, quia sententia, tenet secundum Gemi. in capitulo primates. secunda quæst. prima. Bal. in l. ab eo. C. quomodo & quando iudex. secus si iudex voluit recipere probationes alterius partis, secundum Baldum in leg. prolatam. C. de senten. & interlocuto. omnium iudi.

Fallit quando sententia lata esset. adhibito interuallo temporis aliquali sed tamen minori, quam exigit materia, quia eo casu non est ipso iure nulla, sed habet aliqualem in se præsumptionem. Abba. in c. ex litteris. de pigno.

Fallit quando fertur sententia super facto notorio, licet teneat, omitta solita causæ cognitione, secundum Abb. ibi in rep. & in c. ad nostram. de iureiuran. post Bar. post tex. & gloss. in l. iustus fustium. ff. de his qui no. infamia.

Fallit quando esset lata sententia sine causæ cognitione parte non opponente. Anto. & Abba. in c. quoniam contra. de proba. faciunt nō per do. Ias. in l. patre furioso. ff. de iis, qui sunt sui vel alie. iur.

Fallit in sententia absolutoria, regula tenet in condemnatoria, secundum Bal. in l. licet. C. de iudi. quod intellige vt per Bar. in l. properandum. in §. siquidem. C. de iud. in absolutione ab absolutione iudicij, non autem ab absolutione à definitiua.

Fallit quando sententia esset lata nullis datis dilationibus ad probandum, nam tunc non transit in rem iudicatam secundum Bart. in d. leg. prolatam. S. Ian. re. 271.

¶ SENTENTIA lata per iudicem pecunia corruptum ipso iure nulla est. l. vanales. C. quando prouoc. non est neces.

Primò fallit in sententia arbitri, quia valet etiam si fuerit corruptus pecunia: sed obstat exceptio, vulgata l. domum. & ibi gloss. ff. de arbit. quod intellige in arbitro electo à partibus, secus in arbitro electo à lege. secundum Bal. in d. l. vanales. & quæ sit ratio differentiae inter iudicis & arbitri sententias, vide Io. de Imo. in l. diuus. ff. de re iudic.

Secundò fallit, vbi essent plures iudices, & vnus solus fuisset corruptus: quia tunc valeret sententia lata. ita dicit Ioan. And. Spec. in titu. de senten. §. iuxta. & not. Ange. in d. l. vanales. B. Socin. re. 445.

Regula est quod contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam, non possit aliquid opponi. leg. ij. C. quando prouoc. non est ne. l. j. C. sententiam rescin. non po. capitulo quod ad consultationem, extra. de re iudi. Alex. per hæc iura. in cons. xliij. incipiente su per vol. j. F. Turza.

Regula est secundum Iasonem in l. vinum. ff. si certum peta. quod sententia debet esse conformis libello. l. vt fundus. ff. communi diuidundo. ca. licet Heli, de simo. cum simili. vide fallentias plurimas per ipsum illinc. Turzan.

¶ SENTENTIA lata per plures arbitros electos, quorum vnus condemnauit in xv. alius in decem. & alius in v. præualet quæ minorem summam continet. vt l. diē proferre. §. si plures. ff. de arbitris. & in c. primo, eod. tit. lib. vj.

Primò fallit, vbicumque duo alij arbitri protestati fuerunt nolle valere sententiam in minori summa factā: nam tunc non valet sententia in minori summa facta, ita no. dixit Vber. Galeo. in l. j. stipulanti. ff. de verb. ob. quem referunt Bal. & Ang. ibi. & eū sequuntur. & contra eos gl. in terminis in d. c. j. de arbit. pro cuius concordia vide Ang. & Imol. in d. l. j. si stipulanti. de verb. oblig.

Secundò fallit, quando ille, qui condemnauit in minori summa, in reliquis non absoluit, ita tenet Bal. in l. secunda. C. de re iudic. sed ipsemet Bald. in l. prima. C. de senten. quæ sine certa quantitate. vide velle contrarium.

Tertio fallit, nisi ex natura rei posset resultare aliquid inconueniens. ita tenet Bal. in d. l. j. C. de sen. quæ sine certa quantitate. B. Soc re. 457.

¶ SENTENTIA lata pro falso procuratore valet, & tenet in effectu, & sic potest ratificari. Barto. in l. si mater. §. hoc iure. ff. de excep. rei iud. & Pet. de Anc. in cons. cxxij. inci. vnus ex procu. Bal.

Primò fallit, nisi procurator egisset in materia requirente speciale mandatum: vt est gl. in c. nonnulli. in vers. mandato. de rescrip.

Secundò fallit, vbi procurator mentitus est se esse procuratorem coram principe: vt per Inno. in capit. ex parte decani. de rescript. de quo etiam per Bald. in leg. falsus. C. de furtis. & per Imol. & Card. in dicto c. nonnulli.

Tertiò fallit vbi allegasset se habere mandatum corā inferiore: vt per Baldum in l. Iulianus. ff. qui satisfacere cogantur.

Quartò fallit, nisi fuisset reuocatus, & tamen continuauit reuocatione non obstante: quia tunc per eum gesta ratificari non possunt. per gl. in l. dispensatorem. ff. de solutionibus.

Quintò fallit, nisi ratificatio esset in præiudicium tertij. ita Bal. in l. obseruare. §. si. ff. de offi. procons.

Sextò fallit, nisi statutum requireret mandatum: quia tunc non sufficit rati habitio. ita Bal. in l. si uxorem. C. de cond. insertis.

Septimò fallit, si pronuntiatum est mandatum non sufficere: vt Bald. in auth. ei qui. in princ. C. de temp. appel. & rationem vide per Rom. in sing. dclxxix. in cip. tu audisti.

Octauò fallit, quando procurator fuit admissus cum cautione de rato, iuncta protestatione, quod si apparuerit eum non habere mandatum, omnia habeantur pro infectis. vt per Bart. in l. inter quos. §. si alieno. ff. de damn. infect.

Nonò fallit, nisi esset tale, qui non fuit, nec potuisset esse procurator: nam tunc gesta per illum non possunt ratificari, vt est glo. in l. licet. ff. de iud. quam sequitur ibi Baldus. B. Socin. re. 443.

¶ SENTENTIA lata super expensis, dicitur interlocutoria. gl. est, quam ibi notant doct. in l. quod iussit. ff. de re iudic. Ego aliàs legendo dedi ei consociam gl. licet à doctoribus non commendatur, in c. querelā. in gl. fin. de procur. & ita dicit communiter teneri Alex. in d. l. quod iussit.

Limita dupliciter, vt per eundem Alex. ibi: primò, nisi sententia super expensis feratur vnā cum diffinitiuā, quia tunc censetur esse pars diffinitiuā. Ita refert voluisse notabiliter Ang. in l. Paulus la j. ff. de re iud. & Salic. in l. post sententiam. C. de sent. & interloc. pro contraria tamen parte alleg. Bal. & Imol. & eis videtur assentiri: vide Felin. in rub. de re iudic. qui ponit hanc limitationem, & allegat pro ea eisdem Ange. & Salic. vbi suprā, & Ang. in aliis duobus locis, & Phil. & Anchar. & de contraria opinione non meminit, vnde videtur eorum sententiā adherere.

Secundò limita, nisi expensæ principaliter peterentur de per se in iudicio, quia sententia lata super expensis, erit diffinitiuā: pro quo allegat Imol. in d. l. Paulus. & ponit Felin. vbi s. B. Dias re. 666.

¶ SENTENTIA lata super principali, videtur reuocare exceptiones non compassibiles cum ea: compassibiles tamen remanent in suo robore. Ita Abb. in cap. suborta. de re iud. Paul. de Cast. in d. l. quod in diem. ff. de compensat. ornat hanc regulam Felin. in d. c. suborta.

Limita octo modis, vt per eum ibi. B. Dias re. 674.

¶ SENTENTIA in dubio iuste præsumitur lata. l. Herennius. §. quia de euict. vide text. in l. ij. §. solent. de hær. vel act. vend. & vide glos. in auth. generaliter. C. de epis. & cler. & Bal. in l. ij. in vlt. q. C. si ex noxa causa aga.

Primò fallit si non fuerit iudex ordinarius, sed delegatus. ita dicit Inn. in c. cum in iure peritus. de off. del. vide etiam Bart. in l. ex quacunque. ad si. princ. ff. si quis in ius voc. non ierit.

Secundò fallit, quando sententia non transit in rem iudicatam. Inn. in c. bonz. de elect. ad hoc facit gl. notabilis. in princ. C. si aduers. cred.

Tertiò fallit, quando quis appellat ad suum commodum: vt l. si quis libellos. C. de appel.

Quartò fallit si vult in integ. rest. l. qui proprio. §. item quæritur. ff. de procur.

Quintò fallit, quia ista regula procedit in sententia de finitiua: secus in interlocutoria. ita dicit Innocen. in c. cum in iure peritus. de officio delegati. & in c. bonz. de electionibus.

Sextò fallit, vbi apparet notoriè de iniquitate sententiæ ex eius tenore: quia est nulla, nec meretur executionem. vt in c. inter ceteros. de re iud. & in c. solitudine. de app. gl. est in cle. pastoralis. de re iud. & in c. fraternitatis. de frig. & malef.

Septimò fallit, si victor dixit sententiam iniquam, quia non poterit executioni mandari. ita Innocen. in capitulo, plerique. de immunitate ecclesiæ. sed contrarium facit quod not. Ang. in l. vendicatum. & ibi gl. ff. de euiction.

Octauò fallit, etiam in iudice ordinario, vel speciali: vt iudice feudi. vt est gl. singularis, & eam tenet Baldus in capitulo primo, in titulo, de inuestitura in mari facta. B. Soc. re. 448.

¶ SENTENTIA interlocutoria, qua finitur iurisdicatio iudicis, putā, quia pronuntiat se incompetentē, vel non esse procedendum ad vltiora, vel qua absoluit conuentum ab obseruatione iudicij, reuocari non potest per iudicem. text. est not. in c. significantibus. de officio delega. & in cap. iudex ab apostolica. §. j. cod. tit. lib. vj. not. Abb. in c. cum cessante. de appel. & ponit hanc conclusionem Felin. allegando plura pro ea, in c. qualiter. el. j. vers. fallit prædicta regula. de accusat.

Limita 4. modis, vt per eundem Felin. ibi. B. Dias, re. 667.

¶ SENTENTIA in his casibus, in quibus nocet alteri, in his etiam nocent acta, & aliæ probationes & attestations, puta testes recepti ad perpetuam memoriam, & similia, Barto. leg. si mater. §. fin. ff. de exc. rei iud. leg. sape. quæstio. 10. vbi Alex. numero 125. ff. de re iud. Innocen. capit. causam. i. l. de testib. item lata verbis affirmatiuis nocet aliis. leg. diui fratres. ff. de liber. causa. add. ad Bart. leg. i. C. res inter alios acta. Anto. capitulo inter. de fide instr. capit. at si clerici. de iud. sed l. si. §. fin. de iur. iur. Cyn. & Bald. l. is apud. C. de edendo, Barto. l. 2. ff. iud. solu. leg. si per luforio. §. fin. ff. de appel. leg. si superatus. ff. de pignor. Bald. leg. si quis. C. ad leg. Iul. de vi publ. leg. 2. C. quibus res iud. non noceat. gloss. leg. hæres. ff. de crim. expil. hæred. Med. re. 8.

¶ SENTENTIA, in qua dicit iudex (pronuntio prout in consilio) valet: not. Lud. Alexan. & Aretin. in leg. j. §. j. ff. de verbor. oblig. Alberic. Bald. Angel. Sal. & Paul. in leg. j. C. si aduersus lib. facit gloss. notabil. in leg. & puto. §. Iulianus. in versic. communicari. ff. fam. l. erisc.

Limita quatuor modis, vt per Felin. in capit. cum venerabilis. de except. B. Dias, re. 669.

¶ SENTENTIA in qua dicitur, Pronuntio, vt in consilio, valet & tenet. Abb. & Imo. in c. cum venerabilis. de excep. Pau. de Cast. in l. fundus. ff. de rescin. vend. & doct. in l. j. C. si aduer. liber.

Frimò fallit, quando dicta verba, Pronuntio vt in consilio non sunt scripta. ita Ang. in consi. ccxlvj. inc. do mina Libertina.

Secundò fallit, quando iudex non legerat consilium: quia tunc sententia est nulla. ita Bal. in l. j. C. de sen. experic. recit.

Tertiò fallit, quando consilium non fuit redactū apud acta: vt per Abb. in c. illa. in fi. de acc. B. Soc. re. 452.

¶ SENTENTIA nulla est non seruata forma iuris no. Doc. l.

Doc. l. prolatam. C. de senten. & inter. om. iud. l. prima. C. de exc. rei iud. capitu. ad petitionem. §. fin. de accusa. capitu. veritatis. de dolo. & contu. Specul. in tit. de senten. §. nunc videndum. Abb. capit. cum olim. de senten. & re iudic. Vant. in tract. de nullit. in titu. de null. senten. ex defectu proc. nu. 3. plura adducit. Med. reg. 7.

Sententia nulla est ex defectu causæ. Socin. l. siue à te. ff. de except. l. secund. §. mater. ff. eodem. item secundò etiam ex defectu processus. l. prolatam. C. de senten. & inter. om. iud. tertio nulla est ex defectu iurisd. Bald. rubr. C. si à non comp. iudic. leg. 1. §. fin. ff. ad Tertul. l. prima. §. hæc autem. ff. quod quisque iuris. l. 2. ff. de pœnis. gloss. fin. clem. vnica, de sequest. poss. & fruc. Angel. l. non erit. §. dato. ff. de iur. iur. Felin. capit. ex parte. de offic. deleg. Seba. Vant. in tract. de nullit. in titu. de nullit. sentent. ex defectu iurisd. nu. 4. Med. reg. 6.

SENTENTIA omnis, siue definitiua sit, siue interlocutoria, requirit, quòd feratur partibus præsentibus, vel legitime citatis. l. de vnoquoque. ff. de regul. iur.

Limita istam regulam, vt per Iaso. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de offic. Procons. Alex. in l. de vnoquoque. ff. de re iudic. Anton. Nicellum in concord. glo. iur. ciuil. & cano. in concord. l. ij. qui ponit supra d. regu. & refert omnes limitationes Iaso. vbi supra. B. Dias, reg. 673.

SENTENTIA prætextu falsorum testium pecunia corruptorum lata mero iure valet, sed contra eam in integrum restitutio datur. lege, diuus Hadrianus. ff. de re iud.

Primò fallit, nisi sententia sit lata ex falsis probationibus factis ex dolo producentis, & in absentem. text. est reputatus sing. in l. prætor. §. Marcellus. ff. de iud. nam tunc sententia est nulla: vt per Innoc. in c. cum in iure. de offi. deleg. & in c. de cætero. de re iud. & aliquid habetur per Bald. in l. j. C. de trans. latissimè per Ang. & Imol. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verbo. oblig. & in l. seruo inuito. §. cum prætor. ff. ad Treb. & in l. à diuo Pio. in prin. ff. de re iudic. & per Bal. in l. fi. C. si ex falsis instr.

Secundò fallit, quando sententia esset lata contra matrimonium: quia ipso iure est nulla: & eadem ratione idem dicendum in sententiis lata contra minores: ita nota. tenuit Abb. in c. licet causam. de proba. facit quod not. gloss. in l. si pro iure. ff. de iure fisci. & in §. ista. in gl. Inst. de act.

Tertio fallit in criminalibus, in quibus ista sententia est nulla. ita dicit Bald. in addit. Spec. de execut. sententiar. l. si quis obrepserit. in verbo, nihil agitur. ff. ad l. Corn. de sicar.

Quartò fallit in sententia decreti, quæ redditur ipso iure nulla: vt tenet ipse Bald. in d. l. j. C. si ex falsis instr. & quod supra in reg. ccccl. fal. iij. dictum est, quòd aduersus talem sententiam potest peti retractatio. limita primò nisi in prima causa fuerit cognitum de falso: quia vltimus hoc non poterit verificare. l. finali. C. si ex falsis instrum.

Quintò fallit, vbiunque volens petere restitutionem in integ. dixerit se velle probare directò, quòd testes falsum deposuerunt: vt voluit Alexand. de Imo. in l. cum proba. C. de trans.

Aliam fallentiam vide in l. falsum. C. si ex falsis instr. & per gl. & doct. in d. c. licet causam. de probat. B. Soc. reg. 454.

SENTENTIA *propter instrumenta de nouo reper

ta non retractatur. l. sub specie. C. de re iudic. & l. imperatores. ff. eod. B. Soc. re. 447.

ADDITIONE.

* Sententia. Vide Lanfran. in cap. quoniam contra. in versic. hinc tractabimus. in versic. quæro incidenter. de prob. & latè in l. admonendi. de iureiur. primo not. & ad idem Feli. in c. inter cæteras, in circa med. in versic. quinta declaratio. & c. inter monasterium. in versic. limita primo. de se iudic. Primò fallit in fisco: vt est gloss. in l. Imperatores. & in d. l. sub specie.

Secundò fallit fauore minoris: vt est gloss. in d. l. sub specie, & in d. l. Imperatores.

Tertio fallit fauore furiosi & prodigi, qui pupillo equi parantur. l. Fulcinus. §. j. ff. ex quibus cau. in pos. ca. tur. & no glo. in l. eatur. C. de cura. fur. Bart. in præallegatis l. Imperatores. & sub specie.

Quartò fallit fauore libert. vt l. ij. §. fin. ff. si liber. inge. esse dicetur.

Quintò fallit in causis spiritualibus: vt not. Inno. in c. quia propter. de elect. & hoc ideo, quia intelligitur in omnibus iudiciis, secundum Angel. in d. l. sub specie.

Sextò fallit in causis criminalibus. l. ista. §. si quis. & l. diui fratres. & ibi vide Bar. ff. de quæst.

Septimò fallit in causa arbitratoris: vt not. Federic. de Senis conf. cccxxxvij.

Octauò fallit vbi sententia est lata per subsidiarias probationes, putà per iuramentum necessarium, vt l. admonendi. de iureiuran. ff.

Nonò fallit, vt vbi licet quis fecisset suam diligentiam ante sententiam, tamen non potuit instrumentum recuperare. ita not. Innoc. in c. ult. extrà, de testib. & Bald. in l. si ex falsis. C. de transact. & in l. penult. C. de sent. aduer. fisc. lat. lib. x.

Decimò fallit, vbi instrumentum de nouo repertum, est instrumentum alterius sententiæ: quia tunc retractaretur tanquam nulla & contraria primæ. vt l. ante sententiam. C. de sen. & interl. om. iudi. sic not. Bal. & Raph. Cu. in d. l. Imperatores. de re iud.

Vndecimò fallit, vbi per instrumenta de nouo reperta appareret alia sententia lata ex falsis instrumentis vel probationibus. l. pen. ff. de confes. & Bal. in dict. l. sub specie. qui reprobat Rapha. Cumanum in dicta lege, Imperatores.

Duodecimò fallit in sententia condemnatoria: quia contra aliquos procedit: secus in sententiis absoluto. de quo tamen dic vt per Cyn. & Bal. in l. pen. C. de cond. indeb. & per Raph. in d. l. Imperatores.

Decimotertio, fallit quando testamentum est postea repertum. gl. not. in l. j. §. ratio. ff. quemad. testa. aper. & in l. si vir. ff. de except. rei iudic. licet gloss. teneat contrarium in d. l. iij. §. si legatarius. ff. si cui plusquàm per l. Falcid. in verbo, euicerit. sed dubitatur an in his casibus teneat sententia mero iure, an verò pœna. & not. infra quantum tempus debeat peri restitutio, de quibus dic vt per Spec. in tit. de execu. sententiar. §. si. versic. illud autem. Ioan. And. in addit. Specul. in titu. de inst. edit. §. postquam additis. qui incipit, quid si solui. & Cano. in c. inter monasterium, de re iudic. Cyn. & Bal. in l. j. C. de sen. aduer. fis. lat. lib. x. Paul. de Castr. & Salic. & Raph. in d. l. Imperatores, de re iud. B. Soc. re. 447.

SENTENTIA qua aliquis venit declarandus aliquam pœnam (ipso facto impositam) incurrisse, citationem exigit. Gloss. est in clemen. præsent. de censibus. & in clem. ij. de pœnis. quas ad hoc alleg.

Felin. in c. cum non ab homine. de iudic.

Limita tribus modis, vt per eum ibi, & in c. ij. de spōs.

Felin. in c. parochianos. de sent. excom. in c. Rodolphus. de refer. in parte citari. nu. 41. vbi ponit tres limitationes. B. Dias, reg. 675.

¶ SENTENTIA regulariter ius facit inter partes, l. ingenuum. ff. de statu hom. c. cum inter. de re iud. & per doc. in c. quoniam contra. de probat.

Primò fallit, quando in ipsa sententia fuisset expressus error contra ius scriptum, tunc non præsumitur pro ea, nec admissio appellationis purgat eam, hoc est vitium nullitatis. extrà, de re iudi. capitu. & si. & capitu. cum inter. de appell. & l. si expressim. & l. ij. C. quando prouoc. non est neces. nec potest intelligi, quòd in ipsa sententia si esset expressa solum vna causa contra ius, tunc licet sit contra ius litigatoris, tamen ex hoc capite non redditur nulla: prout Inno. voluit in capit. in præsentia. de re iudic. vbi plenè de hoc dicit.

Secundò fallit, quando sententia aliàs continet notoriam iniustitiam: cum tunc sententia sit nulla, nec pro ea præsumatur nisi infra x. dies sit appellatum. vt tenetur in capit. fraternitatis. extrà de frig. & malef. vbi est bonus text. secundum vnum intellectum, ad hoc c. sollicitudinem. §. si verò. extrà, de appell. c. inter cætera. de re iud. & ita communiter tenetur, de quo plenius.

Tertiò fallit, quando colligitur error ibi patens, ex act. cum tunc sententia sit nulla, & admittatur ipse impugnans ad probandum talem errorem & iniustitiam: vt tenuit Cyn. in l. vnica. C. de erro. cal. quod etiam sentit Inn. in c. cū dilectus. extrà, de re iud. quod etiā tenuit Arch. in c. Roma. extrà, de sent. excom. in vj. prout referunt do. de Ro. in decis. cccxl. quæ incipit, item fuit disputatum. vbi hoc idem tenetur & plenè per Can. in d. c. quoniam contra.

Quartò fallit, quando quis fuisset admissus de facto ad disputandum de ipsa iniustitia, & de ea constaret: quia tunc iudex deberet illam sententiam retractare, extrà, de causa possi. & proprie. c. cum super. ff. de iud. l. de quare. & hoc voluit Inn. in c. cum dilecta. extrà, de refer. & in d. c. cum Bertholdus. de re iudic. & per doc. in d. c. quoniam contra.

Quintò fallit, quando pars, pro qua esset lata sententia confiteretur illam iniustitiam: cum tunc debeat retractari, nec pro ea præsumatur. arg. gloss. in authentic. iam necesse. C. de don. ante nupt. & in corpore vnde sumitur. & hoc voluit Innoc. in d. c. quia plerique. de imm. eccl. quod intellige quando fuisset aditus iudex, quia per viam querelæ adiri posset, secundum Nicol. in d. c. quoniam contra.

Sextò fallit, quando opponetur contra ipsam sententiam de iniustitia, ex eo quia fuisset per falsos testes, vel corruptos: cum tunc pro eo præsumatur, & admittitur probatio in contrarium: vt plenè Canon. in c. licet de probat.

Septimò fallit in sententia, quæ nunquam trāsit in rem iudicatam lata in causa matrimoniali: quia licet pro ea præsumatur, si non sit appellatum: tamen admittitur probatio in contrarium: vt not. extrà, de re iud. c. lator. & c. consanguinei. & extrà, de elect. c. bonæ elij.

Octauò fallit in sententiis latis ad dicta testium deponentium de credulitate: cum retractetur, si per alios testes postea idoneiores probetur contrariū, prout voluit Ioan. And. in addit. Spec. in titu. de euict. §. j. versic. sed pone: de quo etiam in ca. proposuisti. per

Can. extrà, de probat.

Nonò fallit in sententia, quæ per appellationem suspenditur: vt in primis censuris: cum pro ipsis non præsumatur, neque pro iustitia ipsarum, & earum ordine: sed oportet quòd iustificentur per iudicem vel aduersarium, ad cuius instantiam fuerunt latæ, si infra decem dies fuerit appellatum. arg. c. sacræ. de sent. exc. esto quæ appellatio non spectasset eas. & hoc voluit gl. & Inn. in d. c. quoniam contra. & etiam Inno. in d. c. bonæ. de elect. B. Soc. reg. 451.

¶ SENTENTIA regulariter de nocte * ferri non debet, vt in auth. de iudic. §. se debunt. & not. in l. nō minorem. C. de transact. B. Soc. reg. 445.

ADDITIO.

* De nocte. Vide Felin. in c. consuluit. de offic. deleg. B. Vad.

Primò fallit, si fertur contra præsentem, vt dicit Ang. l. more Roma. ff. de feriis.

Secundò fallit, quando est consuetudo loci, vt ita feratur de nocte, sicut est in curiis regum. ita dicit Ioan. Andr. in addit. Spec. in tit. de sent. §. iuxta versic. sed nunquid licet.

Tertiò fallit, quia propter multitudinem potest ferri sententia de nocte: dicit Bal. in prima constitutione Digesti.

Quartò fallit propter necessitatem: vt dicit Bal. in l. casus. ff. de testi. nam tunc de nocte ferri potest.

Quintò fallit ex causa, vt si iurisdictio expiraret: vt in c. consuluit, de offi. deleg. & tenet Bar. in l. non minorem. C. de transact. B. Soc. reg. 445.

¶ SENTENTIAM regulariter non vitiat falsa causa expressa in ea, nisi per appellationem, vel alio remedio rescindatur. Ita sentit gl. in l. is ad quem. ff. de acquir. hæc. vbi latè Imol. idem post Ang. in l. qui Romæ. §. duo fratres. versic. & propter prædicta. ff. de verbo. oblig.

Limita vij. modis, vt per Fel. in c. sicut. de re iud. B. Dias reg. 677.

¶ SENTENTIA requiritur, si lex per verbum futuri temporis, loquatur, vt putà si quis fecerit sic, puniatur in tantum, secus autem, si verbo tēporis præsentis vtatur, vt si quis hoc fecerit, sit priuatus: quia tūc ipso iure intelligitur. glo. in l. crimina. ff. de iur. omn. iudic. & gloss. in authentic. habita. C. ne filius pro patre. & est gloss. in l. iubemus. §. œconomus. versic. sanè. C. de sacrosanct. eccles. & in authentic. de litig. §. omnem. vbi etiam gloss. & l. si quis in tantum. C. vnde vi. facit quod dicit Anton. de Butr. in capitulo quoniam frequenter. §. porro. vt lite non contestat.

Primò fallit ista regula, quando vtitur verbo futuri tēporis quòd requiritur sententia, scilicet quando l. vel statutum vltius prosequeretur se declarando: putà quia diceret, si quis fecerit sic, priuetur ipso iure: nā tunc non requiritur sententia. ita notant doct. in d. l. si quis in tantum: per ea quæ not. in l. si. C. de iure emphyt. & ibi doct.

Secundò fallit, quando ratione adiuncti constaret de mente leg. vt quia diceretur, priuetur mox, vel illico, vel ipso facto quia intelligitur ipso iure. gloss. est in authentic. de incest. nupt. in princip. & in capitulo eum qui. de præben. in vj. Bald. in l. prima. in vltim. char. C. de sum. Trin. & fide cath. tex. est & gloss. in verbo ipso facto. in capitu. fin. extrà, nec cler. vel mon. & in ca. vbi periculum. §. nullum. de elect. in 6. & in c. 2. de hæc. eod. lib. de quo per Ioan. And. in c. j. de homi. in vj. & per Bald. in l. si quis non dicam rapere. C.

pere. C. de epis. & cler. in repet.
 Tertio fallit, ubi verbum, quo vteretur lex, vel statutum esset tale, quod importaret priuationem ipso iure, & c. gloss. est in l. providendum. de postul. C. de iur. iur.
 Quarto fallit, quando verbo futuri temporis apponentur verba, modis omnibus: quia intelligitur ipso iure gloss. est in auth. vt deff. seu fun. eorum. §. sancimus igitur. in ver. modis omnibus.
 Quinto fallit si apponatur verbum omnino. gloss. est sing. in l. §. si pecuniam. ff. de positi. secundum Lud. in ij. singul.
 Sexto fallit si apponatur dictio, funditus. gloss. est sing. in l. nil. decernimus. C. de epis. & cler. secundum do. Lu. in d. singul. ij.
 Septimo fallit, si apponatur dictio, penitus. gloss. est in l. si quis aduocatorum. C. de postul. & not. Ioan. And. in c. per inquisitionem. circa si. de elect. & per Arch. in c. ordinarij. in vj.
 Octauo fallit, si adducantur ista verba simul, & coniunctim, cassentur & irritentur. secundum Bal. in tit. de pace Constan. in verbo, priuilegia.
 Nono fallit, quando ponitur verbum futuri temporis, & ista verba recta via: quia intelligitur ipso iure. ita dicit Ant. de Butr. in cap. quæ ad te. in princ. versic. non dederunt.
 Decimo fallit, vbi aliquod statutum diceret spoliatur talis si fecerit sic: quia intelligitur ipso iure. est doctrina Host. in c. si. de postulat. prel. B. Soc. re. 446.
 ¶ SENTENTIA retractari potest per instrumenta de nouo reperta tam ex parte rei, quam actoris. doc. comm. l. admonendi. in prin. ff. de iur. iur. sub prætextu. C. de transactionibus. doc. l. i. C. quomodo & quando iudex. item sententia, in qua tu es mihi condemnatus de retrouendendo rem pro certa precio me tibi offerente precium, nam ex vi illius sententia ratione correlatiui poteris petere dictum precium à me si retrouenditionem non petam. leg. fin. C. de ind. vid. tol. per sententiam enim quasi contra hitur. l. 3. §. idem. ff. de peculio. Med. reg. 9.
 ¶ SENTENTIA semel declarata non potest iterum à iudice interpretari. Bald. l. hac lege. C. de sent. ex breuili. reci. per l. quicquid adstringendæ. & l. inter stipulante. vbi idem Bal. §. i. ff. de ver. ob. Ange. l. quod iussit. ff. de re iud. Imol. l. ab executore. col. 4. ff. de ap. pel. Med. re. 4.
 ¶ SENTENTIA si apparet lata, & non apparet quod fuit lata parte instante, est ipso iure nulla: tenet Bar. & alij in l. vnica. C. vt quæ defunt aduo. Ang. & Imo. in l. de vno quoque. ff. de re iud.
 Limita quatuor modis, vt per Iaso. in l. properandum §. & si quidem. C. de iudic.
 Primo in causis fiscalibus, per tex. in l. ij. §. senatus. ff. de iur. fisc. quem ibi ad hoc not. Barto. & reputat mirabilem.
 Secundo, quando sententia lata, causa deuoluitur ad Papam per appellationem, quia tunc Papa ex officio suo, potest etiam parte absente procedere ad sententiam: not. Alex. in d. l. vnica. post Ang. & Imol. vbi §. quos refert Ias.
 Tertio limita, nisi iudex videat perire instantiam causæ, quia tunc, ne iudicium agitarum reddatur illusoriu, potest ferre sententiam, etiam neutra parte petente.
 Quarto, quando ambæ partes sunt præsentibus, & sententia fertur pro actore: quia tunc valet sententia, quauis aliter non appareat ex processu, quod actor petierit eam à iudice, ex ratione de qua per eū. B. Dias reg. 665.

¶ SENTENTIA si per iudicem appellationis fuerit confirmata, per ipsum est exequenda. glo. in c. pasto- ralis. in verbo, discussa. in fin. de offi. deleg. alia in l. si quis priore. ff. ad Trebel. & in §. si quis priore. Inst. quib. mod. testa. & ita dicit cōmuniter teneri Alex. in l. à diuo Pio. ff. de re iud.
 Limita dupliciter, vt per eundem Ale. ibi. B. Dias re. 676.
 ¶ SENTENTIA super executione rei iudicatæ est interlocutoria, vtputa, si iudex pronuntiaret sententiam ad fauorem Titij exequi, & executioni mandari debere est interlocutoria, & regulatur secundum naturam & regulam actus interlocutorij, secundum Anch. in consilio cccxliij. Vicarius potestatis, cum duobus sequen. & Boe. quæ. lviij. nume. 7. & ab actu interlocutorio executio non appellatur nisi sit indebita & excessiua executio, secundum text. in lab executione. C. quorum appel. non recip. & l. ab executore. ff. de appella.
 Durante tempore dato ad appellandum executio fieri non debet. glo. in vers. innouata. in princ. c. si. de appel. in vj. & gl. in l. vnica. in vers. nouare. ff. nil innouari appel. pend.
 Executio fieri non potest in lecto, vestibis, seu indu- mentis quibus homo regitur. vt l. executores, in ver. si. oratorium. C. quæ res pig. oblig. possunt. quia etiā damnatis ad mortem vestes sibi non auferuntur. vt l. diuus. ff. de bon. dam. Fab. & Ias. in num. 26. §. si. in- stit. de act.
 Executio non fit in bobus aratoriis, nec in instrumen- tis ad agriculturam destinatis. vt d. l. executores, & in auth. agricultores. C. quæ res pigno. oblig. poss. & in parte. senat. Rogat. 1496. & 1461.
 Executio etiam non fit in armis & equis militum. glo. est in ver. dignitate. l. nepos proculo. ff. de verborum signific. Ias. in §. item seruiana. num. 66. inst. de act. & l. senatus.
 Et minus in stipendiis militum. vt l. stipédia. C. de exe- cut. rei iudic. doct. in l. commodis. ff. de re iudic. & ibi doct.
 Executio non potest fieri in donis datis per illustri. duc. dom. & minus in salario iudic. vt in parte maioris. consi. 1271. & 1399.
 Executio minime fieri potest in libris scholarium. vt est gl. not. in d. l. nepos proculo. in vers. dignitate. Ias. in §. si. nu. 6. inst. de act. Gome. in §. seruiana. num. 30. inst. de actio.
 Executio fieri non potest contra tertium, non nomina- tum in illa sententia. Ita Bal. in consi. cxlix. vol. 3. nu. 1. & in l. si binæ. ff. de iniust. rupto testa. & idem in l. si pro te in fi. C. de dot. promiss. & in l. à diuo Pio. ff. de re iudica. Ang. consi. xxj. nu. 4. Soc. consi. lxxxij. nu. 8. vol. iij. Brun. consi. xcij. nu. 8. Bal. consi. 58. vol. v. Cast. consi. x. nu. 4. vol. j.
 Executio testamenti fit & fieri debet per episcopum loci ordinarium à die monitionis, qui habet tem- pus anni, ad aliud exequendum, quo decurso exe- cutio deuoluitur ad archiepiscopum secundum Bal. & Sali. in l. nulli. C. de episcopis & cler. ibi post v- nius anni, & versic. quarto decimo. cum glo. Abb. in c. nos quidem. De testa. & doct. auth. hoc amplius. C. de fideic. Feder. consi. 129. in j. quæst. Abb. consil. 69. ver. venio ad vltimum. vol. j. Barb. consi. 8. vers. restat nunc.
 Item in bonis mariti pro debito vxoris executio fieri non debet & facta non valet nec tenet. l. j. & ij. C. ne vxor pro mari. & in l. si mater. C. in quibus casibus. pig. vel hypo.

Item in peculio profectio filij, quia pro debito patris nulla potest fieri executio in d. peculio. Ita Bar. in l. iij. §. vtrum. numer. 4. ver. venio ad iij. partem. ff. de mino. Bal. in penul. C. qui bon. ced. poss. Boer. q. vij. num. 1. §. 7. & 8. Alex. latè. in l. si finita. §. si de vectiga. nu. 12. ff. de dam. inf. & Corn. consi. xx. 8. num. vol. iij. Bal. in l. j. C. de bonis quæ lib. nu. 14.

Item sententia lata contra tutorem nomine pupilli non exequitur contra tutorem, nec in bonis suæ specialitatis, sed bene in bonis pupilli. Bartol. in l. iij. ff. de admin. tuto. & docto. in l. j. C. quando fisc. vel priuat.

Item pro debito vniuersitatis non fit nec fieri debet executio in bonis singulorum ciuium. Bal. in l. etiam nu. 25. C. de exec. rei iud. Bart. in l. si non obtulit. §. actor. ff. de re iud.

Et similiter pro debito monachi potest fieri executio in bonis monasterij. Bald. in authentic. Cassa. numero 3. versic. iij. C. de episcopis & clericis. nisi monasterium haberet bona quæ sita per monachum.

Item non potest fieri executio in fructibus præbendæ pro debito clerici. vt Bar. & Alex. in d. l. commodis. nu. 2. ff. de re iud. Idem Bar. in l. à diuo Pio. §. in venditione. versic. exequuntur, in fi. ff. de re iudica. Abb. & doct. in c. peruenit. de fideiussore.

Item pro debito communis, seu vniuersitatis, non fit executio in viis publicis, prædiis, seu nemoribus quorum fructus sunt singulorum ciuium pro commo. possessionum & terrarum in communi existentium. Ita Angel. in d. l. commodis. ff. de re iudic. Spe. in tit. de execu. sententiar. §. sequitur. versic. quid si vniuersitas. Bar. in l. si se non obtulit. §. actor. nu. 7. ff. de re iud.

Item non potest fieri executio mortuo testatore, contra hæredes vel eorum propinquos, nisi lapso nouennio. & ita tex. & ibi Bart. in authent. §. hæc autem. vt cum de appella. cognos. coll. quem refert Roderic. Xuarez in l. post rem iudicatam. in ix. limit. ff. de re iudic.

Item executio fieri non potest intra tempus trium mensium conficiendi inuentarium contra hæredem per creditores hæreditarios. vt l. si. §. donec. & §. etsi præfatam. C. de iure delib. Ias. in §. fuerat. nu. 61. insti. de actio. Bal. in l. ait prætor. §. si quis. ff. de procura. nu. 1. Boer. q. x. nu. 3.

Item executio fieri non potest contra singularem successorem, vt in l. si debitori. & ibi Bar. nu. 3. C. si aduer. credito. præsc. opp. gl. in l. ea lege. C. de condi. ob causam. & in l. si vnus. §. ante omnia. nu. 5. ff. de pact. & ibi Ias.

Item contra tertium possessorem executio fieri non potest, prout tenet Ias. in l. si vnus. §. ante omnia. nu. 4. ff. de pac. & in l. iuris gentium. §. prætor. num. 9. ff. de pact. in l. post rem iudicatam. numer. 3. & ibi Roder. Xuarez. & idem Ias. in l. j. ff. si cert. pet.

Item contra famosum artificem executio sententiæ capitalis fieri non debet, donec princeps consulatur. Ita text. in l. ad bestias. ff. de pœnis. Ita Rom. singu. dccxvij. Capol. in l. mercis appellat. numero 15. ff. de verb. sign. & l. si contra. num. 18. & de vsucapio. pro empt. cum infinitis.

Item executio fieri non potest sententiæ latæ ad fauorem T. quando maximè post latam sententiam allegatur transactio facta inter partes, vel si pars illi sententiæ expressè renunciasset: vt Rom. consi. cccclxvij. & l. iij. §. ex conuentione. ff. de re iudica. &

gl. in c. quod ad consultatione, extra de re iud. l. No. uel. re. 197.

¶ SENTENTIA super inepto libello lata est ipso iure nulla. vt est gloss. singul. Instit. de act. in princ. & sequitur Bald. in l. actor. C. de re. cre. & Bal. in l. ex hoc iure. ff. de inst. & iur. & Cy. in l. vnic. C. quæ defunt aduoc. & Pet. de Anc. in cap. cōstituto. de elect. quia nullus actus decisionis super eo formari potest. vt in l. si patronus. ff. de iureiur.

Primò fallit, nisi libellus per improprietatem verborum posset saluari, vt l. si possessori. §. item si iurauero. ff. de iureiur. ita tenet Ioann. Andr. in titu. de offi. iud. §. de seruit.

Secundò fallit, nisi sententia lata sit super inepto libello, vt est glo. sing. in l. vinum. ff. si cert. pet. in glo. magna. in fi. quam ad hoc reputat notatu dignam Bart. in extra. ad reprim. in verbo figura.

Tertiò fallit, si sententia sit lata prætextu confessionis, quæ non requirit talem iudicij solennitatem, & validatur processus aliàs ineptus. vt in c. Pisanis. de restit. spol. quod intellige vt ibi per An. de But. videlicet quando expressa est confessio: secus si tacita. Itè intellige quando confessio tendit ad illum finem, ad quem agebatur in lib. licet aliàs secus. & ad hoc vide in l. j. ff. de off. præf. vrb.

Quartò fallit etiam, quando libellus est ineptus ratione taciti erroris non expressi, secundum Bald. not. in l. certa ratione. C. quando prouo. & si libellus est partim aptus, & partim ineptus valet, & reiiectur in parte inepta, secundum Lapum in alleg. xxv. & est gloss. sing. secundum Bald. in l. si quis homicidij. C. de accus. & vide Lud. de Rom. in l. iij. ff. de sol. & in l. si vero. §. dos. ff. de pact. B. Soc. reg. 455.

¶ SENTENTIA sub conditione ferri non potest, vt l. j. in §. biduum. ff. quando appel. sit.

Primò fallit, vbicunque fieret sub ea conditione, quæ pendet ex his, quæ in iudicio fiunt: vtputa, feram sententiam pro te si iurabis modo, talis sententia bene valet. vt est gloss. reputata singu. in l. cum iudex. C. de sen. & inter. om. iud.

Secundo fallit, quando fertur sententia hoc modo: condemno te saluo si feceris sic, quoniam tunc valet talis sententia. ita tenet gloss. super verbo, pure.

Tertiò fallit, quando fertur sub conditione de futuro. ita tenet gloss. & Barto. in l. à diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iud.

Quartò fallit in sententia interlocutoria: vt per gloss. & Bar. in l. à diuo Pio. in §. à venditione.

Quintò fallit in sententia lata sub modo: vt in l. cum eorum iuncta gloss. C. de sent. & vide Bart. in l. ait prætor. in §. si iudex. ff. de re iudic. vbj plenè per supraddicta. hoc tamen, quod valet sententia lata sub conditione, si talis iurauerit, intellige verum, si fuerit iuratum incontinenti post sententiam, aliàs non valet: vt l. generaliter. in prin. C. si cert. pet. & no. Bal. in l. trinam. in fi. C. de fru. & lit. expen. & intellige incontinenti, scilicet antequam sententia transuerit in rem iudic. arg. l. j. ff. ad Turpil. & l. si causa cognita. C. de transact. & l. eleganter. §. si post rem. ff. de condic. indeb. & pro hoc, quod incontinenti sit iurandum, allego text. in l. si. ff. de stat. lib. & singulariter Bal. in d. l. generaliter in fi. prin. C. de re. cre. sed ad quod Card. Zab. tenuit cōtrarium expressè in capit. fin. de iureiur. quem omnino vide, & Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de sent. & re iudi. in §. iusta. in addit. quæ incipit, sed quid de absolutoria. in addit. magna. vbi dicit, quod prius est iurandum antequam

quam deueniatur ad extraneos actus, quod est sing. notandum, quia est in practica quotidianum: nam communiter quando adicitur conditio iurandi in sententia, partes non aduertentes non iurant incontinenti, sed possunt iurare ex intervallo, & maxime quando litigant per procuratorem, qui negligit nuntiare dominis iurare debentibus, quorum negligentia nocet dominis: vt in simili nota. Bart. in l. j. in §. si procurator. ff. si quis ius dic. non obtem. sed si talis conditio non esset potestatiua: tunc bene posset ex intervallo iurare. exemplum: condemnno talem si actor probauerit, &c. vt not. gl. in præal. l. à diuo Pio. & in §. in venditione. ff. de re iud. licet Bar. in hoc te nuerit contrarium in l. cum iudex. C. de sen. & inter. omnium iudi. vide Bar. in l. admonendi. ff. de iure iurando. B. Soc. re. 456.

¶ SENTENTIA tempore pronuntiationis ab ipso iudice, legi debet: probat tex. in c. si de re iud. in 6. Bal. in l. hac consultissima, C. qui test. facere pos. Limita duobus modis, vt per Bal. vbi supra: & per Dominic. in d. c. si. vbi limita tribus modis. B. Dias reg. 679.

¶ SENTENTIA non valet si iudex referat se ad instrumentum in actis non productum. l. 3. C. de sent. que sine certa quantita. Ioann. Andr. in add. ad Specul. in titu. de senten. §. qualiter. versiculo inter. Docto. capitulo cum venerabilis. de exceptio. Doct. l. si conuenerit. ff. de re iud. Rom. & Aret. l. i. §. si quis ita. ff. de verbo. obl. Ripa l. 5. §. 1. nu. 8. ff. de re iudic. item not. quod si quis in sententia condemnatus fuerit ad soluendam certam quantitatem, secundum quod soliti soluere sunt antecessores, si nihil soluerint valebit tamen sententia, quia illi dictio stat accusariuè, seu effectiuè non autem conditionaliter. not. l. eū qui. §. Julian. ff. de constit. pec. vbi Barto. & Alexan. gloss. capitul. quoniam Abbas. de offi. deleg. l. ad monendi. nu. 37. ff. de iur. iur. item not. quod sententia necessariò refertur ad libellum. Doct. l. cum fundus. ff. com. diuid. & sententia appellationis confirmatoria prioris, necessariò quoque refertur ad priorem, vnde si prior sententia continebat iuris errorem, & secunda quoque eundem continebit. Docto. com. l. 1. C. de errore aduoc. Angel. l. i. §. item. ff. de sent. quæ sine appel. rescind. Alexand. consi. 79. volumine 2. Tiraq. tract. de leg. connub. gl. 7. nume. 192. Med. reg. 10.

¶ SENTENTIA vbi alteri præiudicat, non tamen transactio, compositio, vel compromissum præiudicat: not. Abb. post Innoc. in c. auditis. de præscrip. & Math. in sing. xxvj.

Limita dupliciter, vt per Felin. in c. quamuis, de re iudic. vbi etiam alio & tertio modo conatur restringere, licet non se firmet. B. Dias re. 664.

¶ SENTENTIA ab vno ex pluribus delegatis lata non valet & nulla est l. cum magistratu. C. quando pro. uo. non est neces.

Primò fallit, vbi iuraret aliter sibi non liquere de causa: quia tunc vnus solus potest ferre sententiam: vt l. Pomponius. ff. de re iud. & ibi not.

Secundò fallit, vbi fuissent delegati cum clausula, quod si ambo non possent expedire, vnus solus posset, si tamen alius fuisset requisitus primò an vellet simul ferre sententiam. casus est in capit. cum plures. de offic. deleg. in vj. vbi vnus solus tulit sententiam interlocutoriam & non diffinitiuam. nam valet illa sententia interlocutoria*. vt est glo. in l. Pomponius.

* ff. de re iud. B. Soc. re. 440.

ADDITIO

* Interlocutoria. Vide Fel. in c. causam matrimonij. de offic. deleg. B. Vad. q. d. l. i. §. i.

¶ SENTENTIA. Julian. lib. lx. digestorum. lex lxxvij. al. Vlpia. lex. xcviij.

Quoties idem sermo duas sententias exprimit, ea potissimum accipietur, quæ rei gerendæ aptior est.

ADDIT. a accipietur, in P. Flor.

L. si vno. in prin. ff. locat. vbi Bar. Viuiennus.

¶ SENTENTIA. L. 168. * idem lib. 87. Digestorum.

ADDIT. * al. l. 67. * al. Vlpia.

Quoties idem sermo duas sententias exprimit, ea potissimum accipietur, quæ rei gerendæ aptior est.

ADDIT. a al. accipietur.

Interpretatio à natura negocij secundum Oldendorp.

qui plures modos prosequitur in Antino. fol. 364. Sim. de dam. in l. damni. Loc. l. si vno, l. ex conducto, §. Pap. lib. 4. l. in lege, de vsur. l. si stipulatus sis, de in diem, ad l. Imp. de reb. du. l. 12. l. 14. §. si l. vbi 22. de test. c. cum tibi, in fi. de resc. c. capitulum, in fi. de præfer. ver. l. insulam, de legib. l. ambigua, de verb. obl. l. quotiens. EXCIPIATUR. s. cum ignoratur, quid acti sit. APTIOR. Etiam si utilior sit ei, qui sermone obscuro vsus est, inquit Fab. Exc. de præto. stip. l. in prætoris, l. i. §. si. Rüsvich. paratit.

¶ SENTENTIAE appellatione, propriè non comprehenditur interlocutoria. Probatur ista regula in rub. C. de sent. & interl. omn. iud. propter copulam & ibi positam, quæ ponitur inter diuersa, vt in gl. rub. ff. de iur. & facti ign. & c. querelam. de simon.

Limita tripliciter, vt per Ripam in rubric. ff. de re iudic. B. Dias re. 662.

¶ SENTENTIAE verba regulariter non sunt futuri temporis, tamen quando geminata sunt verba futuri temporis, valebit, vt si dicatur irritetur, cassetur, quod in tale instrumento continetur. Bald. in extrau. de pace const. ver. priuilegia. gl. & docto. c. in pœnis. de reg. iur. 6. l. in criminali. C. de iuris. d. omn. iud. Rom. sing. 3. Crem. sing. 7. Abb. c. quibusdam. de pœnis. l. as. l. non dubium. numero 10. C. de legib. Felin. c. Rodolphus. de rescrip. Barba. c. si diligenti. de foro cõp. Alex. post Bar. l. Imperator. ff. de iure fisci. Euerard. in loco à vi Gem. num. 9. Duen. in reg. 5. nu. 7. Med. reg. 2.

¶ SENTENTIAM pro se latam, non licet allegare iniustam esse: eo quia allegare turpitudinem propriam, non est licitum. Text. est in l. si seruus. §. si hæreditas. ff. de legat. j. faciunt nota. per Bartol. & Doctor. maxime l. as. in l. iurandum & ad pecunias. §. procurator. ff. de iure iur. glo. & doct. in c. inter dilectos. de donat.

Amplia vno modo, & limita duobus hanc regulam, vt per las. in d. §. si hæreditas. nu. 4. & 5. B. Dias re. 68.

¶ SENTENTIA. Ex sententia fit ius.

C. de iud. l. sub spe. & l. i.

ff. de stat. hom. ingenuum.

ff. de inoffic. testam. l. Pap. §. vlt. qui repu. §. cum qui.

ff. de lib. caus. l. diui.

ff. de re iud. l. post rem.

ff. de lib. exhib. l. i. §. in hoc.

ff. fam. ercisc. l. cum putarem.

ff. de leg. i. si seruus plurium. §. 1.

ff. de minor. 25. ann. l. minor. 25. ann. & l. de ætate. ff. ad S. C. Turpil. l. sermo. §. cum prz.

ff. de iure iur. l. si iurauero.

ff. de lib. agnos.

Non fit.

Quia nec actio acquiritur.

ff. de pig. l. si supera. §. iusiurandum.

C. de fid. instr. l. 2.

C. de transact. l. si ex Fal.

ff. de feriis. l. 1.

ff. de collus. detegen. l. cum.

C. de re iud. l. 1.

C. si ex fal. instrum. l. 2.

ff. de iud. l. si post.

ff. de inoff. test. l. qui repu. §. cum contra.

ff. de his qui sui vel alieni iur. l. si iudex.

ff. de re iud. l. aditione.

ff. de pig. l. si fundus. §. si plures.

Ex sententia fit ius, &c.) Quod in hac Rubrica continetur, in tribus tantum casibus recipiendum est, licet multo plures in rubrica contineantur. Primò, in casu inofficiosi testamenti. vt ff. de inofficioso testamento. l. Pap. §. si ex causa. item in causa filiationis. vt ff. de lib. ag. leg. 1. in fine. & l. secunda, & 3. item in causa ingenuitatis. vt ff. de stat. homin. l. ingenuum. & de liber. caus. leg. diui. §. primo. licet in hoc tertio casu quidam dissentiant. arg. eius quod legitur, vt ff. si lib. ing. esse dic. leg. patronum potest. Sed dic pro ingenuitate, id est, pro eo qui dicebatur ingenuus, sententiam fuisse latam: non quòd fuisset etiam ingenuus, sed quòd esset libertus actoris. Vel dic, ibi collusionem intercessisse: nam in hoc casu, & in aliis, ita demum fit ceteris præiudicium si non interueniat collusio, vt per totum tit. de collus. detegenda. & de appella. si per collusorio. & ff. de leg. 1. l. 2. & l. seruus plurium. Caue tamen tibi, qualiter accipiat, fit ius ex sententia. Verum est enim, ex qualibet sententia fieri ius inter partes, si tamen teneatur: scilicet quòd datur actio in factum, etiam, si contra ius litigatoris sit lata. vt ff. suam sine appell. l. 1. & ff. de iust. & iur. l. pen. licet sententia ex quibusdam causis in contraria Rubr. causa. & in alia positis, possit rescindi: vel quia dolus intercessit, vel ætatis prætenditur auxilium: vel quia falsa fuerunt instrumenta, quibus est sententia lata: nam & eam dico valere, licet rescindatur. vt ff. de re iudic. l. diuus. & de iud. si prætor. §. Mar. His autem casibus dicitur sententia facere ius, quia sententia accipitur pro lege scripta: vt fit ius, siue lex generalis inter omnes; & ita hæc sententia inter omnes obtinet. Et sunt ista valde specia- lia. alia enim non nocet inter alias. vt C. res inter alios ac. & l. quibus res iu. non nocet per totum titu. Non nocet dico omnino: facit tamen quale quale præiudicium. vt ff. de appell. l. à sententia. & de re iudic. l. si duo. & de Carb. ed. l. Carbo. §. ibidem. Inter alios dixi ignorantes scientibus; & si non semper nocet, tamen quòdoque. vt ff. de re iud. l. sæpe. §. sententia aliquando ius facit inter omnes, vt etiam de similibus ad similia transeamus. vt ff. de l. & con. l. Imperiales. aliquando inter omnes, sed tantum super re illa. vt ff. de stat. hom. l. ingenuum. aliquando inter agentes tantum valet, vbi iudicium nullum.

ff. de re iud. l. de qua re. Azo, rub. 26.

Sententia contra ius lata non tenet.

C. quando proi. non est necess. l. præses.

Sententia semper in scriptis ferenda.

C. de sen. ex breuic. reci. l. 2.

In Auth. de man. prin. §. den.

l. vt cleric. ap. prop. e. circa prin.

In Auth. vt iudi. si quoque. §. necesse.

Sententia mandatam adoptionem nullam aliquando

esse, si Imperator eam confirmauit.

Ex emptis nunquam iudicatur.

ff. de bon. dam. l. vlt. §. si quis.

Sæpe sententia rei, non personæ datur: &

tunc res inter alios acta, aliis pro-

dest, vel non nocet.

ff. de neg. gest. l. liberto. §. vlt.

Sed in possessionem missio sæpe fit

realiter.

ff. de reb. aut. iud. poss. l. cum vnus.

Si conuentus post litem cœpit teneri

condemnator.

ff. de pet. hæ. l. si hæreditatem.

ff. de except. rei iud. l. si à te.

ff. de iud. l. non potest.

Si actor post litem contest. cœpit ius habere,

*habendo obtinebit. *al. agendo.

ff. de pet. hæ. l. quod si in diem.

ff. de pig. act. l. si rem. §. vlt.

Solutum ex causa iudicati repetitur.

ff. de iud. sententia. l. fullo.

ff. commod. l. rem mihi.

ff. de re iud. l. diuus.

ff. de procurat. l. licet.

C. de reb. cred. l. vlt.

C. de aduoc. diuer. iud. l. 1. §. si patronos.

ff. de dona. inter vir. & vxor. l. si sponsus. §. si vxor.

Non repetitur.

ff. de dolo. l. si dolo ac.

C. de cond. indeb. l. 1.

C. de compen. l. ex communi.

C. de re iud. l. sub specie.

C. quando prouoc. non est necess. l. 2.

ff. de stat. hom. l. ingenuum.

ff. de re iud. l. de qua re. §. cum ab. & l. posse.

ff. fam. ercisc. l. cum putarem.

ff. mand. l. si fide. §. in omnib. & l. sicut. in fi.

ff. de bon. lib. l. si patronus. §. si quis omnes.

ff. de lib. ag. l. 1. §. in hoc.

ff. ad Trebel. l. seruo. cum prætor.

C. de aduoc. diu. iud. l. 1.

Solutum ex causa iudicati repetitur.) Solutum ex causa iudicati repeti non potest, vt in contraria Rubrica continetur. fallit tamen in quibusdam casibus, vt supra diximus in proxima Rubrica, & possunt etiam alij in ista notari. vt C. de ad. diuer. iud. lege, si patronum. & l. commodati. l. rem. & ff. de donat. inter vir. & vxorem. l. si sponsus. §. si vxor. Duæ autem primæ concordantiæ in hac Rubrica non faciunt ad rem. quia in primo non fuit ipso iure sententia. In secundo legitur in iureiurando. non in sententia. Item illud dici potest, non dari repetitionem indebiti in aliquo casu. vt ff. de cond. indeb. l. 1. & 2. in hac Rubrica continetur. datur autem conditio sine causa. vt ff. de cond. sin. caus. adminiculo. vt in hac Rub. continetur. Azo, rub. 26.

Aduersus sententiam datur actio.

C. si ex fal. instr. in. fue.

ff. de donat. l. cum à te.

ff. si ser. vend. l. si de communi.

ff. de except. rei iud. l. 2. l. si à te.

ff. de appell. l. si expressis.

Non datur.

ff. qui satis. cog. l. si decess.

ff. de iud. l. si prætor.

Aduersus sententiam datur actio.) Non solum ex cau-
sis no-

sis notatis in superiori Rubrica alicui subuenitur ad actionem post sententiam, sed etiam ex aliis, vt ff. de donat. l. cum a te.

ADIECTIO.

Et t. si seruus vend. l. si de communi aliis non, vt in contraria Rubr. continetur. Azo, rub. 26.

Exceptio post rem iudicatam obiicitur.

C. de iur. & fact. ignor. l. 1.

C. de canonibus. l. inuita.

C. de re iud. l. 1.

ff. ad Maced. l. tamen.

ff. de iud. l. de quare. §. cum ab.

ff. de pign. l. si fundum. §. si plures.

ff. solut. matr. l. ex diuerso.

ff. de re iud. l. Nefennius. §. vlt.

ff. de except. doli. l. qui agnitis.

ff. de except. doli. l. si procurator rei.

ff. de fideiuss. l. fideiussores.

ff. de titu. nupt. l. palam. §. qui.

ff. si ser. vend. l. sicut autem. & l. si quis.

ff. de don. l. quid id. in princ.

Exceptio post rem iudicatam, & c.) Regulare est, vt dilatoria exceptio in principio tantum debeat opponi. vt C. de probat. l. exceptionem. peremptoria vero quandoque ante sententiam debet opponi. vt C. senten. rescindi non poss. l. peremptorias. Fallit autem minoris ætatis fauore, vt in eadem l. continetur, & in sequenti Rubr. continetur. Item fallit privilegio militis, vt C. de iur. & fact. ignor. l. 1. Item in exceptione Maced. & Vel. vt ff. ad Maced. l. vlt. tum alij, & ff. ad Vell. l. si non opposita. & in exceptione, quam habet fideiussor contra creditorem, si necessaria fuerint ei actiones, vt ff. de fideiuss. l. fideiussor. idem in exceptione, quam habet quis vt condemnatur, in quantum facere potest. vt ff. de re iud. l. Nefennius. §. vlt. Vel non opponitur post rem iudicatam exceptio, ac si sola exceptio, scilicet sine actione cõpetat. Si vero alicui competat actio post rem iudicatam, vt supra diximus in proxima Rubr. in eodẽ casu comperit exceptio. Nam cui damus actionem, & c. vt ff. de superficie b. l. 1. §. quod ait. Azo, rub. 26.

Aut restitutio tribuitur.

ff. de re iud. l. Diuus.

ff. de except. rei iud. l. si mater.

Aut restitutio, & c.) Hæc Rubrica supra exposita est.

Except. post rem, & c.

Iudicium appellationis aliud est

quam primum.

C. de iud. l. proferendum. §. si autem.

C. de appell. l. eum qui. §. si quis autem.

C. de asser. toll. l. in fin.

ff. de iud. l. eum ab. & l. Falc.

C. de iud. l. 3.

ff. de inoff. testā. l. si instituta. §. de inofficioso.

Non est aliud.

C. de procuratorib. l. inuitus.

ff. de iud. l. proponebatur.

In Decret. 2. q. 6. §. post secundum.

C. ne liceat in vna. c. si. l. rescripta.

ff. de procur. l. qui proprio. item queritur.

ff. mandati. l. si procurator. §. ignor.

ff. de appell. l. ex cre. §. vlt.

Iudicium appellationis, & c.) In veritate causa appellationis est alia a prima. vt argu. l. quæ in hac Rubrica continetur, probari potest. Si enim eadem esset causa, ergo idem iudicium, & iudex posset ferre sententiam in appellationis iudicio, quod lex no-

luit, vt C. de appellat. l. eos. item secundum hoc centies appellari posset: quia iudicium appellationis secundæ, est idem cum primo. ergo sicut & post primum appellatur, ita & posthac, quod lex noluit. vt C. ne liceat in vna. c. l. 1. & ita posset appellari in infinitum: item secundum hoc in causa appellationis, non licet alicui producere testes, si didicit testificatam in primo iudicio, quod lex noluit. in C. de tem. & reparat. l. per hæc, unde patet aliud esse iudicium. Nec obstat quod in contraria Rubrica continetur, quia licet sit aliud, dicitur tamen quandoque idem, propter litigatorum identitatem, rei & causæ ex qua formabatur petitio, vt ff. de exceptione rei iudic. l. cum queritur. & l. an eadem. sed licet super alio sit quæstio, ratione identitatis agentis, & causæ, vt ff. de inofficioso testamen. to. circa. Azo, rub. 26.

ADIECTIO.

Sententia non appellatur, nisi quando executioni mandatur, vt in Authent. de sanct. episcopis. §. æconomos. Et per hoc potest videri, quod cum aliis intra decem dies sit appellandum, hæc post menses quatuor, qui omnibus condemnatis indulgentur, his non exceptis, & quodcumque de supplicatione dicitur, in Auth. vt spon. lar. Causa. Azo, rub. 26.

Quod non exprima agitur, sed ex secunda, (scilicet appella-

tionis.)

ff. de his quis not. infam. furti.

ff. iudicatum solui. l. pen.

In Instit. quib. mod. test. in fir. §. sed si quis.

Sententia pro parte valet, pro parte non:

vel ipso iure vel per appellationem,

vel per in integrum resti-

tutionem.

C. de trans. l. si ex.

ff. de re iud. l. denud.

ff. de minor. l. etiam. §. 1.

ff. de notat. l. sancimus.

C. de inces. nuptiis. l. hac edictali.

In Decret. 12. q. 2. si quos.

CONTRA.

C. de sententia & interlocutoria. l. præses.

C. de mod. mulc. l. 3.

ff. fam. ercisc. in hoc iudicio.

C. quando pro hoc non est necess. l. certe.

Sententia pro parte, & c.) Sententia autem in totum debet valere, aut in nihilum, vt in contraria Rubr. continetur: vt tot sententias accipias, quot sunt capitula in ea. vt ff. de ver. obl. l. quod dicitur, & de arbit. quod tamen in vno capitulo aut in totum valebit, aut in totum non valebit. potest tamen in vno capitulo valere vel rescindi, & in alio nō. vt ff. de minor. 25. ann. l. etiam. §. ex causa. & de re iud. l. denud. vel dicas, quod non valet ab initio pro parte, valet tamen ex postfacto, ad instar eius quod dicitur, quia pro parte non potest decedere testatus & intestatus. Azo, rub. 26.

Ante sententiam appellatur.

ff. de appell. l. 3.

ff. de appell. recip. vel non l. 2.

CONTRA.

C. de iudic. l. apertissimi.

C. de senten. & interlo. l. vlt.

C. de episc. audien. l. 2.

Ante sententiam appellatur.) Regulare est, vt ante sententiam appellari non possit. vt C. quor. appell. non Tom. 2. Reg. Iur.

Recip. l. ante sententiam. Dicunt quidam, hoc esse verum in qualibet interlocutoria, quæ executio ni mandatur ante diffinitiuam sententiam: vt in arbitrariis actionibus, in quibus duæ feruntur sententiz, quarum prima est interlocutoria, id est, secundum eos nos contra dicimus, dicimus enim, vtrunque esse diffinitiuam: excipitur tamen iudicium momentaneæ possessionis, quod etsi mandatur executioni, tamen ab eo non appellatur, vt C. de momen. poss. fur. & de appel. l. i. mihi tamē videtur, propter questionem illicitē iussam haberi, quia graue, quidem est, sine causa hominum corpora grauari, vel torqueri, aliud est in seruo. Azo, rub. 26.

Sententia à non competente iudice data non tenet.

C. qui pro sua iur. dicunt.

C. ne de stat. defunc. l. si pater.

In Decret. 2. q. 1. in primis. in fin.

ff. quod quisque iur. l. i. §. hzc autem.

ff. de iure iur. l. tutor.

ff. de iniust. test. l. si quis ex. §. eius qui. in fin.

C. de pœnis. l. 2. §. vlt.

C. communia vtriusque iud. etiam.

Sententia à non competente iudice data, non tenet.)

Hoc generale probatur per Rubricam specialem, in C. si non à competente iudice fu. videtur tamen recipere exceptionem per artificialium. supra. con. in libertatis questione. vt ff. de fideicom. lib. l. non ratur. §. artificialium. in nihilum. & si in aliquo posset. vt C. de modo mulc. l. vlt. C. quand. prouoc. non est neces. l. certa. ff. famil. erc. l. in hoc iudicio. Imò saltem in eo quod est sua iurisdictio. C. de donat. l. sancimus. ff. mand. l. 2. & 3. Azo, rub. 26.

Sententia alternatiuè datur.

In Instit. de inoff. testam. in princip.

Sententia datur alternatiuè.) Verum est, sententiam posse dari alternatiuè, vbicunque duo sunt sub alternatione positi in obligatione, puta Stichum aut Pamphilum: vbi autem duo non sunt in obligatione, sicut est in noxali iudicio: damni enim estimatio in obligatione, est noxæ deditio, & idè sub alternationem non debet proferri: imò damni existimatio nem tantum, vt ff. de reg. iur. l. miles. §. is qui. Nec obstat quod legitur in Instit. de offic. iud. circa princip. nam illa verba, aut noxæ, non sunt de verbis sententiz: & subaudias, quasi dicat: debet damnari in decem, aut, debet noxæ dedere. Azo, rub. 26.

Sententia sub conditione proferitur.

ff. qu. & inter quæ temp. l. i. §. biduum.

In Decret. dist. 33. habuisse.

Sententia sub conditione, &c.) Sententia non debet sub conditione proferri. contra ius litigatoris lata non tenet: vt in proxima Rubrica continetur.

Sententia etiam iniuste lata, veritate

ri præiudicat.

ff. de lib. exhib. l. i. §. in hoc.

ff. ad Treb. l. seruo. §. cum præ.

Sententia etiam iniusta, &c.) Hæc Rubrica exposita est supra proxima Rubrica.

Victor potest appellare.

C. de iud. l. properandum. §. i. in fin.

C. quan. prouoc. non est necess. l. vlt.

Victor potest appellare, &c.) Malè posuit, victor. nec enim victor appellat in eo quod vincit, sed in eo quod succumbit. puta, petit decem reus est in quinque condemnatus, in aliis est absolutus, & ita propriè victus dicitur appellare tantum, si tamen iusta aliqua de

causa non remoueat, vt in speciali Rubric. in C. quor. appel. non recip. Semel tantum est appellandum. C. de episc. aud. Aut, quis. Azo, rub. 26.

Defensor in id quod facere potest,

condemnatur.

ff. de procur. minor. §. i.

ff. quod cum eo qui in al. l. si §. soli.

ff. pro soc. verum. in prin. & l. seruus qui. §. venditor. & l. si legatarius quod si.

ff. solut. matr. l. si alia.

ff. de re iud. l. si cum procurator.

ff. de except. l. except.

Defensor, &c.) Quid miri, cum in persona defensoris videatur ipse reus condemnari? nec enim suo nomine est obligatus, tunc enim aliud est, sicut in defensore & in herede dicitur, vt ff. de re iur. l. sicut pro. & l. si fideiussor. & l. sciendum. Azo, rub. 26.

SEPARATVM. Separata debet esse ratio & determinatio. C. de do. inter vi. & vx. l. si marit. Ad Car. ed. l. de bonis. De acqu. poss. l. naturaliter. §. nihil. C. tiunc. in loco à separatis. Riisvich.

SEQUENTIA declarât & restringunt præcedentia. l. 2. §. mutui datio. ff. si cert. pet. vbi gl. Doc. com. l. apud antiquos. C. de furtis. c. f. c. & si Christ. de in re iur. Io. de Imo. c. solita. de maio. & obe. Preposi. c. tua. de spons. gl. l. i. C. de dila. lib. x. Doct. com. l. nō videtur. C. de integ. rest. Card. e. ex publico. de conuers. coniu. ita & è contra antecedens limitat, atque declarat sequens. Bald. l. si. colum. §. C. de fideicom. Albe. l. & quia. ff. de iur. omn. iud. Med. reg. i.

SEQUENTIA. Non debent sequentia metiri secundum ea quæ præcedunt.

l. quæst. i. principatus.

ff. de admin. rer. ad ciui. pert. l. 2.

Non debent sequentia, &c.) Clarius & apertius dixisset, Temporis mercedes vel precia non æstimantur secundum præsentia. Item, præsentia non æstimantur secundum præterita. sed in omnibus his casibus tempus contractus est inspiciendum. ff. de iure fisci. l. non intelligitur. §. diui. Licet autem non metiamur præterita secundum præsentia, & cōtra, tamen hæc per illa ad inuicem declaratur. ff. de leg. l. si seruus plurimum. §. vlt.

CAUSA.

Idem in denuntiatione & electione. ff. quod cuiusque vniuersitatis. l. item eorum. §. i. Azo, rub. 10.

SEQUESTRV in bonis alicuius fieri, nec committi debet ad instantiam alicuius alteri creditoris, nisi prius constet de debito per formati instrumenti, vel manuscripti, locus est peregrinus per Bart. in l. per hanc. C. de erogat. milit. ann. l. xij. & idem in l. i. titibus. C. de agri. & cens. l. xij. & ibi Luc. de Penna, & cano. in c. examinata. de iud. Abb. in c. ij. de sequest. possess. sequestratio enim rei regulariter est prohibita, vt Bald. Cyn. Salic. & Albe. in l. vnica. C. de prohib. sequest. pegu. & minus per iudicem committitur interdictum in bonis alicuius, nisi seruata forma. c. xx. l. vl. stat. & c. v. præf. pal. & ca. l. xij. in vj. & habeat instrumentum crediti quod palam iudici ostendat, in manibus, quod si non fecerit, index illico interdictum reuocet: vt cap. xvij. & xvij. lib. primi statuto Venet. quod not.

Amplia j. vt index ex officio potest sequestrum committere, ne partes ad rixas, & ad arma veniant, vt l. æquissimum. ff. de usufruct. quos potest sua auctoritate compescere, quod sæpe euenit in spoliationibus & sequestris committendis. Anch. conf. c. x

numero 4. Roman. cōsili. 488. numero 1. Deci. conf. cccxvj. num. 13.

Amplia ij. vt si beneficiatus non vult seruire officio sibi iniuncto: aut si duo de beneficiis ecclesiarum contentunt, quorum neuter est pacificus possessor, interrim fructus poterit iudex sequestrare, vt capitulum peruenit. de appellat. & capitulum cum contingat. de rescriptis.

Amplia iij. cum maritus vergit ad inopiam, fructus possessionum & bonorum potest mulier pro sua in demnitate instare, quod redditus sequestrantur, secundum tex. in l. si cum dotem. §. si verò dotem. ff. solut. matr. & Cyn. in l. vbi. q. ix. C. de iure dot.

Fallit j. si sibi non constat de iure liquido creditoris, vel per instrumentum, aut aliter, vt l. cum proponas. C. de bon. aut. iudi. pos. instit. de interdict. §. si. Gui. Papa q. 246. i. num.

Fallit si iudici constat, quod reus sit dissipaturus fructus rei contentiosæ, secundum gl. in vers. sequestratis. C. de prohib. sequest. pecu. vel persona est suspecta quod fugiat.

Fallit, quando is apud quem sequestrum committitur non habet in suo dominio res sequestratas, vt singu. Bal. in conf. cccclxxx, ista quæstio in principi. alleg. l. oleum. ff. de dolo. & l. fin. C. de pos.

Fallit etiam in cadauere vsurarij, qui si hæres cautionem non præstet de vsuris restituendis, potest iudex præcipere ne corpus tumuletur, seu sepeliatur, secundum Ang. in auth. vt defunct.

Fallit, quando primum reus se offert ad iudicis nutum idoneam præstare cautionem de debito soluendo, secundum Panor. in capi. ij. de sequest. poss. & fruct. vers. sed nunc quæro. & Guid. Papa quæst. cccxlvj. & Bal. in l. j. ij. not. C. de ordin. cogn.

Fallit si creditor non petit principaliter bona sequestrari, ad sui iuris, vel debiti cōseruationem, sed causa calumniæ vel æmulationis, id petat, quia tunc audiri non debet, secundum Gui. Papa, in dicta quæst. cccxlvj. num. 4. quod nota.

Fallit quando sequestrum fit de voluntate ambarum partium, quia eo tunc non requiritur illa forma, neque sollemnitas, de qua supra à me dictum fuit tam circa sequestrum, quam circa interdictum, quod summo opere est notandum. I. Nouel. re. 460.

SEQUESTRVM regulariter cessat ipso iure superueniente securitate. Alexand. in l. si fideiussor. §. fin. ff. qui satisf. cogant. Ioā. And. in rub. de sequestra. poss. & fruct.

Fallit quando sequestratio esset facta ex præcepto superioris, secundum Io. And. in addit. Spec. in tit. de seque. pos. in rub. in vers. & not. cum seq.

Fallit quando sequestrum esset factum, vt soluat, quia non tollitur per satisfactionem, sed bene per solutionem. Alex. post Paul. de Cast. in d. §. si.

Fallit, nisi factum sit sequestrum metu dilapidationis. l. imperatores. ff. ad Trebel. Bald. in l. vnic. de prohib. seq. pecu. C.

Fallit, quando fit metu scandali futuri, ne partes veniant ad arma. Alex. in d. §. si. S. Ian. reg. 460.

SEQUESTRVM evitatur satisfactione. Ponit istam regulam Felin. post Ioan. And. in cap. examinata. de iudic.

Limita v. modis, vt per eum ibi, & eam limitat Ias. iij. modis. l. si fideiussori. §. si. ff. qui satisf. cog. quorū vltimus differt à positis per Fel. B. Dias re. 200.

SEQUESTRVM. Præstita satisfactione, & sic dato fideiussore, tollitur sequestrum, l. si fideiussor. §. si sa

tisdatum, ff. qui satisf. cogantur.

Fallit in 4. casib. vt per Ias. in d. §. num. 17. fallit in 5. casib. vt per Felin. in c. examinata, nu. 15. de iud.

Fallit in 5. casib. vt per Socin. in dicto §. si satisf. datum. Sequestrum regulariter est prohibitum, c. 1. & ibi glo. & docto. extra de seq. poss.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 371.

Appellatione pendente sequestratio fructuum an & quando fieri possit, declarat & limitat in 3. casib. Soci. reg. 372. Don. Fina, lib. 3.

SEQUESTRATIO fructuum an, & quando appellatione pendente peti possit.

Primò si dilapidentur, appellatione pendente: nam tunc per non possessorem poterit peti sequestratio ipsorum fructuum. l. imperatores. §. idem rescripserunt. de appel. & fructus dicuntur dilapidari, etiam si conuertantur in proprios vsus secundum Arch. vij. quæstio. ij. cap. & quia res. quod tenet etiam Ang. in l. diuus. ff. de peti. hæred.

Secundò quia potest innouari per partem vtentem iure suo, vt not. Inn. in c. dilectus. de except.

Tertiò appellatione pendente per appellatum contra appellatorem: nam contra appellationem etiam pro appellante nihil est innouandum. not. Innocen. in capitu. quia proter. de elect. has limitationes ponit Angel. in l. furti. ff. de his qui not. infamia. B. Socin. reg. 459.

SEQUESTRATIO regulariter prohibita est: vt in cap. ij. & ibi per glo. & Docto. extra, de sequest. pos. & fruct.

Primò fallit, quando post lit. cōtest. accederet aliquid quod esset accessorium ad id, quod est in iudicium deductum. ff. de ædilit. edic. l. ædiles. §. item sciendū. & hoc etiam voluit glo. in dicta l. non potest. ff. de iudiciis.

Secundò fallit, quando esset defectus non ex parte actoris, vt quia non possidebat, cum tunc prior incipiat possidere post lit. contest. & hinc veniret in iudicio & perderet. l. iij. ff. de pet. hæred. l. fin autē. ff. de depo. & not. de except. c. aduersario.

Fallit tertiò, quando superueniret ius ex causa in iudicium iam deducta. ff. de pig. act. l. si rem. §. fin.

Quartò fallit, quando fuisset generaliter actum non expressa aliqua causa: cum tunc superueniens ius proficit ex quadam æquitate: vt plenius not. c. abbate sane. extra de re iudic. in vj. vbi plenius de hoc per Barto. in d. l. non potest. ff. de re iudic. & in l. & an eadē. §. actiones. ff. de except. rei iudic. Si verò ius superueniat ex parte rei, tunc regulariter prodest eidem: vt d. l. fin autem. ff. de positi. & c. aduersario. extra, de except. adde l. rei iudicata. ff. solut. matrim. cum simil. quod autem non prodest, est tex. in l. si post acceptum. ff. de rei vendi. vbi non prodest reo vsucapio completa pendente iudicio. & hoc, quia est odiosa: vt ibi not. de quo plenius, l. j. de except. & per Ioan. And. in add. Spec. in titu. de causa pos. §. nunc videndum. ad fin. & quod ibi habetur per dom. Cano. in d. cap. fin. extra, vt lite pen. circa quæ vide quæ notantur in d. l. non potest. ff. de iud. & ibi per Bald. & Barto. & Docto. in d. cap. Abbate sanē. extra, de re iudica. in vj. B. Soc. re. 458.

SEQUI actū regionis. Vlpianus Lib. xlv. Ad Sabin. Lex xxxiiij. al. xxxv.

Semper in stipulationibus & in cæteris contractibus id sequimur, quod actum est. Vnde si non apparet, quid actum est: consequens erit, vt id sequamur, quod in regione, in qua id actum est frequentatur. Quid Tom. 2. Reg. Iur.

ergo si neque regionum mos appareat, quia varius fuit? Ad id quod minimū est, redigenda summa est.

ADDIT. a. aut si non in P. florent. al. quod si non apparet, al. vnde si non patet.

L. sed Celsus. §. si fundus. de contrah. emp. Viuiennus.

¶ SERMO geminatus videtur duplicatus maiori cum deliberatione. c. & si CHRISTVS. de iureiur. Barbatia consi. §. 8. volu. 1. l. Balista. ff. ad Trebel. Docto. commu. ca. si cautio. de fide instrumen. l. cum scim. C. de agrico. & censu. lib. xj. not. capit. 1. de treuga & pace. Medic. reg. 2.

¶ SERMO simpliciter prolatus de primo intelligitur: id est, vno actu consumitur, perficitur, finitur: ita vt amplius locum non habeat. Quam regulam Alex. consilio xvj. breuiter in casu præmissio nume. 9. lib. iij. dicit in omni dispositione seruari debere, vt etiam dicit Francisc. Curt. Iunior, cons. cxxij. sacratissime, & c. habita diligenti. Et in omni materia, vt etiam tradit Iaso. consi. xxxvj. in causa mota. versu. ista responsio, lib. iij. Felin. & Iaso. ille in cap. ij. de treu. & pac. hic in duobus locis, scilicet in l. duobus. §. si ei, qui. ff. de iureiur. & iterum, in l. diuortio. aut alij eas leges diuidunt. l. fructus. §. quod in anno. ff. solut. matr.

Solet autem ea sententia ex hoc nostro §. de promi. Cui tamen sunt & alij tex. similes, videlicet in l. cum pater certam. ff. de legat. ij. vbi cautio de dāda vel restituenda dote filiae nupturæ, de primis nuptiis tantum intelligitur, nec ad secundas nuptias porrigitur. Ex eoque not. Bart. & Imol. ibi, id quod diximus in nostra regula. Sermonem simpliciter prolatus intelligi pro prima vice. Bal. autē not. (quod idem est) verba simpliciter prolata restringi ad primum actum.

Estque etiam alius similis tex. in l. dotis promissio. versu. ult. ff. de iure dot. vbi scribitur dotis promissionem in primis duntaxat nuptiis destinari, neque durare obligationem, si postea alterius matrimonium ei nubat, cui dotem promiserat. Et ex eo idem not. Bart. quod supra ex d. §. pater certam. Est alius item text. in l. stipulationem quæ propter, cum l. & licet, quæ illam confestim sequitur, & ibi Barto. in epito. posterioris, eodem tit. & in l. inter socerum. §. ult. in fi. ff. de pact. dota. cum dicitur, quoniam ad primas nuptias pertinet, ea autem loquitur de restituenda dote, soluto morte mulieris matrimonio.

Est alius quoque text. in l. matrimonij. ff. qui & à quibus, vbi ancilla à nullo alio matrimonij causa manumitti potest, quam qui eam vxorem ducturus est, quod si aliter eam vxorem ducat, non erit libera: adeo vt nec si statim post eam repudiatam manumissor vxorem duxerit, liberam eam non fieri: tãquam de his nuptiis senatus senserit, quæ primæ post manumissionē nullis aliis interpositis secutæ sint. Qui quidem tex. admodum facit contra eorum sententiam, qui dicunt matrimonium medium non impedire legitimationem filiorum, quæ sit ex sequenti matrimonio: de quo per Docto. in cap. tanta, qui fil. sint legiti. & nos quoque latè diximus in tractatu Primigeniorum. quæst. xxiiij. num. 2. incip. sed vt ad speciem, & aliquid etiam dicemus infra, in 3. limit. nu. 8. incip. huc etiam pertinet. Sed & facit hic text. aduersus ea quæ in vniuersum dicam, infra in d. 3. limit. vbi in fin. illius de hoc text. aliquid dicemus.

Secundò huc spectat text. in l. stipulatio de dote. ff. de iure dot. vbi si extraneus dotans mulierem stipulatus fuerit eam dotem sibi reddi soluto matrimonio: facto diuortio, statim ita committitur ea stipulatio,

vt nec redintegrato matrimonio actio ex stipulatu quæ sita intercidat. Atque etiam ita vt stipulator non cogatur iterum eam dotem constituere, vt dicit ibi gl. per tex. in l. dotem. ff. eod. tit. Vides igitur hanc stipulationem factam in casum soluti matrimonij ita perfici, & consumi per diuortium, vt nec redintegrato eodem matrimonio aboleatur, & ad id glo. in d. l. stipulatio, alleg. tex. in l. item queritur. §. ult. ff. de loca. de quo postea dicemus.

Tertiò ad hanc sententiam pertinet tex. in d. l. diuortio. §. quod in anno. ff. solut. matrimo. cuius auctoritate Bal. ibi, post Iac. Ra. Cy. & alios antiquiores, & ibi quoque Imol. in j. nota. ad id allegant l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. signi. & Alexand. qui eum §. legūt cum §. ob donationes, vterque. sed ille versu. vnde dicit, hic versu. ex hac gloss. infert, & ibi item Iaso. quod si quis ex hac locatione, aut aliàs debeat habere fructus vnus anni cuiuspiam agri, qui bis in anno fructus produxerit, intelligitur tantum de primis fructibus, non etiam de secundis. Et sequitur Alexand. in additio. Barto. in hoc nostro §. hoc sermone, & in d. l. dotis promissio. ff. de iur. dot. & cons. xvj. breuiter in casu præmissio, circa medium, num. 6. lib. 4. & Maria. in c. de illis. versu. octauo not. de cond. appos. Felin. in d. cap. ij. versu. si quis emit vinum, de treug. & pac. & in ca. licet dilectus. versu. & hinc est quod vendens, de testib. Iaso. in d. l. in duobus. §. si ei qui. versu. sexto facit. ff. de iureiur. Geor. Na. in repet. clem. sapē. in princ. versu. ego hoc dictum. de verb. sig. & Franc. Curt. Iun. cons. clxxvij. sacratissime, & c. habita. versu. & istam conclusionem. Sed tu super hoc vide quæ dicam infra in vndecima limitatione.

Et scire debes, regiones quasdam adeo esse feraces, fecundas, & vberes, vt bis fructus singulis annis ferāt. nam de India id asserit Marianus Capella, lib. vj. & ante eum Plinius auctoritate Possidonij, li. vj. c. 17. & Solinus capitu. lxxv. In anno, inquit, India bis æstatem habet, bis legit frugem, & ante hos omnes Diodorus Siculus lib. iij. Bibliothecæ, vbi & idem quoque dicit de insula Hyperboreorum. Sed & de Italia, Virgil. lib. ij. Georg.

Hic ver assiduū, atque alienis mensibus æstas, Bis grauidæ pecudes, bis pomis utilis arbor.

Cui in eo quod dicit bis grauidæ pecudes: ad stipulatur quod ipse Diodorus Siculus lib. j. c. iij. scribit, in Ægypto oves bis in anno parere, bisque lanam præbere. Idem autem Virg. (vt ad eum redeamus,) lib. iij. eiusdem operis,

Forstā & pingues hortos quæ cura colendi Ornaret, canerem: biferique rosaria Præsti.

Quod scilicet vno in anno bis illic nascerentur rosæ, vt scribit Seruius. Varro autem lib. j. de Agricultura, capitu. vij. scribit vites apud mare Smyrnæ esse biferas, & in agro Consentino malum biferam esse, id est, quæ bis in anno fructus ferat. quod & ipsum ex eodem repetit Plin. lib. xvj. capit. ij. Sed & Theophrastus, lib. de causis plantarum xj. capitu. xij. & Columella, lib. v. capit. x. tradunt ficus esse bifarias. Et Plin. lib. xij. capitu. xxij. Apharcen, & Adrachnen. Et li. xv. capit. xxij. nuces. & lib. xvij. cap. xxij. in quibusdam locis Africæ, biferam vitem bis anno vindemiare. Quin. ipse illo lib. xvj. capitu. xxvij. supra citato, tradit & ipsas vites alicubi triferas esse & cupressos, & alias quoque arbores biferas. Strabo quoque, lib. xvij. scribit in Lydia nonnullos populos habere quasdam terras biferas, & duas menses facere.

ses facere. Sed super ea mirum est, quod tradit Solinus, in cap. xlv. in Ægypto ficum Ægyptiam quam vocant vno anno septies fructum sufficere quod ante illum dixerat Plinius, libro decimotertio, capitul. vij.

Quæ res in memoriam reducit, quod à Plutarcho proditum est in vita Antonij, quod cum Antonius ipse Asiaticis secunda vectigalia imperaret, Hybreas, qui ciuitatum causam susceperat. Si potes, inquit, Antoni, eodem anno bis vectigal exigere, illud etiam vt bis æstatem habeamus, bisque autumnum, id est, vt duas messes, duasque vindemiis singulis quibusque annis habeamus. In hac autem fertilitatis mentione supra cetera omnia mirum est, quod tradit Pomponi. Mela lib. iij. cap. vj. quo c. de Hispaniæ & septentrionis insulis, scribit, in Lusitania Erythia adeo fertiles agros, vt cum sata frumenta sunt, subinde recidiuis seminibus segetum nouantibus, septem minimum, interim plures etiam messes ferant, sed an id vno anno aut pluribus fiat non aperit.

At illud, vt tandem à semita in viam redeamus, mihi omnino verum esse videtur, vt si id vsu eueniat, vt bis ager fructus in vno anno ferat ex natura soli, vel arboris, vt in illis locis, & arboribus, de quibus locuti sumus, & quis ex contractu fructus vnus anni percipere debeat, non dubitarem, quin & binos illos fructus habere deberet. At si id contingat, quoniam fructus alterius anni sunt adeo præcoces, vt colligantur intra tempus prioris, certè haberet locum ea sententia, vt non nisi priores fructus habere debeat: neque enim hi duo fructus vnus anni, siue vnus æstatis aut autumnus sunt.

Quartò in l. si socius pro filia, in prin. ff. pro soci. quem solus Raphaël Fulgos. ponderat & reputat singularem ibi, in v. not. ad hoc, vt si inter plures fratres pactum sit, vt dos filiarum soluatur ex bonis omnibus, intelligitur, vt semel tantum dotentur, nisi aliter expressim actum fuerit, ad quod & illum expendit Lucas Pen. in l. si quis Decurio. vers. idem videmus. C. de Decurio. lib. x. Petr. Anchar. conf. cccciij. tria dubia in causa Vlrici. & Ias. in d. l. in duobus. §. si ei qui. vers. tertio facit, & in d. l. diuortio. §. quod in anno. vers. pro confirmatione, vbi dicit eum tex. not. & paucis notum & præerea in l. inter stipulatem. §. sacram, vers. tu aduerte. ff. de verb. obli. & cōs. xxxvj. in causa mota per nobiles. lib. iij. vbi dicit eum tex. esse in id solennem. Circa quod vide, quæ dicam infra, in ix. limitatio. vers. sed & ex hoc, & vers. sed hanc tamen principalem.

Quintò, quod illius tex. in d. l. si socius, auctoritate scribit Bal. in l. vlt. vers. sed nunquid eo casu. C. de dot. promissio. in j. lect. quod stante statuto, vt frater teneatur dotare sororem, si eam semel dotauerit, & ea casu fortuito dotem perdiderit, non tenebitur frater eam amplius dotare quia statutum intelligitur de vna siue prima dote tantum. Et id sequitur, & cōmēdat Ias. in d. l. in duobus. §. si ei qui. vers. tertio de cōmō facit. ff. de iureiu. & in d. l. diuortio. §. quod in anno. vers. vbi supra. ff. soluto matrimo. & Feli. in d. c. ij. vers. si ille, qui est obligatus. de treug. & pace. & Catel. Cot. in memor. incip. executores. vers. & potest confirmari.

Id quod tamen intelligendum est secundum declarationem Alexand. in l. si cum dotem §. j. vers. iuxta hoc quæro. ff. solu. matrim. vbi distinguit in hac ipsa specie, an frater teneatur dotare sororem ex dispo-

sitione hominis, an verò ex dispositione legis, secundum ea quæ dicemus infra in d. ix. limitatio. vti etiam & in hoc casu distinguit Socin. conf. v. cuius caput est, superscriptus insignis Docto. vers. ad secundum. lib. 4.

Sextò, alius tex. in l. si duo. §. j. ff. de arbitr. vbi pœna semel commissæ soluitur cōpromissum: nec amplius peti potest, nisi aliud actum sit. Sed quomodo intelligatur, & an procedat in eo, quod interest, vide gloss. vlti. Alberi. Barto. & Bald. ibi, & gloss. vlti. in l. si stipulatus sum, & ibi Bartol. in quatuor primis opposit. Bald. & Imol. versicu. in eadem gloss. in fi. & iterum versicu. & conclude breuiter. Francisc. Areti. versicu. quorum dictis addo. ff. de verborum obligatio. gloss. in l. ij. in verb. repellere, versicu. item si semel pœna. & ibi Cy. in vij. q. Bart. vers. quæro quando præmissa. & Ias. nume. 140. C. de iure emphyteu. Specu. ti. de arbit. & arbitrator. §. vlt. vers. quod si dictum sit, & tit. de emphyteu. §. nunc aliqua. in xxxvij. q. & ibi Bal. in addit. Cyn. in l. quicumque. vers. quinto quæro, quid si quarta. C. de seruis. fugiti. & Petr. Anchar. in c. si compromissarius, in iij. not. de electio. lib. vj.

Septimò quod admodum est his confine, quod à Masuerio scriptore non contemnendo traditum est, in tit. de taliis. §. item quatuor. quod id quod solet dici in nostra Gallia, dominum posse cogere vassallum vt aliquid conferat pro dote suæ filia, intelligitur, vt semel tantum siue pro vna vice conferat pro vnaquaque filia. Imò verò Guido Papæ decisio. Delphinat. lvij. an vassallus, in fin. assueueranter tradit, id intelligi pro prima tantum filia, & primo ipsius matrimonio argumen. huius nostri §. hoc sermone, & leg. sancimus. la j. C. de consulis. libro xij. quod & sequitur Chassa. in consuetu. Burgund. titu. j. §. iij. in princip. & alij quos tibi citauimus in tractat. nostro Primigeniorum, quæstio. lxx. vbi videre poteris.

Octauò tex. in l. si is qui Stichum. ff. de procura. vbi si is qui Stichum, vel Damam vtrum eorum ipse vellet stipulatus est, & ipse aut procurator ipsius cuius factum ratum habuerit, alterum petiit, stipulatio cōsumpta est, id est, alterum petere non potest, cuius quidem tex. auctoritate Bal. in capi. in literis. vers. si autem semel, extrà, de off. deleg. dicit, quod consumpta est gratia per vnum actum.

Est quæ & alius tex. in l. serui electione, in princip. ff. de lega. j. vbi serui electione legata, semel duntaxat optare possumus. & similis text. in l. apud Aufidium. ff. de optio. leg. vbi si ita legatum sit, vestimēta, quæ velleret, deinde antè, quàm ea sumeret, alia se velle dixisset: mutare voluntatem eum non posse, quia omne ius legati prima testatione consumpsit, & ibi gloss. adducit in eam rem alios text. vt ibi videre poteris.

Verum quia sunt & alij qui videntur probare contrarium, vide quæ in id, an scilicet qui semel elegit vtiliter, vel inutiliter possit variare, & iterum eligere, siue in eo casu, in quo dicta lex loquitur, de contradunt gloss. & Alberi. in l. cum indebitum. de contradunt gloss. & Alberi. in l. cum indebitum. de contradunt gloss. vlt. in capitu. gratia. & ibi Ioan. And. di. indeb. gloss. vlt. in capitu. gratia. & glo. in cap. si compromissarius. §. si verò eligat. & ibi Ioan. And. circa commissarius. §. si verò eligat. & Petr. Anchar. diu. vers. in gloss. approbantur, & Petr. Anchar. diu. versicu. vlti. quia tex. & Domi. de electio. lib. vj. Barto. Bal. latè Alberi. in d. l. serui electione. ff. de legat. j. Bald. & Alberic. in l. qui per salutem. ff. de iureiur.

& alios plurimos, quos passim tibi citabo in limitationibus.

Nonò huc pertinet text. in l. fideicommissa. §. si quis alicui decem. ff. de legat. iij. & alius similis in l. j. §. si cui ita sit legatum. ff. vt lega. nomi. caue. vbi si ita legatum est, vt si legatarius perderet quod ei in testamento relictum est, hæres rursus id præstet, non intelligitur vt quoties perdiderit, toties id restituere teneatur: sed tãtùm si post præstationem legati, semel legatarius perdiderit, non etiam si postea rursus perdiderit, & ita tantum de prima amissione intelligatur.

Decimò his adstipulatur tex. in l. si is à quo. §. si semel qui est ult. ff. vt in posses. leg. vbi si semel satisfactum fuerit, non est necesse rursus cauere: etiam si fortè dicatur egenos fideiussores esse datos, eum enim facilitati suæ ferre debere, qui fideiussores minùs idoneos accepit: neque enim oportere per singula momenta onerari eum à quo satis petitur, tanquam scilicet per primam satisfactionem satisfactum sit obligationi satisfaciendi, eaque obligatio prima illa satisfactione consumatur. Sed quod non omittendum est confestim in l. sequen. ita scribitur, planè si noua causa allegatur, veluti quod fideiussor decessit, aut etiam rem omnem familiarem inopinata fortunæ impetu amiserit, æquum esse præstari cautionem. Cui consentit text. in l. j. §. quod ait prætor. ff. quor. legat. Sed hæc exceptio pertinet ad sextam limitationem, vbi & nos hunc text. ex Roma. citabimus.

Vndecimò eiusdem notæ est text. in l. vlti. §. si qua idonea. ff. de bon. autor. iudic. possiden. Si qua, inquit, idonea causa interuenerit, vtrum semel etiam sepius recognitio, & disunctio concedenda sit creditoribus, videamus, & ait Labeo amplius quàm semel non esse concedendum. Si quis tamen iurauerit non calumniæ causa se postulare, neque habere quæ dispunxerit, iterum ei faciendam potestatem, nec amplius quàm bis, & ibi glos. pro concord. affert d. §. si quis alicui decem, de quo diximus in 2. ab hinc versicu. Et pro contrario quoque adducit l. veluti. §. j. ff. de eden. de quo dicemus infra, in limitatione.

Duodecimò accedit text. in l. eum qui Kalendis. ff. de verbor. obligation. vbi eum qui Kalendis Ianuariis stipulatur, si non adiciat quibus, de primis intelligendum est tanquam id actum fuisse videatur: & ibi glos. pro concord. allegat §. hoc sermon. tanquam sci licet ille text. ad hanc nostram regulam pertineat, cuius principale fundamentum ab omnibus sumitur ex d. nostro §. Ex illo autem text. sumit Bald. quòd si Papa concedat præbendam in tali ecclesia vacaturam, non appposito tempore, intelligitur de proxima vacatura, & vide quæ dicam infra in limitatione.

Tertiodecimò huc spectat tex. in l. inter illa. §. j. ff. de verb. signific. vbi illud, facito in diebus, intelligitur de biduo proximo, & ita de duobus primis diebus, nam cum pluraliter proferantur, non de vno tantum potest intelligi, sed necesse est duos saltem accipi, vbi numerus. ff. de testibus, & cap. pluralis. de regul. iuris libro vj. cum aliis iuribus concord. à me collectis in l. si vnquam. in verb. suscepit liberos, collectis in l. si vnquam. in verb. suscepit liberos, numer. 226. incip. sed de his. C. de reuoc. donat. Igitur cum de duobus diebus in illis verbis intelligatur, sequitur, vt ex nostra regula de duobus primis diebus intelligi debeat. Et idem si annis simpli-

citer loquamur, vt scilicet de primo biennio, siue de primis duobus annis intelligere debeamus, leg. libertas quæ in vltimum. §. final. ff. de manum. testament.

Quartodecimò adstipulatur aliis text. leg. si quis iusiurandum. C. de reb. credit. quo innixus Bald. in authent. habita. versicu. primò dubitatur si scholaris, in fine huius quæstionis. C. ne filius pro patre, scribit quòd in casibus, in quibus permittitur variatio intelligitur tantum de prima, ita scilicet vt non liceat iterum variare. Et id sequitur Iason in l. prætor, §. si aliquando, versicu. iij. not. ff. de oper. no. nuntiat. & in l. quicquid, vers. item pro ista glo. ff. de verbo. obliga. & in l. edita, vers. & attende diligenter. C. de eden.

Ex eoque dicit ipse Bal. vbi supra, in ea quæstio. quam facit glos. ibi, in verbo, optimè, an si scholasticus semel elegerit vnum ex iudicibus ibi declaratis, poterit postea variare, quod posse ea glos. affirmat vsque ad litis contestationem, per l. si cõuenerit. ff. de iurisd. omn. iud. iuncta l. si cum dotem. §. eo autem tempore, ff. solut. matr. Nic. autem Matth. & alij plerique negant, argu. l. j. in fin. C. de assert. toll. Et hæc partem tenet ipse Bald. subiungens id quod supra diximus, quòd si permitteretur illi variare non nisi semel permitteretur. Et sequitur Iaso. in d. l. quicquid, atq; etiã in d. l. edita, quibus locis supra citauimus.

Et ex hoc singulariter consuluit Io. Cal. cons. xxj. cuius initium est, an laicus possit, ti. de iure patro. quod licet patronus laicus possit variare, intelligitur tamè, vt semel id possit facere, & nò pluries, vt dicit istud clarè innuere iura de hoc loquentia, & alia quædam allegat. Et illum sequitur Philip. Dec. cõf. dcix. quæritur ex duobus præsentatis, vers. secundò hoc probatur, vbi ex hoc dicit, variationem permissam de primo actu tantum intelligi, est tamen ibi error in nu. cons. Calder.

Decimoquintò, quòd auctoritate illius text. in d. l. si quis iusiurandum. C. de reb. cred. voluit Barto. non admodum dissimile, in l. post legatum, in prin. ff. de his quibus vt indig. quòd quis non potest nisi semel suam positionem, vel negationem reuocare, & idè dicitur voluisse ipse Bar. in l. vlt. ff. de præst. stipul. vbi tamè nò id dicit, sed illud, quòd si promitto stare simplici tuo dicto, vel iuramento, possum id reuocare antequàm tu declaraueris, per d. l. si quis iusiurandum. Sed & id expresse voluit per eam ipsam l. Baldus in l. j. vers. quartus est si quis, C. de fur. vbi ex eo dicit generalius, quòd si quis reuocauit aliquem actum vel rationem non potest postea eam reuocationem reuocare.

Decimosexto, vt relinquamus text. iuris ciuilis, & aliquid de promamus ex text. iuris canon. huc spectat text. in c. si clericus, in prin. de præben. lib. vj. vbi si simpliciter mandatum fuerit à summo pontifice alium prouideri de beneficio vacaturo, intelligitur de primo, ita vt si is pro quo mandatum fuerat, negligens fuerit in primo beneficio petendo, consumpta extinctaque sit ea gratia, ita enim ex eo tex. not. Domin. in ij. no. & Phil. Fran. post prin. vers. in text. ibi aliam, vbi pro concord. adducit hunc §. hoc sermone. Sed aduerte, quia ille text. in d. c. si clericus, expresse loquitur, cum mandatum est prouideri de beneficio proximè vacaturo, non simpliciter de vacaturo, ita vt nihil nostrum §. pertinere videatur, cum expressum sit de primo: verum omnes vbique eum tex. intelligunt, vti Domin. & Francisc. faciunt.

Decimo-

Decimoseptimò accedit tex.in cap. ordinarij. ante si. ibi, vel si ea quæ sic obtinet, & ibi glos. in verbo, ea quæ de offic. ordina. lib. vj. ex quo non obscure colligitur quòd dispensatio ad duo beneficia intelligitur de duobus primis tantum, sed est expressior tex. in c. non potest, vers. illud autem, de præbendis. eo. lib. vbi & Io. Mona. post princ. & Arch. in verb. primis, id confirmant per nostrum s. hoc sermone, quoniam, inquit, duobus primis obtentis impleta est gratia per eundem ipsum s. hoc sermone. cuius etiam s. auctoritate, idem voluit Inn. in ca. dudum, le ij. & ibi quoque Hosti. Com. post Balb. quoque. vers. dicit Innoc. & alij, extrà, de elect. quod tamen intellige secundum ea quæ dicam inferius in xj. limit.

Decimooctauò in d. c. non potest, per eum tex. tradit Arch. ibi, vt à nonnullis citatur, licet in meo codice non inuenerim, quòd si Papa dispensauerit cum ille gitimo, vt possit obtinere beneficium, intelligitur de primo tantum, ita vt si primum dimiserit, non poterit aliud vi illius dispensationis obtinere, veluti ea gratia siue dispensatio per adeptionem primi sortita sit suum effectum, & ita dicit fuisse declaratum.

Sed & hoc ipsum haud dubiè voluit idem Archidi. in c. j. ad fin. de fil. presbyter. lib. vj. vbi id dicit pronuntiasse Bonifacium Papam, & id sequuntur D. à Rota, qui & eam opin. dicunt receptam esse in curia, deci. i. incip. si illegitimus. in j. dubio. de fili. presb. in nouis. & Lucas Pen. in l. si quis decurio. vers. unde, secundum quosdam. C. de decu. lib. x. & non obscure Bald. in cap. innotuit. vers. quæro dispensatum est, de elect. vbi & ad hoc allegat s. hoc sermone. & alia ex iurib. supra citatis. & Phil. Fran. in d. c. non potest, de præben. lib. 6. & Phil. Dec. cons. clxix. cir cap. primum videbatur. & cons. clij. cum reuerendissimus. num. 4.

Contrarium tamen tenuerunt Io. Mona. & Io. And. in c. j. ille in verbo, obtinere: hic in fin. de fil. presby. & idem Io. And. in d. cap. non potest, in verbo, primis, de præbendis. libr. 6. nam si illud verum esset, vt dicit Io. Andr. in posteriore loco non tantum hoc casu procederetur, sed & aliàs semper, & in quocunque alio inhabili, & in quacunque irregularitate ex culpa, vel sine culpa, quod satis durum esset. Item si primum beneficium dispensatum pereat chasmate, aut alio modo, nonne summa esset iniuria, vt non possit habere secundum? & alia multa subdit ad huius opinionis defensionem. nec credit Ipse Ioan. And. Bonifacium id pronuntiasse, quia si id fecisset, id sciisset Ioan. Mon. qui erat Cardinalis. & cum illo vixerat. & idè voluit Pe. Anch. in d. c. non potest. vers. 3. no. & ibi quoq. Domi. in s. i. ver. quòd si papa dispēsat. & Phil. Fran. super gl. in verbo, in primis. de præben. lib. 6. & idem Anch. cons. cccciij. tria dubia. vers. secundum dubium.

Nec obstat (inquit Anc.) d. c. non potest, & alia similia, nam aliud est dispensare super inhabilitate personæ, quæ est species huius quæstionis, aliud super beneficiorum pluralitate, de qua loquitur d. c. non potest, & similia. Hæc enim personam respicit, & idèd est personalis; idèdque cum persona durat, sicut priuilegium personale. c. priuilegium, de regulis iuris, libr. 6. nec dimissio primi beneficii reddit eum inhabilem, nec reducit ad statum primum inhabilitatis, quia remissio semel facta tolli non debet. c. si his qui. xxij. q. ij. nec melioris conditionis debet adimi. l. imperialis. in prin. C. de nupt. & bene facit

quod no. ipse Ioan. And. post Inn. in c. vlti. in verbo examinari, de translat. episcop. Dispensatio verò pluralitatis, vt subiungit ipse Petrus Anch. non concernit principaliter personam, imò ipsam aliàs habilem præsupponit, sed concernit numerum beneficiorum, quod iuribus odiosum est, & ambitiosum, c. quia nonnulli, extrà, de cleric. non resid. & c. quia in tantum. de præb. lib. vj. cum sim. nō mirum ergo si numerus duorum beneficiorum de primis duobus intelligitur, & ex causa restringitur ad illa duo prima, sicut nomen hæredis, quod ex sui natura protenditur non solum ad primum, sed alios vltiores. l. hæredis appellatio. ff. de verborum signific. tamen ex causa restringitur ad primum, videlicet in dispositione non transmissibili ad hæredes. vti est ususfructus. leg. antiquitas. C. de usufruct. & dicemus postea.

Nec item obstat, vt & subdit Petrus Anch. d. c. i. de fil. presby. lib. 6. quia fuit dispensatio super vno beneficio cum persona inhabili, licet enim non possit habere nisi vnicum, vt ibi dicit, tamen eo dimisso successiue vnum post alterum poterit habere, & sic plura, vt ibi not. Inno. nam semper iura considerant in dispositione causam proximam, & non remotam vt no. in c. de cætero. de homic. l. si mulier. ff. rer. amot. & l. rogasti. ff. si cert. peta. vbi dispositio iudicatur ex causa proxima non remota, sicut in hoc casu cum Papa dispensat cum inhabili super beneficiis obtinendis, persona venit principaliter in dispositione in qua vnum venit beneficium, sed persona habilitatur ad ipsum. At cum dispensatur, vt possit obtinere duo vel tria beneficia, hæc dispensatio concernit principaliter beneficia, non personam, quod hinc patet, quia si iste esset aliàs inhabilis propter crimen & irregularitatem, non posset vi dispensationis huiusmodi beneficia consequi, quia Papa dispensat super impedimento pluralitatis, & non inhabilitatis. Ergo submoto vno alterum remanet. l. si non lex. ff. de hæred. institu. Et facit quod not. Spec. in titu. de legato. s. nunc ostendendum. vers. xvij. quòd cum dispensatur cum inhabili, debet de hoc fieri expressa mentio, nec sufficit generalis, maxime quia debet fieri cum causæ cognitione, aliàs potius diceretur factum temerarium, quod agitur contra iura, quàm dispensatio etiam facta à sciente & dispensare valente, vt idem not. tit. de dispensatione, s. qualiter autem. vers. debet autem. & vers. dicunt autem quidam, & vers. nunquid ergo. Hæc Petrus Ancha.

Lapus autem, & post eum ipse Petrus Anc. ipse Domini. & philip. Franc. in d. c. j. de filiis presby. lib. 6. hæc rem latius tractarunt. Nam aut Papa illegitimum legitimat, aut cum illegitimo dispēsat, vt ipsi loquuntur, primo casu poterit habere aliud beneficium post primum, secundo casu non poterit, nam in primo illo casu vertitur fauor, ideo ampliandus. c. cum dilecti filij. de don. in secundo odium, ideo restringendum, vt in d. c. j. de fil. presby. libr. 6. & c. odia. de regul. iur. lib. 6. Et facit (inquiunt) quod no. Io. Andr. in c. per venerabilem. super glo. ij. qui filij sint legi. vbi ostendit legitimationem plus habere virium, quàm dispensationem.

Sed & in dispensatione (vt subdunt) posset etiam distinguui, quia aut cum illegitimo generaliter dispensatur, vt promoueri possit ad beneficium ecclesiasticum, aut specialiter, si generaliter aut beneficium consequitur cum effectu, aut nō, & primo ca-

si non poterit dimisso primo aliud consequi, & ita obtineat Archid. illa opinio, & facit capit. nos consuetudinem, xij. distinct. & c. si quis à pseudoepiscopis. j. quæstio. j. & cap. vlti. & ibi glo. j. xxxij. quæst. ij. Secundo casu, aut fuit in culpa, quia recipit iniuste primum beneficium, vel etiam iuste, sed sponte, vel dissimulanter illud prætermisit, fortè vberius aliud expectans, & tunc quoque non poterit secundum consequi. cap. eum qui. de præben. lib. 6. & cap. damnus. de regu. iuris. eodem lib. 6. Aut non fuit in culpa, & tunc poterit secundum consequi, quia dispensatio debet intelligi cum effectu, ca. relatum, de cleri. non resid. & c. in his. de verbo. sign. & Can. hæc autem verba de pœnit. disti. j. & facit quod no. Ioan. And. in cap. in literis, extrâ, de offi. deleg. & in c. eum in multis, in gl. de rescri. lib. vj. & secundum id intelligenda est opinio Ioan. Andr. in d. c. j. de fil. presby. lib. 6.

Si autem (& ut illi inquirunt) dispensatum fuerit specialiter de obtinendo certo aliquo beneficio, tunc non poterit aliud obtinere. Neque enim dispensatio de re aliqua certa & expressa, ad aliam trahi potest, capi. cum olim Abbas, extrâ, de offi. delega. & capit. susceptum. de rescri. lib. vj. & c. quamuis. le. j. & c. cui de non sacerdotali. de præbe. eodem lib. 6. Nam & hinc dispensatio super vno matrimonio non trahitur ad aliud, capit. vlti. xxxij. quæstio. ij. & c. si autem. & ibi glos. vlti. xxxvj. q. ij. & id quoque in dispensatione certi beneficii, ut ad id aliud non trahitur, voluit Ioan. And. in d. ca. non potest. & ibi Phil. Fran. de præb. lib. vj. & Pau. Eleaz. in d. cap. j. de fil. presby. lib. vj.

Adiiciunt Lap. Petrus Ancha. Domin. & Phil. Franc. in eo ipso cap. j. de fil. presby. lib. vj. quod si cum aliquo dispensatum fuerit super primo beneficio vacaturo, si illud beneficium alteri deberetur, ipse dispensatus obtinebit aliud beneficium, quod post illud proxime vacabit alteri non debitum, & ita erit veluti sibi primum. cap. cum in ecclesia, de præben. libro vj. & ita intelligendum est d. c. j. de fil. presby. libro vj.

Addunt item & aliud Ioan. And. & post eum Phil. Fran. in d. capitu. non potest, quod si tenor dispensationis huiusmodi sit, ut possit ad ordines & beneficia promoueri, tunc propter hoc plurale (beneficia) non haberet locum opinio Anchar. quia successiue poterit habere plura beneficia, non obstante d. c. j. de fil. presby. quod loquitur de beneficio in singulari. Subiungit tamen ipse Phil. Franc. quod talis dispensatio intelligeretur de duobus primis beneficiis, per rationem d. c. non potest. cui ad stipulatur c. si is cui. eo. tit. non autem quod successiue dimissis duobus primis possit alia duo habere, quia repugnaret text. in ipso c. non potest. de præben. lib. 6.

Decimononò quia ille text. in d. cap. ordinarij. de offic. ordina. lib. 6. & in d. c. non potest. de præben. lib. 6. loquuntur in dispensatione, quæ sua natura multum odiosa est, & propterea restringenda. capit. odia. de regu. iur. eod. libr. vj. ideoque ne illud quod ex illis diximus, videatur solum in ea re procedere, addat superioribus text. minimè loquens in dispensatione, in c. mandato, & iterum in c. si clericus, eod. titu. de præb. lib. vj. vbi si papa simpliciter mandat alicui prouideri de beneficio vacaturo, intelligitur de primo, & non de aliis, & hoc ita not. Domin. & Phil. Fran. in d. c. si clericus, in prin. ille, in 3. nota. hic in 2. quod hinc fit, ut illi subdūt, quia dispositio

simpliciter emanans, intelligitur de primo actu, & allegat Franc. hunc s. hoc sermone.

Vigesimo quod voluit glo. relata ad tex. in l. quicquid adstringendæ, in prin. in glo. magna, in verbo, secundum promissorem, ad medium. ff. de verbo. obligat. quod declaratio siue interpretatio alicuius obsecrari, vel ambigui non potest fieri nisi semel, tanquam scilicet promissio declarationis intelligatur de primo tantum, & id not. & dicit singularissimum Bart. ibi, versic. sed pone quod semel, & eam quoque ibi sequuntur Ang. qui dicit sing. versic. secundo modo legitur, & Raph. Cum. Imo. circa medium. ibi, item no. quod postquam, & iterum versic. in ea gl. sed hic Paulus Castren. qui & illam dicit singu. & ad hoc dicit semper allegari, Alexand. qui dicit perpetuò notandam, versic. ex qua habes. Franc. Aret. qui & illam dicit sing. versic. in glo. postea, & Iason versic. in ea gl. ibi, & iterum velit. & præterea Bart. in l. inter stipulantem. s. j. in fin. & ibi etiam Angel. qui dicit sing. versic. cum igitur hæc signa. & Imo. versiculo, item adde quod voluntas. ff. de verbor. obligatio. & Bal. in l. de die. in princip. ff. qui satisfda. cogant. & in l. si quis intentione ambigua. versic. item quæro vtrum ista interpretatio semel facta, vbi dicit sing. eam gl. & ibi quoque Angel. qui & eam dicit singul. & ipse Bald. in l. vlti. versic. sed hic quæro, ibi, notabile est. C. de codic. vbi ex hoc dicit libello semel declarato non esse locum pœnitentiæ, idque probari ex eo tex. & ibi sequitur Alexand. & Iason. versic. secundò ex eodem verbo. C. de codicil. & idem Bald. in c. j. versicu. sed nunquid semel, de constitu. vbi dicit eam glos. not. & singula. & ex eo dicit, quod rei declarata, nihil adduci potest, nec detrahi, & in ca. vlt. versic. idem dicimus, de transla. episco. vbi dicit singula. ad hoc. ut primæ interpretationi standum sit, non cæteris. & in cap. dilecti. versic. nam qui declarat, de iudic. vbi item dicit singu. in id, ut qui declarat, pœnitere non possit. & rursus idem Baldus in cap. in præsentia. versicu. sed hic quærit glo. de probat. vbi & illam dicit ad hoc singu. ut interpretanti non sit licitum pœnitere, & in capitu. fraternitatis, versic. pone in causa prima, de testibus, vbi etiam dicit singu. ad id, ut qui semel declarauerit, non possit se corrigere. Petrus Anchar. in cap. si compromissarius, versicul. vltimò quia text. dicit, de elect. libro vj. vbi eam glos. dicit not. & ibi quoque Domin. in s. si verò, post medium. versicu. & per prædicta. vbi dicit singu. & Matthe. Matthesil. no. clxxij. no. quod ubicunque. & Franciscus Curtius senior consil. xxvij. magnificus vir dominus. in iij. dubio. versicu. sic de directo, vbi & illam dicit singu. & Iason in l. qui ex pluribus. post medium. ff. de verbor. obligatio. & in l. edita. versiculo, sic in simili. C. de eden. Lanfran. in repet. capitu. quoniam contra falsam, in verbo, interlocutiones. de probatio. Auton. Corset. in suis singu. in verbo, sententia interlocutoria.

Contrarium tamen tenuit Matth. Matthesil. sibi contrarius in eodem opere, not. cxcvij. eodemque penult. incip. nota quod facultas, per tex. quem dicit è diametro esse contrariū ei sententiæ. in d. l. qui ex pluribus. & ibi gl. vlti. Et licet Bar. ibi dicat, quod loquitur in electione, in qua variare licet, non in declaratione, id tamen ut dicit Mattheus, non videtur esse verum, quia ibi stipulatus fuit fundum Scianum, & promittens habebat plures fundos huius nominis, & sic partes ibi senserūt de certo fundo, sed de quo incert-

incertum erat, & sic ibi propriè opus erat declaratione, & tamen gl. ibi vult, quod sapius possit variare. Verum Iason in d. l. qui ex pluribus, post multos alios ostendit ibi locum esse electioni, & non declarationi, vt ibi videre poteris. Ex quibus intelligis ex multorum sententia, aliud esse in electione quàm in declaratione, vt etiam videre poteris apud Imo. in d. l. quicquid. de verborum obl. de quo vide quos nos citauimus suprà, vers. verum quia sunt.

At superiori sententiæ ad stipulatur, quod Bald. scribit in l. in hac lege, quæ est ij. ver. sed nunquid si semel. C. de sent. ex pericul. recitand. quod si semel iudex interpretari fuerit suâ sententiâ non poterit iterum interpretari, quia interpretatio non potest fieri nisi semel, per not. in dict. l. quicquid adstringendæ. de verbo. obligatio. quod ipsum voluit Barto. in d. l. in ter stipulantem. §. j. in fi. ff. eodem tit. Angelus qui etiam dicit singu. in l. quod iussit, post medium, ibi, item interlocutoria. & ibi quoque Rapha. Cuman. & Imo. qui tamen nutat. versicu. item fallit secundum, & Alexand. versic. secundò fallit in interlocutoria. ff. de re iudica. Ipse Imol. in l. ab executore. in princi. versicu. potest quæri iuxta prædicta. ff. de appella.

Et in hac quoque sententiâ fuerunt Alexand. & Iason in d. l. quicquid astringendæ, vbi suprà, id tamen in telligentes post Angel. & Cum. ibi, in sententiâ diffinitiuâ, secus in interlocutoria, quam potest iudex non semel, sed sæpius, & vt loquitur Ang. millies reuocare, ideoque etiam sæpius declarare, vt etiam dicit Imp. in d. l. quod iussit. versic. item fallit. & ibi quoque Alex. vbi suprà, vbi tamen id optimè declarat, vt videbis apud eum. & Corset. in d. sing. sententia interlocutoria.

Sed & id postremum, vt scilicet iudex possit sæpius eam sententiam reuocare, nonnulli intelligunt, vt bis tantum possit reuocare, & non vltius. Et ea fuit sententiâ Barto. post Din. in d. l. quod iussit. versic. quæro an iudex possit pluries, & aliorum ibi, & Can. in c. cum cessante, de appellat. Sali. post Di. in l. post sententiam. versic. quintò quæro quoties. C. de senten. & interlo. Ant. in c. fraternitatis. vers. v. quæro. extrà, de frigid. & malefic. post gl. ibi, in ver. fornicatio, in fine.

At sunt qui è diametro tenent contrarium, videlicet non posse iudicem, nisi semel suam sententiam reuocare, & in his Pet. Bez. in d. l. quod iussit, vbi id dicit seruari in practica, & hoc de iure posse sustineri dicit Ias. ibi. vers. tertia fuit opinio, quamuis, inquit, communiter teneatur contrarium.

Quinetiam illud quod suprà diximus, interpretationem siue declarationem non nisi semel fieri posse, intelligunt Ang. & Alex. in d. l. quicquid astringendæ, procedere, nisi quando destructio voluntatis ad interpretantem spectaret, Verbi gratia in testatore cuius voluntas ambulatoria est vsque ad mortem, l. quod per manus. ff. de iure codicillo. & l. quod si iterum. ff. de adim. leg. nam interpretabitur testator quoties voluerit. l. hæredes palam. §. sed & si notâ. ff. de testament. & nos quoque iterum dicemus infra in 32. limita.

Vigesimal primò quod scripsit glo. in d. l. in duobus. §. si ei qui. in ver. exhibuerit. ff. de iure iur. quod si quis promiserit præsentare quempiam accusatum, intelligitur de prima præsentatione tantum, ita vt si semel eum præsentauerit, liberetur. quam glo. ibi, ponderant Bene. Plum. & Paul. Cast. qui eum §. legit tum

§. quod si reus. versic. vltimò est hæc vna. & Alexand. in fin. & Iaso. versicu. super hac prima parte. Et hoc quoque voluit Io. And. in addit. Specu. tit. de accusat. in tertia parte. §. vlti. versic. sed quid si fideiussor. Pau. Cast. in l. 2. §. in fideiussorem, qui est vlti. ff. qui satisd. cog. Alex. in addit. Bar. in l. græcè. §. j. ff. de fideiussor. vbi dicit eam glossam esse menti tenendam, & in id citat hunc nostrum §. & consil. 16. breuiter in casu præmissio. num. 5. lib. 4.

Licet contrarium tenuerit Ro. in d. §. si ei, qui statim, post princip. & in l. si finita. in prin. nu. 4. ff. de dam. infect. & in d. l. 2. §. vlti. versic. secundò pono. ff. qui satisd. cog. & in prioribus quidem locis per tex. in l. si seruus hæreditarius. ff. de diuer. & temp. præscr. per quem probatur hanc promissionem tum demum lata sententiâ, aut finita instantia perimi, & in iisdem quoque locis, atque etiam in postremo, alias multas rationes addit quæ tu videre poteris. Et ante hunc Lucas pen. latè in l. si quis decurio, versiculo, accusans quidam. C. de decu. lib. x. per tex. quem dicit expressum in l. ita stipulatus à Seio. ff. de fideiuss. & l. nouissima. ff. iud. sol. & multa alia iura, quæ ibi videre poteris. Sed id tamen quomodo sit intelligendum, vide Pau. Cast. in d. §. in fideiussorem. & omnino Ias. in d. §. si ei qui. versic. ex prædictis.

Quid autem si quis promiserit præsentare toties quoties vel ad voluntatem eius cui promittitur, an erit in infinitum obligatus? quod plerique contendunt in bis tantum, quod nonnulli volunt. vide Bart. in l. si quis reum. versic. circa hanc legem. & Ang. in l. 2. versic. item adde aliam. ff. de cust. reor. & omnino in d. l. si finita, in prin. circa medium. & ibi Imo. versicu. & per hoc ipse infert, & Rom. etiam in prin. & Ale. latè. ff. de dam. infect. & eundem Angel. in l. oratione. ff. de feriis, in quibusdam lec. Lucam pen. in d. l. si quis decurio. versicu. item clarè videtur. C. de decu. lib. x. & Matthe. Afflic. decis. Neap. xlvj. dicite regia pragmatica, & quæ dicam infra in xxvj. limita. Et an, perempta instantia, teneatur, vide eundem Ange. in dicta l. græcè. §. & post litem. ff. de fideiussor.

Vigesimal secundò quod voluit alia glo. iuris canonici in c. causam, in verbo, recipi, quæ est vlt. extrà de elec. quod si moniales cõtulerint electionem suâ abbatissæ in episcopum, qui semel de vna prouiderit, non poterit amplius aliam dare, consumptâque est ipsius facultas, siue bene & vtiliter, siue male & inutiliter prouiderit, per multa iura, quæ ibi allegat, & eam sequuntur Host. ibi vers. quid si elegit malam, Car. Flor. vers. quæro si iste episcopus. Petr. Anch. ante fin. ibi, quærit gl. fin. Ant. etiam ante fin. & Imo. super eadem illa gl. vlt. & Panor. super eadem quoque glossa. Et id vt plerique omnes dicunt, approbatum est per cap. si compromissarius, eodem titulo, lib. vj. trahuntque in id, quod postea dicemus in j. limita. versic. incip. declara quartò. & multis seq. quia scilicet hic compromissarius non suo iure innititur sed alieno.

Vigesimal tertio quod voluit glo. in c. gratia. in verb. eligas. quæ est vlti. de rescript. lib. xj. quod in casu illius c. in fi. si quis semel vnum beneficium elegerit, consumpta est electio, nec poterit eligere aliud in ca. vlt. eod. titu. & c. j. de postu. præla. lib. vj. & idem voluit Archid. in eo ipso c. gratia. versicu. sed quid si elegit vnum, per multa alia iura ibi allegata, de quo etiam vide Io. And. ibi, in gl. vlti. & Petrum Ancha. versic. quæritur vnum, iste & Petrus Ancha. consilio cxxiiij.

ccxiiij. Franciscus, vers. iudicatur ad idem, & Rom. conf. 329. præfens consultatio. in primo dubio.

Vigesimoquarto alia glo. in c. duobus, quod est pe. in verbo, eligere, eo. tit. de præscrip. lib. 6. quæ in casu illius c. disponentis, vt si duo super simili prouisione sibi facienda in eadem ecclesia literas vna die obtinuerint, nec appareat vter eorum prior impetraverit, & ambo simul præsentauerint, sintque in cæteris æquales, hi ad quos receptio & collatio pertinet, ex eis alterum quem voluerint eligere teneantur. dicit ea glof. quod si semel elegerint, consumpta est eorum electio, nec in electi præiudicium variare postea poterunt. per cap. publicato. extrà, de electi. & c. j. de postu. prælat. lib. 6. de quo dicemus infra, in xxiiij. limitat. & alia iura ibi allegata. Et id satis probat tex. in d. c. si duobus, cum subditur, quo electo alius omnino careat impetratis. Et id sequitur ibi Petrus Anch. versiculo. item not. quod per electionem & Domi. super ea glo. & Phil. Fran. sup eadem glo. vbi & id dicit procedere post Bal. etiam si prior clericus consentiret, quia electio consumpta est, per l. si is qui Stichum. ff. de procurat. & ipse Petrus Anch. conf. 214. Franciscus versicul. octauo inducitur.

Vigesimoquinto quod item in non absimili casu scriptum est ab alia glo. in cap. si quis iusto. vers. verum si ambo, in verbo, elegerit. de elect. lib. vj. quæ item in casu illius c. quo disponitur, vt si duo procuratores in solidum constituti ad eligendū simul concurrant & postulent se admitti, non audiuntur, sed is tantum, quem capitulum elegerit. Dicit ergo ea glof. quod si semel alterum elegerint, ita consumpta est electio, vt variare non possint. per c. vt quis duas. eo. tit. x. lib. & c. j. in fin. de postu. præ. eo. quoque libr. & eam gl. sequitur Domini. ibi in pri. & Pet. Anch. d. conf. 214. vers. simili dicatur.

Vigesimosexto quod voluit & alia glo. in c. ne captandæ, in verbo, causa subsit, de concess. præben. lib. 6. quod gratia alicui à sede apostolica concessa, vt ei prouideatur de præbenda, dignitate, vel personatu, aut alio beneficio, intelligitur de primo, nec is cui ea gratia concessa est, admittitur ad secundum nisi ex causa, per cap. quia cunctis, ad fin. & c. executor. eodem tit. & lib. & ibi Ioan. And. tum in verbo, prouideri, tum super glo. j. Petrus Anch. vers. quærit Io. And. & Philip. Fran. num. 7.

Vigesimosextimo quod & proximum est, quod tradit item alia glo. in cap. quia cunctis, quod est j. in verbo, causa, de concessio. præb. lib. vj. quod rescriptum de prouidendo alicui de dignitate vacatura quam is duxerit acceptandam, intelligitur de prima, non etiam de secunda, nisi ex causa tanquam scilicet consumpta sit ea acceptatio prima per eum facta, per eum text. & l. apud Iulianum. ff. de optio. lega. & idem ibi voluerunt Imo. qui & illud capitul. legit in lect. decretal. in verbo, voluntatibus. ver. sed quæro vtrum semel. & ibi item Io. Mona. vers. sed quid si in rescripto, vbi & ad hoc certè capi. ex parte, le j. de officio delega. & cap. si clericus, de præben. lib. 6. & ibi item Archidia. in fin. & c. gratia. ad fin. de rescript. eo. lib. 6. & Bal. consilio 228. per sanctissimum. libro 4.

Vigesimo octauo quod in non absimili casu voluit ipse Ioan. Mona. in c. si tibi, in verbo, assignet, de præben. libro 6. loquens in casu illius ca. vbi si absenti, ab episcopo conferatur beneficium, non poterit episcopus id alteri conferri etiam ante istius absen-

tis acceptationem, sed episcopus poterit illi assignare terminum competentem, intra quem acceptet & eo lapsa si non acceptauerit, alteri id liberè conferet. Dicit autem Ioan. Mon. quod si semel acceptauit, vel non acceptauit, variare non potest, per l. apud Iulianum. de optio. lega. & l. serui electione. ff. de leg. j. & sequitur Ioan. Andr. in d. c. si tibi. item scias in nouella.

Vigesimonono quod à Cyno traditum est, in l. cum pater. §. pater certā. ff. de leg. ij. in addit. quod si testator iusserit celebrari tres missas in die sui obitus, sufficit illas semel celebrari primo illo die obitus, nec cogendū heredē aliis sequentibus facere celebrari, & idem ante eum tenere videtur Petr. à Bellapert. & post eum Bart. Alber. in l. cum quidam. quæ est penul. ff. de annuis leg.

Verum Inno. in d. §. pater certam, paulò ante finem tenet contrarium. per tex. in ea ipsa l. cum quidā, cum ibi not. neque huic sententiæ suæ obstare d. §. pater certam, quia ibi fauor dotis suadet verba referri ad primam vicem, hinc autem fauor animæ & piæ causæ suadet contrarium. tanquam scilicet ipse Imo. id omne ex fauore negotij metiatur, de quo postea dicemus in 3. limitat.

Trigesimo quod scriptum reliquit Ioan. Mona. in c. si pro te, vers. quæro primo, & ibi post eum Domi. de rescript. lib. vj. quod si Papa mandauerit alicui prouideri de beneficio, si ad id accesserit consensus episcopi, intelligitur de primo ipsius consensu, vel dissensu, nam si primum expresse dissenserit, postea autem consenserit, non prodest impetranti, per hunc nostrum §. hoc sermone, & alia ex iuribus suprà allegatis. Et id quoque sequitur Bald. in l. vlti. ad fin. C. qui bon. ced. pos. vbi id limitat, secundum ea quæ dicam infra, in xvij. limi.

Trigesimoprimum quod & ab eodem Ioan. Mona. traditum est in c. cum expediat. vers. item in hac forma, de elec. lib. vj. quod constitutio loquens de scrutinio, vel cōmuni electione, intelligitur de primo actu vel casu, non de secundo. per l. eum qui Calen dis. ff. de verbo. obligat. & hunc nostrum §. hoc sermone. & l. fideicommissa. §. si quis decem. ff. de leg. 3. Ex quo infert ad casum illius c. vt si votis inquisitis apparet nullam partium deuenisse ad maiorem partem totius capituli, sed ante electionem communem accesserunt tot voces habenti maiorem partem respectu minorum, quod habet maiorem partem totius capituli, non poterit procedi ad electionem communem, & ibi sequitur Ioan. Andr. post princ. in verbo, consentit, & Petrus Ancharan. paulò ante fin. & Domini. versicul. sed pone quod nulla pars.

Trigesimosecundo quod post aliquos antiquiores scriptum reliquit Arch. in c. si cui, in verbo, contradictores, de præb. vj. quod potestas alicui concessa mittendi alterum in possessionem, & eum tuendi in ea possessione, expirat eo semel inducto, & remoto omnino primo impedimento, quod obstabat. Ideoq. si postea ille turbatur, debet adire iudicem ordinarium. Et sequitur Petr. Ancha. qui & hoc latè disputat, ibi, vers. quærit hinc Archi. & Io. And. in c. pro illorū, in verbo, contradictores, extrà eo. tit. & Panor. quid, refert ad regulam d. §. hoc sermone, in tracta. Basiliensi, incip. quoniam veritas, in j. dubio, vers. sexta ratio quare alius locus. Sed tu tamen de hoc vide amplius ipsum Arch. Io. And. & Petrum Anc. vbi suprà. & Domi. in d. c. si cui.

Trigesimotertiò huc spectat quod scribit idem Ancha. in c. si propter. & ibi quoque Ioann. And. super vlti. glos. & versic. ex glo. igitur habes. de rescripti. l. i. si quis emerit simpliciter iactum retis, intelligitur de primo tantum, etiam si in eo nihil piscium captum fuerit. & ita intelligitur quod scribitur in l. nec emptio. ff. de contrah. emp. & l. nam hoc modo. ff. de hered. vel actio. vendit. & in l. si iactum retis. ff. de act. emp. & sequitur eel. qui & ad hanc nostram regulam id refert in d. c. 2. versic. si promitto iactum retis. de treug. & pace.

Trigesimoquartò, quod & tradunt ipsi Archid. Ioann. Andr. Domin. & Felin. in illis iisdem locis, quod si promiserim cuiquam servire per annum, & aliquo illius primi anni tempore, valetudine impeditus fuerim, nec illi servire possim, non tenebor altero tanto tempore secundi anni ei servire, per l. cum quæritur. §. item si heredi. ff. de fideiussor. aut ut in aliis codicibus legitur, de fideicommiss. libert. sed in neutro loco est lex eius initij, verum eius rei est tex. in l. cum heres. §. Stichus si heredi. ff. de statuliber. (vide ibi glo.) & facit tex. in l. statuliberos. quæ est iij. §. si ita sit libertas. ibi, postea intra quinquennij tempus, eod. titu.

Trigesimoquintò quod & illis rationibus scribunt idem Archid. Ioan. Andre. Domin. & præterea Philip. Franc. in casu illius capituli, si propter, cum scilicet à summo Pontifice concessum fuit episcopo, propter debita ipsius persolvenda, ut fructus primi anni beneficiorum suæ diocesis, intra quinquennij vacaturorū, percipiat, si fructus primi illius anni, aut nulli fuerunt, aut chasmate perierunt, consumpta est omnino gratia, nec poterit episcopus alterius anni fructus percipere. & ad hoc quoque nonnulli eorum allegant l. cum certus. ff. de tritico, vino, & oleo. leg. vbi si certus numerus amphorarum vini ex eo quod natum esset ex tali fundo, & minus natum esset, non amplius debetur quam quod natum est eo anno, nec cæteris annis suppletur. Et ex hoc assumunt, quod cum testator legat fructus primi anni, si nil nascitur eo anno, non suppletur annis sequentibus. Tu tamen vide tex. qui videtur esse contrarius in l. ex eo vino, eo. ti. & in l. legatum. j. & l. liber to. §. j. ff. de annuis leg. & l. Lucius. ff. de aliment. & cibariis. leg. & l. Firmio, in princip. ff. quand. dies leg. ced. Sed tu ad hanc antinomiali tollendam, vide gl. in eis locis.

Trigesimosexto quod à Specu. traditum est in titu. de arbitro. §. excipitur. versic. sed quid si fuerit actum in compromisso, quod si data est potestas prorogandi terminum compromissi, intelligitur de vna & prima prorogatione, per tex. in hoc nostro §. hoc sermone, & alia iura, & cum eo transit Io. Andr. ibi in addit. & idem voluit Bald. in cap. olim ex literis, versic. ibi, & iterum, de rescripti. vbi tamen intelligit secundum ea quæ dicam infra in j. limit. & rursus idem Bald. in c. vlti. versic. dubitabatur, ibi, si autem dictū est, de consuetudi. & conf. cxliij. dilatio prorogatiua, post princip. libr. iij. vbi & ad hoc citat d. §. hoc sermone. Alexand. consilio lxx. viso consilio. alias per me reddito, versic. secus autem si istud esset, lib. xi. Socin. consil. cxvij. visa & diligenter. versic. his tamen non obstan. lib. j. relin. in d. c. ij. versic. si militer si est dictū, de treu. & pæd. las. in d. l. diuortio. §. quod in anuo. versic. duodecimò facit, & in d. l. in duobus. §. si ei cui. versic. item per illum text. & iterum. versic. vltimò facit. & Phil. Dec. in cap. sua

nobis. super glo. j. de appell. & conf. dxij. cum reuē rendissimus. versic. ex quo inferitur. & conf. de ix. quæritur ex duobus. num. 6.

Contrarium tamen tenuit Roma. licet neminem (inquit) alium contradicentem repererit in l. ij. versic. sed stat. circa hoc. ff. de re iudic. & post eum Gebr. Nat. in repet. Clemen. j. versic. in arbitro autem de verbor. significa. Nam, ut inquirunt, cum potestas prorogandi sit indefinitè concessa, ea æquipollet vniuersali. l. & si pluribus. ff. de lega. ij. & l. j. §. cum vrbem. ff. de offic. præfecti. vrb. & cap. ut circa. de elect. libro vj. Præterea quia videmus arbitrum, qui non potuit intra tempus præstitutum iudicare, cogere nouo arbitriū suscipere. l. aut si qua alia causa. §. vltim. cum l. præced. ff. de arbit. Ergo multo magis id sua sponte facere potest, si partes cōsentiant, nā aliud esset si dissentirent. l. arbitri ita sumptus, eod. tit. Et respondet ad hunc nostrum §. hoc sermone. & similia iura, secundū ea quæ dicam infra, in liij. l. mi. vbi & eosdem citabo.

Subdunt autem ipsi Roma. & Nat. quod si non expediret prorogationem fieri, tunc arbitri non posset vltius prorogare, quia id facere videretur differenda litis causa, cum non valeat præceptū arbitri quod inducitur litis non necessaria dilatio, lege nō distinguemus. §. quæsitum. versic. ne fuerit, & ibi Bartolus de arbitris, sicut partibus volentibus dilationem prorogari, vbi non necessarium est, non tenetur arbitri assentire. d. l. non distinguemus. §. dies. secundum vnum intellectum glos. similiter eadem ratione non tenentur partes consentire arbitro id nulla necessitate cogente facienti assentire. Denique compromittentes in ipsa facultate prorogandi, præsumuntur in dubio habuisse intentionem conformem naturæ compromissi, ut de contrahentibus dicitur in l. diuortio. §. si fundus. (alias est lex.) ff. solu. matrimonio. & l. si pignore. ff. de pignorat. actione sed natura compromissi est, ut faciat finem litibus, nō ut lites & superfluas dilationes inducat. l. prima. & l. quamnis. ff. de arbitrator.

Trigesimosextimò quod à Ioanne Andr. scriptum est in additio. ad Speculatorem, in rubri. de treu. & pace. ad fin. ut à multis citatur, quod pœna adiecta in promissione pacis seruanda, siue offensæ non faciendæ, intelligitur de prima offensæ, nō etiam de cæteris, nisi expresse dictum fuerit, quod pœna toties committeretur, quoties cōtrā factum fuerit. per l. si dpo. §. j. ff. de arbi. Et hanc sententiam sequitur Roman. consilio clv. præmissum laudum, versic. vltimo dum quæritur. & Alexander consilio. cxv. viso themate superscripto. versic. nec is obstat. libro quarto, vbi tamen dicit, quod legendo semper secutus est opinionem aliorum contrarium tenentium, tanquam communem, non Ioan. Andre. Tu illum vide in l. quilibet fulam. versic. dicebat etiam signanter. ff. de verb. obli. ne hoc diutius immoremur.

Trigesimooctauò quod voluerunt Domi. Rot. Decif. prima, cuius exordium est, nota quod vbi ordinarius titu. de præbend. in antiqui. quod si episcopus habens potestatem nominandi aliquem in prima sui creatione, ut recipiatur in canonicum, nominet aliquem qui acceptet, & postea is nominatus renuntiet, non poterit amplius episcopus alium nominare. argum. lapud Ausidium. ff. de optio. lega. & hō. ab Arch. in cap. eum in multis, super verbo, exprimat. in prin. de rescri. lib. vj. & in c. gratia. in fin. eo. titu. & lib.

Trigesimononò quod à Calderino disputatum est, & decidum in sua disputat. incip. ex octo studentibus, ibi, prima licentia, quod licentia data monacho, vt possit esse procurator, intelligitur de prima vice tantum, vt etiam licentia data clerico, vt se absentare possit, ita enim nostri loquuntur. Atque etiam licentia data parochiano, vt possit alteri quam proprio sacerdoti confiteri, & sic de similibus, & ita illum refert & sequitur Felinus in d. capit. secundo, versiculo, licentia data monacho, de treu. & pace.

Quadragesimò quod latè & scienter etiam disputatum est, & conclusum à Signo. Homod. consilio nonagesimoseptimo. hoc initio, quæstio disputanda proponitur, aut vt alij allegant, Mediolani est cōsuetudo, quod quidam consil. est viij. illius disputat. quod si princeps propter publicam aliquam lætitiam iusserit omnes incarceratos ab officialibus è carcere relaxari, intelligitur de prima relaxatione, ita vt si quis primum relaxatus fuerit, & iterum pro delicto fuerit carceribus mancipatus, non debet amplius relaxari. & sequitur Iason in dict. l. diuortio. §. quod in anno. versic. quintodecimo. vltra ff. sol. matrim. vbi tamen corruptè citatur Signor. ex cons. xxxvij.

Quadragesimoprimò quod voluit Albericus Rosa. in prima parte tractatus statutorum. quæstio. cvij. incip. prædicta etiam faciunt, quod si fuit propositum præmium ei qui primus accesserit ad brauium (ita enim nostri vocant, post interpretes noui testamenti, certaminis cursus precium) & duo simul accesserint, neuter eorum habebit præmium. per multa iura ibi allegata. Nec iterum curretur, quia de primo tantum cursu iam peracto intelligendum est, per text. in dicto §. hoc sermone. nisi, inquit, ex noua voluntate eorum, qui id præmium proposuerunt argumen. l. si fuerit. ff. de rebus dubi. & l. matrimo. nij. ff. qui & à quibus, & dicit hanc opinionem esse de stricto iure veriore, licet consuetudo aliter obseruet, vt scilicet iterum currant. Sed tu hic omnino vide quæ in hac re scripsimus in tracta. Primigeni. in xvij. quæstion. in j. opinion. numero vigesimoter. tio. concinit & is, & in 4. opin. numero. 10. & quod plurimi.

Quadragesimosecundò quod ab eodem Alber. traditum est in eodem tractatu. parti. 2. quæsti. clxxxj. per dominum fratrem Vbertum, ad fin. Quod si episcopus concesserit alicui facultatem intradi monasterium monialium, intelligitur de prima tantum. per dict. capit. non potest. de præbend. libr. vj. l. fideicomissa. §. alicui decem. ff. de leg. tertio. cum simil. Et id sequitur Alexand. dict. consili. xvj. breuiter in casu præmisso, numero 3. libro 4. & Felin. in dict. capit. 2. versicu. licentia de ingrediendo. de treu. & pace. & in capit. primo, ad fin. ibi, & scias etiam, de rescript. Iaso. in dict. l. in duobus. §. si ei qui. vers. secundo ad idem facit. ff. de iureiuran. l. & in dict. §. quod in anno. vers. tertio adde text. & consil. xxxvj. in causa mota per nobiles. lib. 3. & Philip. Deci. consil. dxij. cum reuerendissimus. numer. 5. & Catellia. Cotta. in memorial. incipen. executores testamenti. versicu. bene facit pulchra decisiō & memor. incipient. rescriptum impetratum. in princ. & Maria. Socin. Junior qui id dicit singul. cons. xxv. vltimo themate superscripto. versicul. accedat etiam. libro secundo.

Quadragesimotertio, quod magra auctoritate firma-

uit Barto. in l. j. versic. si verò quæritur. ff. de constit. princ. quod priuilegium tibi, & hæredi tuo concessum, intelligitur de primo tantum hærede, non etiam de cæteris. per not. in l. antiquitas. C. de usufruct. quod & ipsum auctoritate Petr. voluit ipse Alberi. in l. secunda. vers. si autem in priuilegio. ff. eo. tit. & sequitur Felin. qui solum Albert. citat in dict. c. ij. vers. si princeps dat. de treu. & pace. & Ioann. Lupus in repet. rubric. de donat. inter vir. & vxor. §. 69. vers. potuisset allegare.

At ea res, an scilicet appellatione hæredis simpliciter veniat tantum primus hæres, an etiam cæteri, & quando & quomodo, & quibus in casibus, vltiori indagine indiget, & nos aliquando eam rem abundè tractauimus in nostro tract. Retractatum. tit. 2. §. primo. gloss. 6. in verbo, ou ses heritiers. num. 17. & hæc quidem & sequent. vsque ad xxv. iterum nostro tracta. Cui titulus est, Le mort saisit le vif. in secunda parte, declara. v. dum illic differuimus, an ea nostra generalis Franciæ consuetudo intelligatur tantum de primo hærede, quod nonnulli nostrorū adstruunt, & inter cæteros Alexand. consilio xxvj. in causa mota per Angel. versiculo, item præterea & fortius libro primo repetito consilio lxxxij. lib. tertio, moti hac nostra regula, quod sermo simpliciter prolatus de primo tantum intelligitur, vt ibi amplissimè videre poteris, neque enim hic repetendū duximus.

Vnum autem non prætermiserim quod ibi non diximus, & quod ad hunc tractatum pertinere videtur, Cyn. in authen. sed & si quis. versicul. vltimò colligitur. C. de secundi. nupt. scripisse, quod si Rex dat alicui castrum ea lege, vt si decesserit sine hærede sui corporis, castrum ad regem reuertatur, ille verò decesserit cum hærede sui corporis, qui quidem hæres decessit sine hærede sui corporis, non propterea reuertitur feudum ad Regem, tanquam scilicet ea conditio intelligatur de primo tantum hærede sui corporis, non de cæteris, quod sequitur & reputat not. Bald. ibi, versicul. vnde deciditur talis quæstio: & in l. vltim. in vigesima quinta. quæstione. C. de hæredib. instituend. per lex facta. vltim. ff. ad S. C. Trebellian. & l. pater. §. quindecim. ff. de legatis tertio.

Id quod tamen intelligunt, nisi id castrum concessum fuisset in feudum, cuius natura est, vt transeat ad omnes hæredes masculos ex se descendentes in infinitum, cap. j. & cap. si clientulus. tit. de aliena. feud. Et ad id bene facit quod scribit Baldus in cap. quæ in ecclesiarum. versicu. sed pone concessum, de constitut. Imò verò sunt qui etiam in aliis rebus quam in feudalibus contrarium tenuerunt, vt scilicet non solum primi, sed & alij intelligantur, videlicet Salicet. in dict. Authentic. sed & si quis. & Alexander consil. 43. consideratis his, versic. quod secundum, libr. tertio. quod iterum repetitur consili. 53. libro sexto. & Socin. dum Salicet. allegat, vbi supra. consil. lv. vltima facti narratione. vers. quoniam ad omnia ista, lib. 4.

Quando autem aliàs appellatione filiorum siue hæredum ex suo corpore, vel ex se nascentium siue descendentium veniant nepotes aut alij descendentes vide Barto. in l. liberorum. versicul. quæro quid si in aliqua. ff. de verborum signification. Bald. in l. prima. vers. quæro, quid si dicatur, & ibi Paul. Castren. in secundo not. in fin. & Cornæ. vers. quinimo etiā. C. de condit. insert. & eundem Bald. in capit. primo. §. filia

§. filia, in fin. & ibi Aluarot. & Cardinal. Alex. versi. quæro, ab extrâ, ti. de successio. feud. & ipsum Bald. in cap. i. versi. sed in mediâ op. tit. de eo qui sibi & suis hæredib. & consilio 13. punctus talis est, quidam testator lib. 3. & alios multos quos tibi concessi in tract. Primigenior. in xl. quæst. nu. 33. incip. idèoque & dicitur.

Quadragesimoquarto, quod & voluit idem Bart. post Gul. Cu. in leg. si extraneus, post medium, versiculo & inducitur ad quæstionem. ff. de condic. caus. dat. quod si quis, vel dat equam ea lege, vt si pariat masculum, pertineat is masculus ad venditorem: si fœminam ad emptorem, & postea equa vtrunque peperit, videndum est primo loco, vter prior natus sit, masculusne an fœmina, neque enim simul vterque nasci potuit, l. Arethusa. ff. de statu hominum. & de primo semper intelligendum est, per text. in hoc §. hoc sermone. De quo tu vide quæ plenius scripsimus in nostro tractatu Primigeniorum. quæstione decima septima, in quarta opinio. num. vndecimo. facit & quod voluerunt, & rursus in sexta opinio. num. 16. & quod in illa specie.

Quadragesimoquinto, quod scribit idem Bartolus in dicta leg. dotis promissio, per eum textum, & hunc nostrum §. & ibi quoque. Alexand. in additio. ipsius. ff. de iur. dot. quod si simpliciter concessa est facultas bannito, vt tutò venire possit in ciuitatem, intelligitur, vt semel veniat. quod & ipsum voluit idem Barto. post Oldrad. in quadam disputatione, in leg. prima, versiculo quarto quæro. ff. ad legem Iuliam maieft. Rapha. vt ab aliis citatur, in l. si mihi, & Tizio. ff. de verborum obligationib. Rapha. Cum. in l. hæc conditio, filia. in fin. ff. de conditionibus & demonstrationibus. Joan. Plat. in l. prima. versiculo, & simplex. C. de nauicul. libro vndecimo, per text. in hoc nostro §. hoc sermone. Panor. in dicto capitulo secundo. versiculo, sed dubitari potest, & ibi Felin. versicul. tene etiam menti, de treug. & pace. & idem Panorm. in tractatu concilij Basiliensis, incip. quoniam veritas, in primo dubio. versiculo sexta ratio quare alius locus. & Alexand. in dicta l. diuortio. §. quod in anno, quem legit cum §. ob donationem. versi. ex hac glo. infert & ibi Ias. versic. quinto adde quod pro ista. ff. soluto matrimonio. Idem Alexand. consilio 16. breuiter in casu præmisso, post princip. libro quarto. Iason. in dict. leg. in duobus. §. si ei qui. versiculo quarto facit. ff. de iureiurando. Felin. in capitulo, licet dilectus. versiculo, & hinc est quod bannito, de testib. Georg. Natam in repet. dict. clem. tin. sæpe ver. ego hoc dictum, de verborum signific. Philip. Deci. dict. consilio 512. cum reuerēdisimus, numero sexto, & consilio 609. quæritur ex duobus. versiculo tertio hoc comprobatur. & Franc. Curt. Junior consilio 178. habita diligenti cōsideratione. numero 24. & Maria. Socin. Junior. d. consil. 25. viso themate, versi. pro quo facit elegans, libro 2. Quod tamen intellige secundum ea quæ dicam infra in ij. limitat.

Quadragesimosexto, quod & ipse Bart. tradit in l. hoc articulo. versic. venio ad quæstionem, ibi, & ista verba. ff. de hæredibus instituend. quod si statutum sit præmium ei qui vexillum hostium acciperet, intelligitur de prima captura, per dicto §. hoc sermone, sequuntur Alex. & Ias. in dicto §. quod in anno, ille. versi. ex hac. gloss. infert. hic, versi. sexto facit quod decidit & ipse Alexand. consilio 16. breuiter in casu præmisso, numero quarto. libro quarto. Idem Iason

in dicta l. in duobus. §. si ei cui, versiculo septimo facit quod decidit. & Felin. in dict. capitulo secundo. versic. edictum quod si quis de treug. & pace. Geor. Natam in repet. dict. clemen. sæpe. in princ. vers. ego hoc dictum.

Quadragesimosseptimo, quod & idem Bartol. scripsit in l. Lucius. §. quæsitum. post princip. ff. de legatis iij. quod legatum vel fideicommissum simpliciter relictum fratribus intelligitur de primis tantum fratribus, non etiam de vltioribus. quod & ipsum in statuto loquente de fratribus voluit Bald. post But. in l. iubemus. §. vltim. C. ad S. C. Trebelliâ. & in leg. vxor, post princip. C. qui accus. non possunt. vbi loquitur de rescripto, & adducit hæc rationem, quod verba simplicia directè & sine aliquo medio sunt accipienda; per multa iura ibi allegata. & ipse Bald. in capitulo primo. in fin. princ. tit. de feud. march. in vsib. feud. & in capitulo, quæ in ecclesiarum, versic. quæro, concessum est mihi, de constit. vbi loquitur de concessione feudi, & statutis. Ange. in leg. prima. in princip. ff. de inoffic. testam. & in authent. matri & auiz, ver. deinde quæro. C. quan. mat. tutel. offic. Pera. Anchar. in repet. capitul. primi. post medium, versicu. dicto de filiis, & nepotibus, de cōstit. Imol. in l. si dotali post medium, ibi, an autem appellatione, & ibi Alexand. etiam post medium, versi. quæritur etiam hic, & seq. ff. soluto matrimonio. ipse Romanus consilio 16. viso themate consultationis. ver. illud tamen non omittendum, & consilio 411. quatuor sunt versicu. secundo principaliter. Paul. Castr. in leg. tres fratres, statim post princip. ff. de pactis. Alexander in leg. si mater, quæ est prima, circa medium, ibi, ad prædicta etiam faciunt, & ibi quoque Iason, vers. ad idem coadiuvat, & iterum, versicu. ad idem facit quod vult. C. de succes. edict. ipse Alexâ. consilio 97. viso themate supra scripto, versicul. nec obstat statutum, lib. 2. & consilio 204. consideratis verbis, versicul. & etiam fortius tenent. & multis sequent. eod. libro 2. & consilio 221. ponderatis verbis statutorum. libro 6. A. Cornæ. cōsilio 92. videtur in hac consultatione, versi. præterea est aduertendum. libro 3. Socin. consilio 25. viso statuto ciuitatis, versi. idè Baldus, & iterum, versic. ista conclusio probatur, & iterum versi. confirmatur ista conclusio, libro 3. & Franc. Cur. Senior, consilio 9. Ticinensi statuto vers. & bene facit quod pro ista parte, & Iason consil. 205. in regia ciuitate. versi. non obstat ergo primum, libro secundo.

Et hæc quidem est communis nostrorum opinio, licet contrarium voluerit Ioann. Andr. post Iac. Aren. in addit. Spec. in rub. de succes. ab intest. versi. est sciendum, & Bald. sibi contrarius nullam Ioann. Andræ mentionem faciens in l. scimus, in princ. versi. septimo quæro. C. de inoffic. testa. & Ang. sibi item contrarius, nullam quoque eorum mentionem faciens, consilio 389. totum istud statutum, versicu. nunc ad propositum, & Roman. sibi etiam contrarius, nullamque eorum mentionem faciens in dicta l. i. versi. & ex his fit decisio. C. de succes. edict. quod tamen intelligit, vbi esset eadē ratio vtriusque, scilicet fratris in primo gradu, & fratris patruelis. & Alexand. consilio 36. viso themate & dubiis, in 2. dubio. lib. 6. & consil. 88. circa primum dubium. versi. & quod ita sit, eod. lib. 6. & consilio 134. animaduersis, eodē lib. 6. Nisi dicas, (vt multi dicunt) hanc opinionem esse limitationem prioris, magis quàm cōtra dictoriam, vt ita loquar.

Sed (quicquid sit) pro priori opinio. benefacit quod hic frater patruelis non proprie dicitur frater, vt dicit glo. in l. i. in verb. proprii. ff. de inoffic. test. Ideoque etiam ex hoc dicunt, quod si ex statuto frater excludat sororem, intelligitur de fratre in primo gradu fraternitatis, non de aliis, vt tradit Bald. in d. l. iubemus, vbi ita dicit se consuluisse, & Ang. Petr. Anchar. & Alex. locis supra citatis, ver. ab hinc. 3. ex quibus & ipse Petr. Anch. in d. c. i. vbi supra, de constit. idem dicit de filiis & nepotibus.

Adducunt autem multi ex illis, qui priorem illam & communem sententiam sequuntur, rationem quæ ad hunc nostrum tractatum in vniuersum pertinet, quod verba simpliciter prolata per prius intelligenda sunt, & non per posterius (ita enim loquuntur) idque ex sententia Aristotelis, quæ probatur nostris legibus ad id passim à nostris citatis, videlicet l. hoc legatum, vbi id not. Bart. post Petr. ff. de legat. 3. & l. qui hæredi. in princ. & ibi Bald. & iterum §. i. & ibi etiam Imo. in prin. & Soc. in 4. not. ff. de cond. & demonst. & l. si quis ita. ff. de aur. & arg. lega. & l. Quintus. ff. de annu. leg. cum aliis multis simil. & concor. text. & doct. à nobis adductis in nostro tract. cui titulus est, le mort saist le vis. in 2. par. 9. decla. num. 5. incip. & quod eam.

Et ex his quoque plurimi nostrorum dicunt quod statutum loquens de patruo, intelligitur de patruo primo siue proximo, id est, fratre patris, non de alio superiore, quem patruum magnum vocant, vt vocant Iaco. Burig. Bald. Angel. Salic. Raph. Fulg. Paul. Castren. & Alexand. in dicta leg. i. C. de success. edict. idem Bald. in d. leg. iubemus. §. vlti. C. ad S. C. Trebellian. & l. omnes populi. versic. tertio quæro quæ sunt, ibi item statuta quæ sunt. ff. de iustit. & iu. & in l. quod verò, post medium, versic. sed pone statutum priuilegiat. ff. de legib. & consilio 12. casus talis est, statutum ciuitatis, in primo dubio. libro 3. Rom. dict. consilio 41. quatuor sunt, versic. tertio principaliter. Pet. Anch. in rep. c. i. non semel. de const. Alex. quia alios adfert dict. consilio 104. versic. hoc patet ex his, libro 2. Cornæ. d. consil. 92. versic. & appellatione patru, libro 3. Maria. Socin. consilio 30. quamuis ex his, ver. quod non sit idem signum. Francisc. Curt. Senior. consil. 9. Tifinensi statuto, versic. sicut videmus. Ludo. Bol. consil. 58. cor mundum, & c. veritati enim, versiculo sexto principaliter, cum aliis alibi à me adductis.

Et idem quoque de nouerca, vt scilicet eius appellatione intelligatur nouerca patris, id est, proxima nouerca, non etiam nouerca aui, quam magnam vocant, vt expresse, ac disertè scribit Bald. in leg. hac edictali. versicul. ibi, censimus. C. de secūd. nupt. Et ideo, inquit, si statutum simpliciter loqueretur de nouerca, non extenderetur ad nouercam magnam. & sequitur Cornæ. di. consil. 92. vbi nuper citauimus libro tertio.

Quadragesimo octauo, vt redeamus ad Bart. is in leg. cum quidam. quæ est antepen. ff. de annu. leg. quod si testator in suo testamento requirit fratribus minoribus pitantiam (vt ipse vocat) in festo sancti Francisci, intelligitur semel tantum, & de prima, per hunc nostrum. §. hoc sermone. & sequitur Alexand. dicto consilio 16. numero 7. libr. 4. & Ias. in d. l. in duobus. §. si ei qui. versic. quinto facit. ff. de iureiur. & in dicto §. quod in anno. versic. octauo facit quod decedit, & consilio 36. in causa mota per nobiles, in fin. libro 3. Felin. in dic. cap. 2. versic. si testator reliquit, de treug.

& pace. Ioann. Lup. in repet. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 69. versic. ad cuius confirmationem. & Maria. Socin. Iunior dict. consil. 25. viso themate, versic. confirmatur ista conclusio. lib. 2.

Quamquam Rapha. Cuma. vt à nonnullis citatur in l. cum qui Kalendis. ff. de verb. obligat. tenet contrarium in testamentis, in quibus loquitur ipse Bartolus per tex. in dicta leg. cum quidam. ff. de annu. leg. vbi hanc partem tenuit Guid. Suz. scilicet id dictum Bar. procedere, si huiusmodi pitantia deberetur ex contractu, per hunc nostrum §. hoc sermone. Sed tu vide quæ dicam infra in 15. limit. ex quibus facile intelliges, quid hic dicendum sit.

Quadragesimonono, idem Barto. post Dyn. in l. adulter. §. vltim. in princ. ff. de adulter. quod si scholasticus quispiam iurauit creditori se non recessurum sine illius permissione ante, quam ei satisfecerit, & postea creditor ei permiserit abire, intelligitur de prima vice: ita vt si abierit & redierit, non potest amplius abire, nisi ille creditor iterum abeundi potestatem fecerit, tanquam scilicet illa permissio consumpta sit prima abitione, & dicit postea in hoc dicendum esse, vt dicit in l. i. ff. ad leg. Iul. maiesta. de cuius in eo loco sententia diximus supra, ver. ab hinc 4. Et hoc sequitur Ias. in dict. §. quod in anno, versic. septimo facit.

Et idem ante illum voluit Oldrad. quem neuter citat in quadam disputat. ex qua illum citat, & sequitur Alber. in l. vltima. versic. prædicta etiam faciunt. C. de remissio. pignor. & in hoc nostro §. hoc sermone, dum se remittit ad priorem locum, & in cap. in malis, in fin. de regul. iur. lib. 6. dum etiam se remittit ad posteriorem locum. Quamquam huius teneat contrarium Calder. in disputat. incip. ex octo studentibus. de quo & nos dicemus infra in 3. limita. versic. & huc quoque accedit, & seq.

Quinquagesimo, quod adnotatum est ab eodem ipso Barto. in l. liberorum. versic. exemplum. ff. de verbor. signification. quod si quis instituit nepotem, qui sibi ex suo filio nascetur: statim nato nepote institutio habet suum effectum in eius persona, per l. Gallus. §. idem credendum. ff. de liberis & posthumis. merito igitur vt subdit ipse Barto. ad nepotem nasciturum ex eo extendetur, argum. nostri. §. hoc sermone. eodem titulo. de verborum significat. Tu autem hic omnino vide eundem Bart. Ange. & Imol. in d. §. idem credendum, & Imo. in eadem l. Gallus. §. instituens.

Quinquagesimo primo, quod & idem scripsit in l. properandum. §. si autem vtraque, paulò ante fin. C. de iudi. quod tempus semel suppletum iterum non suppletur, per l. fideicommissa. §. si quis alicui decem. ff. de legatis tertio. & leg. prima. §. si cui ita. ff. vt legat. nomi. cauea. dicens hanc esse rationem, quare in iudiciis annalibus non procedat quod in eo §. scribitur. Et idem propemodum voluerat Cyn. ibi, in §. si autem in medio, quia tempus (inquit) suppletum amplius suppletionem non recipit, per leg. ab hostibus. §. sed & quod simpliciter. ff. ex quibus causis maior. & leg. tertia. §. ex pluribus, & ibi not. ff. de acquirend. possessio. & in leg. interdum. ff. de minoribus, & sequitur item Salicet. in dicto §. si autem vtraque, versiculo quærit glossa, an quod hic dicitur, & ibi etiam Alexand. paulò ante fin. & Iaso. in fin. Iacobus à sancto Georgio, etiam paulò ante finem.

Quinquagesimo secundo, quod ab altero iuris coryphæo

phæo. Bald. scriptum est in l. Titius, quæ est penult. in princip. ff. de excusat. tutor. quod si testator reliquit uxorem suam usufructuariam bonorum suorum donec castè vixerit, & primum castè vixit, ob quod consecuta est legatum, deinde impudicè vivat, ob quod amittit, per not. in l. sororem. C. de his quib. vt indig. & in l. fideicommissum. C. de fideim. Si postea ad castitatem redierit, non recuperat legatum, tanquam id ipsum intelligatur de prima castitate & eadem continuata.

Quinquagesimotertio, quod scribit idem Bal. in l. impertor. la. 1. in l. lectu. versicu. sed pone libellus. ff. de stat. homin. vbi quærit, an si in causa erroris instrumenti libello oblato compareat notarius, & dicat se errasse, sit stādum dicto illius. Et videtur (inquit) quod sic: quia partes elegerunt eum, vt ei statetur, l. Theopompus. ff. de dot. præleg. Concludit tamen contrarium, quia electio siue commissio partium intelligitur de primo actu, per d. s. hoc sermone. Et sic videtur commissus siue electus, vt semel tantum dicat, non etiam vt corrigat.

Quinquagesimoquarto, quod & ipse Bald. post Din. voluit in dicta l. cum pater. s. pater certam. ff. de leg. 2. quod stipulatio pœnalis interposita in primo contractu locationis, non videtur repetita in sequenti locatione, argu. illius tex. ex quo; vt supra diximus, verba simpliciter prolata restringuntur ad primum actum. Et id quoque ipsum voluerunt Alberic. & Imol. ibi, qui id detrahunt ad causam l. item quæritur. s. qui impleto. ff. loc. & Rom. in l. in his rebus, quæ est pen. vers. tertio ad idem. ff. soluto matrimonio. & conf. 155. præmissum laudum, in 4. dubio, dum ibi allegat Bald. vbi supra, ad aliud non admodum dissimile, videlicet quod pœna apposita in primo commissio, non trahitur ad secundum, quod & ipsum voluerat ipse Baldus post Din. contra Petr. in d. l. in his rebus. s. vxor.

Quinquagesimoquinto, quod & idem Bal. dicit in leg. contra negantem. C. ad legem Aquiliam. quod si ex statuto debeat remitti tertia pars pœnæ confitenti, & aliquis primò negat, nihil proderit ei confessio postea facta ad remissionem pœnæ, quia statutum debet intelligi de primo actu responsionis, per hunc s. hoc sermone. quod & ipsum voluit idem Bald. in l. prim. versiculo quartus est si quis reuocavit. C. de fur. tum per dict. s. hoc sermone, tum per dict. l. matrimonij. ff. qui & a quibus, & rursus idem Baldus in l. eum qui. in princip. versiculo, sed nūquid ille. ff. de iureiurando. per dict. s. hoc sermone, & alia iura ibi allegata. & ipse Baldus in capit. dudum. le. 2. in verbo, eundem processum, de elect. Petr. Anchar. in cap. etsi Christus, in 1. not. de iureiurando. Rom. in l. eum qui, in princip. versicul. secundò. & iterum versicul. quartò, probat sic. ff. de iureiurando. Paul. Citad. in tractatu Syndicatus. versiculo clxxxviiij. incip. adde de statuto. Iason in dicta leg. diuortio. s. quod in anno. versiculo decimò, facit. ff. soluto matrimonio.

In qua re tamen sunt qui distinguunt, an id factum sit ante litis contestationem, an post: item an factum sit ante liquidatum negotium, an post. de quo latissimè per omnes, præsertim per Iason. in dict. l. eum qui. in princip. ff. de iureiurando. & Bald. in leg. quidam existimauerunt. versic. sed quid si in prima. ff. si certum petat. & in l. error. versic. sed vltèrius quæro. C. de iur. & facti ignoratia. & in l. ea quæ. in 10. quæstio. C. de condict. indeb. Barba. in cōsi. 82. illud re-

feram in medium, libro 2. & alios multos quos tibi citabo in nostro tractatu de causis minuendæ pœnæ, vbi & id plenissimè tractabo, an, & quando mitius agatur cum sponte confitente, quàm cum conuicto.

Sed id vnum hîc nolui omittere, quod si qui primò negauit statim confitetur, non illi fraudi erit, quin consequatur beneficium confitentis, vt not. voluit ipse Bald. in dicta l. ea quæ. in 10. quæst. C. de condict. indeb. argum. eius quod dicit gloss. in capi. vlt. in verbo, iusta causa. de iureiurand. libro 6. posse positionem vel responsionem statim reuocari. & idem quoque voluit Roman. consilio 59. ad discutiendum, & consilio 70. visis themate, & quæstione. versic. sicut testes. Alexand. conf. 83. in causa & lite versic. secundò respondeo, libro primo. Feli. in capit. qualiter. le. 1. versic. secundò fallit, de accusat. Iason in s. ex maleficiis. nu. 28. Instit. de actio. & nos quoque diximus in tract. Retract. titul. 2. s. 1. glos. 5. in verbo, in limine contractus, nu. 20. incip. decimoquintò, hinc occasione sumpta quò latè tractauimus illud axioma, quæ incontinenti sunt inesse videntur.

Quinquagesimosexto, idem Bald. in l. licet. versic. quarto quæro. C. loca. quod si quis conduxit molendinū ea lege, vt ipsum debeat reaptare (verba sunt illius) tenetur semel tantum reaptare. Et ideo si post primam illam reaptationem destructū fuerit, non iterum tenebitur reaptare, & fiet remissio mercedis. Sequitur Alexand. in addit. Bartol. in hoc nostro s. hoc sermone. & consilio 190. mature arg. ff. versiculo, bene facit quod not. libro secundo. dum simpliciter allegat Bald. vbi supra, & expressius ipse Alexand. dicto consilio 16. breuiter in casu præmissio, numero 8. libro quarto. & Francisc. Cremen. qui id not. dicit, singu. 146. decidi semel. & Firmian. in tractat. Gabellarum, par. secunda. quæst. 25. Feli. in dict. capitulo secundo. versicul. promittens reaptare. de treug. & pace. Iason in dicta l. diuortio. s. quod in anno, versiculo quartodecimò facit; & in dicta l. in duobus. s. si ei qui. versic. nonò facit quod decidit. ff. de iureiurando. & in repetit. l. quominus. in 24. quæsti. versiculo, quid autem si aliquis, qui quidem versic. est ff. de fluminib. vbi ad hoc citat hunc nostrum s. & consilio 36. in causa mota per nobiles, libr. tertio. Philip. Dec. dict. consilio 512. cum reuerendissimus. numero nono. & dic. consilio 609. quæritur ex duobus, numero sexto. Francisc. Curt. Iunior consil. 178. habita diligenti consideratione, numero 26. Catellia. Cott. memorial. incipient. rescriptum impetratum, ver. bene facit quod not. dicit Maria. Socin. Iunior consilio. vigesimoquinto. viso themate supra scripto, versiculo, facit etiam quod dixit, libro secundo. Tu tamen vide omnino Ioan. And. in addit. Spec. tit. de locat. s. postquam, versic. sed quæritur, vbi in multis casibus huic sermō similibus videtur tenere contrarium.

Quinquagesimosextimo, eiusdem Baldi duo dicta, primum quidem in l. prima. in 12. eademque vltima quæstione. C. de instit. & subtit. in casu illi. l. primæ, in qua dicitur institutam hæredem existere, quàm nupisset, non prius eam hæredem existere, quàm conditioni paruerit, aut Anthilli filius eam ducere recusauerit. Quid (inquit) si ea hæreditatem consecuta est, quod eam ducere noluerit: postea autem ille pœnitentia ductus vult eam ducere, ipsa autem nolit, an amittet hæreditatem, Petr. dicebat quod sic, per l. vltimam, C. de conditio. instit. quam sentē-

tiam secutus est Cyn. ibi, in quarta questione. ea ratione quod vltima mora nocet. l. illud. ff. de peri. & commo. rei vend. & l. Celsus. ff. de arbi. & l. penult. C. de cond. insert. At Bald. id negat verum esse, quia sufficit quod conditio aliquo momento sit completa, l. si quis hæredem. C. de instit. & substit. & sic videtur hic considerari primum illius filij Anthylli consensum, siue dissensum: non secundum.

Et idem quoque secuti sunt Salic. in dict. l. prima. versiculo, quæro in casu, & ibi quoque Pau. & Alexand. latè versiculo, & quærit etiam, & Cornæ. & Ias. versiculo quid autem esset, & Philippus Decius versic. postremò pro complemento, atque Imol. qui id de clarat in l. in testamento, la secunda. versiculo, quid autem si à principio. ff. de conditionibus, & demonstrationibus. Alexand. in l. si seruum. §. sequitur. versiculo item nota quod vltima. ff. de verborum obligationibus. & consilio centesimo secundo, visis & ponderatis, versiculo plus dicit, versic. secundo, respondeo, libro primo. Sed tu tamen super hoc vide Rapha. Fulg. in d. l. prima. & recentiores quos supra citauimus.

Alterum autem Bald. dictum id est, quod si filius Anthylli medio tempore accepisset aliam vxorem, & ea mortua vellet contrahere nuptias cum hac hærede instituta, ea non teneretur nubere, nec hæreditatem amitteret accusando: quia hæc conditio nubendi intelligitur de primis & immediatis nuptiis, per l. matrimonij. ff. qui & à quib. quam iam toties supra citauimus, & l. quod ait. quæ est vlt. §. proinde. ff. de diuor. Et eum nuncupatim sequitur Imol. in d. l. in testamento. la 2.

Quinquagesimo octauò, idem Bald. in l. vlti. versicul. & noto quod si talis. C. de indic. vidui. tollend. quod si quispiam reliquerit in suo testamento, vxorem suam dominam & vsufructuariam, & vxor quæ tunc habebat decesserit, superstiti ipso marito, qui postea alteram vxorem ducat, non intelligitur illud testamentum de hac vxore secunda, per text. in l. si quid earum. §. vlt. in fi. ff. de leg. 3. in illis verbis, quia non est ita de posteriori vxore cogitatum. Et hoc sequitur Franc. Cremen. qui id singul. dicit, singul. 8. quid si maritus, Fel. in d. c. 2. vers. si testator reliquit, de treug. & pac. Ias. in d. §. quod in anno, vers. vndecimò facit illud, & in d. §. si ei qui. l. in duobus. ff. de iureiur. vers. vndecimò facit, vbi tamen dubitat. Philip. Dec. in c. quoniã Abb. ver. vndecimò quæritur. de offi. deleg. Catel. Cott. in memor. incip. vxor relicta, & Benedic. in repe. c. Raynutius, in verb. cætera bona, numero 19. de testament.

Contrarium tamen tenuit Alex. in addit. Bald. in dicta l. vltim. vbi ita dicit se consuluisse, vt verè consuluit consilio 171. viso processu inter dominam Antoniã, versiculo, non obstat etiam, iunctis præcedentibus, libro secundo, vbi allegat Bald. vbi supra, sed dicit Baldum id non constanter firmare, quia subiungit iis, quæ ex eo supra diximus, arg. esse in contrarium in l. placet. ff. de lib. & posthum. vbi in institutione posthumi comprehenditur posthumus ex quacunque vxore, & allegat præterea Alexan. in l. si cognatis. ff. de reb. dub. & l. cum ita. §. vlti. ff. de leg. 2. vbi legatum factum cognatis comprehendit etiam illos qui non erant tempore testamenti. Nec obstat (inquit) d. l. si quid earum, quia nullo modo probat id quod Bald. contendit, ibi enim constat de voluntate testatoris, qui legauit vxori ea, quæ causa eius parauerat: quæ quidem vxori secunda non possunt

videri legata, cum ipsius causa non possunt videri fuisse parata.

Verum Philip. Dec. in d. c. quoniam abbas. respondet huiusmodi Alexand. rationibus. Nam primum Bal. illam sententiam haud dubiè firmat, dum post eã, hæc verba nuncupatim ponit, licet sit argumentum contra. Et d. illa eius sententia bene probatur ex d. l. si quid earum, neque enim constabat de mente testatoris, quod scilicet ea parata essent causa prioris vxoris: quia ille text. loquitur simpliciter de vxore, & tamen legatum restringitur ad eam vxorem quæ erat tempore testamenti, quia de alia vxore testator non cogitauit, vt nec cogitasse videtur in casu Bal. d. authen. l. si cognatis, loquitur in casu particulari, vt declarat Barto. ibi, & est regula in contrarium, quod tempus testamenti attenditur. leg. si ita legatum. ff. de aur. & argent. lega. Et quia etiam loquitur in cognatis, de quibus in genere testator cogitare potuit: quod non est in vxore. Sed tu hic omnino vide quæ dicam infra in 15. limit. & quæ etiam scripsimus in casu non admodum dissimili, in repe. l. si vnquam, in præfat. num. 193. incip. tertio declara, & multis sequent.

Quinquagesimononò, quod scribit ipse Bald. in l. cum virum. vers. quæro an substitutus. C. de fideicommi. id, quod dicitur institutum rogatum alteri restituere, aut eius hæredibus, posse legitimam detrahere, per l. quanquam, & ibi idem Bald. C. ad leg. Falcid. intelligitur de primo instituto, non etiam de aliis, per l. 1. §. inde Neratius. & l. mulier. §. vt Trebelliano, qui est vlt. ff. ad S. C. Trebellianum, & idè quoque Angel. in §. si verò expressim. vers. circa tertiu, in auth. de hæred. & Falcid.

Sexagesimò idem Bald. in l. si vt proponis. la 1. versic. in tertia gloss. C. quomodo & quando iudex, post Innocen. in capi. veniens. de iureiurand. quod si alicui data est potestas arbitrandi, intelligendum est, vt semel tantu arbitretur. quod & idem dicit ipse Bal. in l. si diuersa. versicu. iuxta hoc quæro. C. de transactio. & sequitur Felin. in d. cap. 2. vers. si data est potestas. de treug. & pace. & Ias. in dict. l. in duobus. §. si ei qui. versic. duodecimò facit. ff. de iureiur. & in d. l. diuortio. §. quod in anno. vers. duodecimò facit. ff. solut. matrimo.

Sed tu de hoc vide amplius per glo. ordina. in l. in proposita, & ibi Bartolus qui eam l. legit cum §. arbitrorum. l. societatem. vers. quærit gloss. si iniquè, pro socio. Alberic. in fin. Bald. in princip. & plenius Salic. qui legit dict. §. cum princip. dict. l. societatem. ver. quæro primo supposito. ff. pro socio. ex quibus glo. in hanc sententiam adducit hunc nostrum §. hoc sermone, & Cyn. in l. vlt. vers. septimò quærit, & ibi quoque Bald. conf. 4. vers. quartò quæro, & Salice. vers. quæro octauò. C. de contrahenda emptione. & quod in simili dicam infra, in nona limitatione. ver. incip. & ex hoc plerique.

Sexagesimoprimò, quod scribit idem Bald. in capit. 7. in fin. tit. de fili. nat. ex matrimo. ad Morga. quod si regnum debeat venire ex concessione, ad primogenitum, id intelligitur de primo primogenito, non de secundo primogenito. verbi gratia, si primogenitus moriatur sine liberis, aut ipse sit incapax, non deuoluitur regnum ad alterum, qui illo primo sublato posset dici primogenitus, sed ad concedentem. & sequitur Marr. Laud. & Card. Alexand. ibi, & Georg. Natam, qui id dicit singul. & perpetuo notandum in tractatu statutorum excludentiū scemi-

fœminas. in vltima quæstione. 2. quæstion. princip. & Ias. in l. quoties. vers. illud etiam. C. de rei vendicat. & Ioann. Lup. in repetit. rubr. de donatio. inter virum & vxorem. §. 69. versiculo ex istis dicebat, & iterum versicul. reperio tamen. Zasius consil. octauo, poteram, libro primo. De qua re non latius disseruimus in tracta. primigenior. quæstio. 3. vbi aliter censuimus.

Sexagesimosecundò, quod & idem Bal. dicit in procemio decretal. versicul. sed pone quidam mandauit, quod si quis in suo testamento iusserit sua bona distribui dotandis mulieribus, non intelligitur de viduis pauperibus, sed de aliis primis: vt ita de primis nuptiis intelligatur, per hunc nostrum §. hoc sermone. Et idem voluit Cardin. Florent. consilio 49. cum testatoris voluntas. & Cardinal. Alexand. in rubric. de sponsalibus. versiculo, & propter prædicta. & Iaso. in dicta l. diuortio. §. quod in anno, versicul. nonò facit. ff. soluto matrimonio. vbi id reputat mirabile, & singul. valde notandum in pract. & in dicta l. in duobus. versicul. pro ista glo. facit. ff. de iureiurando. Claud. Seiff. qui id dicit sing. in leg. mulier. §. cum proponeretur. versiculo vnum tamen perpetuò. ff. ad S. C. Trebellian. Catellianus Cott. in memorabilibus incip. executores testamenti. in princip. & Ioan. Gar. in repet. rubr. C. de secundis nuptiis.

Sexagesimotertiò, quod ab eodem Bald. ex facto responsum est, consilio 42. præmittendum est ad euidentiam, circa medium, ibi, modò videamus de isto legato, libro 5. quod si cuiusdam mulieri legatum sit quippiam, cum vidua erit, statim quàm vidua erit, debetur ei legatum, quia intelligitur de prima, & immediata viduitate, argu. huius nostri §. hoc sermone, & l. matrimonij. ff. qui & à quibus, & l. filiar. meæ. ff. soluto matrim. Sed tu de hoc vide omnino docto. in l. vlt. C. de indic. viduit. & quæ dicam infra in limitatio.

Sexagesimoquartò, quod ex facti contingentia respondit Card. Florent. consilio 49. cuius casus incipit, in nomine, & c. anno ab incarnatione, consil. autem ipsum ita incipit, cum testatoris voluntas, vers. ad secundum dicitur, quod legatum factum filiabus debentibus maritari, (ea enim sunt verba ipsius testatoris) intelligitur de filiabus, quæ primùm nubere debent: non etiam de viduis, quæ transeunt ad secundas nuptias: neque enim eas propriè dici maritari, sed secundò maritari. C. de secund. nupt. in rub. & per totum tit. nec aliud allegat.

Sexagesimoquintò, quod si medicus promiserit curare agrotum, non tenetur nisi semel eum curare: nec amplius tenebitur, si postea ex interuallo in eundem morbum reciderit: neque enim videtur, nisi de præfenti morbo cogitatum. De quo tu vide glo. & omnes in l. Martius. ff. loca. Pile. in 12. quæst. Bar. Brixie. q. 73. medicus quidam. Spec. in titu. de salar. §. vlti. in princip. Ioan. Andræ. in cap. contractus. in 2. quæst. de reg. iur. lib. 6. in Mercuriali. Alberic. in l. contractus. vers. tertia quæstio. ff. eod. tit. Petr. Anchar. Panor. & Felin. in cap. presbyterum. de homicid. Imo. Franc. Arerin. & Barb. in l. si ita stipulatus essem abs te. ff. de verborum obliga. & nos quoque aliquid diximus in commentariis l. si vnquam, in verbo, suscepit liberos, num. 180. incip. & quod à nostris. C. de reuoc. donatio.

Sexagesimosexto, quod tradiderunt D. à Rota, decis. 31. nota quod vbi habet episcopus, de concess. præ-

bend. in antiquis, quod si episcopus habet ex priuilegio vel consuetudine, vt possit in sua noua creatione nominare vnum canonicum in qualibet ecclesia collegiata, si vnum semel nominauerit, qui acceptauerit, non poterit amplius alium nominare, etiam si nominatus possessionem pacificam adeptus non fuerit, per l. apud Aufidium. ff. de optio. leg. & quod not. Archid. in cap. cum in multis. super verb. exprimat, in princip. & in cap. gratia. in fi. de resc. li. 6. de cuius dicto in eo loco, diximus supra vers. incip. vigesimotertio, quod voluit. Et respondent do. de Rota, in decis. ad capitul. si electio. de elect. lib. 6. secundum ea quæ dicemus infra in 23. limita. vt ibi videre poteris.

Sexagesimoseptimò, quod in vniuersum tradit Petr. Anch. tum in dicto capitulo, non potest, vers. tertio not. de præbend. libro 6. tum consilio 404. tria dubia, vers. in qua quæstione, quod ad dissolutionem & liberationem obligationis sufficit primū, atque vnicum implemētum, per multa ex his iuribus, quæ in princip. citauimus, videlicet, l. dotis promissio. ff. de iur. dot. & l. inter focerum. §. vlt. ff. de pact. dot. & l. matrimonij. ff. qui, & à quibus. & l. cum pater. §. pater certum. ff. de legat. 2. & præterea l. 1. §. si cui. ff. vt legat. nom. cauea. & in leg. vlt. ff. de bon. autor. iudic. possi. & leg. sciendum. ff. de verborum obligationibus

Cui adde id quod alij multi tradiderunt obligatum scilicet ex contractu, vel sententia ad rem tradendam, si semel eam tradiderit esse perpetuò liberatum nec iterū reuiuiscere obligationem, etiam si ea res ad illum denuo reuertatur. ita enim voluit glo. & Bart. in l. ab emptione. ff. de pact. & gloss. in l. Pomponius. §. sed & si is, in verbo, de rato, in fi. ff. de procurato. & in dicta l. si cum fundum venderes, in ver. tradat. ff. de contrahend. emptio. & in l. Claudius, & ibi quoque Barto. ff. qui pot. in pign. habeat. & in authenti. sacramenta puberum. C. si aduers. vendition. Iacob. Aret. Barto. Imol. Paul. Castr. Roman. & alij recentiores, in leg. permiseri, quæ est pen. §. species. ff. de acqui. posselli. & alij, quos tibi congeffi in repet. l. si vnquam. in verbo, suscepit liberos. numero 191. incip. hanc quoque partem. C. de reuocanda donatione.

Sexagesimooctauò, quod nostris legibus dicitur, conditionem vno primòque actu & si non duret, impleri, consumi & perfici, l. hæredibus, in princip. ff. ad Sen. Trebellian. & l. ex facto. §. si quis autem suscepit, eodem titu. & l. cum vxori. C. quand. di. leg. ced. & l. si quis hæredem, & ibi gloss. & omnes. C. de institut. & l. vlt. & ibi Bal. & Paul. Castr. de indic. viduit. quam & ipsam multis doctor. decisionibus fulcimus, in l. si vnquam, in verbo, suscepit liberos, num. 187. in diuersam, cum multis sequent. C. de reuoc. donat.

Sexagesimonond, quod voluit Panor. in eo sermone quem fecit in tractatu concilij Basiliensis, cuius exordium est, quoniam veritas, in 1. dubio. vers. sexta ratio, quare alius locus, quod facultas concessa patribus concilij generalis eligendo locum futuro concilio, intelligitur de prima electione, & ea quidem semel facta non poterunt alium locum eligere, nam ea facultas intelligitur de prima electione, per hunc nostrum §. hoc sermone. & alia iura similia quæ ibi allegat, & sequitur Feli. in d. c. 2. vers. facultas data. de treug. & pace.

Septuagesimò, quod ex facto respondit Alex. consilio Tom. 2. Reg. Iur.

18. lecto & discusso laborioso processu. versiculo, & quamuis eadem die, libro 3. quod si Papa aliquem delegauerit ad consentiendum alienationi, vel concessioni emphyteusis alicuius rei ecclesiasticæ, intelligitur de vno tantum & primo consensu, per nostrum §. hoc sermone. Et sequitur Ias. in d. l. diuortio. §. quod in anno, vers. confirmo per illud. ff. soluto matrimonio. & in l. in duobus. §. si ei qui. vers. quatuordecim facit. ff. de iureiu. & cons. 36. in causa mota per nobiles, libro 3.

Septuagesimo primò, quod not. per multa ex supradictis consuluit idem Alex. consilio 16. breuiter in casu præmissio, libro 4. quod si statutum disponit, ut in prædiis vrbanis, & rusticis finita locatione intelligatur facta reconductio iisdem pensionibus, & qualitatibus, nisi per tres menses antè sit renuntiatum, debet id statutum intelligi de prima conductione, & non de cæteris, id quod sequitur Felin. in dict. c. 2. vers. statutum quod si locator, de treug. & pace. & Iason. in dicta l. in duobus. §. si ei qui. ver. quinto decimò facit, ff. de iureiu. vbi id dicit bene notandum in dicta l. diuortio. §. quod in anno, vers. vltimò facit quod per istam. ff. soluto matrimonio. vbi tamen dicit se multum de hoc dubitare, propter regulam l. item quæritur. §. qui impleto. ff. loca. Philip. Dec. dum simpliciter allegat Alexan. vbi supra, consilio 112. cum reuerendissimus. numero quinto, & Marian. Socin. Iunio. consilio 25. viso themate suprascripto. vers. & maximè hoc dicendum. libr. 2. vbi & ex hoc consuluit, quod statutum quo licet conductori terram colere inuito domino, finito primo anno intelligitur tantum pro primo sequenti anno.

Septuagesimo secundò, idem Alexand. consil. 65. cuius initium est, quoniam omne datum. vers. fortificatur hoc. libro 6. quod iterum repetitum est errore (ut reor) impressorum, consil. 119. eod. lib. quod potestas faciendi & reformandi, intelligitur de prima vice tantum, non aliis, per hunc nostrum §. hoc sermone. & alia ex iuribus supra allegatis.

Septuagesimo tertio, quod ex facto consuluit Cornæ. consilio 173. in præsentis stipulatione. vers. sed nihilominus hoc non obstante. libro 2. quod vis constituti, quæ ea est, ut transferatur possessio. leg. quædam mulier. & ibi Doct. ff. de rei vendicat. cum similibus. obtinet tantum in primo constituto non etiam in secundo, verbi gratia, si quis donet Petro quamdiu vixerit, & post eius mortem, alteri, ut in casu l. quoties. C. de donat. quæ sub mod. & se constituat possessorem nomine vtriusque, certè in Petrum transit possessio per huiusmodi constitutum, non etiam in hunc alterum, quod & idem voluit Guid. Pap. decisio. Delphina. dxij. Titius bona sua donauit. Stephan. Bertrand. consilio 266. viso casu mihi exhibito. numero 4. libro 1. licet contrarium consuluerit Philip. Deci. consilio 239. primò non videtur. vers. memini me. cum multis sequentibus. Sed nos de hoc latius diximus in nostro tract. Constit. in tertia parte, in 27. ampliat. vbi si libet videre poteris.

Septuagesimo quarto, quod & scripsi Guid. Pap. decisio. cccclxvij. testator in testamento. quod si quis in suo testamento hæredem instituit Mænum, & filium, ipsius naturalem & legitimum substituit, iussitque eum nomen, & arma ipsius deferre, & accepta hæreditate Mænius decesserit relictis duobus filiis naturalibus & legitimis, primogenitus ex illis

censetur solus fuisse substitutus, tanquam de primo tantum sensisset testator, argumen. d. §. hoc sermone. & aliorum similium iurium, & ita dicit fuisse iudicatum in curia parlamenti Delph. & id sequitur & dicit singul. Bened. in repetit. capit. Raynutius. in verbo, in eodem testamento relinquens. nume. 174. de testamen. & diximus etiam in tract. Primigeniorum. quæst. 64.

Septuagesimo quinto, quod pulchrè respondit Socin. consilio 91. concludendo dictum Philip. versiculo, confirmatur ratione satis concludenti. libro quarto, quod si quis promittit iudicatum, solui usque ad sententiam definitiuam, intelligitur de prima sententia diffinitiva non de alia, ita ut si is pro quo ita fideiussit, fuerit semel absolutus, liberetur hic promissor sua promissione, licet ille postea condemnetur ex alia reseruatione facta in priori illa sententia, per d. §. hoc sermone.

Septuagesimo sexto, quod etiam ex facti specie respondit Ias. consilio 36. in causa mota per nobiles. vers. nec ad hoc obstat solutio. lib. tertio, quod si testator expressè hæredi grauato de restituenda quapiam re, eam rem permutaret cum alia æquiualeenti, intelligitur de prima permutatione, non de alia quam faceret de ea re quam semel habuit loco eius rei subiectæ restitutioni, per hunc §. hoc sermone. & alia similia.

Septuagesimo septimò, quod à Decio quoque responsum est cons. 287. cuius caput est, in ciuitate Placentiæ. vers. & vltèrius in isto casu concurrat. quod huiusmodi substitutio, si aliquis filiorum decedat absque liberis legitimis masculis superstitibus, intelligitur de primo tantum filio decedente sine liberis, nec obtinet in cæteris postea decedentibus, per hunc nostrum §. hoc sermone.

Septuagesimo octauò, quod & ipse Decius latè consuluit consilio 512. cum reuerendissimus Cardinalis. num. 3. quod si Papa permiserit Cardinali, aut alteri clerico, ut possit testari de bonis ecclesiæ, intelligitur de primo actu testandi tantum, non de aliis, ita quod hoc casu primum testamentum quo ita disposuit, valebit, non etiam secundum, licet aliàs primum testamentum tollatur per secundum, iuribus vulgaribus, & mouetur Decius multis iuribus & decisionibus supra à nobis citatis.

Septuagesimo nonò, idem Dec. consil. 609. quæritur ex duobus præsentatis, quod si cui facta est potestas præsentandi ad aliquam ecclesiam, intelligitur tantum de prima præsentatione: nec variare potest, qui vi illius potestatis præsentauit, etiam si laicus sit, licet aliàs laicus variare possit, iuribus quoque vulgaribus, atque ad sic respondendum motus fuit hac nostra regula.

Octogesimò huc spectat, quod fideiussor compromissus, aut locationis tenetur de primo compromisso aut locatione tantum, non etiam de secundis etiam pro rogatis, ut de primo est tract. leg. Labeo. §. sed si per fideiussorem. & ibi Alb. qui id declarat, vers. sed quatenus. Bal. Rom. qui cum §. legit cum §. hæc autem clausula. ff. de arbit. & id quoque ipsum voluit Nicol. Neap. in lec. Bar. in l. Titius. in fin. prin. & ibi etiam Bal. post Dy. ff. de excus. tut. & è recentioribus Phil. Dec. cons. xcij. cuius superscriptio incipit fideiussor strictè obligatur. vbi alios in id citat.

De secundo, id est, de fideiussore locationis, est etiam tex. in leg. item quæritur. §. qui impleto. ff. loca. & in l. si cum Hermes. C. cod. & voluere Specu. & Ioan. Andr. in

Andr. in addit. illius tit. de fideiuss. §. 1. vers. illud autem quæritur. idem Io. And. & Panor. post alios antiquiores in c. constitutus. extra eod. tit. Host. qui id declarat in c. vlt. in fi. eo. quoque ti. & in c. prætereā requisisti. & ibi quoque Io. And. & Phil. Dec. de ap. pel. Bar. & Alber. post alios antiquiores in l. Lucius Titius, la 2. §. Paulus. ff. de admin. tuto. & alij multi, quos tibi collegi in tract. de utroque retractu. tit. 2. §. 1. gl. 7. in verbo, feront præfere. nu. 32. incip. prætereā quia etiam. vbi intelliges idem in pignoribus, & alia quoque similia videbis 3. seq. vers.

Octogesimo primò, ut non nihil mutuemur, à Theologo hic accedit, quod ab Angel. Clauasio scriptum est in sua summa, in verbo, matrimonium, l. 3. in 3. impedimento. ver. secundò quòd si contractum est matrimonium ea conditione, si pater cõsenserit, & primùm pater dissenserit, postea verò mutata voluntate consenserit, non propterea erit contractum matrimonium, quia intelligitur de primo consensu aut dissensu. argu. d. §. hoc sermone. Et idem tenuit alter Theologus Bapt. Sal. etiam in sua summa, in verb. matrimonium, le 5. vers. sed pone quòd pater. vbi & id dicit voluisse Io. And. in c. super eo. de condi appof. vbi tamen id non dicit. Sed & idem dicit alius celebris Theologus Adrian. Floren. in q. 4. lib. senten. circa sacramentum matrimonij, in ea q. quæ incipit, secundò circa hæc dubitatur.

Octogesimo secundò, ad hanc nostram regulam pertinet, quòd: causa simpliciter prolata intelligitur de prima & proxima atque immediata. l. metus autē. §. sed licet. vbi Bart. id not. ff. quod met. cau. Idè & hæc non omnibus actibus consideranda est, & non remota, per infinita iura à me propè superfluentur collecta in nostro tract. cui titulus est, cessante causa cessat effectus, in xx. limita. vbi etiā videbis quomodo id sit intelligendū, & quid sit dicaturve causa propinqua, quæve remota.

Octogesimo tertio, his ad stipulatur, quod qui semel ab accusatione destiterit, ampliùs ad eam non admitteatur, sed manet perpetuò exclusus tanquam prima accusatione ius accusandi consumptum sit. l. qui destitit. ff. ad Senatuse. Tur. & l. si maritus. §. si negauerit. ff. ad legem Iul. de adul. l. abolitionem. C. eodem tit. & l. accusationem. C. qui acc. non poss. Et facit l. postquam. C. de pact. cum simil. Sed tu de hoc vide amplissimè Bald. in d. l. accusationem. C. qui accus. non poss.

Octogesimo quarto, non hinc longè abest quod etiam scribitur in l. 1. C. de abolit. vbi accusatio, cuius accusator abolitionem impetrauerit, ampliùs repeti non potest, veluti ea prima accusatione omne ius, & facultas accusandi consumpta sit, & est propemodum similis text. in l. quamuis. & in l. si is. C. ad sen. Turp. & in l. mulier. §. 1. ff. eod. tit.

Octogesimo quinto, cõcinit & is text. in l. vlt. ff. de pac. vbi pactum de non petendo factum à creditore reo principali, prodest fideiussori: ut si postea pactum sit, ut à reo peti possit, nō censeatur esse sublata exceptio quæ sita fideiussori ex priori illo pacto de nō petendo: tãquam scilicet consumpta sit, & perfecta ea liberatio priorē loco pacto, quicquid postea actū sit, nisi ipse fideiussor posteriori actioni cõsenseret, per l. si vnus. §. pactus. eodem tit. Et huic subscribit text. in l. cum Hermes. C. locati. & in l. nouatione. C. de fideiuss.

Octogesimo sexto, accedit quod dicimus restitutionē in integrum his peti nō posse, de quo vide plenissi-

mè totum tit. & doct. C. si sæpius in integ. restit. po. stu. vbi in l. vlt. gl. vlt. in fi. not. inquit, suffic. it semel, & allegat pro simili l. vlt. §. sin verò postquam. vers. & hæc quidē. in fi. C. de iur. delib. vbi ita scribitur, semel enim & non iterum eam peti concedimus, vbi gloss. pro concor. citat d. l. vlt. & l. fidei commissa. §. si quis. ff. de le. 3. quam & nos iam toties citauimus.

Octogesimo septimò huc spectat, quòd qui semel decurionatum, aut al iud munus temporale executus est, non cogitur iterum suscipere, veluti scilicet per primum illud munus, liberetur eo iure, quo reipub. ad id munus subeundum tenebatur. l. æstimationem. §. vlt. ff. de muner. & hon. & l. libertus. §. præscriptio. & l. diuus. ff. ad munic. & l. quis tam. C. de decu. libr. 10. cum aliis multis concord. à me congestis in nostris commētariis in l. si vnquam. in præfatione. nu. 24. incip. & hæc sanè confirmat. C. de reuoc. donat. quo loco videbis multas multarum gentium in eam rem leges antiquas, ne huc iterum repetam.

Octogesimo octauò, ab his non abhorret quod dicitur rationes semel editas non iterum ex necessitate edēdas esse. l. si quis ex argentariis. §. vltim. cum l. seq. ff. de eden. quod ibi omnes scribentes annotarunt. Et ex his nōnulli & inter ceteros Bart. & Raph. Fulg. notarunt, qui semel parti dedit instrumentum à se receptum, non teneri iterum dare, vti etiam voluit Spec. in tit. de instru. edi. §. postremò. vers. sed nunquid. Sed id quomodo intelligitur ex ipsis Bartol. Raph. vbi suprā, eod. Bartol. in l. quædam. §. nihil interest. ad fin. eod. tit. & in l. vlt. ff. de tab. exhib. & in l. vlt. ad fin. ff. de bon. auct. iud. poss. & Bald. in l. ne casu. in 4. not. C. de discus. lib. x.

Octogesimo nonò, quod & è penu Theologorū est, Sacramenta præsertim baptismi non reiterantur propter verbum D. Pauli ad Ephes. c. 4. vnus Deus, vna fides, vnum baptisma. capi. si qui. & c. hanc regulam. 1. q. 1. & c. ostenditur, de pœn. dist. 4. cum simi. Quod & à nostris Imperatoribus agnitum est, ut patet ex l. 1. & 2. C. de sanct. baptis. reit. Proindeque nec solēnis pœnitentia non reiteratur, c. quamuis. & c. in capite, 50. dist. & c. 1. 26. q. 6.

Postremò illud addiderim, quod peculiariter ad hunc nostrum §. pertinet. qui dicit appellationem nuptiarum de primis intelligi, eius esse rei peculiarem quādam rationem. Nempe primas nuptias habere nescio quid rationis, ut hæc magis propriæ nuptiæ dici debeant. Nam tametsi honorabiliores nuptias simpliciter pronuntiavit D. Paul. ad Hebr. capitul. 13. & omnes vbique, primas tamen honorabiliores, dignioresque ac fauorabiliores esse satis liquet ex eodem D. Paulo, qui 1. ad Corinth. 7. postquam hæc scripserat, mulier alligata est legi, quanto tempore vir eius viuit: quòd si dormierit vir eius, liberata est à lege: cui vult nubat tantum in domino: beator, aut ut alij interpretantur, felicior autem erit, si sic permanserit, secundum meum consilium. Puto autem quòd & ego spiritum Dei habeam. Quem locū enarrans D. Hierony. in 2. libr. aduersus Iovinian. multa in secundas nuptias concessit, non ut eas damnaret, sed ostenderet non tam suscipiendas esse, quàm primas, quod & ipse pōtestatur in libro de Monogamia ad Geruntiam, dum dicit, Quid igitur, Damnamus secunda matrimonia? minimè, sed prima laudamus.

Inter cetera autem adducit Hieronymus, quod ipse D. Paulus. tum in 1. ad Timotheum epistola, capite 3. tum ad Titum cap. primo, iubet episcopum assumi

mias gynaikos andras id est, vnius vxoris virum, & vt vno verbo interpretatur idem D. Hieronymus ad Oceanum, monogamum, quod & repetitur in decretis canonicis in capitulo 1. 26. distinct. Nō quod oporteat episcopum habere vnam vxorem, vt nonnulli malè intelligunt, sed quod qui aliàs duxerit plures vxores, prohibetur in eum ordinem cooptari: Neq; enim bigamus ordinari debet, nec potest, capitu. vna. in fi. d. 26. distinct. & per totum extrā, de bigam, non ord. Quin apud Ægyptios sacerdoti vnam tantum vxorem ducere licebat, vt scribit Diodorus Siculus lib. 2. c. 3. Et vt ad nostros redeamus, quod ad fœminas pertinet, ex eodem Apostolo vidua eligi debet, quæ fuerit vnius viri vxor. d. 1. epist. ad Timoth. c. 5.

Quibus addere potes apud Ethnicos quoque obseruatum fuisse, vt Pontifex maximus, & flaminica nō nisi semel matrimonium inire possint, vt tradit D. Hieronymus in eo lib. de Monogamia ad Geruntiam, suprā citato, & ante eum Tertullianus in libro de exhortatione castitatis, & iterum in libr. de Monogamia, vtrobique non multo ante finem. Sed & D. Hieron. in eo illo lib. Ad Tauri, inquit, Ægyptij (de Api boue quem Ægyptij colunt intelligit) sacra semel maritus assumitur. Quin & ipse Tertullia. postremo illo loco scribit Fortunæ muliebri, & Matri Matutæ coronam non imponere nisi vniuiram. Cui concinens Festus Pompeius dicit fortunæ muliebris simulacrū nefas fuisse attingi, nisi ab ea quæ semel nupserat. Cui non admodū dissimile est quod & ipse Festus in verbo, pudicitæ signū, & ante eum Linius I. Decad. libr. 10. scripserunt nullam nisi spectatæ pudicitæ matronam, & quæ vni viro nupta fuisset ius sacrificandi Dianæ, cuiusve signū tangēdi (quod addit Festus) habuisse. Trebellius autem Pollio in vita Titi Secūdi Imperatoris scribit Calpurniam vniuiram sacerdotem inter sacratissimas fœminas adorasse maiores suos.

Et quia nuper incidimus in mentionem eorum libro Tertulliani, illud obiter dicere volui, illum vtrobique Montani hæretici dogma sequutum, perperam damnassecundas nuptias veluti prohibitas. At illum ipsum in eo damnat D. Hieron. aliàs secundis nuptiis iniquior in catalogo scriptorum ecclesiasticorum, & ceteri orthodoxi scriptores. Neque etiam Apostolum illas damnassec aut prohibuisse, vt ille contendit, sed satius esse & honestius, si iis abstinemus, præsertim si circa periculum animæ id fieri possit.

Adde quod nostris legibus cautum reperimus, eos facere iniuria filiis primi matrimonij, qui alteras nuptias aggrediuntur. §. 1. versic. prospeximus itaque. in auth. de non elig. secun. nuben. mulie. & in §. certo. in auth. de nupt. Idcirco dicunt Gul. Cu. & Bald. in l. 1. in fi. C. de inoff. dori. quod filius non tenetur dotare matrem, quæ ad secundas nuptias transit, ne cogatur conferre ad suam iniuriam. quod à me adductum est in legib. connubialib. l. 2. nu. 9. inci. cui respondens. Quibus conuenit quod dicit Valerius Max. libr. 7. c. 7. de Sexticia quadam fœmina, quæ filiis irata in contumeliam eorum nupsit alteri.

Nec tantum filiis, sed & mortuo quoque facit iniuriā, cuius memoriā veluti negligit. §. si autem tutelam. in auth. de nup. Et dicit Lucas de Penna, in l. mulieres. C. de incol. lib. 10. quod qui secundò nubit, non dicitur seruare fidem priori cōiugi, per quædam iura, quæ hoc minimè probant, sed hoc planè confir-

mat tex. in §. tunc igitur, ibi inuiolatum morietium thorum, in auth. de nō elig. secun. nuben. Et quibusdam possit videri huc spectare illud D. Pauli loquētis de eo, qui secundas arripit nuptias, prioris ad Tim. 5. quia primam fidem irritam fecerat, quod & repetitur in c. 1. & in c. hæc verò, & c. nuptiarum, & c. de viduis, le. 2. & aliis complurib. 27. q. 1. ex quib. tamen ne erres, intelligere poteris: quomodo id intelligendum est. At huc haud dubiè pertinet illud Virgilianæ Didonis, lib. 4. Æneid.

Nec seruata fides cineri promissa Sichæo.

Et in hac quoque sententiā finit Philostratus in vita Apollonij libro 3. affirmans vxorem ad secundā vota transeuntem iura coniugij violare. Ideo cōtristatur anima mortui coniugis ex secūdo matrimonio superstitis, auth. cui relictum, ibi, cōtristandi priorem maritum, vbi not. Bald. C. de indic. viduit. & §. quia verò. §. nos igitur. in auth. de nupt. Nam & apud Lucanum libr. 3. Iulia in somnis Pompeio apparens se se indignatam ostendit, quod ille secundas nuptias appetiuiisset, cum inquit:

Coniuge me lætos duxisti Magne, triumphos,
& c. quæ sequuntur.

Sed & apud Ægesippum libro secundo. capitulo secūd. Alexander filius Herodis mortuus, in somnis Glaphiræ suæ, quodam vxori apparuit, quæ alteri atque alteri se matrimonio post mortem ipsius copularat. Hæc illum amplecti desiderat. At ille indignanti similis complexum refugiens visus est dicere: Hæc, Glaphira, promissa fides? ita amores erga te seruasti meos, quorum memorem te esse oportuit? Sed esto adolescentula secundas nuptias nō refugeris, etiam non tertias? Et paulò infrā: Sed mihi ne diutius maneat contumelia mea, & c. Exurrexit mulier, & familiaribus narrauit somnium, atque ipsa biduo post defuncta est. Quam rem etiam retulit Ioseph. libro Antiquitat. 17. capitulo vltimo, & rursum libro de bello Iudaico 2. c. 6.

Ex quo etiam mulier quæ transit ad secundas nuptias non dicitur castè viuere, quantum ad priorem maritum attinet: ita vt si maritus ipse vxori reliquerit aliquid vtendum, quādiu castè aut honestè vixerit, ea perdit legatum, si transierit ad secundas nuptias: vt non obscure voluit Bald. in l. Deo nobis, in prin. versic. iuxta prædicta. C. de episc. & cleri. & apertius in l. vlt. versic. quæro quid significant. & ibi quoque Ang. post princ. ibi, sed si profertur, & Salyc. versic. quæro supposito. & Ias. ad fin. C. de indic. viduit. & idē Bal. in l. 1. in 15. notab. C. de rap. virg. & in l. cum filius. §. qui Mutianam. & ibi expressius Imol. ff. de legat. 2. Angel. Imol. Pau. Castren. & latè Alexan. & Clau. Scif. in l. mulier. §. cū proponeretur. ff. ad Senatuf. conf. Trebel. & idem Ange. in §. cū agitur. in auth. de non elig. secun. nuben. & in §. hæc autem de Deo. in auth. quo. opor. episc. & in §. soluto. & in §. cū igitur. in auth. de nupt. Petr. Anch. in c. quod à te. in 1. oppos. & ibi quoque Imol. vers. & faciūt prædicta. de cler. coniug. & Raph. Cuman. conf. 22. testator legauit. & Paul. Cast. conf. 259. omnis difficultas. vers. inferitur enim. lib. 1.

Et ita, vt dicit Angel. debet intelligi gl. in d. l. vltim. in verbo, persecutio. C. de indic. viduit. quæ dicit simpliciter, quod mulier transiens ad secundas nuptias, perdit legatum ei relictum, si castè viueret: scilicet si legatum fuerit factum à viro, qui ex huiusmodi secundis nuptiis offenditur: non etiam si ab alio relictum fuerit, vt etiam dicit Pau. Castren. Sicut etiam ita intel-

ita intelligi debent iura, quæ dicunt non castè viuere, quæ transit ad secundas nuptias, videlicet dict. §. hæc autem de Deo. vbi not. Ang. in auth. quomodo oportet. epif. & l. his solis. C. de reuoc. don. quæ equiparat mulierem, quæ in secūdi matrimonij foedus nubuit, & quæ impudicè viuuit, vbi & Bal. ad hoc citat illud Valerij, quod mox afferemus.

Et ad idem c. vxoratus. de conuer. coniug. ex quo not. Pan. paria esse incontinenter viuere, & transire ad secunda vota. & c. hac ratione. 31. q. 1. vbi licet licitū sit secundum Apostolum secundas nuptias contrahere, tamen secundum veritatis rationem verè fornicatio est. In quam sententiam est, & illud Martialis lib. 6. epig. de Telefina.

Quæ nubit toties, non nubit, adultera lege est.

Et quod Portia minor, cū se præsentē laudaretur apud eam quædam bene morata, quæ secundum maritum habebat, respōdit pudicam matronam nunquam nisi semel nupsisse. vt scribit Hieronymus in Iouinianum libro primo. Ex quo & ille Mimus siue Publij, siue Senecæ, siue alterius.

Habent locum maledicti crebræ nuptiæ.

Quod tamen sanè intelligendum est secūdum ea quæ scribuntur in d. capi. hac ratione. aliās enim incidemus in hæresim Cataphrygum, quam Montanus induxit, & aduersus quem scripsit Diuus Hieronymus ad Marcellum.

Et sanè mulier pudica, quæ casto amore primum maritum prosequitur, & eius pectori atque præcordiis memoria illius medullitis infixæ est, post illius obitum de secundis nuptiis nō cogitat, & alterius coniux dici aspernatur: illi enim adhuc prior ille maritus viuuit. cuiusque, perinde ac si viueret, memoria recreatur. Quod apertè declarauit Valeria illa Messalliarum soror amisso Seruio viro, cū interrogata, cur alteri nollet nubere, respondit, semper sibi maritum Seruium viuere: quod & ipsum retulit idem Hieronymus vbi suprā, quo etiam in loco scribit filiam Demotionis Aræopagitarū principis mortuo Leosthene sponso, negasse se alteri nupturam, quod adulterum acciperet non maritū, illum enim nondum sibi esse mortuum, quod & nos in nostris commentariis de nobilitate retulimus.

Vt nō immeritō apud priscos illos Romanos, quæ vno contentæ matrimonio fuerant, corona pudicitæ honorabantur. Existimabant enim eum præcipuè matronæ syncera fide incorruptū esse animum, qui post depositæ virginitatis cubile in publicum egredi nesciret, multorum matrimoniorum experientiam quasi legitimæ cuiusdam intemperatiæ signū esse credentes, vt scribit Valerius Maximus, libro 2. cap. 1. non multō post princ. Qui & ipse miris laudibus extollit Antoniam, quæ amorem mariti sui egregia fide pensauit, vt quæ post eius excessum forma & ætate florens, cubiculum focrus pro cōiugio habuit, in eodēque thoro alterius adolescentiæ vigor extinctus, alterius viduitatis experiētia confenuit, vt apud eum videre licet libro quarto, capitulo tertio.

Apud antiquos autem illos Germanos solæ virgines nubebant. Sicque vnum maritum accipiebant, quomodo vnum corpus, vnāque vitam, ne vlla cogitatio vltra, ne lōgior cupiditas, vt scribit Cornelius Tacitus de moribus Germanorum. Sed & idem lib. secundo historiæ Augustæ, paulō ante finem, tradit quod mortua Occia, quæ septem & quinquaginta per annos, summa sanctimonia, Vestalibus sacris

præfederat. Fonteius, Agr. p. & Cornel. Pollio obtulere filias, prælatæque est Pollionis filia, nō ob aliud quàm quod mater eius in eodem coniugio manebat. Cæterum Plutarchus, Proble. capit. 105. quærit, quare publicis festis virgines veteri more non nubunt, viduæ nubunt. Cuius rei inter cæteras hanc rationem affert, quod virginibus decorum, viduis verò multis præsentibus foedum est nubere. Felices enim ac faustæ primæ nuptiæ sunt, secundæ verò tristes ac detestandæ. Dies autem festos ad eam multitudinem distrahere, vt his rebus per ocium interesse non possit. Hæc ille. Ex quibus satis apparet secundas nuptias nō perinde esse honorabiliores ac primas, eūque honorem ad liberos descendere.

Nō mirum igitur cuiquam videri debet, si multæ sint constitutiones, & leges latæ in odium contrahentium secundas nuptias, videlicet leg. fœminæ & leg. generaliter. & l. si quis prioris. §. in illo. & leg. hac edictali, in princ. & authenti. ex testamento. C. de secun. nupt. & leg. prim. C. si secund. nup. & leg. mater. C. ad Tertyl. & leg. his solis. & authen. quod mater. C. de reuoc. donat. & leg. iubemus. §. in supradictis. ff. ad Trebel. & §. qui piissimis. in authen. de nō eligen. secun. nubent. & §. si verò expectet. & §. placet quoque nobis. & aliis compluribus. §. in authentic. de nupt. & in §. primo. in authen. neque vir. quod ex dot. est.

Quæ quidam constitutiones maxima ex parte locum habent etiam in viris, ne quis putet ea, quæ diximus ad fœminas tantum pertinere. Id enim videre licet ex d. §. 1. postremō loco allegato. & in §. hoc autem. versiculo, quia verò contra binubos. in authenti. de non elig. quem ita summat, vt ita loquar Angel. pœnæ secundō nubentium communes sunt viro & vxori ad secunda vota transeuntibus. & di. §. si verò expectet, ibi, & hæc communis mulieris, & viri multa sit posita, vbi etiam not. Ang. in authenti. de nupt. & iterum in §. quoniam & infirmus, eo. tit. & in l. generaliter. vbi Bald. not. C. de secun. nupt. & voluit glo. Bart. Bald. Salic. qui dicit ita se obtinuisse, in d. l. fœminæ, eod. tit. & glof. in rubr. d. auth. de non eligen. secun. nub. Azo in summa, eod. titu. de secun. nupt. versic. item quæcunque dicta sunt. Host. in summa. eod. quoque tit. §. quare, circa fin. in versic. quæcunque autem. Oldrad. consilio 33. quidam habuit vxorem, in 2. dubio. Ioann. Andr. in addit. Specul. eo in quam titulo. Bartol. Angel. & Paul. Castren. in l. de emancipatis. C. de legit. hæred. Pett. Anchar. consil. 347. quia ex facto. versiculo, & hoc quantum ad ea. Roma. cōsilio 182. in casu. proposito. Paul. Castr. in dicta l. mater. C. ad Tertyl. Franc. Cre. not. 74. hoc capite, si maritus legauit. Ang. Aret. in §. præferuntur. Institut. ad Tert. & in tract. de testam. in verbo, nolens intestatus decedere. versicu. in secundo casu quando in patre. Nicola. Vbal. in tract. de successio. ab intest. in 2. quæstio. princip. Matthæus Mathesil. in tract. eiusdem titul. in secundo membro princip. versicu. secundo casu. & ibi Ludouic. Bologn. in addit. Francif. Aretin. consilio 72. præsupponitur in facto. Corne. consilio 242. circa quod videtur. libr. secundo. Capola cautela 235. aut ex priori impressio. ne. 302. si mater transit, vbi dicit hanc esse communem opinionem, & idem sæpe se consuluisse, Mariā. Socin. consilio 34. prosequendo ordinem quæstionum. libro primo, vbi id latè differit. & consilio 63. circa primam quæstionem. versiculo 22. eod. libro. vbi etiam dicit hanc esse communem opinionem, & ipsius

& ipsius filius Bart. consili. 263. capio primum. in 2. dub. lib. 2. & consilio 114. præfens consultatio. lib. 4. & Bene. Cap. qui ita dicit communi & teneri consili. 42. punctus, quidam Venautius. & cõsil. sequen. incip. punctus, quidam Massius. in 1. dub. Guid. Pap. quæst. 228. ex dicto processu, in prin. Stephã. Bertr. consilio 119. viso casu, in 1. dub. libro 2. & consi. 223. viso casu. numer. tertio. libro 3. Phil. Dec. in 1.1. post princ. C. de secun. nup. & consilio 86. pro resolutione casus. versiculo, restat ergo tertius casus. & consilio 230. proponitur quod ex Petro. versicul. ad dubium de quo queritur. Ioann. Monteferr. in repet. l. frater à fratre. versicu. in decima septima quæst. ff. de cond. indebiti.

Nam & Charondas ille prudentissimus legislator, nec viris quidem secundas nuptias permisit. Qui liberis (inquit) suis nouercam superduxerit, eum neque villo dignitatis loco, pretiue virum habeto: neque vlla ciuium consuetudine communicare, fræuere finito: quippe qui malum alienum rebus ipse suis intulerit. Si prosperè enim tibi coniugium primum fortè successerit, eo successu contentus conquiescito. Sin aduersum obtigerit, idem malum secunda exploratione tentare velle, furiosus est. Nam qui bis ab assequenda re in suis negotiis fallitur, demens is meritò existimatur. Hæc Diodorus Siculus Bibliothecæ libro 12. vbi & illud subdit à Philemone poeta Comico, de his, qui sæpe nauigando maris scæuitiam experiri voluere pro lege traditum, non admiratum quidem, si quem duxisse vxorem conspexerit, verum secundum coniugium quæsiuisse: tutius nãque tolerabiliusque videri, his sese maris periculis & tempestatibus exponere, quàm muliebribus ludibriis & fluctuationibus intestinæ pesti vitã obnoxiam degere.

Quæ quidem Philemonis similitudo in memoriam reuocat, quod decreta nostra canonica ex D. Augusti no nauigare eum dicunt, qui matrimonium cõtrahit, in c. nos nouimus. & ibi gl. in verbo, nauigasti. 17. q. tanquam scilicet vtroque modo multa pericula & plerumque naufragia subeamus. Est autè Publij Syri Mimis apud Gellium lib. 17. c. 14. & Macrobiũ Satur. 2. cap. 7.

Improbè Neptunum accusat qui iterum naufragium facit.

Quod ad iteratas nuptias ex his quæ diximus trahi potest, vt scilicet ingales deos (quos Ethnici vocant) improbè accuset, qui nuptias iterat. Ex quo & illud epigramma.

Si quis semel maritus alterum lectum scetatur,
Naufragus enauigat bis profundum difficile,
Sive manis molestum.

Thomas autem Morus sic carmine reddidit:

Qui capit vxorem defuncta vxore secundam,
Naufragus in tumido bis natat ille freto.

Dixi autem supra versicul. ab hinc 3. maxima ex parte pœnas sceminarum secundas nuptias contrahentium ad viros quoque pertinere, quia id non generale est, nec procedit in pœnis quæ statutæ sunt in mulieres, ob id quod intra annum luctus ad secundum matrimonium cõuolant, quippe quæ ob aliud puniantur, quàm propter ipsarum secundas nuptias, vt probatur in §. primæ siquidem. versicul. sed viri quidam. in authent. de nupt. & voluit Azo in dicta Summa de secun. nupt. in princ. & Hostien. in Summa eodem tit. §. quare & qualiter. versiculo, sic vidisti de pœna. Bald. in authent. iisdem pœnis. versu.

item nec pœna nubentium. C. de secun. nup. Ang. in §. quia verò. in authent. de non elig. & in §. si verò expectet, circa fin. in authenti. de nupt. Rom. d. consilio 82. & alij multi ex iis quos citauimus in d. vers. ab hinc 3. Et satis probat tex. in l. vxoris. ff. de his qui not. infam.

An autem huiusmodi pœnæ, & quæ ex iis sint sublatae de iure canonico, propter illud verbum Apostoli 1. ad Corinth. 5. dico autem non nuptis & viduis, bonum est illis, si sic permanserint, sicut & ego, quod si continere non possunt, nubant: melius est enim nubere, quàm vri. Et quod quibusdam interiectis scribit, quod si dormierit vir eius, liberata est à lege: cui autem vult, nubat, quod & nos supra citauimus. Ex quibus certè videntur illæ pœnæ esse sublatae, per capitul. super illa. & capit. vlt. extrà de secun. nup. Sed tu tamen (ne te hîc diutiùs detineam) vide gloss. Innoc. Host. Ioan. Andr. in c. vlt. cod. tit. Bart. in l. 1. C. eo. quoque titul. Petr. Anch. consilio 101. ex prædicto themate in 1. & 2. dub. cum aliis propemodum infinitis adductis à Felin. & Deci. in capitulo, ecclesia sanctæ Mariæ: illo quidem versu. quarta limitatio, cum duabus primis limitationibus, illius quartæ limitat. Dec. autem versu. secunda conclusio, cum multis sequentib. de constitut. & eodem Deci. consilio 230. proponitur quod ex Petro. versu. circa primum.

Denique quod ad hanc rationem attinet, quæ secundas nuptias nō peræquè magnificat ac primas, bruta quædam animalia id quoque sensu quodam naturali sentire & agnoscere videntur, veluti natura ipsa eius rei illa admonente. Cornices enim mortuo mare marito non exiguo tempore, sed nouem hominum ætatibus viduæ perseuerant, vt tradit Plutarchus in libro cui titulus est, Oti alogológou chrifthai. & Ælianus libr. 3. de Animal. vbi & ob id tradit veteres in nuptiis post Hymenæum cornicè innuocare solitos. Et idem quoque de lyncibus prodidit Seruius enarrans eum locum Virgilij, libro quarto Æneid.

Non licuit thalami expertam sine crimine vitam
Degere, more feræ.

Et nos quoque diximus in nostris legibus connubialibus. l. 13. numero 4. & 5. vbi & nos alia huc pertinētia scriptimus. Et facit quoque ad hanc rationem, quod dicimus supra versu. incip. sexagesimo secundo quod & idem.

Sed & alia item est ratio huius regulæ, quam tractamus, generalis quidem illa, ad omnia quæ ad eam pertinent, nedum ad nuptias, quod scilicet prima quæque omnibus in rebus & ad quæuis, omnia sunt multò excellentiora, præstantiora, efficaciora, utiliora, potiora, robustiora, vt ex multis & penè dixerim infinitis pater, quæ tibi abundè, & vereor ne superfluentè scriptimus in nostris commētariis Primigeniorum, in præfatione, ex quo loco quæ voles mutuari poteris, ne hîc repetam.

LIMITATIONES.

PRIMA LIMITATIO.

Sed hæc multis modis limitanda sunt. Et (vt sequar ordinem) Fel. in d. c. 2. de treug. & pace.

Primò limita, vt non procedat, quando non valuit primus actus, quia tunc reiterandus est. nam d. spositio loquens de actu, intelligitur de primo qui valuit, per tex. in l. qui per salutem. ff. de iureiurando. vbi qui

qui per salutem suam iurat, cum non ita specialiter iusiurandum esset ei delatum, iurasse non videtur, & ideo ex integro solenniter iurandum est. Ex quo Bart. not. si non legitime iuratum est, iterum iurandum esse. Bal. autem ex eo dicit, quod, ommissio modi & formæ reddit actum nullum, tamen iteratò fieri potest cum obseruatione debitæ formæ. Et ita (inquit) intelligenda est l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. signific. cum scilicet primus actus est validus. Dicit quoque per eum tex. quod mandatum citadi nō finitur per citationem inuvalidam, id quod dicit not. dignum. Alex. in l. serui electione. ff. de legat. i. quod & idem voluit Rom. in d. l. qui per salutem. in fi. vti eum allegat Iasibi, nullam Bal. mentionem faciens nihil tamen in lect. Rom. reperi. Sed & ex eo tex. in d. l. qui per salutem. not. Alber. in princ. quod actus inutilis præcedens, nō impedit reiterationem sequentis utilis.

Est in eandem sententiam text. in l. hæc conditio, filiæ meæ. in princip. ff. de cond. & demonstrat. vbi hæc conditio, cum nupserit, non impletur cōtractus nuptiis inutilibus, vt quia ea filia nondum esset nubilis ætatis, vel quia ei nupsit, cuius nuptiis interdictum erat, sed posse eam implere cōditionem. cum de iure postea contraxerit, & ibi not. omnes per secundam nuptiarum coniunctionem, impleri conditionem, cum priores de iure non subsistunt. Et Paul. Castren. in fin. dicit eam legem semper ad hoc allegari, vt cum lex, vel statutum loquitur de aliquo actu, qui potest sortiri iuris effectum, debet intelligi de actu valido, quia actus inuvalidus habetur pro non facto. & Socin. ibi versiculo vltimo not. ex ea l. not. dispositionem, siue legis, siue hominis verificari in primo actu valido, nō autem in primo actu inuvalido.

Et huc quoque pertinet text. in l. is qui hæres. in princ. ff. de acquir. hæred. vbi hæres institutus sub conditione, si ante conditionem existentem repudiavit, nihil egit, ideo existente postea cōditione, adire poterit, vt etiam dicit text. in l. nec is. §. i. eodem titul. cū similibus. Et sic inquit Rom. in d. l. is qui hæres. non multum post princip. actus nullus nō impedit fieri eiusdem rei iterationem etiam in oppositum, ad quod etiam allegat l. vt proponis. C. quom. & quan. iud. cum simil.

Et alius item text. iuris canonici eandem sententiam adstruens, in c. si electio. de electio. lib. 6. vbi si electio facta nō secuta sit effectum, ob id quod electus ei consentire noluit, aut post consensum renuntiavit iuri suo, aut mortuus sit, aut propter eius occultum vitium irritatur, electores possint denuò eligere: habentque à dissensu, renuntiatione, morte, vel irritatione tempus integrum ad faciendam aliam electionem, ac si noua esset vacatio. Et idem vt dicit glo. ibi, in verbo, occultum, si propter superueniens delictum aut alium, per c. quam sit. & c. cupientes. & c. si religiosus. eodem titulo. Ad hoc autem quod dictum est de occulto vitio, vide quæ dicam infra hac eadem limitatione, vers. incip. hanc limitationem. & sequentibus.

Hanc quoque sententiam, vt scilicet sermo intelligatur de primo actu valido, & utili, & qui sortitus fuerit effectum, secutus est Ross. Bened. in suis quæst. Saba. q. i. vbi dicit, quod si alicui est collata potestas eligendi episcopum, & quempiam elegerit, qui cōsentire noluerit, & ita eius electio fuerit inutilis, & sine effectū, poterit iterum eligere. quæ fuit etiam

sententia Bartol. Brixi. quæst. 79. quidam dederunt potestatem. Bald. in d. l. qui per salutem. in vtraque lectura. vt supra ex eo diximus. & ibi quoque Alber. in fi. & eiusdem Alber. in l. quoties. ff. de opt. leg. vbi ad hoc allegat capit. auditis. de elect. & ipsius quoque Alber. post Iac. Bel. in l. matrimonij. ff. qui & à quib. & Bald. in c. olim ex literis. vers. si autē datur arbitriū. de rescript. vbi ex hoc dicit, arbitrium prorogandi intelligi de prorogatione, valida, quod si in ualida fuerit, poterit iterum fieri, & ad hoc citat d. l. qui per salutem. & d. l. hæc cōditio filiæ. super qua Raph. Cum. illud quoque dicit, quod diximus, eum cui facta est potestas eligendi, posse iterum eligere, si prima electio non valuit.

Et præterea hæc limitatio est eiusdem Baldi cons. 144: quod iudex non potuerit, post medium, vers. item quoties primus actus. lib. quarto, vbi & ex hoc consuluit iudicem, cui data est à statuto facultas eligendi arbitrum, si absentem quempiam elegerit, qui ideo arbitrari non possit, poterit iterum eligere. Et Salycet in l. dotis promissio. ff. de iur. dot. per d. l. hæc conditio. & Paul. Castren. cons. 103. viso testimonio Christiani. per illam eandem libique ex hoc in pulchro casu consuluit. & Fel. in d. c. 2. vers. fallit primò dicta regula, de treug. & par. Iason in l. diuortio. §. quod in anno. vers. tertio not. limit. ff. solut. matrim. & Alciat. in hoc nostro §. hoc sermone. ff. de verbo. significationibus.

Et huc spectat text. in l. 2. §. i. ff. de opt. leg. vbi si is, cui electio data sit centum amphorarum vini, acetum elegerit, optio non consumitur, poteritque iterum eligere. Et ex hoc not. gl. ibi nihil referre, an aliquid non fiat an nō iure fiat, & allegat pro simili d. l. qui per salutem. & l. quoties. ff. qui satisf. cog. vbi & idē glof. not. quæ & alia quoque iura citat, vt vtro bique videre poteris. Quibus addere potes l. quartā §. condemnatum. ff. de re iud. vbi etiam gloss.

Et illa iuris regula, non præstat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum. de regul. iur. libr. 6. id quod videre licet. vt ibi gloss. & alij dicunt in matrimonio inuvalido, quod non impedit secundum contrahi. c. si verum. 31. quæst. 2. & c. iuuenis. de spons. & c. literas. & c. accessit. de despōs. impub. Sed tu de hoc vide d. glo. & Ioan. Mona. in d. c. non præstat. Et in electione inuvalida, quæ non impedit secundam. c. scriptum est. in fi. & c. congregato. & ibi gloss. vlt. de rescript. de quo nos alibi diximus plenius. Et in stipulatione quoque inuvalida. l. si dari stipuler. ff. de verbo. obligat. cum aliis multis similib. congestis à Felin. in capit. ex tenore. vers. regula non præstat. de rescript. & quæ latè collegimus alicubi in tractatu Retractuum.

Nam & quod nullum est, nomen eius rei, quam significare vult, non habet, verbi gratia, sententia nulla non est sententia. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. & l. vltim. C. de senten. ex pericul. recitandis. & cap. vlt. post princip. eod. titul. libro 6. & clemen. pastoralis. §. vt igitur. qui est vlt. eodem titul. & cap. imprimis. §. vlt. & iterum capitul. statutis. 2. quæst. 1. Et in instrumentum nullum non dicitur instrumentū. Baldus in capitu. constitutus. per eum text. de transact. & est etiam bonus textus in l. cum precibus. C. de probationibus. ex quo ille versus non admodum elegans, sed citatus à glo. in cap. admonere, in princ. 33. quæstio. 2.

Si re priueris, nec nomen habere mereris.

Cum aliis multis ad hanc sententiam pertinentibus à Ias.

à Iaf. collectis in d. §. condemnatum. versicu. not. ex isto tex. cum multis sequent. & à me in tracta. Re-tractuum tit. i. §. i. gloss. 2. num. 5. & multis aliis seq. Hanc autem rationem huius limitationis inter ceteros affert Iafon in l. serui electione. §. i. num. 3. ff. de legatis primo.

Sed & huc pertinet, quod testes, qui non rectè recepti sunt, possunt reiterari, etiam post publicationem, ut satis innuit tex. à contrario sensu, in clemen. 2. in verbo, ritè receptis. & ibi gloss. quæ id expresse vult in verbo, ritè. & Card. Fl. post Pau. Elea. in 3. quæst. id intelligens, quando receptio est nulla ipso iure, & Petrus Anchar. in 4. quæst. Anton. Ioann. Lig. & Imol. super d. gloss. in verbo, ritè, de testib. & glo. in capitulo, cum causam. in gl. vltima ad finem. & ibi Hostien. versiculo, sed si testis. Ioann. Andræ. in fin. Bald. versic. quærit Ber. quid si testes. Petrus Ancha. versic. item quid si testis. Anton. Imol. versicu. in eadem gloss. in fin. extrà eodem titulo. Specul. in titu. de teste. §. i. versicul. quid si idem testis. & sequet. & ibi quoque Ioann. Andræ. in additionibus. & Bartol. in authentic. at qui semel. versiculo, quæro quid si prior. & ibi Bald. versiculo octauo fallit. C. de probationib. & idem Bartol. in l. qui per salutem. in fi. & Alexand. qui ita dicit communiter teneri, & Iafon qui id latè exequitur. versic. item per istum tex. vbi & ita tenuere omnes. Bald. in l. per hanc. versic. & modo venio, ibi. & ista. est veritas. C. de tempor. appellat. & l. si quis testibus. versicu. quandoque ratione solennitatis, & ibi quoque Salic. ad fin. dum allegat d. clemen. C. de testib. Imol. in capi. per tuas. vers. fallit primò, de testib. Fel. in c. in literis. versic. 3. de offic. deleg.

Et huc ad stipulatur, quod dicitur testem mace, atque imminutè, & nō perfectè examinatum, adeò, ut eius testimonium sit inutile, posse iterum examinari, etiam post publicationem testimoniorum, si id factum sit culpa iudicis: licet secus sit, si culpa partis id factum fuerit, ut per gloss. dict. capitulo, par tuas. in gloss. prima, in fine. & ibi Imol. in verbo, negligenter. Imol. versicul. secundo casu. & Panormitan. versiculo, venio ad secundum, cum multis sequentibus. & ferè omnes, licet non ita clarè, de testibus. Bald. in l. veluti. §. hæc vox. quem legit (ut plerique omnes) cum §. prætor. ait, qui est vlti. leg. si quis ex argentariis. & ibi Ang. qui id dicit valde not. & Iafon qui alios citat in 6. not. versic. vnde facit iste tex. ff. de eden.

Adde quod solus is actus præoccupationem inducit, qui de iure sortitur effectum, ut tradit Oldrad. consilio 313. thematale contra promissionem. versiculo tertio si quis. & iterum versiculo sexto nuntiatio. quod sic probat, nam in leg. qui vltimo. ff. de pæn. scribitur, quod qui vltimo supplicio damnantur, statim & libertatem, & ciuitatem amittunt. Et statim post subditur, Itaque præoccupat hic casus mortem, & nōnunquam longum tempus occupat. Alibi autem legitur, quod talis præoccupatio locum non habet in ea sententia, quæ de iure non sortitur effectum, leg. secunda. §. vltimo, eodem titulo, & leg. si quis filio exhar. §. quod si quis. ff. de iniust. rupt. & irrit. test. Præterea nuntiatio operis sic præoccupat ædificantem, siue iure, siue iniuria facta sit, ut quicquid post eam ædificatum est, sit demolendum. l. prima. ff. de oper. nou. nuntiat. Si tamen nuntiatio ineptè facta sit, ut effectum habere nō possit, non habet vim præoccupationis, ut not. gl. in dicta

l. i. in verbo, per renūtiationem, & iterum in verbo, eatenus.

Addit & Oldra. alia huc spectantia, nempe stipulationem primam impedire vim & efficaciam secundæ, super eadem re eodem modo interpositæ, nisi tamē prima illa sit talis, ut possit exceptione repelli, ita ut non sortiatur effectum. l. qui bis idem. & leg. si dari stipuler. ff. de verborum obligationibus. Et similiter præcedentem ascriptionem libertatis impedire subsequens legatum. serui, si non appareat de contraria voluntate. l. si idem seruus. ff. de legat. 2. & l. si seruus. ff. de fideicommiss. lib. Quod ita tamen, de mum obtinet, si ascriptio libertatis sit efficax, & vtilis, aliàs non. l. si seruus legatus. §. si seruus alienus. ff. de legat. i.

Item si sint duæ viæ, ut cum nostris ac vulgò loquar, quarum vna alterius electione tollitur, id tamen ita intelligendum sit, si prima electa potest de iure sortiri effectum, aliàs non. l. si vero. ff. de bon. libe. vbi ita scribitur. Si verò non habuerit effectum petitio eius, dico non impediri, quominus adiuuetur. & l. filium. §. si quis contra tabulas. ff. de leg. præst. cuius hæc verba sunt, Si quis contra tabulas bonorū possessionem acceperit, deinde postea apparuerit eum ex his liberis non fuisse, qui eam bonorum possessionem accipere possint, obtinet non esse ei denegandam legatorum petitionem. Et in vniuersum, ut vna via inutilis electa, non tollat aliam vtilem: probat tex. in leg. mater decedens. & ibi Roman. ff. de inoffic. test. & l. Claudius. ff. de acquir. hæred. & leg. legitimam. ff. de petit. hæred. & leg. vlti. C. de cond. ex leg.

Et per hæc concludit Oldrad. dicto consilio 313. quicquid primum obstat sequentibus, tum demum tantum obstat, si habuerit effectum: in idque allegat dict. l. hæc conditio filiar. ff. de condition. & demonstration. quæ quidem leg. est ex illis, quibus potissimum innituntur, qui hanc limitationem ad hanc nostram regulam afferunt, ut nos diximus supra in eadem limitatio. versicul. est in eadem sententiam. & aliis sequen. ut inde intelligas Oldrad. hæc omnia ad hanc dissertationem referre. Nam & in id quoque citat dict. leg. secunda. ff. de optio. leg. vbi data optione seruorum, si quis alienum seruum, vel hominem liberum optauerit, non consumpsit optionem, quem tex. & nos sæpè in hoc tractatu citauimus, citatque etiam l. si maritus sit. §. vlti. ff. de adulter. vbi si quis adulterum & adulteram simul detulerit, nihil agit, poteritque quasi neutrum detulerit, rursus à quo velit initium facere, qui nihil prima delatione egit.

His quoque concinit, quod qui agit ad debitum ex cōditione, nondum ea conditione impleta, & ob id succumbit: tamen ea cōditione postea impleta, denuò potest agere. l. grege. §. si sub conditione. ff. de ædil. edic. & l. si mater. §. eandem. vers. & ideo si fortè sub cōditione. ff. de except. rei iud. Quarum legum auctoritate subnixus Accur. in l. i. post princip. in verbo, nec tenere. ff. si mens. fals. mod. dixit. tradit, eum qui actionem ineptam proposuit, & ob id repulsus sit, posse redire ad aptam. quod & probat tex. in l. sed & si pupillus. §. si institoria, & ibi glo. Bald. & expressius Alber. & Salice. ff. de insti. & in leg. Bebius, in fi. & ibi quoque Alber. ff. de pact. do. & capi. coram & ibi Petr. Ancha. in iij. notab. de rescri. & capitul. examinata, de iud. Et id quoque ipsum voluit Sig. Home. consilio 142. in quaestione vertete. vers. præterea

præterea in simili. ubi & alia iura citat, & Petr. Anchar. in cap. ne captandæ. in 3. notab. de concess. præbend. lib. 6.

A quo non longè abest, quod actor ideo à iudicio repulsus, quod reus rem petitam non possideret, non prohibetur postea iterum agere, si reus inceperit possidere. l. quoties. §. ult. & l. sed si postea. ff. de noxal. actio. & l. si à te, in princip. & l. si rem meam. & l. si quis ad exhibendum; quæ continuè sequitur. ff. de except. rei iudica. & l. procurator ad exhibendum, in princip. ff. rem rat. habe. & l. neque, quæ est iij. C. ad exhibend. Et facit quod scribitur in leg. si mater. §. eandem, in princip. & in l. si is qui hæres, etiam in princip. ff. de except. rei iud. Et quod scriptum reliquit Paul. Castr. consilio 313. ista pronuntiatio. libr. 2. quod si quis ineptè & non seruata forma statim iudicem recusauerit, ob idque fuerit reiecta recusatio, non prohibetur eandem postea rectè ritèque proponere. De quibus & aliis similibus nos multa diximus in tract. Retractuum tit. i. §. 8. nu. 3. qui igitur, & multis seq. ut ibi videre poteris.

Cui finitimum est quod semper aliàs actor qui succubuit propter ineptitudinem actionis, iterum auditur aptè eam proponens. cap. examinata. extrà, de iudic. cum si. Et similiter qui appellauit potest iterum appellare, si ob id victus est, quod ineptè exceptionem à qua repulsus est, proposuerat, etiam in eo casu quo aliàs non posset ampliùs appellare, ut est text. in clemen. ult. & ibi Card. Flor. in 2. not. & alij de appellat.

Et ad hanc quoque limitationem pertinere potest, quod finita nuntiatione noui operis per mortem nuntiantis, & ita effecta inutili & inefficaci, potest iterum nuntiare. Ita enim voluit gloss. in l. non solum. §. morte, in verbo, ius prohibendi. ff. de oper. no. nuntiat. quam ibi sequitur Bart. versic. quærit gloss. an finita nuntiatione. An autè & quando aliàs post primam nuntiationem liceat iterum nuntiare, vide Bar. in l. cum procurator. §. si dominus. versic. quæro an post primam. & ibi Bal. post princ. eo. tit. & rursum ipsum Bart. in l. prætor. §. hoc autem interdictum competit, circa si. & in §. & si satisfdatum, eod. tit.

Et huc quoque spectat, quod licet baptismus sit sacramentum minimè iterabile. Est enim, ut tradit Apostolus ad Ephesios c. 4. vnus Deus, vna fides, vnum baptisma, & reperitur in c. hi qui baptisma, l. q. 1. & diximus suprà, in princip. versic. incip. nonagesimo. Si tamen quis baptizatus fuerit ab hæretico, præsertim Paulianistis & Cataphrygis, quorum baptisma nullum est, cum in forma ecclesiæ non baptizent, iterum baptizari potest, & debet, ut scribitur in §. de is specialiter, & in c. si quis confugerit, & ibi Arch. ca. q. & cau. & c. Daibertum, & ibi glo. & Arch. l. q. 7. & glo. in cap. sicut. 68. distin. ubi id declarat. & Lucas Pen. in l. si quis decurio, versic. quemadmodum ergo. C. de decur. li. x. Cuius rei rationem reddens ea gloss. in dict. cap. Daibertum: nam quod ait, male fit, vel minus plenè, ex integro est agendum, & allegat d. l. qui per salutem. ff. de iureiuran. suprà in princip. huius §. allegatam.

Similiterque licet semel ordinatus nec possit, nec debeat iterum ordinari. §. breuiter. l. quæst. 7. tamen si non rectè aut legitimè ordinatus fuerit, potest ac debet iterum ordinari. ca. qui per illicitam. lisdem quæst. & cau. & ibi, glo. quæ id trahit ad electionem cuiuspiam rei non rectè factam, ut reiterari possit, & ibi quoq. Arch. quia, ut hic dicit, cum non tenuit

electio, perinde est ac si facta non fuisset, per l. 2. ff. de opt. leg. Sed nos de hoc alibi plenius dicemus.

Et illud itè, quod olim apud antiquos Romanos moris fuit, ut prima hostia non litante, altera ac tertia ac deinde plurimæ, donec litatum foret, adhiberentur. Vnde cum Paulus Æmilius bellaturus aduersus Perseum sacrificans non litasset vsque ad vicesimam hostiam, in vicesima prima apparuerunt signa victoriam promittentia, ut tradit Plutarchus in vita illius. Nam & Tullius libro secundo, de diuinatione. ita scribit, Cum enim tristissima exta sine capite fuerunt, quibus nihil videtur esse diuini, proxima hostia litatur sæpè pulcherrimè. Et non multò post. Quà tandem euenit, ut literetur aliis, aliis non literetur? Quæ autem inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? Et Livius 3. decadis libr. 7. Immolasse eo die quidam memoriæ prodidere Cos. Marcellum: & prima hostia cæsa, iecur sine capite inuentum, in secunda omnia apparuisse, quæ assolēt. Et v. decadis libr. j. Cin. Cornelio, & Q. Petilio, Cos. quo die magistratum inierunt immolantibus Ioui singulis bubus, uti solet, in ea hostia, qua Q. Petilius sacrificauit, in iecinore caput non inuentum. Id cum ad Senatum retulisset, boue perlitare iussus. Et paulò post, alter Cos. curam adiecit, qui se quod caput iecinori defuisset, tribus bubus per litasse negauit. Senatus maioribus hostiis vsque ad litationem sacrificari iussit. Hucque, etiam spectat illud eiusdem 4. Decad. lib. v. in princ. primæque hostiis perlitatum est. Et quod scribit Suetonius in Iulio Cæsare c. lxxxj. De inde pluribus hostiis cæsis cum litare non posset, introiit curiam sprete religione. De quo etiam Plin. lib. ii. c. 27. scribit non semel, sed bis ipsi Cæsari sacrificanti cor in extis defuisse. Lucius autem Florus lib. 4. tradit eum centum victimis perlitare non potuisse. Sueton. quoque (ut ad eum redeamus) in Augusto, c. xcv. circa Perusium sacrificio non litante, cum augeri hostias imperasset, &c.

Hucque spectare videtur illud Virg. lib. 3. Æneid.

Rursum in successu longo sub rupe cauata,

Arboribus clausi circum, atque horrentibus ymbri,

Instruimus mensas, arisque rep onimus ignem.

Quem locum enarrans S. Iulius, fit autem (inquit) iteratio hæc secundum rationem sacrorum. Nam duplicuisse prima ex prodigiis iudicatur. Sed & idem in eum locum ipsius Virgilij lib. 8. eiusdem operis:

Interea sacra hæc (quando huc venistis amici)

Annua, quæ differre nefas, celebrate fauentes.

Anniversaria (inquit) sacrificia ideo non differuntur, quia nec iterari possunt. Nam Kalendaria, si qua fuerint ratione dilata, possunt repeti, nec piaculum eorum intermissione committitur. Nec prætermittendum, quod idem Seruius alibi in eundem librum eiusdem operis enarrans eum locum,

& cæsa iungebant fœdera porca.

Scribit in omnibus sacris fœminini generis plus valere victima. Denique si per marem litare non possunt, succidanea datur fœmina. Si autem per fœmininam non litassent, succidanea adhiberi non poterat.

Illud enim sciendum est, has secundarias hostias succidaneas dici, quasi succedaneas. Et, litera per morem compositi vocabuli in l. literam commutata: quoniam scilicet, si primis hostiis litatum non esset, aliæ post alias ductæ cædebantur, quæ quasi prioribus

iam casis luendi piaculi gratia subdebantur, & succidebantur, vt scribit Aulus Gellius libro 4. Notitium Atticarum cap. 6. & Festus Pompeius in verbo, succedanea, & eorum nomine tacito, vt assole, Celsus Rhodiginus libr. 3. Antiquarum lectio- num cap. 6.

Nec apud Romanos tantum de quibus intelligunt superiores scriptores, sed & apud Lacedæmonios quoque id obseruatum fuisse cōperimus, vt si primis hostiis litare non possent, rursus immolabant, donec litarent: quod videre licet ex Plutarcho, teste quidem locupletissimo in vita Aristidis.

Adde quod apud ipsos Romanos, vt ad eos redeamus, si quando votum Diis non ritè factum esset, de integro faciendum erat, vt videre licet apud Liuium 3. Decad. libro 2. cuius hæc verba sunt, Qui inspectis fatalibus libris retulerunt patribus, quod eius belli causa votum Marti foret, id non ritè factum, de integro atque amplius faciendum esse. Quin ex eodem auctore cum feriæ Latinæ non rectè factæ fuissent, denuò instaurabantur. Eius in eam rem verba ex v. Decad. libr. 1. hæc sunt: Latinæ feriæ fuere ad diem 3. Non. Maij, in quibus, quia in vna hostia magistratus Lanuuius precatus non erat P. R. Quiritium religioni fuit. Id cum ad Senatū relatum esset, Senatusque ad Pontificum collegium reieccisset, Pontificibus (quia non rectè Latinæ factæ essent) instauratis Latinis placuit Lanuui- nos, quorum opera instauratæ essent, hostias præbere. Et simile quippiam tradit ipse Liuius de ludorum magnorum instauratōe, 1. Decad. libro 2. Sed hæc omnia superstitionis magis, quàm verè religionis esse semper putauit.

Nec interim omiserim (fata quæ vocant) atque somnia vnīs ac primis nuptiis nō consumi: si credimus Artemidoro Daldiano lib. oneirokhitikōn 2. c. 12. Cū (inquit, Græcè quidem sed in hunc sensum) quispiam sibi puellam desponsasset, ac in somniis sibi visus fuisset sedere super ariete, atque ex ipso ex anteriore parte decidere, quidam somniorum interpres, vxor tua (inquit) scortabitur, & vt dici solet, cornua tibi faciet. Quamobrem is recusauit diutius matrimonium perficere, sed vix tādē amicorum suasu sponsam illam suam duxit in vxorem, eamque obseruauerat & acriè obseruabat, & illa quidem sine vlla impudicitia macula, anno exacto decessit. Verum ille existimans somnij illius præfagiū consumptum esse, aliam vxorem duxit, quæ foeminas omnes impudicitia prætergressa est, atque ita somnij fatum impleuit.

Quæ somniorum mētio meminisse me facit cuiuspiā somnij & ad hunc quoque locum pertinētis. Astyages ille postremus Medorum rex somniauit ex genitalibus Mandanes filia tunc prægnantis vitem enasci, quæ omnem occuparet Asiam, quod somniorum interpres affirmauit id portendere, vt proles eius filia regnaret: quod ægrè ferens Astyages iussit puerum, quem filia pareret, interimi. Sed id periculum fato quodam euasit puer, cui postea Cyrus nomen fuit: cumque crederetur esse filius pastoris, essetque iam decennis, atque vnā cum pueris æqualibus luderet, cæteri pueri illum in regem sibi delegerunt, quibus munus quippiam aut magistratum, vt cæteri reges, demandauit, quod si imperata non fecissent, multis verberibus afficiebat. De quare à petentibus puerorum querela Astyagi delata, is accessit ad se puero & interrogato, cum

nihil mutato vultu respondisset, se vt regem delectum fecisset, cum dicto audientes esse nolissent: quod cum Astyages ad Magos illos somniorum interpretes retulisset, ita rem interpretati sunt, tanquā Astyages esse illo somnio defunctus, agitato iam inter pastores regno, nec illum iterum regnaturum. Quod tamen postea longè aliter euenit. Nam Cyrus Astyagem regno priuauit, idque sibi asseruit, illo Hyrcanorum genti præposito, vt relatum est ab Herodoto lib. 1. & Iustino lib. 1.

Hanc limitationem non iniusta ratione possit quis de- clarare, vt procedat, nisi si quis primum actum inutilem & prohibitorum scienter fecerit: neque enim postea ad sum ipsius commodum, poterit alium actum utilem facere. Verbi gratia, in casu d. l. hæc conditio. ff. de cond. & dem. si quis illicitas nuptias scienter (vt diximus) contraxerit, tunc enim non iu- uatur per alias nuptias, vt dicit Bar. in ea ipsa l. hæc conditio. per l. matrimonij. ff. qui & à quib. imò pu- niri debet ob primas illas nuptias. l. qui contra legū præcepta. & ibi not. C. de incest. nupt. Neque enim æquitas quæ innititur ea lex, iuuare potest nec de- bet delinquentem. & sequitur Bened. Plumb. in d. l. matrimonij. & Imo. in d. l. hæc conditio. addens & hanc rationem, ne sit melioris conditionis delin- quens, quàm non delinquens, contra l. non solum. ff. de noxal. & c. eum qui, de præben. lib. 6. nisi (inquit Bar.) vt ad eum redeamus, si secundo contraxerit, & quidem licitè, cum eadem cum qua primum illi- citè contraxerat, tunc enim confirmatur, diciturque idem matrimonium. l. dotis promissio. ff. de iure do- tium. & facit (inquit) l. inter socerum. §. vlt. ff. de pact. dotal.

Verum Raph. Cum. in d. l. hæc conditio. dicit sibi non placere dictum Bar. quod innititur d. l. matrimonij. ff. qui & à quib. quia ea lex non negat, quin postea possit manumittere, vt eam ducat, sed vi primæ ma- numissionis non efficitur libera, quia secundum nō fuit causa manumissionis. Cui statim occurrēs Soc. dicit ibi non probari, quod dicit Rapha. & potius præsumendum esse manumissionem fuisse factam in casu, quo esset valida, non autem inualida & pro- hibita. arg. l. quoties. ff. de rebus dub. & l. merito. ff. pro soc. Nisi, inquit, diceremus sequendo Rapha. actum sequentem matrimonij, ostendere cuiusmodi fuerit voluntas in præcedenti manumissione. arg. l. si seruus plurium, in fi. ff. de leg. 1.

Porro illam Bar. sententiam cōfirmat, quod aliās cum is qui primum actum fecit inutiliter, in culpa fuit, non potest illum postea iterare, vt respondit Bald. loquens de inutili acceptance beneficij. cons. 228. per sanctissimum. lib. 4. per l. 1. §. quæsitum. ff. quand. de pecul. act. est annal. & alia iura ibi allegata. Cui adde & tex. id bene probantem in ca. commissa. & ibi Pet. Anch. in v. not. de elec. lib. 6.

Nam qui scienter eligunt, vel postulant indignum, a- mittunt facultatem iterum eligendi. ca. gratum. de postula. prælat. & c. bonæ, le. 2. & ca. cum in cunctis. §. vlt. & ca. innotuit. & c. cum Vintoniensis. §. vlt. & c. scriptum. de elect. & c. quanquam. & ca. si electio. supra allegato, in verbis, occultū eius vitium. & ibi glo. in verbo, occultum. & cap. si compromissarius. vers. si verò eligat. eod. titu. lib. 6. cum aliis infinitis similib. & nemo dubitat in electionibus, quæ fiunt à personis ecclesiasticis.

Sed an id procedat in iis quæ fiunt à laicis, dubitat Bar. tol. in l. cum quidam ita fideicommissum. vers. quid in elect

in electionibus. ff. de legat. 2. At Imol. in d. l. serui electione. in princip. dicit fortè aliter dicendum in illis, cum in pœnis fieri non debeat extensio. c. cum in pœnis. de regul. iur. in 6. Et idè (inquit) in simili in cap. cum cos. de offic. ordinar. patronus laicus, qui scienter præsentauit indignum, non priuatur potestate præsentandi, quod monet menti esse tenendum.

Verùm contra eam sententiam est tex. in §. si quis autem oratorij. in auth. de sanctis. episc. vbi hoc casu deuoluitur potestas eligendi ad superiorem, quem text. citat gloss. in d. c. cum vos. in verb. minus idonee. in fi. & alius text. in d. l. cum quidam. & ibi glo. in verb. qui offenderint. in princip. & ipse Imol. qui & hoc nuncupatim tangit. vers. item not. quod vbi. ff. de leg. 2. & sentiunt omnes vbique, dum tractant an eligentes possint variare, & alterum eligere, tenent indistinctè non posse, si scienter indignum elegerint, & inter ceteros Alb. post Petr. in l. i. vers. & quantum ad præsens. ff. si quis in ius vocat. & in l. eum qui certarum. ff. de verborum obligationibus. vbi allegat dict. §. si quis autem oratorij. Bartol. & ceteri præter Imol. vt iam diximus in dicta l. serui electione. ff. de legat. 1. vbi hoc Francisc. Aretin. expressim tractat. Quanquam & ipse Imol. in dicta l. cum quidam. postquam tenuit hanc postremam opinionem, vt dictum est supra, tamen postea in versicu. in glo. non offenderint. videtur nutare, quia ille text. in d. §. si quis autem oratorij. loquitur in pia causa, quam non licet (vt dicit) extendere ad alias causas non pias.

Denique si quis etiam aliter quàm eligendo, indignum scienter malè elegerit, vt dict. l. serui electione, voluerunt Bartol. & Bald. vterque, & Alberic. versicu. si verò tenuit. ff. de legat. 1. Pet. Anchar. in dict. capit. si compromissarius. versicu. vlti. quia text. dicit, & omnes propè per l. 3. in fine. cum l. sequen. ff. de opti. legat. super quo tamen Francisc. Aretin. in dict. l. serui electione. versicu. tertio adde in quantum, dicit considerandum esse an electio ita sit nulla, vt nullum pariat effectum, & tunc indistinctè possit eligens variare. dict. l. 2. §. 1. ff. de opti. legat. vbi simpliciter dicitur, quòd qui elegit rem alienam vel hominem, potest iterum eligere, nec distinguit an scienter elegerit, necne, vt distinguitur in l. 3. vt mox dicemus. An verò electio rei quæ eligi non potuit, fuit valida, & tunc quia electio habuit effectum, nec potest iterum eligere. dicta l. tertia, & l. quarta, eodem titu. nam in dict. l. tertia, electio quæ facta est de aceto non valebat, quia erat legata optio vini, & nō aceti: si tamen scienter legatarius eligat acetum, & hæres consentiat electioni tacitè vel expressè non poterit legatarius variare, quia aliud pro alio volente creditore solui potest. l. 2. §. appellata. ff. si certum petatur. In dicta autem l. 4. valuit electio, licet omnes res non fuerint exhibitæ, quia legatarius scienter potest renūtiare iuri suo, & idè ibi distinguitur ignorans à sciente. Et ex his (inquit Aret.) verificatur singul. doctrina Io. Monachi, Archid. & Ioan. Andræ. in cap. ne captandæ. de concess. præbend. lib. 6. de qua dicemus infra in xx. l. i. vbi videre poteris.

Et ad superiora quoque facit, qui scienter sibi elegerit viam incompetentem, sibi ita præiudicat, vt variare ei non liceat, per l. Paul. ff. de bon. liber. & l. cum qui. & l. contra maiores. C. de inoff. testamen. & voluit Alber. post Iacob. Butrigar. in l. cum in-

debitum. §. 1. de conditio. indebit. Et idem dicitur de eo qui scienter accipit fideiussorē non idoneos. vt l. si ab arbitro. §. primo. ff. qui satisda. cogant. & l. 3. ff. de fideiussor.

SED & secundò hanc limitationem declara, vt scilicet sermo simpliciter prolatus intelligatur de primo actu valido, cum ad ius sit relatio. Si autem fiat ad merum factum, intelligitur de primo actu qualitercunque consummato, etiam inualido, per l. fidei commissa. §. si quis decem. ff. de leg. 3. Ita enim voluit Bald. in l. qui per salutem. in princip. ff. de iure iur. Et ad hoc pertinent iura quæ dicunt sufficere conditionem fuisse completam de facto, etiam si non daret, aut nullum effectum sortiatur. l. si quis hæreditarium, alias, mulier. §. 1. & ibi Bar. ff. de cond. instit. & l. Mæuius. in princ. & ibi Bart. ff. de eod. & demòst. & l. quidam cum filium. ff. de verb. obli. De quò tu omnino videas Bald. in rub. C. de instit. & substit. in fi. & in l. i. versicu. quæro nunquid sufficiat. C. de his quæ pœnæ nomi.

Declara item tertio, vt per primum actum inualidum non consumatur dispositio, quado tractamus de iure quæsito conseruando, per d. l. qui per salutem. ff. de iure iur. At cum quærimus de nouo iure quærendo, primus actus etiam inualidus consumit dispositionem, vt videre licet ex d. l. matrimonij causa. ff. qui & à quib. vbi quærebatur de libertate acquirenda. Et ita nuncupatim voluit Iacob. Butrig. in d. l. qui per salutem. & ibi Alberic. circa medium, & Bartolus in secunda opposit. Angel. Salic. in vlt. opposit. & Ias. in fi. & Bene. Plumb. in d. l. matrimonij. ff. qui & à quib. Socin. in d. l. hæc conditio filiz. ff. de condi. & demòst. vbi tamen dicit facere cōtra posterius membrum, text. in d. l. hæc conditio. vbi tractatur de iure quærendo, & tamen dispositio non consumitur per primum actum inualidum. Nisi (inquit) dicamus, quòd id ibi procedit ex benignitate in vltimis voluntatibus, & relinquit cogitandum. Sed & tu vide quæ dicam infra in 13. limit. & in 22.

Illud autem scio semper aliàs ius quæsitū facilius conseruari, quàm ius nouum acquiri, vt videre licet ex multis in eam rem collectis à Barba. consil. iij. scribitur pulchrè. versic. nec ob. cum dicebatur. & iterum versicu. item do. Anton. ibi. libr. 1. & consilio 8. scribitur præclarè. vers. & mirum est. eodem libro 1. & consil. 20. scribitur apud Prophetam. versic. & est diligenter. eodem libr. 1. consil. 40. præclarè scribitur sapientiz. vers. & idè tollitur. eodem libr. 1. & latius consil. 41. illud afferam. vers. facit quod pulchrè. & iterum. vers. item est ponderandum. & consil. 19. præclarè scribitur primo. libro 2. & consilio 34. præclarè optimus. eodem libr. 2. & consil. 59. illis in modum. versicu. capto modò aliam. eodem libro 2. & consilio 13. à Ioue principium. vers. præterea faciat. libro 3. & consil. 19. vbi Christus. versic. istud non facit. eodem libro 3. & consilio 21. à Ioue principium. vers. ad secundum dubium. eod. libro 3. & consil. 62. illud afferam. versic. tertio erat ecclesia. eod. libro 3. & consil. 66. illud in medium. eodem libr. 3. Felin. in c. quæ in ecclesiarum. vers. & ista consideratio. de cōstituit. & Iason consil. cxxxvj. an rex Romanorum. vers. cum ergo Imperator. & seq. libro 2. & Philipp. Dec. in l. seruus. circa medium. versic. tertio regula procedat. C. de pact. & consil. clxix. consultus. versic. & hoc præsertim. & à nobis latissimè in commentariis consuetudinum Pictonicarum titu. 2. §. vlt. in Tom. 2. Reg. Iur.

gloss. 4. vt interim omittam quæ & nos de hac rescriptum in commentariis l. si vnquam. in verbo, donatione largitus, num. secundæ edition. 180. incip. sed hoc tamen. C. de reuoc. donat. & in nostris legib. connubialib. gl. v. vltimæ editionis, in verbo, contractus. num. 31. illud dicitur.

Declara quartò, vt procedat in eo, qui iure suo aliquid facit: nam si inutiliter facit, potest iterum facere: secus, si iure alieno, siue tanquam minister alterius, vt videmus in iudice ordinario, qui si inutiliter iudicauit, potest iterum iudicare vtiliter, non etiam iudex delegatus, vt not. in l. iudex postea quàm. & ibi gloss. & Doct. ff. de re iudicata. & in l. si vt proponis. la. 1. & ibi Bald. vers. secundò appof. & vers. item iurisdicatio. C. quomodo & quando iud. & in l. qualem. in fine. ff. de arbitr. & in l. absentem. ff. de pœnis. & in c. cum terra. de elect. & in c. significasti. de offic. iud. deleg. & per Innocen. in cap. in literis. & ibi quoque Ioan. Andr. in verbo, fructus, eod. tit. Ioann. Mona. in c. cum expediat. vers. item qui facit. de elect. lib. 6. & in c. si tibi. ad fin. de præb. lib. 6. & Doct. vbi que.

Sed quod dictum est de iudice delegato, vt etiam si inutiliter iudicauit, non possit iterum iudicare, intelligit Innoc. vt illum nonnulli citant, in c. 1. de re iudic. procedere, si ipse iudex delegatus malè iudicauerit per errorem iuris: secus autem, si per errorem facti, vt quia credebatur reum fuisse citatum, qui tamen non erat citatus, tunc etiam poterit denuò iudicare: vel si delegatus prouidet alicui de præbenda, quam credebatur vacantem, putans mortuum eum qui tenebat eam, cum viueret, non impeditur prouidere de alia verè vacante. arg. l. error. C. de iur. & fact. igno. Et id sequitur Bartol. in d. l. iudex postea quàm. in l. oppo. ff. de re iudic. & Petr. Anch. in cle. 1. venio ad quæstionem. eod. tit. vbi & idem dicit auctoritate Host. si probabili errore. iuris perperam iudicauit. & Paul. Castr. in l. cum quærebatur. ante medium. ff. eod. tit. vbi id dicit elegans dictum.

Sed hanc distinctionem reprobatur Bald. in d. l. si vt proponis. la. 1. vers. opponitur & videtur. C. quomodo & quando iudex. dicens eam nullo iure probari, nã iudex non tractat de damno, vel incommodo, de quo loquuntur leges facientes discrimen inter errorem iuris, vel facti, neque etiam sua interest consumere mandatum, item (vt subdit) illa distinctio est contra casum dict. l. si proponis. in qua iudex fuerat circumuentus in facto, habito respectu ad continuationem, & tamen vbi expirat iurisdicatio. Sed & illam distinctionem reprobatur Imol. in dict. l. postea quàm. ver. fallit etiam quartò. & ibi Alex. in 4. fall. Nec Inno. inquit, in d. cap. 1. de re iud. loquitur in sententia, sed in facto aliquo extraiudiciali, in quo siue erretur in facto, siue in iure, potest ille actus si non fuerit fortitus effectum, iterari, de quo nos postea dicemus in hac eadem limit. vers. incip. sed & aliter. Host. autem & Io. Andr. in d. ca. 1. vterque in verbo, ipso iure, ita de ea re loquuntur, vt siue delegatus erret in facto, siue in iure, possit actum extraiudicalem nulliter factum iterare. Sed tu hinc omnino vide quæ dicam infra in 2. 1. limitat. vbi & hac de re quoque loquar.

Similiter qui potest eligere iure proprio, si elegerit inutiliter, poterit denuò eligere, nisi scienter indignum elegerit. cap. si compromissarius. de electio. lib. 6. iuncto cap. vt circa. eod. tit. & lib. Secus in eo, qui habet eam facultatem non iure proprio, sed ex

potestate ei ab alio tributa, vt probat text. in d. c. si compromissarius. & voluit Bartol. in l. 2. ff. de optio. leg. & in l. serui electione. in princip. & ibi latè Imo. Fran. Aret. Alex. qui alios adducit, & Ias. ff. de leg. 1. Io. Mona. vbi supra. Io. And. in c. gratia. ad fi. de rescript. lib. 6. Albe. in d. l. qui per salutem. & ibi Paul. Cast. circa med. & Ias. in 2. not. & gloss. Host. Card. Florent. Anton. Imo. & Panormit. in cap. si electio. extra, de election. quos tibi adduximus alibi supra in principio.

Et ad hoc quoque vide Cyn. in l. vlti. vers. septimò quæro. & ibi Bald. in 4. quæstio. & Salicet. vers. cul. quæro octauò. C. de contrahend. emptio. Bartol. in dict. l. 2. §. 1. ff. de opti. legat. Alberic. in l. serui electione. vers. si verò alieno. & ibi quoque Bald. Imol. Alexand. Iason. vers. intellige istam conclusionem. ff. de legatis primo. eundem Albericum in l. prima. vers. & quantum ad præsens. ff. si quis in ius vocat. non ierit. & in l. qui per salutem. circa medium. & ibi item Bald. etiam circa medium. ff. de iureiuran. Ioann. Andr. in capit. gratia. ad finem. de rescript. libro sexto. Cardinal. Florent. in capit. causam. in 3. opposit. primæ quæstionis. & ibi Imo. in gloss. vltim. de electio. Petr. Ancharan. in cap. si compromissarius. vers. vltimò quia text. dicit, & ibi Dominic. de election. libro sexto. & in d. c. gratia. & ibi Philipp. Franc. numero 9. de rescriptis. libro sexto. Franciscus Aretinus consilio xvj. præsupponitur in facto. in 2. dubio.

Verum contra huiusmodi distinctionem videtur esse casus expressus in l. 2. ad fi. ff. de vacat. & excus. mune. quem tex. in id ponderat Bart. in prin. quòd quãdo electus excusatur, vel remouetur, electio alterius loco ipsius deuoluitur ad præsidè remouentè, vel excusantem, licet ea electio primùm pertineret ad ipsos eligentes. per l. 1. §. solent. ff. quan. appel. sit. & l. 2. ff. ad municip. & sic non possunt decuriones iterum eligere, quamuis iure proprio id ad eos pertineret. quod (inquit) est contra l. 2. ff. de optio. leg. Sed (vt subdit) ille electus fuerat per ipsum præsidè. Verum hæc diuinatio est, vt scribit Fran. Are. in d. l. serui electione. vers. extra glo. tractat. ff. de legat. 1. idèò aliter, vt subdit, dici posset, scilicet, quòd si superior ex officio, non via ordinaria appellationis remouet electum, potest & ex officio subrogare aliũ, vt euitetur circuitus, sicut dicitur in clement. auditor, de rescript. In aliis autem casibus procedat dicta distinctio, & hoc est (inquit) singularis limitatio ad prædicta.

Quando autè quis dicitur aliquid facere iure proprio, aut alieno, ne tu lector ignores, id discas ex Bartol. in d. l. 2. §. 1. vers. sed iuxta prædicta. & iterum vers. quæro qualiter. ff. de optio. lega. Card. Floren. in d. c. causam. vbi supra citauimus, de electio. Petr. Anchar. in d. c. si compromissarius. vers. sed iuxta prædicta. eod. tit. lib. 6.

Sed & aliter poteris limitare, vt qui elegit, vel quicquã facit iure alieno, non possit iterum facere, etiam si inutiliter primum fecit, vt procedat in iudicialibus, per dictam l. si vt proponis. & l. si præses. C. quomodo & quando iud. nam is statim definit esse iudex. l. qualem. in fine. ff. de arbitr. At in actibus extraiudicialibus siue ille qui fecit, sit ordinarius, siue delegatus, si non tenet quod fecit, vel si non bene fecit, vel aliàs effectum non habuit de iure, tunc illud poterit iterum rectè facere. Et de ordinario quidem constat, ex cap. cum in terra. de elect.

electio. Et de legato ex cap. significasti. de offic. deleg. Et videtur hæc distinctio probari in d. l. qualem. §. ult. ff. de arbitr. & in c. relatum. de præbend. vt nonnullis citatur.

Et hæc quidem est Innocent. sententia in cap. in literis, ante medium, de offic. delega. quem ibi sequuntur Hostien. Ioan. Andr. Bald. paulò post medium. Cardinal. Floren. in 3. quæstio. Anton. versicu. ad secundum. Imo. versicu. ad secundum, qui dicit menti tenendum. Felin. versicu. octaua limita. ipsi Hostien. & Ioan. Andr. clanculum in cap. i. in verbo, ipso iure, de re iudic. Compost. propè ad verbum, in cap. capitulum. versicu. item quid sit collatio. de rescript. Oldrad. conf. ccxcv. orta materia. versicu. ad id quod dicitur: Alberic. in l. iudex postea quàm, in princip. & ibi Imol. versicu. fallit quartò. ff. de re iudic. Bald. in l. qui per salutem, ante medium. ff. de iureiuran. & in l. vlti. versicu. quartò quæritur. C. de edend. vbi tamen pulchrè declarat, vt ibi videre poteris. & in d. l. si vt proponis. versicu. & hæc faciunt. & ibi Ang. ad fin. C. quomodo & quando iud. idem Bald. in l. vltim. in 4. quæstio. & ibi Salicet. in 8. quæstio. C. de contrahen. emptio. & Franc. Aretin. in d. l. serui electione, in princip. versicu. quartò adde. ff. de legat. i. vbi tamen id dicit communiter intelligi, secundum ea quæ dicam infra in 6. limit. versu. incip. huc item spectat.

Declara quintò in dispositionibus, siue prouisionibus competentibus iure primo, siue primario, ac proprio (quod aliter accipio quàm in præcedenti declaratione, vt intelliges ex his quæ nunc subiiciam.) Secus, si iure deuoluto, verbi gratia in casu cap. si electio. de electio. libro sexto, de quo diximus supra in eadem limitatio. versicul. incipien. & alius item tex. Si electio primùm facta à canonicis non sortita est effectum, quia electus dissentit, vel renuntiat, vel moritur, poterunt primi eligentes iterum eligere. Quod si superior iure deuoluto elegit, & electus dissentit, vel renuntiat, vel moritur, non poterit iterum eligere, sed ad canonicos redit electio, vt voluit gloss. in d. capit. si electio, in verbo, integrum, per id quod voluerunt gloss. Tancred. Hostiens. in capitu. ne pro defectu, extrà, de electio. negligentes esse priuatos tantùm ea prima electione, quæ occurrit. Et eam gloss. in d. ca. si electio, sequitur Petr. Anch. ibi in 4. no. & Domin. versu. in ea gl. & ibi, & intellige.

Declara sextò, vt procedat, cum quis exercet actum sibi de iure communi competentem, tunc enim si inutiliter exercuerit, poterit denuò exercere: secus, si iure speciali. Ita enim voluerunt Angel. & Gul. Cu. in d. l. qui per salutem. & ibi post eos Alberic. ante finem. Nam vt hic dicit, facilius tollitur ius speciale, quàm ius commune. §. quia verò verisimile. in authentic. de non alien. Cui adde & alium text. in l. eius militis. §. i. & ibi gloss. in verbo, quocunque modo. Bartol. Bald. & Angel. ff. de milit. testam. cum aliis concordantiis à me traditis in tract. cessante causa, cessat & effectus. limit. ii. num. 4. incip. nam vt dicit.

Declara septimò, cum actus primus nullus est, & inutilis ob omissam formam, vel solennitatem, tunc enim is iterari poterit: secus autem si peccatum sit in materia: tunc enim amplius iterari non poterit. Ad quod citari solet à plerisque, quos mox subiiciam. text. in l. quid tamen. & l. si de pluribus. ff. de arbitr. vbi si ab arbitro non fuerit seruata forma

mandati, non expirat mandatum, quin possit iterum arbitrari. Quod & seruandum est in iudice delegato. argument. l. non distinguemus. §. de officio. eodem titul. iuncto capitu. cum olim abbas. de officio. delega. & l. à diuo Pio. in princip. ff. de re iudic. Nam eadem est (vt inquit plurimi) in vtroque ratio.

Et ita quidem voluerunt Iacob. Ra. & Oldrad. in d. l. iudex postea quàm. & ibi Angel. in fin. Imol. versicu. fallit tertio. Pau. Castren. in princip. Alexand. versu. tertio fallit. ff. de re iudic. ipse Oldrad. conf. ccxcv. orta materia quæstionis. versicu. ad id quod dicitur. Cyn. in l. si accusatoribus. in secunda oppositio. & ibi quoque Iacob. Butr. & Salicet. ad fin. C. de accusat. idem Cyn. post Petr. in l. vltim. in 7. quæstio. & ibi Salicet. in 7. quæst. C. de contrahen. emptio. & ipse Cyn. in l. si vt proponis. la i. in i. opposit. & ibi ipse Iacob. Butrig. & Bald. versu. opponitur & videtur. & Salicet. C. quomodo & quando iud. Alberic. post Petr. à Bellaperti. in l. i. versu. & in quantum ad præsens. ff. si quis in ius vocat. non ier. & in l. serui electione. in prin. versu. sed pone quod collata. & ibi quoque Bart. Bald. Imol. & Alex. Iacob. Aret. alius Iacob. Rau. & Oldrad. in d. l. iudex postea quàm. & ibi, & iterum paulò post Alber. post mediū. Angel. in fin. Imol. versicu. fallit tertio. ff. de re iudic. Bartol. in l. in proposita. quam legit cum l. si societatem. §. arbitratorum. versicu. quæro si iniquè. & ibi Alber. in fine. ff. pro socio. & in l. qui arbiter. ff. de arbitr. & in l. qui per salutem. circa medium. & ibi Paul. Castren. post medium. ff. de iureiuran. & idem Bald. in cap. in literis. circa medium. de offic. deleg. vbi id dicit esse notandum. Cardin. Floren. & Imo. in capit. causam. ille in prima opposit. i. quæstio. & iterum in 3. opposit. eiusdem quæstio. hic super glo. ult. extrà de elect. Petr. Ancha. qui & hoc dicit procedere etiam in eo, qui scienter malè elegit, in c. si compromissarius, versicu. item quod dixi. de elect. libro sexto. quod est notandum ad ea quæ dixi supra in hac ead. limit. versu. denique si quis etiam. & Pau. Castren. in l. cum quærebatur, post princ. ff. de re iud. Imol. in l. si expressim, versicu. & hæc procedunt & iterum versicu. sed iuxta prædicta. ff. de appella. & Panor. in dicto cap. in literis, versicu. ergo putarem. & ibi Felin. versu. tertio fallit. de offic. deleg. & ipse Panor. in cap. qualiter, & quando. le. i. versu. aut non trāsiuit, de accusat.

Sunt tamen qui tenent contrarium in iudice, per d. l. si vt proponis. & d. cap. in literis. nec ad eum trahi debere dict. l. qui tamen, loquentem de arbitro, & inter hos Io. And. in d. cap. qualiter, & quando, le. i. & ibi Calder. & Anton. de accusat. & Imol. sibi contrarius in eo ipso cap. in literis, de offic. deleg. Sed Alex. in d. l. iudex. in 3. fallen. dicit eandem esse vtriusque rationem & arbitri & iudicis delegati, vt supra diximus, & in proposito videnda esse quæ not. Bart. in l. 2. ff. de opti. leg. & per Ray. & alios in l. serui electione. ff. de leg. i.

Sed quicquid sit de ea re, tamen si ex defectu formæ, vel solennitatis ij, qui actum eum fecerunt, sunt ipso iure priuati potestate eiusdem actus faciendi, nõ eum poterunt iterum facere. Licet secus si sunt tantùm priuandi. per ca. cum terra: in fin. de elect. quod loquitur de actu eligendi, idque ad hoc dicit not. Roma. consil. ccclxxxij. dubitatur primò, versicu. secundò si quis dixerit. vbi & id dicit voluisse Doct. in cap. publicato, eod. titu. licet illum text.

non allegant, & nos quoque diximus in d. l. si vnquam, vbi supra, nume. 380. incip. quadragesimum quod precedenti. & vide Host. in c. i. in verbo, ipso iure, de re iudic.

Declarat octauo, vt scilicet is qui actum fecit nullum, possit iterum & eum ipsum validum facere, vt procedat, si nullum est ipso iure, secus si ope exceptionis, vel officio iudicis est emendandum, tunc enim non poterit eundem iterare, vt voluit Bald. loquens in iudice, qui nulliter iudicauit, in l. vlt. in 4. quæst. de contrah. emptio. per no. in l. in proposita. ff. pro soc. & ante eum Din. prout allegant Alb. in l. serui electione. ff. de leg. i. & Cy. in d. l. vltim. in 7. q. C. de contrahen. empt. vbi tamen dicit id non placere Petro à Bellapertica. & idem voluerunt alij, quos tibi citavi in d. l. si vnquam, in verbo, reuertatur. numer. 174. incip. trigessimus septimus, cum non tenet. Ex quibus etiam intelliges, ita id procedere, vt etiam iudex possit ferre sententiam contrariam priori suæ sententiæ, quæ ipso iure nulla erat. per l. i. C. de sent. quæ sine cert. quanti. licet aliàs facere non posset, l. i. C. quan. prouo. non est neces. vbi id adnot. Salic. in x. oppo. & Felin. in c. cum inter monasterium, ante fin. de re iud.

Simile autem est quod publicato scrutinio electores poterunt variare, & iterum eligere, si electio est ipso iure nulla, secus si non esset nulla ipso iure, sed poterat annullari, quia tunc variare non poterunt, vt voluit Innoc. in d. cap. publicato, in princ. & ibi quoque Host. in verbo, nequeunt, & Bald. versicul. quæro, dicitur hic. & Panorm. versicu. vltimus quæro, & penè omnes de elect. cum aliis multis concord. quæ & nos congesimus in dict. l. si vnquam, vbi supra, nu. 375. incip. trigessimus octauus quod est, vbi etiam videbis. numer. sequen. quomodo id intelligendum est.

LIMITATIO II.

Secundò limita Felin. in d. cap. 2. versic. fallit secundò, de treug. & pac. non procedere hanc nostram regulam, vbi simplex sermo profertur in materia, quæ ex consuetudine regionis requirit iterationem. per id quod dicit Bald. in l. i. vers. ponè quòd testator. C. de fideicommiss. quòd si testator iussit heredem vestire uxorem viduam, certè id intelligitur, dum in viduitate permanferit, ex qualitate personæ. l. plenum. §. æquitij. ff. de vsu. & habita. nec sufficit quòd det vnum vestimentum pro tota vita ipsius viduæ, sed quolibet anno, quia de more est vt vestes quolibet anno renouentur, & talis est communis consuetudo testatorum, arg. illius l. i. Hæc ille.

Quem, vt id addas Felin. nuncupatum sequitur Rom. sing. 291. incip. legauit viduæ maritus. & Alex. qui id dicit valde signadum, quia sæpe accidit in facto, in d. l. diuortio. §. quod in anno. quem legit cum §. ob donationes, vers. secundò limita, & ibi quoque Iason vers. vndecimo fallit illud. ff. sol. mat. & idem Iason in d. l. in duobus. §. si is qui, in 8. simili. ff. de iureiurand. & Catel. Cot. qui hoc dicit singu. in memor. incip. legatum quod vxor, & Alciat. in hoc nostro §. hoc sermone.

Sed aduerte, lector, quòd in hac Baldi specie tria concurrunt, propter quæ id videtur procedere: primum qualitas personæ siue subiecta materia, deinde mos regionis, postremò testatorum consuetudo, quæ omnia ponderat Bald. in d. l. prima. vt non mirum sit, si tot concurrentibus ea sententia procedat: nam & fortiori casu Anton. consil. xxx. casus,

Titius quidam testator. in 1. dubio, ex facto respondit, quòd si pater habitationem domus, filia, cum v i dua erit reliquerit, ea si tertio & quarto vidua fiat, legatum consequetur ex subiecto, scilicet argumeto, nempe cum hæc verba sint generalia, & ad rem ex suapte natura reiterabilè referatur, per l. si ita stipulatus fuero à Seio. ff. de fideius. & alia quæ ibi allegat, & sequitur etià Alc. in hoc §. hoc sermone. Et vide quæ dicà infra, in 14. limita. ver. sed & huc accedit.

LIMITATIO III.

Tertio limita Felin. non procedere in materia fauorabili, & quæ benignam interpretationem recipit, quia in re non sequar ordinem ipsius Fel. sed primum pro hac limitatione tibi citabo tex. in l. hæc conditio, filia, ad si. in verbis, benignè tamen dicendum est. ff. de condi. & demonstr. quem tex. in id ponderat Franc. Aret. in l. serui electione, in fin. princ. ff. de le. i. vt in illo casu actus reiteretur ex benignitate, fauore vltimæ voluntatis: & sic, inquit, regulariter esset oppositum, nisi esset tantus fauor, super quo vide quæ dicam infra in 18. limita.

Sed in hac sententiam est tex. in l. placet, cum sequ. ff. de libe. & posth. vbi si quis instituit posthumum heredem, non vtique is solus institutus videtur, qui ex ea, quam habet, vxore, ei primum natus est, vel is, qui tunc in utero est: verum & is quoque, qui postea ex quacunque vxore nascetur, quod gloss. ibi dicit mirabile, propter fauorem institutionis, & testamenti conseruandi: aliàs autem secus esset per hunc nostrum §. hoc sermone. Ex quo intelligis ex sententia illius gloss. non esse locum huic nostræ regulæ in fauorabilibus. Et eam gloss. sequuntur respectu fauoris testamenti Bart. Albe. Rapha. Comen. Paul. Cast. post medium. ipse Alex. vers. nec obstat d. §. hoc sermone. & idem Bart. in l. si ita, ff. de aur. & arg. leg. idem Alexan. in l. qui filiabus, in princ. versicu. addo quòd etiam hoc, & ibi quoque Iason. ff. de leg. i. & Calca. consil. xx. ista quæstio habet tria. vers. ista tamen regula, vbi eam dicit not.

Deinde quod tradit Oldr. consil. ccxij. quidam in suo testamento, quòd si testator instituit ventrem vxoris, & postea ex eadem vxore plures habuit filios diuersis temporibus, censentur omnes instituti, per d. l. placet, de libe. & posth. quia sic est (inquit) in omnibus actibus fauorabilibus, vt omnes posthumi intelligantur. l. si quis ita dederit. §. i. ff. de testamen. tut. & l. qui filiabus. §. i. ff. de legat. i. & l. Clemens patronus. ff. de hered. instit. & videtur (inquit) esse casus in l. inter veteres. C. de fideicommiss. libert.

Et idem, eo tacito, voluit Ioan. Andr. illius discipulus in add. Spec. in rub. de testam. vers. currit alia quæstio. & ipsius Ioann. Andr. discipulus Fede. Senen. magistri quoque nulla mentione facta, loquens in duobus posthumis eodem partu natis consilio 42. testator instituit. & Ange. consil. 51. Simon notarius. Alex. in d. l. placet. vers. & per istum text. & ibi quæ Iason. vers. adde quòd per istum text. ff. de libe. & posthum. & ipse Alexan. consil. 171. viso processu causæ inter dominam Antonia, ver. sed ita est quòd quando. lib. secundo.

Et idem tenuit Bald. nullo maiorum citato, consil. 122. verba testamenti sic dicunt. vers. & hæc responsio, lib. j. & consil. cxxvij. ad intelligentiam. versic. contrarium est verum, eod. lib. j. quod consil. repetitum est, consil. cxij. proponitur quòd quidam miser. Simon, libr. v. & vtrobique per dict. l. placet. & Paul. Cast.

Castr. qui distinguit, consilio ccccix. casus iste frequenter contingit. versic. super secundo non est insistendum, libr. ij. vbi etiam allegat d. l. placet. Sed tu omnino vide Iasonem in d. l. placet, vbi id latissime tractauit, nam Raph. Comen. & Paul. Castr. tenent contrarium in d. l. placet.

Hanc opinionem fulcit tex. in l. annua. §. Atia. ff. de annu. leg. vbi legatum ecclesie factum, die nundinarum, intelligitur esse non vno tantum anno, sed in perpetuum fuisse relictum. Et quod in simili tradit Bar. in l. eum qui ita. §. qui ita stipulatur. versic. quæro promittis mihi, ibi, quid dicemus. ff. de verbor. obliga. quod promissio certæ quantitatis ex causa alimentorum, præsumitur annua, fauore scilicet alimentorum, aliàs enim secus per l. cum hi, §. si in annos. ff. de transact. & sequitur latè Soci. conf. xlvij. eleganter consuluit, paulò antè fin. lib. 3. Sed tu super hoc vide Paul. Cast. & omnino Alex. in d. §. qui ita stipulatur.

Sed & huic limitationi non nihil conuenit alius text. in l. deberi. C. de fideic. lib. vbi si seruo alieno libertas legata sit, quod quidem fieri non potest nisi domino serui consentiente, si dominus ipse primùm dissenserit, quia noluit eum vendere, non propterea continuò abruptitur libertas, sed differtur, donec postea dominus propositum mutauerit. Quod obtinere videtur ob fauorem libertatis: aliàs enim ex primo dissensu videretur legatum expirare, nec postea reuiuiscere ex alio consensu, per ea quæ supra diximus, in prin. vers. in c. trigèsimò quod scriptum reliquit. Quamquam scio nullum scriptionem super d. l. deberi, id vllò pacto tribuere fauore libertatis, sed ea re ita loqui, tanquam id generaliter intelligatur, & ex eo illud assumentes, quod differtur, non aufertur: neque etiam vellem id pertinaciter tueri, vt libertatis fauore illud fieret, licet id fauor ille operari possit, etiam si in aliis aliter dicendum esset.

Huc etiam pertinet, quod leges legitimantes filios ex concubina natos persequens matrimonium, intelligitur non tantum de primis patris nuptiis, sed & etiam de secundis, puta si primùm ducat uxorem, alteram extraneam, & deinde ea mortua, ducat illam concubinam: nam per id matrimonium legitimantur illi filij. Ita enim voluit Hostien. in Summa, tit. de filiis presbyt. §. ad fin. Ioan. Andr. in c. tanta, in verbo, post contractum matrimonium, & ibi etiam Card. Flor. circa medium, versicu. pone procreat quis filium. Petr. Anch. versicu. secundò facit, Ant. versic. quæro quando. Panor. in iij. no. & Card. Alex. vers. quæro septimò, qui fil. sunt legit. & alij propè infiniti, nam id omnes tenent præter vnum aut alterum, vt videbis in nostro tractatu Primigeniorum. in xxxiiij. quæst. num. 2. vers. sed vt ad speciem. Et id etiam multi tribuunt fauori prolis, & legitimæ, ca. peruenit, & ca. ex tenore, qui fil. sunt legit. & aliis multis citatis à Ioan. Andr. in c. sine culpa, de reg. iur. libr. vj. quamuis multis ex illis, quos in hanc partem cito contrarium videbatur dicendum ex hoc nostro §.

Et huc quoque accedit quod latissime, & multis rationibus decidit Cald. in sua disputatione incipi. ex octo studentibus, quod si scholasticus debitor iurauit non exire districtum sine permissione creditoris. deinde is permissionem simpliciter impetrauit à creditore, ea intelligitur vt non semel tantum, sed quoties ei libuerit exire possit: quoniam ea concessio est fauorabilis, vt quæ reponit debitorem in sua

pristina, & naturali & ciuili libertate. Ex hocque reprehendit Old. qui in quadam sua disputat. dixerat facultatem datam bannito, vt liberè posset venire in ciuitatem, intelligi de vna tantum vice, vt ex eo diximus supra in prin. vers. incip. xlv.

At Felin. in d. c. ij. vers. fallit tertio, & seq. de treug. & pace, nititur vtrunque concordare, vt scilicet dictum Calderini sit verum in suo casu fauorabili, propter rationes quas in hoc adducit. Sed & dictum Oldradi in sua specie sit verum, vt loquatur in permissione minimè fauorabili, sed potius odiosa, quia in terest reipublicæ, ne bannitus, qui hostis est patriæ, ad eam reuertatur. At ipse Fel. non meminit Bart. qui post Dyn. in l. adultera, §. vi. ff. de adu. contrariū ex diametro tenuit, vt diximus supra in prin. vers. incip. quadragesimononò.

Sed & ad hanc limitationem trahi potest, quod ab Ant. ex facti specie responsum est eo loco, ex quo nuper illum citauimus. in limitatione. consil. xxx. quod habitatio filie relicta in casum viduitatis non solum de prima viduitate intelligitur, sed & de secunda, & de aliis, ad quod comprobandum cum alia multa adduxisset, tum & illud quoque, quod in fauorabilibus sermo indefinitus non restringitur ad primum siue proximum, vt not. inquit, Ioan. Andr. in c. non potest, de præb. libr. vj. de cuius dicto diximus supra in prin. vers. inc. contrarium tamen tenuerunt. & sequen.

Sunt & qui huc trahunt, quod à multis dicunt, statutum de cõpromissis affinium, cuiusmodi sunt multa in Italia, vt scilicet affines teneantur compromittere, non de vno tantum compromisso intelligi, sed quoties opus fuerit, & donec lis fuerit sopita, de quo latè dicemus infra in ix. limitatione, & aliis locis ibi citatis. Nam inquit, id statutum est fauorabile, & inductum ob publicam vtilitatem, vt per Bar. in j. constit. C. vers. super hoc quæro. priores. & Bald. in l. qui se patris. versic. & ideo in feudo, & ibi Paul. Castr. vers. & hoc dicit. & Rom. ver. & ex prædictis resultat. C. vnde lib. Pet. Anch. consil. clxxxvj. apud me quæstio ista, per totum illud consil. & maxime in fin. & id communiter tenetur, licet nonnulli teneant contrarium. Hanc enim inter cæteras rationem illius sententiæ adfert Iason, in l. veluti. §. hæc vox, quem legit cum prætor ait, l. præceden. ff. de edendo, & in leg. prætor ait, §. deinde, in viij. not. ibi. tertio quia tale. ff. de noui operis nuntiatione.

Et quod ab Alex. scriptum est consil. clxxj. viso processu inter dominam Antoniam. vers. superest modò, cum multis sequ. libro ij. quod si testator reliquerit alimenta cuiquam, & futura ipsius uxori, intelligitur non solum de vna & prima uxore, sed & de omnibus, quas postea ducet, quia id legatum fauorabile est. l. j. C. de fideicom. & l. cum hi, propè per totam l. ff. de transactio. Et eam Alexand. sententiam nuncupatim sequitur Soc. conf. 4. eleganter consuluit lib. 3.

Ipse autem Alex. ad confirmationem suæ illius sententiæ nonnulla ex supradictis adduxit, & illud quoque præterea quod indefinita appositæ circa personas equipollet vniuersali in fauorabilibus, vt voluit Bar. quem cæteri sequuntur in l. si pluribus, in prin. ff. de leg. ij. per eum tex. & alium quoque tex. in l. si quis ita. §. j. de test. tutel.

Atque etiam illud, quod in fauorabilibus fit extensio

de vna causa fauorabili ad aliam, etiam in exorbitantibus, vt not. in l. illud. C. de sacrosanc. eccles. & in l. si constante. ff. soluto matrimo. & not. Cyn. in auth. res quæ, in 4. quæstio. & ibi quoque Bar. paulo antè fin. Alber. vers. item quærit glos. Bal. versic. item videtur, & cæteri propè omnes. C. commu. de leg. cum similib. Ex hocque Alexan. reprehendit illam Bald. decisionem in l. vlt. C. de indic. vidui. tollen. de qua diximus supra in principi. versicul. inc. quinquagesimo octauo, per text. in l. si agnatis. ff. de reb. dub. & in l. cum ita. §. vlt. ff. de legat. ij. quod & nos diximus in d. versic. vbi & tu videre poteris, ne hic repetam.

Postremo in vniuersum, vt hæc nostra regula non procedat in omnibus fauorabilibus, vltra Alexand. vbi supra voluerunt Pet. Anch. consil. xxvij. non seruato ordine, versic. non obstat si dicatur. Raph. Com. consilio 14. dictum statutum, circa medium, & è recentioribus latè Philip. Dec. consilio 512. cum reuerentissimus Cardinalis, tanquam scilicet id totum pendeat ex fauore & odio. & Alc. in hoc nostro §. hoc sermone, vt scilicet in odiosis nostra regula obtineat, in fauorabilibus minimè. Et ad id bene facit quod scribit ipse Dec. consil. 287. in ciuitate Placentiæ, versic. & vltèrius in isto casu, & consil. 609. quæritur ex duobus, nu. 6.

Verùm aduersus hæc omnia vrget admodum tex. in l. matrimonij. ff. qui & à quib. à nobis adductus supra, in princ. versicu. inc. & alius quoque. vbi appellatione nuptiarum veniunt primæ, non etiam aliæ, etiam si sit fauor libertatis, cum tamen libertas sit rerum omnium fauorabilissima, vt latè diximus & probauimus in rep. l. si vnquam, in verbo, donatione largitus, numero 329. inci. libertas autem, & numero 331. igitur vt concludamus. Ideoque Ludou. Sard. vnus omnium quos viderim, tenuit per eum tex. & alia quæ allegant, contra eam communem opin. quam supra adduximus, versic. huius limitat. inc. huc etiam pertinet, scilicet filios naturales non legitimari per secundas nuptias contractas cum concubina. Nec certè satis video quid illi textui responderi possit, nisi dicas eam fuisse manumissoris mentem, vt de primo illius ancillæ matrimonio intelligeret, non etiam de alio, præsertim illius repudiatæ: nec eandem esse vtriusque rationem, & affectionem, vt nos ipsi omnes intelligimus. Quotus enim quisque tanti æstimaret viduam, aut repudiatam matrimonium, quanti eius ipsius virginis? Et id quidem, vt scilicet in casu illius l. videretur tantum de primis nuptiis fuisse cogitatum, voluit Alber. in d. l. qui per salutem, statim post princ. & iterum post medium. ff. de iureiur. vide autem quæ diximus supra in j. limit. versic. vlt. inc. intellige tertio.

LIMITATIO IIII.

Quarto limita secundum Felin. in d. c. ij. de treug. & pace. vt non procedat, quando est facta concessio quæpiam ad certum tempus, quia tunc non intelligitur pro prima vice, sed toties quoties, durante illo tempore præstituto, per tex. in l. sicut in annos, in pri. ff. quib. mod. vsusfruc. amitt. vt si cui, quandiu viuat, quib. mod. vsusfruc. amitt. videtur toties repetitus quoties amissus erit. Et idè si vsque ad diem vel ad tempus sit legatus, vt puta ad decennium.

Et ita per eum text. expressim hanc limitationem adscripsit Raph. vt à nonnullis citatur in l. si mihi, & Titio. ff. de verbor. oblig. vbi & ad hoc dicit facere

not. per Bart. ibi. nam & ad hoc illum citat, & sequitur Alex. in addit. Bar. in l. j. ff. ad leg. Iul. maieft. vbi & ad hoc dicit facere tex. in l. Gracè. §. & post litè. ff. de fideiuss. & Phil. Dec. in l. j. C. de institut. & substitu. & ante hos idem voluit Bald. à nullo illorum citatus, consilio 34. statuto, seu capitulo. versiculo: nam quantumcunque negat, libro v. arg. l. sterilis. §. vltim. & l. qui fundum vendebat. ff. de cōtrah. emp. & ante illum Ioan. Mona. in c. vlt. vers. quæro episcopus, de verborum significatio. de cuius illic sententia, dicam infra in viij. limit. versiculo inci. & est simile.

Sed hic paululum aduerte lector, nam illa l. sicut in annos, loquitur in actu successiuo, videlicet in legato siue cōcessione vsusfructus ad certum tempus. Aliud autem posset videri in actu momentaneo, & quod certo aliquo tempore perficitur, vti est (verbi gratia) ius eligendi, cui conceditur aliquod certum tempus, videlicet trium mensium. c. ne pro defectu, de elect. Et tamen si ea semel facta fuerit, amplius non poterit iterari, etiam intra illud tempus, etiamque si ita inutiliter facta fuerit, vt annullari possit: quamuis secus esset si ipso iure nulla esset, vt videre licet apud Innoc. in c. publicato, in princ. & ibi quoque Hostien. in verbo, nequeunt. Baldus versiculo, quæro dicitur hic, Panormit. versicu. vltèrius quæro. de elect. cum aliis concordant. à me adductis in repet. l. si vnquam, in verbo, reuertatur. numer. 375. inci. trigessimum octauum quod est admodum. C. de reuoc. donat.

LIMITATIO V.

Quinto limita secundum Felin. in d. illa 4. limitatio. (nam & hanc cum illa confundit) vt non procedat, quando confessio fit pro certa & determinata causa, verbi gratia, concessa est simpliciter securitas veniendi & redeundi pro pace tractanda: tunc enim non intelligitur pro prima vice tantum, sed quod semper durante eo tractatu possit liberè ire & redire, vt voluit Bart. in d. l. j. ff. ad l. Iul. maiefta. arg. l. cōtinuus. §. qui infulam. ff. de verborum obligat. & l. veteres. cum l. sequen. ff. de itin. actūque priua. & sequitur Ahge in l. vtimur, ad fin. versicu. idem adde. ff. de sepulch. viola. dum citat. Bar. vbi. supra. Panor. in d. cap. ij. in fin. de treug. & Io. Plat. in j. versicu. & simplex, & indeterminata. C. de nauicul. libro xj. & Georg. Nat. in repe. clem. sape. in princ. versic. mihi magis placet, ibi, comprobo hoc auctoritate, de verb. sign. & Phil. Dec. consil. dlix. viso puncto. vers. ad idem facit.

Nam & semper aliàs durante causa, debet etiam durare & perseuerare id, quod ob eam causam introductum est, & concessum, l. semper. §. negotiatores. ff. de iur. immu. & l. si cui. §. j. ff. ex quib. cau. maior. & l. ij. §. omnes. ff. de iudi. & l. Titia, §. vsuras. ff. de l. ij. & l. qui nominibus. ff. de admin. tutor. Et ita per eos tex. voluit Signor. Homod. consil. cliij. paterfamilias. nu. 6. & diximus in nostro tract. cessante causa cessat effectus, parte j. numero decimosextimo, incip. & illud.

LIMITATIO VI.

Sexto limita (& hæc est quinta limitatio. Felin. in d. c. ij. de treug. & pace, quæ accedit proximè ad j. limitationem) vt non procedat, quando per primum actum non est satisfactum menti, & intentioni loquentis, siue disponentis, siue agentis, ex eo quod scribit Bald. in l. fideicommissa. §. si quis alicui decet, ff. de lega. 3. quod statutum de compromissis intelligitur,

gitur, ut iterum compromitti debeat primo finito, si non sit satisfactum statuto per primum compromissum, quia adhuc vendicat sibi locum statuti, quæ est, ut lites finiantur. Et sic (inquit) non obstat l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. signif.

Et idem (ut id addas Felin.) voluit idem Bal. post Cyn. in l. veluti. §. hæc vox. per illum text. & ibi quoque Alexan. Iason, & Jacob. à S. Georg. ff. de edend. Ipse Bald. in l. qui per salutem, in fin. lectu. nouæ, per illum text. & ibi etiam Alex. & Iason. ff. de iureiuran. & idem Bald. in l. prætor ait. §. hoc autem interdictum. le. ij. in quibusdam add. ut à nonnullis citatur, licet in meo codice non reperi, & ibi idem Rom. in addit. versic. & sic facit. & Iason, in §. deinde, in viij. not. ff. de operis noui nuntiat. & ipse Bald. consilio cccxij. primò videndum est, libr. v. nam statutum (inquit) mandans compromitti, intelligitur cum effectu. & Rom. in l. ij. versicu. sed stat circa hoc. sub nu. 58. ibi, non obstat orationem. ff. de re iudica. vbi & ad hoc allegat l. oratione. ff. de feriis. & idem Roma. consil. diij. in casu propositæ consultationis, in prin. Alex. consil. lxx. viso consilio. versic. constat autem, libr. ij. Philip. Dec. consil. xxij. cuius superscriptio incipit, si pronunciat, & alij alia ratione moti, quos citabo infra in ix. limit. Iterumque in xvij. Et interim tamen videas Matth. Afflict. decis. Neapol. xlvj. dicit regia pragmatica.

Et huc quoque pertinet aliud dictum Hostiens. ut à multis citatur, in ca. cum in multis, & ibi post eum Io. Andr. in gloss. vlt. Petr. Anch. versic. quintò quæro, & Domin. versic. in fin. glo. istud dicit verum, de rescrip. libro vj. quòd in casu d. cap. si quis vi gratiæ expectatiuæ acceptauerit vnum aliquod beneficium, quod consequi non potest, quia alius habens priores literas, illud acceptauerat, vel etiam id vacans non erat, poterit aliud acceptare. Aliàs autem non poterit, ut omnes vbique tenent, ut alibi dicā.

Et idem propemodum in effectu voluit glo. in cap. ne captandæ, in verbo, cum subsit, & ibi Arch. in gl. vlt. & Io. Andr. super j. gl. de cōces. præben. lib. vj. & D. de Rota decis. v. not. quòd vbi est notorium, de concess. præb. in antiq. & Rom. consil. cccxxix. præfens consultatio, & in id plerique citant l. ij. ff. de opt. lega. & quòd verbi sunt cum effectu intelligenda. l. j. §. hæc autem verba. ff. quod quisque iur. & leg. si per alium. §. docere. ff. ne quis eum, qui in ius voc. & cap. relatum, de cler. non resid.

Et aliud quoque dictum Bald. in l. quod quis, in sexta quæst. in fin. C. de procur. quòd procurator constitutus specialiter ad aliquid faciendum, alium substituerit, in eum transferre videtur omnem suam potestatem, nec potest illum reuocare, nec alium substituere, per cap. qui. & cap. quamuis, de offic. deleg. lib. vj. Si modò, inquit, ille primus institutus sit habilis, & acceptet substitutionem: aliàs enim hic procurator non videtur per eam primam substitutionem functus suo officio. per d. l. hæc conditio filiar. ff. de cond. & demonstr. vbi per primas nuptias, quæ non sunt sortitæ effectum, non impleta est hæc conditio, si nupserit, & per nota. per Inno. in cap. in literis, de offic. delega. de cuius illis dicto videbis infra, hac limit. versic. huic veteri historiæ.

Et illud item ipsius Bald. post Pet. in l. inuitus, in fin. C. eod. tit. de procur. quòd procurator constitutus ad appellandum, intelligitur non solum de prima appellatione, sed & de secunda, cum per primam non habemus effectum, secundum intentionem man-

dantis, per d. l. hæc conditio filiar. meæ. ff. de cond. & demonstr. & sequitur Roma. in d. l. prætor ait, §. hoc interdictum, le. ij. id addit. versiculo, & sic facit. ff. de oper. noui nuntiat. & d. consilio diij. & vtroque per illum text. & præterea per text. in l. si is à quo. §. vltim. cum l. seq. ff. ut in posses. lega. & l. j. §. quod ait prætor. ff. quor. leg. & l. si ab arbitro. ff. qui satisf. cog. quibus probatur, quòd si per explicationem primi actus res effectum non habuit, proceditur ad secundum: nam verba sunt intelligenda cum effectu. l. qui per alium. §. docere. ff. ne quis eum qui, & lege prima. §. hoc autem. ff. quod quisque iur. & capitulo relatum, de cler. non resid. & diximus alibi supra.

Sed & illud dictum Bald. in dict. lege, inuitus, sequitur Marianus Socin. in cap. de illis. versic. & prædicta faciunt, de conditio. appof. vbi dicit se ex hoc consuluisset Florentiæ: quòd statutum eius loci, quo dotes mulierum possunt constitui super monte, dum nubunt, intelligitur, ut etiam mulier, quæ semel fuit dotata, iterum possit dotari, si vidua facta sit, quia cum adhuc possit nubere, non est satisfactum menti statuti ex prima illa dotis constitutione.

Sequuntur item illam Bald. & Decius in dicta lege inuitus. Caro. Ruin. consilio, trigesimo, cuius exordium est, circa primum dubium. versicu. bene facit quod not. qui est sub numero 8. libro secundo, & iterum consilio cxix. viso, & bene ponderato. versic. & minus etiam dici potest, qui est sub numero 14. eod. libro ij. & Iason. in d. l. diuortio, §. quod in anno, in fin. ff. solut. matrimo. & Philipp. Decius consil. xxij. & consilio lij. cum reuerendissimus Cardinalis, versiculo tertio hoc idem comprobatur, & consilio dlxij. viso puncto diligenter formato, in princ. vbi id dicit not. ex hocque respondit potestatem datam creditori, ut possit accipere pecunias sub cambis, ne creditor patiat, interesse de pecuniis sibi debitis, non restringi ad primam vicem, sed generaliter intelligi, donec creditori satisfactum fuerit.

Subdit autem Rom. in duobus illis locis à me citatis supra, versic. ab hinc ij. post illam Bal. in d. l. inuitus. sententiam ab eo relata, hæc quoque procedere (neque enim id omittere debui) etiam si dispositio loquatur per verba denotatiua certi numeri, quia si per actus in eo numero comprehensos, non est satisfactum intentioni disponentis, poterit procedi ad numerum vltiorem, ut dicit ipse expressum in l. si quis ex argentariis. §. vlt. & l. veluti. §. hæc vox. ff. de eden. Quod & ipsum tradidit ipse Rom. in d. l. ij. vbi supra. ff. de re iud. vbi & ad hoc allegat d. l. oratione. ff. de feriis. & sequitur Felin. in d. cap. ij. in v. limit. de treug. & pace. & Georg. Nattam in d. clem. sæpè. in princ. versic. non ob. d. §. hoc sermone, vbi quod procedit etiam, de verborum signific. & Alc. in hoc nostro §. hoc sermone.

Huc item spectat, quod not. voluit Innocent. in cap. in literis, de offic. & potest. iud. deleg. quòd quando cogitatum est de effectu, ut quia Papa mandat Episcopo, ut provideat cuiuspiam de aliquo beneficio, nunquam commissarius fungitur officio, nisi res sit sortita plenum effectum, quia non est de nudo facto, sed de effectu beneficii cogitatum: nam ita illum referunt & sequuntur Bald. & Anton. ibi Oldr. citans nuncupatim Innocent. consilio cxcv. orta materia. versiculo ad id quod dicitur. Bartol. in l. ij. §. j. versiculo, item prædicta vera sunt.

ff. de optio. leg. Bald. in l. serui electione, post medium, & ibi Imol. versic. item fallit quando; & Franciscus Aretin. versiculo quarto adde, & Alexan. ff. de leg. j. & idem Bald. in l. post aditam. versiculo deinde collige. C. de impub. & aliis substitut. & in leg. Barbarius, in prima lect. versiculo, & not. quod ille. ff. de offic. proconf. & in leg. si ut proponis, la prima. versiculo. & hæc faciunt. C. quomodo, & quando iud. & Petr. Ancharan. in capitu. cum in multis, quod est secundum versicu. similis est quæstio, de rescript. libro sexto, & in capitulo; si compromissarius. versiculo, vltimo, quia textus dicit ibi, sed quando est constitutio, de elect. eodem, libro sexto, dum tractant, an qui semel elegit siue bene siue male, possit iterum eligere, & Imol. in l. iudex posteaquam. versicu. fallit etiam quarto, & ibi quoque Alexand. in quarta fallen. ff. de re iud.

Et ad hoc quidem facit, quod post alios antiquiores, quos non nominat, voluit glossa, in dicto capitulo, si compromissarius, in verbo, consentire, in fine, dum facit discrimen, an detur potestas prouidendi, an eligendi: vt in primo casu si electio non fuerit sortita effectum, possit iterum eligere, quia per primam illam electionem nondum est prouisum, & sic non satisfactum intentioni mandantis, & sequitur Ioan. Andr. super ea gloss. qui eos nominat, qui antea fuerant eius opinio. scilicet Tancred. & Petr. de Samp. in cap. causam, extra, eodem titulo, & id ipsum quoque retinasse Abb. antiquum, in capitulo: quia propter, eodem titulo. Et in hac quoque opinione videntur fuisse Hostien. & Ioan. And. in cap. primo, in verbo, ipso iure, de re iudic. & Baldum simpliciter eam gloss. citat, in dicto capitulo, causam. versic. quærit gloss. an compromissarius, de electio.

Verum Ioannes de S. Georg. dicit, quod ipsius præceptor dicebat contrarium eius quod diximus, probari in dicto cap. si compromissarius, quia loquitur de potestate prouidendi, cum dicitur statim post pri. ad superiorem potestas deuoluitur prouidendi, & tamen postea cõfessim sequitur, quod sibi compromittentes imputent, quia in talem potestatem huiusmodi transtulerunt. Sed dicit Domin. ibi in §. si verò, super dict. gl. vltim. addici posse, quod finis text. illius §. debet referri ad princip. vbi loquitur de potestate eligendi data compromissariis: verbum autem prouidendi postea positum, dicitur respectu illius ad quæ deuoluitur, & satis probatur ex eo text. quod isti compromissarii habuerunt tantum potestatem eligendi, vt dicit gl.

Cæterum istam distinctionem eligendi, & prouidendi reprobatur Lapis in dicto ca. si compromissarius. nihil enim referre inter potestatem eligendi, & prouidendi, vtrumque enim consumi vna electione: nã cõpromissarius potest dicere, eligo vel prouideo, vt scripsit Arch. in c. sicut cum per formam, eod. tit. & lib. & in c. in genesis, extra eod. tit. & Inn. in c. in causis, eod. quoque titu.

Sed & Speul. titu. de elect. in forma pronuntiationis electionis, dicit quod compromissarius magis propriè potest dicere prouideo, quàm eligo, vt in dicto ca. quia propter. Et facit (inquit) quod not. gloss. vltim. in ca. causam quæ, extra, eod. titu. & in ca. constitutus, in dicta gloss. prima, extra de concess. præbend. nam ista duo promiscuè ponuntur in iure, scilicet prouisio ponitur pro electione in dicto

ca. causam quæ, & in capit. quia propter. Et diuerso electio pro prouisione, in capit. dilectus. extra de concess. præbend. vti obseruauit Ioann. Andr. post Arch. in ca. j. post princ. in verbo, prouisionem, extra de elect.

Verum propriè loquendo aliud est prouisio, aliud est electio, vt patet ex ca. primo. in princ. ibi, electionem, postulationem, vel prouisionem, de elect. lib. vj. & cle. dispendiosam, quæ est ij. in illis verbis, in causis super electionibus, postulationibus, vel electionibus. & ibi Card. Flor. in iij. not. de iudic. & in clem. prima. §. ad hoc. ibi, prouisionem. seu electionem, & iterum ibi, ne ad prouisionem procederet, vel quempiam eligant, & ibi idem Card. in tertia quæ. de præben.

Quod & ex hoc videri potest, quod prouisio spectat ad superiorem, & per eam prouisus cõsequitur plenum ius, & ponitur pro electione. capitulo dilecto, primo respons. extra, de præbend. & capitulo, cum dilectus, etiam primo respons. extra, de iure patronatus, & capitulo, is cui, de præbendis, libro sexto. Electio verò spectat ad inferiores, capitulo primo, de election. & capitulo. cum ecclesia, de causa possessionis, & proprietatis. & capitulo, congregatio, xvj. quæstione prima, & capit. Abbatem. xvij. quæstio. ij.

Concludit igitur Dominic. in dicto capitulo, si compromissarius, & post eum Philipp. Franc. ibi, super gloss. in verbo, consentit, hanc potestatem eligendi vel prouidendi finiri vnico actu, nisi si ita fuerit mandatum eligendi, donec, siue quosque fuerit ecclesiæ prouisum. Contra autem Imo. in dicto cap. in literis, ad fin. de offic. deleg. dicit neutram potestatem eligendi, & prouidendi finiri vnico actu electionis vel prouisionis, quæ non est sortita effectum.

Et hoc quidem in loco occurrit historia memorabilis huc admodum pertinens, relata primum à Polybio libro vij. histor. & Atilio, deinde à Tullio, paulò ante fin. lib. iij. offic. & Liuiò 3. decad. libro ij. ad fin. iterumque libro quarto, & postea quoque à Gelio libro noctium Attic. vij. cap. xvij. Ea est, post Cannensem pugnam Hannibal ex captiuis Romanis, quos detinebat, decem iuratos ad Romanum Senatum misit, in castra redituros, nisi de redimendis captiuis impetrarent. Cum egressi castris essent, vnus ex iis, minimè Romani (vt dicit Liuius) ingenij, veluti aliquid in castris esset oblitus, in castra rediit, iurisiurandi soluendi causa, & cõfessim comites secutus est. Re à Senatu non impetrata, cæteri in castra Hannibalis redierunt: is domum abiit, tanquam fallaci in castra reditu sese iurando exsoluisset, nec iterum redire teneretur. Quod cum rescuisset Senatus, censuit eum comprehendendum, & custodibus publicè datis ad Hannibalem deducendum, & quidem rectè. Fraus enim, vt dicit Tullius de ea re loquens, vbi supra, distinguit per iurium, non dissoluit. Et si ad hunc locum referre possumus, vt certè possumus, ex huiusmodi primo, fallaciue reditu, non erat satisfactum menti, & intentioni concedentis.

Huic veteri historiæ germana est alia hæc recentior historia, quam recenset Aeneas Syluius quæ adopto summo pontificatu Pij nomen sibi adsciuit, in descriptione Europæ cap. xxxix. & Raphael Volaterranus, libro vij. Geographiæ in Francorum historia,

storia, & è nostris Andræ Alciat. in hoc nostro s. hoc sermone, de verborum signific. Cùm Albertus Franconia comes in arce munitissima Branbergensis vrbis à Ludo. Imperatore obsideretur, cuius filiū interemisse insimulabatur, difficilisq; eius arcis expugnatio videretur: Otho Magūtinus episcopus profectus ad Alber. se litis arbit. professus est, iurauitque si secum ad Imperatorem proficisceretur, vel pace impetraturū, vel in arcem incolumē reducurū. Credit Alber. & Otho. sequitur. Vix arcem egressi erant, cū Otho hortatur, vt in arcem pransum redeant, ne fortè longiuscula apud Imperatorem esset futura mora: redeunt, pransique iterum egressi ad Ludouicū redierunt, mox Albertus captus est, & capitali iudicio damnatus. Cui Archiepiscopi fidem imploranti, respondit religiosus ille pontifex se datā fidei satisfecisse, religionēque exsolutum esse, qui semel reduxisset incolumē, bis reducere non promississe. Verūm is non satisfecerat menti, intentionēque eius, qui iurandum exegerat, propterea nec eo se liberarat.

Hanc tamen limitationem intelligunt nonnulli in dispositione legis, nō etiā in dispositione hominis, quā primo actu consumitur, etiā si postea evanuerit, nō sortita fuerit effectum. Ita enim voluit Bal. in l. j. vers. tercio, quāro statutum. C. de his quā pōtē nō nōmi. & eius auctoritate. Socin. consil. cxvij. vlt. & diligenter, circa medium, li. j. vbi & id dicit sing. & iterum, consil. xcj. concludo dictum Philippum. vers. confirmatur ratione, lib. iij. vbi ex hoc infert, quod dispositio sententiæ, & promissio consumitur in primo actu, licet is postea fuerit retractatus, cum sit hominis dispositio, & subdit hanc rationem concludere, nisi ipse fallatur, & Franc. Curt. Junior consilio clxxvij. habita diligenti consideratione. numero 27. vbi ex hoc dicit, quod dispositio hominis consumitur primo actu, etiā si non fuerit sortita effectum, prouiso autem legis tum demum, si ille primus actus sortitus fuerit effectum. Vide autem quā de hoc latius dicemus infra in noua limitatione. Sed vt interim non omittam, cum hac sexta limitatione multum conuenire xij. limitationem.

LIMITATIO VII.

Septimò limita (& hæc est sexta Felini limitatio) vt procedat in dispositione affirmatiua, siue permissiua, non etiā in prohibitiua, siue negatiua, quā nō solum de primo actu, sed & in infinitum intelligitur, per text. in l. si sic stipulatus sum, vbi id not. Iason in ij. not. ff. de verborum obligationib. & voluit not. in l. hoc genus, & ibi Alber. Goffred. Salig. in fin. & Bartol. qui eam dicit notandam, & Paulus Castr. s. pater filiam, & ibi quoque Bartolus. ff. de leg. secundo.

Et idem quoque voluit ipse Oldrad. consilio decimo-sexto, thema tale est, Titius habens vnam filiam. vers. nec in hoc multum, vbi & ad hoc allegat l. si sic. ff. de verbor. obligationi. vbi per hoc consuluit, quod si testator aliquid vltra legitimam legauerit filia, ne nuberet alij, quā mercatori, alias legatum amittat: & filia primò nubat mercatori, & eo mortuo, nobili amittit legatum: neque enim in hac prohibitione de primis nuptiis tantum est intellectum, sed de omnibus. Et id muncupatim sequitur Benedictus Plumb. in l. matrimonij, in fin. ff. qui, & à quib. manu. vbi tamen est corruptus nūm. illius

consil. & Paulus Castr. in dicta l. hoc genus. vbi ex hoc dicit se consecutum fuisse honorem. & Catellan. Cot. qui id dicit singu. memor. incip. testator taliter vulneratus, circa medium. & Alciat. in hoc nostro s. hoc sermone. Et idem propè ad verbum, nulla tamen Oldradi mentione facta, voluit Alber. in l. vlt. vers. vltimò quæro, ibi, nec est multum. C. de spons. & in l. hæc coeditio filia, in fi. ff. de condit. & demonstr.

Sed & illud quoque voluit Signor. consilio lxvij. quædam mulier. versiculo, deinde sic. & iterum consilio lxxj. factum sic se habet, D. Episcopus. vers. præterea non est nouum. Baldus, qui illam gloss. dicit satis not. in l. si vt proponis, lxj. versicu. opponitur illud quod nullum est. C. quomod. & quand. index. Rom. consil. diij. in casu propositæ consultationis, ante medium. versicu. alia enim limitatio, dum allegat glo. in d. l. hoc genus. & non obscure sing. ecce legauit viduæ. & Lauren. Calca. consil. xx. ista quæstio habet tria debia. versicu. iij. limitat. vbi ad hoc expressim allegat d. l. si sic stipulatus sum, de verborum oblig. Alexan. in addit. Barto. in hoc nostro s. hoc sermone. & ibi Ale. Iason in d. l. in duobus. ij. vers. cu. item prædicta limit. ff. de iureiur. vbi tamen dicit se in nullibi legisse, præterquam apud Oldr. vbi supra, & ipse Iason in l. decem stipulatus, vers. sed hanc responsionem, ff. de verbor. oblig. Philip. Decius in c. nam concupiscentiam, in iij. not. de constitut. in prima lectu. & consil. iij. cuius superscriptio incipit, quando iurisdictio. ver. comprobatur hoc, quia negatiua, & consil. cccxc. viis & circumspēctis. ver. & quia negatiua.

Huius differentie rationem, cur scilicet affirmatiua intelligatur de primo actu, non etiā negatiua. Iason vbi supra cogitandum suadet, & ita quidem suadet, vt nullam sibi esse videatur. Verūm Alberic. & Pau. Cast. in d. l. hoc genus. ff. de condi. & demonstr. & Philip. Deci. in d. c. nam concupiscentiam. vbi supt. id tribuunt viribus, & robori negatiuæ, siue prohibitiuæ, quod aliās semper multo fortius est, quā affirmatiuæ, siue permissiue, id est, plus negat negatio, quā affirmet affirmatio. l. quicquid adstringendæ. ff. de verborum oblig. & l. luminum. §. vlti. ff. de seruit. vrb. præd. & quod habetur in l. is qui docentia, §. sed vtrum. ff. de reb. dub. & l. filiusfamilias. §. pe. ff. de dona. iuncta l. alienatum. §. donationis. & ibi glo. ff. de verbor. sign. & li. j. de editiones & ibi Bald. post Rayn. ff. de edendo. & Ieum qui. §. si libertus. ff. de iureiur. iuncta l. si iurauero. ff. de iure patro. & voluit gloss. in cap. cū dilectus. in verbo a suspēsis. versiculo alij dicunt. & melius & ibi Antonius, de consuetudi. Bald. in proemio Decre. versicu. item potentius. vbi & ad hoc allegat l. Sabinius. si. commu. diuid. Iason in l. si arrogator. vers. tertio contra decisionem. & ibi ad idem contra. ff. de adoptio.

Hincque prodit, quod trahit Archi. in c. si peccauerit. ij. q. j. quod præcepta negatiua potentius, & efficacius obligant, & magis præcisè adstringunt, quā affirmatiua. & sequitur Panor. in c. nouit. versicu. ij. quæritur, an quilibet, de iudic. Et quod scribit Raphael Fulgos. in l. iuris gentium. §. sed si fraudandi. per gloss. ibi. ff. de pact. quod negatiua indefinita æquipollet vniuersali ex proprietate sermonis licet aliās regulariter ex benignitate id sit, non ex proprietate, vt not. in c. vt circa. de elect. libro vj. & per Barto. in l. si in pluribus. ff. de leg. ij. & probatur in l.

in l. si seruitus. ff. de seruitut. urban. prædiorum.
 Et quod per tex. in l. tutor quoque. quæ est iij. §. liber-
 ti. ver. sed patronum. ff. de suspect. tutor. iuncta l. j. §.
 consequens. eodem titu. tradunt Iacob. Aret. Dyn.
 & Barto. in priore lect. quod ubi reperiuntur duæ
 regulæ, una affirmatiua, alia negatiua, hanc potius
 esse attendendam. Et id sequitur Alexand. in leg. si
 conuenerit. ff. de re iudic. Et idem in duobus priui-
 legiis, uno prohibitorio, altero permissiuo, illud
 enim præualeat. l. si Rufinus. & ibi Bal. in princip.
 Rapha. Fulgos. Alexand. Francisc. Aretin. & Iason.
 C. de testamen. milit. Idemque in duobus statutis,
 ex Socin. consil. lxxix. si essemus in terminis. versicu-
 lo, confirmatur quia hic lib. quarto. Et quod nos
 scripsimus in repet. l. si vnquam, in verbo, donatio-
 ne largitus. numero 247. incipien. tu autem, & in
 nostris legibus connubialibus. gloss. v. quæ est in
 verbo, contracter, numero 80. incipien. & hoc mi-
 rum. Et quod item latè probauimus, constitutioni
 prohibitiuæ renunciari non posse, nec item priuile-
 gio prohibitorio. in nostro tractatu Primigenio-
 rum. quæstio. xxiiij. numero 9. tamen Barba. & secun-
 da sequen.

Et hæc quidem nemo impugnat, licet contrà faciat
 tex. in l. prima, §. veteres. ff. de acquirend. posses. ex
 quo not. Socin. & Iason, ibi ille. versicul. tertio not.
 in versiculo, ut si plures, alter. versiculo tertio not.
 quod ubi in eodem subiecto concurrunt duæ qua-
 litates, potius attenditur affirmatiua, quàm nega-
 tiua. & gloss. in cap. statutum. §. cum verò. in verbo,
 eiusdem ciuitatis. de rescriptis, libro sexto. ex qua
 not. ibi Domin. versiculo not. ex ista gloss. id quod
 iam diximus. attendi potius qualitatem affirmati-
 uam, quàm negatiuam, cum vtraque concurrat in
 personam vnius. Imò verò etiam si in diuersa sub-
 iecta concurrant, ut dicit Iason ubi suprà, per tex.
 not. in l. si is qui duas. ff. de lib. leg. Cuius rei reddit
 rationem ipse Ias. quem vide, ne hic diutius immo-
 remur.

LIMITATIO VIII.

Octauò limita (& hæc est septima, & vltima limitatio.
 Felin. in dicto c. ij. de treug. & pace.) ut non proce-
 dat, quando dispositio inducta per viam priuilegij
 (ut nostri loquuntur) esset temporalis, si intellige-
 retur de prima vice, quia hoc esset contra naturam
 priuilegij, quæ ea est, ut sit perpetuum capit. decet,
 de regulis iuris libro sexto. Ideò priuilegium con-
 cessum alicui, & eius familiaribus, ut possint ingre-
 di ecclesiam tempore interdicti, non de primis tan-
 tum intelligitur, qui, scilicet, familiares erant tem-
 pore priuilegij concessi, sed & de aliis in eorum lo-
 cum subrogatis. Ita enim post Ægid. Cremo. vo-
 luit Ioannes Andr. in cap. licet. quod est pen. circa
 medium, & ibi quoque Domin. in §. j. versiculo, sed
 pone quod concessum, & Philip. Franc. versiculo,
 quærit tamen hic, de priuileg. libro sexto, per not.
 in cap. vlti. de verborum significatio. eodem lib. vj.
 & in c. quâto. de censib. & in l. filiz. §. Titia. ff. de cõ-
 ditio. & demonstra. & in l. nō aliàs. §. vltim. ff. de iu-
 dic. & in l. vel inutilem. ff. de usufruct. & in l. placet,
 ff. de liber. & posthum. & in l. actione. §. diximus. ff.
 pro socio. Et idem quoque voluit ipse Ioan. Andr. in
 c. qui sentit. de reg. iur. eodem libro sexto, & Alciat.
 in hoc nostro §. hoc sermone. & Ioan. Lup. in repet.
 rub. de dona. inter virum & vxor. §. lxxix. versicu. sed
 meo iudicio.

Et est simile quod tradit Ioann. Mona. in dicto c. vlti.

versicu. sed quæro episcopus. de verborum signifi-
 catio. libr. vj. quòd si episcopus habet indultum ad
 certum tempus, ut quatuor ipsius famuli gaudeant
 fructibus beneficiorum suorum, traditur etiam ad
 illos, qui loco priorum fuerunt substituti. arg. l. si
 cut in annos. in ij. respon. ff. quibus mod. usufruct.
 amit. Nec obstat (inquit) l. fideicommissa. §. si quis
 alicui decem. ff. de leg. iij. quia ibi illud fit, ne hæres
 obligetur in infinitum, ne detur occasio fatuè con-
 sumendi.

Et hoc dictum Ioannis Mona. sequitur Ioannes Andr.
 in d. c. vltim. ubi & in id præterea allegat cap. quia
 circa. extrà, de priuileg. cum aliis iuribus ibi allega-
 tis in gloss. vlti. & l. si ita fuerit. ff. de leg. iij. ubi eius
 qui natus est post testamentum, vel eius qui postea,
 in familiam venit, habetur ratio. & l. si mancipia. ff.
 de fund. instruct. ubi in legato fundo cum manci-
 piis comprehenduntur mancipia post inducta. Se-
 quuntur item Dominic. & Philip. Franc. in eodem
 cap. vltim. ille versicu. sed pone episcopus. hic, in v.
 not. Et ex hoc dicunt ipsi Ioannes Andr. & Domin.
 in d. c. vltim. quòd eadem ratione illud indultum
 trahitur ad beneficia postea quæ sita, ut ibi videre
 poteris. Sed & prius illud dictum Ioan. Andr. in d. c.
 vlt. sequitur etiam Io. Lup. in d. rubri. de dona. inter
 vir. & vxor. ubi suprà.

Et facit præterea quod scribit Alber. in l. cum quidā.
 quæ est antepe. in fi. ff. de annu. leg. quod immuni-
 tas concessa simpliciter, intelligitur perpetua, ad
 quod allegat tex. in l. beneficium. ff. de constit. prin.
 & d. c. decet. de reg. iur. lib. vj. quæ haud dubiè loquū-
 tur de priuilegiis principum, ideo secundum ea iu-
 ra est intelligenda illius sententia, ut per Ioan. Andr.
 in c. cum nuntius. haud multò ante fi. de testibus. &
 Bart. in l. non solum nostrum. §. si liberationis. ff. de
 liber. leg. cum simil.

Hic adde multa latè collecta ab Oldra. consil. xxx. factū
 tale est, magistro milite. quibus probat priuilegia
 principum latissimè esse interpretanda, extendendā
 quæ, & quò ad res, & quò ad personas, & quò ad tē-
 pus, & quò ad modum agēdi, & quò ad omnia gene-
 ra causarum, atque etiam fauorabiliter intelligenda
 quò ad perpetuam, & commutabilem eorum dura-
 tionem (ut ipse loquitur) quæ quidem vltima elau-
 sula proprius ad hunc locum pertinet. & hoc quidē
 sigillatim tractat & probat: ut ibi videre poteris, ne
 hic iterum repetamus.

LIMITATIO IX.

Nonò limita, ut hæc nostra regula procedat in dispo-
 sitione hominis, non etiam legis vel statuti, per tex.
 qui ad hoc solet allegari, in l. veluti. §. hæc vox. ubi
 Cyn. id not. & post eum Bald. qui eum §. legit cum
 §. vlt. l. si quis ex argentariis. & Iason qui eum legit
 cum. §. prætor ait. l. præcedentis. fi. de eden. Rapha.
 Comen. in l. si cum dotem. §. j. versicul. not. tamen
 ex gloss. ff. soluto matrim. ex hoc limitans hunc no-
 strum §. & iterum consil. xiiij. statutum dictat. ver.
 non ob. l. boues. & Rom. consil. diij. in casu propo-
 sitæ consultationis. ubi intelligit, quando est eadem
 ratio. Alexand. dum Cyn. & Bald. ubi suprà allegat.
 consil. lxxxj. lecto & discusso. versicu. & quamuis eo-
 dem die. libr. iij. & Socin. consil. v. superscriptus insi-
 gnis doctor. versicu. & confirmatur ista ratio, libro
 quarto. Philip. Dec. consil. cclxxxvij. in ciuitate Pla-
 centiæ. versiculo, & quia in dispositione hominis. &
 consilio dxij. cum reuerendissimus. versicul. secun-
 dò principaliter, & consilio dcix. quæritur ex duo-
 bus

bus. numero 6. & cæteri omnes. quos postea in hac limitatione citabimus post seq. versu.

Et huius quidem differentie duplex ratio esse potest, prior quod legis natura ea est, ut disponat non pro vno actu tantum, sed perpetuo, & quoties opus fuerit, ne alioquin sit manca, & mutila & imperfecta, contra leg. primam, Cod. de his quibus ut indignis. Altera quæ proximè accedit ad priorem, quod lex ipsa semper loquitur. leg. prima. ff. de condi& ex lege. ut per eam dicit Barto. in leg. vltima, ante fin. ff. de reg. Catonia. estque semper in viridi obseruantia: ut dicit text. quem & ad hoc nostri vbique appellant. in leg. Arriani. Cod. de hæret. Qua etiam ratione motus Barto. in leg. si ita esset. versiculo circa primum dic. ff. de auro & argent. lega. dicit quod verbum præsentis temporis prolatum à lege, etiam ad futura trahitur, uti probatur ex dict. leg. j. de condi& ex leg.

Ex hoc plerique dicunt fieri, quod alibi diximus, statutum de compromittendis causis affinium non restringi ad vnum compromissum, sed ut toties fiat, quoties opus fuerit donec causa fuerit decisa & expedita, cum hæc dispositio sit legalis, siue statutaria. Ita enim hac ratione voluerunt Cyn. & Bald. in dicto §. hæc vox. & idem Bald. in leg. si ut propo nis. la j. versiculo ibi, officio suo. Cod. quomodo & quando iud. dum allegat Cyn. in dicto §. hæc vox. & ipse Bald. in l. j. versiculo quarto quæro. testator mandauit. C. de his quæ pœnæ nomin. vbi illud dicit quod supra diximus, legem semper loqui. Rapha. Comen. in leg. si cum dotem. §. j. versiculo not. tamen ex gloss. & ibi Alexand. versiculo iuxta hoc quæro. ff. soluto matri. Alexand. consilio lxx. viso consilio. versiculo sed posito quod illud, lib. secundo. Capola causarum criminal. consil. lxxvij. circa primum dubium. Soci. qui id reputat singul. consil. cxvij. visa & diligenter. libro primo. Iason in d. l. duobus. §. j. versiculo item limita suprascripta. ff. de iureiur. & in leg. diuortio. §. quod in anno. versiculo secundo limita. ff. soluto matrimonio. & in leg. prætor ait. §. deinde. versiculo nec obstat si diceretur. ff. de oper. noui nuncia. vbi dicit, quod si ex pacto compromissum fieri deberet, non cogerentur partes bis compromittere, & Philip. Dec. in capitulo sua nobis versic. & ista habent locum. de appellatio. And. Alciat. in hoc nostro. §. hoc sermone.

Sed ex hoc fit quod nonnulli in ea quæstione, an qui teneatur dotare, si dotauerit, & dos amissa fuerit, teneatur iterum dotare, distinguunt an teneatur dotare, ex dispositione legis, ut iterum teneatur dotare, si dos sine culpa dotata amissa sit: per leg. vltimam. C. de dot. promiss. & in dicta auth. sed quamuis. C. de rei vxor. actio. & voluerunt Bartol. & alij in leg. si cum dotem. §. primo. ff. solut. matrimonio. & Bald. in authentic. quod locum. C. de collatio. cū si. An verò ex pacto, vel alia dispositione hominis, & non tenebitur, per leg. si socius pro filia. ff. pro socio. de qua diximus supra in princip. versiculo incipien. tertio. Nam ita has leg. quæ discordare videbantur, concordant Bald. Angel. Imol. & Alexander in dicta leg. si cum dotem: §. primo, ille circa medium, alter in fine, ipse. Imol. etiam circa medium, postremus versiculo, iuxta hoc quæro. ff. soluto matrimonio, & Laurent. Calca. consilio xx. ista quæstio habet tria. versiculo, secunda limitatio. & Socin. consilio ccxcj. visis literis. versiculo, sed huic considerationi. lib. ij. Sed tu omnino cir-

cā hanc decif. vide eundem Socin. dicto consilio v. versicul. ad secundum respondeo, cum multis sequen. libr. iij. & quæ dicam infra versiculo, incip. sed & hanc.

Nec omittendum quod per hanc nostram limitationem, ex specie facti. consultò respondit Raphael Comen. consil. xiiij. cuius id exordium est, statutum dicitur capientem, quod si ex statuto, capiens condemnatum pro delicto, debeat habere dimidiam partem condemnationis, non tantum intelligitur de prima captura, sed & de secunda, & de aliis, quia legis dispositio intelligitur, quoties opus erit, per d. l. veluti. §. primo, ff. de edend. & alia quæ allegat.

Hæc autem nostra limitatio ex eo iuuatur (nec illud enim prætereundum est) quod scriptum est à Soci. in l. hæc conditio filiarum in vlt. not. ff. de condi& & demonstra. notari ex eo text. & l. qui per salutem, & ibi gloss. ff. de iureiur. quod dispositio hominis verificatur in primo actu valido, non autem in primo actu inualido. Ex quo (inquit) inferitur non esse differentiam inter dispositionem hominis & legis in hoc, quia neutra verificatur in primo actu inualido: sed in eo esse differentiam, quando primus actus est validus, sed non sortitur effectum, tunc enim dispositio legis non consumitur illo primo actu: dispositio autem hominis consumitur, verbi gratia, lex vel statutum iubet fieri compromissum inter affines, & factum fuit compromissum validum, sed non sortitum fuerit effectum, non consumpta est dispositio, sed debet fieri aliud compromissum, & toties quidem fieri, donec laudum secutum fuerit.

Secus ut subdit Socin. si testator mandauerit hæredi, ut faciat compromissum, quia tunc si semel validè compromiserit, licet effectus inde nullus secutus fuerit, non tenebitur iterum compromittere, sufficit enim semel satisfecisse, secundum Bald. in d. l. j. vbi supra. C. de his quæ pœnæ nomin. & ita dicit se confuluisse Ianuæ.

Tandem tamen subiungit ipse Soci. posse dici totum. contrarium colligi ex d. l. hæc conditio filiarum, scilicet quod dispositio hominis consumitur primo actu etiam inualido: quia ille text. dicit benignè dicendū esse non consumi, ergo (inquit) de iuris rigore, secus: & hoc videtur probare tex. rectè intuenti, in l. dotis promissio. in fi. ff. de iur. dot. Mihi autem, (ut dicam quod sentio) nihil referre videtur, an id fiat ex æquitate scripta, an stricto iure, quoniam æquitas illa scripta præferatur rigori iuris, ut not. in l. placuit. C. de iudi. & vide interim quæ dixi supra, in sexta limit. ver. vlti.

Iuuatur item hæc limitatio ex eo, quod à nonnullis dictum est, quod cum electio data est cuiquam ab homine, si semel elegerit, etiam qualitercunque, variare non licet, est enim consumpta electio, per c. si compromissarius. de elect. libr. 6. Si à lege, licet, per l. cū qui certarum. §. vlt. ff. de verb. obligat. Ita enim per eos text. voluit Damasus in c. causam. de elec. ut cū allegat glo. in d. c. si compromissarius. §. porro eo casu. in verbo, consentire, vbi & idem voluit Archid. in verbo, fructus. & ibi quoque Ioan. And. post eum. & ab eo Alber. in d. §. cum pure. versu. Archid. autem breuiter.

Subdunt autem ipsi Damasus & Archid. vbi supra, non ob stare l. ij. de opti. lega. vbi ab homine data est electio, nec tamen consumitur vna electione: quia ibi non fuit exhibita tota familia, in qua de-

buit fieri electio, per leg. serui electione. ff. de lega. j. postea subiungit Arclu. cōtra secundum membrum videri facere l. si cui. ff. de seruitu. & l. quod in hāredem. §. eligere. ff. de tribu. actio. vbi data est electio à lege, & tamen variare non licet, ex quo dicit hanc esse viam brocardicam.

Postremò confirmatur hęc limitatio ex eo, quod voluit Bald. in addi. Spec. tit. de emphyteuf. §. nunc aliqua. in xxxviii. quæst. quod pœna legalis sapius committitur: conuentionalis non nisi semel, nisi expressè dictum sit, vt sapius committatur, quod & ipsum tenuit idem Bald. in leg. si duo. §. j. ibi, contra hęc quia aliud. ff. de arbit. Licet contrarium teneat Imol. in l. si sic stipulatus. versi. & cōclude breuiter. ff. de verbor. oblig. vbi dicit nihil referre quantum ad id, sitne pœna legalis an conuentionalis, vtriusque enim eandem esse rationem, arg. l. non rectè. C. de fideiussor. & l. cum quis. ff. si cer. pet. Et in vtraque partem respectu diuerforum casuum, facit quod dici solet, mitius agi cum lege, quàm cum homine. l. Celsus. ff. de arbit. cum similibus.

Sed hanc limitationem ita primò declarabis, vt si dispositio hominis facta est ex necessitate legis, vel statuti, ea censeatur esse facta à lege statuto, ita vt non intelligas de primo actu: verbi gratia. in casu de quo suprà locuti sumus, cum statutum iubet fieri compromissum inter affines, & iudex sequendo statutum id fieri iusserit, certè si ex primo compromisso lis sopita non fuerit, iterum compromissum faciendum est, vt nuncupatam & in hac specie respondit Philip. Dec. consilio xxij. cuius superscriptio incipit, si pronuntiatio. Nam cum id faciat iudex necessariò secutus statutum, id statuto attribuitur, autoritate Bald. in leg. nouissimè. ff. quod tutor. auto. vbi dicit, quod quando quis facit actum, ad quem tenebatur, actus videtur factus ex necessitate, nec voluntati facientis tribuitur, sed necessitati, quod & ipsum ante illum voluit Ioan. Andr. in capitulo prætereà. de iure patrona. & in capit. bona fides. in prin. de reg. iur. lib. vj. Et hoc quoque vt subdit Deci. colligi potest ex eo quod scribit Bar. in l. j. versicul. pro ea declaranda. C. de eden. quod mandatum factum argentario, vt edat rationes, non producit actionem mandati: quia cum argentarius ad id teneatur ratione officij, non reputatur mandatum hominis voluntarium, sed necessitati legis attribuitur.

Cui adde quod tradit Bald. post Guliel. Cui. in leg. cum hi. §. planè. in vtraque lectu. ff. de transact. quod si hæres iussus à testatore vendere alimenta, ea vendiderit, non poterit super hac venditione transigi, tanquam facta vi illius testamenti, inspecta scilicet causa originali. Quodque scripsit Iacob. Butrig. in leg. si hæres testamento. ff. de actionib. empt. quod si sit statutum, vt de quolibet contractu solvatur gabella, hæresque venditionem fecerit iussu testatoris, non solvitur gabella, quia id factum attribuitur testamento, & non actui inter viuos, per gloss. singu. in leg. si quis ita. in princip. in verbo. defectus. ff. de statulib. & id sequitur Bald. ipse in sua marga. in verbo. venditio. versiculo facio. Adde (inquam) multa alia similia, quæ & nos adduximus in nostro tractatu Retractuum. tit. j. in fi. illius tituli, quæstione secunda.

Sed & hanc principalem limitationem secundo declarabis, vt procedat in dispositione legis communis, secus si ex speciali beneficio legis quippiam

competat: verbi gratia, pater tenetur iterum dotare filiam, quæ nullo suo dolo, aut culpa sua dotem amisit, vt diximus, & probauimus suprà, ver. iij. sed & ex hoc, ob eam scilicet rationem, quod ex dispositione iuris communis pater tenetur dotare filiam. l. qui liberos. ff. de ritu nupt. & l. obligamur. §. lege. ff. de actio. & obligatio. At frater qui etiam certis casibus tenetur dotare sororem inopem, ex speciali beneficio ipsi sorori inopi concessio, per notata in l. cum plures. §. cum tutor. ff. de administ. tut. & l. non omni. C. eod. tit. & latè diximus in tractatu Primigeniorum, quæ lxxij. si semel eam dotauerit, non ampliùs tenebitur eam dotare, etiam si nullo sororis dolo aut culpa sua dotem amisit, vt non obscure sentit Bart. in l. si cum dotem. §. j. ff. solut. mat. & apertius Bald. in l. vlt. versic. sed nunquid eo casu. C. de dot. promissio. l. si socius pro filia, suprà allegat. & apertissimè idem Bald. in authen. quod locum. & ibi quoque Rom. ver. item inducitur. C. de collat. illam differentia rationem asserentes, quod faciliùs amittitur beneficium iure speciali competens, quàm iure communi. l. cum miles. §. militia missus. ff. de testamen. milit. Sed tu tamen vide omnino Alexand. in d. l. si cum dotem. §. j. in fi. cum sequen.

LIMITATIO x.

Decimò limita, vt nostra regula non procedat, quando post primum actum etiamnum manet eadem ratio dispositionis, vt procedatur ad secundum actum: tunc enim & ad eum procedi potest, per id quod dicit Bald. quem ad aliud suprà citauimus in vj. limitatio. in princip. scilicet. in l. fideicommissa. §. si quis alicui decem. ff. de legat. iij. hanc inter alias rationem afferens, quare in casu statuti iubentis compromissum fieri inter affines, compromissum est iterandum, si per primum lis non fuerit sopita, quia videlicet adhuc vendicat sibi locum ratio statuti, quæ est vt lis finiatur, & sic (inquit) non obstat l. boues. §. hoc sermone. ff. de verbo. signific. Quasi diceret Bald. hunc nostrum. §. non procedere, cum adhuc durat ratio dispositionis.

Quod & idem voluit & quidem expressius Roma. consil. diij. in casu propositæ consultationis, post princip. & Ant. consil. xxx. casus. Titius quidam testator, cuius illic dictum sapius in hoc opere, ad alia quædam attulimus, loquens in illo ipso casu. consil. xiiij. statutum dictat. Feli. in c. licet dilectus. ad fi. de testi. Iason in l. veluti. §. hæc vox. quem legit cum §. prætor ait. qui est vlt. l. præcedentis. ver. pro eius confirmatione, iunctis præcedent. ff. de eden. & in l. prætor ait. §. deinde. in vlt. no. ibi. cōfirmo istam conclusionem. ff. de oper. noui nunt.

Nam (vt inquit ipse Iason) donec durat ratio finalis statuti, durat ipsum statutum. l. ij. §. vltimo, ff. de donatio. Et vt ei id addas, ratio est quæ dispositionem ampliat, & extendit. leg. regula. §. si quis. & ibi Barto. & Bald. & iterum §. & licet ff. de iuris & facti ignorantia, & leg. j. §. mater. versic. quid si curatores. & versiculo quid si decesserint. ff. ad sen. Tertul. cum aliis multis concordant. text. & doctor. à me latè congestis in tractatu, cessante causa cessat effectus, parte j. numero 146. incip. secundum autem. cū multis sequen. Sed aduerte quia hi omnes loquuntur in dispositione legis, secundum ea quæ diximus suprà in ix. limitatione, vt scilicet locus sit secundo actui, cum est eadem ratio legis in illo secundo actu vt in primo.

LIMITATIO XI.

Vndecimò limita vt hæc regula nostra procedat in dubio, & cum simpliciter fuerit aliquid dispositum, tunc enim etiam in dubio de primo actu intelligitur. Secus si aliter disponentes dixerint. Primum enim inspicendum est, quod illi expresse egerunt. In dubio autem de primo intelligendum est. Ita enim aperte declarat text. in leg. cum qui Kalendis. ff. de verbor. obligatio. & in l. si duo. §. j. ff. de arbit. quos nos supra in princip. pro concor. nostræ regulæ citauimus. vers. sexto alius text.

Id autem generale est, vt semper alias primo loco inspicendum sit, quid inter partes actum est, leg. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. vbi ita ad verbum scribitur. Semper in stipulationibus, & in ceteris contractibus id sequimur, quod actum est. Suntque in id alij infiniti text. quos non est necesse in re tam clara & minimè dubia adducere.

LIMITATIO XII.

Duodecimò limita non procedere, non solum, quando expresse aliud dictum est à partibus, sed & si ex coniecturis verisimiliter colligeretur intentionem earum aliter intelligere, verbi gratia, vt loquamur in illo casu, de quo supra, in princip. versiculo incipien. tertio ad hanc sententiam, videlicet, si quis vendit fructus alicuius prædij huius anni, & id prædictum binos fructus hoc anno adferat, de primis tantum intelligitur, vt ibi diximus. Sed hoc intelligit Roma. in dicta leg. diuortio. §. quod anno, quem legit cum §. ob donationes. versiculo vnde dicit hic, nisi premium esset æquiualens omnibus fructibus totius anni, ita vt sit verisimile partes intellexisse de omnibus, per text. in leg. cum in fundo. §. vxor viro. ff. de iure dotium. Et id sequitur Alexand. ibi versiculo limita tamen dictum Cæpol. in tractatu seruitutum rusticor. prædior. titulo de seruitut. iuris pascendi. & Georg. Nar. in clemen. sæpe. in princip. versiculo mihi magis placet. ibi, ad idem adduco quod voluit.

Et huc pertinet alia gloss. in leg. j. §. in verbo, agendo. ff. de superfic. quod si dubitetur quis contractus fuerit, pretium (inquit) facit discerni, quam gloss. sequitur, & dicit valde not. Bartol. ibi, paulò ante fin. ver. vltèrius quæro. & Bald. in leg. ex conuentione. versicul. tertio casu. C. de pact. vbi ex ea dicit, id quod dicitur ex mentione pretij præsumi emptiorem: vt not. in leg. vlti. C. de præd. curial. libro x. intelligi, quando pretium est re condignum, & idem Bal. in leg. j. versiculo quæro nunquid ille, & ibi quoque Angè. in lectu. Perusi. Paul. Castren. Alexand. dum simpliciter allegat Bald. vterque paulò ante fin. & Iason, versiculo tertio successiue quærit. C. qui testam. facere possunt, vbi dicunt, quod si quis vendidit rem communem simpliciter, an totam eam, an verò partem tantum suam vendere censeatur, in dubio id ex quantitate pretij esse æstimandum, quod & ipsum voluit Alexand. qui hanc dicit esse communem opinionem, & alias concor. aufert, in leg. si domus. §. vlti. versiculo quid in vendente. ff. de legat. primo. Sed & illam quoque gloss. sequitur Petrus Anchar. qui eam dicit singu. consil. cccij. pluribus rationibus. versiculo item potest intelligi, & Alexand. der consil. lxxvij. visis & opportunè consideratis, ad finem, libro vi.

Et ad id quoque optimè facit alia gloss. in leg. semper in stipulationibus. ibi, item actum intelligi etiam tacite, ratione rei, quæ venditur, & ibi quoque Bart.

in prin. & Philip. Dec. ver. item actum videtur. ff. de reg. iur. Et alia item gloss. illi omnino similis, in l. in obscuris. ibi, si enim res digna erat. eod. tit. & ipse Bart. post Dyn. l. patronus. §. j. vers. fallit. si ex coniecturis. & idem quoque Bar. in l. cum tabernam. in prin. post medium. ff. de pignor. & in l. Paulus vers. item, quod dixi. ff. de solut. Franc. Aret. qui duas illas priores gloss. allegat consil. vj. viso instrumento diuisionis. vers. sed tamen his non obstantibus. & Alex. consil. xxvj. consideratis verbis, post medium. vers. corroborantur prædicta. lib. iij.

Sed & pro ista limitatione optimè facit text. in l. cum quidam. ff. de ann. lega. vbi cum quidam decurionibus diuisiones dari voluisset die natalis sui, interpretatum est non esse verisimile testatorem de vno sensisse, sed de perpetuo legato. Nam (vt dicit ibi Bart.) hanc interpretationem facit imperator ex qualitate personæ relinquentis, & eius cui relinquebatur, scilicet decurioni: & sic ex qualitate personæ non præsumitur quod voluerit dari semel tantum, arg. l. sed & si suscepit. §. j. ff. de iudi. vt proinde intelligas illum tex. inniti præsumptione, coniectura, & verisimili.

Et quod pulchrè responsum est à Petro Anch. consil. xxvij. non seruato ordine. ver. postquam igitur propter dictum, quod si quis hærede instituto substituit duos antiquiores domus, ista substitutio non restringitur ad duos primos antiquiores tantum, sed ad sequentes, illis exclusis, vel repudiantibus propter verisimilem mentem testatoris, quam ex multis colligit, vt ibi videre licet. Et sequitur Ro. consil. cccxxvij. in causa consulationis. in iij. dubio, ad fin. Barba. consil. xxvij. scripsit doctissimus. vers. præterea additur vltimus, & alij quos tibi adduxi in nostro tractatu Primogeniorum q. iij. num. 9. incip. facit item. & præter eos Carol. Rui. consil. cxix. viso & bene ponderato. sub num. 14. in fi. lib. ij. dum allegat Pet. Ancha. vbi supra.

Et quod item not. consuluit Anto. vt alibi ad aliud propositum citauimus, consil. xxx. casus, Titius quidam testator, quod si testator reliquit habitationem domus filiz suæ cum vidua erit, non intelligitur de prima viduitate tantum, sed de aliis omnibus, quia testator hoc verisimiliter intellexit: & inspecta mente eius, eadem est ratio in omnibus.

Postremò hanc limitationem hæc ratio adiuuat, nam hæc nostra regula tum demum procedit, nisi aliter dictum sit à deponentibus, vt diximus supra in præcedenti limitatione. Id autem satis actum videri debet, etiam si dictum non fuerit, quod partes verisimiliter intellexerint: aut si interrogati fuisset, verisimiliter respondissent. l. tale pactum. §. vlt. & ibi gloss. not. & Bald. qui id quod omnes dispositiones trahit, & alij. ff. de pact. cum aliis infinitis concor. à me collectis in l. si vniquam. in præfatione, numero 56. incip. inter tam multa. Sed vt tamen intelligas, & huc quoque spectare quæ de verisimili latè inibi scripsimus. nume. 37. incip. sed iam ni fallor, ad num. 61. quæ tu ibi videre poteris. Et hæc quidem limitatio non admodum diffidet à vj. limitatione, quam supra posuimus.

LIMITATIO XIII.

Decimotertio limita hanc regulam procedere, quando verba referuntur ad aliquem actum, qui potest sæpius iterari ab eadem persona, secus si ex sua pæ natura traheretur ad plures personas. Cuius rei tex. habes & exemplum in l. in annalibus. C. de

legat. & in l. paterfamilias, in prin. ff. de vulg. & pupil. & in leg. qui liberis. §. hæc verba. eod. titu. Et ita per eos text. nuncupatim voluit Corn. consilio 279. videtur prima facie. ver. nec obstat etiam secunda ratio. lib. 3. vbi ex hoc expresse limitat hunc nostrum §. hoc sermone.

LIMITATIO. XIII.

Decimoquarto limita procedere, nisi secundus actus subrogaretur in locum primi, verbi gratia, Si is qui ex dispensatione obtinet duo beneficia, ea, aut alterum eorum dimiserit, non poterit vi illius dispensationis, vnum aut duo alia beneficia obtinere, quia ea gratia intelligitur de duobus primis tantum, per capitul. ordinarij. ante fina. & ibi gloss. de offic. ordinarij. libro sexto, & in capitulo non potest. versiculo illud autem. de præbend. eod. libr. & diximus supra in prin. versiculo inci. decimosexto, vt relinquamus. Quid igitur si vnum illorum priorum permutet cum alio, aut etiam duo illa propria cum aliis duobus? Et hæc quidem obtinere poterit, quia quod subrogatum est loco alterius, idem reputatur. l. si filia. §. j. ff. de condi. & demon. & l. si donata. §. si sponsus. ff. de dona. inter vir. & vxor. permuta. um autem subrogatur loco eius cum quo permutatur. l. e. idem seruandum. ff. de leg. ij. Et quasi continuatiue gratia extenditur. leg. quod dicitur. ff. de milit. testam. Hæc Bald. expressim in capitulo dudum. l. ij. de electio. Nec obstat (inquit) leg. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. sign. quia ibi secundæ nuptiæ non subrogantur loco primarum.

Cui adde ad confirmationem huius sententiæ, quod in vniuersum dicitur, rem permutatam eandem sortiri naturam, quam alia res, cum qua permutata est, quod ex eo videre licet quod tradit Bald. consilio cxij. quæritur qui intelligantur. versicul. & prædicta sunt vera, libro j. fundum, cum quo permutatus est fundus patrimonialis, ceteri etiam patrimoniale, quod & ipsum voluit Masuer. titu. de societ. §. item & dicuntur conquestus. Quodque scribit Alberic. auctoritate Guli. Cum. in leg. vlt. vers. item quærit. ff. de negot. gest. quod si quis rem, meam permutat cum alia, & ea ipsa res mea perit, possum contra eam agere, vt mihi reddat aliam rem quam habuit causa permutationis.

Et quod in eandem sententiam prodidit Lucas Pen. in leg. j. versiculo sed quid in quæstio. C. de impo. lucry. descrip. libro. decimo, rem immobilem à patre receptam ex permutatione alterius, eandem omnino sortiri naturam, in idque multas rationes adducit, vbi videre poteris. Et ex hoc colligit filios in hac ipsa re permutata eodem modo succedere, vt in illa quam pater reliquit, etiam si aliàs aliter successuri fuissent. Et quod item ex facto respondit Iason consilio cccxxj. istæ duæ mulieres. lib. ij. rem permutatam cum re subiecta fideicommissio, fieri fideicommissaria. Et hoc denique scriptum est à Matth. Afflic. decif. Neapol. cccxxxvj. quidam nobilis, rem permutatam cum re dotali effecti dotalem. Quæ & nos latius tractauimus in nostro tractatu de Retractu. tit. j. §. xxxij. glo. j. numero 26. neque enim hic casus, & seq.

LIMITATIO. XV.

Decimoquinto limita, vt procedat in dispositionibus inter viuos, in quibus voluntas obligandi semper in id fertur, quod minus est, leg. inter stipulantem. ff. de verb. oblig. & leg. semper in stipulationibus in fin. ff. de reg. iur. & ibi concor. ibi gloss.

Et propterea huiusmodi dispositiones sunt stricti iuris, strictèque sunt interpretandæ, l. quicquid adstringendæ. de verb. oblig. Ideo non mirum, si intelligitur de prima vice tantum. Secus autem in dispositionibus testamentariis, quæ multo longius produciuntur pleniusque interpretantur, l. in testamentis. ff. de reg. iur. & ibi quoque concord. quibus adde cap. cum dilecti, in fin. de donat. Et id quidem voluit Anton. consilio xxx. casus, Titius quidam testator, in j. dubio. ad id quoque referens, quod ex eo supra diximus, tunc in ij. limit. vers. incip. sed aduerte, tunc in ij. vers. incip. sed & ad hanc. Et sequitur Philip. Dec. consil. dxij. cum reuerendissimus. num. 6.

Et idem quoque, nulla Anto. mentione facta, voluit Roman. in l. diuortio. §. quod in anno, quem legit sub §. ob donationes. versic. vnde dicit hic, ff. solut. mat. & Alex. in addit. Barto. in l. dotis promissio. ff. de iure dot. & vterque quidem per l. defuncta. ff. de vsufru. & Lauren. Calca. consil. xx. ista quæstio habet tria dubia. vers. ista tamen regula, per l. placet. & ibi gl. ff. de liber. & posthum. de qua & nos diximus in eadem ij. limit. in prin.

Sed addit præterea Roma. quod in dubio nunquam contractus intelligitur continere promissionem annuam, vt not. gloss. relata ad text. si recte (inquit) intueamur, in l. legatum. ff. de annu. leg. & firmat Bart. in l. eum qui ita. §. qui ita. ff. de verb. oblig. Quin & idem voluisse videtur Soci. in l. hæc conditio filie, paulo ante si. ibi, sed per prædicta. ff. de re condi. & demon. dum etiam in hac re facit differentiam inter contractus, & vltimas voluntates.

Et hanc opinionem confirmat, quod supra diximus in ix. limit. hanc nostram regulam non procedere in dispositione legis, vel statuti. Nam ex eo sequitur nec in dispositione quoque vltimæ voluntatis procedere, vtpote quæ illi æquiparatur, ex sententia glo. Bart. Rapha. Corn. & Alexand. & aliorum in l. j. C. de his quibus vt indignis. glo. & Barto. in l. in cognitione. ff. de Senatus. Sylla. Bartol. in l. ij. ff. de in diem additione. & in l. vlt. versic. eodem modo pone. ff. de reg. Caton. Bal. in repe. l. & post tres. versic. præterea inter contractum. ff. si quis cautio. & in l. quoties. la. ij. in leg. antiqua. C. de fideicom. & in c. j. in prin. vers. deinde quæro, pone quod princeps. tit. de pace Constans. Roma. in l. iij. §. filius. vers. & hæc faciunt. ff. de lib. & posthu. & in l. iij. §. Cato. versic. secundum quæro statuta. ff. de verb. oblig. & in l. j. vers. quarto in quantum. C. quando non peten. par. quibus locis aut magna parte eorum reprehendit Bald. contrarium, vt ipse dicit, tenentem in l. omnes infinitis concordant. à me collectis in tractatu Retractuum, titu. j. in fi. numero 13. denique obligatio. Sed quibus adde Franc. Aret. hanc expressim rationem huius nostræ limitationis adferentem, in l. serui electione. post princip. ff. de lega. j. & tex. quem nonnulli in hoc citant, in l. Labeo. ff. de statuli. & l. seruus hac lege. ff. de manumissio. Nam & illud scitum est, disponat testator, & erit lex. §. disponat. in auth. de nup.

Adde, inquam, quod hinc fit, vt bonum sit argumentum de testatoribus ad statuentes, & e diuerso, l. vltim. C. de reb. alien. non alien. & voluit Angel. vt à nonnullis citatur in l. j. ff. de acquiren. rerum domi. per tex. quem ad hoc dicit singu. in l. iij. C. de om. agr. deser. lib. xj. vti illum allegat & sequitur Iason in l. testa.

In l. testandi. in j. not. C. de testam. sed in meo codice Ange. nulla est illius lect. in eum tit.

Adde & postremo, quod omnibus modis quibus coniecturatur mēs testatoris, iisdem quoque & mēs statuentium, ut dicit ipse Ange. consilio cclxxxj. Martinus Ioan. de Florentia. versicul. item per precedentia, quod notabile dicit Iason in d. leg. testandi. vbi supra. Et quod prohibitio testatoris æquiparatur prohibitioni statutaræ, ut tradit Petrus Ancha. cons. clij. plurā, & sequitur etiam Iason vbi supra, vbi tamen est corruptus in d. consil. cclxxxj.

Et ad hanc limitationem pertinere potest quod. proditum est à Guid. Suz. & Raph. Comen. in l. eum qui calendis. in prin. ff. de verbor. oblig. quod si testator legavit fratribus minoribus vnam pitantiam, ut ipse loquitur, in festo sancti Francisci, non de primo tantum anno intelligitur, sed & semper & perpetuo in eodem festo, & nuncupatim, ipse Rapha. reprehendit Bart. qui contrarium tenuerat in leg. cū quidam. ff. de annuis legat. fatetur tamen idem Rapha. dictū Bar. posse procedere in contractibus, per text. in hoc nostro s. hoc sermone. De quo & nos plenius diximus supra in prin. vers. incip. quadragesimo octauo, ut redeamus.

Verum de hoc principali dicto Anton. d. consilio xxx. dubitat Felin. in d. capit. ij. versiculo bene facit elegans, de treug. & pace. Et id expresse & aperte reprehendit Iason, in leg. diuortio. s. quod in anno. in fi. ff. sol. mat. dum dicit ipsum Anto. in d. consil. quinque modis, inter quos hic vnus est, limitasse hanc regulam, sed illas limitationes parū sibi placere, nec tamen adiicit rationem, quare sibi displiceant.

Et pro ipsius Iasonis opinione, posset illud nonnihil facere, quod in testamentis difficilius permittitur secunda electio, scilicet priore iam facta, quam in contractibus, ut videre licet ex leg. si sterilis. s. vlti. ff. de actio. empt. & leg. huiusmodi. s. Stichum, & ibi gloss. Bar. Raph. Comen. & alij. ff. de lega. j. & leg. serui electione. & ibi Barto. in j. oppo. Alber. Bal. post Petr. in princ. Angel. Imol. Raph. Comen. in princ. Paul. Cast. distinguens, Alexand. Franc. Aret. & Ias. eo. tit. & leg. fideicommissa. s. sic fideicommissum. ff. de leg. 3. & leg. apud Aufidium. & ibi Alb. post Iaco. Ra. & Pe. ff. de opt. leg. & Ioan. Mona. in cap. si tibi. versic. & ut planè liqueat, de præben. lib. vj. & Ioan. Andr. in capit. gratia. paulò ante fin. & ibi Domi. & Philip. Franc. nu. 9. de rescri. cod. lib. vj. Bar. post antiquiores, in l. eum qui certarum. s. j. in j. oppo. & ibi quoque Alberic. post princ. Ange. in fin. Paul. Cast. post medium. ff. de verbo. oblig. Pet. Ancha. in cap. si compromissarius. versicul. vltimò quia tex. dicit, de elect. lib. vj. Alexan. in d. l. quicquid. vers. ex qua habes perpetuò. & ibi quoque Iason, versic. in ea gloss. ibi, & iterum in fi. eius vers. ff. de verborum obligat. Cuius differentia redduntur quatuor rationes, ut videre poteris apud Iasonem post alios, in d. l. serui electione, vers. operæpretium est.

Et certè huic limitationi ex diametro pugnat, quod scribit Bal. in leg. j. vers. quintò quæro testator mandauit. C. de his quæ pœnæ nomin. quod si testator mandauerit hæredi, ut compromitteret causam, quam habebat cum Titio super mutuo, sub certa pœna: sufficit ut hæres semel compromiserit, & confestim quàm id fecerit, liberatus est: quia verbum ab homine prolatum consumitur, etiam si postea euauerit: licet secus sit, si à lege esset prolatum, per leg. vlt. s. vlt. & ibi Cyn. ff. de cedend. Et eum se-

quitur Soci. cons. cxvij. visa & diligenter, vers. hoc etiam aperte, libro j. vides enim ibi compromissum in testamento iustum, primo compromisso consumptum, etiam si euauerit, tanquam scilicet ab homine iustum. Et certè ego sum in ea sententia, ut nihil in hoc referat, fiat dispositio à contrahente, an à testatore, utrobique enim censetur dispositio hominis, non legis, quantum ad hoc nostrum institutum attinet.

LIMITATIO XVI.

Decimosextò limita, ut procedat nostra regula in dispositione conditionali tantum, non etiam in ceteris, ex eo quod post Cyn. & Petr. voluit Bart. (quem omnes præter Rapha. Com. sequuntur) in l. inter stipulantem. s. sacram. versic. venio ad vers. pro quo. ff. de verbo. oblig. quod quando promissio, vel legatum fructuum nasciturorum ex tali fundo fit cum relatiuo quis, vel qui, quod coniunctum verbo futuri temporis facit conditionem, l. Stichum qui meus erit. ff. de legat. j. & l. nuper. ff. de legat. iij. vel quando promittuntur fructus nascituri non expressa quantitate, quo casu etiam promissio censetur esse conditionalis, l. j. in fin. ff. de condit. & demonstra. & l. interdum. ff. de verbor. obligat. Tunc nullis fructibus primo annotatis, aut si nati fuerint, consumptis, non debentur fructus anni sequentis, l. si debitor. s. verisimile. ff. de contrahend. emptio. & l. certus. ff. de vino tritic. & oleo leg. quia conditio intelligitur de prima vice, per hunc nostrum s. hoc sermone. Secus quando promittitur certa quantitas fructuum nasciturorum ex aliquo fundo, non adiecto relatiuo: tunc enim quia ista promissio non habet conditionem, non solum de primo anno intelligitur, sed & de sequentibus, per text. in d. s. sacram. & in l. Firmio, in princip. ff. quando dies leg. ced. Et idem certè voluit Cy. in l. si quis argentum, ad fi. princip. vers. si quærat nunquid. C. de donationib.

Hanc rem primus, solusque expendit Iason in d. s. sacram. ad limitationem huius nostræ regulæ, quam dicit mirabilem, nouam, & valde singularem. Subdit tamen id fieri videri ineptissimum, quoniam in omni materia sermo simpliciter prolatus, intelligitur de prima vice, per tex. iam sapius supra à nobis citatum, in l. dotis promissio, vers. vlt. ff. de iur. dot. Tamen illico subiungit defendendo (ut ipse dicit) opinionem Barto. dici posse, quod ea l. & similiter hic noster s. hoc sermone, quem ipse allegat, bene faciunt pro eo: quia talis promissio dotis, de qua loquuntur, habet tacitam conditionem, si matrimonium sequatur, l. stipulationem, & l. promittendo, in princ. & l. tali. ff. de iure dotium. Cui in hoc vltimo adde quæ latè diximus in nostro tractatu Retractuum, titulo ij. s. ij. numero 58. ad octauum, & duobus sequ.

Postea autem ipse (ut ad eum redeamus,) subnectit, quod contra Barto. iura abundant, probantia in omni alia materia etiam non conditionali, sermonem simpliciter prolatus intelligi de primo actu, ut in l. eum qui calendis, & ibi glo. j. de verborum obli. & in l. si socius pro filia, in princ. & ibi Raph. Fulgos. id reputans singulare, in v. no. ff. pro soc. & in c. non potest, s. j. & c. mandato, & c. si clericus, in princip. & ibi Domi. in iij. not. de præben. libro vj. quæ iura allegauit s. in princ. Tandem Iason relinquit cogitandum, quia nemo aduertit, & nemo tangit, nec aliud dicit.

Ego autem præterea illud scio, Bald. qui nihil omnino intactum reliquit (vt sæpè aliàs dixi) in leg. qui per salutem, in fin. nouæ lect. ff. de iureiur. in ea quoque sententia fuisse, vt hic noster §. hoc sermone, intelligatur in actu conditionali tantum, non etiam in præceptiuo & dispositiuo per d. l. qui per salutem. Et idem quoque effectualiter, vt nostri loquuntur, voluit Ang. consilij. cuius exordium est ex facto proposito, factum autem incipit, Simon notarius. At. vt tandè in ea re iudiciū meum interponam, censeo non solū in conditionali materia, sed & in omni alia regulam nostram procedere, per iura à Iasone citata, & alia plura supra in prin. à nobis quoque citata.

LIMITATIO XVII.

Decimoseptimò limita, vt scilicet sermo simpliciter prolatus, de primo actu, non etiam de secundo intelligitur, nisi ille actus secundus sit reuocatorius primi, qui aliàs ex suapte natura sit reuocabilis, quia tunc reuocari potest. Verbi gratia, princeps ciuitati potestatem fecit statuendi, quæ quidem ciuitas vsa ea potestate quippiam statuit, an postea poterit id statutum reuocare, & aliud facere. De qua re loquens Bald. in capitulo j. in princ. versicul. deinde quæro, pone quod princeps, titulo de pace Constan. dicit primum videri, quod non, quia ea facultas intelligitur de primo actu, per hunc nostrum §. hoc sermone. Subdit tamen contrarium esse verius, arg. leg. omnium. C. de testa. & not. à Ioanne Andr. in capitulo non potest, de præbend. libro vj. in nouella. Et sequitur Alexan. in addit. Bar. in l. omnes populi. in verbo, non potest reuocari, vers. sed quid si princeps. ff. de iust. & iur. Ex quo (inquit) apparet statuta potius accedere vltimæ voluntati, quam cōtractui, de quo nos diximus supra in xv. limit. versic. incip. & hanc opinionem. Sed ex hoc vides illos intelligere id quod dictum est in his, quæ ex sua natura reuocari possunt.

Sed tu super is, & primum super eo, an statuta reuocari possint à statuentibus, vide Bar. in d. leg. omnes populi. vers. quarto quærit vtrum, quæ est 4. quæst. 4. quæst. principalis, per totam eam quæstio. ff. de iust. & iur. & in l. ij. §. j. vers. & prædicta sunt multum, ff. de opt. leg. & in l. ambitiosa. vers. quæro an decretum. ff. de decre. ab ordi. facien. & in d. leg. omnium, in iij. not. & ibi Bald. si vers. item nota quod licet, & Ange. vers. in tex. ibi. inhibitu, Pau. de Cast. circa mediū, vers. videtur etiā esse hic casus Alex. ver. & ideo facit, Corn. versic. not. quod licet testamentum, & late Iason, vers. ideo facit secundū Bar. C. de testa. Pannor. post alios in edilecto, vers. sed aduerte ad aliud dictum, de præbend. Roma. consil. cxvj. visis necessariis, ferè per totum.

LIMITATIO XVIII.

Decimooctauò limita, vt hæc nostra regula non procedat, si natura rei siue subiecta materia repugnet, vt expressè voluit Alciatus in hoc nostro §. hoc sermone, ad id referens quod supra diximus in 8. limita. de privilegio quod suapte natura perpetuum est. Ideoque quod per viam privilegij cōcessum est, primo actu non consumitur. Quodque etiam diximus, in ij. limitatione, de re quæ ex consuetudine regionis requirit reiterationem.

Nam & illud perpetuum est, vt omnis dispositio, quæcunque ea sit, sumat interpretationem ex natura rei, & subiecta materia, leg. si vno, in princ. & ibi gloss. Bar. & Bald. si. loca. & c. constitutus, de religio. domib. cum aliis concord. adduct. à Steph. Pheder. in

lib. de legum interpretat. par. iij. vers. amplius licet, & Iason. in l. ij. in ij. not. C. de transact. & in l. stipulatio ista habere licere. §. hi qui sunt. ff. de verb. obli. & Felin. & Dec. in c. nam concupiscentiam, de const. & à me latius in repet. l. si vnquam, in verbo, reuertatur, num. 37. incip. & aliàs etiam videmus, & seq. C. de reuoc. donatio.

LIMITATIO XIX.

Decimononò limita, vt procedat nostra regula, cum æquitas id suadet, vt scilicet de secundo actu non intelligatur. At si diuersum suadeat, certè & de secundo actu intelligitur, vt expressim. voluit Salice. in l. dotis promissio. ff. de iur. dot. in id referens tex. in l. quò enim. §. j. ff. rem rat. habet. tanquam scilicet hæc nostra regula habeat, vel non habeat locum, vbi æquitas suadet, aut dissuadet. Et idem propemodum voluit Raph. Comen. in l. si cum dotem. §. j. post medium, ibi not. tamen ex gl. ff. solut. mat. vbi tamen intelligit, in dispositione hominis, ad id scilicet respiciens quod diximus supra in ix. limita.

Et huc quidem spectat text. in l. hæc conditio filia, in fin. in princ. in illis verbis, benignè tamen dicendum est. ff. de cond. & demonst. vbi in casu illius legis conditio nuptiarum benignè intelligitur de secundis nuptiis: benignè igitur, id est, æquitate, vt interpretantur Accur. Bar. & ceteri doctores ibi. & quidem optimè. Nam id verbum benignè id proprie ac peculiariter significat, vt latè docuimus in nostro tractatu Retractum, tit. l. §. xxxv. in gloss. j. quæ est in verbo, d' estroiçtz droiçtz. num. 25. inci. & sicur strictum ius. Et facit quod scribit Franc. Aret. in l. serui electione, ad fin. prin. ff. de leg. j. & Iason in l. diuortio. §. quod in anno, versiculo, tertio not. limita. ff. solut. mat.

LIMITATIO XX.

Vigesimò limita, vt procedat nostra regula in acta non iterabili (vt nostri loquuntur) durante eodem statu, secus iterabili. Ita enim voluit Alberic. autoritate Oldra. in l. matrimonij. ff. qui, & à quib. eum text. concordans cum l. qui per salutem. ff. de iureiurand. vt scilicet d. lex, matrimonij, quæ non admittit alteras nuptias, procedat in actu non iterabili. d. auth. l. qui per salutem, loquatur in actu iterabili. Quod etiam spectat quod diximus supra in ij. limit. Porro alij aliter intelligunt d. l. qui per salutem, vt diximus in ij. limit.

Et huc quoque facit, quod multi in hac materia distinguunt, in die iterabili, & die minimè iterabili, vt videre licet ex Bart. Alberico, & Goffred. Salic. in l. cum quidam, quæ est pen. ff. de annu. legat. & quod item dicitur in alio casu, scilicet de actu iterabili, & non iterabili, vt sciamus, an pœna vel stipulatio semel an pluries committatur, per glo. in l. si sic stipulatus, in gl. vlti. paulò ante fi. & ibi Bart. vers. si quæris vtrum stipulatio, post princ. illius vers. & Alber. in 4. oppos. & Bal. paulò post princ. iterumque postea vers. nota quod actus. ff. de verb. oblig. Et vide quæ dicam j. in xxij. limitatione, quæ ad hanc proximè accedit.

LIMITATIO XXI.

Vigesimoprimum limita, vt non procedat nostra regula, quando quis in primo suo actu, nulla sua culpa fuit deceptus. tunc enim ad alium accedere potest, verbi gratia, si quis vi gratiæ apostolicæ elegerit, siue acceptauerit aliquod beneficium, cōsummata est gratia, nec poterit (etiam hoc dimisso) aliud petere, c. quia cunctis. quod est primum, & cap.

cap. executor, de concess. præb. lib. vj. & diximus supra in princ. versicu. incip. decimoquarto quod voluit, & seq. Sed id sanè intelligitur, nisi is erratè elegerit, siue acceptauerit beneficium alteri collatum, vel debitum, tunc enim poterit aliud eligere, vel acceptare, vt voluit gloss. in d. cap. quia cunctis, ad fin. in verbo, causa, & ibi quoque ante eam Inno. (nam vt alibi diximus, is multa capitula libri vj. legit. in lectura decretalium) in verbo, voluntatibus, versicu. sed quæro vtrum semel, & Ioan. Andr. in nouella, ad fi. Dominic. super glo. in verbo, causa, & Philip. Franc. in gloss. vlti. de concess. præben. libro vj. & alia glo. in cap. ne captandæ, in verbo, causa subdit, & ibi quoque ante eam Ioan. Mona. circa medium, Archidiac. in verbo, rationabilis causa, Ioan. Andr. in verbo, ius in ipso, in nouella. Petr. Anch. vers. quærit Ioan. And. an qui semel, & Domin. super gloss. in verbo, causa, eod. tit. de concess. præb. lib. vj. & Ro. cons. cccxxix. præsens consultatio.

Et idem in capitu. gratia, de rescript. lib. vj. vbi is, qui ignorans beneficium sibi abfenti collatum, aliud à sede apostolica, quod simul cum illo tenere non poterat, impetrauerit, eligere debet, vtrum eorum retinere maluerit: & si semel vnum elegerit, non poterit amplius alterum eligere: vt scilicet id procedat, nisi hic qui primum elegit, fuerit deceptus, ignoras scilicet id beneficium à se electum alteri deberi, vt etiam errans, simplex beneficium pro dignitate elegerit. Ita voluit vbi Archiadiacono. ad fi. & ipse Ioan. And. in gloss. vltim. argum. l. ij. ff. de opt. leg. & l. si maritus, §. vltim. ff. ad leg. Iul. de adult. & c. quia veri simile, de præsumpt. citantque in eam sententiam Hostiens. in d. cap. quia cunctis, in verbo, extantibus, de concess. præben. eodem libr. vj. Sed hætenus non vidi lecturam Hostien. in lib. vj. nec legit illud cap. sub eodem titu. decretalium. Sed & id sequuntur Dominic. & Philip. Francus in d. c. gratia, ille, in gl. vlt. hic num. 9.

Sed & idem quoque in capitu. si tibi, de præben. libro sexto, voluit Ioan. Mon. ibi. dicens acceptantem in eo casu posse variare, si nihil sit quod ei imputari possit, per d. l. ij. ff. de opt. leg. Et aliud quoque non dissimile in alio casu scribit Calder. consilio vj. an si consuetudo, sub tit. de consuet. vt ibi per eum videre poteris.

Et huc quoque pertinet, quod dicitur delegatum, qui semel etiam inutiliter pronuntiavit, aut quicquam nulliter fecit, non posse iterum pronuntiare, cum sit functus officio, per l. si vt proponis, la. j. C. quomodo & quan. iud. & capitu. in literis, & ibi omnes, de offic. deleg. & latè, D. à Rot. decisio. xvj. dubitabatur vtrum auditor, de re iudic. in nouis, hoc tamen non procedit, vbi ipse delegatus per iustum datum fuerat, vt prouideret Titio de præbenda, illi prouidit de præbenda Martini, qui communi opinionione reputabatur mortuus, cum adhuc viueret, nõ impeditur de alia prouidere, per l. error. C. de iuris & fact. ignoran. & c. dominus, de secund. nupt. Ita enim voluerunt Innocen. Hostien. & Ioan. Andr. in capitulo j. in verbo, fortè. & ibi Bald. vers. sed quid in eo cui est mandata, de re iudic. Barto. in l. iudex posteaquam, in iij. opposi. ff. eodem titu. Card. Floren. consilio xxxij. in decisione. vers. quarto. quia quando, & consilio ciiij. post redditum consilium. vers. ad aliud dubium. Petr. Ancharan. in cle. j. in j. quæstio. de re iudic. Paul. Castren. in l. cum quærebatur,

ante medium, ff. eod.

Suntque qui idem tenent in errore iuris, vt videre licet per Host. Ioan. Andr. Imo. & alios præter ipsum Inno. in d. c. j. de re iud. & Petr. Anch. in d. cle. j. vbi s. & Alexan. in d. l. iudex. in iij. limi. Sed huius contrarium expressè tenet Card. Flor. in illis duobus cons. supra allegatis, & bona pars eorum quos citauimus in præce. vers. dum loquuntur de errore facti tantum, tanquam aliud sentiant in errore iuris.

Quid, quod sunt qui negant in sententiis, & aliis actibus iudicialibus prodesse errorem facti, vt nec errorem iuris, & in his Imo. in d. l. iudex posteaquam, vers. fallit etiam quarto, ff. de re iudic. & ibi quoque Alexand. vers. quarto fallit. & Panor. in d. capitu. j. vers. aduerte in quantum Innocen. loquitur, eod. titul. Nam Inno. in eodem cap. j. de re iud. & qui eum sequuntur, loquuntur in factis extraiudicialibus, vt in prouisione de beneficio, de quo latè diximus supra in vj. limi. vers. incip. huc item spectat. & multis seq. Sed tu hinc vide quæ scripsimus s. in j. limit. vers. sed quod dictum est, & seq.

Hanc autem principalem limitationem intellige, modo si is qui ita errauerit, posteaquam certior factus fuerit de suo errato, & ita iure sibi non competente in beneficio quod prius acceptauit, mox, id est, sine mora aut negligentia ad aliud redierit. Ita enim not. voluit Roma. d. consilio cccxxix. versicu. sin autem membrum, per text. quem dicit sing. in cap. si beneficia, de præben. libro vj. vbi si quis ignoranter recipiat beneficium alteri collatum, vel etiam reseruatum à Papa, liberè reuertitur ad priora beneficia propter illud dimissa, modò postquam certior factus fuerit, sine difficultate aliqua omnino id dimiserit. Nam si (vt inquit Roman.) quis perdit ius quo habet in re, in prioribus illis beneficiis, ob moram dimittendi posterius illud, multò magis perdit commoditatem iuris ad rem, si in mora fuerit relinquendi beneficii acceptati vi gratiæ: multò enim facilius perditur ius ad rem, quam in ius re, capitulo, si is, cui, de præben. libro sexto. & capitulo vltim. de concess. præben. libro sexto. Hæc ille. Cui & tu addere potes optimum tex. in l. qui contra, in fin. C. de incest. nupt. cum dicitur, si, errore comperto conjunctione huiusmodi, sine vlla procrastinatione dirimerunt. & alium quoque in l. quis sit fugitiuus, §. idem ait si seruus, ff. de ædilit. edict. ibi, si imprudens secutus est, neque occasionem redeundi nactus prætermisit. & in c. cupientes, §. in super, de elect. lib. vj. ibi, tunc infra idem tempus iusto impedimento cessante, &c. & quod voluit glo. ibi, in §. quod si per xx. in verbo, proposita, in princ.

Ex hocque approbat Roman. vt ad eum redeamus, eorum sententiam qui reprobant opin. Hostien. dicentium, quod vbi manifestum acceptantem beneficium ius in illo non habere, non esse expectandam sententiam super declaratione non iuris: nam in re manifesta debet ipse acceptans statim bonam fidem agnoscere, nec sententiam acceptare, l. emptorem, in princ. ff. de act. empt. & clariùs in l. quoties, §. denique. ff. de administra. tutor. & ad id quoties citat l. si res, §. non tamen, ff. de alienat. iudic. muque citat l. si res, §. non tamen, ff. de alienat. iudic. muque tan. caus. fac. & l. j. ff. de inofficio. testamen. Quibus & tu adde alium text. not. quem & ipse postea ad aliud adducit, in l. nemo rem suam vtiliter, §. j. in fin. ff. de verborum obligatio. cum dicitur, hic moram fecisse videtur, qui litigare maluerit, quam restituere. Adde item & alia multa quæ diximus de execra-

tionelium in nostro tract. Retractum, ti. j. §. 8. gl. 7. in verbo, le retrayant de cherroit, numer. 20. incip. hic autem maxima. & seq.

Intellige item hanc limitationem in eo, qui deceptus fuit errans in facto, secus si in iure errauerit, ut pulchre voluit Innoc. loquens in executore dato à Papa, qui errans in iure, contulit beneficium, quod non vacabat, in c. j. in fi. de sentent. & re iudic. quem nuncupatum sequitur, idque dicit not. Card. Flor. consil. 104. cuius incipitum est, post redditum. vers. ad aliud dubium. Neque enim aliis error iuris excusat. Super quo vide quæ diximus supra alicubi.

LIMITATIO XXII.

Vigesimo secundo limita hanc regulam, ut procedat cum agitur de specie, quæ suapte natura non est iterabilis, iuxta l. Lucius, §. impuberem, ff. de legat. iij. Secus, si de quantitate, quæ sua ipsius natura iterari potest, idem si quis reliquerit certam quantitatem filiarum, dum vel donec nupserit, censetur esse legatum annuum pro quolibet anno, non pro vno tantum, l. qui concubinam, §. uxori, ff. de leg. 3. & l. legatum, ff. de annu. leg. & l. iij. & iij. ff. de condit. & demonstrat. Ita enim autoritate earum l. voluit Imo. in l. in substitutione, circa medium, ff. de vulg. & pupil. quem sequitur Lauren. Calca. consilio xx. ista quæstio habet tria dubia. versicul. tertia limitatio, per hoc expressim limitans hanc nostram regulam. Et vide quæ diximus supra in xx. limit. quæ ad hanc proximè pertinet.

LIMITATIO XXIII.

Vigesimo tertio limita, ut procedat nostra regula, cum per primum actus ius alteri est quæsitum: exempli causa, Eligentes per viam electionis, ea publicata, ad secundam electionem venire non possunt. cap. cum inter canonicos, & c. publicato, de elect. Per viam autem postulationis possunt antè, quam postulationem præsentauerint, postea non possunt. c. bonæ, le ij. de postu. prælat. quod non ob aliud est, quam quia per simplicem electionem quæritur ius, saltem ad rem, electio, per postulationem non quæritur ante præsentationem.

Quam quidem eius differentie rationem posuit Compstel. in d. capit. bonæ. in verbo, quæsitum. & ibi Panor. versicul. ex hoc habes, ubi ex hoc ponunt hanc regulam generalem, quod quis variare potest, antequam ius sit alteri quæsitum: secus si ius sit quæsitum, & ad hoc quoque allegat ipse Compstel. l. nemo, ff. de regul. iur. & cap. cum inter dilectos, de elect. & ipse quoque Panor. citat clem. j. de renun. Quod & ipsum voluit Card. Alexand. in cap. Osius, §. j. lxj. distin. & Roch. Curt. in tract. de iure patr. in verbo, honorificum. vers. secundò suboritur quæstio accessoria.

Et bene facit, quod à Ioan. Mona. traditum est in cap. cum expediat, versicul. item publicato, de elect. libro sexto, quod publicato scrutinio electores variare nequeunt, per d. cap. publicato, quod, ut subdit, verum est, ubi electus ius habet. Quod si ius non habet, ut ibi, ex scrutinio, capitulo si cui, eodem titulo, & lib. variare poterunt. Et sequitur Ioan. And. ibi, post princip. in verbo, consenserit, & Petr. Ancharan. ad fi. & Domini. Et idem propemodum voluit Dyn. in cap. mutare, in princ. de regul. iur. libr. vj. & Host. in summa, tit. de elect. §. utrum mutari possit, vers. & ut plenius. & non obscure voluit Card. Flor. in d. capit. publicato, in j. opposit. & iterum in vij. quæ. & ante hos omnes Compos. in eo ipso c. publicato, in verbo, varia-

re, & iterum paulò ante fin.

Et quod etiam voluerunt D. à Rota, decis. xxxj. nota quod ubi episcopus, de concess. præbend. in antiquis, quod si episcopus habet ex privilegio vel ex consuetudine, ut possit in sua noua creatione nominare vnum canonicum in qualibet ecclesia collegiata, & aliquem nominauerit, qui ipse acceptauerit, non poterit alium nominare, etiam si ea nominatio non fortitur effectum, per l. apud Aufidium, ff. de opt. leg. & alia quæ allegat, ut diximus supra, in princip. vers. incipient. sexagesimo sexto quod tradiderunt. Nec obstat (inquiunt) capit. si electio, de electio. libro sexto, ubi si electio non fortitur effectum, quia electus nolit consentire, vel post consensum renuntiat, aut moritur, aut propter occultum quodpiam vitium, irritatur electio, poterunt eligentes electionem aliam facere, quia ibi ex sola electione immediate in dignitatibus electiuis non quæritur ius, in simplicibus autem quæritur, ut in c. si tibi absenti, & ibi not. de elect. lib. 6.

Vides igitur ex eorum sententia cardinem huius rei in hoc verti, an ius sit quæsitum, an non: ut primo casu variare non liceat, secundo liceat. Nam & hoc ipsum in vniuersum voluisse videtur gloss. distinguens tamen in secundo membro, in capit. nosti, extra de elect. & simpliciter Archidiao. tractans, an liceat mutare consilium, in capit. certè, in verbo, mutato, xij. quæst. j. dicens ita esse concordanda iura, quæ dicunt licere mutare consilium, quæque dicunt non licere. quod & ipsum sequitur Card. Alexand. ibi. super per gloss. in verbo, ecce. Et idem quoque voluit Ias. in l. serui electione. versicul. secundò limita, ff. de leg. j. in id referens text. ibi. & in d. l. apud Aufidium, ff. de opt. leg.

Et quod item proditum est à Bald. in l. j. C. sentent. rescin. no. posse. uti allegatur ab his, quos statim citabo (licet in meo codice non reperi) quod si consentientibus partibus à delegante statutum est tempus delegato ad expediendam causam, non poterit amplius id tempus prorogari, ne tollatur ius quæsitum alteri parti ex lapsu eius temporis: & sequitur Rom. in l. ij. vers. dubitatur ulterius, ibi, aut terminus ipse, ff. de re iudic. & Geor. Nata. in repet. cle. sape, in princ. vers. prædictis accedat, de verbor. significat.

Quod tamen intelligunt Ro. & Nat. (neque enim id prætereundum putauimus) nisi quippiam nouum atque inopinatum emerferit, ob quod is qui prorationem petit, non potuerit intra tempus præstitum dicere de iure suo: tunc enim iustum esse, ut ei succurratur, argu. l. de ætate, §. ex causa, ff. de inter. act. & c. ceterum, de iuram. cal. ut & in simili dicitur, tempus præscriptum appellanti ad prosequendum appellationem ei prorogari debere, si aliquid acciderit, propter quod non potuerit appellationem prosequi, authen. ei. qui. C. de temp. app. & capitu. ex tenore, de appe. Debet enim iudex maximè in arbitrariis æquitatem ob oculos ponere, l. quod si Ephesi, ff. de eo quod cer. loc.

Sed & huc propius accedit quod à Barto. & Alb. scriptum est in l. qui per salutem, utroque circa mediū, & ibi quoque Ang. Sal. in ultim. oppo. & Ias. in fi. ff. de iure iur. dum tollere volentes antinomiam, quæ videbatur illius l. & huius nostri §. dicunt in hoc §. & simil. tractari de nouo iure quærendo per matrimonium, siue aliquem alium actum. At in d. l. qui per salutem, quis iurauerat ex iure suo sibi iam quæsitum

quæstio per acceptionem. Quod & ipsum secutus est Bened. Plumb. in d. l. matrimonij, post medium, ff. qui, & à quibus, dum concordat. d. l. matrimonij, quæ omnino similis est huic nostro. s. cum d. l. qui per salutem. Quibus etiam accedit Bald. in l. post aditam, paulò ante fi. C. de impu. & ali. sub st. dum allegat d. l. matrimonij, & aliàs, in hocque manet, ut si ex primo actu ius sit quæsitum, non liceat ad alium transire. Sed tu hic omnino vide quæ diximus s. in j. limitat. vers. incip. declara item tertio, & seq.

LIMITATIO XXIII.

Vigesimoquarto limita procedere, ut primo actu consumatur dispositio, nisi ipse actus sit necessarius, scilicet continens necessitatem actu permanentem, ut dicit Bald. in l. vltim. C. qui bon. ced. possunt, ad hoc trahens, quod alibi diximus, statutum de compromissis non consumi vno tantum compromisso, sed tādū durare, donec lis finita sit, scilicet s. in 6. limi. in prin. atque iterum in limit. ix. ver. incip. & ex hoc plerique, & alibi sæpè.

LIMITATIO XXV.

Vigesimoquinto limita, ut hæc nostra regula non procedat in vniuersali, siue etiam generali dispositione, aut etiam indefinita, cum ea æquipollet vniuersali. tunc non tantum intelligitur de primo & præsentī actu siue tempore, sed etiam de aliis postea futuris, per text. in l. si seruitus. ff. de seru. urban. præd. ubi generalis cōcessio seruitutis, ne luminibus officiat, etiam ad futura lumina trahitur. Et ita illum tex. intelligunt omnes doc. ibi.

Et illius arg. dicit Bald. in authen. excipitur, in fin. C. de bon. quæ libe. quod si pater ita dicit, concedo filio meo omnes fructus aduentitiorum bonorum ipsius, non solum includuntur fructus illius anni, sed & aliorum futurorum, quia videtur vniuersalis concessio, & quia vno, & eodem tempore pertinent ad concedentem, l. Lucius, quæ est penult. ff. de fun. instr. & quod not. Cyn. in l. non modus. C. de seru. ubi & idē dicit de vniuersali concessione, ut scilicet ad futura trahatur, & ad id quoque allegat d. l. penult. & l. peculium, ff. de leg. ij.

Sed & Bald. ubi supra citat Archid. in ca. cognouimus, paulò antè fi. vers. & est argu. quod qui concedit, xij. quæst. ij. ubi post Hugo. dicit quod qui generaliter concedit omnem decimationem cuiuspiam loci, intelligitur concedere etiam futuram decimationem noualium, nam & præteritæ & præsentis & futuræ decimationes eodem iure ei competunt, omnesque eodem iure censerī debent, arg. l. j. ff. de pignorib. & l. si quis, quæ est vlt. C. quæ res pig. oblig. poss. & hoc quoque ibi sequitur Card. Alex. etiam ad fi.

Attende tamen, lector amatissimè, ne decipiaris, quod nonnulli tradunt in d. l. si seruitus, quam tibi pro fundamento huus limitationis post alios citauimus, ideo disponentē, qui indefinituē locutus est, intellexisse etiam de futuris, quia potuerunt omnia futura præiudiciari, aliàs enim futura non comprehenduntur, per l. si ita esset, ff. de aur. & argen. leg. Ita enim expresse voluit Bar. in d. l. si ita, vers. si verò de magno præiudicio. & ante cum Cyn. in d. l. non modus, vers. quandoque concedit sub nominibus.

LIMITATIO XXVI.

Vigesimo sexto limita procedere, nisi dispositio perimittentis aut aliter disponens aliquid fieri, utatur verbo, quoties, aut aliis similibus: ut si dicat fieri quantum docunque, vel quotiescunque quis voluerit, tunc enim ea dispositio non vno actu cōsumetur, ob vim,

& significationem huiusmodi dictionum, quæ iterationem important, ut magna autoritate affirmat Archidiac. in cap. nunc verò, ix. quæstio. iij. quem sequitur Domi. cons. xcviij. super primo dubio. vers. prætextu istius, ubi auctoritate illius dicit eam dictionem, quoties, esse eius nature, ut importet vniuersaliter potestatem variandi, ex hocque capit. non potest, de præben. lib. vj. quo cauetur dispensationē ad duo beneficia, intelligi de duobus primis tantum, ut diximus supra, in princip. vers. incip. decimo septimò accedit. non procedere quando in dispensatione essent illa verba, quoties sibi placeret. quod & ipsum nulla illorum mentione facta consuluit Phil. Dec. cons. clxix. cuius superscriptio incipit, dispensatio facta, in j. dubio.

Quibus addes Cyn. Alber. Barto. Imol. & Alexand. in l. qui bona, s. vltim. ff. de dam. infe. dicentes hæc verba, toties quoties, significare infinitatem, ut etiam ipse Alexand. voluit in l. si Stichum. s. j. vers. nec obstat ratio, ff. de verbo. oblig. & in l. ij. s. vltim. vers. puto quod in terminis. ff. qui satis. cogan. & cons. cxlv. quoniam abundè vers. sed hoc non obstante, libr. ij. & alij multi quos tibi citauimus in tractat. Retractuum, tit. ij. s. j. in gloss. in verbo, à tel temps, nume. 11. in contrarium, cum multis seq.

Et hoc quidem aliis probatur in his dictionibus & similibus, ex multis textu. videlicet in l. si ita stipulatus à Seio fuero, & ibi Bartol. Ang. & Imo. ff. de fideiussio. quæ loquitur in dictione, quando cunque, ibique gloss. in verbo, summas, adducit pro contrario huic nostrum. s. hoc sermone, ut intelligas hanc limitationem ad hunc tractatum pertinere, & alios tex. in l. j. s. j. ibi, toties quoties. ff. si fam. fur. sec. dic. & in l. si duo, s. vlt. ff. de arbit. & s. in primis, Insti. de eo cui lib. cau.

In quo tamen illud annotandum est quod tradit Ang. in l. si finita, ff. de damn. infect. & iterum in l. ij. s. qui exhiberi, ff. de cust. reor. quod si quis promiserit alterū repræsentare toties, quoties fuerit requisitus, sufficit ut bis illum repræsentet, ita ut postea liberetur, per d. l. qui bona, s. vlt. ff. eodem titulo & fidei commissi, s. si quis alicui decem, ut ff. de legat. 3. Et illum sequitur, & multis argu. & rationibus comprobatur Ro. in repet. Rub. ff. de arbit. vers. quid autem si compromissum est, & consi. xv. plura sunt quæ quæruntur, in 4. eodemque vlt. dubio, ubi & alia loca citat ex eodem Ang.

Sed hæc sententia reprehenditur ab Imo. Ro. sibi contrario Alex. & cæteris recentioribus in d. l. si finita, ea quæ diximus ratione, quod ea verba (toties quoties) infinitatem designant, propterea quæ duabus vicibus tantum minimè contenta est. Quod & ipsum tradidit idem Ro. in d. l. ij. s. vlt. vers. modo ad propositum. & ibi quoque Soc. vers. sexto & vlt. ff. qui satisf. cog. & Paul. Cast. in l. duobus. s. quod si reus, ante fi. & ibi quoque Ias. ff. de iureiur. quod in loco ipse Paul. monet notarium, ut promittere faciat de sistendo toties quoties. & ipse item Alex. in d. l. qui bona, s. vlt. ff. de dam. infect. & d. cons. cxlv. in princip. lib. 2. & alij quos in id citat Hipp. Marsil. in l. vnus, s. cogniturum. vers. item & ultra, cum multis sequent. ff. de quæst. & vide quos citauimus in prin. ver. inci. quid autem si quis.

Sed & hic non omittendum ducimus, quod ab Ange. scriptum est in d. l. si ita stipulatus à Seio fuero, ff. de fideiussio. volens soluere contrarium, quod gloss. ibi fecerat de hoc nostro s. hoc sermone, ut supra diximus.

diximus, hæc tradit. Quòd vbi tractamus de obligatione contrahenda in alicuius conditionis euentum toleratur infinitas, & solus primus actus impletionis consideratur, per hunc nostrum s. hoc sermone. Vbi verò tractamus de obligatione multiplicanda, tunc etiam toleratur infinitas, si per multiplicationem, in effectu non multiplicatur interesse, neque contrahitur nouum damnum, vt in dicta lege si ita stipulatus, vbi licet fideiussor obligetur in plures quantitates, tamen eas recipere potest à reo, & in l. vbi exigitur. s. hæc vox, ff. de eden. de qua nos alibi diximus. Sed vbi ex multiplicatione semper inducitur nouum damnum, quantumcunque verba sint apta ad infinitatem, non toleratur infinitas, sed restringitur. d. l. fideicommissa. s. si quis alicui decem, ff. de leg. iij. quam & gloss. in d. l. si ita stipulatus: adduxerat pro contraria. Sed antè, quàm obligatio contrahatur, potest futurus (vt ipse loquitur) obligari, dicere se nolle in infinitum obligari, & sic, inquit, intelligitur l. qui bona, s. vltim. ff. de dam. infec. Hæc Ang.

Cæterum Imo. in d. l. si ita stipulatus, dicit hæc bene notanda, quia secundum ipsum Angel. etiam si appositum sit dictio, quandoque, vel quodocunque, in dict. s. si quis alicui decem, nihilominus procederet quod ibi dicitur. Cuius tamen oppositum sentit Barto. in d. l. si ita stipulatus, & rursus in d. l. qui bona, s. vltim. & fortè, vt subdit Imol. illud verius est, quia standum est voluntati testantis, nec recedendum à verbis claris, l. ille aut ille, s. cum in verbis, ff. de leg. iij. & l. penult. ff. de annu. leg. Et pro hoc facit d. l. si ita stipulatus, nam posset esse, quòd ibi sapius damnum incurreretur ipsi fideiussori, si contingeret ex post facto reum effici nō soluendo, vt in s. vltim. Instituit. de replic. Aequitatem tamen habere opinio. Ang. sed æquitas non scripta, & rigor scriptus videtur resistere, per supradicta.

LIMITATIO XXVII.

Vigesimo septimò limita, vt procedat in concessione onerosa; secus, in lucratiua siue gratuita, ex hoc quod voluit Alexand. in l. diuortio, s. ob donationes. versicu. secundò limita dictum, ff. sol. matri. dū limitat dictum Bald. ibi dicentis, quòd si quis vendit fructus cuiuspiam horti, & bis ipsi fructus colligantur in anno, intelligitur tantum de primis, de quo nos suprà diximus in princ. vers. incip. tertio ad hæc sententiam. Vt scilicet id procedat in titulo oneroso, in quo & ipse Bald. loquitur: in lucratiuo autem secus: nam tunc (inquit) id perpetuò intelligitur, per leg. si seruitus, ff. de seruitut. vrbanoz prædiorum.

Cuius (vt ipse dicit) textus argu. dicit idem Bald. in authentic. excipitur, ad finem, C. de bon. quæ libe. quòd si pater concedit suo filio fructus bonorum suorum aduentitiorum, non solum includuntur fructus illius anni, sed futurorum, & ad hoc quoque alia allegat, de quo nos alibi suprà diximus. Tanquã scilicet intelligat Alexan. illam Baldi diuersitatem ex sola diuersitate lucratiui, aut onerosi tituli. Subdit tamen ipse Alexan. hoc posterius dictum Baldi verum esse, si fructus eorum bonorum aduentitiorum non extabant tempore donationis, nam si extarent, de illis tantum debere intelligi, per textum in l. si ita, ff. de auro & argento leg.

Ex quo iterum vides Alexand. non satis sibi bene constare, nec hinc diuersitatem tituli onerosi vel lucratiui quicquam facere; sed id ex eo tantum pendere,

an fructus extent, an non extent. Si enim extant, de illis tantum intelligi, etiam in titulo lucratiuo: si non extant, secus. Et id quidem postremum omnino verum est, nam si nulli extarent, concessio, siue gratuita, siue lucratiua, omnino esset inutilis, & superuacua, nisi de fructibus postea sequentibus intelligeretur, quod minimè dicendum est, ex not. in l. si quando, C. de inof. test. cum simil.

Subiungit tamen Alexan. pro illa posteriori sententia Baldi, facere quod ipsemet Bald. scribit in l. prima, versic. pone quòd testator, C. de fideicommissis, quòd si testator mādauerit hæredi, vt vestiret vxorē suam, & sic (ait Alex.) titulo lucratiuo, intelligitur vt singulis annis vestiat. Sed nos de hoc Bald. dicto, & illius ratione, alibi suprà diximus.

LIMITATIO XXVIII.

Vigesimo octauò limita, vt hæc nostra regula non procedat in actu protestationis, quia tantum abest, vt prima ac vna consumatur, vt etiam iterum, ac interdum sapius (si quando ea requiruntur) fieri debeat: aliàs ea prima protestatio euanesceat, manetque inutilis & inefficax, peræquē ac si nulla facta fuerit, per tex. in l. de pupillo, s. quis ipsi prætori, ff. de operis noui nūtiatione, & in l. mora, in fine principij, ff. de vsuris.

Verum hæc res patitur multas distinctiones & declarationes. Nam primū Barto. in dicto s. si quis ipsi prætori, in secund. oppositione, videtur, inquit, quòd sufficiat protestationem semel esse factam, l. Titia, s. vsuras, ff. de legatis ij. Idq. ita soluit quòd quando protestor, quòd non stat per me, tunc si stat per aduersarij delictum, vel contumaciam, sufficit vna protestatio, nec requiruntur plures, nisi prima fuerit remissa, per dictum s. vsuras, & d. l. mora, & ibi gl. in verbo, repetendi, & facit l. iij. s. illud, ff. quod vi, aut clam.

Aut stat per aduersarij casum, vel dignitatem, & sic sine delicto illius, & tunc aut protestatio fit ad conseruandum ius protestantis, & sufficit semel fieri, l. si intra, & l. in contractibus, s. penultimo, C. de non numerata pecunia, l. vt perfectius, Cod. de annuali exceptione, cum similibus. Aut fit protestatio ad acquirendum ius quodpiam nouum, & tunc finito impedimento aduersarij, debet iterum fieri, aliàs prima protestatio nihil operaretur, per d. s. si quis ipsi prætori.

Ex hocque subinfert, quòd si emptor cui mouetur litis de re empta protestatus fuerit se non posse eam litem nuntiare venditori, quia ignoratur, quo in loco sit sine culpa ipsius. iuxta l. si dictum, s. penultimo, ff. de enictionibus, tunc si reuersus fuerit, debet ei denuntiare, aliàs prima illa protestatio nihil operatur, videreturque ab ea recessum, per dictum s. si quis ipsi prætori, quod, inquit, tene menti ad multa. Sed tu super hoc vltimo, vide Angelum in dicto s. si quis ipsi prætori, versiculo ex hoc dicit, & ibi quoque Paulum Castrensem, versiculo qui per hoc dicit, Imolam. vers. item adde secundò, Romanum vers. in quantum Barto. in eadem, Alexandrum vers. siculo, ex hoc infert. Iasonem. vers. tertio in quantum, & præterea Antonium in cap. vlti. in quarta questione, extra, de appellationibus.

Porrò si alia multa super hac re, an scilicet vna protestatio sufficiat, & de similibus, scilicet interpellatione, denuntiatione, admonitione, requisitione, citatione, & aliis id genus, vide omnes in d. s. si quis ipsi prætori. glossam in capitulo si episcopus, decimo octauo

mao ctava distin. & in cap. cupientes, s. si per viginti, in verbo, propositam, versic. sed solet quari, & ibi Petr. Anchara. versiculo, ineidenter tamen quari-
tur, Dominicum versiculo. & nota istam gloss. & Philippum Franc. versiculo in eadem gloss. in fin. In nocentium in capitul. cum nobis. in verbo, reuoca-
re, versicu. item an sunt. Ioannem Andream in capi-
tulo ego. in verbo, vocatus, de iureiurando, & alios plurimos citatos ab Alexandro in dict. s. si quis ipsi pratori.

LIMITATIO XXIX.

Vigesimononò limita non procedere in promissione cuiuspiam generis subalterni (quod vocant diale-
ctici, & nostrates) in quo quidè haud dubiè est ele-
ctio debitoris, l. plerunque, s. penultimo. ff. de iure
dot. & capitul. in alternatiuis, de regu. iur. libro sex-
to, cum concord. ibi adductis. Sed quod ad nostram
tractationem pertinet, si semel vnum promissor ele-
gerit, non ex hac prima electione consumitur ele-
ctio, quin possit postea & sapius quidem aliud eli-
gere, & soluere, l. qui ex pluribus, & gloss. Bartolis,
& alij, ff. de verborum obligat. & l. eum qui certa-
rum, s. j. & ibi etiam gloss. & doctor. ff. eodem tit. In
quibus locis, ne hic te diutius detineam, videbis, v-
trum & id facere poterit post litem contestatam, an
& post sententiam, & an id procedat in voluntate
expressa aut tacita, & an in testamentis, vt in contra-
ctibus, & an cum à lege datur electio, an & cum ab
homine.

LIMITATIO XXX.

Trigesimò limita, vt non procedat in pignoribus, &
hypothecis siue pratoriis siue conuentionalibus, nā
si creditor cadat possessione pignoris, vel hypothe-
cæ, quam habebat, siue nulla eius culpa, siue etiam
sua culpa, non ita perdit ius pignori quin possit ite-
rum eam possessionem recuperare hypothecaria
actione, vt est tex. expressus, & not. in l. vltima, & ibi
omnes Doct. C. de præt. pigno. Sed cui similis est
alius, in l. si cui, s. quari potest. ff. vt in poss. leg. & vo-
luit glo. in l. si quis missum, s. vlti. in glo. pen. in fi. ff.
de dam. infec. & Innoc. in capit. contingit: in princ.
de dol. & contu.

Sed hoc ita accipiendum est, nisi creditor expressè con-
senserit alienationi rei pignoratæ. Nam licet ea po-
stea redeat in dominium debitoris, non tamen re-
dit pignus, quin ipsum perpetuò manet liberatum,
per alium text. & ipsum quoque not. in l. vltima. C.
de remiss. pign. quem sing. dicunt Bal. & Ang. & Sa-
lic. ibi. Nisi tamen in duobus casibus, qui ibi adscri-
buntur à Doct. vt videre poteris.

LIMITATIO XXXI.

Trigesimoprīmò limita, vt similiter non procedat in
constituto, verbi gratia, vt id intelligas, si constituta-
rius, id est, is pro quo venditor aut alius id genus se
constituerit possidere rem venditam aut aliter ces-
sam, ipsius rei realem siue naturalem possessionem
apprehenderit, & ea postea cadat, & deinde res ad
constituentem redierit, reddit & possessio vi illius
constituti in constitutarium, ex sententia Bald. in ca-
pitul. si facta. vers. pone, vendo tibi. & ibi quoque
Matth. Afflict. vers. & dicit hinc, tit. si de feu. fuer. con-
tr. inter domin. & agnat. & alij, quos tibi citavi in no-
stro trac. Constituti. in v. limita. quo in loco videbis
an id verum sit.

LIMITATIO XXXII.

Trigesimosecundò limita, vt non procedat, quando
destructio voluntatis ad interpretantem, siue de-

clarantem spectat, verbi gratia, duximus in princip.
in versicu. incipien. vigesimò quod voluit, quod de-
claratio siue interpositio obscuritatis vel ambi-
guitatis, non nisi semel fieri potest. per gloss. in l.
quicquid astringendæ, in princip. ff. de verborum
obligatio. cum multis similib. ibi adductis. Sed id
intelligitur, nisi is qui disposuit aliquid obscure,
postea quæ semel interpretatus fuerit, aut declara-
uerit, id ipsum obscurum possit totum ipsum reuo-
care. Exempli causa, testator quicquam obscurum
disposuit, cuius dispositio ambulatoria est vsque ad
mortem estque ei semper liberum reuocare testa-
mentum. l. quod per manus. ff. de iure codicil. l. iij.
ff. adimend. leg. cum simil. Ideoque ei licet in-
terpretari & declarare testamentum non semel
tantum, sed & toties quoties libuerit. l. hæres pa-
lam. s. sed si notam. ff. de testa. Id quod ab Ang. an-
notatum est, in dict. l. quicquid astringendæ, pau-
lò ante fin. & ibi quoque Alexand. versic. ex qua ha-
bes, ff. de verborum obligation. & nos quoque dixi-
mus suprà, in princip. versic. incip. quinetiam illud:
sed id inter limitationes repetere non inconueniēs
mihi visum est.

LIMITATIO XXXIII.

Trigesimotertiò limita, vt procedat, nisi natura repu-
gnaret, verbi gratia in casu, l. eum qui Kalendis. ff. de
verborum obligatio. de qua diximus suprà, in prin-
cip. versic. incip. duodecimò accedit in ea igitur lege
dictur, quod si quis simpliciter stipulatur, Kalendis
Ianuariis intelligitur de primis. Quid ergo si quis
In mense Decembri stipulatus fuerit Kalendis Ian-
uariis partum Arethusæ, quæ nondum prægnas est,
aut certè prægnans est ex duob. mensibus tantum,
ita vt natura repugnet, vt stipulatio possit habere ef-
fectum in primis illis Kalendis Ianuariis proximè
sequentibus stipulationem. Igitur non de illis sti-
pulatio illa intelligenda est, sed de aliis partum se-
quentibus, vt dicit gloss. in dict. l. eum qui Kalendis,
in verbo Kalendis. in princip. per tex. in l. interdum.
in prin. ff. eod. titu. vbi interdum puta stipulatio ex
re ipsa dilationem capit, vt si id quod in vtero sit,
stipuletur: tunc enim incipit actio, cum ea per rerū
naturam præstari potest.

Quibus adde quæ latè cōgessimus in nostro tractatu,
cessante causa, cessat effectus, numer. septuagesimo,
incip. suntque & aliæ, & sequen. quo conuincere-
mus naturam leges & cæteras dispositiones inter-
pretari. Hæc autem limitatio potest reduci ad ip-
sam nostram regulam, vt scilicet ea stipulatio intel-
ligatur de primis Kalendis, postquam res præstari
possit. A. Tiraquel.

¶ **SERVIRE**, si quis promiserit alicui per annum,
& aliquo illius, primi anni tempore valetudine cui
promissio facta est, impeditus fuerit, vel etiam ille
qui promisit fuerit impeditus, vt seruire non pos-
sit, non tenebitur altero anno tanto tempore secun-
dum anni ei seruire. l. cū quæritur. s. item ff. de fide-
iuss. l. cum hæres. s. Stichus. ff. de stat. lib. quia pro-
missio debet intelligi de primo immediato anno.
Medic. reg. 4.

¶ **SERVITVS** aquæ non imponitur, quæ nondum
est. leg. fin. ff. si seruit. vend. sicuti non præscribitur
id, quod nondum est. l. s. nemo. C. de annali exc. l.
si quis alia. ff. quæmadmo. seruit. vend. gloss. capitul.
ad dissoluendum. versicu. accusari. de despon. impu-
be. Medic. reg. 6.

¶ **SERVITVS** habens causam discontinuam, non
acquiratur

acquiritur per præscriptionem. text. est in l. seruitutes. la. iij. ff. de seruit. tit. generali. vbi Bart. Ang. & alij. Bar. in l. j. §. ff. de aqua plu. arcen. omnes Doct. in l. ij. C. de seruit. & aqua.

Limita tripliciter, vt per Felin. in c. de quarta. num. 41. de præscript. B. Dias, reg. 687.

¶ **SERUITVS** non præsumitur, quare quælibet res in sui origine est ab initio libera, l. altius, & l. si in ædibus, C. de seruit. & aqua.

Fallit in 2. casibus, quos not. Ias. in l. si prius, ff. de op. no ui nuntiat. num. 40.

Seruitus habens causam discontinuam non acquiritur per præscriptionem, l. seruitutes, la. iij. ff. de seruitut. Bart. & alij, in l. i. §. fin. ff. de aqua plu. arc.

Fallit in 3. casibus, vt per Fely. in cap. de quarta num. 41. de præf.

Serui capacitas, vel incapacitas pendet à capacitate, vel incapacitate domini, l. mihi, & tibi, §. regula, ff. de leg. i.

Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in d. §. regula.

Seruus acquirit domino etiam inuito, l. etiam inuitis, ff. de acq. rerum domi.

Fallit in 2. casibus, vt per Ias. in l. seruus vetante. ff. de verbo. oblig.

Si alicui non debetur seruitus, quis potest domum suam vsque ad coelum eleuare, l. altius, C. de ser. & aqua.

Fallit in 4. casib. quos not. Soc. reg. 101. Ampliatur in 3. casibus, & limitatur in 8. à Petr. Duen. reg. 33. Fallit vt per Dec. in l. nullus, ff. de regu. iur. Alias limitatio nes tradit Bart. Vero. in titu. de seruit. prædio. in tit. de solo, & area.

Ampliatur vt per Abb. in cons. 57. lib. i.

Ius seruitutis, tam actiue, quam passiue, transit ad eum, ad quem transit fundus, l. antepe. ff. de ser. rust. præd. l. via constitui, §. si fundus, eod. tit.

Fallit in 4. casib. quos not. Lancil. Galia. in l. 2. §. item si in facto, ff. de verb. oblig.

Seruus non potest facere conditionem domini deteriori, l. melior, ff. de reg. iur. facit text. in c. relatum, de sent. excom.

Fallit in 3. casibus, quos not. Dec. in l. seruus, C. de pact. numer. i.

Seruitutem debens an & quando reficere teneatur, distinguendo declarat Bart. in l. & si forte, §. etiam de seruit. ff. si ser. vendi. Donat. Fina, lib. i.

¶ **SERUITVS**, quæ causam discontinuam habet, ad hoc vt præscribatur, requiritur tantum tempus, cuius init j. memoria non existat: vt l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quot. & æsti. & not. gl. ff. in l. seruitutes. la. grande. ff. de seruit. tit. gene. & tenet gl. magna. C. de ser. rust. præd. & est tex. in capit. super quibusdam, de priuileg. & in capitulo j. in princip. de præscrip.

Primo fallit, quando ille, qui alleg. seruitutem sibi debitam, dicat habere titulum ab eo, qui potuit concedere, licet illud non probet: si tamē probet possedisse spatio x. ann. inter præsentis, & xx. inter absentes,

sufficit, & obtinebit in causa. Ista est glo. singularis, quam sequuntur Docto. in d. l. seruitutes. quod perpetuo tene menti: & ita ad literam tenet Azo in Summa. in tit. de seruit. in §. constit. seruitutes per consuetudinem. & ita tenent Bald. & Floria. in d. l. seruitutes. & do. Ang. de Aret. in principi. Institut. de action. & hanc opinionem tenent communiter Doct. tam legistæ quam canonistæ: vt dicit do. Paul. de Castr. in præalleg. l. seruitutes. Et ideo cautela est quod ille, qui allegat seruitutes sibi debitas, quæ habeant cau-

sam discontinuam, vt dicat se habere titulum concessionis. & sic ex aliquo titulo præcedenti dicat sibi non autem seruitutem fuisse constitutam, & quamuis illud non posset probari per testes, vel per instrumenta, tamen ad adminiculum suæ intentionis inducit coniecturas: l. si usufructus: de ser. rust. præd. domino sciente, & non contradicente per x. vel xx. annos per x. inter præsentis, & xx. inter absentes, præsumitur seruitus constituta per superius allegata alias autem si non allegaret titulum concessionis, deberet probare possessionem per tantum tempus cuius non esset memoria hominum in contrarium, ad hoc est optimum arg. text. in d. l. hoc iure. in §. ductus aquæ. de aqua quo. & æsti. & per alia iura. & ita alias determinari propter imperitiam procuratoris, qui non intelligens, neglexit allegare titulum. quod not. in practica. B. Soc. 460.

¶ **SERUITVS** personalis soluitur morte, Doct. Com. §. finitur. Inst. de usufr. gloss. §. deinceps, vers. similiter. Authentic. de nupt. Inst. de usu, & hab. in princip. not. l. 2. ff. de usufr. dicam infer. vers. usufr. dixi super. conclu. 80. Item not. quod seruus est tanquam mortuus quoad ius ciuile. l. quod attinet. ff. de reg. iur. l. isti quidem. ff. quod met. caus. l. seruus. C. de iud. dixi super. in 1. part. nu. 108. Medic. tract. 2. part.

¶ **SERUITVS**. Sententia lata pro vno de dominis fundi, cui seruitus debetur prodest aliis pro iure eiusdem seruitutis, præsertim quando seruitutes indiuiduæ sunt. gloss. leg. loci. §. fundus. ff. si seruit. vend. leg. 2. l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verbor. obligatio. Alexand. leg. sæpe. numero 48. ff. de re iudic. Medic. reg. 8.

¶ **SERUITVS**, Ius naturale. Vlpian. lib. xliij. Ad Sabium. Lex xxxij. al. xxxij.

Quod attinet ad ius ciuile, serui pro nullis habentur: non tamen & iure naturali: quia quod ad ius naturale attinet, omnes homines æquales sunt.

Vid. l. in personam. supra eod. l. generali. C. de tabul. lib. x. Viuiennus.

¶ **SERUITVS**. Vlp. lib. iij. ad leg. Iul. & Pap. Lex ccix. Seruitutem mortalitati ferè comparamus.

Vid. l. intercidit. in fin. de condit. & demõst. l. cum hic status. §. si donator, ibi etiam seruitus. l. res vxoris. C. de donat. inter vir. & vx. Viuiennus.

¶ **SERUITVTIS** generalis reseruatio nihil operatur. Barto. & Doct. l. omnes. l. quicquid. C. commu. præd. Medic. reg. i.

¶ **SERUITVS**. De seruitute est reg. 110. seruitutem. Seruitus morti assimilatur. De con. & de. l. 17. §. fin. Seruitutem recipere, nisi sibi nemo potest. Com. præd. l. proprium. Riisvich.

¶ **SERVVS** acquirit domino, etiam inuito tex. in l. seruus vetante. ff. de verb. oblig. & in l. etiam inuitis. ff. de acquir. rer. domi. & gloss. in d. l. seruus vetante. allegat concordantes text.

Limita duobus modis hanc regulam, vt per Iaso. in d. l. seruus vetante. B. Dias, reg. 686.

¶ **SERVVS**. Condicio. Paulus lib. xj. ad Plautium. al. Vlpian. Lex clxxv. cxxxvj.

In his, quæ officium per liberas fieri personas leges considerant, seruus interuenire non potest. Non debeat melioris conditionis esse quam author meus, à quo ius in me transit.

ADDIT. sic. in P. flor. aliis in omnibus officiis, quæ fieri per liberas personas. Veluti tutelæ vel curiæ iudicij, arbitrij testimoniis interesse, nec officio publico fungi. Concord. reg. & l. quod as.

auth. dos data. C. de donat. ante nupt. Bartol. in leg. eum qui. §. fina. ff. de furt. hoc idem in arboribus incisis, quæ illorum præsumuntur, quorum sunt signa. l. quod si neque. ff. de per. & commod. rei vendit. Rom. singul. dcxliij. nu. 4. Cor. cons. ccxxvij. ibi b. & c. vol. j.

Fallit in vegetibus vini empti & bullatis, seu signatis. vt l. j. §. si dolium. ff. de per. & commod. rei vendit. quia per simplicem signaturam non transfertur dominium, secundum Bal. in d. rubr. C. de per. & commod. rei vendi. Ratio, quia in hoc requiritur actus medijs ipsarum partium, secundum Bald. qui est degustatio; & consignatio vini, vt supra venditi, quod not.

Fallit etiam, quando concurrunt duo signa vniuersalia, dic quod dispositio vniuersalis, & generalis non patitur interpretationem restrictiuam propter latiore voluntatem testatoris, vt puta si per testatorem factum est legatum sub nomine & signo vniuersali omnium rerum quæ quoquo modo sunt in domo, veniunt etiam venales, vt leg. pædiculis. §. Labeo. ff. de auro & argent. legat. & l. Iulianus. ff. de legatis iij. & hoc propter dictionem omnium, & quoquo modo sunt in domo. Ita Affl. decis. cvj. nu. 6. quod not.

Fallit in instrumentis authoribus, vbi signum est de solennitate instrumenti, & requiritur ad essentiam & validitatem instrumenti, vt signum apponatur, not. aliter non valet & suspectus redditur. Specu. in tit. de instrumen. edit. §. breuiter. ver. in fi. autem. Cyn. in l. contractus. in fin. C. de fide instrumento. gloss. in versicu. signum, institutu. de public. iudic. §. Item. l. Corn. de falsis. l. eos. ad fi. ff. de Falc. & latè Corn. cõ fil. lxx. A. Corn. consilio xciiij. volu. iij. numero 1. & Anchar. consilio ccccxxj. præmissa, in principio, quod not.

Fallit etiam, quando esset consuetudo notariorum contraria aliter & alio modo disponens, secundum Zabarel. cons. cxxxij. in tertio dubio. Fel. in capit. cum dilectus. §. j. de fide instru. Old. cons. cv. Alex. cons. lxxxiiij. volum. v. do. de sancto Gemi. consilio cxxxvij. Boer. latè in suis decis. quæst. xxxvij. nu. 10. Nouel.

¶ **Socius** regulariter potest in domum communem, Socio inuito, inducere quem vult, secundum Alex. post Bart. & Ang. in l. si stipulatus fuero per te non fieri. ff. de verb. oblig.

Fallit, quando vellet ducere inimicum Socio: quia nõ posset. Alexand. in d. l. si stipulatus. post Angel. ibi Bart. in l. ceterum. ff. de vsu, & habita. Bald. in l. j. C. qui testam. face. pos.

Fallit, quod non potest retinere concubinam in domo communi, Bal. in l. si conuenerit, pro Socio.

Fallit, quando vellet ducere ganeas, vel meretrices, gloss. in verbo nõ aliter, in verbo honestè. ff. de vsu, & habita.

Fallit, de nocte, quia de nocte ostium debet stare clausum, de die apertum. Regula tenet de die, nõ de nocte. Alberi. de Ros. in l. in tatum. §. religiosum. in fi. de re. di. refert Bolo. in repet. authen. habita. in fi. C. ne filius pro parte. Nouel.

¶ **Sigillis** ignotis, siue literis sigillantis ignotis credendum est, si in his plura concurrant, cap. 1. & 2. dist. 18. c. super his, de fide instr.

Sigillo alieno quis sigillare potest. §. possunt, institut. de testa.

Fallit in 3. casibus, secundum Fel. in c. scripta, de fide in-

strum. nu. 4. Donat. Fina. lib. 5.

¶ **SIGNIFICATIO** verbi. Ad communem & vilitatẽ verborum significationem esse recurrendum, nec ab ea sine iusta causa recedendum.

PRO.

De lega. 3. l. non aliter.

D. de reg. iur. l. semper.

D. de tributo. l. 1. §. ideo.

D. de reb. dubiis. l. in ambigua.

32. q. 5. c. humanæ.

Ext. de spons. c. tuæ. & c. ex literis.

D. de exercit. act. l. 1. §. si is qui.

CONTRA.

D. de verb. signif. l. præterea.

Ext. de baptis. c. 1.

22. q. 5. c. quacunque arte.

D. de verb. oblig. l. quotiens.

D. de pact. l. veteribus.

D. de in ius vocand. l. quamuis. in fin.

SOLVTIO.

Verborum ambiguitas quandoque est iniudiciis, quædoque in contractibus, quandoque in testamentis, de quibus ad præsens nihil. in iudiciis autem circa litis exordium plus creditur actori, quàm reo. D. de iudic. l. si quis intentione. D. de verb. obl. leg. inter stipulantem. §. si Stichum. In confessionibus autem vrgeri debet confitens vt certum confiteatur, & id demum accipiatur, quod magis aduersario expedit. D. de confessis. l. certum & D. de interrog. actio. l. de ætate. In sententiis autem iudicis interpretatio requiritur. Sed si delegatus est, tantum eadem die potest interpretari, D. de re iudic. l. Paulus. & ext. de offic. delegat. c. in literis. Idem dicendum est de prætoris stipulationibus. D. de prætor. stipulat. l. in prætoris. In contractibus autem & pactis distinguo: Aut certum esse quid senserint, & tunc si per se non subsistat nihil agitur. D. de contrahend. emptio. l. in venditionibus. & 32. q. 2. c. solet. Vbi autem dubitatur quid senserint, tunc subdistinguo. Aut valet secundum vnã partem intellectus, aut secundum vtranque. in primo casu commodissimum est id accipi, vt res, de qua agitur, magis valeat, quã pereat. D. de reg. iur. l. quotiens. & ext. de verb. signif. c. ab bate. Secundo casu inspicimus quod verisimilius est. D. de verb. obligat. l. eum quidem. §. vlt. & quod quandoque consuevit accidere. 28. distinct. c. de Syracusanæ. Aliter contra eum interpretatio fieret, qui pactum apposuit. d. l. veteribus. Quod verum est si non apparet cui profuturum sit. D. de verbor. oblig. l. quicquid. Damas. re. 100.

¶ **SIMILE & contrarium.** Simile ex lege, & eadem ratio æquitatis.

In Instit. quod cum eo. §. insti.

l. de contra. empt. §. sed nostra.

C. de inoff. test.

In Decret. dist. 4. denique. & distinctio. 5. ad eius.

C. de inoff. do. l. precibus.

C. de inoff. do. l. 1.

C. de constit. pec. l. vlt. diui.

C. de necess. seru. hab. l. quidam.

C. de don. aute nup. l. vlt.

C. de hæret. l. quoniam.

ff. de bon. poss. l. ex rem.

ff. de duob. rei. stip. l. si reus promitt.

C. de fideicommiss. l. vlt.

C. ad l. Fal. l. vlt.

C. de indic. vidui. l. 1. & 3.
ff. de ll. & senat. cons. l. non possunt omnes.
ff. quod quisque iur. l. si quis. §. 1.
ff. de neg. gest. l. ex facto. in fin.
ff. quod vi aut clam. l. si ipsa.
ff. de minor. l. si filiusfam. §. si mino.
ff. ad l. Rhod. de iact. l. 2. §. 1.
ff. de contra. emp. l. si emp. §. ult.
ff. de hæred. vend. l. 2. §. Titius.
ff. de aur. & arg. leg. cum aurum.
ff. de acquir. rer. domin. l. quæsitum.
ff. de acquir. poss. l. qui ad. §. si is.
ff. de verbor. obl. stipulationum. §. ult. is cui à Titio.

ff. de sol. sub. con. l. si quis seruo. cum quis. §. 1.
ff. de iniuriis. l. eos. §. hac lege.
ff. mandat. l. si procurator. §. mandati.
ff. de rei vend. l. sin autem. §. si homo.
ff. ad l. Aquil. l. illud quæsitum.
ff. de usufr. l. arboribus. §. de illo.
ff. de tut. & rat. dist. l. 1. §. nunc.
ff. ad Treb. l. qui filium & filiam. in fin.
ff. de aq. plu. arc. l. si idem.

De similibus ad similia non est procedendum.

ff. de caut. empt. lex empto.
C. ne de stat. defunct. l. quod est ex empto.
ff. de iur. dot. l. cum post. §. gener.
ff. de leg. 3. l. si cui. §. lana.
ff. de ser. leg. l. & si maxime.
ff. de ver. obl. l. Stichum. §. 1.
ff. de stip. ser. l. si communis seruus.
ff. de adopt. l. nece.
C. de interd. l. si patris.

Simile ex lege, &c.) Lex ipsa quandoque facit inter duo vel plura similitudinem, & eadem statuit rationem & tunc cum quis dubitat, de similibus ad similia est procedendum: sicut probatur infinitis exemplis, sub hac Rubrica notatis. Amplius etiã iudici, & cuilibet doctori, ex suo ingenio in quæstionibus licet notare similia, vt secundum ea quæstiones decidat, vt ff. de legib. & constit. l. non possunt. & l. nam vt ait Pedius. & ita patet, de similibus eandem esse sententiã ferendam. Nec obstat, quod legitur in cõtraria. Illud enim diligenter est intuendũ, an ea quæ dicuntur similia, eandem contineant rationẽ æquiritatis, an non, & sic respondeo ad l. C. ne de stat. defunct. l. quod est constitutum, licet enim videantur similia, emancipatio & manumissio, vel eorum libera possessio: nõ tamen est ita, quia libertas est fauorabilior. ff. de reg. iur. l. libertas. Similiter respondeo ff. de iur. dot. l. cum post. §. generale. quia dos priuilegiator est stipulatione, vel dignior est legato. vt ff. de reg. iur. l. in ambiguis. Similiter nõ obstat, quod legitur ff. de act. emp. l. lex empto. licet enim quẽdã similitudo videatur, quod venditor debeat facere rem ementis, sicut facit emptor precium vendẽtis: non tamen ita est, quia vẽditor est in specie obligatus ad aliquid certum, vnde succurritur ei, vt si quoquo modo possit tradere, tradat, & satis est. Emptor verò est in genere obligatus, vnde bene est, vt talẽ det pecuniã quæ transeat in dominium venditoris. Item nõ obstat, quod legitur ff. de ser. leg. l. & si maxime, & de stipu. ser. l. si communis seruus meus. licet enim vltimæ voluntates videantur similes contrarietibus habitis inter viuos: certo tamẽ certius est, infinitas denotari posse dissimilitudines: nam con-

tractus etiam sine vlllo teste valent, ibi contrã. Item hĩc duo, ibi quinque vel septem sunt necessarij testes ad probationem. Aliæ leges in Rub. positæ, nil videntur ad rem facere.

ADIECTIO.

Aut dic melius & breuius, si vis. Semper iustẽ proceditur de similibus ad similia, ne ratio diuersitatis possit ostendi. arg. C. de lib. præter. l. 1. in fin. & ff. de iurisd. om. iud. l. si familia. Attende etiam solutionem Iesu Christi in hac parte, dicebant enim Pharisei: Num licet censum dare Cæsari? si enim sui serui sumus, non debemus aliis seruire. indignum enim reputarent seculares iudices vt vnus seruus alteri domino seruiat. ostendens rationem diuersitatis, dicẽs: Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari. Quasi dicat: Non sequitur quod dicitis: quia nil mihi quod ei debetis. nec ægrẽ debet ferre creditor, si debitor eius etiam alteri soluerit quod debet.

Argumentum à contrariis.

C. quod met. caus. per vim.
C. de usufr. neque. C. de testi. l. nimis.
ff. de off. eius cui mand. est iurisd. l. 1.
ff. de act. emp. l. Iul. ex empto.
ff. de ver. o. fisti. §. 1.
ff. de min. l. si filius. si minor.
ff. de fideiuss. l. hæres. §. si quid.
In Decr. dist. 63. Ephesiis.
In Decret. 25. qualis.
Falsificatio à contrariis.
C. de bon. quæ lib. l. cum non. §. filius.
C. de testa. ru. l. mater.
ff. de excep. rei iud. l. si inter me.
ff. de usufr. l. arborem. §. casæ.

Argumentum à, &c.) Quando & qualiter accipiatur à contrario sensu legis, dictum est suprà in illa Rubr. Contrarius sensus, &c. Hæc non videtur ponere quod eadem sit ratio contrariorum: puta si conuenior ex contractu alicuius: ego debeo eadem ratione posse agere, hoc enim lex innuit, in Rub. posita. vt ff. de act. emp. l. Iul. inter. §. si procurator, vel si pertinet ad aliquem lucrum, eadẽ ratione ad eum pertinet damnum, vt in Inst. de contrah. emp. §. cum autem. Est autem argumentum hoc probabile, & nõ necessarium. fallit enim, ff. pro scio. l. de illo. & l. si seruus. & l. si non. Et si ita vt dictum est, intelligatur hoc generale, videtur repeti in eo. in illa Rub. Contrariorum, &c. & idẽ quẽ diximus, hĩc ibi repetenda dicuntur. Si verò ita intelligatur hoc generale quod liceat argumentari à contrario sensu legis: hoc videtur innuere lex posita in Rubr. vt ff. de off. eius cui mand. l. 1. Videtur tamen repeti generale, quod suprà habuimus in illa Rub. Cõtrarius sensus, &c. Hoc idẽ sub dubio pono: quia leges sub Rub. positæ, non significant apertẽ, ad quod eorum generalium debeant aptari.

Ex contrarietatibus quoddam medium temperamentum sumi ex bono & æquo.

ff. si quis caut. l. 2. §. quod.
ff. de verbor. obl. l. continuus. §. is qui.
ff. de procur. l. sed hæc neque.
ff. de pigno. l. si seruus.
In Auth. de his qui ingredi. ad ap. circa prin.
ff. de rei vend. in fundo.
ff. de redhi. l. si quis vend.

Ex contrarietatibus quoddam medium, &c.) Impropiẽ ponit nomẽ contrarietatis: nõ enim est in lege contrarietas, sed potius in diuersis & cõtrariis opi-

nionibus, ex quibus lex sumit medium quoddam tēperamentum, in infinitam quantitatem procedendo, nec minimam sustinendo. vt ff. de rei vend. l. in fundo. & C. de pig. act. l. si seruo. Nec est hoc semper faciendum, sed ita demum, si æquitas suadeat: vt in Rub. contraria continetur: & in illa Rub. Mediū tenendum, suprà diximus.

Contrariorum eandem esse disciplinam.

C. de iud. & coelic. l. die.

C. de act. emp. l. sicut periculum.

ff. de neg. gest. l. 2.

ff. de procur. l. qui proprio. §. vlt.

l. vbi est onus, ibi & emolumentum.

ff. de hæred. vend. l. 2. §. si cui.

ff. de publ. l. eum. §. in hac.

ff. de seru. rust. præd. l. via. §. 2.

ff. qui satisd. cog. l. sciendum. §. vlt.

Non esse eandem.

ff. si quis in ius voc. l. 1.

ff. de inoff. test. l. nam et si.

ff. si ser. vend. l. loc. §. si de communi.

ff. ad l. Iul. de adult. l. deinde. §. quæritur.

ff. si quis omiff. caus. test. l. Iul.

ff. de arbitr. l. non distinguemus.

ff. de verb. sign. l. licet inter gen.

ff. de bon. lib. l. pen.

ff. de bon. dam. l. cum ratio.

ff. de adop. l. qui adopt.

C. de adulter. l. 1.

ff. de pact. l. si plures.

ff. de in rem vers. l. si rem.

C. ad Vell. l. 1.

Contrariorum eandem esse, &c.) Hæc Rub. posita est suprà, in illa Rub. arg. à contrario, &c.

Non sufficit similia verba dicere.

ff. de verb. obl. l. sciendum. §. vlt.

ff. de cond. indeb. l. nonnunquam.

ff. de accept. l. pars.

C. de don. ante nupt. l. sicut ante.

Non sufficit, &c.) Illud verum est, quod sæpenumerò mutatur rei effectus, licet alia verba apponantur, quæ verisimilem videntur habere significationem: vt in legib. sub Rub. positis continetur.

Non interest quid fiat, an eius simile.

C. si mancip. ita fu. al. l. vlt.

ff. pro socio. l. idemque.

ff. mandat. l. vlt.

C. de instit. & substit. l. si manda.

ff. de con. & demonst. l. intercidit.

ff. de re iud. l. in summa.

ff. de arb. l. quid tamen. §. si ar.

ff. de vsufr. l. quot. §. vnus.

ff. si cert. pet. l. certum.

ff. de Carb. ed. §. si quis.

C. de pact. inter empt. l. qui ea.

C. de donat. ante nupt. l. sicut.

Non interest, &c.) Hæc Rub. suprà exposita est, in illa Rub. Quod non est factum. Azo, ru. 29.

¶ SIMILE soluitur per dissimile. Qui si. sint leg. c. per venerabilem.

In similibus facilius est transitus & coniunctio. de pac. l. 28. §. pactum. de rei ven. l. si rem. §. quicumque. de accept. l. an inutilis. §. actio.

In quibus est eadem ratio similitudinis, eorum debet idem ius æstimari. de legib. l. neque leges. l. non pos sunt. de verb. obl. l. à Titio. Ad leg. Aqu. l. illud. & ibi Bar. de adul. l. si postulaueris. §. ratio. C. Quæ sit lō-

ga con. l. 1.

Similium eadem est ratio. Man. l. si.

Simile non est idem. C. de epi. l. ad similitudinē. Riisv.

¶ SIMPLEX. Simpliciter actus gestus censetur eo nomine, quod debuit, factus. de libe. & post. l. Gallus. §. quidam recte. De test. tu. l. si hæreditas. §. seruus alienus. vide Geminatus. Riisvich.

¶ SIMILIVM non est idem iudicium, cum modica dissimilitudo assignatur. Ant. cap. fin. colum. 44. de consuet. Felin. capitul. 1. colum. 3. de spon. not. doct. l. non possunt. ff. de legibus. & dicam suo loco latè. Med. re. 5.

¶ SIMONIA in modico quod datur pro expeditione literarum nō dicitur committi. Rebuffus in praxi benefi. in tit. de simon. in resignat. nu. 22. glo. c. super. de ren. Feli. c. dilectus. de simon. c. et si quæstiones. eod. tit. gl. cap. si proponente. de resc. c. et si quæstiones. 1. quæst. 1. not. c. de appellationibus. de appellat. Med. re. 5.

¶ SIMPLICITAS legib. amica. Inst. de leg. ag. suc. §. cæterum.

Simulatus actus nullius est momenti. De ritu nup. l. si mulata. Riisvich.

¶ SIMULATIO. Simulationē non esse admittendam. PRO.

Ext. de electio. c. causam.

22. q. vlt. c. quotiens.

27. dist. c. quod interrogasti.

Ext. de reg. & transc. c. vidua. c. vt clerici.

CONTRA.

22. q. 2. c. vtilem. & c. quod autem ait.

Ext. quod me. causa. c. perlatum.

Ext. de conuers. coniug. c. charissimus.

SOLVTIO.

Simulatio ad deceptionem vitandam licita est, quia non dolum committit qui fraudem excludit, D. de lega. 2. l. cum pater. simulatio autem ad circumueniendum ac fallendum alium adhibita, est illicita. d. c. vidua. & c. quotiens. Damas. re. 84.

¶ SIMULATIO. Simulationem vtilem permitti. PRO.

D. de dol. l. 1.

Ext. de conuers. coniug. c. charissimis.

Ext. de his quæ vi met. c. perlatum.

De consec. dist. 2. c. accesserunt.

22. q. 2. c. * vtilitatem.

ADDIT. vtilitatem. * Text. habet vtilem.

CONTRA.

22. q. 2. quotiens.

27. dist. c. quod interrogasti.

Ext. de regula & trans. c. vidua. & c. vt clerici.

Ext. de elec. c. cum causam.

Ext. de donat. c. inter dilectos.

SOLVTIO.

Dolus, fraudes, & simulatio æquiparantur, & sunt nomina actiua ac nunquam permittuntur per canones, quia illicita sunt, & canon non permittit illicitum. 23. q. 4. c. qui peccant. Aliquando autem fraus seu simulatio vocatur quædam astutia in deuitando periculo, d. c. perlatum. vel in redigendo alio in angustias, vt satisfaciat, d. c. vtilitatem. Damas. reg. 30. ¶ SINGULARIS locutio vno contenta est. l. boues. §. hoc sermone. ff. de ver. sig. ibi (hoc sermone dū nupta erit primæ nuptiæ significantur) con. Inn. c. gaudemus. de diuort. c. vnam. extrā, de maior. & obed. l. 1. And. c. pluralis. de reg. iur. 6. & in c. 1. de reb. ecc. non alien. 6. vbi exemp. ponit: nam certum est quid in

in alie rei ecc. vnus tātum requiritur tractatus, quia textus vtitur verb. sing. simi. Io. And. c. delictum. de reg. iur. 6. Bal. c. inter ceteras. de resc. Ias. l. cū quidā. col. 2. C. de verb. sig. Euer. in loco à vi numeri. nu. 2. Tyra. d. §. hoc sermone. Fel. c. 2. de tre. & pa. Ias. l. in duob. §. si ei. ff. de iur. iu. l. diuortio. ff. sol. mat. Ale. conf. 16. nu. 9. vol. 4. Curt. conf. 132. Ias. cōf. 36. vol. 3. Pro declaratione huius reg. nonnulla prius præmit tenda sunt, & primò, quòd quemadmodum singularis locutio vno contenta est, ita etiā pluralis duorum numero dicitur contenta. c. pastoralis. de reg. iur. 6. l. vbi numerus. ff. de testibus. l. inter illam. ff. de verbo. sig. vnde si quis dixerit post annos liber esto, de biennio intelligitur. gl. l. inter illam. §. ita. ver. bi duo. vbi Alc. ff. de verb. sig. conc. Bar. l. si gemina. ff. arborum furt. c. asar. l. si. ff. ad Treb. Paul. l. qui cohæredi. §. qui discretas. ff. de vulg. Alex. conf. 66. nu. 2. vol. 6. Dec. l. quamuis. nu. 5. C. de imp. Rui. conf. 168. nu. 12. vol. 2. Ceph. cōf. 107. nu. 4. nec potest pluralis locutio verificari in vno. Bar. l. si. in si. ff. ad Trebel. l. cohæredi. §. discretas. ff. de vul. l. Titius. col. 1. ff. de lib. & posth. Salic. l. hac edictali. §. is illud. C. de sec. nupt. Ias. §. præiudiciales. n. 33. inf. de act. Dec. l. quāuis. nu. 5. C. de impub. ex quo infertur quid, Dominus non potest exigere talliā à subditis nisi bis, etiā si dictū sit toties quoties voluerit. Boer. dec. 131. nu. 23. in terminis Afflict. deci. 282. nu. 3. nisi ponatur cū clausula quocunque tēpore. Bal. l. qui Romæ. §. Cal limachus. in. si. ff. de ver. ob. Com. conf. 189. Ful. cōf. 112. Bal. conf. 299. col. 3. vol. 1. itē fideiussor qui tenetur repræsentare reum toties quoties videbitur in dici non tenebitur nisi bis. l. fideicommissa. §. qui de cē. ff. de leg. 3. l. si finita. ff. de dāno infe. Rom. conf. 15. Pau. l. duob. §. si ei. ff. de iur. iu. Affl. dec. 46. n. 4. An. l. quòd si nolit. §. si quid ita. ff. de edil. edi. Bald. l. qui crimen. col. 3. C. qui accus. nō poss. Barb. conf. 51. nu. 12. vol. 1. cōf. 50. nu. 2. conf. 23. nu. 5. vol. 2. Bar. l. quæritur. ff. de const. pecun. & l. duob. §. quoties. ff. de iur. iur. Vital. in trac. mal. in ti. de cōp. nu. 68. Gem. cōf. 97. col. 2. item vbi numerus testiū non exprimitur, sed simpliciter in plurali dicitur, de duo. debes intelligi. l. vbi numer. vbi doc. Com. de testib. Abb. c. ad nostram. de reb. eccl. non alie. c. si. de app. Lopus allegat. 39. Doc. Com. c. cū Ioan. de fid. inf. Euer. in loco à vi numeri. nu. 3. Secundò præmitto, quòd pluralitas nō præsumitur nisi probetur. l. 2. C. de err. adu. Bal. l. testiū. C. de testi. l. edita. col. pe. C. de edē. Aff. dec. 23. nu. 2. l. publi. ff. depo. Bar. l. triticū. ff. de verb. ob. l. Sem. ff. de l. 2. Floria. l. 50. de prob. Ale. conf. 4. vol. 1. col. 3. Ceph. cōf. 170. n. 45. per l. 2. vbi Doc. Cō. C. de bon. poss. sec. tab. Dec. & alij c. in præsentia. de probat. non. n. probat hoc esse quod ab hoc contingit abesse. l. neque natales. C. de prob. Dec. l. hac cōsultissima. nu. 18. C. qui test. fac. poss. Ale. cōf. 88. nu. 27. vol. 1. conc. cum Io. de fid. instr. vnde testes depo nentes idem, quod in scriptura continetur, nō per hoc dicitur duplicatus actus. Affl. in term. Dec. 23. itē nec pluralitas nominis præsumitur. Alba. conf. 6. nu. 12. tertiò hoc idem in personis: nam personarū pluralitas nō præsumitur. Alba. conf. 83. nu. 12. Quar to pluralitas hæredum non præsumitur. Ias. l. qui Ro mæ. §. Augerius. nu. 13. ff. de verb. oblig. Quintò plu ralitas testamentorum non præsumitur, ideo vnum tantum conditum esse in dubio censetur. gl. l. om nium. C. de test. l. si. de reb. cred. Dec. c. in præsentia. in not. 6. de probat. sextò pluralitas in sententiis nō præsumitur. Ias. l. cum qui. §. in popularibus. nu. 13. ff.

de iur. iur. Bal. tractat. stat. ver. pœna. n. 28. l. 1. col. 2. C. quando prouocare non est necesse. gl. & Alex. l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iur. iu. Imol. l. is qui. ff. de public. iud. Alexand. l. scire. ff. de verb. obli. Septimò amplia vt neque in contractibus pluralitas præsumatur. Doct. com. l. triticum. ff. de ver. obl. Octauò pluralitas instrumentorum non præsumitur. glo. l. omnium. ver. comprobatur. C. de testib. Dec. conf. 11. col. 9. Ias. cōf. 42. col. 4. vol. 1. Nonò & vl. not. qua tenus ad hoc attinet, quòd potius præsumitur er ror, quàm pluralitas actū. Bal. conf. 99. vol. 1. Crau. conf. 198. nu. 1. conf. 73. nu. 38. l. si diuortio. ff. sol. mat. Pau. cōf. 405. vol. 1. Dec. Neapol. 197. nec minus plu ralitas delictorum. Bal. conf. 378. vol. 4. Rom. conf. 449. conf. 134. vol. 3. Crau. conf. 6. nu. 35. conf. 112. nu. 4. declaratur hoc tamen secundū præmissum, quan do sumus in his, quæ possunt esse vnum, & idem secus è contra. Alex. conf. 134. col. 2. vol. 2. Affl. De cis. xxij. nu. 3. vbi quando identitas rei non proba tur pluralitas in rebus præsumitur. l. 1. ff. de l. ij. Nel. de S. Gemi. in tract. de testibus. nu. 156. secundò de claratur secus esse quando actus sub duplici forma celebratus apparet, tunc n. præsumitur fuisse itera tus. Doct. l. cum Ioan. de fid. instrumen. Tertiò præ mitto quòd quandoque plurale in singulare con uertitur. gl. ij. c. 2. dist. j. vbi omnes leges. 1. ōnis lex. gl. ibi dat exemplum in rescriptis dicentibus, hæc vera sunt. i. si hoc verum est: conc. c. significauit. de appel. c. cum iam dudum. de probat. c. ex parte, de rescrip. c. in primis. 2. q. j. l. falsa. ff. de cond. & dem. l. summa. ff. de stat. homin. gloss. l. scimus. §. sin autem. ver. tabulariorum. C. de iur. deliber. l. 1. C. de his qui in Eccl. l. orphanotrophos. C. de episc. & Cleric. Ce pha. consilio xxx. numero 51. cōf. clvij. nu. 48. con si. cclij. n. 42. Brun. in tract. stat. Articis. xij. nu. 187. l. ij. §. quod ait. ff. vi bon. rapt. gloss. l. si seruus. si plu rium. vers. omnes. ff. si quis caut. l. qui concubinā. §. si Stichus. ff. de leg. 3. amp. j. procedere in vlt. vol. vt si testator dixerit Stichum, & Pamphilum do lego Titio si mei erunt cum moriar: in vno ipsorum tan tum verificabitur si suus erit. glo. & Bart. l. falsa. §. si quis ita. ff. de cōd. & demon. l. quoties. C. famil. her cis. l. si plures. de cond. inser. gl. l. ij. §. sed si. ff. de cōd. inst. l. cui fundus. ff. de hæred. inst. l. j. C. de cond. inf. l. iubemus. §. sin autē. C. ad Treb. l. Lucius. §. Caio. ff. eod. glo. l. ij. §. negotia. ff. de neg. gest. Bald. c. vni co, de duobus fratr. secundò infero, quòd quando ius plurium peruenit ad vnum, potest ille solus idē, quod illi omnes. l. si mihi. ff. de leg. j. Tertiò statutū stantibus masculis verificatur in vno. Doct. Com. l. j. C. de cond. insert. Quartò testator dans tutores filiis habebit locum eius dispositio etiam in vnico, si vnicum tantum filium habuerit. Deci. consilio l. numero 3. in terminis, & consilio dcxxvij. Deci. l. j. numero 12. C. de pact. c. excepta. de appel. Angel. cō sil. cclxv. Bar. l. falsa. §. si quis. ff. de cond. & demon. Quintò stante statuto, quòd procedens falsos tes tes puniatur pœna falsi, habebit etiam locum in producente vnum tantum testem. Ang. §. j. inst. de obli. quæ ex delicto nascantur, & inst. de iur. pres. in prin. col. 1. Alber. ij. part. stat. q. xxvij. Aret. l. si quis ante. ff. de acq. poss. Gand. in rub. de fals. numero 13. Cyn. l. 1. C. vtj possid. Bald. l. Gallus. §. quid si. vbi Ias. numero 2. ff. de liber. & posthum. Bonif. in tract. de Malef. in tit. de fals. numero 18. Anchar. c. relatum. de testam. Calcan. conf. j. nu. 15. Euer. in loco ratio ne legis. nu. 3. Alex. conf. lxxxv. nu. 3. vol. 4. Barba. c. Tom. 2. Reg. iur.

mandatum. nu. 46. de rescri. Nicon. in rubr. de nou. oper. nunc. nu. 265. Tiraq. l. si vnquam. in glos. suscepit. nu. 248. C. de reuoc. don. Afm. in praxi iud. §. xx. c. j. nu. 2. qui plures alios citat, declaratur vt hoc procedat per modum figuratum loquendi, est. n. figura Syllepsis. gl. l. diuus. §. quorum. ff. de pet. hered. gl. ibi dicit quorum iudiciorum, id est cuius iudicij. gl. l. 2. ver. exactis. ff. de orig. iuris: vbi dicit exactis regib. i. exacto rege Tarquinio. regulariter tamen secus est, item declaratur procedere quando scilicet respicit diuersos effectus. Dec. cons. 50. nu. 3. hoc idē quando sub nomine collectiuo recipitur. Dec. cons. cccxx. nu. 6. l. interdum. ff. de hered. inst. vbi filij pro vno habentur. non tamen procedit quando pluralitas necessariō requiritur, vt in numero testiu. Bart. l. iij. §. negotia. ff. de neg. gest. nu. 1. item fallit quando de pluralitate sapius fuerit mentio facta. Deci. leg. si emancipati. nu. 6. C. de collat. Quartō, & vlt. præmitto quod singularis numerus conuertitur in pluralem. gl. l. quod & lex. §. hæc verba. ver. siue plures. ff. de liber. & posthu. conc. l. in vsu. ff. de ver. sig. c. is qui. §. si verō. de præb. 6. gl. & Doc. c. pluralis. de reg. iur. vj. gl. l. cum his. §. si cui. ff. de transact. l. j. §. j. quod falso tutore. l. ij. §. homines. ff. vi bon. rapt. Bal. l. j. C. de probat. Pau. l. j. C. de cōd. insert. Corn. cons. cccxxij. col. iij. vol. 4. Dec. l. ij. nu. 70. ff. de re. iu. cons. cccxxij. col. 2. Curt. Iun. cons. xlix. col. 2. Crau. cons. clxj. nu. 2. §. si plures. inst. de leg. agnat. secēss. dixi latius supra in 2. reg. per totum, his ita præmissis ampliatur primo reg. ista. Med. re. 3.

SINGULARIS numerus indefinitē prolatus in pluralem conuertitur. gl. l. quod & lex. §. hæc verba. ver. siue. ff. de liber. exhi. (vbi hæc verba quem liberum, & c.) ad omnem liberum hominem pertinent siue pubes, siue masculus, siue fœmina, siue vnus, siue plures, siue sui iuris, siue alieni. conc. l. in vsu. ff. de verbo sign. c. is qui. §. si verō. de præb. vj. gl. l. cum his. §. si cui. ff. de transact. Cephal. consilio cxlix. nu. 21. aliud exemplum est, nam quod lex dicit, quod falso tutore auctore factum est locū etiam habet in eo, quod falsis tutoribus auctoribus factum est. l. j. §. j. ff. quod falso tutore auct. fac. est l. ij. §. homines. vers. sed si. ff. vi bono. rapt. Tertium exemp. est in materia substitutionis conceptæ de propinquiore in genere, quæ licet sit in numero singulari, comprehendit nihilominus omnes descendētes testatoris vtriusque sexus. Bal. l. 1. de probat. Pau. l. j. ff. de cōd. insert. Corn. consilio cccxxij. columna 3. volum. 4. Dec. l. ij. numero 70. ff. de reg. iur. consilio cccxxij. colum. ij. Curt. Iun. consil. xlix. colum. 2. Crauet. in terminis consilio clxj. numero 2. §. si plures. institu. de leg. agnat. success. cum multis aliis simil. Medic. reg. 2.

SINGULA singulis referenda sunt. gl. l. si negotiū. ff. de neg. gest. l. j. §. sin autem. C. de cad. toll. Ang. l. fin. C. de fideicom. Crauet. consilio xcviij. numero 11. not. in procem. instit. de principio. versiculo, non solum armis. Med. re. 10.

SINGULA quæ non profunt multiplicata iuuant. c. cum causam. de proba. gl. l. ij. ff. de excusat. tutor. Ceph. cons. xc. nu. 21. Afflictus Decis. 13. n. 24. Soci. Iun. l. Centurio. nu. 300. ff. de vulg. idem Cepha. cōs. cxxv. nu. 11. duo. n. vincula magis ligant. Bart. Aut. itaque. C. commu. de leg. gl. l. si stipulatus. de vsuris. l. instrumenta. C. de probatio. exemp. reg. est quod vox vnus sit vox nullius. l. Iurisiuran di. C. de testibus, si tamen dictum vnus testis erit cum publica

fama ei credetur, quia fama facit semiplenam probationem per se, sicuti vnus testis. glo. l. iij. §. diuus. ff. de testibus. l. bonæ fidei. D. de iur. iur. gloss. c. 1. de prob. & glo. c. j. de appel. Bar. l. admonendi. col. 4. ff. de iur. iur. fallit hoc dictum in causa criminali, in qua fama cum dicto vnus testis non sufficit. gl. c. veniens. de testibus. Not. tamen quod reg. hæc procedit quando. f. plura tendunt ad perficiendum vnum totum, quæ non profunt singula multa iuuant: patet in naturalibus, nam fundamentum per se, paries per se, & tectum non faciunt domum: sed istis simul iunctis bene perficitur domus, sed quando plura tendunt ad diuersa, tunc quæ non profunt singula, nec multiplicata iuuant. l. 1. C. quo fito. tut. Bar. l. 1. §. idē. numero 3. ff. de quæst. non enim ex diuersis bene infertur. l. naturaliter. §. nihil commune. vbi Doctor. com. ff. de acquir. poss. conc. l. neque natales. C. de proba. l. si. ff. de calum. l. illud. ff. ad l. Aquil. Cin. l. iij. C. de cond. ob causam. Anch. col. 1. c. j. de cōst. l. quintus. la. 2. ff. de aur. & arg. leg. simile. Bart. l. 1. num. 19. ff. de act. & obliga. Cagnol. l. precibus. num. 188. C. de impub. Alexan. l. j. §. si stipulati. nu. 10. ff. de verb. obli. Doct. Clem. auditor. de rescri. ratio huius reg. est, quia iteratio actus denotat firmitatem propositi, & voluntatis, vnde dicitur geminatio multum operatur. l. quinquaginta. ff. de probat. gloss. commu. approb. l. balista. ff. ad Treb. l. si mulier. C. ad Vel. Barto. l. cum scimus. C. de agric. & censu. libr. x. Bald. c. eam te. de rescri. Roma. sing. 3. Parisius consil. liij. num. 67. volum. 1. Ruin. cons. cxcviij. volum. 1. Dec. consilio x. numero 5. Pro declaratione huius reg. nonnulla prius præmittenda sunt, & primò not. est quod actus geminatus, dicitur per hæc verba si potest, & debet, per quæ necessitas ostenditur. Ias. l. Gallus. numero 27. ff. de lib. & posthu. vbi vult quod ipsæ importent necessitatem præcisam. c. 1. ver. possumus, & debemus, vt eccl. benefi. l. prætor. in prin. ff. de edendo. Alexan. consil. pen. volum. ij. c. eam te. versicu. mandatum. de rescrip. secundo not. quod Actus geminatus designatur per dictionem omnia & singula. Rom. cons. lxxv. Alexan. cons. xvj. j. volum. ij. glo. & Bald. l. si cui. §. si a filio. ff. de leg. 1. Specu. in titu. depositi. §. vij. vers. xj. Bar. consil. cxiiij. glo. c. vt circa. vers. omnia & singula. de elect. vj. Tertiò not. quod hæc locutio vt quis habeatur, & sit in omnibus, & per omnia ciuis, importat geminatio ista actum verum & non fictum. Ange. l. in negotiis. de re iud. per l. ij. §. furiosi. ff. de iur. Cod. Alex. l. j. ff. de leg. 1. Cor. in notab. vers. habeatur. Doct. c. prudentiam. de offic. delegat. quart. not. quod licet regulariter dictio tu, sit pronomen demonstratiuum, si tamen geminabitur, quia dicatur tu, tu, vel per te ipsum, primò interpretatur demonstratiue, secundo verò restringitur, Bald. c. frater. il. 2. de offic. deleg. Barbatia. cons. xxvij. col. xj. quintò not. quod quando verba geminata scribuntur in aliqua l. vel canone, vel in qualibet etiam alia dispositione, tam inter viuos, quā vlt. volu. siue à paribus: siue à iudice magnum operantur effectum, quia seriose, & cum mysterio repetita dicuntur. Card. c. fi. de offi. deleg. Corse. in trac. de potest. regia. q. 17. Rom. l. si verō. §. de viro. in 30. fallen. ff. sol. patri. Feli. c. si cautio. de rescrip. Ias. l. certis annis. l. pe. C. de pac. Marfi. l. 1. n. 38. C. ad l. Corn. de Sicar. Euer. in loco vi Gemin. num. 16. Marfi. l. 1. §. quæstioni. numero 2. ff. de quæstio. Sextò not. quod quandoque verba geminantur in instrumentis, vt plenius quis sibi prouideat

deat, non ut aliud operentur. Abb. conf. 117. colum. fin. Craue. conf. 70. numer. 30. ut quia ad maiorem cautelam. l. in testamentis. C. de testam. Septimò not. quòd hæc verba geminata certum, & expressum multum ampliantur effectum. Iaso. l. nominatim. num. 7. ff. de libe. & posthum. Bald. l. fructus. C. de act. emp. c. eam te. colum. 2. de rescript. Octavò no. quòd dictiones hæc, quæcunque, quotcunque, qualiacunque, & similes, dicuntur geminare actum & per consequens ampliare effectum. Bartol. l. Balista. numero 1. ff. ad Treb. idem dicitur de dictione, qualis qualis. glo. d. l. Balista. Ias. l. is qui. num. 37. ff. de acq. hered. Nonò not. quòd geminatio habet vim Clausulæ derogatoriæ (non obstante) Zucha. l. 1. nu. 111. ver. cogita. C. de pact. Capha. conf. 90. nu. 30. Decimò no. quòd licet dictio quicunque, qualiscunque dicatur geminata, restringitur tamen ad habiles personas. gl. & Bart. l. sed etsi. ver. quibuscunque. C. de fideiussor. Ias. l. fideiussor. §. prætor ait. colum. 2. ff. qui satisf. cog. ubi duobus modis hoc dictum limitat. Bald. c. si. de offi. deleg. Dec. conf. 282. num. 4. ubi dicit dictionem solum, duntaxat, nec alter, vel alio modo habere præcisam naturam, conc. gl. & Bal. l. si quidem. ff. de excep. Dec. conf. 315. nu. 5. Cor. conf. 49. nu. 3. vol. 3. con. 70. nu. 6. eo. vol. 1. 2. §. furiosus. ff. de iur. Cod. Bartol. l. cum scimus. C. de agr. & cens. lib. x. Undecimò not. quòd dictio donec, & quousque est dictio geminata, sicuti dictio quocunque, ubicunque, quodocunque, & similes magnum producentes effectum. Dec. conf. 637. nu. 14. & in conf. 66. nu. 3. Duodecimò & ult. no. quòd licet verba hæc videatur & placeat importent arbitrium boni viri sigillatim, aut per se prolata, si tamè simul ponantur, ut gementur, important liberam voluntatem. Corn. conf. 302. col. 3. vol. 4. Crau. cōf. 105. num. 4. contra Ias. conf. 4. col. 4. vol. 3. quia cum geminatur cēsentur prolata cum maiori deliberatione. c. & si Christus. de iur. iur. glof. ca. si quis. 2. q. 3. Pan. conf. 215. vol. 1. & magis enixè constat voluntas disponentis, nec verba superfluo posita dici debent. Dec. conf. 66. numero 3. conf. 88. num. 3. Bal. c. vnico. de lit. contest. glo. l. liber homo. §. Titius. ff. de hered. inst. Fel. c. si quando. colu. 12. de rescript. dixi ego in trac. de leg. & stat. par. 3. quæst. 20. n. 14. Med. re. 4.

¶ **SINGVL.** De singulis. Reg. 136. non est singulis loquitur. Riisvich.

¶ **SOCIUS.** De sociis. l. socij. 48. vide flagitiū. Riisv.

¶ **SOCIETAS** extinguatur perempta re, in qua contracta fuit. l. si id quod. ff. pro socio, pertinet tamen dānum pariter ad omnes, nisi contrarium fuerit peractum. leg. si ut rem. ff. de noxal. item soluitur morte. l. ideo. l. nemo. l. verum. ff. pro soc. Med. reg. 6.

¶ **SOCIETAS** soluitur morte. §. soluitur. Instit. de societ. l. verum. §. morte. ff. pro socio. l. ideo. l. nemo. l. verum. §. in heredem. ff. eod. quia ipsa pendet à voluntate, quæ soluitur morte. l. quarta. ff. loc. capit. si gratiose. de rescript. 6. Gozad. conf. 22. nu. 7. Ampl. etiam si dicatur in heredem transeat. l. nemo. ff. ubi Doc. ff. pro socio. gl. §. deinceps. ver. similiter. Auth. de nup. Ampl. etiam si pactum esset iuratum. Capi. decisio. 174. qu. 5. latè in termin. Item hæres socij non succedit in hereditatem. Specu. tit. de iud. §. 2. Declara tamen, quòd licet hæres socij non sit socius, potest tamen explicare cœpta per defunctum. l. heres socij. ff. pro socio. & tenetur de dolo. Item fallit in societate gabellarum, in quam hæres succe-

dit. l. adeo. ff. pro socio. Rubens l. non solum. §. morte. nu. 4. ff. de oper. nou. nun. Ratio autem quare ad hæredes non transeat regulariter etiam per pactum quia societas est communio rerum, & ex quo communio per discordiam, ideo leges hunc contractum restrinxerunt ad dirimendas lites. l. in hoc. §. si conveniat. ff. comm. diu. Doct. l. si non sortem. §. si centum. ff. de cond. indeb. Conc. Paris. conf. 84. num. 3. vol. 1. Curt. conf. 54. Alia ratio est, quia ipsa pendet à mero consensu. l. societate. l. qui admittitur. ff. pro socio. Bart. l. Titium. §. altero. numer. 5. de adm. tut. Ruin. conf. 92. numer. 1. vol. 1. Paris. conf. 82. num. 35. vol. 1. Aret. §. soluitur. Inst. de socie. Alexand. conf. 59. num. 9. vol. 5. conf. 34. num. 4. vol. 3. fallit secūdo hæc conclu. quando testator mandauit hæredibus societate durare, quo casu hæres tenetur, Dec. conf. 441. num. 1. Curt. conf. 53. Pari. conf. 84. nu. 6. volum. 1. Decisio. Pedem. 149. nu. 4. in term. conc. Azo in summa. C. pro socio. num. 14. Secundo modo soluitur societas, etiam morte ciuili, quando in locum eius succedit fiscus, Azo in summa, C. pro socio. num. 14. Tertiò soluitur interitu rerum, vel cum esse definit in commercio nostro. l. verum. §. si. ff. pro socio. §. publicatione. Institut. eod. Quartò soluitur voluntate. not. l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. Quintò soluitur ipsa per cessionem bonorum propter publica debita. Azo in summa dict. loco, num. 15. Sextò soluitur egestate. l. 4. ff. pro socio. Septimò soluitur actione perempta. l. actione. ff. pro socio. Et not. quòd socius socio iudex dari non potest manente contractu societatis. Tiraq. in tract. cessante causa. num. 227. Marfi. l. etiam. ff. de quæst. Med. tract. 2. par.

¶ **SOCIETAS.** Si alter socius reficiat sua impensa rem communem, & sibi non restituatur pars impensarum cum vsuris, ei acquiritur ipso iure dominium partis alterius socij negligentis. l. si ut proponis. C. de æd. priuat. l. cum duobus. §. idem respondet. ff. pro soci.

Fallit in 4. casib. quos not. Ias. in l. quominus. ff. de flumi. numer. 109.

Quando fratres non sunt omnes maiores, sed alter eorum est pupillus, alter maior, mortuo patre inter eos non est contracta societas. l. ut in conditionib. ff. pro socio.

Ampliat in vno casu, & limitatur in 4. per Iaso. in l. quanquam. C. qui testa. face. poss. num. 6.

Fratres omnes maiores nati, quorum neuter mortuo patre negotiatur, quamuis indiuisam hereditatem paternam possideant communiter, tamen non censetur inter eos contracta societas.

Fallit in 2. casib. secundum Ias. in l. quanquam. C. qui testa. fa. pos. num. 7.

Socius si non negotiauit pecuniam secundum conventionem societatis tenetur ad interesse, & contra eum potest iurari in litem. l. si quis societatem, & l. si fratres. §. si quis societatem. ff. pro soci.

Fallit in 3. casib. quos no. Plot. in rep. l. si quando. C. vii de vi. num. 497.

Pupillus sine tutoris auctoritate, infra quatuordecim annos non potest contrahere societate. l. 1. pro soci.

Ampliat in 6. casib. & ampliationes limitantur per Viuium in suis concl. in ver. pupillus sine tutoris.

Socius omnium bonorum non habet mandatū ad aliquid nandum partem socij. l. si sociis. ff. si cert. pet.

Fallit in multis casib. ut per Socin. in d. l. Si socius. Habentes rem communem, ut singuli non possunt

super illud disponere, nisi omnes consentiant. fallit in 6. casibus, secundum Socin. in ca. cum omnes, de const. num. 22.

Societas omnium bonorum rectè contrahitur. l. j. ff. pro soci. Ampliatur & limitatur in vno casu, quos ego notauim in §. j. in primo notab. instit. de societa. Societas solo consensu contrahitur, & solo consensu distrahitur. l. tam diu. C. eo. l. actione. §. dicimus. ff. eo.

Fallit in 3. casibus, quos ego notauim in §. manet autem. instit. de societate.

Societas morte vnius ex sociis extinguitur. l. 4. & l. reum. §. si. & l. eum duobus. §. societatem. ff. eo.

Fallit vt ego notauim in §. fin. instit. de societ. in presenti notab. Don. fina, lib. 1.

¶ **SOCIUS** non præiudicat suis sociis, si sententia feratur contra illum, potest enim contingere vt alius se melius defendat, & hoc nisi essemus in casibus superioris ampliatio. doct. Com. l. 1. C. res inter alios acta, & l. 1. & seq. C. quibus res inter alios acta non nocet. cap. quamuis. capit. cum super. de senten. & re iud. vbi doct. Alexand. & alij. l. sæpe. ff. de re iudica. Medic. re. 8.

¶ **SOCIORVM** pariter rei periculum pertinet, in qua socij sunt. Cagnol. l. consilij. §. socij. numero 1. ff. de reg. iur. Med. reg. 9.

¶ **SODOMIA.** Contra naturam qui peccauit, si sit clericus debet deponi vel religioni tradi si corrigibilis appareat ad perpetuam poenitentiam peragendam. Si verò sit laicus cœtu fidelium vsque ad condignam satisfactionem debet fieri alienus.

Extra de excess. præla. clerici. hoc enim vitium maius est quàm cognoscere matrem. 32. quæst. 7. adulterij. & Angust. adulterij, inquit, malum vincit fornicationem, vincitur autem ab incestu fornicatio. peius est enim cum matre quàm cum aliena vxore concumbere. Sed omnium horum pessimum est, quod contra naturam fit, vt si vir membro mulieris non ad hoc concessio voluerit vti. Hæc Angustin. Quocunque autem modo tale factum exerceatur præter quàm inter virum & scæminam ordinatè in vase debito vitium contra naturam & Sodomiticum iudicatur. Viuien. reg. 9. dir.

¶ **SOLENNITAS** extrinseca nunquam præsumitur. l. si ita stipulatus. §. Chrisogonus. & not. in l. sciendū, ff. de verborum obligationibus. l. quis nisi. ff. de Publicia.

Fallit in 12. casibus, vt per Bartolo. Romu. in repet. l. sciendum. ff. de verborum obligation. numer. 95. & seq. fallit in 11. casibus, vt per Iaso. in d. l. sciendum, numer. 15. fallit in 2. casibus, vt per Soc. ibi. num. 44. & seq. fallit vt per Baptist. à Villalo. conclus. 68. in l. tera S.

Fallit in 7. casibus, vt per Felin. in cap. sic ut. de re iudi. numero 31.

Fallit in 5. casibus, vt per Crot. in d. l. sciendum. num. 8. fallit in 7. casibus, vt per Soc. reg. 376.

Solennitas intrinseca præsumitur. l. sciendum. ff. de verborum oblig.

Fallit in 7. casibus, vt per Bartholo. Romu. in d. l. sciendum. num. 141. & seq. fallit in 7. casibus, vt per Soci. in tract. fallentia. reg. 375.

Fallit in 5. casibus, quos ibi no. Iaso. num. 24. fallit in 2. casibus, secundum Soc. iun. in d. l. sciendum. num. 50. fallit in 4. casibus, vt per Alex. ibi. num. 12. fallit in 3. casibus, vt per Crot. in d. l. sciendum. num. 7.

Solennitas quæ requiritur in contrahendo, requiri-

tur in dissoluendo. l. 1. C. quando liceat ab empto. discedere. l. prout quisquis. ff. de solu. §. si. instit. quibus mod. tol. obliga.

Fallit in 2. casibus, vt per Deci. in l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. num. 5. & seq.

Solennitas quæ requiritur in alienatione rerum ecclesiæ, requiritur in alienatione rerum hospitalis. Anc. in c. quare contingit. de relig. domi. Bald. in Auth. hoc ius porrectum. C. de sacrosanct. eccl.

Fallit, vt not. Port. lib. 6. reg. 8.

Solennitates iuris possunt remitti de consensu partiū. fallit vt per Damas. reg. 22.

Solennitates non nocere si omittantur. fallit vt per Damas. reg. 117.

Si in instrumento fiat mentio alicuius solennitatis, quæ potuit interuenire tempore confecti instrumenti, talis solennitas præsumitur, & statur iuramento. gl. in l. C. de fide instru. lib. 10. Bald. in l. 1. in prin. de reb. eorum.

Fallit in 2. casibus, quos no. Bar. Romu. in d. l. sciendum. num. 84. & seq.

Solennitas certa si à statuto requiritur in contractibus mulierum, illa non debet interuenire, si cum patre contrahat. Bald. in l. pactum quod dotale. C. de colla. colum. fin.

Fallit in 3. casibus, vt per Port. in libr. 3. conclus. 15. Do. fina, lib. 5.

¶ **SOLENNITAS** extrinsecus regulariter non præsumitur, nisi probetur *, l. quæcunque. §. fin. ff. de Publician. & glos. in l. sciendum. ff. de verborum obli. B. Socin. reg. 462.

ADDITIO.

* Probetur. Vide Felinum in supra allegato capit. sic ut. eodem loco. B. Vad.

Primò fallit quia solennitas extrinseca præsumitur contra contumacem, vt not. Io. And. & Inn. in ca. bona. el. 2. de electio.

Secundò fallit, quando interuenit iuramentum, vt no. Archid. in capitul. quamuis. de pact. in 6. Anton. de Butr. in cap. quod sicut. de elect. & in ca. si diligenti. de foro compet.

Tertiò fallit, quando interuenit decretum iudicis, vt no. Spec. in tit. de empt. & vend. §. nunc videndum. vers. & generaliter. & Ang. in d. l. quæcunque. & in repet. sua l. sciendum. ff. de verb. oblig.

Quartò fallit vbicunque eius defectus non fuit allegatus à parte. Ita notabiliter tenet Compost. & Io. An. in ca. cum dilecti. de consu. per tex. secundum vñ intellectum in c. dignoscitur. de his quæ fi. à prælat. sine consen. c. quem ibi approbant doct.

Quintò fallit propter diuturnitatem temporum, propter quam præsumitur solennitas extrinsecæ processisse, vt est casus singula. in l. si filius. C. de pet. hæred. & ita tenet Ange. in d. l. sciendum. & illum tex. ad hoc approbat singulariter. Et probatur in l. qui aliena. vers. sed si non adhibet. cum gl. ibi not. ff. de acqu. hæred. & ibidem hoc no. Ang. adde Host. & Io. And. idem tenentes in c. Alberic. de testib. & in c. illud. de præsump. & no. Ant. de Butr. in d. c. dignoscitur, & c. tamen Bal. in contrarium tenuit in l. 2. C. de legi. hæred. cum quo transit Ludouic. & Rom. in d. l. sciendum. Prima tamen opinio videtur esse communis, quæ tenet Io. de Imo. & Lud. de Ro. in d. l. qui aliena. pro qua allego tex. cū gl. cōmuniter approbata in c. peruenit. de emp. & vend. & talis diuturnitas accipitur pro longo tempore, id est pro decennio, vt in d. l. si filius. & hoc quando non tractatur

Statut principaliter de præiudicio alterius, secus si principaliter tendit ad aliquod damnum alterius, quia tunc requireretur tempus xxx. annorum. vt est text. not. in d. ca. peruenit. in verbo, xxx. annis. cum gl. & ibi Ludouic. de Rom. & Imol. ad hoc ponderat illum tex. quæ est singularis limitatio ad d. leg. si filius.

Sextò fallit, in iudice actum iudicalem faciente, quia præsumitur quod solennitas extrinseca interuenierit. Et si sit actus voluntariæ iurisdictionis. text. est in l. ab ea parte. in fin. de probat. quam ad hoc pro singu. allegat Ant. de Butr. in c. cum sicut. de elect. Si autem est actus contentiosæ iurisdictionis, & sic clara est sententia, an præsumatur lis contestata, & alia solennitas. Iste articulus est valde confusus, & omnes variant, de quo vide tex. in cap. bonæ. el. 1. de elect. & Comp. & Ioan. Andr. in cap. in præsentia. de renun. & Spec. in tit. de sent. prola. in §. iuxta. & in §. vbi autem. & Ant. de Butr. in cap. quoniam contra. de probat. & vide Io. de Imol. in d. l. ex hac scriptura. & in d. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. & communis conclusio est quod sic.

Septimò fallit dicta regula in laudo arbitratorum, quia præsumitur iustum, & ex iusta causa datum, & requisita omnia interuenisse, & præcessisse, sicut etiam præsumitur pro sententia iudicis. ita voluit Din. in cons. 42. incipit Ptolomæus. refert & sequitur Ioan. Andr. in addit. Spec. tit. de arbit. §. sequitur. in addit. incip. Dy. in regula, & c. & alleg. l. ab ea parte. ff. de probat. B. Soc. reg. 463.

SOLENNITAS intrinseca regulariter præsumitur* vt in l. sciendum. ff. de verbo. oblig. cum similibus. B. Soc. reg. 452.

ADDITIO.

* Præsumitur. Vide Felin. in cap. sicut. de re iudic. in versic. extrinseca solennitas. B. Vad.

primò fallit vbiunque lex requireret probari per solennitatem, quia tunc non sufficeret loco probatio nis allegare præsumptionem. ita tenent Innocen. & Ioan. Andr. in c. innotuit. de eo qui fur. or. susc. & in super his. de accus. & Ioan. Andr. & Anto. de Butr. in cap. sicut. de re iudi. & Butr. in cap. sicut. circa penul. char. de elect. allegant cap. sacro. in prin. de sen. excom. in antiq.

Secundò fallit nisi lex requireret actum cum solennitate certa fieri in scriptis, quia non præsumitur solennitatem interuenisse, nisi probetur per scripturam, quæ ad aliud à lege requisita non videtur. Ita tenent præfati doct. in locis præallegatis. allegant c. primum de appel. & c. cui medicinalis. de senten. excom. cod. lib.

Tertiò fallit, quia dicta regula procedit in solennitate intrinseca actus, de quo confecta fuit scriptura, vt d. l. sciendum. Secus si non probatur per scripturam sed per testes: quia tunc non præsumitur in actu interuenisse solennitatem vt testes deponant de contractu & non de solennitate. l. i. cum gloss. C. de v. fur. & not. glo. in d. §. siue scriptum. de quo per Bar. in d. l. sciendum, & per omnes doct. in d. l. 1. C. de v. furis. & Bar. in l. 1. C. de fide & iure has. fil. lib. x.

Quartò fallit, vt non procedat in solennitate formali, sicut in solennitate intrinseca materiali, sicut est precium in contractu emptionum, & venditionum: & illa non præsumitur, per Cyn. in l. prima. C. de contrahen. & committen. stipula. & per Barto. in d. l. Titium. qui alleg. §. præsum. Instit. de emptio. &

vend. quod intelligas esse verum, quando principaliter litigabatur & disputabatur de precio, aliàs autem secus. Exemplum, volo tibi probare quod præscripsi longo tempore possidendo rem cum titu. & probo per testes quod rem emi à Titio, tamen testes deponunt non recordari de precio, certè dicitur probatum esse sufficienter titulum emptionis, quamuis aliter non sit probatum de ista solennitate materiali. Ita singulariter decidit Bald. in l. 1. C. de reb. alien. non alienan. quia emptio. de nummo vno valet. l. si usufr. C. de iure dot. in rubr. & l. 1. & 2. C. de rescind. vendi. & vide omnino Bartol. in l. si duo. §. Marcellus. in princip. ff. de iure dot. Et ista opinio tenuit etiam Rapha. fulg. in d. l. sciendum. & pro hoc addo quod singulariter notat Cyn. in l. si prædij. & ibi Bal. in l. si. C. de don. ante nup. B. Socin. 462.

SOLENNITAS iuris in modicis non seruatur. l. 1. §. fin. ff. de ventre in spec. Barto. l. cum hi. §. si prætor. ff. de trans. Bald. l. fin. C. de sent. ex bre. rec. Bruñus in tract. stat. Artic. 9. num. 106. doct. com. l. hac consultiissima. C. qui test. fac. poss. Ias. consil. 26. colum. 1. volumin. 1. A fin. in tracta. in praxi iudic. §. 7. fall. 59. num. 28. gloss. & Bal. l. rem non nouam. C. de iud. Bald. l. fin. C. de iur. deliber. Abb. cons. 93. col. 3. lib. 1. Rom. leg. si verò. §. de viro. in 3. fall. ff. solut. mat. fallit hoc dictum nisi talis solennitas esset data pro forma, quia ista ad vnguem debent obseruari, doct. l. 1. ff. de liber. & posthum. Med. reg. 5.

SOLENNITAS. Si in instrumento fiat mentio aliquius solennitatis, quæ potuerit interuenire tempore confecti instrumenti, talis solennitas præsumitur, & statuitur inramento. Bartol. in l. sciendum. ff. de verb. oblig.

fallit in 2. casib. vt per Bart. Romul. in d. l. num. 84.

Solennitas extrinseca nunquam præsumitur. Doct. in d. l. sciendum.

Fallit in 12. casib. vt per Bartol. Romul. in repet. dict. l. sciendum. numero 95. fallit in 11. casibus, vt per Ias. in d. l. num. 15.

Fallit in 2. casibus, vt ibi per Soc. numero 44. fallit vt per Baptist. à Villa. concl. 68. in litera S. fallit in 7. casibus, vt per Felin. in d. cap. sicut. de re iud. num. 31. fallit in 5. casibus, vt per Crot. in d. l. numero 8. numer. 9. vbi ponit vnam limitationem, & eam sublimat in 5. casib.

Solennitas extrinseca præsumitur d. l. sciendum.

Fallit in 7. casib. vt per Bart. Romul. in repet. d. l. num. 141. fallit in 5. casib. quos ibi not. Ias. nu. 24. fallit in 2. casib. vt per Socin. iuniorem ibi, num. 50. fallit in 4. casib. secundum Soc. reg. 375. & reg. 376. fallit in 3. casib. vt per Crotum in d. l. num. 7. vbi Alexand. ponit 4. limitationes. num. 12.

Solennitas quæ requiritur in contrahendo, exigitur in dissoluendo. l. nihil tam naturale. ff. de regulis iuris.

fallit in 2. casib. vt per Dec. ibi num. 5.

Solennitas certa si à statuto requiritur in contractibus mulierum, illa non debet interuenire, si cum patre contrahat, Bald. in l. pactum quod dotati. C. de col. lat.

Fallit in 3. casib. quos no. Port. lib. 3. reg. 15.

Solennitas quæ requiritur in alienatione rerum ecclesiæ requiritur in alienatione rerum hospitalis. Per. de Ancha. in cle. quare contingit. de relig. domib.

Fallit vt per Port. lib. 5. conclu. 8.

Solennitates iuris possunt remitti de consensu partiū.
fallit vt per Damas. reg. 22.

Solennitates non nocere si omittantur. fallit vt per Damas. reg. 117. Don. Fina. lib. 3.

¶ **SOLENNITATIS** minimum omisum, si ipsa de substantia fuerit vitiatur totum. Abb. capitul. 1. de Bapt. Anto. in tract. de minim. numero 86. Abb. capit. prudentiam. numero 5. de offic. deleg. dixi supra ampl. 35. Med. reg. 5.

¶ **SOLENNITATES** iuris cum pro forma introductæ sunt, non debent omitti, etiam in fauorabilibus. Tirac. l. si inquam. ver. reuertatur. numero 67. C. de reuoc. don. Fel. c. cum dilecta, numero 23. de resc. Dec. conf. 11. num. 9. Grat. conf. 16. numer. 14. vol. 1. Goz. conf. 73. nu. 13. Paris. conf. 61. num. 15. vol. 3. Bertrandus conf. 364. num. 2. volum. 2. Paris. confil. 33. numero 24. volumine secundo. Euer. in loco à defectu formæ. num. 6. not. doct. com. l. Iulianus. §. sed si quis. ff. ad exhib. August. consilio 171. numero 17. volumine 1. Med. reg. 7.

¶ **SOLENNITATES** iuris possunt remitti de consensu partium.

PRO.

Ext. de elect. c. cum nobis.
Ext. de rest. spol. c. literas. & c. licet.
Ext. de testam. c. requisit.
D. de feriis. l. 1.
Ext. de offic. deleg. c. gratum. & c. de causis.
C. de temp. & repar. app. l. vlt. in fine.
C. de episcop. & cler. auth. generaliter. in fin.

CONTRA.

Ext. de foro compet. c. si diligent.
Ext. de sent. excom. c. contingit.
2. q. 7. c. alienus.
D. sol. matri. l. alia.
D. de postul. l. quos prohibet.
C. de iuram. cal. l. 2. §. sed quia.

SOLVTIO.

Partes possunt renuntiare illis solennitatibus, quæ in
* eorū fauorem sunt introductæ, non autem illis, *
quæ ob bonum publicum, & pro communi omniū
utilitate, vt patet in contrariis. Damas. re. 22.

ADDIT. quæ ob. * Essentialia enim contractus
iure publico introducta non sunt in contrahen-
tium potestate. l. pacta conuenta. de contrahen-
empt. & l. nemo potest. de leg. 1. Damas. re-
gul. 22.

¶ **SOLENNITATES** non nocere si omittantur.

PRO.

Ext. de testib. c. tuis.
Ext. de elect. c. dilecti.
Ext. de spons. duor. c. tua nos.
Ext. de sacramen. non iterand. c. pastoralis.
Ext. de testam. c. relatum. & c. requisit.
30. q. 5. c. nostrates.
De consec. dist. 4. c. à quodam.
C. de form. & impet. subl. per tot.

CONTRA.

4. q. 3. c. consanguineorum.
25. q. 4. c. aliter.
23. dist. c. quorundam.
2. q. 1. c. imprimis. & c. statutis.
C. de iura. calum. l. 2. §. sed quia.
ff. de postul. l. quos prohibet.

SOLVTIO.

Solennitates quæ exiguntur ad rei substantiam, vi-

tiant si omittantur. d. c. quorundam. Quæ verò indu-
cuntur ad ornatum, si omittantur, non vitiant, vt in
prima parte Rubricæ. In sacramentis autem, quia
ignoramus quid sit de substantia, sicut in ordinibus
si quid omittatur, debet suppleri. d. c. pastoralis. Da-
mas. reg. 107.

¶ **SOLENNITATES** requisitas à canone in alienatio-
ne rei ecclesiasticæ, non potest consuetudo demi-
nuere. Ista est communis conclusio doctorum, per
tex. in c. cum causa. de re iud. cum glos. ibi. & in c. 1.
de consuetu. & in c. quæ in ecclesia. de const. & po-
nit Abb. in c. nulli. de reb. eccles. & ibi Imol.

Limita 12. modis, vt per Felin. in dicto cap. cum causa.
B. Dias reg. 688.

¶ **SOLENNITATIBVS** cessantibus, res si bene geritur,
quæ alias requirebantur, valet actus qui alias non va-
leret, si malè gereretur. Feli. in c. causam. el. 1. de iu-
di. tex. in c. quia quibusdam. de fideiuss. & glo. in c.
r. in glos. ff. de schif.

Limita tribus modis vt per eum.

Primò vbi solennitas est introducta pro forma, vt in
alienatione rei ecclesiasticæ, & regula procedit quā-
do non pro forma, sed merè in fauorem prohibiti,
quam limitationem colligit ex iis quæ scribit Bald.
in l. si. §. necessitatem. C. de bon. quæ lib. & Abb. in
c. tua. de iis quæ fiunt à prælat.

Secundò limita, nisi solennitas esset introducta ad con-
seruandum iuris rigorem.

Tertiò in casu l. 3. §. in bello. ff. de re milit. vbi egressus
aciem, capite punitur, licet bene gesserit. B. Dias
reg. 550.

¶ **SOLENNES**. De solennibus nihil est prætermitten-
dum.

In Auth. de æqual. do. §. at vnus.
C. de testib. l. testium.
C. de diuers. rescrip. l. si quæ.
C. de fid. instrum. l. contractus.
C. de euct. l. si parem.

C. de emanci. l. 3.
C. de act. l. absentem.
ff. de trans. l. de his.
ff. de legib. & senat. conf. l. humanum.
ff. de minor. l. etiam si à pa. §. vlt.

In his casibus solennitates subla-
tæ sunt.

In Instit. de verborum obligationibus. in prin-
cip.

In Instit. de fideiuss. §. vlt.

In Institut. de his, per quos ager poss. §.
vltim.

ff. de arbit. l. nec arbit. §. vltim.

ff. de foro compe. ac li. 2. & 3.

C. de fid. instrum. l. plures apo.

C. qui admit. ad bon. pos. l. vlt.

C. de testamen. l. quoniam vir.

C. com. de leg. l. 2.

C. de act. & oblig. l. vlt.

C. de dotis promiss. l. de euct.

C. de in integ. rest. mino. l. duo.

C. qui bon. ced. poss. l. apud acta.

De solennitatibus, & c. & contra.) Rubri. istæ licet vi-
deantur esse contrariæ, tamen sibi inuicem conso-
nant, solennitates enim, id est vanæ quorundam ver-
borum obseruationes, quæ olim erant necessariæ,
hodie sunt sublata: quia quælibet æquipollētia ver-
ba, cuiusq. declarantia intellectum, sufficiunt. Et ita intel-

intelligitur hæc Rub. Ceterum solennitates, quæ non consistunt in verbis, sed in actibus necessariis, vt circa testamenta, sententias, & actiones, ne falsitas committatur, vel ne veritas occultetur, non credat quis ideo esse sublatas. vt C. qui testam. fac. pos. l. hac consultis. & de fideicom. l. quæst. & ita intelligitur contraria Rub.

Quæcunque causæ cognitionem seu solennitatem exposcunt, à iudice sedente explicari conueniunt.

C. de dilat. l. à procedente.

C. de postul. l. quisquis.

ff. quis ord. in pos. ser. l. 2. §. in bo.

ff. de dam. infect. l. dics. §. hoc autem.

CONTRA.

ff. de man. vind. l. non est.

C. vbi & apud quos. l. 3.

ADIECTIO.

De plano non sine inscriptione, vt quidam dicunt intelligitur, sed iudice non sedente pro tribunali, vt ff. ad l. Iul. de adul. l. miles. & 40. dies alij dicunt de plano, id est, per delegatum, alij de plano, id est per libellum hoc stare nõ posset, per l. quæ est in C. vbi & apud quos. l. 3. sed ipsi quidem, illud est speciale, alij dicunt quod non potest per delegatum, vt delegatus decretum interponat. Verum delegatus poterit cognoscere vt præses decretum interponat, quod non placet, quia non potest episcopus manum imponere, & sacerdos benedictionem dicere, vt in De cre. dist. 23. quorundam. Causa.

Quæcunque, &c. & contra.) Hoc generale nullam recipit exceptionem, nam quod in contraria Rub. dicitur, per l. de man. vind. l. non est. non obstat. ibi enim non loquitur de ea missione quæ fiat causa cognita à minore 20. ann. sed à maiore, & ideo prætorum sedere non est necessarium. vt in inst. de libertinis. §. serui verò.

Quod non amplectitur omnia, nihil valet.

C. de fid. instrum. l. contractus.

ff. de arb. l. item. §. qualem.

ff. de verb. obl. l. inter stip.

ff. de coll. bon. l. 2. §. sed cum.

ff. de transact. l. cum hi. §. prætor.

ff. si quis caut. l. sed & §. quæsitum.

C. de testa. l. testa.

Contra, ff. de vent. inspic. l. 1. §. vlt. Az. ru. 78.

SOLENNES. De solennibus. 183. & si nihil. Riisvich.

SOLITVM, quælibet dispositio generalis restringitur à solitis. Aug. Ber. cap. 1. nume. 13. de precario, quia veritas ita se habet prout communiter fieri solet. cap. 1. vbi doct. omnes de cleric. non resid. glo. l. ideoque. ff. de legib. l. quædam. §. numularios. de edendo. l. neque natales. C. de prolat. Bal. l. cum doctem. C. de iur. dot. glo. l. 1. ff. de arbitr. Bal. c. fina. de causa possess. & propriet. Odofred. l. 1. C. de transac. attendendum enim est quod fieri solet. Alex. in App. post. ad Bartol. l. vel vniuersorum. ff. de pigno. act. l. si prius. §. si recte. ff. de aqua plu. arc. Bald. l. 3. §. cognoscat. ff. de offic. Præf. vigil. §. fina. inst. de satisfd. l. Excepto. C. locati. l. sine dolo. ff. de minori. cap. prudentiam. vbi Cardin. de offi. deleg. ca. per venerabilem. §. quod autem. ff. qui filij sint legit. gl. cap. cum martæ. de celebrat. mis. certè. in fin. ff. de præuaric. Doct. Comm. l. vt liberis. C. de collat. Alex. & Ias. l. certi conditio. §. si nummos. ff. si cer. pet. Med. re. 1.

SOLITVM. Quod solitum est fieri, semper fieri creditur. dist. 75. c. dilectionis. C. de prob. l. matrè. l. si-

ue possidetis. vide Broc. Az. rub. 10. Riisv.

SOLVM esse partem ædium existimo, nec alioquin subiacere, vt mare nauibus. Cel. de rei vend. l. 49. De vsuc. l. 23.

Species, vide Genus.

Proposita specie, ponatur quoque genus oportet. De leg. 3. l. si quid earum. §. interemptum. & ibi Bar. De vsu & ha. l. per seruum. §. si vsuf. Cantlun. in Top. in loco à specie. vide Plura, Facilius. Riisvich.

SOLVERE debens aliquam summam ex aliqua causa si deficit in vno nummo incidit in pœnam ac si nihil soluisset. Bald. l. quandiu. C. de distra. pignor. & in l. stipulatio hoc modo. ff. de verb. oblig. & hoc si ue pœna sit imposita respectu eiusdem quantitatis magnæ siue paræ, item si quis vigore statuti appellas debeat soluere sex denarios pro libra, alioquin sit appellatio deserta, si in vno tantum nummo defecerit appellatio deserta erit, ac si totum omisisset soluere. Bald. in addi. ad Spec. in 2. parte. in titul. de appel. §. restat. col. 7. Alex. l. in executione. §. item. ff. de verb. obli. Ias. auth. qui rem. C. de sacr. sanct. eccle. item qui non potest soluere in ære luat in corpore, etiam si in vno nummo non potuerit. Bal. leg. cum sit. C. de sepulc. violato. leg. 5. §. si sortem. ff. de verb. oblig. Ias. leg. 2. colum. 16. C. de iur. emph. dixi super ampl. 89. Med. re. 5.

SOLVERE & satisfacere hæc verba geminata multum operantur. Ioan. de Imo. cons. 167. Barba. consil. 38. col. 7. volum. 2. Med. re. 2.

SOLVI vnum pro alio regulariter non potest. l. 2. ff. si cert. petat. & ibi not.

Primò fallit in casu. l. si seruus. de verb. obl. in fi. & l. si vinum. in fi. in gl. magna. ff. si cert.

Secundò fallit vbi pretium vnum est mihi in obligatione, & aliud in facultate soluendi, vt in noxa, & similibus. l. item veniunt. §. idem recte. ff. de petitione hared. B. Soc. reg. 464.

SOLVENDO quis. Vlpian. libro 6. fideicommissi. Lex 95. al. 96.

Nemo dubitat soluendo videri eum qui defenditur, Id est cuius nomine iudicatum solui satisfatur, soluendo videtur. l. soluendo. de verborum signif. Bart. l. 1. de custod. reor. l. si plures. §. propterea. & l. 2. de fideiuf. Viuien.

SOLVENDO quotiescunque quis habet regressum contra alium, si non vult soluere de suo, soluet de bonis illius contra quem habet regressum. Regula est, quam faciunt doct. per tex. in l. si procuratorem. §. si ignorantes. ff. mand. vbi probatur quod fideiussor conuentus potest soluere de bonis sui debitoris. Prædictam regulam firmat Felin. in capitulo olim. de accus. dicens ita firmare doct. per prædictum text. quem ad id quod supradictum est probari ex eo. not. ibi Barto. & Paul. l. si seruus. §. si plurium. ff. si quis cautio. Bald. in Auth. qua in prouincia. in fin. verb. C. vbi de cri. agi oportet. Abb. in c. cum inter. de except. post. Io. And.

Limita istud nõ procedere in procuratore ad iudicia, ita Bald. sic restringendo d. §. si ignorantes. in d. authentica, qua in prouincia. in fin. & sequitur Felin. vbi ipse ponit alias duas limitationes ad dictam regulam. B. Dias reg. 690.

SOLVTIO. fauore alimentorum, & vltimæ voluntatis solutio per triennium obligat in futurum ad alimenta relicta in vltima voluntate minus solenni: hanc esse communem opinionem attestatur Fran. Cur. in l. si certis annis. C. de pact.

Fallit in 4. casib. vt per Cur. in d. l. certis. num. 8.
 Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 8. per Iaso. in l. 1. C. de fideicom. num. 2. & videas Iaso. in d. l. si certis annis. vbi limitat in 8. casib.
 Aliud pro alio, inuito creditore, solui non potest. l. si se non obulit. §. ait prætor. ff. de re iud. l. promissor. §. si. ff. de const. pecu. l. item liberatur. §. qui paratus. ff. quib. mod. pig.
 Fallit in 2. casib. quos not. Soc. reg. 382. fallit in 10. casibus, quos refert Ioan. de platea in §. 1. num. 3. in tit. quibus mod. sol. oblig. fallit in 15. casib. vt per Mart. Scoict. Vafel. in tract. indiuid. in 3. cellu. nu. 58. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 20. à Iaso. in l. 2. §. mutui datio. ff. si certum petatur, nu. 8. & seq. fallit in multis casib. vt per Ripam in d. §. mutui datio. numero 21. videas in proposito plures conclusiones limitatas per Io. Bolog. in d. §. mutui datio. nu. 26. videas pulchram Barto. distinctionem in l. 1. ff. si certum petatur.
 Deputans simpliciter ad solutionem recipiendam, nō potest terminū solutionis prorogare. l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verb. oblig.
 Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in d. l. num. 9.
 Solutio spontanea sequens purgat metum, vel turpitudinem commissam in tractatu l. 2. C. quod metus causa.
 Fallit in 6. casibus, quos no. Ias. in l. si ob turpem. ff. de cond. ob turpem causam. col. 2. num. 1.
 Condemnatis ad soluendum datur quadrimestre tempus. l. 1. & l. fin. C. de execut. rei iud. ca. quod ad consultationem, de re iud.
 Fallit in 4. casib. quos not. Iaso. in l. si arrogator. ff. de adop. colum. fin.
 Apocha in qua quis ostendit se tribus annis proximis soluisse, retrō soluisse indicat, nisi contrarium probe tur. l. quicunque. C. de apoch. pub. lib. 10.
 Ampliatur & limitatur in duobus casibus, à Pe. Duen. regu. 54.
 Si furtum est commissum à familia vnius domini, dominus soluendo pro vno liberatur, quo ad alios, l. 1. ff. si famil. furtum feciss. dicatur. l. si familia. ff. de iurisd. omn. iud.
 Fallit in 3. casibus, vt per Barto. in sua distinct. in dict. l. si familia. fallit in quinque casibus, vt per Curt. iun. in d. l. si familia. vbi Ias. eam limitat in 6. casib. numero 6.
 Solutio censetur facta in dubio, in causa remouendi infamiam. l. si in duabus. ff. de reg. iur.
 Ampliatur in duobus casibus, & limitatur in vno à Dec. in d. l.
 Solutio coniunctæ personæ fieri non potest sine mandato. l. filius. C. de pact.
 Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 4. à Iaso. in l. non solum. ff. sol. matr. num. 5. fallit in 2. casib. quos not. Dec. in d. l. filius.
 Si aliquis iubet debitori, vt soluat alteri animo inducendi aliquem contractum, vel liberationem, tunc si antequam fiat solutio iubens reuocauit iussu, nulla inducitur conuersio, sed prima obligatio manet. l. si cū Cornelius. ff. de solut. hoc iure. §. si quis dederit. ff. de donat.
 Fallit in 4. casib. quos no. Io. Bolog. in l. singularia. ff. si cert. pet. num. 83.
 Solutio virilis portionis facta ab vno ex plurib. reis debendi in solidum obligatis, inducit diuisionem tacti pacti diuisionis in fauorem cæterorum correorū, l. liberum. ff. de fideius.

Fallit in 4. casib. quos not. Franc. Curt. in l. si creditor res. C. de pact. num. 4.
 Debitor patronus non potest soluere filio, & soluendo non sequitur liberationem. l. filius pacifcentis, C. de pact.
 Fallit vt no. Franc. Cur. in d. l. num. 4.
 Qui soluit indebitum scienter falso procuratori ab eo non reperit, quare censetur ei donare, l. cuius. per errorem. ff. de reg. iur.
 Fallit in 4. casib. quos not. Ias. in l. si procuratori falso, ff. de cond. causa dat. num. 4. vbi Alex. etiam ipse limitat in 4. casib. num. 8.
 Solutionem alibi creditor inuitus recipere non tenetur, quàm in loco solutioni destinato. l. is qui certo. ff. de eo quod certo loco.
 Fallit in tribus casibus, quos not. Iaso. in d. l. is qui, numero 1.
 Quando quis stipulatur alternatiuè dari sibi aut filio, vel extraneo, tunc filius vel extraneus dicitur adiectus solutioni & non obligationi, & sic debitor potest efficaciter soluere tali adiecto. l. sed et si filiofamilias. §. 1. ff. de constit. pecu.
 Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 5. à Iaso. in l. eū qui ita. §. qui sibi, aut filio. ff. de verbor. obliga. num. 2. & seq.
 Nuncius deputatus ad solutionem recipiendam, qui habet arbitrium recipiendi quocunque tempore, & quocunque loco, potest terminum solutionis prorogare. l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verborum obligat.
 Fallit in 5. casibus, quos not. Iaso. in d. §. Callimachus, num. 16. & seq.
 Soluendo quoties quis habet regressum contra alium, si non vult soluere de suo, soluat de bonis illius contra quem habet regressum. fallit in 3. casib. quos no. Feli. in c. olim. col. 4. de accu.
 Filius soluens debitum pro patre viuentis, non præsumitur donandi animo soluisse, hanc esse communē opinionem testatur Francisc. Turz. in suis conclus. reg. 89. vbi limitat.
 Solutio debet fieri de moneta quæ currebat tempore contractus. hanc esse communem opinionem testatur Baptista. à Villalo. conclusio. 74. in litera S. vbi limitat.
 Soluens pro repræfaliis concessis per conciuem ab ipso conciuē repetit exactum. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 4. à Gali. in l. 2. §. itē si in facto. ff. de verb. oblig. num. 11.
 Solutio partis, an & quando pateat liberationem pro parte, distinguendo declarat Barto. in l. si seruus, §. si plurium. & ibi no. per gl. ff. si quis cautio.
 Quando quis tenetur ad duorum alterum, sub alternatione vtrum voluerit soluendo liberatur. fallit vt per Damas. reg. 6.
 In contractib. regulariter non potest solui æstimatio pro pondere argenti, vel auri in massa, not. gloss. & doctores in l. secunda. §. mutui datio, ff. si certum petatur.
 Fallit in 5. casib. quos no. Io. Bolog. in d. §. mutui datio. num. 26. Don. fina, lib. 1.
 ¶ SOLVTIO duplex per duplex instrumentum probatur. Ang. l. ne casu. C. de discus. libr. x. Bald. l. seruo. §. si quis. ff. de leg. 1. quādo præsertim ex interuallo fuit. Ias. l. si quis in cons. numer. 25. C. de pactis. l. si certis annis. num. 5. C. eo. doct. c. eam te. de rescrip. Med. re. 2.
 ¶ SOLVTIO facta paulò post promissionem metu factam

factam, ipsa quoque metu facta dicitur esse, nam ea quæ in cōtinenti fiunt cēsentur inesse. leg. lecta. vbi Dom. com. ff. si cert. pet. Bart. Alber. & alij leg. si ob turpem. ff. de cond. ob turp. caus. Doct. com. l. 2. C. de his, quæ vi met. cap. Med. reg. 5.

¶ SOLVTIO geminata facit præsumi solutionem superiorum annorum, quando videlicet facta fuisset vnoquoque anno. l. quicūque. C. de APOCH. Pub. lib. x. Bal. capitulo literæ. de dila. t. quæsitum. l. q. 3. doc. com. l. si certis annis. C. de pact. Cio. & Bald. l. 2. C. dot. promiss. Bar. l. cum qui. ff. de annuis leg. l. cum de in rem verso. ff. de vsur. Medic. reg. 3.

¶ SOLVTIO, quæ ex pacto durat vnum momentum non inducit liberationem. leg. qui sic. ff. de sol. l. fin. §. si. C. de bon. quæ liber. Bar. l. fin. ff. de cond. inst. Paul. l. frater. col. 7. ff. de cond. indeb. conc. simil. l. pretia. §. si. ff. ad l. Fal. non dicitur factum, quod non durat, factum vt dicam in seq. Ampl. Med. re. 5.

¶ SOLVTIO. Paulus lib. xvij. ad Plautium. al. Vlpian. Lex clxxx. lex cxlj.

Quod iussu alterius soluitur, pro eo est, quasi ipse sol- uisset, vel ipsi solutum esset.

AD DIT. a aliàs deest ipse soluisse, ver. b sic in P. florent. l. si donaturus. de cond. caus. data.

Quod meo iussu soluitur, ego soluisse videor: & quod meo iussu recipitur, ego recepisse videor. Viuienn.

¶ SOLVTIONIS dilationē quærens videtur acquiescere sententiæ, idem est si aduersarius consensit dilationi petiti. ad solutionem. C. de re iud. Angel. cons. 312. l. fin. C. de fruct. lit. exp. Med. re. 9.

¶ SOLVTIONEM recipere cogitur creditor ab vno ex pluribus hæredibus defuncti debitoris, tamē nō cogitur agere in solidum, seu vltra portionem hæreditariam contra vnum ex pluribus hæredibus. not. Doct. l. i. rub. C. si cert. petat. l. tale pactum. §. post. ff. de pactis. Med. re. 9.

¶ SOLVTIO. De solutione. l. 96. nemo dubitat soluēdo. l. 137. nihil tam naturale. l. quod iussu. 147. nihil peti. 85. cum ampliūs. sup. Poena.

Iuramentum loco solutionis haberi debet. de iure iu. l. si. de sol. l. Stichum. §. naturalis. Bro. Azo.

Interest nostra potius non soluere, quā solutum repetere. De compen. l. 3.

Solui aliud pro alio inuito creditori nō potest. Si cer. pet. l. 2. §. mutui. C. de sol. l. cum.

Vni qui solui, cæteris soluere tenetur. Auth. de hæ. & fal. §. non autem da. Auth. de sacros. Eccles. §. Deo. Brocard. Azo.

Partem qui soluit, vel soluere cœpit, in totum tenetur, C. de testa. l. non dubium. C. de non nu. pec. l. cum si. Ad. Mac. leg. an si. leg. sed. De pol. leg. l. De mun. & ho. leg. etiam. §. si. De iud. leg. fideicom. §. fin. Brocard. Azo.

Plus est statim aliquid soluere, minūs est post moram soluere. Inst. de fideiuf. §. nō solum autem. Riisvich.

¶ SORTILEGIUM. Sortilegus quadraginta diebus pœniteat.

Extrā, de sortilegis, requisisti. Viuiennus reg. 5.

¶ SORS. Sententia lata super sorte an pariat exceptionem super pœna? not. Bart. l. qui Romæ. §. duo fratres. in §. opposit. ff. de verb. obl. addentes ad Abb. cap. quamuis. num. 1. de sent. & re iud. Med. re. 8.

¶ SPECIALITAS nulla est, nisi ratio eius reddatur, Ioan. Monach. capitulo i. versic. euestigio. vbi Arch. colum. 2. in not. 6. de stat. Monach. 6. leg. ex facto. ff. de vulg. & pupil. l. generaliter. C. de episc. & cler. glo. cap. cupiens. §. in super. versicu. nihilominus. de

elect. Vnde dici solet refugium miserorum esse adducere specialitatem absque eius ratione. glo. l. filiū quem. C. fam. hercis. Med. re. 6.

¶ SPECIES derogat generi. l. in toto. de reg. iur. c. generi. cod. tit. 6. dixi supra limit. 45. addo quod illud potissimum habetur quod ad speciem directū est. l. in toto. in 2. par. de reg. iur. plus enim afficit species, quā genus, vnde dispositio, quæ capi potest in genere, & in specie, in genere sumenda est. Bart. l. i. ff. de edendo. Soci. l. i. col. 2. ff. de vulg. l. si in rem. ff. de rei vendic. l. Quintus. §. i. ff. de auro, & arg. leg. l. quæro. ff. de acceptil. c. quanquam. 23. distin. c. bonæ. de confirm. vtili, vel inutuli. l. Diuus. ff. ad l. Corn. de fals. l. a. l. placuit. colum. 3. C. de iudic. Med. reg. i.

¶ SPECIES relationem habet ad genus, ad positionē enim vnus venit alterum. gloss. l. si causa cognita. vers. peremisti. C. de transact. §. vulgō. inst. de success. cog. l. fin. C. de vsur. l. i. §. quod autē. ff. de aleat. c. nā concupiscētiam. de const. l. i. ff. de suis, & legit. Bal. l. cū mulier. col. 12. ff. solu. mat. Medic. re. 9.

¶ SPECIEI mutatio. Sæpius mutando speciem, perinde obligatus manet, ac si in eadem permanisset.

ff. quod met. caus. l. si ipsa.

ff. de leg. 2. l. Imperator. §. vlt.

l. æstimatio loco rei habetur.

Sæpius mutando, & c.] Quasi diceret: Hoc ipso quod habet rem pro re, vel rei æstimationem, rem ipsam habere videtur. ff. de leg. 2. l. Imperator. §. vlt. & l. sed quod inde. de petit. hæ. l. interueniunt. §. i. 2. & 3. & l. si & rem. Azo. Rub. 14.

¶ SPECIFICATA in relato dicuntur esse in referente, Ange. l. si prior. ff. solu. matr. Ripa l. 5. §. i. num. 1. ff. de re iud. Decis. Pedem. 23. numero 4. Paris cons. 19. numero 68. volumine. 2. Crau. consilio 88. num. 3. Soc. consilio 170. numero. 33. volumine 2. Ruin. consi. 183. numero 1. volum. 2. Dec. consilio 63. numero 6. Iaso. l. Marcellus. numer. 14. ff. ad Trebellianum. Med. re. 10.

¶ SPOLIATVS ante omnia, siue in temporalibus, siue in spiritualibus, restituendus est, vt in c. ij. & in c. in literis. extrā, de restit. spoliato. & l. si quis ad se fundum. C. ad leg. Iul. de vi.

Primò fallit in casibus, de quibus per Doct. in dicto c. in literis. & primò, quando ipse possessor agens poterat impunē offendi: vt si esset depopulator agrorū, cum talis agere non possit ipso possessorio. ad hoc quod not. in l. cū mulier. ff. solut. matr. vbi de hoc.

Secundò fallit, quando contra ipsum opponeretur exceptio dominij, non à spoliatore, sed à tertio: vt voluit gl. in d. c. in literis. relata ad text.

Tertiò fallit, quando ipse spoliatus ageret simul petitorio & possess. cum tunc opponi possit de dominio conuenti ex defectu veri agentis: vt notat per gl. extra, de restit. spo. & in c. sollicitē & c. accepta.

Quartò fallit, quando agens consentiret, vt de dominio conuenti opponatur, & cognoscatur: quia nihil replicat contra dominium: quo casu si reus cōprobat dominium, spoliatus non restituitur, vt est casus sing. secundum omnes in capitulo primo, de resti. spo.

Quintò fallit, quando opponeretur. exceptio aliqua iudici: vt est exceptio ex communicationis, cum opponi possit: vt not. per gloss. in c. ex insinuatione. extrā, de procur. & xxiiij. dist. in nomine Domini. Tom. 2. Reg. Iur. Mm

& ibi per glos. & Archid.

Sextò fallit, quando opponeretur exceptio detrahens iuri agendi in possessorio: vt in d. capitulo sollicitè. & per do. de Ro. decisio. xlvij. quæ incipit, item si agenti.

Septimò fallit, quando opponeretur exceptio detrahens poss. ipsius agentis, seu concernens eam de facto: cum talis oponi possit: vt in d. capit. sollicitè. & cap. accepta. extrà, de resti. spol. & per do. de Ro. in deci. ccccxx. aliàs ccccliiij. quæ incipit, item si agentis. Hinc est quod opponi potest contra ipsum agentem, quod est hæreticus. viij. di. capitul. qua vice. vel quod agens ad beneficium est laicus. vt not. extrà, de fil. presbyt. cap. constitutus. & per Bal. in l. j. ad fi. C. de appel. vel quod beneficium illud sit reseruatum, & detrahatur possessioni: vt voluerunt do. de Rot. in de. cis. xxij. secundum Nic. qui hoc tenet in d. capitulo in literis: extrà, de resti. spo. quod fortè nō procedit cum beneficium iam iustè possideretur absque alio tit. vt extra gloss. in d. capitulo in literis. dictum plenè est per Cano. nec ipsi domini hoc ibi dicunt, vt reseruato detrahatur possessioni, sed bene detrahatur iuri, & inficit quicquid inde sequitur: vt voluerunt ipsi domini de Rota ibi, per quod poterit opponi defectus iuris ipsius agentis notorius in ipsis beneficialibus, vt infra dicetur.

Octauò fallit, quando spoliatus ageret possessorio nomine ecclesiæ pro recipienda re ecclesiæ: cum tunc opponi possit de restitutione non Canonica, secundum Innoc. in d. c. in literis. quod verum nō est per id, quod habetur in l. vrbana. ff. de condit. indeb. & per Lapum, in alleg. xxx. vbi de hoc extrà, de caus. possel. & propriet.

Nonò fallit, quando opponeretur de dominio, seu iure conuenti, vel defectu iur. agentis, & opponeretur etiam si se offerret incontinenti ad probandum: cum tunc admitti debeat, de restit. spo. capitul. in literis. quod procedit in casu illo matrimoniali propter periculum animarum: aliàs secus est: vt voluit Anto. in dicto capitulo in literis. de restit. spol. per id quod habetur extrà, eodem titulo. capitulo primo. & idem erit in beneficialibus: vt deferatur tunc institutio, etiam si in ea sit ratio: aliàs diceretur vitiosus ingressus & daretur materia peccandi. extrà, de elect. capitulo dudum. el. ij. & capitulo qua. de eo qui mit. in sexto, secundum do. Nic. in d. c. in literis.

Decimò fallit, quādo opponeretur de dominio, seu iure conuenti. extrà, de diuort. capitulo significatè. & capitul. ad decimas. de restit. spoliat. in sexto, cum tunc admittatur, dummodo incontinenti de hoc fiat fides. vt in capit. significasti. de elect. & extrà, de cō. cels. præben.

Vndecimò fallit, quando opponeretur de defectu iuris ipsius agentis notoriè, cum tunc talis exceptio admitti debeat, dummodo sit ita notorium, quod sit certum, seu satis verisimile, vt ipsi petenti restitutio non competat ad illud, d. capitul. ad decimas. quod verum est quando notorium non solum inferret defectum iuris in agente, sed etiam fundaret ius opponentis: vt not. in leg. fin. C. de rei vend. aliàs si ius opponentis non fundaret quantumcūque esset non inferret defectum iuris in agente, & tunc admitti non deberet: vt colligitur in tex. in d. cap. ad decimas, à contrario sensu. & hoc voluit gloss. ibi, in c. j. de præscript. in vj. quod licet regulariter verum sit, tamen fallit in matrimoniali, & beneficialibus, in quibus opponi potest de notorio defectu iuris

ipsius agentis, etiam si non appareat de iure ipsius opponentis. vt tenet Io. And. & Imol. voluit in d. c. in literis. extrà, eod. tit. quod etiam videntur velle do. de Rota, in antiquis deci. xl. & in nouis deci. lvij. & in deci. cccclxxxij. alleg. gl. in d. c. in literis. pro quibus facit quod not. extrà, de filiis presby. c. quoniam. & c. constitutus. per Inn. extrà, de offic. vic. c. j. in istis enim notoriis iudex ex officio suo supplere debet. c. lator. extrà, de re iud. & c. confanguinei. & do. Alberi. vnde poterit hanc exceptionem admittere in casibus dictis. non tamen debet dimittere beneficium apud spoliante, si de spoliatione constat, sed vero rectori restituat: vt supra dictum fuit secundum Nic. in d. c. in literis. & vt plenius per eum ibi, circa quæ vide in d. c. ad decimas. sed vltra hos casus, in quibus spoliatus non est restituendus, vide latius per Spec. in tit. de peti. & pos. §. fi. vbi ponit xxij. casus. & Hosti. in summa, de resti. spo. §. quoniam. & Paul. de Cast. in d. l. ij. de edi. di. Adri. tol. & Bal. & Ro. in l. naturaliter. §. nihil commune. de acq. poss. Anto. in d. c. cum ad sedem. extrà, de resti. spo. Angel. de Aret. Insti. de ac. §. ex maleficiis. sed melius in d. §. quadrupli. & omnes Docto. in l. fides. de iudi. & in le. si quis fundum. ad leg. Iul. de vi.

Duodecimò fallit dicta regula, quando præsumptio iuris est contra spoliatum: exemplū est, vt quia spoliatus ante spoliationem possidebat decimas, cum esset laicus, quarum decimarum pos. nō cadit in laicum: vt in c. causam. de præscript. certè spoliatus tali possessione non poterit restitui: istud est sing. dictum Inno. in cap. insti. de filiis presbyt. B. Soc. regul. 466.

SPOLIATVS ante omnia restituendus. Quæro, an rex iniuste expulsus à regno suo debeat restitui? Respondeo, quod sic propter regulam iuris vtriusque, quam hic intersero cum fallentis suis. Regula est, quod spoliatus ante omnia est restituendus. c. fin. de ord. cog. c. in literis. & c. item cum quis. c. conquerente. & c. sollicitè. de restit. spoliatorum. l. si quis ad se fundum. C. ad legem Iul. de vi public.

Limita primò, vltra xj. fallentias datas per Lanfran. Brixii. in repet. rub. de caus. pos. & propriet. & per Mod. in l. naturaliter. in §. nihil commune. ff. de acq. pos. hanc regulam, vt non habeat locum. quādo possessorium sapit causam proprietatis, & habet annexam, seu mistam proprietatis causam. l. ij. §. quædam. ff. de interdi. cum ibi plenè not. & volunt oēs Doct. & ibi Bart. & alij in d. l. naturaliter. §. nihil commune. & Doct. in d. c. sollicitè. & Abb. Moder. in d. c. in literis. in vers. sed contra prædicta. & text. oppono. de restit. spoliato.

Limita secundò, dictam regulam non habere locum, vbi spoliatus reconueniretur super quæstione spoliationis. tex. est in d. c. fin. de ordi. cognit.

Limita iij. si excipienti de proprietate præiudicaretur postea super possessione, si postea agēdo petitorio, & obtinendo non posset finaliter reddi ipsa possessio in ea fortitudine, in qua nunc est, putà si est talis possessio, quæ per modicum tempus corrumpitur, vt esset corpus mortuum, secundum Innoc. in c. cū liberum. de sepul. facit quod not. in c. in literis. de restitutione spoliatorum.

Limita iiij. non habere locum vbi præsumptio iniustæ possessionis esset fundata de iure communi contra agentem possessorio: quia talis præsumptio admittitur contra agentem possessorio recuperandæ per text.

per tex. c. ad decimas. de resti. spol. lib. vj. & quando notoriè constaret de nō iure spoliati, ex quo ius cōmune est contra eum, secundum Imol. post Bald. in d. l. naturaliter. §. nihil commune.

Limita v. vbi in omni spoliatione notoriè constaret de nō iure spoliati, & de iure spoliantis, secundū Inn. in capitu. cū ecclesia Sutrina. de caus. poss. & propriè. & ibi per Abb. in vers. sed circa prædicta quæro, vbi dicit quod prædo, & possessor malæ fidei est restituendus, nisi constet in iudicio eum esse prædonem, quod est notandū pro limitatione c. in literis. de restit. spol. licet aliter ibi senserit Abb. & facit d. c. ad decimas. & quod not. Inn. in c. cōstitutus. de fil. presby. & not. Doct. in d. c. in literis. & Abb. in c. ex partē. circa fin. eod. tit. de restit. spol. & per Alex. in d. §. nihil commune. vbi plenè de hoc.

Limita sextò, in casu capitu. literis. de restitutione spoliato. quando spoliatus peteret restitutionem coniugis, & probationes super consanguinitate in continenti offerrentur probandæ: quia tunc impeditur restitutio, quo ad copulam carnalem, secūs si probationes non offerrentur in continenti, vt in capitulo ex conquestione. de restitutione spoliatorum, secundū Abb. in dicto cap. in literis. eodem tit. vbi dicit idem esse in causa beneficii propter rationem peccati: quod vltimum non puto. verum in d. capitu. in literis.

Limita septimò, nisi spoliatus confitēs. de iure suo cōfenserit, vt admitteretur exceptio defectū proprietatis concernens. text. est apertus in cap. primo, de restit. spoliati.

Limita octauò in prædone, qui moratur in stratis publicis ad depradandum, & occidendum, vt est text. in l. j. C. quando licet vnicuique sine iud. se vin. & glos. singu. in d. c. in literis. in vers. prædo. de restit. spolia. quam magnificat ibi Bal. quod qui potest offendere in persona, multo fortius in bonis, facit l. si seruus. C. de his qui ad eccles. conf. & quod voluit Bal. in authen. sed nouo iure. C. de ser. fugi. vbi notorio criminoso denegatur aduocatus.

Limita nonò, quando possessorium & petitorium intentantur ab eadem persona spoliata, vt est text. in cap. cū dilectus. de ordi. cogni. & voluit glo. j. in d. c. in literis.

Limita decimò regulam, procedere, quando agens proponit veram violentiam, secūs si fictam: quia tunc contra eum obstat exceptio domini conuienti, l. si. & l. inuasor. & ibi per doc. C. vnde vi. & per Bar. in leg. si de vi. ff. de iudi. restringerem tamen hoc in casu, quo absens rediret, & sciret possessionem naturalem occupatam per alium, & suspicaretur posse expelli: quia tunc datur interdictum, vnde vi, secundum Doct. d. cap. in literis. per tex. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas. cum l. seq. & l. si id quod. §. fin. ff. de acquir. possess.

Limita vndecimò, nisi spontanea abiuratio, seu renuntiatio beneficii cum iuramento præcessisset spoliationem: quia non potest petere restitutionem: quia per ipsam renuntiationem perdidit tam proprietatem, quam possessionem: & quia notoriè obstat sibi defectus proprietatis. text. est pulcher, in c. accepta. de restit. spoliati.

Limita duodecimò, secundum Bal. in l. penult. C. si à non compet. iud. ad fin. quando exceptio, quæ obicitur spoliato nō requirit probationem facti, allegat Oldr. cōf. cclxxxj. & Alex. ibi in apostoli. allegat eundem cōf. cclxxiiij. incip. in causa quæ vertitur.

Limita decimotertiò, quando petitio in possessorio esset iuri publico & iuri communi contraria: quia tunc auditur excipiens. ita dicit Bald. in l. si quis cōductionis. circa fin. c. loca.

Limita decimoquartò, si agēs alleget canonicè possedisse in beneficialibus, aliter non admittens per iudicem. de fil. presbyt. cap. constitutus. & de regul. iur. cap. j. libro vj. secundum Bald. in d. l. si quis cōductionis. & plenè per Abb. & alios in d. cap. in literis. licet Abb. ibi alleget plura iura probantia contrarium.

Limita decimoquintò, quando agitur pro recuperanda possessione, quæ vacabat tempore, in quo fuit occupata per reum conuentum. gloss. est not. in l. fin. C. vnde vi. quam Doct. ibi approbant. & An. in l. ij. C. de edic. diui Adri. tol.

Limita decimosextò, nisi exceptio defectus proprietatis esset notoria præsumptione iuris: vt quia possidebat duo beneficia incōpatibilia, vel erat minor ætate respectu illius beneficii. ita pulchrè Ioan. And. in addi. Spec. in rubr. de restit. spo. post prin. & But. in c. in literis. eodem tit. & Rota deci. iij. si contra agentem. in addit. ad eam in verbo, restitutio. incip. pone quod aliquis obtinuit. eod. titu. in nouis. licet Abb. contrarium teneat in d. c. in literis. per c. ex insinuatione. in fi. de procur.

Limita decimoseptimò, nisi crimen opponatur inhabilitans personam ad agendum, vt excommunicatio, vel bannum: quia obstat agentis possessorio. But. in c. item cū quis. in gloss. ij. de restit. spolia to. alleg. gloss. in cap. ex insinuatione. in versic. canonicum. de procur. vbi idem dicit de pacto de non petendo restitutionem, vel de re iudi. vel de rati habitione sententiæ latæ cum falso procuratore. Abb. in d. e. item cū quis. alleg. aliam gloss. in cap. dilectus. el. j. in verbo, excommunicationis. de rescript. & gloss. in c. in nomine domini. in verb. audientia. vigesimatertia distinct. tu adde aliam in can. j. in gloss. magna. in fin. xiiij. quæst. j. & ibi Archid. & gloss. ij. in fin. abi. nullo. in can. infamis. §. verum. iij. quæst. vij.

Fallit primò, in excommunicato excommunicatione minori. Archid. & Domi. in dicto cap. in nomine domini. in fi.

Fallit secundò, nisi conueniatur ab excommunicato, re, vel ab eo qui fecit eum excommunicari. Spec. in tit. de peti. & poss. §. fin. in vers. xxj.

Fallit tertio, vbi spoliatio impediret implementum actus permissi excommunicato: puta ire Romam pro absolutione. Abb. in c. intelleximus. ibi, hoc dictum limbo verum. de iudi.

Fallit quartò, nisi spoliator esset fugitiuus, vel res esset peritura. Abb. in c. cū inter. de excep.

Fallit quinto, si est spoliatus vxore sua. gl. in c. quoniā. in vers. vxores. xj. quæst. iij. quod intellige officio iudicis, non per viam actionis. Abb. post Butr. & Cal. in c. si. de ord. cogni.

Fallit sextò, quando excommunicatus non venit propriè, vt actor, sed vt reus. Abb. in d. ca. ex insinuatione. de procurat.

Limita decimo octauò, nisi obiciatur crimen hæresis: quia qui non potest possidere, non potest prætere re spoliationem. gl. in c. quo iure, viij. distin. Butr. & Abb. in d. c. item cū quis. in gloss. ij. gloss. in vers. commodum. in cap. ex parte. de restitutione spoliatorum.

Limita decimononò, in casu schismatis. xxij. quæst. v. Tom. 2. Reg. Iur. M m 2

- non vos. & glo. in d. c. in nomine domini. in ver. au-
dientia. xxiij. distinct.
- Limita vigesimo, in casu intrusionis. tex. & glo. in d. c.
in nomine domini. in versicu. laudi. & iij. quæst. j. in
summa, quæ dicit hoc speciale esse in Papa, & vnum
pulchrum dictum de intrusione vide per Abb. in c.
ad aures. de rescript.
- Limita vigesimo primo, nisi opponatur criminis enor-
mitas. iij. quæst. v. super causa. item infamia & crimi-
nis euidentia. vt iij. quæst. v. cap. presbyter. iij. q. j. cap.
scelus. & c. manifesta. item simonia. de simo. cap. ac-
cusatum. & c. tanta. item contumacia, vt iij. quæst.
ix. cap. decernimus. item scandalum. iij. quæstio. vj.
can. hæc quippe.
- Limita vigesimo secundo, in casu c. significasti. & c. gau-
demus. de diuor.
- Limita vigesimo tertio, nisi aliquis conditionaliter pos-
sident ante existentem conditionem spoliatur: quia
non restituitur, ex quo non possidebat, cum con-
ditio nihil ponat in esse. capitul. olim. cl. j. de restit.
spolia.
- Limita vigesimo quarto, nisi incōtinenti dominus deie-
cerit aliquem de possessione sua. d. c. olim. & ibi gl.
pen. alleg. l. j. §. vim vi repellere. ff. de vi, & vi arma.
& ff. ad l. Aquil. l. scientiam. §. qui cum aliter. & de
senten. excom. c. si verò. cl. j.
- Limita vigesimo quinto, nisi spoliatus exciperet de spo-
liatione: quia tunc non consequitur restitutionem:
quia qui excipit, nihil petit. c. cum dilectus, de ordi.
cognition.
- Limita vigesimo sexto, nisi à muliere obiiciatur scien-
tia viri magna, de restit. spol. c. transmissa. & l. lite-
ras. in fin. eodem titulo.
- Limita vigesimo septimo, si ex gratia, vel precario pos-
sedit. x. quæstio. iij. capitulo quia cognouimus. & gl.
pen. in d. capitulo olim causam, & de excess. præl. c.
cum ad quorundam.
- Limita vigesimo octauo, quando de dominio apparet
per sententiam absolutoriam latam in fauorem rei
in petitorio iudicio, secundum doct. contra Bart. in
d. l. naturaliter. §. nihil commune. ar. cap. cum teneamur.
de appel. & hoc siue conuentus possessorio re-
cuperandæ incidisset in pœnam. l. si quis in tantam.
C. vnde vi. siue non. & pro dicta communi opi. doc.
facit quod no. ipsemet Bar. in d. leg. j. §. sed & si is. ff.
de noui ope. nun. & Inn. in c. cum dilectus. de caus.
pos. & proprie. & Io. And. c. pastoralis. eod. titul. &
in addi. Specul. tit. de peti. & poss. in §. j. ver. quid si.
& ibi hoc fuit de mente Specu. Nec obstat d. c. cum
dilectus. quia procedit, quando spoliatus in eodem
libello immiscuit petitorium & possessorium, vn-
de, si sententia est lata in petitorio contra ipsum
auctorem: quia reus fuit declaratus dominus, licet
in possessorio fuerit lata pro ipso agente, præualeat
in executione sententia lata in petitorio, ex eo
quia est qui imputetur sibi spoliatio argēti, ex quo
voluntarie immiscuit causam proprietatis cum ipso
possessorio.
- Limita vigesimo nono, quando quis fuit spoliatus, &
agit pro violentia sibi illata: quia clandestinè fuit
spoliatus, nam tunc poterit reus, qui clam spoliatur,
agenti possessorio recuperandæ opponere excep-
tionem dominij sui. ita Bal. in leg. add. in d. §. nihil
commune. alleg. tex. in l. si de eo. in §. si. ff. de acq. pos.
& idem voluit Bal. in leg. si quis emptionis. in §. sed
hoc super illis. C. de præsc. triginta vel xl. ann. idem
Rom. in d. §. nihil commune. & Ang. in l. vitia. C. de
- acq. pos. & in d. §. sed hoc. & fuit de mente Dy. inc.
qui ad agendum. de reg. iur. lib. vj. licet Imo. & Mo-
der. aliter voluerint in d. §. nihil commune.
- Limita trigesimo, an hæc regula habeat locum in co-
lono. ff. de vi, & vi arma. lege, cum fundum. in §. fin.
& dic. quòd sic. & cessat limitatio.
- Limita trigesimo primo, quando obiicitur de domi-
nio acquisito post spoliationem interueniente fac-
to, aut negligentia eius qui possessorium intentat,
secundum Bald. in d. c. in literis. qui allegat quod
habetur in c. super hoc. in gl. magna. & ibi per Inn.
de renuntiationibus. & expresse affirmat But. in c.
solicite. de restit. spol. & sequuntur Moder. in d. §.
nihil commune.
- Limita trigesimo secundo, secundum Bal. in d. §. nihil
commune, vt d. regula procedat, quando per vim
expulsiuam, seu per vim ablatiuam quis est priuatus
possessione: secus si priuatus esset per vim compul-
siuam: quia tunc regula non habet locum, vt si com-
puli te per metum ad tradendum rem, fecisti, licet
coactè, si agas vt possessionem recuperes, poterit ti-
bi opponi exceptio dominij, per text. cum gl. in d.
c. super hoc. & sequuntur Imol. & Moder. in d. §. ni-
hil commune. & Bald. in l. pen. ff. de cond. ob turpē
causā. & in l. iij. C. quod met. cau. & in l. ij. per Bart.
C. eo. Ratio est, nam tunc competit remedium ac-
tionis, quod met. cau. quando præcessit dicta vis,
compulsiva vt, in toto tit. quod met. cau. in quo re-
medio potest opponi exceptio dominij: quia illud
non datur nisi damnum passio, & sic non potes præ-
tendere damnum, ex quo tenebaris restituere incon-
tinenti per rei vendicationem, & ex quo possidebas
de facto, & tenebaris mihi restituere, non habes in-
teresse in repetendo per dictam actionem, ita dixit
Azo. in Summa, quòd met. cau. pro quo facit tex. in
l. si. §. si. ff. quod metus causa.
- Limita trigesimo tertio, si proponatur tacita renuntia-
tio beneficij facta ante spoliationem per assumptio-
nem secundi beneficij incompatibilis cum primo,
vt probat tex. aureus in c. audita. de restitutio. spo-
liato. quod dictum approbant Moder. Perusini in d.
§. nihil commune.
- Limita trigesimo quarto, secundum doct. in c. literis.
de restit. spol. & Bal. in d. §. nihil commune. vbi per
confessionem actoris, vel facti notorietatem appa-
ret iudici possessionem non debere restitui. per ea,
quæ habentur in c. significasti. de diuor. & ibi not.
Inn. & in c. constitutus. de fil. presbyt. & Bald. in l.
ordinarij. C. de rei vendicatio. & in tit. de pace Con-
stan. in ver. restituatur. per Ang. in d. l. si quis à se
fundum. Butr. & Abb. in d. c. in literis.
- Limita trigesimo quinto, nisi opponens de dominio
haberet probationem paratam: puta per instrumē-
tum publicum, stante statuto quòd contra instru-
mentum publicum nihil posset opponi, & habeat
executionem paratam sicut sententia: nam sicut op-
ponens, & probans de suo dominio per sententiam
auditor contra spoliatum agentem, vt supra dictum
fuit: ita etiam probans de tali dominio suo per ta-
le instrumentum quod æquiparatur sententiæ. fa-
cit quod not. Bartol. in simili in l. vinum. si certum
petatur. & in l. in hac actione. ff. de tritic. & in l.
iij. §. in hac. ff. commoda. secus si ex forma statuti
instrumentum non habet executionem paratam,
prout non habet de iure communi. l. iij. §. si ex
conventionem. ff. de re iud. & in l. minor xxv. annis
cui fideicommissum. ff. de minori. quia licet ha-
beat

beat in continenti paratam probationem, non tamen obstat spoliatio argenti. per id quod not. in cap. j. de restit. spol. & est de mente Bar. in j. lect. in d. §. nihil commune. & glos. in l. si de vi. ff. de iud. dum voluerunt dictam probationem incontinenti paratam admitti solum in possessorio adipiscenda, & non in possessorio recuperanda. & hoc voluerunt Moder. Perusini in d. §. nihil commune.

Limita trigesimo sexto, ubi in restitutione imminet peccatum, debet deferri restitutio, si probationes super defectu proprietatis offeruntur parata. ista est singularis theoria Abb. in c. literas. de restit. spol. facit bona gl. in c. super causa. ij. q. v.

Limita trigesimo septimo, nisi praelatus ecclesie spoliasset possidentem rem ecclesie, & postea conveniretur possessorio recuperanda: nam si opponeret exceptionem dominij spectantis ad ecclesiam, & offerret se probaturum in promptu, deberet audiri. Bal. in leg. j. ad fi. C. de ap. vbi dicit, quod aliter potest saluari glo. in leg. si de vi. ff. de iud. quae tenet, quod admittitur exceptio dominij in omnibus possessorijs, quando reus se offert incontinenti probaturum, quae tamen reprobat praequam in possessorio adipiscenda. Bald. tamen ibi saluat d. gloss. etiam in isto casu, & sequuntur Moder. in d. §. nihil commune per rationem: quia praelatus ecclesie inuadendo rem & possessionem rei ecclesie existentis apud alium, non facit incidere ecclesiam in poenam d. l. si quis in tantam. per glo. no. in cap. j. de dolo & contu. Mihi videtur hoc non esse verum, per tex. iuxta glo. in c. j. de rest. spol. vbi glo. & communiter Doct. tenent ibi contrarium, & nisi ibi spoliatus consensisset agens nomine ecclesie non fuisset admissus in petitorio.

Limita trigesimo octavo, quod obstat exceptio dominij spoliato opposita per tertium. l. bona fides. ff. de pos. But. & Abb. in d. cap. in literis. in fin. Ang. in d. leg. si quis a se fundum. & Moder. in d. §. nihil commune. Inn. in c. veniens. de sponsa. quod Butr. dicit procedere, quando ius tertij esset separatum a iure spoliantis conuenti, vt sic spolians non reportet commodum, de quo per Rot. deci. iij. si inter Titium. de caus. poss. & prop. in no. quod Abb. non putat verum: quia imò data connexitate procedit dicta fallentia per c. sacris. de sepult. pro qua opinione adduco bo. tex. in l. si communem. ff. quemadmodum serui. amit. & l. si quis ex argentariis. in §. cogentur. ff. de eden. & plene per Barb. in repe. c. Raynaldus. circa medium. de testa. & per Fel. in cap. j. de praesc. Limita tamen nisi spoliatus ageret per remedium attentatorum pendente appellatione: quia illud non poterit impediri per tertium. Imo. & Abb. in capit. bona. de appell.

Limita trigesimo nono, nisi esset talis exceptio, per quam declararetur deficere spoliato agenti causam, & interesse suae possessionis: per id quod habetur in clement. j. de causa poss. & proprie. secundum quosdam ibi, sed hoc non videtur vtrum indistincte, nisi forte in beneficialibus, secundum Doct. in d. c. in literis. vel quando interesse deficit ex aliqua causa superueniente post spoliationem.

Limita quadagesimo, si opponitur exceptio paupertatis, conuenti contra spoliatum agentem: nam illa obstat, etiam in hoc iudicio privilegiato: vt habetur in capitulo olim. el. ij. de restit. spol. quod procedit quando talis paupertas superuenit propter spoliationem factam contra ipsum reum in

re petita, non sic si ex alia causa, vt ibi nota. & per Rot. deci. cccclxiiij. incip. fuit dubitatum. & not. in cap. frequens. de restit. spol. lib. vj.

Limita quadagesimo primo in exceptione reservationis Papalis specialis vel generalis cum decreto annullatio: nam illa obstat spoliato agenti ad restitutionem beneficii ita reservati: cum talis reservatio Papae afficiat non solum titulum beneficii, sed etiam possessionem. Rot. deci. iij. incip. si contra agentem. in tit. de restit. spol. in no. But. & Abb. in d. cap. in literis. eod. tit.

Limita xlij. quando spoliatus non ageret possessorio recuperanda, sed per actionem furti, vel conditione furtina, vel vi bonorum rapt. vt contingit in rebus, pro quibus non datur interdictum recuperanda: secundum quod habetur in l. rem quae nobis. ff. de acquirend. poss. & ibi not. quia tunc spoliato agenti obstat exceptio dominij. per not. in l. si de eo. in §. fin. ff. eod. facit quod habetur in l. qui iniuriar. in §. fin. ff. de furti.

Limita xliij. quando spoliatus non ageret contra suum spoliatorem, sed contra alium tertium, qui non spoliavit, licet forte habuerit causam ab ipso spoliatore, puta aliquo remedio possessorio forte per l. si coloni. C. de agri. & cens. lib. xj. vel per conditionem triticariam, vel ex canone, reintegranda. l. ij. q. j. vel ex cap. saepe. de restit. spol. quando ageretur contra succedentem scienter in vitium: quia tunc obstat exceptio dominij ipsius conuenti, vt fuit de mente Bal. in l. ij. ad fi. C. de ser. fugi. & voluit Lap. allegat. cccij. contrarium sensit Bald. in l. incivilem. C. de furtis & Butrigarius in capitulo, pastoralis. de causa poss. & propriet. facit quod habetur in l. fin. C. vnde vi.

Limita xliij. non habere locum dictam regulam in omnibus casibus, vbi non datur possessio. c. ex parte. & ibi not. de restit. spol. quia priuatio praesupponit habitum. l. magnum. ff. de iusti. & iur. l. decem ff. de ver. obl. c. ad dissoluendum. de despon. impube. & c. quod verò non formatum. xxxij. quaestione secunda, limita tamen in casibus notatis in dicto cap. ex parte. in glos. antepen.

Limita xlv. nisi mulier expelleretur a marito propter dotem promissam, & non solutam. cap. per vestras. & ibi Doct. de donat. inter virum & vxor. & l. fin. C. ad Velleia. & ibi Bald. & Salic. gloss. sing. in auth. de non eligen. secun. nub. §. fin. Bald. in l. de diuisione. ff. solut. matr. & in l. quod in vxorem. C. de neg. gest. in l. pro oneribus. C. de iure dotium. Bal. Imo. & Moder. in l. si cum dotem. §. si autem in sruissimo. ff. solut. matrim. Abb. in c. quemadmodum. & in c. uade iure iur. & in d. cap. per vestras. & in ca. literas. de restit. spol. per Moder. in cap. j. de adul. Inn. & Doct. in cap. salubriter. de vsuris.

Limita xlvj. nisi post violentiam, & spoliationem factam interuenisset consensus spoliati, vel taciturnitas tanti temporis, quod verisimiliter videtur discessum, seu recessum a violentia. c. ad id quod. de spon. l. ij. cum ibi no. C. quod metus causa.

Limita xlvij. quod ex sola possessione facti cum nulla fuerit possessio iuris, sed nuda possessio, nullo iuris colore fulcita, non competit restitutio. glos. antep. & ibi doct. in d. c. ex parte. de rest. spol.

Limita xlvij. nisi laicus restitutionem decimarum petat, licet de facto possideat. cap. causam quae. de prescrip. & not. glos. antep. in d. cap. ex parte.

Limita xlix. nisi capellanus denegasset sacramenta suis

parochianis: quia si postea ab eis petat decimas, repelli poterit exceptione spoliationis sacramento- rum. per tex. in capitulo cum dilecti. de ord. cog. nā isto casu ipse capellanus non dicitur spoliatus, ex quo non exhibuit sacramenta. per quæ debebatur si bi decima, ita pulchrè dicit Lap. allegat. sua ccij. quæ refert & sequitur Butr. do. meus, do. Andræ. Sicul. in d. capitulo cum dilectus. facit quod habetur in au- then. dos data. C. de donatio. ante nup. vbi colligit Bald. quod ille qui non facit quod debet, nō recipit quod oportet, vt est glo. j. not. in l. si non fuerit. ff. de iureiur. & quod voluit Bal. in capitulo primo quali- ter dominus proprie. feud. prime. & bonus text. in cap. esto subiectus. xcv. dist. & quod voluit Inno. in c. mandatum. de refer. quem referunt & sequuntur Bal. & Salic. in l. cum proponas. C. de pact.

Limita 50. quod si rector prouincialis agat contra re- legiosos super decimis prædiorum assistentium. in- tra limites suæ parochiæ, prætendens se spoliatum à x. annis citra: admittuntur religiosi volentes pro- bare quod à xxx. annis citra semper fuerunt in pos- sessione: nam per hoc excludit possessionem & spo- liationem prætensam per rectorem. Nec ob. capitu- ad decimas. de restit. spol. lib. vj. quia illud procedit, quando is, contra quem facit ius commune est actor petendo restitutionem, sed in casu isto isti se defen- dunt, dicendo se non spoliasse: agat ergo rector si vult de proprietate, & obtinebit, nisi religiosi pro- bent legitimam præscriptionem, vel alium titulum legitimum: nam licet ius commune faciat pro recto- re in petitorio, non tamen in possessorio, vt in capi- tul. olim. iij. de restit. spoliator. pulchrè dixerunt do- mini de Rota decis. xj. incip. si rector alicuius paro- chiæ. de restit. spol. in nouis. refert & sequitur d. Abb. in cap. primo. in ver. oppono vterius. de resti. spo. & dicit ibi Imo. in fi. in ver. itē aduerte. quod v- bi reus facit articulum contra agētem posses. quod ante prætensam spoliationē possedit, & postea nunc possidet quod debet admitti talis articulus & ex- ceptio: quia concludit actorem nō spoliatum. alleg- no. per. Inn. in capit. super hoc. de renun. Ex quo no- plures limi. ad c. ad decimas. de restit. spol. lib. vj. vt ille tex. nō habeat locū in his, qui se defendunt, dicē- tes se non spoliasse. Secundò limitatur, nisi conuen- tus probare velit legitimam præscriptionem, vel al- ium titulum, & istas duas limitationes posuit Abb. in d. c. j. tu adde tertium, nisi sit lapsus tanti tempor- is de cuius initio memoria non existat. c. j. in fi. de præscr. lib. vj. l. iij. §. ductus aquæ. ff. de aqua quotid. & æsti. & sentiunt domini de Rota in præalle. decis. adde etiam quartam, quando per privilegium po- test apparere de non iure spoliati. ita Lap. in d. cap. ad decimas, adde quintam, nisi notoriè constet de non iure spoliati. doct. in cap. cum ecclesia. & in c. pa- storalis. de cau. pos. & proprie. Imol. in d. capitu. j. & Inn. in cap. constitutus. de filiis presby. & in cap. si- gnificasti. de diuor. A. Corsetus.

¶ SPOLIATVS ante omnia restituendus. C. si per vim. l. i. Ad leg. Iul. de vi pub. l. si quis apud se fundū. C. de do. inter vi. & vxor. l. si maritus. De rest. spo. ca- pit. conquerente. vide Socin. fal. & Olden. in reg. 199. §. cui damus act.

Spoliatus petens restitutionem, probare debet posses- sionem & deiectionem. De resti. spo. l. cum ad sedē. de vi & vi. ar. l. 2. §. hoc interdictum.

Non dicitur spoliatus, qui auctoritate Prætoris deiici- tur. C. vnde vi. l. si. à contrario sensu. Rursvich.

¶ SPOLIATVS ante omnia restitui debet. c. grauis. de rest. spoli. procedit hoc dictum vsque ad minimum quadrantem, vnde si in vno nummo deficeret, non tenetur in aliis respondere. Anto. Corf. in tract. de minim. numero 123. Ias. authent. qui rem. C. de sacr. sanct. eccl. & in l. sancimus. colum. 3. C. de iudic. Bal. capitu. conquerente. de rest. spol. Dec. consilio 34. Medic. re. 5.

¶ SPOLIATVS potest à iudice restitui ante omnia absque citatione spoliantis. not. l. si quando. C. vnde vi. Ioan. Anan. consi. 55. Bald. leg. i. columna 9. C. de sent. quæ pro eo. Alexand. l. 2. ff. de damno infecto. Abb. capitulo sin. quod met. causa. Marf. rubr. de proba. columna 29. Fel. capit. cum olim. columna 7. de sent. & re iud. Alex. consil. 130. vol. 1. Ias. leg. ad- monendi. columna final. ff. de iur. iur. Marf. leg. de vno. numero 104. ff. de re iud. præsertim quando de facto spoliatus est. gloss. l. si minor. ff. de euct. Ale- xand. leg. i. §. nunciatio. ff. de oper. nou. nunc. Ias. l. si pacto. C. de pactis. Alcia. consil. 408. numero 8. Med. re. 8.

¶ SPOLIATVS à iudice non petit restitutionē, prout petit spoliatus à priuato: quia præsumitur pro iudi- ce. gloss. fin. in c. præsentium. vij. q. j. not. Archid. in cap. quia præsulatus. j. q. iij. Abb. in ca. licet ex fusc- pto. de foro competen.

Limita tripliciter, vt per Felin. in c. dilectus. el. j. de res- cript. Et vide eundem Felin. in c. cum causa. de offi. deleg. vbi ponit easdem limitationes.

Primò, quando iudex procedit extra iudicialiter, non vt iudex, sed vt priuatus, per text. in c. conquerente. de rest. spol. & alia quæ allegat.

Secundò, vbi iudex processit iudicialiter, & notoriè constat de nullitate, vel iniustitia sententiæ qua spo- liauit.

Tertiò, quando iudex iudicialiter procedens, caret iu- risdictione in actu quem expedit. B. Dias re. 691.

¶ SPOLIATVS à iudice non petit restitutionem, pro ut petit spoliatus à priuato, quare præsumitur pro iudice, glo. in c. præsentiam. 7. q. i. not. Archid. in c. quare præsulatus. i. q. 4. Abbas in c. licet exceptio, de foro compet.

Fallit in 3. casib. vt per Felin. in c. cum causam, de off. deleg. & in c. dilectus, el. i. de res.

Spoliatus iurat in litem contra spoliantem, vel turbā- tem, §. semper, §. in hoc interdicto, ff. quod vi, aut clam.

Fallit in 3. casib. quos no. Plot. in repet. l. si quando, C. vnde vi. nu. 745.

Spoliatus ante omnia est restituendus, l. si quis ad se fundum, C. ad l. Iuliam, de vi publi. c. in literis, de rest. spoliat.

Fallit in multis casibus, quos refert Soci. in l. natura- liter, §. nihil commune, ff. de acq. poss. numero 126. Ampliatur in 23. casibus, & limitatur in 20. à Port. libro 2. regul. 45. Fallit in 12. casibus, vt per So- cin. regula 379. Ampliatur in multis casibus, vt per Viuium in suis conclus. in vers. spoliatus. Am- pliatur in 24. casibus, & limitatur in 25. à Ripa, in d. §. nihil commune, numero 46. videas Marf. sing. 11. Fallit in 10. casibus, vt per Claud. Marf. in d. §. nihil commune. Fallit vt per Damas. re- gul. 38.

Spolians punitur pœna leg. si quis in tantam, C. vn- de vi.

Ampliatur in 40. casib. & limitatur in 37. à Port. lib. 1. suarum conclus. reg. 38.

Spoliatio, quando in renuntiatione initium non habuit, vel habuit initium & finem, sed post spoliatio- nem, tunc contra spoliatum possessorio recuperan- da agentem de renuntiatione opponi non potest, c. sollicitè, de restit. spol.

Fallit in 4. casibus, quos not. Socin. regu. 378. Donat. Fina, lib. 1.

¶ **S P O L I A T I O**, quando in renuntiatione initium non habuit, vel habuit quidem initium & finem, sed post spoliatio- nem: tunc contra spoliatum interdi- cto possessionis recuperandæ agentem, de renun- tiatione opponi non potest: vt colligitur ex tex. in c. sollicitè. extra, de restit. spol.

Primò fallit, quando renuntiatio fuisset facta coram iu- dice suo, seu coram superiore, in cuius manibus fieri debet: vt voluit gloss. in d. c. sollicitè. cum tunc tolla- tur talis præsumptio iuris, & inducatur notorietas defectus proprietatis, vt in d. c. sollicitè. in glo.

Secundò fallit, quando contra ipsum excipientem de renun- tiatione fuisset replicatū de spol. prius facta: cum tunc talis exceptio obstet. & ita intelligi potest ca- pitu. accepta. extra, de restit. spol. ad hoc quod not. in c. j. eod. tit.

Tertiò fallit, quando fuisset renuntiatum expressè in præsentia aduersarij, & ipsi beneficio iuris agendi tali possessorio: vel fuisset fortè factum pactum de non agendo cum tali possessore: cum talis exceptio bene admittatur, concludit enim ad possessionem, ad hoc not. per gloss. extra, de procu. capitu. ex insi- nuatione, & hoc tenuit Innocen. in d. c. quod volue- runt do. de Ro. in cōclusionē cccxij. aliās cccclxij. quæ incipit, item si pro agente, & hoc etiam tenet in d. ca. sollicitè. Ant. & Imo. pro quo facit l. si vnus. §. gausum. ff. de pact. sed d. Nic. dicit hæc procedere, quando tale pactum fuisset factum post spolia- tionem: aliàs non valeret: cum daret materiam de- linquendi: vt d. §. pacta.

Quartò fallit, quando ipsa renuntiatio post spoliatio- nem fuisset facta sponte: vt si renuntiasset ex eo, quod habeat ibi inimicitias, propter quas ibi stare non poterat: secus quia habebat conscientiam læsam, quod alibi dixerat, & de hoc constabat: cum hoc al- legatur & probatur, tollitur & euacuatur præsum- ptio, de qua in tex. in dicto capit. sollicitè, & poterit etiam tali renuntiationi opponi: vt videtur velle do. Ant. in prælat. capit. sollicitè, vt ibi per ipsum latius. B. Soc. 465.

¶ **S P O N S A L I A** esse non possunt sine consensu, præ- fertim vbi deficit ratioe ætatis, ita in terminis hu- ius reg. firmat gloss. c. ad dissoluendum. de despons. impub. ver. accusare. cap. sicut. de homicid. gloss. ca. quod verò. 32. q. 2. Med. reg. 6.

¶ **S P O N S A L I A** ex sola translatione ad domum trans- eunt in matrimonium. Pro. in c. fin. de spons. Ampliatur, & limitatur per Baptista. à Villa. conclusio. 89. in litera S. Donat. Fina, lib. 1.

¶ **S P O N S A L I A** soluuntur morte, Host. in tit. de spon- sal. numer. 10. conc. quæ dixi super. conclus. 66. Am- plia, vt si resurgat, non recuperet sponsam, Angel. l. nam Demosthenes. ff. de leg. numer. 3. Secundo mo- do soluuntur per mortem ciuilem, vt per ingressum religionis. capitul. 2. capitul. ex publico. de conuers. cōiug. Tertiò ex dissensu impuberis, Dida. in Epit. 1. part. capitul. 5. §. 1. numer. 1. Quartò soluitur lapsu temporis. gloss. capitul. sicut desponsal. Quintò si sponsus per triennium vagetur. l. 2. C. de repud. not.

l. 2. C. de spons. Sextò soluuntur fornicatione sequu- ta, not. capitu. quemadmodum. de iureiurand. gloss. capitul. sicut. 27. quæstio. 2. Docto. capi. de illis, de sponsal. Septimò dissoluuntur mutuo consensu. Di- dac. titu. de sponsal. c. 5. num. 1. Hostien. d. loco, num. 10. Azo in Summa. C. de sponsal. numero 8.

Med. trac. 2. par.

¶ **S P O N S A L I A**. Si parentes frangunt sponsalia filio- rum, à communione triennio separantur: & similiter filij si sint in culpa: si tamen filij secundum promiss- ionem factam contraxerint: excusantur vtique: sci- licet quò ad pœnam ecclesiæ: sed non quò ad reatu ex quo dederunt in contrarium.

xxxj. quæstio. iij. si qui parentes. argu. de pœnitent. di- stinct. j. si cui. Viuienn. reg. 29.

¶ **S P O N T E** confessus. Mitius agitur cum sponte con- fesso, quàm cum in iure conuicto.

P R O .

C. de confessis. l. i.

Ext. de confessis. c. 2.

Ext. de iudic. c. at si clerici.

Ext. de simon. de hoc.

12. q. 2. c. non dicatis.

2. q. 1. c. nos in quenquam. & c. index.

50. dist. c. presbyterum. & c. si quis.

C O N T R A .

2. q. 1. c. imprimis.

15. q. 8. c. si quis presbyter.

Ext. de furt. c. vlt.

S O L V T I O .

Mitius agitur cum confesso, quàm cum conuicto: nisi confiteatur metu probationis, tunc enim perinde punietur, ac si conuictus esset. Damas. re. 123.

¶ **S P V R I V S**. Si spurius intestato decesserit iure consan- guinitatis vel agnationis hæreditas eius ad nullum pertinet, quia consanguinitatis itemque agnationis iura à patre oriuntur. Proximitatis autem ratione mater eius aut frater eadem matre natus, bonorum possessionem eius ex edicto petere potest. Vlp. 6. re. lib. vnde cog. l. 4. Riisvich.

¶ **S T A R E**. Maiori & saniori parti standum est.

P R O .

62. dist. c. sanè.

Ext. de testibus. c. in præsentia.

Ext. de elect. c. cum nobis. & c. dum.

Ext. de paroc. & alien. paroc. c. 1.

Ext. de his quæ fi. à maio. parte. c. 2.

Ext. de renunc. cum inter Petrum.

D. de re iud. l. duo ex tribus.

D. de arbit. l. sicuti.

C O N T R A .

Ext. de post. c. gratum.

Ext. de testibus. c. in nostra præsentia.

19. dist. c. in canonicis.

31. dist. c. Nicena.

4. q. 3. c. sunt in crimine. vers. testes.

D. de seruitut. rust. præd. l. per fundum.

S O L V T I O .

Quod in hoc articulo obtinet, notatur & in illo gene- rali: Omnium consensus est requirendus. In ele- ctionibus autem tria exiguntur, numerus, auctori- tas, & bonus zelus. d. cap. dudum. Et si zelus bonus sit ex vtraque parte, & ex vna sit numerus, ex altera auctoritas, erunt æquales partes. d. capitu. in cano- nicis. Si verò numerus multum excedat, vincet au- ctoritatē. d. c. in nostra præsentia. Quod in electio-

nibus ferè obseruatur, nisi pauciores essent tanta præminentia, vel prudentia in re super qua disputatur, quod æquiparetur pluribus. d. c. in nostra præsentia. Damaf. reg. 13.

¶ **STATVÆ** pœnas dabât sceleris. Scripsi ad Reg. 4. Riisvich.

¶ **STATVLIBERA** quicquid peperit, hoc seruum hæredis est. Vlp. 4. Reg. lib. De statuli. l. 16.

¶ **Qui incertus de statu suo est, certam legem testamenti dicere non potest, Pau. 3. reg. lib. De testam. l. 14.** Riisvich.

¶ **STATVERE** iure. Quod quisque iuris in alium statuerit, ipse eodem iure vtatur.

C. de rescin. ven. l. ratas.

C. de sumpt. & lit. expens. l. vlt.

In Aut. de hæ. & fal. §. hic.

ff. de iur. iur. l. iusiurandum. §. vlt.

ff. de dam. infect. l. qui bona. l. si quis.

Fallit regula, cuius in agendo seruatur arbitrium.

ff. de iud. l. 2. §. sed si agant.

ff. de offic. præsid. l. senatus.

ff. de lib. caus. l. ordina. §. si is, qui. Azo. ru. 69.

¶ **STATVENDI** facultas alicui concessa indefinitè intelligitur concessa etiam facultas reuocadi. Doc. cō mu. l. omnium. C. de testamen. Doct. commu. c. dilecto. de præb. Roma. consi. 116. dixi supra ampl. 105. latè. Med. reg. 2.

¶ **STATVENDI**, qui habent facultatem non possunt illam facultatem alij demandare, Bar. in l. omnes populi. ff. de iust. & iu. per tex. in l. 1. princi. de offic. eius.

Fallit, vt per Crotum in d. l. num. 38. & si vis videre quādo laici possint in præiudicium clericorum statuere distinguendo latissimè declarat Bened. Capr. in suo tract. conc. 10.

¶ **Populus non habens iurisdictionem non potest condere statutum nisi circa administrationem rerum suarum, Bar. in d. l. omnes populi.**

Fallit in 3. casib. vt per Crot. in d. l. nu. 14. & Ias. ibi nu. 28. sed nō possunt pœnam apponere, vt per Ias. in d. l. omnes populi. fallit in 2. casib. vt per Fel. in c. cum omnes, de const. nu. 14. & si vis videre an & quando populus possit facere statutū sine superiore, videas Bar. in l. ex hoc iure, ff. de iust. & iu.

¶ **Statutum recipit interpretationē passiuam à iure communi, Bar. in d. l. omnes populi. fallit vt per Crot. in d. l. omnes populi. nu. 122. videas Io. Bar. de S. Seuerino in d. l. vbi limitat 108. fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. num. 60. in secunda lectura.**

¶ **Verba statutorum sunt interpretanda secundum communem vsum loquendi, Barto. in d. l. omnes populi.**

Fallit in 2. casibus, vt per Crot. in d. l. nu. 9. etiam si statuta essent pœnalia: hanc esse communem opinionē attestatur Horma. Detus in Rub. de no. op. nunciat. vbi limitat in 3. casibus, numer. 10. & ibi Ias. num. 7. limitat in 2. casibus, Ampliatur & limitatur principalis regula, vt per Soc. iun. in d. Rub. ff. de no. oper. nunc. num. 93.

¶ **Statutum disponens quodd creditor qui infra decem annos non petierit debitum, non valet, hanc esse cōmunem opinionem attestatur Crot. in d. l. omnes populi, num. 45.**

¶ **Ampliatur in vno casu, & limitatur in 3. à Crot. in d. l. num. 46. fallit in 12. casibus, quos no. Por. lib. 3. cōclu. 45. casibus, quos no. Cro. in l. nemo potest, ff. de leg. l. num. 47.**

Statuta debent interpretari, vt reducantur ad concordiam cum iure communi, Bar. in d. l. omnes populi. fallit in multis casibus, vt per Bapt. de Sanct. Seuerino in d. l. numer. 99. vbi Iaso. limitat in 2. casibus, colum. fi.

fallit in 5. casibus, vt per Io. Bolog. in d. l. omnes populi, numer. 186.

¶ **Si statutum dicat, quod omnes venditiones factæ à mense citra sint nullæ, si fuerit facta traditio rei venditæ in emptorem, & consequenter translatum dominium, non aduhabitur talis dominij trāslatio. Bar. in d. l. omnes populi.**

fallit in 3. casibus, quos not. Bulga. in l. 1. ff. solu. matri. nume. 18.

¶ **Vbi in eodem volumine reperiuntur duo statuta contraria vltimum est tenendum. doct. in d. l. omnes populi.**

fallit in 4. casib. quos no. Rubeus in l. Gallus, §. quidā rectè, ff. de lib. & posthu. nume. 212.

¶ **Statutum quodd res immobilis non possit alienari in non subditum, non valet. doct. in d. l. omnes populi.**

fallit in 15. casibus vt per Anton. de Opizo in l. filius fa. §. diui. ff. de leg. 1. numer. 35. fallit in 5. casibus vt per Crot. in d. §. diui. fallit vt per Bapt. à Villa. conc. 105. in litera S.

¶ **Statutum loci mariti & non vxoris attenditur in lucro dotis, Iason in l. cunctos populos. C. de summa trinita.**

fallit in 6. casib. vt per eundem, in d. l. nu. 24. fallit in 7. casib. vt per Fel. in c. 1. de sponsa. fallit in 5. casib. vt per Mar. in l. fi. ff. de iurisdic. num. 65.

¶ **Statutum vel consuetudo, quodd valeat testamentum conditum coram duobus testibus, notario, & parochiano, est validum. Fallit in 3. casibus, vt per Iaso. in l. cunctos populos, num. 33. & factum secundum istā solennitatem vbique valet. fallit vt per Por. libro 5. reg. 26. Ampliatur & limitatur principalis regula per Viuium in suis conclusion. in ver. statutum vel consuetudo.**

¶ **Statuta sunt propriè & strictè intelligenda, Bar. in d. l. omnes populi.**

Fallit in 7. casibus, vt per Iaso. in l. non dubium, C. de leg. num. 41.

¶ **Statutum, disponens quodd scholares tractentur pro ciuib. intelligitur quoad commodam, nō quoad damnam, & quatenus per statutum aliquid plus competeret ciuib. quā scholarib. non per hoc perdunt alia priuilegia indulta scholarib. per Auth. habita. C. ne filius pro patre.**

Fallit in 6. casibus, vt per Iaso. in l. si Rufinus, C. de testam. militis, num. 4.

¶ **Stante statuto quodd bannitus possit impunè occidi, si quis sit bannitus, dato quodd sit rebannitus, si non sit actualiter cancellatus de banno adhuc potest impunè occidi.**

Fallit in 3. casibus, vt per Ias. in l. si creditoris, C. de fideicom. num. 5.

¶ **Iure communi sublato intelligitur sublatum statutum illi simpliciter conforme, hanc esse Communem opinionem attestatur Fel. in c. 1. de res. vbi limitat in 12. casib. col. 10.**

¶ **Statutum si sit ex causa rationabili, specialiter contra aliquem, & in eius præiudicium tenet. Ang. in l. imptata, C. quæ senten. res. non poss.**

Fallit in 3. casibus, vt per Fel. c. cum omnes, de consti. col. 1. numer. 1.

¶ **Statutum exigens probationem maiorem, quāuis, sub**

fistente

- sistente rationabili causa; & non nutritiva peccati valet & tenet. Doct. in d. 2. de proc.
- Fallit in 4. casib. vt per Fel. in d. c. col. 2.
- Statuta iurata non tolluntur per generalem derogationem statutorum, c. constitutus, de res. gl. in c. cū non deceat de electio. in 6.
- Fallit in 5. casibus, vt per Fel. in d. c. cōstitutus, col. 3. & si statutum est iuratum, potest reuocari à statuentibus absq; periurio. fallit in 4. casibus, vt per Bened. Capram in suo tractat. conclus. 9. num. 32.
- Statutum licet disponat quòd non possit opponi de nullitate, tamen restringitur in 8. casib. vt per Phil. in c. dilecto de appellat. col. 33.
- Statutum laicorū disponens circa substantialia matrimonij impediendo matrimoniū vbi ecclesia nō improbat nec impedit, non valet, c. 1. de sponsalib.
- Fallit in 8. casib. vt per Fel. in d. c. num. 9.
- Statutum loquens in casu vero non habet locum in ficto, l. 3. h. verba, ff. de neg. gest. Bar. in l. omnes populi, ff. de iust. & iu.
- Fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. insinuat. de simo.
- Statutum quando loquitur præter ius commune, & sic in casu non prouiso à iure communi, tunc sicut in legibus habet locum argumentum à contrario sensu, ita habet locum in statutis. communiter Doctores in lege 1. ff. de offic. eius.
- Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l.
- Statutum quod dicat, quòd pater teneatur pro filio, vel dominus pro seruo, limitatur in 3. casibus, quos not. Plot. in l. si quando, C. vnde vi, num. 876. Fallit in multis casibus, vt per Viuium in suis conclus. in ver. statutum disponens.
- Statutum quod excludit fœminas propter masculos, quomodo debeat intelligi, declarat Port. lib. 2. suarum concl. re. 47.
- Statutum fauorabile inhabilitans personamabilem ad disponendum, operatur, etiamsi persona prohibita subditis ipsis statuentibus contrahat extra territorium ipsorum,
- Statutum ampliatur & limitatur in multis casib. vt per Port. lib. 5. concl. 25.
- Statutum inducens, aut diminuens solennitatem in testamentis, operatur, vt testamenta facta secundum loci solennitatem, vbique valeant, Port. in d. lib. 5. cōclu. 26. vbi limitat.
- Statutum contra ius diuinum non valet. Doct. in d. l. omnes populi.
- Fallit in 3. casibus, vt per Benedi. Capr. in suo tract. concl. 20. Fallit in 3. casib. secundum Fel. in c. quæ in ecclesiarum de const. num. 22.
- Statutum laicorum non ligat Clericos. Fallit in multis casibus, vt per Bened. Capram in suo tractatu cōclu. 13.
- Statutum mandans simpliciter stari alicuius iuramento, valet, sed in contrarium probatio admittitur. gl. & communiter docto. in c. 2. de tempo. ord. lib. 6.
- Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 380.
- Statutum loquens in occidente non habet locum in mandante.
- Fallit vt per Carerium in praxi crimi. §. circa, numero 60. contrariam regulam quòd statutum imponens pœnam in faciente extendatur ad mandatem, facit Anto. Gama. in tract. de extensione, num. 66. vbi limitat in 5. casib.
- Episcopus cum sui capituli consensu potest condere statutum in præiudicium aliorum prælatorum inferiorum. Fallit vt per Franc. Turza. conc. 17.
- Statutum excludens filias fauore agnatorum est fauorabile, ampliatur per Baptist. à Villa conclusio. 119. in litera S. Fallit in 13. casib. vt per Viuium in suis cōclu. in ver. statutum excludens.
- Statutum contra venditorem censetur factum contra emptorem ratione correlationis. fallit in 2. vt per Viuium, ver. statuta.
- Statutum prohibens quòd non possit extrahi frumentum extra ciuitatem. Ampliatur & limitatur per Viuium in ver. statutū, & quomodo intelligitur istud statutum, declarat Marf. sing. 88.
- Statutum disponens quòd mater non possit disponere de bonis suis, nisi de vna quarta, valet. Ampliatur in 2. casibus, vt per Viuium in ver. statutum disponens quòd mater.
- Statutum disponens quòd mulier & minor non possit contrahere sine consensu duorum consanguineorū valet, Doct. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur.
- Fallit in 18. casibus, vt per Viuium in suis conc. in ver. statutum disponens quòd mulier.
- Statutum potest facere quòd possessio continuetur in hæredem absque alia apprehensione. Fallit vt per Viuium in ver. statutum facere potest.
- Statutum loquens de marito lucrante dotem, aut bona mobilia, mortua vxore in matrimonio, valet.
- Fallit vt per Viuium in ver. statutum simpliciter.
- Statutum loci in quo celebratur contractus attendi debet, l. 1. & ibi Bal. in 5. quæstio. C. ne filius pro patre.
- Fallit in 8. casib. vt per Soc. reg. 88. in addit.
- Statutum puniens præsumentem turbare possessorem in sua possessione, non intelligitur punire laboratores qui nomine alieno turbant. Fallit in 4. casib. vt per Rip. in c. decernimus, extra de iud. nu. 41.
- Statutum quod bannitus impunè occidatur, valet, & homicida excusatur. Fallit in 9. casibus, vt per Viuium in c. quæ in ecclesia. de const. numer. 9. Ampliatur & limitatur in multis casibus, vt per Viuium in ver. statutum.
- Statuentes possunt recedere à statuto confirmato à se de apostolica, seu ab alio superiore, ac redire ad ius pristinum non obtenta alia licentia à superiore. fallit in 4. casibus, secundum rel. in c. cum accessissent, de consti. num. 4.
- Statutum episcopi valet, quòd excommunicatus soluat decem pro quolibet mense quam fuit excommunicatus. fallit in 4. casibus, vt per rel. c. & ceterum de offi. ord. num. 2.
- Episcopus non potest facere statutum contra ius commune. fallit in 8. casibus, secundum rel. in c. quod super his. de maior. & obedi. nu. 8.
- Statutum loquens de membro non extenditur ad digitum, ca. cum illorum, de senten. excomm. vbi rel. limitat in 8. casib.
- Statutum contra canonem per inferiorem à Papa non valet. fallit in 10. casib. secundum Roc. Curt. in tract. de consuet. nu. 258. est in primo vol. tract.
- Statutum contra ius commune valet. Bar. in l. omnes populi, ff. de iust. & iu.
- Fallit in 3. casib. vt per Ioan. Bol. ibi, nu. 167.
- Statutum primum habens clausulam derogatoriam non tollitur per secundum. Bar. in d. l. omnes populi.
- Fallit in 3. casibus, vt per Ioan. Bol. in d. l. nu. 17.
- Statuta non recipiunt restrictionem, hanc regulam facit Ioan. Bolog. & eam limitat in 3. casibus, in dict. l. omnes populi, numero 180. versicu. regula est, & nu. 183. ponit vnā limitationem. & postea sublimitat in 4. casibus.

Statutum recipit interpretationem restrictiuam ratione præminentie, vel alterius qualitatis personæ.

Fallit in 3. casibus, vt per Ioan. Bolog. in d. l. omnes populi, nume. 194.

Statutum prohibens mulierē vel minorem obligari, recipit 6. declarationes, quas ponit Ioan. Bol. in l. si vnus, §. pactus, ff. de pact. nu. 4. Don. Fina, lib. 3.

¶ **STATVENTES**, faciendo actū scienter contra statutum: regulariter videntur ipsum statutum tollere: Fel. in c. cum accessissent. vers. quintus casus est, & c. de consti.

Amplia, quod nec etiam requiritur lapsus alicuius temporis, prout in tollenda lege principis, iux. c. si de consue. Fel. ibi.

Fallit, in statuto fauorabili ecclesiæ, quia per vnicam contrauentionem non tollitur, immo vnus de ecclesiis potest resistere omnibus, & retractare factum. In no. in c. accedentibus, de priuileg.

Fallit in statuto confirmato, contra clausulam decreti, vt probat. tex. in c. delicto, de præben.

Fallit in statuto cōfirmato confirmatione necessaria, no. in l. omnium. C. de testamen.

Fallit, quando statuentes contraueniunt statuto dispo-
sato de gratia, quia quod ad gratiam conceditur ad consequentiam trahi non debet. Card. in cons. in quadam ecclesia cathedrali, & c. numer. 130. S. Ianu. regu. 280.

¶ **STATVENTIUM** mentem præcisam arguit geminatio verborum. doct. l. balista. ff. ad Treb. Bar. & Alexan. d. l. cum scimus. C. de agr. & cens. lib. xj. Pau. consi. 115. volum. 1. & C. de emend. c. in fine. ver. prælatio. clem. vt calum. de rei iud. Oldrad. consi. 253. l. vnica. C. de plus pet. l. similiter. C. ad Velle. Bal. ca. eam te. de rescr. l. fraus. C. de act. empt. gloss. ca. requisisti. de testamen. Cor. consi. 302. colum. 3. vol. 4. & consi. 223. colum. 1. Deci. consi. 13. colum. 2. Bar. & docto. l. filiusfamilias. §. diui. ff. de lega. 1. Cray. consi. 201. numer. 42. vnde verba, quæ de sui natura important arbitrium boni viri, si geminetur, important liberam voluntatem, quod procedit in statutibus, tam in iudicio, quàm extra, tam in legislatore, quàm priuato, vnde ex geminatione legū colligitur etiam argum. Docto. commu. l. Callus. §. ille casus. ff. de lib. & posth. c. cum dilectus. de success. ab intest. gl. l. prospexit. ff. qui, & à quib. gl. l. i. ff. de reg. iur. gl. l. Lucius. ff. de his, qui not. infamia. gl. l. si. C. ad l. Falc. Ange. l. si. ff. de const. prin. Bald. l. dominus. §. per fideicommissum. ff. de vsufu. idem l. dotis. C. de iur. dot. Alber. in 1. par. stat. quæst. 188. idem in par. 2. quæst. 66. Ioan. And. ca. si pater. de testamen. 6. Old. conf. 127. Deci. Rot. 16. in nouis. Salic. l. domum. C. de rei vend. gl. c. cum contingat. de iur. iur. Roma. l. si verò. §. de viro. in fallen. 31. ff. sol. matri. Bald. l. testium. col. 7. C. de testibus, auth. siue à me. C. ad Velle. Med. reg. 3.

¶ **STATVTVM** de non alienando irrequisito consorte habet locum etiam si in minima re fuerit consors. Bald. l. i. C. de com. seru. manum. conc. simi. gl. l. si ex pluribus. §. si. ff. de sol. Bal. l. fin. colum. 4. C. de edic. diu. Adr. tol. & l. cum proponas. C. de interd. matr. diu. Imperator. ff. de stat. hom. Fel. c. pastoralis. col. 3. de rescr. not. c. ego. de iur. iur. gl. c. duobus. de rescr. 6. not. leg. 3. ff. de verbor. signific. leg. in maioribus. C. de appellat. Med. reg. 5.

¶ **STATVTVM**, vel consuetudo exigens probationem maiorem, quàm ius exigit, subsistente rationabili causa, & nō nutritiua peccati, valet & tenet. Istam

regulam tradit Fel. in c. ij. de probat.

Limita quatuor modis, vt per eum ibi. B. Dias, reg. 195.

¶ **STATVTVM** licet disponat quod non possit opponi de nullitate, tamen in octo casibus restringitur, quos describit Phil. in c. dilecto. de app. in quæst. 52. B. Dias, reg. 696.

¶ **STATVTVM** disponens vt infra aliquod tempus tollatur debitum, & creditum etiam tolli dicitur. Bald. rub. C. de reb. cred. vnde statutum puniens emptorem, & venditorem punire debet. l. i. C. de cupress. libr. 11. Bar. l. si. C. de ind. vid. tol. Abb. capitulo quia. de iur. patron. dicit hanc esse com. per. l. si cū dies. §. pen. ff. de arb. l. veteres. ff. de act. emp. l. cum emptor. ff. de resc. ven. item statutum puniens aliquem ratione publicæ utilitatis semper disponens in vno de correlatiuis extenditur ad alterum. gloss. l. cætera. §. hoc senatus. ff. de leg. 1. l. si quis in graui. §. vtrum. ff. ad Syllan. Ioan. rubr. C. de reb. cred. l. 3. C. quæ res vendi non possint. Franc. cap. 1. de tempo. ord. 6. Abb. c. 1. locati. Iaso. l. leg. numer. 30. C. de ind. vid. tol. Marf. l. si quis viduam. ff. de quæst. Euer. in loco à correlat. numer. 10. item statuto cauetur, quod emptor non audiatur, nisi satisfact de expensis in euentum victoriæ, tale statutum extenditur etiam ad venditorem. l. i. fin. C. de fruc. lit. exp. doc. leg. fin. ff. de accepti. Bar. l. ait. §. prætor. ff. vi bon. rapt. Med. reg. 9.

¶ **STATVTVM** dictans id, quod ius commune, an aliquid operetur: per Bald. in l. j. C. de seruis reipub. & per Bar. ad l. Falcidiam. l. j.

Statutum procedit annullando, & non trahendo modum annullandi, si facit actum ipso iure nullum: sed debet peti vt annulletur: per Bald. in l. certa ratione: C. quando prouo. non est neces.

Statutum trahitur ad ius commune, nō solum ne quis puniatur indebitè: vt l. ij. C. de nox. sed etiā, ne quis perdat legis beneficium. per Bald. in l. ab executore. C. quorum app. non reci.

Statutū, in quo vna ratio sola reddi potest, illa habetur pro expressa, vt est gl. in l. quamuis. C. de fideicom. Nec est interpretatio extensiuā, sed intensiuā, secundum Bald. in d. l. quamuis.

Statutum, & leges probant: licet non sit dies & cōsul in eis: quia appositio temporis non est substantia legis, & statuti: nec recipiunt probationem in cōtrarium, secundum Bald. in j. consti. C. quæ incipit: hec quæ necessario Bald.

Statutum, quod dat certam formam testandi mulieribus, vel minoribus, omissa illa forma, non oritur obligatio naturalis: secundum Bald. in l. si. C. de iur. & fac. igno.

Statutum per quod tolluntur feriæ in honorem Dei, valet. per Bald. in l. xl. C. de ser. arg. gl. illius legis.

Statuta remouentia exceptiones, intelliguntur remouere ius commune: per Bald. in l. j. C. de cōd. indeb.

Statutum, generalis ratio iuris communis trahit se etiam ad statuta: Bald. in l. ea quæ. C. de condi. indeb. & per Bar. in disp. pro Italia, & pro materia illius disputationis, vide Bald. in d. l. ea quæ.

Statuta ciuitatis nunquam interpretantur contra rem publicā, secundū Iac. de Are. in l. si peculium. §. si est, de pec. leg. per Bal. in l. ij. C. an seruus ex suo facto.

Statutum, quod aliquis habeatur pro confessio intelligitur si debet haberi, & videbitur iudici, vnde dicit Bar. quod super hoc est interloquendum. per Bald. in l. vnic. C. ex delict. defun.

Statutum, quod penes certam, & determinatam personam,

nam, circa hoc iudex non habet arbitrium limitandi, per Bald. in l. vnic. ex delict. defun.
 Statutum si non facit mentionem doli in pœnis, non debemus facere nos: quia non debemus glossare statuta: per Bald. in l. pignus. de pig. ac.
 Statutum nō est verisimile, quod corrigat seipsum: per Bald. in l. si duo. C. per quas personas nobis acq.
 Statutum iuris præteriti, trahitur etiam ad lites pendentes: per Bald. in l. iubemus. C. ad Vell.
 Statutum super contractu, si clericus vult uti in illo instrumento adminiculo statuti, nō potest nisi obseruetur statutum: per Baldum in l. prima, de contrahen. emptio.
 Statutum, in statutis pœnibus exorbitantibus à iure communi, nulla fit extensio: vt not. instit. de ac. s. in ista. & dixi in capit. in argum. de regul. iur. per Bald. in l. j. C. de pat. qui fil. distrax.
 Statutum speciale, quod statuta debeant seruari ad litteram, facit ne fiat extensio: vt l. in fi. de his, quæ in tes. delen. per Bar. in l. ij. de pa. qui fili. distrax.
 Statuta sunt semper referenda ad præsumptionem intellectus statuētium: ar. l. de eo, quod. de dona. inter vi. & vxor. per Bald. in l. nulli. C. de sen. & interl.
 Statuta æquiparantur pactis, & cōsuetudinib. per Bar. in l. si mater. C. de sta. defunct.
 Statu. in statutis populi non requiritur causa motiua, sed probabilis & condigna: vt l. si priuatus, qui & à quib. per Bald. in l. rescripta. C. de precib. imp. offe.
 Statu. pœnæ etiā possunt alterari, per Bal. in l. & si seuerior. C. ex quib. caus. infam. irrog.
 Statuta ciuitatis sunt de iure ciuili, sed statuta magistratuū sunt de iure prætorio. Bal. in l. j. C. de proc.
 Statu. simpliciter loquens, non debet distingui per ius commune, per Bald. in d. l. fin. C. quib. caus. in integ. restit. non est neces.
 Sta. habet exceptionem tollere, vt l. quoniam Alexandrum. C. de adul. præter exceptionem innocentiz, quæ est de iure naturali: per Bald. in l. edita. in fi.
 Statuta loquentia de fideiussoribus, non habent locum in eo, qui desit: per Bald. in l. cum mandatori. C. de non nu. pe.
 Statutum quod requirit acta, & scripturā in certis cōtractibus, exorbitat à iure communi: per Bar. in l. si ue apud acta. C. de transact.
 Qui possunt facere statuta, & de valore eorum.
 ¶ **STATVTVM**, consules mercatorum possunt facere statuta pœnalia inter ipsos: quia habent mixtum imperium: per Baldum in l. cessante. quomodo & quando iudex. C.
 Statutum permittens vsuras, non valet: per Bald. in d. l. cunctos populos. de sum. Trin. & fide ca.
 Statuti ad materiam quæ requirantur, vide per Bald. in l. cunctos populos. C. de sum. Trin.
 Statutum, an possit habilitare nō subditum. per Bal. in d. l. cunctos populos.
 Statutum, an legitimet spurium, per Bald. in l. cunctos populos: vbi tenet, quod non. Sed præsupposito, quod valeat, an institutio trahatur ad bona extra territorium statuētis: vide per eum in l. cunctos populos.
 Statutum, quod filiusfa. possit testari, an valeat: tenet quod sic, sed an porrigatur testamentum factum ab eo ad bona extra territorium statuētis: per Bald. in d. l. cunctos populos.
 Sta. an liget extraneum in loco statuti delinquentem. in l. cunctos populos.
 Statutum, an obliget ciuem extra territorium delin-

quentem: per Bald. in l. cunctos populos.
 Statutum laicorum, an sit seruandum in curia episcopii: per Bald. in l. omnes. C. de sacrosan. eccl. & Bart. in l. cunctos populos.
 Stat. quoddam statutum est in volumine statutorum, quod est contra libertatem ecclesiasticā in fine vero libri est clausula generalis, cassans & irritans omne statutum contra libertatem ecclesiæ: an statuētes vitent pœnā auth. cassa & irrita. Bart. tenet quod non, & idem Bald. in d. auth.
 Statuta possunt facere collegia approbata de iis, quæ pertinent ad eorum iurisdictionem: secundum Bal. in l. per iniquum. C. de iur. om. iud. & per Bar. ibid.
 Statutum si delinquitur in territoriis statuētis, debet seruari consuetudo, & statutum, non ius commune. l. j. C. vbi senar. vel clarif.
 Statutū, quod nullus recipiat vltra duos denarios pro libera in mense, an statuētes sint excommunicati, videtur quod sic: quia videntur de tanto concedere, contrarium est veritas per Bald. in auth. ad hæc. de vsuris. C.
 Statutum de præstandis vsuris contra ius cōmune, non valet, sed nec consuetudo quidem, per Bald. in l. antepe. C. de vsuris.
 Statutum facere, est iurisdictionis, secundum Bart. in l. omnes populi. de iust. & iur. per Bal. in l. nulli. C. de sen.
 Statutum potest transferre dominium, & possessionē, & ita consuetudo: per Bald. in l. traditionibus. de pactis. C.
 Sta. non valet, quod spurius patri succedat, & ita est cōmunis opi. secundum Bald. in l. j. C. de iur. an. aureo. de quo vide per Bar. in l. Gallus. s. quidam recte, de lib. & posth. & ibidem per Bald.
 Statuta Potestas ciuitatis non potest facere, licet proponat sua banna: de quo per Bald. in rub. C. qui admitt. ad bo. pos. in princ.
 Statutum, quod vir lucretur tertiam partem dotis per secundas nuptias, illud lucrum non perdit, quia vir nō cōsequitur hoc ab vxore. Bal. in l. fi. C. de bo. mat.
 Statuta diuersorum casuum per Baldum.
 ¶ **STATVTVM**, quod scholares omnes debent haberi pro originariis ciuibus, per hoc nō est sublatū eis beneficium, auth. habita. C. ne fil pro pat. per Barto. in l. j. s. si emancipatus, de bo. pos. contr. tab. per Bal. in l. si ex lege. de condi. ob cau.
 Statutum, quod sceneratores, qui veniunt ad ciuitatē, tractentur pro ciuibus, mutuando sub patuis vsuris, putā pro duobus denariis florenum: certē valet hoc statutum, per Bald. in authen. & omnino. C. ne vxor pro marito.
 Statutum, quod scholares forenses habeantur in omnibus pro ciuibus, an habeant priuilegia auth. habita. per Bald. in auth. habita.
 Statutum, quod Florentini habeantur pro Perusinis, qualiter intelligitur, an secundum veritatem, an secundum fictionem sint ciues: per Bald. in l. siue possidetis. C. de prob. & l. Pignus. C. de pig. acti.
 Statutum, quod qui fuit assessor hic, non possit hinc ad quinquennium residere, nunquid Potestas poterit hunc retinere sub nomine consiliarij: vide Bald. in l. nemini. C. de aduo. diuer. iudic.
 Statutum licet determinatē loquatur: tamen officialis potest aliquando facere bannum magis durum, quā in statuto contineatur, & etiam post statutū, & etiam econtra, si eidem officiali iusta causa videbatur, hoc infert Bald. in rubric. qui admitt. ad bo. pos.

Statuta, contractuum, primò de consensu, auctoritate, licentia, & præsentia interueniendis.

¶ **STATVT VM**, quod minor non possit contrahere sine consensu duorum propinquorum ex parte patris, si sint, & si non sunt, adhibeantur ex parte matris, ex parte patris non est nisi vnus, an iste vnus, cū vno alio ex parte matris, debeat consentire: per Bal. in l. Stichus, qui meus erit. ff. de leg. j. per Bal. in l. in cōiunctione. C. de nupt.

Statutum, quod mulier non contrahat sine consensu duorum propinquorum consanguineorum, tenet, quod non possit adire hæreditatem: quia adeundo se obligat: vt inst. de auth. tu. §. neque. per Bar. in l. eum, cui lege de acqui. hære. circa prin.

Statutum, quod filius non possit se obligare sine consensu patris, aliud quod omnes causæ debeant compromitti, an filius possit compromittere sine consensu patris. Bal. quod sic, in l. fin. §. necessitatem. de bonis, quæ libe. C.

Statutum, quod filius non possit se obligare sine consensu patris, & c. an poterit offerre bona sua ecclesiæ sine dicto consensu: Bald. quod sic, in l. generali. C. de sacr. ec.

Statutum, quod filius non possit cōtrahere sine expressa licentia patris, filius vendidit mihi rem, diu posse di sciende, & tacente patre, an valeat alienatio: tenet quod sic, Bal. in l. filius. de peti. hære.

Statutum, quod mulieres non possunt contrahere sine consensu propinquorum, talis consensus non est immediata causa transferendi dominium, sed habilitas di, per Bald. in l. mater tua. de rei ven. in fi. C.

Statutum, quod filius non possit obligare sine licentia patris. modo pater, & filius se obligant in eodem instrumento, an eo ipso videatur data licentia filio: dicit Bar. quod sic, de leg. ij. l. cum pater. §. libertis.

Statutum, quod mulier non possit vendere, vel testari sine auctoritate consanguineorum, & consanguinei nolunt præstare auctoritatem, & expedit mulieri maximè testamentum: an poterit hoc facere cum iudicis auctoritate: Bar. quod sic. ff. sol. matr. l. si cum dotem. §. eo autem tempore. per Bald. in rubr. C. de contr. emp.

Statutum, quod in contractibus minorum requiritur consensus propinquorum, etiam cum iuramento renuntiari non potest: per Bal. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. & per Bald. in l. ij. C. de rescin. ven.

Statutum, quod pupillus nō possit contrahere sine consensu propinquorum, tenet, quod si sit sibi utilis cōtractus, quod consanguinei seu propinqui cogatur per iudicem consentire: per Bal. in l. j. C. de nup.

Statutum, quod prohibet mulierem contrahere sine consensu propinquorum, intelligitur etiam prohibere omnem conventionem, etiam ad liberandum. Renūtiatio autem simplex nō intelligitur prohibita, secun. Bald. in rub. de pact. C. Item simplex consensus non est prohibitus, secundum eum, ibidem.

Statutum, quod mulieres, & minores nō possint contrahere sine præsentia consanguineorum, sit ad tollendum suspicionem, secundum Bald. in l. transactio nem. C. de transact.

Statutum, quod minor non possit alienare, nisi inter sit vnus ex consanguineis, qui sit bonæ famæ, & consanguineus fuit scelerator, an teneat contractus: Bar. quod sic. Bal. quod non in l. improbum scelerator. C. ex quib. caus. infam. irrog.

Statutum, quod alienatio minoris non valeat, sine decreto, non obstante iuramento, per Bald. in auth. fa-

cramenta pub. C. si aduers. vend. an valeat.

Statutum, quod contractus cum minore sine auctoritate tutoris nō valeat, etiam si iurauerit, si faciat donationem cum auctoritate tutoris, & etiam cū iuramento, an valeat talis donatio: per Bal. in l. j. C. si adu. do. quod no. ad puellas remittentes fratribus.

Statutum, quod minor non possit aliquam venditionē facere sine consensu consanguineorū proximiorum, etiam si iurauerit, an poterit vendenti consentire.

Bal. quod non in l. ij. si aduers. do.

Statutum, quod non loquitur de venditione, sed de alienatione, an possit sine consensu: tenet indistincte, quod non. in l. ij. C. si aduers. donatio.

Statutum, quod mulier, vel minor non potest contrahere sine consensu propinquorum consanguineorū quidam in proximiori gradu est furiosus: certè debet admitti sequens in gradu idoneus: vt l. ij. de adul. ar. illius facit: quia semper statutum recipit extensionem, & interpretationē idoneitatis. l. vt gradatim. de mune. & ho. Quid, si nullum habet consanguineum, fortè curator est dandus. ff. de solu. l. si filio furiosi. & vide l. cum hæres. de acqui. hære. & l. nepos. de ritu nup. & l. si cum dotem. §. nō solum. sol. matr.

Statuta super gabellis, per Bald.

¶ **STATVT VM**, quod de quolibet debito, de quo sit instrumentum debeat solui gabella, si sit de debito apodissa, an debeat solui gabella, per Bar. in l. j. de iur. calum.

Statutum, quod miserales personæ non soluant gabellā de legatis & fideicō. quæ sint miserales personæ. Bar. quod est standum arbitrio boni viri: per Bald. in l. j. C. quando Impera. inter pu. & vi.

Statutū, quod de quolibet debito solvatur gabella, nec dicit per quem, an debeat solui per debitorem an per creditorem: certè ille qui habet cōmodum, sentiat onus: per Bald. rub. de re. cre.

Statutum, quod gabella non soluta, sit contractus nullus ipso iure. pone, quod neuter contrahentium soluit, venditor possessionem trāstulit, an poterit dicere contractum nullum: per Bald. in l. acceptam. de vsur. & l. cum mulier. sol. matr. ff.

Statu. quod de omnibus contractibus solvatur gabella, præterquam de cōtractu depositi. pone, quod de posui penes te centum pacto appposito, quod vadas pro me Romam, an de isto pacto debeat solui gabella: certè nō, quia magis est informatio primi cōtractus, quàm nouus contractus: per Bald. in rubr. C. depositi.

Statutum, quod nō soluta gabella, nō audiatur, si soluitur, pendente iudicio, iudicium, & instantia, & obligatio, & condemnatio sequitur: per Bald. in l. per diuersas. C. mandati.

Statutum, si pelliparius vendat pellipario pelles, non solvatur gabella, si autem aliis, soluat. modò creditor pelliparij vendit pellipario ex pacto, quod debeat solui gabella, vide per Bal. in l. j. C. si seruus ext.

Statutum, quod de quolibet cōtractu facto Perusij solvatur gabella: modò duo Perusini, ne soluerēt gabellam, contraxerunt Assisij, solutione tamen collata Perusij, an debeat solui gabella: per l. contraxisse. ff. de act. & obl. Bald. determinat quod sic, per multa iura in l. multum interest. C. si quis alt. vel sibi.

Statutum, quod de contractibus solvatur gabella, an inspiciatur locus contractus, vel solutionis destinata, quoad gabellam: Bald. in l. j. C. vbi conueniatur qui cer. lo. dare promi. & ff. de eo, quod cer. loc. l. j.

Statutum, quod de quolibet cōtractu solvatur gabella infra

- la infra x. dies, aliàs contractus sit nullus, vèdidi tibi rem: neuter nostrum soluit gabellam, ego repeto rē, quia tu non soluisti, tu replicare vis, & nec ego solui, quid iuris: vide per Bal. in l. cū mulier. ff. sol. matr.
- Statutum, quòd de contractu debeat solui gabella, aliter non valeat. certè valet, etiam si non soluatur gabella, sed obstat exceptio: secundum Bal. in l. vniuersas. C. de preci. Impe. offe. nisi statutum vltra procedat annullando & dicendo, q̄ ipso iure non valeat.
- Statutum, quòd ante porrectam accusationem debeat solui gabella, aliàs non valeat. certè isto casu ipso iure non valet, nisi soluatur gabella: quia ista forma requiritur, ante factum: per Bald. in l. vniuersas. C. de preci. Impe. offe.
- Statutum, quòd soluatur decimum de causa, non debet solui de illa, in qua potest obici exceptio litis finitæ: per Bal. in l. fratres. de transact.
- Statutū de soluendis gabellis de contractibus, licet nō includat simplicē refutationē: includit tamē transactionem. per Bal. in l. si donationis. C. quod me. cau.
- Statutum, quòd debeat solui decimum ad rationem duorum solido. pro libra eius, quod petitur, vtrum si petatur fundus, vel domus, debeat solui decimus: & videtur, quòd non: quia petitur quantitas. Contrariū est verum, quia quantitas æstimationis, semper rei inest. ita no. gl. auth. generaliter. C. de epis. & cle. & probatur ff. de fideiuss. l. si ita fideiussorem accepero Bal. in d. auth. generaliter.
- Statutum de soluendis gabellis, licet reus nolit opponere defensionem statuti, poterit tamen fideiussor: per Bal. de fideiuss. mino. l. vt ea, quæ.
- Statutum, quòd non valeat sententia, si non est soluta gabella. vj. denar. pro lib. quidam fuit mihi condemnatus in centum, solui gabellam pro quinquaginta. certè non valebit sententia etiam in aliis quinquaginta, de quibus est soluta: per Baldum in l. j. C. si aduers. rem iudic.

Statuta de dote, per Baldum.

- STATUTA de dote, quòd vir debeat lucrari certam partem dotis, an debeant computari relicta ab vxore in ista dote: per Bald. in l. quoniam in prioribus. C. de inoff. test. & plenius in auth. prætereà. C. vnde vir & vx. vbi tenet, quòd non.
- Statutum disponens de lucrando dotē, oportet quòd sit verus casus in statuto comprehensus, vt habeat locum statutum: vt l. si verò. §. de viro. solu. matr. per Bald. in l. j. de condi. ob cau. da. Vide Bald. in l. Deo nobis. de epis. & cle. & vide in l. non sine. C. de bo. quæ libe. vide Bar. in l. nihil. re. amo.
- Statutum, quòd vir debeat lucrari dotem, an intelligatur cum præiudicio filiorum primi matrimonij: per Bal. in l. ea lege. de condi. ob cau. C.
- Statutum, si ex forma statuti mandatur instrumentum dotis executioni in priuilegium dotis, certè & conditio ob causam, quæ competit pro dote, quod est no. secund. Bal. in l. j. in fi. de condi. ob cau. da.
- Statutum, quòd vir debeat lucrari tertiam partem dotis si mulier est minor, non tamen datur restitutio contra statutum. l. si sine. §. Lucius. de admi. tu. per Bal. in l. j. C. si aduers. dona.

Statuta contractuum diuersorum casuum.

- STATUTVM, quòd debitoribus confitentibus, & soluentibus debitum intrā tantum tempus creditori, remittatur sibi quarta pars debiti, an si soluit alij, quàm ipsi creditori, de mandato tamen ipsius creditoris, gaudeat beneficio statuti: & breuiter quòd non: quia statuta sunt intelligenda verè, sed verè

iste non soluit creditori, sed alij, quàmuis longa quodammodo manu videatur soluissē ipsi creditori: vt l. si pecuniam. de solu. & sic est ficta solutio, ad quam fictionem non se extendit statutum. Item facit, quia conditio debet impleri verè, vt l. hæredi. & l. Mæuius. de condi. & demonstr. & tamen potest adimpleri in alterius persona: vt dicta l. hæredi. & l. cum ita datur. ergo, &c. vide circa prædicta l. Arcthusa. de sta. ho. & l. fin. de excu. ru. In contrarium facit. leg. pater in prouincia. de ma. vi. & l. si is, qui bonis. de acq. hære. & quod not. in l. institutio talis. de condi. instit. cum si vide Bald. in l. vnica. §. non autem. de educ. tollen. & l. dedit dotem. de collatio. & videtur dicendum, quòd statutum vendicat sibi locum: nam mens statuti tendit ad effectum, hoc est, vt creditori satisfiat, sed non minus dicitur satisfactum creditori, cum soluitur ei, cui ipse solui voluit, quàm quando sibi. Sufficit enim, quòd sit implementum desiderium suum: vt l. j. qui satisfda. cogan. & l. si res. §. omnes. de pign. action. cum si. & respondetur, cum dicitur, quòd statuta sunt verè intelligenda, concedo, dum dicitur, quòd isti creditori videatur fictè solutum, nego hoc, imò verè. Quod sic probo, non est dubitandum, quòd conditio est implenda formaliter, & verè non secundum fictionem l. si ita quis. §. fina. de le. ij. l. Iulianus el piccolo. de condi. & demonstr. Sed quando conditio est coniuncta alicui in eo, quod consistit in dando, potest dari per alium, & conditio videtur impleri: vt l. fin. de cond. instit. Contrà, iste videtur facere verè, quando per alium recipit. facit de condi. & demonstr. leg. cum ita datur, ergo statutum vendicat sibi locum in casu prædicto. Prætereà, habeo text. quòd qui facit. per alium, ipse verè facit: vt d. l. pater. de manu. vin. ergo, &c. facit capit. mulieres. de sent. excommu. Vel possumus dicere, quòd aut iste qui accepit, est procurator, aut tanquam nuntius. Si vt procurator, tunc statutum non vendicat sibi locum: quia fictè videtur solutum ipsi domino, non verè. Si autem est nuntius, tunc statutum vendicat sibi locum: nam qui per nuntium facit, ipse verè facit, & est casus in d. l. pater ex prouincia. de manu. vin. & ista fuit opin. vera Pe. de bel. pertica. Ad solutionem contrarij. d. l. pater. sic potest esse ratio diuersitatis: quia in procuratore non est viua vox domini, sed ficta, quoniam procuratoris est principalis actus suus, sed diuersa sunt organa procuratoris ab organo domini. Item in procuratore principiatur & radicatur actio: vt l. quæcunque gerimus. de ac. & ob. sed in nuntio est viua vox domini, nec principiatur, nec in ipsum radicatur, sed in persona domini: nec dicitur operari propriè organa sua, sed organa sui domini. & breuiter dico, quòd adeò præbet nudum ministerium tanquam pica, & organum, vt l. multum. C. si quis alteri vel sibi. & l. qui autem. §. j. de consti. pe. no. in l. j. de procur. quòd ipse dominus verè videtur facere, & facit per nuntium, non autem videtur facere ipse nuntius, ergo statutum habet locum, & adde, quòd dicitur in cōsilio, quod incipit: in quæstione proposita. Solum ad hoc alleg. & consulere intendo. ibi enim dicit, quòd propriè, & rectè quis dicitur numerare alicui, si alteri numeretur recipienti pro eo, vel eo presente, & volente: per l. falsus. §. sed si is, de furtis, ad quod facit de acq. pos. l. j. §. si iussum.

Statutum, quòd ecclesia teneatur vendere omni anno tot possessiones, sicut Senis, non valet, per Bald. in auth. hoc ins porrectum. C. de sac. sanct. eccle.

Statutum, ne prædia, ex quibus res publica recipit collectam, alienentur in eum, qui non potest cogi solueret: tunc talis alienatio non potest fieri etiam cum vniuersitate: per Bald. in l. ea lege. de condictione ob causam. C.

Statutum, quod cum filio non possit contrahi, nisi sit mercator, pone, quod est mercator, sed non contrahit in illa mercantia, tenet quod non valet contractus Bald. in l. si. C. ad Mace.

Statutum, quod filius non possit se principaliter obligare, an poterit fideiubere: tenet quod sic, nisi faciat colore quæsito: per Bal. in l. si. ad Mace.

Statuta loquentia de fideiussoribus, non habent locum in eo qui desit teneri: per Bal. in lege, tam mandatori, de non nu. pec.

Statutum, quod doc. habeant certas corbes frumenti, quolibet anno in Paschate, & est consuetudo quod doc. vadant pro frumento ad cameram communis. modo cum officialis esset paratus ad soluendum, doc. distulerunt, quia sperabant caristiam, quæ superuenit. tunc tempore caristiae doc. petunt frumentum, eorum est damnum. L. null. C. de ero. mili. anno. lib. xij. vbi tex. & per Bal. in l. acceptam. C. de vsur.

Statutum, quod in venditione præferatur consors, modo consors vult dare x. duo alij volunt dare xv. certè præfertur consors, si iustum pretium est decem: per Bal. in l. ij. de rescin. vend. C.

Statutum, quod pro qualibet mensura terræ soluantur x. in perpetuum quolibet anno, an hoc sit tributum: per Bal. in l. omnes. C. sine censu vel reli. per Barto. in l. rescriptum. de mune. & ho.

Statutum vbiunque prohibet contrahere, vel aliquid facere, ille aliquid faciendo super hoc iurando, non obligatur: Bar. in l. is, cui. circa fin. de verbo. obliga. per Baldum in consi. quod incipit: punctus talis est, cauetur statuto communis Narnez.

Statutum, quod non valeat promissio minorum, modo minor consentiente testatore, promittit de bonis testatoris, postea succedit testatori, anteneat ista promissio. Bal. quod sic in l. si. C. de pac. ar. illius l.

Statutum poena sanguinis est reducta in poenam pecuniariam, an poterit transigi: per Bald. in l. transigere. de transact. C.

Statutum, quod si poena addatur facto, potest peti, secus, si datio eius consistit in pondere, numero, vel mensura. quidam promiserunt stare laudo sub poena laudum continet dationem quantitatis, per Bar. in l. v. de verb. oblig. sed contra ipsum Bal. in l. cum proponas. C. de dolo malo.

Statuta tractantia de guarentigia.

STATVTVM, quod instrumenta mandentur executioni, si sint guarentigiata, intelligatur officio iudicis: per Bal. in l. exceptionem. C. de prob.

Statutum in instrumentis confessionatis, seu guarentigiatis, vnum scias, quod si non valet principale, non tenet confessio: tex. cum l. si. C. de non nu. pe. Bal. in l. si absentis, circa si. si cer. pet.

Statutum, quod instrumenta guarentigiae executioni mandentur, fuit pronunciatum instrumentum exequendum, cum tamen essent oppositæ rationabiles exceptiones, & appellatur, vtrum debeat exequi: per Bal. in l. ab executione. C. quorum appel. non recip.

Statutum, quod instrumentum confessionatum habeat executionem paratam, sumit instrumentum à statuto non à iure communi: per Bal. in l. omnis. C. de sac. san. eccl.

Statutum, quod instrumenta confessionata mandentur executioni, an illud obseruabitur in curia epi-

scopi, si ibi conueniatur clericus ex suo instrumentato confessionato, per Bart. in l. cunctos populos. C. de sum. Trin. & dicit quod sic, per Bald. in authent. cassa. C. de sacrosanct. eccl.

Statutum, quod instrumenta, vbi est præceptum guarentigiae, mandentur executioni, viso instrumento, etiam citatione non præmissa, an habeat locum in instrumentis factis extra territorium, certè non, ar. eius, quod ipse dicit in l. j. C. ne filius pro pa. Bar. in tractatu repræsentationum. in q. 4. sub. j. q. pr. Bal. in d. l. j. C. ne filius pro pat.

Statutum, quod instrumenta mandentur executioni, certè tacitæ stipulationes non mandentur executioni, quia id tantum est instrumentum, quod legi potest. Bar. in l. ad probationem. C. de proba.

Statutum, quod contra instrumentum confessi onatum non possit opponi aliqua exceptio, vel defensio, nisi solutionis, vel falsitatis, vel pacti, & nulla alia, an possit opponi exceptio simulationis. Barto. quod non in l. j. ff. quod vi, aut clam. Bal. quod sic, cum simulatio probata per præsumptionem iuris & de iure possit opponi, vt in auth. sed iam necesse. C. de do. ante nup. Sed an simulatio sit probanda, & tunc dicit, quod aut opponitur contra instrumentum, & non potest contra rogatum notarij, vt quia notarius fuit simulando rogatus, & potest. Bal. in l. j. plus valere quod agitur. C.

Statutum, quod contra instrumentum guarentigiatum non possit opponi, nisi exceptio simulationis, & solutionis, an poterit opponi exceptio non numerata. per Bar. & Bal. ponunt in l. si sub specie. C. de trans. pec.

Statutum, si ex forma statuti non possit opponi exceptio metus, vel doli contra instrumentum guarentigiatum, ille, qui soluit, non videtur approbare instrumentum, sed videtur soluere, ne capiatur, & ideo solutum repetit, ar. in c. debitores. de iure iur. & etiam secund. Bar. & Bal. in l. ij. C. quod me. cau.

Statuta circa præscriptiones, per Bald.

STATVTA, quæ minuunt præscriptiones legales, sapient naturam præscriptionum, in quorum loco subrogantur. Bald. in l. in contractibus. in princ. de non nu. pe. C.

Statutum, quod præscriptio longi temporis x. annorum, habeat locum, vbi haberet locum præscriptio xxx. annorum, talis præscriptio sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur, per Bal. in l. superuacua. in qui. cau. in inte. resti. non est neces.

Statutum, quod præscribatur creditori quinquennio, an idem in cessionario: certè sic, per Baldum in l. per diuersas. C. man.

Statutum, statutoria præscriptio, an currat minoribus, & reipublicæ? per Baldum in l. si mater. ne de sta. de funct. & adde l. siue hæres. §. Lucius. de admin. tu. in d. l. si mater dicit, quod videtur casus, quod sic. Sed gloss. dicit, quod ibi est speciale. Inno. autem dicit currere. sed in integ. restitutione, dari, quia l. vult. C. in quibus cau. in integ. restitui. non est nec ess. Aut non pertinet ad præscriptiones statutorias, tunc quia non pertinet ad nouas leges post illam inductas, vt patet in verbo vetera iura à contrario sensu per tex. extra de resti. in inte. c. constitutus. tamè quia statuta municipalia æquiparantur pactis, sicut consuetudo, Bar. dicit, quod minoribus currit, si minores tractent de lucro captando, secus, si de damno vitando. Tu dic, quod aut statutum facit specialiter mentionem de minore vel reipublica, tunc serua dictum Inno. cum etiam minores ligentur per statuta locorum, & per consuetudines municipales vniuersales, nisi nominatim minor vel reipublica excipiat: vt

fit scripta, vel non sit lecta, vel sit lata viva voce, & si ne scriptura. Ceterum, si non constat de sensu impossibile est valere, vt l. non omnis. si cer. pet.

Statutum, quod non valeat sententia collateralis, nisi sit doctor, sufficit, quod sit doctor tempore sententiz. Bal. in l. precipimus. C. de appel.

Statutum, quod non valeat sententia si non est soluta gabella vj. denar. quidam fuit mihi condemnatus in centum, soluit gabellam pro quinquaginta, certè non valebit sententia etiam in illis quinquaginta. pro quibus est solutum, Bal. in l. j. C. si adu. rem iud.

Statutum, quod non valeat sententia consulum mercatorum, nisi omnes quatuor interfunt in definitiua, & consuetudo est quod stetur sententia trium, siue quatuor, certè statuto derogatur per consuetudinem: per Bal. in l. rem non nouam. C. de iudic.

Statuta circa appellationes.

STATVTO, municipali, an possit tolli appellatio: per Bald. in l. fi. C. de sen. & int. per Bart. in l. ambitiosa. de decre. ab or. fa. Bal. in d. l. fi. tenet, quod non, quando est appellandum ad superiorem ipsius municipij: vt extra de iureiur. c. venientes. Sed si talis ciuitas habet iudices appellationum, vt in Bononia, vt no. in l. cum sententiam. C. de sent. & int. tunc valet statutum, sed si ciuitas eligeret iudices, & superior confirmaret, non valet statutum: quia ad ipsum superiorem pertineret, saltem secunda appellatio iure superioris. Respectu ergo primæ appellationis, statutum valet: quia non potest appellari, & tunc appellatio, aliàs prima, erit secunda: & ab ista quamuis prima confirmatoria primæ sententiæ non poterit appellari: quia tres fuerunt sententiæ conformes latae, vna fuit prima sententia, postea alia per statutum prohibens appellationem, tertia per superiorem confirmantem sententiam latam. imo putat nec excipi posse de nullitate, nec agi nisi facta executione: vt in c. vt calumniis. de re iud. in cle. Bal.

Statutum, an sententia statuti possit supplicari, vel trahatur in rem iudicatam: per Bal. in l. vnic. §. simili quæ modo, de lat. libe. tollen.

Statutum, quod non liceat à sententia arbitri appellare: per Bal. in rub. de appel. nume. 4. vbi dicit, an poterit opponi exceptio doli: & tenet quod aut statutum dat laudo validitatem, & tunc non potest excipi: ar. glo. quæ est in l. in causæ. ff. de mino. Aut non dat validitatem, & tunc non est necesse appellari, ideo posset etiam appellationem prosequi per viam exceptionis, nisi partes fuissent pactæ, quod possent appellare. Facit l. non distinguemus. §. cum quidam. de arbi. & C. eo. l. j. Bald.

Statutum, an statuto iniusto possit appellari: per Bald. in l. iudicibus. C. de appellat. & l. quisquis. quorum appel. non recip.

Statutum, quod non liceat appellare ad Papam, vel ad Imperatorem, non valet, per Bald. in l. si appellatio. nem. de appel. C.

Statutum subditorum, quod non liceat appellare ad dominum, an valeat: per Bald. in l. si appellationem. de appel.

Statutum, quod ab executione instrumenti dotalis non possit appellari, certum est, quod debet probari de matrimonio: aut per instrumentum confessionatum super dote, & non super matrimonio probetur per Bal. in l. ab executione. C. quo. ap. non rec.

Statutum, quo vero contumaci assignatur terminus ad moram purgandam, infra illum terminum appellare potest, quod est valde no. secundum Barto. in l.

quamuis. C. si pen. ap. mors interue.

Statutum non potest tollere ius appellandi, per Bald. in j. consti. C. per Bald. in l. ambitiosa. de decret. ab ordi. fa.

Statutum non potest tollere appellationem, sed potest modificare tempus appellandi & prosequendi: per Bald. in l. 2. si contra ius vel util. publ.

Statutum, quod in causa appellationis vel nullitatis non debeant recipi probationes: tamen debent recipi, si oriantur de nouo: per Bal. in l. mutus. de proc. ff.

Statuta iudicialia.

STATVTVM, quod missus in possessionem lucretur fructus, an per immisionem transferatur possessio vigore dicti statuti: tenet quod sic, per Bald. in l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex.

Statutum, quod causa debeat committi consilio sapientis, & debeat dari tali consilio sapientis: per Bal. in l. j. C. de rela. & C. de app. l. ex illo.

Statuti publicatio, qualiter probetur: per Bal. in l. vni. §. si. de cad. tollen.

Statutum, quod Potestas possit cognoscere à centum lib. j. & capitaneus à centum lib. s. agitur petitione hereditatis, ignoratur quis erit iudex, per Bald. in l. libertinum. §. si. de interdic. ma.

Statutum, vtrum possit inducere modum vtendi propter ius commune: certè sic, per Bald. in l. j. C. quomodo & quando iudex.

Statutum, quod stetur relationi familiæ Potestatis an relationi vnus sit standum: videtur, quod sic, vt l. j. §. familiæ. ibi. etiam si vnus seruus. de vi & vi ar. An autem possit dictum familiæ reprobari: per Bal. in l. j. C. de re iudic.

Statutum, quod stetur sacramento accusationis, an possit reprobari: per Bald. in l. j. C. de re iudic. qui videtur dicere, quod sic, per eum in l. ait Prætor. de iureiurand.

Statutum, an producus statutum correctum incidat in pœnam falsi: certè sic, si non facit ad casum, secundum Bal. in l. vnic. de iu. Cod. componen.

Statutum non potest facere prædia tributaria, nisi exprimat speciem, & qualitatem tributi: per Bald. in l. neminem. C. de sacros. eccl.

Statutum, quod clericus declinans forum sit extra protectionem ciuitatis, & ei non reddatur ius, an sit contra libertatem ecclesiæ: per Bal. in auth. cassa.

Statutum, quod si quis declinauerit iurisdictionem Potestatis, quod percutiens eum, non puniatur, nisi in decem lib. si quis interficiat clericum declinantem, an debeat puniri iusta pœna: per Baldum in auth. cassa.

Statutum, quod simpliciter respondeatur per Bal. in l. j. de vulg. & pupil. & l. j. §. si quis simpliciter. de verb. oblig. & per Bald. in l. iubemus. de appel. & l. Gallus. ff. de lib. & posthum.

Statutum, quod stetur probationi matrimonij factæ coram iudice seculari, in l. quoties, & vide per Bald. C. de iudic.

Statutum, quod stetur in extrajudicialibus formationi testium, per Bal. in l. quos. de iudiciis. ibi.

Statutum, quod quælibet causa finiatur infra duos menses, nunquid poterit finire post: per Bal. in l. properandum. in princ. C. de iudic.

Statutum, quod omnis causa finiatur infra duos menses à termino citationis, per Bal. in d. l. properandum.

Statutum Florentiæ, quod nullus Florentinus possit trahi ad aliam curiam, quam Florentinam, sub pœna capitis, an possit trahi ad curiam episcopi Florentini. si

si ni, si causa est vsuraria, ecclesiastica, vel spiritualis
Bal. in auth. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi. opor.
Statutum, quod confitenti remittatur tertia pars pœ-
næ, si litem contestando negauit, & postea confite-
tur, non prodest sua confessio: quia debet statutum
intelligi in prima responsione: per Bald. in l. contra
negantem. ad l. Aquil. C. de testib.
Statutum, loquens de probatione simplici non habet
locum in probatione mista siue cōplexiua: per Bar.
& Iac. But. in l. certi conditio. §. quoniam. si cer. pet.
per Bald. in auth. sed nouo iure. C. si cer. pet.
Statutum, quod non teneat processus procuratoris, ni-
si producto mandato, an intelligatur de procurato-
re in rem suam. per Bal. in l. j. de actio. & obli. b.
Statutum, quod testes super adulterio recipiantur, in-
famia non obstante. quæro, an infames admitteren-
tur super probando matrimonio, sine quo non est
adulterium: dic vt not. Bald. in authen. si dicatur. C.
de testib.
Statutum vbicunque vult, quod procedatur sine lit.
contest. ibi possunt recipi testes ad perpetuam rei
memoriam: Bald. in l. pen. & auth. si quis ab aliquo.
C. de testib.
Statutum dicit, quod sufficiat qualibet probatio, intel-
lige de solenni, & legitima: per gloss. in l. j. de fid. in-
strument.
Statutum, quod causa debeat committi consilio sapien-
tis, si ille omittat, an sit cōmittenda alteri: Bar. q. sic,
in l. j. §. si plures. de exerci. quia statutum loquitur in
genere, quod perire non potest.
Statutum, quod statim viso instrumento sine alia dila-
tione, reus ponatur in carcerem, donec satisfaciatur. di-
cit Bar. quod debet probari compensatio intra tem-
pus, quod datur ad soluendum: vt Bald. dicit in l. in
ea. C. de comp. per Bartol. in l. aufertur. §. qui cōpen-
sationem. de iure fisci.
Statutum, quod nulla pœna possit peti, nisi interesse
probetur, an si in instrumento continetur aliquid,
puta rem tradi, vsque ad certum tempus, & si non
fiat, promittitur centum nomine interesse conuen-
ti, & non dicit instrumentum, nomine pœnæ, an po-
terunt ista centum peti, si interesse aliter non probe-
tur: per Bald. in l. cum allegas. C. de vsur. & videtur
determinare, quod non: quia refert, quo nomine nun-
cupetur. Bald.
Statutum, & consuetudo quod missus in possessionem
bonorum debitoris, lucretur fructus nomine inter-
esse propter contumaciam debitoris, certè valet: in
authen. de exhi. & intro. re. §. si verò. per Bald. in l. ac-
ceptam. C. de vsur.
Statutum, quod non soluenti collectas, non reddatur
ius: quidam non soluit eo, quod subito patrimoniū
suum est collapsum fortuito casu. certè debet sibi
ius reddi, per Bal. in l. cum mulier. sol. matr.
Statutum, quod permittit iurare de suspecto, an, &
quando possit iurari nec non: Bald. in l. si pro ea. C.
manda.
Statutum, quod debitor debeat capi ad petitionē cre-
ditoris, an capiatur ad petitionem cessionarij. Iaco.
Butr. disputando determinauit, quod sic: per Bald. in
l. per diuersas. C. manda.
Statutum, quod iudex possit interponere super tali a-
ctu decretum sine citatione partium, valet decretū
interpositum sine citatione: per Bar. in auth. si quis
in aliquo. de eden.
Statutum, quod nomina testium in causa criminali
sint secreta vsque ad iuramenta ipsorum, sunt bona

statuta propter metum subornationis, & notificant
punitur: secundum Bal. in l. & quæ a diuo Pio. C. de
edend.
Statutum, quod ius non reddatur, vel quod quis non
audiatur processus est nullus: per Bald. in l. edita. cir-
ca finem.
Statutum, quod quando absente aduocato propter rem
publicam sint feriæ, quod si præsens si ante lit. con-
te. non vendicat sibi locum statutum: per Bal. l. pe-
tens. C. de transact.
Statutum, quod non allibrato non reddatur ius, pote-
rit probari per rimationem librorum: per Bald. in l.
ij. C. de erro. aduoc.
Statutum licet non fuerit productum in causa: tamen
iudex tenetur sequi illud, cum iurauerit illud serua-
re: per Bald. in l. vnic. C. vt quæ desunt aduoc.
Statutum, quod processus sit ipso iure nullus, si pro-
curator non produxit ante omnia instrumentum pro-
curatoris, intellige in procuratore simplici, non in
necessario: secundum Bal. in l. qui stipendia. de pro-
Statutum, quod a die citationis vsque ad tantum ter-
minum, iudex debeat sic facere. pone, quod non in-
teruenit citatio, sed præsencia partis, an habeat locū
statutum: Iac. But. quod sic: per Bal. in auth. si omnes.
si vt se ab hære. absti. C.
Statuta arbitrorum compromissorum, & laudorum.
¶ **STATVTVM**, quod arbiter, & arbitrator debeant
decidere causam infra mensem, sub certa pœnæ, an
ultima die, temporis mortis possit causam decidere:
per Bal. in l. eos. §. si autem. C. de appel.
Statutum, quod arbiter teneatur acceptare, an repudia-
re possit. certè non, per Bal. in l. non iustam. ad Treb.
Sed si statutum apponit pœnam, si recusat, an recu-
sando incidat in pœnam, certè sic, nisi faciat causā
euitandi suum damnum: vt ff. ad Treb. l. apud Iulia-
num. in prin. & l. cogi. §. sed & si quis. per Bar. ff. eo.
Statutum, quod causa committatur in duos, & si dis-
cordauerint, quod eligatur tertius, cuius sententiæ
stabitur: per Bal. in l. iubemus. de app.
Statutum, quod arbitri infra mensem debeant iudica-
re, quod valeat sententia vltima die etiam sine cita-
tione: quia tempus est legale. secus, si tempus es-
set appositum a partibus. per Baldum, in authen-
tic. ei, qui. de appellatio. & per Bartol. in §. arbi-
trorum.
Statutum factum a quibusdam de ciuitate, qui habeant
arbitrium super bono & pacifico statu, quod om-
nes causæ compromittantur, an valeat: per Bal. in j.
consti. C.
Statutum, quod arbitri eligantur, & certè isti arbitri,
qui eliguntur ex forma statuti, magis habent vicem
iudicum delegatorum, quam arbitrorum. Ita dicit
Bal. in l. cum specialis, de iudi. & est vtile propter
differentias, quæ sunt inter iudices & arbitros, secū-
dum Bal. in d. l. cum specialis.
Statutum, quod causæ quæ vertuntur inter consangu-
neos, compromittuntur in arbitros, pone quod fra-
ter meus vendicabat ab eo, cui vediti possessionem,
ego suscepta defensione illius emptoris, peto cau-
sam compromitti, quæritur, an possum: Bar. disputa-
uit per Baldum, in lege prima, vbi in rem act. & te-
nuie, q. sic, quia quando defendit ex necessitate, po-
test vti exceptione, ex sua persona.
Statutum, q. pœnæ quæ sunt auctæ circa dationes, non
possunt peti: vtrum poterit peti pœna compromissi
arbitro laudante dari, & cessato etiam dari: per Bal.
in l. cum allegas. de vsur.

Statutum, quòd causa debeat compromitti, si quis habet duos testes, an poterit compromittere in vnum ex illis: certè non: quia perderet causam, cum non haberet, nisi vnum testem, cum arbiter non possit testificari: arg. eius quod not. Bald. in l. ne in arbitris. C. de arbi.

Statutum, quòd quando petitur compromissum, debeat cauere idonee, an intelligatur cum fideiussore: per Bal. in l. vniuersa. C. de precib. impositis. tenet quod statetur arbitrio iudicis in cauendo.

Statutum, quòd causa compromittatur, non debet compromitti causa, in qua ob. exceptio litis finitæ: per Bal. in l. fratres. de transact.

Statutum, quòd si pœna adiicitur facto, potest peti: scilicet, si dationi eius, quod consistit in numero, pondere, & mensura. quidam promiserunt stare laudo sub pœna. laudum continet dationem quantitatis: per Bal. in l. v. §. fin. de verb. oblig. Sed contra ipsum Bal. in l. cum proponas. C. de dolo.

Statutum, quòd omnes causæ inter affines & consanguineos debeant compromitti. minor fecit hoc compromissum, an possit restitui, certè non, per Bal. in l. fin. de in inter. testi. mino.

Statutum, quòd ex sententiâ arbitratorum oriatur actio, an poterit appellari, tunc, sicut à sententiâ iudicis: Barto. §. sic, secundum Bald. in l. j. de arbit.

Statutum, quòd tollit reductionem ad arbitrium boni viri, an valeat, certè sic. vbi dolus, vel culpa, arbitratoris intercesserit: Bal. in l. ne arbitros. C. de ar.

Statutum, quòd omnis quæstio debeat compromitti, intelligitur de quæstione facti, non de quæstione iuris: quia iura sunt certa, sicut dicimus in simili in l. ornamento. de aur. le. & arg. le. sed si mista est quæstio in iure & in facto, & tunc propter factum debet compromitti. C. de reb. cre. leg. cum proponas. Barto. in l. ancillæ. C. de fur. arg. eiusdem legis compromissum fieri non debet etiam ex forma statuti, quando libellus non procedit vt dixit Bald. in l. si patronus libertati. ff. de iur. iur. vbi dicit hoc esse ibi expressum.

Statuta circa maleficia, & primò de bannitis. **STATVTVM**, quòd bannitus possit impunè offendi, si quis offendit eum, qui erat scriptus in libris communis, non ritè, quia clericus esset, an puniatur: per Bal. in l. j. si à non compe. iudi. C.

Statutum, an valeat, quòd non fiat iustitia bannito: Irè, vtrum, pendente quæstione nullitatis banni, intelligatur suspensa potestas offendendi: per Bald. in l. j. si à non compet. iudic. in l. iij. §. si seruus. de acquir. possess.

Statutum, quòd positus in banno condemnatur in quarto pluri, propter eius contumaciam. alio statuto cauetur, quòd delinquentes, qui non solunt condemnationem intra mensem, pati supplicium corporale, quidam fuit bannitus in centum propter crimen, & in quarto pluri propter eius contumaciam intra terminum soluit centum, sed non soluit quartum plus, an debeat supplicium pati: per Bald. in l. sancimus. in princ. C. de vsur. rei iudi. vbi tenet, quòd non: quia contumacia non est species eiusdem delicti: & quia est adiectio adiectionis, & quia per istam contumaciam non inest aliqua qualitas delinquendi, propter quam crescat delictum: sed est pœna solius contemptus. vide per doct. ff. de in lit. iur. l. j. & ibi Bald. in d. l. sancimus. & vide Bar. in l. j. ff. de in litem iuran.

Statutum, quòd consortes soluant pœnam bannito-

rum: per Bal. in rub. Cres inter alios acta. vbi tenet quòd tale statutum est tolerabile: sed non laudabile. & no. in auth. vt nulli iudicum. §. quoniam. verò. vbi glos. dicit no. contra statuta, quæ puniunt potestates, pro aliquo delinquentem, sed illa glos. debet intelligi, quando faciunt arbitrio suo, nec ex arbitrio legis: vt l. ne quid. de in rui. & nau. Pœnas verò corporales vel infamiæ status innocentibus pro alienis delictis imponere non potest: quia est contra ius diuinum, cum nisi ex consensu id fieri nō possit vt no. xxij. quæst. v. cap. cum homo. & l. vbi ex prætorio. ff. de reg. iur. Bald.

Statutum, quòd bannitus possit impunè offendi, an, pendente appellatione, possit impunè offendi: per Bald. in l. iij. de appel.

Statutum, quòd contumax ponatur in banno, an sit necesse, quòd iudex primò ante, quàm ponat, pronuntiet interloquendo cum contumacem: Bal. §. non in l. sancimus. §. cum autem. C. ad Trebel.

Statutum, quòd iudex audiat querelas bannitorum, nunquid si reus non opposuit exceptiones de bannito, possit opponere eas in appellatione: certè non, per Bald. in l. per hanc. de temp. appel.

Statutum, quòd bannitus non audiatur, modo est condemnatus, & appellauit, pendente appellatione, redemptus est à banno, an poterit excipere in causa appellationis, per Bal. in l. per hanc. & vide in l. j. si pen. app. eundem.

Statutum statuens terminum alicui ad faciendum, cancellare bannitum, computantur omnes dies feriati: per Bal. in l. cum condi. C. quando appel. non est necesse. in fine cuiusdam additio. quam quidam habent, in l. si pater. eod. tit.

Statutum, quòd si bannitus non comparet intra tantum tempus, habeatur pro confesso & conuicto, an si certum est in termino comparare non posse, habeatur statim pro conuicto & confesso: per Bald. in l. iij. si pend. appel. mors interue.

Statutum, quòd bannitus possit impunè offendi, si petat se eximi de banno, & pendente ista petitione, occidatur, impunè sit, secundum Dy. per l. si cui. §. licet vulgò, de lib. cau. & l. iij. §. si seruus. de acq. poss. Secus, appellatione pendente, l. qui à latronibus. de testat. & primum dictum Bar. sequitur non simpliciter, vide ibi per eum de ap. Credo verum, si occidit ille, qui sciuit ex bannitum, & ignorauit appellationem pendere. Secus, si ignorauit bannitum esse, & sciuit appellationem pendere: quia excusatur à dolo, sed non à culpa. d. l. miles. §. fin. ff. de adul. & hoc verum post lapsum decennij, sed ideo non excusatur cum iuris ignorantiam allegaret: vt l. regu. ff. de iur. & fac. igno. Item intellige verum dictum Dy. si appellatio erat iusta. Secus, si friuola ex ipsius euidencia: nam si cut quòd ad iudicem primum non impedit executionem: vt in c. cum appellationib. de ap. in cle. ita quòd ad offendentem. ar. l. amissione. §. qui deficiunt de capi. demi. vide Bal. in l. j. si à non compe. iud. C.

Statutum, quòd contumax ponatur in banno, in quo assignetur sibi terminus per iudicem octo dierum infra quos si non cõparuit, habeatur pro confesso, an possit iudex istum terminum abbreviare: tenet Bald. §. non, in auth. iubemus. de iud. C.

Statutum permittit bannitum occidi, pone Titius fuit bannitus xv. die mensis. quidam istum vulnerauit, non apparet vtrum ante bannum, vel post, an iste vulnerans debeat absolui: quia aliqua parte istius mensis potuit licitè fieri: per Bal. in l. matrem tuam. C. de

C. de prob.

Statutum, quod bannitus habeatur pro confesso, habet locum in intentatis in banno. secus in aliis, per Bal. in l. si aduersarius. de fide instru. C.

Statutum, quod non reddatur ius bannito, deponens est bannitus & omnia bona sua sunt confiscata, an depositarius soluens ei sponte liberetur, distingue aut fecit scienter, & non liberatur, aut ignoranter probabiliter, & tunc sic ar. in l. fin. de transact. Bald. in rub. depositi.

Statutura, quod si quis non soluit collectam, vel non assignat rem in aestimo, ipso iure deueniat ad commune res, vsque ad quantum tempus commune possit agere: Bar. in l. commissa. de publ. ff. quod vsque ad quinquennium, & non ultra, sed an istud statutum liget bannitum, certe sic, per Bald. in l. ij. si propter pub. pensi. C.

Statutum, quod bannitus possit impune offendi, modò bannitus occidit bannitum, ipse opponit de banno illius, an possit sibi republicari de banno suo: per Bal. in l. cum mulier. sol. matr. ff.

Statutum, quod bannitus non audiatur. nec agendo nec defendendo: bannitus agit contra bannitum, bannitus excipit de banno: per Baldum in l. cū mulier. sol. matr. Item exceptio banni, quæ opponi non potest à reo, an potest opponi à fideiussore: per Bal. in d. l. cum mulier.

Statutum, quod capiens bannitum lucretur centū, qui libet est habilis ad istud lucrari. & ideo si ipsemet capiens esset bannitus, deberet habere lucrum de centum: per Bal. in l. j. de preci. impera. offer.

Statutum, quod bannitus possit impune offendi, an valeat: per Bal. in l. omnes. si contra ius vel vti. pub. & an puniatur furans sibi rem: ibidem per eum.

Statutum, quod bannitus possit impune offendi, mulier est bannita, non tamen poterit adulterari, etiam si maritus sit bannitus: per Bald. in l. omnes. si contra ius vel vti. pub. C.

Statutum, quod bannitus habeatur pro conuicto, & confesso: per Bald. in l. transigere. C. de transact. nam quantum ad infamiam, requiritur ipso iure: quantum ad aliam condemnationem, requiritur alia sententia, secundum Bal. in d. l. transigere.

Statutum, quod bannitus possit impune offendi, quidā offendit bannitum, inquirebatur de maleficio, reus non audebat comparere ad hoc allegandum: comparuit quidam tertius, & dixit, quod offensus erat bannitus, produxit bannum, & fecit liquidari coram iudice, in l. quamuis. C. de transact.

Statutum, quod si ex forma statuti exceptio banni est exclusiua obligationis, tunc exceptio obstat cessionario, etiam in causa lucratiua, per Bald. in l. qui stipendia. de procur.

Statutum, quod bannitus non cōparens infra octo dies, tanquam confessus, & conuictus, debeat condemnari. Pone, quod postea appellauit, quæro quid habeat probare appellans: per Bald. in l. ita demum. de procura.

Statutum, quod Potestas ultimo mense sui officij non possit aliquem extrahere de banno, potest tamen pronuntiare extrahendum: sed successor executioni mandabit sententiam. tamen interim habebitur pro bannito: per Bal. in l. j. si aduers. lib. j.

Statutum, quod bona exititiorum & expulsozum debeant confiscari, & eorum nomina debitorum. debitor expulsi fuit coactus promittere communi, postea relaxatur sequenti die, soluit reuersus expulsi

non poterit petere, secundum Bald. in l. ij. quod me cau. vbi Cy. super hac questione.

Statutum, quod bannitus possit impune offendi, an occidens dicatur minister legis: per Bald. in l. accusa-tionis. quod me. cau. & ibi gloss. facit. Item adde, quod tale statutum videatur permittere, quod ipse faciat, non quod per alium faciat: vt not. in l. cum fundum. de vi. & ar. per Baldum in l. accusationis. secundum eum.

Statutum, quod potestas in homicidiis habeat arbitrium de iure, & facto procedendi, an vigore istius arbitrij poterit puniri occidentem bannitum: certe non, secundum Bal. in l. decurionum. quib. ex caus. irrog. infami.

Statutum, quod banniti possint impune offendi, non potest bannitus seipsum vulnerare: quia ipse non est in banno sui ipsius: sicut seruus nō in peculio ipsius. Pro quo facit ff. de pec. l. deposui. §. Stichus. Bald. in l. j. de ser. fugi.

Statuta circa denuntiationes maleficiorum.

STATVTVM, quod syndici teneantur denuntiare maleficia commissa in suis territoriis, quoddam maleficiū est commissum in confinio duorum territoriorum, quæro quis syndicus teneatur denuntiare: respondeo vterque per l. si verò. §. quod si ex mediano. de his, qui deie. vel effud. per Baldum in l. ij. C. vbi de cri. agi. oportet. & per eundem in l. si plures. de condi. infer.

Statutum, quod syndicus infra x. dies teneatur denuntiare maleficia, si secus fecerit, puniatur in tantum, cuius dimidia applicetur fisco, dimidia accusanti, accusator dicit syndicum non denuntiasse, syndicus quod sic, cui incumbet probatio: & tenet quod syndico: Bal. in l. cum mulier. sol. matr.

Statutum, quod syndicus teneatur denuntiare damna data protestata per dominos, infra quartum diem, à quo tempore intelligatur ista dies, an à die damni dati, vel protestationi: quod verius est secundum Bal. in l. si quis nolente. de neg. gest.

Statutum, quod syndicus teneatur denuntiare maleficia sibi denuntiata per iniuriam passos, passus iniuriam fecit protestationem, quod denuntiaret omnē iniuriam factam per Pe. an sufficiat ista verba generalia: certe non, per Bald. in l. si quis nolente. de neg. gest.

Statutum, quod de damno dato credatur dicto syndici, si syndicus nuntiet falsum, an debeat sibi credi. Iac. de Are. quod sic Iac. Bu. quod si probabitur falsum, non stabitur. In dubio stabitur, secundum Bal. in l. j. C. si aduers. lib.

Statuta circa concordiam & pacem habendam.

STATVTVM, quod concordia debeat fieri infra octo dies à die inchoati processus, an valeat facta illa die: Bal. quod sic in l. si. in prin. de temp. appel.

Statutum, quod si propter statutum est permissa cōcordia in criminalibus, an ex ista concordia oriatur exceptio, nō solum declinatoria sed peremptoria: per Bal. in l. transigere. de transact. & vide eundem in l. diuus. ad Sillan.

Statutum, quod de maleficio commisso in diebus pascalibus, non possit fieri concordia, an intelligatur de maleficio commisso infra xv. dies, an de sola die pascale. Iaco. Butr. quod intelligatur secundum communem usum loquendi, per leg. librorum. §. quod tamē Cassius. del. ij. Bal. in l. omnes. de fer.

Statutum, quod de percussione sanguinolenta nō possit fieri concordia, de aliis sic: quod si spinxi te in ter

ram, & lapis fregit tibi caput, quod possit fieri concordia, per Bal. in l. si. ad l. Aquil. quia non sum illo lapide usus tanquam instrumento, & non fuit sanguinolenta, attento sorsore & animo meo.

Statutum, si sanguis ob percussione exiuerit, non valeat pax: si percussio aliquem pugno, & cadit in terram, & exit sanguis: tamen potest fieri pax: quia non fuit usus terra, ut instrumēto: per Bal. in l. j. si seruus exte. vide utrobique.

Statutum, quod de quolibet crimine possit fieri concordia, excepto furto, homicidio, & falso, an poterit fieri de robaria strata: Bal. in l. transigere. de transacionibus.

Statutum, quod de omnibus possit fieri concordia, & pax, præterquam de homicidio. modo quidam est de homicidio condemnatus, & sic ex ficta confessione, an poterit fieri pax? certè sic: quia statutum intelligit de vero homicidio: secundum Bald. in l. transigere.

Statutum, quod si per statutum est prohibita concordia in quibusdam casibus: tamen si fiat concordia, iudex ex officio, poterit repellere accusatorem per Bal. in l. transigere.

Statutum, quod percussori possit fieri concordia, nunquid ex hoc statuto possit fieri concordia mandanti? per Bal. in l. transigere.

Statutum, quod de furto non possit fieri concordia: potest tamen fieri de robaria, quamuis sit delictum maius. quia verbis statuti est standum, quamuis glossa faciat in contrarium, in l. si te expilasse. ex quibus caus. infam.

Statutum, quod si occisor intra certum tempus habuit pacem cum hærede occisi, soluta certa pœna communi extrahatur de banno, modò ex pluribus hæredibus interfecti quidam facit pacem, alij non: queritur, an ista interfectio gaudeat priuilegio statuti. Oldr. & Vber. de Cre. tenuerunt, quod non, in l. j. §. denuntiari. de ven. inspi. Cyn. dicit, quod fuit determinatum contrarium, si statutum loquitur in singulari numero, arg. ff. ad Trebel. l. fin. Bart. in l. eadem. §. Cato. de verb. obli. dixit standum maiori parti hæredum, ut si maior pars, & dignior facit pacem, debet haberi rata per omnes, alias non valet: per l. fin. qui bon. ced. poss. & ar. C. de nupt. l. in euictione. & l. viduæ. ad hoc facit, quod not. de tut. & cura. da. ab his. l. vbi facit. c. cum omnes. de consti. sed Bald. tenet, quod si statutum loquitur per verba singularis numeri, quod sufficiat pax facto ab vno ex hæredibus, qui sit honesta persona, & faciat bonæ fide. nam & ius diuinum ad hoc hortatur offensum: ut not. ff. de his, qui no. infam. l. furti. §. pactusve. & quia multa pro & contra allegantur. Ita dicit ipse, an id quod factum est per vnum ex hæredibus, valeat & teneat? distinguendum, aut indiuisibile accedit rei communis habet naturam, & melior est conditio prohibentis, & plus valet prohibitio vnius, quam multorum consensus: ut l. per fundum. & ibi not. Aut stat per se, & tunc ut ius indiuisibile tendit ad percipiendum aliquod commodum, & dicit omnes requiri, & si discordant, præfertur maior pars: & not. per Bartol. in l. hæredes. §. peto. ad Trebellian. Aut ius indiuisibile tendit ad vindictam, & tunc præfertur magis idoneus, & cuius magis interest. ff. de sepul. viol. l. sepulchrum. Aut tendit ad remissionem vindictæ, & idem puto: quia sanorabilior est liberatio, quam vindicta: & quia agitur de publica vindicta, quam respublica remittit. Nec possunt coheredes prætere

lacionem aliquam: quia nihil agunt, nisi ut officiantur. ff. de rei ven. l. in fundo. & de aqua plu. ar. l. ij. §. 2. dem Varus. Bald. in l. si manumissus est. de liber. & eo. libe. & in d. l. tenet, quod sufficiat habere pacem ab ipso vulnerato, tamen statutum loquitur de hærede, & Bar. tenuit contrarium in l. damni. §. Sabinius. de dam. infect. Bald. Perusinum.

Regulæ statutorum, per Bartolum.

STATUTVM quod aliquid generaliter mandat, non porrigitur ad illicita, ut per Bar. in l. si quis sub condi. de condi. insti. & l. totiens. de pollici. & l. ambitiosa. ff. de decre. ab ordi. facien. Bar.

Statutum loquens de filiis, an intelligatur de naturalibus? Cyn. in l. libertinum. C. de inter. mati. dicit, quod aut est odiosum, rationabile, aut irrationabile, & vide l. quisquis. ad l. Iul. maie. Ioan. And. indistinctè tenet, quod comprehendatur, alias sequeretur, quod melioris conditionis essent naturales quam legitimi: ut dicit gl. in c. statutum. de rescrip. lib. 6. per Bar. in l. ex facto. §. si qui. ad Trebel.

In statuto, vel lege quando vnâ qualitas ponitur inter duo verba, determinat vniuniformiter actus vtriusque verbi. ff. de acquir. poss. l. si de eo. §. seruum tuum. nam ibi text. bona fide. determinat verbum, verbum, traditum possedi. facit text. in l. doli verbum. coniuncta l. j. de ser. cor.

Statutum non ligat ignorantes, nisi sit ignorantia crassa, & supina: l. fin. cum sua glo. de decre. ab ordi. fa. & est casus in ca. ut animarum. extra de consti. libri vj. secundum Bart. in d. l. si. & in l. cunctos populos. C. de sum. Trinit. & text. in cap. cognoscentes. extra de consti. in antiq.

Statutum, quod loquitur indefinitè, an æquipollet vniuersali. vide per Bar. in l. si in rixa. ad l. Corne. de sic. ff.

Statutum habens plura capitula, in quorum vno est apposta certa pœna, in fine est apposta clausula generalis, certè non refertur ad illud c. per Bal. in leg. sanctio legum. ff. de pœn.

Statuta videntur esse stricti iuris: ut not. Bart. in l. constitutionibus ad municip. ff.

Statuta licet non recipiant interpretationem, siue extensionem actiue. l. si verò. §. de viro. ff. sol. mat. recipiunt tamen passiuè: in l. j. de mune. & hono. ff.

An in statutis masculinum concipiant fœmininum? dicit Cyn. quod non, quia illud esset ex interpretatione. in l. j. de verb. signif. Bart. dicit ibi, quod ex propria significatione concipit.

Statutum, quod loquitur de patrimonio nobilium, an comprehendat bastardos? per Bal. in l. pronuntiatio. de verbor. signif.

Statutum, cautela est, quod fiat statutum, quod res communis possit vendi seu publicari, tunc poterit vendi, alias non posset, nisi Imperator ipse vendat, per Bar. in l. j. ne quid in loco public.

Statutum an cautiones, quæ introducuntur per statutum, sint prætoriae? per Bar. ff. de verb. oblig. l. stipulationum.

Statutum, quod contra faciens, perdat ipso iure rem, non tamen perditur possessio ipso iure, licet dominium perdat. Bartol. in leg. commissa. de public. & vect.

Statuta recipiunt interpretationem restrictiuam, ne quis indebitè puniatur: per Bartol. in leg. Cesar. de publican.

Statutum, quod potestas nullam solennitatem iuris teneatur obseruare, quid importat? per Bartol. in l. filius. de dona. quod intelligas, quod tollat omnes solennitatem.

Solennitates iuris Civilis:

Statutum, quando verba apponuntur, quæ possunt accipi in præteritum, & futurum, quid iuris? vide in l. 3. §. ex pluribus. de acquirend. poss. & remittit ad l. vt gradatim. de mun. & hon. ff.

Statutum, an possit introducere fictionem, per Bart. in l. si is qui pro emptore, ff. de vsuc.

Statutum vult, quod post moram, ipso iure fiat executio, operatur, quod non potest purgari mora: per Bar. in l. infulam. de verb. oblig.

Statutum non recipit interpretationem: per Bart. in l. quicquid adstringendæ, de verb. oblig.

Statutum nolo te semper aduertere, vt inspicias, an statutum respiciat personas, vt puta nullus audeat contrahere cum muliere, quia tunc non confirmatur iuramento, quod in contrarium fit, per Barto. in l. si quis pro eo. de fideiussor. alias secus, scilicet, si non refertur ad personam.

Statutum quod dicit, si noluerit intelligitur strictè de solutione naturali: vt in leg. solutione. de solutio. per Bartolum.

Statutum, imponit pœnam propter aliquod factum, an requiratur dolus, vel sufficiat culpa, in l. si quis testi. li. esse ius sue. l. j.

Statutum, quod procedit per modum regulæ semper intelligitur repetitum in alio statuto: verbi gratia, quod potestas teneatur ferre quamlibet sententiam cum consilio sapientis: alio statuto dicebatur, quod iudex in quibuscunque causis debeat procedere summarie. certè intelligitur repetitum, quod ferat sententiam cum consilio sapientis: per Barto. in l. prætor. §. erit. ff. vi bono. rapt. quia primum statutum venit per modum regulæ: alias secus.

Statuta, quæ aperiunt viam clementiæ, sunt fauorabiliter extendenda: secundum glos. in l. furti. §. pactus. de iis, qui no. infam. quod tene menti ad multa argumenta.

Statutum, vel privilegium, quod dat immunitatem patri, & filiis, habeant filij, viuo patre immunitate gaudere. ff. de iure immu. l. ij. Bart. in l. Gallus. §. quidam rectè. de lib. & posthum.

De potentia statutorum, & eorum valore per Bart.

STATVTVM, an possit grauare singularem personam? per Barto. in l. toties. de polli. & in l. ambitiosa. de decre. ab or. fa. & in l. Antiochensium. de priui. creditor.

Statuta, an ciues qui habent arbitrium in ciuitate, possint facere statutum super eo, cuius arbitrium non est concessum, quod vide per Bar. in l. ambitiosa. nu. 26. de decre. ab or. fa.

Statutum, si concedatur arbitrium prioribus super abudantia, si aliquid statuerint, quando possint reuocare? per Bart. in d. l. ambitiosa.

Statutum, quod non possit esse prior, qui non habet mille in bonis, an habeatur respectus ad bona dotalia? videtur quod non, per Bart. in l. Lucius. §. idem respondit.

Statutum, quod quis non possit ire extra territorium, valet, vt l. cunctos populos. de summa Trinita. per Bart. & l. si. de decre. ab or. fa.

Statutum, quod quilibet possit prætere rigum vsque ad mediam viam duo vicini erant concordare facere pontem simul, quid iuris? in l. pro regione. de acquir. rer. dom.

Statutum, quod forensis non possit acquirere hic aliquam rem immisionem, contingit, quod forensis successit ciui præscribenti aliquam rem, vtrum ex defe-

ctu personæ præscribentis interruptitur præscriptio? respondeo, si ex omni causa impeditur acquirere, interruptitur: alias non, per Bar. in l. naturaliter. de vsucap.

Statutum, Potestas iurauit seruare statuta, an teneatur seruare statuta postea facta, vel futura? per Bart. in l. sed stipulatus. §. cum stipulamur. de verb. obli.

Statutum, quod nullus possit esse prior, nisi sit de arte, tempore quo missus fuit in sacculo non erat de arte, sed tempore quo debet administrare, est de arte, certè debet attendi tempus electionis: per cap. si eo tempore. de rescrip. per Bar. in l. vsusfructus. de stipu. seruo.

Statutum, an possit tollere ferias inductas ad honorem Dei? vide in c. capellanus, & in c. si. de feriis.

Statutum, an possit fieri, ne possit appellari, & si est ciuitas, quæ habet causas principales, & causas appell. in l. omnes populi. de iust. & iure. & in l. ambitiosa. de decre. ab or. fa.

Quod quis habeatur, vt talis, quid importet, &c.

STATVTVM, quod omnes habitantes in ciuitate, hora confecti statuti habeantur pro ciuibus, quidam dicta die erat absens, & retinebat tamen familiam in ciuitate, an sit ciuis? vide Bar. in l. j. primo. de lib. agnos.

Statutum, quod scholares tractentur vt ciues, an si scholaris habet aliquod priuilegium ultra ciues, possit eo vti non obstante statuto: per Bar. in l. ij. §. si emācipatus. de contra tab.

Statutum, quod talis habeatur pro ciue, aliud est esse ciuem, & aliud, quod habeatur pro ciue, per Bart. in l. si is, qui pro emptore. ff. de vsucap. & l. si maritus. ff. de adult.

Statutum, quod loquitur de ciuibus, an habeat locum in illis ciuibus, qui non subeunt munera. Barto. in l. j. ad munic. ff.

Statutum, quod Florentini habeantur pro ciuibus, per Bar. in l. si is, qui pro emptore. ff. de vsucap.

Statutum, an ciuitas promittens sceneratori tractare eum, vt ciuem. demum vult facere statutum, qd illi scenerator non liceat petere debitum, vsque ad tres annos, an videatur esse factum contra pactum? Bar. quod non, in l. quidam cum filium. de ver. obl.

Statutum, qd filia nupta habeatur in omnibus, vt sui iuris, ego dico, qd ipsa verè est sui iuris: per Bart. in l. si maritus. l. lul. de adul.

Statutum, quod quis habeatur pro ciue, ille qui probabit se xv. annos habitasse in ciuitate, per quatuor vicinos proximiores, qui intelligatur vicini? vide Bar. in l. si tertius. de aqua pluui. arc.

Statuta contractuum, & primò de consensu.

STATVTVM, quod mulier non possit se obligare sine consensu duorum propinquorum consanguineorum, non potest adire hereditatem, in qua adeundo se obligat: vt inst. de autho. tu. §. neque. per Bar. in l. cum de lege. ff. de acq. har. circa prin.

Statutum prohibens mulierem contrahere sine consensu duorum propinquorum suorum consanguineorum, videtur quod debeat interuenire consensus ante, vel statim post contractum: nam cum iste consensus requiratur per modum auctoritatis, ideo ante debet interuenire. arg. l. obligari. §. tutor. de auc. præst. quia vbi requiruntur istæ personæ ad sic auctorandum est solennitas iuris, ideo hæc ignorare est error iuris: vt l. nunquam. ij. in prin. de vsucap. quod in statutis verū credo inter subditos, secus fore in non subditos: ar. no. in litem Mella. ad l. Aquil.

Statu-

Statutum, quòd filius non possit se obligare sine licentia patris, modò pater, & filius se obligant in eodem instrumento, an ipsi videantur data licentia? dicit Barto. quòd sic, in l. cum pater. §. libertus. de leg. ij.

Statutum, quòd filiusfam. non possit se obligare sine consensu patris, vtrum habeat locum in contractu facto à filio extra territorium ciuitatis, vbi est statutum? & dico quòd sic, in l. castren. de castren. pecul. Barto.

Statutum, quòd mulier non possit contrahere sine consensu duorum proximorum consanguineorum suorum, an possit adire hereditatē absque eis, certè sic, quia non est propriè contrahere per Barto. in l. apud Iulianum. §. si. ex quib. caus. in poss. ea. ff.

Statutum, quòd mulier non possit contrahere, vel testari sine consensu consanguineorum, si consanguinei requisiti nolunt consentire, ad iudicis officium spectat examinare causam contradictionis. Barto. in leg. si mulier. §. eo autem tempore. ff. soluto matrimonio.

Statutum, quòd mulieres, & minores non possunt contrahere sine consensu aliquorum consanguineorum suorum, intelligitur tantum, quòd non possunt præstare, vbi de acquirendo directè sibi tractatur.

STATUTVM, quòd de pretio rei venditæ, soluatur gabella: per Bart. ff. de cond. & dem. l. sed & si hæc specialiter. §. cuidam.

Statutum, quòd de qualibet sententia condemnatoria soluatur gabella: non tamen tenetur soluere de confessione, seu præcepto confessionis. Bar. de confes. l. prima.

Statutum, quòd nullus monachus soluat gabellam, intelligitur de eo, qui anno stetit in monasterio, per Bart. in l. interdum. §. quoties. ff. de publica.

Statutum, quòd de omnibus redditibus soluatur gabella. quidam locauit fundum pro centum flore. colonus percipit fructus, & soluit gabellam, an ego dominus teneor soluere? certè non, per Bart. in l. interdum. §. quoties. de publi.

Statutum, quòd scholaris non soluat gabellam in ciuitate: quidam scholaris recessit, & stetit per aliquod tempus, & postea transit per ciuitatem, & dicit se esse scholarem, an teneatur soluere? certè quod sic, per Bart. in l. naturalem. §. apud. de acq. rer. do.

Statutum, quòd de quolibet contractu soluatur gabella, ego nolens soluere hanc gabellam habui fundum pro derelicto, & tu occupasti: certè cum istud pro derelicto habere, sit quædam donatio, soluitur gabella. ar. l. quod seruus. de stipul. seruo. Bar.

Statutum, quòd de quolibet contractu soluatur gabella, an si receditur ab emptione, vel contractu, dicatur nouus contractus, & sic debeat soluere gabella? per Hono. in liurisgen. §. de pact.

Statutum, quòd debeant solui tot denarii nomine gabellæ pro qualibet libra: modò quæritur, quid, si id super quo contrahitur, non ascendit ad libram? est ar. quod nulla gabella debeat solui. l. ita autem. in prin. de adm. tuto. per Bar.

Statutum, quòd soluatur certa gabella, si nec emptor, nec venditor soluit, quid iuris? vide Bar. in l. cum mulieri. solu. matr.

Statutum, quòd de quolibet testamento soluatur tantum nomine gabellæ, certè si ex vno testamento fierent mille scripturæ, vnum testamentum est, vnæque debet solui gabella. Bar. in l. j. de test.

Statuta contractuum diuersorum casuum.

STATUTVM, quòd si quis non soluerit pensionem

intra mensem possit expelli de domo, intelligitur de pensione; quando sic facta est locatio: vt intra mensem soluatur. Secus, si esset data dilatio.

Statutum, quòd si quis cesserit cessionem seu actionē aliquid nobili, cadat à iure suo: aliquis cessit, qui cedere non poterat, vel aliàs cessio non valet, caditne iure suo? text. est, quòd non, in l. si ex duobus. ff. de bon poss. cont. tab.

Statutum prohibens alienationem, videtur prohibere & præscriptionem: secundum Barto. in l. vbi lex de fideiuss. & ibi gl. not. Azo. in summ. de vsucap. pro emptore. facit l. alienationis, de verb. signifi.

Statutum ciuitatis, quòd forenses non possunt emere in suo territorio, vtrum mulier inde originaria nupta alibi possit ibi emere? Bartol. determinat, quòd sic: in l. fin. §. iidem rescripserunt mulierem. ad municip.

Statutum, quòd nobilis non possit recipere cessionem contra popularem sub tanta pœna, nunquid possit habere succedendo? per Barto. in l. j. §. sed si iure. ad municip.

Statutum, quòd maritus lucretur tertiam partem dotis, an istud lucrum debeat esse præcipuum illius filij nati ex illa vxore, vel debeat communicari aliis? per Bar. in l. dotem. de cast. pecu.

Statutum, vbi prohibet aliquid facere aut aliquem contrahere, ille faciendo & super hoc iurando, non obligatur per Bar. in l. is, qui bo. de verb. obl.

Statutum loquens de donatione non intelligitur de donatione causa mortis: Bart. in l. filius de dona.

Statutum, quòd nullus possit alienare rem non allibrato. quidam vult facere hæredem non allibratum, an possit per Bar. in l. si ita quis. §. ea. l. de verborum obligationibus.

Statutum prohibens certas personas contrahere, impedit etiam naturalem obligationem. Barto. in l. cum lex. de fideiuss.

Statutum, quòd quis tenetur dare frumentum, liberetur dando tantam quantitatem pro quolibet corbe, quod per pactum huic statuto etiam per iuramentum renuntiare non potest, quia fuit factum in publicam vtilitatem vt ciuitas abundet hominibus, qui possunt soluere collectas, & laborare terras: per Bar. in l. si quis pro eo. de fideiuss.

Statutum, quòd prohibet vnā partem, puta nobiles contrahere, an firmetur contractus iuramento? in l. si quis pro eo. de fideiuss.

Statutum, vt pupillus vel alius minor non contrahat sine certa solennitate, vel si esset facta prohibitio ex parte contrahentis cum eo, certè tunc pupillus vel minor non obligaretur etiam naturali obligatione: Bar. in l. j. de noua.

Statutum, quòd nullus possit emere frumentum sine licentia officialis, de venditore nihil dicit, an idem intelligatur de vendente? videtur quòd sic: l. si. de acceptis.

Statutum, quo filiusfam. vel minor, vel mulier prohibentur aliquid genus contractus celebrare, ita porrigit effectum suum vbique, sicut porrigitur vniuersalis administrationis. Barto. in l. si duo. de administ. tutorum.

Statutum, quòd qui rem suam immobilem vendiderit forensi vel vendenti consenserit, puniatur certa pœna. pone quòd actionem personalem ad rem habebat vel mihi debebat restitui per fideicommissum consensu: quid iuris? vide Bal. in l. Gallus. §. videndum. in fi. de lib. & posthum.

Statu-

Statutum, quod forensis possit emere possessionem, demum est facta reformatio, quod qui dederit tale castrum, debeat habere tali pondere à communi, quid si forensis det, an debeat habere? videtur quod non: quia debet intelligi de habili ad habendum: vt leg. gradatim. §. sed si lege. in contrarium est casus in leg. si quis in graui. §. vtrum. Bart. ibi. ff. ad S. C. Sillan.

Statuta circa iudicia, & primò de insinuatione.

STATVTVM, quod quicumque habet instrumentum testamenti vel codicillorum alicuius rei, valoris x. librarum, vel suprà, debeat illud producere, infra vi. menses animo insinuandi, alias nō valeat, an qui est substitutus pupillo pupillariter, debeat insinuari testamentum? per Bar. in l. is potest. vltra principium de acq. har.

Statutum, quod testamenta insinuentur, alias non valeant, an testator possit remittere istam insinuationem? certè non, per Bar. in l. nemo potest. de leg. j.

Statutum, quod omnis donatio debeat insinuari infra mensem, alias non valeat: modò insinuata infra mensem, sed ab initio fuit res tradita, an impeditur translatio domini? per Barto. in l. cum ita quis. §. ea lege. de verbo. oblig.

Statutum, quod instrumenta donationis debent insinuari infra sex menses, alias non valeant: non infirmatur ipso iure, sed producant exceptionem: per Bar. in l. cum lex. de fideiuss.

Statutum, quod si quis habet instrumentum donationis, testamenti, vel codicillorum. à x. libr. s. teneatur insinuare, quod si tanta quantitas est promissa, vel legata, non inspecto, vtrum debitor sit soluendo vel non, debet illud insinuari: per Barto. in l. qui tabulas. ff. de furtis.

Statutum, quod testamenta insinuentur, alias non valeant, an testator possit remittere istam insinuationem? Bart. in l. nemo potest. de le. j. vbi tenet, quod non, & dicit, quod est casus in d. l. nemo. quia iura pertinentia ad solennitatem, testator non potest tollere. Ad idem quod not. Cyn. Cod. de dona. l. fina. q. legibus præcipientibus insinuationem non potest renuntiari. Nam quæ statuuntur propter euitandam falsitatem, vel pericula non possunt remitti per testatorem vel contrahentem: in l. comparatis. de fid. instr. C. de hoc per Iac. de Bel. in authen. vt ma. cre. & de. §. quia vero. sed istæ solennitates fuerunt conueniæ, vt cessent falsitates: vt leg. iubemus. C. de testam. ergo, &c. de hoc plenè vide per Bartol. an per partem possit renuntiari, in l. modestinus. ff. de solu. vtrum per iuramentum possit tale pactum confirmari, per eundem in l. si quis pro eo. de fideiuss. & circa hoc vide in l. ij. vt le. nomin. cau. in quibus ll. tenet quod non.

Statuta circa præscriptiones.

STATVTVM, q. si quis non petierit suum per decennium, præscribatur, & quærat dominium possidendi, an intelligatur de directo? & dic quod sic, quia illud vltra ius commune debet statutum operari. l. j. ad municip. hoc tenet Bar. in l. ij. Cod. de vsucapionibus.

Statutum, q. in seruitutibus non habeat locum præscriptio, nisi certo modo, intelligitur in seruitutibus inducendis. Secus in tollendis: quia statum iuri communi: vt l. 3. de vsucap.

Statutum, præscriptio quæ inducitur per statutum qualiter interrumpatur? dic q. per solam citationem: Bar. in l. in omnibus. de act. & oblig.

Statutum, q. diuisio possit peti non obstante cursu cuiusunque temporis, debet intelligi durante comunione. Secus si præscriptum est diuisioni. ff. pro dote. l. si. cum ibidem alleg. pro glo. secundum Bar.

Statutum, q. non petentes debitum infra tantum tempus cadat à iure suo, qualiter currit ista præscriptio? certè vera negligentia non petentis. leg. si rem alienam. ff. de vsuc.

Statuta circa exceptiones & appellationes.

STATVTVM, q. non possunt opponi nisi certæ exceptiones, non tamen excluduntur similes, aliæ legitimæ in corpore iuris, siue in statutis inclusæ: per Bartol. in l. ij. quod vi aut clam, per canonistas, de offic. deleg. c. ex parte. el. ij. facit gl. not. in lita nobis pudor. de adul. C.

Statutum, an ab iniquitate iudicis, vel statuti possit appellari? per Bar. in l. fin. de appel. & l. omnes populi. de iust. & iur.

Statutum, quod causæ debeant committi in arbitratos, poterit appellari à sententia eorum, secundum Bart. in l. j. in fi. ff. qui appel. non licet. per l. fin. C. de iudiciis.

Statutum, quod principalis verè contumax non appellet: si est contumax. procurator an possit principalis appellare. Bar. in l. neque erranti. de fideicom. liber.

Statutum, quod condemnatus pro violentia possit appellare, quidam est condemnatus, quia congregauit homines, an videatur condemnatus pro violentia? per Bar. in l. ij. ad l. lul. de vi pri.

Statutum, quod nulla possit opponi exceptio, nisi nullitatis, vel falsitatis, an quis poterit opponere illas, quæ permittuntur per aliud statutum? videtur quod sic, per gl. not. in l. serui nomine. de vsucap. ar. illius gl. iuncta l. cum tex.

Statutum, inferioris, quod fit in fraudem appellantis, quæ interponitur ad superiorem non valet: vt extra de iure iur. c. venientes. Bar. in l. quæ sub cōdi. de condit. insti.

Statuta iudicialia diuerforum casuum.

STATVTVM, quod testamenta mādentur executioni, sicut sententia, per Bar. in l. filio præterito. ff. de iniust. rupt. & ir.

Statutum, quod per liberam personam quærat nobis actio, an quæratur utilis vel directa? per Bar. in l. j. §. sublata. ff. ad Trebel.

Statutum, quod arbitri reneantur acceptare, & apponit pœnam si excusat, an recusando incidat in pœnam? certè sic, nisi faciat causa euitandi suum damnum: vt ff. ad Trebel. l. apud Iulianum, in prin. & l. cogi. §. si quis per Bar.

Statutum continet certam pœnam, iudex dicit: condemnno te ad pœnam contentam in statuto: certè valet ista sententia: per Bar. in l. iudex. posteaquam de re iudicata.

Statutum, quod iudex teneatur ad petitionem partium causam committere consilio sapientis, quod si causa nullum habet dubium, non teneatur committere. vt l. ille aut ille. §. si. de leg. 3. per Ia. de Are. vide circa hoc Bar. in l. j. §. si plures. de exercit.

Statutum, de causis compromittendis, si non procedit libellus, quia est ineptus, nō procedit compromissi petitio, secundū no. in l. sed patronus. de iure iur. & per Bar. in l. ambitiosa. de decre. ab ordi. facien.

Statutum, quod schedulæ aliorū manu notarij subscriptæ publicentur, an poterit peti publicari hæres, qui fecit schedulam scribendo voluntatem defuncti? & tradit

tradit notario, qui se subscribat, dicēs actus, &c. per Bar. in l. j. §. ex illata quoque. ad l. Cor. de fal.

Statutum, quod contumaces condemnati non condē-
nentur appellantes. quidam est condemnatus, vt cō-
tumax appellet, & dicet se non fuisse contumacem,
quia non fuit ritē condemnatus, citatus audiri cer-
tē debet, secundum Bal. in l. 4. §. condemnatum. de
re iudic.

Statutum, quod iudex teneatur sequi consilium sapien-
tis, an potest à sententia sua appellari? per Bart. in l.
si venit, de re iudic.

Statutum, quod principaliter citatus debeat compare-
re, aliter habeatur pro confesso, tutor vel procura-
tor citatus non comparuit, an habeatur pro confes-
so? Bar. in l. neque erranti. de fideic. lib.

Statutum, quod si creditor steterit per x. annos, quod
non petierit, non videtur posse renuntiari. Bar. in l. j.
de vsuc.

Statutum, quod si creditor non petierit debitum infra
certum tempus, cadat iure suo, tollitur obligatio ci-
uilis effectus naturalis. Et si dicitur de vno, non au-
diatur, nulla obligatio tollitur: sed via agendi. Bar. in
l. j. §. si viam. de vsucap.

Statutum, loquens de causis compromittendis inter
consanguineos, quod venditor potest petere, si est
quæstio inter emptorem, cui ipse vendidit, & con-
sanguineum ipsius venditoris, per l. procur. §. procu-
rem ra. habe.

Statutum, quod petens debitum incidit in pœnam,
quod si opponit compensationem debiti solui, vide-
tur quod incidit in pœnam, secundum Bar. in fi. rem
ra. haber.

Statutum, quod si quis non soluerit collectas, non au-
diatur, neque in ciuili, neque in criminali. Contingit,
quod non soluens collectas, fuit percussus: an iu-
dex possit inquirere de tali percussione? per Bart. in
l. non solum. §. quamquam. de iniur.

Statutum, quod si quis produxerit exceptiones contra
instrumentum, nec probauerit, puniatur in tantum.
aliquis modò opponit per procuratorem, & nō pro-
bavit, dico quod ille puniatur verē: quia ille agit,
nec debet inspicere, an verba loquantur in personam,
an in rem, per Bar. in l. sed si vnus. de iniur.

Statutum, quod si quis cadat à iure suo, si debitum non
petierit, &c. an cadat precario, quod possidet per
debitorem? videtur quod non, vt l. si alienam rem. de
pig. act. secundum Bar.

Statutum, quod causa debeat committi cōsilio sapien-
tis, si ille omittit, an sit committenda alteri? per Bar.
quod sic. in l. j. §. si plures. de exercito. quia statutum
loquitur in genere, quod perire non potest. vbi, &c.

Statutum, quod accusatus vel inquisitus non possit de-
clinare forum, vel iurisdictionem potestatis vel ca-
pitanei, & si alia fecerit, possit impunē offendi, quod
si filius, vel monachus, vel clericus est accusatus, &
ipsi non declinabunt iurisdictionem potestatis, vel
capitanei, sed Abbas vel superior, & eodem modo
pater declinabit pro filio pro suo interesse: secundū
Bar. in l. pe. ad crimen. de publi. iud. & adde per eun-
dem in l. ij. eod. tit.

Statutum, quod nulla cōdemnatio fiat à capitaneo, nisi
prius fiat depositum per reum, quid si cōdemnauit,
& non est factum depositum, sed est in causa leui?
Bar. q. non tenetur. vt l. leuia. in fi. de accu.

Statuta circa maleficia, & primò de bannitis.

STATUTUM, quod bannitus non audietur tam in a-
gendo quàm in defendendo, per Bar. in l. cum mu-

lie. solut. matrim.

Statutum, quod bannitus possit impunē offendi, vtrū
pendente quæstione nullitatis banni intelligitur su-
spensa potestas offendendi? Bar. in l. iij. §. si prius. de
acq. pos.

Statutum, quod bannitus à centum libris suprā, possit
impunē offendi, quidam est condemnatus duobus
bannis, vno in quinquaginta, alio quinquaginta, cer-
tē non potest offendi: per Bar. in l. in testamento. §.
si duo. de condi. insti.

Statutum, quod bannitus non possit agere, nec accu-
sare, an possit officium iudicis intentare: per Barto.
in l. non solum. in fi. de iniur. per Honor. in l. j. si tu-
tor non ges.

Statutum, quod bannitus non possit reuerti ad ciuita-
tem infra x. annos, nisi habuerit pacem ab hærede of-
fensi, an si filius abstinuit se ab hæreditate paterna,
possit facere pacem bannito? per Bar. in l. si filius qui
patri. de vulg. & pup. in fi.

Statutum, quod Titius, filij & nepotes sint rebelles, de
quibus nepotibus intelligitur? certē de natis in vita
Titij, non de natis post mortem: per l. Titius. de suis
& legit. Bar. ibi.

Statutum, quod Titius, & omnes de domo sua sint re-
belles, an comprehendantur filij naturales? Bart. q.
non, in l. si. de verb. sign. nisi in statuto sit expressum
aliquod verbum naturalitatis: iam tantum est dicere
de domo, quantum de tota cognatione. Sed cōstat,
q. non est cognatus, dicit ipse non. Pro hoc vide de
verb. sig. l. permutatio. §. familiar.

Statutum est in ciuitate fauore creditorum, quod de-
bitor bannitus vel excommunicatus condemnatus
de debito nullum contractum possit facere, donec
soluat. contingit, quod talis debitor contraxit, post
ea soluit, certē talis contractus cōfirmatur: per Bar.
in l. cum vir prædium. de vsuc.

Statutum, quod banniti possint definitiuē condemna-
ri, etiam absentes, quidem est condemnatus, & ab-
sens, & moritur, an pœna transit ad hæredes? & vide-
tur q. non, per Bar. in l. ex iudiciorum. de accu.

Statutum, quod banniti possunt extrahi de banno solu-
ta certa quantitate: per Bar. in l. si quis seruus. de cu-
stod. reo. & plenius in l. Domitianus. ad Turpil. per
eundem.

Statutum, quod quis possit occidere patrem bannitū,
non valet. per Bart. in l. si adulterium, cum incestu.
§. liberto. de adult. Non obst. l. minime. de religio.
quia ibi est propter immanitatem criminis.

Statutum, quod bannitus possit impunē offendi, & oc-
cidi. quidam bannitus fuit captus à familia, vtrū
possit impunē occidi in manibus familiarum? per Bart.
in l. 3. §. transfugas. ad l. Coru. de sic.

Statutum, quod banniti rebanniantur, an videantur re-
stituti vel habere simplicem indulgentiam? per Bar.
in l. j. §. si quis, vlt. de quest.

Statutum, quod banniti possint impunē offendi, mo-
do dum esset captus à familia inimicus suus, inter-
fecit ipsum, per Bar. in l. laqueum. de acq. re. do.

Statutum, quod quicumque duxerit bannitum in per-
sonam, habeat quinquaginta à communi. quidā po-
testas duxit de comitatu: per Bar. in l. si is, qui. de ac-
qu. rer. dom.

Statutum, quod elapso termino banni possit impunē
offendi, potestas banniuit quendam, si non veniret,
infra tertiam diem, bannitus est Florentiæ modo
elapsi sunt duo dies, & certum est quod in vno die
non potest venire, an possit impunē occidi? per
Barto.

Bart.in l.cùm ita stipulatus.de verb.oblig.
 Statutum,quòd bannitus à centum libris impunè pos-
 sit offendi,si vnus est bannitus pro vno in quinquaginta & pro alio in quinquaginta,nō offenditur impunè:per l.vbi fideiussor.de solut.per Bar.
 Statutum,quòd receptans bannitum puniatur in certa quantitate, an si recepat agnatum bannitum puniatur?per Bar.in l.fi.de recep.
 Statutum,quòd bannitus possit impunè offendi, an debeat inspicere vtrum sciebat eum bannitum, vel nō? certè non,per Bar.in l.fi.de crimine expila.hære.
 Statutum, quòd si quis fuerit condemnatus de furto vltra centum libras,ponatur in banno,quidam fuit accusatus quòd verberauit Petrum, & quòd furatus fuit sibi bouem, condemnatus à iudice in ducētis,an debeat poni in banno? certè ista sententia debet diuidi, hoc est haberi consideratio in quantum veniebat condemnandus pro furto, & in quantum pro verberatione:arg.gl.in l.fi ex falsis. de transact. C.per Francisc.de Aret.
 Statutum, quòd bannitus non audiatur, nec agendo nec defendendo.bannitus agit contra bannitum.dicit ille: tu non potes agere,& alius dicit:tu non potes excipere,quid iuris? vide Barto.in l.cùm mulier. solut.matrimo.
 Statutum,quòd qui ceperit bannitum, habeat centum. aliud statutum est, quòd homines communis debeant trahere ad inuicem,& capere bannitos. quidam iuit ad capiendum bannitum, cùm bannitus aufugeret, leuauit rumorem. rustici audientes traxerunt, & acceperunt bannitum, vtrum debeat habere præmium?quid si officialis capit: vide Bartol. in l.fi quis in graui. §. vtrum. ff. ad S. C. Sillan.
 Statuta de duplicatione pœnarum.
 ¶ STATVTVM, si quis cōdemnatus in tantū, non soluerit, condemnatur in quarto pluri. alio statuto cauetur, quòd condemnatus ex maleficio in centum, si non soluerit infra mensem, decapitetur. & si condemnatus est in quinquaginta, si non soluerit infra dictum terminū, amputetur sibi manus. modò quidam fuit condemnatus in quinquaginta, nō soluit, an condemnatus est in quarto pluri? vide Bar.in l.i. ff. de in lit. iuran.
 Statutum,quòd de maleficiis commissis de nocte pœna duplicetur, non habet locum in verbis iniuriis: per Bart. in l. aut facta. de pœn.
 Statutum, quòd si maleficio committatur in ecclesia, vel eius domibus pœna duplicetur, alio statuto cauetur, quòd si quis commiserit sacrilegium, puniatur in mille. quidam commisit sacrilegium in ecclesia, sacrum subrahendo, an pœna duplicetur? per Bar. in l. aut facta. §. locus. de pœn. & respondetur, quòd non.
 Statutum, quòd percutiēti in platea, vel de nocte, pœna duplicetur: idem, si in festo vel die feriata, quidā percussit de nocte, in platea, & in festo, an pœna duplicabitur ex qualibet qualitate? vide plenè per Bar. in l. sanctio. ff. de pœn.
 Statutum, quòd contra negantē pœna duplicetur, quid duplicabitur? vide per Bar. in l. sanctio. ff. de pœn.
 Statutū dicit, quòd pœna duplicetur, an in duplo infit simplū, & dicit, q̄ sic: Bar. in l. interpretatiōe. de pœn.
 Statutū, quòd nobilibus delinquentibus sit pœna quadrupli: per Bar. in l. qui ad tempus. de decurio.
 Statutū, quòd soluat pœna duplū, vnum simplū est rei persecutorie, aliud pœnale: in l. hoc edito. de publicia.
 Statutū, quòd nobilis puniatur pœna quadrupli eius,

in qua puniretur popularis. accidit quòd nobilis deliquit de nocte, vel in platea, vbi duplicatur pœna, an duplicabitur pœna simpli vel maleficii sic qualificati? per Bart. in l. i. §. fi. ff. si fam. fur. fec. dicatur.
 Statutū, quòd in maleficiis commissis de nocte duplicetur pœna, & nox intelligatur à primo sono cāpanæ quæ pulsatur de sero, vsque ad sonū cāpanæ, quæ pulsatur de mane. modo quidā cōmisit delictum in tali loco, in quem sonus cāpanæ non corrigitur, & fuit de nocte, in veritate, quæritur quid iuris: vide per Bar. in l. i. §. hoc autē senatus cons. ff. ad S. C. Sil.
 Statuta circa concordiam & denuntiationem.
 ¶ STATVTVM, quòd qui occidit, si non habuit pacem ab hærede, &c. vtrum debeat habere ab omnibus, aut ab vno? per Bar. in l. eadem. §. Cato. de ver. obli.
 Statutum, loquens de pace, an habeat locum in patre, qui fecit pacem de iniuria facta filio? per Bar. in l. sed si seruus. §. filio. de iniur.
 Statutum, quòd villa debeat denuntiare maleficia infra certos dies, quòd si alius interim accusauerit, excusatur, per Bar. in l. i. §. eleganter. de lib. agno.
 Statutum, quòd syndicus teneatur denuntiare maleficia, nunquid teneatur denuntiare illū, qui offendit eum qui licitè potuit offēdi, Bar. quòd sic in l. si quis in graui. §. si maritus. ad Silla. facit de publicā. l. fi. §. diuus.
 Statutum, quòd syndici teneantur denuntiare maleficia, maleficio est commissum in loco abscondito, vbi homines rarò accedunt, an excusetur si denuntiat infra tempus, per Bar. in l. semper. §. hoc interdicitur. quod vi aut clam.
 Statutum, verba statuti inspicienda sunt, quia aut dicit si habuerit remissionem, & tunc habenti poterit fieri remissio: vt l. athletæ. de excu. tu. & l. inf. de iniur. §. fina. aut dicit statutum, quòd habeat pacem vel concordiam, & tunc requiritur, quòd fiat præsenti, vel alio recipienti pro eo legitime, tunc pars dicitur præsens, vt l. i. de pac. secundum Bar. in l. athletæ. de excu. tur.
 Statuta maleficiorum diuersorum casuum.
 ¶ STATVTVM, quòd quicunque opponit, quòd talis sit spurius puniatur in tantum: per Bar. in l. Seius & Augerius. ad l. Fal.
 Statutum, quòd si quis fecerit tale maleficio, condemnatur in tantam quantitatē, & si non soluerit, puniatur corporaliter, putā in amputatione manus, vel pedis, an si est condemnatus, possit dare fideiussorē: per Bar. in l. 3. §. qui statulibe. & l. 2. de custo. reo. per eundem melius, quā alibi in l. item libertus. C. qui bus mo. pig. vel hypot. solu.
 Statutum, quòd clerici aliquid faciant, quod si non faciant cōsanguinei, puniantur in tāta pœna: per Bar. in l. i. de iis, quæ pœn. no.
 Statutum, quòd Potestas non possit cognoscere de maleficiis commissis ante tres menses vel post: nūquid si filius est subrogatus in loco primi potestatis mortui in officio, computetur tempus à se ipso, vel à primo. per Bar. in l. 3. §. hi, qui. in simili vide in l. 4. de dā. infec. per eundem in prin.
 Statutum, quòd possit quis impunè offendi, an, pendente appellatione, possit offēdi: certè non: per Bartol. in leg. i. nil nouare ap. pen. & leg. qui in latronibus. de testa.
 Statutum, quòd inuentus cum armis, soluat decem, stetur relationi familie actoris, modò vnus solus de familia dicit inuenisse talem cum armis, an stetur dicto istius solius: dicit quòd sic: per tex. in l. i. §. fa-

milia. de vi, & vi ar.
 Statutum puniens expellentem aliquem de possessione rei: nam siue apprehenderit siue nō, tenetur pœna statuti, nisi ex mente statuti colligeretur quod in expellente apprehendēte voluit loqui, vt quia diceret expellentem teneri ad restitutionem possessionis, & c. vt leg. 3. §. si tu. de vsucap. facit l. Barsator. C. de fideius.
 Statutum, quod si quis fecerit insultū cum armis, quāuis habeat arma ad latus, teneatur pœna statuti per Bar. in l. idem. §. armis. de vi, & vi ar.
 Statutū, si quis fecerit insultum ad domum, sic puniatur, quis fecit insultum ad domum discoopertam, siue detectam, an habeat locum pœna statuti: & secundum significationem dialecticam, videtur, quod non: quia domus consistit ex tribus, scilicet pariete, fundamētō, & tecto, vnde cum deficit vnum, & c. secundum l. videtur, quod sic, quia consistit ex duobus, scilicet ex fundamento & pariete, & nil dicitur de substantia superficiali, vt l. eum, qui ædes. in gl. ff. de vsuca. tamen communis appellatio includit tectum: nō puto habere locum: vt l. sciendum. §. illud. de ædil. edi.
 Statutum, quod si quis extraxerit frumentum, puniatur in tantum, quidam extraxit farinam, an teneatur: & videtur quod non, quia ex quo non potest reduci ad frumentum, non continetur eius appellatione, per Din. in l. quācumque. §. illud. de leg. 3.
 Statutum, quod quicumque vult desistere ab accusatione, soluat tantum cōmuni & possit desistere, modo quæro accusaui aliquem de pluribus delictis vno libello, & volo desistere, an soluam pro vna accusatione, an pro pluribus: per Bart. in l. libellorum. §. illud de accus.
 Statutum, quod qui fecerit sanguinem in platea: amputetur sibi manus dextra, si ille, qui fecit sanguinē non habet manum dextram punietur extra ordinē: per Bar. in l. hoc accusare. §. omnibus, in fi.
 Statutum, quod pro adulterio imponit minorem pœnam, per Bart. in l. si adulterium cum incestu. §. stuprum.
 Statutum, quod punit portantes arma: per Bar. in l. 1. ad l. Iuliam de vi priua. & l. 1. in prin. de acquirenda possessio.
 Statutum, quod si quis occiderit aliquem & c. non verificatur, nisi morte secuta: per Bar. in l. 2. §. diuus. ad l. Corn. de sic.
 Statutum, quod qui non probauerit deducta in accusatione, condemnatur in decem lib. vtrum eadem sententia, qua absoluit reum: poterit iudex condemnare accusatorem: per Bar. in l. athletas. ff. de fal.
 Statutum, quod si quis fecerit falsum instrumentū, puniatur magna pœna: pro aliis falsis minori, aliud est: si accusaretur ob obreptionem falsi, & aliud, si accusatur quod fecit fieri falsum instrumentum: de quo in l. si quis obrepserit de falsis.
 Statutum, quod quicumque duxerit hominem in forum communis, habeat tantam, an valeat: per Bar. in l. 1. ad l. Fabiam de plag.
 Statutum, quod committens maleficium cōdemnetur in mille libris & stet ad confinia per 10. annos à die latæ condemnationis. quidam fecit homicidium, & pendente decennio facit aliud maleficium, an secundum decennium intelligatur à die finiti primi decennij, vel quando: per Bar. in l. senatus. §. quāquam. ff. ad Turpil.
 Statutum, quod de carceratis relaxandis, non porri-

gitur ad carceratos ob. crimen falsi: per Bar. in l. Lucius. ff. ad Turpil.

Statutum, quod sufficit probare maleficium quoddam per publicam famā, qualiter intelligemus publicā famā: per Bar. in l. de minore. §. si. de quæstionibus.
 Statutum, quod committens maleficium, etiā absens possit condemnari, habetur pro confessio, si est citatus: & contumax, & patitur se poni in banno. per Bar. in l. quæstionis. de quæstioni.

Statutum vnum est, quod contumax habeatur pro confessio, secundum quod testes examinati contra magnates non possint redargui de falso, contigit quod testis est examinatus contra magnatem, & fait contumax: & passus est se poni in banno: an possit condemnari: per Bar. in l. absentem. de pœn.

Statutum, quod testis de falso testimonio possit infra mensem accusari, alio statuto cauetur, quod quis possit de falsitate accusari infra decem dies, an vigore vltimi statuti possint testes accusari post mensem infra decem dies: per Bar. in l. sanctio legum. de pœni.

Statutum, quod qui fecerit falsum instrumentum coneretur, an si quis falsificauerit acta, puniatur: videtur quod non, per Bar. in l. in fraudem. §. neque. de iure iur.

Statutum, quod delinquentes in ciuitate confederata, possint apud nos puniri: per Bar. in l. non dubito, de capti. & postlimi.

Statutum, quod si condemnatus non soluerit infra decem dies, amputetur sibi lingua, quidam fuit captus & infra decem dies non soluit, fuit factum statutū, quod omnes banniti retro per annum possint rebanni, siue in hauerē siue in persona sint banniti, soluta certa quantitate, an iste existens in carcere, si soluat dictam quantitatem, & petat se rebanniri, possit, per Bar. in l. si is qui pro emptore. de vsuca.

Statutum, quod quicumque fecerit quominus possessiones alterius locentur, puniatur. quidā prohibuit laboratoribus, ne laborent, quid iuris: per Bar. in l. 1. §. i. ff. ne vis fiat ei.

Statutum, quod prohibet portare perlas, quædam portauit perlas fictas, quid iuris? Bar. in l. 1. de fonte. tenet, quod non tenetur pœna statuti, ar. d. l. quia debent esse naturales, & veræ, & non fictæ, & compositæ.

Statutum, quod quis puniatur aliud est, si dicatur, quod quis puniatur pro homicidio in mille, aliud, si dicatur quod homicida puniatur in mille: vt l. aut qui aliter. §. hoc interdictum. quod vi aut clam.

Statutum, quod qui miserit gentes in aliquem locum debeat confinari, ad quem locum debeat mittere: per Bartol. in l. semper. §. hoc interdictum. quod vi, aut clam.

Statutum, quod qui offenderit non subiectos huius ciuitatis, puniatur in x. libris ad plus, an istud statutū, prout respicit clericos, sit contra libertatem ecclesiæ: per Bartol. in l. 1. §. quæ oneranda. qua. re. ac. non datur.

Statutum, quod si homines de contrata, non ceperint malefactorem, puniatur in tantum, an solutio vnius liberet omnes: Bar. videtur dicere, quod sic, in lex maleficiis. §. 1. de act. & obl.

Statutum, an damnatus ex forma statuti sit infamis, per Bar. in leg. cessat. de act. & obl. & l. infamē. de publi.

iudi.
 Statutum, quod repertus portare aliquid indeuctum, perdat asinum, & illud quod portat si porrat quædā licita,

licita, & quædam illicita, & ignorat illicita, quod nō perdat animalia, & alia per Bar. in l. cotem. §. domi- nus. de pu.

Statutum, quod pro tali delicto domus publicetur, an publicetur instrumentum domus vel fundi: per Bar. in l. interdum. §. idem, de public. & vect.

Statutum de armis portandis, de frumēto non extra- hendo, an forensis excusetur: per Bar. quod non. in l. interdum. §. licet. de publica.

Statutum, quod non licet extrahere blada, an semen lini poterit extrahi: per Bar. in l. triticū. de ver. obli.

Statutum, quod si quis intraverit rem alterius, soluat domino centum. aliquis intravit rem, hæreditate iacente, & postea hæres adiit, an poterit petere illa centum: habes quod nō, in l. 3. §. hoc edito. de neg. gest. per Bar. in l. si ex re. §. illud. de stip. seruo.

Statutū, quod quis soluat centum pro vulnere, mille pro homicidio, contigit quod accusatus de vulnere dedit fideiussorem de iudicio fisti, & iudicato soluēdo, postea vulneratus est mortuus, an fideiussor teneatur: per Bar. in l. fideiussori.

Statutum, quod potestas teneatur facere inquisitionē quandam in principio sui officij, per Bar. in l. furto- rum. quæ est l. 2. de fur.

Statutum, quod pro primo furto puniatur in fustiga- tione, pro secundo amputentur auriculi, pro tertio suspendatur, si simul furaretur plures res, an totum dicetur vnum furtum: per Bar. in l. eum, qui. §. idem dicit. de furtis.

Statutum, quod si quis percussit aliquē in platea, am- putetur sibi manus. modo aliquis percussit vñ plu- ribus percussionebus, an amputetur plures manus: per Bar. in l. vulgaris. ff. de fur.

Statutum, quod si quis intraverit, vel occupaverit rem alienam puniatur in tantum, quod non est necesse, quod sciat suum non esse: per Bart. in l. falsum. §. bal- neum. de fur.

Statutum, quod si quis luserit ad azardum, puniatur in decem. lusi vno sero cum pluribus, & pluries vici, & perdidit, an videatur plures ludij, & plura delicta: vi- de per Bar. in l. inficiando. ff. de furtis.

Statutum, quod nullus possit ducere ultra tres famu- los, vnus duxit viginti, certē vnum est delictum: per Bar. in l. inficiando. de fur.

Statutum, quod nemo possit habere ad conuiuium vl- tra septem personas, si habuit quadraginta, vel se- xaginta, vnum delictum est: Bar. in l. inficiando. de furtis.

Statutum, quod potestas possit cognoscere de malefi- cio retro facto per annum, fuit factum maleficium occultē, post annum venit in notitiam potestatis, an possit cognoscere: per Bartol. in l. si quis test. lib. cēle. ius. sue.

Statutum, quod pro homicidio sit pœna cētum libra- rum, aliquis est punitus pœna statuti, an poterit ac- cusari. l. Cornel. de sic. vel puniatur in corpore, per Bar. in l. 4. vi. ho. rap.

Statutum, quod si quis produxerit falsos testes, punia- tur in tantum, an habeat locum, & si vnum testem produxit: per Bartol. in leg. ait. prætor. §. idem ait. vi. bon. rap.

Statutum, quod pro quolibet verbo iniurioso quis pu- niatur in tantum, qualiter intelligatur verbum, & qualiter intelligatur iniuriosum, per Bart. in l. item apud. §. conuiuium. de iniur. & in consilio, quod in- cipit. domina Neria.

Statutum de eo, qui fecerit insultum ad domum, vide- tur verificari si venerit in limine domus: per Bar. in l. item apud. §. conuiuium. el. 2. de iniuriis.

Statutum, quod occidens puniatur in mille, ita quod medietas applicetur filiis occisi, an videantur adire hæreditatem accipiendo medietatem: per Bar. in l. quæsitum. de sepul. vio.

Statutum, quod qui fugerit ante familiam, puniatur, ac si fuisset inuentus cum armis. Item pro armis est statutum, quod duplicetur pœna de nocte, an fugiēti de nocte duplicetur pœna: per Bartol. in leg. 1. de recep.

Statutū, vbi pro delicto puniatur pœna pecuniaria, ad- mittitur ad accusandū quilibet de populo: per Bart. in rub. de po. ac.

Statutum, quod si quis iurauerit per corpus Christi, puniatur in centum, vel si quis intraverit cancellos maleficiorum, puniatur in centum, & similia, quia non respiciunt ista offensam certæ personæ, sed ma- los mores, quilibet potest accusare: per Bar. in l. i. de pub. iudic.

Statuta, quæ alterant pœnam maleficij, vel falsitatis, vel similibus delictorum, an desinant esse publica: per Bar. in l. i. de pub. iudic.

Statutum, quod qui recusauerit iurisdictionem Pote- statis, vel capitanei, possit impunē offendere, vtrum sit pœna capitalis. per Bar. in l. 2. de publi. iudi.

Statutum, quod si aliquis absciderit alicui aliquod mē- brum, sibi abscindatur, quidā abscidit digitū, quali- ter intelligatur: per Bar. in l. 2. in fi. de pub. iudi. & circa hoc per Bald. vide in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugi.

Statutum, quando imponis pœnam propter certā qua- litatem, vtpotā si nobilis interficiat popularem, pu- niatur in tantum, vide per Bar. in l. denuntiassē. §. quid tamen. de adult.

Statutum, quando permittit aliquem impunē occidi, multo magis permittit impunē verberari: per Bar. in l. nec in ea. de adul.

Statutum, quod quis possit impunē offendere ingre- dientem in possessionem, quidam ingressus est, & aufugit, me aggredientem extrā possessionem, per- cussi, certē facio impunē: vt l. quod ait. §. quod ait. de adulte.

Statutū, quod Potestas pro furto possit imponere pœ- nam, an erit mulcta, vel pœna, ex quo non est limita- ta: per Bar. in l. si qua pœna. de verb. signifi.

Statutum, quod inducit nouum nomen delicti, vtrum dicatur delictum: per Bar. in l. 1. de pub. iudi.

Statutum, quod restringit accusationem alicuius pu- blici delicti, an desinat esse publicum: per Bar. in l. fi. de publi. iudi.

Statutum dicit, quod quilibet possit accusare de certo crimine, an sit publicum ex quo dicit quilibet: per Bar. in l. 1. de pub. iudi.

Statutum, quod imponit duas pœnas, vnam capitalem, aliam civilem, alternatiuē, an sit crimen capitale: per Bar. in l. 2. de pub. iudi.

Statutum, quod pro homicidio imponatur pœna pe- cuniaria, an poterit interuenire procurator. Bart. q. ex parte rei, ex parte accusatoris est distinguen- dum: vt l. licet, de procu. in prin. secundum Bar. in l. penul. §. ad crimen. de pub. iudi.

Statutū, quod pro pœna pecuniaria imponatur corpo- ralis, an possit interuenire procurator: per Bar. in l. pe. §. ad crimen. de pub. iudi.

Statutum, quod qualiscunque admittatur persona ad accusandum. Item si diceret, qualiscunque senten-

tia arbitri mandetur executioni, intelligitur tātum de persona habili: secundum Hono. in l. 2. §. prator. in glo. l. sciendum. ff. qui satis. cog.

Statutum, quod quicunque percusserit in platea, puniatur in tātum, & quicunque percusserit extra plateam, puniatur in minus. Quidam existens in platea percussit cum arcu, seu sagitta eum, qui erat extra plateam, quia poena puniatur: per Bartol. in l. prima, vbi de cri. agi oportet. & quis locus veniat describendus, in accusatione: veritas est, quod si statutum loquitur de percussione, est locus, vbi est percussio. Si de sagittante, est locus vbi sagittauit: & ita dicas in poena.

Statutum, quod homines non possint tenere bestias in talibus partibus infra certos terminos, in alia parte possunt. accusatus est quis quod tenuit, sed non est dictum nec probatum, quod infra terminos, & in parte prohibita. certè non potest sequi condemnatio. Bar. in l. non solum. §. sed vt probari. per gloss. ibi de no. oper. nun. & vide plenè ibi, quando statutū punit in certa parte, & in certā parte non.

Statutum, quod nobilis sub certa poena non possit intrare palatium, nisi tempore consilij, accusatur quis quod intrauit diuersis vicibus, nobilis probat quod fuit factum consilium illo mense, & dicit se intrasse tempore consilij, quid iuris? Bartol. in l. non solum. §. sed vt probari. de no. ope. nun.

Statutum, vt Potestas futurus habeat arbitrium in puniendis maleficiis, eligit Potestas durante officio, præsente Potestate, an habebit tale arbitrium. per Bal. in l. dies cautionum. de dam. infec.

Statutum, quod si vicini non reperiunt malefactorem, &c. per Bar. in l. si tertius. de aqua plu. ar.

Statutum, quod pater teneatur soluere filio delinquenti, si filius fuerit condemnatus, de delicto, propter cōtumaciā, an sufficiat cōtra patrē: vide per Bar. in l. cū filius. de ver. sig. & per eū, in l. 1. quādo. ex fac. tu.

Statutum, quod in maleficiis possit perueniri ad condemnationē non obstante aliqua iuris solemnitate, dummodo constet de maleficio: testes fuerunt examinati die veneris facti, quæritur nunquid poterit perueniri ad condemnationem: Bartol. in l. 1. de test. mili. & quid importent verba, iuris solemnitate. vide ibi plenè.

Statutum, quod si quis fuerit derobatus, quod villa teneatur restituere damnum robato, & stetur eius iuramento de æstimatione damni. l. si cū exceptione. §. 1. quod me. cau. in l. diuus Traianus. de testa. mili.

Statutum, quod dominus teneatur pro delicto cōmisso à famulo suo. quæro, an teneatur dominus pro delicto commissio ante, quā esset famulus suus pro hoc, in delictis. §. si extraneus. de noxa. Quid autē si dicit statutum, quod teneatur pro delicto famuli. Bar. in l. Titius. de test. mili. dic. cogita.

Statuta vltimarum voluntatum.

¶ **STATUTVM** quod filia dotata nō succedat, quousque existerit aliquis masculus. contingit, quod tempore mortis superest aliquis masculus, qui postea mortuus est sine liberis, hæreditate patris adita, vtrum filia possit aliquid petere de hæreditate paternā? per Bar. l. in l. si filius. §. quando in pendēti. ff. ad Tertull. quod tene menti, quia statutum dicit, per verbum. statibus, vel per verbum vixerit, quod etiā si filius non possit succedere, nihilominus scēmina non venit, si extat masculus.

Statutum, quod filia dotata non succedat extantibus

masculis, an dicatur filia esse sua? certe non, per Bar. in l. 1. §. sciendum. de suis & legit. & in l. seruo legato. §. si testator. de l. 1. & per Bald. in l. cunctos populos. C. de sum. tri.

Statutum, quod filia dotata à patre, non succedat, per Bart. in l. Titio centum. §. Titio genero. de condi. & demon.

Statutum, quod loquitur de pupillari, non verificatur de breuiloqua, quia est tertium genus de per se, in l. iam hoc iure, in verbo, abstractum, de vulg. & pup.

Statutum, quod mulier à patre dotata, non succedat, intelligitur dotata à patre, vel si est tradita nuptui, vel desponsata, vel destinata sub certa dote: per Bar. in l. qui pupillam. de adulte.

Statutum, quod filia dotata non possit venire contra testamentum patris, an idem sit de nepote: Certè casus est, quod sic: de mi. test. l. qui iure mili. cum l. seq. Bar. in l. liberorum. de ver. sign.

Statutum, an ille, qui non est capax de iure, possit institui, per Bar. in l. 3. de testa.

Statutum, quod extantibus filiis masculis scēmina nō succedat, & sunt tres masculi, & vna scēmina. duo ex masculis repudiauerunt, an accrescant alteri portiones istorum, vel an succedat scēmina: per Bart. in l. mulieri, & Titio. de condi. & demon.

Statutum, quod prohibet minorē viginti quinque annis testari, quæro, an poterit codicillari: Dic quod non, per l. 2. de leg. 1. Bar. in l. 2. de leg. 1.

Statutum, quod filia scēmina non succedat quousque supersunt masculi, & masculi sunt mortui, venit filia, & vult succedere, an possit: per Bar. in l. Titius. de excu. tu.

Statutum, quod occidens puniatur in mille, ita quod medietas applicetur filiis occisi, an videantur adire hæreditatem accipiendo medietatem illam: Bar. in l. quæsitum. de sepul. vio.

Statutum, quod filia scēmina non succedat, sed debeat dotari, an possit petere statim: Bar. remittit ad l. Titio centum. §. ante nuptias. de condi. & demon. & ad id, quod nō. in l. sancimus. C. de nupt.

Statutum, quod filia dotata non possit aliquid petere, pater reliquit filiæ dotem, an possit incontinenti petere, vel cum nubet: vide Bar. in l. qui filium. vbi p. edu. debe.

Statutum, quod notarius de quolibet testamento scripto per eum debeat accipere tantum, certè si mille vicibus scriberet, debet mille vicibus accipere tantum, quia refertur ad idem corpus scripturæ. Bar. in l. 1. de testamen.

Statutum, quod facit mentionem de posthumo, debet intelligi, secundum proprium significatum: Bar. in l. Gallus. in prin. de libe. & posthu. ff.

Statutum, quod testamenta mandentur executioni, si cū sententiæ definitiue, modo petuntur legata ex testamento rupto, ex causa præteritionis, & ex hæredationis, si quidem peterent conditione ex lege, non habet locum statutum: Bar. in l. filio præterito. de inius. & irrit. testamen.

Statutum, quod minor xxx. annis possit testari, an poterit hic filio pupillariter substitui: Bar. tenet quod non, in l. moribus. de vulg. & pupil.

Statutum, quod filiæ scēminæ, teneatur seruare omnia, an poterit substitui directè cōpendiosè, tenet quod sic, etiā à pagano. Bar. in l. cetero. de vulg. & pupil.

Statutum, quod forensis non possit aliqua bona acquirere sub certa poena, nisi primo faciat se allibrari: modo quidam proximior forensis venit ad ciuitatē, vbi est

vbi est statutum, vt faceret se allibrari, vt possit adire hereditatem quandam, & antequam hoc expediret, mortuus est: quæritur an dictam hereditatem non aditam transmittat. Bar. tenet quod sic, in l. vñtre. de acquiren. hered.

Statutum, qd filia femine nō succedat cū masculis, sed masculi teneantur eas dotare, quāta erit dos femina. Certē erit arbitrio boni viri, inspecta dignitate & facultatibus testatoris, vel numero liberorum: arg. l. quæstio. de iur. dot. Bar. in l. si filia, de lega. 3.

Statutum, quod filia non succedat patri extantibus masculis, vel mater non succedat filio extantibus aliis masculis, quidam ex iudicio testatoris, non potest succedere, quia exheredatus: an impediatur matrem vel filiam succedere: hanc quæstionem Bar. plenissimè examinat in l. 1. §. si pater in potestate, de coniungen. cum emanc. liberis.

Statutum, quod mater non succedat filiis ab intestato vel filiis intestatis, non habet locum in pupillo: quoniam propriè ille intestatus non dicitur, tenet tamē contrarium propter communem vsu loquendi. Bar. in l. 1. in princ. de suis & legi.

Statutum, quod mater non succedat filiis extantibus agnatis, vsque ad tertium gradum, quid de auo materno: vide per Bar. in l. siue ingenua. ad Tertul.

Statutum, quod filia dotata non possit succedere, modò quæritur, si est preterita à patre, an testamentum rumpatur. Vide per Bar. in l. si. ff. ad Tertull.

Statuta Italiae.

¶ **Q**UOD vir præcedente vxore, lucretur tertiā partē dotis, si vir eam occidit, non lucratur, vide. ff. soluto matri. l. ab hostibus. §. si vir vxorem, & ibi, quid si licuit occidere ex forma statuti, vel consuetudinis.

Statutum, quod mulier non possit testari, vel etiā agere sine præsentia, & cōsensu consanguineorū, si cōsanguinei nolunt consentire, ad iudicē spectat videre, si habent causam legitimam cōtradiciendi, vide ff. sol. ma. l. si cum dotem. §. eo autem tempore.

Statuto cauetur, quod bannitus non audiat agendo, nec defendendo: ex bannitus agit cōtra bannitū, dicit ille tu non potes agere, ego dico, nec tu excipere, quid erit: vide sol. matr. l. cum mulier. & ibi per Bar. Ias. Bu. tenet quod non possit excipere. Bartol. dicit quod non valet statutum, vide ibi.

Statutum, quod solvatur certa gabella de quolibet cōtractu, aliā ipso iure non valet contractus, enim fundum à te, pro centū tu vidisti, gabella nō fuit soluta ab aliqua parte. tu vēdicas à me fundū, quia nō solui gabellam, & ego excipio cōtra te, quia tu non solvisti, determinat idem Ias. Bu. quod exceptio doli non tollit exceptionem doli in pari causa: sed quando vnus certat de lucro, alter de damno, sic. vide in d. l. cum mulier.

Statuta quæ disponunt contra ius commune non recipiunt interpretationem extensiuam. vide sol. matr. l. si verò. §. de viro.

Statutum, quod vir lucretur tertiā partem dotis vxoris defunctæ, habet locum, si cum ea egit, & non habuit, sed matrimonium fuerat contractū per verba de præsentia, vide ff. rerum amo. l. nihil interest.

Statutū est in ciuitate, qd omnes habitātes in ciuitate, habeantur pro ciuibus, contingit, quod illa die quidā erat extra territorium, tamē familiā habebat in ciuitate: ille certè intelligitur ibi habitare, vide de libe. agnosca. l. 1. per Bar. & erat Perusij illud statutum.

Statutum, quod si reperiuntur duo contraria in eodem volumine, quod volumen vno tempore fuerat con-

firmatum, inspicitur tempus cōpositionis, nō confirmationis: vide per Bar. de testa. tute. l. tutores.

Statutum in ciuitate, quod villa habeat denūtiare maleficia intra certos dies, quid si alius interim accusauerit, vel curia præcessit: vide de libe. agno. §. sed si maritus.

Statutum ciuitatis derogat iuri communi, quo ad successionem, vt quod agnati præferantur cognatis, & eodem modo in tutela præferuntur per eandem rationem. vide de legi. tut. l. 1. si inq. iur. agno.

Statuto cauetur, quod omnes causæ compromittantur in arbitros & arbitratores de iure, & de facto, si inter duos orta est controuersia, an veniat in compromissum: quod non: quia est quedam transactio istud compromissum, quæ nō cadit in ista quæstione, vide de tuto. & cura. da. ab his. l. prætor. per Bar.

Statutum dicit, quod debet solui notario gabella tot denariorum pro qualibet libra. quid, si istud quod recolligitur non ascendit libram: dicit Bar. in l. item autem. de admi. tut. quod ibi est argumentum, quod nulla gabella possit solui.

Statuto cauetur, quod vxor, vel filius fa. vel mulier, vel minor non possint celebrare aliquod genus contractus, istud statutum porrigit effectum suū vbique, sicut porrigitur effectus interdictionis administrationis. vide per Bar. de admi. tut. l. si duos.

Statutum dicit, quod filia femina nō succedat, sed debeat dotari: an statim possit petere dotē? Vide Bar. in l. qui negotiationem. §. pupillo heredem, de admi. tuto.

Statuta quæ dicunt quod mulieres, & minores nō possunt contrahere sine præsentia & consensu aliquorum, non potest præstari consensus, vbi de acquirendo sibi tractatur. vide Bar. de aucto. tuto. l. 1.

Statuto cauetur, quod pater teneatur pro filio delinquente: non sufficit contra patrem, nisi verum probetur crimen. vide per Bar. quando ex facto tuto. l. ob dolum.

Statutum, quod nunciij debeant habere certum salariū pro miliari, quod si non iuerunt per viam directā, debet computari quot. miliaria sit via recta, per Bartol. de excus. tuto. l. non solum. §. & qui testamento.

Statutum dicit, quod in consilio debeant esse temerarij, vel homines talis artis, quod quamuis aliqui ab sint, valet reformatio. vide quod falso tut. auth. l. 1.

Statutum dicit, quod Potestas non debet cognoscere de delicto ab aliquo de prioribus commissio, priore volente Potestas poterit de isto delicto cognoscere: quia statutum non aufert sibi iurisdictionem, sed solummodo executionem, & sic cum habeat iurisdictionem, poterit in illum prorogari. vide de tute. & ratio. distra. l. si tutor. §. si tutori.

Statutum est, quod de quolibet testamento solvatur tanta gabella, si mille fierent scriptura, ex vno testamento, vnum est testamentum, & vna debet solui gabella. Ratio est: quia in statuto prædicto testamentum punitur pro sententia nostræ voluntatis, & sic pro eo quod est intellectuale. Si verò statutum diceret, quod notarius reciperet tantum pro quolibet testamento scripto per eum: tūc quotiescunque scriberet: toties reciperet pretium, vide de testamen. l. 1. & ibi per Bar.

Statutum, an per ipsum possit concedi, vt possit facere testamentum, quid de iure est instabilis: vide per Bartol. in l. testamenti factio. de testa. l. 1. & l. 2. & ibi verum valet statutum demens solennitatem testa-

- menti, vel consuetudo, & an per statutū posset fieri, vt ille qui non est capax, de iure possit institui.
- Statutum disponens, quod proximus pubertati possit testari, & quod interdicto bonis non porrigitur ad testamentum, vide de testā. l. si queramus, & ibi an possit disponere circa patris potestatem etiam possit dispensare cum cæco, surdo, muto, quod possint facere testamentum.
- Statutum dat immunitatem patri, & filiis, vel Imperator concedit privilegiū patri, & filiis, an filij habeant immunitatem, & privilegium viuo patre? Bar. quod sic, vide de iur. & po. l. Gallus in §. quidam.
- Statutum, quod si re periuntur duo cōtraria in eodem volumine, an inspiciatur primum vel secundum in volumine: vide Bar. in d. §. quidam.
- Statuto ciuitatis cauetur, quod qui rem suam immobilem vendiderit forensi, vel vendenti consenserit, puniatur certa pœna. Pone, quod habeam actionem personalem ad rem, vel debebat mihi restitui per fideicommissum, ego consensi alicui vendenti eo casu quo poteram impedire: an puniatur: & vide tur, quod non: quia res nō est mea, licet spes subsistat, vide Bar. in l. Gallus in §. vnum videndum. & dicit quod in statutis non est locus interpretationi, vt ibi per ipsum.
- Statutum dicit, quod testamēta mandentur executio, nō sicut definitiū sententiæ: si petetur legata ex testamento rupto, ex causa præteritionis, an detur actio ex testamento, vel conditio ex lege: vide in d. l. filio. in quarta quæstione primæ partis.
- Statutum est in ciuitate, quod testamenta mandentur executioni sicut sententiæ: modò quædam mulier habebat instrumentum, quod vir fuerat confessus se habuisse dotem, & de eā fecit quietationem: nunc solu. matri. petebat executionem contra virum ex vigore tacitæ stipulationis consumptæ, per l. vii. C. de rei vxor. act. an debeant audiri, vide ff. de iis quæ in te. delent. l. i. quæ facit contra mulierem, secundū Bar. vide ibi per eum, allegat pro, & contra.
- Statutum, quod condemnatus pro tali delicto in centum, si soluere non poterit amputetur sibi pes, quando dicitur conditio impleta, vtrum adaptabitur legibus quæ loquuntur de contractibus: vide per Bar. ff. de hæred. inst. l. si ius hæres. §. sed etiam filio.
- Statutum fuit factum Pisæ tempore conflictus Lucani, quo tempore Bar. legebat ibi: actu, quod quicunque ceperit vexillum Florentinorum, habeat tantum: & duo ceperunt, nec apparebat quis prius, vide Bartoli determinationem in l. hoc articulo. ff. de hæred. inst. l. si ius hæres. non in materia.
- Statutum, quod quis simpliciter teneatur petitioni respondere, cōfittendo vel negādo, aliās habeatur pro confesso. modò contingit, quod quidam respondēdo dixit nego me habuisse, dico me expendisse in negotiis domini: dicit Bar. quod debet haberi pro confesso. de vulg. & pupil. sub sti. l. i. per eum.
- Statutum ciuitatis, quod minor xxv. annis, non possit testari: an pater huic filio poterit pupillariter substituere: Bar. quod non exemplariter, vide per eum de vulg. & pupil. l. moribus. quæ est 2. in ordine.
- Statutum, quod exbannitus non possit reuerti ad ciuitatem intra decem annos, nisi habuerit pacem ab hærede occisi. modò filius occisi abstinuit se ab hæreditate paterna: an poterit facere pacem illi exbannito, & sic possit reuerti: & videtur quod cum sit fauor filij, & nō sit qui hæreditario nomine possit facere pacem, videtur, quod possit existentia sui hæredis operari. vide per Bar. in l. si filius qui patri. de vulgari & pupilla. substitutio.
- Statutum, quod exbannitus à centū libris suprā, possit impunè offendi, quod si habet duo banna, vnum in quinquaginta, aliud in lx. non est exbannitus ad centum: vide de contrah. & commit. stipula. l. sed si testator. §. si duo. & ibi per Bar.
- Statutum inferioris quod sit in fraudem appellacionis, quæ interponitur ad superiorem, non valet. vide de condit. instit. l. si quis sub conditione. Idem si ciuitas, quæ causas appellacionis non habet faceret statutum, vt quilibet qui dicit se grauatum, possit petere consilium sapientis, per quod grauatur, quod non valet etiam, vt factum in fraudem. vide in d. l. si quis sub conditione.
- Statuto ciuitatis Assisij cauetur, quod in maleficiis posset perueniri ad condemnationem, nō obstante aliqua iuris solennitate, dummodo constet de maleficio, modo recepti testes fuerunt die veneris sancta: an prouenitur ad condemnationem: vide per Bar. in l. x. de mili. testa.
- Statuti verbis standum est, non recedendum à verbis statuti. l. constitutionem. de mili. testa.
- Statutum dicit, quod contra instrumentum, vel sententiam non possint opponi nisi certæ exceptiones: nihilominus potest opponi exceptio nullitatis, vide testa. mi. l. diuus.
- Statutum, quod dominus teneatur pro delicto commissio à famulo, tenetur pro delicto commissio à famulo, tenetur pro delicto commissio, antequam esset famulus. Si autem dicit: teneatur pro delicto famuli. Bar. istud reliquit sub dubio. tu fortè allega tex. in l. Titius. de mi. testa. qui facit, quod teneatur de ante commissio, & vide eum de vulg. & pupil. l. ex facto.
- Statuto cauetur, quod mulier non potest contrahere sine consensu consanguineorum: an possit adire sine solennitate: Respondetur, quod nō. vide Bal. de acqui. hæred. l. mutum. §. eum, qui lege. Idem si dicit, quod non posset se obligare sine consensu consanguineorum, vide de acqui. hæred. l. minor.
- Statutum dicit, quod instrumenta insinuantur intra certum terminum, aliās non valeant, quod substitutus non tenetur insinuare, quia non habet ius, vel spem, quæ aliter censeatur alicuius æstimationis, secus in substituto per fideicommissum, de acquiren. hæred. l. iis potest.
- Statutum dicit, quod citatio debeat fieri ad domum, & qui habet duas domos, & in vna habitat in hyeme, & in alia in æstate, quod in vtraque potest fieri citatio & valet, esto quod non referat in qua fuerat facta & quod valet, ratio Bar. in l. si dubitatur. de acqui. hæred. l. hæres.
- Statuto cauetur, quod nullus forensis possit aliquo titulo in territorio ciuitatis aliqua bona acquirere, nisi prius faciat allibrari se sub certa pœna. contingit, quod mortuus quodam ciue huius ciuitatis quidam forensis eius consanguineus proximior venit ad locum vt faceret se allibrari, vt postea succederet consanguineo: interim mortuus est, an transmittat: vide de acqui. hæred. l. neuter. in prima parte per Bar. qui dicit, quod transmittit.
- Statutum dicit, quod in delictis pœna duplicetur, an qui est ita de longe quod non intelligit sonum cāpanæ,

- panæ, quæ distinguit noctem à die, teneatur poena dupli: vide ff. ad Sylla. l. j. §. hoc autem.
- Statuto cauetur, quòd villa, vel castrum capiat malefactores, aliquis occidit bannitum, qui poterat impunè occidi: villa vel castrum tenetur talem capere, vide ad Syll. in l. si quis graui. §. si maritus, quis inducitur, per Bartol. an syndicus teneatur denuntiare talem occidentem ad cognitionem, quia non debet esse iudex, vide ibi.
- Statutum si est, quòd capiens exbannitum habeat certam quantitatem, aliud statutum est, quòd homines debeant adiungere ad capiendum malefactores, contingit, quòd quidam sint ad capiendum exbannitum, cum exbannitus aufugerit, eleuauit rumorem, alij ceperunt eum, an debeant habere præmiū: vide in d. leg. si quis in graui. §. vtrum autem, qui textus facit quòd non. Bartolus & ibi an officiales capiētes exbannitum, debeant habere præmium de forma statuti dicti: & dicit, quòd non, vide ibi per Bart.
- Statutum, si est quòd forensis nō possit acquirere possessionem, hīc demum fit aliud statutum, quòd qui dederit tale castrum, habeat hīc tale podere. modò forensis dedit castrum: an debeat habere podere: videbatur, quòd non, cum statutum debeat intelligi de habili ad habendum. Contrarium determinatur per textum dicto §. vtrum. vide Bar. ibi.
- Statuto episcopi cauetur, quòd qui literas alterius aperiret, esset excommunicatus. detruncans, non aperiens vel legens, non est excommunicatus, vide in d. l. si qui tabulas. ff. de furt.
- Statuto cauetur, quòd pater tenetur soluere condemnationem filij, vsque ad legitimam, an sufficiat quia est condemnatus: ad Syll. l. in cognitione.
- Statutum præmians denuntiantem malefactorem, nec exprimitur vnde soluator, debet intelligi, secundum formam. l. lex Cor. ad Syllan.
- Statutum, licet non extendatur: tamen bene extendit se ad statutum. l. i. & l. sciendum. ff. de verb. obl.
- Statutum, quòd sufficiant in testamento quinque testes, an in testamento rustici, & an in codicillis sufficiunt tres testes: dic, quòd non: & vide in d. l. sciendum. per Bar.
- Statuto cauetur, quòd mulier non possit contrahere sine præsentia duorum consanguineorum, si eos habuerit ex parte patris, vel duos ex parte matris, q̄ si habet vnum ex parte patris, tantum, debet alium ex parte matris adhibere. & exponitur, si, pro est, sed vide de le. i. l. Stichum, quia facit ad hoc.
- Statutum prohibens forensē emere, & de prohibitione facta per iudicem, vide de le. i. l. cum seruus. §. cum constat autem.
- Statutum, prohibens frumentum extrahi extra ciuitatem non intelligitur de eo, qui extrahit sui vsus causa, nec intelligitur de eo, quod extrahitur de alia ciuitate, licet trāseat per locum statuti. vide de le. i. l. certa lege. §. item quæri potest, vide ibi Bar.
- Statutum si dicat, q̄ nullus emat granū, vel frumentū in platea, nisi pro suo victu, quòd si quis eo pposito emit pro suo victu pro toto anno, licet postea mutet ppositū, & velit vèdere, & vèdidit, q̄ nō punitur, intellige, si cōstet, qd̄ de primo pposito. vide ibi.
- Statutū est hic, q̄ si quis diffamauit aliquē de maleficio, punitur certa pœna. pone q̄ sit delictū per aliquē, ille diffamauerit. vide per Bar. in l. turpia. de l. i.
- Statutum an potest fieri, ne leges habeant locū in testamento, & remitti solennitates iuris ciuilis: vide de le. i. l. nemo potest.
- Statutum est, quòd testam. debeant insinuari, an possit per testatorem prohiberi insinuatio: & est dicendū quòd non, vide in d. l. nemo potest.
- Statuto cauetur, quòd si proposuerat capitaneus de rebanniendo exbannitum, desinat esse capitaneus, modò capitaneus proposuit in concilio de rebanniendo exbannitum: vtrum videatur hoc propositum à capitaneo: vide per Bar. de l. i. l. si post.
- Statuto cauetur, quòd filia scēmina non succedat stantibus masculis, licet ex hoc statuto expressè non disponatur, quòd masculi succedant: tamen quia in eorum fauorem fit, ex hoc statuto agent, & sic ex statuto oritur actio illis, quorum interest. vide de leg. i. l. si post mortem. §. si testator.
- Statuto cauetur, quòd debitor non teneatur soluere, nisi si creditor reddat instrumentum cancellatū, quòd si creditor non habet illud, quia amisit: sufficit si debitor liberetur per acceptilati onem. vide de le. i. l. huiusmodi. §. si ita eum.
- Statutum dicit, quòd comitatenses tenentur reddere salarium ciuitati, &c. postea eximitur vna villa. certè tenentur ad integrum salarium, secundum Ia. de Are. vide in l. omnibus. de leg. i.
- Statuto cauetur, quòd rustici si non receperunt malefactorem, ipsi teneantur restituere damnum. ille qui passus est damnum, debet cōtribuere vnā cum aliis. Item si ciuitas imponit collectam soluendam ciui suo creditori, ipse contribuit creditor. vide de le. i. l. ab omnibus. §. si Titio. per Bar.
- Statutum si dicit, quòd condemnatio facta de hominibus de concilio de eo, qui non venit ad concilium diuidatur inter eos, ille qui est condemnatus, habebit partem. vide in d. §. si Titio.
- Statutum dicit siue constitutio canonicorum, quòd canonicus non admittatur ad præbendam nisi det fructus primi anni canonicis, canonicus qui fructus dat, admittitur ad partem illorum fructuum. vide in d. §. si Titio. l. ab omnibus. de l. i.
- Statuto cauetur, quòd si potestas condemnauit aliquē in plus quàm deberet, teneatur restituere tempore syndicatus. Si condemnauit indebitè quendam ad totam summā tenetur ex forma statuti: quia dictio plusquam, non inuenit cui comparetur. vide de l. i. l. si seruus. §. si ita.
- Statutum dicit, quòd non allibratus nullo modò potest acquirere, si legatur fundus ab allibrato extraneo, debetur æstimatio. vide de le. i. l. si filiusfam. si quid alicui. per Bar.
- Statutum quod prohibet alienationem respectu forensis, non respectu ecclesiarum, valet. sed secundū Oldrad. vide de leg. i. leg. si filius fam. per Bar. ibi vide qualiter probetur, quod sit contra libertatem ecclesiæ, & quòd tali statuto forensium non potest renuntiari.
- Statuto sic cauetur, quòd instrumenta publica, ex quibus debetur certa quantitas, mandentur executioni, si aliquis in instrumento promittit interesse, vel aliquid in totum, potest peri illius instrumenti executionis: si contineret expressam quantitatem, & in iudicio declarabitur quantitas. vide per Bar. in l. 2. de leg. i.
- Statutum seu constitutio episcopi licet moneat executores testamentorum, quòd intra annum debeant exequi, & post annum deuoluatur executio ad episcopum, quod ille cui data est potestas eligendi, si non eligit intra annum, non est in mora, nec deuoluitur ad episcopum, quousque legatum

petatur, & quia longa est differentia inter illum, qui declarat executionem, & executorem, vide per Bar. in l. cum quidam. de leg. 2.

Statuto cauetur, quod quicumque exportauerit bladū, condemnatur in decem libris. Alio statuto cauetur quod in omnibus maleficiis pœnæ duplicentur de nocte, modo quidam de nocte super mulo extraxit frumentum extra comitatum, non tenetur ad duos mulos: per hunc §. & regulam ne duæ causæ lucratiuæ, &c. vide de le. ij. l. meminimus. §. duobus. per Bar. Et not. quod si duo homines extraxerunt super eodem mulo, si primus soluit æstimationem, secundus teneatur ad mulum. si primus soluit mulum; secundus est liberatus de duobus causis lucratiuis, non bene in d. §. duobus.

Statutum, quando imponit pœnam, an intelligitur ipso iure, an per sententiam: si quidem exprimitur ipso iure, absque sententia imponitur. si non exprimitur, aut utitur verbo præteriti temporis, puta si priuatus: & idem quod ipso iure aliàs expectatur sententia. vide per Bar. in d. §. duobus. & per Bar. C. de sacrosan. ec. le. iubemus. §. economus. super verbo, priuatur. & adde quod no. in criminali. C. de iurisd. omni. iu. & quod no. in capitulo si diligenti. de fo. competen.

Statuto cauetur, quod confitenti dimittatur quarta pars pœnæ retento themate eodem, primus & secundus potest confiteri. primus soluit fisco tres partes muli. secundus tenetur ad illam quartam, quæ remansit, quam fiscus non habet. vide per Bar. in d. §. duobus.

Statuto cauetur, quod si de quolibet instrumento, ex quo ius quæritur, soluat gabella, executor datus in testamento ad distribuendum bona testatoris, inter pauperes eligit certos pauperes, gabella non debet solui ex instrumento tabellionis, cum ex eo nullum ius quærat electis, sed ex primo testam. vide per Bar. de leg. 2. l. iuri.

Statuto cauetur, quod instantia pereat lapsu quinque mensibus, ubi per actorem non steterit, sufficit, quod semel actor interpellat iudicem, quod proferat sententiam, ut semper videatur stare per iudicem, nec habet interpellare iudicem singulis diebus: vide de leg. 2. l. Titia Seio. §. vsuras.

Statuto cauetur, quod vxores rebellium non possint remanere in ciuitate. si remaserint viduæ, an possint reuerti? dicitur quod sic, per Bar. in l. Titia. §. vsuras. de le. 2. quia finita causa odij finitur odium.

Statutum, quod habet locum in præteritis, & futuris, non trahitur ad præterita finita sententia, vel transactione: & idem, si solutione, vel acceptilatione. vide de leg. 2. Lucius. §. marito.

Statuta, quæ loquantur de pœnis duplicandis, non intelliguntur de consistentibus in specie, sed in quantitate. vide in d. l. Lucius. §. impuberem.

Statu. dicit, quod qui percussit aliquem in platea, stet ad confinia per duos annos, quidam percussit aliquem de nocte, quando duplicantur pœnæ, an duplicetur tempus? vide per Bartol. in dicto. §. impuberem.

Statuto cauetur, quod pœnæ publicentur in platea, etiam duplicentur, si fiat de nocte maleficium. Item, si fiat in festo sancti Herculani. Item, si fiat à nobili. modo nobilis commisit maleficium de nocte in platea, & in festo prædicto, an debeat duplicari, nisi semel. ut euitetur infinitas? per Bartolum de legat. 2. leg. fina.

Statuto ciuitatis cauetur, quod qui soluerit præstantias, possit computare in eadem computatione, an possit petere præstantiam? dic quod non: quia cum permittitur quod possit computare, videtur prohibere ne possit petere. vide in d. l. commissaria. §. item, si quis.

Si in statuto sint verba derogatiua, si aliud simpliciter loquatur, an valeat. l. si quis, in prin. de leg. 3.

Statu. si in statutis vel testamentis vel alia dispositione reperitur ista dictio, vir simpliciter, sine aliqua determinatione, intelligitur de adulto. si cum determinatione, quia dico, vir alicuius mulieris: tunc intelligitur de marito. vide l. cum quis. §. codicilis. de leg. ij.

Statuto cauetur, quod filia femina non succedat masculis. Item masculi teneantur eas dotare arbitrio boni viri inspecto, vide de le. 3. l. si filius.

Statutum, cum in eis est aliquod verbum ambiguum, quod habeat aliquid significare, quod debeat intelligi secundum communem usum loquendi, vide per Bar. in l. liberorum. §. quod tamen Cassius. de leg. 3. & de suppl. leg. l. Labeo.

Statuto cauetur, quod si dos est recepta in roba æstimata debeat reddi facta detractioe medietatis pretij, reperiēbat quidam in instrumēto, quod mulier dedit dotem in pecunia, & in rebus appretiatas, nec apparet quantum sit datum in rebus: tamen videtur datum quantum esset conueniens mulieri, secundum qualitatem suæ personæ. vide de le. 3. l. cum quærebatur. §. lana.

Statutum quod libris mercatorum credatur, vsque ad certam quantitatem. vide de le. 3.

Statu. cum tractatur de significatione verborum, quid erit? vide de leg. 3. l. non aliter, remittit Bartol. ad id, quod dicitur per eum in leg. omnes populi. de iusti. & iure.

Statutum est, si quis portauerit frumentum extra ciuitatem, teneatur in tantum, si portatur farina, secundum propriam significationem, non tenetur. vide de le. 3. si plures.

Statutum si dicit, quod reus in prima citatione habeat dilationem decem dierum, & si non comparuerit, tunc bis citetur; nec repetit dilationem, videtur clarum quod omnes dilationes sint æquales, per Bar. de an. l. si legatis.

Statuto cauetur, quod cui non est solutum pretium equi, quod habet stipendium, tantum quolibet mense, donec sibi satisfiat, quod si pro parte sit solutum pretium equi, an pro parte debet habere stipendium? vide de usufr. le. qui usufructum.

Statutum est in ciuitate Romæ, quod nullam pensionem soluere possunt, nisi detrahant gabellam sex denari. pro libra, si domos conducunt à communi pro certo salario, absque cōditione alicuius gabellæ; camerarius debet detrahere, sed cōductores habent recursum contra commune. ita determinatum fuit per l. si loci. §. item quæritur. de iti. actūque priua.

Statutum factum à prioribus habentibus arbitrium, an sequentes possint illud reuocare, si fecerunt arbitrio eorum, & tanquam priores sic, si quia erat eis concessum, quod facerent ex auctoritate concilij, tunc non possunt sine eadem auctoritate? vide per Bar. in d. l. quoties.

Statutum, quando in eo ponuntur clausulæ speciales, & ponuntur generales clausulæ, an illæ clausulæ generales intelligantur, de eo genere cum specialibus?

- specialibus? vide per Bar. in l. fi. §. cui dulcia. de vino, tri. & ole. le.
- Statuta duo sunt in ciuitate Perusij, vnum, quod omnes comitatenses de qualibet porta teneantur apportare tantum frumentum, quantum habet illa porta. aliud erat speciale, quod comitatenses de castro fossati valet in porta solis, an illi in porta solis teneantur adiungere ad portandum ex vigore primi statuti? Bart. determinauit quod non, vide per eum de fun. instru. leg. quæsitum. §. si quis fundum.
- Statutum, quod imponit pœnam ipso iure, nunquam augetur pœna contra negantem: quia nulla condēnatio potest fieri tanquam cōtra negantem: & ideo pœna ex negatione nunquam augetur. videlicet de pecu. leg. l. id, quod seruo.
- Statutum erat in ciuitate, quod qui emit aliqua bona alicuius, teneatur ad debitum & ad creditum; datur remedium, quod non teneatur debitor ad debita, videlicet quod emat omnes res singulariter. casus est no. de pec. le. l. dominus.
- Statuta dicunt, quod talis officialis non debeat syndicari nec etiam potest contra eum inquiri, hoc est verum, nisi pro reliquiis, quæ remanserunt penes eum de bonis communis. vide de pecu. lega. l. dominus.
- Statutum, si dicat, quod nullus poterat extrahere sagittamenta. quæritur quid veniat appellatione sagittamentorum? text. est in leg. pe. de penu lega. quod continentur tam ea, quæ sagittantur, quàm ea, quæ sagittant. vnde balista & similia continentur, non quia sagittant, sed quia per ipsas sagittatur. Vide per Bar. in d. l. penul.
- Statutum dicit, quod potestas, & capitaneus sic faciât, quod ex illo statuto oritur officium iudicis. vide de alimen. le. l. solent.
- Statutum, si in causis damnorum datorum dicit, quod sufficit probatio per iuramentum, quicquid illam causam tangit, poterit probari per iuramentum, aliud, si diceretur in causa. vide etiam in dict. l. solēt. Bald.
- Statutum dicit, quod si nobilis intrauerit palatium capitanei, punitur in tantum. quod si non est capitaneus, & nobilis intrat, non videtur teneri: qui non potest dici palatium capitanei, vbi non est capitaneus.
- Statutum imponit pœnam cuicumque portanti arma offendibilia, & aliquis portat arma, quæ possunt esse offendibilia cum cuspidē acuto, an debeat puniri, inspicitur consuetudo, ad quem vsum communiter portant; ar. de au. & ar. lega. leg. pediculis. §. argento.
- Statuta, quæ loquuntur de fideiussore principaliter, statunt veritati, & non verbis instrumenti. vide per Bar. de lib. agno. l. si quis.
- Statuta dispositiua circa idem sunt duo, postea fit vnū statutum derogatoriū: semper aduerte verba derogatoria: vtrum referantur ad dispositionem: vide de alimen. le. l. fundus. Bar.
- Statutum an in iure, vel legibus dictiones taxatiuæ inducant legum correctionem, verbi gratia: vnum pro maleficiis imponit pœnam nullam, aliud pro eodē ponit pœnam quinquaginta tantum, & duntaxat, an inducat correctionem: vide per Bar. in d. l. si quis ta. §. Titio centum.
- Statuta, quæ auferunt beneficia alteri concessa, vtrum statantur causæ in statuto oppositæ sine aliqua probatione? vide per Bar. de alimen. leg. l. diui.
- Statuta campforum, quæ dicunt, quod ipsi teneantur cancellare rationes, de quibus fuit plenè satisfactū: modò aliquis campfor non cancellauit, sed scripsit satisfactionem: an satisfactum sit statuto? & est clarum quod sic: quia idem est hodie dicere scribere, quod cancellare: ar. l. nihil interest. de administratio: tuto: vide ibi per Bar.
- Statutum dicit, quod mulieris prædecessentis vir lucretur certam partem dotis. certè si simul decedūt, dicuntur in matrimonio decelisse, casus est de reb. dub. l. qui duo. §. si maritus. vide ibi per Bar.
- Statuto cauetur, quod quicumque præstiterit auxiliū, & fauorem exbannito, vt esse aduocatum eius, vel fideiussorem, est ei præstare auxiliū, & fauorem, nisi fiat mandato iudicis. vide ff. de iis, quibus, vt in d. l. post legatum. §. qui putant. per Bar.
- Statutum in eis an falsa causa vitiet, vide per Bar. de condi. & demon. §. quod autem.
- Statutum si dicit, quod de pretio rei venditæ soluatur gabella sex denariorum pro libra. Contingit, quod aliquis vendidit rem pro centum, sed in faciendis subhastationibus expendit xx. ar. est de conditio. & demonstra. l. Stichus. §. cuidam. quod solum pro octoginta oportet solui gabella: nam pretium debet intelligi non quantum prætor dat, sed quantum apud venditorem remanet. vide per Bar. in d. l. qui distinguit verba statuti.
- Statuta de homine carcerando, an valeant, vide per Bart. de condi. & demon. l. Titio centum. §. Titio genero.
- Statutum est Perusij, & in pluribus terris Italiæ, quod filia dotata à patre, non succedat, nec possit aliquid dicere contra testamentum patris: modò cuidam pupillæ pater legauit centum pro dote sua. quæritur an possit potere statim, an expectabit tempore legitimo? & an ista dos succedat in locum legitimæ: ita quod remoueatur ab eo omnis dilatio? & an legitima possit tolli per statutum? vide per Bar. de condi. & demon. l. Titio centum.
- Statutum si dicit, quod extantibus filiis masculis feminæ non succedant. & sunt tres masculi, & vna femina: modò duo repudiauerunt, an habeat ius accrescendi, masculus vel femina? do. Ray. de for. per l. mulier Titio. de condi. & demon. determinauit, quod quantum illi fratres habent ultra virilem, habent de iure speciali. & ideo non habet locum ius accrescendi, & sic deuenit ad filiam. Bar. contra, vide ibi per eum.
- Statutum dicit, quod filia femina sit contenta dote pro falcidia debita in bonis patris. dicit filia volo legitimam meam, quia non est falcidia. vide per Bar. ad legem Falcid.
- Statutum si disponit, quod prius erat dispositum de iure communi, an sit ius commune vel municipale statutum, vide per Bartol. in dicta leg. prima, ad legem Falcid. & capitulo primo, de constitutioni. libro sexto, & per Ioann. Andræ. in suo appa. & ibi per gloss.
- Statutum fuit factum in ciuitate Perusij, quod statutum, quod loquitur de cōiunctis, locum habeat per omnia in extraneis intelligitur, in quibus casibus habere potest locū: quia si esset statutum, quod inter consanguineos proximos compromittatur: non potest habere locum in extraneis, per Bar. in d. l. i. §. lex falcidia.

Statuto cauetur, quòd ex quolibet contractu ex quo acquiritur alicui ius, debet solui gabella præter qui de instrumento solutionis. modò obligauit me ad vendendum tibi fundum, nunc vendo. quæritur an ex isto instrumento venditionis debeat gabella detrahi. & videtur quòd non, per textum ad legem Falcidiam, si pupillus. vide ibi per Bartolum.

Statutum non potest disponere, quòd spurius succedat. vide Bartolum ad leg. Falcidiam. leg. Seius, & Augerius.

Statutum si faceret hoc modo, quòd quicumque opponeret quòd talis sit spurius, puniatur in tantum: non valet tale statutum: & poterit opponi, non obstante eod. vide per Bartol. in dicta leg. Seius, & Augerius.

Statutum dicit, quòd pro qualibet libra soluatur vnũ pro gabella: modò promitto ibi quadraginta soluendo quolibet anno tantum. non debet solui gabella pro tota quantitate: sed debet deduci inter usurium medij temporis: quia illa quantitas pro omni anno decem pro centenariis. ideo sicut minus æstimatur quo ad soluendum principale: ita & quo ad soluendum gabellam, prout hic. Quo ad Falcidiam autem, vide per Bar. in l. in leg. Falcid. ff. ad leg. Falcid.

Statutum est factum, quòd de qualibet re quæ fuerit alicui relicta, soluatur gabella: cõtingit quòd alicui fuit aliquid relictum annuatim: dicit Bartol. quòd primo anno debet soluere gabellam: pro aliis annis soluit in futurum, prout dies cesserit, sicut si esset in diem relictum: vt l. lex Falcidia non habetur, ad legem Falcidiam, vide per Bartol. ad legem Falcidiam. l. cum Titio.

Statuto alicuius ciuitatis cauetur, quòd quidam nobiles immunes sint à collectis, & quòd non debeant habere aliquod officium in ciuitate: & si acceptauerint: tunc priuantur immunitate, & in ciuitate sit aliud statutum, quòd aduocatus qui ad aduocationem erat positus, debeat habere decem pro libra, modò quidam aduocatus de illis nobilibus acceptauit officium illud, an priuetur illa immunitate? Bartol. quòd sic, per l. beneficio. ad legem Falcidiam. quia quòd detrahit, scilicet duodecim denarios de libra, est beneficium, vide per Bartol. in dicta l. beneficio.

Statutum est in ciuitate Perusij, quòd quicumque est allibratus à quinquaginta libris supra, teneatur cõmuni mutare decem florenos. insurgit dubium, quidam habet minorem libram, sed succedit cuidã suo consanguineo, non est facta admissio: an teneatur mutare? vide per Bartol. ad leg. Falcid. l. qui fundum. §. cum filius.

Statutum si dicit, quòd quicumque est allibratus à quingentis libris vel ab inde supra, teneatur mutare cõmuni centum florenos pro emendo frumentum, & ex hoc insurgunt duo dubia. Primum est, quidam successit cuidam suo consanguineo in libris cõmunis, reperiuntur diuersa, nec ascendunt ad dictam summam: sed si simul misceantur, sic, an debeat fieri contributio siue mistio? Secundum dubium est plures filij succedunt vni patri, cuius libra ascendebat ad dictam summam, nec est facta diuisio librarum: an debeat dicta libra considerari in singulis pro rata, an omnibus simul? vide in d. §. qui filius.

Statutum seu consuetudo est in Marchia & in ducatu, quo prohibetur fieri iniuria appellanti à com-

muni. Sed commune coegit appellantes conuictos, vt appellans per hoc desistat ab appellatione, certè commune debet puniri, per Bartol. de conditio. & demon. leges hæres meus. §. quòd in fraudem. per illum §.

Statuta, quæ dicunt actionem non dari, vel aliquem non audiri, opus est vti exceptione in ciuilibus. secus in criminalibus. vide per Bar. ad Trebellianum. l. i. §. sublati.

Statuta, & leges, quæ loquuntur in hæredibus, habent locum in bonorum possessoribus. vide per Bartol. ad Trebell. in bonorum.

Statuta, quæ dicunt aliquos cogendos ad sustinendũ arbitramentum, debent intelligi, nisi ille aliquod incommodum suspectum habeat: tunc ille non potest cogi, nisi omne damnum refarciatur, vel à prætore remittatur, per Bartol. ad Trebellianum. in l. apud Iulianum.

Statutum, si dicit, quòd debitor possit capi & incarcerationi pro debito in hærede, dicendum per textum ad Trebell. l. postulante. & ibi vide per Bar. licet in statuto non fiat mentio de hærede.

Statutum, quòd filia: fœminæ & nepotes non succedant extantibus masculis, quòd talis neptis non admittatur in terminis §. cum ita. in l. hæredes mei. ad Trebell. si superest nepos ex filio masculo, qui ex præsumpta voluntate defuncti, secundum statutum ciuitatis neptem fœminam excludit, vide per Bartol. in d. §. cum ita.

Statutum dicit, quòd priores possunt aliquid facere omnes, vel septem ex eis: nam videtur quòd septem de eis possunt: vt l. hæredes. §. cum ita. vide Bar. ad Trebellianum.

Statutum est in ciuitate, quòd si quis non insinuauerit testamētum intra decem dies quòd nõ valet, quòd hoc fideicommissario non nocet: immo ad petitionem eius fideicommissum instituitur, & restituere cogetur hæres. vide per Bar. ad Trebell. l. facta. §. si quis bonor.

Statutum est, quòd filij naturales succedant ab intestato, certè tales naturales facerent deficere conditionem fideicommissarij: quia sunt tales, qui tanquam legitimi sunt educti. vide per Bar. ad Trebell. l. Herennius. §. Titius.

Statutum est, quòd filia fœmina non succedat stantibus masculis ex eodem patre, sit aliud statutum, quòd soror non succedat patri non extantibus aliis fœminis ex eodem patre: modo queritur, quid si extat aliquis frater vel filius, qui omnino non est capax, an impediat istam filiam vel sororem succedere? videtur tex. quòd non, de bo. pos. con. tabu. l. i. §. filium & ibi per Bar. Secundò modò pone, quòd talis filius vel frater non est omnino capax, sed tamen in proposito casu impeditur succedere ex persona alterius. Verbi gratia: decedit vnus relicto fratre ex patre tantum, & relicta matre & sorore ex vtroque parente, hoc casu ille frater ex patre tantum, non potest succedere, quia præfertur ei mater, vt authentic. defuncto. Dubitatur, an soror ex vtroque parente possit cum matre succedere. vide per Bartol. in dicto. §. filium. & quasdam quæstiones dependentes ab istis.

Statutum dicit, quòd scholares tractentur vt ciues in omnibus. scholares, qui habent priuilegium vltra ciues, non perdunt illud priuilegium: quia istud statutum est inductum in restitutionem obstatu-

li, quod

li, quòd esse posset si ille non esset ciuis. facit de bo. pos. con. tabu. leg. i. §. si emancipatus. & per Bartol. ibi, non enim per refartionem, & cate. & facit ad multa.

Statutum dicit, quòd omnes venientes ad habitandum in ista ciuitate, habeant aliquod priuilegium. modò quæritur, an ciues originarij non habitantes & venientes ad habitandum, gaudeant isto priuilegio. tex. in l. emancipatus. §. si pater ex duobus. de bo. pos. contrat. ab. & facit, quòd sic. vide ibi Bar.

Statutum, quòd si quis contraxerit cum exbannito, puniatur in cætum. ego contraxi cum filio, & seruo exbannito, an punior? inspicitur cum quo contraho, non cui quæritur ex dispositione legis. vide de lega. præstan. leg. sed & si mortis. §. hic autem solum.

Statutum dicit, quòd qui cesserit alicui nobili, cadat à iure suo. ponatur, quòd aliquis cessit, qui cedere nò potuit, vel alias cessio non valuit, seu fuit inutilis, an cadat à iure suo? ex. in l. filium, qui. §. si quis. videtur quòd non, vide ibi per Bar.

Statuto cauetur, quòd filia fœmina non succedat stantibus agnatis: quia cum contemplatione agnatorum filia repellatur, videtur illis agnatis hæreditas ex testamento transferri: vt l. cum emancipati. §. si duo agnati. de colla. bon.

Statutum, si dicat, quòd filia non succedat patri extratribus masculis, an succedat cum matre extantibus alijs filiis? quod videtur, si est aliquis filius masculus qui ex iudicio testatorum nò potest succedere, quia exheredatus: an impediatur matrem vel filium succedere, vide per Bar. de coniungen. cum eman. li. i. §. si pater.

Statutum, quòd mater non succedat filio. habenti fratres carnales ex patre viuo. Pone quòd filius Titij decessit fratre præterito extraneo non turpi instituto, succeditne mater? vide Bar. in d. §. si pater.

Statutum cum dicit, si quis inuenitur declinasse iurisdictionem iudicis, quòd possit impunè offendi de iure, si in illa non fuit denuntiatur, non potest impunè offendi. vide per Bart. de iure pa. in l. cum. §. i. qui facit ad hæc, secundum Bar.

Statutum dicit, quòd extratribus masculis filia fœmina nò succedat. modò extat masculus, sed est filius naturalis: an filia fœmina succedat? videtur quòd sic: quia paria sunt, non obstat, & nò posse succedere. vide de bonis, quæ liberis. l. si Titius. §. si deportatus. vide ibi per Bar.

Statuti verba in dubio debent intelligi, secundum propriam significationem: vt l. non aliter. de leg. 3. vide de suis & legit. l. intestati.

Statuto ciuitatis cauetur, quòd mater nò succedat filiis intestatis, quod non habet locum in pupillo decedente: quia ille propriè intestatus non decedit. vide per Bar. de suis & legit. l. intestati.

Statutum dicit, quòd filia fœmina non succedat ab intestato extratribus masculis, an filia fœmina dicatur sua hæres? & respondetur, quòd non: quia sit exheredata, per Bar. de suis & legit. l. i. §. sciendum.

Statutum fuit factum in aduentu Imperatoris Federici, & aliqui nobiles fuerant exbanniti, ipsi & eorum nobiles filij, & nepotes. certè si sunt aliqui nepotes, & qui non erant concepti: tunc non comprehenduntur, sed si vis, quòd ipsi comprehendantur: dicas sic, ipsi & eorum posthumi: nam appellatione posthumorum, comprehenduntur omnes descendentes l. Iuriconsultus. de gradi.

Statuto si caueatur, quòd filia non succedat, stantibus masculis, hoc habeat locum in præteritis & futuris: modò quædam filia cum fratre diuiserat: quærebatur, an in ea locum habeat statutum. Bar. quòd non: quia causa illa iam erat finita diuisione. faciunt dicta per Barto. ff. ad Trebelli. leg. prima. §. quòd ait. vide ibi.

Statutum si dicit, quòd filiarum fœminarum non succedant stantibus liberis testamento extantibus filiis, patri succedant. Casus est in l. ingenua. §. item, qui sunt filij. ibi vide per Bar.

Statutum si dicit, ab intestato succedat, etiam si fecit quis testamentum, quod postea ruptum est agnatione posthumi vel repudiatione. videtur habere locum statutum. Contrarium est verum. vide per Bar. de suis, & legit.

Statutum licet loquatur in potestate: habet tamen locum in capitaneo, circa id, in quo habet eandem iurisdictionem, quam potestas, per Bar. ad Trebellianum. l. siue ingenua. §. filij autem.

Statuto ciuitatis Florentiæ cauetur, quòd extantibus agnatis vsque ad tertium gradum, & c. quid de auo materno? dic secundum Bald. in dicta l. ingenua. §. videndum.

Statuto ciuitatis cauetur, quòd filia dotata non succedat quousque supererit aliquis masculus, superest, qui postea mortuus est sine liberis, patris hæreditate adita. quæritur, an filia possit aliquid petere ex hæreditate paterna? dubium facit, quòd in successione ab intestato ille admittitur, qui est proximior tempore mortis, vel tempore, quo testamentum constituitur, si testamentum fuit factum: vt instituitur de hæredi. ab intesta. §. ita demum, & ff. de condi. insti. leg. fin. quòd ibi nò. Sed ista filia nò erat proximior, nec erat apta ad succedendum tempore mortis, vide per Bartol. ad Trebellian. leg. filius. vbi hoc disputat.

Statutum potest facere, quòd quis sit hæres ad tempus, & si hæres in vita alicuius, eo defuncto postea, desinit, alius sit postea hæres directo: vt l. miles. de mili. testa. vide per Bar. in l. filius. & vide ibi per Bar. quæ aliàs est l. quoties.

Statutum est in ciuitate, quòd in talibus partibus homines possunt quadraginta bestias tenere ad pascendum inter terminos designatos, & sic in certa parte prati poterant postulata licentia. Quidam fuit accusatus, quòd tenuerit bestias in dicto prato, non fuit dictum in accusatione, infra terminos designatos, & sic simpliciter fuit probatum. dicit Bar. quòd ex hoc non poterat sequi condemnatio, per gloss. & in lege de pupillo. §. sed vt probari. ff. de nou. oper. nuntiatio.

Statutum est, quòd nobiles non possunt visitare palatium, nisi tempore concilij. fuit quidam accusatus, nec fuit dictum an tempore prohibito, vel permissio, dubitatur an absolutio, vel condemnatio sequi debeat. vide per Bartolum in dicto §. sed vt probari.

Statutum ciuitatis, quòd citetur quis personaliter, vel ad domum, vtrum sufficiat ad domum citari nulla discussione facta de persona? vide per Bar. de dam. infec. l. dies. §. prætor ait.

Statutum dicit, quòd de quolibet contractu, de quo fieret instrumentum, soluatur gabella sex denariorum, pro qualibet libra: istud statutum non habet locum in contractibus, qui fiunt super re inestimabili, vel quando non continetur aliquod inter esse

esse æstimabile per libram, de dam. in f. l. dies. §. prator ait. in fi. per Bar.

Statutum, quod procedit prohibendo actum & non annullando, an faciat actum ipso iure nullum, vel peti possit, quod annulletur. per Bar. in l. certa ratione. C. quando prouoca. non est neces.

Bar. à Saxo ferrato.

¶ **STATVTVM**, factum ex causa specialiter contra aliquem in eius præiudicium valet & tenet, Ange. in l. impetrata. C. sent. re. non pos.

Fallit, quando quis vellet probare per confessionem patris, moder. in c. sicut consuetudo, de probatio.

Fallit, quando adstrictus ad probandum per instrumentum vellet probare, per quinque testes. Abb. sing. in d. c. sicut. per tex. in l. testium. C. de testibus.

Fallit, quando vellem probare amissionem instrumenti, quia possum per quinque testes probare quid instrumento continebatur, secundum Bar. in dicta l. testium.

Fallit, quando habens probare vellet probare per testes legalissimos, quia potest de æquitate canonica. secundum Fel. in d. c. sicut.

Fallit, quando tale statutum allegaretur solum inter laicos: poterit probari ut libuerit coram iudice ecclesiastico, Ancha. in regula ea, quæ. de reg. iur. in vj.

Fallit, quando ageretur de probando iuramento quod interuenit in ipso contractu. Imo. in c. cum contingat. de iureiurand.

Fallit, quando vellet probare damnum vel interesse quod habuit à tali instrumento. Bar. in l. certi. §. quoniam. ff. si cert. peti. per gl. sing. ibi Bald. in auth. sed nouo iure. C. de fer. fug.

Fallit, quando probatio fieret parte non opponente & sciente, & iudice neque admittente, si & in quantum, &c. Bald. sing. in d. §. quoniam. & in l. legatorum. C. de testib.

¶ **STATVTVM**, generaliter loquens per ius commune restringitur, quando aliquod ex eo præiudicium inferitur, alioquin intelligi debet, ut aliquid addat iuri communi. Imo. l. 4. §. prator. ff. de dano infecto. Ias. l. pro perandum. §. siue autem. col. 3. C. de iudiciis. Cremen. fin. 120. Matthesi. no. 83. item limitatur ratione simulationis, nam stante statuto generali puniente mulieres portantes monilia, siue perlas non obligat eas portantes monile contrafactum, vel perlas simulatas. Bar. l. 1. ff. de fonte. Med. re. 1.

Statutum, indefinita æquipollet vniuersali, etiam in statutis, secundum com. opin. de qua per Bar. l. qui ædificium. numero 2. ff. de fer. vrb. præd. idem. l. 1. de li. præd. l. omnes populi. col. 9. ff. de iust. & iure. num. 57. Bar. l. 1. ff. de regu. iur. l. si pluribus. de leg. 2. Ang. consi. 67. idem consi. 266. Bald. l. 1. §. si. ff. de fer. Alb. in tract. stat. lib. 1. q. 9. nume. 11. Bal. in tract. sta. ver. indefinitè. num. 4. Bald. l. si feruitus. ff. de seru. vrb. nor. prædior. l. non modo. C. quæ res pignor. oblig. poss. leg. non intelligitur. C. de sacrosanct. ecclesi. Med. reg. 2.

¶ **STATVTVM** laicorum disponens substantiam matrimonij, inhibendo, vel impediendo matrimonium, vbi ecclesia non improbat, nec impedit, non valet: quia disponit in materia spectante ad ecclesiam, tex. est, qui probat hanc regulam in c. 1. de spon. secundum Ant. Abb. & Iaco. & istam regulam tradit ibi Fel. in fi. quam declarat quadrupliciter.

Limita octo modis, ut per Felin. vbi supra, per vj. & vide Pal. Ruu. in rep. rub. de don. inter vir. & uxorem. B. Dias reg. 698.

¶ **STATVTVM** loci in quo celebratur contractus attendi debet. l. 1. & ibi Bald. in §. q. C. ne filius pro patre. sequitur Pau. de Cast. in l. a diuo Pio. §. sententia. ff. de re iudi.

Amplia prædictam regulam procedere etiam si maritus promississet restituere dotem non solum in loco originis suæ, sed etiam in loco vxoris, & vbiunque fuerit petitum: ut per Bald. in l. exigere. ff. de iud.

Amplia etiam procedere si maritus mutasset domicilium, & mortuus esset in loco domicilij mutati: ut per cano. in c. 1. de fi. & Ro. in consilio 29. in c. in proposita.

Primò fallit in dote restituenda vel lucranda: quia non attenditur locus contractus, sed statutum loci, in quo maritus habet domicilium. per l. exigere. quam Bal. dicit fin. ff. de iud.

Secundò fallit, nisi maritus mutauerit domicilium suæ originis ante mortem vxoris, & iussit ad habitandum in loco, in quo non est statutum: quia tunc inspicitur locus domicilij, in quo reperitur in tempore mortis vxoris: ut per Sal. in l. cunctos populos. C. de sum. Tri. contra Sal. tamen tenet Ant. de But. in c. 1. ff. de spon. & Abb. Panor. ibi.

Tertiò fallit prædicta regula: quia non habet locum in sponsalibus: quia tunc attenditur locus vbi fuerunt facta sponsalia, nec attendimus locum mariti. ita fin. Bal. in auth. omnes peregrini. C. commu. de succ.

Quartò fallit etiam, ut non procedat, quando maritus non duxit uxorem ad locum domicilij sui. ita propriè loquitur tex. & ratio d. l. exigere. quia si vxor vult trahere maritum suum, tunc attendimus statutum loci vxoris. ita Bal. in l. fi. C. si à non competenti iudice fuerit appellatum.

Quintò fallit prædicta regula in persona aliorum, quam vxoris, puta in matre, quæ dedisset dotem, & conuenisset de ea restituenda: quia tunc in dote lucranda non attenditur locus mariti, sed vbi celebratus est contractus. ita Bal. in rub. C. de prin. do.

Sextò fallit in aliis contractibus celebratis inter vir. & vxor. ut per Bal. in d. rub.

Septimò fallit, nisi vxor ignorasset maritum esse forensem, vel alterius domicilij, in quo esset aliud statutum: ut fin. tradit Bal. in c. 1. §. si. de re. alie. fac.

Octauò fallit etiam prædicta regula nisi bona data in dotem essent sita in loco vxoris, de quo tamen vide per Bar. in lege, cunctos populos. C. de sum. Tri. in 2. q. prin. B. Soc. re. 468.

¶ **STATVTVM** loquens in casu vero, non habet locum in ficto, ut in leg. iij. §. hæc verba. ff. de negot. gest. secundum Bart. in l. omnes populi. in vj. quæ sita principali. ff. de iustit. & iur. Et istam regulam comprobant sex notabilibus doctrinis Felin. in cap. insinuat. de simo. vide Areti. in leg. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthu. per Imol. plenius quam alibi in l. 1. §. lex. Falcidia. ff. ad l. Falc. vide Socin. in consilio 252. inci. visis instrumentis concessionum. in princ. versiculo 6. probatur. & quid in contractu, vide eundem Socin. consilio 293. volumine secundo.

Limita primò, nisi statutum non loqueretur in materia iuris, non disponendo præter vel contra ius, quia tunc interpretabitur prout ipsum ius. tex. in c. ad audientiam, de cle. non residen. & ibi Abb. idem Abb. & Fel. in d. c. insinuat.

Secundò limita, nisi lex per omnia æquipararet casum verum & fictum: quia tunc etiam si statutum esset præter ius, extenderetur ad casum fictum. Ita Felin. vbi

vbi suprà, referendo Rom. Adde tu Socin. in conf. cclx. incip. in causa Nautensis. quod est in 2. volum. vers. secundum quod allegatur.

Tertiò limita, nisi statutum esset illusorium, non intel ligendo illud in casu ficto. Ita Felin. vbi suprà, post Domi. in capitul. vt circa, in princip. de elect. lib. 6. B. Dias reg. 700.

¶ **STATVTVM** loquens simpliciter de vno ex correlatiuis prohibitiue non extenditur ad alterum. l. veteres. ff. de act. emp. l. si conuenit. C. de pactis. l. cōtinuus. §. cum ita. ff. de verborum oblig. not. l. si præs. C. de seru. & aqua. Med. reg. 9.

¶ **STATVTVM** mandans simpliciter stari alicuius iuramento valet, sed in contrarium probatio admittitur prout communiter concludit gloss. in cap. 1. de tem. or. li. 6. Innoc. in cap. quia propter. §. illud. circa si. de elect. & Bal. in l. 1. C. de re. cre. & l. contra negantem. C. ad l. Aquil. & l. 1. C. si aduersus liber. Azo in summa. C. ad l. Aquil.

Primò fallit, si verbum statuti vltimo decidit quòd admittatur probatio in contrarium. secundum Bal. in l. 1. C. de re. cre.

Secundò fallit, si statutum prohiberet tacitas probationes admissas in contrarium, puta si statutum dicit, quod plenissima probatio sit officialis, cuius iuramento mandat stari: gloss. est sing. in clemen. 1. de proba.

Fallit 3. si statutum apparet velle omnimodam probationem. secundum gloss. sing. in clem. 1. de foro compet. B. Soc. reg. 497.

¶ **STATVTVM** non potest fieri, vt pater teneatur pro filio, neque contra, ad pœnam corporalem. Bal. in rubric. C. res inter alios acta: esset enim contra ius naturale, ac etiam contra ius diuinum, gl. c. cum homo. 28. q. 3. not. l. liber homo. ff. ad l. Aquil. ampl. vt hoc nec etiam per pactum fieri possit, vt per fideiussionem obliget quis pro alio ad corporalem pœnam. d. l. liber homo. Al. x. in termi. huius reg. l. sepe. nu. 10. ff. de re iud. Med. reg. 8.

¶ **STATVTVM** prohibens alienare in non subditum, est validum. Ita concludit Bart. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. de quo per Barb. in rub. de reb. eccl. l. 1. quæstio.

Limita quinque modis, vt per Io. Crotum de Monte ferrato in d. §. diui. B. Dias reg. 699.

¶ **STATVTVM** puniens portantes arma non habet locum in eis, qui arma minima portant. gloss. §. prohibemus. auth. de armis. Thom. Grammat. §. tutor autem. num. 12. institutio. de auct. tutor. Item imponens pœnam de vulnere non intelligitur de paruo. leg. ex hac. ff. si quadr. paup. fecisse dicatur. Tertiò requirens solennitatem in actu non intelligitur de paruo. Specul. in tit. de iur. cal. §. 2. versicu. quid si addentes ad Ale. rub. ff. sol. matr. nu. 3. Bru. in trac. stat. Art. 9. nu. 103. & nu. 110. l. intellige. ff. de Sicar. Bal. c. cum adeo. col. 3. de rescr. Med. reg. 5.

¶ **STATVTVM** si fit ex causa rationabili specialiter contra aliquem, & in eius præiudicium, tenet. Ita dicit Ang. in l. impetrata. C. sen. rescin. non pos. allegat l. neque Dorotheum. & l. doctitij. C. de decur. libr. x. & l. Antiochenium. ff. de priuile. cred. & tenet Ant. Imo. & doctor. in c. cum omnes. de constitut. tex. in l. venditor. l. si constat. ff. commu. præd. & in l. iuncta gl. verb. detrahi. ff. de his qui sunt sui, vel alieni iuris.

Limita tripliciter vt per Felin. in d. capit. cum omnes. B. Dias reg. 692.

¶ **STATVTVM**, quando loquitur præter ius commune, & sic in casu non prouiso à iure communi: tunc sicut in legibus & contractibus habet locum argumentum à contrario sensu, ita etiam habet locum in statutis. Conclusio est Bar. & Doct. communiter in l. 1. ff. de offi. eius cui mandata est iuris. & voluit Corset. in singularibus suis, in parte, argumentū. el vltimo. Salic. in l. conuenticula. C. de episcop. & cleric. & ita concludit Alex. in d. l. 1. vbi refert alios hoc etiam tenentes, licet Benedic. de Plumbi. aliter teneat in l. si quis locuples. de manu. testam.

Limita dupliciter, vt per Alex. quas limitationes trascriptit Ias. in d. l. 1.

Prima est, nisi statuto esset cautum q̄ statuta nō recipiant extraneum, vel subauditum intellectum.

Secunda, si caueretur statuto, quòd statuta deberent seruari ad literam.

Tertia, si statuentes incurrerent in pœnas, deducendo tale argumentum à contrario. Ita Iaso. vbi suprà, & Petr. Raven. per glo. fin. in Clem. 1. in verbo, facere de vsuris, & per alia iura, de quibus per eos. B. Dias reg. 702.

¶ **STATVTVM** si in loco vxoris, mortua ea sine liberis solum defert lucrum tertie partis mariti: & in loco mariti, statutum deferat lucrum totius dotis, attenditur potius statutum loci mariti, quam vxoris. Ita Barto. in l. cunctos populos. C. de sum. Trin. & fide cath. & Bald. & Angel. in l. exigere dotem. ff. de iudiciis. quam dicit communem sententiam Ias. in d. l. cunctos populos. in 1. lectu. in princ. C. de sum. Trin. & fide cathol. in eadem l. in 2. lectu. ra. licet Alber. in 2. parte statutorum in x. q. aliud teneat.

Limita istam communem sententiam sex modis, vt per eundem Iaso. secunda lectu. eiusdem legis: vbi ponit quinque limitationes. Et aduerte, quòd earū vltima differt ab aliis sex positis per eum in 1. lectu. vide Fel. in cap. 1. de sponsalib. vbi posuit ante Iaso. septem fallentias ad prædictam regulam, quarum quinta & septima differunt à positis per Iaso. vbi suprà: & vide eum post medium. Ex quibus omnibus habes nouem limitationes ad prædictam regulam. B. Dias reg. 697.

¶ **STATVTVM** si refertur ad aliud licet relatum non reperiatur nihilominus valebit, quando scilicet in eo declaratur mens statuentium, Bald. l. si donatio. C. de donat. l. inciuile. ff. de legibus. capitulo, 1. fin. ti. qualiter olim feudum poterat alien. Bald. l. 1. §. in omnibus. C. de cadu. tollen. Angel. l. penultima. C. de inst. & substit. idem est de statuto referente consuetudinem. capitulo Abbate. de verborum signific. Paul. conf. 319. Bald. l. 1. C. de episcop. & cleric. Ias. l. admonendi. lectura 1. numero 29. & lectura 2. numero 35. ff. de iur. iur. si tamen fiat ad statutum validum & invalidum, ad validum relatio fieri debet, Paris. consilio 10. numero 25. volumine 4. & sic ad illud cum omnibus qualis. suis. Deci. consilio 11. numero 18. consilio 47. numero 2. consilio 647. numero 3. Med. reg. 10.

¶ **STATVTVM** forma ad vnguem seruari debet, Bal. l. comparationes. C. de fide instrum. l. humanum. col. 1. C. de legibus. Ang. conf. 89. Anch. conf. 36. Dec. cōsil. 22. nec sufficit per æquipollens adimpleri. l. qui per salutem. ff. de iur. iur. gl. c. vt circa. de elect. 6. l. cum antiquitas. §. cum autem. C. de test. Inno. cap. cum consuetudinis. de consue. Docto. l. fin. §. omne. ff. de adm. tutor. Bal. l. 1. colum. 2. de legib. §. si. auth.

- de tabel. coll. 4. Guliel. l. fin. ff. de postul. l. nonnunquam. ff. de iudiciis, Bald. l. 2. C. de bon. pos. fecit tab. quod intellige quando statutum habet clausulam annullatiuam, Ias. l. 1. nu. 15. & l. seq. ff. de lib. & post. hum. Dec. conf. 429. nu. 5. conf. 434. nu. 2. conf. 222. nu. 6. Alex. conf. 138. nu. 6. vol. 7. cōf. 137. nu. 15. vol. 2. August. conf. 171. num. 17. vol. 1. Med. reg. 7.
- ¶ **STATVTO** stante, quod pater teneatur soluere cōdemnationem pro filio: sententia lata contra filium mandabitur executioni contra patrem, absque nouo processu. Barto. Alexand. & Ias. leg. cum filius. ff. de verborum obligatio. Alexan. conf. 84. volumin. 3. consil. 60. eod. volumi. leg. quisquis. C. ad leg. Iul. maieft. Barto. l. 1. C. vbi causæ fiscal. capitulo, cum secundum. de hæret. 6. Bald. l. 1. C. ne filius pro patre. l. fin. §. 1. C. de bon. quæ libe. Salic. l. si filius. C. ne fil. pro patre Rom. l. si filio. la 2. ff. sol. mat. Alex. l. sepe. num. 74. ff. de re iud. Med. re. 8.
- ¶ **STATVTA**, licet possint fieri per villas iurisdictione carentes maximè super administratione rerum suarum, tamen talibus statutis, non possunt adicere pœnam: notat Innoc. in cap. cum accessissent. in verbo, sedes. de constit. Anto. & alij in ca. cum omnes. in fi. eod. titu. Ang. in l. vnic. in princip. ff. si quis ius dicenti non obtemper. quod dicit esse notandum, contra statuta villarum vel ciuitatum iurisdictione carentium, vt quia subsunt ciuitati, quod sequitur ibi Alexan. & ponit Iason in l. omnes populi. ff. de iustit. & iur.
- Limita tripliciter vt per eundem Iaso. in d. l. omnes populi. in lectura 2. Et vide Fel. in d. ca. cum omnes. num. 14. vbi dupliciter limitat. B. Dias reg. 701.
- ¶ **STATVTA** iurata non tolluntur per generalem derogationem statutorum: probatur ista regula ex textu in ca. constitutus. de rescript. firmat gloss. in c. cum non deceat. de elect. in 6. ad fi. quam gloss. dicit sin. Ias. in l. quoties. de precib. imper. offer. vide eundem, vbi plures refert idem tenentes in l. omnes cuiuscunque. C. si con. ius vel vtil. publ. Ferr. cautela xx.
- Limita quinque modis vt per Fel. in d. c. constitutus. B. Dias reg. 693.
- ¶ **STATVTA** debent intelligi secundum ius commune: probat text. cum gl. vbi latè per Salic. in l. 2. C. de nox. glo. & Doct. in l. fi. §. in computatione. C. de iure delib. Bart. in l. 1. §. lex Falcid. & ibi mod. ff. ad l. Falcid.
- Limita dupliciter, vt per Ias. in l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. B. Dias reg. 694.
- ¶ **STATVS** defunctorum ultra quinquennium non quæritur, toto titu. C. ne de stat. defunc. post quinquennium quærat, vbi Azo in Summa, C. eod. numer. 1. Med. tr. 2. part.
- ¶ **STATVS** personæ per sententiam declaratus, putà quod quis sit seruus clericus, vel monachus, & similis, facit ius quo ad omnes, Cin. & Doc. comm. l. in genuum. ff. de stat. homin. l. de ætate. ff. de minor. Bald. & Salic. l. 2. C. quibus res iud. non noceat. Doc. l. quoties. C. de decur. lib. x. Alex. l. sæpè. numer. 62. ff. de re iud. doct. l. sancimus. C. de iudiciis. l. 2. C. qui bus res iud. non noceat. Ioan. Fab. §. præiudiciales. instit. de act. Tiraq. in termin. in tract. res inter alios acta. limit. 18. Med. reg. 8.
- ¶ **STILVS** & consuetudo fori, ac curiæ omnino est obseruandus, vt c. ex literis, & c. fin. de consuetu. & Bal. in l. sed sine. §. Lucius. ff. de admin. tuto. & Bald. in l. ne cui. C. de pœn. Ang. in l. 1. C. de requir. reis.
- Amplia 1. vt prædicta locum habeant tam in ciuilibus, quàm in criminalibus causis. Boer. q. 63. nu. 12. 16. & 15. & habet vim legis secundum Cy. & Bal. in l. 1. in fi. C. quæ sit longa consue. & l. de quibus. ff. de legi. & Bar. in l. 3. ff. de testibus.
- Amplia, vt etiam minores legentur stilo & consuetudine fori. secundum Bal. & Anch. in c. Ruy. num. 8. de test. & l. 2. C. quæ sit lōg. consue. Bal. conf. 53. ad hoc. vol. 2. Cast. conf. 45. vltra ea. vol. vlti. Barba. conf. 6. in prin. vol. 4. & c. 2. de delict. puer.
- Fallit in vagabundo, vt l. 1. C. vbi de crim. agi opo. Bar. in l. hæres absens. §. proinde. num. 4. ff. de iud. & præsertim in iuribus qui suspenduntur, in ciuitatibus, & castris pro criminalibus etiam alibi commissis, secundum Fracif. Cur. in d. l. num. 10. & Io. Calde. in c. 1. de rapt. licet Ant. & Panor. in c. fi. de foro compe. aliter senserint, & sublata opinione certorum canonis. qui tenuere, vt quod remittatur in foro, vbi delictum fuit commissum, Abb. in d. c. fi. num. 13. & qui dicatur propriè vagabundus. vide Bart. in l. 4. §. prætor. ff. de dam. infect. & l. eius qui. §. fi. ff. ad municip. gloss. & Panor. in dict. c. fina. num. 13. de foro comper.
- Fallit etiam in fure reperto cum re furtiua, qui in omni loco puniri potest: vt Barto. in l. si dominum rei. ff. de fur. nu. 2. Cast. in conf. 458. num. 2. vol. 2. Ang. in tract. maleficiorum. in vers. & vestem cælestem abstulit. num. 15. & ibi Aug. Arim.
- Fallit in citato contumace, qui si non comparuit ex quo non fuit citatus secundum consuetum stilum fori, excusatur à contumacia, secundum Ange. in l. fin. C. de cano. præstan. l. x. Marfi. singu. cxviii. incip. stilus. Guid. Pap. q. cxciij. vbi dicit, quod stilus & consuetudo curiarum, pro lege habetur, & ei omnino standum est ibi. num. 2. & 3. quod not. quia stilus est interpretator statutorum. vt l. de quibus. ff. de legib. & idem Guido q. xxx. numer. 2. quod not. I. Nouel. reg. 196.
- ¶ **STILVS** vs curiæ seruari debet, intelligitur indefinita ista vniuersaliter, tara in ciuilibus, quàm etiam in criminalibus, tam in maioribus, quàm in minoribus. c. ex literis. c. fin. de consuetu. Bald. l. sed si sine. §. Lucius. ff. de adm. tuto. idem l. ne cui. C. de pœnis, Ange. l. 1. C. de requir. reis. Boer. q. 63. numer. 12. Cin. l. 1. C. quæ sit longa consue. l. de quibus. ff. de legib. Barto. l. 3. ff. de test. Ancha. cap. Raynutius. numero 8. de testamen. l. 2. C. quæ sit longa consuetud. Bald. conf. 54. vol. 2. c. 2. de delictis puer. vbi Barbatia, idem conf. 6. vol. 4. Med. reg. 2.
- ¶ **STILVS** cum ita se habet, res inter alios acta alteri nocet, Bald. authen. si quis in aliquo. C. de edendo. neque citatio requiritur, Alexand. consilio 65. volumin. 1. Dec. conf. 163. column. 7. est enim curiæ stilus omnino seruandus. leg. fina. C. de iniuriis. l. tertia §. fin. ff. de testibus. capitulo quàm graui. de crim. falsi. Cin. leg. secunda. C. quæ sit longa consue. Doctor. capitu. fin. de consuet. Alexand. conf. 240. volum. 6. Marfil. singu. 118. l. de vno. n. 83. ff. de re iud. Med. reg. 8.
- ¶ **STIPVLARI** alteri nemo potest, nisi eius potestati subiectus sit, vel pœna sit adiecta. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verborum obl. & in l. solutum. §. per liberam. ff. de pignorat. act.
- Amplia istam regulam procedere etiam in fisco, & consequenter in republica, quibus per liberam personam, & priuatam, & sibi subiectam non potest stipulari vel pacisci. tex. est, & ibi Bart. in l. 1. in princ.

princ. ff. de iure fisco. & idem Bar. l. arbiter intra certam. ff. de arbitr.

Amplia etiam in matre, quæ nō potest stipulari filio: vt in casu legis, debitor. in fin. ff. Treb. & Barto. in l. quod dicitur. ff. de verbor. ob. & in l. pactum. & in l. pater. C. de pact. cōuentis. Ex quō infero, quōd multo minus alij consanguinei vel cognati possunt stipulari alteri consanguineo: vt est gloss. in verbo, interest, in l. fideiussores. ff. de pact. & probatur in l. 3. §. sed & si fortē. ff. iudicatum solui.

Amplia hoc etiam procedere in libertō, qui non potest stipulari patrono: vt in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. ff. de verb. oblig.

Primò fallit, nisi per consuetudinem fuisset inductum contrarium, per text. in l. certi conditio. §. si nummos. & ibi docto. ff. si cer. peta. & in l. si donaturus. ff. de usufructu. in fi.

Secundò fallit in dote, cui in hoc magis fauetur cum fisco: vt probatur in l. Gaius. soluto matrim. & in l. pactum. C. de pact. conuen. vbi fauore dotis alteri per alterum stipulari potest de quo latè per Bal. Nouellum in tractatu dotis, in sexta parte principali, in vigesimo secundo priuilegio.

Tertiò fallit in feudis, in quibus frater stipulando acquirit fratri absenti, secundum Bald. in l. fin. C. res inter alios acta. vt probatur per text. in ca. i. de duobus fratribus. de quo vide per Alexan. in consil. x. in secundo vol. ponderatis his. & Pau. de Cast. in consil. 154. incip. quōd istud feudum. & per Barto. in l. si mihi. & Titio. ff. de verb. oblig.

Quartò fallit, si in stipulatione interpositum sit iuramentum, per gloss. l. quæstione 7. cap. quoties cordis oculus.

Quintò fallit de iure Canonico: quia omni casu alteri per alterum stipulari potest: vt in dicta glossa prima, quæstione septima, quam allegat Bald. in l. illud. C. de sacrosanctis ecclesiis. & in l. certi conditio. §. si nummos. ff. si certum petatur.

Sextò fallit in piis locis pauperibus, quia per alterum, etiam verbis directis, stipulari potest ipsis absentibus: vt per Bald. in lege, illud de sacrosanctis ecclesiis. B. Soc. reg. 470.

¶ **STIPVLATVS**, in dubio pro se stipulari intelligitur. vt habetur in l. stipulatio ista. §. hoc quoque. & §. si quis ita. de verborum oblig.

Primò fallit in filio fa. quia præsumitur stipulari patri. l. quicumque. §. si. eod. tit.

Secundò fallit in seruo, quia stipulatur domino, vt l. i. ff. de stip. ser.

Tertiò fallit in procuratore, qui intelligitur stipulari domino. vt l. post dotem. ff. solu. mat.

Quartò fallit in dote: de quibus fallentiis dic vt per Bar. in l. stipulatio ista. hoc quoque. & §. si quis ita. B. Dias reg. 469.

¶ **STIPVLATOR**, vel eius personam representans, vt est hæres, quando directo offenditur, tunc stipulatio committitur & non attenditur an interfit offensi. Notat Bar. in l. 2. §. item si in facto. ff. de verbo. oblig. per tex. in l. stipulatio ista. §. alteri. eod. tit. & in §. alteri. Instit. de inuti. stipu.

Istam regulam & conclusionem Bar. dicit notabilem Ias. ibi, vbi eam ampliat vno modo, & limitat aliis sex. Socin. reg. 475.

¶ **STIPVLATOR**, & promissor relationem habent. l. i. ff. de verborum oblig. fallit cum stipulatio exequitur, tunc enim promissor obligatur stipulatori, sed

non econtrà. l. Labeo. §. contractum. ff. de verb. sig. glo. rub. C. de reb. cred. Med. reg. 9.

¶ **STIPVLATIO** carens forma nulla est. l. 5. §. stipulatio. vbi Ias. numer. 8. ff. de verb. ob. l. 1. §. si quis ita. ff. eod. Barto. l. ius publicum. ff. de pact. Ange. l. quicquid adstringendæ. ff. de verb. obl. Med. reg. 7.

¶ **STIPVLATIO** non comprehendit personam extrinsecam, neque ad eam refertur. Bar. in l. si ita stipulatus. C. Chrysogonus. de verborum oblig.

Primò fallit fauore dotis, quia si extraneus, qui dedit dotem, stipulatus est simpliciter eam reddi, nec dicit sibi vel mulieri, vt in l. stipulatio ista. §. si quis ita. ff. de verb. oblig. tamen fauore dotis intelligitur stipulatus mulieri. l. post dotem. & in l. Gaius. in fi. & ibi Pau. de Cast. ff. sol. matr.

Secundò fallit ratione societatis: l. si quis vni. & ibi Bal. in fi. ff. rem ratam haberi. B. Soc. reg. 473.

¶ **STIPVLATIO** sub conditione confecta, valet, & tenet, licet aliam causam non habeat: quia conditio ipsa impleta, est loco causæ. Est regula secundū Paul. de Castro in l. a Titio. qui text. probat eā. vers. nam cum conditio. ff. de verb. ob. & ibi Barto. allegat alia iura, & Iason confirmat, & infert ex ea ad vnum dictum Pau. de Cast.

Amplia tripliciter, & limita duobus modis, vt per Ias. in d. l. a Titio. B. Dias reg. 707.

¶ **STIPVLATIO** dandi quantitatem, dicitur omni respectu diuidua. Ista regula colligitur ex text. secundum Ias. ibi, in l. 2. §. & harum. vers. secundò principaliter nota. ff. de verb. oblig.

Limita quatuor modis, vt per eum ibi: B. Dias. re. 705.

¶ **STIPVLATIO** dandi quantitatem, dicitur omni respectu diuidua. l. 2. ff. de verborum oblig. & in l. in executione. in princip. eodem tit. & in l. si duo. ff. depositi.

Primò fallit, quando testator legasset quantitatem pro opere faciendo: quia licet hæredes videantur grauati ad quantitatem, tamen quilibet ipsorum tenetur in solidum: vt probatur in l. fideicommiss. §. penult. ff. de legatis tertio.

Secundò fallit, quia ista regula procedit respectu primitiue obligationis: secus autem respectu obligationis secundariæ. & sic respectu pænæ, & ideo si quis promittit dare vel facere, & casu quo non dederit promittit quantitatem, tunc illa quantitas est indiuidua. vt est textus in l. v. §. fin. & in l. in executione. §. penult. ff. de verborum obligationibus. & per Bar. in lege, stipulationes non diuiduntur. in secunda quæstione. ff. eo. tit.

Tertiò fallit in debitore quantitatis, & respectu certæ speciei: vt probatur in l. miles. §. decem. ff. de re iudi. quia tunc illa obligatio quantitatis censetur indiuidua solutione: vt est casus in l. si communis seruus. ff. de noxa. & in l. si cum vno. ff. si ex noxali causa aga.

Quartò fallit in casu legis, frater à fratre. ff. de condi. indeb. vbi obligatio causata ex facto vnus à patre, qui contraxerat, & qui habebat peculium à patre: quia isto casu talis obligatio quantitatis est indiuidua respectu illius, qui contraxit. de quo per Ioannem Bapt. de sancto Seuerino in dicta l. frater à fratre. B. Soc. reg. 474.

¶ **STIPVLATIO** facta alternatiue perficitur electione vnus tantum primi videlicet, sicuti etiam gratia per vnicum actum consumitur. Bald. c. in literis. de offi. deleg. per l. si is qui Stichum. ff. de procura. Tom. 2. Reg. Iur. Pp 2

tor. & per l. dotis promissio. ff. de iur. dot. Med. re. 3.

¶ **STIPVLATIO** facta Calendis ianuarij, si non adiciat quibus, de primis intelligitur, text. est in terminis l. eum qui Calendis. ff. de verb. obl. Med. reg. 4.

¶ **STIPVLATIO** facta de propria re purè, nihil valet. text. est in l. nemo rem suam, in prin. ff. de verb. oblig. & in l. scire debemus. §. fin. ff. eod.

Limita quinque modis vt per Ias. in l. si rem meam. ff. de verb. oblig. B. Dias reg. 609.

¶ **STIPVLATIO** interposita in primo contractu locationis non videtur repetita in sequenti locatione, sed in prima tantum perficitur, Din. & Bal. l. cū pater. §. pater. ff. de leg. 2. per l. item quæritur. §. qui impleto. ff. locati. Rom. l. in his. ff. solu. mat. Docto. l. quedam. ff. de rei vend. l. hæredibus. ff. ad sen. conf. Trebel. leg. cum vxori. ff. quando dies leg. ced. gloss. l. si quis hæredem. C. de instit. & substitut. Port. con. filio 138. numero 5. Barto. l. i. ff. ad leg. Iul. maieft. l. dotis. ff. de iur. dot. cap. 1. de præb. 6. Anch. conf. 317. idem Port. conf. 76. num. 5. & num. 11. Alba. conf. 17. nume. 4. Socin. conf. 43. col. fin. volu. 1. Dec. conf. 50. Crau. conf. 161. numero 1. & numero 4. l. si. ff. ad Trebel. cap. gaudemus. de diuortijs. c. cum in nullis. §. fin. de præb. 6. Bald. conf. 242. volum. 3. Innoc. c. debitum. de bigam. fallit nisi sit eadem ratio in pluribus, quæ in vno. l. si quis ira. §. i. ff. de leg. 1. Dec. c. prudentem. §. dicimus. de offi. deleg. Calcan. conf. 1. colum. 26. Crau. conf. 161. nume. 4. Paulus leg. 2. n. 4. ff. de liber. & posthum. Ias. l. manumissiones. nu. 25. ff. de iust. & iur. fallit in sermone negatiuo, Alex. l. decem. num. 44. de verb. oblig. l. diuortio. §. quod in anno. nu. 14. ff. sol. matr. Med. re. 3.

¶ **STIPVLATIO** l. 17. cum tempus. l. 18. quæ legata. l. 19. si filius. l. 35. semper in stipulationib. l. 32. verum. Quæ hoc nomine contineantur, notauit ad regu. 74. §. fina.

Stipulatus in dubio pro se stipulari intelligitur. De verborum obligation. l. stipulatio ista. §. hoc quoque. §. si quis ita.

Stipulationem vitiat longum intervallum inter interrogationem & responsonem. De verb. ob. l. continuus. in prin. De duob. reis. l. duos. §. si.

Secunda stipulatio, continens plus quàm prima, inducit primæ nouationem. De verb. ob. l. qui vsumf. & ibi Ias.

Non valet stipulatio purè de re propria facta. De verb. ob. l. nemo. Riisvich.

¶ **STIPVLATIO** pœnalis soluitur morte, nec ad hæredes transit, quando stipulator morte præuentus adimplere nequiuit, dixi super. cōc. 72. Med. tr. 2. p.

¶ **STIPVLATIO** de qua in l. vnica, in §. exactio. C. de rei vox. act. vbi dicitur, quod exactio dotis fit statim solut. matrimon. in rebus immobilibus, & post annum in rebus mobilibus, locum habet, quando extraneus dotem dedit & dotem sibi reddi stipulatus, sicut sing. not. in l. 2. in prin. in gl. mag. sol. matr.

Fallit nisi extraneus stipulatus esset ex intervallo, & habet locum ne dum in extraneo, sed etiam in muliere, quæ postquam dotem dedit, & sic quæsitæ sibi actione de dote, stipulata est ex intervallo dotem sibi reddi: nam tunc non subintelligitur dilatio, quæ erat in prima stipulatione, vel obligatione: & sic poterit incontinenti sol. matr. sicut quando legatur dos mulieri pro marito: vt in l. verum. ff. de dote prælega. vt sic secunda stipulatio ex inter-

uallo facta aliquid operetur, sicut etiam operatur legatum in casu prædicto. ita sing. dixerunt Iacob. de Are. & Barto. & Moder. in l. diuortio. in fin. ff. de verbo. oblig. quod tamen intellige, & limita secundum distinct. de qua per Barto. in l. Stichum. in §. i. ff. de donationibus. B. Soc. reg. 471.

¶ **STIPVLATIO**, quando alternatiue concipitur ab aliquo, scilicet sibi, filio, aut extraneo dari, tunc filius, vel extraneus dicitur adiectus solutioni, & non obligationi: quare debitor potest efficaciter tali adiecto soluere. text. est in l. eum qui ita. §. qui si bi, aut filio. ff. de verborum oblig. & ibi Ias. assignat rationem text. in l. sed & si filio. §. i. ff. de constitut. pecun.

Amplia duobus modis, & limita quinque, vt per Iaso. in d. §. qui sibi. B. Dias reg. 706.

¶ **STIPVLATIO** secunda, continens plus quàm prima, inducit primæ nouationem. text. est in l. qui vsumfructum. iuncto si. prout ibi ponderat Iaso. ff. de verbo obl. & est communiter approbatus intellectus ad dictum tex. secundum eum ibi. Adde glo. in l. scire debemus. in prin. ff. eod. ti. verbo, mixta. Barto. in l. pen. ff. de præst. stipul. & in simili est text. valde notabilis in l. si ita scriptum fuerit. lo. 2. ff. de hæred. instit.

Limita hanc regulam tribus modis, vt per Iaso. in d. l. qui vsumfructum. B. Dias re. 608.

¶ **STIPVLATIO** secunda, continens plus quàm primā, inducit nouationem primæ. l. qui vsumfructum. ff. de verborum obligationibus.

Primò fallit in casu. l. si diuortio. ff. de verborum oblig. vbi actio de dote competens ad dotem datam, non nouatur per stipulationem sequentem, in qua est duplicata summa dotis. & sic continebat plus, quàm prima.

Tertiò fallit, quando per secundam stipulationem aliquid additur, vt de prima stipulator sit magis cauus, vt si addatur fideiussor vel pignus.

Quartò fallit, quando prima stipulatio est pura, secunda verò pœnalis: vt latè per Bart. in l. ita stipulatus. in prima oppo. vltimæ partis. ff. de verborum oblig. B. Socin. reg. 472.

¶ **STIPVLATIO**. Sententia lata contra vnum ex duobus reis stipulandi habentibus ius in solidum nocet alteri. Bart. l. ex duobus. ff. de duob. reis stipula. l. supra. §. casus. de aqua plu. arcen. leg. secunda. ff. de prætor. stipul. Alex. l. sæpè. num. 48. ff. de re iudi. Subrogato præiudicat sententia lata contra principalem. Anto. c. pen. de sent. & re iud. c. ad petitionem. de accus. capitulo. hoc quippe. 3. quæ. 6. Alexā. in terminis huius reg. leg. sæpè. num. 69. & num. 75. ff. de re iud. Med. reg. 8.

¶ **STIPVLATIO**. Longum intervallum inter interrogationem, & responsonem, vitiat stipulationē. l. i. §. qui præsens, & l. continuus. ff. de verb. ob. l. duas. §. fin. ff. de duob. reis.

Ampliat, & limitatur in 2. casu. à Iaso. in d. §. qui præsens, num. 5.

Fallit in 4. casibus, per Rip. in dict. §. qui præsens, numero 17.

Stipulatio dandi quantitatem, dicitur omni respectu diuidua, l. in executione. in prin. ff. de verb. obli. l. si duo. ff. deposit. l. si stipulatus. ff. de solut.

Fallit in 4. casib. quos not. Iaso. in l. 2. §. harum, ff. de verb. ob. num. 9. & seq. fallit in 7. casib. vt per Alcia. in d. §. & harum, num. 3.

In facto indiuiduo, si vnus ex pluribus hæredib. promiserit, controueniat impediendo stipulatorem ne vadat, committitur stipulatio contra omnes hæredes, non solum contra impediendum, sed contra alium, qui non impediuit, l. stipulationum. §. item si in facto.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. num. 7.

Quando directo offenditur stipulator, vel eius personam representans, vt est hæres, tunc non attenditur interesse, l. stipulatio ista, §. alteri, ff. de ver. obli.

Fallit in 6. casib. vt per Ias. in l. stipulationum, §. item si in facto, num. 15. ff. de ver. obli.

Si prima stipulatio est utilis & efficax, secunda nihil valet, l. qui bis idem, ff. de ver. oblig.

Ampliatur in 5. casib. & limitatur in 6. à Ias. in d. l. qui bis idem, num. 1. & seq.

Falsa causa de præterito non vitiat stipulationem, l. si diuortio, ff. de ver. oblig.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. num. 1.

Error in materia, vel qualitate substantiali, non vitiat stipulationem propter consensum in corpore, l. si id, quod aurum, ff. de ver. oblig.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in vno, per Ias. in d. l. si id quod, num. 1.

In contractibus stricti iuris non potest agi per stipulationem ratione deceptionis vel doli reipsa, quando promissor non habuit animum decipiendi, quare & ipse decipitur re ipsa, l. si id quod aurum, ff. de ver. oblig.

Fallit in 4. casib. vt per Ias. in d. l. num. 3.

Tot. consentur stipulationes quot sunt res, vel summae in vna stipulatione specialiter designatae, l. vbi vetera, §. pen. l. Titia, §. si. & l. pluribus, in prin. & l. scire debemus, ff. de ver. oblig.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. scire debemus.

Si stipulor rem meam sub conditione, valet stipulatio, l. si rem meam, ff. de ver. oblig.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l.

Alteri stipulari nemo potest, l. solutam, §. per liberam, ff. de pign. act. l. certi conditio, §. quoniam, ff. si certum petatur.

Ampliatur in 5. casib. & limitatur in 6. à Ias. in l. stipulatio ista, §. alteri, ff. de ver. obligat. Ampliatur in 13. casib. & limitatur in 36. ab Ant. Gabr. lib. 3. de ver. oblig. concl. 1. fallit vt per Soc. reg. 381.

Fallit in 3. casib. quos ponit Dec. in l. qua tutela, §. nec paciscendo, ff. de reg. iur. fallit in 6. casib. vt per Soc. re. 89. in addi. fallit in iudice, qui potest alteri stipulari. Ampliatur ista fallentia in 2. casib. & limitatur in 4. à Ias. in l. stipulatio ista, §. stipuler, ff. de verbor. oblig. numer. 16. Ampliatur regula, quod nec etiam de iure canonico licet alteri stipulari, sed ista ampliatio limitatur in 2. casib. per Felin. in proce. Grego. c. Gregorius, num. 26.

In stipulationibus verba interpretantur contra stipulatorem l. stipulatio ista, §. in stipulationibus, ff. de verbor. oblig.

Fallit in 5. casibus, quos not. Iaso. in d. §. in stipulationibus.

Quod stipulatur iuri meo subiectus, ego videor stipulari, l. quodcunque, ff. de de ver. obli.

Fallit in 4. casibus, quos not. Iaso. in d. l. numero 4. & sequent.

Ad hoc vt valeat stipulatio facta per illa verba, cum promissor voluerit, est necesse, quod promissor ante eius mortem declarat velle, l. centesimis, §. si ita stipulatus, ff. de ver. oblig.

Fallit in 3. casib. secundum Ias. in d. §. si ita stipulatus, num. 2. stipulatio dandi centum, si promissor voluerit, quare confertur in expressam, & liberam voluntatem promissoris vsque ab initio, aliàs semper inutilis. Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 3. à Ias. in d. §. si ita stipulatus, num. 6. & seq. sed hæc stipulatio cum voluerit promissor, valet, & pendet ab eius voluntate, velut à conditione. fallit vt not. Soc. iun. in l. ita stipulatus, num. 113.

Stipulatio in dubio debet intelligi, vt valeat, & teneat l. quoties in stipulationibus, ff. de ver. oblig.

Ampliatur in 5. casib. & limitatur in 4. à Ias. in d. l. quoties, num. 1. vsque ad finem.

Si alternativè interroganti respondeat de vno tantum, vitatur stipulatio in speciebus: secus in summis, l. inter stipulantem, §. stipulante, ff. de ver. obli. vbi Ias. limitat in vno casu.

In stipulationem res deduci non possunt, quæ non sunt in commercio nostro, l. inter stipulantem, §. sacram, ff. de ver. oblig.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. §. sacram, num. 4.

Rem meam mihi stipulari non possum, l. nemo rem suam, & l. si rem meam, ff. de ver. oblig.

Fallit in 6. casib. vt per Iaso. in d. l. si rem, & in d. l. nemo. Stipulatio facta sub conditione valet, licet aliam causam non habeat, quare ipsa conditio impleta est sufficiens causa, & sic succedit loco causæ, l. à Titio, ff. de verbo. oblig.

Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 2. à Ias. in d. l. à Titio, num. 5.

Incertitudo quantitatis vitiat stipulationem, l. ita stipulatur, ff. de ver. oblig.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. ita stipula. nu. 11. fallit in 6. casib. vt per Maria. Soci. iuniorem, in d. l. nu. 85. fallit in 7. casib. vt per Rip. ibi. num. 17.

Dies celebratae stipulationis expressus in stipulatione, non facit censeri stipulationem esse in die, ideo debitor potest ea die conueniri, l. liber homo, §. de cem hodie, ff. de ver. oblig.

Fallit in 4. casib. vt per Ias. in d. l. num. 2.

Stipulationum diuersitas inter interrogantem, & respondentem, adducit diuersitatem in substantia, & qualitate obligationis, & vitiat stipulationem, l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de ver. oblig.

Fallit in 8. casib. vt per Io. de Imo. in d. §. si quis simpliciter, num. 4. Sed aduerte, quod stipulatio conuallidatur per complacentiam, non obstante diuersitate. fallit in 3. casib. secundum Soc. in l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de ver. oblig. num. 4.

Stipulatio secunda continens plus quam prima, inducit nouationem, l. qui vsum fructum, ff. de ver. obli.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. col. 2. fallit in 4. casib. quos not. Soc. reg. 90. in addit.

In stipulationibus nunquam persona extrinsecus sub intelligitur, l. si ita stipulatus fuero, §. Crhyfogonus, ff. de ver. oblig.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 41. fallit in 2. casib. secundum Soc. reg. 91. in addit.

Patientia simplex in iudicio non habet vim stipulationis, l. omnes, §. in hac, C. de Episc. & Cleri.

Ampliatur, & limitatur in 4. casib. quos not. Ripa in l. 1. nume. 3. ff. de ver. oblig. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 5. à Galiau. in d. l. 1. nu. 13.

Responsio conditionalis facta præ interrogacioni vitiat stipulationem, l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verbor. oblig.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. iun. in d. §. si quis, nume. 7.

In stipulatione amplius non agi, & rem ratam haberi licet factum diuiduum contineant, tamen principalis etiam pro parte contrafaciens ad solidam poenam tenetur, cum ex hæredibus solus contrafaciens, & pro sua rata tantum teneantur. fallit in 2. casib. quos not. Soc. iun. in l. 4. §. Cato, ff. de verb. obl. num. 33. ver. decimò noto.

Stipulatio facta pro nominando, non facta declaratione seu nominatione, prodest stipulanti, sibi que facta censetur, l. secunda, C. de contrah. & commit. stip.

Ampliatur & limitatur per Port. in suis conclu. libr. 5. regu. 10.

Stipulans in dubio, pro se stipulari videtur, l. stipulatio ista, §. hoc quoque, & §. si quis ita, ff. de ver. obl.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 381.

Stipulatio dandi quantitatem dicitur omni respectu diuidua. l. 2. §. si ff. de verb. oblig. l. si duo, ff. de pos.

Fallit in 4. casib. quos no. Soc. reg. 92.

Actus intermedius vitiat stipulationem, l. continuus, ff. de verb. oblig.

Fallit in 4. casib. quos no. Ripa. in l. 1. §. qui præsens, ff. de verb. oblig. num. 17.

Stipulatio poenalis, vel ad interesse ratione doli, vel culpæ commissæ in restituenda committitur in solidum contra eum, qui ex pluribus principaliter obligauit dolum, vel culpam commisit, l. 1. §. si apud duos, ff. de pos.

Fallit in 4. casib. vt per Ripam in d. l. 4. §. Cato.

Stipulatio poenalis qui incipit à præcedenti conditione negatiua non committitur nisi certum sit amplius dari, vel fieri non posse in conditione positum, l. ita stipulatus, ff. eo.

Fallit in 2. casib. secundum Rip. in d. l. num. 3.

Stipulatio poenalis non nouat præcedentem obligationem, leg. si quis socio, & l. duo socij, ff. pro soci. l. prædia, ff. de act. emp.

Fallit in 10. casib. quos not. Rip. in d. l. stipulatus, n. 56.

Stipulatio simplex, & pura, quantum ad obligationem, & actionem statim committitur, l. eum qui, §. quoties, ff. de verb. oblig. l. cedere diem, ff. de verb. sig.

Fallit in multis casib. vt per Ripam in dict. l. ita stipulatus, num. 69.

Stipulatio in diem certam, statim committitur, quo ad obligationem, & actionem, licet agenti ante diem obest exceptio, lege qui mandatum, ff. mandat. l. 1. in fine, ff. quando dies leg. cedat.

Fallit in 4. casib. quos not. Rip. in d. l. ita stipulatus, ff. de verb. oblig. num. 83.

Stipulatio seruitutis continet dationem, & factum, no. Doct. in d. l. 4. §. Cato.

Fallit in 4. casib. quos not. Alciat. in l. 2. §. & haru. ff. de verb. oblig. num. 44.

Stipulatio seruitutis ad fundum proprium extinguatur, si post stipulationem stipulator partem fundi alienet, no. in d. l. stipul. non diuiduntur, ff. de verb. oblig. ubi Galiau. limitat in 4. casib. nu. 22.

Stipulatio tunc dicitur certa quando continet aliquod certum in substantia, quantitate & qualitate: & si vnum ex his deficit, dicitur incerta. fallit in 2. casib. secundum Alex. in l. stipulationum, ff. de ver. oblig. num. 2.

Stipulatio de defendendo si ex causa non defendat, non prodest quin committatur. fallit vt colligitur ex distinctio. quæ facit Barr. in l. Titius, ff. de procur.

Stipulatio si numerationi sit opposita, oritur actio ex numeratione. fallit vt colligitur ex distincti. Barr.

in l. certi conditio. §. si nummos. nu. 4. ff. si cer. per. Si mortuus est præses, qui conduxerat assessores per vnum annum, vel aliud tempus præfinitum alicui officio, & si casus contingit in personam conductoris, tenetur totum salarium residui temporis super extantis, quo non seruierunt soluere ipsis assessoribus, l. sed & addes, §. fin. cum l. sequen. & l. qui operas, ff. locati.

Ampliatur in 14. casib. & limitatur in 8. à Io. Bolog. in l. diem functo, ff. de off. assel. num. 70.

Quando casus contingit in persona locatoris, tunc si salarium præstatur propter laborem mechanicum, tantum debetur salarium pro rata temporis quo seruauit, l. si quis fundum, §. Imperator, & l. si vno, §. item cum quidam, ff. locati.

Ampliatur in 14. casib. & limitatur in 7. à Io. Bolog. in l. diem functo, num. 72.

Salarium pro rata temporis debetur, pro qua seruauit. fallit in 3. casib. quos not. Io. Bolog. in d. l. diem functo, num. 72. Don. Fina, lib. 1.

¶ STIPULATIONIS vim non habet simplex patietia in iudicio: vt in l. omnes. §. in hac. C. de episc. & cleric.

Amplia quadrupliciter, & limita aliis quatuor modis, vt per Ripam in l. 1. in princ. ff. de verborum oblig. B. Dias reg. 611.

¶ STIPULATIONEM vitiat longum interuallum inter interrogationem, & responsionem. Ita dicit tex. in l. continuus. in princ. ff. de verbor. oblig. & in l. duos. §. fin. ff. de duob. reis. Ita Ias. in l. 1. §. qui præsens. num. 2. vbi ponit duas rationes. ff. de verb. obl.

Limita duobus modis, vt per eundem Iaso. vbi supra, numer. 5. B. Dias reg. 704.

¶ STIPULATIONVM diuersitas inter interrogantem & respondentem, inducit diuersitatem in substantia, & qualitate obligationis, & vitiat stipulationem. l. 1. §. si quis simpliciter. ff. de verbor. obligatio. in §. præterea. Instit. de inutil. stipu.

Fallit 8. modis: vt per Io. de Imo. in d. §. si quis simpliciter. num. 4. B. Dias reg. 610.

¶ STUDENTES habentur pro residentibus in beneficiis. Hanc conclusionem tradit Feli. cum duplici declaratione in c. fi. de magistris.

Limita sex modis, vt per eum ibi. B. Dias reg. 612.

¶ STUDIO alicui priuilegia concessa, quæ alteri studio concessa erant, destructo studio, cui fuerant concessa, non tolluntur priuilegia alteri, quia fuerant concessa per modum perficiendi, non per modum essendi, Bal. leg. omnia. C. de episc. & Cle. M. re. 9.

¶ STULTVS. Non debent esse melioris conditionis stulti, quàm periti. Quod vi. l. 4. §. fin.

Non stultis occurri solet, sed errantibus. ff. li. 22. tit. 6. l. 9. §. quod si Deo.

Subueniendum est vbicunque æquitas suadet. De in int. rest. l. diuus. Ruisvich.

¶ STUPRVM poena mortis punitur, l. 3. de adul. fallit in 13. casib. vt per Lancil. in tract. de off. præt. in ti. de stupro, & circa istam materiam videas multas quæstiones apud Carer. in praxi crim. in §. circa quartam, num. 303. Don. Fina, lib. 4.

¶ STUPRVM. Monialem siue deuotam qui cognouerit x. annis poeniteat, & similiter ipsa secundum formam traditam 27. q. 1. de filia. & c. deuotam.

In quorū primo capite dicitur q. si filia Episcopi, vel presbyteri, vel diaconi post votum solenne contraxerit matrimonium, non admittitur ad communionem nisi marito defuncto poenitentiam ege-

egerit, si autem eo viuentē decesserit & pœnitentiā egerit, & communionem petierit, tantū in fine vitæ recipiet eam. In secundo ca. dicitur, quod deuota peccans non est recipienda in ecclesia, nisi peccare desierit, & desinens egerit pœnitentiam x. annis. postea recipiatur ad communionem, & antequam in ecclesia admittatur ad orationem ad nullius conuiuium Christianæ mulieris accedat. Viuien. reg. 6. dir.

¶ **SVBDELEGATVS.** regula est quod delegat⁹ à principe subdelegare non potest articulum causæ cognitionem requirentem, prout legitur & not. in cap. cum causam. & in c. cum Bert. de re iud. vide Rot. vbi suprâ. F. Tur.

¶ **SVBDITO** concessum priuilegium, potest per concedentem reuocari. Istam regulam descripsit Fel. in c. nouit. de iudi.

Limita tribus modis, vt per eum ibi, quem vide, quia primæ limitationi earum ponit tres optimas declarationes, quid autem sit in priuilegio concessio non subdito, vide regulam cum suis fallentiis suprâ, in ver. parte, priuilegio. B. Dias re. 613.

¶ **SVBDITO** priuilegium concessum regulariter reuocari potest. Doct. com. capi. nouit. de iudic. Lap. allegat. 109. fallit hoc tamen in non subdito. Docto. com. d. cap. nouit. sublimitatur hoc tamen, nisi de modico præiudicio agatur. Alexan. consi. 225. colu. 4. volu. 4. 2. Dec. ca. nouit. fal. v. de iudiciis. Medic. reg. 5.

¶ **SVBIECTVM** vnum & idem non potest habere duo correlatiua. capi. fin. de inst. glos. cap. debitum. de Bapt. differentia enim esse debet inter dantem, & accipientem. Med. reg. 9.

¶ **SVBIECTVS.** sententia lata contra subiectum non nocet quoad proprietatem prætendentis ius subiectionis, licet quo ad possessionem secus, si non appellatur. Doct. com. capitulo cum semper. de senten. & re iud. Bald. l. secunda. C. de liber. causa. leg. sæpe. numero 100. ff. de re iud. item sententia super seruitute personali lata contra vnum non facit fidem contra alium. Bartol. in termin. huius reg. l. sæpe. numero 8. vbi etiam Alexan. nu. 49. ff. de re iud. Med. reg. 8.

¶ **SVBLATIO, & onus.** Quod res transit cū onere suo. PRO.

Ext. de testibus. c. i. in fi.
Ext. de decimis. c. cum non sit. in fi.
15. q. 1. c. si quis laicus.
D. de contrahend. empr. l. alienatio.
D. de acquir. rer. dom. l. traditio.
D. de donat. l. ad eum. §. i.
D. de pact. l. inter debitorem.
D. de distrac. pig. l. si creditor.

CONTRA.

Ext. de priuileg. c. porro.
Ext. de decimis. c. nouum.
D. de contrahend. empr. l. vlt.
D. de seruit. l. vlt.
D. locat. & conduct. l. emptor.

SOLVTIO.

Onera transeuntia, & rei cohærentia transeunt cum re: personali non. Si tamen res transeat ad priuilegiatū, exoneratur priuilegiatus à præstatione onerum, vt puta si priuatus vendat possessionem suam hospitaliis, licet apud priuatum sit possessio supposita solutioni decimarum, non erit apud hospitalarios. d. c. porro. qua illi habent priuilegium de non

soluendis decimis.

Damas. reg. 93.

¶ **SVBREPTIO** modica nō vitiat rescriptum. Calcan. consi. 8. colum. pen. Crau. consi. 182. num. 17. glo. in proemio 6. Asin. in praxi Iudic. §. 7. fal. 59. num. 25. con. simil. Brun. tract. statut. super fœmin. Arti. 9. n. 98. Grammat. §. tutor autem. num. 8. inst. de auct. tutor. authen. qui rem. vbi Ias. nu. 25. C. de sacr. sanct. eccle. c. de appellationibus. de appel. l. socio. ff. de in inte. rest. l. si oleum. in fi. ff. de dolo. Med. re. 5.

¶ **SVBREPTIONEM** rescripti fundans in taciturnitate actus, quem prius impugnauit, non auditur. Notat Aegidius conclus. 554. & confirmat Fel. in c. super literis. de rescrip.

Limita dupliciter, vt per eundem Felin. ibidem. B. Dias re. 721.

¶ **SVSPENSVS** donec satisfecerit, satisfaciendo liberatur absque absolutione, præmissa tamen iudicis declaratione super ipso facto, scilicet quod satisfecerit: probat glo. in clemen. j. de deci. in verbo, donec & est communis opinio modernorum in capit. j. de iudi.

Limita in tribus casib. in quibus dicta declaratio non requiritur. vt per Rip. in d. c. primo.

Primò in suspensio à iure, & regula procedit in suspensio ab homine, quod confirmat triplici differentia inter suspensionem iuris & hominis: in cuius confirmationem adde duodecim differentias, quas ponit Fel. inter ea quæ fiunt à iure, & ea quæ fiunt ab homine, in c. pastoralis. de offi. deleg.

Secundò limita in suspensio ad tempus, qui eo elapso, poterit celebrare absque vlla facti declaratione.

Tertiò quando talis suspensio donec satisfecerit, satisfecisset coram iudice, quia sine alia declaratione est absolutus, vt ibi per eum, quia acta faciunt notorium, vt c. cum olim. de verbo. signifi. cum similib. B. Dias. re. 722.

¶ **SVBSCRIBENS** approbare videtur, not. in l. fin. §. pater. ff. de pig. no. in l. si ita stipulatus. §. Chrysogon. ff. de verbor. oblig.

Fallit in 3. casib. secundum Socin. reg. 385. fallit in 3. casib. vt per Iaso. in d. §. Chrysogonus. num. 2. fallit in 6. casib. secundum Felin. in ca. quoniam contra. de proba. nu. 76. Don. Final. lib. 5.

¶ **SVBSCRIBENS** propriè non dicitur scribere, sed referri ad scripturam iam superius relatam, vnde statutum mentionem faciens de scriptura facta manu propria debitoris non habet locum in subscriptione secundum Bal. leg. penultima. C. de interd. matr. sed hoc dictum Baldi com. reicitur, quia est virtus subscriptionis, & scripturæ propriæ. Bart. l. emptio. §. Lucius. ff. de pact. §. 1. vbi doct. inst. de empr. & vend. l. si quis ex argentariis. §. 1. ff. de edendo. l. si ego. §. totus. ff. de iure dot. Alexand. l. si quis ita. §. Chrysogonus. colum. 2. ff. de verborum obligatio. l. cum antiquitas. Columna 4. C. de testamen. consi. 147. vol. 2. Ang. in rub. proem. inst. not. 6. Bal. auth. qui propriam. C. de non num. pec. Dec. authentic. si quis in aliquo. nu. 17. C. de edendo. dicit hanc esse com. not. Natta consi. 40. nu. 4. vol. 1. Tiraq. in tract. de leg. Conn. gl. 7. nu. 194. Med. re. 10.

¶ **SVBSCRIBENS** se instrumento, vel alicui chartæ, ea quæ in instrumento vel charta continentur, approbare & se obligare videtur, vt not. in l. fideiussor. §. pater. ff. de pig. & not. in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus ff. de verb. oblig.

Primò fallit quando aliquis se subscribit tanquam testis, quia tunc nō videtur se obligare, vt leg. Titia.

§.Lucius. ff. de lega. ij.

Secundò fallit regula, quando se subscribit & prius nò vidit, nec legit, quæ continebantur in instrumento, quia isto casu nihil valet ista subscr. vt dicit Bal. in l. fi. & ibi no. C. plus va. quod ag. & Ang. in d. §. Chry fog. in l. si ita stipulatus. de verb. oblig.

Tertiò fallit, quando in instrumento sunt plura, quæ partim concernunt fauorem scribentis, & partim dñum suum, quia tunc nò videtur approbare ea quæ sunt damni. vt l. diuus. §. item senatus. ff. ad l. Corn. de Fal. & ibi per Bar. quod not. B. Soc. re. 477.

¶ **SUBSCRIPTIO** non dolosa, sed per simplicitatem quæ fuit causa vnius rei tantum, vnam solam vitiat, & nò aliam cuius nò fuit causa in literis gratiosis, & ad beneficia, in quibus censentur concessa ea quæ princeps omnino concessisset, etiam si fuisset expressum, id quod est tacitum. Ant. Imol. Domin. & Ab. in cap. super literis. de rescrip. latè Domin. in repet. c. postulasti. eod. titu. Domin. de Rota in decisione xix. incip. quidam obtinuit. tit. de præbend. in antiquis. tex. est in c. dudum. versicul. considerantes. de præben. lib. vj. & in c. si pro clericis pauperibus. eo. tit. quæ iura inter alia allegat sel. in d. capitul. super literis.

Limita quinque modis, vt per eum ibi. B. Dias re. 720.

¶ **SUBSCRIPTIO** testium super factis, scripturæque seu actis in iudicio non requiritur secundum communē opin. & maxime per Bar. in l. in don. ff. de dona. & in c. quoniam contra. de proba.

Fallit tamen hæc regula & primò quando dubiū vertetur de scriptura ipsius tabellionis, vel duorum virorum, cum tunc non credatur sine subscriptione, seu præsentia testium. extrà, de elect. c. scriptum.

Secundò fallit in auth. de hæredibus & falc. §. si verò. & C. ad l. falc. auth. sed cum testator.

Tertiò fallit in casu cap. vt officiū. de hæreti. vbi patet quod propter grauitatem negotij adhibentur duæ personæ religiosæ, etiam quando examinantur testes.

Quartò fallit quando consuetudo esset in contrarium prout est in aliquibus locis, in quibus in sententiis diffinitiuis tantum describuntur testes secundū Io. And. & doct. in c. quoniam contra.

Quintò fallit in his, quæ sui actus sunt: & non sunt de acti. iudicij, vt est instrumentum procuratoris, vel delegationis, cum talia non probentur per scripturam ipsius tabellionis tantum, nisi etiam veniat subscriptio testium: vt voluit Lopus allegatione sua lxxxvij. & Anto. & Nicol. in d. cap. quoniam contra. ad hoc not. per Anch. in prin. de off. deleg. in vj. B. Soc. re. 476.

¶ **SUBSTANTIALIS** in dubio dicitur forma tradita à iure, ideo non potest omitti. Dec. conf. 429. nu. 5. conf. 434. nu. 2. conf. 612. nu. 2. Bald. l. comparationes. C. de fide inst. nam qualitas requisita in statuto verificari debet. Barto. l. i. §. prætor ait. ff. ne quid in flum. pub. Ioan. Andr. c. i. de homicid. 6. Bal. l. cessante. C. quomodo & quando iudex. capitulo ex literis. de const. Ale. cōsi. 177. vol. 4. Bal. l. ambiguitates. C. de testam. l. cum hi. §. si prætor. ff. de transf. dixi sup. amp. 103. Med. re. 7.

¶ **SUBSTANTIALIA** omnia, omnesque solennitates dicuntur in referente quæ sunt in relato. Ripa in terminis l. 5. §. i. nu. 2. ff. de re iud. not. l. asse toto. de hæredi. inst. auth. si quis in aliquo. C. de edendo. vbi doct. com. Med. re. 19.

¶ **SUBROGATVM** sapit naturam eius, in cuius locum

subrogatur. vt l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis cautio.

Primò fallit quia non assumit naturam accidentalem, sed naturalem eius in cuius locum subrogatur. gl. est in l. certi conditio. ff. si cert. per.

Secundò procedit, quando concurrunt ad eundem effectum, secus si sunt diuersa ratione. vt dicit Bar. in repetitione sua. l. si pater filium. ff. de inoffic. testa. per tex. in l. cum fundo. §. si fundus. ff. de iure dot. B. Soc. re. 475.

¶ **SUBROGATVM** sapit naturam eius in cuius locum subrogatum est. l. si. §. qui iniuriarum. ff. si quis cautio.

fallit in 2. casibus, secundum Socin. regul. 383. fallit in 6. casib. quos ego notauit in §. fuerat. inst. de act. numero 7. Don. fina, lib. 5.

¶ **SUBSTITVTVS** excludit cohæredem, volentem succedere per ius accrescendi. Regula est text. in l. ij. §. si duo. ff. de bon. poss. secundum tab.

Amplia etiam si substitutio sit inualida. vt est tex. in l. pen. ff. de iniust. rup. testam.

Amplia secundò, etiam si substitutio sit tacita. tex. in l. fi. C. de hære. instit. ibi patrem. quem not. Bald. ibi in q. 36. & Ias. versic. sexto nota.

Limita hanc regulam pulchra limitatione, vt per Iaso. in l. fin. C. de instit. & substit. vers. v. principaliter nota. & vide eundē Ias. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. vbi hanc regulam ampliat tripliciter, & limitat aliis tribus modis. B. Dias re. 715.

¶ **SUBSTITVTVS** non excluditur, quando testator dixerit, si sine filiis legitimis & naturalibus, ex suo corpore descendantibus, & legitimatus tantum extiterit, licet regulariter legitimatus excludat substitutum secundum communē opin. de qua attestatur Ias. l. 2. nu. 77. C. de iure emphy. doct. c. per venerabilem. qui filij sint legitimi. l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. no. doct. c. in præsentia. de proba. Barb. consi. 14. col. 8. vol. 2. consi. 34. eo. volu. Alexan. l. generaliter. §. cum autem. C. de inst. & subst. & cōsi. 2. volum. 1. Corse. in tract. de verb. Gem. num. 15. conc. quia legitimatus non est verè sed fictè legitimus. Ioan. And. ca. in generali. de reg. iur. 6. Bald. in add. ad Specu. in tit. de success. ab intest. pau. consi. 180. vol. 1. consi. 353. vol. 2. Cur. consi. 13. & consi. 18. Dec. consi. 175. nu. 8. consi. 182. nu. 9. Cal. consi. 1. in tit. qui fil. sint leg. Ias. & com. doct. l. si is qui p. emptore. col. 3. de vsucap. Med. re. 2.

¶ **SUBSTITVTVS** præfertur coniuncto per ius accrescendi. l. 2. §. si duo. de bonor. poss. sec. tab. auth. hoc amplius. C. de fideicommi. & l. vnic. §. in primo. C. de cad. tollend.

Amplia non solum procedere in expressa substitutione, sed & in tacita, vt probatur in l. fin. in verbo, patrem. C. de hære. insti. & ibi Bald.

Amplia vt non procedat etiam si substitutio sit inualida ex causa præteritionis filij. l. pen. & ibi Bar. ff. de iniusto rupto.

Primò fallit nisi ex coniecturata vel præsumpta voluntate defuncti apparet noluisse præferri coniunctum substituto. l. quidam testamento. & ibi Bar. ff. de vul. & pup. idem Bar. in l. 2. §. si duo. ff. de bono. poss. secundum tab.

Secundò fallit quando substitutio esset facta pluribus copulatiuè vel coniunctim, quia tunc ille qui adiuit, habebit partes aliorum per ius accrescendi, & excludetur substitutus per eius aditionem. ita Bar. in l. j. in princip. in secunda quæstione quintæ quæstionis

tionis princ. ff. de vulg. & pupillari substi.
Tertio fallit, quando institutos & sic coniunctos in institutione testator ad inuicem substituit, talis enim substitutio non impedit ius accrescendi. vt per Bal. in l. vnica. quando non petentium partes. B. Socin. reg. 479.

¶ SVBSTITVTVM, præiudicat sententia lata cōtra institutum. l. ex cōtractu. ff. de re iud. l. si patroni. §. si. ff. ad Trebel. l. §. pen. ff. de ventre inspic. fallit nisi constet de collusionē, vel fraude. capitulo primo. de controuersia inter dom. & vasal. Alex. l. sæpe. n. 110. ff. de re iud. cum simil. Med. re. 8.

¶ SVBSTITVTIO facta de duobus antiquioribus, do minus non restringitur ad primos antiquiores tantum, sed ad sequentes, illis exclusis vel repudiantibus, idem est de substitutione à procuratoribus facta. Anchar. conf. 27. Roma. conf. 338. Barbatia d. conf. 27. Rui. conf. 119. num. 14. vol. 2. Tiraq. in trac. primogen. q. 3. num. 9. de procuratore textus est & quamuis. de offic. deleg. 6. l. hæc conditio. ff. de cōd. & demon. cum simi. Med. re. 2.

¶ SVBSTITVTIO facta de filio legitimo & naturali, de primogenito intelligitur. Gui. Pap. q. 407. Bene dict. c. Rayn. p. 1. nu. 174. de test. Tiraq. in trac. primogeniorū. q. 64. Dec. conf. 287. per leum qui calēdis. ff. de ver. obl. l. hæc conditio. ff. de cond. & dem. la. cum simil. Dec. Guid. papæ 305. licet nōnulli cōtrarium sentiant, quod scilicet omnes pariter filij nascituri veniant, dummodo sint legitimi & naturales, quin singularitas in pluralitatem resoluitur, & indefinita æquipollet vniuersali. Tiraq. d. loco. nu. 3. & seq. Med. ro. 4.

¶ SVBSTITVTIO facta hoc modo, quod quis succedat in bonis, & iuribus superius nominatis refert se substitutio talis ad omnia, per reg. istam. l. si quis seruum. §. fin. ff. de leg. 2. not. Decis. Pedem. 110. nu. 3. item substitutiones omnes comprehendit clausula omni meliori modo. posita in fi. substitutionum. l. 3. §. filius. ff. de liber. & post. l. talis scriptura. §. fin. ff. de leg. 1. Bar. & doct. l. fin. ff. de rebus dubiis. not. l. 1. C. de liber. præter. Dec. conf. 79. colu. 1. Capra cōf. 123. col. 2. Dec. conf. 326. nu. 13. item si testator dicat eos refert se ad nominatos. Ceph. conf. 16. num. 23. Med. reg. 10.

¶ SVBSTITVTIO facta vni ex correlatiuis, non cōprehendit alterum, quia regulariter non excedit personas nominatas. not. l. Lucius. ff. de vulg. l. 1. & l. ex facto. ff. eo. Med. re. 9.

¶ SVBSTITVTIO: Relicta ab intestato repetita videtur à substituto. De leg. 1. l. licet imp. 70. Soci. in fal. De breuiloqua seu reciproca substitutione tractant in l. Lucius. De compendiosa verò in l. Centurio. De vulga. & pup.

Subtilitas. vide Aequitas. Riisvich.

¶ SVBSTITVTIO non potest esse absque institutione. glos. com. recepta rub. ff. de vulg. subst. dixi ego in meo tract. de defin. p. 2. Defin. 80. nu. 4. Ber. cap. Raynutius. nu. 277. de test. Med. re. 6.

¶ SVBSTITVTIO pupillaris tacita, sub vulgari comprehensa, excludit matrem, quando vulgariter substituta esset pia causa, vt putā ecclesia, quia præsumitur testatorem plus dilexisse animam suam. quā vxorem. Ang. in l. precibus, in lectu. Perusina. C. de impub. & aliis. quam ibi sequitur Paul. & Iaso. qui refert Alex. in tribus consiliis idem tenentem, & dicit quod nemo ab hac doctrina discessit.

Limita dupliciter, vt per Iason. referendo Aret. in con

fil. clv. incip. periculosum est. quarum prima utilis est & notabilis. B. Dias re. 714.

¶ SVBSTITVTIO pupillaris potest fieri filio præterito. limitatur vt no. Soc. Iuni. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthu. nu. 147. contrariam regulam facit Bened. Cap. in suo tract. in 2. parte. nu. 55. vbi limitat in 3. casibus.

Substitutus sub conditione, si decesserit sine filiis legitimis & naturalibus, excluditur per filium naturalem legitimatum, est magis communis opinio in dicto §. & quid si tantum. fallit vt no. Marian. Socin. iun. in dicto §. numero 146. fallit in multis casibus, quos not. supra in tit. de legitim. in ver. legitimatus excludit.

Pupillaris ad hoc vt sortiatur effectum, & validetur, sufficit, quod patria potestas adsit tempore mortis patris, & non requiritur necessarid quod adsit tempore testamenti. hæc est magis communis opinio, vt dicit Marian. Soc. iun. in l. moribus. ff. de vulg. nu. me. 46.

fallit in 2. casib. vt per eundem, vbi supra.

Pupillaris facta in testamento imperfecto valet, si in eo sint substituti liberi testatoris. hæc est communis opinio, vt testatur Mari. Soc. in d. l. moribus. nu. 26. vbi limitat istam communem.

Pupillaris fieri potest ex emancipato filio retento nepote in potestate. hæc est magis communis opinio vbi limitat istam communem.

Pupillaris facta sub illa forma, si hæres erit, &c. trahitur etiam ad casum, quo hæres non sit, modò impubes decedat. cōmunis est opinio, vt attestatur Mari. Soc. in d. l. morib. nu. 84.

Fallit in 4. casib. quos not. Ias. in l. iam hoc iure. ff. de vulg. nu. 5.

Pupillaris expressa continet tacitam vulgarem. cōmunis est opi. vt no. Mari. Soc. in d. l. morib. nu. 96.

fallit in multis casib. vt per eundē ibi. fallit in 8. casib. vt per Rip. in d. l. morib. nume. 42. fallit in 3. casib. quos not. Bened. Cap. in suo tract. in 2. par. nu. 92.

Pupillaris tacita matrem non excludit. communis est opinio, vt dicit Maria. Soc. in d. l. morib. nu. 96.

Fallit in 4. casib. quos ponit Ias. in §. j. inst. de pupil. & in l. precib. C. de impub. nu. 7. fallit in 2. casib. secundum Bened. Capr. in trac. subst. in 2. par. nu. 121. fallit etiam in pupillari comprehensa in vulgari, quando est substituta pia causa, sed hæc limitatio sublimitatur in 2. casib. per Ias. in l. precib. C. de impube. colu. 5.

Pupillaris res inducit quomodocunque dixerit, bona mea distribui, & vendi, & precium distribui.

Fallit in 2. casib. vt per Maria. Soc. in l. Centurio. subst. num. 253.

Pupillaris comprehensa in compendiosa. matrem excludit. est communis opinio, vt refert Maria. Soc. in l. Centurio. nu. 110.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in l. precib. C. de impub. numero 18.

Hæreditatē paternam acceptans cogitur inuitus pupillarem substitutionem acceptare. Ampliatur & limitatur in 4. casib. vt per Iaso. in l. quidam elogio. C. de iure delib. col. 1. & sequent.

Substitutio pupillaris facta plurib. pupillis, non habet locum, nisi omnes pupilli decedant. fallit in 2. casib. secundum Socin. iun. in l. hæres mei. §. cum ita. ff. ad Treb. nu. 81.

Substitutio pupillaris fieri non potest post pubertatē, d. l. Centurio, & §. 1. inst. de pupil.

Fallit

Fallit in 2. casib. quos not. Bened. Cap. in suo tra. subst. in 2. par. nu. 27.

Pupillaris substitutio non valet, non adita hereditate, arg. l. si nemo. ff. de reg. iu.

Fallit in 4. casib. quos notat Bened. Capra in suo tract. subst. in 2. par. nu. 61. Don. Fina, lib. 2.

SUBSTITVTIO reciproca facta duobus imparibus correlatiuis pariformiter facta intelligitur, in persona vnus sicuti in persona alterius. l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pupil. leg. quamuis. C. de impu. & aliis subst. Med. re. 9.

Reciproca.

Sub reciproca substitutione non continetur fideicommissaria. hanc esse communem opinionem attestatur Sebast. Sapia. in l. hereditatem. C. de impub. fallit in 4. casib. vt per eundem in d. l. fallit in 3. casib. vt per Franc. de Oria. in l. Centurio. num. 46. fallit in 4. casib. vt per Rip. in l. Lucius. ff. de vulg. nu. 42. fallit, vt dicit Baptist. à Villa. concl. ult. in litera B.

Reciproca facta imparibus, non continet pupillarem in personam pupilli. Doct. in d. l. Centurio.

Fallit in 3. casib. vt per Rip. in d. l. nu. 16. Don. Fin. li. 2.

Compendiosa.

Compendiosa facta à pagano pupillo per verba directa non trahitur ad fideicommissariam post pubertatem. hanc esse communem opinionem attestatur Sebast. Sapia. in l. precibus. C. de impub. vbi limitat in 7. casib. num. 26. communis tamen est opinio, quod valeat iure fideicommissi, vt attestatur Franc. Turz. concl. 49.

Compendiosa facta per verba communia si non est facta mentio de pupillari ætate, matre existente in medio, est omnitempore fideicommissaria. communis est opinio, vt per Lancil. in d. l. Centurio. vbi ampliat in 2. casib. & limitat in 5. nu. 377.

Compendiosa facta per verba communia vel directa non ciuilia, semper est particulare legatum si sit facta in re certa, hanc esse communem opinionem attestatur Lancil. in d. l. Centurio. vbi ampliat & limitat in 2. casib. nu. 323.

Compendiosa à pagano facta per verba directa intra pupillarem ætatem, valet, postea euanesceat, & nullo modo valet. hanc esse communem opinionem attestatur Ripa in d. l. Centurio.

Fallit in 8. casib. vt per Ripam in d. l. nu. 69.

Fallit in 6. casib. quos not. Bened. Capra in suo tract. subst. in 4. parte. nu. 70. Don. Fina, lib. 2.

Fideicommissaria substitutio non continetur in reciproca: communis est opinio, vt refert Maria Soc. in d. l. Centurio. nu. 26.

Fallit, vt per eundem ibi nu. 27.

Si testator dixerit, si filius meus decesserit sine liberis, tunc bona mea dentur pauperibus, hanc esse communem opinionem attestatur Lancil. in d. l. Centurio. nu. 347. vbi limitat in 2. casib.

Fideicommissaria etiam in persona vnus habet locum. fallit in 2. casib. vt per Dec. in d. l. cum quidam. C. de impub. nu. 6.

Fideicommissaria quando fit pluribus per nomina collectiua, si purificatur conditio in persona vnus, non habet locum substitutio de proprietate sermonis, sed ex voluntate testatoris. fallit vt not Soc. in d. l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Treb. nu. 28.

Substitutio facta per verba directa, si decesserit sine liberis ante pubertatem, est directa post fideicommissariam hanc esse communem opinionem atte-

statur Sebast. Sapia. in d. l. precibus. C. de impub. nu. 160. vbi limitat in 2. casib. Don. Fina, lib. 2.

Exemplaris.

Substitutio exemplaris rumpitur natiuitate filij ipsius furiosi. fallit in 2. casib. quos not. Bened. Capra.

Breuiiloqua.

Substitutio breuiiloqua facta puberi & impub. ad inuicem videtur tantum facta ad vnū casum. fallit in 4. casib. vt per Dec. in d. l. hereditatem. C. de inst. & subst. nu. 4. Don. Fina, lib. 2.

Substitutio impedit ius accrescendi. fallit in 4. casib. quos not. Sebast. Sapia. in l. testamento. C. de impub. num. 10. Ampliatur & limitatur, vt per Ias. in l. fin. C. de hered. inst. Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 3. per Soc. reg. 93. in addit. Ampliatur & limitatur in 3. casibus, per Rip. in l. re coniuncti. ff. de leg. 3. nu. 124.

Substitutio facta per verba communia ante pubertatem, valet iure directo. hanc esse communem opinionem attestatur Sebast. Sap. in l. precibus. C. de pub. nu. 151. vbi limitat in 2. casib.

Si feminae sint instituta in certis rebus, & demum filij masculi sunt vniuersaliter instituti, & postea dicit testator, omnes filios meos inuicem substituo: filia prædicta non videntur cum filiis inuicem substituta. hanc esse communem opinionem attestatur Ias. in l. Lucius. ff. de vulg. nu. 23.

Substitutio facta pluribus institutis post mortem omnium operatur, vt instituti censeantur ad inuicem reciprocè substituti. Ampliatur & limitatur, vt per Por. lib. 4. reg. 34. fallit in multis casib. quos colligere potes ex Socin. in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Treb. nu. 21.

Substituto institutus præfertur. fallit in 4. casib. secundum Bened. Cap. in tract. subst. in pri. nu. 76.

In substitutione partes censentur reposita, quæ sunt posita in institutione. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 5. à Dec. in l. 1. C. de impub.

Substitutio extraneis ita facta, si Titius, & Sempromius decesserint, Caium substituo, ad hoc vt admitatur omnes mori necesse est. fallit vt colligere potes ex distinctione fran. Turz. conclus. 173.

Substitutus excluditur à filio naturali, cum substitutus est Titius, si Caius decesserit sine filiis. fallit in 3. casib. vt per Bapt. à Villa. concl. 92. in litera r. fallit in 6. casib. vt per Fel. in c. presentia. de proba. nu. 29. contrariam regulam, scilicet, quod naturales liberi non excludant substitutum facit Rip. & eam limitat in multis casibus. in leg. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. nu. 16.

Substitutus sub conditione ista, si hæres institutus decesserit absque liberis legitimis, & naturalibus ab eo procreatis, excluditur per monasteriū casu quo institutus ingrediatur religionem. Ampliatur & limitatur per Viuium ista communis in suis conclus. in ver. substitutus sub conditione.

Substitutus moriens antequam substitutionis casus eueniret, spes substitutionis expirat, nec ad heredes transmittitur. Ampliatur & limitatur per Viuium in ver. substitutus moriens.

Substitutio facta per verbum commune in re certa, non continet vulgare pupillarem, & fideicommissariam. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 6. à Ripa in d. l. Centurio. nu. 152.

Substitutio facta per verbum commune in re certa quota bonorum non trahitur ad directam. Ampliatur & limitatur in 2. casib. per Rip. in d. l. Centurio. nu. 156.

Testator

Testator si instituat aliquem heredem, & si sine liberis decesserit substituat Gaium, posito quod ille habeat filios, illi filij non intelliguntur tacite substituti: quare licet sint positi in conditione, non tamen sunt positi in dispositione. hanc esse magis communem opinionem attestatur Ias. in l. 7. C. de pact. ubi limitat in 2. casib. & si in substitutione est appositae conditio, si sine filiis, & quis decesserit cum filia, an dicatur decedere sine filiis: videas per lib. 2. reg. 4. Don. fina. li. 2.

¶ **SUBSTITUTIO** vulgaris si hæres non erit, quia non vult, vel quia non potest, intelligenda est. l. cum proponas. C. de hæres. instit. B. Soc. re. 478.

ADDITIO.

* Non potest. Vide quæ dixi in rubr. Bald. super C. in Apostil. B. Vad.

Primò fallit, quando est factum vi suitatis, quia intelligitur si dominus non erit, quia non potest, ut est gl. no. in l. Gallus. §. quidam rectè. in casus positione, de libe. & posthu. in glo. magna.

Secundò fallit in legato, puta si dixerit testator si Titius non habuerit legatum, talis habeat, intelligitur si non habebit, id est quia non vult, vel non potest habere. ita dicit Paul. de Castr. per illum textum in l. pater Severinam. C. de conditio. & demonstratio. B. Soc. reg. ibid.

¶ **SUBSTITUTIO** vulgaris. Sub expressa vulgari continetur tacita pupillaris. l. iam hoc iure. ff. de vulg.

Ampliat in 2. casib. & limitatur in 3. à Ias. in d. hæres autem. ff. de vulg. nume. 60. Fallit in 4. casib. ut per Ias. in d. l. iam hoc iure. n. 4. & in d. quamvis placuerit. C. de impub. nu. 1. fallit in 5. casib. quos not. Bened. Capra in suo tract. substitutionum, in prima parte. nu. 89.

Substitutus vulgaris præfertur instituto, qui repudiavit ex testamento, & vult succedere ab intestato. fallit in 2. casib. quos no. Sebast. Sap. in l. hæres instituta. C. de impub.

Substitutio vulgaris expirat aditam hæreditate. l. post aditam. C. de impub.

Ampliat, ut per Dec. in d. l. post aditam. fallit in multis casib. ut per Ripam in l. j. ff. de vulg. nu. 184. ubi etiam Ias. nu. 63. videas Sebast. Sap. & Ias. in d. l. post aditam.

Conditio negativa appositae in substitutione vulgari, cum dicitur si hæres non erit, habet duplicem expositionem. §. i. inst. de vulgari.

fallit in 4. casib. ut per Ias. in l. cum proponas. C. de hæred. inst. numero 3. fallit in 2. casib. secundum Socin. reg. 386.

In substitutione directa vulgari concursus utriusque requiritur. fallit in 2. casib. ut per Dec. in l. cum quidam. C. de impub. nu. 5.

Vulgaris & pupillaris comprehensa in reciproca & compendiosa dicuntur expressæ. fallit in 2. casib. ut per Ripam in l. hæres. ff. de vulg. nu. 78.

Substitutio vulgaris facta in vno casu: puta si institutus hæres esse noluerit, trahitur ad aliū casum sibi si milem. fallit in 5. casib. secundum Alex. in l. hæres. ff. de vulg. nu. 1. Don. fina. iib. 2.

¶ **SUBVENIRE.** Subvenitur alicui propter inopinatum eventum, vel causam multam.

ff. de pact. l. tale. §. pactum.

ff. de acquir. hæres. l. cum hæreditatem.

ff. de dilat. l. oratione.

ff. qui satis. cog. l. si arbiter. §. i.

ff. de tut. l. pater.

CONTRA.

ff. qui satis. cog. l. pen. §. ult.

C. de dilat. cum omnibus concordant. suis. Az. nu. 104.

¶ **SUCCEDERE** dicuntur illi, ad quos relatio fuerit facta etiam si sint feminae in feudis. Parif. consi. 9. nu. 68. cons. 80. num. 49. vol. 2. Crau. cons. 88. numer. 3. Soc. cons. 170. nu. 33. vol. 2. Rui. cons. 183. nu. 1. vol. 2. Decif. Pedem. in term. huius reg. 22. num. 41. quamvis femina regulariter in feudum non succedat: Rui. cons. 40. n. 6. vol. 1. Dec. cons. 269. nu. 4. Med. re. 10.

¶ **SUCCEDERE** non potest nepos iure transmissionis si in filio fuerit extincta suitas, ita in terminis per hanc reg. dicit Tiraqu. in tract. de iur. primog. q. 40. num. 12. i. per gl. Gallus. §. nunc de lege. ff. de liber. & posthu. §. sui. inst. de hæred. qual. & differ. l. Iulianus. §. i. ff. ad exhibend. l. adeo. §. cum quis. ff. de acquir. rer. dom. Med. re. 6.

¶ **SUCCEDERE** ubi non potest filius, vel filia patri, vel matri: ita pater neque mater filio filiae quæ succedet, Bart. l. fin. ff. de his quib. ut indign. Bapt. in tract. corr. numer. 118. item ratione correlatiuorum viriliter fratres defuncti succedunt pariter. auth. defuncto. C. ad Tertul. Bapt. dict. loco. numero 93. Decif. Pedem. 140. num. 7. Fel. in procem. decretal. num. 5. Roncheg. l. eandem. nu. 43. ff. de duob. reis. deci. Pedem. 115. num. 10. deci. 113. num. 10. Ias. l. fin. nu. 29. C. de ind. vid. tol. Bal. Nouel. in tract. de privileg. dot. p. 7. privi. i. nu. 5. Afflic. decif. 209. numero secundo Boer. decif. 23. numero 7. Crau. cons. 91. numer. 1. Tiraquel. in tracta. Lignag. §. 31. glof. i. numero 4. Fel. in capit. fina. numero 4. de iudic. Iaso. l. transigere. numero secundo. C. de transact. l. quod dicitur. numero 39. ff. de verborum oblig. Alexand. l. generali ter. §. cum autem. num. 4. C. de inst. & sub. cons. 131. num. 2. vol. 5. Ruin. cons. 33. num. 11. volum. 1. Socin. cons. 56. numero 3. vol. 1. Med. reg. 9.

¶ **SUCCEDENS** pater in bonis matris una cum aliis fratribus defuncti, filius similiter eiusdem patris tenetur illud, in quo succedit reservare liberis primi matrimonij. auth. defuncto. C. ad sen. cons. Tertul. l. generaliter. C. de secund. nup. secus est in ipsis liberis. Bapt. in tract. de correlat. nu. 202. Med. re. 9.

¶ **SUCCEDENS** in iuribus defuncti præscribere non potest, siue singularis successor sit, siue universalis, si à defuncto incipere vellet, secus si à se. l. cum hæres. de diner. & temp. præscri. cum simi.

primò fallit de æquitate canonica, secundum quam si hæres velit incipere præscriptionem ex se poterit bonam fidem habere, licet defunctus malam habuerit. ita no. dicit Dy. in c. possessor. in fi. de re iu. in vj. per rationem, quam ibi vide. & sequitur Bald. in l. j. in pri. C. de vsue. & in d. l. cum hæres. & Bal. cum modificatione tamen in l. nihil. C. pro hærede. & ibi tenet idem Cyn. & Ang. & Bal. in l. cum qui. in §. in hac. in l. si ergo. in §. pactus. de public. & ibi hoc idem voluit Ang. dicens tamen quod decif. Dyn. debet solum servari in terris ecclesiæ. & Ang. idem tenet in l. i. C. de vsuc. & long. temp. præsc. alleg. gl. in cap. cum quis. de re iu. in sexto. quæ intelligit hoc esse verum in præscriptione in qua non requireretur titulus: quia tunc habet locum text. in d. l. cum hæres. de quo vide Io. de Imo. & Abb. in c. si diligenti. de foro comper. & doct. in l. Pomponius. in §. cum quis. ff. de acquir. possessione.

Secundò fallit, ut per Bart. in l. cum qui. §. in his. ff. de publica. B. Soc. re. 482.

¶ **SUC-**

¶ **SUCCESSORIO** edicto locus est in querela inofficio. testa. ideo exclusio filio. exheredato à querela per lapsum quinquennij, vel morte. nepos succedit in ea. tenet Bar. in rub. de success. edict. C. mortis p. tex. qui hoc bene probat in l. si is, qui. ff. de inofficio. testam. quod refert Iason in d. rub. ubi, & in sequen. quod ita communiter tenetur.

Limita dupliciter, vt per eundem Iason. vbi supra, in primo, videlicet quando exheredatus esset vita functus, testatore viuo.

Secundo quando exheredatus testamentum approbaret, quam secundam limitationem duplici ratione improbat, quem vide. B. Dias re. 161.

¶ **SUCCESSOR** per prædecessoris contractum obligatur, eo quia ipsa ecclesia, quæ nunquam moritur, contrahere dicatur, vt in c. grauis. de positi.

Primo fallit, quia dicta regula procedit in prælato, qui habet administrationem nomine ecclesiæ, secus autem in præbendario qui non habet administrationem, nisi nomine suæ personæ, & ideo non obligatur successorem, vt in c. fin. ne præla. vic. su. vbi per Iason. noc. qui alle. ca. 3. de prob. de quo per Bal. in c. j. qui successor. teneant. in v. feus.

Secundo fallit in prælato, qui non habet possessionem, & administrationem, quia talis nihil potest facere, & factum non tenet, ita tenet Bal. in l. si tutor. in fi. C. qui ex cau. cess. in inte. resti.

Tertio fallit, vbiunque prædecessor. damnificasset successorem in aliqua vtilitate consequenda, quia tunc prædecessor non potest auferre aliquam vtilitatem nec in aliquo damnificare successorem, ita tenet Bald. not. in capitul. veritatis. de iure iur. & alle. capitul. ij. de precario. & c. j. ne præla. vi. su. & l. defuncta. ff. de v. su. & l. si quis domum. in §. si. ff. lo. & dixit no. Arch. in c. aliena. ij. quæstio. ex mente. Inno. in d. c. fin. ne prælati vic. suas. quod si prælatus ingruente vtilitate ecclesiæ locat fundum ecclesiæ pro decem annis & recipit integram pensionem x. anno. deinde moritur vel recedit ante finitum tempus locationis, quod colonus iterato potest cogi soluere pensionem successor pro tempore, quo ipse prælatus succedit in beneficio, & hoc etiam tenet Ludouic. de Ro. in l. diuortio. in princip. ff. solut. matrimonio. & idem tenuit Bald. in d. l. defuncta. de usufructu. sed idem Bald. tenuit contrarium in l. iubemus. C. de sacrosanct. eccles. & idem tenet etiam Gar. Zab. in d. capitulo fin. ne prælati vic. su. sed tamen j. opin. est verior, vt probatur in iuribus supra alleg. quod tene menti, nā quando moritur prælatus nihil in bonis relinquit, & isti prælati non habent hæredes, quia omnia quæ acquirunt sunt ecclesiæ, quia vt plurimum. carent patrimonio, & rari sunt qui lucrantur ex industria, item, quia facilius potest prælatus cogere ad soluendum conductorem, quam hæredes ipsius prædecessoris. & ratio, quia melius est eis habere conductores obligatos, quam ipsos hæredes prædecessoris. & de materia etiam, an successor in prælatura teneatur stare locationi factæ per antecessorem prælatum, vide per Can. in d. c. fin. ne prælati vic. suas. vbi est etiam bona glos. per Bal. & Ange. in l. si filio. in §. si. ff. soluto matrimonio. & per Bal. in d. l. iubemus. la. 2. in princip. & in d. l. defuncta. & in l. emptorem. ff. de ac. emp. & l. si quis domum. ff. de cod. tit. & in ca. si yero. in principi. qui suc. teneant. & per do. de Rota. in sua concl. ccxxvij. quæ inci. item si prælatus locat. cum duabus seq. & per Bart. in consil. inci. factum tale, est datus & confessus fuit, & in

in consil. incip. Ioann. & Petr. & per Anchar. in consil. incip. in Christi nomine. secundum ordinem dubio sumum. & per Abbe. in capitul. ex literis. de proba. B. no. Soc. re. 482.

¶ **SUCCESSOR** singularis colonus stare non tenetur, l. emptorem. C. loca.

Primo fallit in colono, qui habet ius in re emphyteuticæ & similibus, vel habet rem obligatam: & habet omnia bona obligata. Floria. in l. arborum. §. quicquam. de v. su. quod tamen limita, vt per dicta per Pau. de Cast. in l. si filius. ff. sol. mat.

Secundo fallit in colono repetente & excipiente de exp. factis in domo. ff. de vi & vi ar. colonus. & hoc tenet Floria. in d. §. quicquam.

Tertio fallit in colono, qui conducit à domino in modicum tempus, l. j. quod autem. ff. de superficie. & in l. ubi Bar. & Bal. in l. emptor. C. loca.

Quarto fallit in colono partiario, quia iste colonus non est proprie colonus, sed quasi socius. l. si merces. §. vis maior. ff. locat. & l. cum duobus. §. si in cunda. ff. pro socio. & ita tenet Albe. in d. l. emptor. §. j. C. loca.

Quinto fallit in emptore fructuum, qui non potest compelli per emptorem proprietatis, ita Bald. in d. l. emptor. §. j. B. Soc. re. 480.

¶ **SUCCESSOR** l. 56. nemo plus. l. 116. §. non debeo me in l. ior. l. 121. §. absurdum. l. 137. qui in ius leg. 186. quod ipsis. l. inditus. §. cum quis. l. 43. qui in alterius. l. 199. §. in contractibus. l. 55.

Pactum priuatum de futura successione regulariter non valet. de pac. con. l. si creditori D. de pac. l. licet & l. fin.

Renunciari potest futura successioni. De ac. em. l. si quis seruum. Pro soluto. l. 3. §. de illo. de iure iur. ca. licet. de pac. lib. 6. c. 2.

Successuum, vide Tempus.

Succedens de iure defuncti præscribere non potest, si à defuncto incipere vellet, De diuer. & temp. præ. l. cum hæres. vide Soc.

Is qui in ius succedit alterius, eo iure quo ille vti debet in v. i. iuribus.

Succurrendum mulieribus. l. iii. §. mulieribus. Riisvi.

¶ **SUCCESSOR** Appellatione successoris comprehenditur vniuersalis tantum, & non singularis. l. quidam. §. nihil interest. ff. de edendo.

fallit in 4. casibus, quos not. Iason in d. §. nihil interest. nu. 2. Fallit in 2. casibus, quos not. Felin. in c. quare, Gui. de iud. nu. 11.

Successor singularis colonus stare non tenetur. l. emptorem. C. locati.

Fallit in 5. casibus, vt per Soc. reg. 387. Ampliatur in 3. casibus. & limitatur in 11. per Petr. Duen. reg. 240.

Fallit in multis casibus, quos not. Alex. in l. filiusfam. §. si vir in quinquennium. ff. sol. mat.

Successor per prædecessoris contractum obligatur, & quare cum ipsa ecclesia, quæ nunquam moritur, contrahere dicatur. c. gratis. de posi.

Fallit in 3. casibus, quos no. Soc. reg. 338.

Succedens in iuribus defuncti præscribere non potest, si à defuncto incipere vellet, secus si à se. l. cum hæres. de diuer. & temp. præscr.

Fallit in 2. casibus, quos not. Soc. reg. 389.

Successor in re alterius eo iure, quo ille vti debet, c. si quis. de reg. iur. ubi Dyn. declarat hanc regulam. Don. Fina. lib. 2.

¶ **SUCCESSOR** is appellatione, in dubio intelligitur de vniuersali tantum, & non de singulari. notat Bald.

Bald.in l.emptorem.C.locati. quem refert Felin.in capitulo,quia V. de iudic. & idem dic appellatione hæredis,ſcilicet quod nō venit ſingularis ſucceſſor, nec hæres in certa re, vt notat Bal.in capitulo ſi pater,de teſtam.in vj.vt refert Felin.

Limita dupliciter,vt per eūdem.& vide Iaſon.in lege, quidam.ſ. nihil intereſt. ff.de edendo. vbi hoc limitat quatuor modis.

Primò fallit,quando fuit dictum:ſucceſſoribus quibus cūque. Ita Iaſ. poſt Felin.in j. limitat.

Secundò fallit, quantum ad hoc, vt detur ius excipien- di: quia tale ius bene tranſit ad ſingularem ſucceſ- ſorem. Ita Felin. in ij. & Iaſon in quarta limita- tione.

Tertiò fallit,quando iſte terminus ſucceſſoribus, vel hæredibus, proferitur per ſe: ſecus ſi ambo cumu- lantur. Ita Iaſo. vbi ſuprà, in ſecunda limitatione, referendo Alexa. quod tamen reprobat, & tenet cō- trarium.

Quartò fallit, quando eſſemus in beneficiis vel ſimi- libus, in quibus fit latiſſima interpretatio, in præ- iudicium concedentis. Ita Iaſon in tertia limita- tione. B. Dias reg. 617.

¶ REGULA eſt, quod ſucceſſio ex teſtamento regu- latur ſecundum naturam ſucceſſionis ab inteſtato. leg. j. ſ. vocentur. ff. de bono. poſſeſ. contra tabulas. ſ. legare. inſtit. de lega. Bartol. in leg. Gallus. ſ. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſthu. Socin. confi. cclxxv. in cauſa fratrum. lib. ij. F. Tur.

¶ SVCCESſIO. Paulus lib. xvi. quæſtion. Lex xcj. al. xcij.

Quoties a duplici iure deferitur alicui ſucceſſio, repu- diato nouo iure quod antè deferitur, ſupererit vetus.

ADDIT. a Quotiens in P. florent. b deferetur. ibid. Intelligendum de ſucceſſione, quæ alicui duplici iure deferitur. Viuiennus.

¶ SVCCESſIO. Filius etiã hodie ſuccedere poteſt per caput vnde cognati, l. bonorum. C. qui admitti.

Fallit in 3. caſib. quos no. Sebaſt. Sap. in d. l. bonorum, C. qui admitti, nu. 100.

Mater priuatur ſucceſſione filij, ſi non pètiit ei tutore infra annum, l. 2. ſ. ſi mater, ff. ad Tertul. l. matres, C. eo. ſ. ſi. inſt. ad Tertul. l. ſi. C. ſi ad delictum.

Ampliatur in 12. caſib. & limitatur in 16. à Rob. Marā- ta, in l. is poteſt, ff. de acquir. hæredit. nu. 179.

Ampliatur in 11. caſib. & limitatur in 14. per Neuiz. in ſua ſilua nup. fol. 39. Ampliatur in 18. caſib. & limi- tatur in 17. à Port. lib. 5. reg. 4.

Mater ſi poſt ſuſceptam filij tutelam tranſiuerit ad ſe- cunda vota non petito tutore ipſi filio, priuatur i- pſius ſucceſſione. l. omnem, C. ad Tertul.

Ampliatur in 2. caſib. vt per Port. deci. lib. 5. conſul. 4.

Ampliatur in 3. caſib. & limitatur in 5. à Baptiſt. à

Villa. conſul. 13. in litera B.

Cauſa per quam poteſt filius in teſtamento iuſtè exhæ- redari non eſt ſufficiens ad repellendum eum ab in- teſtato à legitima ſucceſſione: leg. in arenam, C. de inoſ. teſta.

Fallit in 2. caſib. quos ponit Iaſ. in d. l. num. 1.

Agnati vſque ad decimum gradum, cognati vſque ad ſextum ſuccedunt, l. fin. C. vnde legiti. ſ. fin. Inſt. de ſucceſſ. cog.

Fallit in 5. caſib. quos ponit Iaſ. in l. certum eſt, C. vnde cognati. Fallit in 4. caſib. vt per Dec. in leg. in lege certum, C. vnde lib. numero 6. Fallit in 4. caſibus, quos not. Io. Bolog. in leg. certum, C. vnde legi. nu- mero 37.

Maritus & vxor ab inteſtato ad inuicem ſibi ſucce- dunt, l. 1. C. vnde vir.

Ampliatur in 2. caſib. & limitatur in 6. à Dec. in d. l. nu- mer. 3. Ampliatur in 6. caſib. & limitatur in 5. à Gu- liel. Bened. in c. Raynurius, nu. 230. ff. de teſtam.

Fallit in 6. caſi. vt per Iaſ. in d. l. 1. num. 2. videas Viuiū in ſuis concl. in ver. vxor. ſeu mulier.

Aſcendentes ſuccedunt deſcendentibus, l. nam & ſi pa- rentibus, ff. de inoſ. teſta.

Fallit in 8. caſibus, quos not. Petr. Duen. regul. 61. & reg. 364.

Aſcendentes in feudis non ſuccedunt deſcendentibus, c. 1. in prin. de natu. ſucceſ. feud.

Fallit in 4. caſib. vt per Franc. Curt. iun. in tracta. feu- do. in 2. parte tertiæ partis principalis, qu. 17. nu. 42.

Pactum inter maritum, & vxorem, vt ſibi inuicem ſuc- cedât, valet, no. Doct. in l. ſi pater puellæ. C. de inoſ. teſtam.

Ampliatur & limitatur per Iaſ. in d. l. nu. 6.

Filius ſpurius de iure ciuili patri non ſuccedit, ſ. ſi. in Auth. quibus mod. natu. l. 1. & in Auth. licet, C. de natu. lib. auth. ex complex. C. de inceſt. nupt.

Ampliatur in 14. caſib. & limitatur in 11. à Petr. Duen. reg. 366.

Fratres minores ſunt ſucceſſionis incapaces, c. exiui de paradifo. de ver. ſig.

Ampliatur in 9. caſibus, & limitatur in 4. à Pet. Duen. reg. 381.

Teſtamentaria ſucceſſio quãdiu locum habere poteſt ceſſat legitima, l. quãdiu. ff. de acq. hæred. l. ante- quam, C. commu. de ſucce. l. ex teſtamento, C. vnde lib.

Fallit in 2. caſ. vt per Dec. in d. l. quãdiu. ff. de reg. iur. Succeſſio ſi duplici iure alicui deferitur repudiato no- uo iure ſupererit vetus, l. quoties, ff. de reg. iur.

Fallit in 2. caſib. vt per Dec. in d. l.

Filia renuntians cum iuramento hæreditati paternæ, amplius ſuccedere non poteſt, cap. quãuis. de pact. in 6.

Fallit in 36. caſib. vt per Soc. reg. 150.

Pactum factum cum filia de non ſuccedendo firmatur iuramento, cap. quãuis pactum, de pact. in 6.

Fallit in 10. caſibus, quos not. Dec. in l. pactum, C. de collatio.

Pactum factum de ſucceſſione perdenda non valet, l. ſi. ff. de ſuis & legi. l. pactum, C. de collat. c. quãuis, de pact. in 6.

Fallit in 5. caſib. quos not. Soc. re. 280.

Pactum de futura ſucceſſione non valet, d. l. pactum, C. de collat. l. ſtipulatio hoc modo concepta, ff. de ver. oblig.

Ampliatur & limitatur in 4. caſ. per Baptiſt. à Villalo. conſul. 1. in litera P. Fallit in 4. caſib. quos not. Soc. reg. 66. in addit. Fallit in 2. caſib. quos not. Alexan. in l. pactum quod, ff. de pact. Fallit in 5. caſib. quos not. Franc. Curt. in d. l. pact. nu. 3.

Pater & filius ſi vocantur ad ſucceſſionem, an ordine ſucceſſiuo ſuccedere debeant, videas quatuor caſus per Soci. in l. Gallus, ſ. quidam rectè, ff. de liber. & poſthu.

Succedit in onere, qui ſuccedit in honore, c. rationi cō- gruit, de reg. iur. vbi Dyn. declarat.

Quando quis ingreditur religionem fratrum minorū, bona non quærantur religioni, ſed venientes ab in- teſtato ſuccedunt, nō expectata morte naturali. Fal- lit in 3. caſib. ſecundum Pariſ. in cap. in præſentia, de probatio. num. 75.

Proximiior in gradu quando non admittitur, an habeatur perinde ac si non esset, & vtrum impediatur sequens in gradu, vel in ordine, distinguendo declarat Barto. in l. pater filium, ff. de inoff. testam.

Nepoti quomodo succedatur ab auo paterno, vel materno, limitando opiniones declarat Port. in lib. 3. conclus. 19. Don. Fina, lib. 2.

¶ **SUFFRAGIUM**: In criminalib. non oportet emendicatis vti suffragiis. C. de acc. l. singuli. vide duo.

Superfluum. vide Partes. Remedia.

Legibus non sunt superflua inferenda tanquam nullius utilitatis. Quod me. cau. l. 1. Inst. de ac. §. in personā, vbi Ang. & Iaf.

In regula non debet aliquid esse superfluum. C. de no. Co. com. l. 1. circa med. de cui. l. si ita quis.

Surreptum. l. 93. si librarius.

Surrogatum recipit naturam eius, cui surrogatum est. De iurciur. l. 28. §. 1.

Suspenso: Non sicut viuientium, ita & defunctorum actus posse suspendi receptum est. Com. præ. leg. receptum. Riisvich.

¶ **SVITAS** per substitutionem vulgarem tollitur. l. filius hæres. de lib. & posthu.

Primò fallit in tacita vulgari, quæ continetur sub expressa pupillari, quæ non tollit suitatem. l. nihil. & ibi not. ff. de acquir. hæred.

Secundò fallit, quòd substitutio est facta in suitate, nò in hæreditate: vt, si filius, me viuo, decesserit, nepotè substituo. nam si nò decessit eo viuo erit filius hæres, post mortem substitutus. ita Pau. de Castr. in l. filius hæres. de lib. & posthu.

Tertiò fallit, nisi sit datus fideicommissarius substitutus: nam tunc non videtur data abstinendi licentia. l. non iusta. & ibi per Bald. C. ad Treb.

Quartò fallit in substitutione tacita, quæ continetur sub compendiosa: quia non est omnino expressa: vt not. Ang. in l. Papi. §. quoniam autem quarta. ff. de inoff. test. si autem esset partim expressa partim tacita, quid iu. vide Bald. in l. cum proponas. C. de hæred. instit. & has limitationes vide per Bald. & Pau. in d. l. si filius hæres.

Quintò fallit, quando quis substitutus fuisset per fideicommissum. l. reculare. §. Titius. ff. ad Trebel.

Sextò fallit, si habeatur in substitutum filius instituti & in potestate: nam non potest repudiare in fraudē legatorum & ex parte sua, & à substituto, per quem emolumentum acquireretur. leg. Iulia. si quis omis. causa test.

Septimò fallit, si habet vnum substitutum vulgariter, & alium per fideicommissum substitutum, & fideicommissum repetitur: quia tunc datio substituti nò intelligitur vulgariter facta. i. sermone filij. sed potius substituti per fideicommissum. in le. si patrono. §. j. in prin. gloss. magnæ ad Trebel. & has fallen. ponit Angel. in leg. j. in §. ij. ff. de vulg. & pup. B. Soc. reg. 483.

¶ **SVMMÆ** maiori inest minor. Text. in l. iij. §. si quis plus. ff. de alimen. & cib. leg. & in l. j. §. stipulanti. ff. de verb. oblig.

Amplia istam regulam quatuor modis, vt per Iaso. in d. §. si stipulanti.

Limita septem modis, vt per eundem Ias. ibid. B. Dias reg. 718.

¶ **SVITAS**: Per dationem vulgaris substituti tollitur existencia suitatis: hanc esse magis communem opinionē attestatur Ias. in l. si filius, ff. de lib. & posthu. Fallit in 8. casib. vt per Ias. in d. l. numero 53. Fallit in 7.

casib. vt per Soc. reg. 390. Fallit in 3. casib. vt per M. tt. in ver. substitutio. fallit in 12. casib. secundum. Alex. in l. si filius, ff. de lib. & posth. fallit in 10. casib. vt per eundem Alex. in l. apud Iulianum, §. idem Iulianus, ff. ad Treb. nu. 5.

Filius qui tempore euenientis conditionis, sub qua erat institutus, non reperitur in familia patris, nò potest esse suus, & necessarius, §. 1. inst. de hæred. qual. & dif.

Fallit in 2. casib. quos no. Ias. in l. sub conditione, ff. de lib. & posthu. num. 1.

Appellatione suorum hæredum veniunt extranei hæredes, l. sciendum, & l. hæredis appellatione, ff. de verb. sig.

Fallit in 5. casib. quos not. Ias. in l. Gallus, §. etiam si parente, ff. de lib. & posthu. num. 10.

Filius vel filia non est sua, si vel iure communi, vel à statuto excluditur à successione, Bar. in l. 1. §. sciendū. ff. de suis, & legit. hæredib. Bal. in l. maximum vitiū. C. de lib. præteritis.

Fallit in 5. casib. quos no. Albe. Bru. in tract. statu. in 10. artic. princ. in 3. quæst. nu. 1. Fallit in 2. casib. vt per Iaso. in l. qui se patris, C. vnde lib. num. 6.

Suus hæres est ille, qui est in potestate, §. sui autē, Inst. de hæred. qualitat. & diffe.

Fallit in multis casib. quos not. Iaso. in d. l. qui se patris, num. 10.

Per dationem cohæredis extranei sublata est existencia suitatis, l. apud Iulianum, §. idem Iulianus, ff. ad Treb.

Fallit in 4. casib. vt per Alexan. in d. §. idem Iulianus, in 4. notab. Don. Fin. lib. 2.

¶ **SVITAS** soluitur morte, Tiraq. in tracta. primog. q. 40. num. 121. per l. Gallus. §. nunc de lege. ff. de liber. & posthum. §. sui. Inst. de hæred. qual. & differ. l. Iulianus. §. 1. ff. ad exhib. l. adeo. §. cum quis. ff. de acq. rerum domin. Med. tr. 2. P.

¶ **SVMMÆ** infamia. Vlpian. lib. 11. ad edict. lex ciiij. al. v.

Si in duabus actionibus alibi summa maior, alibi infamia est: præponenda est causa æstimationis, Vbi autem æquiparantur famosa iudicia, etsi summam c. imparem habeant, pro paribus tamen d. accipienda sunt.

¶ **ADDIT.** a æstimationis. b al. æquiparantur in P. florent. c imparem habent in P. al. disparem habeant. d. deest. in P. Flor.

L. si quid in princ. cum simil. alleg. in gloss. in dubio enim capitur præsumptio, vt infamia euitetur. l. hæc enim. §. quid ergo. de suspect. tuto. Viuiennus.

¶ **SVMMÆ**. In maiori summa inest minor. l. 3. §. si quis plus. ff. de adim. leg.

Ampliat in duobus casibus, & limitatur in 7. à Iaso. in l. prima. §. si stipulanti, ff. de verb. oblig. nume. 8. fallit in 6. casibus, quos refert Dec. in l. in eo, ff. de reg. iu. fallit in 4. casibus. vt per Soc. in d. §. si stipulanti, numero 3. fallit in multis casibus. vt per Crot. in d. §. si stipulanti, & in 2. lectura ponit duas regulas. fallit in 6. casib. vt per Alexand. in d. §. si stipulanti, num. 20. Don. Fin. lib. 5.

¶ **SVMMARIUM**. Sententia lata in iudicio summario super crimine an obstet in plenario? not. Ant. c. cum dilectus. §. fina. de ord. cog. leg. Lucius. ff. de infamibus. addentes ad Abb. c. quamuis. nu. 1. de sent. & re iud. Medic. re. 8.

¶ **SVMPVS** præstandi. ff. locat. l. cum in. §. 2.

ff. de poss. l. qui priui. §. si in Asia.
ff. man. l. mutuan. §. vlt.
ff. de act. empr. l. lul. §. exinde. §. si ven.
C. mand. l. etiam procurator.

CONTRA.

ff. fam. hercisc. l. ex parte. §. filius.

Desumptibus, &c.) Hæc est nota, quod quandoque pe-
to sumptus tanquam procurator, quandoque ex cō-
tractu præcedenti, quandoque ex culpa: vt leges sub-
iectæ declarant. Nec est contrā, quod dicitur ff. fam.
hercisc. l. ex parte. §. filius. quia ibi nō rem quæ per-
tinet ad alia, sed suo nomine expendit, quod ad eum
spectabat. Azo, rub. 101.

Etiam si sciens in alieno ædificio impensas

peto.
ff. de donat. inter vir. & vx. l. sed si vir. §. 2.

CONTRA.

ff. de rei vend. l. lul.

Etiam si sciens, &c.) Hæc Rub. suprā est exposita.

Indebitum per ignorantiam solutum aut
cautum, repeti posse.

C. de cond. indeb. l. cum &.

CONTRA.

ff. de cond. indeb. l. ea quæ.

Indebitum, &c. Sciens me non debere, &c.) Qui inde-
bitū soluit ignorans, repetit, si nullo modo erat de-
bitum, vel ciuilitè tantum: nisi ex ea causa soluat,
quæ crescit per inficiationem. Tunc enim non repe-
tit, si tamen erat ab aliquo debitum. vt C. de cond.
indeb. l. cum & l. ea. & ff. ad l. Aquil. l. inde Nerat. §.
vlt. Sciens autē non repetit. vt ff. de reg. iur. l. cuius.
Datum ob turpem causam, repetitur.

ff. de cond. sine caus. l. vlt.

ff. de præscript. verb. l. si rem. §. vlt.

Sciens me non debere, soluens repeto: vbi
locum habet retentio.

C. quot mod. pig. tac. contrah. l. vlt.

C. si al. res pig. data sit. l. 1.

C. etiam ob chirog. pec. pig. te. l. 1.

ff. de cond. indeb. l. qui excep. §. si pars.

ff. quib. mod. pig. tac. contrahen. l. damus. §.
quod si.

ff. ad Treb. l. vbi.

CONTRA.

C. ob chirog. pec. pig. te. in princ.

C. com. mod. l. vlt.

C. de propositi. l. pen.

ff. de don. caus. mort. l. qui mor. l. si cui.

Vbi habet locum, &c.) Sciendum est, quod quādoque
habet quis retentionem, licet nō habeat actionem:
vt leges subiectæ declarant: Leges, quæ in contrar.
Rub. ponuntur, nihil contrarietatis inducunt. Nec
enim dico, quod quis conuentus semper habeat re-
tentionem, sed in casibus, vt dixi. Azo, rub. 101.

Ratione modicæ partis super extantis, to-
tum quod actum est, teneri.

ff. de vsufr. l. si cui. §. insulæ.

ff. de contrah. empr. l. domum. Azo, rub. 101.

Non cessantibus non potest obici præ-

scriptio, nec præiudicare po-
test electio.

ff. de mino. l. inter.

ff. de re iud. l. & an. §. si is.

ff. de adult. l. quinquennium.

ff. de appell. l. sic.

C. de inof. test. l. contra eum.

C. si tutor vel curator. l. vlt.

C. de pet. har. l. hæreditas.

Electio præiudicans.

ff. de bon. lib. l. si patronus.

C. de iudic. l. properandum.

Non cessantibus non potest, &c.] Præscriptiones quæ
odio non petentium sunt inductæ, apparet quod di-
ligentibus, & non cessantibus opponi non possunt.
vt C. de ann. except. l. vlt. Diligentibus dico, vt quia
in iudicio sunt prosequuti iura sua: vt ex prædicta l.
patet, & C. de inof. test. l. contra. & ff. ad l. lul. de a-
dult. l. quinquennium. Secus, si extra iudiciū fue-
rint occupati probabili causa: tunc enim currit præ-
scriptio, licet detur restitutio. vt ff. quib. ex caus. ma-
l. l. 1. & de præscript. 30. annor. l. sicut. Quod autem
supponitur de electione, in ista Rub. est intelligendū
ita, vt electio præiudicet in actionibus, eiusdem rei
nomine competentibus, vt ff. de re iud. l. nemo. §. 1.
Item præiudicat in his, quæ sibi contraria sunt, vel se
non patiuntur: quorum vno electo, alteri renuncia-
tum videtur. vt ff. si ser. ex se man. e. l. 1. & C. de codi-
cil. l. vlt. & ff. de bon. lib. l. si patronus ex minore. Se-
cus, si se patiantur, vel diuersarum rerum nomine, ni-
hil sibi attinentium, competat actiones. vt C. si tut.
vel curat. interue. l. vlt. & de pet. har. l. hæreditas.
Nec obstat quod dicitur in C. de iud. l. properandū.
in fin. quia in iudiciis speciale est:

Factum alicuius excusatur.

ff. de iurisd. om. iud. l. si per errorem.

ff. ad l. Aquil. l. qui foueas.

ff. de iur. & fact. ign. l. si post.

C. de pact. l. si certis annis.

ff. de inof. test. l. mater.

ff. de publ. interdum. §. diuus quoq. & §. cum
quidam. C. de rei vend. l. re tua.

Ignorantia excusat.

ff. de oper. lib. l. operis.

ff. vt in pos. leg. l. 1. §. si quis cum.

C. de præscript. 30. vel 40. an. l. nec.

CONTRA.

C. vnde vi. l. inuasor. vlt. §. si non & an.

C. ne filius pro patre. Aut. & omnimodo.

Excusatur factum, &c.) Levis est huius generalis solu-
tio: nam in delictis, vt in contraria Rub. dicitur, non
est excusatio propter ignorantiam admittenda. a-
liās autem bene excusatur alicuius factum, propter
iustum errorem: vt in hac Rub. & in alia sequenti.
Ex iuxta causa esse subueniendum. & vt plenius no-
taui suprā de ignorantia.

Ex iusta causa subueniendum.

ff. de maior. l. sed & si. §. si feriz.

ff. de inof. test. l. lul. §. si cum.

ff. de aqua quot. l. 1. §. præterea.

ff. ad exhib. l. lul. §. quantum.

ff. de oper. nou. nunc. l. de pupil. §. si quis ipsi.

ff. de itin. act. priuat. l. 1. §. si quis.

C. de cond. insert. l. cum quidam.

¶ SUPERFICIARIUS contractus extinguitur extin-
cta re, in qua constitutus erat. Bar. l. fin. ff. de superfi.
Bald. rubr. C. de iur. emphyt. Doct. com. l. 1. C. eod. l.
2. ff. de vsufr. §. adeo. inst. locati. non n. esse potest
qualitas sine subiecto, Paul. l. si seruū. §. si modus.
num. 3. ff. de act. empr. Franc. in tract. de testib. C. de
27. num. 58. Ias. l. eius. §. quod si. num. 3. ff. si cert. pet.
Med. reg. 6.

¶ SUPPLICARE licitum est à sententia in casibus, in
quibus non potest appellari ab ea. Regula est, quam
tradit glo. in c. ex literis. de restit. in integ. in ver-

Tom. 2. Reg. Iur.

Qg 2

bo, supplicauit. in princ. quam ibi dicit singu. Abb. probatur etiam ex l. si quis aduersus. cum authen. quæ supplicatio. C. de precib. imperat. offer. ita not. Ias. in d. authen. in notab. v.

Limita, & intellige istam regulam, quando à sententia non potest appellari propter excellentiam eius qui eam tulit: secus quādo à iure communi non potest appellari, quia tunc non potest etiam supplicari; nisi beneficio ætatis, aut fauore matrimonij. Ita Inno. & Cano. in d. capitulo. ex literis, quem cum aliis pluribus refert Iason vbi supra, sic restringendo supra scriptam regulam. B. Dias re. 719.

SUPPLICANS. relatio contra supplicantem est facienda, capitul. inter dilectos. de fide instr. Bal. 3. C. de seru. & aqua. Cōmen. l. si. C. si contra ius, vel vtil. public. Fel. capit. quæ in ecclesiarum columna 13. de const. Ripa libr. respon. in tit. de rescr. in 13. resp. nu. 2. in terminis. Med. re. 18.

SUSPECTVS de fuga, retineri potest & in carcere poni dummodo creditum sit liquidum per instrumentum, chirographum, aut aliter, vt dixi in tract. meo de ordine proced. in ver. fuga. capitulo. & maxime in iij. concurrentibus, vt Ang. instit. de actio. numero 8. ver. querit hic Dir. & in diebus feriatis, in honorem Dei, secundum Ancha. in consi. cxxij. numero 8. l. dies festos. C. de fer. capitulo j. & c. licet. de feriis. & doct. mod. in c. si. de iudi. & in parte excellenti. consi. Decem. 1551. 1473.

Fallit hæc regula in debitorib. latitantibus qui retineri non possunt per dies viij. ante festum Paschæ, & natiuitatis D. N. Iesu Christi, & omnis executio facta contra prædictos est nullius roboris ac momenti, prout in parte maio. consi. 1557. 4. Aprilis.

Fallit etiam quando creditores non habent creditum liquidum contra debitorem, prout iudicatum fuit annis præteritis, & anno 1550.

Fallit etiam quando debitores habent fidantiam, seu saluum conductum à supraconsulibus, vel consilio de xl. ad criminalia, vel ab illustriss. senatu, per viam gratiæ & non aliter, vt in parte senatus 1547. I. Nouel. re. 203.

SUSPICIO allegata per partem contra iudicem, si est notoriè friuola, vel notoriè falsa, an per eundem iudicem cognosci possit. tene quod sic, vt in cap. legitima, de appella. in vj. Fel. in c. accedens. de litis non contest. quem not. can. in c. quoniam contra, de proba. & c. cum specialis. de appel.

Quod est familiaris alterius partis. Abb. in c. insinuant. de offic. deleg. & ibi Felin. Spec. in §. superest. ver. si est nimis. de offic. delega.

Quod est consanguineus alterius partis: vt capitulo postremo, de appella. & capitul. accedens. il ij. vt lit. non contest. quod tamen locum non haberet quando vtrique parti esset cōiunctus: vt Bar. & doct. in i. qui iurisdictio. in j. lect. & ibi Dec. ff. de iur. om. iud.

Quod intendit esse iudex in causa propria, quod nō cōuenit: vt c. imperiale. §. præterea. de prohib. seu. alie. & ibi And. de Her. Socin. consi. cxx. in prin. vol. j.

Quod est capitalis inimicus alterius partis, vt Spec. in titu. de iud. deleg. §. superest. versu. item. Abb. & Fel. in c. accedens. il ij. vt lite non contest. Dec. in c. postremo. ver. iij. de appel. nu. 12. vbi dicit etiam locū habere in inimicitia non capitali, & leui.

Quod animum suum in hac causa propalauit, secundū eundem Deci. in c. postremo. num. 10. all. c. dilecto. in ver. recusatio, de testib. Alex. in l. prætor. ff. de iurisd. om. iudic. num. 17.

Quod est consanguineus inimici alterius partis. Abb. in d. c. accedens. il ij. in j. not. vt lite non contest. & Bald. in l. quoniam liberi. C. de testib. vbi tenet quod qui est coniunctus in inimicitia cum inimico meo, dicitur meus inimicus, quod approbat Fel. & Abb. & Deci. in d. c. postremo.

Quod est commensalis alterius partis, secundum Abb. in d. c. accedens. versu. ij. causa. & Felin. & Dec. in d. c. postremo. & dietim viuat insimul, & ibi Philip. Franc.

Quod in hac causa fuit aduocatus. Alex. & doct. in d. l. prætor. ff. de iurisd. om. iudic. & can. in d. c. postremo. de appel.

Quod iudex habet similem causam cū illa in qua ipse vult iudicare, & ex hoc redditur suspectus, quia præsumptio est, quod vellet iudicare taliter, prout vellet in sua causa iudicari, ita est glo. not. in c. causamque. il ij. & ibi Abb. & doct. de iudic.

Quod est vassallus suffraganeus, & subditus ratione iurisdictionis aduersarij mei. Ita Abb. & cano. in c. accedens. il primo, vt lite non contest. cum alleg. in eo, quod not.

Quod pars recusans habet causam cum iudice tanquā cum priuato, adeo quod ex tali litigio causatur quædam inimicitia, quæ est causa sufficiens ad iudicem recusandum. Ita Abb. in c. cum super. iij. not. de off. si. de leg.

Quod iudex fuit minatus, alteri parti, quod ei noceret, secundum Abb. in c. cum super. ver. tertia causa. de offic. deleg.

Quod fuit consultor in dicta causa, secundum Philip. in c. postremo. versu. vij. de appel. & doct. in l. prætor. ff. de iurisd. om. iudi.

Quod fuit testis in ea causa, in qua nunc vult iudicare, vt l. fin. ff. de testib. §. superest. versu. item quod fuit testis. de iudi. deleg.

Quod pars quæ litigat habet societatem cum iudice. Spec. in d. §. superest. versu. quid si sit socius. Philip. in d. c. postremo. ver. xvij. de appellat.

Quod procurauit, & sollicitauit fieri iudex in d. causa, secundum Specu. in d. §. superest. versu. item si ipse. per. l. quæ omnia. ff. de proc. & l. mutari. eo. tit.

Quod iudex accepit donationem ab altera parte, secundum Philip. in d. c. postremo. ver. xxvij. de app.

Quod ad iudicem spectat commodum, vel incommodum in causa, ex quo tenetur de euictione, secundū Phil. in d. c. postremo. num. 30. & 31. de app.

Quod iudex fuit corruptus precio, vel præmio, secundum Specu. in d. §. superest. item si sit inimicus. de iudice deleg.

Quod causa est subtilis, ardua, & ille grossus & imperitus, & quia causæ subtiles non sunt committendæ iudicibus imperitis. Ideo potest repulsari, secundū Bald. in l. si. in q. xvj. C. de hæredib. instit. Felin. in c. sciscitatus. versu. dicit etiam Bal. de rescri. Ias. in l. apertissimi. ver. ij. causa. C. de iudi.

Quod est compater iudex parti aduersæ, secundum gl. in c. j. & ij. de re iudic. Innoc. in c. prudentiā. de off. dele. Ias. in l. apertissimi. in princ. de iud. nu. 14.

Quod est austerus & non vult audire aduocatum partis, secundum Lanfran. in clementi. sæpe. in versu. de plano. de verbo. signifi.

Quod est nimium crudelis, secundum Iaso. in l. apertissimi. in fin. versu. tertia causa, de iudic. & Bald. in l. ij. ff. de iis, qui sunt sui, vel alien. iur.

Quod iudex est subditus aduersarij mei, & ratione superioritatis potest iudex repulsari, secundum Abb.

Abb. in c. accedens. iiij. vers. iij. causa. vt li. non con-
test. Philip. in capitulo postremo. versiculo xij. de
appel.

Quod iudex alloquitur secretè in auribus aduersarij,
quo casu potest repulsari, secundum Abb. in d. capi-
tulo accedens. versiculo aduerte. Lanfranc. in capi-
tulo quoniam contra. in versiculo recusationes. de
proba. I. Nouel. reg. 204.

¶ **Suspensio** non potest id, quod pro forma intro-
ductum est. leg. obligari. §. tutor. ff. de auct. tutor. §.
pen. inst. eodem. Ripa. l. i. §. qui præsens. num. 10. ff.
de verb. obl. leg. furiosum. C. qui testi. fac. poss. quia
cùm sit indiuidua interuallum non recipit. Car. clem.
causam. §. pe. de elect. Alex. l. i. §. fuit quæsitum. ff. ad
sen. conf. Treb. Bal. l. i. ordo. C. de exc. rei iud. Marfil.
confi. 63. num. 3. Rim. confi. 9. nu. 18. vol. 1. Crau. cõ-
fi. 230. nu. 6. Port. confi. 29. nu. 10. Med. reg. 7.

¶ **Suspensio**. Suspenditur donec satisfecerit, satisfac-
ciendo liberatur absque obfolutione, præmissa tam-
men iudicis declaratione super ipso facto quod satis-
fecerit. cõmunis est cõclusio Doct. in c. i. de iud.
vbi Rip. limit. in 3. casib. Dona. Fina, lib. 3.

¶ **Suspensio à cõmunionem**. Qui frangunt pœniten-
tiam solennem: siue redeundo ad crimina priora vel
similia: siue redeundo ad negociationem vel mili-
tiam secularem, quæ sibi fuerant interdicta: sola in-
tra ecclesiam fidelibus oratione iunguntur, à cõ-
munionem suspenduntur: à catholicorum cõuiuuiis
separantur, & pœnitere debent decem annis, & cõ-
municent in fine vitæ.

xxxiiij. q. ij. de his verò. & de pœniten. distinct. v. si quis
verò. Viuiennus re. 25. dir.

¶ **Sustinere vicem**, vel, poni vice. Vnum duarum
personarum vicem sustinere non posse.

Pro.

4. q. 4. c. i.

16. q. 1. c. presbyteros.

89. dist. c. singuli.

Ext. de testibus. c. in super.

Ext. de præbend. c. quia in tantum.

D. de pac. l. si plures.

C. de assess. l. nemo.

Contra.

Ext. de proba. c. ex literis.

Ext. de elect. c. in causis.

21. q. 2. c. relatio.

30. q. 1. c. ad limina.

10. q. 3. c. vnio.

D. de adopt. l. si consul.

D. quod cuiusque vniuers. l. item eorum.

Solutio.

In his quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, interdum ge-
rit quis vices plurium personarum, d. l. si cõsul. & in
his, quæ extra iudicia geruntur, iure priuatarum per-
sonarum: nisi ratione vnius iurisdictionis gerat quis
vices plurium personarum, d. c. in causis. In iurisdic-
tione autem contentiosa, non potest quis vicem
plurium personarum gerere. 3. q. 4. c. i. & 2. Et mul-
to minus in officiis ac beneficiis ecclesiasticis, d. c.
quia in tantum. quia nemo pro vno homine vix cõ-
dignum, nedum nimium boni præstare potest: & quia
negociationis, & turpis lucri maculam habet. 21. q.
1. c. 2. Item in aliis casibus in iure hoc exprimētibus.

Damas. reg. 40.

¶ **Svum**. l. 199. factum. vide sup. Emptio.

Sua quisque rei moderator & arbiter nō omnia nego-
tia, sed pleraque ex proprio animo facit. Constant.

C. man. l. 21. C. de his qui. vt indi. l. Polla. Cõtra. Inst.
de his qui sunt sui. §. i.

Iniquum est ingenuis hominibus non esse liberam re-
rum suarum alienationem. ff. li. 37. tit. 12. l. 2. in fin.

Iniquum est inuitum suo precio res suas vendere. ff. li.
25. tit. 2. l. 9.

Expedit Reipublicæ, ne re sua quis malè vtatur. Inst. l.
1. tit. 8. §. sed & maior asperitas.

Prodesse sibi vnumquemque dum alij non noceat, nō
prohibitum est. l. 1. §. i. idem. De aqua plu.

Nemo potest sibi legem dicere, vt ab ea recedere non
possit. De leg. 3. leg. 22. in prin. de don. l. 7. §.
uxori.

Ius suum nemini abstrahi debet. De his qui sunt sui.
§. fin.

De sua, non de aliena cõscientia quisque interrogan-
dus est. C. de accu. l. fi.

Id bonorum cuiusque esse intelligitur, quod æri alie-
no superest. de iure fis. l. non possunt. Iauole.

Quod alicui suo nō licet nomine, nec alieno licet. Reg.
vi. Riisvich.

¶ **Svum Se**, suæque res. Nemo debet rem sua autorita-
te accipere, vel ius sibi dicere.

C. de iud. l. nullus.

C. de pagan. l. sexta.

C. vt nemo priuatus. l. 2.

C. vi bon rapt. l. res ob.

C. vnde vi. l. si quis.

C. de testib. l. omnib.

ff. de iurisd. om. iud. l. quamuis.

ff. quod met. causa. l. extat.

ff. ad l. Aquil. l. quemadmodum. §. 2.

ff. de pig. l. qui rati.

ff. quor. leg. l. i. in prin.

ff. de acquir. pos. l. si insti.

ff. ad l. Iul. de vi priu. l. credi.

C. de recept. l. pen.

In Lombard. de inuas. l. vlt.

In Lombard. de dam. infect. l. si quis Cassi.

In quibus casibus ius quis sibi dicere
potest.

In Aut. de nup. §. ascript.

In Aut. vt liceat mat. & aui. §. is quoque.

In Authentic. vt iudic. sine quoquo suffra. §. si
quis.

C. de sacrifi. & pa. l. sicut.

C. de his, qui ad hæc com. l. si ser.

C. vt nemo priuatus. l. 2.

C. quod cum eo, qui seruus.

C. vt nem. lic. l. i.

C. quando li. sine iu. l. i. & 2.

C. de bon. proscrip. l. si quis post hæc.

C. loca. l. eden.

C. ad sen. consul. Vell. l. i. §. vlt.

C. de decur. l. generaliter.

ff. quod met. caus. l. vlt. §. vlt.

ff. ad l. Aquil. l. quemadmodum. §. i. & 2. & 3. §.
qui cum.

ff. de contrahen. emp. l. fistulas. §. i.

ff. locat. l. quæro. §. pen.

ff. de solut. l. si pro me.

ff. quæ in frau. cred. l. prætor. §. si debet.

ff. de vsur. l. qui vas. in prin. & l. inter. §. 2.

ff. de vi & vi arm. l. i. §. 8. & §. qui arb.

ff. de arb. l. i. §. vlt.

ff. de var. & extra. l. de vsuf.

ff. de sepul. viol. l. prætor. §. non per.

Tom. 2. Reg. Iur.

In Lombat. de debi. & gua.
Nemo debet, &c.] Quod hic dicitur, generale est: quod
verò in contraria Rub. dicitur, speciale esse, negari
non potest. non ergo debet trahi ad consequentiam,
vt ff. de legib. & Senat. cons. l. quod verò. Contrà.

Quando iuris sui conseruandi causa fa-
ctum, pœnam non patitur.

ff. de vlsufr. l. si is qui.
ff. de seru. rust. præd. l. fistula.
ff. ad l. Aquil. l. quemadmodum. §. item Labeo.
ff. de præscr. verb. l. qui seruan.
ff. de aq. plu. arc. l. in fund. §. pen.
ff. quod vi aut clàm. l. si filius. §. eum.
ff. pro socio. l. meritò.
ff. de dam. infect. l. sta. §. vlt.
ff. de incen. rui. l. sicut seruo. l. item. §. is. qui.
ff. de mand. l. si cum seruo. l. item. §. is qui. §. qui
ta. §. si commune.

Quando &c.] Vt ex hac Rub. proxima apparet cuitat,
pœnam, qui facit causa suæ rei defendendæ, qui aliàs
inciderit in eam.

Etiamsi cum alterius damno faciat in alieno.

ff. ad l. Aquil. l. quemadmodum. §. item La-
beo. l. si qui fun. §. i.

ff. de præscr. verb. l. qui seruan.
ff. de aq. plu. arc. l. in fun. §. pen.
ff. quod vi aut clàm. l. si alius. §. cui.

Non debet facere in suo, quod noceat
in alieno.

ff. de seru. l. vlt. in fin.
ff. de seru. vrb. præd. l. impera.
ff. si ser. vend. l. sicuti. §. Aristo. & §. qui aliud.
ff. ad l. Aquil. l. quemadmodum. §. i. & l. Quin-
tus. §. vlt.

ff. de dam. infect. l. flu. §. vlt.
ff. de aq. plu. arc. leg. i. §. item & Sabinus. §.
idem arg.

ff. de re iud. l. domini scientia.
ff. de extr. ord. caus. l. si accu. §. vlt. & l. si à quo.
§. i. §. quemadmodum.

Licet cuique facere in suo, quamuis in
alieno sit nocituro.

ff. de ser. l. si tibi seruitus.
ff. de relig. l. statuas.
ff. de dam. infect. l. flu. §. vlt. & l. Proculus.
ff. de re iud. l. nulli videtur do.
ff. de aq. plu. arc. l. i. §. denique. & §. si in meo.

Nemo debet, &c. & contrà.] Hic distingue, cum facio
in meo, & alij noceo, an immittā in alienum: & tunc
non licet. vt ff. si seruit. vend. l. si cui §. Aristo. an non
immittam: & tunc si quidem facio dolo, id est, vt al-
teri noceam, prohibeor. aliàs contrà. vt ff. de aq. plu.
arc. l. i. §. denique. Azo, rub. 59.

Ex re mea, vel occisione rei meæ perce-
ptum, mihi restituendum.

In Aut. de Ec. c. §. interdic.
C. de dona. inter vir. & vx. l. etiam.
ff. de nox. l. si in re.
ff. de procur. l. qui proprio. §. cum.
ff. de pet. hæ. l. cuius. l. pr. §. sed & rem.
ff. de rei ven. l. si mora. §. vlt.
ff. de exercito. l. de eo. §. si quæ.
ff. si cer. pet. l. si cum seruum.
ff. commo. l. si is qui eo. §. si qui.
ff. man. l. ex man.
ff. de pig. l. si pig.
ff. locati. l. is qui rem.

ff. de præsc. verb. l. apud Labeo.

ff. de redhi. l. bouem. §. si quis. & l. cū ma. §. vlt.

ff. de donat. l. ex. si curator.

ff. de act. empt. l. inter eum. §. si id, quod fer.

ff. de neg. gest. l. si quis.

ff. de furt. l. creditor.

ff. de reb. aut. iu. poss. l. prætor. §. i.

ff. de iur. dot. l. cum fundus. §. fin.

In Instit. per quas pers. nob. acq. Azo, rub. 59.

Nequaquam restituendum.

C. de furt. l. vlt. §. sed cum in.

ff. de hæ. vel act. ven. l. solus.

ff. sol. mat. l. si verò ne.

ff. de nouat. l. doli except.

ff. de pet. hæ. l. si præses. §. bonæ.

ff. de tab. exhib. l. locum. §. condem.

Ex re mea, &c. & econtrà.] Quicquid domestica per-
sona, puta filius, vel seruus, vel extranea, ex re mea,
vel rei meæ occasione quærit, mihi restituere de-
bet. vt ff. & Inst. per quas pers. nob. acquir. §. igitur
liberi. & ff. de nox. act. l. si in rem commun. & t. fam.
her. Item ex diuerso videtur tamen differentia, an ex
re mea, an rei meæ occasione quærat: item, an is
qui quærit, meo nomine faciat, an non. Si meo no-
mine quærit, indistinctè mihi quærit, si ratū habeo,
etiam si non ex re mea proueniat, vt ff. de neg. gest.
l. si pupilli. §. item quæritur. & l. fin. autem. §. pen. &
de donat. l. qui mihi. & t. mandati. l. ex mādato. & de
procur. l. qui proprio. §. vt incertis. Si verò meo no-
mine non acquirat, id est, me dante, nec accipiente,
hoc gestiente, & mihi quærat, si quidem ex ipsa
proueniat lucrum, puta fructus: distinguendum est
inter fructus, & possessores: vt plenè distinximus in S. C.
de rei vend. Si verò rei meæ occasione proueniat ti-
bi aliquid, non teneris. vt ff. solut. mat. l. si verò nego-
cio. §. item quicquid. & ff. de pet. hæ. l. si possessor.
§. bo. nisi contractus inter me & te præcesserit, cuius
natura suadet hoc præstari, quod dic per exempla:
vt ff. de ædil. edict. l. cum autē. §. vlt. de actio. empt.
l. Iul. inter. §. si quid. & ita omnes ferè leges huius
Rub. intelliguntur. Nec obstat, quod in contraria
Rub. dicitur, in C. de furt. l. vlt. §. sed eum. nam & i-
bi, etsi præcessit contractus, tamen quia commodat-
arius damnum vsus sensit, quem debet habere ex
domini voluntate, & quia etiam de leuissima culpa
tenetur, non restituit domino ex ea occasione quæ-
situm. quod dissimile est in creditore: nec enim res
ei conceditur ad vsum. vt ff. de pig. act. l. si pignore.
conceditur autem commodatario, & conductori, vt
ff. locati. l. is qui rem. Item non obstat, quod dicitur
ff. de don. inter vir. & vx. l. quid ergo. & l. ex annuo.
quia donationes tales benignè, non amarè tractandæ
sunt. & ideo talis regula cōprobatur in eis, vt quate-
nus donans pauperior, & accipiens sit locupletior,
reuocetur donatio. vt ff. de don. int. vir. & vx. l. si id
quod. §. si quas. & l. si sponsus. §. concessam. Quod er-
go rei donatæ occasione quæritur, nō restituitur, re-
gula ex benignitate prohibente restitutionē. Itē nō
obstat, quod legitur. ff. de dol. excep. l. si procur. quia
ibi non prohibet, quin dominus habeat petitionem
denegatur tamen ei, qui turpiter dedit. Itē quod le-
gitur de dol. excep. l. nō autē. non facit ad rem. Item
non obstat, quod dicitur. ff. ad muni. l. Titio cū esset.
quia ibi nihil ex re mea quæsitum fuit. Item nō ob-
stat, quod legitur ff. de pet. hered. l. si possessor. §. bo.
quia ibi bon. poss. non videtur quæsisse occasione
hæreditatis, cum ipse teneatur soluti restituere, vt
ff. de

ff. de cōd. indeb. in l. si caus. pe. §. quāuis itē ibi nec
præcessit cōtractus, vt dictū est. Similiter respōdeo
ei, quod legitur ff. de hæ. ven. l. 2. §. solent. Itē nō ob
stat, quod legitur ff. de tab. exhib. l. habet. §. cōdem.
quia sic in ipsa lege cōtinetur, occasione delicti, seu
cōtumaciæ non restituentis, consequitur talē pecu-
niam legatarius: vel non occasione rei, tamē non re-
stituit: sed nec intercessit cōtractus. Azo, rub. 59.

Eius est arbor noua, cuius fuerat vetusta.

C. si al. res pig. da. sit. l. 1. r.

C. de rei vend. l. si infc.

ff. de pig. l. grege. in prin. & l. vlt.

ff. quib. mod. vsufr. amit. l. mag. & l. cū is, qui.

ff. de contr. emp. l. fundi.

ff. de seruit. vrb. præd. l. si resti.

ff. de acquir. re. dom. & l. adeo. §. 2. & l. supr.

ff. quemadmod. serui. amit. l. solus. & l. ait illi.

ff. e. l. Mar.

ff. de vsuf. l. si cui vsufr.

ff. de seruit. rust. præd. l. & Atilli.

ff. de iud. l. propo.

ff. de solut. l. qui res.

Imò eius, cuius est ager.

In Inst. de vsufr. in fi.

ff. de re iud. l. in commune.

ff. de pig. l. Iul.

ff. de seruit. vrb. præd. l. sed si seruitus.

ff. de cōtra. emp. l. cū fundū. l. in lege. §. pessum.

Eius est arbor, &c. & cōtra.) Hæc quæstio scholastica
est, breuiter tamen ita determinari potest, quibus
verbis fiat exceptio arboris, si enim ita dicat, Excipio
arborem, quæ nunc est ibi: vel excipio arborem
istam, quæ mea est: de præsentī tantum, non de futu-
ra videtur cogitatū, vt ff. de seruit. vrb. præd. l. si ser-
uitus, & l. eum, & vt in contraria Rub. dicitur, & ita
quæ pullulat, postea ad agri dominum pertinebit. Si
autem ita dicat: Excipio mihi arborem vnam, quam
eligam in fundo: vel simpliciter dicat, Excipio arbo-
rem, cū vna tantum esset arbor in fundo, de futura
videtur cogitatum: vt in l. prædicta continetur, & de
aur. & ar. leg. l. si ita esset, & ea maximè ratione: quia
eadem est causa substitutæ rei, quæ & primæ: vt di-
cunt omnia arg. huius R. Azo, rub. 59.

Re in pristinum statutum reducta, resti-
tuuntur omnia iura.

ff. ad Syll. l. 3.

In Inst. de fideiuss. §. si plures.

C. de spons. l. mulier.

ff. de ali. nu. c. ex hoc. §. si quis.

ff. de pos. l. 1. & l. non tantum.

ff. de acquir. rer. dom. l. quod in littore:

CONTRA.

ff. de pos. l. 1. §. si re.

ff. de cap. mi. l. 2. §. &.

ff. de rei vend. l. in rem. §. item.

Sibi quem imputare debere.

In Inst. de fideiuss. §. si plures.

In Inst. quib. mod. re contra. ob. §. die.

C. de spons. l. mulier.

C. de iur. delib. l. vlt. §. & hoc.

C. de Episc. au. l. si legibus.

C. ad Vell. l. si mulier.

ff. de min. l. cum man.

ff. de mag. com. l. 2.

ff. qui satisfd. cog. l. si si. §. necess.

ff. cap. mi. l. 2. §. hi qui.

ff. de iud. l. interdum. §. vlt.

ff. de rei vend. l. ex die. §. species.

ff. si mens. fal. mod. dix. l. 2. §. 1.

ff. de excep. l. 1. §. eius.

ff. commo. l. 1. §. nondum, & si plures.

ff. de inst. l. sed & si quis. in fi.

ff. de pec. l. si noxa. §. si postea.

ff. pro socio. l. socio.

ff. quib. mod. pig. sol. l. item. §. 1.

ff. de aq. plu. arc. l. à patre. §. pen.

ff. de separa. l. 1. §. quæsitum.

ff. indicat. sol. l. tantum. §. 1.

ff. quæ in fraud. cred. l. ait prætor. §. si quis.

ff. de pericul. & com. l. si quis.

C. quib. ad lib. procla. non lic. l. is qui.

C. si cert. pet. l. eos.

C. de hæ. instit. l. neque.

Sibi quem imputare, &c.) Hæc Rub. locum habet, quo-
ties alicuius culpa vel desidia deprehenditur, vt sibi
debeat imputare, si ob eam sentiat damnum.

Quod quisque prohibetur suo nomine,
per alium exercere potest.

C. qui man. non poss. l. 1. & 2.

C. de distr. pig. l. & qui.

ff. de iud. l. sed et si.

ff. si ser. ven. l. alicuius.

ff. si cert. pet. l. principia.

ff. ad Maced. l. filium.

ff. de contr. emp. l. non licet.

ff. de seru. expor. l. si minor.

ff. de vsufr. l. Labeo.

ff. de re mil. l. milites.

ff. de cond. & demon. l. si quis contra.

ff. de adm. re. ad ciu. perti. l. 2.

ff. de vsur. l. Labeo & ne.

ff. de consen. & aut. tut. l. pupillus.

ff. de iniur. l. non solum. §. quanquam.

C. qui ad lib. peruenire non poss. l. is qui.

C. de contr. emp. l. nisi.

C. de his, qui à non dom. l. si pater.

C. qui man. non poss. l. 2. & 4.

Quod quis prohibetur, &c.) Si prohibeat aliquid face-
re nec per aliam submissum personam id faciam, ne
alioquin fiat fraus legi de personā ad personā, quod
prohibitum est, vt in hac Rub. dicitur, & vt plenè di-
stinxi, ff. de le. & se cont. l. contra leg. & est in apertō
ratio: quia cum alius me mandante facit, ego ipse vi-
deor facere, vt ff. de admi. tut. l. ita autem. §. gessisse,
& non ille, qui facit me mandante: vt in tertiā Rub.
Quod facit qsq;, &c. Ex hoc etiā prouenit aliud ge-
nerale sequētis Rub. scilicet, quia quāuis meo nomi-
ne aliquid facere non possum, si tamē vtar iure illius
qui potest vel ex successione, vel alio legitimo mo-
do, admittor, & est ratio: quia ego nō videor facere,
sed ille à quo causam habeo, si ergo ipse facere pote-
rat, & ego faciam, licet aliter non poterā. si verò nō
poterat facere, nec ego pro præterito tempore alle-
gabo priuilegiū, sed pro futuro allegabo priuilegiū
vt ff. de iure fisci. l. fiscus. & de vsur. l. cū quidam. §. fis-
cus, & §. si debitores, & de iudic. l. hæres. Azo, rub. 59.

Per alium quis habet, quod per seipsum
habere non potest.

ff. de in ius voc. l. quæsitum.

ff. de priuil. cred. l. 1. §. si quis.

ff. de verb. ob. l. mora.

ff. de exact. trib. l. vlt.

ff. de vsur. l. cum fiscus.

ff. de vsur. l. sed & si quis. §. idem Iul.

ff. de fur. l. his enim.
 ff. de inoff. test. l. in lege. §. vlt.
 ff. de seruit. vrb. præd. l. hoc si ex.
 ff. quemad. seru. amit. l. si continen.
 ff. de pig. l. si pigno. §. prædo.
 ff. quæ res pig. l. Aristo.
 ff. man. l. si man. §. si seruus.
 ff. de coll. l. i.
 ff. de contr. emp. l. quod sæpe. §. si quis autem.
 ff. de lib. cau. l. liberis. §. si duo.
 ff. de vfu. l. si seruo. l. furi.
 ff. de redhi. l. cum an. §. si rei. §. vlt.
 ff. de don. inter vir. & vx. l. si spon. §. agit.
 ff. de dam. infect. l. quæ bona. §. si ali.
 ff. de lib. leg. l. si is qui.
 ff. de tribu. l. iuxta. in prin.
 ff. de furt. l. his enim.
 C. de temp. in integ. re. l. petend.
 ff. de accept. l. & per iusiur. §. si Stich.
 ff. de excus. tut. l. si legatarius.
 ff. de leg. præf. cont. tab. l. 3. §. hoc autē contrā.
 ff. solut. mat. l. 2.
 ff. de acquir. hæ. l. cum hæ.
 ff. de fideicom. lib. l. si filius. §. erit.

Nam & pupillus, qui nullū habet intellectum, per seru-
 um vfucauit. ff. de acquir. poss. l. i. [Azo, rub. 199.]

Quod facit quis alieno nomine, vel tanquam
 alius, ipse facere non videtur.
 C. vbi & apud quos in integ. re. l. vlt.
 ff. de iuris. om. iud. l. solent. in fi.
 ff. de adop. l. si paterf. §. i.
 ff. de inf. fur. l. liberorum. §. i. & vlt.
 ff. de off. eius cui mand. est iurisdic. l. i. quidā.
 ff. quod cuiusq; vniuersitatis nom. l. idē eorum.
 ff. de inoff. test. l. si partes. §. vlt.
 ff. quando appell. sit. l. i. §. vlt.
 ff. mand. l. qui pariter.
 ff. de pet. hæred. l. ad hæredes. §. si quis.
 ff. de pactis. l. ad hæredes.
 ff. ad Treb. l. si is qui. §. vlt.
 ff. de re iud. l. iusiuran. §. i.
 ff. quando appell. sit. l. i. §. i.

CONTRA.

ff. de leg. l. cum filiofam. in fi.
 Quod facit quis, &c.) Hæc duæ Rubr. suprà prox. Rub.
 insertæ sunt: nec enim inter eas signata est, aut signa-
 ri potest aliqua cōtrarietas. Nec obstat Rub. Quod
 facit, &c. id quod dicit ff. de le. l. i. cū filiofam. in fi. quia
 ibi pater nō rogatur restituere filio, vt heres, scilicet
 vt ex psona filij teneatur, sed ex sua: vnde nec detra-
 hit falcidiā. Si verò extraneo rogatur restituere, quia
 ex psona filij, & ei nom. tenetur, detrahit falcidiā
 vt ipse filius detraheret, & ita est cōcordat. nō cōtra.
 Quod ex persona mea habeo, hoc alij man-
 dare non possum.

C. de his, qui ven. æta. imp. l. i.
 C. de mino. l. vlt.
 C. de aut. tut. l. pupillus.
 ff. de acqui. hæ. l. si is, qui bonis.
 ff. de vi arm. l. cū fundum.
 ff. de sol. l. fug.
 C. de iur. emphy. l. vlt.

CONTRA.

C. de Episcopis. l. quisquis. cū suis concordant.
 C. de decur. nomina. l. vlt.
 Quod ex persona mea, &c. & contrā.) Si quid ex perso-
 na mea habeo, in eo procuratorē ordinare possum:

vt in contraria Rub. dicitur, Quæ autem ista dicun-
 tur, specialia sunt, vnde & edictum de procuratori-
 bus, dicitur esse prohibitorium, vt ff. de procu. l. mu-
 tus. §. cū queritur. Azo, rub. 59.

Quod facere per aliquem modum prohi-
 beor, alio modo facere non debeo.

C. de vsur. l. eos. in fi.
 C. si man. ita fue. aliena. l. vlt.
 ff. de admin. rer. ad ciui. pert. l. 2. §. i.
 ff. ad Maced. l. item filius. §. mutui.

CONTRA.

C. de quæsti. l. interroga.
 C. de bon. quæ lib. l. i. §. vbi.
 C. si aduers. rem iud. l. 2.
 ff. qui test. facere poss. l. qui testa.
 ff. de pact. l. si vnus. §. illud.
 ff. de donat. inter vir. & vxor. l. si spon. §. 2.

Quod facere, &c.) Si prohibeor certo modo quid face-
 re, nec per alium faciam, si tamen per alium nō pro-
 hibitum, ad prohibitum vel simile perueniatur, alio
 quin contrā, vt C. de fideicom. l. voluntas, & l. quot.

Potest quis agere tanquā alius, nō tanquā ipse.

In Inst. de inoff. test. §. si ex.
 C. de fal. mo. l. si quis detinet.
 ff. de adopt. l. qui duas. §. si paterfam.
 ff. de in ius voc. l. quæsitum.
 ff. ad exhib. l. de eo.

CONTRA.

ff. de con. & demon. l. si menfor. §. si filius.
 ff. de bon. lib. l. qui in serui.
 ff. man. l. si mandato. §. i.

Potest quis, &c.) Hæc Rub. cum sequenti, eandem cōti-
 net sententiam: & concordat cū alia, suprà eo. Quod
 facit quisque, &c. Azo, rub. 59.

Quid agi posse à se, non tanquā ab ipso.

C. qui pot. in pig. l. scriptura.
 ff. de adopt. l. si paterfa. §. i.
 ff. de in ius voc. l. sed & si. §. vlt.
 ff. de trans. l. qui cum.
 ff. quod iussu. l. i. & 2. §. si pater.
 ff. quod cuiusque vniuer. l. item illud.
 ff. de leg. 2. l. cum filiofam.
 ff. de reb. dub. l. cum senatus.
 ff. quando appell. sit. l. i. §. si cum.

Aliud est, si ego facio: aliud, si alius.

C. de error. aduoc. l. vlt.
 ff. de vulga. & pupill. cum pa.
 ff. ad exhib. l. i. in fi.
 ff. de obsequi. l. licet.
 ff. ad Treb. l. restituta.
 ff. de verb. obl. l. si procurator qui ita.
 ff. qui not. infam. l. furti. §. si quis.

Aliud est, si ego facio, &c.) Vt aliquid videatur dicere,
 subaudi meo nomine, & ita erit bona nota: quia dif-
 ferētia est, ego faciam, an alius meo nomine, sicq; e-
 runt specialia, & contraria arg. ad id qd aliàs dicitur:
 quod per aliū facio, ego videor facere. Azo, rub. 59.

Non videtur princeps se cisse, licet eius au-
 toritate vel nomine factum sit.

ff. de cōtrah. emp. l. quod sæpe. §. si quis cū eo.
 ff. de tut. l. si filius.
 ff. ad Turpill. l. vlt. in fi.
 ff. de dol. excep. l. apud. §. idem.
 ff. de fideicom. lib. l. cum fideicom.
 ff. de sol. l. qui hominem. §. si genere.
 ff. qui & à quo. l. vlt.
 ff. de app. l. i. §. i.

Non vide

Non videtur, &c.) Cum principis nomine vel autoritate fit aliquid, ipse facere videtur, si princeps sic fieri mandat: nec est contrà, quod dicitur in C. de appell. l. nouum, quia ibi delegat diffiniendum. Item nō obstat, quod dicitur de contrah. emp. l. quod saepe. §. si quis, quia & ibi dominus videtur vendere non absentem, sed præsentem: id est, cum ille cui mandat, apprehenderit. Aliæ autem leges sub hac Rub. signatæ, non sunt contrà, imò concordantiæ. Azo, rub. 59.

Secus in delictis, vel negociis: sed nec ab initio inducit consensum.

ff. de tut. l. si filius.

Secus in delictis, &c.) Imò non secus, vt supra dixi.

Nihil refert, an aliud, vel propriè illud fiat.

ff. de dol. except. l. apud. §. si quis.

ff. ad Vell. l. tutor. §. cum quidam.

ff. ad Turpill. l. i. §. vlt.

Aliquando refert.

ff. de tut. l. si filius.

ff. de furt. l. inficiando.

ff. de sol. l. qui ho. §. si genere.

ff. de fideicom. lib. & c. contrà.

Nihil refert, &c. & contrà.) Solutio. Non refert, si id quod propriè fiat, eundem inducat effectum: alioquin contrà, vt in contraria Rub.

Quid à quo sit factū, non requiri: sed an sit factū.

C. de inst. & subst. l. 3.

C. si man. ita fuer. alie. l. vlt.

ff. de iud. l. prator.

ff. de iureiur. l. i. §. dato. & §. duobus. in fi.

ff. de verb. ob. l. cum seruus.

ff. de cond. inst. l. muli. §. i.

ff. qui satisf. cog. l. quot.

ff. de solut. l. si ser. decem. in fi.

C. de donat. quæ sub mod. l. vlt.

ff. de aq. quot. & ælt. l. i. §. quæsitum.

ff. de pet. hæ. l. item. §. peti.

Contrà, ff. de con. & demon. l. 2.

ff. quod vi aut clam. l. si opus.

Quid à quo, &c.) Hoc, si is qui fecit, habuit faciendi potestatem: alioquin contrà, vt C. de iurisd. omn. iud. l. i. & nō de certæ personæ facto agatur: alioquin contrà, vt ff. de act. & obl. l. si is qui.

Quid non sit factum, non inquiri: sed an sit factū.

ff. de calum. l. i. §. 2.

ff. de peculio. l. summa. §. siue.

Quod meum est, non possum tibi adimere.

C. de sacrosanct. Eccl. Aut. si qua.

C. de secund. nup. l. vlt.

Quod meum, &c.) Hoc, quia petenti præscriptio, vel pactū, vel quid simile obstat, vt leges subiectæ ostendunt, vt C. de præscript. 30. ann. l. vltim. Azo, rub. 59.

SYNDICANDVS non est rector ciuitatis pro minima re non obseruata, seu transgressa. Bald. c. cum te. de re iudic. Ant. in tract. de mini. not. 3. l. quamuis. ff. de condit. & demonstr. leg. res bona. ff. de contr. emp. l. scio. vbi Doc. ff. de in integrum rest. Marfi. in praxi Crim. §. & quia. numero 7. Grammat. §. tutor autem. num. 12. inst. de auth. tutor. Med. reg. 5.

SYNDICVS, qui ex forma statuti percussiones sanguinolentas denūciare tenetur, nō tenebitur modicas scissuras referre. Rimin. consi. 359. num. 18. Afm. in praxi iudic. §. 26. capit. 1. numer. 9. Grammatic. §. tutor autem. numer. 11. inst. de auct. tutorum. Ange. l. extat. ff. quod met. causa. Corn. consi. 77. libr. 2. c. placuit. 18. dist. Med. reg. 5.

Syndicus, qui vigore statuti plures delinquentes denū-

ciare debet, si vnum omisit puniendus erit, ac si neminem denunciasset. Bal. l. minoribus. C. de his qui bus vt indig. Bar. l. cum si. §. si. de publ. iudic. Barbat. cons. 74. lib. 3. & consi. 40. lib. 1. Med. reg. 5.

REGVLARVM IN VRIS CIVILIS ET PONTIFICIIS

Lib. Decimus octauus.

TABELLIO quis potest esse, & iudex in minimis rebus etiam in causa propria. gl. habemus. §. sane. C. de sacrosanct. Eccl. Cacialup. & Valascus l. imperiū. col. 24. ff. de iur. pm. iud. Abi. c. 3. de proba. Fel. c. quoniam contrascol. 8. eod. tit. licet regulariter secus sit. Inno. c. cum à nobis. de test. Med. reg. 5.

TACENS, qui tacet. c. qui tacet. c. is qui tacet. vide Confessio.

Tacita substitutio inesse videtur institutioni. Vlp. R. lib. 6. De hæ. inst. l. 25. quia tacita.

Summa mediocris inspicitur. C. de vsu fil. cum antiquitas. C. de sac. Ec. Auth. Hoc ius. De oper. ser. l. si. De leg. 3. l. hūmis. De aur. & arg. leg. l. qui lacc. Bro. Azor. Sumptus facti in re aliena possunt peti. de neg. gest. l. §. sed & si quis. de con. & de. l. qui exc. §. si partes. de pig. l. si seruos. Broc. fi. rub. 100.

Suspicio vt euitetur iurari debet. C. de his, qui ad Eccl. cōsu. l. si. C. de pcc. iud. l. qui ma. iud. Auth. Neuo. C. de iud. do. l. si. §. sed non. C. de iud. de. l. si. §. in cō. Broc. rub. 28. & 97.

Tacens, vide Expressa, Consensus, Voluntas. Riisvici.

TACERE. Bonifac. Reg. xliij.

Is qui tacet, nō fatetur, sed nec vtique negare videtur. Exemplū. habes l. j. §. scientiā. ff. de tribut. Viuienna.

TACERE. Bonifacius Reg. xliij.

Qui tacet, consentire videtur.

Vid. c. ij. lib. vj. de accusat. Viuiennus.

TACERE & agere. Paulus lib. xvij. ad edict.

Lex cxlij. al. clxxxv.

Qui tacet, vtique fatetur: sed tamē verū est, eū nō agere.

ADDIT. al. negare in P. florentin.

Ex tit. de confess. vid. Ciceron in Catil. quid expectas, inquit, loquentium autoritatem quorum voluntatem tacitorum perspicis. Viuiennus.

TACENS contradicere videtur, vt dicit Cynus in lege, mutus, C. de procuratoribus, per textum, in l. per quas. §. Neratius. ff. de furtis. & per Canonistas, in c. nonne. * de presumptionibus. B. Soc. reg. 488.

ADDITIO.

* In c. nonne. Vbi Felin. in versic. in gloss. fin. cum sequen. de præsumptio. & in c. cum M. Ferrar. circa fi. de const. B. V.

Primò fallit quando talis poterat contra dicēdo factū impedire: vt vult gl. in c. nōne. de præf. præsumitur in eo tūc fraus, ex quo est præfens & pōt actū impedire, & tacet, vt l. 2. C. si res pig. dat. & l. si sine. ad Vell. Secundò fallit, quando subesset consanguinitas siue coniunctio personarum. l. seruus communis. ff. de test. &

test. & l. seruus. & dicta l. si sine. secundum communem intellectum.

Tertio fallit, quando subest fauor diuini cultus: vt est casus quinquagesima quarta distinctio. seruus, & xxviij. distin. diaconus. ff. de conditio. & demonstratio. l. cum ita legetur. §. quæ Titio nubere.

Quarto fallit, quando subesset aliqua coniectura, ex qua præsumeretur consensus: vt si me presente & tacente intret quis in possessionem rei, in qua habet tit. l. ij. C. de acquiren. possessio. & si agatur de modico præiudicio. vt not. in l. quam Tiberonis. §. si. ff. de pec. & per Bar. in l. quæ dot. ff. solut. matri.

Quinto fallit, quando actus fuisset gestus nomine meo me absente: cum tunc si postea id quod gestum est peruenit ad meam notitiam: in dubio videor ratificare, & sic consentire, si non contradicam: vt vult gl. ff. rem ratam habere. l. quæ enim, vbi plenius de hoc per Bar. cuius dicta refert Nicol. in c. cum olim. extra. de offic. delegat. & ad hoc optime facit tex. in l. filius. ff. ad Maced. faciunt not. in c. j. de spon. in gl. iij. in vj. B. Soc.

Regula est, quod in dubio omne tempus semper currit de momento ad momentum, & semper dies termini computatur in termino, nisi in casibus, in quibus à iure reperitur expresse determinatum contrarium, vt per Innoc. in c. super eo. de appella. quæ ibi refert Philip. Franc. Turza.

TACENS in obligatione personali pro consentiente * non habetur. lege, non solum in principio, ff. de procuratoribus.

ADDITIO.

* Pro consentiente. Adde Fel. in c. nonne. de præsumptio. in secunda reg. B. V.

Primo fallit in fideiussore tutoris qui patitur nomen scribi pro fideiussore, & hoc fauore pupilli. l. iij. §. si. ff. de fideiussoribus.

Secundo fallit in casu c. vnicuique, extra. de despon. impub. in fi. lib. vj. & hoc ex eo, quia inducit matrimonium. vt ibi patet. B. Soc. reg. 487.

TACENTI non præiudicat res inter alios acta etiã si ipse sciuerit, & non contradixerit. Abb. cap. penult. in term. huius reg. num. 6. num. 17. de sent. & re iud. Doct. c. auditis. de præsc. l. sæpe. ff. de re iud. Abb. c. filio 89. libr. 1. Fel. c. pen. num. 15. de senten. & re iud. Medic. reg. 8.

TACITVM. Plus valet tacitum, quàm expressum.

In Aut. vt cum de app. co. §. si quis depr.

In Aut. de sanct. Epil. §. vlt. Azo, rub. 194.

TACITVM seu expressum.

Tacita conditio.

C. de inst. & subst. l. generaliter.

C. de trans. l. si ex fal.

C. de dotis promiss. l. 3.

C. de don. ante nup. l. cum veterem.

ff. qui satisf. cog. l. vlt.

ff. de procur. l. si post dotem.

ff. si quis caut. l. 2. in prin.

ff. de seru. l. si cui post.

ff. de dam. infect. l. ex damni.

ff. de except. lita demum.

ff. de cond. ob cau. da. l. qui se. §. fundum.

ff. de eo quod cert. loc. l. 3. §. si qui ita.

ff. de const. pec. l. id quod.

ff. quib. mod. pig. sol. l. si do. §. queritur.

ff. de act. emp. l. quod sæpe. §. is qui.

ff. de stip. quæ pro do. l. plerunq; §. sanè. & §. i.

ff. locat. l. quæro. §. inter.

ff. de acqui. poss. l. si verò. §. qui.

ff. de testa. tut. l. si verò. & §. si seruus.

ff. vt leg. seu fideicom. l. 1. & l. si quæ.

ff. de oper. libert. l. si libertus ita iura.

ff. de oper. no. nunc. l. stipulatio. §. habet autem.

ff. solut. mat. l. sub con. & cum quis fideicom.

ff. de verb. ob. l. interdum. §. si seruus.

De tacita conditione, &c.) Hanc Rubr. potius notam, quàm generale esse dico: assignatur enim casus per leges subiectas, in quibus insunt tacitæ conditiones, quod & verum est. Vnum notandum, quod, nisi lex dicat inesse conditionem, præsumitur purè id de quo agitur, vt ff. de acqui. poss. l. quod modò. §. si furioso. Secundo nota, legem secundam huius Rubr. tanquàm falso inductam, vt C. de trans. l. si ex falsa. Nam ibi non est in transactione tacita conditio, si instrumeta sint vera: si enim inesset conditio, ergo non diceretur ille deferere transactionem, quæ prætextu falsitatis venit contra transactionem, lex autem dicit, quod deferit, vt ff. si quis caut. l. vlt. Si enim tibi sub conditione promitto, & conditio deficiat, non dicor deferere promissionem: utpote cum promissio sit nulla, deficiente conditione.

Tacitum pactum, siue * conuentio.

* al. conditio.

C. de probat. l. 2. si credi.

C. de furtis. l. aduersus.

C. de dot. promiss. l. si volun.

C. de rei vx. act. l. rem in presenti. §. accidit.

C. de iure dot. in pe. l. 2.

ff. si quis caut. l. 2. & 3. in prin.

ff. de furt. l. si cui.

ff. de pact. l. 2. & 3. in pri. & l. qui. in fi. §. si vnus.

ff. de min. l. si filius.

ff. de relig. l. si venditor.

ff. commo. l. si is qui. §. vlt. & l. fun. §. ille.

ff. mand. l. si peten. §. i.

ff. de distra. l. cum dies.

ff. de peri. & com. l. i. §. licet.

ff. locat. l. quæro. §. ita. & litæ queritur. §. quod.

ff. vt in poss. le. l. cum in. §. leg.

ff. qui. cau. pig. ta. contra. l. si or.

ff. de furt. l. qui semis.

ff. de iur. dot. l. post diuor. cum pos.

ff. de aq. quot. & æst. l. hoc iure. §. aqua.

ff. de preca. l. qui fit.

De tacito pacto, &c.) In hac Rubr. notatur casus, in quibus lex fingit pacta interuenire, circa quod illud est notandum, quod ea deim persona tacite videtur consentire, quæ expresse consentire posset: eo tamè præcognito, an talis sit contractus, in quo desideratur expressa voluntas: vt in * impositione seruitutis, in constitutione procuratorum: vt in eo casu non videatur consentire is, qui expressim non potest, vt §. locat. l. qui ad tempus, & de procura. l. filius. §. inuitus. An sufficiat tacita, id est, non contradictio, vt in hoc casu, etiam is qui expressim consentire non potest, tacite consentit, vt ff. solut. mat. l. 2. §. vlt. & l. dotem. Azo, rub. 55.

ADDIT. * al. in possessione.

Tacitum commodatum.

ff. de cond. & demon. l. si pro.

ff. de solu. l. qui ho. §. si ti.

ff. man. l. qui fid. & l. qui pau. & l. si re. §. si post.

ff. ad Vell. l. vir vxori. §. vlt.

ff. de ver. ob. l. Iul. §. qui fund. ante pe. Contra.

ff. de transact. al. l. superest. & l. filiorum.

De tacito, &c.) Superior Rubric. generaliter dicit de qualibet conuentione, quando præsumatur hæc specialiter

cialiter in mandato. Illud notandum, quod in eo de
mum videtur quis mandare tacite, quod ad suum
commodum spectat. Si vero in suum præiudicium
alius eo patiente faciat, non est ita, vt ff. quib. mod.
pig. sol. l. l. sicut, §. non videtur. Azo, rub. 55.

Tacite hypothecæ.

ff. locati. l. certi.

C. de secund. nupt. l. hæc edict. §. pen.

ff. locat. l. qui ad tempus.

ff. de seru. vrb. præd. l. inuitum. & de procura.

l. filius. Azo, rub. 55.

Inuitus an sufficiat contradicito, id est, non con-
tradicto, vt hoc casu, etiam is, qui
expressim consentire non
potest.

ff. de rei vxor. act. l. & vt plenius.

ff. in quib. cau. pig. tac. contra. l. 1. 2. 3. & 4. & vlt.

ff. de pact. conuen. l. vlt.

C. de admi. tut. l. pro officio.

C. commu. deleg. l. eum qui.

ff. de pact. l. item quia.

ff. qui po. in pig. l. interdum.

De tacitis hypothecis.) Hæc est nota, sicut & superio-
res & inferiores proximè multæ signatæ sunt: & cō-
sistit circa hæc rub. totus ille titulus, in C. & ff. quib.
mod. pig. tac. contrahen.

Tacita temporis dilatione.

C. de iud. l. vlt.

In Instit. de inutil. stip. §. vlt.

ff. de neg. gest. l. diuor.

ff. de iud. l. si debitor.

ff. de arbit. l. sicut. §. vlt. contra.

ff. de eo quod cert. loc. l. non vtique. §. quis ita.

ff. sol. matr. l. constante. §. si vxor.

ff. de constit. pec. l. promissor. §. sed siue.

ff. de coll. bon. l. si quæ fili. §. stipulatio.

ff. de admin. tut. l. tutor. §. i. in fin.

ff. de stat. lib. l. si peculi. §. vlt.

ff. de sol. l. quod dominus.

ff. de verb. obl. l. interdum. l. continuus. §. 1. & l.

ius inter stip. §. sacri.

ff. ad l. iul. de adult. l. qui ait. §. quod ait lex.

Tacita, & c.) Hæc est nota, vt sciamus, in quibus casibus
lex dicit inesse dilationem.

Tacitus iussus.

ff. si cert. pet. l. si ita stip.

In Instit. quod cum eo. §. vlt.

De tacito iussu.) Inter hanc & superiorem de tacito
mandato, est differentia: quia mandatum non impo-
nit necessitatem iussus imponit, quod cuique ex ver-
bi significatione apparet, & lex etiam videtur no-
tare in C. quod cum eo. l. etiam, & ff. quod iussu. l. 1.
§. sed ego. Azo, rub. 55.

Tacita transactio.

ff. pro socio. l. 2.

In Lombar. de testib. §. decerni.

Tacita alienatio.

In Inst. de off. iud. §. sed.

De tacita transf. & c.) Hæc est nota, sicut & sequens.
Azo, rub. 55.

Aliquid aliud tacite sequitur: & per alium
ipso tacite transfertur.

In Instit. de adopt. §. illud.

In Aut. vt liti iurent.

In Instit. de acquisit. per arrog.

C. de sacros. Eccles. Aut. ingressi.

C. de secund. nup. l. generaliter.

C. de pœnis. l. deportati.

ff. de relig. l. siue.

ff. pro socio. l. 1. & 2.

ff. com. præd. l. restat.

ff. de act. empt. l. qui fund. §. in le.

ff. locati. l. item. §. 1.

ff. ad muni. l. Lucius. in fin.

ff. de leg. 2. l. legat. §. ita.

ff. de donat. l. filius. §. vlt.

ff. de aq. quo. l. hoc iure. §. aqua.

Aliquid aliud, & c.) Hæc, sicut superior, tractat de taci-
ta alienatione, plerumque enim euenit, vt duo sint,
quorum vnum, puta alienatio, aliud sequatur tacite,
vt eo quod sequitur impleto, ipsa sit facta translatio:
vt per leges subiectas apparet

Tacita plus valent quam expressa.

C. de procur. l. ita demum.

C. de vsur. l. vlt.

C. de err. aduo. l. vlt.

ff. de leg. 3. l. si vtile. §. 1.

ff. de solut. l. antepen.

ff. de procur. l. filius. §. veterani.

Quod expressum non tenet, nec tacitum
valebit.

C. de dela. l. 1.

C. ad l. Fal. l. item.

Interdum plus valet tacita prohibitio, quàm
expressa.

ff. de solut. l. verè. & l. si quæ.

Tacita renunciatio.

ff. de diuor. l. vlt.

ff. de min. l. si filius emanci.

ff. de leg. l. cum pōst.

Plus valent tacita, & c.) Et contra. Regulare est, vt ea
demum expressa teneant, quæ valeant tacita: & ecō-
trà, vt in C. de dela. l. 1. & ff. de reb. cred. l. cum quid.
in contr. Rubr. continetur. Fallit autem in casibus,
qui in subiectis legibus huius Rub. notantur, & in al-
ia sequenti, Interdum, & c. & in alia, Expressa no-
cent. & c. Azo, rub. 55.

Tacita stipulatio,

C. de dot. promiss. l. 3.

C. de pact. pi. l. 1.

C. de instit. & subst. l. generaliter.

ff. de leg. 1. l. 1.

ff. de seru. l. si cui.

ff. de constitu. pec. l. id, quod.

ff. de verb. obl. l. si dotem Titia. §. idem.

ff. de oper. lib. l. si libertus ita.

ff. de contra. emp. l. quod sæpe. §. in his, quæ,

ff. de ann. leg. l. si in fun.

ff. de dam. infect. l. ex damni.

Tacita stipulatio.) Sicut tacita mandata & hypothecæ
à iure finguntur, ita & stipulationes, Azo, rubr.
55.

Expressa nocent, expressa non nocent.

In Inst. de inutil. stip. §. præterea.

ff. de pact. l. si vnus. §. illud.

ff. de redhib. l. quod si non. §. pen.

ff. de probat. l. certè. in fin.

ff. de euct. l. pen.

ff. de leg. 2. l. si ita. §. illi.

ff. de leg. 3. l. 11. §. si fideicomm.

ff. de stip. l. si ex re. §. illud.

ff. de reg. iur. l. act. & l. expressa.

ff. de except. l. quod in diem.

ff. pro emptore. l. 2. §. 1.

Expressa, &c.) Hæc Rub. est intelligenda in actibus legitimis, qui non recipiunt expressim diem vel conditionem, recipiunt tamen tacite, quos aperte denotat, vt ff. de re. iur. l. actus leg. & l. expressa. In aliis autem actibus obtinebit contraria Rub. scilicet, vt expressa prosint: quæ verò expressa non sunt, noceant, nisi tacite insint. tunc enim siue exprimantur, siue non, pro eodem est habendum, vt in sequenti Rub. expressa, &c. Azo, rub. 55.

Non expressa nocent, expressa non nocent.

C. de don. inter vir. l. donatio.

C. de cond. ob caus. l. si repetere.

ff. de contr. empt. l. Labeo. & l. i. §. i.

ff. de except. rei iud. l. si mater. §. denique.

ff. de verb. obl. l. si quicquid. §. aut ita. l. sti.

ff. de distra. pig. l. cum prior.

ff. de leg. i. l. talis. §. scrip.

Nec expressa, &c.) Hæc Rub. supra prox. exposita est, Azo, rub. 55.

Nec expressa, vel non expressa profunt, vel obsunt.

C. de pact. pig. l. i.

ff. mand. l. qui mutux.

ff. de reg. iur. l. qui dubitat.

Tacite Verbum videtur repetitum.

In Inst. de inutil. stip. §. præterea.

C. de hæred. inst. l. cum seruus.

ff. ad l. Aquil. l. quemadm. §. vlt.

ff. de leg. 2. l. cum pater. §. iur.

ff. de verb. obl. l. Titia.

ff. de inter. act. obl. l. Titia.

ff. de leg. i. l. si cui à filio.

ff. de seru. vrb. præd. l. si binarum.

ff. de vfufr. l. si ab.

ff. de bon. lib. l. in seruit.

ff. de instrum. leg. l. 3. §. Seiz.

ff. quemadm. vfufr. amit. l. 2. §. i.

ff. de hæred. inst. l. si ita. l. qui hæredes. in fi.

CONTRA.

ff. de verb. obl. l. si ita. §. Chrysogonus.

ff. de reb. dub. l. vlt.

ff. de contr. empt. l. qui fundum.

ff. si cui plus quam per l. Fal. l. nisi. §. pen.

ff. de leg. i. l. si quæ autem. l. licet. §. si ab.

Verbum tacite, &c.) Et contra, vt in ista Rub. continetur. In sequentibus videtur fieri repetitio præcedentium, ita tamen, si repetitio in sequentibus facta, nõ faciat sequentia inutilia: tunc enim repetitio nõ est faciendâ, vt ff. de verb. obl. l. ita. §. Chrysogonus. Item est intelligendâ hæc Rub. quando series continuationis sit inter præcedentia, & sequentia: alioquin si interuallò separètur, contra est, vt C. de vsur. l. per retentionem, & ff. si cui plus quam per l. Fal. l. nisi. §. item si ipse. Sed & illud est attendendum, si aliqua ratio vel occasio, quare non fiat repetitio, quòd si ex voluntate loquentis apparet, certum est, non fieri repetitionem, vt ff. de leg. 2. licet & ita determinantur leges contrariæ. Rubricæ. Lex autem quæ cõtrâ signatur, vt ff. de reb. dub. l. vlt. nihil facit ad rem. Quod autè opponitur, vt ff. de contr. empt. l. qui fundum, non obstat: quia ita distinguitur ibi, vtrum venditor dicat, Renuncia quantum sit minor intra 30. dies, an quòd sit minor, licet quidam aliter distinguant. Azo, rub. 55.

Videntur tacite concessa, si non specialiter fuerint adempta.

C. de dona. l. si ita.

ff. de pecul. l. si Stichus.

C. de dona. inter vir. & vx. l. donatio.

ff. de donat. l. donatio. §. pactum.

ff. de pecul. eius qui lib. l. i.

Videntur tacite concessa, &c.) Hoc est intelligendum, quando apparet alicuius voluntas, quòd voluerit donare, licet de iure non admittatur: peruenit autè postea in eum casum, quo donare potest & adimere: tunc hoc ipso, quòd non adimit, concedit, vt ex legibus subiectis apparet. Item est intelligendum, quando præsumit aliquem donare tacite, in quo casu, si non aperiat contra voluntatem, non reuocatur, quòd lex præsumit donatum, vt C. de pecul. eius qui li. me. ti. aliàs enim quod meum est, sine concessione mea à me non discedit, vt ff. de reg. iur. l. qui li. me. ti. aliàs enim quod meum est, sine concessione mea à me non discedit, vt ff. de re. iur. l. quod nostrum. Azo, rub. 56.

TACITVM. Taciti & expressi eadem est virtus. l. cū quid, ff. si certum petatur.

Fallit in 7. casibus, quos no. Ias. in d. l. cū quid, nume. 5. fallit in 12. casibus, vt per Hier. Butrig. in d. l. cū quid, num. 6.

Tacens & præsens præsumitur consentire. l. qui tacet, & ibi gl. ff. de re. iur. c. qui tacet. eo. tit. & ibi gl.

Fallit in 6. casibus, vt per Iaso. in l. quæ dotis. ff. sol. matri. numer. 69. fallit in 15. casibus, quos not. Bened. Capr. in suo trac. reg. 56. numer. 40. fallit in 2. casibus, vt per Felin. in c. cū in iure, de off. delegat. num. 9. videas quatuor regulas limitatas à Fel. in c. nõne. de præsump. vbi latissimè tractat, an & quando tacens præsumatur consentire, declaratur à Dyno, in d. c. qui tacet. de reg. iur. videas pulchram Bart. distin. in l. auo enim. §. rem habere, numer. 1. ff. rem ratam haberi.

Præsens & tacens habetur regulariter pro contradicente, c. is qui tacet, ibi gl. de reg. iur.

Ampliatur in vno casu, & limitatur in 18. casibus, per Bened. Capr. in dicto trac. 56. fallit in 5. casibus, secundum Soc. reg. 395. fallit vt per Damas. reg. 42.

Taciturnitas temporis sola ad prescriptionem non sufficiens in non petendo debitum, non inducit remissionem debiti seu donationem. l. libertis quas. §. manumissis. ff. de ali. & eiba. legat. Ias. in l. quæ dotis, num. 19. ff. sol. matri.

Fallit in 4. casibus, secundum Pet. Du. reg. 207.

Taciturnitas quoad alicuius iuris diminutionem seu actionis sibi competentis pro consensu non habetur. l. inuitū. ff. de ser. vrb. præd. l. in co. §. pe. ff. de ritu nup.

Fallit in 6. casibus, secundum Soc. reg. 391.

Taciturnitas non nocet, expressum nocet. l. expressa. ff. de reg. iur.

Fallit in multis casibus, secundum Dec. in d. l. expressa.

Taciturnitas quoad alterius delinquentis excusationem pro consensu non habetur. l. pen. l. inter eos. §. vetare. ff. de furt. fallit vt per Soc. reg. 392.

Taciturnitas ad aliquem obligatum pro consensu non habetur. l. filiusfam. §. inuitus. ff. de procur.

Fallit in 5. casibus, vt per Soc. reg. 393.

Tacens in obligatione personali pro consentiente non habetur. l. non solum, in prin. ff. de procur.

Fallit in 2. casibus, vt per Soc. reg. 394.

Vbicunque aliquod collegium congregatur, vt singuli consentiant, vel dissentiant, si tacent habentur pro dissentientibus.

Fallit in 3. casibus, secundum Fel. in c. cū omnes. de cõsti. nume. 17.

Taciturnitas habetur pro expresso, fallit vt colligitur ex Bar. di-

Bart. distinctio. in l. cum quid. ff. si certum petatur, nu. 9. Don. Fina, lib. 5.

¶ **TACITE**, & expressi eadem dispositio est. Doctor. com. l. cum quid. ff. si cer. pet. l. 3. ff. de test. Doct. l. de quibus. ff. de legib. l. triticum. ff. de verbo. oblig. l. & quia. ff. de pactis. l. 3. ff. de leg. 1. leg. 2. C. de iur. emph. Med. re. 9.

¶ **TACITURNITAS** ad aliquem obligandum pro consensu non habetur, vt l. filiusfamil. §. inuitus. ff. de procu. B. Soc. reg. 486.

ADDITIO.

* Pro consensu. Vide per Felin. in c. nonne. versiculo in glo. fin. cum seq. de præsump. & in c. significasti. circa fin. versicul. & de consensu. de foro competen. B. Vad.

Primò fallit fauore reipublicæ. l. ij. ff. ad mun. & in l. honores. §. si. ff. de decur. & in l. prima, ne filiusfamil. libro x. C.

Secundò fallit fauore pupilli: vt l. cum ostendimus. ff. de fideiusor. §. si.

Tertiò fallit propter dominicā potestatem. l. ij. in prin. ff. de noxal.

Quartò fallit propter præcedentis actus continuationem: vt l. idem quæritur. §. impleto. ff. loc. & seq.

Quintò fallit, si cū ipsa taciturnitate concurrat actus posituius alicuius facti: l. quædam. §. ex parte. ff. de cui. & l. filiusfamil. absens. de proc. & qui matrim. accusare possunt. cap. insuper. & de sponsalibus. ad id. B. Soc. re. 486.

¶ **TACITURNITAS**. Negligentia vel taciturnitas damnum affert: nam quis sibi imputare debet.

In Auth. de exca. qui re. §. sancimus.

In Aut. de æqual. do. §. illud quoque.

In Aut. cum de appel. co. §. causas. in fin. & §. si quis.

In Aut. vt sponsa. larg. §. rursus.

In Aut. de alien. emphy. §. si verò. & §. quis aut.

In Aut. de sanct. Epif. §. si seruus.

CONTRA.

In Aut. de temp. non sol. pec. §. naturaliter.

In Aut. de appel. in medio tit.

In Aut. de aqua. do. §. illud quoque. Az. ru. 104.

¶ **TACITURNITAS**. L. 185. Idem lib. 56. ad edictum. Qui tacet, non utique fatetur, sed tamē verum est eum non negare.

Ex tit. de confessis, in 6. ca. 44. is qui tacet, sup. l. 3. eius est velle, de exc. l. non utique. Communi diui. l. Sabinus, 2. quæst. 6. cap. anteriorum, de cogn. spi. cap. super eo. de iurciurand. capit. ex eo, de exerci. l. 1. §. si is. mandati, l. qui patitur, 18. Ratio, tacere est mediū quodammodo inter fateri & negare, de trib. l. 1. §. scientiam. sup. l. eius est velle, 3. Exc. de proc. l. 8. §. inuitus, de ser. vrb. l. inuitum, de ritu nupt. l. in eo iu. §. deinde, C. de testa. l. iubemus, de inter. ac. l. de ætate, §. qui tacuit, distinct. 27. capit. 1. distinctio. 54. cap. si seruus, 20. quæst. 2. cap. 1. de præsum. capit. nonne, de iur. cal. cap. fina. in fi. de confes. in 6. cap. si post præstitum, de fid. tu. l. 4. §. finali. **NEGARE**. Exc. de interro. l. de ætate, §. qui tacuit, §. nihil, l. si filius, soluto matrimon. l. 2. voluntate, Locati. l. item quæritur, §. qui impleto, de pact. l. qui in futurum, de furt. l. qui vas. §. verare, de spon. l. 12. dist. 74. cap. 1. dist. 65. cap. si fortē. Et in casibus notatis, 2. quæst. 7. cap. plerumque. Et nisi contradicendo rem propositam impedire possit, vt intelligitur cap. qui tacet, 43. in 6. de li. ag. l. 1. §. pœna, Cicero in Cati. Quid est Cati. lina? quid attendis? quid animaduertis horum silen-

tium? Patiuntur, tacent. Riisvich. parat.

¶ **TACITURNITAS** quoad alicuius iuris diminutionem, seu actionis sibi competentis sublationem, pro consensu non habetur, vt lege, inuitum, ff. de seruit. vrb. præd. & in lege, in eo. §. penult. ff. de ritu nuptiarum.

Primò fallit fauore libertatis. in l. j. C. de disp. pign.

Secundò fallit in alienatione, quam fecit fiscus, & hoc eius fauore: vt in lege, si hypothecas. C. de distract. pignorum.

Tertiò fallit in alienatione pignoris, quando vnus de creditoribus cum solennitate proclamatus taceat: quia tunc præiudicat taciturnitas: vt l. si eo tempore. C. de distr. pign.

Quartò fallit nisi studiosè & dolosè faciat, vt decipiat illum qui super esse suum contrahit: vt C. de la. lib. tol. authent. ad hæc. & l. si res alienas pignor. & l. ij. C. de distr. pign.

Quintò fallit ratione sanguinis, seu coniunctionis: vt l. si seruus communis. ff. de don. inter vir. & vxor.

Sextò fallit si potior sum in eodem iudicio, cuius primo loco mihi competit prosecutio: vt l. sæpe, de re iudic. & in c. quamuis. de re iudic. vide de hac materia per Lud. de Rom. in l. quæ dot. ff. sol. matr. B. Soc. re. 484.

¶ **TACITURNITAS** quoad alterius delinquentis excusationem, pro consensu non habetur. l. pen. & l. inter eos. §. vetare. ff. de furt. & Lud. de Roma. in l. quæ dotis. ff. sol. mat.

Fallit nisi aliud suadeat ratio coniunctionis vel sanguinis: quia illud ex parte tacentis inducit tacitum consensum: vt l. si seruus communis. de dona. inter virum & vxorem, ex eo quia rem meam accepit, ideo inducit præsumptionem cessantis doli, vt l. j. Cad l. Cornel. de fidei. cum gloss. & ff. de furt. l. inter eos. Institu. de obligat. quæ ex deli. nas. §. placet. B. Soc. re. 485.

¶ **TACITURNITAS**. Taciturnitatem habendam pro consensu.

PRO.

54. dist. c. si seruus sciente.

28. dist. c. diaconi.

Ext. de præsump. c. nonne.

Ext. de frigi. & malef. c. accepisti.

D. de re iud. l. sæpe.

D. de euic. l. quidam.

D. de don. int. vir. & vx. l. si seruus communis.

D. manda. l. si remunerandi. §. si passus. & l. qui patitur.

D. rem ra. habe. l. non tantum.

C. de cond. indeb. l. indebitum.

CONTRA.

D. de furt. l. qui nascitur. §. necare. & l. vlt.

D. de procur. l. vel in operis.

D. quib. mod. pig. vel hipo. sol. l. sicut re corporali. §. non videtur.

Ext. de præscrip. c. nihil prodest.

86. dist. c. tanta nequitia.

De consec. dist. 4. c. cum pro paruulis.

SOLVTIO.

Tacere medium est inter expressam contradictionem, & consensum apertum. Vnde qui tacet, non fatetur, sed nec contradicit, D. de reg. l. qui tacet. Quandoque tamen propter fauorem habet se ad consensum. d. c. si seruus. quandoque ad contradictionem propter odium. d. l. vel in operis. præiudicatur tamen tacenti super indicia, si patiatur suspici iudi-

cium super ea re, cuius defensio pertinet ad eum vel principaliter, vel secundario. d. l. saepe. & ext. de sentent. & re iud. c. quamuis. Quamuis & aliter prauidetur ei, sua contradictione posset impedire facientem aliquid in prauidicium suum, sine fraude autem faciens in fraude versaretur, secus est, d. l. qui nascitur. §. necare. quia non nocet tacenti. Si autem non posset impedire facientem contradicendo, etiam si non versentur in fraude faciens, tamen non fit prauidicium tacenti. Si tacente aliquo, rem eius vendā, non nocet, & si non contradicat: quia vendere possum, quantum ad mei prauidicium, etiam si contradiceret. D. de contrah. empt. l. rem alienam. Non ita si donem: quia res aliena non potest donari. D. de dona. l. in adibus. Damas. re. 47.

¶ TALIO. Ei subeundam esse talionem, qui inscribit.

PRO.

Ext. de simon. c. licet Heli.
Ext. de accusa. c. super his.
2. q. 3. c. calumniator.
2. q. 8. c. quisquis.
C. de accusat. l. ult.

CONTRA.

2. q. 3. §. aliquando.
15. q. 3. c. de crimine.
33. q. 3. c. hac imago.
Ext. de accusat. c. super his.
D. de accusat. l. lenia.
D. de his quib. ut indig. l. ult.
C. de abig. l. vna.
C. de accusat. l. 2.
C. de fal. mon. l. 2.
C. de sepul. viol. l. fin.
C. de Iudæis. l. ne quis.
C. de pact. l. apostatarum.

SOLVTIO.

Regulare est, quod inscribendum sit sub poena talionis, ubi accusatio instituitur, secundum quosdam, fallit tamen in contrariis. Nempe in crimine abigeatus: & in iis casibus, in quibus mulieri conceditur accusare non exacta subscriptione. Cod. qui accusat. non poss. l. de crimine. & l. qui crimen. & c. de calum. l. 2. Damas. reg. 37.

¶ TALIO, & Par pari. Quod quisque iuris in alterum statuit, eodem uti debet.

PRO.

1. dist. in prin.
Ext. de decimis. c. cum nobis.
Ext. de mut. pet. c. 1. & 2.
19. dist. c. 2. §. 1.
D. quod quisque iur. c. per totum.
4. q. 3. c. placuit. §. item in criminali. & §. si testes. §. si quis.

CONTRA.

9. dist. c. imperatores.
2. q. 7. c. si haereticus.
37. dist. c. si quid veri.
16. q. 1. c. hinc est.
26. q. 2. c. non exemplo.
C. de leg. & const. l. quod fauore.

SOLVTIO.

Vbi quis impetrat aliquod ius contra aliquem, idem contra se deinde admittere debet, ut in prima parte Rubricæ. At quando princeps motu proprio aliquod beneficium concedit, non potest illud in eius læsionem retorqueri, ut patet in contrariis. & D. quod quisque iur. l. 3. Quod autem dicitur, quod priuile-

gium personam non transgreditur, Instit. de iur. natur. gent. & ciu. §. sed & quod. vers. planè. verum est quod non transgreditur ita, quod alius utatur eo tanquam priuilegio, sed utitur eo tanquam beneficio iure communi indulto, velut vsura iuris iniqui impetrati ab aliquo illi, contra quem impetratum est. Damas. re. 63.

¶ TALE statutum saepe saepius reperitur ut bannitus possit licite, & impune offendere, atque occidere, & operatur hoc geminatio illa impune, atque licite, ut nullo modo tale homicidium maleficium dicatur. Bal. l. decurio. C. in quib. caus. inf. irroga.

Testandi facultatem concedens dispositio statuti, cui libet cuiusvis conditionis, tale statutum non est restringendum ad habiles tantum, secundum ius commune, sed aliquid ulterius operari debet per illam geminationem cuiusvis conditionis. Sali. l. 2. C. de nox. act. dom. com. cum gl. ver. unusquisque. C. de sac. san. eccl. l. ut gradatim. §. 1. ff. de mun. & ho. gl. l. promittendo. ff. de iur. dot. Iaso. in præl. feudo. col. 19. Euer. in loco à vi Gemin. nu. 3. simil. Dec. con. si 113. col. 2. Crauet. conf. 201. nu. 42. Corn. conf. 302. col. 3. vol. 4. Med. re. 2.

¶ TAXATIVA facta vni ex correlatiuis facit, ut non extendatur ad alterum. not. Doct. l. rationes. C. de proba. doct. l. fi. C. de ind. vid. tol. c. intelligentia. extra de verb. sign. Med. re. 8.

¶ TAXATIO expensarum fieri potest non citatis partibus Bal. l. terminato. colu. 2. C. de fruct. lit. expensarum. l. 2. C. quomodo, & quando iudex, ubi etiam Sali. Bal. & Alber. l. 1. §. fi. col. 2. ff. si quis ius dicenti non obtem. gl. c. constitutus. de procurat. Inn. c. calūnia. de praben. Ioan. Andr. cap. finem litibus de dolo, & cont. & cont. & est com. ut attestatur Nikon. c. quoniam. nu. 80. de proba. Med. reg. 8.

¶ THESAURARIUS si quis tantillum suffragatus sit ex ærario incidit in poenam iuris pecuniæ publicæ. Doct. com. l. si seruum. §. prætor. ff. de acqu. hæred. not. Ias. aut. qui rem. C. de sac. sanct. eccles. nisi esset honesta persona adeo ut induceret præsumptionem nullo quidem id dolo factum fuisse. Bar. l. quamuis. ff. de cond. & dem. Med. re. 5.

¶ TEMERITAS lege dānatur. Ale. de cōsu. c. 4. Riifv.

¶ TEMERITAS. L. 37. Pompon. lib. 26. ad Sabin.

Culpa est immiscere se rei ad se non pertinenti.

Plato in Phædro: Ridiculum puto, cum mea ignorem, aliena perscrutari velle. in 6. cap. non est sine culpa. 19. quod quisque iur. l. 2. ff. de off. Præl. l. illicitas, §. si cuti, C. vnde vi, l. cum quærebatur. l. fi. ad leg. Aquil. l. si procurator, de cond. indeb. l. si in area, de cond. fur. l. ex argento, dist. 50. capit. clerico, 15. q. 1. §. cum itaque, de hom. cap. tuæ, ne cleri. vel mona. cap. 1. & per totum. 2. Tim. c. 2. de noua. l. doli, §. fin. C. de mu. ne. actu. car. l. in prouinciis, & ibi Bart. Alias exempli loco datur. C. de neg. gest. l. fi. l. curatorem, sup. eo. l. 3. §. hac act. l. sed an ultro, §. sed istam, & leg. seq. l. soluendo, l. cum pecuniam. Excipitur d. l. sed an ultro, §. 1. IMMISCERE. S. temere, ne obstat l. 1. de proc. Ratio, de le. 2. l. cum pater, 79. l. dulcissimis, ad fin. sup. tit. l. verbum pertinenti. conciliat l. 2. de neg. gest. l. non tantum, de appell. l. 2. §. 1. quando appel. sit. Dubium mouet hoc prouerbiū: Homo homini Deus, Grego. Nazian. in oratione de cura pauperum, Paulus ad Galat. c. fi. Riifsvich. paratit.

¶ TEMPVS vel annus incæptus habetur pro completo. gl. in c. cum vigesimum, de off. deleg. Fallit in multis casibus, quos ponit Bened. Capr. in suo tract. reg. 31.

Tempus

Tempus datæ attenditur. c. cum te. vbi no. de rescrip. fallit in 6. casib. vt per Fel. in d. c. cum te.

Tempus currit à tempore scientiæ. §. qui autem. Insti. de excu. tut.

Fallit vt per Damas. re. 68. fallit in 2. casib. vt per Bapt. à Villa. concl. 9. in litera T.

Temporis diuturnitas nō minuit peccatū. fallit vt per Damas. reg. 132.

Tempus longissimum facit præsumi solennitates extrinsecas, communis est opinio, vt per Boer. decis. 1. num. 15. fallit vt per Baptistā Villa. conclu. 12. in litera T. Don. Fina. lib. 5.

¶ TEMPVS cautionis spectandum.

ff. qui satis. cog. l. sciendum. §. vlt.

ff. de iuris. om. iud. l. si id. §. vlt.

ff. vt in pos. l. leg. §. vlt. & l. planè.

Tempus post litem contestatam spectandum.

ff. de vsur. l. 2.

ff. de rei vend. l. verò.

Hæc autem procedunt in his quæ post litem contestatam contingunt, circa rem petitam: super quibus iudex plurimum potest, & si nominatim in petitione non sunt comprehensa. Secus in contingentibus antè, vt ff. de iud. l. non potest. & de ædil. edict. l. ædiles. §. item sciendum.

Tempus rei iudicatæ spectandum.

Non exigitur, vt tempore litis contest. possideat.

ff. de rei vend. l. si autem. §. possidere.

ff. de pet. her. l. si à domino. §. quo tempore.

ff. commod. l. sed militi. §. in hac.

ff. de peculio. l. sed quæsitum.

ff. de cond. tritic. l. in hac.

ff. pro socio. l. verum. §. tempus.

ff. solut. mat. l. rei iudicatæ.

ff. si omis. caus. test. l. quia autem. §. 2.

Tempus rei iudicatæ spectandum.

Hæc Rubrica exposita est eodem, in illa, tempus contractus. & in seq. & 3. & vide quæ notauimus ff. commod. l. sed mihi. §. in hac. & ff. solut. matr. in l. rei iudic. in prin.

Tempus pro tempore accipi.

C. de leg. & const. l. 1.

C. de rescind. vend. l. 1.

C. de his qui not. inf. l. 4.

ff. de legib. l. vlt.

ff. de verb. sig. l. verbum oportere.

ff. de verb. oblig. l. ex ea parte.

Hæc Rubrica est intelligenda, quando sententia legis reclamatur verborum significationi. tunc enim vnum tempus ponitur ex necessitate pro alio. in dubio autem melius est, verbis edicti seruire, vel legis, vt ff. de exerc. l. 1. §. si is qui nauem. & ibi notauimus. & de leg. 3. non aliter. & de verb. oblig. l. si à colono. & ff. qui & à quibus. l. prospex. & in d. l. non aliter. notauimus omnia.

Temporis temperamentum spectandum.

ff. constit. pec. l. promissor. §. si sine.

Insti. de inut. stip. §. vlt.

ff. de verb. oblig. l. continuus. §. 2. & 3.

ff. de leg. 1. si domus. §. in pecunia.

ff. de statu. lib. l. si pecul. §. vlt.

ff. de solut. l. ratum autem habere dominus.

ff. de arb. l. si cum dies. §. vlt.

ff. de ædil. edict. & redhib. l. si quid venditor.

ff. de coll. si quis filium. si prægnantem.

ff. de dam. infect. l. si finita. §. si quis.

ff. rem rat. hab. l. quo enim. §. Iulianus.

ff. de reg. iur. l. quid calore.

Insti. de æqual. fa. Rub. non inutiliter.

ff. de eden. l. spacium.

Insti. de tac. temp. dilat.

Temporis temperamentum spectandum.

Hæc Rubrica locū habet, vbi temporis temperamentū non est lege vel pacto definitum: si verò sit definitum, id seruatur; vt ff. de constit. pec. l. promissor. §. si sine. & de arbit. l. si cum dies. §. vlt. alioquin sumitur tempus non minimum, nec maximum, vt ff. de solu. l. ratum. & tunc tempus per iudicem moderandum dico, arg. ff. de iur. delib. l. 1. §. vlt. & de effracto. & expilatorib. l. 1. §. expilata. Illud præterea notandum, quod si pacto vnus arctum tempus sit diffinitum, vitiat pactum. in Insti. de verb. obli. §. loca.

ADIECTIO.

Non tamen vitiat contractum, sed prorogatur tempus, arbitrio boni viri, vt ff. locati. l. insulam. nisi ipse contractus nimis arcto sit tempore comprehensus. vt in præd. §. locati. & hoc cum stipulatio continet datum: aliud, si factum contineat, in ff. de verb. obli. l. 1. aliud in legatis videtur. ff. de leg. 3. l. si mihi. aut. §. si quis.

Temporis metam ad confirmationem rei spectandum.

C. ad Velleia. l. si mulier.

ff. de ritu nup. l. si quis officium. §. qui in provincia.

Suprà, quod ab initio non valet, tractu temporis conualefcit. Azo, rub. 2.

Temporis metam, &c.

Melius scripsisset, Temporis moram, ad confirmationem contractus spectare, sicut leges positæ declarant. verbum enim rei, nimium generale est, vt ff. de reb. cred. l. 1. §. vlt. quia etiam ad præscriptiones extenditur, quibus sine dubio proficit temporis cursus, sed in contractibus est mirabile, quod proficiat ad confirmandam pactionem, & contra. l. videtur. ff. de act. & oblig. l. obligationis quæ non, & de re iudicata quod initio. Sed responderi potest, quod in illa. l. de ritu nupt. l. qui in provincia. non confirmatur matrimonium, seu filiorum status, scilicet vt pro legitimis habeantur. Item in l. ad Vell. C. obli. à prin. erat efficax, licet mulier haberet exceptionē. Insti. de excep. §. præterea, & hoc ideo: quia prætextu fragilis sexus, præsumebatur se obligasse. cui præsumptioni derogatur per secundam cautionem, vt in eadē l. continetur. Illud autem negari non potest, quin tempus proficiat ad præscriptiones iuris, vt C. de fundo patri. in l. vlt. lib. 11. Et ibi nota.

Repetita die, æstimationem temporis præstari: vel si definit, ad interesse nihilominus poterit agere.

ff. si quis caut. l. qui autem. §. vlt.

ff. de edend. l. 1. vbi. §. is autem.

ff. de pos. l. 1. §. inde scribit.

ff. de furt. l. inter omnes.

ff. de l. Aquil. ait lex.

ff. de ser. corrupt. l. Neratius. in prin.

ff. de cond. furt. l. in re. §. si res.

ff. de act. empt. l. datio. §. si per venditorem.

Repetita die æstimationem.

Hæc Rubricella continetur sub ea quæ suprà, tempus contractus, &c. & sub illa tempus ante litis contest. tunc enim repetita die præstatur æstimatio, quando non inspicitur præsens tempus, in quo agitur vt

Tom. 2. Reg. Iur.

R r 2

in legibus sub ea positis continetur, & notauit in d.
§. si per venditorem.

Præsentis temporis præstare æstimationem:
vel si definit, ad interesse nihilomi-
nus poterit agere.

ff. ad l. Aquil. l. si seruum meum.
ff. mandati. l. si procuratorem. §. mandati actio.
ff. de furt. l. si quis vxori. §. vlt.
ff. de doli except. l. palam. §. 2.
ff. de cond. furt. l. si seruus furtiuus. in prin.
ff. arbo. fur. cæ. l. facienda.

Futuri temporis æstimationem præstari,
ff. quib. mod. vfus amittit. l. repeti.
ff. de his qui deiecerunt. l. vlt.
ff. ad l. Aquil. l. hunc. §. si seruus. inde Neratius.
§. Iulianus ait. §. sed & si seruus.
ff. de alien. iud. mutan. l. ex hoc. §. ait Prætor.
ff. arb. fur. cæ. l. facienda æstimatione.

Præsentis temporis præstari æstimationem.
Sicuti præteriti, ita & præsentis tēporis æstimatio fit.
vt ff. ad l. Aquil. l. pen. ibi & sufficere fuisse pluris cū
occideretur, vel intra annum. Non solum autem præ-
sentis, sed & futuri temporis æstimatur meum in-
teresse propter delictum alterius, & in lucro, vt ff. ad
l. Aquil. l. inde Neratius. primo responso. & §. 2. Sūt
ergo istæ Rubricellæ diuersæ, non aduersæ.

Ad tempus quædam conceduntur, quæ
aliàs fieri in perpetuum pro-
hibentur.

In auth. de aliena. & emph. §. si verò aliquis va-
luerit.

ff. com. diu. l. in hoc. §. si conueniat.

l. de toto & par. Rub. in totum.

ff. pro socio. l. nulla.

Inst. de hæ. inst. §. hæres purè.

ff. de adopt. l. si tibi filius.

ff. de manum. test. l. libertas.

Inst. de vfusu. §. non tamen.

ff. de lib. homine exhibendo. l. 3. §. Iulianus.

Ad tempus quædam conceduntur, & c.

Hoc valet ad id quod dicitur, an quis possit in perpe-
tuum operas suas locare, & videtur quod non: quia
ad tempus quædam conceduntur, quæ aliàs prohi-
bentur in perpetuum. l. illa. quæ est in auth. de aliena-
tione emphyt. §. si verò, & quæ est ff. pro soc. l. nulla,
& quæ est in auth. eodem. §. si verò quædam sint lo-
ca. ibi, perpetuo iure trad. quod ita exponitur à qui-
busdam, id est, in sempiternū, alij vsque ad tertiam
generationem, vt in Auth. de non alien. §. alienationis
Item societas cōtrahitur in perpetuum, vt ff. pro
soc. l. 1. Illud sciendum, quod ista verba, ad tempus, &
in perpetuum, duobus modis ponuntur: vno, vt ad
tempus dicantur fieri, quæ fiunt cum certi temporis
diffinitione: puta 10. vel 20. vel 30. vel 40. annor.
Perpetuum verò, & contrà, quod sine præfinitione
fit. ita ponitur. Inst. de excep. §. appellantur, aliud di-
citur fieri ad tempus, quando alicuius temporis bre-
uioris 30. annorum fit mentio: alioquin non in perpe-
tuum dicitur fieri, vt Insti. de perpet. & tempor.
act. circa prin. & notauit in l. 1. ff. pro socio. Prima au-
tem expositio priorior est, possunt autem signari
contraria argumenta, quod quædam in perpetuum
conceduntur, quæ ad tempus vetantur, vt ff. de adop.
l. si tibi filius. & de hæredib. instituend. hæreditas, &
de interdictis & relig. l. relega. §. diffam. & de act. &
obligat. l. obligationum. §. placet. & de seruitut. l. ser-
uitutes.

CAUSA.

Sic & in modo, vt ff. de manu. test. l. libertas. Et de affe-
ctione, vnde nuptiæ dicuntur habere indiuiduam, vt
tæ consuetudinem, vt Instit. de patr. pot. Sunt ista
omnia specialia naturā regulariter: quædam conce-
duntur ad tempus, & in perpetuum: & contrà.

Tempus testamenti inspiciendum.

ff. de legat. 2. l. vlt. §. qui indiuisam.

ff. de leg. 3. l. nomen. §. filio.

ff. de trit. leg. l. si quis vinum. §. si acetum.

ff. de reb. dub. l. si cognitis.

ff. de aur. & arg. leg. l. si ita. & l. vlt.

ff. de leg. 3. l. si deportati.

ff. de iur. fis. l. non intelligitur. §. quando autē.

Tempus mortis testatoris spectandum.

Instit. ad l. Falcid. §. 1.

ff. de alim. & cib. leg. l. Mela.

ff. de leg. 2. l. vlt. §. qui indiuidua.

ff. de leg. 1. l. Stichum qui meus. in fi.

Tempus testamenti, & c.

Verum est, tempus testamenti inspiciendum, vbi cū-
que verba aut pronomina possessiua ponuntur, vt
suum, meum, illius: & indefinitè proferuntur. Idem
multò magis, si verbum præsentis temporis appo-
nat, siue reponat verbum futuri temporis; vt non
possit apparere ex verbis, ad quod tempus se retu-
lit testator, tempus mortis inspicitur. ff. de legat. 2. l.
vlti. §. qui, & ff. de aur. & arg. leg. l. si ita esset, si vetò
apparere possit ex verbis, certum est, vt ff. de legat. 1.
l. Stichum qui, hoc in verbis testatoris, nisi aliud ap-
pareat, vt in l. præd. de auro leg. Similiter in verbis le-
gis inspicitur tempus mortis, nisi aliud appareat, vt
Institu. ad leg. Falcid. §. 1. In conditione autem non
spectatur tempus mortis, vt si dicat: Lego, si illa nu-
pserit, vel ascenderit Capitolium, vt ff. de condi. &
demonstr. in conditionibus primo responso, & l. si
ita legatum esset.

Tempus ignoranti cedere.

C. de dolo. l. vlt.

C. ne stat. defuncti. l. si mater.

C. de præscr. 30. an. l. sicut in rem.

ff. de minor. l. auxilium.

ff. de his qui not. inf. l. genero. in prin.

ff. de adulter. l. mariti lenocinium. §. hoc quin-
quennium.

Tempus ignoranti cedere.

Inst. de excus. tut. §. qui autem excusare.

C. qui admit. ad bon. poss. l. vlt.

C. de temp. & reparat. app. l. 1.

C. de iur. delib. l. scimus. §. similiter & seq. & l.
cum antiqui.

ff. de adult. l. quinquennium.

ff. quando app. sit. l. 1. §. dies.

ff. de edil. edict. l. cum sex.

ff. de iur. & fact. ign. l. regulare. §. si filius.

ff. qui vi aut clam. l. semper. §. hoc interdictum.

Tempus ignoranti cedere: & econtrà.

Hæc duæ solæ Rubricæ bene ostendunt, tempora ad ali-
quid esse vtilia, & ad aliquid continua: quando ante
habitam iudicis copiam: vtilia: post habitam, conti-
nua sunt. Cæteræ ostendunt, semper vtilia tempora
computari debere, & ea sola.

ADDITIO.

Tempus ignoranti, & econtrà. Circa hoc distinguen-
dum est, vtrum tempus præscriptionum sit conti-
nuum, an vtile, est autem continuum, quando feri-
ati & nō feriati dies computantur in præscriptio-
ne,

ne, nulla habita dierum discretione. Et istud semper currit ignorantibus, nisi personarum fauor aliud inducat. C. quibus causis in integrum restituitur. l. ult. & C. de long. tempo. præscrip. l. ult. in fi. ibi, nulla scientia vel ignorantia. & de usufructu transformatio. l. i. §. cum autem. Est autem utile tempus, in quo computantur hi dies tantum, in quibus habet actor potestatem agendi: id est, quod non impediatur vel propter personam sui, vel rei, vel iudicis, ut ff. de diuers. temp. præscript. l. i. Hic tale tempus non currit ignorantibus: quia non videtur habuisse potestatem agendi, quia ignorauit, ff. de ædilit. edict. l. cum sex. Caue tamen tibi: quia quædam præscriptiones dicuntur habere utilia tempora tantum, ad initium præscriptionis, id est, ne incipiat actori currere, nisi actor habeat potestatem agendi. Cum autem semel coeperit, currit sine intermissione, ut præd. l. cum sex, & de calumnia. l. anteq. & de adul. l. quinquennium. Quædam etiam habent utilia tempora, & ad sui progressum, & principium, ut C. de temp. in integrum restituitur. l. i. 2. 3. 4. & notauit in d. l. quinquennium, & in Rubr. ff. de diu. temp. præscr. & in l. i. cod. tit. Azo, ru. 2.

¶ TEMPUS certum respiciens concessio indefinite prolata non verificatur una vice, sed toties quoties fuerit opus durante dicto tempore. Fel. c. 2. de treuga, & pace. in 4. limit. per leg. sicut in annos. ff. quibus mod. usufructus amittitur. d. l. si mihi, & Titio. ff. de verb. obl. Alexan. in add. ad Bar. l. i. ff. ad l. Iul. maiest. l. Græc. §. & post. ff. de fideiussor. Dec. l. i. colu. fin. C. de insti. & sub. Bal. consil. 24. vol. 5. l. sterilis. §. si. ff. de contr. emp. Med. re. 2.

¶ TEMPUS currere tempus à tempore scientiæ, & potentia.

PRO.

- D. de calumniat. l. annus.
- D. de ædilit. edict. l. cum sex.
- Ext. de appell. c. ex ratione. & c. super eo.
- 2. q. 6. c. biduum. §. si aduersus.
- C. de ædilit. act. l. cum proponas.

CONTRA.

- Ext. de præscr. c. vigilantibus.
- C. de long. temp. præscr. l. ult.
- C. de annal. excep. l. i.
- D. de his qui not. infam. l. genero.
- D. de ferui. rust. præd. l. & Atilicianus.
- D. quemadmodum ferui. amittitur. l. si locus.

SOLVTIO.

Nota quod tempus aliud sit utile, aliud continuum. Utile non currit nisi ei, qui habet copiam experiendi, agendiue, D. de diuers. temp. præscrip. l. i. In quo casu currit tempus à tempore scientiæ: quia non videtur habuisse potestatem agendi, qui ignorauit, D. de ædilit. edict. l. cum sex. Tempus autem continuum est, in quo dies feriati, & non feriati currunt. Et hoc tempus cedit ignorantibus, d. l. generato, & habet locum in usufructibus, & præscriptionibus, nisi minor ætas aliud inducat. C. quibus ex causis in integrum restituitur. non est nec. l. si. vel patria potestas. C. de annal. excep. l. i. vel alia, quæ in casibus à iure notatis præscriptionem impediunt. Damas. re. 59.

¶ TEMPUS modicum non curatur, unde quemadmodum vasallus non priuatur feudo pro modica re, ita nec etiam pro modico tempore. Bald. cap. i. colu. i. quibus mod. feud. amittitur. secundo cum dicitur tempus interpellare pro homine: de modico tempore non intelligitur. Bald. l. simi. §. i. ff. de leg. i. not. l. magnam. C. de contrah. stipul. Bald. l. data opera. col. 2.

C. qui accusare non possunt. ubi iura punientia incendiarum non intelliguntur de paruo incendio. Alexan. consil. 86. volum. 6. Tercio tempus concurrit impedito, nisi ubi de modico præiudicio agatur. Anch. c. cum propter. de iur. patr. Abb. consil. 5. volu. 2. Innoc. c. causam. de testi. Bar. l. cum lite. ff. iud. solui. Med. reg. 5.

¶ TEMPUS modicum si defecit impedit præscriptionem usufructu, & facit quem incidere in moram, dies enim interpellat pro homine. not. Menochius in tract. de arbitr. iud. cent. 2. casu 145. num. 8. Doct. leg. i. ff. de usufructu. l. quod te. ff. si cert. pet. c. potuit locati. not. s. versi. momentum. Med. re. 5.

¶ TEMPUS petendi. Celsus lib. xij. digest.

Lex clxxxvj.

al. l. cxlvij.

Nihil peti potest ante id tempus, quo per rerum naturam persolui possit: & cum soluendi tempus obligationi additur, nisi beo præterito, peti non potest.

ADDIT. a absolui. b eo tempore.

Solui tamen potest. Et de hoc vid. l. & reg. cum in tempus. inf. Viuicn.

¶ TEMPUS. l. 99. nihil peti. leg. ubi lex. l. in pari. l. 30. quod ab initio. l. quæ ab initio. l. 17. cum tempus. l. 19. si filius. l. 14. in omnib. ob. l. 9. quando. l. 187. §. in stip. l. 170. cum prætor. vide Offensio.

Ad tempus. vide Multa.

Tempus non est modus inducendæ obligationis, sed nec tollendæ. (De ac. & ob. l. obligationum ferè. §. i. 43. C. de pa. l. si certis annis.) nec reparandæ. de fer. ex. l. si minor. de præscr. c. causam.

Successiuè quod fit, eod. tempore fieri intelligitur. gl. in l. antiqui. Versi. eodem tem. Si pars hæ. pe.

In accessionem temporis, & id tempus, quo in fuga sit seruus, domino eius procedere verum est. Vlp. libr. 1. Reg. de diuer. & tem. præscr. l. 8. Riisvich.

¶ TEMPUS semel suppletum iterum non suppletur. l. prouidendum. §. si autem. C. de iudic. per l. fidei commissi. §. si quis. ff. de leg. 3. l. i. §. si cui. ff. ut leg. nom. caueat. Cyn. l. ab hostib. §. sed quod. ff. ex quib. caus. maior. l. 3. §. ex plurib. ff. de acq. poss. l. interdum. ff. de minor. Med. re. 4.

¶ TEMPUS si non seruatur à iure pro forma nihil agitur. Fel. c. cum dilecta. num. 20. & nu. seq. de rescript. l. scire oportet. §. consequens. ff. de extr. tutor. Bald. auth. quæ supplicatio. C. de prec. imper. offe. Asin. in praxi iud. §. 3. c. 36. nu. 4. Med. reg. 7.

¶ TEMPUS suspectum. Tempus suscepti iudicii seu finem spectandum.

C. de inof. test. l. omnimodo. §. imputa.

C. de appell. l. ult. §. ult.

C. de admin. tut. l. ult. §. ult. in fi.

ff. de solut. l. in pupillo.

ff. de don. int. vir. & vx. l. si sponsus.

ff. de act. empt. l. si sterilis. §. cum per venditorem.

C. in quibus caus. tut. hab. dari potest. l. ult.

ff. de fun. instr. l. pen.

ff. de nouat. l. fundum Cornel.

ff. de iure fisc. l. non intelligitur. §. diui fratres.

Tempus suscepti iudicii, seu finem

spectandum.

Rubrica ista fuit male posita, tamen leges sub ea posita, præter paucissimas, nil ad eam spectant: tamen quia dicere debuit tempus iudicii coepti, & finem spectandum. spectatur enim utrunque tempus iudicii, si tractes de possessione: item si tractes, an agens intersit, necne, & hoc si incipias à primo

ADIECTIO.

ff. si quis caut. l. qui autem. §. illud, & c. qui dicas, istud speciale in iudiciis est. ff. de edend. l. vbi. in fi. hic dicas quod lata erat sententia de exhibitione facienda ferui. vt dixi in d. l. vbi. alioquin sufficiant vltima.

CAUSA.

Vt ff. de rei ven. l. sin autem. §. possidere, & ad exhibendum. l. tigni. §. vlt. & penult. & antepen. & ibi al. plenè dixi, & in d. §. illud. & in l. & si post. co. tit. Si verò tractatur, si quis locupletior an nō, alterum tempus sufficit spectari actori, vt ff. de solut. vt pupillo, & de petit. hared. l. si à patre. §. vlt. hæc ita tam variè, quia primum ratione possessionis proponitur. Quando omissa possessione absoluitur secundum rationem personalis obligationis, quæ rem non sequitur, vt ff. ad Treb. l. l. §. is qui. Azo, rub. 2.

¶ TEMPVS in vno instrumento adscriptum quando in alio repetitum dicatur arbitrio iudicis relinquitur, vt latè docet doctissimus Iac. Menoch. in tract. de arb. iud. lib. 2. Cent. 1. casu 64. nu. 4. & cum omnibus qualitatibus suis cum fit circa tempus dicitur esse. Soc. conf. 27. lib. 4. nu. 12. conf. 62. lib. 4. nu. 24. Med. re. 10.

¶ TEMPVS testam. t. Vlpian. lib. xxij. ad Sabin. Lex xvij. fal. Paul.

Cum tempus in testamento adiecitur, credendum est pro hærede adiectum, nisi alia mēs fuerit testatoris, sicut in stipulationibus, promissoris gratia tempus adiecitur.

ADDIT. 2. al. additur.

Coniunge l. x. & xij. quando dies lega. ced. si. ita relictum. §. Pegasus. de leg. iij. tempus alibi adiectum creditur facti pro debitore, vt ante tempus soluens possit liberari. Viuien.

¶ TEMPVS & mors. Tantum facit transcurso tempore, quantum mors.

In Aut. vt nul. iud. §. monasteria.

Factum alterius alteri prodest.

In Aut. de hæ. & fal. §. non autem dabimus.

In Aut. vt lic. mat. & auar.

Ea enim quæ notabiliter fiunt, nisi specialiter notetur, videntur quasi neglecta. vt ff. de iniur. l. item apud. §. hoc edictum. Azo, rub. 104.

¶ TEMPVS. Diuturnitas temporis non minuit peccatum, sed auget.

PRO.

25 q. 2. c. schisma.

32. q. 2. c. flagitia.

8. dist. c. consuetudo.

Auth. vt nulli iudic. §. 1.

Ext. de simon. c. non satis.

C. de act. & obl. l. obligationum.

CONTRA.

Ext. de iur. patr. c. cura.

Ext. de temp. ordi. c. sanè.

Ext. de cogn. spirit. c. super eo.

33. q. 4. c. obiciuntur.

SOLVTIO.

Longus & indeteratus vsus illius, qui malam inducit consuetudinem, non excusat illum inducentem, nec minuit delictum, sed auget. Aliorum autem vsus, qui illam malam consuetudinem fuerant secuti, extenuabit peccatum, sed non minuit, verum auget, quantum ad animum delinquentium, quia quanto longius obseruata fuit, tanto pluries deliquit, non autem quantum ad magnitudinem delicti. Verius tamen supra soluitur in illo generali, Consuetudinè

excusare. Damaf. re. 122.

¶ TEMPORIS interpellatio non venit in dispositione generali. Crau. conf. 259. num. 10. doct. l. si idem. ff. de iurisd. omn. iud. Ang. l. interdum. §. quoties. ff. de public. Soc. conf. 118. col. 2. vol. 4. item nec tempus futurum nisi sit dispositio legis. c. quemadmodum. de iur. iur. l. qui tutoribus. ff. de transac. Ber. in præsentia. nu. 85. de probat. Med. re. 1.

¶ TEMPORIS ratio. Multa fiunt ratione temporis, quæ aliàs fieri prohibentur.

C. de feriis. l. omnes iudices.

In Decret. d. 5. baptizari.

C. de condic. ex leg. l. 1.

C. de iure dot. l. vbi ad hoc.

ff. de fer. l. 1. iuxta fi.

ff. de procur. l. filius fa. §. inuitus. in fi.

ff. de off. præsid. l. senatus.

ff. de recep. arb. l. idem Pomponius. §. vlt.

ff. de iud. l. sed si. §. ædium.

ff. de pet. hæ. l. diuus Pius. & l. si homini.

Multa fiunt ratione temporum, quæ aliàs fieri prohibentur.

Hæc Rubrica malè fuit posita secundum intellectum legum, immò ita debuit poni: Multa concedi hoc tempore fieri ideo, quia si alio tempore fierent, non expediret facienti.

Tempus contractus, siue initium spectandum.

ff. de minor. l. denique. §. sciendum.

ff. de public. l. eum qui publicè.

ff. pro socio. l. si id quod. §. si filius.

ff. de contrah. emp. l. Rutilia.

ff. de euct. l. 3. §. bonitatis.

ff. de iure dot. l. profect. §. si filius.

ff. de hæ. vel act. vend. l. 2. §. 1.

ff. de appel. l. vlt. §. vlt.

In Decret. 31. d. ante trien.

C. quor. bon. l. 2.

C. vnde vir. l. si quando.

ff. de seru. corrupt. l. doli. §. vlt.

ff. de iure dot. l. qui bona.

ff. de magistrat. constit. l. 1. §. si magistratus.

ff. de iniuriis. l. iniuriarum.

Tempus contractus spectandum.

Hæc Rubrica fuit malè posita: quia leges sub ea positæ non tantum in contractu vel quasi loquuntur, sed & in maleficiis, sic ergo ponatur: Tempus initæ obligationis spectandum: Verbum enim contractus, speciale verbum est, vt ff. de verborum significationib. l. Labeo, obligationis verò, generale. Sic ergo sumenda est Rubrica: quia in maleficiis, & contractibus spectatur tempus initæ obligationis, vt ff. de seruo cor. l. dolo. §. vlt. & C. vnde vi. l. si quando, & de hæred. vel act. vend. l. 2. §. 1. ff. de contrahen. empt. l. Rutilia. ad quid spectatur etiam in maleficiis, vt eius temporis fiat delicti æstimatio, item quanti plurimi fuit postea res. Si persequerem in delicto: & ita fit in mora, vt ff. de cond. fur. l. in re. §. 1. & de furt. l. in furti. §. 1. l. inficiando. §. infans. Temporis autem antecedentis delictum, non fit æstimatio, nisi in actione quæ habet oculos retro, vt in l. Aquil. & ff. de priuat. delict. l. nunquam. §. item. In quasi maleficiis idem quandoque, vt ff. de iud. l. si filius, & non semper, vt Instit. de obligat. ex quasi malefic. in prin. §. 1. & §. 2. In contractibus autem spectatur, vt æstimetur interesse, item quanti plurimi cepit mea interesse post morâ: vt notauit ff. de cond. trit. l. 2. Hoc

3. Hoc videtur ei esse contrarium, quod in princ. dicitur, scilicet condemnationis tempus esse spectandum, & maxime ideo: quia in vtroque casu ponitur verbum, quod aduersari videtur, quod satis dici potest, vt corrigat, vel melius dic, quod determet & addat, quia non solum præfens, sed etiam præcedens tempus moræ spectatur, quanti plurimi fuit. Nec placet illud, vt dicas, in principio loqui, quando iustam causam litigandi habuit vel habebat, & se non debere putauit: quia tunc cum in mora non esset, non tenetur, ad vllam æstimationem, vt ff. de rei vend. litem si verberatum. §. vlt. & l. vlt. que, vel dicas, vt in principio loquitur, vbi res perit omnino: hic autem, quanto deterior facta est, & quod dicit in vtroque casu, expone siue res extet, siue non, & quod dicit in vtroque casu, non ponitur contrariū ponendo, sed diuersum, quasi diceret: scilicet si facta sit deterior post morā. Marcellus ait in vtroque casu, & c. sed siue tempus moræ, siue tempus sententiæ inspicitur, videtur contrā, vt ff. commod. l. sed & si. §. in hoc. Respondent quidam, qd hic loquitur cum conditio proponitur ex contractu bonæ fidei. Sed qui dicunt, contrarietatem de tempore condemnationis signatam euitant, non illum de tempore moræ, sed certè quod dicitur condemnationis, & in principio huius legis, & in illa lege commod. intelligendum est tempus moræ: nam ad tempus moræ condemnandum meum esse, certum est, & sic idem esset, siue res fiat deterior, siue omnino pereat. Nec potest dici, quod ob hoc quod non restituit, teneatur quantum in litem iuratum fuerit, vt ff. de rei vend. l. qd restituere, quia illud tunc locum habet, cum rem meā, siue actio, in rem, siue in personam peto, sed probabitur hoc interesse actoris partem. Alij distinxerunt, an petatur species, & tunc à tempore moræ fiat æstimatio aut quantitas, id est, quod in pondere, numero, vel mensura continetur, & tunc in contractu bonæ fidei, spectatur tempus condemnationis, in cōtractu stricti iuris, litis contestationis. Sed quod tempus litis dicunt quantitatem, nescimus quomodo intelligunt. Nam si ita intelligunt, vt si ante fuit in mora: quod illud tempus non spectetur, falsum est, vt hic dicitur. Si ita, vt si ante litis contestationem non fuit in mora, & post litis contestationem res sit maioris precij, quod non æstimetur hoc in iudicio stricti iuris: quia in eo iudex formam suæ condemnationis ad id quod est petitum, redigere debet. In iudicio bonæ fidei, iudici largita data est potestas: & ideo condemnationis tempus spectatur. Hæc aliquantulum remordent conscientiam meam, & naturalem rationem. Item lex cōtradicit eis, ff. de trit. l. vl. quia & in contractu stricti iuris, saltem tempus condemnationis inspicitur: nam & ante dari oportet: & ideo etiam illud tempus spectari debet. Vt aut hæc ad euitandas contrarietates intelligantur, aliter distingue, si res tantum, vel interesse tantum, vt cum promisi facere domum, vel tradere, vt ff. de ver. obl. l. si fundum, ex contractu stricti iuris vel bonæ fidei petatur, tenetur reus quanti plurimi res fuit post moram, interpellatione ex parte rei contingente, vel litis contestata, si prius non fuit in mora, id est, ad interesse: secus si adhibetur mora ex parte actoris, vt de act. emp. & ven. l. rem. §. si per venditorem. & de ver. obl. l. interdum. & ib. & ff. de re iudic. l. si calendis. Si autem res & causa petatur, quantum ad rei vel interesse æstimationem in contractib. bonæ fidei, & contractib. stricti iuris, idem est quod dictū est. Cē-

terum quantum ad causam, id est, quantum ad accessionem, differt contractus bonæ fidei, & contractus stricti iuris. Nam in contractib. bonæ fidei, fructus veniunt à tempore moræ, vt ff. de vsuris. l. videamus §. ex causa. & §. si possessionē. & §. item si diui. Et hoc est qd aliquando dicitur, tempus rei iudicandæ spectari in bonæ fidei iudiciis. vt ff. commod. l. sed si. §. in hoc. id est, tempus quo debuit & potuit iudicari. Itē in bonæ fidei contractib. veniunt vsuræ à tempore moræ, vt ff. de vsur. l. mora. §. bonæ fidei. In stricti iuris iudiciis, à tēpore litis contestationis tantum veniūt fructus, vt ff. de vsur. l. videamus. §. sit actio. Hoc ita, sicut in prædicta lege continetur, si petam quod non fuit meum. Cæterum si petam quod fuit meū à tempore moræ, restitutio fructus fieri poterit, vt ff. de vsur. l. videamus vsq. illud. §. si actione. Vsuræ autem à tempore litis contestationis veniunt, vt C. de cond. ind. l. 1. licet quidā contradicāt, arg. eius quod dicitur, ff. de vsuris. l. in bonæ fidei contract. §. his. Item spectatur quantum ad bonā fidem, vt in contractu vendit. vt ff. pro soc. l. 2. aliās tēpus conditionis, vt ff. pro empt. l. 2. nisi in casib. vt ff. de acq. rer. dom. l. quia bona. Itē spectatur quantum ad precij, valeat tantum plus minúsque, vt C. de admin. tut. l. vl. §. vlt. & de iure fisci. l. non intelligitur. §. Diui. Azo, rub. 2.

¶ **TEMPORALIA** ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. de exc. do. l. 5. in fi. C. de exc. l. licet. plenè tractatur in c. si autem. De rescri. Riisvich.

¶ **TENERI** non dicitur pater pro filio, neque è contra filius pro patre: per hanc reg. doc. com. to. tit. C. ne vxor pro marito, & to. ti. C. ne fil. pro pat. Med. re. 9.

¶ **TENERI**, & liberari. Quando quis tenetur ad duorum alterum sub alternatione, vtrum voluerit præstando, liberatur.

PRO.

Ext. de rescrip. c. inter cæteras.

D. de verb. sig. l. hæc verba.

D. de iur. dot. leg. plerunque. §. vl.

Inst. de hæ. inst. §. si plures.

CONTRA.

De contrah. empt. l. si in emptione. §. vlt.

D. de cond. & demon. l. sub diuersis. & l. per fideicommissum.

D. cond. ind. l. planè.

SOLVTIO.

Primum regulariter obtinet, sed fallit in legatis, quæ si relinquuntur sub diuersis cōditionibus incertæ portionis, nouissimæ parendum est. Item in fideicommissariis libertatibus. d. l. per fideicommissum. Et est ratio, quia nouissimæ voluntati defuncti standū est. Item fallit, cum duo in solidum tenentur sub alternatione ad aliqua: quia tunc est creditoris electio, d. l. planè. Item quando duo sub alternatione relinquuntur, licet sit hæredis electio, vt D. de lega. 2. l. si ita relictum. §. vlt. quandoque tamen transfertur potestas eligendi in legatarium, vt not. in lege Lucio. ff. de leg. 2. Damas. reg. 6.

¶ **TENVTA** contra colonū domino non requisito an cōcedatur? no. Bal. l. 2. C. vbi in re actio & quæ de facto procedit, de facto renouari debet. idē Bal. cōs. 257. vol. 4. doc. cō. l. si finita à cōtrario sensu. ff. de dā. inf.

Tertiò non præiudicat res suo interesse appellare pōt. cio, siue extra: ideo pro suo interesse appellare pōt. Dōc. cō. c. cum super. c. pen. de sen. & re iud. l. nō debet. de reg. iur. l. 1. & pe. ff. de re iud. Med. reg. 8.

¶ **TENVE** quid dicatur relinquatur arbitrio iudicis, vt modicum pretium in contractu emptio-

nis, Barbat. conf. 51. colum. 2. lib. 1. Bertrandus cōf. 236. numer. 4. volum. 2. Tiraq. l. si vnquam. vers. omnia. C. de reuoc. donat. Socin. cōf. 104. numero 4. & ex modicitate pretij arguitur simulatio contractus, Capol. tract. de simul. contra. pagin. pen. vers. sexta conclu. secundo tenue feudum seu modicum arbitrio relinquatur iudicis, Iacob. conf. 117. numer. 188. And. de Ifern. capit. 1. §. sed si. in titu. episco. vel Ab. Tertio beneficium tenue hoc idem iudicatur. Gemmin. consilio 35. Ripa cap. ad aures. numero 2. de re script. Tiraq. d. loco. numer. 31. quarto, & ult. iudicis arbitrio iudicantur impenſæ, quæ modicæ dicantur, glos. & Doct. com. leg. omnino. ff. de impenſ. in reb. dot. fact. Ange. l. si. in computatione. ff. de iur. delib. Corn. conf. 81. lib. 4. Marſ. l. quæſtionis. nume. 43. de quæſt. Tiraq. d. loco. nume. 31. Pinellus l. 2. p. 2. num. 72. C. de bon. Mater. refert doctiſſimus Iacob. Menoch. in trac. de arbi. iudic. lib. 2. Cent. 3. caſu 215. & sequ. Med. reg. 5.

¶ **TERMINVS** assignari poteſt ad aliquid agendum absque citatione. Tiraqu. tracta. res inter alios acta. limit. 33. Bald. & Ias. l. 1. C. quando libellus principi datur, Bald. l. si quando. quæſt. 14. C. de testibus. l. si ea. C. qui accus. non poſſunt. l. 1. ff. de fer. Ang. l. omnium. C. de testamen. Chassanuz Decif. 2. nume. 9. titu. de pension. Lanfr. cap. 1. numer. 18. de prob. Soc. Iun. conf. 136. num. 10. vol. 2. Maranta in tract. de ordine iud. p. 6. §. proposui. num. 15. conc. Bal. l. si quando. col. 2. C. de testib. l. fin. C. qui admitti. Bar. l. 2. C. de tempor. appel. Doct. l. qui ante. l. si quis arbitratu. ff. de ver. obl. Ias. l. nequicquam. §. vbi decretum. col. 6. de offi. proc. l. admonendi. col. 44. ff. de iur. iu. Med. reg. 8.

¶ **TERMINVS** certus assignatus actori ad audiendum, ita etiam reo. lege peremptorias. C. de resc. vendit. Barto. lege Titia. ff. de accusat. dixi super amp. 1. Med. reg. 9.

¶ **TERMINVS** decem dierum ad appellandum à die scientiæ datur & non ante: vt in authentic. hodie. C. de appel. cum si. quibus transactis ad appellandum quis non admittitur. in ca. concertationi. de appellatione. in 6.

Primò fallit, vbiunque litigat quis per procuratorem, quo casu non requiritur scientia domini, & ideo si non appellat vsque ad decem dies, non poterit amplius appellare: quia taciturnitas procuratoris nocet domino: ita Bar. in l. prima, in fine, quando appel. fit.

Secundò fallit, nisi fuerit notificatum ad domum illius, contra quem fuit lata sententia: quia tunc non poterit ille excusari de ignorantia, & ideo contra eum currit tempus ad appellandum, ita Bal. in l. 1. C. de ex quibus caus. ma. & ideo cautela est, quod quando fertur sententia contra aduersarium absentem, quòd faciat statim notificare ad eius domum: quia postea, transactis decem diebus nō poterit amplius appellare.

Tertio fallit, quotiescunque lata esset sententia ex communicationis, vel censuræ contra aliquem sub conditione: quia tunc, pendente illa conditione, & post x. dies à tempore dicti præcepti, vel sententiæ, poterit appellare: vt est text. not. in c. prætereà. el. 2. de appel. secundum Ioan. Andr. ibi, quæ opi. est communis, licet à malis sententiis & conditionalibus debeat appellari intra x. dies à tempore latæ sententiæ. vt l. 2. §. bīduum. ff. quando appel. fit. & no. in prædi. c. prætereà.

Quartò fallit, quando iudex in iudiciali loco grauauit partem interloquendo: cum omnis vox iudicis sit sententia. C. de senten. l. stipulationis. vt quia fortè comminaretur parti si aliquid non faceret, intra mensem, vel fortè assignauerit locum non tutum: quia si non faceret, etiam post decem dies appellare poteſt, ita not. voluit Pau. de Leaza. in clement. causam. circa principium. de elec. alle. not. in Specu. in tit. de appellatio. in §. restat. versiculo sed quid dicces. est verum quòd Inn. ibi videtur illud dictum impugnare, maximè motus: quia ca illud indistinctè loquitur, & similiter glos. argumen. capit. 2. de confess. tamen istud communiter tenetur per doct. B. Socin. Soc. reg. 490.

¶ **TERMINVS**, omnia dicta in termino referente, in termino ad quem fit relatio repetita censentur, Soc. conf. 46. lib. 4. num. 12. conf. 73. lib. 4. numer. 4. item not. quòd prorogatio termini censetur idem terminus, Bart. l. 1. §. post operis. vbi doct. com. ff. de oper. nou. nunc. dixi super amp. 96. Med. reg. 10.

¶ **TERMINVS** quatuor mensium debitoribus ad soluendum regulariter dandus est, vt l. debitoribus. & ibi gl. in ver. dandus. ff. de re iudic.

Primò fallit in condemnato actione depositi. text. est not. in lege, si quis. aliàs pen. in verbo, ilico. & in verbo, celerrimè, C. de positi. quem ibi ad hoc not. Bald. in princ.

Secundò fallit vbi appellatio esset deserta. text. est not. in l. quoniam nulli. in verbo, mox. C. de appel. quem ad hoc ibi notat Bal. & est gloss. in l. 2. in verbo, electionem. C. de temp. appellat.

Tertio fallit in condemnato ab arbitro: quia eius sententia contraria est actioni: vt in §. 1. in auth. vt differen. iud. & ibi not. sed in contractibus vbi dies adiecta non est, datur quadrimestre ad soluendum. l. eum qui falsis. §. quoties. de verbo. oblig. & l. quod dicimus. de solutio. & ita Bald. in l. si. C. de execu. rei iudic. secus tamen est in sententia arbit. lege, cum dies. §. intra quantum. cum glossa, ff. de arbitris, facit lex prima, C. cod. tit.

Quartò fallit in sententia lata à iudice, à cuius sententia appellari non poteſt, textus est bene notandus in authen. vt spon. larg. §. aliud quoque. quem ibi ad hoc ponderat Ange.

Quintò fallit in sententia criminali, vt l. cum res. C. de pœnis. quam alleg. Angelus in dicta lege, debitoribus: adde glossam & doctores in lege, conuenti. de offic. proconf. & legati. vbi etiam plenè de hac materia, & notat Specul. in titulo, de dilat. in principi. seu in §. 1. versicu. executiones debent differri per xxx. dies. l. si vindicari. C. de pœn. vbi text. not. idem etià videtur in sententia criminali lata à principe, & si in iusta sit. l. 1. q. 7. c. apud. in fi.

Sextò fallit etiam dicta regula in aliis multis casibus, de quibus habetur per glo. & doc. in l. si. C. de executione rei iudi. cum concordanti. B. Soc. reg. 489.

¶ **TERMINI**: Causa cessante cessat terminus. Ad leg. Fal. l. si. Pau. ad c. si. in prin. Locati. Ruisv.

¶ **TERMINVS**. Dies termini non computatur in termino: hanc esse commu. opin. attestatur Ias. in l. vicina. ff. si quis cautio. nu. 20. & vtrunque opinionem esse comu. attestatur Bap. à Vill. cōf. 19. in litera T. Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 91. fallit in 15. casib. vt per Tiraquellum in tract. de vtroque retractu in tit. de retract. lignag. §. angli. nu. 17. videas Pet. Duen. reg. 196. & 179. qui ponit regulam contrariam, & limitat.

Fallit

Fallit etiam in 6. casib. vt per Præposit. in c. super eo, el 2. de appellat. fallit in 20. casib. vt per Tiraq. in d. tract. gl. 2. nu. 19. & sequent. in quibus dies termini non computatur in termino.

Potest iudex ad instantiam partis præfigere terminum ad docendum de iure suo ei qui se iactat habere ius, l. diffaniari. C. de ingen. manu. l. si eo tempore, C. de remis. pign.

Ampliatur in 4. casibus, & limitatur in 5. à Por. li. i. suarum concl. reg. 19.

Post terminum præfixum actus expediri non potest, no. in l. scire oportet, s. consequens, ff. de admi. tut. l. properandum, s. l. de iud. l. peremptorias, C. sent. res. non pos. c. pastoralis, de exceptio.

Fallit in multis casibus, vt per Bened. Capram in suo tract. concl. 25.

Terminus quatuor mensium debitoribus ad soluendū datur, l. debitoribus, & ibi gl. ff. de iud.

Fallit in 6. casib. vt per Soc. reg. 396.

Terminus decem dierum ad appellandum datur à die scientiæ, auth. hodie, C. de appellat.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. reg. 397.

Terminus siue tempus statutum ad aliquid faciendū, non currit ignorantia hanc esse communem opinionem attestatur Baptist. à Villa. concl. 9. in litera T. vbi limitat in 2. casib.

Post lapsum terminum datum ad probandum re integra probari potest. fallit in 4. casibus, secundum Fel. in c. licet causam, de probat. nume. 37. vbi videas limitationes contrariæ opinionis, nu. 41. vbi limitat in 16. casib.

Impugnanti priuilegium potest statui terminus, quo elapso silentium sibi imponatur. fallit in 3. casibus, secundum Fel. in c. accepimus, de fide instr. nume. 5. Don. Fina, lib. 3.

¶ TERMINI lapsus regulariter interpellat pro homine fallit quando terminus modicus esset, Bal. l. similis. ff. de leg. 1. Roma. Rubr. de arbitr. colum. 4. Grammaticus s. tutor autem. nu. 8. inst. de author. tutor. itē terminus impeditis currit in modicis rebus. ca. cum propter. de iur. patr. Abb. conf. 5. col. fin. vol. 2. Med. reg. 5.

¶ TERRITORII appellatione comprehenditur etiā mare districtum propē illam ciuitatem. in c. Rodolphus, de ref.

Fallit in 5. casibus, vt per Fel. in d. c. Rodolphus, nu. 12. Don. Fina, lib. 5.

¶ TERTII appellatis pro suo interesse victoria prodest & victo: vt in l. j. & ij. C. si plur. appel. & in c. vna sententia. de appella.

Limita octo modis, vt per Fel. in c. cum super. de re iud. B. Dias reg. 723.

¶ TESTAMENTVM si apparet cancellatum, & non apparet an id fuerit factū voluntate testatoris, an non, tunc in dubio voluntate testatoris factum præsumitur. Sententia est Bar. in l. si vnus. C. de testa. cui Ias. ibi assentitur, quasi ad finem. De qua melius per Alexand. in prin. qui refert bonam distinctionem Ioan. de Imo.

Limita primò, fauore legati libertatis, & ad piam causam, vt per Barto. & Ias. ibi post alios. post medium, qui firmat omnes doct. ibi ita tenere.

Secundò limita, quando testamentum esset penes tertium: ita Ias. ibi. B. Dias reg. 731.

¶ TESTAMENTVM per contra tabulas rumpere non potest, qui non succedit ab intestato. Regula est, quā

colligit Iason. ea gloss. ibi, in rubric. Cod. vnde liberi.

Limita tripliciter, vt per eum ibi. B. Dias re. 728.

¶ TESTAMENTVM factum in hac ciuitate cū duobus testibus legitimis ad hoc vocatis & rogatis an valeat, tu tene, quòd sic, vt l. prima. C. de sacr. sanct. eccles. & capit. cum esses, & capit. sequent. de testament. & in parte maior. consilio 1474. importantissima & 1531. Feder. de Sen. consil. cccxvij. Ioann. de Anna. consil. lxxv. nume. Boer. latē in decis. xcij. & iij. Alexand. consil. xli. versicu. v. numero quinto. volumine primo. Decius in consilio dec. numero secundò. Bald. in l. prima. numero 24. Cod. de sacrosanct. eccles. vbi tenet testamentum ad pias causas valere coram duobus testibus, quia duo testes probant voluntatem testatoris. l. si ff. de rebus. eorum.

Amplia hoc inter liberos valere, ac & inter extraneos dummodo seruetur forma. l. stat. in ci. importantissima, & 1531. quod no.

Amplia, etiam valere testamentum ad pias causas factum sine testib. secundum Boer. in d. decis. 93. numero quarto. & Ro. in auth. similiter. fall. 34. C. ad l. Falc. can. latē, in d. c. cum esses, de testa. & ibi Barba. maximè inter liberos. Corn. consilio cccvij. & licet sint contest. nume. 1. volu. 3. & auth. si modò. C. fam. eriscun. dummodo sit subscripta manu testatoris secundum Tiraqu. in trac. 4. piæ causæ, quod not. perpetuò.

Amplia, quòd mulieres in piis causis sunt idoneæ testes in testamentis. Bald. in l. ante fin. lect. in repet. versiculo ostenso de prin. personis. C. de sacrosanct. eccles. numero 55. Anchar. in capit. cum esses. in 4. not. de testamen. Dec. in l. scemina. ff. de reg. iur. Barb. consilio 87. volumine 2. Cast. consilio 327. volum. 1. Corn. conf. 168. num. 1. vol. 3. & conf. 201. volum. 1. Alexand. conf. 105. num. 1. vol. 4. & conf. 177. vol. 2. nu. 1. quod not.

Amplia etiam vt testamentum valeat sine hæredis institutione ad pias causas. secundum Bar. in l. 1. C. de sacr. sanct. eccles. Barb. conf. 8. præscribitur præclare. ver si. venio ad aliam dubitationem. vol. 1. Panor. cap. iudicante. de testa. & Cast. conf. 97. super primo. vol. 1. cum aliis infinitis.

Fallit de iure ciuili, quia septem testes necessariò requiruntur in testamentis. s. si. inst. de testa. l. hac consultiissima. s. per nuncupationem. C. de testa. Decis. conf. 285. in prin.

Fallit etiam tempore pestis, quia cum quinque testib. testamenta cōfici possunt, ex quo eo tempore, nec testes, nec notarij haberi possunt. secundum Bald. in l. si. post Nicolaū de Math. in prin. C. de testa. Dec. cōsil. 285. nu. 1. vers. sed supradictis non obstant. Ang. in l. si vacantia. C. de bon. vac. lib. x. vbi dicit, quòd si ex forma statuti requiratur, quòd testamentum scribatur per notarium matriculatum, & eo tempore non reperiatur matriculatus, quòd per alium poterit testamentum scribi, quod no. Nonel. reg. 209.

¶ TESTAMENTVM factum inter liberos à patre non reuocatur per aliud secundum testamentum, nisi duo copulatiuè concurrant: primò, quòd pater reuocet expresse primum, & secundum sit factum cum septē testibus. Decisio est tex. in authen. hoc inter liberos C. de testamen. quem sic summat Ias. ibi. Concordat lex 8. tit. 1. par. 6.

Amplia dupliciter, & limita quatuor modis, vt per eundem Ias. ibi. B. Dias reg. 732.

¶ TES-

¶ **TESTAMENTVM** imperfectum ratione solennitatis omiffa, valet inter liberos tantum. Text. est in l. hac consultiffima. §. ex imperfecto. Cod. de testamen. Et idem disponit l. septima, titul. primo, parte sexta.

Amplia dupliciter, & limita sex modis, vt per Iaso. ibi. B. Dias reg. 736.

¶ **TESTAMENTVM** matris nullum est, si exhæredat filium ob delictum patris. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. test. neque testamentum patris obest nepotibus, si fuerit exhæredatus filius propter ingratitudinis causam, leg. 3. §. si emancipatus. ff. de bon. poss. contra tab. Dyn. & Boer. post glos. ca. non debet. nu. 1. de reg. iur. 6. Med. reg. 8.

¶ **TESTAMENTVM** mortuo testatore, antequam sit lectum coram testibus, non est validum, gl. Barto. & Docto. Comm. l. fideicommissa. §. quoties. ff. de leg. 3. Fallit hoc in testamento ad pias causas, Dyn. l. Lucius. ff. de mil. test. Rom. Authen. similiter. in 13. speciali. C. ad Velleian. Imol. conf. 75. & in cap. cum esset. de testam. Paulus consil. 25. volum. 2. Corn. consil. 53. volum. 1. Ias. l. hac consultiffima. §. ex imperfecto, C. de testam. Tiraq. in tract. de priu. pia. causæ, priu. 6. Med. trac. 2. part.

¶ **TESTAMENTVM** inofficiosum frater dicere non potest. l. fratris. & l. fratres, & vtrouque. Bar. & Bal. & reliqui. C. de inoffi. test. §. soror autem. vbi Accursius. Ang. Faber. Inst. eod.

Amplio, vt procedat etiam in fratre consanguineo vtroque latere coniuncto, qui vulgo frater germanus appellatur. d. l. fratres.

Fallit in fratre, vel sorore vterinis. d. l. fratres.

Fallit & in fratribus patrue libus. per l. 1. ff. de inoffi. testam.

Limitatur, vt non procedat, si frater, præterito, vel exhæredato fratre consanguineo, turpem personam instituerit. d. l. fratres. Turpem autem personam interpretatur Paul. Iurisc. in l. Pantonius. ff. si quis à parent. fu. manum. meretricem. & hæc est sententia Io. Fabri in d. §. soror autem. & sufficit semel prostitutam fuisse, vt idem ait ibidem. quæ turpitudine semper manet. l. palam. §. non solum. ff. de ritu nuptiarum. Spurius quoque est turpis. Bald. in l. 1. §. naturales. si de feud. contr.

Fallit, si institutus sit infamis d. l. fratres. Qui autem sint infames, vide in l. 1. ff. de iis, qui not. infam.

Fallit in persona leui macula notata, dicta l. fratres. quod membrum declarat Decius consilio dxxx. part. iij. incip. viso puncto. primo dubio. in fine, & latè docui libro secundo Nouissimæ iurisprud. ad Const. Imperat. Porro sufficit vnum ex his probasse, vt tenet Decius d. consil. dxxx. Idque propter particulam, vel, quæ disiungit, at in disiunctiuis sufficit alteram partem esse veram. c. in disiunctiuis. vbi Dyn. de reg. iur. lib. 6.

Quod si limitatio secunda spurij respectu admitti debet, quod Bal. d. §. naturales. prodidit, qui nihil peccauit: quanto magis in meretrice locum habere debet, quæ adulterum aut stupratorem pellexit. & vt ait Virgil. lib. 6. *Æneid.*

Causa mali tanti cõiux iterum hospita Teucris.

Prat. reg. 445.

¶ **TESTAMENTVM** nullum est nulla extante institutione hæredis. docto. comm. inst. de testam. in principio. per l. 1. ff. eod. quod rumpi non potest. l. nam sub conditione. ff. de iniusto rupto. l. bouem. §. fin. ff. de edil. edic. gloss. cad. dissoluend. ver. accusari. de de-

spons. impub. Med. reg. 6.

¶ **TESTAMENTVM** nullum dicitur iuris forma non seruata, de qua per Doc. comm. l. hac consultiffima. C. de testamen. l. testium. eod. titu. inst. de testamen. in princip. vbi Aret. Bellon. Tob. & omnes. Bar. post gloss. l. 1. ver. iusta. ff. de testamen. Mar. in tractat. de ord. iud. p. 2. numero 42. leg. si vnus. C. de test. leg. nemo potest. ff. de leg. 1. Authen. ex causa. C. de liber. prat. tot. titulo. instit. de inoffi. testamen. Ias. d. leg. nemo potest. numero 15. vbi Ripa numero 29. Euer. in loco à defectu forma. numero 8. à qua forma nec etiam rusticus excusatur. leg. ambiguitates. C. de testamen. Alexand. consilio 119. numero 15. libro 6. August. consil. numero 56. volumine 2. forma enim ab omnibus est seruanda, Port. consil. 161. numero 20. consilio 28. numero 50. Dec. consilio 466. numero 14. Cæpha. conf. 219. num. 3. Crau. conf. 230. nu. 7. Med. reg. 7.

¶ **TESTAMENTVM** iuri dicendi nullum quanto tempore præscribatur. Doct. omnes tenent, quod lapsis annis xxx. non potest quis impugnare testamentum, per l. sicut. & l. omnes. C. de præscri. anno. xxx. vel xl. in fin. ibi, post hanc: & illi datur beneficium impugnandi testamentum qui habet ius legitimæ. ita Alex. consil. clxxx. visis duobus. num. 3. volum. v. & l. licet. C. de iur. delib. quod exclusus ex testamento xxx. annorum taciturnitate, poterit is talis ab intestato infra alios xxx. dies venire. l. quandiu. ff. de acq. hæc. Bal. conf. 410. volu. 4. vbi ius dicendi testamentum nullum terminatur annis xxx. quod no. secundum Guid. Pap. conf. 426.

Fallit, quando visis verbis testamenti, illud filius approbasset, & vigore præalleg. testamenti petiisset se miti ad possessionem bonorum defuncti virtute l. si. de edict. diui Adri. tollen. Abb. & Imol. in cap. cum venerabilis. iij. opposi. de excep. quia quod semel est approbatum: impugnari postea non potest, prout doct. in c. accipimus. de æta. & qualitat. Anch. in cle. men. 1. in 4. opposi. de concess. præbendæ, cum infinitis aliis.

Fallit etiam quando ex superuenienti causa approbasset, quia etiam poterit reprobari. Docto. in l. vt gradatim. §. reprobari. ff. de muner. & hono. Mar. Laud. in tract. de officio princip. §. 1. num. 35. & l. sed reprobari. in princ. ff. de excusat. tut. & ibi Bald. & Alber. quod not.

Fallit, etiam quando filius egisset & tetrasset actionem virtute testamenti, confecti iam annis xxx. qui acquieuit taciturnitate, vel alio respectu, & vellet postea venire in iudicio & aliam tentare actionem, & audiri nullo modo admitteretur, secundum Bal. & Corn. in l. antequam. C. communia de successio. Boe. latè q. 33. nu. 20. quod not.

Fallit etiam in sententia, quæ vsque ad annos xxx. potest retractari & de nullitate dici. Ita Cardi. in clement. 1. q. 14. de re iudic. & Salic. in l. præses. nume. 6. C. quomodo & quando iudex. & Deci. in cap. dilecto. nu. 1. vers. v. de appel. Bal. in l. data opera. vers. sed quid si bannitus. C. qui accus. non poss. Corn. consil. 349. vers. & Pet. de Anch. ibi. Fil. 2. vol. 1. Ang. in §. appellatur. nu. 49. de excep.

Fallit in hypotheca, quæ sine distinctione personæ præscribitur annis xxx. vel xl. per text. in l. sicut. Cod. de præscri. xxx. vel xl. Angel. & Bald. in consil. cxxxj. actioni de dote. nume. 1. vol. 4. & in consil. 4. numero 3. quidam. volum. 3. & secundum eundem Bald. in consil. 316. quædam. numero 3. vers. vltim. ibi, & hæc est

est veritas, volu. 3. Angel. conf. 502. in quaestione. do-
ctor. in cap. peruenit. de empt. & vend. Abb. conf. 14.
volum. 2. & Castrenf. confil. 81. vol. no. Boer. q. 328.
nu. 4. Guido Papa singul. delxiiij. quod nota. Iac. No-
uel. reg. 52.

¶ TESTAMENTVM perfectum non tollitur per im-
perfectum, nisi sint scripti venientes ab intestato,
coram quinque testib. I. hac consultissima. §. si quis
autem testamentum, C. de testament. Concordat. l.
22. tit. j. par. 6. in vers. fin.

Amplia semel, & limita sex modis, vt per Iaso. ibi. B.
Dias reg. 733.

¶ TESTAMENTVM, in quo filius est in potestate in-
stitutus sub conditione casuali, vel mixta, si in eius
defectum non sit exheredatus, est nullum. Textus
in l. si pater. C. de institu. & substit. & posui supra in
regula incip. filius in potestate, &c. Aduerte tamen,
quod illa lex est hodie correctā, imò tunc talis con-
ditio de medio reiicitur vsque ad legitimam filij, &
valet testamentum, conclusio est singularis gloss.
in dicta l. si pater. & in l. suis quoque. ff. de heredi.
instituend. Voluit Bartolus in dicta l. si pater. licet
aliqui contrarium teneant, pro qua opin. ipse indu-
cit text. in l. scimus. §. cum autem. C. de inofficioso
testamento. quam conclusionem gloss. & Bartol. se-
quitur Iason in dict. l. si pater. vbi refert plures idem
tenentes, & dicit hanc esse veram & communem o-
pinionem.

Limita quatuor modis, vt per eundem Ias. vbi s. B. Dias
reg. 727.

¶ TESTAMENTVM in quo filius in potestate est præ-
teritus, est ipso iure nullum, absque eo quod filius di-
cat nullum: probat tex. in l. si filius qui in potestate.
ff. de liberis & posthu. text. in l. 1. & in l. 3. §. ex his. ff.
de iniust. rupto testamen. & in princip. Instit. de ex-
hered. lib. not. gloss. ibi, in verbo, præterierit. & sen-
tit gl. in l. si ita scriptum. §. si. ff. de lib. & posth. & in
l. 3. §. si. eod. tit.

Et has gloss. allegat Iason. vbi hanc dicit communem
sententiam & veram in l. posthumo nato. C. de bon.
possessio. contra tabul. reprobatis gloss. quæ contra-
rium voluerunt in l. filio præterito. in verbo, tuebi-
tur. ff. de iniust. rupto, & in l. his qui in potestate in
prin. & in l. si duo. in prin. ff. de leg. præst. & in l. sei-
mus. C. de inoff. test.

Limita istam conclusionem octo modis, vt per Iaso. in
d. l. si filius, qui in potestate.

Nonò limita istam conclusionem, quando in tali te-
stamento essent instituti venientes ab intestato: quia
tunc non est nullum, nisi filius dicat nullum. Ita Bar-
to. per tex. ibi, in l. si ex duobus. §. si prius. ff. de bono.
possess. contra tab. contrarium tamen tenet Cuma.
& Imol. in l. filio præterito. ff. de iniust. rup. & Bald.
in l. certum. C. vnde legi. vide Iaso. in d. l. posthumo
nato. C. de bon. pos. contra tab. vbi dicit falsam hanc
opinionem Bartoli.

Decimò limita, quando filius in potestate consensisset
expressè, vel tacitè se præteriri, quia tunc valeret te-
stamentum. Ita limitat Alex. post Rom. in d. l. post-
humo nato. de cuius limitationis veritate, vide sin-
gulariter per Ias. ibi. B. Dias reg. 725.

¶ TESTAMENTVM. Iauolenus l. lib. 10. epist.
Lex ccj. tal. Vlp.

Omnia quæ ex testamento proficiscuntur, ita statum
euentus capiunt, si initium quidem sine vitio ce-
perint.

ADDIT. a quoque, in Pand. Flor.

Vid. reg. q. ab initio. omne relictum ita demum est ef-
ficax, si initium sine vitio est. Viuien.

¶ TESTAMENTVM in quo filius non reperitur insti-
tutus per fideicommissum, de iure non est validum,
secundum Bald. & Salic. in l. scimus. §. cum autem.
C. de inoff. testam. nume. 1. vbi rationem assignat ex
quo filius debet habere iure directo bona patris, vel
in vno numero saltem institui. per §. aliud quoque,
vt cum de app. cogn. & ibi Ang. Guid. Papa q. 423.
Ange. in §. in primis. in princip. not. & in gloss. in ver-
sicu. inutile. insti. de fideicom. hered. vbi dicit, quod
non valet testamentum in quo nemo hæres est in-
stitutus, quia institutio est caput testa. Rom. confil.
516. nu. 2.

Fallit quando apparet testatorem velle legare & fidei-
commissum facere, quia tunc valet sine hæredis in-
stitutione, secund. tex. in l. si quis. ff. de iure codicil-
lo. & Ang. in d. §. in primis. in ver. aut constat quod,
inst. de fideic. hered.

Fallit etiam, quando filius vigore testamenti adiisset
hæreditatem & testamentum patris approbasset. se-
cundum tex. in l. ex facto. §. longinus. ff. de vulg. &
pupil. substitut. Boer. quaestio. xcvi. numero 5. & 6.
quod not.

Fallit tertio, quando per testatorem facta fuit vulgaris
substitutio, quia licet testamentum non valeat respe-
ctu institutionis, incipit tamen valere à gradu sub-
stitutionis, quia cessat vitium præteritionis per l. 3.
§. si. ff. de lib. & post. & l. ex facto. §. lucius. ff. de vulg.
& pup. & ita tenet Decius in conf. 477. nume. 3. vers.
videndum est. Nouel. reg. 210.

¶ TESTAMENTVM rumpere non potest filius, vt præ-
teritus, qui in vno nummo fuerit institutus hæres.
Bal. c. per tuas. colum. si. de probat. not. l. si quis la. 1.
ff. ad Trebel. l. denique. §. sed vtrum. ff. de minor.
Bald. auth. omnimodo. C. de inof. test. glo. §. aliud. au-
th. vt cum. de appel. cogn. Bald. l. hac edictali. C. de
sec. nup. Med. reg. 5.

¶ TESTAMENTVM si non valet, iure codicillorum non
valebit, nisi hoc testator expresserit, ita vt ab intesta-
to venientes grauati videantur: vt probatur in l. si. C.
de iure codi. & ibi do. Bened. de Barziz ponens infra
scriptas fallen.

Primò fallit fauore libertatis, & piz causæ, dicit Bald.
in l. si mater. C. de ser. pig. da. manu. per text. in l. in-
strumento, de fideic. libet. ff.

Secundò fallit, quando testator apponit distributiū,
quisquis, dicendo quisquis mihi hæres erit det Ti-
tio decem, nam tunc eius factum refertur ad codi-
cillos. Bald. in l. duobus. de iudic. & sic non videtur
habita solum relatio ad hæredes scriptos in testamē-
to, & per hoc dicit Angel. in l. i. ff. eodem, quod con-
trarium videbatur in l. libertus. §. hæc verba. ff. de
vulg. & pup.

Tertiò fallit, quando est appositum iuramentum, vt
not. in d. l. fin. & authen. testator, vbi iurans videtur
appondere clausulam, si non valet quod ago vt ago,
valeat vt valere potest. per textum in l. cum pater §.
filius. ff. de leg. 2.

Quartò fallit, si dicat testator quod vult legata deberi,
etiam si hæreditas non adeatur ex testamento, ad
hoc vide quod not. Bald. in l. 1. C. si quis omis. causa
testa.

Quintò fallit, quando testator in testamento prohi-
bet testamenti effectum: quia tunc videtur facta
repetitio in venientibus ab intestato: vt dicit Imo.
de condi. insti. l. 1. vbi allegat. l. Lucius. §. fatalia. ff.
de lega.

de lega. secundo.

Sextò fallit quando testator dicit quòd vult valere omni solennitate remota, & perinde est ac si apponeret clausulam codicillarem, vt dicit Bald. in l. penus. ff. de leg. 2. §. si. per illum tex. qui ad hoc est valde notabilis. B. Soc. reg. 491.

¶ TESTAMENTUM non valet, si testes non vident testatorem, licet sint post aliquam cortinam circa lectum ipsius: tenent Angel. Bartol. & Alberic. in l. si non speciali. per illum text. C. de testament. & ita communiter tenetur secundum Alexand. ibi, idem voluit Hippolyt. in repetit. rubric. C. de probatio. & Cazo. in cautela 230. inci. quando quis non potest, ex quo reprobatur glo. quæ voluit contrarium in l. secunda, §. idem Iabeo. ff. de aqua plu. arcen. in versiculo audierit.

Amplia etiam, si testes habeant notam vocem testatoris. Ita Alex. post alios vbi supra, & Felin. in c. præterea. de testib.

Limita primò, quando cortina non esset adeò contexta vel conclusa, vt testes, licet cum aliqua difficultate, possent videre testatorem. Ita tenet Bald. in d. l. si non speciali. vbi Iaso. hoc commendando sequitur, & isto casu saluat prædictam gl.

Secundò limita in codicillis, seu in donatione causa mortis: quia in eis est idem quod in actibus inter vivos, in quibus testes dicto modo probant. Ita tenet Alex. in d. l. si non speciali. & allegat Marhesi. singul. cxxv. inci. nota qd licet regulariter valeat testimoniū. Et hoc est vtile in practica secundum Iaso. ibi, quia omnia ferè testamenta habent clausulam codicillarem. B. Dias re. 729.

¶ TESTAMENTI scriptura vbi euidentior dicitur probatio, & in qua omnis suspicio cessare debet, nullum ne minimum quidem debet esse vitium falsitatis, Doct. l. edict. C. de edicto diui Adr. toll. præsertim quando est mutatio veritatis, Ant. Corf. in trac. de minim. nu. 104. Med. reg. 5.

In testamento vitium inuisibile non impedit missionem, de qua in l. fin. C. de edict. diui Adrian. tollend.

Fallit vt no. Sebast. Sap. in d. l. si. nu. 98.

Vitium visibile impedit missionem, de qua in d. l. si.

Fallit in 5. casibus, quos not. Sebast. Sap. in dicta l. numero 107.

Stante statuto, quòd testamentum debeat insinuari, nõ potest testator disponere, quòd suum valeat absque insinuatione, not. Doctor. in l. nemo potest, ff. de legat. 1.

Fallit not. Crot. in d. l. nemo, nu. 21. & seq.

Testamentum, in quo filius in potestate est præteritus, est ipso iure nullum, §. 1. Inst. de exhæ. lib.

Fallit in 8. casibus, quos no. Iaso. in l. si filius qui in potestate, num. 6. ff. de lib. & posthu. fallit in 2. casib. vt per Dias reg. 725. Ampliatur in 3. casib. vt per Bapt. à Villalo. conclusio. 35. in litera T. fallit vt per Viuium in suis conclu. in ver. filij sunt necessario, videas supra de præteritione, conclus. 4. fallit in 2. casibus, vt per Dec. in l. posthuo, ff. de bon. pos. contra tab. num. 9.

Libera facultas testandi, quando conceditur habili, intelligitur remisisse solennitates iuris, l. si quando tali, C. de inof. testam.

Fallit in 3. casib. quos no. Ias. in d. l.

Testamentum facere non potest mutus, & surdus à natura, l. discretis, C. qui testa. fac. poss.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 1.

Testamentum facere non potest filiusfamilias: l. nemo ex lege, C. qui testa. fac. poss.

Ampliatur & limitatur in 2. casibus, à Ias. in d. l. nemo, nu. 4.

Fallit in multis casibus, quos ponit Benedict. Capra in suo tract. regul. 103. fallit in 7. casibus, quos not. Soc. reg. 153.

Ampliatur, & ampliatio limitatur à Baptift. à Villalob. conclus. 86. in litera F. Ampliatur & limitatur per Viui. in suis conclus. ver. filiusfamilias. fallit in 4. casibus, vt per Alexand. in l. 1. §. hoc autem. ff. ad S. C. Treb. nu. 3.

Testamentum perfectum non tollitur per secundum imperfectum, nisi in eo sint scripti venientes ab intestato coram quinque testib. hoc inter, §. si quis autem, C. de testa.

Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 6. à Iason. in d. l. nu. 1.

Testamentum secundum validum & perfectum, tollit ipso iure testamentum primum, l. sancimus, C. de testam. nisi in primo testamento adesset clausula derogatoria ad sequentes vltimas voluntates, vt quare testator dixisset in primo testamento, quòd si contingeret eum facere aliud testamentum, nolebat illud valere.

Fallit in 10. casibus, quos not. Ias. in d. l. sancimus. fallit in multis casib. quos no. Mari. Soc. Iun. in l. si quis, in prin. testa. ff. de leg. 2. nume. 53. videas pulchram Io. Bolog. distinctionem in l. omnes populi, ff. de iust. & iu. num. 148.

Quando apparent duo testamenta eodem die confecta, nec apparet de prioritate, & in vno est institutus vnus, in alio alius, nemo erit hæres: hanc esse communem opinionem attestatur Iason. in l. edicto, ff. de edict. diui Adr. tol.

Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. edicto, numero 30. fallit in 2. casibus, vt per Dec. in l. fin. C. de edicto diui Adr. toll.

Furiosum testamentum facere non potest, l. furiosum, C. qui testa. face. poss. l. filiusfamilias. ff. de test. §. item furio si. Inst. quibus non est permittum fa. testa.

Fallit in quatuor casibus, quos no. Ias. in d. l. furiosum, pro ampliatione videas Deci. in l. in negociis, ff. de reg. iur.

Monachus non potest testamentum condere, auth. ingressi, C. de sacros. eccl. c. quare ingredientibus. 19. q. 3.

Fallit in 6. casibus, quos not. Iaso. in d. l. authen. ingressi. fallit in 2. casibus, vt per Soci. reg. 19. in addi. fallit in 2. casibus, vt per Phil. in ru. de test. in 6. fallit in multis casib. quos not. Paris. in c. in præsentia, de proba. nu. 166.

Nemo potest facere, quòd leges non habeant totem in suo testamento, l. nemo potest, ff. de leg. 1.

Fallit in 6. casibus, quos no. Ias. in l. testandi causa. C. de testam.

Testamentum in quo filius in potestate est institutus, sub conditione casuali, vel mixta si in eius defectum non sit exhæredatus, est nullum, l. si pater, C. de inst. & subst. quæ lex est correctæ secundum communem opinionem relata per Ias. ibi, vbi limitat in 4. casib. col. 14.

Testamentum per contra tab. rumpere non potest, qui non succedit ab intestato. fallit in 3. casib. vt per Ias. in rub. C. vnde lib.

Testamentum imperfectum ratione solennitatis omiffæ, valet inter liberos tantum, l. hac consuetissima, §. ex

- §. ex imperfecto. C. de testa.
- Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 6. per Ias. in d. §. ex imperfecto, col. 1. nu. 1. vsque ad num. 6. sed si est imperfectum ratione voluntatis, non valet: videas Por. in lib. 2. suarum conclu. reg. 6. & 8.
- Testamentum si apparet cancellatum, & non apparet an id fuerit factum voluntate testatoris, in dubio presumitur factum voluntate testatoris, Bar. in l. si vnus, C. de testa.
- Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l.
- Testamentum perfectum contraria voluntate testatoris etiam multis testibus cōprobata, nō reuocatur.
- Fallit in 7. casib. quos not. Socin. iun. in Rub. ff. de acq. pos. numer. 126. sed si interuenit lapsus decennij operatur reuocationem primi testamenti validi, & solemnisi. Ias. in l. sancimus, C. de testam. vbi limitat in 3. casibus.
- Testari permittens aliquem de re sua sibi præiudicat, l. sicut, §. venditiones, ff. quib. mod. pig.
- Ampliatur & limitatur per Dias reg. 23.
- Si in vna parte testamenti de filiis masculis facta est mentio, & in alia de filiis. Fallit vt colligere potes ex Port. lib. 2. suarum conclu. reg. 5.
- Eodem testamento non licet vti contrariis remediis. l. si. C. de cod.
- Fallit in 4. casibus, quos no. Ias. in d. l. fin. col. 2. ver. no ta ergo.
- Excommunicatus potest facere testamentum, Bar. in l. si quæramus, in fi. de testa.
- Fallit in 2. casibus, quos no. Socin. reg. 133. Ampliatur & limitatur in 2. casibus, vt per Petr. Duen. reg. 272.
- Ampliatur in vno casu, & limitatur in 4. à Port. lib. 3. regu. 23.
- Testamentum pro parte valere non potest. l. ius nostrum. ff. de reg. iur.
- Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 4. à Dec. in d. l.
- In testamentis fit latissima interpretatio, l. in testamētis. de reg. iur.
- Fallit in 2. casib. vt per Dec. ibi.
- Testamentum fieri potest ad interrogationem alterius, no. Doct. in l. 1. ff. de verb. oblig.
- Fallit in multis casibus, quos not. Socin. iun. in d. l. 1. numero 6.
- Testamentum coram quinque testibus factum tempore pestis valet, hanc esse communem opinionem attestatur Franc. Turza conclu. 45, vbi limitat. fallit in 2. casibus, quos not. Por. in l. 2. suarum conclu. regu. 9.
- Testamentum factum iuxta loci consuetudinē vbique operatur etiam quo ad bona extra locum existentia. hanc esse cōmunem opinionem attestatur Bar. lib. 5. reg. 29. vbi limita.
- Testamentum facere quilibet potest, qui non reperitur prohibitus.
- Fallit in multis casib. in quibus fit regula cum fallentis à Bened. Capra in suo tract. conclu. 103.
- In testamētis septē testēs requiruntur. §. 1. inst. de test.
- Fallit in 5. casibus, quos not. Bened. Capra in suo tract. reg. 104. fallit in 7. casibus, secundum Baptist. à Villa. conclu. 22. in litera T. Ampliatur & limitatur per Viuium in suis concl. in ver. testes septem. Fallit in 4. casib. vt per Alex. l. si vnus, C. de testa.
- Damnatus ad mortem de iure testari nō potest. l. eius. §. 1. ff. de testa.
- Fallit in 8. casib. vt per Soc. reg. 76.
- Testamentum si valet iure codicillorum, non valeret, nisi hoc testator expresserit, ita vt ab intestato venientes grauati videantur, l. si. C. de iure codic.
- Fallit in 6. casib. quos not. Soc. reg. 398.
- Testamentum in scriptis fieri potest, l. hac consultissima. in prin. C. de testa.
- Fallit vt not. Soc. re. 399.
- Testatus pro parte, & pro parte, intestatus, quis decedere non potest, leg. ius nostrum, §. de reg. iur.
- Fallit in 22. casib. quos no. Soc. reg. 400. Fallit vt per Dec. in d. l. ius nostrum.
- Libera testandi voluntas per pactum tolli non potest, l. pactum quod dotali, C. de pact.
- Ampliatur in 10. casibus, & limitatur in 6. vt per Dec. in d. l. pactum, vbi Ias. ampliat, & limitat in quatuor casibus.
- Fallit in quatuor casibus, vt per Socin. reg. 66. in additio. Fallit in 6. casibus, vt per Georg. Nat. in repet. c. quamuis, de pact. in 6. Fallit vt per Dias regula 522.
- Fallit in 5. casibus, vt per Fran. Curt. in d. l. pactum, num. 3.
- Testamētum rumpitur natiuitate posthumi, l. posthumus, ff. de bon. poss. contra tab.
- Fallit in 2. casib. quos not. Dec. in d. l. posthumus, in 2. notabili. fallit vt no. Bello. in litera A.
- Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 4. in d. l. posthumus, C. de bono. poss. contra tabulas, num. 17.
- Testamentum filij famil. in casu concesso non valet si pater est præteritus: hanc esse communem opinionem testatur Viui. in suis conclu. ver. institutio parentum, vbi limitat in 3. casib.
- Vsurius non potest testari: hanc esse communem opinionem testatur Viuius in suis concl. ver. vsurius manifestus, vbi limitat in 4. casibus.
- Ex eo testamento quod nixus est impugnare non debet fructum consequi. cap. ex eo non debet, de regu. iur. vbi Dyn. declarat.
- Filius præteritus habet ius dicendi nullum: communis est opinio vt per Ias. in rub. ff. de lib. & posthu. vbi limitat in 2. casib. num. 12.
- Testamentum factum inter liberos à patre non reuocatur per aliud secundum testamentum, nisi duo copulatiuē concurrant: primo, quod pater reuocet expressè primum, & secundum factum sit cum 7. testibus. auth. hoc inter. C. de testam. vbi Ias. ampliat. & limitat in quatuor casibus, numero 1. & sequen.
- Donat. Fina. lib. 2.
- TESTAMENTO eodem, non licet vti contrariis remediis, nedum eodē tempore, sed nec diuersis: qui ergo à principio agit tanquam hæres directus, & tanquam testamentum valeat, non potest postea agere iure codicillorum, vel fideicommissi. Probatur ista regula ex text. in l. fina. C. de codicil. vbi Iaso. in versicu. not. ergo. eam firmat assignando rationem.
- Limita quadrupliciter, vt per eundem ibi. Bernard. Dias re. 734.
- TESTAMENTO suo nemo potest cauere, vt leges in eo locum non habeant: vulgata l. nemo potest. ff. de legatis primo, concordat l. xxxij. tit. ix. parti. sexta.
- Limita & intellige in legibus introducentibus aliquid pro forma vel solennitate, alias secus: tenet Bald. in l. ij. C. vt in posses. leg. refert. sequendo Ias. in l. testā di causa. C. de testame. vbi ponit vj. casus, vbi aliis legibus potest testator derogare. Dias re. 726.
- TESTAMENTO, vel vltima voluntate res relicta si augeatur, relictum augetur: ita quod ei cui debetur vel acquiritur ex vltima voluntate relictum, pariter debetur superueniens augmentum. Probatur Tom. 2. Reg. Iur.

ista regula in l. seruum filij. §. arca. ff. de leg. j. facit l. si ex toto. in prin. & l. quod rerum. §. penult. ff. eodem titu.

Amplia istam regulam xiiij. modis, & limita aliis xiiij. vt per Alber. Brun. in tract. de augmento, & diminutione monetarum, in versic. xv. conclusio. B. Dias reg. 724.

¶ **TESTAMENTVM:** Nouissima voluntas spectatur, de adi. leg. l. translatio. De leg. i. l. nihil prohibet. C. de pact. l. pacta nouissima. De adi. leg. l. Mela. §. sed etsi. Filius familiæ & seruus alienus, & Posthumus & Surdus testamenti factionem habere dicuntur: licet enim testamentum facere non possunt: attamen ex testamento, vel sibi, vel aliis acquirere possunt.

Marcellus notat: Furiosus quoque testamenti factionem habet, licet testamentum facere non potest. Ideo autem habere testamenti factionem, quia potest sibi acquirere legatum, vel fideicommissum, nam etiam compotibus mentis personales actiones etiam ignorantibus acquiruntur. Pomp. lib. fing. reg. de testa. l. 16. vide de Reg. iur. l. 90. quamdiu. l. 12. in testamentis. l. 3. eius. l. 20. qui cum alio.

Condendi testamenti facultatem ipse sibi nemo auferre potest. Pro soc. l. si fratres. §. idem respondit. de hæ. inst. l. illa institutio. C. de pa. l. pactum quod dotale. de verb. obl. l. stipulatio hoc modo.

Impugnans testamentum necessario probare debet causam, quare non valeat. C. de proba. l. si scriptum. ii. Resoluto testamento neque legata neque fideicommissa debentur. C. de inoff. testa. l. cum duobus.

Voluntas testatoris & legis magis est inspicienda, quam verba. C. de fid. lib. l. cum in te, Ad leg. Fal. l. poenales. §. si. De sup. leg. l. 2. in fi. de legibus. l. benignius. Ad Trebel. l. vbi pure. in fin.

Voluntas testatoris etiam ex testamento nullo declaratur. De reb. c. l. fin. & ibi Bar. inf. Voluntas.

Nemo eam sibi legem potest dicere, vt à priori voluntate ei recedere non liceat. De leg. 3. l. si quis in principio.

Cum in verbis nulla est iniquitas, non debet admitti voluntatis questio, inquit Iurisconsultus. De leg. 3. l. ille aut. l. non aliter. De testa. l. hæredes. penultim. de sup. leg. l. Labeo. De aur. & ar. leg. l. pediculis.

Verba secundum voluntatem testatoris exaudienda sunt, ait l. si peculium. §. vicario. de pec. leg.

Sine institutione hæredis vel executorum, qui hæredum loco sunt, nihil valet testamentum. de his qui in testa. de l. proximè. De vul. l. 1. in fi.

Qui testatur ab hæredis institutione, debet initium facere testamenti. De hæ. inst. l. 1.

Non queri oportet, cum quo de supremis, sed in quæ voluntatis intentio dirigatur. De leg. 2. l. cum pater. 79. §. donationis.

Nihil testamento valet, quoties ipsum testamentum non valet. De leg. 3. l. 1.

Testamento liber esse iussus tantum fit, liber. cum adita hæreditate. Testatus. l. 7. ius nostrum.

Testis dicti sui causam reddens, probat, & eius dictum valet. de testib. l. l. solum. vide Socin.

Duo testes ad quemcunque actum probandum regule riter sufficiunt. De testam. l. 1. l. 2. l. vbi numerus. Da testibus. capitulo in omni negotio. capitulo licet. Dec. ca. capitulo cum testes, cap. relatum. 2. quest. 4. capit. placuit.

Vni non creditur, etiam, sublimis dignitatis. C. de testibus. l. iurandi. De questio. l. 1. §. idem. Corn. l. fin.

In propria causa nullus idoneus testis est. de testibus. l. nullus.

Iurare testis debet, se veritatem pro vtraque parte dicturum. C. de testib. l. si quando. l. iurandi. C. de episc. Auth. sed iudex. vide Iudex. Riisvich,

¶ **TESTAMENTVM.** L. 7. Pomponius libro 3. ad Sabinum.

Ius nostrum non patitur eundem in paganis & testatorem & intestatorem decessisse, earumque rerum naturaliter inter se pugna est, quis est testatus & intestatus.

ADDIT. al. testatum & intestatum.

De acquirend. hæred. l. 1. l. 2. de hæredibus insti. l. hæredes sine partibus, l. hæreditas. Instit. eo. §. neque, de trans. l. 14. C. de impub. l. testamento, de leg. 3. l. 11. §. 1. PAGANIS. Conciliatio, l. si miles fundo. l. miles, l. 3. l. cum filiusfam. 28. l. 6. de milit. testam. DE CESSASSE. Scilicet testatione vel facto hæredis. Secus in euentu. Oldendorp. de milita. testamen. l. Titius, vbi Bar. de noxal. l. in dilectis, §. si extraneus. ne obster. l. circa, 15. l. mater. 19. l. nam etsi parentes, §. filius, de inoff. testa. §. non, Instit. de hæredibus instituend. PUGNA. Ratio. infr. l. vbi pugnantia. 149. Instit. de sti. ser. in princip. Procedit etiam in pupillari substitutione, vt notat Bald. per l. sed & si plu. de vulgari sub. Excipe de statu mon. capitu. cum ad te, C. de sacrosanc. ecc. Authen. si qua, de adopt. l. arrogator, de militari testam. l. miles. ita hæredem, §. exhereditatio, 14. de vul. sub. l. 6. de inoff. testa. l. circa. l. 15. §. si. ad Mac. l. 2. C. de bonis quæ liber. l. cum multa, de lib. & posthu. l. 3. §. final. l. si à primo. Item si instituatur is, qui totum capere non potest, C. de secund. nupt. l. 1. de vul. l. si is, etsi statuto aliter disponatur. Lorio. axiom. 79. de regul. iur. Riisvich. parat.

¶ **TESTAMENTVM.** L. 90. Paulus libr. decimo Quæstionum. a al. l. 89.

Quandiu possit valere testamentum, tandiu legitimus non admittitur.

ADDIT. b deest in Florent. c legitimus hæres.

De acquirend. hæ. l. quamdiu, C. comm. de suc. l. antequam, C. vnde li. l. ex testamento. C. de sec. ta. l. 1. C. de cod. l. fin. Exc. de hæredibus insti. l. si quis hæres ita, C. de testa. l. hac, §. fin. Secus de bo. au. iu. pos. l. si seruus, argum. Contrà de Car. ed. l. scriptus, sup. hæres. §. fina. LEGITIMVS. Ad fin. de test. tu. l. si quis sub cond. de tu. & ra. l. si tutor. Riisvich. parat.

¶ **TESTAMENTVM.** Paulus libro x. Quæstion. Lex lxxxix. al. xc.

Quandiu possit valere testamentum, tandiu legitimus hæres non admittitur.

ADDIT. a deest in P. florentinis.

Vid. leg. quandiu. de acq. hæred. l. antequam. C. communia de successionibus. & l. ex testamento. C. vnde liberi. Viuiennus.

¶ **TESTAMENTVM.** L. 18. Pomponius libro sexto ad Sabinum.

Quæ legata mortuis nobis ad hæredem nostrum transeunt, eorum commodum per nos his, quorum in potestate sumus, eodem casu adquirimus: aliter atque quod stipulati sumus: nam & sub conditione stipulantes, omnimodo eis adquirimus, etiam si libertatis nobis potestate domini condicio existat.

ADDIT. a al. hæredes nostros. al. hæreditatem nostram. b al. deest quod. c al. omnino. d al. libertate nobis præstita à dominis. Ratio, quando di. leg. ce. l. si usufr. §. fin. l. si post di. §. respon. l. &

spon. l. & si. l. si penum. C. de cadu. toll. §. cum igitur. Econtrā C. de cad. toll. §. cum autem aliquid. de pi. gn. l. si legati. C. de con. infer. l. si vxor. §. in potestate. Inst. per quas per. no. ac. §. & conueniēter. TRANS- E V N T. Vt legata omnia, iis exceptis, de quibus l. dies, de cond. & de. d. §. & conueniēter. ALITER. Contrā sup. l. 17. Excipe de stip. ser. l. si. de hær. inst. l. quidam cum filium. 47. de verb. obligatio. l. qui- dam cum filij. §. fin. 132. de fideiuss. l. si debitori. §. si. 47. Ratio differentiæ, Inst. de verb. obligatio. §. ex- conditionali. STIPVLATI. Exempla aliqua huius differentiæ primus omnium censet Iac. Cuiac, ad 20. de verbo. obligatio. STIPVLANTES. Vel alia ratione contrahentes. Sim. de verb. oblig. l. si filius. de col. bo. l. 2. §. id. Secus de don. cau. mor. l. pe. l. fin. SVB CONDITIONE. Quasi dicat non solum si ex die certo vel incerto. OMNIMODO. Sim. de fideiuss. l. græcæ. AD QVIRIMVS. Nam & conditionalem stipulationem transmittimus ad hæredes. Differen- tia similis est de col. bo. l. 2. §. id. de leg. 2. l. debitor. §. seruo alieno, de ser. leg. l. et si maxime, iuncta l. si vnus ex soc. §. l. de ser. rust. præ. l. proinde, in fi. l. si commu- nis seruus meus. de stip. ser. LIBERTATIS. Id est, li- bertate nobis præstita à domino. Riisvich. parat. ¶ TESTAMENTVM. Paulus al. Vlp. lib. x. ad Vitellū. Lex cxxxj. lex cxlij. Si nemo subiit hereditatem, omne eius testamenti soluitur. Lex cxxxj. lex cxlij. Si nemo subiit hereditatem, omne eius testamenti soluitur. ADDIT. a omnis vir. sic in P. florent. Concordat text. l. si nemo. j. de testa. tut. & beam quā. C. de fideicommiss. sup. Viuiennus. ¶ TESTAMENTVM. si relatio fiat ad testamentum seruari debent contrax contenta in eo. Bartol. l. i. §. fin. ff. fam. hercis. not. l. i. ff. de recept. arbitr. l. si quis seruum. §. fin. ff. de leg. 2. Dec. in terminis, consilio 687. numer. 3. Bald. consil. 338. vol. 2. Paris. consil. 2. num. 50. vol. 3. Medic. reg. 10. ¶ TESTAMENTVM. vide supra, in verbo, clausula. lo secundo & quarto. ¶ TESTAMENTVM. L. 122. Vlpianus libro septuagē- simo septimo ad edictum. In iure ciuili receptum est, quoties per eum, cuius in- terest conditionem non impleri, fiat, quo minus im- pleatur, perinde haberi, ac si impleta conditio fuisset, quod ad libertatem, & ad legata, & ad hæredum institutiones perducitur, quibus exemplis stipula- tiones quoque committuntur, cum per promissio- nem factum esset, quominus stipulator conditioni pareret. Ex tractatu de præ. sti. Ratio cap. 41. imputari in 6. Iū- ge ad l. 199. semper qui dolo, l. 40. in omnibus caus. 203. quod quis sua cul. l. 47. qui dolo de verborum obligatio. l. in execut. §. fin. de contrah. empt. l. La- beo scribit si mihi, in fin. Loc. l. sed ades. §. si. l. 9. qui operas. 38. de extraord. cog. l. i. §. Diuus, C. de his qui sub modo, l. i. C. de inst. & sub. l. i. INTEREST. scilicet principaliter, at. de pac. l. fideiussor. IMPLERI. scilicet vel tutorē eius, de con. & de. l. cum pupillus. Et dictio (scilicet) conciliat antinōmiam. l. 40. qui- bus diebus, de cond. & de. l. fin. C. con. infer. LIBER- TATEM. Hoc verbo excepto. Vlpianus suo more, non nominato auctore, hic repetit ferē l. 23. de cōd. & de. Si. de statul. l. si peculium, §. Iulianus, l. si hære- diras. 28. CONDITIONEM NON IMPLERI. Al. conditionē impleri non fiat. Quæ lectio magis suæ compendiosæ regulæ 66. capitu. eum non stat, in 6.

conuenit d. l. 23. in fi. IMPLETA. scilicet eatenus ve- puta fiat dispositio, C. de cond. infer. l. fin. l. 3. de sta- tuli. l. 3. i. resp. & si. vt lite non con. cap. quoniam, §. porro, de manu. test. l. libertate, de con. & de. l. cui fū- dus arg. de op. no. nuni. Prator, §. deinde ait. FIAT, scilicet directq; de statul. l. 3. §. si quis seruū, de cō- & de. l. cum pupillus, sed. Lor. Dec. LEGATA. Quā- do dileg. ce. l. 4. §. item si quā. INSTITUTIONES. De cond. inst. l. i. Item & ad statul. vt Ro. conclu- dit consilio 85. & 434. & Deci. hoc loco. STIPVLA- TIONES. De con. & de. l. iurei. Excipe nisi testator vel contrahentes voluissent verē impleri conditio- nem, argum. de con. & de. l. in conditionibus, §. i. se- cundum Bald. & Deci. Vel conditio esset eius natu- ra, vt impediri possit. si certum petatur, l. cum quid, vt est in gloss. Vel denique si conditio per tertium implenda erat, & non in personam suam, & eum ius impediendi non haberet, viuis impediuit, conditio pro deserta habetur, modō ipse soluendo sit, ad legē Aquil. l. item Neratius, C. de con. infer. l. legatum, 4. Castren. in dicta l. 23. Riisvich. parat. ¶ TESTAMENTA. L. 163. Paulus libro duodecimo ad edictum. Nemo plus commodi hæredi suo relinquit, quam ipse habuit. Ex tractatu restitutionum. Iunge ad l. 55. nemo plus iu- ris, l. 121. §. fin. l. 136. §. non de eo melioris cond. capi- tu. 79. l. 60. hæredē. Ratio, sup. titu. i. l. alienationis. Riisvich. parat. ¶ TESTAMENTA. L. 154. Celsus libro trigesimo octa- uo Digestorum. Omnia ferē iura hæredum perinde habentur, ac si cō- tinuō sub tempus mortis hæredes extitissent. Dubium mouet l. omnis hereditas, de acquirēti. hære. l. hereditas, 54. de v. suc. l. nunquam, §. v. acuum, 31. l. penul. §. nondum, de hæredibus instituend. l. non minus. FERRE. De stip. ser. l. v. usufr. de acquirēti. rerum do. l. hereditas in multis, de iniur. l. i. §. quotiens, de pec. l. 3. de v. suc. l. finali. Riisvich. parat. ¶ TESTAMENTA. L. 202. Idem libro decimo episto- larum. Omnia quæ ex testamento proficiscuntur, ita statim euentus capiunt, si initium quoque, & sine vitio cœ- perint. ADDIT. a quidem. Adde l. 30. quod ab initio, l. non omne, §. in stip. l. pe- nultim. Institu. de leg. §. an seruo, de reg. Ca. l. i. de testamē. l. qua ztate, C. qui testam. fac. pos. l. 4. Sim. de iudic. l. vbi cœptum, man. l. 8. C. de v. suc. trans. §. hoc, de petit. hære. l. sed etsi, §. de. STATVM. EVEN- TVS. Hoc est certam conditionem exequendæ rei, vt Oldendorp. Vel effectum, vt Faber interpreta- tur. Sim. de verborum obligationibus. l. à Titio, §. fin. ad fin. Institu. de exhære. libe. in princip. Ratio, de orig. iur. l. i. de pact. l. 18. §. si quis paciscatur. Riisvich. parat. ¶ TESTAMENTA. L. 125. Paulus libro quinquagesimo primo ad edictum. Pœnalia iudicia semel accepta, in hæredes transmitti possunt. Ex titu. de lib. cau. l. vtrique. Exc. l. 112. §. i. iuncta l. 39. si- cuti pœna, l. nō solet deterior. Dubium facit de act. l. omnes pœnales, l. 25. l. sciendū, 37. l. constitutio- nibus, 32. C. ex del. de l. i. C. quando lib. princ. da. l. i. Ratio, inf. l. 182. l. omnes act. Riisvich. parat. ¶ TESTAMENTA. L. 211. Licinius Rufinus libro Tom. 2. Reg. Jur. Ss 2

secundo regularum. Quæ ab initio inutilis fuit institutio, ex postfacto conualefcere non potest.

Hypothæsis capituli 30. quod ab initio l. 201. 1. quæst. 1. cap. principatus, de res. in 6. capitu. si eo tempore, de sent. exc. in 6. cap. licet, qui & à qui. l. seruo. Inst. de exhære. lib. in prin. de testib. l. filius, l. eius, de leg. 3. l. 1. §. 1. C. de lega. l. seruus, de re. Ca. l. 1. in prin. de leg. 1. l. cætera, §. 1. Inst. eodem tit. an seruo, Inst. quib. nō est permis. fa. to. §. præterea, 16. quæstio. 4. potest, versu. quod ab initio, de elect. capit. auditis. P O S T F A C T O. Hoc est, tractatu temporis, d. l. 30. Euentu ait Paulus l. 2. §. fin. quod iussu.

TESTAMENTA. L. 118. Paulus libro secundo ad edictum.

Quæ quidem inscriptio admonet, quod hæc reg. ad restitutionem in integrum pertineat, quo facit l. quod si, §. Sczuola, de min.

Prætor bonorum possessorem hæredis loco in omni causa habet.

De bo. poss. l. 2. de con. & de. l. in conditionibus, §. si patronus, 19. l. 172. de acquire. hæ. l. si mihi bona, §. sed si mandauit, 27. C. unde liberi, l. 1. Cōtra de bo. poss. hæ. pe. l. 1. Exc. de bo. poss. contra ta. l. si ex. de leg. præst. l. si duo. Post hanc l. in Flo. sequitur, l. 161. qui in seruitute, & cætera capitula ex Pau. & Vlp. libris ad edictū sumpta, quoad perueniatur ad l. 200. quotiens, ex sententia Ant. Augustini. Riisvich. paratila.

TESTAMENTA. L. 155. Modestinus libro sexto differentiarum.

Qui per successionem quamuis longissimam defuncto hæredes constituerunt, nō minus hæredes intelliguntur, quā qui principaliter hæredes existunt.

A D D I T. a al. cessionem, b al. extiterunt.

Hæc reg. ex utilitate suscepta est, C. de hære. instit. l. si respon. & §. & hoc, sup. tit. 1. l. sciendum, l. hæredis ap. vbi Alc. de petit. hæ. l. 3. de acquire. hæ. l. quis filium, §. fin. C. de leg. l. in annalibus. Sim. sup. titu. 1. l. ex illa parte. Exc. ea quæ iuris sunt, vt notat Bald. in dicta l. fin. Item quando dicitur de hæredibus infra scriptis, l. qui liberis, §. hæc, §. fina. & ibi Bart. de vul. Et quando agitur de pœna, not. Bart. in l. multa, de con. & de. Bal. in dicta l. fina. Excipitur quoque de op. lib. l. cum patronus, §. 1. C. de vfufr. l. cum antiquitas, de suis, l. si plures. Iunge de con. & de. l. 92. §. finali. Riisvich. paratit.

TESTAMENTA. L. 92. Idem libro decimo septimo Quæstionum. a al. l. 91.

Quotiens duplici iure defertur alicui successio, repudiato nouo iure quod ante defertur supererit vetus. C. de iure do. l. suū, de leg. 2. l. si duobus, C. de bon. poss. l. 2. secundum tab. l. 1. C. si omilla cau. test. l. 2. N o v o. Id est, testamentario & separato, inf. l. 190. quādiu, ne obstat l. si duo, §. idem Iul. §. si quis iurauerit, de iure iur. l. pluribus, de accept. l. illud, l. nec is, §. 1. & ibi Ias. & Barto. de acq. hæred. argum. l. in agris, de acquiren. re. do. Decius hic latius. Riisvich. parat.

TESTAMENTA. L. 142. Paulus libro primo ad Vltellium.

Si nemo subiit hæreditatem, omnis vis testamenti soluitur.

A D D I T. a omne ius.

Al. præcedat hæc l. præcedentem, sup. l. 90. quādiu. de his qui in test. de. l. proximè, de test. tu. l. si nemo, de ser. leg. l. fin. de vul. l. qui plures, §. fin. de cōtra. tab. l.

filium, §. si cum exhæredato. Institu. quibus mod. test. infir. §. nā & prius, de iniust. rup. test. l. 1. in fin. de vul. l. 36. §. si à patre, l. sed etsi plures, §. si ex asse, de testam. tu. l. si nemo. I. S V B I I T. C. Theod. unde liberi, l. 1. HÆREDITATEM. scilicet aut petierit bonorum possessionem, de bo. lib. l. si patronus, §. ex testamento. S O L V I T V R. Hoc est, nullas vnquam vires fortiri potest, Oldendorp. argum. l. decem, de verborum obligationibus, de iniust. testam. l. 1. in fi. Excipe de vul. l. si filius, qui patri, de mili. testamen. l. miles ita hæredem, §. fin. Item ad pias causas legatum. Barto. ad l. prim. C. de sacrosan. ecc. Bald. consilio 187. Postremò nisi testator aliter disposuisset, Dec. & Alexand. in l. nemo potest, de leg. 3. Ratio, de lib. & posthu. l. inter cætera. Instit. de leg. §. an hæredis, de qua latius Cag. hic & Ias. in d. l. eū. in 2. No. Riisvich. paratit.

TESTAMENTA. L. 148. Idem libro decimo sexto Digestorum.

Si quis prægnantem vxorem reliquit, non videtur sine liberis decessisse.

Quando di. leg. ce. l. is cui, de acquirend. hæ. l. cum quidam, §. quod dicitur. V I D E T V R. Sup. titu. 1. l. qui mortui, de collat. bon. l. fin. de ventre in poss. mit. l. totiens, §. sed etsi incertum. Ratio, de statu hom. l. qui in vtero. Sim. Institu. de sti. fer. in prin. sup. l. 135. qui actionem, sup. l. 141. quod iussu. sup. tit. 1. non est sine liberis, C. de cond. infer. l. prima, in fin. Sim. ad Treb. l. ex facto, §. si quis rogatus, de leg. secund. l. cum pater, 79. §. volo, l. Lucius, §. fina. Exc. sup. titu. 1. l. quærit. Rom. consilio quadragesimo octauo. Castren. 89. in antiquis. D E C E S S I S S E. Interim scilicet, quo magis deficiat vel impleatur cōditio, quādo di. leg. ce. l. 15. Riisvich. parati.

TESTAMENTA. L. 149. Idem libro decimo septimo Digestorum.

Vbi pugnantia inter se in testamēto iuberentur, neutrum ratum est. §. Quæ rerum natura prohibentur, nulla lege confirmata sunt.

De cond. indeb. l. Titius, C. de fid. instr. l. scripturæ, de ap. capit. sollicitudinem. C. de fur. l. 1. de con. & de. l. si is qui ducenta, §. vtrum. P U G N A N T I A, scilicet vt conciliari nequant, secundum Bartol. & Oldendorp. Vide apud Cagno. 7. fallentias.

§. N A T V R A. Argum. de iust. & iu. l. ius ciuile. Ratio, l. impossibile, 146. l. 143. verum. C. de contrah. sti. l. non moriturum, C. de furt. l. 1. Riisvich. parati.

TESTAMENTA duo eodem tempore facta si non apparet de prioritate, propter incertitudinem, neutrum valet. argum. l. duo sunt. ff. de testa. tute. Rom. sing. cxxliij. Old. consi. j. versu. attendatur. vbi all. l. in tempore. §. j. ff. de hære. instit. & l. cum qui duobus. ff. de acquiren. hære. Ang. inst. de ademp. leg. in fi. Ias. & Deci. in l. fi. C. de edict. di. Adr. tollen. Boer. quæst. xxxij. num. 2. & 3.

Fallit j. quando essent duo testamēta facta eodem die, vnū à notario forinseco, & alterū à notario Veneto, quia eo casu testamentum à notario Veneto confectum præualeat omnibus aliis testamentis factis à notario forin. per capitu. primum, de statu. iij. lib.

Fallit etiam, quando alter ex hæredibus scriptis possideret, quia commodum possessionis hoc sibi beneficium tribueret, secund. Dec. in l. fin. numero. 53. C. de edict. di. Adr. tol. & And. Sicul. in cap. j. de prob. Car. consilio xlv. in prin. Roma. consilio clix. super eo. versu

eo. vers. iij. Bal. in l. j. vers. quæro quando duæ sententiæ. C. quando prouoca. non est nece. Alb. in l. quotiens duobus. C. de rei vend. vbi tenet, quod si quis habet possessionem rei venditæ, vel donatæ per precarium, vel per perceptionem vsusfructus præfertur habenti realem: & hanc opinio. communem tenuit Guid. Papa, quæstio. cxij. in prin.

Fallit iij. quando in altero testamento esset instituta pia causa, secund. Ro. in authentic. similiter. in xij. speciali. C. ad l. Fal. quia illud præualeret. Bald. Ang. & Cyn. in l. cum multæ. quæstio. vltim. C. de dona. ante nup. Bald. in l. multis. in fin. ff. de statu. homi. Bar. in l. hæc conditio. §. cum ita. ff. de condi. & demon.

Fallit iij. quando in vno esset clausula derogatoria facta cum clausula non obstante quocunque alio testamento, sub quibuscunque verbis, vel sub quacunque forma verborum concepta, quia istud præuaret altero, secund. Franc. Aret. in l. si quis. ff. si quis omni. causa. & Boer. Socin. in l. si mihi & tibi. §. in legatis. num. 7. ff. de leg. j.

Fallit v. quando in altero eorum esset appositum iuramentum, quia habet vim clausulæ derogatoriæ, secundum Socin. in d. §. in legatis. numer. 2. vers. vj. Ioan. Andr. in cap. quod semel. de reg. iur. in vj. hoc idem Bald. Aret. & Cast. in d. l. si quis. in prin. de leg. 3. l. Nouel. reg. 207.

¶ TESTAMENTVM. Paulus libro tertio, ad Sabinum. Lex xij.

In testamentis plenius voluntates testantium interpretamur.

ADDIT. a interpretantur in P. florent.

Coniunge l. fundi. de vsu. & habit. & cap. cum dilecti, de don. nam agitur de interesse publico, quod testamentum habeant locum. l. vel negare. ff. quemadmo. testa. aper. l. Gallus. §. scis. vbi Bald. ff. de lib. & post. & Barto. l. ex hac scriptura. ver. oppono de lege. ex facto. ff. de donat. Viuiennus.

¶ TESTAMENTA. L. 12. Paulus libro tertio ad Sabinum.

In testamentis plenius voluntates testantium interpretantur.

ADDIT. a al. interpretamur.

Coniunge de vsu. & ha. l. fundi, l. plenū, §. etsi pecoris, infr. l. 18. quæ legata, l. 17. cum tempus, de don. capi. dilecti, de tri. leg. l. 1. §. primo. de inof. test. l. si pars iudicantium, 10. C. de fid. lib. l. cum inter, C. de inof. testam. l. si mater, de acquirend. possess. l. 13. §. quæsitum, de con. & de l. quæ cōditio, de verborum obligationibus. l. qui insulā, C. de inst. & sub. l. 11. §. quam, §. si sic iuncta l. in vendentis, l. fina. C. de contrahēd. empt. Ratio, quemadmodum test. ap. l. Vel. de libe. & posthum. l. Gallus, §. quod si is, de iis qui not. infam. l. secund. §. exercitum, & ad vtramque legem Bart. de agri. & cen. l. quemadmodum, de don. in 6. l. si sponsus, sup. §. si quis rogatur. Huc pertinet l. 7. C. de fideicomis. PLENIVS. Hoc est integrius, secundum Frac. Secus de lega. 3. l. numis, de leg. 1. l. cum seruus, §. Seio. Cc. Instit. de lege Fusia, §. fin. & de verborum obligationibus. §. ex cōditionali, iuncto §. sin autem aliquid, C. de cadu. toll. l. si pactum, de proba. dici enim solet, In contractibus plenam, in testamētis pleniorē, in beneficiis plenissimam esse interpretattonem faciendam, C. de contrahen. empt. l. in euentis, de const. Prin. l. penultim. C. de bon. vac. l. si quādo, quæ res pigno. ob. l. fin. C. vt ac. & ab h. l. defun. Inst. l. 12. §. idē, de vi. & tri. leg. l. pe-

nultim. nam ex natura actus plerūque dubia interpretamur, Lor. axiom. 103. inf. l. in ambiguīs, l. quoties dubia. l. libertas, de ali. leg. l. is cui annua, de testi. capitu. licet ex quadam, Insti. de hæredibus instituen. §. impossibilis, Instit. de inutil. sti. §. si impossibilis, de leg. 1. l. si mihi, & Instit. de verborum obligationibus. §. loca, de acquirenda possess. l. cum hæredes, in princip. C. in quibus cau. in int. l. 3. C. de vsu. l. 3. de leg. 1. l. huiusmodi, 8. §. ædes, de dolo, l. 7. §. nō so. C. de edicto diui Hadria. l. final. de min. l. minor viginti quinque anno. cui fideicō. de leg. 1. l. quæ de lega. Lor. axiom. 103. TESTANTIVM. Cc. C. de fideicomis. l. 7. voluntatis, ad fin. Ad legata extēdit legem Oldendorp. contra sententiam Dec. per l. Titæ textores. Probatur latius per l. 11. §. quanquam, iuncta l. in vendētis, l. fina. C. de contrahen. empt. l. Ab. §. etiam, de leg. 1. iuncta l. liber, de verborū obligationibus. per l. 3. §. 1. de vi. tri. le. l. qui penū, §. fin. per l. namque, iuncta l. 1. §. licet, de peric. & com. rei ven. C. com. de leg. 1. iuncta l. seruum, C. de rei vend. §. l. si mihi, & §. 1. iuncta l. loca, de verborum obligationibus. INTERPRETANTVR. Hoc est, exponitur, si de reb. dub. l. 25. cum in testamento. Riisv. parat.

¶ TESTIFICARI in criminalibus nemo priuilegiatus cogitur, etiam in foro canonico: vt est text. gloss. & docto. in capitu. dilectus. de testibus cog. & Innocen. in capitu. j. eodem titu. & in capitu. super eo. extra, eo. titu.

Primò fallit, quando veritas aliter haberi nō possit, vt in capitu. peruenit. el. ij. extra, de testibus cogen.

Secundò fallit, quando testes subtraherent se timore partis aduersæ. d. capitu. super eo. vel malitia partis: vt voluit Innocen. in d. capitu. primo, & vt no. in d. c. super eo. secundum do. Nico. in præalleg. c. dilectus, extra, de testibus cogen.

Tertiò fallit, quando esset crimen vituperosum, putà hæresis, dilapidatio, & simonia: cum tunc cogantur testes etiam si crimen sit occultum. extra de accus. capitulo, qualiter. el. secundo, de hæret. capitulo, ad abolendam, secundum Host. & Ioan. Andr. in d. cap. dilectus. & Innoc. in d. c. j.

Quartò fallit, quando quis perseuerarit in crimine manifestò. extra, de vita, & honesta. cleric. capitu. vt clericus, secundum Innocen. in d. capitu. j. qui idem dicit esse, si ira duceretur quis ad probandum quod quis sit condemnatus de crimine: cum tunc cogatur ex quo crimen est factum notorium per sententiā, est enim tunc peccatum celare veritatem, idem si ducatur contra infames, vt infamia probanda sit, secundum Innocen. ibi, & Ioan. Andr. in dicto capitulo delictus. vbi etiam gloss. hoc tenuit. B. Soc. reg. 509.

¶ TESTIFICARI qui cogi possunt, vel non. Filius contra patrem non cogitur testificari. l. parentes. ff. de testibus.

Fallit vt per Campeg. in tractat. de testibus, conclusio. 147.

Frater contra fratrem non cogitur dicere testimonium, not. in l. lege Iulia. ff. de testib.

Fallit in 4. casib. vt per Campeg. in d. tract. concl. 148. & 251. & 252.

Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 5. à Petr. Duen. regu. 384.

Vxor non cogitur dicere testimonium contra maritum, vel e contra, l. item lege, §. parui, ff. de verborū significatio.

Fallit vt per Campeg. reg. 149.

Agnati vel cognati non coguntur dicere testimonium,
l. lege Iulia, de testib.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. in dicto tracta. conclu-
sio. 150.

Senes non coguntur venire ad testificandum quando
impleuerunt annos 70. l. inuiti, ff. de testibus, l. 3. ff.
de iura. calum.

Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. in d. tracta. conclu-
sio. 156.

Valetudinarij non coguntur dicere testimonium, l. in-
uiti, ff. de testib.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. in dicto tract. con-
clusio. 157.

Libertus non cogitur dicere testimonium contra pa-
tronum, l. libertorum, C. de testib.

Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. conclusio. 158.

Vasallus non cogitur testificari contra dominum, Sa-
lic. in d. l. liberorum.

Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. conclusio. 159.

Existentes in magistratus, vel absentes causa reipubli-
cæ non coguntur venire ad testificandum. fallit vt
per Campeg. 160.

Testificari etiam in criminalibus nemo priuilegiatus
cogitur etiam in foro canonico, glos. & doct. in cap.
dilectus, de testibus cog. Fallit in 4. casibus. vt per
Socin. regul. 417. fallit etiam quando veritas aliter
haberi non potest, nam etiam tunc priuilegiati te-
stificari coguntur. DD. in cap. super eo, de testib.
cog. Fallit hæc limitatio in 3. casibus, vt per Cam-
peg. in d. tract. conclusio. 162.

Quomodo cognoscatur quod testis deponit inuitus,
declarat Campeg. in d. tract. conclusio. 162.

Testis qui non debuit, examinatus, in quibus casibus
faciat fidem, declarat Campeg. in d. tract. conclusio. 253.
& 254. & regula est, quod faciat indicium, gloss. &
Barto. in l. maritus, ff. de quæst.

Fallit in 6. casibus, vt per Fel. in c. cum dilecti, de accu.

Testes qui aliàs non sunt idonei, in subsidium idonei
reputantur, capit. veniens, el. 2. de testibus, capit. fin.
de testibus.

TESTARI permittens aliquem de re sua, sibi præ-
iudicat. text. est in l. sicut. §. venditiones. §. quibus
mod. pign. vel hypoth. sol. quem tex. reputat singu-
larem Bald. in capitulo j. §. præterea. quibus modis
feud. ami. in vñibus feud. & in l. venditioni. C. de vñu-
cap. pro empto. est similis in capitu. primo, in prin.
de prohib. feud. alien. per Federicum. quem text.
Bald. ibi ad hoc notat.

Amplia, nedum quando testator legans rem alienam
præsentem domino, sciebat alienam, sed etiam si igno-
rasset, & suam credidisset. Ita Baldus & Salicet. in l.
cum alienam. C. de legat.

Limita, quia ad hoc vt procedat dicta regula, requiri-
tur quod talis rei dominus expresse consentiat: nec
sola præsentia cum taciturnitate sufficeret ad indu-
cendum consensum. Ita limitat dictum §. venditio-
ni, Alexand. in consilio xx. volum. iij. incip. pondera-
tis his, quæ in themate narrantur, quod refert com-
mendando. Ias. in d. l. cum aliena, vbi dicit hoc alibi
in specie non legisse, & quod in hoc multi deciperentur,
& illud reputat mirabile idē Iaso. in l. cum pro-
ponas. la. j. prope fin. C. de pact. & vtrouque sequi-
tur & commendat ampliationem Bald. & Salicet. de
qua supra, & vide, vbi ponit aliam limitationem. B.
Dias, reg. 736.

TESTANDI facultas clerico concessa intelligitur

de primo actu testandi. Dec. in in terminis, consil.
512. conc. simil. ratio, quia dispensatio est odiosa, i-
deo ad primum actum restringenda. capitu. nō potest.
§. i. de præb. 6. Archidiano. capitu. i. de fil. presbit. 6.
Alber. in 2. part. stat. quæstio. 181. simil. Bart. l. i. ff. ad
l. Iul. maieft. Veron. consilio. 77. Cuman. consil. 14.
Anto. consilio 31. Cyn. l. veluti. §. hæc vox. ff. de eden.
Bal. l. i. quæstio. 4. C. de his, quæ pœne nomine. Ale-
xand. consilio 70. volumine secundo. Veron. consi-
lio 67. Specul. in tit. de arbitr. §. excipitur. Bal. capit.
fin. de consuetud. idem leg. licet. quæstio. 4. C. loca-
ti. Med. reg. 4.

TESTATUS pro parte, & pro parte intestatus * regu-
lariter quis decedere non potest. vt l. ius nostrum.
de reg. iuris. cum si. B. Soc. reg. 495.

ADDITIO.

* Intestatus. Adde Cor. in consilio xxxv. inci. in casu,
in litera t. in ij. par. & consil. lxxxv. inci. plura. in lite-
ra g. in iij. part. B. Vad.

Primo fallit, quando pupillus fuit à patre institutus, &
filius naturalis substitutus, qui filius immiscuit se le-
gitimè ipsi hæreditati, & per cōsequens pater in to-
tū testatus decessit, deinde decessit in pupillari æta-
te, & sic habet locum pupillaris substitutio de filio
naturali facta certè: licet in substitutione pupillari
etiam veniāt bona testatoris: vt l. sed si pupilli. §. ad
substitutos. ff. de vulg. & pu. tamen quia filius natu-
ralis non potest de bonis patris naturalis capere, ni-
si certam partem, id est, vñciam, l. ij. C. de na. liber. il-
lam tamen capiet, sed residuum habebunt hæredes
pupillares ex immistione prædicta, sed alia bona pu-
illi aliunde quæsitā habeat ipse filius naturalis ex
substitutione pupillari: & sic non venient venientes
ab intestato ipsi testatori: cum habeat locum causa
testati: sed venient venientes ab intestato ipsi pupil-
lo & per consequens ipse pupillus decedet pro par-
te testatus: quia in pupillari substitutione quæ est ip-
sius test. vt Instit. de pu. substi. §. j. & pro parte inte-
status, valet in bonorū patronatus residuo per mix-
tionem quæsitā: quia illis non venit datus substitu-
tus, & sic ista regula fallit, quando quis non sibi fa-
cit testamentum sed alteri: vt pater in filio pupilla-
riter substituendo filium suum naturalem, & pro hac
fallentia allego text. valde not. in l. si is qui. ff. de
vulg. & pu. & nota quia nouum est & pulchrum.

Secundò fallit in casu authen. si qua mulier. C. de sacro
sanct. eccles.

Tertiò fallit in casu l. j. & ibi affirmat Bald. C. de se-
cund. nupt.

Quartò fallit in casu l. si arrogator. ff. de adopt. secun-
Imol. in l. dotem. ff. solut. matr. & in l. si is qui.

Quintò fallit in casu, quem ponit Angel. & refert Ioā.
Andr. & Ioan. de Imo. in l. ij. in prin. de vulg. & pup-
sub. quando filius miles substituit filio suo vulgari-
ter, & talis filius reditus erat in patria potestate aui:
nam tenebit substitutio tantum quod ad bona testā-
tis, per l. miles ita. §. si exhæredato. ff. de test. mili. &
sic pupillus decedet pro parte testatus, & pro parte
intestatus, si primò moriatur pater pupilli, deum
auus, postea pupillus, & hoc priuilegio militis.

Sextò fallit, fauore piæ causæ secundum Bar. in l. j. C. de
sacro sanct. eccles. per text. in l. si miles vñum. ff. de
test. milit. tenet Bald. contrarium in d. l. j.

Septimò fallit in casu authen. ex causa. C. de lib. præ-
te. vbi legata conseruantur ex testamento: institutio
verò non: sed ab intestato, ex quo sequitur etiam
vñum mirabile, vt dicit etiam Paulus de Castr. ibi-
dem,

dem, quòd legata debentur ex testa. quia hæreditas aditur ab intest. quod est not. ad limitationem & ampliationem gloss. not. in l. qui filius. §. seruus. ff. de hære. inst.

Octauò fallit in casu quem posuit Io. de Imol. in leg. Marcellus. §. qui liberando. ad Trebel. videlicet si miles substituat extraneo post aditam hæreditatem in peruenientibus ab eo, qui præfuit. l. neque enim. §. si deportatur. de testa. milit. & habetur in l. in testamento. C. cod. titu. & illi cui substituit nullo cõdito testamento: licet ipse Ioan. loquatur de duobus testamentis, tamen hoc sentit, vt ibidem.

Nonò fallit etiam in casu leg. cum multa. C. de bo. quæ lib. quia cum filius fa. possit testari in bonis sibi donatis ab Imperatore vel Augusto, ad instar castrensis peculij. vt ibi iuncta l. fin. C. de inoffi. testa. poterit circa alia remanere intestatus.

Decimò fallit quia licet testamentum expugnetur de iure prætorio: tamen remanet validum de iure ciuili, ergo de iure prætorio decedit intestatus: sed de iure ciuili testatus. l. si filius qui in potestate patris. ff. de lib. & posthu. leg. cum seruus, instit. de inoffi. testa.

Vndecimò fallit in casu nota. quem ponit Angel. in authentic. ex testamento. C. de secund. nup.

Duodecimò fallit in casu leg. qui aliena. §. interdum. ff. de acquir. hæred. & ibi per Io. de Imo. & d. Pau. de Castr. qui etiam alleg. gloss. in leg. iij. ff. de acquir. hæred. & ibi per Ioan. nam si tu es hæres ex testamento, & Titius est tuus ab intestato, tamen est hæres ex testamento mediante persona tua: vnde tu diuersis respectibus decedis testatus & intestatus, nam non respectu personæ primi defuncti, sed respectu tui decedis intestatus.

Tertiodecimò fallit, quia in dispositione legis potest fieri quòd quis potest pro parte decedere testatus, & pro parte intestatus. ita dicit Bald. in leg. j. C. de sum. Trin. versi. sed præposito quòd valeat statutum, & c. xx. alle. & no. per gloss. in leg. in substitutione. ff. de vulg. & pup. cui adde quòd dispositio vnius non intelligitur hoc velle in duobus: vt est tex. & ibi Bar. in l. si ego.

Fallit xiiij. videlicet præsupposito quòd valeat statutum quòd pater posset filium suum instituere spurium, non operabitur circa bona sita extra territorium statuentis, per Bald. in d. leg. ij. in fi. ff. de of. procon. & idē tenet Bald. in d. l. j. de sum. Trin. & facit quod statim dicitur.

Quintodecimò fallit, quando statutum disponeret quod filius fa. possit testari, quia non extenditur ad bona sua sita extra territorium statuentium, regula enim, ius nostrum. & l. j. §. ex fundo. cum si. ff. de hæred. instit. procedit in eo qui potest totum testari. l. fin. supra de inoffi. testa. secundum Bal. in d. leg. j. C. de sum. Trin. versi. quæritur vtrum istud testamentum & c. dicit idē tenere Bar. & vide ad idem Io. de Imo. in l. post dotem. in fi. ff. solut. matr.

Sextodecimò fallit in casu Insti. de legi. agna. tu. ver. quod autem lex. vbi quòd ad tutelam quis decessit in testatus tantum.

Decimoseptimò fallit in casu d. l. si cum patrono. ff. de bon. poss. vbi per bon. poss. contra tab. & secundum tab. Ratio est quia per contra tab. non aduocat totam hæreditatem secundum Ang. in l. postremo. & ibi dixi. C. de bon. possessio. contra tab.

Decimooctauò fallit per eandem rationem vbi similiter concurrat contra tab. & secundum tab. vide-

licet quando præteritus est in eodem gradu quo institutus, & sic institutio & præteritio in eodem gradu versantur. tex. est not. in l. si duo. & ibi not. de le. præstan. & dixi in d. l. postremo. Ang.

Decimononò fallit, vbi similiter concurrunt ad facultatem conficiendi vtramque hæreditatem, quam futurus declarat euentus: videlicet in casu l. illud. §. si. ff. de bon. poss. contra tab. cuius ratio potest esse, quia si natus esset posthumus & viueret, & iam natus institutus, occurreret bon. poss. contra tab. & secundum tab. quia præteritio & institutio versarentur in eodem gradu, per d. l. si duo. vt supra nota.

Vigesimalò fallit in casu, quem dicunt esse in d. l. qui se patris. in vna fallentia, in dubio an in suitate sit locus successorio edicto.

Vigesimaloprimò fallit in casu quem dixi in l. postremo. C. de bon. poss. cont. tab. & ibi est tex. secundum vnum intellectum.

Vigesimalosecundò fallit in casibus, qui colligi possunt: in auth. hoc amplius. C. de fideic. vbi loquitur de legitimatione filij, interdum loquitur quòd quis definit esse hæres ex testamento. & ampliatur etiam habere locum in hærede alterius personæ non institutæ nec substitutæ. quinimo cum venientibus ab intestato. vt ibi est tex. not. facit gloss. si. ibi, vt per te ipsum colligere poteris. scias etiam quòd sic quis non potest decedere regulariter pro parte testatus: ita nec quis pro parte intestatus: vt l. j. & l. si solus. ff. de cond. instit. & per Barto. in l. fin. C. eod. tit. ille etiam casus vulgaris est quòd quis potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. l. certe. ff. de inoffi. testa. vbi verba sententiæ tanquam stricti iuris in vna parte, non extenduntur ad aliam. facit l. prima. C. ne plures vna sententia. B. Soc. re. 495.

TESTATOR legans domum simpliciter, intelligitur legare vnam de illis, quas habet in patrimonio. l. iij. & ibi Bar. ff. de vino oleo triticoque lega. & electio est hæredis.

Primò fallit, nisi testator haberet plures domos, vnam in domicilio, & aliam extra: quia tunc debetur illa, quæ est in domicilio. l. quæ conditio. §. j. ff. de cõd. & demon.

Secundò fallit nisi ex coniecturis apparet testatorem sensisse de certa domo. de quo in l. sed & si suscepit. ff. de iudi. Soc. re. 492.

TESTATOR legans rem simpliciter, censetur tantummodo legare ius quod habet in re, quicunque legauerit. l. si domus. §. si fundus, ff. de legatis primo & ibi docto.

Amplia idem esse in donatione inter viuos, quia donando rem simpliciter, non videtur donasse nisi illud ius quod habet. c. pastoralis. de donatio. Bar. in l. prædia. C. de colla. fun. fisc. lib. xj.

Amplia secundum Imo. & Alexand. in d. §. si fundus. etiam si sit ius putatiuum: vt not. Bar. in l. si sic. §. si. de lega. j.

Amplia etiam, siue hoc ius instituit in re, siue in spe tantum, licita tamen. l. seruus filij, in prin. cum gl. ff. de lega. primo.

Amplia etiam, quando testator habebat tantum actio nem personalem ad rem legatam, vt quia emerat sed nondum fuerat tradita: vt probatur in l. apud Iulianum. §. idem Iulianus. ff. de legatis primo.

Amplia, quando testator haberet ius pignoris, tunc conferetur legando illam, solum legare ius hypo-

thezā quod habet, vt per Bar. in l. fideiussor obligari. ff. de fideiussor. & Bald. in leg. fin. C. de hæred. vel actio. vendi.

Amplia etiam, quando testator haberet rem communem cum alio: quia intelligitur legare partem suam. leg. serui electi. §. fin. de leg. j. & hoc procedit nisi fuisset factum legatum per distinctionem totum vel omne: vt probatur in leg. Iulianus. in pri. de leg. iij. vel nisi haberet rem communem cum hærede. l. vnum ex familia. §. si rem. ff. de leg. ij. & l. cum filius. §. dominus. eod. titu.

Amplia etiam, si ius quod habebat testator esset finitum morte ipsius testatoris: vt in usufruct. l. quod in rerum. §. j. & ibi Ias. ff. de leg. j.

Primò fallit, quando ignorabat testator aliquod ius in re legata habere: quia tunc legando rem simpliciter, videtur in totum legare, non respectu illius, qui in ea ius habebat. leg. seruum. §. j. & ibi Bar. ff. de leg. primo.

Secundò fallit, quando testator habebat solum ius possessionis: quia tunc legando rem simpliciter, non videtur legare ius quod habet in re: cum aliud sit res, & aliud rei possessio. leg. si duo. §. fin. ff. vt possidetis.

Tertiò fallit, quādo testator habet dominium rei, quā legat, sed est pignorata: quia tunc censetur grauare hæredem quod ea redimat secundum dispositionē legis, si res obligata. ff. de legatis j. & l. prædia. C. de fideicommiss.

Quartò fallit quādo testator habebat solum ius seruitutis realis in fundo legato: quia talis seruitus non potest deberi ei qui non habet prædium dominantem. l. j. ff. com. præ.

Quintò fallit quando testator habebat nudam proprietatem rei legata & vsus fructus erat alienus: quia censetur velle quod hæres redimat vsumfructū & illum præstet legatario. ita videtur probare tex. in leg. Mæuius. §. fundum. ff. de legat. secundo. secundum Imol. ibi, & in capitulo pastoralis. ff. de do.

Sextò fallit in titulo oneroso, vbi non sit restitutio ad ius concedentis, nisi emptor de hoc scientiam haberet, vel nisi pretij qualitas aliud suaderet. leg. si quis domum. §. hinc subiungi. ff. locati. & leg. fin. in verbo, nesciente. à contrario sensu. C. de comuniū rerum alien.

Septimò fallit quando legans, vel donans ipsam rem, intendebat legare ius quod in ipsa re habebat: secus quando intendebat legare ipsam rem totaliter: quia etiam respectu illius iuris quod habebat nō valet. leg. si is qui putabat. ff. de acqui. hære. ita vult Abbas in capitul. quod aut. in fin. de iure patronat. B. Soc. re. 493.

TESTATOR in dubio videtur minus grauare hæredem quā sit possibile, l. vnum ex familia, §. si rē, ff. de legat. i.

Ampliat & limitatur in 7. casib. per Ias. in l. si domus, §. si fundus. ff. de leg. i. nu. 10.

Si testator plures vocat sub nomine collectiuo simul cū alio tertio, illi plures habentur loco vnius, l. si quis duobus, C. de impub.

Fallit in 7. casib. quos not. Ias. in d. l.

Testatoris voluntas semper est seruāda, & magis attendenda quā verba, leg. si quis filium, C. de lib. præ. l. in conditionibus primū locum. C. de cond. & de.

Fallit in 3. casib. secundum Ias. in d. l. si quis filium. Do. Fina, lib. 2.

TESTATOR habens aliquod ius in re quam legat, intelligitur tantum illud ius legare, cuiusque leget. Text. est in l. si domus, §. si fundus. ff. de legat. j. & ibi notant Doctores. vbi gl. allegat concordantes: & ultra eam est tex. in l. si Titio & Mæuius, in princip. & in l. si domus, §. j. ff. de leg. ij.

Amplia hanc regulam septem modis, & limita totidem, vt per Iason. in dicto §. si fundus. B. Dias reg. 736.

TESTATOR pignorando, vel hypothecando rem legatam, videtur legatam adimere, & reuocare. Tex. est in l. qui post testamentum. Cod. de legat. & in §. si rem suam. Instit. eodem. & hoc nulla facta distinctione, an necessitate vel voluntate pignoraueit, quod sentit glos. in d. §. si rem suam. versic. idem rescripserunt.

Limita primò, si testator talem rem legatam pignorrasset pro tanto, quod non est verisimile illum luerē eam, quia tunc illa pignoratio haberet vim alienationis. Bartol. sing. in l. rem legatam. versiculo fina. ff. de adimend. legat. fundatur per l. antepenul. in princip. ff. de legatis tertio. & per l. legata. in fin. ff. de suppellect. leg. tenet etiam Angel. in dict. l. qui post. & ibi Paul. quos ibi refert, & sequitur Alexand. & Iason. in princip. qui dat rationem, qui pignorare rem pro tanto quantum valet, censetur totalis alienatio: & istam conclusionem ultra prædictos tenet Ioan. Fab. in d. versicul. idem rescripserunt. & Christophor. in §. si quis rem. vbi legit dict. §. si rem. eodem titulo. pro quo facit not. dictum Bald. in l. voluntas. C. de fideicommiss. vbi dicit, quod si dedi tibi rem cum pacto, ne exeat manus tuas, & tu pignoraues pro æquiualeenti pretio, per hoc videris conuentioni contrauenisse, quia non est verisimile quod amplius lues dictam rem: quod refert Iason in l. manumissiones. ff. de iustitia & iure. vbi ponit alios doct. idem sequentes. Considera tamen quod Ioan. Fab. vbi supra, videtur velle, quod vt videatur reuocatum legatum isto casu, requiritur quod res sit pignorata pro quanto valet, & plus, & quod sit impotens pignorans ad redimendum, quæ si copulatiuè debent concurrere, vt ipse dicit, restringit multum istam limitationem: ideo cogita, quia alij Doctores hoc non tangunt, sed videntur solum requirere, quod sit verisimile quod illam non luet, licet non sit impotens ad luendum: istam tamen principalem limitationem sublimita, quando testator pignoralet rem, quæ fuisset maiorum suorum, quia tunc etsi pro quanto valet, pignoraueit, verisimile est quod eam redimet. Ita dicit Paul. in dict. l. qui post. & ibi sequitur Iason & Alexand. in fin. licet Iason eum non referat: idem tenet ultra eos Christophor. in d. loco, quando quis pignoralet fundum vicinum, vel domum parentum, vel librum in quo diu studuit: in quibus rebus cadit affectio, & sic est verisimile quod etiam si pro iusto pretio pignoraueit, nihilominus redimet.

Secundò limita, quando maritus, rem, quam vxori donauerit, matrimonio constante pignori dedit: quia per hoc reuocatur donatio, & sic amplius morte non confirmabitur. Ita limitat Iaso. in dicta l. qui post. per iura ibi allega. in gloss. quod intellige secundum eum post Barto. in dicta l. rem legatam. quando maritus specialiter obligasset rem donatam, secus, si generaliter, quia tunc non reuocatur: quod ibi voluit ante eum Alexand. quem ipse

ipse subticuit, & refert eosdem doctores quos ipse Iaso. refert: & (si bene aduertās) ista non est limitatio, cum regula loquatur de reuocatione legati, & ipsi in reuocatione donationis. Rationem diuersitatis inter vtramque, vltra Iaso. ibi, vide per gl. quam ipse non allegat in dicto §. si rem. & per Fab. vbi suprā. B. Dias, reg. 638.

¶ **TESTATOR** non potest hæredi remittere confessionem inuentarij. Ita Bald. in leg. si. §. cum igitur. C. de iure delib. Bart. & alij in leg. nemo potest. ff. de lega. j.

Limita, quod illud est verum in præiudicium creditorum hæreditariorum, qui tractant de damno: sed in præiudicium legatariorum seu fideicommissariorum, potest, secundum Paul. in d. leg. nemo potest. sequitur Ias. in leg. cum necessitatem, in fin. C. de fideicom. vbi refert Alexan. idem tenentem. B. Dias, reg. 740.

¶ **TESTATOR** relinquens alicui debita sua ad hoc, vt legatum valeat, debet exponi id est credita. argum. leg. quoties. ff. de reb. dubiis. leg. Labeo. C. de fideic. Bal. & Salic. rub. C. de reb. cred. fallit quando nō est ratio impropriandi verba. leg. non aliter. ff. de leg. 3. secundo fallit si aliud appareat de mente disponentis. l. item. ff. de pactis. Tertiō fallit quando testator vtitur verbis onerosis. l. si hæreditatē. ff. mādāt. Bap. in trac. de correl. nu. 131. in term. hui⁹ reg. Med. re. 9.

¶ **TESTATOR** simpliciter relinquens frat. minorib. pīctantiam, vt dicunt, in festo sancti Fran. intelligitur semel tantum atque de prima vice. l. cum quidā. ff. de annuis leg. Alex. consi. 16. numer. 7. vol. 4. Dec. conc. simil. consi. 512. numer. 6. Ias. consi. 36. volum. 3. Socin. Iun. consi. 25. vol. 2. Ias. l. diuortio. §. quod in anno. ff. solu. matri. l. in duobus. §. si ei. ff. de iur. iurando. Med. re. 4.

¶ **TESTATOR** si instituat aliquem hæredem, & si sine liberis decesserit, substituat Gaium, posito quod ille habeat filios, illi filij non intelliguntur tacitè substituti: quia licet sint positi in conditione, non videntur positi in dispositione. Probatur ista conclusio ex gloss. quam ibi sequitur Bartolus & alij in leg. Lucius. la. ij. ff. de hæred. instit. in gloss. fin. quam communiter approbari asserit Ias. in leg. generaliter. vers. secundo ex ista. C. de instit. & substit. & in leg. in legatis. C. de legat. & eam dicit magis communiter approbari idem Ias. in leg. j. C. de pact. vbi per mediam ferè refert doctores illam sequentes.

Limita primò in legatis, quia in eis tales filij videntur tacitè substituti: & regula nostra procedit in hæreditatibus. Ita limita Iason in d. leg. in legatis. in lect. Florent. quam dicit pulchram, notabilem, & vdiuersitatis, quam ibi tradidit Ang. eam dicit singularem idem Iason in d. leg. j. licet de hoc dubitet. B. Dias, reg. 739.

¶ **TESTATOR** si refert se ad id, quod non reperitur, vel postea non sequitur, an valeat testamentum? dic quod non, nisi testator vterius processerit, ita not. leg. si donatio. C. de dona. leg. Lucius. §. quis. il. 2. ff. de leg. 2. not. leg. qui plures. ff. de vñf. leg. si quis ita. ff. de hæred. inst. Iaso. leg. admonendi. numero 41. ff. de iur. iur. Paris consilio 19. numero 17. volumine 2. item not. sufficere institutionem hæredis fieri per relationem. Doct. com. leg. asse. toto. ff. de hæred. inst. vbi fundatur tota ista regul. leg. iubemus. C. de testamen. l. hæredes palam. ff. co-

dem titulo. Bald. l. captatorias. quæstio. quinta. C. de testam. milit. Nicol. de Neapol. l. his verbis. ff. de leg. 3. Medic. re. 16.

¶ **TESTATOR** si relinquit vxori suæ vñf. fructum omnium bonorum, & post mortem eius aliquem instituit hæredem, tale legatum vñf. fructus nō valet, quia non potest confirmari aditione alicuius, secundum opin. aliquorum doctorum: licet alia tres opinionones diuersæ reperiantur in quæst. ista, quas simul cum præcedenti retulit Iason in l. extraneum. la. j. C. de hære. insti.

Limita quatuor modis, vt per eum, de quo vide Alexand. in l. filius à patre, in prin. cum duabus sequent. ff. de libe. & posthu. à quo habuit duas ex prædictis limitationibus ipse Ias. B. Dias re. 737.

¶ **TESTATOR** testamentum in scriptis clausum, sigillatum, & subscriptum, ita quod voluntas sua aliis nota non sit, nisi post mortem suam, facere potest: vt in l. hac consultissima. in princ. C. de testa. & instit. de pupil. substit. §. sin autem quis ita formidolofus.

Primò fallit, nisi viuo testatore, vel etiam post mortem ante eius aperturam vnus de testibus innotetur: ita quod non possit cognoscere suam subscriptionem & sigillum: quia tunc & eo casu nō valet testamentū. ita dixit sententialiter Bar. in l. ij. in prin. ff. quemad. testa. aperi. Propterea vti debes hac cautela, vt testator conuocet vñm notarium, qui nō sit de suprā dictis testibus, & duos vel tres alios testes, & faciet, quod singuli dictorum testium qui se subscripserunt & sigillauerunt recognoscant suas subscriptiones & sigilla in præsentia duorum vel trium testium, & dicti notarij, & roget dictum notarium vt conficiatur vñm instrumentum de dicta recognitione, & subscriptione sigillorum, & ita securus erit: quia nō erit opus alia recognitione, & hoc modo non erit periculum aliquod. Vel potes & alio modo providere, videlicet, quod testator à principio quod se subscribunt testes & ponunt sigilla, adhibeat notarium & testes qui sunt rogati de dicta subscriptione & sigillis, & de hoc fiat publica scriptura: quia illa probabit sufficēter. & hoc ponit Bar. in d. l. ij. in princ. Sed prima vel præcedens cautela melior est. Tertiō posset aliter provideri quando testator vellet testari in scriptis & non curare quod testamentum esset secretum: quia tunc posset facere publicationem fieri eo viuo. vt not. Barto. in d. l. ij. §. si dubitetur, &c. Et eodem modo dicas de mercatoribus, qui de contractibus suis sæpissimè non faciunt conficere instrumenta publica sed scripturas priuatas, quæ dicuntur chirographum, & in vulgari appellatur scriptum de manu: quia est valde periculosum edere & conficere de huiusmodi chirographo aliquod instrumentum, in quo ferè semper requiritur, quod interueniat & fiat subscriptio trium testium ad minus, aliàs non valet, neque tenet, quando est aliqua scriptura priuata non confecta manu alicuius notarij, vel alicuius publicæ personæ, vt est sing. text. in authē. si quis vult. C. qui pot. in pig. ha. Nam si fortè fortuna aliquis testis qui se subscripserit moreretur, profecto illud chirographum nihil valeret, neque aliquo pacto probabit, nisi fuerit scriptum cum conditionibus requisitis: vt suprā dixi, videlicet per manum publicam, vel habeat pariter sigillum impressum: vt est sing. casus, & not. extra in c. ij. de fide instru. & ibi per scribentes. & de hoc in terminis est glossa elegans & valde not.

not. quæ hoc expresse dicit extra in caput inter dilectos, de fide instr. in verbo, publica manu. Et ideo sis cautus, quod non recipias chirographum nisi sit scriptum de manu notarij ad hoc rogati, vel nisi apponatur sigillum promittentis. & si potes facias confici publicum instrumentum, prout supra dum fuit.

B. Soc. re. 494.

TESTATORIS dispositio dicens, quod relinquit uxori omnia quæ habet in domo quouo modo sint: venirent omnia etiam frumentum venale, quæ alias in indefinita, neque in generali sermone venirent, non obstante, l. generali. s. uxori. ff. de usufruct. leg. Bar. & Ias. l. i. s. nunciatio. ff. de mil. test. Bal. leg. fi. col. i. C. sine celsu, vel rel. Euer. in loco à vi Gemi. nu. 5. Port. consi. i. nu. 77. Med. re. 3.

TESTATORIS enixam voluntatē geminatio verborum ostendit. Ias. l. cum filio. num. 61. ff. de leg. i. l. cum pater. s. filius. ff. de leg. 2. l. Balista. ff. ad Trebel. l. si mulier. l. 2. C. ad Vel. Ias. l. Gallus. num. 20. ff. de libe. & posthum. vbi exempl. ponit de verbo potest, & debet, quæ quidem verba necessitatē præcisam impoſtant. Clem. 2. ver. debetur. de stat. monach. capi. i. vt eccles. benefi. sine dimin. confer. ibi possumus, & debemus, Ang. l. fi. ff. ad l. Falc. Duen. Reg. Geminatio. num. 5. Ias. l. cunctos populos. nu. 21. C. de summa Trin. & fide Cath. Bart. & Alex. l. cum scimus. nu. 7. C. de agrico. & censu. libr. xj. Port. consi. 192. nu. 70. l. 3. C. de epis. aud. no. c. i. de treug. & pace. Auth. itaque. C. comm. de succel. idem Port. consi. 54. nu. 7. Med. re. 5.

TESTATORIS prohibitio de non alienando certas res facta cum causa, vel contemplatione certæ personæ, valet, & tenet: & impedit dominij translationem. Tex. est in leg. filiusfamilias. s. diui. ff. de leg. j.

Amplia quatuor modis, & limita quatuordecim, vt per Ias. in d. s. diui. B. Dias re. 742.

TESTATORIS prohibitio de non alienando certas res sine causa, nec respectu certæ personæ, dicitur esse nuda: & sic non valet, neque impedit translationem dominij. Hæc regu. colligitur ex dictis Bar. in leg. filiusfamilias. s. diui. ff. de legat. j. & ibi Ias. in lect. ij. pro ea allegat tex. in leg. pater filium. in s. Iulius Agrippa. ff. de legat. ij. & in leg. Lucius. l. cod. tit. ultra d. s. diui. qui etiam probat hanc conclusionem, vbi Ias. ponit eius rationem, & eam confirmat.

Limita octo modis, vt per Ias. d. s. diui. B. Dias, re. 743.

TESTATORIS voluntas semper est seruanda, & magis attendenda quam verba. tex. est, ex quo ista regula colligitur in leg. si quis filium. C. de lib. præter, facit tex. in leg. in conditionibus primum locum. ff. de conditio. & demonstr. & in leg. cum virum. C. de fideicom. & in leg. cum proponeretur. ff. de leg. ij. & tex. not. in l. Publius. ff. de condition. & demonstration. & faciunt plura, quæ cumulat Ias. in d. l. si quis filium.

Limita primò, si verba secundum propriam, vel saltem impropiam significationem possunt conuenire menti, quia tunc procedit dicta regula, alias secus: vt in ambiguo. ff. de rebus dub. quod not. ibi Bar. dñ. respondit ad dictam l. non aliter. Ita limitat Alex. in d. l. si quis filium. prope finem. ita etiam restringit ibi Ias. vers. secundo intellige.

Secundò limita, si voluntas testatoris transiit ad dispositionem, quia non sufficit quod testator ve-

lit, nisi disponat. Tex. est cum exemplo in l. quidam cum filium. ff. de hæred. institue. secundum Baldum ibi: nam licet testator ibi voluit hereditatem ad filium venire, tamen quia non disponit, non potest agi ex testamento: & ita limitat Iason in dicta l. si quis filium. vers. limita.

Tertiò limita, quando de mente testatoris potest constare, in dubio autem testator præsumitur voluisse, quod verbis exprimit. Ita restringit Ias. in d. l. si quis filium. vers. ij. intellige. B. Dias re. 744.

TESTATORIS Voluntas interpretari debet, vt si in definite loquitur vniuersaliter intelligatur. Anc. cons. 30. Rom. l. diuortio. s. quod in anno. ff. sol. ma. Bar. l. dotis promissio. ff. de iure dot. l. defuncta. ff. de usufructu. Calcan. consi. 20. gl. & Doct. com. l. Placet. ff. de libe. & posthu. vbi Ias. num. 11. Comens. l. cum qui. ff. de lib. & posthu. Bar. l. si pluribus. ff. de leg. 2. l. si plures. de leg. 3. Doct. comm. l. i. ff. de reg. iur. & Rub. de reg. iur. 6. Med. re. 2.

TESTATORIS nuda voluntas, nedum coram septem testibus, sed coram tribus tantum declarata, quam nolle valere, quoddam testamentum factum, solenne & validum, firmavit, iuncto lapsu decennij, operatur reuocationem primi testamenti validi, & solennis. Tex. est notab. secundum Ias. in l. sancimus. C. de testa.

Limita tribus modis, vt per eum ibi. B. Dias re. 741.

TESTIS de auditu alieno probat ad probandam consanguinitatem. c. licet ex quadam, de testibus.

Fallit in 7. casibus, vt per Campeg. in tract. de testib. conclusio. 205.

Testis de auditu non probat. c. præterea. & c. literis, de testibus. l. in summa. ff. de aqua plu. arcenda.

Ampliatur in 3. casibus, & limitatur in 16. per Lane. in trac. de offi. præ. in tit. de testibus, in c. dicta testium. numero 41.

Fallit in 4. casibus, vt per Campeg. in tract. de testibus, conclusio. 206. & 249. Don. Fin. lib. 4.

TESTIS in causa sua nemo idoneus est. l. in omnibus. C. de testibus, & l. nullus. ff. eo. tit. & in c. de cetero. extra eo. & iij. q. iij. s. item nullus.

Primò fallit, vbiunque produceres ipsum faciendo eum protestari quod ex suo testimonio nullum vult ius sibi quæri: quia tunc poterit esse testis etiam in eo, in quo habeatur aliquid ex eius rebus: ita not. decidit Feder. de Sen. in consi. lxxij. & hoc tenet etiã Bal. in l. distantibus. C. de testamen. vbi dicit quod licet ille, qui soluit, non possit esse testis ad probandum ipsum fuisse usurarium, tamen si protestaretur ex testificatione nullum velle consequi commo dum tunc ille, qui soluit usuras, erit idoneus testis ad probandum usurarium, & hoc sequitur etiam Ioã. de Ana. in capitu. cum dicecesim. extra, de usur. & hanc cautelam ponit etiam do. Lau. de Rodu. tract. de usur. & habetur per Ang. in disp. sua inci. Astensis miles, & vide in simili per Io. And. in regula, sine possessione. in mercu.

Secundò fallit, quando quis non potest probare debitum, & cedat omne ius quod habet cuidam tertio, qui sit amicus suus, & tunc poterit esse testis in hoc, ita tenet Gul. de Cu. in l. hæredi. s. nos. ff. de pac. & hoc etiã ibi tenet Ray. de For. quod esset fin. si esset verum, quidam docto. hoc reprobant.

Fallit iij. vbiunque testis deponeret de facto proprio ad utilitatem tantum tertij: nam hoc casu etiam plenam faceret probationem, ita not. tenet Paulus de Cal.

Cast. in l. serui nomine. C. de testamen. & in leg. ij. §. absens. ff. si ex nox. causa arg. & in consi. cccxviij. in cip. in Christi nomine amen. visis actis, & idem do. Abb. in capit. j. de testibus. vbi dicit, quod vbiunque principalis persona non est allatura commodū vel incommodum, laudem, vel vituperium, nec aliqua affectione mouetur, quod tunc potest esse testis etiam in facto proprio: quia tunc subest ratio, quare non debeat computari in numero testiu: tamen hoc intellige vbi nō agitur de magno præiudicio. adde gl. no. in c. dudū. el. ij. in gl. in versi. decidenda veritate. de elect. quæ dicit quod creditur soli prælato in is, quæ sunt de facto suo, sicut creditur soli filio deponenti in facto suo. iij. q. iij. §. itē seruus. & in l. inter roganti. C. de quæ s. & idem tenet gloss. in capit. ex literis. de iureiur. in gl. j. licet glos. in c. dudum. dicat quod consuetudo se habeat in contrariū, tamen notabis illas gloss. in quantū dicunt quod de iure debet credi vni soli deponenti de facto suo, de quo superius dictū est. & adde quod idem voluit Pau. de Cast. in l. quicunque. in fi. C. de ser. fug. vbi dicit cōmuniter vni soli deponenti de facto concurrentibus aliis indiciis debere credi, quia etiam vni seruo creditur, & si creditur vni seruo, fortius debet credi vni libero. Et si dicatur quod seruo, creditur cū tortura: atqui, liber homo non debet torqueri. respondet quod illud contingit propter vtilitatem personæ serui, cui non debet credi sine tortura: sed tamē valet depositio hominis liberi sine tortura. & hoc limita vt in l. iurisiurandi. C. de testamen. vbi dicitur quod nō creditur vni testi quantuncunque magna præfulgeat dignitate. & idem dicitur in c. licet ex quadā. de testibus: nam dicit hoc esse verum, vbi testis deponit de facto proprio: quia tūc creditur vni testi cōcurrentibus aliis indiciis, & gl. in d. capitulo dudum, & in d. capitu. ex litetis, sensit istam opin. quod debeat credi vni testi quādo deponit de facto proprio: quod tamē intellige verū, vbi ex tali facto ad eum nō potest peruenire nec commodū nec incommodū, nec laus neq; vituperiū, per ea quæ habentur in c. in super. de testibus, & idē expresse voluit Sali. in d. l. si quis de curio. in iij. opp. C. de fals. sed aduerte, quia contrarium voluit Inn. in c. cū dilectus, cū gl. in ver. responsiones. de acc. & Bar. in consi. ij. inci. solum intēdo al legare. in q. proposita. & no. Cyn. in d. l. si quis decurio. Ant. de Bu. in c. cum à nobis. de test. & vide Bar. in l. ne in arbitris. ff. de arbitris.

Quartò fallit in causa denuntiationis, in qua quis potest esse testis in facto proprio, vt habetur in c. in omni. de testib. q. omnia sunt valde not. B. Soc. re. s. 15.

¶ TESTIS de credulitate deponens audiri nō debet, neque probat. tex. est & gl. in l. in summa. in §. item Labeo. ff. de aqu. plu. ar. l. testium. C. de testi. §. ex eo. ad hoc etiā quod no. Spe. eo. tit. §. j. vers. quid si deponitur de credulitate. & vers. iam de integra. ad finem. & Io. And. in c. inquisitionis. extrā, de accusa. cum similibus. B. Soc.

ADDITIO.

* Audiri. Adde Fel. in capitulo quoties. de testibus, & Cor. in consi. cvij. inci. videtur in litera o. in j. parte. & in consi. xxvij. inci. in præsent. in litera f. & in consi. xciiij. incipien. viso. in litera c. & h. in iij. parte. & An. in cōsi. xl. & Bal. in cōsi. ccxv. & in cōsi. cccxiiij. in iij. parte. & Fran. Are. in cōsi. lxiiij. & Alex. in cōsi. lxx. & in consi. lxxij. & in cōsi. 100. & in cōsi. cxiiij. in j. par. & Pau. de Cast. in cōsi. cxciiij. in j. parte. & Lud. Roma. in consi. xxij. B. Vad.

Fallit in casibus de quibus per Cano. in c. quoties, de testibus, primò, quando testis deponeret in factis notoriis, & antiquis, si deponeret quod iustitia maior fuit in tempore: vt no. extrā, de iura calum. c. pe. per Inno. cum & tunc talis ex quo vehementer opinatur sic fuisse, lato præsumpto vocabulo dicatur scire. per id quod habetur in l. si quis extraneus. §. j. ff. de acqui. hæreditate, secundum Io. de Imo. in d. c. penultimo.

Secundò fallit in iis negotiis, vel factis, in quibus admittitur de auditu testimonium, cum tunc admittatur testimonium de credulitate: vt in d. cap. quoties. extrā, de testi. & in l. si arbiter. ff. de proba. & vt no. in d. l. in summa, §. item Labeo. ff. de aqua plu. arcen.

Tertiò fallit, quando fert testimonium super iis quæ percipit ex peritia artis: vt no. per gl. & ibi per Bar. & Bal. in l. solet. C. de testibus, de quo etiam de proba. c. proposuisti.

Quartò fallit, quo ad præiudicium ipsius testificantis, cum eidem æquè præiudicet testimonium de credulitate, sicut & testimonium de veritate: prout est gl. no. in c. ex literis, ad hoc quod no. in l. ij. §. quod obseruari. C. de iuramen. calum. & in Spec. in tit. de deposito. vers. hoc, & Ioā. And. in c. inquisitionis. extrā, de accusa.

Quintò fallit, quando testes deponerent de credulitate, quæ est coniuncta corpori: nam ex quadam violentia præsumptionis bene valet testimonium eius, qui dicit vidisse nudum cum nuda in eodem lecto: cum propter ea credatur copulam interuenisse: tūc enim admittatur testimonium de credulitate. ad hoc c. literas. extrā, de præsumptio. & per Ioan. And. in d. c. vbi hoc idem tenuit, & per Bald. in d. l. solet. & in l. conuenticula. C. de epi. & cleric. & in l. fin. C. de proba.

Sextò fallit, quando testis deponendo super credulitate adiicit verba, per quæ colligitur de eius vera scientia, vt est sic deponendo super mutuo, & reddendo causam dicat, quia credidit sic fuisse, cum fuerit præsens, vel viderit mutuari. nam id quod scimus possumus credere, vt voluit Io. And. in c. præsentium. in verbo, syndico, de test. in vj. secundum Anto. & Imo. in cap. quoties. eod. titu vbi latius de his per ipsos vide. B. Soc. ibid.

¶ TESTIS dans testimonium eius in scriptis iudici: vt ipse iudex legat, vel ipse legit iudici, regulariter non probat, cap. relatum. v. quæst. ij. cap. testes iij. quæst. octaua.

Fallit quo ad præsumptionem faciendam, quia eius testimonium in scriptis iudici porrectum vel lectū probat. Imo. post Hostien. in cap. cum in ecclesiis. de maio. & obedie. d. Ant. in ca. cum olim. el. j. in fi. de priuileg. vbi dicit idem etiam de testi. non iurato. & facit ad hoc tex. in ca. à nobis, qui matrim. accusar. possunt.

Fallit quando agitur de probanda fama alicuius extrajudicialiter, quia probari potest per testes deponentes per scripturam, gloss. in d. ca. relatum. in verbo testimonium.

Fallit quando testes habent deponere de peritia artis, quia possunt deponere per scripturam. tex. est singul. in l. penult. §. fin. cum l. sequenti. ff. si mes. fal. dixer. immo tales testes iurare non tenentur, secundum domin. Ant. de Butr. in capit. veniens. el. j. de testib.

Fallit quando legeret testimonium in scriptis in præsen-

- præsentia tamen iudicis, quia tunc cessat ratio. *tormenta. leg. de minore. ff. de quæstio. secundum Bald. in leg. iuris iurandi. C. de testibus. pro quo facit gloss. in capitulo quem pœnitet. de pœnitent. distin. j. ex. in capit. qualis. xxxij. quæst. v. quod licet aliàs quis non possit per scripturam confiteri sua pœccata, tamen potest offerre iudici legendam scripturam, vbi sunt peccata præsentibus ipso confidente legente ipsi confessori, allegatur §. sed calixtus. ij. quæst. viij. vbi licet quis voce & nō in scriptis debet accusare, potest accusare in scriptis, dum ipse iudici legat.*
- Fallit in multis, secundum d. Abb. in capitulo de testibus: de testib. domin. Abba. in capitul. cum apud; de sponsa. & hoc in ciuilibus. quid autem in testamentis vide Ioan. Fab. in §. testes. institu. de testamentis. vbi dixi. & c. S. Ianu. reg. 285.*
- ¶ **TESTIS** deponens falsum, solet de falso puniri. l. i. & per totum ti. ff. & C. de falsis.
- Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. in dict. tracta. conclusio. 414.*
- Fallit in 12. casibus, vt per eundem conclu. 434.*
- Testis tacens veritatem solet de falso puniri. Bar. in l. presbyteri. C. de epis. & cler.*
- Fallit in 3. casibus, vt per Fel. in cap. causam, de testibus cog. num. 4.*
- Fallit in 5. casibus, vt per Campeg. re. 415. & 417. fallit in 4. casibus, vt per Ias. in l. præscriptione, C. si cōtra ius, vel vtilitatem publi.*
- Testis qui dixit falsum in vna parte vitiatur totū dictum ipsius. Imo. in ca. fraternitatis. de testibus.*
- Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 4. per Campeg. conclu. 256. & 257.*
- Quando testis dicatur committere falsum in testificādo, duos casus ponit Camp. concl. 411.*
- Falsus testis qua pœna puniatur, septem ponit Campeg. conclusio. 412. & concl. 14. ponit conclusio. 413.*
- Qui iudices possunt punire testes de falso declarat idem conclu. 418. & 419. Don. Fina, lib. 4.*
- ¶ **TESTIS** qui deponit tenetur assignare rationem dicti sui, glo. & Doct. in l. solū. C. de testibus. Ampliatur in 4. casibus, & limitatur in 23. per Lācillot. in tract. de offic. præt. in capitulo dicta testium, numero 26.
- Fallit in 11. casibus, vt per Ias. in l. cū hi. §. vult igitur. ff. de transactio.*
- Testis dicti sui causam non reddens probat, & eius dictum valet. l. solam. ff. de testib. l. solam. C. de test. c. causam, de testibus. Fallit in 23. casib. vt per Cāpeg. in d. trac. conclusio. 192. Fallit in 9. casibus, vt per Soc. reg. 401. & causam dicere non tenetur. Fallit in 6. casibus, vt per Soc. reg. 402. Fallit in 4. casibus, vt per Fel. in capitulo cū causam, de testib. num. 4. Fallit in 3. casibus, secundum Fran. Hercula. in trac. de negatiua, num. 322.*
- Si testis non reddit causam dicti sui, nō probat eius dictum. Fallit in 15. casibus, vt per Campeg. in d. tracta. reg. 193.*
- Testis reddens malam rationem dicti sui, non probat. Fallit in 2. casibus, vt per eundem Campeg. conclusio. 194.*
- Quibus casibus testis dicatur reddidisse sufficientem causam dicti sui, ita quod probet, vel non. vide 27. casibus per Campeg. in d. tracta. conclusio. 598.*
- Testis tenetur reddere rationem per vnum ex quinque sensibus, aliàs dictum eius non valet, Abb. in c. cum causam, de testib. Fallit in 3. casibus vt per*
- Campeg. in d. tract. conclu. 310.*
- Testis si dixit se scire, quia præsens fuit, hæc videtur sufficiens ratio, licet non dicat quod viderit, aut audierit. Bar. in suo tract. de testibus, in 15. casibus.*
- Fallit in 6. casibus, vt per Campeg. in d. tract. conclusio. 342.*
- Testis si interrogatus de causa sciētiæ dicat, non recordeor, probat. doct. in l. testium, C. de testi.*
- Fallit in 5. vt per Campeg. in d. tract. conc. 343.*
- Ad quos casus extendatur & sit sufficiens quando redditur ratio per visum, vel testificatur de visu, declarat 10. casus Campeg. conclusio. 347. & in quibus non sit sufficiens, declarat Campeg. conclusio. 373.*
- Ratio sufficiens est in teste quare sum vicinus. fallit in 5. secundum Feli. in c. literis, de præsumptio. fallit vt per Campeg. conclusio. 407. Don. Fina, lib. 4.*
- ¶ **TESTIS** qui deponit de credulitate non probat, nec eius dictum valet. Specul. in titu. de teste. §. i. Doctor. in l. testium. C. de testibus. Fallit in 9. casibus, vt per Lancillot. in tracta. de prætore, in titu. de testibus, cap. dicta testium, numero 46.
- Fallit in 8. casibus, vt per Iason. in Rub. ff. de iureiurando, numero 2. Fallit in 25. casibus, vt per Campeg. in tractat. de testibus, conclusio. 209. Fallit in 6. casibus, vt per Soc. in reg. 407. Ampliatur in tribus casibus, & limitatur in 3. vt per Fel. in c. quoties, de testibus, numero 8. Fallit vt per Viuium in suis conclusio. in ver. testis deponens.*
- Testis qui deposuit dictum suum primò per verbum credit, postea per verba assertiua, probat vt valeat eius dictum, secundum l. de minore. ff. de integ. resti. mino.*
- Fallit in 4. casibus, vt per Campeg. in tracta. conclusio. 201.*
- Testis qui deponit videre suo non probat, Bal. in l. de quibus. ff. de legib.*
- Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. conclusio. 210.*
- Testis per verbum credo, & non credo, deponens non probat. l. testium. C. de testib.*
- Fallit vt per Soc. reg. 429. Don. Fina. ibid.*
- ¶ **TESTIS** ita debet puniri pœna falsi, quando scienter tacet veritatem, sicut quando exprimit falsum. not. Bar. post Fulgos. & Iacob. Butrig. in l. præscriptione. C. si contra ius vel vtil. public. Idem Bar. in l. ea, quæ commendandi. ff. de contrahend. empt. probat tex. & ibi hoc notat Abb. in cap. j. de crimine falsi.
- Limita quadrupliciter, vt per Ias. in d. l. præscriptione. B. Dias re. 756.*
- ¶ **TESTIS** si dicat se nūquam illud dixisse quod notarius scripsit, magis notario quàm ipsi testi creditur, ita not. Cyn. in l. si prius. C. de fal. de quo etiam per Iacobum de Aretio & Bar. in l. j. in fi. ff. quemadmodum testamentum aperiantur.
- Primò fallit, quia dicta regula procedit in ciuilibus, secus autem in criminalibus, ita sing. tenet Spec. in tit. de succes. edic. in §. restat. versic. quid si, & c. quod dictum est menti tenendum. B. Soc. re. 314.*
- ¶ **TESTIS** dicti sui * causam non reddens probat, & eius dictum valet. lege. solā. de testi. B. Soc. re. 446.
- ADDITIO.**
- * Sui. Vide Fel. in c. cum causam. el. j. in vers. in gl. in ver. de testa. B. V.
- Primò fallit si iudex interrogat generaliter quid scit, quia tenetur respondere & reddere causam. cap.*

cap. causam. el j. de testib.

Secundo fallit, si testis iurauerit dicere siue fuerit inter rogatus, siue non de causa. ita dicit not. Bald. in d. c. causam. alleg. not. in c. fraternitatis. de testi.

Tertio fallit, quando est negatiua probanda, vt quod aliquis non sit curabilis. ita Bal. in d. c. cum causam.

Quarto fallit in dominio probando. Bald. in cap. cum causam.

Quinto fallit si testis dicit, certus sum: quia debet red dere rationem huius certitudinis. non autem pro bat si dixit ita verum esse, quia certus sum. Bal. in d. cap. cum causam.

Sexto fallit, quando testis deponit siue de fama siue in famia: quia debet reddere rationem dicti sui. ita An lege. in l. quanquam. §. quantum. ff. de iis. qui not. in fa.

Septimo fallit, quando deponit super articulo vnus. ita in d. c. quantum.

Octauo fallit quando pars aduersa petiit interrogari testem de causa scientie, nam si iudex non interro garet, non valet dictum. vnde cautela est quod pars petat: & ita dicit Abb. Sicu. in capi. cum causam. de testib. & ibi Ioan. And.

Nono fallit, quia si testis deponit per vim, videtur quod etiam debeat reddere causam, alias non vale ret eius dictum. Bald. in l. quod tamen. §. si arbit. ff. de arbi. B. Soc. reg. 446.

TESTIS valde dignus, & alius testis infamis plene probat, quia integra fides vnus, supplet defectum alterius: not. Bald. & Ange. in l. si quis ex argentariis. §. j. ff. de eden. per tex. singu. ibi, & refert hoc Hip pol. qui plura allegat in l. de minore. §. tormenta. ff. de quæst. & illum tex. dicit singu. Feli. in c. tertio lo co. post Bal. ibi, de probat. ad hoc quod testis inha bilis sustentatur per habilem: & prædictam princi palem conclusionem sequitur & commendat Ias. in l. cunctos populos. in lect. C. de summa Trinit. & si de catho. referendo Bald. & Ang. vbi supra, & Alex. Salic. & Rom. in variis locis.

Limita primo vt per Alexan. in d. l. si quis. §. cogantur. quam legit in l. prætor. post Anchar. & Bald. quos ip se refert, quando infamia esse talis, quæ solum atten nuat fidem testis, & non repellit ex toto: vt infamia facti, secus si infamia iuris.

Secundo limita, quando esset casus, in quo ex forma iuris vel hominis requirerentur duo testes, quia tunc vterque debet esse probate vitæ. Ita limitat Feli. in dicto. ca. tertio loco. in fin. referendo Bal. ibi: & pro regula supra scripta, vide quæ dixi supra in regula, testis domesticus. in xj. limit. vbi habes bonam remissionem. B. Dias reg. 753.

TESTIS domesticus regulariter non admittitur. tex. in c. in literis. de testi. & in l. etiā. C. co. & in l. j. §. ad quæstionem. ff. de quæst.

Et habes Hispane bonam l. in partic. iij. titulo decimo sexto. l. xvij.

Amplia hoc procedere etiam in concubina, quæ tan quam domestica repellitur. tenet Bald. in l. ij. de te stib. idem etiam Ange. & Iaso. in lege, sed & si quis. in princip. ff. si quis caut. quos refert & sequitur Ioā. Lupus in repetit. rub. de donat. inter vir. & vxor. per quem vide plura, quibus assimilatur concubina vxori.

Limita primo, si sit præsens pars contra quam produ citur, & taceat, quia tunc purgatur tale vitium do mesticitatis: cum talis inhabilitas in teste, sit eius fa uore introducta. Ita not. Bald. in l. si quis testibus. versicu. dubitatur. C. de testibus. Alber. in tractatu

de testibus, qui hoc ampliat: etiam si pars quæ scie bat eum domesticum, ignoraret eum posse repelli, si tamen opponatur, & hoc non obstante examine tur, non solum non probat, imò nec facit indicium. Ita tenet Feli. sic intelligens dicta per Abb. ibi, in d. cap. in literis, versicu. secundo nota quod testis. pro quo faciunt dicta per Hippol. singu. xcij. incip. te stis qui non debet examinari. & vide etiam Berta chin. in tractatu de episcop. libro iij. parte quinta: versicu. xvj. vbi ponit hanc limitationem: & pro ea al legat Specul. & Ioan. Andr. in eins addit. & postea allegat Bal. post Nicol. in l. etiam: C. de testibus, qui dicunt contrarium, scilicet, quod etiam parte non opponente repelluntur domestici, si constat ex a ctis, & relinquit cogitandum.

Secundo limita in domesticis principis, vel Regis, ra tione iurisdictionis: tenet Hippolyt. in dicto. & ad quæstionem. in princip. referendo Ioan. And. Imo. & Spec. quod intellige iuxta distinctionem Arer. in dicto c. in literis. quam ibi sequendo refert. Feli. ver sicu. fallit primo. Et de ista limitatione vide Steph. Aufre. in tract. de reprobat. testium. in litera D. in parte domestici.

Tertio limita, in famulo non habente salarium: tenet Spec. in tit. de teste. §. j. vers. sed de quo mercenario, & c. quod dicit singulare Hippolyt. vbi supra, vbi re fert Rom. idem seq. & sequitur etiam Hippo. in d. l. j. §. iidem Numio. ff. de quæst. & in singul. v. in ordi ne incipien. regula est.

Quarto fallit, si agatur de probatione rerum quæ me lius quam per alios solent per domesticos verisimi liter sciri. Ita restringit Feli. in dict. cap. in literis, versicu. fallit tertio, vbi hoc ferè prosequitur: & ita tenet Iaso. in dict. l. sed & si quis. in princip. ff. si quis caut. & vide Parid. de Puteo. in tract. de syndic. cap. incipien. testis, an familia. vbi concludit quod fami liares iudicis, vel potestatis, possunt esse testes ad probandum ea, quæ sunt gesta in officio, & quæ per alios probari non possunt: vt quia sunt gesta in pala tio Potestatis, vel de nocte, & quod iudex nō excef sit modum in tortura, in qua tortus defecit, quod not. Et ex hac etiam limitatione dicit Aretinus in consilio decimotertio, quod matrimonium, clan destinum contractum in domo, potest per dome sticos probari. Et hanc etiam limitationem sequi tur Bertachin. in dicto tractatu de episcopo. in dict. quarto libro, in quinta parte, in tertia limitatione, quod bene declarat: & hanc etiam limitationem scripsit idem Stephan. Aufre. vbi supra in versicu lo, fallit tertio. Quam tamen limitationem re stringit Feli. post Aretin. ibi in criminalibus. Et prædictam limitationem cum sublimitatione sequi tur Hippol. in dict. §. ad quæstionem. versicu. limita. iij. pro quo vltimo ponderat tex. ibi, quem dicit ne minem allegare.

Quinto fallit in vxore, quæ pro viro admittitur, tenet Specul. in titu. de testi. §. j. versiculos, sed nunquid de vxore. contrarium tamen concludit Hippolyt. vbi supra, vltra quem adde quod contrarium etiam te net Ioannes. de Plat. in leg. quicūque. C. de re milit. libro duodecimo. & gloss. in dicta l. etiam: & Iaso. in dict. leg. sed & si quis. in princip. ff. si quis cautioni bus, vbi illam gloss. & alias ad hoc allegat. Et Alber. in dicto tractatu de testibus. §. superest nunc videre. vbi dicit, quod communiter tenetur quod vir, & vxor repelluntur a testimonio propter con tinuam cohabitationem, & affectionem. Contra,

rium etiam tenet Ioan. Lup. in repetit. rubric. de do-
nat. inter virum & uxorem. Et vide, Hispan. l. xvi. ti-
tul. decimosexto, parte tertia: quæ hanc etiam opi-
nionem, & sic contra Speculat. approbat, quæ etiam
disponit, quod nec maritus pro uxore admittitur:
vide Felinum in dicto capit. in literis. versicul. fallit
quartò. Ex quo colliges, quod dictum Specul. pro-
cedit in uxore, quæ virum non timet, & bonæ famæ:
& ita etiam tenet Aufrerius, in tracta. de reprobato.
testium, in litera T. in verbo, testis.

Sextò fallit in fratre: tenet gloss. in capit. insinuante. de
offic. deleg. & in capit. cum R. eod. tenet gloss. ij. alia
in l. parentes. C. de testib. & in gloss. fin. Sed tu, Hi-
spane, vide l. xv. titu. xvj. part. iij. supra alleg. in pro-
xi. restrictione, quæ quando fratres habent bona
separata, & viuunt seorsum, permittit eis per se in-
uicem testificari: secus si sunt in potestate paterna,
& viuunt insimul, cum communione rerum suar-
um. Quam limitationem quinque modis sublimi-
ta, vt per Felinum in dicto capi. in literis. quas tran-
scripsit Hippolyt. dict. §. ad questionem. vide melius
per eundem Felin. in cap. cum oporteat. vers. ex qui-
bus collige. vbi dictas quinque sublimitationes ponit
latius & addit sextam, quas omnes sublimitationes
aliis sex modis sublimitat: vide Stepha. Aufrer. in
dict. tract. in litera C. vers. coniunctus. vbi omnia su-
pradicta rescripsit.

Septimò limita, si talis domesticus esset persona val-
de honesta. Ita limitant Innocent. Anton. & Imol.
in dict. c. in literis: quos ibi refert Felin. Bald. & Sa-
licet. in dict. l. etiam. & tenet etiam Hippolyt. in dict.
§. ad questionem. pro quo allegat gloss. in summa,
tertia, questione quinta. pro cuius confirmatione
ponit ferè xxx. notabiles conclusiones, in quibus
receditur à regulis iuris communis, propter per-
sonam valde dignam, & honestam: quarum con-
clusionum maximam partem habuit à Felino, in
capit. super his. de accusatio. qui plura descripsit in
proposito. Et prædictam limitationem corrobora-
magis in specie septem singularibus conclusio-
nibus, quæ contra iuris regulas vendicant sibi locum
in testibus fide dignis, & omni exceptione maiori-
bus, quas cumulat idem Hippolyt. in dict. leg. j. §. si
quis ultro. ff. de questionibus. quas not. quia quoti-
dianæ sunt. Et pro hac limitatione, vide etiam Ste-
phan. in dicto tract. in dict. verb. domestici. in vers.
fallit secundò.

Octauò limita, si agatur de probanda innocentia ali-
cuius, quia tunc familiaris, vel domesticus non re-
pellitur à testimonio: ita tenet Ioann. De Anan. in
consilio lix. visa inquisitione, ad quod refert Specu-
& not. etiam Hippolyt. in singul. lix. incip. Innocen-
tibus, & in dict. §. ad questionem. de quo exclamat
Florian. in l. testis idoneus. ff. de testibus, secundum
Felin. in dict. cap. in literis. & tenet etiam idem Hip-
polyt. in dict. l. prima. §. si quis ultro. ff. de questio-
nibus. vbi refert Anan. & Alexand. & tenet etiam Ias.
in alleg. l. sed & si quis. ff. si quis cautio. & vide etiam
Parid. de Puteo in tractatu, de syndicato. in capit. in
cip. testis, an familia. vbi per hoc tenet, quod ad pro-
bandum innocentiam iudicis, qui impetitur per fi-
scum de crimine, admittuntur eius familiares. Et
vide eundem in dict. tractatu. vbi tenet principa-
lem conclusionem huius fallentia, referendo et-
iam Specu. Et hæc octaua fallentia in effectu, est
eadem cum illa quam ponit Bertachin. in dict. tra-
ctatu de episcopo. in dict. libro quarto, dict. quia-

ta parte, in octaua limitatione, vbi dicit quod
hæc regula fallit in probatione defensionis, alle-
gando Specul. in titulo de inquisitione. in versicu-
lo sed nunquid. & Baldus in leg. parentes. C. de te-
stibus.

Nonò limita, quia domesticus potest esse testis instru-
mentarius. Ita restringit Hippolyt. in dict. §. ad quæ-
stionem. vbi plura pro hoc refert: pro quo facit do-
ctrina quam descripsi in doctrinis magistralibus, in
doctrina incipien. testis licet. Et vide Bertachin. in
loco supra proximè allegato, vbi ponit hanc etiam
fallentiam in vndecima limitatione: & idem tenet
Capola in cautela ducentefimadecima septima, in-
cipien. licet regulariter. vbi hoc declarat, quando
partes cognoscebant conditionem testis, & sic quod
erat domesticus vnus partis.

Decimò limita in famulo, qui licentiatu recessit à do-
mino, & sic tempore quo testificatur non est do-
mesticus: tenet Specul. in titu. de teste. §. j. versicul.
quid si olim. Refert Felin. in dict. cap. in literis. vers.
fallit quintò. & Hippo. in dict. §. iud. Numio. circa
princip. quod extendo secundum eos, etiam si esset
expulsus vt testificetur post litem motam vel præ-
paratam, dum tamen simulatè ad tempus non sit
expulsus, quos vide in hoc: & vide etiam Io. Lup. in
repet. rub. de donat. inter vir. & vxor. pro qua etiam
limitatione vide Stepha. in d. loco, in dict. verb. do-
mestici. quarta fallent.

Vndecimò limita, nisi talis domesticus produceretur
cum alio teste, omni exceptione maiori, & concor-
dante cum eius dicto: quia tunc admittitur, & pro-
bat. Ita limitat Hippolyt. in l. de minore. §. tormen-
ta. ff. de questio. motus per quandam singular. do-
ctrin. Bandi: & Angel. in l. si quis ex argentariis. §. j.
ff. de edend. & per alia quæ ipse iungit, in quibus fi-
des vnus testis sue tabellionis suppletur per aliū.
Et adde quod ad hoc etiam refert eundem Angel.
& Bald. Iaso. in l. dictantibus. C. de testamen. & te-
net etiam expressè idem Iaso. in l. si emancipati. C.
de collat. vbi ad hoc allegat Angel. in consilio pri-
mo. quem etiam alleg. & sequitur Georgius Nat. in
repetit. cap. quamuis pactum. de pactis in sexto. ver-
sic. decimononò facit pro quo vide not. Franc. Cur.
in tractatu de testibus. vbi hoc tenet, licet prædicta
non referat: & declarat, quando fides vnus testis,
per alium suppletur.

Duodecimò fallit in domestico, vel familiari vtrius-
que partis: tenet hoc Hippolyt. in dict. §. tormenta.
motus similibus decisionibus, quæ reperiuntur in iu-
re: & tenet Alber. in dict. tract. de testibus. & ponit
etiam hanc limitationem Bertach. vbi supra. in iij.
limitatione.

Decimotertio fallit, quando pro delicto ageretur ad
vindictam publicam, seu ad fisci vtilitatem, propter
vulnus, seu percussione, aut mortem alicuius:
nam illi qui sunt domestici eius, non repelluntur
propter domesticitatem ex quo causa tunc non per-
tinet ad domesticum, sed ad rempublicam. Ista
est noua limitatio Fulgos. consilio quadragesimo-
octauo, quod incip. super eo quod queritur, quam
sequitur Ias. in dict. l. sed & si quis. in princ. ff. si quis
cautio.

Decimoquarto fallit, quando tractatur de dilecto
committendo obuiando: tenet idem Hippolytus
in dicto §. tormenta. versiculo vltimo, potest. motus
sex decisionibus per eum descriptis quibus reperi-
tur specialitas, vt delicto committendo obuietur.

Decimo-

Decimoquintò limita, quia licet non admittatur vt propter plenè & semiplenè, tamen facit indicium. Ita tenet Bald. in sua margaria, in versicul. testes. in verbo, testes familiares, quod refert, & sequitur Hippol. in dicto §. ad quæstionem, & vide Bartol. in l. secunda. ff. de excusat. tutor. & ita tenet Floren. in l. iij. §. lex Iulia. ff. de testibus, quod dicit elegans Felin. in capit. cum dilecti. de accusat. versicu. tertio limita ex ratione, quia lex non resistit examinationi testis domestici, licet non assistat: cogita quomodo ista limitatio possit procedere, quia si testi opponitur quòd est familiaris, vel domesticus, etiam indicium non facit, si non opponitur, probat eius dictum, vt supra dixi in prima fallent. præmaximè secundum conclusionem quam posui infra, in regula testis qui non potuit, in quinta limitatione, quam vide: quia certè ex his nimis confunditur ista limitatio.

Decimosextò fallit, in familiari procuratoris mei, quia ille bene potest esse testis in causa mea, etiam si sit constitutus ab eo ad sollicitandum causas. Ita tenet Rota in decisionibus nouis, decisio. centesimaquinguesimaquarta. incip. sollicitator. in titulo de testibus. quam refert, & sequitur Steph. Aufrelius in dicto tract. de reprob. testimonium. in litera S. in verbo, sollicitator.

Decimosextimò fallit, in domestico domestici partitis, vt est notab. decisio Innocent. in capitulo insinuante. de offic. deleg. quem sequitur ibi Anchar. & Steph. vbi supra, in litera D. in verb. domestici.

Decimooctauò quando domesticus non producit in fauorem domestici, sed tertij. text. in capitulo. super prudentia, decimaquarta, quæstione secunda. quem commendat Ias. in d. l. sed & si quis. in prin. ff. si quis cautio.

Decimononò fallit, quia licet aliàs duo domestici non admittatur, tamen tres sufficerent: quia numerus supplet defectum qualitatis. Ita tenet Alexan. in volum. j. in consilio quinto. versu. secundo respondeo. qui refert Nicol. de Neap. in l. excusantur. in princ. ff. de excus. tutor.

Vigesimalò in domesticis episcoporum. Ita restringit Berta. in loco supra allegato, in j. fallentia: quod intellige, vt ibi per eum.

Vigesimalprimò, in crimine læsæ maiestatis: idem Bertachin. ibi, in ij. fallentia.

Vigesimalsecundò in probatione suppellectilium. Idem Bertachin. ibi, in 4. fallent. supra posita, licet ipse distinguat eam ab illa.

Vigesimaltertiò, in probatione infirmitatis. Idem ibi in v. fallentia: quæ etiam potest includi vt præcedens sub 4. fallent.

Vigesimalquartò, in factis antiquis, deficientibus aliis probationibus. Idem in vj. fallentia.

Vigesimalquintò ad probandum æstimationem rerum derobatarum. Idem Bertachin. ibi, in vij. fallentia. Sed hæc restrictio sub dicta 4. fallentia potest etiam comprehendere: quod intelligit ipse simul cum iuramento derobati.

Vigesimalsexto, in probatione immisorum in nauim, vel domum, secundum eum, in ix. fallent.

Vigesimalseptimò, ad probandum pro muto, & interpretandum eius signa. Idem in x. fallentia. Sed & pari modo potest includi sub dicta quarta fallentia, sicut & alia.

Vigesimalooctauò, quando agitur de subtractione rerum post confectionem inuentarij per heredem.

Idem in xij. fallentia.

Vigesimalnonò, fauore ecclesie, quia admittuntur domestici clericorum. Idem in xij. fallentia.

Trigesimalò, quando domesticus deponit pro vtraque parte secundum eum in xv. limitatione.

Trigesimalprimò, cum canonici accusant prælatum secundum eum in xvij. limitatione. Allegat glo. notab. in summa xliij. quæst. ij. quæ allegat text. in c. la-tor. ij. quæst. vij.

Trigesimalsecundò, quando accusatur matrimonium propter consanguinitatem. Idem in decimooctaua & fin. limitatione. B. Dias reg. 746.

¶ **TESTIS** pro domino nec seruus, neque familiaris admittitur, licet dominus contra eos admittatur. l. etiam C. de testibus, Euer. in loco à correlat. numero 8. item testes sibi reus examinare potest ad perpetuam rei memoriam: actor autem sibi correlatius non potest. l. lege Aquilia. ff. ad l. Aquil. Bal. authen. si quis. C. de testibus. not. capitulo. quoniam frequenter. vt lit. non cont. item Iudeus non potest esse testis contra Christianum in iudicio, Christianus tamen contra Iudeum testis idoneus erit. l. quoniam. C. de hæret. doct. clem. i. de testib. capitulo. Iudei. eo. titu. Med. re. 9.

¶ **TESTIS** examinatus parte non citata, nil probat, adeò quod neque indicium facit. Ita Bartol. in leg. maritus. ff. de quæstio. Felin. in capit. in nomine domini. numero 3. versu. collige, de testib. & ibi Abb. mod. cano.

Amplia dictam regulam, etiam vbi causa esset expedienda omitta solennitate: puta, vt de plano, sine strepitu, & figura iudicij procedatur in causa, vt Bartol. in l. filiusfamilias. ff. de donationibus. versu. item an eius vigore. Felinus in dicto capitulo. in nomine domini. numero 4. versu. ij. declara. extra, de testibus.

Amplia in repetitione testimonium, qui recipi possunt etiam parte non citata, secundum Bartolum in authent. qui semel. C. de probationi. versu. quæro quid sit publicatio. Idem Felin. in dicto capitulo. in nomine domini. versu. quinto & ultimo. numero 6. de testibus.

Amplia etiam vbi iudex ex officio procedere intendit: quia etiam pars non est vocanda contra quam proceditur. vt Io. And. in Spec. in tit. de testa. §. nunc tractandum. Fel. in d. c. in nomine domini. numero 5. versu. tertio.

Fallit ista regula, quando iudex vellet se informare super fama, vel notorio, quia eo tunc potest recipere testes etiam parte non citata. Ita Anto. de But. in d. c. in nomine domini. eod. tracta. Archidiaconus in c. eorum. xj. q. 3. Abb. & Felin. in d. c. in nomine domini. numero 7. aduste.

Fallit etiam quando iudex vult habere informationem alicuius personæ si sit habilis, vel inhabilis ad aliquam dignitatem vel honorem. vt Abb. & Felin. in dicto capitulo. in nomine domini. numero 8. versu. ij. de testibus.

Fallit etiam quando iudex procedit vel procedere intendit per viam inquisitionis, quia testes & recipi possunt, etiam parte non citata. Felin. in dicto capitulo. in nomine domini. numero 7. versu. iij. Barto. in l. iubemus. C. de probat. Bald. sing. in l. fin. C. de quæst. & Bart. Salic. in d. l. fin. circa fin. de quæst. ff. quod tu nota & observa.

Fallit itidem quando similiter pars non posset citari ita de facili prout foret expediens. ita Fel. & Abb.

in dicto cap. in nomine domini. numero 10. versicu. quartò limita.

Fallit etiam quando lex vel statutum non exigit aliquam probationem plenariam, vt Hostien. in capi. primo, de homicid. in vj. & ibi Dominicus de sancto Geminia in §. fin. Felin. num. 2. in d. cap. in nomine domini.

Fallit quoque quando actor timet de morte, vel absentia testis, & aduersarius est persona nobilis vel potens, quia eo tunc citatio omitti potest. Ita Abb. & Fel. in d. c. in nomine domini. num. 13. vers. sextò limita: de testib.

Fallit similiter quando dicto testis de necessitate standum est, vt si testator in testamento dixit, volo, ordino, & mando, quòd stetur dicto Titij, quia tunc pars nullo modo citari potest. Ita Barto. in l. Theopompus. ff. de dote prælegata.

Fallit etiam quando testes reproducuntur ad declarandum dictum suum, quia tunc testes nullo modo citantur, neque pars citari debet. Ita Felin. in dicto cap. in nomine domini. num. 15. vers. x. limita. & ibi Abb. & Barbat. & Abb. & Fel. in c. per tuas, in prin. de testib.

Fallit quoque quando mulier examinatur in domo propria, tunc citari non debet ad videndum eam iurare. Ita Gulielm. & Barto. in l. ad egregias. ff. de iureiuran.

Fallit etiam in causa hæreticæ prauitatis, quia tunc nullo modo pars citari debet. Feli. in d. c. in nomine domini. num. 17. vers. xiiij. maxime quòd potentia aduersarij timetur. I. Nouel. reg. 215.

¶ **TESTIS** examinatus in vno iudicio non nocet alteri. c. inter dilectos, de fid. inst. Inno. c. causam quæ. de testib. Abb. c. quamuis. num. 4. & nu. 25. de sent. & re iud. idèò produci nō possunt nisi parte cit. l. si quando. C. de testib. l. iudices. C. de fid. instr. l. generaliter. §. his. C. de rebus cred. Bald. l. publicati. colum. 2. C. de testib. Alexand. consi. 173. volum. 3. item no. quòd sententia lata contra eum, qui falsos testes produxit, non nocet testibus, ita Bar. per hanc reg. l. denunciasse. §. quæritur. ff. de adulter. Alexand. in termi. huius reg. l. sæpe. nu. 39. ff. de re iud. Med. re. 8.

¶ **TESTIS** examinatus in vno iudicio facit in alio fidem in his in quibus sententia lata cōtra vnum nocet alteri. Alexan. l. sæpe. num. 125. ff. de re iud. item probat in alio iudicio inter easdem personas, Ias. l. 2. num. 22. C. de edendo. capit. causam. il. 3. de testib. l. iubemus. C. de liber. causa. Bar. l. 2. ff. iud. solui. l. 2. §. 1. ff. vi bon. rapt. fallit quinque modis, vt per Ias. d. l. 2. nu. 22. C. de edend. item testes examinati inter alios quando mortui sunt semiplenam probationem faciūt: addentes ad Bart. rub. C. res inter alios acta. item no. citationem non requiri vbicunque testes omni exceptione maiores examinantur. Alex. consi. 13. num. 5. volum. 2. Marf. rubr. de probat. nu. 220. l. de vno. num. 66. ff. de re iud. Maranta tract. de ordin. iudic. p. 6. §. proposui. numer. 25. hoc idem si mulier examinanda est, Barto. l. ad personas. num. 3. ff. de iur. iur. Mar. l. de vno. nu. 25. ff. de re iud. Abb. c. si qui. nu. 2. de testib. doct. com. d. l. personas, hoc idem quando testes in causa inquisitionis recipiuntur, Ioan. Andr. c. qualiter, & quando. il. 2. de accus. item non requiritur citatio, quando iudex super notorium ad suam informat. examinat. Rom. sin. 469. ver. 6. in c. bonæ. de elec. Barb. c. cum inter. colum. 15. de consuet. Marfil. de vno. nu. 64. ff. de re iud. Ber. c. quoniam contra. num. 107. de prob. idem in causa

nafragij. Bart. l. 2. C. de nauif. lib. 11. Mar. d. l. de vno. num. 66. idem vbi in contumacia citati vlt. die termini recipiuntur. Augu. d. c. quoniam contra. num. 105. & vbi iudex parte præsentē & non contradicentē interlocutus sit. Cuman. consi. 6. num. 2. nec minus quando eius dicto ex dispo. testa. standum est. Marf. d. l. de vno. nu. 91. Alex. consi. 130. vol. 1. idem vbi recipiuntur ad cognoscendum quem idoneum esse. Augu. Ber. c. quoniam contra. num. 102. de prob. & quando dictum suum declarare volunt. Marf. l. 1. §. fin. num. 34. ff. de quæst. d. l. de vno. nu. 76. similiter quòd examinatur ad perpetuam rei memoriam. Roma. sing. 369. Deci. Tholos. 475. numer. secundo. Marf. d. l. de vno. numero 63. & idem hoc idem cum testes super filiatione examinantur, Alciat. consilio 786. num. 8. doc. com. leg. fi. vbi Bar. & alij. C. de edito diu. Adr. tol. Medic. reg. 8.

¶ **TESTIS** falsum deponens, vt possit puniri de falsa, oportet quòd falsum deponat super facto principali, in quo consistit substantia negotij, propter quod principaliter examinatur: secus, si super aliis: quia tunc licet mentiatur, non tamen committit falsum nec potest de falso puniri, sed tantum arbitrio iudicis. Regula est per suprà dicta verba à Iasone descripta in l. fi. C. de bonor. possessio. secundum tabulas. in fin. referendo Iacobum Butrigat. in l. Lucius. ff. de iis, qui no. infam. vbi illud summè commendat Angelus, & refert etiam eundem Angel. in consilio excij. incipien. visis processibus. Iason in leg. si quis nec causam. ff. si certū petatur. & in l. j. ff. de officio eius cui mand. est iurisdictio. & Segura in repetit. l. j. §. si vir. ff. de acquiren. possessio. Exemplum huius regulæ est, vt si testis dicat falsum, interrogatus an sit consanguineus alicuius partis, & neget cum sit eius consanguineus, quo casu loquuntur Iacob. & Angelus vbi suprà: vel si interrogatus de loco suo, vel de parochia, vel de ætate, vel simili dicat falsum, vt tenet Anton. in capite. cum causam. in fine de testibus: & dicit etiam not. supradictam conclusionem idem Iason in l. si falsis. C. de transactionibus. Albericus in tractatu de testib.

Limita supradictam regulam, & intellige quando illud esset omnino impertinens ad causam, sed si aliquo qualiter tangeret, est secus. Ita Aret. in consilio septuagesimo primo. incipien. diligenter, & maturè prospectis. quod refert, & sequitur pro limitatione huius regulæ Iason in dicta l. fin. C. de bonor. possessione secundum tabulas, & vide in materia huius regulæ quæ ponit Francisc. Curti. in tractat. de testib. vers. quinta conclusio. B. Dias reg. 746.

¶ **TESTIS** falsum testimonium deponens, nō solum eius dictum non valet, sed etiam coram eodem iudice, coram quo falsum testimonium dixit, puniri potest: vt est textus in l. nullum. C. de test. & ibi glo. quam sequitur Bald. etiam si ille iudex esset alterius fori vt etiam tenet Petr. de Anchar. in c. ea quidem, de regular. lib. vj. in xxiiij. q. & fede. de Sen. in consi. lxxxij. licet in hoc vlti. communis opinio sit in cōtrarium: vt tenet Ioan. And. in c. verum. de foro cōpetenti. & ibi Abb. Sicu. & omnes doctores cano. & etiam pro cōstanti tenet Pau. de Cast. & Raph. fulg. in d. l. testium. & Ang. in l. si vacat. C. de bon. vacat. in xv. q. in rep. & Lu. Ro. in l. ij. ff. de iurisdictione omnium iudicum. Primo fallit, vbicunque testis diceret falsum circa ea, quæ non concernunt substantiam negotij, sed super aliquo incidenti. Exemplum testis productus inter-

Interrogatus est an sit pauper vel coniunctus, & ipse ad vallandum eius testimonium dixit quod non, & in veritate erat eius consanguineus vel pauper, & probatur tamen propter hoc non dicitur falsarius, nec debet puniri de falso, imò probat, ut singulariter patet per Ang. in l. Lucius. ff. de his qui no. infa. quia ista calliditas non debet nocere alicui, & etiam tenet Baldus in c. si quis. extrà, de testib. non obstat si dicatur quod quia est mendax, non est sibi credendum: quia respondet ipse, quod mendacium non tangit illud, super quo debet testificari, nec eius qualitatem: quia tunc bene vitaretur eius testimonium ut in capitulo, veniens. extrà, de testibus. Sed illud concernit extrinseca ab illo, supra quod debet testificari, & c. Subdit tamen ipse Baldus quod talis testis debet puniri, quia callidè locutus est, & sic propter dolosum mendacium poterit puniri. Et istud scilicet quod testimonium eius non vitietur, sequitur But. in capitulo, cum causam, super glo. fin. de testibus, & Innocentius in c. fraternitatis, de hæresi. vbi expressè dicit, quod hoc est verum etiam in instrumento continente falsum circa ea, quæ non pertinent ad substantiam negotij: de quo est confectum instrumentum. B. Soc. reg. 520.

¶ **TESTIS** falsus in vno, in omnibus dicitur falsus: qui enim in vno deliquit, factus est omnium reus. c. si ad sacras, 9. distin. Docto. l. i. §. si quis simpliciter. ff. de verbo. obliga. cap. defleat, de regu. iur. cap. i. cap. si. de poen. dist. 5. item not. quod vni tantum testimonio non creditur etiam in minimo, quia vox vnus vox nullius. l. iurisiurandi. C. de testib. cap. veniens. extrà eod. c. cum esset. de testam. amp. ut nec statui possit ut vni testimonio credatur. cap. iudicas. 3. q. 9. & nedum in sua, sed nec etiam in aliena. l. nullus. ff. de testib. tot. ti. C. ut nemo in sua causa. Barbat. l. si dari. colum. pen. ff. de verbo. obliga. Fel. cap. constitutus. de rescr. cap. si. colum. 3. de maior. & obed. Ias. l. iurandum. colum. 2. ff. de iur. iur. l. admonendi. colum. 20. ff. eod. fallit hoc nisi extaret causa necessitatis, vel publicæ utilitatis Ant. c. 2. de proba. Iaso. colum. 1. in fine. ff. de verb. oblig. not. l. si quando. C. vn. de vi. c. si. quod met. causa. glo. l. vbi. C. de iur. dot. & est com. opin. Med. reg. 5.

¶ **TESTIS** infamis infamia facti à testimonio regulariter non repellitur, imò ei fides adhibetur: ut not. in l. cunctos*. C. de summa Trin. & in l. j. §. in causa. ff. de edil. edict. & est text. not. in cap. licet causam. de prob. ibi, malæ fame. & est glo. in l. ij. §. lege Iulia. ff. de testibus. & in c. licet. extrà, eo. ti. B. Soc. reg. 513.

ADDITIO.

* In l. cunctos. Vbi latè Ias. B. Vad.

Primò fallit in criminalibus, in quibus probationes debent esse clariore luce meridiana. l. sciant cuncti. C. de probat. l. ij. C. de requir. reis. l. sententiam. C. de prob. & c. testimonium. de testibus, & ideo talis testis non debet admitti. ita not. tenet Bartol. in d. l. cunctos populos. C. de sum. Trin. & fide cat. pro quo facit tex. in l. qui ultimo. ff. de poenis.

Secundò fallit, nisi à lege vel statuto requirerentur testes omni exceptione maiores: quia tunc testis etià infamis infamia facti repellitur à testimonio. ita not. voluit Bal. in l. optimam. eo. titu.

Tertiò fallit in probatione ingratitudinis feudatarij, vel donatarij: quis tunc ad probandum ipsam ingratitudinem indistinctè repellerentur testes infames infamia facti: ut est casus singu. in c. j. quo tempore miles, in vsib. feu. ibi, integre opinionis, quem ibi ad

hoc no. Bal. & illum tex. reputat singu. Lud. Ro. singu. nume. 334. incipien. dubitatio. & dictum, quod in criminali testis infamis infamia facti non admittitur, procedit non solum quando causa est merè criminalis, sed etiam si causa esset mixta. & pro hoc alleg. tex. in c. ex parte. de testib. nam ibi ad emptionem agebatur, & sic non erat criminalis, & tamen testis infamis admittitur, & de materia vltra prædicta, habetur per glo. Dyn. & doct. in l. ij. ff. de sena. & in d. l. 3. de Carb. edic. & per gl. Bart. & Imo. in l. cum lege Iulia. ff. de testib. & habetur per glo. in auth. de testibus, §. si verò dicat. & per gl. Io. And. & doct. in c. testimonium. de testibus, per Bar. in l. liberta. ff. de quest. per Cyn. in si quis ad declinandam. C. de episcop. & cler. per Bal. no. in l. si quis ex argentariis. §. j. ff. de eden. vbi no. dicit quod vnus testis infamis infamia facti, & alter valde dignus plenam fidem faciunt. & idem tenet in l. j. C. de testibus. Salic. in l. j. C. si cerpet. & habetur in Spec. in ti. de teste. §. j. versic. item excipitur quod est infamis, & per Bal. in l. pen. C. de sent. quæ sine cert. quan. versic. quid si iudex dicat in sententia condemnare talem, si est probatum etiam per testes infames, habetur etià per gl. in l. quoniam multi. C. de hæretic. vbi ponit an infamis possit esse testis in contractibus, & per doct. in l. mulier. C. de testibus, & plenissimè per Pau. de Elea. in c. testium, & in c. forus. de verb. sign. & no. vj. q. j. B. Soc. re. 513.

¶ **TESTIS** interrogatus de iis, quæ detegunt eius turpitudinem, respondere non tenetur: ut dicit gl. Host. & Ioan. And. & Cano. in cap. cum causam. extrà, de testibus.

Primò fallit, quando interrogaretur de crimine, de quo principaliter agitur, si de illo dicatur particeps ille testis, ut vult. Inno. in c. testimonium. extrà, de testibus. & Ioan. And. in dicto capitulo, cum causam, post Innocen.

Fallit ij. si interrogatur de paupertate sua: cum tunc teneatur respondere, licet eodem modo detegat turpitudinem suam: ut l. iij. ff. de testibus, & hoc voluit Ioan. And. in addit. Specu. in titu. de test. §. iam de interrogatoriis. ad si. versicu. porro. vbi plenius per eum. B. Soc. reg. 512.

¶ **TESTIS** non interrogatus causam dicti sui dicere non tenetur. ut est gl. in l. j. ff. de no. oper. nun. & in l. solam. C. de testi. & in cap. cum causam. extrà, eod. ti. & iij. quæst. iij. ca. solam. & est glo. optima in capitulo, cum nobis, de re iudica. cum si.

Primò fallit, vbiunque testis deponeret super his quæ non possunt sensu corporeo percipi, quia tunc tenetur assignare causam sui dicti, etiam si non sit interrogatus. Bald. in l. j. C. de senten. quæ sine cer. quæ. dicit quod testis deponens super interesse tenetur assignare causam dicti sui. & hanc limitationem ponit Inno. in capit. cum causam. de prob. & idem tenet Bartol. Bald. & docto. in d. regula. C. si ex fal. instru. & in l. conuenticula. C. de epi. & cler. Bal. in l. j. C. de rei vendic. & in d. leg. penul. C. de sen. quæ sine cer. quan. ad si.

Secundò fallit in teste probante negatiuam, ut tenet Bald. in l. cum ij. §. si integre. ff. de transact. vbi alleg. glo. in l. j. in prin. in verbo interdictionum. de iti. act. & que pri. adde Bald. idem tenentem in l. actor. C. de prob. & colligitur ex not. per glo. in §. quando verò absens. in verbo vidisse. in authen. de hæ. & Fal. & ibi etiam tenet Bal. in repet. l. ij. C. de resc. vend. & Bartol. in cons. inci. clarissime domine. Cy. in d. l. actor. Ange. in §. hinc inde. circa vltimam regulam. in auth.

de here. & Fal. doct. in l. Pantoni. §. rei perduellio nis. ff. de acqui. hære. cano. in ca. bonæ. el. j. de elect. Bart. in consi. incip. commune.

Tertio fallit in teste deponente super infamia alicuius: idem tenet Innoc. in cap. cum oportet. de accus. quod reassumit Ang. in repe. l. & quidem. C. de accus. Bal. in l. quid ergo. ff. de his, qui not. infa. Bart. refert in d. l. quid ergo.

Quarto fallit ubicunque esset testis productus ad reprobandum aliquod positum ab aduersario: quia tunc tenetur reddere causam sui dicti. ita not. tenet Bald. in l. presbyteri. C. de epis. & cleri.

Quinto fallit, ubicunque testis asserat de contentis in capitulo se tantum scire quod Titius occidit Sesium: nam tunc non probat licet per iudicem de causa scientiæ non fuit interrogatus, nisi reddat rationem dicti sui: quia dicendo se scire potest intelligi: scilicet per vehementem opi. & non per sensum corporeum: ita sing. decedit Bald. in c. fi. in fi. de iur. cal. alle. not. per gloss. in l. Pantoni. §. rei perduellionis. & gloss. not. in vers. quærere. ff. de acquirend. hæred. sed si testis dixisset, verè Titius occidit Sesium, probabit, quia verè non dixisset, nisi res visu percepta fuisset, & retenta in memoria: ita not. in l. ij. in princ. ff. de aqua plu. arcen. & hoc modo dicit se militare glo. in d. l. solam. C. de testi. & dicit Bal. hoc esse suum nouum dictum. Ad idem facit, quoniam vicinus potest diuersimodè super factis vicini per varios sensus corporis probare, puta per visum, siue per auditum, vel per famam, vt de se patet: & tamen si testis interrogetur de causa scientiæ respondeat se scire: quia percipit sensu corporeo, non probat, vt sing. voluit Barto. in l. testium. C. de testib. in ij. quæstio. quia esset presumere in teste rem distractiuam. Item quia dicta causa ratione generalitatis est obscura. vt l. prætor, in princ. ff. de iniur. & l. item exigit. ff. de do. & probatio. obscura non releuat. in capit. in præsentia. de proba. & idem sentit ipse in leg. j. in fi. ff. de bo. pos. secundum tab. sed his non obstat. Contrarium videtur veritas, quoniam illud, quod quis vehementer opinatur, non est propriè scire, vt est gloss. hæc valde not. in l. ij. §. pen. in verbo, sciūt. ff. de aqua plu. arcen. argu. gloss. in l. si duo. §. pen. in verb. si rem. ff. vt possi. sentit glo. in l. libera. ff. de pecu. & est gl. not. in l. paterfa. in verbo, sit. ff. de hære. instit. & illam dicit ibi Bald. & Imol. esse singula. not. ad hoc, scilicet quod scire propriè, est tantum eorum quæ vera sunt secundum eos, facit tex. cum gl. quod si testis dicat de contentis in capitulo, se scire quod sic fuit, videtur dicere quod ita verum se habebat, licet Bal. ibi de directo contradicat his quæ ipsemet tenuit in dicto cap. fin. de iuramen. calum.

Adde quod ad hoc etiam facit, quia scire, est rem per causam cognoscere, sicut inquit Philosophus, & refert Archi. de pœni. distin. iij. in cap. in domo. confirmatur per not. per Barto. in l. qui bona. §. alieno. ff. de dam. infec. dum dicit quod in teste verum scire non intelligitur per vehementem opinionem, sed per veritatem. alle. not. per Inno. & Ioan. And. in d. c. j. de iura. cal. in antiquis. in vers. in dubio propriè accipere debet. & in leg. j. §. is qui nauem. ff. de leg. iij. Item pro hoc etiam facit, quia videmus, quod si testis interrogatus, quomodo scit, dicat se scire, quia manibus tetigit, prout si non esset res tangibilis & materia corporea. l. ij. in verbo minus tetigi. & ibi ad hoc not. Bart. per illū tex. C. de præd.

min. libro xj. & not. Bald. in l. non omni. ff. de leg. & idem sentit Barto. in rubr. C. si ex fal. Instru. Bald. in d. l. solam. C. de testibus. & maximè cum dictum non est calumniandum, sed iuandum: ita inquit Bald. in l. de quibus. ff. de legib. vbi ipse alleg. not. per Barto. in leg. j. ff. si cert. peta. Bald. in leg. ij. C. de temp. appel. vbi inquit, quod ratio reddita per testem non est calumnianda, sed adaptanda, si id per testes liceret alleg. not. per Barto. in l. de atate. de in terrog. ac. & ita etiam dicit Bald. in rubr. de re diui. not. alleg. per glo. in l. stipulatio ista. §. hoc quoque. in vers. stipulatur. ff. de verb. signif. & ideo non videtur verum illud, quod dicit Bald. in d. l. testium. quod videtur quod testis, qui interrogatur de causa scientiæ, si dicit se scire eo quia percipit sensu corporis probet, quia dicendo se scire intelligitur pro veritate, non ex vehementi opin. vt supra dictum fuit. & ideo dum assignat rationem quod percipit sensu corporis, intelligitur de sensu illo, per quem percipi potest veritas: hoc probo etiam per d. l. testium. in verbo, præsentia. vbi probatur sufficere quod testis interrogatus de causa scientiæ dicat, scio quia fui præsens, & est optimus tex. in authent. de fide instrument. §. si quis igitur. vers. ieu. præsentibus. & ibi alleg. illum tex. not. Ange. & est tex. in §. oportet. el. ij. in ver. præsentibus. eodem titu. & not. Bartol. in l. j. §. fin. de autoritate tu. & in suo tractat. de teste. Bal. in d. l. j. ff. de bon. posses. secundum tab. ad fin. & in l. non speciali. iuxta prin. C. de testam. & in capi. j. de contro. inue. inter do. & vassal. & in d. l. testium. & ibi etiam Sali. & not. Ioan. de Imo. in l. hæredes palam. in princ. ff. de testam. & in l. ij. §. fi. ff. solut. matr. Ioan. de Imo. & Abb. in c. peruenit. el. 2. de test. cog. tamen constat quod præsentia in genere potest se habere ad visum tantum, & ad auditum tantum, & sic de aliis sensibus. ergo cum testis probet dicens se scire, quia fuit præsens, sequitur quod intelligitur deponere per illū sensum corporis, per quem veritas illius actus percipitur, licet ipse specificè sensum corporis non exprimat. Et ex prædictis videtur quod decisio Bald. in d. ca. fi. de iur. cal. non videtur vera, & similiter alia decisio Bald. in paterfa. l. testium. C. de testib. & hæc opinionem tenet etiam præceptor meus Alex. de Imo. in l. j. ff. si cert. petat.

Sexto limitatur dicta regula procedere, ubicunque testis non fuit interrogatus per negligentiam partis: vt quia non petiit in interrogatoriis suis. Secus autem, si per negligentiam, seu per ignorantiam iudicis, ita voluit eleganter Ioan. And. in d. cap. cum causam. de testib.

Et adde prædictis, quod non assignans rationem sui dicti interrogatus, nedum simplicem probationem facit, sed etiam nullam præsumptionem inducit. ita tenet Spec. in titu. de teste. §. j. vers. sed nunquid. & ita etiam tenet Lud. de Ro. in l. iij. in princ. ff. de no. ope. nun. qui alleg. Specu. in d. locò. & de hac materia vide etiam per Iac. Butr. in cons. suo incip. quæstio. talis est, & c. vbi not. dicit, quod plus creditur duobus assignantibus rationem dicti sui qui interrogati non fuerunt, quam multis aliis non reddentibus rationem dicti sui: quia examinatio testis de causa non interrogatus, non caret aliquali dubio: cum iudex non laborauerit ad veritatem inquirendam prout debet. vt l. ij. C. de eden. & xxx. q. vlt. & in c. ad audientiam. vide aliqua supra in altera regula. Et vide etiam de materia ista c. sacramentum. de cō

fuet. rec. feu. vbi habetur quod testis non interrogatus de causa scientiæ non solum nõ probat, sed etiã non facit semiplenam probationẽ, q̃ aliàs faceret si sic fuisset interrogatus, & illũ tex: alleg. p̃ fin. Lud. de Ro. in l. admonedi. ff. de iureiur. B. Soc. reg. 497.

¶ **TESTIS IUDEX.** Quod admittitur quis testis in causa in qua fuit iudex.

PRO.

Ext. de testibus. c. cum à nobis.

Ext. de accus. c. cum dilectus.

Ext. de proba. c. post cessionem.

CONTRA.

2. q. 4. c. 1.

2. q. 6. c. statutum est.

Ext. de appel. c. postremo.

C. de asser. tol. l. nemo.

D. de test. l. ult.

SOLVTIO.

Non audiuntur iudices quotiens super quæstione illa in qua fuerunt iudices, volunt testificari, sed in his quæ acta sunt in præsentia ipsorum, credetur eorũ dictis, sed illis aut eorum scriptis præferuntur duo testes iurati. d. c. cum à nobis. Hodie non creditur iudici, nisi quatenus eius acta legitimis constiterint documentis. ext. de proba. c. quoniam contra. Dam. reg. 61.

¶ **TESTIS** non iuratus regulariter fidem non facit, vt l. iurifurandi. C. de testi. & in c. tuis. extrã eo. tit. cū similibus.

Primò fallit, quando deponit super eo, quod est notorium. vt not. in c. cum causam. de coh. cle. & mu. dū modo. deponat ad plenam iudicis informationẽ seu instructionem, quod etiam sensit Inn. in c. pe. de po. stu. præ. est gl. reputata sing. in c. de pac. tenenda.

Secundò fallit vbicunque pars remitteret iuramentũ, vt in c. tuis. & ibi est gl. no. & glo. in d. l. iurifuradi. C. de testibus. & in c. tertio loco. de prob. in gl. 2. & gl. in l. j. in princ. ff. de fer. & ibi hoc tenet Bar.

Tertiò fallit vbi statutum daret iudici arbitriũ in procedendo, & iudex remittit iuramentum, ita tenet Bar. in l. filius fa. ff. de don. licet aliqui reprehendant.

Fallit 4. vbicunque Papa vel princeps mandat alteri, vt se informet in certo negotio: quia tunc poterit se informare à testibus etiam non iuratis, & non idoneis. vt est gl. fin. in d. c. j. de pace tenen. & ibi Bal. in vñb. seu. quod tamen procedit nisi sit dictum quod diligenter se informet, quia tunc testis deberet iurare, & partes debebunt citari. ita dicit Bald. in c. 1. de cõtr. inuef. & melius in l. neque natales. C. de prob. & fed. de Sen. in cons. lxxxij. B. Soc. re. ij.

¶ **TESTIS** mulier in testamento, chirographo, & in * causa criminali esse non potest. * l. qui testamento. §. mulier. ff. de testam. & institu. eod. §. testes, & per Bald. sing. in l. nec scripturas. C. qui pot. in pig. hab. & in d. §. mulier. & per Gandi. in suo tract. malef. in titu. de fur. in fin. Sed Imo. in dict. §. mulier. tenet contrarium, & eam dicit esse communem opinionem. B. Soc. re. 511.

ADDITIO.

* Potest. Vide Fely. in c. quoniam. de testibus.

Primò fallit hæc regula scilicet, quod mulier in testamento testis esse non potest, quando mulier esset testis in testamento inter liberos, vt si pater institueret liberos: vt per glos. in auth. quod si sine. C. de testamen. & ita tenent omnes doct. in d. §. mulier. Sed circa hoc dubitatur, an illa glos. procedat eo casu, quo instituat bastardum, & quidam in d. §. mulier.

format hanc quæstionẽ super terminis, & alleg. Specu. sed non dicit vbi, imò dicit se nescire vbi est dictum Specu. tu dic quod est in titu. de instru. edit. §. compendiosẽ. vers. quod si pater naturalis. vide etiã Bald. de hac eadem quæstione. in l. si qua. illustris. C. ad Orficia. & l. iniuriarum. C. de natu. libe. & in l. si. C. fami. ercif. & ibi etiam per Pau. de Cast. & in l. parentes. ff. de in ius voca. l. generaliter. & l. parentes. de institu. & substitu. C.

Secundò fallit quando esset testis in testamẽto ad pias causas. vt per Pau. de Cast. in cons. suo 361.

Tertiò fallit in codicillis, vbi testis esse potest, vt lili. cet. in fin. C. de codicil.

Quartò fallit quando adhibetur testis ad probandum testamentum. vt per Alberi. de Rosa. in d. §. mulier. vbi format hanc quæstionem, & dicit prius à nemine fuisse tactam, & rationem ipse assignat, & plenissimè examinat arguendo ad partes. B. Soc. re. 512.

¶ **TESTIS** prælatus siue alia persona ecclesiastica in casu eccles. & singuli de vniuersitate, pro vniuersitate admittuntur, vt in cap. insuper. de testibus. & ibi Host. & communiter docto. & in c. nuntius. de testibus. B. Soc. reg. 519.

ADDITIO.

* In c. insuper. vbi vide Fely. in primo nota. B. Vad. Primò fallit quando ipse prælatus agigaret causam per se, vt expressè patet in d. c. insuper. in textu.

Secundò fallit quando prælatus agigaret causam siue per se, siue per cœconomum, vel vicedominum, cum tunc testis esse non possit, secundum Ioa. And. in d. c. insuper. in clement. si via. de re ecclesi. non alie. & quæ not. per Bar. in l. j. C. de confes. secũdum etiam Inno. in præal. c. insuper. extrã, de testi.

Tertiò fallit quando ipse prælatus solus in causa ecclesiæ constituisset procuratorem, seu syndicum, qui agigaret ipsam causam, cum tunc non possit testificari, cum sit in ea legitimus defensor, vt tenuit Inn. in c. præsentium. eodem titu. in vj. & Petrus de Ancha. 14. q. 2. Ant. in d. ca. insuper. & ibi etiam Nic. qui ad hoc adducit quod no. extrã, vt lite non contesta. ca. primo.

Quartò fallit in prælato ecclesiæ seu capellæ non collegiatæ, cum talis non admittatur in testem in causa ipsius ecclesiæ, vt voluit Io. And. in addi. Spec. in titu. de testi. §. 1. vers. sed porro. per c. velamen. el. ij. extrã, de testi.

Quintò fallit vbicunque esset quæstio de statu vniuersitatis, vel ecclesiæ, vel de aliquo magno honore, vel magna iurisdictione, quia tunc personæ ecclesiasticæ, vel singulares de vniuersitate non poterunt testificari de ecclesia, vel vniuersitate: ita tenet Bal. in c. cum nuntius. extrã, de testibus. Nam propter maximam affectionem debent repelli à testimonio, cum etiam repellatur testis à testimonio propter magnam amicitiam. vt l. ij. ff. de testibus. & istam limitationem tene menti.

Sextò fallit quando esset quæstio de pascuis, vel de nemoribus, in quibus singulorum bestiarum pascuntur, vel singuli ligna scindunt, quia tunc etiam hoc casu homines de villa, vel vniuersitate non poterunt admitti ad testimonium. ita tenet Io. And. in præalle. c. cum nuntius. Sed Abb. in d. c. insuper. tenet contrarium, dicens quod hæc causa est principaliter vniuersitatis, non autem singulorum, licet singuli consecutiue percipiant commodum, adducit multa similia, quia clerici possunt esse testes in rebus cunctis ex quibus percipiant commodum, quia ex illis

aluntur. Item quia legatarius potest esse testis in causa testamenti, licet secundario ad ipsum pertineat commodum. vt in §. legatariis. Instit. de testa. Item adducit simile de tutore, qui non potest interponere auctoritatem, si res principaliter ad eum pertinet, secus autem, si ad eum pertineat in consequentiam. vt in l. j. ff. de auctoritate tutorum. Sed opin. Io. And. sequitur Iacō. de Are. Pet. & Cyn. & cōmuniter doct. in l. parentes. C. de testi. & Guliel. de Cūno, & Bar. in l. in tantum. §. vniuersitatis. de re. diuifio. ff. & Butrig. in d. c. cum nuntius, & ista opin. est Communis. Bald. tamen in c. cum nuntius, limitat eam theoricā, dicit enim quod debet intelligi, quando alibi non possent commodē haberi pascua vel nemora: secus autem si aliter possent haberi pascua vel nemora, nam tūc bene admitteres ad testimonium, secundum eum, vbi suprā.

Secundō limitat idem Bal. in l. parentes. dicens procedere dictam opinio. quando homines illi vtuntur pascuis illis gratis sine aliquo pretio, quia bene hoc casu repellerentur à testimonio, secus autem si soluerent pretium vsus pascendi, vel ligna scindendi ipsi villæ vel vniuersitati, & assignat rationē quare repellantur à testimonio, quando gratis principaliter percipitur vsus pascuæ vel nemoris, quia singuli intelliguntur tanquam pars iudicij, hoc est dicere, quod utilitas principaliter concernit singulos, licet iura dicantur esse vniuersitatis, & in ipsam vniuersitatē firmanda sit sententia respectu singulorum, vt in l. si cui. ff. quod cuiusque vniuer. nom. An autem dictæ personæ debeant admitti in criminalibus, vide plenē per docto. in capit. cum nuntius. de testi. B. Socin. reg. 519.

¶ **TESTIS** non præsumitur rogatus. not. Bartol. in l. sciendū. ff. de verb. obl. idem in l. diuus. ff. de test. milit. & in l. hæredes palam. §. in testamento. ff. de test. & ibi communiter docto. Alexa. in d. l. sciendū. vbi etiam refert ad hoc Ang. & Anto.

Limita quadrupliciter, vt per Ias. in d. l. sciendū. quarū limitationū tres habuit ab Alex. ibi. B. Dias re. 751.

¶ **TESTIS** non probat nesciens, id quod deponit verū esse. l. cū hi. §. nihil. ff. de bon. poss. sec. tab. Bald. l. i. C. eod. l. cum hi. ff. de transact. gl. §. hinc nobis. auth. de hære. & Falc. in term. huius Reg. fran. in tract. de testib. Conf. 27. num. 58. Medic. re. 6.

¶ **TESTIS** post conclusionem in causa. post cōclusionē in causa non possunt amplius testes, nec instrumenta produci. c. cum dilectus. de fide instrum.

Fallit in 6. casib. vt per Campeg. in dict. tract. conclus. 275. Don. fina. lib. 4.

¶ **TESTIS** qualis, & Oppositio contra testes. Testis debet esse iuratus, alias dictum eius non probat, c. i. de testib. fallit vt per Camp. in d. tract. concl. 119.

Testis iuratus & examinatus in die feriata, non probat nec valet eius dictum. l. j. C. de feriis.

Fallit in 4. casibus, vt per Campeg. in d. tractat. conclusio. 130.

Exceptio quæ opponitur contra testes non impedit examinationem ipsius. Alb. in tract. de testibus. colum. 33.

Fallit in 2. casib. vt per Felin. in c. ex parte. de testib. numero 14.

Fallit in 8. casib. vt per Camp. in d. tract. concl. 141. fallit in 8. casib. vt per Lancil. in tract. de of. prætor. in tit. de testib. in princ. nu. 9.

Exceptiones seu oppositiones contra testes à principio examinationis faciendæ sunt. fallit in 7. casib. vt

per Camp. in d. tract. concl. 242.

Testem quem pro me produxi non possum reprobare l. si quis testibus. C. de testib.

Fallit in 4. casib. vt per Camp. in d. tract. conclus. 292. 293. vbi ampliatur in 5. casib. vt per Fel. in c. præsentium. de testib. num. 7.

Quando pars est protestata ante publicationem, quod intendit reprobare testes in personam tanquam minus idoneos, in quibus casibus post publicationem admittatur declaratur Campeg. in dicto tract. conclusio. 386.

Quando pars est protestata contra testes alterius partis, quod intendit reprobare eos tanquam non idoneos, si dicti testes dicant aliquid in fauorem non probant. gl. & doct. in c. præsentium. de testi.

Fallit in 2. casib. vt per Campeg. in d. tract. conclusion. 387.

Fallit in 5. casibus secundum Fel. in d. ca. præsentium. de testib. num. 15.

Vnicuique parti vna probatio est concessa, & nō vltra. c. licet dilectus, extra, de testibus.

Fallit in 3. casib. vt per Felin. in ca. licet. de testibus. numero 1.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. in d. tractat. conclusio. 389.

Testis in vno reprobatus, in aliis etiam nihil probat, sed in totū repellitur. fallit in 4. casib. vt per Math. Gri. in suis conclusio. in ver. testis.

Exceptio, quod testes sunt corrupti, si non est opposita in causa appellationis, opponi non potest. fallit in 2. casib. secundum Soc. re. 405. Don. fin. li. 4.

¶ **TESTIS**, qui non debuit examinari, examinatus facit indicium. firmat Bart. in l. maritus. post glo. ibi, ver. vltius quæro. ff. de quæst. Bal. in c. j. de confes. circa prin. Ab. in cap. ex literis. de transact. in j. notab. plura allegat ad hoc Hippol. sing. 198. inci. testis qui non debet. Vide Hispanie l. ix. tit. xvj. parti. 3. quæ hanc regulam videtur comprobare. dum disponit, quod si testis minoris ætatis quàm statuitur ibi, examinatus fuerit, facit præsumptionem.

Limita sex modis vt per Fel. in c. cum dilecti. de accus.

Primò fallit nisi testis esset prohibitus examinari ratione ordinis, puta ante litem contestatam, vel parte non citata, quia tunc non facit indicium.

Secundò fallit nisi testis esset prohibitus interrogari: quia tunc interrogatus non facit indicium.

Tertiò fallit nisi lex resistat examinationi, vt quia dicit non possit examinari, non sit admittendus, quod intellige, vt ibi.

Quartò limita, nisi lex requireret certum numerum testium, certo casu, quia tunc vsus solus non faceret indicium.

Quintò limita ex hoc bene not. secundum eum, quando testis esset posita exceptio.

Sextò limita, vt faciat indicium, sed non ad efficacem condemnationem, nisi suppleatur per alias probationes. B. Dias re. 755.

¶ **TESTIS** qui semel productus dixit se nescire, vel recordari, & tunc iteratò deponit super eodem negotio, non dicitur varius, vel vacillans, imò valet eius dictum. Gloss. in capitul. cum causam, quæ inter economum. in glos. secunda de testibus. text. singular. secundum Baldum ibi, in capitulo primo. §. notandum. in titul. de notis feud. & voluit Angel. in l. quidam tabularum. ff. de fur. per tex. ibi, & ponit Hippol. leg. ex libero. in princip. ff. de quæstion. vbi refert Bald. in aliis locis. & Roma. & Alexand. idem

idem firmantes.

Limita, nisi talis testis postquam dixit se nescire, esset cum parte locutus. ita tenet Bald. in rub. de controuer. feu. & refert Hippol. vbi supra, quod comprobatur aliis similibus. & refert Roma. in consilio dv. in cip. cum testis. vbi alias describit restrictiones. B. Dias reg. 754.

TESTIS referens se ad positiones inualidas non probat, Socin. in terminis conclusi. 40. columna 8. volumine 3. præsertim in criminalibus, in quibus specificè se referri debent, non autem ad positiones in genere. Corn. consilio 56. volumine 1. Craue. consil. 115. nume. 8. item deponens prout in aliquo instrumento, quod non reperitur, an talis confessio præiudicet? vide Bald. leg. 2. C. de errore adu. Rom. consilio 293. Aret. in consilio 68. Iaso. leg. admonendi. numero 36. ff. de iur. iur. tertio si testis in hoc iudicio aliquid dicat prout aliàs dixit, optimè probat not. leg. si ira. ff. de cond. & demonstr. l. qui ex liberis. §. testamento. ff. sec. tab. Bartol. leg. eos. C. de falsis. Bald. l. gesta. C. de re. iud. l. iurisiurandi. & leg. si. C. de testib. Anchar. clemen. 1. de testibus. Roma. consilio 254. addentes ad Bartol. leg. asse toto. ff. de hæred. inst. Quarto si testis dixerit, quod testator instituit Titium hæredem, sed non recordari pro quibus partibus, nec aliter: valebit tamen institutio talis, & erunt hæredes pro æqualibus portionibus si plures fuerint instituti. Alexan. leg. cum antiquitas. columna final. C. de testibus. Iaso. d. l. admonendi. num. 41. quinto testis se referens ad dictum alterius testis, videtur fateri cuncta, quæ ipse dixit. Specu. in tit. de teste. §. qualiter. versicu. certum. Bald. leg. 3. quod obseruari. C. de iur. calum. Bal. l. eos. ff. de falsis. capitu. fraternitatis: columna prima, capitulo cum tua. columna 2. de testibus. Alexand. consilio 234. columna 3. volumine 1. Ripa l. 5. §. 1. numero 3. ff. de re iudic. Sexto & vltimo si testis se referat ad aliquam authoritatem quæ non probatur, si ipsa non extet, non probat, nisi ipse assignet rationem. Ripa l. 1. numer. 79. ff. si cert. pet. no. l. 1. C. de mand. prin. Medic. reg. 10.

TESTIS secundò inductus super eodem capitulo, ad alium effectum, potest dicere, ego dico eadem quæ dixi in prima depositione. tenet Abb. per tex. ibi in capit. cum in tua. de testib. allegando Bartol. & vide Ang. post Bar. in l. legata inutiliter. ff. de leg. j. Anc. in clem. ij. de testibus.

Limita primò nisi testis fuisset receptus coram arbitro quia si repetitur coram ordinario, non potest se ipsum referre. Ita limitat Felin. in dicto capit. cum in tua. de testib. per quem vide rationem huius decisionis.

Secundò limita, nisi primum dictum esset nullum, ratione falsitatis, quia dicendo dico prout aliàs dixi, non probat, secundum Salicet. in l. iurisiurandi. C. de testibus, secus si esset nullum ex defectu solennitatis: quia ex quo in depositione secunda concurrat solennitas requisita conuallidatur, vt ex tunc, secundum eum, ibi. refert Felin. vbi supra, quem vide. B. Dias re. 749.

TESTIS socius criminis regulariter non admittitur, vt in c. veniens. de testibus. & c. j. de confes. & in c. memini. xv. q. 3. & no. gl. in c. cum P. Manconella. de accusat. cum similibus. B. Socire. 517.

ADDITIO.

In c. veniens. Vbi vide Felin. & Lanfr. in repetit. ca. quoniam contra. de probat. in versu. testium. versu.

vlterius dubitatur. & Alexan. de Imo. in consi. cxlij. in j. parte. B. Vad.

Primò fallit quando recipitur ad præsumptionem faciendam, quia tunc bene admittitur, vt not. c. iij. in glo. si. de testibus, quam gl. ibi. Abb. & idem Inn. in d. c. veniens. eo. ti. pro quo allego gl. in c. j. in verb. testis, extra. de testi. li. 6. quæ dicit, quòd licet particeps criminis & inimicus capitalis repellatur à testimonio, tamen admittitur ad præsumptionem faciendam. allega. no. in c. veniens. & in c. memini. allega. Secundò fallit vbicunque particeps criminis fuisset emendatus de crimine, & ageretur ciuilitè, quo casu admittatur etiam ad plenam probationem faciendam: ita Inno. in præal. c. 3. de testi. vbi dicit, quòd emendatus de crimine admittitur ad testimonium, quando de crimine ciuilitè agitur, etiam si fuit socius criminis, quòd est notandum pro limitatione d. c. testimonium. vt dicit Abb. ibi.

Tertio fallit nisi sit particeps criminis, & fuisset examinatus cum tormentis, secundum Inn. in præal. ca. 3. quo casu si de crimine proceditur ciuilitè, probat secundum Inn. ibi in sua tertia lect. vbi sensit, quòd cessante infamia tales testes examinati faciunt plenam probationem. docto. ibi communiter cum illa lect. Inn. tenent, licet dicant eum diuinare, & superius dictum est in socio criminis, videlicet quòd licet non faciat plenam fidem, tamen faciat indicium ibi, & fortius esset dicendum in criminoso, qui non fuit socius criminis, vt possit recipi in testem, ad faciendam præsumptionem. Ita tenuit Car. Zab. in præal. c. 3. in fi. & allega. not. per glo. in d. c. i. de confes. & in c. si quis propterea. B. Soc. reg. 517.

TESTIS per verbum credo & non credo deponens non probat, vt in l. testium. C. de testi. & gl. in l. ius iurandum. ff. de iureiurando. & gloss. in §. si verò absunt. in authent. de hære. & fal. Bald. in l. j. de ven. inspic. B. Soc. re. 521.

ADDITIO.

* Non probat. Vide Fel. in ca. quoties. versu. gloss. si. de testibus. B. Vad.

Primò fallit si testis, postea rationem, congruam assignet. vt si testis dicat credo contenta hic vera esse, interrogatus de causa scientiæ, dixit, quia vidit, & præfens fuit, ita not. tenet Bald. in l. si seruus. §. quicunque. ff. de legatis primo, & sic magis debent attendi verba rationis, quàm dicti in teste. adde Cyn. idem tenentem in d. l. testium. C. de test. & Anton. de Butr. in c. quoties. eod. titu. qui per hoc dicebat quòd si testis dicat se scire, & credere contenta in capitulo, vera esse, valet: sicut etiam contra, si dicat testis de actu, & postea interrogatus de causa scientiæ respondit quòd credit ita esse, vt faciunt sapenumero rustici, nam tunc non valet talis depositio, vt firmat Spec. in titu. de testi. §. iam de interroga. in fi. & habetur per Io. And. in c. inquisitione. de accus. & per eundem in c. præsentium. de testibus. in vj. vbi dicit, quòd illud quòd scimus possumus dicere quòd credamus, non tamen econtra. pro quo facit quòd habetur in l. cum quidam. §. quòd dicitur de acqui. hæred. Si tamen testis deponens per verbum credit, aliquid addat pro causa scientiæ circumstantiarum, per quas resultat præsumptio violenta, tunc valet dictum testis, vt putà, si dicat credo Bertam commississe adulterium cum Titio, & interrogatur de causa scientiæ, dicit quòd vidit solum cum sola, vel nudu eundem in loco secreto, per id quòd habetur in d. c. in literis. & in c. illud. de præsum. vel si dicat, cre

cat, credo Titium esse filium Petri, interrogatus de causa scientiæ dixit, quia vidit illum nasci ex eius vxore in domo sua. per id quod habetur in l. filium diffinimus. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. secūdu Cy. in d. l. testium. & Spec. in tit. de testi. §. j. vers. itē quid si deposuit de credulitate, & per Ant. de Butr. in d. c. quoties. B. Soc. reg. 521.

¶ **TESTIS.** Vt vnus testis valeat ad præsumptionem.

C. de fideicommiss. l. vlt.

In Auth. de instrum. l. conf. §. oportet.

In Auth. de testib. §. quoniam verò.

In auth. quib. mod. natura. §. vlt.

In Auth. de hæred. & fal. §. hinc nobis.

ff. fin. regund. l. penul.

ff. de probat. l. cum probat.

ff. de test. l. serui responso.

ff. de re mil. l. non omnes. §. alterum.

ff. qui testam. fac. pos. l. hæres. §. i.

ff. de iureiuran. l. si duo. in prin.

ff. de ag. lib. l. j. l. l.

ff. de aduo. diuers. iu. l. Mæuius.

C. de fid. instrum. l. operationes.

ff. quemad. t. q. aper. l. i. §. vlti.

In Decret. ii. q. i. testium quicumque. Az. ru. 22.

Vt non valeat.

C. de test. l. iureiurando. ff. de quæst. l. maritus.

In Decret. 32. quæst. 2. admonen.

Vt vnus testis valeat ad præsumptionem. Verum est vnum testem inducere præsumptionem, vt in legib. in hac Rubrica positus continetur, & probari potest probabiliter. Si enim duo faciunt plenam fidē, ergo vnus semiplenam, licet alij contradicerent. argu. eius quod legitur in hac Rub. ff. de quæst. l. maritus. Sed certē ibi non fuit reprobata sententia, quia quæstio est habita præcedente iudicio, in causa licet hoc malè allegaretur apud principem, sed etiā quia præcedente iudicio in pecuniaria causa, contra dominum torqueri non debuit. vt C. de quæst. l. i.

ADIECTIO.

Vel dic prius quæstionem habitam, & postea testem inductum, vnde nulla fuit quæstio, qua non præcessit, sed secutum est iudicium. Vel dic ad hoc vt habeatur quæstio serui mei, non vnum sed plura debet præcedere iudicia.

Imò vnus statuit sacramento.

C. de iud. l. properandum. §. sed & si quidem.

In Auth. vt hi qui oblig. se.

In Decret. ca. 2. q. i. in prin.

In decret. 8. q. 3. talia.

C. de fid. instrum. l. pen. §. vlt.

ff. ad ad exhib. thesauros. Az. ru. 22.

¶ **TESTIFICARI.** Facti euidencia sæpe testificatur oculo cum subiectionem, tum loci diffinitionem.

ff. de feriis. l. eadem.

ff. de minor. 25. ann. minor. 25. anno.

ff. de procurat. l. filius. l. miles.

C. de fruct. & lit. expen. l. pen.

C. fru. neg. l. si irrupti.

C. de administ. tut. l. lex. q. tu.

In Decr. 12. q. 2. quatuor.

ff. de of. præf. l. illicitas. §. veritas. Az. ru. 22.

Venditor potest esse testis pro emptore.

ff. fin. reg. l. eos.

Quod socius in causa socij ad testimonium admittatur habetur in Instit. de testam. ord. §. legata. argu.

contrà, C. de testib. l. quomodo. in fin. Sed distinguitur, an socius socio condemnato lucrum, vel damnum sentiat, an non. In primo casu non potest: in secundo potest. vt in Decr. 2. q. 5. præsum. Az. ru. 22.

¶ **TESTES,** vbi duo sunt necessarij.

In Instit. de fideiuf. l. hæc. §. cum quoque.

In Decret. 2. q. 5. in princ.

ff. de testibus. l. vbi. Az. ru. 22.

Vbi tres sunt necessarij.

C. de iur. delib. aut. hæredem.

C. de annal. excep. vt perfectius.

C. qui potiores in pig. hab. l. scripturas.

In Auth. de instr. caut. §. si quis igitur.

C. ad Vel. l. antequam. §. ne.

C. ad l. falc. auth. sed cum testa.

C. de testamentis. l. sancimus. C. si cer. pet. l. vl.

Vbi tres sunt & duo sufficiunt.

C. de fid. instrum. l. comparationes.

Vbi quinque exiguntur.

C. de codicil. l. vlt. §. vlt.

C. de testamentis. l. vlt. §. vlt. in fin.

C. si cert. pet. Auth. hodie.

C. de testibus. l. testium.

Vbi sex exiguntur.

C. de test. l. hac consulti.

ff. de repudiis l. nullum.

Vbi duo, vbi tres, vbi quinque, vbi sex testes exiguntur. Ista Rubrica potius sunt notæ quā generalia.

Vbi vndecim exiguntur.

C. de chirograph. in auo. l. per hanc.

Vbi quindecim exiguntur.

C. depositi. l. sacros.

Qui semel productus est, in eodem iudicio amplius produci non potest.

ff. de testibus. l. cum apud. Az. ru. 22.

Testes ex iusta causa ante litem contestatam possunt dari, & debent suscipi.

C. de vsur. l. pupilla. l. vlt.

ff. ad l. Aquil. l. in lege. Az. ru. 22.

Testes aduersa parte præsentē, iurare debent.

Restitutio similiter creditoribus præsentibus fieri debet.

ff. de mino. l. etiam. §. vlt.

In Auth. vt spon. lar. §. adhæc.

C. de reb. cred. l. generaliter. §. isdem.

C. de testib. l. si quando. §. i.

C. de iur. iur. propter cal. l. i. fin. autem.

C. de fid. instrum. l. iudices.

C. de adop. l. vlt.

In Decret. 2. q. i. in præsen.

ff. de adult. l. si po. §. hæres.

ff. de mino. l. in causæ. §. ea.

ff. de adopt. l. non ita.

In Auth. de testib. §. hoc. vbi multa.

CONTRA.

In Auth. de test. §. quia verò multi.

C. de iureiuran. propter cal. §. dein. autem. principa.

Testes præsentē, &c.) Verum est altera parte præsentē tantum testes inducendos, præsentē dico iure, vt in hac Rubrica continetur, vel per contumaciam vt in contraria Rubrica continetur, vel eo citato & non veniente, contra quem producantur, vt in Authentic. de testibus. §. quia verò testes contra-

hentes

hentes cognoscere debent. C. de iure deliber. l. sci-
mus, vel qui heredem cognoscant. in Auth. de testi.
Azo, ru. 22.

Testes iurare debent, quod sciunt
rem ita esse.

C. de testibus. l. testium.

C. de testamentis. l. ult.

In Decret. 2. q. 1. in primis.

In Decret. 2. q. 5. nullam.

Sufficit si iurat se ita credere.

C. de iureiur. propter cal. l. 2. §. si autem.

In Decret. 2. q. 4. si mala.

C. de iud. l. rem non nouam. §. patroni.

ff. de aq. plu. arcen. l. in summa. §. idem.

Testes debent dicere qualiter sciunt.

In Auth. de testib. §. & licet.

C. de testib. l. solam.

In Auth. de sanct. epis. §. 1.

In Auth. vt liceat matr. §. quod autem.

SOLVTIO.

Aliud est cum testificatur affirmatiue, aliud cum nega-
tiue.

Testes iurare debent, &c.) Sacramentum testis debet
esse de veritate, non de opinione, vt in hac Rubrica
continetur, scilicet vt iuret quis, se ita vidisse, si res
consistat in visu oculorum, vel si consistat in visu
cordis, vt in cōtractib. scilicet, in auditu, ita dicat se
audiuisse sacramentum aut litigatoris de calumnia.
Item patroni est de opinione, vt in contraria Rubri-
ca continetur, in casu tamen sufficit in testimonio,
si dicat se ita audiuisse ab his qui ita audiuerunt,
vt in actione aqua plu. arcen. ff. de aq. plu. arcen. l. 2.
§. idem Labeo. & laic cum queritur. & in Decr. 30.
quæst. 5. episcopus. Testes iurant quod omnem ve-
ritatem quæ super negotio scient, dicent. in Auth.
de testibus. §. nulli. & §. non igitur. in Decret. 14. nō
sanē. Azo, ru. 22.

Testes non debent dicere, quod sciunt
rem ita esse.

ff. de pet. hær. l. si quia lib. §. ult.

ff. de neg. gest. l. si ex duobus.

ff. de nox. act. l. quoties dominus. in fin.

ff. de iureiur. l. si duo. §. Iul.

Testes non debent, &c.) Cum contentio de aliqua re
vel capitulo est, testes super eo capitulo tantum de-
bent interrogari, vt in hac Rub. continetur.

Ex his legibus voluerunt quidam, quod tantum pro
parte eius quæ eos inducit, debent testificari. argu.
ff. de fideicom. stipulatio. Azo, rub. 22.

Testes rogantur.

In Authent. de testibus.

C. de testamentis. l. hac consultissima.

In authent. vt liceat matri & auia. §. is quo-
que.

Testes rogantur.) Regulare est, rogatū & non rogatū
testem esse admittendum, vt ff. de test. ad fidem. Ex-
cipitur tamen in casibus quinque, & notantur 3.
in C. de testibus. l. testium. & Auth. rogati. & ff. de
test. l. hæredes. §. in testamētis. & alijs. vt ff. de repu-
diis. l. nullum. & alias in Authent. vt liceat matri, &
auia. §. his.

Vbi testes, qui varia & concordantia dicunt.

Valeant in his, in quibus
conueniunt.

ff. de arb. l. dies. §. si plures.

In Auth. de testib. §. & licet. in fine.

ff. de reb. dub. l. si hi qui. §. vtrum.

C. de postlimin. reuer. l. 3.
ff. de minor. l. etiam. §. ex causa.
ff. de excusa. tut. l. quod in testamento.
ff. communia præ. l. proprium.

CONTRA.

ff. de testibus. l. quod falso.

Vbi testes qui varia & concordantia dicunt.) Si testis
in vno capitulo tulerit testimoniū suum, & postea
reuerfus varium, scilicet priori contrarium ferat te-
stimonium, in nullo ei fides est adhibenda. Verum
est etiam ipsum vel primò, vel postea deierasse, vn-
de non est ei fides adhibenda. vt ff. de act. leg. is cui.
§. iisdem. etiam si cum alijs concordaret. Et hoc est
quod planè dicitur ff. de test. l. qui falsa. leges verò
inductæ in hac Rubrica. Verum est etiam, ipsum pri-
mò vel postea decepisse, unde non est ei fides adhi-
benda. Nec obstat tamen, quia in testibus non lo-
quuntur, tum quia non loquuntur in eo casu, quan-
do quis sibi ipsi suis dictis est contrarius.

Testimonium iudicis admittatur de his quæ agnouit,
cum de causa cognosceret. ff. de arbitr. ne in arbitr.
§. sui autem. Azo, rub. 22.

Testimonium mulieris admittitur.

ff. de testamentis. l. qui testamento. §. mulier.

Testimonium mulieris, &c.) mulier vbique recipitur
in testimonium, præterquam in testamentis. vt ff.
de testib. l. ex eo. Azo, rub. 22.

Si testes alij maiorem, alij minorem sum-
mam dixerint, qui sint admit-
tendi.

ff. de leg. j. l. qui partem.

ff. de arb. l. diem.

ff. de iureiur. l. in eo quod.

ff. de re iud. inter partes.

Si testes alij maiorem, alij minorem summam dixe-
rint, qui sunt admittendi.) Quomodo diffinitur
per l. de arbitr. l. diem. §. secundo. & de re iudic. l. in-
ter pares. Azo, rub. 22.

Testes de his quæ viderunt, testimonium
perhibent.

C. de testibus. l. testium.

C. de iur. deliber. l. ult. §. sui autem.

In Decr. 2. q. 1. in primis. vt de auditu.

In Decr. 5. quæst. 2. testes.

In auth. de hær. & fal. §. huic.

In Decret. 3. q. 9. testes.

De his quæ audierunt.

C. de testamentis. l. hac consultissima.

ff. de probat. l. si arbi-
ter.

ff. de aq. pl. arc. l. in summa. §. idem Labeo.

C. de testib. auth. rogati.

In Decret. 3. q. 9. l. testes. §. 1.

In Decret. 35. q. 6. de paren.

In Auth. de testib. §. licet dudum.

C. de lat. lib. tol. §. si quis vestram.

Testes de his quæ, &c. Item de his quæ audierunt, &c.
Istæ duæ Rub. expositæ sunt supra. & in illa Rub. tes-
tes iurare debent. Azo, rub. 22.

TESTIMONIUM liberti. Maior factus de his quæ in
pupillari ætate, & seruitutis tempore vi-
derunt, ferunt testimo-
nium.

C. de testa. man. l. 1.

In Decret. dist. 38. relatum.

C. de of. procons. l. 4. in fin.

ff. de pos. l. si apud filium fam.

ff. de pign. legati.

ff. de don. inter vir. & vx. l. si inter.

Non ferunt.

ff. qui fatid. cog. l. sciendum. §. vlt.

ff. de recept. l. sed si his.

ff. commodari. l. i. in fin.

ff. depof. l. i. si apud fund.

ff. de pœnis. l. i.

ff. de reg. iur. l. i.

Maiores factus & libertus, &c.) Adultus de eo quod vidit in pupillari ætate, seruus de eo quod vidit in seruitute, iure ferunt testimonium, argument. illius l. quæ in hac Rubrica continetur. Ego melius induco argumentum: quia cum lege aliqua non prohibeantur, ergo admittuntur. vt ff. de test. l. i. Nec obstant argum. in contraria Rubrica inducta, quia vbi contraxit vel deliquit, vel quasi deliquit iste vel ille, tempus contracte obligationis spectaretur, vt supra diximus in illa Rubrica, Tempus, contractus, &c. Hic autem nullum istorum fuit. Vidit enim tantum vel audiuit, quæ prorsus diuersa in contractibus. si- cuti si commodasset in pupillari ætate, exigat, vbi nunc commodat adultus, Nec obstat quod legitur in ff. de iur. & fact. ignorant. l. vltima. ff. nec enim scire intelligitur ad sui præiudiciu, nisi fuerit doli capax. Sic tamen diligenter à iudice quærèdum est, cuius ætatis erat cum vidit, vt si tam breue erat tempus, puta anni vnus, vel duorum vel trium, vt non sit verisimile quod ad interesse reducere possit ea quæ vidit, vel non habeat fidem ei. Azo, rub. 22.

Vt testes sint familiares & domestici.

ff. de pœn. l. respiciendum. §. furta.

ff. de æd. edict. & generaliter. §. fa.

ff. de publ. l. i. §. i. in fin.

C. de his qui ad eccles. confug. l. vlt. §. sanè.

C. de quæstion. l. pridem.

C. de re milit. l. quicumque.

In Instit. de testamentis ord. §. sed si filius. Az. rub. 22.

Quorum testimonium productionem petit quis, illos exhibere debet suis sumptibus.

ff. de eden. l. prætor. §. vlt.

ff. de rei vend. l. si iter. & l. sequenti.

ff. de testibus. l. quoniam. Azo, rub. 22.

Testes sunt cogendi.

ff. de tab. exhib. l. cum. §. hoc inter.

ff. quem test. aper. l. 4.

ff. de fideicom. liber. l. Mutius.

ff. si quis caut. l. 2. §. si vnus.

ff. quibus ex caus. maio. l. sed etsi. §. vlt.

Distinguitur secundum quosdam, fuerunt rogati an fortuiti, rogati coguntur.

Non debent cogi.

C. de testibus. l. paren. Aut. rogati.

ff. qui test. fac. pos. l. quod.

ff. de bon. quæ lib. l. qui cum maior. §. pa.

ff. de test. inuidi.

In aut. de testib. §. quoniam.

Testes sunt cogendi.] Regulariter quilibet ad testimonium cogi potest. vt in hac Rubrica continetur. Sed excipiuntur quædam speciali priuilegio, vt in contraria Rubrica continetur. Si cogerentur, quare puniretur patronus? vt ff. de bon. lib. l. qui cum maior. & l. si is. ff. de his quibus vt indig. l. vlt. Respon. quia non expectauerunt coactionem, vel locum habent in criminalibus, ne cogat aliquem testem, nec coguntur, volentes admittuntur. vt C. de testibus. l. parentes. Azo, rub. 22.

Si vox testis sit ambigua, vel etiam lex aliqua, non secundum eam iudicandum est.

ADDIT. * al. cum.

ff. de pet. hæ. l. vtrum omne.

Si vox testis.) Si testis ambiguitate fuerit loquutus, si possit venire iterum vocandus est, quatenus ambiguitatem aperiat, quod si non possit, iudex in benigniore rem partem interpretetur, sicut & in legis ambiguitate dico. vt ff. de ll. benignius. & l. in ambigua. Nec est contraria lex de pet. hæ. vtrum. immo pro hoc factum interpretatur in ambiguum sensum legis, & ponitur si pro quamuis. Azo, rub. 22.

De infamia testimonii, & de ingratitudine liberorum, & de adulterio vxoris agi post mortem, * occasione bonorum possessorum.

ADDIT. * al. post rem iudicatam.

C. de testi. l. vlt.

C. de lib. caus. l. principaliter.

I. de act. Rubrica, actio.

In Decret. d. 23. quorundam.

C. de adul. l. vlt.

ff. de vsufr. l. vxori. §. maritus.

ff. de pu. l. in defunct.

ff. ad S. C. Silla. l. grauis.

C. de inof. test. l. si qui filium.

De infamia testimonii & de ingratitudine, &c.) Hæc Rubrica potius dici debuit nota, quam generale. Azo rub. 22.

TESTIS dictum dubium & incertum non valet. Alb. in suo tract. de testibus 4. parte, in 6. column. fallit in 19. casibus, vt per Campeg. conclusio. 191. & si est obscurum, quomodo debeat interpretari declarat concl. 299.

Dictum testis si fuerit instructus reprobatur, fallit vt per Campeg. in tract. de testibus. concl. 216.

Dictum testis non valet nisi redactum sit in scriptis. gl. & Bar. in l. prolatam. C. de sent.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. in dict. tract. conclusio. 217.

Testis si deponit extra articulum non valet eius dictum l. si quis libertatem. ff. de pet. hæred.

Fallit in 10. casibus, vt per Camp. in dict. tract. conclusio. 218.

Testis debet deponere dictum suum secretè, aliàs eius dictum non valet. l. nullum. C. de testib.

Fallit in 8. casibus, vt per Campeg. in dict. tract. conclusio. 219.

Testes partium debent examinari sigillatim, id est, vnus quisque de per se, aliàs non valet eius dictum, gloss. in c. cum causam. de testib. fallit vt per Campeg. in dict. tract. conclusio. 220.

Dictum testis qui deponit in scriptis non valet. communis est opinio, vt per Viuium in suis conclusio. ver. testis non potest, vbi limitat. fallit vt per Campeg. concl. 259.

Dicta testimonii reprobantur, si per vnum præmeditatum sermonem protulerint. l. testib. de testi.

Fallit in 4. vt per eundem conclusio. 224.

Dictum testimonium singularium non probat. l. qui sententiam. C. de pœnis. l. iureiurando. C. de testib. c. causam. de testib.

Fallit in 2. casibus: vt per Campeg. conclusio. 195.

Ampliat in 2. casibus, & limitatur in 10. à Por. lib. 1. regu. 34.

Negatiuum agens & meram deponens, non cohortam loco & tempore, non probat. Abb. & docto. in cap. cum ec-

cum ecclesia Sutri. de causa poss. & proprietatis.

Fallit in 8. casibus, vt per Lancil. in tract. de pratore, in titu. de testib. c. dicta testium, numero 56.

Dictum testis nullum per pactum seu conventionem partiu non potest conuolidari, seu reintegrari. Bart. in l. i. ff. de feriis.

Fallit in 2. casibus, vt per Felin. in c. causam, num. 50. de testibus.

Fallit in 9. casibus, vt per Campeg. concl. 284. sed testium non legitime exauctoratorum attestaciones possunt communi consensu partium comprobati. Ampliatur in vno casu, & limitatur in 3. per Iaso. in leg. i. de feriis. Fallit in 3. casibus, vt per Petr. Duenn. reg. 23.

Dictum testis reprobat si à iudice non recipitur. l. 50. ff. de probat.

Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. in concl. 285.

Testis debet deponere dictum suum pro vtraque parte, alias non valet, c. non sanè, l. 4. q. 1.

Fallit in 4. casibus, vt per Campeg. concl. 291.

Dicto peritorum in arte stari debet. fallit in 3. casibus, vt per Soc. reg. 294. Ampliatur in duobus casibus, & limitatur in quinque, per Franc. Hercul. in tract. de negatiua, numero 225. Fallit in octo casibus, vt per Campeg. in d. tracta. conclusio: trecentesima-secunda, & per iudicem adhibendi sunt duo periti in arte.

Fallit in 8. casibus, vt per Crotum, in leg. i. §. eadem autem, numero tertio, vbi Alciat. limitat, in 5. casibus numero 50.

Dictum testis non valet si deponit per verba iuris, & non per verba facti. Anto. de Butrio in c. in literis de testib. l. stipulatio ista, §. & hoc quoque, ff. de verborum oblig.

Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. conclus. 305.

Dictum testis examinatus inter alios, aliis non præiudicat, nec prodest, l. i. C. de edendo.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. concl. 319.

Dictum testis valet, si dicat vidi vinum: non autem si dicat vidi colorem vini. Bartol. in tract. de testibus, capitulo 20.

Fallit in quatuor casibus, vt per Campeg. concl. 348.

Testes si dixerunt se cognouisse talem, quia viderunt faciem ipsius, probant. Bart. in suo tract. de testibus, capitulo 23.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. concl. 354.

Testis referendo se ad aliquam scripturam, vel aliquod dictum, probat. Bart. in l. si eos, de falsis.

Fallit in 4. casibus, vt per Campeg. concl. 368.

Dicta testium vel attestaciones factæ in vna causa, profunt & nocent in alia. Ampliatur & limitatur, vt per Campeg. concl. 380. & 381.

Testibus de facto eorum deponentibus creditur. Doct. in l. admonendi, ff. de iureiurand.

Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 5. per Franc. Hercula. in tract. de negatiua, nu. 211. & magis creditur testibus deponentibus de facto proprio. Port. libro 2. reg. 33. vbi declarat, quibus personis magis sit credendum.

Testes deponentes se cognouisse de nocte, nihil probant. Ioan. in l. non minorem. C. de transacti. Fel. in c. sicut, de re iud.

Fallit in 5. casibus, vt per Plot. in repet. l. si quando. C. vnde vi, numero 842. videas Viuium, in vers. testis. Don. Fina, lib. 4.

TESTIS. Iuramentum testis qui primo deposuit, postea iurauit, nihil probat, l. i. iusiurandum, vbi do-

ctor. C. de testib.

Fallit in 6. casibus, vt per Campeg. concl. 16.

Testis si fuerit iuratus probat, & valet eius iurandi, C. de testib. c. iusiurandi, 4. quæstio, §. iusi-

Fallit in 4. vt per Soc. reg. 424. fallit in 7. casibus, vt Lancillot. in tract. de offi. prator. in titu. de testib. numer. 11. fallit in 17. casibus, vt per Campeg. in d. tract. concl. 170. Ampliatur in 6. casibus, vt per eundem concl. 261.

Testis debet iurare dicere veritatem super tota causa. Bar. in l. si duo patroni, §. idem Iulianus, ff. de iureiurando.

Fallit in casibus, vt per Campeg. concl. 255.

Si statutus est terminus parti ad probandum, si testis iurat infra terminum, potest post terminum examinari, valebit eius dictum. & Doct. in d. dard. §. Scabinus, ff. de damno infecto.

Fallit in 8. casibus, vt per Campeg. concl. 60.

Dictum testis in eo, in quo non iurauit, non valet. Doct. in l. iusiurandum.

Fallit in 4. casibus, vt per Lancil. in tracta. de offi. prator. in titu. de testibus, nu. 12. Fallit in 4. casibus, vt per Soc. reg. 424. Don. Fin. lib. 4.

INTERROGATORIA. Quæ interrogatoria sint faciendæ per iudicem, 1. 2. ponit Campeg. concl. 174.

Iudex non debet dare copiam interrogatoriu n illi, contra quem producantur, propter periculum subornationis. c. per tuas, de testibus.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. conclus. 276.

Testis interrogatus de his quæ deegunt suam notorietudinem, respondere non tenetur. Doct. in c. eum causam, extra, de testibus.

Fallit in 2. casibus, vt per Soc. reg. 41. Don. Fin. lib. 4.

TESTIS vni affirmanti magis creditur, quam mille negantibus, vt l. diem profert, §. si plures, ff. de arbit. & l. hæredes palam, ff. de testam.

Primò fallit, nisi assererent contrarium eius, quod alij dicerent, vt puta si dicant, quod non potuissent dicere quin nos audiuissemus: nam tunc statim dicto partis maioris, secundum glo. in l. ob carmen, §. si, ff. de testib. & in l. i. §. i. ff. de vent. inspici. de quo vide Bar. in d. l. hæredes palam.

Secundò fallit, quando deponentes super negatiua non deponunt super facto, quod potest cadere in sensum corporeum testis, sed deponunt in eo, quod cadit in intellectu: vt quia deponunt de peritiis alicuius, vel de vulnere, quod non sit mortale, vel aliquam non esse prægnantem, tunc si deponentes negatiue sint periti, & deponentes affirmatiue non periti, plus creditur imperitis: vt not. Dyn. in proemio Digestorum. Si autem vtriusque partis sint testes periti, tunc est par probatio deponentium super negatiua & super affirmatiua, & ideo si plures deponentes negatiue quam affirmatiue, magis creditur pluribus deponentibus negatiue, quam paucioribus deponentibus affirmatiue, concurrente idoneitate & sinceritate testium, de qua in l. ob carmen, in §. fin. ff. de testibus. & iste est casus in l. i. §. i. vers. si autem. & in §. quid ergo, ver. si omnes, ff. de vent. inspici. & not. Bartol. in dicto §. si plures. & in leg. hæredes palam.

Tertiò fallit, quando deponentes negatiue super facto perceptibili sensu corporeo, deponunt simpliciter remouendo sensum ab actu: secus autem si non remouerent simpliciter sensum ab actu, sed dicerent illam pecuniam non esse numeratam: quia non potuisset numerari, quin ipse testes vidissent, tamē cre-

quantumcunque affirmatiuè deponenti-
ditumter eos seruatur distinctio. d. l. ob carmen.
b. & ita dicit Bart. in prædicto §. si plures. & in l.
heredes palam. in princ. si tamen paritas deponen-
tium testium affirmatiuè, & deponentium negati-
uè esset, & per hoc testium deponentium affirma-
tiuè & reliquorum esset paritas, adhuc procedit re-
gula, quòd magis creditur affirmantibus quàm ne-
gantibus: vt notat Cyn. in l. secun. C. de erro. aduoc.
& per Bald. in capitulo 1. in l. 1. de controuer. inter
vafal. & dom. in vlibus Feudorum. Et prædicta pro-
cedunt, etiam quando testes deponentes super ne-
gatiua, dicerent se non recordari de omnibus ver-
bis & actis, sed bene recordari, quòd talis mentio
non fuit facta: quia per eos optimè probatur ista ne-
gatiua, non obstante, quòd de omnibus non recor-
dentur plenè: quia sufficit quòd recordentur de eo
præcisè, de quo quæritur, licet non de aliis, ita voluit
singulariter & tenet Cyn. in leg. 2. C. de donat. ante
nup. quem ibi etiam sequitur Bal. in l. principaliter.
C. de reb. alie. non alienan. & Bartol. in l. admonen-
di. vers. quæro quid si testes deficient. ff. de iureiur.
Si autem dicerent simpliciter de numeratione non
recordari, vel dicerent illam non fuisse factam, non
probarent: quia reuocarent dictum suum vt pater.
Et prædicta locum habent in causa ciuili secus in
causa criminali. vt not. sing. Bald. in l. data opera. C.
qui accus. non pos. in repetitione. qui allegat gloss.
fi. in c. clerici.

Quartò fallit, secundum quod not. per Inno. in c. super
hoc de renuntiatio. B. Soc. re. 508.

¶ **TESTI** crimina in genere obicere sufficit regula-
riter. c. in præsentia, de testibus, tamen si lex dicat,
quòd obiciantur omnia, & singula, non sufficit ge-
neralis obiectio. gloss. c. vt circa. de elect. 6. Euer. in
loco à vi Gemi. nu. 6. Med. reg. 3.

¶ **TESTI** vno, assumpto de volùtate partis vtriusque,
creditur. Ita est communis conclusio secundum Ias.
qui plures ad hoc refert in l. 1. §. fin. ff. ad verborum
oblig. licet Bar. ibi aliter sentiat.

Limita, singulariter secundum eum post Bald. & Sali.
in l. in bonæ fidei. C. de reb. credit. quādo ambæ par-
tes concordant in dicto vnius, & in persona: secus si
in persona tantum, & nō in dicto, quia tunc faceret
semp plenam probationem tantum. Et hanc etiam
limitationem reputant mirabilem Feli. in c. veniēs.
lo. 1. de test. Et Zach. in addit. ad Abb. in c. prætereā.
lo. 2. de sponsal. B. Dias reg. 747.

¶ **TESTI** * vni, etiam in magna dignitate posito, re-
gulariter non creditur: vt in l. iulurandi. C. de test.
& in c. licet ex quadam. de testib. B. Soc. re. 506.

ADDITIO.

* **Testi.** Vide Fel. in cap. veniens. versic. in gloss. fin. de
testib. & aliquid in cap. licet vniuersis. eodem tit. &
vide eum in cap. super. vers. extrā gloss. de testib. vbi
ponit, an Imperator possit facere quod vni soli cre-
datur? & vide Alexand. de Imola. in consilio 28. in
1. parte.

Primò fallit, nisi sit à partibus approbatus: quia ex cō-
sensu partium potest fieri quòd vnus testis faciat
plenam fidem & probationem. vt l. stipulatio. §. sed
vtrum. & ibi Bartol. ff. de verborum obligatio. & fa-
cit l. plus. ff. de do. przleg. & ita tenet Bald. in l. cum
testamento. §. 1. ff. de testam. & in leg. 4. ad l. Iulian.
repet. & in l. etiam. & in l. si parentes. C. de testibus.
Bar. in l. 1. §. 1. ff. de verb. oblig. facit text. in capit. 1.
extrā, de testib. not. Cyn. in l. si quis in cōscribendo.

C. de pact. quòd not. Bar. in l. fin. ff. de stipu. ser. Ant.
de Butr. in c. 1. de prob. ad fi. & in c. litibus. de dolo,
& contu. & idem etiam tenuit Specu. in tit. de teste.
§. restat. & in idem residet Bald. in l. in bonæ fidei.
C. de reb. cred. in vers. ex prædictis. quòd tamē limi-
ta vt ibi per eum. non tamen possunt partes cōueni-
re, quòd stetur priuatis scripturis alicuius. ita voluit
Innoc. in cap. per tabel. de fide instr. per rationē per
eum allegatā: quia sequeretur quòd partes possent
quem efficaciter priuare tabellionatu, quòd qui dē
priuatis non cōmittitur: vt ibi per eum, & per Gu-
liel. & Bar. in leg. 2. §. nec eorum. de adopt. & not.
Spec. in tit. de instr. edit. §. restat. versiculo quis autē
posset. vt per Bald. in c. cum P. extrā, de fide instr.
& cum præalleg. dicto Inn. transeunt ibi commu-
niter Doct. Bar. in l. Imperator. ff. de stat. homi. An-
ge. & Paul. de Castr. in l. pactum inter hæredes. ff.
de pact.

Secundò limitatur dicta regula, vbicunque testis de-
ponit de facto proprio, quia tunc creditur vni soli
testi, concurrentibus aliis indiciis, vt est gloss. not. in
capitulo, dudum. de elect. in vj. & gloss. in verbo, de-
cidendum. & in capit. ex literis. de iureiurand. tenet
Paul. de Castr. in l. quæcunque. in fi. C. de seru. fug.
& Saly. in l. si quis decurio. C. de fal. in 4. oppos. &
plenè dicitur suprà in præcedēti regula. & vide Spe.
in tit. de testib. in d. §. restat. in versic. licet quis. v-
bi enumerat xxx. casus, in quibus creditur solum vni
testi, quos prosequitur, & alij adduntur in leg. bonæ
fidei. C. de rebus cred. de quibus vide ibi per eos.
B. Soc. reg. 507.

¶ **TESTES.** Qui testes esse possunt, vel non. Pater nō
potest esse testis in causa filij, l. parentes. C. de testi.
Ampliat in 4. casib. & limitatur in 15. per Campeg.
in tract. de testib. conclusio. 1. Ampliatur & limita-
tur, vt per Viuium in suis conclus. in ver. testificari,
vel testis. Septem sunt casus, in quibus pater admit-
titur ad testificandum pro filio, quos refert Cam-
peg. in d. tract. reg. 2. Ampliatur, vt per Nepotem de
monte Alba. in tract. de testib. nu. 45. vbi etiā limi-
tat nu. 45. Fallit in 4. casib. vt per Nellum à Sancto
Geminiano, in tract. de testib. nu. 7. Fallit in 4. casib.
vt per Steph. Anfre. in dicto tract. nu. 77. Ampliatur
& limitatur in 4. casib. per Albert. de Maletis in suo
tract. de testib. nu. 1. limitat etiam in 4. casib. Lanf. de
Oriano in suo tract. nu. 59.

Filius in causa patris non potest testis adhiberi, l. parē-
tes, ff. de testib. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in
4. vt per Campeg. in suo tract. de testib. concl. 3. &
4. Ampliatur hoc procedere etiam in filio spiritua-
li, nam non potest esse testis. Crotus in tract. de te-
stib. nu. 101. Fallit vt per Albe. de Maletis, in tract.
de testib. nu. 21. & 24.

Amicus quando est multus amicus, & magna vel im-
moderata amicitia intercedat an sit repellendus, re-
linquitur arbitrio iudicis. Spe. in §. 1. de testib. ver.
amicus. Felin. in c. 1. & c. quoties. de testi. Alex. cōsi.
78. num. 7. vol. 1. Iason in l. admonendi, nu. 179. ff. de
iureiurando, vbi dicit quòd non facit semp plenam
probationem. Nellus in tract. de testibus. numero
5. Alexand. conf. 154. numero 4. volumine 5. Crauet.
consilio 281.

Fallit in 5. casibus, vt per Campeg. in tract. de testibus.
conclusio. 21.

Fallit si sunt tres testes magna amicitia coniuncti, qua-
re numerus supplet, gl. in l. sciendum, de vsu. Bald.
conf. 50. col. 2. glo. in l. 3. ver. numerus, ff. de testib.
Fallit

Fallit 2. ad probandum innocentiam. glos. in d. l. sciendum. Bal. consilio 50. vol. 2. Nouellus in tract. ad defensionem.

Accusator & denuntiator pariter repellitur, Speculat. in §. 1. de testib. ver. item, quod ipse testis est accusator, c. forus, §. in omni, de verb. significat. Felin. in c. licet, numer. 6. de sumo. Lanf. in tract. de testibus, numero 118.

Fallit in denuntiatione euangelica. Nellus in tract. de testib. numero 20.

Fallit in 2. casib. vt per Camp. in tract. de test. cōcl. 104.

Affinis in criminalibus etiam si est collateralis nō potest esse testis, c. absens, el. 2. 3. q. 9. c. 1. 3. q. 1. c. accusatores, 3. q. 5. Spec. in titu. de testib. §. 1. vers. sed nunquid frater. Alexand. cons. 24. vol. 2.

Fallit in 2. casib. vt per Camp. in tract. de test. concl. 8.

Ampliat idem esse in causa iniuriarum, & causa criminali nota ciuilitate quare affinis non potest esse testis pro affine. Bar. in l. lex Corn. de iniuriis. Inno. in cons. 128. vol. 3. & cons. 121. vol. 2. Aret. in l. qui testamento, §. quicumque, de test.

Affinis in causa ciuili potest esse testis pro affine, ei tamen diminuitur de fide. Alexan. cons. 18. vol. 1. Alex. cons. 13. vol. 1. & cons. 121. vol. 2. Bart. & Doct. in l. qui testamento, §. per contra. de testib. Lanf. in praxi, c. 8. numero 58.

Fallit in 3. casib. vt per Camp. conclus. 9. in suo tract. de testibus.

Agnatus pro agnato, vel cognatus pro cognato nō admittitur ad testificandum, l. lege Iulia, ff. de test.

Fallit in 6. casibus, vt per Camp. conclus. 7. in suo tract. de testib.

Administrator, & Episcopus, Abbas & alius praelatus, in eam ecclesie sue, quoad bona mēsalia repellitur, c. 1. c. præsentium, vbi Doct. de testib. in §. de testib. versicu. sed nunquid, Bartol. in leg. qui testamento, in fi. de testa. Felin. in cap. insuper, nu. 9. de testib.

Fallit hoc in famulo Abbatis vel antiquo colono, qui possunt esse testes pro monasterio. Bar. in cons. 444. vol. 1. contrariam regulam, quod imō praelatus possit esse testis in causa ecclesie, facit Soc. reg. 409. vbi limitat in 7. casib. Fallit vt per Campeg. in tract. de testib. concl. 90.

Aduocatus repellitur propter affectionem, l. fin. ff. de testib. c. Roman, eod. titu. Salic. in l. omnibus, ff. de testib. Lanfr. in sua praxi, c. 8. num. 66.

Fallit in 9. casib. vt per Camp. in tract. de test. cōcl. 58.

Arbitrator nō potest esse testis in causa, in qua ipse interuenit cognoscendo, siue decidendo. Bartol. in l. si societatem, §. arbitratorum, ff. pro soc.

Fallit, vt per Campeg. in d. tract. concl. 66. & 67.

Accusatus non potest esse testis, c. super eo, & c. testimonium, extra de testib.

Ampliat in 3. casib. limitatur in 8. à Campeg. in suo tract. conclus. 105. & 106. fallit secundum leges, nā oportet quod sit per sententiam condemnatus, l. 3. §. item lege Iulia, ff. de testib. Nepos de Monte Alba. in tract. de testib. nu. 58.

Biruarij repelluntur quando sunt multum viles. Bal. in l. etiam. de testib. Alex. in l. 3. C. de testib. Lanfr. in praxi, c. 8. num. 63.

Fallit pro potestate in syndicato. hæc limitatio sublimitatur in 3. casib. per Camp. in tract. de test. cōcl. 16.

Bannitus à testimonio repellitur. Ias. in l. 1. §. sublata, ff. ad Trebel. Crauet. cons. 309. & cons. 220.

Fallit si est restitutus, Marsil. in praxi crimin. §. aggredior, num. 94.

Criminosus repellitur à testificando, c. testimonium, de testib.

Fallit in 17. casib. vt per Camp. in tract. de test. conc. 27. & 28.

Carceratus in vinculis publicæ custodie detentus, à testimonio repellitur, l. 3. §. lege Iulia, ff. de test. Alb. in tract. de testi. §. superest, part. 1. nu. 17. communē opinionem esse tradit Lanf. in tractatu de testibus. numero 113.

Fallit si detineretur propter crimen, quod per sententiam non infamaret. Steph. Aufr. in tract. de testib. repro. nu. 5. Fallit in 8. casib. vt per Camp. in tract. de testi. conc. 130.

Corruptus precio repellitur, l. si quis, & l. eos, C. de testib. c. licet, de probat. c. 1. de testib.

Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in d. tract. conc. 47.

Ampliat in 2. casib. & limitatur in 4. à Lancillot. in tractatu de off. prætore. in tractatu de testibus. in ver. corruptus.

Creditor in causa debitoris repellendus est, Nellus in suo tract. de testi. nu. 34.

Fallit vt per Iaso. in l. quoties, C. de iud. Alex. in l. 1. ff. de procu.

Cedens iura sua pariter repellitur. hanc esse communem opinionem tradit Lanf. in tract. de test. Nellus in d. tract. nu. 33. Steph. Auf. in tract. de reprob. test. num. 17.

Fallit in 9. casib. vt per Campeg. in tract. de testibus, concl. 72.

Ampliat & limitatur per Lancil. in tract. de prætore. in tit. de test. in c. de person. testiū. ver. cedēs, nu. 54.

Causa propria nemo est idoneus testis, l. nullus, ff. de testi. l. omnibus, C. co.

Ampliat in 4. casib. & limitatur in 5. per Lancillotū in tract. de prætore, in tract. de testib. c. personas testium, nu. 74. fallit in 20. casib. vt per Camp. in tract. de testib. conclus. 54. fallit in 3. casibus, vt per Socin. reg. 422.

Ciuis pro ciuitate, vniuersitate, vel collegio potest esse testis. hanc esse communem opinionē tradit Alb. Rosat. in tract. de testib. nu. 36. Nellus in eo. tractat. num. 13.

Fallit in 12. casib. vt per Campeg. in tract. de testibus, conclusio. 99.

Fallit, vt per Viuium in suis conc. vers. testes de collegio. fallit in 8. casib. vt per Fel. in c. insuper. de testib. nu. 4. fallit in 6. casib. vt per Mars. in l. 1. §. seruū municipij, ff. de quæstio.

Fallit, vt per Damas. reg. 44. fallit in 8. casib. vt per Lancil. in tract. de prætore. in tit. de testi. in c. personas testium, num. 55.

Cæcus non potest esse testis. Spe. in tit. de test. §. 3. vers. sed nunquid cæcus.

Fallit vt per Lanc. in tract. de prætore, in tit. de testib. c. personas testiū, nu. 73. fallit in 5. casib. vt per Cāpe. in tract. de testib. conclusio. 118.

Clericus non admittitur contra laicum in causa sanguinis, & criminaliter, c. testium, vbi glos. 2. q. 1. Abbas, Fel. & doct. in c. de cætero, de test.

Fallit in 7. casib. vt per Lancil. in tract. de prætore. in tit. de testibus. capitulo. circa personas, numero 77.

Fallit in 4. casibus: vt per Campeg. in tract. de testi. conc. 91. imō non cogitur.

Fallit in 5. casib. vt per eundem concl. 92. & 97. vbi limitat in 9. casib. & debet Clericus petere licentiam à suo Episcopo, vt possit testificari.

Fallit in 4. casibus, vt per Campeg. in d. tract. reg.

297. & quando testificatur, magis creditur Clerico. Fallit, vt per Por. in lib. 2. suarum concl. reg. 28.
- Colonus non potest esse testis pro domino suo, Alb. in l. etiam de testi. gl. in §. in testamentis, de testa. hac esse communē opinionem attestatur Lanf. in praxi, c. 8. de testib. num. 64.
- Ampliatur idem procedere in mercenario, gloss. quæ communiter aprobat per DD. in c. in literis, de off. deleg. refert Lanf. vbi supra.
- Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. in dict. tract. conclusio. 14.
- Denuntiator criminis potest esse testis in denūtiatio- ne Evangelica, gloss. & Doct. in c. in omni, de test. in aliis autem denunciationibus, quæ sunt in foro se- culari, vel ecclesiastico, ob delictum non potest esse testis, Lanf. in praxi crim. c. 8. num. 88.
- Fallit in 6. casibus, vt per Campeg. in tractat. de testib. conclusio. 103.
- Domestici, id est, omnes habitantes in eadem familia repelluntur, secundum Bar. in l. 2. C. de testib. Doct. in l. parentes, C. de test. Lanf. in tract. de test. num. 83. Alb. in eodem tract. in 1. parte, numero 2. Marfi. sing. 5. l. 2. C. de testibus. l. final. §. fin. C. de his qui ad ecclesiam.
- Ampliatur in 3. casibus, & limitatur in 13. per Tob. in §. sed cum aliquis, inst. de testa. fallit in 29. casibus, vt per Campeg. in tract. de test. conclus. 11. & conclu. 12. ampliatur.
- Fallit in 32. casib. vt per Diaz. reg. 547. Ampliatur & li- mitatur in 18. casib. per Ant. Gab. lib. 1. de testi. cōc. 10. fallit in 8. casib. vt per Marfi. in l. 1. §. ad quæstio- nem, ff. de quæstio. & in l. de minore, §. tormenta, num. 8. ff. de quæstio. fallit in 26. casib. vt per Lanci. in tract. de pratore. in tit. de testib. in c. persona te- stium aggredior, num. 41.
- Debitor in causa creditoris non potest esse testis, pra- ctica Papiensis in forma oppo. contra testes, in ver. in facto, nu. 12. Alb. Rosat. in tractat. de testib. parte 4. numero 4.
- Fallit in 3. casib. secundum Campeg. in tract. de testib. conclus. 102.
- Donator in causa rei donatæ repellitur. communem tradit Lanf. in tract. de test. num. 88. Alb. in tract. de testib. expedita, nu. 21. in prima parte. Cyn. in omni- bus, C. de testib. Fel. in c. insuper. ver. tertio quæri- tur, de testib. Alex. consi. 3. vol. 1.
- Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in tractat. de testibus, conclu. 69. Ampliatur in 2. casibus, vt per Lanci. in tract. de prator. in tit. de testib. in capitul. circa per- sonas, numero 53.
- Existens in peccato mortali à testimonio repellitur, glo. in l. 3. §. lxx Julia. ff. de testib.
- Fallit nisi se poenituerit peccasse, quare tunc poterit esse testis, Spec. in tit. de testib. §. 1. vers. quid in cri- mine hæresis, Fel. in ca. testimonium, de testib. nu. 3. Fallit in 5. casib. vt per Campeg. in tract. de testi- bus, conclus. 32.
- Excommunicatus & suspensus etiam repellitur, c. con- spiratores, 3. q. 4. c. veniens, in fi. de testib. c. infames, 6. q. 1. Abb. & Fel. in d. c. veniens.
- Fallit in 5. casib. vt per Camp. in trac. de testib. conclu. 36. Fallit si est absolutus, hac limitatio sublimitatur in 4. per eundem Campeg. conclusio. 37. fallit in 4. casib. vt per Port. lib. 4. reg. 16. Fallit in 2. casib. secū- dum Feli. in dicto capitulo veniens, de testibus, nu. 39. Fallit vt per Fel. in capitulo testimonium, de te- stibus. Fallit in 4. casibus, vt per Lancillo. in tractat.
- de off. prator. in titu. de testibus. in c. circa personas, num. 37.
- Ebrius similiter repellitur à testimonio, Bald. Fel. in c. 1. de testib. per leg. respiciendum, §. delinquant, de pœnis.
- Fallit, vt per Campeg. in tract. de testi. conc. 117.
- Fratres & consanguinei regulariter admittuntur, glo. in l. parentes, vbi Doct. C. de testib. habetur in l. le- ge Julia, ff. de testib. Bar. in l. qui testamento, §. quæ- cunque. col. fi. de test.
- Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 6. à Pet. Due. reg. 383. Fallit & fallentia limitatur in 4. casib. vt per Por. lib. 4. regu. 26. Fallit in 11. casibus, vt per Campeg. in tractat. de testibus. conclus. 5. & conclusione 6. facit contrariam regulam, & limitat in 7. casibus. fallit in multis casibus per Lancillot. in tractat. de pratore, in titulo de testibus. in capitulo, circa personas, nu- mero 45.
- Filius pro patre non potest esse testis. fallit in multis casib. vt dixi supra in prima concl.
- Fratres minores, vel prædicatores non sunt idonei te- stes, vide notata in auth. si dicatur, C. de testib.
- Fallit in 3. casib. vt per campeg. in tractat. de testib. cō- conclusio. 96.
- Fideiussor quando debitor non est soluendo, vel quā- do renuntiavit auth. præsentē, C. de fideiuss. non po- test esse testis. Felin. in c. insuper. de testib. hanc opi- nionem dicit esse communem Steph. Aufr. in tract. de reprob. testium, nu. 45. Lanf. in praxi. capitul. 8. num. 88.
- Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in tract. de testib. cō- conclusio. 73.
- Furiosus testis adhiberi non potest, si tamen habet in- termissionem eo tempore adhiberi poterit. l. qui te- stamento, §. nec furiosus, ff. de testa. Spec. in titul. de testib. §. 1. ver. itē quod est furiosus, §. testes. inst. de testa.
- Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in tractat. de testibus. conclu. 114.
- Falsum in parte dicens non est idoneus testis, vt est cō- munis opinio, vt dicit Soci. in cōsi. 155. vol. 2. l. nul- lum, C. de testib.
- Fallit vt per Campeg. in tractatu de testibus. concl. 38.
- Hæres & fideicommissarius vniuersalis non potest ef- se testis, Bar. in l. qui testamento, ff. de testa. Lanf. in tractat. de testibus. numero 94. Iaso. in l. quoties, C. de iud.
- Fallit in 2. casib. vt per Lancill. in tractat. de offic. præ- tor. in titul. de testib. capitu. circa personas testium, num. 48.
- Homicida non est testis omni exceptione maior, Mar- fil. in praxi crim. §. aggredior, nu. 12. Bal. in l. decu- riones, C. ex quibus causis infam. irrog.
- Fallit in eo, qui occidit ad sui defensionem necessariā, quia talis nō est infamis, nec irregularis, Plot. in rep. l. si quando, C. vnde vi, nu. 798.
- Infamis infamia iuris penitus est repellendus, licet sit emendatus, sed non restitutus, lege 3. §. lege Julia, ff. de testib. c. testimonium, de testib.
- Fallit in 4. casib. vt per Iaso. in l. cunctos populos, C. de summa Trinitate, nu. 65. Fallit in 13. casib. vt per Cā- pe. in tract. de testi. concl. 39. Fallit in 11. casib. vt per Lanc. in tract. de off. prator. in tit. de testib. in c. cir- ca personas, num. 12.
- Infamis infamia facti non repellitur secundum com- munem opinionem, vt per Alb. in d. tract. de testi. §. consequenter, nu. 7.

Fallit in 6. casib. secundum Campeg. in tract. de testib. concl. 31. Fallit in ciuilibus, nam infamis furti in ciuilibus admittitur, licet ei diminuatur de fide, gl. in l. 3. §. duæ autē, ff. de carbo. edict. Fallit in 3. casib. vt per Iaso. in l. cunctos populos, C. de summa trinitate, num. 67. Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 415. fallit, vt per Baptist. à Villa cōcl. 26. in litera I. & quomodo efficiatur infamis declarat Viuius in versu. infamia.

Iudex arbiter vel assessor regulariter in causa in qua iudicantur, non admittuntur in testes, Specul. in §. 1. de test. ver. item quod facit in eadem causa.

Fallit in 11. casibus, vt per Lancillot. in tractatu, de offi. præto. in tit. de testibus. capitulo circa personas, numero 63.

Fallit in multis casibus, vt per Campeg. in tracta. de testibus, reg. 60. 61. & 62. & de actis gestis in causa testificari potest. Fallit in 5. casib. vt per Soc. reg. 199. Ampliatur in 3. casib. & limitatur in 9. per Fel. in c. cum à nobis, de testib. num. 7.

Infidelis contra Christianum non admittitur, c. 1. & c. Iudæi. de test. c. si hæretici, 2. q. 7. l. quoniam, & auth. Gazaros, de hæretic. Specul. in titu. de testibus. §. 1. ver. item quod Iudæus, leg. quoniam multi. C. de hæretic.

Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 8. per Lancil. in tract. de offi. præto. in tit. de testib. in c. circa personas, nu. 34. fallit in 3. casib. vt per Campeg. in tract. de testib. concl. 46. Fallit in 7. casib. vt per Fel. in d. c. Iudæi, de testibus.

Inimicus quando inimicia est capitalis, vel magna, repellitur, l. si quis, C. de testibus. §. si verò dicatur, in Auth. de testib. c. repellatur, & c. cum oporteat, extra de accu. c. cum meminimus, 3. quæstio. 5.

Ampliatur in 3. casib. vt per Marf. in l. 1. §. præterea, ff. de quæst. num. 1. Fallit in 9. casib. vt per Campeg. in tract. de testib. concl. 23. 24. 25. & 26.

Ampliatur in 7. casib. & limitatur in 3. per Lanc. in tracta. de offi. præto. in tit. de testib. c. circa personas, nu. 63. & inimicitia quomodo probetur, declarat Campeg. conclu. 409.

Cum inimico meo contrahens amicitiam non repellitur, Salic. in l. si quis testi, C. de testib.

Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in d. tract. de testibus, conclus. 22.

Instructus testis à parte vel ab aduocato nō valet eius dictum, Specul. in tit. de testibus. §. 1. ver. item opponitur.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. in dict. tract. conclusio. 48.

Inhabilis regulariter non admittitur ad testificandum, vt de se patet.

Fallit in 6. casibus, vt Campeg. in dict. tractat. conclusio. 107.

Leno & meretrix non potest esse testis, l. athletas, §. ait prætor, ff. de his qui no. infa. communis est opinio, vt attestatur Ias. in l. cunctos populos, in 2. lectu. nu. 54. C. de summa trinit.

Fallit primò in eo qui retinet vxorem deprehensam in adulterio, quia iste talis non ipso iure, sed per sententiam fit infamis. Steph. Auf. in tract. de reprob. test. num. 36.

Fallit 2. quando agitur de actu factò in prostibulo, nā tunc lenones & meretrices sunt testes idonei: nā sciri non potest verisimiliter nisi per eos, Salic. in l. ea quidem, C. de accusa. Marf. in praxi crim. in §. diligenter, num. 81.

Laius contra clericos non admittitur, c. per tuas, ex-

tra de simo. c. de cætero, & ibi gl. & doctor, extra de testibus.

Fallit in 4. casibus, vt per Soci. reg. 409. fallit in 4. casib. vt per Campegium, in d. tracta. conclusi. 98. fallit, vt per Viuium in suis conclu. in ver. testificari. fallit in septem casibus, vt per Felin. in capitulo de cætero, de testib.

Liberatus non potest esse testis contra eum qui se ab eo, parente eius liberauit. Spec. in §. 1. de testibus. fallit in duobus casibus, vt per Campeg. in dict. tracta. concl. 20.

Legatarius potest esse testis in testamēto, §. testes, inst. de testa. fallit in 2. casib. vt per Felin. in c. in super. de testib. numero 17. fallit, vt per Campeg. in d. tract. conclusi. 84.

Minor 20. annis testis esse non potest, l. in testimoniū, ff. de testib. capitu. si testes, 4. quæst. 3. Blanc. in l. si de quæstio.

Fallit in 7. casib. vt per Cam. in d. tract. concl. 102.

Mulier non potest esse testis, gl. in §. testes, de testam. c. si testes, §. Hermafroditus, 4. q. 3. Fallit in 4. casib. vt per Dec. in l. fœmina, ff. de reg. iur. Fallit in 4. casib. vt per Campeg. in d. tract. conc. 124.

Fallit in 4. casib. vt per Soc. regu. 419. Fallit in 5. casib. vt per Pet. Due. reg. 314. Fallit, vt per viuium in ver. testis esse non potest mulier. fallit in multis casib. vt per Lancillot. in tract. de offi. præto. in tit. de testib. numero 75.

Mulier de iure ciuili potest esse testis. fallit in 4. casib. vt per Pet. Duen. regul. 313. fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. quoniam, de testib. nume. 3. sed de iure Canonico non potest esse in causa criminali. Ampliatur in tribus casibus, & limitatur in quinque à Pet. Due. reg. 315.

Fallit in 4. casibus, secundum Soc. reg. 419. fallit, vt per Dec. in l. fœmina, ff. de reg. iuris. fallit in 3. casib. vt per Camp. in d. tract. conc. 125.

Monachus vel alius sub obedientia constitutus, nō potest esse testis, c. 2. extra de postul. c. Monachi, 16. q. 1. fallit in 4. casib. vt per Campeg. conc. 94.

Mutus testis esse non potest, Specu. in tit. de testib. §. 1. ver. item quod est talis, hoc tamen verum est in eo, qui nihil loqui, vel audire potest, glo. in §. testes autem, inst. de testa.

Fallit hoc si seiret literas & per scripturam redderet testimonium. Steph. Auf. in tract. de probat. testium, num. 71.

Notarius in causa in qua interuenit scribendo repellitur à testimonio. Io. Andr. & alij in cap. quoniam, de probat.

Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in tracta. de testibus, concl. 64.

Naturales & fortius spurij ex damnato coitu nati, non probant, nam sunt infames saltē de facto. Alexan. conf. 180. volu. 2. Dec. conf. 602. nu. 2. vol. 2. Plot. in repeti. l. si quando, nu. 801. C. vnde vi.

Ampliatur in spurio legitimato, Marfili. in singulari 273.

Fallit, vt per Marf. in d. sing. & per Plot. in d. l. si quando, num. 803.

Negotiorum gestores & famuli apothecæ non possunt esse testes. Gab. conf. 50. vol. 2.

Fallit, vt per Campeg. in d. tract. conc. 80.

Productus semel testis non potest amplius produci, l. produci, ff. de testib. c. criminali, 4. q. 3.

Fallit in 15. casib. vt per Campeg. in tract. de testibus, conclusio. 131.

Spurius non potest esse testis omni exceptione maior in causa aliena. Marfi. sing. 273. doct. in c. admonendi, de iur. iurando.

Ampliat & limitatur per Plot. in l. si quando, C. unde vi, nu. 801. Marfi. in d. sing.

Periurus repellitur, l. si maior, vbi Doct. & maxime Iaf. num. 21. C. de transact. Fel. in c. testimonium, de testib. numero 19.

Ampliat & limitatur per Lancil. in tract. de prator. in tit. de testib. c. circa personas, num. 36. Fallit in 10. casib. vt per Camp. in tract. de testib. conclu. 34. & 35. & Pontifex potest dispensare, & periurus à testimonio non repellitur. Fallit vt per Fel. in cap. testimonium, de testib. cogendis, num. 20.

Pater & parentes non possunt esse testes pro liberis, l. parentes, C. de testi. l. testis idoneus, ff. eo. c. videtur qui matri accus. pos.

Ampliat in 5. casib. & limitatur in 8. per Lanc. in tract. de off. præt. in tit. de testib. c. circa personas, nu. 44. Fallit in 8. casib. vt per Soc. reg. 427.

Fallit in multis casib. vt dixi supra, eod. tit. in prima conclusio.

Procurator ratione affectionis repellitur, cum sit in iudicio, l. fin. ff. de testib. c. Romana. de testib. Sali. in l. omnibus, nu. 6. C. de test.

Ampliat & limitatur per Lancil. in tract. de pratore, in tit. de testib. in c. circa personas, nu. 60. Fallit in 13. casib. vt per Camp. in tract. de testib. concl. 62. & 63.

Proxenetæ vel mediator, qui est particeps muneris, à testimonio submouetur, Bar. in d. l. deferre, §. idem decreuerunt, ff. de iure fis. Fel. in c. dilectorum, de testib. cogendis, glo. in c. 1. de testib. in 6.

Fallit vt per Lancil. in tract. de præt. in tit. de testib. c. circa personas, nu. 62. fallit in 6. casib. vt per Port. lib. 1. suarum conclu. reg. 21. fallit in 2. casib. vt per Camp. in suo tract. de testib. concl. 21.

Pauper in causa criminali repellitur à testificando, doc. in c. si quis, de testib. Soc. reg. 289. fallit in 2.

Fallit in 6. casib. vt per Campeg. in d. tract. concl. 113. & pauper regulariter admittitur. fallit tamen in 3. casib. secundum Soc. reg. 289.

Fallit vt per Viuium in ver. testis per solam paupertatem. fallit vt per Lancil. in tract. de pratore, in tit. de testib. c. circa personas, num. 8.

Pupillus non potest esse testis, l. 3. §. lex Julia, & l. inuiri, ff. de testib.

Fallit in 3. casib. vt per Dec. in l. scemina, §. item impubes, ff. de reg. iur. nu. 9.

Rogati testes in casibus in quibus rogandi non sunt, repelluntur, §. licet. in auth. de test. c. quanquam. 14. q. 2. Spec. in tit. de testib. §. 1. ver. item quod non fuit interrogatus.

Fallit vt per Campeg. in tract. de testib. reg. 49. fallit in 6. casib. vt per Lancil. in tract. de pratore. in tit. de testib. in c. circa personas, num. 79.

Socius criminis repellitur à testimonio. Spec. in d. §. 1. ver. item, quod est socius criminis, c. veniens, de testib. vbi Felin. numero 19. capitulo 1. vbi Abb. de confessis.

Ampliat hoc procedere, quod nec ad eius dictum potest formari inquisitio: hanc esse communem opinionem tradit Dec. conf. 189. num. 9.

Fallit in 3. casibus, vt per Socin. regul. 425. fallit vt per Marfi. in l. 1. §. diuus, ff. de questio. nu. 4. fallit in 3. casib. vt per Lancil. in tract. de pratore. in tit. de testib. c. circa personas, nu. 39.

Socius in re communi non potest esse testis. Specul. in

tit. de testi. §. 1. ver. sed nunquid socius. Fel. in c. insuper. de testib. Sali. in l. quoniam liberi, num. 7. C. de testibus.

Ampliat & limitatur per Lancillo. in tract. de pratore. c. circa personas, nu. 49. fallit in 10. casibus, vt per Camp. in tract. de testi. conc. 86. 88. & 101.

Similem causam habens repellitur. Spec. in tit. de testi. §. 1. v. ers. item quod habet, per l. quoniam, de testib. c. personas, vbi Doctores de testib.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. in dicto tractat. conclusio. 56. 57.

Serui testes esse non possunt. l. quoniam, & Auth. si dicatur, C. de testib. vbi Doct. l. quod attinet. ff. de re. iur. Spec. in d. §. 1. ver. item quod est seruus.

Fallit in 4. casibus, vt per Lancillo. in tracta. de pratore, capitu. circa, in titu. de testib. num. 68. fallit in 9. casibus, vt per Campeg. in dicto tractatu. conclusi. III. & 243.

Solicitor repellit etiam debet à testimonio propter affectionem. Felin. in c. cum à nobis, nu. 15. de testib.

Ampliat & limitatur per Lancill. in dict. tract. & tit. num. 61.

Tutor pro pupillo repellitur. Bar. in l. qui testamento, ff. de testa. fallit vt per Lancil. in tract. de pratore. in tit. de testib. c. circa, num. 58. fallit in famulo tutori, qui potest testificari pro pupillo. Bal. conf. 444. vol. 1. Boss. in tit. de oppo. contra testes, nu. 115. fallit in 4. casibus, vt per Campeg. in suo tractatu de testibus. concl. 58.

Vfurarius à testimonio repellitur tam in ciuili, quam in criminali, quia infamia ipso iure in eum infligitur, l. improbus, C. quibus ex causis infamia irrog.

Ampliat, vt per Lancil. in tract. de off. præt. in tit. de testib. c. circa personas, nu. 20. fallit vt per Camp. in d. tract. concl. 33.

Vasallus contra dominum in ciuili, vel criminali causa esse non potest, nec etiam pro. Asb. Ros. in tracta. de testib. in 1. patte, §. superet, nu. 11. & 12. Sal. in l. eos, C. de testib.

Fallit in multis casib. vt per Campeg. in tract. de testi. conc. 17. & 18. videas Lancillotum, vbi supra, in ver. vasallus.

Vxor non potest esse testis pro marito, nec contra. Sal. in l. etiam. de testib.

Fallit in 3. casib. vt per Iason. in l. sed & si quis. ff. si quis cautio. nu. 2. Fallit in 2. casib. vt per Camp. in d. tract. conc. 10.

Ampliat & limitatur, vt per Viuium in suis conc. in ver. testis non potest.

Venditor non potest esse testis in lite mota super re vendita, seu empti. glo. in l. nullus. C. de testib. Cyn. in l. omnibus. C. eo.

Ampliat per Lancillot. in dict. tractat. & tit. numer. 50. fallit in 7. casibus, vt per Campeg. in dict. tract. conclu. 68.

Verisimilia non dicenti non creditur. l. 3. §. si testes. ff. de testib.

Fallit, vt per Campeg. in d. tract. conclus. 122.

Vilis persona ignota, vel obscura non potest esse testis. Doct. in l. 3. ff. de testib.

Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in d. tract. conclu. 121. Don. Fin. lib. 4.

TESTES in causa ciuili debent per iudicem recipi, & non per aliū. Ita firmat pro regula Bal. in c. si qui testium. C. de testi. allegat glo. in l. hac cōsultissima. §. si. C. qui test. fac. poss. in ver. depositiones. & in l. iubemus. la 1. C. de lib. caus. l. 3. ff. de testibus.

Limita tripliciter, vt per Fel. in c. cum causam quæ, inter. de testib. B. Dias. reg. 748.

¶ TESTES compelli non possunt ad testificandum, nisi seruata forma iuris. c. peruenit. c. dilectorum. de testibus. cog. glo. l. si quando. C. de testib. Spec. in ti. de teste. §. de testib. Cor. in termin. huius reg. tracta. de test. nu. 207.

Testes contrarij in modicis non dicuntur, Ant. de But. c. de regu. glof. 2. l. in insulam. vbi Alex. & alij. ff. de verb. oblig. Grammaticus §. tutor autem. nu. 7. in si. de auth. tutor. item in modicis consanguineus admittitur in minimis. A sin. in praxi iud. §. 7. ampl. 59. numer. 7. tertio, vnico testi in modicis etiam creditur. Doct. com. l. si quando. C. vnde vi glof. l. vbi. C. de iur. dot. Bal. l. si constante. col. 2. ff. sol. matr. Abb. c. veniens. de testib. Ant. c. i. eo. tit. l. admonendi. in fine. ff. de iur. iur. quarto, testis dicens aliquem non esse meum affinem cum sit, non per hoc dicitur falsus, cum modica scilicet fuerit affinitas. Iac. leg. Lucius. ff. de his qui not. infam. Ang. consilio 194. & est com. conclusi. doctorum, quemadmodum attestatur Tira. in tract. de iud. in reb. exig. non ser. nu. 86. Med. reg. 5.

¶ TESTES deponentes per eadem verba regulariter non probant, cum præsumantur præmeditasse sermone, & subornati. l. 3. ibi tu magis, & ibi Barto. in §. ideoque, in ver. not. quod si testes. ff. de test. Bald. in tit. de pact. consta. §. hæc sunt nomina, in verbo. Itē sacramentum. Spec. in tit. de test. §. i. vers. Itē quod testes, & c. Angel. in l. si quis ex argentariis. §. i. ff. de eden. & Cast. in c. cum causam, de test. & in c. nihil, de verbo. signif.

Fallit, quando non sunt personæ suspectæ: regula tenet in personis suspectis. Bald. in d. verbo, Item sacramentum, & c.

Fallit, quando testes sunt plus numero debito, quia tres vel quatuor, quia probant, Alexand. in dicta leg. 3. de testibus.

Fallit, quando deponūt de verbis ab alio prolatis, quia debent concordari ad corticem, aliās sunt singulares. Abb. post Ant. in c. nihil, in vers. Item adducitur testamen. de verbo significa.

Fallit, quando iudex arbitraret super hoc, nam iudex habet arbitrare cuius arbitrio relinquitur, secundū Bald. in §. cordi. de emen. iusti. C. & in l. testium, in versiculo, venio ad examinationem. C. de testibus. Ianuar. reg. 289.

¶ TESTES duo, in omni negotio requiruntur. l. vbi numerus. de testib. & l. iusturandi. vers. sancimus. C. de testib. & cum dictum fuerit sententia per iudicem, quod capitula probētur per testes, & numerus aliter non fuerit expressus, intelligitur per duos, vt d. l. & Lu. de pen. in l. nepotes. nu. 4. C. de his qui nu. lib. l. x.

Amplia hoc idem in annis, vel diebus vbi semper intelligi debet de biennio, vel duobus diebus, vbi non apparet de alia clara elocutione, secundū gl. no. in l. inter illam. §. si. ff. de ver. sig. & d. l. vbi numerus. ff. de test.

Fallit in casu contractus excedētis summam librarum 50. auri, quia eo casu testes requirūtur. l. si. C. si cert. pet. Boer. q. 18. num. 2.

Fallit in casibus annotatis per glo. in l. vbi numerus. ff. de testib. vbi requiruntur nu. 7. testes in testamēto, quinque in codicillis, tres in contractu. l. 50. & duo regulariter in omni casu, secundum opin. d. glo. vbi numerus. & Boer. q. 118. per totam. & consil. 332. nu. 6. & ibi latē d. D. Egid. Boss. in suo tract. in verbo, de conuictis. num. 21. & nota.

Fallit etiam quando in ciuitate adest statutum, quod in tali negotio vsque ad talem summam credatur dicto vnus testis, prout fuit dispositum in hac ciuitate vsque ad summam duc. x. prout in parte 1501. 27. Sept. in correct. serenissimi Principi. Laurend. quæ pars vsque ad hæc tempora obseruatur, in reliquis iura communia obseruantur, vt in ore duorum vel triū stet omne verbum, secundum ius diuinū, quod not. Fallit, quando ex conuentione partium simul colligantes conueniunt de stando dicto Titij, quia tunc fides ei est præstanda, & dicto vnus est standum, vt Alex. in l. i. §. si. ff. de verb. obli. Aym. in consil. 100. Titius. nu. 13. ad fin. vol. 1. Nouel. re. 213.

Testes non esse cogendos.

PRO:

Ext. de testib. cogend. c. super eo.

10. q. 2. c. precaria.

2. q. 1. c. si pecauerit.

2. q. 7. c. statuendum. in fin.

22. q. 2. c. ne quis. in fin.

CONTRA.

Ext. de testib. cog. c. i. 2. & penult.

Ext. de crimine fal. c. falsidicus.

Ext. de testib. c. i. timauit.

23. q. 2. c. i. & c. quanquam.

11. q. 3. c. quisquis.

D. de testib. l. i.

SOLVTIO.

Varia sunt sententiæ circa hanc materiam. Hoc tamē inter cetera est tenendum, quod si veritas per alios non possit aperiri, compelluntur & clerici perferre testimonium, ne veritas occultetur. Et eo, qui vult producere testes, dicente per alios veritatē liquere non posse, is qui dixerit oppositum, tenetur probare suam affirmatiuam. ext. de elec. c. bonæ. & 6. q. vltim. accusator. Damasc. reg. 45.

¶ TESTES examinari, & ad æternam rei memoriam recipi quis petere non potest, quando statim agere possit, cum directam viam habeat, ideo extraordinaria nenegatur. ad hoc l. in causâ. ff. de minorib. & per totum tit. extrâ, vt lit. non cōtest. & per Io. And. post Inn. in c. significauit. extrâ, de testib.

Primò fallit in casibus, de quibus per Can. in d. capi. si significauit. Et primò, quando subesset iusta causa, quia timeretur de morte, vel absentia diuturna ipsorum testium: quia tunc actor potest petere ipsos testes recipi sed non publicari. iuxta ea quæ habentur in c. quoniam. vt lit. non cōtest. & vide ibi quæ notantur.

Secundò fallit, quando adesset consensus partium, nam tunc possunt ipsi testes non solum recipi, sed etiam publicari, & ipsa publicatio valeret ad æternam rei memoriam, & inter easdem partes non solum fiat publicatio, in casu in quo ipsi testes recipi potuerūt de iure, & eorum dicta publicari, vt in casu prædicto sed etiam in casu, in quo recipi non potuissent de iure ipsi testes, cum attestatio etiam inualida cum consensu partium validari possit. extrâ, de testib. c. cum causam. & hoc tenent omnes Doct. in d. c. significauit. B. Soc. re. 502.

¶ TESTES examinati, & publicati faciunt fidem in alio iudicio, inter easdem personas: probat tex. in c. causam quæ. lo primo. de testibus. & in l. iubemus. C. de lib. caus. & in l. secunda. ff. iudic. sol. in l. si. C. de testibus.

Limita quinque modis, vt per Iaso. in l. is apud quem. C. de edend. vide Felin. in dicto capit. causam quæ

lo i. vbi hoc ampliatur quatuor modis, & postea tripli-
ci limitatione moderatur in duabus, quarum limita-
tionem prima differt à descriptis per Ias. vbi supra:
ex quibus sex restrictiones habes ad regulam. B.
Dias reg. 760.

¶ **TESTES** infames infamia facti * in causa criminali
* vel ciuili non admittuntur, vt dicunt Cano. in c. te-
stium. de testib. B. Soc. reg. 504.

ADDITIO.

* Facti. Vide Ias. in repet. l. cūctos. de summa Trin. &
in eiusdem l. lectura. B. Vad.

Primò fallit in crimine læsæ maiestatis: vt l. 3. §. Iulia-
nus. & ibi per gl. ff. ad l. Iul. maiest. & extra, de cōfess.
c. 1. & in aliis multis similibus criminibus, exceptis
is, de quibus per Cano. in c. per tuas. extra, de testi-
bi enim admittuntur nō solum infames infamia fa-
cti, sed etiam infames infamia iuris: vt ibi notatur.

Secundò fallit, quando infames inducerentur in testes
contra alium in simili infamia allegata: vt voluit gl.
in d. §. Iul. circa quod dicendum est, vt not. per Bar.
& Bal. in l. cū mulier. ff. solu. matrimonio.

Tertiò fallit, quando super hoc esset dispensatum, cū
dispensari possit per Papam, vel principem, vt infam-
is vel alius criminofus admittatur ad testimoniū.
post Inn. hoc etiam voluit Spec. in ti. de testi. §. sed
quæritur.

Quartò fallit, quando alij testes dicerentur infames,
cū ipsi infames, etiam infamia iuris, admittantur
ad testimonium in subsidium cum tormentis. ff. de
testib. l. ob carmen. §. pen. ff. de pœn. §. qui vltimò, &
ibi not. per Bar. & Bald. in l. 1. C. de sum. Tri. & hoc
etiam voluit Ioan. de Imo. & Nico. in c. testimoniū.
ad hoc quod not. per gl. in auth. de test. §. si verò i-
gnoti. B. Soc. reg. 594.

¶ **TESTES** ad instrumenti seu scripturæ veritatē non
requiruntur quod sint noti, vt in aut. de test. §. si verò
ignoti.

Primò fallit in casibus, de quibus per Canon. in c. cau-
sam. extra, de testi. & in testibus qui inscribuntur in
inuentario, cum in eis requiratur quod sint noti, vt
l. si autem dubius. §. 1. C. de iure deliber.

Secundò fallit, quando fieret scriptura nomine impe-
riti sine tabellione: cū tūc debeāt esse noti, vt sub-
scribant se nomine cōtrahentis. vt in auth. de instru.
edit. §. ex his. & §. oportet.

Tertiò fallit, quando statutum, vel consuetudo aliud
disponeret, secundum Inn. & Io. de Imo. & Nic. in
d. c. cū causam. B. Soc. reg. 501.

¶ **TESTES** laici contra clericos non admittuntur, quā-
do criminaliter ad ordinis depositionem agitur: vt
in c. per tuas. extra, de simo. & tex. est sing. in c. de cē-
tero. & ibi per gl. & Doct. extra, de testib.

Primò fallit criminib' exceptis. circa quod dic, vt ple-
nius in d. c. per tuas.

Secundò fallit, quando crimē esset notoriū: cū & tunc
admittantur, extra, de purgat. Canon. c. cū dilectus.

Tertiò fallit, quādo tale crimen fuisset commissum in
loco, in quo non sit copia clericorum: cum & tūc in
defectum clericorum admittantur laici, ne delictum
remaneat impunitum. ad hoc c. veniēs. extra, de te-
stib. c. fi. extra, de testib. cog. ad hoc c. cum dilecti.
verf. & si eos. iuncta gl. extra, de elect. secundum Ni-
col. in d. c. de cetero.

Quartò fallit, quando ipsi laici viderentur testes, qui
non facerēt plenā probationē, sed indicium, propter
quod clericus subiciatur torturæ: tūc. n. ipsi laici in
distinctē admittuntur contra ipsos clericos ad hoc

vt faciāt indicium, licet nō plenē probent: & hoc sen-
tit Imo. in c. quoniam. extra, de testi. ad hoc no. per
gl. in l. capitē quinto. ff. de adul. & l. maritus. ff. de
quæst. & l. qua re. ff. de ædi. edic. B. Soc. re. 500.

¶ **TESTES** licet in testamento debeant esse rogati. l.
hæredes palam. §. in testamentis. ff. de test. satis est
tam si enstatim post testamentum conditum rogati
fuerint. Bal. l. fi. C. de fideico. idem enim operatur,
quod in continenti suppletur. not. l. petens. C. de pa-
ctis. Ias. l. edita. col. 6. C. de ed. vnde testis in cōtinē-
ti potest corrigere dictum suum, nec propterea re-
probatur dictum suum. gl. §. quia verò. in gl. magna.
auth. de testib. non enim curatur eius modicum in-
teruallum, cū ea, quæ in continenti fiunt censean-
tur inesse. l. lecta. vbi Doct. cōc. ff. si cert. pet. no. l. si
librarius. ff. de reg. iur. nisi dictum testis fuerit acce-
ptatum, aut redactum in scriptis. no. c. cum olim. de
censib. Med. reg. 5.

¶ **TITVLVS** haberi non dicitur, de re modici pretij.
letiam. §. si quis. ff. de pet. hæred. vbi gloss. ver. modi-
co. Anton. in trac. de minimis. num. 35. vnde cum sit
mentio de titulo, debet intelligi super aliquā re cō-
petenti. not. Doc. cap. sine possessione. de reg. iur. 6.
Med. reg. 5.

¶ **TESTES** parentes pro liberis, & liberi pro parenti-
bus regulariter esse nō possunt. l. parentes. C. de te-
stib. & l. testis idoneus. ff. eod. tit. & 4. q. 3. ca. item te-
stis idoneus. nec etiam consanguinei, domestici, seu
familiares: vt in l. Iulia. ff. de testib. & in cap. in lite-
ris*. eod. tit. cum simili. B. Soc. re. 506.

ADDITIO.

* Cap. in literis. Vbi vide Fel. & Lanfr. in c. quoniam
contra. de probat. in versic. testi. in versic. filius au-
tem. B. Vad.

Primò fallit, quando agitur in causa correctionis vel
prohibitionis peccati: quia tūc pater potest esse
testis in causa filij: quia in iis affectio carnalis eorū
nihil operatur: qui non agunt de commodo princi-
palis personæ, neque de incommodo alterius, imò
de ipsius salute, vt probat tex. & ibi hoc not. in c. in
tantum. extra, de testib.

Secundò fallit in dirimendo matrimonio spirituali
quia tūc pater in causa filij admittitur. tex. est cum
gl. in c. præsens. vx. q. 3. quem tene menti.

Tertiò fallit, quādo nō acquireretur emolumentum
filio per depositionem patris, putā quia pater erat
procurator. Nam tunc etiam pater potest testifica-
ri pro eius filio, & econtrā: vt est casus in l. qui testa-
mento. §. per contrarium. versic. quicumque. secun-
dum vnam lectionem positam in glo. in verbo test. ff.
de testam.

Quartò fallit, quando testes tales fuissent à partibus
adhibiti: quia testi etiam non fide digno adhibere-
tur plena fides, quando est à partibus pro teste ro-
gatus: vt est gl. sing. in §. & licet quidem. quæ incipit
immutatus. in auth. de testi. secundum Bald. in l. pa-
rentes. C. de testi. & in l. testium. §. 1. ff. de test. quam
sequitur Ludo. de Ro. in rubr. de arbitris. & tenet
Alb. Malum. in suo tract. de testib. in princ. qui dicit
quod ibi habemus istam conclusionem. Quod ibi
testis est rogatus, semper est idoneus, quantūcūque
aliās sit inhabilis. Et ideo secundum eū potestis vti
cautelā in contractibus, vt eligatis potius fratres
vel affines in testes contra alios cum poterunt testi-
ficari rectius. Et ideo dicit, quod in quæstione facti
dum esset accusatum testamentum Flo. & esset ro-
gatus quidā affinis, dixit, quod poterat testificari in
fauorem

fauorem testamenti quantūcunque esset affinis ex quo testator eum rogauit. Et subdit, quod est generaliter verum, siue sit rogatus à cōtrahentibus, siue à testatore, siue à iudice, vt semper sit idoneus. & idem tenet Bal. in l. data. C. qui accusare nō possunt. versic. item qui vocatur ad testimonium, eo ipso videtur approbatus per eum, qui fecit eum vocare. vt not. 18. q. 2. capi. decima. & idem tenuit Bal. in dicta l. data. & in commēto, & in nomine domini. de test. & idem tenuit Ang. in dict. l. i. C. de testib. qui dicit gl. illam singularem in d. 5. quod si à cōtrahentibus, testes etiam inhabiles ex certa scientia ad validitatem actus sint adhibiti & rogati, inter eos testificari poterunt nec poterunt reprobari, pro quo optimè facit quod not. Anto. de Butr. in capitulo, ex literis. in 1. & 2. not. versic. quod hīc potest dici. & in versic. seq. extrā. de accu. & faciunt not. in glo. l. inuitus. ff. eod. titul. Item pro hoc facit quod not. Bald. in l. dictantibus. circa prin. C. de testam. vbi dicit, quod testificatio domestica valet, quādo vtraque pars eam adhibuit. alleg. l. 2. & ibi est optima glo. ff. de vsuris. ad quod facit quod nota. Bald. in l. instrumenta. C. de proba. vbi dicit secundum Nicol. de Mat. Quod quando notarius rogatus de facto communi ab vtraque parte, putā de contractu, potest conficere instrumentum, etiam si sit magis domesticus vnus partis, quā alterius. ad idem vide Bar. in l. si pater in princ. ff. de falsis.

Quintò fallit dicta regula, quando filius familiās condidit testamentum ipso existente in militia, & testatur de castrensi peculio, tunc enim pater potest esse testis in testamento: vt d. 5. per contrarium. & hoc tenet Spec. in tit. de testi. in §. i. Secūs tamen esset si filius testaretur de castrensi peculio ipso non existente in militia vel expeditione: & hoc modo intelligitur §. si filius. Instit. de testa. Ratio differentiae inter vnum casum & alium est: quonjā vbi filius testatur in expeditione, tale testamētum habet priuilegium vt valeat absque solēnitatē, ideo pater hoc casu potest esse testis, quod secūs quando non est in expeditione. & hanc rationem sentit gloss. in dicto §. per contrarium.

Sextò fallit in causa matrimoniali, cūm quæritur utrū matrimonium possit esse propter consanguinitatem, vel affinitatem. xxv. quæstio. 3. capitu. præterea, & capitul. præsens, & c. videtur nobis. qui matrimo. accus. possunt. Si autem dubitatur, an sit contractū, vel non, & quare maritus sic contraxisset, mulier verò econtra, & tunc concludere, quod si sponsus sit nobilior, ditior, vel honorabilior, pater vel mater non possunt ferre vel dare testimoniū propter affectionem filiae, quæ esset tradita potenti marito, & sic facilliter deierarent: & sufficit alterum prædictorum concludere, secundum Specu. in dicto §. i. Si autem hi, de quibus dubitatur, an matrimonium sit contractum, sint pares, tunc secundū vnā opinionem, quam videtur renuisse Specul. pater vel mater admittitur: communis tamen est sententia Io. And. & Host. quam videntur sequi Butr. & Ioan. de Imol. in hoc casu, vt committatur iudicis arbitrio, an in causa matrimoniali pater vel mater admittatur, arbitrio iudicis relinquatur, qui diligenter inspiciat an fides sit adhibenda patri vel matri etiam econtra, quando sunt pares, vel quando aliqua coniectura pro parentibus apparet; facit ad hoc quod not. glo. in d. l. si volūtate. de dotis promissione. vbi maritus ignobilis non potest opponere except. non nume-

rata dotis contra vxorem nobilem.

Septimò fallit, quando aduersarius, contra quem pater produxit filium, vel econtra, consentiret: nam tunc relaxatur, cum ista prohibitio sit inducta fauore aduersarij. hæc fuit sententia Guid. in d. l. parentes. quem fuit secutus Ioan. And. in additionibus, in princ. pro quo optimè facit tex. in l. fi. C. de temp. appel.

Octauò fallit, quando quæritur de ætate filij, quoniam tunc pater & mater admittuntur ad testimonium, non tamen vt plenam faciant probationem, sed solum vt faciant aliqualem presumptionem Iudici: vt etiam tenet gl. ff. de prob. & tenet Bar. in l. de ætate. ff. de dam. infec. & hæc est communis sententia quæ etiam tenuit Ioan. Andr. in d. 5. in addit. Spec. B. Soc. reg. 506.

TESTES, parte præsentē, & non citata regulariter non recipiuntur lite non contestata. in capi. quoniam*. in princ. vt lite non contestat. B. Soc. re. 499.

ADDITIO.

* c. quoniam. Vbi Fel. in princip. versic. circa primam: B. Vad.

Primò fallit, quando ipse actor agere nō posset de præsentē, vt quia debitum sit conditionale, in diem, vel pendeat ex alio arbitrio: cum tunc recipi possit lite non conte. ff. ad leg. Aquil. in l. Aquil. & extrā, de verb. signific. c. ea quæ.

Secundò fallit, quando ipsa pars esset præsens, & impediret litem contestari, per id quod habetur extrā, de iudic. c. penult. & fi.

Fallit tertio, quando dignitas excitaretur. extrā, ne se de vacan. c. vlt. circa quod vide quod ibi not.

Quartò fallit, quando exigitur à parte præsentē, & illa sit vnus malitiosus tyrannus, quem actor conuenire non audeat, nec aduersus eum petere testimonium recipi. cum tunc iudex eidem actori iuste timentī qualiter possit, prouidere debeat in testiū receptionē, arg. extrā, de appel. c. si iustus. & considerata negotij qualitate, & aliis circumstantiis recipiet testes quoad poterit, diligenter sustinebit interesse rei in ipsorum examinatione, reseruando sibi exceptionem in personas in dicta causa, secundum Hostien. & Ioan. And. in d. capi. quoniam. vt lit. non contestat. & not. ad hoc etiam in cap. fi. extrā, de hære. in 6. secundum Nicol. non obstat. tex. in præalleg. capi. quoniam. faciens mentionem de reo, quando est contumax vel absens: cum habeat respectum ad id, quod communiter accidit, secundum Nic. in præalleg. capi. quoniam frequenter. vt lit. non contestat. B. Soc. reg. 499.

TESTES post publicationē attestationum ad partis instantiam examinari possunt, amplius tamē super eodem articulo repetendi nō sunt, vt est tex. in c. per tuas*. de testibus, secundum communē Doc. intellectum. B. Soc. re. 503.

ADDITIO.

* In c. per tuas. Vbi vide etiam limitationes, & fallentias per Fel.

Primò fallit, quando fuissent recepti super eodem articulo inter alias personas: vt in c. causam. el. 1. extrā, de testib. & not. in c. i. extrā, de probat. & secundum doct. in d. c. per tuas.

Secundò fallit, quādo fuissent recepti prius in iudicio summario: cum & tunc recipi possint in iudicio plenario. vt extrā, de testib. c. vt in eis el. 2.

Tertio fallit, quando eorum dictum fuisset nullum: vt not. in capitu. cum causam. el. 1. extrā, de testib. & ibi gloss.

gl. Hinc est quod si testes non reddiderunt in prin. sui dicti causam: quia à iudice non fuerunt interrogati de ea: & pars petat interrogari, etiam ad partis instantiam non potest, cum non valeant eorum dicta: vt not. in d. c. cum causam. & in Spec. in tit. de teste. §. sequitur. vers. si illud de interrogatoriis. & vers. item cauetur.

Quartò fallit, quando eorum dictum fuisset perditum. vt extrà, de probat. c. fi.

Quintò fallit si quid iudicis malitiæ, vel negligentiæ in malè examinando imputari possit: cum tunc etiam ad instantiâ partis iterum interrogâdi sunt: vt colligitur ex tex. in d. c. per tuas. ad quod not. in c. fraternitatis extrà de testib. vbi de his vide B. So. re. 499.

¶ **TESTES** probantes in vno de correlatiuis, probare dicuntur etiam in altero. Bar. l. testium. C. de testibus. l. fina. C. de ind. vid. tol. & quemadmodum non admittuntur in vno, nec etiam in alio, & in casu quo vnum admittitur, & in alio procedet. gl. & Cin. l. parentes. C. de testib. Med. re. 9.

¶ **TESTES** publicatis attestationibus in causa principali, in causa appellationis* super antiquis capitulis amplius produci non possunt, vt per doc. in c. fraternitatis. de testib. B. Soc. re. 498.

ADDITIO.

* Appellationis. Ad materiam vide Cor. in consi. 27. incip. in præfenti. per totum, vbi ponit nunquid testes super eisdem vel directo contrariis in causa ap. pel. post publicationem processus in prima causa examinari possint, & quid si sint examinati, an probet si non fuerit oppositum. & omnino vide eum in cõsilio 174. inci. in hac. in litera h. in tertia parte. & in consi. 263. inci. in causa. in litera d. & in consi. 272. inci. visa. in litera h. in tertia parte. & in cõsilio 185. incip. litera c. eadem parte, vbi an testes possint repeti post publicationem processus super eodem dicto dubio saltem officio iudicis. B. Vad.

Primò fallit, quando testes in causa principali non fuissent rectè examinati: vt est tex. cum gloss. in versic. rectè. de testib. in cle. & in capitulo, cum venissent. eodem titulo, & Bar. & Doct. in auth. at qui semel. C. de proba. & est ratio, quia quando non sunt rectè examinati, tunc est ibi dolus verus examinantis: unde dolus præsumptus subornationis cessat: vt habetur in leg. veluti. ff. de eden. per Guliel. Cyn. & Ray. ita notat Bald. in capitulo primo. §. quid sit inuestit. in vñibus.

Secundò fallit, quando testes nihil deposuerunt, & dixerunt se nescire, vel dixerunt se non recordari. ita Iac. de Bel. per illum tex. in c. i. §. i. & ibi Bald. & Iac. de Al. in titul. quid sit inuestitura. facit gl. in c. cum causam. el. 2. quam vide de testib.

Tertiò fallit, quando reus nō esset admissus ad probandum de consensu partium, vel iuris dispositione: nā tunc non obstat eum didicisse testificata, etiam si per directò contrariis. & iste est casus not. in l. officium. vers. intelligēs. C. de rei vend. secundum Bal. qui ita sing. not. in c. i. §. item si vassallo. in tit. de cōtrouer. inue. in vñibus feudo.

Quartò fallit, quando consensus partium interuenit, vt possit probari post didicita testificata, per l. si quis in conscribendo. C. de pact. & in c. cum ad apostolicam. de relig. cum si. facit quod dicitur in c. tuis. de testi. nisi versaretur utilitas publica: vt per Anto. de But. in d. c. fraternitatis. ibi, & Doct. & Sali. in d. aut. ac qui semel. in 4. q. C. de proba.

Quintò fallit, quādo iudex indiscretè festinasset, & pro

prio odio vel ira publicauit testes, vt impediret aliorum testificationes: vt habetur in capi. per tuas. de testib.

Sextò fallit, propter defensionem innocētis, & in causa criminali. arg. l. i. §. si quis ultra de quæstio. & ita not. Doct. in c. fraternitatis. & in dicta auth. at qui semel.

Septimò fallit, quando iudex procedit per inquisitionem. & ita tenet Bal. in l. presbyteri. C. de epis. & cleric. & Doct. in c. cum clamor. de testibus.

Octauò fallit, quādo instantia variatur: quia fit trāsitus de casu ciuili ad criminalē: vt per Bar. in l. 2. §. i. ff. de quorum appel. & in l. nil. de condi. inde.

Nonò fallit, si veteres attestationes neglexerit, d. l. veluti. & d. c. fraternitatis. vbi per Io. And. & per Doc. in d. authen. at qui semel.

Decimò fallit, quando primi obscurè deposuerunt, vt c. cum clamor. de testib. & producitur instrumentū aduocans testes: nam tunc cessat timor subornationis: vt per Anto. in c. series. de testib. facit quod not. Bar. in l. certi conditio. §. quoniam. ff. si cer. petat. & Io. de Imo. in d. c. series. hoc tenet Ludo. de Ro. in d. rub. de arbitr. in sing. 80.

Vndecimò fallit in processu, in causa hæresis, vt tenet Archid. in c. per hoc. de hære. in 6. & Iacob. de Alua. in c. i. §. i. quæ sit inuestitura.

Duodecimò fallit, quando esset consuetudo & statutū aliter, vt not. Io. And. in addit. Spec. in tit. de excep. vers. sed nunquid.

Tertiodecimò fallit, quādo allegatur falsitas cum corruptione testium. vt habetur in c. series. de prob. & Doct. in d. c. fraternitatis. & hoc tenet Ang. in auth. de testi. §. quia verò. in si. qui alleg. rationem secundum Ant. de But. quia sicut sententia vñalis est ipso iure nulla, ita dictum testis vñale. sed non est dubium quod si dictum testis non valet etiam in probationibus facti, item nec testium productio. vt in d. c. de testi. & in l. fi. C. de testib. ergo, &c.

Quartodecimò fallit, quando vult simul & semel dicta testium per eos reprobare, secundum Bar. in auth. at qui semel. & in d. c. fraternitatis.

Quintodecimò fallit*, in causa matrimoniali, secundum Io. And. in c. series. & Doc. in d. c. fraternitatis. & in d. c. iurauit. de probat. B. Soc. reg. 498.

ADDITIO.

* Fallit. vide Fel. in c. lator. vers. secūda declaratio. de re iud. & in d. c. series. vers. in gl. in si. de testib.

Sextodecimò fallit, quando quis didicisset testificata trāsitorie, & nō plenè & perfectè: vt plenè per Doc. in d. c. fraternitatis. & in d. authen. at qui semel. & in c. vlti. de testib.

Decimoseptimò fallit, quando in compromisso esset dictum, quod procedi possit aliis solennitatibus nō obstantibus. Lud. de Ro. in d. rub. de arb. quod nota pro compromissis.

Decimoctauò fallit, si testis productus est excommunicatus, vel aliàs inhabilis: quia tunc restituitur ad eisdem vel alios, secundum Lud. in d. rub. de arbit.

Decimononò fallit, si per euentiam facti constat cōtrarium, secundum Bal. in d. auth. at qui semel. & Lud. de Ro. in d. c. arbitris. & Flor. in l. qui seruum. in fin. prin. ff. de inter. actio. & Bald. in di. l. vñic. C. vt quæ desunt aduocat.

Vigestimò fallit, vbi licet non variatur articulus in sub instantia, variatur tamen modus facti ad idem conclusendus: vt in c. attestationibus. de desponsa. impub. & ibi per Ant. de But.

Vigesimo

Vigesimo primò fallit, quando ille, qui didicit testificata obliuioni tradidit, secundum Ang. in auth. de testib. §. qui arbiter.

Vigesimo secundò fallit, si in illa instantia primò agebat ex contractu, postea ex delicto: vt per Ang. in l. quædam tabularum. ad fin. ff. de fur. vbi dicit de hoc esse casum apertum.

Vigesimo tertio fallit, quâdo testes fuerunt publicati, sed non venerunt in notitiam parti: vt habetur in clem. de testib. & per Docto. in c. fraternitatis. in d. authen. atqui semel.

Vigesimo quartò fallit, quando pars vidisset solū exemplum testium, vt not. Bald. in leg. fina. per illum textum. ff. quemadmodum testa. aperi. sed non confirmaret.

Vigesimo quintò fallit, si audiuit à testib. sed non legit dicta sua, doct. d. c. fraternitatis.

Vigesimo sextò fallit, quando audiuit à testibus, qui testes deposuerunt super eo, quod non fuit articulum vel deductum, secundum Innoc. in d. capitulo, fraternitatis. & in cap. ex tenore. de test. & clem. de testib. Bartol. in authen. atqui semel. & Ange. in d. §. quia verò multi. in princip. in authen. de testib. vbi etiam si iurasset super tota causa de consensu producentis, &c.

Vigesimo septimò fallit in minore, qui in integrum restituitur. l. minor xxv. annis. ff. de mino. & Doct. in l. vbi. ff. de eden. & vbi vide per Ang. qui ponit etiam in muliere vel rustico. in d. §. quia verò. in authent. de testibus.

Vigesimo octauò fallit, quando vult producere novos testes ad reprobandum antiquos de corruptione vel de periurio. gl. est ordi. 4. quæst. 3. canone, aliàs. §. pater. vers. sunt aliqui testes. & Ang. in d. §. quia verò multi, &c.

Vigesimo nonò fallit, vbi datur consilium & cautela, quòd semper possint testes produci, etiam post didicta testificata, & det nomina testium iudici si est absens: quia tunc iudex, in quo non est subornatio recipere debet. ita dicit singu. Bal. in l. si. C. de appel. & per Paul. de Cast. in cons. 361. quod refertur in tit. de test. quod not. singu.

Trigesimò fallit, quando testes noui non veniunt ad coadiuuandos veteres testes, vt si probaui per duos testes intentionem meam, tu probasti contrarium, iterum potero producere: quia non est quod mihi imputetur, si plures cōtra te produxi & cessat timor subornationis. ita not. sing. Inn. in c. cum clamor. de testib. & sentit. gl. in c. ex tenore. eod. tit. & hoc etiā not. Abb. in d. c. fraternitatis.

Trigesimo primò fallit, quando primò facta esset probatio per instrumentum: quia tunc potest fieri per testes, per gloss. & Doct. in l. officium. de rei vñdi. & glo. 4. q. 3. §. item criminalis. vers. item si quis. & in d. c. fraternitatis. & l. si quidem. C. de except. & Flor. in c. l. cum de indebito. de prob. in prin.

Trigesimo secundò fallit, quando princeps expresse per rescriptum hoc concederet: vt not. in Specu. de testi. in inte. §. vlt. ver. in causa. & vers. 18. quod intel ligitur quando dominus facit ex certa scientia.

Trigesimo tertio fallit, quando testes prius sunt publicati ad æternam rei memoriam, secundum formam c. significauit. de testi. vt in d. c. fraternitatis.

Trigesimo quartò fallit, quando nulli sunt testes producti licet sint data capitula: quia tex. in auth. de teste. §. quia verò. multum ponderat dictum testium, secundum Ant. in d. c. fraternitatis.

Trigesimo quintò fallit, quâdo subest aliqua iusta causa: quia tunc subuenitur per restitutionem in integ. & clausula generali. per l. i. ff. ex quib. caus. ma. secundum Inno. in c. intimaui. de test. & Ant. de Butr. in d. c. fraternitatis.

Trigesimo sextò fallit, quando articulus fit super notorio, licet contineat antiquam causam, vt probatur in c. dudum. el. i. de elect. cessat enim presumptio simulationis. arg. c. dilectus. de pur. ca. secundū Abb. & Bal. in l. vñc. C. vt quæ defunt aduo. partium iudex suppleat.

Trigesimo septimò fallit in omnibus casibus, in quibus sententia nunquam transit in rem iud. vt in matrimoniali. & per Imol. & Docto. in c. series. Ange. in §. quia verò. in auth. de testib. ver. opponitur vlt. & per Albert. Malletam in suo tractatu de testib. quæ nota ad casus, in quibus fertur sententia per peritos, quia talis sententia nunquam transit in re iudicatam, secundū Spec. in rub. de postulando. & Ant. de Butr. in capi. proposuisti. de probationibus, & Nic. in l. quod si nolit. §. si mancipium. ff. de ædile. dic. & Bar. in l. ab hostibus. §. si vir uxorem. ff. solut. matrimonio.

Trigesimo octauò fallit, vbi non ob. excep. rei iudi. secundum Abb. in c. fraternitatis.

Trigesimo nonò fallit, vbi perimitur instantia, secundum Abb. & Zaba. in c. fraternitatis. & Zaba. dicit quòd Stephanus tenuit contrariū in clem. de testi. & dicit esse verius, quòd perempta instantia non perimuntur dicta testium, vt habetur in c. causam. extra. de testi. & sic subest idem timor subornationis. & hoc tenet Bar. in l. 2. ff. iudi. sol. & in l. 2. §. i. vi. bo. rap. & Abb. & Zaba. in d. clem. de testib.

Quadragesimò fallit, quando est inter alias personas: vt in c. consti. de testib.

Fallit 41. quando iuuatur modus agendi: vt est text. in c. veniens. de testib.

Quadragesimo secundò fallit, quando testes fuerunt examinati super valore rei, & publicati, nam iterum possunt examinari testes super articulo concludente maiorem summam in causa appe. Bar. & Ang. ponunt in l. cum furti. ff. de in litem. in Bal. in capi. cum causam. el. 2. de testib.

Quadragesimo tertio fallit, quando primi testes fuerunt examinati in iudicio summano, & petitur quòd examinentur in plenario inter eadē partes: vt in cap. veniens. & in c. tua. de testib. saluo tamen, nisi testes in prima causa summaria fuissent examinati plenariè: vt not. sing. Jacob. Butr. in l. ab hostibus. §. quod si simpliciter. ff. ex quib. caus. maio. Ant. Zab. in c. fraternitatis. quod not.

Quadragesimo quartò fallit, quando iudex ex suo officio vult testes repetere: nam repetere testes est iteratò examinare pro inuestiganda veritate. nam tunc potest. gl. in c. per tuas. de testib. Ang. in §. quia verò. Specul. in titu. de disput. & alleg. in §. i. vers. sed pone iudex. & Bald. in leg. i. C. sentent. rescind. non posse.

Quadragesimo quintò fallit, quando conclusio causæ esset tacitè vel expresse per iudicem reuocata. ita sentit Anto. in capitulo, auditis. de procur. & confirmant Domini de Rota, conclusione 221. & 226. & in omnibus istis vide Specul. in titu. de testib. §. satis vtiliter. vbi enumerat casus, vbi non obstante publicatione possunt testes produci. de hoc vide gloss. ordin. 4. quæstion. 1. §. item in criminali. & per Cyn. & latius per Salic. in l. si quis testibus. in 3. quæsti. C. de te-

de testib. & per Bar. in l. qui per salutem. ff. de iureiur. & per Salic. in l. si quis à se fundū. C. ad Velleia. & Bal. in l. si. C. de appellationib.

Quadragesimosexto fallit in causa matrimoniali, quando tractatur de matrimonio separando: quo casu admittuntur testes, etiā publicatis attestationibus, super eisdem capitulis, vel omnino cōtrariis. tex. est in c. series, de testib.

Quadragesimoseptimo fallit, quia etiam post publicationem testium possunt admitti testes super eisdem capitulis, vel omnino cōtrariis, quando simul cum eis produceretur instrumentum coadiuvans illos testes. istud est dictum Ant. in c. series. quod placet Imol. & probatur in d. c. series.

Quadragesimooctavo fallit, quando iudex ex officio suo potest repetere testes, non autem ad instantiam partis. gl. est in authen. quia vero.

Quadragesimonono fallit, quando iudex ex officio suo fecit testes nō bene examinatos iterum exanimare. Alber. de Rosa. in l. solam. C. de testib.

Quinquagesimo fallit, quando inquisitus post didicta testificata potest producere testes in quacūque causa. ita Bald. in l. eos. §. si quis autem. de appellationibus. C.

Quinquagesimoprimo fallit, quia, publicatis attestationibus, possunt produci testes super cōtrariis capitulis, quando quis simul & semel dixit, & probat Bal. in d. auth. atqui semel. C. de probat.

Quinquagesimosecundo fallit, quia licet clementina de testib. servaretur in foro ecclesiastico, tamen remedium est quod ille, qui non potest producere testes super didictis testificatis, nomina testium debet iudici dare, & se absente, in quo iudice non timetur subornatio, & tunc recipiat dictos testes, & iuramenta & depositiones, vt patebit eorum testimonio, quod est mirabile. ita Bald. in leg. ampliorum. prope finem. C. de appellationibus. B. Soc. regula 498.

TESTES, publicatis attestationibus nullam contra ipsos exceptionem regulariter habent. c. præsentiū, de testib. vbi Doctor.

Fallit, quando purgat hanc præsumptionem proprio iuramento, Doct. in c. significasti. de homicid.

Fallit, quando præcessisset protestatio: quia doli præsumptum excludit. Bar. in l. non solum. §. morte. in primo, articulo, de no. oper. nunc. vide Innoc. in d. c. præsentiū.

Fallit, quando probaretur quod de nouo didici, quæ nunc oppono post publicationem, & in hoc statuit iuramento, glo. in d. c. præsentiū.

Fallit, quando volens opponere probaret per iudicem fuisse impeditum, vt non opponeret, facit tex. secundum vnum intellectum in capitul. I. & A. de re iudica. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætore. ff. de no. oper. nun. Janu. reg. 286.

TESTES non publicati, non faciunt fidem: notat Bar. in l. is apud quem, C. de edend. facit l. gesta. vbi gl. & doctor. C. de re iudic. gloss. in l. 3. verbo, patiatur. ff. quæ in fraud. credit. vide gl. & Bar. in l. solam. C. de testib. vide latè per Felin. in c. cum I. & A. 2. de re iudic.

Limita tripliciter, vt per Iaso. in d. l. is apud. vide latius per Felin. in c. causam quæ. el. l. de testib. versic. fallit tertio. B. Dias reg. 758.

TESTES. Quando testes debent iurare se affuisse & vidisse, nec alicuius malignitatis conscios esse. In Aut. de hæc. & fal. §. huic nobis.

Quando debent dicere, quod nouerint.

In Aut. de fid. instrum. §. si quis.

In Aut. de sanct. Epif. in prin. tit. §. nulli.

Quando soli tabulario non creditur.

In Aut. de hæc. & fal. §. huic.

Redire dicitur, quod non exiuit: sicut rescindi dicitur, quod non tenuit.

In Aut. de nō alie. aut permu. §. si quis autem.

In Aut. de alie. emphy. §. si verò conti. §. si quis verò. Azo, rub. 104.

TESTES quando loquuntur vno & eodē sermone præmeditato, dicuntur suspecti: vt in l. 3. §. ideoque diuus. ff. de testib. & ibi doct. Hinc est, quod si testes interrogati de tempore, dicunt omnes non recordari, redduntur suspecti: not. Host. in c. ex tempore. de testib. vbi vide Fel. eundem in c. cum causam quæ inter archiepiscopum. versic. secundò limita. eodem tit. vbi bene declarat dictam conclus. Hostiens.

Limita, si testes sunt bonæ famæ, quia tunc per tales testes probabitur. ita tenet Bald. in titu. de pace constan. super versic. si. qui allegat Ioan. Andræ. in c. nihil. de ver. signific. refert ad hoc eundem Bal. Franc. Cur. in tract. de testib. versic. decimaquarta conclusio. & dicit quod ita etiam limitat idem Bald. in leg. testium. C. de testib. vbi plus dicit secundum eum, quod hoc committitur arbitrio iudicis, an censeantur suspecti ratione subornationis: quod dicit perpetuo not. quamuis Angel. indistinctè tenuerit non valere dictum testium loquentium eodem sermone, in l. si quis ex argentariis. §. i. ff. de edendo. secundum eundem Franc. vbi suprâ, quem vide, quia se remittit. Et adde pro huius fallen. confirmatione, quæ posui suprâ, in regula, testis domesticus. vij. fallentia. B. Dias reg. 761.

LITE non contest. testes regulariter recipiendi non sunt: vt in toto titu. legis vnica. & in c. quoniam frequenter. & ibi per doctor. extrâ, vt lit. non contest. & in c. veritatis. extrâ, de dolo, & contu.

Primò fallit, hæc regula in pluribus casibus enumeratis per gl. in d. c. i. vt lit. non conte. & per gl. 3. q. ix. in summa.

Sunt & vltra gl. singulares alij casus, in quibus similiter recipi possunt lite non contestata, quandoque vnus est etiam notarius, qui recipit testes ad cautelam, extrâ, de elect. c. bonæ. el. 1.

Secundus est in vniuersalibus actionibus post sententiam definitiuam.

Tertius est quando agitur de re iud. vel transacta à defuncto. vt lit. pen. §. i. in 6.

Quartus casus est in his, quæ lit. nō cont. sunt mota. extrâ, de consti. c. cum M. de consti.

Quintus casus est in bonis ecclesiæ alienatis, & suspensis, vel excommunicatis post inhibitionem. extrâ, de dolo & contu. c. veritatis. in fi.

Sextus casus est, quando agitur contra clericum, qui de maleficiis suis publice gloriatur, extrâ, de excels. præla. quàm sit.

Septimus casus est, quando curant admittere iuramentum. extrâ, de testi. veniens.

Octauus casus est in incidentibus, vel emergentibus quæstionibus: vt not. per gl. sing. in d. c. extrâ, vt lit. non conte. imo & in omnibus casibus, in quibus nō est necessarius libellus. extrâ de libel. ob. c. i. secundum Paul. qui has post gl. enumerat in d. c. extrâ, vt lite non contest.

Et de his omnibus in Specu. in titu. de leg. vbi enumerat xxxvj.

tat xxxvj. in quibus testes recipi possunt lite nō con-
test. quibus adde alium casum in c. quamuis. de offi.
ord. in 6. alium casum in c. pro humani. de homi. eo.
libr. & alios in clement. dispendiosam. de iudi. & ibi
dom. Nicol.

Nonō fallit, quando procederetur per viam inquisitio-
nis, vt plenē per canonistas in dict. cap. veritatis. de
dolo.

Decimō fallit, quando procederetur super crimine
dilapidationis. ibidem per Canon. & habetur per
Cano. 3. quæst. 2.

Vndecimō fallit, quando procederetur ex mandato
personæ, vt patet in gl. in d. c. veritatis. & ibi, etiam
per doctor.

Duodecimō fallit, in crimine hæresis, in quo etiā post
mortem ferri potest sententia. 24. quæst. 2. lauc. & vt
no. in c. insinuatione.

Decimotertiō fallit, quando infamato de crimine in-
ducta fuisset purgatio, cum tunc si non veniat intra
terminum pro confesso habeatur & conuictio eo ela-
pso: adeo quod possit contra eum ferri sententia &
lis contest. per id quod voluit glos. in c. i. de simo. ad
hoc etiam de purp. Canon. cap. cum P. quod voluit
gl. in c. decernimus, prout refert Anto. in d. c. verita-
tis. B. Soc. reg. 299.

¶ TESTES in testamento regulariter rogati* esse de-
bent: vt l. hæredes palam. §. in testamentis. ff. de tes-
tib. & in authen. de testib. facit l. inuiti. C. de testib.
cum simil. B. Socin.

ADDITIO.

* Rogati. Vide Lanfr. in c. quoniam contra. de proba-
verf. quæro vterius. & seq. B. Vad.

Primō fallit hæc regula in codicillis, vt est casus in l. fi.
C. de codic. & Bal. in auth. quod sine. de test.

Secundō fallit in testamento ad pias causas, vt per Pau-
de Cast. in cons. 1. & per Can. in c. relato. extrā, de
testib. & est communis opinio licet Lap. in allegat. 31.
tenuit contrarium.

Tertiō fallit in testamento inter dilectos, vt est gloss.
singul. in d. l. fin. C. de codicil. & per Bald. in d. auth.
quod sine. Sed quid in dubio, ex quo quis reperitur
in testem scriptus, an præsumatur rogatus vel inui-
tus? dic quod rogatus. ita tenuit singul. Bald. in l. r.
verf. aut quæro. C. de fid. instrum. facit quod no. Bar-
to. in l. Fulcinus. §. quod autem. ff. in quib. caus. in
posf. eat. licet dicatur quod in dubio præsumitur te-
stis inuitus: vt dicit Barto. in l. id, quod pauperibus.
C. de episcop. & cler. quia ex quo reperiuntur scri-
pti, præsumitur quod præfentes erant, vt in præal-
leg. locis. Item dubitatur an sicut in testamento, ita
etiam in matrimonio testes debeant esse rogati. &
glos. not. in 2. q. 8. capitu. testis. tenuit contrarium,
quod an sit verum not. per glos. & tex. xxx. q. v. iuran-
tis. & Anton. de Butri. in c. ex parte. extrā, de spon. &
huic contraria est communis opi. licet in quibusdā
casibus, de consuetudine seruetur contrarium: vt in
matrimoniiis testes debeant esse rogati. B. Soc.
reg. 505.

¶ TESTES in scriptura publica requiritur quod saltē
per notarium describantur, secundum Cano. in c. i.
extrā, de fide instru.

Primō fallit, quando consuetudo esset in contrarium:
vt voluit Imo. in c. i. extrā, de his quæ fiunt à præla.
per id quod habetur extrā, de fide instrumen. c. cum
dilectus.

Secundō fallit in actis iudicialibus in quibus non est

neceffe vt testes describantur: vt C. de don. l. in do-
na. & no. extrā, de probat. c. quoniam contra. vbi de
hoc, & c. Albericus. extrā, de testibus.

Tertiō fallit, quando instrumentum fieret coram po-
pulo publicè: vt no. Speculator in titulo de fide in-
strumen. verf. post leue. dicens hoc fuisse dictum
Lamberti de Leodio. B. Soc. reg. 510.

¶ TESTES, quia aliās non sunt idonei, in subsidium re-
putantur idonei, quando aliæ personæ haberi non
possunt: probat text. in cap. veniens. el. 2. de testib.
& in c. fin. quem ibi no. Abb. in 2. not. de testib. co-
gen. facit tex. in l. non omnes. §. à Barbaris. ff. de re
milit. quod voluit per eum Barto. in l. in illa. in fi. ver-
ff. de verbor. obligat. probat glos. in verb. & si tres.
in cap. cum dilecti. de election. alia in c. 2. in gl. pen.
& ibi hoc not. Abb. de arbit. faciunt dicta per Iaso.
in l. cum ea. C. de transact.

Limita, & intellige quando ex natura illius actus qui
venit probandus, alij testes non possunt haberi: ha-
bitu, nec actu: in coniuratione, vel in conspiratio-
ne, in hæresi, & similibus, quorum delictorum est
mos, vt semper soleant clam & in abscondito per-
petrari, sed quando potentia potuissent plures tes-
tes interuenire, vt in homicidio, violentia, iniuria,
& similibus, licet actu non interuenerunt, nisi tales
minus idonei, tunc non procedit dicta regula. Ita li-
mitat Anton. in cap. tertio loco de probationibus.
vbi hoc dicit bene not. Felinus in quarto notabili,
quod sequitur Francisc. Curt. in repetitio. l. admo-
nendi. ff. de iureiurand. Iaso. l. final. C. de his qui. vt
indig. idem Ias. in l. cunctos populos. in lectura pri-
ma, in fine. C. de summa Trinitate, & fide catholica.
Abb. in dicto capit. final. in dict. secundo notabili.
Et prædictam doctrinam Anton. dicit singul. Felin.
in c. de cæterò. de testib. vbi dicit, quod non valet
simpliciter ista consequentia: res non potest aliter
probari, ergo testis inhabilis efficitur habilis, quia
hoc debet intelligi cum distinctione, de qua suprā:
pro quo dicit quod est melior tex. de iure in cap. in
literis. de testib. & istam limitationem ad prædictam
regulam descripsit Hippo. licet prædicta non refe-
rat in singul. lxxij. inci. plures sunt qui allegant. vbi
eam bene declarat, & refert Alex. idem Hippolit. in
l. infans. ff. ad lege. Cornel. de ficiariis. B. Dias
reg. 759.

¶ TESTIVM citatio. Quando testis examinatur, de-
bet pars citari ad videndum eum examinari, aliās di-
ctum eius non valet. c. in nomine domini. de testib.
l. si quando. C. eo.

Fallit in 20. casib. vt per Campeg. in tract. de testibus,
conclusio. 164.

Testis citari debet ad hoc vt eius dictum valeat, l. si
quando, C. de testib.

Fallit in 8. casib. vt per Campeg. in dicto trac. conclu-
reg. 167.

Fallit in multis casib. vt per Fel. in c. in nomine, de te-
stib. num. 22.

Quando testes examinari debent pars aduersa debet
citari ad videndum eos iurare, l. si quando, C. de te-
stibus.

Fallit vt per Viuium in ver. testes non possunt. fallit in
3. casib. vt per Campeg. in d. trac. concl. 379. Amplia
tur in 4. casib. & limitatur in 14. per Fel. in cap. in no-
mine, de testibus. nu. 28. fallit in 9. casib. vt per Soc.
reg. 406. fallit in 15 casib. vt per Lancillo. in trac. de
pratore, in tit. de testib. in prin. nu. 9.

Testium attestations quando recipiantur, pars citari debet, c. 2. extra, de testib.

Fallit in 9. casib. vt per Soc. reg. 406. Don. Fina, lib. 4.

¶ TESTIVM compulsio. Qualiter compellantur, & quibus pœnis testes ad testificandum, declarat Campeg. in d. tract. concl. 41.

Testis à principio non debet compelli ad testificandum, vel imponi sibi pœnia, sed moneri prius, c. 1. de testib. cog.

Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. concl. 143. & concl. 144. ponit regulam, quod potest compelli, sed limitat in 4. casib.

Fallit in 12. casib. vt per eundem concl. 145.

Qui coacti dixerunt testimonium, reprobantur. Doc. in l. parentes. C. de testib.

Fallit in 4. casibus, vt per Campeg. in dicto tracta. conclus. 146.

Si quis compellitur inducere testes contra se, vel eos exhibere, & deponant, non valet eorum dictum l. nimis graue. C. de testib. l. qui accusare. C. de eden.

Fallit in 2. casib. vt per Campeg. in d. tracta. concl. 238. Don. Fina, lib. 4.

¶ TESTIVM contrarietas. Dictum testis contrarij nõ valet, Bar. in l. eos, de falsis. l. ob carmen, de testibus. fallit in 8. casib. vt per Lanci. in tracta. de prator. in tit. de testib. c. dicta testium, num. 10.

Fallit in 2. casibus, vt per Felin. in c. cum in tua, de testibus, nu. 6.

Fallit in 31. casibus, vt per Campeg. in d. tract. conclus. 190. & 147.

Si testis deposuit primò dictum suum, & iteratò vult deponere corrigendo primum dictum, debet audiri, & dictum secundum valet, Bar. in l. si postulauerit. §. sed si negauerit. ff. de adul.

Fallit in 7. casib. vt per Campeg. in d. tract. concl. 200.

Reprobantur testes si sunt discordes seu contrarij de loco, not in l. optimam, C. de contrah. & commit. si pulat.

Fallit in quinque casibus, vt per Campeg. in d. tracta. conclus. 229.

Reprobantur testes si vnus dicit de vno tempore, alius de alio, c. nihil, §. q. 9.

Fallit in 15. casibus, vt per Campeg. in d. tracta. conclusio. 230.

Si testis primò deposuit extra iudicium, postea contrarium deponat in iudicio cum iuramento, statuit secundo dicto. no. in c. cum causam, de testibus, Bald. in c. nullus, de testib.

Fallit in sex casibus, vt per Campeg. in dict. tracta. conclus. 276.

Testes contrarij si reducantur ad concordiam probant. doct. in l. 2. ff. si cer. pet.

Fallit in 4. casibus, vt per Campeg. in dict. tracta. conclusio. 331.

Quando testes deponunt super actu vel facto multiplicabili seu reiterabili, & discrepent in dicto, actu, vel facto, nihilominus possunt reduci ad concordiam vt non videantur contrarij, cap. nihilominus, §. quæstio. 8.

Fallit in quatuor casibus, vt per Campeg. in d. trac. conclusio 382.

Testes contrarij qui dicantur, qui vero incompatibiles, declarat Campeg. in d. trac. concl. 410.

Testes contrarij reducantur ad concordiam, Fel. in c. cum tu, de testibus.

Ampliatur & limitatur per Ioan. Bolog. in l. 2. §. credi-

tum. ff. si certum petatur, numero 14. vbi latissimè videas.

Testis si in vno iudicio vnum dixit, in alio aliud, non valet secundum, fallit in 2. casibus, vt per Felin. in cap. cum in tua, de testib. nu. 7. Don. Fina, lib. 4.

¶ TESTIVM corruptio si post sententiam opposita non fuerit, de ea in causa appellationis opponi non poterit: vt dicit Inno. & Ioan. Andr. Imo. in capitul.

* licet. de proba. & Barto. in l. diuus. ff. de re iudica. B. Socin. reg. 522.

ADDITIO.

* In c. licet. Vbi vide latissimè Felin. B. Vad.

Primò fallit, quando sententia non transit in rem iudicatam, vt quia ab ea fuisset appellatum: cum tunc sine dubio possit opponi de ea, vt l. per hanè. C. de tempo. appellatio. item si esset lata in tali causa, in qua non transit in rem iudi. vt in causa matrimoniali: cum tunc similiter de ea opponi possit & probari.

Secundò fallit, quado opponeretur de ipsa corruptione aliter facta, videlicet quando testes receperunt pecuniam pro dicendo falso testimonio, quod dicere promiserunt: & tunc possit opponi, vt per gl. in d. c. licet, & Bar. in d. l. diuus.

Tertiò fallit, quando opponitur falsitas cum corruptione: nam de eo opponi, deduci, & probari potest, non solum ante, quam attestations sint publicatæ, sed etiam post publicatas attestations, imo & etiam post sententiam si ipsa sententia transit in rem iudi. vt patet in text. in dicto capitulo. licet, de proba. & in glo. tunc enim poterit ipsa falsitas directè probari: cum testes deponentes super ipsa falsitate cum corruptione, videantur deponere super nouis articulis: vt in cap. fraternitatis. B. Socin. ibid.

¶ TESTIVM depositiones quando recipiuntur pars citari debet, vt in c. 2. extra de testi. & l. si quando. eo. tit. cum similibus. B. Soc. reg. 523.

ADDITIO.

* In c. 2. Limita etiã vt ibi per Fel. vers. modo, aduerte, vbi ponit 14. no. limitationes ad hoc. B. Vad.

Fallit in casibus, de quibus per cano. in cap. In nomine domini. extra, de testi. primò fallit, quando factum, super quo producuntur testes esset notorium: cum tunc iudex possit testes recipere ad sui instructionem parte absente, & non citata: vt voluit Inno. in c. bonæ. el. extra, de elect. secundum dom. Anto. in d. c. in nomine domini, quod tamen intellige, vt ibi per eum, & per Innoc. in c. tua. de spon. & refert Bald. in l. qui testamento, §. per contrarium. de test. secundum not. per Inno. extra de coha. cler. & mulie. c. tua. & secundum quod not. per glos. extra, de elect. c. ad nostram. el. tertio.

Secundò fallit, quando iudex vellet recipere testes pro informatione personæ ad dignitatem, secundum ipsum dom. Anton. in cap. in nomine domini. & ad hoc adducuntur quæ not. per Inno. in dicto cap. bonæ. ad hoc quod no. Inno. in c. si. extra, de translatione prælato.

Tertiò fallit, quando iudex procederet per viam inquisitionis, secundum ipsum Anto. in c. in nomine domini, qui ad hoc adducit not. extra, de accusa. in c. qualiter, & quando. §. debet. vbi Ioan. Andr. hoc tenuit. Host. & Ant. de But. sed Lu. Roma. in sing. suo cclxv. tenet contrarium, per rationem ibi per eum assignatam: licet dicat practicam esse in contrarium,

rium, videlicet vt citatio fit faciēda de absente, quod tenuit Bar. in l. si. ff. de quæstio.

Quartò fallit in casu c. fin. de hæret. in 6. vbi casus not. continetur de impotentia ipsius inquisiti de hæresi, cum taceantur nomina ipsorum testium: vt ibi est expressum, secundum d. Nic. in d. c. in nomine domini. extra, de testi.

Quintò fallit, quando quis non auderet in civilibus ali cui mouere quæstionem propter ipsius potentiam: quia tunc, ne testes moriantur, potest petere à iudice quod testes clandestinè recipiantur ad futuram rei memoriam: vt voluit no. Host. in c. quoniam frequenter, circa prin. extra, vt lite non contesta.

Sextò fallit, quando periculum esset in mora, vt quando debitor esset suspectus de fuga: cum tunc, ad hoc vt capi possit, inducuntur testes contra eum, etiam eo non citato: vt voluit Bar. in l. ait prætor. §. si debitor. ff. quæ in frau. credi. per ea quæ ibi not.

Septimò fallit, quando testator mandasset super aliquibus stari dicto alicuius, quem dicit esse informatum de sua intentione: cum talis possit deponere de tali intentione absque eo quod quis citetur, cum persona sua iam approbata sit à testatore: vt voluit Bar. in l. Pomponius. ff. de do. prælega.

Octauò fallit, in muliere, quæ examinatur in eius domo, cum possit recipi parte absente. iuxta not. in c. mulieres, de iudic. in 6. circa quæ dic vt ibi no. plenè, quo casu valet eius dictum sine citatione. istud est singu. dictum Barto. post Gulielm. de Cu. in l. ad egregias. ff. de iureiur. quasi sit inhonestum partem ire ad domum mulieris, sed Lud. de Roma. in quodam suo singu. quod habeo in nume. 365. incip. fuit vnus Rex. dicit quod licet istud dictum videatur pulchrum, tamen non videtur verum: quia sicut mittitur notarius seu delegatus ad eius domum, vt in c. 2. de iudi. in 6. ita debet esse licitum parti de cuius præiudicio agitur, & in contrarium allegat ipse causam sing. & vnicam secundum eum in l. 2. §. sui autem dignitas. C. de iur. cal. & pro opin. ista allego gloss. in c. 2. in verbo, idoneam. de ver. sig. quod expresse tenet partem esse citandam ad domum mulieris vt videat eam iurare. & mouetur per c. 2. extra eo. vbi generaliter dicitur partem esse citandam ad videndum iurare testes. & Ab. transit cum illa gloss.

Nonò fallit, vbi statutum vel lex non exigit plenam probationem, sed contentionem solius argumenti: quoniam tunc possunt recipi testes sine partis citatione. ita not. voluit Domi. de sancto Gemi. ex mente doct. in c. si. §. si in fi. de homi. lib. 6. Soc. reg. 523.

¶ TESTIVM examinatio, quando sunt in longinquis partibus absentes, alteri committi potest: vt c. cum causam. extra de testi. l. 4. §. si. de test. & l. si quis ex litigatoribus. ff. quemadmodum testa. aperi.

ADDITIO.

* c. cum causam. Vbi vide limitationes per Feli. vers. extra gl.

Primò fallit, quando consuetudo aliud disponderet, vt d. §. si. & d. l. si quis. per gl. 3. q. 9. testes.

Secundò fallit, quando esset causa criminalis: cum tunc examinatio testium committi non debeat, etiam si sint in longinquis partibus, sed sunt ipsi testes examinandi in præsentia ipsius iudicis. C. de fide instrumentorum. auth. apud eloquentissimum. & auth. de test. §. & quoniam. & vide gl. in clem. vnica. de offic. deleg. & extra de iudi. cap. at si clerici. & hoc etiam tenet Cyn. in d. auth. apud eloquentissimum. & Io.

Andr. in c. 2. de iudi. in 6. & Ant. in d. c. cum causam. circa fin. Soc. reg. 744.

¶ TESTIVM examinationem non potest index alteri committere, in causa criminali: no. Bald. Ang. & Salicet. per illum tex. in authen. apud eloquentissimum. C. de fid. instrum. not. gloss. in c. at si clerici. de iudic. in gl. probatione. & in cap. 1. de testib. & in c. constitutus. de fideiussor. probat tex. in l. 3. §. diuus. ff. de testib.

Amplia vno modo, & limita aliis quinque, vt per Fel. in c. cum causam. de testib. B. Dias re. 757.

¶ TESTIVM non legitimè examinatorum attestaciones possunt communi consensu partium comprobare. Ita not. Bartol. in l. prima. ff. de fer. vide text. in l. final. versicul. confirmari. C. de testibus. quem ad hoc not. Bald. ibi, tenent Innocent. & Hostiens. in capitulo cum causam, quæ inter archiepisc. & ibi Bald. de testib. idem Bald. in cap. veniens. lo secundò, eod. tit.

Amplia hoc procedere, etiam interueniente tacito consensu partium. Ita tenet Spec. in tit. de teste. §. nunc tractandum. vers. debet quoque index.

Limita tripliciter, vt per Ias. in d. l. i. ff. de fer. vbi etiam sequitur dictam ampliationem, & comprobatur scriptam regulam simili decisione, & vide Felin. in dicto capitulo. cum causam. vbi primas duas limitationes ex prædictis posuit, & latius quàm ipse Iaso. B. Dias reg. 754.

¶ TESTIVM numero. Nulla causa vnus testimonio terminatur. l. iusurandum. C. de test. l. vbi numerus. C. de testibus. fallit in 59. casibus, vt per Lancil. in tract. de offi. prætor. in titu. de testibus, cap. dicta testimonium, nu. 4.

Fallit in 28. casibus, vt per Speculato. in titu. de testib. §. restat. Felin. in capit. veniens, de testib. fallit in 23. casib. vt per Campeg. in d. tract. conclu. 197. & vnus testis facit indicium, vt per eundem reg. 277.

Quinque testes requiruntur ad probandum debitum contractum in scriptis, l. testium, C. de testibus. Ampliatur in tribus casibus, vt per eundem conclusio. 371. & 372.

Testis valde dignus, & alius testis infamis plenè probant, not. Bald. Ang. in l. si quis ex argentariis, §. i. ff. de edendo.

Fallit in tribus casibus, vt per Felin. in cap. tertio loco, de probat.

Fallit in 2. per Dias reg. 752.

Vnus testis facit semiplenam probationem. doct. in l. admonendi, ff. de iureiurando.

Fallit in 8. casibus, vt per Iason in d. l. nume. 92. fallit vt per Dias reg. 747. contrariam regulam, quod testis non faciat semiplenam probationem, facit Iacob. Rub. Pet. Ptol. in d. l. num. 208. vbi Fran. de Curte limitat in 13. casibus, num. 208. fallit regula affirmatoria, vt per Pet. Ptol. in d. l. nu. 208. vbi Fran. de Curte limitat in 6. casibus, num. 152. fallit in multis casibus, vt per Port. lib. 1. reg. 5.

Duo testes in omni causa sufficiunt. fallit vt per Care. in praxi. nu. 162.

Testibus duobus affirmantibus magis creditur, quàm mille negantibus, gl. in diem proferre. §. si plures, ff. de arbitr.

Fallit in septem casibus, vt per Port. lib. 2. reg. 14. fallit in quatuor casibus, secundum Socin. regu. 426. fallit in 3. casibus, vt per Felin. in cap. in nostra, de testib. num. 6.

Testibus duobus affirmantibus de metu magis creditur. Tom. 2. Reg. Iur.

ditur, quàm aliis, licet pluribus affirmantibus de libera voluntate. Imol. in capitul. super hoc, de renunciat.

Fallit in 2. casibus, vt per Port. lib. 2. concl. 15.

Fallit vt per Dias. concl. 750.

Duo testes plenam inducunt probationem, glo. in l. in bonæ fidei. C. de reb. cred. & l. 3. §. eiusdem. ff. de testib. fallit in 24. casib. in quibus plures testes requiruntur, vt per Lancil. in tracta. de offi. prætor. in tit. de testibus, c. dicta testium, nu. 3.

Fallit in Pontifice, cuius solius dicto statuitur. multi tenent oppositum, & vtrunque opinionem limitat Port. lib. 1. reg. 27. fallit etiam in delegato à latere, cuius dicto statuitur. Ampliatur & limitatur per Port. lib. 1. reg. 2. fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 422. fallit vt per Carerium in praxi. l. obseruare, nu. 163. fallit in 2. casib. vt per Baptista à Villa. concl. 91. in lite ra T. fallit in 32. casib. vt per Marsi. in l. 1. §. idem Cornelia. ff. de quæst. nu. 4. Don. Fina, lib. 4.

¶ TESTIVM productio. Produci & examinari testes ante litis contestationem non posse.

PRO.

Ext. vt lite non contest. c. ad hoc Deus. & c. accedens. & cap. quoniam frequenter, in principio.

3. q. 9. c. decernimus.

C. de execut. rei iud. l. 1.

C. de iureiur. c. propter calum. l. 2.

C. de bon. auth. iu. poss. Auth. & qui iurat.

Ext. de dolo & cont. c. prout.

CONTRA.

C. quomo. & quand. iud. Auth. qui semel.

Ext. vt lite non contest. capitu. quoniam. frequenter.

Ext. de testib. c. significauit.

Ext. de testam. c. Albericus.

Ext. de dolo & cont. c. causam.

C. de præscr. 30. ann. l. cum notissimi. §. vlt.

Ext. de procur. c. in nostra. ad fi.

Ext. de iureiur. c. ad nostram.

D. de lib. agnos. l. si quis. §. si vel parens.

2. q. 6. c. ei qui appellat. §. appellatore.

Ext. de appel. c. interposita. §. sanè.

SOLVITIO.

Videtur in iudiciis ordinariis iuris ordo seruandus, si enim non admittuntur allegationes, nisi præstito iuramento calumniæ, C. de iureiur. propter cal. l. 2. ergo nec ante litem contestatam, & cum leges publicæ nec facto iudicis, nec consensu litigatorum conuellantur, D. de pæn. l. 1. & D. de pact. l. ius publicum: ideo prohibito eo quod testes ante litem contestatam non producantur, consequenter cōcessum non videtur, vt examinentur. D. de off. eius cui mād. est iurisd. l. 1. & D. de postul. l. quos. Contraria quæ adducuntur, sunt exceptiones à regula, in quibus officium suum perdit. Vide super hoc Tancred. de ord. iud. lib. 3. tit. 8. quando & quomodo. & lib. 4. tit. 1. §. 3. Damasc. reg. 135.

¶ TESTIVM productio officio iudicis. Testis nō productus à parte, si examinetur per iudicem, non valet eius dictum. Bal. in authen. presbyteri, C. de episcop. & cler.

Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. in dicto tracta. regul. 172.

Testis examinatus à iudice post renunciationem productionis testium, non probat. Inno. in cap. constitutus, el. 2. de testib.

Fallit in 6. casibus vt per Campeg. in tract. de testibus, conclusio. 175. & 271.

In causa appellationis iudex non debet recipere testes super eisdem capitulis, vel directo contrariis, c. fraternitatis, de testib.

Fallit in 7. casibus, vt per Campeg. concl. 177.

Iudex de quibus debeat testes interrogare declarat Cāpeg. in d. tract. concl. 212.

Testis reprobat si à iudice non recipitur vel ab alio eius mandato, not. in authen. sed iudex, C. de episcop. & cleric.

Fallit in 3. casibus, per Feli. in cap. cum causam, de testibus, colum. penul.

Quando iudex committit, seu delegat examinationem testium alicui, valet talis delegatio & examinatio, no. in l. hac consultissima, §. si quis autē, C. de testib.

Fallit in 11. casibus, vt per Campeg. in dicto tracta. conclusio. 286.

Regulariter tamen non potest in criminalibus examinationem alteri committere. Bal. Ang. & Sali. in Authen. apud eloquentissimum, de fide instrumentor. Ampliatur in vno casu, & limitatur in 5. à Felin. in c. cum causam, de testibus. fallit in 2. casibus, vt per Alexand. in l. si quis autem. C. de testibus, numer. 12. fallit in 4. casibus, vt per Viuium in suis conclusio, in ver. testium examinationem in causa criminali. fallit in 5. casibus, secundum Felin. in c. causam, no. 52. de testib. & in quibus casibus possit fieri talis delegatio examinationis testium declarat Campeg. conclu. 288. fallit vt per Socin. reg. 410.

Iudex mittere debet ad testem qui ad eum venire non potest examinandum. fallit in 2. casibus, secundum Felin. c. si quis, de testib. nu. 1.

Per iudicem non debet examinari ille, qui est in articulo mortis, Bald. in l. hac consultissima. C. qui test. facere poss.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. concl. 306.

Testis examinatus coram vno iudice, facit idem corā alio. Ampliatur & limitatur per Campeg. concl. 335. & 336. Don. Fina, lib. 4.

¶ TESTIVM publicatio. Testes non publicati non probant. l. solam. C. de testib. Aret. in c. per tuas. de testibus.

Fallit in tribus casibus, vt per Iason. in l. is apud. C. de edendo.

Fallit in 4. casibus, vt per Felin. in c. causam quæ, el. 1. de testibus, sed ad partis instantiam etiam post publicationem examinari possunt, tamen super eodem articulo repetendi non sunt.

Fallit in 5. casibus, vt per Socin. regul. 414. contrariam regulam ponit Marsi. in l. 1. §. si quis vltro, ff. de quæstio. vbi limitat in multis casibus, numer. 30. fallit in multis casibus, vt per Lancil. in trac. de off. prætor. in tit. de testib. cap. dicta testium, numero 51. fallit in 6. casibus, vt per Lancil. in tract. de prætor. c. dicta testium, num. 52.

Publicatis attestationibus non possunt testes produci, nec eorum dicta valent. Specul. in tit. de testib. §. satis.

Fallit in 18. casibus, vt per Paris. in cap. fraternitatis. de testibus, numer. 25. fallit in 4. casibus, vt per Campeg. conclusio. 176. fallit in 15. vt per eundem concl. 369. fallit in 3. casib. vt per Purp. in l. is apud, C. de edendo, nu. 76.

Fallit in 47. casibus, vt per Lancillot. in tract. de prætor. in tit. de testib. c. dicta testium, nu. 47. ver. aliam parum dissimilem.

Publicatis attestacionibus non licet producere testes eosdem, vel alios super eisdem articulis, vel directo contrariis, tam in causa appellacionis, quam principali, auth. & qui semel, C. de probat.

Fallit in 52. casib. vt per Soc. reg. 403. fallit in 73. casib. vt per Campeg. concl. 278. Ampliatur & limitatur in 70. per Port. lib. 1. suarum concl. reg. 39.

Post didicita & testificata quis potest producere testes ad reprobandos alios testes contra se productos, gl. & Doct. in l. si quis testibus. C. de testib.

Fallit in 9. casibus, vt per Campeg. concl. 368.

Testis obscurè deponens potest repeti post publicatas attestaciones, vt declarat dictum suum. c. cum clamor, de testib.

Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. concl. 390.

Iudex ex officio suo potest testes publicatis attestacionibus examinare, habet hoc locum in 4. casib. vt per Campeg. concl. 391.

Publicatis testibus opponi in personam eorum qui testificati fuerunt, fallit in 6. casib. vt per Fel. in c. presentium, de testib. nu. 1.

Examinati, & publicati testes in vno iudicio, faciunt fidem in alio inter easdem personas, c. causam, vbi Fel. de testib. Don. Fina, lib. 4.

¶ TESTIVM productio ante litis contestationem. Testes ante litem contestatam non possunt produci, Docto. in c. veritatis, de dolo & contum. Barto. in l. de etate. ff. de mino. fallit in 51. casib. vt per Lanci. in tract. de off. præt. in tit. de testib. c. dicta testium, nu. 48.

Fallit in 13. casibus, vt per Socin. regu. 242. fallit in 4. vt per Campeg. in tract. de testib. reg. 17. fallit in 2. casibus, vt per Sebast. Sapiam in l. de etate, ff. de mino. nu. 23.

Fallit vt per Fel. in c. significasti, de testib. fallit vt per Damas. reg. 145. Don. Fina, ibid.

¶ TESTIVM repetitio. Testis secundo inductus potest dicere, dico prout dixi in prima depositione. Abb. in c. cum in tua, de testib.

Fallit in 2. secundum Fel. in d. cap. cum in tua, nume. 2. fallit in 2. casibus, vt per Dias reg. 749. & si testis repetitur, vt iterum examinetur ne incurrat in periurium, vel falsum: declarat Campeg. conclusio. 279. Don. Fina, ibid.

¶ TESTIS singularis. Testes singulares non probant, l. qui sententiam, C. de pœnis, l. iureiurando, C. de testib. c. causam, de testib. fallit in 12. casib. vt per Lancil. in tract. de off. præt. in tit. de testi. c. dicta testium, nu. 23.

Fallit in 2. casibus, vt per Campeg. in d. tract. conclusio. 195. Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 10. à Port. lib. 1. regul. 34 & singularitas versatur circa de cem, vt per Campeg. dicta concl. 195.

¶ TESTIVM productionis terminus. Si staturus est terminus parti ad probandum, si testis iurat infra terminum, potest post terminum examinari, & valet eius dictum. l. damni. §. Sabinus. ff. de damno infecto.

Fallit in 8. casib. vt per Campeg. concl. 260.

Testis post terminum non potest recipi. fallit vt per Viuium in ver. testes post omnes terminos. fallit in 23. casib. vt per Lancil. in tracta. de off. præt. in tit. de testib. cap. dicta testium, nu. 47. Idem ibid.

¶ TESTIVM variatio. Testis qui variat, non probat. l. qui falsa, vel varia. ff. de testib. c. licet, de probatio. Fallit in 3. casibus, vt per Campeg. in dicto tracta. conclusio. 178.

Fallit in 3. casib. vt per Felin. in c. cum tua, de testi. Ampliatur idem procedere in vacillante, fallit tamen hæc ampliatio in 2. casib. vt per Campeg. conclusio. 180. vbi declarat quis dicatur vacillans.

Si testis deponit primò per verbum nescio, postea per verbum scio, statur secundo dicto. Aret. in l. 2. §. quod obseruari, C. de iura. calum.

Fallit in 4. casib. vt per Campeg. concl. 203.

Testis deponens prima vice per verbum nō recordor, & secunda vice per verbum recordor, vel scio, probat, vel statur secundo dicto. Bar. & doct. in l. qui bona, §. sicut stipulatur, ff. de dam. infec.

Fallit vt per eundem concl. 204. Don. Fina, lib. 4.

¶ TESTIVM regulæ communes. Testibus deponentibus pro reo, magis creditur, quam pro actore, glo. in c. nostra, de testib. Bald. in l. qui accusare, C. de c. dendo.

Ampliatur in 2. casib. & limitatur in 2. per Port. lib. 2. concl. reg. 25.

Testes digniores præferuntur, c. in nostra, de testi. Ampliatur & limitatur per Port. lib. 2. concl. 24.

Testes plures paucioribus præferuntur, l. ob carmen. §. si testes, vbi gl. de testib. fallit in 8. casib. vt per Port. lib. 2. reg. 26. & quibus testibus magis credendū sit, videas Port. per multas conclusiones in d. lib. 2. concl. 25. vsque ad concl. 38.

Testes debent esse testes, & concordēs, docto. in c. 1. de testib. declarat in quibus casibus dicantur testes Campeg. concl. 196.

Testes possunt petere expensas. fallit vt per Campeg. concl. 264. & 265.

Testis non præsumitur rogatus. Bar. in l. sciendum, vol. 2. ff. de verb. obl.

Fallit in 4. casib. vt per Alex. in d. l. sciendum, col. 5. vbi Ias. facit contrariam regulam, & eam limitat in 4. casib. nu. 36. Dias reg. 751. fallit vt per Bapt. Villa. cōcl. 101. in litera T.

Testes examinati, & publicati faciunt fidem in alio iudicio inter eas personas, c. causam quæ, de testib. fallit in 5. casib. vt per Ias. in l. is apud quem. C. de edendo. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 3. à Fel. in c. causam quæ, de testib.

Testis communi opinione reputatus habilis non vitiatur actum, neque testamentum. l. testes. C. de testib. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 3. per Ias. in d. l. numero 2.

Testes debent esse rogati, Auth. rogati. C. de testi. Fallit in 4. vt per Bartolo. Romul. in d. l. sciendum, nu. 182. fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 240.

Subscriptio testium super factis, scripturæque in iudicio non requiritur. Bart. in l. donatio. ff. de donatio. Fallit in 6. casib. vt per Soc. reg. 384.

Testes examinari, & ad æternam rei memoriam recipi quis petere non potest, quando statim agere potest. Io. And. post Innoc. in c. significauit, de testib.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 413. fallit vt per Fel. in c. significauit, de testib. nu. 6. & quot requirantur, declarat Campeg. concl. 361.

Testis in scriptura publica requiritur, quod per notarium describatur. c. 1. extra, de fid. instr.

Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 418.

Testes in criminalibus debent esse omni exceptione maiores. fallit vt per Carerium in praxi crimin. numero 165.

Monumentorum appellatione veniunt testes. fallit in 2. casib. vt per Felin. in c. peruenit, de testib. cogend. num. 2.

Testis qui non est notus parti, & iudici non admittitur, c. causam, de testib. & ibi Abb. fallit in 3. casib. vt per Lancil. in tract. de pratore, in ti. de testi. c. dicta testium, num. 45.

Fallit in 4. casib. vt per Camp. concl. 128.

Nomina testium quis vt intendit, non tenetur edere aduersario. Bald. in l. non ex omnibus, in princi. de arbitr.

fallit in 5. casib. vt per Campeg. concl. 300. fallit vt per eundem conclu. 378. Don. Fina, lib. 4.

¶ **TESTIVM** reprobatio admittitur tam circa personas quam circa res, quæ proferuntur, hoc vniuersaliter intelligas procedere, Doct. com. ca. licet il 2. de testibus. Host. ca. ex tenore. cod. ti. videlicet. excommunicati, consanguinei, familiares, & similes, de quibus vide Bal. in l. si quis col. 2. C. de testib. Felin. c. postulasti. num. 5. de foro Compe. Dec. cōf. 448. nu. 6. c. sanè. 15. q. 1. Guid. Dec. 400. Bar. in tract. de reprob. testium. nu. 55. Alex. cōf. 189. nu. 4. vol. 2. Dec. cōf. 133. num. 4. Med. reg. 2.

¶ **TESTIBVS** duobus affirmantibus quàm mille negantibus plus creditur. c. in nostra, de test. glos. sing. in l. diem præferre. §. si plures. ff. de arbitr. cap. proposuisti, de probat. Corf. sing. in vers. testis. num. 15. Afflic. decis. 324. nu. 9. Fel. in d. c. nostra. & Alexan. in l. i. ff. si quis iusd. non obtemp.

Fallit hæc regula, quando negatiua est coarctata loco & tempore, vt dicit Fel. in d. c. in nostra ratio, quia ista negatiua coarctata loco & tempore, præfertur probationi affirmatiuæ, secundum Abb. in c. bonæ, de elect. & elec. & Afflic. decis. 324. num. 10.

Fallit etiam quando testes deponunt super affirmatiua, deponunt etiam super negatiua, vt Bald. in c. si quis per triginta. si de feu. fue. controuer. Abb. in c. cum ecclesia Sutrina, de causa poss. & propriet. & Fel. in d. c. in nostra.

Fallit in testibus deponentibus de sanitate mentis, quibus plus creditur, quàm mille de infamia. vt Abb. in cap. dilectus, de success. ab intest. ratio, quia semper plus creditur in homine de sanitate, quàm de infirmitate. Innocen. in cap. 1. de frigid. & malef. vbi plus creditur duobus testibus deponentibus de virilitate ad coeundum, quàm pluribus aliis de impotentia.

Fallit etiam duobus testibus de metu & violentia deponentibus, quàm mille de spontanea voluntate. vt Innocen. in cap. super hoc, de renuntiation. & Alber. in rubr. ff. quod met. causa. Abb. Sic. in cap. 1. quod met. caus. Iason in l. interpositas. C. de transactio. Roman. in rubr. de arbitr. Alexan. consilio 156. volum. quinto. Grammat. decis. 103. numer. 60. cum infinitis. Nouel. reg. 214.

¶ **TESTIBVS** duobus deponentibus de metu magis creditur quam mille deponentibus de libera voluntate: not. Innocen. in cap. super hoc. de renunt. quem sequitur Angel. in l. i. & l. si. ff. quod met. cau. & Bald. not. in l. obseruare. §. proficisci. in 13. quaest. ff. de offic. procons. & leg. vbi per hoc infer. in specie, quod si instrumentum dicatur factum sponte, reprobabitur per duos testes deponentes de metu, & refert vtrunque Paris. in tract. de synd. in cap. incipien. quia sæpe iudices in fin. quam doctrinam Innocen. dicit solennem & famosam, Iaso. in l. sed si quis. §. quaesitum. ff. si quis caut. idem in versicul. quadrupli autem. Instit. de actio. vide Neuizan. in sylua nupt. vbi refert. Dec. Corfet. Barba. Curt. & Ferra. idem in variis locis sequentes: & hanc etiam

conclusionem Innoc. commendat Deci. in l. in omnibus causis. ff. de regul. iur. vbi etiam refert plures idem sequentes.

Limita nisi testes deponentes de libera voluntate, adderent tale quid, ex quo iuris præsumptione excluderetur metus: puta quia deponerent contractum fuisse sponte, eo quia aderat præsentia consanguineorum: quæ excludit metum. Ita restringit Ias. in l. interpositas. C. de transact. vers. limita istam. quæ etiam limitationem descripsit Deci. vbi supra: pro quo allegat Angel. in l. fin. ff. quod mer. caus. etli de Ias. non meminerit. B. Dias reg. 750.

¶ **TESTIBVS** ne infamia irrogetur actus geminatus præsumi debet. c. cum te. de testibus. gl. c. cum contingat. de iureiur. dixi supra Ampliat. 87. Port. cōf. 130. num. 3. Med. reg. 3.

¶ **TESTIMONIUM** collegij. Singuli de collegio in collegium possunt testificari, si cui eorum est. ff. quod quisque vniu. nom. l. si municipales. Azo, rub. 104.

¶ **TESTIMONIUM.** Quemlibet de vniuersitate admittere in testimonium pro ea.

PRO.

14. q. 2. c. super prudentia.

12. q. 2. c. qui manumittitur.

D. de rer. diuis. l. in tantum. §. 1.

Inst. de leg. §. legatarius.

CONTRA.

2. q. 6. §. biduum.

4. q. 3. §. nullus idoneus.

C. de testib. l. omnibus.

D. de testib. l. idonei.

SOLVTIO.

Qui in causa vniuersitat is* fert testimonium, pro nullo de vniuersitate hoc fert: ergo nec pro se, quamuis pars sit vniuersitatis, D. ad l. Iuliam maiest. l. quis quis. & hoc verum est, maxime in his, quæ aguntur secretò in vniuersitate, nec possunt per alios extraneos probari. ext. de prob. c. tertio loco. Nā ear quæ fiunt in domo, probantur & per domesticos. C. de admin. tut. l. lex. quæ tutores. §. ante. & C. de repud. l. cōsensu. §. super. Si verò cōmodū, vel incommodū singulorū de collegio respiciat, nō est is testis admittendus. d. c. nullus idoneus. & d. l. omnib. Dam. re. 44.

ADDIT. fert. * Vide Cyn. in l. parentes. in vl. q. C. de testibus.

¶ **TESTIMONIUM** domestici regulariter iure improbat. l. etiam. C. de testi. cum cōcordan. de quibus in gl. fallit tamen regula tribus in casibus.

Primò quando veritas aliter apparere, & probari non potest, vt quia agatur de probando actum, qui non solet fieri inter domesticos.

Secundò fallit in causis criminalibus ad probandum innocentiam alicuius, quia tunc admittuntur, & plenè probant domestici. Itaque frater pro fratre admittitur ad probandum eius innocentiam, vel quod homicidium fecit ad sui defensionem.

Tertiò fallit, quando ageretur ad vindictam publicā, seu ad fisci vtilitatem, vt si ageretur ex delicto, puta vulnere, vel percussione, seu homicidio alicuius, vide de Ias. in l. sed & si quis. in prin. ff. si quis cauti. & ibi has limitationes auctoritatibus, & legib. probat. Idem quod de ceteris domesticis dicit de vxore, quæ in casibus prædictis pro marito admittitur, cum & ipsa domestica dicatur. F. Turza.

Vanus timor metuculofo non patrocinator. Bald. in nec timorem. ff. de nego. gest. nu. 1. l. vani timoris. ff. de reg.

de reg.iur.sed debet esse talis quòd cadat in constan-
tem virum,vel mulierem,Ita glo.in c.cum dilectus,
quòd mea causa. Roman.singu.xxij.tu scis. Iaso.in l.
interpositis.nu.7.C.de trans.Bal.in l.metum. l.ij. ff.
quod met.causa.

Fallit quando partes constarent id de quo agitur esse
factum in præsentia affinium, vel cōsanguineorum,
quia iuris præsumptione excluderetur metus, vt l.
transfatione, & ibi Bal. Ang. Sal. & Mod. C. de transa.
Deci.in c. fina.nu.25. vers. postremò, de appel. Ang.
consi.ccxv.in prin.vbi alleg.tex. ibi in l. si vocati af-
fi. vbi pup.educ.debeat.

Fallit etiam quando res agitur inter patrem & filium,
quia magis præsuntur reuerentialis & obsequio-
sus cōsensus, quàm maliter, nec tradit verisimile quod
pater velit deludere filium, què magis amat, quàm
seipsum, vt docto.in l. frater à fratre. ff. de condi. ind.
cum. vulgar. Affli. quæst. lxxix. nu. 4. Alex. & Mode.
in l. interpositas, C. de transact.

Fallit in casu l.ij. & l. causas. C. de trans. nam timor fu-
turæ litis inducit transactiones meticulosas. Ita A-
lex. in consi. xliij. numero 17. ver. j. Timor violentiæ
inferendæ videtur esse iustus metus ad infringendā
electionem metu factam, secundum Alex. in consil.
xcvii. nu. 5. vbi terror armorum sufficit ad incutien-
dum metum. vol. iij. I. Nouel. reg. 216.

TESTIMONIUM vnus non valere.

PRO.

Ext. de testib. c. veniens.

D. de quæst. l. maritus.

23. q. 2. c. admonere.

4. q. 3. c. placuit. §. item in criminali.

CONTRA.

Ext. de testib. cog. c. præterea.

Ext. de procur. c. ex insinuatione.

1. q. vlt. c. didicimus.

8. q. 3. c. talia.

C. ad l. Cornel. de fal. l. si quis decurio.

D. de dot. præleg. l. Theopompus.

SOLVTIO.

Vni fides extra iudicium adhibetur absque præiudicio
alterius. In iudicio autem non creditur vni: quia ibi
fieret præiudicium illi, contra quem testificatur. Ta-
men propter dictum vnus poterit spectata causæ
qualitate sacramentum deferri. d. c. ex insinuatione.
In casibus etiam specialibus, præcipuè in iis, quæ in
nullius detrimentum, & producentis conseruatio-
nem vergunt, & quæ non solent nisi ab vno videri,
aut quæ aliàs aliter expediri nõ valent, & res est mo-
dici præiudicij, creditur vnus testimonio, d. c. præ-
terea, & d. l. si quis decurio. & d. l. Theopompus. Itē
si dubitatur de aliquo instrumento, creditur tabel-
lioni, si dicat à se conscriptum instrumentum.
Damas. re. 43.

TESTIMONII articuli. Si iudex omisit examinare
testes super quibusdam articulis, potest examinare
eos super articulis omissis etiam post publicationē
processus. Spe. tit. de testib. §. nunc videndum.

Fallit in 2. casib. vt per Campeg. in tract. de testib. cō-
clu. 265.

Iudex nõ debet admitttere capitulos impertinentes, l.
ad probationem, C. de probat. c. cum contingat. in
fi. de off. deleg.

Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in d. tract. conc. 263.

Articuli debent dari ei, seu edi, contra quem produ-
cuntur, vt possit facere sua interrogatoria. Abb. in

c. per tuas, de testib.

Fallit in 3. casib. vt per Campeg. in tract. de testib. con-
clu. 267.

Testis examinatus à iudice sine articulis non probat,
c. per tuas, extra de testib.

Fallit in 1. casib. vt per Campeg. in tract. de testib. con-
clu. 173.

Testis examinatus cum articulis, probat. docto. in d. c.
per tuas.

Fallit in 2. casib. vt per Campeg. in dicto tractat. con-
clusio. 174.

Super eisdem articulis, siue capitulis non licet produ-
cere testes in causa appellationis. Bal. in l. per hanc,
C. de tempo. appellat. clem. 1. de testib.

Fallit in 6. casib. vt per Campeg. in dicto tract. conclu-
sio. 269. & 270.

Reprobantur testes quando sunt recepti, & examinati
super articulis impertinentibus, & non facientibus
ad causam, l. ad probationem, C. de probat.

Fallit vt per Campeg. in d. tract. concl. 289.

Testis secundo inductus super iisdem articulis potest
dicere, dico eadem quæ dixi in prima depositione.
Abb. in c. cum in tua, de testibus.

Fallit in 2. casib. vt per Dias. conclu. 749.

Testis deponens extra articulum super quo produci-
tur, nulliter deponit. Fallit in 4. casib. vt per Fel. in
c. de testibus, nu. 3. fallit in 4. casib. vt per Lancil. in
tract. de præ. in tit. de testib. in prin. nu. 12.

Apertis attestationibus non reperitur testis super iis-
dem articulis. fallit in multis casibus, vt per Fel. in
c. per tuas, de testibus, nu. 3. Don. Fin. lib. 4.

TESTIMONIA. Communia probationum, scilicet
testium, instrumentorum. Magis creditur instrumen-
tis, quàm testibus.

C. si minor se malo. dix. l. si alterius.

C. de testib. l. & de præscrip. Rubrica 1.

Suprà de probat. Rubrica ex scriptura.

C. de nupt. imperialem.

C. de fid. instr. l. contractus.

C. de non num. pec. b. generaliter.

C. qui test. fac. possunt. l. hæc.

C. de contrah. empt.

C. de cont. & commit. stip. l. optimum.

ff. de probat. l. census.

In Aut. de instru. caus. §. sicut. & §. sed.

C. de sacros. eccl. Aut. hoc ius.

C. ad Vell. l. antiq. §. si e.

Carbit. tut. l. vlt.

C. de iur. fisc. l. prohibitum.

In Aut. de aqua do. §. quia verò.

CONTRA.

C. de probat. l. cum precibus.

C. de fide instr. Aut. hodie.

C. de testamentis. l. sancimus.

Paria vtraque habere.

C. de fid. instr. l. in exercendis.

C. de probat. l. proprietatem.

C. de rei vend. l. iudicia.

C. de fid. instr. l. interum. l. si res.

Magis credendum est, & c. Regularè verò est, vt in iu-
diciis eandem vim obtineant instrumenta & testes,
vt C. de fid. instrumen. l. in exercendis. Fallit tamen
quandoque ex voluntate cōtrahentium. C. de fid. in-
stru. l. contractus. item, fisci privilegio, vt ff. de pro-
bat. l. census. Imò & Ecclesiæ, vt C. de sac. eccl. Aut.
hoc ius prior, & privilegio pupilli, vt C. arb. tut.

monialia, quo ad quæ clericus non est priuilegiatus per gl.in cap. possessiones. xvj. quæst. iij. do. Anto. & do. Abba. in c. si diligenti, in vers. vltim. quæritur, de præscriptio.

Amplia in præscriptione, in qua ius commune non resistit potestati possidendi sed potestati habendi, glos. & Docto. in cap. si diligenti. in glos. magna, in verbo iustus titulus, circa finem. vide glos. in cap. j. eod. titu. in sexto. in glos. magna, eod. titu. in verbo, titulum.

Fallit in præscriptione longissimi temporis. Docto. in c. de quarta, de præscr.

Fallit in præscriptione libertatis, d. gl. l. si. ff. quemadm. seru. amit.

Fallit in præscriptione consuetudinis, doct. vbi suprâ.

Fallit in præscriptione vsus aquæ. l. si quis diuturno. ff. si ser. vendic.

Fallit in præscriptione seruitutis realis: secus in personali. Bal. l. ij. C. de seruit. aqua.

Fallit in præscriptione iurisdictionis. Bald. l. j. C. de emancip. lib.

Fallit quando ius non resistit possidenti, quia bona fides tantum sufficit. cap. illud, de præscrip. l. si quis, ff. de præscrip. xxx. an. S. Ian. re. 290.

¶ **TITVLVS.** Si aliquis allegat titulum solennē, & legitimum, puta stipulat. ex præstatione decennali probatur titulum allegatum præcessisse: adeo quod eius virtute potest debitor in futurum compelli, l. cum de in rem verso, ff. de vsu. gl. & Bar. in l. seruitutes, ff. de seruitutib.

Fallit in 8. casibus, vt per Iaso. in l. si certis annis, C. de pact. nu. 8. Fallit in 2. casib. vt per Soc. reg. 22.

Tituli multiplicatio in beneficialibus est ad cautelâ, Abb. in c. in nostra, de resc. post electionem, de concess. præb.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. nostra.

Titulum beneficij alicuius postquam superior probauit, non potest amplius eum vexare, Ancha. in c. i. de reg. iu. in 6.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in c. licet Heli. de simo.

Titulum suæ possessionis quis regulariter dicere non tenetur, c. cogi. de pet. hæred. l. in ciuili, C. de fruct. & lit. expen.

Fallit in 3. casib. vt per Soc. reg. 430.

Titulum habens à malæfidei possessore, longo tempore non præscribit, Auth. malæfi. C. de præscr. longi temporis.

Fallit in 6. casib. vt per Soc. reg. 431.

Titulum inducit annua & vniformis præstatio cuiuslibet redditus, facta ex causa decennium continuum. Ampliatur & limitatur per Baptist. à Villa. conclu. 115. in litera T.

Si possessio est antropia, præsumitur pro titulo, ideo non cogitur ostendere. fallit in 4. casib. vt per Fel. in c. licet Heli. de simo. nu. 14.

Potest Episcopus facere edictum, quod omnes ostendant titulos suos sub pœna priuationis. fallit in 2. casib. secundum Fel. in d. c. licet Heli. num. 17. Donat. Final. lib. 3.

¶ **TITVLVS.** multiplicatio in beneficialibus, est ad cautelam. Abb. in c. in nostra, de resc. bonus textus in c. post electionem. de concess. præben.

Limita tripliciter, vt per Felinum in dicto c. in nostra. B. Dias re. 762.

¶ **TITVLVS.** beneficij alicuius postquam superior approbavit, non potest amplius eum vexare: notat Ancha. in cap. j. de regul. iur. in vj. idem & Domin.

in c. ordinarij. de offi. ord. eod. lib. & in materia huius regulæ vide aliam suprâ, in verbo, possessio.

Limita tripliciter, vt per Fel. in c. licet Heli. de simo. B. Dias re. 763.

In tormentis, qui è corporis vinculis euolauit, Iudicis scuitia examinatus præsumitur: Bald. in l. vnica. C. de emend. seruo. numero primo, & quarto. Barto. in l. quæstionis. de quæstion. & Bald. in l. milites. numer. 4. C. eod. scilicet idem Bald. rem hanc distinctionibus decorat in l. iij. in fi. C. ad leg. Iul. de adulter. vbi scuitiam, excessum, dolum, culpam, & casum segregat: vt excessus culpæ admixtus, aut dolo contextus, puniatur: dolus quidem lege Cornelia de sicar. at verò culpa, secundum ipsius culpæ qualitatem. notat. in l. Gracchus. C. ad legem Iuliam, de adulter. crebrius, vt suo Iudex exuatq. cingulo, ac priuetur officio: Vnde qui Iudex in tortura, saltem quum excedit, ob talem scuitiam, & dolum, in homicidij crimen irrepit, & decapitari (vt Baldi verbis rem tam cruentam decorem) debet. Bald. d. numero 4. & Barto. loco præallega. qui ex coniecturis, & indiciis, iudicis culpam decerpendam, ac dolum exhaustiendum, quod ipsius immanitas & cruenta scuitia, pœna crucietur condigna, edocet. Eodem morbo laborare creditur Iudex, condemnatum appellantem, exequi, appellatione pendente, mandans, & faciens: tex. in l. lex Iulia, in fi. versiculo. quid enim. cum ibi notat. ff. ad legem Iul. repetund. vbi de aliis iudicis vitiis, in condemnationibus, & executionibus adhiberi solitis, ira, puta, pecunia, & aliis id genus: vnde eodem helleboro indiget is Iudex: iuuat l. prima. & Authentic. nouè iure. C. de pœna Iudic. qui malè iud. & l. ij. ff. de condict. ob turp. caus. pro hac reg. est Angel. in malef. Tract. in verb. fama publica. numero 104. Alber. de Gandin. suo in malef. Tract. titu. de quæstio. & torment. numero 35. vbi distinctionibus rem hanc ornat & polit. de inuento mortuo in carcere, dicam reg. 144. numero 9. Adde, quod si Iudex lege grauiorem pœnam indat, infamiae labes inde in reum haud repit, nec serpit: & quando. tex. in l. quid ergo. §. cum autem. vers. pœna. ff. de his, qui notant. infamia. C. Bartand.

¶ **TITVLVS.** habens à malæfidei possessore, in aliquo iuris titulo præscribat. tu habes auth. malæfid. possessore. C. de præscrip. longi temporis x. vel xx. annorum. c. si diligenti. de præscrip. Affl. decis. 239. magha fuit. nu. 1.

Fallit in octo limita. positis per Bartho. Socin. in reg. cccccxvj.

Fallit etiam quando titulus, & documentum positum est ad publicas stridas, super quibus nullus fuit legitimus contradictor, imò & pacificè, & quietè sunt transactæ, & tempora legitima sunt decursa. Ita quod visum est sapientibus ad audientiam denegandam, qui tanto tempore tacuit. iuri. vulgaribus.

Fallit in possessore post annos xxx. quia illis elapsis, nullo modo potest allegari mala fides, vt Barto. in l. si. C. vnde vi. Bald. in cap. sape. de resti. spolia. idem Bald. in l. secunda, de pet. hæredit. Affl. decis. cccxl. num. 3. Boer. quæst. xlij. num. 38. vbi dicit quod nec reale vitium furti, vel violentiæ impedit præscriptionem longissimi temporis. l. cum heres. ff. de diuer. præscr. cap. cum quis in ius, de reg. iu. in vj. & ibi Dyn. Nouel. re. 217.

¶ **TITVLVS.** possessionis suæ nemo ostendere tenetur,

tur.l.cogi.C.de pet.hæred.l.fin. C.de rei vend.l.ex-
tat decretum.ff.de iu.fisc.& l.ij. ff. de probat. §. com-
modum, insti. de interdict. & l. possessiones, & l. siue
possidetis. C. de probat. cum aliis.

Fallit in feudalibus titulis si dominus hoc requirit, &
ille qui est requisitus fatetur esse vasallum, secundū
Iacob. Ardui, in sua summa, in tit. quibus modis feu-
dum amit. §. item si dixerit vasallus, & in c. j. cum au-
tem. in iij. nor. de contro. inuest. & ibi Afflict. & de-
cis. cclxv. nu. 68. & 67. Bar. in l. prima. C. de conduc.
& procu. l. xij. & Bal. in cap. si vasallus feudum, si de
feud. fuerit contro. inter dominum, agnat. cum con-
cord.

Fallit in spiritualibus, quia ad iudicis instantiam perti-
net intrusos in beneficiis non habentes titulum in
dictis beneficiis eos omnino repellere, vt cap. ordi-
nariis, de offi. ordin. in vj. quia spiritualia sine titulo
detineri nullo modo possunt. Bald. in l. ciuile. C. de
fur. Inno. in cap. ad nostram, de iureiur. Boer. quæst.
lxxxix. numero primo, & secundo, vbi vult, quod ali-
cui non detur possessio beneficii, titu. non viso, vel
producto, quod not. & l. cogi. C. de petiti. hæredita-
ta. quia qui habet titulum cæteris præfertur, vt De-
ci. capitul. licet causam. numero: 99. de proba. cum
concord.

Fallit in rebus furtiuis, seu violentia possessis, quia ad
euitandam furti suspicionem interrogatus respon-
dere tenetur quo titulo rem ipsam possideat. Ita
Bal. in dicta l. ciui. C. de fur. & dicta l. cogi. C. de pet.
hæred.

Fallit etiam in re litigiosa, quia lite pendente partes
nil debent innouare. cap. dilectus. §. quia. versicul. de
app. Abb. & Felin. in cap. dilectæ in Christo, de ex-
cept. quia alienatio nulla est, & ambo, v. empt. &
vendi. puniuntur pœna pecuniaria, fisco applicanda,
& banni ann. 5. vt in parte Roga. 1485. & maio. conf.
1533. vt in eis.

Fallit etiam quando factum est depositum in officio
ordinario, vel in banchis, per agnatum, vel latera-
neum intendentem præferri, iure prælationis, quia
is contra quem factum fuit depositum tenetur de
necessitate exhibere instrumentum, vt sciatur quanta
vera quantitas pecuniarum deponenda sit, vt ex for-
ma statutorum, & ordinum ex iure prothomisin, dis-
ponente, prout latè scripsi in tractatu meo de iure
prothom. quod not.

Fallit sexto, in multis casibus annotatis per docto. in
authen. si quis in aliquo. C. de eden. & cano. in capi.
j. de fide instrum. vbi si in instrumento emptionis
camporum xij. sit mentio alterius instrumenti, de
aliis campis: tunc talis tenetur exhibere etiam il-
lud nominatum in prædicto primo instrumento, ali-
ter non probat nisi exhibeatur. Ita Decius in d. au-
then. numero 4. C. de eden. quod not. Boer. quæst.
281. numero quinto, septimo, octauo, nono, & deci-
mo. Nouel. re. 217.

¶ **TITVLVM** suæ possessionis regulariter quis dice-
re non tenetur. l. cogi. C. de pet. hæred. & l. ciuile. C.
de fruct. & lit. expen. & ibi not.

Primò fallit, cum actor vult agere petitione hæredita-
ta. quia tenetur reus dicere, an possideat pro hærede vel
pro possessore, ad hoc vt actor sciat, an possit agere
contra eum petitione hæreditatis. casus est in præal-
leg. l. cogi. de pet. hæred.

Secundò fallit in eo, qui possidet beneficium ecclesia-
sticum, qui non possit licitè possidere sine canoni-
ca institutione, in cap. j. de regul. iur. in vj. quia cogi-

turepiscopo dicere, & ostendere titulum suæ pos-
sessionis, sed non alteri priuato, veluti actori contra
eum agenti: vt est casus in c. ordinarij. de offic. ordi.
in vj. & ponit Paul. de Castro in d. l. cogi. in versu. sed
extra quæro. gl. oppono.

Tertiò fallit, nisi titulus proprietatis vel qualitatis pos-
sessionis esset necessarius ad fundandum iudicium
agentis, quia tunc cogeretur dicere omnia ista: de
hoc est casus in l. ij. ff. quorum legato. & videtur fa-
cere quod habetur in c. ordinarij. de officio ordin.
præalleg. vbi habetur, quod clericus tenetur dicere
episcopo ex quo titul. & ex qua causa, & quomodo
possideat beneficium: licet dicatur quod loquatur
ibi de rebus sacris, secus in profanis: vt dixi in ij. fal-
len. quod tamen est notandum & limitandum, nisi
clericus possedisset, & tenuisset per longum tem-
pus x. vel xx. anno. quia tunc non teneretur dicere,
vt voluit Io. Andr. in cap. illud. de præsumpt. & Bal.
in l. siue possidetis. C. de probat. & vide Anton. de
Butr. in cap. ex literis. de restitutione spoliatorum.
qui ponit an cogatur quis dicere titulum sui benefi-
cij, & an vasallus cogatur dicere dominò tit. suæ pos-
s. vide Bal. in l. j. C. de conduc. & procura. lib. xj. & Ia-
cob. de Aluar. in c. j. in titu. de controuers. inuestitu-
B. Soc. re. 525.

¶ **TOLERARE.** Quod gestum est, licet corrigi debeat
toleratur.

In Aut. eo. §. sed neque. in prin.

In Aut. de referenda.

In Aut. de consul. in medio tit.

In Aut. vt immo. ante nup. do. in prin. tit.

CONTRA.

In Aut. de sanc. Ep. §. sed quod. & §. sed neque.
Nisi ratio alia prohibeat.

In Aut. de monac. §. si quis autem. Az. ru. 104.

¶ **TORQUERI** non potest homo liber, in causa pecu-
niaria: vt in l. diuus. ff. de quæst.

Limita dupliciter, vt per Hippol. in practica crimina-
li. in §. expedita.

Primò in causa pecuniaria graui & ardua: quia illa æ-
quiparatur criminali.

Secundò nisi causa ciuilis, & pecuniaria habeat crimē
an nexum. B. Dias re. 764.

¶ **TORTVS** leuiter non habetur pro torto. Bal. l. ob-
seruare. col. 1. C. quorum appel. non recip. Gram. §.
tutor autem. nu. 11. inst. de auct. tutor. Marsi. in praxi
crim. §. & quia. nu. 8. no. 1. §. sciendū. ff. de ædil. edi.
Alex. in addit. ad Bar. l. denunciasse. §. quid tamen. ff.
ad l. iul. de adul. l. 1. §. sciendū. vers. 8. ff. qui satis. cog.
Marsi. l. farem. ff. de fcar. Med. re. 5.

¶ **TORTVM**, perfici. Nil valet quod agitur, nisi totum
perficiatur.

In Aut. quo opor. Ep. iu. in fi. Azo. rub. 104.

¶ **TORTVM** integrale. Bonif. Reg. lxxx.

In toto partem non est dubium contineri.

Decil. in toto. ff. eod. vbi distinguit totum esse quod-
dam integrale, vt domus: quoddam vniuersale, vt
genus cuius partes dicuntur subiectiue, & in vtro-
que procedere reg. quo ad commoditatem. Et vid.
de leg. si quis cum totum. ff. de except. rei iudicate. Vi-
uennus.

¶ **TORTVM** l. 114. in toto. l. 111. in eo quod plus. l. 191. cu-
ius effectus. l. 22. non debet.

In toto partem non est dubium contineri. Reg. vi.
Quod iuris est in toto, idem & in parte. Ad leg. Falc. l.
30. §. diligenter.

Est perquam ridiculum eū qui minoribus pœnæ causa
prohi-

prohibitus sit, ad maiores aspirare. ff. lib. 48. tit. l. 7. §. fin.

Nihil interest de diuerso quæzatur, an de parte. De ac- qui hæ. l. 82. §. fin.

Toto alienato, perinde est, ac si singulæ partes essent a- lienatæ. De leg. 3. l. 77. si chorus.

Si gemina arbor sit, & super terram iunctura eius emi- neat, vna arbor videtur esse. Sed si id, cui iungeretur non extet, totidem arbores sunt quod species earum supra terram sunt. Arb. fur. c. l. 11. Iulianus inquit. Rursus.

TOTUM & pars. Aliquid pro parte non posse fieri: vel, non valet, quod pro parte agitur.

C. de iur. delib. l. quidam elo.

ff. de ser. rust. præd. per fundum.

ff. si ex nox. caus. ag. l. si cum vno.

ff. de bon. lib. l. nam.

ff. de lib. caus. l. duobus.

Ad totum, aut nihil.

ff. de leg. 1. l. 8. si ex toto, si ita.

ff. de procur. l. in causa.

C. de iur. delib. l. quidam.

ff. ad exhib. l. si quis. §. idem Celsus.

ff. de vsur. l. tutor. §. Lucius.

ff. de leg. 2. l. grege. Aut. l. & l. Celsus. §. idem.

ff. de admin. tut. l. cum quæritur.

ff. de acq. hæ. l. 2.

ff. de ser. vrb. præd. l. vna.

CONTRA.

ff. pro derelicto. l. an pars.

ff. de admin. tut. l. cum quæritur.

ff. de dam. inf. l. euenit.

ff. de vsur. l. Gaius, Seius.

C. de neg. gest. l. tutori.

ff. si pars. hæ. pet. l. antepen. & ult.

ff. si cer. pet. l. quidam.

ff. de procura. l. qui proprio. & l. ult.

ff. de leg. 3. l. legatarius. & l. si ita legatur.

ff. de stat. lib. l. 3. §. penul.

ff. rer. amot. l. de rebus.

Aliquid pro parte non posse, &c.] Regulare est, vt id debeat obseruari in parte, quo ad partem, quod in toto, quo ad totum, & econuerso: vt continetur in illa R. Quod iuris est, &c. & quod continetur in legi- bus cõtrariis Rub. illius generalis, Aut totum, &c. Sed non secus obseruatur in quibusdam casibus qui indiuidui sint, ratione impossibilitatis, vt in legibus sub hac Rub. positis continetur: aut ratione in con- stantiæ repellendæ, vt ff. de admin. tut. l. cum quæri- tur, aut ratione perplexitatis, vt C. de iur. delib. l. qui dam, & vt in sequenti Rub. continetur, Aut totum, &c. Azo, ru. 49.

Partis nomine totum peti.

ff. de vsufr. ea. rer. l. & quæ vsufr. l. antepe.

ff. si vsufr. pet. l. vti frui videtur.

Aliquando pars accrescit petenti.

ff. de pig. l. Paulus. §. domus.

ff. de solut. l. stipulatus sum mihi. §. 1.

ff. de fideiuss. l. amissa.

ff. de adult. l. marito. §. 1.

ff. de hæ. inst. l. 3.

CONTRA.

C. de Episcopis aut cler.

ff. de don. inter vir. & vx. l. seruis communis.

ff. de adult. l. si p. sthu. §. 3.

Nomine partis totum peti.] Rubrica ista dupliciter in- telligi potest. Vno modo, si aliquid desit ad rem

debitam & præstitam, non videatur esse præstita: & ideo propter partem, vel ius, quod deest de toto, to- tum peti potest, vt ff. de solut. l. stipulatus. §. 1. etiam alio, vt nomine partis alicui data, vel assignata, to- tum ipse perat, cum assignata est pars, vt C. de hæ. inst. l. 2. Ita tamen, si non est alius, qui iure possit ad- mittere: vt in contraria Rub. dicitur.

Quando pars accrescit non petenti.

ff. de inoff. test. l. si propnas. l. ult.

ff. ad l. Aquil. l. Titia.

Quando pars, &c.] In hæreditatibus vno hærede defi- ciente, vel euacuata sua portione, accrescit suis hæ- redibus, etiam inuitis, quod deficiente fuerat delatū, secus autem in legatariis, quibus volentibus, seu no- lentibus, & ideo non inuitis accresceret ceterorum portiones, vt C. de cad. toll. l. his ita. §. vbi autem.

Azo, ru. 49.

Præstabit partem, vt totum trahe-

re possit.

ff. fam. her. l. Mæuius, in prin.

ff. manda. l. si man. §. Iul.

ff. de in diem adiect. l. quodd. si. §. vl.

ff. de verb. sign. l. appel. §. rei.

Præstabit partem, &c.] Hanc R. inuenio falsam: sed ita videtur mihi causam editam posse suppleri: Præ- stat quis partem, ratione totius, licet ad partem agi principaliter non posset, totum enim debet ad se tra- here partem, vt ff. mand. l. si man. §. Iul. & de in diem adiect. l. quod si. §. vl. Idem & in fam. hercis. iudicio. pars enim extranei, per se in iudicium fam. hercisc. venire non potest: si tamen adiudicata fuerit, ratio ne aliarum partium veniet, vt ff. fam. hercisc. l. me- lius, in princ.

Quod iuris est in toto, quo ad totum,

idem est in parte, quod ad

partem.

In In. de leg. §. idem res.

In Inst. de fideic. hæ. §. quæ dix. §. nunc.

ff. de vsufr. l. qui sit.

ff. pro derelicto. l. an pars.

ff. de cuiet. l. si dictum. §. in stipulatione.

ff. de cond. inst. l. 2.

ff. de off. procur. l. Pomp. §. si verò.

ff. quib. mod. vsufr. ami. l. quandiu. §. vl.

ff. de excep. rei iud. l. si quis cum totam.

ff. quor. leg. l. 1. §. cum duæ.

In Decr. dif. 32. q. 7. licitæ.

In Decr. dif. 31. tenere. si laicus.

ff. de adm. tut. l. si duo.

ff. de rei ven. l. quæ de tota.

CONTRA.

ff. de vulg. sub. l. cum quidam.

ff. de peric. & commo. rei ven. l. quod si prin.

ff. de vsufr. accresc. l. interdum.

ff. de pet. hæ. l. sed etsi. §. adeo.

ff. de excep. rei iud. & ban. eadem. §. 1.

ff. de vsufr. l. si cui vsu.

ff. de leg. 1. l. serui electi.

ff. de inof. test. l. Papin.

C. de iur. emphyt. l. 1.

C. de cuiet. l. ex mille.

ff. de testam. l. hæredes. §. 1.

ff. de prob. l. cum dictum.

ff. de iureiur. l. si is. §. vl. & pen.

Quod iuris est, &c.] Hæc Rub. exposita est supra in il- la Rub. Aliquid pro parte, &c. Determinanda est enim, vt ibidē diximus. Sed signari possunt quædam specialia

specialia contra hoc generale, vt in contraria Rubrica dicitur. Azo, rub. 49.

Qui peccat in parte, pro solido punitur.

ff. de reg. iur. l. etiam.
ff. ad Syllaniam l. si quis in graui. §. si quis.
ff. de ann. leg. l. 2.
ff. de bon. liber. l. in seruitu.
ff. de acq. empt. l. ex empto. §. 1.
ff. de collat. bon. l. 2. §. & si cum.

Contrà, C. de pœnis. l. sancimus.

Qui peccat in parte, &c.] Huic Rubr. inuenio deesse, sed ita suppleo: qui peccauit in parte, pro solido punitur, vt de leg. l. etiam si, & vt ex aliis legibus in generali positus, aperte notatur.

Qui vni soluit, ceteris soluere tenetur.

In Auth. de hæred. & fal. §. non autem da.

In Aut. de sacr. eccl. §. Deo.

Qui partem soluit, in totum tenetur: vel, qui soluere cœpit.

C. de testamentis. l. non dubium.

C. de non num. pec. l. cum si.

ff. ad Maced. l. an si. & l. sed.

ff. de mun. & hono. l. etiam. §. vlt.

ff. de pollicita. l. 1.

ff. de iudiciis. l. fideic. §. vlt.

ff. quib. mod. vsufr. amit. l. is qui.

ff. si seruit. ven. l. eo loco. §. vlt.

ff. quemadmo. fer. amit. l. 2. si stilli. §. vlt.

ff. de acq. poss. l. possideri.

Qui partem soluere, &c.] Licet in principio conueniri quis non possit, tamen si soluere incipiat, facit sibi præiudicium, vt ex pōst facto conueniatur, vt ff. de iudic. l. fideicom. §. vlt. & de fideicom. l. 1. l. 1. & C. ad l. Falc. Auth. sed cum testator. Hæc autem Rubrica in telligenda est, vbi inerat aliqua obligatio naturalis saltem, alioquin nullum fieret præiudicium, vt C. de pact. l. si cer. & C. ne vxor pro marito. l. vlt. Azo, rub. 49.

Quod in totum prohibetur, pro parte admittitur.

ff. de iur. patro. l. adigere. §. si patro.

ff. comm. diuid. l. in hoc. §. sed etiam.

ff. pro socio. l. si conuenit.

ff. de cond. & dem. l. cum ira.

Quod in totum, &c.] Licet quædam non admittantur in totum, pro parte tamen recipiuntur, vt in hac Rubr. continetur: vel recipiuntur quædoque pro quartis, vt in sequenti Rubrica dicitur, sicut econuerso quædam non admittuntur pro parte, sed in totum: vt supra eod. in illa Rubrica, Aut in totum, &c. & in illa Rubrica, Aliquid pro parte, &c. Quæ autem sit ratio, quare ista non admittantur in totum, quilibet ex suo ingenio, & casuum tenore attendere potest: scilicet quia si aliter diceretur, euidens appareret iniquitas, vt ff. pro socio. l. si non fuerit. §. ita, & §. Aristo. & communi diuid. l. in hoc iudicium. §. si conuenit, & ff. si pars hæ. pet. l. antiqui & C. vnde vir & vx. Aut. præterea.

De quartis.

ff. si pars her. pet. l. antiqui.

C. vnde vir & vx. Aut. præterea.

C. ad l. Falc.

In Inst. de vulg. sub.

In Inst. de adopt. §. item.

Vtentem partem sui iuris totum.

retinere.

ff. quib. mod. vsufr. & vsuf. & l. is qui.

ff. si ser. vend. l. eo loco. §. vlt.

ff. quemadm. ser. amit. l. 2. si stilli. §. vlt.

ff. de acq. poss. l. possiden. in prin.

ff. de ser. rust. præd. l. vna.

ff. de vsuf. l. si cui.

ff. quib. mod. vsufr. amit. l. placet.

Vtentem partem sui iuris, &c.] Hoc est intelligendum non in diuiduis: diuidua enim pro parte vsu acquiruntur & amittuntur, vt ff. pro emptore. l. 2. §. si fundus emptus sit, & l. qui fundum. §. 1. Azo, rub. 49. ¶ TOTIVS, & partis eadem dispositio est. gl. & doct. com. l. quæ de tota. ff. de rei vend. l. iurifgentium. §. adeo. ff. de pact. doc. leg. si vnus. §. si cum tibi. ff. eodem. lege si cui. ff. de leg. primo. Bart. leg. tres. ff. de administ. tutor. capitulo pastoralis. §. item. ff. de offic. deleg. Doctor. leg. prima. ff. de vsufructu legato. Med. re. 9.

¶ TRADITIO ficta circa dominium, & possessionem idem operatur, quod vera: vt l. quædam mulier. ff. de rei vendic.

Limita sex modis, vt per Aret. l. j. §. quod meo. ff. de acquir. poss. B. Dias re. 765.

¶ TRADITIO. Ex traditione facta à domino; vel qua si domino ex causa habili præcedenti transfertur dominium, l. traditio, ff. de acq. rer. domi.

Fallit in 6. casib. quos no. Franc. Curt. in l. traditionib. C. de pact.

Sine traditione non transfertur dominium, l. traditio-nibus, C. de pact.

Fallit in 5. casib. quos not. Lud. Gozad. in d. l. traditio-nibus, nu. 1.

Quando eadem res venditur, vel donatur duobus in solidum, ille præfertur in dominio, cui prius res fuit tradita, non attento, cui prius fuit vendita, vel donata, l. siue autem, §. si duobus, ff. de public. l. quoties, C. de rei vend.

Fallit in 12. casib. quos not. Ias. in d. l. quoties, num. 3. & seq. Ampliatur in 12. casib. & limitatur in 6. ab Ant. Gab. lib. 3. de emp. conclus. 2. Fallit in multis casib. vt per Marf. in sing. 82. Fallit in 9. casib. vt per Socin. reg. 116.

Fallit in 8. casib. vt per Dec. in l. contractus. ff. de reg. iur. numero 18. Fallit, vt per Baptist. à Villa. conclusio. 13. 2. in litera P. Fallit vt per Viuium in ver. vendens. Fallit in 7. casib. vt per Marf. in l. qui duobus, ff. de fals.

Traditio ficta circa dominium, & possessionem idem operatur, quod vera, arg. l. cum quid, ff. si cert. pet. Fallit in 6. casib. secundum Aret. in l. 1. §. quod meo; ff. de acq. poss.

Vnus ex cohæredibus tradendi speciem sub pœna debitum, licet sit communis, non transfert dominium pro portionibus cohæredum, huius nostrum, ff. de reg. iur. l. hæredes, §. si incerto homine, ff. fam. erci.

Fallit in 3. casibus, quos not. Ripa in l. 4. §. Cato, ff. de verb. oblig. nu. 47.

Traditio facta à colono non præiudicat domino, no. in l. peregræ. §. quibus, ff. de acq. poss.

Fallit in 3. casib. quos not. Alexand. in d. §. quibus. numero 9.

Error circa personam impedit traditionem, vt non transferat dominium, videas Bar. distinctionem in d. l. quæ acta, numero 8. ff. de off. procu. C. 1. 2. Don. Fina, lib. 1.

¶ TRANSFERRE iuris aliquis. Nemo plus iuris in alium

alium transferre potest, quam ipse habet.

PRO.

- 1. q. 7. c. Dabertum.
- 54. dist. c. abbatem.
- Ext. de iur. patron. c. cura. & c. quod autem.
- Ext. de donat. inter virum & vxor. c. nuper.
- D. de donat. l. filius.
- D. de acquir. re. dom. l. tradit.
- D. de reg. iur. l. nemo. & l. in his.
- C. quod cum eo. l. si libertam.

CONTRA.

- D. de administ. tutor. l. lex quæ. & l. fin.
- D. acquir. rer. domin. l. non est nouum.
- D. de euc. l. si pignorat.
- D. de usufruct. l. quod nostrum.
- In Auth. quib. alien. non licet. §. contra.
- Ext. de donat. c. pastoralis.
- De consec. dist. 4. c. à quodam.

SOLVITIO.

Regulare est quod nullus plus iuris potest in alium transferre, quam habet. fallit tamen in creditore, qui vendendo pignus transfert dominium quod non habuit. d. §. contra. Item in tutore, qui vendendo rem pupilli, transfert dominium quod ipse non habuit. d. leg. lex quæ. Item in executore, qui vendendo rem alterius transfert dominium, quod non habuit. leg. si pignora. Item in usufructus constitutione, quia licet dominus non habeat usufructum rei suæ, tamen concedit alij. d. l. quod nostrum. Damas. re. 126.

TRANSLATVM non videtur dominium, per id quod datur cum paruo momento durat. no. l. qui sic. ff. de cond. l. si. §. si. C. de bon. quæ liber. Bar. l. si. ff. de cõd. inst. Paul. & Ias. l. frater. ff. de cond. indeb. res enim debent intelligi cum effectu permanente. vulg. iur. Medic. reg. 5.

TRANSLATIO. Pomponius lib. v. Ad Sab. Lex xj. Id quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri non potest.

Excipitur tamen factum Principis vel fisci, qui rem nostram ut suam, distrahant, & alienare intelligantur. ita ut nostrum sit interpretandum, cum rem nostram nos ipsi tradimus. vel alius nostro consensu, vel iussu, ut factum pro voluntate etiam simplici exponatur. uti voluntas nostra, & animus facti esse dicitur. Viuiennus.

TRANSLATIO hæreditatis. Vlpian. lib. vii. ad Sabinum. Non vult hæres esse, qui ad alium transferri voluit hæreditatem.

ADDIT. a transferre in P. flo.

Coniunge l. fuit questionis. de acquir. hæred. Viuien.

TRANSLATIO iuris. Bonifac. Reg. lxxix. Nemo potest plus iuris transferre in alium, quam sibi competere dignoscatur.

Vide Dyn. Mux. hoc loco, cum aliis ibi. allegat. Viuien.

TRANSLATIO. L. ii. Pomponius libr. 5. ad Sabinum.

Id quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri non potest.

S. leg. nemo paciscendo, de acquir. rerum do. leg. traditio, l. nunquam. iunge leg. 6. in omnibus, §. non. de verborum obligation. leg. quodcunque, §. si quis ita, C. de noua. leg. 4. C. man. leg. cum mandati. de pact. leg. fina. in fin. 28. §. ante omnia, de iure do. leg. cum maritus, de contra. tab. leg. si post mortem, §. fin. C. de plag. leg. 4. C. de don. leg. si filius, de acquir. rer. do. l. nunquam, C. de prob. l. siue possidetis. No-

STRVM. Scilicet etiam improprie, de ritu nupt. l. illud, ne obstat, de leg. 3. l. si quis seruos suos, C. de com. re. al. l. falso. FACTO. Cuius appellatione & voluntas & non factum, scilicet negligentia & alia ratio, quæ factum nostrum repræsentat, continetur, de acquir. rer. do. l. in bonæ fidei, §. 1. Instit. de nup. §. si qua vxor, in fin. Instit. de vsc. in princip. Non obstat ita de fur. l. interdum, §. qui tutelam, de vsc. l. 1. l. 3. iuncta l. alienationis, sup. titu. i. de leg. l. l. si quis test. §. Iulianus, de præscriptio. cap. veniens. Venit insuper facti vocabulo, traditio naturalis, ciuilis, & ficta, de pec. l. 8. de acquirenda possess. l. si ex script. l. fundi. Vide Fab. NOSTRO. Hinc differt à transitione & transmissione, Instit. de fid. hæ. §. restituta, quando dies leg. ce. l. quarta, Lor. Axion. sexagesimo octauo, C. de reb. al. l. 6. l. 1. l. 2. l. 4. l. 5. C. de acquirenda possessione, l. 5. C. de rei. ven. l. 3. mater. Et hoc verbum conciliat l. si. §. si autem sub. cum seque. §. C. commu. de leg. Excipe de min. l. si iudex circumuentus, quod metus cau. l. illud, de off. iu. §. final. de acquir. rerum do. l. ergo, §. alluio, Instit. de rerum di. §. venditæ, C. si propter pub. l. 2. l. 1. de ini. cap. 8. C. de sacrosanct. eccl. Auth. hoc ius, C. de admin. tu. l. si. C. de euct. l. si ob causam, C. de pign. ac. l. 4. de acquirenda possess. l. interdum. TRANSFERRI. De usufr. l. quod nostrum, C. de pac. l. traditionibus, de adi. leg. l. translatio. Sed neque ad nos id quod alienum est, sine facto nostro transferri poterit, inquit Pet. Fab. qui factum ita accipit, ut tamen id quod iussu nostro alteri tradatur nobis traditum fuisse videatur, leg. seruo inuito, ad Treb. Riisvich. paratit.

TRANSGREDIENS parum non vituperatur. Bal. l. 1. col. si. ff. de legib. not. c. cum adeo. col. 2. de resc. Ioan. Ana. c. fin. de collusione detegenda. Rom. l. si verò. §. de viro. col. 3. ff. sol. matr. unde parum discedens è medio non facit contra virtutem. Cald. c. cū ex in iuncto. col. si. de hæretic. not. l. 2. §. si. ff. de his, qui sui. Med. re. 5.

TRANSIGERE de crimine adulterij non licet. Text. in l. transigere. de transact. C. huius regulæ ratione, ommissis Bartol. & Cyn. ponit Sali. ibidem sex oppositio.

Limita duobus modis, ut per Ias. in d. l. transigere. numero 5. B. Dias re. 766.

TRANSIGERE. Quod licet transigere in spiritualibus.

PRO.

- 53. dist. c. generalis.
- Ext. de off. deleg. c. si quando.
- Ext. de præben. c. nisi essent.
- Ext. de transact. c. veniens. & c. de cætero.

CONTRA.

- Ext. de transact. c. super eo. & c. præterea. & c. contingit. Ext. de pact. c. cum pridem.
- Ext. de simon. c. quærelam.
- 1. q. 2. c. quam pio.
- Ext. ut eccles. benef. sine dimin. conse. c. vnico.

SOLVITIO.

Transactio interuenire in spiritualibus non potest, sed amicabile composicio, dict. c. super eo. Quod autem dicitur in d. c. de cætero. & d. c. si quando, factum respicit, non ius. Quod verò d. c. de cætero, & d. c. nisi essent, dicitur habent locum, ubi absque partium pacto per iudices fit talis dispositio. Magister Laurentius dixit, quod si agatur super re spirituali, tanquam super beneficio, habent locum præmissa: si verò tan-

quam super proprietate, posset fieri transactio, ita quod spirituale daretur pro spirituali, quia possunt in tali casu spiritualia permutari. extra, de rer. permutat. cap. ad quaestiones. Damas. reg. 28.

¶ **TRANSIGI** non potest regulariter super futuris alimentis testamento relictis, nisi praeoris auctoritas interueniat, fallit in reb. minimis. l. cum hi. §. si. ff. de trans. not. l. simul. auth. minoris. C. qui darituror. pos. Bar. l. si quis pig. §. si. de pignor. Med. reg. 5.

¶ **TRANSACTIO** super alimentis nulla est non seruata forma, videlicet absque decreto praeoris. l. cum hi. §. si praeor. ff. de transact. Marfil. in tract. de ord. iud. par. 2. num. 22. Med. reg. 7.

¶ **TRANSACTIO**, vel compromissum post rem iudicatam non valet. leg. si causa cognita, C. de transactio. l. si causa cognita.

Fallit in 4. casib. quos not. Franc. Curt. in dicta leg. numero 17.

In transactione non praesumitur metus, si facta est amicis interuenientibus. l. transactionem, C. de transact. Fallit in 2. casib. quos not. Franc. Curt. in d. l. nu. 6.

Morae purgatio etiam in transactione admittitur, l. si maior annis, C. de transact.

Fallit in 2. casib. quos not. Franc. Curt. nu. 3.

Transactio iurata rescinditur praetextu falforum instrumentorum, & sic iuramentum non impedit, quominus possit de nouo quaeri de falsitate, l. si ex falsis. C. de transact.

Fallit in 4. casib. quos not. Franc. Curt. in d. l. nu. 33. & se. sed retractatur tantum, quantum ad capitula quibus causam dederunt falsa instrumenta. Fallit in 2. casib. quos not. idem in d. l. nu. 12. Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l. num. 1. & sequen.

Transactio facta cum vna persona, alij non prodest, neque nocet, l. Imperatores, in prin. C. de transact.

Fallit in 2. casib. quos not. Ias. in leg. 1. C. de transac. numero 4.

Facta transactione inter partes, lis dicitur finita, l. fratris tui, C. de transact. vbi Ias. limitat in 2. casu. nu. 1.

In crimine adulterij non est licita transactio, vel pactum, l. transigere, C. de transact.

Fallit in 2. casib. secundum Ias. in d. l. nu. 5. Fallit in 5. casib. vt per Io. Bolog. in d. l. nu. 2. & 72.

In publicis criminibus non ingerentibus poenam sanguinis, non est licita transactio, ne delicta remaneant impunita, l. ita vulneratus, ff. ad l. Aquil.

Fallit vt per Iaso. in d. l. transigere. Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 8. in d. l. transigere, nu. 40.

Transactio bona fide facta non rescinditur etiam per instrumenta de nouo reperta, l. sub praetextu, C. de transact.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. Imperatores, ff. de re iud. nu. 1. & seq.

Euidens calumnia de dolo actoris in litigando vitiat ipso iure transactionem: istam esse communem opinionem testatur Iaso. in leg. sub praetextu, C. de transact.

Fallit in 5. casib. vt per Ias. in d. l. num. 10.

Transactio generalis facta per verba generalia restringitur ad rem super qua litigabantur, l. si de certa re, C. de transact.

Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in d. l. num. 4.

Veniens contra transactionem iuratam efficitur infamis, l. si quis maior, C. de transact.

Ampliatur vt per Pluto. in leg. si quando, C. de transact. numer. 543. Ampliatur in 28. casib. & limitatur in 21. ab Anto. Gabr. in l. de transact. conclu. 1. Ampliatur

in 27. casib. & limitatur in 15. à Port. lib. 2. suarum conclusio. reg. 10. fallit in 5. casibus, vt per Alexan. in d. l. si quis maior, num. 2. videas pulchram Bar. distinctionem in l. qui fidem, ff. de transact.

Transactio vitiatur per errorem, fallit vt colligitur ex distinctione Decij in l. 1. C. de errore calcul. numero 12.

Remedium l. 3. C. de res. vend. non habet locum in contractu transactio. hanc esse magis communem opin. attestatur Dec. in cons. 216. & 203.

Fallit vbi quis esset deceptus ultra dimidiam iustae aestimationis futurae litis, logo & magno excessu. Dec. in d. cons. 216. & Cornicus consil. 166. vol. 1.

Licet non est redimere vexationem. Fallit in 4. secundum Felin. in capit. dilectus, de siom. nu. 3.

Transactio licita est in criminibus ingerentibus poenam sanguineis, l. transigere, C. de transact.

Ampliatur in 9. casibus, vt per Ioann. Bolog. in d. l. transigere, num. 20.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in d. l. nu. 5.

Transactio generalis restringitur ad res, de quibus erat lis, l. si de certa, C. de transact.

Fallit in 3. casibus, vt per Io. Bolog. in d. l. nu. 11.

Transactio generalis, vel vniuersalis ad omne illas res, quae continentur sub generalitate, vel vniuersitate etiam incognitas à transigentibus non in d. l. si de certa.

Fallit in 6. casib. quos not. Ioan. Bolog. in d. l. si de certa, num. 13. & seq.

Transactio generalis quae non potest restringi salua ratione recti sermonis, trahitur ad incogitata, dum modo in genere fuerit cogitatum, d. l. si de certa.

Fallit in 4. casibus, quos not. Ioan. Bolog. in d. leg. si de certa.

Iudex non potest compellere partes ad transactionem.

Fallit in 3. casibus quos not. Alex. in l. 1. §. & post operis, ff. de no. op. nunciat. nu. 7.

Licet transigere in spiritualibus. Fallit, vt per Damas. re. 28. Don. Fin. lib. 1.

¶ **TRANSACTIO** facta per venditorē scientē, & non contradicente emptore, sibi emptori non prauiudicabit. Inn. c. auditis. de praeser. vbi Ant. & Abb. n. 2. idē Ant. & Abb. c. pe. nu. 31. de sen. & re iud. l. sicut. §. non videtur. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. Paul. de Leaz. clem. 1. de rescr. Innoc. c. dudum. il. 2. de elect. Ale. l. saepe. nu. 129. ff. de re iud. nam quemadmodum non nocet sententia, ita nec etiam transactio. not. l. si dictū. §. si compromisso. ff. de euic. Abb. c. pe. n. 30. de sen. & re iud. tenet hoc in ter. huius reg. M. re. 8.

¶ **TRANSACTIO** facta ab vno ex correlatiuis non nocet alteri, nisi habeat speciale mandatum. l. 1. C. de transactio. Med. re. 9.

¶ **TRANSACTIO** generalis non procedit in his, quae pendunt ex testamento, nisi visis cognitisque verbis testamenti. l. de his. ff. de transact. Imol. c. 1. eod. tit. Capol. cautel. 218. Alex. cons. 11. vol. 2. Alba. l. qui Romae. §. duo fratres. num. 73. vbi Bart. Alex. Ias. & com. omnes. de verb. oblig. Med. re. 1.

¶ **TRANSACTIO** generalis restringitur tantum ad nominatim expressa. C. de transact. l. age. l. si de certa. Causas & lites transactionibus legitime finitas imperiali rescripto suscitari non oportet. C. de trans. l. causas. Verba sunt Imperatoris.

De quibus non est cogitatum, transactum non accipitur. De transa. l. qui cum tutoribus. l. cum Aquiliana. Interpositas metu transactiones ratas non haberi. Dioc. & Max. l. 14. C. de trans.

Impe-

Imperfecta est transactio, si dolus in transigendo adhibetur. De con. in d. l. in summa.
 Non debet torqueri transactio ad inæqualitatem. De arb. l. litigatores. §. fi.
 Qui transigit, quasi de re dubia, & lite controuersa, neque finita transigit. De trans. l. 1.
 Qui per fallaciam aduersarij ad transactionem inducitur, is non pacisci quàm decipi videtur. De trans. l. qui cum tutorib. §. qui per.
 In transactionibus non debet locum pœnitentia. De trans. l. quamuis.
 Sub prætextu instrumenti post reperti, transactionem bona fide finitam rescindi iura nō patiuntur. Dioc. & Max. C. de trans. l. 19. Riisvich.
 ¶ TRANSIRE. Quædam transeunt succedendo, velut vniuersitates, quæ aliàs transire non possunt. In Auth. de litig. §. 1. Azo, rub. 104.
 ¶ TRANSITIO. l. n. id quod nostrum. 157. Priuileg. Transmissio tractatur in l. si infanti. C. de iu. de. Tristes euentus non faciliè sunt considerandi. De verbor. oblig. l. inter. §. sacram. Riisvich.
 ¶ TRANSMISSIO. Filius in potestate patris, & suis hæreditatem patris non aditam, ex potentia suitatis transmittit ad quoscunque hæredes: hanc esse communem opinionem attestatur Ias. in l. si infanti. C. de iu. delib.
 Fallit in 4. casib. quos not. Ias. in d. l. si infanti, nu. 10.
 Fallit in 3. casibus, vt per Soc. reg. 168. Ampliatur & limitatur in 2. casibus à Baptif. à Villa. conclus. 3. i. in litera H.
 Ampliatur in 4. casib. & limitatur in 4. à Ioan. Bolog. in l. emancipata, C. qui admitti. num. 23. Fallit in 7. casib. vt per Socin. reg. 173. Fallit vt per Sebast. Sap. in l. qui se patris. C. vnde lib. num. 63.
 Hæreditas non adita, non transmittitur, not. in l. emancipata, C. qui admitti.
 Fallit in multis casib. quos not. Io. Bolog. in d. leg. numero 12.
 Furiosi nomine per curatorem suum successio agnita non transmittitur ad eius hæredes, eo in furore defuncto, l. fin. §. fin autem in furore defuncto, C. de curato. furio. l. fin. ff. de succes. edicto.
 Fallit in 2. casib. vt per Ias. in l. infantis, C. qui admitti. legatū conditionale non transmittitur ad hæredem legatarij decedentis ante euentum conditionis. fallit vt per Franc. Turza. conclusio. 178.
 Hæreditas ascendens non adita per descendentem non transmittitur ad alios ascendentes ipsius descendens. Fallit in 2. casibus, quos not. Matth. in ver. transmissio.
 Bonorum possessio non agnita non transmittitur, l. 3. §. acquirere. ff. qui admitti.
 Fallit in 8. casib. vt per Io. Bolog. in l. emancipata, C. qui admitti. num. 41. Don. Fina, lib. 2.
 ¶ TREBELLIANICA. Filius grauatus restituere hæreditatem potest detrachere duas quartas: hanc esse communem opinionem testatur Fab. de Giochis in authen. nouissima, de inoff. test.
 Fallit in 4. casibus, vt per Fab. de Giochis, in d. Auth. numero 195.
 Fallit in 3. casibus, vt per Auth. res quæ, C. commu. de lega. Fallit in multis casibus, per Baptif. à Villa. conclus. 20. in litera E. fallit vt per Viuium in ver. legitimas duas.
 Filij testatoris detrahunt Trebellianicam ex corporibus hæreditariis nulla facta imputatione fructuum, etiam si pater iusserit, l. iubemus, C. de Treb.

Fallit in 10. casib. quos not. Rip. in l. in fideicommissariam, ff. ad Trebel. col. 1.
 In Trebellianicam imputantur res alienatæ per hæredem, l. in quartam, ff. ad l. Falcid.
 Fallit in multis casib. quos not. Marian. Soc. iun. in d. l. nu. 92. fallit in 8. casib. vt per Ripam ibi. nu. 97.
 Trebellianica debetur singulis rebus pro diuiso, l. Tinea, & l. Plautius, ff. ad l. Falcid. l. 2. C. eo. l. si peculium, ff. de peculio legato.
 Fallit in 5. casib. quos not. Benedict. Capr. in suo tract. reg. 109. nu. 23. & ideo non potest detrahi in vna re. Fallit in 4. casib. quos not. Rip. in d. l. in quartam.
 Trebellianica hodie per testatorem prohiberi potest, gl. in Auth. de hæ. & falc. gl. in §. fi. Inst. ad Trebel. Fallit vt per Soc. re. 432. fallit vt no. Fran. Turz. conclus. 51. Fallit vt per Baptif. à Villalo. conclus. 77. in litera f. fallit vt per Matth. in ver. Trebellianica.
 Trebellianica per hæredem de relictis vniuersalibus retineri potest, toto tit. ff. & C. ad Trebel.
 Fallit vt no. Soc. re. 433.
 In trebellianicam imputatur quodcunque ex testamento capitur, d. l. in quartam.
 Fallit in 4. casib. quos not. Ripa in d. l. nu. 82.
 Fideicommissarius non detrahit Trebellianicam à secundo fideicommissario, l. ex licito, §. denique, ff. ad Trebell.
 Fallit in 3. casib. vt per Ripam in d. §. denique, nu. 7. vbi Alex. limitat in 3. casib.
 Hæres regulariter imputat fructus in quartam, l. in fideicommissariam, ff. ad Trebell.
 Fallit in 10. casib. quos not. Rip. in d. l. nu. 25.
 Legatum imputatur in quartam, fallit in 6. casib. vt per Dec. in auth. præterea, C. vnde vir. nu. 10.
 Hæres qui contractus adiuit, detrahit Trebellianicam, fallit in 3. casib. vt per Alex. in l. omnibus, §. qui suspensum, ff. ad Trebel. nu. 3. Don. Fina, lib. 2.
 ¶ TREBELLIANICA hodie per testatorem detrahi prohiberi potest: vt tenet gloss. in authent. de hære. & fal. vnde sumitur authent. sed cum testator, idem tenet glo. insti. ad Treb. §. fin. Azo in summa d. authent. licet contrarium teneat gloss. in d. authent. sed cum testator. C. ad l. fal. & gl. in l. cum allegas. C. cod. tit. & Iac. de Bel. disputando. prima tamen est magis communis, quam tenet Cyn. in d. authent. sed cum testator. doct. in l. Marcellus. in princ. ff. ad Trebellia.
 Fallit in Trebellianica filiorum: quia illa testator non potest prohibere: vt dicit sing. Bal. in l. iubemus. C. ad Trebel. quod perpetuo tene mēti. Soc. re. 527.
 ¶ TREBELLIANICA per hæredem de relictis vniuersalibus regulariter retineri potest, vt per totum tit. ff. & C. ad Trebellia.
 Fallit nisi hæres institutus esset contemplatione fideicommissarij: quia tunc omnia restituere debet cum fructibus eo nomine non retenta quarta: vt est gl. singularis secundum Lud. de Ro. in l. fideicommissaria, §. fi. ff. ad Trebel. vbi dicit illam à nemine fuisse ponderatam. sed do. Ioan. de Imo. ante eam allegauit pro singulari, in l. cum filia. ff. de leg. j. & Bald. in l. fideicommissaria. & in l. cum Polybius. ff. de vsur. B. Soc. re. 528.
 ¶ TRIBVTVM non debetur amplius, perempta re cui debebatur, vel cuius causa soluebatur, l. 2. C. de allyuion. l. i. vbi doct. com. C. de iur. emphyt. l. 2. ff. de vsufruct. dixi super ampl. 79. Gemin. c. licet. col. 3. de elect. Bartol. l. pater. §. Tusculanus. ff. de leg. 2. l. si seruitus. §. sublatū. ff. de seru. vrb. præd. M. re. 6 Tom. 2. Reg. Jur.

¶ **TRIPLICATVS** actus plus operatur. quàm binus, cum videatur adesse minor deliberatio. §. hoc de Deo. Auth. quomodo oport. Episcop. vbi Angel. inquit, quod si testator relinquerit vxori legatum donec castè vixerit, & honestè debebitur legatum si ad secunda vota mulier ierit, sed non debebitur si ad tertia vota transierit, quia non videtur honestè viuere per illū textum, idem Angel. l. mulic. §. cum pponeretur. ff. ad Trebel. Barbat. cons. 16. vol. 2. M. re. 2.

¶ **TVRPITVDINEM** allegans suam, non auditur. tex. in l. si creditoribus. in fi. C. de ser. pign. dat. manu. & in l. transactioe finita. C. de transact. & in leg. aliàs. ff. de iure iur. cum aliis. Vide Felin. c. lator. de re iud. vbi ponit plures casus fallentia.

Amplia, quod sicut non licet allegare propriam turpitudinem, ita nec illius cuius aliquis est hæres, puta patris: vt in l. filios. & ibi Bart. C. de reuoc. quæ in fraud. cred. refert Ias. in l. iusiurandum, quod ex conventionione. §. si. ff. de iureiur.

Primò fallit, quando quis allegat turpitudinem, contra eum qui fuit particeps criminis: vt in l. de tutela. C. de inte. restit. mi. & ibi doct. per Bart. in d. l. iusiurandum quod ex conventionione. §. si cū l. seq. ff. de iureiur. ita in specie limitat Cæpola consi. lvij.

Secundò fallit, si allegat eam excipiendo, vel replicando, seu se defendendo, licet non possit agendo, vel petendo: & hoc quando allegat contra participem criminis. Ita Cæpol. vbi supra, per nota. per Bartol. in leg. aliàs. ff. de iureiur. sed salua pace Cæpol. ista fallentia, seu declaratio superflua est, stante præcedenti restrictione seu limita. ad regulam, vt faciliè iudicabis.

Tertiò fallit, quando illa turpitudine constat per confessionem patris aduersæ. Ita limitat Cæpol. vbi supra, vers. tertio modo.

Quartò fallit vbi turpitudine est detecta ab alio, quàm à committente per confessionem, probationes, vel per sententiam: quia tunc potest allegari etiam contra non participem criminis, maximè ad sui defensionem, excipiendo vel replicando. Ita limitat idem Cæpol. per notata per Bart. in d. §. si. cum leg. seq. vbi vide Alexand. Iaso. in vj. qui in hoc quando fuit detecta per sententiam idem tenet: & vide melius per eundem Ias. vbi cum Bar. concludit, quod quando est ab alio detecta licitè, possit indistinctè allegari: in cuius corroborationem tria notanda describit, quorum vltimò singulariter sublimitatur ista conclusio, videlicet, ne ex tali allegatione turpitudinis ab alio detectæ allegans sentiret lucrum: ad quod allegat Bald. in cap. intelleximus. de iudi. quod dicit alibi non legisse.

Quintò fallit, vbi vertitur periculum animæ, vt in cap. lator. & in c. cōsanguinei. de re iud. Ita restringit gl. in c. inter dilectos. in verbo, turpitudinem. de dona. quam ibi sequitur Abb. & dicit istū casum esse notandum tanquam generalem & comprehendentē sub se multos alios casus. Sequitur etiam idem Abb. in c. cum super. de concess. præben.

Sextò fallit favore ecclesiæ, vt probat tex. in cap. quod quis commisit. xxxv. q. ix. & in c. quis presbyterorum. de reb. eccl. aliè. vel non. Ita limitat gl. in d. c. iater dilectos, quam ibi sequitur, & no. Abb. qui respondet ad tex. ibi, qui contrarium videtur vrgere. Tenet, & idem Abb. in d. c. cum super.

Septimò fallit favore libertatis, vt probat text. in l. interrogatam. C. de lib. caus. per quem ita restringit gl. in dicto c. inter dilectos. quam ibi sequitur Abb.

Octauò fallit in casu. l. quisquis. C. ad leg. Iuliam maiest. vbi auditur quis allegando quod coniurauerit contra principem, ad effectum, vt alij puniantur.

Nonò fallit in casu authent. sed nouo iure. C. de pæn. iudi. qui malè iudi. secundum Abb. in d. c. cum super. prope fin. qui hanc limitationem cum præcedenti describit.

Decimò fallit, quando quis allegat eam contra se, & ad sui præiudicium. Ita tenet Bar. in d. l. iusiurandum quod ex conventionione. §. si. per l. inde Neratius. §. si. cum l. seq. ff. ad l. Aquil. & per alia de quibus ibi, vbi vide Ias. singul.

Vndecimò limita, nisi reus allegando turpitudinem suam ostendat actorem carere actione, quia tunc auditur. Ita limitat Ioan. And. in d. c. inter dilectos. quæ ibi reprehendit Anchar. vide Alex. d. l. iusiurandum in d. §. si. qui post aliqua in proposito relata, dicit, quod opinio Anchar. est æquior, & fortasse verior: quia opinio Ioan. And. non videtur iure probari. & Iaso. ibi nihil in hoc firmat, sed se remittit ad Alex. ibi.

Duodecimò limita, vbi actus est gestus contra legem, quia tunc licet allegare eam. Ita limitat Bald. in l. nō dubium. C. de legi. & in aliis locis per Ias. relatis in d. §. fina. l. iusiurandum. qui hanc limitationem sequitur, motus aliis fundamentis quàm ipse Bald. I. B. Dias. reg. 24.

¶ **TVRPITVDINEM** suam allegans non auditur. l. si creditoribus. C. de seru. pigno. dato. l. transactioe finita. C. de transact. l. aliàs. ff. de iureiurand.

Fallit in multis casibus, quos not. Felin. in c. lator. de re iudic.

Ampliat in vno casu, & limitatur in 12. per Diaz. regu. 24.

Fallit in 6. casibus, secundum Benedict. Capram, in suo tract. reg. 23.

Fallit in 5. casibus, quos notat Felin. in c. tertio loco. de præsump. numero 8. fallit vt per Damas. reg. 121. videas pulchram Barto. distinctionem in l. iusiurandum. §. procurator, numero 5. ff. de iureiurando. Don. Fin. lib. 5.

¶ **TVRPITVDO**, Allegantem turpitudinem suam nō esse audiendum.

P R O.

- 14. q. 5. c. fortè.
- 16. q. 1. c. legi.
- 27. q. 2. c. non sanè.
- 29. q. 1. c. perlatum. & q. 2. c. dictum.
- Ext. de testibus. c. veniens.
- Ext. de concess. præbend. c. super quæstionem.
- Ext. de eo qui dux. in matrim. c. propositum.
- Ext. de donat. c. inter dilectos.
- C. de his quæ in frau. cred. l. filios.
- C. de transact. l. transactioe.
- C. de seruo pig. dat. manum. l. si creditoribus.

C O N T R A.

- Ext. de sent. & re iud. c. lator.
- Ext. de concess. præbend. c. ex tenore.
- Ext. de præbend. & dign. c. cum non ignor.
- Ext. de testib. c. quoniam.
- 14. dict. c. verum.
- 15. q. 3. c. nemini.
- 35. q. 3. c. extraordinaria.
- 80. dist. c. si quis putauerit.
- C. de libera. cau. l. si filium.
- D. ad municipal. l. Titio.
- D. solu. matri. l. viro.

SOLVTIO.

Allegans turpitudinem suam in agendo non auditur, nisi in crimine læsæ maiestatis, & simoniæ. d. capitu. verum. Ad testimonium tamen in simonia non admittuntur, qui sunt eadem turpitudine maculati, d. c. veniens. In excipiendo autē turpitudinē suam allegans auditur. ext. de concess. præben. d. c. ult. & hoc propter regulam, quæ dicit, In pari causa turpitudinis potior est conditio rei. D. de reg. iur. l. cum par delictum. nisi actor iuuetur cōmodo possessionis: tunc enim potiores erunt partes actoris propter aliam regulam, quæ dicit, In pari causa turpitudinis potior est conditio possidentis. D. de cōdic. siue causa. l. auunculo. nisi actor staret pro matrimonio, re scilicet fauorabili. ext. de diuor. c. significasti. Si autē actor tantum esset in turpitudine, & allegaret eam indistinctē, est repellendus: nisi alleget in causa, in qua vertatur periculū animæ. d. c. lator. Dam. re. iii.

¶ **T**VERI ius suum quis debet, non iniuriam committere. Quod vi. l. i. §. i. Riisvich.

¶ **T**UTOR esse poterit pupilli, licet sit debitor, vel creditor in modica quāritate. glo. auth. minoris. C. qui dari tut. poss. Marfil. in praxi iudic. §. & quia. not. 8. conc. in term. Thom. Gram. §. tutor autem nume. 7. inst. de auct. tutor. Bar. l. si quis in pignore. §. si. ff. de pig. item tutor modicam pecuniam deponere non tenetur. l. ita. ff. de adm. tutor. tertio parua tutela nō excusat ab onere tutelæ. l. non tantum. ff. de exc. tutor. quarto pusillum patrim. pupilli non cogit matrem petere ipsi tutelam. l. 2. §. quod si. ff. ad Tertul. conc. simil. Brun. in tract. de stat. super fœmin. artic. 9. nu. 97. quia parvi, & nihil æquiparantur. Bald. auth. præterea. C. vnde vir & vxor. Corn. consilio 63. vol. 1. Socin. consi. 108. capit. de quarta. de præscr. capitulo coram. de offi. deleg. cap. licet. de probat. l. 2. ff. quod eum eo. §. sed quia insti. de fide instr. ad leg. Falcid. in prin. Medic. reg. 5.

¶ **T**UTOR mortuo pupillo definit esse tutor, & administrator, nisi etiam intuitu rerum detur: secus si moriatur tutor, quia adhuc pupillus alio eget tutore. doct. com. insti. quibus mod. tutela finiatur. vbi Ang. & alij. Medic. reg. 9.

¶ **T**UTOREM non petens mulier filiis impuberib. nō punitur cū de re modica tractatur. Rom. leg. si vero. §. de viro. col. 5. ff. sol. mat. l. 2. §. quod si. ff. ad Tertul. conc. simile. l. oleum, in fine. vbi Doct. ff. de dolo. l. scio. ff. de in integ. rest. Med. re. 5.

¶ **T**UTOR omnia verba formæ ad amicum iurando complecti debet, alioquin tutor non erit. Plot. leg. si quando. num. 372. C. vnde vi. Felin. capit. cum dilecta. columna 8. de refer. Socin. sen. consilio 24. numero 20. volumine 1. Bald. consilio 110. colum. 2. volumine 1. Marfil. sing. 415. Doct. com. capitulo penultimo. de iur. iur. & capitulo 2. de consuet. Nellus in tract. Bannitor. 3. parte q. 9. Alexand. consil. 50. nu. 5. vol. 5. Ang. consilio 186. num. 2. Med. reg. 7.

¶ **T**UTOR. Potest quis esse tutor sui priuigni. ff. de emancip. l. nam. Azo. rub. 104.

¶ **T**UTOR. In rem suam auctor fieri non potest. Vlp. de aut. tu. l. 1.

Tutor qui sciens calumniosam litem instituit, ipse cōdemnatur in expensis. de adm. tu. l. non est.

Legati Proconsulum tutores dare possunt. Licin. lib. 3. Reg. De off. proconsul. l. pen.

Fœminæ tutores dari non possunt, id munus masculorum est: nisi à Principe filior. tutelam specialiter possulent. Ner. 3. lib. Reg. de tu. l. si. Eodem lib.

Mulier liberis non rectē testamento tutorem dat, sed si dederit decreto Prætoris vel Proconsulis exquisitione confirmabitur. Rempub. sal. fo. l. nec satisfabit. De confirman. tut. l. 2.

Bona pupilli tutor vendere non potest sine iudicis inquisitione & decreto. C. de adm. tu. leg. non solum. C. de præd. & al. reb. mi. l. minorum. vide Procurator.

Curatorem habenti, quo minus alius tutor detur, regula iuris non est impedimento. Mod. de tu. & cur. l. 20. Riisvich.

¶ **T**UTOR subrogari potest contutori non citatis partibus neque eius adiuncto. Angel. consil. 325. num. 3. Asin. in praxi iudic. §. 7. limi. 141. numero 1. & seq. Med. re. 8.

¶ **T**UTOR, vel curator, licet habeat ius exigendi vel recipiendi solutionem, non potest debitori minoris facere pactum de non petendo. Tex. est in l. pactum curatoris. C. de pactis.

Limita tripliciter, vt per Ias. ibi. circa princip. & vide ibi Alexan. qui ante eum posuit tres limitationes; quarū secūda differt à positis per Ias. B. Dias re. 767.

¶ **T**UTORIS datio non valet si in eius petitione modicum erratum fuerit. Bar. l. matri, & auia, quando mili. tut. est quia modicus error donationem tutoris vitiat. Med. re. 5.

¶ **T**UTORI, vel curatori si testator relinquat liberationem pro administratione præterita, non videtur remissus dolus, nec reliqua. Text. est in l. Aurelio. §. Gaius. ff. de liber. legata.

Limita tripliciter, vt per Ioan. Crotum. in l. nemo potest. ff. de leg. j. B. Dias. re. 768.

¶ **T**UTORI potest testator remittere confessionem inuētarij. Text. in l. fina. §. illo. C. arbitr. tut. vbi Bar. & alij. Notat Bal. in l. cum tale. §. Titius. ff. de condit. & demonst. facit l. quidam decedens. ff. de administrat. tut. & tenet Iaso. in l. cum necessitatem. C. de fideicommiss. de quo singularius per Seguram in re petit. l. si ex legati. ff. de verb. oblig. vbi referendo Ioan. Andræ. ponit duas utilitates, quæ possunt ex tali remissione succedere.

Limita hoc, quia non obstante tali remissione testatoris, si iudex videt talem tutorem aliqua ratione suspectum, potest eum cogere inuentarium conficere. Ita limitat Iason vbi supra, referendo solum ad hoc Ange. in consilio cxliij. tu vide Bar. in l. nemo potest. ff. delegatis j. vbi tenet, qd si apparet, quod talis remissio est contra utilitatem pupilli, iudex non debet sequi voluntatem testatoris: & sequitur Segura B. Dias re. 769.

¶ **T**UTOR. Habenti tutorem, tutor dari non potest. ff. de tut. l. quæsitum. Azo. ru. 69.

¶ **T**UTORES, vel curatores non possunt vendere res minorum, nisi cum causæ cognitione, & interpositione decreti.

Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in l. mandata, ff. de offi. c. ius, num. 3. & seq.

Tutor tenetur si aliquod damnum habeat pupillus eius culpa, l. 2. C. arb. tut. leg. chirographis, ff. de adm. tutor.

Fallit in 4. casib. quos not. Plot. in repe. l. si quando, C. vnde vi, num. 217.

Tutor vel curator habent ius exigendi, vel recipiendi solutionem, sed non possunt debitori minoris facere pactum de non petendo. l. pactum curatoris, C. de pact.

Fallit in 4. casibus, vt per Ias. Dec. & Alexan. in dicit. l. Tom. 2. Reg. iur.

Fallit in 3. casib. vt per Franc. Curt. in l. præses provin-
cia, num. 3. ff. de transact.

Tutori, vel curatori, si testator relinquat liberationem
pro administratione præterita, non videtur remis-
sus dolus, nec reliqua, leg. Aurelia. §. Gaius, ff. de
lib. leg.

Fallit in 2. casib. quos not. Crot. in l. nemo potest, ff. de
l. i. col. 20.

Tutori potest testator remittere confectionem inuē-
tarij, l. si. §. illo. C. arb. tut.

Fallit vt not. Ias. in l. cum necessitatem, C. de fideicom.
Mulier tutelam gerere non potest, l. i. ff. de tutel. l. i. C.
quando mulier.

Fallit in 2. casib. quos not. Dec. in l. fœminæ, ff. de reg.
iu. num. 18.

Tutela defertur secundum ordinem successionis, l. quo
tutela, ff. de reg. iur. vbi Doct. limitant in 2. casib.

Tutoris delictum, an & quando noceat pupillo. decla-
rat Bar. distinguendo in l. omnibus, §. si procurator,
ff. si quis ius dicenti. Don. Fina, lib. 2.

TUTELA eodem modo quo finitur per casum con-
tingentem in personam minoris, eodē modo fini-
tur in personam tutoris. inst. quib. mod. tutel. fin. in
princ. Bapt. in termin. huius reg. tract. de correl. nu-
mero 96. Brun. in tract. stat. artic. 14. numero 12.
Abb. in procem. Greg. numero 20. Paris consilio 82.
numero 33. volumine 3. consilio secundo. numer. 16.
eod. volumine August. Ber. consil. 140. numero 17.
volumine primo. capitulo ad nostram. numero 5.
de empt. & vend. Cephal. consilio 109. numero 17.
Natta consilio 201. numero 4. volumine primo. So-
cin. consilio 56. numero 3. volum. i. Ruin. consil. 174.
num. 9. vol. i. Med. reg. 9.

TUTELA finitur aliter in masculis, & aliter in fœ-
minis. not. inst. quib. mod. tut. fin. item masculus cō-
dit testamentum 14. anno: fœmina autem duodeci-
mō. l. quæ ætate. de testam. Med. reg. 9.

TUTELA. Quint. & Mutius Scauola lib. singulari
Oron. & al. Paulus.

Lex lxxij. lex lxxiiij.

Quod tutela redit, cō & hæreditas peruenit, nisi cum
fœminæ hæredes intercedunt. Nemo potest tutorē
cuiquam dare, nisi ei quem in suis hæredibus, cum
moritur, habuit, habiturusque esse, si vixisset. Vi fa-
ctum videtur id esse, quod quis, cum prohibetur, fe-
cit. Clām, quisque cum controuersiam haberet, ha-
biturusve se speraret, fecit. Quæ in testamento ita
scripta sunt, vt intelligi non possint, perinde sunt ac
si scripta nō essent. Nec paciscendo, nec stipulando
quisquam alteri cauere potest.

ADDIT. sic in P. flo. aliās incipit, Quin Mu-
tius Sempronio: Quod tutela, & c. a desit hæc copu-
pula in P. floren. b putaret.

Vbi enim est onus tutelæ, vt in agnatis, ibi est commo-
dum successionis. Viuiennus.

TUTELA soluitur morte, §. simili modo. Instit. quib.
bus mod. tut. fin. vbi gloss. dicit, ampl. hoc dictum
in morte ciuili, in versiculo morte. §. item finitur.
Instit. eod. Tertio modo finitur, cum puberes
esse cœperint pupilli, pupillæve. Inst. eod. in prin.
Quarto finitur per arrogationem, leg. nec ei. §. eo-
rum. ff. de adopt. & hoc cum consensu omnium.
leg. fin. C. de authen. præst. §. item. cum gloss. versu-
cul. adhuc. Instit. quib. mod. tut. fin. Quinto modo
finitur finita conditione, ad quam fuit tutor datus.
§. sed etsi. Instit. eod. Sexto, capitis diminutione. §.
& capitis. Instit. eod. Septimo, finito tempore,

ad quod fuerunt dati. §. præterea. Inst. eod. titu. O-
ctauo finitur tutela, vel quia suspecti sunt, vel quia
iusta de causa excusantur. §. fin. Instit. eod. tit. not.
tit. de hære. tut. Med. tract. 2. part.

REGULARVM IVRIS CIVILIS ET PON- TIFICII,

Lib. Decimus nonus.

V

VACATIONI modus omnis cō-
prehenditur, quādo nullus ex
primitur, & ideō non oportet
facere mentionem de modo
vacationis. Lap. alleg. vj. do-
cto. in cap. susceptum. de re-
script. lib. vj. Felin. in capit. in
nostra. de rescript.

Limita quinque modi, vt per

eum ibi. B. Dias re. 770.

VAGABUNDI illis locis vbi delinquant puniri de-
bēt doc. in l. j. C. vbi de cri. agi oportet. & doct. in l. he-
res absens. §. proinde. ff. de iudi. & ibi Cur. Iun. nu.
10. vbi tenet quod isti vagabundi & sine domicilio
ibi puniri debent, vbi grassati sunt, & hoc idē Cal.
in c. j. de rapt. & l. j. §. prætor. ibi habitationem non
habeant, & ibi glo. & Barto.

Amplia, hoc idē de raptoribus & assassinis, prout Ioan.
de Anna. in d. c. j. nu. 2. de rap. text. in l. vnica. C. de
rapt. ibi sine fori præscr. & ibi Bald. nu. 8. & Sali. nu.
15. Marfi. consil. cv. & Gemin. in c. pro humani. de ho-
mi. in vj.

Fallit in vagabundo qui habet habitationem in aliquo
loco, quia tunc remitti debet. Abb. in c. fin. de rap.
num. 13. Melch. reling. in d. c. fin. num. 9. & 19. de fo.
comp. & ita sentit Annania, in d. c. j. de rap. vbi dicit
quod non est sublata remissio, ad locum delicti, &
ita sentit Barto. in l. iij. §. prætor. ff. de damno infe.
& gl. & Bar. in l. eius qui. in §. si. ff. ad municip. vbi te-
net quod propriè ille dicitur vagabundus qui non
habet domicilium certum. Cepol. consil. lvij. nu. 24.
in consil. C. quam glo. Panor. affirmatiui, in d. c. fi. de
foro compe. nu. 13. & Bal. in l. dies cautioni. §. præ-
tor ait. nu. 3. ff. de dam. infect.

Fallit etiam in furto, quia si fur reperitur cum re furata
in quocunque loco fuerit deprehensus, ibi suspendi
& puniri debet, & hoc propter frequentiam d. crimi-
nis. Ita Bart. in l. si domum rei, num. 2. ff. de furtis.
& ibi Dyn. & Cast. consil. cccclvij. nu. 2. volumi. ij.
Ang. in tracta. malef. in ver. & vestem cælestem. nu.
15. vbi multa accumulatur.

Fallit etiam in hæretico quia de tali flagitio potest v-
bicunque puniri omni sublata remissione: vt l. Ar-
riani. C. de hæreti. & Paul. de Eleaz. in clemen. pa-
storalis. de re iudic. & Imo. in d. clemen. numero 64.
& Egid. Boss. in suo tract. de hæret. numero 13. ratio
quia grauius est offendere diuinam maiestatem,
quàm humanam, vt authentic. Gazaros. C. de
hæret.

Fallit etiam in omni vagabundo delinquente, qui po-
test

test vbique conueniri, secundum Anch. in cōf. xcij.
nu. 4. alleg. tex. in l. hæres absens. §. si quis tutelam
ff. de iudi. cum infinitis. I. Nouel. reg. 220.

¶ VALET. Quod non valet vt ago, valet vt valere po-
test. de testi. c. nos quidem, de verb. sig. c. Abbate. de
despon. imp. c. tuæ. de seruit. l. si tam angusti. De vsu.
& ha. l. diuus. De pac. l. 28. §. pe. de mil. test. l. si miles
qui destinauerat. Contrā. C. de cod. l. fin. §. fin. C. de
lati. l. ib. tol. l. i. de const. pri. l. i. §. eum. de test. l. ex ea
scriptura. de accept. l. an inutilis. Burch. Damasi. 78.
De valore & augmento monetæ tractant in l. Paulus.
de sol. Riisvvic.

¶ VALERE. Quod ab initio valet, si peruenerit in eum
casum à quo incipere non possit, desinit conua-
lescere.

In Aut. eo. §. de eo qui ita.

In Aut. de nup. §. si verò decretum.

In Aut. de non elig. seruo nub. §. hoc autem.

CONTRA.

In Aut. de nup. sed capiti.

In Aut. vt factæ nouellæ constit. Azo, rub. 104.

¶ VALERE. Quod ab initio non valuit, ex post facto
conualefcit.

PRO.

Ext. de donat. c. Apostolicæ.

Ext. de conuers. coniug. c. placet.

Ext. de eo qui dux. in mat. c. i.

16. q. 4. c. si sacerdotes.

Ext. de his quæ fi. à prælat. c. cum nos.

CONTRA.

16. q. 3. c. post quingentos.

10. dist. c. vides.

Ext. de elect. c. auditis.

D. de verb. obl. l. inter stipulantem. §. sacram.

D. de act. & obl. l. obligationes.

D. de reg. iur. l. quod ab initio.

SOLVTIO.

Si initium alicuius rei sit vitiosum, quia nō interuenit
consensus eorū, qui consentire debebant, & postea
adhibeatur eorum consensus, quorum desideraba-
tur, accedente consensu cōfirmabitur id, quod actū
est prius, d. c. cum nos. Sed si rei initiū bonum erat,
solus dissensus non reddet vitiosum: quamuis alius
consensus dissentientium posset remouere initium,
d. c. auditis. Si autem ideo sit vitiosum, quia res de
qua agitur, contra ius facta est, tunc res non conua-
lescit tractu temporis, l. quod ab initio, & d. l. vides.
exceptis casibus nōnullis, in quibus contrarium ex-
primitur in iure. Damasi. reg. 74.

¶ VALOR. Quod ab initio non valet, tractu temporis
non valet.

In Inst. de cura. §. i.

In Inst. de emphy. Rubr. præstitit à tempore.

In Inst. quib. nō est permis. fac. test. §. pe. & vl.

In Inst. de exhære. lib. in prin.

In Inst. de leg. §. sed an serui.

In Inst. de inutil. stip. circa prin.

In Inst. de nox. act. §. si seruus.

C. de contract. iudi. l. quodcunque. §. provin-
ciis.

ff. de ser. expor. l. si mensor.

C. de post. l. vxoris.

C. de lega. l. seruus.

C. mandati. l. cum in fraudem.

ff. de pact. l. si tibi. §. si pactus sim.

ff. de iud. l. si à me.

ff. de his qui deiecc. l. i. §. i.

Ratihabitione conualefcit: vt ff. qui satisd. cog.
l. iul.

ff. commod. l. i. §. impub.

ff. quod iussu. l. si tutoris. §. vl.

ff. de in rem vers. l. si pro parte. §. pen.

ff. de leg. 3. l. certum. in prin.

ff. de actio. empt. l. si venditor.

ff. qui à quibus manu. l. si seruo.

ff. de pericul. & com. rei vend. l. serui.

ff. de re militari. l. desertorem. §. in bello.

ff. de re iud. l. quod initio. §. penult.

¶ VALOR. Quod ab initio non valet, tractu tempo-
ris non conualefcit: & econtrā.

Ista duo generalia, si quis sciat bene defendere, vno ver-
bo soluuntur: vt dicas, solo tractu tēporis vel lapsu fa-
ctū, inutiliter postea nō conualefcere, sicut enim tē-
pus nō est modus tollendæ obligationis, in ff. de act.
& obl. l. obl. §. si placet, ita nec recuperandæ, nec in-
ducendi effectū ei qui inutiliter processit, vt Inst. de
leg. §. an seruo, & ff. de seru. expor. l. si minor. Idem in
decimis, & certis præstationibus. Io. solo. ideo appo-
sui, quia cum alio prōdest tēpus in querendo domi-
nio, vt in præscriptione 10. vel 20. vel 30. an. Est enim
ibi possessio titulus, quādo & bona fides, licet enim
solo tēpore non conualefcit, tamen propter tēpus
præsumitur alicuius voluntas interuenire, quasi ratū
habeat quod factum est, hoc ipso q̄ non contra fa-
ctū pridē venit, vt C. si maior factus ratū habuerit. l.
si quando, & de tēp. rest. superuacua. Sic etiam dico
in præscriptione seruitutū & annuarū præstationū,
quia si solū tēpus præter datur in præscriptione serui-
tutū, auxiliū nil patrocinauit, verū si præcedens
allegatur causa, quæ probari à petente nequit. Indu-
cit autē ad adiuuandā intentionem suā temporis la-
psu, vt præsumatur ex causa allegata debere prodes-
se. vt ff. de vsuris. l. cum de in rē. & ita duo ista gene-
ralia, prout signata sunt, soluuntur. leges tamē hinc
inde assignatæ, cōtrarię nihilominus vidētur. & ideo
est, quia malè fuit signatū. debuit enim signari quod
ab initio non valuit, postea nō cōualefcit: & econtrā.
Circa quod ita distingui potest. Aut enim tractatur
de obligatione, quæ ex maleficio vel quasi, sit nasci-
tura. & tunc si à principio nō nascitur, postea nō na-
scetur. vt ff. de furt. l. serui. & ff. de his qui deiecc. l. i. §.
summa. & Instit. de nox. act. §. si seruus li. nisi in ca-
su, vt ff. si quis test. lib. esse ius. l. i. & hoc ideo, quia
maleficia sunt odiosa. Aut tractatur de obligatione,
quæ nascitur ex cōtractu vel quasi. si ex quasi cōtra-
ctu nascitur, licet à principio nō nascatur, nascitur
tamē dudū postea: vt in act. tut. neg. gest. act. ex test.
vt ff. de tut. & rat. dist. l. si tutor. in fine. & l. sed non
datur. Si verò ex cōtractu nascatur, siquidē contra-
ctus inutiliter celebretur, id est, inutilis ipso iure est
aut propter personam contrahentis, siue propter rei
qualitatem: aut quia is cuius consensus erat necessa-
rius, nō cōsenserit. In primo casu non cōfirmatur, vt
ff. cōmo. l. i. in fi. & l. 2. circa prin. & ff. de pact. l. si ti-
bi. §. si pact. nisi in casu, fauore matrimonij. vt C. de
nup. l. si cōtra. ff. de ritu nup. l. si quis in senato. & l.
qui in provincia. In secundo casu idem, ff. de verb.
obl. l. inter stip. §. sacrā rem. licet quis propter suum
factum quandoq; infringere, ex superueniente cau-
sa, quod fecit, non possit. vt ff. de fund. dot. l. fund.
sa, quod fecit, non possit. vt ff. de fund. dot. l. fund.
sa, quod fecit, non possit. vt ff. de verb. oblig. l. inter stip. §. sacrā rem. & in
Instit. de inutil. stip. circa prin. In tertio casu confir-
mari potest. vt ff. de pig. act. l. aliena. & de pignor. l.
si Titio. nec obstat quod legitur ff. de statu hom. l.

Paulus. quia ibi non prohibet matrimonij consummationem, sed ne sint filij legitimi, antea suscepti.

ADIECTIO.

Hoc ex his omnibus ostenditur, quod sufficit si tempore tanto fuit capax, contra ff. de leg. 3. l. 1. §. si de porta. ff. de dona. causa mort. ff. de iure fisci. l. non intelligitur. §. quando. Nec obstat Rubrica, quod illa intelligitur cum legatum deficiat ex persona relinquētis, vel propter rem relictam: aliud si ex persona legatarij. Nec obstat quod dicitur in Inst. de leg. quia ibi propter personam legantis & legatarij, mixta consideratione habita, dicitur nullum. Huic solutioni videtur obuiare, C. de leg. l. seruus.

CAUSA.

In relictis verò, siquidem propter personam testantem sit inutile, confirmatur, vt Inst. quib. nō est perm. fac. testam. §. pe. & ult. & C. de leg. l. seruus, & a quib. man. l. in fraudē. Si verò sit inutile propter personam eius cui relinquatur hæreditas: quia certa tempora spectantur, vt Inst. de hæred. qualitate. & differentia. §. in extaneis. In legatariis aliud est, vt ff. de leg. præstan. l. interuenit. Si verò sit inutile propter personam tertij, confirmatur, vt ff. de iniust. rup. l. posthumus, & de testa. tute. l. si hæreditas. §. quod filium, nisi in casu, vt Inst. de exhæredat. lib. in prin. Azō, rub. 1.

¶ **VALERE.** Quædam à se non valent, nisi à iudice fuerint confirmata.

In Aut. quib. mod. nat. eff. leg. §. 2. si quis igitur. Azō, rub. 104.

¶ **VALETVDINARIUS.** vide Inuitus.

¶ **VALIDUM** reddit actum Geminatio, qui alias validus non esset. l. si. C. de non. nu. pec. l. fin. C. de don. causa mort. l. cum maritus. §. si. ff. de pac. dot. Euer. in loco à vi Gemin. nu. 2. Anto. Corf. in tract. de ver. Gemi. num. 8. Bar. l. cum scimus. vbi Alex. num. 7. C. de Agricol. & Cenf. libr. II. fel. c. si cautio. nu. 3. de fide inst. l. balista. ff. ad Trebell. c. cum contingat. vbi gl. & Doc. Com. de iur. iur. dixi suprà in prin. huius reg. num. 1. & nu. seq. not. c. 1. de treug. & pace. Port. consil. 107. num. 46. Dec. conf. 138. Soc. conf. 40. nu. 5. vol. 3. Med. reg. 2.

¶ **VALOR** beneficij si nō fuerit expressus integer, sed tacitus in vno nummo vitiat impetrationem: ita in terminis dixi suprà in limit. 5. Rebuffus in praxi beneficiorum in tertia parte signaturæ. num. 9. ampliat hoc etiam procedere in vnionibus. idem super Reg. Canc. de vnionibus: in gl. §. ibi teneatur ex primere verum annum valorem. Med. reg. 5.

¶ **VALOR** beneficij est exprimendus in gratia obtinenda, & aliter gratia erit nulla. Card. in c. j. de præbend. Abb. & Fel. in c. si. de præsump. Rota in antiq. decis. cclxxvj. & deci. cccxxv. in antiquis. Car. consil. xxxj. incip. 1382. fel. in d. c. si. nu. 4. Deci. conf. cclxij. & in ci. ad aures. num. 27. & 28. de reser.

Amplia, vt regula locum habeat in beneficio impetrato, vt in eo exprimat verus valor beneficij: vt deci. Rot. cccxij. Anchara. consilio cccxxvij. incip. de natura.

Fallit nisi Papa cōferret beneficium motu proprio, vt in regula cancellariæ. numer. 61. inci. Item voluit, & Rot. deci. cccxij. incip. licet impetrās, ex quo expressio falsi valoris nō nocet, secundū deci. Rotæ cccxj. & est regula cancellariæ. numer. 61. incip. Item voluit quod in gratiis. Ancha. conf. cxxxvij. incip. natura. & conf. cccxvj. incipien. remitto pro clariori, nu. 4. & conf. cccxvij. in prin. & Rom. cōf. cccxlviij. in casu cum allegatis.

Fallit etiam quando de valore fieret mentio, sub iis verbis vt asseritur, & de hoc vide Bald. in cap. studui si. de offic. legat. Abb. & Fel. in c. dudum. numer. 9. de præsump. Rota decis. dxcvj. incipien. Papa confert. c. postulasti. de rescript. & c. si motu proprio. de præben. in vj.

Fallit etiam quando valor falsus esset expressus à Cardinale impetrante, quia ipse non ligatur regulis cancellariæ, secundū Anch. conf. cccxvj. quia sicut non ligatur Papa ex dispositione illarum, nec etiam Cardinalis cum sit corporis summi pontificis.

Fallit itidem quando ex diuersis clausulis insertis in gratia manifestè apparet, quod si beneficium esset multo maioris valoris, illud omnino Papa contulisset, secundū deci. Rot. cccxij. incip. Papæ. gloss. not. in capitu. quamuis. in versi. vsque. de præben. in vj. Card. in clem. j. quæstio. vij. de concess. præben. Fel. ibi. numer. 9.

Fallit etiam quando in gratia diceretur per pontificē, cuius fructus valor nō excedit taxationem decimar. quia tunc inspicitur taxa beneficij, & ita veniret in gratia, secundum deci. Rotæ xxvij. inci. ibi Papa, & de ista taxa decimar, vide gl. not. in clemen. si benef. in ver. taxa. I. Nouel. reg. 222.

¶ **VARIARE** an liceat, qui semel elegit, quod sic secundum text. in l. si sterilis. §. fin. ff. de act. emp. & ita Neap. iudicatum fuit, vbi quidam Anto. maritauit filiam, & vltra dotem promisit eam tenere in domo sua. contententes in simul decifum fuit quod dando habitationem extra domum, tacita remaneat, & sic licuit variare, per text. d. §. si. quod not. Afflic. de cif. cxlvj.

Amplia, vt filius qui tacuit per annos xxx. & non petiit hæreditatem paternam, & per consequens exclusus à dicta hæreditate ex capite, vnde liberi, potest etiam adhuc eam petere intra alios xxx. annos ex capite, vnde legitimi, vt communiter Bald. Cor. Cast. & Iaso. in l. licet. C. de iud. deli. Alexan. consilio xc. volum. ij. Gui. pa. sing. lxxxix. cum sequ. & sic variare licet.

Amplia, etiam in contrahibus citro, vltroque obligatoriis, & in personis contrahentium. qui ambabus ipsis contentantibus possunt resolvere contractum & sic variare, re tamen integra, secundum tex. in l. si cut. C. de act. & obl. & l. quamuis. C. de transac.

Amplia, similiter in aditione hæreditatis, quæ non affert, nec lucrum, nec damnum hæredi non conficiēti inuentarium, secundum Afflic. decis. ij. numer. 17. quia adita hæreditate, potest postea se abstinere, si considerat illico illam magis damnosam, quàm vtilem, petita restitutione, quia hæreditas adita repudiari non potest. l. sicut. C. de repud. hæredi. nisi petita restit. vt l. j. C. si vt se ab hæred. abst. Corn. conf. lxxj. volu. iij.

Fallit in sententia diffinitiuā quæ per proferentem nō reuocatur. l. postquam iudex. ff. de re iudica. Bart. in l. j. in princ. ff. ad Turpil. doc. in l. actorum. ff. de re iudic. Alexand. consil. cxvij. numero 12. volumine iij.

Fallit in voto religionis, vt si quis iurauit ingredi votum religionis S. Francisci, & postea ingrediatur aliam, tenet ingressus, secundum capit. qui post votum. extra de regul.

Fallit in testibus deponentibus in causa falsi, qui si deponunt in eo vbi consistit substantia principalis negotij, actum est de eis, secus in accessoriis, quia ex hoc non censentur variare, & se remouere possunt, nec repro

nec reprobari possunt, secundum Gramm. decisio. xl. numer. 2. alleg. capit. dudum. versi. substantia. extra de conuer. coniug. & Bartol. Cyn. & Ange. in l. qui sententiam. C. de pœn. Bald. in l. j. in fin. C. si plur. vna sententia.

Fallit in filio ratione suitatis, qui adit hæreditatem potest infra triennium mutare voluntatem, & hoc si ipse viuit, secus si moriatur, quia hanc libertatem & hoc eius non transmittit ad hæredem. Ita not. dicit, immo Ange. & Rom. in l. ventre. ff. de acquiren. hæred. Iaso. in l. si quis. C. de repud. & abst. hæred. numero 4. & 5.

Fallit in legato secundum Ro. sing. l. xix. vbi fuit legatus vsus magni palatii cuidam pauperi. Is elegit certam partem pro suo vsu, quærit an possit variare, & totum palatium habere, dic quod sic, text. est in l. diuus. §. licet, ff. de vsu, & habita. Nouel. reg. 219.

¶ VARIARE nō potest qui semel elegit vtiliter. Do. com. capit. quod semel de reg. iur. 6. l. cum in debitū. ff. de cond. ind. gloss. si. capit. gratia. de resc. glo. c. si compromissarius. §. si verò. de elect. 6. Bald. auth. habita. C. ne filius pro patre. Doct. ca. mutare. de reg. iur. Medic. reg. 3.

¶ VARIATIO criminum varietatem inducit pœnarum. De pœn. dist. 1. c. pœn.

Variatio reprobat. No. regu. 76. nemo potest. mu. De hac Dd. in l. de rebus. Rerum amo. l. serui. elect. De leg. 1. Riisvich.

¶ VARIETAS. Varietatem & inconstantiam repellendam esse.

In Aut. de hæc. & fal. §. non autem.

CONTRA.

In Auth. de non elig. sec. nub. §. hæc autem. Azo. rub. 104.

¶ VASALLVS, seu emphyteuta feudum seu emphyteusim alienare non potest: vt per doct. in c. quæ in eccles. de constit. & in l. fin. C. de iure emphyt. & in cap. potuit. de loca.

Primò fallit, nisi is cui fit alienatio, vellet supportare omne grauamen, dictum est singulare Bartol. in l. nulli legali, de murile. lib. xj. pro quo facit l. ij. ff. solu. matrim. sed Ludo. de Ro. in suo sing. in numero 43. incipien. in iure sunt regulæ, & c. tenet contrariū, quia dicit esse contra casum in capitu. j. de duobus fra. de nouo inuest. in vsibus feu. vbi non potest vasallus seruire per substitutum, neque alium subrogare. Sed si diceretur quod non apparet ibi quod voluerit supportare onera, respondit ipse, quod subrogatus debet esse æquè idoneus, vt l. aggeres. C. de ag. iur. lib. xj. ergo secundum eum debet intelligi quæ, quæ promissit, sicut principalis promissit, aliàs non haberet dubium.

Secundò fallit, vbiunque vasallus, vel emphyteuta vendit vel alienat saluo iure domini, vel ecclesiæ, & ecclesiæ: nam tunc vasallus vel emphyteuta non cadit iure suo, ita in effectu vult Bald. in ca. j. in §. donare. in tit. qualiter olim feudum alien. pot. & vide Bald. in titu. de pace Constan. in §. libellus. & in l. fin. C. de iure emphyt. & vide d. Iac. de Alua. in cap. j. in princ. in titu. de prohi. alic. per Fel. & ibi Bald. in §. fin. in princ. in versic. sed pone pater. & Iac. in cap. j. in princ. in tit. quæ fuit prima causa beneficij, dicunt quod licet sit dictum saluo iure domini, si tamen processum sit propter traditionem sub illa prima, quod illa verba nihil releuant: quia cum non sit devotiuntium domino, clam fieri videtur: & per conse-

quens dominus videtur contemni. Item in præiudicialibus non iuuat aliqua protestatio si adiciantur ista verba, nec aliter, nec alio modo: quare tunc nihil videtur actum, & fortè non prodesset feudum, vel emphyteusis: nam constat quod non intendit alienare, nec possit cum hoc saluo, & non aliter, & c. iuxta not. per eum similiter in l. siquidem. C. de except. & in l. item Labeo. ff. fam. ercis. & arg. l. si quis locuples. ff. de ma. te. Et licet ista cautela verbote-nus videatur bona, tamen Bal. in l. vnica. in xvj. q. C. de his quæ pœnæ nomi. videtur contrarium dicere: vbi dicit quod licet vasallus dicat vendo & trado re seruato consensu domini, & non aliter protestando, non releuat, quare in primo facto requiritur licetia: quia traditio est facti, & sic factum est contrarium protestationi. C. de sacros. eccle. per to. Vnde nō valet alienatio, & quāuis Bald. in d. l. vnica. non dicat saluo iure domini, sed, re seruato cōsensu domini, tamen in effectu ita vltima in idem reincident, & vide de hoc Car. Zab. in cap. ij. extra, de feu. & Iaco. de Alua. in cap. j. in titu. quæ fuerit prima causa beneficij amit. Vnde ex prædictis patet, quod dictæ limitationes nō videtur esse tutæ, imo dico, quod videtur verum: quare ista verba, saluo iure, vel saluo honore domini, nō releuant, quin per istā alienationem vasallus nō priuetur feudo: vt sing. determinat Host. & refert Ioan. And. in cap. te. de iure iur. & idē etiā tenet Lud. de Ro. in quodam sigg. ccclij. quod incipit, tu habes quod si vasallus, qui dicit, & c. ratio est quia protestatio contraria facto non releuat protestantem: vt est casus in cap. sollicitudinē. de app. & in cap. cum M. Ferra. de constitutio. & in l. cū in plures. in §. locator. ff. loca. & plenè per Bart. in l. nō solum. in §. morte. ff. de no. ope. nū. Requiritur enim consensus domini in alienatione, feudi primò quod recognoscat superiorem. Item ne sibi præiudicetur: vt in c. j. de alie. feud.

Tertiò fallit nisi in instrumento dicatur hoc modo, vēdo vel alieno tibi, si non reuocauerit dominus: aliàs res sit inempta. ita dicit Bar. in l. si quis locuples, in fine. ff. de ma. testam.

Quartò fallit quando alienatio, vel venditio fieret sub ista conditione, vendo, vel alieno tibi sic, & in quā-tum de iure possum, & non aliter: quo casu, licet sequatur traditio, tamen vasallus alienans non cadit feudo, ita tenet Iaco. de Broilo de Verona, in sua summa, in ti. quibus mod. feud. amit. sub rubricella, si vēdidit sub cōditione. argum. l. si motu. post prin. de acquiren. pos. & l. qui absente. in §. j. & l. cum fundus. ff. de vi, & vi ar. & l. si. §. sin autem. C. communia de leg. & pro hoc vide Bald. in c. j. in §. hoc quoque. in tit. de successionē feu. nisi quando captio domini posset difficulter interuenire, per corporalem traditionem, puta castri: quia vix dominus posset recuperare, quare dolus est in traditione, qui debet purgari per amissionem feudi: vt in l. & eleganter. ff. de do. lo ma. & ita dixit se consuluisse, & ita etiam tenet Iac. de Aluaro. in c. j. in princ. ver. sed quæro, quid, si vasallus vēdat, & c. in tit. de prohi. feud. alie. per Fel. de. in vsibus feudorum.

Quintò fallit, si vasallus, vel emphyteuta vendat sub conditione si domino placuerit. per leg. si quis locuples. in fin. ff. de manu. testa. & per leg. v. in princ. ff. qui & à quib. & ita dixit præfatus d. Iac. de Broilo in sua Summa, in d. titulo quibus modis feu. amittatur, in rubricella si vendidit sub conditione, quem sequitur Bald. in ti. j. §. hoc quoque. in titulo de success. feu.

cess. feu. & d. Iac. de Alua. in c. j. in prin. in tit. de prohibita feud. aliena. per Federic. in vñb. feud.

Sextò fallit, quando emphyteuta vel vassallus vendit perceptionem fructuum per se & suos hæredes: quo casu non videtur quòd cadat à iure suo: quia concedit, vel vendit ipsam perceptionem, quæ est quid facti, non autem ius suum vendidit, scilicet, vtile vel aliud: vt probatur in l. necessario, in §. fin. coniuncta gloss. in verbo, tantum. ff. de peric. & commodo rei vend. per tex. cum glo. in l. arboribus. §. vsus fructus. ff. de vsuc. & per id quod notat Bald. in l. cotem ferro. §. qui maximos. ff. de publican. & in l. Aquilius Regulus. ff. de don. & notat Archidiano. lxxx. distinctiudicatum, in princip. vbi dicit quòd potest concedi libertas laico ad locandum fructus ad tempus, vel aliter, per dictum capitulum iudicatum. & istud videtur tenere Bart. in l. codicillis. §. instituto. de leg. ij. vbi dicit quòd vendens fructus per ceterum annos, non videtur alienari: de quo vide ibi omnino. Sed aduerte, quòd istud consilium non videtur bonum: quia verum est quòd quando venditur ad modicum tempus: non est alienatio: vt in casu d. l. necessario, sed cum venderentur fructus pro longo tempore, sic videtur alienatio, secundum Bald. in l. voluntatis. vers. sed quid si vassallus. C. de fideicommissis. B. Soc. reg. 292.

VASSALLVS inuito domino, renuntiare potest feudum. Tex. est in c. j. de vassal. qui contra constit. Loth. in vñb. feud. tenet. Archid. in c. de forma. xxij. q. v. Bal. in l. j. xij. quæst. ff. de rer. diu. & in l. cum Archimedoram, in fi. C. vt in pos. legat.

Limita quinque casibus, vt per Fel. in c. quæ in ecclesiis. B. Dias, reg. 772.

VASSALLVS non est citandus, quòd propter eius potentiam periculum esset in mora, tunc enim feudum occupari potest si vassallus in commissum ceciderit. Anch. conf. 277. & conf. 408. Fel. capitulo quoniam. columna 7. vt lit. non cõtest. Ant. Capic. deci. 69. nu. 27. & Dec. Thol. 475. item not. quòd vassallus potest cum litigante transigere, & præiudicat domino ita in terminis huius reg. per Alex. l. sape, num. 121. ff. de re iud. Med. reg. 8.

VASSALLVS potest alienare feudum, diuidendo ipsum inter se: & alium conuassallum eiusdem feudi. Tex. est in c. j. §. præterea ducatus, de prohi. feud. al. per Feder. bonus tex. in c. j. in prin. ibi non est libellus, & c. de alien. feud. paterni. Notat Bal. in l. si plures. C. de condi. infer. confirmat Fel. in c. quæ in ecclesiis. de constit.

Limita tripliciter vt per Fel. ibi. B. Dias, reg. 772.

VASSALLVS potest sibi acquirere nouum vassallum infeudando ei feudum, etiam sine licentia superioris domini. Gl. est in verbo, feudum, in c. quæ in ecclesiis, de consti. & videtur expressum in capi. j. §. similiter, in titu. de lege Corradi. in vñb. feud. no. Abb. in c. transmissa, per illum text. in iij. not. de foro compe. Bald. in cap. j. in fine princ. qui feud. dare possunt. in vñb. feud.

Limita & declara hanc regulam sex modis, vt per Fel. in d. c. quæ in ecclesiis. B. Dias, reg. 771.

VASSALLVS regulariter potest sine consensu domini feudum alienando diuidere: probatur, in c. j. §. præterea, de prohi. alie. per Federic.

Fallit in feudo dignitatis, gloss. vbi Abb. in c. licet de voto. in gl. si.

Fallit quando non concurrent omnes vassalli in diuisione ipsa, quia vno contradicente, diuisione est nulla.

Abb. in consi. lxxxij.

Fallit, quando concessio esset facta duobus, à principe, quia non est locus iuri accrescendi. Bar. in l. si mihi & Titio. ff. de verbo. oblig.

Fallit, quando consuetudo aliter se haberet, secundum Bald. in c. imperialem. §. præterea, de prohi. feudi alien. per Feder. & Bar. in l. & ideo. ff. de condic. furti. in vers. vlti. tenemus, & c. S. Ian. reg. 291.

VASSALLVS sciens domino imminere damnum debet ei reuelare: alioquin feudo priuatur, fallit si modicum damnum immineret. capit. i. §. præterea. vbi Doct. quæ sit caus. benefi. amit. Affl. in tract. de iur. protom. §. 6. nu. 9. item non priuatur feudo propter modicam ingratitudinem. Bald. c. cum adeo. de resc. gl. & Bald. l. solo. C. de liberali causa. dixi supra ver. feudum. Med. reg. 6.

VELLE. Vbi aliquis facit quod non vult, quia non potest facere quod vult.

C. ff. de test. mil. l. si Rufinus.

ff. quib. mod. pig. sol. l. i. §. i.

ff. de neg. gest. l. atqui. §. si.

ff. de cond. inst. l. quidam. §. vlt.

ff. de reb. dub. l. in ambig. ser.

Vbi quis facit, & c.) Hæc Rubr. videtur ita esse assignanda: Vbi quis facit quod non vult, quia non potest facere quod vult, vt per leges subiectas apparet, & est nota: & accedit ad illud generale, quod habuimus supra. Si quod ago, non valet vt ago, valeat vt valere potest. Azo, rub. 69.

VELLE. l. 3. l. 4. velle. l. 135. §. quod quis si velit. 150. pu pillus nec velle. l. 41. furiosi. Rinsvic.

VELLE, Nolle. Paulus libro 3. ad Sabin. §. al. Vlp. Lex iij.

Eius est nolle, qui potest & velle.

ADDIT. a al. Eius est non nolle.

Vid. l. pater Seuerinam, in prin. ff. de condit. & demon strat. & ibi Bar. Viuiennus.

VELLEIANVM. Certioratio requiritur in renunciatione Velleiani, communis est opinio secundum Alexand. con. 27. vol. i.

Fallit in 2. casib. quos no. Ias. in l. in repudianda, ff. de acqui. hæred. num. i. Fallit in 3. casib. vt per Crot. in l. sciendum, ff. de verbo. obl. nu. 19. Fallit in 3. casib. vt per Alex. in d. l. in repud. nu. 2. Fallit in 4. casib. vt per Alex. in d. l. sciendum, num. 30.

Mulier Velleiano regulariter renunciare non potest, gl. & Doct. in c. si diligenti, extra de foro compet.

Fallit in 4. casibus, quos not. Soc. reg. 274. contrariam regulam facit etiam Viuius, & eam ampliat, & limitat in suis conclus. in ver. mulier iuuatur. Donat. Fina, lib. i.

VENDERE rem suam * nemo compellitur: vt l. nec emere, C. de iure deliberan.

ADDITIO.

* Suam. Vide Fel. in c. j. de Iudæis & Saracenis. ibi. vlt. not. & per Franc. Aret. in l. seruus communis. de vulga. & pupil. & Par. de Put. in tract. synd. in ver. iud. & Cor. in cons. clj. incip. in hoc. in plu. in iij. parte. & Franc. Ar. in l. non est. C. de iure delib. inst. de act. in prin. nu. 2. & nu. 4. B. Vad.

Primò fallit si vellem prope me territorium habetem compellere ad mihi vendendum de ipso quod possidet, aliquid pro furcarum erectione: quia homines meos iure dilectionis coercere etiam possum: vt determinat Ioan. And. in additio. Spec. in rub. de acc. arg. l. si quis sepulto. & l. si locus. §. si. ff. quemadmodum. fer. amit. in quibus sunt istæ duæ fallentiz.

Secundò

- Secundò fallit, si velim colonum meum portionem suorum fructuum vendere volentem compellere ad mihi vendendum: quia possum iusto pretio, tex. est si. l. j. C. de meta. lib. xxij.
- Tertiò fallit etiam si velle eundem colonum compellere ad mihi dandum portionem suam fructuum ex his fructibus, quos in fundo meo percepit, quod intellige, quamuis offerat se paratum dare de aliis, æque bonis, ite intelligitur si habet facultatem dandi de primis, casus est no. in d. l. prædiorum. C. de agri. & censu. lib. xij.
- Quartò fallit, si eum qui mihi donauit maximam partem sui fundi compellere vellem ad vendendum residuum. l. sancimus. §. vendidit. C. de do.
- Quintò fallit si vellem seruum communem manumittere, & vellem compellere socium ad vendendum eius partem. l. j. C. de comuni seruo manu. & l. si seruus communis. de vulga. & pupil.
- Sextò fallit si cohæres cohæredem, qui emerat rem hæreditariam obligatam creditori distractam, vellet compellere iusto pretio ad rem illam communicandam: vt casus est sing. in l. si. §. quatuor. ff. de leg. ij. secundum Lud. de Ro. in d. l. ij. Sed dicam quod ille casus mirabilis procedit: quia ibi erant coniuncti per legatum vel fideicommissum, aliàs esset secus.
- Fallit vij. in fundo comuni legato ecclesiæ: vt per Bal. singulariter in l. j. C. de comuni ser. ma.
- Fallit viij. quando locus est coniunctus monasterio, puta aliqua domus, & monachi volunt extendere dormitorium, nec aliter possunt nisi concessa illa domo vicini: quia tunc dominus compelli potest ad vendendum, ita dicit Io. de Ana. in capit. apostolicæ. extra. de iud.
- Fallit ix. in alio casu quotidiano, scilicet quando aliqua ecclesia est ædificanda vel amplianda: quia tunc loca vicini possunt distrahi & vendi ecclesiæ inuitis dominis: vt per Gul. & Flo. in l. si quis stipulationem. ff. de relig. & sum. su. & §. locum. eod. titu. Bal. & Ang. in l. ij. ff. sol. mat.
- Fallit x. quia debitor fideiussorem, vel posteriorem creditorem, qui emerat rem obligatam a creditore distractam, compellere potest ad rem illam reddendam sibi refuso pretio. l. cum secunda. & l. cum posterior. ff. de dist. pig. & l. j. C. de dolo.
- Fallit vj. in l. si. §. quinto. & §. maximus. ff. de publican.
- Fallit xij. in casu l. apud eos. ver. si ab eo autem. de deb. ciuita. libro duodecimo.
- Fallit xij. in casu l. Impera. C. de fide & iure haste. si. l. xij. secundum vnam lectu. in l. Lucius. §. idem respōdit. ff. ad municip.
- Fallit xliij. si res publica velit compellere ciues ad emendum frumentum, quod habet superfluum: vt l. j. C. vt ne lic. in emp. se exc. lib. x. vbi est tex. singu. secundum vnam lecturam.
- Fallit xv. quando compellitur ciuitas habens magnam copiam frumenti tempore penuriæ ad vendendum illud ipsi ciuitati, & pretio viliori. tex. est in l. scribentes. §. si quid inchoari. ff. de usufruc. per not. in l. j. C. de episc. audi. & in l. j. §. cura. ff. de offic. prefec. urb. & in l. si. C. ad l. Iul. de annona. & in c. j. extra. de emptio. & venditione.
- Fallit xvj. in casu l. j. ff. de priuileg. credi. secundum Lud. de Roma. in d. l. ij. sed ille text. parum facit. & in d. l. j. vt infra dicitur.
- Fallit xvij. si vasallus velit vendere feudum paternum: quia cogitur pro pari pretio vendere agnato proximior: vt in c. j. §. sed res, per quos fiat inuesti. in v. si. feu. sed hoc ius durat per annum, per tex. sin. c. j. §. Titius.
- el j. si feudo. fue. contro. in v. si. feud.
- Fallit xvij. in casu l. j. & l. quisquis. C. de omni agro de ser. libro xj.
- Fallit xix. quia, finito tempore conductionis, potest conductor compellere temp. relocare volentem ad sibi relocandum pro æquali pensione. l. congruit. & l. prædia. §. si. de lo. prædi. ci. C. lib. xj.
- Fallit xx. in casu c. j. extra. de loca.
- Fallit xxj. in casu l. j. C. de vend. rerum fiscali. lib. xj. & l. j. C. de reb. ali. non alie.
- Fallit xxij. in casu l. iubemus. & l. Zenonem. C. de adu. diuerso. iudi. secundum Lud. de Roma in d. l. licet.
- Fallit xxij. in casu l. licet. & l. necessario. ff. de in dieth additio.
- Fallit xxij. vt per Bar. in l. j. §. permittitur. ff. de aqua quoti. & æstua. & in d. l. j. ff. de priuileg. credi. & per eundem in l. si modo, à Titio. ff. de verborum obligationibus & per Bald. in cap. j. quemad. feud. ad si. pertine. in v. si. feu. quia consanguineus eius, in cuius persona est finita emphyteusis, dominum iterum emphyteusim dare volentem compellere potest ad dandum sibi, pro hoc faciunt plura ex dictis: licet contra faciat d. l. nec quicquam. & l. dudum. C. communia de succes.
- Fallit xxv. in casu l. pen. in si. ff. de act. emp. quæ no. Ange. in l. non amplius. ff. de lega. j.
- Fallit xxvj. in casu l. ij. §. dominorum. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. & §. Sed & mai or. Insti. eo.
- Fallit xxvij. quia per nimiam seueritatem regiminis potest dominus ad rem suam vendendam compelli, & sic iurisdictione priuari: vt arg. dictorum iurium in eisdem concludit Bal. pro quo facit. ex parte. ff. de adimen. leg. & c. literas, ad si. extra. de restit. spol. & est tex. singularis, in c. j. §. qui tenet. de pace tenenda. aliàs est §. quicumque.
- Fallit xxvij. in casu l. cum fundus, & sic in fundo. ff. de iure do.
- Fallit xxix. si postquam vendidi partem fundi pro indiuiso, ille est mihi in totum adiudicatus: quia potest compelli emptor ad totum emendum. ff. de actio. empt. in l. Iulianus. ff. comuni diui. §. fin. & vide gl. in dicto §. Celsus.
- Fallit xxx. in casu l. qui tenet castrum. C. de feu. lib. xij.
- Fallit xxxj. in casu auth. de alie. & emphy. §. si verò secū dum prædictum.
- Fallit xxxij. in casu l. v. furas. coniuncta gl. C. de sol. vbi est gl. sing. quod creditor compellit debitorem promittere alio loco soluere si in eo loco, quo ante promiserat, seruitutem non trahit mora.
- Fallit xxxij. in casu §. quod si commodè. Insti. de offi. iudi. & in l. ad officium. C. communi diui.
- Fallit xxxij. in casu l. item nihil. ff. communia prædi.
- Fallit xxxv. in casu l. seruitutes. ff. de seruitutibus.
- Fallit xxxvj. in casu quem not. Bal. in l. j. solu. matrimo. in scholare, qui potest compellere dominum domus ad locandum illam, si aliam commodam non reperit, & fuit dictum Gulielm. in l. decernimus. C. de episco. & cleric.
- Fallit xxxvij. in casu l. ij. §. deuenimus. ff. de nudi. vbi est tex. sing. posse compelli agricultorem ad portandum victualia in ciuitate vt vendantur.
- Fallit xxxvij. in casu l. ij. C. in quibus causis serui pro præmio liber.
- Fallit xxxix. in casu l. Pomponius. aliàs inci. Itē si verberatum. ver. item si forte. ff. de rei ven. & l. Lucius. ff. de euic. & l. Titius. de pollicitatio. & l. si priuatus. ff. qui & à qui.

Fallit xl. in casu not. per Dyn. & doct. in l. si cum dotē. §. transgrediamur. ff. sol. mat.
 Fallit xlij. in casu l. si quis mores. §. Imperatorem. ff. de excu. tut.
 Fallit xlij. in casu notabili cap. placuit. vbi est casus singularis de iudice ecclesiastico & laico, qui diu litigauerant ad contractum concordie, secundum do. Anto. in cap. j. in fi. de mutuis petitio. adde etiam l. æquissimum. ff. de vsu, & habi. & ita habui de facto, & fuit obseruatum.
 Fallit xliij. in casu l. si quis homicidij. C. de accu. quam sententiam not. Bar. in l. si vim. ff. eo. tit. vbi vide.
 Quadragesimoquartò, fallit in casu l. iij. §. j. ff. de recep. arbit. vbi sing. dicitur electum in arbitrum inter cōpromittentes non compelli suscipere compromissum, quod nota ad limitationem l. iij. §. tamen. ff. de arbitris.
 Quadragesimoquintò, fallit in casu auth. hoc iussu. C. de solutionibus.
 Fallit xlvj. in casu l. j. C. de colla. æris. lib. x. & l. vltim. C. de agri. & censu.
 Quadragesimoseptimò fallit in casu l. j. C. de metal. libro xij.
 Fallit xlvij. in casu l. pen. in fin. ff. de alie. iudi. mutan. causa facta.
 Fallit xlix. in casu l. si fundum. cum l. seq. ff. manda.
 Fallit 50. in casu l. vnde quæritur. ff. commo. & l. is, qui rem. ff. loc.
 Fallit 51. in l. j. §. furti. ff. nau. caupo. sta.
 Fallit quinquagesimosecundò in casu capi. placuit. de eo. qui finem fecit agnato de feudo paterno, vbi notarius cogitur pati se rogari de instrumento, & ita declarat Ioan. Andr. in addi. Spec. in rubrica de edi. instrumen. & in l. qui testamento. in fi. ff. de testa. & Bald. in rub. sed hoc limita nisi in aliquo officio steterit per quinquennium. l. de tabulariis. libro decimo, vbi casus est singu. secundò nisi factus fuerit prelati, aut aduocatus, aut clericus. & hoc patet in capi. j. de simonia. lib. vj. in tex. & in glo. secundò patet in capit. sicut. extra. ne clerici vel mona. & c. vt officium. §. ad describendos, de her. in vj. per locum à speciali & eo casu quo compelli potest si non vult cōficere, repellitur à dicto officio, vt singu. determinat Bald. C. de postull. prouidendum, per illam regulam.
 Fallit 53. in casu quem habes per gl. sing. in ij. diff. c. si cum. el. ij. dicentem pauperibus per denuntiationē factam ab episcopo posse compelli diuitem ad præstandum elemosynam.
 Fallit 54. in casu l. si. cum ibi not. per Bar. ff. de pigno. actione.
 Fallit 55. in casu l. si decem. §. si. ff. solut. matrimonio, & l. si fundum per fideicommissum. de lega. j.
 Fallit 56. in casu l. quamuis. C. de pigno. actio.
 Fallit 57. in casu l. sancimus. C. de aduo. di. iu. l. ij. in fi. C. de proxi. sacro. serinio. libro 12. quia nobilis vni⁹ partis compellitur ad præstandum patrociniū, quam declara vt per Bar. in l. proxima. ff. de his quæ in testa. dele.
 Fallit 58. in casu l. Paulus. ff. de solutio, quos casus tene menti: quia possunt de facto occurrere, & per te potes si occurrerint, alias fallent. addere, de quib. Ludo. de Ro. & Ang. in l. ij. ff. soluto mat. B. Soc. re. 530.
 ¶ **VENDERE, Consentire.** L. 121. Vlpianus libro 70. ad edictum.
 Aliud est vendere, aliud est vendenti consentire. §. Refertur ad vniuersos quod publicè fit per maiorem

partem. §. Absurdum est plus iuris habere eum, cui legatus sit fundus, quàm hæredem aut ipsum testatorem, si viuret.
 De alienatione. Ex titu. de litigiosis. Iun. de manu. vin. l. 2. l. si pater, in fin. C. de rescin. ven. l. 2. C. de euict. l. non dubitatur, iuncta l. quidam. ff. eodem tit. Ratio inf. l. 163. nemo plus. Cōtrà l. 126. cum quis possidet. al. l. 124. cui ius est donandi. de doli exc. l. 4. §. quæsitum, l. si cum. Exc. nisi sit eadem ratio, C. si ad. don. l. 2. & ibi Bar. & Sal. arg. inf. l. cum quis, 126.
 §. Refertur. Ad titu. de decretis à Decurionum ordine faciendis. De vniuersitate maiori in qua difficulter exquiri possunt omnium sententia, arg. C. de omni agr. de. l. quicunque, in fi. de pact. l. rescriptum, II. in prin. de libert. vin. l. i. de acquirenda possess. l. i. in fi. Ita Oldendorp. conciliat l. si autē plu. de aqua plu. Ad mul. quod maior, l. municeps, quod cuiusque v. ni. l. nulli. Ad fi. de tu. & cu. l. vbi absunt. Exc. c. i. de his qui fi. à ma. par. c. vt ibi notat Abb.
 §. Absurdum. Inf. l. 166. nemo plus, 136. §. fi. l. in omnib. §. final. l. quod ipsis. 155. qui potest. Cōtrà de diuer. & temp. præl. an vitium, l. cum hæres. Iuris. Tempore quo accipit legatum, ne obstat. Instit. de vsuc. §. sed tamen. **TESTATOREM.** De excep. l. si rem le. Hinc manat regula, Resoluto iure auctoris, & eius habentis causam ab eo resoluitur, l. lex vectigali, 31. de pignor. §. rursus, quibus modis feud. amit. l. debitor, in fin. II. de pig. ac. l. 2. C. si pignus pig. Alexand. consi. II. Pōderatis his, de quibus. colum. 7. vers. nec potuit, lib. 3. & cons. 38. consideratis his. colum. 2. vers. alia ratio, cons. 172. viso. libro 2. Imol. cons. 8. in casu præmisso, col. fin. cons. 323. Massiolus libro 2. Al. est libr. 1. 371. Ancha. cons. 63. 134. Decius cons. 239. col. 4. Riisvic. paratit.
 ¶ **VENDERE.** Consentire, maior pars. fundus legatus. Vlp. lib. lxxvj. ad edictum. Lex clx. al. lex cxxj.
 Aliud est vendere, aliud^a est vendenti consentire. Refertur ad vniuersos, quod publicè fit per maiorem partem. Absurdum est, plus iuris habere^a eum^a cui legatus sit fundus, quàm hæredem, aut ipsum testatorem, si viueret.
 ADDIT. a deest in P. florent.
 Qui vedit de euictione promittit, & obstringitur, etsi non cauit. Ex tit. de litigiosis. hincque est quod dicamus eum qui prohibetur manumittere, non prohiberi manumiss. vindi. qui cōsentit sibi præiudicat, non tamen se onerans de euictione. Viuiennus.
 ¶ **VENDERE.** Vendicare. Pompon. al. Vlpian. libro xxxix. ad q. Mut. Lex ccv.
 Plerunque fit, vt etiam ea^a quæ à nobis possunt abire, b perinde in eo statu sint, atque si nō essent eius cōditionis, vt abire^c possint, & ideo quod fisco obligamus, & d vendicare interdum, & alienare, & seruitutem^e prædio imponere possumus.
 ADDIT. a al. quæ nobis abire possunt, in P. florent. b al. proinde. ibid. c possint. ibid. d vindicare. ibid. e in prædio in P. florent.
 In eadem forsitan causa sunt, & quæ vendimus, & quæ donamus. l. ij. de in diem addic. l. fi. §. sed quod. C. communia de lega. Viuiennus.
 ¶ **VENDENDI** Ius, Vlpian. lib. lv. ad edict. Lex clxij. al. ccxxiij.
 Cui ius est donandi, eidem & vendendi, & concedendi ius est.
 Ex tit. de liberal. caus. vid. Dec. hoc tit. & permutandi ius est, sed non contrā. Viuiennus.
 ¶ **VENDENS** prædium si promittit de euictione pro facto

facto suo tantū non tenetur de facto sui auctoris. Ita Rom. in l. stipulatio ista. ff. de verbo. oblig. glo. est sing. in versicu. ad iura. in l. si eum fundum. ff. de verb. signi. Ita Cremen. sing. xxxij. & sing. clviij. & Bar. in l. si seruus. ff. de cond. fur.

Fallit si emptor se compromisit in venditorem & lata sententia contra eum: tunc habebit ingressum de euictione contra venditorem. Ita Spe. in tit. de arbit. §. potest. vers. sed pone habui secundum Ang. in l. si dictum. §. si compromiserō. ff. de euict. & hoc non reperitur alibi.

Fallit etiam in auctore vniuersali, non autem in particulari: & ita tenet Francisc. Cremen. in sing. clviij. licet Bald. in c. j. in fi. quod succed. teneantur, in vlib. seu. vers. pone aliquis. all. Cyn. in l. siue. C. de nego. gest. & l. de tuo. ff. manda. teneat contrarium: communis attamen est pro Bar. in d. l. seruus. la. ij. ff. de cond. fur.

Fallit etiam, quādo emptor esset hæres auctoris, quia propter idētitatem personæ tenetur de euictione & legitima defensione, & ita est opin. Bar. communiter approbata in d. l. si seruus. ff. de cōditio. furti. I. Nouel. reg. 231.

VENDENS rē duobus tenetur regulariter de falso, si rem tradat. l. qui duobus. & ibi Bar. ff. de fals.

Fallit, quando primus emptor non soluisse precium secundum Bal. in l. quotiens. C. de rei vendica. Alexand. in d. l. qui duobus.

Fallit in venditore vini, quia potest vendere alteri si primus est in mora capiendi vinum. Bald. singul. in l. j. §. licet. ff. de pericu. & cōmo. rei vend. lan. re. 293.

VENDENS simpliciter iactum retis de primo intelligitur, licet in eo nihil piscium captum fuerit. Anch. cap. si propter. de rescrip. 6. not. leg. nec emptio. ff. de contrahen. empti. l. nam hoc. ff. de hæred. vel act. vend. rel. c. 22. promittens. de treug. & pace. Med. re. 3.

VENDITIO. Perfecto, & expedito contractu vini vediti, regulariter spectat periculum ad emptorem vini. Ita Bal. Salic. & Cast. in l. ij. C. de peri. & com. rei vendit. etiam si res nondum est tradita. Ita Afflic. decis. cccxcix. nu. 8. Alex. & Dec. in l. vinum. ff. si certum petatur.

Amplia, vt prædicta regula locum habeat etiam si vinum esset permutatum: quia permutatio locum venditionis obtinet. vt l. fina. ff. de rerum permut. Afflic. decis. cccxxvj. num. 3. & decis. ccix. num. 2. & l. fina. ff. ex quib. caus. in pos. ea. & Dec. in consil. dlxxxvj. nu. 8. vers. vbi tex.

Fallit, quando venditor expresse accepit omne periculum in se. vt l. j. de peric. & commo. rei vend. quia contractus ex forma conuentionis l. accepit. Afflic. decis. cccxiiij. num. 3. & l. contractus. ff. de regul. iur. & appellatione periculi non venit casus fortuitus. Rom. sing. ccccxlij.

Fallit etiam, quādo per venditorem stetit, quominus emptor vinum degustaret, vt l. si quis vina. ff. de pericu. & commod. Afflic. decis. cccxcix. decisio. numero decimo. quia vini degustatio transfert periculum in emptorem.

Fallit quoque, cum venditor asscurauit bonitatem vini vendi. vt l. si vina quæ in doliis. ff. eodem tit. nā per asscurationem assumit venditor in se periculum rei vendi.

Fallit similiter quando venditor sciebat conditionē & bonitatem vini, nullatenus duraturam. vt l. vina. §. planē. ff. eod. tit. & gloss. ij. l. j. ff. de pericu. & com-

mod. rei. & ibi Bald. qui notat vnam not. distinct. quan notat. I. Nouel. re. 118.

VENDITIO vno ex correlatiuis nō censetur venditum reliquum. l. si vnus. §. an omnia. ff. de pac. l. nūmis. ff. de leg. 3. cum similibus. Med. re. 9.

VENDITOR an & quibus casibus de euictione non teneatur.

Primus casus est, quando emptor ita & taliter se impediuit: vt putā quia egit perquirendo an aliquis alius esset dominus rei, & sic sibi fuit euicta: nam tunc non poterit agere de euictione. text. est cum gloss. not. in l. si dictum. §. si cum posset. ff. de euictio.

Secundus casus est, quando venditur vniuersitas rerum & aliquæ res euincuntur: nam venditor non tenetur de euictione. casus est in l. j. C. de euictio.

Tertius casus est, quando scienter emerit rem alienam: nam non poterit agere de eui. nec etiam ad pretium. l. quæritur. §. fina. ff. de ædi. edict. tamen fiscus vendicabit pretium à venditore. gloss. est not. quam ad hoc allegat Paul. de Castr. in l. si quis familiar. in ij. oppo. ff. famil. ercisc.

Quartus casus est in leg. si prudentiam. ff. de euictio. B. Soc. re. 33.

VENDITOR bonorum ecclesiæ, seu hospitalis debet esse sollicitus de conuersione rei in vtilitatem ecclesiæ seu hospitalis. Ita text. in cap. j. de reb. eccl. non alie. in vj. glo. not. in l. j. C. de vend. reb. ciu. l. xij. Rom. consil. ccccxl. nu. 3. Bald. consil. cccclxxv. nu. 2. vol. & consil. cccxcix. num. 2. & 9. eo. vol. & consil. cccliiij. nu. 2. vol. iij. & in venditione, requiritur auctoritas superioris: decretum & consensus. gloss. not. in vers. tractatus. de reb. eccl. ali. vel non. in vj. Guid. Pap. quæst. clx. nu. 1.

Amplia, in mutuo facto ecclesiæ, vt l. ciuitas. ff. si cert. pet. cano. in c. grauis, extra depos. quod scilicet sit versum in vtilitatem ecclesiæ, & c. quod quibusdā, de fide instru. & ibi But.

Amplia hoc idem deposito facto in manibus æconomi ecclesiæ, secundum doct. cano. in c. grauis, depositi, & ibi Innocen. & But. & Rom. consilio xliij. nume. 5.

Amplia, etiam quando venduntur bona ecclesiæ pro suo debito particulari, vt in auct. hoc ius. C. de sac. san. eccl. & x. quæst. ij. cap. hoc ius, & Rom. ibi, & consil. nu. 5.

Amplia, vt bona ecclesiæ vendi debent cum consensu capituli & canonicorum præsentium. Ita voluit Inn. in c. j. extra, de iis quæ fiunt à prælat. sine consensu capituli, & ibi Host. hoc idem Flo. Car. & Ant. de But. in præalleg. c. j. quod not. I. Nou. re. 229.

VENDITOR fundi cum decreto iudicis, si pars quæ est decepta reperitur læsa vltra dimidiā iusti precij, an excludatur quominus rescissionem instrumenti venditionis emptor petere possit, videretur dicendum quod non, ex quo decretum tollit omnem suspicionem fraudis, veritas tamen est in contrarium secundum Abb. in c. cum causa. de empt. & vendit. licet Bart. teneant opinionem contrariā, in l. j. C. de præd. curia. l. x. quæ communiter reprobatum constituto de læsione vltra dimidiā. Ita Roma. in l. si quis cum aliter. ff. de verb. oblig. Alex. in l. precia rerum. ff. ad leg. Falcid. & cano. & cap. cum dilecti. de empt. & vend. Dec. consil. ccx. nu. 3. vol. j.

Fallit quādo apparet dolo partis, quia dolus & fraus nemini patrocinari debet, vt c. sed. & c. ex tenore. de rescrip. Bar. in l. ius pluribus. num. 2. ff. de iusti. & iur. Bal. in l. vnica. C. de fideius. migo. doc. in l. & si

præses. C. de prædiis minor.

Fallit quando re ipsa apparer de manifesta læsione.

Ita Bal. in l. vnica. nu. 9. C. de cōfesi. Mar. sing. ccxx.
& idem Bal. in c. consultationibus. de off. deleg.

Fallit etiam quando est interpositum in die festiuo
in honorem Dei, vt l. actus & l. dies festos. C. de fe-
riis. Iacobus de sancto Georg. in l. diuus. num. 7. ff.
de feriis.

Fallit etiam quando decretum fuit interpositum sine
causæ cognitione & iudicem ad plenum non edo-
cuit. Ita Bald. in consi. cccxxv. nu. 4. vol. iij. Alcia. in
tract. præsump. num. 9. text. in l. j. C. de prædiis de-
cur. lib. x.

Fallit etiam quando non interuenit citatio. gloss. &
Doct. in l. j. C. vbi in rem act. l. si finita. §. Iulianus.
ff. de damno infe. Bar. in l. consentaneum. C. quo. &
quando iudex. Cor. consi. liij. num. 4. & consi. cxxij.
nu. 5. vol. iij.

Fallit itidem quando immineret necessitatis actus
etiam requirentis causæ executionem, quia etiam
die feriata exerceri potest. vt l. ij. in fi. ff. de fer. Ita
Guid. Pap. q. ccx. num. 9. ratio, quia nuda executio
non requirit causæ cognitionem, etiam in die fe-
riata, ex quo periculum damni afferre potest. Ita
Panor. in c. fin. vers. Ego puto posse dici. de iudi. &
ibi Fel. & Ant. de But. quod nota. Nou. re. 230.

¶ **VENDITOR** fundi ex natura contractus tenetur
de euictione & legitima defensione rei venditæ. tex.
in l. j. l. illud, & l. si fundus vanierit. ff. de euict. & in
l. emptor fundi. C. de euict. & ibi Bar.

Amplia d. reg. vt locum habeat in omnibus alienatio-
nibus & venditionibus tam iurium corporalium,
quàm incorporalium, vt l. j. in fi. C. de peri. & com-
mod. rei vend. Corn. in terminis in consi. cccxxv.
per totum. vol. j. vbi multa congerit.

Fallit in tutore & procuratore vendente dicto nomi-
ne rem domini, vel pupilli. Ita Bal. & doct. in l. j. C.
cred. euict. pign. non debere, & dicit ibi Bar. millies
allegasse procuratorem & tutorem in sui specie
non teneri pro venditione facta nomine pupilli.
Ita Iac. de S. Gemi. in l. si. nume. 13. C. de furt. Corn.
consi. lxxij. eo. vol. iij.

Fallit etiam in omni alia persona vendente rem sta-
bilem ex officio, quia nullo modo tenetur de euic-
tione. Bar. in l. alio hærede qui penu. ff. de alimen.
& cib. legat. & aliis per Alex. ibi adductis, & Bald.
in l. si procurat. ff. de procurat. Dyn. consilio xxij.
& xxiiij.

Fallit etiam quando res vendita euincitur ex noua
causa, prout consuluat Corn. per d. consi. cccxxv.
in fi. à vol. j. maxime cum non intercedat culpa em-
ptoris, vulg. l. j. & ibi Bald. Ang. & Sali. C. de per. &
commod. rei venditæ.

Fallit in eo, qui fuit expulsus de possessione, quia non
agit de euictione. Ratio, quia ad hoc vt agatur de
euictione, res debet euinci per sententiam iudicis,
sed expulsio non fit per sententiam, ergo Ita Iaso.
in l. domus. §. de euictione. nu. 13. ff. de leg. j.

Fallit etiam in prælegato relicto per testamentum ali-
cui, quia eo casu non potest agere de euictione, se-
cundum Iaso. in l. scimus. nume. eodem. C. de inof.
testamen.

Fallit itidem quando res est euicta per sententiam ar-
bitri, quia venditor nullo iure tenetur, secundum
text. in l. si dictam. §. si compromiserò, ibi nulla mi-
hi de euictione actio danda est aduersus vendito-
rem. ff. de euict.

Fallit in venditione vniuersitatis, vt puta gregis, hære-
ditatis, Castri, seu ciuitatis, nam re singulari euicta
euictio pari modo debetur. l. serui. venditor. & l. j.
C. de euict. & l. naue. ff. eo. tit. Ratio ponitur in glo.
in ver. singulis. C. eo. tit.

Fallit etiam quando quis sua culpa vel negligentia fa-
ctus est de possessore petitor, vel de victore victus,
quia contra auctorem suum nō habet regressum.
text. & ibi Bald. in l. si rem. §. si duple. ff. eo. tit. de
euict. I. Nouel. reg. 230.

¶ **VENDITOR** nolens de euictione teneri ad pretij
restitutionem tenetur. leg. emptor. §. ibidem. ff. de
act. empt.

Primò fallit quando dixisset se nolle teneri de euic-
tione, si res euincatur per talem causam, puta li-
bertatis, nam si euincatur res non tenebitur etiam
ad pretij restitutionem, vt est gloss. sing. in l. qui li-
bertate. ff. de euic. in prin. & not. Bald. ibi, & Sali. in
l. j. C. de peri. & commo. rei ven.

Secundò fallit in iudicio fa. ercif. vt est glo. in l. si quis
familia. C. famili. ercif. & not. Ang. in l. j. C. de con-
fesi. & Bal. in l. antea. C. de omni agro deserto. lib. xj.

Fallit iij. quando esset actum ex vtraque parte, vt neu-
ter teneretur. per d. glo. in l. si quis familia.

Fallit iij. quando esset dictum, quod nullo modo te-
netur, vt in l. si dubitetur. C. de euictio. B. S. re. 231.

¶ **VENDITOR** qui in cōtractu dixerit, soluat pro
possessione episcopo quāritas solidorum centum,
hæc indefinita vniuersaliter est intelligenda de om-
ni atque integra possessione. Bar. l. seq. §. Tyranni. ff.
de fund. inst. & l. i. ff. de reb. dubiis. l. si ita. ff. de au. &
arg. leg. Bal. in Rub. C. de verbo. sign. l. in legati s. C.
de legatis. l. si plures. de cond. infer. c. i. de cens. c. i.
§. si quis de manso. de contr. inuest. Alex. in termi-
nis. consi. 63. v. 4. vol. 6. per c. solitæ. de maiō. & obe.
l. si pluribus. ff. de leg. 2. item nota, quod statutum,
seu consuetudo loquens indefinitè de emptore, &
venditore vniuersaliter, debet intelligi, de quocun-
que. glo. c. vt circa. ver. aliorum. de elec. 6. Tiraq. in
tract. de vtroque re tractu. §. i. glo. 13. latissime per
totum. Med. re. 2.

¶ **VENDITOR**, sententia lata contra venditorem,
uxorem, socerum. i. patrem mulieris dantis do-
tem, conuentos rei vendicatione præiudicat em-
ptori, & marito scientibus, secus est tamen si lata
fuerit contra venditorem socerum, uxorem agen-
tes rei vendicat. Gulielm. l. de die. §. quidem. ff. qui
satisfa. cogantur. gl. & Imol. c. quamuis. de sent. &
re iud. Petr. Cin. & alij. l. doce. C. de rei vendica. di-
stingue, vt per Ale. l. sapè. nu. 86. ff. de re iudi. gl. c.
examinata. de iud. Med. re. 8.

VENDITOR tenetur rem venditam tradendam em-
ptori, tamen emptor non tenetur ad precium rem
tradi, sed obligatione dandi. l. exemplo. ff. de act.
empt. Bapt. in tract. de correl. nu. 124. Med. reg. 9.

¶ **VENDITOR** transigens non præiudicat emptori
etiā nō contradicenti. Inn. c. auditis. de præsc. Alex.
l. sapè. nu. 129. ff. de re iud. sententia tamē contra vē-
ditorem hæreditatis præiudicabit emptori. l. 2. §. so-
let. ff. de hæred. vel act. vend. Bart. d. leg. sapè. nu. 10.
Abb. c. pen. nu. 12. de sent. & re iud. Med. re. 8.

¶ **VENDITOR**, vtens verbis geminatis dum dicit, &
quicquid plus valet donat, amittit priuilegium. l. 2.
C. de rescind. vend. vt dictum est super. ver. lex la-
tissime, & not. Arium Pinellum d. l. 2. Par. 2. c. 4. nu-
30. & seq. Med. reg. 3.

¶ **VENDITORE** liberato, & emptor liberatus dice-
tur.

leg. cum emptor. ff. de resc. vend. Secundò quem-
admodum emptor remedium habet leg. secund.
C. de rescind. vendit. ita etiam venditor. Bald. d. l. 2.
quest. 16. Doct. com. rubr. ff. de actio. empti. & rubr.
C. de reb. cred. leg. Labeo. §. contractum. ff. de ver-
borum oblig. Tertiò statutum puniens emptorem
locum habet in venditore. Barto. leg. fin. ff. de acce-
ptil. Paul. leg. cum lex. C. de fideiussor. Bald. leg. pri-
ma. C. de com. seru. manum. leg. 3. C. quæ res pign.
oblig. poss. Abb. capitulo quia de iur. patr. com. di-
cit. l. si cum dies. §. pen. ff. de arb. l. veteres. ff. de act.
empt. l. cum emptor. ff. de rescind. vend. Euer. in lo-
co à correl. nu. 10. Med. re. 9.

¶ **VENDITIO** facta de equa, vt si pariat masculum
pertineat ad venditorem, si fœminam ad emptor-
em, si peperit masculum, & fœminam, videndum
est vter prior eorum natus sit, & de primo semper
intelligendum, & l. si extraneus. ff. de cond. ob cau-
sam. Tiraq. in tract. primogen. q. 17. num. 11. Doc. c.
qui prior. de reg. iur. 6. Med. re. 3.

¶ **VENDITIO** facta de prædio excepto iure colo-
ni, qui medietatem fructuū habere debet, si nullus
reperiatur colonus præter venditorem illa refer-
uatio, quid operetur? vide Bart. l. si quis legauerit.
ff. de leg. 1. Angel. l. si in venditione. ff. com. præd. gl.
l. si. C. de tempor. appel. & Ias. l. admonendi. nu. 40.
ff. de iur. iur. S. Med. re. 10.

¶ **VENDITIO** facta per maritum, & vxorem præsu-
mitur vxor adhibita pro forma, & totum precium
peruenisse ad maritum, idem dicendum est de em-
ptione, Bald. Nouel. in tract. de priuileg. dot. parte
7. priuileg. 1. numero 15. Bart. consil. 124. Afflict. de-
cis. 209. numero secundo. Boer. deci. 23. numero 7.
Crau. consil. 91. numero 1. Tiraquel. in tract. Ligna-
gier. §. 31. gloss. 1. numero 4. Röcheg. l. eadem. nu-
mero 55. ff. de duob. reis. Deci. Pedem. 140. nume-
ro secundo, concor. simil. Ias. l. fin. numero 29. C. de
ind. vid. toll. decis. Pedem. 113. numero 10. Felin. in
procem. decretal. numero 8. Bal. l. cum te. C. si cert.
pet. decis. Boer. 48. numero 3. Bald. l. voluntatis. nu-
mero 7. ff. de reb. dub. gloss. capitulo cupientes. §.
penulti. versicu. de veteri. de elect. 6. Felin. capitulo
final. numero 4. de iudic. Ias. l. transigere. numero
2. C. de transact. leg. quod dicitur. numero 39. ff. de
verborum obligationib. l. non tantum. numero 2.
ff. de re iudic. Socin. l. minoribus. numero 102. ff. de
vulg. doc. com. capit. primo locati. Abb. in procem.
decretal. numero 20. capitulo postulatis. numero
12. de concess. præbend. Ber. capitulo ad nostram.
nu. 5. de empt. & vend. Med. re. 9.

¶ **VENDITIO** facta rei alicuius viliori pretio, quàm
valeat inter maritum, & vxorem non valet pro-
pter suspicionem donationis. Docto. com. l. si quis
donationis. ff. de con. empt. secus si fieret extraneo.
Anto. in tract. de minim. nu. 108. Med. reg. 5.

¶ **VENDITIO**. Vlp. §. lib. xxj. ad Sabin.
Lex xvj. §. al. Paulus.

Imaginaria venditio non est, precio accedente.

Quandoquidem vbi precium sit verum, non simula-
tum, vera venditio est: licet precium postea remit-
tatur, vel totum, vel pro parte: nā precium in effe-
ctu arguit contractum venditionis. l. fin. vbi Barto.
C. de præd. curia. lib. x. & not. gloss. & Bald. in l. cū
dotem. C. de iur. dot. & gloss. in verb. precio. in l.
apud Celsum. §. si cū legitima. de exceptio. doli.
Viuien.

¶ **VENDITIO** generalis facta omnium bonorum
non comprehendit merum imperium. Bald. l. à pro-
curatore. C. mandati. item not. quòd venditio ge-
neraliter facta hoc pacto, vendo quicquid iuris ha-
beo in tali fundo, nihil operatur, nisi constet prius
de iure vendentis. Alex. l. si sic. nume. 22. ff. de leg. 1.
item vendens equum cum omnibus spinellis, &
magagnis, nisi exprefferit defectus illius tenebitur
de dolo. Alexan. l. si quis cum aliter. numer. 23. ff. de
verborum obligat. quod not. diligenter, nam con-
gruit satis æquitati, & in hoc artic. est comm. opin.
Med. re. 1.

¶ **VENDITIO** l. 121. aliud est vendere. l. 133. in contra-
henda. l. 22. non debet. l. 199. §. plerunque emptoris.
Non est æquum inuitum iusto pretio res suas vende-
re. De rei vend. l. nec quasi. 70.

In venditione necesse est pretij quantitate esse pro-
missam, nam venditio solo consensu contrahitur.
C. de re. per. l. ex placito.

Empti & venditi fides sine quantitate nulla est. C. de
contrahen. em. l. empti.

Perfecta venditione omne commodum, & incommo-
dum rei venditæ ad emptorem spectat. C. de peri.
& com. rei vend. l. 1.

Nemo debet esse tam negligens & supinus, vt rei fa-
miliaris, quam venditurus est, pretium ignoret.
Riisvich.

¶ **VENDITIO** ministeriorum. Episcopus, qui corre-
ctionem de venditione ministeriorum dissimulat,
duobus mensibus: presbyter quatuor, diaconis,
tribus: subdiaconus & cæteri ad arbitrium iudicis
pœnitere debent.

j. quæstion. j. quicquid inuisibilis. Viuien. re. 34.

¶ **VENDITIO** pro modico retractari non debet. l. res
bona. ff. de contr. empt. sed vtrū res minima faciat
ius congrui, seu prothomiseos, adeo vt vicinus cū
minima re debeat à venditore requiri? Afflictus
in tract. de iure proth. §. sextus. nu. 8. Med. re. 5.

¶ **VENDITIO** nulla est substantiali forma non ser-
uata. §. item. inst. de empt. & vend. not. Doct. com.
l. cum precario. ff. de precario. dixi super ampli. 33.
concor. simil. Felin. capitulo cum dilecta. numero
8. de resc. Anchar. consilio 242. numero 3. Marfi. cō-
si. 65. numero 14. conf. 32. num. 7. vol. 1. Dec. conf. 11.
nu. 9. Grat. conf. 14. num. 14. vol. 1. Gōzadi. conf. 73.
num. 13. Med. re. 7.

¶ **VENDITIO** rei magnæ facta pro paruo precio ha-
betur pro donatione, nec talis parui pretij habe-
tur consideratio. Cyn. l. 1. q. fi. C. de pact. no. l. apud
Celsum. §. si quis. ff. de contr. empt. ideo reuocatur
per susceptionem liberorum. l. si vnquam. C. de re-
uoc. don. sicuti donatio. Bald. d. l. 1. not. 3. & rubr. ex
tra. de pact. Doct. com. leg. illud. C. de sac. san. Excl.
Med. re. 5.

¶ **VENDITIO** retractari potest remedio legis. 2. C.
de rescin. vend. etiam pro vno nummo vltra dimi-
diam iusti pretij. Bal. leg. 2. columna 8. C. de rescin.
venditione. Alexand. leg. si seruus. §. si plurium. ff.
si quis caut. Anto. in tract. de minim. num. 102. Bal.
c. causam. col. 1. de testam. Ant. c. cum dilecti. col. 4.
de empt. & vend. & est com. opi. dixi supra fal. 86.
Med. re. 5.

¶ **VENDITIO**. L. 119. Gaius libro vigesimo sexto ad
edictum provinciale.

Creditor qui permittit rem venire pignus demittit.
Exit. de migrando. Iunge l. 172. nihil dolo. C. de re-
Tam. 2. Reg. Iur.

mis. pig. l. si. l. si probaueris, l. si eo tempore. 4. Exe. quib. mo. pig. fol. l. 4. y. fina. l. 88. §. si volūtate. & seq. C. de remis. pig. l. debitū, de pac. l. post pignus. **VENIRE.** Ut venditionem nulla iuris ratione impediatur. De. dol. exc. l. 4. §. auctoris. Riisvic. parat. **VENDITIO** ultra dimidiam iusti pretij regulariter non valet. l. ij. C. de rescin. vendi. cum simi. B. Socin. reg. 531.

ADDITIO.

* Non valet. Vide Bald. in consi. cclxxxvj. & in consi. cvij. in j. parte. & Cor. in consi. cclxxxij. incip. copiose. in litera c. in iij. parte. & in consi. clxvj. in circa. per totum. in secunda parte. & in consilio ccj. incip. visis. in litera b. in iij. parte. & in consilio lvj. incip. consuluit. per totum. eadem parte. B. Dias re. 531.

Primò fallit vbicunque in instrumento dicatur, quòd quis vendit rem pro tanto, & illud plus quod valebat dedit & donauit emptori, ita tenet Bart. in l. si quis cum aliter. ff. de verb. obli. quod habet locum etiam in habente errorem rei: vt not. Bart. in d. l. ij. & sequitur ibi cum Bal. in l. cū filius. §. pater. de leg. ij. & idem tenet Io. de Imo. in c. cum contingat. de iureiu. Pet. de Ancha. & Inn. in d. c. cum contingat. dicunt hoc esse verum, quando in instrumento diceretur, & illud plus quantūcunque sit: quia tunc per verbum quantumcunque, non habebit locū remedium d. l. ij. vt ibi per eos: & istud fuit de mente Guliel. in l. si tibi. x. in prin. ff. de pact. vbi tex. not. in l. si. §. idem quāsiuit. & ibi Bart. ff. de condi. inde. & ibi Bald. & in rub. C. de contrahen. emp.

Secundò fallit, vbicunque venditio facta esset cū decreto iudicis. l. j. C. de prædiis curia. lib. x. quam adhuc ibi ponderat Bar. in verbo, immoderatus venditor & emptor iniustus inuenitur. Sed contrarium tenuit Io. de Imo. & Lud. de Ro. in d. l. si quis cum aliter. per tex. in l. ij. C. de fide & iure has. ff. libro x. vbi propter iniustum pretium venditio rescinditur, & tamen in illo contractu interuenit decretū iudicis requisitum: vt ibi iuncta l. ij. C. si propter publicas pen. quia aliās sequitur, quòd re ven. per minorem cum decreto nō posset peti restitutio in inte. l. si quidē. C. de prædiis min. & c. Adde tamen qd cū opi. Bar. concordat. Ang. in consi. cxlvij. incip. tutor vxoris. in fi. & idē tenuit ipse in l. j. & idē tenuit Bal. in l. eadē. & in d. c. cū dilectus. de emp. & vend. sed eandē opi. tenuit Bar. in l. j. C. de præscrip. xxx. anno. sed vt idem dicit Bar. fuit defectum circa iustitiam pretij, & sic rescinditur, & idē etiam tenuit Io. de Imo. in d. l. pretia rerum. & Bald. in repet. d. l. ij. in verbo. super quanta. C. de rescin. vend. Abb. in d. c. cum causam. vbi per hanc alleg. l. magis §. pe. ff. de reb. eor. & in c. j. de reb. alie. non alienan. lib. vj. & ista pars de iure videtur verior.

Tertiò fallit, quando venditio esset facta ad publicum incantum. Ang. in repet. l. sciendū. ff. de verb. oblig. per tex. not. in l. j. C. de præ. cur. lib. x. & idē tenuit in d. l. pretia. & in l. j. C. de præscrip. xxx. anno. per tex. sing. in d. l. j. C. de præ. cur. Bar. tenuit contrarium in l. j. C. de præscrip. xxx. anno. per text. in l. si quos. C. de rescin. vend. Lud. de Ro. idem tenuit in d. l. si quis cum aliter. sed Ang. in præal. l. pretia. respondet quòd ibi clarē probatum fuit: quòd fraus & ambitio interuenerint in subastatione, quæ tamen responsio violat d. l. si quis cum aliter, & ideo teneo opi. Bart.

Fallit iij. in adiudicatione insolidum facta creditori per iudicem, quæ habet vim quasi traditionis: vt l. à diuo Pio. §. pigno. ff. de re iudi. Bal. in l. ordo. C. de execu. rei iud.

Quintò fallit in venditione facta per alium, quàm per dominum, putà per procuratorem: quia tunc non requireretur, quòd esset deceptus in dimidia: sed sufficit quòd sit deceptus in vj. parte totius: vt sing. voluit Bar. in l. societatem. §. arbitratorum. ff. pro socio, iuncta l. vnde & Nerua. eo. tit. quod tamen non firmat. Sed contrarium tenuit Lud. de Ro. in d. l. si quis cū aliter. per l. si voluntate. C. de rescin. vend. per quam l. ita tenuit Io. de Imo. in d. c. Quintauall. in vj. q. & idem tenet Abb. ibi. in ij. art. & Imo. in d. l. si quis arbiter. in fi. ff. de verbor. oblig. Abb. in d. c. cum causam. quia imputari debet domino, qui tale procuratorē elegit. arg. l. cum mandato. §. si. ff. de mino. circa quod vide etiam per Bal. in repe. d. l. ij. Sextò fallit, vbicunque facta esset venditio in minus, quā sit dimidia iusti pretij: cum hoc, vt si pretium conuentum non solueretur, paciscatur vt suppleatur iustum pretium. ita tenet Bald. in c. qualiter. de app. in prin. per rationem de qua ibi per eum.

Septimò fallit, quando quis esset grauatus à testatore de vèdendo fundum Sempronio, & vendidit minus quàm esset dimidia iusti pretij: nam tunc non habebit locum dicta regula. quod intellige tamen vt ibi per Imo. & Bal. in l. si fideiussori. §. meminisse. per illum text. ff. de leg. j.

Octauò fallit in contractu transactionis, vt tenet glo. in d. c. cum causam. & ibi hoc tenet Imo. Inn. & Io. An. Pe. de Anch. & Specu. in tit. de emp. & vend. §. nunc videndum. ver. restat. Gul. de Cug. in l. ex causa. C. de vsuc. pro emp. Bald. in l. ordo. C. de exe. rei iud. & in l. iij. §. j. ff. de transa. & ibi gl. in verbo, debere. Bal. in l. si. §. j. in prin. C. communia de leg. & idē in l. j. C. de pac. & est tex. optimus in l. in summa. in prin. in verbo, nulla res. & ibi not. ff. de condi. inde. ad idem tex. in l. à diuo Pio. in §. pignora. ibi, veluti, & c. ff. de re iud. & in l. si super. iuncta l. 2. C. de do. sed Bar. in d. l. si quis cum aliter. tenet contrarium, dicit tamē quod haberi debet respectus ad æstimationem dubij euentus litis, super qua transactio est facta & non ad verā æstimationem rei, & ita intelligit gl. in d. l. Lucius. ff. ad Trebel. & idem tenuit Ray. Bar. & Ange. & Imo. & Ludo. de Roma. in d. l. si quis cum aliter. & Ioan. de Imo. in d. c. Quintauallis. de iureiur. Car. & Abb. in d. c. cum causam. de empt. & vend.

Nonò fallit in contractu feudi: quia feudum sapit naturam gratiæ: vt not. in Spec. in tit. de feud. §. nunc videndum. ver. sed nunquid. refert Bal. in d. l. ij. vers. an habeat locum.

Decimò fallit in contractu emphyteutico: vt dicit Spe. in d. ver. §. nunc videndum. sed Bal. tenuit contrariū, & bene, in d. l. ij. ver. sed nūquid. & est ratio, quia ille contractus emphyteuticus similis est locationi: vt in §. adeo. Inst. loca. in qua constat remedium d. l. ij. habere locum etiam in omnibus contractibus bonæ fidei: vt ibi per gloss. & doct.

Vndecimò fallit vbi super contractu interuenerit iuramentū ex certa scientia: vt not. Bald. in l. quæ sub conditione. §. j. ff. de cond. Insti. nisi aduersarius cū induceret ad iurandum suis persuasionibus: quia tunc non obstante iuramento à tali scientia retractari potest venditio quantumcunque iurata, sicut etiā posset

posset retractari si interpositum est per errorem facti: ut colligitur ex not. tex. d. l. ij. ver. nono quæro.

¶ Duodecimo fallit ubique quis renuntiat beneficio illius. l. quia renuntians est similis scienti. l. quæritur. §. si venditor. ff. de ædi. edic. nisi renuntiatio processerit ex renuntiantis simplicitate, vel facilitate, nam tunc non præsumitur scientia, sed error: nisi talis renuntians appareat certificatus de beneficio d. l. ita not. dicit Bal. in d. l. ij. ver. quarto quæro. si autem renuntiaret omnibus beneficiis talis renuntiatio non porrigitur ad renuntiationem illius l. & de materia ultra prædicta vide Bar. in d. l. si quis cum aliter. ubi etiam ponit an remedium d. l. ij. habeat locum in transactione, in qua quis fuit deceptus ultra dimidiam iusti pretij, & communis conclusio est quod sic. & vide etiam plenè per Bald. in repe. d. l. ij. & circa istam transactionem vide, & adde dato quod cessat remedium d. l. ij. tamen si appareret contra me motam esse litem, super qua transigendo deceptus sum, tunc transactio est ipso iure nulla. text. est not. in l. in summa. de condi. inde. & præd. adde quod remedium d. l. ij. non tantum competit venditori, sed etiam emptori. ut no. glo. in præal. l. ij. & ibi not. tenet Bar. & Bald. & etiam creditori, ut si res obligata sit vendita ultra dimidiam iusti pretij. ut est glo. not. in l. vendi. §. j. ff. de bon. autor. iudi. pos. secus autem, si ipse creditor illam rem in solutum accepisset, & iudicis autoritate. ut Bal. in l. j. C. de exec. rei iud. & de materia vide plenè per Can. in c. cum causam. de empt. & vendi. B. Soc. re. 531.

¶ **VENDITIO** una ex parte venditoris dicitur etiam plurium rerum ex quo unicum accipit pretium, sed ex parte emptores plures dicuntur esse. Bar. l. scire debemus. ff. de verb. oblig. Med. reg. 9.

¶ **VENDITIO** unius feudi facta duobus in solidum, ille præfertur qui prius est, & reperiatur in possessione ipsius rei emptæ, secundum tex. in l. quoties. C. de rei vend. & l. qui tibi. C. de hæred. vel act. vèd. ratio, quia ille cui tradita est possessio, ille præfertur, quia dominum non separatur à possessione. Bal. in l. ordinarij. C. de rei vend. Bar. in l. si de eo. §. si ff. de acquirend. posses. Rapha. Cu. consi. clviij. & consi. xlix.

Fallit j. in feudo, quia si res est data alicui in feudum, & illam postea detur alteri, & ultimus apprehendat possessionem, attamen primus possessionem habebit & obtinebit. Ita Rom. consi. lxxx. visis. nu. 3. versic. iij.

Fallit ij. de regula locum non habere in persona ecclesiastica vendente: ex quo primus emptor debet habere rem emptam non obstante, quod secundus emptor primò possessionem consequutus fuerit. Ratio quia ecclesia debet esse tutrix, & auctrix iustitiæ, ita Io. And. & Host. in c. cõtinebatur. de iis quæ fiunt à prelat. v. consi. capituli. idem Ro. consi. lxx. nu. 3. vers. secundo. & consi. cxcviij. circa præmissam. nu. 2. Fel. in cap. cum olim. de re iudic. idem Roma repet. authen. similiter, vers. xij. C. ad leg. Falcid.

Fallit iij. quando venditor se constituit precario nomine possidere pro primo emptore, quia licet alteri vendat & secundo emptori possessionem tradiderit. Attamen primus præfertur propter dictam clausulam precarij. Ita singu. Ioan. Andr. in addit. Spec. in tit. de empt. & vend. in §. sciendum. vers. hic dubitatur si iste vendat. hoc idem Angel. consi. ciij. & in consi. clx. & in rubr. C. de contrahen.

empt. quæst. xvj. num. 16. Bal. & in l. quoties. in quadam apostilla. quod not. de rei vend.

Fallit iij. quando venditio esset facta personæ privilegiatæ, ut puta ecclesiæ, vel personæ ecclesiasticæ, vel hospitali, quia eo, tunc illa persona privilegiata præfertur. ita dicit glo. not. in l. siue autem. §. si duobus. ff. de pub. act. & Ange. in §. venditæ. institui de rerum diuis. cum aliis.

Fallit v. in pauperibus Christi, quia si res vendita fuit traditaque emptori, qui rei venditæ possessionem adeptus sit, isti pauperes tanquam primi, & potiores præferri debent secundo emptori. Ita Bald. & Ang. in d. §. si duobus. quod privilegium est concessum personæ ob paupertatem, adactis ergo facultatibus perdit privilegium. l. non tantum. §. eos. ff. de excusa. tut. & ibi Bar. Alber. Bal. Tac. de Arcen.

Fallit vj. in contractu matrimoniali. nam si puella promittitur uni personæ per verba de præfenti, & postea secundo alteri promittatur & tradatur, utique prius contractus tenet & non secundus. Ita est text. in cap. fin. de spon. Federicus de Senis in consi. lvij. Fel. in cap. j. vt lit. non contest. Marf. in singu. lxxij. incipien. volo tibi.

Fallit vij. quando in secunda venditione fraus & dolus intervenisset, quia eo casu secunda reuocata, primus ex omni iure debet præferri, & in possessionem & tenutam rei venditæ poni debet. ut Alexan. in d. §. si duobus. & Bal. in rub. C. de iis, quæ in frau. credit. in princ. nu. 1. Marf. latè in singu. suo lxxxij. volo tibi. per totum.

Fallit in impetratione beneficiorum ecclesiæ, nam si duo impetraverunt unum, & idem beneficium, ille utique præfertur, qui primò impetrauit, licet secundus possessionem acceperit. Ita Din. in c. qui prior, extra, de reg. iur. & tex. in c. vj. Sess. xxij. Trident. & c. capitulum sanctæ Crucis. de rescriptis, ubi est text. in terminis, quod tu nora. I. Nouel. reg. 225.

¶ **VENDITIONIS** appellatione, etiam alia species alienationis continentur. Tex. est not. in l. sicut. §. venditionis. ff. quib. mod. pign. vel hypot. solu. in l. statu liberi à cæteris. ff. de statu liber. quæ dicit meliorem de iure Bald. in l. ij. C. de vsu. pro empt. tex. ibi, Bart. in l. voluntas. C. de fideicom. gloss. in cap. ij. in verbo, iudicium de postul. & ibi Abb. in cap. j. in j. notab. de his quæ fiunt à prelat.

Limita primò, nisi facta mentione venditionis, fiat mentio de pretio.

Secundò fallit, nisi verbum venditio, proferatur in materia, in qua super alienatione est tradita certa, & determinata forma.

Tertiò fallit, nisi verbum venditio, proferatur in materia stricta.

Quartò, nisi tale verbum proferatur à prætore vel à iudice. Has limitationes descripsit Felin. in c. si. de accu. quem vide pro eis. B. Soc. re. 235.

¶ **VENDITIONE** prohibita, censetur prohibita omnis alienatio, l. sicut, §. venditionis. ff. quibus modis pigno. l. statu liberi à cæteris. ff. de statu lib.

Fallit in 4. casib. quos not. Fel. in c. si. de accu. Fallit in 3. casib. quos not. Ias. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. 1. num. 130. Fallit in multis casib. quos not. Mar. Soc. iun. in l. Gallus, §. & quid si tantum, ff. de lib. & post hum. nu. 47.

Fallit in 3. casib. secundum Soc. reg. 74.

Venditor si stat in possessione rei venditæ, præsumitur venditio simulata, not. Doct. in l. post contract. ff. de donat.

Fallit in 4. casib. quos no. Paul. de Monte Pico, in d.l. post contractum, nu. 23.

Vendi res duobus potest quantum ad contractum, sed non quantum ad euitandam poenam, l. qui duobus, ff. de fals.

Fallit in 3. casibus, quos not. Iason in l. quoties, ff. de rei vend. num. 49. fallit in 3. casib. quos not. Plot. in repetit. leg. si quando, C. vnde vi, numero 117. & sequent.

Vendere nemo cogitur, l. nec emere, C. de iure delib. Fallit in 8. casu. vt per Ias. in d.l. nec emere. fallit in 58. casib. quos not. Socin. in reg. 435. fallit in multis casibus, vt per Mars. in l. i. §. cum quidam, ff. de quaest. fallit in multis casibus, vt per Alexand. in dict. l. nec emere.

Fiscus ratione partis hereditatis, quam habet cum socio, potest vendere totam hereditatem, leg. multum interest, C. de commu. rerum aliena. l. vnica, C. de alienat. rerum fisco. lib. 10.

Ampliat in 6. casib. & limitatur in 2. a Petr. Dueri. reg. 375.

Venditori laeso ultra dimidiam iusti pretij suc curritur, l. 2. C. de rei vendi.

Fallit in 12. casib. quos not. Soc. regul. 436. Ampliatur, & limitatur per Franc. Turcz. concl. 152. & 159. fallit in multis casib. quos colligere potes ex distinctione Bened. Capr. in suo tract. re. 87. Ampliatur in 26. casib. & limitatur in 30. a Port. libro 1. regul. 37. Ampliatur in 27. casib. & limitatur in 29. ab Anto. Gabri. lib. 3. de empt. & vend. concl. 1. videas Soc. reg. 226.

Paruitas precij inducit suspicionem simulationis venditionis, gl. no. in l. i. ff. de simul.

Ampliat in 3. casib. & limitatur in 3. a Bened. Capr. in suo tract. reg. 87. nu. 174.

Periculum rei venditæ ad emptorem pertinet, §. cum autem, Instit. de empt. & vendit. l. si ea res, ff. de act. empt. l. Lucius Titius, ff. de euctio.

Fallit in 9. casib. quos not. Bened. Capr. in suo tractat. reg. 87. nu. 186. fallit in 6. casib. quos ego notau in §. cum autem, Instit. de emp. & ven. in primo notab.

Res litigiosa vendi non potest, aut alienari non potest, vt in l. i. & per totum tit. ff. de litig. c. i. de conf. vii. vel iuri.

Fallit in 2. casib. quos not. Soc. reg. 34.

In venditione precium commune attendi debet. fallit, vt colligitur ex Soc. in l. qui Romæ, §. cohæres, ff. de verb. oblig.

Venditor ab emptione discedere volens, duplicatas arras quas accepit, restituere tenetur, l. ex empto. §. is qui, ff. de act. emp. l. 2. C. quando liceat ab emp. discedere.

Fallit in 2. casibus, quos ego notau in §. i. de empt. & vend. in vlt. notab.

Si in venditione precium est collatum in alterius arbitrium, conditionalis venditio dicitur, l. fina. C. de contrahend. empt. l. final. ff. de verb. oblig.

Ampliat & limitatur in 2. casibus, quos ego notau in §. precium, Instit. de emp. & vend. in 3. notab.

In venditione precium in numerata pecunia interuenire debet, l. i. ff. eo.

Fallit in 3. casib. quos ego notau in §. item precium, Instit. de empt. Don. Fina, lib. 1.

VENDITIONE prohibita indefinitè vniuersaliter intelligitur prohibitus omnis contractus, per quem dominium transfertur, vt donatio, permutatio & similia, & emphy. Lucas de Pennal. si quis.

nu. 4. C. de fund. patrim. lib. 11. Bald. consi. 322. nu. 3. vol. 4. l. fi. C. de reb. alien. non alie. Dec. consi. 660. nu. 8. Bald. consi. 336. nu. 2. vol. 5. Corne. consi. 166. vol. 2. Bal. l. cum hi. §. si cu. ff. de transf. Med. re. 2.

VENDITIONES plurium camporum vnico precio, si non dicatur tantum pro tali campo & reliquum pro tali precio, plures dicuntur venditiones, vt l. ædiles. ff. de ædil. edict. & ibi gloss. in ver. vno precio. ibi, vno precio ex corpore singulorum camporum. Bar. in q. publicanus, mouet hanc difficultatem. tu vide tex. in l. cum duo serui, ff. de in diem addict. & l. cum eiusdem, ff. de ædil. edict. qui est melior tex. Bal. in l. fin. §. præterea. C. de iure dot. Deci. consi. cccxxj. nu. 3. & 4.

Fallit, quando in singulis rebus non est constitutum precium, nec habent precia distincta & separata, & emptores vnā sine aliis non emissent, ideo tantumquam de pluribus venditionibus iudicari dicendum utique est. l. cum eiusdem, & l. si plura municipia, ff. de ædil. edict. & ob id pro vno contractu omnes res reputari ambigendum non est: vt Deci. in dicto consi. cccxxj. nume. 4. ad fin. versic. sed considerando, vol. j.

Fallit, etiam quando in venditione dictum fuit vendotale prædium tot iugerum infra talia confinia, precio specificato in ratione campi, quia si prædium est in maiori quantitate, illud quod est plus non venit in venditione, secundum Reli. in cap. significante, vers. & dum. Alexan. nu. 7. de rescri. alleg. tex. in l. si seruum. §. j. ff. de actio. empt. ibique Paul. de Castro, quod tu nota. quia vidi quamplurimos in hoc errare. Nouel. re 228.

VENDICANS rem suam, possessori pretiū, quod alij soluit, auferre non videtur, l. si mancipiū. C. de rei ven. & ibi Paul. de Castr.

Primò fallit, vbi fuit conuersum in vtilitatem. l. emptor. ff. de rei vend. & nota Paul. de Castr. in d. l. si mancipium. & not. in l. j. §. j. quod met. causa. in verbo, eccle. in gloss.

Secundò fallit, vbi pecunia esset soluta per vendicantem, quia tunc amplius illam petere non posset, si ille recipiens erat in bona fide: vt est casus singu. & ibi Paul. de Castr. not. in l. seruus, ff. de cond. indeb. idem tenet Paul. de Castr. in l. inciuile. C. de fur. vbi omnino vide.

Tertiò fallit, nisi ille possessor emisset rem a fure animo dandi ipsam domino, vt not. singu. Bald. in l. j. C. de nego. gest. ver. sed quid, si ille qui rem emit a fure bona fide postea vendidit, an potest ei dominus rei condicere saltem illud pretium quod postea vendidit, dic quod non, vt not. potest colligi ex his quæ not. Paul. de Castr. in leg. cum seruus. ij. quæst. principali. ff. si cert. peta. B. S. re. 234.

VINDICTA regulariter non permittitur. fallit in multis casib. quos not. Marsi. in l. i. C. de rapto. nu. 1. Don. Fina, lib. 4.

VINDICTA soluitur morte, Baldus l. fin. quæst. 6. C. de iure delib. l. cum emancipati. §. i. ff. de collat. bon. conc. quæ dixi super. conclu. 56. Doctor. Commun. l. fin. C. de reuocan. donat. cap. si. de don. Ripa dicta l. fin. num. 236. Med. tr. 2. p.

VINDICARI delicta etiam admonitione non præcedente.

PRO-

11. q. i. c. statuimus.

28. q. i. c. si custos.

17. q. 4. c. si quis suadente.

Ext.

Ext. de app. c. cum sit Romana. & c. reprehēibilis.

Ext. de simo. c. licet Heli.

CONTRA.

Ext. de sep. excom. c. sacro.

11. q. 2. c. indigne.

2. q. 7. c. si quis erga.

16. q. 7. c. omnes decimæ.

SOLVTIO.

Semper admonitio præcedere debet vindictam inferendam à iudice, etiam in notoriis criminibus, d. ca. sacro. A iure verò bene iufertur pœna absque admonitione. d. c. si quis suadente. Damaf. reg. 57.

¶ **VENEFICVS** pœna mortis punitur, sicut homicida, & ideo lege Cornelia de sicariis coercetur l. 3. §. adiectio, & §. seq. ff. ad l. Corn. de fidei. & venefi.

Ampliatur & limitatur in 3. casib. per Lancillotum in tract. de of. prætor. in tit. de veneficis. Don. Fin. li. 4.

¶ **VENIRE** per se & natura. Quæ per se non veniunt actiones vel interdicta, natura cum adiuncto venire possunt.

ff. fam. herc. l. planè hærede. §. penul.

ff. de seru. corrup. l. si quis. §. datur.

ff. de vi & vi arma. l. 1. §. hoc interdictum.

ff. de iniur. l. item apud. §. si quis seruo.

ff. de act. & ob. l. qui seruum. Azo, rub. 104.

¶ **VENISSE** non dicitur qui non stetit. not. l. posthumus. ff. de iniusto rup. glos. Bald. & Alc. cap. 1. §. fin. de succel. feud. glos. & docto. in tit. episco. vel Abb. c. nam & ego. de verb. sign. sic in simil. dicitur quæ incontinenti fiunt censentur inesse. leg. lecta. ff. si certum pet. Med. re. 5.

¶ **VENIA.** Vlp. lib. 7. ad edict. Lex 157. al. lex 199. Ad ea quæ non habent atrocitatem facinoris, vel sceleris [in his] ignoscitur seruis, si vel dominis, vel iis, qui vice dominorum sunt, veluti tutoribus & curatoribus obtemperauerint.

Semper qui dolo fecit, quominus haberet, pro eo est habendus ac si haberet. In contractibus successores ex dolo eorum [quibus] successerunt, non tantum in id quod (ad eos) peruenit, verum etiam in solidum tenentur, hoc est (* vt vnusquisque pro ea parte qua hæres est, *) conueniatur.

ADDIT. [ ] inclusa defunt in Pand. Florenti.

[ ] inclusa defunt in Pand. Floren.

* Alij non habent has particulas, vt conueniatur & defunt quoque in Pand. Floren.

Ex tractatu interdicto. l. is qui in puteum. §. si tutoris. quod vi aut clam. & plura de his. l. velle non creditur. inf. vide act. & oblig. §. seruus in Instit. Viuien.

¶ **VENIA.** Bonifac. Reg. v.

Peccati venia non datur nisi correptis.

Concordat satis præfens regula cum præcedenti. vid. l. quis sit fugitiuus. ff. de ædil. edict. Viuiennus.

¶ **VENIA** ætatis impetranda est à liberis, vel à libertis, & tamen secus est econtrà. l. generaliter. ff. de in ius voc. l. venia. l. fin. C. de in ius voc. Med. reg. 9.

¶ **VERBERANS** clericum, & sic quem in sacris constitutum regulariter incidit in canonem. ca. si quis suadente diabolo. 17. q. 4. & est excommunicatus ipso facto. ibid. c. veniens. de sent. exc. cum concor. ibi alleg.

Amplia etiam in degradato verbaliter tantum, non autem actualiter, secundum glo. in cap. degradatio. de pœnis. in 6.

Amplia etiam in monachis, probatur in cap. cunctis. & in c. non dubium. in c. veniens. in c. cum illorum.

in c. de monialibus. de sent. excom. & in c. religioso eod. tit. in 6.

Amplia etiam in monialibus, iuribus præallegatis.

Amplia etiã in canonicis conuersis masculis, seu fœminis cuiuscunque religionis, vt in iuribus prædictis.

Amplia etiam in nouitiis ordinis ibidem.

Amplia etiam in conuersis secularibus, & sic in oblatiis secundū gl. in d. c. nō dubiū. & ibid. Ant. Im. in c. dilecta. de ma. & obed. Gem. in c. p. exēptionē. de priuilegiis. in 6. Ab. in d. c. dilecta. & c. j. de regul. tenet contrarium. prima tamen opinio est color. & verior.

Amplia etiã in consanguineis personæ in sacris constitutæ. est tex. in c. sciant cuncti. de electio. in 6. & in c. quicunque. de sent. excom. in sexto.

Amplia etiam in mulieribus, vel aliis seruientibus ecclesiæ. Rot. Decis. 167. in antiquis. tenet Io. And. in d. c. dilecta contrarium. de quo aliàs dicitur.

Amplia etiam in superiore verberante clericum, ex odio etiam causa correptionis, secundum quod probat tex. in arg. c. cum voluntate. de sent. exc.

Amplia etiam in percutiente pede tantum. d. Anto. in c. fin. de donatio.

Amplia etiã in mandante. c. mulieres. de senten. excom.

Amplia etiam in eo qui dolo duxit aliquem ad verberandum ipsam clericum. d. c. mulieres. vide quod no. Bal. Ang. & Imo. in l. quid ergo. §. pen. ff. de lega. 1. q. qui instigat vel sollicitat aliquem vt clericum percutiat, est excommunicatus, sequuto effectu.

Amplia etiam in prohibere valente. c. quanto. de sent. excom.

Amplia etiam in clerico, qui voluntariè se subiicit verberibus, quia vterque sunt excommunicati, videlicet clericus verberatus, & verberans clericus per sententiã, & verberans ipso iure. Abb. in ca. cōtingit. de sent. excom. Imo. & Host. in c. ex rescripto. de iure iur. & in c. tua. eod. tit. per Abb.

Amplia etiam in clerico seipsum percutiente. d. Ab. & alij in d. c. contingit.

Amplia etiam si quis clericus percutiat aliquem clericum. d. Abb. in c. super eo. de senten. excom. habes in c. monachi. eod. tit.

Amplia etiam in verberante de mandato, superioris ecclesiastici etiã causa disciplinæ, quia vterque sunt excommunicati. Ab. in d. c. vniuersitatis. de sent. exc.

Fallit ratione defensionis personæ propriæ dummodo cum moderamine inculpatæ tutelæ secundum omnes in d. c. cum voluntate. & in c. si verò. cl. l. de senten. excom. vbi Ab. Doct. in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. & in l. i. C. vnde vi.

Fallit ratione defensionis consanguineorum etiam extraneorum, secundum Doct. in iuribus præallegat. fallit ratione turpis operationis si quis inuenerit clericum cum eius vxore licitè poterit ipsum verberare. c. si verò. 1. de senten. excom.

Fallit in verberante clericum non incedentē in habitu & tonsura, sed in laicalibus vestibus, secundum omnes. in c. si verò. 2. de sent. excom. Inn. & Host. in d. c. cum non ab homine. de iudiciis.

Fallit in mulieribus & aliis personis debilibus. c. mulieres. de sent. excom.

Fallit in insultante clericum, dummodo non percussit. felin. in d. c. nuper. de sent. excom.

Fallit in minoribus infantia. gl. in d. c. si quis suadente diabolo. c. 1. de senten. excom.

Fallit in ea vbi maius periculum, de electio. in 6.

Fallit in leuiter offendente clericum, secundū Bal. in l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cle. vbi dixit quod

tex.in d.c. si quis suadere.intelligitur in atroce,nō autem in minima iniuria, & intelligo quod nō teneatur ire ad Papā, sed bene ad episcopum, nam pro qualibet iniuria etiā minima debet saltem ab episcopo absolui secundum Abb.in c.peruenit. in fi. de senten.excom.

fallit in ministro iustitiæ, secundum Abb.in cap. perpendimus. de sent. exc. probatur in ca. reos sanguinis. & in c. miles. 23. q. 5. S. Ian. reg. 295.

¶ VERBUM conuenit, vel promisit positum in instrumento, intelligitur per stipulationem, tenent doct. magis communiter in l. lecta. ff. si cert. pet. licet Barto. ibi de verbo conuenit, contrarium teneat, cui assentiuntur Ang. & Alex.

Limita sex modis, vt p. Ias. in d. l. lecta. B. Dias re. 776.

¶ VERBUM dare si apponatur in contractu in quo inuenitur pretium pro re certa, efficit vt ex parte eius qui obligatur ad speciem, nō sit emptio nec venditio, sed contractus innominatus. tex. est ex quo ibi notant doct. in l. dedi. ff. de cond. caus. dat.

Limita hanc conclusionem quatuor modis notandis, vt per Ias. d. l. dedi. B. Dias reg. 780.

¶ VERBUM generale generaliter intelligendum.

PRO.

Ext. de coning. leprosc. c. quoniam.

12. q. 1. c. dilectissimi.

19. dist. c. Romanorum.

De consec. dist. 4. c. vt ostenderet. & c. quisquā.

D. de reb. dubiis. l. si is qui. §. vtrum.

CONTRA.

1. q. 1. c. sunt nonnulli.

De consec. dist. 2. c. liquido.

Ext. de decimis. c. ad audientiam. & c. tua.

Verbum generale restringi.

1. q. 1. c. iudices.

2. q. 2. c. omnes leges.

23. dist. c. legimus.

16. q. 1. c. in omnibus. & c. ult.

75. dist. c. quod die dominico.

Ext. de simo. c. & si quæstiones.

Indefinitam æquipollere vniuersali.

28. q. 1. c. idololatria.

23. q. 5. c. si non licet.

55. dist. c. si euangelicam.

1. q. 3. c. saluator.

SOLVTIO.

Verbum generale generaliter accipitur, quia si vniuersalis est vera, quælibet eius particularis erit vera. d. c. si is qui. nisi constet contrahentem, vel testatorē de aliquibus specialiter intellexisse. C. de transact. l. age. & D. de suppellect. legat. l. Labeo. vel nisi census hoc non patitur, vt d. c. omnes. In iurē autem semper indefinita æquipollere vniuersali, quia quod indefinitē dicitur in canone, generaliter est intelligendum. 31. q. 1. c. Deus. Damas. reg. 112.

¶ VERBUM nihil operatur nisi quatenus subiecta materia patitur. l. si vno. ff. locati. c. solita. de maior. & obed. l. damni infecti. ff. de damno infecto. l. l. l. l. num. §. hæc stipulatio. ff. de vsuris. cap. si in tit. si de feud. contr. fuer. l. fin. C. de non nutre. pec. Paul. l. si precario. ff. com. præd. Med. reg. 6.

¶ VERBUM vel participium presentis temporis, in dubio est canon latæ sententiæ. glos. est in l. si quis maior. verbo, infamia. iuncto text. in verbo, notatur. C. de transact. quam ibi sequuntur Barto. Bald. Salicet. & scribentes. Alia expressior in l. i. verbo, afficeretur. C. ne liceat potent. alia l. sicut. in verbo,

minimè. C. de testa. mil. & in l. si quis in tantam. in glos. magna. versiculo quarto quæro, vbi docto. C. vnde vi. Deci. in authentic. cassa & irrita. 2. notabil. C. de sacrosanct. eccles. fortu. de vltim. fin. versicul. quadragesimus nonus casus & alij plurimi quos refert Andrazas Tiraquellus in repetitio. l. si vnquam. C. de reuocandis donationibus. verbo, ipso iure. numero 17. & dicit communē numero 20. licet plures alios contraria tenentes ibi referat. & nu. seq. plura iura quibus facit satis tenendo communem.

Limita hanc conclusionem tribus modis, vt per Andr. Tiraquel. vbi supra. B. Dias reg. 777.

¶ VERBUM vel participium præteriti temporis, in dubio est canon latæ sententiæ. glos. est quam ibi valde notat Bald. in l. iubemus nulli. §. economus. verbo, probetur. C. de sacrosanct. eccles. similiter in l. criminali. C. de iurisd. omnium iudic. verbo, habetur. glos. in l. si quis maior. verbo, priuatus. C. de transact. glos. capitulo secundo. §. inhibemus. de hære. libro sexto. alias glo. & doct. auctoritates colligit Tiraquellus in repetitio. l. si vnquam. C. de reuoc. donat.

Limita hanc regulam duobus notabilibus modis, vt per Tiraq. B. Dias reg. 778.

¶ VERBUM aut participium futuri temporis est canon ferendæ, non latæ sententiæ. Notat glos. Bart. & Bald. d. l. iubemus. d. l. in criminali. proximè allegatis. glos. l. si quis in tantam. C. vnde vi. glos. in verbo, fiat in authentic. habita. Cod. ne fil. pro patre. cum assidua doctorum caterua coaceruata à Tiraquel. vbi proximè excepto solo Barbat. in capitulo si diligenti. de foro competenti. quem vilipendit, vtpote leuis opinionis, & ingenij inconsistentis.

Limita hanc regulam omnium communem lxxv. modis, vt per Tiraq. diffusè. B. Dias reg. 779.

¶ VERBUM volo cum infinitiuo in actibus inter viuos, non disponit, vnde per verba ista volo eligere, simpliciter prolata, non inducitur electio. Doctrina est Bart. in l. serui electione. ff. de leg. 1. per quam ibi Ias. ponit prædicta verba.

Limita tripliciter vt ibi per eum. B. Dias reg. 776.

¶ VERBA aliquid operari debent. l. si quando. §. 1. ff. de legat. 1. cum simil.

Primò fallit quando possunt aliquid operari si datur sanus intellectus, secus si non possunt aliquid operari dando sanum intellect. gl. in l. j. ad municip.

Secundò fallit quando nullo modo possunt operari: quia materia subiecta non patitur, nam vbi vera ratio non conuenit, ibi nec dispositio loquentis. l. 4. §. toties. ff. de dam. infect. & l. hos accusare. §. omnib. ff. de accus.

Tertiò fallit quando verba non possunt operari propter impossibilitatem, quia impossibilium nulla est obligatio. l. impossibilium. de regu. iur. vel propter verborum repugnantiam, tunc neutrum valet. l. vbi repugnantia. de reg. iur. vel propter obscuritatem, nam si verba sint ita obscura quod nullum intellectum valent sustinere, nō valet scriptura. iuxta tex. in l. qui test. ff. de re iur. & no. Bal. in l. voluntatē circa princip. C. de fideicom. vel propter voluntatem probrosam, vel ineptam, quod tenetur, vt est text. in l. de leg. §. si. & in l. seruo alieno. §. 3. & l. turpia. in prin. ff. de leg. §. hæc autem constitutio.

Quartò fallit quando verborum expressio resisteret contra ius vel eius intellectum, nam tunc talis verborum expressio nihil operatur, sed debent re-

duci ad partem dispositam de iure communi, vt est casus in c. tantumque. de seques. pos. secundum Do. in cap. si Papa. ante fin. in princ. de priuilegiis. in 6. facit quod not. in l. fin. §. in computatione. C. de iure delib. & l. 2. C. de noxa.

Quintò fallit quando ius commune disponit quod expressio verborum non operetur in totum id quod sonat, vt est casus cum glossa in cap. si duo. de procu. in 6. vbi patet quod licet instituantur duo. in solidum cum clausula. quod non sit melior conditio occupantis, nihilominus illa clausula non operatur in totum. vt ibi. & hæc not. Domini. in d. c. si papa. ad fin. prin. facit c. inter. §. secus. de fide instrum.

Sextò fallit quando illud, quod expediretur totum erat ex dispositione iuris communis, nam talis expressio in homine operatur, vt est casus in cap. quia de procu. & in c. si custos. de iureiur. cum talis expressio soleat teneri quod plus specialiter iniungitur, quam generaliter concluditur. xxij. distinctio. quaquam. & c. si aduersus. de hæc. & in l. item apud Labeonem. §. hoc edictum. ff. de iniur. sed si id quod conceditur non erat ex toto de iure communi, sed in parte, tunc oportet quod aliquid operetur, vt est casus in d. c. si papa. & ibid. Do.

Septimò fallit, quando verba se habent vt genus, & species, & præmittitur genus, quia tunc verba generalia secundum genus non operantur. vt est text. in l. sed si alienatur. ff. pro socio. & ibi Bart. nam vbi est lucrum est genus, & quæstus est species. & non restringitur significatio lucris, vt intelligatur de lucro & quæstu. & est ratio, quia statim post genus subiungitur species ipsi generi. & ideo ponitur expositiue vel declaratiue. vt not. Bar. in l. quæsitum. §. si cui fundum. de fundo instructo. vel alia ratio potest esse, quia ibi intellectus ille assumitur, quia sic communiter fieri solet. vt l. eorum. ff. pro socio. & Bar. in d. l. quæsitum. §. si cui fundum.

Octauò fallit quando stipulatio interuenit, & ideo aliquid non additur, vt est casus, & ibi no. in l. qui sic. ff. de ver. obl. & hoc modo licet non operetur augmentum obligatio. tamen operatur nouatio obligationis, & actus qui tollit primam & aliam vestitur, & præscriptio longi temporis durat.

Nonò fallit quando aliquid exprimitur in his quæ veniunt à voluntate, & sic fit expressio ex superabundanti, nam tunc talia verba nihil operantur. quia in ea causa obligationis tollendæ & in contractibus inscribitur ius commune & non læditur. vt l. qui mutua. §. manus.

Decimò fallit, quando fit expressio quæ tacite inest, quia tunc nihil operatur, quod procedit quando exprimuntur eo modo quo tacite insunt. secus si exprimuntur aliter quam insunt, vt quia fit expressio ad finem, vt actus, qui erat purus efficiatur per expressionem conditionalis. quia illa expressio aliquid operatur. & ita procedit glossa de elec. c. 2. & c. 1. de despons. impub. & c. si Papa. in fin. de priuilegiis. in 6. & no. Bar. & doct. in l. 3. ff. de leg. in d. l. 1. ff. si pen. appel. iudex interue. B. Soc. reg. 535.

VERBUM. Verba cum effectu esse accipienda.

PRO.

De pœnit. dist. 1. §. hæc verba.

Ext. de cler. non resid. c. relatum.

D. quod quisque iur. l. 1. §. ult.

D. de inof. test. l. Papinianus. §. meminisse.

D. rem ratam habet. l. amplius.

D. de transact. l. si quis maior.

D. de feruis expor. l. si venditor.

ADDIT. §. memin. * manuscript. Pomponius.

CONTRA.

Ext. de bigam. c. nuper.

16. q. 1. §. verum.

27. q. 1. c. si quis. §. non dicam.

De pœnit. dist. 1. si quis tam masculum.

1. q. 1. c. qui studet.

D. de furt. l. inficiando.

D. de cond. in stip. l. mul. §. si quis.

SOLVITIO.

Si concilia: si voluntas suos fines & terminos nudi propositi non excedat, non punitur in foro contentioso. de pœnit. dist. 1. cap. cogitationes. Quid enim obfuit conatus, si iniuria non est subsecuta? D. quod quisque iur. l. 1. exceptis enormibus criminibus, in quibus iura prosequuntur affectum sine effectu, vt in illo §. verum. Et certe voluntas ibi non punitur contenta suis terminis. Veruntamen imputatur aliquando si progrediatur ad aliquem actum bonum, quoad Deum, vel abominationem deterrimi propositi. de pœnit. dist. 1. c. quis aliquando. §. item votum & c. si cui. Damas. reg. 68.

ADDIT. obfuit. * Non nocere conatum, si non sequatur euentus.

VERBA enunciativa quæ regulariter non probant, si fuerunt gem. probant. l. ex hac scriptura. ff. de donat. Bart. & Alexand. in add. ad illum. l. cum scimus. C. de agrico. & censib. lib. 11. Abb. c. per tuas. de arbitrio. Iaso. l. ex his. C. de testamen. mil. l. 1. C. de plus pet. quia geminatio arguit firmitatem propositi, Abb. c. cum dilectus. de success. ab intest. simile Alba. in Rubr. de verb. oblig. num. 114. vbi etiam Ripa num. 30. Decis. Pedem. 39. nu. 10. doct. c. fin. de offic. deleg. Dec. conf. 282. nu. 4. glo. & Bal. l. siquidem. col. 2. de excep. Dec. conf. 316. num. 5. Cor. conf. 49. num. 1. vol. 3. conf. 70. nu. 6. eod. vol. Gramm. no. 17. nu. 89. Boer. q. 33. num. 5. Med. reg. 3.

VERBA ista geminata, qualiscunque vel quicunque licet soleant alias multum importare, & plus quam verba simplicia. vt in l. Balista. cum simi. ff. ad Treb. tamen restringuntur ad personas habiles. Probatur in l. sed & si instrumenta. in verbo quibuscunque. iuncta glossa ibi. & not. Bart. ad statuta. C. de fide instrumentor. & iure hæc. ff. libro decimo. & probat glossa iuncto text. in l. & ibi Bal. C. de fide instrum.

Limita duobus modis, vt per Ias. in l. fideiussor. §. prætor ait. ff. qui satisf. cog.

Primò quando generalitas verborum non patitur restrictionem, quæ vult fieri, quod tribus fundamentis probat.

Secundò, quando dicta verba, vel similia ponerentur in contractibus, quia tunc non restringuntur ad habiles: imo operantur augmentum, & ita dicit limitare egregie Bald. in l. final. C. sine cens. vel reliquod quod ipse tribus fundamentis confirmat. B. Dias reg. 783.

VERBA generalia restringuntur ad habilitatem. facit l. sed vt gradatim. §. sed si lege. ff. de mu. & ho. l. 1. cum glo. C. de sacr. san. eccl. latè Bar. in l. 1. §. nunciatio. ff. de noui op. nunciat.

Fallit in 2. casib. vt per Ias. in l. fideiussor. §. prætor ait. ff. qui satisf. cog. num. 3. & seq.

Verba presentis temporis non porriguntur ad futura, l. si stipulatus fuerim. §. cum stipulamur. ff. de verb. oblig.

Fallit in 5. casib. quos not. Ias. in d. §. cum stipulamur. Amplia.

Ampliatur & limitatur in 5. casib. à Soc. in tract. fallit. reg. 96. in addit.

Vbi verba legis vel statuti deficiunt, deficit ipsius dispositio. l. 4. §. toties, & ibi Bar. ff. de dam. infect. ca. indemnitatibus, de elect. lib. 6.

fallit in 2. casib. quos ponit Soc. Iunior in l. Gallus. §. quid si tantum. num. 45. ff. de lib. & posth.

Verba impropriantur ut actus sustineatur, l. insulam, ff. de præscrip. verb.

fallit ut per Sebast. Sap. in l. precibus. C. de impub. num. 104. & etiam impropriari debent secundum subiectam materiam. fallit tamen hoc in 2. casib. secundum Paris. in c. auditis. de præscrip. num. 2.

A verborum proprietate non est recedendum. l. non aliter. ff. de leg. 3.

fallit in 4. casib. quos not. Ias. in l. non dubium. C. de legi. nu. 41. fallit in 18. casib. secundum Soc. reg. 441. fallit ut per Damas. reg. 110.

Verba enunciatiua prolata princ. propter aliud non disponunt, neque aliquid operatur. l. ex his verbis. C. de milita. testa.

fallit in 11. casibus, ut per Ias. in d. l. ex his verbis, num. 2. fallit in 4. casibus, ut per Vinium. ver. verba enunciatiua.

Verbum, volo, cum infinitiuo in actibus inter viuos non disponit, unde per ista verba, volo eligere, non inducitur electio. in l. serui electione. ff. de leg. 1.

fallit in 3. casib. ut per Ias. in d. l. serui. fallit in 6. casib. ut per Rip. in d. l. num. 18.

Verbum, conuenit vel promisit in instrumento intelligitur per stipulationem, est magis communis opinio in l. lecta. ff. si certum petatur.

fallit in sex casibus, ut per Iaso. in d. l. lecta. columna quinta.

Verbum vel participiū præsentis temporis, in dubio est canon latæ sententiæ, gloss. in l. si quis maior. C. de transact. & ibi Barto. Bald. & Salic. & gloss. in Authent. causa. C. de sacrosan. eccle.

fallit in 3. casib. ut per Andr. Tiraque. in l. si vnquā. C. de reuo. donat.

Verbum aut participium futuri temporis est canon ferendæ, & nõ latæ sententiæ, not. gl. Bar. & Bal. in l. iubemus. C. de sacr. sanct. eccl. glo. in l. si quis in tanta. C. unde vi.

fallit in 75. casibus, ut per Tiraq. in d. l. si vnquam. column. 319.

Verbum dare si apponatur in contractu, in quo inuenitur pretium pro re certa, efficit ut ex parte eius qui obligatur ad speciem non sit emptio, nec venditio, sed contractus innominatus. l. dedi. vbi doct. ff. de cond. causa dat.

fallit in 4. casib. ut per Ias. in d. l. dedi.

Verba narratiua in dispositionibus legalibus super contingentia facti non inducunt dispositionem, nec licet ab eo arguere. gl. in l. 1. C. quando non petent. part. c. auditis. de elect. c. 2. de dolo & contu.

fallit in 2. casibus, ut per Ias. in d. l. 1. num. 22.

Verba hæc, sub pœna excommunicationis, vel cœtum librarum non sunt latæ sententiæ, sed ferendæ. glo. in c. dolentes. de celeb. mis. c. cum esses. de testam.

fallit in 6. casib. ut per Tiraq. in l. si vnquam. C. de reuo. don. num. 256.

Verba ista geminata qualiscunque, vel quicunque, licet soleant alias multum importare, & plusquā verba simplicia. l. Balista. ff. ad Treb. tamen restringuntur ad personas habiles. Bal. in l. 1. C. de fide instr.

fallit in 2. casib. secundum Ias. in l. fideiussor. §. prætor

ait. ff. qui satisfd. cogantur.

Verbum compositum non comprehendit simplex.

Ampliatur & limitatur in vno casu, ut per Marian. Soc. in Rubr. ff. sol. matr. num. 108.

Verba aliquid operari debent. l. si quando. §. 1. ff. de iur. iurando. fallit in 10. casib. ut per Soc. reg. 44.

Verbum subiunctiuum importat tempus futurum. fallit in 4. casibus, secundum rel. i. in c. si autem. de ref. num. 4.

Verbum deueniat, perueniat, sunt communia. Barto. in l. Centurio. ff. de vulg. hanc esse communem opinio nem attestatur Lancil. in d. l. Centurio.

fallit in 4. casib. ut per Maria. Socin. in d. l. Centurio. numero 333.

fallit in 3. casib. secundum Lancillotum in dicta l. numero 516.

Verbum relinquo est commune, & regulariter non trahitur ad institutionem.

fallit in 4. casib. secundum Alex. in l. apud Iulianū. §. non omnis. ff. ad Trebel.

Verbum potest, præcedente negatione, & sic non potest, inducit necessitatem, & priuat potentiam. Bart. in l. Gallus. in prin. ff. de lib. & posth.

fallit in 2. casibus, secundum Ias. qui multis exemplis exornat regulam in d. l. Gallus, num. 17. & seq.

Verbum potest affirmatiue prolaturum in legibus, contractibus & rescriptis nunquam importat necessitatem præcisam, sed solum causatiuam. Bar. in d. l. Gallus. & eum sequuntur communiter doct.

fallit in 2. casibus secundum Ias. in d. l. Gallus. in prin. numero 25.

Verbum tradere non importat translationem domini, sed meram tenutam. l. si rem tradi. ff. de verbor. obligat.

fallit in 3. casib. ut per Ias. in d. l. si rem tradi. nu. 2. & sequen. Don. Fina, lib. 5.

¶ VERBA narratiua in dispositionibus legalibus super contingentiam facti, non autem inducunt dispositionem, nec licet ab eis arguere, probat gloss. in l. vnic. C. quando non petent part. & in capit. auditis. de elect. & in capit. 2. de dolo & contum. in 6. & in capit. 1. in verbo, ad collationem. de rerum per mu. in 6. text. & ibi Barto. in lillam. vbi Alexan. C. de collat.

Limita duobus modis, ut per Ias. in d. l. vnic. C. quando non peten. num. 22. B. Dias reg. 781.

¶ VERBA præsentis temporis ad futura non porriguntur. l. si stipulatus fuerim. §. cum stipulamur. ff. de verb. oblig.

Amplia non solum procedere quando fuit dictum in stipulatione per verba importantia necessitatem, sed etiam per alia verba simpliciter posita. per tex. in l. cum illud. §. 1. ff. quando dies legati ced. & Pau. de Cast. in d. §. cum stipulamur.

Primò fallit quando testator grauasset heredem soluere debita Titij, quia tunc tenetur soluere etiam debita conditionalia, & in diem. argumento l. si seruitus. ff. de serui. vrb. præd. & Pau. de Cast. in l. si ita scripisset. ff. de leg. 2.

Secundò fallit in casu statuti, quo cauetur quòd volēs vendere rem immobilem, teneatur vendere ad cri-das, & prætendens ius in tali re, debeat comparere intra sex menses, aliter, &c. quia creditor conditionalis, vel in diem comprehenditur, de quo per Cu. in d. §. cum stipulamur. pro quo facit etiam quod voluit Ias. in l. 1. in fi. ff. si cert. pet.

Tertiò fallit quādo nullum debitum purum subesset, quia

quia tunc comprehenderetur debitum in diem, vel sub conditione. argumento l. fundus qui locatus. ff. de fundo instru. vt per Bal. & Paul. de Cast. in d. l. si ita scripsisset.

Quarto fallit in promissione vicissitudinaria, quia mutua promissio facta inter duos principes de non recipiendo rebelles alterius, infertur etiam ad futuros bannitos & rebelles, secus autem in simplici promissione. vt per Angel. in consilio cxcij. incip. in anno domini. & in consilio cclx. incip. punctus.

Quinto fallit, quando dispositio inducta per viam privilegij efficeretur temporalis, intelligendo solum de presentibus quod esset contra naturam privilegij. vt per Gemi. de cap. final. de verborum sig. in 6. B. Socin. reg. 537.

¶ VERBA, Reg. quoties idem sermo. vide qualitas. Verba intelligi debent attento iure communi, nō speciali. C. de his qui ve. æta. in l. si.

Cum effectu intelligi verba debent. Quod quisque iur. l. i. §. i. Arg. De leg. l. si quando. C. de inoffi. test. l. si quando.

Secundum propriam significationem verba intelligi debent. De leg. 3. l. non aliter. Si ager vec. l. x. §. qui in perpetuum.

Ambigua verba secundum intentionem proferentis sunt intelligenda. de iud. l. si quis intentione.

Intelligi debent verba secundum naturam dispositionis, super quam interponitur. De præscrip. ver. l. in insulam. Loc. l. si vno. in princ. De verb. obli. l. stipulatio ista. §. hi.

Non in genere, sed in specie verba accipi debent. de rei vend. l. si in rem. §. i.

Secundum subiectam materiam intelligi debent verba. Loc. l. si vna. in princ. 17.

Secundum qualitatem personæ ad quam referuntur, intelligi debent verba. De vsu. & ha. l. plenum. §. equitij. de mili. test. l. ex militari.

Intelligi verba debent, vt aliquid operentur. De leg. 2. l. si quando.

Differentias tenues verborum leges nostræ reiiciunt. Text. C. de testa. l. quoniam indignum. C. comm. de leg. l. 2. De ver. sign. l. licet inter.

Verba deferuiunt intentioni, non autem intentioni verbis. de verb. sig. c. intelligentia. de legib. l. scire.

Vbi mensest certa, de verbis non curatur. C. de lib. præst. l. 3.

¶ VERBA relata hoc maxime operantur per referentia, vt in eis inesse dicantur. August. Ber. consil. 140. numero 36. volumine 2. l. omnes. C. de præscript. 30. anno. auth. si quis in aliquo. C. de edendo. Barto. l. 2. C. de coniug. cum emanc. liber. Ias. l. Marcellus. numero 14. ff. ad Trebel. Alexand. l. 5. §. i. numero 2. vbi etiam Ripa numero 5. ff. de re iudic. Decis. Pedem. 23. num. 41. Paris. conf. 19. numero 68. volumi. 2. Crau. conf. 88. numero 3. Socin. conf. 170. numero 33. volumine 2. Ruin. consilio 183. numer. 1. volumine 2. Decis. Pedem. 110. numero 3. Deci. consilio 63. num. 6. Med. re. 10.

¶ VERBA statuti si intelligenda sunt prout iacent nullo superaddito intellectu, tunc dispositum in vno de correlatiuis non extenditur ad reliquum, quia correlatiuum venit ex tacto, & intrinseco intellectu. l. fin. C. de ind. vid. tol. Fulgo. l. i. ff. de fun. instr. Med. reg. 9.

¶ VERBA in stipulatione requiruntur, tam ex parte stipulatoris, quam ex parte promissoris. l. i. ff. de ver-

borum obli. l. 5. §. stipulatio. ff. de verborum oblig. Med. reg. 9.

¶ VERBA hæc sub pœna excommunicationis, cœtum librarum, alterius rei, vel etiam sub interminatione anathematis, vel simpliciter sub excommunicatione non sunt lata sententiæ, sed ferendæ. gloss. verb. sub pœna. cap. dolentes. de celeb. mis. & in cap. cum esset. vbi Innocent. Hostiens. Ioan. And. de testam. & alia decem gl. & plures doct. ita tenentes coadunati per Tiraq. vbi infra ponderat. c. relatum. de iure patron.

Limita hanc regulam sex notandis modis, vt per Tiraquel. in l. si vnquam. C. de reuocanda donatio. B. Dias reg. 782.

¶ VERBA. Verborum effectus & significatio. Sub masculino foemininum contineri, sed non conuertitur.

ff. de neg. gest. l. ait. §. hæc verba si quis.

ff. de constit. pec. l. i. §. ait.

ff. de pact. l. tres fratres.

I. de generaliter dictis. Rub. dicit in plus.

ff. de iurisd. om. iud. l. si quis.

ff. de leg. 3. l. qui duas. & l. Lucius. §. quæsitum.

ff. de verb. sign. l. i.

ff. de vent. in pos. mit. l. i. §. quæritur.

ff. de iur. immun. l. i.

Sub masculino, & c.) fallit in casu. ff. de vent. in pos. mit. l. i. §. sed & in certum, & hoc causa vitandi odij, nam exheredationes sunt odiosæ, vt ff. de liber. & post. l. cum quidam.

Nomine filiorum nepotes continentur.

ff. ad Maced. l. filium habeo.

ff. de ver. sig. l. filij liberorum. §. sed Papirius.

Instit. qui dar. tut. vel cur. §. vlt.

Sub plurali singulare contineri.

C. de testamen. ma. l. cum constitutio. in prin.

ff. de orig. iur. l. 2. §. ex actis.

ff. de neg. gest. l. 3. §. negocia.

ff. de postul. l. i.

ff. de pet. hæred. l. diuus. §. diuus.

C. de rei vx. actio. l. i. §. illo.

Sub plurali, & c.) Melius & apertius scripsisset, Et plurale ponitur pro singulari. Illud enim certissimum est, quod in plurali continetur singulare. Sunt enim istæ & omnes sequentes, improprietates verborum.

Singulare pro plurali quandoque accipi.

ff. de neg. gest. l. ait prætor. §. i.

C. ad Trebel. l. iubemus.

C. de cond. insert. l. i.

ff. vi bon. rapt. l. 2. §. vel cuius.

ff. de testa. tut. l. si quis interdixerit. §. i.

Singulare pro plurali, & c.) Vide quæ ad hoc notauimus ff. vi bonorum rap. l. 2. §. vel cuius.

Nam pro non.

C. si cert. pet. l. eo. quod.

Quasi non semper similitudinem, sed veritatem quandoque denotat.

C. de iur. iur. & de reb. cred. l. in actione.

Cum pro &.

ff. de vsu & habita. l. immo.

ff. de pos. l. i. §. quod depo.

Videtur, pro est.

ff. de arb. l. quod tamen. §. si ar.

Quod tamen nota, in larga significatione qui prohibentur, excusantur.

ff. de postu. l. i. §. initium.

ff. de excus. tut. l. scire oportet. §. pen.

Nec maritus potest esse tutor.

- C. qui dar. tut. pos. l. maritus.**
Condictio ponitur pro electione.
ff. de inof. test. l. Pap. §. si quis & irritum.
Quantus, id est quotus.
C. de pact. conuen. tam super do. l. antepen.
Iusta, id est, legitima.
ff. pro socio. l. 3. §. de illo.
Fortassis & fortè non semper dubitationem
important.
ff. de rei vend. l. item si verberatum, & illa forsi
tan aqua absorbuisset nos.
ff. de pet. hared. l. si pos. §. r.
ff. de pecul. l. quæsitum. §. fin.
Quæ in mensura consistunt, species
appellantur.
C. de agric. & cens. l. litibus.
Quin vel quia, quin & quod, pro &.
ff. de pact. l. 1. §. conuentionis.
ff. de contrahend. empt. l. liberi hominis.
ff. ne quid in flum. pub. l. flumina.
Differentia vocabulorum inducit diuersi-
tatem rerum.
C. de codicil. l. si idem.
Substitutum pro collaterali poni.
ff. de leg. 2. l. 8. §. certam pecuniam.
ff. de leg. 1. l. ab omnibus. §. cum quidam.
Iudicium pro actione poni.
C. de act. emp. l. 1.
ff. de min. l. in causæ. §. interdum.
Subsignare, id est obligare.
C. de admin. tut. l. sancimus. §. defensionem.
ff. de iur. immun. l. semper. §. conduct.
Dare, id est reddere.
In Auth. de nup. §. per actionem quoque.
C. de iur. dot. l. si mulier.
Reddere, id est dare.
ff. de leg. 2. l. cum quidam. in fin.
ff. de leg. 3. l. hæres meus. & l. Lucius. §. r.
ff. de verb. sign. l. verbum reddendi.
l. 16. q. 6. placuit.
Inuadere, id est occupare.
C. ad exhib. l. instrumentum.
Occupare, id est inuadere.
C. de rei vendicat. l. donum.
Fraus, id est pœna.
ff. de ædil. edict. l. cum autem. §. excipitur.
Est, id est consistit.
C. vbi de pos. agi oport. l. r.
Oportet, id est decet.
ff. de orig. iur. l. 1.
C. de bon. quæ lib. l. cum oportet.
Inuasor rei immobilis dicitur, sed raptor rei
mobilis.
C. ad exhib. l. instr. ff. de act. emp. & vend. l. 2.
Instit. vi bon. rapt. §. pen.
Decet, id est, oportet.
ff. de cap. & postlim. reuer. l. ult.
C. de rapt. virg. l. 1. §. oportet.
ff. de iustit. & iur. l. 1. in prin.
Potest, id est debet, & econtrariò.
ff. mand. l. si mandauero. §. ult.
ff. de opt. ind. l. cum ciuili.
C. de adult. l. Gracchus.
ff. de offic. procons. l. obseruare. §. fin. & l. solent.
§. sicut.
ff. de iud. l. cum prætor. §. r.
ff. de leg. 2. l. si quis seruus. §. si inter. in fin.
ff. de hæred. instit. l. 1. resp. r.
ff. an per ali. cau. app. l. 2.
C. de pedan. iudi. l. 2. in fi.
ff. qui potior. pign. hab. l. creditor. r. resp.
ff. de quib. reb. ad eund. iud. eat. l. 1.
Agere vel experiri, id est, defendere.
ff. de procur. l. Pomp. §. r. in fin.
ff. de neg. gest. l. liberti. §. ult.
C. de iur. & fact. ignor. l. 1.
ff. de alien. mu. iud. causa fact. l. cum miles.
ff. de re militari. l. sæpe. §. sed scientibus.
Defendere, id est agere, accusare.
C. de abo. l. 2.
Fieri, id est esse.
ff. de in rem vers. l. & ideo. §. plenè.
ff. de iud. l. Iul. ait. §. si alter.
Do, das, id est commodo, commodas.
In Instit. quib. mo. re cont. obli. §. item is cui.
Dare id est accipientis facere.
In Instit. de act. §. cætera.
Appellatione præsentis verbi, & futurum
significatur.
ff. de leg. 3. cum vxori.
ff. de leg. 2. cum ita quis.
Appellatione verbi præsentis & futurum, &c.) Hæc
Rubrica exposita est suprà, in illa Rubr. Tempus te
stamenti inspiciendū, & in illa, Tēpus pro tempore.
Appellatione verbi præsentis, & præteri-
ta continentur.
ff. de leg. 2. l. cum filius. §. hæres.
Impossibile pro difficili.
ff. de hæred. Instit. l. suus quoque.
Impossibile, id est, difficile.
ff. locat. l. cum in plures.
In Auth. de refer. palat.
ff. de deiect. & effu. l. 2.
ff. de min. l. si ex causa. in fin.
Difficile, id est impossibile.
In Instit. de rer. diuis. §. eius quoque.
ff. de ædil. edict. l. ædiles. §. loquuntur.
ff. de acquir. rer. dom. l. nuda.
Contumacia, pro patientia.
ff. de mino. l. in causæ. §. causa.
In Decret. 20. q. 3. certum.
Non habet, id est, caret.
ff. de fund. dot. l. dotare. in fin.
ff. de testamentis. l. qui testamento. §. seruus.
Semel pro simul.
ff. de iur. patr. l. si liber. §. is cui.
Vacare, id est deficere.
ff. de vaca. & excus. l. 1.
Vacare, id est dare operam.
ff. de arb. l. nunc dic. §. cum pro.
In Decret. 12. Eleutherius.
Vsurpare non prauè intelligendum.
ff. quem ser. amit. l. si in patre. l. si styl. §. is cui.
In decret. 36. quæst.
Vtilis id est, efficax.
ff. de cui. l. minor.
ff. commod. l. tempore. §. 2.
In Decret. 16. quæst. §. potest.
Abstulit, id est accepit.
ff. de leg. 2. l. Mæuius.
ff. de acquir. rer. dom. l. in laqueum.
ff. de furt. l. qui vas.
ff. de act. & oblig. l. cum.
Verum, id est, iustum.
ff. de

ff. de in integ. restit. l. 2.
 In Inst. quib. ex caus. ma. non potest. §. semel.
 ff. de leg. 3. l. si fideiussor. in fi.
 C. de vind. lib. l. 1. Azo. rub. 17.
 *Donatio, id est, transactio. *al. datio.
 ff. locati. l. ex conducto.
 Ius gentium, id est, ius naturale.
 Instit. de rer. diuis. §. vendito.
 In Decret. dist. 1. ius gentium.
 Poena, id est, culpa.
 ff. de fideiuss. l. vlt.
 Iniuria pro vscapione.
 ff. de neg. gest. l. 1.
 Beneficium, id est, maleficium.
 C. de inof. test. l. fratres vel sorores.
 ff. de donat. l. non debet. in fi.
 ff. de dam. inf. l. ex dam. §. 1.
 ff. de furt. l. nam omnes. l. 1.
 Affectionem pro antinomia.
 C. de leg. l. cum quidam.
 Ius, id est, seruitus.
 ff. de acq. plu. arc. l. in diem. in fi.
 C. si contra ius vel util. pub. l. 2.
 Seruiana, id est, hypothecaria.
 C. de vsur. l. acceptam, nisi poenit.
 C. de transact. l. actione.
 ff. de ann. leg. l. Titia. §. Lucius.
 CONTRA.
 ff. si quis caut. l. si cum. §. vlt. in fi.
 ff. de act. empt. l. si sterilis. §. sed si.
 In decret. 2. q. 1. notum.
 Nisi, id est, si non.
 ff. ad Treb. l. Seius. in fi.
 ff. de dam. inf. l. quamuis.
 ff. de act. & obl. l. obligatio. §. conditio.
 Quando, id est, quia.
 ff. com. l. rem mihi. §. in ex.
 ff. de neg. gest. l. vlt.
 C. de edend. l. vlt. in fi.
 Ceterum, alterum, de vno tantum,
 vel de nullo dici.
 ff. de procu. l. non solum. l. & qui. §. quæritur.
 ff. qui & à quib. l. prospexit.
 In Auth. de manda. prin. §. oportet.
 ff. de vsur. l. ancillæ.
 Eligere, id est, agere.
 ff. de pet. her. l. si posse. §. l. edit.
 Tribuatur, id est, tribui petatur.
 C. de dilat. l. à procedente.
 Condemnauero, id est, condemnari fecero.
 ff. de his qui not. inf. l. furt. §. mand.
 Legatarius nomine hæredis continetur.
 ff. de verb. sign. l. in conuentionibus.
 Accusationem pro actione poni.
 In Auth. de san. ep. §. si quis autem.
 Nota mirabilem verborum improprietatem.
 C. de lib. & posthum. l. 2.
 ff. commodat. l. si vt. §. quidam nisi culpa & di-
 ligentia.
 In Decret. 2. r. ff. in tantum.
 Quia, id est, non.
 ff. de reb. cred. l. 2. §. 1.
 ff. de pos. si hominem.
 Magis, id est, minus.
 C. de iud. l. 3.
 ff. qui pot. in pig. l. qui bal. §. Titia.
 C. po. t. contra.

C. de iud. l. properandum. in fi.
 ff. de bon. poss. cont. tab. l. non tamen. §. eman.
 Nota, vt indicatiue, sed consequutiue poni.
 C. de ob. seq. lib. si ma.
 Supra, id est, præter.
 ff. locati. l. ex conducto. §. 2.
 Extra, id est, præter.
 ff. ad exhib. l. 3. §. si quis extra.
 Nota præter inclusiuum.
 ff. de pign. act. l. 1.
 In Decret. 23. q. 1. non est no.
 In Decret. 16. q. 2. eborat.
 C. de ser. fug. l. 4. §. 1.
 Nota præter exclusiuum.
 ff. de verb. sign. l. licet. §. paternus.
 C. de episc. & cler. l. parabo.
 C. de diuer. tit. quod nullum.
 Solus, sola, solum, excludit.
 ff. de iur. iur. l. eum qui. §. si mulier.
 Solum, pro solummodo.
 ff. de vsufruct. & hab. l. 2.
 Nam, semper excludit.
 De cond. furt. l. 2.
 C. de cond. furt. l. 1.
 C. in princ. Codicis.
 Minor numerus maiorem excludit.
 In Decret. can. 21. quoniam.
 In Decret. 10. quæst. 1. inter cetera.
 In Decret. dist. 21. in nouo.
 Ita demum *contractum secum *admittit,
 id est, pro maxime ponitur.
 ADDIT. *foran contractuum. *al. amittit.
 ff. pro socio. l. si verò, §. ita.
 C. de excus. l. amplius.
 In Instit. quib. mod. ob. tol. §. præterea.
 ff. de contrah. emp. l. fundi.
 Alterum ad vtrunque sexum referri.
 ff. de neg. gest. l. ait prætor. §. alterius.
 Minus, id est, nihil.
 ff. de Trib. l. illud. §. 1.
 ff. de ver. l. si minus.
 ff. de leg. 1. l. suus.
 ff. de fideic. l. si annuus.
 Superlatiuum pro positiuo.
 ff. ad l. Fal. l. poenales. §. Titio.
 ff. de minor. l. vlt. in fi.
 Contra, vel citra, id est, præter, vel sine.
 C. de pact. vt do. cum des.
 ff. sol. matr. l. quot.
 C. de reb. cred. l. nec filius.
 Retrò, pro contra.
 ff. de acq. pos. l. si de eo. §. seruum.
 Totus, id est, omnis.
 C. de testa. ma. l. cum sic. §. in autem.
 ff. de stat. lib. statu lib. edi. §. illud.
 Liber, id est, totum.
 ff. ad Vell. l. si mulier. §. 1.
 Liber, id est, magis seruus.
 C. de naut. fœn. l. 1.
 Ne, id est, vt.
 C. quod cum eo qui in alien. l. ex contractu.
 C. de probat. l. frustra.
 C. si cert. pet. l. si non singulis.
 Ei, id est, ab eo.
 In Inst. quod cum eo in alien. §. vlt.
 ff. si cer. pet. l. si institutione.
 ff. de acq. rer. do. l. liber homo.
 Tom. 2. Reg. Iur.

ff. de pign. act. l. nec creditor.
 Secundus non dicitur, respectu primi.
 In Instit. de grad. §. 2.
 Nec primus dicitur, respectu secundi.
 ff. de reb. dub. l. qui duos.
 Ista sunt paria, soluisse, & satisfecisse: non
 tamen ista, soluere & satisfacere.
 ff. de pign. l. quod.
 Verbum *aliud, vel non est rationabili-
 ter affirmatiuum. *al. illud.
 C. de incol. l. & vbi quis dominum. §. nec.
 In Decret. distin. 48.
 Est verbum aliud.
 C. quomodo & quando iud. Auth. qui semel.
 Verbum ceteris non facit positionem.
 ff. de leg. 2. l. Mazuius. §. pen.
 In Decret. 26. de iur.
 ff. de procur. l. non solum. §. quæritur.
 In Auth. de mand. prin. §. oportet.
 In Auth. vt defunct. seu sit. in prin.
 Ibi, milites & seruos alios, & tamen milites non sunt
 serui.
 C. qui mil. non poss. l. super seruis.
 Ad Velle. hæc. & ff. de mino. l. in cane. in prin.
 ff. de excus. tut. l. sed & reprobari. §. cū autem.
 Nihil, id est, non.
 In Instit. de success. in prin.
 Alterutrum, id est, alterum.
 C. de resc. vend. l. de contractu.
 Verunque, id est, alterum.
 C. de bon. quæ lib. l. vlt. §. ipse.
 ff. de contrah. emp. l. sed Celsus. §. si fundum.
 ff. de pact. l. rescriptum. §. si pactum.
 ff. de pignor. l. si grege. §. 2.
 Maximè non superabundat.
 C. de rescind. vend. l. si dolo.
 ff. de vsuc. sequitur in prin. vsuc.
 Contrarium maximè.
 ff. si quis omis. cau. testa. l. si dolo.
 C. de ma. le. l. cum constitutio.
 Quid significet hoc verbum, quanti res.
 ff. de rei vend. l. qui restituere.
 Cum quæritur de verbi interpretatione.
 Index præcedentia & sequentia inspicere debet: aliàs
 talia sunt prædicata, qualia subiecta promittunt. ff.
 de test. l. hæredes.
 Verbum plurale maximam ex adiuncto
 continet quantitatem.
 C. de secun. nup. l. hac edictali.
 Ex adiuncto mutat significationem.
 ff. ad Trebel. l. Marcellus. §. quidam.
 ff. quor. leg. annua.
 ff. de leg. 2. l. peculium.
 Peculium dicitur pluribus modis.
 ff. ad Trebel. l. cogi.
 ff. de leg. 2. l. si chorus.
 Dictio semel posita, propriam & impro-
 priam gerit significationem, vel
 diuersis attribuit.
 ff. de offi. procon. l. 2.
 In Decret. 28. presbyterum.
 Verbum ad quod ea res pertinet, credito-
 res non continere.
 ff. de procur. l. non solum. §. quæritur sed hoc.
 Verum est, quantum ad t. de procu. contra.
 ff. ad h. Iul. de adul. l. si postula.
 Forstian, id est, certè.

ff. de rei vend. l. si verba. §. 1.
 In Decret. 13. quæst. 2. habent.
 ff. de pecul. l. quæsitum. §. in dolo.
 Nota, reus dicitur facere contro-
 uersiam.
 ff. de procur. l. non solum. §. si pater.
 ff. si pars hære. pet. in fin. l. vlt.
 ff. de Carb. ed. l. 3. §. quod si.
 Et sunt hæc omnia argumenta, cum quæritur an qui
 promisit se non imbrigaturum, possit exceptionem
 exponere, quasi non videatur imbrigare, nisi agat. &
 est arg. ff. rem rat. hab. l. quo enim. §. Iul.
 Quo, pro vt.
 C. id fall. l. 1.
 Culpa, pro pœna.
 In Decret. di. §. ad eius.
 Periculum, id est culpa.
 ff. commod. l. si vt cert. §. & quod.
 ff. de neg. gest. l. litis. §. 1.
 ff. de pos. l. 1. §. sæpe.
 ff. de mag. con. l. non similiter.
 Quando, pro quia.
 C. ad l. Falc. in do. l. in do.
 Casus, id est, negligentia.
 ff. de incen. rump. l. qui ædes.
 Aut, pro & accipi.
 ff. de verb. oblig. l. cum quidam.
 C. vbi de crim. ag. opor. l. 1.
 ff. quod vi aut clam. l. is qui. & l. 1.
 ff. si cer. pet. l. eius qui. in prin.
 ff. de leg. 3. l. ille autem.
 C. de inst. & subst. l. generali.
 CONTRA.
 C. de verb. sig. l. cum quidam. §. vlt.
 ff. de leg. 3. l. si ex toto. §. 1.
 ff. de leg. 2. si Titia.
 Aut pro & accipi, & econtrà. Non sunt ista contraria:
 vnum est enim, vbi ex significatione quod coniun-
 git, si improprie quandoque ponitur, vt in Rubrica
 contineatur.
 Concedi, id est, remitti.
 C. de in ius voc. l. 2. in fin.
 C. de arb. l. nec. in fin.
 C. de iur. iur. propt. l. 2. in fin.
 C. ad Trebel. l. iubemus.
 Ortus, id est, status.
 C. de lib. præ. vel ex maximo.
 Sine impedimento, id est, cum auxilio.
 C. de lib. præ. vel exhar. l. 2.
 Quin, id est, quatenus.
 ff. de leg. 1. l. Stichum.
 Et, non semper coniungit.
 ff. de hæc. inst. l. si quis ita.
 ff. de verb. ob. l. si ext.
 ff. de dona. l. 2.
 Si, non semper facit conjunctionem.
 ff. de tutel. l. muta.
 Liberos, id est, vniuersos.
 ff. ad Vell. l. vlt. §. 1.
 Sacra, id est, prophana.
 Vnde Virg. Auri sacra fames.
 C. de episc. & cler. si quæcunque.
 Illico, id est, infra triduum.
 C. de iud. l. vlt.
 Appellatione partis, dimidia continetur.
 ff. de vsufr. l. etiam.
 ff. de vulg. subst. l. 2.

ff. de verb. sig. l. nomen.
 Aliquando quarta continetur.
 l. de vulg. sub. §. vlt.
 ff. de hær. inst. l. si pater.
 Aliquando non viuentium.
 In Auth. de trien. & semis. §. excipiat.
 Appellatione rei meæ communis continetur.

l. de com. & prop. Rubr. appellant.
 Quot modis modicum vel multum tempus vel longum accipiat.

Longum intelligo, id est, quo quis poterit contestari.

ff. si quis caut. l. si eum. §. qui iniuria.
 ff. de const. pec. l. promissor. §. sed suum.
 ff. de itin. act. priu. l. 1. §. interdic.
 In Instit. de literarum obl. §. multum.
 C. de fideicom. l. 1.
 C. de erro. aduoc. l. vlt.
 ff. de iud. si debitor.
 In Instit. de ob. §. 2.
 C. de præscr. long. temp.
 Mox, id est, iuxta duos menses.
 ff. de re iud. à diuo.

Mox dicitur factum, quod factum est eodem momento.

ff. de vulg. & pup. subst. l. si pater captus.
 ff. loc. & condu. l. in operis.
 Non est multum tempus, quinquennium.
 ff. de separ. l. 1. §. quod dic.
 Non est modicum tempus dandum.
 ff. de lib. ho. exhib. l. 2. §. vlt.
 ff. de re iud. debitoribus.

Diu, pro biennio.
 ff. locati. l. cum domini.
 C. de comm. ag. esto. l. quicunque.

Diu, pro decennio.
 ff. de acq. poss. l. possideri. §. si seruus.

Diu, pro anno.
 ff. de edic. suc. l. 1. §. quibus.

Diu, pro quadriennio.
 ff. de vsuc. quamuis cum.

Item secundum quosdam, protinus.
 ff. de arg. poss. l. possideri. §. inan.

Sui, id est, nostri.
 ff. noua. l. nouare.

Tibi, id est, à te.
 ff. de solut. l. qui hominem.

Multum tempus, pro biennio.
 In Instit. de lit. ob. C. de non num. pecul. in contrahibus.

Multum tempus, pro triennio.
 C. de fideic. l. 1.

Parum, tempus duorum mensium.
 C. de secun. nup. l. 2.

Parum, tempus quatuor mensium.
 ff. de iud. l. si debitori.

Incontinenti, id est, intra triduum.
 C. de erro. aduoc. l. vlt.

Incontinenti dicitur fieri, durante mandato, vt ff. de pact. l. iurigen. §. sed cum. quod non placet. arg. ff. solut. matr. l. quoties. sed & durante matrimonio. vt ff. mand.

Qui negocia, & durante tutela, & seruitute incontinenti, id est, antequam diuertat ad alia negocia. vt ff. ad l. iul. de adult. l. quod ait. §. quod. C. de testamentis. l. cum antiquitas.

Nota, quòd continuò quandoque diu trahitur, quòdque incontinenti accipitur.

ff. de verb. ob. l. stipulatus sum dari.

C. de admi. tut. l. sancimus. §. 1.

Nota, dignitatem poni pro bona opinione.

ff. de vsur. l. sed & si quid. §. sufficienter.

Statim, id est, post duos menses.

ff. de re iud. l. à diuo. §. si post debito.

Illico, id est, intra triduum.

C. de iud. l. vlt.

C. de erro. aduoc. l. vlt.

Confestim, id est, ante litem contestatam.

C. quando di. leg. co. re. l. cum sine.

Confestim, id est, quando citius poterit.

ff. ad l. iul. de adult. l. 2. §. confestim.

Idem vel eadem, sed non per omnia idem.

ff. de pig. act. l. si seruus. §. vlt. ob. l. 1. §. vlt.

ff. ad Vel. l. idem.

Nota, iudicium poni pro accusatione.

ff. de dol. l. 1. respons.

Aliter pro discretionem. vt Instit. quibus non est permitt. facere test. §. præterea.

Venditor, id est, emptor.

Reputatis, id est, compensatis.

ff. de mino. 25. annis. l. minor. §. prædia.

In Decret. d. 19. si Romanorum.

ff. de minor. 25. annis. l. imperator.

Verbum, cum moriar, vitæ tempus comprehendit.

ff. de mand. test. l. qui duos. §. hæc conditio.

Licentiam, pro necesse.

ff. de leg. 2. l. peculium.

Oritur, id est, ortus est.

C. de episc. & cler. l. nulli.

ff. de neg. gest. l. 3. §. hæc verba.

Verbum infinitum, pro non finito ponitur.

ff. de arb. l. sed cum dies. vt sequentia declarant.

Nota, cum dicimus actionem denegari, est intelligendum ipso iure.

ff. de arb. l. si cum dies. §. si quis.

ff. de iud. l. si prætor. in fi.

ff. de iur. iur. l. nam. §. sed.

Accusatio, id est, actio.

In Aut. de episc. & cler. §. si quis pe.

ff. de sepul. viol. l. 3. §. vlt.

Indefinita non æquipollet vniuersali.

Quia non omnis indefinita est vniuersalis, & diuersa sunt iura vniuersalis indefinitæ.

In Instit. mand. §. tua gratia. in fi.

Indefinita æquipollet vniuersali.

ff. de inter. act. l. si sine. §. qui inter no.

ff. de leg. 3. l. si plures. l. iusta.

ff. de tut. l. qui hab. §. vlt.

ff. de ser. vrb. præd. l. si seruus.

Indefinita æquipollet vniuers. & econtrà. J Regulare est in legibus, licet aliud dicatur in dialectica, quòd indefinita æquipollet vniuersali. vt ff. de seru. vrb. præd. l. si seruus. in prin. & de lib. & posth. l. placet. & de leg. præd. l. 1. §. generaliter. Et huic accedit illud generale, quod lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, & illud generaliter spectandum.

Non obstat quod legitur in Instit. mandati. §. tua gra-

Tom. 2. Reg. Iur. A A 2

tia: quia & ibi non loquitur de indefinita & vniuersali, sed de indefinita & particulari: vt cū dixi quod Titio.

Credas, nisi mandauit simpliciter vt credat. Singularis æquipollet vniuersali, & econtrā: ergo gratia exempli dicitur.

C. si cert. pet. l. incendium.

ff. de vi & vi arm. l. i. §. quod vulgò.

Verbum plurale diuisum acceptum, geminat significationem singularis.

ff. de cond. & dem. l. falsa. §. vlt.

ff. de leg. 2. l. qui concubinam.

CONTRA.

C. de impub. & aliis substit. l. quamuis. & l. cum quidam. & l. generaliter.

Verbum plurale diuisum, &c.] Regulare est, quod in hac Rubrica continetur, sed fallit quandoque propter inæqualitatem quæ emergit, vel iniuriam inæqualitatis. ff. de vulg. & pupil. sub. l. nam hoc. §. sed si aliter, quæ multum est affectanda, vt C. de fruct. & lib. ex. l. vlt.

Qui verbum multiplicat, & mutat substantiam obligationis.

ff. de vsur. l. si stipulatus.

CONTRA.

ff. de aur. & arg. leg. l. pediculis. §. Labeo.

ff. pro socio. l. sed si adimatur.

Qui verbum, &c.] Solut. Ex multiplicatione verborū, mutatur rei effectus, cum quid remansit, quod non in primis verbis est comprehensum, pertinet tamen ad rem de qua agitur, vt ff. de vsur. l. si stipulatus. Vbi autem nihil reliquum remansit, quod recipi possit ad rem de qua agitur, quis dicitur aliquid operari, multiplicationem aliud operari, vt ff. de suppel. leg. l. pediculis. §. Labeo.

Dicitur quid irritari, non iure, sed facto attentato: sed & reuocari & reddi.

C. de sacros. eccl. l. iubemus.

C. fam. hercis. l. certo.

C. de prædiis vel al. re. mi. l. etsi.

C. de inge. ma. l. cum cogant.

Argumentum ex verbis vel consignificatione.

ff. de feriis. l. diuus.

ff. de orig. iuris. l. necessarium.

In Decret. dis. 19. ita dominus.

C. de lib. caus. l. cum post eum.

C. de tab. exhib. l. i. §. vlt.

Nomine vsus vel vsufu. proprietas continetur.

ff. de vsufr. & t. quæ vsu. conf. l. vlt.

ff. de aur. & arg. leg. l. species.

ff. de ser. rust. præd. l. qui duo.

Verba impropria significatione accipi, cum res salua esse potest quæ geritur. * al. cadunt.

C. de testamentis. l. non codicillum.

Verba impropria significatione cadunt, cum res salua esse non potest quæ geritur.

C. an seruus pro suo facto. l. vlt.

Infrà sensum non verba spectari.

Infrà de hæredib. Rubrica, hæredis appellatione.

C. de incest. & inutil. nupt. l. hæc constitutio.

C. de pact. l. pacto suo.

C. de hæred. inst. l. i.

C. de lib. præd. l. si quis. in fi.

ff. de cond. inst. l. 4.

ff. de vsu & habit. l. diuus.

ff. ad Trebel. l. ex facto.

ff. de verb. obl. l. stipulatio ista. §. is.

ff. fa. herc. & l. puto. §. i. cum ratione ibi posita.

ff. si quis caut. l. sicut. §. qui iniuriam.

ff. de hæred. inst. l. si pater.

In Instit. de inutil. stip. §. quotiens.

Id intelligitur omissum esse, quod verbo non exprimitur.

C. de caduc. tol. §. vbi autem.

ff. de lib. & posth. l. commodis.

ff. de verb. obl. l. quicquid.

ff. solut. mat. l. sicut dotem. & l. si verò quæ.

In Decret. c. 2. q. 5. consulisti.

ff. ad Ter. l. i. §. si plura.

ff. de except. rei iud. l. si pater. §. si quis.

ff. si quis à parent. ma. l. pater.

ff. de euct. l. qui liberta.

ff. de pub. act. l. de precio.

Omissum non intelligitur esse, licet verbo non sit expressum.

Infrà prox. t. si lex non distin.

Suprà quod non est factum, habetur pro facto.

C. de procur. l. vlt.

ff. de postul. l. i.

ff. de lib. & posth. l. commodis.

ff. de lib. leg. l. si quis. in fi.

ff. solut. mat. l. si quis sic.

ff. de reb. dub. l. qui duos.

Id intelligitur omissum esse, quod verbo non exprimitur, si aliquid verbo non exprimitur, in mente tamen agatur: siquidem agatur in mente ab utroque contrahentium, vel ab alio qui beneficium indulget: testatore puta, pro expresso habendum est. vt ff. si cert. pet. l. cum quid. & C. de procu. l. vlt. ff. de re iud. l. Neratius. & ff. de leg. 3. l. libertorum. §. quod causa. & l. Cassius. & de hære. vel act. vend. l. 2. §. i. & 2. Si verò ab vna parte tantum, est contrā. Imò fit interpretatio contra eum cuius causa id erat dicendū, quia legem potuit apertius dicere, vt ff. de ver. obl. l. quicquid.

Verba spectari, non qualitatem.

C. de instit. & subst. l. si ma.

Infrà de suis reb. Rubr. quid à quo.

C. de cad. tol. §. si erat.

ff. de no. op. nunc. l. i. §. prætor.

ff. de vi & vi arm. l. i. §. pen.

ff. de redhib. l. i. §. com.

ff. de iud. act. l. de ætate. §. nihil.

C. si man. ita fue. alic. l. ea.

C. quibus vt indig. l. sororem.

ff. de verb. obl. l. cum seruus,

ff. de vsufr. l. legatum.

ff. si cert. pet. l. si certum.

Verba spectari, &c.] Istam Rubricam falsam reputo, quia ll. sub ea posita nihil pertinent ad eam, ad hoc tamen videtur induci generale, non respici qualitatem facti, vel à quo factum, sed an sit factum, hoc enim quædam leges videntur probare, quædam nihil ad rem facere: vel trahuntur ad aliud generale, nihil interest quid fiat, vel eius simile.

Sensum, non verba spectari.

ff. quod cum eo qui mal. pos. l. si filius. §. filio.

ff. ad Turp. l. i. §. ad accusatum.

ff. ad l. Falcid. l. si quis legis.

C. de fideicom. l. cum iure.

ff. quod quisque iur. l. i. §. hoc autem.

C. de inst. & subst. l. si mater.

ff. de

ff. de lib. leg. l. 3. §. debito.
ff. ad Treb. l. ubi purè. §. 1.
In Decret. 2. 2. q. 5. is an. & q. 2. humanæ.
C. de lib. præ. l. 1. & 3.
C. quæ res pig. vel hyp. l. vlt.
C. communia de leg. l. 2.
ff. de iur. dot. l. promi. in prin.
ff. de contrah. empt. l. si Celsus. §. si fundum.
ff. de leg. 3. l. 11. §. hæc verba.

Sensum non verba, &c.] Sensus quidem est spectandus, nihilominus & verba, an ei de quo sensum est, an aliquo modo possunt accommodari vel aptari, an omnino fuit extranei. In primo casu loquitur ista Rubrica. In secundo verò valet id de quo sensus est, quod id non expressum, & quia de eo sensus non est, ut ff. de le. 2. l. 3. & de rebus dub. l. in ambiguo. & de supel. leg. l. Labeo.

Pluralis sermo separatim accipi.

ff. de cond. & demon. l. falsa. §. vlt.
ff. de cond. iur. l. 2.
ff. si quis caut. l. si seruus.
ff. de an. leg. l. scio.
C. de cond. infect. l. 1.

CONTRA.

C. de impub. & aliis sub. l. 2. & l. quamvis. & l. cum quidam.

Pluralis sermo, &c.] Hæc Rubrica superflua est.

Iudex, id est, vir urbanus vel bonus.

ff. de verb. obl. l. continuus. §. 2.

Verba cum effectu sunt accipienda.

ff. quod quisque iur. l. 1. §. vlt.
ff. de in ius voc. l. quamvis.
ff. ne quis eum qui in ius voc. l. si per. §. 2.
ff. de inoff. test. l. Pap. §. Marci.
ff. de rei vend. l. is qui se obtulit.
ff. de leg. præstan. l. contractus qui. §. vlt.
ff. de hæc. vel act. vend. l. 2. §. venditor.
ff. de ser. expor. l. venditio.
ff. rem rat. hab. l. amplius.
ff. de dolo. l. rem quam.
ff. quib. mod. pig. vel hyp. l. si cum.

Verba cum effectu non accipi.

C. si minor se maio. dix. l. vlt.
C. de his qui ad Eccl. confug. l. præsent.
C. ad l. Iul. maiest. l. quisquis.
C. de inof. test. l. restitutio. & l. testamento.
ff. de extr. ord. crim. l. 1.
ff. de resc. vend. l. si eius.

Verba cum effectu, &c.] Fallit autem in quibusdam criminibus, quæ adeo horrida sunt, ut tantum puniatur tentatio, in quantum puniretur perpetratio: ut in contraria Rubrica continetur. sic autem exponenda est Rubrica, Verba, id est, ea quæ signantur per verba, sunt accipienda cum effectu, id est efficaciter oportet ea esse omissa.

Si voluerit uti, id est, si fuerit usus.

ff. si cer. per. l. quod si ab.
ff. rem rat. hab. l. amplius.

Verba generaliter dicta restringi.

ff. de arbit. l. licet. l. si cum dies. §. plenè.
ff. quibus ex caus. maior. l. ab hostibus. §. sed quod.

In Instit. de tutel. in fi. tit.

Suprà proxima Rubr. verba cum effectu.

Infrà de generaliter dictis. Rub. in sermone.

ff. de cond. indeb. l. vlt. §. idemque.

ff. ad l. Aquill. scientiam. §. qui cum.

ff. de eo per quem fact. est. l. 1. §. seruus.

ff. de pact. l. emptor. in fi. & l. tres fratres.

ff. de trans. l. quia in tu. §. vlt. & l. cum Aquil.

ff. de in ius voc. l. quamvis.

Verba generaliter, &c.] Verba in pactis vel ultimis voluntatibus apposita, licet indefinite vel generaliter proferantur, restringi ex eo quod senserunt contrahentes, vel sensu testator. ut ff. de pact. l. tres fratres. & C. de trans. l. age cum. & ff. de aur. & arg. leg. l. quintus. §. an. & de leg. 3. l. si cui lana. §. lana. Item verbis legis. ut ff. de reg. iur. l. diffinitio. & l. 1. Si autem certum sit quod lex senserit, de eo super quo queritur, an sit vel non sit, tenendum est. ut ff. qui & à quibus maio. non li. l. prospexit. & sequenti Rubrica continetur: nisi æquitate alicuius legis scriptæ, vel qui in iure possit inuestigare, ut C. de iud. l. placuit. nec est ex cuiusque ingenio vel bursa diuinandum: quia inter ius & æquitatem, &c. ut C. de leg. 2. l. 1.

Verba legis omnino seruari, licet durissimam contineant.

ff. qui & à quibus. l. prospexit.

Infrà colum. 1. generali.

ff. ad Treb. l. Marcellus. §. pen.

ff. de alcator. l. 1. §. 3.

ff. de publ. act. l. de precio.

In Decret. dis. 19. si Romanorum.

ff. de re iud. l. admod. §. si.

ff. de neg. gest. l. 3.

Verba legis, &c.] Hæc Rubrica suprâ proximè expostata est.

Azo. rub. 17.

¶ VERBVM. Verborum positio, & effectus.

Verborum duplicatio non prodest.

ff. de aur. & arg. leg. l. pediculis. §. Labeo.
C. de sent. & interloc. l. vlt.
ff. de pact. dot. l. cum pater.
C. de agric. & cens. l. definimus.
ff. de ver. obl. l. eum qui. in prin. Julian.
ff. pro soc. l. sed etsi ad.
ff. de pact. l. talem. §. pen.
ff. de reg. iur. l. non solent.

CONTRA.

ff. de aur. & arg. leg. l. si quis ita.
ff. de vfuris. l. si stipulatus.
ff. de leg. 1. l. ea tamen.
ff. de verb. sign. l. hæc verba verba.
ff. de verb. sign. l. hæc verba.
ff. de hæred. inst. l. interdum.

Verborum, &c.] Ut in ista Rub. dicitur: Verborum duplicatio non prodest. Verborum, dico, idem significantium, si verò plus significat vnum verbum quàm aliud, prodest. Et ita soluitur, quod dicitur in contraria Rubrica, ff. de vfuris. l. si stipulatus. plus est enim stipulari rem dari, quàm stipulari vacuum tradi possessionem: utpote, cum prima stipulatio translationem dominij inducat, secunda nequaquam, ut ff. de verb. obl. l. in conuentionibus. §. vlt. Item non obstat, quod dicitur ff. de auro & ar. leg. l. si quis ita. quia ibi disiunctiua coniunctio seu, ponitur pro Et. & apertius ponitur, ff. de leg. 3. l. ea tamen. & de hæred. inst. l. interdum. in prin.

Verbum futuri temporis, trahitur

ad præterita.

ff. de codicil. l. Gloriana.

ff. de verb. sign. l. verbum erit.

Verbum ut generaliter intelligatur, &

ad omnia porrigatur.

C. quæ reg. pign. obl. l. vlt.

Tom. 2. Reg. iur.

ff. de verb. sign. l. hæredes. & l. sciendum.

ff. de his quib. vt indig. l. pen. & vlt.

In Decr. dist. 19. si Romanorum.

C. de leg. l. in omnibus.

ff. de seruit. rust. præd. l. si seruitus.

ff. de adim. leg. l. & 3.

ff. de leg. l. si cui.

ff. qui satis. cog. l. 2. & 3.

ff. de leg. præst. cont. l. 1.

ff. de iure immunit. l. immunit.

Verbum generale non id amplectitur.

de quo non est cogitatum.

C. de trans. l. si de certa.

ff. de trans. l. qui con. §. 1. & l. vlt.

ff. de contrah. emp. l. Rutilia.

ff. de supell. leg. l. Labeo.

Vt verbum generaliter, &c.] Verbum generaliter prolatum, ad omnia est referendum: vt in hac Rub. præterquam ad ea, de quibus non est cogitatum à partibus, vel de quibus non est verisimile, eos cogitasse, vt in 2. & 3. Rub.

Omne, sed non per omnia esse.

ff. de reb. aut. iud. l. creditor.

ff. de pign. act. l. sicut. §. vlt.

Hoc faciunt verba præcedentia vel sequentia, quæ ea restringunt: vt s. de verbo, sign. Rub. adiuncta.

Vel voluntatis interpretatio.

C. de instir. & sub. l. generaliter.

Verbum generale non ad omnia por-

rigitur.

C. ad Velleia. l. iubemus.

C. de bon. lib. l. vlt.

C. quæ res pig. oblig. l. alumna.

ff. de pact. l. emptor. §. Lucius. & l. tale.

ff. de trans. l. cum Aquil. l. cum hi.

ff. qui satis. cog. l. 2. & 3.

ff. de procur. l. mandato.

ff. de pecul. l. quippe.

ff. mand. l. creditor. §. vlt.

ff. de contrah. emp. l. non manu.

ff. de pignor. l. obliga.

ff. de priuil. cred. l. bonis.

ff. quæ res pig. ob. pos. l. 1. §. 1.

ff. de leg. l. in uxorem. §. 2. 3. & 5.

ff. de supell. leg. l. cum quidam leg. §. vlt.

ff. de instru. leg. l. cum de plano.

ff. ad municip. l. Lucius. §. vlt.

ff. de donat. l. filiusfam.

ff. de bon. auth. itid. pos. l. cum. §. 1.

ff. de verb. obli. l. quæsitum. & l. stipulatio.

ff. de cond. indeb. l. qui certo.

ff. de pact. dot. l. si conuenerit.

Generaliter dicta per subsequencia restringi, vel prima per subsequencia determinari.

ff. de feriis. l. 1. in prin.

ff. de calum. l. hæc actio.

ff. de acqu. pos. l. si is qui.

Generalia verba continere personam loquentis.

ff. de pign. l. Paulus. §. vlt.

ff. de ædil. edic. l. quod si nolit. §. si verò.

ff. de trans. l. non est ferendum.

ff. de cond. & demonst. l. qui habet. §. placuit.

In Decr. 12. q. 1. c. 2. in prin.

Generalia singulorum colliguntur, & non singula generum.

ff. de fideiuss. l. 1.

ff. de pecul. l. quam Tuberonis. §. in peculio.

Generali verbo sequentia etiam comprehendi.

ff. de pignor. l. Paulus. in fi.

ff. de contrah. emp. l. cum seruo. §. 1.

ff. de ædil. edic. l. quod si nolit. §. 1.

ff. de trans. l. non est ferendum.

In Decr. 12. q. 1. c. 2. in prin.

CONTRA.

C. vnde liberi. l. 2.

C. de solut. l. inquisitio.

C. de repud. hæred. l. vlt.

ff. de minor. l. in causa.

ff. ad Trebell. l. cogi. §. vlt.

C. quom. & quan. l. qui semel.

ff. de procur. l. non solum. §. quæritur.

In Decr. dist. 56. cæno.

In Decr. dist. 36. c. 3.

In Decr. dist. 77. c. qui con.

Verbo generali, &c.] Hæc Rub. male videtur esse posita, secundum intellectum subiectarum legum: imò ita debuit poni: In generali sermone continetur persona loquentis, vt ff. de pig. l. Paulus. §. vlt. Sed illud est ideo: quia dominus ipse videtur id dixisse, cum seruus eius voluntatē fecit. Ita ergo continetur seruus loquens, vt contineretur ipso domino loquente. Alias autem non continetur: vt in contraria Rub.

Simpliciter dicta, simpliciter intelligi.

ff. de alienat. iud. l. 1. §. pen.

ff. ad Treb. l. Marcellus. §. quidam.

In Decr. 31. q. 1. Deus.

ff. de seruit. l. si cui.

Simpliciter dicta, &c.] Hæc est nota.

Sermo pluralis siue conjunctiue positus, pro singulari vel disuncto accipitur.

C. de cond. insert. l. 1.

ff. de cond. & de. l. falsa. in fi. & l. tales. §. de illa.

ff. de cond. instr. l. 2.

ff. de leg. 3. l. qui concub. §. si Stichus.

ff. de manu. test. l. si ita fuerit.

ff. si quis caut. l. si seruus iudicio.

ff. de annuis leg. l. Scio annua. in prin.

CONTRA.

C. de natural. liberis.

C. de inst. & al. sub. l. 2. quibus cum quidam.

Sermo pluralis, &c.] Hæc Rub. supra est in illa: Verbū plurale, &c.

Sub singulari plurale intelligitur.

C. de nat. lib. Auth. item si quis.

C. de fideic. liber. l. penul.

ff. de test. tut. l. si quis ita. §. 1.

ff. de leg. 3. l. cum quidam ita.

ff. si quis cautionibus. l. si seruus. §. 1.

Sub singulari, &c.] Hæc est nota & omnes sequentes, vlt que ad illam, Præiudicant, &c.

Sub plurali & singulari.

ff. de neg. gest. l. ait prætor. §. 2. sed &.

ff. de cond. & dem. l. pater. §. 1. fal. §. vlt.

ff. de cond. insert. l. 1.

C. ad Treb. l. iubemus.

ff. de verb. sign. l. non est sine li.

ff. vi bon. rap. l. 2. §. qui ait.

In Inst. vi bon. rapt. in prin.

ff. de donat. l. filiusfam.

ff. de verb. obli. l. quæsitum. & l. stipulatio.

ff. de cond. & dem. l. qui certum.

ff. de pact. dot. l. si conuenerit.

Verbum abnegatum semper aliquid ponere.

ff. de

ff. de procur. l. non solum. §. quæritur.
 ff. de minor. l. in causâ.
 C. quom. & quand. iud. Auth. qui semel.
 C. de iure delib. l. sancimus. §. similique.
 ff. de excusat. l. si repro.
 Nomine quantitatis, species continetur.
 ff. de leg. 3. quisquis.
 Nomen familiæ, diuersas habet acceptiones.
 ff. de vsu. & hab. l. 2.
 ff. de verb. sign. l. prouincia. §. 1. & l. ult.
 Dominus & seruus in respectu non dicuntur.
 C. commu. de manum. l. 1.
 C. de liber. caus. l. caus. l. si vsufr.
 Post annos, id est, biennium.
 ff. de man. test. l. libertas.
 ff. de verb. signif. l. inter illum.
 ff. quod cum eo. l. sed si ex. §. so.
 Longum tempus, id est, triginta annorum.
 C. de præscr. 30. an l. si cum.
 In perpetuum, id est, dum uiuit.
 ff. pro socio. l. 1. nulli.
 Perpetuum, id est, triginta annorum: sicut dicitur de actionibus, in perpetuum, id est, semper verum.
 ff. de neg. gest. l. Nefennius.
 Mox, id est, duorum mensium.
 ff. de re iudic. l. si debito.
 Difficile pro non ponitur.
 ff. de pet. hæc. l. sed si lege. §. si quis rem.
 ff. de pign. act. l. 1.
 ff. de seruis export. l. si seruus.
 Verbis promissionis prohibet.
 ff. de edend. l. si quis. §. prætor.
 Verbis negationis non permittit.
 ff. de man. test. l. Titia. §. si Titius.
 Facere, id est, reddere.
 ff. de verb. sign. l. faciendi.
 Et proficere.
 ff. de vsu. l. 9.
 Remanere, id est, restituere.
 C. de don. ante nupt. l. si autem.
 Nocet, id est, nocere potest.
 ff. de statu lib. l. Labeo. §. contra Stichum.
 Videtur, id est, videri potest.
 ff. quond. dies lega. ced. l. si Titio.
 Cum, pro si: & econuerso.
 ff. de verb. oblig. l. quicumque.
 ff. si mul. vent. nom. l. 1. §. 2.
 Cum dicitur actio denegari intelligas ipso iure.
 ff. de procur. l. in causâ. §. ult.
 Cum dicitur, tollitur: per exceptionem intelligas.
 ff. de procu. l. in causâ. §. ult.
 In, pro cum.
 ff. de admin. tut. l. à tuto. §. hæres.
 ff. de aqua plu. arc. l. 1. §. in summa.
 In, pro non.
 ff. solut. mat. l. si filio.
 Cum, pro &.
 ff. de rescin. vend. l. 3.
 ff. de vsufr. leg. l. illi. §. cum illo.
 ff. de vsufr. ac. l. si quis.
 Contrâ, ff. de mort. infer. l. negat.
 Contrâ, ff. de pos. l. 1. §. qui depositis.
 Contrâ, ff. de instr. leg. l. si cui.

Si, pro non.
 ff. de leg. 1. legat. generali.
 Si, pro quamuis.
 ff. quæ in frau. cred. l. ait prætor. §. ult.
 Si, pro quia.
 ff. de in litem iur. l. videamus.
 Non, pro quam.
 ff. de acq. poss. l. clam. §. ult.
 Quoniam, pro nunquam.
 ff. de pollic. l. in priuat.
 Omne si non per omnia omne.
 In Inst. de donat. §. 1.
 ff. de instr. leg. l. quæsitum.
 ff. de reb. aut. iud. pos. l. credi.
 Aureum, pro solido.
 In Inst. de pœna tem. litig. §. ult.
 C. de Episc. & cler. l. omnes.
 C. de sportul. l. 2.
 In Inst. de oblig. quæ ex quasi del. §. cum.
 ff. de his qui deiec. l. si verò. §. prætor.
 ff. de in ius voc. l. pen.
 Siliqua est octaua pars solidi.
 In Auth. nullus credens agitur.
 Alij dicunt, quod est 12. pars solidi.
 ff. de annu. leg. l. liberto. §. filium.
 Libram, pro pondere.
 ff. de auro & ar. leg. l. Quintus. in fin.
 Quid sit calendarium.
 ff. de leg. 3. l. qui filium.
 Per noticiam vnus immediatorum, bene haberi noticiam alterius: & ad destructionem vnus, sequitur destructio alterius.
 In Instit. de his qui sunt sui vel al. iur.
 In Instit. de tutel.
 In Inst. de oblig. quæ ex quas. §. manifeste.
 ff. de testib. l. ex eo.
 ff. de iudic. l. cum prætor.
 ff. de probat. l. vis eius.
 ff. pro empt. l. 1. §. 1.
 ff. de verb. sign. l. hæc verba, ille aut ille.
 ff. de accus. l. qui accus.
 ff. de diuor. l. 4. vxores. & l. ult.
 Præiudicant posteriora prioribus.
 ff. de pact. l. si vnus. §. pactum.
 ff. de iure iur. l. duo. §. ult.
 ff. de procur. l. si procurator. §. ult.
 ff. de leg. 1. l. si mihi. §. ult.
 ff. de verb. sign. l. cum fundum.
 ff. de rei vend. l. si qua.
 ff. de iure codicil. l. diui. §. licet.
 Vltima non derogant primis.
 ff. de leg. 1. l. si ita. l. si cui seruus.
 ff. fam. herc. l. cautio ex parte. §. ult.
 ff. de leg. 3. l. legatorum. & l. si quis.
 ff. de vulgar. sub. l. cohæredi qui po.
 ff. de alim. leg. l. Gaio, Seio. l. 3. §. ult. & 4.
 ff. de pactis. l. profiteor. §. pater.
 C. de testam. l. etsi à patre.
 ff. de pos. l. 1. §. idem.
 ff. de procur. §. ca.

ADIECTIO.

Vbi solo cōsensu potest discedi, præiudicat prioribus, nec obuiat lex: & quia ibi simul dati videntur, cum simul & eodem tempore incipiant valere: vt in illa eadem l. innuitur, ff. de codicil. l. ab intestato.
 Præiudicant posteriora, & c.] Ar. contr. in vltimis voluntatibus posteriora derogant prioribus: nisi

priora interponantur, vt derogetur posterioribus, vt ff. de leg. 3. l. si quis. in prin. & de iure codi. l. diui, & de adim. legat. l. 3. §. vlt. & l. 4. & de don. inter vir. & vx. l. cum hic. §. 1. At in contractibus præiudicant prima vltimis, si per ea ius in re constituatur: vt hypothec. public. vt C. qui potio. sunt in pign. l. si fundum, & de rei vend. l. quorrens. Leges autem pleræque in cōtraria Rub. positz, nihil faciunt ad rhombum, vel falsò scriptæ sunt. Si verò per ea ius in re non constituitur, sed talis est pactio, vt solo consensu inducat actionem: est idem, quod in vltima voluntate, vt ff. de procur. l. si quis cum pro. §. vlti. & de rescind. vend. l. si quan. & de contrah. empt. l. pacta.

ADIECTIO.

Imò distinguendum est, an sit tale factū, quod pendeat tantum ex voluntate eius qui primò voluit, & tunc posteriora prioribus derogant. an ex sua & aliena: & tunc non derogant. vt C. de act. & ob. l. sicut.

Affectionem spectari, & indefinitum æqui-

pollere vniuersali.

In Decret. l. q. 2. §. alia. in fin.

ff. de annu. leg. l. vlt. §. vxori.

ff. pro socio. l. Cornel.

ff. de alie. iur. l. i. §. quodd autem.

ff. de hæred. vel act. vend. l. vlt.

ff. de testam. tut. l. si quis ita. §. 1. & vlt.

In Inst. qui dare tut. poss.

In Inst. de excus. §. pen.

Affectionem spectari, &c.) Hæc est nota.

Posteriores leges ad propria trahi.

C. de lit. cont. Aut offeratur.

ff. qui satis. cog. l. sciendum.

ff. de min. 25. ann. l. auxilium.

ff. ad l. Iul. de adult. l. is cuius.

C. de secun. nupt. Auth. ex testamento.

Cad Tertul. l. defuncto.

Aloteta est omnium mater.

Si consenseris, vt in eum, Indignati sunt Apostoli, cum vnus est indignatus.

ff. de pet. hæ. l. diuus. §. diuus, vbi quorum.

Hysteron proteron, id est, ordo conuersus.

ff. de pet. hæ. l. si possessor. §. redac.

In Inst. de rer. diuis. §. littorum.

Endiadis, est cum vnum nomen substantiuum vertitur in accidentale.

Vt I. ac. po. l. violentia.

In Inst. de tut. primo respons.

Cacophonia, id est, mala sonoras: vt cum plures dictiones immediatè ab eadem syllaba incipiunt.

Vt in Euang. Qui seminat seminare semen suum.

ff. de iniur. l. sed si vend. §. procura. pater.

Anthypophora, id est, responsio tacitæ obiectionis.

Vt in Instit. in princ.

Antinomia, id est, contrarietas.

C. de vet. iur. enucleand.

Pleonasmus, id est, dictio superabundans.

Vt sic: Ore locuta est, & Vidit oculis.

ff. de flum. l. 6. flum.

ff. de acq. re. dom. l. acqu.

Synecdoche, vbi pars pro toto ponitur.

Emphaticè, id est, expressiue.

Vt, Daus est ipsum scelus.

Apopsiopsis, id est, literæ defectio.

Metonymia, id est, continens pro contento.

Zeugma, quando plures clausulæ sub vno verbo

comprehenduntur: & est à superiori, à medio, & ab inferiori. Azo, ru. 94.

¶ VERBORVM propriæ significationi statuer, nec ab ea recedendum est, imò à iudice illa spectanda est, vt not. Azo. in summa. C. ne fideius. dot. dentur. & Alb. de Ro. in l. j. si cer. pet.

Primò fallit, quando lex verba aliter interpretatur. vt not. in l. si paterfa. ff. de hæ. inst. & no. Bal. in l. voluntarius. C. de fideic. & in l. quamuis. ff. de vsufr.

Secundò fallit, quādo ratio verborum vel ipsa mens aliter vellet: quia standum est sensui potius, quàm ipsis verbis, not. Archi. in c. propter tua. de rescr. in vj. vbi dicit qd non est recedendum à significatione vocabuli, nisi constet concedentem aliter intellexisse. de hoc est tex. in l. non aliter. de leg. 3. & no. Io. And. in c. episcopus. de rebus eccl. non alie.

Tertiò fallit ratione adiuncti: quia tunc receditur à verbis & eorum propria significatione. l. seruus. §. quinque. ff. de leg. j.

Quartò fallit, quando verba in proprio significato nihil possunt operari: quia tunc trahuntur ad proprium intellectum, secundum Ang. in l. si cum antea. per illum tex. de do. ante nup. C. & probatur in l. si cum angustis. ff. de ser. & in l. Proculus. ff. de vsufr.

Quintò fallit quia causa honestatis seruandæ à significato proprio debemus recedere, vt not. Angel. in l. quinque. §. parentes. ff. de in ius voc.

Sextò fallit, quando ex natura contractus, vel subiectæ materiæ à significato proprio vocabuli receditur: vt in l. insulam. de præscriptis verbis, & in l. si stipulatur. in princ. & ibi not. ff. de vsur. & in l. si vno. in princip. ff. loca. & ibi etiam not. Alberic. in l. j. ff. de bo. pos.

Septimò fallit, quando verisimile est loquentem aliter intellexisse, quæ verisimilitudo ex multis cognoscitur. vt in l. j. seruus plurium. §. fin. de leg. j. & Dyn. in c. inspicimus. de reg. iur. in vj. & hoc not. Bar. in l. nō aliter. de leg. 3.

Octauò fallit propter consuetudinem vsus loquēdi. vt l. librorum. §. quod tamen Cassius. de lega. iij. & ibi not. Bar. & per Bar. plenè in l. Labeo. de suppl. leg. & in l. cum virum. C. de fideicommiss. & est casus in l. si quis vitium. in §. fin. cum l. se. ff. de vi. tri. & oleo. nam in expositione vocabulorum attendendus est vsus loquendi & consuetudo. l. anniculus. la j. ff. de verb. signific. in princ. & not. Bald. de capi. Corradi. in vsib. seu.

Nonò fallit propter naturam depositi, & maximè vt sententia valeat: vt est gloss. singu. in l. non puto. §. j. ff. fam. erc. secundum Bal. in d. l. cum virum: nam verba sententiæ debent intelligi sanè, ita quod sententia adaptetur negotio, & negotium sententiæ, vt sententia valeat & non pereat: vt not. Bald. in cap. cum super. de re iudic. & not. in d. l. & non puto. §. j. igitur, &c.

Decimò fallit propter rationem, quia verba sunt intelligenda secundum rationem: cum ratio verbi repugnat: quia ratio legis est anima legis. l. cum mulier. ff. solut. matr. & in l. cum talis. §. falsam. ff. de cond. & dem. & per Dyn. in c. fi. de rei iudi. in vj. & per Bal. in l. non dubium. C. de legi.

Vndecimò fallit, quando ex verbis sequeretur aliqua absurditas, per l. nam absurdum. ff. de leg. & per l. ita vulneratus. ver. quod si quis absurdè. ff. ad l. Aq. & per l. j. §. nunc quæritur. in verbo, absurdum. & ibi gloss. ff. de publi. & per not. in l. diuortium. in princ. ff. sol. matr. & per c. cum satis. absurdum sit. de offic. dele.

dele. & de offi. vicarij. in cap. clericos. & etiam not. Alb. de Ro. in l. j. ff. de bo. pos. allegat ipse notata in l. j. §. qui in perpetuum. ff. si ager vectig. & in l. minor. §. si seruus. ff. de euictionibus.

Duodecimò fallit, quando absurdus verborum intellectus continet iniquitatem: quia tunc recedimus à verbis, & intelligimus secundum proprium significatum: vt probatur in l. scire oportet. §. & si maximè. ff. de excu. tut. secun. Bal. in d. l. non dubium.

Tertiodecimò fallit, quando res esset mali exempli: quia tunc non staretur verbis, sed recederetur à propriis significationibus. ar. l. aut facta. §. fin. ff. de pœnis. & in l. si quis aliquid. §. qui ad omnes. eod. tit. & in l. exem. C. de proba.

Quartodecimò fallit, quando subesset publica vtilitas quæ hoc suaderet: quia tunc potest à verbis recedi: sed quando est sola priuata, tunc statur verbis leg. prospexit. ff. qui, & à qui. & not. in l. scire oportet. §. & si maximè. ff. de excu. tu. facit l. j. in fin. C. de cad. tol. & authen. res quæ. C. communia de leg. & in l. vtilitas. C. de primipilo. libro xij. & facit c. licet. ante fi. de regularibus.

Fallit xv. quando verbis & eorum propriæ significationi non inuenitur finis vel principium, vt est tex. no. in l. naturaliter. ff. de vi. tri. & oleo le. facit l. eum qui hæres. in prin. ff. de verb. oblig.

Sextodecimò fallit, quando sequitur impossibile, si staretur verbis, & propriæ significationi: vt probatur in l. j. §. si insulam. ibi, quia impossibile est. ff. de sump. l. impossibile. de reg. iur.

Decimoseptimò fallit, quando sequitur perplexitas. l. si Titius. ff. de verb. obl.

Decimooctauò fallit ratione conditionis personarum: nam si conditio personarum nõ exigit intellectum proprium statum improprio. l. filiusfam. ff. de do. & not. Alber. de Ros. in l. j. ff. de bon. poss. & per hoc est optimus text. in l. plenum. §. equitij. ff. de vsu, & habitatio. B. Soc. re. 536.

¶ VERBA. Recedere à propria significatione verborum legis, vel statuti, non est licitum. textus est in l. j. §. is qui nauem. ff. de exercito. probat tex. in l. nõ aliter. ff. de legat. iij. ponit Barto. in l. non dubium. C. de legib.

Lima istam regulam septem modis, vt per Iaso. in d. l. non dubium. quas in summa transcribere libuit.

Primò, nisi mens legis, vel statuti aliud suadet: & limitatio est Bart. l. non dubium.

Secundò, quãdo statutum est fauorabile, quia extenditur ad casum, qui largè, & improprie continetur: quã examinat Ias. ibi.

Tertiò, vbicunque tractatur de fauore publico: puta vt delicta puniantur, quia tunc statutum trahitur ad casum improprium.

Quartò propter qualitatem personæ ad quam verba referuntur: quia tunc recedimus à proprietate vocabuli, & intelligimus etiam in casu improprio.

Quintò, causa honestatis seruandæ.

Sextò fallit, quia ratio iuncta facit recedere à proprio significatu verborum antecedentium.

Septimò, quia quandoque trahuntur verba ad improprium significatum, vt aliquid operentur.

B. Dias re. 536.

¶ VERBIS enunciativis etiam notarij statur, vbi agitur de modico præiudicio. glos. & Innocen. cap. olim. de censibus. Abb. consil. 64. vol. 2. Crau. consil. 182. numero 15. Asinius in praxi iudic. §. 7. fall. 59. num. 14. quia in minimis admittitur etiam probatio

facta. Med. reg. 5.

¶ VERBIS generalibus non sufficit aliquid exprimi, quando pro forma lex, seu statutum aliquid expresse querit. gloss. c. vt circa. de elect. 6. Clem. 1. ver. tacta. de hæret. Fel. c. ad aures. colum. 2. de rescriptis. Socin. Sen. consil. 24. num. 18. Tiraq. in tract. de leg. conn. vers. expers. nu. 98. Marfi. consil. 29. columna 2. vol. 1. dixi super. latè in reg. 1. concor. Paris consil. 61. numer. 15. volum. 3. consil. 99. numer. 25. volumine 1. Bertrandus consilio 364. numero 2. libro 2. & hæc sufficiant pro ampl. huius reg. quæ fallit pluribus modis.

Primò procedere, quando agitur de substantiali forma, capitu. 1. de renunc. capitulo veniens. de presb. non bapt. capitulo quorundam. 23. dist. capitulo in Synodo. de consecr. distinct. 4. cap. solet. 34. quæst. secunda. secus est, quando omittitur illa, quæ est ad solennitatem inducta. capit. sollicitudo. 52. distinct. capitul. nostrates. 30. quæst. 5. capitul. pastoralis. de sacram. non iter. cap. vno, de clerico per salt. prom. leg. quæ extrinsecus. ff. de verbo. obliga. leg. 1. C. de appellat.

Secundò fallit, quando aliquid de materia remanet, nõ adhuc durat ius, actio, & obligatio, dixi super. in prox. præced. regu. leg. domo. ff. de pigno. act. l. Paul. §. domus. ff. de pigno. l. seruum. §. si pocula. ff. de leg. 1. l. si seruus. §. bone. ff. de cond. furt. Brun. in tract. de interit. & perempt. 6. conclu. nu. 23.

Tertiò fallit, quando vtilitas publica vel necessitas aliter suaderet, quia tunc forma omitti potest, & adimpleri per æquipollens, Alexand. & Iaso. leg. 1. ff. de libe. & posthu. Ioann. Andr. capitul. in toto. de reg. iur. 6. Crau. consilio 12. numero 2. Abb. consil. 65. volum. 2.

Quartò fallit, quando forma seruari non potest, quia valet nihilominus actus, licet non seruetur. Ioann. Andr. capitul. in toto. de reg. iur. 6. Abb. consil. 25. colum. 2. vol. 2. Alexand. consil. 206. vol. 7. Abb. consil. 65. vol. 2. Crau. consil. 12. nu. 2. consil. 177. num. 5. Rom. consil. 142.

Quintò declaratur, vt per hoc partes puniri non deberent, licet non seruaretur forma. leg. cum hi. §. si prætor. ff. de transal. constitutionibus. ff. ad municipal. l. certa forma. C. de iure fisci. lib. x. l. non putauit. §. non quæuis. vbi Bar. ff. de bon. pos. contra tab. Barto. l. filium. §. si quis. ff. de leg. præst. l. sicut. §. pe. ff. de oper. liber. Bal. l. 2. colum. 1. C. de Epi. audient. c. ex tenore. de rescr. Rip. l. 1. col. 4. ff. de vulg. Crau. consil. 4. num. 22.

Sextò fallit, quando consuetudo aliter se haberet. Ancha. consil. vlt. col. 4. Rom. consil. 103. col. 2. Crau. consil. 121. nu. 9. l. de quib. l. minime. ff. de legib. dixi ego in tract. de leg. & stat. P. 2. q. 14. nu. 5.

Septimò fallit, in forma rescripti quæ seruari non debet, quando lædatur ius alterius. Bald. c. super eo. de offi. deleg. Princeps enim non præsumitur tollere ius tertij, Bal. l. nec auus. C. de Emanc. liber. l. 2. §. merito. ff. ne quid in loco publ. l. cum filius. ff. de remil. leg. impuberi. ff. de admin. tutor. Bald. c. 1. quid sit inuest. de re milit. c. quamuis. de rescript. 6. gloss. & Docto. c. cum olim. de consuet. imò si dicat, non obstante præiudicio tertij, intelligitur de paruo, non de magno. glo. l. sed cum. ff. ad Trebel. gl. l. seruitutes. §. publico. ff. de seruit. Card. c. mandatum. in 7. not. de resc. Ias. l. quoties. nu. 4. C. de prec. im. per. offer.

Octauò fallit, quando forma, non est magnæ importantiz

tantia cōsiderato effectu. Bar. l. vniuersis. vbi etiam Pau. col. 3. C. de prec. imper. offer. Barto. l. obseruare. C. de decur. lib. x. Pau. l. i. ff. de const. prin. Ias. l. moribus. §. prius. nu. 11. ff. de vulg. & pu.

Nonò fallit, quando id quod faciendum esset redunderet in vtilitatem publicam, tali enim casu forma omitti potest. Alexan. Ias. & com. Doct. l. i. ff. de libe. & posthum.

Decimò fallit, quando cessaret causa formæ adimplenda, nam tunc rectè omitti poterit. Crauet. confi. xij. no. xij. Abb. confi. lxiiij. numer. 1. lib. ij. Bald. consilio cccclxxxvij. vol. 1. l. i. C. com. de leg. Bar. & Ang. l. j. §. lex falcid. ff. ad l. fal. Ale. confi. lxxxij. col. ij. vol. vj. Old. confi. ccliiij. confi. cclvij. Crau. confi. clxxvij. nu. 5. l. cum antiquitas. C. de test. l. si casus. C. eo. Ias. l. j. nu. 13. de li. & po.

Vndecimò fallit, quando periculum immineret, quo casu forma quidem omitti posset. Fel. c. cum dilecta, in fine de rescr. Paris confi. xxxij. nu. 29. vol. 2. prout tempore pestis, quo cessant solemnitates iuris. Ang. l. si vacantia. C. de bon. vac. Alex. l. fin. ff. de testa. Cor. confi. liij. nu. 1. confi. cxxxj. nu. 2. vol. ij. Ang. §. prouinciarum. auth. factæ nouæ const. Ripa in trac. de priui. contr. temp. pest.

Duodecimò fallit, quando iusta adesset causa quam nemo denegaret, tunc bene forma quidem remitti potest. Paris confi. xxxij. vol. ij. Bald. auth. hodie. C. de iudi.

Decimotertiò fallit in ignorantibus, qui copiam consultorum non haberent, gloss. & Bald. leg. ambiguitates. C. de testamen. leg. properandum. C. de iudi. §. pupillus. auth. de hæred. & falc. Bal. leg. iuris ignorantia. C. qui admitti. Doc. com. c. ignorantia. de reg. iur. vj. vbi gl. Din. & Boer.

Decimoquartò fallit in forma inducta per ablatium absolutum. Ias. leg. secunda. §. prius. ff. de vulg. & pupil. Zuchard. leg. 1. nu. 104. C. qui admi.

Decimoquintò fallit, quando omittitur forma per eum, qui illam introduxit, aut per principem, qui solennitatibus iuris non subiacet, Goz. consil. xl. num. 6. Bar. l. prima. col. ij. ff. de legibus. Barto. leg. vniuersi. C. de prec. imper. offer. l. obseruare. C. de decur. lib. x. Fel. c. quoniam, & capitulo primo, vbi Doc. com. de prob.

Decimosexto fallit in forma, quæ post actum interuenire potest. Tiraquel. leg. si vnquam. versicul. reuertatur, numero 69. C. de reuoc. donat. Bartol. l. 1. columna si. ff. de test. leg. si ita. §. ea lege. columna prima. ff. de verb. oblig. leg. cum lex. col. iij. ff. de fideius. for. leg. ij. C. de can. Fruct. vrb. Roma. libr. xj. Bald. l. 1. §. vbi. C. de cadu. tol. l. si quis. col. 3. C. de appel. l. ij. col. secunda. Cod. quando prouoc. non est necesse. Imol. capitulo exhibita. colum. 8. de rer. perm. Bertrach. in tracta. Gabel. ij. par. viij. p. princ. quæst. 24. Cepo. confi. xxxv. Fel. capitulo quoniam. col. 3. vt lit. non contest. dec. secunda, de test. Fab. in tract. infin. quæst. xxvij.

Decimoseptimò fallit, cum à lege suppletur. Tiraquel. leg. si vnquam. ver. reuertatur. numero 68. C. de reuoc. don. Bal. l. his verbis, & leg. sequi. C. de rei vxor. act. leg. j. ff. de adopt. Aret. capitulo, super his. col. iij. de accus.

Decimooctauò fallit, quando forma est ad aliquid demonstran. requisita, tunc enim satis est si per æquipollens adimpleatur l. hac consultissima. C. qui testam. fac. poss. Bar. & com. doct. leg. iubemus. C. de testibus, not. leg. libellorum. ff. de accusat. Grat. con

si. xvj. nu. 14. vol. j.

Decimononò fallit, quando ipsa subauditur per æquipollens: par enim virtus est taciti, & expressi. Grat. confi. cxxij. numero 9. volumine 1. Paul. l. 1. C. de his quæ des. adu. doct. l. secunda. §. prius. ff. de vulg. Socin. consilio x. numero 6. volumine iij. Bal. leg. fi. C. de procur. Anch. c. primo. col. iij. de const. doct. com. l. cum quid. ff. si cert. pet.

Vigestimò tunc forma omitti potest cum ad aliquem finem est constituta, & finis sequatur absque ea, Bal. l. si duo. columna secunda. ff. de iur. iur. doctor. commun. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. Alexand. & Iason l. 1. ff. eodem. l. nominatim. ff. de cond. & dem. l. Certum. ff. si cert. pet. Cagno. l. si quis maior numero 153. C. de transact. leg. fina. ff. mand.

Vigestimoprimum fallit, quando actus factus eandem vim habet. Bal. & Alexand. l. fin. C. de procurat. l. iur. gentium. §. quod verè. ff. de pact. l. tale pactum. §. si. ff. de Const. Bald. l. non codicillum. C. de test. l. si duo. §. si quis. ff. de iur. iur. Doct. com. l. si quis mihi bona. §. sed quid. ff. de acqui. hæred. Dom. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthu. Paris consilio xxij. numero 14. volumine iij. consilio xcix. numero 15. volumine iij. Iaso. leg. j. numero 13. ff. de liber. & posthu. & not. pro concordia prædictorum duplicem esse formam, essentialem scilicet, & accidentalem, essentialis est, sine qua à principio actus est nullus, gloss. clemen. prima. versicu. inhibentes, de iur. patron. accidentalis verò est, quæ etiam post actum interuenire potest. glossa 3. capitulo primo, distinct. lxxv. Gemin. capitulo, vt circa. §. j. de elect. vj. capitulo cum consuetudinis. de consuetud. gloss. clemen. causam. versicul. deuolutam. de elect. & est comm. vt attestant. Iaso. l. vniuersa. numero 11. C. de prec. imp. offer. & tradita dicitur siue expressè, siue etiam tacitè ex verbis colligi possit. Bald. l. eos. columna 5. Cod. de appellat. item hoc idem quando lex, vel statutum prohibet, Bald. l. non dubium. C. de legibus. item vlti. loco forma tradita dicitur cum annullatur actus sine ea. Doc. com. leg. cum hi. C. de transact. leg. j. ff. de liberis, & posthumis. Medic. reg. 7.

¶ VERISIMILE quod est venit tantum in generali dispositione. c. in generali. de reg. iur. 6. l. obligatione. ff. de pignò. Felin. c. auditis. colum. 12. de præscr. doct. c. si diligenti. eod. tit. Ripa l. si vnquam. nu. 42. C. de reuoc. donat. Ber. c. j. nu. 205. de iudiciis. Euer. in loco à verisimili. num. 10. Din. d. c. in generali. nu. 4. de reg. iur. 6. Med. re. i.

¶ VERISIMILE. Obscurum. Paul. lib. x. ad edict. Lex cxiiij. al. cxv.

In obscuris inspicere solet, quod verisimilius est, aut quod plerunque fieri solet.

ADDIT. a solere in P. Florentinis.

Veluti mulier, quæ diuertit, & postea matrimonium reconciliauit, eandem dotem dedisse verisimilius est: nisi nominatim aliud actum sit. vid. reg. semper in obscuris. Viuien.

¶ VERVM dici non potest, quod quàm fuit. de pæn. distin. 2. in fine. gl. in terminis, pro hac Reg. c. ad dissoluendum. ver. accusari. de despons. impub. Medic. reg. 6.

¶ VERITAS credulitas & quid cui liceat, vel non. Veritatem inspiciendam, non opinionem. In Inst. de legat. §. si quis rem suam. C. de trans. l. cum ea quæ.

C. plus

C. plus valere quod agitur.
C. si quis alteri vel sibi. l. multum.
ff. de iur. & fact. igno. l. regula. §. qui.
ff. de vſucap. l. nunquam iusto. §. filius.
ff. de furt. l. falsus. §. qui.
ff. de acquir. hær. l. sed & si idem.
ff. de donat. l. 2. §. si sub eo.
ff. pro dote. l. 1.
ff. ad leg. Falc. l. cum pater impuberis. §. 1.
ff. ad leg. Aquil. l. scientia.
ff. de manu. test. l. si patronus.
ff. pro empt. l. 3. §. 3.
ff. de iniur. l. cum qui nos. §. si iniuria.
C. de test. l. 1. & 2.
ff. quib. mod. vſuſſ. amit. l. is qui. §. vſuſſ. fruct.
ff. de leg. 3. l. 1. in prin.
ff. de vſufr. l. si ita. §. 1.
ff. pro ſuo. l. vlt.
ff. de iniur. l. idem apud. §. interdum.

Veritatem inſpiciendam, &c.] Hæc Rub. ſuprà plenè expoſita eſt: & de opinione, quādo debeat ſpectari.
Veritas non tantum inſpicitur, quantum teſtatoris voluntas.

ff. de hær. inſt. l. qui loco. §. 1.

Non tantū veritas, &c.] Hæc eſt nota. Vtrunque enim conſideratur, niſi diuerſa omnino videatur volūtas verbis: vt ff. de legat. 2. l. 4.

Soli dicto creditur, ſi quis ſe feciſſe dixerit.

In Auth. de collat. 6. conſt. 2.

C. de arbit. l. ne in arbitris.

C. de teſtam. l. verba.

C. de teſtib. l. nondum.

C. de rei vend. l. emptor ancillæ.

C. de donat. l. ex hac.

ff. rem rat. hab. l. ſatis.

ff. de hær. inſtit. l. quoties.

ff. de duob. reis ſtip. l. his verbis.

ff. de manu. test. l. teſte Iul.

ff. ad Mace. l. ſed Iul.

ff. de leg. 3. cum quis. §. codic.

ff. ſi tab. teſtam. l. ex. in ſi.

ff. de his quib. vt indig. l. poſ.

ff. de inoff. teſt. l. ſi is qui. in ſi.

ff. de leg. 3. l. fideicom.

ff. ad Syllan. l. ſi quis in graui.

CONTRA.

C. de probat. l. rationes.

C. de donat. l. nuda.

ff. de leg. 2. §. Titia.

ff. de hær. inſtit. ex facto.

Soli dicto, &c.] Soli dicto meo creditur, in meum præ iudicium, non ad alium mihi obligandum, vt C. de probat. Rationes. Item creditur, ſi dicam me deſiſſe quid certum, vel feciſſe, niſi ſit odioſum, niſi incertum, vel daturum etiam certum: alioquin contra, vt ff. de leg. 2. l. Titia. primo reſpon. quia quæ de præterito ſunt, certiora ſunt. Nec obſtat, quod dicitur de donat. l. nuda: quia non fecit aliquid tale, vnde naſcatur vel præſumatur nata obligatio. Secus autē, ſi dicam me donaſſe: quia donatio, ſi vera eſt, obligat. vt ff. de hær. inſtit. l. qui volebat, & de liber. & poſthum. l. cum quidam.

Creditur bene geſtum à ſapiente.

C. de leg. & fideic. l. humanum.

ff. de offic. præfec. præ. l. 1.

C. de Episc. audien. l. Episcopale.

In Decr. 21. q. 2. expedit.

ff. de proba. per cal. l. cum inde eum propinqui.

C. qui & aduerſ. quos. l. 1.

Vt liceat pulſato vel prouocato, quod aliàs non liceret.

ff. de in ius voc. l. l. libertus.

ff. ad l. Aquil. l. itaque. l. ſcientia. §. pen.

ff. de bonis lib. l. qui cum.

Facientem quod facere licet, arbitrato non puniti.

ff. locati. l. ſi ignorans.

ff. de redhib. l. qui ſit. §. apud.

Semel tantum quid licere.

In Inſt. de legat. §. poteſt.

ff. de adopt. l. adoptare.

ff. de legat. 1. l. 5.

ff. de manu. test. l. ſi ita.

ff. de aqua pluui. arc. l. in diem.

ff. de leg. 2. l. ſtatulib. in fin.

Dere dubia tranſigere non licet.

ff. de tranſ. l. de his, cum hi.

CONTRA.

C. de tranſact. l. 1.

Poteſt vel licet debere, non tamen donare.

ff. de pact. l. iuriſgen. §. vlt.

ff. de donat. l. filius.

ff. quæ res pign. oblig. poſſ. l. 1.

C. de admin. tut. l. omnes.

Qui parauit rem, & ad actum non proceſſit, nihil egiſſe videtur.

In Inſt. de teſtam. milit.

C. de act. & oblig. l. ſi quidem.

ff. de fide inſtru. l. contractus.

C. de vſucap. l. ea.

ff. de acq. rer. dom. l. nudo.

ff. rem rat. hab. l. amplius.

ff. de hær. inſt. l. quoties.

ff. de teſtib. l. ſi is.

Creditur bene, &c.

Vt liceat pul. &c.

Facientem quod, &c.

Semel tantum quid, &c.

Qui parauit rem, &c.

Hæ omnes ſunt notæ.

Vulgare prodeſt.

ff. quæ in fraud. cred. l. vlt. in fin. & l. qui autem.

ff. de pecul. l. in ſumma.

C. de poſit. l. vlt.

Non prodeſt.

ff. de noxal. l. ſi à multis.

Vigilare, &c.] Solutio. Semper licet vigilare: ſed non ſemper, vt in contraria Rub.

Licet ratione conſenſus, quod aliàs non liceret.

ff. de in ius voc. l. quamuis.

Licet ratione officij.

ff. de in ius vocan. l. quaſitum.

Licet ratione neceſſitudinis.

ff. de in ius voc. l. 1. & 2.

ff. qui ſariſ. cog. l. 2.

Licet ratione digni iudicis.

ff. de in ius voc. l. libertus.

Ratione alterius dilecti licet.

ff. ne quis eum qui in ius voc. l. 2. §. 1.

Azo, ru. 95.

¶ VERITAS conuiſij non eximit ab actione iniuriarum. l. 3. c. ſi rector prouin. Io. And. in addi. ad Spe. in tit. de iniur. circa finem. Cyn. & Doct. in l. ſi non conuiſij. C. de iniuriis.

Fallit in 4. casib. vt per Felin. in c. cum I. & A. in fin. de re iud.
 Statutum in casu vero, non habet locum in fictio, not. in c. insinuatam, de simo.
 Fallit in 3. casib. secundum Felin. in d. c. insinuatam. nu me. 5.
 Veritas opinioni præfertur. l. filio pater. ff. de liber. & posthu.
 Fallit in 5. casib. quos no. gl. in c. nuper, de biga, non or di. vbi ponit hæc carmina.
 Testamenta, fauor, odium, sententia, proles
 Ex istis causis profert opinio veris. D. Fin. li. 5.
 ¶ VERITAS conuitij, nõ eximit ab actione iniuria- rum. in l. iij. C. si rector pro. & vide Ioan. An. d. in ad dit. ad Spec. tit. de iniur. circa fin. Cyn. & doct. in l. si non conuitij. C. de iniur. Et vide gl. in l. ij. lib. iij. ti. iij. for. legum.
 Limita quadrupliciter, vt per Fel. in c. cum T, A, B. in fi. de re iud.
 Primò, quando dicitur verum ex causa, putà corre- ctionis.
 Secundò fallit, si dicitur, vt à proximis auferatur nocu- cumentum corporale: puta tu es leprosus.
 Tertiò, vt auferatur nocumentum spirituale: ne forte ordinetur.
 Quartò fallit, vbi dicit verum in iudicio. B. Dias. re. 784.
 ¶ VERITAS. l. bona fides tantundem. l. 79. vide §. l. 93.
 Amanda est super omnia veritas. De cond. & de. l. cum ita legatum.
 Plus valet quòd in veritate est, quàm quòd in opinio- ne. Inst. de leg. §. si quis rem suam.
 Veritas facti iure ciuili infirmari non potest. De acq. poss. l. i. §. si vir. De cap. l. 12. §. factæ.
 Veritas hincinde agitata magis elucescit. 35. q. 9. capit. gratiæ.
 Disputando veritas amittitur. De mun. & hon. l. mune rum. §. si.
 Quando fictio, & veritas ad idem concurrunt, veritas præfertur. De lib. & post. l. filio quem. 23. vbi Pap. Ne imagine naturæ veritas obumbretur.
 Veritatis fides verborum adminicula non desiderat. C. si mi. ab hæ. l. i.
 Cessat fictio, vbi veritas locum habere potest. De adop. nec ei. §. i.
 Fignientum veritati non præiudicat. C. de con. emp. l. si ancillam.
 Non mutat substantiam veritatis non necessaria ver- borum multiplicatio. De au. & arg. l. pediculis. §. La beo. Nec temporis cursus. C. ad leg. Corn. de fal. l. sicut fal.
 De futuris contingentibus non est determinata veri- tas. Ad leg. Aqu. l. si putator.
 Propter nostrum affirmare vel negare rei veritas non mutatur. Ad mu. l. assumptio.
 Eius quòd multipliciter exponitur, veritas ignoratur. De reb. du. in l. ambigua. & ibi Bar.
 Non videtur omnino falsum, quod iuuatur primor- dio veritatis. de leg. 2. l. cum filius. §. hæres.
 Paria sunt falsum exprimere, vel suppressere verita- tem. De rescrip. c. super literis. De Fal. l. i. C. de epis. Presbyteri.
 Falsa demonstratione mutari substantia veritatis mi- nimè potest. Dioc. C. de iu. & fact. ign. l. cum falsa.
 In his quæ à solo animo nõ dependent, magis attendi- tur veritas, quàm opinio. De cri. exp. hæ. l. i. in fi. De vfuc. pro em. l. 2. §. si pupillo.
 Vehemens opinio consona veritati postea apparenti,

habetur pro veritate. gloss. sing. in l. si quis extra- neus. §. si. De acqu. hæ. Ancha. notabiliter in conf. stu pendo. 149. Viso diligenter. Iaso. in leg. certum. Si cert. per.
 Per plures veritas magis inuenitur. De hæ. in vi. c. per hoc. §. verum.
 Finis sapientiæ speculatiuæ est veritas: Practicæ verò opus. Arist. 2. Metaph.
 Qui verum loquitur, Deum sequitur. 2. q. 3. c. quisquis.
 Melius est pro veritate supplicium pati, quàm pro adu- latione beneficium consequi. ii. q. 3. cap. nemo peri- torum.
 Vide §. Scandalum. Reg. 93. si librarius. vbi scripsi.
 Qui veritatem liberè non pronunciat, proditor est ve- ritatis. ii. q. 3. c. nolite timere.
 Opprimitur veritas quatuor modis: cupiditate, timo- re, amore, & odio. ii. q. 3.
 Veritas cum non defenditur, opprimitur 83. distinct. c. error.
 Nummorum acceptio præuicatio veritatis est. ii. q. 3. c. qui rectè iudicat.
 Præsumptio legis dicitur veritas. l. si. §. fin. & ibi glo. de probat. Ias. in l. i. C. de mili. test.
 Ad examinandam veritatem omnis iure prodita debet admitti probatio. C. de lib. cau. l. nec commissa. vide Fictio. Riisvich.
 ¶ VERITAS, quando aliter haberi non potest, ab il- lis personis habeatur: quæ inuitæ ad testificandum non compelluntur. Ita Rom. sing. cccxcviij. & hoc in auxilium veritatis. Soci. in rubrica cccxcviij. Lam- franc. in capit. quoniam contra. numero 42. ad fi. de proba. Abb. & Felin. in capitu. j. de test. cog. numer. 9. Gramma. conf. xlv. numero 11. 17. & 18. & maximè quando ex natura illius facta alij testes verò simili- ter haberi non possunt, quia eo tunc alij inhabiles & minus idonei admitti debeant, ne veritas occul- tetur. c. iij. loco. & ibi Anton. de Butr. de probat. & consilio lix. numero 16. & 22. & ibi Gramma. consil. xxiiij. Alexand. consil. lxiiij. difficultas. numero 5. pri- mo volumine. & consilio clij. numero quarto. & con- silio clij. numero 11. volum. eod. & cons. clxxv. nume- ro 2. vol. ij.
 Amplia primò, vt iudex debeat elaborare, ne veritas quæ Deus est opprimatur & occultetur, & debet po- tius iudex scandalum tollerare, quàm quòd veritas depereat. Ita Bald. & Deci. in capitu. quoniam con- tra. numer. secundo, versiculo quarto nota. de pro- bat. & l. ij. C. de eden. xxx. quæst. v. capit. iudicante. Abb. post Innoc. in c. ex officij. de poenit. & remis- cum aliis infinitis.
 Amplia, vt præsumptionibus & coniecturis res pro- betur: nam iis, quæ sunt difficilis probationis, præ- sumptiones coniunguntur ad corroborandum pro- bationem, secundum Roma. in consilio vij. numero 7. versiculo, & ideo. Idem Roma. consil. lxxvj. numero 5. & Alexand. consilio xxiiij. numero 20. volumine ij. & capitulo præterea. & capit. cum causam, de te- sti. Innoc. in c. in literis, extra de testib. cum aliis in- finitis.
 Fallit in factis quæ excedunt hominum memoriam, videlicet in factis annorum 100. vt capitu. quid per nouale, & cap. veniens. de verbo. signif. nam fama in probatione dominij multum operatur. l. proprieta- tis. C. de probatio. & libri antiqui plenam faciunt probationem, testes deponentes legisse antiqua instrumenta in publicam formam, in quibus ap- parebat quòd tale prædium spectabat d. semp. & testes

testes de auditu à suis maioribus, etiam fidem facit maximè in factis antiquis, sicut & fama & vulgi opinio, prout Anchar. conf. cccx. num. 2. versic. & iste probationis. I. Nouel. reg. 222.

V E T I T V M, seu permissum. Vbi quod minimum est, prohibetur id quod maius est, etiam vetatur.

ff. de senato. l. qui indignus.

ff. de seru. expor. l. cui.

ff. quæ res pig. ob. poss. l. i. argum. à maior.

ff. de pœn. l. mortis. in prin.

ff. de interdict. & re. l. vlt. §. vlt.

ff. de accus. & inscript. l. seruos quoque.

ff. de iur. iur. l. meo.

C. de seru. export. l. vlt.

C. de sen. & interlo. l. nulli.

Vbi quod minimum est, &c.] Regulare est, si alicui denegantur minora, naturali ratione prohibita videntur maiora, vt in hac R. dicitur. excipi potest, nisi minora prohibentur, ratione excellentiæ dignitatis: vt in Aut. de mand. princip. §. quod si delinquentis. Azo, rub. 46.

Id quod maius est fieri, non tamen quod minimum est, concedi.

C. de Ep. & cler. Aut epistolarum.

C. de transact. l. transigere.

C. de ann. excep.

C. ad Vell. l. 3. quamuis.

ff. de off. præf. l. illicitas. §. qui inuen.

ff. de bon. eo. qui sunt sub tut. l. si pupil.

Cum id quod maius est conceditur, quod minus est, non vetatur.

In Decre. 16. q. 2. c. 1.

ff. de reg. iur. l. non debet.

ff. de off. præf. l. illicitas. §. qui.

Id quod maius est, &c.] Regulare est, vt si alicui concedantur maiora, & minora videntur esse concessa, vt ff. de reg. iur. l. non debet cui quod plus, & vt in sequenti R. dicitur, ad idem induci possunt, quædã leges, signatæ in sequenti R. vt ff. de in lit. iur. l. videamus. §. deferre, & ff. ad l. Iul. de adult. l. nec mea, & de donat. l. filius, in fi. Recipit autè exceptione, vt ff. de reb. eor. qui sub tut. vel cur. l. si pupillorum. §. 3. & vt in hac R. verius dicitur, & apertius: & ego signaui supra dictam regulam iuris.

Propter incertitudinem quædam permittuntur.

ff. de vfu. l. Mutia. §. si.

ff. de incer. cond. l. rogati. §. fugitiuus. l. nam. et si. §. si seruus.

ff. de appel. l. si pater.

ff. locati. l. sed addes. §. si do.

ff. si quis in ius voc. l. ex quacunque.

C. si aduersus rem iud. l. si cum pater.

Cui quod plus est, non licet, nec id quod minus est, licebit.

ff. ex quib. caus. maio. in in. rest.

ff. de iud. l. solemus. in fin.

In Decre. 2. q. 1. Deus omnipotens.

ff. quib. vt indig. l. aut habet pote. §. qui pi.

ff. de in lit. iur. l. 3. §. differunt.

ff. de adult. l. nec mea.

ff. de re iud. l. non debet.

C O N T R A.

In Aut. cum de appell. co. §. 4.

ff. de pat. pot. l. vlt.

ff. de edend. l. 3. §. 1.

ff. de dolo. l. filius. in fine.

ff. de iud. l. solemnis. in fin.

Cui quod plus est, &c.] An alicui videantur concessa minora, si concedantur maiora, dictum est: nec autè si denegantur maiora, an videantur denegata minora, quod minimè verum est, vt ff. de seru. expor. l. expor. licet hæc Rubric. contradicat, & leges in ea positæ nil faciant ad rem, præter vnâ, vt ff. de his quib. vt indig. l. post te. §. principa. sed illud ideo est quia voluit infringere vtrumque testamentum: nec enim pupillare valere poterat sine principali, vt in Instit. de vulg. & pup. sub. §. liberis. Si ergo accuset principale, per consequentiam & pupillare: & ideo repelleretur, quasi in vtrumque videatur deliquisse. Leges autem in contraria R. positæ, nihil ad rem faciunt. Azo, rub. 46.

V E X I L L V M capiens, præmium datur ei ex statuto, de prima captura vexilli hostium intelligitur. Bart. l. hoc articulo. col. fi. ff. de hæred. inst. Alexan. conf. 16. nu. 4. vol. 4. Med. re. 3.

V I C A R I V S generalis non potest beneficium conferre absque speciale mandatum. Dec. consi. 121. col. 2. item non potest alium vicarium facere generalem. Rot. decisio. 378. in nouis. Bald. c. fin. de offic. deleg. Gemin. cap. Romana. de offic. vic. 6. nec alium Vicarium substituere nisi ex causa probabili. Host. c. clericos. de offi. vic. glo. capit. i. eod. titu. 6. ca. generali de offic. vic. 6. nec cognoscit de crimine nisi habeat mandatum speciale. Bart. l. i. §. cum vrbem. ff. de offic. præf. vrb. item nec habet iurisd. suffraganeum episcop. capit. l. §. fina. de officio ordin. 6. Med. reg. 1.

V I C A R I A T V S soluitur morte episcopi, Rebuffus in praxi benefic. in tit. de form. vic. Archiepiscopi, & aliorum. numero 216. capitul. si gratiosè, de refer. 6. Doct. Com. c. quoniam Abbas. de offic. deleg. c. ad abolendam. de hæret. c. quia. de iudic. Franc. cap. 1. de offic. vic. 6. Doct. l. more. ff. de iurisd. omn. iud. Maranta in tra. de ord. iud. 4. part. quæstio. 19. num. 38. Curt. l. more. numer. 76. Bellamera cap. ad nostram. de iureiuran. num. 2. not. d. capit. si gratiosè. Gozad. consil. 22. num. 6. dixi superius conclus. 31. Med. tra. 2. part.

V I C E S duarum personarum quis sustinere nō pōt. Fallit vt per Damas. reg. 40.

Virtualiter & comparatiuè comprehensa non dicuntur comprehendi sub litera, sed solum quod de necessitate infertur. Cur. iuni. consi. 6. num. 7. communem dicit.

Ampliatur & limitatur, vt per Baptist. à Villalo. conc. 38. in litera V. Don. Fin. lib. 5.

V I C I N V S impedire non potest facientem in flumine publico, cum modicum sentit damnum. Barto. & Doct. com. leg. quo minus. quæstio. 11. ff. de flum. l. 1. §. sunt autè. ff. ne quid in flum. publ. vicini enim minima incommoditas non est in cōsideratione. Add. ad Alexand. rub. ff. sol. mat. num. 3. item vicinus minimum factum vicini non præsumitur scire. Roma. & Alexan. l. is potest. ff. de acquiren. hæred. c. cum in tua de acquirend. poss. l. quæsitum. ff. de re iud. l. ob quæ vitia. ff. qui accus. nō poss. doct. com. c. quanto. de præsumpt. Med. reg. 5.

Vicinus, qui ex forma statuti non potest vendere aliquid sine cōsensu vicini, an habeat locum in eo, qui rem modicā in vicino habet. vide Afflictum in terminis in trac. de iur. protom. §. sextus. num. 9. & dic, quod debet requirere cōsensum vicini. no. l. i. ver. siue. C. de com. ser. manum. vbi consors dicitur ille, qui habet in re tantum millesimam partem. conc. Tom. 2. Reg. Iur.

Ant. consilio 160. Med. reg. 5.

¶ **VICINI**, an collectam indicare possint conuicinis pro puteo de publico, & in communi reaptando, seu reficiendo, tu dic quod sic, secundum Doct. & præsertim Specu. in tit. de censu. §. nunc dicendum. versic. Item pone. Guid. Pap. quæst. cccxliij. Cap. in suo tract. de seruit. verba. prædio. cxlvij. num. 2. text. in arg. in l. ij. §. vicinales. ff. ne quidem loco publi. fiat. ad idem in arg. in l. pen. §. j. ff. de coll. illicit. & l. j. quod cuiusque vniuers.

Fallit nisi ex forma statuti, vel prouisionis, aliter prouisum esset, circa impositionem collectæ, vel per capita secundum facultatem patrimonij, aut per solidum & libram, secundum Ias. in l. si se non obtulit, num. 19. & 20. ff. de re iudic. Bald. in auth. defuncto. C. ad officia. Bart. in l. j. C. de omni agro defer. lib. xj.

Fallit etiam quando puteus dirutus est facto hominis, quia ille solus tenetur ad refectionem, qui destruit, vel diruit, secundum Cæpol. de serui. vrb. prædiorum, cap. xlvij. numer. 2. per tex. in l. fin. in fin. ff. de via pub. refic. & cap. ex parte. extrâ de iis, quæ fiunt à maiori part. cap. & Luc. de Pen. in l. ad refectionem, numero quarto. C. de aquæduct. lib. xj. cum ibi notatis. I. Nouell. reg. 238.

¶ **VICTOR**. Si vinco vincentem te, multo magis vinco te, l. de accessionib. ff. de diuers. & temp. præf.

Fallit in 7. casib. vt per Port. lib. 3. suarum concl. reg. 27. & 28. Fallit in 5. casibus, vt per Anto. Gabri. lib. 4. de success. ab intest. concl. 4. & quomodo intelligatur ista regula, declarat Fab. de pepis in Authen. præterea, C. vnde vir, & vxor, numer. 3. ver. ad tertiam & vltimam.

Victor non debet propria autoritate sententiam pro se latam exequi, l. miles. §. qui iudicati, ff. de re iud. vbi Ias. limitat in 2. casib.

Victor regulariter non appellat ab expensis, sed obtinet de ipsis coram eo, ad quem victus appellauit, l. fi. C. quando prouoc. non est neces.

Fallit in 4. casibus, vt per Fel. in c. significauerunt, de excep. col. 1. Fallit in 3. casib. secundum Socin. reg. 97. in add.

Victor potest in causa appellationis petere aliqua alia plura ducendo accessoria principalis petitionis. Fallit in 2. casibus, vt per Fel. in cap. prudentia. de mut. petitio. num. 5. Donat. Fina. lib. 7.

¶ **VINCO**. Si vinco vincentem te, fortiori ratione vinco. De diuer. & temp. præf. l. de accessio. Riisvich.

¶ **VICTVS** debet condemnari in expensis, l. properandum. §. si autem, C. de iud.

Ampliatur in 3. casib. & limitatur, & sublimitatur in 9. à Ias. in d. §. nu. 1. vsque ad nu. 11. Fallit vt per Frac. Turz. concl. 101. Fallit vt per Damas. conf. 140.

Fallit vt per Marsil. in l. patre vel marito, ff. de quæst. num. 17. Donat. Fina. lib. 3.

¶ **VICTOR** non appellat ab expensis, sed obtinet de ipsis coram eo ad quem actus appellabit. l. final. C. quando prouoc. non est neces.

Primò fallit, quando iudex expresse absoluisset reum ab eis: quia tunc oportet victorem appellare: secus autem quando primus iudex nihil dixit, vt probatur in c. significauerunt. de except.

Fallit secundò, dummodo victus appellet, secus autem si non appellat: quia tunc potest victor appellare ab omni condemnatione expensarum, vel earum absolutoria: vt doct. in dicto capitulo, significauerunt.

Tertiò fallit, dummodo expresse fuerint in actis peti-

tæ expensarum: aliàs non potest victor appellare ab omissione earum tacite vel expresse, etiam victo non appellante. de quo per Abb. in dicto cap. significauerunt. & Bald. in d. l. fin. & Bart. in l. si quicquid. ff. de verb. obligat. B. Dias, re. 538.

¶ **VICTOR** regulariter non appellat ab expensis, sed obtinet de ipsis coram eo, ad quem victus appellauit. l. fin. C. quando prouoc. non est neces. vbi notat Doctores.

Limita dictam conclusionem quatuor modis, vt per Felin. in cap. significauerunt. de except. examinat. latè materiam d. l. fi. B. Dias, re. 785.

¶ **VIDVA** non perdit legatum ei relictum in testamento sub conditione si castè vixerit, cum matrimoniū sit castitas. c. Nicena. 31. dist. Barto. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Trebell. Abb. c. vt clericorum. de vit. & honest. cleric. tamen si transit ad tertia vota amittit legatum. Angel. §. hoc autem. Auth. quomodo oport. Episc. tertia. enim vota contrahere est satis honestati contrarium. Euer. in loco à vi Gemin. nu. 6. Anton. Corf. in loco à verbis Gemin. nu. 16. triplicatio enim actus plus operatur quàm binus. dixi supra ampliatur. 15. Med. re. 3.

¶ **VIDVA** retinet dignitatem quæsitam radiis mariti. Ita tenet communiter doctores. c. ex parte B. de foro compet. & refert Fel. ibi, licet secundum eum contrarium teneant moderni ibi, ponderando verbum quondam, illius text.

Limita quatuor modis, vt per Felin. ibi, & vide easdem per Georg. Natam in repetitio. capitu. quamuis pactum. de pactis libro sexto, versiculo secundò quæro. B. Dias re. 786.

¶ **VIDVA** habitatio relicta indefinitè, intelligitur vniuersaliter solum de prima viduitate, sed quocunque tempore fuerit. Ant. consilio 30. quia verisimiliter hoc testator intellexisse creditur, hoc idem si sumus in materia, quæ secundum consuetudinem regionis iterationem requirit. Barto. l. i. ff. de fideiussor. vnde testator qui iussit heredem vestire vxorem viduam, certè intelligitur dum in viduitate permanserit ex qualitate personæ. l. plenum. §. æquitij. ff. de vsu & habit. Roma sing. 291. Alexan. l. diuortio. §. quod in anno. ff. sol. matr. nec sufficit, quod ei det vnum vestimentum tantum pro tota vita sua, sed quolibet anno, quia de more est vt quolibet anno vestes remouentur. Ias. l. in duobus. §. si is. ff. de iur. iur. dummodo hæc tria concurrant, mos regionis, consuetudo testatoris, & qualitas personæ, Felin. capitu. 2. limit. 2. de treuga, & pace. item nota quod vidua iterum nubens indistinctè videtur omnia sua bona dare in dotem secundo viro, quæ primo ipsa tradiderat, sed quid si mulier nulla constituta dote dat bona sua indefinitè marito suo, an vniuersaliter omnia dicatur dedisse in dotem, distingue vt per Bar. in quæst. Mulier habens ampl. patr. & dicam suo loco latius inferius. Med. re. 2.

Viduæ legatum factum, intelligitur de prima, & immedia viduitate. Bald. consilio 42. volumine quinto. per d. §. hoc sermone. facit l. matrimonij. ff. qui, & à quibus. leg. filiar. ff. solut. matrimo. leg. fin. C. de ind. vid. tollen. Iaso. leg. diuortio. §. quod in anno. ff. sol. matr. Med. reg. 3.

Viduæ non veniunt in dispositione testatoris mandatis bona sua distribui mulieribus dotandis. Bald. in procemio. Decr. colum. 4. Card. Flor. consilio 49. & Card. Alexand. in rub. de sponsal. columna 6. Claud. leg. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad senat. consul. Trebel-

Trebel. Medic. reg. 3.

VIA, Viæ, itineris, actus, aquæ ductus pars in obligationem deduci non potest, quia usus eorum indiuisus est. Et ideo si stipulator decesserit, pluribus hæredibus relictis: singuli in solidum viam petunt. Et si promissor decesserit pluribus hæredibus relictis, à singulis hæredibus sola petitio est. Pomp. lib. sing. Reg. De serui. l. 17. Riisvich.

VIGILANS. Vigilantibus ius civile scriptum est. ff. lib. 42. tit. 8. l. 24. in fin. Riisvich.

VILIOR est melioris conditionis: Qui & à qui. ma. l. si quis ha. C. de ep. l. si quis ad declinandu. fal. Bro. 3. rub. 82. Riisvich.

VINCULA duo magis ligant, quam vnum. capit. 1. de treug. & pace. Authen. itaque. C. com. de leg. l. bali. sta. ff. ad Trebell. l. cum scimus. vbi Bartol. & Alexi in add. nume. 7. C. de Agric. & Cens. lib. 11. Felio. c. si cautio. numer. 3. de fide instr. gl. & Doct. c. cum cōtingat. de iur. iurand. decis. Pedem. 39. num. 6. Euer. in loco à vi Gemin. numer. 6. Dec. consilio 66. num. 3. Du en. in regul. 5. numer. 6. Port. consil. 54. nu. 7. Medic. reg. 2.

VINVM, quod vigore statuti extra territorium portari nō potest procedit, vt quis nec amphoram portare possit causa gustus. Ias. l. non dubium. C. de legibus. Brun. in tract. stat. super scemin. artic. 9. nu. 10. Anto. in tract. de minim. num. 88. Bald. l. ad Barbaricum. C. quæ res exportari non debeant. Barbatia in proem. clem. consil. 67. lib. 1. Tiraquel. in tracta. de iudic. in rebus exig. non fer. fall. 32. Medic. re. 5.

VIOLENTVM nullum perpetuo tolerandum. de his qui sunt sui. l. 2. Demosth. in oratione contra Philippum. Riisvich.

VIOLENTIA illata à iudice, cui subditi sumus, alicui sibi nec defendere nec resistere licet: secus si est illata à priuato. gl. in l. vt vim. ff. de iust. & iure.

Primò fallit si vt priuata persona exercet officiū suum: secus vt si iudex. ita tenet Lud. in l. nō videtur. §. qui. ff. de reg. iur.

Secundò fallit, quando manifestum esset quòd factum iudicis esset iniustum: quia licitum est sibi resistere: secus si esset dubium vel prohibitum. C. de iure fisc. & de metallar. lib. x. l. denotat. & quod no. l. ij. ff. si quis in ius voc. non ierit.

Tertiò fallit, si grauamen esset irreparabile, licet, dubi-
retur, an iuste faciat vel non: nam hoc casu potest resisti. l. si quis prouocationem. de ap. non reci.

Quartò fallit in magistratibus, ar. l. nisi finito. §. si furiosi. de tutel. & quod notat Barto. in l. de pupil. §. si quis, de ope. no. nun. & hoc tenet Bal. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. prout refert Paul. de Castr. qui ponit ibi prædictas fallentias. B. Soc. reg. 54.

VISITATOR generalis non potest remouere officiales. Innoc. & alij c. dilectus. de rescr. item visitator specialis certo loco excludit generalem. Bal. capit. primo, qui feud. dare poss. item non potest substituere aliū in locum suum. Bar. l. 1. col. 2. C. de cad. toll. & hæc pauca loco exempli sufficiant pro limit. huius reg. de qua si vis instrui plenius addes hoc in loco, quæ scripsi in tracta. de legibus, & stat. part. 3. quaestio. 18. Medic. reg. 1.

VITIATVM, vel cōtra. Vtile per inutile nō vitari. In Aut. cum de appel. cog. §. si vnum. ff. de inutil. stip. §. sed si quis. C. de lib. præter. Aut. ex causa. C. de trans. l. si ex falsis. C. de inof. don. l. antep. & vlt.

C. commu. vtriusque iud. l. possessionum.

C. si cert. petatur. l. si præmia.

C. de usu. l. cum ad eos.

C. de sec. nup. l. hac edic. in prin.

C. de præd. mino. l. & si is quæ.

C. de donat. l. sancimus. in princ.

C. de testamentis. l. hac consul. §. in omnibus.

ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol. l. 1.

ff. de in ius voc. l. vt erat. & l. vlt.

ff. de pact. l. si vnus. §. si cum.

ff. de arbit. l. non dis. §. 3.

ff. commu. præd. l. prout.

ff. si cert. pet. l. certi. §. quoniam.

ff. de constit. pec. l. hæcenus. §. si quis.

ff. de contrah. emp. l. fund. ill. §. si debet.

ff. de redhib. l. plerūque ædiles. Contra, si plura.

ff. de iur. do. l. siue generaliter. in prin.

ff. de admi. tut. l. si seruus communis.

ff. de his quæ pro non scrip. l. 2.

ff. de cond. inst. quæ sub. con. l. si quis sub cond.

ff. de cond. & de intestato. l. ita.

ff. quib. vt indig. l. 3. Pompo.

ff. quib. ad lib. procla. non lic. l. vlt.

ff. de leg. 1. l. si seruus.

ff. de accept. l. si is qui stip.

ff. de verbor. oblig. l. §. si stipula. l. si mihi non sit ita stip. l. vlt. in fin.

Inst. quib. mod. test. infr. §. 1. in fin.

ff. de trans. l. cum in. §. si prætor.

ff. de arbit. l. Pedius. §. in seruum. §. item.

ff. de contra. empt. l. fund.

ff. de condi. insti. l. quæ sub. §. si quis.

ff. de leg. 1. l. planè. in prin.

Vtile per inutile, &c.) Vt in hac Rub. continetur, vtile per inutile nō debet vitari, sed sola adiectio superuacua: vt infra eo. in illa Rub. Sola adiectio. Nec obstat, quod continetur in contraria Rub. Instit. quib. mod. test. infr. §. posteriore. ibi enim & primum & secundum testamentum fuit vtile. Vtile dico, id est, vtiliter factum, secundum legis subtilitatem, vt ex eis possit adiri hæreditas, licet postea sit irritatū defectu conditionis, vel alio modo: vnde vnum per aliud vitatur. Aliud dico vtile, non inutile, si enim inutile esset, vt ex eo nunquam possit adiri hæreditas, neutrum propter alterum irritaretur, vt ibidem dicitur.

ADIECTIO.

Imò melius distingue, an agendo postea inutiliter videatur recessisse à primo utili verè, vel interpretatione, an non: sed agatur, vt si ex eo modo non valeat vt valere potest. Causa.

Item non obstat, quod in contrariis proponitur, in Instit. quib. mod. tol. obl. §. præterea. nam & ibi cū stipulatus sum à pupillo sine tutoris autoritate, validā dico esse nouationem: quia prima obligatio translata est in secundam naturalem, qua tenetur pupillus nam hoc modo admittit lex posse fieri nouationē, vt transferatur prima obligatio in secundam civile vel naturalem tantum, vt ff. de nouat. l. 1. Sic ergo apparet, vtile per vtile vitari, non per inutile, licet illa obligatio, qua tenetur pupillus, facta nouatione, dicatur inutilis in l. prædicta ideo, quia ex eo pupillus conueniri non potest. Si autem sic esset inutilis, vt ea nouatione nullo modo teneretur pupillus, remanet prima obligatio in suo statu: vt cum stipulor à seruo, animo nouandi, nec enim saltem naturaliter obligatur, vt ex prædicta l. cōtraria colligitur, & ff. Tom. 2. Reg. Iur.

de fideiuss. l. seruus infcio. & in l. sequenti. Item non obstat, quod legitur ff. de trans. l. cum hi. §. si prator. Ibi enim non erāt duo, quorum vnum esset vtile, alterum inutile, sed vnum, id est, transactio super alimentis, quæ censetur inualida, si prator non quæsierit de omnibus, quæ oratio mandat, nec enim videtur aliquid esse factū, quā diu aliquid deest, vt C. de his, quibus vt indig. l. vlt. in fin. Item non obstat, quod legitur ff. de arbit. l. 6. & 7. quia & ibi non erāt duo, vt proximè diximus, sed vnū tantum arbitrium, id est, vna commissio, quæ censetur inualida: quia vnus sine altero arbitrari non potest, vt ff. de arb. l. est seruus ipse. Vbi autem vnus de arbitris est seruus nullo modo arbitrari potest, vnde nec alius arbitrat. Item nō obstat, quod legitur ff. de contra empt. l. fundus ille, quia vt ex casu illo apparet, vtile per inutile non vitiatur. Item non obstat, quod legitur ff. de cond. inst. l. qui sub mo. §. si quis. quia ibi vtraque conditio tenet, & solum sacramētum remittitur, vt ff. de con. & demon. l. ex scriptura. Item non obstat quod legitur de leg. l. plenè. in princip. quia nec ibi primū dico vitiari legatum ipso iure. licet obstat doli exceptio. vt ff. de adi. leg. l. 3. §. vlt. Azo, rub. 13.

Vtile vitiat, quod per se vtile foret.
ff. de stip. ser. l. sed &.
ff. de vsufr. l. & si quis. §. i. in fin.
ff. de cond. inst. l. si Titius. §. si quis ra.
ff. quib. ad lib. procla. non licet.

Vtile vitiat quod per se, & c.] Euenit, vt quādoque duo posita inuicem se impediunt, vel ratione incertitudinis, vel ratione impossibilitatis: quæ contingit ex perplexitate verborum, quorū vtrūque per se validum esset, vt ff. de vsuf. l. sed & si quis. §. i. in fi. & de condit. inst. l. si Titius. & intelligitur ita hæc R.

ADDITIO.

Quod per se inutile foret, vtile corroborat. Causa.

C. si seruus extero. se ma. e.
ff. de dol. except. l. apud. §. item Labeo.
Sola adiectio superuacua vitiatur, & non vitiat.
ff. com. præd. l. proprium.
C. de Lat. lib. toll. §. illico.
ff. de hæ. inst. l. si ita quis.
ff. de adopt. l. si tibi.

Sola adiectio, & c.] Hæc Rub. exposita est suprā in illa Rub. vtile per inutile, aliquādo vitiatur, & non vitiat. ff. de re iud. §. si datus.

Quod penes me est inutile, alij cedendo efficitur vtile.

ff. mandat. l. Papin.
Actio nihil facit.
C. de fideiuss. non rectè.
C. de pact. pig. l. i.
ff. mand. l. qui mutuam.
ff. de leg. l. Titia. §. Lucius.
ff. de act. emp. l. Iul. §. si ven.
ff. de hæ. inst. l. Cornelius talem.
ff. de distra. pig. l. quæsitum. §. vlt.
ff. de aur. & arg. leg. l. pedicul. §. Labeo.

Adiectio, & c.) Superuacua adiectio nihil facit, vt ex hac Rub. perpenditur. Videtur tamen quandoque contrarium esse: vt ff. de vsuf. l. si stipulatus. Sed cum ibi aliquid operetur adiectio, quis dicet eam superuacua esse. Azo, rub. 53.

Prohibetur vnum iustum propter aliud iniustum.

In Instit. de auct. tu. §. vend.

ff. de rei vend. l. officium.

ff. de damn. infest. l. si ser. ex hoc edicto.

Prohibetur vnum iustum, & c.) Euenit quandoque, vt licita prohibeantur: ne, si permittantur, eorum occasione quis incidat in illicitum, vt in lege huius Rub. apparet. Azo, rub. 53.

Quod dicitur respectu alterius vitiosum, hoc in alio caret vitio.

ff. quod quisque iur. l. vlt.
ff. quod met. caus. l. sed & par. §. quæri.
ff. de bon. liber. l. patron.
ff. si serui. vend. l. loci. §. competit.
ff. de acquir. poss. l. vlt.
ff. vt possid. l. i. §. vlt.
ff. de vi ar. l. cum à te.

Quod dicitur, & c.) Huic Rub. inuenio deesse, & ita suppleo. Quod dicitur respectu alterius vitiosum, hoc in alio vitio caret, vt ff. quod quisque iur. l. vlt. & ff. si ser. vend. l. loci. §. competit. Idem & aliæ leges subiectæ ostendunt. Azo, rub. 53.

Quod vitiose factum est per subsequencia purgari.

ff. de vsucap. l. non solum.

¶ VITIOSVM. l. quod ab initio. Vide Qualitas, Possessio. Riisvich.

¶ VICTVS victori condemnatur in expensis. Insti. C. de iud. l. properandum. §. si autem. C. de euct. l. i.

Si victum vel stratum inferri quis iudicato non patiat, vtilis in eum pœnalis actio danda est, vel vt quidam putant, Iniuriarum cum eo agi potest. Ruff. lib. Reg. De re iud. l. 34. Riisvich.

¶ VITIVM. Paulus libro viij. ad Sabin.] Lex xxix. al. xxx.

Quod initio vitiosum est, non potest tractu temporis conualescere.

Vid. Dyn. & Decium hac reg. Viuiennus.

¶ VITIVM. L. 430. Paulus lib. 8. ad Sabinum.

Quod b initio vitiosum est non potest tractu temporis conualescere.

ADDIT. a al. 29. bal. quod ab initio.

Al. quod ab initio, vt legitur de pro. feu. al. per Fe. §. i. & inf. l. penult. capitu. 18. non infirmatur, in 6. sic & à Græcis legitur. arg. l. 139. cum principi. l. 32. Verum ecotrā l. 86. §. i. facit de contrahē. empt. l. qui à quolibet, de au. tu. l. 5. Auth. de nupt. §. quoniā, in fin. C. si in communi, l. i. ad muni. l. fi. C. de don. inter virū & vxorē, l. 4. l. 25. C. de fun. pa. l. iubemus, C. de agri. & cen. l. cessa. de contra. ta. l. non, §. si quis. de cōuer. coniu. capitu. placet, de eo qui dux. capitu. l. 16. quæstio. 4. capit. si sacerdotes, de verborum obligation. l. inter sti. §. sacra. 83. de appell. l. si expressim. de vsuc. l. 4. §. de illo, de acquirenda pos. l. 6. de acquir. hæ. l. qui in ali. l. 6. §. si is qui putabat, qui & à quibus. l. si seruo, C. de admin. tu. l. 2. de testibus. l. si filius. l. eius. C. de fal. l. sicut, Instit. de curat. §. i. Instit. de exhæ. lib. in princ. Instit. de inutil. stip. §. i. Instit. de noxal. act. §. si seruus, C. de cont. iud. quodcūque, §. prouinciis, C. de postul. l. vxoris. C. mandati. l. cum in frau. de in rem ver. l. 10. §. penult. de pactis, l. si tibi, §. si pactus, de iud. si à me, de decimis, in 6. capit. l. 16. quæstio. 3. capit. potest, de ser. ex. l. si minor, de præscript. in 6. capit. i. de elec. capit. auditis, de act. & ob. l. obligationum ferè, §. placet, quod iussu. l. 2. §. fin.

Generalissimum omnium horum capitum regula & ratio hæc est, quod initium spectandum est vniuiusque actus, Instit. de vsuc. §. diutina, de don. inter virū & vxor. l. si donare, §. fina. negoc. gest. l. Pōponius,

ponius, l. sed an ultro, dist. 45. cap. quoniam, i. quæst. 1. capit. principatus, C. ad Mac. l. 3. sup. eodem titu. l. si autem Seiz, de publicia. l. eum, §. in hac. act. de ed. l. 6. §. si initium, de his qui not. inf. l. 13. Authen. vt cum de ap. §. 1. de ap. capit. cum cessante, de orig. iu. l. 1. Instit. quibus non est permis. fa. test. §. si. C. de vi pub. l. quoniam multa, ad le. Aq. l. si plagis, §. i. Vi de Broc. 2. Rubric. i. VITIOSVM. S. circa substantiam, Ratione personarum, rei, aut formæ, Com. l. 1. §. si. dist. 10. capit. vides, Instit. de inuti. stip. §. 1. de au to. tu. l. obligari, §. tutor. Cessante tamen vitij causa, (quod scilicet fit, quando actus non erat quidem in initio nullus, sed in suspensio. Com. præd. l. si. Bart. per leg. si tibi 18. §. si. de pact.) negotium per ratihabitionem confirmatur, de serui. rust. præ. l. per fundum, C. si ma. fac. l. 1. l. 2. de his quæ fi. à præ. capitu. cum nos, de don. cap. Apostolicæ, de eo qui duxit. capit. 1. 16. quæstio. 4. capit. si sacerdotes, qui satisf. cog. l. 11. de iud. l. 56. licet, de off. procons. l. 4. in fin. de leg. 3. l. 1. §. si. §. sed et si filius, de hæ. inst. l. qui solvendo, C. de nup. l. et si contra mandata, vel per causam superuenientem. de pig. ac. l. si rem al. §. si. vel ex tēporis diuturnitate, de aqua quotid. l. hoc. §. ductus, de verborum significatio. cap. super quibusdam, vel rescripto, de adop. l. adoptio, 2. vel conditionis seu diei eueru. de reg. C. l. 1. §. l. si. de hæredib. instituen. l. in tempus. vel privilegio de fid. lib. l. generaliter, §. si homini, vel accedente aliqua noua accessoria voluntate, C. de contrac. iud. de ritu nupt. l. si quis senatorio, l. si quis tut. §. quod de his qui fi. à præla. capit. cum nos, de leg. 2. l. et si contra mandata, l. si quis donatorio, l. 1. §. sed et si filius, de cond. inst. l. mulier, §. 1. l. si de por tati seruo. C. si ma. fac. l. 1. de leg. 1. l. 24. §. 1. l. legata inutiliter, de despon. impub. c. 2. in 6. de testam. mil. l. tribunus. §. fin. l. filius. Vel denique si initium non infirmaret actum aliter, quàm per hominis impugnationem, & nemo impugnauit, de el. c. quod sicut, in fin. de ritu nup. l. filio, 16. quæst. 3. cap. post 500. dies, dist. 10. cap. vides, de ac. & ob. l. obligationes. Secus si esset annullandum, de postu. cap. bonæ, de el. capit. quod sicut. TRA CT V. de vsur. l. 1. §. quid. de con. & de. l. cum seruus. si cer. pe. l. lecta, §. dicebā, de ope. lib. l. quoties certa, de verborum obligationibus. l. 112. si quis stip. de leg. 3. fideicommissum. quibus ex cau. in possess. eat. l. Fulcinius, §. latitare. Exc. De sol. l. Stichum, aut. §. æditio, ver. aliquādo. Quin imò tractu temporis deteriores res fieri dicuntur & perire, de iu. do. l. 5. §. 1. de proc. l. sed etiam. E contra de eo qui dux. vxor. capit. 2. de fundo. l. penultim. ad Vel. l. si mulier. contra 16. de pac. l. quod dictum, contra de cond. inst. l. 2. §. penultim. contra de vsuc. l. cum vir. 42. Plura in Broc. Azon. cōtra de don. Riisvich. paratit.

¶ V I S, & teneri. Vlpian. libr. lxxix. ad edi. Lex clij. al. cxcv.

Hoc iure vtimur, vt quicquid omnino per vim fiat: aut in vis publicæ, aut priuata crimē incidat. Deicit & qui (vel iussit, vel mandauit, vel ratum habuit) Ratihabitione mandato comparatur. In contractibus, & in quibus doli præstatio vel bona fides inest, hæres in solidum tenetur.

A D D I T. a aut in vis pub. in P. floren. [ ] pro inclusis legitur in P. florent. mandat. b al. in maleficio ratihabitione mandato comparatur. sic in P. florent. & deest ibidem.

Ex tit. de vi armata. & vid. l. quo tutela. §. vi factum. eo. ti. vis alia est publica, alia est priuata: vt per glos. hñc & Azo. in summa, ad leg. Iul. de vi. & qui eam facit in crimen incidit in l. Iuliam vis publ. aut priuata. Et quæ ad hanc l. non pertinens est, vis est, quæ coer cetur interdicto quod vi aut clam, veluti qui prohibitus facit, vim faciat. tamen vbi mētio fit de vi intelligitur de vi priuata, vt minor sit pœna, l. si præses. de pœn. Viuiennus.

¶ V I S. L. 104. Paulus libro primo ad edictum.

Nemo de domo sua extrahi debet.

Ex titu. de in ius vocando, l. 21. Iunge ad l. domum. 62.

Hoc in ciuilibus obtinet, Auth. vt nulli iud. 134. §. ceterum si quis eorum, vel §. si quis verò comprehensorum, si quis ius di. l. 1. §. i. vt Oldendorp. scribit. SVA. Etiam ea, quam quasi inquilinus inhabitat, facit. de iniur. l. lex Cor. §. domum. Ratio summa, de in ius voc. l. plerisque. Excipit Faber publicas causas, arg. l. 1. C. de off. diuer. iud. De hac l. & quid obtineat in tabernaculis indicare videtur Faber ex Quint. libro 7. cap. 8. Riisvich. parat.

¶ V I S. l. 198. §. non videtur. l. 21. l. 116. nihil consensui. l. Quintus. 74. §. vi. vide Dolus.

Ab omni vi & iniuria penitus abstinendum. Quod vi. l. 1. §. 2.

Vim vi repellere licet incōtinēti. de iust. & iu. l. vt vim, C. vnde vi. l. 1. de vi & vi ar. l. 3. §. eum. l. 1. §. vim. Ad leg. Iul. de vi. pri. Hac lege tenetur, qui conuocatis hominibus vim fecerit, quo quis verberaretur, pulsaretur, neq. homo occisus erit. Scæ. lib. 4. Reg. Riis.

¶ V I S, Ratihabitione, dolus. L. 195. Vlpianus lib. sexagesimo nono ad edictum.

Hoc iure vtimur, vt quicquid omnino per vim fiat, aut in vis publicæ, aut in vis priuata crimen incidat. §. Deicit, & qui mādāt. §. In maleficio Ratihabitione mādato cōparatur. §. In cōtractib. quib. doli præstatio vel bona fides inest, hæres in solidum tenetur.

Ex titu. de vi arma. Iunge l. 24. §. vi. Est & alia vis, quæ coer cetur interdicto, Quod vi aut clam, veluti qui prohibitus facit, vim faciat, eam ad hanc l. non pertinere affirmat Georg. Viuien. In dubio tamen vbi de vi mentio fit, intelligitur de vi priuata, de pœn. l. Præses.

§. Deicit. MANDAT. Al. qui vel iussit, vel mandauit, vel ratum habuit. Al. qui vel ius &c. de delictis alienis, vt vocant Theologi, hæc l. intelligēda est, de vi, l. 1. §. deie cisse, §. quoties, §. sed cum quis, l. 141. quod iussu, l. 130. is damnum, de iniur. l. nō solum, ad Mac. l. 16. C. eodem tit. l. fina. de nego. gest. l. 6. §. sed si ego, sup. l. 61. semper qui non prohibet, de sol. l. 13. in fin. de vi arma. l. 1. §. sed et si.

§. In maleficiis. RATIHABITIONE. cap. 10. ratihabitione. C. quod cum eo, l. 7. in fin. MANDATO. scilicet & iussu, l. 1. §. si ratum, quod iussu. Exc. de iis qui not. in fam. l. quid ergo, de acqui. hæ. l. si quis mihi, §. iussu, de off. procons. l. obseruare, §. fin. Rem ratam hab. l. bonorū, §. fin. Ratio. C. ad Mac. l. fin. quod quisque in l. 3. §. si procurator.

§. Fi. Exc. al. 112. §. fin. Iunge ad l. 45. toties in hæ. l. 170. cum Prætor. 39. sicut pœna, 125. pœnalia. Iūge l. 199. §. in l. pupillum, §. in hæredem. Doi. 1. C. de hæred. tut. l. 1. mandati, l. 8. Ratio, de act. l. bonam fidē. BONAFIDES. Hoc est, quando ex natura cōtractu bonæ fidei venit dolus defuncti, secundum Oldendorp. de contrahen. empt. l. si cum fundum, 68. vel quæ cōtractu rei que persecutione descendit, inquit

Vlpian. dep. l. 7. per quam. & l. 7. de dol. conciliatur, §. aliquando. Insti. de per. & temp. Excipit gl. si mēfor fal. mod. l. 3. §. penultim. de trib. l. illud. §. penult. in fi. si quis cau. l. si eum, §. iniuriarum, C. de hæ. act. l. si eum, §. iniuriarum, C. de hæ. act. l. 1. quod fal. tu. l. huius act. §. 1. de neg. gest. l. actio, de calum. l. in hæ redem, §. 1. de proc. l. quæsitum, §. si. de polli. l. 9. dep. l. 1. §. si. l. 2. l. si duo. Riisvich. paratit.

¶ **VIM** alieni facti alteri repellere non licet: vt est gl. not. in l. Titium. ff. de fideiuss.

Fallit nisi esset aliquis sibi coniunctus, vel esset socius: quia tunc talis poterit repellere vim alteri factam: vt est gloss. singul. secundum Bald. in l. item apud Labeonem. ff. de iniur. quod not. in cap. si verò. de sen. excom. sed in cōtrarium facit text. in l. cum fundū. ff. de vi. & vi arma. B. Soc. reg. 540.

¶ **VIS.** Vim vi repellere licet. l. vt vim. ff. de iust. & iur. fallit in 4. casibus, vt per Socin. reg. 443. & 444.

Fallit in multis casibus, vt per Ioan. Bolog. in d. l.

Vim alieni facti alteri repellere non licet. Fallit vt per Soc. reg. 444. Donat. Fina. lib. 4.

¶ **VIM VI** repellere licet, l. vt vim. ff. de iusti. & iur. & in l. j. C. eod. tit. & ibi doct.

Primò fallit, cum infertur à patre, qui potest vim illam inferre: quia tunc non licet vim vi repellere: putà quia pater & dominus castigat filium vel seruum: quia tunc non licet illis se defendere, vt tenet doct. in l. iij. ff. ad leg. Aquil.

Secundò fallit, quando infertur à persona publica, puta si iudex mandet aliquem fustigari: quia non licet ei se defendere.

Tertiò fallit, quādo repelleret vim ex interuallo: secus si facto læsionis illegitimæ defenderetur: quia tunc nō licet. ita dicit Bar. in d. l. j. C. vnde vi. & idē Bart. in l. vt vim. ff. de iusti. & iur. & idem etiam plenē in l. ij. §. cum igitur. ff. de vi & vi arma.

Quartò fallit, quādo repello immoderatē & sine moderamine inculpatæ tutelæ. tenent doct. in l. j. per illum text. C. vnde vi. B. Soc. reg. 539.

¶ **VIS.** Vim vi repellere licet.

P R O.

Ext. de rest. spol. c. olim.

Ext. de sent. excom. c. si verò aliquis.

Dist. 1. c. ius naturale.

D. de iusti. & iur. l. vt vim.

D. de vi & vi arm. l. §. vim vi.

Dist. 45. c. & qui emendat.

C O N T R A.

23. q. 1. §. 1.

24. q. 1. §. 1.

46. dist. c. seditionarios.

23. q. 4. c. inter querelas.

C. de iudic. l. nullus.

S O L V T I O.

¶ **Vlcisci** non licet, vt in his cōtrariis, sed vim repellere, & castigare licet, vt in primis concordantiis, dūmodo fiat cum moderamine inculpatæ tutelæ. C. vnde vi. l. 1. Damaf. reg. 62.

¶ **V I S.** Gregorius vij. Reg. seu Cap. vij.

Quod latenter aut per vim, aut aliàs illicitè introductum est, nulla debet stabilitate subsistere.

Vide Ioan. Andr. & Imol. Viuiennus.

¶ **V I S I T A R E** potest semel in anno quilibet prælatus cui visitandi officium incumbit de iure communi vt in capitul. conquerente, de officio ordin. & ibi gloss. & in capitul. decreuimus, cum duobus cap. seq.

x. quæst. j. & in gloss. prima, cap. si episcopus. de offic. ordin. in vj. & ita est communis opinio.

Limita decem modis, per Marian. in tractat. de visitatione.

Primò nisi subsit necessaria vel alia legitima causa non solum bis, sed pluries visitandi, quia tunc pluries & visitare, & procurationē recipere potest prælatus, text. in capitul. mandatus. de offic. arch. & gloss. ij. in d. capitul. si episcopus. quæ allegat alia iura, iuncta gloss. in d. cap. conquerente. & in cap. cum venerabilis. de censibus.

Secundò limita, nisi competat ex onere in fundatione ecclesiæ adhibito, quòd possit pluries visitari & procurari, gloss. in d. capitul. cum venerabilis, quæ sic intelligit text. in c. Eleutherius. xvij. quæstio. ij. tenet Henric. Boich. in c. cum apostolus. de cētib. & Car. in clem. si. de statu monachorum.

Tertiò limita, si potestas pluries visitandi & procurandi competat ex speciali consuetudine legitime præscripta, text. secundum vnum intellectum, in d. cap. cum venerabilis. de censib. quem inibi sequitur Hostiens. & in summa, eod. tit. vers. quibus est danda, in fine, & Henric. vbi suprà.

Quartò limita, nisi ex priuilegio potestas pluries visitandi competat, Henric. vbi suprà.

Quintò limita in Archidiacono, qui nō semel in anno sed de triennio in trienniu vnam facere debet visitationem & vnam recipere procurationem. text. in c. j. de offic. archid.

Sextò limita, nisi diuerso iure vellet visitare, videlicet si est archiepiscopus & legatus natus, text. est in ca. cum nuper. de censib. & ibi Cardin. Zab. quod ipse intelligit, quādo ex causa id faceret, aliàs si post primam visitationem confestim inciperet secundam, videretur esse de superfluo. Marianus tamen vbi suprà, dicit hoc vltimum procedere in dubio, quia posset contingere aliàs causa propter quam etiam eodem iure posset immediatè visitationem reiterare.

Septimò limita in Archiepiscopo, qui potest reiterare etiam eodem anno visitationem diocesum suffraganeorum, text. est in c. j. §. postquam. de cens. libro vj. etiam nulla data suffraganeorum negligentia, vt in c. si. eod. tit. & libro.

Octauò limita in casu quo Archiepiscopus iurè metropolitico semel visitasset suam prouinciam, & demū data suffraganeorum vel alicuius suffraganei sui negligentia vellet eam iterum visitando supplere, quo casu & etiam quando instantia necessitatis vellet (prout potest) reiterare annuatam visitationem suffraganeorum vel alicuius eorum, non est necesse seruare formā c. j. de cētib. lib. vj. videlicet vt incipiat à sua diocesi. Hæc omnia arbitratur Mariā. vbi suprà posse teneri, licet dicit maturius cogitandum in his, quia à doctoribus non tanguntur.

Nonò limita in visitationibus monasteriorum, text. in c. cum venerabilis, de censib. Secundum Ioann. Vincent. & Gofred. & idem tenet Héric. in c. cum Apostolus. eod. tit. quos refert Mariā. vbi suprà. Qui addit fortè posse dici, quòd iure ordinario & regulariter, sicut ecclesiæ seculares & clerici non sunt nisi semel visitandi, itaque monasteria per iura nouissima quæ simpliciter disponunt de annua visitatione, nisi alia subsit causa specialis propter quam iterata posset fieri visitatio.

Decimò limita, si prælatus vellet eodem anno sæpius visitare, absque eo quòd aliquam procurationem inde reci-

inde recipiat, vel aliud grauamen inferat, secundum Henric. in d. c. cum Apostolus. in prin. & ita dicit posse intelligi text. in c. visitandi, in prin. xvij. q. ij. & placet Mariano vbi supra. B. Dias. reg. 787.

¶ **VISITARE** potest semel in anno quilibet praelatus, cui visitandi officium incumbit de iure communi. c. conquerente, de off. ord.

Fallit in 10. casib. vt per Maria. in tract. de visitatione, colum. fin. Donat. Fina, lib. 5.

¶ **VISVS** regulariter est sensus communior qui potest ad reliquos sensus adaptari in ipsis attestationibus. gloss. iij. quæ. ix. capitul. testes. Cyn. & Barto. in leg. testium. C. de testi. & in leg. j. ff. de verb. oblig. & ibi per Alexand. Doct. in l. ij. ff. si cert. pet. & in cap. causam. de testib.

Fallit in his, quæ percipiuntur intellectu, quia nõ probat testis dicens, vidi Titium possidere, secundum Bar. in l. j. C. de nat. liber. lib. xj. & in l. qui testamento. §. fin. versic. vltimò nota. ff. de testament. Ange. in authentic. de testib. in §. & licet, Bart. in l. ij. in ver. l. Item oppono, ratio testis. ff. si cert. pet.

Fallit probatione contracti matrimonij, quia testis debet dicere, quod audiuit verba contrahentium, non autem quod vidit matrimonium contractum, vt consuluit Alexand. in consilio xliij. in iij. parte. Steph. Ianuar. reg. 297.

¶ **VITUPERANDVS** non est qui modicè transgreditur. Bal. l. eū qui. §. in popularibus. ff. de iur. iur. Cor. consi. 67. col. 2. vol. 2. Crau. consi. 182. nu. 16. Afinius praxi iudic. §. 7. Amp. 59. num. 21. nam si parcitur vitæ, multo magis famæ. Med. reg. 5.

¶ **VIVERE** creditur, cuius mors non fuerit probata. De don. intervir. & vx. l. sed si mors. C. de postlim. leg. nec nos. C. de repu. l. vxor. quæ. Auth. de diuer. capp. l. 17. §. cæterum. & id sup. Pauper. Riisfvich.

¶ **VLTIMUM** terribilium mors. de pœ. l. vlt.

Vltima derogant primis. C. de pact. l. pacta nouissima. de leg. 1. l. si mihi. §. in legib.

Opinio vltima in iudicio censetur approbata. Ad Trebel. l. qui filium. §. Sabinus. vbi gloss.

Verbum vltimum præualet. De ma. test. l. Stichus. In no. Pamph. l. 21.

Vltima mora nocet. De peric. & com. rei vend. l. illud, Vide fallen. Socin.

Dies vltimus termini totus debitori conceditur. Inst. de verb. obl. §. omnis.

Substituens vltimò, cæteros onerasse non intelligitur. De vul. l. vel singulis.

Soluens vltimò solutum reperit. De con. in l. cum duo. vbi Bar. Riisfvich.

¶ **VLTIMA** derogant prioribus. l. 1. §. si. ff. de stipulat. fer. l. pacta nouissima. C. de pact.

Ampliatur in 4. casib. & limitatur per Iaso. in d. l. pacta, vbi etiam Dec. ampliatur & limitatur. Ampliatur & limitatur per Marf. in l. 1. §. si serui, ff. de quæstio. nu. 8. vbi latissimè videas. Don. Fina, lib. 5.

¶ **VNIERSVM** l. 121. refertur ad vniuersos. vide multa. Nihil interest, de vniuerso quærat, quod capere non possit, an de portione. Tertyl. l. si seruus. 81. De acqui. hæc.

Quædam per vniuersitatem transeunt, quæ sola non possent alienari. De ac. re. do. l. quædam. De con. em. l. in modicis. Riisfvich.

¶ **VNIERSVM**. Vniuersitatem denotat verbum omne. Ang. in §. restituta. inst. de fideicõ. hæred. Bart. in l. si vnus, §. pactus ne peteret. nu. 5. de pact.

Fallit, vt p Firmianū in repertorio suo, in verbo omnis.

Fallit in multis aliis casibus, vt per Benincasam Perusi. in §. omnium. Insti. de actio. nume. 78.

Vniuersalis locutio restringitur ad habilitatem: hanc regulam latissimè tractat & exemplificat & limitat in 4. casib. Zaf. in lib. 1. singu. res. cap. 6. Donat. Fina, lib. 5.

¶ **VNIERSITAS** non dicitur delinquere, nisi quando communicato consilio habita prius deliberatione delinquit. Abb. in c. dilectus, de simo. glo. in l. aliud. §. refertur, de reg. 791.

Fallit, vt not. Dias reg. 791.

Vniuersitas habens rectorem in quem transtulit iurisdictionem, non potest sine eo statuere, secus si non habet rectorem, ita concludit Host. Anto. Imol. in c. cum omnes, de consti. Ang. in leg. 1. ff. si quis ius dicenti.

Fallit in 3. casibus, vt per Felin. in d. c. cum omnes, de consti.

Vniuersitas quibus casibus potest statuere, potest etiam pœnâ statuto addicere, doct. in c. cum omnes, de consti.

Fallit in 2. casib. vt per Fel. in d. c. cum omnes. D. Fin. l. 5.

¶ **VNIERSITAS** non dicitur delinquere, nisi quando communicato consilio, & habita prius deliberatione delinquit: not. Doct. vbi maximè Abb. in c. dilectus. lo. ij. de simo. not. glo. in l. aliud. in §. refertur. ff. de re. iu. verbo, refertur. & not. Ang. quem ipsi non referunt in consi. clxy. incip. cum multitudo. & Barto. latè in l. aut facta. §. si. ff. de pœn. vnde dicit singulariter Ang. consi. ccxliij. incip. in nomine Domini & suæ matris, quod absolui debet capitulum: quia libellans de delicto canonicorum, non dixit collegialiter, quod dicit singulare Felin. in c. dilectus.

Limita primò, vt procedat regula in delicto faciendo, secus in omittendo, secundum Sal. in l. j. C. de sedit. quem vide in materia. Ita limitat Fel. eum referendo in d. c. dilectus.

Secundò limita regulam procedere, in delicto quod consistit in faciendo, & non habet tractum successuum, vt est homicidium & similia: secus si est delictum continuatum. Ita consuluit Anch. consi. clvij. incip. ex narratis in facto. & in clem. j. de pœn. & sequitur ibi Cardin. in versicu. ciuitas. iij. quæstio. quod sequitur Felin. ita limitando hanc regulam, vltra quem adde Socin. l. j. §. final. ff. de acquirend. posses. vbi dictam conclusionem Anch. dicit notan. qui ponit exemplum pro delicto continuato, vt in guerra, & rebellionem quæ durasset aliquo tempore, propter quod tacitus populi consensus argueretur. Commendat etiam Fel. in c. cum omnes. de consti. versicu. vj. declaratio. & sequitur etiam Rau. in suo alfab. aureo, in litera C. in parte, collegium. in fine, & Ioan. Lupus, in repetit. capit. per vestras versi. ex quibus, de donatio. inter vir. & vxorem. confirmatur ista decisio pluribus similibus, in quibus multum differt actus successiuus & continuus, ab actu momentaneo, & primò facit notabilis conclusio Abb. in capit. constitutus. lo. j. & in capit. causam quæ. de testib. vbi tenet quod licet delictum familiaris non imputetur domino, tamen si delictum habet causam successiuam, & dominus non prohibet, præsumitur de eius consensu factum, quod commendat Rau. vbi supra. Secundò, quia licet actus vnus momentaneus factus contra consuetudinem non tollat eam, tamen secus est in actu continuo: vt notat & declarat Felin. in

capitulo cum accessissent. de constitut. versiculo secundo casus.

Tertiò fallit, quia licet actus primus iudicialis post dilatoriam superuenientē sequutus excludat eam, vt non possit opponi, istud non procedit in dilatoria habente causam continuam & successiuam, vt notat Fel. in cap. cum M. de constit. refendo Bald. post Iac. Butrigar

Quartò, quia à grauamine habente causam successiuā semper etiam vltra decem dies potest appellari: de quò vide per Philip. in capitulo ex parte. lo j. de appellat. de quo latius per Fel. in ca. accedens. el ij. vt lit. non contest.

Quintò facit quod suprà posui in litera R. in regula in cip. restitutio. vij. fallen.

Sextò facit, quia priuilegium quod habet causam successiuam reuocatur, si postea cessat causa priuilegij: secus in eo quod habuit suam perfectionem nec continet actum successiuum: notat Abb. in capitul. sug gestum, de deci.

Septimò facit, quia licet regulariter in libello accusationis debet poni locus & mensis commissi delicti, fallit in delictis successiuis: notat Purpuratus in leg. edita. C. de edendo. l.

Octauò facit quod not. Abb. in ca. à nobis. el j. de sent. excom. in fi. in materia, an duret sententia vltra tēpus proferētis: quod sequitur & refert Rosel. in verbo, excommunicatio. lo vij. in §. ix.

Nonò facit quod habes suprà, in regula, priuilegium si habet.

Tertiò limita singulariter, nisi per cōiecturas, & actus sequentes detegatur voluntas pupilli: putà quia nō puniunt, nec in exilium ponūt delinquentes. Ita colligitur ex verbis Cardin. vbi suprà, & ita limitat Fel. B. Dias reg. 791.

¶ VNIVERSITAS habens rectorem in quem transtulit iurisdictionem, nō protest sine eo statuere: secus si non habet rectorem. Ita concludunt Host. Ant. Imol. & doctor. contra Inn. in c. cum omnes. de constitut. argum. text. in l. si curatorem. C. de in integrū restitut. argum. tex. in l. si curatorē. C. de in integrū restitut. min. idem Angel. in l. j. in prin. ff. si quis ius dic. non obtemp.

Limita dupliciter vt per Fel. d. c. cum omnes. B. Dias re. 792.

¶ VNIVERSITAS quibus casibus potest statuere, potest etiam pœnam statuto adiicere: tenet Hostien. Ant. Imol. & scribentes in capitulo cum omnes. de consti. argum. tex. in l. j. ff. si quis ius dicen. nō obtemp. quam conclusionem intelligunt, quādo vniuersitas habet iurisdictionem, secus si solam administrationem. quia imponere pœnam, est iurisdictionis. Textus est cum ibi notat. in lege final. ff. de iurisdictione omnium iudicum.

Limita duplici modo, vt per Fel. in dicto capitulo, cū omnes. B. Dias re. 793.

Regulam tradit Alexand. conf. cxxxiiij. videtur. vol. j. quæ trita est, quod vltima voluntas defuncti, & non prima valet, & seruari debet, quia ambulatoria est. l. iij. ff. de adim. leg. l. cum is, c. status. ff. de donatione inter virum & vxor. cum Marthæ. extrā, de cele. mis. xij. quæ st. ij. capitulo vltimo, voluntas. Turz.

¶ VNIVERSITATE destructa perit obligatio, si ante moram fuerit destructa. Bart. & doct. leg. pater. §. Tusculanus. ff. de leg. 2. Gemin. ca. licet. colum. 3. de elect. quod intelligitur in vniuersitate iuridicē destructa, non autem casu, vel impetu. Bar. leg. sicut. §.

fi. ff. quod cuiusque vniu. nom. Innoc. & doc. c. 2. de nou. oper. nunc. Abb. c. recolentes. de stat. Monach. doct. com. l. seruitutes. §. si sublatum. ff. de seruit. vrb. ban. prædio. Angel. l. proponebatur. ff. de iudiciis. leg. si grege. vbi Doc. ff. de leg. 2. Med. re. 6.

¶ VNITA iuuant quæ singula nō profunt, c. præterea, extra de testib. l. Spadonem, §. qui iura, ff. de executio. l. sancimus, in fi. C. de testa.

Fallit in 2. casibus, quos not. Thomas Grāma. in consi. 3. num. 18. Don. Fina, lib. 5.

¶ VNVM: Offendens in vno, factus est omnium reus. August. c. defleat. De reg. iu.

Cum prætor vnum ex pluribus vetat, cæteris committere videtur. De iud. l. cum Prætor. 12. Cōtrā de adu. l. i. in fi. vide vox.

Quod cum vno gestum est, cæteris non prodest. C. de trans. l. neque pactio.

Vnus vicem duorum subire non debet. De pac. l. si plures. Contra De adop. l. si consultus. Riisvic.

¶ VNVM tantū cum extat id quod refertur, ad ipsum quidem relatio haberi debet, ac si expressē ad illud quis se retulisset: ita Barto. & Doct. com. l. 2. ff. de liber. & posthu. August. Ber. cons. 129. numero 11. volumine 2. in terminis huius reg. quæ ita se habet vt tandem illam expediam, relatum est in referente, d. l. asse toto. ff. de hæred. inst. auth. si quis aliquo. vbi Doct. com. C. de edendo. l. 5. §. i. ff. de re iud. l. in summa. ff. eodem. l. institutio. ff. de cond. insti. l. si ita. ff. de condi. & dem. l. si filio. §. pater. ff. de ali. & cib. le. l. si prior. ff. solu. mat. l. certū. ff. si cer. pet. vnde talis est quantitas in termino relato qualis est ipsa in termino reerfente. l. vbi autem. §. illud. ff. de verborum ob. l. hæc vnditio. §. huiusmodi. ff. de contrahend. emptio. l. quem hæredi. ff. de reb. dub. & quæ sunt in termino relato specificata dicuntur in termino referente. l. si defensor. §. qui interrogatur. ff. de interrog. acti. l. pen. C. de sentē. quæ sine certa quant. capitu. inter dilectos. de fid. instrumen. capitu. cū venerabilis de except. capitu. veniens. de præscr. capitu. cum venerabilis. de relig. dom. not. capitu. si quis homicidium. 50. distin. August. Ber. cōf. 20. numero 22. volumine 2. Paris consi. 2. num. 50. volumine 3. consi. 5. numero 17. volumine 4. consi. 97. numero 94. volum. 1. consi. 7. numero 13. vo. 2. ampl. re. hæc procedere in cōtract. in iudi. & in vlt. vo. primò in cōtractibus. Pau. l. admonendi. n. 13. co. 5. ff. de iur. iur. vbi etiam Ias. nu. 40. Oldr. consi. 121. Paul. consi. 322. Ioan. Andr. in add. ad Specul. tit. de feu. §. 1. Alexan. consi. 145. vol. 2. vt in inuestitura. Doc. d. locis, secundo in emph. Paul. l. 1. C. de inst. & subst. Bar. l. 1. C. de iur. emph. l. si merces. ff. loc. Bal. l. cōtract. C. de fid. inst. l. 1. C. de episc. & cleri. Rom. l. admonēdi. col. 2. vbi Ias. col. 7. numero 39. l. lectura. ff. de iur. iur. Tertiò, idem in priuileg. gloss. c. si Romanorum. 19. di. gl. c. Abbate. de verb. sign. Aret. c. præfentiū. 7. q. 1. Ant. c. ex insinuatione. de rescr. c. 1. colu. 3. de rescr. 6. Card. consi. 119. Ias. d. loco. num. 30. quartò in venditione. Doc. com. l. si quis legauerit. ff. de leg. 1. Ang. l. si in venditione. ff. com. præd. gl. l. fi. C. de tempor. appell. Barto. & alij. l. si sic. §. 1. ff. de leg. 1. l. legauit. ff. de liber. leg. Oldrad. consi. 164. Spec. in tit. de loc. §. nunc aliqua. vers. 59. Bal. l. qui in veditio. C. de hæred. vel act. vëd. An. l. locus. ff. de acq. poss. l. si quis fū dū. ff. de cōtr. emp. secundo principaliter procedit in iudiciis. primò in libello. gloss. leg. admonendi. vbi Ias. l. lect. num. 33. ff. de iur. iur. Roma. consi. 21. secundò hoc

dò hoc idem in accusatione. gloss. Bald. & Doct. l. 3. C. de nupt. Tertio in positionibus. Bal. l. c. 2. C. de error. adu. Rom. conf. 293. quarto in commissionibus. gloss. fin. capitulo primo, de fid. instrum. not. capitulo cum dilecta, de confirm. utili, vel inut. quinto in mandatis. Bald. conf. 13. numero 2. & sequent. volumine 5. & consilio 181. eodem volumine. sexto in pro rogatione termini. Bald. & com. doct. leg. 1. §. post operis. ff. de operis nou. Bald. l. acceptam. quæst. 7. C. de vsur. leg. 1. quæstio. 10. C. de his, quæ pæn. nom. septimò in sententia, Barto. leg. 1. C. de errore calc. Imo. & Abb. cap. cum Bertoldus. de re iud. doc. com. cap. quoniam contra. de probat. Imo. l. diuus. ff. de re iud. Abb. capitulo inter. cæteras. de re iud. Alexand. consilio 123. columna 4. volumine 1. Aret. consilio 75. octauò hoc idem est in compromisso, Aret. consi. 68. Ias. d. l. admonendi. numero 36. ff. de iur. iurand. vbi plura cumulat ad hæc. tertiò, & vlti. ampl. reg. in vlt. vol. & primò in testamentis, not. le. si donatio. C. de donat. leg. Lucius. §. quisquis. il. 2. ff. de leg. 2. leg. qui plures. ff. de vsufu. leg. leg. si quis ita. ff. de hæred. inst. Alexand. leg. cum antiquitas. C. de testament. Balb. in tracta. de dote, par. 6. priuileg. 10. Ias. d. leg. admonendi. numero 42. secundò in codicillis. Doct. com. leg. asse toto. ff. de hæred. inst. tertiò & vlti. procedit in legatis, vt dixi super amplia. facit tex. & ibi com. doc. leg. si fund. ff. de fund. instr. & ex his apparet reg. hanc locū habere in qua libet dispositione hominis, sed quid in dispositione legis? respond. hoc idem procedere tam in lege cōmuni, quàm municipali: de lege com. vt apparet leg. 4. §. Cato. ff. de ver. obl. leg. Labeo. ff. de suppell. leg. de lege municipali habetur per gl. c. Abbate, de verb. sign. Paul. consilio 319. in antiquis. Bar. extrau. ad reprim. vers. prout. Bald. leg. si donatio. C. de do nat. leg. 1. C. de episc. & cleric. l. in ciuile. ff. de legib. l. vnica. vers. omnibus. C. de cad. toll. capitulo 1. §. si. qualiter olim feud. alien. pot. ampl. etiā procedere etiā in favorabilib. quàm etiā in pœnalib. & odiosis. Bal. conf. 13. volumine 5. consilio 181. eod. volumine. Tiraquell. in tract. de leg. connubial. glos. 7. numero 186. declaratur tamen & limiratur reg. ista pluribus modis, primò quando fit relatio ad id quod non est, leg. si quis fundum. ff. de contr. empt. Rolandus à Valle consi. 80. numero 2. volumine 3. gloss. capit. si Romanorum. 19. distinct. capitulo veterum. 9. distinct. leg. in testamento. ff. de cond. & demon. secū dò quando fit ad incerta, quæ probari non possunt. Ias. leg. admonendi. numero 40. ff. de iur. iurand. Paris consilio 35. numero sexto, volumine 1. Tertio nō fit ad ea ex quibus resularet iniquitas. capitul. cum ecclesia. de elect. Oldr. consilio 152. Ias. leg. 1. C. de liber. præter. Ripa responso 13. numero 3. tit. de diuersi. rescri. quartò declara vt licet huiusmodi expressio relatiui dicatur specialis, non tamen singularis est, Ruin. consilio 165. numero 8. libro 2. Bar. leg. Titius. ff. de liber. & posthu. l. Turpia. §. fin. ff. de leg. 1. leg. 1. ff. de vulg. quinto declaratur, vt licet relatio sit in referente, propriè tamen nominata, atque specificata in relato non dicuntur nominata in referente. Ripa l. ait prætor. §. si iudex. nume. 2. ff. de re iud. est enim ficta & impropria expressio non vera, & propria. leg. Titia. §. fin. versiculo perinde, vbi Doct. com. ff. de verborum obligatio. dictio enim perinde, impropriè denotat. leg. sed si §. perinde ff. de pet. hæred. doc. leg. qui à patre. ff. de confir. utili, vel inutili. gloss. & Barto. leg. sacrilegij. §. 1. ff.

ad leg. iul. petu. Bart. l. 1. ff. de recept. l. si is qui pro emptore. columna 5. ff. de vsucapi. Alexand. cum gloss. l. si quis vi. ff. de acquirend. possessione. conc. simil. l. 5. §. 1. ff. de re iud. ibi, quasi, quæ dictio etiam impropriè denotat. not. l. item ait. §. item cum gloss. & Doct. ff. ex quib. caus. maior. l. in factum. ff. de cond. & dem. sexto relatio nō fit ad ea, in quibus ratio diuersitatis consistit. Curt. Iun. consi. 7. nume. 12. Dec. consi. 213. nu. 6. Boer. decis. 146. nu. 2. Cepha. consi. 23. num. 102. septimò non fit relatio cū implicatur contradictio. Bart. & alij l. 5. §. 1. ff. de re iudic. l. 1. ff. de recept. Dec. consil. 47. consi. 182. Soc. consi. 139. numero 14. vol. 1. consi. 133. nume. 2. eod. vol. Cepha. consi. 149. nume. 7. octauò fallit quādo ratio recti sermonis non patitur. l. Plautius. ff. de aur. & arg. le. Soc. consi. 139. n. 15. vol. 1. Ruin. consi. 182. n. 17. vo. 1. Ceph. consi. 149. nu. 7. Nonò relatio nūquam fit ad id, quod redderet dispositionem inutilem. l. cum vulgari. ff. de dot. præleg. l. si. ff. de fideic. liber. Bar. l. 1. §. hoc edicto. ff. de postu. l. cum seruus. ff. de cōd. inst. l. talis scriptura. §. fin. ff. de leg. 1. Rom. consi. 56. nu. 2. Gozad. cōf. 87. nu. 16. Paris cōf. 41. nu. 63. vo. 2. Ceph. consi. 137. nu. 28. Ber. consi. 64. num. 32. vo. 2. Decimò fallit vt relatio non dicatur facta, quando dispositio fit ab eo, qui potest liberè disponere. Alb. consi. 67. nu. 74. Oldr. consi. 121. Dec. auth. si quis in alioquo. nu. 34. C. de edendo. consi. 184. col. si. ver. 2. Vndecimò cū expressio alicuius rei pro forma est, non sufficit per relationem fieri. gl. clem. 1. ver. quin etiam, de concessi. præb. doc. com. l. 1. ff. de liber. & posth. Aret. l. is ad quem. ff. de acquir. hæred. Ias. l. Gallus. §. idem credendum. ff. de liber. & posth. Ripa l. 1. num. 64. ff. de vulg. Grat. consi. 28. co. 1. vo. 1. Bertr. consi. 181. col. 2. vol. 1. Duodecimò iuramentum non potest interponi per relationem ad aliud, doct. cō. c. pen. de iur. iur. Ias. l. scire. col. 3. ff. de verb. obl. Tiraq. in tract. de leg. connub. gl. 7. n. 189. Decimotertiò grauaminis expressio non sufficit fieri per relationem, cum pro forma ipsa introducta est. Ange. & Alexan. l. 1. ff. de libe. & posthum. Ant. capitulo vt debitus. columna 1. de appel. Felin. capitulo cum dilecta. col. 18. de rescri. clem. appellanti. de appel. Decimoquintò fallit, quando aliquid requiritur esse simul certum, & simul expressum: tunc enim satis non est fieri per relationem ad aliud. gl. c. si episcopus. vers. certas. de præb. 6. Ias. & Dec. l. certū. ff. si cert. pet. Dec. consi. 573. n. 9. Ange. l. 1. ff. de libe. & posth. clem. appellanti. de appell. Bald. l. minoribus. ff. de his, quibus vt indignis. Decimosextò fallit, quando nominatim aliquid exprimi debet. c. per tuas. de sent. exc. c. 2. eo. ti. 6. Arc. l. si is. ff. de acq. her. ca. quoniam cōtra, de proba. Decimosseptimò fallit, quādo verba interposita esse debēt, vt in stipulatione, & in iuram. & similib. doct. c. pen. de iur. iur. Soc. consi. 99. col. 2. vo. 2. Bart. l. item. §. qui impleto. ff. loc. Tiraq. in tract. de leg. connub. glo. 7. nume. 199. Decimooctauò fallit, quando fit ad instrumentum inefficax. Dec. consi. 463. num. 14. Bal. l. 2. C. de error. aduoc. Decimononò fallit, quando destrueretur actus. Dec. cōf. 11. n. 14. l. cum vulgari. ff. de dot. præ leg. l. talis. ff. de leg. 1. Card. consi. 68. Rom. consi. 94. Vigestimò fallit, quando contrarietatem induceret, Dec. consi. 163. nu. 21. Bar. l. talis. ff. de leg. 1. Abb. c. ecclesia. de ele. Vigesimo primò fallit, vt relatio nō fiat ad alias dispositiones in testibus, quando agitur causa crim. Crau. cōf. 115. nu. 8. Bal. l. 1. C. de episc. & cleri. Soc. cōf. 40. col. 1. vo. 3. Corne. consi. 56. col. si.

vol. 1. Doct. leg. solam. C. de testib. Bald. consil. 219. volumine 4. consil. 385. vol. 5. Bald. leg. edita. col. 32. C. de edendo. Dec. consil. 37. cola. 4. Vigesimo secundò fallit quando resultat absonus intellectus. Abb. cōsi. 78. col. 3. vo. 2. clēm. ne in agro. §. cæterū. de sta. regular. Bart. & Doct. leg. talis scriptura. ff. de leg. 1. Bald. consil. 357. vol. 4. consil. 299. cod. vol. Ias. d. leg. talis scriptura. num. 38. Dec. consil. 190. col. pen. Goza. consil. 6. nu. 3. Crau. consil. 70. nu. 3. consil. 296. col. 3. August. Ber. consil. 198. num. 22. vol. 2. consil. 30. num. 24. vol. 3. Vigesimo tertio fallit ut non procedat ultra intentionem agentis. not. leg. nō omnis. ff. si cer. pe. Oldr. consil. 121. colum. 2. Abb. consil. 75. vol. 2. Alex. cōsi. 48. volum. 1. Vigesimo sexto fallit ut nō procedat quando relatio sit ad diuersa. l. si. de cal. l. neque naturales. C. de probat. leg. naturaliter. §. nihil cōmune. ff. de acq. poss. leg. Papinianus. ff. de minor. Vigesimo septimo fallit, ut non fiat relatio ad ea, quæ sunt specialiter nominata, atque determinata; Bar. leg. talis. ff. de leg. 1. Dec. consil. 213. col. 2. leg. cohæredi. §. qui patrem. ff. de vulg. Bar. l. prætor. §. erit. ff. vi bon. rapt. Rom. consil. 152. col. 1. ne videatur partes statim se corrigere. Natta consil. 401. nume. 7. vol. 2. l. nā ad ea. ff. de cond. & dem. Bar. leg. si. §. iidem. ff. de cond. indeb. Ber. consil. 121. num. 3. vol. 2. Paris consil. 39. nu. 18. vol. 1. consil. 87. num. 33. vol. 3. Vigesimo octauo fallit ut ratio non sit faciendā, ex qua induceretur correctio voluntatis. gloss. leg. si idem. 9. si. ff. de iurisd. omn. iud. Bal. consil. 557. volum. 4. Ale. consil. 48. col. 4. vol. 1. consil. 213. vol. 2. Natta consilio 278. nu. 5. vol. 2. gl. & doct. d. leg. si idem. Abb. c. ecclesiæ. de elect. Roman. consilio 363. Aret. consilio 121. columna 2. Vigesimo nono non fit relatio ad id, cui non congruit. Cephal. cōsi. 153. numero 58. Ias. leg. 1. columna secunda. C. de liber. præter. Trigesimo non fit relatio ad id, quod incidenter dictum fuit. Barto. leg. fina. §. Titia. ff. de liber. leg. Aret. §. Apium. inst. de rerum diu. Ruin. consilio 181. numero tertio. volumine secundo. Dec. capitulo secundo. de app. Cephal. consilio 143. numero 17. consilio 107. numero sexto. Trigesimo primo fallit, ut nisi fiat eo modo quo possit specificè sciri id quod in relato continetur, relenatoria non dicitur. Paul. consilio 139. numero 5. Craue. in trac. de ant. temp. 2. part. numero 4. Decis. Pedem. 39. numero 4. Trigesimo secundò non fit ad ea, quæ conditionaliter ponuntur sed ad ea tantum, quæ dispositiuè habentur. Paris. consilio 86. numero tertio. volumine secundo. Trigesimo tertio fallit, ut non fiat relatio ad id quod verisimiliter non comprehenditur. Socin. consilio 86. columna 4. lib. 1. Barba. consilio 32. columna prima. lib. 1. consil. 43. columna 2. volumine 2. Burgos capitulo ad nostram. columna 16. de emptio. & vend. Bald. leg. 1. columna 3. C. de seru. fug. Rim. cōsilio 198. numero tertio. Curt. consilio 17. numer. 6. Grammat. decis. 28. nu. primo. Crauet. consilio 28. numer. primo. Baldus consilio 180. volumine tertio. Crau. consilio 134. numero 36. Socin. Iunior consilio 41. numero 7. libro 1. Cephal. consilio 237. numero 21. Trigesimo quarto non procedit quando sit nimis à remotis, nam ad proxima semper relatio est faciendā, quemadmodum dixi super amplia. 97. Trigesimo quinto non procedit quando ordo scripturæ id nō patitur. not. leg. quoties. ff. de usufr. dixi ego in meo trac. de desin. par. 1. quæstio. 3. numero 15. versiculo decimò fit pro solutione & concordia omnium prædictorum distinguen-

do dicas triplicem esse expressiuam relationem quarum prima dicitur generalis, altera specialis, tertia singularis. Generalis relatio est, quæ refertur ad generale quippiam, quæ non satisfacit formæ, quia est impropria. Ruin. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. gloss. capitulo ut circa. de electio. 6. Specialis autem relatio dicitur vera, & propria expressio. not. l. 2. §. Titius. ff. de liber. & posthum. l. turpia. §. penultimo. ff. de leg. præst. l. penultima. ff. de duobus reis. Angel. l. pluribus. ff. de verborum obligationibus, ubi inquit, quod si statutum dicat quod scriptura facta manu propria habeat executionem paratam, procedet etiam in scriptura aliena manu facta, subscripta tamen manu debitoris. Nam cum subscriptio se referat ad scripturam præcedentem, non secus habendum est, ac si totum propria manu scriptisset. Doct. com. l. si ita. §. Chrisogonus. ff. de verborum oblig. Aret. l. si per epistolam. ff. de acquiren. hæred. & per consequens subscribens propriè dicitur scribere per rationem istam, cum verba in statutis propriè sint accipiendā. l. 3. §. hæc verba. ff. de nego. gest. conc. simil. cum super dicto, quia subscriptio reciproca dicitur expressa: specialiter tamen vulgarem tantum continet. Aret. & Barto. l. 1. ff. de vulgar. per l. 2. ff. de liber. & posth. Tertio fideiussor verè, & propriè promittit eandem summam, quam reus principalis promissit, licet non specificè promittat in instrumento fideiussionis, sed relatiuè ad instrumentum rei principalis, natura enim relationis est natura veritatis, ex coniectione scripturarum patentis, & omne, quod ex natura dicitur propriè dicitur. l. legauit. ff. de liber. leg. 1. qui sic. ff. de verborum obligatio. l. Theopompus. ff. de dot. præl. quicquid enim continetur in termino, ad quem fit relatio, continetur in termino referente saltem implicitè, & qui explicat nihil noui facit, sed detegit. l. adeo. §. cum quis. ff. de acquirend. rerum dom. & verè, & propriè dicitur etiā illud, quod implicitè, & generaliter dicitur. Ias. l. ubi autem. §. illud. col. 1. ff. de verbo. obliga. quod autem quicquid est in termino, ad quem fit relatio, contineatur inter termino referente. Dec. Pedem. 23. n. 41. Paris consil. 19. nu. 68. vol. 2. Crau. consil. 88. nu. 3. Socin. consil. 170. nu. 33. vol. 2. Ruin. cōsi. 183. nu. 1. vol. 2. Ias. l. Marcellus. nu. 14. ff. ad Treb. l. placet. nu. 22. ff. de liber. & posth. Ale. l. ait prætor. §. si iudex. nu. 2. ff. de re iud. Al. consil. 23. n. 9. vol. 7. Paris cōsi. 2. n. 50. cōsi. 18. n. 24. cōsi. 51. n. 17. vo. 3. Aug. Ber. cōsi. 20. n. 9. vo. 3. cōsi. 93. n. 51. vo. 3. cōsi. 110. n. 2. vo. 2. cōsi. 29. n. 11. co. vo. quod dictum declaratur hoc modo, videlicet, aut quærimus an in referente dicantur omnia expressè, atque specificè enumerata, quæ in relato sunt: aut verò inesse tantum per relationem, primo casu dicendū est verè in referente enumerata non esse, secundo autem casu bene inesse dicuntur, Paris cōsi. 25. nu. 51. consil. 47. nu. 40. cōsi. 7. nu. 13. vol. 2. consil. 26. num. 30. vol. 3. cōsi. 5. nu. 17. consil. 21. n. 32. vol. 4. cōsi. 97. nu. 94. vol. 1. cōsi. 39. n. 5. vol. 3. Beneu. stracha in trac. de mercat. in tit. Man. nu. 13. Ripa l. 5. §. 1. nu. 1. ff. de re iud. si verò quærimus an disposita in relato habent locum in referente, tunc demum ita distinguendo dicas, aut de relato constat, aut non: primo casu aut relatum est validum, aut non, si est validum, aut potest congruere referenti, aut nō, si referentis dispositioni poterit accommodari, tunc disposita in relato, & iure referente locum habebunt. l. 5. §. 1. ubi doct. Com. ff. de re

de re iud. l. in summa. ff. eod. l. institutio. ff. de cond. inst. doct. com. leg. si ita. ff. de cond. & dem. l. asse to. ff. de hæred. inst. l. si prior. ff. sol. matr. leg. vbi autem. §. illud. ff. sol. matr. leg. hæc veditio. §. huiusmodi. ff. de contr. empt. leg. quem hæredi. ff. de reb. dub. l. si defensor. §. qui interrogatur. ff. de interrog. act. l. pen. C. de sent. quæ sine circa quant. si autem non adaptatur ad dispositionem, tunc minimè procedit. Ias. l. talis scriptura. nu. 38. ff. de leg. 1. Gozad. cõf. 6. nu. 3. Cra. cõf. 70. nu. 3. Ber. cõf. 198. nu. 22. vol. 2. cõf. 30. numer. 24. vol. 3. sicuti non fit ad ea, quæ si fieret inutilis redderetur dispositio. Cephal. cõf. 137. numero 28. gl. l. si. ff. de fideic. libert. Bart. l. 1. §. hoc edito. ff. de postul. leg. cum seruus. ff. de cond. inst. Paris cõf. 41. nu. 65. vol. 2. Ber. cõf. 64. nu. 32. vol. 2. Cephal. cõf. 153. nu. 58. Ias. leg. 1. col. 2. C. de liber. præter. si verò de relato non constiterit, aut sit dispositio per principalem, aut per priuatam personam, primo casu dispositio eius valebit, per ea, quæ super. dixi ampl. 71. Pau. l. admonendi. nu. 14. vbi Ias. num. 35. ff. de iur. iur. si verò fit per priuatam personam, aut constat de eius voluntate, vt quia expresse rit quicquid intellexit in referente, seruata forma, aut non, primo casu non procedit reg. ista, quia tunc dictio relatiua non stat per modum cõditionis, sed per modum causæ. Iaso. leg. admonendi. lectura secunda. numero trigesimo. ff. de iur. iurand. dixi super. ampl. 8. si verò mens aliter haberi non potest, procedit reg. ista, ita Roland. à Valle. cõf. 8. numer. 20. volumine 3. leg. in testamento. ff. de cõj. & dem. glossa capitulo si Romanorum. 19. distin. Paris. cõf. filio 35. numero sexto, volumine primo, ita doctores omnes distinguentes concludunt, leg. 1. §. 1. ff. si fam. furt. fec. dicatur. leg. si quis seruus. §. fin. ff. de leg. 2. leg. sanctio legu. ff. de pœn. Iaso. l. Marcellus. numero 14. si. ad Trebell. Paris cõf. filio 19. numero 78. volumine secundo. Dec. Pedem. 23. numero 41. Alex. l. 5. §. 1. numero secundo. vbi Ripa num. 5. ff. de re iud. Ruin. cõf. 24. num. 4. volum. 1. Dec. Ped. 110. num. 3. Alex. cõf. 23. num. 9. vol. 7. Beneuen. stracha in trac. de Merc. tit. mand. num. 3. Dec. cõf. 63. num. 6. Ias. l. admonendi nu. 35. lect. 1. & nu. 30. lect. 2. ff. de iur. iur. August. Ber. cõf. filio 20. numero 9. vol. 3. Doct. com. vbi Dec. & Cagn. numero 70. auth. si quis in aliquo. C. de edendo. Barto. & omnes, leg. asse toto. ff. de hæredib. instit. in quo loco fundatur reg. ista, quæ vltima est huius nostri tractatus de regul. iuris. Medices, reg. 10.

¶ VNA determinatio respiciens plura determinabilia debet æqualiter ea determinare. leg. quamuis. C. de imp. & l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pup. cum simil. Primò fallit nisi maior fauor esset in vno ex determinabilibus, quàm in alio: quia tunc non determinat æqualiter: vt probatur in l. si ita scriptum. ff. de ma. test. & per Alex. in l. in testam. C. de testam. mil. & in cõf. xcviij. incip. viso instrumento.

Secundò fallit, quando est diuersa ratio in vno determinabilium magis quàm in alio: per l. Gaius. ff. sol. matr. & per l. iuncta gloss. ff. de officio proconsul. vt per Angel. §. hinc nobis authent. de hæ. & Falc. de quo tamen vide per Alex. in l. Gallus. §. quidam recte. ff. de lib. & posthum.

Tertiò fallit, & procedit prædicta regula in dispositione voluntaria: secus in necessaria: vt si testator institueret filium & nepotem ex eo, quia non intelligitur pariformiter instituere: vt primo filius sit hæres: sed si contingeret quòd filius moreretur nepos

esset hæres: vt probatur in l. Gallus. §. j. & ibi Alex. ff. de lib. & posthum. B. Soc. re. 543.

¶ VNA & eadem res diuerso iure cenferi non debet. l. eum, qui ædes. & ibi Bar. ff. de vsucapio. can. cog. xij. q. ij. contra hæc vide tamen Bal. in l. j. C. de ser. fug. Primò fallit prædicta regula, quando interueniunt diuersæ personæ: quia tunc vna res diuerso iure cenferi. l. si quis præferendum. in fi. ff. de furt.

Secundò fallit propter necessitatem diuersorum tēporum: vt probatur in l. iij. §. fideicõmissaria. ff. de her. inst. pro quo facit, quia consideratis diuersis respectibus & contraria procedere possunt, vt plenè per Rochum de Curt. in rub. de consuet. in princi.

Tertiò fallit, quando fictio & veritas concurrunt: vt in casu l. ij. ff. ad Maced.

Fallit quartò, quando plures sunt dispositiones & diuersi effectus, vt probatur in lege, si seruo. ff. de hæredibus instituendis.

Fallit quintò, quando effectus esset nullus: vt in casu legis, pater Seuerinam. §. conditionum. ff. de conditionibus & demonstrationibus.

Fallit vj. quando esset diuersitas iuris: vt no. per Aret. in l. ij. in prin. ff. si cert. pet. B. Soc. re. 542.

¶ VOCABULA. Natura rerum inductu est, vt plura sint negocia, quàm vocabula. De præscrip. ver. l. 4. Nomina significandorum hominum gratia reperta sunt. Inst. de leg. §. si quidem in nomine. vide Voluntas. Riisvichi.

¶ VOCABULA. vide Verba, Nomina, Vfus.

¶ VOLUNTAS ambulatoria est vltima voluntas. ff. de adim. leg. l. quòd si. §. stipulatio. ff. de vsufr. l. sed et si. §. si opera. Azo. ru. 104.

¶ VOLUNTAS coacta, voluntas est. l. si mulier. §. pen. ff. quod met. causa. c. merito, vbi gl. 15. q. 1.

Fallit in l. velle. ff. de reg. iur. vbi Deci. limitat in 4. casibus. num. 7

Quando aliquid committitur voluntati alicuius, ille non est subiectus regulis iuris, secundum Bal. in l. si cum ea, C. de dot. promiss. cum antea, C. de arbi. l. 1. in prin. ff. de testa. milit.

Fallit in 3. casibus, vt per Iaso. in l. si sic legatum, ff. de leg. 1. num. 28.

Voluntas ex facto declaratur, l. Paulus respondet, ff. re ratam haberi, l. si auia, C. de iur. delib. Declarat in 2. casibus, vt per Dec. in l. non vult hæres, ff. de reg. iur. num. 10. Don. Fin. lib. 5.

¶ VOLUNTAS defuncti pro lege seruatur. Voluntas defunctorum, &c.) Hæc est nota, cum multis sequentibus.

Dum locus est testamentaria successioni, cessat ab intestato.

C. com. de success. l. antequam, ff. de hæred. instit. cum in testa. in prin.

Dictum testatoris non præiudicat creditoribus.

In Aut. de iur. iur. à mo. §. sed hæc

C. de probatio. l. rationes.

ff. ad Syll. l. si quis. §. 1.

C. debitor pig. ven. in pen. l. 1.

Si præiudicat.

ff. de leg. 3. l. cum quis. §. grege.

In Aut. de iur. iur. à mo. §. 1.

ff. de donat. l. ex hoc.

Nihil peti potest ex voluntate, maxime extranei: quoniam niam habet minus quinque testibus.

C. de testamentis. l. hoc edict. & l. pen. vbi Bal.

C. de

C. de cad. toll. §. vlt.

C. de confir. tut. l. neque per.

In Inst. de fideicom. hære. pe. §. vlt.

CONTRA.

C. de necess. hær. inst. l. quidam.

C. de fideicom. lib. l. vlt.

Nihil peti potest ex voluntate, &c.) Verbum maximè, in Rubrica positum, superabundat. liberi enim capiunt, etiam si duo tantum interfuerint testes, masculi vel fœminæ, secundum V. & B. & I. licet alij dicant & dixerint contrà. Plus dico, quocunque iudicio probetur voluntas, seruabitur. C. fam. herc. inter alios autem non valet, nisi in testamento septem, in codicillis quinque interueniant. vt C. de codicil. l. vlt. leges autem pro contrariis positæ, nihil obstant: vt patet lippis & tonsoribus. In mortis causa capione, lo cum habet Falcidia.

C. ad l. Falcid. l. pen.

ff. ad l. Falcid. l. i. §. item si.

Nemo in re aliena testari potest.

ff. de codicil. l. conficiunt. §. codicillis.

ff. de iniust. rupt. tes. l. si quis si. §. quoties.

C. de sacros. eccles. Aut. si qua.

Inst. de pup. sub. §. non. Azo, ru. 24.

Si quid mihi in fundo legatur, hoc ipso mihi ius instituitur.

ff. de vusu. l. hactenus.

ff. de contrah. empt. l. vlt.

Voluntas patris testamentaria semper est seruanda.

C. de sacros. eccles. l. i.

C. de arbit. tut. l. vlt.

C. quando decre. vt. est. l. prædium.

C. de interdic. l. si pater.

C. de vusu. pro empt. l. 2.

Non semper est seruanda.

ff. de testa. tu. l. pater.

ff. de confir. tut. l. vtili.

ff. de admin. tut. l. ita autem. §. Pap. educare vel mor.

ff. vbi pupill. l. i. & 2.

ff. de ann. leg. l. quintus.

C. de pœnis. Aut. licet.

C. si seruo nup. mu. Aut. hæc.

C. ad Trebell. l. iubemus.

ff. de relig. l. si quis. §. vlt.

ff. de cond. inst. l. quidam autem.

Voluntas patris, &c.) Hæc Rubrica intelligenda, nisi aliqua iusta ratione vel occasione improbetur: vt in sequentibus Rubricis, & casibus notatis. Azo, ru. 24.

Dominium puri legati, recta via transit.

ff. quem. seru. amitt. l. si partem. §. si per.

ff. de furt. act. in fi.

ff. de bon. cor. qui sub tu. sunt. l. ma. §. si idem.

C. quando dies leg. cc. l. si depositi.

ff. de pecul. l. sed si damnum. §. sed cuncta.

ff. de leg. 3. cum pa. §. tu.

C. de cura fur. l. vlt. §. antepen.

ff. de furt. l. Papinianus.

ff. de cond. inst. l. si quis ita hæredi.

ff. de his quæ in fraud. cre. l. quod autem.

Item ignorantia acquiritur.

ff. de leg. 2. l. cum pater. §. furdo. Azo, rub. 2.

TESTAMENTVM. Vt per codicillum testamento confirmatum, aliquid possit addi vel detrahi testamento circa legata.

ff. de confirman. tut. l. vtili.

ff. de leg. 3. l. si vend.

C. fam. herc. l. in ipsius.

ff. de testam. mil. l. milites. §. vetere.

ff. de adim. leg. l. 3. §. vlt.

Vt per codicillum, &c.) In codicillis hæreditas dari vel adimi directè non potest. aliud, si per fideicommissum adimatur. item, legata in eis dari vel adimi possunt. vt ff. de opt. leg. & Inst. de adimen. leg. & de codicil. §. vlt.

Minus perfecta voluntas, quæ inter liberos seruatur, iure testamenti non valet.

C. fam. herc. l. filium.

C. de testam. l. hac consult. §. vlt.

Patrem posse grauare filium vsque ad pubertatem.

ff. de vulg. & pup. sub. §. si plures.

C. de inoff. test. l. & cum. §. sed.

C. de instit. & sub. si testa. §. vlt.

ff. de inoff. testa. l. si pater, contr.

Patrem posse, &c.) Malè ponitur in Rubrica, grauare: magis enim consultit ei, quàm grauaret eum. vt C. de inoff. test. l. filius.

Ex dignitate, scientia, affectione, voluntatem testatoris interpretari.

ff. de iud. l. sed & si. §. i.

Infrà, de quibus reb. vel per. Rubri. rationes.

Infrà, de voluntat. magnitudine.

ff. de hæred. instit. l. præterea. §. si bo.

ff. de leg. 3. l. fideicommissa. si asserto.

C. de leg. 1. l. cum rem alienam.

Ex dignitate, &c.) Item ex aliis sumuntur coniecturæ. vt ff. de leg. 1. l. si seruus plurium. §. primo. & §. vlt.

Respectu alicuius, aliquid dicitur magnum vel modicum. C. de libertis, & eorum lib. l. 3. Azo, ru. 24.

Oportet testatorem ex integro omnia ordinare, si velit quid mutare vel addere.

C. de testamentis. l. an scimus.

ff. de testamentis. l. hæredes.

ff. de hæred. instit. l. si inæqualibus.

ff. de leg. 1. l. si ita.

ff. de codicil. l. diuus.

ff. de testam. milit. l. eius.

ff. de leg. 3. l. si iure.

Oportet testatorem, &c.) Ista Rub. qdā intelligunt, & præcipuè ext. vt si relicta fuerit legata in testamento adimi non possit, nisi in testamento, vel codicillis testamento confirmatis. arg. eius quod legitur ff. de testa. l. hær. §. si qui hæredes. Ego contrà puto, arg. eius quod legitur in Aut. de resti. l. fideicom. col. 8. §. manifestum igitur facio. & arg. ff. de mun. & no. leg. §. si libertis. & de adim. leg. 3. §. vlt. & de his quibus vt indig. l. hæreditas. & Instit. de adim. leg. & ff. de vulg. & pupil. l. si quis eum. Quod autem dicitur, ex integro sunt omnia faciendæ: verum est, si placuerit mutari in eo de testament. Tunc enim ex integro vocandi sunt testes, & omnibus de nouo commodare voluntatē suā, quæ prius statuit, si velit ea rata habere.

Quem pro parte testatum, pro parte intestatum decedere posse, etsi non sit miles.

ff. de leg. 2. l. si tunc. §. si eo.

ff. de adop. l. si chirogra.

Per secundum legitime factum, testamentum primum infirmari, licet testator dixerit in vltima voluntate coram testibus septem: Primum testamentum firmo, & valere volo. nec corrigitur ad causam facti C. de

C. de testamentis. l. hac per.

CONTRA.

ff. de hær. instit. l. ad se.

Secundum testamentum, &c.) Hoc est ideo: quia nemo potest decedere, duobus testamētis tenentibus. rumpitur enim primum semper, nisi testator sit miles. vt ff. de inius. rup. testam. l. i. & de militar. testam. l. quærebat. nec est contrā, quod legitur ff. de hær. red. instit. l. asse. potest enim esse, vt ex testamento sumat vires institutio. In codicillis autē declaratur nomen hæredis quia tantum potest valere testamētum, & codicilli: nec vnum rumpitur per aliud. secus verò in testamentis.

ADIECTIO.

Primum testamentum non infirmatur: quia secundum nullum ab eo tantum hæreditas inferitur, quia summam volūtatem non habuit. vt C. quibus vt indig. l. cum quidam. Sed credo fore distinguendum, quare non teneat vel ratione personæ, solenniter tamē factum: & tunc quasi ab indigno aufertur hæreditas priori, vel deficit solennitas: & tunc quasi ab indigno hæreditas non aufertur. Azo. rub. 24.

¶ VOLUNTAS disponentis magis redditur clara ex geminatione actus. l. balist. ff. ad Trebell. l. cum sci- mus. vbi Bart. & Alexan. in add. numer. 7. C. de agri col. & cens. lib. 11. Euer. in loco à vi Gemina. num. 3. Anton. Corf. in tractat. de verb. Gemina. numero 50. Felin. in capitulo, si cautio. numero 9. de fide instrument. gloss. & Doct. c. cum cōtingat. de iur. iur. Dec. consilio 282. numero 4. consilio 316. numer. 5. Corn. consilio 70. numero 6. volumine 3. Boer. quæstio. 33. numero 5. Ias. l. Gallus. nume. 27. ff. de liber. & posthu. Cremenf. sing. 136. Roman. l. si verò. §. de viro. in 31. fal. ff. soluto matrimonio. Med. re. 2.

¶ VOLUNTAS extinguitur morte. Ias. non solum. §. morte. numero 2. ff. de oper. noui nunc. vbi Doct. Commu. l. 4. ff. loc. c. si gratiose. de rescr. 6. Gozad. consilio 22. nu. 6. no. l. & quia. ff. de iurisd. om. iudic. Angel. consilio 217. Marf. fin. nume. 42. ff. de quæst. Curt. consi. 235. Domi. c. si delegatus. de off. deleg. 6. l. mandatum. C. mandati. l. si defunctus. ff. de procur. Guid. decif. 119. Alex. conf. 128. lib. 6. l. si quis. §. alicui. ff. mand. Fulg. l. more. nu. 25. ff. de iurisd. om. iudic. Decius conf. 108. dixi super. concl. 65. & conclu. 70. Medic. tra. 2. par.

¶ VOLUNTAS. L. 6. Vlpianus libro 7. ad Sabinum. Non vult hæreres esse, qui ad alium voluit a trāsferri hæreditatem.

ADDIT. a al. transferre.

Hoc capitu. non esse regulam iuris, sed simplex quoddam pronuntiatio, vt & multa huius titu. cap. asferit Massa libro primo de exercit. Iurisc. Sed vide quæ ad leg. 6. scripsimus. NON VULT. Id est, nō vult possidere, qui scriptus est. Et cum effectu intelligendum est, ne sit contra Institut. de fid. hær. §. restituta, de min. l. Prætor. §. sed quod, de hær. redib. instit. l. ei qui soluēdo. AD ALIUM. Siue substitutum, siue legitimum hærēdem ab intestato exiturū. Petr. Fab. Es se. Ita, vt mutata voluntate, ad eam redire possit. arg. l. nonnunquam, l. in causæ, de proc. l. nemo potest, leg. qui nō potest, infr. vt Francus intelligit. TRANSFERRI. De donation. inter virum & vxorem, l. si sponsus, §. si maritus, de iure do. l. profectitia, §. si pater repudiauērit. Transmittere dixit l. 1. C. si omissa caus. testam. VOLUIT. Id est, transtulit. arg. de rerum diuis. l. si. cum gloss. soluto matrimo. l.

secunda, Sim. Com. leg. si vt certo. circa fi. §. de stip. seru. leg. quod seruus, Institut. de rerum diuis. §. hoc amplius. Pro derelicto. leg. prima, l. quinta, de mor. caus. do. l. 34. §. prim. Exc. De hær. edibus instituend. l. si quis ita hærēs, de acquirenda hær. l. fuit. si quis omissa caus. leg. Iulianus. secundum Albe. & Pyrrhi sententiam. Riisvich. parat.

¶ VOLUNTAS. L. 41. Pompon. lib. 34. ad Sabinum. Furiosi, vel eius, cui bonis a interdīctū sit, nulla voluntas est.

ADIECT. a al. interdicitur.

Iunge l. 20. de aqua pluui. arcen. sup. l. 5. Ratio, inf. l. 167. §. fin. Loc. l. 4. de cur. fu. leg. 1. Latiū Institut. de inutil. stip. §. furi. de acquirenda possess. l. 1. §. adipiscimur. l. qui seruū, de proc. l. 2. §. 2. C. de contrahen. empti l. 2. de ritu nupt. l. oratione, §. final. C. qui testam. fac. poss. l. furiosus, de regu. capit. sicut, de testa. l. qui testamento, §. nec furio. de iniur. l. tertia. §. fina. de off. Præt. l. Diuus. FVRIOSI. De iure co. l. 2. §. furiosus, de test. leg. filiusfamilias, iunct. prin. Instit. de testa. Idem de demente asserit Faber per l. 2. §. in aduersa, de testa. Et quod à Caligula irritū Tyberij tanquam dementis testamentū effectum fuerit, vt post Dionem Xiphilinus scribit. BONIS. De cur. fu. leg. 1. in princip. l. Iulianus, de verborum obligation. l. 1. §. & 2. respon. de fideiuss. l. Marcellus. Ad fin. scilicet, in alienādo, non obstat. l. 5. de acqui. hær. l. certi cōditio, §. sed etsi, si certum petatur. Exc. C. de cu. fu. l. secun. Excipe & eos casus, in quibus sufficit non contradicere, soluto matrimo. leg. 2. §. final. si certū petat. l. cui bo. ex quibus caus. in possess. eat. l. Fulcinius, §. adeo, de verborum obligati. l. is cui bonis, C. de cu. fu. l. 1. Auth. vt hi qui ob. §. & hær. dicim. de iure iur. l. tutor, §. prodigus, de cast. pec. l. ex cast. ver. sed nec, Instit. de testa. §. itē prodigus, §. testes. Riisv. parat.

¶ VOLUNTAS. Vlpian. lib. 6. ad Sabinum. Lex 4. Velle non creditur, qui obsequitur imperio a patris vel domini.

ADDIT. a partis, in aliis.

Ex l. 6. de acq. hær. editat. Viuiennus.

¶ VOLUNTAS delinquendi. In maleficiis voluntas spectatur, non exitus.

ff. de sicar. l. diuus.

ff. de furt. l. qui iniur.

C. ad leg. Corn. de sicar. l. 1.

Delinquenti ignoscitur, si socios delicti, demonstrat.

C. ad leg. Iul. maiest. l. 5.

ff. de re milit. l. non omnes. §. vlt.

Imò ad hoc debent torqueri.

C. de feriis. l. prouinciarum.

Plus est persuadere, quàm aliquem ad delinquendum cogere.

ff. de seruo corrupto. l. 1. §. persuadere.

• Plus delinquit qui per alium facit, quàm si ipse delinquat in se, vel per se.

In Auth. vt iud. sine quoquo suffr. §. eos.

ff. de his, qui not. infam. l. ad. l. §. Pomponius. l. penul.

In maleficiis, &c.

Delinquenti ignosc. &c. (Hæ notæ sunt.

Plus delinquit qui, &c.

Maleficia esse impunita.

ff. de dolo. l. si præles.

ff. de nox. l. electio. §. 4.

ff. quod met. caus. l. sicut in fin.

ff. si mens. fall. mod. dixer. l. 4.

Tom. 2. Reg. Iur.

ff. ad leg. Iul. l. item Mela. §. iure com.

CONTRA.

ff. de eo per quem fact. est. l. i. §. æquissimum.

ff. ad leg. Aquil. l. ita vulneratus.

Maleficia esse impunita, &c. & cōtra.] Omne delictum est puniendum, vt in contraria R. dicitur, per plures leges. pluribus enim committentibus maleficium, licet vno solvente alij liberētur à pœna pecuniaria: non tamen criminali. Vel non ideo est impunitum: quia actor, quem velit, ad pœnam conuenire potest.

Fur dando rem furtiuam, dominium transfert.

ff. si cert. pet. l. nam et si fur. §. i.

ff. de sol. l. Quinto so.

CONTRA.

ff. si cert. pet. l. nam et si fur.

Fur dando, &c.] Sola datione nunquam transfertur dominium, sed consumptio reconciliat. vt ff. si cert. pet. l. nam et si fur.

Conditio furtiua est perpetua.

ff. de cond. fur. l. si pro fu. §. vlt.

CONTRA.

ff. rerum amot. l. si mulier. §. vlt. Azo, rub. 89.

VOLUNTAS posterior, & nouissima præualeat, & priori derogat in legatis. text. est in l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de legibus. idē est in institutione, & substitutione, & in qualibet alia voluntate, per tex. in l. tutor datus. ff. de testament. tute. & in l. translatio. ff. de admin. leg. & in l. quod traditum. cum seq. ff. de cond. & demonst. & ita iura hæc ampliat Vinc. in d. §. in legatis. & etiam Ias. qui vltra dicta iura allegat tex. in l. si quis eum, in prin. ff. de vulg. & pupi. & in l. hac consultissima. §. si autem. & in l. sancimus. C. de testam. & glo. notabilis in l. quoties vtriusque. ff. de reg. iur.

Limita primò, nisi præcedens dispositio habeat clausulam derogatoriam ad sequentem. Ita dicit text. in d. §. in legatis.

Secundò limita, quando vltima dispositio ex aliquo interuallo subiecta est, secus si incontinenti: iuxta l. non ad ea. ff. de conditionibus & demonstrationibus, & ita est de mente Imol. in d. §. in legatis. super gloss. in verbo, nouissima, quem sequitur ibi Vinc. in princip.

Tertiò limita, quādo vltima dispositio esset priuatiua vnius hæreditatis, propter factū alterius: vt in l. paterfamilias testamento. & ibi not. ff. de hæred. insti. & ita vult. Paul. in d. §. in legatis, quem sequēdo refert ibi Vincent. B. Dias, reg. 789.

VOLUNTAS sensibus obtinet, & in actibus humanis: primum locum obtinet, De con. & de l. in condit. in prin. vbi Dd.

Sublata de medio voluntate, omnis actus est indifferens. C. de adult. l. scdissimum. vbi Bald.

Ambulatoria est voluntas defuncti vsque ad vitæ supremum exitum. Vlpian. de adi. leg. l. quarta. sup. Testator.

Tacita voluntas valet. De his qui sunt sui. l. patre fur. circa fi. Sol. mat. l. 2. §. voluntatem.

Morte finitur voluntas. Loc. 4. De do. inter vir. & vx. l. 33. §. fi. De rescript. in vi. c. si gratiose. De vul. l. Centurio. C. de sacr. Eccl. l. i.

Moriendo quis velle videtur. De leg. 3. leg. vxorem. §. Scauola.

Ostenditur voluntas non minùs re, quàm verbis. De acq. hæ. l. recusari. 94. de ap. c. dilecti.

Paria sunt aliquid per me fieri, vel per alium mea vo-

luntate. C. de iure de. l. filiusfa.

Ea quæ voluntariè gerimus nō extēduntur vltra quàm geruntur. C. ne vx. pro ma. l. cum te.

Quæ voluntate nostra nō procedūt actiue, nec in præiudicium nostrum passiue à lege interpretantur. C. de lib. cau. l. si ministerium. vbi Bal.

Quod à sola vnius voluntate dependet, quasi impossibile reputatur. l. apud. §. constat.

Voluntatis defuncti quæstio in æstimatione iudicis est. C. de fideicom. l.

Vltima voluntas non potest stare in suspenso. Com. præ. l. fi.

Posterior voluntas attendi debet. De aqua plu. ar. l. si autem. C. de fideicom. l. clari.

Plenior voluntas seruanda est. De hæredib. instituend. l. si ita scriptum.

Coacta voluntas, volūtas est, & operatur effectum voluntatis. De eo quod me. cau. l. si mulier. §. si metu. Ad Treb. l. qui ita. in prin.

Habetur voluntas hominis pro lege. Auth. de nupt. §. disponat.

Nihil magis hominibus debetur, quàm vt suprema voluntatis liber sit stilus. Constantinus. C. de sacrosan. Eccl. l. i.

Vltima voluntas fauorabilior est cōtractibus. Reg. In testamentis. 12.

Variæ sunt hominum voluntates. Ad Trebel. leg. quia poterat.

Necessitati voluntariæ minimè succurritur. Qui satisf. cog. l. si fideiussor. §. qui necessariam.

Velle nemo videtur, quod nō potest. Ad mul. l. Lucius. §. Impp. De op. leg. l. si tibi. §. vnius. De sen. ex. cap. cum à nobis.

Velle suum quinque est, nec voto viuatur vno. De cō. præben. c. quia diuersitatem, & ibi gloss. in prin. De cons. dist. 4. c. sicut in sacramentis.

Non dicitur nolle, qui velle non potest. De acq. hæ. l. 4. De con. & de l. pater. in prin.

Vnum qui vult, censetur velle omne aliud, sine quo illud esse nō potest. De acquir. hæred. l. illud. de proc. l. ad rem. l. ad legatum. De pec. leg. l. denique. §. interdum. Exceptio, vbi antecēdēs tacitè induci nequit. De hæ. inst. l. hereditas ad Statium. Gribal. lib. 2. De ratione studij.

Pro facto reputatur bona voluntas. De con. inst. leg. si quis intest. l. vter. in fi.

Paria sunt, voluntatem verbis vel facto declarare. De acquir. hæ. l. recusari. vbi gloss. De legibus. leg. de quibus. Rem. ra. ha. leg. Paulus. De ædil. ed. leg. si tamen. §. ci.

In maleficiis voluntas spectatur, non exitus. De sic. l. diuus. §. i.

In maleficiis si factum excedit voluntatem, attenditur factum, non voluntas. Ad l. Aqu. l. si seruus seruum. §. si quis insulam.

Voluntas & propositū distinguunt maleficia. De furt. leg. qui iniuria. leg. verum. C. ad leg. Corne. de sic. leg. prima.

Quicquid agunt homines, Intentio iudicat omnes. C. ad l. Cor. de sic. l. & ibi gloss.

Eadem seueritate voluntatem sceleris, qua effectum iura puniri voluerunt. Hon. & Ar. C. ad leg. Iuliam mal. §.

Cum effectū intelligitur voluntas. fi. reg. l. si cōstitit. vbi gloss.

Coactum voluntarium reprobat. Reg. iu. 4.

Bonum voluntarium est magis præmio dignum, quàm necessarium.

necessarium. De op. lib. 1. 3. l. mater. Contrā, Qui satisfid. cog. l. fideiusor. §. si necessaria.
 Sublata voluntate omnis actus par est. C. de adul. l. fœ dissimam.
 Effectus contingens præter intentionem agentis non consideratur. Ad leg. Aqu. l. qui foueas, l. si putator.
 De con. & de l. 2. in fi.
 A persona non separantur ea, quæ sunt voluntatis. Loc. l. 4. De rescript. in vi. c. si gratiosè. Angel. in l. in illa institutio. De hæ. inst.
 Quæ initio voluntatis sunt, ex post facto sunt necessitatis. C. de ac. & ob. l. sicut.
 Præsumitur voluntas libera, nisi metus probetur. C. de his qui vi. me.
 Contrahentium voluntatem magis quàm verborum conceptionem inspicere iustum est. C. quæ res pig. ob. l. si quis.
 Voluntas seu conatus non punitur, cum iniuria nullū habet effectum. Quod quisq. iu. l. 1. §. hæc autem verba. Vide Eventus, Obedientia, Libertas, Maleficia, Alienatio, Testamentum.
 Mutari voluntas non potest in præiudicium tertij. De ser. ex. l. quæsitum.
 Propter nimiam verborum sublimitatem latitudo voluntatis impediri non debet. C. vt ac. ab. hæ. l. 1. in fi.
 Et eo modo relictum: exigo desidero vti des, fidei commissum valet, sed & ita. Volo hæreditatem meā Titij esse.
 Scio hæreditatem meam restitutam te Titio. Nera. 10. Reg. lib. De leg. l. 1. 118.
 Conditio voluntaria non extēditur, sed formaliter est adimplenda. De con. & de l. Mæuius. l. qui hæredi. Bar. & Dd. in l. Gallus. §. etsi tantum. De lib. & post.
 Volenti dolus non infertur. Dioc. & Max. C. de trans. l. cum donationis.
 Verbum volo est fons & radix omnium actuum & dispositionum. Alex. cōf. 109. Plura narrata. vol. 6. doc. in l. C. de summa Trinitate.
 Volo verbum ab omni necessitate abstractum est, & regulis iuris non submissum. de pecu. l. ante litem.
 Verbum volo in principe habet vim legis & rationis. Inst. de iure nat. §. sed quod Principi.
 Inanis est voluntas, nisi adsit potentia. De acqui. hæ. l. nolle. & ibi not. Alexand. de con. & de l. pater Seuerinam, in prin.
 Ex sola voluntate tacita vel expressa, concurrente potentia, inducitur actus. De off. Præt.
 Qui non vult quando potest, consequens est vt quādo velit non possit. C. si quis alteri vel sibi. l. multū interest. C. de do. ante nup. l. quod sponsa. Riisvich.
VOLUNTAS. Testatoris voluntas magis est attendēda, quàm verba, l. si quis filium, C. de lib. præterit. Fallit in 3. casib. vt per Ias. in d. l.
 Vltima voluntas præualet, & priori derogat. l. si mihi, & tibi, §. in legatis, ff. de leg. l. tutor datus, ff. de test. tutel.
 Fallit in 3. casibus, quos no. Dias, reg. 789. Fallit in 2. casibus, quos not. Mari. Socin. iun. in l. si quis in princ. test. ff. de leg. 2. numer. 10. videas numer. 24. vbi potes colligere vnam limitationem, & quinque sublimitationes. Donat. Fina, lib. 2.
VOLUNTAS. Variatio & electio.
 Sufficit, semel voluisse.
 In Instit. de rer. diuis. §. in ali.
 C. de con. infer. l. eum, qui.
 ff. de arb. l. Labeo. §. 1.

ff. de aq. plu. arc. l. in diem.
 ff. quor. leg. l. 1. §. ilud. & §. prodest.
 ff. de seru. cor. l. doli. §. vlt.
 ff. de rei. ven. l. in rem. §. quoque.
 ff. de stat. lib. ho. exhi. l. quod ait. §. si quis.
 ff. de stat. lib. l. cum hæres. §. vlt.
 Non sufficit.
 C. ad Vell. l. iubemus.
 C. de plus pet. l. vlt.
 In Aut. vt immobi. an. in do.
 Sufficit semel, & c. & contrā.] Solutio. Illud est speciale priuilegio muliebris sexus, vt C. ad Vell. l. iubemus, & ff. ad Vell. l. 2. §. verba. Azo, rub. 66.
 Semel approbasse, non licet improbare.
 semel approbatum.
 C. de testament. l. si quis.
 ff. de neg. gest. l. Pomp.
 Voluntas alicuius in facto aliquo exploratur, & tamen eo renitente adimpleretur.
 ff. de adopt. cum nepos.
 ff. qui, & à quibus ma. l. si quis. §. quot. Azo, rub. 66.
 Voluntatem mutare non permittitur.
 C. de satisf. dan. l. 1.
 ff. de rer. diuis. l. item. §. vlt.
 ff. de neg. gest. l. Pomp.
 ff. de serui. l. si cui.
 ff. de aq. plu. arc. l. in diem.
 ff. de verb. ob. l. si quis sti.
 ff. quor. leg. l. 1. §. prodest.
CONTRA
 ff. de iurisd. om. iud. l. si conue.
 ff. quor. leg. l. 1. §. prodest. & §. quod ait.
 ff. de procur. l. ante litem cont.
 ff. de con. ob. cau. l. 1.
 ff. de pos. l. 1. §. si deposuero.
 ff. de act. empr. l. si sterilis. §. vlt.
 ff. de verb. ob. l. eum, qui certa.
 Voluntatem, & c. & ecōtrā.] Solutio. Non licet mutare voluntatem, quàm quis in contrahendo, vel quasi expressit: nisi contractus, vel quasi, qui gratia tantum intercessit: vt probatur per leges contr. Rubri. vt ff. de procur. l. aut. & de pos. l. 1. §. si deposit. & de cōd. cau. dat. l. 1. & de act. empr. l. si sterilis. §. vlt. vel nisi contractus natura id persuaदेat, vt ff. de verborum obligatio. l. eum qui certa. §. vlti. vel nisi voluntatis accommodatio sit ipso iure nulla: vt ff. quor. leg. l. 1. §. quod ait. vel nisi fiat pactum ad prorogandam iurisdictionem. vt ff. de iurisd. om. iud. l. si conuenerit. Azo, rub. 66.
 Nota: quia variatione status mutatur propter periculi causam.
 ff. de instit. l. in eum. §. 1.
 ff. de cond. indeb. l. in summa. §. idem etsi.
 ff. de solut. l. qui res. §. arēa.
 ff. de neg. gest. l. eum.
 ff. pro. soc. l. si id. §. si filius. Azo, rub. 66.
 Voluntates mulierum sunt momentaneæ.
 C. de inof. test. l. filia.
 C. de repud. l. si licet & filia.
 C. de instit. & sub. l. reprehē.
 Voluntas, & c.] Hæc est nota. Azo, rub. 66.
 Qui electionem habet, ex quo elegit, non variabit.
 Tom. 2. Reg. Iur.

In Instit. de oblig. quæ ex deli. §. quæ autem.
 C. de pact. inter empt. & com.
 C. de fur. l. in causa. §. tales.
 C. si tut. vel cur. interue. l. etiam.
 C. de codicil. l. vlt.
 ff. de exerc. l. i. §. pen.
 ff. de nox. l. in deli. §. cum dominus.
 ff. de tribu. l. quod habere. §. si quis.
 ff. de rer. amo. l. ob res.
 ff. quod cum eo. l. sed si quis. §. vlt.
 ff. de leg. commif. l. statim post diem.
 ff. de dam. infect. l. si proprietat. §. vlt.
 ff. de iud. l. plerunque. §. vlt.
 ff. de leg. l. si pluribus.

Imò variare poterit.

In Instit. de ob. quæ ex del. nasc. §. quæ autem.
 C. de codicil. l. si quis. §. illud. & §. si quis.
 C. si tut. vel cu. l. etiam tut.
 C. de fur. l. ma. §. tales.
 C. de serui. l. si cui.
 ff. de pet. har. l. legitimam.
 ff. de nox. l. videlicet. §. vlt.
 ff. de pont. l. i. §. si apud duos.
 ff. de verb. obl. l. si quis stat.
 ff. de act. empt. l. steril. §. vlt.
 ff. de fideicom. lib. l. generaliter. §. si quis ali.
 ff. de separa. l. creditores.
 ff. de sol. l. si quis.
 ff. de seruit. l. qui re. §. si quis.

Qui electionem, &c. & e contra.) Solutio. Non potest variare, vt in hac Rub. & in quibusdam legibus contra Rub. vt ff. de ser. l. si cui. & de separa. l. si creditores, nisi iusta causa, puta ignorantia, allegetur, vt in Instit. de obli. quæ ex delict. nasc. §. quæ autem, & C. de furt. l. vlt. & de pet. har. l. legitimā, & ff. quod cū eo. l. sed et si. §. vlt. Vel nisi tenor pacti id inducat, vt ff. de verb. obl. l. si quis stip. Vel nisi inopinātū quid emergat, vt ff. de fideicō. lib. l. generaliter. §. si quis. Et sunt ista intelligēda in his, quæ tollūt electionem, & quæ sub alternatione debentur, secus, si plura in solidum debeantur, & coniunctiue: illa enim nūquam electione, sed quandoque vnius solutione tolluntur, vt C. si tut. vel cur. l. etiam, & ff. de pos. l. i. §. si apud duos, & de fur. l. qui re. §. vlt. Azo, rub. 66.

Nota, de causa post litem cont. imitanda.

ff. de nox. l. videlicet. §. vlt.

Contra, C. quom. & quando iudex. Aut. qui semel.

Ad varietatem, vel denuntiationem quid fieri licet.

C. de edend. l. 3.

C. si tut. vel cur. l. vlt.

ff. quemad. seru. amit. l. 5.

ff. de nox. l. videlicet.

ff. de man. l. antepen.

ff. de act. empt. l. si sterilis.

ff. solut. mat. l. si cum eo.

ff. de coll. bon. l. nonnunquam.

ff. ad Treb. l. filij.

ff. de obit. legat. l. hominem.

ff. de verb. obl. l. cum qui. §. vlt. Azo, rub. 66.

Ad veritatem, vel denuntiationem quid fieri non liceat.

C. de bon. quæ lib. l. vlt.

ff. de mino. l. si filius.

ff. de instit. act. l. item.

ff. de tributo. l. qui.

ff. de leg. commi. l. post diem.

ff. de leg. l. huius.

ff. de suc. edic. l. qui semel.

ff. de verb. obl. l. si quis sti.

Ad denuntiationem, &c. Ad varietatem, &c. (Istę sunt notæ, & super denuntiatione quid debeat dici, vel notari, dictum est suprà de vi & potestate denuntiationis. Azo, rub. 66.)

Argumentum, quod tres electi vt eligant, vnum ex se eligere non possunt.

ff. de ritu nupt. l. quanquam.

Cōtra, ff. de in diē adiect. l. quod sic. §. verū est.

Ex magnitudine ius mutatur, vel præsimitur.

C. de rescin. ven. l. si volunta.

ff. de mino. l. si æsti. in princ.

ff. de contrah. emp. l. dom.

ff. de don. inter virum & vx. l. virum.

ff. de verb. sig. l. vrbana.

ff. de pœnis. l. furti.

ff. de serui. l. si libertas.

ff. de iniur. l. item. §. prator.

ff. de incend. rui. & nau. l. incertis. §. diuus.

Ex magnitudine, &c. Hęc est notā. Azo, rub. 66.

Vt electionem habeat, qui cōstituit emphyteo-

sim Seio, & vna filia: & Seius decessit, pluribus filiabus relictis.

ff. de leg. l. si quis plures.

ff. de leg. 2. l. si quis. §. sunt.

ff. de con. indeb. l. cum is. §. si inter.

ff. de relig. l. vlt.

ff. de verborum oblig. l. qui pluribus.

Vt electionem non habeat.

ff. de fideicom. lib. l. cum inter.

ff. de leg. 3. l. is qui.

ff. de leg. l. si quis Titio.

ff. de leg. 2. l. vnde. §. rogo.

ff. de verbo. oblig. l. continuus. §. vlt.

Vt electionem, &c. & contra.) Solutio. Heres Domini habet electionē. arg. eius quod dicitur in ff. de leg. 2. l. si quis à filio. §. si quis à plu. Nec contra, quod legitur in C. de fideicō. lib. l. cum inter. quia ibi fauor est libertatis: alioquin cōtrarium esset prædictæ legi. Nec obstat, quod in fine legis dicitur, maximē, quia ibi abundat: vt & in C. de test. manu. l. cū cōst. vel ideo dicitur, maximē, quia & aliās vbique humaniorem amplector sententiam, esset autem humanior aliās, vt ad vnum tantum restringatur beneficium testatoris, hic autem extenditur ad omnes. Itē non obstat, quod dicitur de leg. 3. l. is qui, quia ibi omnes erant mutati, qui erant de filia ad fideicommissum. lex autem de leg. 2. l. vnum. §. rogo, magis pro nobis, quā contra nos facit. Item non obstat, quod dicitur ff. de verborum obligatio. l. cōtinuus. §. vlt. Verum est enim, transire ad omnes iure sed repelluntur alij, quibus non prouidit testator per exceptionem. Azo, rub. 66.

Non eligere, sed confirmare quidam possunt.

In Aut. de defen. ciui. §. decreto.

ff. de pecul. l. 3. §. i. & l. curator.

Potestatem eligendi transferri, & est arg.

pro Episcopis, contra Canonicos.

ff. de ser. l. si cui.

ff. de solu. l. i.

ff. de iudic. l. vlt.

ff. de reb. aut. iud. poss. l. in vendi. §. vlt.

Non licet alicui variare.

C. de furt. l. manifestē. §. tales.

C. de iur.

C. de iur. dot. l. in pe. l. 2.
C. de codicil. ult.
C. de pact. l. 2.
C. de vsur. l. quamuis.
C. si ser. exter. se man. e. per totum.
C. de pactis. l. intermissione.
ff. de vaca. mu. l. pen.
ff. de leg. commiss. l. si fundi. §. eleg.
ff. de pact. l. rescript. §. 1.
ff. de leg. 1. l. si pluribus.
ff. de seruit. l. si cui.
ff. de arbit. l. Celsus. in prin.
ff. de tribut. l. quod in heredem.

CONTRA.

ff. de inoff. test. l. Pap. §. sed nec.
ff. de collat. bon. l. nonnunquam.
ff. pro socio. l. rei.

Non licet alicui, &c.) Hæc rub. supra eod. Qui electio-
nem habet, &c. exposita est. Azo, rub. 66.

Eligit, qui non reiecit.

ff. aduer. nau. l. 1. in fin.

Electio ius tribuit, ita quod electio ab electo absit, fa-
ctū non irritetur. vt ff. de mino. 25. ann. l. interuc. &
vt est notandum in summas de off. proconsul.

In Instit. de adopt. §. qui filius.

ff. de admi. tut. l. qui iustus.

In Dec. 23. dis. in nomine domini.

In Decre. c. 8. q. 2. dilecti.

Cogitur quis eligere actionem.

In Aut. de testib. §. licet.

C. de codicil. l. ult.

ff. de inoff. test. l. Pap. §. si quis.

ff. de except. rei iud. l. singulis.

ff. quor. leg. l. 1. §. quia.

ff. de leg. 1. l. in huius. §. si is.

ff. de act. & obl. l. plura.

ff. de leg. 2. l. cum filius. §. variis.

ff. de re iud. l. nemo.

ff. de tribut. act. l. si procura. §. 1.

Cogitur quis, &c. & contra.) De hac electione, quando
ex necessitate facienda, dic, vt notauī in ff. de tri-
but. l. quod in heredem. §. eligere. item, in solutione
contrarij, quorum legatorum.

ADIECTIO.

Quotiescunque quis certus est, vnam sibi competere,
si dubitat de alia, an competat, cogitur eligere: alio-
quin si nec certus est, vnam sibi competere, eligere
non cogitur. Et sic lo.

SOLVTIO.

Hæc solutio nihil valere videtur: potest enim esse, q
seruus postea coepit debere domino: & ita nihil est
in peculio. Item potest esse, quod dominus ei ade-
mit peculium, sine dolo mal. & ita non habet locum
actio de peculio: & ita nō est certus, quod sibi detur
de peculio. Item potest esse, quod ignorat an detur
de tributo: quia nescit si meus peculiaris est, & an
sciēte seruus ad hoc faciat. Ita Rub. vbi actiones ex
primo casu alicui competunt, si nesciat saltē vnam
sibi competere, cogitur tamē eligere, quia est quod
sibi imputatur. qui enim cum seruo cōtrahit, in qua
causa contrahat, scire debet, vt ff. de exercito. l. ult. 1.
respon. vbi tamen ex contractu non cōpetunt, secūs
est: quia nihil est quod ei imputetur. Io. tamē quan-
doque distinxit, utrū probabiliter erraret, in suo fa-
cto, vel alieno, vt tunc posset plures proponere: an
non, vt tunc nō posset. Hæc cum superiore refutāda
est: quia vbi in facto alieno probabiliter erro, co-

gor tamen: puta autem testator fuerit dominus. vt
ff. de leg. 2. cum filius. §. variis. ratum est, vt ff. de reg.
iu. l. nemo. §. quoties. Alij dixerunt, quod in ipso li-
bello duas potest protestari: ex post facto tamē de-
bet certificare quod non placet: quia nō est certus.
vt ff. de eden. l. 1. Hæc ergo veritas quia in t. quorū le-
gatorum, non cogor eligere: quia nec ipse certifica-
bat me, utrū pro heredem, an pro legato posside-
ret: quod etiam ante litem facere tenebatur, vt ff. de
inter. act. l. 1. primo respon. §. 1. Sed nec ego cogor,
per electionem ipsum certificare, quam sim propo-
siturus, vel executurus: vel si malim ego actor præci-
se cogere reum, posse ex prædicto tit. & hæc compe-
tunt ad idē. si verō ad diuersa, vtraq; intenditur, nisi
sint contrariæ. vt C. de furt. l. 1. & l. ancillæ. §. matris.

CAUSA.

Electio alijs præsentibus, cuius inter sit, fieri debet.

ff. de min. l. in causa.

ff. de aq. plu. arc. l. in contra.

De duobus malis minus eligendum est.

ff. de ventr. in poss. mit. l. 1.

ff. de Carb. edict. l. 1. §. si quis.

In Decret. dis. 12. nerui. Azo, rub. 66.

Quando plures actiones nomine eiusdem
rei competunt, vna electa, altera
non tollitur.

ff. fam. herc. l. & puto. §. hæc do. §. sed filio.

ff. ad l. Aquil. l. si seruus in prin.

ff. pro soc. l. rei communis.

ff. de contr. empt. l. si ad.

ff. locat. l. si locator nonnunquam. in prin.

CONTRA.

ff. de furt. l. 1.

ff. de seruit. l. si iis, cui commo.

ff. deposit. l. si depos.

Quando plures, &c. & contra.) Si plures competant
actiones, eiusdem facti nomine, an & in quantū vna
propter alteram tollatur? Idic vt notauī in ff. nau.
caup. l. idem. §. ult. in sol. cont. de furt. Azo, rub. 66.

ADIECTIO.

Solutio. Aliud est in hac, quā in ista pro socio. hæc
enim non de iure communi, sed de prætoris bene-
ficio cōpetit intendatur, vt furti, beneficiū præto-
ris neglexisse æstimetur, vt ff. de separa. leg. 1. §. illud
sciendum est. Item si beneficium proponatur, com-
munis videtur esse via præclusa: vt potē cum ad
aliud eius auxiliū transferre necesse habeat. vt Inst.
e. l. licet. §. sed & si cum. Sciēdum est ergo, quod, vbi
plures competant actiones pœnales ex diuersis fa-
ctis, neutra alteram impedit. vt ff. de priuat. delict. l.
nunquam, si ex diuersis nonnunquam dentur, sed ex
vno, quatenus concurrunt, in plus se inuicem impe-
diunt. vt Inst. vi bono. rapt. l. 1. & de act. & obl. l. qui
seruum. Si verō ambæ sint rei persequutoriz, facta
per alterutram actionem, altera remittenda est. vt
Inst. locati. l. si merces. §. culpæ. Si autem vna sit rei,
altera pœnalis, sui natura, & ab initio, neutra per
alteram tollitur. vt Inst. de furt. l. si pignore. §. cum
furti. nisi in hoc casu, ratione prædicta, & in alio
fortē. vt Inst. de fur. l. si is cui. Si verō ab initio nō est
pœnalis, vna per alterā tollitur, vt supra quod meti-
caus. l. metum. §. licet. Causa.

De pœna non eligentium.

C. de fideicom. l. 1. si quis.

ff. de furt. l. si cui.

ff. de do. l. 1. & 2.

ff. de ser. rub. præd. l. si vna.

Tom. 2. Reg. Iur.

Azo, rub. 66.

Qui minus idoneum elegit, sibi imputare debet: nec potest liberari actionem cedendo.

ff. de neg. gest. l. nam. §. ult.

ff. si mens. fals. mo. dix. l. per literas.

ff. loca. l. videamus. cum suis concord.

ff. de solutio. l. si solitus.

ff. de pos. l. si is apud quem. Azo, rub. 66.

¶ **VOLUNTAS** ultima. L. 17. a Vlpian. libro 23 ad Sabinum. a al. Paul.

Cum tempus in testamento adiiçitur, credendum est, pro hærede adiectum, nisi alia inens fuerit testatoris, sicut in stipulationibus promissoris gratia tempus adiiçitur.

ADDIT. b al. additur.

De die soluendi certa iunge quando di. leg. ced. l. 10. 13. de verbo obligat. l. stipulatio ista. §. inter certam, Instit. eod. tit. §. omnis, de sol. l. quod in diem, de usufr. l. in fideic. §. Pegasus. Iunge autem hanc l. ad l. 12. in testamentis. Summa Lo. Tempus in dubio favore solutis creditur esse adiectum, axiom. 123. de re iudic. l. intra, de ac. & ob. l. quod is, C. de rei vxor. ac. §. exactio. Differentia porro inter contractus, & ultimas voluntates hac & tribus sequentibus legibus traditur. **HÆREDE.** De an. leg. l. 12. §. 1. leg. 15. de re iud. l. tempus, 29. **PROMISSOR.** De verborum oblig. l. eum qui cal. §. fin. l. continuus, §. cum ita. Ratio, inf. l. fauorabiliore, 158. cap. contra eum, hoc tit. in 6. Excipe quando singulari ratione interest soluentium ante diem solui, deleg. 2. l. si ita relictum, §. Pegasus, l. cum pater, 79. §. à filio, de an. leg. l. eum qui rogatus, de le. 3. l. vxorem, 40. §. suum maritum, ad fi. arg. de act. l. 46. l. 49. Riisvich. paratit.

¶ **VOLUNTAS** alicuius, quando aliquid committitur, non subiacet regulis iuris, Bald. in l. cum antea. C. de arbitr. & in l. final. ij. oppos. C. de contrahen. empt. & in aliis locis cumulatis per Iaso. in leg. si sic legatum. ff. de leg. j. vbi refert alios doctores idem tenentes.

Limita tripliciter hanc regulam, vt per Ias. vbi supra. B. Dias, reg. 783.

¶ **VOLUNTAS** Voluntatem posse mutari.

In Aut. de imperf. test. §. si quidē. Azo, ru. 104.

¶ **VOLUNTAS.** L. 3. Idem libro tertio ad Sabinum. al. Vlpianus.

Eius est non nolle, qui potest velle. a al. &.

Argumentum fertile & plurimi usus est, quod priuatio præsupponit habitum: Quod pertinet hæc regula. **E I V S.** Iunge leg. 4. l. Is potest, 18. l. 13. l. 15. Qui hæres, de act. hæ. inf. l. 148. Non videtur rem amitt. l. 17. §. fina. Qui vetanre, l. nemo qui condemnare, l. non potest videri desisse, in fin. de verborum obligatio. leg. decem, de æd. ed. leg. quis sit fugitiuus, §. idem ait, si seruus, 17. de l. 2. l. si ita, §. si sub. de cond. & de leg. pater Seuerinam, de elect. in 6. capitulo si religiosus, no. 12. quæstione prima, capitu. non dicatis. **N O N.** Deest in vulgatis, quæ sequuntur. Harmenopolus, & Fab. latius regulam explicantes propter leg. quartam ex eodem Vlpian. libro desumptam. Item leg. is potest, 18. l. 13. l. is qui hæres, de acquirenda hæred. Florentinæ verò lectioni conuenit l. 1. §. scientiam. De tribu. **N O N NOLLE.** Medium est inter nolle & velle, quæ teste Boetio, sunt contraria, seu quasi relatiua, De trib. leg. 1. §. scientiam, De hæredib. instituen. leg. iam. Vide Cagn. **V E L L E,** Et contrā, idque re adhuc integra, in suis, quæ eius arbitrio liberè permittuntur, vt sentit Oldendorpi.

Sic conciliantur, C. de ac. & ob. leg. sicut initio, de re iudic. leg. quod iussit, in fin. de acquiren. hæred. l. qui aliena. §. iussum, 14. §. 1. de iniust. test. leg. fina. de bonorum possess. l. tutor. Exc. Quorum leg. l. fina. in fin. & ibi Zasius, Argu. cc. C. de fur. l. 1. C. de rei vñd. l. ratas. Riisvich. paratit.

¶ **VOLUPTAS.** Voluptatis gratia fictio non inducitur. De cap. l. 2. Riisvich.

¶ **VOMITAS** Eucharistia. Si aliquis euomit Eucharistia propter ebrietatē & voracitatem: si laicus, pœniteat xl. diebus. Si clericus vel monachus, vel presbyter, vel diaconus, pœniteat lxx. diebus. Si Episcopus pœniteat xc. diebus. Et debet euomitura comburi, & iuxta altare collocari. Si verò causa infirmitatis euomuerit, vij. diebus pœniteat.

De consecr. distinct. ij. si quis propter ebrietatem. Viuiennus, reg. 38.

¶ **VOVENS** & professionem faciens, in monasterio semper manere debet, nec exire potest. Can. in c. sicut ex literis. de iureiur.

Fallit primò, quando vellet exire vt transfret ad arctior religionem, cum possit hac de causa de monasterio discedere, petita tamen prius licentia à superiore, quamuis non obtenta. extra de regul. iur. capitu. licet.

Fallit, secundò, quando vellet transire ad monasterium æquale talis obseruantia: cum tunc possit, petita prius licentia & obtenta: iuxta not. in d. capitu. licet. & cap. cum singulis. de præbend. in vj. vbi de his plenius.

Tertiò fallit, quando vellet exire ad tempus, putà, pro utilitate monasterij: cum possit abbate præcipiente: vt in d. c. sicut ex literis. de iur. iur. vbi de hoc.

Quartò fallit, quando exiret, vt fit, in studium: cū tunc exire possit cum licentia prælati, iuxta not. in c. ij. extra, ne cler. vel mon. in vj. vt vult do. Ioan. Andr. in d. c. sicut ex literis.

Quartò fallit, quādo monachus delinqueret: cum tūc propter delictum eiiciatur à monasterio, & in ergastulo recludatur. iuxta not. in c. quāto. de officio ordinarij & in c. dilectus. de simo. in cap. quoniam. & c. veniens. vbi plenè. B. Soc. reg. 540.

¶ **VOVENS**, & professionem faciens, in monasterio semper manere debet, Cano. in c. sicut ex literis, de iureiur.

Fallit in 5. casib. quos not. Soc. reg. 445. Dō. Fina, lib. 1.

¶ **VOTVM** simplex. Qui simplex votū violauerit: pœniteat tribus annis.

xxvij. distinction. si vir. Viuiennus.

¶ **VOTA** omnia commutantur in votum religionis, sine dispensatione. Ita firmat Syluester in summa in verbo, votum. lo. iij. in §. vij. quæritur. referendo sanct. Thom. Petr. de Palu. & Archiepis. Flor. & hoc limitat tripliciter. B. Dias, reg. 790.

¶ **VOTA** omnia commutantur in votum religionis. fallit in 3. casibus, vt per Sylu. in summa, in ver. votum, lo. iij. §. septimo.

Vouens & professionē faciens in monasterio semper manere debet, nec exire potest, no. in c. sicut ex literis. de iureiur.

Fallit in 5. casibus, secundum Socin. in tractat. fallent. regu. 445. Don. Fina, lib. 5.

¶ **VOX** vnus, vox nullius. C. de testi. l. iusiura. §. simili modo.

VOX patris tanquam vox filij sit, sicuti & filij vox tanquā patris intelligitur, iis in reb. quæ patri acquiri possunt. Inst. de inut. sti. §. Ei sup. Seruus. Riisvich. **VOCES**

¶ **VOCES** duas habens in capitulo, etiam duplicem distributionem habebit. Ioan. And. & Abba. c. cum olim. colum. 2. de re iud. Bald. l. si ad scribarum. C. de appellat. §. illud. authen. vt iudi. siue quoquo suffragio. Bart. & Cin. l. cum quæstio. §. sed & alia. C. de legatis. Medic. reg. 2.

¶ **VOCES.** Vocum nuda dispositio solis pertinacibus relinquatur. De const. pec. l. 2.

Exemplo turpissimum est, scæminino vocabulo etiam masculos contineri. de l. 2. l. 46. in prin. Riisvich.

¶ **VSUCAPIO.** L. 161. Vlpianus libro duodecimo ad edictum.

Qui in seruitute est, Vsucapere non potest, nam cum possideatur, possidere non videtur.

Hæc aliàs sequitur l. 118. Prætor. Ex titu. quibus caus. ma. vbi de vsucapione multa, de ac. re. do. l. homo liber, §. quicquid. 54. de cap. l. in bel. §. factæ, 12. ex quibus caus. ma. hi. l. ait, 23. §. l. ei. Ratio, in 6. cap. sine pos. argu. de acquirenda possess. l. 23. §. item. Hinc sequitur d. l. in bello, 12. §. econtrâ, ex quib. caus. ma. leg. item ait. **N A M.** De vsuc. l. siue possi. **P O S S I D E R E.** De adult. l. sicut, de acquirenda possess. l. 2. §. sed & per eum, l. 23. §. item. **V I D E T U R,** scilicet, ne per seruum quidē, de vsuc. l. neque seruus, l. si is. Riisvich. paratit.

¶ **VSUCAPIO.** Paul. lib. xij. Ad Edictum.
Lex cxvij. al. clxj.

Qui in seruitute est, vsucapere non potest. Nam quum possideatur, possidere non videtur.

Ex titu. quibus caus. maior. vbi de vsucapione multa. Viuiennus.

¶ **VSUCAPIO.** Cœptam vsucapionē à defuncto, posse, & ante hæreditatem impleri cōstitutum est. Nera. l. Reg. lib. De vsuc. & vsur. l. 40. Riisvich.

¶ **VSURAE** non propter lucrum petentium, sed propter moram non soluentium infliguntur. De vsur. l. cum quidam. de his Dd. in l. curabit. de ac. em. in l. centesimus. de ver. ob. in l. lecta. Si cer. pet. Riisvich.

¶ **VSUCAPIO.** Vsucapio finitur, licet non inchoetur.

ff. de defund. dot. l. si fundo.

ff. de vsucap. l. rerum. l. antequam.

ff. de publ. iud. l. is qui.

Vsucapio finitur, licet non inchoetur.) Licet vsucapio sine possessione, vel propter priuilegium rei inchoari non possit, finitur tamen quandoque & sine ea, in casibus duobus, vt ff. de vsucap. l. rerum, & l. nunquā. §. vacua. & de fundo dot. l. si fundum. Azo, rub. 9.

Definit qui non inceptit, vel amittit quod non habet.

ff. de vsufr. l. quemad. ca. omnes. §. 1.

ff. ad l. Aquil. l. si seruus. §. si calicem.

ff. de const. pecu. l. id quod sub conditione.

ff. de solut. l. dispensatore.

ff. de spons. in potestate.

ff. de iniur. l. non solum. §. 1.

ff. de suc. ed. l. 1. §. decreta.

ff. qui admitt. ad bon. poss. l. 1.

In Decret. de con. d. 3. nemo.

In Decret. dist. 28. consilia.

In Decret. 33. q. 3. Gislarus. Et quod habetur in Decret. 17. q. vlt. c. penult.

C O N T R A.

ff. de ope. lib. l. si quis hoc. §. iudicium.

ff. de seru. rust. præd. l. itinere.

ff. de cond. & demon. l. Titio vsus.

ff. quemad. seruit. amit. l. si parentem.

ff. quemad. vsufr. amit. l. 1. §. fin. Supr. de igno.

ran. Rub. suprâ, de errore Rubr.

Definit quod nec cœpit, &c.) Hic improprie quandoque dicitur fieri. aliud est tamē de propria verbi significatione: vt in contraria Rub. Sed & his legis factio est, quæ tribus ex causis contingit: vel propter spem, vel propter destinationē, vel propter hominū opinionē, vt in Decr. c. 27. q. 2. §. ex his. Azo, rub. 9.

Iuris error in vsucapione prodest, vel non obest.

ff. pro dote. l. si sponsa.

ff. de vsucap. l. iusta. §. filius.

Iuris error, &c.) Hæc Rubrica suprâ de ignorantia exposita est. Azo, rub. 9.

Ius nondum competens vsucapitur.

ff. de stat. lib. l. statu. liberum. §. vlt.

Ius nondum, &c.) Imò non vsucapitur de æquitate, vt in eadem l. continetur, sciens qui vsucapit. vt infrâ de scientia. Rub. ff. de neg. gest. l. 1. Azo, rub. 9.

Iniuria pro vsucapione accipitur.

Iniuria, &c.) Et est ratio: quia contra ius naturale, propter publicam vtilitatem est inducta, vt ff. de vsuc. l. bon. de reg. iu. l. iure naturæ. iniuria enim appellari potest, omne quod non iure fit, vt Instit. de iniur. in prin. Azo, rub. 9.

Vt res pupilli non possit vsucapi.

C. si aduersus vsucap. l. 1.

ff. pro empto. l. 2. §. si à pupillo.

ff. de procur. l. si is qui.

ff. de doli except. l. apud Celsum.

ff. de nun. l. etiam & Rubr.

C. de non num. pec. l. si intra definit. legibus tempus.

C O N T R A.

C. de restit. in integ. l. scimus.

ff. de acquir. rer. dom. l. bonæ fidei.

Vt res pupilli, &c.] Et econtrâ. Antiquo quidem iure res pupillorum tantum, ab iniuria vsucapionis eximebantur, vt ff. de acq. rer. dom. l. bonæ fidei. Adultus verò impetrabat in integrum restitutionem, vt C. si aduer. vsucap. l. 1. per orationem verò diui Seueri, & pupillorum & adulatorum res mobiles alienari prohibetur. ff. de reb. eo. qui sup tut. vel cur. l. 1. Vnde per consequentiam est inhibita vsucapio, vt ff. de fundo dot. l. si fundū. Iustinianus verò in rebus mobilibus & immobilibus prohibuit alienationem, & ex premissis inhibuit vsucapionē, vt C. de admin. tut. l. lex. & C. in quib. casib. in integ. rest. nō est necesse. l. vlt.

A D I E C T I O.

Vel, vt quidam dicunt, possunt vsucapi, non autem præscribi, ad instar rei Ecclesiæ, vel distingue: an cœpit vsucapere à persona prædecessoris, an in sua persona inchoanda. Azo, Rub. 9.

¶ **VSUCAPIO** non interrumpitur per modicum tempus. Bar. l. si is, qui pro emptore. 1. opp. 2. partis. not. l. in vsucapionem. ff. de diuers. tempor. præscr. quia illud modicum tempus non consideratur, ita præscriptio non interrumpitur per inundationem momentaneā, vt dixi satis suprâ ver. præscriptio. Med. regu. 5.

¶ **P E R VSUCAPIONEM** acquiritur dominium vtile, & nō directum: cōmunis est opinio, vt refert Mart. de Lau de in Rubr. ff. de rei vñ. nu. 8. vbi limitat in 4. casib. Ad vsucapionem, vel prescriptionem rerum corporaliū requiritur titulus verus, vel putatiuus, causatus iusto errore.

Fallit in 3. casib. quos no. Franc. Balb. in l. Celsus, ff. de vsuc. num. 2.

Tom. 2. Reg. Iur.

Titulus putatiuus sufficit ad vsucapionem, sicut verus. Ampliatur in 2. casibus, & limitatur in 5. à Franc. Balb. in d.l. Celsus, num. 6.

Alienari prohibita, vsucapi non possunt, glo. & Bar. in l. vbi lex. ff. de vsucap.

Fallit in 2. casibus, quos not. Socin. reg. 13.

Error iuris non inducit bonam fidem, sed potius malam in vsucapione.

Fallit in 3. casibus quos not. Franc. Balb. in d.l. Celsus, num. 6.

Vsucapitur res mobilis triennio, leg. vnica, C. de vsucap. in prin.

Fallit vt per Soc. reg. 344.

Capta vsucapione per defunctum, continuatur per hæredem, l. captum, ff. de vsucap.

Fallit, vt not. Bello. in suis conclus. in litera C. in ver. capta. Donat. Fina, lib. 1.

¶ **VSVSFRUCTUARIUS**, Sententia lata contra vsufructuarium non nocet domino: dixi super amplia. 199. ita per hanc reg. tenet in terminis Alex. l. sæpè. num. 106. ff. de re iud. qui attestatur hæc esse com. opi. & Barto. d. loco. num. 6. non enim nocet sententia lata cōtra possidentem naturaliter ciuilitate possidenti. l. naturaliter. ff. de acq. poss. l. Pomponius. 5. si is. ff. eod. l. sciendum. ff. qui satisf. cog. l. si pariter. ff. de liberali causa, quod intellige quo ad proprietatem: secus autem quo ad vsumfructum. c. 1. de contr. inter vasallum, & alium. cap. vnico. §. si vasallus. si de feud. fuer. cōtr. Ant. & Abb. c. pe. de sen. & re. iud. & est magis com. opin. vt attestatur Alex. d. l. sæpè. nu. 106. ff. de re iud. Medic. reg. 8.

¶ **VSVSFRUCTUARIUS** tenetur satisfacere proprietario de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri, sic propriarius tenetur prestare ei vsumfructum. Bal. l. 4. C. de vsufr. Bapt. in tract. de correl. nu. 47. Med. re. 9.

¶ **VSVSFRUCTUARIUS** tenetur soluere collectas, no. in l. placet, C. de sacrosanct. eccles.

Fallit, vt not. Thomas Parp. in d. l. placet, num. 18.

Vsumfructus appellatione non venit proprietas, arg. l. falsus. §. fin. ff. de furt.

Fallit in 3. casibus, quos not. Claud. Marant. in l. natura liter, §. nihil commune, ff. de acq. pos. num. 12.

Vsumfructus nō venit appellatione dominij, d. l. falsus, §. fin. ff. de furt. l. rectè diximus, ff. de verb. sig.

Fallit vt per Bello. in litera A. in ver. appellatione.

Vsumfructuarius non potest arbores incidere: hanc conclusionem cum 3. limitationibus ponit Pau. de Monte Pico in l. Titia cum testamento, §. Titia cum nuberet, ff. de leg. 2. num. 93.

Mulier relicta vsufructuaria non habet vsumfructum in bonis feudalibus, not. in dicto §. Titia cum nuberet.

Fallit in 2. casibus, quos not. Paul. de Monte Pico in d. §. num. 99.

Vsumfructus transit in monasteriū, & durat, donec Monachus naturaliter viuit, sicut in seruo, l. si. C. de vsufruct. gl. in Auth. idem est, C. de bon. quæ. lib.

Fallit in 2. casibus, quos not. Iaso. in Anth. ingressi, C. de sacrosanct. eccles. num. 48.

Pater in rebus feudalibus habet vsumfructum, viuente filio, capit. 2. de fratribus de nouo inuest. in vsibus feudo.

Fallit in 2. casibus, quos not. Pet. Duen. reg. 363.

Vsumfructuarius cautionem de vtendo, ac fruendo arbitrio boni viri prestare tenetur, necnon de restituendo rem vsufructu finito, l. 1. C. de vsufr. tot. tit. ff. quemadmo. vsufr. cauq.

Fallit in 7. casibus, quos not. Port. libr. 3. reg. 18. videas Baptist. à Villa. conc. 59. in litera V. Fallit vt per Viuiū, in ver. vsufructus.

Clericus est vsufructuarius, & non vsuarius in bonis ecclesiasticis: hanc esse communem opinionem attestatur Baptist. à Villa. conclus. 92. in litera C. vbi limitat.

Vsumfructuarius certæ rei non tenetur ad soluendum æs alienum: hanc esse communem opinionem attestatur Btptist. à Villa. conclus. 61. in litera V. vbi ampliatur & limitatur.

Vxor relicta per maritum vsufructuaria, domina, & massaria omnium bonorum, filiis hæredibus institutis, potest habere alimenta sibi concedentia solummodo.

Fallit vt per Viuium in suis conclus. in ver. vxor per maritum. contrariam regulam facit Paul. de Monte Pico, & eam limitat in 7. casibus, in l. Titia cum testamento, §. Titia cum nuberet, numero 28. ff. de leg. 2.

Si testator instituat hæredes, siue instituat filios, siue extraneos, & vxorem relinquat dominam, illa verba dominam, siue dominatricem, seu massariam, siue donnam, & madonnam, talia verba important dominium, & non vsumfructum: hanc opinionem dicit esse communem Paul. de Monte Pico in l. Titia cum testamento, §. Titia cum nuberet, ff. de leg. 2. vbi limitat in 3. casibus, num. 19.

Vxor instituto hærede extraneo, habet vsumfructum in totū, nec hæres concurret cum vxore vsufructuaria, not. Paul. de Monte Pico in d. §. Titia cum nuberet, num. 63. vbi limitat in 4. casibus.

Si testator legat particulariter fundum vni, & vsumfructum alteri simpliciter habebit proprietatem totam, & dimidietatem vsumfructus. Ampliatur in vno casu, & limitatur in 3. per Paul. de Monte Pico in d. §. Titia, num. 68.

Testator instituit filios hæredes, & extraneo reliquit vsumfructum, ille extraneus habebit totum vsumfructum.

Fallit in 3. casibus, quos not. Paul. de Monte Pico, in d. §. Titia, num. 83.

Testator si legat alimenta vxori, siue vsumfructum, si steterit cum filiis, seu habitauerit cum hæredibus, mulier tenetur stare, prout testator disposuit, aliàs non habebit legatum. Fallit in 4. casibus, quos not. Paul. de Monte Pico in d. §. Titia, num. 135.

Testator si relinquat vxori suæ vsumfructum omnium bonorum, & post mortem eius aliquē instituat hæredem, tale legatū non valet, quare non potest confirmari aditione. Ias. in l. extraneum, C. de hered. insti. vbi limitat. colu. 3. & 4. Donat. Fina. lib. 2.

¶ **VSVSFRUCTUARIUS** non transmittit ad hæredes, sicuti propriarius. l. 3. C. de vsufruct. Med. re. 9.

¶ **VSVFRUCTUARIO** præiudicat sententia lata contra proprietarium, nisi vsufructuarius fuerit protestatus. leg. si pariter. ff. de liberali causa. l. si debitor. §. 1. ff. quibus mod. pign. vel Hypot. solu. glos. Innoc. & com. Docto. capitulo quamuis. de sent. & re iud. Alexan. in terminis huius reg. l. sæpè. nu. 107. ff. de re iudi. sit igitur reg. res alios acta, aliis præiudicare non debet, & ad hoc vt sententia lata contra vnum præiudicet alteri, nonem requiruntur. Primò, quod interueniat legitimus cōtradictor. Secundò, quod defendatur per contradictorem, & per consequens quod non sit lata in contumacem, l. qui repudiantis. §. si. ff. de inofficio testamēt. Tertiò, quod senten-

sententia feratur declaratoriè, id est, affirmatiuè, putà, pronuncio, seu declaro talem esse ingenuum, secus si dicatur, pronuncio, talem non videri seruum petitoris. Quartò, vt post sententiam non detegatur collusio. l. i. ff. de collus. deteg. vbi doct. com. Quintò, quòd causa sit talis naturæ, vt præiudicet aliis, inter quos iudicatum non fuit. Sextò, quòd causa sit ordinaria, & agatur principaliter propter se. Doct. l. si iudex. ff. de his, qui sunt sui. Alexan. l. sapè. numero 77. ff. de re iud. Septimò, ad hoc vt sententia lata contra vnum noceat aliis, requiritur, quòd illi quibus sententia nocere debet, sciuerint causam agitari, & ad eam fuerint citati, saltem per generale proclama, si eorum nomina ignorabantur. Angel. leg. si perlusorio. ff. de appellat. Innoc. capitulo ex insinuatione. capitulo in nostra. de procurat. Felin. capitulo suborta. de re iudic. Alexander dict. leg. sapè. numero 88. cum quo distingue, vt ibi per eum. Octauò, requiritur, quòd ille principalis contra quem fuit lata sententia non prouocauerit iudicem contra se, & sic requiritur, quòd per iniuriam principalis non sit lata contra eum sententia, aliàs non noceret alteri. leg. si seruus plurium. §. primo cum gloss. versiculo iniuriam. ff. de leg. primo. doct. leg. exceptionem. ff. de fide instrum. Nonò, & vlt. requiritur, quòd non potuerit imputari culpa principali succumbenti, eo quòd non appellauerit. nam si non appellauerit sententia non nocebit aliis. Alexand. dict. leg. sapè. numero 83. dicit hanc esse magis Com. si quæramus de ratione huius reg. Resp. quòd ratio naturalis suadet, nam vni per alterum non debet iniqua conditio inferri. cap. non debet de regu. iur. 6. l. non debet. ff. eo. & gesta ad actores restringi debent non ad alios. leg. sancimus. C. de pœnis, noxa enim caput sequitur, nec quis absque culpa puniri debet. doct. cap. 2. de cõst. cap. sine culpa. de reg. iur. 6. item res deposita ad aliquem certum finem non debet operari contrarium. leg. non omnis. ff. si cert. pet. prætereà, cum agentem de iure suo non valeam à iudicio remouere, indignum esset si ex facto suo mihi præiudicium generaretur, quia res, quæ culpa caret, in damnum vocari non conuenit. cap. 2. de const. item not. quòd quemadmodum res inter alios acta alteri non nocet, nec etiam prodest. leg. res inter alios. C. quibus res iud. non noceat, contrariorum enim eadem est dispositio, & procedit respectu pleni præiudicij, seu commodi, & cum prodest, vel obest, procedit quòd ad præsumptionem, ex quo tangit ius absentium. Bartol. leg. si duo. ff. de iur. quod arbitrio iudicis relinquitur. leg. 3. ff. de test. & quòd dictum est de sententia, procedit in aliis actis iudicialibus, regulantibus. de fid. instrum. & procedit siue agatur, vt siue neuter illorum, de quorum præiudicio agitur, fuerit in iudicio, sed res fuit prorsus inter alios gesta, siue alter eorum fuit in iudicio litigando cum alio, nam gestum per me cum aliquo, reliquis qui nõ fuerint in iudicio, non prodest neque nocet. l. Lucius. ff. de his qui not. infamia. C. res inter alios acta, per totum, etiam si consanguineus litigasset de iure meo, non enim mihi nocet, nisi ratum habeam. leg. 1. C. quibus res iudic. non noceat, nam licet ius admittat consanguineum ad agendum pro coniuncto, cum cautione debita, non per hoc facit illum procuratorem. l. sed & hæ. ff. de procura. c. nonnulli. c. ex parte. de resc. l. 3. ff. iud. solui. Abb. c. pe. nu. 3. de sent. & re

iud. quod autem dictum fuit in principio, hæc reg. locum etiam habere in extraiudicialibus, fallit nisi sub sit causa, videlicet causa vtilitatis publicæ. ca. si ne culpa. vbi Din. num. 2. c. non debet. nu. 7. de reg. iur. 6. Medic. reg. 8.

¶ **V**SUFRUCTUARIAM vxorem suam testator relinquens, donec castè vixerit, si primum castè vixerit, deinde impudica erit ob quam amittat, si postea ad castitatem redierit, non recuperat legatum, quia id ipsum intelligitur de primâ castitate, & eadem continuata. Bald. l. Tirus. q. pen. ff. de excusat. tutor. l. sororem. C. de his, quib. vt indig. l. fideicommissum. C. de fideicom. conc. simil. Curt. lun. conf. 132. Ias. conf. xxxvj. colu. fin. vol. iij. l. in duobus. §. si ei. ff. de iur. iur. l. diuortio. §. quod si in anno. ff. solut. matr. l. cum pater. §. pater. ff. de le. 2. l. dotis promissio. ff. de iur. dot. Det. conf. 512. Alexan. cõf. 16. vol. 4. & est Com. Por. cõf. 138. nu. 5. Bar. l. i. ff. ad leg. Iul. maiest. l. dotis ff. de iur. dot. c. i. de præb. 6. Anch. conf. 317. idem Port. conf. 76. num. 5. & num. 11. Alba. conf. 17. nu. 4. Socin. conf. 43. colu. fin. vol. i. Dec. conf. 50. Crau. conf. 161. nu. 1. & nu. 4. l. ff. ad Trebell. c. gaudemus, de diuortijs. c. cum in nullis. §. fin. de præb. 6. Bal. conf. 242. volum. 3. Innoc. c. debitum. de bigam. fallit nisi sit eadem ratio in pluribus, quæ in vno. l. si quis ita. §. i. ff. de leg. 1. Deci. c. prudentem. §. dicimus. de offic. de leg. Calcan. conf. 1. colum. 20. Crau. de conf. 161. num. 4. Paulus l. 2. num. 4. ff. de liber. & posth. Iaso. l. manumissiones. num. 25. ff. de iust. & iur. fallit in sermone negatiuo. Alex. l. decem. num. 44. de verb. oblig. l. diuortio. §. quod in anno. num. 14. ff. sol. matr. Medic. reg. 4.

¶ **V**XOREM usufructuariam alicuius si quis reliquerit, intelligitur de prima, quâ habet, vel habebit, nõ autem de secunda Bal. l. fin. C. de ind. vid. tol. col. 4. l. si quid earum. §. si. ff. de leg. 3. Cremén. sing. 8. Fel. c. 2. de treug. & pace. Ias. l. in duobus. §. si ei. ff. de iur. iur. l. diuortio. §. quod in anno. ff. sol. matr. & cõf. 36. vol. 3. Euer. in loco à vi ge. nu. 2. l. eū qui. ff. de ver. obl. l. inter illam. §. i. ff. de verb. obl. l. si quis iusiurandū. C. de reb. cre. Dec. cõf. 512. Alex. cõf. 16. vol. 4. hæc pauca dicta sufficiant pro exempli huius reg. quæ fallit primò, quando non valuit primus actus, quia dispositio intelligi debet de actu valido. l. qui per salutem. ff. de iur. iur. vtile enim per inutile non vitiatur. c. vtile. de reg. iur. & non præstat impedimentū, cuius nullum iuris sortitur effectum. c. nõ præstat. de reg. iur. 6. Alexan. l. serui. ff. de leg. 1. l. hæc conditio. ff. de cond. & dem.

Secundò fallit quādo indefinitè profertur, atque par est ratio omniū particulariū casuum sub indefinita comprehensionem, & dixi latè supra in reg. 2. per totum. Tertio fallit, in materia in qua cõtraria constat mens contrahentiū Doct. l. cū qui calēdis. ff. de verb. obl. Quarto fallit, quādo post primum actum, etiam dum manet eadem ratio dispositionis. Bald. l. fideicommissa. §. si quis. ff. de l. 3. Rõ. cõf. 504. Ant. cont. 3. Fel. c. licet. de test. Ias. l. veluti. §. hæc vox. ff. de eden. do. nec enim durat ratio legis, lex adhuc vigere dicitur. l. 2. §. fin. ff. de don. ratio enim est quæ dispositionem ampliat, & extendit. Bart. & Bald. l. regula. §. si quis. ff. de iur. & facti igno. l. i. §. mater. ff. ad sen. cõf. Ter. ru. Tiraq. reg. cessante causa. num. 146.

Quintò fallit, in dispositione legis. Doct. comma. leg. veluti. §. hæc vox. ff. de edendo. Comen. l. si cū doctem. §. i. ff. sol. ma. Ro. conf. 504. Ale. cõf. 81. li. 4. Soc. cõf. 5. li. 4. Dec. cõf. 287. Dec. cõf. 609. nu. 6. quia lex

semper loquitur, & est in viridi obseruatiua. l. Arria. C. de hæret.

Sexto fallit in dispositione negatiua, quæ in infinitum extenditur. l. si sic stipulatus. in 2. not. ff. de verb. oblig. Doct. commu. l. cum pater. §. pater. ff. de leg. 2. Bened. l. matrimonij. ff. qui, & à quib. Sig. consilio 68. idem cons. 71. Bald. l. si vt proponis. C. quomodo & quando iudex. Ro. cons. 504. Calc. cōf. 20. l. si de cem. colum. §. ff. de ver. ob. Dec. cons. 490. & in c. cō cupis. col. 1. de const. quia plus negat negatio, quàm affirmet affirmatio. l. quicquid adstringenda. de ver. obligat. l. luminum. §. fin. ff. de seruit. vrba. præd. l. is qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dub. l. filiusfamilias. §. pen. ff. de donat. l. alienatum. §. alienationis. cum gl. ff. de verb. sig. l. 1. §. editiones. vbi Bald. ff. de ed. l. si iurauero. ff. de iur. patr. gloss. cap. cum dilectus. de consuet. l. Sabinus. ff. com. diuid. l. si arrogator. ff. de adop. & indefinita negatiue prolata de proprietate sermonis æquipollet vniuersali, licet secus sit affirmatiue. c. vt circa. de elect. 6. Fulgos. l. iuris. §. sed si. ff. de pact. Septimo fallit quando dispositio esset inducta per viā priuilegij à principe, & de cuius natura est vt sit perpetuum. cap. decet. de regu. iur. 6. Docto. commu. cap. licet. §. 1. de priuileg. 6. cap. fin. de verbo. signi. 6. quanto. de censib. l. placet. ff. de liber. & posth. decet enim beneficium principis esse mansurum. d. cap. decet. gloss. fin. l. si ita. ff. de leg. 3. l. si micipia. ff. de fund. instru. leg. beneficium. ff. de const. prin.

Octauo fallit quando simplex sermo profertur in materia quæ ex consuetudine regionis iterationem requirit. Alciat. leg. boues. §. hoc sermone. vbi Tiraq. fall. 2. ff. de verb. signific. Bald. leg. 1. columna 2. C. de fideicom.

Nono fallit quando concessio fuisset facta ad certum tempus, quia intelligi debet durante dicto tempore. Fel. c. 2. de treuga, & pace. l. sicut. ff. qui, & à quib. Rapha. l. si mihi. ff. de verbor. obligat. Bart. l. 1. ff. ad l. Iul. maieft. Bald. cons. 34. lib. 5. leg. sterilis. §. fina. ff. de contr. empt. Tiraquel. l. si vnquam. ver. reuertatur. numer. 375. C. de reuoc. donat. Dec. l. 1. C. de inst. & subft.

Decimo fallit quando concessio fit ad certam determinatam causam, nam ea durante vnico actu non adimpletur. Bart. l. 1. ff. ad l. Iul. maieft. l. continuus. §. qui insulam. ff. de verb. obl. l. veteres. ff. de itinere, actuque priu. l. vtinur. ff. de itinere, actuque priu. Dec. cons. 562. quia quemadmodum cessante causa cessat effectus. c. cum cessante. de appel. ita & adhuc vigente permanebit. contrariorum enim contrarij sint effectus. vulg. iur.

Vndecimo fallit si secundus actus subrogatur in locum primi: quia subrogatum naturam eius sapit, in cuius locum subrogatum est. l. filia. §. 1. ff. de cond. & demon. l. si donata. §. si sponsus. ff. de donat. inter virum, & vxor. leg. idem. ff. de leg. 2. Bal. consilio 112. libro 1.

Duodecimo fallit vt procedat in dispositione conditionali, secus autem in cæteris. Doct. com. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verbo. obl. Bald. l. qui per salutem. ff. de iur. iur. Ang. cons. 51. Dom. c. mandato. de præb. 6. l. si. d. §. sacram.

Decimotertio non procedit in pignoribus, & hypothecis. l. fin. C. de prætor. pignor. leg. is cui. §. quæri potest. ff. vt in posses. leg. cau. gloss. si quis missum. §. fina. ff. de damno infecto. Innoc. capit. contingit. de dolo, & contra. & hoc nisi creditor expresse consen-

serit alienationi rei pignor. leg. fin. C. de remis. pign.

Decimoquarto fallit in actu protestationis. l. de pupil. lo. §. si quis ipsi prætori. ff. de oper. nou. nun. vbi Docto. com. hoc distinguendo declarant. conc. glo. c. si episcopus. 18. dist. c. cupientes. §. si per viginti. de ap. pel. Ioan. Andr. c. ego. de iur. iur. Doct. omnes d. §. si quis ipsi.

Decimoquinto fallit in concessione lucratiua. Alex. l. diuortio. §. ob donationes. ff. sol. matr. Bal. auth. excipitur. C. de bon. quæ lib.

Decimosexto fallit nisi dispositio vtatur verbo quoties, & similibus. Archid. c. nunc verò. 9. qu. 3. Dom. cons. 97. Dec. cons. 169. Doct. commu. l. qui bona. §. si. ff. de damno infecto. Alexan. l. si stichum. §. 1. ff. de verb. oblig. possent plures etiam aliæ ampliaciones adduci ad hanc re. quæ no. per Fel. ca. 2. de treug. & pace. Iaso. l. diuortio. §. quod. ff. solu. matr. idem cons. 36. volu. 3. Alciat. & Tiraq. l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. sign. Euer. in loco à vi numeri. num. 2. & seq. Alex. in terminis cons. 16. volu. 4. Dec. cons. 572. Doct. l. qui Calendis. ff. de verb. oblig. Guid. Pa. præ Decis. Delphin. 467. Afflict. dec. 46. Doct. l. inuitus. C. de procurat. Ant. Butr. cons. 300. Socin. l. hæc conditio num. 5. ff. de cond. & demon. Marfi. in rub. de fideiussor. quæst. 9. Magistraliter Fel. c. 2. de treug. & pace. Seb. Med. reg. 4.

¶ **V S V S F R V C T V S** non potest esse sine subiecto: ita in terminis textus est l. 2. ff. de vsufr. quem textum adduxi super. in princi. num. 1. huius reg. nisi esset ad aliquod tempus prædium occupatum, nam recedente occupatione rediit vsufrui. nisi præscriptio intercessit. l. attilicinius. ff. de seruit. rust. præd. item fallit, vt licet aquis fundus inundetur, vsufructuarius ibi poterit piscari. l. si ager. la. 1. ff. quemadmodum. vsufr. amit. item declaratur procedere quando perisset totus fundus. §. fin. inst. de vsufr. l. pen. ff. quemadmodum vsufr. amit. l. si cui. ff. de vsufr. §. adeo. inst. locati, secundo declaratur, etiam si constituitur in domo, qua destructa, licet reficiatur dicitur extinctus, quia non est eadem res cum prima. l. quid tamen. §. naui. ff. quemadmodum. vsufr. amit. quando enim res penitus est destructa, non durat circa ipsam prior hominis dispositio. l. qui vsufr. ff. de vsufr. l. qui res, §. aream. ff. sol. matr. Med. reg. 6.

¶ **V S V S F R V C T V S** soluitur morte, Docto. Commu. d. §. finitur. Instit. de vsufr. Doct. Commu. Instit. de vsu, & habit. in princip. gloss. §. deinceps, versicu. similiter. Authen. de nupt. Tiraque. in tracta. le mort fait le vis. 3. par. 1. declar. num. 1. Ex quibus colligitur hanc materiam huius tractatus locum habere in contractibus. l. verum. §. morte. ff. pro socio. Secundo in vlt. volun. tractabatur. ff. de mil. test. Bart. l. 1. quæst. 12. ff. de vulg. & pupil. gloss. & Doct. l. fidei commissi. §. quoties. ff. de leg. 3. Tertiò procedit in iudiciis. l. defuncto. ff. de public. iudi. & hoc tam in iudicio ciuili, quàm criminali. Corn. consilio 195. numer. 8. volum. 2. Dec. l. pupillum. §. in hæredes. num. 3. ff. de regu. iur. l. fin. C. si reus, vel accus. mort. fuer. Bald. consilio 162. num. 2. volum. 2. Anton. consilio 58. numero 1. Paris consilio 155. volum. 4. Cur. l. impenium. numero 4. ff. de iurisdic. omn. iudic. dixi ego in meo tracta. de regul. iuris. reg. 6. ampl. 22. Gomef. §. superest. numer. 19. Instit. de actio. c. quorundam. 23. distin. Ange. tract. malef. versicu. Dominus. nu. 41. Quæ omnia declara, vt in super, & in sequen. part. latius dixerit, quomodo procedat iste Tractatus no-

tus noster, Mors omnia soluit. Seb. Medic. tract. 2. part.

¶ **VSVS** **FRUCTVS** transit in monasteriū, usufructuario in illud ingresso: & durat, quandiu talis monachus naturaliter viuit. gloss. in auth. ingressi. C. de bon. quæ liberis. & in auth. ingressi. C. de sacrosan. eccl. Spec. in tit. de statu monac. vers. xlvij. Imo. in d. l. cum filio. ff. de leg. j.

Limita istam conclusionem dupliciter, vt per Ias. in d. auth. ingressi. Dias. re. 794.

¶ **VSVRA** non committitur in minimis sicuti nec etiā simonia. dixi super amp. 180. sed in isto casu vide quæ dicam inferius suo loco in limitat. cōc. simil. cū isto dict. quæ scripsit Curt. consi. 182. n. 15. & seq. Abb. e. de appellationibus. de appellationibus. c. cum olim. de censibus. Doct. l. scio. ff. de in integ. rest. l. si oleū. ff. de dol. c. de quarta. de præscr. Ias. & Dec. aut. præterea. C. de san. eccl. addētes ad Alex. ff. sol. matr. n. 3. Din. & Boe. c. in obscuris. de reg. iur. 6. Tiraq. in trac. de iud. in reb. exig. nō fer. per totum. Ant. Cor. in trac. de mini. nu. 1. & seq. Alber. Brun. in tract. stat. super scēmin. artic. 9. nu. 96. Asin. in praxi iudiciorū. §. 7. fall. 59. nu. 8. Thom. Gram. §. tutor autem. nu. 8. inst. de auctor. tutorum. quia parum, & nihil æquiparantur. Corn. consi. 63. lib. 1. Doct. c. coram. de offi. deleg. c. licet. de probat. Med. re. 5.

¶ **VSVRA** nulla est forte non exiſtenti. dixi ego in tra. de defin. p. 2. Defi. 59. nu. 1. Med. re. 6.

¶ **VSVRA** est quicquid accedit pacto, etiam minimum. c. putant. 14. q. 3. glo. ca. plerique. & cap. nauiganti. vbi Doct. de vsur. amplia, vt nec etiam per consuetudinem induci possit vt permittatur vsura etiā in minimo. Bal. auth. ad hæc. col. 2. C. de vsuris. Ias. §. fuerat. col. 4. & seq. inst. de act. Roch. c. si. col. 9. de consuetu.

Sed vt ad concordiam hæc omnia reducantur, distinguendo dico aut est eadem ratio in minimis, quæ est etiam in maioribus, aut non: primo casu de minimis curatur, secundo verò minimè. Abb. c. de appellationibus. extra de appellat. Aret. l. si feruum. §. prætor ait. colum. 2. ff. de acquir. hæred. secundo dico aut sumus in remediis ordinariis, aut in extraordinariis, primo casu de minimis curatur, secundo autem secus. Abb. d. loco, seu tertio loco dicas, aut exprimitur in iure quod modicum non curetur, aut non: primo casu non attenditur, secundo autem bene quidem est in consideratione. Card. in procem. clem. in princ. quarto loco aut agitur de iure communi, aut de iure speciali, primo casu de minimis curatur, secundo autem non. Bar. l. si proprietarius. ff. de damno infecto, & in l. scio. C. de in integ. rest. Bald. cap. cum adeo. de resc. quinto dicendum est aut loquimur de mendacio, & veritate. aut verò loquimur de iuris remediis primo casu de modico curamus, præsertim in lucro captando, secundo autem casu non curamus de modico. Sexto distinguitur ita, aut modicum pro forma traditum est, aut non, primo casu modicum attenditur, secundo autem secus. Dec. dict. cap. de appellationibus. hoc idem dicendum est si circa substantialia versaretur. septimo distinguendo dico aut nos sumus in dispositione legis, aut vero in dispositione hominis: primo casu aut sumus seu loquimur in dispositione legis communis, aut legis specialis, primo casu aut in his, in quibus modicum considerare fauorabile est, vel saltem non odiosum,

& tunc de modico nō curatur secus: in odiosum esset si sumus in speciali iure, tunc aut tendit ad impediendum dispositionem iuris specialis pro conseruando iure communi, tunc de modico curatur: si tendit ad conseruandam dispositionem iuris specialis contra ius commune, & de modico non curatur, item aut sumus in materia iuris communis, aut iuris municipalis: de prima satis dictum est superius, si loquimur de iure municipali de minimis curatur, quando nos verò sumus in dispositione hominis, aut loquimur de dispositione inter vivos, aut vltim. volunt. primo casu, aut in materia iudicij aut in contractibus, si sumus in materia iudicij minimum attenditur etiā quando pro forma esset introductū alias secus, item hoc idē in contractibus qui præsertim quando iurati sunt debent ad vnguem seruari, & quando culpa præcessit modicum curatur, alias secus, vt in mora, si verò sumus in vltim. volun. aut constat de præua mente testatoris, aut non primo casu etiam minimum curatur, secundo autem secus, hæc omnia latè dicuntur ex ampliat. & limit. super. relatis, & notantur per Ant. Corf. in tract. de minimis. numero 124. Tiraquell. in tract. de iudic. in reb. exig. non fer. fall. 57. Brunus in trac. stat. super scēmin. Artic. 9. numero 98. Asinius in prax. Iud. §. 7. fall. 56. numero octauo. Grammaticus §. tutor autem. numero sexto. inst. de auctor. tutor. Dec. aut. qui rem. numero 19. vbi Ias. numero 25. C. de sac. sanct. Eccl. Doct. com. capitulo de appellationibus. de appellat. Bar. l. scio. ff. de rest. in integ. l. si oleum in fi. ff. de dolo. l. senatus. §. Marcellus. ff. de leg. 1. Med. reg. 5.

¶ **VSVRARIVS** dicitur, vendens rem carius propter dilationem. probat tex. in c. fi. in c. in ciuitate. de vsur. not. Abb. in c. ad nostram. de empt. & vendit.

Limita quatuor modis, vt per Anton. de Burgos in dicto capitulo, ad nostram, quas optimè examinat: & duæ earum fuerunt Barbat. ibi, aliæ Salic. in auth. ad hæc. C. de vsuris. B. Dias. re. 795.

¶ **VSVRARIVS** dicitur vendens rem carius propter dilationem. c. fi. & c. in ciuitate, de vsur.

Fallit in 5. casib. quos not. Ant. de Burg. in c. ad nostrā, de emp. & vend. Sali. in Auth. ad hæc. de vsur.

Accipere aliquid vltra sortem quis regulariter non debet.

Fallit in 37. casib. quos not. Soc. reg. 3.

Vsuræ non possunt simul peti cum sorte, c. significantibus, de libel. oblat.

Fallit in 3. casib. vt per Fel. in d. c. nu. 46. Fallit in 4. casib. vt per Alex. in l. iudicio cōcepto. C. de iud. num. 2. Don. Fina, lib. 1.

¶ **VSVRARIVS** magis punitur, quàm ille, qui accipit pecuniam sub vsuris, item debitor iurans soluere vsuras, tenetur soluere, licet creditor licitè tenere nō possit. c. debitores. de iur. iur. Med. re. 9.

¶ **VSVS** communis loquendi proprio significatui derogat. tex. in c. ex literis. de spons. in l. cum delationis. §. asinam molendinariam. ff. de fund. instr. vulgata l. Labeo. ff. de supel. leg.

Fallit tripliciter, vt per Euerard. in Topicis iuris Ciui lis, loco ab opinione vulgi. prope finē. Dias. re. 796.

¶ **VSVS** Communis loquendi proprio significatui derogat, cap. ex nostris, despōsal. l. Labeo, ff. de supel. legat.

Fallit in 3. casib. quos no. Euand. in sua topica iuris, in parte, locus ab opinione vulgi. prope finem.

Vincens vincentem te, vincit te. l. de accessio. de diuer.
& tempo. praf.

Fallit in 6. casib. quos no. Port. lib. 3. reg. 27.

Fallit vt not. Maria. Soc. Jun. in l. i. ff. solut. matrim. nu
mer. 39. & 112. Don. Fina. lib. 5.

¶ **V**s vs morte soluitur, & finitur. Inst. de usufruct. §.
1. Inst. de usu. & hab. gl. §. deinceps. versic. similiter.
Auth. de nupt. l. habitatio. C. de usu. & hab. dixi su
per. concl. 50. Med. trac. 2. par.

¶ **V**s vs Vsu retinetur seruitus, cum ipse cui debetur
vitur, quive in possessione eius est, aut mercenarius
aut hospes, aut medicus, quive ad visitandum domi
num venit, vel colonus, aut fructuarius, &c. Scævol.
lib. 1. Reg. Quemad. ser. a. l. 15.

Communis vsus loquendi derogat proprietati voca
buli. Bar. in l. Labeo. de sup. le. Felin. in proem. vide
Opinio. Riisvic.

¶ **V**TILE & inutile. Bonifac. Reg. xxxvij.

Vtile non debet per inutile vitari.

L. si duobus. §. hæres. ff. de leg. j. sed in indiuiduis vtile
per inutile vitatur. vt l. j. §. item quaeritur. & §. idem
Trebatius. ff. de aqua quotid. & æstiva. l. Græcæ. §. il
lud. ff. de fideiussoribus. Viuiennus.

¶ **V**TILE. c. 52. non præstat imped. 86. §. 1.

Vtile non vitatur per inutile. c. si. de reg. iur. in vi. de
verb. obl. l. 1. §. sed etsi mihi. De iti. l. 2. De cõst. pec.
l. Sed etsi decem. C. de lati. li. tol. leg. 1. §. illo. in glo.
De arb. leg. Pedius. Contrà sup. reg. Actus. Vide Pu
blicum. Riisvic.

¶ **V**TILE per inutile non vitatur. c. vile non debet,
de reg. iur.

Ampliatur in 10. casib. & limitatur in 10. à Bal. in l. cer
ti conditio. ff. si certum petatur. fallit in 6. casib. se
cundum Alciat. in l. 1. §. sed si mihi. ff. de verb. obli.
num. 23. & seq. Don. Fina. lib. 5.

¶ **V**TILITAS. Vtilitas communis priuatæ præpo
nenda est.

C. de caduc. tol. §. pen.

ff. pro soc. l. actione. §. 1. Azo, rubr. 75.

Maiores diligentiam in rebus aliorum, quam in
propriis debere præstari.

In Inst. quib. mod. re contrah. obl. §. sed his.

C. mau. l. in rem meam.

ff. de cond. ob. caus. l. si pec. in fi.

ff. solut. mat. l. si constante.

ff. de rit. nupt. l. illud.

ff. de cond. inst. l. 2.

ff. de leg. 1. l. 1. & 5.

ff. de dam. infec. l. si ædibus.

ff. de verb. sig. l. pupillus. in fi. Azo, rub. 75.

Idem debet esse in propria, quod in communi.

ff. de leg. 3. l. si quis seruos.

ff. de acquir. hæ. l. si seruus communis.

ff. de cond. inst. l. 2.

Vtilitas communis, &c. Maiores diligentiam, &c.

Idem debet esse in, &c. Hæ omnes sunt notæ, nec
recipiunt contrarietatem. Azo, rub. 75.

¶ **V**TILITAS publica, præfertur priuatæ. Fel. c. cau
sam quæ. de refer. doc. com. l. iubemus. C. de sacr. san.
eccl. l. nullus. C. de summa Trinit. & fide Cat. M. r. 9.

¶ **V**VLGO quaesitus matrè sequitur. De statu ho. l. 19.
l. 24. Riisvic.

¶ **V**VLGARIS substitutio sub expressa pupillari cõ
prehensa, dicitur omnino tacita. Ita tenet Barto. &
omnes docto. prout ibi refert Iaso. in l. precibus. C.
de impub. & aliis.

Limita singulariter, secundum eundem Iasonem ibi

post Baldum & Paulū, nisi testator diceret: si filius
meus morietur in pupillari ætate, talem substituo,
quia tunc vulgaris sub tali pupillari comprehensa,
dicitur expressa, de cuius veritate se remittit: & vide
eundem Iasonem in l. quominus columna prima, nu
mero tertio. C. de impu. B. Dias reg. 797.

¶ **V**VLNERA VERIT si quis hominem lætaliter, alius
verò in totum peremit, primus de vulnere tantum,
posterior de occisione tenetur. l. item Mela. §. Cel
sus. l. huic. §. huic. ad l. Aqu. Roma. in confi. ducentæ
simo quinquagesimo sexto, quidam fuit vulneratus.
Fel. in capitulo significasti. l. secunda, de homicidiis.
M. Cherianus.

¶ **V**VLNERANS hominem mortuum non punitur,
quia homo mortuus non est homo. Bar. l. i. colum.
vij. C. qui accusar. non poss. l. foror. C. de his quib. vt
indig. hinc est quod clericus percutiens mortuū nō
incidit in irregu. dixi suprà ampl. 54. & ampl. 45. &
ampl. 69. sit igitur reg. quod qualitas nō potest esse
sine subiecto, ampl. vt suprà fallit tamen pluribus
modis: & Primò in hæreditate perempta, quæ cum
fuerit adita adhuc remanet hæres, & per consequens
ad onera tenetur. Docto. l. cum hæreditatem. & leg.
sequent. ff. de hæred. inst. Secundò, fallit nisi res pe
reat culpa debitoris, quia per hoc debitum non ex
tinguitur. l. apud Iulianum. §. si post. ff. de leg. 1. Ter
tiò, fallit in re perempta in genere, quo casu adhuc
debitum remanet, quia Genus perire non potest. l.
incendium. C. si cert. pet. Quartò, fallit in contracti
bus vltro, citroque obligatoriis leg. Lucius. ff. de
enig. vt apparet in venditione perfecta, nam licet
pereat res vendita, durat nihilominus actio, quam
habet venditor ad pretium nondum solutum. leg.
cum conuenit. C. de peric. & com. rei vend. nisi ven
ditor in mora, aut in culpa fuerit, Paul. leg. si mor
tuo. ff. de leg. 2. Quintò fallit iuribus realibus, quæ
permanent habitu, licet in actu non sint. Doct. leg.
seruitutes. §. si sublatum. ff. de seruit. Urb. Præd. Sex
tò fallit in legato relicto vniuersitati, quod ei debe
tur licet vniuersitas destruat, nisi auctoritate pro
pria destruat. Doctor. leg. si grex. ff. de leg. 1. Sep
timò fallit post ius quaesitum. Octauò fallit in fur
to, cuius odio licet res pereat conditio furti dura
bit. leg. in re. §. 1. ff. de cond. furt. Nonò fallit nisi ali
quid loco principalis fuerit subrogatum. leg. Pec
ulium. ff. de leg. 2. leg. grege. ff. de leg. 1. Decimò fallit
in mutuo, nam licet res mutuata pereat, nihilomi
nus adhuc actio durat, sufficit enim vt reddatur idē
in genere. Doct. Commu. leg. 2. ff. si cert. pet. Vnde
cimò fallit in impensis factis in re, quæ periit, nam
administrator eas petere poterit. leg. si hæredita
ria. ff. de neg. gest. leg. etiam. C. mand. Duodecimò
fallit, quando transfertur dominium alicuius rei,
cuius gratia debetur aliquid, nam perempta durat
adhuc nihilominus actio: exempl. est, monasterium
accepit domum ab aliquo cum conditione, vt ei
teneatur præstare alimenta: combusta, seu diruta
domo nihilominus debentur alimenta. Doctor.
commu. l. 1. vbi Iaso. C. de iur. Emph. l. Pignus. C. de
Pignor. act. quia periculum spectat ad eum, in quem
dominium fuerit translatus. Decimotertio fallit
in debitore quantitatis. Doctor. Commu. leg. quod
te. ff. si cert. pet. nam quantitate perempta adhuc
debitum permanet. Decimoquarto fallit in debito
re recipiente periculum in se. leg. si quis. §. penul. ff.
de Pet. & Com. rei vend. not. Doctor. l. 1. C. cõmod.
Decimoquinto fallit, quando præcessit mora, si
ue dantis

ue dantis, siue etiam recipientis. l. apud Iulianū. §. si post. ff. de leg. 1. Decimosexto fallit in Ecclesia, quæ si casu destruat, non amittit priuilegia. Brun. in tract. de inter. & perempt. conclu. 5. nu. 20. Decimo octauo fallit in Excommunicatione, quæ etiā hominē mortuum sequitur. gl. c. ad hæc. de Priuilegiis sacris. de sepult. Decimonono fallit, in Priuilegiis dignitatū quæ durāt etiā finita dignitate. Ioan. de Plat. l. eos. C. de Excus. muner. lib. x. gl. & Doc. Com. l. maxima rū. C. eod. Vigesimo fallit, quando qualitas pendet à pluribus subiectis: tunc enim vno sublato non per hoc tollitur qualitas: sicuti quando sunt duæ, seu plures causæ, vna sublata nō cessat effectus. l. si non lex. ff. de hæred. inst. not. l. tutor. ff. de Exc. tut. l. 1. §. si quis à pat. man. fuer. l. 2. §. corporis. ff. de vac. muner. l. quod ait. §. exercitium. ff. de his, qui not. infam. l. asfiduis. C. qui pot. in pign. hab. §. affinitatis. instit. de nup. cap. 1. §. maxime. de reñun. c. tātū. 3. q. 7. tu verò rectius distinguendo dicas, aut est qualitas adiecta personæ, aut rei. primo casu, aut est electa industria personæ, aut non, si est electa, aut competere potest etiā suis hæred. qui sint eiusdē artis periti, aut non, primo casu obligatio transit ad hæredes. Alber. l. in ter artifices. ff. de sol. secundo autē casu extinguitur cū persona. l. nemo. ff. de duob. reis. Felin. c. quoniā. §. is autē. nu. 5. ff. de offi. deleg. si nō electa industria personæ, tunc qualitas eius ei adiecta transmittitur ad hæredes siue sit commodū siue incommodū, nisi sit ius competens merē personale. c. priuilegium. de reg. iur. 6. si verò secundo loco rei cohæret qualitas distinguendo dicas, aut ei cohæret vt generi, aut nō, primo casu re perempta nō extinguitur, quia genus perire non potest, idē est si in quantitate fuerit. l. incēdiū. C. de reb. cred. l. 2. leg. quod re. vbi Doc. com. ff. si cert. pet. secundo verò casu extincta re, perit qualitas eius. l. 2. ff. de vsufr. Doct. com. l. 1. C. de iur. emphy. l. as. l. eius. §. quod si. nu. 3. ff. si cer. pet. l. si ita. nu. 5. ff. de verb. obl. Alex. conf. 133. nu. 8. libr. 6. Paul. l. si seruus. §. si modus. nu. 3. ff. de act. emp. c. si. de resc. c. ad dissoluendū. cum gl. ver. accusari. de despons. impub. Agid. Bos. in ti. de remiss. merced. num. 6 r. Brun. in tract. de interitu. cōcl. 3. nu. 4. & seq. M. re. 6.

VULNERANS punitur iure communi, & statuario. Ang. in l. is qui cum telo. C. ad l. Corn. de lica. Fallit in 18. casib. vt per Campeg. in tract. de testi. conclusio. 435.

Si plures percusserunt vnū, & apparet vulnus mortale, & nescitur quis intulerit, omnes de occiso tenentur. Fallit in 4. cas. vt per Carerū in praxi crim. l. obseruare, in trac. de homici. d. §. 2. nu. 75. Don. Fina, lib. 4.

VULNERATVS si moritur in continenti præsumitur ex tali vulnere mortuus, etiam si moriatur infra tres dies. gl. l. 1. C. de emend. seru. quia illud modicū tempus nō curatur: cū ea quæ in cōtinēti sunt censentur inesse. l. as. & com. Doct. l. lecta. nu. 20. ff. si cer. pet. conc. simil. gl. 3. §. cū igitur. ff. de vi, & vi arma. ta. leg. fin. C. de errore aduocat. Med. reg. 5.

VULNVS non curatur cū minimum videtur, Marfil. in praxi criminal. §. & quia. numero 7. Grammaticus §. tutor autem. numero 10. inst. de auct. tutor. leg. qui clauum. §. si. ff. de ædil. edicto. Ange. l. extat. ff. quod met. causi. quæsitum. ff. de re iudi. leg. item. §. quæstionis. ff. de iniuriis. Alexand. conf. 114. lib. 1. Com. conf. 77. vol. 2. Cepolla l. seruum. nu. 36. ff. de pigno. Doct. leg. senatus. §. Marcellus. ff. de leg. & in his satis sit ampliata regula ista, fallit tamen in multis. Med. reg. 5.

VULNVS geminātū habet aliquid excessiū. Barto. & Bald. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de Publi. Dec. auth. Cassa. num. 16. C. de sacri. sanct. Ecclesi. Marfil. singul. 338. Grammat. Decisio. 17. numero 89. vnde geminatio vulnerum in corpore interempto arguit omnimodam voluntatē delinquentis. Duen. in reg. Geminatio. nume. 3. fallit reg. ista pluribus modis, & primò in promissione: nā quibusdē promittit, nihil ultra primā promissionē agit. l. qui bis idē. ff. de ver. obl. præsertim quādo in eodē cōtractu eodē tēpore, idē promittitur. l. as. l. fr. cortis annis. C. de pac. secūdò non procedit in geminatione delicti eodē loco, & tēpore, vt si quis sapius eū eadē vno loco, & die adulteret, ludat, vel quid aliud simile delictū cōmittat, pro vno tātū reputatur à iudicē. Bal. l. quicūq; in 2. no. C. de seru. fugit. l. qui de crimine. C. de accus. Bal. l. quōties. §. si quis. ff. de hæred. inst. Abb. c. sicut. §. illud. de homic. c. sicut. de test. itē si simul factū fuerit furtū diuersum censetur vnum, & idē gl. & Bar. l. eū qui. §. idē. ff. de furt. Bar. l. vulgaris. l. inficiādo. §. quāuis. ff. cōl. nunquā plurali de priuat. del. l. illud. ff. ad l. Aquil. & hoc procedit in foro iudiciali, sēcus autē in foro pœnitētiāli. glo. 2. c. imitare. 6. q. 1. Dominic. c. ad apostolicā de re iud. 6. itē fallit hoc secundum dictū habita ratione diuersorū temporum, Bar. d. l. illud. ff. ad l. Aquil. Tertio fallit vnde verbū prolatū non plus operetur, quā simplex. l. si quis in conscribendo. verbi. sese. C. de pac. l. si quis. C. de episc. & cler. l. si mulier. In fine. C. ad vell. Bald. ca. 1. §. fin. de prohib. feud. aliē. vbi licet vasallus nūret fidelitatē cōtra omnes, excepto sese, licet sit geminata nihil operabitur, quia expressio eorū, quæ tacitē insunt nihil operatur, Doct. com. l. cū quid. ff. si cer. pet. quarto fallit in geminatione mandati, quæ nihil operatur. Bal. Rubr. C. de procur. col. 5. per l. cū procurator. §. si dominus. ff. de nou. oper. nunc. Quinto fallit in Responsione positionis, vt si quis dixerit non nō, per hoc non dicitur affirmare, & sic geminatio eiusdē negatiuæ ibi nihil facit, quāuis alias soleat affirmare. l. duobus. ff. de reg. iur. Cyn. & Bal. l. qui se patris. C. vnde liberi. l. col. 2. C. de seru. fugit. non obstat l. balista. ff. ad Trebell. quia ibi idē verbū non est Geminatum, sed cōpositū, vnde plus operatur, quā simplex. Bar. l. 1. col. 4. C. de sacri. sanct. Eccle. sexto fallit in confessione, vt quis idē pluries eodem tēpore fuisset confessus: isto enim in casu vnica tantum cōfessio dicitur. Bal. in l. consti. C. col. 4. Septimò licet binus actus faciat consuetudinem, hoc dictum procedit quādo interuallū interuenit, secus si eodē tēpore, quo casus vnicus dicitur actus. Butr. c. fin. de cōsuet. Bar. conf. 108. incipiēs in quæstione. Doct. Com. l. de quibus. ff. de legib. Ange. §. ex nō scripto. inst. de iur. nat. Gē. & ciuili. l. si triennio. ff. de stat. liber. gl. c. Lotharius. 31. q. 2. ver. appellauit. Abb. c. dilecto. de appellat. Octauo fallit in appellatione pluries facta, quæ dicitur vnā, Abb. c. fin. de appel. Nonò fallit in citatione: nā plures citationes, nisi fuerint separatē diuersis tēporib. reputantur vt vnā, Bal. c. ex literis. de cōst. Decimò fallit in geminatione actus prohibiti, quæ nihil operatur. Auth. si qua mulier. vbi Bal. C. ad vell. quia quod nullū est confirmari non potest, etiā tractu tēporis, quia nullius entis nullæ sunt qualitates. c. ad dissoluendū. de spons. impub. c. nō firmatur. de reg. iur. 6. c. 1. de desponsat. impub. 6. c. si eo. de resc. 6. l. si expressim. de appel. l. si filius. ff. de testā. l. sicut. C. de fals. l. 2. ff. de leg. 1. l. inter stipulantē. §. sacram. ff. de verbo. oblig. vnde ci-

undecimò fallit vt geminatio restringatur ad habilitatem personæ. Ias. in præl. feud. col. 19. leg. vt gradatim. ff. de mun. & honor. Euer. in loco à vi Ge. numero 4. Duodecimò fallit vt quantumcumque lex loquatur generaliter, etiam cum geminatione verborum, restringitur quando esset contra ius naturale. Ias. l. 1. §. nuntiatio. ff. de nou. oper. nunc. l. si. C. de test. mil. quia ius naturale non potest tolli. §. sed naturalia. inst. de iur. nat. gent. & ciuil. Decimotertio fallit, quādo ex geminatione sequeretur absurdum. Euer. in loco à vi Gemin. nu. 5. l. nam absurdum. C. de bon. libert. & est vulg. atque Com. dictum. Decimoquarto fallit, vt si quis vna, eadēque die soluit pro triennio præterito, non præsumitur tunc retro solutū esse ex isto vnico actu licet geminatus appareat. Bal. l. 2. C. de do. promiss. Ias. l. 1. C. de fideic. l. si certis annis. C. de pactis. Decimoquinto fallit vt geminatio etiā ex interuallo facta in fraudē alicuius non operatur effectus, etiam si scripta esset. Doc. com. c. grauis. de deposito. Bal. auth. hoc ius. C. de sacr. sanc. Eccl. Mar. l. 1. nu. 38. C. ad l. Cor. de sic. l. 1. §. questio nis. nu. 2. ff. de quæst. Euer. in loco à vi Gem. n. 16. sed quid si geminatio actus esset penē in eodem instati? hoc in casu distinguendum est, aut est geminatus viua voce, aut in scripto, primo casu talis geminatio nihil operatur, imò dicitur actus vnicus. seu simultaneus. glo. l. 4. ff. de pig. act. glo. c. ab eo. de appell. 6. si verò verba geminata scribantur, tunc procedit effectus geminationis, quia seriose, & cū ministerio repetita censetur, non ex lubrico linguæ. hinc est quod quando pluries verbum repetitum est, tunc de mente canonis exorbitantis est, vt non fiat extensio ad aliud quā ad nominatum, licet materia de sui natura esset proportionabilis aliis. gloss. clem. 1. versicul. dicecesanis. de iur. patr. Dom. c. duobus. de rescri. 6. Decimosexto fallit fauore dotis. in terminis gloss. 3. l. cum pater. ff. de pac. Doct. Decimosextimo fallit quando duo de per se nihil vnquā operatur, vt quia non sint ad inuicem compatibilia, quia tunc nec simul iuncta aliquid operantur. l. spadonem. §. qui iura. ff. de except. tutor. Ias. l. quæ dotis. nu. 36. soluto matrim. Decimo octauo fallit in casibus relatis per Ias. l. qui bis idem. nu. 3. ff. de verb. oblig. Decimonono fallit in demonstrationibus falsis. Ias. l. quod si. nu. 17. ff. de liber. & posth. l. si. C. qui admitti. l. verba. C. de donat. Vigesimo non procedit nisi in casibus à iure expressis. Socin. Iun. in rub. de verbo. obliga. nu. 287. vbi Doct. Com. Ripa nu. 30. & Alba. nu. 7. Vigesimo primo fallit in casu relato per Soc. Iun. l. cum filio. nu. 17. ff. de leg. 1. in prin. & nu. 10. in 4. parte. Vigesimo secundo geminatio taxatiua similes casus non excludit. Deci. consil. 281. nu. 9. Alexand. consil. 230. vol. 4. Vigesimo tertio fallit. vbi subest dolus. tunc enim non est considerandus sensus duplicatus. Rom. consil. 54. & l. 1. C. si maior factus, quo casu non tollitur re medium l. 2. C. de restind. vendit. Dec. consil. 60. in fine. Soci. consil. 85. nu. 6. volum. 1. Corne. consil. 11. vol. 3. Vigesimo quarto fallit quādo adesset notabilis error, vnde confessio geminata quādo est erronea potest reuocari. Rom. consil. 391. ampliatur etiā si esset iurata. Dec. l. 1. n. 7. C. de errore Calc. Ias. l. error. C. de iur. & fact. ign. erroris tamē causa probari debet. Socin. consil. 238. col. 1. vol. 2. Ceph. consil. 142. nu. 56. Vigesimo quinto fallit vt geminatio non augeat potestatem. Ceph. consil. 157. numer. 7. Vigesimo sexto, & vlti. geminatio ad specificata refertur. leg. qui cum tutoribus. §. fin. ff. de transact. l. si de certa. vbi doct.

cō. C. eo. l. licet. C. de in. l. empt. §. Lucius. ff. de pac. Ang. consil. 248. nu. 3. Dec. consil. 502. nu. 8. Doct. cap. sedes. de rescri. Alex. consil. 117. vol. 1. & consil. 11. vo. 2. Ceph. consil. 186. nu. 51. addo quæ dixi supra in 1. Re. vbi clara fallētiq; ad istā notatur, vide Ant. Corf. in trac. de verbo Gem. nu. 80. & sequ. & Euer. in loco à vi Gem. nu. 9. Doct. l. balista. ff. ad Trebell. gl. & doct. c. cū contingat. de iur. iur. Fel. cap. si cautio. de fide instr. Bar. & Alexan. l. cum scimus. nu. 7. C. de agric. & cens. lib. 11. Doct. Com. c. 1. de treuga, & pace. Seb. Med. reg. 3.

¶ Vxor concordia maritalem lucro præferre debet. C. de inst. & sub. l. reprehendenda.

In mariti officio vxor esse debet. de ope. lib. l. sicut patronus.

Bona vxoris in dubio ex bonis mariti acquisita præsumuntur. De do. inter vi. & vx. l. Quintus. C. Loc. l. etiā. Defendi vxores à viris, non viros ab vxore æquum est. Paulus l. quod si viro. De iniur. §. patitur. Inst. eo. l. 2.

Ad Vel. l. 2. De reg. iur. Riisvvic.

¶ Vxor, Liberi. Celsus lib. xvj. digestorum. lex clxxxvij. al. cxlvij.

Si quis prægnantem vxorem reliquit, non videtur sine liberis decessisse.

ADDIT. a pregnantem, in P. Florent.

Felin. in c. sicut. de homici. col. 1. Ang. l. illud. si pars hæred. pet. Viuiennus.

¶ Vxor non potest esse testis pro marito regulariter sicut & quælibet persona domestica, habes glo. in l. sed & si quis. ff. si quis caut. & in l. sed & si filius, de testamen. & in l. quicumque, de re milit. C. lib. xij.

Fallit, quando veritas haberi non potest aliter nisi per personas domesticas, quia sicut tali casu domestici admittuntur, ita etiam & vxor, secundum Bald. in l. parentes. C. de testam. & in l. consensu. §. j. per illum tex. C. de repudi.

Fallit in causis criminalibus ad probandum quem innocentem, in quibus testes domestici admittuntur, merito & vxor admittetur, secundum Spe. in tit. de inquisitio. §. j. in vers. sed nunquid singulariter, &c. Fallit, quando pro delicto ageretur ad vindictam publicam, vel pro fisci vtilitate. Fulg. in consil. xlvij. super eo, quod quæritur, &c. vide bo. tex. in c. super prudentia. §. potest. xliij. q. ij. S. lan. re. 300.

¶ Vxor relationē habet ad maritū, vnde lex corrigēs in vxorē, & in maritū etiā locū habebit. Doc. cō. l. si. C. de ind. vid. toll. auth. quas actiones. C. de sacr. sanc. eccle. vnde quemadmodū matrimoniū liberū esse debet ex parte viri, ita etiā ex parte mulieris. Euer. d. loco. nu. 7. per hanc reg. de qua per Alex. l. generaliter. §. cū autē. nu. 4. C. de inst. & subst. Alex. consil. 131. nu. 2. volum. 5. Ruin. consil. 33. nu. 11. volum. 1. consil. 174. nu. 9. volum. 1. Soc. consil. 56. nu. 3. volum. 1. Natta consil. 201. nu. 4. volum. 1. Ceph. consil. 109. nu. 17. Duen. trac. fall. reg. 158. Ias. auth. sacramenta pube. C. si aduer. vend. Bal. l. C. de cō. seru. manū. Marf. l. si quis viduā. colu. §. ff. de quæst. Aug. Ber. consil. 140. nu. 17. vol. 1. c. ad nostram. nu. 5. de empt. & vend. Paris consil. 82. nu. 33. vol. 3. consil. 2. nu. 16. eo. vol. Abb. in præm. decretal. nu. 20. Med. re. 9.

¶ Vxor relicta domina massaria, & usufructuaria exstantibus filiis, alimēta tantū cōsequitur, vt Franciscus Cremē. singul. octauo. incip. quid si maritus. nu. secūdo. authentic. quod locū. C. de secundis nupt. & l. Titia cū testamēto. §. fina. ff. de legat. secūdo, & in statuto nostro Veneto, c. decimo quinto, libro 4. & hoc idem Oldra. consil. ducētesimoduodecimo, quidam

in suo testamento, vers. 7. Alexand. consilio 29. nu. 1. volumine 4.

Fallit, quando testator specialiter eidem reliquisset alimentum & postea dominium & usumfructum, quia eo casu haberet ultra victum usumfructum bonorum mariti, secundum Cast. in cons. 387. inci. quod vxor. volum. 2. Bald. in l. si. vers. idem dico si legitur concubinæ. C. de indict. vid. tollen. num. 5. 6. & 9. & aut. hoc locum. num. 3. C. de secund. nup. Cor. cons. 257. F. ibi ex hoc videtur, volu. 1. idem cons. 5. per totum. eod. volum. 1.

Fallit etiam, quando per testatorem vxor est relicta domina domus, quod intelligitur, non quod habeat dominium, sed quandam præminetiam in domo mariti sicut habebat viuentem viro, vt Corn. consili. 273. vbi capitulum. volum. 3. Bar. consilio ix. & super eo, & consilio 56. & l. Titia cum testamento. §. Titia. ff. de legat. 2. & Dec. in cap. causam quæ. num. 10. de offic. delegat.

Fallit etiam in certis aliis casibus annotatis per Imol. & Albe. in l. Titia. l. 1. §. si. ff. de legat. 2. & per gloss. in l. si mulier. C. de iure do. & l. liberis. vers. oppono fortiter hic. ff. de alim. & cib. legat. & c. I. Noue. re. 244.

¶ Vxor sequitur forum viri, sed non vir forum vxoris. l. cum quædam. ff. de iurisd. omn. iud. c. de sponsalibus. tit. de concubin. item maritus potest accusare vxorem suam de adulterio, non autem vxor maritum. leg. Julian. ff. de adulter. dixi super limit. 48. Med. reg. 9.

¶ Vxor tenetur sequi virum suum, c. 1. de coniunct. lepro. c. vnaquæque. 13. quæsti. 2. Abb. in c. de illis, de sponsa.

Fallit in 3. casibus, quos no. Diaz. reg. 800.

Vxori vestes traditæ viro, vel ante matrimonium, vel durante eo, non præsumuntur donatæ, sed in usum tantum concessæ. Pet. de Ancha. cons. 181. dicit hanc esse communem opinionem. fallit vt per Bapista. à Villa. in conclu. 31. in litera V. Don. Fina, libro 5.

¶ Vxor tenetur sequi virum suum: notat gloss. in capitulo primo, de coniug. lepro. & est tex. in capitulo vnaquæque. xiiij. quæstio. secunda. & notat Abb. in c. de illis, de sponsal. & matrim.

Limita primò, nisi esset appositum pactum, vt vxor non teneatur virum sequi: sed quod ipse moretur cum illa in certo loco. Ita notat Abbas in capitulo primo, qui maritum accusa. possunt. quod tamen intelligitur, nisi oriatur noua causa, propter quam oporteat maritum abesse: & ita tenet Syluester in sua summa, in verbo, vxor, in quæstione octaua, licet non referat Abba. qui ponit exemplum, puta, si aliqua infirmitas, vel capitalis inimicitia superueniat post pactum, & pactum supradictum apponere debent cauti ac prudentes patres, quoties filias suas forensibus nuptui longè feliciter ac securius filiarum suarum vitam agunt, si parentibus suis astantibus, viris cohabitant, ac minori incommodo viduitatis casum incurrunt. Nec laudo quoddam genus, qui malunt quod filiarum suarum pecuniosis nuptiarum viris exulent, quam vt cum illis, à quibus necessaria vita, & sine dedecore congruè percipiant, matrimonio copulatæ viuant, ipsis, ac eorum consanguineis assidue fauentibus.

¶ Fallit, nisi vir esset vagabundus. Ita limitatur in dicto capitulo primo, & notat etiam glossa in capitulo vnaquæque. decimatertia quæstione secunda. Et sequitur Abbas in dicto capitulo, de illis,

quod intelligit, nisi mulier sciisset illum vagabundum, tempore quo contraxit cum eo, allegando gloss. in dicto capitulo, vnaquæque, quam glossam dicit ad hoc notabilem Ioann. Lupus in repetit. rubricæ, de donationibus inter virum & vxorem, & allegat etiam ad hoc Imol. in rubric. soluto matrimonio. & vide etiam Corset. in singu. incipien. si beneficium. in verbo, vagabundus. vbi etiam hoc tenet, & plura similia iungit, quæ procedunt in vagabundo, inter quæ aliqua notanda videbis: & sequitur etiam supra dictam limitationem cum sublimitatione Sylue. in sua summa, in verbo, vxor. supra alleg. in viij. quæstione. qui etiam hanc limitationem sublimitat, nisi maritus ex honesta causa fieret vagabundus. B. Dias reg. 800.

¶ Vxoris renuntiatio facta de hypotheca, quam habet in bonis, seu rebus mariti, vt valeat, & sibi præiudicet, ne possit agere contra res mariti ab eo alienatas, oportet quod tam tempore quo mulier agit, sint bona mariti, vel eius fideiussoris, ex quibus dos sibi soluatur: alioquin in defectum, ad res ipsas alienatas recursum habebit. Ita firmat Ioann. Lupus in repetitione rubricæ, de donationibus inter virum & vxorem. licet Paulus & Andreas Sicul. teneant contra, & respondet ad tex. in capitulo peruenit. de emptio. & venditio. qui est eorum fundamentum.

Limita tribus modis, vt per eundem Ioann. Lup. in dicta rubrica.

Primò, nisi concurrant illa tria, quæ colliguntur ex dicta. peruenit. quæ mulier emptrix ibi allegabat in sui fauorem.

Secundò fallit, nisi in alienatione seu renuntiatione hypothecæ interuenisset iuramentum: pro quo allegat Ioannem de Imol. capitulum. cum contingat. de iureiurand. in principio: versiculo, & prædicta intellige. & Alexand. in l. Mæuia. §. fundus. ff. soluto matrimonio.

Tertiò fallit, nisi maritus propter famem subleuandam suæ vxoris & filiorum alienasset dictas res, tacite pro dote hypothecatas. B. Dias re. 799.

¶ Vxor non noceat sententia lata contra virum, & econtra. not. Bald. l. doce Ancillam. C. de rei vend. Aret. l. Julianus. §. qui fundum. ff. de verborum obligatio. Alexand. l. de die. §. qui mulierem. ff. qui satis. cog. Abb. per hanc reg. capitulum. penulti. numero 12. & numero trigesimo sexto. extra, de sent. & re iud. fallit hæc reg. pluribus modis, ex mente doctorum. Med. reg. 8.

¶ Vxor licitum est prouocare virum bladis verbis, vt eam instituat, & econtra. tex. est in l. fin. C. si quis aliqui. test. proh.

Limita primò, quando talibus bladiis minæ, vel verbera immiscerentur. Ita Bartol. in leg. fina. in fin. ff. eod. dicit hoc singulariter Ias. ad limitationem huius regulæ in dicta l. 1. vbi refert Paul. & Salic. idem firmantes.

Secundò limita, nisi testator prius fecisset testamentum, & ibi alium fecerat heredem: quia tunc si blandis verbis, vel adulationibus induceret testatorem vt eum institueret, licet testamentum valeat, tamen prius institutus reuocabitur à secundo, per actionem de dolo, aut in factum. not. est decisio Ange. in leg. prim. C. de his, quibus vt indignis. & in leg. non enim. per illum tex. ff. de inofficio. testamenti. Sequitur Capola in cautela lxij. dicit nobilem & utilem hanc decisionem Ias. in dicta leg. prima. idem melius & latius prosequitur, & commendat eam in l. dedi,

leg. dedi. §. quanquam. ff. de condit. ob caus. & dicit Ang. in dictis locis sic fuisse practicum Perusij. Et prædictam decisionem commēdat Segura in repetit. §. si vir. l. 1. ff. de acq. posse. & vide Ioā. Lup. in repet. rubr. de donat. inter vir. & vxor. ver. secus dicerē. Tertiò limita, quando maritus non blandis verbis, sed assidua petitione vxoris sibi aliquid relinquit: quia tunc non procedit d. l. si. Ita limitat Segura, motus tribus singularibus doctrinis, quas prius descripsit. B. Dias reg. 798.

¶ **VXOREM** vir suā modicē castigare potest. §. si quis autem, auth. vt liceat matri, & auia. l. consensu. C. de repud. not. c. quemadmodum. de iur. iur. c. sicut. 7. q. 1. item pater filium, dominus seruum. Abbas monachum modicē castigare potest. Doc. com. l. 1. ff. de his, qui sunt sui. Med. re. 5.

¶ **VXOREM** qui adulteram cognoscit antequā pœniteat, tribus annis pœniteat. xxj. quæstion. 1. si quis secundo. Qui verò cognoscit eam pœnitentem ante pœnitentiam peractam, pœniteat duobus annis. Eadem quæst. si quis primo. Quomodo verò pœnitentia iniungenda sit mulieri partum altereius supponenti, vel etiam de non suo viro concipiēti, habetur extra de pœnitent. & re. officij.

Considerandum est igitur de canonibus pœnitentialibus, ad quorum pœnitentiā spectat, quod sicut est in sciētiis practicis, quæ versantur circa opera, quod sermo in vniuersali est incertus. & dubius: sed cū applicatur ad singularia, incipit quodammodo habere certitudinē: vt qui non considerat circumstantias particulares potius deuiet quā se rectificet: vt patet in medicina & scientia morali. Sic est intelligendum in proposito, quod canones instruunt in generali, quomodo est pœnitentia imponenda, sed descensum ad singularia presbyteris discretis relinquunt, qui considerant circumstantias personarum, attendentes ad canones sicut ad regulas directiuas: quia si contra canones imponant, non rectē imponunt. Nulli ergo presbytero licet facere aliquid qd possit patrū regulis obuiare. distin. 38. nulli. In canonibus autem maximē determinatur pœnitentia quod ad tempus: & magis quā quod ad modū: quia illa determinatio est certior & communior. Hæc Bonauentura. Vt ergo scias qualiter debeat procedere arbitrium presbyteri nota regulariter, sicut dictum est suprā, septennis est pro peccato mortali pœnitentia imponenda: & hoc non tantum propter temporis diuturnitatem, sed magis propter significatiōnē. In veteri enim lege Maria soror Moyfi lepra percussa separata fuit extra castra septē diebus. Numeri 12. Maria significat pœnitentē. Interpretatur enim amarū mare. Hæc pœnituit septē diebus, sed nunc pœnitet septē annis, quod significatū est Ezech. iij. Diem pro anno dedi tibi. Si quæzatur, quare pœnitentia sit aggravata: cū lex noua sit lex misericordia? Respōdendū, qd hic est maior ingratitudo propter maiore gratiā, & maior cōtēptus propter maiorem dignitatē nouæ legis, in qua Christi sanguis est effusus, & grauius peccatū propter statū peccantis qui debet esse perfectior. Et vltius satisfactio in lege noua debet esse perfecta: vt in pristinum statum reducat. Et quia Sol in vna die non redit in idē punctū, sed in anno, ideo dies cōuersus est in annū. Rursum: Quia perfectū remedium est in lege noua, ideo annus multiplicari debet per septem, propter septē dona spiritus sancti recuperanda, & propter septē dotes, scilicet tres animæ, & quatuor corporis

obtinendas. Huiusmodi autē pœnitētia nō est omnibus imponenda, tamē est infirmanda: sed est infinuāda, vt cognoscatur quam grauis sit culpa. Hæc Bonauentura. Licet autem pro singulis peccatis criminalibus sit statuta talis pœnitentia, debet tamen imponi magis vel minus aspera prout maioritas vel minoritas criminis cum ceteris circumstantiis hoc exposcit: vt in sequentibus patet. A prædicta nāque regula excipiūt plurimi casus, in quibus propter dignitatē peccantis, vel criminis enormitatē imponitur pœnitētia maior, aliquādo etiā ex variis causis minor. Ad hoc ergo qd presbyter circa pœnitentias disponendo, cautius arbitretur: notādi sunt casus, in quibus per canones certæ pœnitētiæ imponuntur: quos tenetur presbyter scire. Ad quos etiā prædictos inspiciendo potest studiosus indagator procedere ad pœnitētiās pro diuersis criminibus secundum canones imponendas: & ex causa consideratis circūstātiis, vt dictū est suprā, moderari poterit eas. Et licet ab ipso omnes circumstantiæ sint diligēter attendendæ, principaliter tamen qualitas personæ, & præcipuē vtrum sit persona obnoxia alicui aliquo vinculo seruitutis. Nam circa tales personas cauere debet pro posse presbyter, nec talē pœnitentiam eis imponat: per quā illis quibus sunt adstrictæ præiudiciū fiat: maximē circa coniugatos. vnde si seruus sit, & timore peccauerit, obediēs domino suo in atrocioribus, & mitius puniendus. 22. q. 5. qui cōpulsus, obedire tamen nō tenebatur in talibus. 11. q. 3. si dominus. Si autem volūtariē peccauerit, corpore punietur etiā acrius quā alius. 24. q. 1. qui cōtra pacem. Nec est seruo coniungenda peregrinatio, per quam dominus eius qui non est in culpa: alius seruitio defraudetur. extra de sentent. excommun. relatum. Si verò liber sit tota pœnitentia canonis, si potest face re, debet imponi. 16. q. 1. sacerdotes. pœnitentiā sed ex causa poterit eam presbyter moderari. Considerādum etiā erit vtrum sit persona noua in fide: quia nouis in fide minor etiā debet pœnitentia imponi. extr. de pœnit. & remiss. deus qui. Et similiter considerandæ erunt aliæ personarū circūstātiæ, de quibus ad præsens supersedeo gratia breuitatis. Sciendum autem quod in foro pœnitentiali dicantur legitimæ feriæ. 2. 4. & 6. distin. 81. presbyter. de consecrat. distin. 3. ieiunia. Aliqui tamen, vt dicit Roma. pro 2. feria ponunt sabbatum. Insuper notandū est quod si pœnitentia in pane & aqua imponatur non habēti panem potest loco panis leguminibus & piscibus vesci, & etiā aliis si necessitas illud requirat. extr. de pœni. & remiss. licet in tex. & glo. aliās non licet. Notandum etiā secundū Ioan. si pœnitentia sit imposita à canone: liberatur quis à ieiunio dandō denarium vel legendo Psalterium propria auctoritate. Inn. verò dicit, quod ieiunia necessaria, vt quatuor temporū, & huiusmodi nō possint redimi nisi sub sit rationalis causa: volūtaria verò redimi possunt: etiā sine autho. superioris. Ad hoc etiā not. qd vbi imponatur pœnitentia aliquot annorū siue quadragesimarum, nec additur quomodo quis debet pœnitere: hoc relinquitur arbitrio presbyteri, cū pœnitentiæ sint arbitrarie. vt d. est sup. ipse enim presbyter arbitrabitur eam per ferias legitimas faciendā secundū canones. l. distin. de his clericis. extr. de homicid. c. 2. & in multis aliis iurib. Et sic intelligitur illud extra de accus. c. accusasti. & de sponsalib. c. dilectus, & similia alia. Viuiennus re. 47. dir.

INDEX LOCUPLETIS

SIMVS OMNIVM QVÆ

HIS REGVLARVM IVRIS

voluminibus continentur, ordine

Alphabetico digestus.

*Numerus prior Tomum designat, secundum Paginam: litera verò a, & b,
eiusdem Pagina columnam denotant.*

A

A B S licet habeat generalem administrationem, non tamen potest præiudicare monasterio saltem in acquisitione, & in arduis debet requirere consensum capituli. *tom. 1. fol. 1. a*
Abbas in suos Monachos vbiunque delinquant, vel contrahant, iurisdictionem habet. *1.783. b*
Abbas potest absolvere Monachum. *1.7. b*
Abbas regulariter non potest absolvere monachos ab excommunicationibus inductis à iure. *11. a*
Fallit ibid.
Abbas cognoscit, & punit Monachum. *1.626. b*
Abbatissæ electio si semel fuerit data episcopo à monialibus si semel prouiderit non poterit amplius alias eligere. *1.1. a*
Ablationis causa cessante, cessat ablatio. *1.149. a*
Ablatiui absoluti regulariter faciunt conditionem propriam de futuro. *1.1. a. Ampliatur & limitatur ibi.*
Ablatiui absoluti quando apponuntur gratia frequentioris usus, nihil important. *1.1. b*
Ablatiui absoluti regulariter faciunt conditionem propriam de futuro. *1.2. a*
Ablatiui absoluti resolvuntur in conditionem. *1.270. b*
Abolitionum literas à Principe accusator nō obtinet, secundum iuris communis dispositionem, si vel calumnia ad accusationem profiliisset, vel à reo pecunia corruptus dicatur. *1.2. a*
Abasio in instrumento, seu in literis in suspecto & substantiali loco vitiat. *1.2. b*
Fallit tripliciter ibid.
Abesse, cū pater aut frater, aut cognatus in fundo moratur, non videtur. *1.776. b*
Abesse alicui id videtur, in quo obligatus fuerit. *2.139. b*
Absens damnari non potest. *1.3. b*
Fallit ibid.
Absens regulariter ad ea quæ sunt grauis præiudicii, ad domum citari non potest. *1.3. a*
Fallit ibidem.
Absens. Non videtur absens, qui disciplinæ vel studiorum gratia aliò missus est. *1.3. a*
Absens condemnari poterit, si post citationem absentaueit se, ideo ulterius nulla alia opus est citatione. *1. fol. 3. a*
Absens ad ea quæ sunt grauis præiudicii ad domum citari non potest. *1.237. b*
Absentis etiam dolus malus esse potest. *1.396. b*
Absentis ex peremptorio non conceditur appellatio, si modò per contumaciam abfuerit. *1.101. b*

Absenti contra sententiam quomodo subueniatur. *1.3. b*
Absentis ex causa necessitatis non infertur præiudiciū, vnde sententia si feratur contra ipsum, est ei restitutio danda. *1.3. b*
Absentis accusatore, iudex, vel ab instatia reū absoluit, aut ad litis decisionē, Procuratore præcipue Fiscali id requirente, incedit. *1.5. b*
Absentis ex necessitate nō voluntate subuenietur. *1.3. a*
Absentis absque contumacia nō infertur præiudiciū, ideo citari debet. *1.3. b*
Contra inquisitum Absentem contumacem, sententia ferri nedum procedi potest. *1.4. a*
In criminalibus vbiunque contra Absentem inquisitum sententia ferri potest ad causas innocentiae & absentiae allegandas & probandas excusator de iure admittitur. *1.4. b*
Absentis in actis capitularibus, regulariter vocandi nō sunt, nisi in tribus casibus. *1.3. b*
Absentis in actibus Collegij, vel Vniuersitatis, regulariter non sunt vocandi. *1.3. b*
Pro absente non citato, seu contumace sententia ferri non potest. *1.3. b*
Absentis in actibus collegij, vel vniuersitatis regulariter non sunt vocandi. *1.3. b*
Absentis defendere publicè & priuatim interest. *1.3. b*
Præsumptio pro absente inducitur. *1.3. a*
Quis non potest se absentare à beneficio sine legitima causa. *1.129. a*
Absentia eius, qui Reipublice causa abest, æque ei, neque alij damnosa esse debet. *1.6. a*
Absentia causa Reip. absenti non debet esse damnosa. *1.3. b*
Absentiam patroni vel aduocati, iustam esse causam dilationis iudicij. *1.760. a*
Absentia paternæ ratione filius admittitur ad agendum, qui alias minimè admitteretur. *1.6. a*
Absentia aduocati est iusta causa dandi dilationem. *1.384. b*
Absolvere potest iudex absentem, condemnare autem non potest. *1.6. b*
Absolvere. Priora sunt iura ad absolendum, quam ad condemnandum. *1.6. a*
Absolvere potest iudex partem à termino citationis sibi factam etiam parte aduersa non citata. *1.6. b*
Absolvere potest ab excommunicatione regulariter qui & ligare. *1.6. b*
Absolvere potest legatus ab omni excommunicatione, etiam Papæ reservata. *1.6. b*
Absolvere non potest, qui cōdemnare nō potest. *1.6. b*

Index.

- Abfoluere potest legatus ab omni excommunicatione.** 1.7. b
- Abfolui Regulariter à iuramento quis debet ad effectum agendi tantum.** 1.7. a
- Abfolui regulariter à iuramento ex causa quis potest.** 1.7. a
- Abfolui ab illo quis debet, à quo ligatur.** 1.7. a
- Fallit ibide m.**
- Abfolui non potest quis per procuratorem.** 1.7. b
- Abfolutio nulla est non feruata forma abfoluendi in quocunque casu.** 1.8. a
- Abfolutio esse non potest sine condénatione, vnde petens abfolutionem tacitè fateri videtur se excomunicatum seu ligatum, nisi ad cautelā faciat se abfolui, si & quatenus egeat abfolutione.** 1.7. b
- Abfolutio à iuramento peti non potest post periurij incursum.** 1.7. b
- Abfolutio. Qui condemnare non potest abfoluere nequit.** 1.7. b
- Abfolutio facta indefinitè à petitis, intelligitur esse facta ab omnibus, cum dicitur petita fieri non debere, & similia per istam regulam, hoc idem est in condénatione.** 1.8. a
- Abfolutio generalis facta à iudice non comprehendit abfolutionem omnium bonorum, quādo ex diuersis factis resultarent.** 1.8. a
- Abfolutio facta à iudice dicente, Abfoluimus te à petitione tibi facta, prout abfoluimus Titium, talis abfolutio valet etiam si de abfolutione Titij non constet dummodo in forma iuris tradatur.** 1.8. a
- Abfolutio vnica legitimè impetrata sufficit vt qui abfoluatur à pluribus excommunicationibus.** 1.8. a
- In abfolutione à iuramento concedēda necessaria est partis citatio.** 1.8. a
- Abfolutionis cessante causa, cessat abfolutio.** 1.14. a
- In abfolutione à iuramento requiritur partis citatio.** 1.7. b
- Abfolutus de certo crimine amplius accusari non potest.** 1.8. b
- Abfolutus de certo crimine, amplius accusari non potest.** 1.14. b
- Abfolutoria semel facta super crimine publico nocet aliis super eodem crimine accusare volentibus.** 1.8. b
- Abfolutoria, quemadmodū, quando lata pro vno non prodest alteri, ita etiam nec lata contra vnum nocet alij.** 1.8. b
- Abstinerere debet iudex omnino à muneribus, nisi sint munera parua, quæ iudicantis animum non mutant.** 1.8. b
- Abfurdum, In omni dispositione vel actu interpretatio fieri debet, vt absurditas enitetur.** 1.8. b
- Abfurdum quando aliquid resultat non comprehenditur in generali dispositione.** 1.8. b
- Abfurdum dato vno aliud facilè sequitur.** 1.8. b
- Abfurdum intellectum ab omni dispositione reiciendum.** 1.8. b
- Abundans cautela non nocet.** 1.8. b
- Abusus. Priuilegium tolli per abusum, vel per actum contrarium.** 1.8. b
- Per abusionem non tollitur priuilegium ipso iure, sed potest auferri per superiorem, vbi quis abutitur eo, faciēdo contra priuilegium: quoniam si contrariū priuilegio fecisset 40. annorum spacio, tunc tolleretur priuilegium per exceptioem prescriptionis.** 1.9. a
- Acceptatione secundi beneficiij calore iracundiæ facta non vacat primum.** 1.37. a
- Acceptilatio facta hoc modo: habeo acceptum, secundum quod recepi à Sempronio, si nō constet de aliqua Sempronij acceptilatione, valebit tamen, si forma seruata fuerit.** 1.12. a
- Acceptilatio nulla est vbi nullum debitum præcessit.** 1.12. b
- Acceptio personarum. Procedendum esse absque personarum acceptione.** 1.12. a
- Accessio non datur ei, qui nullam causam habuit.** 1.9. b
- Accessorium esse non potest absque principali.** 1.9. b
- Accessorie. quādo venit præiudiciū alterius seu in consequentiam, res inter alios acta alteri nocet.** 1.9. b
- Accessorium sequitur naturam sui principalis.** 1.9. b
- Accessoriū naturā sequi cōgruit principalis.** 1.9. a, & b
- Accidētia quæ sunt in vno de correle. non dicuntur esse in alio, vnde non sequitur, pater est malus, ergo & filius dicitur malus.** 1.13. a
- Accidentia non veniunt in generali dispositione, quia ipsa præiudici nō possunt, vt sunt omnes fortuiti casus qui imputari non debent.** 1.12. b
- Accidentia & qualitas possunt abesse vel adesse præter subiecti corruptionem.** 2.277. b
- Accidentia morte soluantur, nam illa esse non possunt absque subiecto.** 1.13. a
- Accidens non potest esse sine subiecto.** 1.12. b
- Accipere aliquid vltra sortem qui regulariter nō debet.** 1.9. b
- Fallit 37. casib. ibid & seq.**
- Accipere aliquid vltra sortem potest quis. 37. casib. de quibus.** 1.9. b, 10. 11. & 12.
- Accessio. accrescendi ius in præsumpta voluntate pendet.** 1.23. a
- Accusare vel arguere alium non debet, qui argui potest.** 1.17. a
- Accusans aliquem tenetur se inscribere ad pœnam talionis.** 1.14. b
- Accusans alium iniuste ad mortem xl. diebus in pane & aqua per septē annos ieiunet & pœniteat: & hoc si accusatus est occisus. Si autem tantum membrum perdidit, triennio pœniteat.** 1.15. b
- Accusans aliquem in libello si petit eum condemnari secundum formam statuti, si statutum nihil disponat, condemnabitur tamen secundum formā iuris communis, ne delicta remaneant impunita.** 1.15. b
- Accusans subscribere debet sese ad similem pœnam velle obligari.** 1.16. b
- Accusandi in damnis datis, ac illatis, ius illius esse creditur ad quæ res, vel iure dominij, quasi, aut possessionis iure pertinet.** 1.13. b
- Reaccusare nemo potest.** 1.14. a
- Accusans aliquem tenetur se inscribere ad pœnam talionis.** 1.14. a, & b
- Accusare, aut denunciare, vel si ius fisci abdatur, cogitur nemo.** 1.13. a
- Accusatio. Qui semel ab accusatione destituit ad eam non admittitur amplius.** 1.15. b
- Accusare nemo cogitur.** 1.14. a
- Accusatio facta de crimine, tanquam commissio certo tempore vel loco, si probetur de alio tempore, vel loco, debet sequi abfolutio.** 1.14. a, & 15. a
- Accusatio. Post dignam pœnitētiā potest quis accusari, & deponi.** 1.17. a
- Accusationis forma non seruata actus redditur nullus.** 1.17. b
- Accusatio. Sine accusatione nemo damnatur.** 1.15. b
- Accusatio nulla est vbi nullū fuit reperiū crimen.** 1.15. b
- Accusationis libellus si dicat omnia, & singula in accusatione**

Index.

- satione esse veras illa verba referuntur non solum ad expressa, sed etiam ad expressorum qualitatem. 1. pag. 17. b
- Accusatio.** Accusare quilibet potest. 1. 13. b
- Fallit ibid. 1. 13. b
- Accusatio,** seu actio criminalis regulariter tollitur spatio xx. annor. 1. 13. b
- Accusatus potest reaccusare accusatorem suum post nomen rei receptum inter reos. 1. 17. b
- Accusatum si quis promiserit presentare, intelligitur de prima presentatione. 1. 18. a
- Accusatus non potest reaccusare accusatorem suum post nomen rei receptum inter reos. 1. 14. a
- Accusatio morte soluitur cum instantia, & omnia acta ante sententiam. 1. 15. b
- Accusatio** seu actio criminalis, regulariter tollitur spatio xx. anno. 1. 15. b
- Accusatus de homicidio si iniuste fuerit conuictus, adeo ut corporaliter puniatur, si tandem reperiatur verus homicida, debet nihilominus puniri: quia poena sequitur suum auctorem. 1. 17. b
- Accusator, siue instigator etiam in criminalibus, debet condemnari in expensis. 1. 17. b
- Sine accusatore nemo damnatur. 1. 14. a
- Accusator si desistit ab accusatione, incidit in multas poenas. 1. 14. a
- Acquisibile privilegio est acquisibile consuetud. 1. 18. a
- Acquisitio.** Servus acquirit domino etiam invito. 1. pag. 18. a
- Acquisitum in vita non imputatur in legitimam. 2. 20. a
- Acquisita per unum ex fratribus simul post mortem patris habitantibus, presumuntur acquisita de communi. 1. 18. a, & b
- Acquisita per mulierem constante matrimonio, presumuntur acquisita de bonis mariti. 1. 18. a
- Acquisita seu empta, constante matrimonio inter virum & uxorem, sunt communia. 1. 18. a
- Acquirendi species est liberare dominum obligatione. 1. 18. a
- Acquisitio.** Ea quae facti sunt, per servum domino non acquiritur. 1. 43. b, & 25. a
- Actio peculij, ex poenalibus causis non solet actio in patrem de peculio dari. 1. 32. a
- Actio quiritur ignorantis. 1. 687. a, & 688. b
- Actio. Nihil interest, ipso iure quis actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur. 1. 28. b, & 30. a
- Actio personalis non datur contra singularem rei successorem. 1. 37. a
- Actio & exceptio, & earum communia. 1. 25. b
- Quod consequor agendo, possum consequi excipiendo. 1. 25. b
- Actio. Si soluendo non est tutor, cogitur pupillus actionem cedere. 1. 29. a
- Actio nulla est cum servo. 1. 29. b
- Actio directa vtili praefertur. 1. 22. b
- Actio. Cum Praetor in heredem dat actionem, quatenus ad eum pervenit: sufficit, si vel momento ad eum pervenit ex dolo defuncti. 1. 31. b
- Actio de dolo pro modico non datur, neque praesumitur dolo pro modica summa. 1. 31. b
- Actio. A quo agendo remoueor, ab eodem vicem rei sustinendo consequor. 1. 25. b
- Actio vel ius amissum, non renascitur. 1. 23. b
- Actio personalis non datur contra singularem rei successorem. 1. 39. a
- Actio extinguitur, si creditor succedat debitori. 1. 31. a
- Amplia & limita. ibid.
- Actio in rem cum indefinitè profertur, de omni intelligitur. 1. 31. b
- Actio extinguitur, si creditor succedat debitori. 1. 37. b
- Actio. Ex alterius fraude iudicium vel actio repetitur. 1. pag. 24. a
- Actio. Per publicam personam acquiritur actio. 1. pag. 24. a
- Actio vel ipsa amissum restituitur. 1. 23. b
- Actio dolosa aliquando datur à lege, aliquando ab homine. 1. 636. a
- Actio. Omnis res per quascunque causas nascitur, per easdem dissolvitur. 1. 30. a
- Actio nulla oritur ex actu informi. 1. 32. a
- Actio ex quo semel competere coepit, semper competit. 1. 24. b
- Actio ex pacto nudo non oritur. 1. 37. b
- Actio. Aliquid à lege approbatur, ex quo actio non oritur. 1. 25. a
- Actio non datur soluto matrimonio heredi mariti ex pacto facto per mulierem, in contractu dotis, quod satisfaciatur creditoribus habentibus hypothecata praedia data in dotem. 1. 34. b, & 37. b
- Actio pignoratitia directa soluto debito creditori, competit debitori ad repetendum pignus. 1. 37. b
- Actio ex pacto nudo non oritur. 1. 32. b, & 34. b
- Fallit ibid.
- Actio poenalis ex delicto non transit in heredem. 1. 37. b
- Actio personalis ex testamento regulariter competit pro legatis etiam de iure eorum. 1. 37. b
- Actio. Ad agendum quandoque quis cogitur. 1. 22. a
- Actio pignoratitia directa non nascitur, nisi prius soluto debito. 1. 37. b
- Actio cui datur, eidem multo magis competit exceptio. 1. pag. 27. a
- Actio personalis non sequitur fundum, & sic nec singularem possessorem fundi, sed universalem. 1. 37. a
- Actio personalis datur contra heredes pro portionibus hereditariis. 1. 37. a
- Actio personalis extinguitur, si debitor per decennium non petierit debitum. 1. 39. a
- Actio ex pacto nudo in legis, & treugis bene oritur: & ideo omnis poena in tali pacto apposta est efficax ad agendum, cum sit inducta ad non delinquendum. 1. pag. 34. a
- Actio non datur, soluto matrimonio heredi mariti ex pacto facto per mulierem in contractu dotis, quod satisfaciatur creditoribus habentibus hypothecata praedia data in dotem. 1. 34. b
- Alii datur actio, cui non datur exceptio. 1. 26. b
- Actio. Ex inopia alterius actionem in alterum dari, vel restitui. 1. 30. a
- Actio ex delicto poenalis non transit in heredem. 1. 36. a
- Fallit ibid.
- Actio & peculium non ex maleficio, vel quasi, datur actio de peculio, sed ex solo contractu. 1. 32. a
- Actio poenalis. Nūquam actiones, praesertim poenales, de eadem re concurrentes, alia alia consumit. 1. 32. b
- Actio iniuriarum datur pro re minima, quae irrogat infamiam. 1. 32. a
- Actio personalis extinguitur, si creditor per decennium non petierit debitum. 1. 37. a
- Actio. Nihil peti potest ante id tempus, quo per rerum naturam persolui possit, & cum soluendi tempus obligationi additur, nisi eo praeterito peti non potest. 1. pag. 29. b
- Actio. Toties in heredem damus (actionem) de re, quod

Index.

- ad eam peruenit, quoties ex dolo defuncti conueni-
tur non quoties ex suo. 1.31. b
- Actio.** Vbicūque causę cognitio est, ibi Prætor deside-
ratur. 1.29. b
- Actio** oritur ex pacto nudo donationis. 1.30. a
- Actio** ex alieno facto quot modis alteri quaratur. 1.
pag. 23. a, & b
- Actio** negotiorum gestorum, ad hoc vt oriatur, nō re-
quiritur, quod negotium gestum sit contemplatio-
ne illius ad quem negotium spectat. 1.38. a
- Actio** incipit competere, nec semper postea cōpetit.
1. pag. 24. b
- Actio** personalis ex testamento regulariter competit
pro legatis, etiam iure Digest. 1.38. a
- Actio** personalis datur cōtra hæredes pro portionibus
hæreditariis. 1.38. a
- Actor** regulariter sequitur forum reus. 1.45. a, & b
- Fallit ibid.
- Actio** tributoria. Toties in hæredē damus de eo quod
ad eum peruenit, quotiens ex dolo defuncti conue-
nitur, non quotiens ex suo. 1.40. b
- Actio** pignoratitia directa, soluto debito creditori, cō-
petit debitori ad repetendum pignus. 1.40. b
- Actio** famosa tunc demū danda est, cum remedio alio
locus non est. 1.40. b
- Actio** personalis soluitur morte. 1.40. a
- Actio** iniuriarum civilis est perpetua. 1.38. a
- Actio** mihi datur ex æquitate vbiq̃ue res mea ad te
peruenit, ne locupleteris ex re mea. 1.38. a
- Actio** stricti iuris est talis nature, quod fructus & acces-
siones non veniunt, nisi à tempore litis contestatę,
dato quod debitor fuerit interpellatus extra iudi-
cium. 1.40. b
- Actio** utilis dāda est, quoties deficit actio vel exceptio.
1. pag. 40. b
- Actio** pœnalis non tollit rei persequutoriam, nec ecō-
tra. 1.40. a
- Actio.** Ex alterius inopia vel absentia, actio restituitur.
1. pag. 24. a
- Actio** certa ex pluribus, quę competunt, est eligenda.
1. pag. 38. a
- Actio** Pauliana creditoribus, quorum in fraudem res
alienatę sunt, conceditur. 1.38. a
- Actio** vna pœnali electa alia tollitur. 1.38. a
- Actio** pœnalis non tollit rei persecutoriam, nec econ-
tra. 1.37. a
- Actio** regulariter non oritur ex pacto nudo, secus au-
tem si fuerit geminatum. 1.31. b
- Actio.** Quod illicitē facit, cōtra licitē vel illicitē faciē-
tem, non habet actionem vel exceptionem. 1.26. a
- Actio** pignoratitia directa non nascitur, nisi prius so-
luto debito. 1.40. a
- Actio** oritur ex pacto donationis. 1.416. b
- Actio** cui datur, datur & exceptio. 1.484. b
- Actio** danda est, quę re vera non competit, vt veritas
inquiratur. 1.445. a
- Actio** cessante causa cessat actio. 1.149. a
- Actio** nem non habens in iudicio experiri non potest.
1. pag. 41. a
- Actio** nem cedendo non liberatur. 1.25. b
- Actio** nem denegare eius est, qui potest & dare. 1.453. b
- Actio** nem cum Prætor in hæredem dat quatenus ad
eum peruenit, sufficit, si vel momento ad eum per-
uenit ex dolo defuncti. 1.28. b
- Actio** nem non parit id, quod ex mala causa alicuius
interest. 1.729. a
- Nihil interest ipsa iure, quis actionem non habeat, an
per exceptionem infirmetur. 1.28. b
- Cum quis actionem intendit, vel exceptionem oppo-
nit, iudex debet eum intueri. 1.26. a
- Minus est actionem habere, quā rem. 1.30. a
- Actio** nem habere, sed elisam perinde est, ac si nullam
habeat. 1.37. b
- Qui actionem habet ad rem recuperādum, ipsam rem
habere videtur. 1.38. a
- Actio** nem qui habet ad rem recuperādum, ipsam rem
habere videtur. 1.31. b
- Actio** nem proponere non potest excommunicatus.
1. pag. 38. a
- Cui damus actionem, multo magis exceptionē. 1.38. a
- Actio** nem vbiq̃ue in ciuilibus, lex vel statutum nō
dari dicit ope exceptionis intelligitur, non autem
ipso iure. 1.41. a
- Actio** ne pœnali sublata, durat hypothecaria. 1.41. a
- Amplia & limita ibi d.
- Actio** ni quis cedere cogitur. 1.25. a
- Sine actione nemo experitur. 1.22. a
- Actio** ne populari potest quis cōueniri pro damno da-
to à tertia persona. 1.41. a
- Qui actione famosa cōuenitur infamis efficitur, si con-
demnatur. 1.320. a
- Actio** ne pœnali sublata, durat hypothecaria. 1.37. b
- Actio** nes plures eodem libello proponi possunt. to. I.
pag. 41. b
- Actio** nes plures eiusdem rei nomine quoties concu-
runt, vnā quis experiri debet. tomo primo, pa-
gina 29. a
- In actionibus bonę fidei veniunt vsurę à tempore mo-
rę, absque eo quod lis contestetur. tomo I. pa-
gina 37. a
- Actio** nes tres competunt pro legatis & fideicommis-
sis. 1.37. a
- Actio** nes personales ad instar earum quę in rem sunt,
dari. 1.22. a
- Actio** nes tres, videlicet personalis, rei vēditatio, & hy-
pothecaria, competunt pro omnibus legatis, & fi-
deicommissis. 1.41. b
- Actio** nes contrarię, quę electione tolluntur, nec in eo-
dem, nec in diuersis libellis admittuntur. tomo I.
37. b, 41. b
- Actio** nes omnes quę morte aut tempore pereunt, se-
mel inclusę iudicio, saluę permanent. tomo I.
pag. 40. b
- Actio** num vtilium sedes. 1.44. a
- Sine actione nemo experitur, vel agere potest. to. I.
pag. 37. a
- Actor** non solum tenetur edere reo rationes priuatas
ad fundandam suam exceptionem, sed etiam instru-
mentā propria. 1.454. a
- Actor** compelli potest vt exhibeat priuilegiū vel scri-
pturam, de quibus in libello fecit mentionem, & si
per quibus fundatur intentio sua. tomo I. pa-
gina 453. b
- Actor** tenetur edere reo ad exceptionem fundandam.
1.45. a
- Actor** in actiōe proposita & reo cognita, cogitur per-
sistere. 1.45. a
- Actor** vrgeri debet, vt iudex quā primū partibus
suis fungatur. 1.46. a
- Actor** in sua potestate habet, quando agere velit. to. I.
pag. 44. b
- Actor** vel reus in causis arduis non tenetur mittere pro
curatorem. 1.45. a
- Actor** debet habere probationes. 1.45. a
- Actor**

Index

- A**ctor sequitur forum rei. 1.44.a
Actor indefinitè constitutus, ad omnia constitui dicitur sicuti curator. 1.44.a
Actor in libello se referens ad instrumentum, in quo nihil reperitur, si tamen postea debitum probat per alias probationes, obtinere debet, non obstante relatione instrumēti, in quo nihil reperitur. 1.44.a
Prius actor debitorem amicè admonere debet. 1.44.b
Actor impeditus iusto impedimēto, & necessario regulariter non tenetur mittere procuratorem. 1.44.a, & b
Actor an possit repudiare venientem pro reo in iudicio. 1.45.a
Circa merita causę pariter fauetur actori, & reo. 1.44.b
Actori nō prodest ius superueniēs lite pendēte. 1.45.a
Actori nō licet quod reo non permittitur. 1.44.a, 45. & 2.50.a
Non licet actori, quod reo licitum. 1.44.a
Actore non probante reus debet absolui. tom.1. pag. 44.b, 45.b, 16.a
Actori non licet quod reo licitum non est. 1.44.b
Actori non datur actio præscriptis verbis. 1.45.a
Acta & iudici, & partibus edenda sunt, siue ciuilia, siue criminalia. 1.453.a
Acta facta in vna ex plurib. instantiis non valēt, neque inter easdem personas fidem faciunt, quando ad diuersam fidem facta sunt. 1.20.a
Acta facta in vna instātia inter easdem personas fidem faciunt in alia. 1.19.b
Acta facta inter duos litigantes non habent effectum quo ad alios. 1.20.a
Acta criminalia, vel instrumēta in causa criminali non debent produci fisco ab eo de cuius crimine agitur. 1.19.b, & 1.21.a
Fallit ibid.
Acta facta in causa ciuili regulariter non faciūt fidem in iudicio criminali. 1.18.b, & 20.a
Acta facta in vno iudicio, in alio fidem non faciunt. 1. pag.19.a
Acta litis ordinaria quę respiciunt potius causam quàm instantiam, perempta instantia remanent. 1. pag.20.b
Acta facta in vno iudicio, in alio inter diuersas personas non probant. 1.20.a
Acta litis ordinaria, quę respiciunt potius causam, quàm instantiam, perempta instantia remanent, & se extēdunt ad aliam instantiam, quando vertitur eadem causa, & inter easdem personas. 1.19.b
Acta in vno iudicio quoddam præiudiciū faciunt, cum ipsa faciant aliqualem fidem in alio, licet non faciāt semiplenam probationem, præsertim cum persona in secundo iudicio interueniēs fuit in primo. to.1. pag.20.b
Acta facta in causa ciuili, non faciunt fidem in criminalibus. 1.19.b
Acta coram arbitris facta scribenda sunt, aliter nō valent, neque probant, idque ad iudiciorum similitudinem. 1.19.a
Fallit ibid.
Acta ordinaria iudicij coram arbitro facta, coram iudice fidem non faciunt. 1.19.b
Acta omnia, siue ordinaria siue instructoria causę, faciūt fidem coram subrogato, vel iudice appellatio- nis. 1.19.b
Acta pereunt perempta instantia. 1.20.a
Acta facta in vno iudicio, nō faciunt fidē in alio. 1.20.a
Actorum copia petenti datur cum termino ad deliberandum. 1.19.b
Acta criminalia vel instrumenta in causa criminali nō debēt produci fisco ab eo, de cuius crimine agitur, 1.19.b, & 1.21.a
Actionibus bonę fidei, veniunt vsurę à tēpore morę, absque eo quod lis contestetur. 1.44.a
Acta decisoria facta in vno iudicio non faciunt fidem inter diuersas personas. 1.19.a
Acta omnia iudicialia, siue ciuilia, siue criminalia, debent edi litigantibus. 1.21.a
Fallit ibid.
Acta ordinatoria iudicij coram arbitro facta, corā iudice fidem non faciunt. 1.21.b
Fallit ibid.
Actorum verba emendare tenore sententię perseuerāte, non est prohibitum. 1.52.b
Acta facta coram iudice, qui postea apparet excōmunicatus, valent & tenent. 1.19.b
Acta facta in vna ex pluribus instantiis, non valent neque inter easdem personas fidem faciunt, quādo ad diuersam fidem facta sunt. 1.19.b
Actus duo consuetudinē faciunt. 1.303.b
Actus nullus executioni mandatur, licet nullus remaneat. 1.52.a
Actus agentium non potest esse in suspensio. 1.47.b
Actus necessarij interpositio non impedit cōtinuationem. 1.50.a
Actus & dispositio verificātur in prima vice. 1.47.a, & 49.a
Actus geminatus validat actum inualidum priorem. pag.49. b
Non valet actus, cum forma non seruetur. 1.50.a
Actus omnis à fine iudicandus. 1.613.a
Actus non valet, cuius effectus in tempus prohibitum confertur. 1.50.a
Actus qui potest expediri aliquo inuito, potest etiam expediri eo ignorante. 1.52.a
Actus legitimus est lege introductus, vel approbatus, vt contractus iure gentium. 1.50.a
Actus, qui potest sæpius iterari, non verificatur in vno indefinitè prolatus, sed vltius porrigitur. 1.52.b
Actus si nō valet vt agitur, valet vt valere potest. 1.52.b
Actus dummodo constet, licet non appareat contentū in eo si relatio fiat ad ipsum, verificabitur. 1.49.a
Actus inutilis & inualidus, operatur tātum ademptio- nem actus validi. 1.51.b
Actus plures vnico contextu facti, pro vno iudicantur. 1. pag.51.a
Actus perueniens ad casum, à quo non potest incipere, vitiatur. 1.50.b
Actus qui multiplici intentione geri potest, debet ab agente præmissa protestatione declarari. 1.51.a
Actus in quacunque materia, intelligitur pro prima vice. 1.51.a
Fallit ibid.
Actus in dubio magis proprio quàm alieno nomine factus reputatur. 1.50.b
Actus in dubio cēsetur potius ex causa necessaria quàm voluntaria factus. 1.50.b
Actus simpliciter factus intelligitur, quando in eo nō est aliqua conditio. 1.47.a
Actus in dubio factus cēsetur loco & tempore licitus. 1.50.b
Actus gestus contra formam, est nullus. 1.49.b
Actus incontinenti facti cēsentur inuicem correspecti ui. 1.50.b
Actus contra legis prohibitionem factus, nec effectum habet, nec vllum nomen meretur. 1.50.b
Tom.2. Reg. Iur. d D 3

Index

- Actus regulatur à fine, in quem dirigitur. 1.50.a
 Actus coëptus in conditionibus etiam in fauorabilis cau-
 sa pro completo non habetur. 1.50.b
 Actus à necessitate iuris dependens, non secundum ho-
 minis voluntatem, sed iustum arbitrium regulatur.
 2.pag.119.b
 Actus factus contra iuramentum, non valet etiam si sit
 iuratus. 1.777.a
 Actum qui debet expedire consilio alterius, si illud o-
 mittit, actus est nullus, quasi non seruata forma mā
 dati. 2.64.b
 Actus qui re integra valere nō potest, per consumptio-
 nem reconciliatur. 1.50.b
 Actus appellatiōe venit validus, nō inualidus actus.
 1.50.b
 Actus præsūmitur iuste & legitime gestus à prouidis
 & honestis viris factus. 1.50.a
 Actus peccans in forma redditur nullus. 1.50.b
 Actus legitimi qui non recipiunt diem vel conditionē
 veluti emancipatio, acceptilatio, hereditatis aditio,
 serui optio, datio tutoris, in totū vitiatur per tem-
 poris vel conditionis adiectionem. 1.50.a
 Actus conditionalis non est propriè talis. 1.50.b
 Actus deficit forma deficiente. 1.273.b
 Actus peccans in materia, valet meliori modo quo po-
 test. 1.50.b
 Actus appellatiōe venit purus nō cōditionalis. 1.50.b
 Actus facti plenior est quàm verbi. 1.50.b
 Actus non à faciente, sed ab eo, cuius contemplatiōe
 fit, nominatur. 1.50.b
 Actus agentium non operatur ultra intentionem. 1.
 46.b, & 50.a
 Actus alienus. Res inter alios acta, alij prodest. 1.47.b
 Nec prodest nec obest. ibid.
 Aliquando nocet. ibid.
 Actus intermedius vitiat stipulationem. 1.47.a, & 51.b
 Actus viuientium suspendi possunt, non autem ultimæ
 voluntates. 1.47.b
 Actus attribuitur ordinanti & non exequenti. 1.50.b
 Actus factus per maiorem partem, censetur ab omni-
 bus factus. 1.49.b
 Actus momentaneus non est considerandus. 1.50.a
 Actus agentium debent regulari secundum eorum in-
 tentionem. 1.46.a
 Fallit ibid.
 Actus debet interpretari, vt magis valeat, quā pereat. 1.
 pag.46.b.
 Actus nullus nullum parit effectum. 1.50.a
 Actus electionis rerum in dubio in minimo interpreta-
 tur. 1.456.b
 Actus nulli executioni mandantur, licet nullus rema-
 neat. 1.506.a
 Actus conditionalis non nisi impleta conditione perfici-
 tur. 1.266.b
 Actus legitimi non recipiunt conditionem. 1.270.b
 Actus non habens effectum, secundum intensionem di-
 sponentis, reiterari debet, donec consequatur effe-
 ctum. 1.50.a
 Actus in dubio ex causa magis necessaria factus intelli-
 gitur. 1.50.a
 Actus & potentia simul esse non possunt. 1.50.a
 Actus ambigui eandem fere naturam vel promiscuam
 habentes, ex signis & accidentibus distinguuntur. 1.
 pag.50.a
 Actus potentiam excludit. 1.50.a
 Actus si non valet, vt agitur valet, & valere potest. 1.
 pag.46.b
 Actus inutilis, & inualidus operatur tantum ademptio-
 nem actus validi. 1.46.b
 Actus viriliter cōstitutus non vitiatur si deuenit ad ca-
 sum à quo incipere non potest. 1.46.b
 Actus gestus contra formam est nullus. 1.46.b
 Actus regulatur secundum naturam sui subiecti. 1.
 pag.47.a
 Actus quantumcunque fauorabilis contra voluntatem
 agentis minimè sustinetur. 1.50.a
 Actus nullus propter inhabilitatem agentis, superue-
 nienti habilitate confirmatur. 1.51.a
 Actus qui potest expediri aliquo inuito, potest expedi-
 ri eo ignorante. 1.47.a
 Actus in dubio debet interpretari in meliorem par-
 tem. 1.47.a
 Actus legitimi non recipiunt, neque diem neque con-
 ditionem. 1.47.a
 Actus celebratus coram iudice non requirit solemni-
 tatem testium. 1.50.a
 Actus impugnatus operatur, quod quis se in eo funda-
 re non potest. 1.47.a
 In actu censentur inesse quæ in continenti fiunt. to.1.
 pag.47.a
 Actus inualidus & nullus æquiparantur. 1.50.b
 Actus indiuiduus vñico contextu perfici debet. 1.50.b
 Actus electionis rerum, in dubio, in minimo interpre-
 tatur. 1.49.a
 Actus fauorabilis vel odiosus iudicatur secundum prin-
 cipalem agentis intentionem. 1.50.b
 Actus perfectus per contrarium euentum non resolu-
 tur. 1.50.b
 Actus qui purè valere non potest resoluitur in condi-
 tionalem. 2.274.b
 Actus non à confirmato, sed à confirmante denomina-
 tur. 1.50.b
 Actus consumatus non vitiatur, licet perueniat ad ca-
 sum suo principio repugnantem. 1.51.a
 Propter vnitatem finis & effectus idem actus reputa-
 tur. 1.50.b
 Actus agentium sunt in patiente bene disposito. to.1.
 pag.50.a
 Actus nullus executioni mandatur, licet nullus rema-
 neat. 1.47.a
 Actus secundum naturam sui subiecti regulatur. to.1.
 pag.50.a
 Actus non à nomine, sed ab effectu iudicatur. to.1.
 pag.50.b
 Actui potentia proxima habetur pro actu. 1.52.b
 Actum consummatum casus superueniens non vitiat.
 1.189.b, & seq.
 Actum nihil dicitur, dum aliquid ad agendum superest.
 1.pag.52.b
 Actum ad perficiendum requiritur etiam habilitas in-
 strumenti.
 Addi, nec minui quicquam potest ei, quod est pro for-
 ma introductum. 1.52.b
 Adæquatum vñum de correlatiuis ad alterum, recipi-
 eius priuilegia, secus è contrà, nisi ad inuicem adæ-
 quentur. 1.53.a
 Adæquatorum eadem Iuris est dispositio. tomo pri-
 mo, pag.53.a.
 Adaptatio. Ad ea, quæ frequenter accidunt, iura apta-
 ri. 1.52.b
 Ademptio. Translatio legati facta inutiliter in secundū
 adimit legatum à primo. 1.53.a
 Ademptionis cessante causa, cessat ademptio. tomo
 1.pag.149.a
 Adesse

Index

- Adeffe quod abest, vel abesse quod adest. 1.481.b
- Adiectiuum ab his sic argui potest, Quādo præcedunt duo substantiua, adiectiuum sequens vtrumque determinat. 1.53.a
- Adeundi iuri seu immiscēdi xxx. annis præscribitur. 1.53.b.
- Adire hæreditatem non dicitur ille, qui rem minimā hæreditatis possedit. 1.53.a
- Aditione hæreditatis non facta, omne ius testamenti soluitur. 1.776.a
- Aditio non inducitur per verba, volo adire. 1.677.b
- Aditione hæreditatis non facta, omne ius testamenti soluitur. 1.53.a
- Adiuncti ratione conceditur, quod simpliciter nō cōcederetur. 1.53.a
- Adiuncti quædam ratione inhibentur, quæ simpliciter conceduntur. 1.530.a
- Adminicula legitima non sunt deneganda. 2.36.b
- Administrator contumax priuetur officio. 1.53.a
- Administrator tenetur de negligentia. 1.53.a
- Administrator non potest emere bona illius pro quo est administrator. 1.53.b
- Administrator nō potest remittere debitum liquidū etiam odiosum. 1.53.b
- Administratores seu officiales, vt sunt tutores, curatores, & similes, non possunt emere res illorum seu bona cuius vel quorum administrant. 1.53.a
- Administratores publici dicuntur habere mandatum generale cum libera. 2.64.b
- Administratorem liberat liberatio generaliter facta à reddenda ratione eorum, quæ ante liberationem administravit, secus ab his quæ post, ne illi qui est administraturus, detur occasio delinquendi. 1.54.a
- Administratores publici dicuntur habere mandatum generale cum libera. 1.54.a
- Administratio. Qui conuenitur ex aliquo officio, interim cessat ab omni administratione. 1.71.b
- Admitti actioni. Qui ad agendum admittitur, est ad excipiendum multo magis admittendus. 1.56.a
- De admissio eiusdem hominis non esse sæpe conueniendum vel quærendum. 1.17.a
- Admittere. Quod pro te admittis, contra te admittere debes. 1.56.a
- Admittere. Quod pro te non admittitur, nec cōtra te te admitti debet. 1.56.a
- Adoptio imitatur naturam matrimonij. 1.53.a
- Adoptio non iure facta, nulla est, licet confirmari possit à principe. 1.56.a
- Adoptio soluitur morte adoptantis. 1.56.a
- Adoptio facta, hoc modo videlicet adoptamus Sempronium secundum quod adoptauimus Seium, si adoptans apponit relationem per modum conditionis, tunc non valet. 1.56.a
- Adscriptitijs aliquis si pronuntiabitur esse, talis sententia quidem faciet ius quo ad omnes, quia est immobilis status personæ. 1.56.a
- Aduena vel viator conueniri non potest in loco contractus nisi sit permanens. 1.56.b
- Aduentitia non conferuntur. 1.253.b
- Aduersarius meus dicitur, qui mecum in lite contendit. 1.115.a
- Adulter si condemnatus fuerit per sententiam nō nocet mulieri, quæ diceretur adultera in eo delicto. 1.57.a
- Adulteri confessio nocet alteri. 1.57.a
- In adulterio & minoribus episcopus dispēsat, nisi prohibeatur. 1.57.a
- De adulterio non dispensat episcopus, nisi sibi aliàs permisum à iure reperiatur. pag. audi. tomo 1. pagina 57.a
- Adulterij querela soluitur morte viri vel mulieris, unde vir superest lucratu dotē, mulier autem superest illam repetere potest. 1.57.b
- Adulterium accusari non potest post mortem mulieris, neque post mortem mariti, ideo mulier superest potest petere dotem. 1.57.b
- Adultero absoluto, & adultera debet absolui. tomo 1. pag. 57.b.
- Adulterium propter mulier amittit dotem. tomo 1. pag. 57.a
- Aduocatus qui præstat patrocinium petenti re suam, sibi præiudicat. 1.57.b
- Aduocatus. Sententia lata contra aduocatum de corruptela, & præuaricatione, facit fidem contra corruptentem. 1.57.b
- Aduocatus in criminalibus non repellitur. tomo 1. pag. 57.b
- Aduocatus qui se obligauit defendere, non tenetur defendere in causa appellationis. 1.57.b
- Aduocati corrupti an possint nocere parti. 1.58.a
- Ædificare & eleuare quis potest domum suam vsque ad cælum. 1.58.a, & 59.b
- Ædificans. Sciens de suo in alieno ædificans donat. 1.59.b
- Ædificare in solo suo vsque ad cælum regulariter vni cuique licet, ei que liberum est. 1.59.b
- Amplia & limita ibid.
- Ædificare potest quis aut reficere fortalicium vel castra & ciuitates in suo. 1.58.a
- Ædificium in mari, vel in litore maris non cedit solo. 1.59.b.
- Item nec cedit solo quoties est illicitè constructum. ibid.
- Ædificium regulariter solo seu domino soli cadit. 1.59.b.
- Ædificium fieri non potest in præiudicium tertij, vide licet, vt lumen tollat, atque seruitutem constituat, neque in damnum viæ publicæ. 1.454.a
- Ægrotantis confessio multum operatur, & nocet confitenti. 1.276.b.
- Æquiparatum. Lex loquēs in vno ex æquiparatis, procedit in altero. 1.60.a
- Æquipollens. Non refert quid ex æquipollentibus fiat. 1.60.b
- Æquipollens non sufficit, vbi certa forma à iure statuta est. 1.61.b
- Æquipollentium est eadem disciplina, & idem iudicium. 1.53.a
- Æquipollentium quid fiat nihil refert. 1.53.a
- Æqualitas in iudicijs seruanda, item inter maritum & uxorem. 1.53.a, & 760.b.
- Æquatorum vel adæquatorum sedes. 1.53.a
- Æquitas generalem dispositionem restringit. 1.61.b
- Æquitas quæ non est scripta in iure, sed ex motu & affectione animi apparet, contra ius scriptum nō est sequenda. 1.62.a
- Æquitatem rigori præferendam. 1.62.a
- Æquitas. Etsi nihil facile mutandum est ex solēnibus, tamen vbi æquitas euidentis poscit, subueniendum est. 1.61.b
- Æquitas & iustitia. Æquitas præfertur rigori iuris. 1.60.b.

Index

- Æqualitatis, & iustitiæ amator esse debet Magistratus.** 2. 60.b
- Æquitas in omnibus personis, quæ in negotio gesto continguntur, impletur.** 1.62.a
- Æquitate suadente indefinita æquipollet vniuersali, quo casu quando res semel tantum non sufficit, ite ratio erit admittenda.** 1.62.b
- Æquitas naturalis exigit, vt res mea quæ ad alium peruenit, mihi restituatur** 1.61.b
- Æquitas, In omnibus quidem, maximè tamen in iure æquitas spectanda.** 1.62.a
- Æquitas suadet relatum esse in referente, nam quod relatum sit propriè nominatum in referente, procedit per fictionem non verè & propriè.** 1.61.b
- Æquitas. Licet subtilitas iuris refragari videatur, attamen voluntas testatoris ex æquo & bono tuebitur.** 1.51.b
- Æquum. In quæstione de æquo & bono plerùque sub auctoritate iuris sciëntiæ periculose erratur.** 1. 134. b
- Æquum. Ex his quæ extra testamentum incurrunt, possunt res ex æquo & bono interpretationem capere, ea verò quæ ex ipso testamento oriuntur, necesse est secundum iuris scripti rationem expediri.** 1.138.a
- Æstimatio præteriti delicti ex postfacto nunquam crescit.** 2.92.b
- Æstimatio quæ fuit tempore moræ debet præstari.** 2. 91. a
- Æstimatio. Habendus quis est prout in ciuitate sua æstimatur.** 1.62.b
- Æstimatio in dubio nõ facit emptionem quo ties pretium non est condignum rei.** 1.63.a
- Æstimatio rei dotalis, vel alterius rei in dubio facit emptionem.** 1.62. b
- Æstimatio facit veram venditionem.** 1.80.b
- Æstimatio fundi dati in dotem, facit censerì emptionem celebratam.** 1.463. b
- Æstimatio in dubio facta videtur, vt emptionem faciat.** 1.62.b
- Æstimatio communis valoris præsentis temporis, & non futuri attenditur in beneficiis.** 1.62.b
- Æstimationem loco rei haberi.** 1.81.b
- Æstimum referri non potest in præiudicium tertij.** 1. 62.b
- Ætas in causa est, vt restringatur generaliter dictum, vnde testi antiquiori magis creditur.** 1.63.a
- Ætas excusat in pœnalibus quando fragilis est, & inde finitè prolata, intelligi debet tam in minori, quàm etiam in valde senili.** 1.63.a
- Ætas alia requiritur in masculis, alia in foemina in matrimonio contrahendo.** 1.63.a
- Ætate cessante cessat effectus illius.** 1.149.b
- Ætatem supplet malitia.** 1.61.a
- Ætas seu fragilitas ætatis seu imprudentia excusat in pœnalibus.** 1.63.a
- Ætas vbi est fundamentum intentionis alicuius siue sit actor siue reus, ille debet eam probare.** 1.66.b
- Affectare nemo debet id, in quo vel intelligit, vel intelligere debet suam infirmitatem periculosam aliis futuram.** 1.69.a
- Affectio nõ petitur, nec eius ratione condemnatio augetur.** 1.57.a
- Affectio parentum parcitur.** 1.67.b
- Affectio ratione aliquid statui.** 1.384.a
- Affectus licet non sequatur effectus punitur.** 1.67.a
- Affectus non punitur, nisi sequatur effectus.** 1.67.b
- Affectus ratio in bonæ fidei iudiciis habenda est.** 1. 134.b
- Affines ad compromittendum de litibus cogi possunt quodcumque cauetur per statutum, quod statutum in iure nostro validum est.** 1.67.b
- Fallit ibid. fo. 68. & 69.**
- Affines cogi possunt per statutum ad compromittendum, quod statutum validum est.** 1.262.b
- Affinis nouus nõ præsumitur scire facta affinis.** 1.291.a
- Affinitas soluitur morte.** 1.67.b
- Affinitas contrahitur ex commissione sanguinis mulieris & viri, non ex missione seminis vnius tantum.** 1.67.b.
- Affinitate cessante, cessat & ipsa affinitas, & effectus qui inde sequebatur.** 1.149.b
- Affinitas non est inter sponsum & sponsam.** 1.439.a
- Affinitas per matrimonialem tantum copulam, non per fornicariam constituitur.** 1.439.a
- Affinitatis leuis nulla est habenda ratio.** 1.67.b
- Affirmatiua & negatiua. Negatiua resoluitur in affirmatiuam.** 1.69.a
- Affectio facit cessare generalem dispositionem.** 1.67.a
- Afflictio non debet dari afflicto.** 1.69.b. & 70
- Afflictio soluitur morte, vnde mors est solatium priuatius omnibus bonis.** 1.70.a
- Agens. Mitius cum lege quàm cum homine agitur.** 1. 70.b
- Agere. Si quod ago, non valet vt ago, nec vt potest valebit.** 1.70.a
- Agere potest obligatus pro alio antequam soluatur.** 2. 139.b.
- Agens pro coniuncta persona non præiudicat ei, nisi habeat ratum.** 1.70.b
- Agentia communia. Habet rei vendicationem, qui nõ habet possessionem.** 1.71.a
- Agenti actione reali, puta rei vendicatione, potest opponi exceptio, tu non es dominus.** 1.485.b
- Agens ante euentum conditionis, vel diei patitur pœnam duplicationis induciarum.** 1.45.a
- Agens omnis agit propter finem, & finis est quæ mouet agentem.** 1.613.a
- Agendo ad interesse, habeatur ratio lucri, & sic appellatione interesse lucrum continetur.** 1.256.b
- Agere non possunt filij contra parentes, neque excipiunt de dolo.** 1.73.b
- Agere quis non cogitur ante tempus concessum a lege.** 1.70.b
- Qui ante diem agit, malè agit.** 1.41.a
- Agitur rectè cum pupillo, sine tutoris auctoritate.** 1. 23. a
- Agere quem posse cum alio ita vt quod sibi debetur consequatur, non ab eo, cum quo agit, sed ab alio, ex toto.** 1.23.a
- Agere non potest de euictione ante sententiam.** 1.483.a
- Qui in modum exceptionis agit, iura quælibet sibi seruatur.** 1.26.a
- Ad agendum certum diem statui.** 1.760.b
- Vbi in causa ciuili non potest agi, nisi per procuratorem.** 1.71.b
- Agis ex meo nudo pacto, vel stipulatione.** 1.71.b
- Agitur ex contractu ad distrahendum** 1.26.b
- Agnati vsque ad x. gradum, cognati verò vsque ad vj. succedunt.** 1.71.b
- Agnatis vel cognatis deficientibus, cõiuges succedunt inter se, excluso fisco.** 1.71.b, & 2.457.a
- Agnatis ignorantibus non præiudicabit sententia lata contra vasallum, licet sint eiusdem vasalli agnati secus si sciuerint.** 1.72.a
- Agnatio in acquirenda hæreditate non respicit successuum,**

Index.

- cessuum effectum, cum momento acquiratur. 1. 185.a
- Alienare prohibitus, ad longum tempus locare prohibitus esse censetur.** 1. 73.a
- Fallit ibid.** 1. 73.a
- Alienari prohibita, in dotem dari possunt.** 1. 73.b
- Alienare prohibitus generaliter non prohibetur testari.** 1. 73.b
- Alienari non possunt res ecclesie sine solennitate debita.** 1. 73.b
- Alienari non potest res dotalis immobilis, etiam cum solennitate.** 1. 79.b
- Alienare non potest pater rem ipsius filij, licet ipsam in iudicio deducere possit.** 1. 72.b
- Alienari. Quædam non alienantur per hominem, sed per legem.** 1. 81.b
- Alienare non dicitur, qui omittit possessionem.** 1. 79.b
- Res alienari prohibita, si fuit alienata ab alio, quam à domino, vel ab alio quam ab hærede prohibito, poterit vsucapi & præscribi.** 1. 75.a
- Alienare. Qui potest inuitis aliquibus alienare, multo magis & ignorantibus, & absentibus potest.** 1. 72.b
- Alienare non dicitur rem qui fructus alienat.** 1. 73.b
- Alienari res prohibita potest per prohibentem alienari propter dotem, vel donationem propter nuptias.** 1. 78.a
- Alienans bona sua hoc pacto, alieno rem meam secundum quod Sempronius suam alienauit, si de alienatione Sempronij non constiterit, talis contractus tunc dicitur nullus, nisi ex verisimili mente possit donatio præsumi, vel nisi solennitates debitas posuerit.** 1. 75.a
- Prohibitus alienare extra familiam, alienare non potest.** 1. 79.a
- Alienat si quis rem subiectam fideicommissio, in præsentia fideicommissarij talis præsentia sibi non præiudicat.** 1. 78.b
- Alienari in alium prohibita, nec vsucapi, nec præscribi possunt.** 1. 74.b
- Alienatio. Mulier si iurauit non alienare in futurum rem dotalem, & postea alienet cum iuramento, nihil valet alienatio iurata, propter iuramentum primum.** 1. 79.a
- Alienare non possum quod meum non est.** 1. 82.b
- Alienare non potest emphyteuta, neque vasallus rem conductam in præiudicium domini.** 1. 72.b
- Alienare prohibitus potest ali modo vni ex his quibus permittitur, facere alienabilem, & postea etiam inter extraneos, ita quod alij retractare non possunt.** 1. 79.b
- Alienans rem subiectam fideicommissio in præsentia fideicommissarij non præiudicat, licet ipse præsens taceat & non contradicat.** 1. 75.a
- Alienare prohibitus à testatore extra certum genus personarum, puta extra familiam vel descendentes, potest ex testamento transferri ei in eum qui aliàs esset sibi ab intestato successurus, dato quod non esset de familia illa.** 1. 79.a
- Alienare prohibitus, non prohibetur alienationi consentire.** 1. 79.a
- Alienare qui potest inuitis, multo magis & ignorantibus, & absentibus potest.** 1. 79.a
- Res prohibita alienari, si alienatur, non potest nec præscribi, nec vsucapi.** 1. 78.b
- Alienare prohibitus à testatore extra certum genus personarum, puta extra familiam, vel descendentes, potest ex testamento transferre in eum qui aliàs esset sibi ab intestato successurus, dato quod non esset de familia illa.** 1. 79.a
- Alienata post delictum, fiscus reuocare potest.** 1. 78.a
- Alienatio rei ecclesiasticæ non seruata forma, est ipso iure nulla.** 1. 77.b
- Alienatio. Qui potest inuitis aliquibus alienare, multo magis & ignorantibus, & absentibus potest.** 1. 307.b
- Alienatio. Valet statutum quod in non subditum non possit alienari res immobilis.** 1. 78.a
- Alienatio rerum patrimonialium principis quæ appellatur limitosa, non valet, & si est facta alienatio debet reuocari.** 1. 77.b
- Alienatio simpliciter, atque indefinitè prohibita, vniuersaliter est intelligenda, ut comprehendat etiam hæredis institutionem.** 1. 79.b
- Alienatio non potest impediri per pactum, vel non valet pactum, quod quis rem suam propriam non alienet.** 1. 78.a
- Alienatio fieri potest ab executoribus testamentorum non citatis hæredibus.** 1. 77.b
- Alienatio rerum minorum facta à tutore vel curatore, non valet sine causæ cognitione.** 1. 78.b
- Alienatio. Prohibitio testatoris de non alienando nulla non valet, sed regulariter valet, si concernit fauorem alterius personæ quam prohibiti siue sit facta causa tacita, vel expressa.** 1. 78.a
- Alienatio feudi valet, sine consensu domini.** 1. 75.b
- Alienatio contra legem facta pro infecta habetur.** 1. 75.b
- Alienatio. Non alienat, qui duntaxat omittit possessionem.** 1. 75.a
- Alienari potest pecunia sine decreto, quia non est de rebus quæ seruando seruari possunt.** 1. 79.a
- Prohibitio alienationis facta hæredi intelligitur facta hæredi hæredis.** 1. 78.b, & 82.a
- Alienasse nemo videtur ea quæ possidet.** 1. 82.b
- Alienationis prohibitio facta hæredi, intelligitur facta hæredi hæredis.** 1. 78.b, & 82.a
- Fallit ibid.**
- Alienationem fundi dotalis redditu consensus mulieris iuratus & geminatus.** 1. 82.b
- Alienatione fundi extinguitur stipulatio infulæ ædificandæ.** 1. 77.b
- Prohibitio alienationis facta filiis, non extenditur ad nepotes.** 1. 78.b
- Alienationis appellatione comprehenditur omnis actus per quem dominium transfertur.** 1. 79.b
- Alienatione fundi facta à matre non potest reuocari per filium hæredem institutum, qui acceptauit hæreditatem.** 1. 79.b
- Alienationem in non subditum statutum prohibens, non comprehendit clericum.** 1. 78.a
- Alienum negotium facio rati habitatione meum.** 1. 82.b
- Alieno odio neminem prægrauari.** 1. 82.b
- Alienis in rebus contra domini voluntatē aliquid fieri, vel pacisci secta horum temporū nō patitur.** 1. 82.b
- Alimentū. Mater tenetur alere filiū intra triennium.** 1. 82.b
- Alimenta si minutatim dantur, transigi potest facile de illis.** 1. 83.a
- Alimenta non debentur ab eo qui ea præstare cogebatur respectu alicuius rei, si res fuerit ad nihilum redacta.** 1. 83.a
- Alimenta quemadmodum filiis à parentibus debentur, ita contra, à liberis parentibus quando parentes egerint.** 1. 83.a
- Alimentorum fauore indefinita æquipollet vniuersaliter.** 1. 83.b
- Alimentorum**

Index.

- Alimentorum favore præstatio triennis operatur,** quod ex vltima voluntate inualida in futurum possint peti, ac si fuissent relicta in testamento valido, & solenni. 1.83.a
- Alimentis regulariter renuntiari non potest.** 1.83.b
- Alimentorum & vltimæ voluntatis favore duplici concurrente, præstatio triennis operatur,** quod ex vltima voluntate inualida in futurum possint peti, ac si fuissent relicta in testamento valido & solenni. 1.83.b
- Alimentorum legatum generalis Clausula non comprehendit.** 1.83.b
- Aliud est quid tacite contineri, aliud verbis exprimi.** 1.519.a
- Alius onerari non debet ex alieno facto.** 1.525.a
- Allegans titulum solennem vel legitimum, puta stipulationis, præbat titulum allegatum præcessisse ex præstatione decennali, adeo quod eius virtute potest debitor in futurum compelli.** 1.72.b
- Alleganti suam turpitudinem credi debere.** 1.776.a
- Allegans pro se aliquam legem fori, incumbit onus probandi illam esse vsitatam, & obseruatam.** 1.72.b
- Allegare sufficit naturalem rationem sine lege.** 1.72.b
- Allegans contraria non auditur.** 1.72.a
- Allegare vel dicere non sufficit, nisi probetur.** 1.72.b
- Allegans impossibile non auditur.** 1.72.a
- Allegans frustratoria non auditur.** 1.72.a
- Allegans turpitudinem suam regulariter non potest venire contra factum proprium.** 1.72.a
- Allegans qualitatem illam probare tenetur.** 2.277.b
- Allegans impossibile non auditur.** 1.696.a
- Allegantem suam turpitudinem debere audiri.** 1.402.b
- Allegatio generalis quando sufficiat.** 1.115.a
- Alter: ad veritatem disiunctiuz propositionis sufficit alteram partem esse veram.**
- Alterius negligentiam alteri non obesse.** 2.123.b
- Alterius conditio per alium fit deterior.** 1.48.a
- Alterum alteri impedimentum præstare.** 1.48.b
- Alternatiua posita inter personas resoluitur in coniunctiuam.** 1.83.b
- Alternatiua ex pluribus vnâ sufficit esse veram.** 1.83.b
- Alternatiua facit dubium seu parit obscuritatem.** 1.84.b
- In alternatiuis electio est debitoris.** 1.83.b
- Alternatiua petitio non est admittenda.** 1.82.b
- In alternatiuis sufficit vnum esse verum.** 1.83.b
- Alternatiua. In alternatiua quantitatis vel temporis minus onerosum est in obligatione.** 1.83.b
- Ambasiator non potest præiudicare domino suo mittenti.** 1.84.a
- Ambiguum. In contrahenda venditione, ambiguum pactum contra venditorem interpretandum est. ambigua autem intentio ita accipienda est, vt res salua actori sit.** 1.84.a
- Ambigui seu obscuri interpretatio alicui cōcessa non potest fieri nisi semel.** 1.84.a
- In ambiguis pro dotibus respondere melius est.** 1.84.a
- In ambiguis orationibus maximè sententia spectanda est eius, qui eas protulisset.** 1.84.a
- Amicus potest agere pro amico sine mandato, sicuti coniunctus pro coniuncto, sed an possit ei præiudicium conferre?** 1.85.a
- Amicus qui est cum meis inimicis, meus amicus non est.** 1.15.2
- Amicitia in causa est, vt recedatur à generali dispositione.** 1.84.b
- Amicitia soluitur morte.** 1.85.a
- Amicitia vel necessitudo prodest.** 1.384.a
- Amoris causa cessante cessat amor.** 1.151.a
- Amittere rem dicitur cuius ea fuerit. Sicut amitti non potest quod acquisitum non fuit.** 1.85.a
- Amittere rem non videtur cuius propria non fuit.** 1.114.b
- Amissio instrumenti debet probari per probationes legitimas, sicut etiam amissio cuiuslibet alterius rei.** 1.85.a
- Amissio instrumentorum cum de modico præiudicio agitur, iuramento probari potest.** 1.85.a
- Animæ periculum vbi versatur receditur per hoc à regulis iuris.** 1.85.b
- Animæ defectus modicus non facit aliquem imprudentem dici, neque corporis defectus modicus facit quem appellari morbosum.** 1.85.b
- Animal mortuum non dicitur animal, vnde qui tenetur animalia tradere, puta cappones, non liberatur, si mortuos tradiderit.** 1.85.b
- Animum agentis declarat actus.** 1.50.a
- Animus percutientis, an fuerit occidendi vel non, ex qualitate instrumenti quo percussit præsumitur.** 1.85.b
- Animus & euentus ex facto, & non facto probatur.** 1.525.a
- Ad annullandū actum idem operatur tacita legis prohibitio, quod expressa.** 1.518.b
- Annullatio actus poena est agenti.** 1.85.b
- Annus. Si promiserō alicui seruire per annū, & aliquo illius anni tempore valetudine impeditus fuerim, nec illi seruire possim, non tenebor in alterum annum ei deseruire.** 1.85.b
- Annum quādo relinquitur, sunt plura legata, sed si stipulamur, est vna stipulatio.** 1.85.b
- Annuus. Annua si debes exordia perspicias anni. Annus si debes, in fine teneberis anni.** 1.85.b
- Antecedens. Antecedenti prohibito, videtur etiā prohibitū omne aliud per quod perueniretur ad illud.** 1.86.a
- Antecedentis concessio trahitur ad consequens.** 1.264.a
- Antecessor. Iudex in sententia dicit, condemno te ad soluendum omni anno 10. saccos frumenti sicuti tui antecessores soliti soluere sunt, si antecessores nihil soluerint, an valeat talis sententia?** 1.86.a
- Antiquitati & senectuti parcitur.** 2.167.b
- Antiquitatis geminatio ostendit enixiorem concedentis voluntatem.** 1.86.a
- Apocha in qua quis ostendit se tribus annis proximis soluisse, retrò soluisse præsumitur, nisi contrarium probetur.** 1.104.a, & 2.226.b
- Apocha priuata non facit probationem.** 1.104.a
- Apostolicus executor citare partem aduersam non tenetur, quia per viam disceptationis non procedit.** 1.104.b
- Apothecam possidens stante statuto, quod non possit personaliter capi tanquam suspectus, non procedit in vilissima apotheca.** 1.104.b
- Appellans potest renuntiare appellationi, & reuerti ad iudicem à quo.** 1.92.b, & 94.a
- Appellans

Index.

- Appellans ab interlocutoria, causam in specie exprimere debet. 1.91.a
- Appellans sententia diffinitiva, causam appellationis allegare non tenetur. 1.94.b
- Appellans ab interlocutoria, causam in specie exprimere debet. 1.93.a
- Appellanti propter exceptionem admissam, cuius probationem incontinenti obtulerat, non est necesse ad iustificandum appellationem probare veritatem exceptionis, sed sufficit quod probet se opposuisse exceptionem & obtulisse probationem incontinenti. 1.92.b
- Appellans licet possit & debeat terminum iuris præuenire, secus autem est in appellato, qui solum auditur circa finem termini iuris. 1.92.b
- Appellans ab interlocutoria non est amplius citandus 1.93.a
- Appellantes plures ab eadem sententia, si vnus obtinuerit, quia de iure suo docuerit, & alij non, victoria eius alijs non prodest. 1.92.b
- Appellans ad vnum vel alium iudicem, quæ ex his eligat, intra decem dies declarare debet. 1.92.b, & 94.b
- Appellanti propter exceptionem non admissam, cuius probationem incontinenti obtulerat, non est necesse ad iustificandam appellationem probare veritatem exceptionis. 2.246.b
- Appellare à sententia lata in causa momentaneæ possessionis non permittitur. 1.88.b
- Appellari ab omnibus iudicibus tam ordinarijs quàm delegatis, regulariter potest. 1.89.a
- Appellare non potest contumax verus. 1.94.b
- Appellari à sententia lata vigore iniqui potest. 1.89.a
- Appellare à sententia arbitri non licet. 1.94.b
- Appellare licet quis non possit ab excommunicatione, potest tamen à pronuntiatione qua quis dicitur excommunicatus. 1.89.b, & 93.b
- Appellare ab executione sententiæ quis non potest. 1.86.a, & b, & 98.b.
- Appellare ad Papam à subdelegato non in totum minime licet, sed ad delegantem. 1.89.b, & 93.b
- Appellans à sententia definitiva causam appellationis allegare non tenetur. 1.92.a
- Appellare à sententia lata super possessorio, de iure civili non permittitur. 1.93.b, & 101.b
- Appellare potest ille qui recusat iuramentum, ex dilatione ex iusta causa. 1.90.a
- Appellari potest à iudice, si in commissis arbitrio suo partem ledit aut grauatur. 1.93.b, & 95.a
- Appellari non potest à pronuntiatione iudicis, de executione, sicut nec ab ipsa executione. 1.94.a
- Appellare à pœna legis, vel statuti non licet. 1.87.a
- Appellare à sententia lata super possessorio de iure civili non permittitur. 1.88.b
- Appellare licet regulariter in maioribus & minoribus in civilibus, & criminalibus causis. 1.89.b, & 93.b
- Appellari non potest à iudice, vel à futuro grauamine antè quàm sit illatum. 1.94.a
- Appellari potest à statuto facto in odium, vel præiudicium particularis personæ. 1.90.b
- Appellari potest à iudice, si in commissis arbitrio suo partem ledit aut grauatur. 1.90.a
- Appellari non potest in commissis facultati iudicis. 1.93.a
- Appellare potest tertius pro reo condemnato in criminalibus. 1.90.a
- Appellari non potest à pronuntiatione iudicis de executione, sicut nec ab ipsa executione. 1.91.a
- Appellari non potest à iudice, à futuro grauamine antè quàm sit illatum. 1.91.a
- Appellare à statuto iniquo non permittitur. 1.89.a
- Appellari à sententia interlocutoria de iure civili non potest. 1.91.b, & 93.a
- Fallit ibid.
- Appellare ab exequutore permissum non est. 1.86.b, & 94.a
- Appellari à sententia super debito fiscali non licet. 1.99.a
- Appellare à statuto iniquo non permittitur. 1.94.a
- Appellare tertio non licet. 1.90.a, & 94.b
- Appellare à sententia arbitri non licet. 1.87.a
- Fallit ibid.
- Appellare à pœna legis, vel statuti non licet. 1.93.b
- Appellare non potest à declaratoria sententia tortura. 1.95.a
- Appellatum bene sufficit pronuntiare, si præcessit absolutoria, vt intelligatur reus cõdemnatus. 1.92.b, & 94.a
- Appellatio ad principem omisso medio regulariter non admittitur. 1.96.a
- Appellatio ab interlocutoria ex eisdem actis verificari debet. 1.95.b, & 101.b
- Appellatio à diffinitiva potest iustificari ex nouis causis & nouis probationibus. 1.94.a
- Appellatio sub his verbis, appello ad competentem iudicem valet. 1.95.a
- Appellatio iusta, & licita non tollitur à Principe sine causa. 1.96.b
- Appellatio in notorijs non admittitur. 1.94.b
- Appellatio ab interlocutoria non potest iustificari ex nouis dictis, nisi ex primis. 1.93.a, & 95.b
- Appellatio suspendit sententiam. 1.93.b
- Appellatio. Coram iudice appellationis potest deduci & probari quod non fuit deductum, neque probatum in causa princ. 1.95.a
- Appellatio. Pactum quod à sententia iudicis liceat appellare valet. 1.95.a
- Appellatio ad hoc vt valeat, in scriptis fieri debet. 1.95.a
- Appellatio inspecto præsentis statu extinguit sententiam, sed futuro considerato solum suspendit. 1.95.a
- Appellatio in qualibet causa permissa est. 1.98.b
- Appellatio ad principem omisso medio, regulariter non admittitur. 1.93.b, & 96.a, & 101.b
- Appellatio non valet in his, quæ dilationem non capiunt. 1.95.a
- Appellatio à definitiva potest iustificari ex nouis causis, & ex nouis probationibus. 1.95.a
- Appellatio suspendit sententiam. 1.101.a
- Appellatio iuste fit, si iudex reiicit legitimam exceptionem, dummodò probetur veritate causæ ipsius appellationis. 1.98.a
- Appellatio concessa alicui, seu constitutus ad appellandum, intelligitur non solum de prima appellatione, sed & de secunda si prima non sortitur effectum. 1.100.b
- Appellatio à sententia Regis, vel eius magni consilij, non admittitur. 1.97.a
- Appellatio iuste fit, si iudex reiicit legitimam exceptionem, dummodò probetur veritas causæ appellationis. 1.95.a
- Appella-

Index.

- Appellatio non potest tolli per statutum. 1.95.a
 Appellatio inuenta est ad praesidium innocentia, non autem ut defendatur malitia appellantis. 1.101.b
 Appellatio prima est prosequenda. 1.95.a
 Appellatio & Dilatio. Non tenere appellationem in his quae dilationem non capiunt. 1.100.a
 Appellatio. A sententia principis non appellatur, nisi ad alterius relationem pronuntiatio facta fuisset. 94.b
 Appellatio nulla est non seruata forma, videlicet si fuerit facta extra tempus, vel ad non competentem iudicem. 1.100.b
 Appellatio a sententia interlocutoria de iure ciuili non admittitur. 1.98.b
 Appellatio soluitur morte, siue actor siue reus moriatur, quando causa erat criminalis, nisi expresse bonorum fuerit facta ademptio. 1.100.b
 Appellatio iusta non tollitur a principe. 1.94.a
 Appellatio incerta non valet. 1.94.b
 Appellatio alternatiua & incerta non valet. 1.93.a
 Appellatione pendente ab interlocutoria potest iudex procedere. 1.94.a
 Appellatio per modico grauamine admittitur. 1.100.b
 Appellationi renunciare videtur continuans iudiciu coram iudice a quo. 1.95.a
 Appellatione pendente, regulariter nihil innouari debet. 1.102.a
 Appellationis remedio extinguitur condemnationis pronuntiatio. 1.101.b
 Appellationis instantia non currit impedito ipso iure 1.95.a, & 101.a
 Appellatione pendente suspeditur iurisdictio iudicis a quo, & sic interim nihil est innouandum. 1.102.b
 Appellatione pendente, attentata debent reuocari per iudicem appellationis. 1.102.a
 Appellationi renunciare videtur, qui post appellationem coram iudice a quo, aliquid agitauerit. 1.102.a
 Appellatione parentis omnes superiores continentur. 1.102.a
 Appellationi interpositae licet videatur renunciare, recipiens terminum, non tamen interponenda. 1.93.b, & 101.b
 Appellationis causa cessante cessat appellatio. 1.151.a
 Appellatione pendente nihil innouandum. 1.94.a, 101.a, & b
 Appellationi renunciare videtur, si appellans coram iudice appellato aliquid agitauerit. 1.101.b
 Appellationi renuntiare videtur appellans, si coram eodem iudice a quo, aliquid agitauerit. 1.101.b
 Approbati quod debet ab omnibus, si vnus deficiat ex pluribus corrumpit actus. 1.104.b
 Aptiora comprehendit indefinita locutio. 1.104.b
 Aquam recolligere licet haberi molendinu in parte superiori. 1.115.a
 Arbitrator ad pronuntiandum secundum iura potest & debet pronuntiare secundum statuta, & consuetudines. 1.104.b
 Arbitrator debet arbitrium suum ferre, partibus citatis. 1.100.a
 Arbitrator non potest nocere partibus: fallit in modicis. 1.106.a
 Arbitro facultas concessa iudicandi secundum formam primi compromissi, si de primo non constat, nulla ei iurisdictio deuoluitur. 1.108.a
 Arbitrator regulariter non admittitur ad testificandum in pertinentibus ad causam, in qua iudicauit. 1.105.b
 Arbitrator ad pronuntiandum secundum iura potest, & debet pronuntiare secundum statuta & consuetudines. 1.105.b
 Arbitrator potest pronuntiare aliquem restituendum. 1.105.a
 Arbitrator sententiam non potest ferre de nocte. 1.106.b
 Arbitrator sententiam ferre potest non citata parte. 1.106.b
 Arbitrator potest iudicare suo sensu. 1.105.b
 Arbitrator postquam tulit sententiam, non potest amplius eam retractare. 1.106.a
 Arbitrator an possit cogi ut dicat sententiam die feriata. 1.105.b
 Arbitrator de causa restitutionis in integrum cognoscere non potest. 1.105.a, & b
 Arbitrator incontinenti potest sententiam mutare. 1.748.b
 Arbitrator regulariter non admittitur ad testificandum, vel in testem, in pertinentibus ad causam, in qua iudicauit. 1.106.a
 Arbitrator debet arbitrium suum ferre partibus citatis. 1.105.b
 Arbitrator postquam tulit sententiam non potest amplius eam retractare. 1.105.b
 Arbitrator sententiam non potest ferre de nocte. 1.105.b
 Arbitrator cum clausulis amplissimis solum potest lacerare in 6. partes. 1.105.b
 Arbitri electi si non concordant, si tertius assumatur, potest ille sine aliis iudicare. 1.105.b
 Arbitri sententiae, etiam si sit iniqua, standu est. 1.107.b
 Arbitri potestas soluitur morte, seu compromissum morte finitur, nisi actum sit quod transeat ad haeredes. 1.107.a
 Arbitri habent iurisdictionem ordinariam. 1.260.a
 Arbitri sententia lata contra compromissum est nulla. 1.107.b
 Arbitri sententia lata pretio, vel dolo aduersarij non valet. ibidem.
 Arbitri sententia continens errorem expressum non valet. ibid.
 Arbitri sententia prohibentis alienare, non impedit dominij translationem. 1.79.b
 Arbitri sententiae etiam si sit iniqua, standu est. 1.105.b
 Arbitrandi potestas alicui concessa, intelligi debet, ut semel tantum arbitrari possit. 1.109.a
 Arbitrator, a persona arbitratoris electi per partes postea non arbitrans non receditur, ut eatur ad arbitrium boni viri, & sic iudicis, & consequenter extinguitur compromissum, & stipulatio annullatur. 1.109.a
 Arbitrator potest in modico lacerare alteram partem. 1.109.b
 Arbitrator debet cognoscere, & diffinire in praesentia partium, alias laudum non valet. 1.109.b
 Arbitrio iudicis declaratur quando aliquid generaliter prolatum est, cum alias declarari non potest. 1.108.a
 Arbitria, ut iudicia tractantur, & ad instar iudiciorum redacta sunt. 108.a
 Fallit, ibid.
 Arbitrio iudicis relinquitur modus torturae. 1.108.a
 Arbitrium iudicis debet esse ratione & legibus moderatum, & non ex opinione propria, sed ex regulis iuris communis, in materia de qua agitur informatu. 1.106.a
 Arbitrium iudicis. Quod confertur in arbitrium domini, vel procuratoris, de arbitrio boni viri seu iudicis intelligitur. 1.108.a
 Arbitrio iudicis relinquitur quae dicatur quantitas modica. 1.108.a
 Arbor

Index.

- Arbor bona bonos fructus facit, mala verò bonos facere non potest. 1.138.a
- Arbitria sunt redacta ad instar iudiciorum. 1.105.b
- Arbitratorum extraordinariorum cōcessorum ob causam timoris aut periculi causa cessante, cessant eadem. 1.151.a
- Si arbitrio alicuius commissa est electio, & nō arbitratur, testamētum, seu vltima voluntas non irritatur, secus est in contractibus. 1.151.a
- Arbitrium iudicis erit ratione & lege moderatum, & non ex opinione propria, sed ex regu. iuris communis in materia de qua agitur, informatum. 1.332.a
- Archiepiscopatus & alia superiores dignitates sunt de iure diuino. 1.131.a
- Archiepiscopus praiudicare non potest exemptis, exercens iurisdictionem contentiose, nisi vocatus fuerit ab illis. 1.109.b
- Argumentum à contrario sensu sumi potest, quando statutum disponit in casu non prouiso à iure communi. 1.110.a
- Argumentum à contrario sensu valet in dispositione legis. 1.110.a
- Argumentum à nomine appellatiuo, vel ab etymologia vocabuli, bene procedit. 1.112.a
- Argumentum à cōtrario sensu habet locum in vltimis voluntatibus. 1.109.b
- Argumentum à contrario sensu habet locum in contractibus. 1.110.a, & 112.a
- Argumentum à contrario sensu, habet locum in testamento, & in vltimis voluntatibus. 1.112.a
- Argumentum de contractibus ad vltimas voluntates procedit. 1.110.a
- Argumentum à contrario sensu tam in legibus, & vltimis voluntatibus, quàm in statutis, validum est in iure. 1.110.b
- Argumentum à contrario sensu valet. 1.109.b
- Argumentum de maiori ad minus validum est. 1.110.a
- Argumentum à simili validum est in iure. 1.112.a
- Argumenta à simili, corruunt dissimilitudine data. 1.109.b
- Argumentū à contrario sensu valet in statuto. 1.109.b
- Argumentum ab etymologia vocabuli valet. 1.110.a
- In argumentum trahi nequeunt, quæ propter necessitatem aliquando introducta sunt. 1.110.a
- Argumenta à simili corruunt data dissimilitudine. 1.112.b
- Argumentum à diffinitione valet. 1.110.a
- Argumentum siue extensio ex causa finali & non ex impulsua potest elici. 1.175.a
- Arma si quis portauerit contra reformationem statuti factam, quæ dicit, vt quis puniatur secundum formam statuti, si statutum nihil disponit, talis reformatio non valet, nisi ex coniectura appareat de qua pœna intelligi possit. 1.115.a
- Arma portantes puniens statutum, nō intelligitur de paruis cultellis idoneis ad scindēdū pennas. 1.115.a
- Arma portare regulariter prohibitū est. 1.113.a, & 114.a, & b, 115.a
- Fallit ibid.
- Arræ non impediunt rescissionem contractus. 1.315.b
- Ars imitatur naturam, in quantum potest. 1.115.a
- Arte non conceditur, quod naturaliter denegatur. 1.115.a
- Articuli admitti possunt absque citatione partis. 1.107.a
- Ascendentes succedunt descendentes. 1.115.a, & 2.457.b
- Ascendentes in feudalib. non succedunt descendentes. 1.115.b, & 2.457.b
- Ascendentes an, & quando repetant expensas à descendentes. 1.518.a
- Asscuratio data soluitur morte asscurantis, nisi nomine dignitatis concessa fuerit. 1.115.b
- Asserere verisimiliter quis non debet quod ignorat. 1.115.b
- Assertioni matris in articulo mortis factæ assentis in dicto tempore filium ex adulterio, vel damnato coitu genitum, an credendum sit. 1.116.a
- Assertio solius vulnerati iurata licet non plenè probet contra vulnerantem tamen facit indicium ad torturam. 1.116.a
- Assertio solius vulnerati iurata, etsi haud plenè probet contra vulnerantem, indicium tamen facit ad torturam. 1.115.b
- Assertio geminata idē operatur, sicuti si fuisset iurata. 1.115.b
- Assessoris officium soluitur morte. 1.116.b
- Assessoris imperitia non excusat iudicem à pœna retributionis. 1.116.b
- Assessori ante finem officij salarium non debet solui. 1.116.b
- Attentans committere homicidium punitur pœna ordinaria. 1.679.a
- Attentatio punitur: licet aliquid secutum non sit. 1.115.b, & 117.a
- Attentatio nō punitur vbi si habuisset effectum, nemi ni nocuisset. 1.117.a
- Item non punitur quando non habuit actum exteriorem, sed stetit in sola voluntate. ibid.
- Attentatio in delictis non atrocioribus non habetur pro effectu. ibid.
- Item nec factis ciuilibus. ibid.b
- Attestationes nullæ, vt puta receptæ per iudicem incōpetentem, non conuallidatur cōsensu partiū. 1.374.b
- Attestatio ex necessitate fieri debet. 1.374.b
- Augmentum debet regulari secundum naturā sui pre-existentis, seu eius cui accedit. 1.118.a
- Audacia quæ vertitur circa licita, approbatur. 1.115.b
- Audiendus non est qui sine actione experitur, reo repugnante, & inuito. 1.117.b
- Auferre potest princeps ius alterius sine causa, quando ipsum in modico offenderet. 1.117.b
- Auferre. Non videtur ablatum, quod alteri non est oblatum. 1.118.a
- Augetur pensio, vel merces, vbi augmentum rei est in bonitate, seu redditu. 1.118.a
- Augmentum debet regulari, secundum naturā sui pre-existentis, seu eius cui accedit. 1.118.a
- Aureum pro solido computari. 2.49.a
- Augmentum non facit rem desinere esse talem. 1.118.a
- Austeritas nimia reprobatur, ideo facultas generalis alicui concessa verberandi, intelligitur cum moderamine. 1.118.a
- Authen. ex causa. C. de lib. præter. quo ad conseruationem legatorum, non habet locum quando filius, siue natus, siue posthumus, est præteritus ignoranter à patre. 1.118.a
- Authen. mala fidei. C. de præscrip. long. tem. an & quādo locum habeat. 1.118.b
- Authentica, bona damnatorum. C. de bo. dam. limitatur quadrupliciter. 1.118.a
- Authentica, qui semel. C. quo. & quando iu. an, & quādo locum habeat. 1.119.a
- Tom. 2. Reg. Iur. 1.119.a

Index.

- Authoritas iudicis iniuste interposita non excusat à pœna.** 1.759.a
- Authoritas maiorum, & in illicitis excusat.** 1.120.a
- Authoritas doctoris solū est probabilis & non necessaria.** 1.119.b, & 120.a
- Authoritas, quæ à tutore pupillo in contractu præstari debet, aut in alio negotio sufficit quod incontinēti præstetur.** 1.119.b
- Authoritas quando requiritur, non sufficit simpliciter consentire sed sicut verbum sonat, debet expressē authoritas præstari.** 1.119.b
- Authoritas Principis excusat.** 1.126.a
- Authorare sibi proprio & ad sui vtilitatem nemo pōt.** 1.119.b
- Fallit ibidem.
- Qui auctore iudice comparauit, bonæ fidei possessor est.** 1.134.b
- Authoritate propria nemo ius sibi dicere pōt.** 1.120.a
- Authoritate propria alicui sibi ius dicenti rem suam vendicare non licet.** 1.120.a
- Authoritate propria non potest quis venire contra proprium iuramentum, aliās est periuus.** 1.120.b, 766.a
- Auctoritate legis nemo decipi debet.** 1.350.a
- Authoritate propria nulli subdito Regis competit ius sibi dicere.** 1.120.a, & b
- Autoritatem præstare sibi & ad sui vtilitatem nemo potest.** 1.120.a
- Auus sicut succedit in locum patris in successione descendētiū, ita nepos succedit in locum filij in successione ascendētiū altero filio extante.** 1.118.a
- Auia nō potest præiudicare nepoti, immo siue tutrix, siue non ei reddere rationem teneatur.** 1.118.a
- Auus dotem nepoti dare tenetur.** 1.441.b
- Auxiliari, vel iuuare alterum nemo tenetur.** 1.121.a
- Fallit, ibid.
- Auxilium præstans non tenetur, nisi fuerit in dolo.** 1.121.a
- Auxilium legis frustra implorat qui in eam cōmittit.** 2.25.a
- Auxilio nouo indigent, quæ de nouo emergunt.** 1.121.a
- Auxilium quod præstatur implorando misericordiam superioris, regulariter est permissum, nec est punibile.** 1.121.a
- Auxilium petere non debet quis ex eo, quod impugnat nititur.** 1.121.a
- Auxilium vel opem præstans, tenetur eadē pœna qua principalis.** 1.121.a
- Fallit, ibid.
- Auxilium ferens delicti participem se facit.** 1.121.a
- B
- B** Ancherius pauper non nocet fisco, si confessus est pecuniam esse condemnati, secus si diues fuerit. 1.125.b
- Banniri non debet quis pro modica iniuria in aliquē illata etiam si iudici inferretur, item nec modica iniuria irrogat infamiam.** 1.121.a
- Bannitus nunquam liberatur, donec non soluerit residuum condemnationis vsque ad vlt. quadrantem.** 1.124.b
- Bannitus qui potest impunē occidi, potest etiam impunē depreddari, eo viuo, si tamen illico, postquam occisus est fuerit depreddatus, impunē occidens id facit.** 1.124.b
- Bannitus pro homicidio potest se redimere occidendo bannitum pro furto.** 1.124.b
- Bannitus per sententiā iudicis hoc pōcto: pronuntiāmus talem bannitum secundum quod fuit bannitus pater ipsius, nisi constiterit de banno eius patris, nō dicetur bannitus, nisi aliter appareat.** 1.124.b
- Bannitus ex forma statuti impunē potest occidi.** 1.121.b
- Ampliatur & limitatur, ibid. & seq.
- Bannitus potest impunē occidi, ex dispositione statuti.** 1.124.b
- Bannitus potest impunē occidi, ex dispositione statuti.** 1.121.b
- Fallit, ibid.
- Bannitus de proximō rebanniendus impunē non potest occidi.** 1.123.a
- Item nec is qui communi existimatione reputatur pro non bannito. ibid.
- Bannitus condemnatus qui ducitur ad supplicium nō potest occidi à priuato.** ibid.
- Bannitus captus & carceratus non potest impunē offendi.** ibid.
- Bannitus hostis ciuitatis à qua est bannitus, dicitur.** 1.121.b
- Bannitum occidens ignoranter, quia ignorabat eum esse bannitum, non punitur.** ibid.
- Bannitus ex forma statuti in territorio bannientis nihil acquirere potest etiam per subiectam personā, vt seruū vel filium.** 1.121.a
- Fallit ibid. b
- Bannitus ex forma statuti, in territorio bannientis nihil acquirere potest etiam per subiectam personam, vt seruū vel filium.** 1.18.a
- Banniti bona non possunt dilapidari.** 1.124.b
- Bannito simpliciter concessio facta, seu facultas data, vt tutō possit venire in ciuitate, intelligitur vt semel tantum ipse venire possit.** 1.125.a
- Banniti si remittuntur, omni beneficio principis concessio, non intelliguntur remissi illi, qui iterum atque iterum fuerunt banniti, nisi de his expressē dixerit, seu nisi per verba geminata concessio fuerit facta.** 1.125.a
- Banniti non sunt amplius filij, si intuitu patris fuerint banniti mortuo eorum patre.** 1.123.a
- Bannitum occidens cum quo habet capitales inimicitias punitur.** 1.123.b
- Bannitus potest petere alimenta ab his qui ante bannum eum alere debebant.** ibid.
- Bannitis tantum interdiciuntur ea quæ sunt de iure ciuili.** 1.123.b
- Bannum generale restringitur subsistente ratione.** 1.125.a
- Bannum soluitur morte, vnde si filij fuerint banniti in intuitu patris, eo mortuo liberantur.** 1.125.a
- Bannum datum à iudice contra contumacem non valet quando libellus fuerit ineptus.** 1.125.a
- Bannum mariti non debet nocere vxori quin teneatur ei præstare alimenta.** ibid.
- Banni causa cessante cessat & ipsum bannum.** 1.151.a
- Baptismus geminatus. Qui scienter rebaptizatur, vij. annis pœniteat, & feria iij. & vj. in pane & aqua ieiunādo tres quadragesimas faciat, & hoc si fecit pro heresi introducenda. Si autem pro mundicia, hoc est pro salute corporis obtinenda, tribus annis pœniteat.** 1.125.b
- Baptismi forma omnino seruari debet. ibid.
- Baptismus non iteratur, sed vnus tantum datur, com.** 1.125.b
- Barrataria, seu simonia committi dicitur, cūm præmum**

Index.

- mium iudici datur, etiam si iudex iustam, & bonam sententiam ferat 1.126.a
- Bellum non debet alicui inferri pro modica iniuria capitulo illata. 1.126.b
- Bellum. Generali concessione immunitatis non venit immunitas ab oneribus belli: quia immunitas non extenditur ad accidentalia. 1.126.b
- Bellum non obligat milites de homicidiis, quia iussu superioris militant. 1.126.b
- Bello cessante cessat omnis effectus ex ipso bello subsecutus. 1.151.a
- Belli tempus, etiam in materia poenali, comprehendit sub se tempus treugæ. 1.126.b
- Belli publici tempore, quæ capiuntur, capitaneo tradenda sunt: licet capientium fiant, ut diuidat secundum merita cuiusque. ibid.
- Bene gestum. Quod bene gestum est, non debet ex alio euentu reprobari. 1.132.b
- Beneficium ecclesiasticum non potest retinere homicida. 1.129.a
- Beneficium. Sententia lata super omni beneficio ecclesiastico, præiudicat ratio scienti. 1.127.a
- Beneficium. Appellatione beneficij indefinitè veuiunt omnia beneficia ecclesiastica. 1.127.a
- Beneficium modicum tacitum ab impetrante reddit impetrationem nullam. 1.129.b
- Beneficium collatum alicui, ut soluat Caio pensionem quam soluebat antecessor, si nulla vnquam fuit soluta pensio, non debetur. 1.128.a
- Beneficium collatum in Rempublicam ab aliquo, si de eo non fuerit remuneratus, eius ratione talis non punitur. 1.128.a
- Beneficium soluitur morte. 1.130.b, & 132.b
- Beneficium Ecclesiasticum est institutum propter officium. 1.128.a
- Beneficium alicui concessum in eundem minimè est retorquendum. 1.128.a
- Beneficium ecclesiasticum pacificè per triennium possidens non potest molestari in possessorio neque in petitorio. 1.128.b
- Beneficium detinens etiam iniuste, non debet expelli non citatus. 1.128.b
- Beneficium minimum non curatur. 1.129.b
- Beneficium detinens etiam iniuste, non debet expelli non citatus. 1.128.b
- Beneficium. Si pontifex mandat aliquem prouideri de beneficio vacaturo intelligitur de primo. 1.130.b
- Beneficium concessum principali trahitur ad augmentum. 1.129.a
- Beneficium ecclesiasticum non potest licitè sine institutione canonica obtineri. 1.128.a
- Beneficium ecclesiasticum pacificè per triennium possidens non potest molestari in possessorio neque in petitorio. 1.129.a
- Beneficium impetrans, debet exprimere valorem omnium eorum quæ possidet, alias gratiæ sunt nullius roboris. 1.128.b
- Beneficium principis latissimè est interpretandum. to. 1.129.a
- Beneficium debet impetrari illis presentibus quibus nocet. 1.553.b
- Beneficium principis in præiudicium tertij debet strictè intelligi, non latè. 1.129.b
- Ampliat ibid.
- Fallit 130.a
- Beneficium, Geminatio titulorum super beneficio non nocet, sed prodest. 1.127.a
- Beneficium concessum principali, trahitur ad augmentum. 1.128.a
- Beneficiū à lege indultū non potest auferri. 1.414.b
- Beneficium inuito non datur. 127.b, & 129.a
- Beneficium à principe concessum decet esse mansurū. 1.127.b
- Beneficia principum intelligenda sine alterius læsione. ibid.
- Beneficium curatum residentiam desiderat. 1.297.a
- Beneficium deficiente persona cessat. 1.553.a
- Beneficium ubi habet locum, non est locus priuilegio. ibid.
- Beneficium commune ubi habet locum non est recurrendum ad extraordinarium. ibid.
- Beneficium nouum cum alterius iniuria non petendū. 1.553.b
- Beneficium inuito non datur. 1.128.a
- Beneficium non confertur in inuitum, neque beneficio quis priuatur ex facto alterius. 1.129.b
- Beneficium restitutionis in integrum concessum minori proderit fideiussori, quando creditor habet regressum contra alium. 1.567.a
- Beneficium patronatus non comprehenditur, etiam si Papa mandaret prouideri de beneficio ad cuiuscunque dispositionem pertinente. 1.789.a
- Beneficiū à iure indultū nemini debet auferri. 1.127.b
- Beneficiū à iure concessi causa cessante, cessat beneficium. 1.155.a
- Secus beneficij alterius. ibid.b
- Beneficiij appellatione venit præbenda. 1.129.a
- Beneficia plura quis non potest habere, & per ademptionem secundi vacat primum. 1.131.a
- Ampliat ibid.
- Fallit, 132.a
- Beneficia Principum sunt latissimè interpretanda. to. 1.128.b
- Beneficia sunt instituta, & ordinata à iure positiuo, & non à iure diuino. 1.130.b
- Beneficia plura quis non potest habere, & per acquisitionem secundi vacat primum. 1.129.a
- Beneficia sunt instituta, & ordinata à iure positiuo, & non à iure Diuino. 1.129.a, & 130.b
- Fallit ibid.
- Beneficia plura curata quis non potest retinere. 1.129.a
- Beneficia non requirentia residentiam possunt de iure communi retineri. 1.129.a
- Beneficia principalia latissimè sunt interpretanda. to. 1.130.b
- Beneficia à lege indulta, per hominem non possunt permutari. 1.553.a
- Beneficiorum pluralitas est prohibita etiam in simplicibus beneficiis vniformibus sub eodem tecto. to. 1.131.b
- In beneficiis simplicibus etiam residentiam requirentibus per ademptionem secundi, non videtur renuntiarì primo. 1.129.a
- Beneficiari iure reuocandi domum si agant, conueniri possunt, nec reuocabunt domum. 1.626.b
- Benemeritus: Si princeps concesserit alicui castrum in feudum, ita disponens, quemadmodum genitor noster concessit tali benemerito tale castrum in feudum, ita nos quoque tibi concedimus, si de prima inuestitura non eonstituerit, talis tamen concessio valebit dummodo scilicet præcesserit debita forma, atque solemnitas. 1.132.b
- Benignitatis ratio iuris rigori præfertur. 1.132.b
- Benignus est nocentem absolvere, quam innocentem Tom. 2. Reg. Jur. c E 2

Index.

- condemnare. 1.132.b
 Bestiæ olim cædis damnabantur. 1.133.a
 Blasphemans ex ebrietate, vel dementia mitius puni-
 tur. 1.133.a
 Blasphemati per iracundiã nō remittitur pœna. 137.b
 Blasphemix pœna. 1.133.a
 Bonus vir etiam suspicionem criminis euitare debet.
 1.138.a
 Bonus semel qui fuit, semper talis præsumitur. 1.138.a
 Bonus quilibet præsumitur. to. 1.134.b, 1.135.a, 1.137.b,
 & 138.a
 Fallit, ibid.
 Boni mores diuitiis omnibus præferuntur. 1.138.a
 Boni viri debent potius velle nunquam peccare. tom.
 2. 92.b.
 Bonum publicum priuatorum commodis anteponi-
 tur. tom. 1.138.a
 Bonum prohibetur ratione mali consequentis. tom.
 1.130.a
 Bonum est honesti viri nomen assumere. 1.138.a
 Propter bonum, quod ex malo aliquo sequitur, ipsum
 malum toleratur. 1.138.a
 Bonum vel malum si dicatur vnum ex correlatiuis, nō
 per hoc sequitur quod ita sit alterum. 1.137.b
 Quoties bonum aliquod agimus, toties Deum con-
 fitemur, sic quotiescunque vincimur à peccatis, to-
 ties Deum negamus. 1.138.a
 Bono & æquo non conuenit, aut lucrari aliquem cum
 damno alterius, aut damnum sentire per alterius
 lucrum. 2.5.b
 Id bonorum cuiusque esse intelligitur, quod æri alie-
 no superest. 1.138.b
 Bonorum possessio. Solus pupillus sine autoritate tu-
 toris non potest bonorum possessionem agnosce-
 re. tom. 1.137.b
 Bonorum possessio contra tabulas qui bus datur, quan-
 do sunt præteriti, illis ab intestato datur vnde liberi,
 aliàs non posset dari vnde liberi, vbi non daretur
 contra tabulas. 1.137.b
 Bonorum possessio contra tabulas, impedit dari secū-
 dum tabulas. 1.137.b
 Bonorum mobilium, & immobilium appellatione nō
 veniunt iura & actiones. 1.137.a
 Bonorum mobilium appellatione veniunt annui red-
 ditus. ibid.
 Bonis suis quilibet contentus esse debet, & non concu-
 piscere aliena. 1.138.b
 Bonis cedi non tantum in iure, sed etiam extraius po-
 test. tom. 1.220.b
 Rem in bonis nostris intelligimur habere, quoties pos-
 sidentes exceptionem, aut admittentes ad recupe-
 randam eam actionem habemus. 1.138.b
 Bonorum possessio non transmittitur. 1.137.b
 Bona possidens in alieno territorio & non sub eadem
 iurisdictione sub qua conuenitur, non releuatur à sa-
 tisfactione. 1.134.b
 Bona præsentia & futura in generali obligatione & hy-
 potheca bonorum continentur. ibid.
 Bona quæ sunt intra fines prouinciæ, seu ciuitatis, cen-
 sentur esse illius, cuius est prouincia, vel ciuitas. to.
 1.137.a
 Bona omnia ingredientium monasterium, in mona-
 sterium transeunt. 1.137.a
 Bona particularia in castri territorio existentia nō ve-
 niunt appellatione pertinentiarum castri. 1.137.a
 Bona damnatorum de iure Auth. applicantur ascenden-
 tibus, & descendens condempnati in infinitum. 1.137.a
 Bona fiscalia regulariter solus Princeps dare potest,
 fallit hoc tamen in modicis. 137.b
 Bona non sufficere, quando aliquis dicit, non teneretur
 illud probare, sed aduersarij contrarium asserentis
 intentio est probanda. 1.135.a
 Limitatur ibid.
 Bona restitutioni fideicommissi subiecta regulariter
 alienari non possunt. 1.135.b
 Fallit ibidem & 136.a
 Bona fides. Contractus legem seruari venditionis ex-
 poscit. 1.134.b
 Bona fides quæ in contractibus exigitur, æquitatē sum-
 mam desiderat. 1.134.a
 Bona fides tantundem possidenti præstat quantum ve-
 ritas, quotiens lex impedimento non est. 1.134.a
 Bona fides non patitur, vt bis idem exigatur. 1.133.b
 Bona fides exigit, vt quid conuenit fiat. 1.134.a
 Ad bonæ fidei interpretationem in pactis omnia refe-
 renda sunt. 1.134.a
 Bona fides exigit, vt arbitrium tale præstetur, quale vi-
 ro bono conuenit. 1.134.a
 Bonæ fidei non congruit de apicibus Iuris disputare.
 1.134.a
 Bona fides non patitur, vt bis idem exigatur. 1.134.a
 Bona fides ita requiritur in vno, sicuti in alio de corre-
 latiuis. 1.134.a
 Bona fides præsumitur ex possessione 30. annorum si-
 ne titulo. 1.134.a
 Bona fides contraria est fraudi & dolo. ibid.
 Bona fide. Ea quæ sunt iuris & consuetudinis, in bonæ
 fidei iudiciis debent venire. 1.134.b
 Bona restitutioni fideicommissi subiecta, alienari non
 possunt. 1.339.b
 Bona fides vnus ex parentibus prodest ad legitima-
 tionem. to. 2.22.b
 Bona restitutioni fideicommissi subiecta, regulariter
 alienari non possunt. 1.78.b
 Bonæ fidē in contractibus considerari æquū est. 1.134.a
 Bonæ fidei possessorem si quis se esse dixerit secundū
 quod possidebāt sui antecessores, nisi cōstet de pos-
 sessione suorum, nihilominus dicetur bonæ fidei pos-
 sessor, quia errans in facto bonæ fidei possessor dici-
 tur. tom. 1.134.b
 Brauium. Si fuerit propositū præmium ei, qui primus
 accesserit ad Brauium, si duo simul accesserint, neu-
 ter eorum præmium habebit, nec iterum curietur,
 quia de primō tantum cursu iam peracto intelligē-
 dum est. 1.138.b
 Bulla dum fit, modicum pro ipsa cōceditur, & per hoc
 non committitur Simonia, nam modicum istud nō
 consideratur. 1.138.
 Bulla informari potest inuita parte, idē non requiri-
 tur citatio. 1.138.b

C

 Cappa non venit appellatione domus. 1.141.b
 Cadauer sequestrari nō potest q̄b vsuras, quæ mor-
 te soluitur, quoad pœnam corporalem. 1.138.b
 Caducitas videtur declarari ab eo, qui his pronuntia-
 uit bona decaduta esse, quia de enixiori & magis de-
 liberata voluntate constare videtur. 1.129.a
 Calamitas soluitur morte. 1.136.a
 Calculus inter socios lucri, & damni non potest inui-
 to socio reuideri. 1.139.a
 Calculator videtur relationem facere qui relationi a-
 liorum subscripsit. 1.139.a
 Calor iracundiæ non excusat in delictis. 1.537.
 Mitiganda tamen est pœna quādoque ira-
 cundiæ.

Index.

- iracundia ex iusto dolore provenit.* *ibid.*
Calore iracundia dictum, vel factum, non imputatur
facienti, vel dicenti. 1.139.a
Calūnia excusatur ob aliquod modicum eventum. 1.139.b
Calumnia soluitur morte, ideo mortuus homo accusa
ri non potest nec etiam suspendi. 1.139.b
Fallit ibid.
Calumnia obuiatur. 1.139.b
Calūniator dicitur quis, eo ipso quod non probat quod
intendit. 1.139.a, & b
Calumniator nemini nocere debet sed puniendus est
officio iudicis. 1.139.a
Calumniator præsuntur, eo ipso quod non probat.
1.769.a
Caminū cuiuslibet facere licet in muro cōmuni. 1.139.a
Campfor si promittat soluere deferenti literas ad illū,
si contigerit, quod deferens aufugiat, cuius erit pe-
riculum? 1.140.a
Cancellatio instrumēti facta à notario non nocet par
tibus. *ibid.*
Canicies. Plus sapientiæ maturitas, quàm corporis can-
icies considerata est. *ibid.*
Canones abrogati obseruandi non sunt. *ibid.*
Canonicam institutionem in beneficalibus vnusquis-
que probare tenetur. 1.141.a
Canonicus non potest agere pro canonico sine man-
dato. 1.141.a
Canonicus receptus vltra numerum, habet iura cano-
nicalia. 1.141.a
Canonicus regularis nō pōt esse delegatus Papæ. *ibid.*
Canonici ecclesiarum cathedralium ad Synodum epi-
scopi nō tenentur venire: quia canonicatus dicitur
simplex beneficium, & canonicus dicitur simplici-
ter beneficiatus. *ibid.*
Canonico si fuerit assignata præbenda cum altero, si
contra vnum fuit lata sententia ex eo, quod fuit ad
ipsam cum alio contra dispositionem iuris, non no-
cet alteri. *ibid.*
Canonici ad aliquid agendum indefinitè interuenire
debēt, oēs vniuersaliter debent conuocari. *ibid.*
Capitaneus non potest facere pacē, seu tregam cum
hostibus in præiudicium sui domini. 1.142.a
Capitaneus Guerræ regulariter non potest facere pa-
cem sine licentia superioris sui. *ibid.*
Capitaneus guerræ non potest facere pacem. 2.177.a
Capitulati. de rescript. intellectus. 1.175.b
Capitulum non potest præiudicare episcopo, vnde nō
potest conferre beneficia spectantia ad collationē
eius etiam sede vacante. 1.142.a
Capitulum regulariter non potest cognoscere de cau-
sa matrimoniali. *ibid.*
Captio. Quoties nihil sine captione inuestigari potest:
eligendū est, quod minimū habeat iniquitatis. 1.141.b
Capiens bannitum si lucratur dimidiā partem pœ-
næ, non intelligitur tantum de prima captura, sed
& de quibuscunque vniuersaliter, 1.141.b
Capere, fit cū effectu: accipere etiam dicitur dum non
habemus. Et ideo non videtur quis capere id quod
non est restitutus. *ibid.*
Capi potest vt suspectus possidens apothecam vilissi-
mam, licet statutum dicat, quod nemo possidēs a-
pothecam vt suspectus capi possit. *ibid.*
Capere non videtur quisquam id quod ei necesse est
alij restituere. 1.141.b
Capi & carcerari pro debito potest. 1.143.a
Capi non potest delinquens in ecclesia. *ibid.*
Capi nō potest debitor propria autoritate, nec valet
factum etiam iuramento firmatum. 1.142.b
Capi in domo sua quis non potest. *ibid.*
Capta in bello capientibus acquiruntur. 1.18.a
Captura non potest fieri sine citatione ad hoc ne quis
indebitè damnum patiatur per alium. 1.142.a
Captura. Captus & in carceratus debitor non seruato
iuris ordine, non retractatur eius captura, si appa-
ret, quod verè est debitor. 1.142.b
Capta in bello, capientium fiunt. 1.409.b
Carcer. Si princeps ob aliquam publicam lætitiā ius
serit omnes in carceratos à carcere ab officialibus
relaxari, intelligi debet de prima relaxatione. 1.143.a
Carcer ad continēdos homines, non ad puniendos da-
ri debet. 1.143.b
Carcer. Carceratus ad meam petitionem nō potest per
iudicem relaxari, nisi me citato, secus si esset carce-
ratus motus proprio iudicis. 1.143.a, & b
Fallit nisi esset de facto carceratus. *ibid.*
Carceris priuati crimen punitur. 1.143.b
Carceribus eximens condemnatum vel condemnan-
dum, cū esset iam confessus crimen, tenetur crimi-
ne læsæ maiestatis. *ibid.*
Carceratus iniuste si aufugiat, non punitur pœna mor-
tis. 1.640.a
Idem si aufugiat de licentia custodis. *ibid.*
Carcerati sunt sub protectione curiæ. 1.123.a
Carcerandi ius soluitur morte debitoris, quo casu hæ-
res debitoris carcerari non debet stante statuto,
quod debitor personaliter capi possit. 1.143.a
Carcerati qui liberari solent ob reuerentiam alicuius
sancti, non veniunt illi, qui incarcerationem gemi-
natam inciderunt. 1.143.b
Carceratus contrahens in carcere, quo ad sui liberatio-
nem, tenet cōtractus, sed non in fauorem eius, cuius
gratia fuit carceratus. *ibid.*
Cardinales ex consuetudine habēt priuilegium vt pos-
sint liberare damnatum ad mortē, dum ducitur
ad supplicium. *ibid.*
Cardinalatus est de iure diuino. 1.131.a
Cassato principali, cassatur & accessorium. 1.9.a
Fallit ibid.
Castellanus suscipiens custodiam castri nō potest præ-
iudicare domino, si tamen per vim ei ablatum fue-
rit, nō tenebitur nisi in se suscepit omne periculū
cuiuslibet casus fortuiti. 1.144.a
Castitas maior requiritur in muliere quàm in viro. 1.144.a
Castellum concessum alicui, vt non possit alienari, intel-
ligi debet, vt neque eius pars alienari possit: appella-
tione enim castri totum intelligitur. 1.143.b
Casus fortuiti non præstantur in bonæ fidei iudiciis. 1.146.b
Casus fortuitus. Non obesse impedimentum velle for-
tuiti casus, cum factum sit, quod fieri nō debuit. 1.145.b
Casus fortuitus. Quem teneri de fortuito casu, si culpa
sua incidit in eum. *ibid.*
Casus fortuiti periculum, an, & quando quis possit in
se recipere. 1.146.b
Casus aduentitij non sunt imputandi. 1.145.b
Casus, in quo quis condemnatur in triplum. 1.350.b
Casus superueniens facti ius non tollit. 1.525.b
Casus in quo aliquis in quadruplum condemnatur. 1.350.a
Casus superueniens non tollit legitime factum. 1.350.a

Index.

1.146.b.
 Casus fortuitus nullum humanum consilium prouide-
 re potest. 1.146.b
 Casus fortuitus non liberat homines ab obligatione.
 1.146.b
 Casus fortuiti non continentur appellatione periculi.
 ibid.
 Casus non expressus habendus est regulariter pro o-
 misso. ibid.
 Casum, aduersamque fortunam expectare non debe-
 mus. ibid.
 Casu committens homicidium non tenetur. 1.679.a
 Cauillatio. Ea est natura cauillationis, quam Græci so-
 phisma appellant, vt ab euidenter veris, per breui-
 simas mutationes disputatio ad ea, quæ euidenter
 falsa sunt perducatur. 1.146.b
 Causa dilationis cessante cessat dilatio. 1.385.b
 Causa alicuius rei illa dicitur, quæ sola est causa. tom.
 1.205.b
 Causa amoris cessante cessat amor. 1.151.a
 In causa commissa delegato intelliguntur cōcessa om-
 nia, sine quibus explicari non potest. 1.363.b
 Causa pietatis expensarum inhibet repetitionem. to.
 1.515.b
 Causa propter quam potest filius iuste exheredari, nō
 est sufficiens ad repellendum eum ab intestato à le-
 gitima successione. 1.512.b
 Causa vbi requirit plenam cognitionem, & decreti in-
 terpositionem, non potest delegari. 1.362.b
 Causa dotis dicitur esse pia. 1.442.b
 Causa banni cessante, cessat bannum ipsum. 1.151.a
 Causa ademptionis cessante, cessat ademptio. tom.
 1.149.a
 Causa per rescriptum si fuit commissa canonico, qui
 postea desinat esse canonicus, nō cessat commissio
 cessante ea qualitate. 1.185.a
 Causa vna cessante, non cessat concessio, vbi aliquid
 conceditur ex duabus causis. 1.147.b
 Causa contractus cessante, cessat idem contractus. to.
 1.152.a
 Causa promissionis cessante, cessare debet promissio.
 1.172.a
 Causa legati cessante, cessat & ipsum legatum. 1.159.b
 Causa diuisa diuiditur effectus. 1.214.a
 Causa contumaciæ cessante, cessat effectus illius, scili-
 cet poena quæ ob eam irrogatur. 1.152.a
 Causa institutionis cessante, cessat institutio. 1.159.a
 Causa legitimationis cessante cessat legitimatio. tom.
 1.159.b
 Causa pauperis prius est tractanda, quàm diuitis. tom.
 2.177.a
 Causa exceptionis cessante, cessat eiusdem exceptio-
 nis effectus. 1.156.b
 Causa infamiæ cessante, cessat & effectus illius.
 Causa affinitatis cessante, cessat & ipsa affinitas, & pro-
 inde effectus, qui inde sequebatur, 1.149.b
 Causa excusationis cessante, cessat excusatio. 1.157.a
 Causa necessitatis cessante, cessat quod ob necessita-
 tem statutum est aut introductum. 1.168.a
 Causa in contractibus adiecta, nisi de iure & de facto
 impleatur non sufficit. 1.36.a
 Causa commodi cessante, cessat & commodum. 1.155.b
 Causa suspicionis cessante, cessat suspicio. 1.173.b
 Causa ablationis cessante, cessare debet & ipsa abla-
 tio. tom. 1.149.a
 Causa cōfessionis cessante, cessat eiusdem effectus. to.
 2.156.a

Causa ecclesiæ cathedralis, sede vacante, regulariter
 non agitur. 1.212.a
 Causa liberationis cessante, cessat liberatio. 1.167.b
 Causa reconuentionis eadem sententia terminanda
 est. tom. 1.212.a
 Causa à suo causato minimè confirmatur. 1.214.a
 Causa recessionis siue recessus finali cessante, cessat &
 effectus ipsius, ita vt recessisse minimè noceat. tom.
 1.172.a
 Causa impulsua tantum si cessat, vt si causa aliqua im-
 pellat populum ad aliquid statuendum, quod etiā
 sine causa illa statuendum esset, cessante causa, non
 cessat constitutio. 1.147.a
 Causa cessante, cessat effectus. 1.147.a, & b, & 553.b
 Ampliatur fol. sequentib.
 Limitatur fol. 174. & sequentib.
 Causa fortuiti casus exprimi debet. 1.145.b
 Causa bona. Nemo enim in persequendo deteriorem
 causam sed meliorem facit: denique post litem con-
 testatam hæredi quoque prospiceretur, & hæres te-
 netur ex omnibus causis. 1.147.a
 Causa repetitionis cessante cessat repetitio. 1.172.b
 Causa cessante cessat generalis dispositio. 1.149.a
 Causa securitatis concessæ cessante, cessat ipsa securita-
 tis concessio. 1.173.a
 Causa beneficij à iure concessi cessante, cessat benefi-
 cium. 1.155.a
 Causa præsumptionis cessante, cessat præsumptio. to.
 1.170.a
 Causa cessante in vna persona, non cessant effectus in
 aliis personis. 1.187.a
 Causa finalis est attendenda. 1.214.a
 Causa mediata non multum remota æquè considera-
 tur vt proxima. ibid.
 Causa finalis aut impulsua quando iudicetur. 1.174. &
 sequentib.
 Causa facti potius attenditur, quàm ipsum factum. to.
 1.174.a
 Causa quælibet etiam iniusta, & fatua, vel credulitas,
 an excuset à dolo, & eius poena. 1.215.a
 Causa conuentionis, & reconuentionis eadem senten-
 tia terminanda est. 1.715.a
 Causa quando de iure canonico agitur secundum ius
 canonicum, non autem secundum ius civile iudica-
 ri debet. 1.215.a
 Causa mandati cessante, cessat mandatum. 1.167.b
 Causæ de partibus in quibus extitit appellatum ad Pa-
 pam, non dicuntur ad curiam deuolutæ, nec in ea
 necessario tractandæ: sed in partibus remittendæ
 sunt. 1.215.b
 Causa civilis & criminalis terminari debet intra tem-
 pus statutum. 1.215.a
 Causa & effectus. Quæcunque ab eadem causa efficien-
 te ad eundem effectum producuntur sunt paris vir-
 tutis & potentia. 1.214.b
 Causa efficiens attenditur non instrumentalis. 1.214.a
 Causa matrimonij, vel similis potest per secularem iu-
 dicem tractari, quādo quæstio facti incideret, secus
 si iuris. 1.215.a
 Causa simpliciter prolata, intelligitur de prima imme-
 diata. 1.214.b
 Causa rescripti cessante, cessat & rescriptum. 1.172.b
 Causa impedimenti cessante, cessat quod ob ipsum im-
 pedimentum constitutum est. 1.158.b
 Causa iusta in dubio præsumitur in principe aliquid
 præcipiente vel rescribente. 1.212.a, & b
 Causa vna cessante non cessat concessio, vbi aliquid
 conce

Index.

- conceditur ex duabus causis. 1.212.b
- Causa omnis regulariter est plenaria, & sic requirit plenum ordinem iudiciorum. 1.215.a
- Causa religionis cessante, cessat quod ob eam concessum est. 1.172.b
- Causa ecclesiæ cathedralis non agitur sede vacante. 1.pag.215.a
- Causa statuti cessante vel ratione cessat statutum. 1.173.a
- Causa furoris cessante, cessat & illius effectus. 1.157.b
- Causa certa & determinata facit, vt concessio indefinita ad ipsam possit sæpius iterari. 1.151.b
- Causa officij cessante, id est, qualitate, quæ est causa officij, cessat officium. 1.169.a
- Causa renuntiationis cessante, cessat renuntiatio. to.1. pag.172.b
- Causa finalis est fons causarum. 1.175.a
- Causa reculationis cessante, cessat recusatio. 1.172.a
- Causa secunda tantum potest, quantum ei influit à prima. 1.214.a
- Causa sententiæ cessante, cessat & ipsius sententiæ effectus. 1.173.a
- Causa redhibitionis cessante, cessat redhibitio. 1.172.b
- Causa falsa de præterito nõ vitiat stipulationem, sicut nec legatum. 1.212.b
- Causa quando de iure canonico agitur secundum ius canonicum, non autem secundum ius civile iudicari debet. 1.213.a
- Fallit ibid.
- Causa reuocationis cessante, cessat reuocatio. 1.173.a
- Causa reuocandi domum cessat cessante legatione. 1. pag.173.a
- Causa sententiæ semper intelligitur esse diffinitiva siue finalis. 1.177.a
- Causa concepta de præterito impulsua, de futuro vero finalis. ibid.
- Causa inserta in lege præsumitur finalis. 1.175.b
- Causa suspensionis cessante & ea quoque, & effectus illius cessare debet. 1.173.b
- Causa priuilegij cessante cessat priuilegium. 1.170.a
- Causa falsa vitiat sententiã, quæ nemini nocet. 1.212.b
- Causa Prohibitionis cessante, cessat prohibitio. 1.171.b
- Causa omnis regulariter est plenaria, & sic requirit plenum ordinem iudicarium. 1.214.b
- Causa proxima magis attèditur quàm remota. 1.214.b
- Causa modica omitti facit solennitates iuris. 1.212.b
- Causa præcedere debet effectum. 1.213.b
- Causa substitutionis cessante cessat & ipsa substitutio. 1. pag.173.a
- Causa restitutionis cessante, cessare debet restitutio. 1. pag.172.b
- Causa expulsionis cessante, cessat expulsio. 1.157.a
- Causa naturalis præfertur accidentali. 1.214.a
- Causa voluntatis testatoris cessante, cessat & voluntas & eius dispositio. 1.173.b
- Causa salui cõducti cessante, cessat saluiscõductus. 1.173.a
- Causa quæ terminatur per testimonium vnius est nulla, quamuis testimonium sit legitimum. 1.214.b
- Causa dilationis cessante, cessat dilatio. 1.153.b
- Causa absolutionis cessante, cessat absolutio. 1.149.a
- Causa permissionis cessante, cessat permissio. 1.169.b
- Causa specialitatis cessante, cessat specialitas, & ad ius commune redeundum est. 1.173.a
- Causa morbi cessante cessat morbus. 1.167.b
- Causa connexa facit vt sententia lata in vno alteri non ceat. 1.151.b
- Causa commissionis cessante, cessat commissio. 1.155.b
- In causa appellationis non est necessariò citandus iudex, qui tulit primam sententiam. 1.231.b
- Causa appellationis cessante, id est grauiamine propter quod appellatio est emissa, cessat ipsa appellatio. 1.151.a
- Causa consuetudinis cessante, cessat & ipsa consuetudo. 1.151.b
- Causa gratiæ cessante cessat gratia. 1.158.b
- Causam suæ suspicionis nemo dicere debet. 1.251.a
- Causa delegationis cessante cessat & delegatio. tom.1. 153.a
- Causa immunitatis cessante, cessat immunitas. 1.158.b
- Causa odij cessante, cessat & effectus illius. 1.168.b
- Causa determinata producit determinatum effectum. 1.213.b
- Causa interdictionis cessante, cessat interdictio, nam si interdictum bonis fuerit prodigo ob prodigalitatẽ, si is ad frugalitatẽ redierit, cessat interdictio. 1.159.a
- Causa arbitrorum extraordinariorum concessorũ ob causam timoris aut periculi cessante, cessant & eadẽ. 1.151.a
- Causa curationis cessante, cessat curatio. 1.153.a
- Causa actionis cessante, cessat ipsa actio, aut certè illius persecutio siue exercitium. 143.a
- Causa ab occasione differt. 1.191.b
- Causa depositionis cessante, cessat depositio. 1.153.b
- Causa obligationis cessante cessat obligatio. 1.168.b
- Causa dispensationis cessante, cessat dispensatio. to.1. 156.a
- Causa à ratione quid differat. 1.147.b
- Causa cognita ante tempus cauendum. 1.218.b
- Causa propter quam forma est introducta cessante nõ cessat effectus. 1.211.b
- Causa remota seu mediata cessante nõ cessat effectus. 1.197.a
- Causa proxima magis operatur quàm remota. ibid.
- Causam immediatam in quibuscunque hominum actionibus inspicere. ibid.b
- Causa remota non imputatur ad homicidiũ aut aliud delictum. ibid.
- Causa quæ est successiua, & successiuũ habet effectum, tunc cessante causa cessat effectus. 1.209.a
- Causa vice modi adiecta in vltimis volutariis, si cessat, non propterea cessat effectus. ibid.
- Causa præscriptionis cessante (i. possessione quæ causa est præscriptionis) cessat & ipsa præscriptio. 1.170.
- Causa fictionis cessante cessat & fictio. 1.158.b
- Causæ priuilegiatæ generali dispositione non continentur. 1.656.a
- Causæ quæ repellunt à testimonio, repellunt à iuramento. 1.766.b
- Causæ continentia diuidi non potest coram diuersis iudiciis. 1.215.a
- Quando concurrunt duæ causæ, vna permittens, altera prohibens, attenditur prohibitiva. 1.214.a
- Causam Legatus remittere non potest sublato iuris ordine. 1.215.a
- In pari causa possessor potior haberi debet. 1.311.b
- Causæ duæ lucratiuæ regulariter in eandem personam & de eadem concurrere non possunt. 1.215.a
- Fallit ibid.b
- Ex causa receditur à voluntate testatoris. 1.214.a
- Causam amittit assumens patrocinium potentioris. 1. pag.215.a
- Causam habens ab eo, pro quo fuit lata sententia, talis sententia alteri prodest & obest. 1.215.a
- Idem iudicamus de causa causante effectum, quod de ipso effectum. 1.214.a

Index.

- Causa lucrativa duae in vnam eandemque personam, & de eadem re concurrere non possunt. 1.214.b
- Semel causa finita amplius instaurari non debet. tom. 1. pag. 214.a
- Causarum diuersitas, diuersitatem specierum inducit. 1. pag. 214.a
- Causa fauor superat fauorem rei. 1.214.a
- Ex causa defectu quando repetitio inducatur. 1.212.b
- Causati expressio tacitam suam causam expressionem inducit. 1.214.a
- Quando concurrunt duae causae, vna quae nocet, altera quae prodest, attenditur illa quae nocet. 1.214.a
- Cum principalis causa non consistit, plerumque nec ea quidem quae sequuntur locum habent. 1.214.b
- In pari causa, vel delicto melior est conditio possidentis. 1.212.b
- Causa cognitio alicui concessa semel intelligitur tantum. 1.215.b
- Causae cognitionem omnia quaecunque desiderant, per libellum expediri non possunt. 1.215.b
- Ob causam pecunia data, siue causa sit expressa, siue tacita, ab utraque parte potest repeti, quando causa nullo modo impletur, vel non legitime. 1.212.b
- Causae a sede Apostolica debent committi personis existentibus in dignitate. 1.216.b
- Per causam cognoscetur effectus. 1.163.b
- In pari causa possessor potior haberi debet. 1.213.a
- Causae criminales delegari non possunt. 1.363.b
- Causae meri & mixti imperij delegari non possunt. 1. pag. 362.b.
- Causae meri imperij delegari propter varias occupationes non possunt. 1.362.b
- Cautio ad id facta intelligitur, de quo cautum non erat non ad id de quo cautum fuerat. 1.218.b
- Cauere quis pro modico non tenetur. 1.217.b
- Cedens bonis a debito liberatur.
- Cautela futurorum pertinet ad iudicem tam in generalibus quam in specialibus iudiciis, ubicunque id aequitas suadet. 1.216.b
- Cauere de iudicio fieri tenetur ille, qui immobilia non possidet. 1.216.b
- Cautionis euentus est incertus. 1.219.b
- Cautio. Terminus cautio, prolatus a lege vel ab homine, intelligitur de nuda cautione. 1.218.b
- Cautionem de pluribus si quis per dolum exigi petat, etiam petendo punitur. 1.219.a
- Cautio. Qui timet verisimiliter offendi ab alio, potest iudicis officium implorare, ut ipsum compellat ad praestandam cautionem de non offendendo. 1.219.a
- Cautio ex abundanti tenet, & praestatur. 1.218.a
- Cautio de utendo arbitrio boni viri non potest remitti per testatorem in praedictum domini directi. 1. pag. 219.b.
- Cum cautione de rato coniuncta persona agere potest. 1. pag. 218.b
- Cautio. Aliquid esse omittendum, vel non faciendum, propter cautionis fragilitatem. 1.218.a
- Cautio idonea intelligitur dato fideiussore & pignore 1. pag. 217.b.
- Cautionis quando a lege civili mentio fit, de nuda regulariter intelligitur. 1.219.b
- Fallit ibid.
- Cautio omnino nuda est inefficax tam de iure civili quam etiam canonico. 1.217.a
- Fallit ibid.
- Cautio idonea ubi requiritur, non sufficit nuda cautio sed intelligitur cum pignore vel fideiussore. 1.220.a
- Cautio prolata a lege, intelligitur de nuda. 1.220.a
- Cautio de conseruando indemnem reum ab vno vincente, si forte alius prosequens eandem rem vinceret, non habet locum. 1.219.a
- Cautio de qua in l. in omnibus. ff. de iud. non habet locum in contractibus stricti iuris. 1.219.b
- Cauere de iudicio fieri tenetur ille qui immobilia non possidet. 1.219.a
- Cautionem de praestandis legatis, vel fideicommissis, testator potest remittere. 1.219.a
- Cautio Mutiana non habet locum in contractibus. 1. 219.a
- Celeritatem esse amplectendam. 1.225.b
- Census extinguitur, destructo castro cui debetur. 1. 225.b
- Certus certiorari amplius non debet. 1.225.b
- Certum est, quod is committit in legem, qui legis verba complectens contra legis nititur voluntatem. 1. 254.b
- Certa pro incertis eligenda non esse. 1.225.b
- Cessante bello, cessat omnis effectus ex ipso bello secutus. 1.151.a
- Cessante eo quod interest, ob quod competeat actio desinit eadem actio competere. 1.149.a
- Cessante aetate cessat effectus illius. 1.149.b
- Cessante excommunicatione cessat eius effectus. to. 1. 157.a
- Cessante famulatio aut seruitio, siue domesticitate aut familiaritate, cessat effectus qui inde sequebatur. 1. 157.a
- Cessante causa aut ratione legis cessare legem quatenus verum. 1.165.b
- Cessante furore cessat quod ob eum factum est. 1.158.b
- Cessante pace, cessat quod ob eam concessum est. to. 1. pag. 169.a
- Cessante paupertate, cessant & quae propter eam statuta, aut introducta sunt, aut concessa. 1.169.b
- Cessante metu cessat quod ob eundem factum est. 1.167.b
- Cessante prodigalitate cessat & id quod ob eam decretum est. 1.171.b
- Cessante societate, cessat & omnis effectus societatis. 1.173.a
- Cessare facit omnem subornationem geminatio actus 1.225.a
- Cessio in potestior facta regulariter est nulla. 1.223.b
- Ampliatur & limitatur vt ibid. & fol. seq.
- Cessio facta bonis non valebit, reservatione facta vnus denarij tantum. 1.223.a
- Cessio facta per filiam omnium bonorum, quae habet in bonis patris, an videatur cedere iuri dotis materis. 1.223.a
- Cessio actionis non valet, ubi precium actioni cessat non est par. 1.223.a
- Cessio bonorum non habet locum, ubi ex delicto imponitur poena pecuniaria. 1.223.b
- Cessione bonorum quis a debito liberatur. 1.225.a
- Fallit ibid.
- Cessio. Cessio iurium non valet, nisi in instrumento appareat causa, propter quam. 1.223.a
- Cessio. Non valet pactum, quod debitor carceratus non possit bonis cedere. 1.223.a
- Cessio regulariter permessa est. tomo primo, pagina 224.b
- Cessio bonorum non habet locum, ubi ex delicto imponitur poena pecuniaria. 1.222.a
- Cessio debiti potest a patre in filio scholastico fieri. 1. pag. 222.a.
- Cessio

Index.

- Cessio regulariter permittitur.** 1.223.b
Cessio bonorum cōcessa alicui indefinitè, intelligi debet non solum ob debitoris necessitatem, sed etiam contra creditorum voluntatem. 1.221.b
Cessione actionis aliquem liberari. 1.25.b
Cessio facta per pupillum tutori non valet. 1.55.a
Cessio nulla est iuris forma omissa cessionis. tomo 1. pag.223.b.
Cessio debiti potest à filio scholastico fieri. tomo 1. pag. 223.b
Cedens bonis non tenetur, nisi in quantum facere potest. 1.221.b, & 223.b
Fallit ibid.
Cedi non debent actiones reo conuento actione reali, & soluenti æstimationem, si reus dolo desit possidere. 1.223.a
Cedens bonis liberatur. 1.220.b
Cedens iura nihilominus apud se retinet directam actionem, qua experiri potest. 1.223.a
Cessione bonorum quis à debito liberatur. 1.223.a
Cedere actiones potentioribus non licet. 1.223.b
Charitas ordinata incipit à seipso. 1.225.b
Charitativum subsidium episcopus non potest exigere à subditis pro expeditione Bullarum suæ promotionis. 1.225.b
Charitativum subsidium exigere non potest ultra taxam, nec valet consuetudo contraria. 1.226.a
Chronicorum & Historiarum exemplis eorumque libris fides danda, probat. 1.331.b
Circuitus vitandus. 1.227.a, & 233.a
Circumuentio alterius alij non præbet actionem. tomo 1. pag.227.a
Citatio nulla inducit perpetuitatem iurisdictionis. 1. pag.231.a
Vnica citatio peremptoria requiritur. 1.231.a
Citatio ut valeat, requiritur instantia partis. 1.231.a
& 235.a
Fallit ibid.
Citatio partis requiritur in executione sententiæ. 1. 231.a, & 233.a
Ampliatur & limitatur ibid.
Citatio non præsumitur facta de commissione. 1.233.b
Citatio ad hoc ut valeat, requiritur auctoritas iudicis & commissio. 1.231.a
Citatio amicorum in absentium citatione, tam de iure civili, quam Canonica non requiritur. 1.231.b
Citatio regulariter requiritur in omnibus actibus causæ. 1.235.a
Citatio ter debet fieri, ut constituat citatum in contumacia, vel semel peremptoriè. 1.231.b
Citatio requiritur etiam in notorio facti. 1.231.a
In citatione quando sit opus peremptorio. 1.231.b
Citatio noua requiritur, quando quis mulctatur. 1.235.a
Citatio est fundamentum ordinis iudiciarij. 1.231.b
Citatio dicitur de processu. 1.233.a
Fallit ibid.
Citatio requiritur in vnoquoque actu, etiam præiudiciali, & notorio. 1.233.b
Fallit. 1.234.a
Citatio facta die feriato ad diem non feriatam valet. 1. pag.382.a
Citatio non requiritur, ubi figura iudicij seruari non debet. 1.234.a
Citatio fieri non potest alicui in dignitate constituto, nisi in scriptis, qui alias regulariter verbo citari possit. 1.234.b
Citatio in interlocutoria modici præiudicij non requiritur. 1.234.b
Citatio nulla est si non fiat cum forma competentis. 1. pag.234.b
Citatio regulariter in scriptis fieri non debet, quia est in arbitrio iudicis citare viva voce, vel in scriptis: debet tamen in actis scribi, ut ex eis appareat partem citatam fuisse. 1.234.b
Citatio facta respectu vnius actus, locum non habet, si ille actus in substantia, vel qualitate varietur. 1.234.b
Citatio ubicunque sit peremptoria ad aliquem actum, ponatur in actis, ut appareat qualiter talis citatio emanauit ad petitionem partis ita postulantis talè citari debere. 1.230.b
Citatio si fiat edicto, vel nuncio ad hoc, ut intelligatur peremptoria, requiritur quòd illud exprimatur. 1. pag.230.a
Citatio ad hoc ut valeat, requiritur auctoritas iudicis, & commissio. 1.232.b
Citatio requiritur in exemplatione instrumenti. tomo 1. pag.232.a
Citatio requiritur in absolutione à iuramento. 1.232.a
Citatio amicorum in absentium citatione, tam de iure civili, quam canonica non requiritur. 1.232.a
Citatio ad hoc ut valeat requiritur requisitio partis. 1. pag.232.a
Citatio. Cū princeps ex plenitudine potestatis, seu ex certa scientia facit alteri gratiam, non est necesse ad eius validitatem citari illos, quibus ex ea præiudicium afferri potest. 1.232.a
Citatio. Quando agitur de præiudicio possessoris est nominatim citandus. 1.230.b
Citatio requiritur in omni actu iudiciario, de cuius præiudicio principaliter agitur. 1.232.b
Citatio si fiat edicto, vel nuntio, ad hoc ut intelligatur peremptoria, requiritur quòd illud exprimatur. 1. pag.233.b
Vbi requiritur trina citatio, iudex potest facere vnam pro omnibus, si hoc exprimat. 1.230.a
Citatio requiritur in declaratoria incurse pœnæ. tomo 1. pag.232.a
Citatio est fundamentum ordinis iudiciarij, sine qua iudicium consistere non potest. 1.232.b
Citatio præsumitur interuenisse etiam si in sententia non sit facta mentio de citatione. 1.231.b
Citatio trina ubi requiritur, iudex potest facere vnam pro omnibus, si hoc exprimat. 1.235.b
Citatio trina requiritur ad audiendam sententiā. 1. pag.230.b
Citatio non præsumitur facta de commissione iudicis. 1. pag.230.a
Citatio in legitimatione non requiritur eorum quorū interest legitimationem non fieri, quando legitimitio fit in vita patris, alias requiritur. 1.230.b
Citatio, monitio, vel interpellatio extraiudicialis regulariter vna sufficit. 1.235.b
Fallit ibid.
Citatio vnica regulariter pro tribus citationibus sufficit ut vim peremptorij habeat. 1.235.b
Fallit ibid.
Citatio personalis requiritur, nec sufficit ad domum in monitione quæ requiritur ad excommunicationem inferendam. 1.231.a
Citatio trina requiritur ad audiendam sententiā, nec sufficit vnica. 1.235.b
Citatio. Si pars est præsens in iudicio, nulla requiritur citatio. 1.236.b
Citatio ubi non interuenit sententia nulla est. 1.236.a
Citatio

Index.

- Citatio dicitur de processu. 1.231.b
 Citatio prima causæ, potest incipere à procuratore. 1.232.a
 Citatio ter debet fieri, vt constituat aliquem in contumacia, vel semel peremptoriè. 1.235.b
 Prima citatio causæ potest incipere à procuratore. 1.231.a
 Citatio requiritur in publicatione cuiuscunque instrumenti. 1.231.b
 Citandus personaliter ad domum citationem recipere non potest, cum personaliter citari possit. 1.129.a, & 1.231.b
 Fallit ibid.
 Citans aliquem de sua iurisdictione, si ille non compareat, excommunicari potest, & alium in possessionem mittere. 1.231.b
 Citans aliquem qui non sit iurisdictionis suæ, ille comparere non tenetur, nec contra eum, siue veniat, siue non, procedere potest. 1.228.a
 Citari quis non potest, vt personaliter compareat quādo liberum est citato comparere per se vel per procuratorem. 1.227.a, & 231.a
 Citari ad vnumquēque actum debet is, cui potest præiudicari. 1.227.b
 Citare iudex testes non debet facere quando sumus in modicis, vt expendatur plus in aduēdo quā sit valor causæ. 1.227.a
 Citari si quis faciat aliquē simpliciter, eo ipso iure intelligitur eius persona habilitata. 1.227.b
 Citari non potest quis realiter in domo. 1.232.a
 Citari si quis faciat aliquem simpliciter, eo ipso intelligitur eius psona habilitata, ita quod si esset filiusfamil. vel seruus qui non habeat legitimam personā standi in iudicio, videntur eorum personæ habilitatæ. 1.230.b
 Citari reus si debeat ter vigore statuti, non sufficit vna citatio pro tribus, etiā peremptoria, sed requiruntur tres separatæ diuersis temporibus factæ, quia quando geminatio actus requiritur, fieri debet cum interuallo temporis. 1.227.a
 Citari non potest re nec verbo, existens extra territorium citantis. 1.227.b, & 231.a
 Citari debet, qui prætendit interesse, & sic pars cui ex actu potest præiudicari, ad validitatem processus, & pro ordine substantiali, aliās actus non valet. tom. 1. pag. 227.b
 Citari non debet præsens in iudicio. 1.227.a
 Citari debet pars aduersa ad audiendum ipsos testes iurare. 1.230.b
 Si partes citentur coram iudice non suo, & nihil opponunt, valebit processus. 1.230.b
 Citari debet is, de cuius præiudicio agitur. 1.230.a
 Citatus in iudicio ad comparendū, inde discedere nō potest, & si discedit, regulariter est contumax. to. 1. pag. 229.a
 Citati ad locum non tutum, vel sibi inimicum, non tenentur comparere. 1.230.a, & b
 Citatus legitimè tenetur coram citante causam professi, non obstante, quod post citationem mutauerit forum. 1.626.b
 Citatus à non suo iudice, cōparere nō tenetur. 1.231.b
 Citatus, qui se in iudicio sistere non tenetur, an & quādo teneatur mittere procuratorem. 1.232.a
 Citatus regulariter non comparens est contumax. 1. pag. 230.a
 Citatus pro die feriata, si non comparuit, excusatur à pœna contumaciæ. 1.230.b
 Citò qui dat, bis dat, & qui tardè dat, minus dat. tom. 1. pag. 230.a
 Ciuilis mors soluitur morte naturali. 1.236.a
 In ciuilibus iudex à captura personali incipere non potest. 1.142.b
 In ciuilibus simplex Monachus claustralis conueniri non potest. 1.320.b
 Ciui nouo nō imponuntur collectæ, quæ aliis pro veteribus debitis solent imponi. 1.236.a
 Ciuis verè & propriè erit ille, qui cum verbo fictionis adiungere poterit verbum veritatis. 1.236.a
 Ciuis factus pater, non per hoc & filius dicetur ciuis, nisi expresse dicatur. 1.236.a
 Ciuis si quis pronunciatur esse alicuius ciuitatis per sententiam, & eius fratres ciues dicentur esse. tom. 1. pag. 236.a
 Ciuitas. Ciuitatis appellatione regulariter quod muris cingitur, continetur. 1.236.a
 Ciuitas priuatorum loco habetur. 1.236.a
 Clam qui delinquit, magis delinquit quā qui palam. 1.236.b
 Clandestina nuptiæ. Presbyter qui interest clandestinis nuptiis triennio suspenditur, & si culpa exegerit grauius puniatur. 1.236.b
 Clausula derogatoria ad alias sequentes vltimas voluntates posita in testamento, videlicet si testator dicat, quod si contigerit eum facere aliud testamentum, non vult valere, operatur vt tale instrumentum per secundum non tollatur. 1.237.b
 Fallit ibid.
 Clausula codicillaris apposita in testamēto etiam nullo virtute præteritionis, vel exhæredationis, operatur vt ipse filius præteritus, vel alij succedentes ab intestato teneantur, detracta quarta, hæreditatem hæredi scripto restituere. 1.237.a, & b
 Fallit ibid.
 Clausula non obstante nunquam tollit actum iuratum vel constitutionem iuratum. 1.237.a
 Clausula derogatoria nullus inferior potest vti, puta non obstante aliqua lege in contrarium faciente. 1.237.b
 Clausula hæc, quantum de iure poterimus, non habet vim peremptorij. 1.237.b
 Sicut clausula in fine posita trahitur ad omnia capitula præcedentia, ita ecōtrario clausula posita in principio trahitur ad omnia capitula sequentia. tomo 1. pag. 237.b
 Fallit ibid.
 Clausulæ derogatoriæ vim habet geminatio verborū. 1. pag. 238.a
 Clausula generalis non refertur ad specificata. tom. 1. pag. 237.a
 Clausula ex certa scientia operatur, quod error allegari non potest. 1.237.b
 Clausula non obstante aliquo, non tollit determinationem legis antiquæ. 1.237.b
 Clausula, si sine liberis, quomodo intelligatur. tom. 1. pag. 237.b
 Clausula simpliciter derogatoria voluntatis sequentis operatur sequentem dispositionem ab illa clausula regulari, & per consequens sequens dispositio dicitur sine voluntate, & ita quod non sit attendenda. 1. pag. 238.a
 Clausula non obstante aliquo, non tollit determinationem legis antiquæ. 1.236.b
 Clausula non obstante, nunquam tollit actū iuratum vel constitutionem iuratum. 1.236.b
 Clausula

Index.

- Clausula, omni meliori modo, apposita in fine substitutionū, ad omnes substitutiones referri debet quādo non subest ratio diuersitatis, cur ad vnam potius referatur quā ad aliam. 1.238.a
- Clausula, rato manente pacto, adiecta in contractu pœnali super pœna adiecta vni ex correlatiuis non seruanti contractum, non extenditur ad non seruante. 1. pag. 238.a
- Clausula saluo iure tertij, semper in rescripto principis subintelligitur. 1.238.a
- Clausula generalis non refertur ad ea, de quibus non censetur esse actum, vel cogitatum inter partes. to. 1.238.a
- Clausula decreti si est apposita in dispositione illi pars renunciare non potest. 1.238.a
- Clausula hæc, quantum de iure poterimus, non habet vim peremptorij. 1.236.b
- Clausula generalis posita inter aliqua capitula, refertur ad omnia præcedentia & sequentia. 1.237.a
- Clausula apponi solita, censetur apposita. 1.237.a
- Clausula codicillaris effectus. 1.236.b
- Clausula derogatoria. ibid.
- Clericus potest relaxari à iudice laico, quando ostendit se esse clericum, & hoc potest facere parte nō citata. 1.241.b
- Clericus primæ tonsuræ exerce ns officium carnificū, seu macellariorum, &c. non gaudet priuilegio clericali. 1.243.a
- Clericus non admittitur in testem cōtra laicum in criminalibus, nec contra. 1.239.a
- Clericus pro statu ecclesiastico ecclesia vacante personaliter agere non potest. 1.241.b
- Fallit ibid.
- Clericus incorrigibilis regulariter degradādus, & curiæ seculari tradendus, & per eam comprimendus est. 1.239.a
- Fallit ibid.
- Clericus œconomus, vel alij administratores alicuius venerabilis loci, non possunt prouocare ante sententiam, nec post sententiam, nisi primò condemnatio exigatur, postea verò prouocetur. 1.239.b
- Clericus non succedit in feudum. 1.239.1
- Fallit 13. modis. 1.240. & 241.
- Clericus regulariter coram suo episcopo debet conueniri. 1.241.b
- Clericus non residens quotidianas distributiones percipere non debet. 1.297.b
- Clericus qui non residet, priuari debet beneficio. to. 1. pag. 129.a
- Clericus coram nō suo iudice, id est, seculari, conueniri non potest, etiam si sui episcopi cōsensus interueniat. 1.238.a
- Clericus absens, ad hoc vt priuari possit, primò mone ri debet. 1.238.a
- Clericus eligi non potest regulariter per saltū, sed gradatim. 1.238.b
- Clericus nō potest nisi semel in die celebrare. 1.238.b
- Clericus de Papæ mādato potest bellum ingerere, & indicere. 1.238.b
- Clericus per laicum, vel patronum, seu parochianum ecclesiæ impediri vel denuntiari non potest, vt propter crimē commissum à beneficio remoueat. 1.241.a
- Fallit ibid.
- Clericus in causa ciuili potest reconueniri coram iudice seculari. 1.239.a
- Clericus efficitur irregularis si consulēdo vel instigando committit homicidium. 1.679.a
- Clericus non succedit in feudo. 1.557.b
- Clericus succedens alteri nunquam perdit priuilegiū fori. 1.626.b
- Clerici vel ecclesia non tenentur pedagia, vel gabelas soluere. 2.117.a
- Clericum percutiens est excommunicatus, & non nisi à Romano pontifice debet absolui. 1.502.b
- Clericorum appellatione, in materia restringibili, nō veniunt canonici. 1.250.b
- Clericorum status sine consensu capituli immutari nō debet, & ideo nō tenetur in cōmuni viuere. 1.250.b
- Clericis prohibita sunt negotia secularia. 1.250.b
- Clericis opprobrium est, si peritos se velint disputationum esse forensium. 1.239.a
- Clerici quando ordinantur, castitatem debēt promittere. 1.336.b
- Clerici propter fornicationem aut concubinatum deponendi non sunt. 1.249.a
- Fallit ibid.
- Clericum percutiens est excommunicatus, & non nisi à Romano pontifice debet absolui. 1.241.b
- Ampliatur 242. Limitatur. 243.a
- Clerici regulariter possunt conueniri coram iudice seculari in causa reconuentionis. 1.249.a
- Fallit ibid.
- Clerici non possunt de crimine coram iudice seculari conueniri. 1.248.b
- Clerici & psonæ ecclesiasticæ & ecclesiæ nō debēt subire munera psonalia, sed sunt immunes, & sic nō tenentur soluere collectas, neque aliud tributū. 1.243.b
- Ampliatur ibid. & 244.
- Fallit 244. & 245. & 246.
- Clerici in causa ciuili non possunt conueniri coram iudice seculari. 1.247.a
- Fallit ibid.
- Clericum insequens & non percutiens, non est excommunicatus. 1.243.a
- Idem in capiente clericum, vt obuietur delicto. ibi.
- Clerici consilio si sequitur homicidium, vel mutilatio membri est irregularis clericus. 1.247.a
- Clerici tenentur ad onera quādo esset statutum quōd omnia prædia sint tributaria. 1.245.a
- Clerici coniugati tenentur ad onera. 1.245.a
- Idem in clericis negotiatoribus. ibidem
- Clerici ratione belli imminētis tenentur ad onera. ib. b
- Clerico violentiam inferens in vestibus, vel eum detinens inuitum est excommunicatus. 1.241.b
- Clerici & personæ ecclesiasticæ, & ecclesiæ non debēt subire munera psonalia, sed sunt immunes. 2.117.a
- Clericum punire non potest iudex laicus coram se delinquentem, in actu explicando coram se. 1.241.b
- Clerici in actione reali possunt conueniri coram iudice seculari. 1.247.a
- Clericus hæres laici iam conuenti coram iudice seculari debet coram eo prosequi. ibid.
- Clerici & ecclesiasticæ personæ perpetuò possunt opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ. 1.490.b
- Clericum degradatum percutiens incidit in canonē, si quis suadente, propter memoriam pristinae dignitatis. 1.193.b
- Coacervationem debere fieri. 1.292.a
- Coacta voluntas est. 1.252.a
- Coactio. Duo sunt quæ coactionem abhorrent, & sic excusat. 1.252.a
- Coactione quis excusatur. 1.17.a
- Coactio. Hæreditas coactæ adita non confundit actionem.

Index.

- nem. 1.251.b
- Coactio.** Nemo cogitur instituere aduersarium suum 1.251.b
1. pag. 251.a
- Cogi.** Qui furem nouit, cogitur eum indicare. 1. 251.a
- Cogitur** manumittere, qui rogatus non fuerat. tom. 1. pag. 252.a
- Non cogitur** aduocatus ire per prouincias. 1.252.b
- Coarctatio** dilationis à iure concessa sine iudicis ministerio, non valet, si sit facta sine causa. 1.385.b
- Codicilli** intelliguntur rupti rupto testamento. 1. 241.a, & 250.b
- Fallit ibid.
- Codicillus** non valet si in eo dabitur vel adimetur hereditas. 1.250.b
- In codicillis** non potest dari directo nec adimi hereditas. 1.250.b
- Codicillis** licet hereditas dari, vel adimi non possit, nihilominus, si testator dixerit, quem heredem in codicillis fecero heres esto, si Titium in codicillis heredem instituero, eius quidem institutio iure valet, quia ex testamento data videtur. 1.250.b
- Cœpisse** non videtur qui per exceptionem remouetur à petitione. 1.251.a, & 454.b
- Cœptum & Impletum.** Rem cœptam haberi pro impleta, & sufficere si cœpta sit. 1.250.b
- Cogitata.** Generaliter dictum non extenditur ad incogitata. 1.253.a
- Cognatio** seu affinitas inducit præsumptionem à suspicionem. 1.783.a
- Cogi & volens.** Nedum cogatur, sed volens admittitur, & per hoc non potest renūciare suo privilegio. 1. pag. 252.b
- Cognitio** de suspectis tutoribus potest delegari. 1.253.a, & 363.b
- Cognitionem** causæ quod non exigit, citationem non requirit. 1.253.a
- Cohæres** tenetur de euictione cohæredi cui res euicta obuenit ex diuisione facta ab ipsis cohæredibus. 1. 253.a, & 482.b
- Cohæredi** alteri non nocet sententia lata contra vñ. 1.253.a
- Cohæres** cū dicitur indefinitè, intelligi debet de omnibus cohæredibus. 1.253.a
- Coeitus** brutus. Qui coierit cum brutis poeniteat plus quam septem annis, & similiter pro incestu. 1.253.a
- Collaterales** succedunt in feudum vsque ad septimū gradum. 1.263.b, 557.b
- Fallit ibid.
- Collatio** nulla est re ipsa, nisi tantū quis remittat quantum conferre tenetur, item non fit cautione, nisi per satisfact. fideiussor. vel datione pigno. 1.253.a
- Collatio.** Emancipati inter se non conferunt. 1.253.a
- Collectæ** non possunt imponi colonis, vxoribus & filiis clericorum propter bona quæ habent à clericis vel ecclesiis. 1.243.b
- Collecta** si solui debeat ex reformatione statuti sub poena quarti, prout alio statuto continetur, licet nō reperiatur aliud statutum, valebit tamen talis reformatio, dummodo in statuto referente sit insertus tenor ad eum, vt de dispositione constet, aliàs secus. 1.253.b
- Collectiuo** nomine quando plures sunt vocati simul cum alio tertio regulariter in quacunque materia, illi plures habentur loco vnius tantum. tomo 1. pag. 253.b
- Collegium** seu vniuersitas, si congregatur vt singuli consentiant, vel dissentiant, si tacent habentur pro consentientibus. 1.253.b
- Colonus** si quis vendiderit fundum hoc pacto, vendo fundum Sempronio excepto iure coloni, qui medietatem fructuum habere debet si nullus reperiatur colonus præter venditorem, illa reservatio nihil operatur, & totum cedit emptori. 1.254.a
- Colonus.** Sententia lata contra colonum an præiudicet domino si fuerit conuentus rei vendicatione. 1. pag. 254.a
- Colonus** expellitur per sententiam inter alios latam. 1.254.a
- Colonus** regulariter non est idoneus testis pro domino, fallit in re minima. 1.253.a
- Comburi** in quibus casibus quis debeat. 1.254.a
- Comes** concessit ecclesiæ quicquid iuris habet in tali fundo, si postea non appareat eum aliquod ius habere, talis concessio nulla est. 1.254.b
- Comitum** filij, viuente patre dicuntur comites. 1.581.a
- Commendatio.** Commendandi verba emissa, verba generaliter non obligant dicentes. 1.254.b
- Commendatitiæ** & familiares literæ non censentur emissæ animo obligandi, seu commendandi. 1.254.b
- Commodum** rei legatæ cedit legato. 2.14.b
- Commissio.** Cui plus committitur, ab eo plus exigitur. 1.254.b
- Commissionis** causa cessante cessat commissio. tom. 1. pag. 155.b
- Commissio** facta iudici, quod debeat iudicare secundum consilium alterius valet. 1.741.b
- Commissio** facta iudicibus delegatis, vt procedant secundum formam priorum literarum, nihil valet, nisi de prioribus literis appareat. 1.255.a
- Commissio** forma non seruata, quod fit ipso iure non valet. 1.255.a
- Cui** committuntur præcedentia, & sequentia videntur committi. 1.293.b
- Commissio** facta alicui secundum voluntatem suam, non subiicitur regulis iuris. 1.254.b
- Commissio** facta iudici, quod debeat iudicare secundum consilium alterius valet. 1.255.a
- Commissio.** Non excusatur is cui fit commissio, prætextu infamiæ vel alterius inhabilitatis. 1.254.b
- Commodatarius** obligatur. 1.257.b
- Commodatarius** culpam leuissimam præstare tenetur ibid.
- Commodatarius** casum fortuitum non præstat. ibid.
- Commodatarius** non tenetur si famulus commodantis aufugiat cum re commodata reportanda missus à domino. 1.257.a
- Commodatarius** de furto tenetur. 1.258.a
- Commodatū** dicitur, quando res conceditur ad vsum determinatum. 1.223.b
- Commodatum** dicitur, quando res vtenda conceditur ad certum & determinatum vsum. tom. 1. pag. 258.a
- Commodatum.** Prætextu debiti restitutio commodati non recusatur probabiliter. 1.257.b
- Commodatum** extinguitur morte. ibid.
- Commodatum** extinguitur extincta re commodata, sed damnum spectat ad eum cui res commodatur. ibidem.
- Commodatum.** nullum est neglecta forma. ibid.
- Commodatum** cum primum mercēs adhibetur locatio est. ibid.
- Commodum.** Qui onus patitur, & cuius periculo res est, ipse debet commodum sustinere. tomo 1. pag. 256.a

Index.

- Commoda eum sequi debent quem sequitur incommoda. 1.255.a.&c. 312.a
- Commodum quarum rerum prodest heredibus omnibus, earum rerum partes ad singulos pertinent. 1.255.a
- Commodum quis sentire non debet ex eo, quod nixus est impugnare. 1.255.a
- Commodi causa cessante, cessat & commodum. 1.155.b
- Communem rem cum alio legando testator, intelligitur solum legare partem, quam in ea habet: & sic non videtur grauasse heredem in redimendo partem solam. 1.258.a
- Communia tempore necessitatis omnia debent esse. 1.258.b
- Quod commune est, meum non est. 1.258.b
- Communis loquendi usus est attendendus. 1.258.a
- Communem rem habentes, ut singuli non possunt disponere, nisi omnes consentiant. 1.258.a
- Commune. In re communi potior est conditio possidentis. 1.258.a
- Communem opinionem tenetur sequi iudex in iudicando. 1.258.a
- Communis opinio vel error facit ius. 2.150.b
- Commune intelligitur esse meum quo ad dispositionem partis meae. 1.258.a
- Commune quod est plerumque negligitur. 1.258.b
- Communio mater discordiae. 1.258.b
- In Communione nemo inuitus retinendus est. ibid.
- Compellitur nemo ad communionem inuitus. 1.692.b
- Communitas non debet recipere collectam à clericis etiam volentibus. 1.243.b
- Compelli non debet quis ad faciendum quod alteri prodest, & sibi non nocet. 1.259.b
- Comparans. Qui auctore iudice comparauit, bonae fidei possessor est. 1.258.b
- Comparatium participat depositiuo, & retinet significatum sui positiui. 1.258.b
- Comparere per procuratorem potest, qui tenetur venire ad Synodum.
- Ad Compendium introductum non debet ad dispendium pertrahi. 1.255.b
- Compensatio quantitatis ad quantitatem, recte procedit. 1.259.b
- Compensatio regulariter admittitur. 1.259.b
- Compensatio de liquido ad non liquidum regulariter non fit. 1.259.a.&b
- Compensari cum damno lucrum debet, quando in quibusdam lucrum, in quibusdam damnum factum fuerit. 1.338.b
- Compensatio in decimis fieri non potest. 1.259.b
- Compensatur dolus cum dolo, & delicta mutua compensatione tolluntur. 1.259.b
- Compensatio. Si alicui aliquid debetur ex dispositione legis, vel ab aliquo, vel in bonis alicuius, & illi ab eo sit relictum, compensatur. 1.259.b
- Compensatio speciei ad quantitatem regulariter non admittitur. 1.260.a
- Compensatio. Si maritus ex forma statuti debet lucrari certam partem dotis, & uxor aliquid ei legat in testamento, tale legatum, quamuis simpliciter factum, compensatur cum lucro dotis statuti. 1.259.b
- Compensationem pretij solummodo emptores obiciere possunt aduersus fiscum. 1.259.a
- Compositum seu mistum ab eo debet denominari quod est dignius. 1.260.a
- Compositio inter personas ecclesiasticas, vel decimas vni curato debita alteri soluantur, valet. 1.260.a
- Compromissum factum super lite alias agitata non valet, nisi de illa appareat. 1.261.b
- Compromissum in mulierem fieri non potest. 1.292.b
- Compromissi terminus datus ad prorogandum intelligitur de vna, & prima prorogatione. 1.262.a
- Compromissum factum in arbitrium, vel arbitratores post sententiam, quae transiit in rem iudicatam, valet, si in eo apponatur clausula non obstante sententia. 1.262.b
- Compromissum non cogitur quis facere de iure communi: & si cogatur à iudice, nihil valet. 1.262.a
- Compromissum soluitur poena semel commissa, nec amplius peti potest, nisi aliud actum sit. 1.263.a
- Compromitti non possunt ea quae sunt mixti imperij. 1.262.b
- Compromissum, transactionem vel pacem facere, non cogitur quis per iudicem de iure communi, & si cogatur à iudice, nihil valet. 1.262.a
- Compromissum, cum clausula, prout videbitur, & placuerit, erit liberum. 1.261.b
- Compromissum. Stante statuto, quod affines vicini cogantur ad compromissum, si ageretur coram iudice ordinario ex contractu iurato, vel instrumento iurato, & reus conuentus post oppositiones peteret compromissum, virtute dicti statuti, non habet locum dictum statutum, nec alius potest cogi ad compromissum. 1.262.a
- Compromissum finitur quando pro vna parte compromiserunt, si vnus ex illis moriatur. 1.261.a
- Compromissum non finitur morte, si in compromisso dictum sit per partes, quod compromittunt pro se & heredibus, quia transit ad heredes. 1.261.a
- Item si post compromissum lata sit sententia. ibid.
- Item si per capitulum vel vniuersitatem factum sit compromissum. ibid.
- Item si praelatus sub nomine dignitatis compromisit. ibid.
- Compromissum factum in arbitros, vel arbitratores, data eis potestate pronuntiandi de iure tantum, intelligitur non solum de iure communi, sed etiam statuario vel consuetudinario, etiam si statutum vel consuetudo derogaret iuri communi. 1.261.b
- Compromissum factum in arbitrium, vel arbitratores, post sententiam quae transiit in rem iudicatam, valet, si in eo apponatur clausula, non obstante sententia. 1.261.b
- Compromissum per arbitros prorogari potest inuitis partibus. 1.262.a
- Compromissum annullatur per mortem alterius compromittentium, unde non transit ad heredes. 1.260.b, & 262.b
- Compromissum si fieri debet ex forma statuti indefinitè, debet intelligi non de vno compromisso tantum, sed vniuersaliter toties quoties opus fuerit. 1.261.b
- Compromissum factum in arbitros, vel arbitratores data eis potestate pronuntiandi de iure tantum, intelligitur non solum de iure communi, sed etiam statuario, vel consuetudinario. 1.262.a
- Compromissum soluitur morte arbitri, etiam si vnus ex pluribus moriatur. 1.262.b
- Compromissum auctoris non nocet successoris sententiae, etiam in casibus in quibus praediceret sententia. 1.261.b
- Ad Compromissum faciendum iudex partes litigantes cogere non potest. 1.53.b
- Compromissum non dicitur, nec quicquam operatur

Index.

- ante acceptionem, *1.262.b*
 Compromisso impeditur fatalium cursus, *1.262.b*
 Computari. Id solum computari in fructibus, quod de ductis expensis superest, *1.263.a*
 Concedere. Concessum intelligitur, quod non est prohibitum, *1.263.*
 Concedi id videri, sine quo concessum non potest exeri, nec illius tenet ademptio, *1.417.b*
 Conceduntur quædam honestè quæ non honestè petuntur, *1.417.b*
 Concedi, & prohiberi. Cùm conceditur alicui quod maius est, prohibetur quod minus est, *1.264.a*
 Conceduntur quædam, quæ aliàs non concederentur, *1.383.b*
 Concedendum non est singulis quod per magistratū publicè possit fieri, ne occasio sit maioris tumultus faciendi, *1.263.b*
 Concessio rei, quæ sit ad vsum certum, est commodatum: si verò ad indeterminatum vsum, est precariū, *1.265.a*
 Concessio, vel obligatio non perit mortua persona, cui aliquid competit, vel fuit concessum, aut relictum, vel promissum: sed ius competens transit ad hæredes, *1.265.a*
 Concessio generalis facta per Principem alicui, intelligitur sine præiudicio tertij, & suæ iurisdictionis. item si Princeps reuocat priuilegia concessa ciuitati, *1.264.b*
 Concessio. Cùm aliquid conceditur alicui, id quoque intelligitur concedi, quod solet ab hoc concedi, *1.418.a*
 Concessio facta ad certum tempus non intelligitur de prima vice, sed toties quoties opus fuerit durante dicto tempore, *1.264.b*
 Concessio geminata pontificis arguit certam scientiam, & voluntatem concedentis, & habet vim motus proprii, *1.264.b*
 Concessio. Cui conceditur aliquid, censentur concessa omnia sine quibus expediri non potest, *1.264.b*
 Concessionis causa cessante, cessat concessio, *1.155.b*
 Concessionem reuocare non potest princeps, si ea in contractum transiit, *1.264.b*
 Concessione. in generali nō veniunt quæ quis nō esset verisimiliter in specie concessurus, *1.264.a. & b*
 Concessum de vno, de aliis negatum videtur, *1.264.a*
 Concessa intelliguntur omnia, sine quibus illud explicari non potest, quandocunque alicui aliquid conceditur, *1.264.b*
 Concessum. Concesso vno, conceduntur omnia, sine quibus id explicari non potest, *1.264.a*
 Concessum videtur si non fuerit ademptum, *1.418.a*
 Id videtur concessum, quod sequitur ad illud, *1.418.a*
 Concesso vno videntur etiā concessa accessoria eius, & quæ ex eo sequi possunt, *1.9.a*
 Concesso principali, concedi & accessorium, *1.264.a*
 Concesso vno de correlatiuis, & alterum concessum est: vnde cui permittitur vendere, & emere concessum dicitur esse, *1.264.b*
 Conclusum in causa cū est, pro condemnato habetur fideiussor: apparet enim quia de breui condemnandus est, *1.265.a*
 Conclusio. Causæ. Conclusio in causa fit exclusio, vel elapso termino probatorio, *1.265.a*
 Post conclusionem in causa non possunt instrumenta produci, *1.265.a*
 Concordia. Ad concordiam nemo compelli potest, *1.225.a*
 Concors dicitur quis ratione etiā minimæ partis, *1.265.a*
 Concordia lucro præferenda est, *1.260.a*
 Condemnari nemo potest sine accusatore, *tomo 1. pag. 266.a*
 Condemnati plures in vnam summam, non tenentur nisi in virilem portionem, *tomo primo, pagina 266.a*
 Condemnatus ex præsumptione iuris, & de iure non appellat, *1.94.b*
 Condemnatus ad mortem regulariter non dicitur ad supplicium, nisi post decem dies, *tomo 1. pagina 265.b*
 Condemnatus ad soluendum nō euitat executionem, dato quod velit fideiubere, vel pignora dare, *1.265.b*
 Condemnati plures vni, omnes videntur condemnati viriliter, ita è contra si vnus pluribus condemnatur, omnibus viriliter condemnari videbitur, *1.266.a*
 Condemnatus ad soluendum non euitat executionem, dato quod velit fideiubere, vel pignora dare, *1.266.a*
 Condemnatoria sententia, siue absolutoria lata pro vno, non nocet alteri, neque alteri prodest, *1.266.a*
 Condemnatio facta à iudice hoc pacto, condemnatio te ad soluendum tot, quot soluerunt tui antecessores, si constiterit per antecessorem nihil solutum fuisse, an valeat talis sententia? *1.266.a*
 Condemnatio. Tempus quod indulgetur condemnatis ad soluendum, est quatuor mensium, *1.266.a*
 Condemnatio non sequitur, si non est probata qualitas in accusatione expressa, *1.266.a*
 Condemnatio quæ fieri debet per statutum à capite, cum conditione, vt fiat depositum aliquod, nō habet locum in minima condemnatione, *1.266.b*
 In condemnatione personarum, quæ in id, quod facere possunt, damnantur, non totum, quod habent, extorquendum est, sed & ipsarum ratio habenda est, ne egeant, *1.27.b. & 266.b.*
 Condictio ob causam habet locum ex capite pœnitentiæ in contractibus innominatis, *1.266.b. & 267.a*
 Fallit 17. modis. *ibid.*
 Condictio ob causam competit ex capite causæ nō secutæ in contractibus innominatis, *1.266.b.*
 Conditio in sententia non retrahitur, *1.271.a*
 Conditio impossibilis affirmatiua in contractu adiecta vitiat omnem contractum, *1.271.a*
 Conditio purificata in legatis sub ea relictis, non trahitur retro ad tempus mortis, vel aditæ hæreditatis, *1.271.a*
 Conditio impossibilis, quam testator putabat esse possibilem, & habebat iustam causam putandi, non habetur pro impossibili, sed pro possibili, *1.270.a*
 Conditio prohibentis in re communi est melior, *1.258.a. & b*
 Conditio potestatiuè adiecta legatario honorato, adimpleri debet quam primum legatarius potest, *1.270.b*
 Conditio. Si filius familias sub conditione stipulatus emancipatus fuerit, deinde extiterit conditio, patri actio competit, quia in stipulationibus id tempus spectatur, quo contrahimus, *tomo primo, pagina 269.a*
 Conditio quæ solet dici perplexitas, vitiat stipulationem, *1.270.b*
 Conditio. Non debet alteri per alterum iniqua conditio inferri, *1.269.b*
 Conditio. In omnibus causis id obseruatur, vt vbi personæ conditio locum facit beneficio, vbi deficiente ea, bene

Index.

ea, beneficium quoque deficiat. 1.269.a
 Conditio. Non debet alteri per alterum iniqua con-
 ditio inferri. 1.269.b.&
 271.a
 Conditio voluntaria debet impleri in forma specifica,
 & non per æquipollens. 1.270.a
 Conditio omnino extitura non reddit conditionalem
 dispositionem, sed puram. 1.270.b
 Conditio appositā in persona honorati, non potest ab
 eo diuidi. 1.270.b
 Conditio tacita quæ inest à lege, vel aliter, impedit or-
 tum obligationis, sicut expressa. 1.270.b
 Conditio pro adimpleta habetur, si non stat per eum
 qui adimplere tenetur. 1.270.b
 Conditio impossibilis negativè concepta, non vitiat,
 nec suspendit, imò dispositio remanet pura. 1.269.
 b, & 271.a
 Fallit ibid.
 Conditio geminata adiecta legato, quod quis sibi ad-
 scripsit propria manu in testamento alicuius, excu-
 sat scribentem à pœna. 1.271.a
 Conditio prohibentis in re communi, est potior. 1.
 269.a
 Conditio in hæreditate retrahitur 1.269.b
 Conditio quæ in se infert viduitatem nō est seruanda.
 1.270.
 Conditio. Actus ligitimi conditionem non recipiunt,
 neque diem. 1.269.a
 Conditio, quæ in se infert viduitatem non est seruanda;
 & ideo si testator dicet, relinquo Scia fundum si
 nupserit arbitrato Titij: si viuo Titio nupserit Scia
 sine eius arbitrio, nihilominus debet habere lega-
 tum. 1.271.b
 Conditio debet in forma specifica impleri. 1.269.b
 Conditio impossibilis vitiat contractum, tomo 1. pa-
 gina. 2269.b
 Conditio soluitur morte, vnde conditio potestatiua,
 quæ adiicitur in contractu, & quæ adimpleri debet
 in persona diuersorum, vt putà tertij, si is moriatur,
 non poterit adimpleri in persona hæredis. 1.271.b
 Conditio de nubendo arbitrato tertij, cum à lege rei-
 ciatur, tanquam præstans impedimentum matri-
 monio, & inductiua viduitatis, si deficiat, multo mi-
 nus peribit legatum eius defectu. 1.271.a
 Conditio, quæ debet adimpleri in forma specifica, vi-
 tiatur si minimum omittatur. 1.271.b
 Conditio habetur pro causa. 1.214.a
 Conditio. Cum non stat per eum ad quem pertinet,
 quo minus conditio impleatur, haberi debere per-
 inde ac si impleta fuisset. 1.269.b
 Conditio vno, & primo actu impletur, atque perfici-
 tur. 1.269.b
 Conditio voluntaria debet præcisè, & formaliter im-
 pleri. 1.272.a
 Conditio impossibilis vitiat stipulationem. tomo 1.
 pag. 271.a
 Conditio trahitur retro in contractibus, ad tempus ce-
 lebrati contractus. 1.272.a
 Conditio in contractibus retrahitur ad tempus ce-
 lebrati contractus. 1.269.b
 Conditio omnis, & dilatio atque grauamen, reicitur
 de legitima ipso iure. 1.271.a
 Conditio. Non solet deterior cōditio fieri eorum, qui
 litem contestati sunt, quàm si non essent, sed plerū-
 que melior. 1.269.a
 Conditio. In legatis conditio non retrahitur. to. 1.
 pag. 269.b

Conditio. Qui potest facere, vt possit conditioni pare-
 re, iam posse videtur. 1.270.a
 Cōditio nostra melior per seruos fieri potest, deter-
 rior fieri non potest. 1.272.a
 Conditio. Quando stat per vnum ex contrahentibus,
 quo minus conditionem impleat, habetur pro ad-
 impleta, ad incommodum illius per quem stat. 1.
 270.a
 Conditio quando post factum legatum adiicitur per
 dictionem, si, præstationi, siue executioni, redditur
 legatum conditionale. 1.270.b
 Conditio, quæ solet dici perplexitas, vitiat institutio-
 nem. 1.271.b
 Fallit ibid.
 Conditio statu liberi potest esse deterior. 1.533.4
 Conditionem parem esse oportet eius, qui quid possi-
 deat vel habeat: atque eius, cuius dolo malo factum
 sit, quo minus possideret vel haberet. 1.269.b
 Conditionem sufficit semel fuisse impletā, dato quòd
 eius implementum duret. 1.273.a
 Conditionem, & diem vbi conuentio habet, & sic du-
 plicem dilationem, non sufficit conditionem imple-
 ri, sed requiritur, quòd dies expectetur. 1.270.a
 Conditionem appositam pro non apposita haberi. 1.
 272.a
 Conditionis extrinsecæ expressio actum non suspen-
 dit. 1.519.a
 Conditionem importat relatio, quæ sit ad futura. 1.
 273.a
 Conditionem appositam pro non apposita haberi. 1.
 271.a
 Sub conditione institutu s, an & quando videatur adi-
 re. 1.270.b
 Conditionem tacitam esse subaudiendam. 1.270.b
 Conditionem extitisse, vbi extitit. 1.268.a
 Conditionem implendi ius non transit ad hæredes. 1.
 270.a
 In conditione positi non censentur vocati. 270.a
 Conditionem, & diem vbi conuentio habet, & sic du-
 plicem dilationem, non sufficit conditionem imple-
 ri, sed requiritur quòd dies expectetur. 1.272.b
 Conditionem impleri impediens, tenetur ac si esset
 impleta. 1.270.a
 Conditiones in præfationibus positæ, in sequentibus
 videntur repetitæ, nisi earum repetitio vitiaret. to.
 1.268.a
 Sufficit conditionem semel fuisse impletam, licet non
 duret implementum. 1.272.a
 Melioris conditionis non erunt stulti, quàm petiti. to.
 1.269.b
 Conditionem extitisse, vbi non extitit. 1.268.a
 Per conditionis remissionem remissum est fideicom-
 missum. to. 1.270.b
 Conditio. Meliorem ignorantis conditionem facere
 possumus, non autem deteriorem. 1.269.b
 Conditionalia verba in modico verificantur. 1.273.a
 Conditionalia verba poni, non tamen inest conditio:
 1.268.b.
 Conditionaliter statutum loquens formam inducit,
 adeo vt si omittatur, vitia bitur actus. 1.273.a
 Conducens rem suam vt suam, non perdit dominium:
 1.273.a, & b
 Fallit ibid.
 Conducens domum secundum quod Sempronius cō-
 duxerat, nisi constiterit de tali cōductione, nulla e-
 rit cōductio, nisi appareat contrarium ex actis.
 1.273.a

Index.

- Conductio, & precarium non possunt concurrere in eadem re, & eodem tempore, ratione contrarietatis. 1.273.b
- Conductio non est in modica pecunia. 1.273.b
- Conductio nulla est non seruata eius forma, vt si deficiat in ea consensus partium, ac tempus determinatum. 1.273.b
- Conductio quâdoque præsumitur ex modicitate prætij. 1.273.b
- Conductio non est amplius extincta re conducta, damnum tamen ad locatorem pertinet, nisi conductor in culpa, seu in mora extiterit. 1.273.b
- Conductor locatori, & locator conductori stare tenetur: nam statutum in vno ad alterum extenditur. 1.273.b
- Conductor suscipiens in se omne periculum, vel promittens soluere pensionem omni exceptione remota, non intelligitur suscepisse periculum pestis, nec alterius fortuiti casus. 1.273.b
- Conductor simplex vt est colonus, vel inquilinus, nunciare non potest. 2.132.b
- Conductor ædium si incendium contingat, tenetur domino ædium, nec non etiam vicino de culpa. 1.273.b
- Confessio per interrogationem factam parti probat. 1.281.b
- Confessio de dote recepta facta constante matrimonio censetur facta in fraudem legis, & non valet. 1.442.a
- Confessio quæ fit de modica summa simulata dici non potest. 1.288.a
- Confessio facta sacerdoti non debet reuelari, & dato, quod reuelet, sibi nulla fides est adhibenda. 1.282.b
- Confessio regulariter valet. 1.282.b
- Confessio non requirit telam iudicij, nec curat de ineptitudine processus, ideo confessus potest condemnari, etiam data ipsius processus nullitate. 1.287.a
- Confessio tacita per pacem facit iudicium. 1.282.a
- Confessio indefinitè facta extraiudicialis parte absente facit semiplenam probationem. 1.287.a
- Confessio extraiudicialis facta parte absente facit semiplenam probationem. 1.281.a
- Confessio ægrotantis multum operatur, & nocet confidenti. 1.276.b
- Confessio, seu assertio reciproca facit hanc reg. locum habere, vnde si confiteor me esse fratrem tuum, in consequentiam videor fateri te esse fratrem meum. 1.288.a
- Confessio extraiudicialis in delictis quæ pertinent ad iudicium ecclesiæ fauore animarum, probat. 1.275.b
- Confessio contra ius facta non nocet. 1.277.a
- Confessio quid. ibid.
- Confessio facta defuncti non transit ad heredem, neque ei nocet. 1.282.a
- Confessio cõditionalis vnius actus, qui simul & semel fuit adhibitus, non potest pro parte acceptari. 1.282.a
- Confessio in iudicio facta inducit notorium. 2.131.a
- Confessio extra ius facta, probationem inducit. 1.277.a
- Confessio facta in vltima voluntate non probat id, super quo fit, parte absente. 1.286.b
- Confessio de credulitate ita præiudicat, sicut cõfessio de veritate. 1.285.b
- Confessio de crimine extraiudicialis tantum nihil operatur. 1.280.a
- Confessio delicti, nullis legitimis præcedentibus indicij, tormentorum metu, & terrore facta, & extorta, vel milles, quantumuis iudicialiter rata habita, cõfidenti non præiudicat. 1.280.a
- Confessio delicti facta coram iudice incompetenti, non probat postea coram iudice competenti. 1.280.b
- Confessio per errorem facta probando rem aliter se habere, regulariter reuocari potest. 1.283.a
- Fallit ibid.
- Confessio iurata non potest reuocari. 1.283.a
- Confessio extra iudicium facta, parte absente facit semiplenam probationem. 1.284.b
- Confessio facta sine causa, scilicet, si aliquis confiteatur se debere decem, & non exprimit causam, non valet, neque præiudicat. 1.281.b
- Confessio partis officio iudicis exorta probat. 1.281.b
- Confessio coram iudice in loco non tribunali, & sic in loco non iudicij facta, fidem non facit, neque valet. 1.281.b
- Confessio facta non infamat in criminalibus. 1.282.b
- Confessio minoris sine curatore non valet. 1.282.a
- Confessio inducit notorium. 1.281.b
- Confessio soluitur morte. 1.288.a
- Confessio facta in libello supplici nocet. 1.281.b
- Confessio secunda prodest, vel secunda scriptura. 1.277.b
- Confessio spontanea facta in iudicio sufficit ad condemnandum. 1.281.a
- Confessio testatoris in vltima voluntate simplex, & sine iuramento, non facit plenam fidem. 1.277.a
- Confessio socij criminis facit iudicium. 1.282.a
- Confessio procuratoris potest incontinenti quam facta est reuocari, quamuis ex intervallo reuocari nõ possit. 1.287.b
- Confessio facta ad relationem alicuius dicti, vel instrumenti, & non aliter, si in eo nihil dicatur, an talis cõfessio aliquid præiudicet? 1.285.a
- Confessio. Reprobato instrumento corrumpit confessio orta tacite ex eius productione. 1.282.b
- Cõfessio pretextu erroris facta reuocari potest. 1.287.b
- Fallit ibid.
- Confessio inter easdem personas semper præiudicat, siue secuta sit sententia, siue non: siue fiat in iudicio summario, siue in plenario. 1.282.b
- Confessio admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure. 1.285.b
- Confessio facta parte absente, in libello vel quacunque scriptura porrecta iudici, præiudicat confidenti. 1.285.b
- Confessio serui de facto domini non nocet ipsi domino. 1.283.a
- Confessio facta in iudicio præiudicat. 1.285.a
- Confessio de credulitate ita præiudicat sicut confessio de veritate. 1.281.b
- Confessio procuratoris nocet domino. 1.282.b
- Confessio facta metu tormentorum, vel in tormentis, confidenti non præiudicat. 1.282.a
- Confessio, & inculpatio offensi in mortis articulo facit iudicium. 1.282.a
- Confessio extraiudicialis non seruata forma non probat plenè. 1.284.b
- Confessio facta in vno iudicio, probat in alio. 1.280.b, & 286.a
- Confessio cedentis non nocet cessionario, & sic alter corre-

Index.

- correlatiuo.
- Confessio partis probat contra confitentem. 1.281.b
- Confessio extraiudicialis ad effectum torturæ valet, & probat. 1.284.b
- Confessio geminata extraiudicialis probat contra confitentem. 1.286.b
- Confessio vnius non nocet alteri regulariter. 1.288.b
- Confessio dotis receptæ præsumitur facta spe fururæ numerationis, & competit exceptio non numeratæ dotis. 1.282.b
- Confessio dotis facta constante matrimonio præsumitur facta animo donandi, & non præiudicat marito. 1.282.b
- Confessio potest reuocari vsque ad sententiam, probato errore facti. 1.280.b
- Confessio absente parte facta præiudicat circa præparatoria, sed non circa decisoria. 1.279.a
- Confessio geminata diuersis temporibus absente parte facta, probat. 1.279.a
- Idem si facta sit per viam voluntariæ iurisdictionis. ibid.
- Idem si sit iurata: vt si quis absente parte dicat, in veritate sum debitor talis, tunc enim talis confessio probat. ibid.
- Confessio extraiudicialis parte præsentē facta, & non acceptata non probat. 1.283.b
- Confessio scripta manu alterius quàm producentis, non probat producentem. 1.285.b
- Confessio quando præcessit terminus ad deliberandum, non reuocatur prætextu erroris. 1.287.a
- Idem si esset in actis, & in scriptis redacta. ibid.
- Idem si fuerit geminata intervallo. ibid.b
- Confessio facta ab aliquo in iudicio, quod hominem occiderit, sed ad suam defensionem, potest à iudice in parte acceptari, & sic quatenus confitetur se occidisse, & poterit illum condemnare nisi probet defensionem. 1.280.b. & 284.b
- Confessio vera facta contra defunctum nocet hæredi. 1.288.b
- Confessio facta per aliquem spōte, & in iudicio, quod occiderit vnum hominem, qui non apparet, nec reperitur occisus, non valet, nec ligat confitentem. 1.280.b
- Confessio mutui in publico instrumento probat numerationem. 1.282.b
- Confessio facta coram iudice non suo, regulariter coram suo fidem nullam facit. 1.285.a
- Fallit ibid.
- Confessio prætextu erroris iuris reuocari non potest. 1.287.b
- Fallit ibidem.
- Confessio facta per aliquem spōte, & in iudicio, quod occideri hominem, qui non apparet, nec reperitur occisus, non valet, nec ligat confitentem. 1.285.a
- Fallit ibid.
- Confessio facta non præcedentibus iudiciis non probat, neque præiudicat. 1.282.a
- Confessio coram iudice in loco non tribunalis, & sic non iudicij facta, fidē non facit, neque valet. 1.280.a
- Confessio, absente parte facta non præiudicat, nec plenē probat. 1.278.a
- Confessio dotis licet sit iuramento firmata tamen opponi potest exceptio non numeratæ dotis. 1.282.b
- Confessio criminosa, potest declarari, & exponi, sed nō in totum perimi. 1.280.a
- Confessio rei in carcere facta viribus subsistit. 1.288.a
- Confessio laborantis in extremis attenditur. 1.282.b
- Cōfessio absente partē facta in libello probat. 1.278.b
- Confessio facta de mille si ostendatur se particulas recepisse, vt quinquaginta, tunc in reliquis solutio nō facta probatur. 1.281.b
- Confessio extraiudicialis, parte præsentē facta: plenē proeat. 1.281.a, & 283.a Fallit ibid.
- Confessio non requirit telā iudicij, nec curat de ineptitudine processus, ideo confessus potest condemnari etiam data ipsius processus nullitate. 1.280.b
- Confessio propria facta apud iudicem est fortissima probatio. 1.276.b
- Confessio mandatarij contra mandantem facit indicium. 1.282.a
- Confessio facta sine causa ita inducit semiplenā probationem, quod iuramentum probationis supplementum deferri potest. 1.285.b
- Contra cōfessionem in iure factā venire licet. 1.277.a
- Confessionibus etiam falsis standum est. 1.276.b
- In confessione idem est, quod in sententia. 1.281.a
- In confessione quis cogitur perseuerare. 1.282.a
- Confessioni rei testium præsentia non necessaria, verum vilis creditur, & è re adhibebitur. 1.288.a
- Confessionem tacitam esse subaudiendam. 1.273.a
- Ex confessione delicti qualificata vera delicti pena infligi non potest. 1.370.b
- Confitēti suū delictū ignoscitur, si hoc probat. 1.402.b
- Confitentis pena sponte peccatum alleviatur. 1.278.a
- Confitens statim post negationem vtitur priuilegio confitentis: quia quod paruo momento sit, censetur inesse. 1.274.b
- In confitentē nullæ sunt partes iudicis. 1.276.b. & 278.b
- Cōfiteri nō dicitur, qui tacet in criminalibus. 1.282.a
- Confitens se mutuo recepisse pecuniam, nihilominus potest intra biennium opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ. 1.274.a
- Confiteri peccata sua quis sub pena peccati mortalis regulariter non tenetur nisi semel in anno ad minus. 1.273.b
- Confitens per apocham, vel publico instrumento habuisse, & recepisse, & pecuniam mutuo, non potest conueniri in effectu ante biennium. 1.274.a
- Confessus de crimine extra iudicium, si in tali confessione concurrant omnia requisita ad confessionem extraiudicialem, punitur. 1.275.b
- Confessus extraiudicialiter, si confessio sit geminata, punitur ac si esset in iudicio confessus. ibid.
- Confessus de crimine extra iudicium licet non puniatur, potest tamen poni ad torturam. 1.275.a
- Fallit, nisi de crimine ageretur ciuilitur. ibid.
- Item fallit si talis confessus esset clericus. ibid.
- Item nisi taliter confessus confessionem reuocet. ibid.
- Confessus crimen de quo excipitur contra eum contingēs causam, punitur ordinariē. 1.274.b. & 281.a
- Confessus. Subleuatur à mendaciis propter confessionem. 1.278.a
- Confitens se mutuo recepisse pecuniam, nihilominus potest intra biennium opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ. 1.281.b
- Confessum in iure pro iudicato haberi. 1.276.b, 277.b, & 281.b
- Confessus sponte, & in confessione perseuerans, nec eam reuocans, non auditur appellans. 1.282.a
- Confessus, & convictus legitimis probationib. condemnatus non appellat. 1.282.a
- Cōfessus crimē regulariter penā nō patitur, secus autē si per sententiā fuerit condemnatus. 1.274.b, 281.b

Index.

- Confessus in iure damnatur. 1.277.b
- Confessoria & negatoria actio competit pro seruitutibus rusticis, & vrbis. 1.37.b, & 288.b
- Confines apposti in primo instrumēto intelliguntur apposti in secundo, cū se refert ad primum. tom. 1.189.b
- Confirmata ea, quæ sunt iuri contraria non intelliguntur per simplicem confirmationem. 1.288.b
- Confirmans regulariter nihil de nouo dare dicitur. ibid.
- Confirmari non potest sententia, à qua fuit appellatū, in præiudiciū tertij. ibid.
- Confirmari non potest ab initio inuolidum. 1.289.b
- Confirmatio. Qui confirmat, dare non videtur. ibid.
- Confirmari sententia potest non citatis partibus. to. 1.288.b
- Confirmatio generalis, nō trahitur ad actum nullum, & inuolidum. 1.289.b
- Confirmatio facta per pontificem exemptionis alicuius ecclesiæ, tenet talis confirmatio, si exprimatur exemptio, quamuis illa priuilegia aliter non appareant. ibid.
- Confirmatio geminata habet vim clausulæ derogatoriæ, non obstante. 1.289.b
- Confirmatio Papæ etiam ex certâ scientia nō prodest in defectum substantialium: puta incompetentiæ iudicis, & falsitatis narratorū, sed solum in defectū solēnitatis, vt in vocatione patris & similibus. ibid.
- Limitatur ibid.
- Confirmatio principis ex certa scientia facta supplet omnem defectum. 1.289.a
- Confirmatio per quam restituitur possessio, videtur noua traditio. ibid.
- Idem si confirmatio fieret à successore qui non tenebatur confirmare. ibid.
- Confiscatio bonorum patris non nocet filio in bonis profectitiis. 1.290.a
- Confessus de crimine extra iudiciū non punitur. to. 1.274.b, 281.a
- Confessus contenta in instrumento, instrumētum regulariter confiteri non dicitur: quia aliud est confiteri instrumentum, aliud contenta in instrumento, 1.276.b
- Coniecturis legitimis quod apparet, constare dicitur euidenter, licet non fuerit expressum. 1.290.a
- Coniuncta persona agens pro coniuncta, non præiudicat ei, nisi ratum habeat. 1.291.b
- Coniuncta persona non potest recipere solutionem pro coniuncta sine mandato. ibid.
- Coniuncta persona non admittitur in casibus requirentibus speciale mandatum, etiam cum cautione dato. 1.292.a
- Coniuncta persona potest agere sine mandato cū cautione rati. 1.291.b
- Coniuncta persona admittitur sine mandato, ad agendum pro coniuncto. 2.65.a
- Coniunctus admittitur pro coniuncto sine mandato, dummodo caueat de rato, quod is, pro quo agit, habebit hoc ratum. 1.290.a
- Coniunctus facta coniuncti scire præsumitur, sicut vicinus præsumitur scire facta vicini. 1.290.b, & 291.a
- Fallit ibid.
- Coniuncti verbis dicuntur, plures vocati ad hereditatem, vel legatum, per nomen collectiuum, & sic omnes simul admittuntur ad vnam duntaxat portionem. 1.291.b
- Coniunctio sanguinis facit recedere à reg. iur. nam reg. iur. est quod frater contra fratrem deponere nō possit cogi, hoc tamen fallit, quando contra alium fratrem deponeret. 1.292.a
- In coniunctionibus semper non solum quid liceat considerandum est, sed & quid honestum sit. 1.311.a
- Connexum. Sententia lata in vno de connexis non nocet alteri. 1.292.b
- Connexio. Ratio connexitatis. Quod connexio facti inducat patientiam conditionis. 1.292.a
- Connexitatis ratione indemnitate aliquid concedi. ibid.
- Consanguineus qui diu absens fuit non præsumitur scire facta consanguinei. 1.291.a
- Conscientiæ & animæ alicuius ea quæ committuntur, per suam simplicem assertionem eam iuramēto declarantur. 1.292.b
- Conscientiæ alicuius cum aliquid committitur, poterit ipse absentibus partibus pronunciare. ibid.
- Consecrata Ecclesiæ priuilegio Basilica gaudet quæ paruo temporis spacio, seu de proximo consecrari debet. 1.449.b
- Consecrata nō dicitur amplius Ecclesia, vel quid aliud simile, vt calix, si in totū frangantur, ac destruantur. 1.445.b
- Consensus quando requiritur non refert an præcedat, vel sequatur, sine incontinēti, siue ex intervallo. to. 1.293.b
- Consensus omnium est requirendus, ad quos res pertinet. 1.293.a, & b
- Consensus tacitus sufficit in leuibus. 1.293.b
- Consensus pro facto accipitur. 1.350.a, & 525.a
- Consensus geminatus mulieris post biennium à die primi præiudicat ei in casu Auth. siue à me. C. ad Velle. 1.293.a
- Consensus geminatus vbi in actu requiritur, sufficit vnicus iuratus. 1.293.a
- Consensus eius, cui fit protestatio, requiritur regulariter in protestatione. 1.293.b
- Consensui nihil tam contrarium est, qui & bonæ fidei iudicia sustinet, quā vis atque metus: quem cōprobare contra bonos mores est. 1.293.a, & 313.b
- Consequens cui committitur, committuntur & antecedentia, per quæ peruenitur ad illud. ibid.
- Consentire in actibus capitularibus, seu collegiatis nō sufficit canonicos, seu illos de collegio separatim, sed oportet quod sint tanquam collegium congregati, & collegialiter consentiant. 1.292.b
- Consequentia. Ad consequentiam esse trahendū quod aliquibus præcipitur, aut indulgetur. 1.294.a
- Consequens. Qui vult consequens, vult necessarium antecedens. 1.293.b
- Consilium lex tribuit, necessitate tamen non apponit. 2.36.a
- Consilium. Nullus ex consilio, dummodo fraudulentū non fuerit, obligatur. 1.294.a
- Consilium. Commissio facta iudici, quod debeat iudicare secundum consilium alterius, valet. tomo 1. 294.a
- Consilium. Mutare consilium quis non potest in alterius detrimentum. 1.294.a, & b, 713.a
- Consilio quod fit, effectum & firmitatem habet. tomo 1. 294.b
- Consilio & deliberatione omnia sunt facienda. tomo 1. 294.b
- Consilio alterius habēs expedire actum, si illum omittit, actus est nullus, quasi non seruata forma mandati. 1.294.b
- Consen-

Index.

- Consensus eius, cui fit protestatio requiritur regulariter in protestatione. 1.293.b
- Consors eiusdem litis potest agere pro consorte sine mandato præstita satisfactione. 2.64.b, 294.b
- Consors regulariter non tenetur de facto consortis, nisi aliter statutum, seu conuentum sit. 1.294.b
- Constitutio humana, & traditio. Naturæ ac rationis ordinem, & legem generalem Dei, nulla constitutio ne humana coarctari aut dissolui posse. 1.295.b
- Constitutio futura respicit, non præterita, nisi de præteritis in ea caueatur. 1.265.a, & b. & 297.a
- Ampliatur & limitatur. ibid.
- Constitutio ignorantes non ligat. 1.295.b
- Constitutio, vel dispositio ignorantes non ligat. 1.295.a
- Constitutiones contra usurarios editæ, odio usurarum cessant postquam usuras exercere desierunt. 1.169.a
- Constitutionis causa cessante vel ratione, cessat constitutio. 1.156.a
- Constitutiones, leges, vel canones facti per verba generalia, dicuntur generales. 1.296.b
- Constitutionis effectus non extenditur extra territorium. 1.295.b
- Constitutionis proprium est, ut sit iusta. 1.167.a
- Constitutum. Si quis constituat se precario nomine possidere, post mortem suam non sortitur effectum hoc constitutum. 1.223.b
- Constitutum in generali hypotheca appositum operatur, ut hypotheca extendatur etiam ad bona. 1.223.b
- Per constitutum vera possessio acquiritur, licet modus acquirendi sit fictus. 1.223.b
- Constitutum nullum dicitur si id, super quo fundatur, resoluitur. 1.295.a
- Constituti vis est, ut transferatur possessio, & habet locum in primo constituto non etiam in secundo. 1.295.a
- Constitutum facit geminata promissio. 1.295.a
- Constituti causa cessante, cessat constitutum. 151.b
- Consuetudo si firmata sit, non tollitur, licet semel, vel bis contrafactum sit. 1.298.b
- Consuetudo quæ tendit contra ea quæ sunt reservata principi, ut inducatur, requiritur tempus cuius initij memoria non existat. 1.299.b
- Consuetudo induci non potest de iure canonico contra ius canonicum, nisi sit præscripta spacio 40. annorum. 1.297.b
- Consuetudo. Semper in stipulationibus & in cæteris contractibus id sequimur, quod actum est, aut si non pateat quid actum est, erit consequens, ut id sequamur, quod in regione, in qua actum est, frequenter. 1.298.b
- Consuetudo vel statutum faciens validam probationem, de iure est inualida: si concurrat evidens necessitas vel utilitas, valet. 1.298.a
- Consuetudo Ecclesiæ, ut Canonici, si non resideant, percipiant fructus beneficiorum suorum, valet. 1.297.a
- Fallit ibid.
- Consuetudo Ecclesiæ, ut canonici si non resideant, percipiant fructus beneficiorum suorum, valet. 1.298.a
- Consuetudo laicorum non ligat clericos. 1.298.a
- Consuetudo vel statutum disponens, quod libri, puta mercatorum, faciant fidem pro scribente, valet & tenet. 1.298.a, & 304.a
- Consuetudo etiam iniqua & irrationabilis excusat à pœna. 1.297.b
- Consuetudo quando in ea inducenda interuenit consensus expressus principis, valet contra legem eiderogantem. 1.305.b
- Consuetudo quæ inducit grauamen ecclesiis non valet. 1.298.a, & 302.b
- Consuetudo de iure Cano. contra ius requirit tempus xl. annorum. 1.298.b, & 300.a
- Consuetudo contra ius naturale non valet, 1.298.a, & 300.b
- Consuetudo veritati non præiudicat. 1.299.a
- Consuetudo mala non vincit legem, sed bona. 1.299.a
- Consuetudo præbens occasionem vacandi non valet. 1.297.b
- Consuetudo quod clericus non residens percipiat quotidianas distributiones non valet. ibidem
- Consuetudo praua, vel legi contraria, non est tenenda. 1.303.b
- Consuetudo sequens contraria præcedenti eam tollit. 1.298.a
- Consuetudo ius non scriptum appellatur. 1.298.a
- Consuetudo introducere potest, ut prælatus possit testari, atque donare modicum de rebus Ecclesiæ. 1.301.a
- Consuetudo potest induci etiam ignorante principe, vel illo qui potest ius condere. 1.298.b
- Consuetudo loci seruanda est in concorrentibus processum, in quo proceditur, & sic illius tribunalis, vel iudicis, coram quo proceditur. 1.301.b
- Consuetudo tollitur si est præscripta per aliam contrariam consuetudinem præscriptam. 1.298.b, & 304.b
- Consuetudo & statuta loci in quo contractus matrimonij fuit celebratus, attenditur quoad dissolutionem. 1.298.a
- Consuetudo potest induci, & valet etiam si non inducatur sciente Principe, vel illo, qui potest ius condere. 1.301.b
- Consuetudo de iure ciuili inducitur per tempus x. annorum. 1.299.a, & b
- Limitatur ibid.
- Consuetudo inducitur de iure ciuili spacio 10. annorum. 1.298.a
- Consuetudo, ius non scriptum appellatur. 1.301.a
- Consuetudo, valet, quod probatio imperfecta habeat vim perfectæ probationis. 1.304.b
- Consuetudo, non valet contra legem derogantem consuetudini. 1.304.b
- Consuetudo inducitur per binum actum, quando interuenit intervallum temporis inter primum, & secundum actum, alias diceretur vnicus actus. 1.300.b
- Consuetudo, vel statutum absorbens in totum legitimam filiorum, non valet. 1.304.a
- Consuetudo non ligat forenses. 1.301.a
- Consuetudo, quæ est præter ius, de iure Canonico inducitur spacio decem annorum. 1.302.b
- Consuetudo regionis aut loci seruanda est. 1.302.b
- Consuetudo laicorum non ligat clericos. 1.301.a
- Consuetudo hominis seruatur in iudiciis. 1.304.a
- Consuetudo, & statuta loci, in quo contractus matrimonij fuit celebratus, attenduntur quo ad solutionem. 1.304.a
- Consuetudo patrisfam. seruatur. 1.303.b
- Consuetudo, vel statutum faciens validam probationem, quæ de iure est inualida, si concurrerit evidens necessitas, vel utilitas, valet. 1.304.a
- Consuetudo quæ est contra ecclesiasticam libertatem, non valet. 1.298.b, & 302.b
- Consuetudo non ligat etiam subditos extra territorium. 1.301.b
- Consuetudo loquendi seruatur. 1.304.a
- Consuetudo contra ius non extenditur. 1.298.a, & 300.b

Index.

Consuetudo inducta in vno de correlatiuis, & in alio locum habet. 1.310.a
 Consuetudo vincit legem. 1.298.a
 Consuetudinem Antiquam debere seruari. 1.305.b
 Consuetudinis mentio facta per statutum, si de ipsa non constat, quid erit dicendum. 1.305.b
 Consuetudinem Romanæ Ecclesiæ non esse seruandâ. 1.pag.305.b
 Consuetudinis causa cessante, cessat cōsuetudo. 1.151.b
 Consuetudines, & statuta loci, in quo iudicium agitur, considerantur quantum ad ordinaria iudicij, & processus solennitatem. 1.305.b
 Consul, deposito officio, litem coram se cœptâ potest terminare. 1.760.b
 Consulēs in atrocissimis absque distinctione, an is qui consulitur, erat aliās facturus necne, tenetur. 1.295.a
 Consulens alias facturo, ex homicidio inde fortē sequuto regulariter non tenetur pœna ordinaria, sed alia sic. 1.pag.295.a
 Fallit ibid.
 Consulens alicui, vt aliquem occidat, tenetur ac si ipse occidisset. 1.294.b
 Consulens, & persuadens punitur sicut faciens: sed si is, qui consulitur, erat aliās facturus, mitius debet puniri. 1.294.a, & b.
 Contemnere vnicuique licet hæc, quæ pro se introducta sunt. 1.305.b
 Contenta in relato propriē cōtinentur in referēte, sed non quod dicantur nominata, verum quia tacite in sunt. 1.306.a
 Contestatio litis. Ante cōtestationem factum videtur quod mox post eam fit. 1.306.a
 Continuatio, debet fieri ad præcedentes. 1.306.a
 Propter continuationem plura facta vnum intelliguntur. 1.292.a
 Contradicere quando quis non potest, in causa est, vt ei sententia inter alios acta noceat, neque citari debet. 1.306.a
 Contrahentes ignoranter non tenentur. 1.306.a
 Contrahere. Habentem 17. annos, contrahere posse. 1. pag.306.b
 Contrahens. Quid actum sit inter contrahentes, inspicitur. 1.306.b
 Contrahentes non possunt facere, quod obligatio vel seruitus realis ipso iure finiatur tēpore, sed tātum paratur exceptio. 1.306.b
 Contrahētium matrimoniū in gradu prohibito, ipso iure bona debent publicari. 1.306.b, & 314.b
 Contrahere potest filiusfamiliās sine consensu patris, de iure canonico, secus de iure ciuili. 2.75.b
 Contrahentibus licitum est ad inuicem se decipere in pretio, aut valore rei, super qua contrahitur. 1.307.b, & 315.a
 Fallit ibid.
 Contrahens matrimonium in gradu prohibito, ipso iure bona ipsius sunt publicanda. 2.75.b
 Cōtractibus ex cōuētione legē accipiūt. 1.315.b, & 312.b
 Contractibus recipit interpretationem à cōsuetudine. 1. pag.315.a
 Contractibus non reducitur in inuitum. 1.315.a
 In celebratione contractus attenditur locus, in quo conficitur, & ipsius consuetudo. 1.315.a
 Contractus ex vna parte claudicare posse, & nihilominus sustinere. 1.312.a
 Contractus. Equalitas seruanda in contractibus, & iudiciis, & in pactis. 1.313.a
 Contractus. In contrahendi venditione ambiguum

pactum contra venditorem interpretandum est: ambigua autem intentio ita accipienda est, vt res salua actori sit. 1.312.b
 Qui cum alio contrahit, debet esse certus de conditione, & qualitate contrahentis. 1.315.a
 Contractus. Cū amplius solutum est, quā debebatur, cuius pars non inuenitur, quæ repeti possit, totum esse indebitum intelligitur, manēte pristina obligatione. 1.313.a
 Contractus. Cū dolus dat causam contractui, ipso iure est nullus. 1.312.b
 Contractus in dubio non præsumitur vsurarius. 1.315.a
 Contractus aduersus ecclesiæ interdictum initus non obtinet vigorem. 1.315.b
 Contractus correlatiui si ex vna parte est casus certus, & ex altera incertus, per relationem certi ad incertum, & è contrā casus redditur certus. 1.313.b
 Contractus ratione non sortitur forum ille, qui tanquam viator contraxit. 1.315.b Limitatur ibid.
 Contractus. Si staret statutum, quod mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, & reperiatur contractum fuisse celebratum sine tali consensu, talis contractus erit nullus. 1.315.b
 Contractus. Licet contractus non teneat, tamen postea exigitur. 1.313.a
 Contractus factus ab vxore sine licentia mariti, non valet. 1.313.b
 Qui cōtraxit tanquam viator, non sortitur forum cōtractus ratione. 1.314.b
 Contractus. Non omne quod licet, honestū est. 1.309.b
 Contractus. Omnia quæ iure contrahuntur, contrario iure pereunt. 1.309.b
 Contractum res modica vitiat. 1.316.a
 Contractus nominati eo ipso, quod sunt in esse producti, statim producant actionem: sed cōtractus innominati sunt debiles, & inefficaces, & sic non producant actionem nisi secuta causa. 1.314.b
 Contractus incertitudine vitatur. 1.314.b
 Contrahere. Qui cum alio contrahit, vel est, vel esse debet non ignarus cōditionis eius: hæredi autem hoc imputari non potest, cū non sponte cū legatariis contrahat. 1.306.b, & 310.a
 Contractus. Ferē quibuscunque modis obligamur, hifdem in cōtrarium actis liberamur, cum quibus modis adquirimus hifdem in contrarium actis amittimus. 1.315.b
 Contractus ab initio sunt voluntatis, ex postfacto necessitatis. 1.312.b
 Contractus. Quod iussu alterius soluitur, pro eo est, quasi ipsi solutum esset. 1.312.a
 Contractus ex vna parte constat. 1.310.a
 Contractus, & pactum de necessitate non requirit scripturam. 1.314.a
 Contractus factus cum incarcerato non valet. 1.315.b
 Contractus verbum etiam minimum non est absque mysterio aliquid operandi. 1.316.a
 Contractus pro parte valet, pro parte non. 1.414.b
 Contractus ex conuentione legem accipere dignoscuntur. 2.23.b
 Contractus quidam dolum malum tantum recipiunt, quidam & dolum, & culpam. 1.397.b
 Contractus nullus dicitur nō seruata forma iuris, quæ neque de consensu partium omitti potest. 1.314.a
 Contractus causa cessante cessat contractus. como. 1. 152.a
 Contractus in totum rescinditur, cum in parte ineundus non erat. 1.310.a
 Contra-

Index.

- Quod ipsis, qui contraxerunt, obstat, & successoribus eorum obstat. 1.309.b
- Contractus initus metu valet, & tenet mero iure, sed rescindi potest, vel ex edicto prætoris, vel officio iudicis. 1.314.a
- Contractus. Quod nullius esse potest, ut id alicuius fieret, nulla obligatio valet efficere. 1.309.b
- Quod in cōtractibus agitur, pro cauto habetur. 1.313.a
- Cōtractus. In omnibus obligationibus, in quibus dies non ponitur, præsentī die debetur. 1.311.a
- Contractus firmatur iuramento, si per statutum quis prohibetur contrahere. 1.767.b
- Contractus claudicare non debet. 1.315.b
- In cōtractibus innominatis oblatio non inducit implementum. 1.314.b
- Contractum temporalem fieri posse. 1.313.a
- Contractibus apponi solita, & si non apponantur, pro expressis habentur. 1.314.b. & 316.a
- In cōtractibus nominatis etiam re integra nunquam est locus pœnitentiæ. 1.314.b
- In cōtractibus stricti iuris non potest agi per stipulationem ratione deceptionis, vel doli, re ipsa, quando promissor non habet animum decipiendi. 1.314.b. & 316.a
- Si in cōtractu interueniat pretium pro re certa, & apponatur verbum dare, ex parte eius, qui obligatur ad speciem, non est emptio, & venditio, sed cōtractus innominatus. 1.314.b
- In cōtractibus innominatis ex parte illius, qui adimpleuit, licita est pœnitentia. 1.314.b
- In cōtractibus innominatis præparamenta non faciunt desinere rem esse integram, quin sit locus pœnitentiæ, siue sint extrinseca, siue intrinseca. 1.314.b
- Contrarius legis sensus pro lege accipitur. 2.35.a
- Contrariorum vno cognito, cognoscitur & reliquum. 1.316.b
- Contrariorum eadem est disciplina. 1.316.b
- Contraueniens transactioni in modico non incidit in pœnam. 1.316.b
- Contractibus aucto iure dationis, & re debita ex cōtractu aucta, augetur ius acceptionis, ac ipsum debitum, vel obligatio: ita quod augmentum superueniens rei obligatæ, vel quæ ex cōtractu debetur, acquiritur ei cui res debetur, vel est obligata iuxta terminos obligationis. 1.314.b. & 316.a
- Contrarium. Argumentum, quod cum quis, duo contraria proponit, id obseruatur, quod ei nocet. to. 1. pag. 316.b
- Contraria duo in eodem subiecto simul esse non possunt. 1.316.b
- Contrarietas modica in testibus non vitiat eorum testimonium. 1.316.a
- Contrarium. Allegans contraria non auditur. 1.316.b
- Contrauenire nō potest, qui bis actum fecit, nec quicquam opponere. 1.316.b
- Contumax verus non appellat. 1.320.a
- Contumax in non comparando, vel respondendo, vel recedens ante tempus sine iudicis licentia, excommunicari potest. 1.317.a
- Amplia & limita ibid.
- Contumax reus, contra quem fuit facta missio ex secundo decreto, reuertens nō auditur aliquo modo. 1.319.a. & b.
- Contumax amplius non auditur, nisi prius solutis expensis. 1.319.b
- Contumax verus regulariter non appellat, & verus cōtumax dicitur, qui legitime citatus ad iudicium venire recusat. 1.319.a
- Fallit ibid.
- Contumax. Sententia lata contra contumacem non potest præiudicare tertio. 1.317.a
- Contumax ut aliquis reputetur, requiritur trina citatio. 1.317.a
- Contumax, ut aliquis reputetur requiritur trina citatio. 1.319.b
- Contumax exclusus à facultate appellandi, amittit causam. 1.318.a
- Idem quando contumaci denegatur actio & audientia ibid.
- Contumax appellatur qui ante tempus sine licentia recessit. 1.320.a
- Contumax regulariter non amittit causam principalem, sed condemnatur in expensis. 1.317.b. & 319.b
- Fallit 1.318. & 320.
- Contumax fictus auditur appellans. 1.320.a
- Contumax fictus auditur appellans. 1.94.b
- Contumax iterum citari debet. 1.231.b
- Contumax in non comparando, vel respondendo, vel recedens ante tempus, sine iudicis licentia, excommunicari potest. 1.320.a
- Contumaci reuerso edenda sunt acta facta eo per cōtumaciam absente cum termino opponendi. 1.453.a
- Contumax fictus regulariter auditur appellans. 1.317.a
- Contumacia litis damno coercetur. 1.53.b
- Contumacia soluitur morte. 1.319.b
- Contumacia vera requiritur, ut quis possit mulctari, non autem ficta. 1.319.b
- Contumacia procuratoris domino regulariter non præiudicat. 1.320.a
- Contumacia. Prodest quibusdam sua contumacia, vel absentia. 1.319.a
- Contumacia non est de per se delictum. 1.319.a
- Contumacia procuratoris non nocet domino, quoad secundum decretum. 1.356.a
- Contumacia procuratoris præiudicat domino in non appellando. 1.319.a
- Contumacia cessante quando cesset pœna illius. 1.153.a
- Contumacia sublata tollitur pœna, cuius causa imponi debeat. 1.319.b
- Contumacia domini dicitur, & nō procuratoris quando dominus citatur, & mittit procuratorem qui non comparet. 1.319.a. & b.
- Cum per contumaciam actiones denegatæ sunt, oblata postea cautione incipit pristinum ius. 1.219.b
- Cōtumaciæ causa cessante cessat effectus illius, scilicet pœnam quæ ob eam irrogatur. 1.152.a
- Contumacia vera requiritur, ut quis possit mulctari, non autem ficta. 1.320.a
- Conuentio priuatorū iuri publico non derogat. 1.321.a
- Conuentio dat legem cōtractui. 1.321.a
- Conuentio personalis cum persona extinguitur, nec transit ad hæredes. 1.321.b
- Conuentio fieri non potest si modicum ultra vnā diem remotus esset, puta vnum miliare 1.221.a
- Conuentio inter partes, quod debitum non possit probari nisi per instrumentum, & nō per testes, nō valet. 1.321.a
- Conuentio facta in vna re, vel persona, non extenditur ad aliam. 1.321.a
- Conuentio ambigua, vel obscura nocet ei, qui potuit apertius ponere. 1.316.b
- Conuentio partium facit ut vno correlatiuo resolutum, & alterum resolutum esse dicatur. 1.321.b
- Ex conuersatione æquali contemptus dignitatis nascitur. 1.382.b
- Conuen-

Index.

- Conuenit verbum vel promisit, in instrumēto intelligitur per solennem stipulationem. 1.321.a
- Conueniri coram alio potest quis, licet elegerit corā vno agere. 1.320.a
- Conueniri non potest vacans ecclesia. 1.320.b
- Conuentus ad factum simpliciter, non potest præcisè compelli, sed liberatur præstando interesse. tom. 1. 220.a, & b.
- Conuersans cum excommunicatis, regulariter est excommunicatus excommunicatione minori. 1.321.b
- Fallit ibid.
- Conuertuntur in vnam naturam, licet correlatiua sint diuersa, præsertim quando origo est in causa efficiēti in formali dispositione, & in temporum cōcurso. 1.322.b
- Conuictus legitimis probationibus, ac sponte proprio ore confessus condemnatus, non auditur appellans. 1.94.b, & 321.b
- Fallit ibid.
- Quando conuictis, vel sæpius de crimine confessis credi oportet. 1.278.a
- Copia indiciorum à iudice dari debet reo. 1.322.b
- Copula regulariter requirit concursum vtriusque copulati. 1.322.b
- Copula inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. 1.322.b
- Corpus mortuum non suspenditur, neque cruciari potest. 1.322.a
- Correctio legum est euitanda. 2.25.b
- Correlatiuum. Correlatiuorū eadem est iuris dispositio. 1.323.a
- Correlatiuorum vel contrariorum qui potest vnum, potest & reliquum. 1.323.a
- Correlatiuorum natura talis est, vt dispositio facta de vno, extendatur ad aliud etiā non expressum. 1.323.a
- Correus: sententia lata vni ex correis, an noceat alteri. 1.322.b.
- Correus credendi, quæ à debitore exegit, tenetur alteri correo communicare. 1.323.a
- Corrigere se quilibet potest incontinenti, siue sit testis, siue pars, siue iudex, siue notarius, siue procurator. 1.323.b
- Correo nocet sententia lata contra vnum ex correis. 1.323.a
- Corrumpens iudicem si moriatur ante sententiam nō nocet hæredi suo. 1.324.a
- Corruptum si malum sit, corruptio bona probatur. 1.324.a
- Credere non debet quis facili, quia qui facili credit, stultus est corde. 1.331.b
- Credulitas. Credulus qui nimis fuit, sibi imputet. to. 1. pag. 331.b
- Credi. De se confessio non creditur super crimine alterius. 1.324.a
- Creditor posterior ex cuius pecunia fuit emptā militia præfertur anteriori. 1.683.b
- Idem in eo qui credidit pecuniam ad rem conseruandā: in illa enim præfertur omnib⁹ anterioribus. ibi.
- Creditor debitoris fugientis potest capere pecuniam sibi debitam propria autoritate. 1.345.a
- Si creditor reddat debitori instrumentum crediti, hoc ipso intelligitur debitū remisisse, & debitor habet exceptionem taciti pacti. 1.326.b
- Creditor habēs rem meam pignoratam etiā mihi simpliciter legando in dubio, censetur mihi legare liberationem tantum pignoris, non autem remissionem debiti principalis. 1.326.b
- Creditor tenetur fideiussori soluenti cedere actionem personalem, & hypothecariam. 1.328.a
- Creditor tenetur mittere ad domum debitoris, quando debitor non expresso loco aliquid dare tenetur, & sic non tenetur portare debitum ad domum creditoris. 1.328.b
- Creditor priori soluens nō succedit in pignore, nec in hypotheca. 1.326.b
- Creditor petendo in iudicio sortem principalem, sibi non præiudicat in vsuris, interesse, damnis, nec in aliis accessoriis. 1.326.b
- Creditor si succedit debitori confunditur actio. to. 1. 326.b, & 328.a
- Creditor si permiserit creditori abire intelligitur de prima vice, vnde si abierit, atque redierit non poterit amplius discedere, nisi creditor iterum discedendi potestatem concesserit. 1.328.a
- Creditor qui non potest cedere actionem fideiussori, exceptione cedendarum action. repellitur. 1.328.a
- Creditor nō potest facere vt capiatur debitor propter suspicionem fugæ nisi à tempore contractus citra superuenerit noua causa suspicionis. 1.326.b
- Creditor alicuius ex aliqua causa, non per hoc dicitur debitor ex alia. 1.324.a
- Creditor habens rem meam pignoratam, eā mihi simpliciter legando, in dubio censetur mihi legare liberationem tantum pignoris, non autem remissionem debiti principalis: quare hæres nō tenebitur aliquid soluere, nec debitum personale remittere, sed tradere tantum rem à pignore liberatam. 1.324.b
- Creditor si vendit pignus, & nondum recepit precium ab emptore, nō tenetur soluere debitori residuum, sed solum cedere ei actionem cōtra emptorem, periculo tamē ipsius creditoris, qui vendiderit. 1.327.b
- Creditor consentiendo pignus vendi per debitorem, censetur remittere ius sui pignoris. 1.324.b
- Creditor qui non potest cedere actionem fideiussori exceptione cedendarum actionū repellitur. 1.327.b
- Creditor consentiendo pignus vendi per debitorem, censetur remittere ius sui pignoris. 1.327.b
- Creditor vendens pignus non tenetur de euictione. 1.327.b, & 329.b
- Fallit ibid.
- Creditor prior præfertur posteriori. 1.327.b
- Fallit ibid.
- Creditores priuilegiati eiusdem tituli in personalibus actionibus concurrunt, nulla habita ratione prioritatis nec posterioritatis. 1.331.a
- Creditor potest vendere pignus, seruatis tamen seruandis. 1.327.b
- Creditor recipiendo solutionem pro sua parte ab vno ex pluribus obligatis in solidum, sibi præiudicat, ne possit amplius in solidum petere ab vno ex eis, sed intelligitur summā inter eos p rata diuississe. 1.327.a
- Fallit ibid.
- Creditor tenetur mittere ad domum debitoris quando debitor non expresso loco aliquid dare tenetur, & sic non tenetur portare debitum ad domum creditoris. 1.327.a, & 328.b
- Fallit ibid.
- Creditor naturaliter & civiliter possidet, nō vt quidā dicunt, naturaliter tantum. 1.325.a
- Creditor non potest petere pecuniā ante terminum. 1. pag. 327.b
- Creditor non debet venire cum sacco paratus, expectare enim modicum tempus, scilicet, decem dierū ad recipiendam solutionem cogitur. 1.327.b
- Creditor

Index.

- Creditor qui mercēs vendidit debitori, ex quo contra
ctu ortum fuit creditum, si debitor fugit, non est po-
tior in re vendita aliis creditoribus prioribus. 1.327.b
- Creditor ita videtur diuidere, quando vnum conuenit
pro parte, sicut quando conueniuntur omnes pro
parte. 1.327.b
- Creditor inuitus non compellitur recipere vnum pro
alio. 1.324.b, & 326.b
- Creditor inuitus non tenetur vnum pro alio recipere.
1.327.a
- Creditor secundus potest offerre primo creditori suū
creditum, & liberare pignus à primo creditore, &
suam hypothecam confirmare. 1.328.a
- Creditor non cogitur recipere partem. 1.317.b
- Creditor si vendit pignus, & nondum recipit pretium
ab emptore, non tenetur soluere debitori residuum,
sed solum cedere ei actionem contra emptorē, pe-
riculo tamen ipsius creditoris, qui vendidit. 1.330.a
- Creditor quemadmodum cogit debitorem ad soluen-
dum ei, ita e contra cogi potest à debitore ad acci-
piendum. 1.328.a
- Creditor inuitus non cogitur alibi solutionem recipe-
re, quàm in loco solutioni destinato. 1.327.a
- Creditor qui permittit rem vānīre, pignus dimittit. 1.
324.b
- Creditor modicæ quantitatis non prohibetur esse tu-
tor. 1.325.a
- Creditor secundus potest offerre primo creditori suū
creditum, & liberare pignus à primo creditore, &
suam hypothecam confirmare. 1.327.a
- Creditor partem debiti regulariter accipere non co-
gitur. 1.326.a, & b
- Creditor potest vendere pignus, seruatis tamen ser-
uandis. 1.330.b
- Creditor. Sententia lata contra creditorem, an præiu-
dicet debitori. 1.324.a
- Creditor pignore, vel commodatarius ad alium vsum
vtens, furti tenetur. 1.651.b
- Quando creditor curiosus esse debet. 1.326.a
- Creditori datur retentio pignoris, si sibi nō est satisfa-
ctum à debitore pro vtroque debito, scilicet hypo-
thecario & chirographario. 1.327.b
- Creditor non fraudantur, cum quid non acquiritur
à debitore, sed cum quid de bonis diminuitur. 1.
366.b
- Creditor regulariter non possunt capere suum debi-
torem propria auctoritate ex causa suspicionis. 1.
331.b
- Fallit ibid.
- Creditor prior tradendo pignus soluenti videtur cede-
re hypothecam. 1.331.a
- Creditorum à maiori parte pactum factum cum hære-
de futuro debitoris mortui de quota parte debiti re-
mittenda, præiudicat aliis creditoribus si in vnum
conuenerint, & decretum prætoris intercesserit. 1.
327.a
- Creditori datur retentio pignoris, si ei non est satisfa-
ctum à debitore pro vtroque debito, scilicet hypo-
thecario, & chirographario. 1.330.b
- Creditori præiudicat sententia lata contra debitorem.
1.330.b
- Creditor impedit corpus debitoris mortui, ne sepe-
liatur, regulariter non possunt. 1.331.a
- Fallit ibid.
- Inuito creditore aliud pro alio soluitur. 1.325.b
- Creditor prorogantes terminū solutionis, regulari-
ter prorogationē inducunt, quia nō possunt ex pri-
ma sed ex secunda obligatione agere. 1.327.a
- Creditori non est licitum vti retentione pro vero de-
bito. 1.327.a
- Creditor priuilegiati eiusdem tituli in personalibus
actionibus concurrunt, nulla habita ratione priori-
tatis, nec posterioritatis. 1.327.a
- Creditor tenetur fideiussori soluenti cedere actionem
personalem, vel hypothecariam. 1.327.a
- Si creditor hæreditarij, qui debent conuenire hære-
dem, agant contra emptorem hæreditatis, videntur
fecisse tacitum pactum de non petendo amplius ab
hærede, & sic non possunt postea redire ad vendito-
rem, si emptor postea non sit habilis. 1.327.a
- Creditori priori soluens non succedit in pignore, nec
in hypotheca. 1.330.b
- Creditor non possunt agere reuocatoria, contra il-
los, in quos bona sunt alienata, nisi prius excussio
præcedat in bonis debitoris, qui in eorum fraudem
alienauit. 1.331.a
- Creditor possunt reuocare alienata in eorum frau-
dem sine vlla pretij restitutione. 1.331.a
- Creditor agentes contra emptorem sponte iudiciū
suscipientes, si postea agant contra venditorem, re-
pelluntur exceptione taciti pacti. 1.463.b
- Crimina leuia debent discuti de plano, & sine libello.
1.332.a
- Criminali non obstat sententia lata in ciuili, facit ta-
men aliqualem præsumptionem. 1.334.a
- Ad crimen publici iudicij prosequendum frustra inter-
uenit procurator. 1.369.a
- Crimina morte extinguuntur. 1.332.a, & 334.a
- In criminali etiam violenta præsumptio, quæ in ciuili
vim habet plenæ probationis, non sufficit ad condē-
nandum. 1.333.b
- Crimen nullum patitur is, qui non prohibet, cum pro-
hibere non potest. 1.332.a
- Crimen contrahitur proposito & voluntate nocendi.
1. pag. 331.b
- Crimen nullum redditur extincta persona delinquēte.
1. pag. 332.a
- Crimē si quis obicit in modum exceptionis, cogitur
inscribere. 1.26.b
- Crimen non repellit ordinariū à iudicando. 1.743.a
- In criminalibus ex solis præsumptionibus, licet vrgen-
tissimis, non sequitur condemnatio, nisi reus fuerit
sponte confessus, vel legitime conuictus per proba-
tiones luce clariores. 1.333.a
- In criminalibus plures diuersæ probationum species
simul iungi non possunt ad faciendam plenam pro-
bationem. 1.333.b
- In criminalibus testis etiam non interrogatus causam
sui dicti & intentionem dicere tenetur, alioquin nō
probat. 1.333.a
- In criminalibus iudex partes componere nō potest an-
te quàm delinquens sit legitime punitus. 1.333.a
- In criminalibus, saltem quæstioni & torturæ obnoxiiis
(qualia sunt capitalia & atrociora) accusator seu
pars ciuilis, de dānis, & eo quod eius intererit caue-
re, in casum absolutionis teneri creditur. 1.334.a
- In criminalibus, ad probandum contra reū, testes ido-
nei & omni exceptione maiores requiruntur. 1.334.a
- In criminalibus certa doctrina tradi nō potest, sed pœ-
narum constitutio, ex qualitate rei delinquentis, &
delictorū circumstantiis, iudicis prudentiæ & discre-
tioni relinquitur. 1.333.b
- In crimi

Index.

In criminalibus ad excusandum reum à poena mortis
admittitur depositio testis de credulitate attestan-
tis. 1.333.a
In criminali ad probandum contra reum requiruntur
testes idonei, & omni exceptione maiores: & illorū
inhabilitas neque multitudine, neque etiam instru-
mentorum ratione purgatur. 1.333.a
In Criminalibus quæ clām. & in obscuro fieri solita
sunt facilius ex indiciis solis, & præsumptionibus ad
torturam proceditur quàm in aliis. 1.332.b
In criminalibus dans operam rei illicitæ, non solum
ex eo punitur quod ex proposito deliquit, sed & de
delicto consequutiuo. 1.333.b
In merè criminalibus, vel poenalibus iuramentum nō
defertur, neque suppletorium, neque litis decisiuū.
1.333.a
In criminali reus instrumenta etiam fisco edere non
tenetur, secus autem in ciuilibus. 1.333.a
In criminalibus occultis, quæ sui natura plenè probari
non possunt, veluti de adulterio, conspiratione, ve-
nenatione, falsa moneta, & consimilibus, coniecturæ,
& præsumptiones loco plenæ probationis suf-
ficiunt ad condemnandum. 1.333.b
Culpa similis est tam docere, quàm discere prohibita.
1.336.b
Culpa est, immiscere se rei ad se non pertinenti. 1.336.
a, & b
Culpa, Bonarum mentium est ibi timere culpam, vbi
culpa non reperitur. 1.332.a
Culpa caret, qui scit, sed prohibere non potest. 1.336.b.
367.b
Criminosus ad accusandum non admittitur. 1.14.b
Lata culpa nunquam morte punitur. 1.334.a
Sine culpa, nisi subsit causa, non est aliquis puniendus.
1.336.a, & b
De Culpa, vide 1.334.335. & 336.
Culpa Qualiter culpa intelligatur, & in quibus casib⁹
culpabilis quis cēseatur, siue dolus arguatur. 1.334.a
Culpa, & dominium. Ex culpa aliquem amittere do-
minium reum suarum. 1.336.b
Culpa præcedens culpam abolet subsequētē. 1.336.b
Culpa eius nulla est, cui parere necesse sit. 1.239.a
Culpæ aut negligentix ergo si dolus absit, capitis poe-
na non imponitur. 1.332.a
Ob culpam non iuratur in litem. 1.767.a
Culpabilis ab initio excusatur, si postea id sine sua cul-
pa euenerit. 1.636.b
Cumulatio. Quoties competūt plures actiones diuer-
sæ, & ex diuersis causis ad diuersa eidē auctori, & cō-
tra eundem reum, cumulatio est permessa. 1.336.b
Vbi cumulatio admittitur, tunc erit necessarius vnus
libellus, & vna erit instantia. 1.336.b
Cumulatio. Nō est nouum, vt due obligationes in ei⁹
dem persona de eadem re concurrant. 1.336.b
Cumulatio regulariter est permessa. 1.336.b
Cumulatio non admittitur ratione maioritatis. 10.1.
pag. 336.b
Cumulatio plurium actionum est contra formam li-
belli, quando sunt ad inuicem contrariæ. 1.337.a
Cumulatio duarum actionum in eodem libello regu-
lariter permessa. 1.337.a
Cumulatio actionum nō admittitur quando actiones
sunt omnino similes & tendunt ad idem in effectu.
1. pag. 337.a
Cumulatio non admittitur quando plures actiones sic
se habent quod editione vnius alia tollitur. ibidem.
Cura soluitur morte. 1.337.a

Curationis causa cessante, cessat curatio. 1. tomo 1. pa-
gina 153.a
Curator, qui fecit inuentarium hoc modo, ego talis
Ninueni in bonis defuncti ea, quæ continentur in
inuentario tutoris, vel in alterius instrumeto, an ta-
le inuentarium valeat. 1.337.a
Curator non potest nocere personis, neque minuerē
res, quibus datus fuerit. 1.337.a
Curator indefinitè datus ad omnes lites dicitur dari. 1.
pag. 337.b
Custos non tenetur de fuga carcerati, nisi fuerit in do-
lo, vel in culpa. 1.337.b

D

DAMNARI quēquam inaudita causa ratio equita-
tis non patitur. 1.337.b
Damnari vel puniri nemo debet absens. 1.3.a
Damnatus iniuriarum non est infamis pro modica in-
iuria in aliquem illata. 1.337.b.
Damnatus ad mortem de iure testari nō potest. 1.337.b
Fallit ibi d.
Qui damnum in re aliena dedit, etiam postquam vsu-
ceperit, tenetur. 1.651.a
Damnatorum bona de iure Authen. applicantur ascē-
dentibus, & descendētib⁹ condemnati in infini-
tum. 1.338.a
Qui occasionem damni dat, damnum dedisse videtur
1. pag. 338.b
Is damnum dat, qui iubet dare: eius verò nulla culpa est,
cui parere necesse sit. 1.338.b
Damnum. Cum damno alterius nemo debet locuple-
tari. 1.338.a
Damnum nemo facit, nisi qui id facit, quod facere ius
non habet. 1.396.a
Damnum. Officiū suū nemini debet esse dānosum. 1.338.b
Nemo damnum facit, nisi qui id facit, quod facere ius
non habet. 1.339.a
Damnum quod quis culpa sentit, sibi debet, non aliis,
imputare. 1.338.b. 339.a
Damnum quando indefinitè dicitur, verificatur etiam
in exiguo. 1.339.b
Damni replicatio admittenda est cōtra exceptionem
lucrosam. 1.339.b
Damnum nemini inferri debet ob alterius culpam. 1.
339.a
Damnum præsens debet præstari. 1.697.a
Damnum facere possum alij ne res mea pereat. 1.338.b
Damni infecti actione agitur pro modico. 1.339.b
Damnum culpa pendere. 1.339.a
Damnum quod quis ex sua culpa fecerit, sibi imputet
1.651.a
Damni periculum ad ignorantem non redundat. 1.
687.a
Damnum. Non id demnum quod surripitur vel corrū-
pitur, sed omne damnum debet duplicari, vel qua-
druplicari. 1.650.b
Damnum is dat, qui iubet dare. 1.339.a
Damnum quod quis ex sua culpa sentit, non intelli-
gitur damnum sentire. 1.339.a
Damnum modicum non facit recedi à iure communi.
1.339.a
Dans fundum, construens, seu dotans ecclesiam cum
consensu diocēsan⁹, quilibet ipsorum erit patronus
insolidum. 1.339.b
Dans causam homicidio, poena capitis punitur. 10.1.
679.a
Data à patre filiis ob causam dotis, vel donationis pro
pter nuptias, vel etiam ob causam militiæ, imputan-
tur in

Index.

- tur in legitimam, licet data fuerint à patre viuentē. 2.20. b
- Data inter viuos non imputatur in Falcidiam. 1.540. a
- Datum ab illo, qui de iure dare non potest, pro nō dato habetur. 1.339. b
- Benignè datum fraude reuocari non debet. 1.339. b
- Data tempus in rescriptis, regulariter attenditur. 1.339. b
- Datio insolutum. Si detur res insolutum, pro maiori quantitate debiti, vitiatur in totum datio in solutū. 1.339. b
- Datio in solutū facta pro maiori summa, quàm sit debitum, vt volet, etiam in modico vitiatur. 1.339. b
- Datione dignitatis ab obligatione eximitur. 1.383. b
- De, dictio, causam propinquam denotat. 1.201. b
- Debere & omittere. Qui omittit quod debet, intelligitur facere quod non debet. 1.350. a
- Deberi nobis aliquid potest ex pluribus causis. 1.349. b
- Deberi non ex plurib. causis deberi nobis idem potest, ita ex pluribus causis idem potest, & nostrum esse. 1.350. a
- Debitor impetrans ius iniquum cōtra creditores suos, extenditur ius illud etiam contra se ad commodum debitorum suorum. 1.346. a
- Debitor se à creditore liberare potest, etiam ante tempus soluendo. 1.343. a
- Fallit ibid.
- Debitor generis, vel quantitatis, soluendo alij, quàm cui debet, non liberatur. 1.341. b
- Debitor constituitur in mora ex lapsu diei à contrahentibus appositū. 1.343. a
- Debitor constituitur in mora per interpellationē extraiudicalem. 1.343. a
- Debitor licet creditori suo contra suum debitorem actionem cedat: cessione tamen non obstante contra ipsum agere, & exigere creditor suus poterit. 1.343. a
- Fallit ibid.
- Debitor iure & non vi conueniendus. 1.341. b
- Debitor vini post moram tenetur ad estimationem vini, quanti plurimi valuit à tempore morę. 1.728. b
- Debitor alternatiuus, si utrūque per errorem soluerit, vno perempto, quod superest non repetit. 1.701. a
- Debitor non potest capi propria autoritate. 1.341. b
- Debitor præsūmitur soluisse qui habet cācellatum instrumentum. 1.341. b
- Debitor speciei perempta specie ante moram & culpā liberatur ab obligatione. 1.341. b, & 347. a
- Fallit ibid.
- Debitor quantitatis etiam perempta quantitate, casu fortuito non liberatur. 1.342. a
- Debitor speciei perempta ea post moram non liberatur per interitum, sed adhuc tenetur ad estimationē, quare mora perpetuat obligationem. 1.342. a
- Debitor quando est diuersi fori cum creditore, non tenetur regulariter ire ad domum creditoris. 1.345. b
- Debitor vagus vbique conueniri potest. 1.341. b
- Debitor minoris in modica quantitate potest esse tutor pupilli. 1.346. a
- Debitor speciei ex natura contractus de casu fortuito non tenetur. 1.342. a
- Debitor quantitatis, perempta quantitate etiam casu fortuito, non liberatur. 1.347. a
- Fallit ibid.
- Debitor fugitiuus potest propria autoritate capi à creditore. 1.341. b
- Debitor generis perempta specie non liberatur. 1.341. b, & 345. b
- Fallit ibid.
- Debitor. Nullo precedente contractu nemo cogitur facere alij tractanti de lucro, etiam si non nocet. 1.341. b
- Debitor, quamuis in principio soluerit, non liberatur: alio interueniente liberatur. 1.340. b
- Debitor obligatus ad quantitatem respectu certæ speciei, quam soluendo fuisset liberatus, perempta illa specie, liberatur etiam ab illa quantitate. 1.342. a
- Si obligatus fuerit debitor in aliquo, & quæ commodū præstando liberatur. 1.340. a
- Debitor speciei ante moram, re perempta, liberatur: quia redacta est obligatio ad eum casum à quo incipere non potuit. 1.347. a
- Debitor cōstituitur in mora per interpellationem extraiudicalem. 1.342. a
- Debitor licet teneatur soluere vsuras ad hoc vt iuramentum seruet, creditor tamen eas rectè non recipit. 1.345. b
- Debitor quando promissit soluere in quocunque loco, vbicunque potest conueniri, si ibi personaliter repariatur, cum in contractibus non habet locum remissio. 1.341. b
- Debitor. Nullus debitor etiam in diem, vel conditionem, cogitur cauere, nec fideiussorem dare. 1.341. b
- Debitor si est captus, & incarceratus, non seruato iuris ordine, nō retractatur eius captura, si apparet quod verè est debitor. 1.347. a
- Debitor necessarius, quando aliquid reliquit in testamento, semper videtur tale legatum factum vt compensetur cum debito. 1.346. a
- Debitor indistinctè iurans non exire districtum sine licentia creditoris, si obtinuerit licentiam à creditore, intelligi debet, vt non semel tantum ei liceat discedere, sed vniuersaliter toties quoties ei libuerit. 1.347. b
- Debitor vel promissor in loco destinatæ solutionis, non potest conueniri, nisi ibi reperiatur. 1.342. b
- Debitor necessarius, quando aliquid relinquit in testamento, semper videtur tale legatum factum vt compensetur cum debito. 1.342. a
- Debitor ante tempus soluere potest. 1.342. a
- Debitor meus purè si de voluntate mea promittat Titio, quod mihi debetur, ego nō possum agere. 1.342. b
- Debitor nō habens vnde soluat, regulariter in corpus luere debet. 1.342. b
- Debitor in diem non est propriè debitor. 1.342. b
- Debitor ad factum præcisè compelli nō potest. 1.342. b
- Debitor in actionibus descendantibus ex contractu, vel quasi, indistinctè post moram tenetur. 1.342. b
- Debitor liberatur si soluit ciuitati, vel tyranno, quando bona creditoris sunt confiscata. 1.342. b
- Debitor sine die si cōueniatur, non monitus ante diē, regulariter non soluit expensas. 1.346. b
- Debitor nō habens vnde soluat, regulariter in corpus luere debet. 1.346. a
- Debitor potest dare suas in solutum. 1.340. a
- Debitor constituitur in mora ex lapsu diei, à contrahentibus appositū. 1.342. b
- Debitor absolutus eo quia non est debitor, non potest actor venire contra sententiam, & probare debitū. 1.342. a, & b
- Debitor: si contra vnum ex hæredibus debitoris fuerit lata sententia, facit cohæredi aliquale præiudicium, & damnum. 1.346. b

Index.

- Debitor sine die, si conueniatur prius, quàm extraiudicialiter moneatur, non soluet expensas, si cōfiteretur, quia non fuit in mora. 1.342.a, & 346.b
- Debitor interpellatus tenetur, si non soluit rē promissam certo loco, vel tempore, ad interesse. 1.342.b
- Damnum quando indefinitè dicitur, verificatur etiam in exiguo. 1.342.b
- Debitor si cessionarius ei notificet ne cedenti pecuniā soluat, si aliter faciat non omnino liberatur. 1.342.b & 346.b
- Debitor soluendo legitimo administratori, liberatur. 1.342.b
- Debitor potest excommunicari, ad petitionem creditoris, si non satisfaciatur. 1.342.b
- Debitor quando teneatur ad rem, propter iuramentum. 1.342.b
- Debitor alternatiuè ex stipulatione quando verba stipulationis ad ipsum referuntur, potest eligere quod voluerit. 1.342.b
- Debitor si est captus, & incarceratus, non seruato iuris ordine, non retractatur eius captura, si apparet, quod verè est debitor. 1.342.a
- Debitor licet creditori suo contra suum debitorem actionem cedat, cessione tamen non obstante contra ipsum agere, & exigere poterit. 1.342.b
- Debitor in parua quantitate non potest allegari suspectus, & sic non potest capi die feriato. 1.343.b
- Debitor generis si obtulit speciem illius generis quam creditor recusauit recipere, specie illa perempta liberatur. 1.345.b
- Idem si sit debitor in genere subalterno. ibid.
- Debitor ut impediatur mora committi, debet ire ad domum creditoris, quando est dies appositā tacitè vel expresse. 1.329.a
- Debitor qui debet obsequium vel reuerentiam personæ debet ire ad domum creditoris. ibid.
- Idem si gratia conditionis implendæ detur: quia oblatio debet fieri domo creditoris. ibid.
- Debitor qui dedit pignus in dubio præsumitur idoneus: & sic non potest capi tanquam suspectus de fuga. 1.345.a
- Debitor militans in armata militia non potest capi pro debito. 1.345.a
- Idem si debitor confugiat ad ecclesiam: quia etiam si sit suspectus de fuga non potest ab ea extrahi. ibid.
- Debitor peremptione speciei liberatur quando genus debetur respectu certæ speciei. 1.345.b
- Idem si casus superueniret culpa creditoris. ibid.
- Idem quando creditum factum esset contemplatione creditoris & ad eius vtilitatem. ibid.
- Debitori præiudicium non potest fieri in subhastatione pignorum, dummodo non conuenerint de venditione eorum, unde debitor ad hoc citari debet. 1.347.b
- Debitorem dicens esse aliquem ex causa mutui secundum quod continetur in tali instrumento, si in eo nihil dicatur, nullum dicitur debitum, nisi actor aliàs probauerit intentionem suam.
- Debitor. Inter eos, quibus ex eadem causa debetur, occupantis melior est conditio. 1.341.b
- Debitor re perempta liberatur. 1.346.b
- Debiti remissio non inducitur per diuturnitatem, vel taciturnitatem temporis. 1.349.a
- Debitum soluitur morte, mortuus enim non debet, sed debuisse dicitur. 1.349.b
- Debitum per diuturnam solutionem probatur. tom. 1. pag. 349.b
- Fallit ibid.
- Debitum vel onus diminuitur, diminutis personis quibus aliquid relinquitur, seu debetur. 1.349.a
- Debitum regulariter non augetur, seu onus rei, vel personæ promissum, vel debitum, auctis rebus, vel personis quibus onerosum debetur. 1.349.a, & b
- Debitum vel onus non diminuitur, nec perimit obligationem diminutis personis oneratis. 1.349.a
- Debitum legitimè regulariter per testatorem præscriptum executores testamenti soluere non possunt, tamen si testator non habebat alios creditores, tunc debet intelligi de illis, contra quos legitimè præscriptum erat. 1.348.a
- Debitum vel onus non diminuitur nec perimit obligationem diminutis personis oneratis, vel quæ aliquid debent. 1.348.a
- Debitum mihi ab vno, an & quando possit conuertere in aliud debitum, debendum mihi ab alio, & indebitum ex alio contractu. 2.132.a
- Debitum ex falsa causa interpositum, est nullum. 1.350.b
- Debitum in diem potest ante diem solui. 1.348.a
- Decennio si quis habitauit, videtur habere animum perpetuo standi, & præsumitur ibi constituisse domicilium. 1.350.a
- Deceptus non videtur, qui iure communi usus est. 1.788.a
- Deceptio. Iustum est, ut ille qui alium decipere credit, suam sentiat iacturam. 1.350.a
- Decepti. Deceptis, & non decipientibus iura subueniunt. 1.350.a
- Decimæ. In decimis consuetudo seruari debet, & soluere decimas est de iure diuino. 1.350.a
- Decimas præscribi non posse. 1.406.a
- Ad decimas prædiales tenentur clerici. 1.350.b
- Decimatio cuiusdam loci alicui concessa, intelligitur concedi etiam futuram decimationem. 1.350.b
- Declaratoria sententia alteri nocet. 1.350.a
- Declaratoria sententia iuris seruitutis realis lata cum vno non nocet alteri. 1.350.a
- Decretum iudicis præsumitur interpositum ex iustis causis. 1.356.a
- Decretum iudicis præsumitur interpositum ex iustis causis. 1.353.a
- Fallit ibid.
- In secundo decreto reus reuertens, non auditur aliquo modo. 1.356.a
- Decretum primum, & secundum interponi non potest, nisi quando reus latitat. 1.353.b
- Decretum bis interponi non solet ex dispositione iuris, tamen optima cautela est, ut bis interponatur. 1.350.b
- Decreti forma non seruata ad vnguem reddit omnino alienationem nullam. 1.356.a
- Decretum iudicis non præiudicat pupillo, in quitatione damnosa. 1.355.b
- Decretum ex falsa causa interpositum est nullum. 1.356.a
- Decretum non valet, siue primum, siue secundum, si concedatur pro debito partim falso. tom. primo, pag. 356.a
- Decretum soluitur morte, & inane est illud quod in mortuum defertur. 1.355.b
- Decreta iniqua & ambitiosa nullas vires habere. tom. 1. pag. 336.b
- Decretum interpositum sine causæ cognitione, non valet, sed annullatur. 1.356.a
- In Decre.

Index.

- In Decreto plena causæ cognitio non requiritur. 1. 351.a
 Decretum in alienatione rerum ecclesiæ requiritur. 1. 353.a
 Item in reuocando tutore vel curatore. ibid.
 Decretum in quibus casibus annullatur. 1.353.b
 Decretum. Pro decreto interponendo requiritur citatio peremptoria. 1.356.a
 Decretum sub conditione interponi. 1.350.b
 Decretum interpositum sine causæ cognitione non valet, sed annullatur. 1.351.b
 Decurio semel factus, vel quodlibet aliud munus consequutus ab aliquo, non cogitur iterum suscipere. 1. 356.b
 Decuriones pro debito carcerari non possunt. 1.357.a
 Nec furcæ subiici. ibid.
 Et si torqueantur de facto, confessio non valet. ibid.
 Decuriones cōsulto principe possunt torqueri. 1.357.b
 Decurio qui olim fuit torqueri non potest in memoriam pristinæ dignitatis. 1.193.b
 Decuriones, & constituti in dignitate non debent torqueri. 1.356.b
 Defectus causæ finalis vitiat dispositionem. 1.214.a
 Defendere non licet se à iudice. 1.358.b
 Defendere non videtur non tantum qui latitat, sed & is qui præsens negat se defendere, aut non vult suscipere actiones. 1.358.a
 Defendere alium non tenetur quis regulariter de iure ciuili. 1.358.b
 Defendit qui rem alienam, nunquam locuples habetur. 1.29.a
 Qui se defendendo deliquit, impunitus est. 1.777.a
 Defensio licita est pro defensione, & tuitione rerum, vt occidendo quis non teneatur. 1.358.b, 361.a
 Defensio. Aduersus periculum naturalis ratio permittit se defendere. 1.359.a
 Defensio. Nemo ex iis, qui negant se debere, prohibetur etiā alia defensione vti, nisi lex impediatur. 1.361.b
 Defensio cuiuslibet est permissa. 1.358.b, 359.a
 Ampliatur & limitatur ibid. & pag. seq.
 Defensionibus pluribus vti nemo prohibetur. 1.359.a
 Defensor idoneus est, qui de solido cauet. 1.359.a
 Defensor alienæ litis nemo idoneus sine satisfactione intelligitur. 1.358.b, 359.a
 Defensoris confessio non præiudicat domino. 1.359.a
 Omnis definitio in iure ciuili periculosa est: rarum est enim vt non subuerri possit. 1.791.b
 Definire. Non licet nobis definire quod definitum non est. 1.361.b
 Deformitas corporis modica non impedit promouendum. 1.362.a
 Deficiens aliquid in via vel effundens tenetur ad pœnā dupli. 1.362.a, & 395.a
 Delegatio extinguitur morte delegati, & morte delegantis re integra. 1.364.b
 Delegatio. Sicut per absentiam causa meri imperij delegari potest, ita etiam propter infirmitatē. 1.362.b
 Delegatio facta ad consentiendum alienationi rei Ecclesiasticæ, intelligitur de vno tantum, & primo cōsensu. 1.365.b
 Delegatio quando fit alicui sub nomine dignitatis, non extinguitur per mortem illius delegati, sed transit ad eius successorem; sed quando facta est sub nomine proprio, quoniam censetur facta personæ, eo mortuo extinguitur, & non transit in successorem indiguitate. 1.362.b
 Delegationis instrumēti registratio facta in actis, probat originale, aded quod non est amplius opus ipsum producere. 1. 363.a, & 365.b
 Fallit ibid.
 Deliberationem omnimodam sapit geminatio verborum. 1.365.b
 Delegationē petere possunt partes, si causa parua sit, quando ordinarius cognoscere vellet in loco nimis remoto, id quod partibus denegari non potest. 1. 365.b
 Delegationis causa cessante, cessat delegatio. tom. 1.153.a
 Delegari non possunt ea, quæ meri seu misti imperij sunt. 1.362.a
 Delegare potest episcopus causas merè ciuiles, & ecclesiasticas laicis. 1.363.b
 Delegare non potest ille cui committitur nudum ministerium. 1.363.b
 Delegatum. Delegari quæ causæ possunt, & quæ non. 1.362.b
 Delegatus potest coercere impediētem suam iurisdictionem. 1.363.b
 Delegatus iudex non debet de salario plus petere ab actore, quàm à reo, sed æqualiter. 1.364.a
 Delegatus non nocet deleganti. 1.364.a
 Delegatus, qui per iustum errorem nulliter pronunciauit, poterit iterum suum mandatum exequi. tom. 1.364.b
 Delegatus post sententiam latam, & executioni mandatam, ita functus est officio suo, vt non possit se vterius impedire: ante executionem verò functus est quo ad cognitionem. 1.364.b
 Delegatus quando aliquid agit continenti aliquo impedimento, si illud impedimentum cessaret, modico tempore, puta vno die, deinde rediret, valeret quidē tale impedimentum. 1.364.b
 Delegatus Papæ cognoscit an sua sit iurisdictione. tom. 1.363.a
 Delegatus principis potest pœnas maximas imponere. 1.364.a
 Delegatus post sententiam latam, & executioni mandatam ita functus est officio suo, vt non possit se vterius impedire, ante executionem verò functus est quoad cognitionem. 1.363.a
 Delegatus principis vel papæ, potest subdelegare. tom. 1.363.a
 Delegatus iudex non potest cognoscere de nullitate suæ sententiæ. 1.363.a
 Delegatus inferioris à principe non potest multam indicere. 1.361.a, & b
 Delegatus tenetur admittere subdelegatum collegæ. 1.363.b
 Delegatus papæ vel principis potest subdelegare. tom. 1.364.a
 Delegatus nihil agere potest contra formam iuris, ac etiam suæ delegationis. 1.364.a
 Delegatus potest paulo maiori summa, quàm sit expressa in rescripto, cognoscere. 1.364.a
 Delegatus inferioris non potest facere citari reum, & sic capi personam inuitam. 1.364.a
 Delegatus inferioris non potest subdelegare. 1.363.b
 Delegatus multam inferre non potest. 1.364.a
 Fallit ibid.
 Delegatus non potest facere capi aliquem, & detinere. 1.143.a
 Delegatus non habet plus iurisdictionis, quàm delegans. 1.364.a

Index.

- Delegatus ab ordinario nō potest subdelegare. 1.383.e
 Delegatus principis potest causam meri imperij delegare. 1.362.b
 Delegatus etiam à principe potest à iure ciuili recusari, vt suspectus, multò fortius de iure Canonico. 1.363.a
 Delegatus Papæ cognoscit etiam an sua sit iurisdictio. 1.364.b
 Delegato commissio facta, vt procedat secundum formam priorum literarum, nulla est, si priores literæ non apparent. 1.364.b
 Delegati potestas prorogari non potest. 1.363.a
 Delinquente. Si de principali non constat, contra auxiliares seu consentientes inquiri, vel procedi non potest. 1.371.a
 Delinquentem, bis consuetudinem peccandi habere. 1.365.b
 Delinquens vltra intentionem, an & quando declarat. 1.369.b
 Delinquens in vno facto est omnium reus. 1.369.a
 Delictum. Dignitas delinquentis peccatum augeat. 1.366.b
 Delictum factum à famulis, amicis, vel consanguineis alicuius, ei non imputatur, nec sciuisse præsumitur. 1.369.a, & 371.a
 Delictum enorme facit quem condemnari parte non citata. 1.369.a
 Delictum vnius non debet nocere alteri. 1.372.b
 Delictum Prælati non redundat in damnum ecclesiæ. 1.367.a
 Delictum vassalli facit eum amittere ius quod habet in feudo, si contra dominum commiserit, ita e contra si dominus contra vassallum, amittit dominium directum. 1.372.b
 Delictum geminatum veniam sperare non debet. 1.369.b
 Delictum vbicunque cum aliqua qualitate aggrauante deducitur, si talis qualitas non probatur, licet de delicto constet, reus est absolendus. 1.370.b
 Delictum quod per se capitale nō est, ex iteratione capitale redditur. 1.371.a
 Delictum prælati non redundat in damnum ecclesiæ. 1.369.b
 Delictum. Quod à quoquam pœnæ nomine exactum est, id eidem restituere nemo cogitur. 1.367.b
 Delictum vbicunque cum aliqua qualitate aggrauante deducitur, si talis qualitas non probatur, etiam si aliter de delicto constat, reus est absolendus. 1.369.a
 Delictum. Nullum crimen patitur is, qui nō prohibet, cum prohibere (non) potest. 1.367.b
 Delictum personæ non debet in detrimentum Ecclesiæ redundare. 1.369.a
 Delictum extinguitur morte delinquentis. 1.369.a, & 371.a
 Delictum non præsumitur. 1.369.b
 Delictum quomodo probetur sufficienter per indicia. 1.369.b
 Delictum quando quis cogitat, agit, & perficit, puniatur, nec pœnitentia sibi prodest. 1.369.a, & 371.a
 Delictum inchoatum hic, finitum alibi, puniatur à iudice finis. 1.369.b
 Delictum. Qui non facit quod facere debet, videtur facere aduersus ea, quia non facit: & qui facit quod facere non debet, non videtur facere id quod facere iussus est. 1.368.b
 Delictum. Ad ea quæ non habent atrocitatem facinoris vel sceleris, ignoscitur seruis, si vel dominis, vel his qui vice dominorum sunt, veluti tutoribus, & curatoribus obtemperauerint. 1.368.a
 Delictum. Nemo potest gladij potestatem sibi datam, vel cuius alterius coercionis, ad alium transferre. 1.366.a
 Delictum personæ non debet in detrimentum ecclesiæ redundare. 1.366.a
 Delictum. Ferè in omnibus pœnalibus iudiciis, & ætati, & imprudentiæ succurritur. 1.368.a
 Cum par delictum est duorum, semper oneratur petitor, & melior habetur possessoris causa. 1.366.a
 Delictis in atrocioribus agentes, consentientes, & auxilium præstantes, pari pœna puniuntur. 1.369.a
 Delicto obuiare, secundum leges ciuiles, regulariter quis non tenetur. 1.372.b
 Fallit ibid.
 In pari delicto vel causa, potior est conditio possidentis. 1.371.a
 Ex delicto suo nemo meliorem suam conditionem facere potest. 1.366.b
 Delicti cōtinui punitio. Sufficit semel deliquisse. 1.365.b
 Delicti præteriti æstimatio nunquam crescit ex postfacto. 1.672.b
 Delicto obuiare an quis teneatur. 1.369.a
 Ex eo delicto quo quis pœnam pati debet, præmium mereri non debet. 1.783.a
 Delicti veniam petentibus damus. 1.366.a
 Delicta extra territorium commissa per inferiorē à Papa vel Imperatore puniri nō possunt. 1.369.b, & 372.b
 Delicta paria mutua compensatione tolluntur. 1.369.a & b, & 373.a
 Delicta plura in vna re plures admittunt actiones, sed non posse omnibus vti probatum est. 1.369.a
 In delictis atrocioribus agentes, & consentientes, vel auxilium præstantes pari pœna puniuntur. 1.370.b
 Demandare. Non potest demandare, quod non habet. 1.373.b
 Demonstratio falsa facta à testatore, non præiudicat hæredi. 1.373.b
 Demonstratio, quæ fit per relationem videtur gerere vices indiuiduæ. 1.373.b
 Denominatio. A causa proxima debet res denominari. 1.414.a
 Denunciatis de iure non creditur, etiam si de publico electi sunt. 1.373.b
 Fallit ibid.
 Denunciatio super ea obligatione, quæ per ius, vel per sententiam sublata est, fieri non potest. 1.376.a
 Denuntiatio. Qui ad faciendum tenetur, non debet expectare, vt sibi nunciatur. 1.374.a
 Denunciatio. Ex temeraria promissione quem teneri. 1.374.a
 Denunciatio facta seruo non constituit debitorem in mora certioratum. 1.375.b
 Denunciatio, & prærogatiua. A meliore, & potiora parte fieri denunciationem. 1.375.b
 Denunciatio extraiudicialis non constituit aliquem in mala fide. 1.375.b
 Denunciatio. Vis ac potestas denunciationis. 1.375.b
 Denunciatio non potest omitti, quando de forma introducta est. 1.375.b
 Denunciatio. Sufficit quocunque denunciare. 1.375.b
 Denunciatio extra ius per iudicē nō facta valet. 1.375.a
 Denunciatio extraiudicialis regulariter nō causat malam fidem. 1.375.b
 Denunciatio. Denunciationē impunē nō cōtēni. 1.376.b
 Ex sola denunciatione, omne periculum ad eum qui denun-

Index.

- denunciavit, spectat. 1.375.b
 In denunciatione facienda, monitio duplex requiritur. 1.376.a
 Per denunciationem extraiudicialium non causatur mala fides. 1.376.a
 Denunciator vel accusator si non probat, videtur calumniari. 1.139.b
 Denunciatoribus de iure non creditur, etiam si de publico electi sunt. 1.376.a
 Ea sola deportationis sententia aufert, quæ ad fiscum perueniunt. 1.377.b
 Deportatus est incapax hereditatis, vel legati: & sic non habet testamenti factionem passivam. 1.377.a
 Deportatus habetur pro mortuo, sed exheredatus, ite manumissus. 1.705.b
 Deponens apud hospitem valisiam, vel fardellum clausum, & sigillatum, probat suo iuramento res ibi existentes: si sibi per hospitem dissigillatum, & apertum tradatur. 1.376.b
 Depositum finitur re deposita extincta, & ad dominum periculum, seu damnum pertinet. 1.376.b
 Depositum, nec precarium in re propria fieri potest. 1.377.a
 Depositum dicitur, cum res custodiæ causa datur. 1.377.a
 Depositum. Depositarius non habet actionem furtivam, sed deponens. 1.377.a
 Depositum soluitur morte, unde successor depositarii non est successor earum rerum, quas defunctus habuit nomine depositi, nec petere potest mitti in possessionem earum rerum. 1.377.a
 Depositarius de ea ipsa re, quam accepit, restituenda, tenetur. 1.377.a
 Depositarius non tenetur de casu fortuito. 1.377.a
 Depositarius de dolo tantum tenetur. 1.377.a
 Depositarius utens re deposita committit furtum. 1.377.a
 Depositario videtur tacite concessum rei dominium, si depositum non obsignatum aut conclusum est. 1.377.a
 Derogatio. Posteriora non derogant prioribus, nisi in iis fiat mentio de ipsis. 1.377.b
 Deserta appellatio potest pronuciari per iudicem ad quem sine presentia partis. 1.378.a
 Desidem circa suum ius damno affici. 2.123.b
 Deseruere Ecclesiæ. Per se, non per alium debere quemque ecclesiæ suæ deservire. 1.378.a
 Desidem non damnificari. 2.123.b
 Desidia vel inertia socij, alteri socio obest. 2.124.a
 Desistere. Eo ipso quod destitit, calumniator presumitur, vel ita punitur si destitit, quemadmodum si probaretur calumniator. 1.378.a
 Destinatio. In totum, omnia quæ animi destinatione agenda sunt, non nisi vera, & certa scientia perfici possunt. 1.378.a
 Destructo vno de correlatiuis re non integra, non destruitur alterum. 1.378.a
 Destructo vno ex correlatiuis, destruitur, & alterum. 1.378.a
 Detentio soluitur morte. 1.378.a
 Deteriorans domum, vel fundum regulariter expellitur: fallit si esset deterioratio parua. 1.378.b
 Deteriorationis non lucri fit præstatio. 1.776.b
 Determinatio præmissa in sequenti clausula non repetitur. 1.378.b
 Determinatio, seu diminutio superueniens in re, de qua fuit dispositum, non extinguit dispositionem, actionem, vel obligationem. 1.378.b
 Determinabile. Vna determinatio respiciens plura de terminabilia, debet ea pariformiter determinare. 1.378.a, & b
 Semel Deo dictum non debet amplius in prophanos usus retorqueri. 1.379.a
 Deus gubernat imperia, & Respublicas sustentat. 1.379.a
 Dictum simplex intelligitur sine qualitate, secus geminatum. 1.17.b
 Dictum determinatur secundum suam causam. 1.214.a
 Dictum sufficit ab aduersario, factum in denunciatione. 1.375.b
 Dictum. Dicta ad tollendam dubitationem non laedunt. 1.379.a
 Dicta sanctorum patrum sunt imitanda. 1.379.b
 Dicta Pontificum regulariter prævalent dictis sanctorum. 1.380.a
 Fallit ibid.
 Dictio, dummodo, habet hanc vim, ut in id, quod ea dictio ne adiicitur si contingat præter intentionem disponētis, eius actus veluti forma omissa redditur nullus. 1.380.a
 Dictio, seu, est ampliatiua, seu augmentatiua, & facit utrumque deberi. 1.379.b
 Fallit ibid.
 Dictio, semel, posita, propriam gerit, & impropriam si gnificationem. 1.663.a
 Dictio, fructus, prolata ab homine, refertur ad fructus extantes in fundo, seu pendentes. 1.637.b
 Dictio, plus, prolata à teste, qualitercunque proferatur, nihil importat. 1.379.b
 Dictio, si, & cum, æquiparantur. 1.379.b
 Dictio. Sub dictione, & c. indeterminatè posita, continetur quod deficit in sermone illo secundum consuetudinem loquendi & disponendi in illa materia. 1.379.b
 Dictio, fructus, prolata ab homine, refertur ad fructus existentes in fundo, seu pendentes: & intelligitur de fructibus integris deductione non facta. 1.380.a
 Dictionum, forte, forsitam, forsan, & c. natura. 1.187.b
 Dictiones taxatiuæ affirmatiuè positæ excludunt omnes alias personas, & omnes alios casus, præter expressos. 1.379.b
 Dictio, plures, indefinitè posita non solum refertur ad paucos, sed etiam ad paucos eiusdem qualitatis, & generis. 1.379.b
 Dies interpellat pro homine. 1.380.b, & 733.a
 Fallit ibid.
 Dies & consul appositi in præcedenti instrumento in protocollo, repetiti intelliguntur in sequentibus instrumentis die carentibus. 1.380.a, & 719.a
 Dies termini an computentur in termino. 1.380.b, & 381.a, & b
 Dies celebratæ stipulationis expressus in ea, non facit censeri stipulationem esse factam in die, & ideo eadem die potest debitor conueniri. 1.380.a
 Dies adiecta conditioni negatiuè suspendit executionem actus purificati usque ad vltimum momentum illius diei. 1.270.b
 Dies. Dispositio dicens, illud facito in diebus, intelligitur in biduo proximo. 1.380.a
 Dies regulariter interpellat pro homine nisi appositio diei esset parua. 1.380.b
 Dies inceptus habetur pro completo, etiam in minima hora, præsertim in fauorabilibus. 1.380.b
 Incertus dies conditionem facit in testamentis. 1.380.b
 Dies unus datur pro viginti millibus passuum: quod si erunt viginti vnum millia passuum, dantur duo dies, pro vno igitur milliari, quod superest, æquè datur vnus dies, ac pro viginti. 1.381.b

Index.

- Die Feriato ad aliquem actum iuridicum procedi non potest. 1.381.b, & 552.a
- Differentia inter infantem, puerum, adolescentem, puerum, iuuenem & similes. 1.63.b
- Sublata est differentia emancipationis & patriæ potestatis. 1.456.b
- Differentia inter filium, & seruum. 1.43.b
- Difficilior est progressus de non esse ad esse, quam de esse ad esse profectus. 1.482.a
- Difficultas non excusat debitorem quantitatis à mora. 1.382.a
- Difficultas non excusat debitorem à mora. 2.90.b
- Digitus non est membrum. 1.382.b
- Dignitas soluitur morte. 1.383.a
- Dignitas personæ facit nos recedere à regulis iuris. 1.383.a
- Dignitas. Rationem dignitatis, aut officij, vel generis habendam, quoniam defertur nobilitati. 1.383.a
- Dignitas impetrata per rescriptum, de prima vacatura intelligitur, unde ad secundum impetrans non erit admittendus. 1.383.a
- Dignitas episcopalis liberat filium à patriâ potestate. 1.382.b
- Dignitas causæ causati arguit dignitatem. 1.382.b
- Dignitas quæ sita liberis, propter crimine patris, auferenda non est. 1.382.b
- Non est impedienda dignitas eius, qui nihil admisit. 1.382.b
- Dignitas extinguatur morte eius, cui conceditur, quando scilicet eius tantum contemplatione datur. 1.383.a
- Dignitas delinquentis peccatum auget. 1.383.a
- Dignitatis officium, seu nobilitas quandoque obest. 1.383.b
- Dignitatum portæ infamibus non patent. 1.383.b
- Dignitatem quæ sita radiis mariti vidua retinet. 1.382.b
- Dignum est fraudem in suum auctorem retorquere. 1.396.b
- Dignum maius trahit ad se minus dignum. 1.384.b
- Quilibet præsumitur dignus, nisi probetur indignus. 1.382.b
- A digniori, & potiori debet fieri denominatio. 1.382.b
- A dignioribus est inchoandum. 1.382.b
- Dilatio quæ datur ad probandum, dicitur esse peremptoria. 1.384.b
- Dilatio data à lege cum ministerio iudicis, potest à iudice abbreviari. 1.384.b
- Dilationem iudicij, vel restitutionem, sine damno temporali actioni fieri. 1.670.a
- Dilatio non durat sublata dilationis causa. 1.385.a
- Dilatio. Dilationem non necessaria postulans, præsumitur malam habere litem. 1.385.b
- Dilatio. Quælibet dilatio censetur esse peremptoria. 1.384.b
- Dilatio data à lege sine ministerio iudicis non potest alterari. 1.385.a
- Dilatio peremptoria, seu dilatoria, non potest dari nisi semel. 1.385.a
- Dilatio abbreviari debet si causa modicæ quantitatis erit. 1.385.a
- Dilatio legalis in criminalibus abbreviari non potest. 1.385.b
- Dilatio data reo non est in præiudicium actoris, nec è contra, sed si datur reo dilatio ad iurandum, & actori ad probandum, data sanè dicitur. 1.385.a
- In dubio quælibet dilatio intelligitur peremptoria. 1.385.b
- Dilatio peremptoria, seu dilatoria, non potest dari, nisi semel. 1.384.b
- Dilatio, quæ datur ad probandum dicitur esse peremptoria. 1.385.a
- Dilatio potest dari absenti, & non petenti. 1.385.a
- Dilationis causa cessante cessat dilatio. 1.153.b. quod intelligitur, vt 155.a
- Dilationem accipiens ad soluendum id, in quo condemnatus est, vel qui soluit ipsam condemnationem, in totum vel pro parte aliqua videtur acquiescere sententiæ, & eam approbare. 1.385.b
- Dilationem pendente nihil innouandum est. 1.384.b, 385.b, & 386.a. Fallit ibid.
- Dilatatum non aufertur. 1.385.b
- Diligens non facile errare, & suum iactare præsumitur. 1.387.a
- Diligens quilibet esse debet in suo officio. 1.387.a
- Diligentibus, & vigilantibus iura subueniunt. 1.387.a
- Diminuens vel addēs iuri veteri, nouū ius facit. 1.387.a
- Diminutio superueniens in re, de qua fuit dispositum, non extinguit dispositionem, actionem, vel obligationem. 1.387.a
- Diminutio quæ est in re, de qua disponitur, tempore dispositionis non facit cessare dispositionem. 1.378.a
- Diminutio. Inducta ad diminutionem non debent operari augmentum. 1.387.a
- Diminutionis periculum, vel damnum pertinet ad eum, ad quem res pertinet. 1.387.a, & b
- Dicecesani & non alienigenæ in beneficiis per patronos sunt præsentandi. 1.387.b
- Dirimētia facta multò magis dirimūt faciēda. 1.124.b
- Discussio fieri non potest in præiudicium fideiussoris, vel tertij possessoris. 1.388.b
- Disiunctiua posita inter personas, resoluitur in coniunctam. 1.388.b
- Dispensatio non extenditur ad casum maiorem & habentem in se maiorem rationem, quam habeat casus concessus. 1.389.a
- Dispensatio regulariter nunquam redundat in præiudicium tertij, nisi expresse caueatur. 1.389.a
- Dispensatio non datur, nulla subsistente causa dispensandi. 1.389.a
- Dispensatio de adulterio, si adulteria geminata sunt, de quibus quidem mentio non fuerit facta, non tenet, neque valet. 1.389.a
- Dispensatio facta per pontificem alicui, vt obtinere possit beneficium, intelligitur de primo tantum vacaturo. 1.388.b
- Dispensatio ad vnum gradum non extenditur ad aliū regulariter. 1.388.b
- Dispensatio. Quod multitudo dispensationem inducit. 1.388.b
- Dispensatio res odiosa est, & per consequens restringenda, ideo vitatur si modicum omittitur, quod quis debebat ponere. 1.389.a
- Dispensationis causa cessante, cessat dispensatio. 1.356.a
- Dispensatum licet sit cum filio spurio, vt possit succedere parentibus suis, tamen vigore dispensationis non poterunt parētes succedere filio spurio. 1.338.b
- Dispensandi facultatem habens cum spurio, item cum incestuoso, non poterit dispensare cum spurio, & incestuoso simul. 1.388.b
- Dispensari. Non posse quis dicitur, quod non potest fieri absque dispensatione, vel remedio extraordinario. 1.388.b
- Dispensatus ad beneficium tenendum, ad omnia beneficia habilis redditur. 1.127.a
- Displicere non potest quod semel placuit. 1.389.a
- Disponen-

Index

- Disponendi potestatem habens non est opus, ut producat instrumentum, ad quod se refert, quando certa habetur mens disponentis, secus si instrumentum reperiatur quod aliter loquatur, tunc enim relatum attendi debet. 1.389.a
- Dispositio ignorantes non ligat. 1.389.b
- Dispositio facta in vno casu non trahitur ad alium, ubi de mente disponentis non potest constare. 1.389.b
- Dispositio concepta in vnum casum extenditur ad alterum omissum similem expresso, & eundem effectum habentem. ibid.
- Dispositio, seu prouisio facta per modum dispositionis pure in vnum casum non extenditur ad alium. ibid.
- Dispositio quæ continet noui actus concessionem, recipit restrictionem habilitatis. ibid.
- Dispositio, vel actus verificatur in prima vice. ibid.
- Fallit ibid.
- Dispositio facta in tempus præsens non porrigitur ad futura. ibid.
- Dispositio generalis omnes casus includit, dato quod maior sit ratio in vno, quam in alio. 1.390.a
- Dispositio etiam correctoria concepta in vno correlatiuo extenditur etiam ad alterum. 1.323.a
- Dispositio siue prouisio specialis, si arctatur ad casum expressum, non pertinet ad omissum. 1.390.a
- Dispositio hominis concepta in casu vero trahitur ad fictum, etiam in privilegiis. 1.389.b
- Dispositio generalis restringitur per limites rationis. 1.163.b
- Dispositio loquens de morte, verificatur in morte ciuili. 1.389.b
- Dispositio legis est, ut si indefinitè loquitur, extendatur ad omnes, quod enim lex vni dicit, omnibus dicit. 1.390.a
- Dispositio de illa re, quæ interiit ante completam dispositionem, redditur nulla. ibid.
- Dispositio, seu statutum, quod sine consensu & auctori- tate principis poterat per disponentes, seu statuen- tes fieri, si à principe confirmetur, potest sine eo li- bere reuocari. ibid.
- Potentior est dispositio expressa, quam tacita. 1.519.a
- Dispositio magis specialis derogat minus speciali. to. 1.390.
- Dispositionis verba quando sunt ambigua, causa dispo- nendi respicienda est. 1.214.a
- Dispositum in vno de correlatiuis non dicitur disposi- tum in alio, quado est dispositio inducta specialiter in odium alicuius personæ. 1.389.a
- Dissimulatio. Quandoque dissimulare licet, & prodest. 1.390.b
- Dissensus impedit dominij translationem. 1.293.b
- Dissolui. Quod contra leges fit, per leges dissolui me- ritur. 1.390.b
- Distributiones duas debet habere qui habet duas vo- ces. 1.391.a
- Distributiones quotidianas quis, si non residet, habere non potest: nec valet consuetudo in contrarium. ibid.
- Fallit ibid.
- Disputatio. Multa in iure ciuili contra rationem dispu- tandi, pro communi utilitate sunt recepta. tomo 1. pag. 390.b
- Diversitas. In diuersis & contrariis constitutionibus non posteriores, sed veteres Apostolicæ simplicita- ti, & veritati propiores, prævalent. 1.392.a
- Diuersæ species vocationum non prosunt ad excusa- tionem. 1.16.b
- Diuinare quis non tenetur, quod ignorat. tomo 1.686.b
- Diuinatio, & prouisio. Locus non est diuinationi. tomo 1.392.a
- Diuinum. Diuinæ res, quidem perfectissimæ sunt, hu- mani vero iuris conditio, semper in infinitis decur- rit, & nihil est in eo quod stare possit perpetuo. to. 1.392.a
- Diuisio rei communis inter quatuor facta, inter duos non valet, in præiudicium aliorum, ideo impune co- traheniri potest. 1.362.b
- Diuisio semel facta non erit irrita. 1.393.a
- Diuisio retractatur propter enormem lationem. tomo 1.393.a
- Diuidi potest res emphyteotica sine consensu domini directi. 1.392.b
- Diuisio præsumitur si duo fratres diu bona eorum pro diuiso, & separatim tenuerunt, & possederunt. to. 1.392.b
- Diuisio. In actu diuisionis seruanda est æqualitas. ibid.
- Diuisio facta inter fratres dicentes se nolle recedere à diuisione aliàs facta, nec ei nullatenus derogare, ob hanc protestationem omnia contenta in prima diui- sione, repetita videntur in secunda. ibid.
- Diuisio quæ fieri debet per arbitros electos de hæredi- tate, intelligi debet de tota hæreditate. ibid.
- Diuidi potest res corporalis. ibid.
- Per diuisionem cum clausula, se nihil aduersus diuisio- nem facturos, nunquam censetur remissum fidei- cõ- missum inter fratres. ibid.
- Diuitiæ. Censuræ non esse augendos. 1.393.b
- Diuturnitas temporis seu taciturnitas sola ad præscri- ptionem non sufficiens in non petendo debitum, non inducit remissionem debiti seu donationem. 1.393.a
- Fallit ibid.
- Doctor inuitus potest compelli ad consulendum regu- lariter: quia munus est publicum. tomo 1. 394. b, & 395.a
- Doctor senex & antiquior præfertur doctori iuniori. 1. 394.a, & 395.a
- Doctor ad hoc, ut de sua lectione habeat salarium, de- bet ipsemet, & non per substitutum legere. tomo 1. 394.b
- Doctor qui facit consilium non potest regulariter il- lud reuocare. 1.395.a
- Doctor. Si testator reliquerit filio suo libros medicine si medicus efficiatur, & libros legum si iurisperitus euaderit, modò contingit quod dictus filius in me- dicina, & in legibus doctoratus est, an libros legum, & medicine habeat? 1.394.a
- Doctor iuuenis si actu legat, præfertur seniori non le- genti. 1.334.b
- Idè si haberet maius stipendiū pro lectione. ibid.
- Doctor. Doctoris dictum intelligendum secundum le- gem, quam allegat. 1.395.a
- Doctorari quilibet potest regulariter. 1.393.b
- Fallit ibid.
- Doctorum auctoritas ubi deficit lex, pro lege seruanda est. 1.395.a
- Doctoratus generaliter ei conferri debet qui sufficiens est: fallit tamen, nisi esset quis præstantis ingenij. to. 1.394.a
- Doctoratus ab Imperatore præcedit doctoratum ab inferioribus: quauis prius fuerit doctoratus. 1.393.b
- Doctrina certa tradi non potest in criminalibus, sed pœnarum constitutio ex qualitate rei delinquentis & delictorum circumstantiis, iudicis prudentia re- linquitur. 1.331.b, & 333.b

Index.

- Dolus dolo compenſatur. 1.396.b
Dolus vnus alteri non nocet. 1.400. a
Dolus non præſumitur. ibid.b
De dolo & lata culpa vterque cōtrahentium tenetur. 2.57. b
Dolus latæ culpæ æquiparatur. 1.399.b,400.b
Fallit in criminalib. ibid.
Dolus dans cauſam contractui bonæ fidei, facit contra-
ctum ipſo iure nullum. 1.315.a
Dolus an præſumatur. 1.636.b
Dolus eſt, ſi quis nolit perſequi, quod perſequi poteſt,
aut ſi quis non exegerit. &c. 1.396. b
Dolus, vel negligentia non præſumitur, niſi probetur. 1.399. b
Dolus committenti non patrocinaur. 1.399.a
Dolus pro poſſeſſione accipitur. 1.397.a
Dolus. Parem eſſe cōditionem oportet eius, qui quid
poſſideat, vel habeat, atque eius, cuius dolo mala fa-
ctum ſit, quo minus poſſideret, vel haberet 1.396.a
Dolus. Neque in interdicto, neque in cæteris cauſis pu-
pillo nocere oportet dolus tutoris, ſiue ſoluendo
eſt, ſiue non eſt. 1.395.b
Dolus. Dolus proprius committenti patrocinaur. to. 1.398.b
Dolus præſumitur, ſi potuit denunciare, & non fecit. 2.224.b
Dolus malus etiam abſentis eſſe poteſt. 1.396.a
Dolus dans cauſam contractui in bonæ fidei contra-
ctibus, facit contractum ipſo iure nullum. 1.399.b, &
400.b
Dolus præſumitur, quotieſcunque aliquid de genere
prohibitorum committitur. ibid.
Dolus, & Auxilium. Ex alterius dolo alterum inuari. 1.397.a
Dolus. Scienti & volenti dolus non infertur. 1.396.b
Dolo facere nō videtur qui iure ſuo vitur. 1.396. a, &
397.a
Dolo facit, qui verberat per iniuriam. 1.396.a
Dolus puniendus, & ſi non alicui, ſed ipſi qui eum ad-
miſit, damnosus futurus ſit. ibid.
Nihil dolo creditor facit, qui ſuum recipit. 1.396.b
Dolum per ſubſequentia non purgari. 1.401.b
Dolo creditor nihil facit, qui ſuum recipit. 1.324. b
Dolo. Tenetur quis ex alieno dolo: & ſic dolus alterius
alteri nocet. 1.401.a
Ex dolo tutoris, pupillus factus locupletior tenetur, 1.29.a
Si dolo quis fecit aliquid, ei non prodeſt. 1.396. b
Dolum proprium non debet quis poſſe allegare: inde
eſt, quod qui dolo induxit alium ad contrahendum,
altero nolente, efficaciter tenetur. 1.402.b
Dolum plures committentes, an quilibet teneatur de
dolo. 1.400.b
Dolo facit qui petit quod eſt reſtiturus. ibid.
Doli actio competit cum alia actione. 1.400.a
Dolum per conſequentia purgari, & culpam. 1.401.b
Doli & latæ culpæ differentia. 1.334.a
Dolum probandum eſſe per allegantem. 1.400.b
Dolo. Cum plures de dolo tenentur, ſi vnus ſoluerit,
cæteri liberantur. 1.401.a
Dolosa perſuaſio plus eſt quàm violenta coactio. tom. 1.396.a
Dolo faciens quomīnus habeat, pro ea habendus eſt
ac ſi haberet. 1.368.a
Dolo facit qui petit, quod reſtituere oportet eundem. 1.399.b
Non poteſt dolo carere, qui imperio magiſtratus non
patuit. 1.396.b, & 398.b
Dolis & fraudibus omnib. modis occurrendū. 1.396.b
Domestici factum non nocet domino, niſi factum ad
ipſum peruenerit immediatē. 1.414.2
Dominus poteſt compelli ad locandum domum ſcho-
lari. 2.57.a
Dominus poteſt compelli ad tradendam poſſeſſionē
vacuam vaſallo, nec liberatur præſtando intereſſe,
quandocunque fecit inueſtituram abuſiuam, & im-
propriam. 1.557.b
Dominus excuſatur contumacia procuratoris, quē mi-
ſit, ſi euenit caſus fortuitus procuratori. 1.320.a
Dominus non poteſt alienare feudum vaſallis inuitis. 1.557.b
Dominus inuito vaſallo directum dominium alienare
poteſt. 1.458.a
Dominus feudi cognoscit inter vaſallos, nec poteſt ſie
ri prorogatio. 410.a
Dominus poteſt compelli ad tradendum poſſeſſionem
vacuam vaſallo, nec liberatur præſtando intereſſe,
quandocunque fecit inueſtituram abuſiuam, & im-
propriam. 1.411.a
Dominus qui poſt receptam ab aliquo iniuriam, dixit
famulo ſuo, nunquam redeas domum meam, ſi ego
non ſentiam aliquid de illo negotio: ſi ille famulus
poſtea interficiat iniuriantem, videtur illud mandaf-
ſe, & punitur pena mortis. 1.411.b
Dominus nō poteſt alienare feudum vaſallo inuito. to. 1.410.a
Dominus contra familiarem, & domeſticū teſtis pro-
duci poteſt, licet è contra ipſi cōtra dominum non
admittantur ratione dubij ſubornationis. 1.410.a
Dominus ſoli eſt dominus ædificij ſuperpoſiti. 1.409.b
Dominus nō pōt indiftinctē alienare feudū vaſalli inui-
ti, etiā ſi maior pars vaſallorum conſentiret. 1.411.b
Dominus ſemel amplius effici non poteſt. 1.409.b
Dominus membrorum ſuorum nemo videtur. 1.410.a
Dominus regulariter tenetur ex delicto perpetrato
per eius famulos in eius officio & famulatione ma-
nentes. 1.412.a
Fallit ibid.
Dominus qui litigauit per procuratorem, ſi ſit citatus
ad audiendam ſententiam, vel ad alium actum iudi-
ciarium & fuit contumax: non valet ſententia lata,
vel ille actus iudiciarius geſtus, ſola præmiſſa cita-
tione, & contumacia domini. 1.411.a
Dominus regulariter nō tenetur ex delicto famuli, vel
alterius perſonæ ſibi coniunctæ. 1.412.a
Dominus qui pōt cogere vaſallum, vt aliquid cōferat
pro dote ſuæ filiz, intelligitur hoc vt ſemel tātū poſ-
ſit, ſiue pro vna vice cōferat pro vnaquaque. 1.411.b
Dominus ſciens cauſam agi à falſo procuratore, ſibi præ-
iudicat ſi non contradicat. 1.412.a
Domino non nocet declaratio facta à tertia perſona
ſeruum eſſe ingenuum. 1.410.a
Domini in ſolidū plures eiufdem rei, vel iuris eſſe nō
poſſunt. 1.409. b, & 412.b
Fallit ibid.
Non domino competit rei vendicatio. 1.71.a
Dominis imputantur exceſſus officialiū, vel famulorū
ab eis deputatorum ad aliquid exequendum. 1.431.a
Domino quemadmodum non præiudicat ſententia la-
ta, quando nunquā fuit in iudicio per ſe ſed per pro-
curatorē ex parte rei, ita etiā ex parte actoris. ibid.
Dominium per ſententiam tranſfertur. 1.409.b
Dominium ſine traditione & ſine voluntate an acqui-
ratur. 1.403.a
Domi-

Index.

- Dominium rei legatæ statim recta via transit in legatarium particularem à morte testatoris.** *tomo 1. pa. 406. b*
Ampliatur 13. modis, ibid. & 407.
Limitatur nouem modis. 408.
- Dominium rei dotalis iuris ministerio siue alia traditione statim soluto matrimonio transit in mulierem.** *1. 441. b*
- Dominium, nisi ex vna causa, contingere non potest.** *1. 404. b*
- Dominium rei legatæ pendente conditione ad hæredem pertinet.** *1. 404. b*
- Dominium pro possessione.** *1. 403. b*
- Dominium rei in specie, sed alternatiuè legatum, non transit nisi facta electione.** *1. 409. a*
- Dominium. Qui in ius dominiūve alterius succedit, iure eius uti debet.** *1. 404. a*
- Dominium rei legatæ statim recta via transit in legatarium particularem à morte testatoris.** *1. 409. a*
- Dominium in ecclesiam, solo titulo traditione transfertur.** *1. 404. b*
- Dominium qualiter acquiratur, vel mutetur, vel amittatur præscriptione.** *1. 405. a*
- Dominium ex inutiles contractu transfertur.** *1. 331. a*
- Dominium quando in eius translatione error fit, per traditionem à domino rei factam, non transfertur.** *1. 406. a*
- Dominium per pronomina possessiua iuncta cum substantiuo alterius generis ut argenti, seu tritici significatur.** *1. 409. a*
- Dominium, quando in eius translatione error fit per translationem à domino rei factam non transfertur.** *1. 409. b*
- Dominium directum ex præscriptione non transfertur, utile verò sic.** *1. 409. a*
- Dominium non transfertur, si trado rem meam ut alienam.** *1. 404. b*
- Dominium. Non ut ex pluribus causis deberi nobis idem potest, ita ex pluribus causis idem possit nostrum esse.** *1. 404. a*
- Dominium alteri quæsitum princeps non potest auferre sine causa.** *1. 409. b*
- Qui vult dominium transferre, si statim recipiat, nihil agit.** *ibid.*
- Dominium rei meæ, non potest Princeps auferre per rescriptum.** *1. 408. b*
- Dominium rerum dotalium soluto matrimonio illico transit in uxorem, sine aliqua traditione, vel noua apprehensione.** *1. 409. a*
- Dominium nisi ex vna causa contingere non potest.** *ibid.*
- Dominium directum in præscriptione non transfertur, utile verò sic.** *1. 404. b*
Fallit ibid.
- Dominium non transfertur, si trado rem meam ut alienam.** *1. 409. a*
- Dominium in ecclesiam solo titulo, sine traditione transfertur.** *ibid.*
- Dominij translationem non impedit pactum de non alienando appositum in contractu.** *1. 409. a, & 410. a*
- Dominij appellatiōe usufructus non continet.** *1. 409. b*
- à Dominio ipso iure quis cadit, sed non ab actione.** *to. 1. 402. b*
- Dominium non tollitur alicui absque eius culpa, nisi tollatur à principe qui de plenitudine potestatis hoc facere potest.** *1. 404. b*
- Domo exusta, cogendus est cōductor ut reficiat.** *1. 251. b*
- Domū etiam parua cōprehendit statutū puniens comburentē domū, si cōburatur ipsa ab aliquo.** *1. 413. a*
- Domum reuocandi priuilegium regulariter habet existēs in curia Papæ vel Principis ex causa necessaria, vel probabili.** *1. 413. b*
- Domum forensis, si vigore statuti acquirere non potest non prohibetur acquirere domunculam.** *ibid.*
- Domum suam vnicuique reficere licere, dum non officiat inuito alteri, in quo ius non habet.** *1. 413. a*
- Domū suā quisque ad cælū vsque eleuare pōt.** *1. 414. a*
- Domus. Non nocet res inter alios acta, nisi saltim ad domum quis fuerit citatus.** *1. 413. a*
- Domum suam reficere vnicuique licet.** *1. 395. a*
- Domicilium. Sola domus possessio quæ in aliena ciuitate comparatur, domicilium non facit.** *1. 413. a*
- Domus cuique sua tutissimum refugium est.** *ibid.*
- Domus constat ex solo & superficie.** *ibid.*
- Domus pariete medio ædificata in duas diuisa, pro duabus domib. accipitur.** *ibid.*
Pertinet ad decus vrbiū ædificia non derelinqui. *ibid.*
- Donans quicquid iuris habet in aliqua re, si nullum ius in ea non constabit, nihil operatur donatio, cū fundetur in eo, quod nullum est.** *1. 415. a*
- Donans potest pactum reuocare, seu remittere donatario, in præiudicium ecclesiæ, cui post mortem ipsius donatarij acquiri voluit.** *1. 414. b*
- Donans, seu liberalitatem exercens, habet priuilegium ut non exigatur, vltra quàm facere potest.** *1. 415. a*
Limita ibid.
- Donare qui potest, non prohibetur vendere.** *1. 416. b*
- Donare potest prælatus modica de rebus Eccl.** *1. 414. b*
- Donare omnia potest Imperator.** *1. 694. b*
- Cuius est donandi, eidem & vendendi & non cedendi ius est.** *1. 417. a*
- Donare non potest princeps terras suas subditis inuitis.** *ibid.*
- Donator de euictione tenetur.** *1. 483. a*
- Donator potest reuocare grauamen in præiudicium tertij: & ideo si aliquis donauit fundum alicui, ut post eius mortem esset talis ecclesiæ, donator in præiudicium ecclesiæ posset remittere ipsi donatorio tale pactum.** *1. 437. b*
- Donator habet priuilegium, ut non ab eo exigatur vltra quàm facere potest.** *1. 416. a*
- Donator potest reuocare grauamen in præiudicium tertij.** *1. 415. b*
- Donatarius, qui propter alimenta non præstita donatori, incidit in pœnam priuationis, non poterit purgare moram.** *2. 91. a*
- Donatio de re ecclesiæ facta non valet.** *1. 419. b*
Limitatur ibid.
- Donatio inter virum & uxorem regulariter prohibita est.** *1. 429. a*
Amplia ibid.
- Donatio reuocari non potest ab vno propter ingratitudinem alterius, ideo ingratitudo Patris contra donatorem non nocet filio donatario.** *tomo 1. pag. 436. b*
- Donatio quemadmodum prohibita est inter patrem, & filium, ita & econtra.** *ibid.*
- Donatio propter nuptias inæqualis dotis, & pacta de lucro dotis, vel donationis inæqualia non valent, cū qualia esse debeant.** *ibid.*
- Donatione vltra 500. aureos, regulariter non valet sine insinuatione.** *1. 416. b, & 420. a, & 437. b*
- Fallit ibid.

Index.

Donatio generaliter facta omnium bonorum non valet, quia tollit liberam facultatem testandi. tomo 1. 429.a

Donatio non reuocatur ob modicam iniuriam. 1. 431.b

Donatio facta inter viuos per patrem filio non imputatur ei in legitimam, nisi expresse dictum sit. tomo 1. 416.a

Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum, non valet. 1. 416.a

Donatio facta à patre filio in potestate regulariter non valet. 1. 424.b

Donatio inter vir. & vxor. regulariter morte mariti confirmatur. 1. 430.b

Donatio simplex facta per patrem filio in potestate, mortuo patre non debet fratribus conferri. 1. 253.a

Donatio omnium bonorum presentium valet. tomo 1. 417.a

Donatio inter virum & vxorem regulariter prohibita est. 1. 416.b

Donatio hoc modo facta, instituo talem heredem, & si contigerit me mutare testamentum dono, &c. non valet. 1. 416.b

Donatio facta inter patrem, & filium ob benemerita filij, valet, & tenet: quia tunc non fit vt filio, sed vt extraneo. 1. 425.a

Donatio facta alicui reuocatur, si donator postea liberos suscipiat. ibid.

Amplia ibid. b

Limita 426. & 427.

Donatio inæqualis dotis, si est propter nuptias, non valet. 1. 416.b

Donatio facta per patrem filio ob benemerita non valet, nisi bene merita probentur. 1. 425.a

Fallit ibid.

Donatio de re ecclesiæ facta non valet. 1. 416.b

Donatio causa mortis reuocatur per conualescentiam. ibid.

Donatio omnium bonorum presentium & futurorum, non valet. 1. 432.b

Donatio amore dei præsumitur cum res modica datur. 1. 413.b

Donatio causa mortis censetur, si in ea de morte mentio facta sit. 1. 416.a, & 418.a

Donatio facta alicui reuocatur, si donator postea liberos suscipiat. 1. 416.a

Donatio facta à patre filio in potestate regulariter non valet. 1. 415.b, 423.a

Fallit ibid.

Donatio facta per criminofum post crimen contractum ante sententiam condemnatoriam valet. 1. 416.b, & 428.b

Donatio alicui facta, si in ea interuenit duplex actus respectu dotis & quantitatis quam debet habere, videtur facta inter viuos. 1. 415.a

Donatio causa mortis non seruata forma iuris, videlicet facta coram quinque testibus, nulla est. 1. 419.b

Donatio remuneratoria & mutua non insinuat. tomo 1. 421.a

Donatione iurata an insinuetur. 1. 421.a

Donatio facta à rege vel principe non recognoscente superiorem filio valet. 1. 423.a

Donatio quando pater remittit vsumfructum filio, quem habet in bonis aduentitijs filij, valet statim non expectata morte patris. 1. 423.b

Donatio facta à patre filio naturali tantum valet. tomo 1. 423.b

Item valet donatio quado pater donat aliquid pro

legitima. ibid.

Idem si pater donet filio vt habeat in peculiu, postea eum emancipet. 1. 425.a

Idem si donet causa mortis. ibid.

Donatio reuocatur ob superuenientiam liberorum etiam si sit donata res particularis. 1. 425.b

Item reuocatur si filij nati statim moriantur. ibid.

Donatio remuneratoria non reuocatur supernascentibus liberis. 1. 427.a

Idem si sit donatio de re non dum quæsit. 1. 425.b

Item non reuocatur donatio si pater ostendit quod donans de liberis cogitauerit. ibid.

Donatio inter virum & vxorem regulariter est prohibita. 1. 429.a, & 430.b

Amplia septem modis. 1. 429.a, & b

Limita 24. modis, 430.a, & b

Donatio inter sponfos de presenti regulariter est prohibita. 1. 429.a

Donatio inter coniuges constante matrimonio non valet, etiam si iudex decernat, vt valeat. tomo 1. 429.b

Donatio reciproca inter coniuges valet. 1. 431.a

Item valet donatio quando facta est cum iuramento. ibid.

Donatio omnium bonorum licet sit firmata iuramento non valet. 1. 433.a

Nec solum habet locum in bonis presentibus & futuris, verum etiam in presentibus tantum. 1. 433.a

Ex donatione omnium bonorum presentium, & futurorum dominium nullo modo transferatur. 1. 435.a

Donatio hæreditatis non valet. 1. 435.a

Donatio omnium bonorum facta ob causam dotis valet, ob fauorem matrimonij. 1. 435.b

Item valet si dominium non sit translatum in donatarium. ibid.

Donatio principis de re alterius conualidatur quadriennio elapso, adeo quod dominus rei amplius non auditur. 1. 417.a

Donatio facta ecclesiæ vel piæ causæ calore iracundiæ valet. 1. 537.b

Donatio. Aliquem posse donare sine decreto non vendere. 1. 81.a

Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum, regulariter non valet. 1. 436.a

Donatio facta in pœnam mutationis testamenti non valet. 1. 417.a

Donatio ob causam in filium à patre facta, debet in legitima computari. 1. 431.b, & 2. 20.a

Donatio facta filio ob benemerita, valet. tomo 1. 415.b

Donatio valida facta filio non imputatur in legitimam. 2. 20.a

Donatio inter virum & vxorem prohibita est. tomo 1. pag. 430.b

Donatio propter ingratitudinem reuocatur. tomo 1. pag. 417.a

Donatio causa mortis facta per filium patri: ipso patre ad suam vtilitatem consentiente, non valet. tomo 1. 417.a

Donatio, quæ indistinctè prohibetur inter virum & vxorem, habet locum nedom in matrimonio vero, sed etiam in putatiuo. 1. 436.b

Donatio facta inter viuos, per patrem filio, non imputatur ei in legitimam, nisi expresse dictum sit. tomo 1. 428.a

Donatio causa mortis quoad confirmationem magis

Index

- gis æquiparatur contractui, quàm vltimæ voluntati.
1.415.b
- Donatio facta pauperibus, nō valet, nisi quis ibi presēs sit, qui pro eis donationes recipiat. 1. 416.b, & 428.a
- Donatio non præsumitur dubio maximè quando verba possunt trahi in alienum sensum. 1.415.b
- Donatio causa mortis reuocatur per pœnitentiam. ibid.
- Donatio. Intelligitur donatum, de quo non est cogitatum. 1.417.b
- Donatio excedens quingentos solidos non valet, nisi fuerit insinuata. 1.419.b
- Donatio non habet locum. resolutio iure donantis, resolutio enim iure datoris resoluitur etiam iure acceptoris. 1.431.b
- Donatio causa mortis facta, si in ea apponatur pactum de non reuocando, facit donationē transire in contractum inter viuos. 1.416.a, & 418.b
- Donatio mera ex pœnitentia regulariter non reuocatur. 1.431.b
- Donatio simplex facta per patrem filio in potestate, mortuo patre, non confert ex quo factum non valet, sed morte confirmatur. 1.417.a
- Donatio inter virum, firmatur iuramento. 1.416.b
- Donationis reuocatio ob superuenientiam liberorū non cessat, si postea liberi moriantur. tomo 1. pag. 189.a
- In donationē causa mortis transit in donatarium dominium recta via. 1.415.a
- Donationis reuocatio soluitur morte, non enim heres donantis potest agere de ingratitudine contra donatarium, quam ipse commisit aduersus donantem. 1. 437.a
- In donatione facta à patre filio propter benemerita de bonis, non statuitur assertioni patris. 1.416.a
- Dormiens non tenetur de homicidio. 1.679.a
- Dos filiarum concessa, excedens legitimam filiorum dotantis, quandiu durat matrimonium, non potest à marito reuocari, respectu eius quod excedit: quia illam habet titulo oneroso. 1.440.b
- Dos dari non debet viduis pauperibus, si testator dixerit dari debere talia bona mulieribus dotandis, quia de primis nuptiis interpretatio fieri debet. 1.440.a
- Dos non minuitur propter expensas paruas. 1.441.a
- Dos non comprehenditur sub generali dispositione. 1.440.b
- Dos nulla dicitur sine matrimonio. 1.441.a
- Dos vera, & propria dicitur, quando contractum est matrimonium valide, & durat matrimonium. 1.444.b
- Dos à patre profecta, ad patrem redire debet: & proprium fit filiarum patrimonium. 1.438.a
- Dos danda vel restituenda filiarum nuptiarum de primis nuptiis tantum intelligitur. 1.411.b
- Dos repeti non potest constante matrimonio. tomo 1. pag. 442.a
- Dos data à patre secundum quod data fuit ab antecessore, si non constiterit antecessorem nullam constituisse dotem, an dicetur dotata? 1.440.a
- Dos. Extraneus dotans mulierem, si stipulatus fuerit eam dotem sibi reddi soluto matrimonio, facto diuortio statim ita committitur ea stipulatio, vt neque redintegrato matrimonio actio ex stipulatu quæsitæ intercidat, atque etiam ita vt stipulator non cogatur iterum eam dotem constituere. to. 1.440.a
- Dos minima, dicitur etiam dos, quia cum ipsa sit ius vniuersale in vno nummo constitui potest, vnde statutum excludens dotatam non succedere procedit etiam in dotata in exigua dote. 1.440.b
- Dos filiarum concessa excedens legitimam filiorum dotantis, quandiu durat matrimonium, non potest à marito reuocari respectu eius, quod excedit, quare illam habet titulo oneroso. 1.442.a
- Dos constante matrimonio quibus casibus exigitur, 1.439.b
- Dos si fuerit restituta uxori ob viri inopiam, & vir postea diues factus fuerit, cessabit illa restitutio, ita vt dos ipsi viro reddenda sit. 1.169.b
- Dos de necessitate debetur ecclesiarum vel pio loco sufficiens & perpetua: & tradi debet in limine foundationis, vel acquisitionis iuris patronatus. tomo 1. pag. 440.b
- Dos debetur ecclesiarum, vel pio loco de necessitate in limine foundationis. ibid.
- Dos data à fratre, qui sororem ex statuto dotare compellitur, si casu soror dotem perdat, non tenebitur amplius frater ipsam dotare, quia statutum de vna vice tantum intelligitur. 1.440.a
- Dos & donatio propter nuptias correlatiua dicuntur, vnde pactum super dote censetur factum & super donatione propter nuptias. 1.440.b
- Dos de necessitate debet ecclesie, vel pio loco sufficiens & perpetuo tradi in limine foundationis, vel acquisitionis iuris patronatus. 1.789.a
- Dos. Mulier iurauit non alienare dotem, nisi autorizante iudice, postea iudice nō autorizante consentit & iurauit non contrauenire, an talis dispositio debeat seruari? 1.440.a
- Dos consistens in mobilibus statim, soluto matrimonio, restituitur: immobilium verò post annum fit restitutio. ibid.
- Dos putatiua habet priuilegia dotis veræ. tomo 1. pag. 441.a
- Dos data mulieri potest repeti propter ingratitudinem ipsius mulieris. 1.442.b
- Dos competens dicitur inclusiue vsque ad legitimam, ibid.
- Dotem amittit mulier propter adulterium. tomo 1. pag. 442.a
- Dos repeti potest quocunque modo matrimonium fuerit dissolutum. 1.442.b
- Dos profectitia est communis patris & filiarum in potestate constituta. ibid.
- Dos propter mariti inopiam repeti potest. tomo 1. pag. 442.
- Dos data filiarum, & eidem pleno iure quæsitæ transmittitur ad eius liberos, velut hæredes, nec eis in legitimam ab auo debitam imputatur. tomo 1. pagina 442. b
- Dos data nepoti, & donatio non venit filio in suam legitimam imputanda.
- Dos. Pactum inter fratres, vt dos solvatur ex bonis omnibus, intelligitur, vt semel tantum dotetur nisi aliter expresse actum fuerit. 1.440.a
- Dos imputatur in legitimam filiarum. tomo 1. pagina 2.19.b
- Dotis receptæ geminata confessio tollit exceptionem non nume. pec. 1.444.a
- Dotem filiarum pater dare tenetur. 1.441.b
- & Auius nepti. ibid.
- Dotis causa dicitur præcipua omni tempore omni loco, & omni respectu. ibid.
- In dote lucranda non consideratur consuetudo loci mulieris, sed statutum loci ipsius mariti. tomo 1. pag. 441.

Index.

Dotis promissio regulariter habet in se tacitam conditionem, si nuptiæ sequantur. 1.444.a
 Dotem non perdit pater ob delictū filiae: unde ea mortua absque liberis ei reddetur. ibid.
 Dotem sicut perdit mulier propter adulterium, ita per luxuriosum osculum, vel tactum mammillarum. to. 1.442.a, 444.b
 Dotis promissio mulieri facta, in primis tantum nuptiis intelligitur, nec durat obligatio si secundo nubat. 1.444.a
 Dotis instrumentum praesumitur anterius factum. tomo 1.441.a
 Dotis causa inter plura privilegia, quæ habet, illud est, quod aliis creditoribus præferatur: licet contractus præcedens tempore aliam tacitam hypothecam habeat: secus tamen si expressam. 1.443.a
 Fallit ibid.
 Dotalis res maximè immobilis nō potest alienari. to. 1.441.b.
 Dotalis res, maximè immobilis, non potest alienari. 1.444.b
 Dotalis res mobilis non potest alienari, si inæstimata detur, nisi ab initio consentiat mulier, & iterum lapsō biennio, & viro remaneant tot, quæ sufficiant ad dotis restitutionem. 1.79.b
 Dotare non cogitur filia matrem suam licet econtra mater filiam cogatur dotare. 1.438.a
 Dotare qui compellitur ex dispositione legis indefinite vniuersaliter intelligi debet vt cogantur dotare toties quoties dos fuit amissa dummodo amissa nō fuerit culpa dotatæ. 1.436.b
 Dubitans de quæstione indubitabili non est semper reprehendendus, sed benignè audiendus. 1.444.b
 Dubitans & ignorans æquiparantur, ibid.
 Dubia quædam retro duci ex post facto. 1.252.a
 Dubium quid dicitur eo ipso quod negatur. 1.69.b
 Dubia in benigniorem partem interpretari. 1.252.a
 Dubium. Quædam dubia ex post facto certificari. to. 1.445.a
 Semper in dubiis benigniora præferenda sunt. ibid.
 In dubiis id semper agendum est vt res bona fide contracta quàm tutissimō loco sit. ibid.
 In dubiis & obscuris quod minimum est sequimur. to. 1.444.b
 Duæ propositiones vniuersales contrariæ non possunt simul esse veræ, sed bene falsæ. 1.445.a
 Duæ negationes faciunt vnam affirmationem. tomo 1.60.a
 Duo vel plura quando coniunctim requiruntur ad actum, vno deficiente totum corrui. 1.207.a
 Duo non possunt vnam rem possidere. 1.445.a
 Duo insolidum si tenentur quilibet primo cōuenitur. ibid.
 Duo simul tenentur, sed tamen quilibet primo conuenitur. 1.340.b
 Duo actus consuetudinem faciunt. 1.303.b
 Duorum ad idem suffragium alterum est superfluum. 1.445.a

E

E brius si in ebrietate committat homicidium non debet puniri pœna homicidij. 1.65.a
 Ebrius non tenetur de homicidio. 1.679.a
 Ebrius delictum committens mitius punitur. 2.99.b
 Ecclesia non polluitur ob extractionem modici sanguinis. 1.449.a

Ecclesia omnis, excepta Romana, patitur præscriptio- nem xl. annorum. 1.449.b
 Ecclesia non tenetur ad collectas pro rebus solitis collectariis, cum imponantur personis. 2.117.a
 Ecclesia Romana patitur præscriptionem centum annorum. 1.449.b, & 2.211.b
 Ecclesia non patitur minorem præscriptionem, quàm 40. annorum. 1.449.a, & 2.211.b
 Ecclesia non potest indirectè inhabilitari ad emendū a laicis. 1.464.b
 Ecclesia restituitur non obstante iuramento prælati, 1.447.a
 Ecclesia potest alienare res steriles sine solennitate. ibid.
 Ecclesia non constituit suos debitores in mora sine interpellatione. ibid.
 Ecclesiæ semper currit tempus petendæ restitutionis à tempore lationis. 1.447.b
 Ecclesiæ privilegia. 1.449.a
 Ecclesia habet privilegium, vt pro quocunque crimine ab ea quis extrahi non possit. 1.449.a
 Ecclesia quæ breui tempore consecrari debet, gaudet privilegio Ecclesiæ consecratæ. 1.449.b
 Ecclesia penitus destructa perdit iura, ac etiam privilegia. ibid.
 Ecclesia fundata, constructa, & dotata, post foundationem, constructionem, seu etiā post consecrationem, non potest acquiri in ea ius patronatus: quia cum sit libera, non potest recipere seruitutes. 1.448.b
 Ecclesia fungitur iure minoris. 1.445.b
 Ecclesia. Agens contra Ecclesiam possessorio recuperandæ, dicens ab ecclesia se fuisse spoliatum, sententia lata contra eam non præiudicat alteri, qui prætendit ecclesiam sibi esse subiectam. 1.445.a
 Ecclesia, sicut minor restituitur aduersus lapsum instantiæ in subsidium, hoc est curatoribus suis ad lites nō existentibus soluendo. 1.445.b
 Ecclesia restituitur aduersus conditionem non impletam etiam in præiudicium tertij. ibid.
 Ecclesia fungitur iure minoris. ibid.
 Fallit vndecim modis. 1.446.b, & 447.a
 Ecclesiæ res absque solennitate regulariter alienari nō possunt. 1.449.b
 Ecclesia qualitercunque agat, tenetur reus edere proprium instrumentum. 1.451.a
 Ecclesiam non debere exigere pœnam pecuniariam. 1. pag. 450. b
 Ecclesiæ parochiali debetur quarta portio canonica. 1.449.b
 Ecclesiam interdictam, vel excommunicatam regulariter quis intrare non debet. 1.449.a
 Ecclesiam ligat statutum laicorum, quando de modico præiudicio agitur. 1.450.a
 Ecclesiastica, res vel alterius venerabilis loci, non potest dari in perpetuā emphyteosim, ita, vt ad quoscunque, etiam extraneos hæredes transeat, licet in emphyteosi à priuato concessio secus sit. 1.458.b
 Edere actionem nemo compellitur de iure canonico. 1. pag. 453. b
 Edere actori instrumentum, vel libellos reus regulariter non tenetur. 1.450.b
 Edere non cogitur inuitus rationes, vel instrumenta, sed tertius apud quem reperiuntur. 1.448.b
 Edere quis non tenetur instrumentum, de quo in libello mentionem fecit, si debet esse ita penes reum, si- cut penes actorem. 1.453.a
 Edere non cogitur inuitus rationes, vel instrumenta, sed

Index.

- sed tertius apud quem reperiuntur. 1.448.b
- Edere quis non tenetur instrumentum, de quo in libello mentionem fecit, si debet esse ita penes reum sicut penes actorem. 1.453.a
- Edere non cogitur inuitus rationes, vel instrumenta, sed tertius, apud quem reperiuntur. tomo 1.448.b, & 453.a
- Edere instrumentum ante litem contestatam tenetur actor si in libello de eo mentionem faciat. tomo 1. pag. 451.b
- Fallit ibi.
- Edere fisco reus tenetur propria instrumenta, ad eius intentionem fundandam. 1.451.a. & 453.a
- Item & in causa matrimoniali reus tenetur edere actori proprium instrumentum, sicut & fisco. to. 1. pag. 451.a
- Editæ semel rationes amplius edi non debent. tomo 1. pag. 452.a
- Editio. Sicut acta edi debent, ita etiam scripturæ extantes in archiuis publicis. 1.453.a
- Editio. In his casib. in quibus necessaria est editio, non oportet edere totam copiam instrumenti, sed sufficit edere partem quæ est causa petitiæ editionis. 1.453.b
- Editio scripturarum à notario peti non potest ab eo, cui aliàs facta fuit. 1.452.b
- Editio relati fieri debet, nisi referatur à principe, vel ab eo, qui disponendi potestatem habet, vel nisi referens contineat in se formam perfectæ dispositionis, alioquin nulla reddetur actio. 1.452.b
- Editio quæ petitur ad fundandam intentionem agentis, lata sententia peti non potest, cum tunc iudicis officium mercenarium extinguitur. 1.452.b
- Editio quando in casibus debet fieri, sufficit, quod fiat in illa tantum parte, quæ est necesse parti, & non de toto. 1.452.a
- Fallit ibid.
- Editio fieri non debet per reum actori ad intensionem fundandam. 1.452.a, & b
- Editio instrumenti facienda est ubicunque instrumentum habet facta correlatiua. 1.452.2
- Editio alterius instrumenti non potest fieri in eius præiudicium, ideo legatario debet edere notarius particulam legati tantum, non autem totum testamentum. 1.452.a
- Editio actorum ciuiliū, & criminalium, ab aduersario quando postulat, regulariter quis non tenetur edere acta contra seipsum, contra quem criminaliter agitur. 1.453.a
- Editio fieri debet in omni causa. 1.453.b
- Editionem instrumenti, vel rationum non possum petere ab eo inuito qui non scripsit me mandante. 1. pag. 453.a
- Edictum iuris patronatus est prohibitorium, & omnes ex fundatione, constructione, & dotatione acquirere possunt ius patr. qui specificè à iure prohibiti non sunt. 1.789.a
- Edictum de præsentandis dicitur permissum, ut quilibet admitti possit, dummodò in ecclesia vel locis piis, sit Clericus, in aliis locis, iuxta qualitatem eorum. 1.789.a
- Edictum. Qui verante Prætoris fecit, hic aduersus edictum fecisse proprie dicitur. 2.453.b
- Edictum iuris patronatus est prohibitorium, ut omnes ex fundatione, constructione, & dotatione acquirere possint ius patronatus qui non sunt specificè à iure prohibiti. 1.452.b
- Edictum de præsentandis dicitur permissum ut quilibet admitti possit, dummodò in ecclesia, vel locis piis sit clericus, in aliis locis iuxta qualitatem eorum. 1.453.b
- Effectus in consequentiam prodeuntes, non sunt attendendi. 1.454.a
- Potior est qui rem ad effectum perducit. tomo 1. pag. 454.a
- Effectus quando excogitatus est, ut debeat adimpleri non sufficit res semel tantum gesta, ut procedat indefinita oratio, sed iterum atque iterum vniuersaliter iterari potest. 1.454.a
- Effectus. Impedimentum non generat, quod non foritur effectum. 1.454.a
- Effectus cuius omnibus prodest, eius & partes ad omnes pertinent. 1.453.b
- Effectus in causis subordinatis à qua subordinetur. 1. pag. 199.a
- Effectus. Inducta ad vnum effectum, non debent aliū, præsertim contrarium effectum operari. 1.214.a
- Effectus cum potest per se stare, cessante causa, non cessat. 1.209.b
- Item non cessat effectus quando culpa illius qui aliquid dedit, cessat causa. 1.211.a
- Idem quando effectus finalis causæ est ordinatus ad impediendum effectum ex tunc, & retro. ibid.
- Electa industria personæ, non dicitur in paruis negotiis, nisi exprimatur, etiam si mandatū fuerit, ut negotium personaliter exequatur. 1.454.b
- Electa industria personæ censetur ubi committitur factum, quod per alium non potest expediri. tomo 1. pag. 456.a
- Electa ubi est industria personæ, cum persona extinguitur officium, & per consequens ius, actio, & obligatio. 1.455.a
- Effectum semper ampliant verba geminata. 1.454.a
- Electio debitoris est in alternatiuis. 1.456.a
- Electio præiudicabit sententia lata contra eligentem de potestate eligend. 1.454.b
- Electio mala est in culpa. 1.25.b
- Electio quando ab initio cōpetunt alicui plura remedia, quæ non sunt inuicem compassibilia, sed contraria electione tolluntur, nam vno electo alia cessant. pag. 456.a
- Electio alicui concessa alicuius beneficii, si semel vnū beneficium elegerit, consumpta est electio, nec poterit aliud eligere. 1.455.a
- Electio cum disponitur fieri à lege, intelligitur de primo actu. ibid.
- Electio sola non tribuit ius electo. 1.456.a
- Electio debitoris est in alternatiuis. 1.455.a
- Electio. Verbum, volo, cum infinitiuo in actibus inter viuos non disponit. 1.546.a
- Electio opponi non potest in præiudicium tertij absque citatione certi contradictoris, alias fiet per eadicta in valuis Eccle. 1.455.b
- Electio contra iuris formam nulla est. ibid.
- Electio geminata magis tenet, & valet. ibid.
- Electio prima intelligitur cum facultas alicui eligendi locum futuri cōcilij, vel cuiuslibet alterius negocii conceditur. 1.455.b
- Electio danda actori: & contrà. 2.245.b
- Electio sola non tribuit ius electo. 1.455.b
- Fallit ibid.
- Electio ubi est incertitudo in rebus, datur hæredi: secus si est in personis. 1.49.a
- Electio in legato ad pias causas, fauore religionis, de

Index.

- maiori intelligitur. 1.49.b
- Electio etiam facta in successione, permittitur variatio in ascendente, & descendente. tom. I. pag. 456.a
- Eleemosinā possunt facere clerici moderatam de rebus Ecclesiarum, etiam si sit in aegritudine. tom. primo, pag. 456.b
- Eligere, qui habent, debent idoneorem eligere, nec sufficit idoneum eligere. 1.454.a, & 456.b
- Eligendi facultas solbitur morte. 1.454.b
- Eligendi potestas alicui indefinite concessa intelligi debet vniuersaliter, vt fortiatur suum effectum. tom. I. pag. 454.b
- Eligendi facultas in alternatiuis, mortuo ante electionem stipulatore, transit ad eius heredes. to. I. 454.b, & 456.a
- Electoris crimen non nocet electo, neque econtra, nisi essent notoria crimina, ante electionem. tomo I. pag. 454.b
- Electus in dignitatem aliquam non meretur honores illius dignitatis ante suam coronationem. 1.454.b
- Eligendi facultas in alternatiuis, in vita stipulantis est personalis, & coheret personae, donec viuit: & ideo in eius vita per stipulatorem non potest alij cedi. 1.454.a, & 456.a
- Electus de consensu partium, vel de mandato iudicis, vt secundum peritiam artis deponat, debet iurare: alias non statuitur eius responsioni. 1.456.b
- Eligens semel non potest amplius eligere. tom. I. 454.a, & 456.a
- Emancipatio, & exhereditatio in extraneo est res incepta. 1.456.b
- Emancipatio. Pater cogi non potest emancipare filium. 1.456.b
- Emancipatio coram iudice seculari fieri debet. to. I. pag. 247.a
- Emancipatio. Nihil refert an ante vel paulo post emancipationem aliquid fiat. 1.456.b
- Emancipatio nulla est, non seruata forma. 1.456.b
- Emancipatio. Si filius familias sub conditione stipulatus emancipatus fuerit, deinde extiterit conditio, patri actio competit. 1.456.b
- Emancipati quemadmodum non redeunt in patriam potestatem inuiti, ita etiam parentes inuiti non coguntur recipere. 1.456.b
- Emendatio libelli in aliquo capite facta, si ipsum non apparet, nulla est, nisi in emendatione declaretur quid sibi actor intendere velit. 1.457.a
- Emphyteosis ecclesiastica accepta pro se, & nepotibus, transit ad eos, etsi non sint heredes. 1.458.b
- Emphyteusis nulla est forma iuris non seruata. 1.461.a
- Emphyteusis constituta in quarta generatione non perit. 1.457.a
- Emphyteusis. Emphyteuticario competit interdictum unde vi. 1.457.a
- Emphyteusis Ecclesiastica sumpta per aliquem pro se & omnibus filiis, non veniunt filij naturales etiam legitimati. 1.461.a
- Emphyteusis caducitas soluitur morte non soluentis, & morte domini scientis, & non contradicentis. 1. pag. 460.b
- Emphyteusi concessa alicui, & suis filiis indefinite, an veniant filij naturales. 1.461.a
- Emphyteosi ecclesiastica sumpta pro se, & filiis, non veniunt filij naturales etiam legitimati. tomo I. pag. 458.b
- Emphyteosi ecclesiastica finita per tertiam generatio-
- nem, cognati existentes in 3. gradu petentes renouationem inuestiturae, debent praeferrī omnibus extraneis, & si denegetur, poterunt à denegatione appellare. 1.458.b
- Emphyteota solueus partem canonis, si integrum non soluat tempore statuto per legem, poterit in totum expelli. 1.438.b
- Emphyteuta alienare non potest inuito domino. to. I. pag. 458.a
- Emphyteuta incidens in commissum cadit ipso iure ab emphyteusi, adeo vt nulla opus sit declaratione, ideo dominus alteri rem poterit locare. tomo I. pag. 459.b
- Si emphyteota decessit relictis pluribus haeredibus, quorum alter soluit canonem, alter vero non, immo cessauit per totum triennium soluere, tota res incidit in commissum. 1.458.b
- Emphyteuta ex defectu vnius denarii æquē cadit ab emphyteusi, ac si defecisset in totum. 1.459.b
- Emphyteota alienans, non salua voluntate domini, cadit à iure suo. 1.459.a
- Emphyteuta emphyteusi finita non perdit seruitutes acquisitas, neque impensas & meliorationes, sed eas seu earum aestimationem retinere potest. tomo I. pag. 459.a
- Emphyteota alienans, non salua voluntate domini, cadit à iure suo. 1.458.a
- Emphyteota non potest dominum compellere accipere solutionem pro pluribus annis. 1.438.b
- Emphyteuta expelli non potest nisi triennio canonem non soluerit. 1.459.b
- Fallit ibid.
- Emphyteuta, qui alienauit partem emphyteusis, cadit à iure suo, licet indefinite dictum sit emphyteuta alienans rem conductam. 1.459.a
- Emphyteuta ob modicam deteriorationem non cadit à iure suo. 1.459.b
- Emphyteota ecclesiarum si cessauerit per biennium soluere, potest expelli. 1.458.b
- Emphyteuta non potest praediacare domino alienando rem emphy. 1.459.b
- Emphyteota vxoris, si vult rem emphyteoticam alienare, non debet denunciare marito. 1.458.a
- Emphyteuta rem emphyteoticam vendens, à iure suo regulariter cadit. 1.460.a
- Emphyteota si alienat, & protestatur se alienare rem emphyteoticam, saluo & reseruato consensu domini talis protestatio non releuat. 2.267.a
- Si res emphyteotica per guerram laborari non potest, emphyteota non tenetur soluere pensionem. to. I. pag. 458.b
- Emphyteuticarius qui conuenit exportare pensionem ad monasterium, tenetur deferre ad substitutum. 1. pag. 457.a
- Emphyteoticus contractus etiam pro nummo celebratur. 1.461.a
- Emens iactum retis ab aliquo, intelligitur de primo tantum, etiam si in eo nihil piscium captum sit. tom. I. pag. 463.b
- Emens à fisco rem alienam, vt fisci, statim est securus: & ille qui praetendit habere ius in illa re, debet mouere actionem contra fiscum: alias non auditur. to. I. pag. 461.a
- Limita ibid.
- Emere, & vendere, licet correlatiua sint, non tamen sequitur, quicunque potest emere, possit etiam vendere & econtra.

Emere,

Index.

- Emere, vel vendere, nemo cogitur. 1.464.b
 Emens à fisco rem quam non possidebat tempore cō-
 tractus, non statim est securus. 1.462.a
 Emens à fisco rem alienam, vt fisci, statim est securus,
 & ille qui prætendit habere ius in illa re, debet mo-
 uere actionem contra fiscum, aliàs non auditur. 1.
 464.a
 Emptio rei suæ, siue à sciente, siue ab ignorante facta
 non valet. 1.463.b, & 465.a. & 469.a
 Fallit ibid.
 Emptio seu venditio imaginaria dicitur, si pro vno nū-
 mo fuerit facta de re magni precij, 1.469.a
 Emptio nulla est sine pretio, & consensu. 1.469.a
 Nec emptio nec veditio sine re qua vaneat, potest in-
 telligi. 1.465.a
 Emptio & venditio semper præsumitur, vbi precij mē-
 tio fit. 1.496.a
 Emptio nulla ob non solutum residuum pretium dicitur
 etiam si in vnico nummo quis deficiat, quando
 in contractu pactum appositum fuit, vt nisi solutio
 nō fuerit facta tali die, res dicatur inempta. 1.469.a
 Emptio & venditio, vbi mentio precij, vel æstimatio-
 nis fit, semper præsumitur. 1.464.b
 Emptio nulla est re perempta ante traditionem, seu
 ante perfectionem contractus. 1.469.a
 Emptionis & venditionis appellatione comprehenditur
 omnis contractus, per quem dominium trans-
 fertur. 1.463.b, & 469.b
 Fallit ibidem.
 In emptionibus & venditionibus consensum debere
 intercedere palam est. 1.465.a
 Emptionis contractus rescinditur propter excessum
 vnus nummi vltra dimidiā iusti precij: ideo debet
 suppleri totū verū, atque iustum pretium. 1.469.b
 Emptionis contractus rescissio soluitur morte emptor-
 is, vel venditoris. 1.469.a
 Emptionis, & venditionis appellatione indefinitè cō-
 prehenditur omnis cōtractus per quem dominium
 transfertur. 1.470.a
 In emptis & venditis potius id quod actū, quàm quod
 dictum sit, sequendum est. 1.465.a
 Emptor in causa euictionis veditori denunciare tene-
 tur, vt liti assistat, ad hoc vt teneatur de euictione. 1.
 465.a
 Emptor in euictionis causa veditori, etiam ante litem
 motam, denunciare tenetur. 1.463.a
 Emptor in causa euictionis venditori denunciare tene-
 tur, vt liti assistat. 1.482.b
 Emptor regulariter agit de euictione contra vendito-
 rem, re euicta. 1.468.a
 Emptor denunciāns veditori, non tenetur dare copiam
 libelli ipsi venditori. 1.463.b
 Emptor non potest auctoritate sua propria possessionem
 rei emptæ ingredi. 1.465.a
 Emptor, etiam si in causa obtineat, potest expēsas litis
 recuperare à venditore, nisi ab aduersario, qui sibi
 mouit litem super re emptæ, recuperasset. 1.465.a
 Emptor, vel causam habens à fisco, vel principe, non
 potest post quadriennium molestari. 1.464.a
 Emptor hæreditatis non cogitur respondere credito-
 ribus hæreditariis. 1.463.b
 Emptor tenetur stare colono quando locatio fuit fa-
 cta ad longum tempus. 1.466.a
 Emptor non tenetur stare colono. 1.465.b
 Ampliatur tripliciter ibid.
 Limitatur ii. modis, ibid. & 466. & 467.
 Emptor non tenetur stare colono. 1.464.a
 Emptor agit de euictione contra venditorem. tom. 1.
 pag. 482. b
 Emptor in causa euictionis, venditori denunciare te-
 netur, vt liti assistat, ad hoc, vt teneatur de euictio-
 ne. 1.464.a, 468.a
 Emptor primus, vel donatarius, cui factum fuit consti-
 tutum præfertur secundo, cui postea realis traditio
 fuit facta re emptæ, vel donatæ duobus successivè, di-
 uersis temporibus. 1.464.a, & 468.a
 Emptor qui percepit fructus rei emptæ, tenetur ad v-
 suras precij non soluti. 1.464.a, & 468.a
 Emptor, & si in causa obtineat, potest expēsas litis re-
 cuperare à venditore. 1.464.a
 Emptor quo casu habeat regressum de euictione quan-
 do fit commissum. 1.465.a
 Emptori non sufficit denunciare venditori litem esse
 motam super re vendita, nisi incitet eum, vt liti assi-
 stat. 1.463.b
 Emptorum duorum ille potiore est cui primò possessio
 tradita fuit. 1.464.b
 Fallit ibid.
 Emptori non sufficit denunciare litem fuisse motam,
 nisi ostendat libellum in forma publica. 1.483.a
 Emptori non sufficit denunciare venditori litem fuisse
 motam, nisi ei ostendat libellum in forma publi-
 ca. 1.468.b
 Emptoris, & venditoris, seu emptionis, & venditionis
 idem ius statui debet. 1.468.b
 Emptori præiudicat sententia lata contra veditorem,
 ideo contra ipsum mandatur ipsa executioni, quan-
 do scilicet, ipse passus est causam agi, & non contra
 dixerit. 1.469.a
 Emptori non fit præiudicium per venditorē, cum ipse
 agit absque eius consensu de proprietate rei. tom. 1.
 468.b
 Emptorem non esse melioris conditionis, quàm vendi-
 torem. 1.81.b
 Episcopus, vel pontifex non dicitur quis ante consecra-
 tionem. 1.476.a
 Episcopus seu eius vicarius ad instantiā cuiuscunque
 petentis potest cōcedere monitorias generales con-
 tra detinentes res suas, vt nisi restituant intra certū
 tempus sint excommunicati. 1.474.b
 Episcopus potest dispensare contra suam constitutio-
 nem, & eam tollere. 1.473.b
 Episcopus habens auctoritatem nominandi vnum ca-
 nonicum in sua creatione, si vnum nominauerit, qui
 acceptauerit, non poterit amplius nominare. to. 1.
 pag. 471. b
 Episcopus existens extra suam diocesin, non potest
 cognoscere de causa sibi commissā, non facta men-
 tione de mora alibi quàm in sua diœcesi per eum fa-
 cta. 1.471.a
 Episcopus doctor præfertur episcopo non doctori: itē
 episcopus interuenire potest in collegio, tanquam
 episcopus & tanquam canonicus. 1.471.a
 Episcopus in sua synodo potest facere statuta. tom. 1.
 pag. 471. b
 Episcopus pro minima causa excommunicare non de-
 bet. 1.474.a
 Episcopus de adulterio, & aliis minoribus criminibus
 nisi prohibeatur, semper dispensat. 1.470.a
 Episcopus regulariter dispensare non potest. tom. 1.
 pag. 474. a
 Episcopus potest dispensare contra statuta synodalia.
 1.473.a
 Episcopus, vel legatus non possunt dispensare contra
 Tom. 2. Reg. Iur. h H 3

Index.

- Concilium. 1.475.a
Fallit ibid.
- Episcopus in quibus casibus dispensare possit. 1.471.b
Episcopus habet prouidere ecclesiis, quæ subsunt plebibus, vel aliis ecclesiis inferioribus. 1.471.a
Episcopus dispensat de adulterio, & minoribus criminibus, nisi prohibeatur à canone. 1.471.a
Episcopus potest condere statuta, sed non contra ius, nisi ex causa euidenti & necessaria. 1.473.a
Episcopus an possit dispensare vel absoluerè à iuramento. 1.473.b
Episcopus quam habet auctoritatem, non Episcopis concedere non potest. 1.471.b
Episcopus quibus casibus dispensare possit cum clericis super non residentia. 1.297.b
Episcopus non potest facere statuta in præiudicium aliorum inferiorum. 1.472.b
Episcopus statuendo potest adiuuare ius commune: scilicet apponendo pœnam ubi ius non imponit: vel aggravando pœnam à iure impositam. 1.474.b
Episcopus potest facere edictum, vt ostendant omnes titulum suorum beneficiorum, sub pœna priuationis ipsorum, & valebit talis pœna. 1.473.b
Episcopus non potest facere statuta contra ius canonicum. 1.472.b
Episcopus aliquem excommunicans in statutis suis, si absolutionem sibi non reseruauit, alter quàm ipse vel inferior absolvere potest. 1.470.a
Episcopus debet prouidere ecclesiis, quæ subsunt plebibus, vel aliis inferioribus ecclesiis spectatibus ad ipsum. 1.470.b
Episcopus non potest apponere generale interdictum in sua diocesi contra subditos suos denegantes ei charitatum subsidium: dato quòd possit eos excommunicare. 1.472.a
Episcopus inuestiuit quendam nobilem de fundo decimali omnium reddituum, inter quos nominauit fecum, secundum quod sui antecessores soliti erant recipere, si eius antecessores non habuerint, debetur nihilominus inuestitura, si eius forma concedendi interuenerit. 1.472.a
Episcopus à subiectis annua non exigat. 1.747.b
Episcopus conferens beneficium absenti, non poterit id alteri conferre etiam ante absentis acceptationem. 1.470.b
Episcopus in adulterio regulariter non dispensat, nisi sibi alias à iure permissum reperiatur. 1.470.a
Episcopo pertinet prouisio ecclesiarum, quæ subsunt plebibus, vel aliis ecclesiis inferioribus. 1.477.a
Episcopi sententias per alios recitare non possunt. to. 1.758.b
Episcopi successerunt in locum Apostolorum. to. 1. pag. 131.a
Episcopo debetur quarta pars de legatis factis ecclesiis, & de decimis & de his quæ obueniunt funeris occasione. 1.476.b
Episcopalis dignitas liberat filium à patria potestate. 1.477.b
Epistola habens sigillum authenticum, plenè probat. 1.477.b
Epistola seu apocha priuata, non facit probationem. 1.477.b
Errantes non consentiunt. tomo primo, pag. 293.a. & 313.b, 480.a
Error falsæ causæ ratione boni finis non defenditur. 1.478.b
Error elicitus ex actis, non reddit sententiam nullam, ideo non impedit transitum in rem iudicatam. to. 1. 478.b, & 480.a
Error iuris vel ignorantia non prodest, vel non excusat. 1.477.b
Error in nomine appellatiuo generali vitiat, etiam si de corpore constet. 1.478.b
Error communis facit ius. tomo primo, pag. 478.b, & 480.a
Error in nomine proprio non vitiat, si de corpore constet. 1.480.a
Error iuris nocet mulieribus quando potuerunt consulere peritiores. 1.480.a
Error iuris, in quo versatur possessor, impedit præscriptionem. 2.213.a
Error an, & quando impediatur dominij translationem. 1.409.b
Error impedit prorogationem iurisdictionis. tomo 2. 266.b
Error in nomine appellatiuo vitiat. tomo primo, pag. 479.b
Error facti prodest, vel non obest. 1.478.a
Error impedit prorogationem iudicis. tomo 1. pag. 480.b
Error facti ante finitum negotium potest reuocari, non autem post. 1.480.a
Error modicus non vitiat actum, neque attendi debet. 1.481.a
Error. Si librarius in transcribendis stipulationis verbis errasset: nihil nocere, quò minus & reus, & fideiussor teneantur. 1.481.a
Error iuris non nocet illi qui consuluit peritiores, & habuit malum consilium. 1.480.a
Error in materia, in contractibus bonæ fidei, vitiat contractum. 1.478.b
Error in nomine citati, seu in nomine eius patris non præiudicat ei, vt contumax dicatur si non compareat. 1.480.a
Error siue imperitia excusat à dolo, etiam si sit error iuris. 1.480.a
Error in materia vitiat contractum bonæ fidei. to. 1. 479.b
Error facti aut nocet, aut non excusat. 1.478.a
Error in nomine proprio, cognomine, aut agnomina non vitiat, si de corpore constet. 1.480.b
Error iuris non inducit bonam fidem, sed potius malam in usucapione, vel præscriptione longi temporis. 1.480.a, & b
Error in materia in contractibus bonæ fidei vitiat contractum. 1.315.a
Si librarius in transcribentibus stipulationis verbis errasset, nihil nocere, quò minus & reus & fideiussor tenetur. 1.478.b
Error in nomine proprio, vel pronomine, vel cognomine non vitiat, si de corpore constat. tomo primo, 479.b
Error non præsumitur in actu iterato. 1.481.a
Errorem sine dolo non obesse. 1.481.a
Errorem iuris siue facti non prodesse. 1.414.b
Error in nomine appellatiuo non vitiat, si res est præsens, vel demonstratur ad digitum. tomo 1. pagina 479.a
Item non vitiat ubi consuetudo loquendi excusaret. ibidem
Idem ubi constaret de mente contrahentium per testationem primò annullatam. ibid.
Erubescimus cum sine lege loquimur. tomo 2. pag. 25.b, & 32.a

Index.

- Esse. Non solum quod adest, sed etiam quod esse, vel
aestimari potest, inspiciendum. 1.481.b, & 482.a
- Etymologia. Maxima & necessaria est ab etymologia
consecutio. 1.482.a
- Eucharistiam quilibet sacerdos potest conficere. to.1.
482.a
- Eucharistiam quilibet fidelis semel in anno ad minus
regulariter accipere debet. 1.482.a
- Euentus malus bonae intentioni non imputatur, to.1.
482.b
- Euentus nisi sequatur, solus conatus non nocet. to.1.
482.b
- Euietio in modicis conceditur. 1.483.a
- Quod euincitur, in bonis non est. 1.483.a
- Qui euincit, vel vendicat rem suam, possessori precii,
quod aliis soluit, auferre non videtur. 1.483.a
- Quem de euietione tenet actio, ipsum agentem repel-
lit exceptio. 1.483.a
- Euietio. Si vendidi tibi rem, & de euietione promisi,
tu postea istam rem alij donasti, & donatario res fuit
euietata: tu emptor non potes agere de euietione co-
tra venditorem. 1.482.b
- Euietata re pignoratà debitore non nocet creditori.
1.62.b
- Euietionis nomine nemo tenetur in eo iure, quod ta-
cite solet accidere. 1.483.a
- Euidencia facti est optima probatio. 1.483.a
- Ex, dictio, causam propinquam significat. 1.201.a
Aliquando etiam remotam. ibid.b
- Exactio. Bona fides non patitur, ut semel exactum, ite-
rum exigatur. 1.483.a
- Exaequatum. Exaequatorum vna & eadem est natura.
1.513.b
- Examinatio testium in praedictum tertij fieri non po-
test, nisi ei denunciatum sit. 1.483.a
- Exactoratio an, & quando inducat infamiam. 1.704.b
- Exceptio inuentarij non confecti impedit litem con-
testari. 1.737.b
- Exceptio ex pacto nudo de iure ciuili oritur. 1.493.b
- Exceptio acquiritur reo actore renunciate liti. 1.485.a
- Exceptio quae superuenit post litem contestatam, po-
test opponi post, & idem operatur, ac si fuisset op-
posita ante litem contestatam. 1.484.a
- Exceptio contra vnum ex testibus in praedictum al-
iorum non fit. 1.483.b
- Exceptio opposita coram iudice incompetenti non
praedictat excipienti, quominus coram competenti
non possit opponi. 1.483.b
- Exceptio legitima si contra testem opponatur, licet per
iudicem statim recipienda sit, tamen eius probatio
in tempus disputationis differenda est. 1.485.a
- Exceptio dominij quando agitur interdicto retinen-
dae, vel adipiscendae possessionis, obici potest. to.1.
485.a
- Exceptio nullitatis contra tres sententias conformes
latas opponi non potest. 1.491.b
- Exceptio in actis redigenda est, licet quis non necessi-
tatur. 1.485.b
- Exceptio nullitatis, quae potest incontinenti probari,
etiam per probationes extrinsecas, impedit execu-
tionem sententiae. 1.491.b
- Exceptio nullitatis, quae requirit altiore indaginem,
non impedit executionem sententiae. 1.491.b
- Exceptio regulariter non interruptit praescriptionem
1.496.b.
- Exceptio taciti pacti de non petendo inducitur ex re-
ceptione partis debiti facta ab vno ex pluribus info-
lidum obligatis. 1.484.b, & 494.a
- Exceptio in actis redigenda est, licet quis non necessi-
tetur. 1.485.a
- Exceptio spoliationis in qualibet causa opponi po-
test. 1.485.a
- Exceptio peremptoria non potest opponi contra exe-
cutorem post sententiam quae transiit in rem iudi-
catam. 1.484.b
- Exceptio, tu non es procurator, potest per aduersarium
quandocunque opponi, & quandocunque opposita
reddat iudicium retrorsum nullum, & repellit procurato-
rem a procuratore iudicij. 1.484.a
- Exceptio dilatoria, quae non fuit opposita in causa prin-
cipali, non potest opponi in causa appellationis, etiam
ante litem contestatam. 1.486.a, & b
- Exceptio nullitatis quae potest in continenti probari,
sed per probationes extrinsecas impedit execu-
tionem iudicati, quare executio sententiae requirit sum-
mariam cognitionem. 1.484.a
- Exceptio, tua non interest, debet opponi ante litem con-
testatam. 1.485.b
- Exceptio derogat regulae generali. 1.486.b
- Exceptio nullitatis requirens altiore, & prolixiore
indaginem, non impedit executionem iudicati, alio
qui elusoria esset illa sententia. 1.484.a
- Exceptio inuentarij non confecti, impedit litem con-
testari. 1.484.b, & 488.a
- Exceptiones in totum perimentes ius agentis, possunt
opponi non solum ante litem contestatam, sed etiam
post usque ad sententiam. 1.484.b
- Exceptio dilatoria, vel procuratoria debet opponi an-
te litem contestatam, postea vero opponi non po-
test. 1.484.a
- Exceptio falsi procuratoris semper opponi potest. 1.
484.b
- Exceptio nullitatis regulariter sententiae executione
non impedit. 1.492.a
- Exceptio non numeratae pecuniae non competit post
biennium. 1.490.b
- Exceptio omnis peremptoria, quae non venit ad impu-
guandam sententiam, sed ad moderandum, seu limi-
tandum executionem, potest opponi post sententiam.
1.484.a, & 492.b
- Exceptio falsi procuratoris semper opponi potest. 1.
486.b
- Exceptio non numeratae pecuniae regulariter opponi
potest intra biennium, quantumcunque quis confes-
sus sit recepisse se mutuo pecuniam. 1.496.b
- Exceptio dominij, spoliato agenti interdicto recupe-
randae possessionis, obici non potest, etiam si in co-
tinenti se dominum probare offerat. 1.486.b
- Exceptio non numeratae pecuniae intra biennium co-
petit ei, qui in instrumento publico, vel apocha co-
fessus est se recepisse pecuniam. 1.489.a
- Exceptio declinatoria, seu dilatoria ante litem contestatam
vel ante actum, qui post lit. contestatam sequi solet, si sit
causa in qua lis contestanda sit, opponenda, & pro-
banda est. 1.485.b
- Exceptio non numeratae pecuniae potest opponi intra
biennium, etiam si quis confiteatur se recepisse pe-
cuniam quam non recepit. 1.489.a
- Exceptio non numeratae pecuniae in mutuo ciuili op-
poni potest. 1.483.b
- Exceptio legitima si contra testem opponatur, licet per
iudicem statim recipienda sit, tamen eius probatio
in tempus disputationis, scilicet, post testium ad pro-
bandum inductorum publicationem, differenda est.

Index.

- to. i. pag. 488. b
- Exceptio non numerata pecuniæ regulariter non potest opponi post biennium. 1. 482. b
- Exceptio non numerata pecuniæ dotis opponi non potest per eum, qui ex intervallo temporis bis confessus est se recepit pecuniam, vel dotem, nisi velit in se assumere onus probandi. 1. 491. b
- Exceptio excommunicationis opponi potest, etiam post litem contestatam. 1. 185. a
- Exceptio dominij, quando agitur interdicto retinenda, vel adipiscenda possessionis, obijci potest. tom. i. pag. 486. b
- Exceptio incompetentis fori semper potest opponi etiam si dicatur quod non possit agi de nullitate. 1. 484. a, & 488. b
- Exceptio quæ reo principali non proficit, fideiussori competit. 1. 26. b
- Exceptio dilatoria opponenda est ante litem contestatam, post litem verò contestatam non licebit. 1. 486. a
- Exceptio nulla est, ubi nulla reperitur actio, quia ipsa est actionis exclusio. 1. 491. b
- Exceptio doli non solet nocere iis quibus voluntas testatoris non refragatur. 1. 306. b
- Exceptio peremptoria non potest opponi contra executores post sententiam quæ transiit in rem iudicatam. 1. 493. a
- Exceptio dominij spoliato agenti interdicto recuperanda possessionis obijci non potest. 1. 485. a
- Exceptio peremptoria ante litem contestatam ad impediendum nec proponi, nec probari potest. tom. i. pag. 493. a
- Exceptio non numerata pecuniæ potest opponi infra biennium. 1. 483. b, & 491. b
- Exceptio superueniens post litem contestatam potest opponi post, & idem operatur ac si fuisset opposita ante litem contestatam. 1. 495. b
- Exceptio spoliationis in qualibet causa opponi potest. 1. 496. b
- Exceptio omnis quæcunque sit, opponi potest paulò post litem contestatam. 1. 493. a
- Exceptio ex pacto nudo de iure civili oritur. tom. i. pag. 484. b
- Exceptionem dilatoriam proponens, videtur in iudicem consentire. 1. 485. b
- Exceptio dilatoria superueniens post litem contestatam opponi potest. 1. 486. b
- Exceptio est contra regulam. 1. 483. b, & eam firmat. 1. 485. a
- Exceptio iuris nouiter cogniti non potest opponi post conclusionem in causa. 1. 485. a
- Exceptio contra instrumentum dotis potest opponi quod matrimonium non est secutum. tom. i. pagina 485. b
- Exceptio falsi procuratoris post conclusum in causa an poterit impedire sententiam. 1. 487. a
- Exceptio spoliationis non potest opponi quando agitur interdicto vti possidetis. 1. 495. a
- Item non opponitur, quando imploratur officium iudicis, quod non dirigitur specialiter contra certam personam. ibid.
- Exceptio spoliationis non potest opponi in causa matrimoniali. 1. 495. a
- Exceptiones peremptoriæ tres sunt quæ litem contestationem impediunt, videlicet rei iudicata, transactio, & litem finita. 2. 53. b
- Exceptioni simulationis renunciari non potest. 1. 485. b
- Contra exceptionem lucrosam damni replicatio admittenda est. 1. 484. a
- Exceptionibus à statuto sublatis intelligitur non solum de friuolis, sed etiam de legitimis. 1. 484. b
- Exceptiones personales fideiussoribus & mandatoribus, etiam inuito domino competunt. tom. i. pagina 496. b
- Exceptionibus à statuto sublatis, intelligitur non solum de friuolis, sed etiam de legitimis. 1. 496. b
- Exceptionem loci non tuti proponere non potest, qui mandatum non habet. 1. 484. b
- Exceptiones personales fideiussoribus, & mandatoribus, etiam inuito domino, competunt. tom. i. pagina 485. a
- Exceptiones generaliter tolluntur conclusis quibusdā per statutum. 1. 485. a
- Exceptionem perpetuam qui habet, solum per errorem repetere potest, sed hoc non est perpetuum. 1. 483. b
- Non confitetur qui exceptione vititur. 1. 483. b
- Exceptiones altiore indaginem requirentes post litem contestationem producantur. 1. 483. b
- Exceptionis causa cessante cessat eiusdem exceptionis effectus. 1. 156. b
- Exceptiones dilatoriæ non sunt proponenda post litem contestatam. 1. 496. a
- Exceptiones aliquæ si à statuto admittantur, & aliquæ expresse prohibentur opponi contra instrumentum, aliæ etiam rationabiles prohibita videntur, adeo quod opponi non possunt. 1. 495. b
- Fallit ibid.
- Exceptionem obijciens non videtur de intentione aduersarij confiteri. 1. 483. b
- Excipiens non confitetur. tom. i. pag. 282. b, 485. b, & 496. b
- Consequi possum excipiendo, quod consequor agendo. 1. 483. b
- Excessiua non comprehendit generalis dispositio. 1. pag. 497. a
- Excommunicari non debet quis ob alterius delictum. 1. 497. a
- Excommunicandi decretum soluitur morte. tom. i. pag. 497. b
- Excommunicari debent non venientes ad Synodum Episcopi. 497. a
- Excommunicari quisquam non debet pro modico delicto, aut debito. 1. 497. a
- Excommunicatio. Abbas regulariter non potest absolvere Monachos ab excommunicationibus inductis à iure. 1. 502. b
- Excommunicatio. Quod excommunicati post absolutionem omnia iura, quæ amiserant per excommunicationem, recuperant per absolutionem. tom. i. pag. 502. a
- Excommunicatio potest fieri particulariter per sententiam contra subditum extra territorium. tom. i. pag. 502. b
- Excommunicatio monitione non præmissa ferri non potest. 1. 503. a
- Excommunicatio potest ferri particulariter per sententiam contra subditum extra territorium. 1. 503. a
- Excommunicatio monitione non præmissa fieri non potest. 1. 502. b
- Excommunicationis sententiam posse ferri sub conditione. 1. 503. a
- Ab Excommunicatione lata ab homine alius homo non absoluit. 1. 7. b
- Excommu-

Index.

- Excommunicatione cessante cessat eius effectus.** to. i. pag. 157. a
- Excommunicationem non inducit præceptum factum à iudice sub pœna excommunicationis, licet contraveniatur, sed requiritur noua excommunicatio.** 1. 503. a
- Excommunicatus non potest esse actor.** 1. 45. a
- Excommunicatus non potest petere restitutionem in integrum.** 1. 499. b
- Fallit ibid.**
- Excommunicatus etiam maiori excommunicatione regulariter testari potest.** 1. 502. b
- Excommunicatus regulariter agere non potest,** to. i. pag. 501. a
- Excommunicatus non habet legitimam personam standi in iudicio.** 1. 762. a
- Excommunicatus pro manifesta offensa non est absol- uendus, etsi velit satisfacere de satisfaciendo, nisi actua- liter satisfaciatur.** 1. 502. b
- Excommunicatus post absolutionem restituitur ad iu- ra lapsu temporis perdit.** 1. 501. a
- Excommunicatus ubi offensa dubia est, præstita cau- tione est absoluentus.** 1. 502. b
- Excommunicatus ob offensam in dubio absolui po- test data cautione de satisfaciendo post absolutio- nem.** 1. 219. a
- Excommunicatus petens absolutionem debet regula- riter absolui in omni casu.** 1. 500. b
- Excommunicatus potest facere testamētum.** 1. 500. a
- Excommunicatus non potest esse arbiter.** 1. 505. b
- Excommunicatus etiam maiori excommunicatione regulariter testari potest.** 1. 497. b
- Excommunicatus post absolutionem restituitur ad iu- ra lapsu temporis perdit.** 1. 502. b
- Excommunicatus non potest in iudicio principaliter agere cum indefinite dicatur: intelligas vniuersali- ter de omni excommunicatione.** 1. 498. b
- Excommunicatus ubi offensa dubia est, præstita cau- tione est absoluentus.** 1. 501. b
- Excommunicatus regulariter non compensatur.** 1. 501. b
- Excommunicatus non potest esse testis.** 1. 498. b
- Excommunicatus permanens per annum in excommu- nicatione regulariter priuatur omnibus beneficiis si quæ fortè habet.** 1. 500. b
- Excommunicatus, vel suspensus iniuste, seu nulliter debet recuperare fructus.** 1. 501. b
- Excommunicatus spoliatus non restituitur.** 1. 502. b
- Excommunicatus agere non potest.** 1. 502. b
- Excommunicatus spoliatus non restituitur.** 1. 501. b
- Excommunicatus non potest esse arbiter, nisi eligere- tur per alios excommunicatos.** 1. 499. a
- Item potest esse arbiter quando communiter pro non excommunicato habebatur.** ibid.
- Excommunicatus non est vir communicans uxori suæ excommunicatæ, ita econtr.** 1. 501. a
- Excommunicatus pro manifesta offensa, non est ab- soluendus, etiam si velit satisfacere de satisfaciendo, nisi actualiter satisfaciatur.** 1. 501. a
- Excommunicati celebrantis pœna.** 1. 497. b
- Excommunicatum se fatetur quis petens absolutionem.** 1. 498. a
- Excommunicatum ab vno regulariter alius non absol- uit.** 1. 501. b, 502. b
- Excommunicatum habere personam standi in iudicio.** 1. 502. a
- Exculpacio offensi, ad eodè inquisitum onere eximit, & omnia delere indicia creditur, vt nec torqueri, ne- dicam condemnari queat.** 1. 115. b
- Excusatur quis per sententiam, licet incidat in verba.** 1. 17. a
- Non excusatur, qui propter factum suum incidit in de- lictum vel damnum.** 1. 16. b
- Excusat magis necessarius actus, quam voluntarius.** 2. pag. 119. b
- Excusari nemo debet de ignorantia formæ.** tomo 1. 503. a
- Excusatio. Consuetudinem excusare à peccato.** tomo 1. pag. 503. a
- Excusatio. Ad sui excusationem nemo potest allegare suam nimiam credulitatem.** 1. 503. a
- Excussio antequam ad fideiussorem, vel possessorem deueniatur, prius contra principalem debitorem fieri requiritur.** 1. 503. b
- Fallit ibid.**
- Excusationis causa cessante cessat excusatio.** 1. 157. a
- Executio non est facienda iuris ordine prætermisso.** 1. pag. 788. b
- Executio si fit super re super qua cognitio præcessit, & lata est sententia, tunc non impellitur executio, sed tertio se opponente cauetur de indemnitate.** 1. 505. b
- Executio potest fieri contra fideiussorem pendente li- te contra reum.** 1. 506. a, & 508. a
- Executio non est facienda iuris ordine prætermisso.** 1. pag. 510. b
- Executio quando fit super re super qua cognitio præ- cessit, & sententia est lata, non impeditur à tertio se opponente, sed illi cauetur de indemnitate.** 1. 510. b
- Executio sententiæ spectat ad iudicem appellationis.** 1. 506. b
- Executio sententiæ impeditur ex nullitate notoria re- sultante ex actis, etiam si tres conformes essent sen- tentiæ.** 1. 506. a
- Executio offensi ad eodè releuat inquisitum, & omnia alia debilitat indicia, vt ex eis nec torqueri, nec con- demnari possit, nisi crimine manifestè & concluden- ter liquidato.** 1. 508. b
- Executio sententiæ fieri non debet durante tempore dato ad appellandum.** 1. 506. a, & 510. b
- Executio cum esse potest principium iudicij, in causa est vt fieri possit non vocatis partibus.** 1. 510. b
- Executio sententiæ nunquam fit in præiudicium ter- tij, quando scilicet sufficit summarie docere de iure suo.** 1. 510. b
- Executio potest fieri in heredem mortuo testatore.** 1. 506. a, & 509. a
- Executio rei iudicatæ non potest fieri in bobus, aratris, caterisque instrumentis rusticorum.** 1. 506. a
- Executio est nulla, si ordo excedatur.** 1. 506. a
- Executio contra omnes, & in omnibus fieri potest.** 1. pag. 506. a
- Executio contra omnes, & in omnibus rebus potest regulariter fieri, nisi expresse reperiatur prohibitum.** 1. 506. a
- Executio sententiæ statim facienda est post tres con- formes quacunque nullitatis exceptione non ob- stante.** 1. 506. a
- Executio sententiæ, vel instrumenti, ex forma statuti executionem habentis, contra singularem successo- rem condemnati, vel obligati, peti non potest.** 1. pag. 511. a
- Executio contra omnes, & in omnibus rebus potest re- gulariter fieri, nisi expresse reperiatur prohibitum.** 1. pag. 506. b

Index.

- Executio quando sit super re, super qua cognitio processit, & sententia est lata, non impeditur à tertio se opponente, sed illi cauetur de indemnitate. 1.508.b
- Executio non potest fieri pro debito vniuersitatis contra vnum insolidum. 1.506.a
- Executio non potest fieri pro debito vniuersitatis contra vnum insolidum, sed solum pro rata. 1.508.b
- Executio sententiæ criminalis impeditur in 8. casibus. 1.506.
- Executio non potest fieri contra tertium non nominatum in iudicio. 1.507.a
- Executio in libris scholarium non potest fieri. 1.507.a
- Executio in peculio profectio filij non potest fieri pro delicto vel debito patris. 1.507.a
- Item nec in bonis tutoris condemnati nomine tutorio pro pupillo. ibid.b
- Item nec in bonis singulorum ciuium pro debito vniuersitatis. ibid.
- Executio potest fieri in heredem mortuo testatore, etiam si iste hæres fuisset minor. 1.509.a
- Ampliat 5. modis. ibid.
- Limitatur 8. modis. ibi. & 510.
- Executionem sententiæ impedit exceptio nullitatis, quæ potest incontinenti probari. 1.505.b
- In omni executione per iudicem citari debet pars eum termino congruo, etiam quando in eadem specie facienda est executio. 1.506.a
- Executor ad lites merus, id est datus post liquidatam materiam executionis, vt nuntius datus ad possessionem tradendam, nullam exceptionem audit. 1.505.a
- Executor quilibet esse potest, cum omnia vnicuique concessa intelligantur, quæ prohibita non sunt. 1.505.a
- Executor ad pias causas, si ferè totum rei precium recipit rei venditæ, & de vno nummo habeat fidem, non transfert dominium. 1.505.a
- Executor testamenti, si pater est, poterit soluere de illis creditis, quæ aliàs non posset, quando testator mandauit soluere aliqua per modum relationis, & relatio ad alia minimè referri posset. 1.505.b
- Executor testamentarius non potest suum officium alteri committere. 1.504.b
- Executor nudi ministerij non habet iurisdictionem, nec coercionem. 1.504.b
- Executor testamenti non potest præiudicare heredibus, ideo debet satisfacere de distribuendis bonis ad usum destinatum, & de reddenda ratione. tom.1. pag.505.b
- Executor mixtus datus, scilicet non cognito, nec discussio negotio executionis, fortè à statuto in auxilium iurisdictionis, habet cognitionem exceptionum, non decisionem. 1.504.b
- Executor ad lites merus, id est, datus potest liquidatam materiam executionis, vt nuntius datus ad possessionem tradendam, nullam exceptionem audit. to.1. pag.504.b
- Executor merus, & nudus, agere non potest contra hæredes, licet bene recipere possit, & distribuere. to.1. pag.505.a
- Executor testamentarius non potest suum officium alteri committere. 1.505.b
- Executor ad beneficia non tenetur assumere partes iudicis si non vult. 1.504.b
- Executor nudi ministerij, non habet iurisdictionem, nec coercionem. 1.505.a
- Exequitur sententiam suam prætor. 1.506.a
- Executor mixtus, super exceptionibus non iudicat. 1.504.b
- Executor ad beneficia non tenetur assumere partes iudicis regulariter, si non vult. 1.504.b
- Executoris testamenti officium soluitur morte. to.1. pag.505.b
- Executorum officium durat per annum. 1.505.a
- Omnes executores agere, & conueniri debent. to.1. pag.505.a
- Exemplum. Exemplis res sit manifestior. 1.512.a
- Exemplum instrumenti non probat nisi originale ostendatur, vel exhibeat. 2.246.a
- Exemplum instrumenti non probat. 1.720.a
- Exemplum & Vita. Ab exemplis esse arguendum, & in vita procedendum. 1.511.b
- Exemplum. Quod alicui gratiosè conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum. 1.511.b
- Exemplum non facit plenam fidem. 1.511.b
- Exemplum principis & magistris est sequendum. to.1. pag.511.a
- Exemplum non probat, nisi constet de exemplari. 1.511.b
- Exemplum, & Scriptura. Ab exemplis, & scripturis in fidelium argumenta sumi. 1.512.a
- Exemplo graua quæ sunt, tolerari non debent. to.1. pag.512.a
- Exemplo alterius sæpè docetur homo. 1.512.a
- Exemplis opus est, quæ sequamur aut vitemus. to.1. pag.511.a
- Exempla declarant & non restringunt. 1.512.a
- Exemplis non est iudicandum. 1.743.a
- Exempla mala non sunt sequenda. 1.511.a
- Exemptio non conceditur regulariter in præiudicium tertij. 1.513.b
- Exemptiones ecclesiæ confirmans summus pontifex, quamuis priuilegia non appareant exemptionis, talis confirmatio valet, dummodo ipsam exprimat. 1.513.b
- Cuius exercitium malum, ipsum quoque malum est. 1.513.b
- Exercitium. Omne artificium per exercitium recipit incrementum. 1.513.b
- Exheredare, vel præterire filios non licet parentibus, nisi expressa vna de quatuordecim causis expressis in iure. 1.512.a
- Exheredandi causa soluitur morte. 1.512.b
- Non licet parentibus exheredare filium, nisi expressa vna de 14. causis, vel grauioribus. 1.512.b
- Exheredari non debet filius à matre ob delictum patris neque e contra. 1.511.b
- Exheredari non possunt parentes à filiis ex illis iisdem causis quibus filij à parentibus exheredantur. to.1. pag.512.b
- Exheredatio debet esse pura: & si sit sub conditione, nihil valet. 1.512.b
- Exheredatio in extraneo est res inepta. 1.512.b
- Exheredatio nulla est omissa forma. 1.513.a
- Exheredatio facta hoc pacto, filios meos exheredo in definite, vniuersaliter intelligitur. 1.513.a
- Non exheredato, vel instituto filio, testamentum est nullum. 1.512.b
- Exilium. Si quis fuerit in exiliū missus secundū quod fuit condemnatus socius eius, si de tali condemnatione non constiterit, dummodo causa exilij adsit, condemnabitur. 1.513.b
- Eximens aliquem de manibus officialium, vel familiarum, non potest præiudicare creditoribus, ideo illis tenetur

Index

- tur ad id, ad quod tenebatur exemptus. 1.513.a
- Eximens aliquem de manibus familie condemnatum, vel in carcere existentem, debet puniri poena capitalis, & crimine læsæ maiestatis. 1.513.a
- Existentes in quasi possessione præsentandi, semper habent ius præsentandi in habitu: in actu verò nō, nisi ecclesia, vel beneficium vacet. 1.514.a
- Existētes in quasi possessione iuris patronatus, seu præsentandi, valide præsentant: & eorum præsentatio admittenda est, & institutio sequi debet. 1.514.a
- Existens in quasi possessione præsentandi, non solum potest per seipsum præsentare, sed etiam per alia legitima media, sine ipsius præsentia. 1.513.b
- Exitus acta probat. 1.514.b
- Exorbitans vel quod aliquibus præcipitur, aut indulgetur, ad consequentiam non trahendum: 1.294.a
- Expellens vsum fructuarium non præiudicat domino. 1.514.b
- Expendens aliquid pro vno contra eius expressam voluntatem, etiam si in sui utilitatem vertatur, repeti non potest. 1.514.b
- Expensæ factæ pro conservandis rebus sunt restituendæ. 1.518.a
- Expensæ tam ante litem contestatam, quam post, officio iudicis petuntur. 1.518.a
- Expensæ tam ante litem contesta. quam etiā post officio iudicis petuntur. 1.516.a
- Expensæ modicæ non sunt in consideratione. 1.516.a
- Expensæ termino transacto negotij peti non possunt, nisi in fine de his mentio expressa habita sit. 1.516.b, & 518.a
- Expensæ quemadmodum pertinent ad actorem si fuerit convictus, ita etiam ad reum. 1.516.a
- Expensæ factæ pro aliquo contra eius expressam voluntatem repeti non possunt, etiam si in sui utilitatem vertantur. 1.518.a
- Expensæ. De re litigiosa alterutram partium quæ inops est expensas debere facere. 1.515.b
- Expensæ. Victū victori in expensis esse condemnādū. 1.515.a
- Expensæ litium. Inspicienda est summa præstita, magna sit, aut modica: nō enim videtur maximam voluisse donare. 1.515.a
- Expensæ facta causa studij regulariter non imputatur in partem filio studenti, siue sit consumpta, siue extet. 1.517.b
- Expensæ factæ in medicinis factis pro socio, si infirmitas non provenit ex causa societatis, sēt de proprio infirmi, nisi sint socij omnium bonorum. 1.515.a
- Expensæ faciendæ sunt à quocunque secundum statum siue facultatis siue nobilitatis. 1.515.a
- Expensarum condemnatione excusatur victus, quādo habet iustam causam litigandi. 1.517.a, & b
- Fallit ibid.
- Expensarum condemnatio in quibus casibus fiat ante litem contestationem. 1.516.b, 517.b
- Expensarū resectio reo fieri debet à mutante, vel emendante. 1.517.b
- Expensarum condemnatio in civilibus causis contra succumbentem fienda est, etiam si de calumnia iura uerit. 1.516.b, & 518.a
- Expensas illius temporis, quo ius suum tueri vel perficere debet victus, non debet dare. 1.515.b
- Expressio eius, quod tacite inest per modum dispositionis, nihil operatur. 1.518.b, & 519.a
- Expressio conditionis quæ tacite inest in legato, non facit illud conditionale. 2.14.b
- Expressio non necessaria, licet incepta, actum non vitiat. 1.519.a
- Expressio vnius est exclusio alterius. 1.518.b
- Expressa profunt, non expressa nocent. 2.115.a
- Expressum dicitur quod specialiter exprimitur. to. 1. pag. 518.b
- Expressum est quod per correlatiua demonstratur. 1. pag. 518.b
- Expressum vbi aliquid requiritur simpliciter, sufficit quod tantum colligitur ex mente, & identitate rationis. 1.518.b
- Expressum dicitur quod est sub generalitate verborum etiam in contractibus, in quibus fit stricta interpretatio. 1.518.b
- Expressa nocent, non expressa non nocent. to. 1. 733.b, & 2. 125.a
- Expressum facit cessare tacitum. 1.518.b
- Expressum dicitur etiam quod verbis generalibus exprimitur. 1.519.a
- Exprimere actionem. Actionem nō esse exprimendā, secundum canones. 1.518.a
- Expromissor idoneus alienæ rei nemo videtur, nisi cū satisfactione. 2.187.a
- Extare vt aliquid dicatur, sufficit modicum tempus extitisse. 1.519.b
- Extensio de vno casu ad alium per idéritatem rationis regulariter in iure est permessa. 1.520.b
- Extensio non habet locum, si casus omissus non sit idé cum casu expresso. 1.520.b
- Extensio de casu ad casum non prohibetur, & si in casu extenso sit maior ratio. 1.520.b
- Extensio non fit in pœnalibus ob idéritatem rationis etiam si sit eadē ratio, & omnimoda similitudo. 1. pag. 520.b
- Extensio, etiam à maioriore rationis, non est licita in legibus correctoriis. 1.519.b
- In materia indifferenti vel præter ius fit extensio ad casum fictum. 1.520.b
- Extensio non fit de vno casu ad aliū, vbi agitur de præiudicio tertij. 1.519.b
- Extensio: Priuilegia, rescripta, & alia consimilia ad ea tantum extenduntur, de quibus cogitatum est. to. 1. pag. 519.b
- Extensio non fit in correctoriis. 1.520.b
- Extensio non fit in odiosis. 1.520.a
- Extensio licita est ex rationis idéritate in materia exorbitanti & limitatoria. 1.520.b
- Exteriora indicant interiora secreta. 1.521.a
- Extrahi de domo sua inuitus quis non debet. 1.521.a
- Extraneo non imputatur factum inter cōiunctas personas, item neque extraneus potest offerre solutionem pro debito emphyte. vel vasalli in præiudicium domini. 1.521.a
- Extraneus quando legat mihi rem meam alteri obligatam pignori, censetur gravare heredem, vt illud pignus liberet soluendo debitum principale. to. 2. pag. 13.a
- Extraordinarium. Non est incōueniens, quod duo remedia extraordinaria concedantur circa idem. 1. pag. 521.a
- Extraordinaria non comprehendit dispositio generalis. 1.521.a
- Extrema generalia declarant media. 1.521.a
- F
- Faber potest prohiberi ne malleet prope scholas. 1. pag. 521.b
- Faber non potest de nouo officinam construere in loco vbi

Index.

- co vbi posset impedire doctorem, vel scholarem ne studeat. 1.539.a
- Facies hominis non debet signari. 1.521.b, & 539.b
- Facilius remittuntur sperata, quam possessa. 1.539.b
- Facilius tollitur speciale quam commune. 1.539.b
- Facinus relinqui impunitum satius est, quam innocentem damnari. 1.337.b
- Facere. Qui non facit quod facere debet, intelligitur facere quod non debet. 1.523.b
- Facere, & Expectare. Cum quis in ea causa sit, ut aliquid faciat, id ab aliis non expectet. 1.523.a
- Facere. Quod quisque per alium facit, perinde est ac si ipse fecisset. 1.523.a, 524.b, 526.a
- Facendum aliquid impedit quod non tollit factum. 1. pag. 533.a
- Facientes & consentientes pari poena puniuntur. to. 2. pag. 191.b
- Facere. Quod quis per se iussus est facere, per alium non potest explicare. 1.523.b, & 524.b
- Quod alium facientem ex officio prohibere necesse habuit id ipse committere non debuit. 2.60.b
- Facendum non esse aliquid nisi ex magna causa. to. 1. pag. 776.b
- Faciens aliquid contra prohibitionem legis certam poenam non statuentis, extra ordinem arbitrio iudicis punitur. 2.33.a
- Facere quicumque indefinite alicui promiserit, uniuersaliter debet intelligi, videlicet omnem omnino causam faciendi, dandi, soluendi, numerandi, iudicandi, ambulandi. 1.522.b
- Facere, & Consentire. Facientes & consentientes pari poena plectuntur. 1.524.a
- Si facio in re tua, quod facere inceperas, videor tua voluntate facere. 1.532.a
- Facere non compellitur quis quod sibi non nocet, & alteri prodest. 1.526.a
- Factum sufficit esse, quamuis non sicut voluit, factum sit. 1.525.a
- Factum. In his quae sunt communia pluribus, ut singulis, factum plurium, etiam si erunt mille, non praui dicat aliis. 1.525.b, 534.b, & 535.a
- Ampliat, & limitatur ibid.
- Facere quod mihi prodest, & sibi non nocet, si contra-ctus de iure praecessit, quis cogi potest: secus autem si lucrari aut damnum euitare volo. 1.522.b
- Facta plura unum intelliguntur propter continuationem. 1.525.a
- Factum vitiose per subsequencia purgatur. tomo 1. pag. 525.a
- Factum, tam liberorum, quam etiam seruorum, & eorum communia. 1.531.b
- Facere. Qui potest facere ut possit iam posse facere, intelligitur facere. 1.523.a
- Facere. Magis ex consequentia primi facti videor facere, quam ratum habere. 1.524.a
- Id videtur posse fieri, quod de iure fit. 2.34.a
- Facere. Quod ego solus facere non possum, alij faciendum solus mandare possum. 1.523.b, & 525.a
- Fieri. Non intelligitur posse fieri, quod de iure fieri non potest. 1.525.a, & 527.a
- Fieri. Quod fieri debet, non nocet omissum esse. to. 1. pag. 530.b
- Fieri quod non debet, factum rescinditur. tomo 1. pag. 530.a
- Non quid fiat, sed quid fieri debeat, est considerandum. 1.530.a
- Fieri quod solitum est, semper fieri creditur. to. 1.523.b, 526.b
- Quod fieri debet, nocet omissum esse. 1.530.b
- Factum cuique suum, non aduersario nocere debet.
- Facere vim non videtur qui suo iure utitur, & ordinaria actione experitur. 1.538.b
- Factum a iudice, quod ad officium eius non pertinet, ratum non est. 1.27.b
- Factum cuique suum, non aduersario suo, nocere debet. 1.538.b
- Factum vnus alteri nocere non debet. tomo primo pag. 539.a
- Facta simplicia postquam sunt deducta in obligationem sunt indiuidua obligatione, solutione, & petitione. 1. pag. 539.b
- Facti quaestio in arbitrio iudicantis est. 1.525.a
- In facto proprio non est tollerabilis ignorantia. to. 1. 525.b
- Factum. In omnibus causis pro facto accipitur id, in quo quis perhorrescit quod minus fiat. 1.533.b
- Facti quae sunt ad alios non transeunt. 1.524.b
- Factum aliquid tollit, quod non impedit faciendum. 1.533.a
- Factum, non intelligitur nisi sit rite factum. to. 1.527.a, & 535.a
- Factum. Ex facto vel non facto animus & euentus probatur. 1.526.b
- Quod recte fieri non debet, per alterius fiet consequentiam: & quod non licet per directum, licet per obliquum. 1.529.a
- Ad factum quis compelli non potest. 1.526.b
- Non tenet factum, nisi sponte gestum. 1.532.b
- Factum. In his quae sunt communia pluribus ut uniuersis, & sic in his quae sunt uniuersitatis, collegij, vel ciuitatis quod maior pars facit, praui dicat minori. 1. pag. 525.b
- Factum filij patri non nocet. 1.43.b
- Factum alterius alteri prodest. 1.48.b
- Factum. Non sufficit ab alio factum, quod facere tenebatur. 1.529.a
- Factum a iudice quod ad officium suum non spectat, ratum non est. 1.743.a
- Factum. Licet non sint praesentes qui debent esse, si factum fuerit, nihilominus valet. 1.533.a
- Factum alienum nemo promittere potest. to. 1.525.b, & 526.b
- Factum contra voluntatem facienti non imputatur. 1. pag. 525.a
- Factum recte quid est superueniente delicto vel facto non viciatur. 1.525.a, & 529.a
- Facta potiora verbis. 1.525.a
- Factum non dicitur quod non durat factum. 1.524.b, 526.b, 531.b, & 533.b
- Contra, 1.531.b
- Facta in dubio non praesumuntur, nisi probentur. 1.524.b, 526.a, 539.a, & 2.226.b
- Factum a maiori parte creditorum praui dicat aliis fauore liberationis. 1.526.a, & 534.a
- Factum a maiori parte collegij vel uniuersitatis in praui iudicium singulorum non tenet, nisi omnes consentiant. 1.526.a, & 534.b
- Factum vel dictum calore iracundiae non obligat dicentem vel facientem. 1.526.a, & 536.b
- Factum a principe Laico non potest eius successor irritate, imò tenetur ratum habere. tomo 1.526.a, & 538.a
- Factum intelligitur tunc quod statim post fuit factum, 1. pag. 532.a
- Factum,

Index.

- Factum. Ex eo quod quis solet facere, vel facit, præsumitur eum velle alium similiter facere, vel fieri vel-
le. 1.526.b
- Factum contra leges nullius momenti. 1.524.b
- Contra factum proprium nemini venire conceditur.
1. pag. 524.b
- Quod factum est, pro nō facto habetur. Nihil interest,
an quid non fiat, vel fiat inutiliter. 1.527.a
- Factum procuratorum non prodest. 2.256.a
- Facta regulariter videntur etiam indiuidua. to.1.525.
b.539.b
- Factum. Si in aliam causam incidit factum, non valet,
etsi aliās in tali casu valet. 1.530.b
- Facere. Non intelligitur quē posse facere, vel faculta-
tem faciendi habere, nisi cum commodo suo facere
possit. 1.527.a
- Facere hoc quisque videtur, quod dolo fecit, quod mi-
nus possit. 1.525.a
- Facere. Qui non facit quod facere debet, videtur face-
re aduersus ea quæ non facit: at qui facit, quod face-
re non debet, non videtur facere id, quod facere ius-
sus est. 1.523.a
- In alieni facti ignorantia tolerabilis error est. to.1.
pag. 525.b
- Factum à maiori parte regulariter ab omnibus factū
censetur. 1.536.a
- Factum. Ex facto non sequitur id quod sequi videtur.
1.533.b
- Factum à maiori parte in rebus collegij, vniuersitatis
vel communitalis, valet: & sic regulariter in his, quæ
pertinent ad plures vt vniuersos. 1.534.a
- Factum vnum cum refertur ad aliud regulariter secū-
dum id, ad quod refertur. 1.539.a
- Ad factum nemo præcisè obligatur. 1.524.b
- Sine facto nostro nostrum ad alium transferri non po-
test. 1.526.a
- Quod fieri necesse non est, si factum fuerit, tenet. to.1.
529.b. & 525.a
- Factum legitimè irritatur delicto superueniente. 1.369.a
- Quod quis ex suo facto sentit, sibi & non aliis debet
imputare. 1.523.a
- Facere dicitur, qui cum possit, non prohibet. 1.525.a
- Factum. Quid à quoquam sit factum non requiritur,
sed an factum sit. 1.525.a
- Facta contra ius pro infectis habentur. 1.526.a
- Quod legitimè factum est, pœnam nō meretur. 1.525.b
- Factum procuratum non prodest. 1.525.a
- Factum alterius ex quo quis lucrum sentit, culpæ nō
debet. 1.525.a
- Factum non videtur esse, quod non est legitimè factū.
2.33.b
- Factum procuratoris quod cadit in delictum, vel do-
lum, domino regulariter non præiudicat. 2.257.a
- Facti appellatione etiam non factum continetur. to.1.
pag. 524.b
- Multa facta tenent, quæ ab initio fieri prohibentur. 1.
524.b. & 526.b
- Factum non dicitur quod adhuc aliquid remanet ad
agendum, etiam si minimum sit. 1.538.a
- Factum sufficit, quamuis non sicut voluit. 1.528.b
- Non quid factum sit, sed quid fieri debeat, inspicien-
dum est. 1.524.b
- Non inspicitur factum, sed causa faciendi. 1.524.b
- Facta infecta esse non possunt. 1.524.b. & 526.a
- Quæ facti sunt, ad alios non transeunt. 1.531.b
- In facto alioq̃ est tolerabilis ignorantia. 1.525.b
- Quædam vitiant iam facta, quæ non impediunt faciē-
da. 1.524.b
- Si scit facto euenisse, quod ab alio fieri debet. 1.528.b
- In proprio facto error non præsumitur, nisi probetur.
1. pag. 525.b
- Fieri. Quod naturaliter fieri debet, sufficit, si vel ciuili-
ter fiat. 1.578.a
- Fiunt nonnulla ratione modici præiudicij, multaque
permittuntur, quæ aliās minimè permetterentur. 1.
pag. 578.a
- In factis capitularibus, seu collegiatis non sufficit ca-
nonicos seu illos de collegio separatim consentire,
sed oportet quod sint tanquam collegiū cōgregati.
1.526.a
- In facto indiuiduo, si vnus ex pluribus hæredib. promi-
serit, controueniat impediendo stipulatorem ne va-
dat, committitur stipulatio contra omnes hæredes.
2.449.a
- Factores licet mille literis scribant se debitores, tamē
proprio nomine non tenentur. 2.330.a
- Fieri. Non debet quis conqueri, si fiat ei vel non fiat,
quod aliquando noluit, vel voluit. 1.578.a
- Facti facultas ad hæredem non transit. 1.526.b
- Facultas implendi conditionem, præscribitur. 2.212.b
- Falcidia cessat in mortis causa capione. 1.268.b
- Falcidia seu quarta de legatis, & fideicommissis detra-
hi potest. 1.539.b
- Falcidia. Quæ alio iure quàm hæreditario capiuntur, in
Falcidiam non imputantur. 1.540.a
- Falcidia. Quod iure hæreditario accipitur, in Falcidiā
imputatur. 1.540.a
- Falcidia. Vbi legatarius non possidet, hæres non tene-
tur imputare in Falcidiam datum causa conditionis
implendæ. 1.339.b
- Falcidia nō detrahitur si patrimonium minuitur adeo
vt non habeat locum, etiam si casu minuatur mor-
tuo testatore, legata tamen integra debentur, nec
imputabitur legatariis. 1.540.a
- Falsitas directò probari non potest. 2.248.a
- Falsum. Quod falsum est, nihil est. 1.540.a
- Falsa causa vitiat sententiam. 1.540.a
- Falsi pœna. Qui celat testamentum, vel subtrahit, inci-
dit in pœnam falsi, & tenetur publico iudicio legis
Corneliæ. 1.540.a
- Falsus rumor non solet obesse. 1.540.a
- Falsitatis suspicio cessare debet pro re parua. 1.540.a
- Falsum committens de falso punitur. 1.540.a
- Falsum non in totum videri quod iuuatur primordio
veritatis. 2.79.b
- Falsos testes producens, licet condēnetur de falso, nō
tamē sequitur de necessitate q̃ ipsi sint falsi. 1.540.a
- Non videtur omnino falsum, quod iuuatur primordio
veritatis. 2.564.a
- Falsa demonstratione mutari substantia veritatis mi-
nimè potest. 2.564.a
- Falsa causa de præterito non vitiat stipulationem. 2.
pag. 449.a
- Falsum in parte dicens non est idoneus testis. 2.508.b
- Fama seu infamia debet præcedere inquisitionem, a-
liās inquisitio non procedit. 1.543.a. & 714.b
- Fallit ibid. & fol. seq.
- Fama in factis antiquis regulariter non plenè probat.
1.542.a. & 543.a
- Fama regulariter non facit plenam fidem. 1.545.a
- Limita ibid.
- Fama præponderat emolumento pecuniario. 1.543.a
- Fama relata probari debet, alioquin nihil agitur per
allegantem ipsam. 1.543.a
- Fama

Index.

- Fama etiam probat plenè cum agitur de re modica. 1. pag. 540. b
- Fama probat negatiuam, & ea quæ sunt difficilis probationis. 1. 543. a
- Fama regulariter plenè non probat. 2. 246. b
- Fama in probatione mortis probat plenè. tomo 1. pag. 546. b
- Fama in factis antiquis excedentibus memoriam hominum, plenè probat. 1. 546. a
- Fama habens originem ab honestis personis facit indicium ad torturam. 1. 541. a
- Fama in criminalibus non facit semiplenam probationem. 1. 541. a, & 2. 246. b
- Ampliatur & limitatur. ibidem
- Fama in criminalibus non probat nec facit indicium ad torturam. 1. 540. b, & 2. 246. b
- Fama est in causa vt recedatur à regulis iuris. tomo 1. pag. 540. a
- Fama ad hoc vt faciat indicium quid requiratur. to. 1. pag. 543. a
- Fama cum vno teste in ciuili causa probat, sed sine teste probationem semiplenam inducit. 1. 542. b
- Fama coniungitur cum aliis indiciis, & probationibus ad faciendum plenam probationem. 1. 543. a
- Fama plus custodienda, quàm oculi. 1. 543. a
- Fama semiplenè probat. ibid.
- Famæ restituere potestates inferiorum non possunt. 1. pag. 548. a
- Fama Famam esse seruandam. ibid.
- Famis necessitate urgente pater filium vendere potest, mater autem minimè. 1. 548. a
- Familia iudicis laici non potest Clericum capere. 1. pag. 143. a
- Familiaæ damnum nõ imputatur Domino regulariter. 1. 548. a
- Familiaæ damnum domino nocet, quando ita per statutum disponitur, quando etiam ipse cauere potuit, & non cauit. 1. 548. a
- Familiaris potest accusare. 1. 14. b
- Familiarem recipiens aliquem Cardinalis, secundum quod habebat fratrem ipsius, si constiterit nullum fratrem familiarè habuisse, familiaris nihilominus erit. 1. 548. a
- Familiaritas. Nulla pestis efficacior, quàm familiaris inimicus. 1. 548. b
- Famulus de mandato domini tenetur præstare operas alteri, quas sibi exhibere tenetur. 1. 548. b
- Famulus intra triennium salarium à domino petere debet, alias post tres annos non auditur. tomo 1. pag. 548. b
- Famuli scholarium, & clericorum gaudent privilegiis ipsorum. 1. 548. b
- Famulus si aufugit eo ipso res amissas per dominum, præsumitur subtraxisse. 1. 550. a, & 2. 227. b
- Famulo dicens, ne reuertaris domum nisi sentiam novum de hac re, si famulus occidat aliquem, tenetur dominus de homicidio, quando dominus prius recepit aliquam iniuriam. 1. 550. b
- Famulus impeditus iusto impedimento petere salariū, sibi nõ præiudicat nõ petedo intra triennium. 1. 549. a
- Idem si dominus iurauit soluere, quia iuramentum perpetuat actionem. ibid.
- Fatalia non restituuntur appellati, in præiudicium appellati, ideo citatio appellari requiritur ad restitutionem fatalium decurforum appellanti. tomo 1. pag. 551. b
- Fatalis actus nõ releuat, vbi volūtas desideratur. 1. 551. b
- Fauor, In obscura voluntate manumittentis, fauè dum est libertati. 1. 551. b
- Fauor. Cum sunt partium iura obscura, reo fauendum est potius, quàm actori. 1. 551. b
- In fauorem introductū non debet in odium retorqueri. 1. 552. a, & 2. 163. b
- Fauori suo quilibet renunciare potest. 1. 551. b
- Fauoris causa cessante, cessat illius effectus. tomo 1. pag. 157. b
- Fauorabilis materia facit indefinitam æquipollere vniuersali. 1. 552. a
- Fauorabilia impugnanti, non comprehenditur impugnatione generali. 1. 552. a
- Fauorabilis res licet agatur nulla est si deficit forma. 1. pag. 552. a
- Fauorabiliores rei potius quàm actores habentur. 1. pag. 27. b
- Febricula levis non excusat quemquam. 1. 552. a
- Feria. Feriæ in honorem Dei obseruandæ sunt, vt illis etiam renunciari non possit. 1. 552. a
- Feria. Ferias non habent Pietas & Necessitas. tomo 1. pag. 552. a
- Feriis renunciari non potest in præiudicium partium. 1. pag. 552. a
- Fermentum modicum totam massam corrumpit. 1. pag. 552. a
- Feudum negans, rem feudalem perdit. tomo 1. 555. b, 558. a
- Feudum concessum alicui ad vtendum, fruendum, finitur morte feudatarij. 1. 554. b, 558. a
- Feudum etiam si non habet aliunde, sine consensu domini dari non potest in dotem. tomo 1. pag. 555. b, & 557. a
- Fallit ibid.
- Feudum concessum alicui, & suis hæredibus, an talis cōcessio transeat tantū ad primos hæredes, an verò in infinitum extendatur. 1. 555. b
- Feudum pro anima relinqui non potest. 1. 557. a
- Feudum quibus casibus amittatur. 1. 556. b
- Feudum non potest pignori dari sine consensu directi domini. 1. 556. a
- Feudū nec generaliter, nec specialiter, nec tacitè, nec expresse obligari potest. 1. 555. b
- Feudum pro anima relinqui non potest. 1. 556. a
- Feudum. Monachus non succedit in feudo, quia non potest seruire domino. 1. 556. b
- Feudum alienari in monasterium non potest, etiam si habens ingrediatur monasterium. 1. 557. a
- Feudum quibus modis amittatur. 1. 557. b
- Feudum alienari in monasterium non potest, etiam si habens ingrediatur monasterium. 1. 554. a
- Feuda regulariter non transeunt in religionem. to. 1. pag. 560. b
- Feudum antiquum si renouatur vasallo, non desinit esse antiquum. 1. 554. a, & 558. a
- Feudum præscribi potest. 2. 213. a
- Feudum si obligatur, siue tacitè, siue expresse obligatio non tenet, quia contra iuris formam fieret. to. 1. pag. 556. b
- Feudum nullum redditur, extincta re feudali. tomo 1. pag. 556. b
- Feudi noui inuestitura ad hoc, vt probetur necessariū est, quò adhibeantur pares Curia. 1. 558. a
- Feudum concessum alicui per principem dicentem, si- cuti reuerendæ memoriæ genitor noster concesserat, concedimus, si de prima concessione non con- stat, valebit nihilominus inuestitura, concurrētibus aliis

Index.

- aliis adminiculis in ea. 1.555.a
Feudo vt priuatur vasallus propter felloniam commif-
sam in dominum, ita dominus propter felloniam
commiffam in vasallum priuatur dominio directo.
1.560.a
Feuda non præfcribuntur. 1.215.b
In feudo ascendentes descendentibus non succedunt.
1.557.b
Feudi dominus est iudex inter ipfosmet Vasallos. 1.
559.b
Feudi contentio vbi est inter dominum, & vasallum,
pares Curiz sunt iudices. 1.558.a
Feudi alienatio non valet sine cōfensu domini. 1.557.b
Feudi caducitas soluitur morte vasalli vel domini, si in
vita de ipsa nulla fuit facta querela. 1.559.a
Feudo renuntiare quis potest. 1.554.a
Feuda dignitatum, vt Marchionatus, Comitatus, Du-
catus, vel Regni sunt indiuidua. 1.556.b, 560.a, & b
Feudo modico non priuatur, qui infra annum fidei-
tatem non præstat. 1.560.a
Feuda inferiora quæ non habēt dignitatem annexam,
diuidi possunt. 1.558.a, & 560.b
Feudi dominus est iudex inter ipfos vasallos. 1.558.a
Feudi noui inuestitura ad hoc vt probetur, necessariū
est quod adhibeantur pares curiz. 1.559.b
In feudo concesso pluribus ab Imperatore habet lo-
cum ius accrescendi post acquisitionem. 1.558.b
Feudo domino præiudicium non fit per sententiā la-
tam contra vasallum. 1.559.b
Feudi cū sit mentio indefinitē de omni feudo intel-
ligi debet tam hæreditario, quā concesso cum pa-
cto. 1.559.a
In feudis non habet locum ius accrescendi. 1.559.a
Feudalis res in dubio non præsumitur. 1.558.b
Feudalis quæstio, si inter dominum, & vasallum est agi-
tanda, quando est propriē feudalis, coram paribus
curiz est terminanda. 1.557.a, & 559.a, & 561.a
Fallit ibid.
Feudalia iura non comprehendit dispositio generalis.
1.560.b
Feudatarius ob non solutionem vnus num mi conuē-
ti cadit à iure suo. 1.561.a, & 302.a
Feudatarius præiudicat domino scienti, & patiēti cau-
sam agi. 1.560.b
Feudatarius per subrogatum seruire potest: & quem
voluerit, loco sui subrogare potest. 1.55. & 2.301.b
Feudatarius non potest rem feudalem locare ad lon-
gum tempus. 1.76.a
Fictio translatiua non procedit, nisi ambo extrema
sint habilia, videlicet extremum à quo, & extremū
ad quod. 1.561.a
Fictio idem operatur in casu ficto, quod veritas in ca-
su vero. 1.561.a
Nunquā inducitur fictio, nisi æquitate suadēte. 1.561.a
Fictio. Lex non facit quod ea quæ sunt, non sint, sed
interim fingit. 1.561.a
Fictio cessat cessante causa ipsius. 1.558.b
Fictionem important illa verba, pro ciue habeatur. 1.
561.a
Non hominis fictio, sed veritas attenditur. 1.561.a
Fingi non potest super eo quod est impossibile. 1.561.a
Fictionis est vt relatum dicatur in referente. 1.561.a
Fideicommissarius est legitimus contradicitor, ne mit-
tatur aliquis in possessionem. tomo primo,
pag. 563.a
Fideicommissarius si adita hæreditate vniuersalis an-
te fideicommissum restitutum decedat, illud ad hæ-
redes transmittit. tomo primo, pagina 563.a
Fideicommissi. Si fideicommissarius præsens non cōtra-
dicat venditioni factæ per grauatum, non præiudi-
cat sibi in re subiecta fideicommissariæ restitutioni
1.563.a
Fideicommissario non nocet negligentia hæredis. 1.
564.a
Fideicommissario nocet sententia lata contra hæredē
in quem tempore inchoati iudicij, non erat ius trāf-
latum. 1.564.a
Fideicommissaria etiam in persona vnus habet locū.
2.454.a
Fideicommissum. In materia fideicommissi indefinita
æquipollet vniuersali. 1.561.b
Fideicommissum, vel relictum in diem certam, potest
ante illam diem statim restitui. tomo primo,
563.b
Fideicommissum vniuersale relictum à filio post mor-
tem, intelligitur si sine liberis decesserit. tomo 1.
562.b
Fideicommissum. Si hæres institutus, & grauatus per
fideicommissum restituere totam hæreditatem, de-
cedat antequam aduerit hæreditatem, fideicommis-
sum vitatur, & hæres talis hæredis non potest cogi
adire, & restituere. 1.563.b
Fideicommissum censetur iniunctum alienatione pro-
hibita. 1.563.b
Fideicommissum vel relictum in diem certam potest
ante illam diem, & statim restitui. 1.561.b
Fideicommissum introductum non dicitur, nisi adfit
forma, videlicet, vt aliquis instituatur recto iure te-
stamento hæres, eiusque fidei committatur, vt eam
hæreditatem alij restituat. 1.561.b
Fideicommissum inducitur, atque præsumitur gemina-
tione verborum. 1.561.b
Fideicommissum nō inducitur per prohibitionem a-
lienationis. 1.563.b
Fideicommissum iniunctum patri de restituenda hæ-
reditate aduentitia ipsi filio instituto, hodie non va-
let respectu proprietatis. 1.563.a
Fideicommissum censetur remissum per facultatem a-
lienandi inuicem concessam. 1.564.a
Fideicommissum vniuersale relictum à filio post mor-
tem intelligitur, si sine liberis decesserit. 1.563.b
Fideicommissum soluitur morte nominati in eo viuo
restatore, sciente, & non mutante testamentum. 1.
562.a
Fideicommissum. Per simplicem diuisionem nō intel-
ligitur renunciatum fideicommissio. 1.563.b
Fideicommissum ex futuro euentu pendens potest per
pactum remitti. 1.561.b
Fideicommissa futura non veniunt in generali accepta-
tione ipsorum. 1.564.a
Fideicommissi ius non inferitur quando dicitur, remis-
to omne ius testamenti, quod habeo ex testamento
& præsertim ius illud, quod pendet ex futuro euen-
tu conditionis. 1.564.a
Fideicommissi conditionalis remissio, seu renunciatio
simplex ipsum non tollit, neque extinguit fideicom-
missum. 1.563.b, 654.a
In fideicommissio vniuersali facta verbis generalibus,
non solum venit hæreditas, sed etiam veniunt præ-
legata. 1.563.b
In fideicommissis unquam currit præscriptio. tomo 2.
pag. 216.a
In fideicommissis voluntas magis, quā verba atten-
denda. 1.563.b

Index.

- Fideiussio soluitur morte, vnde hæres fideiussoris de e-
uictione non tenetur, quamuis fideiussor teneatur.
1.576.a
- Fideiussor stare non potest sine præcedenti obligatio-
ne civili, vel naturali. 1.574.a
- Fideiussio. Si reperiatur in scriptura aliquem fideiuf-
sisse, præsumitur præcedente stipulatione. tomo 1.
pag.573.b.
- Fideiussio in dote non intercedit. 1.573.b
- Fideiussio tantum per stipulationem fieri potest. 1.
573.b
- Fideiussio nulla est forma iuris non seruata. 1.576.b
- Fideiussio ita demum valet si in instrumento fideiuf-
sionis fiat mentio obligationis principalis contra-
ctæ. 1.574.a
- Fideiussio geminata mulieris post biennium excludit
exceptionem Velleiani. 1.576.b
- Fideiubens animo donandi non habet mandati actio-
nem. 1.575.a
- Idem si pro inuito fideiusserit. ibid.
- Fideiussisse, aliquem ubi reperitur in aliqua scriptura,
præsumitur præcedente stipulatione. 1.564.a
- Fideiubens alicui pro aliquo hoc modo videlicet, cõ-
stitutio me fideiussorem quemadmodum fui fideiuf-
sor Sempronij, talis erit fideiussor, licet non appa-
reat alius relatus, dummodo fuerit super re certa. 1.
564.b
- Fideiubere non potest vxor pro marito, secus econtra
est. 1.564.a
- Fideiussor de iudicio sisti tenetur certam quantitatem
promittere loco interesse. 1.573.b
- Fideiussor quando debitor non est soluendo, vel quã-
do renuntiavit auth. præsentis, C. de fideiuss. non po-
test esse testis. 1.508.b
- Fideiussor in criminalibus non habet beneficium ex-
cussionis. 1.565.b
- Fideiussor non potest agere contra principalem debi-
torem, vt eum liberet antequam soluat. 1.574.a
- Fideiussor non potest obligari nisi verbis: & sic requi-
ritur stipulatio. 1.566.b
- Fideiussor non potest agere contra principalem debi-
torem, vt eum liberet antequam soluat. 1.566.a
- Fideiussor soluens pro reo, habet contra eum mandati
actionem. 1.574.a
- Fideiussor compromissi, locationis, & cuiusmodi alte-
rius rei tenetur de primo compromisso, aut locatio-
ne, non etiam de secundis prorogatis. 1.564.b
- Fideiussor indistinctè ante principalem conueniri nõ
potest, & procedit vniuersaliter de omni, etiam si
esset fideiussor indemnitis de iudicato soluendo,
& de iudicio sisti. 1.566.a
- Fideiussor strictius tenetur quàm reus. 1.341.a
- Fideiussor pro dote dari non debet. 1.564.b
- Fideiussor, negans se fideiussisse, si conuincitur de mē-
dacio, sibi præiudicat. tomo primo, pagina 567.b, &
573.b
- Fideiussor in duriorē causam quàm principalis se obli-
gare non potest. 1.574.a
- Fideiussor de iudicio sisti regulariter lata sententia li-
berabitur. 1.565.a, & 573.b
- Fideiussor de iudicio sisti tenetur successiuè vsque ad
sententiam. tomo primo, pagina 565.a, &
573.a
- Fideiussor regulariter ante principalem conueniri nõ
potest. 1.569.a
- Fallit 570.571.
- Fideiussor non tenetur ad augmentum, quod aliquo
modo circa obligationem principalem contingit.
1.574.a
- Fideiussor censetur consentire contractui, pro quo fi-
deiubet. 1.577.a
- Fideiussor si succedit debitori, non confunditur fide-
iussoria actio. 1.573.a
- Fideiussor non tenetur pro delicto sui principalis ad
pœnam corporalem. 1.566.b
- Fideiussor in pœnis non tenetur. 1.577.a
- Fideiussor de iudicio sisti habet beneficium excus-
sionis. 1.565.a, & 573.b
- Fideiussor non tenetur in duriorē causam. tomo 1.
pag. 341.a
- Fideiussor qui in fideiussione diu stetit, se de ea libera-
ri petere potest. 1.568.a, & 574.a
- Fideiussor contra principalem debitorem, vt eum libe-
ret antè quàm soluat, agere non potest. tomo 1.
pag. 564.a
- Fideiussor liberato reo tenetur. tomo primo,
pag. 341.a
- Fideiussor non tenetur ex dolo principalis, & ideo cõ-
tra eum non iuratur in litem. tomo primo,
pag. 574.a
- Fideiussor in duriorē causam quàm principalis regu-
lariter se obligare non potest. 1.565.a
- Fideiussor non possidens immobilia, potest recusari
tanquàm non idoneus. 1.567.b, & 573.b
- Fideiussor, qui non potest cautionem inuenire, sufficere
saltem iuratoriā præstare. 1.568.b
- Fideiussor habet beneficium Diui Adr. 1.573.b
- Fideiussor de iudicio sisti, mortuo eo, pro quo promi-
sit, liberatur. 1.573.b
- Fideiussores non sunt liberati si debitori tempus sol-
uendi fuerit à creditore prorogatum. tomo primo,
pag. 1.574.a
- Fideiussori minoris non prodest restitutio minori cõ-
cessa. 1.566.b, & 563.b
- Fideiussoribus est relaxandus carceratus. 1.574.a
- Fideiussori præiudicat per processum factum contra
reum. 1.576.a
- Fideiussori minoris non prodest restitutio minori cõ-
cessa. 1.566.b
- Fideiussorem nõ videtur dare, qui talem dat, qui se tue-
ri exceptione potest. 1.341.a
- Fideiussores habent beneficium epistolæ diui Adria-
ni. 1.576.a
- Fideiussorem inducit gemina patientia. 1.576.a
- Fideiussores non minus quàm hæres, iustam igno-
rantiam possunt allegare. 1.686.a
- Fideiussori prodest pactum de non petendo factum à
creditore, vt si postea pactum sit vt à reo peti possit,
non censetur esse sublata exceptio quæ sita fideiussor-
i ex priori illo pacto de non petendo. 1.576.a
- Fides bona non patitur, vbi bis idem exigatur. 1.577.b
- Fides data à persona publica est seruanda etiam hosti.
1.577.b
- Fides informis, dicitur mortua fides, quando præfer-
tim sine operibus est. 1.576.b
- Fides mala non causatur ex denuntiatione extraiudi-
ciali. 1.577.b
- Fidem frangenti regulariter fides seruari non debet. 1.
576.b, & 577.a, & b
- Fides non est seruanda in malis promissis. 1.577.b
- Nec filius nec hæres feret iniquitatem patris. 1.581.a
- Fides. Frustra sibi fidem quis postulat ab eo seruari, cui
fidem à se præstitam seruare recusat. 1.576.b
- Fidē in malis promissis nõ expedit obseruari. 1.576.b
- Fides

Index.

- Fides hosti seruanda. 1.577.a
 Fides est facienda iudici. 1.577.a
 Fidem fallere graue est. 1.576.b
 Mala fides impedit prescriptionem. 1.576.b
 Fidelitatis forma non seruata non obligatur vassallus. 1.578.a
 Figura iudicij vbi seruari non debet, potest sententia ferri absentibus partibus. 1.578.b
 Fingentum veritati non praeiudicat. 2.564.a
 Filiatio. Sententia lata in causa filiationis non praeiudicat alijs, qui de cognatione non sunt, quo scilicet eorum priuatum interesse, nec etiam talis sententia si deum facit quo ad alios, si inter pares consanguineos fuerit lata. 1.610.b
 Filiatio probatur ex solo tractatu de aliquo tanquam de filio, etiamsi non nominetur. 1.610.b, & 247.a
 Filiatio non probatur ex sola nominatione parentum, nisi alia adminicula concurrant. 1.610.a, & 2.246.b, & 247.a
 Filia renuntians cum iuramento hereditati paternae, amplius succedere non potest. 2.457.b
 Filia cedens omni iuri, quod habet in bonis paternis, si nullum ius in bonis patris habuerit, sed tantum in maternis bonis, illis renuntiasse dicitur, ne reddatur inualida dispositio. 1.611.a
 Filia renuntians cum iuramento hereditati paternae, amplius succedere non potest. 1.611.a
 Fallit 36. modis ibid.
 Filia instituta à matre sine cohærede, si intra xxx. annos non adiuuit ex testamento, poterit intra alios xxx. adire ab intestato: & idem si ab intestato ex vno capite per xxx. annos esset exclusa, quia poterit ex alio intra alios xxx. admitti. 1.53.b
 Filia si ingrediatur monasterium potest petere milles quæ fuerunt legata si nupserit. 1.613.a
 Filia clam contrahens matrimonium, potest à patre exheredari. 1.611.a
 Filia per statutum à paterna successione exclusa, non retinet iura suiutatis. 1.612.b
 Filia clam contrahens matrimonium, potest à patre exheredari. 1.511.b
 Filia vnius fratris non est dotanda de communi patrimonio, etiamsi fratres sunt socij omnium bonorum. 1.613.a
 Filiabus legatum factum debentibus maritari, intelligitur de filiabus quæ primum nubere debent. 1.613.a
 Filius debet habere legitimam iure institutionis, alias testamentum non valet, nec potest tractari de imputatione legitimæ. 2.19.b
 Filius quod capit extra substantiam, seu patrimonium defuncti, non imputat sibi in legitimam. 2.19.b
 Filius natus in domo præsumitur esse mariti. 2.226.b
 Filius qui est suus hæres non præsumitur scire contenta in testamento patris. 1.291.a
 Filius prohibitus alienare, potest alienare vsque ad summam legitimæ. 1.79.b
 Filius non potest cogi se emancipari. 1.456.b
 Filius non potest vocare patrem in iudicio sine venia. 1.762.b
 Filius potest compellere patrem vt sibi det alimenta in studio. 1.83.a
 Filius spurius debet habere alimenta de iure canonico à parentibus. 1.83.a
 Filius adoptiuus non succedit in feudis. 1.558.b
 Filius priuatur feudo propter delictum patris. tom. 1. pag. 558.a
 Filius comprehenditur appellatione hæredis in materia feudali, & non extraneus. 1.558.a
 Filius non potest institui sub cōditione casuali vel mixta nisi in defectum exheredetur, alias testamentum est nullum. 1.718.a
 Filius repudiata hereditate, non potest retinere feudum hereditarium. 1.558.b
 Filius emancipatus donationem simplicem conferre tenetur. 1.253.a
 Filius si hereditatem adire nolit legitima priuatur. 1.581.a
 Filius qualitercunque consentiat in testamento patris, siue tacite, siue expresse, excluditur à querela. 1.603.a
 Filius potest viuo patre petere legitimam si pater prodigus sit. 2.19.a
 Filius in fideicommissis succedit in locum patris. 1.564.a
 Filius spurius de iure ciuili nec inter viuos neque in ultima voluntate potest aliquid capere de bonis parentis. 1.596.a
 Ampliatur 14. modis ibid. & fol. 597.
 Limitatur vndecim modis, fol. 598. 599. & 600.
 Filius regulariter puniri non debet pro delicto patris. 1.603.a
 Limitatur sexdecim modis ibid. & fol. 604.
 Filius in causa patris non potest testis adhiberi. 2.506.b
 Filius contra patrem non cogitur testificari. 2.485.b
 Filius contra patrem in integrum restitui non debet. 2.307.b
 Filius familias neque retinere, neque recuperare, neque adipisci possessionem rei peculiaris videtur. 2.311.a
 Filius vel filia non est sua, si vel iure cōmuni, vel à statuto excluditur à successione. 2.458.b
 Filius pro patre non potest esse testis. 2.508.b
 Filius soluens debitum pro patre viuento, non præsumitur donandi animo soluisse. 2.408.b
 Filius qui tempore euenientis conditionis, sub qua erat institutus, non reperitur in familia patris, non potest esse suus, & necessarius. 2.458.b
 Filius præteritus habet ius dicendi nullum. 2.481.b
 Filio instituto repudiante pater præfertur substituto. 2.301.a
 Filius familias, & seruus alienus, & Posthumus, & Surdus testamenti factionem habere dicuntur. 2.482.a
 Filius naturalis si decessit ante quam pater contrahat matrimonium cum matre sua, nepos ex tali filio non legitimatur per ipsum matrimonium. 1.587.a
 Filius adulterinus non legitimatur per subsequens matrimonium. 1.587.b
 Item nec vulgo conceptus. ibid.
 Filius potest compellere patrem, vt sibi ministret sumptus, & expensas in studio. 1.594.b
 Filius tacens patri consentire videtur. 1.581.a
 Filius legitimam iure institutionis habere debet, alias testamentum querelare potest. 1.582.a
 Filius, repudiata hereditate, non potest retinere feudum hereditarium. 1.604.b
 Si filius emancipatus se obligauit, quando erat in potestate, non tenetur, nisi in quantum facere potest. 1.456.b
 Filius priuatur feudo propter delictum patris. tom. 1. pag. 595.a
 Filius studens non tenetur conferre libros sibi traditos à patre causa studij, sed mortuo patre debent esse sui præcipui. 1.253.b
 Filius non capit legitimam de bonis legatis. tomo. 2. pag. 20.b

Index.

- Filius à matre intra biennium debet ali. 1.582.a
 Filius tenetur alere patrem bannitum, & contra. 1.123.b
 Filius naturalis legitimatus non succedit in feudum. 1.558.a
 Filius spurius de iure civili, nec inter viuos neque in vltima voluntate potest aliquid capere de bonis parentis. 1.596.a
 Ampliat.
 Filius satis est si in vno nummo instituatur hæres, ad hoc vt rumpere non possit testamentum. 1.604.b
 Filius possidens bona parentis præsumitur eius iussu possidere, ita & pater possidens bona filij. 1.595.a
 Filius patri superstes vno solùm momẽto facit deficere conditionem si sine filio decesserit. 1.595.a
 Filius legitimatus in vita patris aufert hæreditatem venientibus ab intestato. 1.582.a
 Filius contra patrem in integrum restitui non potest. 1.580.b
 Filius, & seruus hæredes instituti, non dicuntur hæredes etiam nomine quoad directas, & viles actiones. 1.718.a
 Filius institutus in primo gradu in totum, vel partem licet sit præteritus in secundo, testamentum non rumpitur. 1.718.a
 Filius adoptiuus non succedit in feudis. 1.580.a
 Filius spurius, quod possit institui hæres ex testamẽto, nec statuto, nec lege municipali statuitur. 1.718.a
 Filius naturalis legitimatus non succedit in feudum. 1.582.b
 Filius grauatus fideicommissio non puro, sed in diem, vel sub conditione, detrahit duas quartas. 1.661.b
 Filius grauatus à patre de restituenda hæreditate, subintelligitur conditio, si absque liberis decesserit. 1.661.b
 Filius institutus in primo gradu, in totum, vel in partem, licet sit præteritus in secundo, testamentum non rumpitur. 1.581.b
 Filius non potest patrem vocare in ius sine venia. 1.605.a
 Filius non potest vocare in ius sine venia patrem etiã naturalem tantum. 1.593.b
 Filius naturalis efficitur legitimus ex appellatione parentis, si interuenit instrumentum publicum vel scriptura manu propria scripta, habens subscriptionem trium testium fide dignorum. 1.582.a
 Filius qui hæreditate patris se abstinuit, prælegata regulariter petere potest. 1.581.b
 Filius hæreditatem vsucapere vel præscribere non potest. 1.581.a
 Filius grauatus fideicommissio non puro, sed in diem, vel sub conditione, detrahit duas quartas. 1.581.a
 Filius vsque ad triennium re integra potest reuocare abstentionem, seu repudiationem paternæ hæreditatis per ipsum factam. 1.604.b
 Filius scholaris non tenetur libros à patre datos post eius mortem conferre, licet cum fratribus succedat: sed eos habebit præcipuos. 1.604.b
 Filius non potest institui à patre sub conditione casuali, vel mixta, nisi sub cõtraria exhæredetur: alioquin testamentum est nullum. 1.601.b
 Ampliatur & limitatur ibid.
 Filius natus in domo, præsumitur esse mariti. 1.601.b
 pag. 591.a
 Filius comprehenditur appellatione hæredis in materia feudali, & non extraneus. 1.580.b
 pag.
 Filius hæres parentum est naturali ratione. 1.581.a
 pag.
 Filius, & seruus hæredes instituti, nõ dicuntur hæredes etiam nomine, quo ad directas, & viles actiones, & sic quo ad effectus iuris: nomine tamen faciunt quo ad effectus eisdem patrem vel dominum hæredes, ac si ipsi essent instituti. 1.04.b
 Filius viuente patre dominus rerum paternarum esse dicitur. 1.43.a, & 439.b
 Quicquid filius acquirit, patri acquirit, cū in eius sit potestate. 2.175.a
 Filius si acquirit ex pecunia patris, diuiditur lucrum. 1.18.a
 Filius hæreditatem præscribere, vel vsucapere non potest. 2.212.b
 Filius naturalis legitimatur per subsequens matrimonium. 2.22.b
 Filius naturalis efficitur legitimus ex appellatione parentis, si interuenit instrumentum publicum, vel scriptura manu propria scripta habens subscriptionem trium testium fide dignorum. 2.22.b
 Filius puniri non debet pro delicto patris. 2.188.a
 pag.
 Filius occidens patrem, & pater filium, de parricidio tenetur. 2.144.a
 Filius ad supplementum legitimæ agit cõditione ex lege, & potest peti in perpetuum. 2.20.b
 Filius si hæreditatem adire nolit, legitima priuatur. 2.20.b
 Filius legitimatus non succedit in feudo. 2.22.b
 Filiusfam. instituto repudiante hæreditatem, potest pater eam acceptare, etiam si tali filio esset datus substitutus. 1.577.a
 Filiusfamilias instituto, repudiante hæreditatem, potest pater eam acceptare, etiam si tali filio esset à testatore datus substitutus. 1.580.a
 Filiusfamilias potest esse procurator alterius, etiam in iudicio, nec patris consensus requiritur. 1.609.b
 Filiusfamilias quamuis habeat liberam administrationem, tamen non potest donare. 1.415.b
 Filiusfamilias rem peculiatem possidere non dicitur. 2.200.b
 Filiusfam. non tenetur de mutuo. 2.117.b
 Filiusfam. instituto repudiante hæreditatem potest pater eam acceptare, etiam si tali filio esset à testatore datus substitutus. 1.718.a
 Filiusfamilias in iudicio sine consensu patris esse non potest. 1.578.b
 Filiusfam. potest esse in iudicio sine consensu patris in peculio castrensi. 1.762.b
 Filiorum appellatione de propria significatione veniunt filij in primo gradu. 1.610.2
 Filiorum appellatione veniunt naturales. 1.461.a
 In filiis ex remissione conditionis videtur etiam semper remissum fideicommissum, nisi appareat conditionem remotam fuisse in odium eorum. 1.564.a
 Filiorum appellatione simpliciter à lege prolata, non veniunt filij naturales tantum. 1.605.a, & 610.2
 Filij naturales faciunt deficere conditionem fideicommissi. 1.563.b
 Filij testatoris detrahunt Trebellianicam ex corporibus hæreditariis, nulla facta imputatione fructuum, etiam si

Index.

- etiamsi pater contra iusserit. 1.610.a
 Filio viuente, pater in bonis feudalibus habet vsum-
 fructum. 1.558.b
 Filio spurio in supplementum probationis non defer-
 tur iuramentum. 1.607.a
 Filio durante lite super hæreditate paterna, facienda
 est sibi prouisio de alimentis. 1.905.a
 Filio in vita patris non debetur legitima. 1.607.b
 Filij contra parentes non agunt, licet secus sit e contra. 1.610.a
 Filio intestato, ac sine liberis, vel fratribus defuncto,
 succedunt parentes. 1.606.b
 Filio nō nocet delictū patris præsertim in rebus quæ
 non pendent à patre, fallit in crimine læsæ maiesta-
 tis & hæresis. 1.606.b
 Filij hæreticorum nō differunt à filiis committentium
 crimen læsæ maiestatis. 1.605.a
 Inter filios bona patris æqualiter sunt diuidenda. 1.
 581.a
 Filio viuente, pater in bonis feudalibus habet vsum-
 fructum. 1.609.b
 Filij naturales faciunt deficere conditionem fideicom-
 missi. 1.609.b
 Filio studentī mutuum factum potest repeti à patre. 1.
 607.a
 Filij appellatione venit monasterium. 1.605.a
 Filio quæritur dominium in aduentitiis. 1.18.a
 Filiusfamilias licet ex aliquo contractu obligetur, &
 si non soluerit, conueniri & incarcerationi possit, tamē
 si emancipetur, non tenetur nisi in quantum facere
 potest. 1.579.a
 Filiusfamilias non tenetur de mutuo. ibid.
 Filiusfamilias vt à patre se emancipari patiatur, cogi
 non potest. 1.579.b
 Filiusfamilias nō potest donare quamuis habeat libe-
 ram administrationem. ibid.
 Filiusfamilias regulariter testari nō potest etiam pa-
 tre permittente. ibid.
 Filius naturalis legitimatur per subsequens matrimo-
 nium. 1.583.b
 Ampliatur 20. modis ibid. & 584. 585. & 586.
 Limitatur 14. modis 1.586.b. 587. & seq.
 Per filium lucrantem ex pecunia à patre profecta, pa-
 tri lucrum quæri & communicari. 1.43.a
 Filio spurio in supplementum probationis non defer-
 tur iuramentum. 1.765.b
 Filij appellatione indefinitè vniuersaliter ad omnes
 fit relatio. 1.605.a
 Filio durante lite super hæreditate paterna, facienda
 est prouisio de alimentis. 1.83.a
 Filiorum appellatione, vbi expressè sunt filij nomina-
 ti, non veniunt nepotes. 1.605.a
 Filiorum appellatione, nepotes, & pronepotes, & de-
 inceps contineri. 1.610.a
 Finalis causa inspicienda est. 1.613.a
 Finis spectandus. 1.613.a
 A fine omnis actus iudicatur. 1.613.a
 Ad vnum finem inducta contrarium effectum non o-
 perantur. 1.613.a
 Finis & eorum quæ tendunt ad finem, eadem est ratio. 1.613.a
 Finis mouet agentem, & omnis agens agit propter fi-
 nem. 1.613.a
 Fines mandati sunt à procuratore diligenter custo-
 diendi. 2.65.a, & 69.b
 Firmū. Nihil vsque adeo firmū est, quin rûpatur. 1.613.a
 Fiscus tenetur stare colono, & quare. 1.467.b
 Fiscus ratione partis hæreditatis, quam habet cum so-
 cio, potest vendere totam hæreditatem. 1.613.a
 Fiscus rem quam cum alio communem habet, eo non
 vocato vendere potest. 1.613.b
 Fisci priuilegia quot sint. 1.614.a
 Fiscus non potest agere contra debitorem debitoris
 sui ex scriptura facta manu propria debitoris sui. 1.
 613.a
 Flumina. Fluminum, Motendinorum, & Regalium ma-
 teria. 1.614.a
 Fœminæ ab omnibus officiis ciuilibus vel publicis re-
 motæ sunt: & ideo nec iudices esse possunt, nec ma-
 gistratum gerere, nec postulare, &c. 1. 614.a, 622.b,
 & 2.148.a
 Fœmina non succedit in feudum. 1.557.a, & 1.620.a
 Limitatur 10. modis. ibid.
 Fœmina punitur vt masculus. 2.189.a
 Fœmina non debet esse deterioris conditionis quam
 vir. 1.622.a
 Fœmina non potest esse de cōcilio, nec interesse in cō-
 dendis legibus aut statutis. 1.621.b
 Fœmina de iure potest esse testis in causa ciuili. 1.614.a
 Fœminæ. In multis iuris nostri articulis est conditio
 fœminarum deterior. 1.614.a
 Fœmina magistratum gerere non potest. 1.622.a
 Fœminæ regulariter deterioris conditionis sunt quam
 viri, quantum ad ciuilia, & publica officia. 1.623.a
 Fœmina regulariter nō continetur in numero eorum
 qui possunt consuetudinem inducere. 1.621.b, 623.a
 Fœmina de iure Canonico in causa criminali testis es-
 se non potest. 1.617.a
 Fœmina ob masculos semel exclusa, perpetuo manet
 exclusa, etiam si masculi deficient. 1.189.b
 Fœmina in testamentis testis esse non potest. 1.614.b,
 & 622.a
 Fallit ibid.
 Fœmina non succedens in feudo quando masculi ex-
 tant, non per hoc succedere prohibetur, si post mor-
 tem patris masculus illico mortuus est, quia non di-
 citur extitisse, quod parum stetit. 1.621.b
 Fœminæ tutores dari non possunt, id munus masculo-
 rum est: nisi à Principe filiorum tutelam specialiter po-
 stulent. 2.533.a
 Fœmina pro debito ciuili non potest capi nec carce-
 rari in domo, nec extra domum. 1.615.a, & 621.b
 Etiam si sit debitum fiscale. ibid.b
 Limitatur 1.616.a, & b
 forensis qui vigore statuti non potest acquirere do-
 mum, poterit tamen acquirere domunculā. 1.629.a
 forensis possidens bona in alieno territorio, non po-
 test collectari in loco originis, vel domicilij. 2.291.a
 forma redditur nulla re perempta: ipsa enim esse non
 potest sine materia. 1.624.a
 forma. Quando actus est nullus formæ defectu, tunc
 nullo modo valet, vt valere potest. 1.624.a, & b
 formæ iuris prætorij per pactū non derogatur. 2.163.b
 forma vbi certa desideratur, ea prætermissa, nihil agi-
 tur. 1.623.b
 formæ omisio vitiat actum. 1.623.b
 forma rei perempta, si aliquid ex materia remaneat,
 potest durare circa illud quod remanet prior dispo-
 sitio ac ius, actio, & obligatio. 1.624.a
 forma præcedens conuentio de faciendo actum sub
 certa forma, vitiat illam, si sine illa forma conuenta
 postea factus est actus. 1.624.b
 forma mutata propè interimitur & substantia rei. 1.
 623.b

Index.

- Forma dat esse rei. 1.623.b
 Forma depositionis si deficit in minimo, vitiat actum. 1.624.a
 Formæ si addatur actus, nihilominus valet. 1.624.b
 Formæ defectum causa quantumcunque fauorabilis non excusat. 1.623.b
 Fornicatio. Quid si presbyter fornicationem fecerit, pœnitentiam x. annorum faciat. 1.624.b
 Fortuiti casus non continentur appellatione periculi in dubio. 1.624.b
 Fortuitorum casuum generalis renunciatio facta non valet, nisi casus in specie notentur, & præsertim in iudiciis. 1.625.a
 Forum sortiri, & statutis ligari, à pari procedunt. 1.629.a
 Forum quis sortitur destinatæ solutionis, ideo nō potest conveniri in loco contractus. 1.626.a
 Forum eccles. Leges non esse allegandas in foro ecclesiastico. 1.625.a
 Forum quis sortitur, ratione delicti. 1.626.a, & b
     Ampliatur, & limitatur ibid. & 627, & 628.
 Forum mortui hæres non tenetur sequi, nisi instantia incepta erat contra defunctum. 1.625.a
 Forum rei sequi debet actor. 1.44.b
 Forum ratione contractus quis regulariter sortitur. 1.626.b
 Forum suæ originis mutat mulier nubendo viro alterius fori. 1.626.a, & 628.b
 Forum in loco contractus quis regulariter sortitur. 1.625.a
 Forum non sortitur quis ratione contractus, quem tãquam viator contraxit. 1.625.b, & 626.a
 Forum sortitur quis ratione rei sitæ in loco, ubi res sita est. 1.626.a, & 628.b
 In foro civili ius civile seruari debet. 1.626.b
 Fori incompetencia semper allegari potest. 1.626.a, & 628.b
 In alio foro quis non potest conveniri nisi in foro originis delicti, & domicilij. 1.626.a
 Francandi pactum soluitur morte. 1.629.a
 Frangenti fidem, fidem quoque frangere licet. 1.576.b
 Frater pro fratre non potest esse testis. 1.630.a
     Fallit ibid.
 Frater pro fratre in criminalibus testificari non potest. 1.630.b
 Frater contra fratrem non cogitur testificari. 1.629.a
 Frater in feudis nouis non succedit fratri, sed vasallo sine sobole mortuo, feudum ad dominum reuertitur. 1.558.b
 Frater pro fratre testificari potest. 1.630.a
 Frater in feudis nouis nō succedit fratri: sed vasallo sine sobole mortuo, feudū ad dominū reuertitur. 1.629.a
 Frater contra fratrem regulariter non admittitur ad accusandum, nisi suam, vel suorum iniuriam persequatur. 1.629.a
 Frater contra fratrem non cogitur dicere testimonium. 2.485.b
 Frater spurius natus ex eadem matre succedit fratri suo spurio. 1.600.b
 Fratres, & cōsāguinei regulariter admittuntur. 2.598.b
 Fratrem fratri in emphyteosi succedere, non dominū, post diuisionem vel successionem. 1.43.a
 Fratris appellatione continetur soror. 1.632.a
 Fratres si plures sint ex eodem patre nati, si vnus per sententiam fuerit pronunciatus ciuis Florentinus, omnes pariter erunt Florentini, talis enim sententia ius facit quo ad omnes. 1.634.b
 Fratres Minores sunt incapaces bonorum. 1.632.a, & 2.457.b
     Ampliatur 9. modis, ibid.
 Fratres minores, vel prædicatores non sunt idonei testes. 2.508.b
 Fratres duo contraxerunt matrimonium cum duabus sororibus, si sententia lata fuerit contra vnum super invaliditate matrimonij, talis sententia non nocet alteri. 1.632.a
 Fraus vnus nemini nocere, nec sibi prodesse debet. 1.636.b
 Fraus. Qui soluendo non est, necessarium hæredem etiam in fraudem relinquere potest. 1.635.a
 Fraus, Dolus, & culpa, eorūque communia. 1.635.b
 Fraudem non esse admittendam. 1.635.b
 Fraus. Generaliter cū de fraude disputatur, non quid habeat actor, sed quid per aduersarium habere non potuit, considerandum est. 1.635.a
 Fraus. In his quæ postea fiunt, fraus præsumitur, non in his, quæ antea facta sunt.
 Quod fraude fit, & dolo, fraudem suam nemo debet allegare. 1.635.b
 Fraus, & dolus nemini debet patrocinari. 1.635.b
 Fraus. Non fraudantur creditores, cū quid non adquiritur à debitore, sed cum quid de bonis diminuitur. 1.635.a
 Fraus non rumpit dispositionem testatoris. 1.636.b
 Fraus. Consilij non fraudulenti nulla obligatio est, ceterum si dolus, & calliditas intercessit, de dolo actio competit. 1.634.b
 Non videtur fraudare, qui fraudem excludit. 1.635.b
 Fraudis interpretatio semper in iure civili, non ex cūtu duntaxat, sed ex consilio quoque consideratur. 1.635.a
 Fraus à legibus permittitur. 2.36.a
 Fructuarius non præiudicat domino, si sententia contra ipsum fuerit lata, præsertim quando dominus fuit ignorans. 1.639.a
 Fructus sequuntur dominum. 1.637.a
 Fructus concessi à patre filio indefinitè bonorum suorum, non solum includuntur fructus illius anni, sed futurorum etiam annorum.
 Fructus, quando quis re sibi restitui petit, non veniunt, nisi expressè petantur. 1.638.a, & b
     Fallit ibid.
 Fructus ante litem cōtestatam perceptos lucratur bonæ fidei possessor. 2.203.a
 Fructus non computantur in legitimam. 2.20.a
 Fructus rei est vel pignori dare licere. 1.637.a
 Fructus percepti per creditorem ex pignore computantur in sortem. 1.637.b, & 638.a
 Fructus restitui debent, deductis impensis. 1.638.b
 Fructus imputantur in Falciam. 1.540.a
 Fructus rerum feudaliū percepti per vasallum qui incontinenti, vel anno non integro decessit, pertinent ad hæredes vasalli. 1.558.b
 Fructus beneficiorum percipiunt scholares, dum sunt in studio, ac si residerent. 1.637.a, & b
 Fructus quando quis percipit, de modicis rebus non curatur. 1.638.a
 Fructus veniunt in dispositione, quæ dixerit, quantumcunque pecunia ex hæreditate de bonis meis ad eū peruenit, & hoc per geminationem illam, quantumcunque. 1.638.b
 Fructus rei legatæ percepti viuente testatore non debentur legatario. 1.638.a
 Fructus, & accessoria non veniunt in actione stricti iuris, nisi

Index.

- ris, nisi à tempore litis contestata, dato, quòd debitor fuerit interpellatus extra iudicium. 1.638.a
- Fructus beneficiorum vacantium applicari possunt ad tempus per episcopum mensæ episcopali ex aliqua rationabili causa. 1.638.a
- Fructus non imputantur in legitimam. to. 1.937.b, & 638.a
- Fructum capere ex eo quis non debet, quod conatus est impugnare. 1.637.a
- Fructus dicuntur deductis expensis. tomo. 1.637.a, & b, & 639.a
- Omnis fructus nō iure seminis, sed iure soli percipitur 1.637.a
- Fructus pendentes pars fundi videntur. ibid.
- Fructus. In contrahibus bonæ fidei veniunt fructus à mora, quando peto id, quod fuit meum, à tempore litis contestatæ, quando non fuit meus. 1.638.b
- Fructus. Qui tenetur de fructibus percipiendis, tenetur ad eos quos percipere potuit. 1.637.b
- Fructus cōsumptos, quatenus est effectus locupletior, bonæ fidei possessor restituere non tenetur. 1.638.a
- Fructus non veniunt in restitutione fideicommissi, sed cedunt lucro hæredis. 1.637.b, & 638.a
- Fructus omnes rerum, natura hominum gratia comparavit. 1.637.a
- Fructus. Missus in possessionem, si reus intra annum veniat, fructus non lucratur. 1.638.a
- Fructus. Missus in possessionem in persona secundo decreto interposito fructus non lucratur, sed reus contumax, licet ipse custodire possit. ibid.
- Fructus non debentur, si casu contigerit, quòd vi ventorum arbores sint euulsæ, licet in eorum locum alia sint subrogatæ, & hoc quando fructus debentur intuitu primarum. ibid.
- Fructus concessi episcopo primi anni totius suæ diocesis, propter debita persolvenda, si fructus illius anni aliquo casu nulli fuerint, ut quia tempestate perierint, consumpta est omino illa gratia, nec poterit episcopus alterius anni fructus percipere. 1.637.b
- Fructus fundi non lucratur vxor sibi dati ex causa donationis propter nuptias per maritum, licet secus sit in fructibus, quos maritus percipit ex fundo dotali. ibid.
- Fugies fractis carceribus punitur pœna capitis. 1.639.a, & 643.b
- Fallit ibid.
- Fugiens ex publicis carceribus pro confesso & convicto habetur. 1.282.b, 641.a, & 643.b
- Fugiens à carceribus timore ignis & aquæ excusatur. 1.640.b
- Fuga geminata de carcere operatur ut fideiussoris relaxetur. 1.643.b
- Fuga post accusationē suspicionem non facit. 1.646.b
- Fuga non probat delictum. 1.643.b, & 645.a, & 646.b
- Ampliat & limitatur. 644. & 645. & 646.b
- Fuga in criminalibus facit indicium ad torturam, & sic semiplenè probat. 1.642.b, & 643.b
- Fallit ibid.
- Fuga neque plenè, neq; semiplenè probat crimē, quod est plenè probandum. 2.247.b
- Fuga post accusationem non facit indicium ad torturam. 1.643.b, & 646.a
- Fuga officialis notati de barataria pendente causa, probat delictum. 1.644.a, & 645.a
- Fuga famuli domino cui est aliquid furatum, probat delictum, & ex hoc videtur quòd famulus illud subtraxerit. 1.644.b, & 645.b
- Fuga ante inquisitionem indicium facit: secus si quis iam accusatus vel inquisitus fugerit: quia tunc potius metu vexationis, quam ex conscientia delicti fuisse præsumitur. 1.641.a
- Fuga sola suspicionem facit. 1.647.a
- Fundare, & constituere ecclesiam pro iure patronatus acquirendo non sufficit, sed requiritur eius perfectio. 1.647.a, & 789.a
- Fundans se in negatiua, siue agendo, siue excipiendo, siue sit negatiua facti, siue iuris, tenetur illam probare. 2.246.a
- Fundus dotalis potest alienari. 1.439.b
- Fundus emphyteuticarius in iudicio venire pot. 1.776.b
- Fundus datus filia spuria in dotem vel pro alimentis post eius mortem reuertitur ad patrem vel ad hæredes eius. 1.442.a, & 647.a
- Fundi parte apprehensa, censetur possessio totius fundi apprehensa. 1.647.b, & 2.200.b
- Funeraria actio in multis privilegiata est. 1.647.b
- Qui furere cepit, & statum & dignitatē in qua fuit & magistratum & potestatem videtur retinere, sicut rei suæ dominium retinet. 1.649.b
- Furor & infantia excusant. ibid.
- Furiosus non potest puniri pro delicto commissio ante furorem. 2.189.a
- Furiosus excusatur in pœnalibus. 1.63.b
- Furiosus testamentum facere non potest. 2.480.b
- Furiosus non tenetur de homicidio, neque de alio delicto. 1.678.b
- Furiosus & infans obsides iure accipi possunt. 1.649.a
- Furiosus non potest definire possidere. 1.649.b
- Furiosus & infans loco nullius habentur. 1.649.a
- Furiosus non potest facere testamentum. 1.649.b
- Furiosus testis adhiberi non potest, si tamen habet intermissionem in eo tēpore adhiberi poterit. 2.508.b
- Furiosi, vel eius cui bonis interdictur, nulla voluntas est. 1.650.a
- Furiosi. In negociis contrahendis alia est causa habita furiosorum, alia eorum, qui fari possunt, quamvis actum rei non intelligerent: nam furiosus nullum negocium contrahere potest, pupillus omnia negocia, tutore auctore, agere potest. 1.650.a
- Si à furioso, cum eum compotem mentis esse putare, pecuniā quasi mutuā acceperim, eaque in rē meam versa fuerit, conditio furioso acquiritur. 1.649.b
- Furiosi nomine per curatorem suum successio agnita, nec transmittitur ad eius hæredes, eo in furore defuncto. 1.649.b
- Furioso datur à iudice curator, ei que interdictur administratio, & si non vocetur. 1.650.a
- Furore cessante, cessat & quod ob eum factum est. to. 1.158.b
- Fur reuelatus per incantatorem non agit contra eum actione iniuriarum. 1.653.a
- Furē occidere licet pro defensione rerum suarum, præsertim nocturnum. Fallit in modico furto. ibid.
- Fur famosus non dicitur ob modicam rem furatam. ibid.
- Furem vel alium malefactorem quis non tenetur indicare. 1.651.b, & 653.a
- Furem nocturnum interficere licet. 1.651.b
- Furando rem furtiuam, dominiū transfert. 2.578.a
- Furtum regulariter non est vendicandum circa viliora, tamen si mercenarius, siue dapifer hodie furatur unā rē, cras autē aliam, propter geminationem, furti actione rectè conueniri potest. 1.652.a
- Furti pœna est in quadruplum. 2.190.a

Index.

Furtum commissum à familia vnius domini, dominus soluendo pro vno, liberatur quo ad alios. 1.651.b, & 652.a.
 Furtum quis facit, non tamen furti tenetur. 1.652.a.
 Si furtum est commissum à familia vnius domini, dominus soluendo pro vno liberatur quo ad alios. to. 2.408.a.
 Furtum confessus tenetur etiam parti, cuius interest. 1.652.a.
 Furtum. Fur pro furto regulariter non tenetur poena mortis. 1.651.b, b, & 652.b.
 Fallit ibid.
 Furtum. Ex precio rei furtum maius vel minus deprehenditur. 1.650.b.
 Furtum vnius auferis, furtum est. 1.652.b.
 Ex furto facto ab eo, qui in nostra potestate est, actio furti non nascitur. 1.652.a.
 Furti actionem habet qui nunquam habuit possessionem. 1.650.a.
 Furti actione tenetur, qui animo lucrandi subtrahit. 1.61.b.
 Futura veniunt indefinita concessione, quando scilicet futura prauideri potuerunt. 1.653.a.
 Futura non comprehendit generalis renunciatio facta omnium iurium. ibid.
 Futura bona veniunt appell. bonorum, vbi agitur de modico prauicio. ibid.
 Futurum ex presenti præsumi. 2.223.a.

G

Gabella solui debet ab eo, cuius gratia contractus fuit celebratus. 1.655.b.
 Gabellas fraudare non licet. ibid.
 Fallit ibid.
 Gabella solui non debet pro mortuo animali. ibid.
 Gabella, quæ solui debet de contractu, solui etiam debet de distractu. 1.655.a.
 Gabella, quæ solui debet vigore statuti, de quolibet contractu, alioquin reddetur nullus, si in solutione quis defecerit in vno nummo, contractus irritus dicitur. ibid.
 Gabella quæ soluitur de quolibet contractu ex vigore statuti, non intelligitur de contractu nullo. ibid.
 Gabella, quæ de contractu indefinitè solui debet, intelligi debet de quolibet vniuersaliter. ibid.
 Gabella quæ solui debet de aliquo contractu, sufficit si semel solvatur. ibid.
 Gabella pro rebus quibuscumque, quæ in urbem vehuntur, inferuntur, aut exportantur, præstari debet. to. 1.654.b.
 Gabella si non solvatur de contractu celebrato, facit contractum nullum stante statuto, quod si de quolibet contractu non solvatur gabella, sit ipso iure nullus. 1.655.a.
 Gabella si est soluenda de acquisitione dominij aut de aliqua hereditate, non comprehendit filium successorem in hereditate patris. 1.653.b.
 Gabella non solvitur de legato facto pro restitutione male ablatorum. ibid.
 Gabella, quæ solui debet pro quolibet instrumento guarantee, si instrumentum fuerit factum, vt se referat ad aliud quod dicunt habere guarantee, si de ipso non constat, sed de consensu partium probatur illud esse debere guarantee, solui debet de ipso gabella, alias secus. 1.655.a.
 Gabella in contractibus emptionum per emptores solui debet. 1.653.b.
 Gabella non est soluenda de contractu nullo. ibid. &

654.a.
 Item non est soluenda de iis rebus quæ pro victu proprio portantur. ibid. & 654.b.
 Geminata verba in sententia apposita arguunt voluntatem ius dicentis. 1.654.b.
 Geminata concessio pontificis arguit certam scientiã & voluntatem concedentis, & æquipollet clausulæ, motu proprio. ibid.
 Geminata promissio semel tantum obligat. 1.656.
 Geminatio in contractibus de eadem re arguit suspicionem fraudis. 1.654.a.
 Item & falsitatis. 655.b.
 Geminatio actus maiorem vim habet, & efficacius operatur quam simplex. 1.653.b, & 656.a.
 Geminatio verborum in vltima voluntate ostendit enim testatoris voluntatem. 1.654.a.
 Geminatio in vulneribus, habet quid excessus. ibid.
 Geminatio actus superflua reiicitur. 1.133.
 Geminatio facit dispositionem generalem non procedere. 1.654.a.
 Generatio vnius est corruptio alterius. 656.b.
 Generale. Generali verbo specialia verba continentur. ibid.
 Generalis dispositio ad habilia restringi, induci debet. ibid.a.
 Generalis dispositio generaliter accipi debet. ibid.
 Generali impositione collectæ non veniunt personæ privilegiatæ. ibid.
 Generali sermone non comprehenduntur ea quæ loquens verisimiliter non cogitauit. ibid.
 Generalis dispositio circa casus non trahitur ad casum de quo fit specialis prouisio in vltima voluntate. ibid.
 Generalibus specialia derogare. 1.656.b.
 Generalia, & verbis generalibus facta, licet non sint specificata, tamen admittuntur. 1.144.a.
 Generali sermone, persona loquentis videtur excepta. 1.656.a, & b.
 Fallit ibid.
 Generalis dispositio semper intelligi debet saluo prauicio tertij. 1.656.a.
 Generalitati legis esse standum. 2.36.b.
 Generaliter dicto vel probato mandato omnia contineri. 1.144.b.
 Generaliter dictum generaliter est intelligendum. 1.656.b.
 Generis subalterni indefinitè promissio facta non verificatur in vnico actu in quo est electio debitoris. 657.a.
 Generi per speciem, etiam minimam derogatur. to. 1.655.a, & 657.a.
 Generis debitor, peremptis speciebus, non liberatur. 1.656.b.
 Genitius proprie simplex dominium rei importat. 1.657.b.
 Geometræ à tutelis non vacant. Hi verò quibus princeps alicuius rei curam iniunxit, excusantur à tutelis, donec curam gerunt. 1.658.a.
 Gesta per procuratorem reuocatum non possunt per dominum ratificari. 1.658.b.
 Gestum cum effectu videtur accipiendum. to. 1. pagina 60.b.
 Gesta à falso procuratore reconualescunt per ratificationem domini. 2.256.a.
 Gesta per falsum procuratorem, vel per non habentem mandatum, vel non sufficiens, regulariter per dominum ratificari possunt, ita quod valeant. 1.658.a.
 Gesta

Index.

Gesta ab occulto excommunicato, & tolerato, seu ab eo, qui communi opi. pro non excommunicato habetur, tenent & valent. 1.502.b, & 658.a
Fallit ibid.

Gladij potestas. Nemo potest gladij potestatem sibi datam, vel cuiuslibet alterius coercitionis, ad aliu transferre. 1.658.b

Glosa opinio omnino est sequenda tam in iudicando quam in consulendo. ibid.

Gratia concessa alicui cui provideatur de prabenda, & dignitate, vel alio beneficio, intelligitur de primo quo consequuto non admittitur ad alterum. 1.659.a

Gratia generalis concessa à Principe alicui, intelligi debet absque praiudicio tertij. ibid.

Gratia cessat cessante eius causa. 1.158.b

Gratia papalis æquiparatur ultimis voluntatibus. to. 1.659.a

Gratia Romani Pontificis per eius mortem non expirat. 1.659.b

Gratia. Quod ob gratiam alicui conceditur, non est in eius dispendium retorquendum. 1.659.a

Gratia papæ de stylo Curie regulariter probari non potest per testes, nisi per scripturam. 1.659.b

Gratia soluitur morte. ibid.

Gratia vitari non debet ob modicam subreptionem rescripti. 1.660.a

Gratia non potest probari nisi per scripturam. tom.2. pag.248.a

Gratia concessa à summo pontifice alicui, secundum aliam, quam Sempronio concessit, si de gratia Sempronij non constat, dummodo mens Pontificis appareat, quod voluerit illam concedere, valebit nihilominus ipsa. 1.659.a

Gratificatio. In paritate locum esse gratificationi. to. 1.660.a

Gruamen. Pater grauatus, si sine liberis decedat, restituere hæreditatem Tir. non censetur grauatus ipsis liberis restituere, sed solum succedunt patri grauato ab intestato, vel ex testamento. 1.661.a

Gruamen non imponitur alteri per alterum. tom.1. 661.b

Gruamen, vel onus, non augetur aucta re, circa qua, vel in qua aliquid onerosum versatur, vel debetur. ibid.

Gruaminis causam tertius exprimere debet appellas à sententia inter alios acta pro suo interesse. ibid.

Gruari & subleuari. Qui in vno grauatur, in altero debet subleuari. 1.660.a

Gruari potest instituti pater, vel dominus. 1.661.b

Gruari potest is, qui honoratus est. 1.660.a, & 661.b

Gruatus restituere hæreditatem alicui indefinitè sine aliqua præfinitione temporis, intelligitur semper in tempore suæ mortis. 1.660.b

Gruatus censetur nominatus: non enim grauari potest cui nihil relictum fuit. 1.654.a

Gruatus de restituenda hæreditate post eius mortem, potest illam ante mortem restituere. 1.661.b

Gruatus restituere hæreditatem alicui post mortem suam, intelligitur si absque liberis decesserit. tomo 1.660.b, & 661.a

Gruatus restituere hæreditatem, non tenetur prælegata restituere. 1.661.b

Gruatus filius sub conditione si sine filiis decesserit, hæreditatē Titio restituere, non solum legitimam iure naturæ debitam, verum etiam Trebellanicam detrahere potest, quod est duas quartas. tom.1. pag.

661.a
Grauius in committendo, quam in omittendo delinquitur. 1.659.a

H

H Abentes rem communem, vt singuli nō possunt super illud disponere, nisi omnes consentiant. tom.2.403.b

Habere quædam licet quamuis vilia non sunt. 1.662.a

Habere non potest videri desuisse, qui nūquam habuit. ibid.

Habetur pro facto, quod proximè futurum est. 1.524.b

Habilis, & idoneus quilibet esse præsumitur. tom.1. pag. 662.a

Habilitas. Verba generalia ad habilitatem personæ referuntur. ibid.

Habilitas personæ potest declarari absente parte, vt cū quæritur an quis debeat admitti ad accusandum vel ad similia. ibid.

Habitans superius in domo non potest mittere aqua ultra solitum animo nocendi habitanti inferius, item nec habitans inferius potest fumum facere ultra solitum causa nocendi habitanti superius, tom. 1.662.b

Habitatio soluitur morte, nec proprietatē habet, qui habitationem habuit legando, dominij vendicationem excludit. ibid.

Habitatio filie relicta indefinitè in casum viduitatis, intelligitur non solum de prima viduitate, sed etiam de secunda. ibid.

Hæres scriptus, non obstante contra tabulas, potest adire hæreditatem, & obtinere perpetuo iura directæ 677.a

Hæres institutus cum non capaci ad id tempus, vel cū posthumo, vel capaci cum conditione, totum habet. 1.673.a

Hæres rem legatam à testatore regulariter luere tenetur. 1.669.a

Hæres potest quilibet institui. ibid.

Hæres suus hæreditatem non aditam ad quoscunque hæredes extraneos transmittit. 1.668.b

Fallit ibid.

Hæres & defunctus cēsetur vna, & eadem persona, to. 1.663.a, & 664.a

Hæres non conficiens inuentarium bonorum defuncti dolosam incurrit suspicionem furti rerum hæreditarium, ita de iure communi præsumente. tom. 1.668.a

Hæres potest indistinctè soluere æstimationem, legatario etiam inuito, quando est legata quota pars bonorum, & etiam si bona recipiant commodam diuisionem. ibid.

Hæres tenetur ex dolo suo, non ex dolo defuncti. tom. 1.664.a

Hæres tenetur seruare factum defuncti. ibid.

Hæres potest indistinctè soluere æstimationem legatario etiam inuito, quando est legata quota pars bonorum. 1.663.b

Hæres de restituenda hæreditate grauatus, regulariter fructus, quos ante moram in restituendo percepit, restituere non tenetur. 1.668.b

Fallit ibid.

Hæres negligens adimplere voluntatem defuncti perdit hæreditatem. 1.668.b

Hæres qui adiuit sine inuentario tenetur ultra vires hæreditarias. ibid.

Hæres

Index.

- Hæres extraneus præsumitur habere notitiam fideicommissi, & omnium contentorum in testamento.** 1.664.b
- Hæres institutus sub conditione tenetur cauere substituto.** 1.663.b
- Hæres inuentarium non conficiens ultra hæreditatis vires tenetur, & alias pœnas patietur.** 666.b
- Fallit ibid.**
- Hæres qui adiuit hæreditatē testatoris occisi eius nec inulta, tāquam indignus priuatur successione: & fisco applicatur.** 1.662.b, & 664.a
- Hæres. Indefinita loquutio de hærede loquens, intelligi debet de omni hærede.** 664.b
- Hæres grauatus restituere in diem vel sub conditione, tenetur fideicommissario satisfactionem præstare.** 2.321.a
- Hæres regulariter imputat fructus in quartam.** 2.531.b
- Hæres qui coactus adiuit, detrahit Trebellianicam.** ibid.
- Hæres & fideicommissarius vniuersalis nō potest esse testis.** 2.508.b
- Non vult hæres esse, qui ad alium transferri voluit hæreditatem.** 2.529.a
- Hæres damnatus vt certa die decem, aut fundum det, si nouem tantum dedit, fundus æquē peti potest, ac si nihil dedisset.** 1.664.b
- Hæres grauatus resistere hæreditatem retenta alia dimidia, & sic retenta quota hæreditatis tenetur ad legata, pro rata parte hæreditaria quatenus habet ultra quartam.** 1.664.a, & 665.a
- Hæres hæredis non dicitur hæres defuncti: vnde nomē hæredis soluitur morte.** 1.665.b
- Hæres conficiens inuentarium non tenetur ad debita defuncti ultra onera hæreditaria.** 1.664.b
- Hæres. Seruus vel filius post aditam hæreditatem totaliter patrem, vel dominum, faciunt hæredem, etiā respectu actionum directarum in seruo.** 1.663.b
- Hæres in feudis non debet mouere quod defunctus taciuit.** 1.553.a
- Hæres grauatus alicui extraneo restituere, fructus interim percepti non sunt restituendi.** 1.563.a
- Hæres fideicommissio grauatus cauere debet.** 1.664.b
- Hæres sequitur forum defuncti.** 1.626.a
- Hæres conficiens inuentarium, Falcidiam detrahere potest.** 1.639.b
- Hæres qui in residuo instituitur, totum habet, si alter non ceperit.** 1.674.b
- Hæres iustam ignorantia causam habere præsumitur.** 1.689.b, & 690.a
- Cum hæres proprio nomine agit, id potest quod defunctus non potuit.** 1.673.b
- Hæres. Aliquē esse hæredem, qui nec est hæres, nec ab intestato vocatur.** 1.663.a
- Hæres ex probabili ignorantia excusatur.** 1.664.a
- Hæres plus iuris habet quā defunctus.** 1.674.a
- Hæres semel, non desinit esse hæres.** ibid.
- Hæres per defunctum potest quod per se non potest.** 1.674.b
- Hæres beneficio in viuis olim existēti concessō à principe eo mortuo iam seui non potest: nisi fortē re cōperta à principe velit ad eum hæredem id beneficiū porrigi.** 1.128.a
- Hæres si tradit rem alienam legatam legatario, non tenetur de euictione.** 1.483.a
- Hæres tenetur luere rem legatam, quam testator pignorauit.** 2.13.b
- Hæres non conficiens inuentarium tenetur ultra vires hæreditarias.** 1.737.b
- Hæres monitus à iudice vt impleat voluntatem defuncti, non poterit moram purgare.** 2.90.b
- Hæres apud quem remanet aliqua quota hæreditatis tenetur legatariis pro rata quota.** 2.14.b
- Hæres non conficiens inuentarium perdit quartam.** 1.737.b
- Hæres extraneus præsumitur habere notitiam fideicommissi, & cæterorum fideicommissorum, & contentorum in testamento.** 2.227.b
- Hæredis, & eius qui ad ipsum hæreditatem transmittit vna & eadem est persona.** 1.663.a, & 674.b
- Hæres non potest venire contra factū defuncti.** 1.663.b
- Hæres est successor lucri & onerum defuncti.** ibid.
- Hæres hæredis primi testatoris est hæres.** 1.663.b, & 665.b
- Extende & amplia vt ibid.**
- Hæredes. Qui per successionem, quanuis longissimam defuncto hærede extiterint: non minus hæredes intelliguntur, quā qui principaliter hæredes extiterint.** 1.671.b
- Hæredibus creditoris competunt actiones ex contractu descendentes.** 1.671.b
- Si duobus hæredibus institutis seruus liber iussus esse sit, si decem hæredibus dederit, ab altero ex hæredibus venierit, & traditus fuerit: pro parte alteri ex hæredibus, à quo nō venierit dando pecuniam liber erit.** 1.663.a
- Hæredis nomē ex causa ad primum restringitur, licet ex sui natura ad alios vltius protendatur.** 1.670.b
- Hæredi præiudicium fit per sententiam latam contra occisorem, vt agi possit ad confiscationem bonorū contra ipsum negligentem vindicare mortē occisi.** 1.671.a
- Hæredi simpliciter facta prohibitio, transit ad hæredē hæredis.** 1.671.a
- Hæredi loco habentur qui in vniuersum ius succedunt.** 1.311.b
- Hæredis appellatione etiam extraneus hæres comprehenditur.** 1.670.a
- Hæredis appellatione comprehenditur filius in materia feudali, & non extraneus.** 1.664.a
- Hæredis appellatione significari successores.** 1.676.a
- Hæredis appellatione hæredis hæredes cōtineri.** 1.673.b
- Hæredis appellatione venit omnis successor vniuersalis.** 1.664.a
- Hæredis ex persona non debet immutari conditio, id est qualitas obligationis.** 1.664.b
- Hæredis est electio, quam dare velit domum, si testator domū simpliciter legauit, & in patrimonio suo plures domos habebat.** 1.456.a
- Hæredis est electio, quam dare velit, quando domum testator simpliciter legat, & in patrimonio plures domos habeat.** 1.670.b
- Hæredem eiusdem potestatis iurisque esse cuius fuit defunctus, constat.** 1.663.a, 664.a, & 671.a, & 674.a
- Hæredi conceduntur, quæ permittuntur principali.** 1.664.b
- Hæredis nomen sufficit exprimere per relationem.** ibid.
- Hæredes debitoris ex contractu defuncti, in cuius locum successerunt, & in eos transeunt actiones.** 1.671.b
- Hæredes quando ex facto defuncti conueniantur, & contra factum eius venire non possunt.** 1. pag. 673.a

Index.

- Hæredibus non debent concedi quæ non cōceduntur testatori.** 1.664.b
- Hæredi facta prohibitio, non simpliciter, sed cum expressione nominis proprii non transit ad hæredem hæredis.** 1.670.b
- Hæredis institutio probatur per testes dicentes testatorem instituisse Titium, licet non recordentur pro quibus institutus fuerit.** ibid.
- Hæredes plures institui possunt vt filios familias, qui alios hæredes instituere non possunt.** 1.671.b
- Hæreditas licet esse possit in vno nummo, tamen si bona hæreditaria essent tanti parui valoris, quod esset maior impensa inuentarij, quam valor hæreditatis, tunc non tenebitur hæres conficere inuentarium.** 1.672.b
- Hæreditas personam defuncti sustinet.** 1.675.a
- Omnis hæreditas, quamuis postea adeatur, tamen cum tempore mortis continuatur.** 1.672.b
- Hæreditas non potest dari nec adimi directè in codicillis.** 1.672.a, 675.a
- Hæreditas nihil aliud est, quam successio in vniuersum ius, quod defunctus habuit.** ibid.
- Hæreditas non adita beneficio suitatis ad quoscūque hæredes transmittitur.** 1.672.a, & 675.b
- Hæreditas per fideicommissum solum, & non in codicillis directè dari, & adimi potest.** 1.676.a
- Hæreditatis non adita, non transmittitur.** 2.531.a
- Hæreditatem paternam acceptas cogitur inuitus pupillarem substitutionem acceptare.** 2.453.b
- Hæreditas domini loco, vel dominæ habetur.** 1.674.b
- Hæreditas coactè adita non confundit actionem.** to. 1.672.b
- Hæreditas est nomen iuris & recipit augmentū.** 1.435.a
- Hæreditas sine aditione in quibusdam casibus transmittitur.** 1.673.b
- Hæreditas fungitur vice personæ.** 1.675.a
- Hæreditatis aditio inducitur eo ipso, quod is cui delata est hæreditas, reperitur possidere aliquam rem hæreditariam: nam ex hoc censetur totam hæreditatem adire.** 1.677.a
- Hæreditate non adita legata etiam ad pias causas non debentur.** 1.672.b, & 678.a
- Hæreditatem paternam acceptans, cogitur inuitus pupillarem substitutionem acceptare.** 1.677.b
- Hæreditatem, seu portionem hæreditariam restituere grauatus, non tenetur prælegata restituere.** ibid.
- Hæreditatis petitio non datur contra titulo possidentem.** 1.672.a
- Qui semel repudiavit hæreditatem, non potest amplius adire.** 1.677.a
- Hæreditate iacente, non inchoatur, nec currit præscriptio, donec vacat, licet continuetur iam cœpta, contra ipsam.** 1.677.b
- Hæreditatem non aditam filius emancipatus transmittit ad quoscūque hæredes etiam extraneos.** to. 1.672.a
- Hæreditatem adire nō potest pupillus sine tutoris auctoritate.** ibid.
- Hæreditas repræsentat personam defuncti.** ibid.
- Hæreditatem paternam acceptas, cogitur inuitus pupillarem substitutionem acceptare.** ibid.
- Hæreditatis petitio præscribitur 30. annis.** ibid.
- Hæreditatis filiosfam. delata, detentio facta longo tempore, facit præsumi iussum præcessisse.** ibid.
- Hæreditate iacente non inchoatur, nec currit præscriptio, donec vacat, licet continuetur iam cœpta contra ipsam.** ibid.
- Hæreditatis vna pars, licet solum sit à principio alicui delata à testatore, si tamen postea coheres repudiet, reliqua pars sibi inuito accrescit.** 1.677.b
- Hæreditatis petitio est actio bonæ fidei.** 1.672.b
- Nouæ hæreditates legitimæ capitis diminutione non pereunt.** ibid.
- Hæreditatis filiosfamilias delatæ detentio facta longo tempore per ipsum, facit præsumi ipsum præcessisse.** 1.677.b
- Hæreditatē adire non potest pupillus sine tutoris auctoritate.** ibid.
- Hæreditatem transmittit filius ex potentia suitatis, etiam si filius infans post mortem patris horam tantum vixerit: quia momentum sufficit.** ibid.
- Qui repudiat hæreditatem, non repudiat emphyteotica, quæ sunt in patris patrimonio.** 1.42.a
- Hæreditate iacente, an currat præscriptio.** 2.216.a
- Hæreditatis filiosa. delatæ detentio longo tempore per ipsum facit præsumi iussum præcessisse.** 2.226.a
- Hæreditate non adita, omne ius testamenti perit.** to. 1.672.b
- Hæreticus paratus corrigi, tradi non debet curiæ seculari, nisi geminata vice lapsus sit in hæresin.** 1.662.b
- Hermaphroditus declaratus per sententiam, facit sententia talis ius quo ad omnes.** 1.662.b
- Historia. Historiæ exemplum probat.** 1.678.a
- Homagium pro spiritualibus nō est faciendum.** to. 1.678.a, & b.
- Homagium patris non obligat filios.** 1.678.a
- Homicida regulariter punitur pœna mortis.** ibid.
- Homicida. Si animo occidendi quis aggressus fuerit aliquid, licet nō occiderit, vt homicida punitur.** 1.679.a
- Homicida volutarius sine spe restitutionis deponitur, & pœniteat 7. annis.** 1.679.a
- Homicidæ casualis pœna.** 1.978.b
- Homicidiū. Qui percussit pede mulierem prægnantē adeo q̃ fecit abortum, tenetur de homicidio.** ibid.
- Homicidium presbyteri. Presbyterum qui interfecit, pœniteat duodecim annis.** 1.679.b
- Homicidiū necessariū. Si quis fecerit homicidiū propter necessitatē euitabilē, pœniteat duob. ann.** ibid.
- Homicidium commissum in ludo excusatur.** 1.679.a
- Homicidium commissum ab aliquo an obsit mittenti illud fieri.** ibid.
- Homicidium qualificatum, seu geminatum non venit in statuto loquente de homicidio.** 1.679.b
- Homicidio præstans opē tenetur vt homicida.** 1.678.b, & 679.b
- Homo liber non potest dari in obsidem, nec poni in obstagio.** 1.680.a
- Homo mortuus non est homo, sed dicitur cadaver, caret enim essentia ipsius nēpe anima, ex qua animal rationale dicitur.** 1.680.b
- Hominis dispositio generalis minus restringitur quā dispositio legis.** ibid.
- Hominis ministerium non requiritur, vbi lex ipso iure operatur.** 2.25.b
- Hominis, pūisio facit cessare provisionē legis.** 1.680.b
- Homines saluos & incolumes conseruari publicè interest.** 2.270.b
- Homines sunt naturæ faciles ad dissentiendū.** 1.680.a
- Honestè q̃ non pōt fieri, nō videtur posse fieri.** 1.681.a
- Honestè multa accipiuntur, quæ ihonestè petuntur.** ibid.
- Honestū. Semper in cōventionibus non solū, quod liceat, considerandū est, sed & quod honestū est.** ibid.
- Honor idē debetur magistratui post officium depositum, qui in ipso officio.** 1.193.b
- Honores

Index.

- H**onores & dignitates ordinum in Republica seruāda. 1.681.a
Honor praeferendus est lucro pecuniario. ibid.
Honor & vita æquiparantur. ibid.
Honorem, seu dignitatem aliquam concessit princeps alicui secundum quod suis antecessoribus aliās fuit concessio facta, si non constat de concessione huiusmodi, nulla dignitas ei competit, nisi à principe exprimat. 1.681.b.
Honoratus grauari potest. 1.563.a, 660.a, 661.b
Non honoratus grauari non potest. ibid.
Hospes non tenetur de damno illato in hospitio hospitibus. 1.681.b
Hospitali destructo perit legatum relictum pro alendis pauperibus. ibid.
Hosti praeiudicium fit per sententiam, licet citatus nō sit. 1.682.a
Humanitas. In ambiguis sensibus melius est (& maxime in libertate fauore eius) humaniorem amplecti sententiam. ibid.
Hypotheca siue tacita siue expressa, quæ debetur alicui pro aliquo contractu, de primo tantum intelligi debet. ibid.
Hypothecam priorem habens praeferitur posteriorem habenti. ibid.
 Fallit 683.
Hypothecaria non potest agere creditor si fundus hypothecatus fuit venditus ipso citato non comparente. 1.684.b
Hypothecam renunciare non dicitur ille, qui eam habeat in fundo ab altero vendito, quādo scilicet, fuit ignorans. ibid.
Hypotheca danda vtrinque est tam in dote danda, quā etiam restituenda. 1.682.a
Hypotheca generalis, non comprehendit impossibilia hypothecanti. ibid.
Quis habet hypothecam in suis propriis rebus. tomo 1.32.b
Hypothecam priorem habens praeferitur posteriorem habenti. 1.682.a
 Ampliatur 13. modis. ibid. b
 Fallit multis modis. 1.683. & 684.
Hypothecaria suas habet actiones, si est constituta. to. 1.325.a
Hypotheca ad hoc, vt possit intentari contra tertios possessores, requiritur quod fiat excussio in bonis principalis. 2.186.b
- I**
- I**actatoria verba non obligant. 1.684.b
Iactura aliena non debet inesse lucro alterius. ibid.
Idem. Ex eadem re eademque causa non debent oriri diuersi effectus. 1.685.a
Idem quod olim fuit, hodie esse praesumitur. to. 1. pag. 685.a
Identitas durare praesumitur. ibid.
Idonei non videntur esse testes, quibus imperari potest, vt fiant testes. ibid.
Qui minus idoneum elegit, sibi imputare debet: nec potest liberari actionem cedendo. 2.582.a
Ignorantia facti, non iuris excusat. 686.b, & 689.b
Ignorantia excusatur. 1.687.a
Ignorantia prodest. ibid.
Ignorantiae iustam causam qui habuit, non tenetur. 1.687.a, & 688.b
Ignorantia vel incertitudine potest quis à sacramento excusari. 2.316.b
Ignorantia in notoriis non praesumitur. 2.222.b
- I**gnorantia facti proprii non est tolerabilis, nec de iure praesumitur. 2.225.b
Ignorantia iuris vel facti non excusat ab homicidio. 1.679.a
Ignorantia non prodest, quia alterius scientia nocet. 1.690.a
Ignorantia iusta & probabilis nemini damnum adferre debet. 1.686.b
Ignorantia affectata pro scientia habetur. ibid.
Ignorantia iuris excusat à dolo. 1.400.b
Ignorantia simulata neminem excusat. 1.686.b
Ignorantia iuris procedens ex culpa leui vel leuissima excusat à pena criminali, & obligat solum ad restitutionem damni. 1.690.a
Ignorantia mulierum, rusticorum, vt similitum in his, quæ sunt pro forma, non excusat, praesertim quādo aduocatos, atque peritos adhibere potuerunt. to. 1.690.a
Ignorantia circa factum alienum regulariter praesumitur. 1.686.a
Ignorantia nocet, vel non prodest, vel non excusat. to. 1.687.a
Ignorantia. Ne his venia detur, qui se ignorasse seueritatem praetendunt. ibid.
Ignorantia. Qui in alterius locum succedunt, iustam habent causam ignorantiae, an id quod peteretur, deberetur, fideiussores quoque non minus, quā heredes iustam ignorantiam possunt allegare. 1.685.b
Ignorantia iuris procedens ex lata culpa non excusat delinquentem, & æquiparatur dolo. 1.689.b
Ignorantia regulariter probatur per iuramentum. to. 1.689.b, & 690.b, & 2.246.b
Ignorantia, Ignoranter contrahens non tenetur. to. 1.685.b
Ignorantia mea, & alterius scientia mihi prodest. to. 1.689.a
Ignorantia in dubio praesumitur. 2.225.b
Ignorantia praesumitur, nisi scientia probetur. 1.686.b, & 687.a, & 690.a
Ignorantia iuris neminem excusat regulariter. 1.689.b
Ignorantia probabilis absque simplicitate excusat in beneficialibus à materia surreptionis. to. 1.686.b, & 690.a
Ignorantia. Cum quis in ius succedat alterius, iustam ignorantiae causam censetur habere. 1.686.a
Ignorantia puniri non debet. 1.690.b
Ignorantia in facto proprio non praesumitur, nec excusat. 1.689.a
Ignorantia. Ignorantiam allegans, eam probare debet. 1.688.b
Ignorantia iuris non excusat in his quæ sunt iuris positiui. 1.689.b
Qui ignorat conditionem, sub qua est institutus, esse impletam, non potest adire. 1.677.a
Ignorantia constitutorum, & statutorum regulariter probatur iuramento. 1.686.a
Ignorantiae iustam causam habens non tenetur. to. 1.687.a, & 688.b
Quis ignorantiam vel errorem probare debeat. to. 1.691.a
Ignorantiam saepe tam iuris, quā facti excusare. to. 1.691.a
Ignorantiam allegans, eam probare debet. 1.689.b
Ignorantiam non excusare in his, quæ sunt iuris positiui. 1.691.a
Ignorare praesumitur quis factum alterius, ideo ei non debet imputari. 1.685.b
Ignorata

Index.

- Ignorata non comprehendit generalis dispositio. to. 1.686.a
- Ignorans non tenetur de vitio. 1.686.b
- Ignoranti actio quæritur. 1.687.a, & 688.b
- Illicitum omne puniendum. 2.192.a
- Illicitum. Illicitæ rei dans operam in delictis, non solū ex eo punitur, quod ex proposito deliquit, sed & de delicto quod consecutum est. 1.691.b
- Illicita in agendo, esse licita in defendendo. 1.777.a
- Imaginaria venditio non est pretio accedente. 1.310.b
- Imaginem imperatoris ne quis in inuidiam alterius portet. 1.694.b
- Immobilia soluto matrimonio per mortem viri illico restitui debent vxori, mobilia verò post annum, si vir eo viuente fundos, vel prædia vendiderit, & illo rum loco mobilia emerit. 1.691.b
- Qui possidet immobilia non tenetur satisfacere. 2.321.a
- Immunitas concessa aliquibus rebus, illis peremptis perit etiam ipsa. 1.682.a
- Immunitas indefinitè concessa intelligitur perpetua. 1.692.a
- Immunitatis causa cessante cessat immunitas. tomo 1. 158.b
- Immunitas alicui concessa, intelligi debet absque præiudicio tertij. 1.691.b
- Immunitas concessa ab oneribus personalibus non videtur liberare à leuibus. 1.691.b
- Immunitas concessa omnibus muneribus realibus, & personalibus, non intelligitur concessa his, quæ possint breuiter expediri. 1.693.b
- Immunitas alicui concessa facit nos recedere à dispositione generali. 1.691.b
- Immutatio. Nec ex Prætorio, nec ex solenni iure, priuatorum conuentione quicquam immutandum est. 1.692.a
- Impediunt ordinandum, quæ non impediunt ordinatum. ibid.b
- Impedimentum: Causa impimenti cessante cessat & impedimentum. 1.693.b
- Impedimentum causam præstat recedendi à generali dispositione. 1.686.a
- Impedimentum an probatione, vel iuramento probari possit. 1.693.b
- Impedimentum. Facilius impeditur acquirendum, quàm impeditur acquisitum. ibid.
- Impedimentum. Non generare impedimentum, quod non sortitur effectum. ibid.a
- Impedimentum modicum non obstat quando de modo præiudicio agitur, quod idem solo iuramento probatur. ibid.b
- Impedimentum factum à coniuncto meo concernens causam meam non mihi præiudicat, quia de consensu meo factum non dicitur esse. ibid.
- Impedimentum non præstat, quod de iure non sortitur effectum. ibid. & 785.b
- Impeditus in prima dilatione in duobus diebus, tamē debet habere secundam dilationem, per quam tamen sibi concedantur tantum duo dies. 1.385.a
- Impeditus aliquid agere, debet protestari, vel vtile est quod protestetur. 1.692.a
- Impeditus morbo, vel alio iusto impedimento, mittere procuratorem non tenetur. ibid.
- Impeditum & Inuitum. Quædam ex impossibilitate in totum impediuntur. ibid.b
- Impeditus in termino actum facere excusatur, dato quod non fuerit de impedimento protestatus. tomo 2. 2.267.b
- Impeditus aliquid agere debet protestari. tomo 2. pag. 267.b
- Impensa facta per maritum in litigando rem dotalem regulariter non imputantur mulieri. 1.694.b
- Impensa modica ad eum plerumque pertinet, qui alias ad eas non tenetur. ibid.
- Impensa, vel Castigatio modica, & damnum æquo animo ferendum. 2.181.a
- Impensæ necessariae sunt, quibus non factis dos immittitur. 2.119.b
- Imperator humanus esse debet, & iustitiæ & æquitatis amator. 1.694.b
- Imperator iurisdictionem an habeat à Papa. ibid.
- Imperator aliquid diminuire potest de imperio pro vtilitate subiectorum. 1.695.a
- Imperator disponens circa actum inualidum eum approbare dicitur. 1.694.b
- Imperator omnia potest donare. 2.302.b
- Imperator est dominus mundi, & lex maris. 1.694.b
- Imperator non debet adimere consuetudines seu priuilegia ciuitati aliis personis concessa. 1.695.a
- Imperatori licet concedere facultatem testandi. tomo 2. 302.b
- Imperitia culpe annumeratur. 1.336.a, 366.a
- Imperitia iudicis siue assessoris, excusat magistratum, sed non ipsum assessorem. 1.741.a
- Imperium par in parem non habet. 2.170.a
- Imperij nihil tam proprium est, quàm legibus viuere. 2.265.b
- Impetrans debet facere mentionem de primo rescripto. 1.695.a
- Impetrare quis veniam potest, ut possit parentes, patronos, & alios huiusmodi in ius vocare, sine eorum consensu. ibid.
- Impetrans obtinere dispensationem super pluralitate beneficiorum, si tacuerit vnum eorum, quæ possidet, etiam si minimum sit, impetratio erit nulla. ibid.
- Impetrans cum clausula appellatione remota extenditur ad reconuentionem ex parte rei conuēti. ibid.
- Impetranti asserenti nō valere beneficium plusquam expresserit, incumbit probandi onus. tomo 1. pag. 695.a
- Impetratio à principe obtenta non intelligitur derogare statutis iuratis. 1.780.a
- Impetratio beneficij in aliqua ecclesiarum diocesi, nō comprehendit ecclesiam cathedralem, ideo oportet eam exprimere. 1.695.a
- Impetratio facta ab excommunicato est nulla. ibid.
- Fallit, ibid.
- Importunitatis ergo multa conceduntur, quæ alias nō concederentur. 2.117.a
- Impossibilia non veniunt in generali dispositione. tomo 1. 696.a
- Ad Impossibile neminem obligari. 1.695.b, & 696.a, & b, & 2.136.b
- Impossibile. Ea quæ [ad dandum] impossibilia sunt, vel quæ in rerum natura non sunt, pro non adiectis habentur. 1.696.a
- Improbis non potest videri qui ignorat quantum solvere debeat. ibid.b
- Improbis est, qui de viuentis hæreditate sollicitus est. ibid.
- Improuisum. Quæ ex improuiso casu accidunt, fato nō noxæ imputantur. 1.697.a
- Impunita non oportet esse maleficia. 2.61.a
- Imputari non debet ei, per quem non stat si nō faciat

Index.

- quod per eum fuerat faciendum. 1.785.b, & 697.a
 Inæqualitatis causa pactum improbari. tomo 1. pa-
 gi. 704. b
 Incapax qui pro se retinere non potest, accipere po-
 test, vt alij restituat. 1.564. a
 Incarceratus debitor, ex debito civili, pro vna causa,
 vel ad tempus, an possit ad instantiam eiusdem, vel
 alterius creditoris sequestrari, vel recommendari.
 1.697. a
 Incendium. Succendere. Qui domum vel arcam volun-
 tati succendit, sublata vel incensa omnia restituat,
 & tribus annis pœniteat. ibid.
 Incendium contingens in domo Titij, si inferat dam-
 num vicinis, debet per ipsum emendari si Titius in
 dolo, vel in culpa fuerit. 1.698. a
 Incendium inhabitantium culpa venisse præsumitur.
 ibid. & b
 Incendium præsumitur causa inhabitantium. 2.227. a
 Incendij pœna est multiplex. 2.190. a
 Incendij timore si à vicinis fuit domus alicuius destru-
 cta, tunc vicini tenentur domino damnum refarci-
 re. 1.698. b
 Incertum aliquando æstimatur, aliquando non. tomo
 1.700. b
 Incerta pars ratione & loci, & quoræ, non potest possi-
 deri. 2.200. a
 Cum incertum est quis primò decessisset inter patrē
 & filium quid iuris sit. 1.700. b
 Incertitudo fauore dotis actum non vitiat. tomo 1. pa-
 gi. 699. b
 Idem in legato & promissione facta ad refectiōē
 viæ publicæ. ibid.
 Idem in legato facto ad aliquod artificium addiscē-
 dum. 1.700. a
 Propter incertitudinem quædam permittuntur. tomo
 2.565. a
 Incertitudo vitiat legatum. 2.114. a
 Incertitudo vitiat actum. 1.698. b, & 699. a, & 700. a
 Fallit ibid.
 Incertitudo quantitatis vitiat stipulationem. 2.446. b
 Incertitudinis ratione forum constituit. 1.700. b
 Incertitudo quantitatis actum vitiat. 1.699. a, & 700. a
 Fallit ibid.
 Incertitudinis ratione omnes teneri. 1.700. b
 Incertitudinis ratione neutrum valere vel non irritari
 quod factum est. 1.700. b
 Incertitudo excusat, vnde si plures in rixa percussierint
 & occiderint, nec apparet à quo fuerit occisus, libe-
 rantur. 1.679. a
 Incertus. Cognoscens duas commatres vel sorores: si-
 ue vxor viuat, siue non ad minus septem annis pœ-
 niteat. 1.701. a
 Incestum committens pœna mortis punitur. 1.700. b
 Incipiens malè si non compleuit, non punitur. 2.193. a,
 & 195. b
 Inciuile est nisi tota lege perspecta, vna aliqua parte,
 eius proposita iudicare vel respondere. 2.25. a
 Inclusio vnius est exclusio alterius. 1.701. a
 Incongrualitatis contestatio non facit interruptionem.
 1.306. a
 Ab incommodo si quis vult recedere non debet sequi
 incommodum. 1.256. a
 Inconueniens. Inconuenienti vno dato sequuntur plu-
 ra. 1.701. a
 Incontinenti quæ fiunt, censentur inesse. 1.119. b
 Inculpatio facta ab eo, qui offensus est, non nocet in-
 culpato etiā si fuit facta in articulo mortis. 1.701. a
 Indebitū. Soluens scienter indebitum non potest re-
 petere. ibid.
 Indebitum per ignorantiam solutum aut cautum, re-
 peti posse. 2.459. a
 Indefinita locutio ad futura regulariter extēditur. to.
 1.702. a
 Indefinita oratio equipollet vniuersali. 1.701. a, & b, &
 702. a Fallit ibid.
 Indicare furem, vel alium malefactorem quis non te-
 netur. 1.702. a
 Indiciorum copia reo est danda. 1.703. a
 Indiuidua. Ea quæ in partes diuidi non possunt, solida
 à singulis hæredib. debentur. 1.704. a
 Indicia ad torturam sufficientia quæ sint, iudicis arbi-
 trio relinquuntur. 1.702. b
 Indiuidua res dicitur, forma vnde non potest pro par-
 te omitti. 1.690. a
 Indiuidua cum res est, sententia lata contra vnum no-
 cet etiam aliis. 1.703. a
 Indiuidui partem qui facit nihil fecisse dicitur, in diui-
 uiduis enim minima res omissa vitiat actum, vt si in
 testamento defecerit vnus testis. 1.703. a
 Induciæ sunt arbitrariæ. 1.704. a
 Indultum à iure beneficium, non est alicui auferen-
 dum. 1.704. b
 Indiciū sufficiens ad torturam, fama sola nō est. 1.70.
 Inducta ad vnum finem contrarium effectum non ope-
 rantur. 1.613. a
 Indulgentia per principem concessa vni ex correlati-
 uis non extenditur ad alterum. 1.704. a
 Industria personæ videtur electa si princeps mandet,
 & dicat ipse faciat. ibid. b
 Industria personæ non videtur electa in negotio par-
 uo. ibid. b
 Infamia extinguitur morte sicuti etiam crimen, nec
 transit ad hære. nisi in quibusdam casib. vt in crimi-
 ne hæresis, & læsæ maiest. 1.706. a
 Infamia remanet apud infamem etiam extincta infam-
 iæ causa. 1.189. a
 Infamia remittitur restitutione ordinis vel alterius di-
 gnitatis donatione. 1.606. a
 Infamia, vel alia inhabilitas regulariter nō est sufficiens
 ad excusandum eum à commissione cui facta est cō-
 missio. 1.705. b
 Infamiz causa cessante cessat illius effectus. 1.159. a
 Infamis potest constitui procurator ad causas. 2.257. b
 Infamis non est quis ob modicam iniuriam illatam. 1.
 704. b
 Infamis non efficitur periurus. ibid.
 Infamis regulariter efficitur qui actione famosa con-
 uenitur, & condemnatur. ibid.
 Infamis non potest repellere testem infamem. ibid.
 Infamis testimonium perhibere non potest. 1.705. a
 Infamis & alius pro reo potest esse testis. ibid. b
 Infamis declaratus per sententiā facit ius quo ad om-
 nes, vt in omnibus facile repelli possit, à quibus so-
 lent infames repelli. 1.704. b
 Infamatus amplius infamari non potest. 1.706. a
 Infames qui non ipso iure, nec per sententiā sunt, sed
 de facto opinio eorum grauat. 1.705. a
 Qui sunt infames per sententiam ipso iure. 2.89. b
 Infamis infamia facti non repellitur. 2.508. b
 Infamibus portæ non pateant dignitatum. 1.705. b
 Infamibus interdicta, aut non interdicta. ibid. a
 Infans excusatur à delicto, etiam si dolo id commise-
 rit. 1.63. b
 Infans transmittit hæreditatē, etiā non aditā. 1.706. b
 Infans

Index.

- Infans non punitur de homicidio. 2.679.a
 Infantes & pupilli si delinquunt, an poena ordinaria puniri debant. 1.706.b
 Infantia finitur pariter in masculo sicuti in foemina. 1.706.b
 Inferior lex superiori non praedudicat. 2.25.b
 Inferior a principe etiam si sit legatus de latere non potest tollere alteri ius quaesitum. 1.707.a
 Inferior a principe non potest eius rescriptum interpretari. 1.706.b
 Inferior a principe non potest sibi vicarium constituere. 1.363.b
 Infidelis contra Christianum non admittitur. tom.2. 509.a
 Infidelitas praecedens, non nocet conuerso in promotionibus. 1.707.a
 Infinitas est euitanda. 1.707.a
 Infinitum reprobatur in iure. ibid.
 Infinitum licet sit aptum comprehendere omnia tempora, tamen in dubio est ferenda sententia, & sic potius futuri quam praeteriti, & praesentis naturam sortitur. ibid.
 Infirmari iure civili res facti non potest. 1.520.b
 Infirmitas grauis aequiparatur morti. 2.104.b
 Infirmitas levis non curatur. 1.707.b
 Informari potest iudex de aliquo absque eius citatione. ibid.
 Infirmitas facit recedere a iure communi. ibid.
 Ingenuus si quis per sententiam declaretur, facit sententia talis ius quod ad omnes. ibid.
 Ingenuum si iudex aliquem esse dixerit, ad petitionem extranei non nocet domino eius. ibid.
 Ingratitudo. Si quis existat ingratus, non reuocatur donatio. ibid.
 Ingratitudo soluitur morte, tam donantis quam donatorij. ibid.
 Ingratitudo. Ex eo non debet quis fructum consequi, quod nifus extitit impugnare. ibid.
 Ingrediens possessionem alterius, auctoritate iudicis inualida non excusatur a poena. 2.189.a
 Ingrediens religionem si protestetur se velle retinere propria bona, talis protestatio non valet. 2.268.a
 Inhabile. Inhabilitas occulta non viciat actum. 1.708.a
 Inhabilis regulariter non admittitur ad testificandum. 2.509.a
 Inhabilitas superueniens facit quem ab officio remoueri. ibid.
 Inhabitantes, siue paterfamilias, ex culpa leuissima tenentur ad damnum incendij. 1.698.a
 Inhibitoria facta a iudice valet absentibus. partib. 1.709.b
 Inimicitiae reconciliatae suspectae. 1.195.a, & b
 Inimicus quando inimicitia est capitalis vel magna, repellitur. 2.509.a
 Inimicitiae superuenientes, quae a nexu quo tenebantur, absoluunt. 1.776.b
 Cum inimico meo contrahens amicitiam, non repellitur. 2.509.a
 Inimicus. Non statim praesumitur quis inimicus, nisi manifeste probetur. 1.708.b
 Iniquitas. Quotiens nihil sine captione inuestigari potest, eligendum est quod minimum habeat iniquitatis. 1.708.b
 Iniquum est ingenuis hominibus non esse liberam rerum suarum alienationem. 2.461.b
 Iniquum est inuitum suo precio res suas vendere. to.2. 461.b
 Iniquitas euidens non venit in generali dispositione. 1.708.b
 Initiari. Licet initiari quod non licet consummari, & econtrario. 1.709.a
 Initium. Vniuscuiusque contractus initium spectandum est, & causa. ibid.
 Initium. Quod ab initio valet, ex post facto non intercidit: licet in eum casum peruenit, a quo incipere non potest. ibid. & 711.b
 Initium, & finis. Quod ab initio non valet, ex post facto intercidit, quia in eum casum peruenit, a quo incipere non potest. 1.711.b
 Initium. Quod coeptum est, prodest, licet completum non fuerit, & contra. 1.709.b
 Initium. Quae in eam causam peruenerunt, a qua incipere non potuerunt, pro non scriptis habentur. ibid.a
 Initium spectandum. 1.711.a, & 712.b
 Initium. Quod ab initio non valet, tractu temporis conualefcit. 1.711.a
 Initium. Quod non cogor facere ab initio, & si inceperim, consummare cogor. ibid.
 Iniuria. Volenti non fit iniuria. 1.713.a
 Iniuria modica parit actionem iniuriarum in his, quae irrogant infamiam. ibid.b
 Ex iniuria facta existetibus in potestate nostra, nobis datur actio. ibid.a
 Iniuria minima non irrogat infamiam, neque afficit alicuiquem vlla poena. ibid.b
 Iniuria quae emptori fit, auctorem non debet contingere. ibid.
 Iniuria. Etiam si causa contumeliae sit facta iniuria, non tamen agitur iniuriarum. 1.652.a
 Iniuria remissa per filium familias nocet sibi: non autem patri, licet secus sit econtra, nisi pater sit vilis persona. 1.714.a
 Iniuria quae fit vni alterum continget. 1.48.a
 Iniuria modica non irrogat infamiam. 1.121.a
 Qui iniuriarum actionem per calumniam instituit, extra ordinem damnatur. 1.713.b
 Iniuriarum actione obnoxius est, qui bonorum possessionem intrauit alterius qui debitor non est. ibid.a
 Iniuriarum actio tum ex pulsatione, tum ex verberatione nascitur. ibid.a
 Iniuriarum actio regulariter datur contra iniurantem. ibid.
 Iniuriarum actio nascitur ex coinitio alicui facto. ibid.
 Innocens. Exemplum graue est praetextu nocentis insontem periclitari. 1.714.a
 Innocens. Lex vel statutum excludens omnem exceptionem, nunquam intelligitur exceptionem innocentiae excludere. ibid.
 Innocentia quando ex sola suspitione debet purgari. 1.17.a
 Innouatio. Lite contestata nihil innouari posse. 1.714.a
 Inopia. Nullam videtur actionem habere, cui propter inopiam aduersarij inanis actio est. ibid.
 Inobediens puniri debet. ibid.
 Non valet inquisitio si de delicto non constat. ibid.b
 Inquisitio fieri non potest absque citatione partis. ibid.
 Inquisitio non est permessa in civilibus ad priuatam vtilitatem principaliter. ibid.a
 Inquisitio regulariter non est permessa in civilibus ob priuatam vtilitatem principaliter. ibid.
 Inquisitio in causa criminali procedit. ibid.
 Inquisitionis iudicium dicitur extraordinarium, & non ordinarium. ibid.
 Inseparabilitatem nocere vel prodesse. 1.292.a
 Tom.2. Reg. Iur. k K 2

Index.

- Insinuatio facta ab hærede an profit legatariis. 1. 714. b
 Insinuatio donationis fieri potest nemine cuius inter-
 est, citato. ibid.
 Insperatum, Quid obtineat, si ab insperato quis dona-
 uit, vel filios sustulit. ibid.
 Inspiciendum non est quod fit, sed quod fieri debeat.
 ibid.
 Inspiciendum quid euenire potest. 1. 482. b
 Inspicere. Dignitatem, officium, diuitias, esse inspicien-
 da. 1. 714. b
 Instantia causæ prorogari non potest. 1. 715. b
 Instantia prolata in sciis partibus non expirat quin sen-
 tentia ferri possit. 1. 716. b
 Instantia de iure canonico non perit. ibid.
 Instantia appellationis non currit impedito. ibid.
 Instantia causæ principalis non prorogatur. 2. 266. b
 Instantia causæ principalis biennio tantum durat. to.
 1. 715. a
 Instatia currit, seu instantiæ tempus currit impeditis
 ubi de modico præiudicio agitur. 1. 716. b
 Instantia causæ appellationis non potest prorogari.
 1. 714. b, & 717. a
 Instantia causæ triennio perit, & terminatur. 1. 716. a
 Fallit ibid.
 Instantia contestata lite cum defuncto in successorem
 transit. 1. 716. a, & b
 Instantia causæ appellationis potest suspendi pacto,
 vel compromisso. 1. 716. b
 Instantia causæ incipit contradictione & litis contesta-
 tione. 1. 715. a
 Instantia triennialis quæ est inducta fauore publico,
 non potest de consensu partium prorogari. 1. 716. b
 Institutio facta sine præsentatiõe veri patroni, est ipso
 iure nulla. 1. 717. a
 Institutio hæredis est de forma essentiali testamenti.
 ibid. b
 Institutio. In casu dubio, quando nepos legitimus ex fi-
 lio spurio est simpliciter institutus, adhuc valet in-
 stitutio nepotis. ibid.
 Institutio facta de filio, & nepote testatoris, intelli-
 gitur ordine successiuo, ut primo filius, & si filius mo-
 riatur aut testatorem, nepos succedat. ibid.
 Institutio deportati habetur pro non scripta. ibid.
 Institutio nulla est de filio vel de fratre putatiuo siue
 instituens errauerit in facto, siue in iure. ibid.
 Institutio facta spreto patrono est nulla. 1. 789. a
 Institutio valet si testes referant testatorem instituisse
 Titium, licet non recordentur pro quibus partibus.
 1. 718. a
 Quæ ab initio inutilis fuit institutio, ex post facto con-
 ualescere non potest. 2. 484. a
 Institutio facta de filio aut fratre putatiuo, non valet.
 1. 159. a
 Institutio facta ad interrogationem alterius valet. to.
 1. 718. a
 Institutionis causa cessante cessat institutio. 1. 159. a
 In institutione eorum inter quos cadit solus ordo affe-
 ctionis, ratione sanguinis, & successionis ab intesta-
 to, omnes admittuntur simul, non autem ordine suc-
 cessiuo. 1. 717. b
 Institutionem esse ubi non erat. 1. 268. b
 Si in institutione vocantur plures personæ per nomen
 collectivum, ut familia, liberi, descendentes, cognati,
 agnati, censetur vocati ordine successiuo, secundum
 gradus prærogatiuam. 1. 717. b
 Institutiones irritari cætera verò firma permanere. 1.
 718. b
 Institutus in re certa, vel incertis rebus dato cohære-
 de vniuersali vel hærede instituto in quota hæredi-
 tatis habetur loco legatarij. 1. 718. a, & b
 Institutus in re certa non habet beneficium leg. si. C. de
 edi. diui. And. tol. 1. 717. b
 Instituti dicuntur omnes filij testatoris, licet testator
 instituerit ventrem vxoris. ibid. a
 Institutus primus intelligitur quando dicitur institu-
 tum rogatum alteri restituerè debere, aut eius hære-
 dibus posse legitimam detrahere. ibid.
 Institutus in re modica, & exheredatus de iure antiquo
 æquiparantur. ibid.
 Institutus sub cõditione ea implendo videtur adire.
 1. 718. a
 Institui quidam plures hæredes possunt, ut sunt filij fa-
 milias, qui testandi facultatem non habent. 1. 717. a
 Si institutus sit incapax, fideicommissum ab eo relic-
 tum non valet. 1. 563. b
 Instrumentum alienationis rei ecclesiasticæ, in quo nar-
 ratur præcessisse tractatus, licentiam, non probat
 dictos tractatus, & licentiam, nisi aliter de eis con-
 stet. 1. 718. b
 Instrumentum faciens mentionem de alio non probat
 plenè nisi relatum exhibeatur. ibid.
 Instrumentum si per aliquem producat, regulariter
 in totum & non in parte ei stare cogitur. 1. 720. b
 Instrumentum priuatum productum per creditorem
 non facit fidem. ibid.
 Instrumentum pro parte falsum, in totum redditur fal-
 sum. 1. 718. b
 Instrumentum non potest corrigi per notarium, quia
 notarius eligitur tantum ad primum actum, ut ro-
 get semel. 1. 720. a
 Instrumentum nullum est non seruata debita iuris for-
 mæ, etiam si forma introducta esset de consuetudi-
 ne. ibid.
 Instrumentum producens videtur confiteri contra se
 contenta in eo, & condemnari potest ex eo. ibid. b.
 Instrumentum contra Titium, & Stichum, probat etiã
 contra Mæuium. 1. 718. b
 Instrumentum producens videtur confiteri contenta
 in eo, etiam contra se, & ex his potest condemnari.
 1. 282. b
 De instrumentorum editione faciendâ. 2. 524. a
 Instrumentum falsum producens incidit in pœnã fal-
 si, nisi producens protestetur, quod si est falsum, non
 vult illo vti. 1. 719. a
 Instrumentum. Si aliquis in veritate non sit tabellio,
 nec habeat priuilegia notariorum: tamen commu-
 ni opinione reputabatur notarius, & est in quasi pos-
 sessione, instrumenta ab eo facta non valent. ibid.
 Instrumentum publicum confectum manu notarij fa-
 cit plenam fidem. ibid.
 Instrumentum. Exemplum instrumenti non exempla-
 tum non valere. 1. 718. b
 Instrumentum si penes debitorem repertum fuerit, cre-
 ditor ipsum liberasse præsumitur. 1. 719. b, & 2. 227. a
 Instrumentum fisci præsumitur prius confectum. tomo.
 1. 719. a
 Instrumentum producens videtur confiteri contra se
 contenta in eo, & condemnari potest ex eo. tomo 1.
 719. b
 Instrumentum si negetur esse confectum à notario, non
 sufficit quod probetur haberi pro tali, sed est proban-
 dum esse tales, aliàs instrumentum non valet. tomo
 1. 720. a
 Instrumentum in vna parte falsum, totum regulariter
 falsum

Index.

- falsum dicitur. 1.722.a
Instrumentum si per aliquem producat regulariter in totum, & non in parte, ei stare cogitur, tomo 1.720.a
Instrumentum libertatis, piæ causæ, causa studij, fisci, in dubio interpretatur, prout causis prædictis uti-
lius. 1.719.b
Instrumentum ubicunque continet pacta correlatiua edendum est, sicuti, omne aliud instrumentum. to. 1.721.a
Instrumentum alienationis rei ecclesiasticæ, in quo nar-
ratur præcessisse tractatus & licentia non probat, nisi aliter de eis constet. 1.719.b
Per instrumentum probatur delictum. 1.720.a
Instrumentum pro parte falsum, non est in totum fal-
sum. 1.721.b
Instrumentum reprobatur regulariter, non quia est falsum, sed quia non est solemne, non facit corrue-
re ea, quæ sunt orta ex eius productione. ibid.a
Instrumentum si penes debitorem repertum fuerit cre-
ditor ipsum liberasse præsumitur. ibid.
Instrumentum dotis præsumitur prius confectum: in
ambiguus enim pro dote respondendum est. tomo 1.719.a
Instrumentum reprobare possunt duo testes non de-
scripti in instrumento. ibid.b
Instrumentum si pronūtiatur esse falsum inter Titium
& Sempronium, non nocet Seio vrenti eodem in-
strumento. 1.721.b
Instrumentum seu scripturam producens interrogari
potest ab aduersario volente eam redarguere de fal-
so, vtrum ea uti voluerit, quo casu tenetur ipse præ-
cisè respondere. 1.719.b
Instrumentum reprobari potest per testes descriptos.
ibid.
Instrumentum exhibere quibus casibus quis cogatur.
1.414.b
Instrumentum si facit mentionē de aliquo actu, per-
tinente ad negotium præsens, & simpliciter restat,
tunc facit fidē inter easdem personas, si respicit ha-
bilitatem earum ad contrahendum, etiam quod sit
facta mentio per verba enuntiatiua. 1.720.a
Instrumenta geminata solutionem duplicem arguūt.
1.725.a
Instrumenta præsumptionem afferunt. 2.224.b
Instrumenta quamuis sint clara, & authentica, non ta-
men habent executionem paratam. 1.726.a
Instrumenta confecta per notarium putatiuum, non
legitimè creatum, nihil valent. 1.723.a
Instrumenta nec alij actus non possunt recipi, nisi par-
te præsentē vel saltem citata. 1.719.b, 725.a
Instrumenta guarentigiata ex forma statutorum ha-
bent executionem paratam. 1.726.a
Item & instrumentum depositi. ibid.
Instrumenta de nouo reperta faciunt retractari sentē-
tiam quæ aliàs regulariter non esset. 1.725.a
Instrumenta publica confecta manu notarij publici
non habent executionem paratam de iure commu-
ni, sed requiritur solemnis libellus, & alius processus
iudiciarius. 1.719.b, & 725.a
Instrumenta de nouo reperta post conclusionem in
causa, possunt produci post ipsam cōclusionem. to.
1.723.b
Idem si producantur ad declarationem instru-
mentorum productorum ante conclusionem. tomo.
1.724.a
Instrumenta post cōclusionē in causa produci nō pos-
sunt. 723.b, & 724.a, & 725.a
Fallit, ibid.
Instrumenta non possunt produci post conclusionem
in causa. 1.720.a
Instrumenta de iure communi non habent executio-
nem paratam. 1.725.b
Fallit ibid.
Instrumenta si eodem die appareant confecta, nec cō-
stat de prioritare, nec posterioritate, dotis instrumē-
tum præsumitur prius confectum. ibid.
Instrumenti cuiuscunque publicatio partis citationem
requirit, & sic ut aut præsens sit, aut per contuma-
ciam absens. 1.720.3, 722.a
Fallit ibid.
Instrumento standū est, fidēsque illi habēda est. 723.2
Pro instrumento empti fundi non agitur ut detur, sed
ut exhibeatur. 1.350.b
Instrumento non creditur, alterum referenti, nisi cō-
stat de relato. 1.722.b
Instrumenti falsitas in vna parte vitiat totum instru-
mentum. ibid.
Instrumentorum amissio probatur per iuramentum.
1.719.b, & 726.a, & 2.249.b
Instrumento reprobato corrumpit confessio tota tacite
ex eius productione. 1.719.a, & 723.2
Instrumentis magis creditur quàm testibus. 2.523.b
Instrumentorum copia danda est aduersario sine diē,
& consule cōfecti instrumenti, ne detur materia co-
gitandi vel fabricandi aliquid falsum, sed bene de-
bet esse dies destinatus solutionis. 1.719.b
Insultans: Præsumitur in dubio contra insultatē,
qui prior ad arma venit, & prior percussit. 1.726.b
Insultatus quis præsumitur ex multis causis. 2.227.b
Intellectus præualeat in materia stricta, in stricta signi-
ficatione. 1.726.b
Præualeat ille intellectus, in quo est maior proprietas
verborum. ibid.
Præualeat ille intellectus, per quem minus iuri commu-
ni derogatur, etiam si improprie verba sumantur.
ibid.
Præualeat ille intellectus qui conuenit Rubricæ. ibid.
Præfertur ille intellectus, in quo maior sit ratio dubi-
tandi. ibid.
Intentio. Intentionem agentis demonstrat qualitas
actus. ibid.
Intentio. Exceptionem obiciēs non videtur de inten-
tione aduersarij confiteri. ibid.
Intentio disponentis cōtraria facit ut dispositū in vno
correlatiuorum non extenditur ad alterum. ibid.
Interdictionis causa cessante, cessat interdictio. 1.159.a
Quod intellige, ut ibid.b
Interdicto uti possidetis, seu retinendæ agens si possi-
deret, & in sua possessione turbari dicat, ut contra-
rius audiendus non est. 1.204.a
Interdicto recuperandæ, an noceat sentētia lata in in-
terdicto uti possidetis. 1.128.a
Interdictum retinendæ possessionis cum petitio in-
tentari non potest. 2.203.a
Interdictum recuperandæ, vel adipiscendæ possessio-
nis simul cum petitio intentari potest. 2.204.a
Interdictum quorum legatorum, heredi competit. to.
1.727.b
Interdictum. Quod contractus aduersus interdictum
ecclesiæ initus non obtinet vigorem. 1.26.b
Interdicto uti possidetis, seu retinendæ agens, se possi-
dere & in sua possessione turbari dicit: ideo ut con-
trarius audiendus non est. 1.728.a
Tom. 2. Reg. Iur. k K 3

Index.

Interdictum recuperandæ, vel adipiscendæ possessio-
nis simul cum petitorio secundum communem opi-
nionem intentari potest. ibid.
Interdictum retinendæ possessionis cum petitorio
intentari non potest. ibid.
Interdictum, quorum legatorum, datur in singularem
successorem legatarij & fideicommissarij. 1.727.a
Interdictum non durat destructa vniuersitate cuius e-
rat interdictum. ibid.
Interdictum, quorum legatorum, aduersus legatarios
datur. 1.727.a
Fallit ibid.
Interdictum, quorum bonor. competit cōtra eum, qui
nec pro hærede, nec pro possessore possidet, non ob-
stante proprietatis quæstione. 1.458.a
Interesse lucri cessantis, potest peti etiam iure canoni-
co. 1.729.a
Interesse eius videtur qui damnum passurus est. ibid.
Interesse habens si comparuit in iudicio, sententia con-
tra ipsum lata nocet ei. ibid.
Interesse solui potest inuito actore, cum favore rei
introducenda sit talis solutio. 1.728.b, & 1.729.a
Interesse quod habet tertius super re in qua lata sentē-
tia est, potest tertius appellare. 1.729.a
Interesse non sufficit fuisse in principio, si definit ex
post facto. ibid.
Interesse. Non quod stipulatoris, vel adiecti, sed quod
domini interest. ibid.
Interest nostra potius non soluere, quàm solutum re-
petere. 2.409.a
Interesse. Quando agitur propter malefactum ignorā-
ter, non venit interesse extrinsecum. 1.728.b
Interesse peti non potest vbi quantitas non est proba-
ta. 1.730.b
Probatur id quod interest, per solum iuramentum, si
aliter probari non possit. 1.729.a
Non interest, an ab initio, an ex post facto male fidei
possessor cepit, vel dolum commiserit. 1.650.b
Non sufficit ab initio interesse, quando ex post facto
definit. 1.728.b
Interest alicuius vt contra eum aliquid instituitur. to-
mo. 1.256.b
Interest, an in continentia, an ex interuallo probare ve-
lit, qui possessionem retinere intendit. 2.245.a
Interitus periculum ad debitorem post moram perti-
net. 1.730.b
Interlocutoria. Quoties quis ab interlocutoria inter-
pellat, citatio non requiritur. 1.732.a
Interesse soluendo obligatus ad factum liberatur acto-
re inuito. 1.729.b
Interlocutoria debet in scriptis proferri. 1.731.a
Interlocutoria, cum de modico præiudicio agitur, nõ
requirit citationem. ibid.
Interlocutoria habens vim definitiuæ reuocari nõ po-
test, quoniam de illa, prout de definitiua iudicatur:
ibid.
Interlocutoria à qua fuit bis appellatū, & semper fuit
confirmata, non potest amplius per iudicem reuo-
cari. ibid. & b
Interlocutoria quælibet potest reuocari per iudicem,
siue concernat processum, siue emergentem, siue in-
cidentem quæstionem. ibid. b
Interlocutoria appellatione sententiæ propriè non ve-
nit. ibid. a
Interlocutoria geminata reuocari non potest. 1.731.a
Interlocutoria per quam iurisdictio iudicis est finita,
vt si pronuntiat se iudicem incompetentem, vel nõ

esse procedendum ad vltiora, vel si absoluat con-
uentum ab obseruatione iudicij, non potest reuoca-
ri per eum. ibid. b
Interlocutoria quo ad partes trāsīt in rem iudicatam,
quoad iudicem tamen non. ibid. a
Interpellatio requiritur ad constituendum debitore
in mora. 2.90.b
Interpellatio ad hoc vt constituat debitorem in mo-
ra, debet fieri congruo tempore. 1.733.a
Interpellatio ad hoc, vt constituat debitorem in mo-
ra, debet fieri congruo tempore. 1.732.b
Per interpellationem extraiudicialem debitor consti-
tuitur in mora. 1.733.a
Interpellatio extraiudicialis constituit debitorem in
mora. 1.732.a
Fallit ibid.
Interpretandi facultate alicui indefinitè concessa, intel-
ligi debet vniuersaliter, videlicet toties, quoties fue-
rit opus. 1.733.a
Interpretari debet relatio secundum id, quod fuerit
relatum. ibid.
Interpretari priuilegium oportet, neque minùs stri-
ctè, neque minùs largè. 2.234.a
Interpretatio. In ambiguis orationibus maxime sentē-
tia spectanda est eius, qui eas protulisset. 1.733.a
Interpretatio est facienda cōtra eum qui potuit aper-
tius legem dicere. 1.785.b
Interpretatio sententiæ, ac etiam rescripti non potest
fieri in præiudicium tertij, ideo citatio partium re-
quiritur. 1.735.b
Interpretatio. In dubiis semper benigniora præfere-
da sunt. 1.733.b
Interpretatio benignior in pœnis est facienda. ibid.
Interesse per solum iuramentum probatur, si aliter pro-
bari non potest. 1.728.b
Interpretatio. Non videtur cœpisse, qui per exceptio-
nem à petitione remouetur. 1.835.b
Interpretatio concessa alicui super aliquo intelligitur
vt semel tantum possit, & sic de primo actu. tomo. 1.
ibid.
Interpretatio facti plerunque etiā doctissimos fallit.
1.524.b
Interpretatio restrictiua non potest statui, in quo qui-
dem sunt verba geminata. 1.735.b
Interpretatio. Quæ propter necessitatem recepta
sunt, non debent in argumentum trahi. tomo. 1. pag.
734.b
Interpretatio. Non formatur tractu temporis, quod
de iure ab initio non substitit. tomo primo, pagina
734.a
Interrogatio non semper negationem habet: sed ali-
quando difficultatem, aliquando caritatem notat.
1.69.b
Interrogatus super calumnia debet habere tempus
ad deliberandum qualiter respondeat. tomo. 2. pag.
316.b
Interrogatoria. Quæ interrogatoria sint facienda per
iudicem. 2.505.b
Interruptio præscriptionis, non operatur effectum,
quoad tertium. 2.213.a
Intestatus. Ius nostrum non patitur eundem in paga-
nis, & testato, & intestato decessisse: earumque rerū
naturaliter inter se pugna est, testatus, & intestatus.
1.736.b
Introductoria sententia, id est sententia lata super actio-
ne personali ex tractatu, vel quasi, ex quo agitur
obligatio lata contra vnum, non nocet aliis. 1.736.b
Introductum

Index.

Introducitur ad compendium, non debet ad dispen-
dium pertrahi. 1.255.b
Intervallum vnius horæ arguit diuersitatem actus, v-
l formæ, vnde ratione vnius horæ tantum dicitur vnu
instrumentum prius altero factum. 1.736.a
Intervallum non recipit id quod p[er] forma statuitur. 1.
735.b
Intervallum temporis requiritur ad hoc, vt dicatur cō-
cessio geminata, geminata solutio, & interpellatio.
1.736.a
Interusurium medij temporis potest ab eo peti qui cō-
suetus est negotiari. 1.736.b
Inuecta & illata in domum conductam tacitè pignori
obligata sunt. 1.734.a, & 735.a, & b
Fallit ibid.
Inuentarium factum à curatore hoc modo, videlicet,
inueni in bonis ea quæ continentur in inuentario
tutoris, tale inuentarium valebit proculdubio si al-
liud reperietur, aliàs secus, nisi bona express-rit in
illo. 1.737.a
Inuentarium nullum est non seruata forma iuris, vide-
licet si fiat non citata parte. 1.737.a
Inuentario legitimè cōfecto ab hærede producto, cre-
ditur. 1.737.b
Inuentarium fieri non est necesse vbi tenuis est hære-
ditas, adeo vt cōfectio inuentarij plus esset allatu-
ra incommodi quàm vtilitatis. 1.737.a
Inuentarium si tutor non fecerit, in id quod interest,
tenetur. 1.737.b
Inuentarium quomodo debeat esse. 1.737.a
Propter non cōfectionem inuentarij contra tutorem
iuratur in litem. 1.737.b
Inuitus cogitur emere. 1.692.b, 738.a
Inuestitura facta de aliqua re alicui ab aliquo dicente
concedimus secundum modum & formam, quā tui
antecessores habuerūt, si contigerit eos nihil habuif-
se, non valebit concessio, nisi debita forma fuerit in-
terposita. 1.738.a
Inuitus nemo obligatur. 1.738.a, & 2.120.a
Inuitis nobis res nostras alius retinere non debet. 1.
738.a
Inuitus clericus. Episcopus qui ordnat sine iusta cau-
sa clericum inuitum, aut reclamantem, vel penitus
inuitum absolutè suspenditur anno vno. 1.738.a
Inuitus cogitur vendere. 1.692.b, 738.a
Inuitus cogitur agere. 1.121.b
Inuitus nemo cogitur rem defendere. 1.27.a, & 738.a
Inuito operam suam ingerens, suspectus est. 2.738.a
Inuitus. Pro inuito agere vel appellare, & inuitum de-
fendere possumus. 1.692.b
Inuitum accipias, & qui non consentit, vel consentire
potest. 1.121.b
Inutile. Quod ab initio est inutile, non potest conua-
lescere. 1.738.b
Inutiles ministros, siue Episcopos remouendos esse, &
alios subrogandos. 1.336.b
Inuiti testimonium dicere non coguntur Senes, Vale-
tudinarij vel Milites, vel qui cum Magistratu Rei-
publicæ causa absunt, vel quibus venire non licet. 1.
738.a
Inutile, quod est confirmatur rati habitatione. 1.738.b
Iocosus actus non disponit. 1.738.b
Ira impedit animi iudicium. 1.738.b
Ira excusat à culpa, & minuit delictum. 1.738.b
Iracundia non præsumitur ex geminato delicto, sed ex
deliberatione. 1.739.a
Iracundiæ quicquid in calore, vel fit vel dicitur, non

prius ratum est, quàm si perseverantia apparuit iudi-
cium animi fuisse, ideoque breui reuersa vxor, nec
diuortisse videtur. 1.738.b
Iracundiæ calor non excusat à peccato. 2.189.b
Irregularitas soluitur morte; vnde clericus percutiens
cadauer, amputans ei caput in irregularitatem non
incidit. 1.738.b
Irregularitas contrahitur, quando aliquis ministrat in
ordine quem habet. 1.738.b
Iudæus non potest fieri doctor. 1.738.b
Iudæus non potest trahere ad iudicium Christianum
in die Sabbathi, neque Christianus Iudæum. 1.739.a
Iudæus cōtra Christianū in iudicio non potest vti te-
ste Iudæo, sed tantum Christiano, licet secus econ-
tra sit. 1.739.a
Iudæus regulariter non potest habere Christianum in
seruum. 1.739.a
Iudicari & exprimi causa debet, quoties aliquid fit. 1.
213.b
Iudicari. Quod quis possit iudicari post mortē. 1.739.a
Iudicari debet secundum legata & probata. 1.740.a
Iudex domicilij, seu originis, non potest cognoscere,
nec inquirere de delicto commissio per subditum
suum extra territorium. 1.743.a
Iudex ad circumstantiam respiciet, & ad efficiendi fa-
cultatem. 1.739.b
Iudex ad quem, non inhibet iudici à quo, sed prius de-
bet præmittere cognitionem vtrum appellatio sit
recipienda, & si eam recipit veluti emissam ex pro-
babili causa, poterit postea inhibere iudici à quo, ne
procedat. 1.741.b, & 1.748.b
Iudex de actis gestis in causa testificari potest. 1.747.b
Iudex tenetur in iudicato si malè iudicauit eligendo
opinionem quam multi doctores tenuerunt, licet
non sit bona. 1.741.a
Iudex semel suo officio functus non potest amplius
fungi. 1.739.b
Iudex appellationis de fructibus potest iudicare, etsi
nihil sit dictum in prima. 1.746.a
Iudex debet suadere partibus concordiam. 1.743.a
Iudex secularis in crimine mero ecclesiastico, dum iu-
dex ecclesiasticus petit impartiri suum auxilium,
non potest se intromittere in processu, sed tantum
exequi mandatum. 1.743.a
Iudex ex causa potest pœnam à iure statutam modera-
re. 1.751.b
Iudex alterius territorij non potest mittere executio-
ni sententiam ab alio iudice latam, nisi ad literas &
requisitionem illius iudicis, qui sententiam tulit. 1.
505.b
Iudex post appellationem potest tempus legis mode-
rare. 1.103.a
Iudex non debet condemnare contumacem in expen-
sis, nisi prius constet sibi de contumacia. 1.518.a
Iudex ad hoc, vt ad primum & secundum decretum p-
uenire possit, necesse est quod reus latitet. 1.748.b
Fallit ibid.
Iudex vt suspectus ob modicam causam remoueri nō
potest. 1.759.a
Iudex in causa propria nemo potest esse. 1.740.a, & b
& 749.b
Limitatur quintupliciter. 749.b
Aliam limitationem vide 754.b
Iudex sicut potest repellere eum cui nulla competit

Index.

- actio, ita & illum cui competit actio, sed inefficax est. 1.755.b
- Iudex summatus, & solus cognoscere debet, & ex præsentatione iudicare. 1.746.b
- Iudex alterius territorij non potest mittere executioni sententiam ab alio iudice latam, nisi ad literas & requisitionem iudicis qui eam tulit. 1.747.b
- Iudex etiam parte non opponente, potest repellere actorem, cui obstat legitima præscriptio. 2.213.a
- Iudex secularis cuiuscunque præminentia sit, non est competens, quando tractatur de materia iuramenti. 1.766.a
- Iudex vel testis in causa sua an quis possit esse. 1.746.b & 747.a
- Iudex potest supplere in accessoriis, postquam tulit sententiam, debet tamen, illud facere eodem die. 1.754.b
- Iudex secularis non potest cognoscere de causa spirituali. 1.758.a
- Iudex qui semel protulit sententiā non potest amplius secundo variare. 1.758.b
- Iudex si ex pluribus poenis vnā eligit, non potest aliā imponere. 1.752.a
- Iudex potest esse omnis, qui superiorem non recognoscit in causa sua propria. 1.754.b
- Iudex non potest esse, quis in causa suorum, vsque ad decimum gradum cognationis, seu suorum familiarum. 1.741.a, & 749.b
- Iudex non potest reuocare definitiuam sententiam. 1.755.b
- Iudex potest sententiam definitiuam à se latam declarare seu interpretari. 1.754.b
- Iudex potest damnare, vt quid in futurum præstetur quia tractatus futuri temporis pertinet ad eum in cauendo, & re principali. 1.747.a
- Iudex secularis, nec principaliter, nec incidēter potest de causa spirituali cognoscere. 1.741.b
- Iudex secularis non potest clericum absolvere, sicut nec condemnare. 1.743.a
- Iudex in sententia non tenetur exprimere causam. 1.758.b
- Iudex secularis potest de causa matrimonij cognoscere. 1.743.a
- Iudex sententiam per alium regulariter recitare non potest. 1.743.a
- Iudex de actis gestis in causa testificari potest. 1.743.a
- Iudex. Ea quæ fiunt à iudice, si ad eius non spectant officium, viribus non subsistunt. 1.739.b
- Iudex laicus non potest clericum iudicare. 1.752.b
- Iudex secundum leges debet iudicare, item secundum conscientiam. 1.739.b, & 744.b
- Iudex delegatus non potest cognoscere de nullitate suæ sententiæ. 1.752.b
- Iudex potest suam sententiam interpretari. 1.745.a
- Iudex ecclesiasticus cognoscit de causis Clericorum. 1.743.a
- Iudex in iudicando regulariter debet sequi opinionem communem. 1.753.a
- Iudex ecclesiasticus non potest de causa dotis cognoscere. 1.740.a
- Iudex ordinarius non potest esse arbiter. 1.705.b
- Iudex debet supplere in accessoriis postquam tulit sententiam, debet tamen illud facere eodem die. to. 1. pag. 741.b
- Iudex vel is, cui sit commissio, non se excusat prætextu infamiae vel alius inhabilitatis. 1.739.b
- Iudex non potest pronunciare pro actore super non petitis. 1.740.b
- Iudex non potest incipere à præcepto executiuo, nisi cum clausula iustificatiua. 1.740.b
- Iudex seu potestas conductus ad vnum annum, pro certo salario, si mortuus est durante officio, eius heredes debent habere integrum salarium. 1.740.b
- Iudex vel assessor in sua prouincia vel ciuitate nemo potest esse. 1.740.a
- Iudex corrigere potest errorem suum, si male sit inter locutus. 1.740.a
- Iudex ab interesse inuito actore reū absolvere potest cū fauore rei talis solutio introducta sit. 1.747.b
- Iudex curare debet, in quantum ex bono & æquo re patitur, etiam si actionem non habeat. 1.740.a
- Iudex ecclesiasticus non potest cognoscere de causa laicorum. 1.740.a
- Iudex laicus non potest punire clericum licet iudex clericus quandoque laicum puniat. 1.752.b
- Iudex ex officio suo ad priuatam vtilitatem etiam in criminalibus procedere non potest, nisi petatur. 1.743.a
- Iudex secularis cuiuscunque præminentia sit, non est competens quando tractatur de materia iuramenti. 1.741.b
- Iudex potest parcere reo contumaci, expectando eum etiam actore inuito, & contradicente. 1.754.b
- Iudex etiam delegatus, cognoscit an sua sit iurisdictio. 1.752.b
- Iudex quando procedit contra reum, ex officio, per viam inquisitionis, poenam legalem vel ordinariam mutare vel minuere potest. 1.753.a
- Iudex si incipiat à præcepto executiuo, tale præceptum factum sine causæ cognitione, quando in eo non est clausula iustificatiua, est ipso iure nullum, & potest sperni, & quamuis citatus non compareat, non incurrit poenam præcepti. 1.753.a
- Iudex delegans Vicarium iurisdictioni exercendæ dū aberit, valent acta vicarij, licet per interualla momentanea iudex absit. 1.752.b
- Iudex an debeat iudicare secundum conscientiam, vel allegata & probata. 1.750.b
- Iudex delegatus cognoscit an sua sit iurisdictio. to. 1. 741.b
- Iudex veritatem inuestigare debet. 1.740.a
- Iudex curare debet ne homines facile ad litigandum procedant. 1.740.a
- Iudex quando ius dicit debet succedere in loco maiorum, aliàs sententia est ipso iure nulla. 1.740.b
- Iudex non debet admittere capitulos impertinentes. 2.523.a
- Iudex in causa appellationis non debet recipere testes super eisdem capitulis, vel directo contrariis. to. 2. 520.b
- Iudex quando committit, seu delegat examinationem testium alicui, valet talis delegatio, & examinatio. 2.520.b
- Per iudicem non debet examinari ille qui est in articulo mortis. tomo secundo, pagina 2.520.b
- Iudex, arbiter vel assessor regulariter in causa in qua iudicantur, non admittuntur in testes. tomo 2, pagina 509.a
- Iudex non debet dare copiam interrogatoriorum illi, contra quem producantur propter periculum subornationis. 2.505.b
- Iudex, vigintiquinque ex causis tanquam suspectus potest recusari. 2.460.a, & b
- Iudex non po-

Index.

- Iudex non potest compellere partes ad transactionē
2.530.b
- Iudex de quibus debeat testes interrogare. 2.520.b
- Iudex mittere debet ad testem qui ad eum venire nō
potest, examinandum. 2.520.b
- Si iudex iudicaret in loco non vſitato more maiorum,
& in quo non eſſet ſalua eius maiestas, ſententia nō
valet. 2.337.b
- Iudex ex officio ſuo poteſt testes publicatis atteſtatio
nibus examinare. 2.521.a
- Iudex officium ſuum impartiri ſolet timentī ne offen-
datur ab inimico ſuo, vt compellat eum cauere de
non offendendo. 2.321.a
- Iudex ad citationem rei non debere procedere, niſi a-
ctor prius ſatīſdet, de proſequendo, & de expenſis
reficiendis. 2.321.a
- Iudex poteſt reiicere calumnioſas exceptiones nō ſo-
lum ſi conſtat de calumnia, ſed etiam ſi vehemēter
ſuſpicatur eas opponi cauſa morandæ litis. 1.485.a
- Iudex vel ſuperior poteſt auctoritate ſui officiij mode-
rare dilationem legalem. 1.759.a
- Iudex in cauſa criminali examinationem teſtium regu-
lariter committere non debet. 1.749.b
- Iudex abſque accusatore, vel iudiciario ordine an poſ-
ſit damnare. 1.746.b
- Iudex ex cauſa poteſt pœnam à iure ſtatutam mode-
rare. 1.741.b
- Iudex propter ſententiā nullam non facit litem ſuam.
2.765.a
- Limitatur ibid.
- Iudex ſi aſſignauit terminum partibus dierum 15. ad
probandum, & probatum habendum, an ante ter-
minum probatio fieri debeat. 1.748.a
- Iudex non poteſt procedere contra tertium poſſeſſo-
rem, niſi prius excuſſo principali debitore, & illius
fideiuſſore. 1.755.a
- Iudex ſi dixerit in ſententia, viſo libello, viſa litis con-
teſtatione, conceſſione, ac teſtibus examinatis, non
ei creditur niſi aliter probetur. 1.751.a
- Iudex ſaluū conductum bannito ex cauſa ad tempus
concedere poteſt. 1.758.a
- Iudex ſuſpectus rectè recuſatur. 1.760.b
- Si iudex dicat, pono te ad confinia donec, vel quoad
voluero, per mortē iudicis ſunt finita. 1.741.b
- Iudex procedens in criminalibus cauſis per inquiſitio-
nem, ad tuendam rei innocētiam, ex officio nouos
teſtes adducere poteſt, etiam poſt publicationem,
& cauſæ conſuſionem. 2.751.b
- Iudex quilibet recuſari poteſt. 1.742.a
- Iudex præparatorij eſt iudex præparati, & ſic principa-
lis. 1.755.b
- Iudex in ſuo territorio ſuam iuriſdictionem exercere
poteſt. 1.784.a
- Iudex cuius arbitrio aliquo cauſa pœna eſt relicta, po-
teſt vſque ad pœnam mortis arbitrari. 1.742.a
- Iudex lata ſententia poteſt eadem die ſupplere circa
acceſſoria. 1.748.b
- Iudex vnus ex tribus de legatis ſi appellationi detule-
rit, & alij eam non admiferint, an cauſa ad ſedem a-
poſtolicam deuoluta erit. 1.755.a
- Iudex ſemel electus non poteſt iterum eligi poſt litis
confeſt. 1.758.b
- Iudex ad hoc, vt ad primum & ſecundum decretū per-
uenire poſſit, necelle eſt quod ſe latitet reus. 1.356.a
- Iudex procedere dilatione durante non impeditur, ſi
cauſa dilationis ceſſa. 1.153.b
- Iudex ſententiam per ſum regulariter recitare non
poteſt. 1.758.b
- Iudex ſi non videt probationes rei, poteſt ſent. latam
ad fauorem actoris caſſare. 1.757.b
- Iudex non poteſt dare in cauſis pecuniariis niſi vnā
dilationem. 1.384.b
- Iudex non debet contumacem cōdemnare, niſi prius
ſibi conſtet de contumacia. 1.320.a
- Iudex damnare poteſt abſque accusatore. 1.740.a
- Iudex non poteſt facere, quōd poſſidens ex primo de-
creto poſſideat, & priuare poſſeſſorem verū poſ-
ſeſſione ſua, niſi omnino interponatur ſecundum de-
cretum. 1.356.a
- Iudex proficiſcens aliquo pro intereſſe publico, poteſt
delegare ea quæ ſunt meri & mixti imperij. 1.362.a
- Idē ſi iudex prohibeatur intrare prouinciā. ibid.
- Iudex qui commiſit alicui de ſua familia, quōd aliquē
torqueat in caſu illicito, ſi tortus moriatur, an man-
datarij teneantur. 1.757.a
- Iudex quando præcedit ſuper delicto ex præſumptio-
ne, debet multum temperare ſententiam ſuam, &
maximē ne cōdemnet, niſi raro, & modicē ad pœ-
nam, nec pecuniariam, nec corporalem. ibid.
- Iudex qui primam ſententiam tulit in cauſa appella-
tis regulariter non eſt citandus. ibid.b
- Iudex regulariter partes litigantes ad compromitten-
dum ducere non poteſt. ibid.
- Iudex vnus, ſtantibus pluribus iudicibus, procedere pō-
teſt, ex quo in ſolidum habent iuriſdictionem. to. 1.
757.a
- Iudex in cauſa ciuili debet recipere teſtes per ſe, & nō
per alium. 1.749.b
- Iudex in primis illud obſeruare debet, ne aliter iudi-
cet, quā legibus aut conſtitutionibus, aut moribus
proditum eſt. 1.739.b
- Facti quidem quæſtio eſt in poteſtate iudicantium, iur-
is autem auctoritas non eſt. 1.739.b
- Iudex. Quod legibus omiſſum eſt, non omittetur reli-
gione iudicantium. 1.739.b
- Spoliare dicitur iudex ab executione incipiens. tom. 1.
739.b
- Iudex ſecularis cuiuſcunque præeminentia ſit, non eſt
competens, quando tractatur de materia iuramen-
ti, cum ſit ſpiritualis. 1.758.a
- Iudex ſemel functus officio ſuo nō poteſt amplius ſuū
gi. 1.739.b
- Iudex ex cauſa poteſt mutare omnē dilationem lega-
lem. 1.742.a
- Iudex non tenetur impartiri officium non poſtulatū.
1.742.a
- Iudex non impartitur officium ſuum irrequiſitus. 1.
752.b, & 753.b, & 756.b
- Iudex eccleſiaſticus punire poteſt delinquentem corā
ſe. 1.241.b
- Iudex debet pronuntiare ſententiam, ſecundum par-
tium conuentionem, & concordiam. 1.752.b
- Iudex ſiue magiſtratus, qui ius iniquum ſtatuit, eodem
iure vti debet. 1.741.a
- Vt iudex ordinarius non poſſit recuſari, ſed alius eſt ei
aſſociandus. 1.783.a
- Si iudex fuit primò aduocatus in cauſa, eſt iuſta cauſa
ſuſpicionis. 1.741.a
- Iudex feſtinanter ſententiare debet. tomo primo, pag.
746.b
- Iudex ſi ex pluribus pœnis vnā eligit, non poteſt a-
liam eligere. 2.190.a
- Iudex poteſt ſuam interlocutoriam reuocare. tom. 1.
pag. 741.a

Index.

- Iudex confirmabit motum animi sui, ex argumentis, & testimoniis, quæ rei aptiora, & vero proximiora esse compererit. 1.739.b
- Iudex ex causa potest pœnam à iure statutam moderari. 2.187.b
- Iudex qui in sententia dixit, condemnno te ad soluendum centum quolibet anno, secundum quod solvere soliti sunt tui antecessores, si tui antecessores nihil vnquam soluere soliti sunt, an valeat sententia. 1.757.b
- Iudex propter sententiam nullam non facit litē suam. 1.741.b
- Iudex debet pronunciare secundum partis conventionem. 1.741.a
- Iudex potest multare non solum litigantes, sed etiam aduocatos & testes. 1.741.a
- Iudex non potest excedere iurisdictionem suam respectu territorij, quantitatis & temporis. tom. 1. pagina 741.a
- Sicut iudex potest repellere illum cui nulla competit actio, ita illum cui competit, sed inefficax. 1.743.a
- Iudex appellationis debet dicere, primam confirmo, vel infirmo. 1.746.a
- Iudex causam in sententia exprimere non debet. to. 1. 749.a
- Fallit ibid.
- Iudex siue magistratus durante officio non potest in ius vocari. 1.741.a
- Iudex alterius territorij non potest mittere executioni sententiam ab alio iudice latam, nisi ad literas & requisitionem iudicis qui eam tulit. 1.741.b
- Iudex officio suo ad priuatam utilitatem, etiam in criminalibus procedere nō potest, nisi petatur. 1.752.a
- Fallit ibid.
- Iudex cuius arbitrio aliquo casu pœna est relicta, potest vsque ad pœnam mortis arbitrari. 2.187.b
- Iudex in casu, lata sententia, pœnam regulariter moderare non potest. 1.750.b
- Iudex maior de his quæ ad sui subditi iurisdictionem spectant, se intromittere non debet, nisi negligens fuerit, vel aliqui ante eum appellati. 1.744.b
- Iudex cuius arbitrio aliquo casu pœna est relicta, potest vsque ad pœnam mortis arbitrari. 1.748.a
- Iudex omiſsa conscientia, secundum acta, & probata pronunciet. 1.742.a
- Iudex vel is cui sit commissio, non se excusat prætextu infamiae, vel alterius inhabilitatis. 1.741.b
- Iudex ex causa potest mutare omnem dilationem legalem. 1.751.b
- Iudex potest parcere reo contumaci expectando eum etiam actore inuito. 1.741.b
- Iudex non potest diffinitiuam reuocare. 1.741.a
- Iudex summationem non vtique ad vnā probationis speciem cognitionem suam allegare debet, sed ex sententia animi sui existimare, quid aut credat aut parū probatum sibi opinetur. 1.739.b
- Iudex deponitur & prælatus pro modico. 1.750.b
- Iudex non naturam actionis mutare, sed solitus æquitate sequi. 1.745.a
- Iudex si ex pluribus pœnis vnā eligit, non potest aliā imponere. 1.741.b
- Iudex omiſsa conscientia, secundum acta & probata pronunciet. 1.753.a
- Iudex ecclesiasticus non potest inhibere iudici seculari, nisi parte citata. 1.751.b
- Iudex nō potest ius dicere supra suam iurisdictionem. 1.740.b
- Iudex siue potestas ciuitatis potest facere proclamare quod quicunque ceperit talem, habeat centum à cōmuni. 1.740.b
- Iudex dare non debet actiones ex turpi negotio. 1.41.a
- Iudicis interdictionem seruandam. 1.745.a
- Iudex potest mutare factum suum, vel prædecessoris sui. 1.745.b
- Iudicis præceptum factum super iis quæ versantur circa causam coram eo pendentem, valet, & transit in rem iudicatam. 1.756.
- Iudicis autoritas regulariter quem à pœna excusat. 1.743.a
- Iudicis mandato quod quis facit, non videtur dolo facere. 1.739.b
- Iudicis ad officium pertinet lites dirimere. ibid.
- Iudicis auctoritas regulariter quem à pœna excusat. 1.759.a
- Iudicis præceptum nudum à causæ cognitione non valet. 1.755.b
- Iudices. Ciuitates per se iudices facere posse. 1.760.a
- Iudicis officium actioni deseruit, ipsa cessante locum non habet. 1.744.a
- Quod immoderatum est, iudicis officio moderatur. 1.745.b
- Iudicis autoritas regulariter à pœna excusat. 2.189.a
- Iudici datur potestas parcendi reo contumaci, & expectandi eum, etiam actore contradicente. 1.320.a
- Iudici eiusve officiali non licet resistere. 1.759.b
- Fallit multipliciter, ibid.
- Iudici vel testi dicenti in articulo mortis protulisse iniquam sententiam vel falsum testimoniū, nō creditur. 1.743.a
- Iudici resistere non licet. 1.740.b
- Iudici est facienda fides. 1.577.a
- Iudici excedenti metam suæ iurisdictionis impune nō paretur. 1.741.a
- Iudicem minorem præsentem suo superiore, suum posse exercere officium. 1.744.b
- Apud iudicem non debet esse acceptio personarum. 1.743.a
- Iudicem datum in tempus successoris durare. 1.747.a
- Ea quæ fiunt à iudice, quæ ad officiū eius non spectant viribus non subsistunt. 1.740.a
- Iudices. Ciuitates per se iudices facere posse. 1.760.a
- Quando iudices audire debent aliquem. 1.744.b
- Iudices ordinarij plures, licet habeant iurisdictionem & exercitium in solidum, tamen si omnes simul ceperunt de causa cognoscere, non debet pronuntiare vnus sine alio, sed omnes simul debent iudicare. 1.742.a, & 1.760.a
- In iudicium non intelligitur deductum ius de futuro. 1.762.b
- Iudicium possessorium & petitorium simul procedunt & simul possunt cumulari si non opponatur à iudice vel à parte. 1.762.a
- Iudicium. De qua re cognouit iudex, pronuntiare cogitur. 1.739.b
- Iudicium nullum est quando caret forma. tom. 1. pagina 762.a
- Iudicium vbi semel cceptum est, ibi finiri debet. tom. 1.762.a, & b
- Ad iudicium suscipiendum certum diem statui. tom. 1.760.a
- Iudicium in inuitum redditur. 1.740.a
- Iudicium. Repetita die fieri cōdemnationem. 1.760.a
- Iudicium inquisitionis dicitur extraordinarium, & nō ordinarium. 1.762.a
- Iudicium

Index.

- Iudicium soluitur morte. 1.762.b
 Iudicium non potest esse cum seruis. 1.762.a
 Iudicium. Standum esse iudicio maioris partis. 1.783.a
 In iudicio possessorio recuperanda non admittitur concursus petitorij, sed agitur prius possessorio. 1.762.a
 In iudicio nō est acceptio personarū habēda. 1.740.a
 In iudicio prius legitimandæ sunt personæ. 1.762.a
 In iudiciis possessoriis requiritur litis contestatio. 1.762.a
 In iudiciis nō est habēda acceptio personarū. 1.762.b
 In extraordinariis iudiciis conceptio Formularū non obseruatur. 1.740.a
 Iudiciorum euentus est dubius. 1.482.b
 Iudiciorum ordo seruari debet. 1.762.b
 Iudicium appellationis aliud est quā primum. 2.349.a
 Iudiciorum vigor, iurisque publici tutela videtur in medio constituta, ne quisquā sibi ipsi pmittere valeat vltionem. 1.740.a
 Iurare debēt testes dicere totā veritatem rei. 1.766.b
 Iurare debenti de calumnia terminus ad deliberandū non datur. 1.763.b, & 767.b
 Iurari. Cum agitur hypothecaria aduersus aliquem, in litem iuratur. 2.316.b
 Iurare de calumnia actor, & reus recusantes incidunt in pœnam, vt actor ab instituta actione cadat, reus verò pro confesso habeatur. 1.763.a, & 767.b
 Iurari non potest in litem, contra laboratores, vel operarios. 1.767.a
 Iurare faciens aliquem, quem falsum iuraturū scit, peccat. 1.763.b, & 767.b
 Iurari de calumnia debet in causa etiam leui. 1.764.a
 Iurare de calumnia principalis psona tenetur. 1.767.b
 Iurare recusans habetur pro confesso. 1.766.b
 Qui semel iurauit potest iterum iurare. 1.767.b
 Iuratur in litem contra eum, qui currit fundum dotalem, vel aliam rem de iure inalienabilem. 1.766.b
 Iurare de calūnia principalis persona tenetur. 1.763.b
 Iurare aliquem debere ex sola suspitione. 1.402.b
 Iurans à condemnatione eximitur, & à delicto liberatur, vel excusatur à crimine. 1.317.a
 Iurandi facultas (in casu l. si quando. C. vnde. vi. & in casu capit. fin. de his quæ vi metusve caus.) transit ad hæredes damnum passi, si sit mortuus damnum passus antequam iuret. 1.764.a
 Iurantis scienter falsum pœna. 1.768.a
 Iurans non alienare bona ecclesiæ inconstituto pontifice vel ordinario, non incidit in periurium, si rem minimam alienauerit. 1.764.a
 Iuramentum in supplementum probationis defertur. 1.769.a
 Fallit 80. modis, ibid. & 770. & 771. & 772.
 Iuramentum recipit interpretationem secundum subiectam materiam super qua præstatur. 1.772.b
 Fallit septem modis ibid.
 Iuramentum per metum præstitum, obligat. 1.768.b
 Iuramentum, cessante qualitate in persona eius, cui est iuratum, non tenetur iurans illi seruare iuramentū. 1.764.b
 Iuramentum ille cui defertur, iurare vel referre debet aliàs est in turpitudine. 1.764.b
 Iuramentum in fauorem alicuius præstitum, potest ab eo sine periurij nota remitti. 1.766.a
 Iuramentum à statuto neque tolli, neque annullari potest. 1.774.b
 Iuramentum cum vnico actu sufficit, quando scilicet ad validitatem actus requiritur geminatus consensus. 1.764.b
 Iuramentum. Maioris auctoritatis est iuramentum, quàm res iudicata. 2.316.b
 Iuramentum excludit præscriptionem. 1.767.a
 Iuramentū appositum in testamento habet vim clausulæ codicillaris, & sic operatur repetitionem à venientibus ab intestato. 1.764.a
 Iuramentum interpositum à minore super contractu rei immobilis, obligat minorem ad obseruantiam iuramenti, & validat contractum, qui aliàs erat inuolidus. 1.766.a
 Iuramentum calumniæ videtur repetitum in quolibet articulo. 1.766.b
 Iuramentum habet vim clausulæ codicillaris. 1.768.a
 Iuramentum contra bonos mores præstitum non est obligatorium. 1.764.a
 Iuramentum metu aut vi extortum non valet. ibid.
 Iuramentum non dicitur propriè probatio. 1.765.b
 Iuramentum deferendū est semiplenè probanti. ibid.
 Iuramentum habetur loco plenæ probationis. 1.402.b
 Semiplenè probanti deferendum est iuramentum in supplementum probationis. 1.765.b
 Iuramentum per metum præstitum obligat. 1.766.a
 Iuramentum non est modus inducendæ, vel tollendæ obligationis. 1.768.b
 Iuramentum non transit ad hæredes, cum sit personale. 1.766.a
 Iuramentum oppositū in testamento habet vim clausulæ codicillaris, & sic operatur repetitionem à venientibus ab intestato. 1.766.a
 Iuramentum in litem de veritate ad hoc, vt deferatur requiruntur duo, primum difficultas probationis, secundum dolus aduersarij. 1.766.a
 Iuramentum in fauorem alicuius præstitum potest ab eo, sine periurij nota remitti. 1.768.a
 Iuramentum partis plenè non probat. 1.766.b
 Si petitum sit iuramentum calumniæ, & non sit præstitum, processus redditur nullus. 1.768.a
 Iuramentum in litem de veritate ad hoc, vt deferatur, requiruntur duo. 1.768.a
 Iuramentum sapit naturam actus, super quo interponitur. 1.766.a
 Iuramentum impedit actum secundum fieri. tomo 1. 768.a
 Iuramentum testis, quod de necessitate præstatur, potest remitti de consensu partium. tomo primo. 768.a
 Iuramentum facit vt dispositio in modicis verificari debeat, nam ipsum indiuiduum est, quod separari non potest. 1.768.a
 Iuramentum regulariter plenè non probat. tomo 2. 247.a
 Iuramentum an constituat debitorem in mora. to. 2. 90.a
 Iuramentum loco solutionis haberi debet. tomo 2. pa. 409.a
 Iuramentum sapit naturam actus, super quo interponitur. 1.773.a
 Iuramentum delegatum, à iudice ad purgationem illati criminis faciendam probat. 1.766.b
 Iuramentum in supplementum non defertur, vbi lex vel statutū, vel alia dispositio requirit probationes exactissimas, &c. 1.769.a
 Item non defertur, vbi dicitur quod procedatur facta fide. ibid. b
 Iuramentum non facit licitum, quod aliàs est illicitū. 1.715.a

Index.

- Iururandum deferri potest in odium alicuius, pro li-
quidatione rerum ablatarum. 1.785.a
- Iuramentum licitum vel illicitum, proficuum vel no-
cium episcopus dispensare, vel remittere potest. 1.
780.b.
- Iururandum de calumnia non potest remitti. tomo 1.
676.b
- Iururandum vicem transactionis obtinet. 2.316. b
- Iuramentum vim specialis expressionis habet. tomo 1.
767.a
- Iuramentum quando non est manifestè licitum, & uti
le, sed dubium est an sit licitum vel illicitum, profu-
turum vel nocivum, episcopus potest dispensare, vel
absolvere. 1.767.b
- Iuramentum in litem datur etiam in causis criminali-
bus. 1.767.a
- Iuramentum in litem affectionis ut habeat locum quæ
requirantur. 1.767.b
- Iuramentum regulariter omnes obligat, & ligat. to. i.
776.a
- Iuramentum cui deferretur iurare, vel deferre, necesse
habet, aliàs est in magna turpitudine. 1.767.a
- Iuramentum præstitum ante vel paulò post depositio-
nem à testibus, nihil refert. 1.769.a
- Iuramentum à minore præstitum de non veniendo cõ-
tra ipsum iudicium, neque sententiam ferendam fer-
uari debet. 1.767.b
- Per iuramentum minoris validatur sua confessio ex ar-
bitrio, eo quia in iudiciis quasi cõtrahitur. 1.767. b
- Iuramenti Vis. Iuramentum haberi loco probationis.
1.776.a
- Per iuramentum potest probari impedimentum. to. 1.
767.b
- Iuramentum interpositum super aliquo contractu im-
pedit purgationem moræ. 2.91.a
- Iuramentum necessarium semiplenè probanti defer-
tur in causa eius, cuius respectu modica est, non ta-
men deferretur ei ex cuius persona litigante magna
eadem causa est. 1.769.a
- Iuramentum habet vim expressi. 1.519.a
- Iuramentum necessarium non debet recusari. 1.768.b
- Iuramentum non transit ad hæredes, cum sit persona
le. 1.775.b
- Iuramentum soluitur morte iurantis, unde non obli-
gat hæredem in foro ecclesiastico. 1.773.b
- Iuramentum præstitum per maiorem de non venien-
do contra contractum simpliciter, præiudicat ipsi
iuranti, ut non possit intentari remedium l. 2. C. de
resci. vend. 1.767.a
- Iuramentum. Post iuramentum præstitum licet pro-
bare contrarium. 1.769.a
- Iuramentum non venit in generali dispositione, nisi
de illo specifica fiat mentio. 1.767.a
- Iuramentum nullum est si actus est nullus, super quo
interponitur, ideo iurans ex calore iracundiæ non
obligatur iuramento. 1.679.a
- Iuramentum potest remittere episcopus. tomo primo,
769.a
- Iuramentum servandum est. 1.767.b, & 773. b
- Iuramentum prodigo, cui est facta interdictio nõ præ-
iudicat. 1.767.b
- Iuramentum recipit interpretationem secundum sub-
iectam materiam, super qua præstat. 1.767. b
- Iuramentum in favorem alicuius præstitum potest
ab eo sine periurij nota remitti. 1.768.a
- Iuramentum, vel iurata dispositio non venit in genera-
li dispositione, si de iuramento vel iurata dispositio-
ne non fiat expressa & specifica mentio. 1.778.a
- Iuramenti absolutio nemini datur non citata parte. 1.
775.b
- Iuramenti forma servari debet ad vnguem. 1.776.a
- Iuramenti causa regulariter quis forum ecclesiasticum,
& non seculare sortitur. 1.775.b
- Iuramento solo probatur aliquid, cum tractatur de mo-
dico præiudicio. 1.781.a
- Iuramento damnum passi stari, etsi statuto cautum sit,
in contrarium tamen admittitur probatio. tomo 1.
777.b
- In omni iuramento semper intelligitur autoritas su-
prioris excepta. 1.766.b
- Iuramento acquiritur obligatio, & per consequens ac-
tio. 1.766.a
- Iuramento actoris non statuitur de quantitate debiti, si
per testes constat de debito, sed non de quantitate,
si reus confessus fuit debitum, sed nõ in quantitate
quam asserbat actor. 1.767.a
- Præstito iuramento nihil ulterius querendum est. 1.
766.b
- Iuramento omni semper intelligitur autoritas supe-
rioris excepta. 1.778.a
- Iuramento probantur ea quæ in animo consistunt, &
ea quæ committuntur conscientiæ, & animæ alicuius.
1.767.a
- Iuramento acquiritur obligatio, & per consequens ac-
tio. 1.777.b
- Statuitur iuramento eius, cuius scriptura est lacerata cir-
ca illud quod in scriptura continebatur. 1.767.a
- Iuramento licito alibi quàm in contractu posito con-
traueniens ipso iure infamis efficitur. 1.767.b
- Statuitur iuramento eius qui iurat rem non reperiri pe-
nes eum, contra quem fuit actum ad exhibendum.
1.766. b
- Super quolibet iuramento potest Papa dispensare. 1.
767.b
- Ius statuit non ex eo quod est, sed quod esse potest. 2.
34.b
- Ius superueniens actori lite pendente, regulariter ei
non prodest. 1.790.b
- Ius speciale facilius tollitur, quàm commune. tomo 1.
788.b
- Ius superueniens ex causa de præterito pendente lite
prodest, & potest sequi condemnatio, etiam de iure
civilis. 1.791.a
- Ius dicens extra territorium, sua iurisdictione non va-
let. 1.784.a
- Ius suum nemini auferri debet. 1.788.a
- Ius implendi conditionem non transit ad hæredes. 1.
270.a
- Ius quod nondum competit, repudiari non potest. 2.
34.a
- Ius civile in eius foro servandum est. 1.787. b
- Ius seu privilegium revocandi domum, si competat a-
licui, & cepit alium convenire, durante causa con-
cessiva dicti iuris, seu privilegij, tunc potest conuer-
niri, & cogitur defendere se. 1.790.a
- Ius sibi in causa propria dicere nemini licet, nisi sint
iudices recognoscentes superiorem. 1.790.a
- Idem si deferretur alicui iuramentum, quia effici-
tur iudex in causa propria, ibid.
- Ius dicentis officium latissimum est, nam & bonorum
possessionem dare potest, & in possessionem mittere
pupillis non habentibus tutores, constituere. iudi-
ces litigantibus dare. 1.740.a
- Ius. Qui contra iura mercatur non bonam fidem habere
non

Index:

- non præsumitur. 1.788.a
 Indultum à iure beneficii non est auferendum. 1.788.a
 Non spectandum quid Romæ factum est, sed quid fieri debeat. 1.788.a
 Ius civile vigilantibus scriptum est. 1.788.a
 Non oportet ius civile calumniari, nec eius verba capari. 1.60.b
 Ius suum nemini abstrahi debet. 2.461.b
 Ius nondum competens vsucapitur. 2.583.b
 Ius interpretari, est idem quod est aliud: & est aliud, quod est idem. 1.761.a
 Iure & non vi debitor conueniendus est. 1.341.b
 Ius alicui quæsitum ex causæ existentia, retinetur, licet causa postea deficiat. 1.187.b
 Ius interpretatur contra veritatem. 2.33.b
 Ius venditoris transit in emptorem. 1.81.b
 Ius Vnicuique contemnere licet ea, quæ pro se introducta sunt. 1.788.a
 Qui ius suum exercuit, à condemnatione & à delicto excusatur. 1.16.b
 Ius interpretatur absentem qui præsens est. 2.33.b
 Ius querelandi non transit ad hæredes, sicut ius tollendi feudum non transit ad hæredes. 1.57.b
 Fallit ibid.
 Ius competens transit ad hæredes. 1.664.a
 Ius adeundi hæreditatem extraneo competens præscribitur 30. annis. 2.212.a
 Ius interpretatur gestum, quod non est gestum. 1.760.b
 Ius disponens in vno de correlatiuis extenditur ad alterum. 1.788.b
 Omittitur facilius ius quærendum, quam quæsitum. 1.788.b
 Ius adeundi, seu immiscendi, 30. annis præscribitur. 1.677.a
 Ius. Quælibet dispositio referri debet ad intellectum iuris communis. 1.785.b
 Ius naturale, vel diuinum in totum tolli non potest. 1.785.b
 Ius. Nemo potest ius sibi dicere. 1.785.a
 Ius immiscendi, præscribitur spacio 30. ann. 2.212.b
 Ius. His qui nesciunt ius suum eligentes, idque putant sibi competere, non amittunt. 1.478.b
 Ius quæsitum si est per primum actum, non quæritur aliud: secus autem si quæsitum non sit. 1.791.a
 Ius non decrescendi remanet penes coniunctum sine onere. 1.788.b
 Ius accrescendi non habet locum inter succedentes iure diuerso. 1.787.a
 Ius accrescendi alia parte deficiente, vel etiam repudiata, locum habet. 1.786.a
 Fallit ibid.
 Ius accrescendi cessat, si portio deficit post acquisitionem. 1.786.a
 Ius accrescendi tollitur per substitutionem validam. ibid.
 Ius accrescendi non habet locum in contractu emphyteutico, nec in aliis contractibus. 1.786.a, & b
 Item nec in legali inter coniunctos coniunctione legali: secus in hæreditatibus. ibid. & 287.a
 Ius accrescendi. Is qui non admittitur ad partem, nec admitti speratur, non facit partem, & ideo non impedit ius accrescendi. 1.785.b
 Ius accrescendi habet locum in vltimis voluntatibus. 1.786.a
 Ius accrescendi impedit successorium edictum. 1.785.b
 Ius accrescendi transmittitur ad hæredes. 1.787.b
 Ius accrescendi non habet locum in contractibus. 1.786.a, & b
 pag. 786.a, & b
 Item nec in legali inter coniunctos coniunctione legali. ibid.
 Idem si portio deficit post acquisitionem. ibid.
 Ius accrescendi vbi locum habet, portio personæ deficientis transit ad alium cum onere. 1.349.a
 Iuris sui conseruandi causa factum, pœnam non patitur. 2.462.a
 Ius accrescendi locum non habet, vbi nullum interuenit testamentum: introductum enim fuit hoc ius ne quis decederet pro parte testatus, & pro parte intestatus. 1.787.a
 Ius patronatus sublatum dicitur cum in totum destructa est Ecclesia, nisi reficiatur de consensu episcopi. 1.789.b.
 Ius patronatus regulatur prout alia iura spiritualia. 1.789.a, & b
 Ius patronatus ecclesiæ non amittit filius ob delictum patris, nisi pater esset primus fundator. 1.789.b
 Ius patronatus in foro seculari, vel coram iudice seculari tractari non debet. 1.626.b, & 789.a, & b
 Ius patronatus. Iuri patronorum nunquam censetur Romanus Pontifex per literas derogare, nec præiudicare. 1.789.a, & 792.a
 Ius patronatus potest vendi cum vniuersitate, & transit in emptorem. 1.789.a, & b
 Ius patronatus non venit in generali confiscatione bonorum facta per iudicem laicum. 1.789.b
 Ius patronatus præscribi non potest. 1.789.a
 Iura appellatione rerum continentur. 1.792.a
 Iura Canonica ligant omnes. 1.792.a
 Iuris appellatione indefinitè omnes iuris species intelliguntur: secus si cum adiuncto proferretur ius civile, nam de iure civili Romanorum intelligitur. 1.791.a
 Iuris quidè ignorantia cuique nocet, facti verò ignorantia non nocet. 1.788.a
 Iura mihi competitura, non transire ad hæredes. to. 1. pag. 760.b
 Iuri priuato renunciari potest. 2.299.a
 Iura quælibet sibi seruat, qui in modum exceptionis agit. 1.483.b
 Iura sanguinis nullo iure civili dirimi possunt. 1.790.a
 Iuris error dolum excludit. 1.691.a
 Qui contra iura mercatur, bonam fidem præsumitur non habere. 1.785.b
 Quæ contra ius sunt, debent vtique pro infectis haberi. 1.788.a
 De suo, non de alieno iure quenquam agere oportere. 1.788.a
 Iura adaptantur ad ea, quæ frequētius accidunt. 1.785.b
 Iuris translatio. Nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet. 1.791.b
 Iura scire quilibet præsumitur. 1.792.a
 Iure ipso quod non tenet, cautione prætoriana non tenet. 2.34.b
 Iure diuerso non debet censi vna & eadem res. to. 1. pag. 785.b
 Iure suo neminem priuandum sine facto suo. 1.785.b
 Iure communi sublato intelligitur sublatum statutum illi simpliciter conforme. 2.416.b
 Iuris possessio qualiter haberi potest. 2.34.a
 Iure communi sublato, intelligitur sublatum statutum illi simpliciter conforme. 1.792.a
 Iure naturæ æquum est, neminem cum alterius detrimento, & iniuria fieri locupletiorē. 1.788.b, & 789.a
 Iuri suo quilibet renunciare potest. 1.788.a

Index.

- Iuris operatio multum operatur.** 1.791.b
Iure antiquo, & nouissimo venit lucrum cum damno in interesse, dum tamen aliàs lucrum sit certum, scilicet ubi fuerit incertum. 1.729.a
Iure admissio singulari, non admittitur ius commune: & reuocato. 1.760.b
Iuris ratio. Quod contra rationem receptum est, non est producendum, ad consequentiam. 1.791.b
Quod quisque iuris in alium statuerit eodem uti debet. 1.785.b
Iurisconsultus qui format aliquam questionem, & ei expresse non respondet, præsumitur quod ei respondeat prout questionem formauit. 1.781.b
Iurisdictionem geminatam habens potest procedere utraque auctoritate. 1.783.a
Si iurdictio est apud duos, qui diuidant administrationem inter se, & unus delinquit in administratione alteri tributa, puniri non potest ab alio. 1.784.a
Iurdictio videtur concessa concessio territorio. 1.783.b
Iurdictio indefinitè sumpta comprehendit omnem potestatem. 1.781.b
Iurdictio ante præsentationem literarum non confertur nec auferitur iudici. 2.290.a
Iurdictio soluitur morte. 1.781.b
Si iurdictio iudicis, non sui, sit prorogata de communi consensu utriusque partis, habet locum pœnitentia usque ad litis contestationem. 1.784.a
Iurdictio ordinaria respectu certi generis non potest prorogari ad diuersas causas, & dissimiles expressis. 1.781.b, 782.a, & 783.b
Vbi est iurdictio, ibi est prorogatio. 1.784.a
Iurdictio competens inferiori est accumulative, non autem priuative. 1.784.a
Iurdictio per vassallos prorogari non potest inuito domino. 1.784.a
Iurdictio ordinaria respectu certi generis non potest prorogari ad diuersas causas, & dissimiles expressis. pag. 266.b
Iurdictio si datur pluribus delegatis, quilibet non poterit eam iurisdictionem exercere. 1.783.b
Iurdictio iudicis non sui in causa etiã criminali prorogari potest. 1.781.b
Iurdictio voluntaria non terminatur territorio, ideo extra exerceri potest. 1.782.a, & 783.b
Iurdictio sine modica coertione nulla est. 1.781.b
Iurdictio si datur pluribus ordinariis, data videtur in solidum, adeo quod quilibet poterit eam iurisdictionem exercere. 1.783.b
Iurdictio delegati expirat morte delegantis. 1.393.a
Iurdictio de iure civili præscribitur spacio longi temporis, videlicet decem annis inter præsentem, & viginti inter absentes: exigitur tamen scientia, & patientia illius contra quem præscribitur, quæ habet vim tituli. 1.781.b, & 683.b
Iurdictio per vassallos prorogari non potest inuito domino. 1.781.b
Iurisdictionis perpetuatio iuxta expressa in rescripto non operatur regulariter quoad non expressa. 1.783.b
Iurisdictioni alterius non nocet sententia contra unum lata. 1.783.a
Iurisdictionis perpetuatio circa expressa in rescripto, non operatur regulariter quo ad non expressa. 1. pag. 782.b
Iurisdictionis appellatione non venit delegata. 1.782.a
Iurisdictionis appellatione venit ordinaria, non delegata, & simplex, non illa, quæ comprehendit merum imperium. 1.784.a
- Iurisdictionis proroganda pactum est irrevocabile.** 1. pag. 782.b.
Iurisdictionis forma ad vnguem seruari debet, unde vbiunque formæ præfixio traditur à principio iurisdictionis, eius omissio vitiat ipso iure actum. tom. 1. pag. 782.b
Iurisdictionem prorogare, errantes non intelliguntur. 1.783.b, & 784.b
Si aliquis declinauit iurisdictionem iudicis, quod volebat coram eo litigare, postea comparuit coram eo, & aliquos fecit actus, non repetita protestatione: videtur recedere à protestatione. 1.784.b
Ad perpetuandam iurisdictionem est necessaria citatio. 1.784.a
Iurisdictionem contentiosam non potest quis exercere in alieno territorio. 1.783.b
Iurisdictionem contentiosam non potest quis exercere in alieno territorio. 1.783.a
Iurisdictionem ordinariam & delegatam habens, si procedat simpliciter videtur procedere principaliter ex delegata. 1.783.a
Iurisdictione concessa in genere per aliquam dispositionem, censetur concessum merum, & mixtum imperium. 1.783.b
Quando dubium est de iurisdictione iudicis citantis, citatus in dubio tenetur comparere. 1.784.a
Quando dubitatur de iurisdictione iudicis citantis, ipse potest cognoscere, an sua sit iurdictio, siue ad eum spectet commodum sportularum, siue non. 1.784.a
Iussus patris præsumitur, si filius bona paterna possidet, ita & e contra. 1.792.b
Iussus iudicis facit aliquid licitum, quod aliàs esset illicitum. 1.740.a
Iussus iudicis prodest ad innocentiam. 1.740.a
Iussus iudicis excusat à dolo. 1.400.b
Iustus dolor excusat ab homicidio. 1.679.a
Iustum precium tempore venditionis æstimari. 1.80.b
Iustum. Quod in aliis putat iustum, hoc in seipso putare debet. 1.792.b
Iuste possidet, qui auctore Prætoris possidet. 1.92.b
- L**
- LABOR.** Laborem cuiusque digna compensatione remunerari æquum est. 2.3.a
Labore cessante cessare debet renunciatio. 2.3.a
Laboratores in prædio alieno alterius nomine, licet dominum in possessione turbauerint, puniendi tamen non sunt. 2.3.a
Fallit ibid.
Ladere. Naturalis & civilis ratio suadet alienam conditionem meliorem etiam ignorantis nos facere posse, deteriorem non posse. 2.5.b
Laicus iudex non potest de causa clerici cognoscere. 2. pag. 3.b
Laicus potest clericum denunciare in crimine famoso & scandaloso. 2.3.b
Idem si agatur de dilapidatione bonorum ecclesiasticorum. ibid.
Laicus non potest accusare Clericum. 1.14.a
Laicus contrahens cum clerico, licet possit conueniri coram seculari iudice, non tamen clericus ibi conuenitur. 2.3.b
Laicus non potest præscribere decimas. 2.213.a
Laicus iudex non potest citare clericum: esset enim in præiudicium iudicis ecclesiastici, ideo fieri debet citatio sub conditione, videlicet, si sua intersit. tom. 2. pag. 3.b
Laicus non admittitur ad accusandum, vel denuntiandum

Index.

dum clericum civiliter de crimine, quia laicus non debet se intromittere de clericis. 2.3.a
Fallit ibid.
Laicorum statutum cum de modico præiudicio agitur, ligat clericos. 2.4.a
Lapsus temporis præfixi à iure, non tollit naturalem obligationem. 2.4.a
Laudemium debet solui à nouo emphyteuta. 2.4.b
Fallit ibid.
Laudum arbitri æquum, & iustum esse debet: & pro eo præsumitur. 2.4.a
Laudum latum inter certas personas, non præiudicat tertio. 2.5.a
Laudum corrigi non debet pro modica laesione. 2.4.b
Laudū. Relatio, in qua sciri specificè non potest quid in instrumento conventionis contineatur, ad quod laudum se refert, irrelevatoria est. 2.4.a
Legans extraneus mihi rem meam alteri tertio pignoratam, censetur gravare heredem ut illud pignus liberet, soluendo debitum principale. 2.5.b
Legari ædibus affixa regulariter non possunt. 2.5.b, & 14.a
Fallit ibid.
Legare. Per substitutam personam aliquem posse idē aliunde legare, de iurisdictione quæ mādatur. 2.5.a
Legare, possunt illi qui testari prohibentur. 2.8.a
Legans rem communem cum alio scribendo meam, partem suam legare intelligitur. 2.5.b
Fallit ibid.
Legari potest ab omni debitore. 2.13.a
Legandi verbum generale est ad omnem testatoris dispositionem, puta hæredis institutiones, legata, fidei commissa, libertatis, & tutelæ dationes pertinet. 2.6.a
Legatum quantitatis in eodem testamento plures relictum in dubio, semel tantum debetur. 2.14.a
Legatum filiabus debentibus, maritali intelligi debet de filiabus, quæ primum nubere debent, non de viduis. 2.10.b
Legatum factum per maritum uxori de omnibus vestibus quas habet domi, an veniant vestes existentes penes sartorem. 2.10.a
Legatum factum uxori per testatorem, donec ipsa steterit in domo cum filiis, an legatum per mortem filiorum sic intelligatur esse extinctum. 2.10.b
Legatum factum ecclesiæ, aliter non specificando nomen, intelligitur de parochiali. 2.10.a
Legatum seu fideicommissum simpliciter relictum fratribus, intelligitur de primis tantum fratribus, non etiam de ulterioribus. 2.10.b
Legatum rei alienæ factum à testatore ignorante, & sic errante, non valet. 2.13.b
Legatum factum hæredi à semetipso non valet. 2.13.a
Legatum in genere, si minimum utile sit tunc illi minimum debetur. 2.10.b
Legatum factum prælato, contemplatione ecclesiæ factum non censetur. 2.14.a
Legatum non valet si res alienum absorbet totam hæreditatem. 2.14.b
Legatum si factum est in testamento minus solenni, non tenetur hæres solvere. 2.14.b
Legatum rei alienæ factum à testatore sciēte valet. 2.13.b
Legatum à debitore creditori factum, regulariter non valet. 2.14.a
Legatum si fiat mulieri sub conditione si non nupsit, conditio hodiè reiicitur, & legatum remanet purum, & sic mulier debet habere legatum, siue nubat,

siue non. 2.13.b
Legatum quod non valet, si testamenti facti tempore testator decessisset, quandoque is decedat non valebit. 2.8.a
Legatum cum donatione causa mortis est exequatum. 2. pag. 8.
Legatum nulli alij adimi potest, quam cui datum est. 2. pag. 8.
Legatum ad pias causas hæreditate non ad ita non debetur. 2.13.a
Legatum domus simpliciter factum, est derisorium, & sic inutile, quando testator nullas domos in patrimonio habebat, neque hæres tenetur aliam domū extra patrimonium testatoris redimere. 2.9.b, & 13.a
Legata non conservantur per Auth. ex causa. C. de lib. præteritis, si testamentum sit nullum præteritione filij ignoranter facta. 2.13.a
Legatum annuum potest præstari pro annis futuris. 2. pag. 8.b
Legatum factum alicui de fundo instructo, si in fundo ad sit instrumentum domini, & etiam coloni, intelligitur solum de instrumento domini, cum ad aliud legatum se referri non possit, & quando non est nisi unum, ad quod possint verba referri, ad illud necessario refertur, quamvis sit tale, quod alias non veniret. 2.9.b
Legatum ususfructus omnium bonorum à testatore factum uxori, & post eius mortem instituit fratrem non valet. 2.13.a
Legatum. Si quid mihi in fundo legatur, hoc ipso mihi ius instituitur. 2.5.76.a
Legatum factum fratri per testatorem, an intelligatur de carnali. 2.10.a
Legatum factum alicui sub conditione si remanet caducum, utique remanet apud heredem sine onere. 2. pag. 9.b
Legatum factum seruo sine libertate non valet, nec reconvalescit, licet post mortem testatoris efficiatur liber. 2.13.b
Legatum accipiens non potest petere rescissionem testamenti. 2.8.a
Legatum à debitore creditori factum regulariter non valet. 2.9.a
Legatum factum uxori, in qua relinquitur usufructuaria omnium bonorum, instituitur filius, intelliguntur solum legata alimenta. 2.14.a
Legatum annuum mortuo legatario, transmittitur ad heredes suos. 2.8.a
Legatum continens alterius utilitatem, si est validum, producit actionem ex testamento. 2.8.b
Legatum non censetur ademptum, nec fideicommissum propter leuem offensam. 2.9.a
Legatum non durat amplius re legata destructa in totum. 2.9.b
Legatum factum seruo sine libertate non valet, nec reconvalescit, licet post mortem testatoris efficiatur liber. 2.10.a
Legatum imputatur in quartam. 2.53.b
Legatum ita factum, ut si legatarius perderet, quod ei in testamento relictum est, hæres rursus id præstet, non intelligitur, ut quoties perdidit, toties id restitueret teneatur, sed tantum si post præstationem legati semel legatarius perdidit, nō etiam si post iterum amiserit, & per consequens de prima tantū amissione intelligitur. 2.10.b
Legatum factum filiabus non comprehendit posthumā de qua non est facta mentio in testamento. 2.12.b

Index.

- In Legato censetur esse quod minimum est. ibid.
 Legatum quantumcunque minimum, si ab hærede nõ præstatur, incidit in pœnam. 2.11.a
 Legatum mulieri factum, cum vidua erit, intelligitur de prima viduitate. ibid.
 Legatum nullum est ante formam testamenti. ibid.
 Legatum perpetuum creditur indefinitè relictum. ib.
 Legatum rei alienæ factum à testatore scienter, valet. ibid. secus si ignoranter. ibid.
 Legatum rei alienæ regulariter non valet. 2.11.a
 Legatum per rei legata alienationem extinguitur. ibi.
 Legatum quantitatis similis in eodem testamento pluries relictum in dubio semel tantum debetur. ibid.
 Legatum remoratur propter inimicitiam emergentem inter testatorem & legatarium. ibid.
 Legatum soluitur morte legatarij, nisi habuerit coniunctum vel substitutum. 2.12.a
 Legatum non vitiant angustia temporis, & difficultas præstationis & ibid. a. & b
 Legatum rei dominium trãsit in legatarium ipso iure. ibidem.
 Pro Legatis quibus competit actio personalis, datur hypothecaria. ibidem.
 Legatum continens alterius vtilitatem, si est validum, producit actionem. 2.12.b
 Legata peti non possunt, hæreditate non adita. 2.15.b
 Legata reuocantur per scholas inimicitias superuenientes post factum testamentum, licet hæredis institutio non. 2.13.b
 Legata, repudiata hæreditate, nullo iure peti possunt. 2.15.b
 Legata ad pias causas propria autoritate capiunt legatarij. 2.15.b
 In legato partis honorum non veniunt fructus nisi à tempore, quo hæres fuit in mora. 2.13.a
 Legatorum & fideicommissorum nomine competunt tres actiones, personalis ex testamento, rei vindicatio, & hypothecaria. 2.17.b
 Legata non reuocantur, si necessitate ductus testator rem legatam alienauerit. 2.17.a
 Legata serui optione, semel duntaxat operari potest. 2.17.a
 Legatum ad certum vsum in alium conuerti non potest. 2.14.a
 Legata peti non possunt hæreditate non adita. 2.14.a
 Quæ legata mortuis nobis ad hæredes nostros transeunt, eorum commodum per nos iis, quorum in potestate sumus, eodem casu acquirimus, aliter atque cum stipulari sumus. 2.14.b
 Legata bis diuersis personis relictæ, eadem censenda non sunt, sed vtraque præstari debent, & quilibet suum habere debet. 2.14.b
 Legata reuocantur per solas inimicitias superuenientes post factum testamentum, licet hæredis institutio non. 2.17.a
 Legatis bonis alicui mulieri, quæ sui vsus causa parata sunt, non censentur legata ea quæ sunt parata causa communi cum altero. 2.19.b
 Legata omnia de manu hæredis capienda sunt. tomo 2.15.b
 Legata, rupto agnatione posthumi ignoranter præteriti testamento, non conseruantur. 2.16.a
 Legata relictæ ab instituto, videntur in dubio repetita à substituto. 1.14.b
 Legata, rupto per bonorum possessionem contra tabulas testamento, liberis & parentibus conseruantur. 2.16.b
 Legata facta in testamento paterno non conseruantur per existentiam sui hæredis. 2.14.b
 Legata tota, & integra si testator solui iubeat, videtur per geminationem istam prohibere Falcidiam. 2. pag. 17.a
 Legata pro malè ablati conseruantur non obstante præteritione filij ignoranter facta. 2.16.a
 Legata, & fideicommissa adæquata sunt. 2.15.a
 Legata, & alia disposita in testamento hodie sustinentur per Auth. ex causa, non obstante, quod filius sit præteritus, vel exhæredatus. 2.13.a
 Legata vltra hæreditatem, id est, vires hæreditarias, nõ valent. 2.5.a
 Fallit ibid.
 Legata ad pias causas subsistunt etiam hæreditate nõ adita. 1.53.b
 Legata, etsi non adeatur hæreditas ex testamento, debentur deficiente solennitate, vel hærede præmoriante. 1.268.b
 Legati nomine competit rei vindicatio. 2.18.a
 Legatæ rei dominium à testatoris morte recta via in legatarium transit. 2.6.b
 Fallit ibid.
 Legati causa cessante, cessat legatum. 1.159.b
 Legatis, & fideicom. quarta detrahitur, de mortis causa donatione, à legatariis, & fideicom. 1.268.b
 Legatarius habens electionem legati alternatiui, non potest eligere partem in vno, & partem in altero, quando in vna parte alternatiuè legatum est vnum, & in altera plures quantitates sunt subrogatæ loco vnius. 2.6.b
 Legatarius propria autoritate accipiens rem legatam, perdit illam, & eius actionem. 2.13.b
 Legatarius, qui rem legatam propria auctoritate occupat cum vitio, cadit omni iure suo. 2.6.b
 Legatarius, si stipuletur ab hærede seruum in specie sibi legatum non esse fugitiuum, nihil plus sibi debetur, quam esset in legato per stipulationis adiectionem. 2.7.a
 Legatarius potest esse testis in testamento. 2.509.b
 Legatarij in causa testamenti testes esse possunt. 2.7.a
 Legatarius, cui facultas eligendi competit, debet rem mediocre eligere. 2.6.b
 Legatarius cui facultas eligendi competit, debet rem mediocre eligere. 2.13.b
 Legatarius si stipuletur ab hærede seruum in specie sibi legatum non esse fugitiuum, per talem stipulationem nihil plus debetur, quam si esset in legato, quare hæres debet præstare talem, qualis est. 2.13.a
 Cum legatur in genere, eligat legatarius. 1.268.b
 Legere scholaris potest pro doctore per modicum tempus, licet consuetudo in contrarium esset. 2.19.b
 Legatus de latere, non potest causam appellatione remota, committere. 1.363.a
 Legatariis regulariter præiudicium non fit per factum hæredis, neque per sententiam, si dicatur testamentum nullum ex causa præteritionis. 2.7.a
 Legatarius habens electionem legati non potest eligere partem in vno, & partem in altero. 2.12.b
 Legatariis præiudicat transactio facta in causa querelæ inter hæredem scriptum, & heredem non scriptum & hæredem legitimum. 2.7.a
 Legatus de latere Papæ, potest absolvere ab omni excommunicatione etiam reseruata Papæ. tomo 7.b
 2. pag.
 Legatus idem priuilegium consequitur si mittatur per aliquam ciuitatem ad Principem, sicuti si mittatur à Principe

Index.

- à Principe ad ciuitatem. 2.7.b
- Legatus non committit causam, sublato iuris ordine. 2.7.b
- Legato tempus prodest, ex quo legatus creatus est, nō ex quo Romam venit, sed si non constat, legatus sit, an non, Romæ Prætor de hoc cognoscit. 2.8.a
- Legatus Papæ in conferendis beneficiis nō potest præiudicare patrono laico, sed ecclesiastico sic. tomo 2.8.a
- Legatus à latere ab omni excommunicatione etiam Papæ reseruata regulariter absoluerè potest. tom.2. pag.7.a
- Legatus non creditur quis, nisi ostendat literas. tom.2. pag.7.b
- Legatus non committit causam sublato iuris ordine. 1.363.b
- Legatus non creditur quis, nisi ostendat literas legationis. 1.363.b
- Legatus de latere, nec cardinalis ei æquiparatus, non potest causam appellatione remota committere. 2. pag.7.a
- Legitima per statutum tolli non potest. 2.20.a
- Legitima non debetur filio in vita patris. ibid.a
- Legitima quanta esse debeat inspicitur tempus mortis patris, nec curatur in aliis temporibus an habuerit ampliores facultates. ibid.a
- Legitima est quota bonorum, & debetur fratri ac sorori in bonis testatoris turpi persona instituta. to. 2. pag.21.a
- Legitima viuo patre peti non potest. 2.19.a
- Legitimæ ius & Trebellianicæ, an ad hæredes extraneos transmittitur. 2.20.a
- Legitimæ filij ius agendi ad supplementum, quanto tempore præscribitur. 2.21.b
- Legitima si non relinquatur, vel aliquid eius loco, testamentum est nullum, ex quo non est seruata forma legis. 2.21.a
- Legitima non minuitur filio ex eo, quod eius pater cōfiteretur debitum absorbens totum patrimonium. 2. pag.20.b
- Legitima emphyteosis accepta pro se, & filiis, imputatur in legitimam. 2.19.b
- Legitima renuntiatio non venit in generali renuntiatione. 2.20.a
- Legitimam in pecunia assignari non posse regulare est. 2.21.b
- Legitimæ non præiudicat generalis renunciatio. 2. pag.20.a
- In legitimam imputatur, quod filius capit ex testamento. 2.20.b
- Legitima non debetur, nisi de bonis paternis tempore mortis. 2.20.b
- Legitima quanta esse debeat, inspicimus tempus mortis, nec curatur, an aliis temporibus habuerit defunctus ampliores facultates. 2.20.b
- Legitima non recipit grauamen. 2.20.a
- Legitima viuo patre pro delicto filij non venit in confiscatione bonorum suorum. 1.608.a
- Quod legitime factum est, nullam pœnam meretur. 2.22.a
- Legitimus. Stante concessione feudi indefinitè ut in ipsum non succedat nisi legitimus, intelligitur, etiã legitimatus per subsequens matrimonium. tom.2. pag.22.b
- Legitimus verè, & propriè is erit, quãdo dispositio dixerit, talis habeatur, & sit, quia propter huiusmodi geminationem, verbum quod importat fictionem, pro veritate habebitur. 2.23.a
- Legitimum vnum ex pluribus filiis ex eadem muliere si pater in testamento nominat, prodest aliis. 2.23.a
- Legitimum. Legitima adminicula non sunt deneganda. 2.22.a
- Legitimati faciunt deficere conditionem fideicommissi, atque excludunt substitutum: quoniam nō distat à verè legitimis. 2.23.a
- Legitimus excluditur per subsequens matrimonium, si testator utitur verbis geminatis, vocando aliquem legitimum, & naturalem, atque ex legitimo matrimonio natum. 2.23.a
- Legitimus idem importat, quod legitimus. 2.22.b
- Legitimus post mortem patris, non potest auferre bona, nec hæreditatem illis qui ab intestato successerunt. 2.22.a
- Si legitimatus fuerit filius viuentis patris, ista legitimatio præiudicat venientibus ab intestato. 2.22.a
- Legitimus nō præiudicat tertio cum declaratur per sententiam, atque agitur de præiudicio tertij, secus, quo ad ius publicum. 2.23.a
- Legitimatio non valet facta de eo qui narravit se spurium, & non dixit, quod erat spurius ex adulterio geminato, puta ex coniugata, & coniugato. 2.22.b
- Legitimatio si impetratur pro filio adulterino ex utroque parente, debet fieri expressio ex utroque adulterij. ibid.b
- Legitimatio si facta sit post obitum patris non retractatur ad successionem aliis tempore mortis patris ab intestato delatam, in casu quando bona non sunt vacantia tempore legitimationis. ibid.b
- Legitimationis impetratio in qua dicitur, quem, natum de adulterio non prodest si impetrans natus sit ex adulterio geminato, id est ex duobus coniugatis. 2. pag.22.a
- Legitimatio, quæ fit per subsequens matrimonium intelligitur non tantum de primis nuptiis, sed etiam de secundis. ibid.a
- In legitimationis priuilegio pater de agnatis mentionem facere non tenetur. ibid.a
- Legitimationis causa cessante, cessat legitimatio. to. 1. 159.b
- Leno & meretrix non possunt esse testis. 2.509.a
- Leuis quælibet solemnitas omissa, si pro forma tradita sit, vitiat actum. 2.23.b
- Leuia crimina, & minima negotia debet discuti de plano sine strepitu, & figura iudicij. ibid.b
- Lex secunda. C. de rescind. vend. an, & quando locum non habet. 2.26.a
- Lex Barbarius de offic. Prætor. an & quando locum non habet. 2.24.a
- Lex, vbi ceptum. ff. de iudiciis. dicitur regulam, quod ibi est iudicium finiendum, vbi est inchoatum regulariter. 2.24.b
- Lex pen. C. de prædi. minor. & l. pupillorū. ff. de re eorum, qualiter limitetur. 2.27.b
- Lex, Barbarius. ff. de offic. præto. habet locum etiam in delegato. 2.24.a
- Legis 2. C. de resc. vend. dispositione facit cessare geminatio verborum, ut si in instrumeto dicatur, & si plus valet donat, vel si dicatur, omne totum, vel quicquid plus valet, donat, non rescinditur venditio ob deceptionem ultra dimidiam iusti pretij. 2.27.a
- Lex vbi introducit actionem pro pœna pecuniaria simpliciter imposita propter delictum, tunc pœna applicatur parti. 2.187.b
- Lex vbi non introducit nec actionem, nec accusatio-

Index.

- nem, tunc pœna applicatur fisco. 2.187.b
- Lex, vel statutum prohibens fieri actum, vel contractum, licet non procedat ultra annullando, tamen actus est nullus. 2.29.b
- Lex minus patitur iniuriam sibi fieri, quàm ministro suo. 2.37.a
- Lex non corrigitur ad causas finitas. 2.25.b
- Lex in dubio debet intelligi in casu habere maiorem rationem dubitandi. 2.25.a
- Lex vel statutum loquens de homicidio, semper intelligitur de dolo. 2.33.a
- Lex noua quantumcunque generaliter & indistinctè loquens debet intelligi & distingui secundum leges antiquas. 2.31.b
- Lex est donum Dei, & primis nostris parentibus data est. 2.24.b
- Lex abrogata regulariter nec allegari, nec ex ea argui potest. 2.23.b
- Fallit ibid.
- Lex non conditur pro re minima, sed in arduis tantum, & difficillimis rebus. 2.24.b
- Lex. Contra eum, qui legem dicere potuit, apertius est interpretatio facienda. 2.23.b
- Lex suum, non tuum, tollit auxilium. 2.29.b, & 32.b
- Lex, pactum, seu conuentio, sunt synonyma. 2.164.b
- Lex noua disponens in vno casu procedit in alio qui erat æquiparatus per legem antiquam. 2.32.a
- Lex noua disponens in vno casu, procedit in alio, qui erat ei æquiparatus per legem antiquam. 2.28.b
- Lex abrogata allegata, nec ex ea argui potest. 2.32.b
- Lex noua corrigens in vno de correlatiuis, puta in vxore, intelligitur corrigere etiã in alio, & sic in marito. 2.28.b
- Lex non fingit super eo, quod est impossibile. 2.28.b
- Lex futura non præterita determinat. 2.26.a, & 31.b
- Lex, vel statutum excludens omnem exceptionem, nunquam intelligitur excludere exceptionem innocentia. 2.28.b
- Lex malignari permittit, & fraudes committere. 2.36.a
- Lex incipit ligare post duos menses à tempore publicationis. 2.30.a, & b, & 32.a
- Lex debet ferri, secundum idioma vsitatum inter eos, quibus dirigitur. 2.32.b
- Lex tollitur per non vsum. ibid.b
- Lex vbi introducit actionem pro pœna pecuniaria simpliciter imposita propter delictum, tunc pœna applicatur parti. 2.28.b
- Lex civilis seruari debet in foro canonico. 2.32.b
- Lex si non distinguit, nec nos distinguere debemus. 2.35.a
- Lex prohibitiua simpliciter loquens, semper intelligitur habere clausulam derogatoriam & annullatiuam actus. 2.32.a
- Cum lex in præteritum quid indulget, in futurum vetat. 2.36.b
- Lex debet esse de casu dubio. 2.32.b
- Lex canonica, civilis, aut alia, maximè præceptiua seruanda est in foro conscientia. 2.32.a
- Lex interpretans intelligi debet secundum naturam legis interpretata. 2.25.a
- Lex. Non fit excusatio aduersus præcepta legum ei, qui dum leges inuocat, contra eas committit. to.2. pag. 25.a
- Lex generaliter loquens an debeat per aliam legem restringi. 2.27.b
- Lex quæ varios patitur intellectus, ad decisionem casuum induci non potest. 2.25.b
- Lex indistinctè loquens omnem casum complectitur, dato quod maior sit ratio in vno, quàm in alio. to.2. pag. 25.b
- Lex nulla est, eius forma omissa: item nulla est sublata ratione illius. 2.29.a
- Lex simpliciter & indefinitè loquens, distingui debet secundum alias leges, specialiter & distinctè loquentes. 2.25.b
- Lex, vbi non distinguit, nec nos distinguere debemus. ibid.b
- Lex dubia intelligitur secundum naturam tituli, sub quo est situata. ibi.b
- Lex generaliter loquens generaliter debet intelligi. 2.27.b, & 31.b
- Fallit 55. modis, ibid. & 28.29. & 30.
- Præcedens lex determinatur per sequentem. ibid.b
- Lex, vbi ab aliquo plenam probationem exigit, non credo ab eo iurandum posse deferri. 2.317.b
- Lex habens clausulam decreti ligat etiam ignorantes. 1.296.a
- Lex canonica, civilis, aut alia, maximè præceptiua, seruanda est in foro conscientia. 2.24.b
- Lex fieri debet de bono, vtili, honesto & dubitabili. 2. pag. 25.a
- Leges nouare nemini licet. ibid.b
- Lex semper loquitur. ibid.
- Leges rebus & non verbis imponuntur. ibid.
- Leges neminem permittunt viuere in paupertate, nec in anxietate mori. ibid.
- Lex corrigens intelligitur secundum terminos legis correctæ. 2.25.a
- Lex est, quicquid in ratione consistit. 2.25.b
- vbi Lex, vel statutum dicit debere stari dicto alicuius, sine iuramento, intelligi debet, nisi contrarium probetur. 2.248.a
- Leges generales debent ab omnibus obseruari. 2.25.b
- Legem transgrediens in vno, factus est omnium reus. 2.33.a
- Quod leges fieri prohibent, si perpetuam causam seruaturum est, cessat obligatio. 2.261.b
- Leges legibus concordare omnibus modis debent. 2. pag. 25.b
- Leges interpretari eius est, cuius est condere. ibid.b
- Non dedignantur leges sacros Canones imitari. ibi.b.
- Legis præsumptio non admittit contrarij probationem. 2.25.b
- Legum conditores æquitatis conuenit esse fautores. ibidem b.
- Minus legis quàm hominis potest prohibitio. 2.37.a
- Quæ contra leges fiunt pro infectis habenda sunt. to. 2. pag. 25.b
- Leges non debent esse ludibrio, nec per quenquam irrideri. 2.25.b
- Faciens contra legem peccat mortaliter. tomo 2. pag. 32.a
- Legem si à principio aliqui suscipiunt in eodem loco, & aliqui nō, & Papa simpliciter sustinet, nec aliquid super illo disponit, tunc tolerantia Papæ non excusat à peccato, nec dispensationem inducit. 2.32.b
- Leges transgredi ex causa licitum est. 2.32.a, & 33.a
- Leges Imperatorum regulariter comprehendunt Clericos, & omnes. 2.32.a, & 33.a
- Legum auctoritas & diuinas & humanas res bene disponit, & omnem iniquitatem expellit. 2.26.a
- Legem qui offendit eius non vtatur præsidio. to.2. pag. 34.b
- Legis vel canonis decisionibus Papa non subiacet. 2. pag. 32.b

Index.

- Mitius agitur cum lege, quàm cum homine. 2.32.a
 Leges ignorare nemini licet. 2.32.b
 Legem diuinam potest princeps interpretari ex causa. 2.32.a, & b
 Legibus prævalent canones in terris ecclesiæ. 2.32.b
 A lege aliquid prohibetur, factum toleratur. 2.36.b
 Qui contra legis fecit interdictum, ipso iure actione cadit. 2.35.b
 Legibus non exemplis iudicandum est. 2.39.b
 Leges occasionem non quarere. 2.37.a
 Legis indefinita etiam in odiosis æquipollet vniuersali, secus est si fuerit prolata ab homine. 2.29.b
 Legis dispositio non debet intelligi de primo actu, sed toties quo opus fuerit. 1.51.a
 Qui legem offendit, eius non vtatur præsidio. 1.761.a
 Legi locus non est in ea hæreditate, quæ soluendo nõ est. 1.663.b
 Legis ratio correctæ, & legem ipsam correctam celsari. 1.175.a
 Fallit nisi sint duæ rationes eius legis: vna enim earum correctæ, tamen manet lex illa. 1.205.b
 Ex lege venire, non ex extensione, id quod venit ex mente & ratione legis. 1.161.b
 Legis causa siue ratione cessante cessat lex. 1.160.a
 Legis verba an sint consilij, vel præcepti attenditur, & secundum illorum naturam denominatur lex quâdo non constat an materia eius sit præcepti, vel consilij: & potest se habere ad vtrumque. 2.32.a, & b
 Legislatori referenti tenorem alterius legis creditur, licet de lege non constet, nec reperiatur. 2.39.b
 Libellus generalis non procedit parte opponente, sed parte non opponente procedit. 2.42.b
 Libellus generalis non procedit, quia generalitas patet obscuritatem, & obscurus libellus non admittitur. 2.41.a
 Libellus generalis & obscurus in criminalibus, etiâ parte non excipiente reiiicitur. 1.333.b
 Libellus ante litem contestatam emendari & corrigi potest. 2.40.a
 Libellus nullus dicitur, cum peccat in materia. 2.44.b
 Libellus non potest emendari, vel mutari post litem contestatam, etiam si in eo sit clausula, saluo iure addendi, vel minuendi. 2.40.b, 42.b, & 44.b
 Libellus generalis & obscurus licet in civilibus, parte non opponente procedat, secus tamen est in criminalibus. 1.229.b
 Libellus generalis procedit in legitima. 2.41.b
 Libellus. Generalis libelli oblatio, omnium litium interruptionem facit. 2.41.a
 Libellus non potest esse conditionalis. 2.42.b, & 44.b
 Libellus sine conclusione regulariter non procedit, neque valet. 2.45.a
 Libellus simpliciter formatus contra plures valet, vt si petatur filios alicuius cõdemnari in decem si indefinitè dicatur, omnes pro virili condemnari dicuntur. 2.45.a
 Libellus continens contraria, est ipso iure nullus. 2. pag. 43.a
 Libellus si refertur ad instrumentum, quod non reperitur, si contenta in eo aliter probatur, valebit, aliâs non. 2.45.b
 Libellus generalis & incertus quibus casibus procedat. 2.41.a, & b
 Libellus ad hoc, vt lis cõtestari possit, petitionem seu conclusionem continere debet, aliâs recipiendus non est. 2.39.b, & 42.b
 Libellus semel declaratus non potest secundo declarari. 2.45.a
 Libellus non exhibetur in iudiciis datiariorum. 2. pag. 44.b.
 Libellus. Omnia quæcunque causæ cognitionem desiderant, per libellum expediri non possunt. 2.39.b
 Libellus in appellatione ab interlocutoria non requiritur. 2.44.a
 Libellus incertus admittitur cum de modico præiudicio agitur, etiam si incertitudo non procedat ex facto aduersarij. 2.42.a
 Libellus licet debeat esse clarus, si tamen non sit, & nõ oponatur, procedit. 2.42.a
 Libellus ineptus debet lacerari. 2.42.a
 Libellus. Qui stipulatur pecuniam mutuo sibi reddi, quam postea in libello petit, tanquam mutuo datâ, isto casu reus debebit absolui. 2.43.a
 Libellus non potest esse alternatiuus. 2.42.b, & 44.b
 Libellus in omni casu requiritur. 2.42.a
 Libellus in qualibet causa offerendus est, nec etiam si à parte non petatur, admitti potest. 2.43.a
 Fallit ibid.
 Libellus non procedit sine conclusione. 2.42.b
 Libellus, siue actione reali agatur, siue personali, siue in iudiciis singularibus, siue particularibus, res specifice continere debet. 2.42.b, & 45.a
 Libellus obscurus non potest interpretari in præiudicium partis. 2.44.b
 Libellus potest offerri die feriata. 2.43.a
 Libelli verba ambigua in libellantis fauorem interpretari debent. 2.43.a, & 45.b
 Libelli declaratio soluitur morte libellantis, vnde per successorem fieri non potest. 2.45.b
 Libelli emendatio potest fieri usque ad litem contestationem. 2.42.a
 In libello nomen actionis exprimi debet. 2.43.a
 Quando in libello sit mentio de aliquo instrumento, de quo reus non debet esse instructus, tunc instrumenti copia danda est ante litem contestatam. 2. pag. 42.b
 Si in libello quis se dominum proposuit, & probauit postea se vsumfructuarium, non debet succumbere. 2.42.b
 In libello non est necessarium locum, & tempus exprimere. 2.42.b, & 45.b
 Liber. Liberi hominis emptionem contrahi posse plerique existimauerunt, si modò inter ignorantes id fiat. 2.49.a
 Liber homo potest emi à sciente. 2.161.a
 Liber homo quando possit detineri. 1.143.a
 Liberum corpus non recipit æstimationem. 2.49.a
 Si liberum hominem emptor sciens emerit capitale crimen aduersus eum ex leg. Flauia de Plagio nascitur. 2.49.a
 Libero homini potest libertas relinqui. 1.532.b
 Libero arbitrio, & liberæ voluntati non præscribitur. 2.212.b
 Liberi patrem sequuntur, cum legitimè nuptiæ factæ sunt. 2.47.b
 Libera, & allodialis quælibet res præsumitur. 2. pag. 47.b
 Fallit ibid.
 Liber, qui refertur ad alium librum, nõ probat, nisi cõstet de relato, vel nisi in eo dicatur omnes, quod in relato haberi potest. 2.46.b
 Liberationum non probat pro scribente. 2.46.a, & b

Index.

- Liber rationum in modicis probat pro scribente. to. 2. pag. 46. a
- Liber mercatoris plenè non probat contra tertium. ibid. a
- Liber rationum probat contra scribentem. ibid. a
- Libri, seu scriptura, quantumcunque antiquissima plenam fidem non facit, præsumptionem verò inducit, quæ arbitrio iudicis relinquitur. 2. 46. a, & b, & 47. a, & 227. a
- Libri doctorum, & scholarium, ac eorum vestimenta non veniunt in generali obligatione bonorum suorum. 2. 46. b
- Libri rationum pro tertio & contra tertium non probant. 2. 46. a
- Ex liberalitate sua qui conveniuntur, in id quod facere possunt, condemnantur. 1. 29. b
- Liberatus non potest esse testis contra eum qui se ab eo, parente eius liberavit. 2. 509. b
- Liberari. In quibus casibus filius liberetur à patria potestate. 2. 49. a
- Liberatus dicitur, qui de proximo liberandus est. to. 2. pag. 49. b
- Liberatio generalis non extenditur ad actionem realem. 2. 49. a
- Liberatio nulla est, ubi nulla interuenit obligatio. ibid. a
- Liberatio obligationis fit per vnicum implementum. ibid. a
- Liberationis causa cessante cessat liberatio. 1. 167. b
- Liberationem obtinens, accusatus quacunque de causa, & quocunque modo, non tenetur comparere personaliter, licet aliàs regulariter accusatus de crimine læsæ maiestatis comparere teneatur. 2. 49. b
- Libertas omnibus rebus fauorabilior est. 2. 48. a
- Libertas inæstimabilis res est. 2. 48. a
- Libertas. In his quæ officium per liberas fieri personas leges desiderant, seruus interuenire non potest. ibi. a
- Libertates & fideicommissum dari possunt, & quidem largius quàm directo, & c. 1. 577. a
- Libertatis & necessitudinis infinita est æstimatio. to. 1. pag. 263. b
- Libertas. Quoties dubia est interpretatio libertatis, secundum libertatem respondendum erit. 2. 48. b
- Libertatē naturali homines omnia pro voluntate exequuntur. 2. 49. a
- Libertatis conditio ea intelligenda est quæ ad libertatem producit, quamuis natura grauior, & durior sit. 2. 49. a
- Libertus. Sententia lata contra libertum præiudicat patrono scienti, & patienti. 2. 48. a
- Libertus liberti non debet reuerentiam patrono sui patroni, quia non eius est libertus. 1. 552. b
- Libertus relationem habet semper ad patronum, unde quemadmodum liberto persona patroni semper honesta: & sancta videri debet, ita libertus patrono semper obediens se præstare debet. 2. 48. a
- Liberti sententia non præiudicat patrono, etiam scienti. 2. 48. a
- Licet quod est in genere, non est licitum in specie. 2. 50. a
- Licet quod mihi est agere meo nomine, etiam alieno licet. ibid. a
- Licet cui nō est suo nomine, nec alieno licet. ibid. a
- Licet coarctari ut illicitum euitetur. ibid. a
- Licet est specialiter, quod non licet generaliter. 2. pag. 166. a
- Licere. Non debet, cui quod plus est, licet, quod minus est non licere. 2. 49. b, & 50. a
- Licet prætextu illicitum non committi. 2. 50. a
- Cui licet quod est plus, licet etiā quod est minus. ibi. a
- Quod non est licitum, necessitas facit licitum. 2. 50. a
- Licet tantum veniunt in generali dispositione. 2. 50. b
- Non omne quod licet, honestum est. 2. 50. a
- Licet illud est, cuius contrarium est illicitum. 2. 50. a
- Limitata causa limitatum producit effectum. 1. 162. b
- Limitata relatio limitatum relatum declarat. 2. 50. b
- Literæ beneficiales subreptitiæ, sunt ipso iure nullæ. 2. pag. 50. b
- Literæ missæ soluuntur morte, si mors peruenerit antequam sint acceptæ, nec obligant hæredes. 2. 51. a
- Literæ ordinarij iudicis non probant, si in eis testes descripti non sunt. 2. 247. b
- Literæ. Relatio clausulæ in literis positiæ ad cōtenta, & concessa in eis, & non ad extra fieri debet. 2. 51. a
- Literæ Principum geminatæ habent vim motus proprij. ibid. a
- Literæ priores in data regulariter prævalent. 2. 50. b
- Literæ ad lites impetratæ sine speciali domini mandato non valent, nisi impetrentur per coniunctam personam. ibid. b
- Literæ beneficiales subreptitiæ, sunt ipso iure nullæ. ibid. b
- Literæ ad lites subreptitiæ nō sunt nullæ ipso iure, sed ope exceptionis. ibid. b
- Literæ plures ad diuersas ecclesias sub eadem data impetratæ non valent. 2. 50. b, & 5. a
- Literæ episcoporum, vel aliorum ordinariorum etiam sigillo authentico munitæ, vel testibus, qui se non subscripserunt, non probant. 2. 248. a
- Literarum comparatio, vnā cum litera ad quam fit comparatio, facit semiplenam probationem. 2. 52. a
- Literarum data in beneficialibus est inspicienda. ibi. a
- Literis ordinarij iudicis non creditur, si in eis testes descripti non sunt. 2. 51. b
- Fallit ibid.
- Literis testimonialibus. de iure non est adhibenda fides, etiam Episcopi. 2. 52. a
- Literis ordinarij iudicis credendum est, & illis fides omnino est præstanda, licet testes in eis nō sint descripti, & hoc propter eius auctoritatem. 2. 51. a
- Literis apostolicis quis extrahi non potest extra suam diocesim ultra duas dietas. 1. 626. a
- Literis ordinarij creditur sine testium subscriptione, quando de modico præiudicio agitur. 2. 51. a
- Litis contestatio. Non solet deterior conditio fieri eorum qui litem contestati sunt, quàm si non, sed plerumque melior. 2. 53. a
- Ante litem contestatam examinationem testium fieri, & sententiam proferri. 1. 760. b
- Lis inter patrem & filium regulariter esse non potest. 2. 52. a, & b
- Fallit octo casibus. ibid.
- Lite non contestata, ad sententiam diffinitiuam perueniri non potest. 2. 54. b
- Litis contestatio in iudiciis possessorijs, videlicet retinendæ, adipiscendæ, & recuperandæ possessionis requiritur. 2. 53. a
- In legem is committit qui verba legis comprehendens, contra legis nititur voluntatem. 2. 25. b
- Litem contestandi animus in dubio, tam ex parte rei, quàm actoris præsumitur. 2. 53. b, & 55. b
- Litis cōtestatio requiritur in iudiciis possessorijs. 2. 53. b
- Lis. Verecunda cogitatio eius qui lites execratur non est vituperanda. 2. 53. b
- Non

Index:

Non differendarum litium causa, sed tollendarum ad iudicem itur. 2.53.b
 Litis contestatio non requiritur in criminalibus. 2.53.b, & 54.a
 Litis contestatio. Tempus ante litis contestationem spectandum. 2.53.b
 per Litis pendentię mentio fieri debet in rescripto ad litis. 2.54.a
 Lite non contestata, iudex non potest ad sententiam procedere. 2.53.b
 Lite non contestata testes regulariter recipiendi non sunt. ibid.b
 Lite non contestata in causa appellationis ad sententię diffinitiuam perueniri non potest. 2.53.b, & 54.b
 Lite non contestata cōtra absentem regulariter procedi non potest. 2.52.b
 Per Litis contestationem non fit deterior cōditio contestantis. 2.53.b
 Lite contestata nihil innouari potest. 2.53.b
 Litem esse motam non sufficit scire, ad hoc vt scienti pręiudicet, nisi sciat in illa ius sibi competere. 2.55.b
 Litem iniuste mouens tenetur ad expensas. 2.53.b
 Post litem contestatam an dominus qui dedit procuratorem possit ipse interuenire in iudicio. ibid.b
 Lite pendente nihil innouandum est. 2.54.b
 Litis pendentiā inducitur per solam citationem. 2.52.b
 Lis proprię dicitur quando est facta contestatio. 2.52.b, & 53.a, & 47.a
 Litigandi iustam causam, prętendere potest reus, secus est in auctore. 2.52.a
 Litigare tenetur quis per se in iudicio, maxime criminali. 2.52.a
 Litigiosi. Qui litigium habent, ad Ecclesię se transferre non debent, nec sunt recipiendi tales. 2.55.b
 Litigare quis tenetur per se, maxime in iudicio criminali. 2.52.b
 Litigiosam rem non fieri simplici conuentione. to.2. pag.41.a
 Locare rem suam quilibet potest cui voluerit, nec primus conductor potest impedire secundum. 2.55.b
 Locare quilibet potest regulariter. ibid.b
 Locare ad longum tempus non potest alienare prohibitum. 2.57.a
 Locare domum potest compelli dominus scholari. 2. pag.57.a
 Ampliatur sex modis. ibid.
 Fallit dupliciter. ibid.
 Locatio indiffinitiuā ad futura extenditur. 2.57.b
 Locatio ad vitam an naturam perpetuę locationis habeat. 2.57.a
 Locatio an dicatur solita ex vna tantum locatione. 2. pag.57.a
 Locatio facta per maritum, de bonis dotalibus, non pręiudicat mulieri soluto matrimonio. 2.57.b
 Locatio redditur nulla destructa re locata, neque conductor, tenetur, nisi fuerit in mora, vel in culpa. to. 2. pag.57.b
 Locatio facta hoc modo, videlicet, locamus secundum formam qua olim locata fuit alteri, nisi constet de alia locatione, non valebit locatio, nisi certa pensio fuerit expressa. 2.57.b
 Locatio ad longum tempus potest fieri colono partuario. 1.73.a
 Locatio sine pecunia esse potest. 2.160.b
 Locatio indefinita ad futura regulariter extenditur. 2.58.b, & 59.a
 Fallit ibid.

Locatio nudo & tacito consensu conualescit. 2.57.b
 Locatio facta indefinitę alicui, vt in casu tempestatis remissio mercedis fiat, intelligi debet in casu scilicet, cuiuslibet tempestatis. 2.57.b
 Locatio. Inuecta, & illata sunt tacite hypothecata pro pensione. 2.57.a
 Locatione finita si statutū disponat, vt intelligatur facta recōductio iisdem pensionibus, & qualitatribus, nisi per tres menses ante sit renuntiatum, debet id statutum intelligi de prima conductione, non autē de ceteris. 2.57.b
 In locatione fit remissio pensionis quando damnum afficit magno incommodo ipsum colonum, seu sterilitatem inducat. 2.57.a
 Locationis & conductionis fideiussor datus intelligitur tantum de prima vice, quā conducitur, atque locatur. 2.57.b
 Locator, sententia lata contra locatorem non pręiudicat domino, nisi dominus vocatus fuerit. 2.58.b
 Locator pręiudicat conductori, si sententiā lata contra ipsum fuerit, conductor autem non contradixerit, cum sciuerit, sed passus est ipse causam agi. ibid.b
 Locator potest expellere conductorem, si re conductā opus habet. 2.57.a
 Locator fundi, eueniente sterilitate, debet remittere pensionem pro rata fructuum. 2.58.a
 Fallit ibid.
 Locator an possit recedere a contractu, si conductor petit remissionem fieri ob damnum incursum in fructibus. 2.58.a
 Locatorem non comprehendit statutum loquens de conductore, quādo principaliter dispositio statuti, siue fauorabilis, siue odiosa respicit conductorem. ibid.
 Locupletes habere subditos, Reipub. interest. 2.271.a
 Locuples. Pręposterum est ante nos locupletes dici quā acquisierimus. 2.57.b
 Locupletari non debet aliquis cum alterius iniuria vel iactura. 1.225.b
 Locupletari nō debet quis cum alterius iactura, ex generali immunitate sibi concessa. 2.58.b
 Locus pręsumptionem inducit item potētia, dignitas, paupertas, munus, bona opinio. 2.224.b
 Locus restringit dispositionem generalem. 2.59.a
 Locus pius non dicitur Hospitale. 2.59.a
 Loca si sint expressa in instrumento, vel aliquo contractu in quo fieri debeat solutio per debitorem, & postea subiiciatur clausula generalis, an intelligatur de locis non multum distatibus ab expressis. 2.59.a
 Loca pia non dicuntur confratrię, seu scholę. ibid.a
 Loca indefinitę prolata vniuersaliter intelligi debent. ibid.a
 Lubricum linguę ad pœnam trahi facile non debet. 2. pag.59.b
 Lucrum quod alicui infertur cōtemplatione alicuius, debet ei applicari, cuius cōtemplatione datum est. 2.59.b
 Lucrum. Sicuti pœna ex delicto defuncti hæres teneri non debet, ita nec lucrum facere, si quid ex ea re ad eum peruenisset. ibid.b
 Lucrum. Fructus fundi non pertinet ad vxorem, si fundus traditus sit ex causa donationis propter nuptias per maritum, licet secus sit in fructibus, quos percepit maritus ex fundo dotali. ibid.b
 Lucrum. Ex qua persona quis lucrum capit, eius factum pręstare debet. ibid.b
 Lucrum

Index.

Lucrum nemini adferre debet delictum. 1.769.a
 Lucrum. Obtentu potentia & scientia, non debet quis amittere lucrum. 1.256.a
 Lucrum habiturum qui aufert alicui factum vel consilio tenetur. 1.257.a
 Lucrum qui abstulit, si iacturam non irrogauit, non tenetur. 1.257.a
 Lucrum. Non habetur ratio lucri cessantis, quando lucrum est extrinsecum. 1.728.b
 Lucrum acquisitum ex pecunia patris imputatur in legitimitatem. 2.26.b
 Lucra species est ex alieno largiri, & beneficij debito rem sibi acquirere. 2.60.a
 Lucra & onerum defuncti successor est hæres. 1.663.b
 Lucra ratio quotiens vtriusque causa vertutis præferendus est, cuius in lucrum causa tempore præcedit. 3.377.b
 Lucra ratio habenda est. 1.256.b
 Lucra turpia ab hæredibus quoque sunt extorquenda. 2.260.a
 Lucrativa causa facit actum iterari qui alias simpliciter indefinitè procederet. 2.59.b
 Ludere non potest clericus ad ludum qui partim consistit in ingenio, & partim in fortuna, ut est ludus tabularum, & alearum. 2.60.a
 Ludus est prohibitus. 2.60.a
 Ludus. In foro contentioso licetè retinetur quod vincitur in ludo permissio de iure vel consuetudine. 2.60.a
 Ludus est permissus, si consistit in ingenio, ut est ludus scacorum. 2.60.a

M

Magister non obligatur ex facto discipuli sui, nisi ex talibus consueuerit negotiari. 2.61.b
 Magistratus qui præest ciuitati non habet merum imperium. 1.784.a
 Magistratus dignitatem suam tueri debet. 2.60.b
 Magistratus. Multam taxatam in eos. C. de mo. mult. magistratus excedere non potest. 2.60.b
 Magistratus durante officio conueniri non potest. 1.320.a & 2.60.a
 Fallit ibid. 2.61.a
 Magistratui esse obtemperandum. 2.61.a
 Magistratibus non denegatur modica castigatio. 10.2. pag. 61.b
 Maior pars collegij, vniuersitatis, vel capituli, quicquid facit, valet in rebus ipsorum. 2.61.b
 Maioris autoritas excusat. 1.17.a
 Maiore parte anni possedisse quis intelligitur, etiamsi duobus mensibus possederit. 2.61.b
 Maius. A maiori argumentum duci. 2.61.b
 Mala fides probatur ex eo, quod res non sit sua, quia scire debuit esse alienam. 2.62.a
 Mala fides auctoris nocet successor in materia præscriptionum. ibid.a
 Mala fides temporis momentanei impedit præscriptionem. ibid.a
 Mala fides auctoris nocet hæredi vniuersali quo minus possit præscribere, etiam si ipse esset bonæ fidei. 2.211.b
 Mala fides hæredis nocet in præscript. inchoata perficienda. ibid.b
 Mala fides soluitur morte, unde mala fides defuncti non nocet hæredi. 2.62.a
 Mala fides superueniens circa vnum, interruptit præscriptionem, & in aliis. 2.212.b
 Malæ fidei possessor de perceptis fructibus excusatur propter titulum. 1.638.a, & 2.63.a, & 201.a

Malæ fidei possessor si quis à principio fuerit, ex post facto verò bonæ fidei, pro rata temporis malæ fidei, & bonæ fidei iudicandus est. 2.63.b
 Malæ fidei possessor de fructibus furtum facit. tom. 1. pag. 650.b
 Malæ fidei possessor tenetur de culpa, item de negligentia & interitu rei. 2.62.a
 Item de fructibus. ibid.
 Malæ fidei possessor non præscribitur. 2.212.b
 Malæ fidei possessor si quis à principio fuerit, ex post facto verò bonæ fidei, pro rata temporis malæ fidei, & bonæ fidei iudicandus. 2.201.a
 Maleficia voluntates & propositum distinguunt. 10.2. pag. 61.a
 Maleficia geminata aggrauant poenam. 2.63.b
 Maleficio per alium perpetrato qui interfuit, magis casualiter quàm consulto interfuisse videtur. 2.62.b
 Maleficiorum poenas timere expedit. 2.193.b
 Malefactorum appellatione indefinitè à statutis veniunt vniuersaliter omnes. 2.93.b
 Malignari à lege docetur. 2.36.a
 Malitiæ suæ commodum nemo reportare debet. 2.61.a
 Malitiis non est indulgendum. 1.139.b
 Malus semel sæpe præsumitur malus. 2.61.a, & 2.227.b
 Malis hominibus purgare provinciam debet Magistratus. 2.61.a
 Minus malum inter duo eligendum est. 2.61.a
 Malum facere videtur, qui non studet ad bonum. 1. pag. 138.a
 Mala non sunt facienda ut eueniant bona. 2.61.a, & b
 Malorum mores infirmitas animi non excusat. 2.61.a
 In malis quod minus est eligendum. 2.61.b, 181.a
 Mādare dicitur, qui patitur pro se interuenire. 2.64.b
 Mandans non comprehenditur à statuto, quod punit delinquentem personaliter, licet mandato eius quis deliquerit. 2.64.a
 Mandans aliquem tantum percuti, vel vulnerari, citra animum occidendi, licet mandatarius occidat, de occiso non tenetur, sed mitius de culpa punitur. 2. pagina. 63.b
 Mandans eadem poena punitur qua mandatarius. 10.1. pag. 670.b
 Mandantis intentio consideranda est. 1.726.b
 Mandans fieri homicidium, & mandatarius, qui illud perficit, æquali poena puniuntur. 2.64.a, & b, & 2.160.a
 Mandatarius cum se refert ad aliud mandatum, secundum illud procurator agere potest. 2.70.a
 Mandatarius puniendus est ut principalis. 2.65.a
 Mandatum re non integra non finitur morte. 2.64.a
 Si mandauit alicui, quod Titium vulneraret, vel verberaret, etiam si expresse dixi, quod eum nullatenus occideret, tamen teneor de occiso. 2.64.b
 Mandans non dicitur verè facere. 2.65.a
 Mandatum necessarium non reuocatur morte mandantis. 2.64.a
 Mandatum re integra reuocari potest. 2.64.b
 Mandatum speciale requiritur in compromisso faciendū. 2.67.b
 Mādaturū procuratoris probari potest per testes. 2.246.b
 Mandatum fuit a summo Pontifice aliquem prouideri de beneficio vacaturo, intelligi debet hoc de prima vice vacantis beneficii. 2.65.b
 Mandatum procuratoris intelligitur ipso iure renocatum mutatione conditionis eius in deterius, puta si bannitus efficiatur, vel prodigus. 2.64.b
 Mandatū quod prima vice non habuit effectū, si culpa in prima vice non interuenit, iterari poterit. 2.66.b
 Man-

Index.

- Mandatum de soluendo alteri, potest reuocari re integra. 2.64.a
- Mandatum redditur nullum destructo eo cuius causa fuit factum. 2.66.b
- Mandatum generale non extenditur ad turpia & inhonesta. 2.66.a
- Mandatum factum per aliquod collegium, seu commune contra omnes personas, vel aduersus omnes homines, se extendit contra commune, vel vniuersitatem. 2.65.b
- Mandatum generale cum libera tam in contractibus, quam in iudiciis æquipollet speciali. 2.65.b
- Mandatum geminatum, seu qualificatum distribuitur in duo mandata. 2.65.b
- Mandatum directum Episcopo, eo mortuo non dirigitur. 2.64.a
- Mandatum vniuersale cum libera tantum operatur quantum mandatum speciale. 2.65.a
- Mandatum non requiritur in eo, qui absentiae causam vult proponere. 2.65.a
- Mandatum procuratoris ita potest probari per testes, sicut per instrumentum. 2.65.a
- Mandatum nunquam præsumitur per mille annos. 2.64.b
- Mandatum procuratoris intelligitur ipso iure renocatum mutatione conditionis eius in deterius: puta si bannitus efficiatur, vel ribaldus. 2.66.b
- Mandatum habens ad aliquid emendum, vel faciendum, si illud emit, vel emere fecit, nomine mandantis fecisse præsumitur. 2.65.a, & 66.a
- Mandati solennitas non præsumitur ex diuturnitate alicuius temporis. 2.226.a
- Mandati solennitas non præsumitur ex diuturnitate alicuius temporis. 2.69.b
- Mandati fines possunt in modicis transgredi. 2.69.b
- Mandato æquiparatur rati habitio. 2.64.b
- Mandati forma intuenta est ad cognoscendam auctoritatem nuncij vel procuratoris. 2.69.b
- Mandati fines diligenter seruandi sunt, etiam in minimis, præsertim quando sumus in essentialibus. 2.69.b
- Sine mandato amicus non potest agere pro amico. 2.65.a
- In mandato quantumcunque generali nunquam intelligitur mandatum procuratori, quod indebitum reciperet, aut illicitum faciat. 2.64.a, & 70.a
- Mandati causa cessante cessat mandatum. tomo 1. pag. 167.b
- Mandato quis de delicto participat, & quot modis quis de delicto participet. 2.65.a
- Qui mandato iudicis facit, non videtur dolo facere. 2.65.a
- Mandatum suscipere voluntatis est, exequi autem necessitatis. 1.66.a
- Mandatum contra bonos mores non est obligatorium. 2.66.b
- Mandatum ad pias causas non expirat morte mandantis. ibid.
- Item nec fauore dotis, aut libertatis. ibid.
- Mandatum re integra regulariter morte mandantis expirat. 2.64.a, 66.b, & 67.a, & b
- Fallit ibid.
- Manifesta probatione non indigent. 2.70.a, & 206.a
- Manumissio non procedit non seruata forma iuris. 2.70.a
- Manumissio in obscura voluntate manumittentis faciendum est libertati. 2.70.a
- Mariscalcus, qui curauit equum, poterit illum retinere pro modica mercede ei debita procuratore. 2.70.a
- Maritus si ex forma statuti debet lucrari certam partem dotis, & vxor aliquid ei leget in testamento, tale legatum quamuis simpliciter factum, computatur in lucro talis statuti. 2.71.a
- Maritus non potest concedere licentiam seu consentire vxori, vt secum contrahat, casu quo mulier vigore statuti, sine licetia viri non potest contrahere. ibi.a
- Maritus. Sententia lata contra vxorem non nocet marito, nec etiam eius factum. ibid.a
- Maritus, constante matrimonio, ex causa donationis dotem vxori constituere non potest. 2.70.a
- Maritus si confiteatur se recepisse dotem, potest opponere exceptionem non numeratæ dotis. 1.442.b
- Maritus constante matrimonio ex causa donationis dotem vxori constituere non potest. ibid.b
- Maritus & vxor ab intestato ad inuicem sibi succedunt. 2.457.b
- Maritus in dote habet beneficium, ne teneatur in effectum ultra quam potest, deducto ne egeat. 1.442.a
- Maritus si constante matrimonio dotem mulieri restituat, non liberatur. 1.441.b
- Maritus occidens adulterum repertum in adulterio, excusatur. 1.679.a
- Maritus confitens recepisse dotem, quam non habuit, in dubio præsumitur spe futuræ numerationis fecisse, & non donationis. 2.70.a
- Maritus potest accusare vxorem suam de adult. sed non vxor maritum. 2.70.b
- Maritus regulariter non tenetur nisi in quantum facere potest. 2.70.b
- Fallit ibid.
- Maritus vxorem alere non tenetur, si dos sibi promissa non detur. 1.83.a
- Maritus an rei dotalis sit dominus. 1.439.a, & b
- Maritus vxorem alere non tenetur, si dos sibi promissa non detur. 2.71.a
- Mariti iure qui accusant, calumniæ periculum non euitant. 2.71.b
- Marito datur exceptio ad dotem. 1.23.a
- Mariti consensus si ex forma statuti requiritur in contractibus mulierum, si non fuerit interpositus, contractus reddetur nullus, nisi maritus fuisset absens. 2.71.b
- Masculo excludente fœminam per statutum, sufficit masculum momento extitisse, vt perpetuò maneat exclusa. 2.71.b
- Masculinum in contractibus non concipit fœmininū. 2.71.b, 72.b
- Masculinum concipit fœmininum in legis dispositione. 2.71.b
- Masculinum concipit fœmininum. 2.71.b, 72.b
- Mater si renuntiavit legitimæ non præiudicat filiis. 2. pag. 20.b
- Mater meretrix non potest filiam suam exheredare propter ipsius filie meretricium. 1.512.b
- Mater si non petierit intra annum tutorem dari filio excusatur, vt non priuetur eius hereditate, si sit minor cum maritus moritur. 1.185.b
- Mater semel priuata tutela filiorum per transitum ad secunda vota, non reassumit tutelam, si postea soluat illud secundum matrimonium. tomo 1. pag. 189.a
- Mater, filia spiritualis. Quicumque filiam suam spirituales, vel matrem cognoscit: septem annis pœniteat. 2.74.b
- Mater quandoque cogitur dotare filiam. 2.74.a
- Mater

Index.

- Mater non potest præiudicare filiis suis in administratione tutelæ, ideo pro hoc dotem obligatam habet, quæ à filiis retineri potest, donec ratio administrationis reddatur. 2.74.a
- Mater, quæ filio suo impuberi intra annum tutorem non petiit, priuatur eius successione. 2.74.a
- Mater regulariter non habet filium in potestate. to.2. pag.74.a
- Mater meretrix, non potest filiam suam exheredare propter ipsius filiar meretricium. 2.74.a
- Mater, si per sententiam serua declaretur, & eius filij serui dicuntur esse. 2.74.a
- Materfamilias etiam vt ducatur ad iudicium personali- ter capi non potest. 2.73.b
- Matricidæ pœna. 2.74.b
- Materia fauorabilis, facit vt indefinita vniuersaliter p- cedat, & facit vt res vnico actui non dicatur comple- ri, sed extendi toties, quoties fuerit opus. tom.2. pag. 73.b
- Materia sublata, in qua statuitur qualitas, corrumpit qua- litas ipsa. 2.73.b
- Materia vincitur à forma. 2.73.b
- Matrimonium illegitimum contrahentis pœna. to.2. pag. 75.b
- Matrimonij priuilegia. 2.76.a
- Matrimonium. Statutum laicorum disponens circa substantiam matrimonij, inhibendo vel impediendo matrimonium, vbi ecclesia non improbat, nec impedit, non valet. 2.76.a
- Est matrimonium inter liberum & seruum. tomo 1. pag.532.b
- Matrimonium sub conditione contractum, adueniente conditione, non est necessarius alius nouus consensus. 2.75.b
- Matrimonium habetur pro contracto, quando de pro- ximo est contrahendum. 2.75.b
- Matrimonium soluitur morte alterius coniugis. to.2. pag. 76.b
- Matrimonium contrahitur propter prolem. tom.1. pag. 209.b
- Matrimonium regulariter indiuiduum est. 2.76.a
- Matrimonium probatur per solam famam. tomo 1. pag. 546.a
- Matrimonium. Licet metu pœnæ quis nõ posset altrin- gi matrimonium contrahere, tamen spe præmij & lucri potest ad matrimonium inuitari. 2.75.b
- Matrimonium momentaneum sufficit vt vir lucretur tertiam partem dotis. 2.75.b
- Matrimonium nullum est non seruata forma iuris. 2. pag. 76.a
- Matrimonium, si pronunciatum esse illegitimum, non nocet filiis etiam scientibus. 2.76.a
- Matrimonium contrahere metu pœnæ adstringi quis non potest, tamen spe præmij & lucri ad eum cõtra- hendum inuitari potest. 2.75.a
- Per subsequens matrimonium legitimantur filij antea nati. 2.76.a
- Matrimonium nullum est, si caret consensu, ideo solui non dicitur. 2.76.a
- Matrimonium contractum sub conditione si pater cõ- senserit, & primum pater dissenserit, postea mutata voluntate consenserit, non propterea erit contra- ctum matrimonium, cum intelligatur de primo cõ- sensu, aut dissensu. 2.75.a
- Matrimonij causa, vel similis, potest per secularem iu- dicem tractari, quædo quæstio facti incideret, secus si iuris. 2.77.b
- In matrimonio seruatur consuetudo vigens in terra mariti. 2.76.a
- Matrimonij par libertas esse debet maris, & foeminae. 2.77.b
- Soluto matrimonio, & dote restituta, non appellatur amplius dos. 1.442.a
- Matrimonij causa ancilla manumissa à nullo alio vxor duci potest, quàm à quo manumissa est. 2.133.b
- Matrimonij fauore recedimus à regulis iuris commu- nis. 2.77.b
- Matrimonia libera debent esse. 2.76.a, 77.b
- Matrimonialis causæ cognitio pertinet ad capitulum. 2.76.a
- Matrimonium non possunt contrahere clerici. to.2. pag.75.b
- Medicus, qui promisit curare ægrotum non tenetur, ni- si semel. 2.78.a
- Medici, vel alij periti, qui de pericia artis debent depo- nere, debent esse saltem duo. 2.78.a
- Medicinam recipiens à Iudæo, peccat mortaliter. to.2. pag. 78.a
- Mediocris summa inspicitur. 1.515.a
- Medium spectandum. 2.78.a, & b
- Melioratio maxima facta facit restringi pactum gene- rale. 2.77.b
- Mendax precator caret penitus impetratis. 2.79.b
- Mendacium. Punitur quis ex mendacio, & in infamatio- ne patitur damnum. 2.79.a
- Mendacium lex punit. 2.26.a
- Mendacium necat priuilegium. 2.79.b
- Mendacium & falsitas. Ex falsitate nemo fructum con- sequitur, sed aliquando pœnam. 2.78.b
- Mens potentior est voce. 2.79.b
- Mens contrahentis declarat quando dispositio in vno de correlatiuis extendatur ad alterum. tomo 2. pag. 79.b
- Mensis mentio quando fit, in dubio de mense xxx. die- rum intelligitur. 2.79.b
- Mensurans in falsa mensura triginta diebus in pane & aqua ieiunet. 2.80.a
- Mentio cum fit vnus ex correlatiuis intelligitur & al- terum. 2.79.b
- Mentiri quandoque permittitur. 2.79.a
- Mercator qui dixerit in suo libro, Titius debet dare cẽtum prout apparet in libro viridi, fig. A. si postea talis liber non reperiatur an probet suum creditum. 2.80.a
- Mercatori si filia testatoris nubere debeat, indefinite intelligi debet nedum de primis nuptiis, sed etiam de secundis nup. 2.80.a
- Mercatores, & artifices nostri temporis tenentur ede- re libros in iudicio. 1.453.a, & 2.80.a
- Mercatoris scripturæ creditur, quædo persona notabi- lis esset, ac fide dignus, & quantitas esset modica, se- cus si esset quantitas magna. 2.80.a
- Meritum non habet actus necessarius. 2.119.b
- Merum imperium habent senatores, & patritij. tomo 1. pag.784.b
- Metu cessante, cessat quod ob eundem factum est. to. 1. pag.167.b
- Metus ratione limitatur generaliter dictum. tom.2. pag.80.a
- Metum, aut turpitudinem commissam in contractu, purgat solutio spontanea sequens. 2.80.a
- Meum quod est, non possum tibi auferre. 2.80.b
- Miles in dubio præsumitur velle vt iure communi. 1. 785.b

Index.

Inter Milites non sunt recipiendi adulteri. 2.80.b
 Milites omnes qui discedere signis sine periculo non possunt, Reipublica causa abesse intelliguntur. 2.80.b
 Milites qui ad latus principis adstant, præcedunt doctorem. 1.395.a
 Militia non est dignitas. 1.382.b, & 2.80.b
 Militia. Ab omni militia prohibentur serui. 2.80.b
 Minimum relationem habet ad maius. 2.81.a
 Minima res non comprehenditur in generalitate verborum. 2.81.a
 Minimum quod est, in dubio censetur esse in legato. 2.81.a
 Minimum non curat lex. 2.80. b, & 81.a
 Minimus defectus formæ vitiat actum. 2.80.b
 Minor si commiserit delictum, postea factus maior non poterit de illo delicto puniri. 1.65.b
 Minor 20. annis testis esse non potest. 2.509.b
 Minor non potest pro debito incarcerari. 1.63.a
 Minor aduersus solutionem sibi factam restitui debet. 2.307.b
 Minor quando dolo commisit delictum, ætas non excusat. 1.60.a
 Minor publicatis attestationibus restitui debet, ut testes produci possint. 2.307.a
 Minor si ex forma statuti contrahere non potest sine consanguineorum consensu, si contrahat, talis contractus ipso iure est nullus. 2.81.a
 Fallit ibid.
 Minor non potest diuidere, nec socium, vel cohæredem ad diuisionem prouocare. 1.392.b
 Minor aduersus solutionem sibi factam restitui debet. 2.81.a
 Minor, publicatis attestationibus, regulariter restitui debet, ut testes producere possit. 2.81.b
 Minor non punitur ex confessione facta in iudicio ratione delicti commissi. 1.65.a
 Item nec torqueri potest. 165.b
 Minor ex pacto nudo tenetur, cum ex eo oriatur obligatio naturalis. 1.33.a
 Minor viginti quinque annis in iudicio pro aliis non potest esse procurator. 2.257.a
 Minor ætas potest probari per coniecturas. 2.246.a
 Minor. Minoribus ætas in damnis subuenire non in rebus prosperè gestis obesse consuevit. 2.82.a
 Minor viginti annis, non admittitur ad probandum in causis criminalibus. 2.82.a
 Minor viginti quinque annis aduersus criminis de quo minus legitimæ extabant probationes, confessionem, vel nullo errore proposito, restitui potest. 2.82.a
 Minor si ex forma statuti contrahere non potest sine consanguineorum consensu, si contrahit, talis contractus ipso iure est nullus. 1.315.a
 Minor ob non ultam necem patris non priuatur eius hæreditate. 1.185.a
 Minor. Sententia lata contra minorem indefensum non valet, licet valeat pro minore indefenso. 2.82.a
 Minor non potest esse in iudicio. 1.762.b
 Minori etiam pupillo currit præscriptio conuentionalis procedens ex contractu defuncti, sicut cucurrisset contra defunctum, sine spe restitutionis. 2.82.b, & 211.b
 Per minorem vel æqualem causam alteri non fit præiudicium. 2.181.a
 Minori non currit hodie præscriptio x. vel xx. annorum, vel minoris temporis. 2.82.b, & 212.a
 Minori etiam pupillo currit præscriptio legalis inchoa-

ta cum defuncto, sed non datur restitutio. 2.82.b, & 212.a
 Non semper ea, quæ cum minoribus aguntur, restituenda sunt, sed ad æquum & bonum redigenda. 2.82.a
 Minoribus auxilium debet ferre Magistratus propter fragile & infirmum ætatis consilium. 2.82.a
 Minus. Est perquam ridiculum eum, qui minoribus pænæ causa prohibitus sit ad maiores aspirare. 2.80.b
 Minus malum comparatum ad maius habet rationem boni. 1.138.a
 Minus prohibetur cui maius conceditur. 2.81.a
 Missam canere. Qui canit missam, & non communicat, debet vno anno pœnitere, & interim missas non cantare. 2.83.a
 Missam celebrare non prohibetur sacerdos ob modicum crimen. 2.83.a
 Missio in possessionem ex secundo decreto non fit in bonis pupilli, donec ad tempora pubertatis veniat, & in hoc creditoribus expectandum erit. 2.83.b
 Missio in perpetuum carcerem est meri imperij gradus maioris. 1.784.a
 Missio in possessionem ex secundo decreto non fit in bonis pupilli, donec tempora pubertatis veniant, & in hoc creditoribus est expectandum. 1.356.a
 Missus in possessionem ex secundo decreto, non possidet. 1.356.a
 Missus in possessionem si reus intra annum veniat, fructus non lucratur. 1.83.b, & 201.a
 Missus in possessionem in personali secundo decreto interposito fructus non lucratur, sed reus cõtumax: licet ipse custodire possit. 2.83.b
 Missus in possessionem ex primo decreto in personalibus non possidet, sed dicitur custodire, & habere nudam tenutam. 2.200.b
 Mitti in possessionem si quis velit, contradicentem citari facere debet, qui si compareat, & tempore missionis expulsus sit, & non appellet, ad contradicendum amplius non admittitur. 2.83.a
 Mistum non comprehenditur sub simplici, in materia odiosa. 2.83.b, & 84.a
 Mitiores non erunt lege homines. 1.680.a, & 2.83.b
 Modicum. De modico non est curandum. 1.84.a
 Modus missus pendens ex facto honorati, & alterius tertij, si deficiat per factum illius tertij, vel per casum fortuitum mortis, non facit deficere legatum. 2.14.a, 2.84.a
 Modus honestus seruandus est, non immoderata cuiusque luxuria. 2.84.a
 Exceditur modus in eo quod est amplius, non in eo quod est minus. 2.84.a
 Modica distantia, vel mora pro nulla reputatur. 2.88.b
 Modicum iudicatur arbitrio iudicis. 2.84.a
 Modus non curatur, quando constat de effectu. 2.84.a
 Molendinum conducens, ut illud teneatur reaptare, ad hoc conductor semel tantum tenetur. 2.84.b
 Molendinum habenti in parte superiori licet recolligere aquam tempore siccitatis inuito domino molendini inferioris. 2.84.b
 Molendino destructo, facit remitti pensionem, quæ soluebatur pro ipso. 2.84.b
 Momentaneus actus non attenditur, quia illud modicum tempus adhuc inesse facit rem cēferi: vnde momentanea acquisitio filii familias nihil prodest patri in acquisitione vssufructus. 2.84.b
 Momentum aliquod sufficit in casu, quo res aliquo tempore extare dicitur, ideo statutum excludens formi

Index.

- nas propter masculos sufficit quod masculus fuerit
momento temporis, vt perpetuo remaneat exclusa.
2.84.b
- Monachus regulariter non potest esse in iudicio sine
licentia sui superioris. 2.85.b
- Monachus non potest testamentum condere. 2.85.a
- Monachus, & Clericus. Vt monachi non sint clerici. 2.
85.a
- Monachus vel alius sub obedientia constitutus, nō po-
test esse testis. 2.509.b
- Monachus ex officio suo à secularibus remouetur. 2.
121.b
- Monachus non potest testamentum condere. 2.480.b
- Monachus non potest agere nomine proprio. 2.85.a
- Monachus declaratus per sententiam vbique Mona-
chus reputandus est. 2.85.a
- Monachus regulariter testari non potest. 2.85.b
- Monachus si efficiatur pater, transit in potestatem mo-
nasterij, filij tamen remanent sui iuris. 2.85. a
- Monachus non potest esse actor nomine proprio. 1.
45.a
- Monachi, vel clerici obfides dari non possunt. 2.85.b
- Monacho licentia data vt possit esse procurator, intel-
ligitur de prima vice. 2.85.b
- Monasterio acquiritur per Monachum existentem in
fuga. 1.18.a
- Monasterium monialium licentiam intrandi alicui cō-
cessa, intelligitur de prima vice tantum. 2.86.a
- Monasterium ingressi bona, & iura omnia in monaste-
rium transeunt. 2.86. a, & b
- Moniales, quæ contulerunt electionem in episcopum
suæ Abbatis, si semel de vna prouiderit non pote-
rit amplius aliam eligere. 2.86.a
- Moneta. Eadem mensura vel moneta debetur, quæ e-
rat tempore contractus. 2.87.a
- Moneta falsificans punitur graui pœna, sed an habeat
locum in falsificante paruam monetam. 2.87.b
- Moneta. Superueniens moneta vel mensura debetur, si
ue maior siue minor sit. 2.87.a
- Monitio requiritur ad incurrendam pœnam, quando
lex loquitur negatiue. 2.87.b, & 187.b
- Monitio in denuntiatione facienda duplex requiritur.
2.85.a
- Monumentorum appellatione veniunt testes. 2.521.b
- Mora geminata purgari non potest, vt quia præcesserit
geminata interpellatio. 2.91.a
- Mora. Quod de iure alicui imponitur, id à iudice negle-
ctum non punitur. 2.88.b
- Mora. Ad constituendum debitorem in mora sufficit
interpellatio extraiudicialis. 2.90.a
- Mora principalis debitoris perpetuat obligationem fi-
deiussoris. 2.90.b
- Morâ rei principalis nocet fideiussori, sed non e contra.
2.90.b
- Mora purgari potest de æquitate. 2.91.a
- Mora sua cuique nocet, non alteri. 2.90.a, & b
- Mora purgatur. 2.88.b
- Mora soluitur morte creditoris. 2.92.a
- Posterior mora nocet ei, per quem fit. 2.88.b
- Mora. Si vterque fuerit in mora, cui nocere debeat. 2.
88.b
- Non est in mora, qui potest exceptione legitima se tue-
ri. 2.89.b, & 91.a
- Mora. Licet principalis debitor purgando morâ exclu-
datur ex aliquo casu, tamen fideiussor eius non pro-
pterea tollitur à purgatione moræ. 2.91.b
- Mora aliter, quam per interpellationem non commit-
titur. 2.87.b
- Moræ purgatio non admittitur, quando executio est
facta à lege, vel ab homine. 2.90.b, & 92.2
- Mora. Qui sine dolo malo ad iudicium prouocat, non
videtur moram facere. 2.90.a
- Ex Mora pro speciebus ad vsuram tenetur. 2.89.a
- Moræ purgatio etiam in transactione admittitur. 2.
530.a
- Moræ purgatio non admittitur vbi dies est appositæ &
pœna. 2.91.a
- Mora debet purgari intra modicum tempus. 2.91.a
- Mora efficit, vt contra morosum iuretur in litē. 2.90.b
- Non est in mora, qui ad iudicium prouocat. 2.90.b
- Mora principalis debitoris perpetuat obligationem
fideiussorum. 2.91.b
- Mora Quemadmodum debitor qui fuit in mora soluē-
di tenetur de casu fortuito, ita & creditor qui fuit
in mora recipiendi tenebitur. 2.91.b
- Mora purgari potest per eum, cui iudex terminum af-
signauit, vt instrumentum producat, si ille in mora
sit producendi. 2.90.b, & 91.b
- Moram in absentem vel renitentem de facultate tene-
ri. 2.89.b
- Mora. Fur offerens purgat moram, licet nō consignet,
vel deponat. 2.89.b
- Mora. In omnibus causis pro facto accipitur id, in quo
per alium mora fit quo minus fiat. 2.88.b
- Moram purgare reus potest vsque ad litem contesta-
tam. 2.90.b
- Mora non est, vbi non est petitio. 2.90.b
- Mora. Dies interpellat pro homine, & constituit in
mora. 2.90.2
- Mora debitoris non inspicitur, cum etiā creditor mo-
ram facit. 1.341.b
- Mora vltima nocet. 2.90. b, & 91.b
- Mora purgari potest vsque ad litem contestatam, ad
evitandum condemnationem, interesse, vel pœnam.
2.91.b
- Nulla intelligitur mora ibi fieri, vbi nulla petitio est.
2.89.b, & 90.a
- Moræ modici temporis non est periculum. 2.91.a, &
92.a
- Moræ purgatio non admittitur, quando stipulatio est
commissa propter malefactum. 2.91.a
- Moræ purgatio in conditionibus non admittitur. 2.
90.b, & 92.a
- Mori ex præsumptione aliquem debere. 2.92.b
- Morientium desideria ex arbitrio viuientium colligun-
tur. 2.92.a
- Mors condemnato differtur multis modis. 2.101.b
- Mors. Omnis hæreditas quamuis postea adeatur, tamē
cum tempore mortis continuatur. 2.92.b
- Mors. Ex negligentia aliquem mori debere. 2.92.b
- Mors omnia soluit. 2.92.b, & 103.a
- Mors est separatio animæ à corpore. 2.
93.a
- Mors duplex, naturalis & ciuilis. 2.94.2
- Mors ab eo probanda qui eam allegat. 2.
96.b
- Et quomodo probetur. 2.97.b
- Mors & longa absentia æquiparantur. 2.99.a
- Mors & negligentia æquiparantur. 2.92.b
- Mors ciuilis æquiparatur naturali. 2.
132.b
- Morte nunciantis extinguitur nunciatio. 2.
1363.a
- Morte delegantis expirat iurisdictio delegati. 2.92.b
- Mortuus regulariter non potest condemnari. 2.
Mortuus

Index.

- Mortuus homo non dicitur amplius homo, sed cadauer, qui caret anima, quæ est pars integralis, seu essentialis hominis. 2.92.a
- Mortuus suspendi non potest. 2.101.a
- Mortuus resurgens non recuperat beneficium nec uxorem. 2.101.b
- Mortuo animali non carnem, sed precium deberi. 1.140.a
- Mortuorum scripturæ fortius probant. 2.104.b
- Mos antiquorum seruandus est. 1.299.a
- Motus proprius arguitur ex concessione geminata eiusdem gratiæ. 2.114.a
- Mulcta modica potest arbitrari per iudicem delegatū. 2.114.a
- Mulctare illi possunt qui habent exercitiū iurisdictionis. 2.189.b
- Mulcta requirit nouam citationem. 2.114.a
- Mulier vxorata tenetur operari marito, eo autem vita functo, tenetur operari eius hæredibus, si ab eis alimenta recipit. 2.116.b
- Mulier regulariter non succedit in feudo, nec ex ea descendens, in bonis, & rebus feudalibus. 2.115.b
- Mulier non potest esse testis in testamentis. 2.115.a
- Mulier prægnans dicitur quasi valetudinaria. 2.115.a
- Mulier intra annum luctus secundo nubens solum amittit ea quæ habuit à viro titulo lucratiuo. 1.35.b
- Mulier omnibus creditoribus præfertur. 2.115.a
- Mulier de Velleiano non certiorata, si renuntiet, non tenet renuntiatio. 2.116.a
- Mulier adultera propter adulterium perdit dotem, donationem propter nuptias, & bona paraphernalia. 2.114.a
- Mulier familiæ suæ & caput & finis est. 2.114.b
- Mulier iurans non alienare dotem absque auctoritate iudicis, si alienauerit iurans non contrauenire, nihil minus prima dispositio geminata seruari debet. 2.115.a
- Mulier etiam pro filio suo non admittitur in iudicio ad defendendum, licet filius esset pupillus. 2.114.b
- Mulier non tradita dote, sine tamen interpellatione viri, in mora re ipsa constitui non potest. 2.91.a
- Mulier si iurauit non alienare in futurum rem dotalem, & postea alienet cum iuramento, nihil valet alienatio iurata, propter iuramentum primum. 2.114.b
- Mulier quæ adulterium commisit, pœna mortis puniatur. 1.57.a
- Mulier, quæ intra tempus luctus nubit, infamis est, & etiam pœnas patitur. 2.115.b
- Fallit ibid.
- Mulier Velleiano regulariter renunciare non potest. 2.116.a
- Mulier non potest esse procuratrix. 2.256.b
- Mulier mortuo viro alenda est infra annum ab hæredibus viri, si non habet unde alatur. 1.83.a
- Mulier se obligare non potest. 2.136.a
- Mulier vilis carcerari potest, licet aliàs regulariter mulieres carcerari non possint. 2.116.b
- Mulier liberis non rectè testamento tutorem dat, sed si dederit, decreto Prætoris vel Proconsulis exquisitione confirmabitur. 2.533.b
- Mulier an & in quibus possit esse testis. 2.509.b
- Mulier relicta usufructuaria non habet usumfructum in bonis feudalibus. 2.584.a
- Mulier Velleiano regulariter renunciare non potest. 2.538.b
- Mulier quæ renuntiat Velleiano, debet certificari, aliàs non valet renuntiatio. 2.299.a
- Mulier in adulterio deprehensa amittit dotem. 1.57.b
- Mulier etiam pro filio suo non admittitur in iudicio ad defendendum, licet filius esset pupillus. 1.762.a
- Mulier non punitur non petens tutorem filiis impuberibus, habentibus patrimonium pusillum. 2.115.b
- Mulier contrahens secundum matrimonium, perdit dominium rerum, quæ ex liberalitate primi viri consecuta est, & solam potestatem fruendi retinebit, & filiis ex primo matrimonio genitis restituere cogitur. 2.75.b
- Mulier quæ causam dedit proprio abortui tenetur lege Cornelia de sic. 1.678.b
- Mulier prægnans, licet bannita, non potest occidi. 1.123.a
- Mulier contrahens matrimonium infra tempus luctus, infamis efficitur, & alias pœnas patitur. 2.75.b
- Mulier aufugiens è carceribus libidinis euitandæ causæ, excusatur. 1.640.b
- Mulier præsumitur acquirere ex bonis viri. 2.115.a
- Mulier propter adulterium amittit dotem. 1.402.b
- Mulier personaliter capi non potest. 1.143.a
- Mulier in dote ex suo consensu non potest facere suam conditionem deteriore. 1.442.b
- Mulier non tenetur ad obseruantiam pacti, per quod ipsa mulier in totum, vel in partem remaneret indotata, vel aliter dotis conditio efficereetur deterior. 1.441.b
- Mulier vel maritus quando ignoranter commiserunt incestum, eorum bona non publicantur. 1.306.b
- Et an filij nati ex tali matrimonio, sint legitimi. 1.307.a
- Mulier, mortuo viro, alenda est intra annum ab hæredibus viri, si non habet unde alatur aliunde. 2.115.a
- Mulier in sola dote habet priuilegium. 2.237.a
- Mulieres iudices esse non possunt. 1.742.a
- Mulieri non debetur interesse dotis non solutæ ab hæredibus viri. 1.728.b
- Mulieribus tunc succurrendum est, cum defraudatur: non vt facilius calumnientur. 2.187.a
- Mulierum voluntates sunt momentaneæ. 2.579.b
- Mulieri dotem repetenti non potest opponi compensatio. 1.441.b
- Mulieres non possunt interesse ad statuta condenda. 2.116.b
- Mulier in testamentis testis esse non potest. 1.614.b
- Mulier meretrix aut luxuriose viuens pro debito incarcerationi potest. 1.616.a
- Fallit si esset nupta. ibid.
- Mulier obligata ratione tutelæ quam administrat, & in assumptione renuntiavit Velleiano, poterit carcerari. 1.616.b
- Mulier procuratrix esse non potest. 1.618.b
- Limitatur 14. modis ibid. & 619.
- Munus paruum non facit iudicem corrupti. 2.117.b
- Munus. A munere, quod vocatur capitatio, nemo eximitur. 2.117.a
- Munus, seu collecta, non potest imponi forensibus, etiã respectu possessionum quas forenses habent in territorio collectantis. 2.117.a
- Multa tacitè conceduntur, quæ expressè fieri prohibentur. 1.519.a
- Multa cadunt inter calicem supremæque labra. tom. 2. 117.a
- Multa in consequentiam permittuntur quæ principaliter denegantur. 2.117.a
- Multa transeunt in vniuerso, quæ singulariter non transirent. 1.116.b

Index.

Multa simul iuncta profunt; quæ singula non profunt. 2.116.b
 Multa iure civili, contra rationem disputandi, pro utilitate communi recepta esse innumerabilibus rebus probari potest. 1.788.a
 Multum transgrediens corrumpitur virtus in actu suo. 2.116.b
 Non ad multitudinem, sed ad synceram testimoniorum fidem respici oportet. 2.117.a
 Multitudo. Multitudinis ratione quisque à pœna excusatur. 2.117.a
 Multitudini delinquenti regulariter parcitur. 2.117.b
 Multitudinem esse inspiciendam. 1.691.a
 Mutare consilium quis non potest in alterius detrimentum. 2.117.b
 Sapientis est in melius mutare propositum. 2.117.b
 Mutatio non præsumitur. 2.223.a
 Mutatio nominis regulariter est prohibita. 2.117.b
 Mutatio. Et si nihil facile mutandum est ex solèmbus, tamen ubi æquitas evidens exposcit, subueniendum est. 2.117.b
 Mutilatus membro per sententiam regulariter testari potest. 2.117.b
 Mutuans ad refectiorem ædificiorum habet tacitam hypothecam in ipsis ædificiis privilegiatam. to. 2.186.b
 Mutuum. Mutuans pecuniam alicui in refectiorem domus, vel ædificij, habet privilegium, ut præferatur omnibus creditoribus. 2.117.b
 Mutuans ludenti repetere potest. 2.118.a
 Mutuans iudici pecuniam una cum iudice relegatur. 2.117.b
 Mutuum non consistit in pane. 2.118.a
 Mutuum consistit in pecunia numerata. 2.118.a
 In mutuo pecunia sola commissione censetur consumpta. 2.118.a
 Mutua crimina non compensantur. 2.271.b
 Mutus & surdus insimul à natura, non potest testari, nec ultimam voluntatem condere. 2.118.b
 Mutus regulariter contrahere non potest. 2.118.b
 Mutus. ubi non voce, sed præsentia opus est, mutus si intellectum habet, potest videri respondere. 2.118.a
 Mutus testis esse non potest. 2.509.b

N.

Narratiua verba non disponunt. 2.118.b
 Natura rei facit cognoscere quando dispositum in uno de correlatiuis censetur in alio. 2.118.b
 Natura hominum facile labitur ad delicta. 2.119.a
 Naturam fallere graue est. ibid.
 Ad suam naturam res facile reuertitur. ibid.
 Natura deperat multas edere formas. ibid.
 Natura nihil frustra aut perperam agit. 2.119.a
 Natura comparatum est, ut homines faciles sint ad dissentiendum. 2.119.a
 Naturæ factum æquo animo ferendum est. 1.524.b
 Naturæ & rationis ordinem, & legem generalem Dei nulla constitutione humana coarctari aut dissolui posse. 2.119.a
 Naturalis actus potentior est violento. 2.119.a
 Naturales & fortius spurij ex damnato coitu nati, non probant, nam sunt infames saltem de facto. 2.509.
 Naturalis possessio soluitur morte. 2.119.a
 Naturalem rationem sine lege allegare sufficit. tom. 2.119.a
 Nauicularij & mercatores olearij, qui magnam par-

tem patrimonij & rei contulerunt, intra quinquennium muneris publici vacationem habent. 2.119.b
 Nauium fabricatorum salarium. 2.119.b
 Nauis appellatione venit etiam minima scapha. 2.119.a
 Naulum pro minimo non soluitur. 2.119.b
 Nauta patronus non tenetur de damno dato per famulum, quem communiter omnes reputant bonum. 2.119.a
 Necessitas & officium. Refert inter voluntatem & necessitatem. 2.120.a
 Necessitati voluntariæ minimè succurritur. 2.578.b
 Necessitas. Sibi imputent, qui se in necessitatem deduxit, vel in periculum. 2.121.a
 Necessitas & Paupertas. Quædam propter paupertatem fiunt, quæ aliàs fieri prohibentur. 2.120.b
 Necessitas. In argumentum trahi nequeunt, quæ propter necessitatem aliquando sunt concessa. 2.119.b
 Necessitas ferias non habet. 2.119.b
 Necessitas. Non succurritur illi, qui ipse sibi necessitatem imposuit. 2.119.b
 Necessitas legem non habet. 2.119.b, & 121.a
 Quando necessitas vel paupertas non habet legem. 2.120.b
 In necessitatibus nemo liberalis existit. 2.119.b
 Ex necessitate quædam fiunt, quæ aliàs fieri prohibentur. 2.120.b
 Necessitatis causa recedimus à generali dispositione. 2.121.a
 Quicquid necessitate fit, citò soluitur: quod voluntate arripitur, perseverat. 2.119.b
 Quæ propter necessitatem recepta sunt, non debent in argumentum trahi. 2.119.b
 Quod ex necessitate officij geritur, non obest gerenti. 2.120.a
 Qui ex necessitate tuctur, hoc ipso committere non videtur. 2.120.a
 Nefandum. Nefandorum hominum arrogantia omnibus modis opprimi debet. 2.121.b
 Negans propriam scripturam regulariter punitur in duplum. 2.122.a
 Negans illud quod est causa privilegij, perdit ipsum privilegium. 2.234.b
 Negans intentionem agentis probare non tenetur. 2.247.a
 Negans de mendacio convictus, sæpè priuatur iure suo. 2.122.a, & b
 Negans vnum aliud concedere videtur: & è contrario. 2.121.b, & 122.a
 Negans sibi factum, vel solutum, id quod sibi solui, vel fieri oportebat, probare non tenetur. 2.247.a
 Negans non tenetur probare. 2.122.a
 Negans amittit beneficium. 1.129.a
 Negans sententiam vel possessionem, priuatur commodo sententiæ, vel possessionis. 2.122.a
 Negans aliquem habere legitimam personam standi in iudicio, probare non tenetur. 2.247.a
 Negatio rem dubiam facit. 1.444.b, & 2.122.b
 Negatio vnius regulariter inducit probationem alterius. 2.122.b
 Negatio quando præcedit verbum potest, inducit necessitatem præcisam, & priuat potentiam. 2.122.a, & b
 Negatiua dispositio indefinita non solum de primo actu, sed etiam in infinitum extenditur. 2.122.a
 Negatiua generaliter prolata generaliter negat. 2.122.a
 Qui in negatiua se fundat agens, siue excipiendo, tenetur illam probare. 2.122.b
 Negati-

Index.

Negatiua dispositio debet etiam in minimis obseruari præsertim cum à lege profertur. 2.122.a
 Negatiua est improbabilis. 1.714.b
 Negatiua est improbabilis directo per rerum naturam. 1.247.a
 Negatiua fundans se agendo, siue excipiendo, tenetur illam probare. 2.123.a
 Negatiuam agens & meram deponens, non coarctatà loco & tempore, non probat. 2.504.b
 Negligens circa factum suum puniri debet. 2.193.a
 Negligens in suo officio puniri debet, & priuatur officio. 2.122.a
 Negligens ab officio remoueri debet. 1.708.a
 Non subuenitur negligentibus, sed necessitate rerum impeditis. 2.124.a
 Negligentia dissoluta prope dolum est. 2.124.a
 Negligentia clericorum Ecclesiam damno affici. 2.124.a
 Negligentia cum negligentia compensanda. 2.124.a
 Negligentia sua cuique nocet. 2.123.a
 Negligentiam alterius alteri non obesse. 2.132.b
 Negotiorum gestores & famuli apothecæ non possunt esse testes. 2.509.b
 Negotiorum gestor regulariter tenetur de casu fortuito. 2.124.a
 Negotia. Tenetur quis aliena gerere negocia: & econtra. 1.48.a
 Negocium alienum mea ratihabitione non facio meum. 2.284.b
 Negotiorum gestor domino præiudicare non potest. 2.124.a
 Negocium rectè gestum fortuito non imputari. 1.145.b
 Qui proprium facit negocium, aduersus alterum regressum non poterit habere. 1.48.b
 Nemo potest sibi legem dicere, ut ab ea recedere non possit. 2.461.b
 Nemo ex his, qui negant se debere, prohibetur etiam alia defensione uti, nisi lex impediat. 1.29.a
 Nemini sua frustratio prodesse potest. 1.396.b
 Nemo dubitat soluendo videri eum, qui defenditur. 1.29.a
 Nemo potest plus iuris in alium transferre, quam ipse habeat. 1.785.b
 Nemo potest facere, quin leges locum habeant. 2.26.a
 Nemo prohibetur pluribus defensionibus, vel exceptionibus uti. 1.484.b
 Nepos institutus à testatore, hoc pacto, Instituo nepotem, qui mihi ex meo filio nascetur, statim nato nepote, institutio suam habet effectum, in eius prima persona. 2.124.a
 Nepos propriè non dicitur filius fratris. 2.124.b
 Nepoti quomodo succedatur ab auo paterno, vel materno. 2.458.a
 Nepos legitimus, vel naturalis ex filio spurio deficiente prole legitima, potest ab auo institui hæres. 1.718.a
 Nepos vel neptis ex filia non debet melioris esse conditionis, quam ipsa filia. 2.124.b
 Nihil additum tale, facit rem desinere esse tale. 2.124.b
 Nihil, & parum æquiparantur. 2.124.b
 Nihil tam naturale est, quam eodem genere quodque dissoluere, quo colligatum est. 2.119.a
 Namia conuersatio coequalium contempnionem parit. 2.124.b
 Nobilis. Nobiliore præsumptiones semper in dubiis eligendæ sunt. 2.125.a

Nobilis genere à natiuitate an præferatur nobilitati scientiæ, & sic an nobilis à natura præferatur nobili ex accidenti. 2.124.b
 Nobilitas dicitur qualitas, quæ sine virtute consistere non potest. 2.124.b
 Nobilitas geminata clarior est, quando scilicet quis eam habet virtute propria, & ex parentibus suis. 2.125.a
 Nobilitas nominata soluitur morte, nec transit ad postereros, nisi in concessione aliter fuerit dictum: secus est in nobilitate innominata, quæ descendit veluti à radice in posteros. 2.125.b
 Nocere. Scientia nocet sine denuntiatione. 2.125.b
 Noctis tempore omnia commodè fieri possunt, quæ specialiter non sunt prohibita. 2.125.b
 Nocturnum furem licitum non est occidere pro minima re furata. 2.125.b
 Nolens comparere in iudicio facit ut sententia lata inter alios noceat aliis. 2.125.b
 Non dicitur nolle, qui velle non potest. 2.578.b
 Nomen. Nomina significandorum hominum gratia reperta sunt, quæ si aliquo quolibet modo intelligantur, nihil interest. 2.126.b
 Nomen diuersum correlatiuorum est. 2.126.b
 Nomen mutari non potest in præiudicium tertij. 2.126.b
 Nomina denotant essentiam nominati in tantum, quod si quis caret qualitate demonstrata per nomen, caret etiam effectu nominati. 2.126.b
 Nomina significandorum hominum gratia reperta sunt. 2.575.b
 Nomen corruit, cum res à medio tollitur. 2.126.a
 Nomine alieno, vel ob alterius vtilitatem quando aliquis contrahit, utrum obligetur dominus tantum, an contrahens tantum, an vterque. 2.136.b
 Nomen delinquentis designandum est, ut certi hominis factum arguatur. 2.126.b
 Nomen debitoris mei potest capi pro executione sententiæ. 1.506.b
 Nominis error nihil nocet, cum de corpore constat. 1.478.b
 Nominandi ius habens episcopus in sua noua creatione vnum canonicum in qualibet ecclesia collegiata, si vnum nominauerit, qui quidem acceptauerit, non poterit amplius alium nominare. 2.125.b
 Nominatim exheredatus filius ita videtur, Filius meus ex hæres esto, si nec nomen eius expressum sit, si modo vnicus sit. 2.126.a
 Nominatus prior in legato, vel scriptura descriptus dignior, & maior iudicari debet de primo. 2.125.b
 Nominatis contractibus, etiam re integra, non est locus pœnitentiæ, ut resoluatur contractus, sed bene debet agi ut impleatur. 2.126.a
 Nominati in testamento plures collectiue, vel sub nomine familie, omnes gradatim cœsentur nominati ibi. 2.126.a
 Notarius non potest in instrumentis rogatis corrigere errorem suum, maxime in pertinentibus ad partes, & ad substantiam contractus. 2.129.b
 Notarius suum errorem, vel defectum regulariter corrigere non potest. 2.128.b
 Notarius punitor de falso si dixerit numerauit, licet penuria esset in sacculo præsens, si non sit numerata. 2.128.b
 Notarius si non commisit falsum, sed aliter deliquit ex quo est effectus infamis, valebunt instrumenta confecta per eum. 2.128.b
 Notarius potest statim corrigere suam originale scripturam etiam in his, quæ respiciunt partes, quia quod paruo momento fit, adhuc censetur inesse. 2.128.a

Index.

- Notarius censetur rogatus apponere clausulas consue-
tas.** 2.129.a
- Notarius si fecit in instrumento aliquem errorem in-
terlineando vel abradendo, debet de hoc facere vnā
notam, vel additionem cū die ac millesimo, de ipso
errore, aliter instrumentum esset nullum, vel suspe-
ctum reddetur.** 2.129.b
- Notarius infamis regulariter alio delicto, quam in offi-
cio tabellionatus, cōficere potest instrumēta.** 2.127.b
- Notarius, si non commisit falsum, sed aliter deliquit, ex
quo est effectus infamis, valebunt instrumenta con-
fecta per eum.** 2.127.a
- Notarius, si in instrumento mutui apponat verbum nu-
merauit, & probetur, quod tempore celebrati con-
tractus nulla pecunia fuit numerata, potest puniri
de falso, nec potest aliquo modo excusari.** 2.127.b
- Notarius debet habere mercedem de cōtractu de quo
alius est rogatus: aliās sine mercede regulariter non
cogitur conficere instrumenta.** 2.131.a
- Notarius potest scribere instrumentum per alium.** 2.
129.a
- Notarius non potest testes examinare.** 2.129.a
- Notarius non potest cogi, quod det instrumentum in
forma publica ei qui non rogauit.** 2.128.b
- Notarius qui commisit falsum, perdit potestatem confi-
ciendi instrumenta.** 2.127.a
- Notarius Sacerdos non potest esse tabellio, seu nota-
rius.** 2.128.b
- Notarius, qui singulo mense tenetur referre, & nomi-
nare instrumenta ab eo confecta episcopo loci sub
pœna priuationis officij, an dicatur satisfecisse sta-
tuto si retulerit episcopo fecisse instrumenta, de qui-
bus in libro protocolli habetur.** 2.128.a
- Notarius non potest conficere instrumentum extra
territorium illius à quo auctoritatem accepit.** 2.
128.b
- Notarius repertus falsus in minimis, de rigore iuris vi-
tuperari debet, atque puniri.** 2.128.a
- Notarius tenetur apponere signum suum solitum, ali-
ter instrumentum redditur suspectum.** 2.129.a
- Notarius condemnatus de falso, non potest instrumen-
ta conficere.** 2.128.b
- Notarius Papæ non potest conficere instrumenta in
terris, & castris imperij, & econtra imperialis non
potest conficere instrumenta in terris ecclesiæ.** 2.
129.b
- Notarius à partibus debet rogari, aliter instrumētum
confectum non valet.** ibid.
- Notarius debet regulariter per seipsum scribere instru-
menta, & non per alium.** 2.127.b
- Notarius si declaratur falsus, quia confecerit falsum
instrumentum, non præiudicat partibus.** 1.127.b
- Notarius excommunicatus potest facere instrumenta.**
2.127.a
- Notarius nihil agit, si iuris formam omittit.** 2.126.b
- Notarius si non dicit in testamēto testes esse rogatos,
non valet quod agitur.** 2.129.a
- Notarius sibi adscribens aliquid sub pluribus gemina-
tis conditionibus, non punitur pœna falsi.** 2.128.a
- Notarius in causa in qua interuenit scribendo repelli-
tur à testimonio.** 2.509.b
- Notarius censetur rogatus apponere clausulam cōsue-
tam.** 1.237.b, & 719.a
- Fallit ibid.**
- Notarius cōuictus de falso regulariter amplius instru-
menta conficere non potest.** 2.127.a
- Notarij error non nocet parti.** 2.128.b
- Notarij ex leg. tenentur dare copiam actorum partib.,
& si denegant, cogi possunt.** 2.129.b
- Notarij forinseci ex forma statutorum huius vrbis nō
possunt conficere in hac ciuitate testamenta, vel in-
strumenta.** ibid.
- Notariis asserentibus amisisse instrumentum, vel pro-
tocollum non creditur, nec sibi fides præstatur, ex
quo de eis debent habere curam, & vti omni diligē-
tia in illis custodiendis.** ibid.
- Notarij ex lege tenentur dare copiam actorum parti-
bus, & si denegant, cogi possunt.** ibid.
- Notitia vndeunque sufficit, quando non præiudicatur
parti, nec arctatur is cui fit intimatio, aliās debet fic-
ri cum solennitate.** 2.130.b
- Notitia alicuius rei est duplex, alia per conuersationē,
alia verò per famam.** 2.130.a
- Notorium licet releuet ab onere probandi, nō tamen
ab onere proponendi.** 2.131.b
- In civilibus notorium non excusat à modo agendi or-
dine iuris non seruato.** 2.181.a
- Notoria probatione non indigent.** 2.130.b
- Notorium cum est crimen, seu causa apparet notoriē,
quod tertius nullum ius habet, potest ferri senten-
tia absente parte.** 2.131.a
- Notorium licet releuet ab onere probandi, secus tamē
ab onere proponendi.** 2.131.a, & b
- In Notoriis est necessaria citatio, aliās nō valet.** 2.131.b
- Notarij ratione iudex aliās incompetens, non fit com-
petens.** 2.131.a, & b
- Nouatio non fit per constitutum generale.** 2.131.b
- Nouare leges nemini licet.** 2.25.b
- Nouatio esse non potest, vbi nullum obligationis de-
bitum interuenit.** 2.131.b
- Nouatio nulla redditur eius forma non seruata.** ibid.
- Nouatio. Si iubeo cāpsori debitori meo, quod soluat,
dicitur facta nouatio per viam delegationis, & sum
liberatus secuta promissione cāpsoris.** ibid.
- Nouatio. Secunda stipulatio continens plus quam pri-
ma inducit nouationem primæ.** ibid.
- Et quid si minus continet.** ibid.
- Nouum generaliter dictum, seu dispositum non exten-
ditur ad superuenientia de nouo, etiam si intercesse-
rit iuramentum.** 2.132.a
- Nouum. In rebus nouis constituendis euidentis debet
esse utilitas, vt recedatur ab eo iure quod diu æquū
visum est.** ibid.
- Noui operis nuntiatio locum non habet cōtra facien-
tem fossam, vt mortuus sepeliatur.** ibid.
- Nullitati sententiæ potest quis pacto renuntiare, & sic
se adstringere, vt de ea non possit agere vel excipe-
re.** 2.133.a
- Nullitas quæ à statuto excluditur, non tamen intelli-
gitur, quæ prouenit ex defectu iurisdictionis.** ibid.
- Nullitas simplex venit in decreto quod disponit vt di-
ci non possit de nullitate, secus procedit in gemina-
ta nullitate.** ibid.
- Nullius entis nullæ sunt qualitates.** 2.133.b
- Nuptias non concubitus sed consensus facit.** 1.314.a, &
2.133.b
- Nullus etiam actus quādoque pœnam sustinet.** 1.133.a
- Nullitas ita deuoluit causam sicut appellatio.** rom.2.
133.a
- Nullum non ipso iure dicitur nullum, sed quia iuris re-
mediū nullum.** 1.60.b
- Nullus delinquere præsumitur regulariter.** 2.133.b
- Numerus. Pluralis locutio duorum numero est conten-
ta.** 2.133.b
- Numerus**

Index.

Numerus minor inest maiori. 2.133.b
 Non numerus, sed fama consideratur. 2.181.a
 Nuntiat hares non tenetur ad impensas restauratio-
 nis operis. 2.132.b
 Nuntiatio soluitur morte nuntiantis. ibid.
 Nuntiatio. Causa in nuntiatione non debet exprimi.
 2.132.a
 Nuntiatio noui operis facta per eum, qui nō habet ius
 nuntiandi, ligat, & nocet iustè ædificanti. ibid.
 Nuncians qui possidet, non habet necesse adire iudi-
 cem nec in nuntiatione, nec in prosecutione. ibid.
 Nuncius referens, facit vt ei in minimis præstetur fides
 etiam si non in scriptis relatio fiat. ibid.
 Nuncius relationem habet ad mittentem, idè con-
 sequitur eadem priuilegia si mittatur per aliquam ci-
 uitatem ad principem, sicuti si mittatur à principe
 ad ciuitatem. ibid.a
 Nuncius deputatus ad solutionem recipiendam, qui ha-
 bet arbitrium recipiendi quocunque tempore, &
 quocunque loco, potest terminum solutionis pro-
 rogare. 2.408.b
 Nuncio creditur in his, quæ non pertinent ad officium
 suum, cum de modico agitur. 2.133.a
 Nuncio publico creditur. 2.247.b
 Nuncius ad vnguem seruare debet eius mandati for-
 mam. 2.133.a
 Nuptiæ. Pater quemadmodum transiens ad secundas
 nuptias tenetur reseruare successionem aliis liberis
 primi matrimonij, si succedit alicui filio, ita in ma-
 tre succedente alicui filio. ibid.b
 Nubere, si testator dixerit, filia mea sit hæres si filio Ti-
 tij nupserit: cōtingit, quod ipse illam ducere noluit,
 deinde pœnitentia ductus illam petiit, quæ ipsum
 recusauit, an ista filia hæreditatem amittet? 2.132.a
 Nupta non videtur, quæ virum pati non potest. 2.133.b
 Nuptiæ. Nihil interest ex iustis nuptiis cognatio de-
 scendat, an verò non. Nam & vulgò quæsitam foro-
 rem quis vetatur vxorem ducere. ibid.
 Nuptiæ soluuntur morte. 2.133.b
 Nuptiæ nullæ sunt vbi consensus deficit. ibid.
 Nuptiarum appellatione de primis intelligi debet, vn-
 de non veniunt viduæ in dispositione, quæ si nubât.
 2.234.a
 Natus ex inhibito coitu, nec etiam matri succedere po-
 test. 1.673.b
 Nuptiarum conditio non solum de primis sed etiã de
 secundis intelligitur. 2.134.a
 Nurus focerò obedientiam præstare debet, ac debitū
 honorem: secus contrà. ibid.

Obedire parentibus liberi debet, sed nō contrà. ibi.
 Obedientia, ac reuerentia, quæ per inferiores de-
 betur superioribus, non potest præscribi. 2.213
 Oblatio cum cognatione debiti, liberat debitorem, &
 impedit cursum vsurarū, ius pignoris soluit, & trans-
 fert periculum in creditorem. ibid.a
 Oblatio verbalis impedit distinctionem pignoris. to.
 2.234.b
 Oblatio libelli est de forma iudicij, qua sublata reddi-
 tur iudicium nullum. ibid.a
 Oblatio. Minus offerendo confert meliorem cōditio-
 nem. 2.181.a
 Oblatio libelli pro contestatione habetur. 1.306.a
 Obligare non potest clericus futuros redditus sui bene-
 ficij: salvo quantum sit, pro tertia parte sibi de iure

tangentē, & deducto eo, quod sit pro sustentatio-
 ne & alimento suæ vitæ. 2.135.a
 Obligatur in iudicio reus actori, ex qua si contractu, &
 contrà. 2.135.b
 Obligari. Rem alienam ignorante domino rectè obli-
 gari posse, & obligationem tenere. 2.135.b
 Vbi de obligando quæritur, propensiores esse debere
 nos, si habeamus occasionem ad negandum. tomò
 2.139.b
 Obligare quis non potest vnum ex suis hæredibus, ad
 vniuersum debitum in contractibus. 2.134.b
 Obligari non potest pupillus sine tutoris autoritate.
 2.135.b
 Obligatus ad factum si interuenit iuramentum, ad fa-
 ctum præcisè tenetur. 1.730.a
 Idem si tenetur quis ad opus pium faciendum.
 ibid.
 Obligatus ad nudam cautionem non tenetur sub pœ-
 na promittere. 1.219.a
 Obligatur in genere, interitu speciei liberatur. tom. 2.
 pag. 141.b
 Obligans omnia bona sua præsentia, & futura, non cen-
 setur ea obligare bona, quorum causa veniret pu-
 niendus. 2.136.b
 Obligatus ad dandū aliquid in genere, præstando par-
 tem non liberatur in totum, nec in illa parte. tom. 2.
 pag. 136.a
 Oblatio, quæ fieri debet alicui Ecclesiæ de bonis testa-
 toris, intelligi debet de prima, non autem ad alias
 tenebitur hæres, nisi se ita velle expresserit testator.
 2.134.b
 Obligatus pro alio agere potest antequam soluat. 2.
 pag. 139.b
 Obligatus ad factum præstando interesse liberatur. 2.
 136.b, & 138.b.
 Obligatio indefinitè facta vniuersaliter intelligitur,
 quando ex mente contrahentium verisimiliter intel-
 ligi potest. 2.138.b
 Obligatio sui natura est perpetua, & non finitur ipso
 iure, & partium conuentione, sed ope exceptionis.
 2.135.b
 Non tollitur obligatio per sententiam. 2.139.b
 Obligatio ad interesse, & sic ad pecuniam, dicitur diui-
 dua: & ideo contra quemlibet ex hæredibus promif-
 soris agere debet pro portione hæreditaria. 2.135.b,
 136.a, & 138.b, 139.a
 Obligatio facti nō obligat quæ præcisè ad factum, sed
 soluèdo interesse liberatur. 2.135.b, & 136.b, & 138.b
 Obligatio naturalis geminata parit actionem. tom. 2.
 pag. 239.b
 Obligatio inserta instrumento publico est probatio
 probata, & nō requiritur aliqua alia probatio, & eo
 stante, debitor tenetur ad debiti solutionem & satisf-
 actionem. 2.139.a
 Obligatio. Quādo quis tenetur ad duorū alterū, sub al-
 ternatione, utrū voluerit præstādo liberatur. 2.139.b
 Obligatio ad interesse regulariter non succedit in obli-
 gatione dandi. ibid.a
 Obligatio dandi est præcisa, nec succedit obligationi ad
 interesse. 2.135.b
 Obligatio est mater actionis. 2.136.a, & 138.a
 Obligatio nulla est re perempta cum materia, & for-
 ma. 2.139.b
 Obligatio nulla est vbi deficit essentialis forma. 2.140.a
 Obligatio ad interesse dicitur esse diuidua. 1.728.b
 Obligatio præcedens nō nouatur propter commissio-
 nem stipulationis pœnalis. 2.131.b

Index.

- obligatio non causatur ex confessione, nec ex præscriptione longi temporis, sed probatur iam inducta. 2. 136. b
- Obligatio tanta est in termino referente quanta fuit in termino relato. 2. 141. b
- Obligatio tacita. Id ei abesse videtur, in quo mihi quis obligatus fuerit. 2. 141. a
- Obligatio de agendo nomine proprio, inter hæredes diuiditur. 2. 136. b
- Obligatio tantum oritur ex parte promittentis in pollicitatione, & stipulatione. 2. 141. b
- Obligatio. Nemo ideo obligatur, quia recepturus est ab alio quod præstiterit. 2. 137. a
- Obligatio. Nihil tā naturale est, quā eo genere quidque dissoluere, quo colligatū est: ideo verborū obligatio verbis tollitur, nudi consensus obligatio contrario consensu dissoluitur. 2. 137. b
- Obligatio personalis, & instantia contra successorem non transeunt. 2. 136. a, & 140. a
- Obligatio, vel onus, augetur auctare, ex qua, vel propter quam aliquid debetur. 2. 136. a, & 139. b, & 140. a
- Obligatio non perit mortua persona, cui aliquid competit, vel fuit concessum, aut relictū vel promissum, sed ius competens transit ad hæredes. 2. 136. a
- Obligatio generalis non comprehendit, quæ in specie quis minimè obligaturus fuisset. 2. 136. a
- Obligatio dandi in contractibus innominatis, succedit ad interesse, nec est præcisa. 2. 136. a, & 138. a
- Obligatio operis faciendi regulariter inter hæredes non diuiditur, sed quilibet insolidum tenetur, tanquam ad indiuiduum. 2. 136. a
- Obligatio oritur, & parit actionem in minimis, quando interuenit iuramentum. 2. 141. b
- Obligatio personalis vniuersalem, non singularem fundi successorem sequitur. 2. 136. a, & 140. a
- Obligatio conditionalis non purificatur, etsi conditio per pactum fuerit remissa. 2. 141. a
- Obligatio facti soluitur morte. 2. 138. b
- Obligatio naturalis iureiurando tollitur. 2. 119. a
- Obligatio & stipulatio. Obligatus pro alio antequam soluat, agere potest. 2. 137. a
- Obligatio sæpe committitur, & in se resoluitur. tom. 2. 139. b, & 140. b
- Obligatio statim cum oritur, moritur. 2. 140. b
- Obligatio non potest in plus contrahi, quā datū sit. 2. 139. a, & 139. b
- Obligatio dicitur alienatio. 2. 138. a
- Obligatio facta per artificem alicui ratione industriae personæ, extincta persona, cessat, & ad hæredes non se extendit. ibid. a
- Obligatio ubi est transitoria ad hæredes, diminutione personarum non minuitur actio vel obligatio, sed transit ad hæredes, etiam si sint collegæ in creditum. 2. 139. a
- Item non minuitur obligatio in eo quod debetur pluribus personis non ut singulis sed ut vniuersis. ibid.
- Obligatio in personam seruilem non cadit. tom. 2. pag. 136. b
- Obligatio nulla est consilij non fraudulenti. 2. 135. b, & 138. a
- Obligatio antidotalis. 2. 139. b
- Obligatio ad pœnam personalem non valet. 2. 139. b
- Obligatio tacita nascitur extra id quod agitur. ibid. & 141. a
- In obligatione dandi si debetur quantitas, tunc obligatio est diuidua. 2. 135. b
- Transeunt obligationes generaliter ad hæredes. 2. 139. b
- In omnibus obligationibus, in quibus dies non apponitur, præsentī die debetur. 2. 142. a
- In obligationibus facti non tenetur quis præcise ad factum, sed soluendo interesse liberatur. 2. 128. b
- Si quis obligatione liberatus sit potest videri cœpisse. 1312. a
- Obligationibus dandi, nō succedit obligatio ad interesse, sed obligatus tenetur præcise dare, & sic dominium transferre. 2. 141. b
- Obligationis conditio non mutatur per personarum mutationem. 2. 136. a, & 141. b
- Obligationem non inducunt verba generalia prolata ad complacentiam alicuius. 2. 141. b
- Obligatione principali sublata, tenet accessoria. 2. 137. a
- Obligatione generali non veniunt bona alienari prohibita. 2. 291. a
- Obligationis liberatio fit per vnicū implemētū. 2. 141. b
- In obligatione dandi vno hærede contra faciente pœna committitur contra omnes pro portionibus hæreditariis. 2. 190. a
- Obscurum cum aliquid in controuersia est, sequimur minimum in eo. 2. 142. a
- Obscurum. In obscuris minimum est sequendū. 2. 143. a
- In re obscura melius est fauere repetitioni, quā aduentitio lucro. ibid. a
- In obscuris inspicimus, quod est verisimilius, vel plerūque fieri consuevit. 2. 143. a
- Observatio ordinis iudiciarij nullo modo remitti potest. 2. 291. a
- Occasio levis interdum est magni ponderis. 2. 143. b
- Occasio delinquendi non debet dari. 1369. a
- Occasio rapienda est, quæ præbet benignius responsū. 2. 143. b
- Occasione cessante non cessat effectus. 1. 191. a
- Occasionem damni qui dat, damnum dedisse videtur. 1. 651. a, & 2. 143. b
- Occidens parentes punitur pœna parricidij legis Pompeianæ contra parentes occidētes liberos. 2. 145. a
- Occidere licitum est aliquem dum se incontinenti defendit. 2. 144. b
- Occidens volentē, pœna homicidij nō tenetur. 1. 679. a
- Occidens hominē tenetur ad expēsas medicorū, & ad expēsas operarū interfecti, id est, habita ratione ad tempus quod occisus viuere potuisset. 2. 144. b
- Occidens bannitum excusatur. 1. 679. a
- Occidēs. Sentētia lata cōtra occidentē, nō præiudicat ei contra quem proceditur ope vel auxilio. 2. 145. a
- Occidere alium est licitum, etiam pro rerum defensione. 2. 144. a, b
- Occidere furem licet domino pro defensione rei suæ nisi ei subtracta esset modica res. ibid. b,
- Occulta & incognita illi sunt relinquēda, qui solus nouit corda filiorum hominum. 2. 145. a
- Occultans se, ne ad ipsum citatio perueniat, sententia inter alios acta præiudicabit ei etiam. ibid.
- Occupatio. Occupantis est melior conditio. ibid.
- Odium in fauorē conuerti non debet, & odia restringi, fauores autem conuenit ampliari. ibid.
- Odiōsa non comprehenduntur in generali dispositione. ibid. b
- Odiā restringi, fauores ampliari debere. ibid.
- Odiū soluitur morte: vnde si filius priuatur patria propter odium patris, eo mortuo restituitur ipse. ibid.
- Odio alieno neminem prægrauari. ibid. a, & b
- Offendens stipulatorem vel eius personam repræsentans, non tenetur ad interesse. ibid. b
- Offensio

Index

- Offensio soluitur morte. 2.146.a
 Officialis dum est in officio, cum subditis contrahere non potest. 2.146.a
 Officialis regulariter duplici officio fungi nō potest. 2. pag.146.a
 Officialis regulariter nō debet recipere munera à subditis. ibid.a
 Officialis non est syndicanus si non obseruauerit iura in leuibus. 2.146.b
 Officialis dum est in officio, cum subditis contrahere non potest. 1.315.a
 Officialis si malè iudicat ex imperitia, nō excusatur. 2. pag.146.a
 Officiales, siue illi, qui funguntur munere publico, non possunt emere res illorum, seu bona, cuius, vel quorū administrant. 1.464.a
 Offendens in vno factus est omnium reus. 2.146.a
 Officiales non possunt mutuare, nec alios contractus facere, durante officio eorum. 2.418.b
 Contra officialem fugientem iuratur in litem. ibid.b
 Officiali creditur extra suum officium cū de minimis agitur. ibid.b
 Officialibus debetur salarium residui temporis. ibid.b
 Officialium vel famulorum excessus dominis imputatur. ibid.b
 Officium publicum pupillus habere non potest. ibi.b
 Officiū soluitur morte: vnde mortuo prelato, cui coadiutor datus erat, soluitur & officium. 2.147.b
 Officium iudicis quando imploratur afferendus est libellus sicut in actionibus. 2.147.a
 Officium iudicis potest implorare timens ab aliquo offendi, vt ipsum compellat ad præstandam cautionē. 2.146.b, & 147.a
 Officium iudicis. Officium nec postulatū iudex non tenetur impartiri. 2.147.a
 Officium iudicis regulariter non imploratur, quando per statutum tollitur omnis defensio. ibid.a
 Qui officium gerit, non debet committere id, quod alium ex officio prohibet facere. 2.147.b
 Officium iudicis oritur vbi verba legis ad iudicem referuntur. 2.147.a
 Officium iudicis præscribitur spacio 30. anno. 2.212.a
 Qui per officium iudicis tenetur aliquid facere, per solam interpellationem extraiudicialem non constituitur in mora. 2.91.a
 Officium suum nemini debet esse damnosum. 2.120.a, & 147.a
 Ex officio ad priuatam vtilitatem etiam in criminalibus iudex procedere non potest, nisi petatur. 2. pag.147.a
 Officio duplici potest quis fungi extra iudicium, vel in iudicio iurisdictionis voluntariæ, vbi est impedimentum iuris vel facti. 2.147.a, & b
 Officio iudicis quod expediri potest, potest fieri partibus absentibus. 2.147.b
 Officio iudicis præscribitur spacio triginta annorum. 2.147.a
 Officio duplici quis fungi non potest regulariter. to.2. 147.b
 Officio remoto, remouetur etiam præmium. ibid.
 Ex officio iudicis cautio præstat. 1.744.b
 Officia non sunt perpetua. 2.147.a
 Officij ratio magis inspicitur, quàm personæ. 2.121.b
 Officij causa cessante, cessat officium. 1.169.a
 Officium coadiutoris dati ob malam valetudinem aut aliud impedimentum cessat cessante valetudine aut impedimento. 1.169.a
 Olim. Ex eo quod olim fuit, præsumitur modo esse. 147.b
 Omissio necessariorum nocet, non abundans cautela. 2.119.b
 Omissio modicæ solennitatis non vitiat dispositionē nisi alias dispositio careret forma. 2.148.b
 Omissio monitionis non reddit excommunicationem nullam, sed iniustam. 1.503.a
 Omissus casus dispositioni iuris cōmunis relinquitur. 2.148.b
 Omnes quod tangit, ab omnibus debet approbari. 2.148.b
 Omne nimium vertitur in vitium. 2.124.b
 Omne qđ est in relato, dicitur esse in referēte. 2.148.b
 Onus probandi aliquem esse factum locupletiores cui incumbat. 2.247.b
 Onus non augetur aucta re, circa quam, vel in qua aliquid onerosum versatur, vel debetur. 2.148.b
 Qui sentit onus, sentire debet commodum, & contrā. 2.149.a
 Onus, & emolumentum. Ad quem spectat onus, & emolumentum. 2.148.b
 Onus. Neminem duplici onere pregrauandum. 2.149.a
 Onus. Rationi congruit, vt succedat in onere, qui substituitur in honore. 2.149.a
 Onus vbi est, ibi & emolumentum esse debet, & e converso. 1.255.b
 Onere cessante, cessat & quod illius causa inductū est. 1.169.a
 Onerosa multitudo nihil habet honesti. 2.117.a
 Opem præstare dicitur, qui stat armatus, tempore quo maleficium committitur, etiam si arma non mouet. 2.149.a
 Opem vel auxilium præstans, tenetur eadem poena, qua principalis. 1.121.a, 2.149.b, & 189.a
 Fallit ibid.
 Opinio doctoris nulla est sine lege vel ratione, ideo dici solet, quod intelligi debet secundum legem quā allegat. 2.150.a
 Opinio vltima videtur approbari, quando statutū, lex, glos. vel doctor plures opiniones enumerat. tom.2. 150.b
 Opinio communis etiam in minimis debet seruari, ac sequi. ibid.a
 Opinio non præiudicat veritati. 2.150.b
 Opinionem referens alicuius doctoris, secundum ipsam eius dictum est intelligendum. 2.151.a
 Opinionem communem iudex sequi debet. 2.150.b
 Non ex opinionibus singulorum, sed ex communi vsu nomina exaudiri debere. 2.148.b
 Quando hoc verbum Oportet, continet necessitatem. 2.121.b
 Opponere non potest qui bis idem aliquid facit, nam vbi interuenit geminatio ibi præsumitur plena delibatio. 2.1.a
 Oppositum in opposito idem operatur quod propositum in proposito. 1.151.a
 Opus factum quis propria autoritate tollere non potest. 2.132.a
 Oratio indefinita æquipollet vniuersali. 2.152.a
 Oratio ambigua interpretatur secundū intentionem proferentis. 2.152.a
 Oratio. In oratione vniuersali semper intelligitur excepta persona loquentis. 2.151.b
 Ordinarius iudex potest iudicare vltra iurisdictionem ordinariam sibi limitatam, si causa maior incidat in causa pertinente ad suam iurisdictionem. 1.742.
 Ordina

Index.

- dinarius potest causas meri & mixti imperij delegare ex causa infirmitatis, sicut ex causa absentiae. 1. pag. 363. b. & 2. 151. a
- Ordinarius vnus ex duobus datis simul, potest sententiam interlocutoriā ferre sine alio. 1. 742. a. & 2. 151. a
- Ordinarius non potest delegare ea quæ sunt meri & mixti imperij, propter multitudinem causarum. 1. 363. b
- Ordinarius vnus ex pluribus procedere potest, quia habet insolidum iurisdictionem. 2. 151. a
- Ordinarius iudex vnus ex pluribus procedere potest, quia habet insolidum iurisdictionem. 1. 742. a
- Ordinarij literis creditur sine subscriptione testium, vbi de modico præiudicio agitur. 2. 151. a
- Ordinato non nocet sententia lata contra ordinatorem, quando agitur ad poenam, quia respectu poenæ non est connexitas iuris creati, secus è contra. 2. 151. b
- Ordinato præiudicabit sententia lata contra ordinatorem, quando scilicet lata esset super defectu potestatis ordinandi, seu ordinantis. 2. 151. b
- Ordo iuris est seruandus in possessorijs. 2. 151. b
- Ordo si non seruatur, quando pro forma est, corrumpit actus. 2. 151. b
- Ordinem scripturæ esse seruandum. 2. 151. b
- Ex Ordine arguitur prærogatiua. 2. 151. b
- Originale est relatū exēpli, & quicquid dicitur in vno, in altero repetitū videtur, & quo ad vim dicitur idē referens quod relatū. 2. 152. a
- Origo potius obligationis quam titulus actionis considerandus est. 1. 709. b
- Originem negotij an probandam. 1. 712. a
- Origine inspecta procedit semper, vt posito vno de correlatiuis ponatur alterum. 2. 152. a
- P
- P**actum redimendi, seu de retrouendendo præscribitur annis xxx. 2. 158. a
- Pactum inter virum & vxorem, de inuicem succedendo, valet. 2. 155. b
- Pactum contra formam iuris factum est ipso iure nullum. 2. 154. b
- Pactum in societate appositum quod lucrum, & damnum inæqualiter diuidatur, non est improbabile. 2. pag. 158. b
- Pactum de hæreditate viuentis non valet. 2. 154. b
- Pactum geminatum de non petendo tollit ipso iure obligationem, sed non simplex. 2. 151. a
- Pactum factum cum relatione ad aliud, si de relatione non constat, pactum redditur nullum, nisi exprimat, quid seruandum sit. 2. 154. a
- Pactum de retrouendendo quodcumque appositum in contractu emptionis & venditionis alijs concurrentibus facit præsumi contractum simulatum, vsurarium & foeneratitium. 2. 158. a
- Pactum ambiguum contra venditorem interpretandum. 2. 157. a
- Pactum factum per patrem filio, quod non possit eum exhæredare propter ingratitudinem, valet. 2. pag. 154. b. & 159. a
- Pactum de non petendo, factum à creditore reo principali prodest fideiussori. 2. 155. b
- Pactum initum cum vna persona, etsi hæredis mentio non fiat, an ad hæredes porrigatur. 2. 155. a
- Pactum quod debitor bonis cedere nō possit, nō valet cum ad carcerem se obligare videatur, quod est contra bonos mores. 2. 152. a. & 157. a
- Fallit 14. modis, ibid.
- Pactum ad hæredes non transit. 2. 153. b
- Pactum de hæreditate viuentis certo modo diuidenda, vel disponenda inter ipsos paciscentes non valet. 2. pag. 154. b. 156. a. & 197. b
- Fallit ibid.
- Pactum de nō succedendo, & sic de hæreditate perden da, non valet. 2. 153. b. 156. a. 157. a. & 159. b
- Fallit ibid.
- Pactum seu conuentio de hæreditate viuentis non valet. 2. 291. a
- Pactum inter maritum, & vxorem, vt sibi inuicem succedant, valet. 2. 457. b
- Pactum priuatum de futura successione regulariter nō valet. 2. 456. b
- Pactum de futura successione non valet. 2. 457. b
- Pactum de successione futura est illicitum. 2. 159. b
- Pactum soluitur morte, quando ita paciscentia adheret, vt sua ipsius natura obligatio heredem attingere non possit. 2. 158. b
- Pactum factum in contractu nuptiali, quod soluto matrimonio, duæ partes dotis restituantur hæredibus mulieris defunctæ, tertia retenta, valet. 2. 153. a
- Fallit ibid.
- Pactum nudum non producit actionem. 2. 155. b
- Pactum de litigando coram incompetenti iudice, nō fallit illum competentem, & paciscens conuentioni stare non cogitur. 2. 155. b
- Pactū. Cū duo sub alternatione debentur, si super vno paciscatur quis, & super altero pactus videtur. 2. 153. b
- Pactum factum super vna re, non extenditur ad aliam. 2. 156. b
- Pactum factum de succedendo cum eo, de cuius hæreditate agitur, non valet. 2. 159. a
- Pactū de amittendo beneficio, si non fecerit tale, quid, valet. 2. 157. b
- Pactum. Cum duo sub alternatione debentur, si super vno paciscatur, & super altero pactus videtur. 2. 160. b
- Pactum de stando iuramento partis, valet, & præiudicat. 2. 157. a
- Pactum nullum est sine consensu partium. 2. 257. b
- Pactum, quod donatio reuocetur prætextu ingratitudinis, non valet. 2. 157. b
- Pactum pro traditione accipitur. 2. 165. b
- Si pactum est factum de retrouendendo, si vnus ex hæredibus vult redimere partem suam, nō admittitur. 2. 157. b
- Pactum non valet, nec consuetudo, vel statutum, si videntur spiritualia vendi. 2. 157. b
- Pactum non transit ad hæredes. 2. 160. a
- Pactum per quod tollitur libera testandi facultas, non valet. 2. 157. a
- Pactum de futura successione inter fratres reciprocu de iure est validum. 2. 160. a
- Pactum de succedendo, non obstante ingratitudine inter patrem & filium, valet. 2. 157. a. & 159. a
- Pactum per quod renūciatur exceptioni simulationis, non valet. 2. 157. b
- Pactum initum inter patrem & filium, super hereditate patris nullam inducit obligationem. 2. 157. a
- Pactum de futura successione valet. 2. 165. b
- Pactum nudum geminatum parit actionem. 2. 157. b
- Pactum super principali re appositum iuxta contractum, vel pactum de appenditijs contractus, resoluitur resolutio contractus. 2. 157. b
- Pactum factum possessori hæreditatis non prodest, neque nocet vero hæredi. 2. 156. b
- Pactum

Index

- Pactum nudum non vestitur calore iudicii. 2.157.a, & b
 Pactum. Quando quis facit quod conuenit ne faceret, non videtur contra pactum facere. 2.166.b
 Pactum seu conuentio inter partes, quod debitum non possit probari, nisi per instrumentum, non valet. 2.157.a
 Pacta contra naturam actionis valere. 2.164.a
 Pactum de non petendo elidit civilem obligationem, cum producat exceptionem. 2.156.b
 Pactum de non petendo, non tollit ipso iure actionem. 2.156.b
 Pactum de quota litis, non valet, & paciscentes puniuntur. 2.157.a
 Pactum vel delictum alterius alteri prodest. 1.49.a
 Pactum vestiri ab eius tantum parte, qui rem tradit. 2.205.b
 Pactum de non petendo litis contestationem non impedit. 2.53.b
 Pactio. Quod non potest pactio, potest stipulatio. 2. pag. 161.b. & contra. 2.162.a
 Pactum factum ab ingrediente monasterium de retinendis bonis propriis, non valet, & ingressus remanet purus. 2.153.b, & 157.a
 Pactum. Si ex forma statuti non posset mulier se obligare nisi interueniente consensu duorum propinquorum, non posset etiam facere pactum de non petendo debitori, non seruata forma statuti. 2.156.b
 Pactum factum cum vna persona, non extenditur ad aliam. 2.156.b
 Pactum. Obest mihi de iure competituro factum. 2. pag. 165.a
 Pactum nudum vestitur rei traditione. 2.156.a
 Pactum vnius vel stipulatio, alteri prodest. 2.166.b
 Pactum de succedendo inuicem non habet vim ultimæ voluntatis. 2.156.b
 Pactum quandoque pro stipulatione interpretatur. 2. pag. 161.b
 Pactum, quod quis non possit rem suam propriam alienare, non valet. 2.156.b
 Pactum de non petendo, factum extraneo, non valet, nec ratum haberi potest. 2.156.b
 Pactum affirmatiuum de succedendo alicui, nullius est momenti. 2.156.a
 Pactum principalis debitoris prodest fideiussori. 2.156.b
 Pactum de non petendo tollit obligationem naturalem ipso iure. 2.156.b
 Pactum debitorum inuicem conuenientium non nocet creditoribus. 2.156.a
 Pactum nudum appositum incontinenti iuxta contractum, vestitur coherentia contractus. 2.156.a
 Pactum incontinenti factum, contractui inesse dicitur, nam illud minimum momentum non curatur, & quæ incontinenti fiunt dicuntur inesse. 2.153.b
 Pactum de lucranda dote, si maritus decesserit superstiti muliere, non valet. 2.156.b
 Pactum nudum iuramento firmatum producit actionem. 1.33.b
 Idem si sit geminatum. ibid.
 Idem si apponatur in instrumento guarantee, quia tunc literis vestitur. ibid.
 Idem si in iudicio fiat. ibid.
 Ex Pacto vel stipulatione vnius, alij actio competit. 1. pag. 26.a
 Pactum factum in legato ad pias causas non valet. 2. pag. 13.a
 Pactum de litigando coram incompetenti iudice non facit illum competentem, & paciscens conuentioni stare non cogitur. 2.157.a
 Pactum factum à maiori parte creditorum cum hæres de futuro debitoris mortui de quota parte debiti remittenda, præiudicat aliis creditoribus si in vnum conuenerint, & decretum prætoris intercesserit. 1. pag. 327.a
 Pactum appositum, quod non sit. 1.268.b
 Per pactum de litigando coram incompetenti, ille non efficitur competens, & paciscens stare conuentioni non cogitur. 1.626.b
 Pactum super vna re factum, non nocet super alia. 1. pag. 49.a
 Pacta impossibilia, vel sub impossibili conditione, non valent. 2.162.b
 Pacto de retrocedendo præscribitur, non obstante clausula, quandoque. 2.212.b
 Inter Pacta & transactiones nulla est differentia. 2. pag. 156.b
 Ex nudo pacto quod est contra ius, non oritur actio. 2. pag. 162.b
 Ex nudo pacto utilis competit actio. 2.164.a
 Pactis priuatorum ius publicum non lædi, & non licet renunciari his, quæ tam pro se, quam pro communi utilitate sunt introducta. 2.162.b
 Pacta quæ contra bonos mores inita sunt repelluntur. 1.138.a
 Pacta turpia non debent seruari. 2.166.a
 Pacta contra ius facta valent. 2.162.a
 Pactis priuatorum ius publicum non tollitur. 2.157.b
 Ex pacto non agitur præcise ut quid fiat vel detur, sed ad interesse. 2.164.b
 Ex pacto nudo oritur exceptio. 2.156.a
 Ex pacto nudo appposito ex interuallo, iuxta contractum non datur actio. 2.156.a
 Pallor, & trepidatio in præsentis, & carceratis est iudicium fallax, & debile, sed iudici arbitrium. 2. pag. 166.b
 Papa diem functo, potestas data conseruatoribus expirat quo ad negotia nondum cœpta. 2.167.a
 Papa ex causa potest interpretari ius diuinum, constitutione, vel rescripto, licet non in totum tollere. 2. pag. 167.a
 Papa potest dispensare super quolibet iuramento per viam commutationis, dispensationis, vel totalis relaxationis. 2.167.a
 Papa restituit famæ clericos, & laicos subditos, aliorum vero non. 2.167.a
 Si Papa scribat iudici alterando eius iurisdictionem, erit delegatus. 1.362.b
 Papatus est de iure diuino. 1.131.a
 Papæ auctoritas in iuramento, regulariter censetur excepta. 2.167.b
 Parcendum est mulieribus, & subueniendum. 2. pag. 165.b
 Parcitur multitudini. 2.190.a
 Parco: Qui sibi non parcit, multo minus aliis parceret. 2.175.a
 Parcendum minoribus, & subueniendum. 2.168.a
 Parentes. Parentum necessitatibus liberos succurre iustum est. 2.170.a
 Paria. Is, qui in ius succedit alterius, eo iure, quo ille, uti debebit. 2.170.a
 In pari causa deterior est petitoris conditio. 2.298.b
 In pari causa potior prohibentis conditio. 2.298.b
 Paria delicta mutua compensatione tolluntur. 2.170.a, & 271.b
 Paria sunt non esse & non apparere: ita non esse & non fieri. 1.482.a
 Paria

Index.

- Paria sunt aliquid per me fieri, vel per aliū mea voluntate. 2.578.a
- Paria sunt falsum exprimere, vel suppressere veritatē. 2.564.a
- Paria sunt non vendere, & modico pretio vendere. to. 2.170.a
- Paria sunt, quid fieri tempore prohibito vel permissio, & conferri in prohibitum. 2.261.b
- Paritas vinculi paritatem iuris inducit. 2.170.a
- Pars maior non pro personarum numero, sed pro cumulo debiti debet computari. 2.181.a
- Pars maior non sufficit si fiat aliquid ex dispositione, in qua omnes, & singuli convenire debent. tom.1. 169.a
- Pars maior creditorum potest præiudicare regulariter minori parti creditorum in quota debiti remittenda hæredi debitoris. 2.199.a
- Pars, & totum. Idem iuris est in parte quo ad partem, quod est in toto quo ad totum. 1.168.b, & 169.b
- Pars. Maioris partis iudicio standum. 2.168.b
- Pars maior collegij regulariter in gerendis per ipsum collegium sufficit. 2.169.a
- Pars vna potest aliam cogere ad concludendū in causa. ibid.
- Pars in toto continetur. 2.168.a, & 169.b
- Pars quando est protestata contra testes alterius partis, quod intendit reprobare eos tanquam non idoneos, si dicti testes dicant aliquid in sui favorem non probant. 2.500.b
- Pars quando est protestata ante publicationem, quod intendit reprobare testes in personā tanquam minus idoneos, in quibus casibus post publicationem admittatur. ibid.
- Pars quando accrescit non petenti. 2.527.b
- Partem qui solvit, vel soluere cœpit, in totum tenetur. 2.409.a
- Vtriusque partis consensu aliquid de iure relaxari. to. 2.164.a
- Partium assertioni statuitur ubi de parvo præiudicio agitur. 2.170.a
- A parte meliori & potentiori fieri denominationem. 2.169.a
- Partis appellatione in dubio intelligitur de dimidia. 2.169.a, & b
- Partem non facit is qui non admittitur ad partem, nec admitti speratur, & ideo non impeditur ius accrescendi. 2.169.b, & 170.a
- Partes possunt per partes renuntiare nullitati sententiarum. 2.133.a
- Melius est partem habere, quam toto privari. 2.168.b
- Particeps eiusdem criminis potest socium accusare. 1.365.b
- Participans cum excommunicato non peccat mortaliter. 1.502.b
- Partus sequitur ventrem. 2.170.a
- Paruitas precij inducit suspensionem simulationis venditionis. 2.546.a
- Parum, & nihil æquiparantur, & nihil deesse videtur quod parum deest. 2.170.a
- Passio non concurrit cum actione circa idē in eodem subiecto. ibid.
- Pastor. Non potest esse Pastoris excusatio, si lupus oves comedit, & pastor nescit. ibid.
- Pater si filio aliquid donat, illud in legitimam computatur, nisi dictum sit. 2.172.a
- Pater potest filium exheredare. 2.173.a
- Pater (si vult) potest in testamento relinquere filiæ suæ non solum alimenta, sed etiam dotem. 2.173.b
- Pater in pœnalibus de peculio non tenetur. 2.177.b
- Pater, licet alienationem inter filios fieri prohibeat, tamen ultra ipsos, nisi expresse dixerit, regulariter talis prohibitio non extenditur. 2.170.b
- Pater potest assignare legitimam in vno, vel pluribus corporibus. 2.20.b
- Pater si filium impuberē exheredavit, aliis institutis, & filio exheredato dederit pupillarem substitutum, à substituto non potest alteri legare. 2.13.b
- Si pater dum vivit filium suum faciat legitimare, vel mandet in testamento, quod legitimetur, non est citatio necessaria aliorum. 2.22.a
- Pater non obligatur ex contractu filij. 2.136.b
- Pater filiam dotare tenetur. 2.172.a
- Pater non potest committere alteri, vt occidat filiam suam adulteratam. 2.144.a
- Si pater in testamento aliquid pro legitima reliquit filio in quantitate, potest filius dicere, nolo pecuniā, sed volo legitimam in corporibus hereditariis. 2.20.a
- Pater an possit filiis præiudicare in feudis. 1.558.b
- Pater si dissipat bona sua, potest ei interdici administratio, & alimenta filio decerni. 2.171.a
- Pater de iure tenetur alere filios suos, indefinita debet univèrsaliter intelligi, vt teneatur etiam ad indumenta, & ad filias dotandas secundum facultatem patrimonij sui. 2.173.a
- Pater potest cogi obligare se, & sua bona pro restitutione dotis mulieris, cum qua filius est matrimonium contracturus. 2.171.a
- Pater promittens decem pro filia, si post ei leger, animo compensandi dotem promissam legare videtur. 2.174.a
- Pater cum aliquod consequitur privilegium, non per hoc etiam filio conceditur, nisi contrarium expresse caveatur. 2.170.b
- Pater potest conferre in filium titulo donationis rem stabilem, seu prædium pro bona summa, dummodo patri remaneat tantum, quod alius filius, vel filij non possint excludi à querela. 2.170.b
- Pater regulariter non tenetur pro filio, nec è contrà. 2.174.b
- Patrem posse gravare filium vsque ad pubertatem. 2. pag. 576.b
- Pater & filius si vocantur ad successionem, an ordine successivo succedere debeant. 2.457.b
- Pater potest cogi obligare se, & sua bona, pro restitutione dotis mulieris, cum qua filius est matrimonium contracturus, ubi alias non posset commodè cum alia, vel illa contrahere in loco, ubi non est in observantia, quod pater teneatur ad constituendam donationem propter nuptias. 1.442.a
- Pater tenetur dotare filiam ea dote, quæ non sit minus legitima, habito respectu ad quantitatem patrimonij, consuetudinem regionis, si honestas, & qualitas personarum, & numerus liberorum id suadeat. tom. 2.174.b
- Pater quemadmodum cogitur præstare alimenta filiis suis, ita etiam filius cogitur alere parentes inopes. 2.171.a
- Pater si filio rem tradit simpliciter, non videtur donare. 1.417.a
- Pater in adventitiis habet vsumfructum. 2.170.a
- Pater tenetur dotare filiam. 1.442.b
- Pater tenetur pro filio, quatenus est in peculio. tom. 2.174.b
- Pater

Index

- Pater in dubio dotando videtur de suo dotare, & non de bonis filia.** 1.441.b
- Pater si vendit bona dissipando, an filij petere possint ut iudex cogat eum assignare legitimā vel aliquem fundum.** 1.608.a
- Pater & parentes non possunt esse testes pro liberis.** 2.510.a
- Pater qui acquisiuit emphyteosim pro se, & filiis suis, non potest illam vni ex filiis in præiudicium aliorū prælegare.** 1.458.a
- Si pater dedit vni filiorum pecuniā ad mercandum, & talis filius mediante pecunia patris exercuit mercantias, & multum est superlucratus, lucrum tenetur fratribus conferre.** 1.553.b
- Pater potest cogi obligare se, & sua bona pro restitutione dotis mulieris, cum qua filiis est matrimonium contracturus.** 2.171.a
- Pater promittens x. pro filia, si post ei leget, animo compensandi dotem promissam legare videtur.** tom.2. pag.174.a
- Pater cum aliquod consequitur privilegium, non per hoc etiam filio conceditur, nisi contrarium expresse caueatur.** 2.170.b
- Pater potest conferri in filium titulo donationis rem stabilem, seu prædium pro bona summa, dum modo patri remaneat tantum, quod alius filius, vel filij nō possint excludi à querela.** ibid.b
- Pater regulariter non tenetur pro filio, nec e contra.** 2.174.b
- Patrem posse grauare filium vsque ad pubertatem.** 2.576.b
- Pater & filius si vocantur ad successionem, an ordine successiuo succedere debeant.** 2.457.b
- Pater potest cogi obligare se, & sua bona, pro restitutione dotis mulieris, cum qua filius est matrimonium contracturus, vbi alius nō posset commodè cum alia, vel illa contrahere in loco, vbi non est in obseruatiā, quod pater teneatur ad constituendam donationem propter nuptias.** 1.442.a
- Pater tenetur dotare filiam ea dote, quæ non sit minus legitima, habito respectu ad quantitatem patrimonij, consuetudinem regionis, si honestas, & qualitas personarum, & numerus liberorum id suadeat.** 2.174.b
- Pater filium sua legitima regulariter priuare non potest.** 2.171.b
- Pater filium defendere potest in causa criminali.** 1.358.b
- Pater promittens decem pro filia, si postea ei leget animo compensandi, dotem promissam legare videtur.** 2.14.a
- Nullum patris delictum innocenti filio pænæ est.** 2. pag.5.b
- Pater & filius censentur vna & eadem persona.** 2.171.b
- Pater filiis naturalibus vnam vnciam legare potest legitimis existentibus.** 2.14.a
- Pater filio legitimam assignans, ea dilapidata tenetur ei nihilominus alimenta subministrare, sed aliam legitimam dare non tenetur.** 2.20.b
- Pater ad filium emancipandum regulariter compelli non potest.** 2.171.b
- Si pater instituat filium legitimum & naturalem, siue etiam naturalem tantum, & grauāt eum fideicommissio, liberi postea suscepti faciunt cessare fideicommissum.** 1.563.a
- Patris sola præsentia, siue alterius, cui reuerentia debetur, non inducit iustum metum reuerentialem ad rescindendum actum, nisi probentur minæ, vel verbera præcedentia.** 2.173.b
- Pater filium legitima priuare non potest.** 2.20.a
- Patres. Quod sanctorum Patrum documento sancitū non est, superstitiosa adinventione non est præsumendum.** 2.175.a
- Patrem impunè filius occidere potest ratione hostilitatis, aliās nunquam ei licet præiudicium inferre, & hoc ratione fauoris publici.** 2.175.a
- Patris delictum nocet filiis quo ad pœnam pecuniariā, si statutum de hoc expresse cauerit, secus autē quo ad pœnam corporalem.** 2.175.a
- Patris delictum filio nocere non debet.** 1.369.a
- Patria potestas soluitur morte.** 2.175.a
- Patria. Patriæ & parentibus parere tenemur.** 2.175.b
- Patiens habet relationem ad agentem, sicuti reus ad actorem.** 2.175.b
- Patientia consensui comparatur.** 2.325.a
- Patientia traditionem inducit.** 2.326.a
- Patientia habetur pro præcepto.** 2.175.b
- Pati debes, quod tu alij feceris, idem ab eo.** ibid.b
- Qui patitur, quod potest prohibere, ipse facere dicitur.** ibid.b
- Patientia habetur pro consensu.** 2.175.b
- Patientia. Multa tolerari facta, quamuis prohibita essent, ne fierent.** ibid.b
- Patientia simplex in iudicio non habet vim stipulationis.** 2.449.b
- Patronus qui variare in præsentatione potest, intelligitur vt semel tantum possit.** 2.176.a
- Patronum non excludit modica particula à bonorum pos.** ibid.a
- Patrono incio nihil potest fieri in præiudicium iuris patronatus.** 1.789.a
- Patrono incio, nihil potest fieri in præiudicium iuris patronatus.** 2.176.a
- Patronum expellunt liberi in quacunque etiam minima parte instituti.** ibid.a
- Licet patronus propter negligentiam perdiderit potestatem præsentandi, tamen superior conferens, iure deuoluto non poterit aliter conferre, quam se habeat institutio, & natura beneficij** 1.789.a
- Patronatus ius non acquiritur ecclesiæ non congruenter dotata, vt si modica fuisset dos.** 2.176.a
- Pauper ad testimoniū regulariter admittitur.** 2.176.b
- Fallit in causa criminali.** 2.510.a
- pauperes excusantur à muneribus personalibus.** 2.99.a
- pauperes non sunt in corpore puniendi propter leues abusiones.** 2.176.b
- paupertatis causa limitatur ius commune.** 2.177.a
- In paupertate neminem viuere, nec in anxietate mori leges permittunt.** 2.25.b
- Pax debet fieri à maiori parte hæredum.** 2.177.a
- pax si fuerit inita cum aliquo, pro qua ex forma statuti aliquid solui deberet, si defecerit vnus nummus, nō procedit concordia.** 2.177.a
- pacem tutor vel curator possunt super iniuria patri pupilli illata cōponere, si modo id pupillo vtilius fuerit.** 2.177.a
- pacē cessante, cessat quod ob eam cōcessum est.** 1.169.a
- pacis ratione limitatur ius commune, vnde ratione pacis matrimonium inter eos contrahi permittitur inter quos regulariter non permitteretur.** tomo 2. pag.177.a
- pacis appellatione non venit treuga, sed appellatione belli.** 2.177.a
- pacem qui cum proximo suo non facere iurat, anno**

Index.

- vno pœniteat, & ad pacem redeat. 2.177.a
 Ad pacem seu concordiam nemo compelli potest. 2.177.a
 Non sufficit habere pacem cum hæredibus occisi separatim. 2.177.a
 Peccatum suos teneat authores, & pœna non debet egredi delictum. 2.193.a
 Qui peccat in parte, pro solido punitur. 2.528.a
 Peccatum veniale ex geminatione efficitur gravissimum. 2.177.b
 peccatum non dimittitur, nisi restituatur ablatum. 2.177.a
 peccati venia non datur, nisi correctis. ibid.a
 Defensor propriæ salutis in nullo peccare videtur, ibi a peccata suos teneant authores. 1.530.a
 peccatum minimum confiteri non est necesse. 1.177.b
 peccata suos teneant authores, vel ulterius progrediatur metus, quàm reperiatur delictum. 2.177.a
 peccata nocentium nota esse oportet, & expedit. 2.61.a
 Peculium nõ debetur extincto eo, in quo constitutum erat. 2.177.b
 Peculium. Pater tenetur pro filio, quatenus est in peculio. ibid.b
 Peculium filio concessum imputatur in legitimam. 2.20.a
 Pecunia consignata simpliciter censetur depositum. 1.377.a
 Peculiatu servus dicitur ille, qui vnicum tantum nummum habuerit in peculio. 2.177.b
 Pecunia ante terminum peti non potest. ibid.b
 Pecunia non est de rebus quæ servando servari possunt, ex quo sequitur quod potest sine iudicis decreto alienari. 2.178.a
 Pecunia cõmunis ab alio, quàm à camerario solui non potest. fallit in exigua. ibid.a
 Pecuniæ forma mutata censetur mutata substantia. ibid.a
 Pecunia accepta pœna remittitur. 2.293.b
 Si pecunia credatur perdituro non reperitur, licet ille consilio mutato, bene expenderit. 1.777.a
 Pecunia non reperitur, nisi sit in probabilem modum expensa. 1.516.a
 Pecunia nisi manifestè probetur versa in utilitatem debitoris non poterit repeti. 1.783.a
 Pecunia communis si nõ potest amoveri, habet etiam locum in vno nummo. 2.178.a
 Pecunia amissa non est æquum teneri eum, qui non teneretur, si creditor accipere voluisset. 1.85.a
 Pecunia in statutis & materia odiosa capitur pro nummis tantum, licet regulariter secus sit. 2.177.a
 Pensio potest in multis à Pontifice moderari, ac limitari absque citata parte. 2.178.b
 Pensio nulla debetur de re destructa penitus. 2.178.b
 Pensio nulla est non servata forma iuris. 2.178.b
 Pensio solvitur morte pensionarij in totum, sicuti vsusfructus morte vsufructuarij. ibid.b
 Pensio, vel merces augetur, vbi augmentum rei est in bonitate, seu redditu, & intrinsecum. 2.178.a
 Qui solvit pensionem cogitur id ostendere pro quo solvit. 1.251.b
 Perempta maiori parte rei, & dispositio, quæ erat in ea, cessat. 2.178.b
 Peremptoriæ exceptiones post litis contestationem proponuntur. 1.483.b
 Perfectum. In omnibus rebus id perfectum est, quod ex omnibus suis partibus constat. 2.168.b
 Periculum aduersi casus spectat ad conductorem, vel ad emptorem. 2.273.b
 Periculũ euitadi causa receditur à regulis iuris. 2.179.b
 Generaliter omne periculum præstare debet conductor, & dolum & culpa conductoris debet probare. 1.144.b
 periculum rei venditæ ad emptorem pertinet. 2.546.a
 Generaliter omne periculum suscipi potest. 1.145.a
 peierantis pœna. 2.178.b
 periurus an possit esse testis. 2.510.2
 periurium. Ex periurio aliquem puniri. 2.178.b
 periurus est infamis de iure civili. 2.178.b
 peritis in arte statuitur. 2.180.a, 505.a
 Fallit ibid.
 periti in arte sua quãdo debent deponere in aliquo casu de aliquo actu suæ peritiæ, an plures vel ad minus duo esse debeant. 2.179.b
 permanens actus facit vt dum eo in statu durat indefinita, possit iterum, ac iterum sæpius iterari. 2.179.a
 permixta sunt omnia, quæ per legem prohibita non inveniuntur. 2.179.a
 permissum ad tempus, post tempus censetur prohibitum. 2.260.b
 permissum intelligitur nisi sit specialiter prohibitum. 1.350.b
 permissionis causa cessante, cessat permissio. 1.169.b
 permutata res facit fortiri naturam rei, cum qua permutata est, item quod indefinitè circa rem disponitur, transit dispositio ad rem permutatam. 2.179.b
 permutatio temporaria ius prouinciæ non innouat. 2.179.a
 permutatio. Quæcunque beneficia ecclesiastica, dummodo vacet per resignationem, permutari possunt. 2.179.b
 permutatio permixta fieri hæredi à testatore, intelligi debet de prima tantum permutatione. 2.179.b
 permutatio nulla est vbi certa species pro certa non datur. 2.179.a
 pernicies. In bono & æquo plerunque perniciosè erratur. 2.180.a
 perpetua sunt ad excipiendum, quæ sunt temporalia ad agendum. 1.180.b
 perseverare quis debet in exercitio, cuius causa immunitas generalis concessa est: alioquin immunitate non gaudebit. ibid.b
 perseverans in geminatione actus nocet. ibid.b
 perseverans in delicto magis punitur, & crimen augeatur. 2.194.a
 persona. Indefinita circa personas in fauorabilibus æquipollet vniuersali. 2.181.b
 Ex qua persona quis lucrum capit, eius factum præstare debet. ibid.b
 persona vna quodammodo videtur esse, tam hæredis quàm eius, qui hæreditatem ad ipsum transmittit. 1.663.a
 persona vna sustinet vicem duarum, & sic potest esse testis in re sua. 1.746.b
 persona vnica non potest supplere vicem duarum. 2.184.a
 In personam seruilem nulla cadit obligatio. ibid.a
 persona coniuncta agere potest pro coniuncta ea inuita, quando agitur de suo interesse. 2.181.a
 personalis actio solvitur morte. 2.184.b
 persona Non est singulis concedendum, quod per magistratum publicè possit fieri, ne occasio sit maioris tumultus faciendi. 2.181.a
 persona eadem censetur filius cum patre. 1.581.a
 persona potens quando citatur, sufficit vnica citatio. 10.1

Index.

- tom. 1. 235. b
 Personam vnam vicem plurium sustinere. 2. 175. b
 Persona. Qualiter personæ adesse debeant, plus minusve intelligatur. 2. 180. b
 Personæ cum aliquid conceditur, non extenditur ad eius correlatiuum. 2. 184. a
 Personæ industria tunc censetur electa, vbi committitur factum, quod per alium non potest expediri. ibid. a
 Personæ affectio generalitatem restringit. ibid. a
 Personæ qualitas limitat generaliter dictum. 2. 184. b
 Personæ mutatione quæ est immediata causa privilegiij, mutatur & proinde extinguitur privilegium. 1. 171. b
 Personalalia quæ sunt, atque personæ coherrent vt vsufructus, qui datur intuitu personæ, morte extinguuntur. 2. 184. b
 Personalis citatio requiritur, nec sufficit ad domum, in monitione quæ requiritur ad excommunicationem inferendam. ibid. b
 Personalis actio non transgreditur personam. ibid. b
 Pertinentiarum appellatione veniunt omnia quæ ad rem pertinent. ibid. b
 Pestis tempore, non currit præscriptio, sed dormit vbi ius nõ redditur, & multum sauebat in loco. 2. 216. a
 Petitio hæreditatis contra titulo possidentem non intentatur. 2. 185. b
 Petitio hæreditatis pro modico etiam datur. ibid. b
 Petitio. In eo quod vel is qui petit, vel is à quo petitur lucri petiturus est, durior causa est petitoris. ibid. b
 Petere. Frustra petit debitum, qui quod debet, non impendit. 2. 185. a
 Petitio hæreditatis, est actio bonæ fidei. 2. 185. b
 Petitionis forma semper inspici debet ad cognoscendum, cuius sit iurisdictio. ibid. b
 Petitio hæreditatis, & actio bonæ fidei. 1. 37. a
 Petitorium. Sententia lata in petitorio an obstat agere volenti in possessorio recuperandæ super eadem re? 2. 185. b
 Petitorium vbi non est, neque possessorium reperitur, præsertim in personalibus annuis præstationibus. 2. 186. a
 Pignus & hypotheca quantum ad actionem non differunt. 2. 186. b
 Pignus. Tam mobilia quàm immobilia, item tam corporalia quàm incorporalia in pignus damus. 2. 186. a
 Pignus si perdatur, vel euincatur, non nocet creditori, sed periculum debitoris est. ibid. a
 Pignus. In generali pignore, vel hypotheca bonorum, bona præsentia, & futura continentur. ibid. a
 Pignus pro modico etiam distrahitur. ibid. a
 Pignus. Indefinita æquipollet vniuersali etiam in tractu pignoris, vel hypothecæ. ibid. a
 Pignus dimittit creditor, qui permittit rem venire. ibid. a
 Pignus esse nõ potest extincta re pignorata, neque creditor tenetur, nisi fuerit in culpa. ibid. a
 Pignoris causa cessante, cessat & ipsum pignus. 1. 170. a
 Pignori incumbere, melius est quàm in personam agere. 2. 186. a
 Plures condemnati in vnam summam, non tenentur nisi in virilem portionem. 1. 265. b
 Plus est persuadere, quàm aliquem ad delinquendum cogere. 2. 577. b
 Plus delinquit qui per alium facit, quàm si ipse delinquat in se, vel per se. ibid. b
 Plus, semper in se continet quod est minus. 2. 187.

- Plures pœnæ non sunt imponendæ pro eodem delicto. 2. 188. b
 Plus non contineri in stipulatione, quàm in obligatione. 2. 139. b, & 141. a
 Plus, hæc dictio refertur etiam ad modicum. 2. 186. b
 Plura cum requiruntur in aliquo actu pro forma, vno omisso vitiatur actus. 1. 187. a
 Pluralis locutio, duorum numero est contenta. 1. 735. b, & 2. 186. b
 Pluribus quod placet hoc statuatur. 1. 788. a
 Piscari in fluminibus, & portu omnibus regulariter est permittum. 2. 186. b
 Si pluribus eadem res legata fuerit, siquidem coniunctim, etiam si alter vëdicet, alter ex testamento agat, non plus quàm partem habebit is qui ex testamento agit. ibid. b
 Pignora data ab vno arbitro litigatori restitui, pœna commissa ab alio. 1. 325. a
 Pluralitas actuum non præsumitur. 2. 227. b
 Pœna pecuniaria in corporalem transmutari non debet pro minimis. 2. 196. a
 Pœna. Magis est rei persecutionem, quàm pœnam continere. 2. 195. a
 Ibi pœna esse debet, vbi noxia est. ibid. a
 Pœnas mutari, mitigari, ac tolli posse. 2. 197. a
 Pœna. Si quis promisit non petere reductionem ad arbitrium boni viri sub certa pœna, qui tamen petiit, & succubuit, pœna est commissa. 2. 190. a
 Pœna si imponitur ipso iure, operatur quinque notabiles effectus. ibid. a
 Pœna in totum potest peti, tam in obligationibus. dandi, quàm faciendi, si in totum principalis promissio nõ fuerit obseruata. ibid. a
 Pœna mortis puniri debet confitens. ibid. a
 Pœna non debet imponi sine culpa. 2. 193. a
 Pœna, quæ indefinitè ponitur pro delicto commisso intelligi debet toties quoties fuerit commissum, deberi. 2. 196. a
 Pœna extraordinaria quis punitur per excessum defensionis. 2. 189. a
 Pœna vnius alteri præmium esse non debet. 2. 195. b
 Pœna pecuniaria simpliciter à lege imposita propter delictum, applicatur fisco, vbi lex introducit accusationem. 2. 196. a
 Pœna promissa ab extraneo, qui se facturum & curaturum obligauit, quod Titia cum aliquo contraheret, potest peti matrimonio non secuto. ibid. a
 Pœna delictorum non transit contra hæredes. 2. 187. a
 Pœna capitis punitur eximens aliquem de manibus familiæ condemnatum, vel in carcere existentem. 2. 190. a
 Pœna adiecta in promissione pacis seruandæ siue offensa non faciendæ, intelligitur de prima offensa, nisi aliter dictum fuerit. 2. 190. b
 Pœna capitalis, vbicunque à lege, vel statuto imponitur, non debet imponi actualis amputatio capitis. 2. 190. b
 Vbi pœna accedit quantitati, vel speciei, vel generi, tunc particularis solutio non impedit quin pœna in totum committatur, siue vnus sit qui teneatur, siue plures etiam hæredes. 2. 187. b
 Pœna corporalis, vbi venit imponenda, lata culpa non æquiparatur dolo. 2. 190. b
 Pœna non debet egredi delinquentem. 1. 188. b
 Pœna petentis ante diem vel conditionem, est quod duplicantur iudiciæ, & tempus. 2. 187. b
 Pœna imposita pro contumacia regulatur secundum limites contumaciæ.

Index.

- Pœna.* Qui non habet in ære, luat in corpore. 2.187.a
Pœna ubi ipso iure imponitur, ferri sententia potest absque citatione. 2.196.b
Pœna imposita pro contumacia, regulatur secundum limites contumacia. 2.194.b
Pœna. Per lapsum diei appositi in solutione, committitur *pœna* etiam contra heredem innocentem. 2.187.b
Pœna conventionalis exigi potest. 2.188.b
Pœna. Quotiens nimium multis personis grassantibus exemplo opus est, supplicia exacerbantur. 2.195.a
Pœna non imponitur cogitanti qui potuit perficere, & noluit. 2.188.b
Pœna ubi imponitur à lege positiva non est soluenda in foro conscientia. 2.188.a
Pœna quæ debet solui, potest retineri in foro conscientia. 2.189.b
Pœna. leg. si quis in tantam, C. vnde vi. fallit in multis casib. 2.189.a
Pœna capitalis ubicunque à lege vel statuto imponitur, non debet imponi actualis amputatio capitis. 2.188.a
Pœna promissa ab extraneo qui se facturum & curaturum obligavit, quod Titia cum aliquo contraheret, potest peti matrimonio non secuto. ibid. a
Pœna. Contra principalem promissorem in parte contrahentem facto diuiduo committitur integra *pœna*. 2.189.b
Pœna temperari debet quando iudex mouetur ad condemnandum ex presumptione violenta. ibid. b
Pœna peti non potest, vt stet ipsi laudo. 2.188.b
Pœna contractui licito loco interesse adiecta, potest excedere duplum. 2.189.a
Pœna iuris communis potest alterari per statutum. ibid. a
Pœna imposita vni ex correlatiuis in specie ad alterum non extenditur. 2.194.b
Pœna purgatur, suscipiendo debitum. 2.196.b
Pœna restituitur à lege inducta. ibid. b
Pœna ubi imponitur à lege positiva, non est soluenda in foro conscientia. 2.194.b
Pœna legalis regulariter per iudicem minui, vel mutari potest. ibid. b
Pœna. Ubicunque aliquid certo modo permittitur, si quis eum excedat non de toto, sed excessu tantum puniendus est. 2.195.b
Pœna. Ubicunque agitur de imponenda *pœna* corporis afflictiva, requiritur delictum fuisse dolo perpetratum. ibid. b
Pœna non potest esse sine culpa. ibid. b
Pœna soluitur morte. 2.196.a
Pœna seu multa requirit nouam citationem. 2.187.b
Pœna ex delicto contra heredem non transit. 2.194.b
Pœna pecuniaria singulariter à lege imposita propter delictum applicatur fisco, ubi lex introducit accusationem. 2.188.a
Pœna corporalis, quæ debetur, quando quis in ære non potest soluere, procedit etiam si quis potest eam totam soluere excepto vno nummo. 2.190.b
Pœna non imponitur sine accusatore. 2.188.b
Pœna capitis punitur fugiens fractis carceribus. ibid. b
Pœna, quæ virtute statuti remitti debet consentienti, si quis primo negat, nihil proderit ei confessio postea facta ad remissionem *pœnae*. 2.196.a
Pœna pecuniaria condemnatus soluere debet virtute statuti, si non soluatur integra infra terminum statutum, non liberatur etiam si in vno tantum nummo quis defecerit. 2.196.a
Pœna imposita vni ex correlatiuis, extenditur ad alterum. 2.194.b
pœna post diem interpellationis potest purgari. 2.196.b
pœna pro parte soluta pecunia, nihilominus in totum committitur. ibid. b
pœna committitur, etsi per promissorem non steterit, sed per casum. 2.196.b
pœna grauior imponitur mali exempli ratione. 1.512.a
pœna propter contumaciam infertur. 2.272.a
pœna semel commissa, amplius non complectitur. 2.272.a
pœna l. si quis in tantam. C. vnde vi. in locis, seu causis, rebusque ecclesiarum locum non habet, etiam si talis rigor pactiōibus approbatus sit. 2.195.a
pœnam ubi episcopus imponit, licet possit eam retinere, honestius tamen pro euitanda suspicione cupiditatis in pium casum deputabit. 2.188.a
pœnae promissio valet, etiam in decuplum. 2.196.b
pœnae plures cum reperiuntur impositæ, quænam sit imponenda. 2.188.b
In *pœna* similes sunt qui similes sunt in culpa. 2.195.b, & 271.b
pœnis impositis alternatiue à lege, iudicis, non rei, est electio. 2.197.a
pœna mutari ac tolli potest. 2.190.a
Quilibet punitur in eo in quo deliquit. ibid. a
In *pœnis* benignior interpretatio est facienda. ibi. a
pœnas ob maleficia solui magna ratio suadet. 2.61.a
Ad euitandam *pœnam* statuti loci sufficit probare se forenses, cum ipse forensis videatur probabiliter ignorasse tale statutum. 2.188.b
pœnam promissam præstat, & si de facto contra promissa venit. 2.34.a
pœnae per statuta impositæ non habent locum in delictis non consummatis, etiam si deuentum sit ad actum propinquum. 1.117.a
Quod à quoquam *pœnae* nomine exactum est, id idem restituere nemo cogitur. 2.196.b
pœnam delinquentibus non remitti publice interest. 1.270.b
pœnam pecuniariam potest iudex ecclesiasticus imponere, si illa magis timetur. 2.197.a
pœnam ipso facto iura imponentia, nunquam habent locum, nisi præcedat declaratio, quod quis eam incurrit. 2.196.b
pœnam pecuniariam potest iudex ecclesiasticus imponere, si illa magis timetur. 2.188.a
pœnis impositis alternatiue à lege, iudicis, non rei est electio. ibid. a
In *pœnam* falli incidit, qui re duobus vendidit. 2.187.b
pœnalis actio non competit in heredes. 1.676.b
pœnam ubi episcopus imponit, licet possit eam retinere, honestius tamen pro euitanda suspicione cupiditatis, in pium casum deputabit. 2.197.a
pœnalis dispositio nullam temporis præfinitionem tacite vel expresse continens, in dubio censetur perpetua. 2.188.a, & 197.a
In *pœnalibus* non fit extensio, etiam si maior ratio id suadeat. 2.195.b
pœnales actiones ad heredem transeunt. 2.195.a
pœnalia iudicia semel accepta, in heredes transmitti possunt. 2.483.b
Ex *pœnalibus* causis non solet in patrem de peculio actio dari. 2.177.b
In *pœnis* ipso iure incurfis declaratoria sententia requiritur. 2.189.b
pœnalia iudicia semel accepta, in heredes transmitti possunt. 1.762.b
pœnitentia emendatus malus ulterius non dicitur. 2.198.b
pœni-

Index.

- Pœnitentiæ locus. Locum esse pœnitentiæ in actibus hominum. 2.198.b
- Pœnitere licet eum, qui impleuit ex parte sua in contractibus innominatis: secus in nominatis. 2.197.a
- Pœnitentia in contractibus prodest, & contra: 2.197.b
- Item in iudiciis. 2.198.a
- Item in delictis. 2.198.b
- Pollicitatio non producit actionem. 2.199.a
- Pollicitatio non est, ubi non seruatur forma iuris, vide licet ut sit sola offerentis promissio. 2.199.a
- Pontifex mandans alicui prouideri de beneficio cum consensu episcopi, intelligitur de primo consensu, aut dissensu illius. 2.199.a
- Pontifex, cum profert sententiam diffinitiuam contra detinentem indebitè res ecclesiasticas, hoc facit etiam non citatis partibus. 2.199.a
- Pontifex vacante imperio supplet pro Imperatore. 2.199.a
- Populus habens iurisdictionem præscriptam, vel concessam à Principe, potest per se facere statuta, nec requiritur confirmatio superioris. 2.199.a
- Populus superiorem non recognoscens, saltem de facto potest restituere ad famam eorum ratione, quæ aguntur in suo territorio. 2.199.a
- Populus non habens iurisdictionem, non potest condere statutum nisi circa administrationem rerum suarum. 2.199.a
- Populus carens iurisdictione, potest condere statuta super administratione rerum suarum. 2.199.a
- Portio iam acquisita si deficit, non facit locum iuri accrescendi. 2.199.b
- Positio tota non debet negari, sed admitti pars vera, quare petens totum non videtur excludere partem. 2.205.a, & b
- Positio seu negatio, semel tantum reuocari potest. 2.205.a
- Positiones in continenti reuocari possunt. 2.205.b
- Positionibus respondens hoc pacto, videlicet, fateor prout in tali instrumento continetur, si in eo nihil reperitur, nil sibi præiudicat. 2.206.a
- Positio nulla est, nisi fiat de re, de qua agitur. 2.201.a
- Positionibus respondere nolens, habetur pro confesso, tribus concurrentibus. 2.205.a, & 2.206.a
- Posito vno de correlatiuis, necessario ponitur & alterum. 2.206.a
- Possessio sine apprehensione ad suum heredem transit. 2.203.b
- Possessio si est antiqua, pro titulo beneficii præsumitur, ideo possidens non cogitur ostendere. 2.226.b
- Possessio. Sententia lata contra aliquem dicentem se esse subiectum alicui, præiudicat ei, cui dicitur subiectus, si sciuerit, & non contradixerit. 2.201.b
- Possessio si est antiqua, pro titulo beneficii præsumitur, ideo possidens non cogitur ostendere. 2.201.a, & b
- Possessio amittitur per negligentiam, & lapsum temporis arbitrio iudicis declarandum. 2.201.b
- Possessio præsumitur de præfenti ex possessione de præterito. 2.226.b
- Possessio. Per aspectum oculorum, acquiritur nobis possessio. 2.200.a
- Possessio regulariter transfertur per reservationem v. susfructus apud donantem. 2.202.a
- Possessio prout acquiritur animo & corpore, ita amittitur animo & corpore. 2.200.b
- Possessio præsumitur continuata. 2.200.b
- Possessio rerum hereditariarum, in heredem nisi mediante apprehensione non transit. 2.202.a
- Possessio soluitur morte, nec transit ad heredem ante nouam apprehensionem. 2.202.b
- Possessio non transfertur in emptorem, quando est clausula, vendidit, tradidit, &c. 2.202.a
- Possessio potest acquiri ex pluribus causis, etiam diuerso tempore concurrentibus. 2.206.a
- Possessio non continuatur in heredem absque apprehensione. 2.202.b
- Possessio transfertur regulariter ex constitutione præcarij. 2.202.b
- Possessio defuncti continuatur in heredem. 2.202.b
- Possessio perditur per inundationem. 2.200.b
- Possessio. Ex contractu non intelligitur data licentia apprehendendi possessionem propria autoritate. 2.206.a
- Possessio præsumitur de præfenti ex possessione de præterito. 2.200.a
- Possessio condicatur. 2.403.b
- Possessio & dominium acquiritur per gestorem negotiorum. 2.403.a
- In possessionem mitti si quis velit, contradictorem citari facere debet, qui si compareat, & tempore missionis expulsus sit, & non appellet, ad contradicendum amplius non admitti. 2.201.a
- Possessionem adipiscendi facultas alicui concessa, expirat postquam semel adepta fuit. 2.202.b
- Possessionem propria autoritate quis capere non potest ex titulo, quæ in re iuste habet. 2.200.b, & 2.203.a
- Possessionem alterius ingrediens autoritate iudicis inualida non excusatur à pœna legis. 2.200.b, & 2.202.b
- Sine possessione præscriptio non procedit. 2.213.a
- Possessionem, & dominium transferre videtur ille, qui gemit actum dationis, scilicet in solutum, & receptionis ad usum. 2.202.b
- Possessor bonorum legatario satisfactionem de legato sibi præstando offerre non tenetur, sed satis est, quod non sit in mora, si legatarius satisfactionem petat. 2.203.a
- Possessor præsumitur de præfenti ex possessione de præterito. 2.204.a
- Possessor bonæ fidei licet fructus lucretur, tamen illos cum impensa compensare tenetur. 2.201.b
- Possessor malæ fidei vltimo tempore non præscribit. 2.203.a
- Possessor bonæ fidei licet fructus lucretur, tamen illos cum impensa compensare tenetur. 2.203.a
- Possessor non tenetur ostendere titulum. 2.204.b
- Possessor quilibet in dubio præsumitur bonæ fidei. 2.204.b
- Possessor quidam conuenitur rei vendicatione, qui non possidet, neque detinet, an sententia lata contra ipsum præiudicabit domino scienti, & patienti causam agentem. 2.204.b
- Possessor quilibet habens titulum verum, vel putatiuum causarum, etiam in iusto errore præsumitur bonæ fidei. 2.200.b, & 2.204.b
- Possessor non prohibetur suam continuare possessionem etiam ipsa lite pendente. 2.204.a
- Possessor bonorum legatariorum satisfactionem de legato sibi præstando offerre non tenetur, sed satis est quod non sit in mora, si legatarius satisfactionem petat. 2.321.a
- Possessor quilibet habens titulum verum, vel putatiuum causarum etiam in iusto errore, præsumitur bonæ fidei. 2.226.a
- Possessor quilibet bonæ fidei præsumitur. 2.200.b
- Possessoris mala fides probatur si sibi fuerit denuntiatum, quod res erat alterius. 2.200.b

Index.

- pro possessore habet, qui dolo desit possidere. 2. 201. b
 possessoris conditio est in pari causa. ibid. b
 possessor is præfertur, qui anterior est in possessione. 2. 204. a
 pro possessore habetur, qui dolo desit possidere. to. 2. pag. 202. b
 possessor quilibet in dubio præsumitur bonæ fidei. 2. 266. a
 possidens bona in alieno territorio non sub eadem iurisdictione sub qua conuenitur, non releuatur à satisfatione. 2. 321. a
 possidens momento publiciana experiri potest. tom. 2. pag. 200. a
 possidens tantum ciuilitè tenetur. 1. 71. b
 possidens annuos redditus releuatur ab onere satisfationis. 2. 321. a
 possidens, si ille per quem possidet de possessione expellatur, non tantum naturalem, sed etiam civilem perdit, & idem si sponte tradatur. 2. 199. b
 possidenti non competit actio, sed exceptio. 1. 483. b
 possidenti non competit actio, sed exceptio. 1. 26. b
 Si possidens ciuilitè ignorat suam naturalem possessionem ab aliquo occupari, non amittit civilem. 2. 201. b
 possidens ciuilitè, si naturalem possessionem per decennium negligat, etiam civilem amittit. ibid. b
 Ille qui non possidet, nec detinet, non est legitimus contraditor ad impediendum hæredem mitti in possessionem. ibid. b
 possidere. Qui dolo desierit possidere, pro possidente damnatur, quia pro possessore dolo est. 2. 199. b
 possidere negans, si conuincatur de mendacio, possessione priuatur. 2. 201. a
 possidens si ille, per quem possidet, de possessione expellatur, non tantum naturalem, sed etiam civilem perdit. 2. 201. a
 In possessorio præfertur qui habet possessionem de presenti, & eam probauerit. ibid. a
 possidentem conueniri, non eum qui vendidit. 1. 71. b
 Fallit ibid.
 Vbi possessorum & petitorum iura sunt obscura, magis iudicandum est pro possessore. 2. 203. a
 possessorium adipiscendæ, & recuperandæ petitorium, primo intentatum suspendere facit. 2. 201. b
 possessorium adipiscendæ, & recuperandæ petitorium primo intentatum suspendere facit. 2. 204. b
 possibile tantum generaliter dictum comprehendit. 2. 205. a
 possibile. Quod possibile est, pro esse habetur. ibid. a
 posterorum appellatione non veniunt descendentes ex femina. 2. 206. b
 posteriora derogant prioribus. ibid. b
 posthumus. Qui in vtero est, perinde ac si in rebus humanis esset, custoditur, quoties de commodis ipsius partus quæritur. 2. 207. a
 posthumi appellatione indefinitè omnes intelliguntur. 2. 207. b
 posthumi natiuitate rumpitur testamentum etiam si illico decesserit. ibid. b
 posthuma de qua non est facta mentio in testamento, non comprehenditur in legato facto filiabus. ibid. b
 postulare non debet, quis quod aduersarius non esset postulaturus. 2. 237. b
 potest quis per alium quod potest facere per seipsum. 2. 199. b
 posse censetur illud, quod commodè possumus. ibid. b
 potentia. Qui potest facere, ut possit conditioni parere, iam posse videtur. 2. 207. b
 potentior. Potentioribus nobis pares esse non possumus. ibid. b
 potentialiter, seu virtualiter dicitur esse in referente quod est in relato in actu. ibid. b
 potestas si declaratur inuálida super electione, vel ordinatione per sententiam, præiudicabit electo, vel ordinato. 2. 207. a
 potestas delegari prorogari non potest. 2. 266. b
 potestas legitimandi concessa per principem Comiti, est fauorabilis. 2. 22. b
 potestas ordinaria, & delegata, possunt in eadem persona, & causa simul concurrere, & exerceri. 1. 363. b
 potestas ad suum beneplacitum modicam pecuniam communem in suos usus conuertere potest, licet magnam non possit, nisi in usum communis. 2. 206. b
 potestas libera est unicuique habendi, vel non habendi contractus. ibid. b
 potestas concessa alicui faciendi, & reformandi, intelligitur de prima vice, non in aliis. ibid. b
 potestas, & administratio. Nullam spirituales seu ecclesiasticam personam habere in terris aliquam potestatem, & administrationem secularem. 2. 207. a
 potestas suprema pontificis est impræscriptibilis. to. 2. pag. 213. a
 Qui potior est in gradu, non est potior in conditione. 2. 298. b
 potior est conditio maris, quam femina. 2. 167. b
 præbenda non venit in materia stricta appellatione beneficii. 2. 207. b
 præbendæ nulla collatio est, nisi purè, palam, liberè, & sine diminutione conferatur. 2. 208. a
 præcedentia restringunt & declarant sequentia generalia. 2. 208. b
 præcedens. præcedentem intentionem non declarat actus sequens. ibid. b
 præceptoris nimia scititia culpæ adnumeratur. 1. 332. a
 præceptum. Interdictionem siue præceptum esse seruandum. 2. 208. a
 præceptum factum sub pœna excommunicationis late sententiæ, si detentus impedimento non comparet, est excommunicatus. 2. 209. a
 præceptum. Qui ex timore facit præceptum, aliter quàm debeat, facit, & idè non facit. 2. 208. a
 præceptum iudicis nudum à causæ cognitione non valet. ibid. a
 præcepta exequutiua, regulariter sunt prohibita. ibid. a
 præceptum comminatorium iudicis non valet, si meram taxatam de iure excedat. ibid. a
 præceptum sub pœna excommunicationis non inducit excommunicationem post contrauentionem. ibid. a
 præceptum iudicis continens impossibile est ipso iure nullum, etiam si iudex hoc ignoret. tomo 2. pagina 208. a
 præcisa verba legis directa vni ex correlatiuis non extenduntur ad alterum. 2. 208. b
 prædecessor. Prædecessoris factum reuocare potest successor. ibid. b
 prædilectio geminata arguit vehementiorem voluntatem testatoris. 2. 209. a
 prædiū minoris sine decreto vendi & obligari potest. 2. 161. a
 prædia minoris sine decreto vendi vel obligari non possunt. 2. 209. a
 prædo

Index.

prædo nemo est, qui pretium numeravit. 2.209.a
 præiudicium tertij, non comprehenditur in generali concess. 2.210.a
 præiudicium. Generalibus præiudicare specialia. to. 2. pag. 209.a
 præiudicium. Qui de vno negligēs est, in altero ei præiudicatur. 2.210.a
 præiudicium paruum non curatur. ibi.a
 præiudicium: Actus quantuncunque pius ac fauorabilis in alterius præiudicium non subsistit. 2.209.a
 prælatus non potest re ecclesiæ in feudare de nouo, quando non est antiqua consuetudo in feudandi. 1.557.a
 prælatus suspectus de lapidatione nõ remouetur, sed datur coadiutor. 2.210.a
 prælatus rem modicam immobilem potest alienare si ne consensu capituli, & pontificis. ibi.a
 prælatus sua ipsius autoritate absque sui capituli autoritate procuratorem constituere potest. 2.257.a
 prælatus institutus in ecclesia parochiali, si apparet criminofus, non remouetur ab inferiore ab Episcop. 2. pag. 210.a
 prælatus ecclesiæ potest in feudare res ecclesiæ, de quibus est consuetudo in feudandi antiqua. 1.557.a
 Solus prælatus agit & conuenitur sine capitulo. 1.320.b
 prælegatū. Filius, qui ab hæreditate patris se abstinuit, prælegata petere potest. 2.210.a
 prælegata nõ veniunt in pupillari substitutione. ibi.a
 prælegata in fideicommissum non veniunt. ibi.a
 prælegata in fideicommissum non veniunt quando testator post hæredum institutionē eis dedit, si de hæreditate nulla mentio facta est. ibi.a
 præmium promissum ei, qui vexillum hostium accipit, intelligi debet de prima captura. 2.210. b
 præmium non datur, vbi non præcessit meritū. 2.210.a
 præmia virtutum benè merentibus tribui. 2.209.a
 præscribi non potest per naturaliter possidentem, quā diu dominus retinet possessionem ciuile rei. 2.211.a
 præscribi non potest ius patronatus. 2.212.b
 præscribens multa requirit, quæ non exiguntur ex persona eius contra quem præscribitur. 2.211.a
 Non præscribuntur ea quæ sunt mere voluntatis, vt ire ad Molendinum, & similia. 2.213.a
 præscribitur ius offerendi saltim spacio 30. ann. 2.212.a
 præscribi possunt ea, quæ sunt iurisdictionis. 2.212. b
 præscribi & consuetudine quæri possunt ea, quæ sunt iurisdic. 2.210.b
 Præscriptio eadem ratione qua non currit contra pupillum nec eadem ratione contra maiorem habentem rem communem cum pupillo indiuiduē, secus si diuiduē. 2.214.a
 præscriptio. Nõ cessantibus non potest obici præscriptio, nec præiudicare potest electio. 2.439.a
 præscriptio non currit in fideicommissis. 2.216.a
 præscriptio quot modis interruptatur. ibi.a
 præscriptio non extenditur. 2.212.a
 præscriptio regulariter procedit. 2.213.a
 præscriptio quibus non nocet. 1.406.a
 præscriptio quando minoribus & mulieribus currat. ibi.
 præscriptio contra non desides, vel propter rusticitatē non currit. ibi.
 præscriptio qua dominium mutatur. 1.405.b
 præscriptio qua dominium amittitur. ibi.b
 præscriptio non inchoatur, nec currit, hæreditate non adita, licet continuetur iam cœpta. 2.211.b.
 Præscriptio iurium incorporalium requirit scientiam

aduersarij. 2.212.a
 præscriptio iurisdictionis in vna specie non extenditur ad diuersam. ibi.a
 Præscriptio non currit excommunicato ex quo agere non potest. 2.213.a
 præscriptio non currit, sed dormit in multis casib. ibi.a
 Præscriptio in iuribus incorporalibus requirit sententiam & patientiam eius cui tale ius cōpetit. 2.216.a
 Præscriptio licet currat contra ignorantem, tamen ignorantanti competit restitutio ex capite iustæ ignorantie. 2.213.b
 Præscriptio per lit. contest. interruptitur, & actio perpetuatur. ibi.b
 præscriptio contra minorem non currit. ibi.b
 Præscriptio non procedit sine professione. to. 2.212.a & b, 214. b
 Præscriptio contra ius commune titulum requirit. 2.212.b
 Præscriptio si interruptatur per litis cōtestationem, actio quæ erat decennalis perpetuatur in 40. annos. 1.39.b
 Præscriptio. Ad præscribendum merum imperium requiritur quod labatur tantum tempus, cuius initij memoria non extet. 2.211.a
 Præscriptio 30. anno. per solam citationem interruptitur. ibi.a
 Præscriptio contra ecclesiam non currit minore tempore 40. annorum. 2.211.b
 Præscriptio quæ infra paucissimos dies est perficienda habetur pro perfecta. 2.214.b
 Præscriptio non currit cum mala fide. 2.215.b
 Præscriptio x. vel xx. anno. interruptitur per litis contestationem. 2.212.b
 Præscriptio iurisdictionis in vna specie, non extenditur ad diuersam. 2.214.a
 Præscriptio contra ius commune titulū requirit. ibi.a
 Præscriptio licet currat contra ignorantem, ignorantanti competit restitutio ex capite iustæ ignorantie. 2. pag. 212.b
 Præscriptio interrupta nõ dicitur præscriptio propter inundationem quæ paulò post recessit, licet regulariter propter illam interruptatur. 2.214.a
 Præscriptio interruptitur per solutionem vnus numeri. ibi.a
 præscriptio iurium incorporalium requirit scientiam aduersarij. 2.214.b
 præscriptio sine possessione ciuili & naturali non currit, item nec absque tit. & bona fide. ibi.b
 præscriptio contra ignoratē regulariter currit. 1.214.2
 præscriptio nõ currit in rebus spiritualibus quæ iusto titulo sunt acquisitæ. 2.215.b
 Item non currit in causis prælati tempore suspensionis. ibi.
 Item non currit vacante ecclesia, nec tempore schismatis. ibi.
 præscriptio in feudis non currit. 2.215.b
 Item nec in pœnis spiritualibus. ibi.
 præscriptio non currit contra filiumfamil. viuente patre, item nec contra pupillum, prodigum, furiosum. 2.215.a
 Item non currit in rebus & bonis dotalibus constante matrimonio, nec etiam in rebus quæ debentur sub conditione. ibi.
 Item nec in collectis, & publicis functionibus. ibi.
 præscriptio non currit contra supremam autoritatē & potestatem papæ. 2.215.a

Index.

- Præscriptionum tempora. 2.216. & seq.
- Præscriptione etiam lōgissimi temporis, mala fides de
functi indistincte nocet hæredi. 2.221.a
- Præscriptione dominium non acquiritur. 1.405.a
- Præscriptionem impedit mala fides in actione perso-
nali, sicut in reali. 2.212.a
- In præscriptione rerum ecclesiasticarum bona fides &
iustus titulus exigitur. 2.213.b
- Præscriptioni, seu ad præscribendum non prodest cre-
dulitas cum errore iuris non facti, suadens quod ti-
tulus non iuridicus sit iuridicus. 2.220.b
- Præscriptione, vel consuetudine quæri potest, quod est
possibile privilegio. 2.212.a
- Præscriptione tutus, si soluit, repetit tanquam indebi-
tum. ibid.a
- Omnis præscriptio per pactum remoueri potest. to.2.
pag. 215.b
- Præscriptioni per pactum renunciari nō potest. 2.211.a
- Ex præscriptione longi temporis acquiritur utile do-
minium. ibid.a
- Præscriptionem actione personali impedit mala fides,
sicut in reali. 2.221.a
- Præscriptione, vel consuetudine quæri potest, quod est
quæsiibile privilegio. ibid.a
- Præscriptione omne ius tollitur, & extinguitur spatio
an.30. 2.215.a
- Præscriptioni non potest per pactū renunciari. 2.214.b
- Præsentandi potestas alicui concessa ad aliquam eccle-
siam intelligitur tantum de prima præsentatione. 2.
222.a
- Præsentationis forma omissa nullum ius tribuit præ-
sentato. 2.222.b
- Præsentatio facta ab his, qui semel literas impetrarunt,
non potest in præiudicium præsentati variari. ibi.b
- Præsens habetur pro cōsentiente cum de modico præ-
iudicio agitur. 2.221.a
- Præsens iudicio non est citandus. ibid.a
- Ex præsentati præsumitur futurum. 2.223.a
- Præsentia alicuius, cui debetur reuerentia, non inducit
iustum metum ad rescindendum actum, nisi probetur
minæ, vel verbera præcedentia. 2.221.a, & b
- Præsentia in dubio nō præsumitur, nisi probetur absen-
tia. 2.221.b, & 2.226.b
- Præsentia sola patris, mariti, patroni, prælati, non in-
ducit metum reuerentialem. 1.314.a
- Præsentia consensum inducit, si favore rei interueniat:
aliàs non. 2.221.b
- Præsentia aliquorum ubi exigitur, in eorum absentia
nihil agi potest. 1.3.b, & 2.222.a
- Præses ex officio suo inter subiectos suos pacem com-
ponat. 1.745.b
- Præstantiæ integræ solui debent, alioquin deficiens in
vno nummo in pœnam incidit. 2.222.b
- Qui præstantior est loco, potior debet esse religione.
2.298.b
- Præstans consilium de homicidio punitur. 1.679.a
- Præstare suum. Si præstem patrociniū petenti rem
meam, facio mihi præiudicium. 2.222.b
- Præstatio gratuita hincinde extinguitur morte, nec trā
sit ad hæredes. ibid.b
- Sufficit præstatio triennalis ad inducendam obligatio-
nem in casu favorabili. 2.136.a
- Præstito aliquanto tempore, non præstari in futurum.
1.457.b
- Præsumi non dicitur forma, nisi ex diuturnitate tēpo-
ris, quia tunc etiam extrinseca præsumetur. 2.223.a
- Præsumitur certa scientia non error in geminatione a-
ctus. ibid.a
- Præsumitur esse in relato, quod apponitur in referen-
te præsertim cum relatio est in instrumento publi-
co. ibid.a
- Præsumitur ignorantia in facto alieno. 2.225.b
- Præsumendum potius bonum quam malum, ubi factū
vtrunque interpretationem habet. 1.138.a
- Præsumitur per absentiam, quod malam habuit cau-
sam. 2.224.b
- Præsumitur quis voluisse quod exprimit, & econtrā. 1.
519.a
- Præsumitur ignorantia, ubi non probatur scientia. 10.
2.222.b, & 2.223.a
- Præsumitur malo animo factum fuisse dānum. 1.338.b
- Præsumptio, & correctio. Licet generaliter dicat, non
tamen præsumi, quicquid lege veteri dicebatur, cor-
rectum per omnia. 2.223.b
- Præsumptio modica restituit appellantem, in integrū.
ibid.b
- Præsumptio transfert onus probandi in aduersarium.
2.225.a
- Præsumptio. Quomodo ex priori facto quid præsuma-
tur. 2.223.a
- Præsumptio de præsentati ad præteritum. 2.225.a
- Præsumptio malæ fidei post 30. ann. admittitur. 2.62.a
- Præsumptio non potest esse ubi non adest præsumēdi
causa. 2.223.b
- Præsumptio. Præsumptionem iuris admittere proba-
tionem in contrarium. 2.225.b
- Præsumptio fit in meliorem partem. 2.223.a
- Præsumptio est pro his, qui se aliud fecisse dicūt. to.2.
224.b
- Præsumptio pro absente inducitur. 2.225.a
- Præsumptionem habens pro se, probare non tenetur.
2.227.a
- Præsumptionem facit res inter alios acta, licet regu-
lariter non noceat alteri. 2.225.b
- Præsumptiones iuris quot sunt. ibid.b
- Standum est ei præsumptioni, quæ nocet. 1.414.b
- Præsumptioni standum. 2.223.b
- Præsumptiones iuris, & de iure quæ dicantur. 2.225.b
- Præterito posthumi testamentum nō rumpit. 2.229.a
- Præteritione filij iam nati, vel nascituri testamentum
patris dicitur nullum à prin. ibid.a
- Prætermissa puniuntur. 2.191.b
- Prætor delinquentibus subuenire non debet. 1.369.a
- Prætor bonorū possessorem hæredis loco in omni cau-
sa habet. 2.203.a
- Prætor non potest devenire ad capturam personalem,
nisi præcedente diffamatione, vel indicij. 1.142.b
- Prætor reddere ius dicitur, & cum iniquè decernit. 2.
229.b
- Prætor quos potest sua iurisdictione compescere, non
debet pati rixari. 1.747.a
- Pertinet ad officium prætoris lites dirimere. 1.739.b
- Prætor bonorum possessore hæredi loco in omni cau-
sa habet. 2.484.a
- Prætoris boni est potius restituere litē, ut ratio & equi-
tas postulabit, q̄ actionē famosā cōstituere. 2.229.b
- Sub alterius prætextu alium non puniri. 2.195.b
- Presbyteri fornicantis pœna. 1.624.b
- Præcarium non dicitur si datur aliquid ad certum
tempus, ita ut ante petere non possit. 2.208.a
- Præcarium soluitur morte illius, qui se constituit præ-
cario possidere. ibid.a
- Præcator mendax caret penitus impetratis. 2.79.b
- Præces iustas ex necessitate esse audiendas. 2.208.b
- Præces

Index.

- Preces. Relatio in precibus relata facit rem claram at-
que manifestam. 2.208.b
- Precium seu Commodum, nō ex res, sed ex negotiatio-
ne. 2.150.a
- Precium quod durat momento temporis non atten-
ditur. 2.229.b
- Precium & pœnam de eadem re non debet quis con-
sequi. 2.272.a
- Preciū in particularibus loco rei nō succedit. 2.208.b
- Preciū in particularibus loco rei non succedit. 2.229.a
- Precium rei sciēs, si offerat aliquid ultra, tunc nulla est
deceptio, & quod ultra est datum, legitime retine-
tur. 2.229.
- Posthumus. Qui in vtero est, perinde ac si in rebz hu-
manis esset, custoditur: quoties de commodis ipsius
partus quæritur. 2.272.a
- Precium, cum quis soluit venditione etiam retractata,
non potest ipsum repetere. 1.81.b
- Precia rerum communiter non ex affectione æstimari.
1.80.b
- Primitiæ soluendæ sacerdotibus debent à rusticis in
horrea clericorum deferri. 1.329.a
- Primogenitus, qui debet succedere in regno, intelli-
gitur de primogenito, non de secundo. 2.229.b
- Princeps nō potest donare aut alienare terras suas suis
subditis, nisi donaret ob renumerationem, vel pro
bono pacis. 1.414.a
- Princeps potest delegare causas meri & mixti imperij.
1.362.b
- Princeps potest legitimare filium naturalem post mor-
tem patris nō requisitis his de quorum præiudicio
agitur. 1.97.b
- Princeps si facit actum, qui potest de potestate ordina-
ria valere, tunc in dubio præsumitur vsus iure com-
muni, & ordinaria potestate, non autem plenitudi-
ne potestatis. 2.230.a
- Princeps cum profert sententiam, non adstringitur ad
citationem demandandam. ibid.a
- Princeps sine causa nō potest tollere alicui ea quæ sunt
iuris naturalis. ibid.a
- Princeps in dubio non præsumitur velle vti plenitudi-
ne potestatis. 2.227.
- Princeps referens aliquid in sua scriptura, licet relatū
non appareat, valebit nihilominus eius dispositio.
2.230.a
- Princeps vel Papa, non potest sine causa iuri alicuius
præiudicare, rem illius alteri dando. ibid.a
- Princeps non videtur fecisse, licet eius autoritate vel
nomine factum sit. 2.464.b
- Princeps ius modicum priuatis etiam sine causa aufer-
re potest. 2.230.a
- Princeps, vel populus non recognoscens superiorem,
potest esse iudex in causa propria. ibid.a
- Si princeps in commissione alicuius causæ, quam facit
ordinario, aliquid addat, vel detrahat iurisdictioni
ordinariæ, per talem immutationem censetur in illa
causa esse delegatus, aliàs si nihil immutaretur, du-
rat ordinarius. 1.784.a
- Princeps dum procedit de plenitudine potestatis nū-
quam citatio necessaria est. 2.230.b
- Princeps dominium rei meæ non potest auferre per
rescriptum. 2.303.a
- Princeps regulariter potest, quæ vult alienare. 2.230.a
- Princeps in concessionibus nunquam intendit inferre
iniuriam tertio. 2.229.b
- Princeps nō potest sine causa priuilegium in præiudi-
cium iuris alicuius præiudicare rem illius alteri dā-
do. 2.234.b
- In principe causa non præsumitur quando auferat rem
alterius. 2.227.a
- Principis voluntas præcipue geminatione verborum
ostenditur. 2.231.b
- Principi reseruata non veniunt in generali concessio-
ne. 1.264.b
- Principum beneficia in alterius iniuriam non tribuun-
tur. 2.231.a
- Indulgentia principis non infamiam, sed pœnam re-
mittit. ibid.a
- Concessio principis habet vim decreti. ibid.a
- Principis rescriptum est lex. ibid.a
- Principis duritia legum humanitate emendatur. ibi-
dem a
- Principis rescripto potest concedi debitori dilatio ad
soluendum. ibid.a
- Principis secunda iussio idem operatur quod motus
proprius. ibid.a
- Principum beneficia sine læsione alterius sunt intelli-
genda. 1.127.b
- Vbi principale non tenet, nec eius accessorium. 1.336.b
- Principi reseruata, non veniunt in generali concessio-
ne. 2.231.b
- principale, & accessorium. Pactum in principali factū,
in accessorio intelligitur repetitum. 2.231.b
- principale habet relationem ad accessorium, & econ-
trario. 2.231.b
- principale quando non tenet, nec eius accessorium, to-
mo 2.210.a
- principalis causa cum non consistit, nec ea quæ sequū-
tur locum habent. 1.396.b
- principale. Cassato principali, cassatur accessorium. 2.
231.b
- principalis competens exceptio, & fideiussori compe-
tit. 1.483.b
- Vno ex pluribus principalibus contrahente facto
indiudivo pœna & interesse committitur in solidū
contra ipsum contrahentem. 2.189.a
- principaliter relatio facienda est ad id quod dictū est
principaliter, non autem ad incidenter dicta. tom. 2.
pag. 231.b
- principia malè inchoata non conualescunt, quamuis
ad eum statum deueniant, à quo rectè initium cape-
re possent. 1.483.b
- principiis ignoratis ignorari oportet & ea, quæ post
principia sunt. 1.709.a
- principium siue initium spectandum. 2.231.b
- principiis omnia inesse solent. 1.712.a
- prior tempore potior est iure. 2.232.a, & 186.b
- prior qui delinquit, semper deterior est. ibid.
- prior qui est in gradu, potior est in successione. tom. 1.
pag. 676.b
- priora maleficia, per posteriora impunita relinqui. 2.
pag. 195.b
- priori alicuius conuentus si ita relicta fuerit, lego om-
nibus fratribus talis conuentus cappam, & priori
bibliam, per talem geminationem, priori dabitur
cappa, atque etiam biblia. 2.232.a
- priuatio non potest esse sine habitu. 2.232.a, & 6.b
- priuatio. Priuandum neminem esse iure suo sine culpa
sua. 2.232.a
- priuatus omni iure collegij, si restituitur, non recupe-
rat locum suum primum, quem ante possidebat.
2. pag. 232.a, & 307.b
- priuilegium si habet effectum momentaneum, perdi-
tur per vnum actum contrarium. 2.233.b, & 234.b
- priuile-

Index.

- priuilegium personale soluitur morte personæ. 2. 233. b
 & 235. a
 priuilegium immunitatis cōcessum à collectis, intelligitur ab extraordinariis tantum. 2. 235. b
 priuilegium principis in alterius præiudicium est strictè interpretandum. 2. 234. b
 priuilegium de iure Cano. per superueniens delictum non tollitur. 2. 233. b
 priuilegium non datur collegio, quod nondum est. 2. 233. a
 priuilegium perditur propter mendacium. to. 2. 233. b, & 234. b
 priuilegium meretur amittere, qui concessa sibi abuti-
 tur potestate. 2. 302. b
 priuilegiū. Mulier vni, vel alteri priuilegio, & fauori,
 potest cum iuramento renuciare. 2. 234. a
 priuilegiū concessum non subdito, non potest per cō-
 cedentem reuocari. 2. 232. b, & 234. b
 priuilegium alicui indefinitè cōcessum intelligi debet
 vt consumi non debeat vnica vice tantum, sed per-
 petuo vniuersaliter sit mansurum. 2. 232. b
 priuilegium, vel beneficium concessum in principali,
 trahitur ad eius augmentum. 2. 232. b, & 235. a
 priuilegium concessum alicui, non extenditur ad suum
 correlarium, nisi expresse caueatur de ipso. 2. 232. b
 priuilegiū habet, vt pro quocūque crimine, ab eo quis
 extrahi non possit. 2. 235. a
 priuilegium concedi potest à principe alicui in præi-
 udicium tertij absentis. 2. 232. b
 Priuilegium concessum vni ex correlatiuis extenditur
 ad alterum. 2. 232. b
 Priuilegium datum filiis, se extendit ad nepotes: quia
 agnationis semper debet esse salua dignitas. 2. 233. a
 priuilegium in dubio præsumitur concessum ad peti-
 tionem partis, & non motu proprio concedentis. 2.
 233. b, & 235. a
 priuilegium dotis circa ius antelationis, non habet lo-
 cum in dote solum confessata. 1. 441. b
 priuilegium per quod conceditur aliqua facultas, vel
 datum ad aliquid faciendum, perditur spacio decem
 annorum, si priuilegiatus eo non vtitur. 2. 232. b
 priuilegium immunitatis, concessum alicui ab oneri-
 bus, & collectis ordinariis, & extraordinariis, solitis
 & insolitis, non extenditur ad onera quæ impo-
 nuntur ratione belli diuini, id est pestis, vel belli hu-
 mani. 2. 235. a
 priuilegium tollitur per abusum vel per pactum con-
 trarium. 2. 235. b
 priuilegium est strictè interpretandū. 2. 234. a, & 237. b
 priuilegium clericale amittit clericus ex multis causis.
 2. 235. a
 priuilegium concessum mihi, & omnibus descenden-
 tibus masculis, & fœminis non comprehendit fœ-
 minas maritatas, vel viduas. 2. 235. a
 priuilegium exceptionis regulariter propter delictum
 perditur. 2. 234. b
 priuilegium siue beneficium à iure indultum non est
 alicui auferendum. 2. 235. b
 priuilegium & omnis causa in accipientem transit. 1.
 pag. 81. b
 priuilegium subdito concessum potest per conceden-
 tem reuocari. 2. 235. a
 priuilegium reuocandi domum si competit alicui, &
 cepit alium conuenire, durante causa concessua
 dicti iuris, siue priuilegij, tunc potest conueniri, &
 cogitur defendere se. 2. 234. b
 priuilegium alicui concessum non debet taliter inter-
 pretari vt per illud tollatur aliud priuilegium ei de-
 bitè competens. 2. 235. a
 priuilegium reale transit ad quoscunque possessores. 2.
 235. b
 priuilegium de iure canonico per superueniens deli-
 ctum non tollitur. 2. 234. b
 priuilegium aliquid faciendi perditur per lapsum de-
 cennij. 2. 234. b
 priuilegium personale cum persona extinguitur. Et
 priuilegium datum actioni transit cum actione. 1.
 269. a
 priuilegium alicui concessum, non debet taliter inter-
 pretari vt per illud tollatur aliud priuilegium ei de-
 bitè competens. 2. 232. b
 priuilegium cessat deficiente persona priuilegiata. 1.
 pag. 554. a
 priuilegium cōcessum actioni de dote, non competit
 extraneis hæredibus. 1. 441. b
 priuilegium secundum cōtra primum generale, valet,
 non facta eius mētiōe, siue contineat ius cōmune
 siue aliquid vltra. 2. 234. a, & b
 priuilegia artibus aut artificijs, &c. concessa, tandiū du-
 rant quandiū quis se in illis exercet. 1. 171. a
 priuilegium personale personam sequitur, & extingui-
 tur cum persona. 2. 233. b
 priuilegia quædam causæ sunt, quædam personæ, & ideo
 quædam ad hæredē transmittuntur, quæ causæ sunt:
 quæ personæ sunt ad hæredem non trāsunt. 2. 182. a
 priuilegia dignitatum durant etiam finita dignitate. 1.
 pag. 193. a
 priuilegio primo non derogat secunda dispositio con-
 traria, non facta eius mētiōe. 2. 234. b, & 237. b
 priuilegio dato ad aliquid faciendum, renuciare videtur
 contraueniens ipsi. 2. 237. b
 Vim priuilegij habet tempus cuius initij memoria nō
 extat. 2. 234. a
 priuilegio dato ad aliquid faciendum reuocare videtur
 contraueniens ipsi. 2. 234. b
 priuilegij causa cessante cessat & priuilegium. 1. 213. b
 priuilegia ita sunt interpretanda, vt aliquam cōtineant
 gratiam contra ius. 2. 235. b
 priuilegia fisci. 2. 235. a, & 236. b
 priuilegia piæ causæ. 2. 235. a, & 238. & seq.
 priuilegia creditorum primi gradus. 2. 236. b
 priuilegiorum interpretatio quomodo fiat. 2. 235. b
 In priuilegijs, & beneficijs principis fit latissima inter-
 pretatio. 2. 234. b
 priuilegia multa conceduntur pauperibus. 2. 234. a
 priuilegia regulariter sunt perpetua. 2. 234. b
 priuilegia quædam causæ sunt, quædam personæ. to. 2.
 243. a
 priuilegia non sunt amplianda, nec ad alios casus tra-
 henda. ibid. a
 priuilegia sunt stricti iuris. ibidem
 Contra priuilegium semel faciens, illud perdit. 2. 234. a
 priuilegium perdit qui permissa potestate abutitur. ibid.
 priuilegio suo in dubio quis non censetur vti velle. ibi-
 dem.
 priuilegium perdit qui negat illud quod est causa pri-
 uilegij. 2. 234. b
 priuilegium. Deficiente persona priuilegiata, cessat pri-
 uilegium. 1. 554. a
 priuilegijs omnibus cōfirmatis generaliter, nō intelli-
 gūt cōfirmata, quæ sunt cōtra ius cōmune. 2. 243. a
 priuilegiatus succedens priuato vtitur iure priuati. 1.
 pag. 674. b

Index.

- priuilegiatus cōtra priuilegiatum; habet beneficium,
& contra uasallum. 2.237.a
- Priuilegiatum non comprehendit generalis dispositio,
nisi res priuilegiata sit in materia; de qua est sermo.
2.233.a
- Probari non potest qualitas alicuius rei nisi prius pro-
betur eius subiectum. 2.244.a
- Probare sufficit amissionem instrumentorum. 2.245.a
- Probatur iuramēto instrumentorum amissio. 2.246.b
- Probatum semel reprobari non potest. 2.243.b
- Probatur referens per id quod est in relato. 2.243.b
- Probandi facultas soluitur morte delinquentis, unde
probatio, quæ fit contra usurarium post mortē eius,
non probat eum fuisse manifestum usurarium. to.2.
244.a
- Probatur ignorantia per iuramentum. 2.246.b
- Probare quilibet potest post terminum datum ad pro-
bandum dummodo incontinenti probare velit. 2.
243.b
- Probari possunt in causa appellationis non deducta &
probata in causa principali. 2.247.b
- Probare non tenetur negans factum. 2.247.a
- Probatur impedimentum solo iuramento, cum de re
modica agitur. 2.243.b
- Ad probandam præscriptionem sufficit probare initiū
possessionis, & allegare possessionem de præsentī. 2.
247.b
- Probare non tenetur qui dicit bona nō sufficere ad de-
bitum, sed aduersario incumbit onus probandi. 2.
247.a
- Probandi onus incumbit actori. 1.44.b
- Probato termino ad probandum elapso, secundum
communem opinionem amplius non admittitur. 2.
247.b
- Probari debet de forma, alioquin non præsumitur. to.
2.244.a
- Probatio veritatem aliter se habere, error præsumitur.
2.226.a
- Probanti semiplenē infideli contra Christianum non
deferitur iuramentum necessarium in supplementū,
licet fideli deferatur. 2.248.b
- Probatio in genere facta, non probat. 2.248.a
- Probatio debet de necessitate concludere. 2.246.b
- Probatio & fides est facienda iudici & non aduersario:
2.244.a
- Probatio ex authentico tantum inducitur. 2.245.a
- Probatio non admittitur contra præsumptionem iu-
ris, & de iure. 2.248.a, & 246.a
- Probatio non admittitur, termino ad probandū elapso.
2.248.b
- Probatio, contra præsumptionem iuris, & de iure per
confessionem partis, & non aliās, regulariter admit-
titur. 2.250.a
- Probatio, quæ fit ex coniecturis legitimis, dicitur eui-
dens, licet expresse non appareat. ibid.a
- Probatio. In iis, quæ sunt difficilis probationis, & quæ
clām & occultē fieri consueuerunt, admittitur pro-
batio per coniecturas. ibid.a
- Probatio contra instrumentum, cui ex dispositione iu-
ris communis, vel municipalis stari debet, nec contra-
rium probari potest, regulariter non admittitur.
2.247.b
- Probatio contra instrumentum, cui ex dispositione iu-
ris cōmunis vel municipalis stari debet, nec cōtra-
riū probari potest, regulariter admittitur. 2.249.a
- Probatio de non iure aduersarij, non prodest agenti in
beneficialibus, nisi probet de iure suo. ibid.a
- Probatio per pugnam regulariter non est hodie per-
missa. 2.250.a
- Probatio quolibet, & dictum testis debent de necessi-
tate concludere. 2.250.b
- Probatio generalis non procedit quādo quolibet spe-
cies generis non cōsequitur illum effectum ad quē
proponitur. 2.249.a
- Probatio, probatur frustra, id quod probantem nō re-
leuat. 2.243.b
- Probatio. Illi incumbit onus probandi, qui allegat rea-
tem ad declarandū intentionem alterius. 2.246.a
- Probatio de non iure aduersarij non prodest agenti in
beneficialibus, nisi probet de iure suo. 2.246.b
- Probatio contra probationem iuris, & de iure, nō ad-
mittitur. 2.227.a
- Probatio quæ fit ex coniecturis legitimis dicitur eui-
dens, licet expresse non appareat. 2.246.b
- Probationi testium, & instrumentorū potest in iudicio
renunciari: & valet conventio facta in iudicio, quod
quis non possit probare, nisi per instrumentū. 2.259.b
- Probationem afferēs in peremptoriis exceptionibus,
ex quibus appellauit, per hoc nō iustificatur appel-
latio, nisi causa appellationis probetur. 1.95.a
- Probationi testium, & instrumentorum potest in iudi-
cio renunciari. 2.246.b
- Probationes de domo rei sumi non debent. 2.243.b,
& 248.a
- Probationes factæ in iudicio summario fidem non fa-
ciunt in plenario. 2.251.a
- Probationes inter alios actæ aliis nō præiudicāt. ibi.a
- Probationem offerēs in peremptoriis exceptionibus;
à quibus quis appellauit, per hoc nō iustificatur ap-
pellatio, nisi causa appellationis probetur. 2.250.b
- Probationes factæ in iudicio summario fidem non fa-
ciunt in plenario. 2.247.b
- Probationes vel cōfessiones factæ in vno iudicio, in al-
lio prosunt, vel obsunt. 1.761.a
- Probationum plures & diuersæ species ad plenam pro-
bationem iungi non possunt. 2.251.a
- Probationibus deficientibus iudex alteri partium Ius-
iurandum potest deferre. 1.739.b
- Probitas. Non potest improbus videri, qui ignorat quā-
tum soluere debeat. 2.251.b
- Processus nullus declarari potest nō citatis partibus. 2.
pag. 252.a
- Processus factus vigore primi rescripti reuocati per se-
cundum, valet, donec per partem de secundo exci-
piatur. ibid.a
- Processus factus super petitorio, & possessorio, simul
in casibus in quibus nō admittitur concursus, valet
parte non opponente. ibid.a
- Processus factus vigore primi rescripti reuocati per se-
cundum, valet donec per partem de secundo exci-
piatur. 2.251.b
- Processus est nullus, vbi iudex nullā habet iurisdictio-
nem. ibid.b
- Processus factus coram duobus iudicibus valet. ibid.b
- Processus factus super petitorio, & possessorio simul in
casib. in quibus non admittitur concursus, valet, par-
te non opponente. ibid.b
- Processus iudicis habentis iurisdictionem elidibilē nō
tenet, etiam si non excipiatur. 2.252.a
- Processus agitatus per literas subreptitias valet. tomo
2.251.b
- Processus iudicis valet, si iudex patiebatur defectū nō
oppositum. 2.251.b
- Processus nullus forma iuris omīssa. 2.252.b
- processus

Index.

- Processus iudicis à quo non valet, postquam requisitus appellationem denegavit, & infra tempus negligenter, & dolose apostolos non dedit. *tomo 2. 252.a*
- Processus iudicis à quo, nō valet, postquam requisitus appellationem denegavit. *2.251.b*
- Processus. Ex prima citatione non potest procedi ad pœnam contumaciæ, potest tamen procedi ad condemnationem expensarum quas fecit pars præsens. *1.518.a*
- Procuratio, seu visitatio non potest præscribi. *tomo 2.258.b*
- Procurator Monachus de licentia factus superioris, intelligitur de prima vice. *2.254.a*
- Procurator habens generale mandatū non potest cōpromittere. *2.252.b*
- Procurator constitutus ad recipiendum numerationem pecuniæ, si in instrumēto nō fuit scriptū quod recepit, sed quod fuit confessus se recepisse, nō præiudicat domino. *2.252.b, & 256.b*
- Procurator præiudicat domino in hoc vt acta facta cū eo, licet fuisset reuocatus ex aliqua iusta causa, ista tamen acta faciunt fidem contra ipsum. *tomo 2. pag.254.a*
- Procurator ad negocia, potest indistincte, & quando-cunque alium substituere. *ibid.a*
- Procurator rei etiam quod de mandato dubitetur, nō tenetur cauere de rato. *2.257.a*
- Procurator contra procuratorem an & quando agere possit. *2.257.b*
- Procurator ex sua promissione an & quādo obligetur. *ibid.b*
- Procurator si ab initio litem exercuit, siue lite composita ad eum transitum fecerit, damnandus est. *to.2. pag.257.a*
- Procurator ad litem tantū non potest solutionē recipere. *2.256.a*
- Procurator excedens mandatū non obligat dominū nisi sciens. *2.257.b*
- Procurator constitutus ad agendum, & ad defendendum constitutus intelligitur. *2.257.a*
- Procurator terminum debitori soluēdi prorogare potest si ei data est facultas recipiēdi solutionē cum clausula, quod in prædictis liberam habeat administrationē. *ibid.a*
- Procurator pro alio in causa capitali regulariter non admittitur. *2.254.a, 257.a*
- Fallit ibid.
- Procurator causam prorogare non potest de tempore in tempus. *2.257.a*
- Procurator si litem contestatus fuerit, non dominus, sed ipse citandus est, at si neuter cōtestatus est, uterque citari potest. *2.257.b*
- Procurator ratione affectionis repellitur, cū sit in iudicio. *2.510.a*
- Procurator. Factum à falso procuratore est ipso iure nullum. *2.256.a*
- Procurator de cuius mandato dubitatur, admittitur cum cautione rati. *2.253.a, 256.a*
- Fallit 20. modis, ibid.
- Procurator inhabilis constitui potest ad procuratoris officium cum potestate substituendi personam habilem. *2.257.b*
- Procurator reuocatus, & certioratus dicitur falsus. & ideo gestum ab eo est nullum. *2.256.a*
- Procurator regulariter procuratorem substituere non potest. *1.255.b*
- Procurator si quis dicatur esse in aliquo instrumento, nec probetur mandatū, nullam potestatem procuratoris habebit. *2.252.b*
- Procurator etiam quod habeat mandatū ad agendum, & defendendum contra aliquem in certa causa, in ea impetrare non potest. *2.257.b*
- Procurator tenetur appellare. *2.257.a*
- Procurator si de eius mandato certum sit, de rato cauere non tenetur. *2.253.b, 257.a*
- Procurator ad negocia potest indistincte, & quando-cunque alium substituere. *2.256.b*
- Procurator indefinitē ad litem constitutus ad omnes lites constitutus dicitur. *2.252.b*
- Procurator ad iudicia constitutus non potest ante litē contestatam alium substituere. *2.256.b*
- Procurator non tenetur appellationem prosequi. *to.2.256.b*
- Procurator tenetur appellare, sed non appellationem prosequi. *2.256.a*
- Procurator de cuius mandato dubitatur, vt nō habeat, de rato cauere tenetur. *2.253.a*
- Fallit ibid.
- Procurator siue ab initio litem exercuit, siue lite contestata, aliās composita, ad eam transitum fecerit, damnandus est. *2.253.a*
- Procurator non potest petere salariū sibi constitui iudicis officio. *2.256.b*
- Procurator iudicialis, vel extraiudicialis non censetur reuocatus, nisi intimata sibi fuerit reuocatio. *tom. 2.253.a*
- Procurator protestari potest nomine domini, nec requiritur speciale mandatū. *2.266.b, 267.b*
- Procurator rei, etiam quod de mandato dubitetur, nō tenetur cauere de rato. *1.219.a*
- Procurator si de eius mandato certum sit, de rato cauere non tenetur. *ibid.a*
- Procurator si de eius mandato dubitatur, de rato cauere tenetur. *ibid.a*
- Procurator iudicialis, vel extra iudicialis non censetur reuocatus nisi nota sibi fuerit reuocatio. *tomo 2. pag.256.b*
- Procurator excedere non potest formam, & fines mandati. *2.252.b*
- Procurator constitutus ad agendum sicut non potest transigere, ita non potest facere compromissum in arbitratorem. *2.252.b, & 256.b*
- Procurator Fisci solus admittitur ad publicum interesse persequendum. *1.13.b*
- Procurator regulariter non potest cōstitui monachus nec à monacho. *2.255.b*
- Procurator quemadmodum non potest constitui inuitus, ita etiam dominus non cogitur. *tomo secundus, 255.b*
- Si procurator rem mihi emerit ex mandato meo, eique sit tradita meo nomine, dominium mihi, id est, proprietatis acquiritur etiam ignoranti. *tomo 2. pagina, 256.a*
- Procurator constitutus ad agendum, & exigendum non potest recipere voluntarias solutiones. *tomo 2.256.a*
- Procuratoris confessio constituti ad accipiendam pecuniam mutuo facta, quod receperit pecuniam, nō nocet domino. *2.256.a*
- Contra procuratorem datur actio. *2.257.b*
- Procuratoris mandatū soluitur morte. *2.258.b*
- Procuratoris mandatū potest per testes probari. *2.256.b, & 258.b*

Per procuratorem acquiritur nobis possessio. 2.257.b
 Procuratoris contumacia domino regulariter non nocet. 2.257.a, & b
 Procuratoris factum, quod cadit in delictum, vel delictum, ut si falsum testimonium dicat, domino regulariter non praeiudicat. 2.258.b
 Procuratorem timere non tenetur impeditus morbo, vel alio iusto impedimento. 2.256.b
 Procurator potest facere dominum incidere in poenam. 2. pag. 189.b
 Procuratores multi constituere possunt, qui quidam constituti minimè possunt. 2.258.b
 Procuratores duo in solidum constituti ad eligendum si simul concurrant, & postulent se admitti non audiuntur, sed is tantum, quem capitulum elegerit primo. 2.258.b
 Prodesse sibi vnumquemque dum alij non noceat, non prohibitum est. 2.461.b
 Prodesse alteri nemo cogitur, sed tantum obesse vetatur. 2.259.b
 Quod nemini nocet, & alicui prodest, facile concedendum est. ibidem b
 Prodesse ceptum, quod est, non prodest, si completum non fuerit. ibidem b
 Prodesse. Res inter alios acta aliis non prodest. ibid. b
 Prodigalitate cessante, cessat & quod ob eam introductum est. 1.171.b
 Prodigus non citato, imo etiam invito iudex administrationem interdicat. 2.259.b
 Prodigus notoriè & manifestè potest alienare antequam sibi interdicatur à iudice. 1.79.a
 Prodigus notoriè, & manifestè prodigus, potest contrahere & alienare ante quam sibi interdicatur à iudice. 2.259.b
 Producens falsos testes, licet condemnatur de falso, non per hoc dicitur, quod ipsi sint falsi. 2.260.a
 Producere quæ non potest actor, non producet, nec etiam reus. 2.255.b
 Prohibentis conditio melior in pari causa turpitudinis. 2.261.b
 Prohiberi. Quod directò & principaliter prohibetur, nec per consequentiâ, vel obliquè admittitur. 2.260.a
 Produci & probari in causa appellationis possunt non deducta, aut probata in causa principali. ibid.
 Produci non possunt instrumenta, & alia acta nisi parte aduersa presente, aut saltem citata. 2.259.b
 Productio instrumentorum usque ad conclusionem in causa fieri debet, & non ultra. ibid.
 Productio instrumentorum debet fieri citata parte. 2.260.a
 Productio instrumentorum facta, de ea constare debet in actis notarij causæ. ibid.
 Professio patris facta filio ex tali muliere, quæ poterat esse vxor, filio proderit. 2.260.a
 Prohiberi multa possunt ad tempus sed non perpetuo. 2. pag. 117.a
 Prohibitio facta in vno ex correlatiuis, censetur facta etiam in alio. 2.261.b
 Prohibitio de non alienando à causa vestita obligat prohibitum, & impedit alienationem. 1.79.b
 Prohibitio sequens ad aliquid non alienandum, quando habet relationem, ut supra, inducit fidecommissum, ne superflua sit. 2.261.b
 Vna prohibitio plus valet, quam plurium concessio. 2. pag. 261.b
 Prohibitio. Prohibitionis causa sublata, cessat prohibitionis effectus. ibid.

Prohibitio alienationis, non impedit dominij transactionem, quamvis contrafaciens incidat in poenam conuentam, vel ad interesse teneatur. ibid. 2
 Prohibitum vna via, alia non debet admitti. 2.270.b, & 271.b
 Prohibitum quod non est, intelligitur concessum. ibid.
 Prohibita venditione censetur prohibita quauis alia alienatio. 1.78.b
 Prohibitus alienare sub poena, non prohibetur locare ad longum tempus. 1.73.a
 Prohibitum. Quando Prohibetur aliquid, intelligitur prohiberi omne id, per quod peruenitur ad illud. 2.260.a, & b
 Prohibitus alienare bona hereditatis sub poena priuationis, aliquando vnam rem etiam minimam tota hereditate priuatur. 2.270.b
 Prohibita alienari, cum fidecom. restitutioni subiacent, causa tamen dotis alienari poterunt. ibid.
 Prohibitus portare victualia extra territorium, puniri debet etiam si minimum portauerit. ibid.
 Prohibita venditione, censetur etiam prohibita donatio, & quælibet alienatio. 2.261.a
 Prohibita alienatione, ex causa dotis etiam censetur prohibita quando scilicet fuerit facta, per verba geminata. ibid.
 Prohibitum ad tempus, post tempus lapsum videtur permissum. ibid. b
 Prohibitum. Quod quis suo nomine exercere prohibetur, id nec per subiectam personam agere debet. 2.261.b
 Prohibitum alienari per testatorem, si fuerit alienatum à filio, non reuocatur alienatio sed imputatur in legitimam. 2.20.a
 Prohibito principali, prohibetur consequens. 1.9.b
 Prohibitionis causa cessante cessat prohibitio. tomo 1. pag. 171.b
 Prohibito principali, tollitur & accessorium. 1.69.b
 Prohibitus per testatorem alienare, extra certum genus personarum, ut extra familiam, vel descendentes, tamen potest ex testamento transferre in eum, qui alias sibi esset successurus ab intestato. 2.260.b
 Promerium: Excipiuntur arma, quæ quis promerij causa habuerit, hereditatève ei obuenerint. tomo 2. pag. 262.a
 Proles, verbū indefinitè prolatum vniuersaliter intelligitur tam ex patre, quam ex parte matris usque ad quartum gradum. ibid. a
 Promissio quæ fit inter coniuges, & futuros coniuges, & confertur in tempus matrimonij, non valet. 2.262.a
 Promissio. Paria sunt promittere & soluere. ibid. a
 Promissio facta sub conditione valet, licet aliam causam non habeat, quia ipsa conditio impleta succedit loco causæ. 2.262.a
 Promissio facti alieni non valet neque tenet. 2.262.a, 263.a, 264.b
 Promissio nulla redditur extincta re promissa, neque promissor tenebitur. 2.265.a
 Promissio. Ex turpi promissione neminè teneri. ibid. a
 Promissio facti soluitur morte. ibidem a
 Promissio nuda non valet. 2.262.b
 Promissio facta de non instituendo aliquem heredem, habet locum siue res magna, siue modica fuerit promissa. 2.263.b
 Promissio dotis incerta non valet. 2.262.a
 Promissio conditionalis non dicitur nuda. 2.262.b
 Promissio de rato operatur ut plenè sit consultum Tom. 2. Reg. Iur. o o

Index!

- quo ad commodum pecuniarium actoris, sed si tractaretur de honore & fama alicuius: tunc promissio de rato non sufficeret. 2.67. b
- Promissorum utrumque sub disunctione esse in obligatione. 2.141. a
- Promissum omne de iure est debitum. 1.341. b
- In malis promissis fidem non expedit observari. 2.263. b
- Honestum promissum est iure debitum. 2.263. a
- Promissum sub conditione nullo modo debetur nisi prius adimpleta dicta conditione. 2.291. a
- Qui promisit inducere socium, quandoque se induceret, quamvis hoc faciat ea ratione, quia velit ad curiam proficisci, tamen socium inducet, tom. 2. pag. 160. b
- Promitto verbum in scriptura appositum, importat stipulationem. 2.262. b
- Promittens aliquem facere securum, tenetur solum per stipulationem promittere, non autem dare fideiussorem vel pignora. 1.219. b
- Si quis promisit se facturum, & curaturum quod Titius tale quid faciet, non addita poena, tunc si faciet quod potest liberabitur. 2.262. b
- Promittens simpliciter presentare aliquem iudici, si semel praesentavit, est liberatus. 2.262. a
- Promittens hodie dare, etiam nondum lapsa die conveniri potest. 2.263. a
- Promittens alicui, quod eius stabitur arbitrio, non tenetur illi inique praecipienti obedire. 2.262. b
- Promittens aliquem per viam securam ducere, si per viam inusitatam duxerit, & derobatus sit, ad damni emendationem tenetur. 2.262. a, & b
- Promittens dare aliquam summam infra aliquod certum tempus sub poena: ipsa committitur in solidum, si quid summae promissae desit. 2.263. b
- Promittens aliquem facere securum, tenetur solum per stipulationem promittere, non autem dare fideiussores vel pignora. 2.262. a, & b. 2.263. a
- Promittens simpliciter praesenti die debet. 2.272. a
- Promittens facere cessionem vel renuntiationem sub poena, tenetur ire ad domum creditoris. 2.329. a
- Promittens praesentare aliquem accusatum intelligitur de prima praesentatione tantum. 2.263. b
- Promouendum non impedit modica deformitas corporis. 2.265. a
- Pronomen si ex forma statuti apponi debeat in contractu, eius ommissio vitiat actum, quando scilicet statutum ulterius procedit annullando. ibid. a
- Propensior. Propensiores esse debemus ad liberandum, quam ad obligandum. ibid.
- Proponere contraria. Proponentem contraria audendum non esse. ibid.
- Propositio dicitur pertinens, quae qualitercunque adiuvatur etiam levi praesumptione, & indirecte. tom. 2.265. b
- Proprium. Recedere a propria verborum significatione non est licitum. ibid.
- Prorogatio expressio tacitum non differtur. 1.519. a
- Proprium quod est ipsius amplius fieri non potest. tom. 2.265. b
- Prorogatio. Laici regulariter prorogare possunt iurisdictionem alterius iudicis non sui, sine consensu superioris eorum. 2.266. b
- Prorogatio termini censetur esse idem terminus: quia censetur facta cum omnibus qualitatibus suis. ibid.
- Prorogatio fit pacto de litigando coram iudice incompetente, cum iuramento. 2.265. b
- Prorogatio. Lites civiles vel criminales ultra triennium vel biennium non prorogari. ibid.
- Prorogatio iurisdictionis fit ex pacto. 2.266. b
- Prorogatio dicitur idem tempus. ibid.
- Protestans suae protestationi renunciare potest. ibid.
- Protestari potest procurator nomine domini. ibidem, & 267. b
- Protestari non potest negotiorum gestor. ibid. & seq.
- Protestatio. In illis casibus in quibus protestatio fieri debet parti requiritur consensus. 2.267. a
- Protestatio. In pendenti a voluntate duorum, requiritur eius consensus. 2.277. a
- Protestatio. In pendenti a voluntate duorum requiritur, quod protestatio innotescat parti, & consentiat expresse, vel tacite. 2.267. a
- Protestatio fieri potest etiam per tertium cuius interest. 2.268. a
- Protestatio declaratoria per quam protestans exoneratur, & alius posset decipi, seu laedi. debet fieri in praesentia illius, vel ei saltem intimari. ibid.
- Protestatio geminata magis declarat mentem protestantis. ibid.
- Protestatio, quae fit in iudicio inhibendo, ut nulla fiat novitas super tali possessione regulariter debet fieri cum expressione causae, alias est inanis. ibid.
- Protestatio fieri potest procuratoris in casibus in quibus sententia procuratoris nocet domino. ibid.
- Protestatio facta simpliciter, non operatur nisi illo actu qui tunc fit, vel postea incontinenti. ibid.
- Protestatio incitatoria ubi fit in damnum illius, qui nec praecise nec accusative tenetur isto casu nullius est momenti. 2.267. b
- Protestatio simpliciter facta, non porrigitur ad actum qui fit ex intervallo. ibid. a
- Protestatio regulariter non debet fieri in scriptis. ibid.
- Protestatio incitatoria extraiudicialis non constituit protestatum in mora. ibid. b
- Protestatio simplex inhibitoria non constituit aliquem in mala fide. ibid.
- Protestatio soluitur morte protestantis. 2.269. a
- Protestatio debet fieri illi, cuius interest. 2.266. b, 267. b
- Protestatio. Vbi actus geritur cum alio, isto casu videtur a protestatione recessum. 2.267. a
- Protestatio ut noceat, requiritur expressus consensus eius cui fit, nec sufficit si simpliciter taceat. 2.268. b & 269. a
- Protestatio inhibitoria debet fieri ante actum celebratum. 2.267. b
- Protestatio contra substantiam actus regulariter non valet. 2.269. a
- Protestatio regulariter fieri potest sine scriptura. 2.268. b.
- Protestatio certificatoria non interruptit praescriptionem. 2.267. b
- Protestatio contraria actui qui geritur, nihil relevat. ibid.
- Protestatio contra substantiam actus non valet. ibid.
- Protestatio nulla est si fiat contraria facto, est enim contra iuris formam. 2.268. b
- Protestatio semper praesudicat tacenti, & non contradicenti. 2.269. a
- Protestatio regulariter fieri potest, omni die, etiam die feriato. 2.268. b
- Protestatio regulariter tollitur per contrarium actum subsequentem protestationem. 2.268. b, & 269. a
- Protestatio potest fieri etiam per tertium cuius interest. 2.268. b
- Protestationi inhibitoriae ne fiat id quod a lege est permissum parendum est. 2.267. b
- Protesta-

Index.

- Protestatio tacita à contrario sensu verborum enunciatuorum sumpta actum sequentem tollit. 1. 519. a
- Protestatio verbalis non tollitur per alium actum verbalem. 2. 267. b
- Protestatio. Vbi actus pōt multipliciter intelligi, declaratur per protestationem præcedentem. 2. 267. a
- Protestatio, vel denunciatio prodest nec nocet assensu ratio. 1. 374. a
- Protestationi inhibitoriæ ne detur vel fiat id, quod protestatus tenetur, factæ ex vera causa non est parendum. 2. 268. a
- Protestationem nisi faciat impeditus actu facere in termino statuto non excusatur. 2. 269. a
- Protestationi actus contrarius non tollit protestationem, imò protestatio facit ut ille actus nihil valeat. 2. 267. a
- Prouinciâ malis hominibus purgari, ut in quiete permaneat publicè interest. 2. 270. b
- Prouisio facta per modum dispositionis de vno casu porrigitur ad alium, siue ex intensiōe præsumpta disponentis, siue iuris æquitate. 1. 389. b
- Prouocatio non excusat à pœna. 2. 189. b
- Prouocatus facto aduersarij, nunquam vera pœna delicti tenetur, sed mitius punitur. 2. 270. a
- Proxenetæ vel mediator, qui est particeps muneris, à testimonio submouetur. 2. 510. a
- Proximior in gradu quando non admittitur, an habeatur perinde ac si non esset, & utrum impediatur sequens in gradu, vel in ordine. 2. 458. a
- Publicatio. Instrumenti cuiuscunque publicatio, partis citationem requirit. 2. 270. b
- Pubertas non ex annorum numero, sed ex dispositione corporum æstimatur. 2. 133. b
- Publica utilitas in causa est ut recedamus à regulis iuris. 2. 270. b
- Publicè interest, supremas hominum voluntates effectum sortiri. ibid.
- Publicè interest delicta puniri. ibid.
- Publicè non prodest singulis legum adminicula denegari. 2. 271. a
- Publicè interest, ut dignitatum ordo seruetur, & non ignobilis misceatur cum nobili. ibid.
- Publicum interesse cum tractatur, sententia lata contra vnum nocet alteri. 2. 270. b
- Publicatio attestatorum impedit productionem super eisdem articulis, vel directò contrariis tam in causa appellationis, quam in causa principali. ibid.
- Publicatio bonorum non conceditur, nam bona pertinent ad descendentes, aut ad ascendentes, aut ad collaterales. ibid.
- Publicatio bonorum soluitur morte delinquentis. 2. 270. b
- Publicatio bonorum fit quando vita, libertas, vel ciuitas perditur. ibid. b
- Publicatis attestatoribus, non possunt testes produci, nec eorum dicta valent. 2. 520. b
- Publicatis bonis quicquid postea acquiritur, non sequitur fiscum. 2. 271. a
- Pudicitia abacta punitur. 2. 191. b
- Pugnantia inter se vbi in testamento inueniuntur, neutrum ratum est. 2. 271. a. & 484. b
- Puniri quis in eo quod deliquit, vel delinquere voluit. 2. 191. b
- Puniuntur quædam per denegationem iurisdictionis. 2. 191. b
- Puniendus non est aliquis sine culpa, nisi subsit causa. 2. 195. a
- Puniri quis non potest post mortem. 2. 190. a
- Puniendus est quis pro delicto alterius. 2. 272. a
- Puniri. Laicus plus punitur quam clericus, si symoniam committit. 2. 271. a
- Puniendus est in corpore, qui laborat inopia. 2. 195. b
- Magis punitur, qui in dignitate delinquit quam priuatus. 2. 193. b. & 195. b
- Pupillus nec velle, nec nolle in ea ætate, nisi adposita tutoris auctoritate, creditur. 2. 181. b
- Pupillus suâ hæreditatem auctoritate tutoris adire debet. 2. 282. b
- Pupillus pati posse non intelligitur. 2. 187. a
- Pupillus ex delicto non punitur. 2. 189. a
- Pupillus pati posse non intelligitur. 2. 273. b
- Pupillus in criminalibus, ut nec in civilibus, sine tutore, ut pubes sine curatore, nec agit, nec defendit. 2. pag. 272. b
- Pupillus sine tutoris auctoritate infra quatuordecim annos non potest contrahere societatem. 2. 403. b
- Pupillus solus sine tutoris auctoritate, non potest agnoscere bonorum possessionem. 2. 274. b
- Pupillus regulariter non potest esse testis. 2. 273. b
- Pupillus non potest esse testis. 2. 510. a
- Pupillus ad diuisionem regulariter alium prouocare non potest. 2. 273. a
- Pupillus finita tutela tenetur stare colono in locatione facta à tutore. 1. 466. a
- Pupillus possessionem acquirere potest. 2. 201. b
- Pupillus meliorem suam conditionem facere potest etiam sine tutoris auctoritate. 2. 273. b
- Pupillus mutuam pecuniam accipiendo, ne quid iure naturali obligatur. ibidem b
- Pupillum qui proximus pubertati sit, capacem esse & furandi, & iniuriæ faciendæ. 1. 651. b. & 2. 274. a
- Pupilli modica bona satisfactionem remittunt tutoris persona existente honesta. 2. 273. b
- Pupillaris tacita, comprehensa sub expressa vulgari, non excludit matrem. 2. 274. a
- Pupillaris expressa continet tacitam vulgarem. 2. 274. a. & 453. b
- Pupillaris substitutio comprehensa sub breuiloqua, matrem excludit. 2. 274. a
- Pupillari ætate interueniente præscriptio interrumpitur. 1. 405. b
- Pupillaris tacita matrem non excludit. 2. 453. b
- Pupillaris facta sub illa forma, si hæres erit, & c. trahitur etiam ad casum, quo hæres non fit, modo impubes decedat. ibid. b
- Pupillaris facta in testamento imperfecto valet, si in eo sint substituti liberi testatoris. ibidem b
- Pupillaris ad hoc ut sortiatur effectum, & validetur, sufficit, quod patria potestas adsit tempore mortis patris, & non requiritur necessariò, quod adsit tempore testamenti. ibidem b
- Pupillaris comprehensa in compendiosa, matrem excludit. ibid. b
- Pupillaris fieri potest ex emancipato filio retento nepote in potestate. ibidem b
- Pupillaris substitutio continetur tacite sub expressa vulgari. 2. 274. b
- Purgatio. Quam omittit purgationem Ecclesiasticus, secularis adimpleat. 2. 274. b
- Purus actus plenior est condicionali. ibid. b
- Q**uadrimestre tempus debet assignari condemnatis ad soluendum post sententiam. 2. 274. b
- Quadrinio priuilegium concessum, quod triuo conceditur. Tom. 2. Reg. Iur. 002

Index.

- di solet.
- Nihil quaeritur per sequentia, sed quaesitum significatur. 1.24. b
- Quaestio non potest esse sine dubitatione. 2.280. a
- Quaestio. Quaedam ponuntur in quaestione & de quibusdam tantum respondetur. 2.280. a
- Quaestio repeti non potest sine nouis indiciis. 2.280. b
- Quaestio. Reus in quaestione constans omnes probationes abolet etiam plenas. ibid. b
- A quaestione seu tortura nemo dicitur exemptus, nisi quatenus reperiatur expressum. ibid. b
- Quaestio. In ipso causae initio non est à quaestionibus inchoandum. ibid. b
- Ad quaestionem deueniri non potest nisi indiciis praecedentibus. ibid. b
- Quaestio locum non habet in causa pecuniaria. tom. 2. pag. 280. b
- In quaestione pluribus infligenda, à iuniore, timidiore, acco, à quo veritatem faciliore negotio Iudex extorqueri posse autumabit, inceptandum. 2.275. b
- Quaestionem siue torturam, debent praecedere octo. 2. pag. 275. a
- Quaestiones duae ubi proponuntur, si vni responsum sit, in alia contrarium intelligitur. 1.445. a, & 2.280. a
- Quaestionis habendae causa ad exhibendum agitur ex delictis seruorum ad vindicandos subditos suos. 2. pag. 280. b
- Quale quicquid est, cum petitur, tale dari debet. 2.277. b
- Qualificatum quando requiritur aliquid, non sufficit illud simpliciter interuenire. ibid. b
- Qualitas requisita in dispositione probare debet, haec indefinita vniuersaliter procedit, tam in interesse publico quam priuato. 2.277. a
- Qualitas non potest esse sine subiecto. ibid. a
- Qualitas ex persona propria competens potestior est ea quae competit ex aliena. 2.277. b
- Qualitas quae inest de iure communi vel speciali iudicatur à pari. ibid. b
- Qualitas adiecta verbo debet intelligi secundum tempus verbi. ibid. b
- Qualitas quae naturaliter inest homini, semper adesse praesumitur 2.223. a
- Qualitas, quae exprimitur in persona alicuius correlatiui cessat in persona alterius. 2.276. b
- Qualitas ubi in aliqua dispositione requiritur, illa omnino probari debet. 2.276. a
- Qualitas adiecta verbo, intelligitur secundum tempus verbi. 2.274. b
- Qualitas certa ubicunque requiritur in personis adhibitis aliquo certo limitato tempore, debet praecise probari quod illa qualitas tempore limitato interuenit. 2.275. b
- Qualitas non potest esse sine subiecto. 2.276. b
- Qualitas & accidentia possunt abesse vel adesse praeter subiecti corruptionem. 2.277. b
- Qualitatem allegans illam probare debet. tomo 2. pag. 277. b
- Qualitatis mutatione non mutatur substantia rei. 2. pag. 277. b
- Qualitatis vitium maius est vitio quantitatis. tomo 2. pagina 277. b
- Qualitates plures si ponuntur copulatiue in aliqua dispositione, requiritur concursus vtriusque, quando, scilicet pro forma positae sunt. 2.277. b
- Qualitates omnes quae sunt in relato, dicuntur esse in referente, ipsa enim sic cum omnibus qualitatibus suis. 2.277. b
- Qualitate cessante, tam in persona iurantis quam etiam in persona, cui iuramentum defertur, non tenetur qui libet eorum iuramentum seruare. 2.277. b
- Qualitatis mutatione rei substantia non mutatur. ib. b
- Qualitates non entis malae sunt. 2.277. a
- Quandocunque, haec dictio se extendit vsque ad annos xxx. 2.278. a
- Quantitas minima vel magna consideratur arbitrio iudicis. 2.278. b
- Quantitas quando legatur vt certum corpus existens in aliquo loco, tunc non iudicatur, vt quantitas, sed vt species. 2.14. a
- Quantitas relicta filiae indefinitè in legato, intelligitur vniuersaliter, quod sit legatum annuum. 2.279. a
- Quantitas quando legatur, vt certum corpus existens in aliquo loco, tunc non iudicatur, vt quantitas, sed vt species. 2.278. b
- Quarta debita episcopo praescribi non potest. 2. 215. a
- Quarta delegatis, & fideicommissis detrahi potest. 2. pag. 279. a
- Quasi possessio status, vel qualitatis, quae inest actualiter, vel est apta inesse ab origine, transfert onus probandi in aduersarium. 2.246. a
- Querela inofficiosi testamenti competit contra testamētum fratris instituentis turpem, vel vilem personam. 2.279. b
- Querela refertur in totum ad testamentum inofficiosum, vnde illud rumpit in totum, non autem pro parte tantum legitimae. ibid. b
- Querelam inofficiosi testamēti dicere potest filius ex haereditate à matre ob delictum patris. ibid. b
- Querela inofficiosi testamenti soluitur morte, nec transit ad haeredes haeredis, si primus haeres destiterit ab illa. ibid. b
- Querela. Filius qualitercunque cōsentiat in testamēto patris, siue tacite, siue expresse, excluditur à querela. 2. pag. 279. b.
- Querela. Successorio edicto locus est in querela inofficiosi testamenti, & ideo excluso filio exhaereditato à querela per lapsum quinquennij, vel morte, nepos succedit. ibid. b
- Querela excluditur quinquennio. ibid. b
- Querela inofficiosi testamenti est subsidiaria. 1.22. b
- Querelam non habet cui est relictum minus legitima, sed debet agere ad supplementum. 2.279. b
- Querela etiā non praeparata transmittitur ad liberos. 2. pag. 279. a, & b
- Querelae & iuri petendi legitimam & eius supplementum praescriptio non currit. 2.216. a
- Quietationum geminatio, de recepto debito praesumitur ne inducatur obligatio recipientis ad singulum tanquam indebitum. 2.281. a
- Quietatio generalis fratris non extenditur ad re, quam potest vindicare. ibid. a
- Quietatio facta à creditore debitori etiam generalis, non refertur ad futura. ibid. a
- Quitantia etiam pro modico fieri debet ad petitionem soluentis, nec potest vllò vnquam tempore denegari. ibid. a
- Quitatio generalis ad vsuras non extenditur. tom. 1. pag. 85. a
- Quilibet est talis, qualia verba refert. 2.277. b
- Quod de vno statuitur vel dicitur, in reliquis denegatur. 2.26. a
- Quoties, dictio indefinitè prolata habet vim vt vniuersaliter debeat intelligi. 2.281. a
- Raptoris

Index.

R

- R**aptoris poena. 2.281.b
 Raptores fugientes ubique capi possunt & puniri. 2.281.b, 282.a
 Rara. Ea quæ raro accidunt, non temerè in agendis negotiis computantur. 2.282.a
 Rasura instrumenti, vel vitium non solum impedit executionem, immo vitiat instrumentum. 1.719.a
 Rasura modica non vitiat instrumentum, nisi sit in loco suspecto. 2.282.a
 Ratificari non possunt regulariter non gesta proprio nomine ratificantis. 2.282.a
 Ratificare potest dominus gestum à falso procuratore, vel cum falso procuratore. 2.282.b
 Ratificatio non potest fieri in præiudicium tertij. ib. b
 Ratificatio geminata ad confirmandum contractum plurimum valet. ibid. b
 Ratificatio debet fieri infra tempus quo res geri debet. ibid. b
 Ratificatio ut valeat, debet fieri intra id tempus, intra quod actus, qui debet ratificari, fieri potuisset. to. 2. pag. 282.b.
 Ratihabitio. Quot modis fiat ratihabitio. 2.283.b
 Ratihabitio retrahitur, & confirmat ab initio inualidum. 2.285.a
 Ratihabitio aliquem obligat. 2.284.b
 Ratihabitio mandato æquiparatur. 2.285.e
 Ratihabitio. Gesta per falsum procuratorem, vel per non habentem mandatum per dominum ratihaberi possunt ita quod valeant. 2.285.b
 Ratum. Factum à iudice, quod ad officium eius non pertinet, ratum non est. ibidem b
 Ratum qui habere non potest, quod suo nomine non est gestum, & ratihabitio retrahitur. 2.282. a, 285. a, & b
 Ratihabitio facit actum censeri ratificantis. 2.285. b
 Ratihabitio retrahitur, & mandato comparatur. 2. pag. 284. a
 Ratum infirmando quis habet, quod sine infirmatione ratum non haberet. 2.284. b
 Ratihabitionem retrahi, mandato non est dubium comparari. 2.312. b
 Quod inutile est, ratihabitione confirmatur. 2.285. a
 Ratihabitione confirmatur quod inutile est. 1.738. b
 Ratihabitionis spatium nec minimum, nec maximum sed magis intellectu percipitur, quam locutione exprimitur. 2.284. b
 Ratio sufficiens est in teste quia sum vicinus. 2.492. b
 Ratio. Vbi conceditur aliquid duabus rationibus, una cessante non cessat concessio. 2.282. b
 Ratio est mens legis. 1.161. a
 Ratio nulla, de minimis habetur. 2.283. a
 Ratio administrationis non est reddenda. 1.384. b
 Ratio est ordo gerendorum ex causa venientium. 1. pag. 147. b
 Ratio quilibet minima ius nostrum reformat inam ex facto ius oritur. 2.283. a
 Ratio testis declarat, restringit & ampliat dictum ipsius testis. 1.165. b
 Ratio dispositionis quæ remanet post primum actum indefinitæ orationis, proceditur per ipsam ad secundum. 2.283. a
 Ratio consanguinitatis, vel proximitatis habetur. 1.384. a
 Ratio diuersa quando militat in vno de correlatiuis, quæ in alio, facit regulam non procedere. 2.283. a
 Ratio vna cunctum reddi potest pro expressa habetur. 1. pag. 203. a
 Ratio in dubio non præsumitur vnica. 1.204. b
 Ratio vna si non habetur in consideratione, hac cessante non cessat effectus. 1.207. a
 Idem si vna sit generalis, altera specialis: tunc enim sola generalis consideratur. ibidem b
 Ratio extendit verba legis etiam in poenalibus. tom. 1. pag. 165. a
 Fallit ubi esset constitutio & correctoria & poenalis si mul. ibid.
 Ratio est anima legum. 2.282. b
 Ratio & mens legis magis est attendenda quam verba. ibidem
 Ratio eadem exigit idem ius. ibid.
 Ratio sola sufficit ad decidendum, etiam sublata lege. ib.
 Rationem esse omnium rerum reddendam. 2.282. b
 Ratione incertitudinis deferendum esse. 2.175. b
 Ratione modicæ partis superextantis, totum quod actum est, teneri. 2.459. a
 Ratione religionis, vel potestatis, non cogitur quis redere rationem. 1.384. b
 Ratione sublata corrumpit lex, præsertim quando est ratio finalis. 2.283. b
 Ratione loci, temporis, causæ, & personæ generalis dispositio restringitur. 2.283. a
 Rationes duæ magis ligant quam vna. 2.283. a
 Rationes semel editas non tenetur quis iterum edere. 2. pag. 283. b
 Rationes naturales pro legibus amplectendæ sunt. 2. pag. 119. a
 Reapationem, quam quis facere debet de molédino, intelligere debemus, ut semel ratum ipse teneatur. 2. pag. 285. b
 Rebannitus potest impunè occidi, donec actualiter sit cancellatus propter probabilem ignorantiam. to. 2. pag. 285. b
 Rebelli viro si statuto cauetur ne eius vxor maneat in ciuitate postquam mortuus est, rectè manebit. 2. pag. 285. b
 Rebellio soluitur morte, vnde stante statuto, quod vxor & filij, patris & mariti rebellis sint rebelles, mortuo patre non erunt amplius rebelles. ibid. b
 Receptans punitur. 2.286. a
 Reciproca facta imparibus, non continet pupillarem in personam pupilli. 2.454. a
 Reciproca substitutio pariter intelligitur facta in vno de correlatiuis, sicuti in altero. 2.286. a
 Reconditio quæ censetur facta in prædiis rusticis, atque vrbis, finita locatione debet intelligi de prima. ibidem a
 Reconuenire ante litis contestationem, vel incontine ti post paria sunt, nam illud modicum interuallum non curatur. ibidem a
 Reconuētio actoris per reum coram eo iudice, quo cōuētus est, licet alias iudex competens non sit, etiam pro causa diuersa, & separata à causa conuentionis, locum habet. 2.286. a
 Fallit 18. modis ibid.
 Reconuentio fieri non potest post litem contestatam ex interuallo. 2.286. a
 Reconuentio an locum habeat coram arbitris necessariis ex forma. 2.287. b
 Reconuentionis causa mutat regulariter naturam, & in ea proceditur prout in causa conuentionis. 2.286. a
 Rector vbi ultra biconium duret quis eligi non potest nisi reconfirmetur. 2.288. a
 Rector petens fructus sui beneficij, tenetur ostendere primū titulum sui beneficij. 2.288. a
 Tom. 2. Reg. Iur. o o 3

Index.

- Recuperandæ possessorio agenti an obest sententia lata super confessoria. 2.288.a
- Rekursus non habetur ad superiorem, quando plus expenditur, quàm sit ipse valor causæ. ibidem a
- Recusans iuramentum ex delatione appellare potest ex iusta causa. 2.288.b
- Recusatio. Iudicem nō posse recusari sine causa. ibid. b
- Redditum non est quod est deterius redditum, vbi haberi non possit. 1.533.b
- Redire dicitur, quod non exiit: sicut rescindi dicitur, quod non tenuit. 2.516.b
- Redhibitio nulla est sublato vitio in quo erat. 2.288.b
- Redhibentur reliqui correlatiui, vno ex correlatiuis existente in causa redhibitionis. ibidem b
- Redhibitoria pro modico locum non habet. ib. b
- Reficere domum suam unicuique licet, dū nō officiat inuito alteri, in quo ius non habet. ibidem b
- Reformatio facta, quod quilibet soluere debeat decē pro collecta secundum formam statuti, si nihil disponatur, debetur nihilominus collecta. ibid. b
- Regalia quæ dantur domino directi dominij pro labore inuestituræ & inducendo eum in possessione rei venditæ laudemia appellantur. 2.289. a
- Regimen. Ad regimina & dignitates nō pretiū vel ambitio, sed probata vita prouehere debet. ibidem a
- Registratio instrumēti, vel delegationis facta in actis probat originale, adeo quod non est amplius opus ipsum producere. 2.247.b
- Regnum concessum alicui, vt post illos veniat ad primogenitum, si primogenitus moriatur absque liberis, non deuoluitur regnum ad eius fratres si simpliciter ita tantum fuerit cautum. 2.289.a
- Regula suum amittit officium, si cum in minimo etiam vitiatur. 2.291.a
- Regula cessante causa, &c. non procedit in spiritualibus. 1.211.b
- In regula non debet aliquid esse superfluum. 2.458. b
- Regula nulla in minimis rebus dari potest, quia parum & nullum æquiparantur, atque nullius entis nullæ sunt qualitates. 2.290.b
- Regulæ semper est scādū donec probetur limitatio. 2. pag. 291. a
- Regulam iuris sequens apertè loquitur. tomo 2. pag. 291. a
- Relatio non implet formam. 2.291.b
- Relatio fieri potest per nūcium absque citatione, quia persona eius iam fuit approbata. ibid. b
- Relatiuum iunctum verbo presentis, vel præteriti temporis, facit solum demonstrationem, & non conditionem. 2.292.b
- Relatiuū quis, vel qui, iunctum antecedenti sine copula, stat restrictiue. 2.292.a, & b
- Relatiuum quis, vel qui, iunctū verbo futuri temporis inducit conditionem. 2.292.a
- Relatiua quis & qui, iuncta verbo futuri temporis inducunt conditionem. 2.292.b
- Relatiuū. Relatiuorum vno posito, & aliud infertur. 2. pag. 292. b
- Relatum est in referente cum omnibus qualitatibus suis. 2.291.b
- Relictum ad pias causas non debetur hereditate non adita. 2.292.b
- Relictum pœnæ nomine valet. ibid. b
- Relictum. Quādo libertas, & hereditas simul seruo relinquitur non potest vna sine altera adimi. tomo 2. pag. 292. b
- Relicta ab instituto, repetita esse censentur à substituto. ibidem b
- Religionem ingredi potest alter coniugum ante secutam carnalem copulam, & remanens in seculo, se alteri nubere potest. 2.293. a
- Religiosa loca plus iuris habent, quàm publica. to. 2. pag. 237. a
- Reliquiarum pristinae causæ effectus. 1.194. b, & sequentibus.
- Remedium vnum extraordinarium non tollit aliud. 2. pag. 293. a
- Remedia superflua leges non inducunt. tomo 2. 293. a
- Remedium ordinarium facit cessare extraordinariū. 2. pag. 293. a
- Remitti potest iniuria facta filio à patre, & ideo sufficit ad statutum remittens pœnam habenti concordia de offensa. 2.294. a
- Remittere & dare paria sunt. 2.294. a
- Remissa actione vel transactione super maleficio iterum agi. 2.293. a
- Remissio debiti fieri potest per maiorem partem creditorum non citatis alijs. 2.296. a
- Remissio mercedis fieri non debet quando quis paulominus commodè vsus fuerit re aliqua. 2.296. b
- Remissio. Remittenti ius suum amplius non datur regressus. 2.293. a
- Remissio facta ex vno correlatiuorum, non extenditur ad alterum. 2.296. b
- Remissio in contractibus locum non habet sicut in delictis. 2.296. a
- Remissio pensionis propter sterilitatem fieri debet, si damnum est enorme. 2.296. a
- Remissio in causis ciuilibus regulariter locum non habet. 2.294. b
- Fallit ibid.
- Remissio. Legitimus administrator non potest debitū liquidum remittere. 2.294. a
- Remissio in delictis locum habet. 2.294. b, 296. a
- Remissio generalis non extenditur ad remissionem rei. 2.296. b
- Remissioni non est locus in contractibus etiam ciuilibus ad locū contractus, si ibi nō reperjatur. 2.294. b
- Renouatio priuilegij non facit nouum ius, nisi de in nouatione constet, etiam si fiat per principem, nisi aliter per ipsum declaratur. 2.296. b
- Renuntians liti motæ intelligitur renuntiare non solum instantiæ, sed causæ, & iuri principali. tomo 2. pag. 299. a
- Renuncians vnus correlatiuus remedio leg. ij. C. de rescin. vend. alter correlatiuus renuntiare nō dicitur. 2. pag. 298. a
- Renuntians petitorio debet in expensis cōdemnari. 1. pag. 518. a
- Renuntians liti non videtur fateri. 2.53. b
- Renuntiare, non videtur iuri sibi competenti, qui ius suum ignorat. 2.297. b, 298. a
- Renuntiare iuri suo vel pro se introducto quilibet potest. 2.296. b
- Fallit 297.
- Si quis renunciauerit testibus vel instrumentis, nō obstante renuntiatione, potest testes & istrumenta producere, & sic talis renuntiatio nihil præiudicat. 2. pag. 299. a
- Renuntiare non potest iuri publico. 2.299. a
- Renunciare rescripto impetrato vna pars, altera parte nolente, regulariter non potest. 2. pag. 296. a
- Renuntiare non potest id, quod pro forma introductū est. 2.298. a
- Renun-

Index.

- Renuntiare. Sufficit si generaliter renūtiatur. 2.298.a
 Renunciare semel constitutæ obligationi, aduersario non consentiente, minimè quis potest. 2.206.b
 Renunciari potest futuræ successioni. 2.456.b
 Renunciari potest iuri priuato, item & fauori suo. 2.299.a
 Renunciari non potest defensionibus in criminalibus. ibid.
 Renunciatio per filiam facta de bonis paternis ex causa dotis habet, ipsam excludit ab illorum repetitione. ibid.
 Renunciatio facta per diuidentes de omni iure quod habent, vel habere sperant inuicem in bonis alterius in partem obuientis non includit fideicommissum futurum inter ignorantes. ibid.
 Renunciatio facta parte absente, non habet vim pacti. ibid.
 Renunciatio soluitur morte, nam si filia renunciauit hereditati patris propter masculos, si illi moriantur, aliàs renunciatio tollitur. 1.300.a
 Renunciatio simplex iuri de futuro non valet. 2.299.a
 Renunciatio differt à mera donatione. 2.298.a
 Renunciatio generalis non comprehendit legitimam. 2.299.b
 Renunciatio feudi, emphyteusis, & iuris patronatus, & similia fieri non potest in præiudicium filiorum, nisi fuerit primus conductor. ibidem
 Renunciatio non potest esse de iure futuro, quod enim nondum est repudiari non potest. ibid.
 Renunciatio simplex ius reale non tollit. ibid.
 Renunciatio simplex iuri de futuro non valet. ibi.
 Per renunciationem semiplenam factam in absentia partis, non potest ius de futuro remitti. ibid.
 Renunciationem vim pacti obtinere. 2.166.a
 Repetita intelliguntur in sequentibus dicta in præstationibus. 2.300.b
 Repetere. Cum amplius solutum est, quàm debeat, cuius pars non inuenitur, quæ repeti possit, totum esse indebitum intelligitur, manente pristina obligatione. 2.300.a
 Repetitio tanquam superflua est reiicienda. 2.300.b
 Repetitio. Cuius per errorem dati, repetitio est, eius cōsulto dati donatio est. 2.300.a
 Repetere. Qui intus exceptione pacti, doli, vel S.C. Velleiani si ignarus soluit, potest repetere. 2.300.b
 Replicatio euitatoria damni contra exceptionem lucrosam debet admitti. 2.301.a
 Represaliæ soluuntur morte, nam contra mortuum ipsæ non dantur. 2.301.a
 Represaliæ prohibentur in persona vnius ex correlatiuis censentur prohibentur etiam in aliis. ibi.
 Reprobato aliquo, reprobatur quicquid venit in eius concomitantiam, siue sit præiudiciale, siue pœnale. ibid.
 Repudiari non potest hereditas ante tempus, quo fieri potest aditio. ibid.
 Repudiare hereditatem non potest dubitans de morte testatoris. ibid.
 Repudiare abbas solus potest hereditatem, vel legatum monacho delatum. ibidem
 Repudiata tacite censetur hereditas per lapsum temporis statuti, ad acquirendam hereditatem. ibid.
 Repudium non potest petere maritus sciens impotentiam suam, licet mulier possit. 2.301.b
 Requisitio nulla est, nō extat persona cui fiat. 2.305.b
 Requisitio soluitur morte. 2.305.b
 Restanti valet, quanti vendi potest. 1.464.b, & 2.308.a & 3.11.a
 Res emptæ per alium eius nomine de pecunia mea emmentis est, & non mea. 1.464.b, & 2.309.b
 Res in solutum si detur pro maiori quantitate debiti, vitatur in totum datio in solutum. 2.311.a
 Res si dolo ad aliquem peruenit, ille secundo, & in subsidium conueniri potest. 2.309.b
 Res an sit in conspectu, vel proxima ut possit cito ad conspectum deduci nihil refert. ibid.
 Res magis intuenda quàm verba. 2.308.a
 Res litigiosa regulariter vendi aut alienari nō potest. 2.310.b
 Res mobilis regulariter triennio vsucapitur. ibid.
 Res iudicata. Laudum non transit in rem iudicatam, ibid.
 Res indefinita in singulari prolata, siue circa res, siue circa personas æquipollet vniuersali, quando est eadem ratio contentorum sub ea. 2.310.a
 Res. Rei quantitas iuris diuersitatem inducit. 2.311.a
 Res litigiosa vendi non potest, aut alienari non potest. 2.546.a
 Res. Si acceptolatum fuerit ei, qui nō verbis, sed re obligatur, non liberatur quidem, sed exceptione doli mali, vel pacti conuenienti se tueri potest. 2.308.
 Res mea mihi legari non potest. 2.14.a
 Res exercitui paratas à vectigalis præstatione excusari. 1.654.b
 Res propria pignori non potest. 2.186.a
 Res modica magna dici potest, & e conuerso, respectu rei de qua quæritur. 1.515.b
 Res iudicata retractari non potest emergente noua causa. 2.206.a
 Res emptæ ex pecunia alterius non est illi tacite hypothecata. 2.186.b
 Res subiectæ restitutioni in diem incertum, vel sub conditione, interim possunt alienari, & transferri dominium, sed adueniente conditione annihilatur. to. 1. 79.a
 Res corporales facilius quàm incorporales, & in rem actio, quàm personalis acquiritur. 1.403.b
 Res iudicata pro veritate accipitur. 2.310.b
 Res si dolo ad aliquem peruenit, ille in subsidium conueniri potest. 1.320.b
 Res alienata à principe, vel à fisco vendita, ab emente vendicari non potest. 2.309.a
 Res sua. Neque pignus neque depositum, neque precarium, neque emptio, neque locatio suæ rei consistere potest. 2.311.a
 Res sacra vendi potest. 2.161.a
 Res transit cum onere suo. 2.149.a
 Res dubia sic interpretatur, ut actio non oriatur, vel orta sopita præsumatur. 1.26.b
 Res inter alios acta aliis præiudicare non debet. to. 2. 309.a
 Res tua si peruenit ad me sine vitio, possum eam retinere loco pignoris. 1.325.b
 Res iudicata inter alios alij prodest. 1.47.b
 Rei intentione consulitur, ut caueatur. 1.744.b
 Rei interitu non liberatur qui tenetur in specie. to. 1. 139.b
 Reipublicæ causa absens vel ex alia iusta causa non tenetur dimittere procuratorem. tomo 2. pag. 291.a
 Reipublicæ cōditio melior est quàm ecclesiæ. 2.237.a
 Rem meam mihi stipulari non possum. 2.446.b
 Reipublicæ interest plurimos habere defensores. 2.271.a

Index.

- Reipublicæ expedit ne re sua quis malè vtatur. 2.461.b
 Ex re mea vel occasione rei meæ præceptum, mihi re-
 stituendum. 2.462.a
 Re in pristinum statum reducta, restituntur omnia
 iura. 2.463.a
 Re mobili data ad vsumfructum videtur data proprie-
 tas. 1.555.a
 Qui rem alienam defendit, nunquam locuples habet-
 ur. 2.309. a
 Re interempta vel extincta, possidentes tenentur, etsi
 apud dominum eodem modo periisset. 1.139.b
 Rerum inhonestarum nulla societas. 2.160.b
 Turpitude. Ad rescindendum aliquod factum non po-
 test quis suam vel quasi suam turpitudinem allega-
 re. 1.524.b
 Rescinditur contractus emptionis propter excessum
 vnius nummi ultra dimidiam iusti pretij. 2.301.b
 Rescriptum principis generale non concedit id quod
 princeps regulariter non solet, & id in quo ipse se
 ad concedendum difficilem reddit. 2.304.b
 Rescriptum non datur ad futuras lites. 2.303.a
 Rescriptum non vitiatur licet aliqua de contingentibus
 in facto fuerint in supplicatione omissa. ibid.
 Rescriptum à quolibet impetrari potest. ibid.
 Rescriptum impetratum tacens de sententia quæ tran-
 siuit in re iudicatâ, est subreptitiu. 2.303.a, & 304.a
 Rescriptum posterius derogat priuilegio continenti
 idem quod ius commune. 2.304.a
 Rescriptum principis est lex. 2.303.a
 Rescriptum transit ad hæredes. ibid. b
 Rescriptum nõ vitiatur falsa latinitate. 2.303.b, & 304.b
 Rescriptum si cõcurrat cū priuilegio præfertur. 2.303.b
 Rescriptum vel priuilegium impetratū à principe, li-
 te pendente, & motu proprio principis non nocet
 parti aduersæ. 2.303.a
 Rescriptum interpretari semper debet absque præiu-
 dicio tertij. 2.304.a
 Rescriptum gratiosum soluitur morte. 2.304.a
 Rescriptum geminatum habet vim clausulæ non ob-
 stante lege, & vim clausulæ ex certa scientia. 2.304.a
 Rescriptum de providendo alicui de dignitate vacatū
 ra, intelligitur de prima. 2.304.b
 Rescriptum secundum tacens de primo non est nullū,
 sed exceptionis ope annullandum. 2.303.b, 304.b
 Rescriptum in dubio præsumitur concessum ad postu-
 lationem partis. 2.303.a
 Rescriptum non valet, vbi lex Canonica vel ciuilis ha-
 bet clausulam derogatoriam ad rescripta, nisi faciat
 mentionem de illa lege specialiter. 2.303.b, 304.b
 Rescriptum non valet nisi faciat mentionem de lege
 specialiter, vel saltē p verba æquipollentia. 2.344.a
 Rescriptum ad preces refertur secūdū quas interpretari
 debet, videlicet si preces veritate nitantur. 2.304.b
 Rescriptum impetrari potest nõ citatis partib. 2.304.a
 Rescriptum. Licet ratione rescripti, quod aliàs non li-
 ceret. 2.305.a
 Rescriptum. Valet rescriptum impetratum ab excom-
 municato super prosecutione appellationis, licet de
 excommunicatione non faciat mentionem. 2.304.a
 Rescriptum primum an tollatur per secundum faciēs
 mentionem de primo. 2.303.b
 Rescriptum principis non valet contra sententiā quæ
 transiuit in rem iudicatam. ibidem
 Rescriptum expirat morte illius contra quem conce-
 ditur re integra. ibidem
 Rescriptum in parte surreptitiu nõ vitiatur in totum. 1.
 721.b
 Rescriptum contra legem etiam non habens derogato-
 riam clausulam non valet. 2.303.b, & 304.a
 Rescriptum nõ extēditur ad causas nouiter ortas. 2.303.b
 Rescriptum vitiatur si valor beneficij omittatur, etiā
 si beneficium modicum sit. 2.305.a
 per rescriptum principis potest concedi debitori dila-
 tio ad soluendum. 1.384.b
 Per rescriptum iudices certi dari non possunt. 2.304.a
 Rescripta geminata in fauorem vniufmet, si impetren-
 tur ad diuersos iudices super diuersis causis, non ha-
 bet locum c. pastoralis. de rescr. 2.305.b
 Rescripto renuntiari potest. 2.305.a
 Rescriptorū dato cõcursu qd̄ debeat præferri. 2.303.b
 In rescripto perpetuatio circa expressa non operatur
 quoad non expressa. 2.304.a
 Rescripti ratione licet quod aliàs non liceret. ibid.
 In rescripto ordo expressus seruari debet. ibid.
 Rescripto potest impetrator renuntiare inuito aduer-
 sario. 2.303.b, & 305.a
 Rescripti interpretatio fit secūdū ius cõmune. 2.304.a
 Rescripti forma omnino seruari debet. 2.305.a
 Rescripti surreptionem fundans in taciturnitate actus
 quem prius impugnauit non auditur. 2.303.b
 In rescriptis papæ subintelligitur ista conditio, Si pre-
 ces veritate nitantur. 1.273.a
 Reservatio facta secundum ius quod quis habet, refer-
 tur tantum ad illud, alioquin nulla est. 2.305.b
 Reservatio geminata in fauore vniufmet super eo be-
 neficio pōt operari aliquot notabiles effectus. 2.311.b
 Residui appellatione, totum continetur. 2.305.b
 Resoluto vno ex correlatiuis, & alterū resolui necesse
 est. ibid
 Resoluto iure datoris, moritur etiā ius acceptatoris.
 2.305.b
 Respondere. Qui re alterius mobilē habet, quibus locis
 habuerūt vel dixerūt, puta quia erat dominus equi,
 respondere tenetur, nõ obstante fori exceptiōe. 1.71.b
 Respondere iudici quis regulariter tenetur. 2.305.b
 Responsio conditionalis facta purē interrogationi vi-
 tiat stipulationem. 2.449.b
 Responsum quod est in vno, videtur responsum in a-
 lio. 2.280.a
 Responsio. Responsum fieri debet secundum interro-
 gationem. 2.305.b
 Responsio facta positionibus hoc modo videlicet ra-
 teor prout in tali instrumento continetur, & nõ a-
 liter si in illo nihil dicatur, nil sibi præiudicat, nisi
 vltius prosequatur. ibid.
 Responsio geminata reuocari nõ potest facta positio-
 ne, seu interrogatione aduersarij. ibid
 Restitui non debent prioribus dominis bona ab hosti-
 bus capta & recuperata. 2.307.a
 Restitutio à quasi possessione matrimonij petēti cõce-
 dendum. 2.306.a
 Restitutio à quasi possessione matrimonij petēti cõce-
 denda est. 2.304.b
 Restitutio in integrum fauore minoris ætatis est in-
 ducta. 1.709.b
 Restitutio non tollit iura alteri quæ sita. 2.307.a
 Restitutio. Spoliatum ante litis ingressum esse resti-
 tuendum. 2.306.a
 Restituendi ad famam ius non competit potestatibus
 inferioribus. 2.307.b
 Restitutus ex banno ad bona non recuperat per fiscū
 alienata. 2.306.a, & 307.a
 Restitutio in integrum semel tantum datur, neque bis
 peti potest. 2.307.b
 Restitutio

Index.

- Restitutio non conceditur aduersus præscriptionem
40. annorum. 2.307.b
- Restitutio vnius nummi tantum, quæ sit incapaci cen
setur indignus tota hæreditate. 2.308.a
- Restitutio. Causam restitutionis per procuratorem ex
pediri non posse à masculo. 2.308.a
- Restitutione in integrum postulata, nihil est innouan
dum. 2.307.b. 308. & a
- Restitutio. Ille contra quem legitimè est præscriptum
restituitur ex capite ignorantia. 2.307.b
- Restitutio. Dolo facit qui petit quod restituere oportet
eundem. 2.306.a. & 307.b
- Restitutionem petens duo probare debet, scilicet pos
sessionem, & spoliatum fuisse. 2.306.a
- Restitutio minori non competit si successit non priui
legiato, nisi pro eo quod secum est gestum. 2.307.b
- Restitutio. Minor 25. annis de omnibus gestis per eum,
dum est minor, habet restitutionem. ibid.
- Restitutio in integrum intra quadriennium peti &
fieri debet. 2.306.a. & 307.a
- Fallit vt ibid.
- Restitutio conceditur minori aduersus solutionem si
bi factam. 2.307.b
- Restitutio dari non debet filio contra patrem. ibid.
- Restitutio datur absenti rei publicæ causa. ibid.
- Restitutio soluitur morte, vnde princeps literas mit
tens, dicens restitutos esse eos, ad quos peruenerint,
mortui non dicuntur restituti. 2.307.b
- Restitutionis in integrum beneficio quicumque uti ve
lit, & eius correlatiuis aduersus eum uti etiam pote
rit. 2.308.a
- Restrictio. Dictum non restringit rationem generalem,
sed non est nouum quod ratio generalis restringa
tur per dictum speciale. ibid.
- Resurgens mortuus, beneficium non recuperat, nec vx
orem. 2.311.b
- Retentio alicuius rei non potest fieri, nisi donec sibi
fuerit solutum debitum. ibid.
- Retractatio. factum legitimè retractari non debet licet
casus postea eueniat, à quo non potuit inchoari.
2.312.a
- Retractus introductus ad fauorem agnationis an lo
cum habeat etiam aucto precio, nō obstante, quod
res transisset per mille manus. ibid.
- Reuelantis confessionem poena. 2.322.a
- Reuisio rationem computorum alicui potest commit
ti non citatis iis quorum interest. ibid.
- Renocandi ius soluitur morte, vnde hæres factum de
functi renocare non potest. 2.312.b
- Renocari potest statim confessio in iudicio facta, nisi
fuerit in scriptis redacta, atque à partibus accepta.
ibid.
- Renocare non est opus nulliter gestum. ibid.a
- Renocare nemo potest suam positionem nisi semel.
ibid.a
- Renocare. Quod successor potest renocare factum præ
decessoris. ibid.b
- Renocari non debet donatio rei modicæ ob superue
nientiam filiorum. ibid.b
- Renocatio attentatorum appellatione pendente per
tinet ad iudicem appellationis. ibid.b
- Renocatio procuratoris fieri potest eo sciente, sed nō
ignorante. ibid.a
- Renocatorijs actus facit vt sermo simpliciter prolatus,
& indefinitè de primo tantum intelligatur, nisi
actus secundus sit renocatorijs primi. ibid.b
- Reus constans in tortura, & innegando persistens omnes
probationes etiam plenas contra se militantes, adeo
debilitat, vt ex eis iudex nec condemnare, nec ali
quid statuere possit. 2.313.a
- Reus dicitur necessarius ille, ad quem expresse dirigi
tur actio, vel qui specialiter vocatur ad iudicium.
ibid.
- Reus licet absoluator ab instantia iudicij, tamē debet
pronunciari super iure actoris. ibid.
- Reus regulariter tenetur edere propria instrumenta
ad intentionem fisci fundandam. ibid.b
- Reus qui potest etiam summam soluere excepto vno
nummo subiicitur regulæ, qui nō habet in ære luat
in corpore. ibid.
- Reus si in termino comparuit, & licentiatuſ à iudice
recessit, non est contumax. 2.314.a
- Reus absens quemadmodum condemnari potest, ita
& præsens condemnabitur, quando scilicet sunt cō
tumaces. 2.313.a
- Reus excipiendo fit actor. 2.313.b
- Reo quod licitum non existit, nec actori debet licere.
ibid.
- Reus inuito actore non potest renūciare liti, vel instā
tiæ, licet actor hoc idem agere possit. 2.313.a
- Reus in criminalibus non potest renuntiare defen
sionibus. 2.314.a
- Reus conuentus opponens exceptionem solutionis,
vel pacti denon petendo, vel excipiens conditionem
liter, non per hoc videtur fateri debitor præcessisse.
2.313.b
- Correus credendi qui à debitore exigit, tenetur alteri
correo communicare. 2.314.a
- Reus dicitur necessarius ille, ad quem expresse dirigi
tur actio, vel specialiter vocatur ad iudiciū. 2.314.a
- Reus non ducitur ad mortem nisi post decem dies. 2.
314.a
- Reus licet absoluator ab instantia iudicij, tamen super
iure actoris pronuntiari debet. 1.716.a
- Reus defensionibus non renunciat. 1.358.b
- Reus est fauorabilior actore. 2.324.a
- Reus. In sententiando magis fauetur reo, quàm actori
2.313.b
- Si reus vel debitor sit absolutus cō quia non sit debi
tor, tunc non potest actor probare debitum, & veni
re contra sententiam. 2.314.a
- Reus licet absoluator ab instantia iudicij, tamē debet
pronunciari super iure actoris. ibid.
- Si reus citatus comparuit in primo, & secundo termi
no dilationis, actor non, sed postea non comparuit
in tercio termino eiusdem dilationis, vbi actor com
paruit, tamen reus non dicitur esse contumax, sed
bene ipse actor. ibid.
- Rei plures habendi, vnus eorum potest obligari purè,
vel in diem, vel sub conditione, alter verò purè. to.
2.314.b
- Rei credendi. Factum vel dolus vnius ex reis credendi
sociis, nocet alteri socio, quāuis non fuerit in aliquo
dolo. 2.313.a
- Rei auditio processusque textura, non gladij potestas,
seu causæ decisio delegatur. 1.363.b
- Rei fauorabiliores potius quàm actores habentur. 2.
314.a
- Rei conditio potior in pari causa est. 2.298.b
- Rei morte iudicium soluitur. 2.214.a
- Reo & actori pariter fauetur circa media causæ, & sic
circa processum. ibid.
- Reo magis fauetur quàm actori in sententiando. 2.
313.b

Reo permittitur quicquid auctori conceditur, sed non e contra. 2.314.a
 Rex regulariter alienare non potest regalia in præiudicium successoris. 2.314.b
 Ripa. Qui in ripa fluminis ædificat, non suum facit. 2.313.b
 Riuos & cloacas purgari, ne aeris salubritas inficiatur. 2.270.b
 Rogatus de restituendo quod supererit ex hæreditate potest alienare. 1.563.b
 Rubrica habet relationem ad rubrum, nec ad aliud ponitur, nisi ad referendum quod in nigro habetur. 2.314.b
 Si rusticus, minor, mulier renuntiant beneficio l.2.C. de resc. vend. tamen possunt rescindere. 2.299.b
 Rusticus non excusatur ab ignorantia omissionis formæ. 2.314.b
 Rusticis errantibus in iure regulariter parcitur. 1.480.a, & 2.315.a
 Rusticus vel miles aliquid contra ius posituum committens excusandus est. 2.189.a, & 315.a
 Rusticitas excusat à dolo, & ab ignorantia iuris, unde rusticus personaliter citatus, & verus contumax, tamen auditur appellans, licet non comparuerit iudice sedente pro tribunali. 2.315.a
 Rusticus, mulier, & alij excusantur ratione iuris imperitiæ. 1.783.a
 Rusticitati parcendum. 2.313.b

S

Sacerdos non potest esse tabellio. 2.315.a
 Sacerdotio summo translato, censetur translata & potestas etiam legis condenda. 2.315.b
 Sacrum. Semel Deo dicatum, non est ad vsus humanos ulterius transferendum. 2.318.b
 Sacrorum dilapidatio. Patronus qui res ecclesiæ dilapidat, vno anno poeniteat. 2.318.b
 Sacramentum calumniæ non est in criminali causa præstandum. 2.315.b
 Aduersus sacramentum, etiam à se delatum, licet venire. 2.317.b
 Sacramentum. Tutores & curatores non solum calumniæ, sed veritatis sacramentum subire debent. tomo 2. 2.316.b
 Sacramenta illicita non seruanda. 2.316.a
 In sacramento calumniæ debet adici quod uon patet ullam dilationem arte protrahendi. 2.316.b
 Sacrilegi omnes sunt excommunicandi, non autem ipso iure excommunicati. 1.502.b, & 2.318.a
 Sacramentum rei patrono non remitti. 2.316.a
 Salarium ubi debetur, pro mercede laboris, tunc in fine debetur. 2.319.a
 Salarium duplex, duplexque stipendium habere debet duplex gerens officium. 2.318.b
 Salarium quod debetur iudici delegato, non minus debetur ex parte auctoris, quam ex parte rei. tomo 2. 319.a
 Salarium assessori debitum, post eius mortem hæredi debetur. 2.104.b
 Salarium quando totum debeatur, & quando pro rata. 2.450.b
 Saluus conductus generaliter alicui datus, vt conueniri non possit vsque ad tale tempus non extenditur ad debitum iuratum. 2.319.a
 Saluus conductus à solo principe, Imperatore, vel à Senatu, vel ab habente potestatem ab eis, dari vel

concedi potest alicui priuato, quæ fidentia & securitas appellatur, & data non debet infringi villo modo seu violari. 2.319.b
 Fallit ibid.
 Saluus conductus poterit à principe indefinitè concedi, procedit hoc etiam in ciuitate non recognoscen te superiorem, qui inuiolabiliter concessus seruari debet. 2.319.b
 Sanctorum patrum dicta sunt imitanda. 2.320.b
 Sanguis interfecti profluens ante oculos inculpati facit indicium ad quæstionem & torturam. ibid.
 Sanguinis modica effusio non polluit ecclesiam, licet regulariter ecclesia polluat per ipsius effusionem ibid.
 Satisfacere cogitur etiam qui modicam rei partem possedit, nam per eam non tollitur suspicio fugæ. ibid.
 Satisfacere non compellitur possidens rem minimam. ibid.
 Satisfacendi impotentia operatur, quod stetur iuratoriæ cautioni. 2.320.b, & 321.a
 Satisfacendi impotentia operatur, quod stetur iuratoriæ cautioni. 2.219.a
 Satisfacendum si semel fuerit non est necesse rursus cauere. 1.321.a
 Satisfactio rati habitationis fieri potest statim post pactum, licet regulariter ante litis contestationem fieri possit & debeat. 2.321.b
 Satisfactio. Defensor alterius nemest sine satisfactione. 2.321.a
 Sine satisfactione de iudicatum soluendo nemo admittitur ad defendendum alium, etiam si sit coniuncta persona. 2.321.a
 Satisfacere si aliquis promisit in contractibus, intelligitur promittere quod soluet. 2.321.b
 Qui in vno satisfecit, in cæteris satisfacere cogitur. 2.414.b
 Satisfacere si aliquis promisit in contractibus, intelligitur promittere quod soluet. tomo 2. 262.a
 Satisfactio. Vnumquemque cuiuslibet criminis causa posse ab ecclesia ad satisfactionem compelli. to. 2. 321.b
 Scandalum est omnino euitandum, ne mala eueniant ibid.
 Scandalum euitari debet ne eueniat malum. tomo 2. 319.b
 Scandalum ubi timetur, citatio omittitur & præceptum iudicis substat. 2.322.a
 Scandalum utilius fit, quam vt veritas relinquatur. 2.322.a
 Scandali euitandi causa receditur à communi regula. ibid.
 Scholaris. Scholares seu studètes habentur pro residentibus in beneficiis. 2.330.b
 Scholaris, qui iurauit non exire de districtu, nisi ad instantiam sui creditoris, si creditor ei indefinitè licentiam concesserit, poterit ad libitum quancumque etiam pluries exire de districtu. ibid.
 Scholaris qui proximè est laureandus, vt Doctor habetur, & de proximo matriculandus, gaudet priuilegio matriculæ. ibid.
 Scholares clerici habent priuilegium, quod habeantur pro residentibus. 2.235.b
 Scholasticis nulla omnino iniuria fieri debet. tomo 1. 713.b
 Scholaribus non possunt imponi onera, etiã si studeant in loco proprio originis. 2.117.a
 Scholasti-

Index.

Scholasticus semel eligens vnum ex iudicibus variare non potest. 2.330.b
 Sciens causam agi & non contradicens, si sententia feratur, non hoc ei nocet quominus agere non possit etiam ipse. 2.322.a
 Sciens, scienti & consentienti non fit iniuria neque dolus. 2.323.a
 Sciens me non debere, solvens repeto, ubi locum habet retentio. 2.459.a
 Sciens naturalem possessionem ab alio occupatam, amittit ciuilem, si dubitat se posse repelli. 2.201.b
 Sciens & tacens actum geri suo nomine, videtur illum ratum habere. 2.285.b
 Sciens vsucapere potest. 2.326.a
 Scienti præiudicat res inter alios acta, licet non fuerit citatus. 2.323.a
 Scire parum & nihil scire æquiparantur. 2.322.a
 Scire, est rem per causam cognoscere. 1.214.a
 Scientia. Scientia vel ignorantia mandatarij, mandanti obest vel prodest. 2.323.a
 Scientia soluitur morte, unde qui in alterius locum succedunt, iustā habent causam ignorantia, an id quod peteretur, deberetur. 2.326.a
 Scientia & ignorantia. parem esse scientis & ignorantis conditionem. 2.323.a
 Scientia certa præsumitur ex actu geminato. ibid.
 Scientia à consensu differt. 2.326.a
 Scientia. Nocet scientia sine contradictione, velut consensus expressus. 2.323.a
 Scientia ubi procuratoris nocet domino, protestatio inhibitoria potest fieri procuratori. 2.267.b
 Scientia & patientia domini requiritur in præscriptione iurium incorporalium. 2.212.b
 Quando scientia contrahentium vel ignorantia obest vel prodest. 2.323.a
 Scientia. scientia non nocet, quia alterius ignorantia alij prodest. ibi.
 Scripta approbata per summum pontificem, vel Imperatorem: vel habentem potestatem legis condendæ probant. 2.247.a
 Scriptum in actis quod non reperitur, præsumitur non actum. 2.227.a
 Scriptor alicuius instrumenti si errauerit, non nocet partibus. 2.326.b
 Scriptor potest retinere quinternum, donec sibi fuerit satisfactum. ibid.
 Scriptura in casibus vilibus de iure non requiritur nec in processu, neque in sententia, neque laudo. ibi.
 Scriptura licet propria non inducat obligationem, inducit tamen præsumptionem. 2.327.b
 Scriptura propria non obligat. ibidem
 Scriptura in quibus casibus magis creditur scripturæ quam testibus. 2.330.a
 Scriptura manu alterius facta, & subscripta manu propria, æquipollet, ac si ipsemet totam scripturam fecisset. 2.326.b, & 330.a
 Scriptura priuata plenè probat si habet subscriptionem partium & trium testium, quorum vice vel comparratione literarum coadiuuatur. 2.329.b
 Scriptura approbata ab eo, qui habet potestatem legis condendæ probat. ibid.
 Scriptura principis facit fidem de alia ad quam se ipsa refert, licet ipsa non exhibeatur. 2.328.b
 Scriptura ubi opus est ex partium conventionem antequam illa conficiatur, actus non dicitur perfectus. 2.329.b
 Scriptura calumniosa in iudicio non obtinet. 2.326.b

Scriptura priuata cum testium subscriptione, an testibus defunctis fidem faciat. 2.329.b
 Scriptura ubi est de substantia probationis, tamè actus probari potest per duos testes, probando casum amissionis scripturæ. 2.248.a
 Scriptura publica probat sine adminiculo. tomo 2. pag. 330.a
 Scriptura semper habet actum permanentem. 1.279.a
 Scriptura non requiritur in causis breuibibus & modicis. 1.19.a
 Scriptura requiritur ad esse libelli. 2.42.2
 Scriptura, in qua incidenter fit mentio de tertia persona, non probat contra ipsam, nisi fuerit præsens cum ipsa nominatur. 2.336.a
 Scriptura publica publicatione non eget, cum de se sine adminiculo probet. 2.330.a
 Scientiæ mercatorum atque campforum probant in minimis rebus. ibid.
 Scripturæ contrariæ ab eodem productæ fidem non faciunt. 2.330.a
 Scripturæ standum est, & si contra factum sit. 2.327.a
 Scripturæ ordo seruandus est, sed & facti, & solutionis. 2.327.b
 Scripturam minus solennem contra Titium productā per Sempronium, non potest ipse Titius acceptare in parte, & in parte non, & quando capitula sunt separata. 2.330.a
 Scripturam propriam nemini debet præiudicare. to. 1. 783.a
 Scripturis chronicis creditur. 2.329.b
 Scrutinium, quod fieri potest & debet vigore statuti, intelligitur de primo. 2.330.b
 Securitas indefinitè data & concessa veniendi & redeundi pro pace tractanda, non intelligitur pro prima vice tantum, sed semper durante eo tractatu potest quis liberè ire atque redire. 2.330.b
 Semel pauper semper præsumitur pauper. 2.331.a
 Securitas esse non potest sublato eo cuius causa concessa fuit. ibid.
 Sede vacante, non agitur causa ecclesiæ cathedralis. ibid.
 Semel bonus semper præsumitur bonus. tomo 2. pag. 331. a
 Senex quis propriè. 1.65.b
 Senes non coguntur venire ad testificandum, quando impleuerunt annos 70. 2.486.a
 Senectus per quam quis impotès redditur ad officium exequendum, facit eum remoueri ab officio. tomo 1. 708.a
 Seniores propinqui iuniorum errores corrigere debent. 2.331.a
 Sententia omnis, siue definitiua sit, siue interlocutoria requirit, quod feratur partibus præsentibus, vel legitime citatis. 2.343.a
 Sententia propter instrumenta de nouo reperta non retractatur. ibid.
 Fallit 13. modis, ibid.
 Sententia prætextu falsorum testium pecunia corruptorum lata mero iure valet, sed contra eam in integrum restitutio datur. ibid.
 Sententia nulla est ex defectu causæ. ibid.
 Sententia ferri contra actorem absentem potest, secus autem est contra reum. 2.338.a
 Sententia lata contra tutorem nomine pupilli non exequitur contra tutorem, nec in bonis suæ specialitatis, sed bene in bonis pupilli. tomo 2. pagina 346.a

Index.

- Sententia lata super expensis dicitur interlocutoria. 1. 731.a
- Sententia retractari potest per instrumenta de nouo reperta tam ex parte rei, quam actoris. 2. 345.a
- Sententia lata regulariter est valida. 2. 336. b
- Sententia lata non visis actis, vel sine præuia causæ cognitione est ipso iure nulla. ibid.
- Sententia per falsa instrumenta, vel falsos testes lata valet, sed retractanda est. 2. 338.a
- Sententia interlocutoria, qua finitur iurisdictio iudicis, puta, quia pronuntiat se incompetentem vel non esse procedendum ad ulteriora, vel quia absoluit conuentum ab obseruatione iudicij, reuocari non potest per iudicem. 2. 342. b
- Sententia censuræ non transit in rem iudicatam. 2. 336. b
- Sententia corporis afflictiva transit in rem iudicatam sed ex gratia principis potest reuocari. 2. 330. b
- Sententia quæ habet vitium, non transit in rem iudicatam. 2. 330. b
- Sententia in dubio iuste præsumitur lata. 2. 342. a
- Sententia nulla est non seruata forma iuris. 2. 342. b
- Sententia temporis pronuntiationis ab ipso iudice legi debet. 2. 347. b
- Sententia. Quoties idem sermo duas sententias exprimit, ea potissimum accipietur quæ rei gerendæ aptior est. 2. 347. b
- Sententia super inepto libello lata est ipso iure nulla. 2. 346. b
- Sententia contra ius expressè lata ipso iure non valet. 2. 338.a
- fallit ibid.
- Sententia sub conditione ferri non potest. 2. 346. b
- Sententia lata super expensis, dicitur interlocutoria. 2. 342. a
- Sententia qua aliquis venit declarandus aliquam penam ipso facto impositam incurrisse, citationem exigit. 2. 343. b
- Sententia ubi alteri præiudicat, non tamen transactio, compositio vel compromissum præiudicat. tom. 2. 347. a
- Sententia non valet si iudex referat se ad instrumentum in actis non productum. 2. 347. a
- Sententia tempore pronuntiationis ab ipso iudice legi debet. 2. 336. b
- Sententia ab vno ex pluribus delegatis lata non valet & nulla est. 2. 337. a, & 347. a
- Sententia eadem lata contra plures si vnus obtineat, quia de iure suo docuit, & alij non, victoria illius non prodest alijs, ita & e contra. 2. 338. a
- Sententia lata contra notorium facti, non est nulla, sed debet retractari. 2. 336. b, & 339. b
- Sententia lata ex probationibus privilegiatis nunquã transit in rem iudicatam. 2. 336. b
- Sententia in his casibus in quibus nocet alteri, in his etiam nocent acta, & aliæ probationes & attestationes, puta testes recepti ad perpetuam memoriam, & similia. 2. 342. b
- Sententia contra mortuum non fertur, & si contra eum feratur est ipso iure nulla. 2. 339. b
- Sententia si apparet lata, & non apparet lata, parte instante est ipso iure nulla. 2. 336. a
- Sententia lata contra heredem nocebit substituto, & fideicommissariis, & legatariis, non citatis. 2. 334. b
- Sententia in causa beneficiati lata in rem iudicatam transit. 2. 333. b
- Sententia deportationis solum aufert ea, quæ in fiscum transferuntur. 2. 336. b
- Sententia in qua dicit iudex (pronuntio prout in consilio) valet. 2. 342. b
- Sententia regulariter transit in rem iudicatam. tom. 2. 336. b
- Sententia lata contra procuratorem offerentem se liti sine mandato traditur executioni contra eum. 2. 336. b, 340. b
- Sententia absolutoria tollit ipso iure civilem obligationem. 2. 335. a
- Sententia lata contra priuatum, a quo non est appellatum, & sic transit in rem iudicatam non retractatur prætextu instrumentorum de nouo repertorum. 2. 335. b
- Sententia debet ferri de die, & si feratur de nocte non valet. 2. 335. a
- Sententia lata contra absentem præsumitur lata magis ratione contumaciæ, quam ex eo quod iniustam causam habuerit. 2. 336. b, & 338. b
- Sententia regulariter transit in rem iudicatam. tom. 2. 330. b
- Sententia retractatur citra remedium appellationis in 13. casibus. 2. 336. b
- Sententia debet ferri super toto eo quod petitur, alias non valet. ibid. a
- Sententia ad hoc, vt valeat, citatio peremptoria requiritur. 2. 335. a
- Sententia vnus testimonio lata est nulla, quamuis testimonium sit legitimum. 2. 336. b
- Sententia in criminalibus statim mittenda est executioni. 2. 336. a
- Sententia non retractatur ob nouas probationes seu instrumenta de nouo reperta. 2. 336. b
- Sententia lata super expensis dicitur interlocutoria. 2. 336. a
- Sententia in qua dicit iudex pronuntio, prout in consilio, valet. ibid.
- Sententia lata per ordinarium, qui per errorem iudicat, vt delegatus, cum non est, nulla dicitur. ibid.
- Sententia si per iudicem appellationis fuerit confirmata, per ipsum est exequenda. 2. 336. a
- Sententia ad hoc vt valeat, libello conformis esse debet. 2. 332. a, & 334. b
- Sententia interloquutoria debet in scriptis proferri. 2. 335. a
- Sententia principis facit ius generale. 2. 335. b
- Sententia absolutoria lata in primo iudicio quando parat exceptionem rei iudicatæ in secundo, & condemnatoria lata in secundo parit reo præiud. in primo, concursus non admittitur. 2. 334. b
- Sententia debet ferri super toto eo, quod petitur, alias non valet. ibid. b
- Sententia lata contra ius partis, est ipso iure nulla, quãdo error est in sententia expressus. 2. 334. b
- Sententia est ferenda parte præsentē & instante. to. 2. 336. b
- Sententia contra sententiam non valet, & nulla est, cū secunda sine nouo processu, & noua instantia lata reperiatur. 2. 334. a
- Sententia ad hoc vt valeat, citatio peremptoria requiritur. 2. 331. a
- Sententia lata super libello inepto non valet. tom. 2. 335. a
- Sententia absolutoria non tollit nec elidit naturalem obligationem. ibid.
- Sententia arbitri potest incontinenti quodcumque mutari. 2. 333. b
- Sententia nul-

Index.

- Sententia nulla approbata pacto, nullo respectu regulatur, vt sententia, sed vt pactum, quod est utile. 2.337.b
- Sententia qua aliquis venit declarandus aliquam penam incurrisse, citationem exigit. 2.336.a
- Sententia absolutoria lata in petitorio, & per quam reus fuit declaratus dominus non parit exceptionem rei iudicatæ in possessorio recuperandæ. 2.334.b
- Sententia lata post lapsum triennij, & sic post finitam instantiam est ipso iure nulla. 2.335.b
- Sententia etiam lata à principe sine partis citatione non valet. 2.335.a
- Sententia. Dominus qui litigauit per procuratorem, si sit citatus ad audiendam sententiam, vel ad alium actum iudicarium, & fuit contumax, non valet sententia lata. 2.335.b
- Sententia lata prætextu falsorum testium, mero iure valet, & tenet. ibid.b
- Sententia generalis lata super petitione generali, si prosecutio fuit specialis ope replicationis, ad prosecuta restringitur. ibid.b
- Sententia lata post tempus præfixum à statuto non valet. 2.337.b
- Sententia alternatiuè datur. 2.350.a
- Sententia à qua non est appellatum, vel appellatio est nulla, habet præsumptionem pro se taliter, quod contrarium probari non potest. 2.337.b
- Sententia diffinitiuæ potest in continenti reuocari licet regulariter ipsa non soleat reuocari. ibid.b
- Sententia super executione rei iudicatæ est interlocutoria. 2.345.b
- Sententia de nocte ferri non debet. 2.344.b
- Sententia si per iudicem appellationis fuerit confirmata, per ipsum est exequenda. 2.345.b
- Sententia semel declarata non potest iterum à iudice interpretari. 2.345.a
- Sententia etiā iniuste lata, veritati præiudicat. 2.350.a
- Sententia lata contra prælatum particularem pro ecclesia agentem, eo casu quo potest, præiudicabit ecclesiæ, vt de cætero alius absque exceptione rei iudicatæ non admittatur. 2.337.a, 340.b
- Sententia diffinitiuæ reuocari non potest à iudice. 2.335.b
- Sententia lata ex falsa causa valet mero iure. 2.335.a
- Sententia lata super exceptionibus, est interlocutoria. 2.341.a
- Sententia lata, liberatur fideiussor de iudicio sisti. ib.a
- Sententia lata ex probationibus privilegiatis, nunquā transit in rem iudicatam, quin semper possit retractari ex probationibus melioribus. ibid.a
- Sententia lata per iudicem pecunia corruptum, est ipso iure nulla. 2.337.a, 341.b
- Sententia ferri debet super toto eo quod petitur, aliàs non valet. 2.338.a, & 340.a
- Fallit 13. modis. ibid.
- Sententia contra sententiā non valet, & nulla est: cum secunda sine nouo processu, & noua instantia lata reperiatur. 2.337.a
- Sententia excommunicationis potest ferri tempore feriato in honorem Dei. 1.382.a
- Sententia lata pro falso procuratore valet, & tenet, & sic potest ratificari. 2.337.b, 341.b
- Sententia lata contra vnum non præiudicat alteri non vocato in ius. 2.340.b
- Sententia lata per ordinarium, qui per errorem iudicat vt delegatus, cum non sit, est nulla. 2.341.a
- Sententia interlocutoria à iudice reuocari potest. 1.731.a
- Sententia definitiuæ non debet ferri sub conditione, lata autem tenet. 1.503.a
- Sententia contra emphyteutam lata non præiudicat domino. 1.459.b
- Sententia lata super exceptionibus est interlocutoria. 1.731.a
- Sententia lata contra ius partis, valet ac facit ius irrevocabile quando partes non possunt appellare, sed si possunt appellare, reuocabile. 2.335.a
- Sententia lata sine causæ cognitione regulariter est ipso iure nulla, & non transit in rem iudicatam. 2.341.a
- Sententia si relata sit ad acta in quibus sit error non valet. 2.337.b
- Sententia non appellatur, nisi quando executioni mandatur. 2.349.b
- Sententia lata per plures arbitros electos, quorum vnus condemnauit in 5. alius in 10. alius in 15. præualet illa quæ minorem summam continet. 2.337.a, 341.b
- Sententia lata contra principalem, non habet locum contra fideiussorem. 2.337.b
- Sententia requiritur, si lex per verba futuri temporis loquatur. 2.337.a, 344.b
- Sententia lata ex causa notoriæ falsitatis est nulla. 1.20. 2.337.b
- Sententia regulariter ius facit inter partes. 2.337.a
- Sententia lata omiſsa publicatione testium est ipso iure nulla. 2.337.b
- Sententia à non competente iudice data, non tenet. 2.350.a
- Sententia lata in causa summaria vbi ordo iuris non seruatur, non est mera diffinitiuæ. 2.337.b
- Sententia iniqua per quam fuit confirmatum laudum arbitratoris facit efficaciter penam committi. 1.20. 2.337.b
- Sententia in criminalibus, statim mittenda est executioni. 2.334.b
- Sententia pro parte valet, pro parte non: vel ipso iure vel per appellationem, vel per in integrum restitutionem. 2.349.b
- Sententia si apparet lata, & non apparet quod fuit lata parte instante, est ipso iure nulla. 2.345.a
- Sententia in causa beneficiæ lata in rem iudicatam transit. 2.337.a
- Sententia condemnatoria lata contra excipientem non parit exceptionem rei iudicatæ in alio iudicio intentato ad diuersum finem. 2.337.b
- Sententia contra tertium possessorem non mandatur executioni. 1.506.a
- Sententia lata contra ecclesiam indefensam & habentem prælatum, tenet & valet. 1.447.a
- Sententia lata contra filium in bonis aduentitiis in præiudicium patris, non potest mandari executioni. 2.337.a, 339.a
- Sententia rescissoria requiritur cum cessat privilegiū cessante causa ipsius. 1.171.b
- Sententia excommunicationis lata per iracundiam valet. 1.537.b
- Sententia calore iracundiæ prolata non debet statim executioni mandari, sed differri debet per triginta dies. 1.537.a
- Sententia pro parte falsa, non est in totum falsa. 1.721.b
- Sententia lata super principali videtur reicere exceptiones non compensabiles cum ea: compensabiles tamen remanent in suo robore. 2.336.a, 342.a
- Sententia lata non visis actis, vel sine præiudici causæ cognitione, est ipso iure nulla. 2.340.b

Index.

- Sententia in qua exprimitur iuris error est nulla ipso iure. 2.337.a
- Sententia lata sub conditione non valet, sed ab ea debet appellari. ibid.a
- Sententia regulariter ius facit inter partes. 2.344.a
- Sententiae executio fieri non potest intra tempus trium mensium conficiendi inuentarium contra heredem per creditores hereditarios. 2.346.a
- Sententiae executio non fit in bonis singulorum citium pro debito vniuersitatis. 2.346.a
- Sententiae executio capitalis fieri non debet contra famulum artificem donec princeps consulatur. 2.346.a
- Sententia ferenda est pro eo, qui iura fortiora allegat. 2.338.b
- Ante sententiam appellare non potest. ibid.b
- Sententiae verba regulariter non sunt futuri temporis, statim quando geminata sunt verba futuri temporis, valebit. 2.347.b
- Sententiae appellatione, proprie non comprehenditur interlocutoria. ibid.b
- Sententiam pro se latam, non licet allegare iniustam esse: eo quia allegare turpitudinem propriam, non est licitum. ibid.b
- Sententiam nullam, error elicited ex actis non reddit, ideo non impedit transitum in rem iudicatam. to. 2. pag. 335.b
- Sententiam non vitiatur falsa causa expressa in ea nisi per appellationem, vel alio remedio rescindatur. to. 2.336.a, 344.b
- Per sententiam acquiritur dominium directum. 2.334.b
- Contra sententiam quae transiit in rem iudicatam non potest aliquid opponi. 2.341.b
- Sententia arbitratoris petitio reductio ad arbitrium boni viri, stante enormi laesione. 2.337.b
- Ante sententiam appellatur. 2.349.b
- In sententia quamvis dicatur, viso libello, visa litis contestatione, per hoc non magis praesumitur pro processu, quam alias praesumeretur, si naturaliter de actis appareret. 2.227.b
- Sententiam in dubiis non esse praecipitandam. 1.746.b
- In sententia si sint expressae duae causae quarum vna sit vera, altera falsa, sustentatur ex vera. 1.205.b
- In sententia arbitratoris requiritur citatio, aut praesentia partium, alias nihil valet. 1.230.b
- Non est licitum allegare sententiam pro se latam esse iniustam. 2.335.b
- Sententiae executio fieri non potest contra singularem successorem. 2.346.a
- In sententiando magis fauetur reo, quam actori. 2.313.b
- Separatum. separata debet esse ratio & determinatio. 2.350.b
- Sequentia declarant & restringunt praecedentia. ibid.b
- Sequentia. Non debent sequentia metiri secundum ea quae praecedunt. ibid.b
- Sequestratio regulariter prohibita est. 2.351.b
- Sequestratio fructuum an, & quando appellatione pendente peti possit. ibid.b
- Sequester euitatur satisfatione. 2.351.a
- Sequester regulariter cessat ipso iure superueniente securitate. ibid.a
- Sequester in bonis alicuius fieri, nec committi debet ad instantiam alicuius alteri creditoris, nisi prius constet de debito per formam instrumenti, vel manuscripti. 2.310.b
- Sermo geminatus videtur duplicatus maiori cum de liberatione. 2.352.a
- Sermo simpliciter prolatus de primo intelligitur id est, vno actu consumitur, perficitur, finitur, ita ut amplius locum non habeat. ibid.a
- Limitatur 370. & seq.
- Sermo obscurus contra proferentem interpretari debet. 2.142.b
- Sermo negatiuus non perficitur in primo actu. to. 1. pag. 51.a
- Seruitium. Non praesumi seruitium debitum, licet longo tempore sit praestitum. 2.397.b
- Seruitio cessante cessat effectus qui inde sequebatur. 1. pag. 157.a
- Seruitus, quae causam discontinuam habet, ad hoc ut praescribatur, requiritur tantum tempus, cuius initij memoria non existat. 2.212.b, & 396.a
- Seruitus. Sententia lata pro vno de dominis fundi, cui seruitus debetur, prodest aliis pro iure eiusdem seruitutis, praesertim quando seruitutes indiuiduae sunt. 2.396.b
- Seruitus si alicui non debetur, quis potest domum suam usque ad celum eleuare. 2.396.a
- Seruitus non praesumitur, quia quaelibet res in sui origine est ab initio libera. ibid.a
- Seruitus habens causam continuam, praescribitur per 10. annos inter praesentes, & 20. inter absentes. to. 2. pag. 212.b
- Seruitus personalis soluitur morte. 2.396.b
- Seruitutem mortalitati ferè comparamus. to. 2. pag. 182.b
- Seruitus realis transit in legatarium recta via. to. 1. pag. 406.b
- Seruitutis generalis reservatio nihil operatur. to. 2. pag. 396.b
- Seruitutem debens an & quando rescindere teneatur. to. 2.396.a
- Seruitutis ius tam actiue, quam passiuè, transit ad eum, ad quem transit fundus. 2.396.a
- Seruitute vna remissa, altera videtur retenta. 2.293.b
- Si alienus seruus haeres institutus fuerit à domino, eius fideicommissum relinqui potest. 2.397.a
- Seruus ex parte haeres institutus, & nondum adita hereditate cohæredere eius, liber & heres fit necessarius. 2.397.a
- Seruus hereditarius futuro heredi nominatim dari stipulatus nihil agit, quia stipulationis tempore haeres dominus eius non fuit. ibid.a
- Seruus non potest facere conditionem domini deteriori. 2.396.a
- Seruus non potest adire sine iussu domini. 1.677.a
- Seruus Reipublicae causa abesse non potest. 2.397.a
- Seruus ciuilitate agit. 1.532.b
- Seruus acquirit domino etiam inuito. 2.396.a
- Seruus non potest esse absens causa Reipublicae. to. 1. pag. 3.b
- Seruus institutus haeres, videtur institutus cum libertate. 1.718.a
- Seruus nec obligare, nec obligari potest. to. 2. pagina 136.a
- Seruitus habens causam discontinuam non acquiritur per praescriptionem. 2.395.b, & 396.a
- Seruus communis ab extero haeres institutus, si iussu vnius adierit hereditatem, non pro maiore parte interim eum heredem facit, quam pro dominica, deinde de ceteris sociis non iubentibus, tacito iure partes ei ad crescunt. to. secundo, pag. 397.a
- Seruus. In his, quae officium per liberas fieri personas desiderant, seruus interuenire non potest. 2.396.b
- Seruus

Index.

Seruus dominum iuuare tenetur, secus dominus seruū.
2.397.a
Seruus ex gesto contractu, vel quasi, non tenetur. tom.
2.397.a
Seruus acquirit domino, etiam inuito. 2.396.b
Serui modica percussio non parit actionem domino.
2.397.a
Seruis alienis directè libertas dari non potest. tomo
2.397.b
Serui testes esse non possunt. 2.510.b
Serui capacitas, vel incapacitas pendet à capacitate,
vel incapacitate domini. 2.396.a, & 397.a
Serui responso tunc credendum est, cum alia probatio
ad eruendam veritatem non est. 2.243.b
Seruus sine domino est. 1.43.b
Seruum meum heredem institutum cum libertate, si
vixus vendidero ei cum quo testamenti factio non
est, posteaque eum redemero, ex testamento mihi
hæres esse poterit, nec medium tempus, quo apud
eum fuit, vitiauit intentionem. 1.663.b
Seueritas: neque seueritatis neque clemētiæ gloria af-
fectanda est. 2.397.b
Sigillis ignotis, siue literis sigillantis ignotis credendū
est, si in his plura concurrant. 2.397.b, 398.a
Sigillo alieno quis sigillare potest. 2.397.a
Signa seu sigillum apposita, seu appositum ballis mer-
catorum indicant, & arguunt dominum, & eorum
præsumuntur, quorum sunt signacula. tom.2. pa-
gina 397.b
Significatio verbi. Ad communem & vſitatam verbo-
rum significationem esse recurrendum, nec ab ea si-
ne iusta causa recedendum. 2.398.b
Simile soluitur per dissimile. 2.400.a
Simile. In quibus est eadem ratio similitudinis, eorum
debet idem ius æstimari. ibid.a
Similem causam habens repellitur. 2.510.b
In similibus facilius est transitus & coniunctio, tomo
2.400.a
De similibus ad similia non est procedendum. tomo
2.399.a
Similitudo non est idem iudicium, cum modica dissimi-
tudo assignatur. 2.400.b
Simoniam in modico quod datur pro expeditione lite-
rarum non dicitur committi. ibid.b
Simplex. Simpliciter actus gestus censetur eo nomine,
quo debuit, factus. ibid.b
Simplicitas legis amica est. 2.25.b
Simulatio. Simulationem non esse admittendam. 2.
400.b
Simulatio. Simulationem vtilem permitti. tomo 2. pa-
gina 400.b
Simulatus actus nullius est momenti. ibid.b
Singula singulis referenda sunt. 2.402.a
Singula quæ non profunt, multiplicata iuuant. ibid.a
Singularis numerus indefinitè prolatus in pluralem
conuertitur. ibid.a
Singularis locutio vno contenta est. 2.400.b
Socer inariti promittendo dotem si conueniatur con-
stante matrimonio, non condemnabitur, nisi in qua-
tum facere potest. 2.235.b
Socius in delicto pari poena punitur. 2.189.b
Socius si non negotiauit pecuniam secundum conue-
tionem societatis, tenetur ad interesse, & contra eū
potest iurari in litem. 2.403.b
Socij mei socius, meus socius non est. 1.634.b
Socius omnium bonorum non habet mandatum ad
alleuandum partem socij. 2.403.b

Socius criminis repellitur à testimonio. 2.510.a
Socius in re communi non potest esse testis. tomo 2.
pag. 510.a
Socius non præiudicat suis sociis, si sententia feratur
contra illum, potest enim contingere, vt alius se me-
lius defendat. 2.404.a
Socius mutuo pecuniam communem dare non potest,
nisi socij consentiant. 2.118.a
Socius regulariter potest in domum communem so-
cio inuito, inducere quem vult. 2.398.a
Socius non potest pignori dare partem consocij. to.2.
pag.186.b.
Sociorum pariter rei periculum pertinet, in qua socij
sunt. 2.404.a
Societas. Quando fratres non sunt omnes maiores, sed
alter eorum est pupillus, alter maior, mortuo patre
inter eos non est contracta societas. 2.403.b
Societas soluitur morte. 2.403.a
Societas extinguitur perēpta re, in qua contracta fuit.
2.403.a
Societas, morte vnus ex sociis extinguitur. 2.404.a
Societas solo consensu contrahitur, & solo consensu
distrahitur. ibid.a
Societas omnium bonorum rectè contrahitur. ibid.a
Societas. Si alter socius reficiat sua impensa rem com-
munem, & sibi non restituatur pars impensarum cū
vsuris, ei acquiritur ipso iure dominium partis alte-
rius socij negligentis. 2.403.b
Societate manente pro socio agitur. 1.22.a
Societas. Fratres omnes maiores nati, quorum neuter
mortuo patre negotiatur, quamuis indiuſam hære-
ditatem paternam possideant communiter, tamen
non censetur inter eos contracta societas. 2.403.b
Sodomitæ poena. 2.404.a
Solenne. De solennibus nihil est prætermittendum. 2.
pag.406.b
Solennitas quæ requiritur in contrahendo, requiritur
in dissoluendo. 2.404.a, & 405.b
Solennitas iuris in modicis non seruatur. 2.405.b
Solennitas intrinseca præsumitur. 2.404.a, & 405.a
Solennitas certa si à statuto requiritur in contractibus
mulierum, illa non debet interuenire, si cum patre
contrahat. 2.404.b, 405.b
Solennitas. Si in instrumento fiat mentio alicuius so-
lennitatis, quæ potuit interuenire tempore confecti
instrumenti, talis solennitas præsumitur & statuitur iu-
ramento. 2.404.b
Solennitas. Quæcunque causæ cognitionem seu solen-
nitatem exposcunt, à iudice sedente explicari con-
ueniunt. 2.407.a
Solennitas extrinseca nunquam præsumitur. tom.2.
404.a, & b, 405.b
Solennitas. Si in instrumento fiat mentio alicuius so-
lennitatis, quæ potuerit interuenire tempore con-
fecti instrumenti, talis solennitas præsumitur, & sta-
tuitur iuramento. 2.405.b
Solennitas extrinseca regulariter non præsumitur nisi
probetur. 2.404.a, & b
Solennitas quæ requiritur in alienatione rerum eccle-
siæ, requiritur in alienatione rerum hospitalis. to.2.
404.b, 405.b
Solennitatem qui dicit intercessisse, probet. tomo 2.
244 a
Solennitates non nocere si omittantur. tomo 2. 404.
b, 406.a
Solennitates iuris possunt remitti de consensu partiū.
2.404.b, & 406.a.

Index.

- Solennitatis minimum omisſum, ſi ipſa de ſubſtantia fuerit, vitatur totum. 2.406.a
- Solennitates requiſitas à Canone in alienatione rei eccleſiaſtica non poteſt conſuetudo diminueret. to. 1.79.a
- Fallit ibid.
- Solennitates, quæ exiguntur ad rei ſubſtantiam, vitant ſi omittantur. 2.406.a
- Solennitates iuris, cum pro forma introductæ ſunt, non debent omitti, etiam in fauorabilibus. 2.406.a
- Solennitates requiſitas à canone in alienatione rei eccleſiaſtica, non poteſt conſuetudo deminueret. to. 2.406.b
- Solennitatibus ceſſantibus, res ſi bene geritur, quæ aliàs requirebantur, valet actus qui aliàs non valeret, ſi malè gereretur. 2.406.b
- Solicitor repelli etiam debet à teſtimonio propter affectionem. 2.510.b
- Solium. Quælibet diſpoſitio generalis reſtringitur à ſolitis. 2.407.a
- Solium. Quod ſolium eſt fieri, ſemper fieri creditur. ibid.a
- Soluere non videtur qui totum non ſoluit. 2.302.a
- Soluere debens aliquam ſummam ex aliqua cauſa, ſi deficit in vno nummo, incidit in pœnam ac ſi nihil ſoluiffet. 2.407.b
- Soluere, & ſatisfacere, hæc verba geminata multum operantur. ibid.b
- Plus eſt ſtatim aliquid ſoluere, minus eſt poſt moram ſoluere. 2.409.a
- Qui partem ſoluit, in totum tenetur. 2.528.a
- Soluenſ quoties quis habet reſreſſum contra alium, ſi non vult ſoluere de ſuo, ſoluat de bonis illius, contra quem habet reſreſſum. 2.408.b
- Soluenſ vltimò ſolutum repetit. 2.571.a
- Soluenſ pro repræſaliis conceſſis per conciuem ab ipſo conciuem repetit exactum. 2.408.b
- Qui ſoluit indebitum ſcienter falſo procuratori ab eo non repetit, quare cenſetur ei donare. 2.408.b
- Soluenſ vno in pœnis non liberatur alter. 2.195.a
- Soluenſ. Quotieſcunque quis habet reſreſſum contra alium, ſi non vult ſoluere de ſuo, ſoluet de bonis illius contra quem habet reſreſſum. 2.407.b
- Vni qui ſoluit, cæteris ſoluere tenetur. 2.409.a, & 528.a
- Qui ſoluit ſcienter indebitum falſo procuratori ab eo non repetit, quare cenſetur donare. 1.701.a
- Solui non poteſt aliud pro alio inuito creditore. to. 2.408.a, 409.a
- Solui vnum pro alio regulariter non poteſt. 2.407.b
- Solutum ex cauſa indicati repetitur. 2.348.b
- Solutum nomine pœnæ tanquam indebitum repeti non poteſt. 1.701.a
- Solutio. Fauore alimentorum, & vltimæ voluntatis ſolutio per triennium obligat in futurum ad alimenta relictæ in vltima voluntate minus ſolenni. to. 2.407.b
- Solutio duplex per duplex inſtrumentum probatur. 2.408.b
- Solutio debet fieri de moneta, quæ currebat tempore contractus. ibid.b
- Solutio geminata facit præſumit ſolutionem ſuperiorum annorum, quando videlicet facta fuiſſet vnoquoque anno. 2.409.a
- Solutio. In contractibus regulariter non poteſt ſolui æſtimatio pro pondere argenti, vel auri in maſſa. 2.408.b
- Solutio, quæ ex pacto durat vnū momentum, non inducit liberationem. 2.409.a
- Solutio. Quod iuſſu alterius ſoluitur, pro eo eſt, quaſi ipſe ſoluiffet, vel ipſi ſolutum eſſet. ibid.a
- Solutio. Quod meo iuſſu ſoluitur, ego ſoluiffe videor: & quod meo iuſſu recipitur, ego recepiſſe videor. ibidem a
- Solutio. Apocha in qua quis oſtendit ſe tribus annis proximis ſoluiffe, retrò ſoluiffe præſumitur, niſi contrarium probetur. 2.226.b
- Solutio. Quando quis ſtipulatur alternatiuè dari ſibi aut filio, vel extraneo: tunc filius, vel extraneus dicitur adiectus ſolutioni, & non obligationi, & ſic debitor poteſt efficaciter ſoluere tali adiecto. to. 2.408.b
- Solutio coniunctæ perſonæ fieri non poteſt ſine mandato. 2.408.a
- Solutio ſpontanea ſequens purgat metum, vel turpitudinem commiſſam in tractatu. ibid.a
- Solutio. Deputans ſimpliciter ad ſolutionem recipiendam, non poteſt terminum ſolutionis prorogare. ibid.a
- Solutio facta paulò poſt promiſſionem metu factam dicitur ipſa quoque metu facta eſſe. 2.408.b
- Solutio virilis portionis facta ab vno ex pluribus reis debendi in ſolidum obligatis, inducit diuiſionem taciti pacti diuiſionis in fauorem cæterorum coſtreorum. 2.408.a
- Solutio cenſetur facta in dubio, in cauſa remouendi in famiam. ibid.a
- Solutio. Si aliquis iubet debitori, vt ſoluat alteri animo inducendi aliquem contractum, vel liberationem, tunc ſi antequam fiat ſolutio iubens reuocauit iuſſum, nulla inducitur conuerſio, ſed prima obligatio manet. ibid.a
- Solutio partis, an & quando pariat liberationem pro parte. 2.408.b
- Solutio cenſus facta per tertium ſuo proprio nomine prodeſt vero emphyteutæ. 2.291.a
- Solutionem recipere cogitur creditor ab vno ex pluribus hæredibus defuncti debitoris, tamen non cogitur agere in ſolidum, ſeu vltra portionem hæreditariam contra vnum ex pluribus hæredibus. 2.409.a
- Solutionis dilationem quærens videtur acquieſcere ſententiæ, idem eſt ſi aduerſarius conſenſit dilationi petiti. ibid.a
- Solutionem alibi creditor inuitus recipere non tenetur, quam in loco ſolutioni deſtinato. 2.408.b
- Quoad ſolutionem adhibendam in ipſo contractu matrimonij attendi debet locus contractus. 2.762
- Soror quæ vult ſuccedere cum fratribus tenetur dotem conferre. 1.253.b
- Sors. Sententia lata ſuper ſorte an pariat exceptionem ſuper pœna? 2.409.a
- Sortilegi pœna. ibid.a
- Specialia plura ad idem minimè cumulantur. 2.197.a
- Specialia ſemper generalibus inſunt. 1.309.b
- Speciale ſub generali contineri. 1.145.a
- Specialitas nulla eſt, niſi ratio eius reddatur. to. 2.409.a
- Species derogat generi. 2.409.b
- Species relationem habet ad genus, ad poſitionem enim vnus venit alterum. ibid.b
- Species nomen generis ſibi aſſumit. 2.205.b
- Speciei mutatio. Sæpius mutando ſpeciem, perinde obligatus manet, ac ſi in eadem permanſiſſet. to. 2.409.b
- Ad Speciem qui tenetur, quantitatem ſoluenſ inuito credi-

Index.

- creditore non liberatur:& contrā. 1.340.b
- Specie proposita ponatur quoque genus oportet. 2.407.b
- Specificata in relato dicuntur esse in referēte. 2.409.b
- Spoliatio, quando in renunciatione initium non habuit, vel habuit initiū, & finem, sed post spoliationem, tunc contra spoliatum possessorio recuperanda agentem de renunciatione opponi non potest. 2.415.a
- Spoliatus petens restitutionem, probare debet possessionem & deiectionem. 2.414.a
- Non dicitur spoliatus, qui auctoritate Prætoris deicitur. ibid.a
- Spoliatus à iudice non petit restitutionem, prout petit spoliatus à privato: quia præsumitur pro iudice. 2.414.b
- Spoliatus potest à iudice restitui ante omnia absque citatione spoliantis. ibid.b
- Spoliatus iurat in litem contra spoliantem, vel turbantem. ibid.b
- Spoliatus ante omnia, siue in temporalibus, siue in spiritualibus, restituendus est. 2.409.b, 410.b, 414.a
- Fallit ibid.
- Sponsalia ex sola traductione ad domum transeunt in matrimonium. 2.415.a
- Sponsalia esse non possunt sine consensu, præsertim ubi deficit ratio ætatis. ibid.a
- Sponsalia solvantur morte. ibid.a
- Sponte confessus. Mitius agitur cum sponte confesso, quam cum iure conuicto. 2.415.b
- Ut sportulæ tantum à reo exigantur. 2.175.b
- Spurius. Si spurius intestato deceaserit iure consanguinitatis vel agnationis, hæreditas eius ad nullum pertinet. 2.415.b
- Spurius censetur infamis, & eius fides non facit semiplenam probationem. 1.607.a
- Spurius non potest esse testis, omni exceptione maior in causa aliena. 2.510.a
- Spurius de iure civili patri non succedit. 2.457.b
- Stare. Maiori & saniori parti standum. 2.415.b
- Statulibera quicquid peperit, hoc seruum hæredis est. 2.416.
- Qui incertus de statu suo est, certam legem testamenti dicere non potest. ibid.a
- Status defunctorum ultra quinquennium non quæritur. 2.446.a
- Status personæ per sententiam declaratus, putà quod quis sit seruus, clericus, vel monachus, & similis, facit ius quo ad omnes. ibid.a
- Statuere iure. Quod quisque iuris in alium statuerit, ipse eodem iure utatur. 2.416.a
- Statuendi facultas alicui concessa indefinitè intelligitur concessa etiam facultas reuocandi. ibid.a
- Statuendi qui habent facultatem, non possunt illam facultatem alij demandare. ibid.a
- Statuentes possunt recedere à statuto confirmato à se de apostolica, seu ab alio superiore, ac redire ad ius pristinum non obtenta alia licentia à superiore. 2.417.b
- Statuentes, faciendo actum scienter contra statutum: regulariter videntur ipsum statutum tollere. 2.418.a
- Statuentium mentem præcisam arguit geminatio verborum. ibid.a
- Statutū, quod de damno dato credatur dicto syndici, si syndicus nuntiet falsum, an debeat sibi credi. 2.427.b
- Statutū trahitur ad ius cōmune, nō solū ne quis puniatur indebitè: sed etiam, ne quis perdat legis beneficium. 2.418.b
- Statutū, quod nulla pœna possit peti, nisi interesse probetur, an si in instrumento continetur aliquid, putà rem tradi, vsque ad certum tempus, & si nō fiat, promittitur centum nomine interesse conuerti, & non dicitur instrumentum, nomine pœnæ, an poterūt ista centum peti, si interesse aliter non probetur. 2.425.a
- Statutum correctorium extenditur ad casus comprehensos lato sumpto vocabulo. 1.520.
- Statutum, quod si creditor non petierit debitum infra certum tempus, cadat iure suo, tollitur obligatio civilis effectus naturalis. 2.432.a
- Statutum, quod causæ debeant committi in arbitratores, poterit appellari à sententia eorum. 2.431.b
- Statutum disponēs quod creditor debito cadat qui infra decem annos non petierit debitum, non valet. 416.a
- Statutum, quod dat certam formam testandi mulieribus, vel minoribus, ommissa illa forma, non oritur obligatio naturalis. 2.418.b
- Statutum, quod non allibrato non reddatur ius, poterit probari per rimationem librorum. 2.425.b
- Si statutum dicit, quod iudex non possit ferre sententiā sine consilio sapientis, & lata fuerit sententiā sine consilio, non valet. 2.337.b
- Si statutum tollit exceptiones, & defensiones, valet. 1. pag. 485.b
- Statutum, quod nulla condemnatio fiat à capitaneo, nisi prius fiat depositum per reum, quid si condemnavit, & non est factum depositum, sed est in causa leui? 2.432.a
- Statutum, quod nomina testium in causa criminali sint secreta vsque ad iuramenta ipsorum, sunt bona. 2.425.a
- Statutū licet disponat quod non possit opponi de nullitate, tamen restringitur in 3. casib. 2.417.a, 418.b
- Statutum auferens lucrum alicui comprehendit ignorantes. 1.296.a
- Statutum non potest tollere defensionem. 1.358.b
- Statutum non valet si disponat, quod malefidei possessor possit præscribere. 2.213.b
- Statutum permittens licentiam non residendi valet. 1.297.a
- Statutum quod si debitor per decennium nō petierit debitū, extinguatur personalis actio, an valeat. 1.39.a
- Statutum, quod aliquid non possit probari nisi per instrumentum, valet. 2.248.b
- Statutum loquens in vno casu, non extenditur ad aliū casum decusum à iure communi etiam quod sit similis, & militet eadem ratio. 1.520.a
- Statutum, vel consuetudo exigens probationem maiorem, valet. 2.248.a
- Statutum iubens libris campforum, seu mercatorum adhiberi plenam fidem, valet. 2.46.a
- Statutum, quod à die citationis vsque ad tantum terminum iudex debeat sic facere: pone, quod non interuenit citatio, sed præsentia partis, an habeat locum statutum. 2.425.b
- Statutum, quod iudex possit interponere super tali actu decretum sine citatione partium, valet decretū interpositum sine citatione. 2.425.a
- Statutum, quod bannitus non possit agere, nec accusare, an possit officium iudicis intentare. 2.432.b
- Statutum, quod banniti rebanniantur, an videantur restituti vel habere simplicem indulgentiam. ibid.b
- Statutum, quod loquitur de ciuibus, an habeat locum in illis ciuibus, qui non subeunt munera. 2.429.b

Index.

- Statutum, quod debitoribus confitentibus, & soluentibus debitum intra tantum tempus creditori, remittatur sibi quarta pars debiti, an si soluit alij, quā ipsi creditori, de mandato tamen ipsius creditoris, gaudeat beneficio statuti. 2.421.a
- Statutum de soluendis gabellis de contractibus, licet non includat simplicem refutationem: includit tamen transactionem. ibid.a
- Statutum, quod de contractu debeat solui gabella, aliter non valeat: certè valet, etiam si non soluatur gabella, sed obstat exceptio. ibid.a
- Statutum, quod ante porrectam accusationem debeat solui gabella, aliàs non valeat, certè isto casu ipso iure non valet, nisi soluatur gabella. ibid.a
- Statutum, quod bānitus possit impunè offendi, vtrum pendente quæstione nullitatis banni intelligitur suspensa potestas offendendi. 2.432.b
- Statutum, quod banniti possint definitivè condemnari, etiam absentes: quidam est condemnatus, & absens, & moritur, an pœna transit ad hæredes? ibid.b
- Si statutum dicit, quod de certa re deberet stari iuramento alicuius, tamen posset probari contrarium per legitimas probationes. 2.248.a
- Statutum dicit, quod in consilio debeant esse temerarii, vel homines talis artis, quod quamvis aliqui absint, valet reformatio. 2.437.b
- Statutum dicit, quod Potestas non debet cognoscere de delicto ab aliquo de prioribus commissio, priore volente Potestas poterit de isto delicto cognoscere. ibid.b
- Statutum, quod si reperiantur duo contraria in eodem volumine, quod volumen vno tempore fuerat confirmatum, inspicitur tēpus cōfirmationis. 2.437.a
- Statutum, quod vir lucretur tertiam partem dotis vxoris defunctæ, habet locum, si cum ea egit, & non habuit. ibid.a
- Statutum, quod vir debeat lucrari tertiam partem dotis si mulier est minor, non tamen datur restitutio contra statutum. 2.421.a
- Statutum, quod municipij debeant habere certū salariū pro milliari, quod si non ineunt per viam directam, debet cōputari quot milliaria sit via recta. 2.437.b
- Statutum, quod filia scēminæ non succedant cum masculis, sed masculi teneantur eas dotare, quanta erit dos scēminæ. 2.437.a
- Statutum est, quod de quolibet testamento soluatur tanta gabella, si mille fierent scripturæ ex vno testamento, vnum est testamentū, & vna debet solui gabella. 2.437.b
- Statutum, an per ipsum possit concedi, vt possit facere testamentum qui de iure est intestabilis. ibid.b
- Statutum, quod soluatur decimum de causa, non debet solui de illa, in qua potest obijci exceptio litis finitæ. 2.421.a
- Statutum, quod debeat solui decimum ad rationem duorum solidi. pro libra eius, quod petitur, vtrum si petatur fundus, vel domus, debeat solui decimus. ibid.a
- Statutum est in ciuitate, quod omnes habitantes in ciuitate, habeantur pro ciuibus, contingit, quod illa die quidam erat extra territorium, tamen familiam habebat in ciuitate: ille certè intelligitur ibi habitare. 2.437.a
- Statutum, quod vir debeat lucrari dotem, an intelligatur cum præiudicio filiorum primi matrimonij. 2. pag. 421.a
- Statutum disponens de lucrando dotem, oportet quod sit verus casus in statuto comprehensus, vt habeat locum statutum. ibid.a
- Statutum, vt Potestas futurus habeat arbitrium in puniendis maleficijs, eligit Potestas durante officio, præsentē Potestatem, an habebit tale arbitrium. tom. 2.436.a
- Statutum, quod mulier à patre dotata, non succedat, intelligitur dotata à patre, vel si est tradita nuptui, vel desponsata, vel destinata sub certa dote. 2.436.b
- Statutum, quod mulier non possit testari, vel etiam agere sine præsentia, & consensu consanguineorum, si consanguinei nolunt consentire, ad iudicem spectat videre, si habent causam legitimam contradicēdi. tomo 2. pag. 437.a
- Statutum de soluendis gabellis, licet reus nolit opponere defensionem statuti, poterit tamen fideiusor. 2.421.a
- Statutum, quod mater non succedat filiis ab intestato vel filiis intestatis, non habet locum in pupillo. to. pag. 437.a
- Statutum quod vir, præcedente vxore, lucretur tertiam partem dotis, si vir eam occidit, non lucratur. ibidem a
- Statutum, quod mater non succedat filiis extantibus agnatis, vsque ad tertium gradum, quid de auo materno. ibid.a
- Statutum, quod filia dotata non possit succedere, modo quæritur, si est præterita à patre, an testamentū rumpatur. ibid.a
- Statutum, quod quicumque duxerit bannitum in personam, habeat quinquaginta à communi, quidā potestas duxit de comitatu. 2.432.b
- Statutum, quod vir lucretur tertiam partem dotis, per secundas nuptias illud lucrum non perdit. 2.419.b
- Statutum, quod iudex teneatur sequi consilium sapientis, an potest à sententia sua appellari? 2.432.a
- Statutum, quod si quis non soluerit collectas, non audiatur, neque in ciuili, neque in criminali. Cōtingit, quod non soluens collectas, fuit percussus, an iudex possit inquirere de tali percussione? ibid.a
- Statutum factum à quibusdam de ciuitate, qui habeant arbitriū super bono & pacifico statu, quod omnes causæ compromittantur, an valeat. 2.425.b
- Statutum, quod bannitus à centum libris suprā, possit impunè offendi, quidam est condemnatus duobus bannis, vno in quinquaginta, alio quinquaginta, certè non potest offendi. 2.432.b
- Statutum, quod causa debeat committi consilio sapientis, si ille omittit, an sit committenda alteri? tom. 2. pag. 432.a
- Statutum, quod filius non possit se obligare sine cōsensu patris, &c. an poterit offerre bona sua ecclesiæ sine dicto consensu. tomo secundo, pagina 420.a
- Statutum, quod filius non possit se obligare sine licentia patris: modo pater, & filius se obligant in eodem instrumento, an eo ipso videatur data licentia filio, ibid.a
- Statutum, quod mulier non possit vendere, vel testari sine auctoritate consanguineorum: & consanguinei nolunt præstare auctoritatē, & expedit mulieri maximè testamentum: an poterit hoc facere cum iudicis auctoritate. ibid.a
- Statutum an liget extraneum in loco statuti delinquentem. 2.419.a
- Statutum an obliget ciuem extra territorium delinquentem. ibid.a
- Statutum

Index.

- Statutum potest trāsferre dominium, & possessionem, & ita consuetudo. 2.419.b
- Statutū dictans id, quod ius commune, an aliquid operetur. 2.418.b
- Statutum, quod scholares omnes debent haberi pro originariis ciuibus, per hoc non est sublatum eis beneficium, auth. habita. 2.419.b
- Statutum, quod res immobilis non possit alienari in non subditum, non valet. 2.416.b
- Statutum de præstandis vsuris contra ius commune, non valet, nec consuetudo. 2.419.b
- Statutum loci mariti & non vxoris attenditur in lucro dotis. 2.416.b
- Statutum habet exceptionem tollere. 2.419.a
- statutum si non facit mentionem doli in pœnis, nō debemus facere nos. 2.419.a
- statutum loquens de membro non extenditur ad digitum. 2.417.b
- statutum, an possit habilitare non subditum. 2.419.a
- Statutum recipit interpretationem passiuam à iure cōmuni. 2.416.a
- Statutum quod requirit acta, & scripturam in certis contractibus, exorbitat à iure communi. 2.419.a
- Statutum potest facere quod possessio continetur in hæredem absque alia apprehensione. 2.417.b
- Statutum loquens in casu vero non habet locum in ficto. 2.417.a
- Statutum quod dicat, quod pater teneatur pro filio, vel dominus pro seruo, limitatur in 3. casibus. ibid.a
- Statutum quod excludit scēminas propter masculos, quomodo debeat intelligi. ibid.a
- Statutum laicorum disponēs circa substantialia matrimonij impediendo matrimonium vbi ecclesia non improbat nec impedit, non valet. ibid.a
- Statutum fauorabile inhabilitans personamabilem ad disponendum, operatur, etiamsi persona prohibita subditis ipsis statuentibus contrahat extra territorium, ipsorum. ibid.a
- Statutum contra ius diuinum non valet. ibid.a
- Statutum puniens præsumentem turbare possessorem in sua possessione, non intelligitur punire laboratores qui nomine alieno turbant. 2.417.b
- Statutum speciale, quod statuta debeant seruari ad litteram, facit ne fiat extensio. 2.419.a
- Statutum contra ius commune valet. 2.417.b
- Statutum episcopi valet, quod excommunicatus soluat decem pro quolibet mense quo fuit excommunicatus. ibid.b
- Statutum contra canonem per inferiorem à Papa non valet. ibid.b
- Statutum recipit interpretationem restrictiuam ratione præeminentiae, vel alterius qualitatis personæ. 2.418.a
- Statutum. quod aliquis habeatur pro confesso intelligitur si debet haberi, & videbitur iudici. 2.418.b
- Statutum non est verisimile, quod corrigat seipsum. 2.419.a
- Statutum. In statutis pœnalibus exorbitantibus à iure communi, nulla fit extensio. 2.419.a
- Statutum, quod pro quolibet verbo iniurioso quis puniatur in tantum, qualiter intelligatur verbum, & qualiter intelligatur iniuriosum. 2.435.a
- Statutum, quod nemo possit habere ad conuiuium vltra septem personas, si habuit quadraginta, vel sexaginta, vnum delictum est. ibid.a
- Statutum, quod qui miserit gētes in aliquē locū debeat confinari, ad quem locum debeat mittere. 2.434.b
- Statutum, quod qui recusauerit iurisdictionem Potestatis, vel capitanei, possit impunē offendi, vtrum sit pœna capitalis. 2.435.b
- Statutum, quod si aliquis absciderit alicui aliquod membrum, sibi abscindatur, quidam abscidit digitū, qualiter intelligatur. ibid.b
- Statutum, quod imponit duas pœnas, vnam capitalē, aliam civilem, alternatiuē, an sit crimen capitale. ibidem b
- Statutum, quod pro pœna pecuniaria imponatur corporalis, an possit interuenire procurator. ibi.b
- Statutum, quod de contractibus solvatur gabella, an inspiciatur locus contractus, vel solutionis destinata, quoad gabellam. 2.420.b
- Statutum, quod occidens puniatur in mille, ita quod medietas applicetur filiis occisi, an videantur adire hæreditatem accipiendo medietatem. 2.435.b
- Statutum, quod bannitus non audierit tam in agendo quam in defendendo. 2.432.a
- Statutum, quod si quis iurauerit per corpus Christi, puniatur in centum, vel si quis intrauerit cācellos malefactorum, puniatur in centum, & similia, quilibet potest accusare. 2.435.b
- Statutum, quod bannitus non possit reuerti ad ciuitatem infra x. annos, nisi habuerit pacem ab hærede offensi, an si filius abstinuit se ab hæreditate paterna, possit facere pacem bannito. 2.432.b
- Statutum permittens vsuras, non valet. 2.419.a
- Statutum, quod filius scilicet possit testari, an valeat. ibid.a
- Statuto, quod in contractibus minorum requiritur cōsensu propinquorum, etiam cum iuramento renuntiari non potest. 2.420.a
- Statutum, quod mulieres non possunt contrahere sine consensu propinquorum, talis consensus non est immediata causa transferendi dominium, sed habilitandi. ibi.a
- Statutū, quod nullus recipiat vltra duos denarios pro libra in mense, an statuentes sint excommunicati. 2.419.b
- Statutum, quod filius non possit se obligare sine consensu patris, aliud quod omnes causa debeant compromitti, an filius, possit compromittere sine consensu patris. 2.420.a
- Statutum, quod pupillus non possit contrahere sine cōsensu propinquorum, si sit sibi utilis contractus, cōsanguinei seu propinqui cogantur per iudicem consentire. ibid.a
- Statutum, quod prohibet mulierem contrahere sine consensu propinquorum, intelligitur etiam prohibere omnem conuentionem, etiam ad liberandum. ibid.a
- Statutum, quod Titius, & omnes de domo sua sint rebelles, an comprehendantur filij naturales. 2.432.b
- Statutum, quando permittit aliquem impunē occidi, multo magis permittit impunē verberari. 2.435.b
- Statutum iuris præteriti, trahitur etiam ad lites pendentes. 2.419.a
- Statutum super contractu, si clericus vult vti in illo instrumento adminiculo statuti, non potest, nisi obseruetur statutum. ibid.a
- Statutum dicat, quod omnes venditiones factæ à mense citra sint nullæ, si fuerit facta traditio rei vendita in emptorem, & consequenter translatum dominium non annullabitur talis dominij translatio. 2.416.b
- Statutum, loquens de causis compromittendis inter consanguineos, quod venditor potest petere, si est

Index.

- quæstio inter emptorē, cui ipse vendidit, & consanguineum ipsius venditoris. 2.432.a
- Statutum disponens quod mater non possit disponere de bonis suis, nisi de vna quarta, valet. 2.417.b
- Statutum, quod bannitus impunè occidatur, valet. & homicida excusatur. ibid.b
- Statutum vel consuetudo, quod valeat testamentum conditum coram duobus testibus, notario, & parochiano, est validum. 2.416.b
- Statutum laicorum an sit seruandum in curia episcopi. 2.419.b
- Statutum, si delinquitur in territoriis statuentis, debet seruari consuetudo, & statutum, non ius commune. ibid. b
- Statutum, quod bannitus possit impunè offendi, an occidens dicatur minister legis. 2.427.b
- Statutū, quod pro tali delicto dominus publicetur, an publicetur instrumentum domus vel fundi. 2.435.a
- Statutum, de eo, qui fecerit insultum ad domum, videtur verificari, si venerit in limine domus. 2.435.a
- Statutum, quod pro primo furto puniatur in fustigatione, pro secundo amputentur auriculæ, pro tertio suspendatur, si simul furaretur plures res, an totum dicetur vnum furtum. 2.435.a
- Statutum, quod non licet extrahere blada, an semen lini poterit extrahi. ibid.a
- Statutum, quod si quis intrauerit rem alterius, soluat domino centum, aliquis intrauit rem, hæreditate iacente, & postea hæres adiuit, an poterit petere illa centum. ibid.a
- Statutum, de carceratis relaxandis, non porrigitur ad carceratos ob crimen falsi. 2.433.a
- Statutum dicit, quod quilibet possit accusare de certo crimine, an sit publicum ex quo dicit quilibet. to. 2. 435.b
- Statutum, quod nullus possit ducere vltra tres famulos, vnus duxit viginti, certè vnū est delictum. to. 2. 435.a
- Statutum, quod gabella non soluta sit contractus nullus ipso iure, pone, quod neuter contrahentium soluit, venditor qui possessionem transtulit, an poterit dicere contractum nullum. 2.420.b
- Statutum, quod non soluta gabella, non audiat, si soluitur, pendente iudicio, iudicium, & instātia, & obligatio, & condemnatio sequitur. ibid.b
- Statutum, quod de quolibet debito solvatur gabella, nec dicit per quem, an debeat solui per debitorem, an per creditorem. ibid.b
- Statutum, quod mulier non contrahat sine consensu duorum propinquorum consanguineorum, tenet. 2. 420.a
- Statutum, quod non reddatur ius bānito, deponens est bannitus, & omnia bona sua sunt confiscata, an depositarius soluens ei sponte liberetur. 2.427.a
- Statutum, quod potestas possit cognoscere de maleficio retro facto per annum, fuit factum maleficio occultè, post annum venit in notitiam potestatis, an possit cognoscere. 2.435.a
- Statutum, quod si quis percussit aliquem in platea, amputetur sibi manus, modo aliquis percussit vnū pluribus percussibus, an amputetur pluries manus. ibid.a
- Statutum, quod si quis luserit ad azardum, puniatur in decem: lusi vno sero cum pluribus, & pluries vici, & perdidit, an videantur plures ludi, & plura delicta. ibid.a
- Statutum, quod si quis intrauerit, vel occupauerit rem alienam puniatur in tantum, quod non est necesse, quod sciat suum non esse. ibid.a
- Statutum, quod de quolibet contractu facto Perusij solvatur gabella: modò duo Perusini, ne soluerent gabellam, contraxerunt Assisij, solutione tamen collata Perusij, an debeat solui gabella. 2.420.b
- Statutum, quod miserales personæ non soluant gabellam de legatis & fideicom. quæ sint miserales personæ. ibid.b
- Statutum, quod de quolibet debito, de quo fit instrumentū, debeat solui gabella, si sit de debito apodicta, an debeat solui gabella. ibid.b
- Statutum, quod quicunque duxerit hominem in fortiam communis, habeat tantum, an valeat. 2.434.a
- Statutum, quod qui fecerit sanguinem in platea, amputetur sibi manus dextra, si ille, qui fecit sanguinem non habet manum dextram, punietur extra ordinem. ibid.a
- Statutum, quod pro adulterio imponit minorem poenam. ibid.a
- Statutum, quod si homines de contrata non ceperint malefactorem, puniantur in tantum, an solutio vnus liberet omnes. 2.434.b
- Statutum, quod repertus portare aliquid contra deuetum, perdat asinum, & illud quod portat: si portat quædam licita & quædam illicita, & ignorat illicita an perdat animalia, &c. ibid.b
- Statutum, quod sufficit probare maleficio quoddam per publicam famam, qualiter intelligemus publicam famam. ibid.b
- Statutum, quod committēs maleficio, etiam absens possit condemnari, habetur pro confesso, si est citatus, & contumax, & patitur se poni in banno. ibid.b
- Statutum, si pelliparius vendat pellipario pelles, non solvatur gabella, si autem aliis, soluat, &c. 2.420.b
- Statutum, quando loquitur præter ius commune, & sic in casu non prouiso à iure communi, tunc sicut in legibus & contractibus habet locum argumentum à contrario sensu, ita etiam habet locum in statutis. 2. 445.b
- Statutum puniens portantes arma non habet locum in eis, qui arma minima portant. 2.445.a
- Statutum mandans simpliciter stari alicuius iuramento valet, sed in contrarium probatio admittitur. ibidem a
- Statutum loquens simpliciter de vno ex correlatiuis prohibitiuè non extenditur ad alterum. tomo 2. 445.a
- Statutum, si in loco vxoris, mortua ea sine liberis, solum defert lucrum tertie partis marito: & in loco mariti, statutum deferat lucrum totius dotis, attenditur potius statutum loci mariti, quàm vxoris. to. 2.445.b
- Statuta, licet possint fieri per villas iurisdictione carentes, maxime super administratione rerum suarum, tamen talibus statutis, non possunt adiacere poenam. 2.446.a
- Statutum, quod minor non possit contrahere sine consensu duorum propinquorum ex parte patris, si sint, & si non sunt, adhibeantur ex parte matris, &c. to. 2. 420.a
- Statutum, quod filius non possit contrahere sine expressa licentia patris, filius vendidit mihi rem, diu possedi sciente, & tacente patre, an valeat alienatio. ibid.a
- Statutum, quod pro homicidio imponatur poena pecuniaria, an poterit interuenire procurator. 2.435.b
- statu

Index.

- Statutum, quod Potestas pro furto possit imponere
pœnam, an erit multa, vel pœna, ex quo non est li-
mitata. 2.435.b
- Statutum, quod inducit nouum nomen delicti, vtrum
dicatur delictum. ibid.a
- Statutum, quod restringit accusationem alicuius publi-
ci delicti, an desinat esse publicum. ibid.b
- Statutum, quod quis possit impunè offendere ingre-
dientem in possessionem, quidam ingressus est, & au-
fugit, me aggredientem extra possessionem percuf-
si, certè facio impunè. ibid.b
- Statuto stante, quod pater teneatur soluere condemna-
tionem pro filio: sententia lata contra filium manda-
bitur executioni contra patrem, absque nouo pro-
cessu. 2.446.a
- Statutum, quod qui non probauerit deducta in accusa-
tione, condemnetur in decem lib. vtrum eadem sen-
tentia, qua absoluit reum, poterit iudex condemna-
re accusatorem. 2.434.a
- Statutum, quod quicunque vult desistere ab accusatio-
ne, soluat tantum communi, & possit desistere. ibi.a
- Statutum, quod si quis occiderit aliquem, &c. non veri-
ficatur, nisi morte secuta. ibid.a
- Statutum, quod qui offenderit non subiectos huius ci-
uitatis, puniatur in x. libris ad plus, an istud statutum,
prout respicit clericos, sit contra libertatem eccle-
siæ. 2.434.b
- Statutum, quod si quis extraxerit frumentum, punia-
tur in tantum, quidam extraxit farinam, an tenea-
tur. 2.434.a
- Statutum, quod prohibet portare perlas, quædam por-
tauit perlas fictas, quid iuris? 2.434.b
- Statutum, quod si quis produxerit falsos testes, punia-
tur in tantum, an habeat locum, & si vnum testem pro-
duxit. 2.435.a
- Statutum, quod bannitus possit impunè offendi, mu-
lier est bannita, non tamen poterit adulterari, etiam
si maritus sit bannitus. 2.427.a
- Statutum, quod punit portantes arma. 2.434.a
- Statutum, quod pro homicidio sit pœna centum libra-
rum, aliquis est punitus pœna statuti, an poterit ac-
cusari l. Cornel. de sic. vel puniatur in corpore. to. 2.
435.a
- Statutum, quod quis soluat centum pro vulnere, mille
pro homicidio, contingit quod accusatus de vulne-
re dedit fideiussorem de iudicio sisti, & iudicato sol-
uendo, postea vulneratus est mortuus, an fideiussor
teneatur. ibid.a
- Statutum, quod potestas teneatur facere inquisitionem
quandam in principio sui officij. ibid.a
- Statutum de armis portandis, de frumento non extra-
hendo, an forensis excusetur. ibid.a
- Statutum, quod bannitus non audiatur, nec agendo,
nec defendendo: bannitus agit contra bannitum, bā-
nitus excipit de banno. 2.427.a
- Statutum, quod concordia debeat fieri infra octo dies
à die inchoati processus, an valeat facta illa die. to. 2.
427.b
- Statutum, quod filiusfam. non possit se obligare sine con-
sensu patris, vtrum habeat locum in contractu facto
à filio extra territorium ciuitatis, vbi est statutum?
2.430.a
- Statutum si refertur ad aliud, licet relatum non repe-
riatur, nihilominus valebit, quando scilicet in eo de-
claratur mens statuentium. 2.445.b
- Statutum, quod debitor debeat capi ad petitionem
creditoris, an capiatur ad petitionem cessionarij.
2.425.a
- Statutum, quod bannitus non compatens infra octo
dies, tanquam confessus, & conuictus, debeat con-
demnari. 2.427.a
- Statutum, quod delinquentes in ciuitate confederata,
possint apud nos puniri. 2.434.b
- Statutum, quod banniti possunt impunè offendi, non
potest bannitus seipsum vulnerare. 2.427.b
- Statutum, quod syndici teneantur denunciare maleficia
commissa in suis territoriis, quoddam maleficium
est commissum in confinio duorum territoriorum,
quis syndicus teneatur denunciare. ibid.b
- Statutum, quod de quolibet contractu soluatur gabel-
la, an si receditur ab emptione, vel contractu, dica-
tur nouus contractus, & sic debeat solui gabella? 2.
430.a
- Statutum, quod nullus monachus soluat gabellam, in-
telligitur de eo, qui anno stetit in monasterio. ibi.a
- Statutum, quod filius non possit se obligare sine licen-
tia patris, modò pater, & filius se obligent in eodem
instrumento, an ipsi videatur data licentia? ibid.a
- Statutum, quod mulier non possit contrahere, vel testa-
stari sine consensu consanguineorum, si consangu-
inei requisiti nolunt consentire, ad iudicis officium
spectat examinare causam contradictionis. ibid.a
- Statutum, quod de percussione sanguinolenta non pos-
sit fieri concordia, de alijs sic, si spinxi te in terram,
& lapis fregit tibi caput, poterit fieri concordia. 2.
427.b
- Statutum, quod debeant solui tot denarij nomine ga-
bellæ pro qualibet libra: modò queritur, quid, si id
super quo contrahitur, non ascendit ad libram? to. 2.
430.a
- Statutum, quod soluatur certa gabella, si nec emptor,
nec venditor soluit, quid iuris? ibid.a
- Statutum, quod de qualibet sententia condemnatoria sol-
uatur gabella: non tamen tenetur soluere de confes-
sione, seu præcepto confessionis. ibid.a
- Statutum, quod de maleficio commissio in diebus pasca-
libus, non possit fieri concordia, an intelligatur de
maleficio commissio infra xv. dies, an de sola die pas-
cali. 2.427.b
- Statutum, quod si propter statutum est permessa con-
cordia in criminalibus, an ex ista concordia oriatur
exceptio, non solum declinatoria sed peremptoria.
ibid.b
- Statutum, quod si quis non soluit collectam, vel non
assignat rem in æstimo, ipso iure deueniat ad com-
mune res, vsque ad quantum tempus commune pos-
sit agere. 2.427.a
- Statutum prohibens alienationem, videtur prohibere
& præscriptionem. 2.430.b
- Statutum, quod mulier non possit contrahere sine con-
sensu duorum proximorum consanguineorum suo-
rum, an possit adire hæreditatem absque eis. tom. 2.
430.a
- Statutum inferioris, quod sit in fraudem appellationis
quæ interponitur ad superiorem non valet. tom. 2.
431.b
- Statutum, quod minor non possit aliquam venditio-
nem facere sine consensu consanguineorum proxi-
morum, etiam si iurauerit, an poterit vendenti con-
sentire. 2.420.b
- Statutum, quod contractus cum minore sine auctori-
tate tutoris non valeat, etiam si iurauerit, si faciat do-
nationem cum auctoritate tutoris, & etiam cum iu-
ramento, an valeat talis donatio. ibid.b
- Statutum,

Index.

- Statutum, quòd qui fecerit falsum instrumentum con-
cremetur, an si quis falsificauerit acta, puniatur. 2.
434.b
- Statutum, quòd quicūque fecerit quominus possessio-
nes alterius locentur, puniatur: quidam prohibuit
laboratoribus, ne laborent, quid iuris. 2.434.b
- Statutum prohibens alienare in non subditum, est va-
lidum. 2.445.a
- Statutum, quòd testamenta insinuentur, aliàs non va-
leant, an testator possit remittere istam insinuatio-
nem? 2.431.a
- Statutum, quòd in seruitutibus non habeat locum præ-
scriptio, nisi certo modo, intelligitur in seruitutibus
inducendis. ibid.a
- Statutum, quòd omnes causæ inter affines & consan-
guineos debeant compromitti, minor fecit hoc cõ-
promissum, an possit restitui. 2.426.a
- Statutum, quòd causa compromittatur, non debet
compromitti causa, in qua ob. exceptio litis finitæ.
2.426.a
- Statutum, quòd bannitus possit impunè offendi, si quis
offendit eum, qui erat scriptus in libris communis,
non ritè, quia clericus esset, an puniatur. ibid.a
- Statutum continet certam pœnam, iudex dicit, condẽ-
no te ad pœnam contentam in statuto, certè valet i-
sta sententia. 2.431.b
- Statutum, quòd tollit reductionem ad arbitrium boni
viri, an valeat. 2.426.a
- Statutum, quòd instrumenta donationis debent insi-
nuari infra sex menses, aliàs non valeant, non infir-
matur ipso iure, sed producunt exceptionem. 2.431.a
- Statutum, an valeat, quòd non fiat iustitia bannito. Itẽ,
vtrum, pendente quæstione nullitatis banni, intelli-
gatur suspensa potestas offendendi. 2.426.a
- Statutum, quòd non petentes debitum infra tantum
tempus cadant à iure suo, qualiter currit ista præ-
scriptio? 2.431.b
- Statutum, quòd omnis donatio debeat insinuari infra
mensem, aliàs non valeat, modò insinuata infra mē-
sem, sed ab initio fuit res tradita, an impeditur trãs-
latio dominij? 2.431.a
- Statutum, quòd bannitus possit impunè offendi, an, pẽ-
dente appellatione, possit impunè offendi. 2.426.b
- Statutum, quòd maritus lucretur tertiam partem do-
tis, an istud lucrum debeat esse præcipuum illius filij
nati ex illa vxore, vel debeat communicari aliis. 2.
430.b
- Statutum, vbi prohibet aliquid facere, aut aliquem cõ-
trahere, ille faciendo & super hoc iurando, nõ obli-
gatur. 2.430.b
- Statutum loquens de donatione non intelligitur de do-
natione causa mortis. ibid.b
- Statutum, quòd nullus possit alienare rem non allibra-
to, quidam vult facere heredem non allibratum, an
possit. ibid.b
- Statutum, præscriptio quæ inducitur per statutum qua-
liter interruptatur. 2.431.a
- Statutum statuens terminum alicui ad faciendum can-
cellare bannitum, computantur omnes dies feriati.
2.426.b
- Statutum, quòd bannitus possit impunè offendi, si pe-
rat se eximi de banno, & pendente ista petitione, oc-
cidatur, impunè fit. ibid.b
- Statutum, quòd scholaris non soluat gabellam in ciui-
tate, quidam scholaris recessit, & stetit per aliquod
tempus, & postea transit per ciuitatem, & dicit se ef-
fe scholarum, an teneatur soluere? 2.430.a
- Statutum, an ciuitas promittens sceneratori tractare
eum vt ciuem, demum vult facere statutum, quòd
illi sceneratori non liceat petere debitum, vsque ad
tres annos, an videatur esse factum contra pactum?
2.429.b
- Statutum non potest fieri, vt pater teneatur pro filio,
neque contra, ad pœnam corporalem. 2.445.a
- Statutum, quòd bannitus possit impunè offendi, an va-
leat. 2.427.a
- Statutum si sit ex causa rationabili specialiter contra a-
liquem, & in eius præiudicium, tenet. 2.445.a
- Statutum, quòd bannitus habeatur pro confessio, ha-
bet locum in intentatis in banno: secus in aliis. to. 2.
427.a
- Statutum, quòd si ex forma statuti exceptio banni est
exclusiua obligationis, tunc exceptio obstat cessio-
nario, etiam in causa lucratiua. ibid.a
- Statutum, quòd capiens bannitum lucretur centum,
quilibet est habilis ad istud lucrari: & ideo si ipse
met capiens esset bannitus, deberet habere lucrum
de centum. ibid.a
- Statutum, quòd Potestas vltimo mense sui officij not-
possit aliquem extrahere de banno, potest tamen
pronuntiare extrahendum. ibid.a
- Statutum, quòd potestas in homicidiis habeat arbi-
trium de iure, & facto procedendi, an vigore istius
arbitrij poterit punire occidentem bannitum, to. 2.
427.b
- Statutum. In instrumentis confessionatis, seu guaren-
tigiatis, vnum scias, quòd si non valet principale, nõ
tenet confessio. 2.422.a
- Statutum non valet, nec potest disponere contra iura-
mentum. 1767.b
- Statutum vbicunque prohibet contrahere, vel aliquid
facere, ille aliquid faciendo super hoc iurando, non
obligatur. 2.422.a
- Statutum, quòd non valeat promissio minorum, mo-
do minor consentiente testatore, promittit de bo-
nis testatoris, postea succedit testatori, an teneat i-
sta promissio. ibid.a
- Statutum, quòd filius non possit se principaliter obli-
gare, an poterit fideiubere. ibid.a
- Statutum, quòd in venditione præferatur consors, mo-
do consors vult dare x. duo alij volunt dare xv. cer-
tè præfertur consors, si iustum pretium est decem.
ibid.a
- Statutum, quòd cum filio non possit contrahi, nisi sit
mercator, pone, quòd est mercator, sed non contra-
hit in illa mercantia, an valeat contractus. ibid.a
- Statutum ciuitatis, quòd forenses non possunt emere
in suo territorio, vtrum mulier inde originaria nu-
pta alibi possit ibi emere? 2.430.b
- Statutum, quòd de quolibet testamento soluatur tan-
tum nomine gabellæ, certè si ex vno testamento fie-
rent mille scripturæ, vnum testamētum est, vnique
debet solui gabella. 2.430.a
- Statutum, quòd arbiter, & arbitrator debeant decidere
causam infra mensem, sub certa pœna, an vltima die
tempore mortis possit causam decidere. 2.425.b
- Statutum, quòd testamenta mandentur executioni, si-
cut sententia. 2.431.b
- Statutum, quòd per liberam personam quærat nobis
actio, an quærat vtilis vel directa? ibid.b
- Statutum, quòd contra instrumentum guarétigiatum
non possit opponi, nisi exceptio simulationis, & so-
lutionis, an poterit opponi exceptio nõ numeratæ
pec. 2.422.b
- statu-

Index.

Statutum permittit bannitum occidi, pone Titius fuit bannitus xv. die mensis, quidam istum vulneravit, non apparet vtrum ante bannum, vel post, an iste vulnerans debeat absolui, quia aliqua parte istius mensis potuit licite fieri. 2.426.b

Statutum, quod poena quæ sunt auctæ circa dationes, non possunt peti, vtrum poterit peti poena compromissi arbitro laudante dari, & cessato etiam dari. 2.425.b

Statutum, quod arbitri eligantur, & c. certè isti arbitri, qui eliguntur ex forma statuti, magis habent vicem iudicum delegatorum, quam arbitrorum. ibid.b

Statutum, quod non possunt opponi nisi certæ exceptiones, non tamè excluduntur similes aliæ legitimæ in corpore iuris, siue in statutis inclusæ. 2.431.b

Statutum dicit, quod sufficiat quælibet probatio, intellege de solenni, & legitima. 2.425.a

Statutum prohibens certas personas contrahere, impedit etiam naturalem obligationem. 2.430.b

Statutum. An ab iniquitate iudicis, vel statuti possit appellari? 2.431.b

Statutum, nec non fuerit productum in causa, tamen iudex tenetur sequi illud, cum iurauerit illud seruare. 2.425.b

statutum, quod quando absente aduocato propter re publicam sint feriæ, quod si præsens sit ante lit. contest. non vendicat sibi locum statutum. 2.425.b

statutum, quod principalis verè contumax non appellat, si est contumax procurator, an possit principalis appellare. 2.431.b

statutum, quod ius non reddatur, vel quod quis non audiatur, processus est nullus. 2.425.b

statutum, quod nulla possit opponi exceptio, nisi nullitatis, vel falsitatis, an quis poterit opponere illas, quæ permittuntur per aliud statutum? 2.431.b

Statutum, quod condemnatus pro violenta possit appellare, quidam est condemnatus, quia congregauit homines, an videatur condemnatus pro violentia. 2.431.b

statutum, quod nullus possit emere frumentum sine licetia officialis, de venditore nihil dicit, an idem intelligatur de vendente? 2.430.b

statutum, quod si quis non petierit suum per decennium, præscribatur, & quærat dominium possidenti, an intelligatur de directo? 2.431.a

statutum, quod possit peti instrumentum cassari, nisi fuerit petitum insinuari intra tempus semestre, non est necessaria lit. contest. sed sufficit sola postulatio. 2.423.b

statutum, ne prædia, ex quibus res publica recipit collectam, alienentur in eum, qui non potest cogi soluere, tunc talis alienatio non potest fieri etiam cum vniuersitate. 2.422.a

statutum, quod exceptio non possit opponi in causa principali, an poterit opponi in causa appellationis. 2.423.a

statutum. An contra statutum de executione instrumentorum possit excipi. ibid.a

statutum, quod pro qualibet mensura terræ soluantur x. in perpetuum quolibet anno, an hoc sit tributum. 2.422.a

statutum dicit, quod debet solui notario gabella tot denariorum pro qualibet libra, quid, si istud quod recolligitur non ascendit libram. 2.437.b

statutum, potest omnem exceptionem tollere. tom. 2. 423.a

statutum. Episcopus cum sui capituli consensu potest

condere statutum in præiudicium aliorum prælatorum inferiorum. 2.417.a

Statutum, quod valeat sententia, omni solennitate iuris omissa, an valeat. 2.423.b

Statutum. Quod si per statutum est prohibita concordia in quibusdam casibus, tamen si fiat concordia, iudex ex officio poterit repellere accusatorem. 2.428.a

Statutum in ciuitate, quod villa habeat denunciare maleficia intra certos dies, quid si alius interim accusauerit, vel curia præcessit. 2.437.b

Statutum, quod percussori possit fieri concordia, nunquid ex hoc statuto possit fieri concordia, mandati. 2.428.a

Statutum, quod de quolibet crimine possit fieri concordia, excepto furto, homicidio, & falso, an poterit fieri de robaria strata. ibid.a

Statutum, quod potestas nullam solennitatem iuris teneantur obseruare, quid importat. 2.428.b

Statutum. An cautiones, quæ introducuntur per statutum, sint prætoriaræ? ibid.b

Statutum, quod loquitur de patrimonio nobilium, an comprehendat bastardos. ibid.b

Statutum, si sanguis ob percussorem exiuerit, non valeat pax, si percussio aliquem pugno, & cadit in terram, & exit sanguis, tamen potest fieri pax. 2.428.a

Statutum non ligat ignorantes, nisi sit ignorantia crassa, & supina. 2.428.b

Statutum, quod causa committatur in duos, & si discordauerint, quod eligatur tertius, cuius sententiæ stabitur. 2.425.b

Statutum, de causis compromittendis, si non procedit libellus, quia est ineptus, non procedit compromissus petitorio. 2.431.b

statutum. Statutaria præscriptio an currat minoribus, & reipublicæ. 2.422.b

statutum, quod contra instrumentum confessionatum non possit obici exceptio solutionis, nisi probetur per instrumentum. 2.423.a

statutum. An per statu. possit tolli exceptio non num. pec. 2.423.a

statutum, quod non soluenti collectas non reddatur ius, quidam agebat contra te, tu excepisti, quod non debeat audiri, quia non soluit collectas, quis debet probare. ibid.a

statutum permittens opponi exceptionem simulationis, de qua exceptione intelligatur. ibid.a

statutum, quod schedulæ aliorum manu notarij subscriptæ publicentur, an poterit peti publicari hæres, qui fecit schedulam scribendo voluntatem defuncti? 2.431.b

statutum, quod filia dotata à patre, non succedat. 2.436.b

statutum, quod instrumenta mandentur executioni, si sint guarentigiata, intelligitur officio iudicis. 2.422.a

statutum. An clericus conueniens laicum in foro seculari, possit excipere contra statutum laici. 2.423.a

statutum, quod iudex teneatur ad petitionem partium causam committere consilio sapientis, quod si causa nullum habet dubium, num teneatur committere. 2.431.b

statutum, quod non soluenti collectas, non reddatur ius, quidam non soluit eo, quod subito patrimonium suum est collapsum fortuito casu, certè debet sibi ius reddi. 2.425.b

statutum, quod poena sanguinis est reducta in poenā pecuniar

Index.

- niariam, an poterit transigi. 2.422.a
- Statutum, quod instrumenta guarentigiarum executioni mandentur, fuit pronuntiatum instrumentum exequendum, cum tamen essent oppositae rationabiles exceptiones, & appellatur, utrum debeat exequi. tom. 2. pag. 422.a
- Statutum, quod causa debeat committi consilio sapientis, si ille omittat, an sit committenda alteri. tom. 2. pag. 425.a
- statutum, quando verba apponuntur, quae possunt accipi in praeteritum, & futurum, quid iuris. tom. 2. pag. 429.a
- statutum, quod donationes debeant insinuari à Caléd. Ianua. vsque ad Cal. Nouem. aliàs sint irritae, donatio fuit facta, insinuata mense Iulij, utrum tres menses qui sequuntur, sint gratuiti. 2.423.b
- statutum, & consuetudo quod missus in possessionem bonorum debitoris, lucretur fructus nomine interesse propter contumaciam debitoris, certe valet. 2.425.a
- statutum, quod talis habeatur pro ciue, aliud est esse ciuem, & aliud, quod habetur pro ciue. 2.429.b
- statutum, an possit tollere ferias inductas ad honorem Dei? ibid.b
- statutum, an possit fieri, ne possit appellari. ibid.b
- statutum habens plura capitula, in quorum vno est appositae certa poena, in fine est appositae clausula generalis, certe non refertur ad illud cap. 2.428.b
- statutum, quod si quis declinauerit iurisdictionem potestatis, quod percutiens eum, non puniatur nisi in decem lib. si quis interficiat clericum declinantem, an debeat puniri ista poena. 2.424.b
- statutum, an à sententia statuti possit supplicari, vel transeat in rem iudicatam. 2.424.a
- statutum, quod praescribatur creditori quinquennio, an idem in cessionario. 2.422.b
- statutum, utrum possit inducere modum vtendi propter ius commune. 2.424.b
- statutum, quod contra faciens, perdat ipso iure rem, non tamen perditur possessio ipso iure, licet dominium perdat. 2.428.b
- statutum, quod non teneat processus procuratoris, nisi producto mandato, an intelligatur de procuratore rem suam. 2.425.a
- statutum, quod si non fuerit postulata insinuatio, quod possit peti fieri cassatio, quod sufficit quod fiat productio coram iudice absque eo, quod pars citetur. 2.423.b
- statutum ubicunque vult, quod procedatur sine lit. cōtest. ibi possunt recipi testes ad perpetuam rei memoriam. 2.425.a
- statutum remouens exceptionem, intelligitur remouere ius commune. 2.423.a
- statutum, quod qui non vult excipi de simulatione, potest tamen obici de errore, quia est species diuersa. ibid.a
- statutum, quod filia nupta habeatur in omnibus, ut sui iuris, ego dico, quod ipsa verè est sui iuris. to. 2. 429.b
- statutum, quod non valeat sententia collateralis, nisi sit doctor, sufficit, quod sit doctor tempore sententiae. 2.424.a
- statutum, an possit introducere fictionem. 2.427.a
- statutum, quod loquitur indefinite, an æquipollet vniuersali. 2.428.b
- statutum loquens de filiis, an intelligitur de naturalibus? ibid.b
- Statutum, quod praescriptio longi temporis x. annorum, habeat locum, ubi haberet locum praescriptio xxx. annorum, talis praescriptio sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur. 2.422.b
- Statutum, quod stetur sacramento accusatoris, an possit reprobari. 2.424.b
- Statutum vult, quod post moram ipso iure fiat executio, operatur, quod non potest purgari mora. to. 2. 429.a
- Statutum, quod non valeat sententia si non est soluta gabella vj. denar. quidam fuit mihi condemnatus in centum, soluit gabellam pro quinquaginta, certe non valebit sententia etiam in illis quinquaginta, pro quibus est solutum. 2.424.a
- Statutum, quod instrumenta, ubi est praecceptum guarentigiarum, mandentur executioni, viso instrumento, etiam citatione non praemissa, an habeat locum in instrumentis factis extra territorium. 2.422.b
- Statutum si ex forma statuti non possit opponi exceptio metus, vel doli contra instrumentum guarentigiatum, ille qui soluit, non videtur appellare instrumentum, sed videtur soluere, ne capiat, & ideo solutum repetit. 2.422.b
- Statutum, quod testam. non insinuata intra 6. menses, non valeant, an valebit testamentum clerici non insinuatum intra dictum tempus. 2.423.b
- Statutum, quod possit peti cassatio, post 6. menses, nisi sit petita insinuatio, an intelligatur, ita quod sit lit. conte. ibid.b
- Statutum non potest facere praedia tributaria, nisi exprimat speciem, & qualitatem tributi. 2.424.b
- Statutum, an producat statutum correctum incidat in poenam falsi. ibid.b
- Statutum, quod in causa appellationis vel nullitatis non debeant recipi probationes: tamen debent recipi, si oriantur de nouo. ibid.b
- Statutum, loquens de pace, an habeat locum in patre, qui fecit pacem de iniuria facta filio? 2.433.b
- Statutum Florentiae, quod nullus Florentinus possit trahi ad aliam curiam, quam Florentinam, sub poena capitis, an possit trahi ad curiam episcopi Florentini. 2.424.b
- Statutum, quod qui occidit, si non habuit pacem ab herede, &c. utrum debeat habere ab omnibus, aut ab vno? 2.433.b
- Statutum prohibens mulierem contrahere sine consensu duorum propinquorum suorum consanguineorum, videtur, quod debeat interuenire consensus ante, vel statim post contractum. 2.429.b
- Statutum, quod clericus declinans forum sit extra protectionem ciuitatis, & ei non reddatur ius, an sit contra libertatem ecclesiae. 2.424.b
- Statutum, quod stetur probationi matrimonij factae coram iudice seculari. ibid.b
- Statutum, quod non possit esse prior, qui non habet mille in bonis, an habeatur respectus ad bona dotalia? 2.429.a
- Statutum, si concedatur arbitrium prioribus super abundantia, si aliquid statuerint, quando possint reuocare? 2.429.a
- Statutum, quod quilibet possit protendere tignum vsque ad mediam viam: duo vicini erant cōcordes facere pontem simul, quid iuris? ibid.a
- Statutum non potest tollere ius appellandi. 2.424.b
- Statutum, quod quis non possit ire extra territorium, valet. 2.429.a
- Statutum, quod loquitur de pupillari, non verificatur de

Index.

- de breuiloqua, quia est tertium genus de per se. 2. 436.b
- Statutum, vel priuilegium, quod dat immunitatem patri, & filiis, an habeant filij, viuo patre immunitate gaudere. 2.429.a
- Statutum mentionem faciens de mortuo non habet locum in vulnerato ad mortem. 2.93.a
- Statutum, quod procedit per modum regulæ, semper intelligitur repetitum in alio statuto. 2.429.a
- Statutum, quod scholares tractentur vt ciues, an si scholarius habet aliquod priuilegium vltra ciues, possit eo vti non obstante statuto. 2.429.b
- Statutum. Potestas iurauit seruare statuta, an teneatur seruare statuta postea facta, vel futura. 2.429.b
- Statutum, quod si occisor intra certum tempus habuit pacem cum hærede occisi, soluta certa pœna communi extrahatur de banno, modò ex pluribus hæredibus interfecti quidam facit pacem, alij non: quæritur, an ista interfectio gaudeat priuilegio statuti. 2.428.a
- Statutum, an possit grauare singularem personam. 2. 429.b
- Statutum, quod de furto non possit fieri concordia: potest tamen fieri de robaria. 2.428.a
- Statuta, quæ aperiunt viam clementiæ, sunt fauorabiliter extendenda. 2.429.a
- Statutum, quod Florentini habeantur pro ciuibus. 2. 429.b
- Statutum, quod quis possit occidere patrem bannitum, non valet. 2.432.b
- Statutum, quod stantibus masculis filia femina non succedant, non habet locum in legitimatis. 2.22.b
- Statutum, quod instrumentum confessionatum habeat executionem paratam, sumit robur instrumentum à statuto non à iure communi. 2.422.a
- Statutum, quod instrumenta confessionata mandentur executioni, an illud obseruabitur in curia episcopi si ibi conueniatur clericus. 2.422.a
- Statutum, quod donatio debeat insinuari infra tempus semestre, an sufficiat sola productio sine citatione aduersarij. 2.423.b
- Statutum, quod permittit iurare de suspecto, an, & quando possit iurari necnon. 2.425.a
- Statutum, quod si donatio non insinuatur infra vi. menses, non valeat: certè valet, sed obstat exceptio. 2. 423.b
- Statutum, quod syndici teneantur denunciare maleficia, malefictum est commissum in loco abscondito, vbi homines raro accedunt, an excusetur si denuntiat infra tempus. 2.433.b
- Statutum subditorum, quod non liceat appellare ad dominum, an valeat. 2.424.a
- Statutum. Verba statuti inspicienda sunt. 2.433.b
- Statutum, quod forensis non possit acquirere hic aliquam rem immobilem, contingit, quod forensis successit ciui præscribenti aliquam rem, vtrum ex defectu personæ præscribentis interrumpitur præscriptio. 2.429.a
- Statutum, quod receptans bannitum puniatur in certa quantitate, an si recepat agnatum bannitum puniatur. 2.433.a
- Statutum, quod clerici aliquid faciant, quod si non faciant, consanguinei puniantur in tanta pœna. 2.433.b
- Statutum, quod non liceat appellare ad Papam, vel ad Imperatorem, non valet. 2.424.a
- Statutum, quod bannitus à centum libris impunè possit offendi, si vnus est bannitus pro vno in quinquaginta, & pro alio in quinquaginta, non offenditur impunè. 2.433.a
- Statutum loci in quo celebratur contractus attendi debet. 2.444.b
- Statutum, quod si quis fecerit tale malefictum, condemnatur in tantam quantitatem, & si non soluerit, puniatur corporaliter, puta in amputatione manus, vel pedis, an si est condemnatus, possit dare fideiussorem. 2.433.b
- Statutum, quod inuentus cum armis, soluat decem, stetur relationi familie actoris, modo vnus solus de familia dicit inuenisse talem cum armis, an stetur dicto istius solius. ibid.
- Statutum, quod bannitus non audiatur, nec agendo nec defendendo, bannitus agit contra bannitum, dicit ille, tu non potes agere, & alius dicit, tu non potes excipere, quid iuris. ibid.a
- Statutum, quod contra negantem pœna duplicetur, quid duplicabitur. ibid.
- Statutum dicit, quod pœnæ duplicentur, an in duplo insit simplum. ibid.
- Statutum, quod procedit prohibendo actum & non annullando, an faciat actum ipso iure nullum, vel peti possit, quod annulletur. 2.444.a
- Statutum, quod quicumque opponit, quod talis sit spurcius, puniatur in tantum. 2.433.b
- Statutum, quod bannitus possit impunè offendi, an debeat inspicere vtrum sciebat eum bannitum, vel non. 2.433.a
- Statutum, quod de maleficiis commissis de nocte pœnæ duplicentur, non habet locum in verbis iniuriosis. 2.433.a
- Statutum, quod villa debeat denunciari maleficta infra certos dies, si alius interim accusauerit, excusatur. 2.433.b
- Statutum, quod missus in possessione, lucretur fructus, an per immissionem transferatur possessio vigore dicti statuti. 2.424.b
- Statutum, quod syndicus teneatur denunciare maleficta, nunquid teneatur denunciare illum, qui offendit eum qui licite potuit offendi. 2.433.b
- Statutum. An à statuto iniusto possit appellari. 2.424.a
- Statutum, quod vero cõtumaci assignatur terminus ad moram purgandam, infra illum terminum appellare potest. 2.424.a
- Statutum, quod soluatur duplum, vnum simplum est rei persecutoria, aliud pœnale. 2.433.a
- Statutum non potest tollere appellationem, sed potest modificare tempus appellandi & prosequendi. 2. 424.b
- Statutum quod dicit, si non soluerit, intelligitur strictè de solutione naturali. 2.429.a
- Statutum, imponit pœnam propter aliquod factum, an requiratur dolus, vel sufficiat culpa. 2.429.a
- Statutum, quod mulier non possit se obligare sine consensu duorum propinquorum consanguineorum, non potest adire hereditatem, in qua adeundo se obligat. 2.429.b
- Statutum, quod causa debeat committi consilio sapientis, & debeat statui tali consilio sapientis. tom.2. 424.b
- Statutum, quod stetur relationi familie Potestatis, an relationi vnus sit standum. ibid.
- Statutum, quod filia dotata non possit aliquid petere, pater reliquit filia dotem, an possit incontinenti petere, vel cum nubet. 2.436.b
- Statutum. Indefinita æquipollet vniuersali, etiam in

Index.

- Statutis. 2.444.a
- Statutum ciuitatis derogat iuri communi, quo ad successionem. 2.437.b
- Statutum, quod facit mentionem de posthumo, debet intelligi, secundum proprium significatum. 2.436.b
- Statutum, quod filia dotata non succedat extantibus masculis, an filia dicatur esse sua. 2.436.a
- Statutum, quod notarius de quolibet testamento scripto per eum debeat accipere tantum, certè si mille vicibus scriberet, debet mille vicibus accipere tantum, quia refertur ad idem corpus scripturæ. 2.436.b
- Statutum, quod instrumenta mandentur executioni, certè tacite stipulationes non mandabuntur executioni. 2.422.b
- Statutum, quod nobilis non possit recipere cessionem contra popularem sub tanta pœna, nunquid possit habere succedendo. 2.430.b
- Statutum, quod contumax ponatur in banno, an sit necesse, quod iudex primo antè, quàm ponat, pronunciet interloquendo eum contumacem. 2.426.b
- Statutum, quod prohibet vnam partem, puta nobiles contrahere, an firmetur contractus iuramento. 2.430.b
- Statutum, quod percutienti in platea, vel de nocte, pœna duplicetur: idem, si in festo vel die feriata, quidam percussit de nocte, in platea, & in festo, an pœna duplicabitur ex qualibet qualitate. 2.433.a
- Statutum, quod ex sententia arbitratorum oriatur actio, an poterit appellari tunc, sicut à sententia iudicis. 2.426.a
- Statutum, quod causa debeat compromitti, si quis habet duos testes, an poterit compromittere in vnum ex illis. 2.426.a
- Statutum, quod quando petitur compromissum, debeat cauete idoneè, an intelligatur cum fideiussore. 2.426.a
- Statutum, quod nulla exceptio possit opponi, tamen doteff opponi exceptio de incompetentiâ iudicis. 2.423.a
- Statutum, quod omnis quæstio debeat compromitti, intelligitur de quæstione facti, non de quæstione iuris. 2.426.a
- Statutum, quod contumax ponatur in banno, in quo assignetur sibi terminus per iudicem octo dierum infra quos si non comparuit, habetur pro confesso, an possit iudex istum terminum abbreviare. 2.426.b
- Statutum, quod diuisio possit peti non obstante cursu cuiusque tempotis, debet intelligi durante comunione. Secus si præscriptum est diuisioni. 2.431.b
- Statutum, quod si bannitus non comparet intra tantum tempus, habeatur pro confesso & conuicto, an si certum est in termino comparere non posse, habeatur statim pro conuicto & confesso. 2.426.b
- Statutum, quod bannitus non audiatur, modo est condemnatus, & appellauit, pendente appellatione, redemptus est à banno, an poterit excipere in causa appellationis. 2.246.b
- Statutum, quod iudex audiat querelas bannitorum, nūquid si reus non opposuit exceptiones de bannito, possit opponere eas in appellatione. 2.426.b
- Statutum, quod arbiter tenetur acceptare, an repudiare possit. 2.425.b
- Statutum, quod si quis percussit aliquem in platea, amputetur sibi manus, modo aliquis percussit vnū pluribus percussoribus, an amputetur pluries manus. 2.435.a
- Statutum, quod potestas teneatur facere inquisitionem quandam in principio sui officij. 2.435.a
- Statutum, an ille, qui non est capax de iure, possit institui. 2.436.b
- Statutum, quod filia dotata non possit venire contra testamentum patris, an idem sit de nepote. 2.436.b
- Statutum loquens in casu vero, non habet locum in ficto. 2.444.b
- Statutum generaliter loquens per ius commune restringitur, quando aliquod ex eo præiudicium inferitur, alioquin intelligi debet, vt aliquid addat iuri communi. 2.444.a
- Statutum, factum ex causa specialiter contra aliquem in eius præiudicium valet & tenet. ibid.
- Statutum, quod Titius, filij & nepotes sint rebelles, de quibus nepotibus intelligitur. 2.432.b
- Statutum, quod dominus teneatur pro delicto commissio à famulo suo, quæro, an teneatur dominus pro delicto commissio antè, quàm esset famulus suus. 2.436.a
- Statutum, quod filia fœmina non succedat dotari, an possit petere statim. 2.436.b
- Statutum, quod prohibet minorem viginti quinque annis testari, quæro, an poterit codicillari. 2.436.b
- Statutum dicit, quod filia fœmina non succedat, sed debeat dotari: an statim possit petere dotem. 2.437.b
- Statutum, quod si quis fuerit derobatus, quod villa teneatur restituere damnum robato, & stetuerit eius iuramento de æstimatione damni. 2.436.a
- Statutum, quod cuicumque percusserit in platea, puniatur in tantum, & quicumque percusserit extra plateam, puniatur in minus. Quidam existens in platea percussit cum arcu, seu sagitta eum, qui erat extra plateam, qua pœna puniatur. 2.436.a
- Statutum, quod filia fœminæ teneantur seruare omnia, an poterit substitui directè compendiosè. 2.436.b
- Statutum, quod minor xxx annis possit testari, an poterit hoc filio pupillariter substitui. 2.436.b
- Statutum, quod occidens puniatur in mille, ita quod medietas applicetur filiis occisi, an videantur adire hæreditatem accipiendo medietatem illam. 2.436.b
- Statutum laicorum disponens substantiam matrimonij, inhibendo, vel impediendo matrimonium, vbi ecclesia non improbat, nec impedit, non valet. 2.444.a
- Statutum, quod ecclesia teneatur vendere omni anno tot possessiones, sicut Senis, non valet. 2.421.b
- Statutum, vel consuetudo exigens probationem maiorem, quàm ius exigit, subsistente rationabili causa, & non nutritiua peccati, valet & tenet. 2.416.b, 418.a
- Statutum, vbi pro delicto punitur pœna pecuniaria, ad mittitur ad accusandum quilibet de populo. 2.435.b
- Statutum. Consules mercatorum possunt facere statuta pœnalia inter ipsos. 2.419.a
- Statutum, quod alienatio minoris non valeat, sine decreto, non obstante iuramento, an valeat. 2.420.a
- Statutum, quod principaliter citatus debeat comparere, aliter habeatur pro confesso, tutor vel procurator citatus non comparuit, an habeatur pro confesso. 2.432.a

Index.

- Statutum, quod si creditor steterit per x. annos, quod non petierit, non videtur posse renuntiari. 2. 432.a
- Statutum, quod banniti possunt extrahi de banno soluta certa quantitate. 2. 432.b
- Statutum primum habens clausulam derogatoriā non tollitur per secundum. 2. 417.b
- Statutum loquens in occidente non habet locum in mandante. 2. 417.a
- Statutum quod minor non possit alienare, nisi inter sit vnus ex consanguineis, qui sit bonæ famæ, & consanguineus fuit scelerator, an teneat contractus. 2. 420.a
- Statutum, quod mulieres, & minores non possint contrahere sine præsentia consanguineorum, sit ad tollendum suspicionem. 2. 420.a
- Statutum inducens, aut diminuens solennitatem in testamento, operatur, vt testamenta facta secundum loci solennitatem, vbique valeant. 2. 417.a
- Statutum disponens, vt infra aliquod tempus tollatur debitum, & creditum etiam tolli dicitur. 2. 418.b
- Statutum, quod Florentini habeantur pro Perusinis, intelligitur, an secundum veritatem, an secundum actionem sint ciues. 2. 419.b
- Statutum procedit annullando, & non tradendo modum annullandi, si facit actum ipso iure nullum: sed debet peti vt annulletur. 2. 418.b
- Statutum an legitimet spurium. 2. 419.a
- Statutum de non alienando irrequisito consorte, habet locum etiam si in minima re fuerit consors. 2. 418.a
- Statutum, quod quælibet causa finiatur infra duos menses, nunquid poterit finiri post. 2. 424.b
- Statutum, quod contra instrumentum confessionatū non possit opponi aliqua exceptio, vel defensio, nisi solutionis, vel falsitatis, vel pacti, & nulla alia, an possit opponi exceptio simulationis. 2. 422.b
- Statutum quod aliquid generaliter mandat, non porrigitur ad illicita. 2. 428.b
- Statutum prohibens mulierem vel minorem obligari, recipit 6. declarationes. 2. 428.a
- Statutum facere, est iurisdictionis. 2. 419.b
- Statutum disponens quod scholares tractentur pro ciuibus, intelligitur quoad commoda, non quoad dāna. 2. 416.b
- Statutum, quod bannitus possit impunè offendi, & occidi, quidam bannitus fuit captus à familia, vtrum possit impunè occidi in manibus familiæ. tomo 2. 432.b
- Statutum, si sit ex causa rationabili, specialiter contra aliquem, & in eius præiudicium tenet. 2. 416.b
- Statutum, quod sceleratores, qui veniunt ad ciuitatē, tractentur pro ciuibus, mutuando sub paruis vsuris, valet. 2. 419.b
- Statutum, in quo vna ratio sola reddi potest, illa habetur pro expressa. 2. 418.b
- Statutum, & leges probant, licet non sit dies & consul in eis: quia appositio temporis non est de substantia legis, & statuti. ibid.
- Statutum, quod si quis cadat à iure suo, si debitum non petierit, &c. an cadat precario, quod possidet per debitorem. 2. 432.a
- Statutum prohibens quod non possit extrahi frumentum extra ciuitatem valet. 2. 417.b
- Statutum. Episcopus non potest facere contra ius commune. ibid.
- Statutum, quod qui fuit assessor hīc, non possit, hinc ad quinquennium residere, nunquid Potestas poterit hunc retinere sub nomine consiliarij. tomo 2.
- 419.b
- Statutum, quod scholares forenses habeantur in omnibus pro ciuibus, an habeant priuilegia authent. habitata. 2. 419.b
- Statutum loci in quo celebratur contractus attendi debet. 2. 417.b
- Statutum excludens filias fauore agnatorum est fauorabile. 2. 417.b
- Statutum contra venditorem censetur factum contra emptorem ratione correlationis. ibid.
- Statutum loquens de marito lucrante dotem, aut bona mobilia, mortua vxore in matrimonio, valet. 2. 417.b
- Statutum non valet, quod spurius patri succedat. 2. 419.b
- Statutum disponens, quod mulier & minor non possint contrahere sine consensu duorū consanguineorum valet. 2. 417.b
- Statutum quando loquitur præter ius commune, & sic in casu non prouiso à iure communi, tūc sicut in legibus habet locum argumentum à contrario sensu, ita habet locum in statutis. 2. 417.a
- Statutum mandans simpliciter stari alicuius iuramento, valet, sed in contrarium probatio admittitur. 2. 417.a
- Statutum laicorum non ligat Clericos. 2. 417.a
- Statutum, quod petens debitum incidit in pœnam, quod si opponit compensationem debiti solui, videtur quod incidit in pœnam. 2. 432.a
- Statutum per quod tolluntur feriæ in honorem Dei, valet. 2. 418.b
- Statuta remouentia exceptiones, intelliguntur remouere ius commune. ibid.
- Statutum. Generalis ratio iuris communis trahit se etiam ad statuta. ibid.
- Statuta ciuitatis nunquam interpretantur contra rem publicam. ibid.
- Statuta iurata non tolluntur per generalē derogationem statutorum. 2. 417.a
- Statuta æquiparantur pactis, & consuetudinibus. 2. 419.a
- Statuti publicatio, qualiter probetur. 2. 424.b
- Statuta debent interpretari, vt reducantur ad concordiam cum iure communi. 2. 416.b
- Statuta pœnæ etiam possunt alterari. 2. 419.a
- Stante statuto quod occidens occidatur, si lata culpa occidat, non dolo, non punitur pœna ordinaria. 1. 679.a
- Statuta ciuitatis sunt de iure ciuili, sed statuta magistratum sunt de iure prætorio. 3. 419.a
- Statut. simpliciter loquens, non debet distinguī per ius commune. ibid.
- Statuta loquentia de fideiussoribus, non habent locum in eo, qui desit. ibid.
- Statuta sunt propriè & strictè intelligenda. 2. 416.b
- Statuta sunt semper referenda ad præsumptionem intellectus statuentium. 2. 419.a
- Statuta qui facere possint: & de valore eorum. 2. 419.a
- Statuta diuersorum casuum. 2. 419.b
- Statuta de consensu, auctoritate, licentia, & præsentia in contractibus interueniendis. 2. 420.a
- Statuta super gabellis. 2. 420.b
- Statuta de dote. 2. 422.a
- Statuta contractuum diuersorum casuum. ibid. & 430.a
- Statuta de guarentigia. 2. 422.a
- Statuta circa præscriptiones. 2. 422.b, & 432.a

Index.

- Statuta circa exceptionem. 2. 423. a
 Statuta circa insinuationes. 2. 423. b, & 431. a
 Statuta circa sententias. 2. 423. b, & 431. a
 Statuta circa appellationes. 2. 424. a
 Statuta iudicialia. 2. 424. b
 Statuta arbitrorum, compromissorum, & laudorum. 2. 425. b
 Statuta de bannis. 2. 426. a, & 432. a
 Statuta circa denuntiationes maleficiorum. 2. 427. b
 Statuta circa concordiam & pacem habendam. 2. 427. b
 Statutorum potentia & valor. 2. 429. a
 Statuta de consensu. 2. 429. b
 Statuta circa exceptiones & appellationes. 2. 431. b
 Statuta iudicialia diuersorum casuum. 2. 431. b
 Statuta de duplicatione pœnarum. 2. 433. a
 Statuta circa concordiam, & denuntiationem. 2. 433. b
 Statuta maleficiorum diuersorum casuum. 2. 433. b
 Statuta vltimarum voluntatum. 2. 436. a
 Statuta Italiae. 2. 437. a
 Vbi in eodem volumine reperiuntur duo statuta contraria, vltimum est tenendum. 2. 416. b
 Statuta possunt facere collegia approbata de iis, quæ pertinent ad eorum iurisdictionem. 2. 419. b
 Statu. In statutis populi non requiritur causa motiua, sed probabilis & condigna. 2. 419. b
 Statuta. Potestas ciuitatis non potest facere, licet proponat sua banna. 2. 419. b
 Statuti forma ad vnguem seruari debet. 2. 445. b
 Stante statuto quod bannitus possit impunè occidi, si quis sit bannitus, dato quod sit rebannitus, si non sit auctoritate cancellatus de banno, adhuc potest impunè occidi. 2. 416. b
 Statutorum verba sunt interpretanda secundum communem vsum loquendi. 2. 416. b
 An in statutis masculinum concipiat fœmininum. 2. 428. b
 Statuto municipali, an possit tolli appellatio. 2. 424. a
 Statuto derogatur per consuetudinem. 2. 424. a
 Statuto cauetur, quod omnes causæ compromittantur in arbitros & arbitratores de iure, & de facto, si inter duos orta est controuersia, an veniat in compromissum. 2. 437. b
 Statuto cauetur, quod vxor, vel filius, vel mulier, vel minor non possint celebrare aliquod genus contractus, istud statutum porrigit effectum suum vbique. 2. 437. b
 Statuta loquentia de fideiussoribus, non habent locum in eo qui desit teneri. 2. 422. a
 Statuta videntur esse stricti iuris. 2. 428. b
 In statuto, vel lege quando vna qualitas ponitur inter duo verba, determinat vniuersimodum actus vtriusque verbi. 2. 428. b
 Statuto cauetur, quod pater teneatur pro filio delinquente: non sufficit contra patrem, nisi verum probetur crimen. 2. 437. b
 Statuta, quæ alterant pœnam maleficij, vel falsitatis, vel similibus delictorum, an definant esse publica. 2. 435. b
 Statuta de dote, quod vir debeat lucrari certam partem dotis, an debeant computari relictæ ab vxore in ista dote. 2. 421. a
 Statuta recipiunt interpretationem restrictiuam, ne quis indebitè puniatur. 2. 428. b
 Statuta iurata non tolluntur per generalem derogationem statutorum. 2. 446. a
 Statuta, quæ minuunt præscriptiones legales, capiunt naturam præscriptionum, in quorum loco subrogantur. 2. 422. b
 Statuta, an ciues qui habent arbitrium in ciuitate, possint facere statutum super eo, cuius arbitrium non est concessum. 2. 429. a
 Statuta quæ disponunt contra ius commune non recipiunt interpretationem extensiuam. 2. 437. a
 Statuta debent intelligi secundum ius commune. 2. 446. a
 Statuta pro ipso facto pœnam imponentia nunquam habent locum nisi procedat declaratio, quod quis eam incurrit. 2. 188. a
 Statuta quæ dicunt quod mulieres, & minores non possunt contrahere sine præsentia & consensu aliquorum, non potest præstari consensus, vbi de acquirendo sibi tractatur. 2. 437. b
 Stilus & consuetudo fori, ac curiæ omnino est obseruandus. 2. 446. a, & b
 Stilus cum ita se habet, res inter alios acta alteri nocet. 2. 446. b
 Quod stipulatur iuri meo subiectus, ego video stipulari. 2. 450. a
 Stipulans in dubio, pro se stipulari videtur. 2. 450. a
 Stipulatus in dubio pro se stipulari intelligitur. 2. 447. a, & 448. a
 Si stipulor rem meam sub conditione, valet stipulatio. 2. 449. a
 Stipulari alteri nemo potest, nisi eius potestati subiectus sit, vel pœna sit adiecta. 2. 446. b, & 449. a
 Stipulatio pœnalis quæ incipit à præcedenti conditione negatiua non committitur, nisi certum sit amplius dari, vel fieri non posse in conditione positum. 2. 450. a
 Stipulatio dandi quantitatem, dicitur omni respectu diuidua. 2. 447. b, & 448. b, 450. a
 Stipulatio tunc dicitur certa, quando continet aliquod certum in substantia, quantitate, & qualitate: & si vnum ex his deficit, dicitur incerta. 2. 450. a
 Stipulatio sub conditione confecta, valet, & tenet, licet aliam causam non habeat. 2. 447. b
 Stipulatio in diem certam, statim committitur, quoad obligationem, & actionem, licet agenti ante diem obstat exceptio. 2. 450. a
 Stipulatio seruitutis continet dationem, & factum. 2. 450. a
 Stipulatio non comprehendit personam extrinsecam, neque ad eam refertur. 2. 447. b
 Stipulatio facta pro nominando, non facta declaratio, seu nominatione, prodest stipulanti, sibi que facta censetur. 2. 450. a
 Stipulatio facta calendis Ianuarij, si non adiiciat quibus, de primis intelligitur. 2. 448. a
 Stipulatio pœnalis non nouat præcedentem obligationem. 2. 131. b
 Stipulatio facta de propria re purè, nihil valet. 2. 448. a
 Stipulatio carens forma nulla est. 2. 447. b
 Stipulatio simplex, & pura, quâ tum ad obligationem, & actionem, statim committitur. 2. 450. a
 Stipulatio ad hoc vt valeat facta per illa verba, cum promissor voluerit, est necesse, quod promissor ante eius mortem declaret velle. 2. 449. a
 Stipulatio secunda contingens plus quam prima, inducit nouationem primæ. 2. 448. a, & b, 449. b
 Si prima stipulatio est utilis & efficax, secunda nihil valet. 2. 449. a
 Stipulatio, quando alternatiue concipitur ab aliquo, scilicet, sibi, filio, aut extraneo dari, tunc filius, vel extra

Index.

- extraneus dicitur adiectus solutioni, & non obligationi. 2.448.b
- Stipulatio. Sententia lata contra vnum ex duobus reis stipulandi habentibus ius in solidum nocet alteri. ibid.
- Stipulatio facta sub conditione valet, licet aliam causam non habeat. 2.449.b
- Stipulatio de defendendo si ex causa non defendat, non prodest quin committatur. 2.450.a
- Stipulatio si numerationi sit appositae, oritur actio ex numeratione. ibid.
- Stipulatio seruitutis ad fundum proprium extinguitur, si post stipulationem stipulator partem fundi alienet. ibid.
- Stipulatio interposita in primo contractu locationis non videtur repetita in sequenti locatione, sed in prima tantum perficitur. 2.448.a
- Stipulatio poenalis non nouat praecedentem obligationem. 2.450.a
- Stipulatio. Si alternatiue interroganti respondeat de vno tantum, vitatur stipulatio in speciebus: secus in omnibus. 2.449.b
- Stipulatio secunda continens plus quam prima, inducit primae nouationem. 2.448.a, & b
- Non valet stipulatio pure de re propria facta. 2.448.a
- Stipulatio poenalis soluitur morte, nec ad haeredes transit, quando stipulator morte praeventus adimplere nequiuit. 2.448.a
- Stipulatio in dubio debet intelligi, ut valeat, & teneat. 2.449.b
- Stipulatio poenalis, vel ad interesse ratione doli, vel culpa commissae in re restituenda committitur in solidum contra eum, qui ex pluribus principaliter obligatus dolum, vel culpam commisit. 2.450.a
- Stipulatio facta alternatiue perficitur electione vnius tantum. 2.447.b
- Studentes habentur pro residentibus in beneficiis. 2.450.b
- Stipulationem vitiat longum intervallum inter interrogationem & responsum. 2.448.a, & b. 450.b
- Stipulationis vim non habet simplex patientia in iudicio. 2.450.b
- In stipulatione amplius non agi, & rem ratam haberi, licet factum diuiduum contineatur, tamen principalis etiam pro parte contrafaciens, ad solidam poenam tenetur, cum ex haeredibus solus contrafaciens, & pro sua rata tantum teneatur. 2.450.a
- In stipulationibus verba interpretantur contra stipulatorem. 2.449.a
- Stipulationes tot censentur quot sunt res, vel summae in vna stipulatione specialiter designatae. ibid.
- In stipulationem res deduci non possunt, quae non sunt in commercio nostro. ibid.
- Stipulationum diuersitas inter interrogantem, & respondentem, inducit diuersitatem in substantia, & qualitate obligationis, & vitiat stipulationem. 2.449.b, & 450.b
- In stipulationibus nunquam persona extrinsecus subintelligitur. 2.449.b
- Stipulator, vel eius personam representans, ut est haeres, quando directo offenditur, tunc stipulatio committitur & non attenditur an intersit offensus. 2.447.a
- Stipulator quando directo offenditur, vel eius personam representans, ut est haeres, tunc non attenditur interesse. 2.449.a
- Stipulator, & promissor relationem habent. 2.447.a
- Studio alicui priuilegia concessa, quae alteri studio concessa erant, destructo studio, cui fuerant concessa, non tolluntur priuilegia alteri. 2.450.b
- Stultus. Non debent esse melioris conditionis stulti, quam periti. 2.450.b
- Non stultis occurri solet, sed errantibus. tom. 2. 450.b
- Stupri poena. 2.450.b
- Subdelegatus. Regula est, quod delegatus a Principe subdelegare non potest articulum causae cognitionem requirentem. 2.451.a
- Subditus potest euitare suum praetatum, nec ab eo recedere ante sententiam, etiam si sit criminofus, & crimina sunt notoria. 1.626.b
- Subdito concessum priuilegium, potest per concedentem reuocari. 2.451.a
- Subiectus. Sententia lata contra subiectum, non nocet quoad proprietatem praetendentis ius subiectionis, licet quoad possessionem secus, si non appellatur. ibid.
- Subiectum vnum, & idem non potest habere duo correlatiua. ibid.
- Subreptio modica non vitiat rescriptum. tomo 2. 451.b
- Subreptionem rescripti fundas in taciturnitate actus, quem prius impugnauit, non auditur. ibid.
- Subrogatum sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur. 2.451.a
- Surrogatum recipit naturam eius, cui surrogatum est. 2.458.a
- Subscribens scripturam scriptam manu alterius, censetur omnia in ea contenta approbare, & se obligare videtur. 2.329.b
- Subscribens se instrumento, vel alicui chartae, ea quae in instrumento, vel charta continentur, approbare, & se obligate videtur. 2.451.b
- Subscribens proprie non dicitur scribere, sed referre ad scripturam iam superius relata. 2.451.b
- Subscriptio non dolosa, sed per simplicitatem, quae fuit causa vnius rei tantum, vnam solam vitiat, & non aliam cuius non fuit causa, in literis gratiosis, & ad beneficia. 2.452.a
- Subscriptio testium super factis, scripturaeque in iudicio non requiritur. 2.521.b
- Substantialia omnia, omnesque solennitates dicuntur in referente quae sunt in relato. 2.452.a
- Subscriptio testium super factis, scripturaeque, seu actis in iudicio non requiritur. 2.452.a
- Substantiam veritatis non mutat non necessaria verborum multiplicatio. 2.564.a
- Substantialis in dubio dicitur forma tradita a iure, ideo non potest omitti. 2.452.a
- Substitutio reciproca facta duobus imparibus correlatiuis pariformiter facta intelligitur in persona vnius sicuti in persona alterius. 2.454.a
- Substituens vltimo, ceteros onerasse non intelligitur. 2.571.a
- Substitutio compendiosa facta per verba communia, vel directa non ciuilia, semper est particulare legatum si sit facta in re certa. 2.454.a
- Substitutio compendiosa facta a pagano pupillo per verba directa, non trahitur ad fideicommissariam post pubertatem. ibid.
- Substitutio compendiosa a pagano facta per verba directa intra pupillarem aetatem, valet, postea euanesceat, & nullo modo valet. ibid.
- Substitutio exemplaris rumpitur natiuitate filij ipsius

Index.

- feriosi. ibid. b
 Substitutio facta per verba communia, ante pubertatē
 valet iure directo. ibid.
 Substitutio facta per verba directa, si decesserit sine li-
 beris ante pubertatem est directa, post fideicommissa-
 riam. ibid. a
 In substitutione partes cēsentur repositæ, quæ sunt po-
 sitæ in institutione. ibid. b
 Substitutio brēuiloqua facta puberi, & impub. ad inui-
 cem, videtur tantum facta ad vnum casum. ibid.
 Substitutio facta pluribus institutis post mortem om-
 nium operatur, vt instituti cēsentur ad inuicem
 recipere substituti. ibid.
 Substitutio fideicommissaria non continetur in reci-
 proca. ibid. a
 Substitutio fideicommissaria quando fit pluribus per
 nomina collectiua, si purificatur conditio in perso-
 na vnius, non habet locum substitutio de propieta-
 te sermōnis, sed ex voluntate testatoris. ibid.
 Substitutio extraneis ita facta, si Titius, & Sēpronius
 decesserint, Caium substituo, ad hoc vt admittatur,
 omnes mori necesse est. ibid. b
 Substitutio. Si forinse sint institutæ in certis rebus, &
 demum filij masculi sunt vniuersaliter instituti, &
 postea dicit testator, omnes filios meos inuicē sub-
 stituo: filia prædictæ non videntur cum filiis inuicē
 substitutæ. ibid.
 Substitutio facta per verbum commune in re certa, nō
 continet vulgarem, pupillarem, & fideicommissariam.
ibid.
 Substitutio pupillaris potest fieri filio præterito. 2.
 453. b
 Substitutio pupillaris fieri non potest post pubertatē.
ibid.
 Substitutio. Relicta ab intestato reperita videntur à
 substituto. 2. 453. a
 Substitutio facta vni ex correlatiuis, non comprehendit
 alterum. ibid.
 Substitutio facta hoc modo, quod quis succedat in bo-
 nis, & iuribus superius nominatis, refert se substitu-
 tio talis ad omnia. ibid.
 Substitutio pupillaris facta plurib. pupillis, non habet
 locum, nisi omnes pupilli decedant. ibid. b
 Substitutio facta de duobus antiquioribus dominis nō
 restringitur ad primos antiquiores tantum, sed ad
 sequentes, illis exclusis, vel repudiantibus. 2.
 453. a
 Substitutio pupillaris tacita, sub vulgari comprehen-
 sa, excludit matrem, quando vulgariter substituta
 esset pia causa, vtputa ecclesia. ibid.
 Substitutio vulgaris expirat adita hæreditate. 2.
 455. a
 Substitutio vulgaris. Sub expressa vulgari continetur
 tacita pupillaris. ibid.
 Substitutio vulgaris si hæres non erit, quia non vult,
 vel quia non potest, intelligenda est. ibid.
 Substitutio vulgaris facta in vno casu, puta si institu-
 tus hæres esse noluerit, trahitur ad alium casum sibi
 similem. ibid.
 Substitutio compendiosa facta per verba cōmunia, si
 non est facta mentio de pupillari ætate, matre exi-
 stente in medio, est omni tempore fideicommissaria.
 2. 454. a
 Substitutio facta per verbum commune in certa quo-
 ta bonorum non trahitur ad directam. ibid. b
 Substitutio impedit ius accrescendi. ibid.
 Substitutio non potest esse absque institutione. 2.
 453. a
 Substitutio valida tollit ius accrescendi. 2. 786. a
 Substitutio facta de filio legitimo & naturali, de primo
 genito intelligitur. 2. 453. a
 Sub reciproca substitutione non continetur fideicom-
 missaria. 2. 454. a
 In substitutione directa vulgari concursus vtriusque re-
 quiritur. 2. 455. a
 Substitutus excludit cohæredem, volentem succedere
 per ius accrescendi. 2. 452. b
 Substituto institutus præfertur. 2. 454. b
 Substitutus moriens antequam substitutionis casus e-
 uenerit, spes substitutionis expirat, nec ad hæredes
 transmittitur. ibid.
 Substitutus sub conditione ista, si hæres institutus de-
 cesserit absque liberis legitimis, & naturalibus ab-
 eo procreatis, excluditur per monasteriū casu quo
 institutus ingrediatur religionem. ibid.
 Substituto præiudicat sententia lata cōtra institutum.
 2. 453. a
 Substitutus excluditur à filio naturali, cum substitutus
 est Titius, si Caius decesserit sine filiis. 2. 453. b
 Substitutus non excluditur, quādo testator dixerit fili-
 is legitimis & naturalibus, ex suo corpore descen-
 dentibus, & legitimatus tantum extiterit. tomo 2.
 452. b
 Substitutus præfertur coniuncto per ius accrescendi.
ibid.
 Substitutus sub conditione, si decesserit sine filiis legi-
 timis, & naturalibus, excluditur per filium naturalem
 legitimatum. 2. 453. b
 Substitutus vulgaris præfertur instituto, qui repudia-
 uit ex testamento, & vult succedere ab intestato. 2.
 455. a
 Subuenire. Subuenitur alicui propter inopinatū euen-
 tum, vel causam multam. ibid.
 Subueniendum est vbicunque æquitas suadet. tomo 2.
 450. b
 Succedens in iuribus defuncti, præscribere non potest,
 si à defuncto incipere vellet, secus si à se. tomo 2.
 212. b
 Succedere non potest nepos iure transmissionis si in fi-
 lio fuerit extincta sinitas. 2. 455. b
 Succedit in onere, qui succedit in honore. tomo 2.
 457. b
 Succedens in iuribus defuncti præscribere non potest,
 si à defuncto incipere vellet, secus si à se. 2. 456. b
 Succedens in iure defuncti præscribere non potest, si
 à defuncto incipere vellet. ibid.
 Succedere dicuntur illi, ad quos relatio fuerit facta e-
 tiam si sint fœminæ in feudis. 2. 455. b
 Succedens in iuribus defuncti præscribere non potest:
 siue singularis successor sit, siue vniuersalis, si à defun-
 cto incipere vellet: secus si à se. ibid.
 Succedens pater in bonis matris vna cum aliis fratri-
 bus defuncti, filius similiter eiusdem patris tenetur
 illud, in quo succedit reseruare liberis primi matri-
 monij. ibid.
 Succedere vbi non potest filius, vel filia patri, vel ma-
 tri: ita pater, neque mater filio filiaque succedet. 2.
 455. b
 Successio si duplici iure alicui defertur, repudiato no-
 uo iure supererit vetus. 2. 457. a. & b
 Successio. Dum locus est testamentariae successionis,
 cessat ab intestato. 2. 575. b
 Successiue quod sit, eodem tempore fieri intelligitur.
 2. 473. b

Index.

Successio agnita per curatorem furiosi nomine, non
transmittitur ad eius hæredes eo in furore defuncto.
2.531.a

Successio ex testamento regulatur secundum naturam
successionis ab intestato. 2.457.a

Successio. Filius etiam hodie succedere potest per ca-
put unde cognati. ibid.a

Successione filij mater priuatur, si non petiit ei tutore
infra annum. ibid.a

Successio. Causa per quam potest filius in testamento
iuste exheredari non est sufficiens ad repellendum
eum ab intestato à legitima successione. ibid.a

Successio. Mater si post susceptam filij tutelam transi-
uerit ad secunda vota non petito tutore ipsi filio, pri-
uatur ipsius successione. ibid.a

Successio testamentaria quando locum habere potest
cessat legitima. 2.457.b

Successio. Pactum factum cum filia de non succedendo
firmatur iuramento. ibid.a

Successio. Pactum factum de successione perdenda nõ
valet. ibid.b

Successio. Cognati usque ad decimum gradum, cognati
usque ad sextum succedunt. 1.71. b. & 2.457.a

Successio. Quando quis ingreditur religionem fratrum
minorum, bona non quaruntur religioni, sed venien-
tes ab intestato succedunt, non expectata morte na-
turali. 2.457.b

Successionis iure quædam habentur, quæ aliàs non ha-
bentur. 1.675.a

Successor. Appellatione successoris comprehenditur
successor vniuersalis tantum, & non singularis. to. 2.
pag. 456. b

Successor per prædecessoris contractum obligatur, &
quare cum ipsa ecclesia, quæ nunquam moritur, cõ-
trahere dicatur. 2.456. b

Successoris appellatione, in dubio intelligitur de vni-
uersali tantum, & non de singulari. 2.456. b

Successor in re alterius eo iure, quo ille, vti debebit. 2.
pag. 456. b

Successor vniuersalis tenetur stare colono. tomo 2.
pag. 103. a

Successor iustam ignorantie causam habet. tomo 2.
pag. 62. a

Successor singularis colono stare non tenetur. 2.57. b

Vt successor promissionem sui prælati adimpleat. 1.
pag. 746. a

Successor singularis colono stare non tenetur. 2.456. b

Succumbens in qualitate probanda, succumbit in totum.
2.248. a

Sufficit alicui, si velit iurare, cum aliàs non possit satis-
facere. 1.218. b

Summæ maiori inest minor. 2.458. a

Summarium. Sententia lata in iudicio summario super
crimine, an obstet in plenario. 2.458. b

Summa mediocris inspicitur. tomo 2. pagina
465. b

Suffragium. In criminalibus non oportet emendicatis v-
ti suffragiis. 2.458. a

Sumptus in dote & funere faciendos pro modo facul-
tatum. 1.438. a

Sumptus facti in re aliena possunt repeti. tomo 2. pag.
300. a, & 465. b

Sumptus. Etiam si sciens in alieno ædificio, impensas
peto. 2.459. a

Superficiarius contractus extinguatur extincta re, in
qua constitutus erat. 2.459. a

Supplicans. Relatio contra supplicantem est facienda. 2.

pag. 460. a

Supplicare licitum est à sententia in casibus, in quibus
non potest appellari ab ea. 1.94. a, & 2.459. b

Suspendi non potest id, quod pro forma introductum
est. 2.461. a

Suspensio. Suspensus donec satisfecerit, satisfaciendo
liberatur absque absolutione, præmissa tamẽ iudicis
declaratione super ipso facto quod satisfecerit. 2.461. a

Suspensus donec satisfecerit, satisfaciendo liberatur abs-
que absolutione, præmissa tamẽ iudicis declaratio-
ne super ipso facto. 2.451. b

Suspensio: Non sicut viuentium, ita & defunctorum
actus posse suspendi receptum est. 2.458. a

Suspensionis causa cessante, & ea, & illius effectus cessa-
re debet. 1.173. b

Suspectus de fuga retineri potest & in carcerem poni,
dummodò creditum sit liquidum per instrumentum,
chirographum, aut aliter. 2.460. a

Suspicio allegata per partem contra iudicem, si est no-
torie friuola, vel notorie falsa, an per eundem iudicem
cognosci possit. 2.460. a

Suspicio vt euitetur iurari debet. 2.465. b

Suspicionis causæ quæ allegari possunt contra iudicem.
2.460. a, & b

Suspicionem doli mali & metus tollit præsentia ami-
corum. 1.396. b

Suus hæres est ille, qui est in potestate. 2.458. b

De sua, non de aliena conscientia quisque interrogan-
dus. 2.461. b

Sua quisque rei moderator & arbiter non omnia nego-
tia, sed pleraque ex proprio animo facit. tomo 2.
pag. 461. a

In suo non debet facere quod noceat in alieno. tomo 2.
pag. 462. a

Sui hæredes præsumuntur ignorare fideicommissum,
& cætera contenta in testamento. 2.227. b

Suorum hæredum appellatione veniunt extranei hæ-
redes. 2.458. b

Suitas per substitutionem vulgarem tollitur. tomo 2.
pag. 458. a

Fallit ibid.

Suitas. Per dationem cohæredis extranei sublata est ex-
istentia suitatis. 2.458. b

Suitas. Per dationem vulgaris substituti tollitur exi-
stentia suitatis. 2.458. a

Syndicus, qui ex forma statuti percussiones sanguino-
lentas denunciare tenetur, non tenebitur modicas
scissuras referre. 2.465. a

Suitas soluitur morte. 2.458. b

Syndicus, qui vigore statuti plures delinquentes denũ-
ciare debet, si vnum omisit, puniendus erit ac si nemi-
nem denunciaffet. 2.465. a

Syndicandus non est rector ciuitatis pro minima re nõ
obseruata, seu transgressa. 2.465. a

T

TAbellio quis potest esse & iudex in minimis re-
bus, etiam in re propria. 2.465. b

Tacens & præsens præsumitur consentire. 2.468. a

Tacens. Vbicunque aliquod collegium congregatur,
vt singuli consentiant, vel dissentiant, si tacent, ha-
bentur pro dissentientibus. 2.468. b

Tacens in obligatione personali pro cõsentiente non
habetur. 2.466. a, 2.469. b

Tacens præsumitur consentire. 2.227. b

Tacens contradicere videtur. 2.465. b

Index.

- Is qui tacet, nō fatetur, sed nec vtiq̃ue negare videtur. 2.465.b
- Tacenti non praiudicat res inter alios acta etiam si ipse sciuerit & non contradixerit. 2.466.a
- Tacitum. 2.466.a, & b
- Tacitum, vel reciprocum fideicommissum inducit, si testator mandat, quod h̃ereditas deueniat ad vltimum decedentem. 1.563.b
- Tacitum habetur pro exp̃resso. 2.468.b
- Tacitum non nocet, exp̃ressum nocet. 2.468.b
- Tacitum. Plus valet tacitum, quā exp̃ressum. 1.519.a, & 2.466.a
- Tacita prohibitio interdum plus valet quā exp̃ressa. 2.467.b
- Tacita substitutio inesse videtur institutioni. 2.465.b
- Tacitum non vitatur exp̃resso vitato. 1.519.a
- Tacitum non differtur, licet exp̃ressum differatur. ib.a
- In tacitis non cadit repetitio. ibid.a
- Tacite videtur concessa, si non specialiter fuerint adempta. 2.468.a
- Taciti & exp̃ressi eadem virtus. 1.518.b, & 2.468.b
- Taciti, & exp̃ressi eadem dispositio est. 2.469.a
- Taciturnitas quo ad alicuius iuris diminutionem, seu actionis sibi competentis sublationem, pro consensu non habetur. 2.468.b, 469.b
- Taciturnitas. Taciturnitatem habendam pro consensu. 2.469.b
- Taciturnitas temporis sola ad pr̃scriptionem nō sufficiens in non petendo debitum, non inducit remissionem debiti seu donationem. 2.468.b
- Taciturnitas quoad alterius delinquentis excusationē pro consensu non habetur. 2.468.b, 469.b
- Taciturnitas ad aliquem obligandum pro consensu nō habetur. 2.68.b, & 469.a
- Taciturnitas. Negligentia vel taciturnitas damnum affert: nam quis sibi imputare debet. 2.469.a
- Taciturnitas fraudulosa tacenti obest. 1.635.b
- Talio, & Par pari. Quod quisque iuris in alterū statuit, eodem vti debet. 2.470.a
- Talio. Ei subeundam esse talionem, qui inscribit. 2. pag. 470.a
- Talionis poena de consuetudine est sublata. tomo 1. pag. 15.a
- Fallit in testibus. ibid.
- Taxatio expensarum fieri potest non citatis partibus. 2.470.b
- Taxatiua facta vni ex correlatiuis facit vt non extendatur ad alterum. ibid.b
- Temeritas lege damnatur. ibid.b
- Temporalia ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. 2.475.b
- Tempus datæ attendendum. 2.303.a, & 471.a
- Tempus testamenti inspiciendum. 2.472.b
- Tempus litis contestatæ spectandum. 2.54.a
- Tempus suscepti iudicij seu finem spectandum. tom. 2. pag. 473.b
- Tempus petendi. Nihil peti potest ante id tēpus, quo per rerum naturam persolui possit: & cum soluendi tempus obligationi additur, nisi eo pr̃terito, peti non potest. 2.473.b
- Tempus. Repetita die, æstimationem temporis præstari: vel si definit, ad interesse nihilominus poterit agere. 2.471.b
- Tempus rei iudicatæ spectandum. 2.471.a
- Tempus post litem contestatam spectandum. 2.471.a
- Tempus vel annus inceptus habetur pro completo. 2. pag. 470.b
- Tempus certum respiciens concessio indefinitè prolata non verificatur vna vice, sed toties quoties fuerit opus durante dicto tempore. 2.473.a
- Tempus modicum non curatur, vnde quemadmodum vasallus non priuatur feudo pro modica re, ita nec etiam pro modico tempore. ibid.a
- Tempus. Currere tempus à tempore scientiæ, & potestatiæ. 2.473.a
- Tempore durante dato ad appellandum executio fieri non debet. 2.345.b
- Tempus modicum si defecit, impedit pr̃scriptionem vsucapione, & facit quem incidere in moram. 2. pag. 473.b
- Tempus nō est modus inducendæ obligationis, sed nec tollendæ. ibid.b
- Tempus si non seruatur à iure pro forma, nihil agitur. ibid.b
- Tempus semel suppletū iterum non suppletur. 2.473.b
- Tempus ignoranti cedere. 2.472.b
- Ad tempus quædā conceduntur, quæ aliàs fieri in perpetuum prohibentur. 473.b
- Tempus longissimum facit pr̃sumi sole. 2.471.b
- Tempus currit à tempore scientiæ. ibid.a
- Tempus cautionis spectandum. ibid.a
- Tempus pro tempore accipi. ibid.a
- Tempus & mors. Tantum facit transcurso temporis, quantum mors. 2.474.a
- Tempus mortis testatoris spectandum. 2.472.b
- Tempus contractus, siue initium spectandum. 2. pag. 474.b
- Tempus in vno instrumento adscriptum quando in alio repetitum dicatur arbitrio iudicis relinquitur. 2. pag. 474.a
- Cum tempus in testamento adiicitur, credendum est pro h̃erede adiectum, nisi alia mens fuerit testatoris sicut in stipulationibus, promissoris gratia tempus adiicitur. 2.474.a
- Tempus currit de momento ad momētum & dies termini computatur in termino. 2.466.a
- Tempus. Diuturnitas temporis nō minuit peccatum, sed auget. 2.474.a
- Temporis metam ad confirmationem rei spectandam. 2.471.b
- Temporis temperamentum spectandum. tomo 2. pag. 471.a
- In accessionem temporis, id tempus, quo in fuga sit seruus, domino eius procedere verum est. tomo 2. pag. 473.b
- Temporis pr̃sentis præstare æstimationem vel si definit, ad interesse nihilominus poterit agere. tomo 2. pag. 472.a
- Temporis diuturnitas inducit pr̃sumptionem, quod omnia intelligantur solemniter acta. 2.226.a
- Tacitus intellectus ad incongrua non porrigitur. 2. pag. 519.a
- Tempore hostilitatis non currit pr̃scriptio. 2.213.b
- Tēpore necessitatis omnia debēt esse cōmunia. 2.258.b
- Temporis futuri æstimationem præstari. 2.472.a
- Temporis diuturnitas non minuit peccatum. 2.471.a
- Temporis ratio. Multa sunt ratione temporis, quæ aliàs fieri prohibentur. 2.474.a
- Temporis interpellatio nō venit in dispositione generali. 2.474.b
- Teneri, & liberari. Quando quis tenetur ad duorum aliorum sub alternatione, vtrum voluerit præstando, liberatur. 1.465.b
- Teneri

Index.

- Teneri non dicitur pater pro filio, neque e contra filius pro patre. 2.475.b
- Si totus tenor instrumenti in actis inseratur, probat. 1. pag. 720. a
- Tenue quid dicatur relinquitur arbitrio iudicis, ut modicum pretium in contractu emptionis. 2.475.b
- Tenuta contra colonum domino non requisito an concedatur. 2.475.b
- Terminus. Potest iudex ad instantiam partis præfigere terminum ad docendum de iure suo ei qui se iactat habere ius. 2.477.a
- Terminus certus assignatus actori ad audiendum, ita etiam reo. 2.476.a
- Terminus quatuor mensium debitoribus ad soluendum regulariter dandus est. 2.476.b. 477.a
- Terminus decem dierum ad appellandum a die scientiæ datur, & non ante. 2.476.a. 477.a
- Terminus assignari potest ad aliquid agendum absque citatione. 2.476.a
- Terminus. Dies termini non computatur in termino. 2. pag. 476.b
- Omnia dicta in termino referente, in termino ad quod fit relatio repetita censentur. 2.476.b
- Terminus siue tempus statutum ad aliquid faciendum, non currit ignoranti. 2.477.a
- Terminus impugnanti priuilegium potest statui, quo elapso silentium sibi imponatur. 2.477.a
- Termini causa cessante cessat terminus. 2.476.b
- Termini lapsus regulariter interpellat pro homine. 2. pag. 477.a
- Post lapsum terminum datum ad probandum re integra probari potest. 2.477.a
- Post terminum præfixum actus expediri non potest. 2. pag. 477.a
- Territorij appellatione comprehenditur etiam mare districtum propè illam ciuitatem. 2.477.a
- Tertius successor non præsumitur habere notitiam violentiæ. 2.227.b
- Tertij appellantis pro suo interesse victoria prodest & victo. 1.94.b. & 2.477.a
- Tertio non præiudicat res inter alios acta, siue in iudicio, siue extra: ideo pro suo interesse appellare potest. 2.475.b
- Testamentum si apparet cancellatum, & non appareat, an id fuerit factum voluntate testatoris: in dubio voluntate testatoris factum præsumitur. 2.226.b
- Testamentum qui dicit immutatum, vel emendatum, vel reuocatum, probare debet. tomo 2. pag. 244.a
- Testamentum adolescentis in fauorem tutoris vel curatoris non valet. 1.55.a
- Testamentum facere non possunt furiosus & monachus. 2.480.b
- Testamentum facere potest excommunicatus. tomo 2. pag. 481.a
- Testamentum de iure facere non potest damnatus ad mortem. ibid.
- Testamentum pro parte valere non potest. 2.481.a
- Testamentum filijfamil. in casu concessio non valet si pater est præteritus. 2.481.b
- Testamentum in scriptis fieri potest. 2.481
- Testamentum facere non potest mutus, & surdus a natura. 2.480.a
- Testamentum. Stante statuto, quod testamentum debeat insinuari, non potest testator disponere, quod suum valeat absque insinuatione. 2.480.a
- Testamentum imperfectum ratione solennitatis omisæ, valet inter liberos tantum. 2.478.a. 480.b
- Testamentum non valet, si testes non vident testatorem, licet sint post aliquam cortinam circa lectum ipsius. 2.480.a
- Testamentum mortuo testatore, antequam sit lectum coram testibus, non est validum. 2.78.a
- Testamentum rumpitur natiuitate posthumi. 2.481.b
- Testamentum nullum est nulla extante institutione hæredis. 2.478.a
- Testamentum si apparet cancellatum, & non appareat an id fuerit factum voluntate testatoris, in dubio præsumitur factum voluntate testatoris. 2.481.a
- Testamentum perfectum contraria voluntate testatoris etiam multis testibus comprobata, non reuocatur. 2.481.a
- Testamentum matris nullum est, si exhæredat filium ob delictum patris. 2.478.a
- Testamentum fieri potest ad interrogationem alterius. 2.481.a
- Testamentum factum iuxta loci consuetudinem vbique operatur etiam quo ad bona extra locum existentia. 2.481.a
- Testamentum. Si nemo subiit hæreditatem, omne ius testamenti soluitur. 2.483.a
- Testamentum facere quilibet potest, qui non reperitur prohibitus. 2.481.a
- Testamentum. Omnia ferè iura hæredum perinde habentur, ac si continuò sub tempus mortis hæredes extitissent. 2.483.b
- Testamentum. si relatio fiat ad testamentum, seruari debent contra contenta in eo. 2.483.a
- Testamentum. Omnia quæ ex testamento profiscuntur, ita statim euentus capiunt, si initium quoque, si ne vitio ceperint. 2.483.b
- Testamentum. Nouissima voluntas spectatur. 2.482.a
- Testamentum. Sine institutione hæredis vel executorum, qui hæredum loco sunt, nihil valet testamentum. 2.482.a
- Testamentum. Quoadi possit valere testamentum, tantum diu legitimus non admittitur. 2.482.b
- Testamentum. Non queri oportet, cum quo de supremis, sed in quæ voluntatis intentio dirigatur. 2.482.a
- Testamentum. Ius nostrum non patitur eundem in paganis & testatò & intestatò decessisse, earumque rerum naturaliter inter se pugna est, quis est testatus & intestatus. 2.482.a
- Testamentum. Quotiens duplici iure defertur alicui successio, repudiato nouo iure quod ante defertur supererit vetus. 2.484.a
- Testamentum. Si nemo subiit hæreditatem, omnis vis testamenti soluitur. 2.484.a
- Testamentum impugnans necessario probare debet causam, quare non valeat. 2.482.a
- Resoluto testamento neque legata neque fideicommissa debentur. 2.482.a
- Voluntas testatoris & legis magis est inspicienda, quàm verba. 2.482.a
- Testamentum iuri dicendi nullum quanto tempore præscribatur. 2.478.b
- Testamentum nullum dicitur iuris forma non seruata. 2.478.b
- Testamentum inofficiosum frater dicere non potest. 2.478.a
- Testamentum perfectum non tollitur per imperfectum, nisi sint scripti venientes ab intestato, coram quinque testib. 2.479.a
- Testamentum, in quo filius est in potestate institutus sub conditione casuali, vel mixta, si in eius defectum

Index.

- defectum non fit exheredatus, est nullum. tomo 2. 479.a, 480.b
- Testamentum rumpere nō potest filius, vt prateritus, qui in vno nummo fuerit institutus hæres. tomo 2. pag 479.b
- Testamentum in quo filius nō reperitur institutus per fideicommissum, de iure non est validum. 2.479.b
- Testamentum in quo filius in potestate est prateritus, est ipso iure nullum, absque eo quod filius dicat nullum. 2.479.a, 480.a
- Testamentum si non valet, iure codicillorum non valet, nisi hoc testator expresserit, ita vt ab intestato venientes grauati videantur. 2.479. b, 481.a
- Testamentum factum in hac ciuitate cum duobus testibus legitimis ad hoc vocatis & rogatis an valeat. 2.477.b
- Testamentum si apparet cancellatum, & non apparet an id fuerit factum voluntate testatoris, an non, tūc in dubio voluntate testatoris factum presumitur. 2.477.a
- Testamentum factum inter liberos à patre, non reuocatur per aliud secundum testamentum, nisi duo copulatiue concurrant. 2.477.b, 481.b
- Testamentum. Quando duo testamenta apparent eodem die confecta, nec apparet de prioritare, & in vno est institutus vnus, in alio alius, nemo erit hæres. 2.480.b
- Testamentum secundum validum & perfectum, tollit ipso iure testamentum primum. 2.480.b
- Testamentum coram quinque testibus factum tempore pestis valet. 2.481.a
- Testamentum per contratabulas rumpere non potest, qui succedit ab intestato. tomo 2. pag. 477.a, & 480.b
- Testamentum. Vt per codicillum testamento confirmatum, aliquid possit addi vel detrahi testamento circa legata. 2.576.a
- Testamentum facere non potest filiusfamilias. tomo 2.480. b
- Testamentum facere non possunt furiosus & monachus. 2.480. b
- Item nec vsurarius, nec damnatus ad mortem. 2.481.a, & b
- Testamentum facere potest excommunicatus. tomo 2.481. b
- Testamenti scriptura vbi euidentior dicitur probatio, & in qua omnis suspicio cessare debet, nullum, ne minimum quidem debet esse vitium falsitatis. to. 2.480.a
- Testamento vel vltima voluntate res relicta si augeatur, relictum augeatur ita quod ei cui debetur vel acquiritur ex vltima voluntate relictum, pariter debetur superueniens augmentum. tomo 2. pag. 481.b
- In testamento vitium inuisibile non impedit missiōnem. 2.480.a
- Testamento eodem non licet vti contrariis remediis, nedum eodem tempore, sed nec diuersis. tom. 2. pag. 481.a, & b
- Testamenti condendi facultatem ipse sibi nemo auferre potest. 2.482.a
- Nihil in testamento valet, quoties ipsum testamentum non valet. ibid.a
- Testamento liber esse iussus, tantum fit liber cum adita hereditate. ibid.a
- Testamento suo nemo potest cauere, vt leges in eo locum non habeant. 2.480.b, 481.b
- Testamenti executio fit & fieri debet per episcopū loci ordinarium à die monitionis, qui habet tempus anni, ad illud exequendum, quo decurso executio deuoluitur ad archiepiscopum. tomo 2. pagina 345.b
- Testamento ex eo quod nixus est impugnare non debet fructum consequi. 2.481.b
- Ex testamento sentiens commodum non pecuniariū, vt libertatis, vel iuris patro. grauari non potest. 11 pag. 661.b
- In testamentis septem testes requiruntur. tomo 2. pag. 481. a
- In testamentis fit latissima interpretatio. tomo 2. pag. 481.a
- In testamentis plenius voluntates testantium interpretantur. 2.485.a
- Testamenta duo eodem tempore facta si non apparet de prioritare propter incertitudinem, neutrum valet. 2.484.b
- Testandi libera facultas quando conceditur habili, intelligitur remisisse solennitates iuris. tomo 2. pag. 480. a
- Testandi libera voluntas per pactum tolli non potest. 2.481.b
- Testandi facultas clerico concessa intelligitur de primo actu testandi. 2.486.a
- Testari permittens aliquem de re sua, sibi præiudicat. 2.481.a
- Testari permittens aliquem de re sua, sibi præiudicat. 2.486.a
- Testator legans rem simpliciter, censetur tantummodo legare ius quod habet in re, cuicunque legauerit. 2.487.b
- Testator si refert se ad id, quod nō reperitur, vel postea non sequitur, an valeat testamentum? dic quod non. 2.489.a
- Testator habens aliquod ius in re quam legat, intelligitur tantum illud ius legare, cuicunque leget. 2. pag. 488.b
- Testator legans domū simpliciter, intelligitur legare vnam de illis, quas habet in patrimonio. 2.467. b
- Testator simpliciter relinquens fratr. minorib. pñctantiam, vt dicunt, in festo sancti Franc. intelligitur semel tantum, atque de prima vice. 2.89.a
- Testator si instituat aliquem heredem, si sine liberis decesserit, substituatur Caius, posito quod ille habeat filios, illi filij non intelliguntur tacite substituti. 2. pag. 489. a
- Testator testamentum in scriptis clausum, sigillatum, & scriptum, ita quod voluntas sua aliis nota non sit, nisi post mortem suam, facere potest. 2.489. b
- Testator relinquens alicui debita sua ad hoc vt legatū valeat, debet exponi, id est credita. 2.489.a
- Qui testatur ab hæredis institutione, debet initium facere testamenti. 2.482.a
- Testator si plures vocat sub nomine collectiuo simul cū alio tertio, illi plures habentur loco vnus. 2.488.a
- Testator non potest hæredi remittere confectionē inuentarij. 2.489.a
- Testator pignorando, vel hypothecando rem legatam, videtur legatum adimere, & reuocare. 2.488.b
- Testator si relinquit vxori suæ vsumfructū omniū bonorum, & post mortē eius aliquem instituit heredē, tale legatum vsumfructus non valet. 2.489.b
- Testator si dixerit, si filius meus decesserit sine liberis, tunc bona mea dentur pauperibus, erit omnitemporis fideicommissaria. 2.454.a
- Testator

Index.

- Testator si instituat aliquem heredem, & si sine liberis decesserit, substituat Gaiū, posito quod ille habeat filios, illi filij non intelliguntur tacite substituti, quare licet sint positi in conditione, non tamen sunt positi in dispositione. 2.455.a
- Testator legando rem communem cum alio, intelligitur solum legare partem quam in ea habet. tomo 2. pag. 12.b
- Testator legans rem simpliciter censetur solum legare ius quod in ea habet. ibid.
- Testator quando legat domum simpliciter, & habet in patrimonio plures domos, electio est hæredis, quam velit dare. 2.13.a
- Testator quando legat domum simpliciter, & nullam habet in patrimonio, tale legatum est derisorium, & sic inutile, & hæres non tenetur aliam domum extra patrimonium testatoris redimere. 2.9.b, & 13.a
- Testator non potest hæredi remittere confectionem inventarij. 1.737.a
- Testator si legauit alicui omnem quantitatem pecunię, quam sibi mutuo dederat, de cuius quantitate voluit sibi simplici dicto, huiusmodi legatum valet. 2.14.a
- Testator gaudio secundo quod prius alteri legauerat sub commemoratione primi, censetur totum adimere à primo. 2.14.b
- Testator vendendo, vel alienando rem legatam, si alienauit voluntarię, intelligitur reuocare legatum, secus si sine necessitate, quare saltem debetur æstimatione. 2.13.b
- Testator potest tutori remittere confectionem inventarij. 1.737.b
- Testator si dicit aliquo præsentem, & acceptante, lego, & dono fundum, adhuc erit donatio inter viuos, licet admixtum fuerit verbum lego, cum verbo dono. 1. pag. 415.b
- Testator quando fauore agnationis, & familię prohibuit ne bona possint alienari extra familiam, si prohibitus ex testamento instituit vnum, qui non sit de familia, dato quod sit ab intestato successurus, videtur facere contra voluntatem primi testatoris, & tamen valet alienatio, & institutio. 1.78.b
- Testator potest remittere pœnas legales, quæ imponuntur pro secundis nuptiis. 2.189.a
- Testator legando domum, videtur legare vnā ex illis, quas habet in patrimonio. 2.13.a
- Testator tenetur nepotem instituere, vel exheredare, etsi alius eum præcedat. 1.673.a
- Testator ubi nihil reliquit, nec hæres percepit fructus, tamen alienauit aliquas res hæreditarias, ille res alienatæ, imputatur ei in quartā, & in illis habebit quartam suam, casu quo valor earum ascendat quartam, & casu quo valeret vltra quartam, reuocaretur alienatio, quatenus esset vltra quartam. 1.539.b
- Testator pignorando, vel hypothecando rem legatam, non intelligitur legatum reuocare. 2.13.b
- Testator si legat alimenta vxori, siue vsumfructum, si steterit cum filiis, seu habitauerit cum hæredibus, mulier tenetur stare, prout testator disposuit, alias non habebit legatum. 2.584.b
- Testator instituit filios hæredes, & extraneo reliquit vsumfructum, ille extraneus habebit totum vsumfructum. 2.584.b
- Testator in dubio videtur minus gravare heredem quam sit possibile. 2.488.a
- Testator si relinquat vxori suæ vsumfructum omnium bonorum, & post mortem eius aliquem instituat heredem, tale legatum non valet, quia non potest confirmari aditione. 2.584.b
- Testator si instituat hæredes, siue instituat filios, siue extraneos, & vxorem relinquat dominam, illa verba dominam, siue dominatricem, seu massariam, siue donnam, & madonnam, talia verba important dominium, & non vsumfructum. 2.584.b
- Si testator legat particulariter fundum vni, & vsumfructum alteri, simpliciter habebit proprietatem totā, & dimidietatem vsumfructus. tomo 2. pag. 584.b
- Testatoris filij detrahunt Trebellianicam ex corporibus hæreditariis, nulla facta imputatione fructuum, etiam si pater iusserit. 2.531.a
- Testatoris voluntas semper est seruanda, & magis attendenda quam verba. 2.490.a
- Testatoris enixam voluntatem geminatio verborum ostendit. 2.490.a
- Testatoris voluntas interpretari debet, vt si indefinite loquitur, vniuersaliter intelligatur. 2.490.b
- Testatoris prohibitio de non alienando certas res, facta cum causa, vel contemplatione certæ personæ, valet, & tenet, & impedit dominij translationem. 2. pag. 490.a
- Testatoris dispositio dicens, qd relinquit vxori omnia quæ habet in domo quoquo modo sint: venient omnia etiam frumentum venale, quæ alias in indefinita, neque in generali sermone venirent. 2.490.a
- Testatoris prohibitio de non alienando certas res sine causa, nec respectu certæ personæ, dicitur esse nuda, & sic non valet, neque impedit translationem dominij. 2.490.a
- Testatoris voluntas etiam ex testamento nullo declaratur. 2.482.a
- Nemo eam sibi legem potest dicere, vt à priori voluntate ei recedere non liceat. ibid.a
- Testatoris voluntas semper est seruanda, & magis attendenda quam verba. 2.488.a
- Testatoris dictum non præiudicat creditoribus. 2.575.b
- Testatorem oportet ex integro omnia ordinare, si velit quid mutare vel addere. 2.576.b
- Testatus pro parte & pro parte intestatus, quis decedere non potest. 2.481.b, 486.b
- Fallit ibid.
- Testatus. Quem pro parte testatū, pro parte intestatū decedere posse, etsi non sit miles. 2.576.b
- Testificari in criminalibus nemo priuilegiatus cogitur, etiam in foro canonico. 2.485.b
- Testificari etiam in criminalibus nemo priuilegiatus cogitur etiam in foro canonico. 2.486.a
- Testificari filius contra patrem non cogitur. Item frater contra fratrem, nec vxor contra maritum: nec econtra. 2.485.b
- Testificari. Facti euidentia sepe testificatur oculo cum subiectionem, tum loci diffinitionem. tomo 2. pag. 502.a
- Testificari qui cogi possunt, vel non. 2.485.b
- Testimonium mulieris admittitur. 2.503.b
- Testimonium libertus non cogitur dicere contra patronum. 2.486.a
- Testimonium iudicis admittitur de his quæ agnouit, cum de causa cognosceret. 2.503.b
- Testimonij articuli. Si iudex omisit examinare testes super quibusdam articulis, potest examinare eos super articulis omissis etiam post publicationem processus. 2.513.a
- Testime

Index.

- Testimonium collegij. Singuli de collegio in collegiū
possunt testificari, si cui eorum est. 2.522.b
- Testimonium domesticum regulariter iure improbat. 2.522.b
- Testimonium. Quemlibet de vniuersitate admitti in
testimonium pro ea. 2.522.b
- Quo coacti dixerunt testimonium, reprobatur. 2.518.a
- Testimonij refutandi causa cessante cessat & refutatio. 1.173.b
- Testimonium vnius non valere. 2.522.a
- Testis infamis infamia facti à testimonio regulariter
non repellitur, imo ei fides adhibetur. 2.497.a
- Testis interrogatus de iis, quæ detegunt eius turpitu-
dinem, respondere non tenetur. 2.497.b
- Testis non iuratus regulariter fidem nō facit. 2.499.a
- Testis qui non debuit examinari, examinatus, in qui-
bus casibus faciat fidem. 2.486.a
- Testis non interrogatus causam dicti sui dicere nō te-
netur. 2.497.b
- Testis dans testimonium eius in scriptis iudici: vt ipse
iudex legat, vel ipse legit iudici, regulariter nō pro-
bat. 2.491.b
- Testis de credulitate deponens audiri nō debet, neque
probat. 2.491.a, 492.b
- Testis reddens malam rationem dicti sui, non probat. 2.492.a
- Testis falsus in vno, in omnibus dicitur falsus. 2.497.a
- Testis iurare debet, se veritatem pro vtraque parte di-
cturum. 2.482.b
- Testis si interrogatus de causa scientiæ dicat, non re-
cordor, probat. 2.492.b
- Testis ita debet puniri pœna falsi, quando scienter ta-
cet veritatem, sicut quādo exprimit falsum. 2.492.b
- Testis debet ponere dictum suum pro vtraque parte,
alias non valet. 2.505.a
- Testis examinatus in vno iudicio facit in alio fidem in
his, in quibus sententia lata contra vnum nocet al-
teri. 2.496.a
- Testis qui deponit videre suo, non probat. 2.492.b
- Testis qui deposuit dictum suum primò per verbū cre-
dit, postea per verba assertiua, probat vt valeat eius
dictum. 2.492.b
- Testis si dicat se nunquam illud dixisse quod notarius
scripsit, magis notario, quàm ipsi testi creditur. ibi.
- Quando testis dicatur committere falsum in testifican-
do. ibid.a
- Testis falsus qua pœna punitur. ibid.
- Testis in vno reprobatus, in aliis etiam nihil probat,
sed in totum repellitur. 2.500.b
- Testis non præsuntur rogatus. 2.500.a
- Testis iuratus & examinatus in die feriata, non probat
nec valet eius dictum. ibid.
- Testis secundò inductus super eodē capitulo, ad alium
effectum, potest dicere, ego dico eadem quæ dixi in
prima depositione. 2.501.a
- Testis deponens falsum, punitur pœna falsi. 1.540.a
- Testis si non reddit causam dicti sui, non probat eius
dictum. 2.492.a
- Testis si dixit se nescire, quia præsens fuit, hæc videtur
sufficiens ratio, licet non dicat, quod viderit, aut au-
dierit. 2.492.b
- Testis dictum si fuerit instructus reprobatur. tomo 2.
pag. 504.b
- Testis de auditu non probat. 2.490.b
- Testis examinatus in vno iudicio non nocet alteri. to-
mo 2.496.a
- Testis tacens veritatem solet de falso puniri. tom. 2.
pag. 492.a
- Testis qui dixit falsum in vna parte vitatur totum di-
ctum ipsius. 2.492.a
- Testis deponens falsum, solet de falso puniri. tomo 2.
pag. 492.a
- Testis quibus casibus dicatur reddidisse sufficientē cau-
sam dicti sui, ita quod probet, vel non. tomo 2. pag.
492.a
- Testis tenetur reddere rationem per vnū ex quinque
sensibus, alias dictum eius non valet. 2.492.a
- Testis citari debet ad hoc vt eius dictū valeat. 2.517.b
- Testis dictū reprobatur si à iudice nō reperitur. 2.505.a
- Testis de auditu alieno probat ad probandam constan-
tiam. 2.490.b
- Testis. Excepto quæ opponitur contra testem nō im-
pedit examinationem ipsius. 2.500.a
- Testis secundò inductus super iisdē articulis potest dice-
re, dico eadē quæ dixi in prima depositione. 2.523.b
- Testis communi opinione reputatus habilis non vitiat
actum, neque testamentum. 2.521.b
- Testis reprobatur si à iudice non recipitur, vel ab alio
eius mandato.
- Testis referendo se ad aliquam scripturam, aliquo
dictum, probat. 2.505.a
- Testes examinati, & publicati faciunt fidem in alio iu-
dicio inter easdem personas. 2.521.b
- Testis in scriptura publica requiritur, quod per nota-
rium describatur. 2.521.b
- Testis examinatus coram vno iudice, facit fidem coram
alio. 2.520.b
- Testis deponens prima vice per verbū nō recordor,
& secunda vice per verbū recordor, vel scio, probat,
vel statur secundo dicto. 2.521.b
- Testis obscure deponens potest repeti post publicatas
attestationes, vt declaret dictum suum. 2.521.a
- Testis dicti sui causam reddens, probat, & eius dictum
valet. 2.482.a
- Testis post terminum non potest recipi. 2.521.a
- Testis dicti sui causam non reddens probat, & eius di-
ctum valet. 2.492.a, & b
- Testes duo plenam inducunt probationem. 2.520.a
- Testis si deposuit primò dictum suum, & iteratò vult
deponere corrigendo primum dictum, debet audi-
ri, & dictum secundum valet. 2.518.a
- Testis valde dignus, & alius testis infamis plene pro-
bant. 2.519.b
- Testis vox si sit ambigua, vel etiam lex aliqua, non se-
cundum eam iudicandum est. 2.504.a
- Testis si primò deposuit extra iudicium, postea contra-
rium deponat in iudicio cum iuramento, statur se-
cundo dicto. 2.518.a
- Testis si in vno iudicio vnum dixit, in alio aliud, nō va-
let secundum. 2.518.b
- Testis examinatus à iudice post renuntiationem pro-
ductionis testium, non probat. 2.520.a
- Testis, qui semel productus dixit se nescire, vel recor-
dari, & tunc iteratò deponit super eodem negotio,
non dicitur varius, vel vacillans: imo valet eius di-
ctum. 2.500.b
- Testis falsum deponens, vt possit puniri de falso, opor-
tet quod falsum deponat super facto principali, in
quo consistit substantia negotij, propter quod prin-
cipaliter examinatur. 2.496.b
- Testis falsum testimonium deponens, non solum eius
dictum non valet, sed etiā coram eodem iudice, co-
ram quo falsum testimonium dixit, puniri potest. 2.
pag. 496.b

Index.

- Testis deponens extra articulum super quo produci-
tur, nulliter deponit. 2.523.b
- Vnus testis facit semiplenam probationem. 2.519.b
- Testis à principio non debet compelli ad testifican-
dum, vel imponi sibi pœna, sed moneri prius. 2.518.a
- Testis qui non est notus parti, & iudici, non admitti-
tur. 2.522.a
- Testis, per verbum credo & non credo deponens, non
probat. 2.492.b, & 501.b
- Testes examinati, & publicati in vno iudicio, faciunt si-
dem in alio inter easdem personas. 2.521.a
- Testes ante litem contestatam non possunt produci.
ibid.a
- Testis pro domino nec seruus, neque familiaris admit-
titur, licet dominus contra eos admittatur. 2.495.b
- Testis productus semel non potest amplius produci.
2.509.b
- Testis instructus à parte vel ab aduocato nō valet eius
dictum. 2.509.a
- Testis dictum dubium & incertum non valet. 2.504.b
- Testis iudex. Quod admittitur quis testis in causa, in
iudex. 2.499.a
- Testis qui deponit, tenetur assignare rationem dicti
sui. 2.492.a
- Testis. Iuramentum testis qui primò deposuit, postea
iurauit, nihil probat. 2.505.a
- Testis, qui non debuit examinari, examinatus facit in-
diciū. 2.506.b
- Testis debet iurare dicere veritatem super tota causa.
2.505.b
- Testis si deponit extra articulum nō valet eius dictum.
2.504.b
- Testis debet deponere dictum suum secretè, alias eius
dictum nō valet. ibid.b
- Testis examinatus parte non citata nil probat, adeò
quod neque iudiciū facit. 2.495.b
- Testis interrogatus de his quæ detegunt suam turpitu-
dinem, respondere non tenetur. 2.505.b
- Testis prælatus siue alia persona ecclesiastica in casu
eccles. & singuli de vniuersitate pro vniuersitate ad-
mittuntur. 2.499.b
- Testis non probat nesciens, id quod deponit verum ef-
se. 2.500.a
- Testis domesticus regulariter non admittitur. 2.493.a
Fallit 32. modis, ibid. & fol. 494. & 495.
- Testes post conclusionem, causa, nec instrumenta am-
plius produci possunt. 2.500.a
- Testis debet esse iuratus, aliàs dictum suum non pro-
bat. 2.500.a
- Testes an non, cogendi. 2.504.a
- Testis in causa filij non potest esse pater. 2.506.b
- Testis an sit amicus pro amico. 2.506.b
- Testis non est accusator nec denunciator. 2.507.a
Item nec affinis in criminalibus: secus in civili-
bus. ibid.
- Testes qui esse possunt vel non possunt. 2.506.b, 507.
508. & seq.
- Testes in testamento licet debeant esse rogati, satis est
tamen si statim post testamentum conditum rogati
fuerint. 2.512.b
- Testes lite non contestata regulariter recipi non de-
bent. 2.516.b
Fallit multipliciter, ibid.
- Testes reprobantur si sunt discordes de loco. idem si
de tempore. 2.518.a
- Testibus duobus affirmantibus de metu magis credi-
tur, quàm aliis, licet pluribus, affirmantibus de libe-
ra voluntate. 2.519.b
- Testes singulares non probant. 2.521.a
- Testibus deponentib. pro reo magis creditur quàm pro
actore. 2.521.b
- Testes de quibus debeat interrogare iudex. 2.520.b
- Testes veniunt monumentorum appellatione. 2.521.b
- Testis mulier in testamēto, chirographo, & in causa cri-
minali esse non potest. 2.499.a
- Testis qui semel productus est, in eodem iudicio am-
plius produci non potest. 2.502.b
- Testis referens se ad positiones inualidas non probat.
2.501.a
- Testis socius criminis regulariter nō admittitur. ibid.a
- Testis valde dignus, & alius testis infamis plenè pro-
bant, quia integra fides vnus, supplet defectum al-
terius. 2.493.a
- Testis examinatus à iudice sine articulis non probat.
2.523.b
- Testis. Vt vnus testis valeat ad præsumptionē. 2.502.a
- Testis non præsumitur rogatus. 2.521.b
- Si testis deponit primò per verbum nescio, postea per
verbum scio, statur secundo dicto. ibid.b
- Testis. Si statutus est terminus parti ad probandum, si
testis iurat infra terminum, potest post terminum
examinari & c. valebit eius dictum. 2.505.b
- Testis si fuerit iuratus probat, & valet eius dictum. 2.
505.b
- Testis examinatus cum articulis probat. 2.523.b
- Testis dictum nullum per pactum seu conuentionem
partium non potest conualidari, seu reintegrari. 2.
505.a
- Dictum testis non valet, nisi redactum sit in scriptis. 2.
504.b
- Testes non publicati, non faciunt fidem. 2.516.a
- Testes plures paucioribus præferuntur. 2.521.b
- Si testes dicant, notarium nō fuisse rogatum ipsis præ-
sentibus de instrumento, illud instrumentum non
valet. 1.719.b
- Testes quando examinari debent, pars aduersa debet
citari ad videndum eos iurare. 2.517.b
- Testes digniores præferuntur. 2.521.b
- Testes, parte presente, & non citata regulariter non re-
cipiuntur lite non contestata. 2.513.b
- Testes, qui aliàs non sunt idonei, in subsidium reputan-
tur idonei, quādo aliæ personæ haberi non possunt.
2.517.b
- Testes in criminalibus debent esse omni exceptione
maiores. 2.521.b
- Testes contrarij in modicis non dicuntur. 2.511.a
- Vbi testes, qui varia & concordantia dicunt, valeant in
his, in quibus conueniunt. 2.503.a
- Testes duo, in omni negotio requiruntur. 2.511.a
- Testes non esse cogendos. 2.511.b
- Testes rogati in casibus in quibus rogandi nō sunt, re-
pelluntur. 2.510.a
- Testes ad instrumenti seu scripturæ veritatem non re-
quiritur quod sint noti. 2.512.a
- Testes qui aliàs non sunt idonei, in subsidium idonei
reputantur. 2.486.a
- Testes publicatis attestationibus iudex potest ex suo
officio examinare. 2.521.a
- Si testes alij maiorem, alij minorē summam dixerint,
qui sint admittendi. 2.503.b
- Testes de his quæ viderunt, testimonium perhibent. 2.
503.b
- Testes infames infamia facti in causa criminali vel ci-
uili non admittuntur. 2.512.a

Index.

- Testes aduersa parte præsente, iurare debent. tom. 2. 502. b
- Testes publicaris attestationibus nullam contra ipsos exceptionem regulariter habent. 2. 516. a
- Testes deponentes se cognouisse de nocte, nihil probant. 2. 505. a
- Testes ex iusta causa ante litem contestatam possunt dari, & debent suscipi. 2. 502. b
- Testes debent dicere, qualiter sciunt. 2. 503. a
- Testes partium debent examinari sigillatim, idest vnus quisque de per se, alias non valet eius dictum. 2. 504. b
- Testes non debent dicere, q̄ sciunt rē ita esse. 2. 503. a
- Testes examinari, & ad æternam rei memoriam recipi quis petere non potest, quando statim agere potest. 2. 521. b
- Testes. Quando testes debent iurare se affuisse & vidisse, nec alicuius malignitatis conscios esse. 2. 516. a
- Testes si dixerunt se cognouisse talem, quia viderunt faciem ipsius, probant. 2. 505. a
- Testes compelli non possunt ad testificandum nisi seruata forma iuris. 2. 511. a
- Testes publicaris attestationibus in causa principali, in causa appellationis super antiquis capitulis amplius produci non possunt. 2. 514. a
- Fallit 52. modis ibid.
- Testes deponentes per eadem verba regulariter non probant, cum præsūmatur præmeditasse sermonē, & subornati. 2. 511. a
- Testes in scriptura publica requiruntur quod saltē per notorium describantur. 2. 517. a
- Testes post publicationem attestationum ad partis instantiam examinari possunt, amplius tamen super eodem articulo repetendi non sunt. 2. 513. b
- Testes produci nō possunt publicaris attestationibus: nec eorum dicta valent. 2. 520. b
- Testis nō potest esse monachus vel alius sub obediētia constitutus. 2. 509. b
- Testium subscriptio super factis, scripturaque in iudicio non requiritur. 2. 521. b
- Testes contrarij qui disantur, qui verō incompatibiles. 2. 518. a
- Testes contrarij reducuntur ad concordiam. ibid. a
- Testes super eisdem articulis, siue capitulis non licet producere in causa appellationis. 2. 523. b
- Testes si quis compellitur inducere contra se, vel eos exhibere, & deponant, non valet eorum dictum. 2. 518. a
- Quinque testes requiruntur ad probandum debitum contractum in scriptis. 2. 519. b
- Quando testes deponunt super actu vel facto multiplicabili, seu reiterabili, & discrepent in dicto, actu, vel facto, nihilominus possunt reduci ad concordiam vt non videantur contrarij. 2. 518. a
- Testes post didicita testificata quis potest producere ad reprobandos alios testes contra se productos. 2. 521. a
- Testes reprobantur quando sunt recepti, & examinati super articulis impertinentibus, & non facientibus ad causam. 2. 523. b
- Testes quando loquuntur vno & eodem sermone præmeditato, dicuntur suspecti. 2. 516. b
- Testes parentes pro liberis, & liberi pro parentibus regulariter esse non possunt. 2. 512. b
- Testes laici contra clericos non admittuntur, quando criminaliter ad ordinis depositionem agitur. 2. 512. a
- Testes examinari, & ad æternam rei memoriam recipi quis petere non potest, quando statim agere possit, cum directam viam habeat, ideo extraordinarij denegatur. 2. 511. b
- Testes in causa civili debent per iudicem recipi, & non per alium. 2. 510. b
- Testes. Qui testes esse possunt, vel non. Pater nō potest esse testis in causa filij. 2. 506. b
- Testis dictum qui deponit in scriptis nō valet. 2. 504. b
- Testis in causa propria nemo est idoneus. 2. 490. b, & 507. b
- Testis in criminalibus non potest esse affinis pro affine. 2. 507. a
- Testes esse non possunt birruarii. ibid.
- Testes non sunt cæcus, corruptus pretio, carceratus in vinculis, publicæ custodia detentus, criminofus, creditor in causa sui debitoris. 2. 507. b
- Item nec frater contra fratrem cogitur dicere testimonium. 2. 485. b
- Testes esse non possunt colonus pro domino suo, donator in causa rei donatæ, existens in peccato mortali, excommunicatus & suspensus, debitor in causa creditoris, domestici, ebrius, filius pro patre, fratres minores, vel prædicatores, homicida, infamis infamia iuris.
- Item nec inimicus capitali inimico, infidelis contra christianum, iudex, vel arbitër in causa in qua iudicarunt, notarius in causa in qua interuenit scribendo. 2. 509. a, & b
- Item nec procurator, ratione affectionis, proxeneta, vel mediator, qui est particeps muneris, serui, si milem causam habens, & spurius. 2. 510. a, & b
- Testes examinati, & publicati faciunt fidem in alio iudicio inter easdem personas. 2. 511. b
- Testes duō ad quemcunque actum probandum regulariter sufficiunt. 2. 482. a
- Testes duo in omni causa sufficiunt. 2. 519. b
- Testes iurare debent, quod sciunt rem ita esse. 2. 503. a
- Testes debent esse contestes, & concordēs. 2. 521. b
- Testes vnumquodque probare possunt. 2. 248. a
- Testes possunt petere expensas. 2. 521. b
- Testes debent esse rogati. ibid. b
- Testis dictum examinati inter alios, aliis non præiudicat, nec prodest. 2. 505. a
- Testes contrarij, si reducuntur ad concordiam, probant. 2. 517. a
- Testes in testamento regulariter rogati esse debent. 2. 517. a
- Testis dictum non valet si deponit per verba iuris, & non per verba facti. 2. 505. a
- Testimonium liberti. Maior factus, de his quæ in pupillari ætate, & seruitutis tempore viderunt, ferunt testimonium. 2. 503. b
- Testes probantes in vno de correlatiuis, probare dicuntur etiam in altero. 2. 514. a
- Testis dictum in eo, in quo nō iurauit, nō valet. 2. 505. b
- Testis dictum valet, si dicat vidi vinum: nō autem si dicat vidi colorem vini. 2. 505. a
- Testium non legitimè examinerum attestationes possunt communi consensu partium comprobari. 2. 519. b
- Testium examinatio, quando sunt in longinquis partibus absentes, alteri committi potest. 2. 519. a
- Testium productio. Produci & examinari testes ante litem contestationem non posse. 2. 520. a
- Testi crimina in genere obicere sufficit regulariter. 2. 506. a
- Testium contrarietas. Dictum testis contrarij non valet. 2. 518. a
- Testi vni affirmati magis creditur, quàm mille negantibus.

Index.

- tibus. 2.505.b
 Testem quem pro me produxi nō possum reprobare. 2.500.b
 Testium numerus. Nulla causa vnus testimonio terminatur. 2.519.b
 Testium examinationem non potest iudex alteri committere, in causa criminali. ibid.b
 Testium attestations quando recipiantur, pars citari debet. 2.518.a
 Testi vno, assumpto de voluntate partis vtriusque, creditur. 2.506.a
 Testium corruptio, si post sententiam opposita nō fuerit, de ea in causa appellationis opponi non poterit. 2.518.b
 Testium reprobatio admittitur tñ circa personas quā circa res, quæ proferuntur. 2.522.a
 Testium depositiones quando recipiuntur, pars citari debet. 2.518.b
 Testium compulsio. Qualiter compellantur, & quibus pœnis testes ad testificandum. 2.518.a
 Testi vtriusque in magna dignitate posito, regulariter creditur. 2.506.a
 Testium quibus quis vt intendit, non tenetur credere a iudice. 2.522.a
 Testium productionis terminus. Si statutus est terminus parti ad probandum, si testis iurat infra terminum, potest post terminum examinari, & valet eius dictum. 2.521.a
 Testium repetitio. Testis secundo inductus potest dicere, dico prout dixi in prima depositione. 2.521.a
 Testes lite non contestata regulariter non recipiuntur. 1.117.b
 Testium dicta, qui corrupti deposuerunt, non conuoluntur consensu partium. ibid.
 Testium citatio. Quādo testis examinatur, debet pars citari ad videndum eum examinari, aliās dictum eius non valet. 2.517.b
 Testium productio officio iudicis. Testis non productus à parte, si examinatur per iudicem, non valet eius dictum. 2.520.a
 Quorum testium productionem petit quis, illos exhibere debet suis sumptibus. 2.504.a
 Testium variatio. Testis qui variat, non probat. 2.521.a
 Testium de infamia, & de ingratitudine liberorum, & de adulterio vxoris agi post mortem, occasione bonorum possessorum. 2.504.b
 Testium dicta vel attestations factæ in vna causa pro sunt, & nocent in alia. 2.505.a
 Testium publicatio. Testes nō publicati non probant. 2.520.b
 Testium dicta reprobantur, si per vnum præmeditatū sermonem protulerint. 2.504.b
 Testium singulare dictum non probat. ibid.b
 Testibus duobus deponentibus de metu magis creditur, quā mille deponentibus de libera voluntate. 2.519.b, & 522.a
 Apertis attestationsibus non repetitur testis super iisdem articulis. 5.523.b
 Testibus duobus affirmantibus magis creditur, quā mille negantibus. 2.519.b, & 522.a
 Testibus ne infamia irrogetur actus geminatus præsumi debet. 2.522.b
 Testibus de facto eorū deponentibus creditur. 2.505.a
 Publicatis attestationsibus non licet producere testes eosdem, vel alios super eisdem articulis, vel directo contrariis, tam in causa appellationis, quā principali. 2.521.a
 Testibus publicatis opponi in personam eorum qui testificati fuerunt. 2.521.a
 Thesaurarius. si quis tantillum suffragatus sit ex ærario, incidit in pœnam iuris pecuniæ publicæ. 2.470.b
 Timor vanus metuloso non patrocinatur. 2.522.b
 Timoris vani iusta causa excusatio non est. 2.523.b
 Qui ex timore facit præceptum, aliter quā debeat facit: & ideo iam non facit. 2.524.b
 Timorem omnem subornationis facit cessare geminatio actus. 2.524.b
 Titulus. Si aliquis allegat titulum solennem, & legitimum, puta stipulat. ex præstatione decennali probatur titulum allegatum præcessisse: adeo quod eius virtute potest debitor in futurum compelli. 2.525.a
 Titulus dotis ex parte mariti, cui dos ipsa traditur, est onerosus, & non lucratiuus. 1.442.a
 Titulus haberi non dicitur de re modici pretij. 2.512.b
 Titulus in præscriptione regulariter requiritur. 2.524.b
 Titulus putatiuus sufficit ad vsucapionem, sicut verus. 2.584.a
 Titulus. Potest Episcopus facere edictū, quod omnes ostendant titulos suos sub pœna priuationis. 2.525.a
 Tituli multiplicatio in beneficialibus, est ad cautelam. ibid.a
 Titulum suæ possessionis quis regulariter dicere non tenetur. 2.525.a, & b. 526.a
 Titulum inducit annua & vniformis præstatio cuiuslibet redditus, facta ex causa per decennium continuū. 2.525.a
 Titulum habens à malæ fidei possessore longo tempore non præscribit. 2.212.b, 525.a
 Titulum beneficij alicuius postquam superior probauit, non potest amplius eum vexare. 2.525.a
 Titulum habens à malæ fidei possessore, an aliquo iuris titulo præscribat. 2.525.a, & b
 Tolerare. Quod gestum est, licet corrigi debeat, toleratur. 2.526.b
 Tolerari non debent ea, quæ exēplo grauia sunt. 1.512.a
 Tollere quis non potest propria autoritate opus factum. 2.132.a
 Torqueri non potest homo liber in causa pecuniaria. 2.526.b
 Tortus leuiter non habetur pro torto. ibid.b
 In tormentis, qui ē corporis vinculis euolauit, iudicis scruitia examinatus præsumitur. 2.525.b
 Totum & pars. Aliquid pro parte non posse fieri: vel non valet, quod pro parte agitur. 2.527.a
 Quod in totum prohibetur, pro parte admittitur. tot. 2.528.a
 Totum perfici. Nil valet quod agitur, nisi totum perficiatur. 2.526.b
 Totum. Quod iuris est in toto, quo ad totum, idem est in parte, quod ad partem. 2.526.b, & 527.b
 Totum peti partis nomine. 2.527.a
 Totius, & partis eadem dispositio est. 2.528.b
 Toto alienato, perinde est, ac si singulæ partes essent alienatæ. 2.527.a
 In toto partem non est dubium contineri. 2.526.b
 Traditio ficta circa dominium, & possessionem idem operatur, quod vera. 2.528.b
 Traditio. Ex traditione facta à domino, vel quasi domino ex causa habili præcedenti transfertur dominium. ibid.b
 Traditio. Quando eadem res veditur, vel donatur duobus in solidum, ille præfertur in dominio, cui prius res fuit tradita, non attento, cui prius fuit vendita, vel donata. ibid.b
 Tom. 2. Reg. Iur. 1 R 2

Index.

- Traditio facta à colono nō pręiudicat domino. 2.528.b
 Traditio ficta circa dominium, & possessionem idem operatur, quod vera. ibid.b
 Traditio. Error circa personam impedit traditionem vt non transferat dominium. ibid.b
 Sine traditione non transfertur dominium. ibid.b
 Transigere de crimine adulterij non licet. 2.529.b
 Transigere in spiritualibus licet. ibid.b
 Transigi nō potest regulariter super futuris alimentis testamento relictis, nisi prętoris auctoritas interueniat. 2.530.a
 Transactio. De quibus non est cogitatum, transactum non accipitur. 2.532.b
 Interpositas metu transactiones ratas non haberi. ib.b
 Transactio imperfecta est si dolus in transigendo adhibeatur. 2.531.a
 Transactio generalis facta per verba generalia restringitur ad rem super qua litigabatur. 2.530.a
 Transactio generalis restringitur ad res, de quibus erat lis. 2.530.b
 Transactio. Sub prętextu instrumenti post repertam actionem bona fide finitam rescindi iura non patiuntur. 2.531.a
 Transactio facta cum vna persona, alij non prodest, neque nocet. 2.530.a
 Transactio bona fide facta nō rescinditur etiam per instrumenta de nouo reperta. 2.530.a
 Transactio vitiatur per errorem. 2.530.b
 Transactio super alimentis nulla est non seruata forma, videlicet absque decreto prętoris. 2.530.a
 Transactio generalis restringitur tantum ad nominatim expressa. 2.530.b
 Causas & lites transactionibus legitime finitas imperiali rescripto fuscitari non oportet. ibid.b
 Transactio. In publicis criminibus non ingredientibus pœnam sanguinis non est licita transactio, ne delicta remaneant impunita. 2.530.a
 Transactio licita est in criminibus ingredientibus pœnam sanguinis. 2.530.b
 Transactio, vel compromissum post rem iudicatam non valet. 2.530.a
 Transactio facta ab vno ex correlatiuis nō nocet alteri, nisi habeat speciale mandatum. 2.530.b
 Transactio generalis quę nō potest restringi salua ratione recti sermonis, trahitur ad incogitata, dummodo in genere fuerit cogitatum. ibid.b
 Transactio generalis non procedit in his, quę pendēt ex testamento, nisi visis cognitisque verbis testamenti. ibid.b
 Transactio generalis, vel vniuersalis extenditur ad omnes illas res, quę continentur sub generalitate, vel vniuersitate etiā incognitas à transigentibus. ibid.b
 Transactio. Qui transigit, quasi de re dubia, & lite controuersa, neque finita transigit. 2.531.a
 Qui per fallaciam aduersarij ad transactionem inducitur, is non tā pacisci quàm decipi videtur. ibi.a
 Transactio facta per veditorem, sciente, & non contradicente emptore, sibi emptori non pręiudicabit. 2.530.b
 Tristes euentus non facillè sunt considerandi. 2.531.a
 Transactio iurata rescinditur prętextu falsorum instrumentorum, & sic iuramentum non impedit, quo minus possit de nouo quærri de falsitate. 2.530.a
 Transactionem ipso iure vitiat euidentis calumnia de dolo actoris. 2.530.1
 In Transactione nō habet locum remedium l.2. C. de rescind. vendit. 2.530.b
 Transactio non est licita in crimine adulterij. 2.530.a
 Transactionis vicem obtinet iusiurandum. 2.316.b
 Facta transactione inter partes, lis dicitur finita. 2.530.a
 In transactione non pręsumitur metus, si facta est amicis interuenientibus. ibid.a
 In transactionibus non habet locum pœnitentia. 2.531.a
 Transgrediens parum non vituperatur. 2.529.b
 Transire. Quædam transeunt succedendo, velut vniuersitates, quę alias transire non possunt. 2.531.a
 Translatio dominij, & pręscribendi vel vsucapiendi conditio æquiparatur. 2.211.a
 Translatio. Id quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri non potest. 2.529.a
 Translatum nō videtur dominium, per id quod datur cum paruo momento durat. ibid.a
 Translatio. Nemo potest plus iuris trāsferre in alium, quàm sibi competere dignoscatur. ibid.a
 Trebellianica per hæredē de relictis vniuersalibus regulariter teneri potest. 2.531.b
 Transmissio. Filius in potestate patris, & suus, hereditatem patris non aditam, ex potentia sui transmittit ad quoscumque hæredes. 2.531.a
 Transmissio. Hæreditas ascendentis non adita per descendentem non transmittitur ad alios ascendentes ipsius descendētis. 2.531.a
 Trebellianica per hæredem de relictis vniuersalibus retineri potest. 2.531.b
 Trebellianica debetur in singulis reb. p. indiuiso. ibi.b
 Trebellianica. Filius grauatus restituere hæreditatē potest detrahere duas quartas. 2.531.a
 Trebellianica hodie per testatorem detrahi prohiberi potest. 2.531.b
 Trebellianicam detrahit hæres qui coactus adiuit. ibid.b
 In Trebellianicam imputantur res alienatę per heredem. ibid.b
 In Trebellianicā imputatur quodcumque ex testamento capitur. ibid.b
 Trebellianicam fideicommissarius non detrahit à secundo fideicommissario. ibid.b
 Tres electi vt eligāt, vnū ex se eligere nō poss. 2.580.b
 Tributum nō debetur amplius, perempta re cui debetur, vel cuius causa soluebatur. 2.531.b
 Triplicatus actus plus operatur quàm binus, cum videatur adesse maior deliberatio. 2.532.a
 Tueri ius suum quis debet non iniuriā committere. 2.533.a
 Turpitudinem allegans suam, nō auditur. 2.532.a, & b
 Turpitudinis metus maior, quàm mortis, bonis viris esse debet. 2.80.a
 Tutela eodem modo quo finitur per casum contingentem in personam minoris, eodem modo finitur in personam tutoris. 2.534.a
 Tutela finitur aliter in masculis, & aliter in fœminis. 2.534.a
 Tutela soluitur morte. ibi.a
 Tutela defertur secundum ordinem successionis. ibi.a
 Tutelam mulier gerere non potest. ibid.a
 à Tutela excusatus ob numerum liberorum, si postea decrescat numerus nō extinguitur excusatio. 1.185.b
 Quò tutela redit, eò & hæreditas peruenit, nisi cum fœminę hæredes intercedunt. 2.534.a
 Tutor vel curator habent ius exigendi, vel recipiendi solutionem, sed non possunt debitori minoris facere pactum de non petendo. 2.533.b
 Tutor mortuo pupillo definit esse tutor & administrator, nisi etiam intuitu rerum detur: secus si moriatur.

Index.

tutor, quia adhuc pupillus alio eget tutore. 2.533.a
 Tutor. Haberi tutorem, tutor dari non potest. 2.533.b
 Tutor tenetur si aliquod damnum habeat pupillus eius culpa. ibid.
 Tutor subrogari potest contutori nō citatis partibus, neque eius adiuncto. ibid.
 Tutor esse poterit pupilli, licet sit debitor, vel creditor in modica quantitate. 2.533.a
 Tutor pro pupillo repellitur. 2.510.b
 Tutor bona pupilli videri non potest sine iudicis inquisitione & decreto. 2.533.b
 Tutor, vel curator, licet habeat ius exigendi vel recipiendi solutionem, non potest debitori minoris facere pactum de non petendo. 2.533.b
 Tutor qui sciens calumniosam litem instituit, ipse cōdemnatur in expensis. 2.533.a
 Legati Proconsulum tutores dare possunt. ibid.
 Tutor omnia verba formæ ad amissim iurando complecti debet, alioquin tutor non erit. ibid.
 Tutor. Potest quis esse tutor sui priuigni. ibid.
 Tutor. Dolus. Neque in interdicto, neque in ceteris causis pupillo nocere oportet dolum tutoris, siue soluerit, siue non est. 1.400.a
 Tutoris delictum, an & quādo noceat pupillo. 2.534.a
 Tutoris datio non valet si in eius petitione modicum erratum fuerit. 2.533.b
 Tutori, vel curatori si testator relinquat liberationem pro administratione præterita, non videtur remissus dolus, nec reliqua. 2.533.b. 534.a
 Tutorem non petens mulier filiis impuberib. non punitur cum de re modica tractatur. 2.533.a
 Tutori potest testator remittere confectionem inuentarij. 2.533.b
 Tutori potest testator remittere confectionem inuentarij. 2.534.a
 Tutores, vel curatores non possunt vendere res minorum, nisi cum causæ cognitione, & interpositione decreti. 2.533.b
 Tutus exceptione fauorabili, quocunque errore soluens repetit. 1.701.a
 Tutus exceptione odiosa, si soluat, non repetit. 1.701.a

V

Vacante ecclesia non currit præscriptio, nec tempore schismatis. 2.215.b
 Vacationis modus omnis comprehenditur, & ideo nō oportet facere mentionē de modo vacationis. 2.534.b
 Vagabūdi illis locis vbi delinquit puniri debet. 2.534.b
 Vagari non permittitur. 1.761.a
 Vagabundus potest conueniri in loco vbi inuenitur. 1.373.a
 Valetudinarij nō coguntur dicere testimoniū. 2.486.a
 Propter valetudinem aliquem excusari. 1.17.a
 Valere. Quod ab initio non valuit, ex post facto conualescit. 2.535.a
 Valere. Quod nō valet ago, valet vt valere pōt. 2.535.a
 Valere. Quædam à se non valent, nisi à iudice fuerint confirmata. 2.536.a
 Valere. Quod ab initio valet, si peruenerit in eum casum à quo incipere non possit, definit conualescere. 2.535.a
 Validum reddit actum geminatio, qui aliàs validus nō esset. 2.536.a
 Valor. Quod ab initio non valet, tractu temporis non valet. 2.535.a
 Valor beneficij est exprimendus in gratia obtinenda, & aliter gratia erit nulla. 2.536.a
 Valor beneficij si nō fuerit expressus integer, sed taci-

citus in vno nummo vitiat interpretationē. 2.536.a
 Variæ sunt hominum voluntates. 2.578.b
 Variare an liceat, qui semel elegit. 2.536.b, & 537.a
 Variatio criminū, varietatem inducit pœnarū. 2.537.a
 Variatio reprobat. 2.537.a
 Variatio. Qui electionem habet, ex quo elegit, non variabit. 2.579.b
 Varietas. Varietatem & inconstantiam repellendam esse. 2.537.a
 Ad varietatē, vel denuntiationē quid fieri licet. 2.580.a
 Vassallus potest sibi acquirere nouum vassallum infeudando, & feudum etiam sine licentia superioris domini. 1.557.b
 Vagus debitor vbique conueniri potest. 1.341.b
 Vassallus sciens domino imminere damnum debet ei reuelare: alioquin feudo priuatur: fallit si modicum damnum immineret. 2.538.b
 Vassallus non potest feudum in dotem dare pro filia sine consensu domini. 1.555.b, & 557.a
 Vassallus potest infeudare sine consensu domini. 1.557.a
 Vassallus inuito domino renunciare potest feudo. 1.557.b
 Vassallus pignoral non potest feuda irrequisito domino. 1.557.a
 Vassallus non cogitur testificari cōtra dominū. 2.486.a
 Vassallus si feudum pro allodio se possidere dicat, feudum non amittit. 1.553.a
 Vassalli non possunt diuidere feudum. ibid.
 Vassallus de feudo non potest testari. 1.558.b
 Vassallus, seu emphyteuta feudum seu emphyteusim alienare non potest. 2.537.a
 Vassallus potest alienare feudum, diuidendo ipsum inter se, & alium conuassallum eiusdem feudi. 2.538.a
 Vassallus potest alienare feudum, diuidendo ipsum inter se, & alium conuassallum eiusdem feudi. 1.557.b
 Vassallus non est citandus, quando propter eius potentiam periculum esset in mora, tunc enim feudū occupari potest si vassallus in commissum ceciderit. 2.538.a
 Vassallus potest sibi acquirere nouum vassallum infeudando ei feudum, etiam sine licentia superioris domini. ibid.
 Vassallus non præstans opem domino in discrimine vitæ constituto, priuatur feudo. 1.558.
 Vassallus inuito domino, renunciare pōt feudo. 2.538.a
 Vassallus regulariter potest sine consensu domini feudum alienando diuidere. ibid.
 Vassallus contra dominum in ciuili, vel criminali causa esse non potest, nec etiam pro. 2.510.b
 Vassallus licet possit renunciare feudo inuito domino, non tamen debet dominum offendere post talem renuntiationem. 1.195.a
 Vassallus potest renūtiare feudo inuito domino. 1.77.a
 Vassallus vendens feudum, & non tradens, non priuatur feudo. ibid.
 Vassallus potest super re feudali transigere sine consensu domini, quando est sibi mota questio. 1.76.b
 Vassallus potest alium vassallum infeudare de feudo quod ipse recognoscit à domino sine ipsius domini consensu. 1.76.b
 Vassallo mortuo, in quo generatio suæ familiæ finitur, tunc possunt eius consanguinei officio iudicis petere, vt ipsi præ aliis vestiantur à domino in feudo, qui dominus tenetur illos potius quàm extraneos inuestire. 1.558.b
 Vassallus litigans potest deferre iuramentum aduersario sine consensu domini. 1.77.a
 Vassallus potest alienare feudū sine consensu domini, quando alienat in augmentum feudi, & ad vtilitatē

Index.

- domini. 1.77.a
 Vassallus potest compromittere in arbitrum de re feudali sine consensu domini. 1.77.b
 Item constituit seruitutem realem. ibid.
 Vehemens opinio consona veritati postea apparenti habetur pro veritate. 2.564.a
 Velle moriendo quis videtur. 2.578.a
 Velle non creditur, qui obsequitur imperio patris vel domini. 2.182.b, & 577.b
 Velle suum cuique est, nec voto vivitur vno. 2.578.b
 Velle nemo videtur, quod non potest. 2.578.b
 Velle. Vbi aliquis facit quod non vult, quia non potest facere quod vult. 2.538.b
 Velleianum. Certioratio requiritur in renunciatione Velleiani. ibid.
 Vendere rem suam nemo compellitur. 2.538.b, & 546.a
 Fallit 58. casibus, ibid. & fol. 539. & seq.
 Vendere cui permittitur, etiam pignoraré. 1.81.a
 Vendens rem duobus tenetur regulariter de falso, si rem tradat. 2.541.a
 Vendendi ius. Cui est donandi, eidem & vendendi, & concedendi ius est. 3.540.b
 Vendens simpliciter iactum retis, de primo intelligitur, licet in eo nihil piscium captum fuerit. 2.541.a
 Vendere. Fiscus ratione partis hereditatis, quam habet cum socio, potest vendere totam hereditatem. 2.546.a
 Vendere aliud est, aliud est vendenti consentire. 2.540.a
 Vendens pradium, si promittit de euictione pro facto suo tantum, non tenetur de facto auctoris. 2.540.b
 Vendi res duobus potest quantum ad contractum, sed non quantum ad evitandam poenam. 2.546.a
 Venditio. Locatio. Qui vendidit, vel locauit, ut aliquid faceret, tanti minus vendidisse videtur: unde actione ex vendito, tanquam pretium peti potest. 2.205.b
 Venditio nulla est substantiali forma non seruata. 2.543.b
 Venditio pro modico retractari non debet. 2.543.b
 Venditio rei magnæ facta pro paruo precio habetur pro donatione, nec talis parui precij habetur consideratio. ibid.
 Venditio facta rei alicuius viliori precio, quam valeat, inter maritum & uxorem, non valet propter suspicionem donationis. ibid.a
 Venditio imaginaria non est, precio accidente. 2.453.a
 Venditio vna ex parte vendentis dicitur etiam pluri rerum ex quo vnicum accipit pretium, sed ex parte emptoris plures dicuntur esse. 2.545.a
 Venditio vnius fundi facta duobus in solidum, ille præfertur qui prius est, & reperiatur in possessione ipsius rei emptæ. ibid.
 Venditio ultra dimidiam iusti pretij regulariter non valet. 2.544.a
 Venditio. Perfecto, & expedito contractu vini venditi, regulariter spectat periculum ad emptorem vini. 2.541.a
 Venditio retractari potest remedio legis 2. C. de rescind. vend. etiam pro vno nummo ultra dimidiam iusti pretij. 2.543.b
 Venditio. Non est æquum inuitu iusto pretio res suas vendere. ibid.
 Venditio facta de equa, ut si pariat masculu, pertineat ad venditorem, si fœminam ad emptorem, si peperit masculum, & fœminam, videndum est vter prior eorum natus sit, & de primo semper intelligendum. ibid.a
 Venditio facta de prædio, excepto iure coloni, qui medietatem fructuum habere debet, si nullus reperitur colonus præter venditorem, illa reseruatio quid operetur. ibid.
 Venditio facta per maritum, & uxorem præsumitur vxor adhibita pro forma, & totum precium peruenisse ad maritum, idem dicendum est de emptione. ibidem.
 Venditio generalis facta omnium bonorum non comprehendit morum imperium. 2.453.b
 Venditione facta cum decreto iudicis non est locus. l. 2. C. de rescind. vendit. 2.26.a
 Venditionem quædam non recipiunt, recipiunt tamē diuisionem. 1.81.a
 Venditionis appellatione, etiam aliæ species alienationis continentur. 2.545.b
 In venditione precium in numerata pecunia interuenire debet. 2.546.a
 In venditione precium commune attendi debet. 2.546.a
 Venditione prohibita, censetur prohibita omnis alienatio. 2.545.b
 In venditione necesse est precij quantitatem esse præmissam, nam venditio solo consensu conuenitur. 2.543.b
 Si in venditione precium est collatum in alterius arbitrium, conditionalis venditio dicitur. 2.546.a
 Venditione prohibita indefinitè, vniuersaliter intelligitur prohibitus omnis contractus, per quem dominium transfertur, ut donatio, permutatio, & similia, & emphy. 2.546.a
 Venditione perfecta omne commodum, & incommodum rei venditæ ad emptorem spectat. 2.543.b
 Venditiones plurium camporum vnicò precio, si non dicatur tantum pro tali campo, & reliquum pro tali precio, plures dicuntur venditiones. 2.546.b
 Vendito vno ex correlatiuis non censetur venditum reliquum. 2.541.b
 Venditor qui in contractu dixerit, soluatur pro possessione episcopo quantitas solidorum centum, hæc in definita vniuersaliter est intelligenda de omni atque integra possessione. 2.542.b
 Venditor nolens de euictione teneri, ad precij restitutionem tenetur. 1.483.a
 Venditor emptori tenetur ad impensas, in rem vel in litem factas. 1.515.b
 Venditor ab emptione discedere volens, duplicatas arras quas accepit, restituere tenetur. 2.546.a
 Venditor si stat in possessione rei venditæ, præsumitur venditio simulata. 2.545.b
 Venditor fundi cū decreto iudicis, si pars quæ est decepta reperitur læsa ultra dimidiam iusti precij, an excludatur quominus rescissionem instrumenti venditionis emptor petere possit. 2.541.b
 Venditor fundi ex natura contractus tenetur de euictione, & legitima defensione rei venditæ. 2.542.a
 Venditor vtens verbis geminatis dum dicit, & quicquid plus valet donat, amittit priuilegium l. 2. C. de rescind. vend. 2.542.b
 Venditor transigens non præiudicat emptori etiam non contradicenti. ibid.
 Venditor nolens de euictione teneri ad pretij restitutionem tenetur. ibid.
 Venditor an & quibus casibus de euictione non teneatur. 2.541.b
 Venditor tenetur ad rem venditā tradendā emptori.

Index.

- tamen emptor non tenetur ad precium rem tradi,
sed obligatione dandi. 2.542.a
- Venditor bonorum ecclesiæ, seu hospitalis debet esse
sollicitus de conuersione rei in utilitatem ecclesiæ
seu hospitalis. 2.541.b
- Venditor potest esse testis pro emptore. 2.502.a
- Venditor præcisè tenetur rem tradere: liberatur tamē
præstando interesse. 1.80.a
- Venditor nō potest esse testis in lite mota super re vē-
dita, seu empta. 2.510.b
- Venditor. Sententia lata contra venditorem, vxorem,
focerum, i. patrem mulieris dantis dotem, conuen-
tos rei vendicatione, præiudicat emptori, & marito
scientibus, secus est tamen si lata fuerit contra ven-
ditore, focerum, vxorē agentes rei vendicat. 2.542.b
- Venditori scienti litem esse motam, debet emptor de-
nūciare, aliās nō habet regressū de cuictione. 1.463.b
- Venditori læso vltra dimidiam iusti precij succurritur.
2.546.a
- Venditoris ministeriorum pœna. 2.543.b
- Venditor liberato, & emptor liberatus dicitur. 2.542.b
- Venditor rem suam, possessori pretiū, quod alij soluit,
auferri non videtur. 2.546.b
- Veneficus pœna mortis punitur, sicut homicida, & i-
deo lege Cornelia de sicariis cohercetur. 2.547.a
- Venia. Ad ea, quæ non habent atrocitatem facinoris,
vel sceleris, (in his) ignoscitur feruis: si vel dominis,
vel iis, qui vice dominorum sunt, veluti tutoribus &
curatoribus, obtemperauerint. 2.547.a
- Venia ætatis impetranda est à liberis, vel à libertis, &
tamen secus est e contra. 2.547.a
- Venia peccati non datur nisi correptis. 2.547.a
- Veniens contra transactionem iuratam efficitur infam-
is. 2.530.a
- Veniens contra Canones incurrit infamiā Canonicā.
2.289.b
- Venisse non dicitur qui non stetit. 1.547.a
- Venire per se & natura. Quæ per se non veniunt actio-
nes, vel inter dicta, natura cum adiuncto venire pos-
sunt. 2.547.a
- Verberans clericū regulariter incidit in c. si quis suadē-
te. 17.q.4. & est excommunicatus ipso facto. 2.547.a
- Ampliat & limitatur multipliciter. ibid.
- Verbum dare, si apponatur in contractu in quo inueni-
tur precium pro re certa, efficit, vt ex parte eius qui
obligatur ad speciem, non sit emptio nec venditio,
sed contractus innominatus. 2.548. & 550.a
- Verbum bonæ fidei, id est non malæ fidei. 1.69.a
- Verbum non obtinuit, id est succubuit: & ita affirma-
tiua in negatiua. 1.69.a
- Verbum volo, est fons & radix omnium actuum & dis-
positionum. 2.579.a
- Verbum vltimum præualet. 2.571.a
- Verbum cōuenit, vel promisit, positum in instrumen-
to, intelligitur per stipulationem. 2.548.a, & 550.a
- Verbum aut participium futuri temporis, est canon fe-
rendæ, non latæ sententiæ. 2.548.b, 550.a
- Verbum generale generaliter intelligendum. 2.548.a
- Verbum relinquo est commune, & regulariter non tra-
hitur ad institutionem. 2.550.b
- Verbum vel participiū præsentis aut præteriti tēporis,
in dubio est canō latæ sententiæ. 12.548.a, & b. 550.a
- Verbum volo, cū infinitiuo, in actibus inter viuos, nō
disponit. 2.548.b, 550.a
- Verbū nihil operatur, nisi quatenus subiecta materia
patitur. 2.548.a
- Verbum compositū nō comprehendit simplex. 2.550.b
- Verbum generale restringi. 2.548.a
- Verbū subiunctiuū importat tempus futurum. 2.550.b
- Verbum, potest, affirmatiuè prolatum in legibus, con-
tractibus, & rescriptis, nunquam importat necessita-
tem præcisam, sed solum causatiua. 2.550.b
- Verbum, tradere, non importat translationem dominij,
sed meram tenutam. ibid.b
- Verbū, potest, præcedente negatione, & sic nō potest,
inducit necessitatem, & priuat potentiam. ibid.b
- Quando verba legis, vel statuti, importat plenam pro-
bationem, requiritur plena probatio. 2.248.a
- Verba pro actore, locatore, venditore intelligenda
sunt. 2.245.b
- Verba legis captari non debent. 2.25.b
- Verba pro eo, emēte, cōducēte intelligēda sunt. 2.245.b
- Verba non sufficiunt vbi opus est factō. 1.524.b
- Verba præsumptionem afferunt, 2.224.b
- Verba secūdū volūtātē testat. exaudiēda sunt. 2.482.a
- Verba aliquid operari debent. 2.348.b
- Verba statuti si intelligenda sunt prout iacent nullo su-
peraddito intellectu, tunc dispositum in vno de cor-
relatiuis non extenditur ad reliquum. 2.551.a
- Verba narratiua in dispositionibus legalibus super cō-
tingentia facti non inducunt dispositionem, nec li-
cet ab eis arguere. 2.550.a, & b
- Verba aliquid operari debent. 2.550.b
- Verba enunciativa prolata princ. propter aliud nō dis-
ponunt neque aliquid operantur. 2.550.a
- Verba in stipulatione requiruntur, tam ex parte stipu-
latoris, quā ex parte promissoris. 2.551.3
- Verba prolata hoc maximè operantur per referentia vt
in eis inesse dicantur. 2.551.a
- Verba deueniat, perueniat, sunt communia. 2.550.b
- Verba impropriantur vt actus sustineatur. 2.550.a
- Verba hæc, sub pœna excommunicationis, vel centum
librarū, non sunt latæ sententiæ, sed ferendæ. 2.550.a
- Verba legis vel statuti vbi deficiūt, deficit ipsius dispo-
sitio. 2.550.a
- Verba intelligi debent attento iure communi, non spe-
ciali. 2.551.a
- Verba ista, nolo adire, nō inducūt repudiationē. 2.301.a
- Verba præsentis tēporis nō porriguntur ad futura. 2.
549.b, 550.b
- Verba enunciativa, quæ regulariter nō probant, si fue-
runt geminata probant. 2.549.b
- Verba deferuiunt intentioni, non autem intentio ver-
bis. 2.549.b
- Verba ista geminata, qualiscunque, vel quicūque, licet
soleant aliās multum importare, & plus quā ver-
ba simplicia: tamen restringuntur ad personas habi-
les. 2.549.b, & 550.a
- Verba intelligi debent secundum naturam dispositio-
nis, super quā interponuntur. 2.551.a
- Verba generalia restringuntur ad habilitatē. 2.549.b
- Verba ambigua secundum intentionem proferentis
sunt intelligenda. 2.551.a
- Verba cum effectu sunt accipienda. 2.549.a, & 551.a
- Verba accipi debent in specie, non in genere. 2.551.a
- Item intelligi debent secundum subiectam ma-
teriam & secundum qualitatem personæ ad quā re-
feruntur. ibid.
- Verborum effectus & significatio. 2.551.b, & seq.
- Verbis edicti seruire melius est in re dubia. 1.445.a
- Propter nimiam verborum subtilitatem latitudo vo-
luntatis impediri non debet. 2.579.a
- Verborum propriæ significationi statuitur, nec ab ea re-
cedendum est, imò à iudice illa spectāda est. 2.560.b

Index.

- Verisimile quod est venit tantum in generali dispositione. 2.562.b
- Verisimilia non dicenti non creditur. 2.510.b
- Verisimile. In obscuris inspicitur solet, quod verisimilius est, aut quod plerumque fieri solet. 2.562.b
- Veritas conuitij non eximit ab actione iniuriarum. 1.38.a
- Veritas rei potior habetur, quam quod scriptura contingit, errore vel simulatione. 2.327.b
- Veritas super omnia amanda. 2.564.a
- Veritas facti iure civili infirmari non potest. ibid.a
- Veritas. Quando fictio, & veritas ad idem concurrunt, veritas præfertur. ibi.a
- Veritas hincinde agitata magis elucescit. ibid.a
- Veritas opinioni præfertur. ibid.a
- Veritas non tantum inspicitur, quantum testatoris voluntas. 2.563.a
- Per plures veritas magis inuenitur. 2.564.b
- Veritas cum non defenditur, opprimitur. ibid.b
- Veritas conuitij non eximit ab actione iniuriarum. 2.563.b, 564.a
- Veritas, quando aliter haberi non potest, ab illis personis habeatur, quæ inuitæ ad testificandum non compelluntur. 2.564.b
- Veritas eius quod multipliciter exponitur, ignoratur. 2.564.a
- Veritatis primordio quod inuatur, non videtur omnino falsum. ibid.
- Veritatem suppressere, vel falsum exprimere paria sunt. ibid.
- Veritatis substantia mutari non potest falsa demonstratione. ibid.
- Veritas magis quam opinio attenditur in his quæ à solo animo non dependent. ibid.
- Veritatis fides verborum adminicula non desiderat. ib.a
- Veritatem inspicendam, non opinionem. 2.562.b
- Ad examinandam veritatem omnis iure prodita debet admitti probatio. 2.564.b
- Veritatem qui liberè non pronunciat, proditor est veritatis. ibid.
- Melius est pro veritate supplicium pati, quam pro adulatione beneficium consequi. ibid.
- Veteres putarunt, non posse nos per seruum hereditarium acquirere, quod sit eiusdem hereditatis. 2.397.a
- Vetitum, seu permissum. Vbi quod minimè est prohibetur, id quod maius est, etiam vetatur. 2.565.a
- Vetitum. Cum id quod maius est conceditur, quod minus est, non vetatur. ibid.
- Vexillum capienti, si præmiu datur ei ex statuto, de prima captura vexilli hostium intelligitur. ibi.b
- Via publica, & ius publicum præscribi nullo modo potest. 2.215.b
- Via. Viæ, itineris, actus, aquæ ductus pars in obligatione deduci non potest, quia usus eorum diuisus est. 2.567.a
- Vicarius potest agere pro iuribus concernentibus vicariam suam absque alio mandato, quando habet titulum. 2.65.a
- Vicarius generalis non potest beneficium conferre absque speciali mandato. 2.565.b
- Per vicarium quis non potest deferuire in beneficio. 1.129.a
- Vicariatus soluitur morte episcopi. 2.565.b
- Vices duarum personarum quis sustinere non potest. 1.445.a, & 2.565.b
- Vicinus nouus non præsumitur scire facta vicini. 1.291.a
- Vicinus qui diu absens fuit, non præsumitur scire facta vicini. ibid.
- Vicinus impedire non potest facientem in flumine publico, cum modicum sentit damnum. 2.565.b
- Vicinus præsumitur scire facta vicini, idem in conjunctione & consanguineo. 2.226.a
- Vicinus qui ex forma statuti non potest videre aliquid sine consensu vicini, an habeat locum in eo, qui rem in vicino habet. 2.565.b
- Vicini qui propter siccitatem coguntur venire ad tuum molendinum, ad ullam gabellam compelli non possunt. 1.655.a
- Vicini, an collectam indicare possint conuicinis pro puteo de publico, & in communi reaptaudo, seu reficiendo. 2.566.a
- Victor potest appellare. 2.350.a
- Victor. Si vinco vincentem te, multo magis vinco te. 2.566.a, & 588.a
- Victor non appellat ab expensis, sed obtinet de ipsis coram eo, ad quem victus appellauit. 1.95.a
- Victor potest in causa appellationis petere aliqua alia, plura ducendo accessoria principalis petitionis. tom. 2.566.a
- Victor regulariter non appellat ab expensis, sed obtinet de ipsis coram eo, ad quem victus appellauit. ibid.b
- Victor non debet propria auctoritate sententiam per se latam exequi. 2.566.a
- Victus victori condemnatur in expensis. 2.566.a, & 568.b, & 1517.b
- Vidua non perdit legatum ei relictum in testamento sub conditione si caste vixerit, cum matrimonium sit castitas. 2.566.b
- Vidua non veniunt in dispositione testatoris mandatis bona sua distribui mulieribus dotandis. ibid.
- Vidua legatum factum, intelligitur de prima, & immediata viduitate. ibid.
- Vidua habitatio relicta indefinitè, intelligitur vniuersaliter non solum de prima viduitate, sed quocumque tempore fuerit. ibid.b
- Vidua retinet dignitatem quaesitam radiis mariti. ibi.
- Vigilans. Vigilantibus ius civile scriptum est. 2.567.a
- Vigilare licet unicuique pro suo commodo, etiam in alterius damnum. 1.255.b
- Vilis persona, ignota, vel obscura non potest testis. 2.510.b
- Vilior est melioris conditionis. 2.567.a
- Vim alieni facti repellere non licet. 2.570.a
- Vim vi repellere licet incotineri. 2.569.b, 1.159.a, 570.a
- Vis. Quod latèter, aut per vim, aut alias illicitè introductum est, nulla debet stabilitate subsistere. 2.570.a
- Ab omni vi & iniuria penitus abstinendum. 2.569.b
- Vincula duo magis ligant, quam vnum. 2.567.a
- Vindicari delicta etiam admonitione non præcedente. 2.546.b
- Vindicatio incertæ partis datur, & iurati succurr. 1.23.a
- Vindicta regulariter non permittitur. 2.546.b
- Vindicta soluitur morte. ibid.
- Vinum quod vigore statuti extra territorium portari non potest, procedit, ut quis nec amphoram portare possit causa gustus. 2.567.a
- Violentia illata à iudice, cui subditi sumus, alicui sibi nec defendere nec resistere licet, secus si est illata à priuato. ibid.
- Virtualiter & comparatiuè comprehensa, non dicuntur comprehendi sub litera, sed solum quod de necessitate infertur. 2.565.b
- Violentum nullum perpetuo tolerandum. 2.567.a
- Visitare potest semel in anno quilibet prælatus, cui visitandi officium incumbit iure communi. 2.570.a, & 571.a
- Visitatio præscribi non potest. 2.213.a
- Visitor generalis non potest remouere officiales. 2.567.a

Index.

Vifus regulariter est fensus communior qui poteft ad reliquos fensus adaptari in ipsis attestationibus: 2. 571.a
 Vitiofa poffeffio iuuat contra extraneos. 2.202.b
 Vitii. Quod initio vitiofum est, non poteft tractu tēporis conualefcere. 2.568.b
 Quod vitiofe factū est per fubfequentia purgari. ibi.b
 Vitiofum. Quod dicitur refpectu alterius vitiofum, hoc in alio caret vitio. ibid.b
 Vituperādus non est qui modicē transgreditur. 2.571.a
 Viuere quis prāsumitur vſque ad centū annos. 2.227.a
 Viuere creditur, cuius mors nō fuerit probata. 2.571.a
 Si victum vel ſtratum inferri quis indicato non patiat, vtilis in eum pēnalis actio danda est. 2.568.a
 Vltima voluntas non poteft ſtare in ſuſpenſo. ibid. b
 Vltima opinio in dubio cenſetur approbata. 2.571.a
 Vltimus dies termini totus debitori conceditur. ibi.a
 Vltima defuncti voluntas ſeruanda est. 2.572.a
 Vltima derogant prioribus. 2.571.a
 Vltima voluntas fauorabilior est cōtractibus. 2.578.b
 Vltima mora nocet. 2.571.a
 Vltima & terribilium mors. 2.571.a
 Vltima determinatio reſpiciens plura determinabilia debet æqualiter ea determinare. 2.575.a
 Vna & eadē res diuerſo iure cenſeri nō debet. 2.575.b
 Vnam ciuitatem Imperator in duas debet diuidere, ſi hoc viderit expedire. 2.205.b
 Vnus vicem duorum ſubire non debet. 2.572.b
 Si vnus ex cohæredibus, vel ſociis, vel fratribus, vel ſimilibus, capſam, vel aliud ſimile abſque præſentia teſtium vel fratrum, vel cohæredum ademerit, poterunt alij cohæredes, vel fratres iurare in litem pro maiori quātitate quam dicunt fuiſſe in dicta capſa. 1.766.b
 Vnus ex cohæredibus tradendi ſpeciem ſub pēna debitam, licet ſit communis, non transfert dominium pro portionibus cohæredum. 2.528.b
 Vnum qui vult, cenſetur velle omne aliud, ſine quo illud eſſe non poteſt. 2.508.b
 Cū prætor vnum ex pluribus vetat, cæteris committere videtur. 2.572.b
 Vnum tantum cum extat, id quod refertur, ad ipſum quidem relatio haberi debet, ac ſi expreſſe ad illud quis ſe retuliſſet. ibid.b
 Vnum iuſtū prohibetur propter aliud iniuſtū. 2.568.a
 Vnum. offendēs in vno, factus eſt omniū reus. 2.572.b
 Vno ex pluribus hæredibus contrafaciente facto indiuſo pēna & intereſſe cōmittitur in ſolidum contra omnes pro portionibus hæreditariis. 2.189.b
 Quod cum vno geſtum eſt, cæteris nō prodeſt. 2.572.b
 Vnicuique parti vna probatio eſt conceſſa, & non vltra. 1.500.b
 Vnita iuuant quæ ſingula non profunt. 2.570.b
 Vniuerſalis locutio reſtringitur ad habilitatē. 2.571.b
 Vniuerſitas habens rectorem in quem tranſtulit iuriſdictionem, non poteſt ſine eo ſtatuerē, ſecus ſi non habet rectorem. 2.571.b, 572.a
 Vniuerſitas non obligatur. 2.136.a
 Vniuerſitas quibus caſibus poteſt ſtatuerē, poteſt etiā pēnam ſtatuto adiicere. 2.571.b, 572.a
 Vniuerſitas non dicitur delinquere, niſi quando communicato conſilio habita prius deliberatione delinquit. 1.369.b, & 2.571.b
 Quædam per vniuerſitatem tranſeunt, quæ ſola non poſſent alienari. 2.561.a
 Vniuerſum. Vniuerſitatem denotat verbum omne. 2. 571.a

Vniuerſum. Nihil intereſt de vniuerſo quærat, quod capere non poſſit, an de portione. ibidem a
 Vocabula. Natura rerum inducuntur, vt plura ſint, negocia quā vocabula. 2.575.b
 Vocabuli ſignificationem applicari. 2.205.b
 Exemplo turpiſſimum eſt ſceminino vocabulo etiam mafculos contineri. 2.573.a
 Vocatus ad maius tribunal, & ad minus, debet in maiori reſpondere. 1.626.b
 Vocati cēſentur in vnam portionem, qui per collecti uam vocantur. 2.14.b
 Volenti dolus non inferitur. 2.579.a
 Voluiſſe ſemel ſufficit. ibid.a
 Volo verbum ab omni neceſſitate abſtractum eſt, & regulis iuris non ſubmiſſum. ibid.a
 Verbum volo, in principe habet vim legis. ibi.a
 Voluntarium coactum reprobat. 2.578.b
 Voluntariū bonum eſt magis præmio dignum quā neceſſarium. ibi.b
 Volūtaria conditio non extenditur, ſed formaliter eſt adimplenda. 2.578.a
 Voluntariæ rei legatæ alienatio, ſeu donatio inducit legati ademptionem. 1.53.a
 Voluntas. Qui non vult quando poteſt, conſequēs eſt vt quando velit non poſſit. 2.579.a
 Voluntas ambulatoria eſt vltima voluntas. 2.575.b
 Volūtas mutari nō poteſt in præiudiciū tertij. 2.579.a
 Voluntas. Eadem ſeueritate voluntatem ſcleris, qua effectum iura puniri voluerunt. 2.578.b
 Voluntas & propositum diſtinguunt maleficia. ibid.b
 Voluntas defuncti pro lege ſeruatur. 575.b
 voluntas coacta, voluntas eſt. ibi. b
 voluntas ex facto declaratur. ibid.b
 voluntas. Quando aliquid committitur voluntati alius cuius, ille non eſt ſubiectus regulis iuris. ibid.b
 voluntas. Ex dignitate, ſciētia, affectione, voluntatē teſtatoris interpretari. 2.576.b
 voluntas minus perfecta quæ inter liberos ſeruatur iure teſtamenti non valet. ibid.b
 voluntas delinquendi. In maleficiis voluntas ſpectatur non exitus. 2.577.
 voluntas. Teſtatoris voluntas magis eſt attendenda, quā verba. 2.579.a
 voluntas tacita valet. 2.578.a
 voluntas poſterior, & nouiſſima præualet, & priori derogat in legatis. 2.578.a, & 579.a
 voluntas, coacta voluntas eſt, & operatur effectum voluntatis. 2.578
 voluntas ſeu conatus non punitur, cum iniuria nullum habet effectum. 2.579.a
 voluntas. Eius eſt non nolle qui poteſt velle. 2.582.a
 voluntas diſponentis magis redditur clara ex geminatione actus. 2.577.a
 voluntas. Non vult hæres eſſe, qui ad alium voluit trāſferri hæreditatem. ibid.c
 voluntas. Furioſi, vel eius cui bonis interdictum ſit, nulla voluntas eſt. 2.577.b
 voluntas extinguitur morte. 2.577.a
 voluntas. voluntatem poſſe mutari. 2.582.a
 voluntas defuncti habetur pro lege, niſi lex contradicat. 1.350.b
 volūtas patris teſtamētaria ſemper eſt ſeruāda. 2.576.a
 voluntas morte finitur. 2.578.a
 voluntas ſenſibus dominatur, & in actibus humanis primum locum obtinet. ibid.a
 voluntas poſterior attendi debet. 2.578.b
 voluntas bona plerunque pro facto reputatur. 1.138.a
 voluntas

Index.

- V**oluntas hominis habetur pro lege. 2.578.b
- V**oluntas alicuius in facto aliquo exploratur, & tamen eo renitente adimpletur. 2.579.b
- V**oluntas. Nihil magis hominibus debetur, quam ut suæ premæ voluntatis liber sit stilus. 2.578.b
- V**oluntas plenior seruanda est. ibid.a
- Voluntate sublata de medio, omnis actus est indifferens. 2.578.a. & 579.a
- Voluntas defuncti ambulatoria est vsque ad vitæ suæ premium exitum. 2.578.a
- Pro facto reputatur bona voluntas. 2.578.b
- Voluntas ostenditur nõ minus re, quam verbis. 2.578.a
- In maleficiis si factum excedit voluntatem, attenditur factum, non voluntas. 2.578.b
- In maleficiis voluntas spectatur, non exitus. ibid.b
- Voluntatem mutare non permittitur. 2.579.b
- Cum effectu intelligitur voluntas. 2.578.b
- Voluntates mulierum sunt momentaneæ. 2.579.b
- Ex sola voluntate citata vel expressa, concurrente potentia, inducitur actus. 2.379.a
- Quæ initio voluntatis sunt, ex pòst facto sunt necessitatis. ibid.
- Præsumitur voluntas libera, nisi metus probetur. ibi.a
- Ea quæ voluntariè gerimus non extenduntur vltra quæ geruntur. 2.578.b
- Quæ voluntate nostra nõ procedunt actiue, nec in præiudicium nostrum passiue à lege interpretantur. ibi.b
- Quod à sola vnius voluntate dependet, quasi impossibile reputatur. ibid.b
- Voluntatis defuncti quæstio in æstimatione iudicis est. ibid. b
- Inanis est voluntas, nisi adsit potentia. 2.579.a
- Voluntati alicuius, quando aliquid committitur, non subiaceat regulis iuris. 2.582.a
- Voluntatem contrahentium magis quam verborum conceptionem inspicere iustum est. ibid.a
- Paria sunt, voluntatè verbis vel facto declarare. 2.578.b
- A persona nõ separantur ea quæ sunt voluntatis. 2.579.a
- Voluptas. Voluptatis gratia fictio non inducitur. 10. 2. pag. 582.b
- Vota omnia commutantur in votum religionis sine dispensatione. ibid.b
- Votum simplex. Qui simplex votum violauerit: pœniteat tribus annis. ibi.b
- Vouēs & professionem faciens, in monasterio semper manere debet, nec exire potest. ibid.b
- Vox serui est vox domini. 2.397.b
- Vox vnius, vox nullius. 2.582.b
- Vox patris tanquam vox filij sit, sicuti & filij vox tanquam patris intelligitur, iis in reb. quæ patri acquiri possunt. ibi.b
- Voces. Vocum nuda dispositio solis pertinacibus relinquitur. 2.583.a
- Vrbem non deformari, publicè interest. 2.271.a
- Vsurarius an vendere possit vsum. 2.161.a
- Vsucapere non potest, qui in seruitute est, nā cum possideatur, possidere non videtur. 2.583.a
- Vsucapi non possunt prohibita alienari. 2.584.a
- Vsucapitur res mobilis triennio. ibi.a
- Vsucapio: Cœptam vsucapionem à defuncto, posse, & ante hæreditatem impleri constitutum est. 2.583.a
- Vsucapio nõ interrumpitur per modicum tēpus. 2.583.b
- Vsucapio. Error iuris nõ inducit bonam fidem, sed potius malam in vsucapione. 2.584.a
- Per vsucapionem acquiritur dominium vtile, & nõ directum. 2.583.b
- Vsucapione cœpta per defunctum, continuatur per hæredem. 2.584.a
- In vsucapione iuris error prodest, vel nõ obest. 2.583.b
- Ad Vsucapionem, vel præscriptionem rerum corporaliū requiritur titulus verus, vel putatiuus, causatus iusto errore. ibid.b
- Vsucapio. Vsucapio finitur, licet nõ inchoetur. 2.583. a
- Vsusufructus transit in monasterium, vsufructuario in illud ingresso: & durat, quādiu talis monachus naturaliter viuit. 2.587.a
- Vsusufructus appellatione nõ venit proprietatis. 2.584.a
- Vsusufructus non potest esse sine subiecto. 2.586.b
- Vsusufructus soluitur morte. ibid.b
- Vsusufructus transit in monasteriū, & durat, donec Monachus naturaliter viuit, sicut in seruo. 2.584.a
- Vsusufructum in bonis feudalibus mulier relicta vsufructuaria non habet. ibid.a
- Vsusufructus non venit appellatione domini. ibid.a
- Vsusufructum pater in rebus feudalibus habet viuente filio. ibi.a
- Vsusufructuarius. Sententia lata contra vsufructuariū non nocet domino. ibid.a
- Vsusufructuarius tenetur soluere collectas. ibi.b
- Vsusufructuarius non possidet. 1.403
- Vsusufructuarius tenetur satisfacere proprietario de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri, sic proprietarius tenetur præstare ei vsusufructum. 2.584.a
- Vsusufructuarius cautionem de vtendo, ac fruendo arbitrio boni viri præstare tenetur, necnon de restituendo rem vsufructu finito. ibi.a
- Vsusufructuarius non potest arbores incidere. ibi.a
- Vsusufructuarius certæ rei non tenetur ad soluendum æs alienum. 2.584.b
- Vsusufructuarius non transmittit ad hæredes, sicuti propriarius. ibi.b
- Vsusufructuariam vxorem suam testator relinquens, donec castè vixerit, si primum castè vixerit, deinde impudica erit, ob quam amittat, si postea ad castitatē redierit, non recuperat legatum. 2.585. b
- Vsusufructuarius, clericus est & non vsurarius in bonis ecclesiasticis. 2.584.b
- Vsusufructuario præiudicat sententia lata contra propriarium, nisi vsufructuarius fuerit protestatus. ibid.b
- Vsura est quicquid accedit pacto, etiam minimum. 2.587.a
- Vsura nulla est sorte non existenti. ibi.a
- Vsura non committitur in minimis, sicuti nec etiam si monia. ibi.a
- Vsura. Accipere aliquid vltra sortem quis regulariter non debet. 2.587.b
- Vsuræ, non propter lucrum petentiū, sed propter moram non soluentium infliguntur. 2.583.a
- Vsuræ citra stipulationem non petuntur. 2.140.b
- Vsuræ non possunt simul peti cum sorte. 2.587.b
- Vsurarius à testimonio repellitur tam in ciuili, quam in criminali, quia infamia ipso iure in eū infligitur. 2.510.b
- Vsurarius non potest testari. 2.481.b
- Vsurarius cogitur edere. 1.452. b
- Vsurarius dicitur, vendens rem carius propter dilationem. 2.587.b
- Vsurarius magis punitur, quam ille, qui accipit pecuniam sub vsuris, item debitor iurans soluere vsuras, tenetur soluere, licet creditor licitè tenere non possit. ibid.b
- Vsurarij hæres tenetur restituere omnia bona acquisita per vsura.

Index.

- Vfus rei creditur gratuitò , nifi probetur merces data vel promiffa. 2.244.b
- Vfus. Vfu retinetur feruitus, cum ipfe cui debetur vitur, quive in poffeffione eius eft, aut mercenarius, aut hofpes, aut medicus, quive ad vifitandum domi num venit, vel colonus, aut fructuarius, &c. 2.588.a
- Vtentem partem fui iuris otum retinere. 2.528.a
- Vfus morte foluitur. 2.588.a
- Vfus communis lo i derogat proprietati vocabu li. 2.528.b, & 588.a
- Vtile per inutile non vitiari. 2.567.a, & 588.a
- Vtile vitiat, quod per fe utile foret. 2.568.a
- Vtile. Quod penes me eft inutile, alij cedendo efficitur utile. ibid.a
- Vtilitas publica, præfertur priuatæ. 2.588.a
- Vtilitas & æquitas recepta non trahitur ad confequen tiam. 2.119.b
- Vtilitas publica præferenda eft priuatorum contracti bus. 2.271.a
- Vtilitas. Vtilitas communis & publica privata præpo nenda eft. 2.588.a
- Vulgaris & pupillaris comprehenfa in reciproca, & compendiofa dicuntur expreffæ. 2.455.a
- Vulgaris fubftitutio fub expreffa pupillari comprehen fa, dicitur omnino tacita. 2.588.a
- Vulgo quæfitus matrem fequitur. ibid.a
- Vulneras punitur iure communi, & ftatutario. 2.589.a
- Vulnerans hominem mortuum non punitur, quia ho mo mortuus non eft homo. 2.588.b
- Vulneraverit fi quis hominem lethaliter, alius verò in totum peremit, primus de vulnere tâtum, pofterior de occifione tenetur. ibid.b
- Vulnerans tenetur ad expenfas curationis. 1.517.b
- Si vulneratus à duobus decedat, ambo tenetur. 2.190.a
- Vulneratus fi moritur incontinenti, præfumitur ex ta li vulnere mortuus, etiam fi moriatur infra tres dies. 2.589.a
- Vulnus geminatum habet aliquid exceffuum. 2.589.b
- Vulnus non curatur cum minimum videtur. 2.589.a
- Vulnus. Si plures percufferunt vnum, & apparet vulnus mortale, & nescitur quis intulerit, omnes de occifo tenentur. ibid.a
- Vxor inftituito hærede extraneo, habet vsumfructum in totû, nec hæres concurret cum vxore vfufructua ria. 2.584.b
- Vxor relicta domina maffaria, & vfufructuaria extan tibus filiis, alimenta tantum confequitur. 2.594.b
- Vxor fequitur forum viri, fed non vir forum vxoris. 2. 591.a
- Vxor non poteft effe testis pro marito regulariter, fi cut & quælibet perfona domestica. 2.590.b
- Vxor concordiam maritalem lucro præferre debet. 2. 590.b
- Vxor non cogitur dicere testimonium contra maritû, vel econtra. 2.485.b
- Vxor non poteft effe testis pro marito, nec contra. 2. 510.b
- Vxor. Siquis prægnantem vxorem reliquit, non vide tur fine liberis decessiffe. 2.590.b
- Vxor relationem habet ad maritum, vnde lex corriges vxorem, & in maritum etiam locum habebit. ibi.b
- Vxor tenetur fequi virum folum. 2.591.a
- Vxor relicta per maritû vfufructuaria, domina, & maf faria omnium bonorum, filiis hæredibus inftitutis, poteft habere alimenta fibi condecencia folum mo do. 2.584.b
- Vxor polluta adulterio. Qui duxit in vxorẽ eam quam polluit per adulte um, pœniteat quinque annis. 1. 701.a
- Vxorem inuita ad maritum redire nulla iuris præcipit conftitutio. 1.738.a
- Vxori licitum eft prouocare virum blandis verbis, vt eam inftituat, & contra. 1.718.a
- Vxoris bona in dubio ex bonis mariti acqulfita præfu muntur. 2.590.b
- Vxores defendi à viris, non viros ab vxore æquum eft. ibid.b
- Vxori an noceat fententia lata contra virum, & econ tra. 2.591.b
- Vxori veftes traditæ à viro, vel ante matrimonium, vel durante eo, non præfumuntur donatæ, fed in vsum tantum concessæ. 2.591.a
- In mariti officio vxor effe debet. 2.590.b
- Vxorem vir fuam modicè calligare poteft. 2.592.a
- Vxori licitum eft prouocare virum blandis verbis, vt eam inftituat, & econtra. 2.591.b
- Vxoris renuntiatio facta de hypotheca, quam habet in bonis, feu rebus mariti, vt valeat, & fibi præiudicet, ne poffit agere cõtra res mariti ab eo alienatas, quid requiratur. 2.591.b, & 299.a

FINIS INDICIS.

Series chartarum.

* a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z.   A B C D E F G H I K L M N O P Q
R S T V X Y Z.   A A B B C C D D E E F F G G H H I I K K L L M M
N N O O P P Q Q R R S S T T V V.   a a b b c c d d e e f f g g h h i i k k
l l m m n n o o p p q q r r s s t t v v x x y y z z.   A a B b C c D d E e F f
G g H h I i K k L l M m N n O o P p Q q R r S s T t V v X x Y y Z z.   a A b B
c C d D e E f F g G h H i i k K l L m M n N o O p P q Q r R.

Omnes ternæ, excepta c G quaternæ.

12843842

ALIAS INDICIS

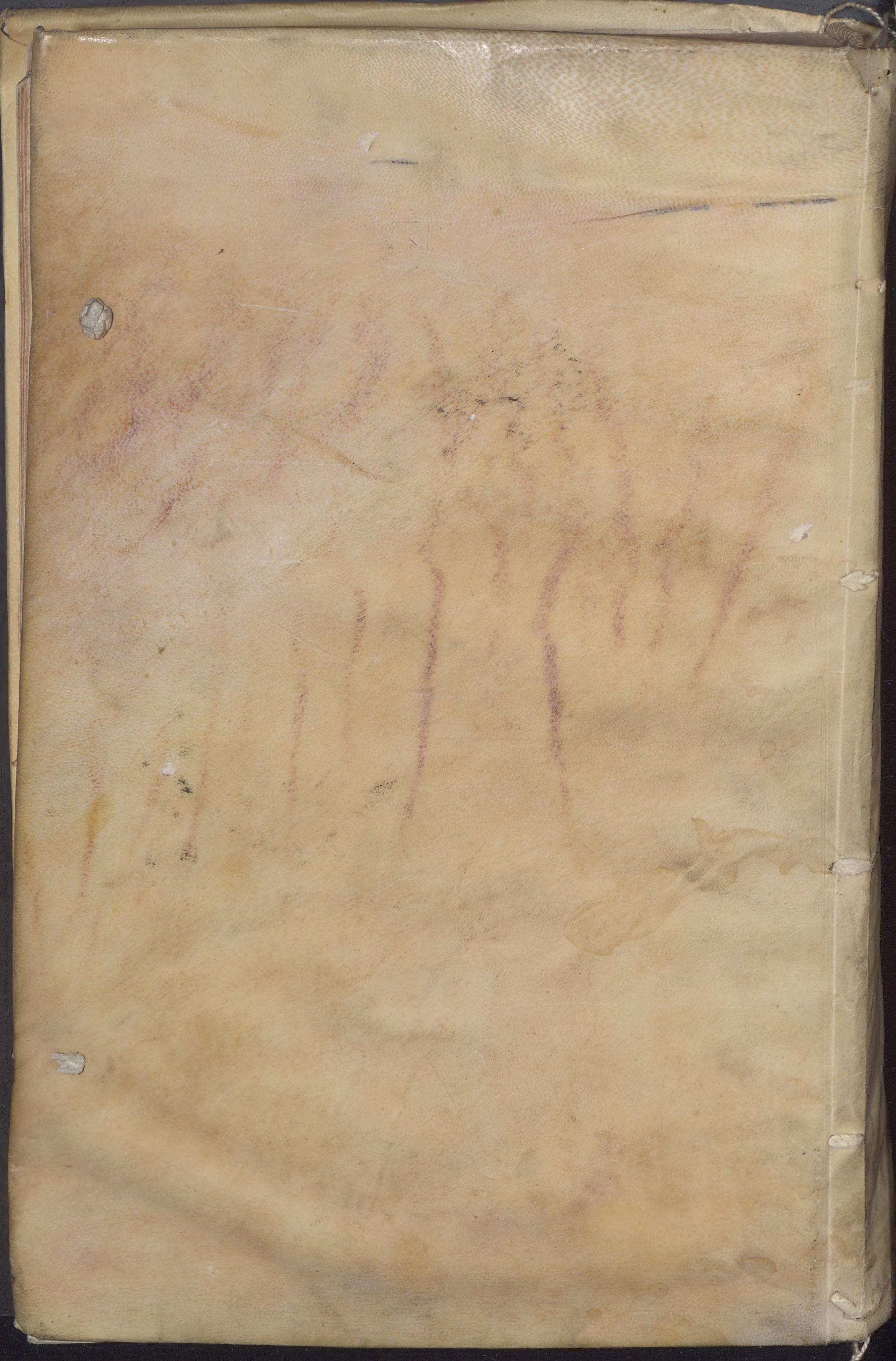
ABCD EFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

ALIAS INDICIS

+ colorchecker CLASSIC

calibrite

mm